

ИЗГЕ ЯЗМА

УЧРЕЖДЕНИЕ РОССИЙСКОЙ АКАДЕМИИ НАУК
ИНСТИТУТ ЯЗЫКОЗНАНИЯ РАН

ИЗГЕ ЯЗМА

ТӨҮРАТ · ЗЭБҮР · ИНЖИЛ

ИЗГЕ ЯЗМА

ТӘҮРАТ ♦ ЗӘБҮР ♦ ИНЖИЛ

Рәсәй Библия йәмғиәте
Изге Язманы тәржемә итеү институты
Мәскәү, 2023

УДК 22.05
ББК 86.37
И 35

Изге Язма
Тәүрат. Зәбүр. Инжил

И 35 Изге Язма: Тәүрат. Зәбүр. Инжил. — Москва: Институт перевода Библии, Российское Библейское Общество, 2023. — 1566 с.

ISBN 978-5-93943-316-7

Географик карталар:

©UBS, 1994; ©UBS, 1999; Horace Knowles © The British & Foreign Bible Society
1954, 1967, 1972

© Институт перевода Библии, перевод, комментарии, 2023

© Российское Библейское Общество, перевод, комментарии, 2023

© Оформление. Институт перевода Библии, 2023

ЙӨКМӨТКЕҢЕ

Инеш һүз	7
Китаптарзың тулы һәм кысқартылған исемдәре	9

ИСКЕ ҒӘҢЕД

Мусаның беренсе китабы: Башланмыш.	13
Мусаның икенсе китабы: Сығыу	72
Мусаның өсөнсө китабы: Левизәр	120
Мусаның дүртенсе китабы: Иҫәп алыу	152
Мусаның бишенсе китабы: Кабатлап әйтелгән канун	200
Нун улы Йушағ китабы.	240
Хакимдар	268
Рут китабы	298
Батшалар. Беренсе китап	303
Батшалар. Икенсе китап	341
Батшалар. Өсөнсө китап	374
Батшалар. Дүртенсе китап.	411
Йылғызмалар. Беренсе китап.	448
Йылғызмалар. Икенсе китап	482
Ғәзәйер китабы.	521
Нөхәмияһ китабы	534
Эстер китабы	551
Әйүп китабы	561
Зәбүр	617
Сөләймәндең хикмәттәре	770
Вәғзәсе	815
Йырҙар йыры.	824
Ишағьяһ пәйғәмбәр китабы	835
Йермеяһ пәйғәмбәр китабы	916
Һыктау.	993
Зөлкифел пәйғәмбәр китабы	1007
Даниил пәйғәмбәр китабы.	1065
Һошеяғ пәйғәмбәр китабы.	1084
Йоил пәйғәмбәр китабы	1097
Ғамос пәйғәмбәр китабы	1102
Ғовадьяһ пәйғәмбәр китабы	1112
Юныс пәйғәмбәр китабы.	1114
Миха пәйғәмбәр китабы	1117
Нахум пәйғәмбәр китабы	1125
Хаваккук пәйғәмбәр китабы	1129

Сефанъяһ пәйғәмбәр китабы	1133
Хаггай пәйғәмбәр китабы	1138
Зәкәрьяһ пәйғәмбәр китабы	1141
Малахи пәйғәмбәр китабы	1153

ЯҢЫ ҒӘБЕД

Маҫсайос бәйән иткән Һөйөнөслө Хәбәр	1159
Маркус бәйән иткән Һөйөнөслө Хәбәр	1206
Лукас бәйән иткән Һөйөнөслө Хәбәр	1236
Яхъя бәйән иткән Һөйөнөслө Хәбәр	1286
Илселәрзең ғәмәлдәре	1322
Якуптың хаты	1367
Петрустың беренсе хаты	1372
Петрустың икенсе хаты	1378
Яхъяның беренсе хаты	1382
Яхъяның икенсе хаты	1387
Яхъяның өсөнсө хаты	1388
Йәһүзәнең хаты	1389
Паулустан римдарға хат	1391
Паулустан коринҫостарға беренсе хат	1410
Паулустан коринҫостарға икенсе хат	1427
Паулустан галаттарға хат	1439
Паулустан эфестарға хат	1446
Паулустан филиппойзарға хат	1452
Паулустан колоссайзарға хат	1457
Паулустан тессалоникеларға беренсе хат	1462
Паулустан тессалоникеларға икенсе хат	1466
Паулустан Тимоҫеуска беренсе хат	1469
Паулустан Тимоҫеуска икенсе хат	1475
Паулустан Титуска хат	1479
Паулустан Филемонға хат	1482
Ғивризәргә хат	1484
Яхъяға килгән асылыш	1499

КУШЫМТАЛАР

Һүзлек	1523
Шәжәрә	1543
Исемдәрзең бирелеше	1544
Үлсәмдәр һәм ауырлық берәмектәре	1546
Акса берәмектәре	1546
Боронғо кулъязмалар	1547
Географик карталар	1553

Кәзерле укыусылар!

Һеҙҙең иғтибарығыҙға Изге Язманың (Библияның) башкорт телендә нәшер ителгән тулы йыйынтығын тәкдим итәбез. 66 үз аллы китаптан торған был Изге Язма грек телендә Biblia (китаптар) тип атала. Изге Язма ике зур бүлеккә: Тәүрат, Зәбүр, пәйғәмбәр-зәрҙең язмаларын, шиғри һәм ғибрәтле һүҙҙәр китаптарын үз эсенә алған Иске Ғәһедкә һәм дүрт «Һөйөнөслө Хәбәр» китабынан, Ғайсаның шәкерттәренең хаттарынан торған Яңы Ғәһедкә (ул укыусыларға Инжил исеме менән дә билдәле) бүленә.

Иске Ғәһедте тәшкил иткән 39 китап, күп кенә ғалимдар фекеренсә, безҙең эраға тиклем XV быуатта языла башлап, яқынса бер мең йыл дауам иткән. Был китаптар боронғо йәһүд һәм өлөшлөтә арами телендә язылған. Йыйынтыҡка еврей халқының тарихы, дини канундары һәм Исраил йәмғиәтенен тәртиптәре, Алланы данлаған йыр-шиғырҙар, доғалар, фәлсәфәүи уйланыуҙар, пәйғәмбәрлек кылыуҙар һәм башка күп нәмәләр ингән.

Тәүге биш китапты Тәүрат тип атайҙар. Ул «Муса пәйғәмбәрҙең биш китабы» исеме менән дә билдәле, сөнки Муса боронғо еврейҙар тормошонда Алла һәм Уның халқы арахында аралашсы буларак мөһим роль уйнай. Артабан Раббы исраилдарға биргән ерҙә уларҙың тормошо, батшаларының уңыштары һәм еңеләүҙәре тураһында бәйән ителә. Унан Алланы данларға һәм зирәк асылға эйә булырға өйрәткән Зәбүр һәм башка шиғри китаптар урын алған. Иске Ғәһед Алла һүҙен халыҡка еткергән һәм Уға тоғролоҡ һаҡларға сақырған пәйғәмбәрҙәр китаптары менән тамамлана.

27 китаптан торған Яңы Ғәһед йыйынтығы хәҙерге йыл иҫәбе менән, йәғни Ғайса Мәсих тыуған йылдан һанағанда, безҙең эраның I быуатының икенсе яртыһында боронғо грек телендә ижад ителгән. Яңы Ғәһедтең үзәген Ғайса Мәсихтең – бар кешелекте Коткарыусының тыуыуы, тормошо, өйрәтәүҙәре, үлеүе һәм тереләүе тураһында бәйән иткән дүрт «Һөйөнөслө Хәбәр» китабы тәшкил итә. «Илселәрҙең ғәмәлдәре» китабында Ғайса күккә ашкандан һуң тәүге йылдарҙа мәсихселәрҙең йәшәү шарттары, шәкерттәренең нисек Рим империяһы буйлап Ғайса Мәсих тураһындағы Һөйөнөслө Хәбәрҙе тарата башлауҙары һүрәтләнә. Артабан Ғайса Мәсихтең шәкерттәренең имандаштар берҙәмлектәренә һәм айырым кешеләргә төбәп яҙған хаттары урын алған. Уларҙа Ғайса Мәсихкә булған иман һәм Алла тураһында өйрәтелә, кәңәштәр һәм нәсихәттәр бирелә.

Изге Язманың тулы йыйынтығы бөгөнгө көндә 700 телдә донъя күргән, ә кайһы бер айырым китаптары 3000-дән ашыу телгә тәржемә ителгән. Башкорт теленә тәржемә эше Изге Язманы тәржемә итеү институты тәкдими менән 1990 йылдың баштарында ук башланды. Уны әҙерләү дәүерендә «Лука бәйән иткән Һөйөнөслө Хәбәр» (1996), «Яхъя бәйән иткән Һөйөнөслө Хәбәр» (2000), «Илселәрҙең ғәмәлдәре» (2002), «Марк бәйән иткән Һөйөнөслө Хәбәр» (2003) китаптары айырым баһма рәүешендә донъя күрҙе. Ә 2014 йылда Инжил (йәғни Яңы Ғәһед) китабы тулы килеш баһылып сықты.

Иске Ғәһедте башкорт теленә тәржемә итеү эше иһә Рәсәй Библия йәмғиәтенен Санкт-Петербург бүлексәһе етәкселегендә 2002 йылда башланды. 2010 йылда «Башланмыш» китабы айырым баһма булып донъя күрҙе.

Иске һәм Яңы Ғәһед китаптарын хәҙерге башкорт телендә бер йыйынтыҡ астында сығарыу буйынса эш 2016 йылда башланды. Әйтергә кәрәк, был уртаҡ проект Изге Язманы тәржемә итеү институты һәм Рәсәй Библия йәмғиәте өсөн зур тәҗрибә булды, сөнки Иске һәм Яңы Ғәһед араһында тарихи, мөзәһни айырманы үз эсенә алған ғәйәт зур дәүер ята. Шулай ук ике китап ике телдә язылыуын да онотмаһка кәрәк. Шуға ла уларҙы берләштереү өстөндә бик еңтекле эшләргә тура килде.

Тәржемәсе һәм мөхәррирзәр, шулай ук башкорт, боронго йәһүд, грек теле һәм дин ғилеме белгестәре эш барышында текстарзың төп нөсхәгә мәғәнәүи яктан тура килеүен һәм шул ук вакытта аңлайышлы булыуын максат итеп куйзы. Төп нөсхәһе тураһында һүз йөрөткәндә, донъяла киң билдәлә ике баһма – Иҫке Ғәһед өсөн *Biblia Hebraica Stuttgartensia* һәм Яңы Ғәһед өсөн *Nestle-Aland Novum Testamentum Graece* күз уңында тотолдо. Текстарза башка боронго сығанактарға тура килгән урындар за оспрай, ундай айырыуса әһәмиәтлә һаналған оспрактарза был турала иҫкәрмәләр бар.

Тәржемә иткәндә яңғызлык исемдәргә зур әһәмиәт бирелде. Башкорт телендә ғәрәп-фарсы, рус, көнбайыш Европа телдәрәнән үзләштерелгән һүззәр зур урын биләй. Әлегә баһмала оспраған кеше исемдәре һәм урын-төбәк атамалары төп нөсхәлә (Иҫке Ғәһедтә – боронго йәһүд телендә, Яңы Ғәһедтә – боронго грек телендә) яңғырағанса – тартынкы өндәр үзгәрешһез калып, һузынкы өндәр башкортсаға якынайтып алынды.

Ислам динен кабул иткән башкорттарға ғәрәп-мосолман мәзәниәтенәң йоғонтоһо зур була. Башкорт теленә ғәрәп теле аша килеп ингән Ибраһим (бор. йәһ.: אַבְרָהָם, әйтәләше: Авраһам), Муса (бор. йәһ.: מֹשֶׁה, әйтәләше: Моше), Ғайса (бор. гр.: Ἰησοῦς, әйтәләше: Йесус), Якуп (бор. йәһ.: יַעֲקֹב, әйтәләше: Йабаков), Юныс (бор. йәһ.: יוֹנָתָן, әйтәләше: Йона), Яхъя (бор. гр.: Ἰωάννης, әйтәләше: Йоаннес), Исмағил (бор. йәһ.: יִשְׁמָעֵל, әйтәләше: Йишмаәл), Йософ (бор. йәһ.: יוֹסֵף, әйтәләше: Йосеф) кеүек Изге Язмала оспраған, боронго йәһүд һәм боронго грек телдәре аша килгән исемдәр барлығы эште күпкә еңләйтте. Был исемдәрзән барыһы ла башкорт халкына таныш.

Тәржемә иткәндә башкорт телендәгә өндәр үзәнсәлегә исемдәрзә төп нөсхәһенә якынлаштырырға булышылык итте. Башкорт телендә, күп кенә башка төрки телдәрзән айырмалы буларак, «һ», «з», «с» өндәре бар. Тап ошо өндәр ярзамында исемдәр тулырак бирелде. Мәсәлән, русса «Ионатан» тип бирелгән исем башкорт телендә төп нөсхәгә якынайтып – «Йонаһсан» (бор. йәһ.: יְהוֹנָתָן, әйтәләше: Йонаһсан), боронго грек теленән рус теленә «Тавифа» тип ингән исем башкорт телендә «Табиһса» (бор. гр.: Ταβιθά, әйтәләше: Табиһса) тип бирелде. Йәнә йәһүд исемдәрәнәң азағында ишетелгән «һ» өнә тәржемәлә лә кулланылды. Мәсәлән, руссаға «Неемия» тип тәржемә ителгән исем башкорт телендә төп нөсхәгә якынайтып «Нөхәмияһ» (бор. йәһ.: נְחֵמְיָהוּ, әйтәләше: Нехемйаһ) тип бирелде һ.б.

Көзрәтлә Алланы йә Ғайса Мәсихте аңлатқан алмаштар зур хәрәфтән язылды.

Һәр айырым китап алдынан уның төп темаһын һүрәтләгән, авторын, язылыуы вакытын күрһәткән инеш өләш урын алды. Китап азағында һүзлек, географик карталар, акса, үлсәү берәмектәре тураһында мәғлүмәт, йәһүд һәм грек телдәрәнәңә кульязмаларзән өлгөләр бар.

Башкорт телендәгә был баһмаға рецензияны Рәсәй фәндәр академияһы Өфө федераль тикшеренәү үзәгенәң Почет Билдәһе орденлы Тарих, тел һәм әзәбиәт институты ғалимдары бирзе. Рәсәй фәндәр академияһы Тел ғилеме институты ла ыңғай баһаланы һәм рәсми рәүештә раһланы. Башкортостан митрополияһы тарафынан да китап юғары баһа алды.

Изге Язманың тулы йыйынтығы – мәзәни-тарихи мираһ кына түгел, ул Аллаһы Тәғәлә барлыкка килтергән һәммә нәмәнәң – бөтә донъяның, кешелектең серзәрән асып бирә, Алланың табиғәтен, Уның Үзе бар кылған әзәм балаларына булған мөнәсәбәтен күрһәтә. Шуға күрә һәр кешенәң, әлегә китапты укып, Алланы танып белеү, Уның әзәм балаларына булған ихтыярына төшөнәү мөмкинлегә бар.

Рәсәй Библия йәмғиәтенәң Санкт-Петербург бүлексәһе һәм Изге Язманы тәржемә итеү институты был китаптың башкорт телендә донъя күрәүенә күп көс һалған барыһына ла зур рәхмәт белдерә.

Китаптарзың тулы һәм кысқартылған исемдәре

ИҢКЕ ҒӘҒЕД		
Башланмыш	Башланмыш	Баш
Сығыу	Сығыу	Сығ
Левизәр	Левизәр	Лев
Иҗәп алыу	Иҗәп	Иҗп
Кабатлап әйтелгән канун	Канун	Кнн
Нун улы Йушағ китабы	Йушағ	Йуш
Хакимдар	Хакимдар	Хак
Рут китабы	Рут	Рут
Батшалар. Беренсе китап	I Батшалар	1 Бат
Батшалар. Икенсе китап	II Батшалар	2 Бат
Батшалар. Өсөнсө китап	III Батшалар	3 Бат
Батшалар. Дүртенсе китап	IV Батшалар	4 Бат
Йылғязмалар. Беренсе китап	I Йылғязма	1 Йыл
Йылғязмалар. Икенсе китап	II Йылғязма	2 Йыл
Ғөзәйер китабы	Ғөзәйер	Ғөз
Нөхәмияһ китабы	Нөхәмияһ	Нөх
Эстер китабы	Эстер	Эст
Әйүп китабы	Әйүп	Әйп
Зәбүр	Зәбүр	Зәб
Сөләймәндең хикмәттәре	Хикмәттәр	Хик
Вәғәзсе	Вәғәзсе	Вәғ
Йырҙар йыры	Йырҙар йыры	Йыр
Ишағьяһ пәйғәмбәр китабы	Ишағьяһ	Ишғ
Йермеяһ пәйғәмбәр китабы	Йермеяһ	Йер
Һыктау	Һыктау	Һкт
Зөлкифел пәйғәмбәр китабы	Зөлкифел	Зөл
Даниил пәйғәмбәр китабы	Даниил	Днл
Һошеяғ пәйғәмбәр китабы	Һошеяғ	Һош
Йоил пәйғәмбәр китабы	Йоил	Йои
Ғамос пәйғәмбәр китабы	Ғамос	Ғам
Ғовадъяһ пәйғәмбәр китабы	Ғовадъяһ	Ғов
Юныс пәйғәмбәр китабы	Юныс	Юнс
Миха пәйғәмбәр китабы	Миха	Мих
Нахум пәйғәмбәр китабы	Нахум	Нхм
Хаваккук пәйғәмбәр китабы	Хаваккук	Хав
Сефанъяһ пәйғәмбәр китабы	Сефанъяһ	Сеф
Хаггай пәйғәмбәр китабы	Хаггай	Хаг
Зәкәрьяһ пәйғәмбәр китабы	Зәкәрьяһ	Зәк
Малахи пәйғәмбәр китабы	Малахи	Млх

ЯҢЫ ҒӘҢЕД		
Мақсайос бәйән иткән Һөйөнөслә Хәбәр	Мақсайос	Мақ
Маркус бәйән иткән Һөйөнөслә Хәбәр	Маркус	Мрк
Лукас бәйән иткән Һөйөнөслә Хәбәр	Лукас	Лк
Яхъя бәйән иткән Һөйөнөслә Хәбәр	Яхъя	Ях
Илселәрзең ғәмәлдәре	Ғәмәлдәр	Ғмл
Якуптың хаты	Якуп	Як
Петрустың беренсе хаты	I Петрус	1 Птр
Петрустың икенсе хаты	II Петрус	2 Птр
Яхъяның беренсе хаты	I Яхъя	1 Ях
Яхъяның икенсе хаты	II Яхъя	2 Ях
Яхъяның өсөнсө хаты	III Яхъя	3 Ях
Йәһүзәнең хаты	Йәһүзә	Йһз
Паулустан римдарға хат	Римдарға	Рим
Паулустан коринџостарға беренсе хат	I Коринџостарға	1 Кор
Паулустан коринџостарға икенсе хат	II Коринџостарға	2 Кор
Паулустан галаттарға хат	Галаттарға	Глт
Паулустан эфестарға хат	Эфестарға	Эфс
Паулустан филиппойзарға хат	Филиппойзарға	Флп
Паулустан колоссайзарға хат	Колоссайзарға	Кол
Паулустан тессалоникеларға беренсе хат	I Тессалоникеларға	1 Тес
Паулустан тессалоникеларға икенсе хат	II Тессалоникеларға	2 Тес
Паулустан Тимоџеуска беренсе хат	I Тимоџеуска	1 Тим
Паулустан Тимоџеуска икенсе хат	II Тимоџеуска	2 Тим
Паулустан Титуска хат	Титуска	Тит
Паулустан Филемонға хат	Филемонға	Флм
Ғивризәргә хат	Ғивризәргә	Ғвр
Яхъяға килгән асылыш	Асылыш	Асл

ИСКЕ ҒӘҲЕД

Мусаның беренсе китабы

Башланмыш

Изге Язманың тәүге биш китабы «Мусаның биш китабы» тип атала. Уларза Исраил халкының барлыкка килеүе һәм Алланың ошо халык менән килешеү төзөүе тураһында һөйләнелә. Ләкин былларзан элек кешелектең нисек яратылыуын, әлеге килешеүҙең ниңә кәрәк булғанлығын аңлау мөһим. Изге Язманың иң беренсе китабында нәк ошолар хакында һүз бара ла инде. Боронғо йәһүд телендә был китап «Башта» тигән һүз менән башланғанлыктан, ул «Башта» тип атала, сөнки боронғо йәһүдтәр (еврейҙар) атама итеп язмаларҙың иң тәүге һүзөн алыр булған. Әммә башка телдәрҙә, шул иҫәптән башкорт телендә лә, исемдә йөкмәткегә ҡарап биреү хас булғас, башкортсаға тәржемәһе «Башланмыш» тип аталды.

Был китаптың тәүге ун бер бүлеге бөтә донъя тарихына инеш булып тора. Алла донъяны һәм кешене яраткан, тик кеше Алла менән татыулыҡта йәшәргә теләмәгән, үз белдеге менән юл һайларға керешкән. Шунлыҡтан кешелек тарихы башынан алып енәйәт менән тула, хатта Алла шул сәбәпле был кешелекте юк итергә мәжбүр була һәм яңы нәселде бар кылыр өсөн Үзенә тоғро, пак йәшәгән Нух ғаиләһен генә иҫән калдыра.

12-се бүлектән Алла һайлап алған заттар тураһында хикәйәләү башлана. Улар аша Алла кешелеккә котолоу юлын асмак була. Йәһүд халкының тәүаталары булған Ибраһим, Исхак, Якуп һәм Якуптың ун ике улы тураһындағы хикәйәләрҙә Алланың Үз халқына биргән вәғәзәләрен табабыз: токомдары күп һанлы булып, Алла нәҙер иткән ерҙә тәйәкләнерҙәр, бөтә кешелеккә хәкикәт еткерерҙәр. Һайлап алынған был кешеләр камиллыҡтан алыс – етешһеҙ яктары ла, гонаһтары ла булған. Шуға ҡарамаҫтан, Алла бәндәләре Раббының саҡырыуына ышаныс менән яуап биргән, Уның бойороктарын теүәл үтәгән.

«Башланмыш»ка әзәби стилдәрҙән төрлөлөгө хас: бер ерендә тантаналы хикәйәләү бара, икенселәрендә мауыҡтырғыс һәм ылыҡтырғыс вақиғалар бәйән ителә, оҙон-оҙон шәжәрәләрҙә килеп сыға, йәнә шиғыр юлдарына һалып әйтелгән гүзәл фатиха-теләктәр таң калдыра... Кайһы бер шиғри сифаттар тәржемә ваҡытында юғалып калғылай, айырыуса һүз уйнатыуҙы еткерәү еңел түгел. Бындай осрактарҙа тәржемә тексында төшөрмәләр бирелә.

Яратылмыш

1 ¹ Иң башта Алла күк менән ерҙе яратты. ² Әле рәүешә лә булмаған ер буп-буш, ә ҡараңғыға сумған икһез-сикһез даръя һыуҙары өҫтөндә Алланың рухы һизелә ине.

³ Алла: «Яктылыҡ булһын», – тине. Яктылыҡ булды. ⁴ Алла яктылыҡтың якшы

икәнән күрҙә һәм уны ҡараңғылыҡтан айырҙы. ⁵ Алла яктылыҡты – «көн», ә ҡараңғылыҡты «төн» тип атаны. Кис булды, таң атты – беренсе көн булды.

⁶ Алла: «Һыуҙар араһында көмбәз хасил булһын, һыуҙарҙы бер-беренән айырыһын», – тине. ⁷ Шулай булды: Алла көмбәзҙе бар кылды һәм көмбәз астындағы һыуҙарҙы

көмбөз өстөндөгө һыузарзан айырзы. ⁸ Алла көмбөзгә «күк» тип исем бирзе. Кис булды, таң атты – икенсе көн булды.

⁹ Алла: «Күк астындағы һыу бер урынға йыйылһын да, коро тупрак күренһен», – тине. Шулай булды. ¹⁰ Алла коро урынға «ер» тип исем бирзе, ә йыйылған һыузарзы «диңгез» тип атаны. Алла бының якшы икәнән күрзе. ¹¹ Алла: «Ерзән үсемлектәр – орлок бирә торған үлэндәр һәм емешендә орлоғо булған төрлө ағастар үсеп сыкһын, орлоктары ергә сәселһен», – тине. Шулай булды. ¹² Ер үсемлектәр – орлок бирә торған үлэндәр һәм емешендә орлоғо булған төрлө ағастар үстерзе. Алла бының якшы икәнән күрзе. ¹³ Кис булды, таң атты – өсөнсө көн булды.

¹⁴ Алла: «Күк көмбәзендә көндө төндән айырған яктырткыстар булһын. Улар байрамдарзы, көндәрзе һәм йылдарзы күрһәтһен, – тине. – ¹⁵ Әйзә улар күк көмбәзенән нур һибеп, ер өстөн яктыртып торһон». Шулай булды. ¹⁶ Зурырағы – көн, бәләкәйерәге төн менән идара итһен өсөн Алла ике зур яктырткыс яратты, йәнә йондоззар хасил итте. ¹⁷⁻¹⁸ Ер йөзөн яктыртһын, көн менән төнгә идара итһен һәм яктыны караңғылыктан айырып торһон өсөн, Алла уларзы күк көмбәзенә урынлаштырзы. Алла бының якшы икәнән күрзе. ¹⁹ Кис булды, таң атты – дүртенсе көн булды.

²⁰ Алла: «Һыу тере йән эйәләре менән тулһын, ә ер өстөндә, күк көмбәзе астында, коштар осоп йөрөһөн», – тине. ²¹ Алла ғәләмәт зур диңгез хайуандарын һәм һыуза кайнап-мыжғып торған һәр төрлө йән эйәләрен, төрлө-төрлө канатлы коштарзы бар кылды. Алла бының якшы икәнән күрзе. ²² Алла уларға фатихаһын биреп, былай тине: «Үрсегез, ишәйегез, диңгез һыузарында тулып-мыжғып тороғоз; ә ер йөзөндә кош-корт күбәйгәндән-күбәйһен». ²³ Кис булды, таң атты – бишенсе көн булды.

²⁴ Алла: «Ер үзөндә һәр төрлө йән эйәләрен – мал-тыуар, һөйрәләүселәр һәм кейек-януарзар барлыкка килтерһен», –

тине. Шулай булды. ²⁵ Алла төрлө-төрлө кейек-януарзар, мал-тыуар һәм ер өстөндә мыжғып йөрөгән һәр төрлө һөйрәләүсе йәнлектәрзе хасил итте. Алла бының якшы икәнән күрзе.

²⁶ Алла әйтте: «Үз сүрәтебеззә һәм Үзебеззә окшатып кешене бар кылайык. Ул диңгеззәрзәге балыктарға, һауалағы коштарға, мал-тыуарға, бөтә ер йөзөнә, ер өстөндәге барлык тереклек һәм һөйрәләүселәргә хаким булһын».

²⁷ Алла кешене Үз сүрәтендә, Аллаға окшатып яратты – Алла уларзы ир-ат һәм катын-кыз итеп яратты.

²⁸ Алла уларға фатиха кылып әйтте: «Үрсегез, күбәйегез, ер өстөндә таралығыз һәм уға хужа булығыз. Диңгеззәрзәге балыктар, һауалағы коштар һәм ерзәге бөтә йәнлектәр өстөнән хакимлык итегез». ²⁹ Алла тағы ла былай тине: «Бына Мин һезгә орлокло бөтә үсемлектәрзе, эсендә орлоғо булған төрлө емеш ағастарын бирәм. Улар һезгә ризык булып. ³⁰ Ә кейектәргә, кош-кортка һәм ерзәге бөтә йәнлектәргә – эсендә йәне булған һәр нәмәгә – азык итеп йәшел үлән бирәм». Шулай булды. ³¹ Алла Үзе бар кылған донъяны байканы – ул бик якшы ине. Кис булды, таң атты – алтынсы көн булды.

2 ¹ Күк һәм ерзең, ундағы бөтә нәмәнән яратылыуы бына шулай тамамланды. ² Етенсе көнгә Алла Үзенең эшен теүәлләне. Етенсе көндә Үзенең барлык эштәрен тамамлап, Ул ял итте. ³ Алла етенсе көндә фатихаланы һәм уны изге көн итеп айырзы, сөнки бөтә бар кылыуға кағылышлы эштәрен тамамлап, был көндә Ул ял итте. ⁴ Күк һәм ер яратылышы бына шулай.

Ожмах баксаһы

Раббы Алла ер менән күкте яратканда, ⁵ ерзә бер генә кыуаклык та, бер генә үлән дә юк ине, сөнки Раббы Алла ергә ямғыр яузырмағайны әле. Тупракты эшкәртәргә кеше лә юк ине. ⁶ Ерзе тик ер астынан

сыжкан һыузар ғына һуғарзы. ⁷Раббы Алла эзәмде тупрактан* әүләне һәм танау тишегенә йәшәү һулышы өрзө. Шулай итеп, кеше тере йән эйһе булды.

⁸Раббы Алла көнсығышта, Ғедәндә, бер бакса ултыртты һәм Үзе яраткан эзәмде шунда урынлаштырзы. ⁹Раббы Алла баксала тәмле емеш биргән төрлө-төрлө матур ағастар үстәрзе, ә бакса уртаһында тормош ағасы һәм якшылык менән яуызлыкты танып-белеү ағасы бар ине. ¹⁰Ғедәндән ағып сыжкан йылға баксаны һуғара һәм артабан дүрт тармакка айырыла ине. ¹¹Уларзың береһе Пишон тип атала, ул Хауила ерен – алтын сыжкан ерзәрзе уратып аға. ¹²Был ерзең алтыны саф ине. Бында тағы хуш есле ысмала менән оникс бар. ¹³Икенсе йылға Гихон тип атала, ул Куш ерзәре буйлап аға. ¹⁴Өсөнсө йылғаның исеме – Тигр, ул Ашшурзың көнсығышынан аға. Дүртенсе йылға – Евфрат. ¹⁵Раббы Алла кешене Ғедән баксаһына урынлаштырзы һәм уға баксаны эшкәртәргә, һакларға кушты. ¹⁶Раббы Алла кешегә:

– Ын был баксалағы теләгән бер ағастың емешен ашай алаһың, ¹⁷тик якшылык менән яуызлыкты танып-белеү ағасының емешен ашама, – тип бойорзо, – сөнки уның емешен ашаған көндө мотлак үләсәкһең.

¹⁸Һуңынан Раббы Алла былай тине:

– Кешенең яңғыз булыуы якшы түгел; уға үзенә лайык бер ярзамсы яратайым.

¹⁹Раббы Алла тупрактан һәр төрлө кыр хайуандарын һәм һауалағы бөтә коштарзы бар кылды. Һәр берәһенә ниндәй исем кушылсағын күрер өсөн Раббы Алла уларзың бөтәһен дә эзәм алдына алып килде. Эзәм кайһыһына ниндәй атама бирһә, ул йән эйһе шул атама менән танылды. ²⁰Кеше бөтә мал-тыуарға, барлык коштарға һәм кыр йәнлектәренә исем бирзе; әммә кешегә яраклы ярзамсы табылманы. ²¹Шунда Раббы Алла кешене тәрән йокоға талдырзы. Ул йоклап киткәс, бер кабырғаһын алып,

урынын ит менән капланы. ²²Раббы Алла кешенән алған кабырғанан бер катын яратты һәм уны кешегә алып килде. ²³Эзәм әйтте:

– Бына был һөйәк – минең һөйөгемдән,

Ите – минең итемдән.

«Катын» тип аталасақ ул,

Сөнки ирзән* алынды.

²⁴Бына шуға күрә ир кеше, атаһы менән әсәһен калдырып, катынына кушылыр һәм улар бер тән булыр.

²⁵Эзәм дә, катыны ла шәрә ине, әммә улар бынан оялманы.

Кешенең гонаһы

3 ¹Раббы Алла бар иткән бөтә йәнлектәр араһында йылан иң хәйләкәре ине. Ул катындан:

– Ысынлап та Алла һезгә баксалағы бер ағастың да емешен ашарға рөхсәт итмәнеме? – тип һораны.

² – Ағастарзың емешен ашай алабыз без, – тине катын йыланға. – ³Алла, бары бакса уртаһындағы ағастың ғына емешен ашамағыз, хатта теймәгез зә, юғиһә үлерһегез, тине.

⁴ – Юк, үлмәйһегез, – тине йылан катынға. – ⁵Тик Алла шуны белә: ул ағастың емешен ашаған көндө күзегез асыласақ та, якшылык менән яманлыкты белеп, Алла кеүек буласақһығыз.

⁶Катын күрзе: ағастың емешен ашағы килеп тора. Улар карар күзгә күркәм, өстәүенә, аң-белем биреүе менән кызыктыра. Шуға күрә ул бер емеште алды ла ашаны. Шунан янындағы иренә лә бирзе, ул да ашаны. ⁷Икеһенең дә күззәре асылды һәм үззәренең яланғас булғандарын аңланылар. Шуға күрә инжир япрактарынан альяпкыс әтмәлләп алдылар.

⁸Көн кызыуы һүрелгәс, улар баксала йөрөгән Раббы Алланың тауышын ишеттеләр зә, унан касып, ағас араһына йәшенделәр.

* 2:7 Йәһүд телендәге төп нөсхәлә был урында һүз уйнатыу: «адам» – кеше, «адама» – тупрак.

* 2:23 Йәһүд телендәге төп нөсхәлә һүз уйнатыу: «иш» – ир, «ишша» – катын.

9 – Кайза һин? – тип өндөште Раббы Алла өзәмгә.

10 – Баксала тауышыңды ишеттем дә, яланғас булыуымдан куркып, йәшендем, – тип яуап бирзе өзәм.

11 – Яланғас икәнендә һинә кем әйтте? – тип һораны Раббы Алла. – Мин ашамаҫка кушқан ағастың емешен ашаныңмы әллә?

12 – Һин миңә иш булһын тип биргән катын – ул бирзе миңә был ағастың емешен, ә мин ашаным, – тип яуапланы өзәм.

13 Раббы Алла катындан:

– Ниңә улай эшләнең? – тип һораны.

Катын:

– Мине йылан котортто, шуға ашаным, – тине.

14 Раббы Алла йыланға былай тине:

«Кәһәр алдың был

кылығың өсөн,

Барлык мал-тыуар, кейектәр

араһында кәһәрле һин.

Карының өстөндә

шыуышып йөрөрһөн,

Тупрак менән тукланырһың.

15 Һинең менән катын араһына,

Һинең током менән

уның токомо араһына

Дошманлык һалам Мин.

Катындың улы башыңды изер,

Һин уның үксәһен сағырһың».

16 Раббы Алла катынға былай тине:

«Ғазаплы итәм йөклө сағыңды,

Яфаланып табырһың балаңды.

Иренде гел көсәп торорһоң:

Ул һинең һакимың булыр».

17 Ә өзәмгә Раббы Алла шуны әйтте:

«Катыныңдың һүзен тыңлап,

Мин ашама тип тыйған ағастың

Емешен ашаған өсөн

Тупрак һинең арқанда кәһәрләнде:

Ғүмерең буйы яфаланып
табасакһың ризығыңды.

18 Тупрак сәнскәк менән билсән
үстерәсәк һинә,

Кырзағы үләндәр менән
тукланырһың.

19 Тупракка кире кайтқанға тиклем
Әсе тир түгеп табырһың икмәгендә.

Сөнки тупракһың, тупрактан
яратылдың,

Кабат тупракка әйләнәсәкһең».

20 Әзәм катынына Һауа* тип исем бирзе, сөнки ул бөтә әзәм балаларының әсәһе булды.

21 Раббы Алла, тиренән кейем-һалым эшләп, Әзәм һәм уның катынын кейендерзе.

22 Шунан Раббы Алла былай тине:

– Бына Әзәм, якшылык менән яманлыкты белеп, беззең беребезең кеүек булды. Инде тереклек ағасының емешен өзөп ашап, үлемһез зә булып куймаһын тағы!

23 Шулай итеп, Раббы Алла, үзе яратылған тупракты эшкәртһен өсөн, Әзәмдә Ғедән баксаһынан сығарып ебәрзе. 24 Әзәмдә кыуып сығарзы ла, тереклек ағасына илткән юлды һаклау өсөн, Ғедән баксаһының көнсығыш яғына кирубтар* һәм әйләнәп торған утлы кылыс куйзы.

Кабил менән Һабил

4 1 Әзәм катыны Һауа менән якынлык кылды. Һауа ауырға калды һәм Кабил* исемле улын тапты. «Раббы рәхмәте менән уллы булдым», – тине Һауа. 2 Шунан һуң Кабилдың кустыһы Һабилды тыузырзы. Һабил һарык көттө, ә Кабил ер эшкәртте.

3 Бер ни тиклем вақыт үткәс, Кабил үстөрөп алған уңышынан Раббыға бүләк килтерзе. 4 Һабил да көтөүендәгә тәүге үрсем бәрәстәрән һәм уларзың әс майын алып килде. Раббы Һабилды һәм уның бүләген

* 3:20 Һауа – йәһүд телендә «йәшәү» тигән мәғәнәлә.

* 3:24 Кирубтар – был урында Алланың баксаны карауылларға ебәргән һаксылары.

* 4:1 Кабил – йәһүдсә «Каин» – «кабул итеү» мәғәнәнәндәгә кылымдан яһалған.

хуш күрзе, ⁵ә Кабилды һәм уның бүлөгөн окшатманы. Асыузан Кабилдың һәмһөрө койолдо.

⁶– Ниңә кәйефең кырылды? – тип һораны Раббы Кабилдан. – Ниңә йөзөндө һөрөм капланы? ⁷Кылғаның якшы булһа, Мин кабул итмәс инемме ни? Әммә кылғаның якшы булмаһа, гонаһ, ишек төбөндә босоп, һине һағалар. Әммә-ләкин һин уға хужа бул.

⁸Кабил кустыһы Һабилға:

– Әйзә, яланға сығайык, – тине.

Бергәләп яланға сыктылар. Шунда Кабил Һабилға ташланды ла уны үлтерзе.

⁹Раббы Кабилдан:

– Һабил кустың кайза? – тип һораны.

– Белмәйем, – тип яуапланы Кабил. –

Әллә мин кустыма һақсымынмы?

¹⁰– Нишләнең һин? – тине Раббы. – Туғаныңдың қаны тупрактан Миңә иңрәп өндөшә!

¹¹Туғаныңдың һинең қулың менән түгелгән қанын йотор өсөн ауызын асқан тупрак һине кәһәрләй. ¹²Инде нисек кенә эшкәртһән дә, ул һиңә уңышын бирмәс. Ер йөзөндә берәзәк булып қыуылып йөрәйсәкһең.

¹³– Язам күтәрә алмаслық ауыр, – тине Кабил Раббыға. – ¹⁴Бына бөгөн һин мине был тупрактан қыуаһың. Һинең хозурыңдан йәшенеп, ер йөзөндә берәзәк һәм қасак буласакмын. Юлымда кем тап килә, шул мине үлтерәсәк.

¹⁵Әммә Раббы былай тине:

– Кем дә кем Кабилды үлтерә, шул кешенән ете тапқыр артығырақ қон кайтарылыр.

Шулай итеп, Раббы, ораған кешеләрзең береһе лә үлтермәһен өсөн, Кабилға киңәтеүсе тамға һалды. ¹⁶Кабил, Раббы хозурынан китеп, Ғедәндән көнсығыштағы Нод ерендә урынлашты.

¹⁷Кабил қатыны менән яқынлық қылды. Қатыны ауырға қалды һәм улы Ханохты тапты. Кабил қала төзөнә, уны улының

исеме менән Ханох тип атаны. ¹⁸Ханохтың улы Ғирад, Ғирадтың – Мехияил, Мехияилдың – Меңушаил, Меңушаилдың Ләмәх исемле улдары тыузы. ¹⁹Ләмәх ике қатынға өйләнде, берәһенең исеме Ғада, икенсәһенеке Силла ине. ²⁰Ғаданың Явал исемле улы тыузы. Явал мал асрап сатырза йәшәгән халықтарзың тәүбаһы булды. ²¹Явалдың қустыһы Ювал исемле ине – унан көснәлә һәм һыбызғыла уйнаусылар нәселе таралды. ²²Силланың Тувал-Каин исемле улы тыузы. Тувал-Каин бақырзан һәм тимерзән һәр төрлө қоралдар яһау оқтаһы булды. Тувал-Каиндың Нағама исемле қыз туғаны бар ине. ²³Ләмәх қатындарына былай тине:

– Ғада, Силла, тауышымды ишетегез!

Әй Ләмәхтең қатындары, һүземә қолак һалығыз:

Мине яралаған өсөн бер кеше үлтерәм!

Мине зыянлаған өсөн бер егет үлтерәм!

²⁴ Кабил өсөн ете тапқыр үс алынһа, Ләмәх өсөн етмеш ете тапқыр артық булыр!

²⁵Әзәм қатыны менән тағы яқынлық қылды. Һауа ир бала тапты. «Алла миңә Кабил үлтергән Һабил урынына тағы бер ул бүләк итте», – тип, балаға Шес* тигән исем бирзе. ²⁶Шестың да бер улы булды, уны Әнош тип атаны. Шул дәүерзәрзән алып кешеләр доғаларын Раббы исеменә бағышлай башланы.

Әзәмдең Нухқа тиклемге нәсел-ырыуы

5¹Бына Әзәмдең һәм уның нәсел-нәсәбе-нең шәжәрәһе. Алла кешене яратқанда, уны Үзенә окшатып бар қылды.

²Алла уларзы ир-ат һәм қатын-қыз итеп яратты, уларға фатиха қылды. Яратқан көнөндә уларға «кеше» тип исем бирзе.

* 4:25 Шес – йәһүд телендә «бағышлау», «бүләк итеу» мәғәнәһендә.

³Эзэмгә йөз зә утыз йәш тулғанда, уның улы тыузы – тап үзенә окшағайны һәм үзе рәүешле ине. Эзэм уға Шес тип исем бирзе. ⁴Шес тыуғандан һуң, Эзэм һигез йөз йыл йәшәне; уның башка улдары һәм кыззлары ла тыузы. ⁵Эзэм туғыз йөз утыз йыл йәшәп вафат булды.

⁶Шеска йөз зә биш йәш тулғанда, уның улы Энош тыузы. ⁷Энош тыуғандан һуң, Шес һигез йөз ете йыл йәшәне; тағы ла улдары һәм кыззлары тыузы. ⁸Шес туғыз йөз ун ике йыл йәшәп вафат булды.

⁹Эношка тукһан йәш булғанда, улы Кынан тыузы. ¹⁰Кынан тыуғандан һуң, Энош һигез йөз ун биш йыл йәшәне; уның тағы улдары һәм кыззлары тыузы. ¹¹Энош туғыз йөз биш йыл йәшәгәндән һуң вафат булды.

¹²Кынанға етмеш йәш булғанда улы Маһалалил тыузы. ¹³Маһалалил тыуғандан һуң, Кынан һигез йөз кырк йыл йәшәне; уның башка улдары һәм кыззлары ла булды. ¹⁴Кынан туғыз йөз ун йыл йәшәп вафат булды.

¹⁵Маһалалилға алтмыш биш йәш булғанда, улы Йәрәд тыузы. ¹⁶Йәрәд тыуғандан һуң, Маһалалил һигез йөз утыз йыл йәшәне; уның тағы ла улдары һәм кыззлары бар ине. ¹⁷Маһалалил һигез йөз тукһан биш йыл йәшәп вафат булды.

¹⁸Йәрәдкә йөз зә алтмыш ике йәш булғанда, уның улы Ханох тыузы. ¹⁹Ханох тыуғандан һуң, Йәрәд һигез йөз йыл йәшәне; уның тағы ла улдары һәм кыззлары тыузы. ²⁰Туғыз йөз алтмыш ике йыл йәшәп, Йәрәд вафат булды.

²¹Ханохка алтмыш биш йәш булғанда, улы Меҫушелах тыузы. ²²Меҫушелах тыуғандан һуң, Ханох өс йөз йыл йәшәне, ғүмере буйына ул Алла юлында йөрөнө. Уның тағы ла улдары һәм кыззлары булды. ²³Ханох өс йөз зә алтмыш биш йыл йәшәне, ²⁴ғүмере буйы ул Алла юлында йөрөнө.

Шунан Ханох юк булды, сөнки Алла уны Үз янына алды.

²⁵Меҫушелахка йөз зә һикһән ете йәш булғанда, уның улы Ләмәх тыузы. ²⁶Ләмәх тыуғандан һуң, Меҫушелах ете йөз һикһән ике йыл йәшәне; уның башка улдары һәм кыззлары ла бар ине. ²⁷Меҫушелах туғыз йөз алтмыш туғыз йыл йәшәп вафат булды.

²⁸Ләмәхкә йөз зә һикһән ике йәш булғанда, уның улы тыузы. ²⁹Ләмәх уға Нух* тип исем бирзе һәм: «Раббы кәһәрләгән тупракты эшкәртеп кулдарыбыз талсыккандә, ул безгә йыуаныс бирер», – тине.

³⁰Нух тыуғандан һуң, Ләмәх биш йөз тукһан биш йыл йәшәне; уның тағы ла улдары һәм кыззлары тыузы. ³¹Ләмәх бөтәһе ете йөз етмеш ете йыл йәшәп вафат булды.

³²Нух биш йөз йыл йәшәгәндән һуң, уның Шем, Хам һәм Йәфәс исемле улдары тыузы.

Туфан

6¹⁻²Ер йөзөндә кешеләр күбәйгәндән-күбәйзе. Кешеләрзән тыуған кыззарзың матурлығын күреп, илаһи заттар* уларзы үззәренә катын итеп алды.

³Раббы әйтте:

– Минең рухым кешелә мәңгелеккә калмаясақ, сөнки кеше үлемле. Уның ғүмер озонлого йөз зә егерме йыл булып.

⁴Алла улдары кеше кыззларына өйлөнөп, кыззар уларзан бала тапқан замандарза, һәм унан һуңырақ та, ерзә бәһләүәндәр булған. Баһадир булған улар, исемдәрен данға күмгәндәр.

⁵Раббы күрзе: ер йөзөндә кешеләр бик нык азған – уларзың бөтә уй-ниәте һәр сақ ауызлыкта. ⁶Раббы ерзә кешене яратыуына үкенде һәм йөрөгә әрнене.

⁷Раббы:

– Үзем бар кылған кешеләрзе, шулай ук мал-тыуар, кейек-януарзар һәм бөтә кош-кортто ер йөзөнән юк итәм, сөнки уларзы яратканыма үкенәм, – тине.

* 5:29 Нух – йәһүд телендә «йыуаныс» тигән мәғәнәлә.

* 6:1-2 Илаһи заттар – йәһүд телендә һүзмә-һүз: «Алла улдары» йәки «аллаларзың улдары».

⁸ Бары Нух кына Раббы күнеленә хуш ине.

⁹ Нухтың тарихы былай: замандаштары араһында тик Нух кына тәкүә, кәмселекhez эзәм ине; Алла юлында йөрөнө. ¹⁰ Нухтың Шем, Хам, Йәфәс исемле өс улы бар ине.

¹¹ Алла күрзе: ер йөзө бозолған, яуызлык менән тулған.

¹² Алла ер йөзөн күззән үткәрзе лә кешеләрзең бозоклокка батканын күрзе, сөнки бөтә эзәм балалары юлдан язғайны.

¹³ Алла Нухка былай тине:

– Бөтә кешелек донъяһын юкка сығарам, сөнки ер улар аркаһында яуызлык менән тулды. Шуға күрә Мин уларзы ер менән бергә юк итергә булдым. ¹⁴ Һин үзең гофәр* ағасынан көплө кәмә яһа, уны бүлмәләргә бүл, эсен-тышын ысмалалап сык. ¹⁵ Кәмәнең зурлығы былай булһын: озонлоғо өс йөз терһәк, киңлеге илле терһәк, ә бейеклеге утыз терһәк*. ¹⁶ Кәмәнең өскө өлөшөндө бер терһәк асыклык калдыр, кабырға яктан ишек уй. Кәмәнең эсендә асқы, урта, өскө каттар булһын. ¹⁷ Мин, туфан һыузары калкытып, күктәр астында эсендә йәне булған бөтә нәмәне юк итәм, ерзәге бар тереклек кырылып бөтәсәк. ¹⁸ Әммә һинең менән Минең шундай килешәү булыр: һин улдарың, катының, килендәрең менән көплө кәмәгә ин. ¹⁹ Кәмәгә үзең менән бөтә төр йән эйәләренән аталы-инәле икешәр йәнлек тә ал, улар һинең менән бергә исән калһын. ²⁰ Һәр төрлө кош-корттан, мал-тыуарҙан һәм ер йөзөндөгә бөтә төр йәнлектән аталы-инәле икешәр йән эйәһе, һинең менән кәмәгә инеп, тере калһын. ²¹ Үзең менән төрлө ризык ал – үзең лә, йәнлектәргә лә етерлек булһын.

²² Нух бөтәһен дә Алла бойорғанса эшләне.

7 ¹ Раббы Нухка былай тине:

– Бөтә ғайләнде алып, кәмәгә ин, был быуын кешеләре араһында бары һин

генә Минең хозурымда тоғро булдың. ² Ер йөзөндө токомдары һакланып калһын өсөн хәләл хайуандарзың һәр төрөнән аталы-инәле етешәр, хәрәм хайуандарҙан аталы-инәле икешәрзе, ³ шулай ук коштарҙан аталы-инәле етешәрзе ал. ⁴ Ете көндән һуң Мин ергә кырк көн, кырк төн буйына ямғыр язузырымын. Үзем бар кылған һәммә нәмәне ер йөзөнән юк итәсәкмен.

⁵ Нух бөтәһен дә Раббы бойорғанса эшләне.

⁶ Ер йөзөнә туфан калккан сакта, Нухка алты йөз йәш ине. ⁷ Нух, туфан һыуынан котолор өсөн, улдары, катыны, килендәре менән кәмәгә менде. ⁸ Һәр төрлө хәләл һәм хәрәм хайуандарҙан, кош-корттан һәм һөйрәләүселәрҙән ⁹ аталы-инәле кушарлап-кушарлап Нух янына килеп, кәмәгә менделәр. Алла нисек бойорһа, шулай булды.

¹⁰ Ете көн үттә, һәм ергә туфан калкты. ¹¹ Нухка алты йөзөнсө йәш барғанда, йылдың икенсе айының ун етенсе көнөндә Йырылдылыр сикһез даръя һыуы, Асылдылыр күктән кабағы –

¹² Кырк көн қойолдо ергә туфан һыуы,

Кырк төн яузы туфан ямғыры.

¹³ Нух улдары Шем, Хам, Йәфәс, катыны, өс килене менән тап ошо көндө кәмәгә инде. ¹⁴ Улар менән бергә һәр төрлө хайуандар, мал-тыуар, һөйрәләүселәр, һәр төрлө коштар береһе артынан береһе током-током булып кәмәгә менде. ¹⁵ Уның кәмәһенә тере йән эйәләренең бөтә токомдары кушарлап ¹⁶ аталы-инәле инде – Алла бойорғанса булды. Нух кергәс, Раббы көплө кәмәнең ишеген ябып куйзы.

¹⁷ Кырк көн дауам итте туфан. ¹⁸ Һыу арткандан-арта барзы, ерзе готтош каплап алды һәм кәмә һыу өстөндә йөзөп йөрөй башланы. ¹⁹ Һыу күтәрелгәндән-күтәрелде, ер өстөндөгә бөтә бейек таузарзы басып китте. ²⁰ Таузарзың өстөнән һыу ун биш терһәк

* 6:14 *Гофәр* – кипарис һымак сайырлы һәм ылыслы ағас.

* 6:15 *Терһәк* – 45 см. Тимәк, кәмәнең зурлығы 135x22x13 м.

күтәрелде, улар һыу астында калды. ²¹ Ер йөзөндә йәшәгән бөтә йән эйәләре: кош-корт, мал-тыуар, кейек-хайуандар, һөйрә-лөүселәр, кешеләр һәләк булды; ²² һулыш алған бөтә тереклек кырылды. ²³ Раббы ер йөзөндә булған бөтә йән эйәһен юкка сығарзы: кеше менән бергә мал-тыуар, һөйрә-лөүселәр, күктәге коштарға тиклем бөтә нәмә үлеп бөттө. Нух менән уның кәмәһендә булғандар ғына иҫән калды. ²⁴ Туфан йөз илле көн дауам итте.

Туфандан һуң

8 ¹ Әммә Алла Нухты, уның кәмәһендә булған мал-тыуарзы һәм кыр хайуандарын онотманы: Алла ергә ел ебәрзе, шуна һыу күтәреләүзән туктаны.

² Тукталдылыр туфан ташкыны,
Ябылдылыр күктең кабағы,
Басылдылыр койма ямғыры.

³ Әкрәнләп һыу кайта башланы, йөз зә илле көн тулыуға, һыу кәмәүгә табан китте. ⁴ Етенсе айзың ун етенсе көнөндә кәмә Арарат таузары түбәһенә килеп терәлде. ⁵ Йылдың унынсы айына тиклем һыу яйлап кәмей барзы, унынсы айзың беренсе көнөндә тау түбәләре күренде.

⁶ Кырк көн үткәс, Нух, кәмәлә үзе уйған тәзрәне асып, ⁷ тышка қозғондо осороп ебәрзе. Ер өстөндәге һыузар короғанға тиклем, қозғон бер китеп, бер килеп осоп йөрөнө. ⁸ Артабан, ерзә һыузың кайтқан-кайтмағанын белер өсөн, Нух күгәрсенде осороп сығарзы. ⁹ Әммә күгәрсен, қуныр урын тапмайынса, кәмәгә кире кайтты, сөнки ер һыу астында ине әле. Нух, қулын һоноп, күгәрсенде кәмә әсенә индерзе. ¹⁰ Ете көн үткәс, ул күгәрсенде яңынан сығарзы. ¹¹ Күгәрсен уға қис кенә әйләнәп кайтты – суқышында яңы ғына өзөлгән зәйтүн япрағын килтергәйне. Нух ер өстөнән һыузың кайтқанын аңланы. ¹² Ул тағы ете көн көтөп торзо ла күгәрсенде йәнә сығарзы. Был юлы күгәрсен әйләнәп кайтманы.

¹³ Нухқа алты йөз беренсе йәш киткәндә, беренсе айзың беренсе көнөндә ер өстөндәге

һыу тулыһынса кайтты. Нух кәмәһенә қы-йығындағы тәзрәне асып қарағайны, ерзән кипшергәнән күрзе. ¹⁴ Икенсе айзың егерме етенсе көнөндә ер кипкәйне.

¹⁵ Алла Нухқа былай тине:

¹⁶ – Қатының, улдарың һәм килендәрең менән кәмәнән сық; ¹⁷ үзең менән алған бөтә йән эйәләрен – кош-корт, мал-тыуар, һөйрәләп йөрөй торған йәнлектәрзе сығар, улар ер йөзөндә таралһын һәм үрсенен, бихисап артын.

¹⁸ Нух улдары, қатыны һәм килендәре менән кәмәнән сықты. ¹⁹ Улар артынан хайуандар, һөйрәләүселәр, кош-корт, ер йөзөндә йәшәгән һәмә йән эйәһе током-током булып сықты.

²⁰ Нух Раббыға бағышлап қорбан усағы эшләне, бөтә төр хәләл малдан һәм хәләл кош-корттан тоттош яндырыу қорбаны килтерзе. ²¹ Раббы, қорбандың хуш есен тойғас, Үз-Үзенә: «Башқаса кешеләр арқаһында ергә кәһәрәмде һалмам, сөнки кеше күңелендә яуызлық бала сағынан уқ була; бүтәнсә тереклекте юк итмәм. ²² Ер имен-аман торғанда:

Сәсеү менән урақ,
Әсе менән һыуық,
Йәй менән қыш,
Көн менән төн
Һәр вакыт буласақ», – тине.

Алланың Нух менән килешеү төзөүе

9 ¹ Алла Нухқа һәм уның улдарына былай тип фатиха бирзе:

– Үрсегеҙ, ишәйегеҙ, ер йөзөнә таралығыз. ² Ерзәге бөтә хайуандар, һауалағы һәмә осар коштар, ерзәге бар булған йәнлектәр, диңгеззәрзә йөзөп йөрөгән балықтар алдығызға қурқып-тетрәнәп торһон: улар һеззәң ихтыярығызға бирелә. ³ Ерзә хәрәкәт иткән һәр бер йән эйәһе, үсемлектәр кеүек үк, һезгә азық булһын, уларзың барыһын да һезгә бирәм. ⁴ Әммә йәнә булғанды, йәғни қанлы итте, ашамағыз. ⁵ Қанығыз койлоп, йәнәгеҙ қыйыла, қан койғандың –

йырткысмы ул, әллә туғанының ғүмерен өзгән бәндәме – үзенң қаны койолоуға дусар итәсәкмен.

⁶ Әгәр берәү койһа әзәм қанын,
Үз қаны ла кеше қулынан түгелһен,
Сөнки Алла кешене Үз сүрәтендә
яратты.

⁷ Һез иһә үрсегез, ишәйегез, ер йөзөнә таралығыз һәм артығыз!

⁸ Алла Нухка һәм уның уландарына былай тине:

⁹⁻¹⁰ – Мин һеззең менән, киләсәк быуындарығыз һәм кәмәнән сыққан бәтә тере йән әйәләре: кош-корт, мал-тыуар, қырағай йәнлектәр менән килешәү төзәйөм. ¹¹ Һеззең менән Минең килешәүем буйынса, бынан һуң бар тереклек туфан һыуында һәләк булмаһ һәм ер йөзөн бушлыкка әйләндергән туфан бер вақытта ла қабатланмаһ.

¹² Алла тағы былай тине:

– Минең һеззең менән, бәтә тереклек менән мәңгелеккә төзөгән килешәү билдәһе бына ошо булыр: ¹³ болоттарға йәйәмде – йәйғорзо – эләп қуям, был Минең менән ер йөзә араһындағы килешәү билдәһе булыр.

¹⁴ Мин ер йөзөнә ямғыр болото ебәрәп, болот араһында йәйғор күрәнгән һайын, ¹⁵ һеззең менән, бәтә тереклек менән төзөгән килешәүемде исләрмен. Бәтә тереклекте һәләк итеүсе туфан һыуы башкаса қалқмаһ.

¹⁶ Болоттар араһында йәйғоромдо күргәс, ерзә йәшәгән бәтә тере йән әйәләре менән мәңгелек килешәүем искә төшөр.

¹⁷ – Минең ер йөзөндә йәшәгән һәммә тере йән менән төзөгән килешәү билдәһе шул булыр, – тине Алла Нухка.

Нухтың улдары

¹⁸ Нухтың көплә кәмәнән сыққан улдары – Шем, Хам һәм Йәфәс. Хам – Кәнғәндең атаһы. ¹⁹ Ер йөзөндәгә бәтә халықтар Нухтың ошо өс улынан таралған.

²⁰ Нух ер эшкәртә башланы; беренсе булып йөзөм бақсаһы ултыртты. ²¹ Бер сак Нух, шарап эсеп исереп, сатыры эсендә шәрә килеш ята ине. ²² Кәнғәндең атаһы

Хам, уның яланғас ятқанын күрәп, был хакта ағаларына һөйләне. ²³ Шул сакта Шем менән Йәфәс, яруындарына сәкмән һалып, аталарының сатырына арттары менән инделәр зә өстөнә шул сәкмәнде ябып сықтылар. Улар, арттарын қуйып ингәнлектән, аталарының яланғас тәнән күрмәне. ²⁴ Айнығып уянғас, кесе улының ни қылғанын белеп, Нух ²⁵ былай тине:

– Кәһәр төшһөн Кәнғәнгә!

Ағаларының қолдарының
коло булһын!

²⁶ Йәнә әйтте:

– Шемдың Аллаһы Раббы мөбәрәк булһын!

Кәнғән уға қол булһын.

²⁷ Алла Йәфәс биләмәләрен қиң қылһын!

Шемдың сатырзарында йәшәһән!

Кәнғән Йәфәсқә қол булһын!

²⁸ Туфан қайтқандан һуң, Нух өс йөз илле йыл йәшәне. ²⁹ Нух, йәмғеһе туғыз йөз илле йыл ғүмер кисереп, вафат булды.

Ер йөзөндәгә халықтар

10 ¹ Бына Нухтың улдары Шем, Хам һәм Йәфәстең нәсәл шәжәрәләре.

Туфан һыуы қайтқандан һуң, Шем, Хам һәм Йәфәстең балалары тызузы.

² Йәфәстең улдары:

Ғүмәр, Магог, Мадай, Яуан, Тувал, Мәшәх һәм Тирас.

³ Ғүмәрзең улдары:

Ашкеназ, Рифас һәм Тогарма.

⁴ Яуандың ул-нәсәлдәре:

Әлиша, Таршиш, шулай ук киттизәр һәм доданизар. ⁵ Улар – һәр қайһыһы үз телдәрәндә һөйләшәп, ырыу-кәбиләләр булып диңгез ярында үз ерзәрәндә йәшәгән Йәфәс нәсәлдәре.

⁶ Хамдың улдары:

Куш, Мисраим, Пут һәм Кәнғән.

⁷ Куштың улдары:

Сева, Хауила, Савта, Рағма һәм Савтеха.

Рағманың улдары:

Шева менән Дедан.

⁸ Куштың тағы Нимруд исемле улы бар ине, ул ер йөзөндә иң беренсе батыр булды. ⁹ Раббы алдында кеүәтле аусы ине ул. «Раббы хозурында Нимруд кеүек оҫта һунарсы» тигән әйтем шунан калған. ¹⁰ Тәүзә уның батшалығына Шинғар ерзәрәндәге Бабил, Әрәх, Аккад, Калне калалары инә ине. ¹¹ Был илдән ул Ашшурға китеп, унда Ниневегә, Реховот-Ирға һәм Калахка, ¹² шулай ук Ниневе менән Калах – ул бик зур кала – араһындағы Ресенға нигез һалды.

¹³ Мисраим луди, ғанами, леһави, нафтухи, ¹⁴ пасруси, каслухи (уларҙан пелештизәр тарала) һәм кафторизарҙың тәүбаһаһы булды.

¹⁵ Кәнғәндең улдары:

баш балаһы Сидон, Хит, ¹⁶ шулай ук унан йевусизәр, әмөризәр, гиргашизәр, ¹⁷ хиуизәр, ғаркизәр, синизәр, ¹⁸ аруадизәр, семаризәр һәм хамаҫизәр тарала.

Һуңынан Кәнғәндең нәсәл-ырыуы тирә-якка йәйелде. ¹⁹ Уларҙың биләмәләре Сидондан алып Герар яғына табан Газаға тиклем, ә Содом, Ғамора, Адма һәм Севоим яғынан Лашағка тиклем һузыла. ²⁰ Былар – үз ерзәрәндә ырыу-кәбилә булып йәшәгән, үз телдәрәндә һөйләшкән Хам нәсәлдәре.

²¹ Йәфәҫтең ағаһы Шемдың да балалары булды. Шем бөтә Ғевәр нәсәленең атаһы ине.

²² Шемдың улдары:

Ғелам, Ашшур, Арпахшад, Луд һәм Арам.

²³ Арамдың улдары:

Ғус, Хул, Ғәҫәр һәм Маш.

²⁴ Арпахшад – Шелахтың, Шелах – Ғевәрҙең атаһы. ²⁵ Ғевәрҙең ике улы тыуы: берененең исеме – Пәләг* – сөнки тап шул вақытта ер бүленгәйне, икенсәһенеке – Йоктан.

²⁶ Йоктан – Алмодад, Шәләф, Хасармавеш, Ярах, ²⁷ Һадорам, Узал, Дикла, ²⁸ Ғовал, Авимаил, Шева, ²⁹ Офир, Хауила һәм

Йовавтың тәүатаһы. Былар барыһы ла – Йоктандан таралған нәсәлдәр. ³⁰ Уларҙың ерзәрә Мешанан көнсығышҡа табан Сефар тауҙарына хәтлем һузыла ине.

³¹ Былар – үз ерзәрәндә ырыу-кәбилә булып йәшәгән, үз телдәрәндә һөйләшкән Шем нәсәлдәре.

³² Туфандан һуң Нух улдары нәсәленән сыҡкан һәм ырыу-кәбилә булып ер йөзөнә таралған халыҡтарҙың нәсәл шәжәрәһе ошо.

Бабил манараһы

11 ¹ Башта донъяла бер тел булып, кешеләр бер үк төрлө һүзәрҙе куллана ине. ² Көнсығыштан күсеп барғанда кешеләр Шинғар ерендә тигез урын таптылар за шунда урынлаштылар.

³ Бер-беренә:

– Әйзәгез, балсыктан кирбес һуғайык та уны утта яндырайык, – тинеләр.

Шулай итеп, улар таш урынына кирбес, ә эзбиз измәһе урынына ер астынан сыҡкан кара ысмала куллана башланы.

⁴ Шунан былай тинеләр:

– Ер йөзө буйлап таралышып бөтмәйек һәм исемебезҙе данға күмәйек тиһәк, үзәбезгә күккә ашып торған манаралы кала төзөйөк.

⁵ Раббы әзәм балалары төзөп яткан кала менән манараны карарға тип аҫка төштө.

⁶ – Бер үк халыҡ, бөтәһенең дә телдәре бер төрлө. Бына нимә эшләй башлағандар быллар; ниәттәрән ғәмәлгә ашырмайынса туктамаясактар! – тине Раббы. – ⁷ Ергә төшәйек тә телдәрән бутап бөтәйек. Берененең әйткәнән икенсәһе аңламаһын әйзә!

⁸ Раббы уларҙы бөтә ер йөзөнә тараты – бына шулай улар каланы төзөүҙән туктаны. ⁹ Шуға күрә был кала Бабил* тип атала – Раббы унда ерзәге барса кешеләрҙең телдәрән бутаны һәм ошо урындан уларҙы бөтә ер йөзөнә сәсте.

* 10:25 Пәләг – йәһүд телендә «бүлөү» тигән һүзгә тура килә.

* 11:9 Бабил – йәһүд телендә «бутау, буталыу» тигәнде аңлаткан «балал» һүзенә ауаҙдаш.

Шемдан Ибрамғаса

¹⁰Бына Шемдың нәсел шәжәрәһе: туфандан һуң ике йыл үткәс, Шемдың Арпахшад исемле улы тыузы. ¹¹Арпахшад тыуғандан һуң, Шем биш йөз йыл йәшәне; уның тағы ла улдары һәм кыззлары булды.

¹²Арпахшадка утыз биш йәш булғанда, уның улы Шелах тыузы. ¹³Шелах тыуғандан һуң, Арпахшад дүрт йөз зә өс йыл йәшәне; уның башка улдары һәм кыззлары ла булды.

¹⁴Утыз йәшәндә Шелахтың улы Ғевәр тыузы. ¹⁵Ғевәр тыуғандан һуң, Шелах дүрт йөз өс йыл йәшәне; уның башка улдары һәм кыззлары ла булды.

¹⁶Ғевәргә утыз дүрт йәш булғанда, улы Пәләг тыузы. ¹⁷Пәләг тыуғандан һуң, Ғевәр дүрт йөз утыз йыл йәшәне; уның башка улдары һәм кыззлары ла булды.

¹⁸Пәләгкә утыз йәш булғанда, улы Реғу тыузы. ¹⁹Реғу тыуғандан һуң, Пәләг ике йөз туғыз йыл йәшәне; уның тағы ла улдары һәм кыззлары булды.

²⁰Реғуға утыз ике йәш булғанда, улы Серуг тыузы. ²¹Серуг тыуғандан һуң, Реғу ике йөз ете йыл йәшәне; уның тағы улдары һәм кыззлары булды.

²²Серугка утыз йәш булғанда, улы Нахор тыузы. ²³Нахор тыуғандан һуң, Серуг ике йөз йыл йәшәне; уның тағы улдары һәм кыззлары булды.

²⁴Нахорға егерме туғыз йәш булғанда, улы Терах тыузы. ²⁵Терах тыуғандан һуң, Нахор йөз зә ун туғыз йыл йәшәне; уның башка улдары һәм кыззлары ла булды.

²⁶Етмеш йәшәнен һуң Терахтың Ибрам, Нахор һәм Һаран исемле улдары тыузы.

²⁷Бына Терахтың нәсел шәжәрәһе: Терахтың Ибрам, Нахор һәм Һаран тигән улдары булды. Һарандың Лут исемле улы тыузы. ²⁸Һаран атаһы Терах иҫән сакта ук тыуған ерендә, халдейзарзың Ур калаһында, вафат булды. ²⁹Ибрам менән Нахор өйләнде: Ибрамдың катынының исеме Сарая, ә Нахорзың катыны Милка

исемле ине. Милка менән Иска Һарандың кыззлары ине. ³⁰Сарая түлһез булды, бала таба алманы.

³¹Терах халдейзарзың Ур калаһынан Кәнғән еренә күсеп китте. Үзе менән улы Ибрамды, ейәне Лутты, Һарандың улын, Ибрамдың катынын – килене Сараяны алды. Харанға еткәс, шунда төпләнеп калдылар. ³²Терах ике йөз зә биш йәшәндә Харанда вафат булды.

Ибрамдың саксырылыуы

12 ¹Раббы Ибрамға былай тине: – Ер-һыуыңды, туған-ырыуыңды, атаң йортон калдыр за Мин күрһәткән ергә кит. ²Һинән бөйөк халык тыузырымын,

Һине мөбәрәк кылырмын, атыңды бөйөк итермен;

Һин фатиха-бәрәкәт сығанағы булырһың!

³ Һинә берәү фатихаһын бирһә, Мин дә уға фатихамды бирермен! Һине кәһәрләгәнде кәһәрләрмен! Ер йөзөндөгә барса халыктар Һинең аша фатиха аласак.

⁴Ибрам, Раббы бойорғанса, юлға сықты. Лут та уның менән бергә китте. Харандан сыққанда Ибрамға етмеш биш йәш ине. ⁵Ул үзе менән бергә катыны Сараяны, кустыһының улы Лутты, Харанда йыйған барлык мөлкәтен, эйә булған бөтә хезмәтселәрән алып, Кәнғәнгә юл тотто.

Кәнғәнгә килеп еттеләр. ⁶Ибрам был ерзәрзә Шәхәм тигән урындағы Море имәнлегенә тиклем аркырыһын-буйын йөрөп сықты. Ул заманда бында кәнғәнизәр йәшәй ине. ⁷Раббы, Ибрамға күренеп, былай тине: – Был ерзе һинең токомоңа бирәсәкмен.

Ошо урында Ибрам үзенә күренгән Раббыға бағышлап қорбан усағы эшләне. ⁸Артабан ул Бейт-Илдән көнсығышта ятқан тауға табан китте. Сатырзарын көнбайышта урынлашқан Бейт-Ил менән көнсығыштағы Ғай калалары араһына қорзо. Ибрам ошонда Раббыға қорбан усағы эшләп, Раббы исеменә доға бағышланы.

⁹ Ибрам тағы юлға сықты һәм Негевка табан йүнәлдә.

¹⁰ Был илдә көслә йот булғанлыктан, Ибрам Мысырға барып йәшәп торорға булды.

¹¹ Мысырға етеп килгәндә, катыны Сараяға былай тине:

– Мин беләм, һин бик матур катынһың.

¹² Мысыр кешеләре, һине күрер зә: «Был уның катыны», – тип мине үлтерер, һине тере калдырыр. ¹³ Шуға күрә уларға: «Мин уның һеңләһемен», – тип әйт. Һинең хакка мине лә якшы кабул итерзәр, һәм мин дә исән калырмын.

¹⁴ Ибрам Мысырға килеп еткәс, Мысыр кешеләре, ысынлап та, Сараяның ифрат һылыу икәнән күрзе. ¹⁵ Катынды күргән һарай әһелдәре уның матурлығы хақында фирғәүенгә еткерзе. Сараяны фирғәүендең һарайына алдылар. ¹⁶ Сарая аркаһында фирғәүен Ибрамға якшы мөнәсәбәттә булды. Ибрамдың эштәре көйләнде: уның һарыктары, һыйырзары, ишәктәре, колдары менән колиәләре һәм дәйәләре ишәйеп китте. ¹⁷ Әммә Раббы Ибрамдың катыны Сараяны үзенә алғаны өсөн фирғәүенгә һәм уның һарайындағы кешеләргә ауыр бәлә-казалар ебәрзе. ¹⁸ Фирғәүен Ибрамды үз янына сакырып алды ла:

– Ни эшләттең һин мине? Ниңә уның катының икәнән әйтмәнең? – тине. – ¹⁹ Ни өсөн уны һеңлем тип әйттең? Һинең һүзеңә ышанып, мин уға өйләнергә булғайным. Бына катының, ал да кит!

²⁰ Фирғәүен үзенә кешеләренә әмер бирзе һәм Ибрамды катыны, бөтә мөлкәте менән озатып ебәрзәләр.

Ибрам менән Луттың айырылыуы

13 ¹ Ибрам катыны, барлык мөлкәте менән Мысырҙан сығып, Негевка юл тотто. Лут та уның менән ине. ² Ибрам бик байыккайны – мал-тыуары ла, алтын-көмөш лә күп ине. ³ Негевтан ул, бер урындан икенсе урынға күсә-күсә, Бейт-Илгә тиклем килде. Бейт-Ил менән Ғай араһындағы әүәл сатыр корған урынға етте. ⁴ Әлек эшләгән

корбан усағы янына туктап, Раббы исеменә доға бағышланы.

⁵ Ибрам менән бергә күсенеп йөрөгән Луттың да мал-мөлкәте, сатырзары бар ине. ⁶ Малдары күбәйеп киткәнгә күрә, уларға бергә йәшәр өсөн ер етмәй башланы. ⁷ Ибрам менән Луттың көтөүселәре араһында ғауға сықты. Ул сакта был ерзәрзә кәңгәнизәр менән перизизәр йәшәй ине. ⁸ Ибрам Лутка:

– Без бит туғандар, – тине. – Үзебеззәң арала ла, көтөүселәребез араһында ла ызғыш-талаш булмаһын! ⁹ Бына бөтә ер һинең алдыңда. Әйзә, айырылайык: әгәр һин һулға китһән, мин уңа китермен. Һин уңа йүнәлһән, мин һулға кайырылырмын.

¹⁰ Лут, тирә-якты байкап, шуны күрзе: Иордан йылғаһының үзәнә – Соғарзың үзәнә тиклем – Раббы баксаһылай, Мысыр тупрағы ише һуғарыулы ерзәр ине. Был Раббы Содом менән Ғамора калаларын юк иткәнгә тиклем булғайны. ¹¹ Лут үзәнә тоттош Иордан үзәнән һайланы ла көнсығышка табан китте. Шулай итеп, улар айырылышты: ¹² Ибрам Кәңгән ерендә йәшәп калды, Лут үзән буйындағы калалар араһында төйәкләнде. Содомға якын бер ерзә сатырзарын қорзо. ¹³ Содом кешеләре бозок күңелле, Раббы алдында бик гонаһлы ине.

¹⁴ Лут айырылып киткәс, Раббы Ибрамға былай тине:

– Үзең басып торған урындан күзеңде күтәрәп бак: төньякка ла, көньякка ла, көнсығышка ла, көнбайышка ла кара. ¹⁵ Алдыңда йәйрәп ятқан ошо ерзәрзә Мин һиңә һәм киләсәк токомдарыңа мәңгелеккә бирәсәкмен. ¹⁶ Токомондо ерзәге ком һымак иҫәпһез-һанһыз итәсәкмен. Әгәр берәйһе ерзәге ком бөртөктәрән һанай алһа, һинең нәсәлендең һисабын белер. ¹⁷ Бар, был ерзәрзә арқырыға-буйға йөрөп сык, сөнки Мин уларзы һиңә бирәсәкмен.

¹⁸ Ибрам, сатырын һүтеп алып, тағы юлға сықты, Хеврон янындағы Мамре имәнлеге тигән урынға барып төпләнде. Ошонда Раббыға корбан усағы яһаны.

Ибрамдың Лутты коткарыуы

14 ¹Шул дәүерҙә Шинғар батшаһы Амрафел, Элласар батшаһы Арийох, Ғелам батшаһы Кедорлағомер һәм Гоим батшаһы Тидғал ²Содом батшаһы Берағка, Ғамора батшаһы Биршағка, Адма батшаһы Шинавка, Севоим батшаһы Шемәверға һәм Белағ, йәғни Соғар батшаһына каршы яу асты. ³Һуңғы биш батша әле Тозло диңгез булған Сиддим үзәнендә көс тупланы. ⁴Был батшалар ун ике йыл буйына Кедорлағомер изеуе астында булып, ун өсөнсө йылында баш күтәргәйне. ⁵Ун дүртенсә йылда Кедорлағомер үзенә кушылған батшалар менән Ғаштарос-Карнаимда рефаларҙы, Һамда зуларҙы, Шаве-Жирьясаимда эмдарҙы, ⁶сүллек ситендәге Әл-Паранға тиклем һузылған Сеғир таулығында хоризарҙы тар-мар итте. ⁷Унан боролоп, улар Ғейн-Мишпатка, йәғни Кадешка килделәр, ғәмәлектәрҙең бөтә ерҙәрен басып алдылар һәм Хасасон-Тамарза йәшәгән әмөриҙәрҙе кыйраттылар.

⁸⁻⁹Бынан һуң Содом, Ғамора, Адма, Севоим, Белағ, йәғни Соғар батшалары юлға сықты. Был биш батша дүрт батшаға – Ғелам батшаһы Кедорлағомер, Гоим батшаһы Тидғал, Шинғар батшаһы Амрафел, Элласар батшаһы Арийохка каршы Сиддим үзәнендә һуғышка инде. ¹⁰Сиддим үзәнендә ысмалалы сокорзар күп ине. Содом менән Ғамора батшаларының яугирҙәре касып барғанда ошо сокорзарға батты, тере калғандар таузарға касты. ¹¹Еңсәселәр Содом менән Ғамораның бөтә байлығын, туплаған азык-түлеген таланы. ¹²Ибрамдың Содомда йәшәгән туғаны Лутты ла бөтә мөлкәте менән бергә алып киттеләр.

¹³Касып котолғандарҙан берәү килеп, ғиври* Ибрамға бөтәһен дә һөйләп бирҙе. Ибрам ул сакта Әшкол менән Ғанерҙың туғаны әмөри кешеге Мамрендың имәнлеген янында йәшәй ине. Улар барыһы ла

Ибрам яклылар ине. ¹⁴Туғанының әсиргә эләккәнен белгәс, Ибрам, үз йортонда тыуып үскән өс йөз ун һигез хезмәтсеген коралландырып, дошман артынан кыуа сықты. Данға барып еткәс, ¹⁵кешеләрен төркөмдәргә бүлеп, төн караңғылығы астында дошмандарға һөжүм итте. Уларҙы тар-мар иткәс, Дамасктан төньяктарак урынлашкан Хова тигән ергә тиклем бастырып барҙы. ¹⁶Ибрам талап алынған бөтә байлыҡты, әсир ителгән кешеләрҙе, катынкыҙарҙы, бар мал-мөлкәте менән Лутты коткарып алып кайтты.

¹⁷Ибрам Кедорлағомерҙы һәм уның яклы батшаларҙы кыйратып кайтып килгәндә, хәҙер Батшалар үзәне тип йөрөтөлгән Шауе үзәнендә уға Содом батшаһы каршы сықты. ¹⁸Сәлим батшаһы Мәлки-Садик та Ибрамға икмәк менән шарап алып килде. Ул Юғарыларҙан Юғары Алланың каһины ине. ¹⁹Мәлки-Садик Ибрамға фатиха биреп былай тине:

– Күк менән ерҙе яраткан
Юғарыларҙан Юғары Алла
Ибрамды мөбәрәк кылһын!

²⁰ Дошмандарыңды кулыңа тапшырған
Юғарыларҙан Юғары Аллаға
рәхмәттәр яуһын!

Ибрам уға яумалының ундан бер өлөшөн бирҙе.

²¹Содом батшаһы Ибрамға:

– Миңә кешеләремде кайтарһаң булды, ә мал-мөлкәттә үзеңә калдыр, – тине.

²²Әммә Ибрам Содом батшаһына:

– Мин Раббыға, күк менән ерҙе яраткан Юғарыларҙан Юғары Аллаға, кулымды күтәреп ант итәм. ²³Һинең мөлкәтеңдән бер нәмә лә – бер һүрәндең дә, аяғыңдағы катаңдың кайышы ла кәрәкмәй. Һуңынан: «Ибрамды мин байыттым», тип әйтерлек булмаһын, – тип яуап кайтарҙы. – ²⁴Кешеләрҙе ашатыуға киткән сығымдан һәм миңең менән барыусыларға тейеш өлөштән башка бер нәмә лә кәрәкмәй миңә. Минең

* **14:13** *Ғиври* – еврейҙарҙың боронғо атамаһы; тамыры Ғевәр тигән кеше исеменән алынған.

менән яу сапқан Ғанер, Әшкол, Мамре үз-
зәренең өлөшөн алһын, әйзә.

**Раббының Ибрам менән төзөгән
килешеүе**

15 ¹Ошо вақиғаларзан һуң, Раббы Иб-
рамға бер күренмештә:

– Куркма, Ибрам.

Мин – һинең Калканың.

Һиңә бүлөгем мул булып, – тине.

²Әммә Ибрам:

– Эй Раббы Хакимым! Миңә нимә бир-
мәксеһең? Бала атаһы була алманым. Ва-
рисым кем бит – Дамаск кешеһе Әлиғә-
зәр, – тине.

³– Бына, һин миңә нәсел насип итмә-
гәс, – тип дауам итте Ибрам, – хезмәтсем
варисым була инде.

⁴Раббы тағы өндәште:

– Юк, ул һинең варисың булмаясақ, үз
балаң варисың буласақ.

⁵Раббы Ибрамды тышқа алып сықты ла:
– Күккә кара, – тине. – Әгәр зә һанай
алһан, йондоззарзы һанап кара.

Шунан тағы әйтте:

– Һинең нәселең шул тиклем буласақ.

⁶Ибрам Раббыға ышанды һәм Раббы
быны тәкүәлек тип кабул итте.

⁷Алла Ибрамға:

– Ошо ерзәрзе һиңә мираҫ итеп бирер
өсөн халдейзарзың Ур қалаһынан һине
бында алып килгән Раббы Мин, – тине.

⁸– Эй Раббы Хакимым! Был ерзәрзе
мираҫ итеп аласағымды мин нимәнән белә
алам? – тип һораны Ибрам.

⁹Раббы былай тине:

– Миңә һыйыр, кәзә, һарык тәкәһе алып
кил. Һәммәһе лә өсәр йәшлек булһын. Бер
алатуба менән бер бала күгәрсен дә килтер.

¹⁰Ибрам әйтелгәндәрзе алып килеп сал-
ды ла, һәр береһен урталайға бүлеп, ки-
сәктәрзе бер-береһенә тәңгәлләп һалып
куйзы; коштарзы ғына икегә бүлмәне.

¹¹Һуйып һалынған малдарға йырткыс
коштар ябырылды, әммә уларзы Ибрам
кыуып ебәрзе.

¹²Кояш байып барғанда Ибрамды тәрән
йоко баҫа башланы, уны куркыу һәм ка-
раңғылык солғап алды.

¹³Раббы Ибрамға былай тине:

– Шуны бел: һинең тоқомоң сит бер илдә
килмешәк булып йәшәр. Дүрт йөз йыл кол
булып, йәбер-золом күрер. ¹⁴Әммә Мин
һинең нәселеңде кол иткән халықты хө-
көм итәсәкмен. Шунан һуң нәсел-ырыуың
унан бик зур байлык менән сығыр. ¹⁵Ә һин,
озон ғүмер кисергәндән һуң, тыныс күңел
менән аталарың янына күсерһең. ¹⁶Нәсел-
ырыуыңдың тик дүртенсе быуыны ғына
бында қайтыр, сөнки әмөризәрзең гонаһы
саманан ашмаған әле.

¹⁷Бына бер сак, қояш байып, қараңғы
төшкәс, мейестән бөркөлгәндәй төтөн үә
ялқын хасил булды һәм урталай қиселгән
түшкәләр араһынан үтеп китте. ¹⁸⁻²¹Шул
көндө Раббы Ибрам менән килешеү төзөнә
һәм былай тине:

– Мысыр йылғаһынан алып бөйөк Ев-
фрат йылғаһына тиклемге ошо ерзе – қы-
низар, қынизизар, кадмонизар, хиттизәр,
перизизәр, рефалар, әмөризәр, кәңғенизәр,
гиргашизәр һәм йевусизәрзең бөтә ерен
һинең нәселеңә бирәсәкмен.

Хәжәр менән Исмағил

16 ¹Ибрамдың қатыны Сарая бала тап-
маны. Хәжәр исемле бер мысыр қы-
зы уның хезмәтсеһе ине. ²Сарая Ибрамға:

– Раббы миңә бала бирмәне инде. Һин
миңә хезмәтсем менән йоклап кара, бәлки,
ул миңә бала табып бирер, – тине.

Ибрам Сараяның һүзен тыңланы. ³Сарая
хезмәтсеһен – мысыр қызы Хәжәрзе – иренә
йәриә итеп бирзе. Был вақытта Ибрамдың
Кәңғәнгә килеп урынлашыуына ун йыл са-
маһы үткәйне. ⁴Ибрам Хәжәр менән яқын-
лык қылды. Хәжәр ауырға қалды. Үзенәң
йөклә икәнән белгәс, маһайып китеп, ул
хужабикәһен һанға һукмай башланы.

⁵– Миңә ошоләй кәһненәп йәшәүемә
һин гәйепле, – тине Сарая Ибрамға. – Хез-
мәтсемде қуйыныңа һалдым, ә ул, ауырға

калғайны, эрелэнде лә китте. Әйзә, Раббы безгә Үзе хөкөмөн кылһын.

⁶ – Хезмәтсеңә үзең хужа бит, – тип яуап- ланы Ибрам. – Нимә теләһәң, шуны эшлә.

Сарая Хәжәрзе рәңнетә башланы һәм Хәжәр унан қасып китте. ⁷ Раббы фәреш- тәһе Хәжәрзе Шурға илткән юлдағы қозок янында осратты. ⁸ Унан:

– Сарая хезмәтсеһе Хәжәр, қайзан қилә- һеңдә қайза қитеп бараһың? – тип һораны.

– Хужабикәм Сараянан қасып қитеп ба- рам, – тип яуап қайтарзы Хәжәр.

⁹ Раббы фәрештәһе уға былай тине:

– Хужабикәңә қире қайт та уға буйһон.

¹⁰ Шунан дауам итте:

– Һинең нәселеңдә күбәйткәндән-кү- бәйтермен, хатта уның иҫәбенә сығырлық булмаҫ.

¹¹ Раббы фәрештәһе уға тағы шуны әйтте:

– Әле һин ауырлығың, улың булыр. Уға Исмәғил* тип исем қушырһың, сөнки һинең хәсрәтендә Раббы Үзе ишетте.

¹² Улың кешеләр араһында

Қырағай бер ишәк һымак булыр:

Һәр кешегә қулын күтәрер.

Барыһынан да үзе шуны күрер,

Бөтә туғандарынан да ситтә йәшәр.

¹³ Үзе менән һөйләшкән Раббыны Хә- жәр: «Һин – Эл-Рои»* – тип атаны. Сөнки: «Ысынлап та әле мине Күреүсене күрземме икән?» – тине. ¹⁴ Шуға күрә Кадеш менән Бәрәд араһында ятқан был қозок «Беер- Лахай-Рои»* тип атала.

¹⁵ Хәжәр Ибрамға ул табып бирзе. Ибрам Хәжәрзән тыуған улына Исмәғил тип исем қушты. ¹⁶ Хәжәр Исмәғилдә тапқанда, Иб- рам һикһән алты йәшендә ине.

Сөннәт – қилешеү билдәһе

17 ¹ Ибрамға тукһан туғыз йәш булған- да, Раббы уға күренеп былай тине:

– Мин сикһез көзрәт Әйһе Алламын. Минең юлымдан йөрө, қамил бул. ² Мин һинең менән қилешеү төзөйөм һәм нәсел- нәсәбеңдә иҫәпһез-һанһыз күп итәм.

³ Ибрам йөзтүбән ергә қапланды. Алла һүзен дауам итте:

⁴ – Һинең менән төзөгән қилешеүем шул: һин бик күп халықтарзың атаһы булырһың.

⁵ Исемең Ибрам* түгел, Ибраһим* булыр, сөнки һине бик күп халықтарзың атаһы итермен.

⁶ Һин бик үрсемле нәселдең башы булырһың. Һинән тотош халықтар таралыр,

батшалар сығыр. ⁷ Қилешеүемдә һинең һәм нәселең менән быуындан-быуынға мәңгелеккә нығытырмын.

Мин һинең һәм нәсел-нәсәбеңдә Аллаһы булырмын. ⁸ Әле һин қилмешәк булып йәшәгән ошо Кәңгән ерзәрән Мин һинә һәм тоқомоңа мәңгелек

милек итеп бирермен. Мин уларзың Алла- һы булырмын.

⁹ Алла Ибраһимға былай тине:

– Һин үзең, һинән һуң тоқомоң быуын- дан-быуынға Минең қилешеүемә тоғро булығыз.

¹⁰ Һинең һәм нәселең менән тө- зөгән қилешеүең шарты шул: арағыззағы ир-аттың һәммәһе лә сөннәтле булһын.

¹¹ Минең менән қилешеү билдәһе итеп енес ағзаһы осондағы тирене қиҫеп алығыз.

¹² Яңы тыуған ир балаларзың һәр бере- һе – үз йортонда тыуғаны ла, тоқомоңдан булмайынса, ситтәрзән һатып алынғаны

ла донъяға қилгәндең һигезенсе көнөндә сөннәтләнһен. Быуындан-быуынға шулай булһын.

¹³ Һәммәһе лә: үз йортоңда тыуғаны ла, һатып алынғаны ла мотлақ сөннәтлән- нергә тейеш. Ошо рәүешле Минең менән мәңгелек қилешеү билдәһе һеззең гәүрәте- геззә қаласақ.

¹⁴ Ә сөннәтләнмәгән ир-егет халқы араһынан қыуылыр, Минең менән булған қилешеүе бозған өсөн булыр был.

¹⁵ Алла Ибраһимға тағы былай тине:

* 16:11 *Исмәғил* – йәһүд телендә «Ишмаэл» – «Алла ишетте» тигән мәғәнәлә.

* 16:13 *Эл-Рои* – йәһүд телендә «Мине күреүсе Алла» тигән мәғәнәлә.

* 16:14 *Беер-Лахай-Рои* – йәһүд телендә «Мине күреүсе Тере Заттың қозоғо» тигән мәғәнәлә.

* 17:5 *Ибрам* – йәһүд телендә «Аврам» – «бөйөк ата» тигән мәғәнәлә.

* 17:5 *Ибраһим* – йәһүд телендә «Авраһам» – «күптәрзән атаһы» тигән мәғәнәлә.

– Катының Сараяны инде Сарая тип атама, бынан һуң уның исеме Сара* булыр. ¹⁶ Мин уға фатиха кылам һәм унан һиңә бер ул бирәм. Уға фатихамды бирәм: ул халыктарзың әсәһе булыр, нәселенән батшалар сығыр.

¹⁷ Ибраһим йөзтүбән ергә капланды ла көлдө. Эстән генә: «Йөз йәшлек карттың балаһы буламы? Сара тукһан йәшендә бала таба булырмы?» – тип уйланы. ¹⁸ Шунан Аллаға:

– Әй Раббым, исмаһам, Исмәғилдең Һинең хозурыңда йәшәүен насип итсе, – тине.

¹⁹ – Үзеңдең катының Сара ул табыр, – тине Алла Ибраһимға. – Һин уға Исхак* тип исем кушырһың. Мин уның менән, уның токомо менән мәңгелек килешәүзе дауам итермен.

²⁰ Һинең Исмәғил тураһындағы үтенесеңде лә ишеттем: Мин уға фатихамды бирәм, уның токомон түлле итермен, нәсел-ырыуы ишле булыр. Исмәғилдән ун ике юлбашсы сығыр, унан бөйөк халык таралыр.

²¹ Әммә килешәүемде киләһе йыл ошо вақытта Саранан тыуасак улың Исхак менән нығытырмын.

²² Алла, Ибраһим менән һөйләшеп бөткәндән һуң, юғарыға олғашты.

²³ Ибраһим шул көндө үк улы Исмәғилде лә, йортонда тыуған йәки һатып алынған хезмәтселәрзе лә – өйөндәге бөтә ир затынан булғандарзы сөннәткә ултырты. Ул бөтәһен дә Алла кушканса эшләне. ²⁴ Сөннәткә ултырған сакта Ибраһимға тукһан туғыз, ²⁵ ә улы Исмәғилгә ун өс йәш ине. ²⁶ Ибраһим да, улы Исмәғил дә, ²⁷ Ибраһим йортондағы ир затынан булғандарзың һәммәһе – уның өйөндә тыуғандар ға, сит ырыузарған һатып алынған хезмәтселәр ға – шул бер көндә сөннәтләнде.

Өс кунак

18¹⁻² Мамре имәнлеге янында Ибраһимға Раббы күренде. Ул көндөзгә эселә сатыр ауызында ултыра ине. Күтәрелеп баккайны, алдында өс мосафир торғанын күрзе. Уларзы күреү менән каршыларына йүгереп барзы ла, ергә капланып, былай тине:

³ – Әй һакимым, әгәр күңеләңә хуш килһәм, мин колоң эргәһенән үтеп китмәһән ине. ⁴ Һыу алып килеп аяктарығыззы йыуырзар, ағас күләгәһендә ял итерһегез. ⁵ Ә мин икмәк алып киләйем, үзәк ялғап алырһығыз, унан юлығыззы дауам итерһегез – барыбер мин колоғоз янынан үтеп бараһығыз бит.

– Әйзә, әйткәңеңсә булһын, – тине мосафирзар.

⁶ Ибраһим ашығып сатырға инде лә Саға былай тине:

– Өс сеа* иң якшы ондан тиз генә камыр баҫ та сөсө икмәк бешер.

⁷ Үзе көтөүгә йүгерзе, бер якшы, көр башмакты һайлап алып хезмәтсәһенә тапшырзы ла ашарға әзерләргә кушты. ⁸ Ибраһим кунактар алдына эремсеген, һөтөн, бешереп килтерелгән итен куйзы, ә үзе, улар ашаған сакта, якындағы ағас янында баһып торзо.

⁹ – Катының Сара кайға? – тип һораны кунактар.

– Бында, сатырза, – тип яуапланы Ибраһим.

¹⁰ – Киләһе йыл ошо мәлдә тағы килермен, – тине мосафирзарзың береһе. – Ул вақытта катының Сараның улы буласак.

Сара кунактың артында, сатыр ауызында тыңлап тора ине. ¹¹ Ибраһим менән Сара картайғайнылар инде, Сараның айлығы ла туктағайны. ¹² Ул эстән генә көлөп: «Ошо йәшемдә бындай һөйөнскә ирешә буламы? Етмәһә, хужам да карт», – тип уйланы.

* 17:15 *Сара* – йәһүд телендә «бейбикә» тигән мәғәнәлә.

* 17:19 *Исхак* – йәһүд телендә «көлөр» тигән мәғәнәлә.

* 18:6 *Өс сеа* – якынса 30,9 л.

13 – Ниңә Сара, инде карсыг булғас, бала таба аламмы һуң инде, тип көлә әле? – тине Раббы Ибраһимға. – 14 Раббының көзрәтенән килмәс эш бармы? Мин әйтелгән вақытта, икенсе йыл ошо мәлдә килгәндә, Сараның улы буласак.

15 – Мин көлмәнем, – тип акланып маташты курқып калған Сара.

Әммә Раббы:

– Юк, һин көлдөң, – тине.

Ибраһимдың Содом өсөн ялбарғаны

16 Мосафирзар торзо ла Содомға карай юл алды. Ибраһим уларзы озатып китте.

17 Раббы былай тине:

– Ибраһимдан ниәтемде йәшерә буламмы ни! 18 Ысынлап та Ибраһимдан бөйөк, көслө халык тараласак, ер йөзөндөгә бөтә халыктар уның аша фатихалы буласак. 19 Балаларына һәм үзенән һуңғы нәселырыуына дөрөслөктә яклап, ғәзел хөкөм кылып, Раббы юлынан йөрөргә бойорһон тип, Ибраһимды һайланым. Шул сакта Мин, Раббы, уға нимә вәғәзә иткән булһам, шуны үтәрмен.

20 Шунан Ибраһимға:

– Содом менән Ғаморала кылынған залимлык сиктән ашты, уларзың гонаһтары бик ауыр, – тине. – 21 Шунда төшөп карайым әле: улар ысынлап та шул тиклем гонаһка батқанмы икән?

22 Мосафирзарзың икеһе Содомға табан йүнәлдә, Ибраһим иһә Раббы хозурында калды. 23 Раббыға яқынырақ килеп:

– Яуыздар менән бергә тәкүәләрзе лә юк итерһеңме икән ни? – тип һораны. – 24 Бәлки, был калала илле кеше тәкүәләр – шулай булһа ла уны юк итерһеңме, ошо илле кеше һақына ла аямаһыңмы? 25 Бының булыуы мөмкин түгел! Һин улай эшләмәһең: тәкүәләрзе яуыздар менән бергә һәләк итмәһең, яуыз кеше лә, тәкүә лә бер үк яҙмышка дусар булмаһ бит инде? Бының булыуы мөмкин түгел! Бөтә ерһең Хөкөмдары һаһың хөкөм итерһеңме?

26 – Әгәр Содомда тәкүә илле кеше тапһам, улар һақына был каланы аярмын, – тип яуап бирҙе Раббы.

27 – Бына мин хозурыңда ни бары көл-тузан бер әзәммен, – тине Ибраһим. – Шулай за бөйөк Һақимымдан һорарға базнат итәм: 28 әгәр зә тәкүә иллегә биш кеше тулмаһа, шул етмәгән бишәү өсөн тотош каланы юк итерһеңме?

– Әгәр зә мәгәр унда кырк биш тәкүәне тапһам, каланы юк итмәм, – тип яуап бирҙе Раббы.

29 Ибраһим йәнә һораны:

– Ә, бәлки, унда кырк кына кеше табылыр?

Раббы яуапланы:

– Кырк кына кеше һақына ла быны эшләмәм.

30 – Мин әйткәнгә асыуланмаһаң ине, бөйөк Һақимым: ә, бәлки, унда тәкүә утызғына бәндә табылыр? – тине Ибраһим.

Раббы:

– Әгәр гонаһһың утыз бәндә табыла икән, каланы аярмын, – тип яуапланы.

31 Ибраһим әйтеуен белде:

– Бөйөк Һақимымдан мин тағы һорарға базнат итәм: әгәр ундайзар тик егерме генә булһа?

– Егерме бәндә һақына ла аярмын, – тип яуапланы Раббы.

32 – Тағы бер тапкыр һорауыма асыуланмаһаң ине, бөйөк Һақимым, бәлки, унда тәкүәләр унау ғыналыр? – тип дауам итте Ибраһим.

– Ун бәндә һақына ла аярмын, – тине Раббы.

33 Ибраһим менән һөйләшөп бөткәс, Раббы китеп барзы. Ибраһим да өйөнә кайтты.

Содом менән Ғамораның һәләкәте

19 1 Ике фәрештә Содомға шул көндә кисләгәс кенә килеп етте. Лут был вақытта кала капкаһы янында ултыра ине. Уларзы күргәс, каршыларға тип урынынан торзо ла, ергә тиклем баш әйеп, былай тине:

2 – Хакимдарым, мин колоғоззоң өйөнә рәхим итегез, миндә қунығыз, аяктарығыззы йуығыз, иртән торғас, юлығыззы дауам итерһегез.

– Юк, – тине улар. – Без урамда ғына қунырбыз.

³ Әммә Лут бик қыстағас, риза булдылар, уның йортона киттеләр. Лут уларзы һыйларға сөсө икмәк бешерзе, тамактарын туйзырзы. ⁴ Йокларға ятырға ла өлгөрмәнеләр, қала кешеләре – Содомдың олоһонан алып кесенә тиклем бөтә ирзәре – Луттын йортон уратып алды.

⁵ – Һинә қунырға ингән кешеләр қайза? – тип қысқырзы улар Лутқа. – Сығар бында, без уларзы татып қарарға теләйбез.

⁶ Лут, тупһаға сығып, артынан ишекте япты ла уларға былай тине:

⁷ – Ағай-эне, бындай золот қылмағыз! ⁸ Минәң кейәүгә сықмаған ике қызым бар, һезгә мин уларзы бирәм, теләһегез ни эшләтегез, тик мосафирзәрға теймәгез, улар бит минәң өйөмдә.

⁹ – Кит бынан! – тинеләр уға. – Һин, қилмешәк, безгә ақыл өйрәтмәксе булаһыңмы? Без һинәң үзеңдең қарәгенде бирербез.

Улар Лутты қысырықлап, ишекте емергә торғанда ғына, ¹⁰ мосафирзәр Лутты өй әсенә тартып алды ла ишекте йәһәт кенә бикләй һалды. ¹¹ Ә тупһа янында өйөлөшкән кешеләрзе, – олоһон да, кесенә дә – һуқырайттылар, улар ишекте таба алмайынса азапланды. ¹² Мосафирзәр Луттан:

– Был қалала тағы кемдәрең бар? – тип һораны. – Кейәүзәрең, улдарың, қыззарың йәки қалала башқа кеменә булмаһын – бөтәһен дә алып кит: ¹³ без был қаланы юк итәбез. Қала кешеләренәң яуызлыктары һақындағы аһ-зар Раббыға ишетелде, шуға күрә Раббы беззе уны юк итергә ебәрзе.

¹⁴ Лут қыззарының кейәу буласақ егетәрәненә барып әйтте:

– Тизерәк был қаланан китегез. Хәзәр Раббы уны һәләк итәсәк!

Әммә егеттәр, Лут шаярталыр, тип уйланы.

¹⁵ Таң һызылғанда, фәрештәләр Лутты ашықтыра башланы:

– Бар, қатының менән ике қызыңды ал да кит, юғиһә гонаһлы қала менән бергә үзең дә һәләк булырһың!

¹⁶ Лут һаман ашықмағас, фәрештәләр Раббы мәрхәмәте төшкән Лутты, уның қатынын, ике қызын, қулдарынан етәкләп, қаланан алып сықты. ¹⁷ Қаланан сыққас, фәрештәләрзең береһе Лутқа былай тине:

– Йәнәнде қотқар, артыңа әйләнеп қарама. Был тирәлә бер ерзә лә тукталма, таузарға табан йүгер, юқһа һәләк булырһың!

¹⁸ – Юк, һакимым! – тине Лут. – ¹⁹ Мин қолаңа шундай яқшылық эшләнен һин! Оло мәрхәмәт күрһәттең миңә – ғүмеремде һақлап алып қалдың! Ләкин таузарға тиклем йүгереп етә алмам, бәләгә юлығырмын, һәләк булырмын. ²⁰ Ә бына алда ятқан қала – яқын, уға тиклем йүгереп етеп булыр, ул бәләкәй. Мин шунда йүгерәйем, ул бәләкәй, шунда тере қалырмын!

²¹ – Ярай, – тине уға фәрештә, – һинәң һақыңа мин быны ла эшләрмен, һин әйткән қаланы һақлап алып қалырмын. ²² Әммә тизерәк йүгер, һин барып етмәйенсә, мин бер нәмә лә эшләй алмайым.

Шуға күрә лә был қала Соғар* тип атала.

²³ Ер өстөнә қояш қалқты, Лут Соғарға қилеп етте.

²⁴ Раббы Содом менән Ғамораға күктән, ямғыр һымақ итеп, утлы көкөрт яузырзы, ²⁵ ике қаланы ла, уның бөтә тирә-яғын, барлық үсемлектәре менән, юк итте. ²⁶ Луттың қатыны артына боролоп қарағайны – тоз бағанаһына әйләнде.

²⁷ Иртә менән Ибраһим қисә генә Раббы хозурында торған урынға қилеп басты, ²⁸ Содом менән Ғамораға, үзәндең тирә-яғына күз һалды һәм күрзе: ерзән, мейестән сыққан һымақ, төтөн күтәрелә ине.

* 19:22 Соғар – йәһүд телендә «бәләкәй» тигән мәғәнәлә.

²⁹ Калаларзы юкка сығарғанда Алла Ибраһимды иҫендә тотто. Шуға күрә йәшәгән калаһын емергәндә Лутты үлеменән йолоп калды.

³⁰ Лут Соғарза калырға куркты. Шуға күрә ике кызы менән таузарға китте. Улар бергәләшеп мәмерйәлә йәшәй башланы.

³¹ Бер көндә өлкән кызы кесеһенә былай тине:

– Атайыбыз картаю. Безең менән ерзәге йола буйынса йәшәрлек ир-ат юк. ³² Әйзә, атайыбызшы шарап эсереп иҫертәйек тә уның менән йоклайык, шулай итеп атайыбызған токомобоззо дауам иттерәйек.

³³ Шул төндә улар аталарын шарап эсереп иҫертте. Өлкән кызы инеп, атаһы менән йокланы. Әммә Лут уның эргәһенә ятканын да, сығып киткәнен дә белмәне.

³⁴ Икенсе көндә өлкәнә кесеһенә:

– Үткән төндә мин атайым менән йокланым, – тине. – Бөгөн төндә лә уны шарап эсереп иҫертәйек тә һин уның янына ятырһың. Шулай итеп атайыбызған токомобоззо дауам иттерәйек.

³⁵ Улар тағы аталарын шарап эсереп иҫертте лә, кесе кызы инеп уның менән йокланы. Әммә Лут уның эргәһенә ятканын да, сығып киткәнен дә белмәне.

³⁶ Шулай итеп, Луттың ике кызы ла аталарынан ауырға калды. ³⁷ Өлкәнә ул тапты, уға Моав* тип исем кушты. Хәзерге Моав кешеләре унан таралған. ³⁸ Кесеһе лә ул тапты һәм Бен-Ғамми* тигән ат бирзе. Хәзерге Ғаммон кешеләре унан таралып киткән.

Ибраһим менән Авимәләх

20 ¹ Ибраһим, был урындан кузғалып, Негевка китте һәм Кадеш менән Шур араһына барып урынлашты, һуңынан бер килке Герарза йәшәне. ² Ул катыны Сараны һеңлем тип танытты. Герар батшаһы Авимәләх, Сара артынан кеше ебәртеп, уны

үзенә алдыртты. ³ Әммә төндә Алла, Авимәләхтең төшөнә инеп, былай тине:

– Был катынды үзең алған өсөн үләнәкһең, сөнки уның ире бар.

⁴ Ә Авимәләх Сараға әле кағылмаған ине.

– Әй бөйөк Хакимым! – тип ялбарзы ул. – Һин бер ни белмәгән ғәйепһез халықты һәләк итерһеңме ни? ⁵ Ибраһим бит үзе миңә «ул миңең һеңлем» тип әйтте. Катын үзе лә «был миңең ағайым» тип таныштырзы. Намысым да, кулым да таза миңең!

⁶ – Әйе, – тип яуапланы уға Алла төшөндә. – Мин намысыңдың таза икәнлеген беләм. Шуға күрә һиңә Миңең алда гонаһ эшләргә ирек бирмәнем – уға кағылыуған тыйзым. ⁷ Хәзер инде уны иренә кире кайтар, ул – пәйғәмбәр, доға кылһа, иҫән калырһың. Тик бел: әгәр катынды кире кайтармаһан, үзеңдә, бөгә туған-тыумасаң да үлеп бөтәсәк.

⁸ Икенсе көндә Авимәләх иртә менән торзо ла, яқын кешеләрен йыйып алып, ошо һүззәрзе еткерзе – барыһы ла бик нык куркты. ⁹ Авимәләх Ибраһимды сақыртып алды ла:

– Ни эшләнең һин безең менән? – тине. – Һинең алдыңда ниндәй ғәйебем бар ине – миңе лә, батшалығымды ла гонаһка батыра яззың бит. Әзәм кылмасты кылдың һин миңә.

¹⁰ Шунан Авимәләх Ибраһимдан:

– Һин быны ниндәй ниәт менән эшләнең? – тип һораны.

¹¹ – Мин был яктарза Алланан куркмайзарзыр, катыным аркаһында миңе үлтерерзәр, тип уйланым, – тине Ибраһим. – ¹² Етмәһә, ул ысынлап та миңә һеңле лә – атайыбыз бер, тик әсәйзәребез башка. Мин уға өйләндем. ¹³ Алла миңә атам йортон калдырып, ил гиҙергә бойорғас, катыныма: «Үтенеп һорайым, кайза ғына барһак та, миңе ағайым тип әйт», – тинем.

* 19:37 Моав – йәһүд телендә «атайған» тигән мәғәнәлә.

* 19:38 Бен-Ғамми – йәһүд телендә «халкымдың улы» тигән мәғәнәлә.

¹⁴ Авимәләх Ибраһимға һарыктар, һы-йырҙар, колдар һәм колиәләр бирҙе, катыны Сараны кире кайтарҙы.

¹⁵ – Бына миңең бөтә ерем һинең күҙ алдында, кайҙа теләһең, шунда йәшә, – тине.

¹⁶ Ә Сараға ул былай тине:

– Ағайыңа мең көмөш бирәм, был һинең намысың таза икәнән күрһәткән бер бөркәнсек булһын һәм һәр кем ғәйепһез икәнәңде белһен.

¹⁷ Ибраһим Аллаға доға кылды, Алла Авимәләхте, уның катынын һәм колиәләрен һауықтырҙы, катындар тағы бала таба башланы. ¹⁸ Ә быға тиклем Раббы, Ибраһимдың катыны Сара аркаһында, Авимәләхтең йортондағы бөтә катындарҙы түлдән яззырғайны.

Исхактың тыуыуы

21 ¹ Раббы, әйткән һүзе буйынса, Сараға яҡшылык кылды, уға биргән вәғәзәһен ғәмәлгә ашырҙы. ² Сара ауырға калды һәм, Ибраһимдың картлык көнөндә, Алла билдәләгән ваҡытта, бер ир бала тапты. ³ Ибраһим Саранан тыуған улына Исхак тип исем ҡушты. ⁴ Ә һигезенсе көнөндә, Алла бойорғанса, уны сөннәткә ултыртты. ⁵ Исхак тыуғанда Ибраһимға йөз йәш ине.

⁶ – Алла миңең йөзөмдә көләс итте. Быны ишеткән һәр кеше миңең менән бергә көләсәк, – тине Сара.

⁷ Тағы былай тине:

– Берәйһе Ибраһимға, Сара бала имезәсәк, тиһә, һис ышанмаһың ине. Бына мин уға картайған көнөмдә ул табып бирҙем!

⁸ Бала үсә төшкәс, уны күкрәктән айырҙылар. Исхакты күкрәктән айырған көндө Ибраһим оло мәжлес йыйҙы.

⁹ Сара, Ибраһимдың мысыр Хәжәрҙән тыуған улының Исхактан көлгәнән күреп, ¹⁰ Ибраһимға:

– Был кол катынды улы менән бергә ҡыуып ебәр! Уның улы миңең Исхағы менән бер тиң тороп һинең вариһың булмаһын! – тине.

¹¹ Ибраһимға был һүзәрҙе ишетеп бик ҡыйын булды, сөнки Исмәғил дә үз улы ине бит. ¹² Әммә Алла уға былай тине:

– Улың тураһында ла, йәриәң тураһында ла кайғырма. Сара нимә әйтһә, шуны тыңла, сөнки һинең токомоң Исхактан тараласак. ¹³ Йәриәңдең улынан да бер халыҡ барлыкка килтерермен, сөнки ул да һинең токомоң.

¹⁴ Иртәгәһен Ибраһим таң менән торҙо, икмәк, бер турһыҡ һыу әҙерләп, Хәжәрҙән яурынына артмаклатты ла балаһы менән сығарып ебәрҙе. Хәжәр, бара торғас, Беер-Шәвәғ сүлендә азашты. ¹⁵ Турһығындағы һыу за бөттө. Ул балаһын бер ҡыуак аштында калдырҙы ла ¹⁶ атылған уҡ арауығы ситкә китеп ултырҙы. «Баламдың үлемен күрмәһәмсе», – тип ҡысқырып илай башланы. ¹⁷ Алла ир баланың тауышын ишетте. Алла фәрештәһе күктән Хәжәргә:

– Һиңә ни булды, Хәжәр? – тип өндәште. – Ҡурҡма, балаңдың илаған тауышын Алла ишетте. ¹⁸ Тор, балаң янына бар за уны етәкләп ал. Мин унан бер бөйөк халыҡ хасил итәсәкмен.

¹⁹ Алла катындың күзәрән асты – Хәжәр ҡозок күрҙе. Ул барып турһығына һыу тултырып алды, улына һыу эсерҙе.

²⁰ Алла баланы ташламаны. Исмәғил буй еткерҙе, сүлдә йәшәй башланы һәм мәргән уксы булып китте. ²¹ Ул Паран сүлендә йәшәһә, әсәһе уға Мысырҙан кәләш алып бирҙе.

Ибраһим менән Авимәләх араһындағы килешеу

²² Шулар осорҙа Авимәләх үҙенең ғәскәр башлығы Пихол менән бергә Ибраһимға килеп былай тине:

– Нимә генә эшләһең дә, һиңә Алла ярҙам итеп тора. ²³ Минә лә, балаларымды ла, ейәндәрәмдә лә ҡыйырһытмаһаң Алла менән ант ит. Мин һинең менән яҡшы мөғәмәләлә булған һымаҡ, һин дә миңең менән, һине һыйындырған ил менән яҡшы мөнәсәбәттә бул.

24 – Ант итәм, – тине Ибраһим. 25 Эммә ул Авимәләхкә:

– Колдарың минең бер козоғомдо тар-тып алды, – тип зарланды.

26 – Мин быны кем эшлэгәннен белмәйем, – тип яуапланы Авимәләх. – Һин үзән дә әйтмәнең, ошоға тиклем ишеткәнем дә юк ине.

27 Шунан һуң Ибраһим, Авимәләхкә вак һәм эре мал биреп, уның менән килешеү төзөнө. 28 Вак мал көтөүенән ете һарык бәрәсен алып, айырым куйзы.

29 – Ә был ете һарыкты ниңә айырып куйзың? – тип һораны Авимәләх.

30 – Ошо ете һарыкты был козоктоң ми-неке булыу билдәһе итеп кабул ит, – тип яуап бирзе Ибраһим. – Уны мин казыным.

31 Улар бер-береһенә ант иткән ошо урын Беер-Шәвәғ* тип аталды.

32 Беер-Шәвәғтә Ибраһим менән килешеү төзөгәс, Авимәләх менән уның ғәскәр башлығы Пихол пелештизәр еренә кайтып китте. 33 Ибраһим Беер-Шәвәғтә тамариск ағасы ултыртты һәм шунда Раббыға, мәңгелек Алла исеменә доға бағышланы. 34 Ибраһим пелештизәр ерендә килмешәк булып бик озақ йәшәнә.

Алланың Ибраһимды һынауы

22 1 Ошо вакиғаларҙан һуң бер ни тиклем вақыт үткәс, Алла Ибраһимды һынап қарарға булды.

2 – Ибраһим, – тип өндәште уға Алла.

– Әйе, мин, – тип яуап кайтарҙы Ибраһим.

Алла былай тине:

– Исхакты, яратқан берзән-бер улыңды, ал да Морияһ еренә бар. Шунда Мин күрһәткән бер тауза улыңды тотош яндырыу қорбаны итеп килтер.

3 Иртәгәһен Ибраһим иртә менән тороп ишәген әйәрләне, ике хезмәтсәһен, Исхакты әйәртте, қорбанды яндырырға утын қыр-

кып алды ла юлға сықты – Алла күрһәткән урынға йүнәлде. 4 Өсөнсө көндә ул алыстан уқ шул урынды күрзе.

5 – Ошонда ишәк янында тороп тороғоз, – тине ул хезмәтсәләренә. – Ә без улым менән барып Аллаға ғибәзәт қылабыз за қире янығызға қилербез.

6 Ул қорбан яндыра торған утынды алып, улы Исхактың яурынына һалды. Унан һуң ут токандырыу өсөн тере қуҙ, бысак алды ла Исхак менән икәүләп китеп барзылар.

7 Исхак атаһы Ибраһимға өндәште:

– Атай! – тине ул.

– Әйе, улым, – тип яуапланы Ибраһим.

– Беззең қузыбыз за, утыныбыз за бар, ә қорбан өсөн һарык бәрәсе қайза һуң?

8 – Қорбан өсөн бәрәсте Алла Үзе хәстәрләр, – тине Ибраһим.

Икәүләшеп ары киттеләр.

9 Алла күрһәткән урынға қилеп еткәс, Ибраһим, қорбан усағы эшләп, уға утын өйзө. Шунан Исхактың аяқ-қулын бәйләп, қорбан усағына өйөлгән утын өстөнә ятқырзы. 10 Ул қулын һузып бысағын алды ла улын салмаксы булды. 11 Шул вақыт күктән Раббы фәрештәһе уға:

– Ибраһим, Ибраһим! – тип өндәште.

– Әйе, мин, – тип яуап кайтарҙы ул.

12 – Улыңа қул күтәрмә, – тине фәрештә. – Уға бер ни зә эшләмә! Хәзер беләм, һин Алланан қурқаһың – Минән берзән-бер улыңды ла йәлләмәнең!

13 Ибраһим башын күтәрәп қарағайны, қуйы қыуаклыкка мөгөзө менән эләгеп торған һарык тәкәһен күреп қалды. Ибраһим тәкәһе барып алды ла улы урынына қорбан итеп салды.

14 Был урынды Ибраһим Йәһүә-Йире* тип атаны. «Раббы тауында хәстәрләнер», – тигән әйтем шунан қалған.

15 Раббы фәрештәһе, күктән тағы тауыш биреп, Ибраһимға икенсе тапқыр өндәште:

* 21:31 *Беер-Шәвәғ* – йәһүд телендә «ант козоғо» йәки «ете козок» тигән мәғәнәлә.

* 22:14 *Йәһүә-Йире* – йәһүд телендә «Раббы хәстәрләр» тигән мәғәнәлә.

- 16 – Раббы былай ти:
«Берзән-бер улыңды йәлләмәйсә,
Быны эшлэгәнең өсөн –
Барлығым менән ант итәм –
- 17 Һиңә мул-мул фатихамды бирәм!
Күктәге йондозлар канса булһа,
Күпме булһа диңгез ярында ком,
Бирәм һиңә шул кәзәрле
нәсел-током.
Балаларыңдың алдында
Дошман капкалары колар!
- 18 Мине тыңлағаның өсөн
Ер йөзөндөгә бөтә халыктар
Токомоң аша фатиха алыр».
- 19 Ибраһим хезмәтселәрен калдырған
урынға кире килде. Улар менән бергә кай-
тыр юлға сығып, Беер-Шәвәккә йүнәлде
һәм шунда төйәкләнде.

Нахорзың улдары

- 20 Ошо вакиғаларҙан һуң бер аз вакыт
үткәс, Ибраһимға: «Кустың Нахорға ка-
тыны Милка һигез ул табып бирзе, – тип
хәбәр иттеләр. – 21 Баш балаһы Ғус, уның
энеләре Буз, Кымуил (ул Арамдың атаһы),
22 Кесед, Хазо, Пилдаш, Йедлаф, Беҫуил».
- 23 Беҫуилдың Рабиға исемле кызы тыу-
зы. Ибраһимдың кустыһы Нахорға каты-
ны Милка ошо һигез улды табып бирзе.
24 Бынан башка Нахорзың Реума исемле
йәриәһе уға Тевахты, Гахамды, Тахашты
һәм Мағаханы тапты.

Сараның вафаты

- 23** 1 Сара йөз зә егерме ете йыл йәшәне.
2 Ул Кәнгән ерендә Кыръяс-Арбағ-
та, йәғни Хевронда, вафат булды. Ибраһим
Сара янында һыктап-һыктап иланы. 3 Шу-
нан мәрхүмә эргәһенән китеп, хиттизәргә
мөрәжғәт итте:
4 – Мин һезҙең арала килмешәк һәм кунак
кынамын. Мәрхүмә катынымды дәфен кы-
лыу өсөн миңә биләмә итеп зыярат урыны
һатһағыз ине.

5-6 – Рәхим итә күр, әфәндебез! – тине
хиттизәр. – Һин хөрмәтле, Алланың һөйөк-
лә бәндәһе. Мәрхүмәнде безҙең төрбәләре-
безҙең иң яҡшыһына куй, безҙең беребез зә
һиңә кәбер урыны биреүҙән баш тартмаҫ.

7 Ибраһим, аяк өстө басып, ошо ерҙең
халкы хиттизәргә баш әйзе лә:

8 – Әгәр мәрхүмәнде бында ерләүемә
каршы килмәйһегез икән, ул сакта һез
миңә колак һалығыз әле, зинһар. Минең
өсөн ризалыҡ һорап, Сохар улы Ғәфронға
мөрәжғәт итһегез ине. 9 Ул басыуының
ситендөгә Махпела мәмерйәһен һезҙең алда
миңә һатһа ине. Мин уға етерлек күләмдә
акса түләринем. Мәмерйә үз милкәм булғас,
мин унда төрбә яһар инем, – тине.

10 Ғәфрон халкы араһында ултыра ине. Ул,
кала капкаһы янында йыйылған барлыҡ
хиттизәр зә ишәтерлек итеп, Ибраһимға:

11 – Юк, әфәндем, – тип яуап кайтар-
зы. – Һин мине тыңла: мәмерйә менән бергә
басыуы ла һиңә бирәм. Халкымдың күз
алдында уны һиңә бүләк итәм, ерлә, әйзә,
мәрхүмәнде.

12 Был ер кешеләре алдында баш әйеп,
13 Ибраһим бөтә халыҡ ишәтерлек итеп
Ғәфронға:

– Һүземде тыңла, – тине. – Басыу өсөн
һиңә көмөш бирәйем. Хакын ал, шунан
мәрхүмәнде ерләрмен.

14 Ғәфрон Ибраһимға:

15 – Әфәндем, ерҙең хақы – дүрт йөз
шекел* көмөш, – тине. – Һинең менән ми-
ңә нимә генә инде был? Әйзә, мәрхүмәнде
ерләй күр.

16 Ибраһим, Ғәфрон куйған хак менән
килешеп, хитти халкы алдында сауза-
гәрзәр араһында йөрөгән ауырлыҡ үлсә-
ме буйынса, дүрт йөз шекел көмөш үлсәп
бирзе. 17 Шулай итеп, Ғәфрондоң Мамре
янындағы Махпелала урынлашкан басы-
уы, ундағы мәмерйә һәм басыузағы, уның
тирә-яғындағы бөтә ағастар 18 Ибраһим-
дың милкенә күсте. Быға хиттизәрҙең кала

* 23:15 Шекел – 12 г.

капкаһы янында йыйылған бөтә халкы шаһит булды.

¹⁹Ибраһим катыны Сараны Кәнгән ерендә Мамре, йәғни Хеврон янындағы Махпела басыуы мәмерйәһендә ерләне. ²⁰Хиттизәрзең басыуы менән ундағы мәмерйә, зыярат урыны булып, Ибраһимға ана шулай күсте.

Исхак менән Рабиға

24 ¹Ибраһим картайғайны, йәше өлкәнәйгәйне инде. Раббы уға һәр йәһәттән фатихалы булды.

²Ибраһим йортондағы бөтә донъяһын көтөп торған иң өлкән хезмәтсеһенә былай тине:

– Кулыңды миңең йән еремә куйып, ³күк һәм ер Аллаһы Раббы исеме менән ант ит: улым Исхакка мин араларында йәшәгән Кәнгән иле кыззанынан катын алдырма! ⁴Миңең тыуған илемә, туғандарым янына барып, улыма катынды шунан алып кайт.

⁵Хезмәтсеһе унан:

– Әгәр ул кыз миңең менән был илгә килергә теләмәһә, ни эшләргә? Мин улыңды үзең килгән илгә алып китергә тейеш буламы? – тип һораны.

⁶– Кара уны, улымды унда алып китәһе булма! – тине Ибраһим. – ⁷Мине атам йортонан, тыуған илемдән алып килгән, «был ерзе һинең токомоңа бирермен» тип ант иткән Күк Аллаһы Раббы һинең алдыңдан фәрештәһен ебәрер. Шуға күрә һин унан миңең улыма кәләш алып кайтырһың. ⁸Әгәр зә мәгәр кыз һинең менән килергә теләмәһә, антыңдан азат булырһың, әммә улымды унда алып барма!

⁹Хезмәтсеһе хужаһының йән еренә кулын куйып ант итте. ¹⁰Шунан ул хужаһының көтөүенән ун дөйә, шулай ук төрлө зиннәтле әйберзәр алды ла Нахор йәшәгән калаға – Арам-Наһараимға* сәфәр сықты.

¹¹Барып еткәс, дөйәләрән кала янындағы коҙок эргәһендә туктатты. Әңер мәле, катын-кыззәрзың һыу алырға сыккан

вакыты ине. ¹²Шунда Ибраһимдың хезмәтсеһе былай тине:

– Йә Раббы, хужам Ибраһимдың Аллаһы! Бөгөн юлымды хәйерле ит, хужамды ярзамыңдан калдырма! ¹³Бына мин кала кыззәры һыуға йөрөй торған коҙок янында торам. ¹⁴Уларзың кайһыһы: «Көршәгендән һыу эсергә рәхсәт итһәңсе», – тип әйтеүемә: «Әс. Кана, мин дөйәләреңдә лә һуғарайым», – тип яуап бирә, шул кыз колоң Исхакка һин насип иткән катын булып. Хужама һин күрһәткән мәрхәмәттең билдәһе шул булһын!

¹⁵Мосафир шулай тип доға кылып та бөтмәне, Ибраһимдың кустыһы Нахорзың катыны Милканан тыуған улы Бесуилдың кызы Рабиға, яруынына көршәген ултыртып, килеп тә етте. ¹⁶Ул төскә-башка бик һылыу, әле кейәүгә бармаған ғиффәтле кыз ине. Коҙок янына төшөп көршәгенә һыу алды ла кире боролдо. ¹⁷Шул сак Ибраһимдың хезмәтсеһе уның каршыһына йүгереп сықты ла:

– Көршәгендән һыу эсер әле миңә! – тип үтенде.

¹⁸– Эсә күр, әфәндем, – тине Рабиға. Шунда ук яруынынан көршәген төшөрөп, Ибраһимдың хезмәтсеһенә һыу эсерзе. ¹⁹Шунан былай тине:

– Хәзер мин дөйәләреңдә лә һуғарам, әйзә, туйғансы эшендәр.

²⁰Ул һыуын тиз генә мал һуғара торған ялғашка койзо ла яңынан коҙокка йүгерзе – дөйәләрзең бөтәһен дә һуғарып бөткәнсе шулай һыу ташыны ла ташыны. ²¹Раббының үз юлын хәйерле иткәнме, әллә юкмы икәнән аңларға теләп, хезмәтсеһе уны өндәшмәй генә күзәттә. ²²Дөйәләре һыу эсеп туйғас, ул кызға ярты шекел ауырлыктағы танау алкаһы, ун шекел ауырлығындағы ике алтын беләзек бүләк итте.

²³– Кем кызы һин? – тип һораны. – Атайың йортонда кунып сығырлык урын булмаһмы икән?

* 24:10 *Арам-Наһараим* – Месопотамияның төньяк-көнбайыш өлөшө.

²⁴ – Мин Милка менән Нахорзың улы Бецуилдың кызы булам, – тип яуап бирзе кыз. – ²⁵ Беззә малға азык та, һалам да етерлек, йокларға ла урын табылыр.

²⁶ Шунда Ибраһимдың хезмәтсәһе йөзтүбән ергә капланып Раббыны данланы:

²⁷ – Хужам Ибраһимдың Аллаһы Раббы мөбәрәк булһын! Әфәндемде мөхәббәтенән мәхрүм итмәне һәм тоғро булып калды. Раббы мине туп-тура хужамдың туғандары йортона алып килде.

²⁸ Кыз өйөнә, әсәһе янына йүгереп кайтып, барыһын да һөйләп бирзе. ²⁹⁻³⁰ Рабиғаның Лаван тигән ағаһы бар ине. Һеңлеһендә алка менән беләзектәрзе күргәс, Рабиға теге кешенең нимә тураһында һөйләгәндәрен дә әйткәс, козок янына ашықты. Ибраһимдың хезмәтсәһе эргәһенә килде – ул дөйәләре менән һаман козок эргәһендә тора ине.

³¹ – Рәхим ит, Раббы рәхмәтендәге кеше! – тине Лаван. – Ниңә бында тораһың, үзәң лә, дөйәләрең лә урын әзерләнем.

³² Ибраһимдың хезмәтсәһе өйгә инде. Лаван дөйәләрзең йөгөн бушатты, уларға һалам менән азык һалды, ә кунак менән уның юлдаштарына аяктарын йыуырға һыу бирзе. ³³ Табынға ултырғас, Ибраһимдың хезмәтсәһе:

– Мақсатымды һөйләмәйенсә ауызыма ризык қапмайым, – тип белдерзе.

– Һөйлә, улайһа, – тине Лаван.

³⁴ – Мин Ибраһимдың хезмәтсәһемен, – тип һүз башланы кунак. – ³⁵ Раббы минең хужамды мөбәрәк кылды, ул бик байып китте: эреле-ваклы малдары ла, алтын-көмөшө лә, кол һәм колиәләре лә, дөйә-ишәктәре лә күп уның. ³⁶ Хужамдың катыны Сара картайғас кына уға бер ул табып биргәйне, бөтә мөлкәтен шул улына тапшырҙы. ³⁷ Хужам минән ант иттерзе: улына катынды әле ул йөшәп яткан Кәңгән иле кыззарынан түгел, ³⁸ ә уның тыуған яғына барып, үзәң нәсел-нәсәбе араһынан алып кайтырға кушты.

³⁹ Хужамдан: «Әгәр кыз минең менән килергә риза булмаһа?» – тип һораным.

⁴⁰ Ул әйтте: «Минең бөтә тормошом Раббы алдында булды. Ул фәрештәһен һинең менән бергә ебәрәп, юлыңды хәйерле итер, – тине. – Улыма катынды үземдән нәсел-нәсәбем араһынан, атам йортонан алып кайтырһың. ⁴¹ Әгәр инде туғандарыма барып та, кыззарын бирмәһәләр, ул сакта биргән антыңдан азат булырһың».

⁴² Бөгөн козок янына килдем дә былай тинем: «Йә Раббы, хужам Ибраһимдың Аллаһы! Әгәр юлымды хәйерле кылырға язғанһың икән, ⁴³ бына мин әле козок янында торам. Һыу алырға килгән кызға мин: „Көршәгендән һыу эсерәле“, – тип әйтермен. ⁴⁴ Әгәр ул: „Үзең дә әс, дөйәләреңдә лә һуғарырым“, – тип яуап кайтарһа, хужамдың улына Раббы насип иткән катындың шул икәнлеген аңлармын».

⁴⁵ Шулай тип доға кылырға ла өлгөрмәнем, яурынына көршәген ултыртып, Рабиға инешкә төштө лә һыу һирпеп алды. Мин унан, һыу эсерәле, тип һораным. ⁴⁶ Ул шунда ук көршәген һоноп: «Әс. Мин һинең дөйәләреңдә лә һуғарырым», – тине. Үзем дә эстем, дөйәләремдә лә һуғарзы. ⁴⁷ Мин: «Кем кызы һин?» – тип һораным. Ул: «Нахор менән Милканың улы Бецуилдың кызымын», – тине. Шунан мин уға танау алкаһы, кулына беләзектәр бирзем.

⁴⁸ Үзем Раббы алдына эйеләп сәждә кылдым. Хужамдың улына кустыһының кызын алыр өсөн миңә тоғро юл күрһәткән Раббыға, хужам Ибраһим Аллаһына шөкөр иттем. ⁴⁹ Хәзер инде миңә шуны әйтегез: һеззең хужама мәрхәмәт һәм тоғролок күрһәтергә теләгегез бармы-юкмы? Мин дә үземә нимә эшләргә көрәклеген беләйем.

⁵⁰ Лаван менән Бецуил уға:

– Раббы әше был, – тип яуап кайтарҙылар. – Без һиңә якшынан да, насарҙан да бер нәмә лә әйтә алмайбыз. ⁵¹ Бына Рабиға каршыңда, уны үзең менән алып кит. Раббының ихтыяры менән хужаңдың улына катын булһын, әйзә.

⁵² Был һүззәрзе ишеткәс, Ибраһимдың хезмәтсәһе ергә капланып Раббыға сәждә

кылды. ⁵³Шунан ул Рабиғаға алтын-көмөш бизүестәр, зиннәтле кейемдәр сығарып бирзе, шулай ук уның кустыһы менән әсәһенә лә затлы бүләктәр өләште. ⁵⁴Азактан ул юлдаштары менән бергә ашап-эсте лә йокларға ятты. Иртән торғас, Ибраһимдың хезмәтсәһе:

– Хужама кайтырға рөхсәт итегез, – тине.

⁵⁵Ләкин кыздың ағаһы менән әсәһе:

– Кыз безҙең менән ун ғына көн булһа ла торһон әле, шунан китерһегез, – тинеләр.

⁵⁶– Тоткарламағыз инде, – тине хезмәтсәһе. – Раббы юлымды хәйерле иткән икән, ебәрегез мине, кайтайым хужама.

⁵⁷– Кызды сақырып һорайык, ул ни әйтер, – тинеләр.

⁵⁸Рабиғаны сақырҙылар за:

– Ошо кеше менән китһеңме? – тип һоранылар.

– Китәм, – тине ул.

⁵⁹Рабиғаны, уның һөт әсәһен, Ибраһимдың хезмәтсәһен һәм юлдаштарын – барыһын да озатып ебәрҙеләр. ⁶⁰Рабиғаға фатиха биреп, ошо һүзәрҙе әйттеләр:

– Нәсел-нәсәбең, һылыукайыбыз,

Мең булһын, ун мең булһын!

Һинең балаларың алдында

Дошман қапкалары қолаһын!

⁶¹Рабиға менән уның хезмәтсәһе кыздары дөйәләргә атланды ла Ибраһимдың хезмәтсәһе артынан әйәрҙе. Шулай итеп, хезмәтсәһе Рабиғаны алып юлға сықты.

⁶²Исхак яңы ғына Беер-Лахай-Роизан кайтҡайны. Был вақытта ул Негевта йәшәй ине. ⁶³Кисләгәс кенә ул яланға сығып уйға батып йөрөй ине, караһа – дөйәләр килә. ⁶⁴Рабиға, Исхакты күргәс, дөйәһенән төштө.

⁶⁵Ибраһимдың хезмәтсәһенән:

– Ялан буйлап безҙең каршыға килгән кеше кем ул? – тип һораны.

– Был миңең хужам, – тине хезмәтсәһе.

Быны ишеткәс, Рабиға бөркәнсеген алып ябынды.

⁶⁶Хезмәтсәһе иһә Исхакка үҙенең сәфәре һаҡында һөйләне.

⁶⁷Шунан һуң Исхак Рабиғаны әсәһе Сараның сатырына алып инде, уға өйләнде. Исхак Рабиғаны бик яратты, мәрхүмә әсәһенең үлеменән һуң унда йыуаныс тапты.

Ибраһимдың вафаты

25¹ Ибраһим тағы өйләнде, катыһының исеме Кытура ине. ²Унан Зимран, Йокшан, Медан, Мидйән, Йишбак, Шуах исемле улдары тыуҙы. ³Йокшандың Шева менән Дедан исемле улдары булды. Ашшурзар, летуштар, леумдар – Дедан нәсәлдәре. ⁴Мидйәндең улдары: Ғефа, Ғефәр, Ханох, Авидағ һәм Әлдаға. Улар барыһы ла Кытураның нәсәлдәре.

⁵Ибраһим бөтә мөлкәтен Исхакка бирзе.

⁶Ә йәриәләренән тыуған улдарын Ибраһим мул бүләктәр бирзе лә үзе иҫән сақта ук көнсығышҡа – шул яктағы ерҙәрҙә үз аллы йәшәргә ебәрҙе – уларҙы Исхак янынан алыскараҡ озатты.

⁷Ибраһим йөз зә етмеш биш йыл йәшәне.

⁸Ул, озон ғүмер һөрөп, фани донъя рәхәтен күреп, ата-бабаларына кушылды. ⁹Улдары Исхак менән Исмәғил уны хитти кешеһе – Сохар улы Ғәфрондың баһыуында, Мамре каршыһындағы Махпела мәмерйәһендә ерләне. ¹⁰Был баһыуы Ибраһим хиттиҙәрҙән һатып алғайны. Ибраһим менән катыһы Сара ана шунда куйылды. ¹¹Ибраһим вафат булғандан һуң, Алла уның улы Исхакты мөбәрәк кылды. Исхак Беер-Лахай-Роиза йәшәй ине.

Исмәғил нәселе

¹²Бына Ибраһим улы Исмәғилдең – Сараның хезмәтсәһе мысыр Хәжәрҙән тыуған улының нәсел шәжәрәһе.

¹³Исмәғилдең улдарының исемдәре: – баш балаһы Невайоҫ, артабанғылары – Кыдар, Адбеил, Мивсам, ¹⁴Мишмағ, Дума, Масса, ¹⁵Хадад, Тема, Йетур, Нафиш һәм Кыдма. ¹⁶Исмәғилдең ун ике улы ла үз ырыуларының юлбаһыһы булды. Был ырыуҙар йәшәгән һәм күсеп йөрөгән урындар уларҙың исемдәре менән аталды.

¹⁷ Исмәғил йөз зә утыз ете йыл йәшәне, шунан һуңғы һулышын алды һәм ата-бабаларына кушылды. ¹⁸ Уның нәсел-нәсәбе Хауиланан алып Шурға тиклемге ерзәрзә йәшәне, был ерзәр Ашшурға барған юлда, Мысыр сигендә урынлашқан. Тик ағай-энеләр үз-ара татыу булманы.

Якуп менән Ғаяз

¹⁹ Бына Ибраһимдың улы Исхактың нәсел шәжәрәһе.

Ибраһимдың улы Исхак. ²⁰ Арами Лавандың һеңлеһе, Паддан-Арамдан арами Бесуилдың кызы Рабиғаға өйләнгәнән дә Исхакка кырк йәш тулғайны. ²¹ Исхак катыны өсөн Раббыға ялбарзы, сөнки Рабиға түлһез ине. Раббы Исхактың үтенесен ишетте, катыны ауырға калды. ²² Сабыйзар корһағында бер-береһе менән тибешә башланы. Рабиға:

– Ни өсөн миңә былай булды әле? – тип аптырап, Раббынан һорарға китте. ²³ Раббы уға:

– Ике халык һинен карыныңда,
Ике халык һинән яралыр.
Береһе икенсәһенән көслө
булыр,

Өлкәнә кесәһенә хезмәт итер, – тине.

²⁴ Рабиғаның бала табыр вақыты еткәс, игезәктәр тыузы. ²⁵ Түгәһе донъяға кыпкызыл һәм йәнлек тиреһе һымак йөнтәс булып тыузы; уға Ғаяз* тип исем куштылар. ²⁶ Уның артынан, Ғаяздың үксәһенә йәбешеп, икенсәһе тыузы, уны Якуп* тип атанылар. Улар тыуғанда Исхакка алтмыш йәш ине.

²⁷ Малайзар үсте. Ғаяз гел ялан кызырыр булды, мәргән һунарсы булып китте, ә Якуп сатырзан сыкмай торған тыныс

егет ине. ²⁸ Исхак Ғаязды яратыңқырай, ул тотоп алып кайтқан кош-корт менән һыйланыу окшай ине. Ә Рабиға Якупты якынырақ күрзе.

²⁹ Бер вақыт Якуп ашарға бешереп торғанда, Ғаяз арып һунарзан кайтып инде.

³⁰ – Бынауы кызыл нәмәнде ашат әле, – тине ул Якупка. – Мин бик арыным. (Шунлыктан уға Эдом* тигән кушамат тағылды.)

³¹ Якуп уға:

– Тәүзә һин миңә баш бала булыу* хокуғын һат, – тине.

³² – Мин хәзәр астан үләм! – тине Ғаяз. – Минең баш бала булыуымдан ни файза?

³³ – Тәүзә ант ит! – тине Якуп. Ғаяз ант итеп Якупка баш бала булыу хокуғын бирзе.

³⁴ Якуп Ғаязға икмәк килтерзе, ясмыктан бешергән ашын ашатты. Ғаяз ашап-эсте лә тороп китте, баш бала булыу хокуғына исе лә китмәне.

Исхак һәм Авимәләх

26 ¹ Илдә Ибраһим заманындағы йотлоктан башка тағы бер аслык булды. Исхак Герарға, пелештизәр батшаны Авимәләхкә китте. ² Раббы Исхакка күренеп:

– Барма Мысырға, – тине. – Мин күрһәткән ерзә йәшә. ³ Был ер һине кабул итер, ә Мин һине ташламам, фатихамды бирермен. Атайың Ибраһимға биргән вәғәзәмдә торормон: бәтә был ерзәрзе һиңә, һинен нәсел-нәсәбәңә бирермен. ⁴ Токомондо сикһез арттырырмын, күктәге йондоззар күпме булһа, шул саклы буласак улар, бәтә был ерзәрзе Мин уларға бирәм. Ер йөзөндәге бәтә халыктар һинен токомон аша фатихалы булыр – ⁵ атайың Ибраһимдың Мин бойорғандың барыһын да эшләгәнә – Мин кушкандарзы, канундар һәм кағизәләрзе үтәгәнә өсөн булыр был.

* 25:25 Ғаяз – йәһүд телендә «Ғесау» – «төклө» тигән мәғәнәлә.

* 25:26 Якуп – йәһүд телендә «үксәһен тотқан» тигән мәғәнәлә.

* 25:30 Эдом – йәһүд телендә «кызыл» тигән мәғәнәлә.

* 25:31 Баш бала булыу – баш бала, йәғни иң өлкән ул, атаһының токомон дауам итеүсә булған һәм канун буйынса ул ике өләш мираҫ алған.

6 Шулай итеп, Исхак Герарза йәшәргә калды. 7 Бындагы кешеләр катыны Рабиға тураһында һорашкас:

– Һеңлем ул минең, – тип яуап бирзе.

Катыным, тип әйтергә куркты, сөнки Рабиғаның матурлығын күреп, мине үлтерерзәр зә уны үззәренә алырзар, тип уйланы.

8 Әммә байтак кына вақыт йәшәгәс, пелештизәр батшаһы Авимәләх тәзрәнән Исхактың катынын иркәләгәнән күреп калды.

9 Ул Исхакты сакыртып алды ла:

– Ул һинең катының да баһа! Ниңә уны һеңлем тип әйттең? – тип һораны.

– Уның аркаһында мине үлтереп куйырзар, тип курктым, – тине Исхак.

10 – Ни эшләйһең һин? – тине Авимәләх. – Беззең аранан берәйһе катының менән йоклаған булһа, һиндәй ғәйепкә тарыр инек!

11 Авимәләх бөтә халкына шундай иглан һалды:

– Берәйһе был кешегә йәки уның катынына тейә икән, ул кеше үлемгә хөкөм ителәсәк.

12 Был илгә күсеп килгәс, Исхак иген сәсте. Раббының рәхмәте төшөп, ул йылда Исхак йөз тапкыр арттырып уңыш алды.

13 Ул байығандан-байый барып, ысын байға әйләнде. 14 Уның эреле-ваклы малдары, хезмәтселәре күбәйзе. Пелештизәр унан көнләшә башланы. 15 Атаһы Ибраһим иҫән сакта ук уның хезмәтселәре казған бөтә козоктарзы пелештизәр тупрак менән күмеп бөттө. 16 Авимәләх Исхакка былай тине:

– Кит бынан. Һин безгә карағанда артыкнык көсәйзең.

17 Исхак унан китеп, Герар үзәнәндә урынлашты һәм шунда сатырзарын коропп ебәрзе. 18 Исхак атаһы Ибраһим дәүерендә казылған һәм ул вафат булғандан һуң пелештизәр күмеп бөткән козоктарзы яңынан

каззы. Был козоктарға ул касандыр атаһы кушкан исемдәрзе бирзе. 19 Бер вақыт уның хезмәтселәре үзәндә козок казып һуы сығарзы, 20 әммә Герар көтөүселәре: «Был беззең һуы», – тип Исхактың көтөүселәре менән бәхәсләшеп китте. Ызғыш козок өсөн сыкканлыктан, уға Эсек* тип исем бирзеләр. 21 Тағы бер козок каззылар, уның өсөн дә бәхәс сыкты һәм уны Ситна* тип атанылар. 22 Шунан Исхак, тағы арырак китеп, икенсе бер козок каззы, бында инде бәхәс купманы һәм уға Реховоҫ* тип исем кушты. «Бына хәзәр Раббы, без күбәйеп китһен тип, иркенлек бирзе», – тине.

23 Исхак бынан Беер-Шәвәғкә күсте.

24 Шул төндә уға Раббы күренде.

– Мин Ибраһимдың, һинең атайыңдың Аллаһымын, – тине Ул. – Куркма, Мин һинең менән. Һиңә фатихамды бирермен һәм колом Ибраһим хақына токомондо арттырырмын.

25 Исхак ошо ерзә корбан усағы яһап, Раббы исеменә доға бағышланы, сатырзарын коропп ебәрзе, ә хезмәтселәре козок казырға кереште. 26 Авимәләх, кәңәшсәһе Ахуззас һәм ғәскәр башлығы Пихолды әйәртеп, Герарзан Исхак янына килде.

27 – Ниңә килдегез әле миңә? – тине Исхак. – Һез бит мине дошман күреп, кыуып ебәргәйнегез!

28 – Раббының һинең менән булғанын күреп торабыз, – тине улар, – шуға күрә без, бер-беребезгә ант итешеп, килешеү төзөйөк, тип уйланык. 29 Һинең безгә, беззең һиңә зыяныбыз теймәһен. Һиңә без зә насарлык кылманык бит, якшылык менән ебәрзек. Хәзәр инде һин Раббының рәхмәтендә.

30 Исхак уларға мәжлес ойошторзо, улар ашаны-эсте. 31 Иртән торғас, бер-береһенә ант бирештеләр. Исхак кунактар менән хушлашты, улар иҫән-аман кайтып китте.

32 Шул көндә үк козок казған хезмәтселәр

* 26:20 Эсек – йәһүд телендә «ызғыш» тигән мәғәнәлә.

* 26:21 Ситна – йәһүд телендә «дошманлык» тигән мәғәнәлә.

* 26:22 Реховоҫ – йәһүд телендә «иркенлек» тигән мәғәнәлә.

килеп, Исхакка һыу табыузары хақында хәбәр итте. ³³ Исхак был козокка Шивға тип исем бирзе. Шуға күрә каланың исеме бөгөнгө көнгә тиклем Беер-Шәвәғ.

³⁴ Ғаяз кырк йәшендә хитти Бееризың кызы Йеһудис менән хитти Элондың кызы Басмаска өйләнде. ³⁵ Был катындар Исхак менән Рабиғаның башына бер көйөк булды.

Исхактың Якупты фатихалауы

27 ¹ Бер вакыт инде картайған һәм күзе бик насар күргән Исхак өлкән улын үз янына сақыртып алды.

– Улым! – тине ул Ғаязға.

– Әйе, мин, атай! – тип яуап бирзе улы.

² Исхак былай тине:

– Мин картайзым инде, күпме йәшәрмен – белмәйем. ³ Коралыңды – ук-һазағыңды алып, яландан кыр йәнлеге атып алып кайт әле. ⁴ Шуны тәмле итеп мин яратканса бешер зә һыйла мине, шунан һиңә фатихамды бирермен.

⁵ Рабиға Исхактың Ғаяз менән һөйләшкәнән ишетеп калды. Ғаяз һунарға киткәс, ⁶ улы Якупка былай тине:

– Мин атайыңдың Ғаязға һунарға барып ⁷ кыр йәнлеге атып килтерергә лә уны тәмле итеп әзерләргә кушканын ишеттем. Атайың һыйланып алғас, Раббы каршыһында Ғаязға үзенең фатихаһын бирәсәк. ⁸ Хәзер, улым, мине тыңла: ни эшләргә кәрәклеген әйтәм. ⁹ Көтөүгә бар за көр генә ике кәзә бәрәсен һайлап алып кайт. Мин уларзы атайың яратканса тәмле итеп бешерермен дә ¹⁰ һин уны атайыңа алып барырһың, ул ашар за фатихаһын һиңә бирер.

¹¹ – Ағайым йөнтәс бит, – тине Якуп, – ә минең төнем шыма. ¹² Бәлки, атайым мине һыйпап карарға булыр? Әгәр ул алдағанымды белеп калһа, мине фатиха түгел, кәһәр көтә.

¹³ Әммә әсәһе былай тине:

– Төшһә, был кәһәр миңә төшһөн, улым. Һин минең һүземде тыңла ла әйткәнемде эшлә.

¹⁴ Якуп көтөүзән кәзә бәрәстөрөн алып кайтты, ә Рабиға уларзы Исхак яратканса тәмле итеп бешерзе. ¹⁵ Шунан ул өлкән улы Ғаяздың өйзә булған иң якшы кейемдөрөн алды ла кесе улы Якупка кейзерзе. ¹⁶ Якуптың кулдары менән муйынын кәзә тиреһе менән капланы. ¹⁷ Якупка тәмле итеп бешергән ризык менән икмәк тотторзо. ¹⁸ Якуп атаһы янына инде лә:

– Атай! – тине.

– Әйе, улым, ә һин улдарымдың кайһыһы? – тине Исхак.

¹⁹ – Мин – Ғаяз, һинең өлкән улың, – тип яуап бирзе Якуп. – Әйткәнемде эшләнем. Тороп ултыр за мин аулаған йәнлек итен аша, шунан миңә үзенең фатихаңды бирерһең.

²⁰ – Улым, нисек һин улай йәнлекте бик тиз тоталдың? – тип һораны Исхак.

Тегеһе:

– Раббы, һинең Аллаң, миңә ярзамын бирзе, – тине.

²¹ – Якынырак кил әле, – тине Исхак. – Кана, мин һине һыйпап карайым, һин Ғаязмы, әллә түгелме?

²² Якуп атаһы янына килде. Атаһы уны капшап караны ла:

– Тауышы Якуптыкы, ә кулдары – Ғаяздыкы, – тине.

²³ Якуптың кулдары Ғаяздыкы кеүек йөнтәс булғанлыктан, уны таныманы, фатихаһын бирә башлап:

²⁴ – Һин ысынлап та улым Ғаязмы? – тип һораны.

– Әйе, мин, атай, – тине тегеһе.

²⁵ – Һыйыңды бир, улым, ашайым да һине фатихалайым.

Якуп атаһына ашарға һыйын, эсергә шарабын бирзе. Исхак ашаны-эсте. ²⁶ Шунан һуң:

– Кил, улым, үп мине, – тине.

²⁷ Якуп якын килеп атаһын үпте, кейемәнән сыккан есте һизеп, Исхак уны ошо һүззәр менән бәхилләне:

– Улым есе – Раббы фатихалаған яландар есе,

- 28 Күктән төшөр ысыкты ла,
ерзә үсер емеште лә,
Игенен дә, шарабын да мулдан
бирһен Алла.
- 29 Кәүемдәр һиңә хезмәт итһендәр,
Баш эйһен һиңә ырыузар.
Ағай-энеләреңә лә хахим
булырһың һин,
Әсәң уландары һиңә баш эйер.
Һине кәһәрләгән кеше кәһәр алыр,
Һиңә фатиха биргән
үзе фатихалы булыр!
- 30 Исхак Якупка фатихаһын биреп, Якуп
атаһы янынан сығып китеү менән, Ғаяз ау-
зан кайтып инде. 31 Ул тәмле итеп ашарға
әзерләне лә атаһына алып килде:
– Тор, атай, һунарзан алып кайтқан ри-
зығымды аша, фатихала мине! – тине.
- 32 – Һин кем? – тип һораны атаһы.
– Мин һинең өлкән улың Ғаяз, – тип
яуап бирзе ул.
- 33 Исхак, каушауынан калтыранып:
– Ә һин килгәнсе үк мине һунарзан алып
кайтқан ит менән һыйлаған кеше кем булды
һуң? – тип һораны. – Мин уны бәхилләнем
бит. Хәзер ул фатихалы булды инде.
- 34 Был һүззәрзе ишеткәс, Ғаяз әсенеп
кыскырып ебәрзе лә атаһынан:
– Улайһа, мине лә бәхиллә, атай! – тип
үтенде.
- 35 – Кустың килгән булған миңә, – тине
Исхак. – Ул, алдап, һиңә тейеш фатиханы
алған.
- 36 Әйтте Ғаяз:
– Уның исеме юкка ғына Якуп* түгел –
ул мине ике тапкыр отто инде! Тәүзә ул
миңә баш бала булыу хокуғымды тартып
алды, ә хәзер миңә тейешле фатиха ла юк!
– Шулай итеп, миңә өсөн бер ниндәй зә
фатиха калманымы ни инде? – тип һораны
Ғаяз атаһынан.
- 37 Исхак былай тип яуап бирзе:
– Мин уны һинең хахимың итеп куй-
зым, бөтә ағай-энене уға кол иттем, икмәк

тә, шарап та бирзем. Һинең өсөн нимә генә
эшләй алам инде мин, улым?

38 – Атай, һинең фатихаң берәү генәме ни
һуң? – тип һораны Ғаяз Исхактан. – Мине
лә бәхиллә, атай!

Ғаяз илап ебәрзе, 39 ә атаһы Исхак уға
былай тине:

– Йәшәгән төйәгән күктең ысығы
һуғарған,

Уңдырышлы ерзән алыс булыр.

- 40 Кылысың ни таһа,
йәшәүең шунан булыр,
Хезмәт итерһең һин кустыңа.
Әммә килер бер көн –
һин ярһырһың,

Елкәндәге камыттан котолорһоң.

41 Ғаяз аталарынан хәйләләп алған фа-
тиха өсөн Якупка асыу тотто. «Атайыбыз
вафат булһа, – тип уйланы Ғаяз, – Якупты
үлтерәсәкмен!» 42 Әммә Рабиғаға өлкән улы-
ның уйын еткерзеләр. Ул Якупты, кесе улын,
үз янына сақыртып алды ла былай тине:

– Ағайың Ғаяз һине үлтерергә итә. 43 Мин
әйткәнде тыңла, улым: ағайым Лаван яны-
на, Харанға кас. 44-45 Ағайыңдың ярһыуы
кайтқансы, уның һиңә булған асыуы бө-
төп, һинең был кылығыңды онотқансы,
шунда йәшәп тор. Һуңынан кеше ебәртеп,
һине унан алдыртырмын. Юғиһә мин бер
көндә икегеззән дә тороп калырмын бит.

46 Шунан Рабиға Исхакка:

– Был хитти кыззары миңә һис кенә лә
окшамай. Әгәр Якуп та бындағы берәй хит-
ти кызына өйләнәп куйһа, ят та үл! – тине.

28 1 Исхак Якупты сақырып алды ла,
уға фатихаһын биреп, өгөт-нәси-
хәтен әйтте:

– Кәңгән кыззарына өйләнәһе булма.

2 Паддан-Арамға барып, әсәйеңдең атаһы,
йәғни картатайың Беһулға бар, әсәйеңдең
ағаһы Лаван кыззарының береһенә өйлән.

3 Сикһез көзрәт Әйәһе Алланың рәхмәте
төһһөн һиңә! Нәһәл-ырыуыңдың үрsemле,

* 27:36 Якуп – был исемдең йәһүд телендә «хәйләкәр» тигән мәғәнәһе лә бар.

бик күп булуыун, һинән бик күп халыктарзың таралыуыун насип итһен. ⁴ Алла Үзе Ибраһимға биргән фатихаһын һиңә һәм һинең токомоңа ла бирһен – шул сакта үзең килмешәк булып йәшәгән ошо ергә, Алла Ибраһимға биргән ергә, хужа булырһың!

⁵ Исхак улы менән хушлашты, Якуп Паддан-Арамға арами Бесуилдың улы Лаванға китте. Лаван Якуп менән Ғаяздың әсәһе Рабиғаның ағаһы ине.

⁶ Ғаяз Исхактың Якупка фатиха биреп, уны Паддан-Арамға катын алырға ебәрәүен, атаһының фатиха бирәү менән бергә Якупка Кәнғән кыззанынан катын алмашка кушыуыун белде ⁷ һәм Якуптың, ата-әсәһе һүзен тыңлап, Паддан-Арамға киткәнән дә ишетте. ⁸ Шунда Ғаяз кәнғәни килендәрзең атаһына окшамауыун аңланы. ⁹ Ибраһимдың улы Исмәғилгә китте. Ул башка катындары өстөнә Исмәғилдең кызы Махаласка өйләнде. Махалас Невайоштың һеңлеһе ине.

Якуптың төшө

¹⁰ Якуп, Беер-Шәвәғтән китеп, Харанға табан юл алды. ¹¹ Бер урынға барып еткәндә, караңғы төшкәйне. Ул баш астына таш һалды ла йокларға ятты. ¹² Төшөндә ул ерзән күккә ашып торған баскыс күрзе, ул баскыс буйлап Алланың фәрештәләре менеп-төшөп йөрөй, имеш. ¹³ Унда торған Раббы Якупка әйтә, имеш:

– Мин һинең ата-бабаң булған Ибраһим Аллаһы, Исхак Аллаһы. Әле үзең яткан ерзе Мин һиңә һәм токомоңа бирәм. ¹⁴ Ком бөртөгө күпме булһа, нәсел-ырыуың да шул саклы күп булып, улар көнбайышка ла, көнсығышка ла, төньякка һәм көньякка ла таралып ултырыр. Ер йөзөндөгә бөтә халыктар һинең һәм һинең токомоң аша фатихалы булып. ¹⁵ Кайза ғына барһаң да, Мин һинең менән булырмын; Мин һине һақлармын – кире был илгә кайтарырмын. Биргән вәғәзәмде үтәмәйсә, Мин һине ташламам.

¹⁶ Якуп йокоһонан уянды ла:

– Хактыр бына, Раббы булған урын да баһа был, ә мин шуны белмәгәнмен дә, – тине.

Шунан ул шомланып:

¹⁷ – Куркыныс урын бит был! – тип куйзы. – Был бит Алла йорто, күк капкаһы.

¹⁸ Иртәгәһен Якуп торзо ла баш астына һалып яткан ташты һәйкәл һымак бастырып куйзы һәм өстөнә зәйтүн майы койзо. ¹⁹ Был урынды ул Бейт-Ил* тип атаны, элек кала Луз тип аталған булған.

²⁰ Якуп шундай нәзәр әйтте:

– Әгәр Алла мине ташламаһа, юлда мине һақлап, икмәк һәм кейем бирһә, ²¹ әгәр атам йортона иҫән-аман кайта алһам, Раббы минең Аллам булып. ²² Мин куйған таш бағана Алла йортона әйләнер һәм Һин, Раббы, миңә насип итәсәк бөтә нәмәнәң унынсы өлөшөн мин Һиңә бирермен.

Якуптың Паддан-Арамға килеүе

29 ¹ Якуп, юлын дауам итеп, көнсығыш халыктары йәшәгән ергә етте. ² Ул яланда бер козок күрзе. Козок эргәһендә өс һарык көтөүе ята ине. Малдарзы шул козоктан һуғаралар, әле иһә уның ауызы зур таш менән ябылғайны. ³ Бөтә көтөүзәр зә йыйылғас, көтөүселәр был ташты шыузырып, һарыктарзы һуғара ла һуңынан ташты кире ябып куя икән.

⁴ – Һез кайзан, туғандар? – тип һораны Якуп көтөүселәрзән.

– Харандан, – тип яуап бирзе улар.

⁵ Ул:

– Һез Нахор улы Лаванды белмәйһегезме? – тип һораны.

– Беләбез, – тинеләр.

⁶ – Нисек йәшәп ята әле ул? – тип һораны Якуп.

– Иҫән-һау, – тинеләр уға. – Ана, уның кызы Рәхилә лә һарыктары менән килә.

⁷ – Көн озон бит әле, – тине Якуп көтөүселәргә, – малды йыйырға иртә. Һарыктарығыззы эсерегез зә тағы көтөүгә кыуығыз.

* 28:19 Бейт-Ил – йәһүд телендә «Алла йорто» тигән мәғәнәлә.

⁸ Улар:

– Көтөүзәрзең барыһы ла йыйылып, ташты шыузырмайынса, кузғала алмайбыз. Шунда ғына без харыктарзы һуғарабыз, – тип яуапланы.

⁹ Улар һөйләшкән арала атаһының вак мал көтөүе менән Рәхилә лә килеп етте. Ул харык көтә ине. ¹⁰ Якуп, әсәһенең ағаһы Лавандың кызы Рәхиләне һәм көтөүзе күрөп, козок янына килде лә, ташты шыузырып, харыктарзы һуғарзы. ¹¹ Шунан ул, Рәхиләне үбөп, кысқырып илап ебәрзе. ¹² Уға:

– Мин һинең атайыңдың туғанымын, Рабиғаның улы булам, – тине.

Рәхилә был хәбәрзе атаһына әйтергә йүгерзе. ¹³ Лаван, һеңләһенең улы килгәннен ишетеп, йүгереп каршы сықты, уны косаклап үпте, өйөнә алып инде. Якуп бөтә булғандарзы һөйләп биргәс, ¹⁴ Лаван:

– Ысынлап та һин миңең һөйөгем, миңең итемдәнһең икән, – тине.

Якуптың Лиә менән Рәхиләгә өйләнүе

Якуптың Лаванда йәшәй башлауына ай тулғас, ¹⁵ Лаван уға:

– Туғаным булғас та, һин миңә бушка эшләмәһең бит инде? – тине. – Нимә менән түләргә икәнлеген әйт.

¹⁶ Лавандың ике кызы бар ине, өлкәне – Лиә, ә кесеһе Рәхилә исемле. ¹⁷ Лиәнең күзе зәғиферәк, ә Рәхилә төскә-башка ла, буй-һынға ла матур ине. ¹⁸ Якуп Рәхиләгә ғашик булды һәм Лаванға:

– Мин кесе кызың Рәхилә өсөн һиңә ете йыл эшләрмен, – тине.

¹⁹ – Ярай, – тине Лаван, – сит кешегә биргәнсе, һиңә сыкһын; йәшә миндә.

²⁰ Якуп Рәхилә өсөн ете йыл эшләне, әммә был ете йыл уға ете көн һымак та булманы – ул кыззы шулай нык ярата ине.

²¹ Бына бер сак ул Лаванға:

– Кызыңды бир инде. Вақыт етте, ул минеке булырға тейеш, – тине.

²² Лаван, күрше-күләнен йыйып, туй үткәрзе. ²³ Кис булғас, ул Якупка Лиәне алып килде: Якуп уның менән йокланы.

²⁴ Лаван кол кыз Зилпаны кызы Лиәгә хезмәтсе итеп бирзе.

²⁵ Иртән торһалар – Якуп эргәһендә Лиә!

– Нишләттең мине? – тине Якуп Лаванға. – Мин һиңә Рәхилә өсөн эшләмәһемме ни? Ниңә алданың һин миңе?

²⁶ Лаван былай тине:

– Беззең яктарза кыззың кесеһен олоһонан алда кейәүгә бирмәйзәр. ²⁷ Олоһонон туй азнаһы бөткәс, без һиңә кесеһен дә бирербез, ә бының өсөн һин миңә тағы ете йыл хезмәт итерһең.

²⁸ Якуп шулай эшләне. Бер азна үткәс, Лаван уға кызы Рәхиләне лә бирзе, ²⁹ ә Рәхиләгә хезмәтсе итеп кол кыз Билһаны бирзе. ³⁰ Якуп Рәхилә менән йокланы, уны ул Лиәгә карағанда нығырак ярата ине. Рәхилә өсөн ул Лаванда тағы ете йыл эшләне.

Якуптың балалары

³¹ Раббы күрзе: ире Лиәне бөтөнләй яратмай, шуға уны түлле итте, ә Рәхилә бала тапманы. ³² Лиә ауырға калды ла ир бала тапты, уға Рәүвән* тип исем бирзе.

– Раббы миңең кайғымды күрзе, – тине ул. – Хәзер инде ирем миңе яратыр.

³³ Лиә тағы ауырға калып, йәнә ир бала тапты.

– Раббы миңең һөйөлмәй йәшәүемде ишетте, – тине Лиә, – миңә тағы бер ул бирзе.

Малайға Шимғон* тип исем кушты.

³⁴ Һуңырак тағы ауырға калды, йәнә улы тыузы.

– Хәзер инде ирем миңә йәбешеп ятыр, – тине ул, – мин бит уға өс ул табып бирзем.

Улын Леви* тип атаны.

* 29:32 Рәүвән – йәһүд телендә «миңең кайғымды күрзе», йәки «күрегеҙ, ир бала» тигән мәғәнәлә.

* 29:33 Шимғон – йәһүд телендә «ишетте» тигән мәғәнәлә.

* 29:34 Леви – йәһүд телендә «йәбешкән», «бәйләнгән» тигән һүзгә ауаҙдаш.

³⁵ Лиә йәнә ауырға калды – тағы ул тапты.

– Инде Раббыға рәхмәттәр укыйым! – тине ул һәм улына Йәһүзә* тип исем кушты. Шунан ул бала табыуҙан туктаны.

30 ¹ Якупка бала таба алмағаны өсөн Рәхилә апаһына карата көнсөллөк менән янды.

– Бала бир миңә, – тине ул Якупка, – юғиһә мин үләм!

² Әммә Якуп асыуланып:

– Мин ни эшләйем? Түлһез иткән Алламы ни мин һиңә? – тип яуап бирзе.

³ – Бына һиңә миңә хезмәтсем Билһа, – тине Рәхилә. – Йокла шуның менән. Ул тапкан баланы теҙемә кабул итәйем дә, исмаһам, ул сабый миңеке булыр!

⁴ Рәхилә Якупка кол кыз Билһаны йәриә итеп бирзе. Якуп уның менән йокланы, ⁵ Билһа ауырға калды ла Якупка ир бала табып бирзе.

⁶ – Миңә Алла ғәзел хөкөмөн кылды. Ул, ялбарыуҙарымды кабул итеп, миңә ул бирзе, – тине Рәхилә.

Ул малайға Дан* тип исем кушты.

⁷ Ә Рәхиләнең хезмәтсәһе Билһа, яңынан ауырға калып, Якупка тағы бер малай табып бирзе.

⁸ – Апайым менән йәнтәслим ярыштым мин, – тине Рәхилә, – бына мин еңдем.

Ул малайға Нафтали* тип исем кушты.

⁹ Ул арала Лиә, үзенең бала тапмаһын белеп, хезмәтсәһе Зилпаны Якупка йәриә итеп бирзе. ¹⁰ Зилпа ла Якупка ир бала тапты.

¹¹ – Мин даланлымын! – тине Лиә.

Малайға Ғад* тип исем бирзе.

¹² Лиәнең хезмәтсәһе Зилпа Якупка тағы бер малай тапты.

¹³ – Бәхет бит был, – тине Лиә. – Хәҙер катындар миңә турала, бигерәк бәхетле, тиерзәр инде.

Малайҙы ул Ашер* тип атаны.

¹⁴ Бер сак, бойҙай урағы ваҡытында, Рәүвән баһыуҙа һөйзөргөс үсемлеге табып алды ла әсәһе Лиәгә килтереп бирзе. Рәхилә Лиәгә:

– Улың тапкан һөйзөргөстө миңә бир әле, – тине.

¹⁵ – Ирәмде һалдырып алыуың етмәгән, хәҙер инде миңә улым тапкан һөйзөргөстө лә алырға итәһеңме? – тине Лиә.

– Улыңдың һөйзөргөсө өсөн бер төнгә һиңә Якупты бирәм, – тине Рәхилә, – ул бөгөн төндә һинең менән йоклаһын.

¹⁶ Кис, Якуп баһыуҙан кайтҡас, Лиә уның каршыһына сыҡты ла:

– Миңә яныма ин. Мин һине, улым тапкан һөйзөргөстө биреп, һатып алдым.

Ул төндә Якуп Лиә менән йокланы.

¹⁷ Алла Лиәнең ялбарыуын ишетте, ул тағы ауырға калды һәм Якупка бишенсе улын табып бирзе.

¹⁸ – Ирәмде хезмәтсәһе катын менән уртаклашканым өсөн Алланың бүләкләүелер был, – тине Лиә.

Улын Исасхар* тип атаны.

¹⁹ Лиә, тағы ауырға калып, Якупка алтынсыға ул табып бирзе.

²⁰ Шунан Лиә былай тине:

– Алла йомарт бүләкләне мине, хәҙер ирәм мине хөрмәтләр инде, мин уға алты ул табып бирҙем бит.

Улына Зевулун* тип исем кушты.

²¹ Һуңынан Лиә кыз ға табып алды, исеме Динә булды.

* 29:35 Йәһүзә – йәһүд телендә «рәхмәт укыйым» тигән мәғәнәлә.

* 30:6 Дан – йәһүд телендә «ғәзел хөкөм итте» тигән мәғәнәлә.

* 30:8 Нафтали – йәһүд телендә «мин көрәштем» тигән мәғәнәлә.

* 30:11 Ғад – йәһүд телендә «далан» тигән мәғәнәлә.

* 30:13 Ашер – йәһүд телендә «бәхетле» тигән мәғәнәлә.

* 30:18 Исасхар – йәһүд телендә «бүләк» тигән мәғәнәлә.

* 30:20 Зевулун – йәһүд телендә «хөрмәт» тигән мәғәнәлә.

²² Алла Рәхиләне лә иҫендә тотто, уның теләктәрен кабул кылды – түл бирзе. ²³ Рәхилә, ауырға калып, ир бала тапты ла:

– Алла мине хурлыктан – бала тапмай тип кәмһетеүзән коткарзы, – тине.

²⁴ Улына Йософ* тип исем кушты.

– Раббы миңә иш итеп тағы бер ул бирһен ине, – тип теләне ул.

Якуптың малдарының күбәйеүе

²⁵ Рәхилә Йософто тапкандан һуң, Якуп Лаванға былай тине:

– Миңә үз йортома, тыуған яғыма кайтырға рөхсәт ит. ²⁶ Балаларым менән катындарымды ла ебәр, мин һиңә шулар өсөн эшләнем бит. Һиңә нисек хезмәт иткәнемдә һин үзең дә якшы беләһең инде!

²⁷ – Әгәр зә минән риза булһаң, бында кал! – тине уға Лаван. – Мин күрәзәлек аша шуны аңланым: һинең аркала Раббы мине лә фатихаланы. ²⁸ Әжеренә нимә һораһаң да бирермен.

²⁹ – Миңә нисек эшләгәнемдә үзең дә белеп тораһың, – тип яуап бирзе Якуп. – Көтөүзәрең һиндәй һинең хәзер! ³⁰ Мин килгәндә мал-тыуарың аз ғына ине, ә хәзер күпме! Мин килгәс, Раббы һине фатихаланы! Ә үземдәң ғайләм өсөн миңә касан эшләргә һуң?

³¹ – Әйт һуң, һиңә нимә бирәйем? – тип һораны Лаван.

– Миңә бер ни зә кәрәкмәй, – тине Якуп. – Бер шартымды үтәһән, малдарыңды артабан да көтөргә ризамын. ³² Әйзә, бөгөн бөтә көтөүзәрзе лә йөрөп сығайык та һин унан барлык ала, ак төрткөлө һәм кара һарыктарзы, шулай ук ак төрткөлө һәм ала кәзәләрзе айырып ал. Киләсәктә ошондай малдар минеке булыр. ³³ Һиңә лә миңә намысһымы-түгелме икәнемдә тикшерәү еңел булыр: ошо көндән башлап, әгәр зә һин түләү һакына һиндәй малдар алғанымды карарға килһәң һәм миндә ак төрткөлө, ала

булмаған кәзә йәки кара түгел һарык тапһаң, улар һинән урлап алынған тип уйла.

³⁴ – Якшы, – тине Лаван. – Әйзә, һин әйткәнсә булһын.

³⁵ Шул ук көндә Лаван бөтә буйлы, ак төрткөлө, ала кәзә тәкәләрен, шулай ук бөтә ак төрткөлө, ала кәзәләрзе, барлык кара һарык бәрәстәрен айырып алды ла улдарына бирзе. ³⁶ Лаван улдары менән, көтөүзәрен алып, Якуптан өс көнлөк юл алыслығына ситкә китте.

Якуп иһә кайныһының калған вак малын көттө. ³⁷ Ул тирәк, базам, чинар ағастарының ботактарын һындырып алды ла буй-буй итеп уларзың кайрыларын һызырзы. ³⁸ Кабығы һызырылған ботактарзы ул ялғаштарға һалды – һуу эсергә килгәндә малдар ошо ботактарға караһын өсөн эшләне быны. Сөнки кәзә-һарык тап ошо вакытта каса. ³⁹ Малдар каскан сакта ошо аклы-каралы ботактарға карайзар за уларзың бәрәстәре буйлы, ала һәм ак төрткөлө булып тыуа ине. ⁴⁰ Ә Якуп һарыктарзы айыра ла Лаван көтөүендәге буйлы һәм кара малдарға каратып куйыр булды.

Хәзер Якуптың үз көтөүзәре барлыкка килде, уларзы Лавандың көтөүзәренән айырым тотто. ⁴¹ Һау-сәләмәт малдар каскан сакта Якуп буйлы ботактарзы һуу ялғаштарына һалып, уларзың күз алдына куя ине. ⁴² Ә инде хәлһез малдар касканда ботактарзы һалманы. Шул рәүешле һасар мал Лаванға, ә якшы мал Якупка булды. ⁴³ Якуп ифрат нык байып китте, кәзә-һарык көтөүзәре, колдары һәм колиәләре, дөйә-ишәктәре күбәйзе.

Якуптың Лавандан қасып китере

31 ¹ Якуп Лаван улдарының үзе хақында:

– Якуп атайыбыззың бөтә булған һәм һен алып бөттө, бар байлығын атайыбыз мөлкәтенән йыйзы! – тип һөйләгәнен

* 30:24 Йософ – йәһүд телендә «тағы өстәһән» тигән мәғәнәлә.

ишетеп калды. ²Якуп үзе лә Лавандың уға элеккесә карамауын һизә ине.

³Раббы Якупка:

– Ата-бабаларың йәшәгән ергә, туғандарың янына кайт, – тине. – Мин һине ташламам.

⁴Якуп, көтөүебез йөрөгән яланға килһендәр тип, Рәхилә менән Лиә артынан кеше ебәрзе ⁵һәм уларға былай тине:

– Күреп торам: атайығыздың миңә мөнәсәбәте элекке кеүек түгел. Әммә атайымдың Аллаһы миңә менән. ⁶Үзегез зә беләһегез: атайығызға арымай-талмай хезмәт иттем, ⁷ә ул мине алдап, билдәләгән хакты гел үзгәртеп торзо. Тик Алла уға миңә карата яуызлык эшләргә юл куйманы. ⁸Әгәр атайығыз миңә: «Һиңә ала малдар менән түләйем», – тиһә, бөтә мал ала булып тыузы. «Һиңә буйлы мал менән түләйем», – тиһә, барлык бәрәстәр буйлы булып тыузы. ⁹Шулай итеп Алла атайығыздың малдарын алды, миңә бирзе.

¹⁰Бер вақыт мал каскан вақытта кәзәләрзе қасырған тәкәләр гел буйлы, ала йәки сыбар, имеш, тип төш күргәйнем. ¹¹Алланың фәрештәһе миңә төшөмдә: «Якуп», – тип өндәште. «Әйе», – тинем мин. ¹²Ул миңә былай тине: «Кара, кәзәләрзе қасырған бөтә тәкәләр – йә буйлы, йә ала, йә сыбар. Лавандың һиңә ни қылғанын Мин күреп торам. ¹³Мин – Бейт-Илдәге Алла бит, таш бағанаға зәйтүн майы койоп, һин унда Миңә нәзер әйткәйнең. Хәзер инде тор за был ерзән кит, тыуған тупрағыңа кайт».

¹⁴Рәхилә менән Лиә Якупка былай тип яуап кайтарзы:

– Атайыбыздың мөлкәтендә беззең өлөшөбөз йәки мирасыбыз қалдымы ни әле? ¹⁵Беззе ул сит кешеләргә һанай; сөнки беззе һатты, ә беззең өсөн алған көмөштә ашап бөттө. ¹⁶Шулай булғас, Алла атайыбызған тартып алған бөтә байлык беззеке һәм балаларыбыздықы. Әйзә, Алла һиңә ни бойорһа, шуны эшлә.

¹⁷Якуп бала-сағалары менән қатындарын дөйәләргә мендерзе, ¹⁸йыйған бөтә

байлығын, Паддан-Арамда үрсеткән малдарын алды ла Кәңгәнгә, үз атаһы Исхак янына кайтыу яғына ыңғайланы.

¹⁹Лавандың һарык йөнә қырқырға киткән сағы ине. Рәхилә, атаһының юклығы менән файзаланып, йортондағы илаһ һиндарын үзе менән алды. ²⁰Шулай итеп Якуп уға бер ни зә әйтмәйенсә кайтып китеүе менән арами Лаванды алданы. ²¹Ул бөтә мал-мөлкәтен алып, Евфрат йылғаһын аша сықты ла Ғилғәд таузарына табан йүнәлде.

Лавандың Якупты қыуа төшөүе

²²Өсөнсө көндө Лаванға Якуптың қасып киткәнен әйттеләр. ²³Лаван туған-тыумасын йыйзы ла Якуп артынан бастыра төштө. Ете көндән һуң ул уны Ғилғәд таузарында қыуып етте. ²⁴Шул төндә Алла арами Лавандың төшөнә кереп, уға былай тине:

– Кара уны, Якупка яқшынан да, ямандан да бер һүз зә әйтәһе булма!

²⁵Лаван Якуптың янындағына ине инде. Якуп, Ғилғәд тауында тукталып, сатырзарын қороп ебәргәйне. Лаван да туғандары менән бергә шунда сатырзарын қорзо. ²⁶Лаван Якупка былай тине:

– Ни эшләнең һин? Ниңә һин мине алдап, қыззарымды қорал астындағы әсирзәй итеп алып киттең! ²⁷Нишләп миңә бер ни зә әйтмәйенсә қасып сығып киттең? Мин бит һине йырлап-бейеп, дөңгөр қағып, арфа қылдары сиртеп озатыр инем. ²⁸Ә һин миңә хатта қыззарым, ейәндәрәм менән хушлашып, уларзы үбеп қалырға ла форсат бирмәнең! Алийотлок қылдың һин! ²⁹Бының қонон кайтарырға ла қулымдан қилә миңә, әммә бөгөн төндә атайың Аллаһы: «Кара уны, Якупка яқшынан да, ямандан да бер һүз зә әйтәһе булма!» – тине.

³⁰– Ярай, – тип дауам итте Лаван, – һин миңә яндан тыуған ерендә тәкәтһез һағынған өсөн дә киткәһнең, ти. Ә ниңә миңә илаһтарымы урланың?

³¹Якуп Лаванға былай тип яуап кайтарзы:

– Мин кыззаныңды тартып алырһың, тип куржтым. ³² Эммә илаһтарың берәйһендә табылһа, ул бәндә тере калмаясак. Туған-ырыуыбыздың күз алдында бөтә нәмәмдә лә тикшер зә үзендеке булған әйберзә ал.

Якуп илаһ һындарын Рәхилә урлаганын белмәй ине.

³³ Лаван Якуптың да, Лиәнең дә, ике хезмәтсә катындың да сатырзанын карап сықты, әммә бер нәмә лә тапманы. Лиәнең сатырынан сыккас, ул Рәхиләнең сатырына инде. ³⁴ Ул арала Рәхилә илаһ һындарын дәйә әйәре астына алып тықты ла үзә өс-төнә менеп ултырзы. Атаһы сатырза ни тиклем ақтарыһна ла, илаһтарзы тапманы. ³⁵ Рәхилә уға:

– Асыуланма, атай, мин катын-кыз ауырыуы менән ауырығанлыктан, тора алмайым, – тине.

Лаван бөтә ерзә эзләһә лә, бер ни зә тапманы.

³⁶ Якуп, бик нык асыуланып, Лаванды ғәйепләй башланы.

– Шул саклы артымдан кыуырлык ни ғәйебем, ни гонаһым бар минең? ³⁷ Бөтә әйберемдә ақтарып карап сықтың – нимәнде таптың? Күрһәт, әйзә, үзендең дә, минең дә туғандарым алдында – хөкөм итһендәр беззә.

³⁸ Һиңә егерме йыл эшләнем, мин барза бер кәзәң дә, бер һарығың да бәрәс һалманы. Хатта көтөүендәге бер һарык тәкәһен дә һуып ашаманым. ³⁹ Малыңды йырткыс тамаклаған сактарза ла уны һиңә килтереп торманым, зыянды үзем капланым. Көндөз юғаламы малың, төндәмә – һин минән талап иттең. ⁴⁰ Көндөз эсәнән, төндә һуықтан йонсоном, күз зә йомманым. ⁴¹ Һиндәге егерме йылым шулай үтте минең. Ун дүрт йыл кыззаның өсөн, алты йыл мал алыу өсөн эшләнем, ә һин билдәләгән түләү һакын гел үз-

гәртеп торзәң. ⁴² Әгәр зә мәгәр атамдың Аллаһы – Ибраһим Аллаһы һәм Исһак куржып-тетрәнеп торған Алла минең менән булмаһа, һин мине буш кул ебәрә инең. Ләкин Алла минең хәлемдә, түккән хезмәтемдә күрзә: бөгөн төндә Ул мине Үзә яклаған.

⁴³ Лаван Якупка былай тип яуап бирзә:

– Был катындар – минең кыззарым, балалар – минең ейәндәрем, мал – минең малым. Бында һинең күз алдындағы бөтә нәмә – минеке. Кыззарымды, ейәндәремдә кыйырһыта буламмы ни? ⁴⁴ Әйзә, үз-ара килешәү төзәйөк, ул беззәң арала шаһит булһын.

⁴⁵ Якуп бер зур ташты алды ла уны бағана итеп бастырып куйзы. ⁴⁶ Шунан туғандарына:

– Таш йыйығыз, – тине.

Улар таштан бер өйөм яһаны. Һуңынан шуның янында ашап-эстеләр. ⁴⁷ Лаван был өйөмдә Еғар-Саһадуса, ә Якуп Галғед* тип атаны. ⁴⁸ Шунан Лаван:

– Был таш өйөмә килешәүебеззәң шаһиты булыр, – тине.

Шуға күрә был урынды Галғед тип атайзар. ⁴⁹ Уны тағы Миспа* тип тә йөрөтәләр, сөнки Лаван былай тип тә өс-төнә:

– Бер-беребеззән айырылышқас, икебеззә лә Раббы күзәтеп торһон. ⁵⁰ Әгәр зә мәгәр кыззарымды кыйырһытһаң йәки улар өс-төнән катын алһаң, хәтерендә тот: кеше түгел, ә Алла шаһит беззә.

⁵¹ – Кара уны, – тине Лаван тағы Якупка, – был таш өйөмә һәм арабызға мин куйған был таш бағана – ⁵² беззәң шаһиттарыбыз. Был өйөм янынан һинең яғыңа яман уй менән мин дә сығыр булма, өйөм менән таш бағанының бирьяғына һин дә яман уй менән сығаһы булма. ⁵³ Ибраһимдың, Наһордың һәм улардың ата-бабаларының Аллаһы арабызға хөкөм кылһын.

* 31:47 *Еғар-Саһадуса, Галғед* – боронғо арами телендәге «Еғар-Саһадуса» ла, йәһүд телендәге «Галғед» та «шәһәзәт өйөмә» тигәнде аңлата.

* 31:49 *Миспа* – йәһүд телендә «күзәтсә манараһы» тигән мәғәнәлә.

Якуп атаһы Исхак тетрәнеп торған Алла менән ант итте. ⁵⁴Шунан Якуп тауза корбан килтереп, туғандарын мәжлескә сақырзы. Ашап-эскәндән һуң, улар шул тауза йокларға калды. ⁵⁵Иртәгәһен Лаван, ейәндәрә менән кыззарын үбеп, фатихаһын бирзе лә өйөнә кайтып китте.

32 ¹Якуп үз юлы менән китте һәм уны Алланың фәрештәләре каршы алды. ²Якуп, уларзы күргә:

– Алла тупламылыр был, – тине лә был урынды Маханаим* тип атаны.

Якуптың Ғаяз менән осрашырға әзерләнеүе

³Якуп Эдом илендәге Сефир еренә ағаһы Ғаязға сапкын ебәрәп, ⁴уға шуны еткерергә кушты:

– Хакимым Ғаязға шул мәғлүм булһын: «Колоң Якуп озак кына ситтә, Лаванда йәшәне. ⁵Хәзер минең эре һәм вак малым, ишәктәрәм, колдарым һәм колиәләрем бар. Мин һиңә, хакимыма, ошо хәбәрзе ебәрәп, ыңғай карашыңа өмөт итәм».

⁶Әйләнеп килгән сапкындар Якупка:

– Ағайың Ғаяз янында булдык, – тинеләр. – Ул дүрт йөз кеше менән һиңә каршы килә.

⁷Якуптың кото осто, каушап төштө. Үзе менән булған кешеләрен, мал-тыуарын, дөйәләрен ике тупламға бүлдә. ⁸«Әгәр Ғаяз бер тупламға һөжүм итһә, – тип уйланы Якуп, – икенсәһә қасып котола алыр».

⁹Шунан былай тип ялбарзы:

– Олатайым Ибраһимдың Аллаһы, атайым Исхактың Аллаһы! Раббым, һин миңә йортома, туғандарым янына кайтырға бойорзоң, игелек кылырмын, тинең! ¹⁰Мин колоңа күрһәткән мөхәббәт һәм тоғролоғона лайык түгелмен. Иордан аръяғына кулымдағы бер таяғым менән генә сығып киткәйнем, хәзер минең байлығым ике туплам. ¹¹Ағайым Ғаяздан һаклай күр мине.

Мин куркам: килер зә мине лә, балаларым менән әсәләрен дә үлтерер! ¹²Әй Раббым, Мин һиңә игелек кылырмын, тоқомоңдо диңгеззәге ком күпме булһа, шул саклы ишәйтермен, тип вәғәзә иткәйнең бит!

¹³Якуп ул төндө шунда үткәрзе лә иртәгәһен Ғаязға бүләккә көтөүзәренән мал – ¹⁴ике йөз кәзә, егерме кәзә тәкәһә, ике йөз һарык, егерме һарык тәкәһә, ¹⁵буталары менән утыз баш һауын дөйә, кырк һыйыр, ун үгез, егерме инә ишәк, ун ата ишәк һайлап алды. ¹⁶Уларзы хезмәтселәренә тапшырзы, һәр көтөүгә айырым кыуғынсы куйзы ла:

– Минән алда китегез, бер көтөү менән икенсе көтөү араһында ара калдырып, һәр берегез айырым-айырым барығыз, – тине.

¹⁷– Ағайым Ғаязды осратқас, – тине ул кыуғынсыларзың тәүгәһенә, – ул һинән: «Хужаң кем? Кайза бараһың? Кемдең малын кыуаһың?» – тип һорар. ¹⁸Әйт: «Был колоң Якуптың малы, ул уны бүләк итеп хакимы Ғаязға ебәрзе. Ә Якуп үзе арттан килә».

¹⁹Икенсе кыуғынсыға ла, өсөнсөһөнә лә, қалғандарына ла Ғаяз менән осрашқанда бер үк һүззе әйтергә – ²⁰мотлак рәүештә: «Колоң Якуп арттан килә», – тип өстәргә кушты. Шул рәүешлә алдан бүләктәр ебәрәп, Якуп Ғаяздың күңелен йомшартырға булды. Ә һуңынан уның күзәнә үзем күренермен, бәлки, шунан ул мине якшы қабул итер, тип уйланы.

²¹Бүләктәрен алдан ебәрәп, Якуп тупламда қунырға қалды.

Якуптың Алла менән көрәшеүе

²²Якуп төндө тороп ике катынын, ике йәриәһен, ун бер улын алды ла Яббок йылғаһын кисеп сықты. ²³Уларзың барыһын да каршы ярға сығарзы, булған бөтә нәмәһен күсерзе лә ²⁴бер үзе қалды.

Бына бер вакыт Кемдер Берәү уның менән алыша башланы – таң атқансы көрәште ул. ²⁵Якупты еңә алмақын күреп, Ул уның

* 32:2 Маханаим – йәһуд телендә «ике туплам» тигән мәғәнәлә.

янбашына быуынын сығарғансы һукты ла былай тине:

²⁶ – Ебәр мине. Таң атты инде.

– Миңә фатиханды бирмәйенсә, ебәрмәйем, – тине Якуп.

²⁷ – Исемен кем? – тип һораны Теге.

– Якуп, – тине.

²⁸ Шунда Теге әйтте:

– Ошо көндән башлап һиненң исеменң Якуп түгел, ә Исраил* булып, һин Алла менән дә, әзәм балалары менән дә көрәштең һәм еңдең.

²⁹ – Үзеңдең исеменде әйтһәнсе! – тип үтенде Якуп.

Әммә Теге яуап бирзе:

– Ни өсөн һин Миненң исеменде һорайһың?

Ошонда Ул Якупка фатиха бирзе.

³⁰ Был хәл булған урынды Якуп Пениил* тип атаны, сөнки: «Ошонда мин күзмәкүз Алланы күреп, тере калдым», – тине.

³¹ Кояш сыққан сакта Якуп Пениилдан китте. Уның бер аяғы акһай ине. ³² Шуға күрә Исраилдың нәсел-нәсәбе ошо көнгә тиклем хайуан ботондағы һеңерле итте ашамай – Якуп менән Алышқан Зат уның янбашындағы тап ошо еренә һукқан бит.

Якуп менән Ғаяздың осрашыуы

33 ¹ Якуп карағайны, күреп калды: каршыһына ағаһы Ғаяз һәм уның менән тағы дүрт йөзләп кеше килә. Якуп Лиәненң, Рәхиләненң, тағы ике йәриәһененң балаларына әсәләре менән бергә торорға кушты. ² Уларҙы шулай тезеп куйҙы: алда – балалары менән йәриәләре, улар артында – балалары менән Лиә, уларҙан һуң – Рәхилә менән Йософ. ³ Якуп үзе алдан китте һәм, ағаһы янына барып еткәнсе, уның алдында ете тапкыр ергә капланды. ⁴ Ғаяз иһә йүгереп уның каршыһына килдә лә қосаклап алды, күкрәгенә қысып үбә

башланы. Икеһе лә илап ебәрзеләр. ⁵ Катындар менән балаларға қарап, Ғаяз:

– Кемдәрең был һиненң? – тип һораны.

– Былар миңә, һиненң қолаңа, Алла мәрхәмәте менән бирелгән балалар, – тип яуап қайтарҙы Якуп.

⁶ Йәриәләре балалары менән килеп, Ғаязға баш әйзе. ⁷ Унан һуң балалары менән Лиә, уның артынан Рәхилә менән Йософ килеп баш әйзе.

⁸ – Ә миңә юлда осраған һиндәй көтөүкөтөү мал ине ул? – тип һораны Ғаяз.

– Был һиненң мәрхәмәтенә лайық булуы өсөн, – тине Якуп.

⁹ – Миненң бөтә нәмәм дә етә, қустым. Үз байлығың үзеңә қалһын, – тине Ғаяз.

¹⁰ – Юқ, – тип яуап бирзе Якуп, – әгәр зә күңеленә хуш килһәм, бүләктәрәмде қабул итеп ал, зинһар! Һине күреү миненң өсөн Алланың Үзен күреү менән бер булды – һин бит мине ихлас қаршы алдың. ¹¹ Бүләгемде қабул ит. Алла һәммәһен дә йомарт бирзе миңә, бөтә нәмәм дә бар.

Якуп бик қыстағанға күрә, Ғаяз бүләктәрзе алырға риза булды.

¹² – Әйзә, юлыбызды дауам итәйек, – тине Ғаяз Якупка. – Мин һиненң менән бергә барам.

¹³ Әммә Якуп:

– Үзең беләһенң, һакимым, бала-саға тиз арый, имезгән кәзә-һарықты, һауын һыһырҙарҙы ашықтырып қыуһаң, бер көн эсендә хәлдән тайырҙар. ¹⁴ Әйзә, һакимым, һин алдан кит, ә мин қолаң арттан – бала-саға, мал-тыуар менән әкрән генә барырым. Сеғирға, һиненң яныңа, һакимым, шулай барып етермен әле.

¹⁵ – Кешеләрәмдең бер һисәһен һиненң менән қалдырайым, – тип тәқдим итте Ғаяз.

– Кәрәкмәс ул, – тип яуапланы Якуп. – Һиненң мине яқшы қабул итеүең үзе еткән.

¹⁶ Шул ук көндә Ғаяз Сеғирға қайтып китте, ¹⁷ ә Якуп Суккоқса табан йүнәлде.

* 32:28 Исраил – йәһүд телендә «Алла менән көрәшкән» йәки «Алла көрәшкән» тигән мәғәнәлә.

* 32:30 Пениил – йәһүд телендә «Алланың йөзә» тигән мәғәнәлә.

Шунда ул үзөнө йорт, ә малдарына кәртәләр эшләне. Шуға күрә был урынды Суккоҫ* тип атаны.

¹⁸ Паддан-Арамдан кайткас, Якуп Кәңгәндең Шәхәм калаһына иҫән-һау килеп етте һәм унан алыҫ түгел ерзә тукталды. ¹⁹ Ул сатырын қорған ер биләмәһен Шәхәмдең атаһы Хаморзың улдарынан йөз кыситаға һатып алды.

²⁰ Ошо урында ул қорбан усағы эшләп, уны Эл-Элоһе-Исраил* тип атаны.

Динә һәм Шәхәм халкы

34 ¹ Якуптың Лиәнән тыуған кызы Динә бер көндө бындағы кыззарзы күрергә тип калаға сықты. ² Был ерзең хакимы хиуи Хаморзың улы Шәхәм кыззы күрзе лә тотоп алып көсләне. ³ Ул Якуптың кызы Динәгә ғашик булды, һөйөүе хақында матур һүззәр әйтте, ⁴ ә атаһы Хаморға:

– Шул кыззы миңә кәләш итеп алып бир, – тип ялынды.

⁵ Якуп кызы Динәнең мәсхәрә ителеуен ишетте, әммә, улдары яланда мал янында булғанлыктан, улар кайтқансы бер нәмә лә өндәшмәне. ⁶ Шәхәмдең атаһы Хамор Якуп менән һөйләшергә килде. ⁷ Якуп улдары ла, хәлде ишетеп, утлаузан кайтып инде. Улар асыузарынан ярһығайны, сөнки Шәхәмдең Якуптың кызын көсләүе – Исраилды хурлыкка калдырыу менән бер һәм быға юл куйырға ярамай ине.

⁸ Хамор уларға былай тине:

– Улым Шәхәм кызығызға ғашик булған. Зинһар, уны уға катын итеп бирегез! ⁹ Беззең менән туғанлашырһығыз, һез кыззарығыззы беззең егеттәргә кейәүгә бирегез, ә беззең кыззарзы үзегезгә кәләш итеп алығыз. ¹⁰ Бергәләшеп татыу йәшәйек. Илебез күз алдығызза – ошонда кайза теләһегез шунда төйәкләнегез, ер биләй алаһығыз.

¹¹ Ә Шәхәм үзе Динәнең атаһы менән ағаларына былай тине:

– Әгәр күнелегезгә хуш килһәм, мин һезгә нимә һораһағыз за бирергә әзермен! ¹² Иң зур калым, иң бай бүләктәр һорағыз – бер ни йәл түгел, тик кызығыззы миңә кәләш итеп бирегез.

¹³ Якуптың улдары, һеңделәре Динәне мәсхәрә иткән Шәхәмгә һәм уның атаһы Хаморға хәйлә менән яуап бирзе.

¹⁴ – Без улай итә алмайбыз, – тине улар. – Һеңлебеззе сөннәтһез кешегә биреү беззең өсөн хурлык. ¹⁵ Без тик бер шарт менән генә риза була алабыз: әгәр һез беззең кеүек булһағыз – ирзәрегеззең барыһын да сөннәткә ултыртаһығыз ғына. ¹⁶ Шул вақытта без һезгә кыззарыбыззы бирербез, кыззарығыззы кәләш итеп алыпбыз, һеззең менән бергә йәшәп, бер халык булып китербез. ¹⁷ Әгәр инде беззе тыңламаһағыз, сөннәткә ултырмаһағыз, һеңлебеззе алабыз за бынан китәбез.

¹⁸ Хамор менән Шәхәм был шартка күнде. ¹⁹ Йәш егет был эште һузып торманы, сөнки Якуптың кызын шул тиклем ярата ине. Ә ул атаһының нәсел-ырыуы араһында иң хөрмәтле кеше ине. ²⁰ Хамор менән Шәхәм, кала қапкаһына сығып, калала йәшәүселәргә:

²¹ – Был кешеләр беззе дүс күрәләр. Әйзә, улар беззең ерзә урынлашып, иркен күсеп йөрөһөндәр. Ер күп бит. Без уларзың кыззарына өйләнербез, уларға үзебеззең кыззарыбыззы бирербез. ²² Тик уларзың беззең менән бер халык булып йәшәү өсөн шарттары бар: беззә бөтә ирзәр зә, уларзағы кеүек, сөннәтләнергә тейеш. ²³ Әгәр шул шартты кабул итһәк, уларзың көтөүзәре, мөлкәте, мал-тыуары беззеке буласак, улар беззең менән йәшәйәсәк!

²⁴ Кала қапкаһы янына йыйылған кешеләр Хамор менән уның улы Шәхәмдең әйткәнәнә риза булды, бөтә ирзәр зә сөннәткә ултырзы. ²⁵ Ә өсөнсә көнәнә, улар һызланышып ятканда, Якуптың улдары, Динәнең ағалары Шимғон менән Леви бер

* 33:17 Суккоҫ – йәһүд телендә «кәртә», «кыуыш» тигән мәғәнәлә.

* 33:20 Эл-Элоһе-Исраил – йәһүд телендә «Эл – Исраил Аллаһы» тигән мәғәнәлә.

ниндэй тоткарлыкһыз калаға инде лә бөтә ирзәрзе кылыстан үткәрзе. ²⁶Хамор менән Шәхәмде лә һуйып, Шәхәмдең өйөнән Динәне алып сығып киттеләр.

²⁷Шунан, һуйыш булған урынға кире килеп, Якуптың улдары һеңлеләре мәсхәрә ителгән каланы таланы. ²⁸Улар һарык, һыйыр, ишәктәрзе кыуып алып китте, калала һәм басыуза нимә таһна, шуны алды. ²⁹Қала кешеләренең бөтә мөлкәтен, уларҙың бала-сағаларын, катын-кыздарын әсир иттеләр, йорттарзағы бөтә булған һәмәнә алып киттеләр.

³⁰Якуп Шимғон менән Левигә:

– Башыма бәлә килтерзегез һез! Урындағы халык – кәңғәһизәр менән перизизәрзе миңә дошман иттегез, – тине. – Кешеләребез аз, хәзәр улар күмәкләшәп килер зә мине үлтерер, бөтә ырыуыбыз һәләк булыр!

³¹Шимғон менән Леви:

– Ә һеңлебеззе, аҙғын кыз һымак итеп, мысқыл итергә ярай инеме ни? – тип яуапланылар.

Якуптың Бейт-Илгә кайтыуы

35 ¹Алла Якупка былай тине:
– Тор за Бейт-Илгә йүнәл. Шунда төплән дә ағайың Ғаяздан қасып китеп барған сакта һиңә Алла күренгән урында Уға қорбан усағы эшлә.

²Якуп ғаиләһенә һәм янындағы бөтә кешеләргә былай тине:

– Үзегеззә булған бөтә сит илаһтарзы ташлағыз, тазарынығыз за кейемдәрегеззе алыштырығыз. ³Бейт-Илгә китәбез. Мин унда Аллаға қорбан усағы эшләйем, Ул миңә бәләгә тарығанда гел ярзам итте, кайза ғына йөрөһәм дә, мине ташламаны.

⁴Улар бөтәһә лә сит илаһтарзы, қолактарындағы алқаларзы Якупка тотторзо. Якуп быларзың барыһын да Шәхәм янындағы ағас төбөнә күмәп қуйзы.

⁵Улар юлға сықты. Алла һалған дәһшәт-тән* қоттары осқан тирә-як қалаларзағы кешеләр Якуптың улдарын эзәрләп тә матшманы.

⁶Якуп һәммә кешәһе менән Кәңғән ерендәге Луз (йәғни Бейт-Ил) қалаһына қилде, ⁷шул ерзә қорбан усағы эшләне. Был урынды ул Ил-Бейт-Ил* тип атаны, сөнки Якуп ағаһынан қасып барғанда Алла уға тап ошо урында күренгәһине.

⁸Рабиғаның һөт әсәһе Девора вафат булғас, уны Бейт-Илдән түбәндәрәк бер имән ағасы төбөнә ерләнеләр. Шуға күрә был ағасқа Аллон-Бахут* тигән исем бирелде.

⁹Якуп Паддан-Арамдан қайтқандан һуң, Алла уға тағы күренде. Уға фатихаһын бирзе лә ¹⁰былай тине:

– Исемен Якуп ине, инде һин Якуп түгел.

Ошонан башлап исемен Исраил булыр! Шулай итеп, Ул уға Исраил тигән исем бирзе.

¹¹Алла уға тағы шуны әйтте:

– Сикһез қөзрәт Әйәһе Алла Мин, Үрсемле бул, ишле бул: Таралыр һинән халык, Бер түгел, бик күп халык! Һинән сығыр батшалар!

¹²Ер биргәһинем Ибраһим үә Исхакка, Бирәм уны һиңә һәм дә һинең нәсел-нәсәпкә.

¹³Алла Якуп янынан қиткәс, ¹⁴Якуп Алла үзе менән һөйләшкән урынға таш бағана қуйзы ла ошо таш өстөнә түкмә қорбан итеп шарап менән зәйтүн майы қойзо. ¹⁵Якуп үзе менән Алла һөйләшкән был урынды Бейт-Ил тип атаны.

Рәхилә менән Исхактың вафаты

¹⁶Улар Бейт-Илдән китеп, Әфраҫаға яқынлашқас, Рәхиләне тулғак тотта башланы. Ул балаһын таба алмай яфаланды.

* 35:5 *Дәһшәт* – руссаһы: ужас.

* 35:7 *Ил-Бейт-Ил* – йәһүд телендә «Бейт-Илдең Аллаһы» тигән мәғәнәлә.

* 35:8 *Аллон-Бахут* – йәһүд телендә «илашыу имәнә» тигән мәғәнәлә.

¹⁷Тулғак ғазабынан өзгөләнгәнәндә, кендек инәһе уға:

– Куркма, – тине. – Кара, һинәң тағы улың бар.

¹⁸Үлем өстөндәге Рәхилә һуңғы һулышында улына Бен-Они тип исем бирзе. Әммә атаһы уны икенсе төрлө – Бинйәмин* тип атаны.

¹⁹Рәхилә вафат булды. Уны Әфрасаға, йәғни Бейт-Ләхәмгә барған юл буйында ерләнеләр. ²⁰Якуп уның кәбере өстөнә таш бағана куйзы. Был таш Рәхиләнең кәбере өстөндә әлегәсә тора.

²¹Исраил юлын дауам итте һәм Миғдал-Ғедәр аръяғында сатыр корзо. ²²Ошо тукталыш вақытында Рәүвән атаһының йәриәһе Билһа менән йокланы. Атаһы был турала ишетеп белде.

Якуптың ун ике улы бар ине.

²³Лиәнең улдары: Якуптың баш балаһы Рәүвән, Шимғон, Леви, Йәһүзә, Исасхар һәм Зевулун.

²⁴Рәхиләнең улдары: Йософ менән Бинйәмин.

²⁵Рәхиләнең хезмәтсәһе Билһаның улдары: Дан, Нафтали.

²⁶Лиәнең хезмәтсәһе Зилпаның улдары: Ғад һәм Ашер.

Былар Якуптың Паддан-Арамда тыуған улдары.

²⁷Якуп, касандыр Ибраһим менән Исхак килмешәк булып күсеп йөрөгән ерзәргә – Кыръяс-Арбаға, йәғни Хеврондағы Мамреға, атаһы Исхак янына килде.

²⁸Исхак йөз зә һикһән йыл йәшәне. ²⁹Ул картайып, был тормошта күререн күреп вафат булды һәм ата-бабаларына кушылды. Уны улдары Ғаяз менән Якуп ерләне.

Ғаяздың нәселе

36 ¹Бына Ғаяздың, йәғни Эдомдың нәсәл шәжәрәһе.

²Ғаяз Кәнғән кыззарынан ике катын ала – хитти Элондың кызы Ғадаға, хиууи

Сивғондың улы Ғананан тыуған Оһоливамаға, ³ – шулай ук Исмәғилдең кызы, Невайоштың һенләһе Басмаска өйләнә.

⁴Ғаяздың катындарының Ғада исемленән Әлифаз, Басмастан – Реғуил, ⁵ Оһоливамнан Йеғуш, Яғлам һәм Корах исемле улдары тыуа.

Был Ғаяздың Кәнғәндә тыуған улдары.

⁶Ғаяз катындарын, улдары һәм кыззарын, янындағы бөтә кешеләрен, барлык мал-тыуарын, Кәнғәндә тапқан-таянған һәммә байлығын алды ла, кустыһы Якупты калдырып, икенсе илгә күсте. ⁷ Байлыктары арткандан-арта барып, уларға бергә йәшәүе тығыз була башлағайны: урынлашқан ерзәре мал-тыуарзарына етмәне.

⁸Ғаяз – Эдом – Сеғир таузары янында урынлашты.

⁹Бына ул Сеғир таузары янында йәшәгән Эдом халкының тәүатаһы Ғаяздың нәсәл шәжәрәһе.

¹⁰Ғаяздың улдары: Әлифаз – Ғаяздың катыны Ғаданан тыуған улы, Реғуил – Ғаяздың Басмастан тыуған улы.

¹¹Әлифаздың улдары: Теман, Омар, Сефо, Ғағтам һәм Кыназ. ¹²Тимнағ, Әлифаздың йәриәһе, уға Ғәмәлек исемле ул тапты.

Был – Ғаяздың катыны Ғаданан таралған нәсәл-нәсәбе.

¹³Реғуилдың улдары: Наһас, Зерах, Шамма һәм Мизза.

Был – Ғаяздың Басмастан таралған нәсәл-нәсәбе. ¹⁴Сивғондың улы Ғананың кызы Оһоливамнан Ғаяздың Йеғуш, Яғлам һәм Корах исемле улдары тыузы.

¹⁵Бына Ғаяздың нәсәл-нәсәбе тармактары. Ғаяздың баш балаһы Әлифаздың нәсәл-нәсәбе:

Теман тармағы, Омар тармағы, Сефо тармағы, Кыназ тармағы; ¹⁶Корах тармағы, Ғағтам тармағы, Ғәмәлек тармағы. Был – Әлифаздан таралған тармактар, Ғаданың нәсәл-нәсәбе, улар Эдом ерендә йәшәй.

¹⁷Ғаяздың улы Реғуилдың нәсәл-нәсәбе:

* 35:18 Бен-Они – йәһүд телендә «ғазабымдың улы», Бинйәмин – «уң кулымдың улы» тигән мәғәнәлә.

Нахаç тармағы, Зерах тармағы, Шамма тармағы, Мизза тармағы. Былар – Реғуилдан таралған тармактар, Ғаяздың Басмастан тыуған балаларының нәсел-нәсәбе, улар за Эдом ерендә йәшәй.

¹⁸Ғаяздың Охоливамнан тыуған балаларының нәсел-нәсәбе:

Йеғуш тармағы, Яғлам тармағы һәм Ко-рах тармағы. Былар – Ғаяздың катыны, Ғананың кызы Охоливамнан тыуған балалардан таралған тармактар.

¹⁹Ғаяздың (уның икенсе исеме Эдом) нәсел-нәсәбе һәм улардан таралған тармактар бына ошо.

Сеғирзың нәселе

²⁰Ошо илдә йәшәгән хори Сеғирзеңулдары: Лотан, Шовал, Сивғон, Ғана, ²¹Дишон, Эсәр һәм Дишан. Былар – Эдом илендә йәшәгән Сеғир нәсел-нәсәбенәң хоризар тармағы.

²²Лотандың улдары:

Хори һәм Ымам. Лотандың һеңлеһе Тимнағ ине.

²³Шовалдың улдары:

Ғалуан, Манахаç, Ғевал, Шефо һәм Онам.

²⁴Сивғондың улдары:

Айяһ һәм Ғана. Атаһы Сивғондың ишәктәрән көтөп йөрөгәндә сүлдә кайнар һыулы инештәр тапқан кеше ул Ғана.

²⁵Ғананың балалары:

Дишон һәм Ғананың кызы Охоливама.

²⁶Дишондың улдары: Хәмдан, Эшбан, Иçран һәм Керан.

²⁷Эсәрзең улдары:

Биллан, Зағауан һәм Ғакан.

²⁸Дишандың улдары: Ғус менән Аран.

²⁹Хоризарзың тармактары түбәндәгесә:

Лотан тармағы, Шовал тармағы, Сивғон тармағы, Ғанаһ тармағы, ³⁰Дишон тармағы, Эсәр тармағы һәм Дишан тармағы. Былар – Сеғирза йәшәгән хори халкы тармактары.

Эдом батшалары

³¹Былар – иһраилдарза батшалар барлыкка килгәнгә тиклем Эдомда хакимлик иткән батшалар:

³²Беғор улы Белағ. Уның калаһы Дин-һава тип атала. ³³Белағ донъя куйғас, Босранан Зерахтың улы Йовав тәхеткә ултыра.

³⁴Йовав мәрхүм булғас, Теман иленән Хушам батша була. ³⁵Хушам вафат булғандан һуң, Моав тигезлегендә мидйәндәрзе тар-мар иткән Бедад улы Һадад батшалык итә, уның калаһы Ғауиç тип атала. ³⁶Һадад үлгәс, уның урынына Масреканан Самла батша була. ³⁷Самла үлгәс, уның урынына йылға буйындағы Реховоçтан Шаул батша була. ³⁸Шаул үлгәс, уның урынына тәхеткә Ғахбор улы Бәғел-Ханан батша булып ултыра. ³⁹Ғахбор улы Бәғел-Ханан үлгәс, уның урынына тәхеткә Һадар ултыра. Уның калаһы Пағу, катынының исеме – Мехетавил. Мехетавил – Матредтың кызы, Мезаһавтың ейәнсәре була.

⁴⁰Ғаяздан булған тармактарзың нәсел-нәсәбенә һәм йәшәгән ерзәрәнә күрә исемдәре бына былар: Тимнағ, Ғалуа, Йеҫеç, ⁴¹Охоливама, Эла, Пинон, ⁴²Кыназ, Теман, Мивсар, ⁴³Магдиил, Ғирам. Эдомда йәшәгән тармактар һәм илдә улар йәшәгән урындар бына шулар.

Эдом халкының тәүатаһы – Ғаяз.

Йософтоң төштәрә

37 ¹Якуп атаһы килмешәк булып йәшәгән Кәнғән ерендә төйәкләнде.

²Бына Якуп ғайләһенең тарихы.

Йософка ун ете йәш ине. Ул үзенең ағалары – атаһының катындары Билһа һәм Зилпанан тыуған ағалары менән көтөү көттө, уларзы аталарына гел ошаклап торзо. ³Олоғайып барған сағында тыуған бала булғанға, Иһраил Йософто башка улдарына карағанда нығырак ярата ине. Ул Йософка затлы күлдәк тектерзе.

⁴Аталарының Йософто үззәрәнә карағанда нығырак яратыуын күреп, ағалары кустыларын шул тиклем һөйһөнмәнә, хатта уның менән йүнләп һөйләшә лә алманы.

⁵Бер вақыт Йософ төш күрзе. Уны ағаларына һөйләгәс, улар уны тағы ла нығырак күрә алмай башланы.

6 – Тыңлағыз эле, – тине Йософ уларға, – бына мин ниндәй төш күрзем! ⁷Имеш, без басыуза көлтә бәйләйбез, шунда мин бәйләгән көлтә турайып басты, ә һеззән көлтәләр, уны уратып алып, миңең көлтәгә баш эйзе!

8 – Һин беззән өстән батша булырға, хакимлык итергә уйлайһыңмы ни эле? – тине уға ағалары.

Күргән төшө өсөндә, уны һөйләгәнә өсөндә уны тағы ла нығырак яратмай башланылар. ⁹Ә Йософ тағы бер төш күрзе, уны ла ағаларына һөйләне.

– Мин йәнә бер төш күрзем: имеш, ай менән кояш та, улар янындағы ун бер йондоз за миңә баш эйзе, – тине ул.

¹⁰Был төшөн атаһы менән ағайзарына һөйләгәс, атаһы Йософто әрләп ташланы:

– Ниндәй төштәр күрәһең һин? Нимә, без барыбыз за – мин, әсәйең, ағайзарың – килеп һинең аяғыңа йығылырға тейеш булабызмы ни?

¹¹Ағалары Йософтан көнләште, әммә атаһы был төштә хәтеренә һалып куйзы.

Ағаларының Йософто һатып ебәрәүе

¹²Бер вакыт Йософтоң ағалары аталарының һарықтарын көтөргә Шәхәмгә китте.

¹³Исраил Йософка былай тине:

– Ағайзарың Шәхәм эргәһендә мал көтә. Улар янына барып кил эле.

– Ярай, – тип яуапланы Йософ.

¹⁴– Бар за кара, исән-амандармы, малдар ни хәлдә? Шунан миңә хәбәр алып кайт, – тине атаһы. Ул Йософто Хеврон үзәнәнән юлға озатты. Йософ Шәхәмгә килде.

¹⁵Қырза йөрөп ятқан сағында уға бер кеше оһрап:

– Бында нимә эзләп йөрөйһең? – тип һораны.

¹⁶– Ағайзарымды эзләйем, – тип яуапланы Йософ. – Әйт эле, зинһар, улар кайһы тирәлә көтөү көтә икән?

¹⁷– Улар бынан китте, – тине теге кеше. – Мин уларзың, Доһсанға барайык, тип һөйләшкәндәрен ишетеп калғайным.

Йософ ары барып, уларзы Доһсанда эзләп тапты. ¹⁸Ағалары Йософтоң яқынлашып килеүен алыстан ук күрзе һәм уны үлтергә һүз куйышты.

¹⁹– Ана, беззән төш күрәүсе килә! – тиештеләр. ²⁰– Үлтереп һыу сокорона ырғытайык та, кырағай януар ашаған, тип әйтер зә куйырбыз. Бына шунан карарбыз, уның төштәре һисек юш килер икән!

²¹Рәүвән быны ишетте лә Йософто коткарырға теләне.

– Үлтермәйек уны, – тине Рәүвән. – ²²Һиңә кан койорға? Сүлдәге һыу сокорона ташлағыз за куйығыз, тик үзенә кағылмағыз.

Ысынында иһә ул Йософто коткарып, атаһына кире кайтарырға уйлағайны.

²³Йософ ағалары янына килеп етеү менән, улар уның затлы күлдәген систереп алдылар за ²⁴үзән тотоп алып сокорға ыргыттылар. Сокор һыуһыз, буш ине. ²⁵Ашарға ғына ултырғайнылар, Ғилғәд яғынан Исмәғил ырыуының саузагәрзәр каруаны килгәнә күрәнде – уларзың дәйәләре Мысырға хуш есле ысмала, есле май, бәлзәм алып китеп бара ине.

²⁶Йәһүзә туғандарына:

– Кустыбыззы үлтереп, уның канын йәшереүзән безгә ни файза? ²⁷Исмәғил кешеләренә һатайык та ебәрәйек, кулыбыз за таза булыр. Ул барыбер беззән кәрзәшебез, бер кан бит, – тине.

Ағай-әнә бының менән килеште. ²⁸Мидйән саузагәрзәре яқынырақ килгәс, Йософто һыу сокоронан сығарзылар за егерме шекел көмөшкә исмәғилдәргә һатып ебәрзеләр. Улар иһә Йософто Мысырға алып китте.

²⁹Рәүвән боролоп сокор янына килде, үрелеп караһа – Йософ юк! Кайғыһынан ул кейемдәрен йырткысланы*.

* 37:29 ...ул кейемдәрен йырткысланы – боронғо йәһүдтәрзә кайғыны күрһәткән йола.

³⁰ – Малай юк та баһа! – тине Рәүвән, кустылары янына килеп. – Миңә ни эшләргә инде? Кайза барырға миңә хәзер?

³¹ Туғандар Йософтоң күлдәген алдылар за, бер кәзәне һуйып, күлдәкте уның канына буянылар. ³² Шунан уны аталарына килтереп бирзеләр:

– Бына без нимә табып алдык! – тине улар. – Кара әле, был һинең улыңдың күлдәге түгелме?

³³ Якуп кейемде таныны:

– Был улымдың күлдәге! Уны йырткыс талаған! Өзгөлөгәндәр, өзгөлөгәндәр Йософто!

³⁴ Якуп өстөндәге кейемен йырткылап, биленә кыл тукыма ураны, улы өсөн хәсрәтләнәп бик озақ вакыт йәш түкте. ³⁵ Улдары һәм кыззлары килеп Якупты йуатырға тырышты, әммә ул тынысланырға теләмәнә.

– Кара кайғы менән улым янына, гүргә төшәм мин! – тип бер туктауһыз иланы ла иланы.

³⁶ Ә Мидйән саузагәрзәре Йософто Мысырға алып барып, унда Потифарға – фирғәүендең һарай хезмәтсәһенә, һаксылар башлығына – һатып ебәрзеләр.

Йәһүзә менән Тамар

38 ¹ Шул вакытта Йәһүзә, ағай-әнеләре янынан китеп, Ғадулламдан Хира исемле бер кеше эргәһенә урынлашты. ² Шунда уға Кәһғәндән Шуға исемле берәүзәң кызы окшап калды. Йәһүзә уға өйләнде, ³ катыны ауырға калып, ул тапты – Йәһүзә уға Ғер тип исем бирзе. ⁴ Шуға, тағы ауырға калып, икенсегә ул тапты һәм уға Онан исемен кушты. ⁵ Ыңырак тағы бер бала тапты ла уға Шела тип исем кушты. Был вакытта Йәһүзә Кезивта ине. ⁶ Тәүге улы Ғерзы Йәһүзә Тамар исемле кызға өйләндерзе, ⁷ Ғер гел генә золот кылғанға, Раббы уны хушһынманы, уға әжәл ебәрзе. ⁸ Йәһүзә Онанға:

– Ағайыңдың тол калған катынын ал, – тине. – Ағайыңды алыштырып, уның нәселен дауам итерһең.

⁹ Онан Тамар тапқан балалар уныкы булып иҗәпләнмәһен белә ине. Шуға күрә, ағаһына бала яралтмаһ өсөн, ул Тамар менән йоклағанда орлоғон гел ситкә ағыззы.

¹⁰ Уның был кылығын Раббы хушһынманы, шуның өсөн Раббы уға ла әжәл ебәрзе.

¹¹ Йәһүзә килене Тамарға:

– Улым Шела үһеп еткәнсе, атаң йортона да тол катын буларак йәшәп тор, – тине. Ағалары кеүек был улы ла үлеп куймаһын тип уйланы ул.

Шулай итеп, Тамар атаһы йортона кайтты.

¹² Байтак вакыт үтте. Шуғаның кызы, йәғни Йәһүзәнең катыны, вафат булды. Катынын ерләп, хәсрәт көндәрен үткәргәс, Йәһүзә дуһы – Ғадуллам кешеһе Хира менән һарык йөнә кыркырга Тимнаға китте.

¹³ Тамар кайныһының Тимнаға һарык йөнә кыркырга киткәнән белеп калды.

¹⁴ Ул тол катындар кейә торған кейемдәрен сисеп, йөзөн күрһәтмәһ өсөн баштан-аяк бөркәнсек ябынды ла Ғенайим капкаһы янына килеп ултырзы – был Тимнаға барған юл буйында ине. Сөнки Шела үһеп етһәлә, үзен уға катынлыкка алырға уйламағандарын аңлағайны. ¹⁵ Йәһүзә, Тамарзы күреп, уны фәхишә тип уйланы, сөнки бите бөркәнсек менән капланғайны. ¹⁶ Ул катын янына килде лә:

– Ыһинең менән ятам, – тине.

Үзенең килене икәнә башына ла килмәнә! Ә катын унан:

– Минең менән ятқан өсөн нимә бирәһең? – тип һораны.

¹⁷ – Ыһиң мин кәзә бәрәһе ебәрермен, – тине Йәһүзә.

Катын уға:

– Касан ебәргәнсе, берәй әйберенде калдырып тор, – тине.

¹⁸ – Нимә бирәйем һуң? – тип һораны Йәһүзә.

– Мисәтең тағылған бау менән кулыңдағы таяғыңды, – тине катын.

Йәһүзә катынға һораған әйберзәрен бирзе лә уның менән ятты, ә Тамар унан ауырға

жалды. ¹⁹ Бынан һуң катын кайтып китте һәм, төрөнгән бөркәнсеген ташлап, тол катындарса кейенеп алды.

²⁰ Йәһүзә һуңынан дуһын – Ғадуллам кешенен – кәзә бәрәсе илттеп, аманатты кире алырға ебәрзе, әммә ул катынды таба алманы. ²¹ Ул бындағы кешеләрзән һораша башланы:

– Ғенайим юлында ултырған қорам фәхишәһе кайза икән?

Әммә уға:

– Унда бер ниндәй зә қорам фәхишәһе ултырғаны булманы, – тип яуап бирзеләр.

²² Ул Йәһүзәгә кире килде лә былай тине:

– Мин уны таба алманым. Ә урындағы кешеләр, унда бер ниндәй зә фәхишәһенә булғаны юк, тине.

²³ – Ярай, әйберзәр унда қалһын әйзә, оятқа қалмаһак булды. Мин кәзә бәрәсе ебәрзем, ә һин уны таба алмағанһың.

²⁴ Өс айлап вақыт үткәс, Йәһүзәгә:

– Киленәң Тамар зина қылған, хәзәр ул ауырлы, – тип хәбәр иттеләр.

– Тотоп алығыз за утта яндырығыз, – тип әмер бирзе Йәһүзә.

²⁵ Тамарзы язаға алып килгәс, ул кайһыһына:

– Мин ошо әйберзәрзәң хужаһынан ауырлымын, – тип хәбәр ебәрзе. – Зинһар, қара әле, бынау бәйле мисәт менән таяк кемдеке?

²⁶ Йәһүзә үзенә әйберзәрен таныны.

– Киленем минән хаклырак, – тине. – Мин улым Шеланы уға өйләндермәғәйнем.

Йәһүзә башкаса уның менән яқынлық қылманы.

²⁷ Тыуыр мәл еткәс, Тамарзың балаларының игезәк булғаны асықланды. ²⁸ Тыуымға килгән сабыйзарзың береһе қулын сығарзы. Кендек инәһе уға ал еп бәйләне лә: «Быныһы беренсе булып сығарты», – тине.

²⁹ Әммә бала қулын кире тартып алды ла икенсәһе – уның қустыһы донъяға килде. «Һин үзеңә нисек юл ярзың?» – тип һора-

ны кендек инәһе; шуға уға Пәрәс* тип исем бирзеләр. ³⁰ Уның артынан қулындағы ал еп менән икенсәһе лә донъяға килде. Уға Зерах* тигән исем қуштылар.

Йософ һәм Потифарзың катыны

39 ¹ Йософто Мысырға алып килделәр. Уны бында Исмағил кешеләренән фирғәүендәң һанаты, һарай һаксылары башлығы Потифар һатып алды. ² Раббы Йософ менән булды – эштәре гел уңай килеп торзо, хужаһының йортонда йәшәһе. ³ Мысыр хужаһы Йософтоң Раббы рәхмәтендә икәнән, ни генә эшләмәһен, Раббы уға ярзам итеп торғанын күрзе. ⁴ Йософ хужаһының күңеленә хуш килде, уға тоғро хезмәт итте. Ул Йософқа бәтә йортон, бар мөлкәтен қараузы тапшырып қуйзы. ⁵ Шунан башлап Йософ арқаһында Раббы уны ла фатихаланы – Мысыр кешенәң йортта ла, баһыуза ла һәр йәһәттән эше ун барзы. ⁶ Хужа булған бәтә нәмәһен Йософқа тапшырзы – хәзәр инде Мысыр кешенәң бәтә қайғыһы тик ашап-әсеүзән генә тора ине.

Йософ төскә-башка ла, буй-һыңға ла матур ине. ⁷ Хужа катынының уға күзе төштә һәм бер вақыт:

– Әйзә, минәң менән ят, – тине.

⁸ Әммә Йософ баш тартты, хужаһының катынына:

– Мин бында булғанға күрә хужам өйөндә бер нимә өсөн дә борсолмай, бәтә нәмәһе лә миңә ышанып тапшырзы. ⁹ Был йортта мин уның һымак ук хужамын. Бында, һинән башка, минең өсөн тыйылған бер ни зә юк. Сөнки һин уның катыныһың. Нисек инде мин шундай зур золомдо қылып, Алла алдында гонаһлы булайым?

¹⁰ Катын уны көн һайын ирекһезләһе, әммә Йософ уның менән йокларға риза булманы. ¹¹ Бер көндә Йософ үз эше менән хужа йортона инде. Әйзә бер кеше лә юк

* 38:29 Пәрәс – йәһүд телендә «юл ярыу» тигән мәғәнәлә.

* 38:30 Зерах – йәһүд телендә «алһыу» тигән мәғәнәлә.

ине. ¹²Хужа катыны уны кейеменэн элэк-тереп алды ла тағы:

– Ят минең менэн, – тине.

Эммә Йософ, кейемен уның кулында калдырып, йорттан йүгереп сығып китте.

¹³Катын Йософтоң кейемен ташлап касканын күрзе лә, ¹⁴хезмәтселәрен сакырып:

– Карағыз әле! Ирем был ғивризе беззе мысқыл итер өсөн алып кайтқан. Ул яныма килеп минең менэн ятырға теләгәйне, тик мин кысқырып ебәрзем. ¹⁵Мин тауыш күтәргәс, кейемен ташлап сығып касты.

¹⁶Ире кайтып ингәнсе Йософтоң кейемен үзәндә калдырзы. ¹⁷Уға ла шул ук һүзәрзе һөйләне:

– Нин бында алып кайтқан ғиври колоң мине мысқыл итергә теләне. ¹⁸Эммә мин кысқыра башлағас, кейемен калдырып, йорттан сығып касты.

¹⁹Катынының: «Бына колоң мине нимә эшләтте!» – тигән һүзәрән ишеткәс, Йософтоң хужаһы асыуынан шартлай яззы.

²⁰Ул Йософто тотоп алып батша тоткондары бикләнгән зинданға ябырға бойорзо.

²¹Эммә Раббы бында ла Йософ менән булды, уға рәхмәтен һалды һәм төрмә башлығының күңеләндә Йософка карата яқшы мөнәсәбәт уятты. ²²Төрмә башлығы Йософто бәтә тоткондар өстөнән күзәтсе итеп куйзы. Тоткондарға Йософ етәкселек итә башланы.

²³Төрмә башлығы хәзер бер нәмә тураһында ла борсолманы – сөнки Раббы Йософ менән булды, һәр эшендә уңыш қазандырзы.

Йософтоң тоткондарзың төштәрән юрауы

40 ¹Ошо хәлдәрзән һуң бер аз вакыт үткәс, батшаның шарап койоусыһы менән икмәк бешерәүсәһе үз хақимдары – Мысыр батшаһы алдында ғәйепкә тарыны. ²Фирғәүен был һанаттарына – баш шарап койоусы менән баш икмәксегә – бик нык асыуланды ла ³уларзы һаксылар башлығы йортондағы төрмәгә, Йософ ултырған зинданға ябырға кушты. ⁴Һаксылар башлығы Йософто уларға хезмәтсе итеп тәғәйенләне.

Улар шулай бер ни тиклем вакыт зинданда бергә булдылар.

⁵Бына бер көндө Мысыр батшаһының зинданда тоткон булып ултырған шарап койоусыһы менән икмәксәһе төш күрзе. Икеһенең төшө ике төрлө, мәғәнәләре лә төрлөсә ине. ⁶Йософ иртәнсәк улар янына ингәйне, быларзың нимәгәлер күңелдәре тыныс түгел икәнән күрзе.

⁷Йософ үзе менән бергә һаксылар башлығының өйөндөгә зинданда ултырған фирғәүен һарайы әһелдәрәнән:

– Ниңә бөгөн йөзөгөз бик бойок? – тип һораны.

⁸Улар Йософка:

– Төш күргәйнек тә, юрарға кешәһе юк, – тинеләр.

– Юрау Алла ихтыярында түгелме ни? – тине Йософ. – Төшөгөззә миңә һөйләһәгез ине.

⁹Шарап койоусылар башлығы Йософка төшөн һөйләне:

– Миңә шундай төш керзе: имеш, алдымда йөзөм ағасы ботағы. ¹⁰Унан өс үсенте киткән. Бына улар үсә башланы ла, имеш, сәскә атты, шунан емештәр хасил булды, қараһам, бешеп тә еттеләр. ¹¹Кулымда фирғәүендең һауыты икән, тим. Мин йөзөм тәлгәшен өзөп алдым да, һутын теге һауытқа һығып, фирғәүенгә бирзем.

¹²– Төшөндөң мәғәнәһе шул, – тине уға Йософ. – Өс үсенте – өс көн ул. ¹³Өс көн үтер – фирғәүен һине тағы күтәрер: элекке урыныңа кире куйыр за һин уға элеккәсә шарап койоп, шараплы туҫтақты уның кулына тоттороп торорһоң. ¹⁴Тик һин миңә лә ярҙам ит: үзәң бәхеткә ирешкәс, мине лә онотма, фирғәүен менән һөйләшкәндә, минең турала йылы һүз әйт, бынан коткар мине! ¹⁵Мине ғивризәр еренән урлап алып килделәр. Бында ла зинданға бикләрлек бер нәмә лә эшләмәнем!

¹⁶Баш икмәксә төштән хәйерлегә юралуың күреп, Йософка:

– Ә мин шундай төш күрзәм, – тине. – Башым өстөндә өс кәрзин, имеш; ¹⁷өсқөһөндә

фирғәуен өсөн бешерелгән төрлө-төрлө икмәктәр. Шул кәрзиндәге азықты коштар сукый икән, тим.

¹⁸ – Ёинең төшөндөң мәғәнәһе былай, – тине уға Йософ. – Өс кәрзин – өс көн ул. ¹⁹ Өс көн үткәс, фирғәуен һине лә күтәрер: һин дар ағасында асылынып торорһоң, ә тәнендә коштар сукып өзгөләр.

²⁰ Өс көндән һуң фирғәуендең тыуған көнө ине. Ул һарай әһелдәре өсөн мәжлес ойошторзо һәм шулар алдында баш шарап койоусы менән баш икмәксене юғары күтәрзе – ²¹ шарап койоусылар башлығын элекке урынына кайтарзы; ул тағы шараплы туҫтакты фирғәуен кулына тоттороп тора башланы; ²² ә баш икмәксене дарға астырзы – Йософ нисек әйтһә, шулай булды. ²³ Әммә шарап койоусы Йософто ла, уның үтенесен дә онотто.

Йософтоң фирғәуендең төшөн юрауы

41 ¹ Ике йыл үткәндән һуң, фирғәуен бер төш күрзе: имеш, ул Нил йылғаһы ярында тора, ² шул сак Нилдан ете һыйыр килеп сықты. Матур, көр был һыйырзар яр буйындағы камышлыкта утлай башланы. ³ Ул арала Нилдан арык һәм хәлһез тағы ете һыйыр килеп сықты ла теге һыйырзар янына барып басты. ⁴ Арык, көсһөз һыйырзар теге матур, көр һыйырзарзы ашаны. Шунда фирғәуен йокоһонан уянды.

⁵ Яңынан йоклап киткәс, икенсе төш күрзе: имеш, бер һабакта ете тук башак үсеп сықты. ⁶ Уның артынса ерзән кыуан ел көйзөргән ете буш башак үсеп сықты ла, ⁷ бына ғәләмәт, ошо буш башактар ашлык бөртөктәре менән тулы теге башактарзы йотто ла куйзы. Шундай төштәр күреп уянды фирғәуен.

⁸ Хафаға төшкән фирғәуен, иртәнсәк Мысырзың бөтә сихырсыларын һәм ақыл әйәләрен сакыртып, күргән төштәрен һөйләне, әммә уларзы берәү зә юрай алманы. ⁹ Шунда шарап койоусылар башлығы фирғәуенгә былай тине:

– Мин бөгөн гонаһымды иҫемә төшөргөм. ¹⁰ Бер вақыт фирғәуен без колдарына асыуланды ла баш икмәксе менән мине һаксылар башлығы йортондағы зинданға япты. ¹¹ Бер төндө икебез зә төш күрзек. Уларзың мәғәнәләре төрлө ине. ¹² Беззә менән бергә һаксылар башлығының коло булған йәш ғиври бар ине. Без уға төштәребеззә һөйләнек. Ул безгә юраны, һәр беребезгә нимә аңлатканын әйтеп бирзе. ¹³ Ул нисек юраған булһа, шулай килеп сықты: мин элекке урыныма кайтарылдым, ә баш икмәксе асылды.

¹⁴ Фирғәуен Йософ артынан кеше ебәрзе. Уны йәһәт кенә зиндандан сығарзылар. Йософ кырынып, кейемен алмаштырып фирғәуен янына килде.

¹⁵ – Мин төш күргәйнем, ләкин уны берәү зә юрай белмәй. Ә мин һинең турала, төш юрай белә икән, тип ишеткәйнем, – тине фирғәуен Йософка.

¹⁶ – Был минең көзрәтемдә түгел, – тине Йософ. – Фирғәуенгә хәйерле яуапты Алла Үзе бирер.

¹⁷ Фирғәуен Йософка былай тип һөйләй башланы:

– Мин төшөмдә Нил йылғаһы ярында торам, имеш тә, ¹⁸ Нилдан ете һыйыр килеп сықты, имеш, тип күрзем. Көр, матур был һыйырзар яр буйындағы камышта утлай башланы. ¹⁹ Ул арала Нилдан тағы ете һыйыр сықты, тик улар шундай арык һәм хәлһеззәр, коро һөйәк тә тиренән генә торалар – мин Мысырза бындай һыйырзарзы бер қасан да күргәнем юк. ²⁰ Ошо ябык һәм һөмһөз һыйырзар теге көр һыйырзарзы ашаны ла куйзы. ²¹ Ёимез һыйырзар уларзың қорһактарына инеп юғалһа ла, теге һыйырзар элеккесә арык көйө қалды. Мин уянып киттем. ²² Шунан икенсе төш күрзем: бер һабакта ете башак үсеп сыққан икән тим, башактары яқшы, тук ине. ²³ Уның артынса ерзән кыуан ел көйзөргән ете буш башак үсеп сықты. ²⁴ Ошо буш башактар теге тук башактарзы йотто ла куйзы! Төштәремдә

күрәселәргә һөйләгәйнем, әммә улар бер ни зә әйтә алманы.

²⁵ Йософ фирғәүенгә былай тине:

– Фирғәүен күргән төштәрҙең мәғәнәһе бер. Алла һиңә алда күрәсәңде белдерә. ²⁶ Ете һимез һыйыр ете йылды аңлата, ете тук башак та шулай ук ете йыл. Йәғни быларҙың икененә дә мәғәнәһе бер. ²⁷ Ә улар артынан сыккан арык һәм насар ете һыйыр – был тағы ете йыл. Кыуан ел көйзөргән ете буш башак та шуны ук – ете йылға һузыласак аслыкты аңлата. ²⁸ Бына шуның өсөн Алла фирғәүенгә күрәсәген белдерә тип әйткәйнем.

²⁹ Мысыр ерендә ете йыл муллык, туклык буласак, ³⁰ ләкин унан һуң ете йыл аслык булып, шул муллыктың эзе лә калмайынса юкка сығасак. Аслыктан ил бөләсәк, ³¹ ә элекке муллыктың эзе лә калмаясаҡ – йотлок шундай көслө буласак. ³² Ә төштөң ике тапкыр күренеүе Алланың язғаны шул һәм Ул уны оҙакламай ғәмәлгә ашырасаҡ, тигәнде аңлата.

³³ Шуға күрә лә фирғәүенгә, зирәк асыллы берәй кешене табып, Мысырға уны идарасы итеп куйыу кәрәктер. ³⁴ Фирғәүен бөтә ил буйынса түрәләр куйһын, улар алдағы ете муллык йылында халыҡ үстөргән уңыштың биштән бер өлөшөн йыйып алһын. ³⁵ Уңдырышлы йылдарҙа тупланған был азык-түлек калаларҙа фирғәүен карамағындағы келәттәрҙә тупланһын. ³⁶ Был һаҡлыҡ иген Мысырға ябырыласаҡ ете йыллык аслык дәүеренә, йәғни илде йотлоктан коткарыу өсөн калдырылһын.

Йософтоң Мысыр хакимы булыуы

³⁷ Йософтоң һүзҙәре фирғәүен менән һарай әһелдәренә күңеленә хуш килде.

³⁸ – Бүтән бындай кешене табып булмаһа, – тине фирғәүен үҙенең янындағыларға. – Алла рухы бар унда!

³⁹ Шунан ул Йософка былай тине:

– Быларҙы Алла һиңә асқан икән, тимәк, һинән дә зирәгерәк һәм асыллыраҡ башка кеше юк. ⁴⁰ Ошо көндән алып миңә биләмә-ләремдә һин хөкөм йөрөтәсәкһең, халкым һине тыңлаясаҡ. Бары тик тәхетем менән генә мин һинән юғарыраҡ буласаҡмын.

⁴¹ – Шуны бел: мин һине бөтә Мысырға идара итергә куюм.

⁴² Ул бармағындағы фирғәүен тамғаһы һуғылған йөзөгөн сисеп, Йософка кейҙерҙе, нәфис етен кейемдәр бирҙе һәм муйынына алтын сылбыр такты. ⁴³ Уға үзенең кәләш кала икенсе дәрәжәләге арбаһын бирҙерҙе. Йософ арбала барғанда уның алдынан: «Юл бирегеҙ!» – тип кысқыра-кысқыра йүгереп барырга тейештәр ине.

Шулай итеп, фирғәүен Йософто бөтә Мысырға идарасы итеп куйыу.

⁴⁴ – Мин фирғәүендәң ихтыяры шундай, – тине ул Йософка. – Ошо көндән башлап бөтә Мысыр ерендә һис кем һинһеҙ кулын да, аяғын да кыбырзатмаһа.

⁴⁵ Фирғәүен Йософка Сафнаһ-Пағнеах тигән мысыр исеме бирҙе һәм уны Аснаһ исемле кыҙға өйләндерҙе. Он* калаһының каһины Потифераһтың кызы ине ул. Йософ Мысыр менән идара итә башланы. ⁴⁶ Мысыр батшаһы фирғәүенгә хезмәт итә башлағанда Йософка утыз йәш ине. Фирғәүен янынан китеп, Йософ бөтә Мысырҙы йөрөп сықты.

⁴⁷ Ете туклык йылында ер мул уңыш бирҙе. ⁴⁸ Мысырҙа был йылдарҙа йыйылған бөтә игендә Йософ калаларға бүлдә – һәр калаға уның тирә-яғында йыйып алынған игендә һала барҙы. ⁴⁹ Ул диңгезгә ком күпме булһа, шул тиклем күп иген йыйҙы – хатта иҫәп алып барыуҙан туктаны, сөнки һанап бөтөрлөк түгел ине.

⁵⁰ Йотлок башланғансы Он калаһы каһины Потифераһтың кызы Аснаһ Йософка

* **41:45** Он – грекка «Гелиополис» («Кояш калаһы»), боронғо Мысыр калаһының атамаһы. Мысырҙарҙың Кояш аллаһы Раға табыныу үҙәге шунда урынлашкан булған.

ике ул табып бирзе. ⁵¹ Баш балаһына Йософ Менашше* тип исем кушты: «Алла миңә барлык кайғымды һәм атам йортон онойторға ярзам итте», – тине. ⁵² «Алла мине ғазапка дусар булған ерзә емешле итте», – тип, икенсәһенә Әфраим* тигән исем бирзе.

⁵³ Мысырза ете уңдырышлы йыл үтеп китте. ⁵⁴ Йософ юрағанса, ете йыллык аслык башланды. Был аслык башка илдәрзә лә солғап алды, ә Мысырза иген күп ине. ⁵⁵ Аслык башланып, Мысыр халкы фирғәүенгә ашлык һорап ялбарырға тотонғас, ул: – Барығыз, Йософтан һорағыз, Йософ ни әйтһә, шуны эшләгез, – тине.

⁵⁶ Бөтә ерзә аслык ине. Йософ, иген бураларын асып, Мысыр халкына иген һатырға тотондо. Мысырза йотлок көсәйә барзы. ⁵⁷ Башка илдәрзән дә Йософтан ашлык һатып алырға Мысырға ағылдылар, сөнки бөтә ерзә аслык котора ине.

Йософтоң ағаларының Мысырға килеүе

42 ¹ Мысырза иген барлығын ишетеп, Якуп улдарына:

– Нимә бер-берегезгә һалышып ятаһығыз? – тине. ² – Мысырза иген бар тип ишеттем. Барығыз, һатып алып кайтығыз, юкһә, бөтәбездә үләрбездә.

³ Йософтоң ун ағаһы Мысырға иген алырға китте. ⁴ Тик Бинйәминде, Йософтоң бер карындан тыуған кустыһын ғына, Якуп үз янынан ебәрмәнә: уның менән бер-бер хәл булып куймаһын тип куркты.

⁵ Исраил уландары Мысырға иген алырға тип килгән кешеләр төркөмөнә кушылды, сөнки бөтә Кәнғән аслыктан яфалана ине. ⁶ Ә Мысырза Йософ идара итә – иген һатыу менән ул шөгәлләнә ине. Ағалары килеп, уның алдына йөзтүбән йығылды. ⁷ Йософ туғандарын күрәү менән таныны, әммә үзен танытманы, каты итеп:

– Кайҙан килдегез? – тип һораны.

– Кәнғәндән, иген алырға тип килгәйнек, – тип яуап бирзе улар.

⁸ Йософ ағаларын таныһа ла, ағалары уны таныманы.

⁹ Йософ улар һакында күргән төштәрән иҫенә төшөрзә лә былай тине:

– Юк, һез шымсылар. Безнең еребезгә кайҙан үтеп инергә йәтеш икәнән карарға килгәнһегез.

¹⁰ – Юк, һакимым! – тине улар. – Без, колдарың, ризык алырға килдек. ¹¹ Без барыбыз за бер ата балалары, һамыслы кешеләр. Без, колдарың, шымсы түгел.

¹² – Юк, – тине Йософ, – еребезгә кайҙан үтеп инергә уңайлы булғанын белер өсөн килгәнһегез.

¹³ – Без, колдарың, ун ике ағай-әнәбездә, – тип яуап бирзе туғандары. – Һәммәбездә за бер ата балалары, Кәнғәндән килдек. Иң кесе кустыбыз атайыбыз менән калды. Ә беребездә юк инде.

¹⁴ – Әйттем бит, – тине Йософ, – һез шымсылар. ¹⁵ Бына мин һеззә һисек итеп һына-һаскмын: фирғәүенден ғүмере менән ант итәм, иң кесе туғанығыз килмәйенсә, һез бынан китә алмаһаскһығыз. ¹⁶ Берегеззә уның артынан ебәрегез, ә калғандарығыз әлегә һак астында булыр – шунан һүзегез дөрөсмө-түгелмә икәнә асыкланыр. Дөрөсөн һөйләмәгән булһағыз, тимәк, һез шымсылар. Фирғәүенден ғүмере менән ант итәм!

¹⁷ Йософ уларзы өс көнгә зинданға ябып куйзы.

¹⁸ Өсөнсө көндә уларға былай тине:

– Мин әйткәндә эшләһегез, йәшәрһегез, сөнки мин Алланан куркам. ¹⁹ Әгәр һез, ысынлап та, һамыслы кешеләр икәнһегез, берегез төрмәлә калһын, ә калғандарығыз асығыусы ғаиләләрегезгә иген алып кайтһын да ²⁰ кесе туғанығыз менән бында кире килһен. Әгәр һүззәрегез дөрөскә сыкһә, йәнегеззә коткарыһығыз.

Улар күнде.

* 41:51 *Менашше* – йәһүд телендә «онойторзо» тигән мәғәнәлә.

* 41:52 *Әфраим* – йәһүд телендә «емешле» тигән мәғәнәлә.

²¹ – Туғаныбыздың коно кайта безгә! – тип һөйләштеләр үз-ара. – Без уның ызаланғанын күрзек, әммә, нисек кенә ялынһа ла, уны кызғанманык. Бына хәзәр үзебезгә лә шул көн килде!

²² Рәүвән былай тине:

– Малайға золот кылмағыз, тип әйтмәнемме ни мин һезгә? Тыңламаньғыз. Хәзәр уның каны өсөн яуап тотабыз.

²³ Ағай-энеләрә Йософтоң үззәрән аңлап торғанын белмәне, сөнки Йософ улар менән тәржемәсе аша һөйләшкәйне. ²⁴ Ә Йософ ситкә китте лә илап ебәрзе. Һуңынан кире килеп, улар менән тағы һөйләште, шунан, Шимғонды һайлап алып, башка туғандары алдында уны бәйләргә кушты. ²⁵ Артабан ул токтарға иген тултырырға, һәр береһенең тоғона үззәрә алып килгән көмөштө кире һалып, юлға азык бирергә бойорзо. Шулай эшләнде. ²⁶ Туғандар, ишәктәрәнә иген тейәп, өйзәрәнә кайтып китте.

²⁷ Төндә ялға туктаған сакта уларзың береһе, ишәген ашатам, тип ток ауызын сискәйне, өстә генә яткан көмөштө күреп калды.

²⁸ – Минәң көмөшөм үземә кире кайткан! – тине ул туғандарына. – Бына ул, өстә генә ята.

Уларзың йөрәге купты. Дер калтырап, бер-береһенә:

– Ни кыла икән беззәң менән Алла? – тиештеләр.

²⁹ Кәнғәнгә, аталары Якуп янына кайтқас, үззәрә менән булған хәлдәрзе һөйләп бирзеләр:

³⁰ – Ул ерзә идара иткән кеше беззәң менән каты һөйләште, беззәң был илгә шымсылык итергә килгән тип уйланы. ³¹ Әйттек: без шымсы түгел, намыслы кешеләрбез, ³² без бер ата балалары, ун ике туғанбыз; беребез юк инде, иң кесе кустыбыз атайыбыз менән Кәнғәндә калды, тинек. ³³ Ә ул ил менән идара иткән кеше безгә былай тине: «Мин һеззәң намыслы кешеләрме, әллә юкмы икәнәгеззе тикшерәм: берегез бында калһын, ә калғандарығыз асығыусы ғәиләләрегезгә иген

алып кайтып бирегеззә ³⁴ иң кесе кустығыз менән бында кире килегез. Шул сакта мин һеззәң шымсылар түгел, ә намыслы кешеләр булуығызға ышанырмын – туғанығыззы ла ебәрермен, һезгә беззәң ерзәрзә иркен йөрөргә лә рөхсәт итермен».

³⁵ Йөктәрән бушата башлағайнылар, һәр береһенең тоғонан көмөш һалынған акса янсығы килеп сықты. Быны күреп, ағай-энеләрзәң дә, аталарының да кото осто.

³⁶ Аталары Якуп уларға:

– Һез мине бер-бер артлы улдарымдан яззыраһығыз, – тине. – Йософ юк. Шимғон юк. Инде Бинйәминде лә алып китергә улайһығыз. Бөтөн кайғы минәң бер башыма!

³⁷ Рәүвән атаһына былай тине:

– Әгәр зә мәгәр Бинйәминде кире алып кайтмаһам, ике улымды үлтер. Миңә ышанып тапшыр кустымды, уны һиңә кире алып кайтасакмын.

³⁸ – Юк, – тине Якуп, – улымды һеззәң менән ебәрмәйем. Ағаһы үлдә, Бинйәмин бер үзе калды. Әгәр юлда бер-бер хәл була калһа, мине, сал сәсле картты, кайғыға батырып, гүргә индерәсәкһегез!

Ағаларының Бинйәминде Мысырға алып килеүе

43 ¹ Аслык көсәйгәндән-көсәйзе. ² Мысырзан алып кайтқан иген бөткәс, Якуп улдарына былай тине:

– Барып, аз булһа ла тағы ашлык алып кайтығыз!

³ – Теге кеше безгә кесе туғанығыззан башка күземә лә күренмәгез, тип бик каты әйтте, – тине уға Йәһүзә. – ⁴ Әгәр уны беззәң менән ебәрһән, ашлык алырға барабыз. ⁵ Ебәрмәһең икән, бармайбыз, теге кеше, кустығыззы килтермәһегез, күземә лә күренмәгез, тине бит.

⁶ – Ниңә кустығыз барлығын әйтеп, башыма бәлә килтерзегез инде? – тине Исраил.

⁷ – Ул кеше: «Атайығыз исән-аманмы? Башка берәй туғанығыз бармы?» – һымак һораузар менән беззәң хакта һәм якын

туғандарыбыз тураһында төпсөнөп һораша башланы, без уның һәр һорауына яуап бирергә тырыштык. Уның: «Бәләкәй кустығыззы миң алып килегез!» – тип әйтерен кайзан ғына беләйек инде? – тине улар.

⁸ Йәһүзә атаһы Исраилға былай тине:

– Улыңды миңең менән ебәр, тизерәк юлға сығайык. Шул сакта барыбыз за иҫән калыр, без зә, һин үзең дә, балаларыбыз за асығып үлеүзән котолорбоз. ⁹ Мин башым менән яуап бирәм: ул кайтасак. Әгәр уны алып кайтмаһам, ғүмерем буйы һинең алда ғәйепле булырмын. ¹⁰ Һаман һузмаған булһак, без унда ике тапкыр барып урай алып инек инде.

¹¹ – Ярай, – тине Исраил, – ул сакта бына нимә эшлөгез: токтарығыззы еребеззәге байлыктың һәммәһен – еҫле май, бал, хуш еҫле ысмала, ладан, сәтлөүек, базам менән тултырығыз за ул кешегә күстәнәс итеп алып барығыз. ¹² Көмөш алығыз – токтарығызға һалып кайтарғанды ла, башкаһын да – бөлки, улар яңылышкандыр. ¹³ Бинйәминде үзегез менән алығыз за ул кешегә тағы барығыз. ¹⁴ Сикһез көзрәт Әйһе Алла һезгә мәрхәмәтен һалып, ул кеше тегендә калған туғанығыззы ла, Бинйәминде лә ебәрә күрһен инде! Ә миңә балаларымдан мәхрүм булыу язған икән, шулай булыр, күрһең.

¹⁵ Ағай-эне бүләктәр әзерләп, көмөштө элеккегә караһанда ике тапкырға күберәк алды ла, Мысырға килеп, Йософ алдына баҫты – был юлы Бинйәмин менән. ¹⁶ Йософ, Бинйәминде алып килгәндәрен күргәс, өйөндәге баш хезмәтсәһенә былай тине:

– Был кешеләрзә миңең йортка алып бар. Мал һуйып, һый әзерлә – бөгөн төшкөлөктә улар миңең менән ашар.

¹⁷ Йософтоң әмерен үтәп, баш хезмәтсә ағай-энене уның йортона алып китте. ¹⁸ Туғандары Йософтоң өйөнә алып барыузарынан шомланып, бер-берәһенә:

– Беззә унда токтарыбыззағы теге көмөш өсөн алып бармайзармы икән? – тиештеләр. – Улар һөжүм итеп безгә ташланырзар

за үзөбеззә кол итерзәр, ишәктәребеззә тартып алырзар инде!

¹⁹ Өйзөң ишеге төбөндә улар баш хезмәтсәгә мөрәжәғәт итте:

²⁰ – Безгә бер нәмә әйтергә рөхсәт ит әле, әфәндебез! Без бында ашлык алырға бер тапкыр килгәйнек инде. ²¹ Ә кире кайтып барғанда, төндә ял итергә туктағас, токтарыбыззы аскайнык, һәр беребеззәң тоғонда ашлык өсөн күпме түләгән булһак, шул саклы көмөш ятканын күрзек. Без ул көмөштә кире алып килдек. ²² Яңынан ашлык һатып алырға тағы көмөш килтерзек. Ә теге вақытта беззәң токтарға көмөштә кем һалғандыр, без белмәйбез.

²³ – Тынысланығыз, – тине уларға хезмәтсә, – куркмағыз. Моғайын, һеззәң Аллағыз – атайығыз Аллаһы – токтарығызға хазина һалғандыр. Ул сакта мин көмөштә тулығынса алғайным!

Шунан уларға Шимғонды алып килде. ²⁴ Барыһын да Йософтоң өйөнә сакырзы, аяктарын йыуырға һыу килтерзә, ишәктәренә ашарға бирзә. ²⁵ Ағай-эне бүләктәрен сығарып тезеп һалды ла Йософтоң төшкөлөккә кайтканын көтә башланы: төшкө ашты бында ашасактары уларға әйтелгәйне инде. ²⁶ Йософ өйөнә кайтқас, бүләктәрен бирзеләр зә уның алдына йөзтүбән ергә капландылар. ²⁷ Ә ул, сәләм биргәндән һуң:

– Оло йәштәге атайыбыз бар тигәйнегез, уның хәле нисек? Иҫән-аманмы? – һораны.

²⁸ – Атайыбыз, һинең колоң, иҫән-аман йәшәп ята, – тип яуапланы туғандар, уның алдында тағы сәждәгә китеп йөзтүбән ергә капланып.

²⁹ Йософ күз йөрөтөп Бинйәмингә, үзенең әсәһенән тыуған кустыһына, караны ла:

– Һез әйткән иң кесе туғанығыз ошо мо? – тип һораны.

Шунан өстәп куйзы:

– Алла һаклай күрһен һине, улым!

³⁰ Йософтоң күңелен кустыһына карата шундай яратыу-һағыныу тойғоһо солғап алды – сак илап ебәрмәне. Ул тиз генә икенсе бүлмәгә сығып китте лә шунда күз

йәштәрәнә ирек куйзы. ³¹ Бер аззан битен йыуып, яңынан кунактар янына сыкты, үзен кулга алып, ашарға килтерергә кушты. ³² Йософка ашарға айырым, кунактарға айырым, мысырзарға айырым куйзылар, сөнки мысырзарға ғивризәр менән бергә ултырып ашарға ярамай, мысырзар өсөн был ерәнгес һанала ине. ³³ Ағай-эне Йософ алдында тәртип буйынса – олоһонан башлап кесенә табан – тезелешеп ултырзы һәм аптырашып бер-беренә карашты. ³⁴ Йософ уларға үзенең өстәленән дә һый ебәрзе, ә Бинйәмингә ул башкаларға карағанда биш тапкырға күберәк бирзе. Йософ менән бергә ашап-әсеп, күнел асып ултырзылар.

Табылған туҫтак

44 ¹ Йософ өйөндәге баш хезмәтсәһенә былай тине:

– Уларзың токтарын күтәрә алған тиклем ашлык менән тултыр. Һәр берененәң тоғоноң ауызына алып килгән көмөшөн кире һал. ² Ә иң кесененәң тоғона көмөш менән бергә минең көмөш туҫтағымды ла һал.

Хезмәтсе, Йософ нисек кушһа, шулай эшләне. ³ Таң атыу менән туғандарға ишәктәрән алып юлға сығырға рөхсәт иттеләр. ⁴ Улар қаланан сығып алыс китеп тә өлгөрмәнә, Йософ өйөндәге баш хезмәтсәһенә былай тине:

– Тиз генә уларзы кыуып ет! Ә кыуып еткәс: «Ниңә һез якшылыкка яуызлык менән яуап бирзегез? ⁵ Хужам шарап эсә, күрәзәлек итә торған туҫтак түгелме һуң был? Бик насар эш қылғанһығыз», – тип әйт.

⁶ Баш хезмәтсе уларзы кыуып етте лә кушылғанды әйтте. ⁷ Ағай-эне быға яуап итеп:

– Ниңә улай тиһең, һакимым? Без қолдарың һис кенә лә быны эшләй алмаҫ инек.

⁸ Без тоғобозза қайтқан көмөштә лә Кәнғәндән һиңә кире килтерзек бит! Шулай булғас, хужаңдың өйөнән көмөшөн йәки алтынын ала булабызмы ни без? ⁹ Әгәр беззәң беребеззә урланған әйбер табылһа, әйзә, ул үлтерелһен, ә без һакимыбыззың қолдары булып қалайық.

¹⁰ – Якшы, һез әйткәнсә булһын, – тине баш хезмәтсе, – тик урланған әйбер кемдә табылһа, шул қол булып қалыр, ә қалғандар азат булыр.

¹¹ Туғандар қабаланып токтарын ергә төшөрзә, ауыззарын систе. ¹² Хезмәтсе уларзың барыһын да тәртип буйынса – олоһонан кесенә тиклем – тикшерзе: туҫтақ Бинйәминдә табылды. ¹³ Ағайзары қайғынан кейемдәрән йыртқыланы, йөктәрән ишәктәрәнә кире тейәп, қалаға әйләнәп килде.

¹⁴ Йәһүзә менән туғандары килгәндә Йософ өйзә ине. Уның алдына йөзтүбән йығылдылар. ¹⁵ Йософ былай тине:

– Ниңә быны эшләнегез? Минең кеүек кеше күрәзәлек итеп белә алыр, тип уйламанығызмы?

¹⁶ – Ни әйтәйек инде, һакимым? – тине Йәһүзә. – Қаршы әйтерлек тә, ақланырлық та һүзебеззә юк, Алла гонаһыбыззы күрһәтте. Инде беззә, туҫтақ табылған кеше лә һакимыбыззың қолобоз.

¹⁷ – Юк, – тине Йософ, – мин улай эшләмәйем! Туҫтақ кемдә табылған, шул кеше минең қолом була, ә һез тыныс қына атаһығыз янына қайтып китегез.

Йәһүзәнәң Бинйәмин өсөн ялбаруы

¹⁸ Шунда Йәһүзә Йософ янына қиләп былай тине:

– Һакимым! Мин қолоңа үзең менән генә һөйләшергә рөхсәт ит. Мин фәкиреңә асылуланмаһаң ине, һакимым. Һин үзең дә фирғәуән менән бер бит!

¹⁹ Һин, һакимым, без қолдарыңдан: атаһығыз бармы, ағай-энегез тағы бармы, тип һорағайның. ²⁰ Без һин һакимыбызға: атайыбыз бар, тик ул қарт инде, уның иң кесе улы бар, тип әйткәйнек. Был уның қартайғас қына тыуған балаһы. Ул бер әсәнән тыуған балаларзан яңғызы ғына исән қалды, ә ағаһы үлде, тигәйнек. Атайыбыз уны нық ярата. ²¹ Һин иһә без қолдарыңа: «Уны яныма алып қилегез, үз күззәрәм менән күрәйем», – тинең. ²² Без, һакимыбыз,

һиңә, уға атайыбызды калдырып китергә ярамай, әгәр калдырһа, атайыбыз үләсәк, тигәйнек. ²³ Ә һин без фәкирзәренә, кесе кустығыз килмәһә, күземә лә күрәнмәгез, тинен.

²⁴ Без өйгә, һинен колоң атайыбыз янына, кайтһас, уға һин әйткән һүззәрзе еткерзек, һакимым. ²⁵ Ә атайыбыз: «Тағы барығыз, безгә азыраҡ ризык алып кайтығыз», – тигәс, ²⁶ уға: «Бәләкәй кустыбызһан башһа бармайһыҙ, унан башһа без ул кешенен күзәнә лә күрәнә алмайһыҙ», – тинек. ²⁷ Шунан һуң атайыбыз, һинен колоң, безгә былай тинен: «Үзегез беләһегез: катыным ике ул тапһайны. ²⁸ Береһе эргәмдән китте. Уны берәй йыртһыс ботарлаһандыр тип уйланым, бүтән мин уны күрмәнем. ²⁹ Хәзәр икенсәһен дә алып китәһегез. Әгәр уның менән бер-бер хәл булып куйһа, мине, сал сәсле қартһы, кайғыһан күргә индерәһегез инде».

³⁰ Хәзәр мин өйгә атайым, һинен колоң янына, уның йәндәй күргән улыһан башһа кайта аламһы? ³¹ Атайыбыз уның араһыҙһа юк икәнән күрәү менән йән бирәсәк. Һинен колоң, сал сәсле атайыбыз, беззән арһала кайғыһыһан күргә төһасәк! ³² Мин колоң, атайыма: «Башым менән яуап бирәм, кустымды алып кайтһаһам, һинен алда һүмерем буйы һәйепле булырһым», – тигәйнем. ³³ Зинһар, бында уның урыһына һакимыма қол булып мин қалайым! Ә ул ағалары менән кайтып китһен. ³⁴ Мин унан башһа өйгә кайтып, атайымдың хәсрәткә батһанын күрә алмайым!

Йософтәң үзән туғандарына танытыуы

45 ¹ Йософ эргәһендә торғандар алдында түзеп тора алһас хәлгә килде. – Бөтәгәз зә сығығыз! – тип қысқырҙы ул. Йософ үзәнә кем икәнән танытһанда эргәлә сит кешеләрзән бер кем дә юк ине. ² Ул шул тиклем қысқырып иланы, уны Мысыр кешеләре лә ишетте, һүз фирғәуән һарайына ла барып етте.

³ – Мин – Йософ, – тинен ул ағаларына. – Атайым һисек, иһәнме әле?

Тегеләр иһә һақ катып, бер һүз зә әйтә алһай торҙо.

⁴ – Яқын килегез, – тинен Йософ. Ағалары уның янына килде.

– Был мин, Йософ, – тип өһтәнә, – һез Мысырға һатһан кустығыз. ⁵ Ләкин быһның өсөн үзегеззә һазапламағыз, өзгөләнмәгез. Һеззән һүмерегеззә һақһап қалыр өсөн Алла мине бында һеззән алда Үзә ебәргән. ⁶ Ер йөзәндә бына ике йыл инде аслық хөкөм һөрә. Алда тағы биш йыл бар. Ул биш йыл әсендә һөрөү зә, уруу за булһаяһақ. ⁷ Алла һеззән нәһсел-ырууығызды ер йөзәндә һақһар өсөн һәм йәндәрегеззә бөйөк аһәттән қотһарып алып қалыр өсөн алдан ук мине бында ебәргән! ⁸ Һез түгел – Алла мине бында ебәргән дә шуны һасип иткән: фирғәуәндең баш вәзирә – уның бөтә мөлкәтенен хужаһы һәм бөтә Мысыр ерендә хөкөм йөрөтөүсә булып киттем мин хәзәр.

⁹ Тизәрәк атайым янына кайтығыз за әйтегез уға: «Улың Йософ шуны мәғлүм қыла: Алла мине бөтә Мысырҙың һакимы итте. Һис қисекмәһтән миңә қилеп ет. ¹⁰ Һин Гоһен ерендә төйәкләнәрһен, улдарың, улдарыңдың балалары, көтөүзәрәң, мал-мөлкәтең менән бергә минен эргәмдә генә булырһың. ¹¹ Һин унда бер һиндәй һужа күрмәй йәһәрһен, һаиләң дә, мал-тыуарың да мохтажһық қисермәһ – сөнқи аслық тағы биш йыл дауам итәсәк әле».

¹² – Бына күрәп тораһығыз, – тинен Йософ. – Қустым Бинйәмин, һин дә күрәһен! Был мин, мин бит һеззән менән һөйләһәм! ¹³ Мысырҙа минен һиндәй бөйөк һәм шөһрәтлә кеше икәнәнде атайыма еткерегез. Нимәләр күргәнәгеззә һөйләгез зә атайымды тизәрәк бында қилтерегез!

¹⁴ Ул кустыһы Бинйәминдә қосақһап алды ла илап ебәрзә, Бинйәмин дә уны қосақһап иланы. ¹⁵ Һуңыһан Йософ илай-илай башһа ағайһарыһан да қосақһап үптә, шунан һөйләһеүзәр башһанды.

¹⁶ Йософка ағайзарының килеуе тураһында фирғәуен һарайына ла барып иштелде. Фирғәуен дә, уның һарай әһелдәре лә был хәбәрҙе хуш күреп кабул итте. ¹⁷ Фирғәуен Йософка былай тине:

– Ағайзарыңа әйт, былай эшләһендәр: йөк хайуандарына кәрәк-ярактарын тейәһендәр ҙә Кәнғәнгә юлланһындар. ¹⁸ Кайтып, атайығыззы һәм бөтә ғаиләгезҙе алып, бында кире әйләнеп килһендәр. Мин уларға Мысырҙың иң яҡшы ерҙәрәнән урын бирермен. Тупрағы май һымак ерҙәрәнән емештәрән ашап йәшәрһегез. ¹⁹ Уларға Мысырҙан катын-кыз һәм бала-саға өсөн арбалар алып китергә бойор, үзҙәре менән атайығыззы ла алып килһендәр. ²⁰ Тороп калған мөлкәттәре өсөн кайғырып тормаһындар: Мысырҙағы бөтә яҡшы нәмә уларҙың булып.

²¹ Исраил улдары шулай эшләне. Йософ, фирғәуен әйткәнсә, уларға арбалар, юлға азыҡ, ²² һәр берһенә өр-яңы кейем, Бин-йәмингә өс йөз шекел көмөш һәм биш кат кейем бирҙе. ²³ Атаһына Мысыр ерендәге һәр төрлө ниғмәттән ун ишәккә тейәп озатты, ун инә ишәккә иген, икмәк, юлға башка төрлө азыҡ-түлек тейәттә.

²⁴ Туғандарын озатҡанда Йософ:

– Юлда ғауғалашмағыз, – тип калды.

²⁵ Улар Мысырҙан китеп, Кәнғәнгә, аталары янына кайтып еттә.

²⁶ – Йософ тере, – тине улар Якупка, – хәҙер ул бөтә Мысырға идара итә.

Якуптың йөрәге туктап калғандай булды: уларға ышана алманы. ²⁷ Ләкин улдары уға Йософтоң әйтеп ебәргән һүҙҙәрән һөйләгәс, үзен алырға тип Йософ ебәргән арбаларҙы үз күҙҙәре менән күргәс, Исраилдың рухы күтәрелде, ²⁸ ул былай тине:

– Етте! Улым Йософ иҫән-һау! Үлерҙән алда уны барып күрәйем!

Якуптың Мысырға күсеп килеуе

46 ¹ Исраил, бөтә мөлкәтен йыйып алып, юлға сықты. Беер-Шәвәгкә килеп еткәс, ул атаһы Исхактың Аллаһына

бағышлап корбан салды. ² Шул төндө Алла күрәнмештә:

– Якуп, Якуп, – тип өндәште.

– Әйе, – тип яуап бирҙе Якуп.

³ Алла былай тине:

– Мин Алла, атайың Аллаһымын. Куркма, күс Мысырға: унда Мин һинән бөйөк халыҡ бар кылырмын. ⁴ Мысырға һинән менән Мин Үзем барам, Үзем үк һине унан алып та сығырмын. Йософ күҙҙәрендә үз кулдары менән йомдорор.

⁵ Якуп Беер-Шәвәгтән кузғалып китте.

Улдары аталары Якупты, бала-саға, катын-кыздарҙы фирғәуен ебәргән арбаларға ултыртып алып китте; ⁶ үзҙәре менән Кәнғәндә туплаған мал көтөүҙәре, мөлкәттәре бара ине. Шулай итеп, Якуп бөтә нәсәл-ырыуы менән Мысырға күсенде: ⁷ улдарын, кыздарын, ейән-ейәнсәрҙәрән – барлыҡ ырыуын Мысырға алып килде ул.

⁸ Бына Исраилдың Мысырға күсеп килгән улдарының – Якуп менән улдарының исемдәре:

Якуптың баш балаһы Рәүвән. ⁹ Рәүвәнден улдары: Ханох, Паллу, Хесрон һәм Карми. ¹⁰ Шимғондың улдары: Йемуил, Ямин, Оһад, Яхин, Сохар һәм кәнғәнизәрҙән алған катынының улы Шаул. ¹¹ Левизең улдары: Гершон, Кыһаҫ һәм Мерари. ¹² Йәһүзәнән улдары: Фер, Онан, Шела, Пәрәс һәм Зерах.

Фер менән Онан Кәнғәндә сакта уҡ вафат булды, ә Пәрәстең Хесрон һәм Хамул исемле улдары тыуҙы. ¹³ Исасхарҙың улдары: Толағ, Пуа, Йов һәм Шимрон. ¹⁴ Зевулундың улдары: Сәрәд, Элон һәм Яхлеил. ¹⁵ Былар Якуптың Лиәнән тыуған балалары. Лиә уларҙы һәм кызы Динәне Паддан-Арамда тапҡайны. Якуптың улдары һәм кыздары йәмғеһе утыз өс кеше ине.

¹⁶ Ғадтың улдары: Сифион, Хагги, Шунни, Әсбон, Ферри, Ароди, Арели. ¹⁷ Ашерҙың улдары: Имна, Ишуа, Ишуи һәм Берига. Уларҙың кыз туғаны Сәрах. Бериганың улдары: Хәвәр һәм Малкиил. ¹⁸ Былар – Лавандың кызы Лиәгә хезмәтсе итеп биргән

Зилпа менән Якуптан таралған нәсел. Улар барлығы ун алты кеше.

¹⁹ Якуптың катыны Рәхиләнән тыуған улдары: Йософ менән Бинйәмин. ²⁰ Йософтоң Мысырза Он калаһының каһины Потиферағтың кызы Аснастан Менашше менән Эфраим исемле ике улы тыузы. ²¹ Бинйәминдең улдары: Белағ, Бәхәр, Ашбел, Гера, Нағаман, Әхи, Рош, Муппим, Хуппим һәм Ард. ²² Якуп менән Рәхиләнән таралған нәсел: барлығы ун дүрт кеше.

²³ Дандың улы: Хушим. ²⁴ Нафтализын улдары: Яхсеил, Гуни, Йесәр һәм Шиллем. ²⁵ Былар – Лавандың кызы Рәхиләгә биргән Билһанан таралған нәсел: барлығы ете кеше.

Якуп улдарының Гошенда тәйәкләнәүе

²⁶ Улдарының катындарынан башка, Якуп нәселәнән булған һәм уның менән бергә Мысырға күсеп килгән кешеләр бөтәһе алтмыш алты ине. Былар барыһы ла Якуптың нәселе. ²⁷ Йософтоң Мысырза тыуған ике улы менән бергә Якуптың Мысырға күскән ғаиләһе етмеш кешенән тора ине.

²⁸ Якуп Гошен юлын белешер өсөн Йәһүзәнә Йософка алдан ебәргәйне. Улар Гошенға етеп килгәндә, ²⁹ Йософ арбаһын егергә кушты ла Гошенға атаһын каршыларға китте. Атаһын күрәү менән, атлығып уның муйынына барып һарылды һәм косағында бик оҙаҡ иланы. ³⁰ Исраил Йософка: – Һине имен-аман күрҙем, инде үлһәм дә үкенмәйем, – тине.

³¹ Йософ ағаларына һәм барлык туғанырыуына:

– Хәҙер фирғәүенгә, минең яныма Кәнғәндән ағайҙарым менән ағайымдың ғаиләһе килде, тип хәбәр итергә барам, – тине. – ³² Улар мал бағыусылар, һарык көтөләр, үззәре менән вак һәм эре малдарын, бөтә мөлкәттәрен алып килгәндәр, тип әйтәм.

³³ Фирғәүен һезҙе сақырып: «Нимә менән шөгөлләнәһегеҙ?» – тип һораһа, ³⁴ былай тип яуап бирегеҙ: «Без колдарың, ата-

бабаларыбыз кеүек, бала сактан ук мал көтәбез». Шул сакта һезҙе Гошен ерендә тәйәкләндерер, сөнки мысырҙар мал көтөселәрен ерәнгес һанай.

47 ¹ Фирғәүен янына барғас, Йософ былай тине:

– Кәнғәндән атайым менән ағайҙарым килде, үззәре менән барлык мал-тыуарын, булған мөлкәттәрен алып килгәндәр. Әле улар Гошен ерендә.

² Йософ фирғәүен янына биш ағаһын алып килгәйне. ³ Фирғәүен уларҙан:

– Ни менән көн күрәһегеҙ? – тип һораны.
– Без колдарың, ата-бабаларыбыз кеүек, һарык көтәбез, – тип яуап кайтарҙы Йософтоң ағалары.

⁴ Тағы былай тип өстөнеләр:

– Без был ергә йәшәргә тип күсенеп килдек. Кәнғәндә хәҙер бик куркыныс аслык хөкөм һөрә, көтөлектәр короуп кипте. Без колдарыңа Гошен ерендә төпләнергә рөхсәт итһән ине.

⁵ Фирғәүен Йософка:

– Атайың менән туғандарың яныңа килгән, – тине. – ⁶ Бөтә Мысыр иле һинең алдыңда. Әйзә, уларҙы еребезҙең иң яҡшы төбәктәренә урынлаштыр. Йәшәһәндәр Гошен ерендә. Әгәр араларыңда яраклы кешеләр табыла икән, уларға минең көтөзәрәмдә лә көтөргә куш.

⁷ Шунан Йософ фирғәүен янына атаһы Якупты алып килде. Якуп фирғәүенгә фатиха бирҙе. ⁸ Фирғәүен унан:

– Һиңә нисә йәш? – тип һораны.

⁹ – Йөз зә утыз йыл йәшәнем яҡты донъяла, – тип яуап бирҙе Якуп. – Был бик күп түгел, әммә ул йылдар бик ауыр булды. Уларҙы ата-бабаларымдың ғүмере менән сағыштырырлык түгел.

¹⁰ Якуп, фирғәүенгә тағы фатиха кылып, уның янынан сықты.

¹¹ Йософ, фирғәүен кушканса, атаһы менән ағаларын Мысырҙың иң яҡшы еренә, Рағмесес төбәгенә урынлаштырҙы, шунда ер бүлеп бирҙе. ¹² Йософ атаһына, ағаларына,

барлык туған-ырыуына, ғаиләләге балалар ханына карап, ризык өләште.

Аслықтың көсәйеуе

¹³ Ул арала кытлык шул тиклем көсәйзе, бөтә илдәрзә икмәктең әсәре лә калманы. Мысыр менән Кәнғән ере тамам бөлдө. ¹⁴ Халыкка иген һатып, Йософ фирғәуен казнаһына Мысыр һәм Кәнғән ерендәге бөтә көмөштө йыйып алды. ¹⁵ Мысырза ла, Кәнғәндә лә көмөш бөткәс, Мысыр халкы Йософка:

– Икмәк бир безгә! Күз алдыңда ятып үләйекме ни? Көмөшөбөз бөттө, – тип ялбарзы.

¹⁶ – Көмөшөгөз бөтһә, – тине Йософ, – мал килтерегез, икмәкте малға алыштырырмын*.

¹⁷ Улар көтөү-көтөү малдарын алып килде, Йософ икмәкте мал-тыуарға: ат, һарык, кәзә, һыйыр, ишәктәргә алмашып бирә башланы. Бер йыл буйы шулай булды. ¹⁸ Икенсе йылды мысырзар йәнә Йософка килделәр:

– Хакимыбыззан йәшерене юк, көмөшөбөз зә бөттө, мал-тыуарыбыз за – барыһы ла һин әфәнде кулына күсте, – тине улар. – Йәнебез менән ер биләмәбеззән башка һиңә бирерлек бер нәмәбез калманы. ¹⁹ Һинең күз алдыңда еребез-ниөбез менән үлеп ятайыкмы ни инде? Икмәккә алмашка үзөбеззә лә, еребеззә лә ал – без еребез менән бергә фирғәуендең колдары булайык. Тик орлок кына бирә күр – үзөбез тере калайык та ер буш ятмаһын.

²⁰ Шул рәүешле Йософ Мысырзағы бөтә ерзе фирғәуенгә һатып алып бөттө. Мысыр халкы береһе лә калмай уға ерен һатты – аслык шул тиклем көслә ине. Бөтә ер фирғәуен милкенә күсте. ²¹ Ә Мысыр кешеләренең барыһын да – илдең бер сигенән икенсе сигенә тиклем – Йософ фирғәуендең колдары итте. ²² Бары тик һаһиндарзың ерзәре генә һатып алынманы, сөнки уларзың биләмәләре фирғәуен тарафынан үззәренә беркетелгән һәм улар шулар иҫәбенә тукла-

нып йәшәй ине. Шуға күрә уларзың ерзәре һатылманы.

²³ Йософ халыкка:

– Һеззә лә, баһузарығыззы ла фирғәуенгә һатып алдым, – тине. – Инде орлок алығыз за сәсегез. ²⁴ Ошо көндән башлап уңыштың биштән бер өлөшөн фирғәуенгә бирәсәкһегез, ә биштән дүрт өлөшөн орлокка һәм үзегезгә, балаларығызға, йорттағыларға аһарға калдырасакһығыз.

²⁵ – Һин беззә үлемдән коткарзың! – тине Мысыр кешеләре. – Һин һакимыбыззың күңеленә һуш килеп, фирғәуенгә кол булып йәшәйек.

²⁶ Йософ урынлаштырған һакун Мысырза бөгөн дә һакланып килә: һаһиндар кулындағы ер биләмәләренән башка, илдәге һәр биләмәнән алынған уңыштың биштән бер өлөшө фирғәуенгә бирелергә тейеш.

²⁷ Исраил нәселе Мысыр иленең Гошен төбәгендә урынлашты. Улар шунда ер биләп, артып-ишәйеп китте.

²⁸ Ун ете йыл йәшәне Якуп Мысырза, ул барлығы йөз зә кырк ете йыл ғүмер һөрзө. ²⁹ Әжәле якынлашуын һизеп, Исраил улы Йософто сақырып алды ла:

– Әгәр зә күңеленә һуш килһәм, балам, кулыңды минең йән еремә куй за, һөйөүендә һәм тоғролоғондо күрһәтеп ант ит. Зинһар, Мысырза ерләмә мине! – тине. – ³⁰ Ата-бабаларым һозурына күскәс, Мысырзан алып китеп, улар ятқан зыяратка куй.

– Нимә әйтһәң, шуны эшләрмен, – тип яуап бирзе Йософ.

³¹ – Ант ит, – тине Исраил.

Йософ ант итте, ә Исраил ятқан көйөнсә генә баш әйзе.

Якуптың Менашше менән Әфраимға фатиха биреуе

48 ¹ Бер аззан Йософка: «Атайың ауырый», – тип хәбәр иттеләр. Ул ике улын – Менашше менән Әфраимды – үзе менән алып юлға сықты.

* 47:16 Мысыр халкы итте бик аһамаған, уларзың динендә күп аһау за тыйылған.

² – Улың Йософ килде, – тинелэр Якупка. Якуп, барлык көсөн йыйып, түшәгендә тороп ултырзы. ³ Йософка былай тине:

– Бер вакыт Лузда, Кәңгән ерендә, миңә сикһез көзрәт Әйһе Алла күренде. Фатихаһын биреп, Ул: ⁴ «Мин һинең токомондо үрсемле һәм күп һанлы итәм, һинән бик күп халык тараласак, ә был ерзе мәңгелек милек итеп һинең нәсел-ырыуыңа бирәм», – тип әйтте.

⁵ – Инде хәзер, һинең менән бергә, мин килгәнгә тиклем Мысырза тыуған ике улың да минеке, – тине Якуп Йософка. – Әфраим менән Менашше миңә өсөн Рәүвән менән Шимғон кеүек үк. ⁶ Ә уларзан һуң тыуған балалар – һинеке, әммә улар за оло ағаларының ырыуына карар һәм уларзың өлөшөнән мирас алып.

⁷ – Ә миңә Рәхиләм, – тип дауам итте Якуп, – кызғаныска каршы, Паддандан кайтып килгән сакта Кәңгәндә, Әфрасанан алыс түгел юлда, вафат булды. Мин уны шунда – Әфраса юлында ерләнем. (Әфраса хәзер «Бейт-Ләхәм» тип атала.)

⁸ Израил Йософтоң балаларына карап: – Кемдәр быллар? – тип һораны.

⁹ – Былар миңә улдарым, – тине Йософ, – уларзы Алла миңә ошонда бирзе.

– Килтер уларзы миңә яныма, – тине Израил, – фатихамды бирәйем.

¹⁰ Израилдың күззәре картлыктан томанланғайны инде – бик насар күрә ине. Йософ балаларын уның янына алып килде. Израил уларзы косаклап үпте лә ¹¹ Йософка: – Һинең йөзөңдә күрергә лә өмөтөм юк ине, бына Алла балаларыңды ла күрергә насип итте, – тине.

¹² Йософ, улдарын атаһының тубығынан алды ла, уның алдында йөзтүбән ергә капланды. ¹³ Унан, кесе улы Әфраимды уң кулынан, өлкән улы Менашшени һул кулынан етәкләп, Израил алдына алып килде. Улдарының кесеһе Израилдың һул яғына, өлкәнә уң яғына тура килә ине. ¹⁴ Израил,

кулдарын алға табан салыштырып һузып, уң кулын кесеһе Әфраимдың, һул кулын баш бала булған Менашшениң башына һалды.

¹⁵ Израил, Йософто мөбәрәк кылып, былай тине:

– Аллам – Һинән айырылманы ата-бабам Ибраһим вә Исхак! Аллам – Һин бағыусымдыр миңә ошо көнгә тиклем һәм һәр сак.

¹⁶ Бөтә афәттәрзән мине һаклаған фәрештә Ошо йәштәргә лә фатиха бирһен! Исемем, ата-бабам Ибраһим менән Исхак исеме Ошо уландарзың исемендә дауам итһен.

Нәселдәре ер йөзөндә ишәйгәндән-ишәйһен!

¹⁷ Йософ атаһының уң кулын Әфраимдың башына һалғанын күрзе лә, быны хушһынманы. Ул атаһының кулын Әфраимдан алып Менашшениң башына һалмаксы булды.

¹⁸ – Улай түгел, атай, – тине Йософ. – Бына баш бала, уң кулыңды уның башына һал.

¹⁹ Әммә Израил баш тартты:

– Беләм, – тине, – беләм мин, улым. Менашшениң токомонан да бөйөк халык тараласак. Шулай за кесеһе унан узып китер һәм бик күп халыктарға башланғыс һалыр.

²⁰ Шул көндә Израил ейәндәрен фатихалап былай тине:

– Киләсәктә үрнәк булыр исемегез Израилда: «Алла һине Әфраим һымак, Менашше шикелле итһен!» – тип кабатлар израилдар хәйер-доға теләгәндә.

Шулай итеп, Якуп Әфраимды Менашшенән өштөн қуйзы.

²¹ Шунан Израил Йософка былай тине: – Мин озақламай үлермен. Ләкин Алла һеззәң менән буласак, ул һеззә ата-балаларығыззың еренә кире кайтарасак. ²² Ә мин һиңә таулы ерзе* өштәп бирәм: һин

* 48:22 Таулы ер – йәһүд телендә Шәхәм қалаһының атамаһына ауаздаш.

ағай-энеләрендән юғарырак буласакһың.
Мин уны әмәризәрзән кылыс һәм ук менән
яулап алғайным.

Якуптың һуңғы һүзәрә

49¹ Якуп улдарын сақырып былай
тине:

– Әргәмә йыйылығыз, киләсәктә
һеззе низәр көткәнән
һөйләйем.

2 Бергәләшеп тыңлағыз, Якуп улдары,
Атағыз Исраилға қолак һалығыз!

3 Рәүвән, һин минең баш балам,
көзрәтемһең,
Ирлек гәйрәтемдең тәүге емешенең.
Абруйың бөтәһенекәнән дә өстөн,
Көс-кеүәтең һәммәһенекәнән дә күп!

4 Әммә һин ташкын һыу һымак
дыуамалһың,
Инде хәзер алдын була алмаһың.
Сөнки атайыңдың түшәгенә ятып,
Ятыр урынымды бысраттың.

5 Шимғон менән Леви – бер туғандыр,
Кылыстары – рәхимһезлек
коралылыр!

6 Уртақ түгел улар менән
минең уйым,
Улар корон урап үтә минең юлым.
Асыузарында улар кеше үлтерзе,
Кызык өсөн үгез имгәттеләр.

7 Әйзә асыузары кәһәр алһын,
Сөнки улар үтә рәхимһез.
Карғыш төшһөн уларзың
рәхимһез асыуына,
Сөнки улар сикһез-самаһың!
Мин уларзы Якуп нәселендә
бүлгесләрмен,
Исраил кәүеме араһында
таратырмын!

8 Йәһүзә, ағай-әнең данлар,
мактар һине!

Дошмандарыңдың муйыны
кулыңда булыр,
Атайыңдың улдары алдыңда
баш әйер.

9 Табышы өстөндә дәһшәтле
калкынған
Йәш арыслан һин, Йәһүзә.
Гүйә ул арыслан – ырғыр алдынан
ергә һырыккан –
Ошо хәлендә кем бар уны борсорға
базнат иткән?

10 Хужаһы* килгәнгә тиклем
Хахимлык таяғы Йәһүзәнең
кулынан ыскынмаһ.
Етәкселек уның нәсел-ырыуынан
китмәһ.

11 Кәүемдәр уның һүзәнән сыкмаһ.
Уның ишәген бәйләр бау – йөзөм
ботағы булыр,
Ишәк балаһын бәйләр бау – йөзөм
тәлгәше булыр.
Кейемдәрен ул шарапта сайкатыр,
Өстөндәге сапанын йөзөм һутында
йыуыр.

12 Шараптан күзәрә янып торор,
Тештәре һөтгән ақ булыр.

13 Ғүмер һөрөр Зевулун диңгез яры
буйында,
Караптар туктай торған урында.
Ерзәрәнең сиге һузылыр
Сидонға кәзәр.

14 Исасхар ул – көслә ишәк ише,
Йөктәр араһында ята булыр;

15 Ул тыныс һәм рәхәт урын,
Күңеленә яткан бер ер күрһә,
Йөк күтәрер өсөн һыртын куйыр,
Ауыр хезмәткә буйһонор.

16 Дан Исраил ырыузарының
береһе булып
Үз халкы өстөнән хөкөм кылыр.

17 Дан йылан буласак юлда яткан,

* 49:10 *Хужаһы* – йәһүд телендә «Хужаһы» йәки «Шило» йәһиә «Шилоға» тигән һүз.

Юлға сығып яткан ағыулы йылан.
Аңғармастан сағыр аттың аяғын,
Ғыбайлыны салкан йығылыр.

18 Йә, Раббы! Котқарыуыңа
өмөтләнәм.

19 Кеше талаусылар Ғадтың
юлын басыр,
Үззәрен таларға тип арттарынан
ул да осор.

20 Ашерзың ризығы мул булыр,
Батшалар унан һыйланыр.

21 Нафтали – гүйә ирекле болан,
Матур-матур балалар
тыузырған болан.

22 Йософтон булмышы –
емешле йөзөмдөр,
Инеш буйында үскән
емешле ағастыр.
Ботактары диуарзар өстөнән ашыр.

23 Уксылар уға асырғанып
һөжүм иттеләр,
Дошманлашып өстөнә ук
яузырзылар.

24 Әммә уның кереше булды
һәр сак тартыулы,
Сөнки уның кул көсөнөң сығанағы –
Якуптың Көзрәтле Аллаһы,
Исраилдың каяһы һәм көтөүсене.

25 Ул – атайыңдың Аллаһы, Ул
ярзамын бирер,
Ул – сикһез көзрәт Әйәһе,
фатиха бирер.

Ул фатиха яуыр асмандан,
Ул фатиха калкыр упкындан,
Әсә күкрәге һәм қарынынан.

26 Атайыңдың хәйер-доғаһы
мәңгелек таузар,
Мәңгелек калкыулықтарған да
артығырак.

Был бәрәкәттәрзең һәммәһе Йософ
өлөшөнә төшһөн,

Туғандары араһында иң өстөн
торғанына насип итһен!

27 Бинйәмин йырткыс бүрегә окшаш;
Иртәнге ауын ашап бөтөрөр,
Кисен яумалын өлөшлөп бүлер.

28 Исраил нәселенәң ун ике ырыуы бына
шулар. Аталары уларзы мөбәрәк кылып
ошо һүззәрзе әйтте һәм һәр беренә уға
тейешле фатихаһын бирзе.

Якуптың вафаты

29 Якуп, улдарына васыят әйтеп, былай
тип бойорзо:

– Озакламай мин үлеп, ата-бабаларыма
кушылырмын. Минә ата-бабаларым яны-
на, хитти Ғәфрон басыуындағы мәмерйәлә
ерләгез. ³⁰ Был мәмерйә Кәңгән ерендә,
Мамре янында, Махпела басыуында бу-
лыр, ә ул басыуы картатайым Ибраһим
хитти Ғәфрондан зыярат урыны итеп һатып
алған. ³¹ Ибраһим менән катыны Сара ла,
Исхак менән катыны Рабиға ла шунда дәфен
кылынған, мин Лиәне лә шунда куйзым.
³² Басыу менән ундағы мәмерйә хиттизәр-
зән һатып алынған.

³³ Улдарына ошо васыяттарын әйтеп
бөткәндән һуң, Якуп түшәгенә һузылып
ятты ла, һуңғы һулышын алып, халкының
ата-бабалары менән кушылды.

Якупты ерләү

50 ¹Йософ атаһының өстөнә йығылды,
илай-илай мәрхүмде үпте. ²Һуңы-
нан үз хезмәтендәге табиптарға атаһының
мәйетен бәлзәмләргә әмер бирзе. Табиптар
Исраилды бәлзәмләргә кереште. ³Был эш
кырк көн буйы дауам итте, сөнки бәлзәм-
ләү өсөн шул тиклем вакыт талап ителә
ине. Мысырзар етмеш көн Исраил өсөн
йәш түкте. ⁴Матәм көндәре тамамлан-
ғас, Йософ фирғәүнденң һарай әһелдәренә
мөрәжәғәт итеп:

– Әгәр зә күңелегезгә хуш килһәм, фир-
ғәүенгә әйтегез әле, – тине. – ⁵Атайым

минән ант иттереп: «Бына мин үләм. Мине Кәнғәндә, үзем өсөн алдан әзерләп куйған кәбергә куй», – тигәйне. Мин фирғәүендең атайымды шунда алып барып ерләп кайтырға рөхсәт итеүен һорайым.

⁶ Фирғәүен рөхсәт бирзе.

– Бар, атайыңды куйып кайт. Антыңды үтә, – тине.

⁷ Йософ атаһын ерләргә тип юлға сықты, уның менән бергә фирғәүендең барлык түрәләре, бөтә һанаттары, Мысыр иленең аһнакалдары, ⁸ Йософтоң бар ғаиләһе, ағай-энеһе һәм атаһының өйөндәге кешеләр китте. Гошен ерендә бары тик бала-саға менән мал-тыуар ғына калды. ⁹ Улар менән бергә атлылар һәм арбалылар за юлға сықты, шуға күрә зур бер төркөм булып барзылар.

¹⁰ Иордан аръяғындағы Горен-Атадка барып еткәс, улар күмәкләшеп кысқырып илай-илай матәм йолаһын үткәрзәләр. Йософ атаһы өсөн ете көн йәш түкте. ¹¹ Кәнғәндә йәшәгән кешеләр Горен-Атадтағы матәмде күреп:

– Кара, нисек үкһеп илай был мысырзар! – тиеште.

Шуға ла Иордан аръяғындағы был урын Авел-Мисраим* тип атала.

¹² Якуптың улдары аталарының ихтыярын үтәне: ¹³ уны Кәнғәнгә алып кайтып, Мамре каршыһындағы Махпела басыуында булған мәмерйәлә дәфен кылдылар. Был мәмерйәне Ибраһим хитти Ғәфрондан зыярат урыны итеп басыуы менән бергә һатып алғайны. ¹⁴ Атаһын ерләгәс, Йософ, уның ағай-энеһе, улар менән барған бөтә кешеләр Мысырға әйләнәп кайтты.

Йософтоң туғандарын тынысландырыуы

¹⁵ Аталары үлгәндән һуң, Йософтоң ағалары уйға калды: «Әгәр Йософ безгә элеккесә асыу һаклап, беззән күргән яуызлык өсөн үс алырға теләһә, ни эшләрбез?»

¹⁶ Шуға күрә Йософка хәбәр ебәрзәләр: «Вафаты алдынан атайың былай тип васыят итте: барып Йософка әйтегез: ¹⁷ „Һинән шуны һорайым: ағайзарыңдың гонаһын, ғәйептәрен – һинә күрһәткән яуызлыктарын ярлыкаһаң ине“. Инде һин беззе, атайың Аллаһының колдарын, ғәфү итә күр инде!»

Йософ был һүззәрзе илай-илай тыңланы.

¹⁸ Шунан туғандары килеп, уның алдында ергә капланды:

– Бына без һинең колдарың! – тинеләр.

¹⁹ Йософ уларға:

– Куркмағыз, – тип яуап бирзе. – Мин Алламы ни? ²⁰ Һез миңә каршы уйлаған золот Алланың ихтыяры менән якшылыкка әүерелде: әле күреп тораһығыз, шул аркала күпме кеше коткарылды! ²¹ Куркмағыз. Мин һеззе һәм балаларығызды хәстәрләрмен.

Күңелдәренә хуш килерзәй һүззәр әйтеп, Йософ туғандарын тынысландырзы.

Йософтоң вафаты

²² Йософ бөтә нәсел-ырыуы менән Мысырға төпләнде. Ул йөз зә ун йыл йәшәне; ²³ уға бүләләрен – Әфраимдың ейәндәрен күрергә, Менашшениң улы Махирзың яңы тыуған балаларын алдына алырға насип булды.

²⁴ Бер көндө Йософ туғандарына:

– Озакламай мин үлермен, – тине. – Ләкин бер көн килер: Алла һезгә ярзам итер, һеззе бынан Үзе Ибраһимға, Исхакка һәм Якупка бирергә ант иткән ергә алып китер.

²⁵ Йософ Исраил улдарынан ант иттерзе:

– Алла һезгә мотлак ярзам итер, – тине. – Мысырҙан сыккан сағығызға минең һөйәктәрәмде лә бынан алып китегез.

²⁶ Йософ йөз зә ун йәшәндә вафат булды. Уны бәлзәмләп, Мысырға бер табутка һалдылар.

* 50:11 Авел-Мисраим – йәһүд телендә «мысырзарзың илауы» тигән мәғәнәлә.

Мусаның икенсе китабы

СЫҒЫУ

«Мусаның биш китабы»ның икенсе китабында Исраил халкының донъяға килеүе – Якуп токомоноң Мысыр коллоғонан қотолоуы һәм уға канун бүләк ителеүе тасуирлана. Был вакиғалар өс мең йылдан ашыу элек була.

Китаптың беренсе өлөшөндө (1–19-сы бүлектәр) Муса тураһында һүз бара. Уны Раббы Үз халкын Мысырҙан алып сығһын өсөн һайлаған. Ә икенсе өлөшө (20–40-сы бүлектәр) Алла менән Уның халкы араһында килешеү төзөлөгүә, канун бүләк ителеүгә бағышлана. Канундың үзәк өлөшөн Алла биргән Ун бойорок (20:2-17) тәшкил итә. Нәк ошо бойороктар хәзерге донъяла күп халыктарҙың әхлак нормаларының нигезе булып тора.

Алла яйлап кына Мусаға һәм халыкка Үзенең канундарын һәм нәсихәттәрен еткерә, Үзенең асылын һәм Үзенең ысын исемен аса. Мусаға юлда сакта исраилдарҙың қорбан усағы һәм Үз халкы араһында булһын өсөн Раббыға тәғәйенләнгән Изге сатыр нисек қоролорға тейешлеген аңлата (25–30-сы бүлектәр). Алла ситгән күзәтәүесе булып қалмай, Үзе вәғәзә иткәнсә, Ибраһим, Исхак һәм Якуп токомдарын қотқарыр өсөн, Ул ер тарихына йоғонто яһай. Шулай ук Мусаның азым һайын тиерлек кешеләрҙең қаршылыҡ күрһәтәүенә оһрап торғаны тураһында ла һөйләнелә: күнегелгән қоллоқ билдәһеҙ иректән хәүефһезерәк тойола уларға. «Башланмыш» кеүек үк, был китап та шәхестәрҙе төрлө яқлап яқтырта, уларҙың йомшаклыҡтары һәм етешһезлектәре тураһында ла өндөшмәй қалмай.

Мысырҙа исраилдарҙы аяуһыз изеү

1 ¹Бына аталары Якуп менән бергә ғаиләләрен алып Мысырға килгән улдарының исемдәре:

²Рәүән, Шимғон, Леви, Йәһүзә, ³Исасхар, Зевулун, Бинйәмин, ⁴Дан, Нафтали, Ғад һәм Ашер. ⁵Якуп нәселенән барлығы етмеш кеше булып, Йософ ул заманда Мысырҙа йәшәй ине инде.

⁶Йылдар үткәс, Йософ вафат була, уның ағалары һәм қустылары, уларҙың бөтә быуыны үлеп бөтә. ⁷Әммә Исраил нәселе үрһеһеп, күбәйһеп китә, көсәйә һәм тоттош илгә тарала.

⁸Мысырҙа тәхеткә Йософ тураһында бер нәмә лә белмәгән яңы батша ултырҙы.

⁹Ул үз халкына:

– Қарағыз әле, исраилдар қайһылай ишәйгән, улар безҙән кеүәтлерәк. ¹⁰Тағы ла артмаһындар өсөн, әйзә, берәй әмәлен табайық. Юғиһә, һуғыш-фәлән сыға қалһа, доһмандар менән берләһеһеп, безгә қаршы қорал күтәрерҙәр, илде ташлап китерҙәр, – тине.

¹¹Халықты ауыр эһ менән баһыр өсөн өһтән қарауыл қуйҙылар. Исраилдар фирғәүенгә Пиһом һәм Рағмесес қалаларын һалып бирҙе. Унда иген һәм башқа нәмәләр һақлана торған келәттәрҙе урынлаһтырҙылар. ¹²Ләкин Исраил халкын

ни хәтлем нығырак ғазаплаһалар, улар шул тиклем тизерәк ишәйзе. Шуға ла мысырҙар уларҙан курка башланы ¹³ һәм һис аяу белмәй эшләтте. ¹⁴ Исраил халкының бөтә ғүмере интектергес әсе эштән ғибәрәт булды: улар балсыҡ баһты, кирбес һукты, кырза бил бөктө, башка төрлө эштәр башкарҙы – һис йәлләп торманылар уларҙы.

¹⁵ Мысыр батшаһы кендек инәһе булған ғиври* катындарына – уларҙың берененән исеме Шифра, икенсәһенекә Пуға ине:

¹⁶ – Ғиври катындары бала тапҡанда ҡарағыҙ, малай тыуһа – үлтерегеҙ, кыз бала тыуһа – иҫән калдырығыҙ, – тине.

¹⁷ Эммә кендек инәләре Алланан куркты, Мысыр батшаһының бойороғон үтәмәне: ир балаларҙың ғүмерен өзмәне. ¹⁸ Мысыр батшаһы уларҙы яңынан саҡыртып алды ла:

– Ниңә һеҙ шулай итәһегеҙ? – тип һораны. – Нишләп ир балаларҙы иҫән калдыраһығыҙ?

¹⁹ – Ғиври бисәләре Мысыр катындары һымаҡ түгел, уларҙың һаулыҡтары ныҡ, кендек инәһе килеп еткәнсе үк баланан котолоп ҡуялар, – тип яуапланы улар фирғәүенгә.

²⁰⁻²¹ Кендек инәләре Үзенә буйһонғанға күрә, Алла уларға мәрхәмәт ҡылды: уларҙы ғаиләлә итте. Ә Исраил халкы арткандан арта, көсәйгәндән-көсәйә барҙы.

²² Фирғәүен шул сак үз халкына былай тип бойорҙо:

– Ғивриҙәрҙән яңы тыуған ир балаларын Нил һыуына ташлағыҙ, кызҙарын иҫән калдырығыҙ.

Мусаның тыуыуы

2 ¹ Шул мәлдә Леви нәҫеленән бер кеше үз ырыуынан кәләш алды. ² Катыны, ауырға калып, ир бала тапты һәм, малайҙың бик күркәм икәнен күреп, өс ай буйы йәше-

реп тотто. ³ Артабан йәшерерлегә калмағас, камыштан үрелгән кәрзин алып, уның тишек-тошоғон ысмала менән һыланы ла, сабыйҙы шунда һалып, йылға буйындағы камыш араһында калдырҙы. ⁴ Баланың апаһы йырактан ғына, нимә булып икән, тип күзәтеп торҙо.

⁵ Бына фирғәүен кызы йылғаға һыу инергә төштө. Хезмәтсе кыздары яр буйында калды. Фирғәүен кызы камыш араһында кәрзин күреп калды ла колиәһенә уны алып килергә ҡушты. ⁶ Асып ҡараһа, бала ята. Сабый бусығып илай. Фирғәүен кызы баланы йәлләне.

– Ғиври балаһы был, – тине ул.

⁷ Малайҙың апаһы фирғәүен кызынан: – Барып берәй ғиври катынын саҡырайыммы? – тип һораны. – Һинең өсөн баланы имезер.

⁸ – Саҡыр, – тине фирғәүен кызы. Кызыкһай баланың әсәһен барып алып килде.

⁹ Фирғәүен кызы уға:

– Бынау баланы ал да миңә имезеп үстереп бир. Хакын түләргән, – тине.

Катын сабыйҙы алды ла ҡарап үстерҙе. ¹⁰ Бала зурайғас, уны фирғәүен кызына алып килеп бирҙе. Уны фирғәүен кызы улы һымаҡ күрҙе, Муса* тип исем ҡушты.

– Мин уны һыуҙан тартып сығарҙым, – тине.

Мусаның Мидйәнгә ҡасыуы

¹¹ Байтак йылдар үттө. Муса үсеп егет булды. Ул бер ваҡыт кан-кәрҙәштәре янына килде, уларҙың ауыр эштән интегүҙәрән күрҙе. Ҡараһа, бер мысыр кешеһе ғивриҙе тукмап ята. ¹² Муса ян-яғына ҡарап алды ла, бер кем дә күрәнмәгәс, теге мысырҙы үлтереп, мәйетен ҡомға күмде.

¹³ Иртәгәһенә Муса әлегә урынға ҡабат килде – ике ғивриҙең талашҡанын күрҙе.

* **1:15** *Ғиври* – еврейҙарҙың боронғо атамаһы; тамыры Ғевәр тигән кеше исеменән алынған (ҡарағыҙ: «Башланмыш», 10:21).

* **2:10** *Муса* – йәһүд телендә «тартып сығарылған» тигән мәғәнәлә.

– Ниңә кәрзәшенә һуғаһың? – тип һораны Муса йәберләүсенән.

¹⁴ – Кем һине беззәң өштән түрә һәм хөкөмдар итеп куйзы? Әллә мине лә, теге мысыр кешеһен үлтергән шикелле, үлтерергә итәһеңме? – тине теге.

Муса куркыуға калды: «Минәң нимә эшләгәнем билдәле булғандыр, ахыры», – тип уйланы.

¹⁵ Был хәлдә ишеткәс, фирғәүен Мусаны үлтертмәк булды. Ләкин Муса мидйәндәр иленә қасып китте. Бында килеп етеп, бер козок янына ултырзы.

¹⁶ Мидйән қаһинының ете қызы бар ине. Бына улар козоктан һыу килеп алды ла тағарактарға тултырзы – аталарының һарык-кәзәләрен эсермәксә булды. ¹⁷ Әммә шул сак көтөүселәр килеп уларзы қыуып ебәрзе. Муса, ултырған еренән тороп, қыз-зарзы яклашты, уларзың малын эсерзе.

¹⁸ Қыззар өйзәренә қайтып кергәс, аталары Реғуил:

– Ниңә бөгөн улай тиз қайттығыз? – тип һораны.

¹⁹ – Ниндәйзәр бер мысыр кешеһе беззә көтөүселәрзән яклашты, хатта, һыу алып, беззәң малдарзы эсерзе, – тине қыззары.

²⁰ – Қайза һуң ул? – тип һораны аталары. – Ниңә қалдырып киттегез? Барығыз, ашарға сақырығыз.

²¹ Муса был кешелә қалырға булды. Тегеһе Мусаға қызы Сиппораны қәләш итеп бирзе. ²² Сиппора ауырға қалып бер ул тапты. Муса улына Гершом* тип исем қушты, «Мин сит ерзә қилмешәк булдым», – тине.

²³ Йылдар үтте. Мысыр батшаһы вафат булды. Исраил халқы ауыр эштән иңрәне, ярзам һорап ялбарзы – һәм уларзың һықтауы Аллаға барып етте. ²⁴ Алла уларзың ялбарыуын ишетте, Ибраһим, Исхак һәм Якуп менән булған қилешеуен иҫенә төшөрзә. ²⁵ Алла Исраил халқына бакты – уларзың хәлдәрен аңланы.

Алланың Мусаны сақырыуы

З ¹ Муса қайныһы, мидйән қаһины Итронның* һарықтарын көтә ине. Бер көн ул, көтөуен йырак сүлгә қыуып, Алла тауы Хоревка барып сықты. ² Унда Раббының фәрештәһе уға сәнскәкле қыуак араһынан ялқын булып күренде.

Муса қыуактың ялқынланып яныуын, әммә янып бөтмәуен күрзе.

³ – Барып қарайым әле, – тине ул үзүзенә. – Был ни хикмәт? Нишләп қыуак янып бөтмәй?

⁴ Раббы, Мусаның яқын қилгәнен күреп, қыуак эсенән:

– Муса, Муса! – тип өндәште.

– Әйе, мин, – тине тегеһе.

⁵ Алла:

– Бында яқын қилмә. Аяқ кейемендә сис, сөнки һин башып торған урын – мөкәддәс ер, – тине. Шунан Ул Мусаға:

⁶ – Мин – атаңдың Аллаһы, Ибраһимдың Аллаһы, Исхактың Аллаһы һәм Якуптың Аллаһымын, – тине.

Муса, Аллаға қарарға курқып, битен қапланы.

⁷ Раббы Мусаға:

– Халқымдың Мысырза ни қәзәр яфаланғанын күрзем, қарауылсылар қысырықлауынан иңрәгәндәрен ишеттем! Уларзың ни тиклем интеккәнен беләм. ⁸ Шуға күрә уларзы мысырзарзан котқарырға тип төштәм. Был илдән сығарып, һөт һәм бал ағып ятқан иркен, күркәм ергә – қәңғәнизәр, хиттизәр, әмөризәр, перизизәр, хиууизәр, йевусизәр еренә алып барасакмын. ⁹ Әйе, Исраил халқының аһ-зарзары Миңә килеп етте: уларзың мысырзарзан изелгәндәрен күреп-белеп торам. ¹⁰ Шуға күрә лә, бар! Мин һине фирғәуен янына ебәрәм: халқым исраилдарзы Мысырзан алып сык!

* 2:22 Гершом – йәһүд телендә «унда қилмешәк» тигән мәғәнәлә.

* 3:1 Итро – Реғуилдың икенсе исеме (қарағыз: 2:18).

11 – Фирғәүенгә барып, Исраил халкын Мысырзан алып сығырға мин кем һуң? – тип һораны Муса Алланан.

12 Алла уға:

– Мин һинең менән булырмын. Һине Минең ебәреүемә шундай билдә булыр: халықты Мысырзан сығарғанда ошо тауза Минә ғибәзәт кыласакһығыз, – тине.

13 Муса Аллаға былай тине:

– Бына мин Исраил халкына килермен дә: «Мине һезгә ата-бабаларығыздың Аллаһы ебәрзе», – тиермен. Улар: «Уның исеме кем?» – тип һораһа, нимә тип яуап кайтарырмын?

14 Алла Мусаға былай тине:

– Бар Булыусы Мин. Исраил халкына: «Мине һезгә Мин – Бар Булыусы ебәрзе», – тип әйт.

15 Алла йәнә Мусаға:

– Исраил халкына: «Мине һезгә ата-бабаларығыздың Аллаһы – Ибраһим Аллаһы, Исхак Аллаһы, Якуптың Аллаһы Йәһүә* ебәрзе», – тип әйт. Был Минең мәңгелек исемем. Мине быуындан-быуынға шул исем менән белерзәр. **16** Бар, Исраил аҡһакалдарын йый за уларға тапшыр: Раббы, ата-бабаларығыз Аллаһы – Ибраһим, Исхак, Якуп Аллаһы миңә күренде һәм: «Мин һезгә илтифат иттем. Мысырза башығызға төшкән яфалардың барыһын да күрҙем. **17** Шуға күрә һүз бирәм: һезҙе Мысырза сиккән михнәттәрҙән коткарам; кәнғәнизәр, хиттизәр, әмөризәр, перизизәр, хиууизәр, йевусизәр еренә – һөт менән бал ағып яткан ергә алып барам».

18 Исраил аҡһакалдары һине тыңлар. Улар һинең менән бергә Мысыр батшаһына барыр. Һез уға: «Безгә Раббы – ғивризәр Аллаһы күренде. Инде безгә өс көнлөк юлда ятқан сүлгә барып, Аллабыҙ Раббыға корбан килтерергә рөхсәт ит», – тип әйтерһегеҙ.

19 Әммә беләм, Мысыр батшаһы, әгәр бер көзрәтле кул мәжбүр итмәһә, һезгә китергә рөхсәт бирмәйсәк. **20** Кулымды һонормон да, төрлө хикмәттәр кылып, Мысырҙы язалауым – шунан һуң ул һезҙе ебәрер. **21** Мин шулай итермен: мысырзарза һезгә карата миһырбан тойғоһо уятырмын. Унан буш кул менән китмәһегеҙ. **22** Һәр катын күршеһенән йәки яҡын-тирәлә йәшәгән башка катындарҙан алтын-көмөш әйберзәр, кейем һорап алыр. Һез улдарығыз, кыҙҙарығыз шулар менән бизәрһегеҙ. Мысырзан бай табыш менән китерһегеҙ.

Раббының Мусаға хикмәттәр күрһәтеү көзрәтен биреүе

4 ¹ Муса:

– Әгәр зә улар миңә ышанмаһа, һүҙемдә тыңламаһа, «Раббы һиңә күренмәгән!» – тиһә, миңә нимә эшләрәгә? – тип һораны.

² – Кулыңда нимә? – тип һораны Раббы.

– Таяк, – тип яуапланы Муса.

³ – Уны ергә ташла, – тине Раббы.

Муса таяғын ергә ташлағайны, таяк йыланға әүерелде. Муса куркып каса башланы.

⁴ – Кулыңды һуҙ за койроғонан тот, – тине Раббы.

Муса, кулын һоноп, койроғонан тоткайны, йылан йәнә таякка әйләнде.

⁵ – Быны улар һиңә Раббы, ата-бабаларының Аллаһы – Ибраһим Аллаһы, Исхак Аллаһы, Якуп Аллаһы күренгәнәнә ышанһындар өсөн эшлә, – тине Раббы.

⁶ Шунан Раббы:

– Кулыңды куйыныңа тык, – тине.

Муса кулын куйынына тықты. Кире сығарғайны, кулы махау* ауырыуынан кар һымак ап-аҡ булған.

⁷ – Кулыңды тағы куйыныңа тык, – тине Раббы.

* **3:15** Йәһүә һүҙе 14-се аяттағы Әһйе – «булам» кылымынан яһалған. Йәһүә (Бар Булыусы) һүҙе ғәзәттә Раббы тип тәржемә ителә.

* **4:6** Махау – йоғошло тире ауырыуы.

Муса кабат кулын куйынына тыкты. Кире сығарғайны, кулы йәнәтәненең башка урындары һымак тап-таза ине.

⁸ – Әгәр улар һиңә ышанмаһа, тәүге хикмәткә иғтибар итмәһә, икенсәһенә ышаныр. ⁹ Хатта ошо ике хикмәткә лә ышанмаһалар һәм әйткәндәренә колак һалмаһалар, Нилдан һыу алып ергә түк. Йылға һыуы тупракка тейеү менән канға әйләнер.

¹⁰ Ләкин Муса Раббыға:

– Әй бөйөк Хакимым! Телгә шәп түгел мен мин. Әлек тә телгә оҫталығым юк ине, әле һин мин колоң менән һөйләшкәндә лә килешле итеп һөйләй белмәйем. Мин тотлоғам, һакауымын, – тип ялбарҙы.

¹¹ – Кешегә телде кем бирә? – тине Раббы. – Кем телһеҙ йәки һаңғырау итә? Кем күззәрзе оскор йәки һуқыр итә? Мин, Раббы, түгелме ни? ¹² Инде бар! Һөйләгән сағында Мин һинең янында булырмын; нимә әйтергә кәрәклеген Үзем өйрәтеп торормон.

¹³ – Әй бөйөк Хакимым! – тип ялбарҙы Муса. – Икенсе берәүзе ебәрһәнсе.

¹⁴ Раббының Мусаға асыуы ялқынланып китте.

– Әллә Леви нәселенән булған Һарун һинең ағайың түгелме? Уның телгә шәплеген беләм. Ул инде һине каршыларға сықты, һине күреп, ысын күңелдән шатланыр, – тине Ул. – ¹⁵ Уның менән һөйләш, нимә әйтергә кәрәклеген аңлат. Һөйләгәндә икегезгә лә ярзам итермен, эргәгеззә булырмын, ни эшләргә икәнән өйрәтермен.

¹⁶ Һинең урыныңа халык менән Һарун һөйләшер. Ул һиңә ауыз һымак, ә һин уға Алла һымак булырһығыз. ¹⁷ Был таяғыңды ал: уның менән мөгжизәләр кылырһың.

Мусаның Мысырға әйләнеп кайтыуы

¹⁸ Муса кайныһы Итро янына кайтып: – Рөхсәт ит, мин Мысырға кәрзәштәрәм янына кайтып киләйем, иҫән-һаузармы икән, күрәйем, – тине.

– Бар, иҫән-аман йөрө, – тине Итро.

¹⁹ Мидйән ерендә Раббы Мусаға:

– Бар, Мысырға кайт, һинең йәнәнде кыйырға теләгәндәрзең бөтәһе лә үлеп бөттө, – тине.

²⁰ Муса катыны менән улдарын ишәккә атландырҙы ла, Алла әйткән таяғын кулына алып, Мысырға юлланды.

²¹ – Мысырға әйләнеп кайтҡас, Минәң көзрәтем менән тыузырылған был мөгжизәләрзең бөтәһен дә фирғәуен алдында күрһәт. Ләкин Мин уның йөрөгөнә тиҫкәрелек һалырмын һәм ул халыкка китергә рөхсәт итмәс, – тине Раббы Мусаға. – ²² Шул сағында фирғәуенгә әйтерһең: «Раббы былай ти: Исраил – Минәң улым, Минәң баш балам. ²³ Мин һиңә, улымды Миңә ғибәзәт кылырға ебәр, тинем. Ебәрмәһән, Мин һинең баш балаң булған улыңды үлтерәсәкмен».

²⁴ Улар юлда төнгөлөккә кунырға туктағанда, Раббы, Мусаны осратып, уны үлтермәк булды. ²⁵ Шул сак Сиппора, үткер сакматаш алып, улының енес ағзаһының тиреһен киҫеп алды ла ул тирене Мусаның аяктарына тейзереп:

– Хәзәр инде һин минең кан аша йәрәшелгән кейәүем, – тине.

²⁶ Шунда Раббы Мусаны иҫән-аман калдырҙы. Сиппора: «Сөннәт арқаһында кан аша йәрәшелгән кейәү», – тип өҫтәне.

²⁷ Раббы Һарунға:

– Бар, сүлгә барып, Мусаны каршы ал, – тине.

Һарун юлға сықты. Алла тауы янында Мусаны осратты, уны үбеп сәләмләне.

²⁸ Муса Һарунға үзен ебәргән Раббының һүззәрен еткерзе, ниндәй хикмәттәр кылырға кушканын һөйләп бирзе.

²⁹ Улар барып Исраилдың бөтә аҡһаҡалдарын йыйҙы. ³⁰ Һарун уларға Раббының Мусаға әйткән бөтә һүззәрен түкмәй-сәмәй һөйләп бирзе. Муса иһә бөтә халыктың күз алдында хикмәттәр кылды. ³¹ Халык уға ышанды. Раббының уларҙы хәстәрләүен, ғазаптарын күреүен ишеткәс, эйелеп сәждә кылдылар.

**Муса менән Һарундың фирғәүенгә
қаршы көрәшеуе**

5¹ Бынан һуң Муса менән Һарун, фирғәүенгә барып, былай тине:

– Исраил Аллаһы Раббы һиңә: «Халкымды ебәр – сүлдә Минең өсөн байрам яһаһын!» – тип әйтә.

² Әммә фирғәүен:

– Уны тыңлап, Исраил халкын сығарып ебәрергә, кем һуң ул Раббы? Мин ул Раббыны белмәйем һәм Исраил халкын ебәрмәйем, – тип яуапланы.

³ – Безгә ғивризәр Аллаһы күренде, – тине Муса менән Һарун. – Өс көнлөк юлда ятқан сүлгә барып, Аллабыз Раббыға қорбан килтерергә рөхсәт ит – юкһа ул беззе йә қырғын менән қырып, йә қылыс менән юк итер.

⁴ Әммә Мысыр батшаһы уларға былай тине:

– Муса, Һарун! Ниңә һез халықты эштән айырып йөрөйһөгөз? Эшегеззә булығыз.

⁵ Шунан фирғәүен:

– Карағыз, илдә халқығыз күпме, ә һез уларзы эштән айыраһығыз, – тип өстәнә.

⁶ Шул ук көндә фирғәүен қарап эшләтеүселәргә лә, мәдирзәргә лә:

⁷ – Әлек һез қирбес һуғыр өсөн һалам бирә инегез. Инде бирмәгез – әйзә, һаламды үззәре эзләп тапһын, – тип бойорзо. – ⁸ Ә қирбесте әүәлгә күләмдә һукһындар – кәметмәгез. Юкһа улар ялкауланды, шуға күрә «барып Аллабызға қорбан килтерәбез» тип сүлгә ебәреүемде талап итәләр. ⁹ Күберәк эш бирегез – эшләһендәр, буш һүз тыңлап йөрәмәһендәр.

¹⁰ Фирғәүен янынан сыққас, қарап эшләтеүселәр менән мәдирзәр халыққа барып:

– Фирғәүен бынан ары һезгә һалам бирмәқкә қушты, – тип белдерзеләр. – ¹¹ Һаламды үзегез қайзан табаһығыз, шунан алығыз, қирбесте әлеккәнән кәм һукмағыз.

¹² Шул көндән башлап исраилдар, тотош Мысыр буйлап йөрөп, һалам урынына баһсузан камыл йолқа башланы.

¹³ Қарап эшләтеүселәр иһә:

– Қирбесте көн һайын һаламығыз бар сақтағы күләмдә һуғығыз, – тип талап итте.

¹⁴ Фирғәүендәң қарап эшләтеүселәре Исраил халкынан булған мәдирзәрзә: «Ниңә һез қисә һәм бөгөн көн һайын һуғырға тейешле қирбес һанын әлекке күләмдә һукмайһығыз?» – тип тукмай башланы.

¹⁵ Исраилдарзан булған мәдирзәр фирғәүенгә ялыу итергә китте:

– Ниңә һин без қолдарың менән шулай итәһең? ¹⁶ Без қолдарыңа һалам бирмәйзәр, ә қирбес һуғырға қушалар! Без қолдарыңды тукмайзәр! Былай қыланып, һинең кешеләр үз өстәнә ғәйеп ала, – тинеләр.

¹⁷ Фирғәүен иһә:

– Һез артық ялкауланып киттегез, шуғала: «Әйзә, Раббыға барып қорбан килтерәйек», – тиһегез. ¹⁸ Барығыз, эшләгез! Һезгә һалам бирмәйәсәктәр, ә қирбесте әлек күпме һукқанһығыз, әле лә шул тиклем һуғырға тейешһегез, – тине.

¹⁹ «Көн һайын һуғырға тейешле қирбес һанын кәметмәгез» тигәнде ишеткәс, мәдирзәр индәренә төшкән бәләне аңланы.

²⁰ Фирғәүен янынан сыққас, үззәрен көтөп торған Муса менән Һарунға:

²¹ – Һеззең нимә эшләгәһегеззе Раббы Үзе күрһен, Ул һеззе Үзе хөкөм итһен. Һеззән аркала фирғәүен менән уның хезмәтселәре беззе күрә алмақ булды. Беззе үлтерһендәр өсөн уларзың қулдарына қылыс тотторзоғоз, – тинеләр.

²² Муса қабат Раббыға мөрәжғәт итте:

– Әй бөйөк Һакимым! Ниңә һин был халықты шул тиклем ғзапқа дусар итәһең, ниңә мине бында ебәрзең? ²³ Мин, фирғәүенгә килеп, һинең исемендән телмәр тота башлағандан бирле, ул был халыққа нығырақ қаныға. Һин иһә Үз халқыңды қотқарыр өсөн бер нәмә лә эшләмәһең.

6¹ Раббы Мусаға:

– Һин Минең фирғәүенде нимә эшләткәнәнде күрерһең. Қулымдың қатылығы арқаһында ул Исраил халкын ебәрәсәк.

Кулымдың катылығы аркаһында уларзы үз еренән кыуасак ул.

² Алла Мусаға былай тине:

– Мин – Раббы*. ³ Ибраһимға, Исхакка, Якупка «сикһез көзрәт Әйәһе Алла» исеме менән күрендем, ләкин уларға Үземдең «Раббы» исемем менән асылманым. ⁴ Улар менән килешеү төзөнәм Мин, Кәнгән ерен – улар илгизәр булып ил гизеп йөрөп килеп ултырған ерзе – бирергә һүз нығыттым.

⁵ Әле иһә, Израил халкының Мысыр коллоғо астында иңрәгәнән ишетеп, килешеүемде искә төшөрзөм. ⁶ Шуға күрә Израил халкына әйт:

«Мин – Раббы. Мин һеззе мысырзарзың изеуенән коткарырмын, уларзың коллоғонан азат итермен. Мин Үземдең көзрәтем менән мысырзарға куркыныс язалар ебәрәп, һеззе йолоп алырмын. ⁷ Һез – Минен халкым, ә Мин һеззең Аллағыз булырмын. Шул вакытта белерһегез: һеззе Мысыр изеуенән коткарған Мин Аллағыз Раббымын. ⁸ Мин һеззе Ибраһимға, Исхакка, Якупка бирергә ант иткән ергә алып барырмын, уны һезгә биләмәгә бирермен. Мин – Раббы».

⁹ Муса быларзы Израил халкына еткерзе, ләкин тегеләр тыңларға ла теләмәнә, сөнки, ауыр эштән йонсоп, төшөнкөлөккә бирелгәндәр ине.

¹⁰ Раббы Мусаға былай тине:

¹¹ – Бар, Мысыр батшаһы фирғәүенгә әйт, ул Израил халкына үз еренән китергә рөхсәт итһен.

¹² Әммә Муса:

– Израил халкы тыңламағанды, нисек итеп мине фирғәүен тыңлаһын? Матур итеп һөйләй белмәйем мин, – тип яуапланы.

¹³ Әммә Раббы Муса һәм Һарун менән һөйләшеп, уларға Израил халкына һәм Мысыр батшаһы фирғәүенгә кағылышлы бойороктар бирзе, израилдарзы Мысыр еренән алып сығарға кушты.

Муса менән Һарундың нәсел шәжәрәһе

¹⁴ Бына израилдарзың нәсел башлыктары: Израилдың баш балаһы Рәүвәнден улдары: Ханох, Паллу, Хесрон, Карми. Рәүвән нәселе шуларзан ғибәрәт.

¹⁵ Шимғон улдары: Йемуил, Ямин, Оһад, Яхин, Сохар, Кәнгән иленән алған катынының балаһы Шаул. Уларзан Шимғон нәселе таралды.

¹⁶ Бына нәсел шәжәрәләренә күрә, олоһонан алып кесенәнә тиклем, Леви улдарының исемдәре: Гершон, Кыһаҫ, Мерари. Леви йөз зә утыз ете йыл йәшәнә. ¹⁷ Гершон улдары: үз зат-зәүерзәре менән Ливни һәм Шимғи. ¹⁸ Кыһаҫ улдары: Ғамрам, Ишар, Хеврон, Ғуззиил. Кыһаҫ йөз зә утыз өс йыл йәшәнә. ¹⁹ Мераризың улдары: Махли менән Муши. Былар барыһы ла – Леви нәселдәре.

²⁰ Ғамрам атаһының һенләһе Йохәвәдкә өйләнде. Йохәвәд Ғамрамға ике ул: Һарун менән Мусаны табып бирзе. Ғамрам йөз зә утыз ете йыл йәшәнә.

²¹ Ишар улдары: Корах, Нәфәг, Зихри.

²² Ғуззиилдың улдары: Мишаил, Әлсафан, Сиҫри.

²³ Һарун Ғамминадавтың кызы, Нахшондың һенләһе Әлишевағты катынлыкка алды. Әлишевағ уға Надав, Авиһу, Әлғазар, Иҫамар атлы улдар табып бирзе.

²⁴ Корах улдары: Ассир, Әлкана, Авиасаф. Корах нәселе шуларзан таралды.

²⁵ Һарундың улы Әлғазар Путиилдың бер кызына өйләнде. Уларзың Пинхас исемле улдары тыузы.

Левизәрзәң нәсел башлыктары бына ошолар.

²⁶ Әлегә Һарун менән Мусаға Раббы: «Израил халкын, ғәскәр ише тезеп, Мысырзан сығарығыз!» – тип кушканы. ²⁷ Тап бына ошо Муса менән Һарун: «Израил халкын Мысырзан сығар!» – тип Мысыр батшаһы фирғәүен алдында телмәр тотто.

* 6:2 Карағыз: «Сығыу», 3:13-18.

Раббының Муса менән Һарунға бойорок биреүе

²⁸ Ошонда, Мысыр ерендә, Муса менән һөйләшкән көндө, ²⁹ Раббы Мусаға:

– Мин – Раббы. Мысыр батшаһы фирғәүенгә әйткәндәрәмдең бөтәһен дә еткер, – тине.

³⁰ – Матур һөйләй белмәйем шул, – тине Муса. – Фирғәүен мине тыңлар тиһеңме?

7 ¹ Раббы Мусаға былай тине:

– Кара, Мин һине фирғәүен алдына Алла һымак куйзым, ә ағайың Һарун һинең пәйғәмбәрәң булыр. ² Мин бойорғандарзы һин ағайың Һарунға әйт, ә ул, Исраил халкына үз иленән сығырға рөхсәт итһен өсөн, фирғәүенгә еткерер. ³ Ләкин Мин фирғәүенде тискәреләндерермен һәм Мысыр ерендә бихисап хикмәттәр менән мөгжизәләр кылырмын. ⁴ Тик фирғәүен ул сағында ла һеззе тыңларға теләмәс. Шунан һуң Мин, Үз көҙрәтем менән мысырҙар өстөнә куркыныс язалар ебәрәп, халкым Исраилды, ғәскәр шикелле саф-саф тезеп, Мысыр иленән алып сығырмын. ⁵ Кулымды Мысыр өстөнә һузып, Исраил халкын улар араһынан сығарған сағымда мысырҙар Минең Раббы икәнемде белер.

⁶ Муса менән Һарун Раббы кушканса эшләне. ⁷ Фирғәүен менән һөйләшкәндә, Мусаға – һикһән, Һарунға һикһән өс йәш ине.

Таяктың йыланға әүереләүе

⁸ Раббы Муса менән Һарунға былай тине:

⁹ – Әгәр зә ки фирғәүен һеззән берәй мөгжизә күрһәтеүзе һораһа, Муса, һин Һарунға әйт: таяғын фирғәүен алдына ергә ташлаһын – таяк йыланға әүерелер.

¹⁰ Муса менән Һарун, фирғәүенгә килеп, Раббы кушканса эшләне. Һарун фирғәүендең һәм уның хезмәтселәренең алдында таяғын ергә ташлап ебәргәйне – таяк йыланға әйләнде. ¹¹ Фирғәүен иһә үзенең ақыл әйләрен, сихырсыларын сақырзы. Улар,

был Мысыр сихырсылары, үз тылсымдары менән шуны ук эшләне: ¹² Ергә ташлауға, һәр берәһенең таяғы йыланға әйләнә торзо. Әммә Һарундың таяғы тегеләрҙең таяктарын йотоп бөттө. ¹³ Фирғәүен һаман да карышты. Барыһы ла Раббы әйткәнсә булды – ул Муса менән Һарунды тыңламань.

Һыузың канға әйләнәүе

¹⁴ Раббы Мусаға былай тине:

– Фирғәүендең күңеле йомшармай, халыкты ебәрәүзән баш тарта. ¹⁵ Ирәгә иртәнсәк, фирғәүен йылға буйына барған сакта, уның каршыһына сык. Кулыңда теге йыланға әйләнә торған таяғың булһын. ¹⁶ Фирғәүенгә былай тип әйт: «Фивриҙәр Аллаһы Раббы мине һиңә ебәрәп: „Миңә ғибәзәт кылһындар өсөн халкыма сүлгә сығырға рөхсәт ит“, – тиергә кушканы. Ә һин һаман тыңламайһың. ¹⁷ Шуға күрә Раббы былай ти: „Хәзәр һин Минең Раббы икәнемде белерһең“. Нил һыуына кулымдағы бынау таяк менән һуқһам, һыу канға әйләнер. ¹⁸ Йылғалағы балык үлеп бөтөр, йылға һағыр, Мысыр халкы һыу эсергә ерәнер».

¹⁹ Раббы былай тип дауам итте:

– Һарунға әйт: «Таяғыңды күтәр зә Мысыр һыуҙары – йылғалары, арыктары, күлдәре, һәр төрлө һыу яткылыктары өстөнә һуз», – тигән. Уларҙағы һыу канға әйләнер. Бөтөн Мысыр ерендә – хатта ағас һауыттарза ла, таш һауыттарза ла кан булыр.

²⁰ Муса менән Һарун Раббы кушканса эшләне. Фирғәүен һәм уның хезмәтселәренең күз алдында Һарун таяғы менән Нил һыуына һуқканы – йылғалағы бөтә һыу канға әйләнде. ²¹ Нилдағы балык кырылды, йылға шул хәтле һағыны, Мысыр халкы унан һыу эсә алмаһ булды. Бөтә Мысыр ерендә кан ине. ²² Үззәренең сихыры менән Мысыр сихырсылары ла шуны ук эшләне. Фирғәүен карышыуын белде, Муса менән Һарунды тыңламань. Барыһы ла Раббы әйткәнсә булды. ²³ Фирғәүен боролдо ла һарайына кайтып китте: быға

ла исе китмәне. ²⁴ Мысыр халкы йылға буйында қозок қаза башланы – йылға һыуы эсерлек түгел ине.

²⁵ Раббының йылғаны казалауына ете көн үтеп китте.

Тәлмәрийәндәр

8 ¹ Раббы Мусаға:
– Бар, фирғәүенгә бар за әйт, Раббы былай ти: «Миңә ғибәзәт кылһын өсөн, халкымды ебәр. ² Ебәрмәһәң, бөтә илеңде тәлмәрийән менән тултырам. ³ Йылға-һыу-зарыңда тәлмәрийән мыжғып торор, улар һыузан сығып һарайыңа, йоко бүлмәңә, ятыр-торор урыныңа кереп тулыр, хезмәт-селәреңден, тотош халкыңдың йорт-ерзәрен басыр, мейесегез, икмәк күнәктәрегеҙ тәлмәрийән менән тулыр. ⁴ Улар үзеңә лә, бөтә халқыңа ла, хезмәтселәреңә лә маза бирмәҫ».

⁵ Раббы Мусаға:

– Һарунға әйт, таяғын йылғалар, арыктар, күлдәр өстөнә һуҙһын да тәлмәрийәндәрҙе Мысыр еренә сығарһын, – тине.

⁶ Һарун кулын Мысыр һыузары өстөнә һуҙы ла тәлмәрийәндәр, һыузан сығып, бөтә Мысыр ерен басып алды. ⁷ Сихырсылар за тылсымдары менән шуны эшләне – Мысыр еренә тәлмәрийәндәр ебәрҙе.

⁸ Фирғәүен Муса менән Һарунды сакырып алды ла:

– Раббыға доға кылығыҙ, мине лә, халкымды ла тәлмәрийәндәрҙән арындырһын. Шул сағында Исраил халкын Раббыға корбан килтерергә ебәрермен, – тине.

⁹ – Һинең өсөн, хезмәтселәрең һәм халқың өсөн қасан доға кылырға икәнән үзең әйт. Шунан тәлмәрийәндәр һинең яныңдан һәм һарайыңдан китер, бары тик йылғалағына қалыр, – тине Муса.

¹⁰ – Иртәгә, – тип яуапланы фирғәүен.

– Һин әйткәнсә булыр. Шул сакта Аллабыҙ Раббының тиңе юклығын белерһең, – тине Муса. – ¹¹ Тәлмәрийәндәр һинән, һарайыңдан, хезмәтселәреңдән, халқыңдан китер; улар бары тик йылғалағына қалыр.

¹² Муса менән Һарун фирғәүен эргәһенән сықтылар. Муса Раббынан фирғәүенгә ебәргән бөтә тәлмәрийәндәрҙе юк итеуен һорап ялбарҙы. ¹³ Раббы Муса һорағанса эшләне: йорт эстәрендәге, урам буйҙарындағы, баһыу-яландағы тәлмәрийәндәр кырылып бөттө. ¹⁴ Үлгән тәлмәрийәндәрҙе өйөм-өйөм итеп йыйҙылар, ил буйлап һаһык еҫ таралды. ¹⁵ Еңеллек килгәнән күреп, фирғәүен йәнә қарышты: Раббы алдан әйткәнсә, Муса менән Һарунды тыңламань.

Себен-серәкәйзәр

¹⁶ Раббы Мусаға:

– Һарунға әйт, таяғын күтәреп тузанлы ергә һукһын – тотош Мысыр илендәге саң-тузан себен-серәкәйгә әйләнер, – тип бойорҙо.

¹⁷ Муса менән Һарун шулай эшләне: Һарун таяғын күтәреп тузанлы ергә һуғыуы булды – кешеләрҙе, мал-тыуарҙы себен-серәкәй һырып алды. Бөтөн Мысыр ерендә саң-тузан себен-серәкәйгә әйләнде. ¹⁸ Сихырсылар за тылсымдары менән себен-серәкәй кылып қараны – булдыра алмань. Кешеләрҙе лә, мал-тыуарҙы ла себен-серәкәй йонсотто.

¹⁹ – Был Алла эше, – тине сихырсылар фирғәүенгә. Ләкин фирғәүен һаман қарышты, Раббы алдан әйткәнсә, Муса менән Һарунды тыңламань.

Күгәүендәр

²⁰ Раббы Мусаға былай тине:

– Иртәгә иртә таңдан, фирғәүен йылға буйына барған сакта, уның қаршыһына сык та әйт: «Раббы былай тип әйтә, тиген: „Миңә ғибәзәт кылыр өсөн халқыма китергә рөхсәт ит. ²¹ Рөхсәт итмәһәң, үзең лә, хезмәтселәрең лә, халқыңа ла, йорттарыңа ла күгәүендәр юллайым. Бөтә мысырҙарҙың өйөндә, хатта уларҙың аяк астындағы тупракта күгәүен мыжғыр. ²² Ләкин ул көндө халкым йәшәгән Гошен ерен айырып қуясақмын, унда күгәүендәң әсәре лә булмаҫ. Ошонан һин Мин Раббының ул ерзә булғанын белерһең. ²³ Мин Үз халкымды

һинен халкыңдан айырасакмын. Был хикмәт иртәгә булыр».

²⁴Раббы шулай эшләне лә: фирғәуен һарайын, уның хезмәтселәренең йорт-ерен, тотош Мысырҙы кара болот булып күгәуен баҫты: күгәуендән ер иңрәне.

²⁵Фирғәуен Муса менән Һарунды сакырып:

– Барығыҙ, Аллағыҙға корбанды ошо безҙең ерҙә килтерегеҙ, – тине.

²⁶Ләкин Муса:

– Улай итә алмайбыҙ, сөнки Аллабыҙ Раббыға килтергән корбанды мысырҙар ерәнгес тип һанай. Улар ерәнгес тип кабул иткән корбанды күҙ алдарында кылһак, безҙе таш бәрәп үлтермәстәрме? – тип каршы төштө. – ²⁷Без Аллабыҙ Раббыға, Ул әйткәнсә, өс көнлөк юлда яткан сүлгә барып корбан килтерергә тейешбез.

²⁸– Ярай, мин һезгә Аллағыҙ Раббыға сүлгә сығып корбан килтерергә рөхсәт итермен, бары тик йыраҡ китмәгеҙ. Минен өсөн дә доға кылығыҙ, – тине фирғәуен.

²⁹– Һинән сығыу менән Раббынан һорармын, иртәгә үк фирғәуен дә, уның хезмәтселәре лә, тотош Мысыр халқы ла күгәуендән арыныр. Фәкәт фирғәуен алдашыуҙан туктаһын, халықты Раббыға корбан килтерергә ебәрмәй тормаһын, – тине Муса.

³⁰Фирғәуендән сыҡҡас та Муса Раббыға ялбарҙы. ³¹Раббы уның һорағанын үтәне: фирғәуенде, уның хезмәтселәрен, тотош Мысыр халкын күгәуендән коткарҙы. Бер күгәуен дә калманы. ³²Ләкин фирғәуен тискәреләнеүен белде: халықты был юлы ла ебәрмәне.

Малдарҙың үләте

9¹Раббы Мусаға былай тине:

– Фирғәуен янына бар за әйт: «Ғивриҙәр Аллаһы Раббы былай тип әйтә, тиген: „Миңә ғибәзәт кылыр өсөн халкыма китергә рөхсәт ит. ²Әгәр ебәрмәнән, уны һаман тыйып тотһаң, ³һинен яландағы бөтә малыңа – аттарыңа, ишәктәреңә, дөйәләреңә, һыйырҙарыңа, һарык-кәзәңә Раббының

каты кулы төшөр, аяуһыҙ үләт башланыр.

⁴Раббы Исраил халкының малы менән Мысыр халкының малын айырыр; исраилдарҙың бер генә баш малы ла казаланмас».

⁵Раббы тәғәйен ваҡытын да билдәләне: «Быны Мин бөтә илдә иртәгә эшләйем», – тине.

⁶Иртәгәһенә Раббы әйткәнән эшләне, мысырҙарҙың бөтә мал-тыуары кырылып бөттө, Исраил халкының бер генә малы ла казаланманы. ⁷Фирғәуен белешергә ебәрҙе – ысынлап та, Исраил халкының бер генә баш малы ла үлмәгәйне. Ләкин фирғәуен һаман карышты, Исраил халкын ебәрмәне.

Эренле шеш

⁸Раббы Муса менән Һарунға:

– Мейестән берәр ус көл алығыҙ за Муса уны фирғәуендең күҙ алдында һибеп ебәрһен, – тине. – ⁹Бөтөн Мысыр өстөндә саң күтәрелер, кешеләрҙе һәм мал-тыуарҙы эренле шеш баҫыр.

¹⁰Муса менән Һарун, берәр ус көл алып, фирғәуен алдына килеп баҫты. Мусаның көлдө күккә һибәүе булды – кешеләрҙең, мал-тыуарҙың тәнән эренле шеш баҫты.

¹¹Сихырсылар башкаса Муса менән ярыша алмас булды, уларҙың тәне лә, бүтәндәрҙеке шикелле, эренле шеш менән капланғайны.

¹²Әммә Раббы фирғәуенде һаман карыштырҙы һәм фирғәуен уларҙы тыңламаны. Барыһы ла Раббы Мусаға әйткәнсә булды.

Бозлауыҡ

¹³Раббы Мусаға былай тине:

– Иртәгә иртән тор за йәнә фирғәуен алдына барып баҫ та әйт: «Ғивриҙәр Аллаһы Раббы былай тип әйтә, тиген: „Миңә ғибәзәт кылыр өсөн халкыма китергә рөхсәт ит. ¹⁴Был юлы Мин һинен үзәңә, хезмәтселәреңә, тотош халқыңа иң каты язаларымды юллайым – бөтә ер йөзөндә Миңә торошло һис берәүҙең юклығын аңларһың. ¹⁵Әгәр за Мин, кулымды күтәрәп, һиңә һәм халқыңа кырғын ебәрһәм, ер йөзөнән юк булыр инең. ¹⁶Ләкин, һин

Минең көзрәтемде күрһен һәм исемем бөтә ер йөзөндә билдәле булһын өсөн, Мин һине иҫән калдырҙым. ¹⁷ Әле һин һаман да Минең халкымдан өҫтөн кыланаһың, уны ебәрмәй карышаһың. ¹⁸ Белеп тор, Мин иртәгә ошо ваҡытта Мысыр өҫтөнә шундай көслө боз язуырам – ундай боз-борсақтың Мысырға нигез һалынған көндән алып бөгөнгә тиклем күрһенгәне юк. ¹⁹ Көтөү-көтөү малдарыңды ышыҡка куй, яландағы һәр нәмәнде йәшер-тыҡшыр. Асыҡ ерҙә калған, ышыҡка йәшенмәгән һәр нәмә – кеше лә, мал-тыуар за – боз һуғыуҙан харап булыр».

²⁰ Фирғәүендең Раббы һүзенән курккан хезмәтселәре колдарын да, малдарын да ышыҡка йәшерә һалды. ²¹ Раббы һүзенә колак һалмағандар колдарын һәм малдарын яланда калдырҙы.

²² Раббы Мусаға былай тине:

– Кулыңды күккә күтәр – Мысыр еренә боз-борсак убылыр. Тотош Мысыр ерендәге халықты, мал-тыуарҙы, кырзағы үлэндәрҙе боз һуғыр.

²³⁻²⁴ Муса кулындағы таяғын күккә күтәргәйне – Раббы күк күкрәтеп, боз ебәрҙе, ергә йәшен төшөрҙө. Ерҙә, айтерһен дә, йәшенле ут кабынды, бөтә Мысыр бары тик ут менән бозған торҙо; ундай көслө бозҙо Мысыр халкының бер ҡасан да күргәне юк ине. ²⁵ Бөтөн Мысыр ерендә боз-борсак яланда калған бар тереклекте – кешене лә, мал-тыуарҙы ла, үләнде лә – аяманы, хатта ағастарҙы һындырып бөттө. ²⁶ Бары тик Исраил халкы йәшәгән Гошен ерендә генә боз яуманы.

²⁷ Фирғәүен, Муса менән Һарунды сакырып, уларға:

– Был юлы гонаһ миндә булды. Раббы һаҡлы, мин үзем дә, халкым да ғәйеплебез, – тине. – ²⁸ Раббыға ялбарығыҙ: аяуһыҙ был йәшен, боз-борсак туктаһын. Мин һеҙҙе ебәрәм, тотмайым, китегез!

²⁹ – Каланан сығып, кулдарымды Раббыға табан күтәреү менән, йәшен туктар, боз яумаҫ булыр. Шулар сак ерҙең Раббыныҡы булғанын белерһен. ³⁰ Ләкин үҙеңдә

дә, хезмәтселәреңдә дә Раббы Алланан әле лә куркмағанығыҙҙы беләм, – тине уға Муса.

³¹ Етен менән арпаны боз һукты, сөнки арпа башакланып, етен сәскә атып ултыра ине. ³² Бойҙай менән борай, һуңыраҡ өлгөргөнгә күрә, зыян күрмәне.

³³ Муса, фирғәүен янынан китеп, каланан сықты ла кулдарын Раббыға табан һондо – күк күкрәү менән боз яуыуы туктаны, ямғыр тынды. ³⁴ Фирғәүен ямғыр менән бозҙоң яуыуҙан туктағанын, күк күкрәмәгәнән күрҙе лә йәнә гонаһлы эшенә тотондо – үзе лә, хезмәтселәре лә йәнә карышты. ³⁵ Һаман ныкышты фирғәүен, Исраил халкын ебәрмәне. Бөтәһе лә Раббы Муса аша алдан әйткәнсә булды.

Саранча

10 ¹ Раббы Мусаға былай тине:
– Фирғәүен янына бар. Мин уны һәм уның хезмәтселәрен тиҫкәрләндерҙем. Быны Мин улар араһында хикмәттәремдә күрһәтәр өсөн, ² һәм һин һуңынан үҙеңдән балаларыңа, ейәндәреңә Минең мысырҙарға ҡарата ҡаты мөгәмәләм, күрһәткән хикмәттәрем хақында һөйләй алһын өсөн эшләнем. Һеҙ Минең Раббы булуымыңды белерһегеҙ.

³ Муса менән Һарун, фирғәүен янына килеп былай тине:

– Гивриҙәр Аллаһы Раббы: «Һин Миңә буйһоноуҙан тағы күпме баш тартмаксы булаһың? Халкымды ебәр, Миңә ғибәҙәт кылһыңдар. ⁴ Әгәр халкыма китергә рөхсәт итмәһән, иртәгә биләмәңә саранча күндәрәм. ⁵ Ер бите күрһәнмәҫ булыр, бозған һуң имен калған үлән-фәләнде, яланда үскән бөтә ағас-кыуақты ашап-кимереп бөтөрөр ул. ⁶ Һарайыңа, хезмәтселәреңдәң өйҙәрәнә, барлык Мысыр кешеләреңдәң йорт-еренә килеп тулыр; быға тиклем ошо ерҙә гүмер һөргән ата-бабаларыңдың бындай хәлдә күргәне булмаған», – тип әйтә.

Шунан Муса боролдо ла фирғәүен янынан сығып китте.

⁷ Шул сак хезмәтселәре фирғәүенгә:
– Был әзәмдән тағы күпме ыза сигергә? – тинеләр. – Ебәр һин уларзы, әйзә, үз Аллалары Раббыға ғибәзәт кылһындар. Мысырзың һәләкәт сигендә икәнән күрмәйһеңме ни?

⁸ Муса менән Һарунды фирғәүен кабат үз янына сакыртып:

– Барығыз, Аллағыз Раббыға ғибәзәтегеззе кылығыз, тик кемдәр барғанын әйтегез, – тине.

⁹ – Барыбыз за барабыз: йәштәрзе лә, карттарзы ла, уландарзы, кыз-кыркынды, кәзә-һарыкты, үгез-һыйырзы ла калдырмайбыз, сөнки Раббы хөрмәтенә байрам итергә тейешбез, – тип яуапланы Муса.

¹⁰ – Шулай итеп, мин һезгә катындарығыз һәм бала-сағағыз менән китергә рөхсәт итергә тейешменме? Әйзә Раббы һезгә ярзам булһын! – тине фирғәүен. – Ниәтегеззең якшынан түгел икәнә күренеп тора. ¹¹ Улай булмай! Ирзәр генә китегеззә Раббыға ғибәзәт кылығыз. Һез бит шуны теләй инегез.

Шунан Муса менән Һарунды фирғәүен эргәһенән кыуып сығарзылар.

¹² Раббы Мусаға былай тине:

– Кулыңды Мысыр ере өстөнә һуз, әйзә, саранча тубы ябырылып, боззан имен калған бар үләнде ашап бөтһөн.

¹³ Муса таяғын Мысыр ере өстөнә күтәрзе. Раббы был ергә көнсығыш елен ебәрзе. Ел көнө буйы, төнө буйы исте лә таңға табан саранча тубын алып килде. ¹⁴ Тотош Мысыр ерен саранча басты, энә төртөр урын калманы: быға тиклем дә, бынан һуң да шул хәтле саранчаның булғаны булманы һәм булмаз та. ¹⁵ Ер бите кап-караға әйләнде, саранча боз-борсактан имен калған бар үләнде, бар ағас емешен һыпырып ашап бөттө, ағаста япрак, бөтә Мысыр ерендә үлән әсәре калманы.

¹⁶ Фирғәүен Муса менән Һарунды сакыр-та һалып алды ла былай тине:

– Аллағыз Раббы алдында ла, һеззең алда ла гонаһ кылдым. ¹⁷ Зинһар, мине был юлы

ла ярлыкағыз: Аллағыз Раббыға ялбарығыз, минән был афәтте алһын.

¹⁸ Муса, фирғәүен янынан сығып, Раббыға ялбарзы. ¹⁹ Раббы каршы яктан, көнбайыштан бик көслө ел ебәрзе, саранчаны кубарып алып китеп, Камышлы диңгезгә батырзы: бөтә Мысыр ерендә бер саранча ла калманы.

²⁰ Ләкин Раббы фирғәүендең йөрәген туң итте, шуға күрә ул һаман карышты – Исраил халкына китергә рөхсәт бирмәне.

Дәм караңғылык

²¹ Раббы Мусаға:

– Кулыңды күккә күтәр, – тине. – Шул сак бөтә Мысыр ерен караңғылык каплар, күзгә төртһөн, күренмәслек булыр.

²² Муса кулын күккә күтәрзе – өс көнгә тотош Мысыр еренә куйы караңғылык ятты. ²³ Кеше бер-береһен күрмәс, өс көн буйы өйзәренән сыкмаз булды. Исраилдар йәшәгән ерзә иһә яп-якты ине.

²⁴ Фирғәүен Мусаны сакырып алды ла былай тине:

– Барығыз, Раббығызға ғибәзәт кылығыз. Әйзә, бала-сағағыз үзегез менән барһын, бары тик малығыз – эреһе лә, вағы ла – бында калһын.

²⁵ Муса иһә:

– Аллабыз Раббыға корбан килтереү, тотош яндырыу корбаны тәкдим итеү өсөн һин беззе көтөү менән ебәрергә тейешһен, – тип яуапланы. – ²⁶ Бер тояк та калмаз, беззең менән бөтә көтөү барыр: Аллабыз Раббыға ғибәзәт кылуу өсөн корбан малын тейешле урынға барып еткәс кенә һайлап алабыз. Унда барып етмәйһенсә, Раббыға һиндәй корбан кәрәген белеп булмай.

²⁷ Ләкин Раббы фирғәүендең күңлен катырзы. Шуға күрә фирғәүен исраилдарға китергә рөхсәт итмәскә булды. ²⁸ Фирғәүен Мусаға былай тине:

– Кит бынан, кабат күземә күренеп йөрәмә: килеп күренһән – үлерһән.

²⁹ – Әйткәнәңсә булыр, башкаса күзеңә күренмәм, – тип яуап кайтарзы Муса.

**Беренсе булып тыуған
ир балаларзың үлеме**

11 ¹Раббы Мусаға:
– Мин фирғәүенгә һәм Мысырға
яңы каза күндерәм. Бынан һуң ул һеззе
бынан ебәрер. Ебәреү генә түгел, кыуып
сығарыр, – тине. – ²Ә һин халыкка әйт,
ирзәр зә, катындар за күршеләренән ал-
тын-көмөш әйберзәр һорап алһын.

³Раббы мысырзарзың күңелендә Исраил
халкына карата миһырбан тойғоһо уятты.
Ә Мусаның үзен Мысырза фирғәүенден
ярандары ла, халкы ла бөйөк ир-узаман
тип һанай ине.

⁴Муса фирғәүенгә:

– Раббы былай ти: «Төн уртаһында Мы-
сыр буйлап үтермен. ⁵Был илдә тәхеттә ул-
тырған фирғәүен улынан алып, тирмәндәге
колиәнең улына тиклем һәр мысырзың баш
ир балаһы вафат булыр. Хатта мал-ты-
уарзың да тәүге түле үлер. ⁶Бөтә Мысыр
ерендә инрәү торор. Ундай инрәүзәң быға
тиклем дә булғаны юк, бынан ары ла булмаҫ.
⁷Ә исраилдарға ла, уларзың мал-тыуары-
на ла хатта бер эт тә өрмәс. Шул сағында
Раббының исраилдар менән мысырзарзы
нисек айырып карағанын күрерһезең», –
тип белдерзе.

⁸– Шунан ошо ярандарың бөтәһе лә ал-
дыма килеп әйелер, – тип тамамлап куйзы
Муса. – «Үзәң дә, һин әйзәгән халык та
тизерәк китһен», – тип ялбарыр. Ана шул
сағында мин китермен.

Муса фирғәүен янынан бик нык асыу-
ланып сығып китте.

⁹Раббы Мусаға: «Фирғәүендә һеззәң һүз-
зәрегеҙгә колак һалмаҫлык иттем. Мысыр
ерендә тағы ла күберәк мөгжизәләр кылыр
өсөн эшләнем Мин быны», – тине.

¹⁰Муса менән Һарун бөтә был мөгжизә-
ләрзе фирғәүен алдында күрһәтте. Ләкин
фирғәүен, Раббы уны тиҫкәреләндергәнә

күрә, һаман карышты, Исраил халкына
Мысырзан китергә рөхсәт итмәне.

Котқарылыу байрамы

12 ¹Мысыр ерендә Раббы Муса менән
Һарунға былай тине:

²– Был ай һеззәң өсөн йылдың тәүге
айы, йыл башы булһын. ³Бөтә Исраил
йәмғиәтенә әйтегеҙ, ошо айзың унын-
сы көнөндә һәр ғайләнең башлығы үз
өйөндәге кешеләр өсөн бер бәрәс алһын.
⁴Ғайлә бер бәрәсте ашап бөтөрлөк түгел
икән, йән башына карап, кемдең күпме
ашауын иҫәпләп, яқын күршеһе менән
уртаклашып алһын. ⁵Был иркәк мал кәм-
селекһез, бер йәшлек һарык йәки кәзә
бәрәсе булырға тейеш. ⁶Уны ошо айзың
ун дүртенсе көнөнә тиклем тотоғоз за,
эңер төшөгә, Исраил йәмғиәтенән булған
һәммәһе уларзы һуйырға ⁷һәм бәрәстен
канын ите ашалаһы өй ишегенең ике яңа-
ғына, кашағаһына һөртөргә тейеш. ⁸Итте
шул уҡ төндө утта курып, сөсө икмәк, әс-
келтем үләндәр кушып ашаһындар. ⁹Был
итте сей көйө йә һыуза бешереп түгел,
башы-тояктары һәм эске ағзалары менән
бергә утта курып ашағыз. ¹⁰Итте иртәнгә
тиклем қалдырмағыз. Артып қалһа, утқа
һалып яндырығыз. ¹¹Уны ошоллай ашағыз:
билегеҙ быуылған, аяғығызға кейелгән
булһын. Таяғығыз қулығызға көйө, юлға
әзер булып, ашығып-қабаланып ашағыз
уны. Был – Раббы хөрмәтенә үткәрелә тор-
ған Котқарылыу байрамының* қорбаны.

¹²Мин ошо төндө Мысыр ерен иңләйем,
беренсе булып тыуған һәр ир-атты һәм
беренсе булып тыуған иркәк малды үлте-
рәм. Мысырзарзың бөтә илаһтарына яза
бирәм. Мин – Раббы. ¹³Өйөгөззәң ишегенә
һөртөлгән қан Минең өсөн билдә булыр:
шул қанды күреп, һеззә ситләтеп үтермен.
Мысырзарзы язалаған сағымда һезгә бер
һиндәй зә зыян теймәс.

* **12:11** Котқарылыу байрамының йәһүд телендәге атамаһы «песах» – «ситләтеп үтеү» тигән мөгәнәләге «песах» һүзәнә окшаған.

¹⁴ Был көн һезҙең өсөн иштәлекле көн булһын: уны быуындан-быуынға Раббының байрамы итеп билдәләгез. Был һезгә – мәңгелек кағизә.

Сөсө икмәк байрамы

¹⁵ Ете көн буйы сөсө икмәк ашағыз. Тәүге көндән үк өйөгөззән әсетке китһен. Ошо ете көн эсендә әсе икмәктән ауыз иткән һәр кем Исраил халқы араһынан кыуылыр.

¹⁶ Беренсе һәм етенсе көндә изге йыйын үткәрелһен. Был ике көндә һис кем бер нәмә лә эшләмәһен, бары тик үзенә ризык кына әзерләргә мөмкин.

¹⁷ Сөсө икмәк байрамы үткәрегеҙ. Нәк ошо көн барсағызһы, ғәскәр ише тезеп, Мысырҙан сығарһым. Был көн быуындан-быуынға байрам ителһен. Был һезгә – мәңгелек кағизә.

¹⁸ Тәүге айһын ун дүртенсе кисенән башлап егерме беренсе кисенә тиклем сөсө икмәк ашағыз. ¹⁹ Ете көн буйы өйөгөззә әсетке булмаһын, был көндәрҙә әсе икмәк ашаған зат, кем генә булһа ла – килмешәкме ул, әллә ерле кешеме – Исраил йәмғиәтенән кыуылыр. ²⁰ Кайза ғына йәшәһегеҙ зә, әсеткеле икмәк түгел, ә сөсө икмәк кенә ашарға тейешһегеҙ.

Тәүге Коткарылыу байрамы

²¹ Муса Исраилдың бөтә аҡһаҡалдарын сақырып алды ла:

– Барығыз, ғаиләләрегеҙ өсөн бәрәс һайлап алығыз за Коткарылыу байрамы хөрмәтенә салығыз, – тине. – ²² Шунан бер бәйләм майағас үләнән һауытка ағызып алынған канға манып, ошо канды ишектен ике яңағына, кашағаһына һөртөгөз. Иртәнгә тиклем бер кем дә өйөнән сыкмаһын. ²³ Раббы мысырҙарҙы казалар өсөн килгәндә ишек кашағаһындағы һәм яңақтарындағы канды күргәс, урап үтер. Йән алыусыға өйөгөзгә инергә һәм үлтерергә юл куймаҫ.

²⁴ Үзегеҙ зә, нәселегеҙ зә ошо күрһәтмәне үтәргә тейеш, был һезгә – мәңгелек кағизә.

²⁵ Раббы һезгә бирергә вәғәзә иткән ергә барып тәйәкләнгәс тә ошо йоланы тотор булығыз. ²⁶ Балаларығыз һеззән: «Был һезҙең өсөн ниндәй йола ул?» – тип һорағанда, ²⁷ һез уларға: «Был – Коткарылыу байрамында Раббыға килтерелә торған қорбан. Сөнки Раббы мысырҙарҙы казалаған сакта исраилдарҙың өйҙәрен ситләтеп үттә. Раббы мысырҙарҙы үлтерҙе, безҙең ғаиләләреҙе коткарып калды», – тип әйттегеҙ.

Шул сак халык тезләнеп сәждә кылды. ²⁸ Шунан таралыштылар за, Раббы Муса менән Һарунға нисек куһна, шулай эшләнеләр.

²⁹ Төн уртаһы етеү менән, Раббы Мысыр ерендәге бөтә баш ир баланы үлтерҙе. Тәхеттә ултырған фирғәүендекен дә, зиндандағы тотқондоқон да калдырманы; мал-тыуарҙың тәүге түлен дә казаланы. ³⁰ Ул төндә фирғәүен дә, хезмәтселәре лә, бөтә Мысыр халқы ла уяңды. Тотош Мысыр ерендә көслә иңрәү торзо: бында үлем инмәгән бер генә өй зә калмағайны.

Мысырҙан китеү

³¹ Шул ук төндә фирғәүен Муса менән Һарунды сақыртып алды ла уларға:

– Барығыз, халкым араһынан китегеҙ! Үзегеҙ зә, бөтә Исраил халқы ла китһен, әйткәнегеҙсә, Раббығызға ғибәҙәт кылығыз. ³² Үзегеҙ һорағанса, мал-тыуарығызһы – эреһен дә, вағын да – алығыз за китегеҙ. Ә миңә фатиха кылығыз.

³³ Мысырҙар исраилдарҙы тизерәк сығып китергә ашықтырҙы; юғиһә һәммәбеҙ зә харап булабыз, тип куркты.

³⁴ Әсетке һалып өлгөрмәгән камырын күтәрәп алды Исраил халқы – икмәк күнәктәрен кейемгә төрөп, иңбаштарына ултыртты. ³⁵ Исраил халқы Муса кушқанса эшләне – мысырҙарҙан алтын-көмөш әйберҙәр, кейем-һалым һорап алды. ³⁶ Раббы мысырҙарҙа Исраил халқына карата миһырбан уятты – улар исраилдар нимә һораһа, шуны бирҙе. Исраил халқы мысырҙарҙы талап китте.

³⁷ Исраил халкы Рағмесес калаһынан Суккоҫка табан юланды. Катын-кыззар менән бала-сағаны иҫәпләмәгәндә, Мысыр-зан алты йөз меңләп йәйәүле ир-ат, ³⁸ улар менән бергә бик күп сит халык, көтөү-көтөү кәзә-һарык, һыйыр малы сықты. ³⁹ Уларға Мысырзан алып сытқан камырзан сөсө икмәк генә бешерергә тура килде, сөнки камыр әсеткеһез ине. Улар бит илдән кыуылып сықты, кабаланып, юлда ашарға ризык әзерләп тә өлгөрмәне.

⁴⁰ Исраил халкы Мысырза дүрт йөз утыз йыл ғүмер итте. ⁴¹ Тап дүрт йөз утыз йыл тулған көндө Раббының бөтә ғәскәре Мысыр еренән сықты. ⁴² Ул төндө Раббы, исраилдарзы Мысырзан сығарыр өсөн, уяу булды. Исраил халкы быуындан-быуынға йыл һайын ошо төндө Раббыға бағышлап уяу булһын.

Котқарылыу байрамы тураһында қағизә

⁴³ Раббы Муса менән Һарунға былай тине: – Бына Котқарылыу байрамы тураһында қағизә: бер генә сит кеше лә Котқарылыу байрамы ризығын ашарға тейеш түгел. ⁴⁴ Әммә һатып алынған қол, сөннәтләнгәндән һуң, уны ашай ала. ⁴⁵ Ә килмешәк тә, ялланып эшләүсә лә уны ашамаһын.

⁴⁶ Котқарылыу байрамы қорбанын бер өй әсендә генә ашағыз, ул иттән бер қиҫәктә лә тышқа сығармағыз һәм бәрәстең һөйәктәрен һындырмағыз. ⁴⁷ Был йоланы бөтә Исраил йәмғиәте үтәргә тейеш. ⁴⁸ Арағызза тәйәкләнгән килмешәк Раббы хөрмәтенә Котқарылыу байрамында катнашырға теләһә, ғаиләһәндәгә һәр бер ир-ат сөннәтләһнен. Шунан һуң ғына ул ерлә исраилдар кеүек һаналыр. Сөннәте булмаған бер кем дә ул итте ашамаһын. ⁴⁹ Үз кешегезгә лә, арағызза йәшәгән килмешәккә лә канун бер.

⁵⁰ Исраил халкы, Раббы Муса менән Һарунға һисек қушһа, шулай эшләне. ⁵¹ Тап ошо көндө Раббы Исраил халкын, ғәскәр ише сафқа тезеп, Мысырзан алып сықты.

Беренсе булып тыуған ир баланы һәм иркәк малды Аллаға бағышлау тураһында

13 ¹ Раббы Мусаға былай тине: ² – Исраилдарзан тыуған беренсе ир баланың һәммәһе лә Миңә бағышланһын. Инә қарынының тәүге иркәк емен – кешеләрзекен дә, мал-тыуарзыкын да – Миңә арна. Улар Минекә.

³ – Мысырзан – қоллоқ йортоһан қоллоқ ошо көндө иҫегеззә тотоғоз, – тине Муса халыққа. – Сөнки был көндө Раббы Үзенең көзрәтлә қулы менән һеззә ул ерзән алып сықты. Ул көндө әсә камырзан бешерелгән икмәк ашамағыз. ⁴ Бөгөн авив айында Мысырзан сығаһығыз.

⁵ Раббы һеззә қәһғәһизәр, һиттизәр, әмәризәр, һиууизәр, йевусизәр иленә, ата-бабаларығызға бирергә ант иткән һөт һәм бал ағып ятқан ергә, алып қилгәс, авив айында бына ошо йоланы үтәгез: ⁶ ете қөн буйы сөсә икмәк ашағыз, етенсә қөнәнә Раббы хөрмәтенә байрам яһағыз. ⁷ Ете қөн буйы сөсә икмәк ашағыз. Арағызза һәм илгеззәң бер генә ерендә лә әсә икмәк һәм әсетке булмаһын. ⁸ Ул көндө һәр кем улына: «Мысырзан қиткән сағымда Раббының минең өсөн эшләгәндәрен хәтеремдә яңыртыр өсөн үтәйем мин был йоланы», – тип аңлатыр.

⁹ Һинең өсөн был байрам қулындағы һәм маңлайындағы билдә һымақ булһын – Раббы қануны теләндән төшмәһен. Сөнки Раббы һине көзрәтлә қулы менән Мысырзан алып сықты. ¹⁰ Был күрһәтмәһә йылдың-йылы, тәғәйән вақытта үтә.

¹¹ Раббы һиңә һәм ата-бабаларыңа ант иткәнсә, қәһғәһизәр еренә алып қилеп, уны һиңә биргәс, ¹² Уға баш ир балаңды бағышларға тейеш булаһың. Мал-тыуарыңдың тәүге түлә лә, әгәр зә ул иркәк булһа, Раббынықы булһын. ¹³ Ишәктең тәүге бызауы өсөн йоломға һарык бәрәсә бир, йолом биргең қилмәй икән – муйынын қайырып һындыр. Һинең беренсә тыуған ир балаң да йолоп алынырға тейеш.

¹⁴ Киләсәктә улың һинән: «Был нимәнә аңлата?» – тип һораһа, былай тип яуап бир: «Раббы беззе Мысырҙан, коллок йортонан көзрәтле кулы менән алып сықты. ¹⁵ Фирғәуен карышып беззе ебәрмәгән сакта, Раббы Мысырҙағы кешеләрҙең беренсе булып тыуған улдарын, мал-тыуарзың тәүге иркәк түлен үлтерзе. Шуға күрә мин мал-тыуарзың тәүге түле булған иркәк малды Раббыға қорбан итәм, бөтә баш ир балалар өсөн йолом түләйем».

¹⁶ Һинәң өсөн был байрам кулыңдағы һәм маңлайыңдағы билдә һымак булһын, сөнки Раббы көзрәтле кулы менән беззе Мысырҙан сығарзы.

***Мысыр ғәскәренән котолоу.
Камышлы диңгез***

¹⁷ Фирғәуен Исраил халкын ебәргәс, Алла, кыска булуға қарамастан, уларзы пелештизәр ере аша үткән юлдан алып китмәнә. Сөнки Ул: «Һуғышырға кәрәклеген күрһә, халык, кире уйлап, Мысырға боролор», – тине. ¹⁸ Шуға ла уларзы урау юлдан, сүл буйлап, Камышлы диңгез тарафына әйзәнә. Исраил халкы Мысырҙан сыққанда һуғышқа әзер булып барзы.

¹⁹ Муса үзе менән Йософтоң һөйәктәрән дә алғайны, сөнки Йософ Исраил халкын: «Алла һезгә мотлак ярҙам итер. Шул сакта бынан үзегез менән минең һөйәктәрәмдә лә алып китегез», – тип ант иттергәйне.

²⁰ Исраилдар, Суккостан юлға сығып, сүл ситендәге Әсамда туплам булып урынлашты.

²¹ Раббы көндөз юл күрһәтер өсөн болот бағанаһы эсендә, төндә иһә юл яктыртыр өсөн ут бағанаһы эсендә уларзың алдынан барзы. Шунлыктан улар көндөз зә, төндә лә туктамай атланы. ²² Көндөз болот бағанаһы, төнөн ут бағанаһы Исраил халкын ташламаны.

14 ¹ Раббы Мусаға былай тине:
² – Исраил халкына әйт: кире боролһондар за Пи-Һахирос янында, Мигдол

менән Камышлы диңгез араһында, Бәғел-Сефон каршыһында, диңгез буйында туплам булып урынлашһындар. ³ Әйзә, фирғәуен, Исраил халкы азашып йөрөй икән, юлдарын сүл быуған, тип уйлаһын. ⁴ Мин фирғәуендә тағы тишкәреләндерермен дә ул артығызған кыуа сығыр. Ул сағында Мин фирғәуендә һәм уның бөтә ғәскәрен еңеп шөһрәтемдә күрһәтермен! Бөтә мысырҙар Минең Раббы икәнәмдә белер!

Исраилдар шулай эшләнә.

⁵ Халыктың қасып китеүе тураһында Мысыр батшаһына хәбәр иткәс, фирғәуен менән уның хезмәтселәре кире уйланы.

– Нимә эшләнәк без? – тине улар. – Колдарыбыз исраилдарзы ебәрзек.

⁶ Фирғәуен яу арбаларын әзерләргә кушты, ғәскәрен сақырзы. ⁷ Ул Мысырҙағы бөтә яу арбаларын да үзе менән алды. Уларзың алты йөзөнөң иң шәп яу арбалары булып, һәр берендә уларзың башлығы ла ултыра ине.

⁸ Раббы Мысыр батшаһы фирғәуендән тишкәрәлеген кузғатты ла теге Исраил халкын кыуа сықты.

Исраил халкы иһә бер нәмәнән дә куркмай атлауын белдә. ⁹ Мысырҙар уларзың арттарынан төштә – фирғәуендән яу арбалары, һыбайлылары һәм тоттош ғәскәре Исраил халкын Пи-Һахирос янында, Бәғел-Сефон каршыһында, диңгез буйында туктаған урында кыуып етте.

¹⁰ Фирғәуен үз ғәскәре менән яқынайғандан-яқынайзы. Бына Исраил халкы Мысыр сиреүенең етеп килгәнән күрзе, куркышынан Раббыға ялбарзы.

¹¹ – Әллә Мысырҙа беззең өсөн зыярат юк инеме? – тинеләр улар Мусаға. – Ошонда, сүлдә баш һалһын тип алып килдәнме һин беззе бында? Нишләттең һин беззе? Ниңә беззе Мысырҙан алып сықтың? ¹² Унда сакта ук һиңә: «Қалдыр беззе, әйзә, мысырҙарға кол булып йәшәй бирәйек», – тип әйткәйнек бит инде. Сүлгә килеп үлгәнсе, Мысырҙа кол булуың хәйерләрәк ине.

¹³ Әммә Муса халыққа:

– Куркмағыз! – тине. – Тик кенә тороғоз, бөгөн Раббының һеззе нисек коткарғанын күрерһегез. Әле күргән мысырзарзы башкаса мәңге күрмәһегез!¹⁴ Тыныс булығыз, Раббы һеззең өсөн һуғышасак.

¹⁵ – Ниңә Миңә ялбараһың? – тине Раббы Мусаға. – Әйт Исраил халкына, алға барһындар.¹⁶ Үзең таяғыңды күтәр зә кулыңды диңгез өстөнә һуз – диңгез икегә ярылыр, Исраил халкы уның төбөнән, коро ерзән барған шикелле, атлап сығыр.

¹⁷ Мин иһә мысырзарзың күңелен катырырмын, кирелектәрәнә барып, һеззе бастырырзар. Шул сағында Мин фирғәүенде һәм уның бөтә ғәскәрен, яу арбаларын һәм һыбайлыларын еңеп, шөһрәтемде күрһәтермен.¹⁸ Фирғәүенде, уның яу арбаларын һәм атлыларын еңеп, шөһрәтемде күрһәткәс, мысырзар белер: Мин – Раббы.

¹⁹ Быға тиклем Исраил халкы алдынан барған Алла фәрештәһе сафтың артына сықты. Болот бағанаһы ла алдан артка күсте.²⁰ Ул, Мысыр ғәскәрен исраилдар сафынан айырып, уларзың араһында торзо. Болот мысырзарға – караңғылык, исраилдарға яктылык бирзе. Шуға ла ул төндә ике саф бер-береһенә яқынайманы.

²¹ Муса кулын диңгез өстөнә һуззы. Төнө буйы Раббы, көслө көнсығыш еле иҫтереп, диңгез һыузарын кыуып айырзы – диңгез төбөндә коро ер күренде.²² Исраил халкы диңгез төбөндәге коро ерзән атланы, һыузар уң яктан да, һул яктан да диуарзай кәртәләнеп торзо.²³ Мысырзар уларзы бастырыуын белде; фирғәүендең бөтә аттары, яу арбалары, һыбайлылары исраилдар артынан диңгез уртаһына инде.²⁴ Таң алдынан Раббы болот һәм ут бағанаһы араһынан Мысыр ғәскәренә күз ташланы һәм уларзы куркыуға һалды.²⁵ Раббы яу арбаларының тәгәрмәстәрен тығылдырзы ла, улары йүнләп әйләнмәне.

– Тизерәк касайык был Исраил халкы янынан! – тине мысырзар. – Раббы улар яғында безгә каршы һуғыша.

²⁶ Раббы Мусаға былай тине:

– Кулыңды диңгез өстөнә һуз – һыузар, кире тартылып, мысырзарзы, уларзың яу арбаларын, һыбайлыларын батырыр.

²⁷ Муса кулын диңгез өстөнә һуззы – таңға табан диңгез һыуы кире урынына кайтты. Мысырзар кире йүгерергә маташты, әммә Раббы уларзы диңгез упкынына олактырзы.

²⁸ Урынына кайткан һыузар Исраил халкын диңгез төбөнән бастырып барған фирғәүен ғәскәрен – яу арбаларын да, һыбайлыларын да тоттош йотто. Уларзың береһе лә иҫән калманы.²⁹ Исраил халкы иһә диңгез төбөндәге коро ерзән атлап сықты: уларзың уң яғынан да, һул яғынан да һыу диуарзай кәртәләнеп торзо.

³⁰ Раббы ул көндө Исраил халкын мысырзар кулынан коткарзы. Исраилдар яр буйында мысырзарзың мәйеттәрен күрзе.³¹ Исраилдар Раббының көзрәте менән мысырзарзың ни хәлгә төшөүен күрзе, шуға күрә Исраил халкын Раббынан куркыу тойғоһо биләп алды. Улар Раббыға ла, Уның коло Мусаға ла тамам инанды.

Коткарылыу йыры

15 ¹ Шул сак Муса һәм Исраил халкы Раббыға ошо данлау йырын йырланы:

«Раббыға дан йырлайым:

Ул бөйөк еңеү қазанды!

Аты менән һыбайлыны
диңгезгә бырғаны.

2 Раббы минең көс-кеүәтем, котолоу әмәлем, сарам!

Ул – Аллам, мин дан йырлайым Уға,
Ата-бабамдың Аллаһы,
зурлайым Уны!

3 Раббы – яугир!

Исеме Уның – Раббы!

4 Фирғәүендең һуғыш арбаларын,
Ғәскәрен диңгезгә ырғыты!

Асыл яугирзәрен Камышлы
диңгезгә батырзы.

5 Упкын уларзың һәммәһен йотто;
Тәрәнлеккә таш һымак киттелә!

6 Йә Раббы! Һинең уң кулың көсө
менән дан қазанды.
Йә Раббы! Һинең уң кулың
дошмандарзың юлын киште.

7 Бөйөк шөһрәтең менән Үзеңә
каршыларзы тар-мар иттең;
Асыу утың уларзы һалам һымак
көйрәтте.

8 Тын өрөүендән һыу үрә торзо,
Тулқындары диуар булып калкты,
Диңгез тәрәнлеге катып калды.

9 „Қыуып етәм, – тип уйланы
дошман, –
Теләгәнемде табышка алам!
Қынымдағы кылысымды һурып,
Һәммәһенең башына етәм, қырам!“

10 Һулышыңды өрзән – диңгез уларзы
капланы:
Қурғаш һымак, тәрән һыузарза
баттылар.

11 Йә Раббы, илаһтар араһында Һинең
кеүек кем бар?
Мөкәддәслегендә олпат, данында
дәһшәтле,
Мөгжизәләр тыузырыусы Һинең
һымак кем бар?

12 Уң кулыңды күтәрәүгә – ер
дошманды йотто.

13 Үзең котқарған халыққа тоғро
мөхәббәтең менән юл
күрһәттең,
Мөкәддәс торлағыңа Көзрәтең
менән алып барзың.

14 Башка кәүемдәр ишетеп быны кан
калтырай!
Пелешеш халкын қуркыу биләп
алды,

15 Эдом башлықтары өрктө-боҫто,
Моавтың юлбашсылары
калтырашты,
Кәнғәнизәрзең кото ботка төштө.

16 Калтыранһындар, коттары ошон,
Һинең халқың үтеп киткәнсе,
Йә Раббы,
Үзеңә алған халқың уҙғансы,

Көзрәтеңдән Һинең улар таштай
катһын.

17 Халқыңды килтереп ултыртырһын
биләмән булған тауыңа,
Төйәкләнер өсөн Үзеңә тип һайлаған
урынға,
Эй бөйөк Һақимым, Үз кулың менән
торғозған Изге торлағыңа.

18 Раббы мәңге, даими батшалык
итер».

19 Фирғәуен аттары, яу арбалары һәм
һыбайлылары менән диңгезгә инеүе бул-
ды, Раббы диңгез һыузарын уларзың өс-
төнә ишеп төшөрзө. Исраил халқы иһә
диңгез уртаһындағы коро ерзән атлап
сықты.

20 Һарундың қыз туғаны пәйғәмбәр
Мирйәм кулына дөңгөр алды, калған ка-
тын-қыззар уға эйәреп дөңгөр қаға, бейей
башланылар.

21 Мирйәм улар алдында ошо йырын
һуззы:

«Раббыға дан йырлайым: Ул бөйөк
енеү қазанды!
Һыбайлыны аты менән диңгезгә
бырғаны».

Әсе һыу

22 Муса Исраил халкын Камышлы диң-
геззән Шур сүленә алып китте. Өс көн буйы
сүл буйлап атланылар, әммә эсергә тамсы
ла һыу тапманылар. 23 Мараға килеп еткәс
тә эсә алманылар – һыу ауызға алғыһыз
әсе ине. Шуның өсөн дә был ер Мара, йәғни
әсе тип атала. 24 Кешеләр: «Без нимә эсә-
йек?» – тип Мусаға дәғүә белдерә башланы.
25 Муса Раббыға ялбарзы. Раббы уға бер
ағас ботағы күрһәтте. Муса шуны һыуға
ташлауы булды – һыу тәмләнде.

Шунда Раббы халыққа қағизә һәм канун
бирзе, уны һынауға дусар итте.

26 Раббы былай тине:

– Әгәр һин, Исраил халқы, Мин, Аллаң
Раббы, әйткәндәрзе тыңлаһаң, Мин хуп
күргәнде генә эшләһәң, бойороқтарыма

колак һалһаң, кағизәләремде үтәһәң, бер касан да һиңә Мысыр халкына ебәргән ише ауырыу-сирзәр күндермәм, сөнки Мин – Раббы, һиңә шифа биреүсе.

²⁷ Артабан Әлимға киттеләр. Унда ун ике шишмә менән етмеш хөрмә ағасы бар ине. Шунда, шишмәләр эргәһендә, туплам булып урынлаштылар.

Майзә менән бүзәнәләр

16 ¹ Исраил йәмғиәте Әлимдан күзғалып китте. Мысырзан сықкандың икенсе айының ун бишенсе көнөндә улар Әлим менән Синай тауы араһында яткан Син сүленә килеп туктаны.

² Бында ла бөтә Исраил йәмғиәте Муса менән Һарунға дөгүә белдерә башланы.

³ – Раббы кулынан Мысырза үлгәнебез якшыраҡ булыр ине, – тине исраилдар. – Унда қазан тулы ит алдында ултырыр, икмәкте лә туйғансы ашар инек. Һез беззе был сүлгә бөтә халықты астан үлтерер өсөн алып килдегез!

⁴ Раббы Мусаға:

– Мин һезгә күктән икмәк язуырымын, кешеләр көн һайын сығып, бер көнгә күпме кәрәк, шул тиклем генә йыйһын, – тине. – Мин иһә уларзы һынаясақмын: кануным буйынса йөшәйзәрме улар, әллә юкмы?

⁵ Ә алтынсы көндә йыйғандарын әзерләй башлагас, ул башка көндәрзәгенән ике тапқырға күберәк булыр.

⁶ Муса менән Һарун Исраил халкына:

– Бөгөн кис һеззе Мысырзан Раббы сығарғанын белерһегез, – тинеләр. – ⁷ Ә иртәнсәк Раббының шөһрәтен күрерһегез, сөнки Ул һеззәң Үзенән зарланғанығыззы ишетте. Ә без шул тиклем кем? Ниңә без икәүгә дөгүә белдерәһегез?

⁸ – Бөгөн кис Раббы һезгә ризыкланырға ит, ә иртәнсәк туйғансы ашарлык икмәк бирер, сөнки Ул Үзенә каршы һукранғанығыззы ишетте, – тине Муса. – Ә без шул тиклем кем? Безгә түгел, Раббыға каршы һүз әйтәһегез һез!

⁹ Муса Һарунға былай тине:

– Бөтә Исраил йәмғиәтенә әйт: Раббы хозурына баһындар, сөнки Раббы уларзың ризаһызлығын ишеткән.

¹⁰ Һарун Исраил йәмғиәте менән һөйләшкән сакта, улар сүл яғына әйләһенеп караны һәм бына болотта Раббының шөһрәте күрөндә.

¹¹ Раббы Мусаға:

¹² – Мин Исраил халкының ризаһызлығын ишеттем. Әйт уларға: кистән ит ашарһығыз, иртәнсәк икмәк менән тукланырһығыз. Шул сағында Минең Раббы – һеззәң Аллағыз икәнемде белерһегез.

¹³ Кисен туплам өстөнә бүзәнәләр осоп килеп тулды, иртәнсәк туплам тирәләй ысык төштө. ¹⁴ Ысык кипкәс, сүл өстөн бәс һымак вак қына ярма кеүек нәмә қаплап алғанын күрзәләр. ¹⁵ Быны күреп, исраилдар бер-берәһенән: «Нимә был?» – тип һораша башланылар.

– Раббы һезгә ризык итеп биргән икмәк был, – тине Муса уларға. – ¹⁶ Раббының һезгә бойороғо шундай: һәр кем ашап бөтөрлөк кенә йыйһын – сатырзағы йән башына берәр һөмерзан артмаһын.

¹⁷ Исраилдар шулай эшләһен: кемдер күберәк, кемдер әзерәк йыйзы, ¹⁸ ләкин үлсәгәндә, күберәк йыйғандың – артығы, азырақ йыйғандың кәме булманы: һәр кем ашап бөтөрлөгөн йыйғайны.

¹⁹ Муса уларға:

– Бер кем дә быны иртәгәгә қалдырмаһын, – тине.

²⁰ Қайһы берәүзәр уны тыңламань, йыйған тәғәмдәренәң бер өләшөн иртәнсәккә қалдырзы, ләкин ул қортлап һаһыны. Муса уларға аһуланды. ²¹ Иртә һайын һәр кем ашап бөтөрлөк кенә йыйзы. Йыйылмай қалғанын көндөз қояш иретеп юкка сығарзы. ²² Аһнаның алтынсы көнөндә икеләтә күберәк, кеше башына икешәр һөмер йыйзылар. Йәмғиәт башлықтары был һақта Мусаға килеп әйткәс, ²³ Муса уларға:

– Быны Раббы шулай қушты: иртәгә – шәмбе, Раббыға бағышланған изге ял көнө. Бөгөн теләгәнсә бешерәгез, теләгәнсә

төшөрөгөз, артканын иртөгөгө калдырығыз, – тине.

²⁴ Муса кушканса, артканын иртөгөгө калдырзылар. Был юлы калдырған тәғәм һасыманы ла, кортламаны ла.

²⁵ – Быны бөгөн ашағыз, – тине Муса, – сөнки Раббының шәмбеһе бөгөн. Был көндө сүлдә ризык таба алмашығыз. ²⁶ Алты көн йыйығыз, ә етенсе көн – шәмбе; ул көндө бер нәмә лә таба алмашығыз.

²⁷ Кайһы берәүзәр азнаның етенсе көнөндә лә йыймак булып сыккайны, бер нәмә лә таба алманы.

²⁸ Раббы Мусаға:

– Касанға кәзәр һез Минең бойороктарымды һәм канундарымды бозорһоғоз? – тине. – ²⁹ Карағыз, Раббы һезгә шәмбе көнөн бирзе. Шуға ла азнаның алтынсы көнөндә һезгә ике көнлөк икмәк ебәрә. Етенсе көндө һәр кем үз өйөндә калһын, бер ергә лә бармаһын.

³⁰ Шул рәүешле, етенсе көндө халык ял итте.

³¹ Израил халкы был тәғәмде майзә* тип атаны. Ул ап-ак, кориандр орлоғона окшаған булып, тәме менән баллы йока көлсәне хәтерләтә ине.

³² Муса былай тине:

– Раббы: «Мысырҙан алып сыккан сакта, сүлдә нимә менән ризыкландырғанымды быуындан-быуынға күрһендәр өсөн, бер һомер майзәне һаклауға һалып куйығыз», – тип бойорзо.

³³ – Бер һауыт алып, уға бер һомер майзә тултыр за, быуындан-быуынға һаклар өсөн, Раббы хозурына ултыртып куй, – тине Муса һарунға.

³⁴ Раббы Мусаға нисек кушһа, һарун шулай эшләне: майзәне Килешеү һандығының алдына куйып һакланы.

³⁵ Израил халкы кырк йыл буйы – кеше йәшәр ергә аяк баһкансы – ошо майзә ме-

нән тукланды. Кәнғән ере сиктәренә килеп еткәнсе улар майзә менән ризыкланды.

³⁶ Бер һомер – эфаның* ундан бер өлөшө.

Каянан сыккан һыу

17 ¹ Раббы бойороғона ярашлы, Израил йәмғиәте, бер урындан икенсе урынға күсә-күсә Син сүле буйлап бара торғас, Рефидимға килеп етте. Бында эсәр һыу юк ине. ² Кешеләр Мусаны ғәйепләй башланы. Унан:

– Безгә эсәр һыу бир, – тип таптырзылар.

– Ниңә һез мине ғәйепләйһегез? – тине Муса. – Ниңә Раббыны һынайһығыз?

³ Әммә халык үлем сигенә етеп һыуһағайны, шуға күрә Мусаны:

– Ниңә һин беззе Мысырҙан алып сыктың? Беззе, бала-сағаны, мал-тыуарзы сарсатып үлтерер өсөнмө? – тип битәрләнеләр.

⁴ Муса, Раббыға ялбарып, былай тине:

– Был халык менән ни эшләргә? Анабына миңә таш бәрә башларҙар.

⁵ – Халкындан алдарак кит, – тине Раббы Мусаға. – Үзең менән Израил халкының бер нисә аһһакалын ал. Кулыңа теге Нил һыуына һуққан таяғыңды тот. ⁶ Мин Хорев тауында бер кая өштөндә һинең алдыңда торормон. Таяк менән каяға һуғыуың булыр, унан һыу урғылып сығыр – әйзә, эшен халык.

Муса Израил аһһакалдарының күз алдында шулай эшләне.

⁷ Был урынды ул Масса* һәм Мерива* тип атаны. Сөнки унда Израил халкы дөгүләшкәйне һәм: «Раббы беззең арабызҙамы, әллә юкмы?» – тип Раббыны һынап карағайны.

Ғәмәлектәрҙе еңеү

⁸ Ғәмәлектәр, Рефидимға килеп, Израил халкына һөжүм итте. ⁹ Муса Йушағка былай тине:

* **16:31** *Майзә* – йәһүд телендә – «ман». Ул «Ман һу?» – «Нимә был?» тигән мәғәнәлә.

* **16:36** *Эфа* – ашлык, ярма, он үлсәү берәмеге, яқынса 22 л.

* **17:7** *Масса* – йәһүд телендә «һынау» тигән мәғәнәлә.

* **17:7** *Мерива* – йәһүд телендә «дөгүләшеү» тигән мәғәнәлә.

– Бер нисә кеше һайлап ал да, барып ғәмәлектәр менән һуғыш. Ә мин иртәгә, Алланың таяғын алып, калкыулык башына менеп басырмын.

¹⁰ Йушағ, Мусаның бойороғо буйынса, ғәмәлектәр менән һуғышҡа инде. Ә Муса, Һарун менән Хурзы эйәртеп, калкыулык башына менеп басты. ¹¹ Муса кулын күтәргән сакта исраилдар өстөнлөк алды, төшөргән сакта ғәмәлектәр еңер булды. ¹² Бына Мусаның кулы арыны. Шуға күрә бер таш алып килеп, Мусаны шунда ултырттылар. Һарун менән Хур икеһе ике яктан уның кулын төшөрмәй терәп торзо. Қояш байығансы Мусаның кулы өскә күтөрелгән көйө булды. ¹³ Йушағ, Ғәмәлек ғәскәрен еңеп, кылыстан үткәрзе.

¹⁴ Раббы Мусаға:

– Быны, истәлек итеп, китапҡа язып куй, – тине. – Йушағтың қолағына төшөр: Мин ғәмәлектәрҙе ер йөзөнән юк итәм – уларҙың исеме лә калмаҫ!

¹⁵ Муса қорбан усағы қорзо һәм уны Йәһүә-Нисси, йәғни «Раббы – миңең байрағым» тип атаны. ¹⁶ Унан: «Раббының тәхетенә қаршы қул һузылғайны, Раббы быуындан-быуынға ғәмәлектәр менән һуғышасак», – тине.

Итроның Мусаға кәңәше

18 ¹ Мусаның қайныһы Мидйән қаһины Итро Алланың Муса һәм уның халқы Исраил өсөн қылғандарын, Раббының Исраил халқын Мысырҙан сығарғанын ишетте. ²⁻³ Қайныһы Итро Мусаның қатыны Сиппораны ике улы менән бергә кире алып килде. Муса быға тиклем қатынын атай йортона қайтарып торғайны. Муса «мин ят ерҙә килмешәк булдым» тип тәүге улын Гершом тип атағайны. ⁴ «Атам Аллаһы ярҙамға килеп, миңе фирғәуән қылысынан қотқарҙы» тип икенсәһенә Әлиғәзәр* тигән исем бирҙе. ⁵ Итро Мусаның қатыны һәм улдары менән бергә сүлдә Алла тауы қар-

шыһына туктаған Муса янына тупламға килде. ⁶ Ул:

– Мин, қайның Итро, қатының һәм ике улың менән һинең яныңа килдем, – тип хәбәр итергә қушып, Мусаға кешеләр ебәрҙе.

⁷ Муса қайныһын қаршы алырға сықты, алдында әйелеп, уны үпте. Улар, бер-береһенән хәл-әхүәл һорашып, сатырға инде. ⁸ Муса Раббының Исраил халқына фирғәуән һәм мысырҙар менән ни қылғанын бәйән итте, сүллек аша юлдың ни тиклем ауыр булғанын, Раббының уларҙы ни рәуешле қотқарғанын һөйләне. ⁹ Итро Раббының Исраил халқына эшләгән яқшылықтары, уларҙы мысырҙар қулынан аралағаны тураһында ишетеп қуянды.

¹⁰ – Һеҙҙе мысырҙарҙың һәм фирғәуәндең қулынан қотқарған Раббы мөбәрәк булһын! – тине Итро. – Халықты мысырҙарҙың иҙеуенән Ул азат иткән! ¹¹ Хәҙер инде мин беләм: Раббы барлық илаһтарҙан өстөнөрәк, Ул быларҙы мысырҙар Исраил халқы менән тәкәббер қыланғанға эшләне.

¹² Мусаның қайныһы Итро Раббыға тотош яндырыу һәм татыулық қорбандары килтерҙе. Һарун менән Исраил ақһақалдары килде – улар Мусаның қайныһы менән бергә Алла хозурында ризықланды.

¹³ Иртәгәһенә Муса халықтың дәғүәләрен хәл итергә ултырҙы. Халық иртәнән кискә тиклем Муса янында аяғөстө басып торзо. ¹⁴ Қайныһы, Мусаның халық менән ни рәуешле эшләгәнен күреп, һорай қуйҙы:

– Ни өсөн һин халық менән шулай мөғәмәлә итәһең? Ни өсөн һин бер үзең хөкөм итәһең, ә бөтә халық әргәндә иртәнән кискә тиклем басып тора?

¹⁵ – Улар миңә Алла ихтыярын ишетергә килә, – тине Муса қайныһына. – ¹⁶ Бер-бер эште хәл итергә кәрәк булһа, миңә киләләр. Мин улар менән һөйләшеп, қарар сығарам, Алланың қағиҙә һәм қанундарын еткерәм.

¹⁷ – Дөрөс эшләмәйһең, – тине қайныһы Мусаға, – ¹⁸ үзең дә йонсойһоң, халқыңды

* 18:4 Әлиғәзәр – йәһүд телендә «Аллам ярҙамсы» тигән мәғәнәлә.

ла ызалатаһың. Был һинең яңғызындың ғына кулынан килә торған эш түгел. ¹⁹Инде һүземә колак һал, һиңә бер кәңәш бирәм. Алла һинең менән булһын! Халык өсөн Алла алдында аралашсы бул, хәлдәрзе Аллаға еткерә бар. ²⁰Уларға Алланың кағизә һәм канундарын өйрәт, бараһы юлдарын күрһәт, кылаһы эш-ғәмәлдәрән күндер. ²¹Ә һин халык араһынан һәләтле, Алланан куржкан, дөрөслөккә хилафлык кылмай торған, һатылмаҫ кешеләрзе һайлап ал да башлык итеп куй: кайһыһын – мең башы, кайһыһын – йөз башы, кайһыһын – илле башы, кайһыһын ун башы ит. ²²Кешеләр араһындағы низағтарзы улар хөкөм итер, мөһим эштәрзе генә һиңә тапшырыр, вак-төйәктәрән үззәре хәл итер. Өстөндән йөк төшөр, йөктө улар һинең менән бергә күтәрешер.

²³ Шулай эшләһәң, Алла ла шулай бойорһа, үзең дә хәл алырһың, халык та үз өйөнә тынысланып кайтыр.

²⁴ Муса кайныһының әйткәндәрән тынланы, бөтәһен дә уныңса эшләне: ²⁵ Исраил халкы араһынан һәләтле кешеләрзе һайлап алып, уларзы мең баштары, йөз баштары, илле баштары, ун баштары итеп куйзы. ²⁶ Халык араһындағы низағтарзы улар хөкөм итте, ауыр эштәрзе Мусаға еткерә барзы, вак-төйәктәрән үззәре хәл итте.

²⁷ Һуңыраҡ Муса кайныһын юлға озатты, тегеһе үз еренә кайтып китте.

Алланың Синай тауында исраилдарға күренеүе

19 ¹ Исраил халкы Мысырҙан сыккандың өсөнсө айында – яңы ай тыуған көндө – Синай сүленә килеп етте. ² Рефидимдан күзгалып китеп, Синай сүленә килеп туктаған Исраил халкы тау каршыһында туплам булып урынлашты.

³ Муса тауға Алла хозурына күтәрелде. Раббы уға тауҙан былай тип өндәште:

– Әйт Якуп нәселенә, Исраил халкына белдер: ⁴ «Мысыр халкына нимәләр кылғанымды, һеҙҙе бөркөт канаттарында ул-

тырткандай яныма алып килгәнемде һеҙ үзегеҙ күрзегеҙ. ⁵ Инде әйткәнемде иғтибар менән тыңлап, Минең менән килешеүзе үтәр булһағыҙ, барса халык араһынан Минең Үз халкым булырһығыҙ. Бөтә ер йөзө Минекә; ⁶ һеҙ иһә Миңә хезмәт иткән каһиндар батшалығы, мөкәддәс халык булырһығыҙ». Ошо һүззәремде Исраил халкына еткер.

⁷ Муса, тауҙан төшөп, халыктың аҡһаҡалдарын сақырып алды ла уларға Раббы кушкандарзың һәммәһен дә һөйләп бирзе. ⁸ Бөтөн халык бер булып, былай тип яуапланы:

– Без Раббы әйткәндең барыһын да үтәр-без.

Муса халыктың яуабын Раббыға еткерзе.

⁹ Раббы Мусаға:

– Һинең менән һөйләшкәнемде халык ишетһен, артабан һиңә ышанысы юғалмаһын өсөн, Мин һиңә куйы болот эсендә килермен, – тине.

Муса халыктың яуабын Раббыға еткергәс, ¹⁰ Раббы Мусаға:

– Бар, халык янына кайтып әйт, – тине. – Бөгөн-иртәгә уларзы изгеләндер. Өс кейемдәрән йыуһындар, ¹¹ иртәнән һуңға әзерләһендәр. Сөнки иртәнән һуң бөтә халыктың күз алдында Раббы Синай тауына төшәсәк. ¹² Кешеләр өсөн, таузы уратып, сик һызығы һыҙ. Әйт, тауға менеүзән һакланһындар, хатта уның итәгенә лә яҡын килмәһендәр. Тауға кағылған һәр кем үлтерелер. ¹³ Тауға кағылған затка иһә кул менән тотонмағыҙ, уны таш бәрәп йә уктан атып үлтерегеҙ. Тауға кағылған йән әйәһе – хайуанмы ул, кешеме – тере калырға тейеш түгел. Озон-озаҡ итеп кысқырткан мөгөз борғо тауышын ишеткәс кенә улар тауға күтәрелә алыр.

¹⁴ Муса тауҙан төштө лә халыкты изгеләндерзе. Кешеләр өс кейемдәрән йыузы.

¹⁵ Муса халыкка былай тине:

– Иртәнән һуңға әзерләнегеҙ, катындарығыҙ менән яҡынлыктан тыйылығыҙ.

¹⁶ Өсөнсө көндө иртә таңдан күк күкрәп, йәшен йәшнәне, тау өҫтөн куйы болот

каплап алды, мөгөз борғоноң кеүәтле тауышы яңғыраны. Тупламдағы бөтә халык куркып калтыранды. ¹⁷ Муса халыкты Алла менән күрешер өсөн тупламдан алып сыкты. Улар тау итәгенә барып туктаны. ¹⁸ Синай тауын тотош төтөн каплағайны, сөнки Раббы уның өстөнә ут эсендә төштө. Таузан мейестән сыккан һымак төтөн бөркөлә, тау бик нык һелкенә ине. ¹⁹ Мөгөз борғоноң тауышы көсәйгәндән-көсәйә барзы. Шул сак Муса Аллаға мөрәжәғәт итте һәм Алла уға күк күкрәтеп яуап бирзе.

²⁰ Раббы Синай тауының түбәһенә төштө лә Мусаны Үзенә, тау башына, сакырзы. Муса тауға артылды. ²¹ Раббы Мусаға:

– Бар, төш тә халыкты искәрт: Раббыны күрергә ашкынып сикте үтмәһендәр, юкһа уларзың күптәре харап булыр. ²² Раббыға якынлашырға йыйынған каһиндар за үзәрән изгеләндерһен; юкһа Раббы уларзы юк итер.

²³ – Халык Синай тауына менергә бәзнат итмәс, – тине Муса Раббыға. – Ёин бит таузы уратып һызык һызырға һәм шул ерзе изге тип иҫәпләргә куштың.

²⁴ Раббы Мусаға:

– Бар, төш тә бында Ёарун менән бергә мен. Ә каһиндар менән халык бында, Раббы янына, менергә укталмаһын, юкһа Раббы уларзы юк итер, – тине.

²⁵ Муса халык янына төштө лә уларға барыһын да һөйләп бирзе.

Ун бойорок

20 ¹ Бына Алланың Исраил халкына әйткән һүзәрзе. Ул былай тине:

² – Ёине Мысыр еренән, коллок йортонан алып сыккан Аллаң Раббы Мин.

³ Минән башка аллаларың булмаһын.

⁴ Үзеңә бер ниндәй зә бот яһама. Юғарыла – күк көмбәзәндә, түбәндә – ер өстөндә йәки ерзән түбән һыуза йәшәгән йән әйләренә окшатып, һын-һүрәттәр яһама.

⁵ Уларға табынып сәждә кылма, сөнки Мин Раббы, һинең Аллаң, көнсәл Алламын, бары тик Үземә генә тоғро булып калыузы талап

итәм. Минән йөз сөйөргән аталарының гонаһы өсөн балаларын өсөнсө-дүртенсе быуынға тиклем язалаясакмын. ⁶ Ә Мине яраткан һәм бойороктарымды үтәгәндәрзең меңенсе быуынына тиклем мөхәббәтемде күрһәтермен.

⁷ Аллаң Раббының исемен тиктомалға телгә алма. Үзенә исемен тиктомалға телгә алыусыларзы Раббы язаһыз калдырмас.

⁸ Шәмбе көнөн хәтерәңдә тот һәм уны изге ит. ⁹ Алты көн буйы бөтә эштәрәңдә башкар, ¹⁰ ә етенсе көн – шәмбе – Аллаң Раббыға бағышланған ял көнө. Был көндө бер кемгә лә эшләргә ярамай – үзең дә, улың да, кызың да, колоң да, колиәң дә, малың да, арағызза йәшәгән килмешәк тә – бер нәмә лә эшләмәгез. ¹¹ Сөнки алты көн эсендә Раббы күктә һәм ерзе, диңгеззе һәм уларзағы бөтә нәмәләрге яратты, ә етенсе көндө ялитте. Шуға ла Раббы, шәмбе көндө мөбәрәк кылып, изге көн буларак айырзы.

¹² Атайың менән әсәйеңдә хөрмәт ит. Шулай эшләһәң, Аллаң Раббы һиңә бирәсәк ерзе гүмерең озон булыр.

¹³ Кеше үлтермә.

¹⁴ Зина кылма.

¹⁵ Урлашма.

¹⁶ Якыныңа каршы ялған шаһитлык кылма.

¹⁷ Якыныңдың өйөн көсәмә, уның катынын да, колон да, колиәһен дә, үгеҙен дә, ишәген дә – бер нәмәһен дә көсәмә.

Исраилдарзың Алланан куркыуы

¹⁸ Бөтөн халык күк күкрәгәнән, ялағай ялтырағанын, мөгөз борғо ғорлағанын, тау төтәгәнән ишетеп-күреп, куркыузан дер калтыраны һәм арткарәк сигенә барзы.

¹⁹ – Безгә һин һөйлә, – тине улар Мусаға, – ә без һине тыңлап торорбоз. Тик Алла беззең менән һөйләшмәһен, юкһа без үлербез.

²⁰ – Куркмағыз, – тине Муса, – Алла һеззе һынар өсөн, һез Уны хөрмәт итеп гонаһ кылмаһын өсөн килде.

²¹ Халык ситтәрәк карап торзо, Муса Алла янына, кара болот эсенә инеп китте.

Корбан усағы тураһындағы канун

²² Раббы Мусаға былай тине:

– Исраил халкына әйт: күктән һеззән менән һөйләшкәнемдә һез үзегез күрзегез.
²³ Шулай булғас, Минәң янға алтындан да, көмөштән дә аллалар яһап куймағыз.
²⁴ Миңә балсыктан корбан усағы эшләгез. Тотош яндырыу корбаны менән татыулық корбаны итеп көтөгегеззән вак һәм эре малды уның өстөндә корбанға килтерегез. Исемемдә хөрмәт итеү өсөн билдәләнгән һәр урында Мин һезгә килермен һәм фатиха кылырмын.
²⁵ Миңә корбан усағын таштан эшләр булһағыз, уны юнылған таштан төзәмәгез; юныу коралы уны бысрак итер.
²⁶ Корбан усағы баһсыҡ менән менерлек булмаһын, юғиһә кейем астындағы яланғас урынығыз күренер.

Колдар тураһындағы канун

21 ¹ Муса, бына һин уларға иглан итергә тейешле канундар:

² Ғивризе кол итеп алаһың икән, ул һиңә алты йыл эшләһен, етенсе йылына уны, йолом түләтмәйсә, иреккә ебәр. ³ Әгәр зә ул бер үзе килһә, бер үзе китһен; әгәр зә индә катыны менән килһә, катыны ла уның менән китһен. ⁴ Әгәр зә кол өйләнмәгән булып, хужаһы уны өйләндерһә, катыны бала таһна, катыны менән балалары хужаныкы булып иһәпләнә; кол бер үзе китһен.

⁵ Әгәр зә кол: «Хужамды, катынымды һәм балаларымды яратам, иреккә сығкым килмәй», – тиһә, ⁶ хужа уны Алла хозурына килтерһен, шунда ишек янына йә ишек янағына терәтеп баһтырһын да колак япрағын без менән тишһен. Шул сакта ул хужаһына ғүмерлеккә кол булып.

⁷ Әгәр зә берәү кызын коллоқка һатһа, кыззы иреккә сығарыу шарты ир-ат колдарзы азат итеү кеүек түгел. ⁸ Әгәр ул кыззың хужаһы уны катын итеп алырға теләп тә, һуңынан күңеле кайһа, кыззы

йолом түләп алырға теләүсегә ул үзенәң ризалығын бирһен, әммә сит халык кешенә һатырға хоқуғы юк, сөнки ул кыз менән ғәзел мөгәмәлә итмәгән һанала. ⁹ Әгәр зә ул кол кыззы улына катынлыкка алған булһа, үзенәң кызы һымак мөгәмәлә итһен. ¹⁰ Әгәр зә хужа үзенә икенсе катын алһа, тәүгеһен ризыктан, кейемдән һәм катынлык хоқуғынан мәхрүм итмәһен. ¹¹ Әгәр зә ире уның өсөн ошо өс нәмәнә эшләмәһә, катыны унан йолом ақсаһы түләмәйсә иреккә сыға ала.

Үлтерәү һәм башка етди еңәйттәр тураһында канун

¹² Әгәр зә берәү икенсе кешенә һуғып үлтерһә, ул үзе лә үлтерелергә тейеш. ¹³ Ләкин кеше берәйһен яңылышыҡ менән үлтерһә һәм быға Алла ихтыяр иткән булһа, үлтергән кеше Мин һезгә билдәләп куясак урынға қасып қотола ала. ¹⁴ Әммә берәйһе икенсе берәүзә белә-күрә мәкер менән үлтерһә, ул кеше хатта Минәң корбан усағым әргәһенән дә алып китеп үлтерелергә тейеш.

¹⁵ Атаһына һәм әсәһенә кул күтәргән һәр кем үлтерелергә тейеш.

¹⁶ Кеше урлап һатқан йәки урланған кешенә йәшереп тотқан һәр кем үлтерелергә тейеш.

¹⁷ Атаһын йәки әсәһен хурлаған һәр кем үлтерелергә тейеш.

¹⁸ Әгәр зә низағ вақытында берәү икенсе берәүзә таш бәрәп йәки йозроқ менән һуғып имгәтһә, тегеһе иһәң калһа, ләкин ятып ауырыһа, ¹⁹ азақтан түшәгенән тороп, таякка таянып, өйзән сығып йөрөй башлаһа, һуққан кеше язаға тарттырылырға тейеш түгел. Фәкәт имгәнгән кешегә эшләй алмаған көндәре өсөн түләһен һәм һауыққанға тиклем уны караһын.

²⁰ Хужа кеше колон йәки колиһән таяк менән тукмап, тегеләр шул урында уның кулынан вафат булһа, үлем өсөн хужаһы яза күрергә тейеш. ²¹ Әгәр зә кол йәки колиә шунан һуң бер-ике көн йәшәһә, яза бирәү кәрәкмәй: кол – хужаның мөлкәте.

²² Ир-ат һуғышкан вақытта ауырлы катынға һуғып, тегеһенең балаһы төшһә, әммә үзенә башка зыян килмәһә, ғәйепле кеше катындың төшкән ауыры өсөн иренен талабы менән хакимдар әйткән күләмдә акса түләргә тейеш. ²³ Катынға ниндәй зыян килтерелһә, шундай ук яуап кайтарылырға тейеш: йәнгә – йән, ²⁴ күзгә – күз, тешкә – теш, кулға – кул, аякка – аяк, ²⁵ тән бешкәнгә – тән бешеу, яраға – яра, имгәнеүгә – имгәнеу.

²⁶ Әгәр зә хужаһы, колон йәки колиәһен тукмап, уларзың күзен зарарлаһа, күзе өсөн уларзы иреккә ебәрһен. ²⁷ Әгәр зә колоноң йәки колиәһенең тешен һуғып һындырһа, теше өсөн уларзы иреккә ебәрһен.

Мал эйәләренең яуаплылығы тураһында

²⁸ Әгәр берәйһенең үгеҙе ир йә катынды һөзөп үлтерһә, үгеҙҙе таш бәрәп үлтерегеҙ, итен ашамағыҙ. Ә үгеҙҙен хужаһы ғәйепле түгел. ²⁹ Әгәр зә үгеҙ элек тә һөзгәк булып, был хакта хужаһы иҫкәртелә килһә, ләкин ул үгеҙен карап йөрөтмәйенсә, тегеһе берәй ир йә катынды үлтерә һөзһә, үгеҙ таш бәрәп үлтерелһен, хужаһы ла үлемгә дусар ителһен. ³⁰ Әгәр зә үгеҙ хужаһына түләү һалһалар, күпме һалынған, шул тиклем түләп, ғүмерен һаклап кала ала. ³¹ Үгеҙ берәйһенең улын йәки кызын һөзөп үлтерһә, ошо ук канун кулланыла. ³² Әгәр зә үгеҙ колдо йәки колиәһенә һөзөп үлтерһә, үгеҙҙен хужаһы колдоң хужаһына утыз шекел көмөш түләргә тейеш, ә үгеҙҙе таш бәрәп үлтереу фарыз.

³³ Әгәр зә берәу һыу сокорон асык калдырһа йәки яңы сокор казып, уны япмай куйһа, унда үгеҙ йәки ишәк төшөп казаланһа, ³⁴ сокор хужаһы мал һакын кайтарырға тейеш, ә үләкһәһен үзенә алһын.

³⁵ Әгәр зә бер үгеҙ икенсе үгеҙҙе һөзөп казалаһа, тере үгеҙҙе һатһындар за һакын бүлешһендәр, зыянланған үгеҙҙе лә уртаклашып алһындар. ³⁶ Үгеҙҙен электән үк һөзгәк булыуы мәғлүм булһа, зыянды

үгеҙен карамаған хужа каплаһын; үгеҙ өсөн үгеҙен бирһен, ә үләкһәһен үзенә алһын.

Мөлкәт тураһындағы канундар

22 ¹ Әгәр зә берәу үгеҙ йә һарык урлап һуйһа йәки һатһа, урынына үгеҙ өсөн биш үгеҙ, һарык өсөн дүрт һарык бирергә тейеш. ²⁻⁴ Бур үзе килтергән зыянды капларға тейеш. Әгәр зә түләрлек хәле булмаһа, уғрылығы өсөн уның үзен коллоқка һатһындар. Әгәр зә урланған мал – үгеҙме ул, ишәкме йәки һарыкмы – урлаусыла тере көйө табылһа, карак бер баш мал урынына икене кайтарһын.

Әгәр зә карак, төн караһын файзаланып, өйгә төшөргә маташкан сакта тотолһа, уны үлтергән кеше ғәйепле түгел. Ләкин был хәл қояш сыккас булһа, үлтергән кеше ғәйепте үзе күтәрер.

⁵ Әгәр зә берәу, малын ебәрәп, кеше баһыуын йәки йөзөм баһсаһын тапатһа, үз баһыуының иң һәйбәт уңышын һәм йөзөм баһсаһының иң яҡшы емешен бирәп, зыянды каплаһын.

⁶ Әгәр зә берәйһе яҡкан ут, сәнскәкле қыуақтарға токанып, өйөлгән иген эскертен, үсеп ултырған ашыҡты йәки тотош баһыуы ялҡын ялмап алһа, зыянды ут яҡкан кеше капларға тейеш.

⁷ Әгәр бер кеше икенсәһенә акса йәки әйбер һакларға бирәп тороп, был әйберзәр уның өйөнән ғәйеп булһа, тотолған осрақта, уғры урланған әйбер һакын икеләтә кайтарырға тейеш. ⁸ Әгәр уғрыны таба алмайҙар икән, әйберҙе һаклауға алып торған йорт хужаһы, кеше әйберенә кул һуҙмауы раһланһын өсөн, Алла хозурына хөкөмгә баһырға тейеш.

⁹ Әгәр ике кеше үгеҙ, ишәк, һарык, кейем-һалым йәки юғалған әйбер тураһында бәхәсләшһә, икеһе лә уны «минекә» тип әйтһә, эш Алла хозурында каралырға тейеш. Алла кемде ғәйепле тип таба, шул ғәйепһезенә әйбер һакын икеләтә арттырып түләргә тейеш.

¹⁰ Әгәр зә берәй кеше икенсәһенә карап торорға тип ишәген, үгезен, һарығын йәки бүтән төрлө малын биреп торһа һәм шул вақыт эсендә мал зыянланһа, имгәнһә йәки бер кем күрмәгәндә уны қыуып алып китһәләр, шәһәзәт қылырға шаһиттар булмаһа, ¹¹ малды қарарға алған әзәм, кеше мөлкәтенә хасланмауын раслап, Раббы хозурында ант итһен. Мал хужаһы иһә антты қабул итергә тейеш. Шулай булғанда был мал өсөн хужаға һақ түләнмәй. ¹² Ләкин мал унан урланған икән, қараған кеше хужаһына зыянды қапларға тейеш. ¹³ Әгәр зә малды йыртқыс талаған булһа, қараған кеше, быны иҫбатлап, малдың қалған емтеген күрһәтһен – шунда зыянланған мал өсөн түләмәс.

¹⁴ Әгәр зә берәу файзаланыу өсөн икенсәһенән мал алып торһа, хужаһы булмағанда теге мал имгәнһә йә зыянланһа, алып торған кеше зыянды қапларға тейеш. ¹⁵ Әгәр зә был хәл хужаһының күз алдында булһа, зыян қаплатылмай, шулай за малды файзаланған өсөн акса түләнгән икән, хужаға башкаса түләнергә тейеш түгел.

Әхлақ тураһында қанун

¹⁶ Әгәр зә берәй ир кеше йәрәшәлмәгән ғиффәтле қыззы алдап, уның менән яқынлык қылһа, ул, қыззың атаһына мәһәр түләп, қызға өйләнергә тейеш. ¹⁷ Әгәр зә қыззың атаһы уны был кешегә бирергә теләмәһә, мәсхәрәләгән ир қыз өсөн ғиффәтле қыззарға тейешле мәһәр аксаһын барыбер түләргә тейеш.

¹⁸ Сихырсы қатынды иҫән қалдырмағыз.

¹⁹ Хайуан менән енси мөнәсәбәткә кергән һәр кеше үлемгә дусар ителһен.

²⁰ Раббынан башка илаһтарға қорбан килтерәүселәр һарам қылынып* юк ителергә тейеш.

²¹ Килмешәкте қысырықлама һәм йәберләмә – үзегез зә Мысыр ерендә килмешәк

булдығыз. ²² Тол қатындарзы, етем-еһерзә йәберләмә. ²³ Әгәр уларзы йәберләһән, улар Миңә ялбарыр һәм Мин уларзың зарзарын мотлак ишетермен. ²⁴ Шул сак асыуым ялқынланып, Мин һеззә қылыс менән юк итермен һәм қатындарығыз – тол, ә балаларығыз етем қалыр.

²⁵ Әгәр Минәң халқымдан берәйһә ярлы булып, һин уға үтәскә акса биреп тораһың икән, риба* алыусы булма, унан риба һорама. ²⁶ Яқыныңдан аманат итеп кейемен алып тораһың икән, қояш байығансы қайтар – ²⁷ башка ябыныр әйбере юк уның. Унһыз нисек йоклаһын ул? Ул Миңә ялбарыр за, уны ишетермен, сөнки Мин мәрхәмәтлемен.

²⁸ Аллаға һүз тейзәрмә, халқыңдың башлығын хурлама.

²⁹ Уңышығыззы һәм шарабығыззы Миңә тәкдим итеүзә кисектермәгез. Беренсе булып тыуған ир балаларығыззы Миңә бирегез. ³⁰ Малға – эреһенә лә, вағына ла – қағыла был: бызаузың йәки бәрәстән тәүгеһә ете көн инәһә менән булһын да һигезенсе көнөнә Миңә бирегез.

³¹ Һез – Минәң Үзәмә һайлап алған халқым, шуға күрә йыртқыс талаған хайуан итен ашамағыз, әттәргә ташлағыз.

Ғәзәллек тураһында қанун

23 ¹ Ялған хәбәр таратма. Хөкөм иткәндә, ялған шаһитлык биреп, яман кешене яклама. ² Наһақ әштә күпселеккә эйәрмә; хөкөм барышында шаһитлык биргәндә, күпселеккә эйәрәп, ғәзәлһезлек қылма. ³ Хөкөм иткәндә ярлығы арлы булғаны өсөн генә өстөнлөк бирмә.

⁴ Дошманыңдың аҙашып йөрөгән үгезән йәки ишәген осраһаң, хужаһына алып барып бирергә тейешһең. ⁵ Үзәңде күрә алмаған кешенең йөк артмақлаған ишәге

* 22:20 *Һарам қылыу* – йәһүд телендә Раббыға бағышлаузы – һарам қылыузы, йәғни тулығынса юк итеүзә аңлата. Шул рәүешле Раббыға бағышланған нәмәнә қулланырға ярамаған, ул тулығынса юк ителергә тейеш булған.

* 22:25 *Риба* – биреп торған әйбер йәки аксанан алынған процент.

йығылғанын күрһән, шул көйө калдырма, хужаһына уны торғозорға ярзам ит.

⁶ Ярлының дәғүһән тикшергәндә, башкаларзы хөкөм иткәндәге кеүек үк, фәзел бул. ⁷ Ялған эштән алыс тор. Ғәйепһеззе һәм хаклыны үлемгә дусар итмә, сөнки Мин ундай яуызлык кылған әзәмде акламайым. ⁸ Ришүәт алма, сөнки ришүәт күзлеләрзе һуқырайта, ғәйепһеззәрзе һәләк итә.

⁹ Килмешәкте йәберләмә. Сит-ят ерзә нисек кыйын икәнән беләһегез – Мысырза үзегез килмешәк булдығыз.

¹⁰ Алты йыл ерең орлок сәс һәм уңыш йый, ¹¹ ә етенсе йылына уны эшкәртмә, ял иттер. Уның емештәрен халкыңдың ярлылары ашаһын, калғаны менән кыр йәнлектәре ризыкланһын. Йөзөм ағастары менән зәйтүн ағастарына қарата ла шуны эшлә.

¹² Алты көн эшлә, етенсе көндә эшләмә, үгең дә, ишәген дә ял итһән, колиәңдең улы ла, килмешәк тә хәл йыйһын. ¹³ Мин әйткәндәрзең бөтәһән дә үтәгеҙ. Бүтән илаһтарзы искә алмағыз: уларзың исеме бер вақытта ла ауызығызған сыкмаһын.

Өс зур байрам

¹⁴ Йыл һайын өс тапқыр Минең хөрмәтемә байрам үткәрегез. ¹⁵ Һезгә кушканымса, авив айының тәғәйән көндәрәндә ете көн сөсә икмәк ашап, Сөсә икмәк байрамын билдәлә. Сөнки ошо айза Мысырзан сыктығыз.

Бер кем дә Минең хозурыма буш кул менән килмәһән.

¹⁶ Үзең сәскән баһыузың тәүге уңышын йыйғас, Урак байрамын үткәр. Йыл азағында, баһыузан бөтә уңышты йыйып алғас, Уңыш йыйыу байрамын үткәр. ¹⁷ Шул рәүешлә, йылына өс тапқыр бөтә ирзәр Хакимығыз Раббы хозурына баһыуға тейеш.

¹⁸ Миңә килтерелгән корбандың канын әсе икмәк менән бергә тәкдим итмә. Байрамда Миңә килтерелгән корбандың майы иртәнсәккә тиклем калмаһын.

¹⁹ Ерең биргән тәүге уңыштың иң якшыһын Аллаң Раббының йортона алып кил. Кәзә бәрәсен инәһенәң һөтөндә бешермә.

Алланың вәғәзәһе һәм күрһәтмәләре

²⁰ Кара, Мин һинең алдан фәрештә ебәрәм, ул һине юлда һахлап йөрөтәр һәм һиңә тип әзерләгән ергә алып барыр. ²¹ Уның әйткәндәрен иғтибар менән тыңла, карыш-лашма. Мин уны Үз исемдән ебәрәм, шуға күрә, башбаштаклығыңды ғәфү итмәс.

²² Әгәр зә һин уны тыңлаһаң һәм әйткәндәремдең һәммәһән дә үтәһәң, Мин дошмандарыңдың дошманы, һиңә қаршыларың қаршыһы булырмын. ²³ Минең фәрештәм алдыңдан барыр һәм һине әмәризәр, хиттизәр, перизизәр, кәңғәнизәр, хиууизәр, йевусизәр еренә килтерер. Мин был халықтарзы юк итермен. ²⁴ Уларзың илаһтарына баш эймә һәм ғибәзәт қылма, был халықтарзың йолалары буйынса эш итмә. Уларзың илаһтарын юк ит һәм табыныу бағаналарын емер. ²⁵ Аллаң Раббыға ғибәзәт қыл – шулай эшләһәң, ашаған икмәгенде һәм эскән һыуыңды фатихалармын, һине ауырыу-сирзәрән аралармын. ²⁶ Шул сакта һин йөшәгән ерзә балаһы төшкән, түлһез қалған бер қатын да булмас. Мин һиңә озон ғүмер бирермен.

²⁷ Мин һинең алдан дәһшәтемде ебәрермен. Юлыңда осаған барса халықтарзы қаушатырмын, бөтә дошмандарыңды һине күрер-күрмәштән қасырға мәжбүр итермен. ²⁸ Һинең алдан траштар ебәрермен, ул хиууизәрзе, кәңғәнизәрзе һәм хиттизәрзе қасырға мәжбүр итер. ²⁹ Ләкин Мин уларзы бер юлы, бер йылда ғына қыуып ебәрмәм, юкһа ер кешәһез қалып, һине кейек-януар баһыр. ³⁰ Мин был халықтарзы әкрәнләп қыуып таратырмын – һин инде, ишәйеп киткәс, тотош илгә хужа булырһың. ³¹ Мин һиңә Камышлы диңгезән алып Евфрат йылғаһына кәзәр йәйелеп ятқан ерзәрзе бирермен, бер яктан ул пелештизәр диңгезе, икенсе яктан сүл менән сикләнер. Был

ерзәге халыктарзың бөтәһен дә кулыңа тапшырырмын, һәм һин уларзы алдындан кыуып ебәрерһен.

³² Уларзың үззәре менән дә, илаһтары менән дә килешеү төзөмә! ³³ Был халыктар һинең ерзә йәшәргә тейеш түгел. Юкһа улар һине Миңә каршы гонаһка этәрер. Уларзың илаһтарына табыныу – һинен өсөн тозақ булыр.

Алланың Израил халкы менән килешеү төзөүе

24 ¹ Раббы Мусаға: – Һин үзең, Һарун, Надав, Авиһу һәм Израилдың етмеш аҡһакалы яныма менегез зә алыстан ғына Миңә сәждә кылығыз, – тине. – ² Миңә фәкәт Муса ғына якынлашһын! Башка берәү зә Раббыға якын килергә тейеш түгел. Халык иһә уның менән тауға менергә тейеш түгел.

³ Муса, халык әргәһенә килеп, Раббының бөтә һүззәре һәм канундары тураһында һөйләп бирзе. Бөтөн халык бер булып:

– Раббы кушкандарзың барыһын да үтәрбез, – тип яуап кайтарзы.

⁴ Муса Раббы канундарын язып куйзы. Иртәгәһенә иртәнсәк тау итәгендә қорбан усағы яһаны һәм Израил ырыузары һаны буйынса ун ике таш бағана ултыртты. ⁵ Унан Муса Израил халкы араһынан йәш егеттәрзе қорбанлык малы алып килергә ебәрзе. Улар Раббыға тотош яндырыу қорбаны тәқдим иттеләр һәм татыулык қорбаны буларак үгеззәр салдылар. ⁶ Муса кандың яртыһын туҫтактарға ағызып алды, қалған канды қорбан усағы өстөнә һирпте. ⁷ Шунан халыкка Килешеү китабына язылғандарзы укып ишеттерзе. Барыһы ла:

– Без Раббы һүзенән сыкмабыз, Уға буйһонорбоз, – тип ышандырзы.

⁸ Муса қорбан қанын халыкка һирпте лә: – Раббы һеззең менән төзөгән килешеүзе раҫлаусы қан был. Уның һүззәре – килешеү шарттары, – тине.

⁹ Шунан Муса, Һарун, Надав, Авиһу һәм Израилдың етмеш аҡһакалы тауға менде ¹⁰ һәм Израил Аллаһын күрзе. Уның аяқ аҫтында аяз күк йөзө һымак зәңгәр якуттай ялтыр баҫмаға окшаған нәмә бар ине.

¹¹ Израил башлыктары Алланы күрзе, әммә Алла уларға кул күтәрмәне. Шунан улар ашанылар, әстеләр.

¹² Раббы Мусаға:

– Минең әргәмә тау башына мен, – тине. – Унда Мин, Үземдең қанун һәм бойороқтарымыды ике тақтаташқа язып, халыкка еткерәү өсөн һиңә бирермен.

¹³ Муса үзенең ярҙамсыһы Йушағ менән бергә юлға сықты һәм Алла тауына күтәрелде. ¹⁴ Аҡһақалдарға иһә:

– Без кире қайтқансы ошонда көтөп тороғоз, – тине. – Һарун менән Хур янығызза қала. Берәйһенең йомошо төшһә, уларға мөрәжәғәт итһен.

¹⁵ Муса тауға менде. Таузы болот қаплап алды. ¹⁶ Раббының шөһрәте Синай тауының өстөнә қунды. Алты көн буйы таузы болот қаплап торзо, ә етенсе көнөнә Раббы болот эсенән Мусаға өндәште. ¹⁷ Раббының шөһрәте Израил халқына тау башында дөрләп янған ут кеүек күренде.

¹⁸ Муса, болот эсенә инеп, тау башына күтәрелде һәм унда қырк көн, қырк төн булды.

Изге сатыр өсөн игәнәләр

25 ¹ Раббы Мусаға былай тине: ² – Израил халқына Минең өсөн игәнә йыйырға куш: кем нимә теләй, шуны бирһен. ³ Һин уларҙан түбәндәге әйберзәрзе ал: алтын, көмөш, бақыр, ⁴ зәңгәр, қарағускыл қызыл һәм ут-қызыл йөн еп, сиратылған нәфис етен еп һәм кәзә дебете, ⁵ қызылға буйлған һәм илөнгән һарык тәкәһе тиреһе, йока итеп эшкәртелгән күн, сәрүәр ағасы, ⁶ майшәм өсөн зәйтүн майы, мәсех майы һәм төтәтәү майы өсөн хуш еҫле матдәләр, ⁷ эфод* менән баш қаһин

* 25:7 Эфод – Раббыға хезмәт иткәндә баш қаһин кейә торған, күкрәкте һәм арқаны қаплап торған өҫ кейеме.

түшлеген бизэр өсөн тирәсәгә кейзереп куя торған оникс һәм башка асыл таштар.

⁸Исраил халкы Минең өсөн Изге торлак корһон, һәм Мин улар араһында төйәкләнермен. ⁹Торлағым Изге сатырзы һәм ундағы бөтә нәмәне Мин һиңә күрһәтәсәк өлгө буйынса эшлә.

Килешеу һандығы

¹⁰Сәрүәр ағасынан бер һандык эшләһендәр: буйы ике терһәк* ярым, иңе һәм бейеклеге терһәк ярым булһын. ¹¹Уны әстән дә, тыштан да саф алтын менән көплә, ситтәрен алтын менән каймала. ¹²Дүрт алтын дүңгәләк койоп, уларзы һандыктың дүрт тояғына беркет: ике дүңгәләк – һандыктың бер яғынан, икәүһе икенсе яғынан булһын. ¹³Сәрүәр ағасынан колғалар эшләп, уларзы алтын менән көплә ¹⁴һәм, һандыкты колғаға ултыртып йөрөтөр өсөн, уларзы һандыктың ике яғындағы дүңгәләктәргә кейзер. ¹⁵Был колғалар һәр сак һандыктың дүңгәләктәренә кейзерелгән булһын – уларзы һурып алырға ярамай. ¹⁶Мин һиңә бирәсәк килешеу тактаташтарын һандык эсенә һал.

¹⁷Һандыкка саф алтындан гонаһтарзан паклау капкасы* яһа. Уның буйы ике терһәк ярым, иңе терһәк ярым булһын. ¹⁸Капкастың ике осона, алтындан сүкеп, ике кируб эшлә. ¹⁹Кирубтарзың береһе – бер, икенсеһе икенсе оста булһын һәм капкас менән бер бөтөндө тәшкил итһен. ²⁰Кирубтарзың канаттары, өскә йәйлеп, һандык капкасын каплап торһон. Улар бер-береһенә йөззәре менән капма-каршы торһон һәм капкас өштөнә караһын. ²¹Һандыктың эсенә Мин һиңә бирәсәк килешеу тактаташтарын һал да капкасын яп. ²²Һинең менән осрашкан сакта Мин ана шунда, һандык капкасы өштөндә, ике кируб араһында булырмын

һәм һинең аша бойороктарымды Исраил халкына еткерермен.

Изге икмәк куя торған өштәл

²³Сәрүәр ағасынан бер өштәл эшлә: буйы ике терһәк, иңе бер терһәк һәм бейеклеге терһәк ярым булһын. ²⁴Уны саф алтын менән көплә һәм сит-ситтәрен алтын менән каймала. ²⁵Ситтәренә ус аяһы* бейеклегендә эргәлек эшлә һәм уны алтын менән каймала. ²⁶Дүрт алтын дүңгәләк яһап, уларзы өштәлдең дүрт мөйөшөнә, аяктары тәңгәленә беркет. ²⁷Дүңгәләктәрзе эргәлек янына урынлаштыр; өштәлде күсереп йөрөтөргә кәрәк булғанда, уларға колға кейзереләсәк. ²⁸Өштәлде күсереп йөрөтөр өсөн колғаларзы сәрүәр ағасынан эшлә лә уларзы алтын менән көплә. ²⁹Өштәлгә куйыр өсөн саф алтындан тәрилкәләр, сеүәтәләр, түкмә корбандар өсөн комғандар һәм кәсәләр эшлә. ³⁰Һәр вақыт Минең хозурыма өштәл өштөнә изге икмәк куй.

Шәмдәл

³¹Саф алтындан сүкеп, шәмдәл эшлә. Уның нигезен, һабағын, кәсәләрен, бөрөләрен һәм таждарын бер бөтөн итеп тоташтыр. ³²Уның бер яғынан – өс, икенсе яғынан – өс, йәмғеһе алты ботак булһын. ³³Алты ботактың һәр береһендә бөрөләре һәм таждары менән баһам сәскәһенә окшаған өсәр кәсә булһын. ³⁴Шәмдәлдең һабында бөрөләре һәм таждары менән баһам сәскәһенә окшаған дүрт кәсә булһын. ³⁵Ике ботак астында бер бөрө, икенсе ике ботак астында бер бөрө, өсөнсә ике ботак астында бер бөрө – шәмдәлдең бөтә алты ботағы астында ла шулай булырға тейеш. ³⁶Кәсәнең бөрөләре лә, ботактар за – шәмдәл менән бер бөтөн: һәммәһе лә саф алтындан сүкелгән булһын.

* 25:10 *Терһәк* – 45 см.

* 25:17 *Гонаһтан паклау капкасы* – йәһүд телендә был һүз «капкас», «гонаһтан паклау урыны» тигәнде лә аңлата ала. Паклану көнөндә баш каһин Иң мөкәддәс урынға халыктың гонаһтары өсөн килтерелгән корбан малының қанын алып ингән һәм шул қанды Килешеу һандығының капкасына һирпкән.

* 25:25 *Ус аяһы* – 7,5 см.

³⁷Ете майшәм эшлэ һәм, шәмдэл алдын яктыртыу өсөн, уларзы шәмдэл өстөнэ куй. ³⁸Филтэ кысқыстар һәм хоҥколар саф алтындан булһын. ³⁹Шәмдэлгэ һәм уның кәрәк-ярағына бер талант* саф алтын то-тон. ⁴⁰Кара уны, барыһын да тап һиңә тауза күрһәтелгән өлгө буйынса эшлэ.

Изге сатыр

26 ¹Изге сатырзы ун шаршаузан эш-лэ. Шаршаузар сиратылған нәфис етендән, зәңгәр, карағускыл кызыл һәм ут-кызыл йөндән һуғылһын һәм уларға оҥта итеп кируб һүрәттәре сигелһен. ²Һәр шаршаузың буйы егерме һигез, иңе дүрт терһәк булһын. Бөтә шаршаузар за бер үлсәмдә булырға тейеш. ³Биш шаршау бергә, бер киҥәккә, калған бишөүһе шулай ук бергә беркетелһен. ⁴Беренсе киҥәктең ситке иңе буйлап зәңгәр элмәктәр, шулай ук икенсе киҥәктең ситке иңе буйлап та шундай ук элмәктәр эшлэ. ⁵Бер киҥәктең ситке иңендә илле, икенсе киҥәктең ситке иңендә тағы ла илле элмәк булырға тейеш: бер элмәк каршыһында – икенсе элмәк. ⁶Алтындан илле каптырма эшлэ. Каптырмалар менән шаршаузарзы беркет тә бер бөтөн итеп йый – Изге сатыр хасил булыр.

⁷Изге сатырзы каплау өсөн кәзә дебетәнән һуғылған ун бер япма эшлэ. ⁸Һәр япманың буйы утыз, иңе дүрт терһәк; ун бере лә бер үлсәмдә булһын. ⁹Шуларзың бишөүһен бергә, тағы алтауһын бергә беркет; алтынсыһын уртаға бүлеп һал – ул ингән ерзә һәленеп торор. ¹⁰Бер киҥәктең ситке иңе буйлап илле элмәк һәм икенсе киҥәктең ситке иңе буйлап илле элмәк эшлэ. ¹¹Илле бакыр каптырма эшлэ, уларзы элмәккә каптыр һәм, бер бөтөн япма килеп сыкһын өсөн, ике киҥәкте бер-береһенә беркет. ¹²Япманың озонлоғонан артып калғаны – ярты иң – Изге сатырзың арткы яғынан асылынып төшһөн. ¹³Япманың

ике яғынан да бер терһәккә артып калған өлөштәре Изге сатырзың ян-яктарын каплап торорға тейеш. ¹⁴Сатыр өсөн йәнә ике кат япма эшлэ: уларзың береһе кызыл төҥкә буялған һарык төкәһе тиреләренән, икенсеһе – тәүгеһенәң өстөндәгеһе – йока итеп эшкәртелгән күндән булһын.

¹⁵Изге сатыр өсөн сәрүәр ағасынан рамдар яһа: ¹⁶Һәр рамдың буйы ун терһәк һәм иңе терһәк ярым булһын. ¹⁷Рамдарзы бер-береһенә беркетер өсөн һәр кайһыһының ике сығынтыһы булһын. Изге сатырзың барлык рамдары ла шул рәүешле эшләнһен. ¹⁸Изге сатырзың көньякка караған яғы өсөн егерме рам ¹⁹һәм улар астына кырк көмөш төп – һәр рам астына икешәр төп, уның һәр сығынтыһына бер төп эшлэ. ²⁰Шулай ук Изге сатырзың икенсе, төньякка караған яғы өсөн дә егерме рам ²¹һәм кырк көмөш төп – һәр береһенәң астына икешәр төп эшлэ. ²²Изге сатырзың арткы, көнбайыш яғы өсөн алты рам, ²³арткы мөйөштәре өсөн – тағы ике рам яһа, ²⁴улар аҥкы яктан икегә айырылған, ә өҥтән (беренсе дүңгәләк торған ерзән) бөтөн булырға тейеш. Бындай рамдар икәү булһын – һәр мөйөштә берәр. ²⁵Был һигез рамға ун алты көмөш төп кәрәк – һәр береһенәң астына икешәр төп.

²⁶Сәрүәр ағасынан Изге сатырзың бер яғы буйлап рамдарзы тоташтырыу өсөн – биш, ²⁷икенсе яғы буйлап биш һәм уның арткы, көнбайыш яғы өсөн биш һайғау әзерлә. ²⁸Уртансы һайғау сатырзың бер башынан икенсе башына тиклем һузылған рамдарзы тоташтырырға тейеш. ²⁹Рамдарзы алтын менән көплә һәм уларға һайғауға нығытыу өсөн алтын дүңгәләктәр беркет тә һайғаузы алтын менән көплә. ³⁰Сатырзы тауза күрһәтелгән өлгө буйынса төзө.

³¹Зәңгәр, карағускыл кызыл һәм уткызыл йөн ептән һәм сиратылған етендән махсус пәрзә һук та оҥта итеп кируб һүрәттәре сик. ³²Уны сәрүәр ағасынан эшләнәп,

* 25:39 Талант – ауырлык үлсәмә, якынса 36 кг.

алтын менән көпләнгән дүрт бағананың алтын ырғактарына эл. Был бағаналар дүрт көмөш төптә торһон. ³³ Пәрзәне сатыр түбәһендәге каптырмаларға эл дә Килешеу һандығын пәрзә эсенә куй. Был пәрзә Мөкәддәс урын менән Иң мөкәддәс урынды айырып торһон. ³⁴ Иң мөкәддәс урындағы Килешеу һандығы өстөнә капкас куй. ³⁵ Пәрзә алдына – изге икмәк өсөн өстәл, өстәл каршыһына шәмдәл куй. Шәмдәл – Изге сатырзың көньякка караған яғында, өстәл төньяғында торорға тейеш.

³⁶ Сатыр ауызын каплап торһон өсөн зәңгәр, карағускыл кызыл һәм ут-кызыл йөндән һәм сиратылған нәфис етендән тукулып, сигелгән бер корма эшлә. ³⁷ Корманы элеу өсөн сәрүәр ағасынан биш бағана эшлә һәм алтын менән көплә. Ырғактары ла алтын булһын. Бағаналар өсөн бакырзан биш төп кой.

Тотош яндырыу қорбаны өсөн усаж

27 ¹ Сәрүәр ағасынан қорбан усағы эшлә. Ул – дүрткел, буйы ла, иңе лә биш, ә бейеклеге өс терһәк булһын. ² Қорбан усағының дүрт мөйөшөнә лә уның менән бер бөтөн итеп дүрт мөгөз эшлә. Қорбан усағының өстөн бакыр менән көплә. ³ Уға көл сығарыу өсөн көршәктәр, көрәктәр, кан һирпеу сәүәтәләре, сәнскеләр һәм һоҗколар яһа. Қорбан усағы өсөн кәрәк-ярактың бөтәһе лә бакырзан булһын. ⁴ Қорбан усағы өсөн селтәрле бакыр рәшәткә яһа һәм уның дүрт мөйөшөнә дүрт бакыр дүңгәләк беркет. ⁵ Рәшәткәне қорбан усағының һыры астына, усақтың уртаһына етеп торорлок итеп нығыт. ⁶ Қорбан усағы өсөн сәрүәр ағасынан қолғалар эшлә һәм уларҙы бакыр менән көплә. ⁷ Қорбан усағын күсереп йөрөтөргә кәрәк булғанда, ошо қолғалар дүңгәләктәргә кейзерелер. ⁸ Қорбан усағын кыуыш эсле итеп тактанан яһа. Ул һиңә тау башында күрһәтелгәнсә эшләнһен.

Изге сатырзың ихатаһы

⁹ Изге сатырзы уратып ихата эшлә. Ихатаның көньяк тарафының озонлоғо йөз терһәк булып, унда сиратылған нәфис етен шаршаузар эленеп торһон. ¹⁰ Шаршаузар өсөн егерме бағана яһалһын, бағаналарзың төптәре бакырзан, ырғактары һәм беркеткестәре көмөштән булһын. ¹¹ Ихатаның төньякка караған яғы ла шулай ук йөз терһәк булһын, был як өсөн дә шаршаузар, егерме бағана һәм егерме бакыр төп яһалһын. Бағаналағы ырғактар һәм беркеткестәр көмөштән булһын. ¹² Ихатаның көнбайыш яғына илле терһәк озонлоғондағы шаршаузар эленһен. Улар өсөн ун бағана менән ун төп эшләт. ¹³ Көнсығыш яктан да ихатаның киңлеге илле терһәк булһын. ¹⁴ Ихата капкаһының бер яғындағы шаршаузар ун биш терһәк озонлокта булып, улар өс төпкә ултыртылған өс бағанаға эленһен; ¹⁵ икенсе яғында ла шаршаузарзың озонлоғо ун биш терһәк булып, улар за өс төпкә куйылған өс бағанаға эленһен. ¹⁶ Ихатаның капкаһы өсөн зәңгәр, карағускыл кызыл һәм ут-кызыл йөндән һәм сиратылған нәфис етендән егерме терһәк озонлоғонда нағыш менән бизәлгән корма һук. Капкала дүрт бағана булһын, улар астына дүрт төп кәрәк. ¹⁷ Ихата әйләнәһендәге бөтә бағаналарзың да беркеткестәре һәм ырғактары көмөштән, ә бағана астындағы төптәр бакырзан булһын. ¹⁸ Ихатаның буйы – йөз, иңе – илле терһәк, сиратылған нәфис етендән һуғылған шаршаузарзың бейеклеге иһә – биш терһәк, бағана өсөн төптәр бакырзан булһын. ¹⁹ Изге сатырзың бөтә кәрәк-ярағы, Изге сатыр қазықтары һәм ихата әйләнәһендәге шаршау қазықтары бакырзан булһын.

Раббы хозурында яныр ут

²⁰ Исраил халқына әмер ит: шәмдәл өсөтөндә гелән майшәм янып торһон өсөн қул менән һығылған таза зәйтүн майы килтерһендәр. ²¹ Һарун менән уның улдары

майшәмдәрзең Раббы хозурында, Осашыу сатырында* һәм Килешеу тактаташтары һалынған һандыкты айырып торған пәрзә алдында кистән иртәнсәккә тиклем яныуын хәстәрләһен. Исраил халкы өсөн был – быуындан-быуынға мәңгелек кағизә.

Каһиндар өсөн кейем

28¹ Ағайың Һарунды, уның улдары Надав, Авиһу, Элғазар һәм Исамарзы исраилдар араһынан яныңа сақырып ал. Улар Минең каһиндарым булһын. ² Ағайың Һарунға мөһабәт һәм күркәм киәфәт бирә торған изге кейемдәр әзерлә. ³ Мин кулдарына осталык һалған тәжрибәлә һөнәр әйәләренә әйт, Миңә бағышланып, каһинлык итә алһын өсөн, Һарунға кейем әзерләһендәр.

⁴ Улар түшлек, эфод, ябынса, бизәкләп тукылған күлдәк, сәллә һәм билғау әзерләһен. Ағайың Һарун менән уның улдары Минең каһиндарым булһын өсөн изге кейем был. ⁵ Осталар алтын, шулай ук зәңгәр, карағускыл кызыл һәм ут-кызыл йөн, сиратылған нәфис етен куланһын.

Эфод

⁶ Эфодты зәңгәр, карағускыл кызыл һәм ут-кызыл йөн ептәргә һәм сиратылған нәфис етенгә алтын ептәр кушып, ошта итеп эшләһендәр. ⁷ Эфодты беркетер өсөн яңынан уға ике яурынса тегелһен. ⁸ Эфодтың билғауы, эфод һымак ук, алтын ептән, зәңгәр, карағускыл кызыл һәм ут-кызыл йөндән, нәзек етендән һуғылырға тейеш; эфод менән ул бер бөтөн булһын.

⁹ Ике оникс алып, уларға Исраил улдарының исемдәрен сүкеп яз. ¹⁰ Уларзың олоһонан башлап, бер ташка – алты, икенсе ташка алты исем язылһын. ¹¹ Был таштарға Исраил улдарының исемдәрен ошта ырыусы мөһөр уйған һымак итеп яз. Был таштар-

зы алтындан бизәкләп эшләнгән тирәсәгә кейзәр зә ¹² эфодтың яурынсаларына беркет: был таштар – Исраил улдары хақында иштәлек. Раббыға Исраил халкын хәтерләтеп торһон өсөн, Һарун уларзың исемдәрен иңдәрендә йөрөтһөн. ¹³ Алтындан ошта итеп тирәсәләр эшлә, ¹⁴ саф алтындан ишеп ике бау яһа һәм уларзы тирәсәләргә беркетеп куй.

Түшлек

¹⁵ Раббы карары өсөн ошта итеп түшлек эшлә. Ул эфод һымак ук алтын ептән, зәңгәр, карағускыл кызыл һәм ут-кызыл йөндән, сиратылған нәфис етендән булһын. ¹⁶ Түшлек ике катланған тукыманан буйы һәм иңе бер карыш* зурлығында дүрткел булһын. ¹⁷ Унда асыл таш һалырлык дүрт рәт оя эшлә. Беренсе рәттә – кызыл якут, хризолит һәм зөбәржәт; ¹⁸ икенсе рәттә – фирүзә, зәңгәр якут һәм алмас; ¹⁹ өсөнсө рәттә – якут, ак акык һәм аметист; ²⁰ дүртенсе рәттә һары якут, оникс һәм йөшмә булып. Уларзың бөтөһен дә алтын тирәсәгә урынлаштыр. ²¹ Исраил улдарының исемдәре язылған ун ике таш булырға тейеш: һәр ташка, мөһөргәгә шикелле, ун ике Исраил ырыуынан берәүһенә исеме сүкеп язылһын.

²² Түшлек өсөн саф алтындан, бау шикелле ишеп, сылбырзар эшлә. ²³ Ике алтын дүңгәләк эшлә һәм, уларзы түшлектән мөйөштәренә беркетеп, ²⁴ ике алтын сылбыр ярзамында ²⁵ ике тирәсәгә тоташтыр, ә әлегә тирәсәләргә алғы яктан эфодтың яурынсаларына беркет.

²⁶ Ике алтын дүңгәләк эшлә лә уларзы эске яктан, эфодка ятып торған еренән, түшлектән ике мөйөшөнә беркет. ²⁷ Тағы ике алтын дүңгәләк эшләп, уларзы алғы яктан яурынсаның түбәнгә осона – йөйгә якын итеп – эфодтың билғауы өстөнән

* 27:21 *Осашыу сатыры* – Изге сатырзың икенсе атаманы. Унда Алла Үзенең халкы менән осраша һәм уларға ихтыярын белдерә.

* 28:16 *Карыш* – 22,5 см.

беркет. ²⁸Түшлектен дүңгәләктәре эфодтың дүңгәләктәре менән зәңгәр бау ярзамында бәйләнгән булһын – эфодтың билғауынан өстәрәк урынлашкан түшлек эфодка бергеп ятып торһон.

²⁹Һарун, мөкәддәс урынға кергән сакта, Израил улдарының исемдәрен Раббы алдында даими хәтерләтеп тороу билгеһе итеп, һәр сак күкрәгендә – түшлектә – йөрөтһөн.

³⁰Карар түшлегенә урим менән туммимды* һал: улар, Раббы хозурына басқан сакта, Һарундың йөрәге өстөндә булһын. Раббы алдында торғанда, Һарун Раббының Израил халкына күрһәтмәләрен һәр сак бына шулай йөрәге өстөндә йөрөтһөн.

Каһиндың башка кейемдәре

³¹Эфод астынан кейә торған ябынса тотошлай зәңгәр тукуманан булһын. ³²Уның уртаһында баштан кейер өсөн уйым булһын. Тукуманың сите тузрамаһын өсөн уйымдың ситтәре яға һымак итеп тегелһен. ³³Зәңгәр, карағускыл кызыл һәм ут-кызыл йөндән анар емеше рәүешендә йоморсалар эшлә һәм уларҙы ябынса итәгенә уратып тек, уларҙың араһына алтын кыңғырауҙар так. ³⁴Был алтын кыңғырауҙар һәм анар емештәре ябынса салғыйының буйынан-буйына сиратлашып барырға тейеш. ³⁵Һарун был кейемдә каһин хезмәтен үтәгәндә кейһен. Ул изге урынға, Раббы хозурына, кергәндә һәм сыҡканда кыңғырауҙарҙың сыңлауы ишетелә торһон, юкһа ул харап буласак.

³⁶Саф алтынды табаклап сәскә рәүешендә йәй зә уға: «Раббыға бағышланған» тигән һүзәрҙе мөһөрҙәге шикелле сүкеп яҙ. ³⁷Уны сәллә өстөнән зәңгәр бау менән беркетеп куй. ³⁸Израил халкы Раббыға бағышлап изге корбан-сазакалар килтергәндә ғәйеп-хаталар ебәрһә, Һарун уларҙы

үз өстөнә алып. Был алтын табакса гелән Һарундың маңлайында булырға тейеш. Шул сағында был корбан-сазакаларҙы Раббы кабул итер.

³⁹Һарун өсөн нәфис етендән күлдәк тек, нәфис етендән сәллә эшлә һәм бизәкле билғау һук.

⁴⁰Һарун улдарына ла күлдәк, билғау һәм баштарына бәй әзерлә. Был уларға мөһабәтлек һәм күркәмлек өстәр.

⁴¹Ағайың Һарунға һәм уның улдарына ошо кейемдәрҙе кейҙер. Һарунды һәм уның улдарын зәйтүн майы менән мәсехлә*, уларҙы изгеләндереп, каһинлыкка бағышла һәм улар Минең каһиндарым булып. ⁴²Билдән тезгә тиклем каплап торорлоҡ итеп етендән эске ыштан тектер. ⁴³Осрашыу сатырына ингән йәки мөкәддәс урында каһин хезмәтен үтәп корбан усағына якынайған сакта, Һарун һәм улдары ошо ыштанدى кейһен. Юкһа улар ғәйепле булып һәм үлемгә дусар ителер. Был – Һарун һәм уның нәсәлдәре өсөн мәңгелек кағизә.

Каһинлыкка бағышлау

29 ¹Минең каһиндарым булһындар өсөн, Һарун менән улдарын бына ни рәүешле изгеләндерергә тейешһен.

Бөтә ағзалары теүәл бер башмак менән ике һарык тәкәһе ал. ²Сөсө икмәк, зәйтүн майына басылған күмәс, зәйтүн майы һөр-төлгән йока ғына сөсө көлсәләр ал – улар бөтәһе лә иң яҡшы бойҙай ононан бешерелһен. ³Уларҙы бер кәрзингә һал да үгез һәм ике һарык менән бергә Миңә алып кил.

⁴Һарунды улдары менән Осрашыу сатыры ауызына килтер зә уларҙы һыу менән йыуындыр. ⁵Һарунға кейемдәрен – күлдәген, эфод астына ябынсаһын, эфодын һәм түшлеген кейҙер. Билән эфод билғауы менән быу. ⁶Һарундың башына сәллә кейҙер, сәлләгә изгелек тажын беркет. ⁷Шунан

* **28:30** Урим менән туммим – Алланың ихтыярын белергә ярзам иткән йөрәбәләр.

* **28:41** Мәсехләү – йәһүд телендә «майлау» тигән мәғәнәлә. Ул кешене ниндәйҙер айырым бер хезмәткә, мәсәлән, каһин, йәки батша булыуға бағышлауы, йәки әйберҙәрҙе, бинаны бағышлау йолаһын аңлата.

мәсехләү йолаһын башкар: мәсех майы алып, Һарундың башына кой.

⁸ Һарундың улдарын алып кил һәм уларға күлдәк кейзер, ⁹ билдәрен билғау менән быу, баштарына бәйзәрен бәйлә. Мәңгелек кағизә буларак, каһинлык вазифаһы Һарунға һәм уның улдарына бирелә – һин уларҙы каһинлыкка ошо рәүешле бағышларһын.

¹⁰ Үгеҙзе Осрашыу сатыры алдына алып кил. Һарун менән улдары кулдарын үгеҙзең башына куйһын. ¹¹ Үгеҙзе Осрашыу сатыры ауызында, Раббы хозурында, сал. ¹² Канына бармағыңды манып корбан усағының мөгөззәренә һөрт, калған канды корбан усағының төбөнә түк. ¹³ Үгеҙзең эске ағзаларын каплаған бөтә майзы, бауыр астындағы өлөшөн һәм майы менән бергә ике бөйөрөн алып, уларҙы корбан усағында яндыр. ¹⁴ Үгеҙзең ите менән тиреһен, уның нәжесен тупламдан ситкә сығарып яндыр. Был – гонаһ корбаны.

¹⁵ Шунан һарык тәкәһенең беренен алып кил. Һарун менән улдары кулдарын уның башына куйһын. ¹⁶ Тәкәне сал һәм уның канын һәр яклап корбан усағына һирпеп сык. ¹⁷ Тәкә түшкәһен киҫәктәргә тура. Уның эс-карынын һәм тояктарын йыуып, башының һәм бүтән өлөштәренең өҫтөнә һал да ¹⁸ тәкәне корбан усағында яндыр. Раббы өсөн тоттош яндырыу корбаны, Уға күркәм хуш еҫ, Раббыға ут корбаны был.

¹⁹ Икенсе һарык тәкәһен ал. Һарун менән улдары кулдарын уның башына куйһын. ²⁰ Тәкәне сал. Тәкәнең бер аз канын алып Һарундың һәм уның улдарының уң колактары осона, уң кулдарының баш бармағына һәм уң аяктарының баш бармағына һөрт. Канды корбан усағының як-яғына һирпеп сык. ²¹ Шунан корбан усағы өҫтөндәге канды һәм мәсех майын алып, уларҙы Һарундың өҫтөнә, уның кейемдәренә, шулай ук Һарун улдарының өҫтөнә һәм уларҙың кейемдәренә һирп. Ана шулай Һарун һәм уның кейемдәре, Һарун улдары һәм уларҙың кейемдәре изгеләндерелһен.

²² Һарык тәкәһенең майын һәм койрок майын, эсәк-карынын каплаған бөтә майзы, бауыр астындағы өлөшөн һәм майы менән бергә ике бөйөрөн ал. Был тәкә каһинлыкка бағышлау корбаны булғанлыктан, уның арткы уң ботон ал. ²³ Раббы хозурына куйылған сөсө икмәкле кәрзиндән бер икмәк, зәйтүн майына басылған бер күмәс һәм бер йока көлсә ал. ²⁴ Быларҙың бөтәһен дә Һарундың һәм уның улдарының кулына һал һәм, һелкетмә корбан буларак, Раббы хозурында күтәреп күрһәт. ²⁵ Шунан барыһын да уларҙың кулынан ал да тоттош яндырыу корбаны менән бергә корбан усағында яндыр. Раббыға күркәм хуш еҫ, Раббыға ут корбаны был.

²⁶ Һарунды бағышлау корбаны итеп килтерелгән һарык тәкәһенең түшен ал да уны, һелкетмә корбан буларак, Раббы хозурында өҫкә күтәреп күрһәт. Был – һинең өлөшөн.

²⁷ Һарун менән уның улдарын каһинлыкка бағышлағанда корбан ителгән һарык тәкәһенең күтәреп күрһәтелгән түш итен һәм сазака итеп килтерелгән арткы ботон – изгеләндер. ²⁸ Исраил халкы корбан малының ошо өлөштәрен Һарунға һәм уның улдарына бирергә тейеш, сөнки был уларҙың мәңгелек өлөшө. Исраилдарҙың татыулык корбандарынан Раббыға сазака был.

²⁹ Һарундың изге кейемдәре үзенән һуң улдарына калыр: уларҙы ошо кейемдә мәсехләп, каһинлыкка бағышларҙар. ³⁰ Һарун урынына каһин булып изге урында хезмәт итер өсөн Осрашыу сатырына кергән улы рәттән ете көн был кейемдәрҙе кейһен.

³¹ Бағышлау корбаны итеп салынған һарык тәкәһенең итен ал да изге урында бешер. ³² Һарун үз улдары менән бергә был итте һәм кәрзиндә яткан икмәкте Осрашыу сатыры ауызында ашаһын. ³³ Уларҙы каһинлыкка бағышлағанда һәм изгеләндергәндә гонаһтарынан паклау өсөн килтерелгән корбандарҙы улар үззәре ашарға тейеш. Сит кеше быны ашай алмай, сөнки ул нәмәләр – изге.

³⁴ Әгәр зә бағышлау қорбанының ите йәки икмәге иртәнгә тиклем калһа, калғанының бөтәһен дә яндыр. Быны бер кем дә ашарға тейеш түгел, сөнки ул – изге.

³⁵ Һарунға һәм уның улдарына карата Мин һиңә кушқандарзың барыһын да үтә. Уларзы каһинлыкка бағышлау ете көн дауам итһен. ³⁶ Көн һайын, пакланыу өсөн, гонаһ қорбаны буларак бер үгез килтер. Қорбан усағын пакла һәм изгеләндерәү өсөн уны мәсехлә. ³⁷ Ете көн қорбан усағын пакландыр һәм изгеләндер, шулай итеп қорбан усағы изгеләрзән-изге булыр. Уға қағылған бөтә нәмә лә изгегә әйләнер.

Гибәзәт жылыу қағизәләре

³⁸ Көн һайын даими рәүештә қорбан усағында бер йәшлек ике тәкә бәрәсте қорбанға килтер. ³⁹ Берәһен – иртәнсәк, икенсәһен кис қорбан ит. ⁴⁰ Беренсә һарык менән бергә, һиндың* дүрттән бер өләшә күләмендә кул менән һығылған зәйтүн майына бутап, эфаның ундан бер өләшә күләмендә иң яқшы бойзай онон һәм һиндың дүрттән бер өләшә күләмендә түкмә қорбан тәкдим ит. ⁴¹ Икенсә бәрәсте, иртәнге кеүек, икмәк сазақаһы һәм түкмә қорбан менән кис қорбан ит. Раббыға күркәм хуш ес, Раббыға ут қорбаны был. ⁴² Был тотош яндырыу қорбанын Осрашыу сатырына ингән урында, Раббы хозурында, быуындан-быуынға, даими рәүештә килтерегез. Мин унда ираилдар менән осрашырмын, һинең менән һейләшермен. ⁴³ Унда Мин Израил халқы менән осрашырмын һәм был урын Минең шөһрәтем менән изгеләнер.

⁴⁴ Мин Осрашыу сатырын һәм қорбан усағын изгеләндерермен, Миңә каһин булып хезмәт итһендәр өсөн, улдары менән Һарунды изгеләндерермен. ⁴⁵ Мин Израил халқы араһында тәйәкләнермен һәм уларзың Аллаһы булырмын. ⁴⁶ Һәм улар, араларында тәйәкләнер өсөн уларзы Мы-

сырзан алып сытқан Аллалары Раббы икәнемде белер.

Мин – уларзың Аллаһы Раббымын!

Хуш ес төтәтеү өсөн қорбан усағы

30 ¹ Сәрүәр ағасынан хуш ес төтәтә торған қорбан усағы эшлә. ² Ул буйы менән иңе – берәр терһәк, бейеклеге ике терһәк зурлығында дүрткел булһын. Мөгөззәрә қорбан усағы менән бер бөтөндө тәшкил итһен. ³ Уның өстөн, ян-яктарын һәм мөгөззәрән саф алтын менән көплә, ситтәрән алтын менән каймала. ⁴ Ике алтын дүңгәләк эшлә һәм қорбан усағын күсереп йөрөтөргә колға кейзәрәп куйыр өсөн уларзы, ситтәрә буйлап, кайма астына беркетеп куй. ⁵ Сәрүәр ағасынан колғалар эшлә һәм уларзы алтын менән көплә. ⁶ Был қорбан усағын Килешәү һандығы алдындағы пәрзә қаршыһына – һинең менән осрашқан вақытта Мин тораһы қапкас қаршыһына куй.

⁷⁻⁸ Һарун һәр көн иртәнсәк майшәмдәрзә рәтләргә һәм һәр кис уларзы токандырырға килгәнендә, ошо қорбан усағында хуш ес төтәтһен. Раббы алдында ошоләй хуш ес төтәтеү даими рәүештә, быуындан-быуынға башқарылырға тейеш. ⁹ Был қорбан усағында башқа төрлә хуш ес төтәтеү зә, тотош яндырыу қорбаны ла, икмәк сазақаһы ла, түкмә қорбан да башқармағыз. ¹⁰ Йылына бер тапқыр Һарун қорбан усағының мөгөззәрән гонаһ қорбанының қаны менән пакландырһын. Быуындан-быуынға йылына бер тапқыр қорбан усағын пакландырыу йолаһын башқарырға кәрәк. Был қорбан усағы – Раббы өсөн изгеләрзән-изге.

Изге сатыр һалымы

¹¹ Раббы Мусаға былай тине:

¹² – Һин Израил халқының исабән алған сакта, һәр кем үзә өсөн Раббыға йолом ақсаһы бирһен. Шул сағында уларға, исапкә алынғанда, бәлә янамақ. ¹³ Исапкә алынған

* 29:40 Һин – шыйықлык үлсәү берәмеге, 3,5 л.

һәр кем, изге шекелгә* күрә ярты шекел (шекелдә – егерме гера) көмөш индерһен; был ярты шекел – Раббыға сазака. ¹⁴Егерме йөше тулған һәм унан өлкән һәр кем иҫәпкә алынғанда Раббыға ошондай сазака килтерһен. ¹⁵Раббыға йәнегез өсөн йолом аксаһы итеп ошо сазаканы килтергәндә, бай ярты шекелдән күп, ә ярлы ярты шекелдән кәм бирмәһен. ¹⁶Исраил халкынан ошо йолом аксаһын йыйып ал да уны Осрашыу сатырындағы хезмәттә башкарыуға тотон. Был йолом Раббыға исраилдарзы иҫкә төшөрөү, уларзың йәндәрен паклау өсөн булып.

Бакыр йыуынғыс

¹⁷Раббы Мусаға былай тине:

¹⁸ – Йыуыныу өсөн бакыр һауыт эшлә. Уның таяуы ла бакыр булһын. Уны Осрашыу сатыры менән корбан усағы араһына куй за һыу тултыр. ¹⁹Һарун менән улдары аяк-кулдарын шул һыу менән йыуһын. ²⁰Осрашыу сатырына ингән һайын улар йыуынырға тейеш, шул сағында үлмәстәр. Раббыға хезмәт итеп ут корбаны килтерөү өсөн корбан усағына якынлашыр алдынан да ²¹улар аяк-кулдарын йыуһын, юғиһә харап булырзар. Һарун һәм уның нәселдәре өсөн быуындан-быуынға, мәңгелек кағизә был.

Мәсех майы

²²Раббы Мусаға былай тине:

²³ – Иң хуш еҫле матдәләр: биш йөз шекел шыйык мирра, унан ике тапкыр көмөрәк – ике йөз илле шекел еҫле дәрсен*, ике йөз илле шекел хуш еҫле камыш, ²⁴биш йөз шекел кассия (бөтәһе лә изге шекелгә күрә), шулай ук бер һин зәйтүн майы ал. ²⁵Ошоларзан, хушбуй әзерләгәндәге һымак, изге мәсех майы яһа. Был мәсех майы изге. ²⁶Уны Осрашыу сатырына, Килешеү һандығына, ²⁷бөтә һауыт-һабалары менән

өҫтәлгә, бөтә кәрәк-ярағы менән шәмдәлгә, хуш еҫ төтәтеү өсөн тәғәйенләнгән корбан усағына, ²⁸тотош яндырыу корбаны усағына һәм уның әйберзәренә, йыуынғыс менән уның таяуына һөрт. ²⁹Быларзың һәммәһен дә изгеләндәр – улар изгеләрзән-изгегә әйләнер. Был әйберзәргә кағылған һәр нәмә изге булып. ³⁰Миңә каһинлык итһендәр өсөн, Һарун менән улдарын да мәсехләп изгеләндәр. ³¹Исраил халкына әйт: «Быуындан-быуынға был изге мәсех майы бары Мин Раббы өсөн кулланыласак. ³²Уны ғәзәти кешенең тәненә һөртөргә ярамай, ошондай май әзерләмәгез. Ул изге – һезҙең өсөн изге булып калһын! ³³Үзе өсөн ошондай катнашма эшләгән йәки уны бүтәндәргә һөрткән һәр кем халкы араһынан кыуылыр».

Хуш еҫле катнашма

³⁴Раббы Мусаға былай тине:

– Тигез күләмдә бына ошондай хуш еҫле матдәләр ал: шехелесты һәм натаф, хелбана, ладан сайырзарын ал. ³⁵Уларзан, хушбуй әзерләгәндәге һымак, хуш еҫле катнашма яһа. Ул тозланған, таза һәм изге булһын. ³⁶Уның бер азын вак кына итеп төй зә Мин һинең менән осраша торған Осрашыу сатырына, Килешеү һандығы алдына, куй. Был хуш еҫле катнашма һезҙең өсөн изгеләрзән-изге булып. ³⁷Үзегез өсөн бындай катнашма эшләмәгез: ул һезҙең өсөн Раббының изгеһе булһын. ³⁸Еҫен үзе еҫкәр өсөн бындай катнашма эшләгән һәр кем халкы араһынан кыуылыр.

Осталар тәғәйенләү

31 ¹Раббы Мусаға:
² – Бел: Мин Йәһүзә ырыуынан Хурзан тыуған Ури улы Бесалилды һайлап алып, ³уға Алла рухы индәрзәм – зирәк ақыл һәм һәләт, һәр эштә белем һәм

* **30:13** *Изге шекел* – Изге сатырза, азақтан қорамда хезмәт иткән каһиндар файзаланған стандарт үлсәү берәмеге.

* **30:23** *Дәрсен* – руссаһы: корица.

осталык бирзем, – тине. – ⁴ Ул алтын, көмөш һәм бакырзан төрлө айберзәр уйлап табыу һәм яһау осталығына эйә; ⁵ тирәсәгә кейзереу өсөн таш юна, шулай ук ағас сәмәрләй белә – һәр кәсепкә ошта. ⁶ Мин уға ярзамсы итеп Дан ырыуынан Ахисамах улы Оһолиавты куйзым һәм бөтә осталарға ла таһыл бирзем. Улар Мин һиңә бойорғандарзың барыһын да эшләр. ⁷ Осрашыу сатырын, Килешеу һандығын, һандык капкасын һәм сатырзың бөтә кәрәк-ярағын, ⁸ өстәлдә һәм уның һауыт-һабаһын, саф алтындан шәмдәлдә һәм уның бөтә кәрәк-ярағын, төтәтәу өсөн қорбан усағын, ⁹ тотош яндырыу қорбаны усағын һәм уның йыһаздарын, йыуынғысты һәм уның таяуын; ¹⁰ хезмәт атқарыу өсөн тукылған кейемдәрзе – Һарун каһиндың изге кейемдәрен һәм уның улдарының каһинлык кейемдәрен; ¹¹ шулай ук мәсех майын, Изге сатырза төтәтәу өсөн хуш есле матдәләр катнашмаһын эшләһендәр.

Улар быларзың барыһын да Мин һиңә бойорғанса эшләргә тейеш.

Шәмбе – ял көнө

¹² Раббы Мусаға былай тине:

¹³ – Һин исраилдарға әйт: «Минең шәмбеләремдә һаклағыз. Шәмбе – Мин, Раббы, һеззе изге булыр өсөн Үземә айырып алғанды онотмаһын өсөн, Минең менән һеззең араға быуындан-быуынға куйылған билдә ул. ¹⁴ Шәмбене һаклағыз: ул һеззең өсөн изге. Шәмбене бозған кеше үлемгә дусар ителергә тейеш, шәмбе көнө эшләгән һәр кем халкы араһынан кыуылыр. ¹⁵ Алты көн эшләһендәр, етенсе көн – шәмбе, ял көнө, Раббыға бағышланған изге көн. Шәмбе көнө эшләгән һәр кем үлемгә дусар ителергә тейеш. ¹⁶ Исраил халкы быуындан-быуынға шәмбене һаклаһын – был мәңгелек килешеу. ¹⁷ Минең менән Исраил халкы араһында мәңгегә куйылған билдә ул. Сөнки Мин Раббы алты көн әсендә күк менән ерзе яраттым, етенсе көндө, эште тамамлап, ял иттем».

¹⁸ Синай тауында, Муса менән һүзен тамамлағас, Алла уға Үз бармағы менән язған ике тактаташты – килешеу тактаташтарын бирзе.

Алтын башмак

32 ¹ Мусаның һаман таузан әйләһенәп кайтмауын күргәс, халык Һарунды уратып алды ла:

– Безгә үз артынан эйәрттерлек илаһ эшлә, – тине, – сөнки беззе Мысырзан алып сыққан әзәм, теге Муса менән нимә булғанын белмәйбез.

² Һарун уларға:

– Катындарығыззың, ул һәм кыззларығыззың қолағынан алтын алкаларын һалдырып алып килегез, – тип бойорзо.

³ Кешеләр Һарунға алтын алкаларын сисеп бирзе. ⁴ Һарун уларзы иретте лә үгез башмак һыны койзо. Ә кешеләр:

– Әй Исраил, бына һине Мысырзан алып сыққан аллаң! – тип кыскырышты.

⁵ Шунан Һарун үгез һыны алдына қорбан усағы эшләһе лә:

– Иртәгә Раббы хөрмәтенә байрам булыр, – тип иглан итте.

⁶ Иртәгәһенә иртәнсәк халык тотош яндырыу қорбаны һәм татыулык қорбаны салды. Шунан ашарға-әсергә керештеләр, артабан инде күңел асырға тотондолар.

⁷ Шул сак Раббы Мусаға:

– Тиз бул, тау башынан төш, – тине. – Һинең Мысырзан алып сыққан халкың бозолдо. ⁸ Мин бойорған юлдан улар кайһылай тиз ситкә кайырылды. Үззәренә үгез башмак һыны койоп алып, уға сәждә кыла һәм қорбан килтерә башланьлар. «Бына һинең аллаң, Исраил! Ул һине Мысырзан алып сықты», – тизәр.

⁹ Раббы тағы:

– Күрәм, был халык ифрат тиқкәре. ¹⁰ Калдыр Мине: ялкынлы асыуымды өс-тәренә түгәйем дә уларзы юк итәйем. Ә һинән бөйөк халык һасил итермен, – тине.

¹¹ Ләкин Муса Аллаһы Раббыға ялбара башлань.

– Раббым! – тине ул. – Ниңә Һинен Үзеңдең көзрәтең – көслә кулың менән Мысырҙан алып сыккан халкыңа карата асыуың ялқынлана? ¹²Мысырҙарзың: «Ул халықты усал ниәт менән, тауҙарға үлтереп ер йөзөнән юк итер өсөн алып сыкты», – тип әйтәүе ниңә кәрәк? Асыуланма, шәфкәтеңде күрһәт, Үз халқыңды һәләк итмә! ¹³Колдарың Ибраһимды, Исхакты һәм Исраилды исеңә төшөр. Һин уларға: «Токомоғоззо күктәге йондоҙҙар һымак күп итәм, вәғәзә иткән ерҙе варистарығыҙға мәңгелек биләмәгә бирәм», – тип Үзең менән ант иткәйнең.

¹⁴Шунан Раббы шәфкәтен күрһәтте, Үз халқына бәлә килтерәү ниәтенән кире кайтты.

¹⁵Муса боролдо ла тауҙан төшә башланы. Ул кулына ике яғына ла килешәү һүзҙәре язылған ике тактаташ тоткайны. ¹⁶Уларҙы Алла Үзе эшләне, ундағы языуҙарҙы ла Үзе уйып язды.

¹⁷Йушағ, кешеләрҙең кыскырышканын ишетеп, Мусаға:

– Тупламда һуғыш шауы ишетелә, – тине.

¹⁸Муса былай тип яуапланы:

– Был еңеү ауазы түгел,

Еңелеү инрәүе лә түгел был!

Мин типтерәү йырҙары ишетәм!

¹⁹Тупламға якынайыу менән Муса үгез башмак һынын, халықтың бейешкәнән күрҙе. Асыуы ялқынланып, кулындағы тактаташтарҙы тау итәгендә ергә күтәрәп бәрҙе лә улар селпәрәмә килеп ватылды. ²⁰Халык яһаттырған үгез башмак һынын алып утта яндырҙы, туҙанға әйләнгәнсе онтаны. Онтағын һыуға һибеп, уны исраилдарға эсерҙе.

²¹– Был халык һиңә нимә эшләне? Ниңә һин уларҙы шундай ауыр гонаһка тарыттың? – тип һораны Муса Һарундан.

²²– Асыуланма, хакимым! Был кешеләрҙең яһиллыкка әүәсләген үзең беләһең. ²³Улар миңә: «Безгә үз артынан әйәрттерлек илаһ эшлә, сөнки безҙе Мысырҙан алып сыккан әҙәм, теге Муса менән нимә булға-

нын белмәйбез», – тинеләр. ²⁴Мин уларға: «Кемегеҙҙә алтын бар, килтерегеҙ», – тинем. Алып килделәр. Мин алтынды утка ташланым да бына ошо үгез башмак килеп сыкты.

²⁵Муса халықтың бәйҙән ысқынғанын, Һарундың дошмандар алдында көлкөгә калыуға юл куйғанын күрҙе. ²⁶Тупламдың капка төбөнә баһып, Муса:

– Кемдәр Раббы яклы? Минең яныма килегеҙ! – тип бойорҙо.

Бөтә Леви нәселе уның тирәһенә йыйылды. ²⁷Муса уларға былай тине:

– Исраил Аллаһы Раббы әйтә: «Кылыстарығыҙҙы алығыҙ за туплам буйлап капканан-капкаға тиклем үтегеҙ. Һәр кем туғанын үлтерһен, дуһын үлтерһен, күрһен үлтерһен».

²⁸Леви нәселдәре Мусаның бойороғон үтәне: был көндө өс меңгә яқын кеше кырылды.

²⁹– Бөгөн, – тине Муса, – һезҙең һәр берегеҙ улының һәм ағай-эһеһенең йәне аша үзен Раббы өсөн хезмәткә бағышланы. Бөгөн һезгә фатиха бирелер.

³⁰Иртәгәһенә Муса халыкка:

– Һез кот оскос гонаһ кылдығыҙ. Ләкин хәҙер мин Раббы хозурына күтәреләм, бәлки, гонаһтарығыҙҙы ярлыкауын үтенә алырмын, – тине.

³¹Муса, Раббы янына кабат барып:

– Был халықтың гонаһы кот оскос ауыр: улар үзҙәренә алтындан илаһ яһаған, – тине. – ³²Инде ялбарам, уларҙың гонаһтарын ғәфү итә күр. Ярлыкамаһ булһаң, язып куйған китабыңдан исемемде юйып ташла.

³³– Кем Миңә каршы гонаһ эшләгән, шуның исемен китабымдан юйырмын, – тип яуапланы Раббы. – ³⁴Бар, халықты Мин әйткән ергә алып кит. Фәрештәм алдыңдан бары. Яза көнө килгәс, Мин уларҙы гонаһтарына күрә язалармын.

³⁵Раббы үгез башмак һыны – теге, Һарун яһаған үгез башмак һыны өсөн – Исраил халқын бәләгә калдырҙы.

*Хоревтан китергә әзерләнеү***33**¹Раббы Мусаға:

– Мысырзан алып сытқан халкың менән бынан китегез. Мин Ибраһимға, Исхакка һәм Якупка, токомоғозға бирәм, тип ант иткән ергә барығыз, – тине. – ²Алдыңдан Үземдең фәрештәмде ебәрәм, кәңғәнизәрзе, әмәризәрзе, хиттизәрзе, перизизәрзе, хиуизәрзе һәм йевусизәрзе кыуып таратам. ³Ғәт һәм бал ағып ятқан шул ергә барығыз. Әммә һез – тишкәре халык, шуға күрә Үзем һезең менән бармайым, юкһа юл ыңғайында һезе харап итеүем бар.

⁴Кешеләр, был янау һүзәрән ишеткәс, кайғыға батты. Бер кем дә бизәнеү әйберзәре такманы.

⁵Раббы Мусаға былай тигәйне:

– Исраил халкына еткер: һез – тишкәре халык, әгәр зә Мин сак кына һезең менән барһам, кырып бәтәрәсәкмен! Бизәнеү әйберзәрән сисеп ташлағыз. Ә Мин һезең менән ни эшләргә икәнән Үзем карармын.

⁶Шунда, Хорев тауы итәгендә, Исраил халкы бизәнеү әйберзәрән систе һәм башкаса такманы.

Мусаның махсус сатырға Алла менән озрашыуы

⁷Муса тупламдан ситкәрәк китеп сатыр корзо һәм уны «озрашыу сатыры» тип атаны. Раббынан берәй нәмә һорарға теләгән һәр кем тупламдан ситтә королған ул сатырға килә ине. ⁸Муса сатырға табан йүнәлһә, барыһы ла үз сатырзары ауызына баһып, Муса сатырға ингәнсе артынан карап кала торғайны. ⁹Муса сатырға ингәс, болот бағанаһы аска төшә, сатырға ингән ерзә алдына тора, Раббы Муса менән һөйләшә. ¹⁰Болот бағанаһын күреп, бәтәһе лә үз сатырзары алдында сәждә кыла. ¹¹Раббы Муса менән йөзмә-йөз, дуһтарса һөйләшә. Шунан Муса тупламға кайта, ә Мусаның ярзамсыһы Нун улы Йушағ сатырға кала – уны ташлап китмәй.

¹²Муса Раббыға былай тине:

– Һин миңә был халыкты ары алып китергә куштың, ләкин миңең менән кемде ебәрәүендә әйтмәнең. Исемен менән беләм һине, тинең, күңелемә күркәмһең, тинең. ¹³Әгәр ысынлап та шулай икән, ялбарып һорайым, миңә Үз ниәтеңде ас, Һине таныйым һәм күңелеңә күркәм булып калайым. Был кешеләр – Һинең халкың бит!

¹⁴– Һинең менән Үзем барам һәм һиңә тыныслык бирәм, – тип яуапланы Раббы.

¹⁵Муса былай тине:

– Әгәр зә Һин безең менән бармаһаң, безе бынан китергә мәжбүр итмә. ¹⁶Безең – мин һәм Һинең халкыңдың – күңелеңә хуш булуыбыздың билдәһе нимә? Һинең безең менән барыуың түгелмә? Шуның менән Һин безең ерзәге бүтән кәүемдәрзән айыраһың да инде.

¹⁷Раббы Мусаға:

– Мин был үтенесеңдә лә үтәйем, сөнки һин Минең күңелемә хушһың һәм Мин һине исемен менән беләм, – тип яуапланы.

¹⁸– Зинһар, Һин миңә Үзеңдең шәһрәтеңдә күрһәт, – тип үтенде Муса.

¹⁹Раббы:

– Мин бәтә шәһрәтемдә һинең алдан үткәрермен, Һинең алда «Раббы» исемен иғлан итермен.

Кемгә теләһәм, шуға карата рәхимлемен,

Кемгә теләһәм, шуға шәфкәт күрһәтермен, –

тип вәғзә итте.

²⁰– Ләкин һин Минең йөзөмдә күрә алмаһың, – тине Раббы Мусаға. – Кеше, Мине күреп, ифән кала алмай.

²¹– Бында, Минең эргәмдә, бер урын бар, – тине Раббы. – Шунда кая өстөнә баһ. ²²Шәһрәтем эргәндән үтеп барғанда, Мин һине шул кая егенә йәшерермен һәм кулым менән каплармын. ²³Үтеп киткәс, кулымды алырмын. Һин Мине арттан ғына күрерһең, әммә йөзөмдә күрә алмаһың.

Килешеузе яңырттыу

34 ¹Раббы Мусаға былай тине: – Элеккеләренә окшатып, ике тактаташ юн. Мин унда һин ярған теге тактаташтағы һүзәрзе тағы язырмын. ²Иртәнсәккә әзер бул. Иртәнсәк Синай тауына мен дә тау башында Минең хозурыма баc. ³Һинең артындан берәү зә әйәрмәһен, был тауза берәү зә күренмәһен. Тау итәгендә мал-тыуар за йөрөмәһен.

⁴Муса, Раббы кушканса, таштан элеккеләненә окшатып ике тактаташ юнды һәм таң һарыһынан, кулына тактаташтарын тотоп, Синай тауына күтәрелде. ⁵Раббы болот эсендә асқа төштө, Муса алдына баcып, Үзенең «Раббы» исемең әйтте.

⁶Раббы Муса алдынан үтеп, былай иғлан итте:

– Раббы, Раббы, рәхимле һәм мәрхәмәтле, сикһез түземле, оло мөхәббәтле һәм тоғро Раббы Алла. ⁷Мөхәббәтен меңенсе быуынға карата ла һаклай; ғәйептәрзе, гонаһтарзы һәм еңәйттәрзе ғәфү итә. Әммә ғәйеплене ғәйепһез тип танымай: аталарының ғәйебе өсөн балаларын өсөнсө-дүртенсе быуынға тиклем язалар.

⁸Муса йәһәт кенә ергә ятып сәждә кылды ⁹һәм былай тине:

– Бөйөк Хакимым! Әгәр зә мине хуш күрһәң, әйзә беззең менән, бөйөк Хакимым минең! Әйе, был халык тиcкәре, шулай за беззең гонаһтарыбыззы һәм еңәйттәрәбеззе ярлыка ла беззе Үз биләмәң итеп ал.

¹⁰– Һинең халкың менән килешеү төзөйөм, – тип яуапланы Раббы. – Улар алдында бер генә ерзә лә, бер генә кәүемдә лә булмаған хикмәттәр кылам. Һин араларында йәшәгән бөтә халыктар һинең өсөн Мин Раббы кылған бөйөк эштәрзе күрер.

¹¹Мин әле һезгә бойорғандарзың бөтәһен дә үтәгез. Мин әмөризәрзе һәм кәңғәнизәрзе, хиттизәрзе һәм перизизәрзе, хиууизәрзе һәм йевусизәрзе күз алдығызған касырға мәжбүр итермен. ¹²Карағыз, һез барған ерзә йәшәүселәр менән килешеү төзөшмәгез –

был һезгә тозақ буласак! ¹³Уларзың қорбан усақтарын емерегез, табыныу бағаналарын ватығыз, алиһә Ашера хөрмәтенә куйылған қолғаларын қырқып ташлағыз. ¹⁴Башка илаһтарға табынмағыз, сөнки Раббының исеме – Көнсөл, Ул көндәштәрзе түзмәй.

¹⁵Шуға күрә ул ерзә йәшәүселәр менән килешеү төзөшмәгез. Улар үз илаһтары менән зина кылып, қорбан қилтергән вақытта һеззе лә сақырып, һез зә уларзың қорбан итен ашарһығыз. ¹⁶Уларзың қыззарын улдарығызға кәләш итеп алмағыз. Улар үз илаһтары менән яманлық қылғанда, улдарығыззы ла ошо яманлықка тартыр.

¹⁷Үзеңә қойолма илаһтар яһама.

¹⁸Мин һезгә кушканса, авив айының тәғәйен вақытында ете көн сөсө икмәк ашап, Сөсө икмәк байрамын үткәрегез. Сөнки авив айында Мысырзан сықтығыз.

¹⁹Бөтәтәу тыуағадар Минеке. Һыйырзыкы булһынмы, һарыктыкымы – тәүге түлдән тыуған иркәк мал – Миңә. ²⁰Ишәктең тәүге бызауын һарык бәрәсе биреп йолоп алығыз, йолоп аллығыз қилмәһә – муйынын бороп һындырығыз. Һәр қайһығыззың беренсе ир балаһы йолом түләп алынырға тейеш.

Бер кем дә Минең хозурыма буш кул менән қилмәһен.

²¹Алты көн эшлә, етенсе көнөнә ял ит, хатта һөргән һәм урған сағында ла эшенде туктатып тор.

²²Бойзайзың тәүге уңышын йыйғас, Азналар байрамын үткәр. Йыл азағында Уңыш йыйыу байрамын үткәр.

²³Бөтә ир-егеттәрегез йылына өс тапқыр бөйөк Хақим алдына – Исраил Аллаһы Раббы хозурына қилеп баcырға тейеш. ²⁴Әгәр зә йылына өс тапқыр Аллағыз Раббы хозурына қилеп баcыр булһағыз, Мин халыктарзы һеззең алдығызған касырға мәжбүр итермен, биләмәләрегеззе қиңәйтермен, бер кем дә ерегеззе тартып ала алмаc.

²⁵Миңә қилтерелгән қорбандың қанын әсе икмәк менән бергә тәқдим итмә.

Қотқарылыу байрамына қилтерелгән қорбан иртәнсәккә тиклем қалмаһын.

²⁶Ерең биргән тәүге уңыштың иң якшыһын Аллаң Раббының йортона алып кил.

Кәзә бәрәсен инәһенәң һөтөндә бешермә.

²⁷Раббы Мусаға:

– Был һүзәрҙе язып куй, – тине. – Был – Мин һинең менән һәм исраилдар менән төзөгән килешеүең шарттары.

²⁸Муса Раббы менән кырк көн һәм кырк төн булды. Ауызына икмәк тә, һыу за капманы. Ул тактаташтарға килешеү шарттарын – Ун бойорокто язып куйҙы.

Мусаның Синай тауынан төшөү

²⁹Муса Синай тауынан төшкәндә, кулына килешеү язылған ике тактаташ тоткайны. Раббы менән һөйләшкәнгә күрә йөзө нур сәсеп тора, әммә Муса үзе был хакта белмәй ине. ³⁰Һарун менән Исраил халкы, Мусаның йөзөнән нур сәселгәнән күргәс, уға якынайырға куркты. ³¹Муса уларҙы эргәһенә сакырҙы. Һарун менән йәмғиәт башлыҡтары уға яқын килде, һәм Муса һүз башланы. ³²Шунан калған исраилдар за килде. Муса уларға Раббының Синай тауында үзенә белдергән бөтә бойороктарын бәйән итте. ³³Улар менән һөйләшеп бөткәндән һуң, йөзөнә япма япты.

³⁴Һәр саҡ, Раббы менән һөйләшер өсөн Уға якынайғанда, Муса йөзөнән япманы алыр булды. Әйләнеп кайтҡас, Исраил халкына Раббы үзенә бойорғандарҙы хәбәр итер, ³⁵Исраил халкы уның йөзөнән нур һибелгәнән күрер ине. Муса, Раббы менән киләһе һөйләшкәнгә тиклем, йөзөн йәнә япма менән ябыр булды.

Шәмбе тураһында канун

35 ¹Муса, бөтә Исраил йәмғиәтен йыйып, былай тине:

– Раббы һеҙгә бына нимәләр эшләргә бойорҙо: ²алты көн эшләргегеҙ, ә етенсе көн – шәмбе, Раббыға бағышланған изге ял көнө. Шәмбе көндө эшләгән һәр кем үлемгә дусар ителер. ³Шәмбе көнө өйҙәрегезҙә ут яғырға ла ярамай.

Исраилдарҙың бүләктәре

⁴– Бына нимә кушты Раббы, – тине Муса Исраил йәмғиәтенә. – ⁵Раббы өсөн игәнә йыйығыз. Теләгән һәр кем Раббыға алтын, көмөш, бакыр, ⁶зәңгәр, карағускыл кызыл һәм ут-кызыл йөн еп, сиратылған нәфис етен еп һәм кәзә дебете, ⁷кызылға буялған һәм иләнгән һарыҡ тәкәһе тиреһе, йока итеп эшкәртелгән күн, сәрүәр ағасы, ⁸майшәм өсөн зәйтүн майы, мәсех майы һәм төтәтәү майы өсөн хуш есле матдәлә, ⁹эфод менән баш кәһин түшлеген бизәр өсөн тирәсәгә кейҙереп куя торған оникс һәм башка асыл таштарҙы килтерһен.

¹⁰Осталарығыз килеп Раббы эшләргә кушкан бөтә нәмәләрҙе: ¹¹Изге сатырҙы, уның япмаһын һәм өскө ябыуын; каптырмаһын, рамдарын һәм һайғауҙарын, бағаналарын һәм төптәрен; ¹²һандыҡты һәм уға колғаларҙы, һандыҡ капкасын һәм айырып торған пәрҙәне; ¹³өстәлдә, уның колғаларын һәм һауыт-һабаһын, Раббы хозурына куйыла торған изге икмәкте; ¹⁴шәмдәлдә һәм уның кәрәк-ярағын, майшәмдәрҙе, шәм өсөн майҙы; ¹⁵төтәтәү өсөн қорбан усағын һәм уға колғаларҙы, мәсех майын һәм төтәтәү өсөн хуш есле матдәлә, катнашмаһын, Изге сатырға инер юлды яба торған қорманы; ¹⁶тотош яндырыу қорбаны өсөн бакыр рәшәткәлә қорбан усағын, уның колғаларын һәм йыһаздарын, йыуынғыс менән уның таяуын; ¹⁷ихата шаршауҙарын, уның бағаналарын һәм төптәрен, ихата капкаһы өсөн қорманы; ¹⁸Изге сатыр қазықтарын һәм ихата әйләнәһендәге шаршау өсөн қазықтарҙы, уның бауҙарын, ¹⁹изге урында хезмәт итеү өсөн тукылған кейем: Һарун кәһинға изге кейемдәр һәм уның улдарына кәһинлык кейемдәре эшләһен.

²⁰Исраил халкы Муса янынан таралышты. ²¹Күңеле теләгән һәм кулынан килгән һәр кем Осрашыу сатыры өсөн, унда хезмәт итеү өсөн һәм изге кейемдәр өсөн Раббыға игәнә алып килде. ²²Теләгәндәрҙең һәммәһе лә – ир-ат та, катын-кыҙҙар

за – алтын әйберзәрен: каптырма, алка, йөзөк, мунсактарын килтерзе. Улар был алтынды Раббыға һелкетмә қорбан буларак алып килде. ²³ Кемдә булған, шулар зәңгәр, карағускыл кызыл һәм ут-кызыл йөн, нәзек етен, кәзә дебете, кызылға буялған һәм иләнған һарык тәкәһе тиреһе һәм йока итеп эшкәртелгән күн алып килде. ²⁴ Хәленән килгәндәр Раббыға игәнәгә көмөш йәки бакыр килтерзе. Кемдә эшкә ярарлык сәрүәр ағасы булған, шуны әжер кылды. ²⁵ Оқта куллы катын-кыззар зәңгәр, карағускыл кызыл һәм ут-кызыл йөн, нәзек етен иләп алып килде. ²⁶ Кулынан килгән һәм теләк белдергән бүтән катындар кәзә дебете иләне. ²⁷ Ырыу башлыктары эфод менән түшлекте бизәр өсөн оникс һәм башка асыл таштар, ²⁸ шулай ук хуш есле матдәләр, яктыртыу, мәсехләү һәм төтәтеү өсөн май алып килде. ²⁹ Ана шулай Израил халқы араһынан Муса аша Раббы эшләргә кушкан эштә катнашырға теләк белдергән бөтә ир-ат һәм катын-кыз Раббыға үз ихтыяры менән бүләктәр килтерзе.

Бесалил менән Оһолиав оқта

³⁰ Муса Израил халқына былай тине:

– Белегез: Раббы, Йәһүзә ырыуынан Хурзан тыуған Ури улы Бесалилды һайлап алып, ³¹ уға Алла рухы индерзе, зирәк акыл һәм һәләт, һәр эштә белем һәм осталык бирзе. ³² Ул алтын, көмөш һәм бакырзан төрлө әйберзәр уйлап табыу һәм яһау осталығына әйә, ³³ тирәсәгә кейзереү өсөн таш юна, шулай ук ағас семәрләй белә – һәр кәсепкә оқта. ³⁴ Раббы уға, шулай ук Дан ырыуынан Ахисамах улы Оһолиавка башкаларзы өйрәтеү һәләте бирзе. ³⁵ Раббы уларға һәр төрлө осталык: семәрләү, һыр-бизәктәрзе уйлап сығарыу, зәңгәр, карағускыл кызыл һәм ут-кызыл йөн һәм нәзек етен менән сигеү, тукыма һуғыу кеүәһе бирзе.

36 ¹ – Бесалил, Оһолиав һәм Раббы зирәк акыл һәм һәләт күндергән башка осталар изге урынды эшләгәндә кә-

рәк булған бөтә нәмәне тап Раббы кушканса башкарырға тейеш, – тине Муса.

² Муса Бесалилды, Оһолиавты һәм Раббы осталык күндергән башка бөтә осталарзы, эшкә тотонорға теләгән барса кешеләрзе сакырып алды. ³ Улар Мусанан изге урынды төзөү өсөн Израил халқы килтергән бөтә сазақаны алды. Ләкин кешеләр иртә һайын үз ихтыярзары менән яңынан-яңы бүләктәр килтереүен дауам итте. ⁴ Шул сак изге урынды эше менән мәшғүл булған барса осталар, эштәрән калдырып, Муса эргәһенә килде лә:

⁵ – Кешеләр Раббы кушкан эш өсөн кәрәк булғандан күберәк килтерә, – тине.

⁶ Муса бөтә туплам буйлап, ир-ат та, катын-кыззар за бүтәнсә изге урын өсөн сазака килтермәһен, тип иглан итергә кушты. Бынан һуң халык башкаса игәнә килтермәһе. ⁷ Сөнки эште тамамлар өсөн етерлек, хатта кәрәк булғандан күберәк йыйылғайны.

Изге сатырзы жоруу

⁸ Эш башлаған осталар Изге сатырзы ун шаршаузан эшләне. Шаршаузар сиратылған нәфис етендән, зәңгәр, карағускыл кызыл һәм ут-кызыл йөндән һуғылып, уларға оқта итеп кируб һүрәттәре сигелгәһине. ⁹ Һәр шаршаузың буйы егерме һигез, иңе дүрт терһәк булып, бөтә шаршаузар за бер үлсәмдә ине. ¹⁰ Биш шаршаузы бергә, бер кишәккә, калған бишәһен – шулай ук бергә беркеттеләр. ¹¹ Беренсе кишәктең ситке иңе буйлап зәңгәр элмәктәр, икенсе кишәктең ситке иңе буйлап та шундай ук элмәктәр эшләнеләр. ¹² Бер кишәктең ситке иңендә илле һәм икенсе кишәктең ситке иңендә илле элмәк: бер элмәк каршыһында икенсе элмәк эшләнеләр. ¹³ Алтындан илле каптырма эшләнеләр. Каптырмалар менән шаршаузарзы беркеттеләр зә сатырзы бер бөтөн итеп йыйзылар – Изге сатыр хасил булды.

¹⁴ Изге сатырзы каплау өсөн кәзә дебетенән һуғылған ун бер япма эшләнеләр. ¹⁵ Һәр япманың буйы утыз, иңе дүрт терһәк; ун бере лә бер үлсәмдә ине. ¹⁶ Шуларзың

бишәүһен бергә, тағы алтауһын бергә беркеттеләр. ¹⁷ Бер киҫәктең ситке иңе буйлап илле элмәк һәм икенсе киҫәктең ситке иңе буйлап тағы илле элмәк эшләнеләр. ¹⁸ Илле бакыр каптырма эшләнеләр зә, бер бөтөн япма килеп сыҫһын өсөн, ике киҫәкте бер-береһенә беркеттеләр. ¹⁹ Сатыр өсөн йәнә ике кат япма эшләнеләр: уларзың береһе кызыл төскә буялған һарык тәкәһе тиреләренән, икенсеһе – тәүгеһенең өстөндөгөһе – йока итеп эшкәртелгән күндән ине.

²⁰ Изге сатыр өсөн сәрүәр ағасынан рамдар яһанылар. ²¹ Һәр рамдың буйы ун терһәк һәм иңе терһәк ярым ине. ²² Рамдарзы бер-береһенә беркетер өсөн һәр кайһыһының ике сығынтыһы бар ине. Изге сатырзың барлык рамдары ла шул рәүешле эшләнде. ²³ Изге сатырзың көньякка караған яғы өсөн егерме рам ²⁴ һәм улар астына кырк көмөш төп – һәр рам астына икешәр төп, уның һәр сығынтыһына бер төп эшләнеләр. ²⁵ Изге сатырзың икенсе, төньякка караған яғы өсөн дә егерме рам ²⁶ һәм кырк көмөш төп – һәр береһенең астына икешәр төп яһанылар. ²⁷ Изге сатырзың арткы, көнбайыш яғы өсөн – алты рам, ²⁸ арткы мөйөштәре өсөн тағы ике рам яһалды. ²⁹ Улар аҫкы яктан икегә айырылған, ә өстән (беренсе дүңгәләк торған ерзән) – бөтөн ине. Бындай рамдар икәү ине. ³⁰ Был һигез рамға ун алты көмөш төп – һәр береһенең астына икешәр төп эшләнеләр.

³¹ Сәрүәр ағасынан Изге сатырзың бер яғы буйлап рамдарзы тоташтырыу өсөн – биш, ³² икенсе яғы буйлап биш һәм уның арткы, көнбайыш яғы өсөн биш һайғау яһанылар. ³³ Уртансы һайғау сатырзың бер башынан икенсе башына тиклем һузылған рамдарзы тоташтырзы. ³⁴ Рамдарзы алтын менән көпләнеләр, уларға, һайғауға нығытыу өсөн, алтын дүңгәләктәр беркеттеләр һәм һайғаузы алтын менән көпләнеләр.

Изге сатырзың кәрәк-ярағы

³⁵ Зәңгәр, карағускыл кызыл һәм уткызыл йөн ептән һәм сиратылған етендән

махсус пәрзә һуктылар һәм оҫта итеп кируб һүрәттәре сиктеләр. ³⁶ Уның өсөн сәрүәр ағасынан дүрт бағана эшләп, алтын менән көпләнеләр. Алтын ырғактар яһанылар, бағаналар өсөн көмөштән дүрт төп койзолар.

³⁷ Сатыр ауызын каплап торһон өсөн зәңгәр, карағускыл кызыл һәм ут-кызыл йөндән һәм сиратылған нәфис етендән туқылып, сигелгән бер корма эшләнеләр. ³⁸ Корма өсөн ырғаклы биш бағана эшләнеләр. Уларзың башын һәм беркеткестәрен алтын менән көпләнеләр, шунан улар өсөн бакырзан биш төп койзолар.

Килешеу һандығын яһау

37 ¹ Бесалил сәрүәр ағасынан һандык яһаны. Уның буйы ике терһәк ярым, иңе терһәк ярым һәм бейеклеге терһәк ярым зурлығында ине. ² Уны эстән дә, тыштан да саф алтын менән көпләне һәм ситенән алтын менән каймаланы. ³ Дүрт алтын дүңгәләк койоп, уларзы һандыктың дүрт тояғына беркетте: ике дүңгәләк – һандыктың бер яғынан, икәүһе икенсе яғынан булды. ⁴ Сәрүәр ағасынан колғалар эшләп, уларзы алтын менән көпләне. ⁵ Һандыкты колғаға ултыртып йөрөтөр өсөн уларзы һандыктың ике яғындағы дүңгәләктәргә кейзерзе.

⁶ Һандык өсөн саф алтындан буйы ике терһәк ярым, иңе терһәк ярым зурлығында капкас эшләне. ⁷ Һандык капкасының ике осона алтындан сүкеп ике кируб эшләне. ⁸ Кирубтарзың береһе – бер, икенсеһе икенсе оҫта булып, капкас менән бер бөтөндө тәшкил итә ине. ⁹ Кирубтарзың канаттары, өскә йәйелеп, һандык капкасын каплаган. Улар бер-береһенә йөззәре менән капмакаршы тора һәм капкас өстөнә карай ине.

Изге икмәк кужа торған өстәлдән яһалыуы

¹⁰ Бесалил сәрүәр ағасынан өстәл эшләне; буйы ике терһәк, иңе бер терһәк һәм бейеклеге терһәк ярым ине. ¹¹ Уны саф алтын менән көпләне һәм сит-ситтәрен алтын менән каймаланы. ¹² Ситтәренә ус

аяһы бейеклегендә эргәлек эшләне һәм уны алтын менән каймаланы. ¹³ Дүрт алтын дүңгәләк койоп, уларҙы өстәлдең дүрт мөйөшөнә, аяктары тәңгәленә беркетте. ¹⁴ Дүңгәләктәрҙе эргәлек янына урынлаштырҙы; өстәлде күсереп йөрөтөргә кәрәк булғанда, уларға колға кейзереләсәк ине. ¹⁵ Ул өстәлде күсереп йөрөтөр өсөн сәрүәр ағасынан колғалар эшләне һәм уларҙы алтын менән көпләне. ¹⁶ Өстәлгә куйыр өсөн һауыт-һаба: саф алтындан тәрилкәләр, сөүәтәләр, түкмә корбандар өсөн кәсәләр һәм комғандар эшләне.

Шәмдәлдең яһалыуы

¹⁷ Бесалил, саф алтындан сүкеп, шәмдәл эшләне. Уның нигезен, һабағын, кәсәләрен, бөрөләрен һәм таждарын бер бөтөн итеп тоташтырҙы. ¹⁸ Шәмдәлдең бер яғынан – өс, икенсе яғынан – өс, йәмғеһе алты ботак бар ине. ¹⁹ Алты ботактың һәр береһендә бөрөләр һәм таждары менән базам сәскәһенә окшаған өсәр кәсә бар ине. ²⁰ Шәмдәлдең һабында бөрөләре һәм таждары менән базам сәскәһенә окшаған дүрт кәсә бар ине. ²¹ Ике ботак астында бер бөрө, икенсе ике ботак астында бер бөрө, өсөнсө ике ботак астында бер бөрө – шәмдәлдең бөтә алты ботағы астында ла шулай ине. ²² Кәсәнең бөрөләре лә, ботактар ҙа – шәмдәл менән бер бөтөн: һәммәһе лә саф алтындан сүкелгәйне. ²³ Ул ете майшәм эшләне. Филтә кысқыстар һәм һоҫколар саф алтындан ине. ²⁴ Шәмдәлгә һәм уның кәрәк-ярағына бер талант саф алтын китте.

Хуш еҫ төтәтә торған корбан усағының яһалыуы

²⁵ Ул сәрүәр ағасынан хуш еҫ төтәтә торған корбан усағы яһаны: буйы менән иңе – берәр терһәк, бейеклеге ике терһәк зурлығында, дүрткел ине. Мөгөззәре корбан усағы менән бер бөтөн ине. ²⁶ Ул уның өстөн, ян-яктарын һәм мөгөззәрен саф алтын менән көпләне, ситтәрен алтын менән каймаланы. ²⁷ Ике алтын дүңгәләк эшләне

һәм, корбан усағын күсереп йөрөтөргә колға кейзереп куймалы итеп, уларҙы ситтәре буйлап кайма астына беркетеп куйҙы. ²⁸ Ул сәрүәр ағасынан колғалар эшләне һәм уларҙы алтын менән көпләне.

²⁹ Ул, хушбуй әзерләгәндәге һымак, мәсехләү өсөн изге май һәм төтәтәү өсөн хуш еҫле матдәләр катнашмаһы яһаны.

Тотош яндырыу корбаны усағының яһалыуы

38 ¹ Бесалил тотош яндырыу корбаны өсөн сәрүәр ағасынан буйы ла, иңе лә биш терһәк, бейеклеге өс терһәк булған дүрткел корбан усағы эшләне. ² Корбан усағының дүрт мөйөшөнә лә уның менән бер бөтөн итеп дүрт мөгөз эшләне. Корбан усағының өстөн бакыр менән көпләне. ³ Корбан усағы өсөн бөтә кәрәк-ярак: көл көршәктәре, көрәктәр, кан һирпеү сөүәтәләре, сәнскеләр һәм һоҫколар эшләне. Уларҙың бөтәһе лә бакырҙан ине. ⁴ Корбан усағы өсөн селтәрле бакыр рәшәткә яһаны һәм уны корбан усағының һыры астына, усақтың уртаһына етеп торорлок итеп нығытты. ⁵ Колғалар өсөн дүрт дүңгәләк койоп яһаны һәм уларҙы бакыр рәшәткәненә дүрт мөйөшөнә беркетте. ⁶ Колғаларҙы сәрүәр ағасынан эшләне һәм уларҙы бакыр менән көпләне. ⁷ Корбан усағын күсереп йөрөтөр өсөн, колғаларҙы корбан усағының ситтәрендә дүңгәләктәргә кейзерҙе. Корбан усағын кыуыш эсле итеп тактанан яһаны.

Бакыр йыуынғыстың яһалыуы

⁸ Ул шулай ук Оsrашыу сатырына ингән ерзә хезмәт иткән катын-кыҙҙар бүлөк иткән бакыр көзгөнән йыуынғыс һәм уның таяуын эшләне.

Изге сатыр ихатаһының яһалыуы

⁹ Изге сатырҙы уратып ихата эшләне. Ихатаның көньяк тарафының озонлоғо йөз терһәк булып, унда сиратылған нәфис етендән һуғылған шаршауҙар эленде. ¹⁰ Шаршауҙар өсөн төптәре бакыр, ырғактары

һәм беркеткестәре көмөш булған егерме бағана яһаны. ¹¹ Ихатаның төньякка караған яғы ла шулай ук йөз терһәк булды, был як өсөн дә шаршаузар, егерме бағана һәм егерме бакыр төп яһалды. Бағаналағы ырғақтар һәм беркеткестәр көмөштән ине. ¹² Ихатаның көнбайыш яғынан ун төптә ултырған ун бағанаға эленгән илле терһәк озонлоғондағы шаршау һузыла. Бағаналағы ырғақтар һәм беркеткестәр көмөштән ине. ¹³ Көнсығыш яғы илле терһәк озонлоғо ине. ¹⁴ Ихата капкаһының бер яғында өс төпкә ултыртылған өс бағанаға эленгән ун биш терһәк озонлоғондағы шаршау килә. ¹⁵ Ихата капкаһынан икенсе якка ла өс төпкә ултыртылған өс бағанаға эленгән ун биш терһәк озонлоғондағы шаршау китә. ¹⁶ Ихата әйләнәнәндөгә бөтә шаршау – сиратылған нәфис етендән, ¹⁷ бағана астындағы төптәр – бакырзан, бағаналағы ырғақтар һәм беркеткестәр көмөштән ине. Бағана баштары көмөш менән көпләнгән. Ихатаның бөтә бағаналары ла көмөш беркеткестәр менән тоташтырылған. ¹⁸ Ихатаның капкаһы өсөн корма егерме терһәк озонлоғондағы төрлө төстөгә – зәңгәр, карағускыл кызыл, ут-кызыл йөндән һәм сиратылған нәфис етендән эшләнеп, нағыш менән бизәлгәйне. Уның ине, ихата шаршауы һымак, биш терһәк ине. ¹⁹ Уның дүрт бакыр төпкә ултыртылған дүрт бағаналары, көмөш ырғақтары бар ине. Бағана баштары көмөш менән көпләнгәйне; ундағы беркеткестәр зә көмөш ине. ²⁰ Изге сатырзың бөтә казықтары һәм ихата әйләнәнәндөгә шаршау казықтары бакырзан ине.

Кулланылған алтын, көмөш һәм бакырзың күләме

²¹ Бына Изге сатыр – Килешеу сатырын – төзөгүгә киткән сығымдарзы Мусаның бойороғо буйынса Һарун каһиндың улы Исамар етәкселегендә левизәр иҫпләп сығарған исемлек. ²² Йәһүзә ырыуынан Хурзан тыуған Ури улы Бесалил Раббы Мусаға бойорғандарзың барыһын да эшләне. ²³ Был

эштә уға Дан ырыуынан Ахисамахтың улы Оһолиав ярзам итте. Ул семәрләү, һыр-бизәктәрзә уйлап сығарыу, зәңгәр, карағускыл кызыл һәм ут-кызыл йөн, сиратылған нәфис етен менән эш итеу оҫталығына әйә булған кеше ине.

²⁴ Изге торлак төзөгүгә тотонолған алтын – күтәрәп күрһәтелгән сазака алтыны – изге шекелгә күрә егерме туғыз талант та ете йөз утыз шекел булды. ²⁵ Йәмғиәт иҫәбенә ингәндәрзән йыйылған көмөш изге шекелгә күрә йөз талант та бер мең ете йөз етмеш биш шекел тәшкил итте. ²⁶ Егерме йөштән алып иҫәпкә индерелгән һәр кемдән – алты йөз өс мең дә биш йөз илле кешенән – берәр бека, йәғни изге шекелгә күрә ярты шекел түләнде. ²⁷ Изге сатыр бағаналарына һәм пәрзә бағаналарына төп койоуға йөз талант, йәғни һәр төпкә бер талант көмөш китте. ²⁸ Калған бер мең ете йөз етмеш биш шекел көмөш иһә бағаналарзың ырғақтарын, беркеткестәрән яһауға, бағана баштарын көпләүгә тотонолдо.

²⁹ Күтәрәп күрһәтелгән сазака итеп етмеш талант һәм ике мең дүрт йөз шекел бакыр килтерелгәйне. ³⁰ Унан Осрашыу сатырына инер юлдағы бағаналар өсөн төптәр, рәшәткәһе һәм йыһаздары менән бергә бакыр қорбан усағы. ³¹ ихата әйләнәнә эленгән шаршау һәм ихата капкаһы өсөн бағана төптәре, шулай ук Сатыр һәм ихата әйләнәнәндөгә шаршау өсөн казықтар эшләнде.

Каһиндар өсөн кейем

39 ¹ Раббы Мусаға кушканса, зәңгәр, карағускыл кызыл һәм ут-кызыл йөндән Изге торлакта хезмәт итер өсөн кейемдәр һәм Һарунға изге кейемдәр әзәрләнеләр.

² Эфодты зәңгәр, карағускыл кызыл һәм ут-кызыл йөн епкә һәм сиратылған нәфис етенгә алтын еп кушып оҫта итеп эшләнеләр. ³ Бының өсөн алтынды калай һымак итеп йәйзеләр зә еп итеп кырктылар һәм шуны зәңгәр, карағускыл кызыл

һәм ут-кызыл йөн епкә һәм сиратылған нәфис етенгә куштылар. ⁴Эфодты беркетер өсөн ян-яғынан уға ике журынса тектеләр. ⁵Эфодтың билғауы эфод һымак ук һуғылды һәм уның менән бер бөтөн булды – ул алтын ептән, зәңгәр, карағускыл кызыл һәм ут-кызыл йөндән һәм нәзек етендән һуғылды. Раббы Мусаға шулай кушканы.

⁶Алтындан бизәкләп эшләнгән тирәсәгә кейзереп куйылған оникс таштар әзерләнеләр; был таштарға, мөһөргәгә шикелле, Исраил улдарының исемдәре сүкеп язылғайны. ⁷Уларзы, Исраил улдары хақында истәлек булһын өсөн, эфодтың журынсаларына беркеттеләр. Раббы Мусаға шулай кушканы.

⁸Эфод шикелле үк, алтын ептән, зәңгәр, карағускыл кызыл һәм ут-кызыл йөндән, сиратылған нәфис етендән түшлек оҫталанылар. ⁹Түшлек ике катланған тукуманан буйы һәм ине бер карыш зурлығында дүрткел ине. ¹⁰Унда дүрт рәт асыл таштар һалынғайны. Беренсе рәттә – кызыл якут, хризолит һәм зөбәржәт; ¹¹икенсе рәттә – фирүзә, зәңгәр якут һәм алмас; ¹²өсөнсө рәттә – якут, ак акык һәм аметист; ¹³дүртенсе рәттә – һары якут, оникс һәм йәшмә ине. Бөтә таштар за бизәкле алтын тирәсәгә кейзерелгәйне. ¹⁴Исраил улдарының исемдәре язылған таштар ун ике ине: һәр ташта, мөһөргәгә шикелле, ун ике Исраил ырыуынан берәүһенең исеме сүкеп язылғайны.

¹⁵Түшлек өсөн саф алтындан, бау шикелле ишеп, сылбырзар эшләнеләр. ¹⁶Бизәкле ике алтын тирәсә эшләнеләр. Шулай ук ике алтын дүңгәләк яһап, уларзы түшлектен мөйөштәренә беркеттеләр зә ¹⁷ике алтын сылбыр ярҙамында ¹⁸ике тирәсәгә тоташтырзылар, ә әлегә тирәсәләргә алғы яктан эфодтың журынсаларына беркеттеләр. ¹⁹Тағы ике алтын дүңгәләк эшләнеләр һәм уларзы эске яктан, эфодка ятып торған еренән, түшлектен ике мөйөшөнә беркеттеләр. ²⁰Тағы ике алтын дүңгәләк эшләп, уларзы алғы яктан журынсаның түбәнгә

осона – йөйгә яқын итеп – эфодтың билғауы өстөнән, беркеттеләр. ²¹Түшлектен дүңгәләктәре эфодтың дүңгәләктәре менән зәңгәр бау ярҙамында бәйләнгәйне – эфодтың билғауынан өстәрәк урынлашқан түшлек эфодка берегеп ятып тора ине. Раббы Мусаға шулай кушканы.

²²Эфод астынан кейә торған ябынса тотошлай зәңгәр тукуманан тегелде. ²³Уның уртаһында баштан кейер өсөн уйым яһалды. Тукуманың сите тузрамаһын өсөн уйымдың ситтәре яға һымак итеп тегелде. ²⁴Ябынсаның итәгенә зәңгәр, карағускыл кызыл һәм ут-кызыл сиратылған йөн ептән анар емеше рәуешендә йоморсалар эшләнеләр. ²⁵Саф алтындан кыңғыраузар эшләнеләр һәм уларзы анар емештәре араһына ябынса итәгенә тактылар. ²⁶Кыңғыраузар һәм анар емештәре кәһин хезмәтен үтәү өсөн тәғәйенләнгән ябынса салғыйы буйлап сиратлашып барзы. Раббы Мусаға шулай кушканы.

²⁷Һарунға һәм уның улдарына нәфис етендән күлдәк тектеләр, ²⁸нәфис етендән сәллә һәм сиратылған етен ептән баш бәйзәре эшләнеләр, йока етендән ыштан тектеләр. ²⁹Сиратылған нәфис етен ептән, зәңгәр, карағускыл кызыл һәм ут-кызыл йөндән бизәкле билғау һуктылар. Раббы Мусаға шулай кушканы.

³⁰Осталар саф алтынды табаклап сәскә рәуешендә йәйзеләр зә изгелек тажы эшләнеләр һәм уға, мөһөргәгә шикелле сүкеп, «Раббыға бағышланған» тигән һүзәрзә яззылар. ³¹Уға, сәллә өстөнән беркетер өсөн, зәңгәр бау тактылар. Раббы Мусаға шулай кушканы.

³²Шулай итеп, Изге торлак – Осрашыу сатыры эшләнәп бөттө. Исраил халқы бөтәһен дә тап Раббы Мусаға кушканса эшләнә. ³³Улар Мусаға Изге сатырзы, уның япмаһын һәм бөтә кәрәк-ярағын – каптырма, рам, һайғау, бағана һәм төптәрен – ³⁴шулай ук иләнгән һарык тирәһенән япманы һәм йока итеп эшкәртелгән күндән өскә ябыузы, айырып

торған пәрзәне, ³⁵ Килешеу һандығын, уның колғаларын, капкасын, ³⁶ өстәлде һәм уның һауыт-һабаһын, Раббы хозурына куйыла торған изге икмәкте, ³⁷ саф алтындан эшләнгән шәмдәлде һәм уның өстөндә торорға тейешле майшәмдәрзе, уның бөтә кәрәк-ярағын һәм шәм өсөн майзы, ³⁸ алтын корбан усағын, мәсех майын, төтәтәү өсөн хуш есле матдәләр катнашмаһын, сатырға инер юлды каплай торған корманы, ³⁹ бакыр рәшәткәлә бакыр корбан усағын, уның колғаларын һәм йыһаздарын, йыуынғыс менән уның таяуын, ⁴⁰ ихата шаршаузарын, уның бағаналарын һәм астындағы төптәрен, ихата капкаһына корманы, баузарзы һәм казыктарзы, Осрашыу сатырында ғибәзәт кылыуға тәғәйенләнгән бөтә йыһазды, ⁴¹ шулай ук изге урында хезмәт итеү өсөн туқылған кейем: Һарун каһинға изге кейемдәр һәм уның улдарына каһинлык кейемдәре алып килде. ⁴² Исраил халкы бөтәһен дә, Раббы Мусаға нисек кушһа, шулай эшләне.

⁴³ Муса улар эшлөгәндә карап сықты – бөтәһе лә Раббы кушканса башкарылғайны. Муса уларға фатиха бирзе.

Изге сатырзы короу һәм изгеләндереу

40 ¹ Раббы Мусаға былай тине: ² – Беренсе айзың тәүге көнөндә Изге торлакты – Осрашыу сатырын кор. ³ Уның эсенә Килешеу һандығын индерзә уны пәрзә менән капла. ⁴ Шунан өстәл индер һәм өстөнә бөтә кәрәклә әйберзәрзе тезеп ултырт. Шәмдәл килтер һәм майшәмдәрен куй. ⁵ Хуш ес төтәтә торған алтын корбан усағын Килешеу һандығы алдына урынлаштыр. Изге торлак ауызына корма эл. ⁶ Корбан яндырыу өсөн тәғәйенләнгән корбан усағын Осрашыу сатыры алдына урынлаштыр. ⁷ Сатыр менән корбан усағы араһына йыуынғыс куй һәм унда һыу тултыр. ⁸ Сатырзы уратып ихата кор, ихата капкаһына корма эл. ⁹ Шунан мәсех майы

ал да Изге сатырға һәм ундағы бар нәмәгә һөрт: сатырзы һәм уның барса йыһаздарын изгеләндер – улар изге булыр. ¹⁰ Шулай ук тоттош яндырыу корбаны усағына һәм уның бөтә йыһаздарына май һөрт: корбан усағын изгеләндер – ул изгеләрзән-изге булыр. ¹¹ Йыуынғыска һәм уның таяуына май һөрт – уларзы изгеләндер.

¹² Һарун менән улдарын Осрашыу сатыры алдына килтерзә һыу менән койондор. ¹³ Һарунға изге кейемдәрен кейзер һәм май һөртөп мәсехлә. Минең каһиным булһын өсөн, уны изгеләндер. ¹⁴ Улдарын килтер, уларға күлдәк кейзер. ¹⁵ Минең каһиндарым булһын өсөн уларға ла, аталарына һөрткән һымак, май һөрт. Шулай итеп, улар быуындан-быуынға мәңге күсеп бара торған каһинлыкка бағышланыр.

¹⁶ Муса бөтәһен дә Раббы кушканса эшләне. ¹⁷ Икенсе йылдың беренсе айының тәүге көнөндә Изге торлак королдо. ¹⁸ Муса сатырзы корзо: төптәрен куйзы, уларзың өстөнә һайғаузар менән тоташтырып рамдарын тықты, бағаналар какты. ¹⁹ япмаларын япты, ә өстән, үзенә Раббы кушканса, өскө япма менән капланы.

²⁰ Муса килешеу тактаташтарын алып килеп һандык эсенә һалды. һандыкка колғаларзы беркетеп, өстөнә капкасын куйзы, ²¹ һандыкты Изге торлакка индерзә һәм, Раббы кушканса, пәрзә элеп, Килешеу һандығын капланы.

²² Өстәлде Осрашыу сатырының эсендә, төньяк тарафка, пәрзә алдына куйзы. ²³ Уның өстөнә Раббы алдына икмәк һалды. Раббы Мусаға нисек бойорһа, шулай булды. ²⁴ Шәмдәлде Осрашыу сатырына, өстәл каршыһына, сатырзың көньяғына куйзы. ²⁵ Майшәмдәрзе лә Раббы алдына урынлаштырзы. Раббы Мусаға нисек бойорһа, шулай булды.

²⁶ Алтын корбан усағын Осрашыу сатырында, пәрзәнең алдында урынлаштырзы; ²⁷ уның өстөндә хуш ес төтәтергә куйзы. Раббы Мусаға нисек бойорһа, шулай булды. ²⁸ Сатырға ингән урынға корма элде.

²⁹ Осрашыу сатыры алдына тотош яндырыу корбаны усағын урынлаштырзы һәм уның өстөндә тотош яндырыу корбаны һәм икмәк сазакаһы килтерзе. Раббы Мусаға нисек бойорһа, шулай булды.

³⁰ Осрашыу сатыры менән корбан усағы араһына йыуынғыс куйзы һәм уға йыуынһыу өсөн һыу тултырзы. ³¹⁻³² Муса, Һарун һәм Һарундың улдары, Осрашыу сатырына керергә һәм корбан усағына яқын килергә кәрәк булғанда, унда аяк-кулдарын йыуаине. Раббы Мусаға нисек бойорһа, шулай булды.

³³ Муса Сатырзы һәм корбан усағын уратып, ихата корзо, ихата капкаһына корма элде.

Шулай итеп, Муса эшен тамамланы.

Болоттоң Осрашыу сатырын каплауы

³⁴ Шул сак Осрашыу сатырын болот капланы һәм Изге торлак Раббы шөһрәтенәң балкышы менән тулды. ³⁵ Муса Осрашыу сатырына инә алманы, сөнки уны болот каплағайны һәм Изге торлакка Раббының шөһрәте тулғайны.

³⁶ Сатыр өстөнән болот күтәрелгәндә, исраилдар юлға сығыр һәм тәғәйен араны үтер булды. ³⁷ Болот күтәрелмәгәндә иһә, уның калкканын көтөп туктап торзолар. ³⁸ Көндөз Изге торлак өстөндә Раббы болото торзо, төнөн болот эсендә ут янды – быны исраилдарзың һәммәһе лә күрзе. Улар сәфәрзә булған осорза гелән шулай булды.

Мусаның өсөнсө китабы

Левизэр

Был китапта башлыса Леви ырыуынан сыккан Алла хезмәтендәгеләрзең күп һанлы бурыс-вазифалары аңлатыла. Китаптың исеме лә ошо ырыу атамаһынан алынған.

Был китапта һүрәтләнгән вакиғалар Алланың Синай тауында Муса аша халкына Үзенәң бойороктарын биреүен хикәйәләгән Сығыу тарихын дауам итә. Китаптың башында (1–10-сы бүлектәр) Алла хезмәтендәгеләргә уларзың Аллаға қорбан килтереү буйынса вазифалары еткерелә. Қорбандың тәғәйенләнеше төрлө булырға мөмкин: айырым кешеләр йә тотош халык, Аллаға шөкөр қылып, Ул биргәндең бер өлөшөн Уға кире қайтара, Уның менән аралаша йә гонаһтары өсөн Уның алдында тәүбә итә.

Артабан (11–16-сы бүлектәрзә) хәрәм менән хәләлде айырыу қағизәләре һүрәтләнә. Алла халкы паклығын һақларға тейеш, һәм был көндәлек тәртип қағизәләренә, бөтәһенән әлек ризык һайлауға қағыла.

Китаптың артабанғы өлөшөндә (17–27-се бүлектәр) шәхси, ғайлә, йәмғиәт һәм иктисади қағизәләр теҙмәһе тасуирлана. Был қанундарзың күбәһе боронғо көнсығыш халықтарының қанундарына окшаш, әммә улар кешенәң үзенә бар яклап та идара иткән Көзрәтлә Алла Раббыға буйһоноп йәшәргә ихтыяр күрһәтеүенә нигезләнә. Нәк ошо китапта Алла халкы араһында үз-ара мөнәсәбәттәрзе короузың төп нигезе аңғырай: «Якынынды үзенде яратқан һымак ярат» (19:18).

1 ¹ Раббы Осрашыу сатырынан Мусаны сақырып, уға былай тине:

² – Исраил халкына иглан ит, әйт уларға: арағызған берәйһе Раббыға мал-тыуарған қорбан килтерһә, қорбаны эре йәки вак мал булһын.

Тотош яндырыу қорбаны

³ Әгәр тотош яндырыу қорбаны эре малдан икән, ул кәмселекһез үгез башмак булһын. Раббы был қорбанды қабул қылһын өсөн қорбан килтереүсе башмакты Осрашыу сатыры ауызына алып килһен. ⁴ Кулын тотош яндырыу қорбаны итеп килтерелгән малдың башына қуйһын; шунда Раббы, ул кешене гонаһынан паклар өсөн, был қор-

банды қабул итер. ⁵ Қорбан килтереүсе башмакты Раббы хозурында салһын. Һарун улдары – қаһиндар, башмактың қанын алып, Осрашыу сатыры ауызы эргәһендәгә қорбан усағының һәр яғына һирпһен. ⁶ Қорбан килтереүсе тотош яндырыу қорбанын тунаһын һәм қисәктәргә бүлгеләһен. ⁷ Һарун қаһиндың улдары қорбан усағына күз һалып, өстөнә утын теҙһендәр. ⁸ Башмактың бүлгеләнгән қисәктәрен башы һәм эс майы менән усақта янып ятқан утын өстөнә һалһындар. ⁹ Қорбан килтереүсе малдың эсәк-қарынын һәм тояқтарын һыу менән йыуғас, қаһин уларзың барыһын да усақта яндырһын. Был – тотош яндырыу қорбаны, ут қорбаны – Раббыға күркәм хуш ес.

¹⁰ Әгәр берәйһе тотош яндырыу корбанына вак мал, һарык йәки кәзә килтерһә, корбаны кәмселекһез тәкә булһын. ¹¹ Корбан килтереүсе уны корбан усағының төньяғында, Раббы хозурында салһын. Ә һарун улдары, каһиндар, уның канын корбан усағының һәр яғына һирпһен. ¹² Корбан килтереүсе, башын, майын айырып алып, корбанды киҫәктәргә бүлгеләһен. Каһин уларҙы корбан усағында янып яткан утын өстөнә тезһен. ¹³ Корбан килтереүсе малдың эсәк-карынын һәм тояктарын һыу менән йыуғандан һуң, каһин уларҙы корбан усағында яндырһын. Был – тотош яндырыу корбаны, ут корбаны – Раббыға күркәм хуш еҫ.

¹⁴ Әгәр зә тотош яндырыу корбаны кош икән, Раббыға алатуба йәки күгәрсен балаһы килтерелһен. ¹⁵ Каһин уны корбан усағына алып килһен, башын өзөп алып, усақта яндырһын; канын иһә усақтың ят-яғына ағыҙһын. ¹⁶ Коштоң бөрләтәүе менән нәжесен усақтың көнсығыш яғындағы көллөккә ташлаһын. ¹⁷ Канаттарынан тотоп, кошто йырһын, әммә икегә айырмаһын. Шунан уны корбан усағындағы утын өстөнә һалып яндырһын. Был – тотош яндырыу корбаны, ут корбаны – Раббыға күркәм хуш еҫ.

Икмәк сазакаһы

2¹ Берәйһе Раббыға икмәк сазакаһы килтерһә, корбаны иң яҡшы ондан булһын. Уға зәйтүн майы койһон, хуш еҫле сайыр – ладан һалһын һәм ² һарун улдары – каһиндарға – килтерһен. Каһин усын тултырып он һәм зәйтүн майын, бөтә хуш еҫле сайырҙы алып, корбан усағында иҫтәлек өлөшө буларак яндырһын. Был ут корбаны – Раббыға күркәм хуш еҫ. ³ Икмәк сазакаһының калғаны иһә һарун менән улдарына булыр. Раббыға бағышланған ут корбанының өлөшө булғанға күрә, ул изгеләрҙән-изге.

⁴ Әгәр мейестә бешерелгән икмәк сазакаһы килтерһәң, иң яҡшы ондан зәйтүн майына басылған сөсө икмәк йәки өҫтөнә

зәйтүн майы һөртөлгән йоҫағына көлсә булһын. ⁵ Әгәр сазакаң йәйләүзә бешерелгән икмәк булһа, уны зәйтүн майына басылған яҡшы ондан сөсө икмәк итеп бешер. ⁶ Уны һыныктарға бүлеп, өҫтөнә зәйтүн майы кой. Был – икмәк сазакаһы. ⁷ Әгәр сазакаң көршәктә бешерелгән икән, ул зәйтүн майына басылған иң яҡшы ондан булһын. ⁸ Ошоллай әзерләнгән икмәк сазакаһын Раббыға бирер өсөн каһинға алып кил. Каһин уны корбан усағына килтерер. ⁹ Каһин, икмәк сазакаһынан, иҫтәлек өлөшө буларак, бер киҫәк алып, уны корбан усағында яндырһын. Был ут корбаны – Раббыға күркәм хуш еҫ. ¹⁰ Икмәк сазакаһының калғаны һарун менән улдарына булыр. Раббыға бағышланған ут корбанының өлөшө булғанға күрә, ул изгеләрҙән-изге.

¹¹ Раббыға килтерә торған икмәк сазакаларының береһе лә әсеткеле камырҙан бешерелмәһен, сөнки Раббыға ут корбаны итеп әсеткә лә, бал да яндырылырға тейеш түгел. ¹² Уларҙы Раббыға тәүге уңыш корбаны итеп килтерә алаһығыҙ, әммә хуш еҫ сығарыр өсөн усаҡка һалмағыҙ. ¹³ Икмәк сазакаларының барыһына ла тоҙ һал. Сөнки тоҙ – Алла менән һинең арала төҙөлгән килешеүең билдәһе. Бөтә икмәк сазакаларыңды ла тоҙһоҙ калдырма.

¹⁴ Әгәр зә Раббыға тәүге уңыштан икмәк сазакаһы килтерәһәң икән, ул беренсе башақтарҙан булһын. Уларҙы утта кыҙырып, төйөп алып кил. ¹⁵ Өҫтөнә зәйтүн майы кой, хуш еҫле ладан һал. Был – икмәк сазакаһы. ¹⁶ Каһин бер аз төйөлгән ашыҡ һәм зәйтүн майының бер өлөшөн, бөтә хуш еҫле сайыр менән бергә, иҫтәлек өлөшө итеп яндырһын. Был – Раббыға бағышланған ут корбаны.

Татыулыҡ корбаны

3¹ Әгәр берәйһе татыулыҡ корбаны килтерһә һәм корбанлыҡ эре малдан булһа, Раббы хозурына кәмселекһез үгеҙ йәки орғасы башмак килтерһен. ² Кулын корбанының башына куйһын һәм уны Осрашыу сатыры ауызында салһын. һарун

улдары – каһиндар – малдың канын қорбан усағының һәр яғына һирпһен. ³⁻⁴ Қорбан килтереүсе, Раббыға бағышланған ут қорбаны буларак, татыулық қорбанлығының эсәк-карынын қаплаған һәм эсәк-карыны янындағы бөтә майзы, ике бөйөрөн, бөйөр өстөндәге һәм билендәге майзарын һәм бауыр астындағы өлөшөн бөйөрзәре менән бергә айырып алһын. ⁵ Нарун улдары уларзы, қорбан усағындағы утын өстөнә һалып, тотош яндырыу қорбаны менән бергә яндырһын. Был – ут қорбаны – Раббыға күркәм хуш еҫ.

⁶ Әгәр зә берәйһе татыулық қорбаны итеп Раббыға вак мал килтерһә, ул кәмселекһез тәкә йәки орғасы мал булһын. ⁷ Әгәр һарык қорбан итһә, уны Раббы хозурына алып килһен. ⁸ Кулын қорбанының башына куйһын һәм Осрашыу сатыры алдында салһын. Ә Нарун улдары уның канын қорбан усағының һәр яғына һирпһен. ⁹⁻¹⁰ Қорбан килтереүсе, Раббыға ут қорбаны буларак, татыулық қорбанының арка һөйегенә кәзәр һылып алынған койрок майын, эсәк-карынын қаплаған һәм эсәк-карыны янындағы бөтә майзы, ике бөйөрөн, бөйөр өстөндәге һәм билендәге майзарын һәм бауыр астындағы өлөшөн бөйөрзәре менән бергә айырып алһын. ¹¹ Каһин уларзы қорбан усағында яндырһын. Был, ризык буларак, Раббыға бағышланған ут қорбаны.

¹² Әгәр қорбаны кәзә малынан икән, уны Раббы қаршыһына алып килһен, ¹³ кулын уның башына куйһын, шунан Осрашыу сатыры алдында салһын. Ә Нарун улдары уның канын қорбан усағының һәр яғына һирпһен. ¹⁴⁻¹⁵ Қорбан килтереүсе, Раббыға бағышланған ут қорбаны буларак, малдың эсәк-карынын қаплаған һәм эсәк-карыны янындағы бөтә майзы, ике бөйөрөн, бөйөр өстөндәге һәм билендәге майзарын һәм бауыр астындағы өлөшөн бөйөрзәре менән бергә айырып алһын. ¹⁶ Каһин уларзың бөтәһен дә қорбан усағында яндырһын. Был ризык – ут қорбаны, Раббыға күркәм хуш еҫ. Бөтә май – Раббыныкы.

¹⁷ Кайза ғына йәшәһәгез зә, һеззең өсөн быуындан-быуынға мәңгелек кағизә был: эс майы ла, кан да ашамағыз.

Гонаһ қорбаны

4 ¹ Раббы Мусаға былай тине:
² – Исраил халкына әйт: кем дә кем Раббының бойороқтарына қаршы килгән берәй нәмә эшләп, белмәйенсә гонаһ қылһа, түбәндәгеләрзә башқарырға тейеш.

³ Мәсехләнгән каһин гонаһ қылып, халықты ғәйепле итһә, үз гонаһы өсөн гонаһ қорбаны итеп Раббыға кәмселекһез үгез башмак килтерһен. ⁴ Башмакты Осрашыу сатыры ауызына Раббы хозурына алып килһен. Кулын башмактың башына куйһын һәм уны Раббы қаршыһында салһын. ⁵ Мәсехләнгән каһин башмактың бер ни тиклем канын Осрашыу сатырына алып инһен. ⁶ Бармағын канға манып, Иң мөкәддәс урындың пәрзәһе алдында, Раббы хозурында, канды ете тапқыр һирпһен. ⁷ Шунан һуң канды Раббы хозурында, Осрашыу сатыры эсендәге хуш еҫ төтәтәу усағының мөгөззәренә һөртһөн. Башмактың қалған канын сатыр ауызындағы тотош яндырыу қорбаны усағының төбөнә түкһен. ⁸⁻¹⁰ Һуңынан каһин, татыулық қорбаны башмағының майын айырып алған һымак, гонаһ қорбанына салынған башмактың бөтә майын – эсәк-карынын қаплаған һәм эсәк-карыны янындағы бөтә майзы, ике бөйөрөн, бөйөр өстөндәге һәм билендәге майзарын, бауыр астындағы өлөшөн бөйөрзәре менән бергә айырып алһын. Уларзы тотош яндырыу қорбаны усағында яндырһын. ¹¹ Ә башмактың тиреһен, башы-тояғы менән бергә бөтә итен, эсәк-карынын, нәжесен – ¹² ғөмүмән, тотош башмакты – тупламдан ситкә алып сығып, көл түгә торған таза урында утын өстөнә һалып яндырһын.

¹³ Әгәр зә бөтә Исраил йәмғиәте белмәйенсә гонаһ қылһа, Раббының бойороқтарына қаршы килгән берәй нәмә эшләһә, халык, үзенең гонаһ қылғанлығын белмәһә лә, ғәйепле һанала. ¹⁴ Кылынған гонаһы

билдәле булғас, халык Озрашыу сатыры алдына, гонаһ корбаны итеп, бер үгез башмак килтерергә тейеш. ¹⁵ Халыктың ақһа-калдары Раббы каршыһында кулдарын башмактың башына куйһын һәм башмакты Раббы хозурында салһын. ¹⁶ Мәсехләнгән каһин башмактың канын Озрашыу сатырына алып инһен. ¹⁷ Каһин бармағын канға манып, Раббы хозурында, пәрзә алдында ете тапқыр һирпһен. ¹⁸ Шунан каһин Озрашыу сатырында Раббы каршыһындағы хуш ең төтәтеу усағының мөгөззәренә кан һөртһөн. Кандың қалғанын сатыр ауызындағы тотош яндырыу корбаны усағының төбөнә түкһен. ¹⁹ Башмактың бөтә майын алып, корбан усағында яндырһын. ²⁰ Гонаһ корбаны булған башмак менән нисек эшләнгән, был башмак менән дә шулай эшләнһен. Шул рәүешле каһин халык өсөн паклау йолаһын башқарыр һәм улар ярлыканыр. ²¹ Каһин үзенә гонаһы өсөн килтерелгән башмакты тупламдан ситкә алып сығып нисек яндырһа, быныһы ла шулай яндырылһын. Был – халыктың гонаһы өсөн корбан.

²² Әгәр зә етәкселәрзән берәү белмәйсә гонаһ кылһа, Раббының, үзенә Аллаһының, бойороқтарына каршы килгән берәй нәмә эшләһә, ул ғәйепле була. ²³ Қылған гонаһы үзенә билдәле булғас, ул корбан итеп кәмселекһез кәзә тәкәһе килтерһен. ²⁴ Кулын тәкәнен башына куйып, уны Раббы хозурында – тотош яндырыу корбандарын сала торған урында, Раббы каршыһында боғазлар. Был – гонаһ корбаны. ²⁵ Каһин, гонаһ корбанының канына бармағын манып, тотош яндырыу корбаны усағының мөгөззәренә һөртһөн, қалған канды усақтың төбөнә түкһен. ²⁶ Тәкәнен бөтә майын, татыулық корбанының майы кеуек үк, корбан усағында яндырһын. Шул рәүешле каһин был кешене гонаһынан паклар һәм ул ярлыканыр.

²⁷ Әгәр зә ил халқы араһынан берәү белмәйсә гонаһ кылһа, Раббының бойороқтарына каршы килгән берәй нәмә эшләһә,

ул ғәйепле була. ²⁸ Қылған гонаһы үзенә белдерелгәс, ул корбан итеп кәмселекһез кәзә килтерһен. ²⁹ Кулын гонаһ корбанының башына куйһын һәм тотош яндырыу корбанын сала торған урында боғазлаһын. ³⁰ Каһин, бармағын корбандың канына манып, тотош яндырыу корбаны усағының мөгөззәренә һөртһөн, қалған канды усақ төбөнә түкһен. ³¹ Корбан килтереүсә, кәзәнен бөтә майын, татыулық корбанының майы һымак, айырып алһын. Каһин уны Раббыға хуш ең өсөн усақта яндырһын. Шул рәүешле каһин был кешене гонаһынан паклар һәм ул ярлыканыр.

³² Әгәр берәйһе гонаһ корбаны итеп көтөүзән һарык бәрәсә алып килһә, ул кәмселекһез орғасы мал булһын. ³³ Ул кеше кулын гонаһ корбанының башына куйһын һәм уны тотош яндырыу корбанын сала торған урында боғазлаһын. ³⁴ Каһин, бармағын гонаһ корбанының канына манып, тотош яндырыу корбаны усағының мөгөззәренә һөртһөн, ә қалған канын усақтың төбөнә түкһен. ³⁵ Корбан килтереүсә, корбандың бөтә майын, татыулық корбаны булған һарык бәрәсенә майы һымак, айырып алһын. Каһин уларзы корбан усағында Раббыға ут корбаны итеп яндырһын. Шул рәүешле каһин был кешене гонаһынан паклар һәм ул кеше ярлыканыр.

5 ¹ Әгәр зә берәйһе ниндәй зә булһа эште күрһә йәки шул турала ишетеп белһә, әммә шаһиттарзы ләғнәтләү куржынысы астында хөкөмгә сақырғанға хәбәрзәр булып та шаһитлық итмәһә, ул ошо ғәйебенәң язаһын күтәрер. ² Йәки берәү белмәйсә, нәжес һаналған әйбергә, хәрәм йәнлектен, хәрәм малдың йәки һөйрәлеүсенәң үләкһәһенә қағылһа, үзе шул турала белмәһә лә, нәжес була һәм ғәйепле һанала. ³ Йәки берәү үзе лә белмәйсә кеше нәжесенә – бысрата торған нимә генә булмаһын – қағылһа, башта үзе был хакта белмәһә, һуңынан ғына белһә лә, ғәйепле була. ⁴ Йәки берәү уйлап тормайынса яқшылық йәки яманлық

кылырға ант итһә һәм бының уйламайын-са әйтелгәнән һуңынан ғына аңлаһа, был кеше ғәйепле була.

⁵ Әгәр зә кеше ошо эштәрҙең берендә ғәйепле булһа, ул үзенең гонаһын таныһын ⁶ һәм, кылған ғәйебенә күрә, гонаһ корбаны итеп Раббыға вак мал – һарык йәки кәзә – килтерһен. Шул рәүешле һаһин гонаһтан паклау йолаһын атһарып, уны гонаһынан паклар.

⁷ Әгәр зә ул кешенең һарык йәки кәзә килтерергә хәленән килмәһә, гонаһы өсөн Раббыға ике алатуба йәки ике күгәрсен балаһы алып килһен. Уларҙың береһе гонаһ корбаны, икенсеһе тотош яндырыу корбаны булыр. ⁸ Уларҙы һаһинға алып килһен. һаһин тәүзә гонаһ корбаны ғәмәлен башһарып: коштоң муйынын бороп һындырыр, әммә башын өзөп алмаһ. ⁹ Гонаһ корбанының бер аз һанын корбан усағының һаһ-һағына һирһер, һандың калһанын усақтың төбөнә ағызыр. Был – гонаһ корбаны. ¹⁰ Бынан һуң һаһин икенсе кошто, тотош яндырыу корбаны буларак, һаһи-зәгә яраһлы ғәмәл кылыр. Шул рәүешле һаһин, гонаһтан паклау йолаһын атһарып, ул кешене кылған гонаһынан паклар һәм был кеше ярылһаныр.

¹¹ Әгәр зә ике алатуба йәки ике күгәрсен балаһы алырға хәленән килмәһә, эшләгән гонаһы өсөн иң һаһшы ондан бер эһаның* ундан бер өлөшөн гонаһ корбаны итеп килтерһен. Әммә уның өстөнә зәйтүн майы коймаһын, һуш еһле һайыр зә һалмаһын, сөнки был – гонаһ корбаны. ¹² Уны һаһинға бирһен. һаһин, иһтәлек өлөшө буларак, бер ус тулһтарып алыр зә, усаһта, Раббы өсөн ут корбандары өстөндә яндырыр. Был – гонаһ корбаны. ¹³ Шул рәүешле һаһин корбан килтереүсене ул кылған гонаһтан паклау йолаһын башһарыр һәм ул кеше ярылһаныр. Калған он, иһкмәк саҙаһаһындағы һымак уһ, һаһинға булыр.

Ғәйеп корбаны

¹⁴ Раббы Мусаға булай тине:

¹⁵ – Әгәр берәйһе Раббыға бағыһланған изге әйбергә кул һузып, яңылыһлыҡ менән гонаһ кылһа, ғәйеп корбаны итеп Раббыға вак мал көтөүенән кәмһелекһез һарык тәкәһе килтерһен. Был тәкәһең һаһы изге һекелгә күрә көмөш һекел менән билдәләһнән. ¹⁶ Был кеше изге әйбер өсөн түләргә һәм, һаһының биһтән бер өлөшө тикләм өһтәп, уны һаһинға бирергә тейеш. һаһин ғәйеп корбаны итеп килтерелгән тәкә менән был кешене гонаһынан паклар һәм ул кеше ярылһаныр.

¹⁷ Кем дә булһа гонаһ кылһа, Раббының бойороһтарының береһенә һаршы килгән берәй нәмә эһләһә, үзе был һаһта белмәһә лә, ғәйепле булыр һәм ғәйебенәң яһаһын күтәрер. ¹⁸ Гонаһ кылған кеше һаһинға ғәйеп корбаны итеп вак малдан кәмһелекһез һарык тәкәһе килтерергә тейеш. һаһин уны белмәһенсә эһләгән ғәйебенән паклар һәм ул кеше ярылһаныр. ¹⁹ Был – ғәйеп корбаны, сөнки ул кеше Раббы һаршыһында ғәйепле ине.

6 ¹ Раббы Мусаға булай тине:

² – Әгәр берәү гонаһ кылып Раббыға һилаһлыҡ эһләһә: яһының һаһларға биреп торған йәки аманат итеп биргән нәмәһен кире кайтармаһа, берәй әйберен урлаһа, йәки алдаһа, ³ йә иһә кемдер юғалтһанды табып та инһар итһә, йәки һиндәй зә булһа гонаһ эһләп, шул турала ялған ант итһә, ⁴⁻⁵ ул кеше гонаһ кыла һәм ғәйепле була. Шуға күрә урлап йәки алдап алһанын, уға аманат итеп бирелгәндә йәки тапһанын; алһаным, тип ялған ант иткән әйберзә кире бирергә тейеш. Әйберҙең һаһының биһтән бер өлөшө тикләмде өһтәп, ғәйеп корбаны килтергән көндө уны һуһаһына кире бирһен. ⁶ Ғәйебе өсөн Раббыға корбан

* 5:11 Эһа – аһлыҡ, ярма, он үлсәү берәмеге, яһынса 22 л.

кылһын: каһинға ғәйеп қорбаны өсөн вак малдан билдәле хактағы кәмселекһез һарык тәкәһе килтерһен. ⁷ Каһин был кешене Раббы хозурында гонаһынан паклар һәм уның ғәйебе ярлыканыр.

Тотош яндырыу қорбаны тураһындағы кағизә

⁸ Раббы Мусаға былай тине:

⁹ – Һарунға һәм уның улдарына бойорок биреп әйт, бына тотош яндырыу қорбанын килтереу кағизәләре. Тотош яндырыу қорбаны яндырылған урынында, қорбан усағында, төнө буйына, иртәнгә тиклем қалһын. Усакта ут һәр сак янып торһон. ¹⁰ Каһин етен кейемен, етен ыштанын кейһен. Қорбан усағында тотош яндырыу қорбанынан қалған көлдө алып, усактың эргәһенә өйһөн. ¹¹ Был кейемдәрен сисеп, икенселәрен кейгәндән һуң, көлдө тупламдан тышка, таза урынға алып сыкһын.

¹² Қорбан усағында ут һәр сак янып торһон, бер вақытта ла һүнмәһен. Каһин һәр иртә һайын уға утын өстәһен һәм тотош яндырыу қорбанын утын өстөнә һалһын, татыулық қорбандарының майын яндырһын. ¹³ Қорбан усағында ут һәр сак янып торһон, һүнмәһен.

Икмәк сазакаһы тураһындағы кағизә

¹⁴ Икмәк сазакаһының йолаһы былай: Һарун улдары сазакаһы Раббы хозурына, қорбан усағы алдына килтерһен. ¹⁵ Каһин икмәк сазакаһының оно менән зәйтүн майынан бер ус тултырып, ә ладанды тулығынса алһын да қорбан усағында яндырһын. Был – Раббыға күркәм хуш ес, иштәлек өләшө. ¹⁶ Артып қалғанын Һарун менән улдары ашар. Уны изге урында, Осрашыу сатырының ихатаһында, сөсө икмәк итеп ашарзар. ¹⁷ Ул әсетке һалып бешерелмәһен. Уны ут қорбандарымдан каһиндарзың өләшө итеп бирзем. Гонаһ қорбаны менән ғәйеп қорбаны кеүек үк, ул да изгеләрзән-изге. ¹⁸ Һарун нәселенән

булған һәр ир заты уны ашай ала. Раббы өсөн ут қорбандарынан уларға быуындан-быуынға мәңгелек өләш булыр был. Был өләшкә кағылған һәр нәмә мөкәддәс һаналыр.

¹⁹ Раббы Мусаға былай тине:

²⁰ – Һарун каһин буларак мәсехләнде-релгән көндө, Һарун менән улдары икмәк сазакаһы итеп Раббыға иң якшы ондан бер эфаның ундан бер өләшөн – яртыһын иртәнсәк, яртыһын кискеһен – алып килһен. Ул даими бер сазака булыр. ²¹ Ул зәйтүн майында якшылап басылһын һәм йәйләүзә бешерелһен. Уны, икмәк сазакаһы буларак, һынықтарға бүлеп килтер. Был – Раббыға күркәм хуш ес. ²² Уны Һарун нәселенән булған мәсехләнгән баш каһин вазифаһына бағышланған каһин башкарһын. Был сазака Раббыға мәңгелек өләш; ул тотош яндырылырға тейеш. ²³ Каһин килтергән һәр икмәк сазакаһы тулығынса яндырылһын, уны ашарға ярамай.

Гонаһ қорбаны тураһындағы кағизә

²⁴ Раббы Мусаға былай тине:

²⁵ – Һарунға һәм уның улдарына әйт: бына гонаһ қорбаны килтереузең кағизәләре. Гонаһ қорбаны тотош яндырыу қорбаны боғазланған урында, Раббы хозурында салынырға тейеш. Ул – изгеләрзән-изге. ²⁶ Қорбан ғәмәлен башкарған каһин уны изге урында, Осрашыу сатырының ихатаһында, ашар. ²⁷ Қорбандың итенә кағылған һәр кем һәм һәр нәмә изге һаналыр. Әгәр зә қаны кейемгә сәсрәһә, уны изге урында йыуырға кәрәк. ²⁸ Ите бешерелгән балсык һауыт ватылырға тейеш. Әгәр зә бакыр һауытта әзерләһә, һауытты якшылап та-зартырға һәм һыу менән йыуырға кәрәк. ²⁹ Каһин нәселенән булған һәр ир заты был итте ашай ала. Ул – изгеләрзән-изге. ³⁰ Әм-мә изге урынды паклау йолаһын башкарыу өсөн қаны Осрашыу сатырына индерелгән гонаһ қорбанының итен ашарға ярамай. Ул утта яндырылырға тейеш.

Гәйеп корбаны тураһындағы кағизә

7¹ Бына гәйеп корбаны килтереүзән кағизәләре. Ул – изгеләрзән-изге корбан.
² Гәйеп корбаны тотош яндырыу корбандары салынған урында хуйылһын. Уның каны корбан усағына һәр яклап һирпеп сығылһын. ³⁻⁴ Корбан килтереүсе уның бөтә майын – койрок майын, эсәк-карынын каплаған майзы, ике бөйөрөн, бөйөр өстөндәге һәм билендәге майзарын, бауыр астындағы өлөшөн бөйөрзәре менән бергә айырып алһын. ⁵ Каһин уларзы, Раббы өсөн ут корбаны буларак, корбан усағында яндырыр. Был – гәйеп корбаны. ⁶ Каһиндар нәселенән булған һәр ир заты был корбанды ашай ала. Уны изге урында ашарға кәрәк, сөнки ул изгеләрзән-изге.

⁷ Гонаһ корбанына ла, гәйеп корбанына ла кағизә бер төрлө: корбандың ите ошо корбан аша пахлау йолаһын башкарған каһинға булыр. ⁸ Тотош яндырыу корбанының тиреһе лә корбан гәмәлен башкарған каһинға бирелер.

⁹ Мейестә, көршәктә йәки йәйләүзә бешерелгән барса икмәк сазакаһы – корбан йолаһын башкарған каһинға. ¹⁰ Зәйтүн майына буталған йәки коро икмәк сазакалары Һарун улдарының бөтәһе араһында тигез итеп бүленһен.

Татыулык корбаны тураһындағы кағизә

¹¹ Бына Раббыға тәкдим ителә торған татыулык корбанын килтереү кағизәләре. ¹² Әгәр зә берәйһе рәхмәт йөзөнән татыулык корбаны килтерә икән, зәйтүн майына баһып бешерелгән сөсө икмәк, зәйтүн майы һөртөлгән йока ғына сөсө көлсәләр, иң якшы ондан зәйтүн майына баһып бешерелгән икмәк алып килһен. ¹³ Бынан башка ул рәхмәт йөзөнән татыулык корбаны менән бергә әсе икмәк тә килтерһен. ¹⁴ Һәр төрлө икмәк сазакаһының бер өлөшөн Раббыға бағышлап килтерһен: ул татыулык кор-

банының канын корбан усағына һирпкән каһинға булыр. ¹⁵ Татыулык корбаны булған шөкөр сазакаһының ите корбан килтерелгән көндө үк ашап бөтөрөлһөн, иртәнгә тиклем калмаһын.

¹⁶ Әгәр кем дә булһа корбанды нәзәр әйтеп йәки нәфел буйынса, йәғни үз ихтыяры менән килтерә икән, уның ите салынған көндән калһа, икенсе көндө лә ашарға ярай. ¹⁷ Әммә өсөнсө көнгә калған корбан ите яндырылһын. ¹⁸ Татыулык корбанының ите өсөнсө көндө лә ашала икән, был корбан кабул ителмәйәсәк һәм корбан килтереүсегә уның сауабы булмаясак. Был ит хәрәм һанала һәм уны ашаған кеше гәйебенәң язаһын күтәрер. ¹⁹ Нәжес һаналған берәй нәмәгә тейгән итте ашарға ярамай, ул яндырылырға тейеш. Ә таза итте пак булған һәр кешегә ашарға мөмкин. ²⁰ Әммә берәй әзәм нәжес хәлендә Раббыға килтерелгән татыулык корбанының итен ашаһа, ул халкы араһынан кыуылыр. ²¹ Әгәр зә берәйһе нәжес нәмәгә: кеше нәжесенәме, хәрәм малғамы, хәрәм йәнлеккәме кағылғандан һуң Раббыға килтерелгән татыулык корбанының итен ашаһа, был кеше халкы араһынан кыуылыр.

Әс майы һәм кан ашауҙан тыйыу

²² Раббы Мусаға былай тине:

²³ – Исраил халкына әйт: һыйыр малыныкымы ул, һарыкмы, кәзәнекеме – бер ниндәй зә әс майын ашамағыз. ²⁴ Үзә үлгән йәки йырткыс ботарлаған малдың майын төрлө кәрәк-яракка файзаланырға мөмкин, әммә ашарға ярамай. ²⁵ Әгәр кем дә булһа берәү Раббыға ут корбаны буларак килтерелгән малдың майын ашаһа, ул халкы араһынан кыуылыр. ²⁶ Кайза йәшәһегез зә, бер ниндәй канды ла – коштокон да, малдыкын да – еймәгез. ²⁷ Кан ейгән һәр кем халкы араһынан кыуылыр.

Каһиндарзың өлөшө

²⁸ Раббы Мусаға былай тине:

²⁹ – Исраил халкына әйт: Раббыға татыулык корбаны килтергән кеше, уның

бер өлөшөн Раббыға тәкдим итһен. ³⁰ Уны үз кулы менән Раббы өсөн ут корбаны буларак килтерһен. Малдың майын түш ите менән бергә алып килһен дә Раббы хозурында, һелкетмә корбан буларак, өскә күтәреп күрһәтһен. ³¹ Каһин майзы корбан усағында яндырып, ә түш ите Һарунға һәм уның улдарына булып. ³² Татыулык корбанының арткы уң ботон каһинға сазака итеп бирегез. ³³ Уң бот татыулык корбанының каны менән майын Раббыға тәкдим иткән Һарун улдарының өлөшө булып. ³⁴ Исраил халкының татыулык корбандарынан күтәреп һелкетелгән түш итен һәм сазака итеп килтерелгән ботто алам да Һарун каһин менән уның улдарына Исраил халкынан мәңгелек өлөш итеп бирәм.

³⁵ Һарун һәм уның улдары Раббы хозурына каһин булып хезмәт итеү өсөн тәғәйенләнгән көндән башлап, утта яндырылған корбандарзан уларға бирелгән өлөш ошо. ³⁶ Уларзы каһинлыкка мәсехләгән көндө Раббы Исраил халкына бойорок бирзе. Был – уларзың быуындан-быуынға даими өлөшө.

³⁷ Тотош яндырыу корбанының, икмәк сазакаһының, гонаһ, ғәйеп өсөн килтерелгән корбандарзың, бағышлау корбанының һәм татыулык корбанының йолалары ошо.

³⁸ Синай сүлендәге Синай тауында Раббы Исраил халкының Үзенә корбандар килтерергә тейешлеге хақында Мусаға бына шуларзы бойорза.

Һарун менән улдарының каһинлыкка бағышланыуы

8 ¹ Раббы Мусаға былай тине: ² – Һарун менән улдарын, кейемдәрен, мәсех майын, гонаһ корбаны өсөн үгез башмак, ике һарык тәкәһе, бер кәрзин сөсө икмәк ал да, ³ барса йәмғиәттә Осрашыу сатыры ауызына йый.

⁴ Муса Раббы бойорғанса эшләне. Йәмғиәт Осрашыу сатыры ауызына йыйылды. ⁵ Муса уларға:

– Раббы бына нимәләр эшләргә бойорза, – тине.

⁶ Шунан Һарун менән улдарын алға сығарып, уларзы һыу менән йыуындырзы. ⁷ Һарунға күлдәк кейзерзе, билен быузы, ябынса кейзерзе, эфод һалды, эфодтың бизәлгән билғауы менән быузы ла, эфодтың нығытып куйзы. ⁸ Иң өстән түшлек кейзереп, түшлеккә урим менән туммим һалды. ⁹ Башына сәллә кейзерзе, сәллә өстөнән маңлайына алтын сәскә рәүешендәге изгелек тажы такты. Алла нисек бойорһа, шулай эшләне.

¹⁰ Шунан һуң Муса мәсех майы алды, Изге сатырзы һәм сатыр эсендәге бөтә нәмәне мәсехләп, изгеләндерзе. ¹¹ Майзы ете тапкыр корбан усағына һирпте; корбан усағын, уның бөтә кәрәк-ярағын, йыуынғысты, йыуынғыс таяуын – барыһын да изгеләндерер өсөн мәсехләне. ¹² Һарунды изгеләндерер өсөн башына май койоп мәсехләне. ¹³ Шунан Һарундың улдарын алға сығарзы, уларға ла күлдәк кейзерзе, билдәрен билғау менән быузы, баштарына бәйзәрен бәйләне. Раббы Мусаға нисек бойорһа, шулай булды.

¹⁴ Шунан гонаһ корбаны булған үгеззе килтерзе. Һарун менән улдары кулдарын үгеззең башына куйзы. ¹⁵ Муса үгеззе салды. Корбан усағын паклар өсөн бармағын канға манып, канды корбан усағының мөгөззәренә һөртөп сықты. Калған канды корбан усағының төбөнә түкте. Шул рәүешле ул корбан усағын паклап изгеләндерзе. ¹⁶ Үгеззең эске ағзаларын каплаған бөтә майзы, бауыр астындағы өлөшөн, майы менән бергә ике бөйөрөн алып, уларзы корбан усағында яндырзы. ¹⁷ Үгеззе – тиреһен, итен, нәжесен – тупламдан ситкә сығарып яқты. Раббы Мусаға нисек бойорһа, шулай булды.

¹⁸ Шунан һуң Муса тотош яндырыу корбаны өсөн һарык тәкәһен алып килде. Һарун менән улдары кулдарын тәкәһең башына куйзы. ¹⁹ Муса тәкәһе салды, канын корбан усағына һәр яклап һирпеп сықты. ²⁰ Тәкә

түшкәһен киҫәктәргә тураклап башын, киҫәктәрен, эс майын яндырзы. ²¹ Эсәк-карынын, тояктарын йыуып, тәкәне тулыһынса корбан усағында яндырзы. Был – тотош яндырыу корбаны, Раббыға күркәм хуш еҫ, ут корбаны ине. Раббы Мусаға нисек бойорһа, шулай булды.

²² Шунан Муса икенсе тәкәне алып килде. Быныһы каһинлыкка бағышлау йолаһының тәкәһе ине. Һарун менән улдары кулдарын тәкәнең башына куйзы. ²³ Муса тәкәне салды. Бер аз канын алып, Һарундың уң колағының осона, уң кулының һәм уң аяғының баш бармактарына һөрттө. ²⁴ Шунан Һарундың улдарын алға сығарзы. Уларзың да уң колактарының осона, уң кулдарының һәм уң аяктарының баш бармактарына кан һөрттө. Калған канды корбан усағының як-яғына һирпте. ²⁵ Тәкәнең майын һәм койрок майын, эсәк-карынын каплаған бөтә майзы, бауыр астындағы өлөшөн, майы менән бергә ике бөйөрөн, арткы уң ботон алды. ²⁶ Шунан Раббы хозурында торған сөсө икмәкле кәрзиндән бер икмәк, зәйтүн майына басылған бер икмәк, бер йока көлсә алып, уларзы малдың майы менән арткы уң бото өстөнә куйзы. ²⁷ Быларзың бөтәһен дә Муса Һарун менән улдарының кулына һалды. Уларзы Раббы хозурында һелкетмә корбан буларак күтәрәп күрһәтте. ²⁸ Бынан һуң Муса барыһын да уларзың кулынан алып, корбан усағында тотош яндырыу корбаны өстөндә каһинлыкка бағышлау йолаһы корбаны итеп яндырзы. Был – Раббы өсөн ут корбаны, Раббыға күркәм хуш еҫ. ²⁹ Унан һуң Муса түш итен алды. Уны Раббы хозурында өскә күтәрәп күрһәтте. Был – бағышлау йолаһы корбаны булған тәкәнән Мусаның үз өлөшө ине. Раббы Мусаға нисек бойорһа, шулай булды.

³⁰ Муса мәсех майы, корбан усағы өстөндәге канды алып, Һарун менән улдарына һәм уларзың кейемдәрәнә һирпте. Шул рәүешле Һарунды һәм уның кейемен, улдарын һәм уларзың кейемдәрән изгеләндәрзе.

³¹ Шунан Һарун менән улдарына:

– Итте Осрашыу сатыры ауызында бешерегез зә шунда каһинлыкка бағышлау йолаһы корбаны кәрзиндәге икмәк менән ашағыз, – тине, – сөнки миңә: «Уны Һарун улдары менән ашарға тейеш», – тип бойоролдо. ³² Ә калған ит менән икмәкте яндырығыз. ³³ Бағышланыу көндәрегез тулғанға тиклем, ете көн буйы, Осрашыу сатыры ауызынан китмәгез, сөнки бағышланыуығыз ете көнгә һузылыр. ³⁴ Бөгөн эшләгән һәр нәмәнә Раббы һеззе гонаһтарығызған паклау өсөн бойорзо. ³⁵ Ете тәүлек буйы, көнө-төнө Осрашыу сатыры ауызында булығыз. Раббы талап иткәнсә эшләгез, юғиһә үләсәкһегез. Миңә шулай бойоролдо.

³⁶ Һарун менән улдары Раббының Муса аша еткерелгән бөтә бойороктарын да тулыһынса үтәне.

Каһиндарзың эшләй башлауы

9 ¹ Һигезенсе көндө Муса Һарун менән улдарын һәм Исраил аһкалдарын сакыртып алды. ² Ул Һарунға былай тине: – Үзең өсөн гонаһ корбаны итеп һыйыр малынан кәмселекһез бер үгез башмак һәм тотош яндырыу корбанына кәмселекһез һарык тәкәһе ал. Уларзы Раббы каршыһына килтер. ³⁻⁴ Шунан Исраил халқына иглан ит: «Раббы алдында корбан килтерәү өсөн гонаһ корбаны итеп кәзә тәкәһе, тотош яндырыу корбанына кәмселеге булмаған бер йәшлек башмак менән бер йәшлек һарык бәрәсе, татыулык корбаны буларак бер үгез менән бер һарык тәкәһе, зәйтүн майына буталған икмәк сазакаһы алып килегез. Бөгөн һезгә Раббы күрәнәсәк!»

⁵ Муса кушкандарзың барыһы ла Осрашыу сатыры алдына килтерелде. Бөтә йәмғиәт Раббы хозурына йыйылды.

⁶ – Быларзы эшләргә һезгә, алдығызға Раббы шөһрәте пәйзә булһын өсөн, Раббы Үзе бойорзо, – тине Муса. ⁷ Шунан Һарунға: – Раббы бойорғанса, корбан усағы янына бар за, үзеңдә һәм халыкты гонаһтарзан паклау йолаһын башкарып, үзең өсөн гонаһ

корбаны менэн тотош яндырыу корбаны тэқдим ит, – тине. – Унан һуң халықты гонаһтарынан паклау йолаһын башкарып, халықтың да корбанын килтер.

⁸Һарун, корбан усағы янына барып, үзе өсөн гонаһ корбаны булған үгез башмакты салды. ⁹Улдары корбандың канын алып, аталарына бирзе. Һарун, бармағын канға манып, корбан усағының мөгөззәренә һөртө, кандың калғанын усак төбөнә түкте. ¹⁰Гонаһ корбанының эс майын, бөйөрзәрен, бауыр астындағы өлөшөн корбан усағында яндырзы. Раббының Мусаға биргән бойороғо буйынса булды. ¹¹Корбандың ите менән тиреһен тупламдан ситкә сығарып якты.

¹²Бынан һуң Һарун тотош яндырыу корбанын салды. Улдары уға корбандың канын алып бирзе. Һарун канды һәр яклап корбан усағына һирпте. ¹³Тотош яндырыу корбанын тураклап, киҫәктәрен һәм башын бирзеләр. Һарун уларзы корбан усағында яндырзы. ¹⁴Эсәк-карынын, тояктарын йыуып, тотош яндырыу корбаны өҫтөндә усакта яндырзы.

¹⁵Артабан Һарун халықтың корбанын тэқдим итте. Халықтың гонаһтары өсөн тәғәйенләнгән кәзә тәкәһен салды; уны беренсе гонаһ корбаны кеүек килтерзе. ¹⁶Унан тотош яндырыу корбанын тэқдим итте, йолаһы буйынса гәмәл кылды. ¹⁷Шунан икмәк сазакаһын килтерзе. Унан бер ус тултырып алды ла, корбан усағындағы иртәнге тотош яндырыу корбанына өҫтәп яндырзы.

¹⁸Халык өсөн татыулык корбаны булған үгез менән һарык тәкәһен салды. Улдары корбандарзың канын бирзе һәм Һарун уны һәр яклап корбан усағына һирпте. ¹⁹Улар үгеззең һәм һарык тәкәһенең майын, койрок майын, эсәк-карынын каплаған майзы, бөйөрзәрен, бауыр астындағы өлөшөн алып, ²⁰түш иттәре өҫтөнә һалды. Һарун майзы корбан усағында яндырзы. ²¹Шунан Һарун үгеззең һәм һарык тәкәһенең түш ите менән арткы уң боттарын, Муса бойорғанса, Раббы алдында өҫкә күтәреп күрһәтте.

²²Һарун, гонаһ корбанын, тотош яндырыу һәм татыулык корбандарын тэқдим иткәндән һуң, кулдарын күтәреп халыкка фатиха бирзе һәм корбан усағынан төштө.

²³Муса менән Һарун Осрашыу сатырына инделәр. Унан сыккас, халыкка фатиха бирзеләр. Бына шул сакта барса халык алдында Раббының шөһрәте пәйзә булды. ²⁴Раббы тарафынан ут сығып, усактағы тотош яндырыу корбанын һәм майын ялмап алды. Быны күргән барса халык кыуаныстан кыскырып ебәрзе һәм йөзтүбән ергә капланды.

Надав менән Авиһузың гонаһы һәм үлеме

10 ¹Һарундың улдары Надав менән Авиһу, үззәренең төтөсләгес һауыттарын алып, уға куз, хуш есле матдәләр һалдылар за Раббы алдына рөхсәт ителмәгән ут килтерзеләр. Ә Раббы быны эшләргә бойормағайны. ²Шул сак Раббы хозурынан ут сыкты ла уларзы ялмап алды. Улар Раббы алдында үлде. ³Муса Һарунға:

– Раббының:

«Миңә якындар аша

мөкәддәсләгемде күрһәтермен,

Бөтөн халык алдында дан

казанырмын», –

тип әйткәне ошолор, – тине.

Һарун өндөшмәне.

⁴Муса Һарундың атаһының бер туғаны Ғуззилдың улдары Мишаил менән Әлсафанды сакырзы.

– Барығыз, туғандарығыззы Изге сатырзан туплам тышына алып сығығыз, – тине.

⁵Улар, Муса кушыуы буйынса барып, Надав менән Авиһузы кейемдәренән тотоп тупламдан ситкә алып сыктылар.

⁶Муса Һарунға һәм уның калған улдары Әлғазар менән Иҫамарға:

– Сәстәрегеҙе туззырмағыз, кейемегеҙе йырткыламағыз, – тине. – Юкһа үлерһегеҙ һәм Раббы бөтә йәмғиәткә асылуаныр. Әммә кәрзәштәрегеҙ, бөтә Исраил халкы, Раббы тарафынан яндырылғандар өсөн йәш

түкһен. ⁷Ә һез Осашыу сатыры ауызынан ситкә китмәгез, юкһа үлерһегез. Һез бит Раббының мәсех майы менән майланып, Уға бағышландығыз.

Улар Муса әйткәнсә эшләне.

⁸Раббы Һарунға былай тине:

⁹– Үзең дә, улдарың да Осашыу сатырына шарап йәки башка иҫерткес эсемлектәр эсеп инмәгез, юкһа үлерһегез. Был һезҙең өсөн быуындан-быуынға мәңгелек кағизә булһын. ¹⁰Һез мөкәддәс нәмәләргә ғәзәти-зән, пакты нәжестән айырырға тейешһегез. ¹¹Раббының Муса аша Исраил халқына белдергән бөтә кағизәләрен уларға өйрәтегез.

¹²Муса Һарунға һәм уның иҫән калған улдары Әлғазар менән Иҫамарға:

– Раббыға бағышланған ут корбандарынан калған икмәк сазакаһынан сөсө икмәк бешерегез зә уларҙы корбан усағы янында ашағыз, сөнки был сазака – изгеләрзән-изге. ¹³Уны изге урында ашағыз, сөнки был – Раббы өсөн бирелгән ут корбандарынан һинәң һәм улдарыңдың өлөшө. Миңә шундай бойорок бирелде. ¹⁴Өскә күтәрәп күрһәтелгән түш ите менән сазака булған арткы уң ботто улдарығыз һәм кыззарығыз менән бергәләп таза урында ашағыз. Сөнки улар – Исраил халқы тарафынан тәкдим ителгән татыулык корбандарынан һинә һәм балаларыңа тейгән өлөш. ¹⁵Сазака итеп килтерелгән ботто һәм күтәрәп күрһәтелгән түш итен ут корбанының эс майы менән бергә алып килеп, Раббы хозурында һелкетмә корбан буларак күтәрәп күрһәтһендәр. Раббының бойорого буйынса, улар һинә һәм балаларыңа мәңгелек өлөш булып, – тине.

¹⁶Муса гонаһ корбаны буларак килтерелгән кәзә тәкәһе тураһында һораны. Ул иһә яндырылғайны инде. Муса Һарундың иҫән калған улдары Әлғазар менән Иҫамарға бик нык асыуланды.

¹⁷– Ни өсөн һез гонаһ корбанын изге бер урында ашаманығыз? Ул бит изгеләр-

зән-изге, һезгә йәмғиәттең ғәйебен йыуып ташлау һәм уларҙы Раббы каршыһында гонаһтарынан паклау өсөн бирелгән. ¹⁸Был корбандың каны Изге сатырға индерелмәгән. Мин һезгә бойорғанса, корбанды изге урында ашарға тейеш инегез, – тине.

¹⁹– Бөгөн улар Раббы хозурына үззәренең гонаһ корбаны менән тотош яндырыу корбаны килтерзе, – тип яуапланы Һарун Мусаға. – Шунан һуң башыма ошондай хәлдәр килде. Әгәр бөгөн гонаһ корбанын ашаһам, Раббы уны хуш күрер инеме?

²⁰Муса, быны ишетеп, ризалашты.

Хәләл һәм хәрәм хайуандар

11 ¹Раббы Муса менән Һарунға былай тине:

²– Исраил халқына иҫлан итегез: ер өс-төндә йөшөгән хайуандарҙан һезгә ашарға яраклы йән эйәләре түбәндәгеләр.

³Айыры тояклы һәм көйшөгән бөтә хайуандарҙы ла ашарһығыз. ⁴Әммә көйөшлө йәки айыры тояклы хайуандарҙан һезгә ашарға ярамай: дөйә, сөнки ул көйшәһә лә айыры тояклы түгел, шуға күрә лә ул һезҙең өсөн хәрәм; ⁵даман*, сөнки ул көйшәһә лә, айыры тояклы түгел, шуға күрә лә ул һезҙең өсөн хәрәм; ⁶куян, сөнки ул көйшәһә лә, айыры тояклы түгел, шуға күрә лә ул һезҙең өсөн хәрәм; ⁷суска, сөнки ул айыры тояклы булһа ла, көйшәмәй, шуға күрә лә һезҙең өсөн хәрәм. ⁸Уларҙың итен ашамағыз, үлөкһәләренә кағылмағыз. Улар һезҙең өсөн хәрәм.

⁹Һыуза – диңгеззәме ул, йылғаламы – йәшөгәндәрзән йөзгөстәре һәм тәңкәләре булғандарын ашай алаһығыз. ¹⁰Әммә диңгеззәге һәм йылғаларҙағы йөзгөстәре менән тәңкәләре булмаған мыҫғып йөрөгән һәм башка йән эйәләре һезҙең өсөн ерәнгес булһын. ¹¹Улар хәрәм һезҙең өсөн – итен ашамағыз, үлөкһәләренән ерәнегез. ¹²Һыуза

* **11:5** Даман – Африкала һәм Ғәрәбстанда йәшәй торған, томшоклоларға яҡын булған, куян зурлығындағы йәнлек.

йәшәгән йөзгөсһөз һәм тәңкәһез бөтә йән әйләре һезҙең өсөн ерәнгес булһын.

¹³ Коштарзың ошоларын ашарға ярамай, улар ерәнгес: бөркөт, тазғара, диңгез бөркөтө, ¹⁴төйлөгән һәм ыласындың бөтә төрҙәре, ¹⁵козғондоң бөтә төрҙәре, ¹⁶дөйғош, ябалак, аксарлак һәм карсығаның бөтә төрҙәре, ¹⁷бәләкәй ябалак, диңгез козғоно, өкө, ¹⁸ибис, берғазан, сип, ¹⁹каузы, селәндең бөтә төрҙәре, һөҙһөт һәм вак ярғанат.

²⁰Дүрт аякта йөрөгән һәм канатлы бөжәктәрҙең барыһы ла һезҙең өсөн ерәнгес. ²¹Әммә ер өстөнән һикереп йөрөү өсөн яйланған аяктары һәм канаттары булған бөжәктәрҙе ашарға мөмкин. ²²Улар араһынан саранча һәм уның токомонан булғандарзы, бөтә синерткәләрҙе ашарға ярай. ²³Дүрт аяклы калған бөтә бөжәктәрҙе һезҙең өсөн ерәнгес.

²⁴Һезҙең нәжесләйәсәк нәмәләр ошо. Уларзың үләкһәненә қағылған һәр кем кискә тиклем бысраҡ булып. ²⁵Уларзың үләкһәненә қағылған һәр кем кейемен йыуһын; кискә тиклем нәжес һаналыр.

²⁶Айыры тояҡлы, әммә айырсаһы тәрән булмаған, көйөшһөз хайуандар һезҙең өсөн хәрәм. Уларға қағылған һәр кем нәжес булып. ²⁷Дүрт аяклы хайуандар араһында тәпәйлеләре һезҙең өсөн хәрәм. Уларзың үләкһәненә қағылған һәр кем кискә тиклем нәжес һаналһын. ²⁸Уларзың үләкһәненә тотонған һәр кем кейемен йыуырға тейеш. Был хайуандар һезҙең өсөн хәрәм.

²⁹Ер өстөндә мыжғып йөрөгән вак йәнлектәр араһынан һезҙең өсөн нәжес булғандар ошо: һуқыр сысқан, сысқан, кеҫәртке һәм уның бөтә төрҙәре: ³⁰геккон, сыбар кеҫәртке, ябай кеҫәртке, сцинк һәм хамелеон һезҙең өсөн хәрәм. ³¹Улар һезҙең өсөн хәрәм. Уларзың үләкһәненә қағылған һәр кем кискә саклы нәжес булып.

³²Уларзың берәйһененә үләкһәне өстөнә төшкән һәр нәмә нәжес булып: ағас һауытмы ул, кейемме, тиремме, тоҡмо – көнкүрештә кулланылған бөтә әйбер – нәжес

һаналыр. Уларзы һыуға һалып куйығыҙ, кискә тиклем нәжес булырҙар, шунаң таза-рырҙар. ³³Уларзың берәйһе һиндәйҙең булһа балсыҡ һауыт эсенә төшһә, һауыт эсендәге әйбер нәжес һаналыр; ә һауытты ватырға кәрәк. ³⁴Әгәрҙең бындай һауыттағы һыу ризыҡка түгелһә, ул ризыҡ нәжесләнер. Ундай һауыт эсендәге бөтә эсемлек нәжес булып. ³⁵Уларзың үләкһәненен берәй нәмәһе төшкән әйбер нәжес булып. Мейесме, усаҡмы – улар емерелергә тейеш. Сөнки улар нәжесләнде һәм һезҙең өсөн нәжес булып. ³⁶Бары тик шишмә йәки һыу һаҡлау урынығына таза калыр. Был йәнлектәрҙең үләкһәненә қағылған һәр кем нәжес һаналыр. ³⁷Уларзың үләкһәненен бер өлөшө сәсә торған орлоҡка төшһә, орлоҡ таза калыр. ³⁸Әммә үләкһәненен берәй нәмәһе һыуға һалынған орлоҡка төшһә, был орлоҡ һезҙең өсөн нәжес булып.

³⁹Әгәрҙең ашарға яраклы хайуандарзың берәйһе үлһә, уның үләкһәненә қағылған һәр кем кискә тиклем нәжес һаналыр. ⁴⁰Хайуандың үләкһәнен ашаған кеше кейемен йыуырға тейеш. Ул кискә саклы нәжес булып. Үләкһәненә қағылған кеше лә кейемен йыуһын. Ул да кискә тиклем нәжес һаналыр.

⁴¹Ер өстөндә мыжғып йөрөгән һәр вак хайуан һезҙең өсөн ерәнгес; уны ашарға ярамай. ⁴²Ер өстөндә мыжғып йөрөгәндәрҙең – корһағында шыуышқан, дүрт аякта йөрөгән һәм күп аяклыларзың берәһен дә ашамағыҙ, сөнки улар ерәнгес. ⁴³Шундай-ҙарзы ашап, үзегеҙҙе ашәкеләтмәгеҙ, улар арһағында нәжесләнмәгеҙ. ⁴⁴Мин Аллағыҙ Раббымын. Үзегеҙҙе изгеләндерегеҙ һәм изге булығыҙ, сөнки Мин изгемен. Ер өстөндә мыжғып йөрөгән һиндәйҙең булһа йәнлек менән үзегеҙҙең нәжесләмәгеҙ. ⁴⁵Сөнки Аллағыҙ булып өсөн һезҙең Мысырҙан алып сылған Раббы Мин. Изге булығыҙ, сөнки Мин изгемен.

⁴⁶⁻⁴⁷Һез нәжесте пактан, итен ашарға ярағанын ашарға ярамағандан айыра белһен өсөн хайуандар, коштар, һыуҙа йәшәгән

һәм ер өстөндө мыжгып йөрөгөн йәнлектәр хақындағы канун бына ошо.

Бала тапқан катындың пакланыуы

12¹ Раббы Мусаға былай тине:
² – Исраил халқына иғлан ит: әгәр бер катын ауырға калып, ир бала тапһа, ете көн буйы күрем вақытындағы һымак нәжес һаналыр. ³ Сабый һигезенсе көндө сөннөткә ултыртылһын. ⁴ Катын кан ағыузан тазарынғансы утыз өс көн көтһөн, пакланыу көндөре тулғанға тиклем бер ниндәй изге әйбергә лә қағылмаһын, Изге сатырға бармаһын. ⁵ Әгәр зә катын кыз бала тапһа, ике азна буйы күрем вақытындағы һымак нәжес һаналыр. Кан ағыузан тазарыныу өсөн алтмыш алты көн көтһөн.

⁶ Ир йәки кыз бала тапқан катын, пакланыу көндөре тамамланғас, тотош яндырыу қорбаны өсөн һарықтың бер йәшлек тәкә бәрәсен, гонаһ қорбаны өсөн күгәрсен балаһы йәки алатуба алып, Осрашыу сатыры ауызына қаһинға килтерһен. ⁷ Қаһин был қорбандарзы Раббы қаршыһында ғәмәл кылһын һәм катынды паклаһын; катын каны ағыузан тазарыныр. Был – ир йәки кыз бала тапқан катындар өсөн қағизә.

⁸ Әгәр зә катындың һарық бәрәсе қорбан итергә хәленән килмәһә, ике алатуба йәки ике күгәрсен балаһы алһын: береһе тотош яндырыу қорбанына, икенсеһе гонаһ қорбанына булыр. Былар менән қаһин катынды паклар һәм ул таза булыр.

Тире ауырыулары тураһында канун

13¹ Раббы Муса менән һарунға былай тине:

² – Әгәр берәй кешенең тән тиреһенә шеш, сабырткы йәки тап сықһа һәм уның йоғошло тире ауырыуына әйләнәу ихтималы булһа, ул кеше һарун қаһинға йәки уның нәселенә булған қаһиндарзың береһенә килтерелһен. ³ Қаһин тиреләге яраны қараһын. Әгәр яра өстөндөгә төктәр ағарған,

яра тирегә тәрәнәйгән булһа, был – йоғошло тире ауырыуының билдәһе. Қаһин сирлене нәжес тип иғлан итһен. ⁴ Әгәр тән тиреһендөгә тап ақ төстә булып, тәрәнгә батмаған һәм өстөндөгә төктәре ағармаған булһа, қаһин был кешене ете көнгә ябып куйһын. ⁵ Етенсе көндө қаһин яраны караһын: әгәр зә яра үзгәрмәһә, тире өстөнә йәйелмәгән булһа, уны йәнә ете көн тотһон. ⁶ Қаһин уны етенсе көндө тағы караһын. Әгәр яра уңала башлаған, тирегә йәйелмәгән икән, қаһин ул сирлене таза тип иғлан итер. Был бары тик ябай сабырткы ғына. Ул кеше кейемен йыуыр за таза булыр. ⁷ Ләкин қаһин уны карап таза һанағандан һуң сабырткы тирелә йәйелеп китһә, сирле қаһинға қабат күренһен. ⁸ Қаһин уны қабат караһын: сабырткы тәнгә таралған булһа, ул кешене нәжес тип иғлан итһен. Был – йоғошло тире ауырыуы.

⁹ Берәй кешелә йоғошло тире ауырыуы булһа, ул қаһинға килтерелһен. ¹⁰ Қаһин уны караһын һәм кешенең тиреһе ағарып шешкән, төктәре ағарған һәм шешектәге яра сеп-сей ит икән, ¹¹ тимәк, был – азып киткән йоғошло тире ауырыуы. Қаһин был кешене нәжес тип иғлан итһен, әммә япмаһын, сөнки нәжес икәнә билдәле. ¹² Әгәр йоғошло тире ауырыуы кешенең бөтә тәнә йәйелгән һәм баштан-аяқ қаплап алған булһа, қаһин уның бөтә тәнән қарарға тейеш. ¹³ Сирзәң тәнгә тотош таралғанын күрһә, ул был кешене таза тип иғлан итһен. Тире тулыһынса ағарған булһа, ауырыу таза һаналыр. ¹⁴ Әммә сей яра күренһә, ул кеше нәжес һаналыр. ¹⁵ Қаһин яраның сей ит икәнән күрһә, кешене нәжес тип иғлан итер. Сей ит – нәжес; был – йоғошло тире ауырыуы. ¹⁶ Әгәр зә сей яра уңалып, тиреһе ағарһа, был кеше қаһинға тағы күренһен. ¹⁷ Қаһин уны қарар за, яраның уңалғанын күргәс, уны таза тип иғлан итер. Был кеше таза һаналыр.

¹⁸ Әгәр берәйһенең тәнәненә сикән сығып уңалһа, әммә ¹⁹ урыны ағарып, шешмәкләнеп торһа, йәки ақһыл-кызыл тап һасил

булһа, был кеше каһинға күренергә тейеш. ²⁰ Каһин уны караһын. Эгәр зә тап тирегә уйылып ингән булһа һәм төктәре ағарып торһа, был кеше нәжес тип иғлан ителер. Сикан урынына сыккан йоғошло тире ауырыуы был. ²¹ Әммә каһин ауырыуы карап, яралағы төктәрзең ағармағанын, яраның тирегә тәрәнәймәгәнән, киреһенсә, сак һизелеп торғанын күрһә, был кешене ете көн ябып тотһон. ²² Эгәр яра тәнгә нык-лап йәйелһә, каһин ул кешене нәжес тип иғлан итер. Был – тире ауырыуы. ²³ Э тап шул килеш калһа, йәйелмәһә, был – сикан урыны ғына. Каһин был кешене таза тип иғлан итер.

²⁴ Берәйһе тәнән бешерһә һәм уңалған ерендә акһыл-кызыл тап калһа, ²⁵ каһин уны караһын, таптағы төктәр ағарғанын, таптың тирегә тәрәнәйгәнән күрһә, был – бешкән урынға сыккан йоғошло тире ауырыуы. Каһин ул кешене нәжес тип иғлан итһән, сөнки был – тире ауырыуы. ²⁶ Әммә төктәр ағармаған, тап тирегә тәрәнәймәгән, ә сак кына беленеп тора икән, каһин ул кешене ете көн ябып тотһон. ²⁷ Етенсе көндө тағы караһын. Тап тирегә йәйелгән булһа, каһин ул кешене нәжес тип иғлан итер. Сөнки был – йоғошло тире ауырыуы. ²⁸ Эгәр зә тиреләге тап элеккесә калһа, йәйелмәһә, сак беленеп торһа, был – сир түгел. Каһин ул кешене таза тип белдерер, сөнки был – бешкәндән калған яра эзе.

²⁹ Эгәр берәй катындың йә ирзең башында йәки эйәгендә яра булһа, ³⁰ каһин уны караһын. Эгәр яра тирегә уйылып ингән булһа, ә яралағы төктәр нәзегәйеп һарғайһа, каһин ул кешене нәжес тип белдерһән. Был – таз, баштағы йәки эйәктәге йоғошло тире ауырыуы. ³¹ Эгәр каһин яраның тирегә тәрәнәймәгәнән, әммә төктәренең кара түгеллеген күрһә, был кешене ете көнгә ябып куйһын. ³² Етенсе көндө каһин яраны тағы караһын. Эгәр яра таралмаһа, тирегә уйылып тәрәнәймәһә һәм төктәре һарғайып тормаһа, ³³ уны кырырға, тик ауырткан урынына кағылмаһа кәрәк. Каһин ул ке-

шене тағы ете көн ябып тотһон. ³⁴ Етенсе көндө каһин ауырткан урынды караһын. Яра таралмаған һәм тирегә уйылып тәрәнәймәгән булһа, каһин был кешене таза тип иғлан итер. Ул кеше кейемен йыуыр за таза һаналыр. ³⁵ Эгәр зә таз был кеше таза тип иғлан ителгәндән һуң таралып китһә, ³⁶ каһин уны йәнә тикшерһән. Эгәр кысытма йәйелеп киткән булһа, төктәренең һарғайғанын карап тормаһын. Был кеше нәжес һаналыр. ³⁷ Әммә яра үзгәрешһез калған, ә төктәре уның фекеренсә карая башлаған икән, тимәк, таз үткән. Был кеше – таза. Каһин уны таза тип иғлан итер.

³⁸ Эгәр берәй ир йәки катындың тәнәндә ак тап булһа, ³⁹ каһин уны караһын. Ул акһылланып торһа, был – ғәзәти сабырткы. Был кеше пак һаналыр.

⁴⁰ Эгәр берәйһенең башындағы сәсе койолһа, тимәк, ул ялтас. Был кеше пак һаналыр. ⁴¹ Эгәр зә башының алғы өлөшөндөгә сәсе койолһа, был ялтаслыктың икенсе төрө. Ул пак. ⁴² Эгәр зә сәсе койолған урынға, как башына акһыл-кызыл таптар сыкһа, был йоғошло тире ауырыуына окшаған. ⁴³ Каһин ул кешене карар. Ялтас урынындағы яра акһыл-кызыл булып шешеп торһа һәм йоғошло тире ауырыуының яраһына окшаған булһа, ⁴⁴ был кешелә йоғошло тире ауырыуы – нәжес ул. Каһин уны нәжес тип иғлан итер. Уның башында яра бар. ⁴⁵ Бындай йоғошло тире ауырыулы кешенең кейеме йыртык, сәсе тузған булһын. Ул йөзөнәң аҫкы өлөшөн каплаһын һәм: «Нәжесмен! Нәжесмен!» – тип кысқырһын. ⁴⁶ Ауырыуы бөткәнгә тиклем был кеше нәжес һаналыр. Ул тупламдан ситтә, башкаларҙан айырым йәшәһән.

Тужымалағы үңәз тураһында кағиҙә

⁴⁷⁻⁴⁸ Йөн йәки етен кейемдә, етен йәки йөн тужыманың буй йә аркау ебендә, күндә, ниндәй зә булһа күн әйберзә үңәз күрәнһә, ⁴⁹ һәм кейемдәге йәки күндәге, тужыманың буй һәм аркау ебендәге, ниндәй зә булһа

күн айберзэге был үнэз йәшкелт йәки кызғылт тап рәүешендә булһа, был – таралып барған үнэз; уны каһинға күрһәтергә кәрәк. ⁵⁰ Каһин үнэззе карар за айберзе ете көн бикле урында тотор. ⁵¹ Етенсе көндө үнэззе – кейемдәме ул, буй йәки аркау ептәме, күндәме, күн айберзәме – карар. Әгәр таралған икән, был – зарарлы үнэз. Әйбер нәжес ханалыр. ⁵² Был үнэзле кейем, буй һәм аркау йөн йәки етен еп, күн йәки күн айбер каһин тарафынан яндырылыр. Был – зарарлы үнэз, әйбер утта яндырылырға тейеш.

⁵³ Әгәр зә каһин кейемдә, тукыманың буй йә аркау ебендә, ниндәй зә булһа күн айберзә үнэззең таралмағанын күрһә, ⁵⁴ айберзе йыуырға кушыр һәм йәнә ете көн бикле урында тотор. ⁵⁵ Әйберзе йыуғандан һуң, каһин уны тағы караһын; тап төсөн үзгәртмәһә, үнэз таралмаған хәлдә лә әйбер нәжес ханалыр. Үнэз уның уң йәки тискәрә яғында булуына карамастан, әйбер яндырылырға тейеш. ⁵⁶ Әгәр зә йыуғандан һуң үнэззең кәмегәнән күрһә, каһин кейемден, аркау йәки буй ептең, күндең ошо өлөшөн йыртып алыр. ⁵⁷ Әгәр кейем, буй йәки аркау еп, күн айбер яңынан күгәрәп сыкһа, тимәк, үнэз тарала. Әйбер утта яндырылһын. ⁵⁸ Әгәр зә кейемде, буй йәки аркау епте, күн айберзе йыуһаң һәм үнэзе бөтһә, уны тағы бер тапкыр йыуырға кәрәк. Шул сакта ул таза ханалыр.

⁵⁹ Был – йөн йәки етен кейемдәге, аркау йәки буй ептәге, ниндәй зә булһа күн айберзәге үнэз һәм уны таза йәки нәжес тип иглан итеү тураһында кағизә.

Тире ауырыуларынан тазарыныу

14 ¹ Раббы Мусаға былай тине:
² – Бына йоғошло тире ауырыуы булған кешене паклау кағизәһе: уны каһинға килтерһендәр; ³ каһин, тупламдан тышка сығып, уны тикшерһен. Әгәр ауырыу йоғошло тире ауырыуынан сәләмәтләнгән

икән, ⁴ каһин уға хәләлдән ике тере кош, кедр таяғы, ут-кызыл еп, майағас үләне алып килергә кушһын. ⁵ Каһин был коштарзың береһен саф шишмә һыуы һалынған балсык һауыт өстөндә салырға бойорһон. ⁶ Ә ул үзе икенсе тере кошто, кедр таяғын, ут-кызыл епте һәм майағасты шишмә һыуы өстөндә салынған коштоң канына манһын да ⁷ йоғошло тире ауырыуынан тазарыныуысы кешегә ете тапкыр һирпһен һәм уны таза тип иглан итеп, тере кошто кырға ебәрһен. ⁸ Тазарыныуысы кеше кейемен йыуһын, үзен тотош кырһын, йыуынһын һәм таза ханалыр. Шунан тупламға кайтһын, әммә ете көн буйы сатырының тышында йәшәһен. ⁹ Етенсе көндө ул сәсен, һакалмайығын, кашын, тәнендәге бөтә йөндө кырһын, кейемен йыуһын, йыуынһын һәм таза ханалыр.

¹⁰ Һигезенсе көндө ул кеше кәмселеге булмаған ике тәкә һарык бәрәсе һәм бер һарык бәрәсе, икмәк сазакаһы итеп зәйтүн майына буталған бер эфаның ундан өс өлөшө күләмендә сифатлы бойзай оно һәм бер лог* зәйтүн майы килтерһен. ¹¹ Тазарыныу йолаһын башкарған каһин тазарынған кешене ошо айберзәре менән Осрашыу сатыры ауызына, Раббы хозурына алып килһен. ¹² Шунан каһин тәкә бәрәстәрзең береһен бер лог май менән бергә гәйеп қорбаны өсөн килтерһен дә, һелкетмә қорбан буларак, Раббы хозурында күтәрәп күрһәтһен. ¹³ Тәкәне гонаһ қорбанын һәм тотош яндырыу қорбанын салған ерзә, мөкәддәс урында һуйһын. Гәйеп қорбаны, гонаһ қорбаны кеүек үк, каһиндыкы. Был – изгеләрзән-изге қорбан. ¹⁴ Каһин, гәйеп қорбанының қанын алып, тазарыныуының уң қолағының осона, уң қулының һәм уң аяғының баш бармақтарына һөрһән. ¹⁵ Шунан һуң бер аз зәйтүн майы алып, уны үзенең һул усына койһон. ¹⁶ Уң қулының бармағын усындағы майға манып, уны Раббы каршыһында ете тапкыр һирпһен. ¹⁷ Каһин

* 14:10 Лог – шыйыклық үлсәү берәмеге, яқынса 0,3 л.

усында калған майзы тазарыныусының уң қолағының осона, уң кулының һәм уң аяғының баш бармактарына, ғәйеп қорбаны қаны буялған урындарға, һөрһөн. ¹⁸ Калған майзы иһә тазарыныусының башына койһон. Шул рәүешле ул Раббы хозурында паклау йолаһын үткәрер. ¹⁹ Шунан һуң қажин гонаһ қорбанын тәкдим итһен. Шул рәүешле қажин был кеше өсөн паклау йолаһын башқарып, уны нәжесенән тазарындырыр. Һуңынан тотош яндырыу қорбанын салһын. ²⁰ Тотош яндырыу қорбаны менән икмәк сазақаһын қорбан усағында яндырһын. Шул рәүешле қажин паклау йолаһын башқарып һәм ул кеше таза булыр.

²¹⁻²² Әгәр кеше ярлы булһа һәм быларзы алырға хәленән килмәһә, пакланыу өсөн ғәйеп қорбаны буларак күтәрәп күрһәтергә һарықтың бер тәкә бәрәсе, икмәк сазақаһы буларак зәйтүн майына бутап, ундан бер эфа иң яқшы он, бер лог зәйтүн майы һәм, хәленән килгәнсә, беренән гонаһ қорбаны, икенсәһен тотош яндырыу қорбаны буларак, ике алатуба йәки ике күгәрсен балаһы килтерһен. ²³ Пакланыу өсөн һигезенсе көндө уларзы, Раббы хозурына, Осрашы сатыры ауызына алып килеп, қажинға бирһен. ²⁴ Қажин, ғәйеп қорбаны булған бәрәс менән бер лог зәйтүн майы, Раббыға бағышланған һелкетмә қорбан буларак, өскә күтәрәп күрһәтһен. ²⁵ Ғәйеп қорбаны булған бәрәсте салһын. Қорбандың қанын алып, тазарыныусы кешенәң уң қолағының осона, уң кулының һәм уң аяғының баш бармактарына һөрһөн. ²⁶ Шунан һуң үзенәң һул усына бер аз зәйтүн майы койһон. ²⁷ Уң кулының бармағын һул усындағы майға манып, Раббы қаршыһында ете тапқыр һирпһен. ²⁸ Уң кулының бармағын усындағы майға манып, тазарыныусының уң қолағының осона, уң кулының һәм уң аяғының баш бармактарына, ғәйеп қорбаны қаны буялған урындарға, һөрһөн. ²⁹ Усында калған майзы қажин тазарыныусы кешенәң башына койһон; шул рәүешле Раббы қаршыһында уны паклау йолаһын башқарып.

³⁰⁻³¹ Шунан ул кеше хәленә күрә алып килгән алатубаларзың йәки күгәрсендәрзән беренән гонаһ қорбаны, икенсәһен тотош яндырыу қорбаны итеп икмәк сазақаһы менән бергә тәкдим итһен. Шул рәүешле қажин был кешене Раббы қаршыһында паклау йолаһын башқарып.

³² Был – йоғошло тире ауырыуы булған һәм тазарыныр өсөн тейешле қорбан килтерергә хәле етмәгән кешеләр өсөн қанун.

Йорттағы үңәз тураһында қанун

³³ Раббы Муса менән һарунға былай тине:

³⁴ – Мин һезгә биләмә итеп бирәсәк Кәһән еренә ингәс, өйзәрегеззән беренәнә тарала торған үңәз ебәрһәм, ³⁵ ул йорттон хужаһы қажинға килһен дә: «Минәң өйөмдә тарала торған үңәз кеуек нәмә күрендә», – тип әйтһен. ³⁶ Қажин үңәззә қарарға ингәнгә тиклем, әстәгә өйбәрзәр нәжес тип иғлан ителмәһен өсөн өйзә бушатырға әмер бирһен. Шунан ғына қажин әскә инеп қараһын. ³⁷ Ул өйзәң диуарзарындағы үңәззә қарар. Әгәр уға йәшкелт йәки қызғылт таптар күренһә һәм улар диуарға уйып ингән булһа, ³⁸ қажин тышқа, күтәрмәгә, сықһын да өйзә ете көнгә бикләп қуйһын. ³⁹ Етенсе көндө қажин тағы килеп, үңәззән йәйелгәнән күрһә, ⁴⁰ ул үңәзлә таштарзы сокоп алып қаланан ситтәгә нәжес урынға ташларға әмер бирһен. ⁴¹ Шулай ук өйзән әсен тулығынса қырып тазартырға, һәм қырғанда барлыққа килгән бөтә сүп-сарзы қаланан ситтәгә нәжес урынға түгергә бойорһон. ⁴² Сокоп алынған таштар урынына башқа таштар қуйһындар һәм, яңы измә алып, өйзә қабат һылаһындар.

⁴³ Таштарын куптарып, өйзә қырып тазартып, яңынан һылағандан һуң да үңәз қабат күренһә, ⁴⁴ қажин йәнә килеп қараһын. Үңәз өйгә яңынан таралған икән, тимәк, был – зарарлы үңәз. Өй нәжес һаналыр. ⁴⁵ Өйзә емереп, ташын, ағасын, бөтә измәһен тотош қаланан ситкә, нәжес урынға сығарып түгергә қәрәк. ⁴⁶ Биклә

торған көндәрзә был өйгә ингән һәр кем кискә тиклем нәжес һаналыр. ⁴⁷ Ул өйзә ятқан йәки тамак ашаған кеше кейемен йыуырға тейеш. ⁴⁸ Өй һылағандан һуң, һаһин килеп карап, үнәззән таралмағанын күрһә, өйзә таза тип иғлан итер, сөнки үнәз бөткән. ⁴⁹ Өйзә пақлар өсөн ике кош, кедр таяғы, ут-кызыл еп һәм майағас үләнә алыр. ⁵⁰ Коштарзың беренән балсык һауыттағы саф шишмә һыуы өштөндә салыр. ⁵¹ Кедр таяғын, майағас үләнән, кызыл епте, тере кошто салынған коштоң канына һәм таза һыуға манып, ете тапкыр өйгә һирпер. ⁵² Коштоң каны һәм таза һыу, тере кош, кедр таяғы, майағас һәм кызыл еп менән өйзә пақлар. ⁵³ Тере кошто қаланан ситкә, кырга ебәрер. Шул рәуешле һаһин өйзә пақлау йолаһын башкарыр һәм өй таза һаналыр. ⁵⁴⁻⁵⁶ Был – һәр төрлө йоғошло тире ауырыулары, таз, шеш, сабырткы, таптар, шулай ук кейем-һалымда һәм өйзә булған үнәз тураһындағы канун. Уларзың қасан пақ, қасан нәжес булуын белер өсөн, тире ауырыулары тураһында канун был.

Ағынтының нәжеслеге тураһында канун

15 ¹ Раббы Муса менән һарунға былай тине:

² – Исраил халқына әйтегез, иғлан итегез уларға: әгәр кешенән ирлек ағзаһынан ағынтыһы булһа, ул шуның арқаһында нәжес булыр. ³ Ағынты ақһа ла, йыйылып торһа ла, был кеше нәжес була. Был – уның нәжесе. ⁴ Ағынтыһы булған кеше ятқан түшәк, ултырған әйбер – бөтәһе лә нәжес һаналыр. ⁵ Уның түшәгенә қағылған кеше кейемен йыуырға һәм йыуынырға тейеш. Ул кискә тиклем нәжес һаналыр. ⁶ Ағынтылы әзәмдең урынына ултырған кеше лә кейемен йыуырға һәм йыуынырға тейеш. Ул кискә тиклем нәжес һаналыр. ⁷ Ағынтыһы булған кешегә қағылған һәр кем кейемен йыуһын, йыуынһын һәм кискә тиклем нәжес һаналыр. ⁸ Ағынтыһы булған әзәм таза кешегә төкөрһә, тегеһе кейемен йыуһын, йыуынһын

һәм кискә тиклем нәжес һаналыр. ⁹ Ағынтыһы булған әзәм ултырып йөрөгән нәмә нәжес һаналыр. ¹⁰ Ул ултырған йәки ятқан һәр нәмәгә қағылған кеше кискә тиклем нәжес һаналыр. Был әйберзәрзә ташыған һәр кем кейемен йыуһын, йыуынһын һәм кискә тиклем нәжес һаналыр. ¹¹ Ағынтыһы булған әзәм кулын йыумайынса қағылған һәр кем кейемен йыуһын, йыуынһын һәм кискә тиклем нәжес һаналыр. ¹² Ағынтылы әзәм қағылған балсык һауытты ватырға, ағас һауытты һыуза йыуырға кәрәк.

¹³ Әгәр ағынтыһы туктаһа, ул үзенә тазарыныу өсөн ете көн исәпләһән. Унан кейемен йыуыр, йыуыныр һәм таза һаналыр. ¹⁴ Нигезенсе көндә, ике алатуба йәки ике күгәрсен балаһы алып, Раббы хозурына, Осрашыу сатыры ауызына килһән һәм уларзы қаһинға бирһән. ¹⁵ Қаһин беренән гонаһ қорбаны, икенсәһән тотош яндырыу қорбаны итеп салыр һәм ағынтыһы булған кешенә Раббы қаршыһында пақлау йолаһын башкарыр.

¹⁶ Әгәр зә кемдең дә булһа мәнейе ақһа, бөтә тәнән йыуһын, шунан кискә тиклем нәжес һаналыр. ¹⁷ Мәней тейгән һәр тукыма йәки күн кейем йыуылһын. Кискә сақлы ул әйбер нәжес һаналыр. ¹⁸ Ир қатын менән ятһа һәм мәнейе ақһа, икеһе лә йыуынһын. Улар кискә тиклем нәжес һаналыр.

¹⁹ Күрем қаны аққанда, қатын ете көн буйы нәжес булыр. Уға қағылған һәр кем кискә тиклем нәжес һаналыр. ²⁰ Күрем көндөрөндә ятқан түшәге лә, ултырған урыны ла нәжесләнер. ²¹ Уның түшәгенә қағылған һәр кем кейемен йыуһын, йыуынһын һәм кискә тиклем нәжес һаналыр. ²² Бындай қатын ултырған һәр нәмәгә қағылған кеше кейемен йыуһын һәм йыуынһын һәм кискә тиклем нәжес һаналыр. ²³ Ул қатындың түшәгендәге йәки ултырған урынындағы берәй әйбергә тейгән һәр кем кискә тиклем нәжес һаналыр. ²⁴ Әгәр зә ире уның менән йоқлаһа, қатынының нәжесе уға ла күсә. Был кеше ете көн нәжес булыр, ятқан түшәге лә нәжес һаналыр.

²⁵ Өгәр берәй катындың ғәзәттәге күрем вақытынан тыш қаны килеп торға йәки күреме бөткәндән һуң да қан килеуе озақ көндәр буйы дауам итһә, ул катын күрем вақытындағы кеүек нәжес булыр. ²⁶ Қаны аққан көндәрзә ятқан түшәге, ултырған урыны күрем вақытындағы кеүек үк нәжес һаналыр. ²⁷ Уларға қағылған һәр кем нәжес һаналыр. Был кеше кейемен йыуһын, йыуһынһын һәм кискә тиклем нәжес һаналыр. ²⁸ Ә қаны ағыузан туктағас, катын ете көн иҫәпләһен, шунан һуң таза һаналыр. ²⁹ Һигезенсе көндө ике алатуба йәки ике күгәрсен балаһы алып, уларзы Осрашыу сатыры ауызына килтерһен һәм қаһинға бирһен. ³⁰ Қаһин берәһен гонаһ қорбаны, икенсәһен тотош яндырыу қорбаны итеп салһын. Шул рәүешле қаһин Раббы хозурында был катынды қан ағыу нәжеслегенән пакландырыр.

³¹ Исраил халқы араһындағы торлағымды нәжесләп һәләк булмаһындар өсөн, исраилдарзы нәжестән һақлағыз.

³²⁻³³ Ағынтыһы булған йәки мәнейе ағып нәжесләнгән ир-ат, күрем күргән катынкыз, ағынтыһы килгән ир-ат йәки катынкыз, нәжес һаналған катын менән яқынлық қылған ир кеше тураһындағы қанун был.

Гонаһтарҙан паклануы көнө

16 ¹ Һарундың ике улы Раббы хозурына яқынлашып үлгәндән һуң, Раббы Мусаға былай тине:

² – Ағайың Һарунға әйт, пәрзә артындағы Иң мөкәддәс урынға теләһә қайһы вақытта инмәһен, Изге һандық өштөндәге қапқасқа яқынламаһын, юғиһә үлер. Мин бит қапқас өштөндә, болот эсендә пәйзә булырмын. ³ Шуға күрә Һарун Иң мөкәддәс урынға кергәндә гонаһ қорбаны итеп бер башмақ, тотош яндырыуға һарық тәкәһе килтерергә тейеш. ⁴ Изге етен күлдәк, етен ыштан кейһен, биленә етен билбау быуһын, етен сәллә ураһын. Был – изге

кеймдәр, шуның өсөн, уларзы кейгәнгә тиклем, йыуһынһын.

⁵ Һарун Исраил халқы йәмғиәтенән гонаһ қорбаны итеп ике кәзә тәкәһе, тотош яндырыуға бер һарық тәкәһе алһын.

⁶ Үзе һәм ғайләһе гонаһтан пакланһын өсөн ул гонаһ қорбаны итеп үгеҙ башмақ тәқдим итһен. ⁷ Шунан ике кәзә тәкәһен Раббы хозурына, Осрашыу сатыры ауызына алып килһен дә ⁸ йәрәбә һалһын: тәкәләрзең берәһе – Раббы, икенсәһе Ғазазел өсөн* булыр. ⁹ Йәрәбә буйынса Раббыға сыққан тәкәһе Һарун гонаһ қорбаны итеп тәқдим итһен. ¹⁰ Ә йәрәбә буйынса Ғазазелгә сыққан тәкәһе тере килеш Раббы хозурына килтерһен. Был кәзә тәкәһе халықтың гонаһтарын пақлар өсөн сүлгә, Ғазазелгә ебәрелһен.

¹¹ Һарун үзен һәм ғайләһен гонаһтан пақлау өсөн, үгеҙ башмақты һуйып, гонаһ қорбаны килтерһен. Башмақты салғандан һуң ¹² Раббы қаршыһындағы қорбан усағынан төтәсләгескә күз тултырһын, яқшылап төйөлгән һумала-майзарзы куш ушлап алһын һәм пәрзә артына индерһен. ¹³ Һарун һумала-майзарзы Раббы қаршыһында күзгә һалһын һәм хуш есле төтөн болото Килешеу һандығының қапқасын қақлар. Шул сакта Һарун үлмәс. ¹⁴ Бынан һуң Һарун башмақтың қанын алһын, бармағын уға манып, қапқастың алдына һирпһен, шунан қапқастың қаршыһында бармағы менән ете тапқыр сәсрәтһен.

¹⁵ Унан һуң, халықтың гонаһ қорбаны буларак, кәзә тәкәһен салһын. Уның қанын пәрзә эсенә алып инһен. Тәкәһең қанын да, башмақтықы кеүек үк, қапқастың өштөнә һәм алғы яғына һирпһен. ¹⁶ Шул рәүешле Иң мөкәддәс урынды Исраил халқының нәжестәренән, енәйәтәренән – барлық гонаһтарынан пақлар. Улар араһында, уларзың нәжеслеге араһында торған Осрашыу сатыры менән дә шулай эшләһен. ¹⁷ Һарун гонаһтан пақлау йолаһын башқаруы өсөн Иң мөкәддәс урынға ингәндән алып

* **16:8** Ғазазел – был боронғо йәһүд һүзенең мәғәнәһе билдәлә түгел. Уның сүл пәрәйе атамаһы булуы ихтимал.

сыкканға тиклем Осрашыу сатырында бер кем дә булмаһын. Үзен, ғаиләһен һәм бөтә Исраил халкын гонаһтарынан паклангандан һуң, ¹⁸ Һарун Раббы хозурындағы корбан усағы янына сығып, уны паклау йолаһын башкарыр, башмак менән кәзә тәкәһенәң канын алып, усактың бөтә мөгөззәренә һөртөр. ¹⁹ Бармағын канға манып ете тапкыр корбан усағының өстөнә һирпер. Шулар рәүешле уны Исраил халкының нәжеслегенән тазартыр һәм изге кылыр.

²⁰ Һарун Иң мөкәддәс урынды, Осрашыу сатырын, корбан усағын паклау йолаһын башкарганнан һуң, тере тәкәне килтерһен. ²¹ Ике кулын тәкәһенәң башына куйһын һәм Исраил халкының бөтә ғәйептәрен, еңәйтәрен – барлык гонаһтарын танып һөйләһен дә, шулар гонаһтарҙы тәкәһенәң башына йөкмәһен. Шунан был эш өсөн тәғәйенләнгән берәй кеше озатыуында тәкәһенә сүлгә ебәрер. ²² Тәкә уларҙың ғәйептәрен үзенең өстөндә кешеһез ерзәргә алып китер.

Озатып барған кеше тәкәһенә сүлгә ебәргәндән һуң, ²³ Һарун Осрашыу сатырына кереп, Иң мөкәддәс урынға ингәндә кейгән етен кейемдәрен сисһен һәм уларҙы шулар ерзә калдырһын. ²⁴ Изге урында йыуынып, көндәлек каһин кейемдәрен кейһен. Шунан һуң сығып үзенең һәм халықтың тотош яндырыу корбандарын ғәмәл кылһын, шулар рәүешле үзе һәм халык өсөн паклану йолаһын башкарыһын. ²⁵ Гонаһ корбанының эс майын корбан усағында яндырһын.

²⁶ Кәзә тәкәһенә Ғазазелгә озаткан кеше кейемен йыуып, үзе йыуынғас, тупламға инә ала. ²⁷ Иң мөкәддәс урынды паклау йолаһын башкарыу өсөн кандары эскә индерелгән гонаһ корбаны башмағы менән тәкәһенә тупламдан ситкә сығарылһын. Улар тиреләре, ите, эсәк-карындары менән бергә тотош яндырылһын. ²⁸ Уларҙы яндырған кеше кейемен һәм тәнен йыуырға тейеш, шунан һуң ул тупламға инә ала.

²⁹ Бына быллар һеззәң өсөн мәңгелек кағизә: етенсе айҙың унынсы көнөндә бөтә нәмәнән дә тыйылығыҙ, ерле халык та,

арағыҙҙа тәйәкләнгән килмешәктәр зә бер нәмә лә эшләмәгеҙ. ³⁰ Былар көндө һеззәң өсөн паклау йолаһы башкарыласак һәм һез бөтә гонаһтарығыҙҙан тазарынырһығыҙ, Раббы каршыһында таза булырһығыҙ. ³¹ Былар һеззәң өсөн шәмбе кәүек тулыһынса ялар көнө. Үзегеҙҙе бөтә нәмәнән дә тыйығыҙ. Былар – мәңгелек кағизә.

³² Пакландырыу йолаһын мәсехләнгән һәм атаһының урынына бағышланған каһин башкарыр. Улар етен кейемдәрен – изге кейемдәргә кейер һәм ³³ Иң мөкәддәс урын, Осрашыу сатыры, корбан усағы өсөн паклау йолаһын башкарыр, шулар улар был йола менән каһиндарҙы һәм барса халықты пакландырыр. ³⁴ Былар һеззәң өсөн мәңгелек кағизә: Исраил халкы бөтә гонаһтарынан арынһын өсөн, йылына бер тапкыр пакландырыу йолаһы башкарылһын.

Раббы Мусаға нисек бойорған булар, Һарун барыһын да шулар эшләне.

Изге сатырҙан ситтә корбан салыуҙы һәм кан ашауҙы тыйыу

17 ¹ Раббы Мусаға былар тине:
² – Һарунға, уның улдарына, бөтә Исраил халкына Раббының бойороғон иғлан ит, әйт уларға: ³ әгәр исраилдарҙан берәйһе тупламда йәки тупламдан ситтә үгез, һарык йәки кәзә салһа, ⁴ һәм уны Раббының торлағына, Осрашыу сатыры ауызына, Раббыға корбан итеп килтермәһә, был кеше кан койоуға ғәйепле тип иҫәпләнә. Улар кан койоу һәм халкы араһынан кыуылыр. ⁵ Исраилдар әле кырҙа сала торған корбандарын, Раббы хозурына Осрашыу сатыры ауызына, каһинға килтерһен һәм Раббыға тағыулык корбаны итеп тәкдим итһен. ⁶ Каһин корбандың канын Осрашыу сатыры алдындағы корбан усағына һирпер, ә майын Раббыға күркәм хуш еҫ өсөн яндырыр. ⁷ Бынан ары Исраил халкы кәзә тәкәһенә киәфәтендәге ендәргә корбан килтермәһен, улар менән зина кылмаһын. Былар – улар өсөн быуындан-быуынға мәңгелек кағизә.

⁸ Уларға әйт: Исраил халкынан йәки араларында йәшәгән килмешәктәрзән берәйһе тоттош яндырыу корбаны йәки башка төр корбан кылһа, ⁹ әммә уны Раббыға корбан иткәндәй Осрашыу сатыры алдында эшләмәһә, ул кеше халкы араһынан кыуылыр.

¹⁰ Әгәр зә Исраил халкынан йәки араларында йәшәгән килмешәктәрзән берәйһе кан ейһә, Мин был кешегә каршы буласакмын һәм халкы араһынан кыуасакмын. ¹¹ Сөнки һәр йән эйәһенә уның каны йәшәү бирә. Шуға күрә Мин уны, йәнегеззе пакландырыу өсөн, корбан усағына килтерергә куштым; йәшәү биргәнгә күрә, кан йәнде пакландыра. ¹² Бына шуның өсөн Исраил халкына әйтәм: «Һез үзегез зә, арағызза йәшәгән килмешәктәр зә кан ашарға теһеш түгел».

¹³ Әгәр зә Исраил халкынан йәки арағызза йәшәгән килмешәктәрзән берәйһе һунарза һезгә ашарға мөмкин булған йәнлек йәки кош аулаһа, уның канын ағызһын һәм тупрак менән каплап куйһын. ¹⁴ Һәр йән эйәһенә уның каны йәшәү бирә. Шуға күрә Мин Исраил халкына: «Һис бер йән эйәһенәң канын еймәгеҙ», – тинем. Сөнки һәр йән эйәһенәң йәнә – канында. Кан ейгән һәр кем халкы араһынан кыуылыр.

¹⁵ Үзе үлгән йәки йырткыстан таланып үлгән йәнлекте ашаған һәр кем – ерле халыктанмы ул, килмешәкме – кейемен йыуһын, йыуынһын. Ул кискә тиклем нәжес булып, шунан таза һаналыр. ¹⁶ Әгәр зә кейемен йыумаһа һәм йыуынмаһа, ғәйебе өсөн яза аласак.

Енси бозоклоктарзы тыйыу

18 ¹ Раббы Мусаға былай тине: ² – Исраил халкына иглан ит, әйт уларға: Мин Аллағыз Раббымын. ³ Быға тиклем йәшәгән Мысыр ерендәгә һәм Мин алып китеп барған Кәнғән илендәгә халык-

тарзың кылыктарын отмағыз, уларзың йолаларын тотмағыз. ⁴ Минең кағизәләремде үтәгез, күрһәтмәләремде тотогоз, шулар буйынса йәшәгез. Мин Аллағыз Раббымын. ⁵ Минең күрһәтмәләремде һәм кағизәләремде тотогоз. Улар үззәрен үтәгәндәргә йәшәү бирә. Мин – Раббы.

⁶ Бер кем дә үзенең кан туғаны менән енси мөнәсәбәткә инер* өсөн уға яқынаймаһын. Мин – Раббымын. ⁷ Әсәйең менән яқынлык кылып, атайыңды хурлыкка төшөрмә. Әсәйең ул, уның менән яқынлык кылма. ⁸ Атайыңды хурлыкка төшөрөп, үгәй әсәйең менән яқынлык кылма. ⁹ Қыз туғандарың – атайыңдың кызы менән дә, йәки әсәйеңдең кызы менән дә, һинең менән бер өйзә тыуғанмы ул, ситтәме – улар менән яқынлык кылма. ¹⁰ Үзеңде хурлыкка төшөрмә: улыңдың кызы йәки кызыңдың кызы менән яқынлык кылма. ¹¹ Атайыңдың башка катынынан тыуған кызы менән яқынлык кылма; сөнки ул һинең туғаның. ¹² Атайыңдың кыз туғаны менән яқынлык кылма, ул – атайыңдың кан туғаны. ¹³ Әсәйеңдең кыз туғаны менән яқынлык кылма, ул – әсәйеңдең кан туғаны. ¹⁴ Атайыңдың бер туған ағаһын хурлыкка калдырып, уның катыны менән яқынлык кылма, ул – һинең инәйең. ¹⁵ Киленең менән яқынлык кылма, улыңдың катыны ул, уның менән яқынлык кылма. ¹⁶ Бер туған ағайың йәки энеңде хурлыкка калдырма: уның катыны менән яқынлык кылма. ¹⁷ Бер катының үзе һәм кызы менән яқынлык кылма. Катыныңдың улының йәки кызының кызына өйләнмә. Ул катын менән бер кандан улар. Был – бозоклок. ¹⁸ Катының тере вақытта, уға көндәш булмаһын өсөн, уның кыз туғанына өйләнмә һәм уның менән яқынлык кылма.

¹⁹ Күрем нәжеслеге вақытында катының менән яқынлык кылма. ²⁰ Иптәшеңдең катыны менән яқынлык кылып, үзеңде

* 18:6 Енси мөнәсәбәткә инер – йәһүд телендә «оят ерен асыр» тигән мәғәнәлә.

нәжесләмә. ²¹ Балаларыңдың беренен дә Мөләх илаһына* корбан итмә, бының менән Аллаңдың исемен хурлама. Мин – Раббы. ²² Ир-ат менән катын-кыз менән якынлык кылған кеүек якынлык кылма. Был – ерәнгес. ²³ Ниндәй зә булһа хайуан менән якынлык кылып үзеңдә нәжесләмә. Катын кеше лә якынлык кылыр өсөн мал-тыуар алдына басмаһын. Был – кәбәхәтлек.

²⁴ Бындай эштәр менән үзегеззе нәжесләмәгез. Сөнки алдығызған Мин кыуып ебәрәсәк кәүемдәр үззәрен ошоларзың барыһы менән дә нәжесләп, ²⁵ ерзе лә бысраттылар. Шуға күрә Мин халықтың гонаһы өсөн ерзе язаланым һәм ер үзәндә йәшәгәндәрзе қошоп ташланы. ²⁶ Ә һез, ерле халык та, арағызза йәшәгән килмешәк тә, күрһәтмәләремде һәм қағизәләремде тотоғоз, бындай әшәкелектәрзе кылмағыз, ²⁷ сөнки ошо әшәкелектәрзе ул ерзә һезгә тиклем йәшәгәндәр кылды һәм ер нәжесләнде. ²⁸ Әгәр ерзе нәжесләһәгез, ул, һеззән алда йәшәгән кәүемдәр кеүек үк, һеззе лә қошоп ырғытыр. ²⁹ Бындай әшәкелектәрзе кылған һәр кем, быны эшләгән һәр кеше, халқы араһынан кыуылыр.

³⁰ Бойороктарымды үтәгез, һезгә тиклем йәшәгәндәрзең әшәке йолаларын тотоп, үзегеззе бысратмағыз. Мин – Раббы, һеззең Аллағыз.

Дини һәм әхлақи канундар

19 ¹ Раббы Мусаға былай тине:
² – Бәтә Исраил йәмғиәтенә иглан ит, әйт уларға: изге булығыз, сөнки Мин Аллағыз Раббы изгемен. ³ Һәр кем әсәһе менән атаһын хөрмәт итһен һәм Минең шәмбе көндәремде тоһон. Мин Аллағыз Раббымын.

⁴ Боттарға табынмағыз, үзегезгә койолма илаһтар яһамағыз. Мин Аллағыз Раббымын.

⁵ Раббыға татыулык корбаны килтерәһегез икән, кабул ителерзәйзе килтерә-

гез. ⁶ Корбан итен салынған көнөндә йәки иртәгәһенә ашағыз. Өсөнсә көнгә артып калғаны яндырылһын. ⁷ Әгәр уны кем дә булһа өсөнсә көндә ашай икән, ул корбан кабул булмас, был – нәжес ит. ⁸ Уны ашаған кеше ғәйебе өсөн яза алып, сөнки ул Раббының изгәһен бысратты, шуға күрә халқы араһынан кыуылыр.

⁹ Иген баһыуығыздың уңышын йыйған вақытта ситенә тиклем урмағыз һәм калған башактарзы сүпләмәгез. ¹⁰ Бақсағыззағы йөзөмдә лә тотош йыймағыз, койолғандарын алмағыз. Уларзы фәкирзәргә һәм мосафирзәргә калдырығыз. Мин Аллағыз Раббымын.

¹¹ Урлашмағыз, ялғанламағыз, бер-берегеззе алдамағыз. ¹² Аллағыздың исемен хурламаһ өсөн, Минең исемен менән ялған ант итмәгез. Мин – Раббы.

¹³ Якыныңды рәһнетмә, уны талама. Ялсыңдың хезмәт һақын иртәнсәккә тиклем үзеңдә калдырма. ¹⁴ Һаңғыраузы кәһәрләмә, һуқырзын алдына абындырыр әйбер куйма. Аллаңдан курк. Мин – Раббы.

¹⁵ Хөкөм сығарғанда һақһызылык кылма: ярлыға өстөнлөк бирмә, байға ярарға тырышма, якыныңды ғәзел хөкөм ит. ¹⁶ Халкың араһында ғәйбәт йөрөтмә. Якыныңдың ғүмеренә зыян килтермә. Мин – Раббы.

¹⁷ Туғаныңа қарата күңелендә нәфрәт йөрөтмә. Якыныңдың гонаһтары өсөн яуап тотмас өсөн, уны асықтан-асық шелтәлә. ¹⁸ Үз халқыңдан булған бер кемдән дә үс алма, һис кемгә қарата кенә тотма. Якыныңды үзеңдә яратқан һымак ярат. Мин – Раббы.

¹⁹ Минең күрһәтмәләремде тот. Төрлө токомло малды торокторма, баһыуыңа ике төрлө орлок сәсмә, өстөнә ике төрлө ептән һуғылған кейем кеймә.

²⁰ Әгәр берәй ир икенсе кешенең коло булған катын менән якынлык кылһа, ә колиә йәрәшелгән булһа, әммә уның өсөн әлегә йолом түләнмәгән йәки ул азат ителмәгән булһа, ир кеше килтерелгән зыяңды

* 18:21 Мөләх – Кәһгән халқы табынған илаһ. Уға балаларзы корбанға килтерә торған булғандар.

каплаһын. Улар үлемгә тарттырылмаһын, сөнки катын ирекле түгел. ²¹ Ир кеше Раббы хозурына, Осрашыу сатыры ауызына ғәйеп корбаны итеп һарык тәкәһе килтерһен. ²² Каһин ғәйеп корбаны булған тәкәһе тәкдим итеп, Раббы хозурында уны пакландырыу йолһын башкарһын һәм ул кешенең гонаһы ярлыканһын.

²³ Кәнғән еренә килгәс, ниндәй зә булһа емеш ағасы ултырһағыз, тәүге өс йылда уның емештәрен ашамағыз, өс йыл буйы емештәрзә ашарға яраклы түгел тип һанағыз, уларзы ашамағыз. ²⁴ Дүртенсе йылда ағастың бөтә емеше изге булып, был – Раббыға шөкөр сазакаһы. ²⁵ Бишенсе йылда иһә ул ағастың емешен ашай алаһығыз. Шулай эшләһегез, уңышығыз артқандан арта барасак. Мин Аллағыз Раббымын.

²⁶ Бер ниндәй итте лә каны менән ашамағыз. Күрәзәлек итмәгез һәм сихыр менән булышмағыз. ²⁷ Сикә сәстәрегеҙзә киһмәгез, һакалығыззы тигезләп кыркмағыз. ²⁸ Үлгән кеше иһтәлегенә тәнегеҙгә бер ниндәй йәрәхәт тә һалмағыз, тирегеҙгә тамға язмағыз. Мин – Раббы.

²⁹ Кызынды фәхешлек кылырға мәжбүр итеп, мәсхәрәгә калдырма. Юкһа илдә зинасылык таралыр һәм ул бозоклок менән тулып. ³⁰ Шәмбе көндәремде тотоғоз һәм Изге торлағымды хөрмәт итегеҙ. Мин – Раббы.

³¹ Әруахтарзың рухын сақырыусыларға мәрәжәгәт итмәгез, сихырсыларға йөрөмәгез, уларға барып үзегеҙзә нәжесләмәгез. Мин Аллағыз Раббымын.

³² Сал сәслә өлкәндәр алдында урыныңдан тор, карттарға хөрмәт күрһәт. Алландан курк. Мин – Раббы.

³³ Ерегеҙзә килмешәк тәйәкләнһә, уны йәберләмәгез. ³⁴ Килмешәккә үзегеҙзәң берегеҙ кеүек карағыз. Уны үзегеҙзә яраткан һымак яратығыз, сөнки һез зә Мысырҙа килмешәк булдығыз. Мин Аллағыз Раббымын.

³⁵ Хөкөмдә, озонлок, ауырлык һәм күләмдә үлсәгәндә ғәзел булығыз. ³⁶ Бизмә-

негеҙ, герзәрегеҙ, һәм башка үлсәүзәрегеҙ дөрөс булһын. Һеззә Мысырҙан алып сыққан Мин Аллағыз Раббымын. ³⁷ Минең бөтә күрһәтмәләремдә һәм кағизәләремдә тотоғоз, уларзы ғәмәл кылығыз. Мин – Раббы.

Кылған гонаһтар өсөн язалар

20 ¹ Раббы Мусаға былай тине: ² – Исраил халқына әйт: исраилдарҙан йәки арағызға йәшәгән килмешәктәрҙән кем дә булһа балаһын Мөләх илаһына бирһә, ул мотлак үлемгә дусар ителергә тейеш. Был илдә йәшәүселәр уны таш бәрәп үлтерһен. ³ Кем балаһын Мөләхкә биреп, Минең Изге торлағымды нәжесләй, изге исемемдә хурлай, Мин уға каршы буласакмын һәм халқы араһынан алып ташлаясакмын. ⁴ Әгәр зә халыҡ ул өзәмдән балаһын Мөләхкә биреүенә күз йомһа, уны үлтермәһә, ⁵ ул кешегә һәм зат-зәүеренә каршы буласакмын, уны һәм уның артынан әйәрәп Мөләх менән зина кылған һәр кемдә халқы араһынан алып ташлаясакмын.

⁶ Кем әруахтарзың рухын сақырыусыларға, сихырсыларға бара һәм улар артынан әйәрәп зина кыла, ул кешегә каршы буласакмын һәм халқы араһынан алып ташлаясакмын. ⁷ Үзегеҙзә Миңә бағышлағыз, изге булығыз, сөнки Мин Аллағыз Раббымын.

⁸ Күрһәтмәләремдә тотоғоз, уларзы үтәгеҙ, сөнки Мин, Раббы, һеззә Үзәмә айырып алдым.

⁹ Атаһы менән әсәһен хурлаған кеше үлтерелергә тейеш, сөнки ул атаһы менән әсәһен хурлаған, тимәк, үлемдә үзә ғәйепле.

¹⁰ Берәйһә ирле катын, якынының катыны менән зина кылһа, зинасылар икеһә лә үлтерелһен. ¹¹ Кем атаһының катыны менән якынлык кылһа, ул үзенә атаһын хурлай: ул ир зә, катын да үлтерелһен. Улар үлемдәрендә үззәре ғәйепле. ¹² Кем килене менән ятқан, икеһә лә үлтерелһен. Әшәкелек кылды улар. Үлемдәрендә үззәре ғәйепле. ¹³ Әгәр берәй ир, катындар менән якынлык кылған һымак, башка бер ир

менән якынлык кылһа, икеһе лә әшәкелек кылған була һәм улар үлтерелер. Үлемдәрәндә үззәре ғәйепле. ¹⁴ Кем дә кем берәй катынға ла, уның әсәһенә лә өйләнһә, был – бозоклок. Арағызза бозоклок булмаһын өсөн ул да, катындар за утта яндырылһын. ¹⁵ Мал-тыуар менән якынлык кылған әзәм мотлак үлтерелһен, малды ла үлтерегез. ¹⁶ Әгәр зә берәй катын мал-тыуар менән якынлык кылһа, катын да, мал да үлтерелһен. Улар мотлак үлтерелергә тейеш. Үлемдәрәндә үззәре ғәйепле.

¹⁷ Әгәр зә берәйһе үзенең кыз туғанына, атаһының йәки әсәһенең кызына өйләнһә һәм уның оятын күрһә, кыз за уның оятын күрһә, был – хурлык. Улар халкының күз алдында юк ителер. Ул кыз туғанын хурлыкка калдырған һәм язаһын алырға тейеш. ¹⁸ Күреме вақытында берәй катын менән ятқан һәм якынлык кылған әзәм, катындың күрем сығанағын асқан, ә катын уға күрем сығанағын күрһәткән – улар икеһе лә халкы араһынан кыуылыр. ¹⁹ Әсәйендең кыз туғанын һәм атайындың кыз туғанын хурлыкка калдырма, сөнки бындай кеше үзен хурлай. Ундай ир зә, катын да язаһын алһын. ²⁰ Инәһе менән ятқан әзәм олатаһын хурлай. Улар икеһе лә гонаһтарының язаһын күрер, балаһыз үләрзәр. ²¹ Бер туған ағай-әнәһенең катынын алған әзәм көбәхәтлек кылған булыр. Ула ағай-әнәһен хур итә. Уларзың балалары булмаҫ.

²² Бөтә күрһәтмәләремде һәм кағизәләремде тотоғоз, уларзы үтәгеҙ. Шул сакта Мин һеззә йәшәргә алып барған ер һеззә кире какмаҫ. ²³ Мин алдығызған кыуып ебәрәсәк халыктарзың йолаларын тотмағыз, сөнки улар ошоларзы кылды. Шуға күрә Мин уларға нәфрәтләндем. ²⁴ Ә һезгә әйттем: уларзың ерзәренә хужа булырһығыз; һөт һәм бал ағып ятқан ул ерзә һезгә биләмә итеп бирермен. Һеззә башка халыктар араһынан һайлап алған Мин Аллағыз Раббымын. ²⁵ Йәнлектәрзәң хәләлен хәрәмдән, коштарзың хәләлен хәрәмдән

айырығыз. Мин һезгә хәрәм тип билдәләгән хайуандар, кош-корт һәм һөйрәлеүселәр менән үзегеззә бысратмағыз.

²⁶ Мин, Раббы, изгемен. Һеззә Мин Үз халкым булһын өсөн башка кәүемдәрзән айырып алдым, шуға күрә һез зә Минең өсөн изге булырға тейешһегез.

²⁷ Әруахтарзың рухын сакырыусы, сыхрысылык менән булашыусы йәки күрә-зәлек итеүсе, ирме ул, катынмы, мотлак үлтерелергә тейеш. Таш бәрәп үлтерелер улар, үлемдәре өсөн үззәре ғәйепле.

Каһиндар өсөн кағизәләр

21 ¹ Раббы Мусаға былай тине: – Һарун улдары каһиндарға иғлан ит, әйт уларға: туған-тымасаһының мәйетенә кағылып, үззәрен нәжесләмәһендәр. ² Бары тик иң якын туғаны: әсәһе менән атаһы, улы йәки кызы, ағаһы менән кустыһы, ³ үзенең янында йәшәүсе кейәүгә сыкмаған кыз туғаны булһа, тик уларға кағылыузан ғына нәжесләнмәҫ. ⁴ Катынының туғандары өсөн ул үзен нәжесләп хурларға тейеш түгел.

⁵ Каһин үзенең сәсен алдырмаһын, һакалын кыҫкартмаһын, тәнен йәрәхәтләп яра һалмаһын. ⁶ Аллаһы өсөн изге булһын, Алланың исемен хурламаһын, сөнки Раббының ут қорбандарын, Аллаһының ризығын, улар тәкдим итә, шуға күрә изге булырға тейештәр.

⁷ Фәхишәгә һәм мәсхәрәләнгән катынға, ире ташлаған катынға өйләнмәһен, сөнки каһин – Аллаһы өсөн изге. ⁸ Уны изге тип белегеҙ, сөнки Аллағызға ризыкты ул тәкдим итә; ул һеззәң өсөн изге булһын, сөнки Мин, һеззә изге итеп айырып алған Раббы, изгемен. ⁹ Әгәр зә каһиндың кызы фәхешлек итеп үзен бысратһа, ул атаһын хурлыкка калдыра. Шуға күрә ул утта яндырылһын.

¹⁰ Башка каһиндар араһынан баш каһин итеп бағышланып башына мәсех майы һөртөлгән, изге кейемдәр кейеп йөрөгән кеше кайғы билдәһе итеп сәсен туззырмаһын,

кейемен йырткыламаһын. ¹¹⁻¹²Мәйет янына барыу өсөн ул Изге сатырзы калдырып Аллаһының Изге торлағын хурламаһын: хатта атаһы менән әсәһе үлгән осрақта ла ул үзен нәжесләргә тейеш түгел, сөнки ул Аллаһының мәсех майы менән изгеләндерелгән. Мин – Раббы. ¹³Баш каһин бары тик ғиффәтле кызға ғына өйләнһен. ¹⁴Ул тол йәки ире ташлаған катынға, үзен фәхешлек менән нәжесләгән катынға өйләнмәһен, үз халкынан саф кыз алһын. ¹⁵Ул үзенең халкы араһында балаларын хурлыкка калдырырға тейеш түгел. Уны изге кылыусы Раббы Мин.

¹⁶Раббы Мусаға былай тине:

¹⁷– Һарунға әйт: «Токомондан зәғифлеге булған кеше Аллаһына ризык тәкдим итер өсөн һис қасан Уның хозурына яқынламаһын. ¹⁸Тәнендә кәмселеге булған бер кеше лә: һуқыр, ақһак, йөзә зәғиф, бер аяғы йәки қулы озонорак булған, ¹⁹аяғы-қулы һынған, ²⁰көмрә, кәрлә, күзенә ақ төшкән, қутырлы, тимерәүле, енес ағзаһы зәғифләнгән – ²¹Һарун каһиндың токомонан тәнендә кәмселеге булған бер кем дә Раббыға бағышланған ут қорбанын қилтеревү өсөн Уның хозурына яқынламаһын. Уның тәнендә кәмселеге бар, шуға күрә Аллаһына ризык һонор өсөн яқынламаһын. ²²Бындай кеше Алланың ризығы – Уға қилтерелгән изгеләрзән-изге һәм изге сазақаларзы ашай ала, ²³әммә пәрзәгә һәм қорбан усағына яқынламаһын, сөнки кәмселеге бар. Ул Изге торлағымды хурламаһын, сөнки уларзы изге иткән Раббы Мин».

²⁴Муса быларзы Һарун менән улдарына һәм бөтә Исраил халқына иғлан итте.

Изге ризык хакында қанун

22 ¹Раббы Мусаға былай тине:
²– Һарунға һәм улдарына әйт, Исраил халқының Миңә бағышлаған изге ризықтары менән һак булһындар, изге исемемде хурламаһындар. Мин – Раббы. ³Әйт уларға: быуындан-быуынға токомогозған берәйһе Исраил халқының Раббыға

бағышлаған изге әйберзәренә нәжес қилеш яқынлаһа, уны хозурымдан алып ташлая-сакмын. Мин – Раббы.

⁴Һарун токомонан берәй кеше тире ауырыулы, йәки ағынтылы булһа, таза-рынғанға тиклем изге ризықты ашамаһын. Үләкһәгә тейгән өсөн нәжес һаналған берәй нәмәгә қағылған, мәнейе аққан, ⁵кешене нәжесләй торған мыжғып йөрөгән йәнлектәрзәң берененә йәки ниндәй зә булһа сәбәптән нәжес һаналған кешегә қағылһа, ⁶қискә тиклем нәжес һаналыр. Йыуынмай тороп изге ризықты ашамаһын. ⁷Әммә қояш байығандан һуң таза һаналыр, изге азык ашай алып, сөнки был – уның ризығы.

⁸Үзе үлгән, йә йыртқыстан таланып үлгәнде ашап, үзен нәжесләмәһен. Мин – Раббы. ⁹Каһиндар Минең күрһәтмәләремде теуәл үтәһендәр; юғиһә улар, күрһәтмәләремде хурлағандары өсөн гонаһқа тарып, үлемгә дусар булырзар. Уларзы изге иткән Раббы Мин.

¹⁰Қилтерелгән изге ризықты каһиндың ғайләһенән башқа бер кеше лә ашарға тейеш түгел; каһиндың қунағы ла, ялсыһы ла изге ризықты ашамаһын. ¹¹Ләкин каһиндың ақса түләп һатып алған қоло йәки уның йортонда тыуғандар был ризықты ашай ала. ¹²Каһиндың қызы каһин булмаған кешегә кейәүгә сықһа, изге сазақаларзән ашамаһын. ¹³Әммә балаһыз қилеш тол қалып йәки иренән айырылып атаһы йортона қире қайтқан каһин қызы үсмер сағындағы һымақ атаһының ризығын ашар. Ә сит қешеләрзән бер кем дә ашамаһын.

¹⁴Әгәр берәйһе яңылышлық менән изге ризықты ашаған икән, ул кеше изге ризықтың хакын каһинға қайтарып бирергә һәм шуның биштән бер өләшөн өсәтәп түләргә тейеш. ¹⁵Каһиндар Исраил халқының Раббыға қилтергән изге ризықтарын хурламаһындар. ¹⁶Рөхсәте булмаған кеше ул ризықты ашамаһын, юғиһә, ғәйепле булып язаға тарттырылыр. Сөнки ул ризықтарзы изге иткән Раббы Мин.

Корбан итеп килтерергә яраклы хайуандар

¹⁷ Раббы Мусаға былай тине:

¹⁸ – Һарунға, улдарына һәм бөтә Исраил халкына иҫлан ит, әйт уларға: исраилдарҙанмы, араларында йәшәгән килмешәктәрҙәнме, берәйһе нәҙер әйтеп йәки нәфел буйынса Раббыға тотош яндырыу корбаны килтерә икән, ¹⁹ кабул ителһен өсөн корбаны кәмселекһез үгез башмак, йә һарык, йә кәзә тәкәһе булһын. ²⁰ Зәғиф мал килтермәгез, сөнки бындай корбан кабул ителмәйәсәк. ²¹ Кем дә кем нәҙерен үтәп йәки нәфел буйынса Раббыға татыулыҡ корбаны буларак эре йәки вак мал килтерһә, кабул қылынһын өсөн, мал кәмселекһез булырға тейеш. Бер ниндәй кәмселеге лә булмаһын. ²² Һуқыр, ғәрип, имгәнгән, яралы, қутырлы йәки тимрәүле булһа, ундай зарзы Раббыға алып килмәгез; Раббыға бағышланған ут корбаны буларак, корбан усағына һалмағыз. ²³ Ағзалары иләмһез озон йәки үтә қысқа булған башмақты йәки һарықты нәфел корбанына тәқдим итергә мөмкин, нәҙерҙе үтәү өсөн булһа, кабул ителмәс. ²⁴ Күкәйе зыянланған, һытылған, өзөлгән йәки қиселгән малды Раббыға алып килмәгез. Илегезҙә быны эшләргә юл қуймағыз. ²⁵ Бындай зарзы сит халықтарҙан алып ризық сазақаһы буларак Аллағызға тәқдим итмәгез, сөнки был хайуан зәғиф, уның кәмселеге бар, ул һезҙән кабул ителмәс.

²⁶ Раббы Мусаға былай тине:

²⁷ – Бызау, һарык йәки кәзә бәрәсе тыуһа, улар ете көн буйы инһе янында қалһын. Һигезенсе көндөн башлап уны Раббыға ут корбаны итергә ярай. ²⁸ Әммә һыйырзы бызауы, кәзә-һарықты бәрәсе менән бер көндө салмағыз. ²⁹ Әгәр Раббыға шөкөр сазақаһы килтерәһегез икән, был корбан Раббы тарафынан һезҙән хакка кабул ителерлек булһын. ³⁰ Итен шул көндө үк ашағыз, иртәнсәккә тиклем қалдырмағыз. Мин – Раббы.

³¹ Бойороқтарымды тотогоз һәм уларзы еренә еткереп үтәгез. Мин – Раббы. ³² Изге исеменде хурламағыз, Исраил халқы Минен изгелегемде танырға тейеш. Мин – Раббы, һезҙе изге итеүсе. ³³ Аллағыз булыр өсөн Мин һезҙе Мысыр еренән алып сықтым. Мин – Раббы.

Байрамдар

23 ¹ Раббы Мусаға былай тине: ² – Исраилдарға Раббы тәғәйенләгән байрамдар тураһында иҫлан ит: ул байрамдарҙа изге йыйындар сақырылһын. Мин тәғәйенләгән байрамдар түбәндәгеләр:

Шәмбе көнө

³ Алты көн эшләргәһегез, әммә етенсе көн – шәмбе, ял көнө, изге йыйын көнө. Бер ниндәй эш тә башқармағыз. Йәшәгән һәр ерегеҙҙә Раббының шәмбе көнө был.

Котқарылыу һәм Сөсө икмәк байрамы

⁴ Раббы тәғәйенләгән вақытта изге йыйын буларак иҫлан ителәсәк байрамдар ошолар:

⁵ Беренсе айзың ун дүртенсе көнөндә, эңер төшкәс, Раббы хөрмәтенә Котқарылыу байрамы башланыр. ⁶ Ошо уҡ айзың ун бишенсе көнө – Раббының Сөсө икмәк байрамы. Ете көн буйы сөсө икмәк ашаясакһығыз. ⁷ Тәүге көндө изге йыйын үткәрегеҙ, көндәлек эштәрегеҙҙе эшләмәгеҙ. ⁸ Ете көн буйы Раббыға ут корбандары килтерегез. Етенсе көндә изге йыйын булһын, көндәлек эштәрегеҙҙе эшләмәгеҙ.

Тәүге көлтәнә қажинға килтерерү

⁹ Раббы Мусаға былай тине:

¹⁰ – Исраил халкына иҫлан ит, әйт уларға: Мин һезҙә бирәсәк ергә килгәс, унда урақ урғанда уңышығыздың тәүге көлтәнән қажинға килтерегез. ¹¹ Шәмбе үткәс, икенсе көндө, қажин көлтәнә Раббы хозурында күтәрәп һелкетһен һәм Раббы һезҙән корбанды кабул қылыр. ¹² Көлтәнә һелкеткән

көндө тотош яндырыу корбаны итеп Раббыга һарыктың бер йәшлек кәмселекһез тәкә бәрәсен, ¹³ бәрәс менән бергә икмәк сазакаһы итеп эфаның ундан ике өлөшө күләмендә зәйтүн майына буталған иң яҡшы он килтерегез. Был – ут корбаны, Раббыга күркәм хуш ес. Шулай ук, түкмә корбан буларак, бер һиндың дүрттән бер өлөшө күләмендә шарап алып килегез. ¹⁴ Яңы уңыштан Аллағызға корбан килтергән көнгә тиклем, уның икмәген дә, курмасын да, сей башак та ауыз итмәгез. Кайза ғына йәшәһегез зә, был һезҙең өсөн быуындан-быуынға мәңгелек кағизә булһын.

Уңыш байрамы

¹⁵ Шәмбенең иртәгәһенән, йәғни һелкетмә корбанға көлтә килтергән көндән башлап теүәл ете азна исәпләгез. ¹⁶ Ете шәмбе узғандан һуң, йәғни илленсе көндә, Раббыга йәнә икмәк сазакаһы килтерегез. ¹⁷ Йәшәгән һәр ерегеҙҙән Раббыга һелкетмә корбан итеп ике икмәк алып килегез: улар бер эфа иң яҡшы бойзай ононоң ундан ике өлөшөнән әсетеп бешерелһен. Был – Раббыга тәүге уңыш корбаны. ¹⁸ Икмәк менән бергә кәмселекһез бер йәшлек ете бәрәс, бер үгез башмак, ике һарык тәкәһе килтерегез. Улар икмәк сазакаһы һәм түкмә корбан менән бергә Раббыга тотош яндырыу корбаны булып. Был – ут корбаны, Раббыга күркәм хуш ес. ¹⁹ Шулай ук гонаһ корбанына бер кәзә тәкәһе, татыулыҡ корбаны буларак бер йәшлек ике бәрәс килтерегез. ²⁰ Каһин ике бәрәсте тәүге уңыш икмәге менән бергә Раббы хозурында күтәрәп күрһәтһен. Раббы өсөн изге булған был корбандар – каһиндыкы. ²¹ Шулай ук көндә изге йыйын иғлан итегез һәм көндәлек эштәрегеҙҙе башкармағыз. Кайза ғына йәшәһегез зә, был һезҙең өсөн быуындан-быуынға мәңгелек кағизә булһын. ²² Иген басыуығыздың уңышын йыйған ваҡытта, ситенә тиклем урып бөтөрмәгез, калған башактарҙы сүпләмәгез. Уларҙы фәкирҙәргә һәм килмешәктәргә калдырығыз. Мин – Раббы, һезҙең Аллағыз.

Борғолар байрамы

²³ Раббы Мусаға былай тине:

²⁴ – Исраил халкына әйт: етенсе айдың беренсе көнөндә һезҙең өсөн ял көнө, борғо тауыштары менән иғлан ителгән изге йыйын булһын. ²⁵ Көндәлек эштәрегеҙҙе башкармағыз, Раббыга ут корбаны килтерегез.

Гонаһтарҙан паклану көнө

²⁶ Раббы Мусаға былай тине:

²⁷ – Шулай етенсе айдың унынсы көнө – Гонаһтарҙан паклану көнө. Изге йыйын булып ул һезҙең өсөн. Нәфсегеҙҙе тыйығыз, Раббыга ут корбаны килтерегез. ²⁸ Был көндә бер һиндәй эш тә башкармағыз, сөнки был Паклану көнө, Аллағыз Раббы каршыһында һезҙе пакландырыу көнө. ²⁹ Был көндә нәфсәһен тыймаған һәр кем халкы араһынан кыуылып. ³⁰ Был көндә һиндәй зә булһа эш менән шөгәлләнгән кешене халкы араһынан юк итермен. ³¹ Бер һиндәй эш тә башкармағыз. Кайза ғына йәшәһегез зә, был һезҙең өсөн быуындан-быуынға мәңгелек кағизә булһын. ³² Ул һезҙең өсөн махсус ял көнө, нәфсегеҙҙе тыйырға тейешһегез, айдың туғызынсы көнөндә, бер кистән икенсе кискә тиклем, шәмбе көндә билдәләгез.

Кыуыш байрамы

³³ Раббы Мусаға былай тине:

³⁴ – Исраил халкына әйт: шулай етенсе айдың ун бишенсе көнөнән башлап ете көн буйы Раббыга бағышланған Кыуыш байрамы үткәрегеҙ. ³⁵ Тәүге көндә изге йыйын булып. Көндәлек эштәрегеҙҙе башкармағыз. ³⁶ Ете көн буйы Раббыга ут корбаны килтерегез. Һигезенсе көндә һезҙең өсөн изге йыйын булһын һәм Раббыга ут корбаны килтерегез. Был – изге йыйын, көндәлек эштәрегеҙҙе эшләмәгез.

³⁷ Раббы тарафынан тәғәйенләнгән байрамдар ошо. Байрамдарҙа изге йыйындар сақырып, Раббыга, һәр береһен үзенең тәғәйен көнөндә, ут корбаны, тотош яндырыу

корбаны, икмэк сазакаһы, салыу корбаны, түкмә корбан килтерегез. ³⁸ Былар барыһы ла Раббының шәмбеләренән, Раббыға биргән бөтә сазакаларығызған, нәзер итеп әйтелгән һәм нәфел корбандарығызған тыш була.

³⁹ Етенсе айзың ун бишенсе көнөндә, ерегеззән уңыш йыйған сакта, Раббы өсөн ете көн буйы байрам яһағыз. Беренсе һәм һигезенсе көн ял булыр. ⁴⁰ Тәүге көндө иң матур ағастарзың ботактарын, хөрмә япрактарын, йылға талының һәм сук япракты ағастарзың ботактарын алығыз за ете көн буйы Аллағыз Раббының хозурында күңел асығыз. ⁴¹ Йыл һайын ете көн буйы Раббы хөрмәтенә байрам итәсәкһегез. Был һезгә – быуындан–быуынға мәңгелек кағизә. Уны етенсе айза байрам итегез. ⁴² Ете көн кыуыштарза йәшәгез. Ерле исраилдарзан һәр кем кыуышта йәшәһен. ⁴³ Шул сағында килер быуындарығыз Мысыр еренән алып сыккан вақытта Исраил халкын кыуыштарза йәшәткәнемде белер. Мин – Раббы, һеззәң Аллағыз.

⁴⁴ Муса Исраил халкына Раббы тәғәйенләгән байрамдарзы иғлан итте.

Раббы хозурында янған ут

24 ¹ Раббы Мусаға былай тине: ² – Исраил халкына бойорок бир: шәмдәл өстөндә гелән майшәм янып торһон өсөн, кул менән һығылған таза зәйтүн майы килтерһендәр. ³ Һарун майшәмдәрзәң Раббы хозурында, Осрашыу сатырында Килешәү һандығының пәрзәһе тышында кистән алып иртәнсәккә тиклем һәр вақыт яныуын хәстәрләһен. Был һеззәң өсөн быуындан–быуынға мәңгелек кағизә булһын. ⁴ Пак шәмдәлдәге майшәмдәр Раббы каршыһында һәр сак янып торорға тейеш.

Раббыға килтерелгән икмәк

⁵ Иң якшы ондан ун ике икмәк бешер. Һәр икмәккә эфаның ундан ике өлөшө күләмендә он тонолһон. ⁶ Уларзы Раббы хозурына алтышарзан ике рәт итеп пак өстәлгә

тезеп һал. ⁷ Икмәк сазакаларының өстөнә таза ладан куй. Икмәктәр өстөндәге ладан Раббы өсөн ут корбаны, икмәк урынына яндырыла торған иштәлек өлөшө булһын.

⁸ Был икмәк Исраил халкынан, мәңгелек килешәүзә үтәү өсөн, Раббы хозурына һәр шәмбе һайын һалынырға тейеш. ⁹ Ул Һарун менән улдарына булыр. Уны изге урында ашаһындар, сөнки улар Раббыға бағышланған ут корбандарының изгеләрзән-изгәһе, Һарун улдарының мәңгелек өлөшө.

Раббыны хурлаусы тураһында канун

¹⁰⁻¹¹ Дан ырыуынан Диври тигән кешенәң кызы Шеломис Мысыр кешәһендә кейәүзә ине. Бер көндө тупламда уларзың улы бер Исраил ире менән ызғышып китте лә Раббының исемен карғаны. Уны Мусаға алып килделәр ¹² һәм Раббының ихтыяры билдәле булғанға тиклем һак астына ултырттылар.

¹³ Раббы Мусаға әйтте:

¹⁴ – Карғаған бәндәһе тупламдан ситкә сығар. Уны ишеткән һәр кем кулын был әзәмдән башына куйһын һәм бар йәмғиәт уны таш бәрәп үлтерһен. ¹⁵ Исраил халкына белдер: кем Аллаһын карғай, гонаһы өсөн яза аласак. ¹⁶ Раббы исемен хурлаусы мотлак үлтерелһен. Килмешәкме, ерле халыктанмы, бөтә йәмғиәт тарафынан таш бәрәп үлтерелһен.

¹⁷ Кеше үлтергән әзәм мотлак үлемгә дусар ителһен. ¹⁸ Берәй кеше икенсе берәүзән малын үлтерә икән, килтерелгән зыян өсөн үзенең малын бирергә тейеш: йән өсөн – йән. ¹⁹ Берәүзә имгәткән кешенең үзе менән дә шулай ук эшләргә кәрәк: ²⁰ һөйәккә – һөйәк, күзгә – күз, тешкә – теш, кешегә һиндәй зыян килтергән, үзенә лә шулай булһын. ²¹ Мал үлтергән әзәм зыянды мал биреп каплар, ә кеше үлтергән өсөн үзе үлемгә дусар ителһен. ²² Килмешәккә лә, ерле халыкка ла хөкөмөгөз бер булһын, сөнки Мин Аллағыз Раббымын.

²³ Муса был һүзәрзә Исраил халкына иғлан иткәндән һуң, исраилдар Раббыны

карғаған бәндәне тупламдан ситкә алып сығып таш бәреп үлтерзе. Шулай итеп, улар Раббының Мусаға биргән бойороғон еренә еткереп үтәне.

Етенсе йыл

25 ¹Раббы Синай тауында Мусаға былай тине:

² – Исраил халкына иҗлан ит, әйт уларға: Мин һезгә бирәсәк ергә килгәндән һуң, һәр етенсе йыл һайын ерзе Раббы хөрмәтенә ял иттерегез. ³ Алты йыл басыуыңа сәс, алты йыл баксаңда йөзөм кыуактарын кысқарт һәм уңышыңды йыйып ал. ⁴ Әммә етенсе йылда ер шәмбе көнөндәге кеүек тулыһынса ял итһен. Был йыл Раббыға бағышланған: басыуыңа сәсмә, йөзөм кыуактарыңды кысқартма. ⁵ Буразнаңда үзе үсеп сыкканды урма, кысқартылмаған йөзөмөңдө йыйма. Был ер өсөн ял итеү йылы булыр. ⁶ Был шәмбе йылында ерзә нимә үсеп сыға, шул һезгә ашарға ризык булыр; үзеңә лә, колоңа ла, колиңә лә, ялсыңа ла, арағызза йәшәгән килмешәккә лә, ⁷ мал-тыуарыңа ла, ерендәге кейек-януарзарға ла азык булыр.

Яңырыу йылы

⁸ Ете йыл һайын кабатланған Шәмбе йылдарының ете тапкыр үткәнән һанағыз – йәмгеһе кырк туғыз йыл булыр. ⁹ Шунан етенсе айза, айзың унынсы көнөндә, йәғни Гонаһтарзан паклануы көнөндә, бөтә илегеззә мөгөз борғолар кысқыртығыз. ¹⁰ Илленсе йылды изге итегез һәм илегеззә йәшәүселәрзең бөтәһенә лә азатлык бирегез. Был һеззең өсөн Яңырыу йылы булһын. Һәр кем үз биләмәһенә, үз нәселенә кайтһын. ¹¹ Илленсе йыл һеззең өсөн Яңырыу йылы буласак. Ул йылды сәсмәгез, урмағыз, ерзә үзе үсеп сыкканды, йөзөмдөң кысқартылмаған ботактарындағы тәлгәштәрзе йыйып алмағыз. ¹² Сөнки был – Яңырыу йылы, һеззең өсөн изге булһын. Басыуза үзе үсеп сыкканды ғына ашағыз.

¹³ Яңырыу йылында һәр кем үз биләмәһенә кайтыр. ¹⁴ Әгәр үзегеззең халыктан

берәйһенә ер һатһағыз йәки үзегез һатып алһағыз, бер-берегезгә карата ғәзел булығыз. ¹⁵ Ерзе һатып алғанда, Яңырыу йылынан һуң нисә йыл үткәнән һана. Басыуын һиңә һатқан кеше Яңырыу йылына тиклем нисә йыл буйы был басыузан уңыш алып буласағын иҗәпләһен. ¹⁶ Калған йылдар һаны күберәк булған һайын, һак юғарырак, азырак булған һайын – түбәнерәк, сөнки ул һиңә йыллык уңышты һата. ¹⁷ Бер-берегезгә карата ғәзел булығыз. Аллаңдан курк, сөнки Аллағыз Раббы – Мин.

¹⁸ Күрһәтмәләремде үтәгез, кағизәләремде тотоғоз һәм ғәмәлгә ашырығыз, шул сакта был ерзә имен йәшәргегез. ¹⁹ Ер емештәрен бирер, ә һез туйғансы ашарһығыз, имен ғүмер итергегез.

²⁰ Әгәр: «Сәсмәгән һәм урмаған етенсе йылда нимә ашарбыз?» – тип һораһағыз, ²¹ алтынсы йылда һезгә Үземдең бәрәкәтемде күндерермен һәм ер һезгә өс йылға етерлек уңыш бирер. ²² Һигезенсе йылда сәсергегез, әммә элекке уңышығыззы туғызынсы йылға тиклем ашарһығыз. Яңы уңыш өлгөргәнгә тиклем элеккеһе менән ризыкланырһығыз.

²³ Ерегез бөтөнләйгә һатылмаһын, сөнки ул Минекә. Һез – бары тик килмешәк һәм Минәң кунағымһығыз. ²⁴ Биләгән бөтә ерзәрегеззә ырыу биләмәләрен кире һатып алыу хокуғын һакларға тейешгегез. ²⁵ Әгәр зә кәрзәшең фәкирләһә һәм биләмәһен һатһа, иң якын туғаны түләп, ул биләмәһенә кире кайтарып алһын. ²⁶ Әгәр йолом түләп алырзай туғаны булмаһа, хәлләнгәс, үзе түләрлек акса йыйһа, ²⁷ ерен һатқандан һуң үткән йылдарзы һисаплар һәм, калған өлөштө ерен һатып алған кешегә түләп, биләмәһен кабат алыр. ²⁸ Әгәр йолоп алырға мөмкинлеге булмаһа, ере һатып алған кешелә Яңырыу йылына тиклем калыр. Яңырыу йылында биләмәһе йәнә үзенә кире кайтыр.

²⁹ Әгәр зә берәйһе диуар менән уратылған калала йортон һатһа, һатқанына бер йыл тулғанға тиклем уны йолом түләп

алырға хокуғы бар. Бер йыл дауамында кабат хатып алып була уны. ³⁰Эгәр бер йыл эсендә өйөн кире хатып алмаһа, диуар менән уратылған калалағы йорт бөтөнләйгә уны хатып алыусының һәм уның нәселдәренә мөлкәтенә әйләнер. Ул Яңырыу йылында кабат кайтарылмаҫ. ³¹Ә диуар менән уратылмаған төйәктәрзәгә йорт басыу менән тиң һанала. Һатқан кешенә уны йолом түләп алыу хокуғы булһын һәм Яңырыу йылында өй кире кайтарылһын. ³²Ләкин левизэр үззәренә тәғәйенләнгән калаларзә өйзәрен һәр вақыт кире хатып алыу хокуғына әйә. ³³Эгәр зә берәйһе левизән өй хатып алһа, левизэр калаһындағы был йорт Яңырыу йылында яңынан уларға күсәсәк. Сөнки леви калаларындағы өйзәр – уларзың Исраил халкы араһындағы мөлкәте. ³⁴Әммә левизәрзәң калалары янындағы көтөүлектәр хатылырға тейеш түгел, сөнки улар – левизәрзәң мәңгелек милке.

³⁵Эгәр зә халкыңдан берәйһе ярлыланып, үзен-үзе тәьмин итә алмаһа, уға ярзам ит. Ул һеззәң арағыззә ситтән килгән кеше йәки килмешәк кеүек йәшәһен. ³⁶Уға үтәскә биргән аксаңдан һәм азыҡ-түлектән риба* алма. Алландан курк. Кәрзәшең ана шулай арағыззә йәшәһен. ³⁷Уға көтәсәккә биргән аксаңдан риба алма, уға биргән ризығыңдан килем өмөт итмә. ³⁸Мин Аллағыз Раббымын. Мин Кәнғән ерен бирер өсөн һәм Аллағыз булыр өсөн һеззә Мысырҙан алып сыҡтым.

³⁹Эгәр зә берәй кәрзәшең ярлыланһа һәм һиңә коллокка хатылһа, уны кол кеүек эшләргә мәжбүр итмә. ⁴⁰Ул ялсы йәки килмешәк кеүек булһын. Яңырыу йылына тиклем һиндә эшләһен, ⁴¹унан һуң балаларын алып һинән китә ала. Ул үз нәселенә, ата-бабалары биләмәһенә кайтһын. ⁴²Сөнки исраилдар – Минәң Мысырҙан алып сыҡқан колдарым, шуға күрә улар кол һымак хатылмаясақ. ⁴³Был кеше-

ләргә аяуһыз хужа булма. Алландан курк. ⁴⁴Колдарың, колиәләрең әйләнә-тирәндә йәшәгән кәүемдәрзән булһын. Уларҙан үзегезгә кол хатып ала алаһың. ⁴⁵Шулай ук арағыззә йәшәгән килмешәктәрзән һәм һеззәң ерзә йәшәгән сакта уларзың ғаиләһендә тыуған балаларҙан үзегезгә кол хатып алырға мөмкин. Улар һеззәң мөлкәтегез булыр. ⁴⁶Үзегеззән һуң уларзы балаларығызға мираҫ итеп калдыра алаһығыз. Улар һезгә ғүмер буйы хезмәт итһен, ә кәрзәштәрегез – исраилдарға – аяуһыз хакимык кылмағыз.

⁴⁷Эгәр зә килмешәк йәки арағыззә йәшәгән берәйһе байып китһә, ә кәрзәшең ярлыланып, килмешәккә, арағыззә йәшәүсегә йәки уның ырыузашына хатылһа, ⁴⁸йолом хакын түләп уны хатып алырға мөмкин. Туғандарынан берәйһе уны кире хатып ала ала; ⁴⁹ата-әсәһенәң бер туған ағай-әнеһе, йәки башка кан туғаны йолом түләп азат итә ала. Хәлләнһә, ул үзен үзе азат итһен. ⁵⁰Был кеше үзе хатылған йылдан башлап Яңырыу йылына тиклем калған йылдарзы һанап, хужаһы менән иҫәп-хисап яһаһын. Иреккә сығыу хакы шул йылдар һанына карап иҫәпләнһен, ул хак ялланып эшләүсенең эш хакы кеүек хисапланһын. ⁵¹Эгәр зә калған йылдарзың һаны күп калһа, был кеше үзенең иреккә сығыуы өсөн хакты, шул йылдар һанына ярашлы, күберәк түләргә тейеш. ⁵²Ә индә Яңырыу йылына саклы бер нисә генә йыл калһа, йолом хакын ошо йылдар һанына ярашлы иҫәпләнһен һәм түләһен. ⁵³Хужа өсөн ул бер йылға ялланған эшсе һымак булырға тейеш. Килмешәк хужаһы һинең алда уға рәхимһез хакимык итмәһен. ⁵⁴Эгәр зә хатылған кәрзәшегез шул рәүешле иреккә сығыу хакын түләп йолоп алынмаһа, балалары менән бергә Яңырыу йылында азат булыр, ⁵⁵сөнки Исраил халкы – Минәң колдарым. Мысыр еренән алып сыҡқан колдарым улар Минәң. Мин Аллағыз Раббымын.

* 25:36 *Риба* – биреп торған әйбер йәки аксанан алынған процент.

Аллаға тоғролок өсөн фатиха

26 ¹ Үзегезгә боттар һәм һындар яһамағыз, табыныу бағаналары торғозмағыз, бизәкле таштар куймағыз, сөнки Мин Аллағыз Раббымын. ² Шәмбе көндәрәмде тотоғоз һәм Изге торлағымды хөрмәт итегез. Мин – Раббы.

³ Күрһәтмәләрем буйынса йәшәһәгез, бойороктарымды еренә еткереп үтәһәгез, ⁴ ямғырзарзы вақытында яузырырмын, ер уңыш, кырзағы ағастар емеш бирер. ⁵ Йөзөм йыйыр сакка тиклем ашылык һуғырһығыз, сәсәүгә төшкәнсе баксағызза йөзөм йыйырһығыз. Икмәгегеззе туя ашап, ерегеззә имен йәшәрһегез.

⁶ Илегезгә тыныслык ебәрермен, йокларға ятһағыз, бер нәмә лә куркытмас. Ерегеззән яуыз хайуандарзы кыуырмын, илегеззән кылыс үтмәс. ⁷ Дошмандарығыззы кыуаларһығыз, улар кылыстан алдығызға йығылыр. ⁸ Бишәүегез йөззә, йөзөгөз ун меңде кыуыр. Дошмандарығыз кылысығыззан кырылыр. ⁹ Һеззе курсалармын, үрсетермен, ишәйтермен, һеззең менән килешәүемде теүәл һақлармын. ¹⁰ Былтырғы уңышығыззы ашарһығыз, яңы уңыш һалыр өсөн искәһен сығарып ташларһығыз.

¹¹ Торлағымды арағызза корормон, күңеләм һеззән кайтмас. ¹² Арағызза булырмын, Мин һеззең Аллағыз, ә һез Минең халкым булырһығыз. ¹³ Һеззе кол булмаһындар тип Мысырзан алып сыққан һәм калыбығыззы ватып башығыззы юғары сөйзөргән Мин Аллағыз Раббымын.

Аллаға буйһонмаған өсөн яза

¹⁴ Әммә Мине тыңламаһағыз, ошо канундарымды еренә еткереп үтәмәһәгез, ¹⁵ күрһәтмәләремде кире какһағыз, кағизәләремде инкар итһәгез һәм килешәүе бозоп, бойороктарымды тыңламаһағыз, ¹⁶ Мин һезгә дәншәт ебәрермен: каты ауырыузар күндерермен, бизгәк тотор, әрнеүзән күззәрегеззең нуры кайтыр, йәнегез ғазапланыр. Орлоғоғоззо бушкағына сәсерһегез,

сөнки уңышын барыбер дошмандарығыз ашар. ¹⁷ Һезгә каршы булырмын, һез дошмандарығыззан еңелерһегез. Дошмандарығыз һезгә һаким булыр; һеззе бастырыусы булмағанда ла касырһығыз.

¹⁸ Ошоларзан һуң да Мине тыңламаһағыз, гонаһтарығыз өсөн язаны ете тапкыр арттырасакмын. ¹⁹ Тишкәре тәкәбберлегеззе һындырырмын, күгегез тимер, ерегез бакыр һымак булыр. ²⁰ Көсөгөз юкка исрафланыр, тупрағығыз уңыш, ерегеззәгә ағастар емеш бирмәс. ²¹ Быларзан һуң да тишкәреләнеүегеззе дауам итһәгез, Мине тыңламаһағыз, гонаһтарығыз өсөн язаны ете тапкыр арттырырмын. ²² Һезгә кырағай хайуандар ебәрермен. Улар балаларығыззы үлтерер, малығыззы кырыр. Шулар аркала һанығыз кәмеп, юлдарығыз бушап калыр.

²³ Ошонан һуң да кишәмәһәгез, Миңә каршы барыуығыззы дауам итһәгез. ²⁴ Мин Үзем һезгә каршы булырмын һәм гонаһтарығыз өсөн ете тапкыр нығырак язалармын. ²⁵ Үз-ара килешәүе бозғанға күрә, үс алыр өсөн һезгә нәфрәт кылысы ебәрермен. Калаларығызға йәшенһәгез, арағызға үләт һалырмын. Дошман кулына төшөрһөгөз. ²⁶ Һеззе туйындырған ризықты юк итермен. Икмәгегеззе ун катын бер мейестә бешереп, үлсәп бирер – ашарһығыз, әммә туя алмасһығыз.

²⁷ Ошоларзың бөтәһенән һуң да тыңламаһынса, Миңә каршы барһағыз, ²⁸ Мин дә асыуланып, һезгә каршы сығырмын, гонаһтарығыз өсөн ете тапкыр нығырак язалармын. ²⁹ Аслыктан улдарығыззы, кыззарығыззы ашарһығыз. ³⁰ Сит илаһтарға табыныу калкыулыктарығыззы, хуш ес төтәтә торған корбан усақтарығыззы туззырырмын, мәйеттәрегеззе боттарығыззың емереклектәренә ыргытырмын, күңеләмдә һезгә нәфрәт һақлармын. ³¹ Калаларығыззы хараба итермен, табыныу урындарығыззы бушлыкка әйләндерермен, Миңә хуш ес өсөн килтергән корбандарығыззы кабул итмәм. ³² Ерегеззе шулар тиклем емереклеккә әүерелдерермен, хатта унда төйәкләнгән

дошмандарығыз за шак катыр. ³³ Һеззе халыктар араһына таратырмын һәм артығыззан яланғас кылыс ебәрермен. Ерегеҙ бушап калыр, калаларығыз харабаға әйләнер. ³⁴ Һез дошмандарығыз ерендә йәшәгәндә, ер ялһыз калған йылдары өсөн шәмбе йылдарына кинәнеп ял итер. ³⁵ Һез бында йәшәгәндә ял итмәгән шәмбе йылдары өсөн рәхәтләнәсәк ул.

³⁶ Дошман ерендә иҫән калғандарығыздың йөрәгенә шом һалырмын. Улар һелкенгән япрак тауышынан да өркөп, кылыстан курккандай касырзар, бер кем бастырмағанда ла йығылырзар. ³⁷ Һис кем кыуаламағанда ла, кылыс йөзөнә һөрлөккәндәй, бер-беренә абынып йығылырзар. Дошмандарығызға каршы торорлок көсөгөз булмаҫ. ³⁸ Ят халыктар араһында һәләк булырһығыз, һеззе дошмандарығыздың ере йотор. ³⁹ Ә инде тере калғандарығыз булһа, дошман ерендә үззәренең ғәйептәре өсөн дә, ата-бабаларының ғәйептәре өсөн дә сереп калыр.

⁴⁰ Шул сакта үззәренең ғәйептәрен, ата-бабаларының енәйттәрен танырзар, Миңә хыянаттарын, тиҫкәрелектәрен, ⁴¹ шуның өсөн Минең уларға каршы тороуымды һәм дошмандары еренә кыуғанымды төшөнөүзәр. Әгәр шул сак сөннәтләнмәгән йөрәктәре күндәмләнәп, гонаһтарының әжерен алһалар, ⁴² шул сакта Мин дә, Якуп менән, Исхак һәм Ибраһим менән төзөшкән килешеүемде һәм уларға вәғәзә иткән был ерзе иҫемә төшөрөрмөн. ⁴³ Ә улар тарафынан ташлап калдырылған ер буш ятқан сакта үзенең элек булмаған шәмбе йылдары өсөн ял итеп рәхәтләнәр. Улар иһә кағизәләремде һанға һукмаған, күңелдәре күрһәтмәләремде инкар иткәндең әжерен алырзар. ⁴⁴ Әммә шулай булыуға карамаҫтан, дошман ерендә уларҙы тулыһынса юк итмәҫ һәм төзөшкән килешеүемде бозмаҫ өсөн, уларға ерәнеп карамам һәм уларҙан бөтөнләйгә ваз кисмәм, сөнки Мин уларҙың Аллаһы Раббымын. ⁴⁵ Улар хақына башка көүемдәрҙең күз алдында Аллалары булыр

өсөн Мысыр еренән алып сытқан ата-бабалары менән төзөгән килешеүемде иҫкә төшөрөрмөн. Мин – Раббы.

⁴⁶ Раббы Синай тауында Муса аша Үзе менән Исраил халкы араһына куйған кағизәләр, күрһәтмәләр һәм канундар ошо.

Нәзәр тураһында канун

27 ¹ Раббы Мусаға былай тине:

² – Исраил халкына иғлан ит, әйт уларға: әгәр зә берәйегеҙ Раббыға кем дә булһа берәүзе бағышлайым, тип нәзәр әйтһә, уны билдәле хакка йолоп алырға була: ³ егерменән алтмыш йәшкә тиклемге ир-егет өсөн илле шекел көмөш, изге шекел менән; ⁴ ә катын-кыз өсөн утыз шекел булыр. ⁵ Биш йәштән егерме йәшкә тиклемге ир заты өсөн – егерме, катын-кыз өсөн ун шекел тейеш. ⁶ Бер айлыктан алып биш йәшкә тиклемге ир балаға – биш, кыз балаға өс шекел түләнер. ⁷ Әгәр алтмыш йәки унан да өлкәнерәк йәштә булһалар, ирзәр өсөн – ун биш, катын-кыззәр өсөн – ун шекел. ⁸ Әгәр зә нәзәр әйткән кеше ярлы булып, билдәләнгән хакты түләргә хәленән килмәһә, уны каһин алдына бастырындар. Каһин уға мөмкинлегенә күрә хак тәғәйенләр.

⁹ Әгәр берәү Раббыға корбан итергә яраклы малды Уға бағышларға нәзәр итә икән, был мал изге һанала, йәғни Раббыға бағышлана. ¹⁰ Уны алмаштырырға, якшы урынына насар, насар урынына якшы мал бирергә ярамай. Әгәр зә берәйһә ундай малды икенсе малға алмаштырһа, уларҙың икеһе лә изге һаналыр. ¹¹ Әгәр зә корбанға ярамаған хәрәм мал килтерелһә, ул малды каһин каршыһына куйһындар. ¹² Каһин уның сифатына караһын һәм уның якшымы, насармы икәнән баһалап, хакын билдәләһән; каһин нисек билдәләһә, хак шулай булыр. ¹³ Әгәр хужаһы малды йолоп алырға телһә, каһин билдәләгән хакка уның биштән бер өлөшөн өҫтәһән.

¹⁴ Әгәр зә берәйһә Раббыға үзенең йортон бағышлаһа, каһин уның сифатын баһалап

хак куйыр. Каһин нисек баһалаһа, хак шулай булыр. ¹⁵ Бағышлаган кеше йортон йолом түләп алырға теләһә, куйылған хакка уның биштән бер өлөшөн өстәп түләр зә – йорт уныкы булыр.

¹⁶ Эгәр зә берәйһе үз биләмәһенән Раббыға басыу бағышлаһа, хакты унда күпме орлок сәселеүгә карап билдәлә: бер хомер* арпа сәселһә, илле шекел көмөш тейеш. ¹⁷ Эгәр ул кеше үзенең басыуын Яңырыу йылынан алып бағышлаһа, ерзең тулы хакынан сығып эш итһен. ¹⁸ Эгәр зә басыу Яңырыу йылынан һуң бағышланһа, каһин хакты қалған йылдар һанына карап иҫәпләр һәм тәғәйенләнгән хакты көметер. ¹⁹ Басыуын бағышлаган кеше уны йолоп алырға теләһә, куйылған хакка уның биштән бер өлөшөн өстәп түләр, шул сакта басыуы үзенеке булыр. ²⁰ Эгәр йолоп алмаһа, басыу башка кешегә һатылһа, уны башкаса йолоп алып булмай. ²¹ Ул басыу Яңырыу йылында хужаһына қайтарылмайынса, мәңгегә Раббыға инселәнгән изге басыу булып һаналыр һәм каһиндың мөлкәтенә әүерелер.

²² Эгәр зә берәйһе Раббыға үз биләмәһен түгел, һатып алған басыуын бағышлаһа, ²³ каһин, Яңырыу йылына тиклем қалған йылдар һанына карап, уның хакын билдәләр. Кеше был хакты шул көндө үк түләргә тейеш, сөнки ул Раббы өсөн изге. ²⁴ Ә Яңырыу йылында басыу ырыу биләмәһе булғанға күрә, уны қасандыр һатқан кешегә кире қайтарылһын. ²⁵ Бөтә хак изге

шекел буйынса билдәләнергә тейеш. Был шекел егерме гераға бәрәбәр.

²⁶ Беренсе булып тыуған малды Раббыға бағышларға ярамай, сөнки ул былай за Раббыныкы. Эре малмы ул, вак малмы – улар барыһы ла Раббыныкы. ²⁷ Әммә тәүге мал хәрәм һаналған малдарзан булһа, кеше билдәләнгән хакка биштән бер өлөшөн өстәп, малды йолом түләп алыр. Эгәр йолоп алынмаһа, ул мал билдәләнгән хак буйынса башка берәүгә һатылһын.

²⁸ Кешенең үз мөлкәтенән Раббыға бағышланған һис бер нәмә – кешеме, мал-тыуармы, ырыу биләмәһеме – һатылмаясак һәм йолоп алынмаясак. Ә Раббыға инселәнгән һәр нәмә изгеләрзән-изге. ²⁹ Харам қылынған кешене йолом түләп алып булмай, ул мотлак үлемгә дусар ителергә тейеш.

³⁰ Ерзән алынған барлық уңыштың һәм ағастарзан йыйып алынған емештең ундан бер өлөшө – Раббыныкы, ул Раббының изге өлөшө. ³¹ Эгәр зә берәй кеше үзенең шул унынсы өлөшөн йолом түләп алырға теләһә, хакына биштән бер өлөштө өстәһен. ³² Ыйыр малының, вак малдың унынсы өлөшө, көтөүсе таяғы астынан үткән һәр унынсы мал – Раббының изге өлөшө. ³³ Хужаһы малды якшы һәм насарға айырмаһын, беренен икенсәһенә алыштырмаһын. Алыштырһа, ул малдарзың икәһе лә изге һаналыр, уларзы йолом түләп алып булмаясак.

³⁴ Раббы Синай тауында Исраил халқына Муса аша биргән бойороқтар ошоларзан ғибәрәт.

* 27:16 Хомер – ашлық, он үлсәү берәмеге, 220 л.

Мусаның дүртенсе кітабы

Исәп алыу

Был кітаптың «Исәп алыу» тип аталыуы Мысырзан Кәнгәнгә юлланған халықтың исәбен алыу менән бәйле, кітаптың башында ошо хакта һөйләнелә. Ә йәһүдсә атамаһы – «Сүлдә» – вакиғаларзың кайза барғанлығын күрһәтеп тора.

Алла Синай тауында Исраил халкына Үз канунын биргәндән һуң, Муса яуға һәләтле бөтә Исраил ирзәренең исәбен ала, левизәрзе айырым һанай. Артабан, Алла кушыуы буйынса, канунға бер аз өстәмәләр индерелә, һәм халык Раббы вәғәзә иткән ергә күсергә әзер була (1–9-сы бүлектәр).

Ләкин Кадеш-Барнеағка (Кәнгән сигендәге ергә) яқынлашқас, Исраил халкы, алдан барып карап килгәндәрзең һүзен тыңлап, вәғәзә ителгән ергә аяк басыузан шөрләп қала. Куркыу арқаһында исраилдар қырк йыл буйы эсе сүл гизергә мәжбүр була (10–20-се бүлектәр). Сүлдә йөрөгәндә тишкәре исраилдар быуыны бакыйлыкка күсеп бөткәс, халык әкрәнләп Кәнгән тирәһендәге ерзәрзе биләй башлай һәм Иордан йылғаһының көнсығышындағы Моав тигән илгә яқынлай (21–36-сы бүлектәр). Бөтә шул йылдар дауаында исраилдар Мусаға қаршы қат-қат фетнә күтәрә, Аллаға һуқрана. Әммә исраилдарға тыңламағандары өсөн яза ебәргәндә лә, Раббы Үзенең һайлап алған халкына тоғро қала, вәғәзә ителгән ергә китеп барғандарында уларзы курсалап-хәстәрләп һәм дошмандарын еңергә көс-кеүәт биреп тора.

Исраилдарзы исәпкә алыу

1 ¹ Исраилдарзың Мысырзан сығыуының икенсе йылында, икенсе айзың беренсе көнөндә Синай сүлендә, Осрашыу сатырында Раббы Мусаға былай тине:

²⁻³ – Һарун менән икегез тотош Исраил йәмғиәтен нәселдәре һәм ғаиләләре буйынса һанап сығығыз. Йәше егерменән узған һуғышқа яраклы бөтә ир затын, төркөмдәргә бүлеп, берәм-берәм исемләп исәпкә алығыз. ⁴ Һәр ырыузан нәсел башлығы булған берәр кешене ярзамға алығыз. ⁵ Бына һезгә ярзам итәһе кешеләрзең исемдәре:

Рәүвәндән – Шедеур улы Әлисур; ⁶ Шимгондан – Суришаддай улы Шелумиил;

⁷ Йәһүзәнән – Ғамминадав улы Нахшон; ⁸ Исасхарзан – Суғар улы Неҫанил; ⁹ Зевулундан – Хелон улы Әлиав; ¹⁰ Йософ нәселәнән: Әфраим ырыуынан – Ғаммиһуд улы Әлишамағ; Менашше ырыуынан – Педасурулы Гамлиил; ¹¹ Бинйәминдән – Фидғони улы Авидан; ¹² Дандан – Ғаммишаддай улы Ахиғәзер; ¹³ Ашерзан – Ғохран улы Пағиил; ¹⁴ Ғадтан – Деғуил улы Әлъясаф; ¹⁵ Нафтализан – Ғенан улы Ахирағ. ¹⁶ Былар – йәмғиәттәң атаклы ирзәре, ырыу башлыктары, Исраилдың хәрби төркөмдәре етәкселәре.

¹⁷ Муса менән Һарун, исемләп аталған был кешеләрзе алып, ¹⁸⁻¹⁹ икенсе айзың беренсе көнөндә бөтә йәмғиәттә йыйзылар

за Раббы бойорғанса йәше егерменән узған барлык ир-атты нәселдәре һәм ғайләләре буйынса берәм-берәм исемлеккә теркә-неләр. Шул рәүешле Муса Синай сүлендә халықтың исәбен алды.

20-21 Исраилдың баш балаһы Рәүән ырыуында йәше егерменән узған, һуғышка яраклы ирзәрзең ханы, нәселдәре һәм ғайләләр исемлеге буйынса, кырк алты мең биш йөз булды.

22-23 Шимғон ырыуында йәше егерменән узған, һуғышка яраклы ирзәрзең ханы, нәселдәре һәм ғайләләр исемлеге буйынса, илле туғыз мең өс йөз булды.

24-25 Ғад ырыуында йәше егерменән узған, һуғышка яраклы ирзәрзең ханы, нәселдәре һәм ғайләләр исемлеге буйынса, кырк биш мең алты йөз илле булды.

26-27 Йәһүзә ырыуында йәше егерменән узған, һуғышка яраклы ирзәрзең ханы, нәселдәре һәм ғайләләр исемлеге буйынса, етмеш дүрт мең алты йөз булды.

28-29 Исасхар ырыуында йәше егерменән узған, һуғышка яраклы ирзәрзең ханы, нәселдәре һәм ғайләләр исемлеге буйынса, илле дүрт мең дүрт йөз булды.

30-31 Зевулун ырыуында йәше егерменән узған, һуғышка яраклы ирзәрзең ханы, нәселдәре һәм ғайләләр исемлеге буйынса, илле ете мең дүрт йөз булды.

32-33 Йософ улы Әфраим ырыуында йәше егерменән узған, һуғышка яраклы ирзәрзең ханы, нәселдәре һәм ғайләләр исемлеге буйынса, кырк мең биш йөз булды.

34-35 Менаше ырыуында йәше егерменән узған, һуғышка яраклы ирзәрзең ханы, нәселдәре һәм ғайләләр исемлеге буйынса, утыз ике мең ике йөз булды.

36-37 Бинйәмин ырыуында йәше егерменән узған, һуғышка яраклы ирзәрзең ханы, нәселдәре һәм ғайләләр исемлеге буйынса, утыз биш мең дүрт йөз булды.

38-39 Дан ырыуында йәше егерменән узған, һуғышка яраклы ирзәрзең ханы, нәселдәре һәм ғайләләр исемлеге буйынса, алтмыш ике мең ете йөз булды.

40-41 Ашер ырыуында йәше егерменән узған, һуғышка яраклы ирзәрзең ханы, нәселдәре һәм ғайләләр исемлеге буйынса, кырк бер мең биш йөз булды.

42-43 Нафтали ырыуында йәше егерменән узған, һуғышка яраклы ирзәрзең ханы, нәселдәре һәм ғайләләр исемлеге буйынса, илле өс мең дүрт йөз булды.

44 Муса, Һарун һәм Исраилдың ун ике башлығы – һәр ырыузан бер вәкил – исемлеккә теркәгән ирзәрзең ханы шулай булды. **45** Йорт-ғайләләре буйынса исәпкә алынған, йәше егерменән узған, һуғышка яраклы Исраил ирзәренең ханы **46** алты йөз өс мең биш йөз илле булды.

47 Әммә улар араһында ата-бабаларының ырыуы буйынса левизәр, улардың ғайләләре исәпкә алынманы, **48** сөнки Раббы Мусаға былай тигәйне:

49 – Леви ырыуын һанама, уларҙы исраилдар менән бер исәпкә индермә. **50** Левизәр карамағына Килешеү сатырын, уның бар кәрәк-ярағын, уға кағылышлы бөтә нәмәнә тапшыр. Улар сатыр менән уның бөтә мөлкәтен күсереп йөрөтһөн, уны хәстәрләһөн; үз сатырҙарын Килешеү сатыры тирәләй корһөн. **51** Сатырҙы бер урындан икенсе урынга күсергәндә, уны левизәр һүтһөн; сатырҙы корорға кәрәк булғанда, уны левизәр корһөн. Әгәр зә сатырға левизәрҙән башка берәйһе яҡынлаһа, үлемгә дусар ителһөн. **52** Исраилдар үз сатырҙарын һәр кайһыһы үз төркөмөндә, үз байрағы астында корһөн. **53** Исраил йәмғиәтенә Раббының асыуы төшмәһөн өсөн, левизәр үззәренең сатырҙарын Килешеү сатыры тирәләй корһөн, һәр сак Килешеү сатыры өсөн яуаплы булһын.

54 Раббы Мусаға нисек бойорған булһа, исраилдар тап шулай эшләне.

Сатырҙардың урынлашыу тәртібе

2 ¹ Артабан Раббы Муса менән Һарунға былай тине:

² – Исраилдар сатырҙарын үззәренең байрағы һәм нәсел тамғаһы астында Осашыу

сатыры тирәләй бер ни тиклем алыслықта корһон.

³ Йәһүзә тупламы үзенәң байрағы астында төркөм-төркөм булып Изге сатырзан көнсығышта урынлашһын. Йәһүзәләрҙең башлығы Ғамминадав улы Нахшон булһын.

⁴ Уның ғәскәрәндә иҫәпкә ингәндәрҙең һаны – етмеш дүрт мең алты йөз кеше. ⁵ Улар яһында Исасхар ырыуы туплам корһон. Исасхарҙарҙың башлығы Суғар улы Неҫанил булһын.

⁶ Уның ғәскәрәндә иҫәпкә алынғандарҙың һаны – илле дүрт мең дүрт йөз кеше. ⁷ Шунан Зевулун ырыуы урынлашһын. Уларҙың башлығы Хелон улы Әлиав булһын.

⁸ Уның ғәскәрәндә иҫәпкә алынғандарҙың һаны – илле ете мең дүрт йөз кеше. ⁹ Йәһүзә тупламына беркетелгән төркөмдәргә йәмғеһе йөз зә һикһән алты мең дүрт йөз кеше инә. Юлға улар беренсе булып кузғала.

¹⁰ Рәүвән тупламы үзенәң байрағы астында төркөм-төркөм булып Изге сатырзан көньякта урынлашһын. Уларҙың башлығы Шедеур улы Әлисур булһын. ¹¹ Уның ғәскәрәндә иҫәпкә алынғандарҙың һаны – кырк алты мең биш йөз кеше.

¹² Рәүвәндәр эргәһенә Шимғон ырыуы туплам корһон. Уның башлығы Суришаддай улы Шелумиил булһын. ¹³ Уның ғәскәрәндә иҫәпкә алынғандарҙың һаны – илле туғыз мең өс йөз кеше.

¹⁴ Артабан – Ғад ырыуы. Ғадтарҙың башлығы Деғуил улы Әлъясаф булһын. ¹⁵ Уның ғәскәрәндә иҫәпкә алынғандарҙың һаны – кырк биш мең алты йөз илле кеше.

¹⁶ Рәүвән тупламына беркетелгән төркөмдәргә йәмғеһе йөз зә илле бер мең дүрт йөз илле кеше инә. Юлға улар икенсе булып кузғала.

¹⁷ Юлға сыҡҡанда Осрашыу сатыры менән Леви ырыуы башка ырыуҙарҙың уртаһында булһын. Тупламда нисек урынлашкан булһалар, юлда ла һәр кайһыһы үз урынында, үз байрағы астында барһын.

¹⁸ Әфраим тупламы үзенәң байрағы астында төркөм-төркөм булып Изге сатырзан көнбайышта урынлашһын. Әфраимдарҙың башлығы Ғаммиһуд улы Әлишамағ булһын.

¹⁹ Уның ғәскәрәндә иҫәпкә алынғандарҙың

һаны – кырк мең биш йөз кеше. ²⁰ Әфраимдар эргәһенә Менашше ырыуы туплам корһон. Уның башлығы Педәһсур улы Гамлиил булһын. ²¹ Уның ғәскәрәндә иҫәпкә алынғандарҙың һаны – утыз ике мең ике йөз кеше. ²² Артабан – Бинйәмин ырыуы. Бинйәминдәрҙең башлығы Ғидғони улы Авидан булһын. ²³ Уның ғәскәрәндә иҫәпкә алынғандарҙың һаны – утыз биш мең дүрт йөз кеше. ²⁴ Әфраим тупламына беркетелгән төркөмдәргә йәмғеһе йөз зә һигез мең бер йөз кеше инә. Юлға улар өсөнсө булып кузғала.

²⁵ Дан тупламы үзенәң байрағы астында төркөм-төркөм булып Изге сатырзан төньякта урынлашһын. Уларҙың башлығы Ғаммишаддай улы Ахиғәзер булһын.

²⁶ Уның ғәскәрәндә иҫәпкә алынғандарҙың һаны – алтмыш ике мең ете йөз кеше. ²⁷ Дандар эргәһенә Ашер ырыуы туплам корһон. Уның башлығы – Ғохран улы Пағиил булһын.

²⁸ Уның ғәскәрәндә иҫәпкә алынғандарҙың һаны – кырк бер мең биш йөз кеше. ²⁹ Артабан – Нафтали ырыуы. Нафтализарҙың башлығы Ғенан улы Ахирағ булһын.

³⁰ Уның ғәскәрәндә иҫәпкә алынғандарҙың һаны – илле өс мең дүрт йөз кеше. ³¹ Дан тупламына беркетелгән төркөмдәргә йәмғеһе йөз зә илле ете мең алты йөз кеше инә. Юлға улар иң һуңғы булып кузғала.

³² Шулай итеп, иһраилдарҙы ғаиләләре буйынса иҫәпкә алыу һөҙөмтәһе: тупламдағы ғәскәрҙәрҙә йәмғеһе алты йөз өс мең биш йөз илле кеше булды.

³³ Ә левизәр, Раббының Мусаға биргән бойороғона ярашлы, Иһраил ырыуҙары менән бер иҫәпкә индерелмәне.

³⁴ Иһраилдар, Раббы Мусаға нисек бойорған булһа, шулай эшләне: улар үз байрактары астында туплам булып торҙо һәм һәр кайһыһы үз нәсел-нәсәбенә ярашлы үз ғаиләһе менән юлға сықты.

Кайһындар һәм Леви ырыуы тураһында

3 ¹ Раббы Синай тауында Муса менән һөйләшкән дәүерҙәрҙә, Һарун менән Мусаның нәселендә түбәндәгеләр ине.

² Һарундың улдары: Надав – баш бала, Авиһу, Әлғазар, Исамар. ³ Былар – Һарундың каһинлыкка бағышлап мәсехләнгән, йәғни май һөртөлгән улдары. ⁴ Эммә Надав менән Авиһу Синай сүлендә Раббы каршыһына Ул рөхсәт итмәгән утты килтергән өсөн үлгәйне. Уларзың балалары юк ине. Әлғазар менән Исамар аталары Һарун эргәһендә каһин булып калды.

⁵ Раббы Мусаға былай тине:

⁶ – Леви ырыуын килтер зә Һарун каһин алдына бастыр – уға ярзам итһендәр. ⁷ Һарун һәм бөтә йәмғиәт өсөн хезмәт итеп, левизәр Осрашыу сатырында бөтә эштәрзе башкарһын. ⁸ Улар бөтә Исраил халкы өсөн Осрашыу сатырында хезмәт итеп, ундағы бар әйберзәргә яуаплы булһындар һәм барлык эштәрзе башкарһындар. ⁹ Левизәрзе Һарун менән уның улдары карамағына бир – улар бөтә исраилдар араһынан тулығынса Һарундың кул астында булһын. ¹⁰ Һарун менән улдарын каһин итеп тәғәйенлә, улар каһинлык вазифаһын еренә еткереп үтәһен. Әгәр зә Изге сатырға левизәрзән башка берәйһе якынлашһа, үлемгә дусар ителер.

¹¹ Раббы Мусаға тағы былай тине:

¹² – Мин һәр Исраил катынынан донъяға килгән тәүге ир бала урынына исраилдар араһынан левизәрзе Үземә алдым. Улар – Минекә, ¹³ сөнки бөтә беренсе булып тыуғандар – Минекә. Мысыр ерендәге баш балаларзы юк иткән сағымда, Исраилда кешәнән алып мал-тыуарғаса барлык беренсе булып тыуғандарзы Үземә айырып алдым. Улар Минекә буласак. Мин – Раббы.

¹⁴ Раббы Синай сүлендә Мусаға былай тине:

¹⁵ – Левизәрзе ғаиләләре, нәселдәре буйынса һанап сык. Бер айлыктан алып бөтә ир затын исәпкә ал.

¹⁶ Муса Раббы бойороғон үтәне, нисек кушылһа, шулай һананы.

¹⁷ Леви улдарының исемдәре – Гершон, Кыһаҫ, Мерари. ¹⁸ Гершон улдары: Ливни, Шимғи һәм уларзың нәселдәре. ¹⁹ Кыһаҫ

улдары: Ғамрам, Исһар, Хеврон, Ғуззиил һәм уларзың нәселдәре. ²⁰ Мерари улдары: Махли, Муши һәм уларзың нәселдәре. Ғаиләләре буйынса Леви нәселдәре бына шулар.

²¹ Гершондан Ливни менән Шимғи нәселдәре таралды. Был – Гершон нәселе. ²² Гершон нәселендә бер айлыктан алып һаналған бөтә ир заттарының һаны ете мең биш йөз булды. ²³ Гершон нәселе сатырзырын Изге сатыр артында көнбайышка табан корорға тейеш. ²⁴ Гершон нәселенең башлығы Лаил улы Әлъясаф булды. ²⁵⁻²⁶ Осрашыу сатыры, уның өскө япмалары, инә торған урындағы корма һәм сатыр менән корбан усағын уратқан ихатаның шаршаузыры, ихатаға инә торған урындағы корма, баузыр, шулай ук барлык кәрәк-ярак һәм уларға кағылышлы барлык хезмәт Гершон улдары яуаплылығына тапшырылды.

²⁷ Кыһаҫтан Ғамрам, Исһар, Хеврон һәм Ғуззиил нәселдәре таралды. Былар – Кыһаҫ нәселе. ²⁸ Кыһаҫ нәселендә бер айлыктан алып һаналған ир заттарының һаны һигез мең алты йөз булды. Улар Изге урын өсөн яуаплы ине. ²⁹ Кыһаҫ нәселе Изге сатырзән көньякта урынлашырға тейеш ине. ³⁰ Кыһаҫ нәселдәренең башлығы – Ғуззиил улы Әлисафан. ³¹ Килешеү һандығы, өстәл, шәмдәл, корбан усактары, ғибәзәт хезмәтендә тотонола торған изге һауыт-һаба, пәрзә, барлык кәрәк-ярак һәм уларға кағылышлы барлык хезмәт улар яуаплылығына тапшырыла. ³² Һарун каһиндың улы Әлғазар левизәрзән башлыктары өстөнән етәксә булыр. Изге урын өсөн яуаплы кешеләр уның күзәтеүе астында торор.

³³ Мераризән Махли менән Муши нәселдәре таралды, улар – Мерари нәселе. ³⁴ Мерари нәселендә бер айлыктан алып һаналған бөтә ир заттарының һаны алты мең ике йөз сыкты. ³⁵ Мерари нәселдәренең башлығы Авихаил улы Суриил булды. Улар Изге сатырзән төньякта урынлашырға тейеш ине. ³⁶⁻³⁷ Изге сатырзың рамдары менән һайғаузыры, бағаналары, төптәре, бөтә кәрәк-ярағы һәм уларға кағылышлы

барлык хезмәт, шулай ук ихатаның бөтә яғындагы бағаналары, төптәре, казыклары, баузары Мерари улдары яуаплылығына тапшырыла.

³⁸ Муса, Һарун һәм уның улдары Осрашыу сатыры алдына, унан көнсығышка карай, урынлашһын. Уларға исраилдар исемән Изге урындагы хезмәт өсөн яуаплылык йөкмәтелә. Изге урынга ситтәрзән берәйһе якынлашһа, ул үлемгә дусар ителергә тейеш.

³⁹ Муса менән Һарун, Раббы бойорғанса, нәселдәре буйынса левизәрзе ханап сыкты, улар араһында бер айлыктан алып бөтә ир заттарының ханы егерме ике мең булды.

⁴⁰ Раббы Мусаға былай тине:

– Исраилдарзың бер айлыктан алып ир затынан булған бөтә баш балаларын хана ла исемлек төзө. ⁴¹ Исраилдарзың бөтә беренсе булып тыуған улдары урынына – левизәрзе, ә исраилдарзың беренсе булып тыуған мал-тыуары урынына левизәрзең мал-тыуарын Минә айырып ал. Мин – Раббы.

⁴² Раббы нисек бойорған булһа, Муса шулай эшләне: исраилдарзың бөтә беренсе булып тыуған улдарын ханап сыкты, ⁴³ бер айлыктан алып ир затынан булған бөтә баш балалар ханы егерме ике мең йөз етмеш өс булды.

⁴⁴ Раббы Мусаға былай тине:

⁴⁵ – Исраил улдарының бөтә баш балалары урынына – левизәрзе, уларзың малы урынына левизәрзең малын ал. Левизәр Минекә буласак. Мин – Раббы. ⁴⁶ Исраилдарзың беренсе булып тыуған ир балаларының ханы левизәр ханынан ике йөз етмеш өскә артык. Ошо балалар урынына ⁴⁷ һәр йән башына изге шекелгә күрә бишәр шекел көмөш ал. Бер шекелдә егерме гера исәпләнә. ⁴⁸ Был көмөштө левизәрзең ханынан арткандар өсөн йолом итеп Һарун менән уның улдарына бир.

⁴⁹ Муса левизәр менән алмаштырылғандар ханынан арткан кешеләр өсөн йолом көмөшө алды. ⁵⁰ Исраилдарзың беренсе булып тыуған ир балаларынан изге ше-

келгә күрә бөтәһе бер мең өс йөз алтмыш биш шекел йыйылды. ⁵¹ Раббы бойороғо буйынса Муса йолом көмөшөн Һарун менән уның улдарына бирзе.

Кыһас улдарының вазифаһы

4 ¹ Раббы Муса менән Һарунға былай тине:

² – Левизәр араһынан Кыһас токомон ³ утыз йәштән илле йәшкә тиклемгә эшкә яраклыларын нәселдәре, ғаиләләре буйынса ханап сык, улар Осрашыу сатырында хезмәт итер. ⁴ Кыһас токомон ⁵ Осрашыу сатырындагы хезмәте иң изге әйберзәрзе хәстәрләүзән ғибәрәт булып. ⁶ Тупламдан юлға кузғалырға кәрәк булһа, Һарун менән уның улдары, сатырға инеп, Килешеү хандығы алдындагы пәрзәнә алып за хандыкты каплар. ⁷ Йәнә йока итеп эшкәртелгән күн япма ябырзар, өстөнә тағы ла зәңгәр йәймә капларзар һәм күтәрәп йөрөтә торған колғаларзы дүңгәләктәргә кейзәреп куйырзар.

⁸ Изге икмәк өстәленә зәңгәр йәймә ябырзар һәм уға тәрилкәләр, төтәсләгес хауыттар, түкмә қорбандар өсөн қомғандар һәм кәсәләр куйырзар, унда даими килтерелә торған икмәк тә торорға тейеш. ⁹ Шунан уларға қып-қызыл йәймә ябырзар, йока итеп эшкәртелгән күн япма капларзар һәм колғаларзы урындарына куйырзар. ¹⁰ Зәңгәр йәймә менән шәмдәл һәм майшәмдәрзе, қысқыс һәм һоққоларзы, май хауыттарын қаплаһындар. ¹¹ Шунан бының өстөнән йәнә йока итеп эшкәртелгән күн япма ябып артмакка тейәрзәр.

¹² Алтын қорбан усағына ла зәңгәр йәймә, өстөнән йока итеп эшкәртелгән күн япма ябырзар, колғаларын урындарына куйырзар. ¹³ Изге сатырза ғибәзәт хезмәтендә кулланыла торған бөтә кәрәк-ярақты зәңгәр йәймәгә төрөрзәр, йока итеп эшкәртелгән күн япма менән ябырзар һәм быларзы ла артмакка һалырзар.

¹⁴ Қорбан усағын қөл-қоромдан тазартып, қарағускыл қызыл йәймә менән көпләрзәр. ¹⁵ Өстөнә усақта қорбан килтергәндә

кулланылған бөтә һауыт-һабаны – һоҫкларзы, сәнскеләрзе, көрәктәрзе, кан һирпеу сеүәтәләрен һалып, йока итеп эшкәртелгән күн япма менән капларзәр һәм колғаларын урынына куйырзәр.

¹⁵ Тупламдан юлға кузғалырға кәрәк булғанда, һарун менән уның улдары Изге сатырзы һәм уның бөтә кәрәк-ярағын каплап бөткәс, уны күтәрәп алып китер өсөн Кыһаҫ улдары килер; тик улар мөкәддәс әйберзәргә кағылмаһын, юкһа үлерзәр. Осрашыу сатырының был әйберзәрен Кыһаҫ нәселе йөрөтөргә тейеш.

¹⁶ Майшәмдәре өсөн зәйтүн майы менән хуш есле матдәләр, көндәлек икмәк сазакаһы менән мәсех майы – бөтә Изге сатыр һәм дә унда булған бөтә нәмә – изге әйберзәр һәм барлык кәрәк-ярак өсөн һарун улы Әлғазар каһин яуаплы булып.

¹⁷ Муса менән һарунға Раббы былай тине:

¹⁸ – Леви ырыуына караған Кыһаҫ нәселенең юкка сығыуына юл куя күрмәгеҙ, ¹⁹ иң изге әйберзәргә якынлашканда һәләк булып куймаһындар өсөн бына нимә эшләгеҙ: һарун менән улдары үззәре эскә инеп, уларзың һәммәһенә башкараһы хезмәтен һәм күтәрәргә тейешле әйберзәрзе тәғәйенләһен. ²⁰ Әммә Кыһаҫ улдары үззәре инеп изге нәмәләргә якын килмәһен, хатта күз һирпеп тә карамаһын, юкһа харап ителерзәр.

Гершон улдарының вазифаһы

²¹ Артабан Раббы Мусаға былай тине:

²²⁻²³ – Гершон нәселенән дә утыз йәштән илләгә тиклемге эшкә яраклыларзы ғаиләләре, нәсел-нәсәбе буйынса һанап сыҡ, Осрашыу сатырында хезмәт итерзәр. ²⁴ Хезмәтте үтәгәндә һәм йөктәрзе ташып йөрөткәндә Гершон нәселенең вазифалары түбәндәгеләр булып: ²⁵ улар сатырзың шаршаузарын, Осрашыу сатырын, уның япмаһын, өҫкө йока итеп эшкәртелгән күн япманы, сатырға инә торған урындағы корманы, ²⁶ ихата шаршаузарын, сатыр менән корбан усағын уратып алған ихатаға

инә торған урындағы корманы, баузарзы, хезмәт өсөн бөтә кәрәк-яракты йөрөтөргә; шуларға бәйле бөтә эштәрзе башкарырға тейеш. ²⁷ Гершон улдарының бөтә хезмәте – йөк ташыумы, башка эштәрме – һарун менән уның улдары күрһәтмәһе буйынса башкарылһын. Һез уларға был йөктә тапшыраһығыҙ һәм улар уның өсөн яуап бирә. ²⁸ Гершон нәселенең Осрашыу сатырындағы хезмәте шуларзан ғибәрәт булып; улар вазифаларын һарун улы Исәмар каһин күзәтеүе астында башкарыр.

Мерари улдарының вазифаһы

²⁹⁻³⁰ Мерари нәселенән дә утыз йәштән илләгә тиклемге эшкә яраклыларзы ғаиләләре, нәсел-нәсәбе буйынса һанап сыҡ, Осрашыу сатырында хезмәт итерзәр. ³¹ Уларзың Осрашыу сатырындағы хезмәте түбәндәгеләрзән ғибәрәт булып: сатырзың рамдарын, һайғаузарын, бағаналарын, төптәрен, ³² ихатаның бөтә яғындағы бағаналары менән төптәрен, казыктарын, баузарын, хезмәт өсөн башка бөтә кәрәк-ярағын улар күтәрәп йөрөтөр. Һәр кайһыһы нимә күтәрергә тейешлеген исемләп белһен. ³³ Мерари нәселенең Осрашыу сатырындағы вазифалары ошолар булып, уларзы һарун улы Исәмар каһин күзәтеүе астында башкарырзәр.

Левизәрзе исәпкә алыу

³⁴⁻³⁵ Муса менән һарун йәмғиәт башлыктары менән бергә Кыһаҫ нәселенең утыззан иллә йәшкә тиклем булған һәм Осрашыу сатыры хезмәтенә яраклыларын нәселдәре, ғаиләләре буйынса һанап сықты. ³⁶ Кыһаҫ нәселенән бөтәһе ике мең ете йөз иллә кеше ошо исәпкә инде. ³⁷ Раббы Муса аша биргән күрһәтмә буйынса Муса менән һарун һанаған һәм Осрашыу сатырындағы хезмәткә тәғәйенләнгәндәрзең һаны шулай булды.

³⁸⁻³⁹ Гершон токомонан да утыззан иллә йәшкә тиклемгеләрзән Осрашыу сатыры хезмәтенә яраклылары нәселдәре һәм ғаиләләре буйынса исәпләнде. ⁴⁰ Нәселдәре

һәм ғаиләләре буйынса уларзың һаны ике мең алты йөз утыз булды: ⁴¹ Гершон нәселенән Раббы кушыуы буйынса Муса менән Һарун Осрашыу сатыры хезмәтенә индергәндәрҙең һаны был.

⁴²⁻⁴³ Мерари токомонда ла утызһан алып илле йәшкә тиклемгеләрҙән Осрашыу сатырындағы хезмәткә яраклылар нәселдәре һәм ғаиләләре буйынса һаналды. ⁴⁴ Нәселдәре буйынса улар бөтәһе өс мең ике йөз булды. ⁴⁵ Мерари нәселенән иҫәпкә алынған кешеләрҙең дөйөм һаны шулай ине. Уларзы Раббы кушыуы буйынса Муса менән Һарун һананы.

⁴⁶ Шулай итеп, Муса, Һарун һәм дә Исраил башлыктары левизәрҙе нәселдәре һәм ғаиләләре буйынса ⁴⁷ утызһан алып илле йәшкә тиклемгеләре араһынан Осрашыу сатырында хезмәт итергә, уны күтәрәп йөрөтөргә яраклыларын һанап сықты; ⁴⁸ ундайһар бөтәһе һигез мең биш йөз һикһән булды. ⁴⁹ Муса уларзы Раббы бойороғо буйынса иҫәпләне; һәр кайһыһына эш һәм күтәрергә йөк билдәләнде. Раббы Мусаға һисек куһна, бөтәһе лә шулай эшләнде.

Тупламды таза тотоу тураһында

5 ¹ Раббы Мусаға былай тине:
² – Исраилдарға әйт, йоғошло сир менән ауырығандарзың, ағынтыһы булғандарзың һәммәһен, мәйеткә кағылып нәжесләнгәндәрҙең барһаһын тупламдан сығарып ебәрһендәр. ³ Тупламды нәжесләмәһендәр өсөн ундайһарзы – ирзәрҙе лә, катындарзы ла – тупламдан ситкә кыуығыз, сөнки унда, исраилдар араһында, Мин йәшәйем.

⁴ Исраилдар шулай итте, ундайһарзы тупламдарынан сығарып ебәрҙе. Раббы Мусаға һисек куһна, исраилдар шулай эшләне.

⁵ Раббы Мусаға былай тине:

– Исраилдарға еткер: ⁶ әгәр берәй ир йәки катын башка берәй кешегә карата гонаһ кылып, ошоноң менән Раббы каршыһында

енәйәт эшләһе, ғәйепле була. ⁷ Ул кылған гонаһын таныһын; килтергән зыяны өсөн шул кешегә йолом түләһен һәм шуға йолом һақының тағы ла биштән бер өлөшөн өҫтәһен. ⁸ Зыян күргән кеше мәрхүм булып, уға түләһе торған йоломдо алырлык яқын туғаны булмаһа, ул сакта йолом ақһаһы Раббыға бағышланһын. Был йолом, ғәйепле кешене пакландырыу өсөн килтерелгән һарык тәкәһе менән бергә, каһинға бирелһен. ⁹ Исраилдарзың каһинға килтергән бөтә изге сазакалары – каһиндыкы, ¹⁰ кемдең дә булһа берәйһенең уға тип бағышлағаны ла – уныкы. Каһинға кем нимә бирһә, шул уныкы һанала.

¹¹ Раббы Мусаға былай тине:

¹² – Исраилдарға шуны белдер: әгәр берәй катын, иренә һыянат кылып, уға тоғрологон бозһа, ¹³ икенсе ир уның менән яқынлык кылып, был һакта ире белмәһә, катын, йәшертен генә ошоләй нәжесләһен тә, шаһит булмағанлыктан тотолмаһа, ¹⁴ әммә нәжесләнгән катындың ирендә көнсөллек уянһа, йәки көнсөл ир тоғро катынынан шикләһә башлаһа, ¹⁵ ул катынын каһин яһына килтерһен. Катыны өсөн корбанға бер эфа* арпа ононоң ундан бер өлөшөн алып килһен, тик онға зәйтүн майы коймаһын, ладан һалмаһын, сөнки был – көнсөллек өсөн икмәк сазакаһы, ғәйепте хәтерләтеп тороусы иҫтәлек сазакаһы.

¹⁶ Каһин катынды Раббы алдына килтерһен, ¹⁷ балсык көршәккә изге һыу койһон, Изге сатыр иҙәнәнән алынған тупракты һыуға һалһын. ¹⁸ Шунан катынды Раббы каршыһына баһтырһын да яулығын систерһен, кулығына гонаһты хәтерләтеп тороусы иҫтәлек сазакаһын – көнсөллек сазакаһын тотторһон. Ә каһин кулығында кәһәр төшөрә торған әсе һыу булыр. ¹⁹ Каһин, катынды ант иттертеп, уға былай тип әйтер: «Әгәр һинең менән ситтәрҙән берәү зә яқынлык кылмаған булһа, һин нәжесләһәнмәһән, ирең һыянат итмәһән булһаң,

* **5:15 *Эфа* – ашлык, ярма, он үлсәү берәмеге, яқынса 22 л.

кәһәр төшөрүсә ошо әсе һыу һиңә зыян килтермәс». ²⁰ Әгәр катын иренә хыянат итеп, нәжесләнһә, иренән башка берәу уның менән яқынлык қылған булһа, ²¹ ул сакта каһин катынды кәһәр анты менән карғап: «Раббы һинең миҫалыңда халқыңа нисек кәһәрзең ғәмәлгә ашканын күрһәтһен, – тиһен. – Раббы карыныңды буш итһен, корһағыңды күптерһен. ²² Кәһәр төшөрә торған ошо һыу, һинең корһағыңды күптерер һәм карыныңды буш итер өсөн, әсеңә үтеп инһен», – тиһен. Катын иһә: «Амин, амин», – тип раҫлаһын.

²³ Каһин ошо кәһәрзәрзе язһын да языуы әсе һыуға йыуып төшөрһөн. ²⁴ Кәһәр төшөрә торған әсе һыуы катынға әсергә бирһен; был һыу, катындың әсенә төшөп, ауыр ғазаптарға килтерер сара булып. ²⁵ Шунан каһин, катын кулынан көнсөллөк сазакаһы итеп килтерелгән икмәкте алып, уны Раббы каршыһында күтәрәп һелкһен дә корбан усағына килтерһен. ²⁶ Каһин икмәк сазакаһынан, иҫтәлек өлөшө буларак, бер ус тултырып алып за корбан усағында яндырыр, шунан һыуы катынға әсерер. ²⁷ Әгәр катын, иренә хыянат қылып нәжесләнгән булһа, каһин уға әсергә биргән кәһәрле һыу әсенә инеп, уны ауыр ғазаптарға тарытыр: уның корһағы күбер, әсе төшөр, һәм ул үз халқы өсөн кәһәрзең нисек тормошка ашканының миҫалы булып торор. ²⁸ Әгәр катын нәжесләнмәгән һәм пак булһа, зыян күрмәс, балаға узыр хәлдә қалыр.

²⁹ Көнсөллөк хақындағы канун ошо: катын иренә хыянат итеп нәжесләнһә ³⁰ йәки ирендә, шик тыуып, катынына қарата көнсөллөк уянһа, ул катынын Раббы алдына китереп баҫтырһын. Каһин иһә был катын менән алда әйтелгән канун нигезендә эш итһен. ³¹ Шул осрақта ир язаһыз қалһын, ә катын ғәйебенәң язаһын үз иңендә күтәрер.

Нәзир булыу тураһында

6 ¹ Раббы Мусаға былай тине:
² – Исраилдарға шуны хәбәр ит: әгәр берәй ир йә катын нәзирлек нәзере биреп

үзен Раббыға бағышлаһа, ³ ул шарап һәм хәмер әсеүзән тыйылырға, шараптан йәки иҫерткес әсемлектән әзерләнгән һеркәне кулланмаҫка, йөзөм һутын әсмәскә, йөзөмдөң яңы өзөлгәнән дә, киптерелгәнән дә ашамаҫка тейеш. ⁴ Нәзирлектәң бар дауамында йөзөмдән эшләнгән бер генә нәмәне лә, хатта орлоғон йәки кабығын да ашамаһын.

⁵ Нәзирлек нәзеренең бар дауамында уның башына бәке теймәһен. Раббы нәзирлегенә бағышланыу көнө тулғансы ул изге булып тора, шуға башындағы сәсен үстерергә тейеш. ⁶ Уның сәсе Раббыға бағышланыуының билдәһе булып тора, шуға күрә ул Раббы нәзирлегенә бағышланған көндәрзә мәйет эргәһенә килергә тейеш түгел. ⁷ Атаһымы, әсәһеме, ағаһы-кустыһымы, апаһы-һеңләһеме вафат булһа ла, уларға қағылып нәжесләнәргә тейеш түгел, сөнки уның сәсе – Аллаға бағышланыуының билдәһе. ⁸ Нәзирлегенәң бөтә көндәрәндә Раббы алдында изге ул.

⁹ Әгәр уның янында берәйһе көтмәгәндә вафат булып қуйһа, шунлыктан нәзәр әйтеүсенең сәсе аңғармаҫтан нәжесләнһә, тазарыныу көнөндә, етенсе көндө, ул сәсен қырһын. ¹⁰ Нигезенсе көндө Осрашыу сатыры ауызына ике алатуба йә ике бала күгәрсен килтерһен. ¹¹ Коштарзың берәһен каһин гонаһ корбаны, икенсәһен тоттош яндырыу корбаны итер, теге кешене мәйеткә қағылыу аркаһында қылған гонаһынан пакландырыр, һәм шул көндө ул үзенең башын қабат изгеләндерер. ¹² Был кеше Раббыға бағышланған нәзирлек көндәрән қабаттан башлар һәм, ғәйеп корбаны итеп, бер йәшлек бәрәс килтерер; нәзирлеге нәжесләнгәнлектән, элекке көндәре иҫәпкә алынмаҫ.

¹³ Нәзирлек көндәре тулғандың аръяғына нәзирлек тураһындағы канун бына ошоллай булып: нәзәр әйтеүсә Осрашыу сатыры ауызына килтерелер. ¹⁴ Ул Раббыға корбан итеп яндырыу өсөн бер йәшлек кәмселекһез тәкә бәрәс, гонаһ корбаны

итеп бер йәшлек кәмселекһез орғасы бәрәс, татыулык корбаны итеп кәмселекһез бер тәкә, ¹⁵ кәрзингә һалып иң яқшы бойзай ононан бешерелгән сөсө икмәк, зәйтүн майына баһып бешерелгән икмәк, зәйтүн майы һөртөлгән йока ғына сөсө кәлсәләр, йәнә былар менән бергә икмәк сазакаһы һәм түкмә корбан алып килер. ¹⁶ Ошоларзы каһин Раббы алдына куйыр за теге кешенә гонаһ корбанын һәм яндырыу корбанын ғәмәл кылыр. ¹⁷ Тәкәнә кәрзингә һалынған сөсө икмәк менән бергә Раббыға татыулык корбаны итеп килтерер, каһин шулай ук икмәк сазакаһы менән түкмә корбанды ла ғәмәл итер. ¹⁸ Нәзир Осрашыу сатыры ауызында нәзирлек сәсен кырыр за уны татыулык корбаны астындағы утка һалып яндырыр. ¹⁹ Нәзир сәсен кырғас, каһин, тәкәнә бешерелгән калак һөйәген һәм кәрзиндән бер сөсө икмәк менән бер сөсө кәлсәнә алып, уның кулына һалыр. ²⁰ Каһин уларзы, һелкетмә корбан буларак, Раббы хозурында күтәрәп күрһәтер: улар изге һанала һәм күтәрәп күрһәтелгән түш менән сазака итеп килтерелгән бот каһиндың өлөшө була. Ошонан һуң нәзир шарап эсә ала.

²¹ Нәзәр әйтеп, үзен Раббыға бағышлаган кеше һақында канун ошо. Раббыға сазакаһы ул биргән нәзәренә карап килтерһен, бынан тыш, байлығы мөмкинлек биргән күләмдә лә корбан килтерергә мөмкин. Ә әйткән нәзәрен нәзирлек канунына ярашлы эшләргә тейеш.

Исраилдарға фатиха

²² Раббы Мусаға былай тине:

²³ – Һарун менән уның улдарына еткер: исраилдарға фатиха биргәндә шулай тип әйтегез:

²⁴ «Раббы һиңә фатихаһын бирһен һәм һаклаһын!

²⁵ Раббы Үзенәң яқты йөзө менән балкытһын,
Һиңә мәрхәмәтле булһын!

²⁶ Раббы һиңә йөзө менән боролһон,

Һиңә тыныслык бирһен!»

²⁷ Минәң исемемдә әйтеп, улар ошолар тип сакырһындар. Шунда Мин исраилдарға фатихамды бирермен.

Ырыу башлыктарының Раббыға биргән бүләктәре

7 ¹ Изге сатырзы короп бөткәс, Муса уны барлык кәрәк-ярағы менән, шулай ук корбан усағын бөтә кәрәк-ярағы менән мәсехләп изгеләндерзе. ² Шунан Исраил етәкселәре, йәғни халык һанын алыу өсөн яуаплы булған ырыу һәм ғайлә башлыклары сазакалар алып килде. ³ Улар, Раббыға бағышлап, алты ылау менән ун ике үгез, йәғни һәр ике башлыктан бер ылау менән һәр бер башлыктан берәр үгез килтереп, сатыр алдына куйзылар.

⁴ Раббы Мусаға былай тине:

⁵ – Һин быларзы ал. Улар Осрашыу сатырында хезмәт башкарыу өсөн булыр. Һәр берененә вазифаһына карап, уларзы левизәргә таратып бир.

⁶ Муса ылаузар менән үгеззәрзе левизәргә таратып бирзе. ⁷ Ике ылау менән дүрт үгеззе, башкарған хезмәттәренә ярашлы, Гершон токомона бирзе. ⁸ Дүрт ылау менән һигез үгеззе, башкарған хезмәттәренә ярашлы, Мерари токомона тапшырзы. Улар Һарун каһиндың улы Исмар күзәтеуе астында эшләй ине. ⁹ Кыһас токомона иһә Муса ылау за, үгез за бирмәнә, сөнки уларзын вазифаһы иңдәрәндә күтәрәп йөрөткән мөкәддәс әйберзәр менән бәйле ине.

¹⁰ Корбан усағын мәсехләгән көндә башлыктар бағышлау бүләге алып килделәр һәм корбан усағы алдына куйзылар. ¹¹ Сөнки Раббы Мусаға:

– Көн һайын берәр башлык сиратлап, корбан усағын бағышлау өсөн сазака килтерһен, – тигәйне.

¹² Беренсе көндә үзенәң сазакаларын Йәһүзә ырыуынан Ғамминадав улы Нахшон алып килде. ¹³ Уның сазакалары ошолар ине: йөз утыз шекел ауырлығындағы бер көмөш тәрилкә, изге шекелгә күрә етмеш

шекел ауырлығындағы бер көмөш сөүэтә – был һауыттарзың икеһенә лә икмәк сазакаһы өсөн зәйтүн майы кушылған иң яҡшы бойзай оно тултырылғайны; ¹⁴ хуш есле сайыр тултырылған ун шекел ауырлығындағы бер алтын һауыт; ¹⁵ тотош яндырыу корбаны өсөн бер үгез башмак, бер һарык тәкәһе һәм бер йәшлек тәкә бәрәс; ¹⁶ гонаһ корбаны өсөн бер кәзә тәкәһе; ¹⁷ татыулыҡ корбаны өсөн ике үгез, биш һарык тәкәһе, биш кәзә тәкәһе, бер йәшлек биш тәкә бәрәс. Ғамминадав улы Нахшон алып килгән сазакалар бына шулар.

¹⁸ Икенсе көндө үзенең сазакаларын Исасхар ырыуының башлығы Суғар улы Неҫанил алып килде. ¹⁹ Уның сазакалары ошолар ине: изге шекелгә күрә йөз утыз шекел ауырлығындағы бер көмөш тәрилкә, етмеш шекел ауырлығындағы бер көмөш сөүэтә – был һауыттарзың икеһенә лә икмәк сазакаһы өсөн зәйтүн майы кушылған яҡшы бойзай оно тултырылғайны; ²⁰ хуш есле сайыр тултырылған ун шекел ауырлығындағы бер алтын һауыт; ²¹ тотош яндырыу корбаны өсөн бер үгез башмак, бер һарык тәкәһе һәм бер йәшлек тәкә бәрәс; ²² гонаһ корбаны өсөн бер кәзә тәкәһе; ²³ татыулыҡ корбаны өсөн ике үгез, биш һарык тәкәһе, биш кәзә тәкәһе, бер йәшлек биш тәкә бәрәс. Суғар улы Неҫанил алып килгән сазакалар бына шулар.

²⁴ Өсөнсө көндө үзенең сазакаларын Зевулун ырыуының башлығы Хелон улы Әлиав алып килде. ²⁵ Уның сазакалары ошолар ине: изге шекелгә күрә йөз утыз шекел ауырлығындағы бер көмөш тәрилкә, етмеш шекел ауырлығындағы бер көмөш сөүэтә – был һауыттарзың икеһенә лә икмәк сазакаһы өсөн зәйтүн майы кушылған яҡшы бойзай оно тултырылғайны; ²⁶ хуш есле сайыр тултырылған ун шекел ауырлығындағы бер алтын һауыт; ²⁷ тотош яндырыу корбаны өсөн бер үгез башмак, бер һарык тәкәһе һәм бер йәшлек тәкә бәрәс; ²⁸ гонаһ корбаны өсөн бер кәзә тәкәһе; ²⁹ татыулыҡ корбаны өсөн ике үгез, биш һарык тәкәһе, биш кәзә тәкәһе һәм бер йәшлек биш тәкә

бәрәс. Хелон улы Әлиав алып килгән сазакалар бына шулар.

³⁰ Дүртенсе көндө үзенең сазакаларын Рәүвән ырыуының башлығы Шедеур улы Әлисур алып килде. ³¹ Уның сазакалары ошолар ине: изге шекелгә күрә йөз утыз шекел ауырлығындағы бер көмөш тәрилкә, етмеш шекел ауырлығындағы бер көмөш сөүэтә – был һауыттарзың икеһенә лә икмәк сазакаһы өсөн зәйтүн майы кушылған яҡшы бойзай оно тултырылғайны; ³² хуш есле сайыр тултырылған ун шекел ауырлығындағы бер алтын һауыт; ³³ тотош яндырыу корбаны өсөн бер үгез башмак, бер һарык тәкәһе һәм бер йәшлек тәкә бәрәс; ³⁴ гонаһ корбаны өсөн бер кәзә тәкәһе; ³⁵ татыулыҡ корбаны өсөн ике үгез, биш һарык тәкәһе, биш кәзә тәкәһе һәм бер йәшлек биш тәкә бәрәс. Шедеур улы Әлисур алып килгән сазакалар бына шулар.

³⁶ Бишенсе көндө үзенең сазакаларын Шимғон ырыуының башлығы Суришаддай улы Шелумиал алып килде. ³⁷ Уның сазакалары ошолар ине: изге шекелгә күрә йөз утыз шекел ауырлығындағы бер көмөш тәрилкә, етмеш шекел ауырлығындағы бер көмөш сөүэтә – был һауыттарзың икеһенә лә икмәк сазакаһы өсөн зәйтүн майы кушылған яҡшы бойзай оно тултырылғайны; ³⁸ хуш есле сайыр тултырылған ун шекел ауырлығындағы бер алтын һауыт; ³⁹ тотош яндырыу корбаны өсөн бер үгез башмак, бер һарык тәкәһе һәм бер йәшлек тәкә бәрәс; ⁴⁰ гонаһ корбаны өсөн бер кәзә тәкәһе; ⁴¹ татыулыҡ корбаны өсөн ике үгез, биш һарык тәкәһе, биш кәзә тәкәһе, бер йәшлек биш тәкә бәрәс. Суришаддай улы Шелумиал алып килгән сазакалар бына шулар.

⁴² Алтынсы көндө үзенең сазакаларын Ғад ырыуының башлығы Деғуил улы Әльясаф алып килде. ⁴³ Уның сазакалары ошолар ине: изге шекелгә күрә йөз утыз шекел ауырлығындағы бер көмөш тәрилкә, етмеш шекел ауырлығындағы бер көмөш сөүэтә – был һауыттарзың икеһенә лә икмәк сазакаһы өсөн зәйтүн майы кушылған яҡшы

бойзай оно тултырылғайны; ⁴⁴ хуш есле сайыр тултырылған ун шекел ауырлығындағы бер алтын һауыт; ⁴⁵ тотош яндырыу қорбаны өсөн бер үгеҙ башмак, бер һарык тәкәһе һәм бер йәшлек тәкә бәрәс; ⁴⁶ гонаһ қорбаны өсөн бер кәзә тәкәһе; ⁴⁷ татыулық қорбаны өсөн ике үгеҙ, биш һарык тәкәһе, биш кәзә тәкәһе, бер йәшлек биш тәкә бәрәс. Деғуил улы Әлъясаф алып килгән бүләктәр бына шулар.

⁴⁸ Етенсе көндө үзенәң сазакаларын Әфраим ырыуының башлығы Ғаммиһуд улы Әлишамағ алып килде. ⁴⁹ Уның сазакалары ошолар ине: изге шекелгә күрә йөз утыз шекел ауырлығындағы бер көмөш тәрилкә, етмеш шекел ауырлығындағы бер көмөш сеүәтә – был һауыттарзың икеһенә лә икмәк сазакаһы өсөн зәйтүн майы қушылған яқшы бойзай оно тултырылғайны; ⁵⁰ хуш есле сайыр тултырылған ун шекел ауырлығындағы бер алтын һауыт; ⁵¹ тотош яндырыу қорбаны өсөн бер үгеҙ башмак, бер һарык тәкәһе һәм бер йәшлек тәкә бәрәс; ⁵² гонаһ қорбаны өсөн бер кәзә тәкәһе; ⁵³ татыулық қорбаны өсөн ике үгеҙ, биш һарык тәкәһе, биш кәзә тәкәһе, бер йәшлек биш тәкә бәрәс. Ғаммиһуд улы Әлишамағ алып килгән бүләктәр бына шулар.

⁵⁴ Нигезенсе көндө үзенәң сазакаларын Менашше ырыуының башлығы Педәһсур улы Гамлиил алып килде. ⁵⁵ Уның сазакалары ошолар ине: изге шекелгә күрә йөз утыз шекел ауырлығындағы бер көмөш тәрилкә, етмеш шекел ауырлығындағы бер көмөш сеүәтә – был һауыттарзың икеһенә лә икмәк сазакаһы өсөн зәйтүн майы қушылған яқшы бойзай оно тултырылғайны; ⁵⁶ хуш есле сайыр тултырылған ун шекел ауырлығындағы бер алтын һауыт; ⁵⁷ тотош яндырыу қорбаны өсөн бер үгеҙ башмак, бер һарык тәкәһе һәм бер йәшлек тәкә бәрәс; ⁵⁸ гонаһ қорбаны өсөн бер кәзә тәкәһе; ⁵⁹ татыулық қорбаны өсөн ике үгеҙ, биш һарык тәкәһе, биш кәзә тәкәһе, бер йәшлек биш тәкә бәрәс. Педәһсур улы Гамлиил алып килгән бүләктәр бына шулар.

⁶⁰ Туғызынсы көндө үзенәң сазакаларын Бинйәмин ырыуының башлығы Ғидғони улы Авидан алып килде. ⁶¹ Уның сазакалары ошолар ине: изге шекелгә күрә йөз утыз шекел ауырлығындағы бер көмөш тәрилкә, етмеш шекел ауырлығындағы бер көмөш сеүәтә – был һауыттарзың икеһенә лә икмәк сазакаһы өсөн зәйтүн майы қушылған яқшы бойзай оно тултырылғайны; ⁶² хуш есле сайыр тултырылған ун шекел ауырлығындағы бер алтын һауыт; ⁶³ тотош яндырыу қорбаны өсөн бер үгеҙ башмак, бер һарык тәкәһе һәм бер йәшлек тәкә бәрәс; ⁶⁴ гонаһ қорбаны өсөн бер кәзә тәкәһе; ⁶⁵ татыулық қорбаны өсөн ике үгеҙ, биш һарык тәкәһе, биш кәзә тәкәһе, бер йәшлек биш тәкә бәрәс. Ғидғони улы Авидан алып килгән бүләктәр бына шулар.

⁶⁶ Унынсы көндө үзенәң сазакаларын Дан ырыуының башлығы Ғаммишаддай улы Ахиғәзер алып килде. ⁶⁷ Уның сазакалары ошолар ине: изге шекелгә күрә йөз утыз шекел ауырлығындағы бер көмөш тәрилкә, етмеш шекел ауырлығындағы бер көмөш сеүәтә – был һауыттарзың икеһенә лә икмәк сазакаһы өсөн зәйтүн майы қушылған яқшы бойзай оно тултырылғайны; ⁶⁸ хуш есле сайыр тултырылған ун шекел ауырлығындағы бер алтын һауыт; ⁶⁹ тотош яндырыу қорбаны өсөн бер үгеҙ башмак, бер һарык тәкәһе һәм бер йәшлек тәкә бәрәс; ⁷⁰ гонаһ қорбаны өсөн бер кәзә тәкәһе; ⁷¹ татыулық қорбаны өсөн ике үгеҙ, биш һарык тәкәһе, биш кәзә тәкәһе, бер йәшлек биш тәкә бәрәс. Ғаммишаддай улы Ахиғәзер алып килгән бүләктәр бына шулар.

⁷² Ун беренсе көндө үзенәң сазакаларын Ашер ырыуының башлығы Ғохран улы Пағиил алып килде. ⁷³ Уның сазакалары ошолар ине: изге шекелгә күрә йөз утыз шекел ауырлығындағы бер көмөш тәрилкә, етмеш шекел ауырлығындағы бер көмөш сеүәтә – был һауыттарзың икеһенә лә икмәк сазакаһы өсөн зәйтүн майы қушылған яқшы бойзай оно тултырылғайны; ⁷⁴ хуш есле сайыр тултырылған ун

шекел ауырлығындағы бер алтын һауыт; ⁷⁵ тотош яндырыу қорбаны өсөн бер үгез башмак, бер һарык тәкәһе һәм бер йәшлек тәкә бәрәс; ⁷⁶ гонаһ қорбаны өсөн бер кәзә тәкәһе; ⁷⁷ татыулық қорбаны өсөн ике үгез, биш һарык тәкәһе, биш кәзә тәкәһе, бер йәшлек биш тәкә бәрәс. Ғохран улы Пағиил алып килгән бүләктәр бына шулар.

⁷⁸ Ун икенсе көндө үзенең сазакаларын Нафтали ырыуының башлығы Ғенан улы Ахирағ алып килде. ⁷⁹ Уның сазакалары ошолар ине: изге шекелгә күрә йөз утыз шекел ауырлығындағы бер көмөш тәрилкә, етмеш шекел ауырлығындағы бер көмөш сеүәтә – был һауыттарзың икеһенә лә икмәк сазакаһы өсөн зәйтүн майы кушылған якшы бойзай оно тултырылғайны; ⁸⁰ хуш есле сайыр тултырылған ун шекел ауырлығындағы бер алтын һауыт; ⁸¹ тотош яндырыу қорбаны өсөн бер үгез башмак, бер һарык тәкәһе һәм бер йәшлек тәкә бәрәс; ⁸² гонаһ қорбаны өсөн бер кәзә тәкәһе; ⁸³ татыулық қорбаны өсөн ике үгез, биш һарык тәкәһе, биш кәзә тәкәһе, бер йәшлек биш тәкә бәрәс. Ғенан улы Ахирағ алып килгән бүләктәр бына шулар.

⁸⁴ Қорбан усағын мәсехләп бағышлаған көндө Исраил башлықтары алып килгән бүләктәр ошолар ине: ун ике көмөш тәрилкә, ун ике көмөш сеүәтә, ун ике алтын һауыт; ⁸⁵ һәр көмөш тәрилкәнең ауырлығы – изге шекелгә күрә йөз утыз, һәр көмөш сеүәтәнең ауырлығы изге шекелгә күрә етмеш шекел булып, көмөштөң дөйөм ауырлығы изге шекелгә күрә ике мең дүрт йөз шекел булды; ⁸⁶ хуш есле сайыр тултырылған ун ике алтын һауыт: һәр һауыттың ауырлығы изге шекелгә күрә ун шекел булып, ун ике алтын һауыттың дөйөм ауырлығы йөз егерме шекел булды. ⁸⁷ Тотош яндырыу қорбанына ун ике үгез башмак, ун ике һарык тәкәһе, бер йәшлек ун ике тәкә бәрәс һәм улар менән бергә икмәк сазакаһы, гонаһ қорбаны өсөн ун ике кәзә тәкәһе; ⁸⁸ татыулық қорбанына егерме дүрт үгез, алтмыш һарык тәкәһе, алтмыш кәзә тәкәһе һәм бер

йәшлек алтмыш тәкә бәрәс. Мәсехләгәндән һуң қорбан усағын бағышлау өсөн килтерелгән сазакалар бына шулар.

⁸⁹ Муса, Раббы менән һөйләшер өсөн Осрашыу сатырына ингән сакта, Килешеу һандығына ябылған капкастың өстөндөгә ике кируб араһынан үзенә өндәшкән тауыш ишетер булды. Раббы шулай Муса менән һөйләшә ине.

Шәмдәлдәр тураһында ҡағиҙәләр

8 ¹ Раббы Мусаға былай тине:
² – Һарунға әйт, ул ете майшәмде шәмдәлгә урынлаштырғанда, уларзың яктыһы шәмдәл алдына төшөрлөк итеп куйһын.

³ Һарун нәк шулай эшләне: Раббы Мусаға әйткәнсә, ете майшәмде яктылары шәмдәлдең алғы яғына төшөрлөк итеп куйзы. ⁴ Раббы Мусаға күрһәткәнсә эшләнгән шәмдәл нигезенән алып сәскәләренең тажына тиклем алтындан сүкеп яһалғайны.

Левизәрҙе бағышлау

⁵ Раббы Мусаға былай тине:

⁶ – Исраилдар араһынан левизәрҙе ал да уларзы тазарындыр. ⁷ Тазарындырыу тәртибе былай булыр: өстәренә тазарыныу һыуы һирп, тәндәренең бөтә ерен бәке менән кырһындар, кейемдәрен йыуһындар – таза булырҙар. ⁸ Үгез башмак менән тейешле икмәк сазакаһы – зәйтүн майы кушылған бойзай оно килтерһендәр. Икенсе башмакты гонаһ қорбаны итеп килтер. ⁹ Левизәрҙе Осрашыу сатыры алдына йыйып, бөтә Исраил йәмғиәтен сақырып ал. ¹⁰ Левизәрҙе Раббы каршыһына килтерҙә исраилдар уларзың башына кулдарын һалһын. ¹¹ Һарун левизәрҙе исраилдарҙан Раббыға килтерелгән һелкетмә қорбан һымак бағышлаһын. Шунан һуң левизәр Раббыға хезмәт итергә әзер булыр. ¹² Левизәр кулдарын башмактарзың башына һалһын. Артабан левизәрҙе пакландырыу өсөн бер башмакты – гонаһ қорбаны, икенсеһен тотош яндырыу қорбаны итеп Раббыға

килтер. ¹³ Левизәрзе Һарун менән улдары алдына бастыр һәм уларзы һелкетмә қорбан һымак Раббыға бағышла.

¹⁴ Левизәр Минекә булһын өсөн, уларзы Исраил халкы араһынан шулай итеп айырып ал.

¹⁵ Левизәрзе тазарындырғандан һәм Раббы хозурында һелкетмә қорбан буларак бағышлағандан һуң, хезмәт итер өсөн, улар Осрашыу сатыры янына килә ала. ¹⁶ Улар исраилдар араһынан тулыһынса Миңә бирелгән. Исраил катындарының барлык беренсе булып тыуған улдары урынына Мин уларзы Үземә алам. ¹⁷ Исраилдарзың беренсе булып тыуған иркәк йән әйәһе – кешенекәнән башлап мал-тыуарзыкына тиклем һәммәһе – Минекә. Сөнки мысырзарзың беренсе булып тыуған барлык ир балаларын һәләк иткән сакта, исраилдарзыкын Мин Үземә айырып алдым. ¹⁸ Хәзер иһә исраилдарзың беренсе булып тыуған ир балалары урынына левизәрзе алдым. ¹⁹ Левизәрзе исраилдар араһынан алып, Һарун менән уның улдарына тапшырзым. Левизәр исраилдар исеменән Осрашыу сатырында хезмәт итергә, исраилдарзы Изге урынға якынлашып бәлә-казаға тарыузан һақлар өсөн, улар һақына пакландырыу йолаһын башқарырга тейеш.

²⁰ Муса менән Һарун һәм бәтә Исраил йәмғиәте, Раббы Мусаға левизәр һақында нимә бойорһа, шуларзың барыһын да тәүәл үтәне. ²¹ Левизәр тазарынды, кейем-һалымын йыузы. Һарун уларзы алып килеп, Раббы хозурында һелкетмә қорбан буларак бағышланы, уларзы тазарындырыу өсөн пакландырыу йолаһын башқарзы. ²² Шунан һуң левизәр Һарун менән уның улдары күзәтеүе астында Осрашыу сатырына үз хезмәттәрен үтәргә китте. Раббы Мусаға левизәр һақында нимә бойорһа, шуларзың барыһын да эшләнеләр.

²³ Раббы Мусаға былай тине:

²⁴ – Бына левизәр һақындағы қағизә: левизә Осрашыу сатырында егерме биш йәштән алып хезмәт итергә тейеш. ²⁵ Илле йәше

тулғас, левизә хезмәтте туктата. ²⁶ Унан һуң туғандарына Осрашыу сатыры хезмәтендә ярзам итһәләр була, әммә үззәре эшләмәһендәр. Левизәрзең хезмәт итеүенә қағылышы қағизәләр ошо булыр.

Котқарылыу байрамы тураһында өстәлмә қағизәләр

9 ¹ Исраилдар Мысыр еренән сықкандан һуң, икенсе йылдың беренсе айында Синай сүлендә Раббы Мусаға былай тине:

² – Билдәләнгән вақытта исраилдар Котқарылыу байрамын үткәрһен. ³ Ошо айзың ун дүртенсе көнөндә әнер төшкәс уҙғарығыз уны, бәтә қағизәләр, йолалар буйынса байрам итегез.

⁴ Муса исраилдарға Котқарылыу байрамы үткәргә күшты. ⁵ Беренсе айзың ун дүртенсе көнөндә, әнер төшкәс, Синай сүлендә Котқарылыу байрамын билдәләнеләр. Исраилдар бәтәһен дә Раббы Мусаға күшканса башқарзы.

⁶ Мәйеткә қағылыузан нәжесләнеп, Котқарылыу байрамын ул көндә үткәрә алмаған кешеләр зә бар ине, улар, шул көндә үк Муса менән Һарунға килеп, ⁷ былай тине:

– Мәйеткә қағылып нәжесләндек, тик ниңә бәззә бар исраилдар менән бергә үз вақытында Раббыға сазакә биреүзән мәхрүм итергә инде? ⁸ Муса уларға:

– Ошонда тороп тороғоз, һеззәң турала Раббы ни бойорор икән, тыңлайым әле, – тине.

⁹ Раббы Мусаға былай тине:

¹⁰ – Исраилдарға әйт: әгәр берәйегез йә нәселегеззән берәйһе мәйеткә қағылыузан нәжесләнһә йәки алыс юлда булһа, ул да Раббының Котқарылыу байрамын үткәрә ала. ¹¹ Ундайзар Котқарылыу байрамын икенсе айзың ун дүртенсе көнөндә әнер төшкәс билдәләһен. Котқарылыу байрамы қорбаны булған тәкә бәрәсте сөсә икмәк һәм әскелтем үләндәр менән ашаһын. ¹² Таңға тиклем қорбан итенән бер нәмә лә қалмаһын, қорбан бәрәсенәң һәйәктәре

һиндырылмаһын. Байрамды Коткарылыу байрамы тураһындағы бөтә кағизәләр буйынса үткәрһендәр. ¹³ Ә инде пак булған, алыс юлда булмаған кеше Коткарылыу байрамын үткәрмәһә, халкы араһынан кыуылһын, сөнки ул тейешле вақытта Раббыға сазака бирмәне, ул кеше гонаһының язаһын аласак.

¹⁴ Әгәр арағыҙҙа йәшәгән килмешәк Раббының Коткарылыу байрамын билдәләргә теләһә, Коткарылыу байрамының кағизәләре һәм йолаларына ярашлы үткәрһен. Килмешәктәргә лә, ерле халыҡка ла кағизә бер үк булһын.

Изге сатыр өстөндәге болот

¹⁵ Изге сатыр королған көндө уны – Килешеу сатырын – болот капланы, өстөндә кистән таңғаса гүйә ут янып торғандай булды. ¹⁶ Һәр сак шулай булды: көндөз болот сорнаны, ә төндә гүйә ут янды. ¹⁷ Болот сатыр өстөнән күтәрелһә, иһраилдар юлға сықты; болот туктаған урында туплам корзолар. ¹⁸ Иһраилдар Раббы әмере менән юлға сығыр, Раббы әмере буйынса тукталыр булды. Сатыр өстөндә болот торған сакта улар урынынан кузғалманы. ¹⁹ Болот сатыр өстөндә бик оҙак торһа, иһраилдар, Раббының күрһәтмәһен үтәп, юлға сығырға ашықманы. ²⁰ Кайһы сакта болот сатыр өстөндә бик аз ғына тора торғайны: улар Раббы әмере буйынса туктай һәм Раббы күрһәтмәһе менән кузғала ине. ²¹ Кайһы сакта болот кистән иртәнгә тиклем генә тороп, иртәнсәк күтәрелә, шул сакта улар за урынынан кузғала. Кайһы берзә болот көн һәм төн тора ла калка, шунан улар за юлға сыға. ²² Болот сатыр өстөндә ике көн, бер ай йәки бер йыл торһа, иһраилдар за шунса вақыт урындарында кала, кузғалмай. Болот күтәрелһә генә кузғалалар ине. ²³ Раббы әмере буйынса туктайҙар, Раббы әмере менән юлға сығалар: улар Раббының Муса аша еткергән бойороғон теүәл үтәне.

Көмөш борғолар

10 ¹ Раббы Мусаға былай тине: ² – Үзәңә көмөштән сүкеп ике борғо яһап ал, улар һиңә йәмғиәттә йыйып, тупламдан алып сығыр өсөн кәрәк булыр. ³ Ике борғо ла кысқыртһа, бөтә йәмғиәт һиңә эргәңә, Оһрашыу сатыры ауызына йыйылыр. ⁴ Бер генә борғо кысқыртһа, эргәңә башлыктар, Иһраил нәсәлдәре етәкселәре йыйылыр. ⁵ Борғо кузғалырға ауаз һалһа, көнсығышта туплам булып урынлашқан ырыуҙар юлға сығыр. ⁶ Борғонан кузғалыу ауазы икенсе тапкыр яңғыраһа, көньякта туплам булып урынлашқан ырыуҙар юлға сығыр. Борғо юлға кузғалыу тураһында хәбәр итә. ⁷ Йыйын йыйырға кәрәккәндә лә борғо кысқыртығыз, әммә ул ауаз хәуефле булмаһын. ⁸ Борғоларҙы Һарун нәсәленән булған каһиндар кысқыртһын: был һеззән өсөн быуындан-быуынға мәңгелек кағизә булһын.

⁹ Дошман, ерегеҙгә килеп, һезгә һөжүм итһә, борғоларығыҙҙы хәуеф барлығын белгертеп кысқыртығыз. Аллағыҙ Раббы һеззә иһенә төшөрөр, дошмандарығыҙҙан коткарыр. ¹⁰ Күңел аһкан көндәрегеҙзә һәм байрамдарығыҙҙа, яңы ай тыуған көндәрзә, тотош яндырыу һәм татыулыҡ корбандары килтергәндә борғо кысқыртығыз – был Аллағыҙға үзегеҙзә иһкә төшөрөү булыр. Мин – Раббы, һеззән Аллағыҙ.

Иһраилдарҙың Синайҙан китеүе

¹¹ Икенсе йылдың икенсе айының егерменсе көнөндә болот Килешеу сатырынан өскә күтәрелде. ¹² Иһраилдар Синай сүленән кузғалып китте һәм, бер урындан икенсе урынға күсә-күсә, юлдарын дауам итте. Болот Паран сүленә етеп туктаны. ¹³ Раббының Муса аша биргән бойороғо буйынса тәүге тапкыр юлға сығыуҙары ине.

¹⁴ Иң тәүзә үз байрағы аһтында төркөм-төркөм булып Йәһүзә ғәскәре кузғалды. Уның башында Ғамминадав улы Нахшон ине. ¹⁵ Иһасхар ырыуының ғәскәре

башында – Суғар улы Неҫанил, ¹⁶Зевулун ырыуы ғәскәре башында Хелон улы Әли-ав ине.

¹⁷Изге сатыр йыйып алынды, уны йөрөтөүсә Гершон улдары менән Мерари улдары, сатырзы күтәреп, юлға кузғалды. ¹⁸Шунан үз байрағы астында төркөм-төркөм булып Рәүвән ғәскәре кузғалды. Ғәскәр башында Шедеур улы Әлисур ине. ¹⁹Шимғон ырыуы ғәскәре башында Суришаддай улы Шелумиил ине. ²⁰Ғад ырыуы ғәскәре башында Деғуил улы Әлъясаф ине. ²¹Шунан изге әйберзәрзә йөрөтөүсә Кыһас улдары кузғалды. Улар яңы урынға килеп еткәндә, Изге сатыр короп куйылған булырға тейеш ине.

²²Артабан үз байрағы астында төркөм-төркөм булып Әфраим ғәскәре кузғалды. Ғәскәрзәң башында Ғаммиһуд улы Әлишамағ ине. ²³Менашше ырыуы ғәскәренәң башында Педәһсур улы Ғамлиил ине. ²⁴Бинийәмин ырыуы ғәскәре башында Ғидғони улы Авидан ине.

²⁵Иң һуңынан үз байрағы астында төркөм-төркөм булып Дан ғәскәре юлға сықты. Уларзың ғәскәре башында Ғаммишаддай улы Ахигәзер тора ине. ²⁶Ашер ырыуы ғәскәре башында – Ғохран улы Пағиил, ²⁷Нафтали ырыуы ғәскәре башында Ғенан улы Ахирағ ине. ²⁸Төркөмдәргә бүленгән исраилдарзың юлға сығыу тәртибе ошоллай ине.

²⁹Муса Мидйәндән қайныһы Реғуилдың улы Ховавка:

– Без Раббы «һезгә бирәм» тип вәғәзә иткән ергә китеп барабыз, – тине. – Әйзә беззәң менән, без һиңә қарата яқшы булырбыз, сөнки Раббы исраилдарға күп яқшылыктар вәғәзә итте.

³⁰Ләкин Ховав:

– Мин үз еремә, халқыма қайтам, – тип баш тартты.

³¹Муса иһә былай тине:

– Беззә қалдырмаһаң ине, сөнки һин сүллектә қайза туктарға һәм туплам қорға беләһең, безгә күз-қолак булыр инең.

³²Әгәр беззәң менән барһаң, Раббы безгә қылған игелекте һинең менән уртақлашырбыз.

³³Исраилдар Раббы тауынан кузғалып, өс көнлөк юлға сықты. Өс көнөндә лә Раббының Килешеү һандығы уларға тукталыр урын күрһәтер өсөн алдарынан барзы. ³⁴Тукталған урындарынан кузғалған вақытта Раббының болото көндөззәрен уларзың өстөндә булды.

³⁵Һандық юлға кузғалған һайын Муса былай тиер булды:

– Әй Раббым, қалк!

Дошмандарың тырым-тырағай таралһын,

Һине күрә алмағандар алдыңдан қасып бөтһөн!

³⁶Һандық тукталғанда иһә:

– Әй Раббым, қайт!

Исраилдың

Меңдәрсә үә меңдәрсә

Халқы әргәһенә қайт! – тиер ине.

Исраилдарзың зарланыуы

11 ¹Халық тормош ауырлығына зарлана башланы. Быны ишетеп, Раббының асыуы токанды. Раббы ярһуынан улар араһында ут қабынып, туплам сите яна башланы. ²Шунан халық ярзам һорап Мусаға ялынырға тотондо. Муса, доға қылып, Раббыға ялбарғас, ут һүнде. ³Был урынға Тавғыра* тип исем бирзәләр, сөнки бында улар араһында Раббы уты тоқанғайны.

⁴Исраилдар араһындағы төрлө милләт кешеләре аш төрләндерәүзә талап итә башланы, улар артынан Исраил халқы лаһыктарға тотондо:

– Әле ит ашаһаң икән! – тинеләр. – ⁵Мысырза бушлай ашаған балық, қыяр, қауын, һуған-һарымһак искә төшә. ⁶Хәзәр иһә интегәбез, бер нәмә юк, алдыбызза тик майзә генә.

⁷Майзә иһә кориандр орлоғона оқшаған, күрер күзгә ағас сайыры кеүек һарғылт

* **11:3** *Тавғыра* – йәһүд телендә «яңдырыу» тигән мәғәнәлә.

төстә ине. ⁸ Халык, тегендә-бында йөрөп, уны йыя, кул тирмәнендә тарта йәки килелә төйә лә қазанда бешерә, йә көлсә яһай. Уның тәме зәйтүн майында бешерелгән көлсәненә тартым ине. ⁹ Төндә тупламға ысык төшкәндә майзә лә яуа ине.

¹⁰ Халыктың үзғайләләрендә, үз сатырзары ауызы алдында илап зарланғанын Муса ишеткәйне. Раббының асыуы ялқынланды, Муса ла борсолуға төштә. ¹¹ Муса Раббыға былай тине:

– Мин колоңдо ниңә ызалатаһың? Ниңә Һин мине хуш күрмәйһең, ниңә был халыктың бөтә ауырлығын минең иңемә һалаһың? ¹² Был халыкты карынымда мин йөрөткәнме лә мин тыузырғанмы? Бағыусы сабий баланы йөрөткәндәй кулыма алып, уны Һин ата-бабаларыбызға ант менән вәғәзә иткән ергә илтергә ниңә кушаһың миңә? ¹³ Бөтөн халыкка қайзан алып ит ашатаймы? Улар алдыма килеп илай-илай: «Безгә ит ашат!» – тип һорай. ¹⁴ Был халыкты яңғызым йөрөтә алмайым, был минең өсөн бик тә ауыр. ¹⁵ Әгәр артабан да минең менән ошоләй эшләргә теләһең, шәфкәт қылсы, ниндәй бәләгә тарығанымды күргәнсе, мине үлтерәүең яқшырақ булмаһымы?

Мусаның етмеш ақһақалды һайлауы

¹⁶ Раббы Мусаға былай тине:

– Миңә Исраил ақһақалдарынан үзең халык араһында етәксе һәм түрә буларак белгән етмеш ир-узаманды Миңә йый за Осрашыу сатырына алып кил, улар һинең яһыңда торһон. ¹⁷ Мин төшөрмөн, шунда һинең менән һөйләшермен, һиңә индерелгән Рухтың бер өлөшөн алып, шул ирзәргә һалырмын. Халык килтергән хәсрәтте һинең менән улар уртақлашыр, инде уны яңғызыңа күтәрәргә тура килмәс. ¹⁸ Халыкка былай тип әйт: «Иртәгәһе көнгә үзегеззә изгеләндерегез, шунан ит ейерһегез, – тиң. – Раббыға: „Әле ит ашаһаң икән! Безгә Мысырза яқшырақ ине лә баһа“, – тип илаулағайһығыз, бына Раббы хәзәр һезгә

ит бирә, ит ашарһығыз. ¹⁹ Бер көн түгел, ике көн түгел, биш тә, ун да, егерме көн дә түгел, ²⁰ ә тотош ай буйы ашарһығыз. Һез үз арағыззағы Раббыны кире кактығыз, Уның алдында: „Мысырзан ниңә киттек икән?“ – тип илаулаһығыз, шуның өсөн алкымығыззан артылғансы, бүккәнсе ашарһығыз».

²¹ Муса былай тине:

– Минең эргәмдә алты йөз мең йәйәүле яугир, ә Һин: «Мин уларға ит бирәм, ай буйы ашарзар», – тиһең. ²² Ул тиклем халыкка бөтә һарык, үгеззәрзе салһаң, етерме? Диңгеззәгә барлык балык уларзы туйзырырға етерме?

²³ Раббы Мусаға былай тине:

– Раббының кулынан килмәс тип уйлайһыңмы әллә? Минең һүзем тормошка ашырмы-юкмы – хәзәр күрерһең.

²⁴ Муса сықты ла Раббының һүзен халыкка еткерзе, ақһақалдарзан етмеш ирзе йыйып, Изге сатыр эргәһендә торорға қушты. ²⁵ Раббы, болот әсендә килеп, Муса менән һөйләште, ундағы Рухтан бер өлөштә алып, етмеш ақһақалға өлөште. Рухтан илһамланып, улар пәйғәмбәрлек итә башланы, ләкин азак туктаны.

²⁶ Ирзәрзән икәү тупламда қалғайны – берәһенең исеме Әлдад, икенсәһенеке Медад ине. Ақһақалдар исемлегенә индерелгән булһалар за, Изге сатыр яһына сықмағайһылар, әммә уларға ла Рух инде. Улар тупламда пәйғәмбәрлек итте. ²⁷ Бер ир бала йүгереп килде лә Мусаға, тупламда Әлдад менән Медад пәйғәмбәрлек итә, тип һөйләне. ²⁸ Быға яуап итеп, Нун улы Йушағ, Мусаның хәзмәткәре, һайланмыш ирзәрзәң берәһе:

– Әй һакимым Муса! Тый һин уларзы! – тине.

²⁹ – Һин мине шулай яқлашмаксы булаһыңмы әллә? – тип һораны унан Муса. – Раббының бөтә халқы пәйғәмбәр булһын да Раббы уларға Үзенең Рухын индерһен ине лә бит! ³⁰ Шунан Муса Исраил ақһақалдары менән тупламға әйләһәп қайтты.

Раббының бүзәнәләр ебәрәүе

³¹ Раббы ел күтәрзе, һәм ул ел диңгез яғынан бүзәнәләр осортоп алып килде. Бүзәнәләр туплам тирәләй бер якта – бер көнлөк юлға, икенсе якта тағы бер көнлөк юлға етерлек булып, ике терһәк самаһы калынлыкта өйөлөп ятты. ³² Халык бер көн буйы, бер төн буйы, иртәгәһенә тағы көнө буйы бүзәнә йыйзы. Иң әз тигәндә лә һәр береһе ун хомер* бүзәнә йыйзы. Уларзы туплам тирәләй бөтә ергә йәйеп һалып куйзылар. ³³ Итте әле сәйнәп йотоп та өлгөрмәгәндәр ине, ә Раббы, асыуы ялкынланып, халыкка каты үләт ебәрзе. ³⁴ Был урынды Кивроҫ-Һаттауа* тип атанылар, сөнки нәфселәрен тыя алмаған халыкты шунда ерләнеләр. ³⁵ Кивроҫ-Һаттауанан халык Хасироҫка юланды һәм шунда барып туктаны.

Мирйәм менән Һарундың битәрә

12 ¹ Мирйәм менән Һарун Мусаны Куштан* катын алған өсөн битәрләне. Муса тыумышы Куштан булған катынға өйләнгәйне. ² «Раббы бер Муса аша ғына һөйләшәмә ни? Беззең аша ла һөйләшмәнемә ни Раббы?» – тине улар. Раббы быны ишетте. ³ Муса иһә ифрат тыйнак, ер йөзөндәге барлык кешеләр араһында иң тыйнағы ине.

⁴ Раббы көтмәгәндә Мусаға һәм Һарун менән Мирйәмгә:

– Өсөгөз зә Осрашыу сатыры янына барығыз, – тип бойорзо. Өсөһө лә китте.

⁵ Раббы болот бағанаһында төштә лә, сатыр алдында туктап, Һарун менән Мирйәмде сақырып алды. Былар икеһе лә килеп бақты.

⁶ – Инде һүземде тыңлағыз! – тине Раббы. –

Арағызға Раббы пәйғәмбәрә булһа,
Мин уға күренмештә асылам,

Уның менән төшөндә һөйләшәм.

⁷ Колом Муса менән улай түгел.

Минең йортомда ул иң тоғроһо.

⁸ Уның менән йомак аша түгел,

Йөзмә-йөз, асык һөйләшәм.

Ул Раббының рәүешен күрә.

Шулай булғас, нисек куркмайынса

Колом Мусаны битәрләйһегез?

⁹ Раббы уларға карата асыуы ялкынланып китеп барзы. ¹⁰ Болот сатыр өстөнән күтәрелгәс, Мирйәмде, кар кеүек булып, махау ауырыуы каплап алғайны. Һарун Мирйәмгә боролғайны, уның махаулы икәнән күрзе. ¹¹ Мусаға ул былай тип ялбарзы:

– Хакимым минең! Беззе алийотлоғобоз аркаһында кылған гонаһыбыз өсөн язалама! ¹² Әсә карынынан ярты тәне сереп, үле тыуған бала шикелле итмә Мирйәмде, зинһар!

¹³ Шунан Муса Раббыға:

– Әй Аллам, ялбарам һиңә, уны һауыктыр! – тип ялбарзы.

¹⁴ Раббы Мусаға:

– Әгәр атаһы уның йөзөнә төкөрһә, ул ете көн хурлыкта йөрөргә тейеш булыр ине түгелме? – тип яуап кайтарзы. – Шулай булғас, уны ете көнгә тупламдан кыуығыз, шунан кайтыр.

¹⁵ Мирйәм ете көн буйы тупламдан ситтә булды. Ул әйләнеп кайтканға тиклем, халык юлға сыкманы.

Кәнғәнгә күзәтселәр ебәрәүе

13 ¹ Ошонан һуң халык, Хасироҫтан китеп, Паран сүлендә туктаны. ² Раббы Мусаға былай тине:

³ – Исраилдарға Мин бирәһе Кәнғән ерен карап кайтырға кешеләреңде ебәр: һәр ырыуҙан берәр кешене, башлыктарзы, ебәр.

⁴ Раббы бойороғо буйынса Муса уларзы Паран сүленән юлға озатты. Улар барыһы

* 11:32 Хомер – шыйыктык үлсәү берәмеге, 220 л.

* 11:34 Кивроҫ-Һаттауа – йәһүд телендә «нәфселеләр кәберлеге» тигән мәғәнәлә.

* 12:1 Куш – хәзәрәгә Әфиопия.

ла исраилдарзың етәкселәре ине. ⁵ Бына уларзың исемдәре:

Рәүвән ырыуынан Заккур улы Шаммуағ, ⁶ Шимғон ырыуынан Хори улы Шафат, ⁷ Йәһүзә ырыуынан Йефунне улы Калев, ⁸ Исасхар ырыуынан Йософ улы Йигал, ⁹ Әфраим ырыуынан Нун улы Хошеяғ, ¹⁰ Бинйәмин ырыуынан Рафу улы Палти, ¹¹ Зевулун ырыуынан Соди улы Гаддиил, ¹² Йософ улы Менашше ырыуынан Суси улы Гадди, ¹³ Дан ырыуынан Гемалли улы Ғаммиил, ¹⁴ Ашер ырыуынан Михаил улы Сесур, ¹⁵ Нафтали ырыуынан Уофси улы Нахби, ¹⁶ Ғад ырыуынан Махи улы Геуил.

¹⁷ Муса ер карарға ебәргән ирзәрзең исемдәре бына шулар ине. Нун улы Хошеяғка Муса Йушағ* тигән исем кушты.

¹⁸ Кәнғән ерен карарға ебәргәндә Муса уларға былай тине:

– Негев аша ул таулы илгә барығыз. ¹⁹ Ниндәй ер икәнән, ниндәй халык йәшәгәнән, көсләмә ул халык, көсһөзмә, күпмә, әзмә – һәммәһән карағыз. ²⁰ Йәшәгән ерзәре уңайлымы, түгелме? Калалары ниндәй? Халкы ауылдарға йәшәйме, нығытмалы калаларзамы? ²¹ Ерзәре ниндәй – уңдырышлымы, түгелме? Урманы бармы, юкмы? Кыйыу булығыз, ундағы еместәрзе алып кайтығыз.

Йөзөм бешә башлаған мәл ине.

²² Тәүзә улар Цин сүленән алып Ливо-Хамас янындағы Реховка тиклемге ерзәрзе карап сықты, ²³ унан Негевты үтәп Ғанак токомдары Ахиман, Шешай һәм Талмай йәшәгән Хевронға барып етеләр. (Хеврон Мысыр калаһы Соғандан ете йыл алда төзөлгәйне.) ²⁴ Шунан Әшкол үзәнәнә сықтылар, унда бер тәлгәшле йөзөм ботағы кырқып алдылар, уны ике кеше таякка асып йөрөттө. Анар еместәрә һәм инжир зә алдылар. ²⁵ Был ерзе Әшкол* үзәнә тип атанылар, сөнки бында исраилдар йөзөм тәлгәше кырқып алды.

²⁶ Ерзәрзе карап сыккас, кырк көндән кайтып килделәр.

²⁷ Паран сүлендәге Кадешка, Муса, Ғарун һәм бөтә Исраил йәмғиәте янына, әйләнәп кайткас, күргәндәрән һөйләп бирзеләр, еместәрән күрһәттеләр.

²⁸ – Без һин ебәргән ерзәрзә йөрөнөк, – тине улар Мусаға, – унда ысынлап та һөт менән бал ағып ята, бына уның еместәрә. ²⁹ Әммә унда йәшәгән халык көслә, калалары ла зур, бик нығытылған. Ғанак токомдарын да күрзек. ³⁰ Негевтың көньяғында ғәмәлектәр, таулыкта хиттизәр, хиууизәр, йевусизәр, әмөризәр, диңгез эргәһендә һәм Иордан буйында кәнғәнизәр йәшәй.

³¹ Калев Мусаны уратып алған халыкты тынысландырырға теләп:

– Әйзәгез, барып һөжүм итәйек тә ул ерзе яулап алайык, көсөбөз етерлек, – тине.

³² Тик уның менән бергә барғандар:

– Без ул халыкка каршы бара алмайбыз, сөнки ул беззән көслөрәк, – тип каршы төштө.

³³ Улар үззәре карап кайтқан ер тураһында Исраил халкы араһында насар хәбәр тарата башланы:

– Без карап үткән ерзәр үзәндә йәшәүселәрзе йота икән. Унда без осратқан кешеләр әзмәүер кеүек. ³⁴ Бәһләүәндәр затынан булған Ғанак токомдарын да күрзек, улар эргәһендә без сиңерткәләй генә инек. Уларға ла без шулай булып күрендек.

Исраилдарзың фетнәһе

14 ¹ Бөтөн йәмғиәт тауыш куптарзы һәм халык төнө буйы илап сықты. ² Исраилдар Муса менән Ғарунға зарланды; бөтә йәмғиәт уларға:

– Мысыр ерендә һәләк булһак йә ошо сүлектә генә үләп калһаксы! ³ Ни өсөн Раббы беззе ул ергә алып бара һуң, без кылыстан кыйылһын тиме икән? Катындарыбыз,

* 13:17 *Хошеяғ* – йәһүд телендә «ул коткара», *Йушағ* – «Раббы коткара» тигән мәғәнәлә.

* 13:25 *Әшкол* – йәһүд телендә «тәлгәш» тигән мәғәнәлә.

балаларыбыз дошманға табыш булыр инде. Мысырға әйләнеп кайтыу якшырак булмаҫмы икән?

⁴ Шунан бер-береһенә:

– Үзебезгә етәксә куяйык та Мысырға кире кайтайык, – тип әйтә башланылар.

⁵ Муса менән Һарун йыйылған барлык Исраил йәмғиәте алдында йөзтүбән ергә капланды. ⁶ Ерзе карап кайткандарзан Нун улы Йушағ менән Йефунне улы Калев, өстөндөгә кейемдәрен йырткыслай-йырткыслай, ⁷ Исраил халқы йәмғиәтенә былай тине:

– Без карап сыққан ерзәр ифрат якшы.

⁸ Әгәр Раббы безгә карата миһырбанлы булһа, беззе унда индерер, һөт һәм бала ағып яткан ул ерзәрзе безгә бирер. ⁹ Фәкәт Раббыға каршы баш күтәрмәгез. Ул ерзәрзең халқынан куркмағыз. Без уларзы икмәк кеүек ашап бөтөрәсәкбез. Яклаусылары уларзы ташлап китте, ә беззең менән – Раббы. Уларзан куркмағыз!

¹⁰ Бөтә йәмғиәт уларзы таш менән бәргесләп үлтерәүзе талап итеп ярһыны. Әммә шул сак Раббының шөһрәте Осрашыу сатырында бөтә исраилдарға күренде. ¹¹ Раббы Мусаға былай тине:

– Был халык тағы күпме Минен йәнемде талар? Араларында күрһәткән мөгжизәләргә шаһит була тороп та, қасанға тиклем ул Миңә ышанмаҫ? ¹² Үләт ебәрермен Мин быларға, қырып һалырмын, ә һинән быларға карағанда күберәк тә, көслөрәк тә халык хасил итермен.

¹³ Ләкин Муса Раббыға былай тине:

– Был хакта мысырзар ишетер бит. Ә һин был халықты күпме көс һалып уларзың араһынан алып сықтың. ¹⁴ Улар был хакта Кәнғән ерендә йәшәгән халықка һөйләр. Йә Раббы, һинең был халык араһында булыуыңды ла, Үзең менән күрештереүеңдә лә, ошо халык өстөндә һинең болотоң торғанын да, көндөз болот бағанаһы, ә төндә ут бағанаһы булып алдарынан барғаныңды ла ишетеп беләләр. ¹⁵ Әгәр һин был халықты бер кешәһен дә калдырмай

юк итеп бөтһәң, ул сағында һинең хакта ишеткән кәүемдәр әйтер: ¹⁶ «Раббы Үзе ант менән вәғәзә иткән еренә был халықты индерә алманы, шуға күрә уны сүллектә қырзы», – тиер.

¹⁷ Инде бөйөк Хакимым көсөн күрһәтһен ине! ¹⁸ Һин Үзең бит: «Раббы сикһез түземле, оло мөхәббәтле, ғәйептәрзе һәм енәйәттәрзе ғәфү итеүсе, әммә язаһыз калдырмаусы, ә аталарының ғәйебе өсөн балаларын өсөнсө-дүртенсе быуынға тиклем язалаусы», – тип әйткәйнең. ¹⁹ Мысырзан ошонда еткәнсе был халықты нисек ғәфү итә килһәң, хәзер зә Үзеңдең бөйөк мөхәббәтең хакына уларзың гонаһын ярлықа!

²⁰ Раббы Мусаға былай тине:

– Һинең үтенесең арқаһында уларзы ғәфү итәм. ²¹ Әммә барлығым һәм Раббының бөтә донъяны тултырасак шөһрәте менән ант итәм: ²² шөһрәтемде, Минен Мысырза һәм сүллектә қылған мөгжизәләремде күреп тә, Мине ун тапқыр һынаған, әйткәнемде тыңламаған әзәмдәрзең береһе лә ²³ Мин аталарына ант итеп вәғәзә биргән ерзе күрмәс. ²⁴ Колом Калевты иһә, унда башка рух булғаны һәм дә бөтә булмышы менән Миңә зәйәргәне өсөн, үзе карап кайтқан ерзәргә индерермен, ул ерзәргә уның тоқома хужа булыр. ²⁵ Ғәмәлектәр менән кәнғәнизәр үзәндә йәшәй. Шуға күрә иртәгә боролоғоз за Камышлы диңгез юлынан сүллеккә китегез.

²⁶ Раббы Муса менән Һарунға былай тине:

²⁷ – Қасанға тиклем был яуыздар йәмғиәте Миңә зарланыр? Мин бит Исраил халқының нисек һукранғанын ишетәм. ²⁸ Һин уларға әйт: «Барлығым менән ант итәм, һез Минән көткән яуызлықтарзы эшләрмен, – тип белдерә Раббы. – ²⁹ Кәүзәләреге ошо сүллектә ятып қалыр, егерме йәштән алып исәпкә ингән өлкәндәрзең бөтөнөһө Миңә һукранған өсөн ошонда қалыр. ³⁰ Мин қулымды күтәреп һеззе йәшәтергә ант иткән ергә Йефунне улы Калев менән Нун улы Йушағтан башка бер кемде лә индермәм. ³¹ Ә бына „дошмандарға

табыш булыр инде“ тигән балаларығыззы Мин унда индерермен, һез баш тарткан ер-зәрзе улар белер. ³²Ә һезгә килгәндә инде, кәүзәләрегез ошо сүллектә ятып калыр. ³³Балаларығыз кырк йыл буйы сүллек гизер, Миңә хыянат иткәнегез өсөн һез үлеп бөткәнсе ғазапланыр. ³⁴Ул ерзе кырк көн карап йөрөнөгөз, бер көнгә бер йыл хисабынан гонаһтарығыз өсөн кырк йыл яза күрерһегез. Минең һеззән баш тартыуымдың ни икәнән шунда аңларһығыз. ³⁵Мин – Раббы, һәм Миңә каршы фетнә күтәргән был яуыз йәмғиәткә нәк әйткәнемсә эшләрмен: ошо сүллектә улар бөтәһелә һәләк буласак һәм үлеп бөтәсәк».

³⁶Муса ер қарарға тип ебәргән, қайтып, бөтә йәмғиәтте насар хәбәрзәре менән уға каршы қотортқан, ³⁷күргән ерзәре һақында яман һүз таратқан бөтә кешеләр үлде, Раббы ебәргән үләттән қырылып бөттө. ³⁸Ер қарарға барыусылар араһынан фәкәт Нун улы Йушағ менән Йефунне улы Калев қына тере қалды.

³⁹Муса бөтә иһраилдарға ошо һүззәрзе еткергәс, һалық бик қаты қайғыға қалды. ⁴⁰Иртәгәһенә таң менән тороп, таулы ил яғына киттеләр. Үззәре:

– Без Раббы әйткән ул ергә барабыз. Без гонаһ қылдық, – тип һөйләнделәр.

⁴¹Муса уларға:

– Ниңә Раббы бойороғона қаршы сығаһығыз? Барыбер уңышка ирешә алмаһақһығыз. ⁴²Йөрәмәгез, Раббы һеззән менән түгел, шуға күрә доһмандарығыззән еңеләсәкһегез. ⁴³Унда гәмәлектәр менән кәңғәһизәр һезгә қаршы тора, һеззе улар қылыстан үткәрер, сөнки һез Раббынан тайшандығыз, арағызза Раббы булмаһақ, – тип тә қараны.

⁴⁴Ләкин улар барыбер таулы илгә барырга баһнат итте. Ә Раббының Қилешәу һандығы ла, Муса ла тупламда қалды.

⁴⁵Таулықта йәшәгән гәмәлектәр менән кәңғәһизәр уларға қаршы төшөп тар-мар итте һәм арттарынан Хормаға тиклем баһтырып барзы.

Корбандар тураһында қағизәләр

15 ¹Раббы Мусаға былай тине:
²– Иһраилдарға шуны еткер: Мин һезгә төйәкләнер өсөн биргән ергә барып йәшәй башлағас, ³әре йәки вак малдан ут қорбаны – тотош яндырыу қорбаны, әйткән нәзәрзе үтәү өсөн, йәки үз ихтыярығыз менән, йәки байрам уңайынан қилтерелә торған қорбанды алып қилегез. Был қорбандарзың хуш есе Раббыға күркәм булыр. ⁴Раббы өсөн был қорбан мотлак икмәк саҙақаһы менән бергә қилтерелһен. Был саҙақа бер эфа иң яқшы бойзай ононоң ундан бер өләшөнә һалып болғатылған бер һин зәйтүн майының дүрттән бер өләшөнән ғибәрәт. ⁵Тотош яндырыу һәм башқа қорбан итеп қилтерелгән һәр һарық бәрәсе менән бергә, түкмә қорбан буларак, һиндың дүрттән бер өләшө күләмендә шарап алығыз.

⁶Ә һарық тәкәһен қорбан иткәндә, уға өштәп, бер һин зәйтүн майының өстән бер өләшөн һалып болғатқан бер эфа иң яқшы бойзай ононоң ундан ике өләшөн икмәк саҙақаһы итеп қилтерегез. ⁷Түкмә қорбан буларак, һиндың өстән бер өләшө күләмендә шарап қилтерегез. Быларзы Раббыға күркәм хуш ес булһын өсөн тәкдим итегез.

⁸Нәзәрзе үтәргә йәки татыулық қорбанына Раббы өсөн тотош яндырыу йәки башқа қорбан итеп үгез әзерләһән, ⁹үгез менән бергә, ярты һин зәйтүн майы һалып болғатылған бер эфа иң яқшы бойзай ононоң ундан өс өләшөн икмәк саҙақаһы итеп, ¹⁰түкмә қорбан буларак, ярты һин шарап қилтер. Был – ут қорбаны, Раббыға күркәм хуш ес.

¹¹Үгеззе, һарық тәкәһен һәм һарық йәкәзә бәрәсен қорбан итеп қилтергәндә һәр вақыт шулай эшлә. ¹²Қорбан қилтергән һәр оһрақта қорбанлық малының һанына қарап эшләгез. ¹³Иһраил халқынан булған һәр бер кеше Раббыға күркәм хуш ес

буларак ут корбаны килтергәндә ошо кағизәләрзә тотһон. ¹⁴ Әгәр берәй килмешәк йәки арағызза, йә киләсәк быуындарығыз араһында йәшәүселәрзән берәйһе Раббыға күркәм хуш еҫ, ут корбаны килтерергә теләһә, һеззәң һымак эшләһен. ¹⁵ Һеззәң өсөн дә, арағызза йәшәгән килмешәктәр өсөн дә кағизә бер булһын. Был һеззәң өсөн быуындан-быуынға мәңгелек кағизә булһын. Һеззә, килмешәк тә Раббы алдында тигез. ¹⁶ Һеззәң өсөн дә, арағызза йәшәгән килмешәктәр өсөн дә канун да, йолалар за бер.

¹⁷ Раббы Мусаға былай тине:

¹⁸ – Исраилдарға еткер: Мин алып бараһы ергә аяк баҫкас, ¹⁹ ул ерзәң икмәген ашағанда Раббыға сазака бирегез. ²⁰ Тәүге камырзан икмәк бешергәндә көлсәне сазака итегез, уны ырзын сазакаһылай итеп бирегез. ²¹ Тәүге камырзан бешерелгән икмәк сазакаһын быуындан-быуынға Раббыға бирегез.

Гонаһ өсөн корбан

²²⁻²³ Әгәр зә һез аңғармаҫтан Раббы Мусаға биргән бойороктарзың берәйһен, Раббының Муса аша һезгә әйткән ниндәй зә булһа бойороғон Ул быны һезгә биргән көндән башлап быуындан-быуынға үтәмәйһегез икән, бына нимә эшләргә кәрәк: ²⁴ хата йәмғиәттең белмәүе аркаһында эшләнһә, бөтә йәмғиәт Раббыға күркәм хуш еҫ буларак тотош яндырыу корбаны итеп тейешле булған икмәк сазакаһы һәм түкмә корбан менән кәмселекһез бер үгез башмак, гонаһ корбаны буларак бер кәзә тәкәһе килтерһен. ²⁵ Каһин бөтә исраилдар йәмғиәтен пакландырыу йолаһын үткәрһен, һәм улар ғәфү ителер, сөнки белмәйенсә хата эшләнеләр; шул хата өсөн улар Раббыға ут корбаны һәм Раббы хозурында гонаһ корбаны килтерзәләр. ²⁶ Барлык Исраил йәмғиәте һәм улар араһында йәшәгән килмешәктәр ғәфү ителер, сөнки был бөтә халықтың хатаһы булғайны.

²⁷ Кем дә булһа берәү аңғармаҫтан гонаһ кылһа, бер йәшлек кәзәне гонаһ корбаны

итеп килтерһен. ²⁸ Каһин Раббы алдында яңылыштан хата ебәргән кеше өсөн пакландырыу йолаһы үткәрер һәм был кеше ғәфү ителер. ²⁹ Ерле исраилдар өсөн дә, араларында йәшәгән килмешәктәр өсөн дә, әгәр улар яңылыштан берәй язык эш кылһа, канун бер булһын.

³⁰ Әгәр ерле халык йә килмешәктәр белә тороп язык эшкә барһа, ул Раббыны хурлай булыр: ундайзар халкы араһынан кыуылырға тейеш, ³¹ сөнки Раббы һүзән һанға һукмаған һәм Уның бойороғон үтәмәгән ул. Ундай кеше мотлак кыуылһын, гонаһы үз өстөндә булыр.

Шәмбе көнөнөң кағизәләрен бозған өсөн яза

³² Сүлдә сакта исраилдар шәмбе көн утын йыйып йөрөгән берәүгә юлыкты. ³³ Шәмбе көн утын йыйып йөрөгән был әзәмде Муса менән Һарун һәм бөтә йәмғиәт алдына тотоп килтерзәләр. ³⁴ Уның менән ни кылырға икәнлегә хәл ителмәгәнлектән, һак астына ултырттылар.

³⁵ Раббы Мусаға былай тине:

– Был кеше үлтерелергә тейеш. Уны тупламдан ситтә бөтә йәмғиәт таш бәрәп үлтерһен.

³⁶ Теге әзәмде бөтә йәмғиәт тупламдан ситкә алып сықты ла, Раббы Мусаға кушканса, таш бәрәп үлтерзә.

Кейемдәге суктар тураһында

³⁷ Раббы Мусаға былай тине:

³⁸ – Исраил халкына еткер: быуындан-быуынға кейемегеззәң итәк осона суктағып йөрөгөз, һәр сукка зәңгәр йөн еп кушылһын. ³⁹ Шуға карап, һез Раббының бөтә бойороктарын хәтерләргәһез, уларзы үтәрһегез, күңелегез йә күзегез азғынлығына эйәрәп китеп, Миңә хыянат итмәһегез. ⁴⁰ Ул сакта Минең бөтә бойороктарымды иҫтә тотоп, ғәмәлгә ашырасакһығыз һәм Аллағыз хозурында изге булырһығыз. ⁴¹ Аллағыз булыр өсөн Мин һеззә Мысыр еренән алып сыктым. Мин Аллағыз Раббымын.

Корахтың Муса менән Һарунға каршы фетнәһе

16 ¹Леви улы Кыһастан тыуған Исхарзың улы Корах һәм Рәүвән нәселенән Әлиав улдары Даһсан менән Авирам, Пәләс улы Он ²Мусаға каршы баш күтәрзе. Уларға Исраил йәмғиәтенән ике йөз илле ир – йәмғиәт башлыктары, дәрәжәлә кешеләр – кушылды. ³Бергәләшеп Муса менән Һарунға каршы сыктылар за:

– Һез хаттин ашып киттегез! Йәмғиәттең һәр бер кешеһе изге, арабыҙза – Раббы! Ниңә һез үзегеҙҙе Раббы халкынан өстөн куяһығыҙ? – тинеләр.

⁴Быны ишетеп, Муса йөзтүбән ергә капланды. ⁵Һуңынан Корах менән уның яклыларға былай тине:

– Кем Уныкы икәнлеген, кем Үзенә якынайтырлык изге икәнлеген иртәгә Раббы Үзе күрһәтер. Кемде һайлап алһа, шуға Үзенә якынайырға рөхсәт итер, – тине. ⁶– Ә һез, Корах һәм дә уның яклылар, бына нимә эшлөгез: һәммәгез төтәсләгес алығыҙ, ⁷иртәгә шуға күз, күз өстөнә Раббы хозурында хуш есле матдәләр һалығыҙ. Раббы кемде һайлаһа, шул изге булыр. Етер һезгә, Леви улдары!

⁸Муса Корахка былай тип тә әйтте:

– Леви улдары, тыңлағыҙ әле: ⁹Исраил Аллаһының һезҙе Исраил йәмғиәтенән айырып алғаны, Раббы сатырында хезмәт итһен, Раббы йәмғиәте алдында уға хезмәттә булһын тип, һезҙе Үзенә якынайырға рөхсәт иткәне етмәйме ни? ¹⁰Ул һине, һинең менән бергә бөтә ағай-энеңде, Леви нәселен, Үзенә якынайтты, ә һез тағы каһинлык даулай башланьғыҙ. ¹¹Һин бит әле үзең яклылар менән бергә Раббының Үзенә каршы сықтың. Һарун кем ул, уға каршы һөйләнергә?

¹²Муса Әлиав улдары Даһсан менән Авирамды сақыртырға кушты, ләкин былар килеүҙән баш тартты:

¹³– Һинең безҙе һәләк итер өсөн һөт менән бал аҡкан ерҙән алып сытканың

азмы ни? Инде хәҙер өстөбөҙҙән хаһимлык итергә теләйһең! ¹⁴Һин безҙе һөт һәм бал ағып яткан ергә килтерҙеңме, безгә баһсыуҙар һәм йөзөм баһсалары бирҙеңме? Кешеләрҙе һуқыр тип уйлайһыңмы әллә? Бармайбыҙ һинең яныңа!

¹⁵Мусаның быға бик нык аһуы килде лә Раббыға:

– Уларзың саҙакаһына илтифат итмә. Мин уларҙан хатта бер ишәк тә алманым, беренән бер яманлык кылманым, – тине.

¹⁶Муса Корахка былай тине:

– Иртәгә һин үзең һәм һине яклап сыткан бөтә кеше Раббы каршыһына баһсығыҙ, Һарун да шунда булыр. ¹⁷Һәр берегеҙ төтәсләгесегеҙҙе алығыҙ, уға һумала-майҙар һалығыҙ. Һәр кем үз төтәсләгесен Раббы каршыһына килтерһен, ике йөз илле төтәсләгес булһын, һин дә үз төтәсләгесендә алып кил. Һарун да үз төтәсләгесе менән килер.

¹⁸Һәр кем үзенең төтәсләгесенә күз, өстөнә хуш есле матдәләр һалды, шунан Осрашыу сатыры алдына килеп баһты. Муса менән Һарун да килде. ¹⁹Корах Муса менән Һарунға каршы үзе яклыларҙы Осрашыу сатыры ауызына йыйғас, бөтә йәмғиәт алдында Раббының шөһрәте пәйзә булды.

²⁰Раббы Муса менән Һарунға былай тине:

²¹– Был йәмғиәттән ситкәрәк китегез, Мин уларҙы күз аһып йомғанһы һәләк итәм.

²²Тик Муса менән Һарун йөзтүбән ергә капланып:

– Эй Аллабыҙ, бөтә йән әйәләренә һулыш биргән Алла! Бер кеше гонаһ кылды, ә Һин бөтә йәмғиәткә аһуланаһыңмы? – тип ялбарҙы.

²³Раббы Мусаға былай тине:

²⁴– Бөтә йәмғиәткә еткерегез: Корахтың, Даһсаның һәм Авирамдың сатырҙарынан ситкә китһендәр.

²⁵Муса Даһсан менән Авирам эргәһенә йүнәлдә, уның артынан Исраил аһакалдары әйәрзе.

²⁶Муса йәмғиәткә былай тине:

– Был инабатһыҙ әһәмдәрҙең гонаһтарына батып, улар менән бергә һәләк булмаһ

өсөн, сатырзарынан ситкә китегез, бер әй-берзәренә лә кағылмағыз.

²⁷ Халык Корах, Дақан һәм Авирамдың сатырзарынан ситкәрәк китте. Дақан менән Авирам иһә катындары, балалары һәм сабыйзары менән сатырзары алдына сығып бақты.

²⁸ Муса былай тине:

– Хәзер был эштәрзе башкарыр өсөн мине Раббы ебәргәнән, быларзы үз ихтиярым менән эшләмәгәнәмде белерһегез. ²⁹ Әгәр улар кәзимге кеше шикелле вафат булһа, тәкдирзәре башка кешеләрзеке кеүек булһа, тимәк, мине Раббы ебәрмәгән. ³⁰ Әгәр инде Раббы ғәзәттән тыш ғәмәл кылып, ер ауызын аша һәм уларзы барлык мөлкәттәре менән бергә йотһа, улар тереләй үлеләр донъяһына төшһә, был кешеләрзең Раббынан ваз кискәнән аңларһығыз.

³¹ Мусаның ошо һүззәрзе әйтеүе булды, тегеләр астында ер ярылып китте. ³² Ер ауызын асты ла уларзы, ғаиләләрен, Корах яклыларзы һәм бөтә мал-мөлкәтен йотто. ³³ Бөтә әйберзәре менән улар тереләй үлеләр донъяһына төштө. Ер ауызын япты һәм улар халык араһынан юк булды. ³⁴ Әйләнә-тирәлә торған бар исраилдар, быларзың акырышканын ишетеп:

– Ер беззе лә йотоп куймағайы, – тиешеп, ситкә касты.

³⁵ Раббының хозурынан ут сығып, хуш есле матдәләр килтергән теге ике йөз илле ирзе лә һәләк итте.

³⁶ Раббы Мусаға былай тине:

³⁷ – Һарун улы Әлғазар каһинға әйт, яңғын урынында төтәсләгестәрзе, куззарын ситкә түгеп, йыйып алһын, сөнки улар изге. ³⁸ Кылған гонаһтары өсөн үлтерелгән был бәндәләрзең төтәсләгестәре табак-табак итеп сүкелеп, корбан усағын көпләүгә тонолһон. Был төтәсләгестәр Раббы каршыһына килтерелгәнлектән, изгеләнде. Исраил халкына искәртеү билдәһе булып торһон улар.

³⁹ Әлғазар каһин ут яндырған кешеләрзең бакыр төтәсләгестәрен йыйып алды, улар-

зы корбан усағын көпләр өсөн табак-табак итеп сүкеп йәйзеләр. ⁴⁰ Раббының Муса аша әйткәнә ғәмәлгә ашты. Һарун токомона карамаған берәү зә Раббы каршыһында хуш есле матдәләр төтәтә күрмәһән, Корах һәм уның яклылар менән булған хәл кабатланмаһын өсөн, исраилдарға киçәтеү булды был.

⁴¹ Иртәгәһенә бөтә Исраил йәмғиәте:

– Раббының халкын һез үлтерзегез, – тип Муса менән Һарунға ябырылды.

⁴² Бөтә йәмғиәт Муса менән Һарунға каршы сығыр өсөн йыйылышып Осрашыу сатыры яғына йүнәлгәс, караһалар – сатырзы болот каплаған һәм Раббы шөһрәте пәйзә булған. ⁴³ Муса менән Һарун Осрашыу сатыры алдына килде. ⁴⁴ Раббы Мусаға:

⁴⁵ – Был йәмғиәттән ситкә китегез, Мин уларзы һә тигәнсе һәләк итәм, – тине.

Ләкин улар йөзтүбән ергә капланды.

⁴⁶ Муса Һарунға:

– Бар, төтәсләгес алып, уға куз, һумаламайзар һал да йәһәт кенә йәмғиәт алдына алып бар, улар өсөн пакландырыу йолаһын үткәр, сөнки Раббы асыуанды, үләт кыргыны башланды, – тине.

⁴⁷ Һарун йәһәт кенә Муса әйткәнде алды ла халык яғына йүгерзе, халыкка үләт төшә башлағайны инде. Һарун хуш есле матдәләрзе куз өстөнә һалып, халыкты пакландырыу йолаһын үтәне. ⁴⁸ Ул тереләр менән үлеләр араһына бақты – кыргын тукталды. ⁴⁹ Был үләттән, Корах менән һәләк булғандарзан тыш, ун дүрт мең ете йөз кеше һәләк булды. ⁵⁰ Кыргын тукталғас, Һарун Осрашыу сатыры ауызына Муса эргәһенә кайтты.

Һарун таяғының сәскә атыуы

17 ¹ Раббы Мусаға былай тине:

² – Исраилдарға әйт, һәр ырыузың башлығы берәрзән һиңә йәмғеһе ун ике таяк бирһән, һәр таякка башлыктың исемен язып куй. ³ Левизең таяғына Һарундың исемен яз. Һәр ырыу башлығынан бер таяк биреләргә тейеш. ⁴ Таяктарзы

Осрашыу сатырындағы Мин һезҙең менән осраша торған Килешеү һандығы алдына куй. ⁵Кемде һайлаһам, шуның таяғы сәскә атыр. Мин Исраил халкының һезгә һуكرانياуын шулай туктатырмын.

⁶Муса был һүзәрҙе исраилдарға еткерҙе, һәм ырыу башлыктарының һәр береһе биргән таяктан барлығы ун ике таяк йыйылды, һарун таяғы ла шулар араһында ине. ⁷Муса таяктарҙы Килешеү сатырына Раббы каршыһына һалды.

⁸Иртәгәһенә Муса Килешеү сатырына инһә, ни күрә: һарундың таяғы – Леви нәселенең таяғы – бөрөләнеп, сәскә атқан, шунан баһам сәтләүеге өлгөргән! ⁹Муса, бөтә таяктарҙы ла Раббы каршыһынан алып, халыҡ алдына сықты. Быны һәммәһе лә күрҙе. Ырыу башлыктарынан һәр кем үз таяғын таратып алды. ¹⁰Раббы Мусаға былай тине:

– Һарундың таяғын, фетнәселдәргә билдә итеп, улар Миңә һуكرانياп үлемгә дусар булмаһын өсөн, Килешеү һандығы алдына каһат һаклауға һал.

¹¹Муса шулай итте, Раббы нимә бойорһа, шуны эшләне.

¹²Исраилдар Мусаға былай тине:

– Бына, без үлөбөз, һәләк булабыз, барыбыз ҙа һарап була! ¹³Раббы сатырына яҡын килгән һәр кем үлә. Барыбыз ҙа үлеп бөтөрмө икән ни?

Каһиндар менән левизәрҙең вазиғалары

18 ¹Раббы Һарунға былай тине:

– Изге урынға кағылышлы бөтә етешһезлектәр өсөн һин үзең, улдарың һәм тотош атаң нәселе яуаплы. Каһин вазиғалың үтәгәндәге етешһезлектәр өсөн фәкәт һин һәм улдарың ғәйепле булып.

²Атайың ырыуынан булған кәрзәштәрәңде, Леви ырыуын, үз яныңа ал. Улар һинең эргәлә булһын, һин улдарың менән Килешеү сатыры алдында хезмәт иткәндә улар һиңә ярһам итһен. ³Улар һинең куластыңда сатыр хезмәтен башкарһын, әм-

мә Изге урындың әйберҙәрәнә лә, корбан усағына ла яҡын килә күрмәһен – һарап булыпһар, һезҙе лә һарап итерһәр. ⁴Улар һиңә ярһамлашһын, Осрашыу сатырында хезмәт итеп, ундағы бөтә эште башкарһын. Ә сит-яттан берәү ҙә һезгә яҡын килмәһен. ⁵Бынан һуң Исраил халкына асыуым төшмәһен өсөн Изге урын һәм корбан усағы эргәһендәге эшкә һез яуаплы. ⁶Бына Мин исраилдар араһынан Леви ырыуынан булған кәрзәштәрәгеһе һезгә бүләк итеп һайлап алдым. Улар, Осрашыу сатырында хезмәт итһендәр өсөн, Раббыға бағышлана.

⁷Әммә корбан усағы янында һәм пәрзә артындағы бөтә нәмәгә карата бары тик һин һәм улдарыңғына каһинлыҡ хезмәтен аткарығыз. Һезгә Мин бүләк итеп каһинлыҡ хезмәтен бирәм. Изге урынға һезҙән башка кем генә яҡынлашһа ла, үлемгә дусар ителһен.

Каһиндар менән левизәрҙең өлөшө

⁸Раббы Һарунға былай тине:

– Миңә килтерелгән бөтә корбан-саһакаларҙы күзәтеүҙе һиңә тапшырам. Исраилдарың бөтә изге корбан-саһакаларын мәңгелек өлөш итеп һиңә һәм һинең улдарыңа бирәм. ⁹Изгеләрҙән-изге корбандарҙан – яндырылмай торғанынан Миңә тип килтерелгән бөтә икмәк саһакаһы, гонаһ һәм ғәйеп корбандары һинеке. Изгеләрҙән-изге был корбандар – һиңә һәм дә улдарыңа. ¹⁰Уларҙы иң изге корбан буларак аһарһығыз. Уны тик ир затынан булғандарғына аһай ала. Был өлөш һинең өсөн изге булып.

¹¹Килтерелгән корбан-саһакаларҙан һиңә тағы ла ошолар тейеш: исраилдарың бөтә һелкетмә корбандарын Мин мәңгелек өлөш итеп һиңә, һинең улдарыңа, кызһарыңа бирәм. Йортоңдағы һәр пак кеше уларҙы аһай ала.

¹²Раббыға килтерелгән тәүге уңыш саһакаларын – зәйтүн майының, яңы һараптың һәм ашыҡтың иң яҡшыһын – Мин һиңә бирәм. ¹³Ерҙә үстәрелгән һәм Раббыға

килтерелгән тәүге уңыштың һәммәһе һинеке булыр. Йортоңдағы бөтә пак кеше уны ашай ала. ¹⁴ Исраил ерендә Раббыға бағышланған бөтә нәмә һинеке булһын. ¹⁵ Инә карынының Раббыға тәғәйенләнгән тәүге иркәк емешен – кешеләрзеке лә, мал-тыуарзыкы ла – һинеке. Әмма беренсе булып тыуған ир бала, хәләл булмаған малдың беренсе булып тыуған иркәк балаһы йолом түләп кире һатып алынырға тейешле. ¹⁶ Йолом һакы былай: бер айы тулған бала өсөн изге шекелгә күрә биш шекел көмөш ал. Бер шекелдә – егерме гера. ¹⁷ Әммә һыйыр малының беренсе иркәк бызауы, һарык-кәзәнән беренсе тәкә бәрәсе өсөн йолом алма: улар изге. Уларзың қанын қорбан усағына һирп, эс майын яндыр. Был ут қорбаны – Раббыға күркәм хуш ес. ¹⁸ Күтәрәп һелкетелгән түш ите менән алғы уң бото кеүек уларзың ите лә – һиңә. ¹⁹ Исраилдарзың Раббыға килтергән бөтә изге қорбан-сазақаларын һиңә һәм һинең улдарың менән қыззарыңа мәңгелек өлөш итеп бирәм. Был – һинең һәм һинең тоқомаң менән Раббы араһында төзөлгән мәңгелек тоз қилешеүе*.

²⁰ Раббы Һарунға былай тине:

– Исраилдар ерендә һинең биләмәң булмаҫ, улар араһында өлөшөң дә булмаҫ. Исраилдар араһында һинең өлөшөң дә, биләмәң дә – Мин.

²¹ Бына Мин Леви нәселенә бөтә хезмәт-тәрә, Осаһыу сатырында эш башқарғандары өсөн Исраилда килтерелгән бөтә қорбан-сазақаларзың унынсы өлөшөн бирәм.

²² Бынан ары исраилдар Осаһыу сатырына яқын қилмәһән, юғиһә улар гонаһ қылыуға ғәйепле булып һәм үлер. ²³ Осаһыу сатырында бары тик левизәр хезмәт итһән һәм бөтә етешһезлек өсөн ғәйепте үззәрәнә алһын. Был һеззәң өсөн быуындан-быуынға мәңгелек қағизә булһын. Исраилдар араһында левизәрзәң ер биләмәһе булмаҫ. ²⁴ Уның урынына левизәрзәң өлөш буларак

исраилдар Раббыға сазақа итеп килтергән унынсы өлөштө бирәм, шуға ла уларға: «Исраилдар араһында уларға ер биләмәһе бирелмәҫ», – тип әйттем.

²⁵ Раббы Мусаға былай тине:

²⁶ – Левизәрзәң шуны еткер: исраилдарзан Мин һезгә тип биргән унынсы өлөштө алғас, шуның унынсы өлөшөн Раббыға сазақа итегез. ²⁷ Биргәнегез ырзындан яңы уңыш ашлығы һәм йөзөм һыққыстан алынған тәүге һут һымак һеззәң иҫәпкә һаналыр, ²⁸ ошоллай итеп, исраилдарзан алынған бөтә унынсы өлөштән һез зә үз сазақағыззы Раббыға бирерһегез. Был өлөштө Һарун қаһинға килтерегез. ²⁹ Һезгә бүләк ителгән бөтә нәмәнен иң яқшы өлөшөн – иң изге өлөштө сазақа итеп Раббыға бирегез.

³⁰ Левизәрзәң әйт: ундан бер өлөштөң иң яқшы өлөшөн Раббыға биргәндән һуң қалғаны ырзындан килтерелгән ашлық йәки йөзөм һыққыстан сыққан тәүге һут һымак һаналыр. ³¹ Һез һәм ғәйләгез уны һәр урында ашай алаһығыз, сөнки был – Осаһыу сатырындағы хезмәтегеззәң һакы. ³² Шулай эшләһегез, гонаһ қылыуға ғәйепле булмаҫһығыз. Иң яқшы өлөштө бүлеп бирәһегез икән, исраилдарзың изге қорбандары нәжесләнмәҫ һәм һез үлмәҫһегез.

Тазарыңыу йолаһы

19 ¹ Раббы Муса менән Һарунға былай тине:

² – Раббы исраилдарға еткерергә қушқан қанундың бер қағизәһе ошондай булып: муйынына һис қасан қалып кейзәрелмәгән кәмселекһез ерән тананы һиңә килтерһендәр. ³ Уны Әлғазар қаһинға бирегез, ул тананы туғламдан сығарһын, тананы қаһин алдында салһындар. ⁴ Әлғазар қаһин, бармағын тананың қанына манһын да Осаһыу сатырының алғы яғына ете тапқыр һирпһән. ⁵ Уның күз алдында тананы яндырһындар: тиреһән дә, итән дә, қанын да, нәжесән дә яндырып бөтһендәр.

* 18:19 *Тоз қилешеүе* – «мәңгелек бозолмаҫ қилешеүе» тигәнде аңлата.

⁶ Каһин кедр таяғы, майағас үләне, ут-кызыл еп алһын да янып яткан тана өстөнә ырғытһын. ⁷ Шунан каһин кейемдәрен һыу менән йыуһын, фәсөл койонһон, һуңынан тупламға инә ала, ләкин ул кискә тиклем нәжес һаналыр. ⁸ Тананы яндырған кеше лә кейемдәрен һыу менән йыуһын, фәсөләнһен, ул да кискә тиклем нәжес һаналыр. ⁹ Тазаларҙан берәйһе, яндырылған тананың көлөн йыйып алып, тупламдан ситтә таза урынға һалһын. Көлдә иһраилдар йәмғиәте тазарыныу һыуы әзерләү өсөн һаҡлаһын. Ул корбан гонаһ өсөн килтерелде. ¹⁰ Тана көлөн йыйған кеше лә өстөндәге кейемдәрен йыуһын, ул да кискә тиклем нәжес һаналыр. Был иһраилдарға ла, улар араһында йәшәгән килмешәктәргә лә мәңгелек кағизә булһын.

¹¹ Кем мәйеткә қағыла, шул ете көн нәжес булыр. ¹² Ул тазарыныу һыуы менән өсөнсө һәм етенсе көндәрҙә тазарына, таза булыр. Әгәр өсөнсө һәм етенсе көндәрҙә тазарынаһа – таза булмаһа. ¹³ Мәйеткә қағылған һәр кем, тазарынаһа, Раббы торлағын нәжесләр; бындай кеше Иһраил халқы араһынан кыуылыр, сөнки уға тазарыныу һыуы һирпелмәне, ул нәжес, нәжес килеш калыр.

¹⁴ Бына канун: әгәр берәйһе сатырҙа вафат булһа, унда ингән һәм әсендә булған һәр кем ете көн буйы нәжес һаналыр. ¹⁵ Капкас менән ябылмаған һәр һауыт нәжесләнер. ¹⁶ Ялан-кырҙа кылыстан үткәрелгән йәки үз үлеме менән вафат булған кеше мәйетенә, кеше һөйәгенә йәки кәбергә қағылған һәр кем ете көн нәжес булыр. ¹⁷ Гонаһ өсөн яндырылған теге корбан көлөн алһындарҙа, һауытка һалып, уға тере, йәғни ағын һыу койһондар. ¹⁸ Тазаларҙан берәйһе, майағасты ошо һыуға манып, шуның менән сатырға, сатырҙағы һауыттарға, кешеләргә, шулай ук кеше һөйәгенә йәки үлтерелгән, үз үлеме менән вафат булған кеше мәйетенә йәки кәбергә қағылғандарға һирпһен. ¹⁹ Таза кеше өсөнсө һәм етенсе көндәрҙә әлегә һыуы нәжес кеше өстөнә һирпһен – шул рәүешле етенсе көндә уны нәжестән

тазарындрыр. Нәжес әзәм кейемдәрен һыу менән йыуһын, йыуынһын һәм кискә таза булыр.

²⁰ Нәжесләнгән әзәм үзен тазарындрырмаһа, халык араһынан кыуылыр, сөнки ул Раббының Изге торлағын нәжесләне. Уға тазарыныу һыуы теймәгәс, ул нәжес. ²¹ Иһраилдар өсөн был – мәңгелек кағизә. Тазарыныу һыуы һирпкән кеше лә кейемдәрен йыуһын; тазарыныу һыуына қағылған әзәм дә кискә тиклем нәжес булыр. ²² Нәжес кеше қағылған һәр нәмә нәжес булыр; ул әйберҙәргә қағылған кеше лә кискә тиклем нәжес һаналыр.

Кадештағы вақиғалар

20 ¹ Беренсе айҙа бөтә Иһраил йәмғиәте Цин сүленә килеп етте һәм Кадешта тукталды. Шунда Мирйәм вафат булды, уны Кадешта ерләнеләр.

² Бында халык өсөн һыу юк ине, шуға күрә бергеләшеп Муса менән Һарунға каршы сықтылар. ³ Халык Мусаны былай тип һәйепләне:

– Уф, без зә теге сақта, туғандарыбыз һымаҡ, Раббы каршыһында үлгән булһаксы! ⁴ Ни өсөн һез Раббы халкын был сүлгә алып килдегез, үзебез зә, мал-тыуарыбыз за кырылһын типме ни? ⁵ Нишләп безҙе Мысырҙан алып сықтығыз за был насар урынға алып килдегез? Ере сәсегүгә ярамай, инжир зә, йөзөм дә, анар емештәре лә үсмәй, хатта эсәр һыуы ла юк!

⁶ Муса менән Һарун халык эргәһенән Оһрашыу сатырына табан йүнәлдә, унда сәждәгә йығылды. Бына шул саҡ алдарында Раббы шөһрәте пәйзә булды. ⁷ Раббы Мусаға былай тине:

⁸ – Таяғыңды ал да Һарун ағайың менән бөтә йәмғиәтте йыйығыз. Халықтың күзә алдында каяға өндөшөгөз, кая һезгә һыу бирер. Шулай итеп, каянан һыу сығарып, халыкка ла, мал-тыуарға ла һыу эсерерһен.

⁹ Раббы ни бойорһа, Муса шуны эшләне, кулына таяғын алды. ¹⁰ Муса менән Һарун халықты кая янына йыйҙы.

– Эй фетнәселәр, һезгә ошо каянан һыу сығарайыкмы? – тип һораны ул халыктан.

¹¹ Муса кулын күтәрзе лә кая ташка таяғы менән ике мәртәбә һукты – унан шарлап һыу аға башланы, кешеләр зә, мал-тыуар за туйғансы һыу эсте.

¹² Раббы Муса менән Һарунға былай тине: – Миңә етерлек кимәлдә ышанмағанығыз һәм исраилдар алдында Минең мөкәддәс-легемде иҫбатламағанығыз өсөн, был халыкты һез Мин уларға бирәсәк ергә алып инмәйәсәкһез.

¹³ Был һыу Мерива* тип аталды, сөнки уның янында исраилдар Раббыға дәғүә белдерзеләр, Раббы иһә уларға мөкәддәс-леген күрһәтте.

Эдом батшаһының исраилдарға үтергә рөхсәт бирмәүе

¹⁴ Муса Кадештан Эдом батшаһына илселәр ебәрәп, ошо үтенесен еткерергә кушты:

– Һиңә туғандарың – Исраил халкы мөрәжәғәт итә: беззең ингә ниндәй миһнәттәр төшкәнән беләһең. ¹⁵ Ата-бабаларыбыз Мысырға күскәйне. Унда без бик озақ йәшәнек. Мысыр халкы ата-бабаларыбыз менән дә, беззең менән дә насар мөгәмәлә итте. ¹⁶ Без Раббыға ялбарзык – Ул ишетте, фәрештәһән ебәрзе, беззе Мысырҙан алып сықты. Бына без хәзер Кадешта, һинең илдең сигендәге калала. ¹⁷ Безгә ерең аша үтергә рөхсәт ит, зинһар. Баһыуларығыз һәм йөзөм баксаларығыз аша үтмәбез, козоктарығызған һыу эсмәбез, Батша юлы буйлап кына барырбыз. Ерзәреңде узып киткәнсе уңға ла, һулға ла кайырылмабыз.

¹⁸ Эдом батшаһы риза булманы:

– Ерем аша үтмә, юғиһә каршығызға кылыс менән сығырбыз, – тине.

¹⁹ Исраил халкы уға:

– Без оло юл буйлап кына барырбыз. Әгәр үзебез һәм дә малыбыз һыуыңды эсһәк, хакын түләрбез. Йәйәүләп кенә үтербез, һис бер зыян килтермәбез, – тип инәлде.

²⁰ Эдом батшаһы күнмәне:

– Үтмә минең еремдән, – тине һәм күп һанлы көслә ғәскәрен исраилдарзың юлына аркыры сығарып куйзы. ²¹ Шулай итеп, Эдом халкы исраилдарға үз ерзәре аша үтергә рөхсәт бирмәне, һәм исраилдар икенсе яктан китергә булды.

Һарундың вафаты

²² Бөтә Исраил йәмғиәте Кадештан сыкты ла Һор тауына килде. ²³ Раббы Муса менән Һарунға Һор тауында, Эдом ерзәре сигендә, былай тине:

²⁴ – Һарундың үлеп, ата-бабалары янына күсер вақыты етте. Мерива һыуҙары буйында бойороғома каршы килгәнегез өсөн Һарун Мин Исраил халкына бирәсәк ергә аяк баһмаясак. ²⁵ Һарун менән уның улы Әлғазарзы әйәртеп, Һор тауына мен. ²⁶ Һарундың каһин кейемдәрен систереп, Әлғазарға кейзер. Һарун шунда вафат булып һәм ата-бабалары менән кауышыр.

²⁷ Муса Раббы бойорғанса эшләне. Бар йәмғиәт алдында Һор тауына киттеләр. ²⁸ Муса, Һарундың кейемдәрен систереп, улы Әлғазарға кейзерзе. Һарун шунда тау башында вафат булды. Муса менән Әлғазар тауҙан төштө. ²⁹ Бөтә йәмғиәт Һарундың донъя куйғанын белде. Тотош Исраил халкы утыз көн буйына Һарун өсөн кайғырып илашты.

Ғарад батшаһын еңеү

21 ¹ Негевта йәшәгән кәңғәниһәзәрзең Ғарад төбәге батшаһы, исраилдарзың Асарим юлынан килгәнән ишетеп, уларға һөжүм итте һәм бер нисәһән әсиргә алды. ² Исраилдар иһә Раббыға нәзәр әйтте: «Әгәр шул халыкты беззең кулыбызға бирһәң, уларзың калаларын харам кылып, тулығынса юк итербез», – тинеләр. ³ Раббы исраилдарзы ишетте һәм Кәңғән халкын уларға тапшырҙы. Исраилдар уларзың үззәрен дә, калаларын

* 20:13 Мерива – йәһүд телендә «дәғүәләшеү» тигән мәғәнәлә.

да харам кылды*. Шуға күрә был урын Хорма тип аталды.

Бакыр йылан

⁴Һор тауынан улар, Эдомды урап үтергә тип, Камышлы диңгез буйлап китте. Юлда халык түземлеген юғалта башланы. ⁵Улар Аллаға һәм Мусаға каршы һөйләнергә то-тондо:

– Беззе ни өсөн Мысырҙан алып сықтығыз, сүллектә үлеп калһындар типме? Бында ни икмәк, ни һыу юк, әлеге мөһөз генә азығыбыз тамам бүктәрзе, – тинеләр.

⁶Шул сак Раббы халыкка ағыулы йыландар ебәрзе. Израилдар араһынан күптәрзе йылан сағып үлтерзе.

⁷Халык Мусаға килде:

– Раббыға ла, һиңә лә каршы телләшөп, гонаһ кылдык без. Раббынан ялбарып һора әле, Ул беззән йыландарзы алһын.

Муса, халык хакына доға кылып, Раббыға ялбарзы. ⁸Раббы Мусаға былай тине:

– Үзеңә йылан һыны яһап ал, уны озон бер таякка тағып куй, сағылған әзәм уға караһа, тере калыр.

⁹Муса бакыр йылан яһаны, уны таякка тағып куйзы һәм йыландан сағылыусылар, бакыр йыланға карап, тере калды.

Моавка юлланыу

¹⁰Израилдар бара-бара, Овоҫка килеп туктаны. ¹¹Овоҫтан китеп, Ғийе-Һағаваримда, Моавтың көнсығышындағы сүлдә сатыр корзолар. ¹²Унан ары Зеред үзәнәндә туктанылар. ¹³Ул урындан китеп, Арнон йылғаһы аръяғында, әмөриҙәр сигендә, урынлаштылар. Арнон Моав менән әмөриҙәр ере араһындағы сик буйлап аға ине. ¹⁴⁻¹⁵Шуға ла Раббының Яуҙар китабында:

«Суфалағы Уаһеб та, тарлауыктар ҙа, Арнон йылғаһы ла, Ғар калаһына һыры-

ғып Моав сиктәрәнә һузылған һөзөклөктәр зә», – тип әйтелгән.

¹⁶Бынан Беерға* карай киттеләр. Раббының Мусаға: «Халыкты йый, уларға һыу бирермен», – тигән коҙоҫо бына ошо була инде.

¹⁷Ул мәлдә иһраилдар былай тип йырланы:

«Әй коҙок, һыу менән тул!

Коҙок хакында йырлағыз!

¹⁸Һин – башлыктар казған, Хөкөмдарлык таяктары, юл таяктары менән

Халыктың арзаклылары казған коҙок».

Иһраилар сүллектән Маттанаға йүнәлдә, ¹⁹Маттананан – Нахалиилға, Нахалиилдан – Бамоҫка, ²⁰Бамоҫтан Йешимон сүлендә калкып торған Писга тауына табан Моав ерендәге үзәнлеккә юлландылар.

Сихон батша менән Ғоҫ батшаның еңелөү

²¹⁻²²Иһраилдар әмөриҙәр батшаһы Сихонға:

– Безгә үз ерендән үтеп китергә рөхсәт итһәң ине, баһыуҙарыңа ла, йөзөм баксаларыңа ла тайпылмабыз, коҙоктарыңдан эсмәбез, ерзәрәңдә үткәнсе Батша юлынан ғына барырбыз, – тигән үтенес менән илселәрен ебәрзе.

²³Сихон иһраилдарға үз биләмәләре аша үтергә рөхсәт бирмәне, ғәскәрен йыйып уларға каршы сүллеккә сыкты ла Яһаста һөжүм итте. ²⁴Әммә иһраилдар Сихон ғәскәрен еңдә һәм Арнон йылғаһынан Яббок йылғаһына, Ғаммон халкы биләмәләренең сиктәрәнә тиклемге ерзәрен тартып алды, ә ғаммондарзың сиге бик нығытылған ине. ²⁵Иһраилдар әмөриҙәрзәң барлык

* 21:3 Харам кылыу – йәһүд телендә Раббыға бағышлаузы – харам кылыузы, йәғни тулыһынса юк итеүҙе аңлата. Шул рәүешлә Раббыға бағышланған нәмәнә кулланырға ярамаған, ул тулыһынса юк ителергә те-йеш булған.

* 21:16 Беер – йәһүд телендә «коҙок» тигән мәғәнәлә.

калаларын алды, Хешбонда һәм уның тирә-яғындағы ауылдарҙа урынлашты. ²⁶ Хешбон әмәри батшаһы Сихондың калаһы ине. Сихон, Моавтың элекке батшаһы менән һуғышып, уның Арнонға тиклемге бөтә ерҙәрен баһып алғайны. ²⁷ Шуға ла шағирҙар былай ти:

«Хешбонға килегез,
Әйзә яңынан төзөлһөн,
Сихондың калаһы нығынһын.
²⁸ Сөнки ут сықты Хешбондан,
Ялкын сықты Сихон калаһынан,
Моавтың Ғар калаһын ялманы,
Арнондағы табыныу

калкыулыктарының
Хужаларын ялмап юк итте.
²⁹ Кайғы һиңә, Моав!
Һәләк булдың, Кемошка
табынған халык!

Тырым-тырағай касты улдары,
Ә кыззаны әсирлеккә төштө
Әмәри батшаһы Сихонға.
³⁰ Уларҙы без уктан үткәрҙек.
Хешбондан Дивонғаса
һәләк булды барыһы.

Медеваға, Нофахка тиклем ерҙәрен
Без бушлыкка әйләндерҙек».

³¹ Шулай итеп, иһраилдар әмәриҙәр ерендә төпләнде. ³² Муса Яғзер калаһын ҡарап кайтырға тип кешеләрен ебәрҙе. Шунан иһраилдар был кала менән тирә-яғындағы ауылдарҙы баһып алдылар, унда йәшәгән әмәриҙәрҙе кыузылар.

³³ Артабан иһраилдар, бынан бороллоп, Башанға бара торған юл менән китте. Башан батшаһы Ғоғ менән бөтә ғәскәре Әдрәғи калаһы янында уларға ҡаршы һуғышырға сықты. ³⁴ Раббы Мусаға:

– Һин унан ҡуркма, – тине, – сөнки Мин уны барлык халкы һәм ерҙәре менән кылыңа тапшырам. Әмәриҙәрҙең Хешбонда йәшәгән батшаһы Сихон менән ни кылдың, бында ла шулай эшләһең.

³⁵ Иһраилдар Ғоғты, уның улдарын һәм бөтә ғәскәрен һуңғы кешенә тиклем кырып, ерҙәренә хужа булды.

Моав батшаһы Балактың Билғамды сакырыуы

22 ¹ Иһраилдар юлдарын дауам итте һәм Иордан аръяғында, Йерихо калаһы ҡаршыһында, Моав тигезлегенә етеп туктаны. ² Сиппор улы Балак иһраилдарҙың әмәриҙәргә ни кылғанын күргәйне. ³ Иһраилдар бик күп булғанлыктан, моавтар ҡуркыуға калды. Иһраилдарҙан коттары алынған ⁴ моавтар Мидйән аҡһаҡалдарына былай тине:
– Был өйөр, баһыуҙы һыпырып ашап торған үгезгә оҡшап, тирә-яғыбыҙҙа һәм-мәһен кыра лабаһа.

Сиппор улы Балак ул ваҡытта Моав батшаһы ине. ⁵ Ул илселәрен тыуған яғына, Евфрат йылғаһын һыулаған Пеҫор калаһына, Беҫор улы Билғамды ярҙамға сакырырға ебәрҙе:

– Бына, Мысырҙан бер халыҡ сықты ла бөтә ер йөзөн ҡапланы, – тип әйтергә ҡушты уға. – Был халыҡ миңә йәнәштә генә төпләнде. ⁶ Бында килеп, миңә өсөн ошо халыҡты ҡарға әле, сөнки ул минән көслөрәк. Һин ҡарғыш яузырһаң, бәлки, мин уны ең һәм еремдән кыуып сығара алырмын. Шуну беләм: һин кемде фатихалаһаң – шул фатихалы, кемде ҡарғаһаң, шул ҡарғышлы була.

⁷ Моав менән Мидйән аҡһаҡалдары, ырым-сихыр өсөн түләү хақы алып, Билғамға килделәр һәм Балактың һүзҙәрен еткерҙеләр. ⁸ Билғам уларға былай тине:

– Был төндө ошонда кунығыҙ, Раббы миңә ни тиһә, шуну яуап итеп һезгә әйтермен.

Моав вәзирҙәре Билғам янында калды.

⁹ Алла Билғам әргәһенә килде лә һораны:

– Янындағы кешеләр кемдәр ул?

¹⁰ Билғам Аллага былай тип яуап бирҙе:

– Миңә уларҙы Моавтың батшаһы Балак Сиппор улы ебәргән. ¹¹ «Бына, Мысырҙан бер халыҡ сықты, ер йөзөн ҡаплап алды. Бында кил дәр уны миңә өсөн ҡарға, бәлки, шул сағында мин уның менән алыша һәм еремдән кыуып сығара алырмын», – тип әйтергә ҡушкан.

¹² Алла Билғамға былай тине:

– Быларға эйәрәп йөрәмә, теге халықты карғама, сөнки ул фатихалы халык.

¹³ Билғам иртә менән торзо ла Балактың вәзирзәренә:

– Үз ерегезгә кайтығыз, Раббы миңә һезең менән барырға рөхсәт итмәй, – тине.

¹⁴ Моав башлыктары, Балак янына кайтып, уға:

– Билғам безең менән килергә риза булманы, – тинеләр.

¹⁵ Балак беренсе барғандарға караганда ла дәрәжәлерәк вәзирзәрен, тағы ла күмәгерәк итеп, Билғамға йәнә ебәрзе. ¹⁶ Улар Билғамға килде лә:

– Сиппор улы Балак һиңә былай тип еткерергә кушты: «Миңә килеүзән баш тартмасы. ¹⁷ Мин һиңә бик тә кәзер-хөрмәт күрһәтермен, нимә әйтһең, шуны эшләргәмен. Кил, зинһар, был халықты миңә өсөн карға», – тине.

¹⁸ Ләкин Билғам Балактың илселәренә былай тип яуап бирзе:

– Балак хатта алтын-көмөш тулы йортон бирһә лә, Аллам Раббының бойороғона каршы төшә алмайым, бәләкәй генә эш тә, зур гәмәл дә кыла алмайым шул. ¹⁹ Хәйер, һез зә бында кунып китегез. Раббы ни әйтер икән – тағы белешермен.

²⁰ Алла төндә Билғам эргәһенә килде лә былай тине:

– Был кешеләр һине сақырырға килгән икән, тор за улар менән бар, тик Мин һиңә нимә кушһам, шуны ғына эшлә.

Билғам һәм уның ишәге

²¹ Иртән Билғам торзо, ишәген эйәрләп менде лә Моав башлыктары менән китте.

²² Әммә ул барғанға Алланың асыуы кабынды һәм Раббы фәрештәһе Билғамдың каршыһына сығып басты. Билғам, ишәккә атланып, ике хезмәтсәһен эйәртеп, юл буйлап килә ине. ²³ Ишәк юлда кылыс тотоп торған Раббы фәрештәһен күргәс, боролоп баһыуға инеп китте. Билғам, уны юлға сығармак булып, һуккыслай баш-

ланы. ²⁴ Унан һуң Раббы фәрештәһе ике йөзөм баксаһы араһынан үткән юлдың иң тар еренә сығып басты, ике яғынан да – йөзөмлөктә кәртәләгән койма. ²⁵ Ишәк, Раббы фәрештәһен күреп, коймаға һыйынды һәм Билғамдың аяғын куша кысты. Хужаһы ишәкте тағы ла һуккыслай башланы. ²⁶ Раббы фәрештәһе бынан да тарырак урынға барып басты, унан уңға ла, һулға ла тайшанырлык түгел ине. ²⁷ Ишәк, Раббы фәрештәһен күреп, Билғам менән куша ергә ятты. Асыуы кабарған Билғам ишәкте таяк менән тукмарға то-тондо. ²⁸ Шунда Раббы ишәккә тел бирзе, һәм ишәк Билғамдан:

– Миңә һиңә ни зыяным тейзе? Инде өсөнсө тапкыр миңә тукмайһың, – тип һораны.

²⁹ – Миңә мысқыл иткәһең өсөн тукмайым, әгәр кулымда кылыс булһа, шунда ук һине үлтерер инем, – тип яуапласы Билғам.

³⁰ Ишәк иһә Билғамға:

– Ғүмер бакый менеп йөрөгән ишәгең түгелме ни мин? Ошондай ғәзәтем бар инеме һуң? – тине.

Билғам:

– Юк, – тип яуап бирзе.

³¹ Раббы Билғамдың күзен асты, ул юлда кылыс тотқан Раббы фәрештәһенең баһып торғанын күрзе. Билғам тубыкланып йөз-түбән ергә капланды. ³² Уға Раббы фәрештәһе былай тине:

– Ниңә һин ишәгеңде инде өс тапкыр тукманың? Мин һине туктатырға тип сығтым, сөнки миңә был Раббы ихтыярынан тыш тотқан юлың окшамай. ³³ Ишәгең, миңә күреп, өс тапкыр тайшанды, әгәр ул минән тайшанмаһа, һине үлтерер, ә уны тере калдырыр инем.

³⁴ Билғам Раббы фәрештәһенә былай тине:

– Гонаһлымын, юлымда миңә туктатырға теләп һин торғанды белмәнем. Әгәр һин хуп күрмәйһең икән, кире кайтам.

³⁵ Раббы фәрештәһе Билғамға былай тине:

– Был кешеләр менән бар, тик мин һиңә нимә әйтәм, уларға шуны ғына һөйлә.

Шулай итеп, Билғам Балак башлыктары менән юлын дауам итте.

³⁶ Билғам килгәнән ишетеп, Балак Моавтың сигендә Арнон буйындағы бер калаға уны каршы алырға килде. ³⁷ Балак Билғамға:

– Һине сақырып, кешеләр ебәрмәнемме ни мин? Һиңә килмәнән? Һиңә лайыклы кәзер-хөрмәт күрһәтә алмаҫ тиненме әллә? – тине.

³⁸ Билғам Балакка:

– Бына бит, килдем, тик үземдән ни зә булһа әйтә аламмы ни инде? Алла телемә ни һалһа, шуны ғына һөйләрмен.

³⁹ Билғам Балак менән юлға сықты һәм Кыръяҫ-Хусоҫка килеп етте. ⁴⁰ Балак корбан итеп үгеззәр һәм һарыктар салдырҙы, Билғамға һәм уның менән булған вәзирзәргә ит ебәртте. ⁴¹ Икенсе көндө иртән Балак Билғамды әйәртте лә уны Бамоҫ-Бәғел калкыулығына алып менде. Бынан Израил халкының бер өлөшө күрәнә ине.

Билғамдың беренсе тапқыр пәйғәмбәрлек итеүе

23 ¹ Билғам Балакка былай тине:
– Ошонда миңә ете корбан усағы кор, ете үгез башмак менән ете һарык тәкәһе әзерлә.

² Балак Билғам кушқанса эшләне. Улар һәр усакта берәр башмак менән һарык тәкәһен корбан итеп яндырҙы. ³ Билғам Балакка:

– Һин яндырған корбаның эргәһендә тороп тор, ә мин китәйем, бәлки, Раббы каршыма сығыр. Ул нимә тиһә, шуны һиңә килеп әйтермен, – тине.

Унда Билғам бер яланғас калкыулык башына менде.

⁴ Унда Алла Билғам менән осрашты. Билғам Уға былай тине:

– Ете корбан усағы корҙом, һәр кайһыһына берәр башмак менән һарык тәкәһе куйҙым.

⁵ Раббы Билғамдың теленә тейешле һүзә һалды ла уға:

– Балак янына бар за уға ошо хәбәрҙе еткер, – тип бойорҙо.

⁶ Бына Билғам әйләнәп килде. Балак менән Моав башлыктары яндырылған корбан янында тора ине. ⁷ Билғам пәйғәмбәрлек итте:

«Балак мине Арамдан,
Моав батшаһы көнсығыштағы
таузарҙан сақырҙы.

„Кил, миңә өсөн

ләғнәт укы Якупка,

Кил, Израилға карғыш һал!“ – тине.

⁸ Алла ләғнәтләмәгәндә,

Мин нисек ләғнәтләйем?

Раббы карғамағанға

Нисек карғыш һалайым?

⁹ Кая баштарынан күрәм уны,

Калкыулыктарҙан карайым уға:

Был халык башкаларҙан

айырым йәшәй,

Бүтән кәүемдәр менән кушылмай.

¹⁰ Ком бөртөгөләй күмәк Якуп

нәселен кем һанап сығыр?

Израилдың дүртенсе өлөшөн кем

иҫпләй алыр?

Үлһәм ине намыҫлылар

үлеме менән,

Ахырым уларҙыкылай булһа ине!»

¹¹ Балак Билғамға:

– Ни эшләйһең һин миңә менән? Мин һине дошманымды карғаһын тип сақырҙым, ә һин уны фатихалайһың, – тине.

¹² Билғам:

– Раббы телемә һалғанды мин һүзмә-һүз еткерергә тейеш түгелме ни? – тип яуап бирҙе.

Билғамдың икенсе тапқыр пәйғәмбәрлек итеүе

¹³ Балак уға:

– Әйзә, башка урынға барайыҡ, шунан уларҙы күрерһең, тик тотош түгел, бер

өлөшөн генә. Шунан тороп, ул халыкты ми-
нең өсөн карғарһың, – тине лә, ¹⁴уны Писга
тауы түбәненә, бағауыл торған урынға,
алып китте. Унда ете корбан усағы корзо,
һәр берендә берәрзән ете башмак менән
ете һарык тәкәһен корбан итте. ¹⁵Билғам
Балакка былай тине:

– Һин ошонда яндырған корбаның эргә-
һендә тороп тор, ә мин барып Алла менән
осрашайым.

¹⁶Раббы Билғам менән осрашты ла, те-
ленә тәғәйен һүззе һалып, былай тине:

– Балак янына бар за уға ошо хәбәрзе
еткер.

¹⁷Билғам кире килгәндә, Балак Моав
башлыктары менән бергә яндырылған
корбан эргәһендә тора ине. Балак унан:

– Раббы нимә тине? – тип һораны.

¹⁸Билғам, пәйғәмбәрлек итеп, былай
тине:

«Әй Балак, тор за тыңла мине,
Әйткәндәремә колак һал,
Сиппор улы.

¹⁹ Алла кеше түгел, Ул алдамай,
Һүзенән кире кайтырға әзәм түгел.
Ул һөйләр зә эшләмәсмә?
Әйткәнен гәмәл итмәсмә?

²⁰ Бына фатиха бирергә
бойорок алдым,
Ул фатиха бирзе – мин быны
үзгәртә алмайым.

²¹ Бәлә-каза күренмәй Якуп
нәсәлендә,
Исраилда бәхетһезлек тойолмай.
Раббылары Алла – улар менән,
Уны үззәренең батшаһы итеп
сәләмләйзәр.

²² Алла уларҙы Мысырҙан
алып сықты,
Сүл үгезенекеләй ғәйрәт Унда.

²³ Якуп нәсәленә каршы торор
сихыр за юк,
Исраил халқына каршы
күрәзәлек тә файҙаһың.
Вақыты еткәс,

Якуп һәм Исраил халқы хақында:
„Бына нимә кылды Алла!“ – тиерзәр.

²⁴ Ана, был халык инә арысһандай
кузғала,

Хас та арысһан һымак калқына,
Табышын ашап бөтмәйенсә,
Корбанының канын эсеп
туймайынса

Ул тынысланмаясак».

²⁵ Балак Билғамға былай тине:

– Улайһа һин уны карғама ла, фатиха-
лама ла.

²⁶ Билғам Балакка:

– Раббы ни куша, шуны эшләрмен тип
әйтмәнемме ни мин һиңә? – тип яуап кай-
тарзы.

Билғамдың өсөнсө тапкыр пәйғәмбәрлек итеүе

²⁷ Балак Билғамға былай тине:

– Әйзә, һине башка урынға алып барам,
бәлки, Аллаға хуш булып, шунан тороп
карғарһың теге халыкты?

²⁸ Балак Билғамды Йешимон сүленә ка-
рап торған Пеғор тауы башына алып менеп
китте. ²⁹Билғам Балакка былай тине:

– Ошонда миңә ете корбан усағы кор,
ете башмак менән ете һарык тәкәһе әзәрлә.

³⁰ Балак Билғам кушқанса эшләне, һәр
корбан усағында берәрзән ете башмак ме-
нән ете һарык тәкәһен корбан итте.

24 ¹Билғам, Раббыға Исраилды фа-
тихалау фарыз икәнлеген күреп,
был юлы ишара эзләп торманы, сүллеккә
карай йөзөн борзо. ²Билғам ырыу-ырыу
булып урынлашқан Исраил халкын күрзе.
Шунда Билғамға Алла рухы индә һәм ³ул
пәйғәмбәрлек итергә тотондо:

«Беғор улы Билғам һөйләй,
Күзе асык кеше һөйләй.

⁴ Алла һүззәрен ишеткән,
Сикһез көзрәт Әйәһенәң
күрһәткәнен күргән;

Ергә капланһа ла, күзе асык булған
заттың әйткәне:
5 „Әй Якуп нәселе, сатырзарың,
Әй Исраил, торлактарың
ниндәй күркәм!
6 Йәйрәп ятқан йәшел үзән
кеүек улар,
Йылға буйындағы баксаларзай,
Раббы ултыртқан йөзйәшәр
кыуаклығы
Һыу буйындағы кедр урманылай.
7 Ботактарынан һыу тамып торор,
Орлоктары мул һыу менән
һуғарылып,
Батшаһы уның Агагтан да
өстән булып,
Уның батшалығы юғары күтәрелер.
8 Алла уларзы Мысырзан
алып сықты,
Сүл үгеzeneкеләй ғәйрәт Унда,
Дошман булған халыктарзы
ашап бөтә,
Һөйәктәрән уларзың онтаклай,
Уғы менән кырып hala.
9 Ата арысландай ятыр,
инә арысландай –
Уны калкытырға кем һуң
базнат итер?
Һине фатихалаусы булып фатихалы,
Һине карғаусы – карғалһын!“»

¹⁰ Балактың Билғамға асыуы кабарзы,
ул кулын кулға һуғып былай тине:

– Мин һине дошмандарымды карғарға
сақырзым, ә һин бына өсөнсә тапкыр инде
уларзы фатихалайһың. ¹¹ Ана бара юлың,
кәзәр-хөрмәт итергә теләгәйнем, ләкин
һине Раббы ундай хөрмәттән мәхрүм итте!

¹²⁻¹³ Билғам иһә Балакка:

– Ебәргән илселәренә: «Балак миңә йор-
то тулы алтын-көмөшөн бирһә лә, изгелек
кылыу өсөн дә, яманлык кылыу өсөн дә үз
ихтыярым менән Раббы әмерен аша атлап
сыға алмайым. Раббы ни бойорһа, тик шу-
нығына һөйләрмен», – тип әйтмәнемме ни?

¹⁴ Бына үз яғыма кайтып китергә торам,

кил, был халыктың һуңынан һинең халкың
менән ни кылырын һөйләп китәйем, – тине.

Билғамдың дүртенсе тапкыр пәйғәмбәрлек итеүе

¹⁵ Билғам йәнә пәйғәмбәрлек итергә то-
тондо:

«Беғор улы Билғам һөйләй,
Күзе асык кеше һөйләй,
¹⁶ Алла һүззәрән ишеткән һөйләй,
Юғарыларзан Юғарының
ихтыярына әйәргән,
Сикһез көзрәт Әйәһе күрһәткәнде
күргән зат һөйләй,
Ергә капланһа ла, күзе асык
әзәмдең һүзе:
¹⁷ „Уны мин күрәм, әммә әле түгел;
Күрәм уны, тик якындан түгел.
Йондоз калкыр Якуп нәселенән,
Исраил халкынан –
хакимлык таяғы.
Моавтың сикәһен кыра һуғыр,
Шеҫ улдарының баш түбәһен изер.
¹⁸ Дошманы Эдом башып алыныр,
Сеғир за дошмандары
астында булып,
Исраил көсәйгәндән көсәйер.
¹⁹ Якуп нәселенән сытқан кеше
хаким булып,
Калаларза тере калғандарзы
юк итер“».

Билғамдың һуңғы тапкыр пәйғәмбәрлек итеүе

²⁰ Шунан һуң Билғам Ғәмәлек халкына
караны ла пәйғәмбәрлек кылып әйтте:

«Кәүемдәр араһында ғәмәлек –
беренсе,
Тик уны ла көтә һәләкәт».

²¹ Артабан ул кынизарға күз төшөрзә лә
улар хақында пәйғәмбәрлек итте:

«Торлағың нык һинең,

- Ояң каяла королған.
- 22 Ләкин туззырылырһың һин
Каин халкы,
Ашшур һине әсирлеккә
алып киткәс».
- 23 Шунан пәйғәмбәрлек һүзен әйтте:
- «Аһ, Алла ошоларзы фәмәл кылғас,
Кемдәр генә исән калыр икән?»
- 24 Киттимдән караптар килер,
Ашшурзы ла, Февәрзе лә ауызлыглар;
Тик уларға ла һәләкәт килер!»
- 25 Шунан Билғам тороп тыуған иленә
кайттырға сықты, Балак та үз юлына китте.

Исраилдарзың Пегор Бәгеленә табыныуы

25 ¹ Шиттимдә йәшәгәндә исраилдар Моав кыззары менән бутала башланы. ² Кыззар уларзы үз илаһтарына килтерелгән қорбан табындарына сакырзы, халык шул қорбан ризыктарын ашаны, уларзың илаһтарына баш әйзе. ³ Исраилдар Пегор Бәгеленә табына башланы. Раббының шул аркала исраилдарға асыуы кабарзы.

⁴ Раббы Мусаға былай тине:

– Халықтың бөтә башлыктарын ййи за, уларзы көн яктыһында Раббы алдында үлтереп асып куй, шунан Раббының исраилдарға булған ярһуы басылыр.

⁵ Муса Исраил башлыктарына:

– Һәр берегез үз кешеләрегез араһында Пегор Бәгеленә табынғандарзың бөтәһен дә үлтерегез, – тине.

⁶ Бына Муса менән бөтә Исраил йәмғиәте Осрашыу сатыры алдында кайғыға батып илашқан вакытта, исраилдарзан берәү үзенең туғандары эргәһенә мидйән катынын алып кайтты. ⁷ Һарун каһиндың улы Әлғазарзан тыуған Пинхас, быны күреп, йәмғиәт араһынан кузғалды һәм кулына һөңгө алды ла ⁸ баяғы исраил ире артынан сатыр әсенә инде һәм икәһен дә, исраилды

ла, катынды ла корһактарына сәнсеп үлтерзе. Ошонан һуң исраилдарзың үләттән кырылыуы тукталды. ⁹ Үләттән һәләк булғандарзың һаны егерме дүрт мең кеше ине.

¹⁰ Раббы Мусаға былай тине:

¹¹ – Һарун каһиндың улы Әлғазарзан тыуған Пинхас Минең исраилдарға төшкән асыуымды басты. Ул исраилдар араһында башка илаһтарға табыныуға түзеп торманы, юғиһә Мин ярһуыымдан уларзы юк итеп бөтөргән булыр инем. ¹² Шуға күрә уға әйт: Мин уның менән именлек килешеүе төзөйөм. ¹³ Был килешеү буйынса Үз Аллаһы һақына башка илаһтарға түзеп тормағаны, исраилдарзы пакландырғаны өсөн Мин уға һәм уның бөтә токомона мәңгелеккә каһинлык вазифаһы бирәм.

¹⁴ Мидйән катыны менән бергә үлтерелгән исраил кешеһе Салу улы Зимри исемле булып, Шимғон ырыуы нәсәлдәренең берәһенең башлығы ине. ¹⁵ Мидйән катынының исеме иһә Козби, ул мидйән кәбиләһе башлығы Сурзың кызы ине.

¹⁶ Раббы Мусаға былай тине:

¹⁷ – Мидйәндәр менән дошманлашығыз, кырығыз! ¹⁸ Сөнки улар һезгә дошманлык кылып, Пегорзағы вакиға аша һеззе юлдан яззырзы. Бынан тыш, Пегорза үләт һакимлык иткән көндө үлгән кыз кәрзәштәре – мидйәндәрзең кәбилә башлығының кызы Козби – менән әүрәтеп, һеззең менән мәкерле эш итте.

Исраилдарзы икенсе тапкыр иҗәпкә алыу

26 ¹ Үләттән һуң, Раббы Муса менән Һарун улы Әлғазар каһинға былай тине:

² – Исраил йәмғиәтенең бөтә улдары, егерме йәше тулғандар һәм унан өлкәндәр араһынан, бөтә нәсәл-нәсәбе буйынса, исраилдарзың һуғышқа яраклыларын иҗәпләгеҙ.

³ Моав тигезлегендә, Иордан буйында, Йерихо каршыһында Муса менән Әлғазар каһин халыкка былай тине:

4 – Раббының Мусаға биргән бойороғон үтөп, егерме йөше тулып узған бөтә ир затын иҫәпләгез.

Бына Мысыр еренән сыққан Исраил улдары:

5 Исраилдың баш балаһы – Рәүвән. Рәүвән улдары: Ханохтан – Ханох нәселе, Паллузан – Паллу нәселе, 6 Хесрондан – Хесрон нәселе, Кармизан – Карми нәселе. 7 Рәүвәндәрҙең нәселдәре бына шулар. Иҫәпкә алынғандарҙың ханы кырк өс мең ете йөз утыз кеше булды. 8 Паллузың улы – Әлиав. 9 Әлиавтың улдары – Немуил, Даһан һәм Авирам. Даһан менән Авирам, халыҡ башлыҡтарынан булып, Корах яҡлылар менән бергә Мусаға һәм Һарунға каршы сықҡайны һәм Раббыға каршы баш күтөргәйне. 10 Шул ваҡытта ер, ярылып китеп, уларҙы йотҡайны – Корах һәм уның яҡлылар һәләк булғайны. Ике йөз илле кешене ялкын көйҙөрөп үлтергәйне һәм улар иҫкәртеүсә билдә булғайны. 11 Ләкин Корахтың улдары үлмәгәйне.

12 Нәселдәренә күрә шимғондар: Немуилдан – Немуил нәселе, Яминдан – Ямин нәселе, Яхиндан – Яхин нәселе, 13 Зерахтан – Зерах нәселе, Шаулдан – Шаул нәселе. 14 Шимғон нәселдәренән иҫәпкә алынғандар барлығы егерме ике мең ике йөз кеше булды.

15 Нәселдәренә күрә Ғад улдары: Сефондан – Сефон нәселе, Хаггизан – Хагги нәселе, Шунизан – Шуни нәселе, 16 Ознизан – Озни нәселе, Ғеризан – Ғери нәселе, 17 Ародтан – Арод нәселе, Арелизан – Арели нәселе. 18 Ғад улдарының нәселдәренән иҫәпкә алынғандар барлығы кырк мең биш йөз кеше булды.

19 Йәһүҙәненң улдары Ғер һәм Онан. Улар Кәнгән ерендә үлеп калғайны. 20 Нәселдәренә күрә йәһүҙизәр: Шеланан – Шела нәселе, Пәрәстән – Пәрәс нәселе, Зерахтан – Зерах нәселе. 21 Пәрәс улдары: Хесрондан – Хесрон нәселе, Хамулдан – Хамул нәселе. 22 Йәһүҙә нәселендә иҫәпкә алынғандар барлығы етмеш алты мең биш йөз кеше булды.

23 Нәселдәренә күрә Исасхар улдары: Толағтан – Толағ нәселе, Пуанан – Пуа нәселе, 24 Яшувтан – Яшув нәселе, Шимрондан – Шимрон нәселе. 25 Исасхар нәселендә иҫәпкә алынғандар барлығы алтмыш дүрт мең өс йөз кеше булды.

26 Нәселдәренә күрә зевулундар: Сәрәдтән – Сәрәд нәселе, Элондан – Элон нәселе, Яхлеилдан – Яхлеил нәселе. 27 Зевулун нәселендә иҫәпкә алынғандар барлығы алтмыш мең биш йөз кеше булды.

28 Нәселдәренә күрә Йософ улдары: Менашше менән Әфраим. 29 Менашше улдары: Махирзан Махир нәселе таралды, Ғилғәд Махирзан тыуы. Ғилғәдтән – Ғилғәд нәселе. 30 Былар Ғилғәд улдары: Иғәзәрзән – Иғәзәр нәселе, Хелектан – Хелек нәселе, 31 Асриилдан – Асриил нәселе, Шәхәмдән – Шәхәм нәселе, 32 Шемидағтан – Шемидағ нәселе, Хефәрзән – Хефәр нәселе. 33 Хефәр улы Селофхадтың улдары булманы, кыҙҙары ғына бар ине. Селофхад кыҙҙарының исемдәре Махла, Ноға, Хогла, Милка һәм Тирса булды. 34 Менашше нәселендә иҫәпкә алынғандар барлығы илле ике мең ете йөз кеше ине.

35 Нәселдәренә күрә Әфраим улдары: Шуһелахтан – Шуһелах нәселе, Бәхәрзән – Бәхәр нәселе, Тахандан – Тахан нәселе. 36 Шуһелах улдары: Ғерандан – Ғеран нәселе. 37 Нәселдәренә күрә Әфраим улдарының иҫәпкә алынғандары барлығы утыз ике мең биш йөз кеше булды.

Нәселдәренә күрә Йософ улдары шулар.

38 Нәселдәренә күрә Бинйәминдәр: Белағтан – Белағ нәселе, Ашбелдан – Ашбел нәселе, Ахирамдан – Ахирам нәселе, 39 Шефүфамдан – Шефүфам нәселе, Хүфамдан – Хүфам нәселе. 40 Белағтың улдары Ард һәм Нағаман исемле ине. Ардтан – Ард нәселе, Нағамандан – Нағаман нәселе. 41 Нәселдәренә күрә Бинйәмин улдары шуларҙан ғибәрәт. Иҫәпкә алынғандар барлығы кырк биш мең алты йөз кеше ине.

42 Нәселдәренә күрә Дан улдары: Шухамдан – Шухам нәселе. Былар – Дандан

таралған нәселдәр. ⁴³ Шухам нәселендә исәпкә алынғандар барлығы алтмыш дүрт мең дүрт йөз кеше ине.

⁴⁴ Нәселдәренә күрә Ашер улдары: Имнанан – Имна нәселе, Ишуизан – Ишуи нәселе, Бериганан – Берига нәселе. ⁴⁵ Берига улдары: Хәвәрзән – Хәвәр нәселе, Малкиилдан – Малкиил нәселе. ⁴⁶ Ашерзың Сәрах исемле кызы бар ине. ⁴⁷ Нәселдәренә күрә ашерзарзың исәпкә алынғандары барлығы илле өс мең дүрт йөз кеше булды.

⁴⁸ Нәселдәренә күрә Нафтали улдары: Яхсеилдан – Яхсеил нәселе, Гунизан – Гуни нәселе, ⁴⁹ Йесәрзән – Йесәр нәселе, Шиллемдан – Шиллем нәселе. ⁵⁰ Нәселдәренә күрә нафтализар шуларзан ғибәрәт, исәпкә алынғандары барлығы кырк биш мең дүрт йөз кеше булды. ⁵¹ Шулай итеп, Израил йәмғиәтендә исәпкә алынған ир-ат ханы алты йөз бер мең ете йөз утыз кеше булды.

⁵² Раббы Мусаға былай тине:

⁵³ – Ер ырыузарзағы кешеләр ханына карап бүленергә тейеш. ⁵⁴ Күберәк ханлыларға зурырак өлөш бирелһен, әзәрәктәргә – бәләкәйерәк өлөш. Һәр ырыуға исәп алынғандар ханына ярашлы өлөш бүленһен. ⁵⁵ Ерзе йәрәбә халып бүлеү фарыз, биләмә ере ырыузағы кешеләр ханына карап бүленһен. ⁵⁶ Күп ханлыларға ла, аз ханлыларға ла йәрәбәгә сыккан ер бирелһен.

⁵⁷ Нәселдәренә күрә исәпкә алынған левизәр: Гершондан – Гершон нәселе, Кыһастан – Кыһаң нәселе, Мераризан – Мерари нәселе.

⁵⁸ Ливни, Хеврон, Махли, Муши, Корах нәселдәре лә Леви ырыуыныкылар.

Кыһаң – Ғамрамдың атаһы. ⁵⁹ Ғамрамдың катыны Йохәвәд Левизең Мысырза тыуған кызы ине. Йохәвәд Ғамрамға Һарунды, Мусаны һәм уларзың һеңлеһе Мирйәмде табып бирзе. ⁶⁰ Һарундан Надав, Авиһу, Әлғазар һәм Исәмар донъяға килде. ⁶¹ Әммә Надав менән Авиһу Синай сүлендә Раббы хозурына Ул рөхсәт итмәгән утты килтергән өсөн харап булғайны.

⁶² Леви ырыуында бер айлыктан башлап ир затынан йәмғеһе егерме өс мең кеше исәпкә алынғайны. Ләкин улар исраилдар менән бергә һаналманы, сөнки исраилдар араһында уларға биләмәгә ер бирелергә тейеш түгел ине.

⁶³ Муса менән Әлғазар һаһин исраилдарзы Моав тигезлегендә Йордан буйындағы Йерихо каршыһында һанаған сақта исәпкә ингәндәр бына шулар булды. ⁶⁴ Әммә улар араһында Муса менән Һарун һаһин Синай сүлендә һанаған исраилдарзың береһе лә юк ине, ⁶⁵ сөнки Раббы, улар сүлдә үлеп калыр, тип әйткәйне. Шулай итеп, Йефунне улы Калев менән Нун улы Йушағтан башка, уларзың береһе лә иһән калманы.

Улы булмаған ғаиләләргә мираҫ калдырыу кағиҙәһе

27 ¹⁻² Йософ улы Менашше нәселенән Менашше улы Махирзан тыуған Ғилғәдтең улы Хефәрзән донъяға килгән Селофхадтың кыздарының исемдәре Махла, Ноға, Хогла, Милка һәм Тирса ине. Улар Муса менән Әлғазар һаһин, башлыктар һәм бөтә йәмғиәт йыйылған Осрашыу сатыры эргәһенә килеп басты ла былай тине:

³ – Атайыбыз сүлдә үлеп калды, ләкин Корах яклылар менән Раббыға каршы күтәрелгәндәр араһында түгел ине. Ул үз гонаһы өсөн үлде. Уның ир балалары булманы. ⁴ Улы булмаған өсөн атайыбыздың исеме нәселенән юғалып калырға тейешме ни? Атайыбыздың туғандары араһында безгә лә өлөш бирһәнсе!

⁵ Уларзың эһен Муса Раббыға еткерзе. ⁶ Раббы Мусаға былай тине:

⁷ – Селофхад кыздары һаҡ һөйләй. Уларға аталарының туғандары араһында биләмәгә ер бир, аталарының биләмәһе уларға күһен.

⁸ Исраилдарға иғлан ит: әгәр берәйһе мәрхүм булһа һәм ир балаһы калмаһа, биләмәһен кыздарына бирһендәр. ⁹ Әгәр кызы ла юк икән, биләмәһен туғандарына бирһендәр. ¹⁰ Туғандары ла юк икән, атаһының туғандарына бирегез. ¹¹ Улары

ла юк икән, биләмәһен уның нәселенән иң яқын зат-зәүеренә мираҫ итеп тапшырығыз. Раббының Мусаға әмер итеүенсә, Исраил халқына бирелгән канун-кағиҙә шундай булһын.

Мусаға урынбаҫар тәғәйенләү

¹² Раббы Мусаға былай тине:

– Ғаварим тауына мен дә Мин исраилдарға бирәсәк ерҙе кара. ¹³ Уны күргәндән һуң, ағайың Һарун кеүек, һин дә ата-бабаларың менән кауышырһың. ¹⁴ Сөнки һез икегез зә Цин сүлендә, халык Миңә каршы сықҡанда, Мин әйткәнде тыңламаньғыз, уларзың күз алдында Минәң мөкәддәслемде иҫбатламаньғыз.

Был Цин сүлендәге Мерива-Жадеш һызары янында булғайны.

¹⁵ Муса Раббыға былай тине:

¹⁶ – Әй Раббым, бөтә йән эйәһенә һулыш биргән Алла, был йәмғиәт өстөнән башлыҡ итеп лайыҡлы кешене куйһаң ине! Ул кеше ¹⁷ халықтың алдына сығырлыҡ, халыҡка үтеп инерлек, халықты алып сығырлыҡ һәм халықты әйзәп алып барып еткерерлек булһын, Раббы йәмғиәте көтөүсәһез калған һарыҡ көтөүеләй булмаһын ине.

¹⁸ Раббы Мусаға былай тине:

– Нун улы Йушағты үз яныңа ал, унда Минәң Рухым бар. Кулыңды уның башына һал, ¹⁹ Әлғазар һаһин каршыһына, бөтә йәмғиәт алдына баһтыр за бөтәһе алдында уға етәкселекте тапшыр. ²⁰ Бөтөн Исраил йәмғиәте уны тыңлаһын өсөн уға һаһимлыҡ көҙрәтеңдән өлөш сығар. ²¹ Ул бөтә эште Әлғазар һаһин менән кәңәшләшеп эшләһен. Ә Әлғазар урим* ярһамында Йушағ өсөн Минәң ихтыярымды белешәсәк. Йушағ үзе лә, уның менән бергә Исраил йәмғиәте лә Минәң һүзем буйынса юлға сығыр һәм кире әйләһнеп кайтыр.

²² Муса Раббы бойорғанса эшләһне. Йушағты алып килеп, Әлғазар һаһин менән бөтә йәмғиәт каршыһына куйҙы. ²³ Кулын

уның башына һалды, үзәнә Раббы бойорғанса, уға етәкселекте тапшырҙы.

Көндәлек корбандар

28 ¹ Раббы Мусаға былай тине:
² – Исраилдарға бойороғомдо еткер: Минәң ут корбандарым өсөн ризықты, Миңә күркәм булған хуш еҫте вақытында килтерегез. ³ Уларға әйт: «Һез Раббыға бирергә тейешле ут корбаны ошо: Раббыға даими тотош яндырыу корбаны буларак, һәр көн берәр йәшлек кәмселекһез ике тәкә бәрәс килтерһендәр. ⁴ Бәрәстәрҙең береһе иртәнсәк, икенсәһе кис корбан ителһен. ⁵ Бәрәс менән бергә эһаның ундан бер өлөшө күләмендә иң яқшы бойҙай онона һиндың дүрттән бер өлөшө күләмендә кул менән һығылған зәйтүн майы кушып, икмәк һаҙақаһы килтерегез. ⁶ Был, Синай тауында ғәмәлгә индерелгән даими тотош яндырыу корбаны, Раббыға күркәм хуш еҫ – ут корбаны. ⁷ Һәр бәрәс менән бергә, түкмә корбан буларак, һиндың дүрттән бер өлөшө күләмендә һарап килтерегез, Раббыға бағышлап Изге урында һарап түгегез. ⁸ Иртәнге кеүек, шундай ук икмәк һаҙақаһы һәм түкмә корбан менән икенсә бәрәсте кискәһен корбан итеп килтерегез – хуш еҫе Раббыға күркәм ут корбаны ул.

Шәмбе көн корбандары

⁹ Шәмбе көн берәр йәшлек кәмселекһез ике тәкә бәрәс менән түкмә корбан һәм эһаның ундан ике өлөшө күләмендә иң яқшы бойҙай онона зәйтүн майы кушылған икмәк һаҙақаһы килтерегез. ¹⁰ Был даими тотош яндырыу корбандарынан һәм уның түкмә корбанынан тыш, шәмбе һайын башкарыла торған тотош яндырыу корбаны булыр.

Яңы ай корбандары

¹¹ Яңы ай башында ике үгез башмак, бер һарыҡ тәкәһе, берәр йәшлек ете бәрәсте Раббыға тотош яндырыу корбаны итеп

* 27:21 Урим – һаһиндың түшлегендә булып, Алланың ихтыярын белергә ярһам иткән йәрәбә.

килтерегез, малдар кәмселекһез булһын. ¹² Һәр үгез башмак менән бергә зәйтүн майына бутап, эфаның ундан өс өлөшө күләмендә иң якшы бойзай оно, һәр һарык тәкәһе менән бергә зәйтүн майына бутап, эфаның ундан ике өлөшө күләмендә иң якшы бойзай оно, ¹³ һәр бәрәс менән бергә зәйтүн майына бутап, эфаның ундан бер өлөшө күләмендә иң якшы бойзай оно икмәк сазакаһы итеп килтерелһен. Был – тотош яндырыу корбаны, Раббыға күркәм хуш ес – ут корбаны. ¹⁴ Һәр үгез башмак менән бергә – ярты һин, һәр һарык тәкәһе менән бергә һиндың өстән бер өлөшө, һәр бәрәс менән бергә һиндың дүрттән бер өлөшө күләмендә түкмә корбан килтерегез. Был – йыл әйләнәһенә һәр айзың башында килтерелә торған ут корбаны.

¹⁵ Көн дә китерелә торған тотош яндырыу корбаны һәм түкмә корбандан тыш гонаһ корбаны итеп, Раббыға бер кәзә тәкәһе килтерегез.

Котжарылыу байрамы корбандары

¹⁶ Беренсе айзың ун дүртенсе көнөндә – Раббы хөрмәтенә Котжарылыу байрамы. ¹⁷ Ул айзың ун бишенсе көнө байрам булһын, ете көн буйы сөсө икмәк ашағыз. ¹⁸ Тәүге көндө изге йыйын үткәрегез, көндәлек эштәрегеззе эшләмәгез. ¹⁹ Раббыға ут корбаны – тотош яндырыу корбаны итеп ике башмак, бер һарык тәкәһе, берәр йәшлек ете бәрәс килтерегез; улар кәмселекһез булһын. ²⁰⁻²¹ Былар менән бергә зәйтүн майына бутап, һәр башмак менән бергә эфаның ундан өс өлөшө, һәр һарык тәкәһе менән – эфаның ундан ике өлөшө, ете бәрәстең һәр береһе менән бергә эфаның ундан бер өлөшө күләмендә иң якшы бойзай онон икмәк сазакаһы итеп килтерегез. ²² Һеззе пакландырыу өсөн гонаһ корбаны итеп бер кәзә тәкәһен килтерегез. ²³ Быларзы көн дә иртән килтерелә торған тотош яндырыу корбанынан тыш тәкдим итегез. ²⁴ Ете көн буйы көн дә шулай эшлә-

гез. Был – ут корбаны өсөн ризык, уның хуш есе Раббыға күркәм булыр. Даими тотош яндырыу корбаны менән түкмә корбандан тыш килтерелергә тейеш был. ²⁵ Етенсе көндө изге йыйын үткәрегез, көндәлек эштәрегеззе эшләмәгез.

Уңыш байрамы корбандары

²⁶ Азналар байрамының беренсе көнөндә, тәүге уңыштар көнөндә, Раббыға яңы икмәк сазакаһы килтергәндә, изге йыйын үткәрегез, көндәлек эштәрегеззе башкармағыз. ²⁷ Раббыға күркәм хуш ес өсөн тотош яндырыу корбаны итеп түбәндәгеләрзе килтерегез: ике үгез башмак, бер һарык тәкәһе, берәр йәшлек ете бәрәс. Кәмселекһез булһындар. ²⁸⁻²⁹ Былар янына, зәйтүн майына бутап, һәр башмак менән бергә эфаның ундан өс өлөшө, һарык тәкәһе менән бергә эфаның ундан ике өлөшө, ете бәрәстең һәр береһе менән бергә эфаның ундан бер өлөшө күләмендә иң якшы бойзай онон икмәк сазакаһы итеп килтерегез. ³⁰ Һеззе пакландырыу өсөн бер кәзә тәкәһе килтерегез. ³¹ Көндәлек тотош яндырыу корбаны менән икмәк сазакаһынан тыш, түкмә корбан менән килтерегез быны. Корбанға килтерелгән малдар кәмселекһез булһын.

Борғолар байрамы корбандары

29 ¹ Етенсе айзың беренсе көнөндә изге йыйын үткәрегез, көндәлек эштәрегеззе эшләмәгез. Был көн һеззә борғо кысқыртыу көнө булһын. ² Раббыға күркәм хуш ес, тотош яндырыу корбаны буларак кәмселекһез бер башмак, бер һарык тәкәһе, берәр йәшлек ете бәрәс килтерегез. ³⁻⁴ Былар янына, зәйтүн майына бутап, башмак менән бергә эфаның ундан өс өлөшө, һарык тәкәһе менән бергә эфаның ундан ике өлөшө, ете бәрәстең һәр береһе менән бергә эфаның ундан бер өлөшө күләмендә иң якшы бойзай онон икмәк сазакаһы итеп килтерегез. ⁵ Үзегеззе пакландырыу өсөн гонаһ корбаны итеп бер кәзә тәкәһе тәкдим итегез. ⁶ Быларзы айлык һәм көндәлек

тотош яндырыу корбандары менән бергә килтерелергә тейешле булған икмәк сазакалары һәм түкмә корбандарға өстәлмә буларак алып килегез. Был – ут корбаны, Раббыға күркәм хуш ес.

Гонаһтарзан пакланыу көнө жорбандары

⁷ Етенсе айзың унынсы көнөндә изге йыйын үткәрегеҙ. Нәфсегеззе тыйығыз, көндәлек эштәрҙе башкармағыз. ⁸ Раббыға күркәм хуш ес буларак тотош яндырыу корбаны итеп бер башмак, бер һарык тәкәһе, берәр йәшлек ете бәрәс килтерегез. Улар кәмселекһез булһын. ⁹⁻¹⁰ Былар янына, зәйтүн майына бутап, үгеҙ башмак менән бергә эфаның ундан өс өлөшө, һарык тәкәһе менән бергә эфаның ундан ике өлөшө, ете бәрәстең һәр береһе менән бергә эфаның ундан бер өлөшө күләмендә иң яҡшы бойзай онон икмәк сазакаһы итеп килтерегез. ¹¹ Шулай ук гонаһ корбаны өсөн бер кәзә тәкәһе алып килегез. Пакланыу көнөндә килтерелә торған гонаһ корбанына, көндәлек тотош яндырыу корбаны менән бергә килтерелергә тейеш булған икмәк сазакаһына һәм түкмә корбанға өстәмә рәүештә килтерегез быларҙы.

Кыуыш байрамы жорбандары

¹² Етенсе айзың ун бишенсе көнөндә изге йыйын үткәрегеҙ. Бер нәмә лә эшләмәгеҙ, ете көн буйы Раббы байрамын билдәләгеҙ. ¹³ Тотош яндырыу корбаны, йәғни ут корбаны – Раббыға күркәм хуш ес буларак ун өс үгеҙ башмак, ике һарык тәкәһе һәм бер йәшлек ун дүрт тәкә бәрәс килтерегез. Малдар кәмселекһез булһын. ¹⁴⁻¹⁵ Ун өс үгеҙ башмактың һәр береһе менән бергә эфаның ундан өс өлөшө, ике һарык тәкәһенең һәр береһе менән бергә эфаның ундан ике өлөшө, ун дүрт тәкә бәрәстең һәр береһе менән бергә эфаның ундан бер өлөшө күләмендә иң яҡшы бойзай онана зәйтүн майы кушылған икмәк сазакаһы килтерегез. ¹⁶ Гонаһ корбаны итеп бер кәзә

тәкәһе лә килтерегез; уны көн дә килтерелә торған тотош яндырыу корбаны менән икмәк сазакаһы һәм түкмә корбанға өстәмә рәүештә килтерегез.

¹⁷ Икенсе көндө ун ике үгеҙ башмак, ике һарык тәкәһе һәм бер йәшлек ун дүрт тәкә бәрәс килтерегез. Малдың кәмселекһез булыуы шарт. ¹⁸ Корбанға килтерелә торған үгеҙ башмактар, һарык тәкәләре һәм тәкә бәрәстәр менән бергә, һандарына күрә, тейешле икмәк сазакаһы һәм түкмә корбан килтерелһен. ¹⁹ Гонаһ корбаны итеп бер кәзә тәкәһе лә килтерегез; уны көн дә килтерелә торған тотош яндырыу корбаны менән икмәк сазакаһы һәм түкмә корбанға өстәмә рәүештә килтерегез.

²⁰ Өсөнсө көндө ун бер үгеҙ башмак, ике һарык тәкәһе һәм бер йәшлек ун дүрт тәкә бәрәс килтерегез. Малдың кәмселекһез булыуы шарт. ²¹ Корбанға килтерелә торған үгеҙ башмактар, һарык тәкәләре һәм тәкә бәрәстәр менән бергә, һандарына күрә, тейешле икмәк сазакаһы һәм түкмә корбан килтерелһен. ²² Гонаһ корбаны итеп бер кәзә тәкәһе лә килтерегез; уны көн дә килтерелә торған тотош яндырыу корбаны менән икмәк сазакаһы һәм түкмә корбанға өстәмә рәүештә килтерегез.

²³ Дүртенсе көндө ун үгеҙ башмак, ике һарык тәкәһе һәм бер йәшлек ун дүрт тәкә бәрәс килтерегез. Малдың кәмселекһез булыуы шарт. ²⁴ Корбанға килтерелә торған үгеҙ башмактар, һарык тәкәләре һәм тәкә бәрәстәр менән бергә, һандарына күрә, тейешле икмәк сазакаһы һәм түкмә корбан килтерелһен. ²⁵ Гонаһ корбаны итеп бер кәзә тәкәһе лә килтерегез; уны көн дә килтерелә торған тотош яндырыу корбаны менән икмәк сазакаһы һәм түкмә корбанға өстәмә рәүештә килтерегез.

²⁶ Бишенсе көндө туғыз үгеҙ башмак, ике һарык тәкәһе һәм бер йәшлек ун дүрт тәкә бәрәс килтерегез. Малдың кәмселекһез булыуы шарт. ²⁷ Корбанға килтерелә торған үгеҙ башмактар, һарык тәкәләре һәм тәкә бәрәстәр менән бергә, һандарына

күрә, тейешле икмәк сазакаһы һәм түкмә корбан килтерелһен. ²⁸Гонаһ корбаны итеп бер кәзә тәкәһе килтерелһен; уны көн дә килтерелә торған тотош яндырыу корбаны менән икмәк сазакаһы һәм түкмә корбанға өстәмә рәүештә килтерегез.

²⁹ Алтынсы көндө һигез үгез башмак, ике һарык тәкәһе һәм бер йәшлек ун дүрт тәкә бәрәс килтерегез. Малдың кәмселекһез булыуы шарт. ³⁰ Корбанға килтерелә торған үгез башмактар, һарык тәкәләре һәм тәкә бәрәстәр менән бергә, һандарына күрә, тейешле икмәк сазакаһы һәм түкмә корбан килтерелһен. ³¹ Гонаһ корбаны итеп бер кәзә тәкәһе лә килтерегез; уны көн дә килтерелә торған тотош яндырыу корбаны менән икмәк сазакаһы һәм түкмә корбанға өстәмә рәүештә килтерегез.

³² Етенсе көндө ете үгез башмак, ике һарык тәкәһе һәм бер йәшлек ун дүрт тәкә бәрәс килтерегез. Малдың кәмселекһез булыуы шарт. ³³ Корбанға килтерелә торған үгез башмактар, һарык тәкәләре һәм тәкә бәрәстәр менән бергә, һандарына күрә, тейешле икмәк сазакаһы һәм түкмә корбан килтерелһен. ³⁴ Гонаһ корбаны итеп бер кәзә тәкәһе лә килтерегез; уны көн дә килтерелә торған тотош яндырыу корбаны менән икмәк сазакаһы һәм түкмә корбанға өстәмә рәүештә килтерегез.

³⁵ Һигезенсе көндө һеззә изге йыйын булһын, бер эш тә эшләмәгез. ³⁶ Тотош яндырыу корбаны, Раббыға күркәм хуш ес буларак ут корбаны килтерегез: бер башмак, бер һарык тәкәһе, берәр йәшлек ете бәрәс, улар кәмселекһез булһын. ³⁷ Был корбандар менән бергә, башмак, һарык тәкәһе, бәрәстәр һанына ярашлы, тейешле икмәк сазакаһы һәм түкмә корбан ³⁸ һәм гонаһ корбаны итеп бер кәзә тәкәһе килтерелһен; уны көн дә килтерелә торған тотош яндырыу корбаны менән икмәк сазакаһы һәм түкмә корбанға өстәмә рәүештә килтерегез.

³⁹ Билдәләнгән байрамдарығызза Раббыға килтерелә торған тотош яндырыу кор-

бандары, икмәк сазакаһы, түкмә корбан, татыулык корбандары ана шулар. Уларзы әйткән нәзерегез буйынса, йәки үз ихтыярығыз менән килтерә торған сазакаларға өстәмә рәүештә тәкдим итегез».

30 ¹ Муса Раббы бойорғандың барыһын да исраилдарға һөйләп бирзе.

Нәзәр хақында канун

² Муса Исраил ырыузарының башлыктарына былай тине:

– Раббы бына нимә тип бойорзо: ³ кем дә кем Раббыға нәзәр әйтһә йәки үзен вәғәзә анты менән бәйләһә, ул һүзәндә торһон, әйткәнәһе һәммәһен үтәһен.

⁴ Әгәр катын-кыз йәш сағында, атай йортонда торған сакта, Раббыға нәзәр әйтһә йәки үзен вәғәзә менән бәйләһә, ⁵ был нәзәрзе һәм был вәғәзәһе ишетеп, атаһы бер ни зә әйтмәһә, ул сағында кыззың бөтә нәзере, вәғәзәләре үз көсөндә булыр. ⁶ Атаһы ишетеп тыйһа, бер нәзереһең дә, үзен бәйләгән бер вәғәзәһеһең дә көсө булмас, ә Раббы уны ғәфү итер, сөнки кыззың атаһы рөхсәт итмәһе.

⁷ Әгәр кыз кейәүгә сыкһа, ә уның үзен бәйләгән нәзере йәки уйламайынса әйткән вәғәзәһе булһа, ⁸ был хақта ишеткән ире бер ни зә әйтмәһә, был катындың нәзәрзәре, вәғәзәләре көсөндә булыр. ⁹ Әгәр зә ире, был хақта белеп, катынына рөхсәт итмәһә, әлеге катын әйткән нәзереһең, йәки уйламайынса биргән вәғәзәһеһең азат буласак. Раббы уны ғәфү итер.

¹⁰ Тол калған йәки иренән айырылған катындың үзен бәйләгән нәзере көсөндә булыр.

¹¹ Әгәр катын ире йортонда нәзәр әйтһә йә ант итеп үзен вәғәзә менән бәйләһә, ¹² быны ире ишетеп тә, бер ни зә әйтмәһә, тыймаһа, уның бөтә нәзере һәм үзен бәйләгән вәғәзәләре көсөндә булыр. ¹³ Әгәр ире ишетеп тыйһа, катындың әйткән нәзәрзәре, вәғәзәләре көсөндә булмас, сөнки ире кире какты, ә Раббы катынды ғәфү итер.

¹⁴Катын-кыздың һәр нәзерен, нәфсәһен тыйыр өсөн биргән һәр вәғәзәһен ире раслай за, кире қаға ла ала. ¹⁵Әгәр ире быны ишеткән көндә лә, икенсе көндә лә өндәшмәһә, катындың нәзере һәм вәғәзәһе расланған булып, сөнки ире быларзы ишетеп тә, өндәшмәһе. ¹⁶Әгәр зә ир, ишеткәс, күпмелер вақыт үткәндән һуң ғына кире какһа, ул сағында катынының нәзерзе үтәмәгән өсөн ғәйебен ул үзенә ала булып.

¹⁷Катын менән ирзең, йәш сағында атай йортонда йәшәгәндә кыз менән уның атаһының мөнәсәбәттәре тураһында Раббы Муса аша еткергән қағизәләр бына шулар.

Мидйәндәрҙән үс алыу

31 ¹Раббы Мусаға былай тине:
²– Исраилдар өсөн Мидйән халкынан үс ал. Һуңынан ата-бабаларың менән кауышасакһың.

³Муса халыкка былай тине:

– Арағызған яугирзәр коралландырығыз, улар мидйәндәргә каршы һуғышка барыр, Раббының ул халыкка булған үсен кайтарыр. ⁴Исраилдарзың һәр ырыуынан берәр мең кешене һуғышка әзерләгез.

⁵Исраилдың һәр ырыуынан берәр мең кеше һайлап алынды, кораллы ун ике мең кеше яуға әзерләнде. ⁶Һәр ырыуҙан берәр мең кешене Муса Әлғазар каһиндың улы Пинхас менән һуғышка озатты. Пинхас Изге сатыр һауыттары менән хәүеф тураһында кысқырта торған борғоларзы алды. ⁷Исраилдар, Раббы Мусаға бойорғанса, мидйәндәргә каршы һуғышка китте һәм уларзың бөтә ирзәрен кырзы. ⁸Барса ирзәре менән бергә мидйәндәрзең биш батшаһын – Әүйзе, Рәкәмде, Сурзы, Хурзы һәм Рәғавты ла үлтерзеләр, Беғор улы Билғамды ла кылыстан үткәрзеләр. ⁹Мидйәндәрзең катын-кызҙарын һәм балаларын әсирлеккә алдылар, бөтә мал-тыуарын, көтөүзәрен, бөтә йорт-каралтыларын яумал иттеләр, ¹⁰йәшәгән урындарындағы барлык кала-ауылдарын үртөнеләр, ¹¹кешенән алып малғаса бөтә

табышты – ¹²әсирзәрзе, яумалды – Моав тигезлегенә, Иордан буйында Йерихо каршыһына королған тупламдарына, Муса менән Әлғазар каһинға, Исраил йәмғиәтенә алып кайттылар.

¹³Уларзы каршыларға тупламдан Муса менән Әлғазар каһин һәм йәмғиәттең бөтә башлыктары сықты. ¹⁴Муса һуғыштан кайтқан хәрби етәкселәргә, мең һәм йөз баштарына бик нык асыуланып:

¹⁵– Ниңә катын-кыздарзы тере калдырзығыз? – тине. – ¹⁶Тап шул катындар, Билғам котортоуы буйынса, исраилдарзы Пеғорзағы вакиға аркаһында Раббыға хыянат иттерзе бит! Раббы йәмғиәте шулар аркаһында үлөт казаһына тарыны! ¹⁷Шуның өсөн бөтә ир балаларзы, ир куйынын күргән барлык катындарзы үлтерегез. ¹⁸Ир куйынын күреп өлгөрмәгән кыз балаларзы үлтермәгез, үзегезгә калдырығыз. ¹⁹Тағы шул: ете көн тупламдан ситтә булығыз. Кеше үлтергән йәки мәйеткә қағылған һәр кем – үзегез зә, әсирзәрегез зә – өсөнсө көндө һәм дә етенсе көндө тазарынһын. ²⁰Барлык кейем-һалымығыззы, күндән, кәзә дебетенән булған, ағастан яһалған барлык әйберзәрегеззе тазартығыз.

²¹Әлғазар каһин һуғыштан кайтқан яугирзәргә былай тине:

– Раббы Мусаға биргән канундың қағизәһе шундай: ²²алтынды, көмөштө, бакырзы, тимерзе, ак һәм кара қурғашты – ²³утка түзгән бөтөнөһөн – тазарындырыу өсөн ут аша үткәрегез, шунан тазарыныу һыуы менән йыуығыз. Утка сыҙамағанды һыуза йыуығыз. ²⁴Етенсе көндө кейем-һалымығыззы йыуығыз, таза булырһығыз, шунан һуң тупламға кайтығыз.

Яумалды бүлеу

²⁵Раббы Мусаға былай тине:

²⁶– Әлғазар каһин һәм халықтың нәсел башлыктары менән бергәләп әсиргә алынған кешеләргә, табышка төшкән малды һана. ²⁷Яумалды яуза катнашкандар менән бөтә йәмғиәткә таратыр өсөн, тигез итеп

икегә бул. ²⁸Һуғышта катнашкан яугирзәр-зең өлөшөнөн һәр биш йөзөнсө әсирзе, эре малды, ишәкте һәм вак малды ал да Раббыға һалым итеп, ²⁹Уға сазака рәүешендә Әлғазар каһинға тапшыр. ³⁰Исраил халкы өлөшөнөн һәр илленсе әсирзе, эре малды, ишәкте һәм вак малды Раббы сатырында яуаплы булған левизәргә бир.

³¹Муса менән Әлғазар каһин Раббы Мусаға кушканса эшләне.

³²Һуғышта булғандар алып кайткан табыш-яумал түбәндәгесә ине: вак мал – алты йөз етмеш биш мең, ³³эре мал – етмеш ике мең, ³⁴ишәктәр – алтмыш бер мең, ³⁵кешеләр: ир куйыны күрмәгән кыззар – утыз ике мең.

³⁶Уларзың яртыһы һуғышта катнашкандарзың өлөшөнә төштө: вак мал – өс йөз утыз ете мең биш йөз, ³⁷уларзан Раббыға вак малдан һалым – алты йөз етмеш биш; ³⁸эре мал – утыз алты мең, ошонан Раббыға – етмеш ике баш; ³⁹ишәктәр – утыз мең биш йөз, ошонан Раббыға – алтмыш бер баш; ⁴⁰кешеләр – ун алты мең, ошонан Раббыға – утыз ике йән. ⁴¹Муса, үзенә Раббы бойорғанса, был сазаканы – Раббыға тигән һалымды – Әлғазар каһинға тапшырзы.

⁴²Һуғыштан алып кайткандан Муса исраилдарға тип айырып алған ⁴³йәмғиәткә төшкән өлөш түбәндәгесә ине: вак мал – өс йөз утыз ете мең биш йөз, ⁴⁴эре мал – утыз алты мең, ⁴⁵ишәктәр – утыз мең биш йөз, ⁴⁶кешеләр – ун алты мең. ⁴⁷Муса, Раббы бойорғанса, исраилдар өлөшөнөн кеше һәм мал-тыуарзың илленән берен алып, Раббы сатырында яуаплы булған левизәргә бирзе.

⁴⁸Мусаға ғәскәр башлыктары – мең һәм йөз баштары килдә лә ⁴⁹былай тине:

– Без хезмәтселәрең кул астыбызға һин биргән яугирзәрзе иҫәпләп сықты, береһе лә юғалмаған. ⁵⁰Бына, үзебеззе Раббы алдында пакландырыу өсөн, үзебез тапкан алтын әйберзәрзе – кулбаш беләзеге, беләзектәр, балдактар, алкалар һәм мунсактарзы – бүләк итеп килтерзек.

⁵¹Муса менән Әлғазар каһин уларзан был алтын әйберзәрзе алды. ⁵²Мең һәм йөз баштарынан Раббыға иғәнә буларак килтерелгән алтын бөтәһе ун алты мең ете йөз илле шекел тартты. ⁵³Һуғышта кулға төшөргән алтынды иһә яугирзәр үззәренә алғайны.

⁵⁴Муса менән Әлғазар каһин алтынды мең һәм йөз баштарынан кабул итеп алдылар за исраилдар иҫтәлеге итеп Раббы хозурына, Осрашыу сатырына килтерзеләр.

Ер бүлешәү

32 ¹Рәүән менән Ғад токомдарының мал-тыуары ғәйәт күп ине. Яғзәр менән Ғилғад ерзәренең көтөү йөрөтөүгә яраклы икәнән күргәс, ²Ғад менән Рәүән улдары Муса менән Әлғазар каһинға һәм йәмғиәт башлыктарына килеп:

³ – Ғатароҫ менән Дивон, Яғзәр менән Нимра, Хешбон менән Әлғәлә, Севам менән Нево һәм дә БеҒон – ⁴Исраил йәмғиәте өсөн Раббы яулаған ерзәр – көтөү йөрөтөргә яраклы, ә без колдарының мал-тыуары бар бит, – тинеләр. ⁵Шунан дауам иттеләр: – Әгәр күнелең хуш килһәк, шул биләмәләрзе мөлкәт итеп без колдарыңа бирсе, Иордан аша сығарма беззе.

⁶Муса Ғад менән Рәүән улдарына былай тине:

– Туғандарығыз яуға китер, ә һез бында калырһығызмы? ⁷Ниңә һез исраилдарзың Раббы бирәсәк ергә барыу теләгән һүндәрәһегез? ⁸Мин Кадеш-Барнеағтан шул ерзәрзе қарарға тип атайзарығыззы ебәргәс, улар за шулай иткәйне: ⁹Әшкол үзәненә барып еттеләр, Раббы уларға бирергә вәғәзә иткән ерзе күрзеләр, ләкин исраилдарзы унда барыузан кире һүрзеләр. ¹⁰Шул көндө Раббының асыуы ялқынланды, ¹¹Ул: «Мысырзан сыжкдан был кешеләрзең егерме йәше тулғандары һәм унан өлкәндәре Мин ант итеп Ибраһимға, Исхакка һәм дә Якупка вәғәзә иткән ерзе күрмәйәсәк, сөнки улар Миңә ысын күнелдән әйәрмәне. ¹²Ул ергә қынизи Йефунне улы Калев менән Нун улы

Йушағ кына барып етер, сөнки улар Раббыға ысын күнелдән эйәрзе», – тип ант итте.

¹³ Раббының Исраилға каршы асыуы ялқынланды, Ул Раббы алдында яманлык кылған был быуын тулыһынса үлеп бөткәнсе уларзы кырк йыл сүллек буйлап йөрөттө.

¹⁴ Эй гонаһлылар быуыны, атайзарығызға окшап, хәзер һез Раббының Исраилға асыуын тағы ла нығырак кабартаһығыз.

¹⁵ Раббынан йөз сөйөрһәгез, Ул исраилдарзы йәнә сүллектә калдырасак, ә һез халыкты тамам һәләк иттерәскәһегез.

¹⁶ Рәүвән һәм Ғад улдары, Муса эргәһенә килеп, былай тине:

– Бында без кәзә-һарығыбызға азбарзар һәм балаларыбызға калалар төзөрбөз.

¹⁷ Үзәбез иһә коралланырбыз за исраилдарзы тәғәйен ерзәренә еткергәнсе алдарынан барырбыз, ә балаларыбыз, был ерзәге сит халыктарзан хәуеф-хәтәр күрмәһен өсөн, нығытылған калаларза калыр. ¹⁸ Исраилдар үз биләмәләренә эйә булғансы өйзәребезгә кайтмабыз. ¹⁹ Без улар менән бергә Иордандың аръяғында биләмә алмаясакбыз, сөнки безең биләмәләр – бында, Иордандың көнсығыш тарафында.

²⁰ Муса уларға былай тип яуап кайтарзы:

– Әгәр ысынлап та әйткәһегеззе эшләһегез, коралланып, Раббы алдында яуға барһағыз, ²¹ бөтә яугирзәрегез Раббы хозурында Иордан аръяғына сығып, Ул Үзенә дошмандарын кырып бөткәнсе, ²² ил Раббыға буйһонғансы алышһа, ул сағында боролоп кайтырһығыз. Шунда һезең Раббы алдында ла, Исраил йәмғиәте алдында ла бурысығыз үтәлгән булыр һәм был ерзәр Раббы күзәндә һезең биләмәләрегез булып иҫәпләнер. ²³ Ләкин шулай итмәһегез, Раббы алдында гонаһ кылған булырһығыз, гонаһ өсөн язаһын алырһығыз. ²⁴ Балаларығызға калалар, кәзә-һарығығызға азбарзар короғоз, телегез менән әйткәндә эшләгез.

²⁵ Ғад менән Рәүвән улдары Мусаға былай тине:

– Хакимыбыз нисек бойорһа, без колдарың шуны үтәр. ²⁶ Балаларыбыз, катындарыбыз, көтөүзәребез һәм бөтә мал-тыуарыбыз Ғилғәд калаларында калыр. ²⁷ Без колдарың иһә, бөтөнөбөз коралланып, хакимыбыз әйткәнсә, Раббы хозурында һуғышка сығыр.

²⁸ Муса улар тураһында бойороғон Әлғазар кәһинға, Нун улы Йушағка, Исраил ырыузары башлыктарына еткерзе.

²⁹ Уларға Муса былай тине:

– Ғад менән Рәүвән улдары, һәр береһе коралланып, һезең менән Иордан аръяғына Раббы хозурында һуғышка сыкһа һәм ул ерзәр буйһондоролһа, Ғилғәд ерзәрен уларға биләмәгә бирегез. ³⁰ Әгәр инде һезең менән беренсе рәттәрзә һуғышка бармаһалар, ул сағында эйзә үззәренәң биләмәләре, һезең биләмәләр һымак, Кәһғәндә булыуы менән кәһғәтләнһендәр.

³¹ Ғад менән Рәүвән улдары былай тип яуап бирзе:

– Раббы һинәң колдарыңа ни тип бойорған, без шуны эшләрбез. ³² Без, коралланып, Раббы алдында, Кәһғән еренә барырбыз, ә безең биләмәләр Иордандың был яғында булһын.

³³ Муса Ғад менән Рәүвән улдарына, Йософ улы Менашше ырыуының яртыһына калалары, тирә-як ерзәре менән бергә әмөризәрзең батшаһы Сихон батшалығын, Башандың Ғоғ батшалығын бирзе. ³⁴ Ғад улдары нығытылған Дивон һәм Ғатарос, Ғароғер, ³⁵ Ғатарос-Шофан, Яғзер, Йогбеһа, ³⁶ Бейт-Нимра һәм Бейт-Һаран калаларын төзөнө һәм малдарына қуралар һалды. ³⁷ Рәүвән улдары Хешбон, Әлғәлә, Кирьясаим, ³⁸ Нево һәм Бәғел-Меғон калаларын – быларға икенсе исем кушылды – һәм Сивманы кабаттан төзөнө, үззәре торғозған калаларға яңы исемдәр бирзе.

³⁹ Менашше улы Махирзың токомдары Ғилғәдкә китте, уны алды һәм унда булған әмөризәрзе кыуып сығарзы. ⁴⁰ Муса Ғилғәдте Менашше улы Махирға бирзе, һәм

улар шунда тәйәкләнде. ⁴¹ Менашшениң улы Яир был төбәктә ауылдар биләнә һәм уларзы Яир ауылдары тип атаны. ⁴² Новахта Кынаҫ менән уға буйһонған ауылдарзы алды, Кынаҫты үзенең исеме менән Новах тип атаны.

**Мысырҙан Иордан йылғаһына
тиклем үткән юл**

33 ¹ Муса менән Һарун етәкселегендә сиреү-сиреү булып Мысыр еренән сыжкан исраилдар түбәндәге урындарға туплам короп урынлашты. ² Муса, Раббы бойорғанса, уларзың сәфәрзәге туплам корған урындарын теркәп барзы. Туплам урындары түбәндәгесә.

³ Беренсе айзың ун бишенсе көнөндә, Коткарылыу байрамының иртәгәһенә, исраилдар бөтә Мысырзың күз алдында кыйыу атлап Рағмесестан юлға төштө. ⁴ Ул вақытта мысырзар Раббы һәләк иткән бөтә беренсе булып тыуған улдарын ерләй ине – был Раббының уларзың аллалары өҫтөнән хөкөм кылыуы булды.

⁵ Исраилдар Рағмесестан шулай сығып китте һәм Суккоҫта туплам корзо.

⁶ Суккоҫтан киткәс, сүл ситендәге Эҫамда туплам корзолар.

⁷ Эҫамдан китеп, артка, Бәғел-Сефон алдындағы Пи-Һахироҫка табан боролдолар һәм Мигдол каршыһында сатыр короп урынлаштылар.

⁸ Пи-Һахироҫтан киткәс, диңгез аша сүллеккә үттелер зә Эҫам сүле буйлап өс көн барзылар, шунан Марала туплам корзолар.

⁹ Маранан китеп, Элимға килделәр. Бында ун ике шишмә һәм етмеш төп хөрмә ағасы бар ине, шунда урынлаштылар.

¹⁰ Элимдан китеп, Камышлы диңгез ярында туктанылар.

¹¹ Камышлы диңгеззән китеп, Син сүленә килеп урынлаштылар.

¹² Син сүленән китеп, Дофкала урынлаштылар.

¹³ Дофканан китеп, Алушта урынлаштылар.

¹⁴ Алуштан китеп, Рефидимда туктанылар, бында халыкка эсәр һыу юк ине.

¹⁵ Рефидимдан китеп, Синай сүлендә урынлаштылар.

¹⁶ Синай сүленән киткәс, Кивроҫ-Һаттауала урынлаштылар.

¹⁷ Кивроҫ-Һаттауанан китеп, Хасироҫта урынлаштылар.

¹⁸ Хасироҫтан китеп, Риҫмала урынлаштылар.

¹⁹ Риҫманан китеп, Риммон-Пәрәстә урынлаштылар.

²⁰ Риммон-Пәрәстән китеп, Ливнала урынлаштылар.

²¹ Ливнанан китеп, Риссала урынлаштылар.

²² Риссанан китеп, Кыһылаҫала урынлаштылар.

²³ Кыһылаҫанан китеп, Шәфәр тауы янында урынлаштылар.

²⁴ Шәфәр тауынан китеп, Харадала урынлаштылар.

²⁵ Хараданан китеп, Макһылоҫта урынлаштылар.

²⁶ Макһылоҫтан китеп, Тахаҫта урынлаштылар.

²⁷ Тахаҫтан китеп, Терахта урынлаштылар.

²⁸ Терахтан китеп, Миҫкала урынлаштылар.

²⁹ Миҫканан китеп, Хашмонала урынлаштылар.

³⁰ Хашмонанан китеп, Мосероҫта урынлаштылар.

³¹ Мосероҫтан китеп, Бене-Яғаканда урынлаштылар.

³² Бене-Яғакандан китеп, Хор-Һаггидгадта урынлаштылар.

³³ Хор-Һаггидгадтан китеп, Йотбаҫала урынлаштылар.

³⁴ Йотбаҫанан китеп, Ғавронала урынлаштылар.

³⁵ Ғавронанан китеп, Ғәсйон-Ғәвәрзә урынлаштылар.

³⁶ Ғәсйон-Ғәвәрзән китеп, Цин сүлендә, йәғни Кадешта, урынлаштылар.

³⁷ Кадештан китеп, Эдом ерзәре сигендә Ыор тауы янында урынлаштылар.

³⁸ Ыарун каһин Раббы кушыуы буйынса Ыор тауына күтәрелде һәм иһраилдарзың Мысыр еренән сығыуының кыркынсы йылында, бишенсе айзың беренсе көнөндә, вафат булды. ³⁹ Ыор тауында мәрхүм булганында Ыарунға йөз зә егерме өс йәш ине.

⁴⁰ Шул сакта Кәнғәндәге Ғарадтың Негевта йәшәгән батшаһы иһраилдар килә ятканын ишетте.

⁴¹ Иһраилдар Ыор тауынан Салмонаға барып урынлашты.

⁴² Салмонанан Пунонға барып урынлаштылар.

⁴³ Пунондан Овоҫка барып урынлаштылар.

⁴⁴ Овоҫтан Моав сигендәге Ғийе-Ғағаваримға барып урынлаштылар.

⁴⁵ Ғийе-Ғағаваримдан китеп, Дивон-Ғадка барып урынлаштылар.

⁴⁶ Дивон-Ғадтан китеп, Ғалмон-Дивлаҫаимға барып урынлаштылар.

⁴⁷ Ғалмон-Дивлаҫаимдан китеп, Нево алдындағы Ғаварим таузырында урынлаштылар.

⁴⁸ Ғаварим таузырынан Иордан буйына барып, Моав тигезлегендә, Йерихо каршыһында туплам короп урынлаштылар.

⁴⁹ Улар Моав тигезлегендә, Иордан буйында, Бейт-Йешимоҫтан Авел-Шиттимгә тиклем арала тукталды.

Нәзәр ителгән ерзе биләү хакында кағизә

⁵⁰ Моав тигезлегендә, Иордан буйында, Йерихо каршыһында сакта Раббы Мусаға былай тине:

⁵¹ – Иһраилдарға шуны еткер: «Иорданды кисеп, Кәнғән еренә сыгкас, ⁵² ундағы бөтә халыкты куыуығыз, бизәкле таштарын, койолма илаһтарын юк итегез, табыныу калкыулыктарын туззырығыз. ⁵³ Ерзәрен биләгез һәм шунда урынлашығыз, сөнки

Мин уны милек итеп һезгә бирәм. ⁵⁴ Ерзе йәрәбә буйынса нәсел-ара бүлешегез: күп һанлыға биләмәне күберәк, аз һанлыға азырак бирегез. Йәрәбә буйынса кемгә кайһы ер сыға, шул уға булһын. Өлөшөгөзгә ата-бабаларығыз ырыузыры буйынса биләмә итеп алығыз.

⁵⁵ Әгәр Кәнғәндә йәшәгәндәрзе куып ебәрмәһегез, тороп калғандар күзегезгә дегәнәк булып төшәсәк, кабырғағызға энә булып казаласак, һез йәшәгән ерзә һеззе куысырыклясак. ⁵⁶ Шул сакта Мин уларға каршы нимә кулырға ниәт итһәм, шуны һезгә кулырмын».

Кәнғән ере сиктәре

34 ¹ Раббы Мусаға былай тине: ² – Иһраилдарға шуны бойор: Кәнғән еренә ингәс, унда Мин һезгә бирәсәк биләмәләрзең сиктәре түбәндәгесә булыр.

³ Көнъяктағы сиктәрегез Цин сүленән һәм Эдом сиктәре буйынса һузылыр. Ул сигегез Тозло диңгеззең көнъяк осонан көнсығышта башланыр. ⁴ Унан көнъякка Ғакраббим тарлауығына тартылыр һәм Цин аша үтер, унан көнъяктан Кадеш-Барнеағка табан сығыр, шунан Хасар-Аддарға тартылыр һәм Ғасмон аша үтер. ⁵ Ғасмондан Мысыр сигендәге йылғаға табан боролор за, Бөйөк диңгез* буйында тамамланыр.

⁶ Көнбайыш сиктәрегез Бөйөк диңгез буылап үтер. Был – көнбайыш сиктәрегез.

⁷ Бына һеззең төнъяк сигегез. Уны Бөйөк диңгеззән – Ыор тауына, ⁸ Ыорзан Лево-Хамаска тиклем үткәрегез. Артабан сик Седадка тартылыр; ⁹ унан Зифронға тиклем дауам итер за, Хасар-Ғенанға етеп туктар. Был – һеззең төнъяк сиктәрегез.

¹⁰ Көнсығыш сикте Хасар-Ғенандан Шефамға карай үткәрегез, ¹¹ Шефамдан сик Ғайндың көнсығышынан Ривлаға тартылыр, шунан көнсығыштан Киннерес күле ярзырына терәлер. ¹² Сик артабан Иордан

* 34:5 Бөйөк диңгез – йәғни Урта диңгез.

йылғаһы буйлап төшөр зә Тозло диңгезгә етеп туктар.

Был һезең илегез булып. Уның сиктәре шулай.

¹³ Муса Израил халкына шуны бойорзо: – Раббы туғыз ырыуға һәм Менашшениң ярты ырыуына бирергә кушкан ерзәр ошо, һез уны йәрәбә буйынса бүлеп алырһығыз.

¹⁴ Ә Рәүвән һәм Ғад ырыулары ғәиләләре менән, Менашше ырыуының икенсе яртыһы һымак ук, ¹⁵ биләмә ерзәрен Йерихо каршыһынан, Иордандың көнсығыш тарафында алды.

¹⁶ Раббы Мусаға былай тине:

¹⁷ – Бына ерзе һезгә бүлеп бирәсәк кешеләрзең исемдәре: Әлғазар каһин һәм Нун улы Йушағ. ¹⁸ Ер бүлергә һәр ырыуҙан берер башлыкты алығыз. ¹⁹ Уларзың исемдәре:

Йәһүзә ырыуынан Йефунне улы Калев;

²⁰ Шимғон ырыуынан – Ғаммиһуд улы Шемуил;

²¹ Бинйәмин ырыуынан – Кислон улы Әлидад;

²² Дан ырыуынан – ырыу башлығы Буккий Йогли улы;

²³ Йософтоң улы Менашше ырыуынан – ырыу башлығы Ханниил Эфод улы;

²⁴ Әфраим ырыуынан – ырыу башлығы Кемуил Шифтан улы;

²⁵ Зевулун ырыуынан – ырыу башлығы Әлисафан Парнах улы;

²⁶ Исасхар ырыуынан – ырыу башлығы Палтиил Ғаззан улы;

²⁷ Ашер ырыуынан – ырыу башлығы Ахиһуд Шеломи улы;

²⁸ Нафтали ырыуынан – ырыу башлығы Педәһил Ғаммиһуд улы.

²⁹ Кәнғән ерендә израилдарға биләмәләр бүлергә Раббы ошо кешеләргә бойорзо.

Левизәргә бирелгән калалар

35 ¹ Моав тигезлегендә, Иордан буйында, Йерихо каршыһында Раббы Мусаға былай тине:

² – Израилдарға бойорок бир, мөлкәт итеп алған биләмәләренән левизәргә ка-

лалар, калалар тирәләй көтөүлектәр бүлендәр: ³ калалар уларға йәшәр өсөн, көтөүлектәр уларзың мал-тыуары, көтөүзәре һәм башка хайуандары өсөн булып. ⁴ Калалар янында левизәргә бирелергә тейешле көтөүлектәр кала диуарынан алып һәр якка ла меңәр терһәккә һузылырға тейеш. ⁵ Кала көтөүлек уртаһында калырлык итеп, уның диуарынан көнсығышка, көньякка, көнбайышка һәм төньякка икешәр мең терһәк ер үлсәп сик билдәләгез – кала тирәһендәге был ерзәрзә левизәрге көтөүлектәре булып.

Һыйыныу калалары

⁶ Левизәргә һез бирәһе калаларҙан алтауһы һыйыныу өсөн булып – кеше үлтерәүселәргә һез шунда касырға рөхсәт итерһегез. Левизәргә был алтауҙан тыш тағы ла кырк ике кала бирегез. ⁷ Шулай итеп, левизәргә көтөүлектәр менән бергә һез бирергә тейешле калалар бөтәһе кырк һигез булып. ⁸ Израилдар биләмәләренән левизәргә калалар биргәндә зурырак ырыуҙарҙан – күберәк, бәләкәйерәгенән азырак бирегез. Һәр ырыу, һиндәй биләмә алыуынан сығып, левизәргә үз калаларынан өлөш бирһен.

⁹ Раббы Мусаға былай тине:

¹⁰ – Израилдарға иглан ит: Иорданды кисеп Кәнғән еренә сыккас, ¹¹ яңылыштан кеше үлтергән кешеләр каса алһын өсөн, һыйыныу калалары һайлап алығыз. ¹² Әзәм үлтергән кеше йәмғиәт алдында хөкөмгә баһтырылғанға тиклем харап ителеп куймаһын өсөн кан өсөн кан тип үс алыуынан касып торорға ошо калаларығыз булып. ¹³ Һыйыныу өсөн һез бирергә тейешле калалар алтау булһын: ¹⁴ өс каланы Иордандың был яғынан, өсөһөн Кәнғән ерендә бирегез. Улар һыйыныу калалары булып. ¹⁵ Яңылыштан кеше үлтергән һәр кем – израилдар за, килмешәктәр зә, йәшәргә индерелгән бүтән әзәмдәр зә – был алты калаға һыйына алып.

¹⁶ Әгәр берәү тимер корал менән икенсе берәүгә һуҡһа һәм уны үлтерһә, ул – кеше

үлтереүсе: ул үлем язаһына тарттырылырға тейеш. ¹⁷ Әгәр зә берәү кешене үлтерерлек зур таш менән берәйһенә һуҡһа һәм тегеһе үлһә, ул – кеше үлтереүсе; ул үлем язаһына тарттырылырға тейеш. ¹⁸ Әгәр берәйһе икенсе берәүгә кеше үлтерерлек ағас корал менән һуҡһа һәм тегеһе үлһә, ул – кеше үлтереүсе; ул үлем язаһына тарттырылырға тейеш. ¹⁹ Түгелгән кан өсөн үс алыусы үлтереүсене үзе үлтерһен, уның менән ошрашкан сакта үлтерһен. ²⁰ Берәү берәүҙе хаслашыуҙан йыға төртөп йәки усал ниәт менән берәй әйбер ыргытып үлтерһә, ²¹ йәки дошманлашып, кулы менән үлтергәнсе һуҡһа, ул үлем язаһына тарттырылырға тейеш: ул – кеше үлтереүсе. Кан өсөн үс кайтарыусы туғанын үлтереүсене оспратыу менән үлтерә ала.

²² Берәү берәүҙе дошманлашмастан яңылыш төртһә йәки уға яман уйһыҙ берәй әйбер ташлаһа, ²³ йәки күрмәйенсә берәйһе өстөнә кеше үлтерерлек таш төшөрһә, әммә араларында дошманлык һәм яуыз ниәт булмаһа, ә быныһы үлһә, ²⁴ ул сағында йәмғиәт үлтереүсе менән кан өсөн үс алыусы бәхәсен ошо күрһәтмәлә буйынса хәл итергә тейеш. ²⁵ Йәмғиәт үлтереүсене кан өсөн үс алыусы кулынан араларға һәм уны ул касқан һыйыныу калаһына кайтарырға тейеш, үлтереүсе бында изге май менән мәсехләнгән баш каһин вафат булғансы йәшәргә тейеш. ²⁶ Әгәр үлтереүсе касқан һыйыныу калаһынан ситкә сыҡһа, ²⁷ кан өсөн үс алыусы уны һыйыныу калаһынан ситтә оспратһа һәм үлтерһә, унда кан койоу ғәйебе булмаясаҡ, ²⁸ сөнки үлтереүсе һыйыныу калаһында баш каһин вафат булғансы йәшәргә, баш каһиндың вафатынан һуң ғына үз биләмәһенә кайтырға тейеш. ²⁹ Һеҙ йәшәгән бөтә урындарҙа ошолар быуындан-быуынға қарар һәм қағизәләр булһын.

³⁰ Әгәр берәйһе икенсе берәүҙе үлтерһә, ул шаһиттар һүҙенә қарап үлем язаһына дусар ителһен. Әммә үлемгә һөкөм итер өсөн бер генә шаһит етмәй. ³¹ Үлем язаһына

лайыҡ булған үлтереүсенең йәне өсөн йолом алмағыҙ, сөнки ул үлемгә дусар ителергә тейеш. ³² Һыйыныу калаһына касқан кеше баш каһиндың вафатына тиклем үз еренә кайтып йәшәй алһын өсөн йолом алмағыҙ. ³³ Үзегеҙ йәшәгән ерҙе нәжесләмәгеҙ, сөнки кан ерҙе нәжесләй, ерҙе бары тик кан койоусының қаны менән генә пакландырып була. ³⁴ Үзегеҙ көн иткән, Мин һеҙҙең арала йәшәгән ерҙе нәжесләргә тейеш түгелһегеҙ, сөнки Мин, Раббы, иһраилдар араһында йәшәйем.

Кейәүгә сығқан қызарзың мирасы

36 ¹ Йософ улдарының нәселдәренән Менашше улы Махирҙан тыуған Ғилғәд нәселенең ғаилә башлыҡтары Мусаға һәм Әлғазар каһинға, Иһраил нәселдәре башлыҡтарына ² былай тине:

– Раббы ерҙе һин хақимыбыҙға йәрәбә буйынса Иһраил улдары араһында биләмә итеп бүлергә бойорғанда, һин хақимыбыҙға туғаныбыҙ Селофхадтың өлөшөн уның қыздарына бирергә қушқан. ³ Әгәр Селофхадтың қыздары иһраилдарзың бүтән ырыуҙарынан берәйһенә кейәүгә сыҡһа, ул сағында қызарзың өлөшө безҙән алынып, уларзың ирҙәренекенә қушылып, безгә йәрәбә буйынса тейгән ер кәмер. ⁴ Иһраилдар Яңырыу йылына ингәндә, қызарзың өлөшө уларзың ирҙәренең ырыуына күсер, ата-бабаларыбыҙ ырыуының биләмәләренән алыныр.

⁵ Раббы қушыуы буйынса Муса иһраилдарға былай тип бойорҙо:

– Йософ ырыуы вариҫтары дөрөҫ һөйләй. ⁶⁻⁷ Селофхад қыздары тураһында Раббы бына нимә тип бойора: «Улар күңелдәре тартқан кешенең қатыны була ала, ләкин иһраилдарзың биләмәләре бер ырыуҙан икенсеһенә күсмәһен өсөн, үз аталары ырыуынан булған нәсел кешенә генә кейәүгә сығырға тейеш, сөнки һәр кем үз ата-бабалары ырыуы биләмәләренә бәйлә булырға тейеш. ⁸ Иһраил

халкы ырыуларының берендә кыз кеше атаһының ерен мирас итеп ала икән, ул атаһы ырыуындағы берәй нәселдең кешенә кейәүгә сытһын, шул сактағына исраилдар үз ата-бабалары ерендә хужа булып калыр. ⁹Биләмә ерзәре бер ырыу-зан икенсәһенә күсмәһен, һәр бер Исраил ырыуы үз ерзәренә бәйлә булһын».

¹⁰Раббы Мусаға нисек бойорһа, Селофхад кыззлары шулай эшләне. ¹¹Селофхад

кыззлары Махла, Тирса, Хогла, Милка һәм Ноға аталары яғынан ағайзларының улдарына кейәүгә сытһы. ¹²Улар Йософ улы Менашһенә нәсел-нәсәбендә катын булды, шуға күрә ерзәре үз ата-бабалары нәселенә ырыуында калды.

¹³Моав тигезлегендә, Иордан буйында, Йерихо каршыһында, Раббы Муса аша Исраил халкына еткергән бойорок-караһар ошоларзан ғибәрәт.

Мусаның бишенсе китабы

Кабатлап әйтелгән канун

«Мусаның биш китабы»ның һуңғыһы «Кабатлап әйтелгән канун» тип атала. Унда Исраилға Алла канунын тапшырған Мусаның һуңғы өгөт-нәсихәте бирелә. Кәнғәнгә аяк баһырзан элек, Моав ерендә, ул Исраил халкы Кәнғәндә үтәргә тейешле канунды кабатлап әйтә, сөнки Синай тауындағы тәүге килешәү тәзәлгән вақыттан алып кырклап йыл үткән була.

Китап Мусаның өс озон телмәренән (1–4-се бүлектәр, 5–29-сы бүлектәр, 30–31-се бүлектәр) һәм йомғаклау өлөшөнән тора. Китаптың исеме үк шуны белдерә: бында алдағы китаптарға тасуир ителгән канундарзың күбәһе, айырыуса исраилдарға Кәнғәндә кәрәк булаһылары кабатлана. Канунды үтәгән өсөн тейешле фатихалар һәм бозған өсөн тейешле кәһәрзәр һаналған урыны (27–30-сы бүлектәр) айырыуса көслә тәһсир яһай. Улар безгә Исраил тарихының асылын аңларға һәм аңлатырға ярзам итә. Исраилдар араһындағы Алла пәйғәмбәрзәрә һәм вәғәзселәре (айырыуса Йермеяһ), Исраил халкы ни өсөн теге йәки был казаға тарығанын аңлатып, ошо фатихаларға һәм кәһәрзәргә йыш мәрәжәғәт итә.

Ихтимал, б.э.т. VII быуатта Алла қорамын яңыртқан сакта, нәк Кабатлап әйтелгән канун табылған булғандыр. Ул сакта Алланың күптән онотолған был қағизәләрен һәм Уның һүззәрен үтәмәгән кешеләргә төшәсәк кәһәрзәрзә ишетеп, Йошиях батша Раббы алдында тетрәнәү һәм куркыу кисерә. Нәк шул вақытта Исраил йәмғиәтендә Муса заманынан бирле күрелмәгән дини һәм әхлаки-рухи пакланыу башлана.

Был китап монотеизмдың (бер Аллаға ышаныу һәм табыныу) асылын һәм бөтә йәһүд канунының мәғәнәнән – Раббыға бар күңәлдән табыныу һәм яратыузы – ентекле аңлатып бирә.

Мусаның Раббы вәғәзә иткәндәрзә исраилдарзың иҫенә төшөрөүе

1 ¹Иордан аръяғында, сүлдә, Ғарава тигезлегендә, Суф каршыһында – Паран менән Тофел, Лаван, Хасироҫ, Ди-Заһав араһында Мусаның Исраил халкына һөйләгән һүззәрә был. ²(Сеғир тауҙары аша барғанда Хоревтан Кадеш-Барнеағка тиклем ун бер көнлөк юл.)

³Исраилдар Мысырҙан сығкандың кыркынсы йылында, ун беренсе айзың беренсе көнөндә Муса Раббы кушкандарзың бары-

һын да Исраил халкына белдерзә. ⁴Был әмәризәрзәң Хешбонда йәшәгән батшаһы Сихон, Ғаштароҫта һәм Әдрәғизә йәшәгән Башан батшаһы Ғоғ Муса тарафынан еңелгәндән һуң булды. ⁵Иордан аръяғында, Моав ерендә, Муса ул канунды аңлата башланы. Былай тине:

⁶– Аллабыз Раббы Хорев тауында безгә: «Был тауға етерлек торзоғоз! – тине. – ⁷Йыһынығыз за юлға сығығыз. Әмәризәр йәшәгән тауҙарға, уларзың күршеләренә – Ғарава тигезлегенә, тауҙарға, Шефелаға, Негевка һәм диңгез буйҙарына, Кәнғән еренә һәм

Ливанға, бөйөк Евфрат йылғаһына тиклем етегез. ⁸ Бына, Мин был ерзәрҙе һезгә тапшырам. Барығыз, Раббы ата-бабаларығызға – Ибраһимға, Исхакка, Якупка һәм уларҙың токомона бирергә ант менән вәғәзә иткән ерҙе биләмә итеп алығыз!»

Мусаның башлыктар тәғәйенләүе

⁹ – Шул сакта мин һезгә әйттем, – тине Муса. – «Бер үзем һезҙе етәкләп йөрөй алмайым. ¹⁰ Аллағыз Раббы һезҙе ифрат ишәйтте һәм һез бөгөн күктәге йондозар һымак күпһегез. ¹¹ Ата-бабаларығыздың Аллаһы Раббы һезҙе әлегенән мең тапкырға күберәк итеп үрсетһен дә, һезгә нисек әйткән булһа, шулай фатихаһын бирһен. ¹² Һезҙең мәшәкәттәрегеҙҙе, дөгүләрегеҙҙе, ығы-зығыларығыҙҙы яңғызыма нисек күтәрәп йөрөтөргө? ¹³ Һәр ырыуҙан зиһенле, белекле һәм абруйлы ирзәрҙе һайлап алығыз. Мин уларҙы һезгә башлык итеп куйайым», – тинем.

¹⁴ «Был бик һәйбәт фекер!» – тип яуапланығыз. ¹⁵ Мин, ырыуҙарығыҙҙан асыллы һәм абруйлы ирзәрҙе алып, уларҙы һезгә башлык итеп куйыым, мең башы, йөз башы, илле башы, ун башы билдәләнем, һәр ырыуға етәкселәр тәғәйенләнем. ¹⁶ Шунан һезҙең өстән хөкөм йөрөтәсәк кешеләргә: «Туғандарығыҙдың дөгүләрен игтибар менән тыңлағыз; бәхәс ике исраил араһындамы, әллә исраил менән килмешәк араһындамы, һәммәһен дә ғәзел хөкөм итегез, – тип бойорҙом. – ¹⁷ Хөкөм иткәндә бер кемдә лә айырып карамағыз, кесеһенең дә, олоһоноң да һүҙенә колак һалығыз. Бер кемдән дә куркмағыз, сөнки хөкөм – Алла эше. Ә инде үзегеҙгә хәл итеүе ауыр булған мәсьәләләргә миңә еткерегез, уны мин үзем хәл итермен». ¹⁸ Ул сакта һез эшләргә тейешле нәмәләргә бөтәһе тураһында ла әмер бирҙем.

Халықтың күҙәтселәр ебәрәүе

¹⁹ Шунан без, Аллабыз Раббы бойороғо буйынса, Хоревтан киттек. Әмөризәрҙең

таулы иленә барышлай, инде үзегеҙ күргән мөһабәт һәм куркыныс сүлдә үтеп, Кадеш-Барнеағка килеп еттек. ²⁰ Унда мин һезгә: «Бына һез Аллабыз Раббы әмөризәрҙең безгә бирәсәк таулы иленә килеп еттегез, – тинем. – ²¹ Карағыз! Аллағыз Раббы был ерҙе һезгә бирҙе. Ата-бабаларығыҙдың Аллаһы Раббы кушканса, барығыз, уны биләгез. Куркмағыз, кыйыу булығыз!»

²² Шул сак һәммәгез, яныма килеп: «Алдан кешеләр ебәрәйек, улар илде карап-тикшереп сыҡһын, бараһы юлдар, инәһе калалар тураһында безгә мәғлүмәт алып килһен», – тинегез.

²³ Был фекер күңеләмә хуш килде. Арағыҙдан ун ике кеше һайлап алдым – һәр ырыуҙан берәр кеше. ²⁴ Улар киттеләр, таулыҡка күтәрелеп, Әшкол үҙәненә төштөләр һәм ул тирәләгә ерҙе байкап сықтылар. ²⁵ Был тупрактың емештәрен алып килеп күрһәттеләр һәм: «Аллабыз Раббы безгә бирәсәк ер яҡшы», – тип хәбәр иттеләр.

²⁶ Әммә һез ул ергә барырға теләмәнегез һәм Аллағыз Раббының бойороғона каршы төштөгөҙ. ²⁷ Сатырҙарығыҙға: «Раббы безҙе күрә алмай. Шуға күрә безҙе әмөризәр кулына биреп кырып бөтөрөү өсөн Мысырҙан алып сықты, – тип һуҡрандығыз. – ²⁸ Инде без кайҙа барайыҡ? Туғандарыбыз, ундағы халықтың безҙән көслөрәк һәм озон буйлырак булуын, калаларының зур, күккә олғашкан нығытмалар менән уратылғанын, унда Ғанак токомдарын да күреүҙәрен һөйләп, йөрәгебезҙең кәрен алды», – тинегез.

²⁹ Мин иһә һезгә: «Куркмағыз уларҙан, котоғоз алынмаһын, – тинем. – ³⁰ Алдығыҙҙан барған Аллағыз Раббы һезҙең өсөн Үзе һуғышасак. Күрәп торҙоғоҙ бит, Мысырҙа ла, ³¹ сүлдә лә Ул шулай эшләне. Ошо урынга килеп еткәнсе, бөтә юл буйы Аллағыз Раббы, балаһын күтәргән ата һымак, һезҙе кулында күтәрәп йөрөттө». ³²⁻³³ Шуға карамастан, һезгә куналкаға туктар урын эзләп һәм барыр юлығыҙҙы күрһәтеп, алдығыҙҙан төндә утта, көндөз болотта барған Аллағыз Раббыға ышанманығыз.

Раббының исраилдарзы язалауы

³⁴Раббы һүззәрегеһезе ишетеп асыуланды ла: ³⁵⁻³⁶«Мин ант итеп аталарығызға бирергә вәғәзә иткән ул бәрәкәтле ерзе был яман быуындан Йефунне улы Калевтан башка бер кем дә күрмәс. Бары Калев кына күрер. Ул атлап узған ерзәрзе уға һәм нәселенә бирермен, сөнки ул бөтә йөрәктән Раббы юлынан йөрөнә», – тине.

³⁷Һеззең аркала Раббының миңә лә асыуы килде. «Һин дә ул ергә инмәйәсәкһең, – тине. – ³⁸Әммә ярзамсың Нун улы Йушағ унда керер. Уны кеүәтлә, сөнки был ерзе биләргә исраилдарзы ул алып барыр. ³⁹„Дошманға табыш булырзар инде“ тигән балаларығыз, әле бөгөн якшыны ямандан айыра белмәгән балаларығыз, инер унда. Ерзе уларға бирәсәкмен, уны улар биләмә итеп аласак. ⁴⁰Һез иһә кире боролоғоз һәм Камышлы диңгез юлынан сүлгә китегез».

⁴¹Шул сакта һез миңә: «Без Раббы алдында гонаһ кылдык, – тинегез. – Әйзәгез, Аллабыз Раббы бойорғанса, барып һуғышайык». Һәр берегез биленә һуғыш коралын тағып, дыуамалланып, таулыкка менергә булдығыз.

⁴²Раббы миңә: «Уларға еткер, бармаһындар һәм һуғышмаһындар. Сөнки Мин һеззең менән түгелмен, шуға күрә дошмандарығыззан еңеләсәкһегез», – тине.

⁴³Мин һеззе искәрттем, әммә һез һүземә колак һалманығыз, Раббының әйткәнәнә каршы килеп, таулыкка күтәрелергә баһнат иттегез. ⁴⁴Был таузарза йәшәгән әмөризәр һезгә каршы сықты һәм бал корттары һымак бастырзы, Сеғирзан Хормаға тиклем һеззе кыйратып һалды. ⁴⁵Һез кайтып Раббы алдында иланығыз. Тик Раббы һыктауығыззы ишетмәнә, һезгә колак һалманы.

⁴⁶Озақ вакыт Кадешта калдығыз.

Исраилдарзың сүлдә үткәргән йылдары

2 ¹Һуңынан без боролдокта, Раббы миңә кушканса, Камышлы диңгезгә барған

юл менән сүлгә киттек. Озақ вакыт Сеғир таулығы тирәһендә гизгәндән һуң, ²Раббы миңә былай тине: ³«Был таузарзы уратып йөрөү етер һезгә. Инде төньякка боролоғоз. ⁴⁻⁵Халыкка бойорок бир: „Сеғирза йәшәгән туғандарығыззың, Ғаяз токомдарының, ерзәре аша үтәсәкһегез. Улар һеззән курқыр, тик улар менән һуғышыузан һак булығыз, сөнки һезгә ерзәренәң табан ясылығы тиклемен дә бирмәйәсәкмен. Мин Сеғир таулығын Ғаязға биләмә итеп биргәнмен. ⁶Уларзан азықты ла, һыузы ла көмөш түләп һатып алығыз“.

⁷Аллағыз Раббы барлык гәмәлдәрегеһезгә фатихаһын бирзе. Был мөһабәт сүллектә йөрөгән сағында гел һеззе курсаланы. Бына кырк йыл инде Аллаң Раббы һеззең менән һәм бер нәмәгә лә мохтажлык кирсәргәһез юк».

⁸Ғарава тигезлеге буйлап без Әләс һәм Ғәсийон-Ғәвәрзән башланған юл менән Сеғирза йәшәгән кәрзәштәребез Ғаяз нәселдәре янынан уззык һәм, боролоп, Моав сүленә йүнәлдек.

⁹Раббы миңә: «Моав менән низағка кермә, уның менән һуғыш башлама, – тине. – Мин улар еренән һезгә биләмә бирмәйем, сөнки Ғар калаһын Лут нәселенә милек итеп бирзем».

¹⁰Әүәл унда Ғанак токомдары һымак озон буйлы, көслә һәм ишле халык – эмдар йәшәй ине. ¹¹Улар за ғанақтар һымак рефаларзан һаналды, ләкин моавтар уларзы эмдар тип атаны. ¹²Сеғирза иһә әлек хоризар йәшәй ине. Раббы исраилдарға биләмә итеп биргән ерзә йәшәгән халыкты исраилдар нимә эшләтә, Ғаяз нәселдәре хоризарзы шулай кырып бөтөрөп, ерзәренә төйәкләнде.

¹³Раббы һүзен дауам итте: «Инде тороғоз за Зерәд үзәнән аша сығығыз», – тине. Без Зерәд үзәнән үттек. ¹⁴Кадеш-Барнеағтан сыққан дәүерзән Зерәд үзәнән узғанға тиклем утыз һигез йыл булды. Раббы ант иткәнсә, ул быуындың барлык яугирзәре был вакыт арауығында үлеп бөттө. ¹⁵Уларзы

тупламдан бер-бер артлы юк итеп бөткөнгө тиклем, Раббының кулы һәр сак уларға каршы булды.

¹⁶ Һуғышка яраклы ирзәрзең бөтәһе лә үлөп бөткөндән һуң, ¹⁷ Раббы миңә былай тине: ¹⁸ «Бөгөн һез Ғар калаһы эргәһенән Моав ере аша үтергә тейешһегез. ¹⁹ Ғаммон халкына яқынлашқас, улар менән низағка кермәгез, уларҙы һуғышка котортмағыҙ, сөнки Мин һезгә ғаммондар еренән биләмәгә бер ни зә бирмәйәсәкмен. Мин был ерзәрзе Лут нәсәлдәренә милек итеп бирзем».

²⁰ Элек был рефалар ере тип иҫәпләнә ине, унда рефалар йәшәне. Ғаммондар иһә уларҙы замзумизар тип атаны. ²¹ Замзумизар Ғанак токомдары һымак озон буйлы, көслә һәм ишле халык ине. Раббы уларҙы ғаммондарҙың алдынан кырып бөтөргө. Ғаммондар, уларҙың ерзәрен баһып алып, үззәре тейәкләнде. ²² Раббы Сеғирза йәшәгән Ғаяз нәсәлдәре өсөн дә шулай эшләне. Уларҙың алдынан хоризарҙы юк итте. Ғаяз улдары хоризарҙың ерен баһып алып тейәкләнде һәм бөгөн дә шунда йәшәп ята. ²³ Ә ғаууизар Газаға тиклемге ауылдарҙа йәшәй ине, әммә Кафторзан сыққан кафторизар уларҙы кырып бөтөп, урындарына үззәре ултырҙы.

²⁴ Раббы: «Тороғоз, юлға сығығыҙ һәм Арнон үзәнен үтегеҙ. Бына Мин Хешбон батшаһы әмөри Сихонды һәм уның илен кулығыҙға тапшырам. Уның менән һуғышып, ерзәрен биләмә буларак яулай башлағыҙ. ²⁵ Ошо көндән алып был күк астындағы бар халыктарға Мин һеззән куркыу һәм дәһшәтләнәү тойғоһо күндерермен. Һеззән хакта ишеткәндәр, коттары алынып, куркыуға төшәсәк», – тине.

Исраилдарҙың Хешбон батшаһы Сихонды кыйратыуы

²⁶ – Шунан һуң, Кедемоҫ сүленән Хешбон батшаһы Сихонға тыныслык тәкдим итер өсөн, илселәремде ебәрзем, – тип дауам итте Муса. – Былай тип әйтергә куштым: ²⁷ «Миңә ерендән узырға рөхсәт ит. Юл

буйлап кына үтермен, уңға ла, һулға ла тайпылма. ²⁸ Азықты миңә көмөш хакына һат – ашармын, һыуҙы ла көмөш хакына бир – эсермен, бары тик үтеп кенә китәйем. ²⁹ Быға тиклем Сеғирза йәшәгән Ғаяз нәсәлдәре, Ғарза йәшәгән Моав кешеләре илдәре аша үтергә рөхсәт итте. Һин дә Иордан аша Аллабыҙ Раббының безгә биргән ерзәренә сығырға ризалык бир». ³⁰ Ләкин Хешбон батшаһы Сихон безгә үз ере аша үтергә рөхсәт бирергә теләмәне. Сөнки Раббы, һеззән Аллағыҙ, бөгөн үзегеҙ күргәнсә, уны кулығыҙға тапшырыр өсөн бәғерен катырып, йөрөгөн ташка әйләндөргәйне.

³¹ Раббы миңә: «Бына, Сихонды һәм уның ерзәрен кулыңа тапшырам, ерен биләй башла», – тине. ³² Сихон безгә каршы һуғышмак булып, Яһаста барлык ғәскәре менән каршыбыҙға сықты. ³³ Аллабыҙ Раббы уны кулығыҙға тапшырҙы, һәм без уның үзен, улдарын һәм барлык ғәскәрен юк иттек. ³⁴ Шул вақытта без уның бөтә калаларын яулап алдык һәм һарам кылдык, ирзәрзе, катындарҙы һәм балаларҙы – берәһен дә тере калдырманык. ³⁵ Бары тик мал-тыуарҙы һәм калаларҙа яуланған табышты ғына үзебезгә алдык. ³⁶ Арнон үзәненән сикендә урынлашқан Ғароғерзан һәм шул үзәндөгә башка бер каланан алып, Ғилғәдкә тиклемге арала булған бер кәлғәнен дә диуарҙары без менә алмаһтай бейек булманы. Аллабыҙ Раббы барыһын да беззән кулығыҙға тапшырҙы. ³⁷ Бары тик Аллабыҙ Раббының бойороғо буйынса, ғаммондар иленә – Яббок ағымы буйындағы урындарға ла, таулыктағы калаларға ла һөжүм итмәһегез.

Исраилдарҙың Башан батшаһы Ғоғты кыйратыуы

З ¹ Артабан без, боролоп, Башанға бара торған юл менән киттек. Башан батшаһы Ғоғ бөтә ғәскәре менән Әдрәғи калаһы янында безгә каршы һуғышырға сықты. ² Раббы миңә: «Һин унан куркыма, – тине, – сөнки Мин уны барлык халкы һәм ерзәре

менән кулына тапшырам. Әмөризәрзең Хешбонда йәшәгән батшаһы Сихон менән ни кылдың, бында ла шулай эшләрһең».

³ Аллабыз Раббы Башан батшаһы Ғоғты бөтә ғәскәре менән кулыбызға тапшырзы һәм без уларзы һуңғы кешәһенә тиклем кырзык. ⁴ Ул сакта без Ғоғтың барлык калаларын яулап алдык. Без кулға төшөрмәгән бер генә калаһы ла калманы. Башан батшалығында без Ғоғтың алтмыш калаһын, Аргов төбәген тулыһынса алдык. ⁵ Был калаларзың барыһы ла бейек диуарзар, капкалар һәм арқыры һайғаузар менән нығытылғайны, арала нығытмаһыз бик күп калалар за бар ине. ⁶ Хешбон батшаһы Сихонды нимә эшләтһәк, бында ла шулай булды: уларзы харам кылдык һәм юкка сығарзык. Һәр каланы ирзәре, катындары һәм балалары менән бергә тулыһынса һәләк иттек. ⁷ Ә мал-тыуарзы һәм калаларза яуланған табышты үзебезгә алдык.

⁸ Ана шул вақытта без әмөризәрзең ике батшаһы кулынан Иордандың аръяғында Арнон үзәнәнен Хермон тауына тиклем булған ерзәрзе яулап алдык. ⁹ (Сидон халкы Хермонды – Сирйон, ә әмөри халкы Сенир тип йөрөтә.) ¹⁰ Ясы таулыктағы бөтә калаларзы, тотош Ғилғәдте, Ғоғтың Башан батшалығындағы калалары булған Салха менән Әдрәгигә тиклем бөтә Башанды кулға төшөрзөк. ¹¹ Башан батшаһы Ғоғ рефалар нәселенән һуңғы кеше ине. Уның һикеһе – тимер һике – хәзер ғаммондарзың Рабба калаһында тора, озонлоғо – кабул ителгән үлсәм менән туғыз терһәк, ә иңе – дүрт терһәк*.

Иордан йылғаһынан көнсығышта урынлашқан ырыузар

¹² Ул осорза яулап алынған ерзе – Арнон үзәнәнен ситендә урынлашқан Ғароғер калаһынан башланған өлкәнә, таулы Ғилғәд ерәнен яртыһын мин калалары менән бергә Рәүвән һәм Ғад ырыузарына бирзәм.

¹³ Ә Ғилғәдтең калған өлөшөн һәм тотош Башанды – Ғоғтың батшалығын – Менашше ырыуының яртыһына бирзәм. (Әлек Аргов төбәге – тотош Башан – рефалар ере тип йөрөтәлә ине. ¹⁴ Менашше нәселенән булған Яир гешуризар менән мағахастарзың сигенә тиклем һузылған бөтә Аргов төбәген яулап алды һәм уны үзәнәң исеме менән атаны. Башанды бөгөнгә көнгә тиклем Яир ауылдары тип йөрөтәләр.)

¹⁵ Махирға Ғилғәдте бирзәм. ¹⁶ Рәүвән менән Ғад ырыузарына Ғилғәдтән Арнон үзәнәнен тиклем һузылған ерзәрзе бирзәм. Бер яктан уның сиге Арнон үзәнәнен уртаһынан үтә, ә ғаммондар менән сиктәре иһә Яббок йылғаһы ине. ¹⁷ Шулай ук мин уларға Ғарава тигезлеген бирзәм. Уның сиге – Иордан йылғаһы ине: ул, Киннерәс күленән башланып, Ғарава диңгезенә, йәғни Тозло диңгезгә тиклем, ә көнсығышта Писга тауы итәгенә тиклем һузылған.

¹⁸ Шул сакта мин, әмер итеп, ул ырыузарға былай тинем: «Аллағыз Раббы был ерзәрзе һезгә биләмәгә бирзе. Һуғышка яраклы ирзәрегез корал алып, үз туғандарығыз, исраилдар алдынан йылға аша сығығыз. ¹⁹ Мин һезгә биргән калаларза бары тик катындарығыз, балаларығыз һәм малдарығыз ғына – беләм, малдарығыз ишле – калһын. ²⁰ Касан Раббы, һезгә биргән кеүек, туғандарығызға ла тыныслык бирә, касан улар Иордан аръяғындағы Аллағыз Раббы үззәрәненә вәғәзә иткән ерзәрзе биләй, тик шул сакта ғына һәр берегез мин һезгә биргән биләмәләрегезгә кире кайтырһығыз».

Раббы Мусаның Кәңгән еренә инмәйәсәген белдерә

²¹ Шул вақытта мин Йушағка әмер биреп әйттем: «Аллағыз Раббының был ике батшаның башына низәр килтергәнән үз күззәрәң менән күрзең. Раббы һин үтәсәк бөтә батшалыктар менән дә шулай ук

* 3:11 Терһәк – 45 см. (Ғоғтың һикеһе – 4,05x1,8 м.)

эшләр. ²² Уларзан куркмағыз, сөнки Аллағыз Раббы Үзе һеззең өсөн һуғышасак».

²³ Шунан Раббыға ялбарҙым: ²⁴ «Хакимыбыз Раббы, колоңа Үз бөйөклөгөндө һәм кулыңдың көзрәтен күрһәтә башлаһың. Күктә һәм ерҙә һин кылған эштәрҙе һәм көзрәтле ғәмәлдәрҙе башкара алған тағын ниндәй илаһ бар һуң? ²⁵ Миңә лә, Иордан аръяғына сығып, шул уңдырышлы ерҙе – гүзәл таузарҙы һәм Ливанды күрергә мөмкинлек бирһәнсе».

²⁶ Тик Раббы һеззең аркала миңә асыулы ине, ялбарыуыма колак һалманы. «Етер, – тине. – Башкаса Миңә был турала өндөшмә. ²⁷ Писға тауына мен. Көнбайышка, төньякка, көньякка һәм көнсығышка бак. Үз күзҙәрең менән күр, сөнки һин Иордан аръяғына сыкмаясакһың. ²⁸ Йушағка әмер бир, кеүәтләндер, нык булырға куш. Сөнки был халыҡ Иордан аръяғына уның етәкселегендә сығасак. Хәзер һин караясак ерҙәрҙе халыҡка ул алып бирәсәк».

²⁹ Без Бейт-Пеғор каршыһындағы үзәндә тукталдык.

Мусаның халыҡка Раббы канундарын үтәргә кушыуы

4 ¹ Инде хәзер, әй Исраил, мин һезгә өйрәтәсәк кағизәләрҙе һәм канундарҙы тыңла. Уларҙы үтәһегеҙ, йөшәһегеҙ, ағаларығыҙың Аллаһы Раббы һезгә бирәсәк илгә килеп, уға хужа булырһығыҙ. ² Мин һезгә бирәсәк әмерҙәргә бер нәмә лә өстәмәгез ҙә, кәметмәгез ҙә. Аллағыз Раббының миңә аша белдергән бойороктарын үтәгез.

³ Раббының Бәғел-Пеғор тауында нимәләр эшләгәнен үз күзҙәрегеҙ менән күрҙегеҙ. Аллағыз Раббы Пеғорҙағы Бәғелгә табынған һәр кемде арағыҙҙан юк итте. ⁴ Ә һез, Аллағыз Раббыға тоғро булған өсөн, бөгөнгө көнгә тиклем бөтәгез ҙә иҫәнһегеҙ.

⁵ Карағыз, мин, Аллам Раббы бойорғанса, һез биләйәсәк ерҙә үтәргә тейешле кағизәләрҙе һәм канундарҙы өйрәттем.

⁶ Уларҙы һаклағыҙ һәм теүәл үтәгез. Был башка халыҡтар күҙәндә һезҙең аҡылығыҙ-

ҙы һәм белдеклелегегеҙҙе күрһәтер. Улар, был кағизәләр тураһында ишетеп: «Был бөйөк милләт, ысынлап та, аҡыллы һәм төплө фекерле», – тиер. ⁷ Ялбарған сакта Аллабыз Раббы безгә яҡын булған һымак, аллалары шулай яҡын булған тағын берәй бөйөк халыҡ бармы икән? ⁸ Бөгөн мин һезгә биргән был канун һымак ғәзел кағизәләре һәм карарҙары булған башка берәй бөйөк халыҡ бармы?

⁹ Бары тик абай һәм игтибарлы бул, үз күзҙәрең менән күргәндәрҙе онотма, ғүмерең буйы хәтерәңдә тот. Улар тураһында балаларыңа һәм ейәндәреңә һөйлә. ¹⁰ Хоревта Аллаһ Раббы каршыһында баһып торған көнөндө иҫәңдән сығарма. Ул ваҡытта Раббы миңә былай тине: «Миңә халыҡты йый. Уларға һүзҙәремдә әйтеп ишеттерәйем. Ерҙә йөшөгән бөтә көндәрендә Минән куркырға өйрәһәндәр һәм балаларын да өйрәтһәндәр».

¹¹ Бына һез, яҡынлашып, тауҙың итәгенә баһтығыҙ. Тау, ялҡыны күктәргә олғашып, яна ине. Тирә-якты кара болоттар менән куйы караңғылык каплағайны. ¹² Раббы һезҙең менән ут эсенән һөйләште. Һез Уның һүзҙәрен ишеттегеҙ, әммә рәүешен күрмәһегеҙ – бары тауыш кына бар ине. ¹³ Ул һезгә килешеүен, йәғни һезгә үтәргә әмер иткән ун бойороғон иғлан итте. Уларҙы ике тактаташка яҙды. ¹⁴ Шул сакта Раббы миңә һез биләмә итеп алып өсөн барған ергә ингәс үтәргә тейешле кағизә һәм канундарҙы өйрәтергә бойорҙо.

Боттарға табыныуҙан иҫкәртәү

¹⁵ Раббы Хоревта ут эсенән һезҙең менән һөйләшкән көндө бер ниндәй ҙә рәүеш-ки-әфәт күрмәһегеҙ. Шуға күрә һак булығыҙ, ¹⁶⁻¹⁸ юлдан яҙып, үзегеҙгә ир йәки катын, ерҙә йөшөгән берәй хайуан, йә күктә оскан кош, ерҙә шыуышып йөрөгән йәнлек, йәки ерҙең тәрәнлектәрәндә һыуҙа йөшөгән балыҡка окшаш һын эшләп, бот яһамағыҙ. ¹⁹ Күзҙәреңдә күккә төбәп, қояшты, айҙы һәм йондоҙҙарҙы – барлыҡ күк ғәскәрен –

күргәндә, алданма, эйелеп уларға табынма, сөнки Аллаң Раббы уларзы күк астындағы башка халыктарға өлөш итеп тәғәйенләне. ²⁰ Ә һезгә килгәндә иһә, бөгөн күргәнегезсә, Раббы һеззә Үзенә халкы, Үз биләмәһе итер өсөн тимер иретә торған мейестән, Мысырзан, алып сықты.

²¹ Раббы һеззән аркала миңә асыуланды һәм миңә Иордан аша сыкмаясағым һәм Аллаң Раббы һезгә биләмә итеп бирәсәк күркәм ергә аяк басмаясағым хакында ант итте. ²² Мин, Иордан аша сыкмайынса, ошо ерзә үлермен. Ә һез уны аша сығырһығыз һәм шул күркәм ергә хужа булырһығыз. ²³ Аллағыз Раббының һеззән менән төзөгән килешеүен онотоузан, Аллағыз Раббы бойорғанса, нимәнелер һынландырған боттар яһаузан һак булығыз. ²⁴ Сөнки Аллағыз Раббы – ялмап йотоусы ут; көнсөл Алла.

²⁵ Һез был ерзә озақ йәшәрһегез, балаларығыз һәм ейәндәрегез тыуыр: әгәр һез азып китеп, берәй нәмәгә окшатып һындар яһаһағыз һәм, Аллағыз Раббы күзендә яман булғанды кылып, Уны асыуландырһағыз, ²⁶ бөгөн һезгә ер менән күктә шаһит кылып әйтәм, һез Иордан аша сығып, биләмәгә аласак ерегеззә бик тиз юғалтырһығыз, унда озақ йәшәй алмасһығыз, мотлак юк ителерһегез. ²⁷ Раббы һеззә башка халыктар араһына таратыр, унда һеззән бик азығыз ғына иҫән калыр. ²⁸ Унда һез кеше кулы менән ағастан, таштан яһалған, күрмәгән, ишетмәгән, еҫ һизмәгән, ашамаған-әсмәгән илаһтарға хезмәт итерһегез. ²⁹ Әммә ул ерзә Аллағыз Раббыны эзләйәсәкһегез. Әгәр Уны бөтә йөрәгегез һәм бар булмышығыз менән эзләһегез, табырһығыз. ³⁰ Башығызға кайғы килгәс, ошо һәләкәттәр ябырылғас, Аллағыз Раббыға кайтырһығыз һәм Уның һүзенә колак һалырһығыз. ³¹ Сөнки Аллағыз Раббы – рәхимле Алла. Ул һеззә ташламаҫ, һәләк итмәҫ һәм ата-бабаларығызға ант итеп төзөгән килешеүзә онотмаҫ.

³² Үткәндәр, һезгә тиклем булған дәүерзәр, Алла ерзә кешене яраткандан алып быға тиклем булған замандар тураһында

һораштырығыз, күктән бер сигенән икенсе сигенә тиклем эзләп карағыз: кәсан да булһа ошондай бөйөк вакиғаларзың булғаны йәки шуға окшаған эштәрзән ишетелгәнә булдымы икән? ³³ Ут эсенән һөйләшкән Алланың тауышын ишетеп тә иҫән калған һеззән кеүек башка берәй халык бармы? ³⁴ Берәй алланың Аллағыз Раббы Мысырза күз алдығызза һеззән өсөн эшләгән һымак төрлө һынаузар, хикмәт һәм мөғжизәләр кылғаны, һуғышып, көзрәте, һузылған кулы, оло дәһшәттәре менән килеп башка бер халык араһынан Үзенә халык алырға базнат иткәнә бармы?

³⁵ Былар һезгә фәкәт Раббының ғына Алла булығын һәм Унан башкаһы юк икәнән белдерер өсөн күрһәтелде. ³⁶ Раббы һезгә өгөт-нәсихәт биреү өсөн күктән Үзенә тауышын ишеттерзе; ерзә Ул һезгә бөйөк ут-ялкынын күрһәтте, һәм ут эсенән һез Уның һүззәрен ишеттегез. ³⁷ Аталарығыззы яратканға күрә уларзан һуң һеззә, уларзың токомон һайланы һәм Үзенә бөйөк көзрәте менән Мысырзан алып сықты. ³⁸ Һеззән көсләрәк тә, күберәк тә булған кәүемдәрзә алдығыззан кыуып, һеззә алып килер, бына бөгөн үзегез күргәнсә, уларзың ерзәрен һезгә биләмәгә бирер өсөн шулай эшләне.

³⁹ Шуға күрә бөгөн Раббының юғарыла – күктә һәм түбәндә – ерзә Алла икәнән, Унан башкаһы юклығын бел һәм күңеләңә һалып куй. ⁴⁰ Һинең үзенә, һинән һуң килгән балаларыңа якшы булһын өсөн һәм Аллаң Раббы һинә мөңгелеккә биләмәгә бирәсәк ерзә һез озақ йылдар йәшәһән өсөн Раббының бөгөн мин һинә белдергән кәғизәләрен һәм бойороктарын үтә.

Һыйныу калалары

⁴¹ Шунан Муса Иордан йылғаһының кояш сығышы яғында өс каланы һайлап алды. ⁴² Был шуның өсөн кәрәк ине: әгәр берәү, икенсе кешегә күңелендә дошманлык һакламайынса, уны яңылышлык менән үлтерһә, шул калаларзың береһенә касып

ғүмерен һаклап кала ала. ⁴³ Рәүвән ырыуының кешеләре өсөн сүлдә ясы таулыкта урынлашкан Бәсәр, Ғад ырыуына Ғилғәд-тәге Рамоҫ калаһы һәм Менашше ырыуына Башандағы Голан калаһы булды.

Канунды иғлан итеү

⁴⁴ Бына Муса исраилдарға биргән канун. ⁴⁵⁻⁴⁶ Мысырҙан сыҡкандан һуң, Муса исраилдарға белдергән күрһәтмәләр, кағизәләр һәм канундар ошо. Муса уларҙы исраилдар Мысырҙан сыҡкандан һуң, Иордан йылғаһының көнсығыш ярында Бейт-ПеҒорға каршы үзәндә торғанда иғлан итте. Элек бында Хешбонда идара иткән әмөриҙәр батшаһы Сихондың ере ине. Әммә Муса һәм Исраил халкы Мысырҙан сыҡкандан һуң уны тар-мар итте. ⁴⁷ Уның һәм Башан батшаһы ҒоҒтың ерҙәрен, Иордан йылғаһының көнсығышында йәшәгән ике әмөри батшаһының ерҙәрен үзәренә биләмә итеп алдылар. ⁴⁸ Был ерҙәр Арнон үзәнендәге ҒароҒерҙан Сийон тауына, йәғни Хермонға тиклем һузыла ⁴⁹ һәм Писга тауының итәктәрендә Ғарава диңгезенә тиклемге араны, Иордандың көнсығыш ярындағы Ғарава тигезлеген үз әсенә ала.

Ун бойорок

5 ¹ Муса, бөтә Исраилды сакырып, былай тине:

– Әй Исраил, бөгөн мин һезгә белдерәсәк кағизәләрҙе һәм канундарҙы тыңла! Уларҙы өйрәнегез, һаклағыҙ һәм теүәл үтәгез. ² Аллабыҙ Раббы Хорев тауында безҙең менән килешеү төҙөнө. ³ Раббы был килешеүҙе аталарыбыҙ менән түгел, безҙең менән, бына бөгөн бында иҫән-аман баһып торған барыбыҙ менән төҙөнө. ⁴ Раббы тауҙа ут әсенән һезҙең менән йөзгә йөз килеп һөйләште. ⁵ Мин иһә ул сакта Раббы әйткән һүҙҙәрҙе һезгә еткерер өсөн һезҙең менән Раббы араһында торҙом, сөнки, уттан куркып, тауға менмәнегез. Ул сакта Раббы әйтте:

⁶ «Һине Мысыр еренән, коллоҡ йортонан, алып сыҡкан Аллаң Раббы Мин.

⁷ Минән башка аллаларың булмаһын.

⁸ Үзең бер һиндәй зә бот яһама. Юға-рыла – күк көмбәзәндә, түбәндә – ер өҫ-төндә йәки ерҙән түбән һыуҙа йәшәгән йән әйәләренә окшатып, һын-һүрәттәр яһама. ⁹ Уларға табынып, сәждә кылма, сөнки Мин Раббы, һинең Аллаң, көнсөл Алламын, бары тик Үземә генә тоғро булып калыуҙы талап итәм. Минән йөз сөйөргән аталарының гонаһы өсөн балаларын өсөнсө-дүртенсе быуынға тиклем язалаясакмын. ¹⁰ Ә Мине яраткан һәм бойороктарымды үтәгәндәрҙең меңенсе быуынына тиклем мөхәббә-темдә күрһәтермен.

¹¹ Аллаң Раббының исемен тиктомалға телгә алма. Үзенең исемен тиктомалға телгә алыуһыларҙы Раббы язаһың калдырмаҫ.

¹² Аллаң Раббы бойорғанса, шәмбе көнөн тот һәм уны изге ит. ¹³ Алты көн буйы бөтә эштәреңдә башкар. ¹⁴ Әммә етенсе көн – шәмбе – Аллаң Раббыға бағышланған ял көнө. Был көндө бер кемгә лә эшләргә ярамай – үзең дә, улың да, кызың да, колоң да, қолиәң дә, үгеҙең дә, ишәгең дә, һәр төрлө малың да, арағыҙҙа йәшәгән килмешәк тә бер нәмә лә эшләмәгез. Үзең кеүек колоң да, қолиәң дә ял итһен. ¹⁵ Иҫәңдә тот, һин дә Мысыр ерендә қол булдың, тик Аллаң Раббы һине унан Үзенең көҙрәте, һузылған қулы менән алып сықты. Шуға күрә Аллаң Раббы шәмбе көнөн тоторға бойорҙо.

¹⁶ Аллаң Раббы бойорғанса, атайың менән әсәйеңдә хөрмәт ит. Шулай эшләһәң, ғүмерең – озон, Аллаң Раббы һиңә бирәсәк ерҙә тормошоң яқшы булыр.

¹⁷ Кеше үлтермә.

¹⁸ Зина кылма.

¹⁹ Урлашма.

²⁰ Яқыныңа каршы ялған шаһитлык кылма.

²¹ Яқыныңдың қатынын көҫәмә. Уның өйөн дә, баһыуын да, колоң да, қолиәһен дә, үгеҙен дә, ишәген дә – бер нәмәһен дә көҫәмә».

²² Раббы был һүҙҙәрҙе тауҙа бөтә йы-йынға ут, болот һәм қараңғылык әсенән

көслө тауыш менән һөйләне һәм быға өстәп башка бер нәмә лә әйтмәне. Шунан уларзы ике тактаташка язып, миңә бирзе.

²³ Тау ялкынланып янғанда караңғылык эсенән һезгә тауыш ишетелгәс, бөтә ырыу башлыктарығыз һәм аһакалдарығыз миңә яныма килде лә ²⁴ әйтте: «Аллабыз Раббы безгә үзенең шөһрәтен һәм бөйөклөгөн күрһәтте. Ут эсенән Уның тауышын да ишеттек. Бөгөн без Алланың кешегә мөрәжәғәт иткәнән һәм кешенең тере калғанын күрҙек. ²⁵ Тик безгә хәзер ниңә үлергә? Был бөйөк ут беззе ялмап юк итәсәк. Әгәр без Аллабыз Раббының тауышын тағы ишетһәк, үләсәкбез. ²⁶ Беззең кеүек ут эсенән һөйләгән тере Алланың тауышын ишетептә, иҫән калған йән эйәһе бармы? ²⁷ Һин Аллабыз Раббының янына барып Уның һөйләгәнән тыңла ла безгә еткер. Без иһә тыңларбыз за үтәрбез».

²⁸ Раббы миңә әйткәндәрегеззе ишетте лә былай тине: «Был халықтың һүззәрен ишеттем. Әйткәндәре дөрөс. ²⁹ Әгәр уларзың йөрәктәре лә шулай булһа икән! Ғүмер буйы Минән куркһындар һәм бөтә бойороктарымды үтәһендәр ине. Ул сакта үззәренә лә, балаларына ла мәңге якшы булып.

³⁰ Бар, сатырҙарына кайтырға куш, ³¹ ә үзең бында Миңә менән кал. Һин уларға өйрәтергә тейешле бөтә бойороктарзы, кағизәләрге һәм канундарзы бирермен. Мин уларға биләмә итеп бирәсәк ерзә шуларзы еренә еткереп үтәһендәр».

³² Карағыз уны, Аллағыз Раббы нисек бойорһа, шулай эшләгеҙ, уңға ла, һулға ла тайпылмағыз. ³³ Һез һәр вақыт Аллағыз Раббы бойорған юлдан йөрөгөҙ. Шул сакта биләмә итеп аласак ерзә имен-аман оҙак ғүмер итерһегеҙ.

Аллағыз Раббыны яратығыз

6 ¹ Бына Аллағыз Раббы һезгә өйрәтергә кушқан бойороктар, кағизәләр һәм канундар. Һез үзегеҙгә биләмә итеп алып өсөн барған ерзә уларзы үтәргә тейешһегеҙ. ² Ғүмерегеҙ озон булһын өсөн үзегеҙ зә, ба-

лаларығыз за, балаларығыздың балалары ла Аллағыз Раббынан куркығыз, һезгә миңә аша еткерелгән барлык кағизә һәм бойороктарын ғүмерегеҙ буйы үтәгеҙ. ³ Шулай итеп, тыңла, Исраил! Ошо әйткәндәрге үтәһегеҙ, ата-бабаларыңдың Аллаһы Раббы вәғәзә иткәнсә, һөт менән бал ағып торған ерзә рәхәт йәшәргә һәм ишәйерһегеҙ.

⁴ Тыңла, Исраил! Раббы, Аллабыз беззең – берзән-бер Раббы. ⁵ Аллаң Раббыны бөтә йөрөгән, йәнең һәм бар көсөң менән ярат. ⁶ Бөгөн мин һезгә биргән был бойороктарзы хәтерендә тот. ⁷ Уларзы балаларыңа өйрәт, өйзә ултырғанда ла, юл йөрөгәндә лә, ятканда ла, торғанда ла телендән төшөрмә. ⁸ Уларзы билдә итеп кулыңа бөйлә, каш өстөндә маңлайса итеп йөрөт. ⁹ Уларзы өйөңдөң ишек яңақтарына, кала капкаларына язып куй.

Раббыны онотмағыз

¹⁰ Аллаң Раббы ата-бабаларың Ибраһимға, Исхакка һәм Якупка биргән антына күрә һеззе бирәсәк ергә алып барып. Һин төзөмәгән зур һәм матур калаларзы, ¹¹ һин байлык менән тултырмаған өйзәрзе, һин таштарын уйып яһамаған һыу сокорҙарын, һин ултыртмаған йөзөм һәм зәйтүн баксаларын бирер. Унда туйғансы ашарһың. ¹² Шул сакта абай бул! Һине Мысырҙан, коллок йортонан алып сыккан Раббыңды онотма!

¹³ Аллаң Раббынан курк, Уға ғына хезмәт ит, бары Уның исеме менән ант ит. ¹⁴ Башка илаһтарға, эргә-тирәгеҙзә йәшәгән халыктарзың илаһтарына, эйәргәгеҙ. ¹⁵ Сөнки арағызза булған Аллаң Раббы – көнсәл Алла. Асыуы ялкынланһа, һеззе ер йөзөнән юк итер.

¹⁶ Аллағыз Раббыны Массалағы һымак һынамағыз. ¹⁷ Аллағыз Раббының бойороктарын, һезгә биргән күрһәтмәләрен, кағизәләрен теүәл үтәгеҙ. ¹⁸ Раббы күзәндә якшы һәм дөрөс булған ғәмәлдәр генә кылығыз. Шул сакта ғына һезгә якшы булып, Раббы аталарығызға ант менән вәғәзә

иткән күркәм ергә инерһең һәм уға хужа булырһың. ¹⁹Раббы ла, Үзе әйткәнсә, бөтә дошмандарыңды алдыңдан кыуып ебәрер.

²⁰Киләсәктә улың һинән: «Аллабыз Раббының һезгә биргән күрһәтмәләре, кағизәләре һәм канундары нимә аңлата?» – тип һорағанда, ²¹уға былай тип әйт: «Без Мысырҙа фирғәүендең колдары инек, ә Раббы Үзенең көзрәтле кулы менән безҙе унан алып сықты. ²²Күз алдыбыҙҙа Мысырға, фирғәүенгә һәм уның халкына каршы хикмәттәр, бөйөк мөғжизәләр һәм язалар кылды. ²³Безҙе ата-бабаларыбыҙға ант менән вәғәзә иткән ергә килтерер һәм уны безгә бирер өсөн Мысырҙан алып сықты. ²⁴Без Аллабыз Раббынан куркһын һәм, бөгөнгө көндә йәшәү биргәндәй, барлык көндәребезгә лә безгә һәйбәт булһын өсөн Раббы ошо барлык кағизәләргә үтәргә бойорҙо. ²⁵Әгәр Аллабыз Раббының безгә биргән бөтә был бойороктарын теүәл үтәһәк, Уға тоғрологобоз шул булыр».

Алланың Үз халкы

7 ¹Аллағыз Раббы, һезҙе биләйәсәк ерҙәрегеҙгә килтереп, күз алдығыҙҙан күп халыктарҙы: хиттизәрҙе, гиргашизәрҙе, әмөризәрҙе, кәнғәнизәрҙе, перизизәрҙе, хиууизәрҙе, йевусизәрҙе – һезҙән күберәк тә, көслөрәк тә булған ете халықты кыуып ебәрер. ²Аллағыз Раббы был халыктарҙы кулығыҙға тапшырыр һәм һез уларҙы еңерһегеҙ. Бына шул сакта уларҙы харам кылығыҙ – тотош юк итегеҙ. Был халыктар менән килешеүгә кермәгеҙ һәм уларҙы йәлләмәгеҙ. ³Улар менән туғанлашмағыҙ, кызһарығыҙҙы уларҙың улдарына бирмәгеҙ, улдарығыҙҙы уларҙың кызһарына өйләндөрмәгеҙ. ⁴Юғиһә улар улдарығыҙҙы Раббынан бизһерер һәм балаларығыҙ башка илаһтарға хезмәт итә башлар. Бына шул сакта һезгә каршы Раббының асыуы ялҡынланыр һәм Ул һезҙе юк итер.

⁵Уларға былай эшләгеҙ: корбан усактарын емерегеҙ, табыныу бағаналарын ватығыҙ, алиһә Ашера хөрмәтенә куйылған

колғаларын кыркып ташлағыҙ, боттарын утта яндырығыҙ. ⁶Сөнки һин – Аллаң Раббы өсөн изге халык. Аллаң Раббы һине ер йөзөндәге бөтә халыктар араһынан Үз халкы итер өсөн һайлап алды. ⁷Раббы ни өсөн һезҙе яратты һәм, һайлап алды һуң? Һез башка халыктарҙан күберәк һанлы булған өсөн түгел бит. Дөрөсөн әйткәндә, һез бүтән халыктарҙан әҙерәкһегеҙ. ⁸Әммә Раббы һезҙе ярата һәм, аталарығыҙға биргән антына тоғро калып, әйткән һүҙен бойомға ашырыр өсөн, көзрәтле кулы менән һезҙе коллок йортонан, Мысыр батшаһы фирғәүен кулынан йолоп алды. ⁹Шулай итеп, Аллаң Раббының берҙән-бер Алла икәнән бел. Ул – тоғро Алла. Ул Үзенең килешеүенә тоғро калып, Үзен яраткандарға, Уның бойороктарын теүәл үтәгәндәргә меңенсе быуынына тиклем мөхәббәтән күрһәтә. ¹⁰Ә Уны күрә алмаусыларға һәләкәт ебәрә. Кисектереп тормай, язаны Уны күрә алмаусының үзенә бирә. ¹¹Шуға күрә бөгөн мин һезгә биргән бойороктарҙы, кағизәләргә һәм канундарҙы теүәл үтәгеҙ.

Бойороктарҙы үтәгәндәргә киләсәк бәрәкәт

¹²Әгәр был канундарға қолак һалып, теүәл үтәһегеҙ, Аллағыз Раббы ата-бабаларығыҙға ант иткәнсә, төзөгән килешеүгә тоғро калыр һәм һәр ваҡыт һезгә мөхәббәтән һаҡлар. ¹³Ул һине яратыр, фатихаһын бирер һәм үрсетер. Ата-бабаларыңа ант итеп һезгә бирергә вәғәзә иткән ерҙә карыныңдың емеше булған балаңды ишле итер, ереңдең уңышын – ашлығыңды, яңы шарабыңды, зәйтүн майыңды ла, эре һәм вак малыңды ла бәрәкәтле кылыр. ¹⁴Башка халыктарҙың барыһынан да фатихалырак булырһың. Һиндә түлһез калған ирҙә, катын да, мал да булмаҫ. ¹⁵Раббы һине һәр төрлө ауырыуҙарҙан һаҡлар. Мысырҙа күргән куркһынсы ауырыуҙарҙың беренендә һезгә ебәрмәҫ. Был бәләләргә һиңә нәфрәт тоткандарҙы дусар итер. ¹⁶Аллаң Раббы кулыңа тапшырасаҡ бар халыктарҙы юк

ит; уларзы кызғанма, илаһтарына табынма, сөнки был – hineң өсөн тозақ.

¹⁷ Бәлки, күңелендән генә: «Был халыктар беззән күпкә артығырак, нисек уларзы кыуып ебәрәйек?» – тип уйлайһыңдыр. ¹⁸ Әммә уларзан куркма, Аллаң Раббының фирғәүенгә һәм бөтә Мысырға низәр кылғанын исеңә төшөр. ¹⁹ Аллаң Раббының һеззе Мысырзан алып сығыр өсөн эшләгән бөйөк һынаузар, хикмәттәр, бөйөк мөгжизәләрзе, Уның көзрәтен, һузылған кулын үз күззәрегез менән күрзегез. Аллағыз Раббы әле һез курккан башка халыктар менән дә шулай эшләйәсәк. ²⁰ Быларзан тыш, исең калған һәм һеззән йәшеренгәндәре үлеп бөтһөн өсөн, Аллаң Раббы улар араһына траштар ебәрер. ²¹ Уларзан һис куркмағыз, сөнки арағызза булған Аллағыз Раббы – бөйөк һәм дәншәтле Алла. ²² Аллағыз Раббы был кәүемдәрзе алдығыззан әкрәнләп кыуып бөтөрөр. һезгә уларзы тиз арала кырып бөтөрөгә кәрәкмәй, юғиһә тирә-яғығызза кырағай хайуандар үрсеп китеүе ихтимал. ²³ Аллағыз Раббы был халыктарзы һеззән кулға тапшырыр – улар юкка сығып бөткәнсе, был халыктарға Ул куркыу һалып торор. ²⁴ Батшаларын да кулығызға тапшырыр һәм һез был күк астында уларзың исемен юйып ташларһығыз. Берәү зә һезгә каршы тора алмаз, уларзы тамырынан короторһоғоз. ²⁵ Илаһтарының боттарын утта яндырығыз. Боттарзың өстөндә булған алтынға ла, көмөшкә лә күзегез кызмаһын. Уларзы алмағыз, юғиһә тозақка төшөрһөгез. Сөнки был боттар Аллағыз Раббыға ерәнгес. ²⁶ Был әшәкелекте өйөңә алып кермә, юкһа уның менән бергә үзең дә юк ителерһең. Уларға нәфрәтлән һәм ерән, сөнки улар тамам юк ителергә тейеш.

Аллағыз Раббыны онотоузан һажланығыз

8 ¹ Бөгөн мин һезгә белдергән бойороктарзы теүәл үтәгез, шул сағында имен-аман йәшәрһегез, ишәйерһегез һәм Раббы ата-бабаларығызға ант менән вәғәзә иткән

ергә инеп, уны биләрһегез. ² Аллаң Раббы һеззе кырк йыл буйына сүлдә йөрөткән озон юлды онотма! Бойороктарын үтәрһеңме, күңелендә низәр бар – Ул шуларзы белер, hine баһалкыландырыр өсөн, hine һынаузарға дусар итте. ³ Ул hine аслык менән интектереп баһалкыландырыр. Һуңынан һез зә, ата-бабаларығыз за белмәгән майзә менән туйындырыр. Кешенең икмәк менән генә түгел, ә Раббы әйткән һәр бер һүз менән дә йәшәгәннен белдерер өсөн эшләне быны. ⁴ Кырк йыл буйы өстөңдәге кейемен дә тузманы, аяғың да шешмәне. ⁵ Күңелендән шуны бел, кеше үз балаһына нисек тәрбиә бирә, Аллаң Раббы ла hine шулай тәрбиәләй. ⁶ Шулай итеп, Аллаң Раббының бойороктарын үтә, Уның юлынан йөрө, Унан курк.

⁷ Аллаң Раббы hine йылғалар аккан, үзәндәрзән һәм таузарзан инештәр, шишмәләр сыккан бәрәкәтле ергә алып бара. ⁸ Бойзайы, арпаһы, йөзөм, инжир, анар, зәйтүн ағастары һәм балы булған ергә. ⁹ Унда икмәгенде фәкирзәрсә ашамашһың, бер нәмәгә лә мохтажлык күрмәһең. Ерендәге таштарзан тимер, ә таузарынан бакыр сығарыһың. ¹⁰ Тамағыңа ашап туйғас, һезгә бирелгән бәрәкәтле ер өсөн Аллаң Раббыға шөкөр ит. ¹¹ Кара уны, Раббының бөгөн минең аша һезгә белдергән бойороктарын, канундарын һәм кағизәләрен үтәмүзән, Аллаң Раббыны онотоузан һажлан. ¹² Ашап-эсеп туйғанда ла, матур өйзәр төзөп уларза йәшәгәндә лә, ¹³ әре малың да, вак малың да, алтының да, көмөшөң дә – бөтә нәмәң мул булғанда, ¹⁴ кара уны, йөрәгең тәкәб-берләнеп, Раббыны, hine Мысыр еренән, коллок йортонан алып сыккан Аллаңды, онота күрмә. ¹⁵ Ул hine бөйөк һәм дәншәтле сүллектән, ағыулы йыландар, саяндар тулы булған, қорғакһыған коро ерзәрзән алып сықты. Ул һиңә сақматаш каянан шишмә сығарзы. ¹⁶ Ул сүлдә ата-бабаларың да белмәгән майзә менән тамағыңды туйзырзы. Ә Ул быларзы hine баһалкыландырыр һәм һынар, ә һуңынан игелек кылыр өсөн

эшләне. ¹⁷ «Был байлыкты үз тырышлығым һәм кул көсөм менән таптым», – тип уйлама. ¹⁸ Аллаң Раббыны исеңдә тот, сөнки Ул һиңә байлык табырға көс бирә – ата-бабаларың менән антлашып төзөгән килешеүе шул рәүешле Ул бөгөнгәсә үтәп килә.

¹⁹ Эгәр Аллаң Раббыны онотоп, башка илаһтар артынан китһәң, уларға хезмәт итеп алдарында баш эйһәң, бөгөн шаһитлык кылып әйтәм, һез юкка сығасакһығыз. ²⁰ Эгәр Аллағыз Раббының әйткәнен тыңламаһағыз, алдығыззан юк итәсәк башка халыктар кеүек, һез зә һәләк буласакһығыз.

9 ¹ Тыңла, Исраил! Бөгөн һеззән күберәк һәм көсләрәк кәүемдәрзән ерзәрән биләү өсөн Иордан аша сығырһың. Уларзың зур, күккә олғашып торған нығытмалар менән уратылған калаларын алыр өсөн ² күп һанлы, озон буйлы халыкка, Ғанақ токомдарына, каршы бараһың. Уларзы һин беләһең. «Кем ғанақтарға каршы тора алыр?» – тигәнде ишеткәнең бар. ³ Бөгөн иһә бел, Аллаң Раббы ялмап алыусы ялкын кеүек һинән алда бара. Уларзы кырып-емерәсәк, алдыңа қолатып һаласак. Уларзы кыуалаясакһың һәм, Раббы һиңә нисек әйткән булһа, тиззән шулай юк итәсәкһең.

⁴ Аллағыз Раббы был кәүемдәрзе алдығыззан кыуғанда: «Раббы беззе тоғро булғанға күрә был ерзе биләргә алып килде», – тип уйламағыз. Раббы был кәүемдәрзе кылған яуызлыктары өсөн алдығыззан кыуа. ⁵ Был ерзе тоғрологон һәм тәкүәлегең өсөн милек итеп алырға бармайһың. Аллаң Раббы был халыктарзы кылған яуызлыктары өсөн һәм ата-бабаларың Ибраһимға, Исһақка, Якупка ант итеп әйткән вәғәзәһен үтәр өсөн күз алдыңдан кыуа. ⁶ Шуны аңла: был бәрәкәтле ерзе Аллаң Раббы һиңә биләмәгә тоғро йөрәгең өсөн бирмәй. Ысынында һез – тишкәре халык.

⁷ Аллаң Раббыны сүлдә нисәмә тапкыр асыуландырғаныңды исеңдә тот, һис онотма. Мысырзан сыққан көндән башлап, бөгөн ошо ергә килеп еткәнгә тиклем, һез

һәр сак Раббыға каршылаштығыз. ⁸ Хорев тауында ла Раббыны шул тиклем кыззырзығыз, хатта Ул, асыуланып, һеззе юк итергә теләне. ⁹ Мин тактаташтарзы – Раббының һеззән менән төзөгән килешеүе язылған тактаташтарзы – алырға тауға мендем; унда кырк көн, кырк төн булдым: икмәк ашаманым, һыу эсмәнем. ¹⁰ Миңә Раббы ике тактаташ бирзе. Алла кулы менән язылған был тактаташтарза Раббы һезгә йыйын көнөндә ут эсенән әйткән һүззәр язылғайны. ¹¹ Кырк көн һәм кырк төн үткәс, ике тактаташ, килешеү тактаташтарын бирзе.

¹² Шунан Раббы: «Тизерәк түбәнгә төш, сөнки һинәң Мысырзан алып сыққан халкың тамам аззы. Мин бойорған юлдан бик тиз тайпылдылар, үззәрәнә койолма илаһ яһап алдылар», – тине. ¹³ Раббы миңә тағы: «Күреп торам, был халык ысынлап та тишкәре, – тине. ¹⁴ – Туктатырға тырышма Мине. Уларзы кырып бөтөрәм, күк йөзә астында исемдәрән юям. Ә һинән уларзан да көсләрәк һәм күберәк халыкты бар кылам».

¹⁵ Мин боролоп таузан төшөп киттем. Тау иһә ут булып яна ине, ә минәң кулымда – килешеү тактаташтары. ¹⁶ Күрзем, Аллағыз Раббыға каршы гонаһ эшләгәнһегез, үзегезгә үгез башмакка окшаған һын койоп алғанһығыз. Раббының һезгә бойорған юлынан бик тиз тайпылғанһығыз. ¹⁷ Кулымдағы ике тактаташты күз алдығызза ергә күтәрәп бәрзем дә улар селпәрәмә килеп ватылды. ¹⁸ Һеззән барлык гонаһтарығыз өсөн, Раббы алдында яуызлык кылып Уны асыуландырған өсөн йәнә кырк көн, кырк төн ашамай-эсмәй Раббы алдында ергә қапланып, ялбарып һораным. ¹⁹ Раббының һезгә булған асыуынан һәм ярһыуынан курктым, сөнки Ул һеззе юк итергә теләне. Әммә Раббы мине был юлы ла тыңланы. ²⁰ Раббы һарунға ла бик нык асыуланды, уны ла һәләк итергә теләне. Әммә мин һарун өсөн дә ялбарзым. ²¹ Ә яһаған гонаһ әйберегеззе – һез койоп яһаған үгез башмак һынын алып утта яндырзым, уны ваттым да, тузанға әйләнгәнсе

онтаным. Шунан ул санды таузан сыккан ағын һыуға һиптем.

²² Тавғырала, Массала, Кивроҫ-Һаттауала ла Раббыны асыуландырзығыз. ²³ Ул һезгә Кадеш-Барнеафта: «Барығыз, Мин һезгә биргән ерзе барып алығыз», – тип кушканда ла Аллағыз Раббының бойороҫона каршы төштөгөз. Уға ышанманығыз, әйткәндәренә колак һалманығыз. ²⁴ Мин һеззе белә башлағандан алып, Раббыға буйһонмаҫ бер халык булдығыз.

²⁵ Раббы һеззе юк итәсәген әйткән өсөн, Уның алдында кырк көн, кырк төн ергә капланып яттым. ²⁶ Раббыға ялбарып әйттем: «Хакимым Раббы, бөйөк кеүәтең менән йолоп алған, кулыңдың көзрәте менән Мысырзан сығарған халкыңды, Үз биләмәнде, һәләк итмә. ²⁷ Колдарың Ибраһимды, Исхакты, Якупты иҫкә ал. Һин был халықтың тиҫкәрелегенә, яуызлығына һәм гонаһтарына карама. ²⁸ Юкһа Һин беззе алып сыккан ерзә йәшәүселәр: „Раббы уларзы бирергә вәғәзә иткән ергә алып бара алманы. Ул был халыкка нәфрәтләнгән өсөн уларзы сүлдә үлтерәү мақсаты менән бынан алып сыкты“, – тип әйтер. ²⁹ Әммә улар – Һинәң халкың, Һинәң биләмәң. Һин уларзы бөйөк көсөн, һузылған кулың менән Мысырзан алып сыктың».

Канундарзың яңынан жабул ителәү

10 ¹ Шул вақыт Раббы миңә: «Үзәнә элеккеләренә оқшатып ике тактаташ юнып ал да яныма тауға мен, – тип бойорзо. – Ағастан һандык та яһа. ² Ә мин унда һин ярған тактаташтағы һүзәрзә тағы язырмын. Һуңынан уларзы һандыкка һалырһың».

³ Сәрүәр ағасынан һандык эшләнем, таштан элеккеләренә оқшатып ике тактаташ юнып алдым да, шуларзы кулыма тотоп, тауға мендем. ⁴ Раббы тауза йыйын көнөндә үт өсенән һезгә белдергән ун бойорокто

тактаташтарға элекке кеүек яззы ла миңә бирзе. ⁵ Шунан һуң мин, кире боролоп, таузан төшөп киттем. Раббының бойороҫо буйынса, тактаташтарзы үзем яһаған һандыкка һалдым. Улар әле лә шунда ята.

⁶ Исраил халкы Беероҫ-Бене-Яҫакандан Мосераға йүнәлдә. Һарун унда вафат булды һәм шунда ерләнде. Уның урынына һаһин булып улы Әлғазар калды. ⁷ Исраилдар унан Гудгодаға, Гудгоданан Йотбаҫаға, мул һыулы урынға, йүнәлдә. ⁸ Ошо вақытта Раббы Үзенең Килешәү һандығын күтәрәп йөрөтһөндәр, каршыһында Үзенең хезмәт итһөндәр һәм Уның исеме менән фатиха бирһөндәр өсөн Леви ырыуын айырып алды. Был әлеге көндә лә шулай дауам итә. ⁹ Шуға күрә левизәргә, башка ағай-әнеләренән айырмалы рәүештә, биләмә һәм өләш бирелмәне. Аллағыз Раббының уларға биргән һүзе буйынса, уларзың өләшә – Раббы Үзе.

¹⁰ – Элекке кеүек тауза мин кырк көн һәм кырк төн булдым, – тине Муса. – Был юлы ла Раббы мине тыңланы һәм һеззе һәләк итмәй калдырзы. ¹¹ Шунан миңә: «Тор, был халыкты алып юлға сык. Мин ант итеп ата-бабаларына бирергә вәғәзә иткән ерзе барып алһындар», – тине.

Раббының талаптары

¹² – Шулай итеп, әй Исраил халкы, Аллаң Раббы һинән нимә теләй? Бары шуны ғына: Аллағыз Раббынан курк, Уның юлынан йөрө, Уны ярат, бөтөн йөргөң һәм бар булмышың менән Уға хезмәт ит. ¹³ Раббының бөгөн мин һезгә белдергән бойороктарын һәм һағизәләрен үтә. Шулай эшләһегез, һезгә игелек булыр. ¹⁴ Күк һәм күктәрзәң асманы ла, ер йөзә һәм ундағы бөтә нәмәләрзә Аллағыз Раббыныкы; ¹⁵ ләкин Раббы бары тик аталарығыззы ғына якын күрзә һәм яратты. Бөгөн күргәнегезсә, бар халыктар араһынан һеззе, уларзың токомон, һайлап алды. ¹⁶ Шуға күрә йөрөктәрегеззә сөннәтләгез*, башкаса тиҫкәре булмағыз. ¹⁷ Сөнки

* 10:16 *Йөрәкте сөннәтләү* – Алла канунына буйһоноузы, үзәнде Аллаға бағышлаузы аңлата.

Аллағыз Раббы – ул аллаларзың Аллаһы, хакимдар Хакимы, бөйөк, көзрәтле һәм дәһшәтле Алла. Ул кемдең кем икәнәнә карамай, ришүәт тә алмай. ¹⁸ Ул үкһеззәрҙән һәм тол катындарзың хаҡын кайғырта, килмешәкте лә ярата, уға ризык һәм кейем бирә. ¹⁹ Һез зә килмешәктәрҙе яратығыз, сөнки һез зә Мысырҙа килмешәк булдығыз. ²⁰ Аллағыз Раббынан курк, Уға ғына хезмәт ит, Уға һыйын һәм Уның исеме менән ант ит. ²¹ Ул – һинең даның, үз күззәрән менән күргән бөйөк һәм дәһшәтле эштәрҙе һезҙән өсөн эшләгән Аллаң. ²² Ата-бабаларыңдан Мысырға етмеш кеше килгәйне. Ә хәзәр һезҙе Аллаң Раббы күктәге йондоззар һымак күбәйтте.

Раббының бөйөклөгө

11 Шулай итеп, Аллаң Раббыны ярат һәм һәр ваҡыт Уның барлык карарҙарын, кағизәләрен һәм канундарын тот. ² Бөгөн шуны аңлағыз: Аллағыз Раббының һабактарын улдарығыз түгел, ә һез үзегеҙ күрзегеҙ һәм башығызһан кисерзегеҙ. Һез Уның бөйөклөгөн, көзрәтен һәм һузылған кулын, ³ хикмәттәрән, Мысыр батшаһы фирғәүенгә, бөтә Мысыр иленә кылған ғәмәлдәрән, ⁴ Мысыр ғәскәрәнә, аттарына, һуғыш арбаларына низәр эшләгәнән; мысырҙар һезҙе баһтырғанда уларҙы нисек Камышлы диңгезгә батырғанын, уларҙы бөгөнгә тиклем нисек юк иткәнән күрзегеҙ. ⁵ Был урынға килеп еткәнсе, Раббы сүллектә һезҙән өсөн низәр эшләгәнән; ⁶ Рәүвән ырыуынан Әлиавтың улдарына – Даһан менән Авирамға нимә эшләгәнән күрзегеҙ. Бөтә Исраилдың күзә алдында ер убылып, ғаиләләре, сатырҙары, булған бар мөлкәттәре менән уларҙы ер йотто. ⁷ Раббының кылған был бөйөк эштәрән һез үз күззәрегез менән күрзегеҙ.

⁸ Шулай итеп, бөгөн мин һезгә еткергән бөтә бойороктарҙы үтәгеҙ. Шул сакта ғына көслә булырһығыз, инергә йыйынған ерҙе яулап алырһығыз һәм ⁹ Раббы ата-бабаларығызға, уларҙың токомона бирергә

ант иткән, һөт менән бал аккан был ерҙә озон-озак йөшәргегеҙ. ¹⁰ Һез биләргә тип аяк баһаны ер һез сытқан Мысыр иле кеүек түгел. Унда бит орлок сәһән, һыузы, баксаны һуғарған һымак, үз кулдарың менән ташып һибәргә кәрәк ине. ¹¹ Һез йылға аша сығып биләргә бараһы ер – тауҙар һәм үзәндәр иле, ул күктәң ямғыры менән һуғарыла. ¹² Был ерҙе Аллаң Раббы Үзе кайғырта: Аллаң Раббы уны йыл әйләнәһенә күз уңынан ыскындырмай.

¹³ Раббы былай тине: «Бөгөн Мин һезгә бойорғандарға колак һалһағыз, Аллағыз Раббыны яратһағыз һәм Уға бөтөн йөрәгегеҙ һәм бар булмышығыз менән хезмәт итһегеҙ, ¹⁴ ул сакта ерегезгә ямғырҙы язын да, көзөн дә ваҡытында яузырырмын; ашлығың да, йөзөм шарабың да, зәйтүн майың да булыр. ¹⁵ Яланыңда малың өсөн үлән дә лә бирермен. Үзегеҙ зә тук йөшәргегеҙ».

¹⁶ Әммә һаҡ булығыз, күнелегез алданып, юлдан язып, башка илаһтарға хезмәт итә һәм табына башламағыз. ¹⁷ Ул сакта Раббының асыуы ялҡынланыр һәм Ул күктәрҙе бикләп куйыр, ямғыр булмаһ, ер үзенән уңышын бирмәһ. Ә һез Раббы бирәһәк бәрәкәтле ерҙә бик тиз һәләк булырһығыз.

¹⁸ Шулай итеп, был һүззәрәмдә йөрәгегеҙгә һәм күнелегезгә һалып куйығыз, билдә итеп кулығызға бөйләгеҙ, каш өһтөндә маңлайһа итеп йөрөтөгөҙ. ¹⁹ Уларҙы балаларығызға өйрәтегеҙ, өйзә ултырғанда ла, юл йөрөгәндә лә, ятҡанда ла, торғанда ла телегезҙән төшөрмәгеҙ. ²⁰ Уларҙы өйгөззән ишек янактарына, кала қапкаларына язып куйығыз. ²¹ Шулай эшләһегеҙ, Раббы аталарығызға бирергә ант иткән тупрақта үзегеҙҙән дә, балаларығыздың да ғүмере озон булыр һәм күк йөзә ер өһтөндә күпме торһа, һез һәм нәһәлдәрегез унда шул тиклем йөшәргегеҙ.

²² Әгәр зә һез мин белдергән ошо бөтә бойороктарҙы теүәл үтәһегеҙ, Аллағыз Раббыны яратһағыз, бары Уның юлдарынан йөрөһегеҙ һәм Уға һыйынһағыз, ²³ ул сағында Раббы ошо көүемдәрҙән барыһын да күз

алдығыззан кыуып ебөрер. Һез үзегеззән күмәгерәк һәм көслөрәк халыктарзың ер-зәрен яулап алырһығыз. ²⁴ Аяғығыз басқан һәр ер һеззеке булып; сиктәрегез сүлдән Ливанға, Евфрат йылғаһынан көнбайыш диңгезгә* тиклем һузылып. ²⁵ Бер кем дә һезгә каршы тора алмас: Аллағыз Раббы вәғәзә иткәнсә, аяк басқан бөтә ерзә һеззән куркыу һәм тетрәнәү тыузырыр.

²⁶ Бына бөгөн мин һезгә фатиха йәки карғыш һайларға тәкдим итәм. ²⁷ Әгәр Аллағыз Раббының бөгөн мин һезгә әйткән карар-канундарын тыңлаһағыз, фатиха алырһығыз. ²⁸ Әгәр Аллағыз Раббының бойороктарын тыңламаһағыз, үзегез белмәгән илаһтар артынан әйәреп, бөгөн һезгә бойорған юлдан тайпылһағыз, ләғнәткә дусар булырһығыз.

²⁹ Аллағыз Раббы һеззе биләйәсәк ерегеҙгә алып ингәс, Геризим тауында фатиха, Февал тауында карғыш укырһығыз. ³⁰ Был ике тау, белеүегезсә, Иордан йылғаһының аръяғында, юлдың көнбайышында, Ғарава тигезлегендә йәшәгән кәңгәни халқы ерендә, Гилгал каршыһында, Море имәнлеге янында урынлашкан. ³¹ Аллағыз Раббының һезгә бирәсәк ерен үзегезгә алып өсөн Иордан аша сықкас һәм, уны яулап алып, шунда йәшәй башлағас, ³² карағыз уны, мин бөгөн һезгә иглан иткән бөтә кағизә һәм канундарзы теүәл үтәгез.

Раббыға табыныу урыны тураһында

12 ¹ Ата-бабаларығыздың Аллаһы Раббы һезгә биләмә итеп бирәсәк ерзә һез ғүмерегез буйы теүәл үтәргә тейеш булған кағизә һәм канундар бына ошо. ² Һез яулап алған көүмдәрзәң бейек тау-зарза һәм калкыулыктарза, мул япраклы ағас астында үз илаһтарына табына торған бөтә урындарын юк итегез. ³ Корбан усақтарын емерегез, табыныу бағаналарын юк итегез, алиһә Ашера хөрмәтенә куйылған

колғаларын утта яндырығыз, илаһтарының боттарын ватығыз – ул урында уларзың исемдәре лә искә төшмәслек булһын. ⁴ Һез Аллағыз Раббыға бындай бер нәмә лә эш-ләргә тейеш түгелһегез.

⁵ Аллағыз Раббы бөтә ырыуларығыздың ерзәре араһынан Үз исеме төйәкләнһән өсөн һайлап алған урынға ғына барығыз, Раббыға унда табынығыз. ⁶ Үзегеззәң тотош яндырыу һәм башка корбандарығыззы, ерегеҙзән алған уңыштың ундан бер өлөшөн, сазакаларығыззы, нәзәр итеп әйткән бүләктәрегеззе, үз ихтыярығыззан сығып бирә торған корбандарзы, эре һәм вак малдың тәүге үрсемен шунда алып килегез. ⁷ Шул урында, Аллағыз Раббының фатихаһы менән эшләп тапкандарығыз өсөн кыуанып, Аллағыз Раббы алдында ғаиләләрегез менән ашағыз һәм күнел асығыз.

⁸ Бөгөн без кылғанды кабатламағыз – бында һәр кем үз белдеге менән дөрөс тип иҫәпләгәнде эшләй. ⁹ Әлегә һез тыныс урынға, Аллағыз Раббы бирәсәк ергә етмәгәнһегез әле. ¹⁰ Ә бына Иордан йылғаһын кисеп, Аллағыз Раббы биләмә итеп бирәсәк ергә төйәкләнгәс, Раббы һеззе тирә-яғығыззағы бөтә дошмандарзан коткарып тынысландырасаҡ һәм һез имен-аман йәшәйәсәкһегез. ¹¹ Шул сағында Аллағыз Раббы ниндәй урын һайлай, Уның исеме шул ерзә булып. Мин һезгә бойорған бөтә нәмәләре: тотош яндырыу һәм башка корбандарығыззы, ерегеҙзән алған уңыштың ундан бер өлөшөн һәм сазакаларығыззы, Раббыға нәзәр итеп әзерләп куйған һайланма бүләктәрегеззе шунда килтерегез. ¹² Үзегез, улдарығыз, кыззларығыз, ир һәм қатын-кыз колдарығыз, үз өлөшө һәм биләмәһе булмаған һәм калаларығызза йәшәгән левизәр Аллағыз Раббы алдында бергәләшеп күнел асығыз. ¹³ Тотош яндырыу корбандарын теләһә ниндәй урында килтереүзән һақ булығыз. ¹⁴ Тотош яндырыу корбандарын ырыуларығыздың

* 11:24 Көнбайыш диңгез – хәҙерге Урта диңгез.

берендә Раббы Һайлаған урында ғына килтерегез һәм мин бойорған һәр нәмәнә шунда ғына эшләргегез.

¹⁵ Хәйер, Аллағыз Раббының һезгә биргән бәрәкәтенә күрә йөшәгән урындарығызга ла мал һуып, йәнегез теләгән тиклем ит ашай алаһығыз. Пак кеше лә, нәжес кеше лә был итте ғәзәл йәки болан ите һымак ук ашай ала. ¹⁶ Тик кан ашамағыз. Канды һыу кеүек ергә ағызығыз. ¹⁷ Ашлығығыздың, шарабығыздың, зәйтүн майығыздың ундан бер өлөшөн, эре һәм вак малығыздың тәүге үрсемен, нәзер корбандарығызды, үз ихтыярығыздан сығып бирә торған корбандар һәм сазакаларығызды йөшәгән урындарығызга ашарға ярамай. ¹⁸ Һез уларзы тик Аллағыз Раббы Һайлаған урында, Аллағыз Раббы алдында ул-кыззарығыз, ир һәм катын-кыз колдарығыз, һеззән төйәктә йөшәгән левизәр менән бергә ашарға тейешһегез. Аллағыз Раббы хозурында эшләп тапкандарығыз өсөн һөйөнөрһөгез. ¹⁹ Карағыз уны, илегеззә йөшәгән левизәрзә гүмер буйы кайғыртығыз.

²⁰ Аллағыз Раббы, Үзе вәғәзә иткәнсә, йөшәр ерегеҙзе киңәйткәс, ит ашағығыз килеп: «Ит ашайым әле», – тип әйтһегез, һез уны йәнегез теләгәнсә ашай алырһығыз. ²¹ Әгәр Аллағыз Раббы Үз исеме төйәкләнһен өсөн һайлап алған урын йөшәгән ерегеҙзән алыс икән, ул вақытта һез, Раббы биргән эре йәки вак малды, мин бойорғанса, сала алаһығыз. Уны торлағығызга, йәнегез теләгәнсә ашағыз. ²² Уларзы ғәзәл менән боланды ашаған кеүек ашағыз, пак кеше лә, нәжесе лә ейә ала уны. ²³ Тик кан ашауҙан һак бул. Кан ашама, сөнки кан ул – йән, ит менән бергә йән ашама. ²⁴ Ашама уны, һыу һымак ергә түк. ²⁵ Кан ашамаһағыз, үзең дә, үзеңдән һуң килгән балаларың да игелек күрер, сөнки һез Раббы күҙендә дөрөс булған ғәмәл кылырһығыз.

²⁶ Изге корбандарығызды, нәзер итеп әйткән бүләктәрегеҙзе алып, Раббы Һайлаған урынға килтерегез. ²⁷ Тотош яндырыу корбандарығызды ите һәм каны менән

бергә Раббының корбан усағында тәкдим итегеҙ. Башка корбандарығыздың каны Раббының корбан килтереу урынында ғына түгелергә тейеш, ә итен ашағыз. ²⁸ Һезгә белдергән бөтә был бойороктарзы тыңлағыз һәм бойомға ашырығыз, шул сағында үзегезгә һәм һеззән һуң килгән балаларығызға мәңге якшы булып, сөнки һез Раббы күҙендә якшы һәм дөрөс булған ғәмәлдәр кылаһығыз.

Боттарға табынуға җаршы ишкәртеүзәр

²⁹ Аллағыз Раббы һез биләйәсәк ерзәге халыктарзы күз алдығыздан юк иткәс, һез улар еренә инеп урынлашкәс, ³⁰ шул сағында һак булығыз, уларға әйәреп тозақка эләгә күрмәгеҙ. Улар юк ителгәс: «Был халыктар үззәренең илаһтарына нисек табынған булһалар, мин дә шулай эшләйем», – тип, уларзың илаһтары менән кызыкһынмағыз. ³¹ Аллағыз Раббыға улай ғибәзәт кылмағыз. Улар илаһтарына Раббы нимәнән ерәнә һәм күрә алмай, шуларзы эшләй: хатта үззәренең улдарын һәм кыззарын, илаһтарына корбан итеп, утта яндыралар.

³² Һезгә әйтеп куям, мин бойорғандарзың барыһын да теүәл үтәгеҙ; үзегеззән бер нәмә лә өстәмәгеҙ зә, кәметмәгеҙ зә.

13 ¹ Әгәр арағыздан пәйғәмбәр йә төш юраусы килеп сыкһа һәм һезгә беррәй хикмәт йәки мөгжизә буласағын һөйләһә, ² һәм ул һөйләгән хикмәт йәки мөгжизә ғәмәлгә ашһа, шунан сығып, ул һиңә: «Әйзә, һин белмәгән башка илаһтарға әйәрәйек һәм уларға хезмәт итәйек», – тиһә, ³ һин был пәйғәмбәрзәң йәки төш юраусының һүзән тыңлама – Аллағыз Раббы Үзән бөтөн йөрәгегеҙ, бар булмышығыз менән яратаһығызмы икәнән белер өсөн һеззе шулай һынай. ⁴ Бары тик Аллағыз Раббыға әйәрегеҙ. Унан куркығыз, бойороктарын үтәгеҙ, әйткәндәрен тыңлағыз, Уға хезмәт итегеҙ һәм һыйынығыз. ⁵ Ә теге пәйғәмбәрзә йәки төш юраусыны һеззе Мысырҙан

сығарған һәм коллок йортонан йолоп алған Раббығыззан ваз кисергә өгөтлөгәне һәм һеззе Аллағыз Раббы барырға кушқан юлдан яззырырға телөгәне өсөн үлемгә дусар итегез. Арағыззан яуызлыкты шулай йолкоп ташлағыз.

⁶ Эгәр зә һинез бер туғаның, улың, кызың, яратқан катының йәки йән дусың һин дә, ата-бабаларың да белмәгән башка илаһтарға хезмәт итергә сақырһа һәм һине астыртынғына аззырырға тырышһа, ⁷ эргәтирәндәге халыктарзың аллаһымы ул, әллә ерзең был осонан икенсе осона тиклемге алыслыкта йәшәгән халыктарзыкымы, ⁸ тыңлама, һүззәренә колак һалма. Уны аяма, йәлләп яклама. ⁹ Уны мотлак рәүештә үлтер. Уға иң тәүзә һин, шунанғына барса халык таш ырғытын. ¹⁰ Таш бәрәп үлтер уны. Сөнки ул Аллаң Раббынан, һине Мысырзан, коллок йортонан алып сыжқан Алладан биззерергә теләне. ¹¹ Был хакта барлык Исраил ишәтер зә куркыр һәм артабан бындай яманлык эшләүзән тыйылыр.

¹² Эгәр Аллаң Раббы һинә йәшәр өсөн биргән калаларыңдың берендә, ¹³ үз дәрәндә йүнһез кешеләр барлыкка килгәнән һәм кала халкын һез белмәгән илаһтар артынан эйәрергә һәм уларға табынырға сақырғандарын ишәтһән, ¹⁴ һин быны тикшер һәм якшылап һораш. Эгәр был хәл расланһа һәм араңда шундай әшәкелек булһа, ¹⁵ ул каланың кешеләрен кылыс менән туракла. Бәтә каланы һәм ундағы барлык нәмәнә, мал-тыуарзы ла индереп, һарам кыл – кылыстан үткәр. ¹⁶ Бар яумалды йыйып, майзан уртаһына өйөп куй. Каланы бәтә яумал менән бергә Аллаң Раббыға тотош яндырыу корбаны итеп яндыр. Кала мәңгегә емерелеп ятһын, кабаттан яңыртып төзөлмәһән. ¹⁷ Юк ителергә тейеш булған әйбәрзәрзән үзең бер нәмә лә алма. Шул сакта Раббының ялкынлы асыуы басылыр, һинә миһырбанын күрһәтер, рәхимле булыр һәм, ата-бабаларығызға ант итеп әйткәнәнсә, халкыңды ишлә итер. ¹⁸ Аллағыз Раббының әйткәнән тыңлаһағыз, Уның бөгән мин

һезгә еткергән бәтә бойороктарын үтәһегез һәм Аллағыз Раббы хуш күргән гәмәлдәр кылһағыз, барыһы ла шулай булыр.

Итен ашарға яраклы һәм яракһыз хайуандар

14 ¹ Һез – Аллағыз Раббының балалары. Шуға күрә берәйһе үлә калһа, кайғы билдәһе итеп, тәнегеззә йәрәхәтләмәгез, башығыззың алғы яғын кырмағыз. ² Һез – Аллағыз Раббы өсөн изге халык. Раббы ер йөзөндә булған бәтә халыктар араһынан Үз халкы итеп һеззә һайлап алды.

³ Әшәкә нәмәләр ашамағыз. ⁴ Ошо хайуандарзыңғына итен ашарһығыз: һыйыр малы, һарык, кәзә, ⁵ болан, фәзәл, сайғак, коралай, зубр, антилопа, тау бәрәсе. ⁶ Көйшәй торған һәм айыры тояклы бәтә хайуандарзың да итен ашарға ярай. ⁷ Айыры тояклы, ләкин көйшәмәгән, йәки көйшәгән, әммә айыры тояклы булмаған хайуандың итен ашарға ярамай: дөйәнә, куяңды һәм даманды, сөнки көйшәһәләр зә, айыры тояклы түгелдәр – улар һезгә хәрәм. ⁸ Сусканы – тояктары айыры булһа ла, ул көйшәмәй, шуға күрә һезгә хәрәм. Уларзың итен ашамағыз һәм үләкһәһәнә қағылмағыз.

⁹ Һыуза йәшәгәндәрзән йөзгөстәрә һәм тәңкәләре булғандарын ашағыз. ¹⁰ Ә йөзгөстәрә һәм тәңкәләре булмағандарын ашамағыз, улар һеззең өсөн хәрәм.

¹¹ Хәләл булған бәтә коштарзы ашағыз. ¹² Тик уларзан һезгә ашамай торғандары: бөркөт, тазғара һәм диңгез бөркөтө, ¹³ төйлөгән, ыласындың бәтә төрзәрә, ¹⁴ козғондоң бәтә төрзәрә. ¹⁵ Дөйәгош һәм ябалак, аксарлак һәм карсығаның бәтә төрзәрә. ¹⁶ Бәләкәй ябалак, өкө, ибис, ¹⁷ берғазан, сип, диңгез козғоно, ¹⁸ каузы, селәндең бәтә төрзәрә, һөзһөт һәм вак ярганат – уларзы ашарға ярамай һезгә.

¹⁹ Бәтә канатлы бөжәктәр һеззең өсөн хәрәм, уларзы ашамағыз. ²⁰ Һәр төрлө хәләл кошто ашағыз.

²¹ Үз үлемә менән үлгән хайуанды ашамағыз, сөнки һез – Аллағыз Раббының изге

халкы. Уны арагызза йөшөгән килмешәктәргә бирә йәһә сит кәүем кешеләренә һата алаһығыз.

Кәзә бәрәсен инәһенә һөтөндә бешермәгез.

Ғөшөр тураһында канун

²²Басыуығызза өлгөргән уңыштың ундан бер өлөшөн йыл һайын айырып куйығыз.

²³Ашлығығыздың, яңы шарабығыздың, зәйтүн майығыздың ундан бер өлөшөн, һыйырзарығыздың тәүге бызауын, һарыктарығыздың тәүге бәрәсен Аллағыз Раббы Үз исеме тәйәкләнһен өсөн һайлап алған урында, Уның хозурында ашағыз. Быны һез һәр вақыт Аллағыз Раббынан куркып, Уны хөрмәтләргә өйрәнәү өсөн эшләгез. ²⁴Әгәр Аллағыз Раббы Үз исеме тәйәкләнһен өсөн һайлап алған урын алыс һәм юлы озон булып, Аллағыз Раббының фатихаһы менән өлгөргән уңышығыздың ундан бер өлөшөн унда алып барырга мөмкинлегегез булмаһа, ²⁵уларзы көмөшкә әйләндерегез һәм, көмөштә алып, Аллағыз Раббы һайлаған ергә килегез. ²⁶Ошо көмөшкә йәнегез теләгәндең бөтәһен дә: башмак, һарык, шарап, хәмер һатып алығыз за уларзы ғаиләгез менән Аллағыз Раббы хозурында ашап эсегез, күңел асығыз. ²⁷Арагызза йөшөгән ләвизә лә калдырмағыз, сөнки уларзың һезкеке кеүек өлөшә һәм биләмәһе юк. ²⁸Һәр өсөнсә йылдың азағында, шул йылғы уңыштың ундан бер өлөшөн алып, йөшөгән урынығызза һаклағыз. ²⁹Уларзы һезкеке кеүек өлөштәре һәм биләмәләре булмаған ләвизәр, арагызза йөшөгән килмешәктәр, етемдәр, тол катындар килеп ашаһын һәм туйһын. Шулай эшләһегез, Аллағыз Раббы һәр эшегезгә фатихаһын бирер.

Бурыстарзы ғафү итеү йылы

15 ¹Һәр етенсе йылдың азағында бурыстарзы ғафү итегез. ²Бурыстарзы кисерәү шунан ғибәрәт: кем үзенә яқынына бурыска биреп торған, шул бурысты ғафү итһен һәм башкаса яқынынан йәки

туғанынан бурысты һорамаһын, сөнки әлегә йыл – Раббының бурыстарзы ғафү итеү йылы тип иғлан ителде. ³Килмешәккә үтескә биргәнде талап итергә була, ә исраил кәрзәшеңдең бурысын кисер. ⁴⁻⁵Аллағыз Раббы һезгә биләмәгә бирәсәк ерзә Уның әйткәндәрен тыңлаһағыз, бөгөн һезгә белдергән бөтә бойороктарын үтәһегез, Ул һезгә үзенә мул фатихаһын бирер. Шуға күрә арагызза ярлылар булмаһа тейеш. ⁶Вәғзә иткәнәнсә, Аллағыз Раббы һезгә фатихаһын бирер, шул сағында һез күп кәүемдәргә үтескә биреп торасакһығыз, ә үзегез алмаясакһығыз. Күп кәүемдәр өстөнән һакимлык итерһегез, ләкин улар һеззән өстән һакимлык итмәйсәк.

⁷Аллағыз Раббы һезгә бирәсәк ерзә берәй урында йөшөгән кәрзәштәрегеҙзәң берәһе фәкирләнһә, күнелегеззә катырмағыз, ярлы туғанығыз алдында усығыззы йоммағыз. ⁸Йомарт булығыз һәм күпмә кәрәк, шулай биреп тороғоз. ⁹Күңелегезгә: «Етенсе йыл – бурыстарзы кисерәү йылы – яқыная», – тигән ярамаған уй киләүзән һакланығыз. Шулай уйлап, ярлы туғанығызға қараңғы сырай күрһәтмәгез, уның үтенесен кире кәкмағыз. Ярлы кәрзәшегез һинәң һакта Раббыға зарланыр за һин ғаһейплә булырһың. ¹⁰Уға мул итеп, йәлләмәһәнсә бирегез; шулай эшләһегез, Аллағыз Раббы эшләп тапқандарығызға, бөтә эшегезгә фатихаһын бирер. ¹¹Сөнки ерегеҙзә мохтаждар һәр сәк булыр; шуға күрә һезгә бойорам: ярлы һәм мохтаж кәрзәшегезгә қарата йомарт куллы булығыз.

Колдарзы азат итеү тураһында канун

¹²Әгәр ғиври кәрзәштәреңдән берәй ир йәки қатын үзен һиңә қол итеп һатып, алты йыл эшләгән икән, етенсе йылында уны азат ит. ¹³Азат иткән сағында, уны буш кул менән ебәрмә. ¹⁴Был кешегә көтөүзәреңдән, ырзыныңдан һәм йөзөм һыққыстан мул итеп өлөш сығар. Аллағыз Раббы һиңә фатихалап нимә бирһә, һин дә қолаң булған

кешегә мул итеп бир. ¹⁵ Исеңдә тот, һин дә Мысыр ерендә кол булдың, һине унан Аллаң Раббы йолоп алды, шуға күрә был һүзәрзе мин бөгөн һиңә бойорок итеп әйтәм.

¹⁶ Ә инде колоң һине һәм ғаиләнде яратһа, һиндә уға рәхәт булһа: «Мин һинән китмәйем», – тиһә, ¹⁷ без ал да, уның қолак япрағын ишек яңағына тиш, шул сакта ул ғүмере буйы һинең колоң булып. Колиә менән дә шулай эшлә. ¹⁸ Колоңдо иреккә ебәреүендә ауыр кабулитмә, сөнки ул алты йыл эсендә ялланып хезмәт итеүселәрзән ике тапкырға артығырак эшләне. Аллаң Раббы уның өсөн һәр эшеңә фатихаһын бирер.

Малдың тәүге түле тураһында канун

¹⁹ Һыйырзың тәүге үгез бызауын, һарыктың тәүге тәкә бәрәсен Аллаң Раббыға бағышла. Тәүге булып тыуған үгез малыңды эштә файҙаланма, һарыктың тәүге бәрәсенә йөнөн кыркма. ²⁰ Йыл һайын ғаиләң менән бергә Аллаң Раббы алдында, Ул һайлаған урында шул малдарзың итен аша. ²¹ Әгәр ул малдың берәй кәмселеге булһа (акһакмы, һуқырмы, башка төрлө зәғифлеге бармы), ул сакта был малды Раббыға қорбан итеп килтермә. ²² Әммә йәшәгән урындарығыҙға ашағыз уны. Пак кеше лә, нәжес кеше лә уны ғәзәл йәки болан ите һымак ашай ала. ²³ Әммә канын ашамағыз, уны һыу кеүек ергә ағызығыз.

Котқарылыу байрамы

16 ¹ Авив айында, Аллаң Раббыны ололап, Котқарылыу байрамын үткәр, сөнки Ул ошо айға төндә һине Мысырҙан алып сықты. ² Раббы Үз исеме төйәкләнһен өсөн һайлап алған урында вак һәм эре малдан Аллағыз Раббыға Котқарылыу байрамы қорбандары сал. ³ Қорбан ите менән бергә әсетеп бешерелгән икмәк ашама. Һин Мысырҙан бик ашығыс сығып киттең һәм, был көндә ғүмер буйы иста тоту өсөн, ете көн буйы сөсө камырҙан бешкән икмәк –

«хәсрәт икмәге» аша. ⁴ Ете көн буйы илегеҙҙә бер һиндәй әсетке булмаһын. Тәүге көндөң кисендә салынған қорбаныңдан иртәнгә бер қисәк ит тә калмаһын.

⁵ Котқарылыу байрамы қорбанын Аллаң Раббының һезгә бирәсәк калаларының теләһә қайһыһында килтерә алмайһың. ⁶ Һин уны Аллаң Раббы Үз исеме төйәкләнһен өсөн һайлап алған урында ғына сал. Қорбанды һин нәк Мысырҙан сығып киткән вақытта – кис қояш байығанда сал. ⁷ Итте Аллаң Раббы һайлаған урында бешереп аша, иртәгәһенә сатырыңа қайт. ⁸ Алты көн буйы сөсө икмәк аша. Ә етенсе көндә Аллаң Раббы өсөн изге йыйын ойоштор һәм бер нәмә лә эшләмә.

⁹ Ашлық бешеп, урақ башланған көндән алып ете азна һана. ¹⁰ Шунан Аллаң Раббы хөрмәтенә Азналар байрамы үткәр. Аллаң Раббының һиңә биргән бәрәкәтенә қарап, үз ихтиярыңдан сығып қорбан килтер. ¹¹ Аллаң Раббы хозурына килеп ул-қыҙзарығыз, ир-ат һәм қатын-қыҙ қолдарығыз, һеззән менән бергә йәшәгән левизәр, арағыззағы килмешәктәр, етемдәр, тол қатындар Аллағыз Раббы Үз исеме төйәкләнһен өсөн һайлап алған урында бергәләшеп күңел асығыз. ¹² Мысырға қол булғанығызды онотмағыз, был қағизәләрзе теуәл үтгез.

Қыуыш байрамы

¹³ Ашлығың йыйылып һуғылғас, йөзөм баксандың уңышы йыйылғас, ете көн буйы Қыуыш байрамы үткәр. ¹⁴ Байрамда үзегез, ул-қыҙзарығыз, ир-ат һәм қатын-қыҙ қолдарығыз, һеззән менән бергә йәшәгән левизәр, арағыззағы килмешәктәр, етемдәр, тол қатындар бергәләшеп күңел асығыз. ¹⁵ Аллаң һайлаған урында Раббы барлық уңышыңа һәм эштәреңә фатиха биргәнгә шатланып, Аллаң Раббы хөрмәтенә ете көн буйы байрам ит. Рәхәтләнеп күңел ас!

¹⁶ Бөтә ир-ат йылына өс тапкыр – Сөсө икмәк байрамында, Азналар байрамында, Қыуыш байрамында – Аллағыз Раббы қаршыһына, Ул һайлаған урыңа килергә

тейеш. Бер кем дә Раббы хозурына буш кул менән килмәһен. ¹⁷ Һәр берегез Аллағыз Раббы биргән бәрәкәтенә күрә бүләк алып килһен.

Хөкөмдарзарзың бурысы

¹⁸ Аллағыз Раббы һезгә бирәсәк калалар за халыкка ғәзел хөкөм кылһындар өсөн һәр ырыуға хөкөмдарзар һәм етәкселәр тәғәйенләгез. ¹⁹ Хөкөмдә ғәзелһезлек кылма, кемдең кем икәнәнә карама, ришүәт алма, сөнки ул ақыл эйәһенәң дә күзен томалай, ғәйепһеззәрзе һәләк итә. ²⁰ Йәшәйем һәм Аллаң Раббы бирәсәк ерзе биләмәгә алайым тиһәң, ғәзеллеккә, бары тик ғәзеллеккә генә ынтыл.

²¹ Аллаң Раббының корбан усағы янына алиһә Ашераға атап бер ниндәй зә колға куйма. ²² Шулай ук табыныу бағаналары ла торғозма, сөнки Аллағыз Раббы быны күрә алмай.

17 ¹ Аллаң Раббыға корбанға кәмселекле, зәғиф үгез йәки һарык салма, сөнки ул – Аллаң Раббыға ерәнгес.

² Аллағыз Раббы һезгә бирәсәк калаларзың берәһендә арағыззан берәй ирме, катынмы, Уның менән килешәүзе бозоп, Уның күзендә яман булғанды кылһа: ³ бойороктарына каршы килеп, башка илаһтарға хезмәт итһә, уларға, қояшқа, айға йәки башка күк есемдәренә табына башлаһа, ⁴ һәм был хакта һиңә билдәле булһа, ишеткәнәңдә яқшылап тикшер. Әгәр зә хәбәр дәрәсләнһә, ысынлап та Исраилда был ерәнгес эш кылынһа, ⁵ яуызлыкты эшләгән ир йәки катынды қала қапкаһы янына сығар за таш бәрәп үлтер. ⁶ Әммә үлемгә хөкөм итеү өсөн кәмендә ике йәки өс шаһиттың раслауы кәрәк. Бер генә шаһиттың һүзенә карап, кешене үлемгә тарттырырға ярамай. ⁷ Хөкөм ителгән әзәмгә ташты иң беренсе булып шаһиттар ырғытырға тейеш, шуна һуң уларға қалған халык эйәрһен. Шулар әүшлә арағыззан яуызлыкты тамырынан йолқоп ташла.

⁸ Әгәр йәшәгән ерегеззә һез хөкөм итә алмаһык катмарлы хөкөм эштәре була қалһа, мәсәлә, кеше үлтерәү, зыян киләү йәки башка төрлө дәрәсләктә табыу қыйын булған хәлгә юлыкһағыз, Аллағыз Раббы һайлаған урынға бар. ⁹ Һораузарың менән Леви ырыуынан булған қаһиндарға һәм ул вақытта хезмәттә булған хөкөмдарға мәрәжәғәт ит – улар үззәренәң қарарын сығарыр. ¹⁰ Раббы һайлаған урында улар ниндәй қарар иғлан итһәләр, шуға қарап эш итегез һәм улар қушқандың бөтәһен дә теүәл үтәгез. ¹¹ Улар һезгә өйрәткән қанун һәм белдергән қарар буйынса эшләгез, уңға ла, һулға ла тайпылмағыз. ¹² Әгәр зә берәйһе үзен тәкәббер тотоп, Аллағыз Раббы қаршыһында хезмәт иткән қаһинды йәки хөкөмдарзы тыңламай икән, ул кеше үлтереләргә тейеш. Исраилда яуызлыкты тамырынан йолқоп ташла. ¹³ Бөтә халык быны ишетеп қурқыр һәм алдағы көндәрзә хөкөм қарарына буйһонор.

Батша тураһында күрһәтмәләр

¹⁴ Аллаң Раббы һиңә бирәсәк ергә килеп, уға хужа булғас һәм тәйәкләнгәс: «Тирә-якта йәшәгән башка кәүемдәр кеүек үзәбәзгә батша қуяйык», – тип әйтһәгез, ¹⁵ батша итеп Аллағыз Раббы һайлаған кешене қуяйығыз. Ул кәрзәштәрегеззәң берәһе булһын. Қилмешәк һезгә туған түгел, уны батша итеп қуяйрға ярамай. ¹⁶ Тик батшағыз йылқыларын күбәйтмәһен һәм күп итеп ат һатып алып өсөн кешеләрзә Мысырға ебәрмәһен. Сөнки Раббы һезгә: «Башқаса был юлдан кире қайтмағыз», – тине. ¹⁷ Йөрәге хак юлдан тайпылмаһын өсөн батшағыз күп қатын алмаһын. Шулай ук көмөш менән алтынды ла артык йыймаһын.

¹⁸ Батшалығының тәхетенә ултырғас, Леви ырыуынан булған қаһиндарзә һакланған төргәк қитаптан үзенә ошо қанунды күсереп алһын. ¹⁹ Уны ғүмере буйы үзәндә тоһон һәм көн һайын укыһын – шунда ул Аллаһы Раббынан қурқырға һәм был қанунды бөтә һүззәрен, қағизәләрен

үтөргө өйрөнөр. ²⁰ Шулай эшлөһө, ул үзен ырыуаштарынан өстөн һанамас, был бойороктарзан уңға ла, һулға ла тайпылмаҫ, шул вақытта үзе һәм улдары Исраилда озак йылдар батшалык итер.

Левизәрзең һәм каһиндарзың өлөшө

18 ¹ Левизәрзән булған каһиндарзың, бөтә Леви ырыуының Исраилда биләмә ерзәре, үз өлөштәре булмас: улар Раббыға бағышлап килтерелгән ут корбандарынан тукланыр, сөнки уларзың өлөшө шул. ² Кәрзәштәре араһында левизәргә биләмә теймәҫ. Раббының уларға әйткән һүзе буйынса, уларзың биләмәһе – Раббы Үзе.

³ Кешеләр корбан итеп үгез йәки һарык килтергән һайын калак һөйөгә, яңак һөйөгә һәм карын – каһиндарзың өлөшө. ⁴ Ашлығығыззың, яңы шарабығыззың һәм яңы зәйтүн майығыззың тәүгә өлөшөн һәм һарығыңдың тәү кырккан йөнөн каһинға бир. ⁵ Сөнки Аллағыз Раббы, ғүмерлеккә уның алдында тороп, Уның исеменән хезмәт итһендәр өсөн бөтә ырыуазарығыз араһынан Левизе – уның үзен һәм улдарын һайлап алды.

⁶ Әгәр Леви ырыуынан берәйһе, Исраилда йәшәгән төйәгенән китеп, йәне теләгән һәм Раббы һайлаған урынға килһә, ⁷ унда Аллаһы Раббы исеменә хезмәт иткән башка кәрзәштәре кеүек Раббы хозурында хезмәт итә ала. ⁸ Ул сағында уға ата мөлкәтен һаткандан һуң тейгән өлөштән тыш, ризыктан да башка каһиндарға биргән кеүек тигез өлөш булыр.

Кәүемдәрзең ерәнгес йолалары

⁹ Аллағыз Раббы һезгә бирәсәк ергә ингәс, ундағы кәүемдәрзең ерәнгес кылыктарын өйрәнмәгез. ¹⁰ Арағызза улын йәки кызын утта яндырып корбан итеүсә, сихырсы, күрәзәсе, тылсымсы, ¹¹ фал асыусы, рухтарзы сақырыусы һәм әруахтарзан һораусылар булмаһын. ¹² Сөнки улай эш итеүселәр Раббы өсөн ерәнгес. Аллағыз Раббы ошо әшәкә эш-

тәре өсөн уларзы һеззең алдығыззан кыуасак. ¹³ Аллаң Раббы каршыһында камил бул.

Пәйғәмбәрзәр тураһында

¹⁴ Һез барып ерзәрен аласак кәүемдәр күрәзәселәрзең һәм сихырсыларзың һүзен тыңлай. Әммә Аллағыз Раббы һезгә быны рөхсәт итмәне.

¹⁵ Аллағыз Раббы арағыззан, үзегеззең кәрзәштәрегеззең, һезгә минең кеүек бер пәйғәмбәр һайлап куйыр – уны тыңлағыз. ¹⁶ Хорев тауында йыйылған көндө Аллағыз Раббынан былай тип үтенеп һоранығыз: «Үлмәҫ өсөн, Аллаһ Раббының тауышын башкаса ишетмәһәм һәм Уның бөйөк утын бүтән күрмәһәм ине», – тинегез. ¹⁷ Раббы миңә: «Уларзың әйткәндәре дәрәс, – тине. – ¹⁸ Мин уларға кәрзәштәре араһынан һинең кеүек бер пәйғәмбәр һайлап куйырмын һәм һүззәрәмде уның ауызынан әйттерермен. Мин нимә бойорһам, ул шуларзың барыһын да һезгә һөйләр. ¹⁹ Минең исемемдән һөйләгән пәйғәмбәрзең әйткәндәрен тыңламағандарзы Мин Үзем язалаясакмын. ²⁰ Әммә Мин бойормағандарзы Минең исемемдән һөйләргә базнат иткән йәки башка илаһтар исеменән һөйләгән пәйғәмбәр үлемгә дусар ителәсәк».

²¹ «Ул һүззең Раббынан булмағанын никсек беләйек?» – тип уйлауығыз ихтимал. ²² Әгәр зә пәйғәмбәр Раббы исеменән һөйләһә, әммә әйткәнә бойомға ашмаһа, был һүз Раббынан түгел. Пәйғәмбәр үз белдеге менән һөйләгән була – унан куркмағыз.

Һыйыныу калалары

19 ¹ Аллаң Раббы ерзәрен һезгә бирәсәк кәүемдәрзе кырып бөтөргәс, һин уларзан һуң был ергә хужа булып ингәс, уларзың калаларында, өйзәрәндә урынлашкас, ²⁻³ Аллағыз Раббы һезгә биләмәгә бирәсәк ерзе өс өлөшкә бүлегеҙ, һәр өлөшөнөң уртаһынан берәр кала һайлап алығыз. Ул калаларға юлдар һалығыз. Был калалар берәйһен үлтергән кешегә һыйыныу урыны булыр.

⁴Бына ниндэй үлтереүсе, унда касып, гүмерен һаклап кала ала: күңелендә электән дошманлык булмайынса, икенсе берәүзе яңылышык менән үлтергән кеше. ⁵Мәсәлән, кемдер якыны менән урманға утынға барып, ағасты кыркырға һелтәнгәндә, балтаһы тәйзәһенән ыскынып китеп, якынына тейһә, һәм ул үлһә – үлтергән кеше иһән калыр өсөн ошо калаларзың берәһенә кашын. ⁶Һыйыныу калаһы үтә алыс булһа, үлгән кеше өсөн кон кайтарырға тейеш булған туғаны, кызыулык менән кыуып етеп, үлтереүсенең йәнән алыуы бар; ә бит ул үлем язаһына лайык түгел, сөнки үлгән кешегә карата күңелендә дошманлык юк ине. ⁷Бына ни өсөн мин һезгә өс каланы һайларға бойорам.

⁸⁻⁹ Аллаң Раббыны яратһаң, һәр сак Уның юлын тотһаң, бөгөн һезгә бирелгән бөтә бойороктарзы бойомға ашырһаң, Аллаң Раббы ата-бабаларыңа ант иткәнсә, ерегезҙең сиктәрен киңәйтер һәм уларға нәзер иткән бөтә ерзе һиңә бирер. Шул сакта был өс калаға тағы ла өс һыйыныу калаһы өстәрһең. ¹⁰ Аллағыз Раббы һезгә биләмә итеп бирәсәк ерзә ғәйепһезҙең каны түгелмәһен һәм түгелгән кан өсөн һезҙең өстә ғәйеп булмаһын.

¹¹ Әммә якынына асыу һаклаған берәйһе, һағалап тороп, уны үлтерһә, шунан ошо калаларзың берәһенә каша, ¹² үз калаһының акһақалдары, артынан кеше ебәрәп, касқан еренән кире килтертер һәм кан үсе алырға тейешле кеше кулына тапшырыр. ¹³ Уны кызғанма, Израилды ғәйепһезгә түгелгән қандан арындыр һәм шул сакта рәхәт йәшәрһең.

¹⁴ Аллағыз Раббы һезгә биләмә итеп бирәсәк ерзә йәшәй башлагас, ата-бабаларығыз куйған, күршегез менән сиктәш ыҙан ташын урынынан күсермәгез.

Шаһиттар тураһында

¹⁵ Ниндәй зә булһа енәйәт йәки гонаһ кылған кешенең ғәйебен иһбатларға бер генә шаһит етмәй, һәр эш ике йәки өс ша-

һиттың күрһәтмәһе менән расланырға тейеш.

¹⁶ Әгәр бер ялғансы шаһит яуыз ниәт менән берәйһен енәйәттә ғәйепләһә, ¹⁷ араларында низағ булған был ике кеше Раббы каршыһына, ул осорза хезмәт иткән каһиндар менән һөкөмдарзар алдына башһын. ¹⁸ Һөкөмдарзар якшылап тикшерһен. Әгәр шаһиттың ялғансы икәнә һәм уның туғанына яла якканы асықланһа, ¹⁹ туғанына кылырға ниәтләгәнән уның үзенә эшләгез. Арағызған яуызлыкты тамырынан йолкоп ташлағыз. ²⁰ Башкалар был хакта ишетеп куркыр, киләсәктә бындай яуызлыкты эшләүсә булмаһ. ²¹ Бындай кешене йәлләмәгез: йәнгә – йән, күзгә – күз, тешкә – теш, кулға – кул, аякка – аяк.

Һуғышка кағылышылы кағизәләр

20 ¹ Дошмандарығызға каршы һуғышка сыққанда, аттар, яу арбалары һәм һезҙән һан яғынан күпкә артығырак ғәскәр күрһәгез, уларҙан куркмағыз. һезҙе Мысырҙан алып сыққан Аллағыз Раббы һезҙең менән. ² Яуға инер алдынан каһин, ғәскәр алдына килеп, халыкка мөрәжәғәт итһен. ³ Былай тиһен: «Тыңла, Израил! Бөгөн дошмандарығыз менән һуғышка инәсәкһегез. Ғәйрәтегезҙе юғалтмағыз, куркмағыз, каушамағыз. Өркмәгез уларҙан! ⁴ Сөнки еңеүгә илтер һәм дошмандарығыз менән алышыр өсөн Аллағыз Раббы һезҙең менән бара».

⁵ Етәкселәр ғәскәргә: «Арағызға яңы йорт һалып та, уны туйламаған берәй кеше бармы? – тип мөрәжәғәт итер. – Өйөнә кайтһын, сөнки һуғышта үлһә, өйөндә башка берәйһе йәшәр. ⁶ Йөзөм бақсаһы ултыртып та, уның тәүге уңышын йыйып өлгөрмәгән берәй кеше бармы? Өйөнә кайтһын, сөнки һуғышта үлһә, йөзөмөн башка берәү йыйып алыр. ⁷ Берәй кыз менән йәрәшәп тә, өйләнәп өлгөрмәгән кеше бармы? Өйөнә кайтһын, сөнки һуғышта үлһә, кызын башка берәү алыр».

⁸ Шунан тағы: «Арағызға куркқан һәм ғәйрәтен юғалтқандар бармы? Өйөнә

кайтһын, уға карап, кәрзәштәренәң дә күңеленә куркыу төшмәһен», – тип әйтәрзәр. ⁹ Быларзың барыһын да ғәскәргә еткергәндән һуң, яугирзәр өстөнән ғәскәр башлыктары тәғәйенләнһен.

¹⁰ Яулап алыр өсөн берәй калаға яқынлашқас, тәүзә уның халқына тыныс килешәү тәкдим ит. ¹¹ Әгәр зә улар, тәкдимәңә риза булып, капкаларын аша, калала йәшәүселәр барыһы ла һиңә мәжбүри хезмәт итергә тейеш булыр. ¹² Әгәр зә килешәүгә риза булмай, һуғыша башлаһа, каланы кама. ¹³ Аллағыз Раббы каланы кулыңа тапшырғас, ундағы бөтә ирзәрзә кылыстан үткәр. ¹⁴ Катындарын, балаларын, малдарын, калалағы бар нәмәнә үзәңә яумал итеп ал. Аллағыз Раббы һезгә биргән, дошманығыззан тартып алған табыш менән файзалан.

¹⁵ Һеззән алыста урынлашқан, эргә-тирәгәзгә кәүемдәрзәке булмаған калаларзың барыһы менән дә шулай эш итегез. ¹⁶ Ә Аллағыз Раббы һезгә биләмәгә бирәсәк ерзәрзәгә кәүемдәрзәң калаларында иһә бер йән әйәһен дә калдырма. ¹⁷ Аллағыз Раббы һезгә бойорғанса, уларзы харам кыл: хиттизәрзә, әмәризәрзә, кәңғәнизәрзә, перизизәрзә, хиууизәрзә, йевусизәрзә тотош юк ит. ¹⁸ Юкһа улар һеззә үз илаһтарына табынғанда кылған ерәнгес ғәзәттәренә өйрәтер һәм һез Аллағыз Раббы каршыһында гонаһ кылған булырһығыз.

¹⁹ Әгәр берәй каланы яулап алыр өсөн озақ вакыт камауза тоторға тура килһә, уның тирәһендәгә ағастарға балта тейзәрмә – емештәрен аша, әммә кыркма. Камауға алырға кырзағы ағас кеше түгел бит. ²⁰ Ағастың емеш бирмәгәнән белгәндә генә кыркып, һеззәң менән һуғышқан калаға каршы королмалар төзәүзә файзалана алаһығыз.

Үлтерәүсе билдәһез булғанда күрелгән саралар

21 ¹ Аллағыз Раббы һезгә биләмә итеп бирәсәк ерзә, кырза кем тарафынан үлтерелгәнә билдәһез булған мәйет

табылһа, ² ақһакалдарың менән хөкөмдарзарың унда сықһындар за мәйет ятқан урын менән әйләнә-тирәләгә калалар арахын үлсәһендәр. ³ Шунан мәйеткә иң яқын каланың ақһакалдары егелмәгән, калып кейзәрелмәгән тана алһын; ⁴ уны һөрөлмәгән, сәселмәгән һәм һәр вакыт һыу ағып ятқан үзәнлеккә килтерһен. Унда тананың муйынын һуғып һындырһындар. ⁵ Унда Леви ырыуынан булған кәһиндар за килһен, сөнки Аллағыз Раббы Үзәңә хезмәт итергә, Уның исеменән халықка фатиха бирергә уларзы һайланы – теләһә һиндәй бәхәсле эш, килтерелгән зыян улар һүзә менән хәл ителергә тейеш. ⁶ Мәйеткә иң яқын булған каланың ақһакалдары үзәнлектә муйыны һуғып һындырылған тананың башы өстөндә кулдарын йыуһын. ⁷ Шунан һуң: «Был кешенәң канын беззәң кулдарыбыз түкмәнә, уның нисек түгелгәнән күззәрәбез күрмәнә, – тип белдерһендәр. – ⁸ Йә Раббы, Үзәң йолоп алған халқың Исраилды пакла, ғәйепһезгә түгелгән кан өсөн халқыңдан һорама». Шул сағында улар кан түгеү гонаһынан пакланыр. ⁹ Раббы күзәндә дәрәс булғанды эшләп, ғәйепһез канды үзәңдән шулай йыуып ташларһың.

Никахка һәм ғаиләгә кағылышлы канундар

¹⁰ Дошмандарыңа каршы яуға сыққас, Аллаң Раббы уларзы кулыңа тапшырыр һәм һин әсирзәр алырһың. ¹¹ Араларында төскә матур катын-кыззы күреп күзәң төшһә һәм өйләнергә теләһән, ¹² уны өйөңә алып кайт. Ул сәсен кырһын, тырнактарын кыркһын, ¹³ өстөнән әсиргә төшкән сактағы кейемдәрән сисеп ташлаһын һәм, өйөңдә йәшәй башлап, ай буйына ата-әсәләре өсөн йәш түкһен. Шунан һуң һин уның менән яқынлык кыла һәм уның ире, ә ул һинәң катының була ала. ¹⁴ Әгәр зә һуңынан уны окшатмай башлаһаң, катын йәне теләгән ергә китә ала. Әммә уны һатырға ла, кол итергә лә тейеш түгелһең, сөнки һин уны түбәнһеттең.

¹⁵ Әгәр берәй кешенең ике катыны булһа һәм беренен яратып, икенсәнен яратмаһа, ул катындарзың икеһе лә унан ул тапһа, ә беренсе ир балаһы яратмаған катынынан тыуһа, ¹⁶ был кеше мал-мөлкәтен улдарына бүлгәндә, яратмаған катынынан беренсе булып тыуған улының баш бала өстөнлөгөн яраткан катынынан тыуған улына бирә алмай. ¹⁷ Ул яратмаған катынының улын баш бала итеп танырға һәм үзенең мөлкәтенән икеләтә өлөштә уға бирергә тейеш. Сөнки был бала – уның ирлек кеүәтенең тәүге емеше, баш бала хокуғы – унда.

¹⁸ Әгәр берәйһенең улы тишкәре һәм холкохоз булһа, атаһының да, әсәһенең дә әйткәндәренә колак һалмаһа, улар яза биреп тә, кишәмәһә, ¹⁹ ата менән әсә улдарын үззәре йөшөгән кала капкаһы алдына аҡһакалдарға алып килһен. ²⁰ Уларға: «Улыбыз тишкәре һәм холкохоз. Әйткәнебеззе тыңламай. Кәйеф-сафа короп, эсеп тик ята», – тиһендәр. ²¹ Был осракта каланың бөтә ирзәре уны таш бәреп үлтерһен. Арағыззан яуызлыкты шул рәүешлә тамырынан йолкоп ташла. Бөтә исраилдар за был хакта ишетеп курқыр.

Башка канундар

²² Әгәр берәйһе үлем язаһына торошло енәйәт кылһа һәм ул үлтерелеп ағаска асып куйылһа, ²³ мәйет ағаста төнгөлөккә калмаһын. Уны шул көндә үк ерләгез, сөнки ағаска асып куйылған һәр кеше Алла тарафынан кәһәрләнгән. Аллағыз Раббының һезгә биләмәгә бирәсәк ерен нәжесләмәгез.

22 ¹ Кәрзәшендәң азашып йөрөгән үгезән йәки һарығын күрһән, уларзы ташлап калдырма, кәрзәшенә алып кайтып бир. ² Әгәр за кәрзәшен һиңә алыс булһа йәки малдарзың кемдеке икәнән белмәһән, уларзы өйөңә алып кайт һәм үзәндә тот. Кәрзәшен эзләп килгәс, кайтарып бирерһән. ³ Кәрзәшендәң ишәге, кейеме йәки юғалған башка әйбере менән дә шулай эшлә:

ул юғалтып, һин табаһың икән, кайтарып бир, уны ярҙамыңдан ташлама.

⁴ Кәрзәшендәң ишәге йәки үгезе юлда йығылып ятканын күрһән, уны ташлап китмә, торғозорға ярҙам ит.

⁵ Катындар – ирзәр, ирзәр катындар кейемен кеймәһен. Былай эшләгән һәр кем Аллағыз Раббы алдында ерәнгес.

⁶ Юлда ағас башында йәки ерзә йоморткалары йә иһә балалары менән кош ояһы осраһа, инәләре улар өстөндә ултырһа, инә кошто себештәре менән бергә алма. ⁷ Кошсоктарын алһаң да, инәләрен мотлак ебәр; шулай эшләһән, үзәң йәкшы булыр, озақ йәшәрһән.

⁸ Яңы өй һалһаң, түбә кырыһына һаҡлағыс такта куй: бер кем дә кыйыктан қолап төшмәһән һәм каны һинең өстөндә булмаһын.

⁹ Йөзөм баксаңа башка төрлө орлок сәсмә, юғиһә сәскән орлогондоң да, йөзөмөндөң уңышын да файзаланыу хокуғын юғалтырһың.

¹⁰ Ер һөргәндә ишәк менән үгеззә бергә екмә.

¹¹ Ике төрлө ептән – йөндән һәм етендән тукылған кейемде кеймә.

¹² Ябына торған ябынсаңдың дүрт мөйөшөнә суктар эшлә.

Енси паклык тураһында кағизәләр

¹³ Әгәр берәйһе катын алһа һәм якынлык кылғандан һуң, унан күңелә кайтып, ¹⁴ уның тураһында насар хәбәр таратһа: «Был катынға өйләндем һәм уның менән якынлык кылғандан һуң, кыз булмағанын белдем», – тип яманатын сығарһа, ¹⁵ кыздың атаһы менән әсәһе, кала капкаһына килеп, аҡһакалдарға кыздың ғиффәтле булуына дәлил килтерһен. ¹⁶⁻¹⁷ Кыздың атаһы аҡһакалдарға: «Кызымды был кешегә кейәүгә биргәйнем, әммә ул уны хушһындай, – тиһен. – Инде кызымды ғиффәтле булмауға ғәйепләй. Бына кызымдың саф булғанына дәлил», – тип, япмаһын йәйеп,

акһакалдарға күрһәтһен. ¹⁸ Кала акһакалдары был иргә яза бирһен ¹⁹ һәм ғиффәтле Исраил кызы тураһында насар хәбәр таратканы өсөн ирзән йөз көмөш алып, кыздың атаһына түләһендәр. Кыз иһә был ирзән катыны булып кала һәм ирзән ғүмер буйы уны айырырға хақы юк.

²⁰ Әгәр хәбәр дөрөс булып сыкһа, кыздың ғиффәтле булуын иҫбатлаусы дәлил табылмаһа, ²¹ ул катынды ата йортоноң ишеге төбөнә алып килһендәр. Кала халкы уны таш бәреп үлтерһен, сөнки атаһы йортонда уйнаш итеп, ул Исраилды хурлыкка калдырған. Үзегеззән арағыззан яуызлыкты шулай тамырынан йолкоп ташлағыз.

²² Әгәр берәй ир икенсе ирзән катыны менән ятканда тотолһа, улардың икеһе лә – быны эшләгән ир зә, катын да – үлтерелгә тейеш. Исраилдан яуызлыкты шулай тамырынан йолкоп ташлағыз.

²³ Әгәр берәй ир калала башка берәүгә йәрәшелгән ғиффәтле кызды осратһа һәм уның менән якынлык кылһа, ²⁴ икеһе лә кала қапкаһы янына килтерелһен һәм таш бәреп үлтерелһен. Сөнки кыз, калала булып та, ярзам һорап кысқырмаған, ә ир икенсе кешегә йәрәшелгән кызды хур иткән. Арағыззан яуызлыкты шулай тамырынан йолкоп ташлағыз.

²⁵ Әгәр берәй ир икенсе кешегә йәрәшелгән кызды яланда осратып уға йәбешһә һәм көсләһә, үлемгә ирзә генә хөкөм итергә кәрәк. ²⁶ Ә йәрәшелгән кызға бер нәмә лә эшләмә, сөнки кызға үлем язаһы бирерлек гонаһ юк, юғиһә был якыныңа кул күтәрәп, уны үлтерәүгә бәрәбәр. ²⁷ Был ир кызды кырза осратқан, һәм йәрәшелгән кыз, бәлки, кысқырғандыр за, ләкин уны коткарыр кеше булмаған.

²⁸ Әгәр берәй ир йәрәшелмәгән ғиффәтле кызды осратһа һәм уны тотоп алып көсләһә, быны башкалар күрһә, ²⁹ кыз менән яткан ир уның атаһына илле көмөш бирһен һәм уға өйләнһен. Кызды хурлыкка калдырғанға күрә ир уны ғүмер буйы айыра алмаҫ.

³⁰ Бер кем дә, атаһының катынына өйләнәп, атаһының түшәген хурламаһын.

Раббы халкы булып һаналырға лайык булмағандар

23 ¹ Күкәйе изелгән йәки енес ағзаһы кыркылған кеше Раббы халкы иҫәбенә инә алмай.

² Уйнаштан тыуған кеше Раббы халкы иҫәбенә инә алмай. Уның нәҫеле лә, хатта унынсы быуынына тиклем, Раббы халкы иҫәбенә инә алмай.

³ Ғаммон һәм Моав кешеләре Раббы халкы иҫәбенә инә алмай, хатта улардың нәҫеле лә унынсы быуынына тиклем Раббы халкы иҫәбенә инә алмай. ⁴ Сөнки Мысырҙан сыккан сағығызза юлда һеззә икмәк һәм һыу менән каршыламанлар, етмәһә Арам-Наһараимдағы Пеҫор калаһынан Беҫор улы Билғамды һеззә карғар өсөн ялланылар. ⁵ Әммә Аллаң Раббы Билғамды тыңларға теләмәһә, карғышты фатихаға әүерелдерзә, сөнки Аллаң Раббы һеззә ярата. ⁶ Уларға ғүмерегеҙ буйы, мәңге именлек һәм якшылык күрһәтмәгеҙ.

⁷ Әдомдарҙан иһә екһенмәгеҙ, сөнки улар һеззән туганығыз, Мысыр халкынан да сикәнмәгеҙ, сөнки һез улардың ерендә килмешәк булып йөшөнөгөҙ. ⁸ Уларҙан тыуған балалардың өсөнсө быуыны Раббы халкы иҫәбенә инә ала.

Тупламды таза тотоу

⁹ Дошмандарығызға каршы һуғышыр өсөн туплам корғанда һәр төрлө бысраҡлыктан һаҡланығыз. ¹⁰ Әгәр берәйгеҙзән төндә мәнейе ағып нәжесләһә, ул тупламдан сыкһын һәм кире инмәһен. ¹¹ Кис еткәс, йыуынһын һәм қояш байығас қына тупламға инһен.

¹² Хәжәт үтәр өсөн урын тупламдан ситтә булһын. ¹³ Кәрәк-ярағың араһында көрәгең булһын. Тупламдан тышта ултырыр булһаң, сокор қаз, азақ тизәгенде күмеп қуй. ¹⁴ Аллағыҙ Раббы һине коткарыр һәм дошмандарыңды қулыңа тапшырыр өсөн

туплам уртаһында йөрөй. Раббы берәй хурлыҡлы нәмә күреп, һеззән баш тартмаһын өсөн туплам изге урын булһын.

¹⁵ Хужаһынан ҡасып һезгә һыйынған колдо тотоп хужаһына кире бирмәгез. ¹⁶ Үзе һайлаған урында арағызға йәшәһен, уны кыйырһытмағыз.

¹⁷ Исраил кыззлары һәм улдары араһынан бер кем дә боттарға табыныу корамдарында фәхешлек менән шөғөлләнергә тейеш түгел.

¹⁸ Катындың йәки ирзән фәхеш менән тапкан аксаһын Аллаң Раббының йортона бер ниндәй зә нәзер үтәү өсөн индермә, сөнки улар икеһе лә Аллағыз Раббы өсөн ерәнгес.

¹⁹ Туғаныңа үтескә көмөш, икмәк йәки башка нәмә биргәндә, риба түләтмә. ²⁰ Биләмәгә алыр өсөн китеп барған ереңдә һәр эшенә Аллаң Раббы фатиха бирһен тиһән, килмешәктән риба алырға мөмкин, ә кәрзәшендән алырға ярамай.

²¹ Аллаң Раббыға нәзер әйтәһең икән, уны һис кисектермәй үтә, сөнки Ул уның мотлак үтәлеүен талап итер, үтәмәйһең икән, гонаһ кылған булырһың. ²² Әгәр нәзер әйтмәһең икән, бында гонаһ юк. ²³ Ауызыңдан сыққанға игтибарлы бул һәм бойомға ашыр, сөнки Аллаң Раббыға үз ихтыярың менән вәғәзә иттең һәм быны үз ауызың менән әйттең.

²⁴ Якыныңдың йөзөм баксаһына инһән, йәнең теләгәнсә ашай алаһың, әммә һауытыңа йыйма. ²⁵ Якыныңдың басыуына килһән, башактарын кул менән өзә алаһың, әммә игененә ураҡ тейҙермә.

24 ¹ Әйтәйек, берәй ир өйләһенеп, катынында ниндәйҙер етешһезлек күрһә һәм унан күңеле кайтһа, айырылышыу қағызы язып катынының кулына тоттора һәм өйөнән сығарып ебәрә; ² ә ул катын, өйзән киткәс, икенсе кешегә кейәүгә сыға. ³ Икенсе ир зә, уны хушһынмайынса айырылышыу қағызы биреп, өйөнән сығарып ебәрһә йәки был ир үлеп калһа, ⁴ ул сакта тәүге ире был катынға қабат өйләнә алмай, сөнки катын уның өсөн нәжес һанала. Бын-

дай никаһ – Раббы ҡаршыһында ерәнгес. Бындай гонаһ менән Аллағыз Раббы һезгә биләмә итеп биргән ерзе бысратмағыз.

⁵ Яңы өйләнгән кеше һуғышҡа бармаһын, уға бер ниндәй бурыс та йөкмәтелмәһен. Бер йыл буйы үзенең өйөндә йәшәп, катынының күңелен күрһен.

⁶ Аманат итеп тирмән ташының өстөн дә, астын да алмағыз. Быны эшләгән кеше аманатка йәнде алған булыр.

⁷ Әгәр исраилдарҙан кәрзәшен урлап, уны кол иткән йәки һатып ебәргән кеше табылһа, был бур үлемгә дусар ителәсәк. Арағызҙан яуызлыҡты шулай итеп йолкоп ташлағыз.

⁸ Йоғошло тире ауырыуына юлыҡһаң, Леви ырыуынан булған ҡаһиндарҙың өйрәткәнән еренә еткереп үтә. Мин уларға һисек бойорһам, нәк шулай эшлә. ⁹ Һез Мысырҙан сықҡандан һуң, Аллаң Раббы юлда Мирйәмде нимә эшләткәнән хәте-реңдә тот.

¹⁰ Якыныңа үтескә берәй нәмә биреп тораһың икән, унан аманат алыр өсөн өйөнә инмә, ¹¹ ә урамда көтөп тор. Бурыска алған кеше аманатын тышҡа үзе сығарып бирһен. ¹² Әгәр ул ярлы кеше булһа һәм аманат итеп бирергә кейеменән башка әйберә булмаһа, кейеменә һиндә булған көйө йокларға ятма. ¹³ Ул үзенең кейемендә йокларға ятһын һәм һиңә фатихаһын бирһен өсөн, унан алған аманатты қояш байығансы кире қайтар. Бының менән һин Аллаң Раббы ҡаршыһында һаҡ эш кылған булырһың.

¹⁴ Әгәр ярлыны һәм хәйерсене эшкә яллаһаң, кәрзәшенсә ул, әллә арағызға йәшәгән килмешәктәрзәнме, уны рәһнетмә. ¹⁵ Уның хезмәт һақын шул көндө үк қояш байығанға тиклем түлә, сөнки ул ярлы һәм шул аксаға ғына иҫәп тотоп йәшәй. Юғиһә һинең турала Раббыға зарланыр һәм һин гонаһ кылған булырһың.

¹⁶ Аталар балаларының гонаһы өсөн үлтерелмәһен, балалар аталарының гонаһы өсөн үлтерелмәһен, һәр кем үз гонаһы өсөн үзе үлемгә дусар ителһен.

¹⁷ Килмешәккә һәм етемгә хак булмаған хөкөм сығарма. Тол катындың кейемен аманат итеп алма. ¹⁸ Үзендең дә Мысырза кол булғаныңды, Аллаң Раббының һеззе унан йолоп алғанын онотма. Шуға күрә һиңә ошоларзы эшләрәгә бойорам.

¹⁹ Урак мәлендә басыуыңда берәй көлтә онотолоп калһа, уны барып алма. Әйзә ул килмешәккә, етемгә һәм тол катынға булһын. Шулай эшләнән, Аллаң Раббы һәр эшендә Үзенә фатихаһын бирер. ²⁰ Зәйтүн ағасыңды һелкетеп емешен койғандан һун, ботактарын кабат тикшермә. Емештәре килмешәккә, етемгә һәм тол катынға калһын. ²¹ Йөзөм баксаңда емеш йыйғанда калған йөзөмөңдә артыңдан йыйып алма: килмешәккә, етемгә һәм тол катынға калһын. ²² Исеңдә тот, һин дә Мысырза кол булдың, шуға күрә мин һиңә ошолай эшләрәгә бойорам.

25 ¹ Әгәр ике кеше араһында дәғүә сыға икән, улар хөкөмдарға барһын һәм низағты хөкөмдарзар тикшерһен: хаклығын аклаһыңдар, ғәйеплеһен ғәйепле тип иглан итһендәр. ² Әгәр ғәйепле кеше һуктырыуға лайыклы булһа, хөкөмдар уны ергә ятқырһын һәм үзенә күз алдында ғәйебенә күрә һанап һуктырһын. ³ Кырк тапқыр һуктырырға мөмкин, тик шуна артмаһын. Сөнки артығын һуғыуҙан кәрзәшегез бөтә кешенең күз алдында кәмһетелгән хәлдә калыр.

⁴ Ашлык һуккан үгеҙең ауызын каплап қуйма.

⁵ Әгәр ағалы-энеле бергә йәшәп, берәһе балаһы булмайынса үлеп китһә, уның тол катыны ситкә кейәүгә сығырға тейеш түгел. Кәйнеше уға өйләнһен һәм уның менән йәшәһен. Шулай итеп, ул үлгән туғанының катыны алдындағы бурысын үтәр. ⁶ Ә ул катын тапкан беренсе ир бала үлгән туғанының исемен ала. Уның исеме Исраилда юғалып калмаһын тип эшләнә был. ⁷ Әгәр зә был кеше туғанының тол калған катынына өйләнергә теләмәһә, катын, ка-

ла капкаһы янына барып, акһакалдарға: «Кәйнешем Исраилда туғанының исемен йәшәтеүҙән баш тарта, миңә алдағы бурысын үтәмәй», – тип әйтһен. ⁸ Ул сакта акһакалдар, теге кешене сакырып алып, өгөтләрәгә тейеш. Ул үзенекендә нык тороп: «Уға өйләнергә теләмәйем», – тиһә, ⁹ еңгәһе акһакалдар алдына кәйнеше янына барһын да уның аяк кейемен систерһен һәм, йөзөнә төкөрөп: «Туғанының нәселен дауам иттерергә теләмәгән кешене бына шулай итәләр», – тиһен. ¹⁰ Был кешенең ғәйләһе Исраилда «Аяк кейеме систерелгәндең ғәйләһе» тип аталыр.

¹¹ Әгәр ике ир һуғышканда, берәһенең катыны ирен айырып алып өсөн кулын һузып тукмаусының ирлек ағзаһынан тарта икән, ¹² ул катындың кулын кырк, йәлләп торма.

¹³ Янсығыңда берәһе ауыр, берәһе еңел тарткан ике төрлө гер ташы йөрөтмә. ¹⁴ Өйөңдә берәһе бәләкәй, берәһе зур ике үлсәүең дә булмаһын. ¹⁵ Герәң дә, үлсәүең дә дөрөс һәм теүәл булһын. Шул сакта Аллағыз Раббы һезгә бирәсәк ерзә ғүмерең озон булыр. ¹⁶ Дөрөс булмаған герзәр һәм үлсәүзәр кулланған алдаксылар Аллаң Раббыға ерәнгес.

¹⁷ Мысырзан сыжканда ғәмәлектәрзең юлда һезгә нимә эшләгәнән онотма. ¹⁸ Һез арып-талсығып килгән сакта, юлда һезгә һөжүм иттеләр зә артта калған бөтә хәлһеззәрзе кырзылар, Алланан куркманылар. ¹⁹ Аллағыз Раббы һезгә биләмә итеп бирәсәк ерзәрәгә килеп, Аллағыз Раббы һеззә тирә-яғығыззағы бөтә дошманларығыззан коткарып именлек биргәс, ер йөзөндә ғәмәлектәр һақында хатта иштәлек тә калдырма. Онотма быны!

26 ¹ Аллағыз Раббы һезгә биләмәгә бирәсәк ергә инеп, уға хужа булғас һәм унда тәйәкләнгәс, ² Аллағыз Раббы биргән ерзә үскән бөтә емештәрзең дә тәүге уңышын йыйып кәрзингә һалырһың да Аллаң Раббы Үз исеме тәйәкләнһен өсөн һайлап

алған урынға барырһың. ³Ул дәүерзә хезмәт иткән каһинға килеп: «Раббы ант менән был ерзә безгә бирергә ата-бабаларыбызға вәғәзә иткән. Бөгөн мин Аллаң Раббыға шул ергә килгәнәмде белдерәм», – тип әйт. ⁴Каһин, кулыңдан кәрзиненде алып, уны Аллағыз Раббының қорбан усағы алдына куйыр. ⁵Шунан Аллаң Раббы каршыһында яуап тотоп әйт: «Алыс бабам күсмә бер арами булған. Бер нисә генә кеше менән Мысырға барып, килмешәк булып йәшәй башлаған. Тора-бара Мысырза унан бөйөк, көслә һәм күп һанлы халык барлыкка килгән. ⁶Әммә Мысыр халқы безгә насар мөнәсәбәттә булды, беззе қыстылар, ауыр эш менән иззеләр. ⁷Без ата-бабаларыбыздың Аллаһы Раббыға ялбарзык. Раббы һыктауыбыззы ишетте, ауыр хәлебеззе, ғазаптарыбыззы, йәберләнеүебеззе күрзе. ⁸Раббы беззе көзрәте, һузылған кулы, бөйөк дәһшәте, хикмәттәре һәм мөгжизәләре менән Мысырзан алып сыкты. ⁹Беззе бында алып килде, был һөт һәм бал ағып ятқан ерзә бирзе. ¹⁰Инде бына, Раббым, миңә биргән тупрактың тәүге уңышының емештәрен һиңә алып килдем».

Шунан кәрзиненде Аллаң Раббы алдына куйып, уның каршыһында сәждә кыл. ¹¹Аллаң Раббы һезгә һәм йортоғозға биргән бәрәкәттәргә қыуанып үзегез зә, леви зә, арағызза йәшәгән килмешәктәр зә бергәләп күнел асығыз.

¹²Өсөнсә йылда, уңыштың ундан бер өлөшөн биреү йылында, бөтә уңышығыздың ундан бер өлөшөн айырып ал да уны левигә, килмешәккә, етемдәргә һәм тол катындарға бир. Улар за һез йәшәгән ерзәрзә ашап туйынһындар. ¹³Шунда Аллаң Раббы алдында былай тип әйт: «Һинең бойороктарыңды бозманым, уларзың беренен дә олотманым, Үзең кушқанса, өйөмдән һиңә бағышланған уңышымдың ундан бер өлөшөн алдым да левизәргә, килмешәктәргә, етемдәргә һәм тол катындарға бирзем. ¹⁴Был өлөштән хәсрәтле сағымда ашаманым, уны өйзән алып сыкканда нәжес түгел

инем, уны үлеләргә тәкдим итмәнем. Аллам Раббының әйткәненә қолак һалдым, миңә бойорғаныңдың барыһын да эшләнем. ¹⁵Изге торлағыңдан, күктәрзән күз һалсы! Халкың Исраилға, ата-бабаларыбызға ант менән вәғәзә итеп биргән ергә, һөт һәм бал ағып ятқан ергә фатиханды кыл».

¹⁶Бөгөн Аллаң Раббы был кағизәләрзе һәм канундарзы үтәргә бойора. Уларзы тот һәм бөтөн йөрәгең һәм бар булмышың менән бойомға ашыр. ¹⁷Бөгөн Раббының Аллағыз булғанын, Уның юлынан йөрөйәсәгеgezze, кағизәләрен, бойороктарын, канундарын үтәйәсәгеgezze, Уның һүзен тыңлаясағығыззы белдерзең. ¹⁸Бөгөн Раббы, һезгә биргән һүзе буйынса, Уның бөтә бойороктарын үтәһәң, Уның Үз халкы буласағығыззы иглан итте. ¹⁹Ул һине хөрмәттә, шөһрәттә һәм күркәмлектә Үзе донъяға яратқан барлык кәүемдәрзән өстөн қуясағын һәм, әйткән һүзе буйынса, Үзе өсөн һайлап алған халкы итәсәген белдерзе.

Ғевал тауындағы қорбан усағы

27 ¹Муса Исраил ақһақалдары менән халықка былай тине:

– Бөгөн мин һезгә белдергән бөтә бойороктарзы тәүәл үтәгеz. ²Иордан йылғаһын кисеп, Аллағыз Раббы һезгә бирәсәк ергә ингәс, зур таштар торғозоп куйығыз, уларзы ағартығыз. ³Аталарығыздың Аллаһы Раббының һезгә бирергә вәғәзә иткән илгә – һөт һәм бал ағып ятқан ергә кергәндән һуң, был канундың бөтә һүззәрен шул таштарға язығыз. ⁴Был таштарзы, бөгөн һезгә әмер иткәнәмсә, Иорданды кисеп сыккандан һуң Ғевал тауына торғозоп куйығыз һәм ағартығыз. ⁵Унда Аллағыз Раббыға қорбан усағы яһағыз. Уны таштан, тимер қорамалдар қуланмайынса, эшләгеz. ⁶Аллағыз Раббының қорбан усағын шымартылмаған, бөтөн таштарзан яһағыз һәм унда Аллағыз Раббыға тотош яндырыу қорбаны килтерегез. ⁷Татыулық қорбандарын да шунда килтерегез, қорбан итен ашағыз һәм Аллағыз Раббы алдында

күнел асығыз. ⁸ Таштарға был канундың бөтә һүззәрен дә аңлайышлы итеп язығыз.

⁹ Шунан Муса һәм левизәрзән булған каһиндар бөтә Исраил халкына:

– Әй Исраил! Диккәт менән тыңла! – тип өндәште. – Бөгөн һин Аллаң Раббының халкы булдың. ¹⁰ Шулай итеп, Аллаң Раббының әйткәндәрен тыңла, Уның бөгөн мин һиңә белдергән бойороктарын һәм кағизәләрен үтә.

Ғевал тауынан ләғнәттәр

¹¹ Был көндө Муса халыкка былай тип бойорзо:

¹² – Иордан йылғаһы аша сыккас, халыкка фатиха бирер өсөн, бына был ырыузар Геризим тауында торорға тейеш: Шимғон, Леви, Йәһүзә, Исасхар, Йософ һәм Бинйәмин. ¹³ Ә быллары ләғнәт әйтеү өсөн Ғевал тауында торорға тейеш: Рәүвән, Ғад, Ашер, Зевулун, Дан, Нафтали. ¹⁴ Левизәр бөтә Исраил халкына оран һалып былай тиер:

¹⁵ «Раббыға ерәнгес булғанды – оҫталар кулының эшен – уйылған йәки койолған боттарзы яһатқан һәм йәшереп тотқан кешегә ләғнәт булһын!»

Бөтөн халык: «Амин!» – тип яуап бирһен.

¹⁶ «Атаһы йәки әсәһен хөрмәтләмәгән, уға каршы һүз әйткән кешегә ләғнәт булһын!»

Бөтөн халык: «Амин!» – тип яуап бирһен.

¹⁷ «Күршеһенең ызан ташын күсергән кешегә ләғнәт булһын!»

Бөтөн халык: «Амин!» – тип яуап бирһен.

¹⁸ «Һуқырзы юлдан азаштырған кешегә ләғнәт булһын!»

Бөтөн халык: «Амин!» – тип яуап бирһен.

¹⁹ «Килмешәкте, етемде, тол катынды ялған хөкөм иткән кешегә ләғнәт булһын!»

Бөтөн халык: «Амин!» – тип яуап бирһен.

²⁰ «Атаһының катыны менән ятқан кешегә ләғнәт булһын, сөнки ул атаһының оятын асты».

Бөтөн халык: «Амин!» – тип яуап бирһен.

²¹ «Берәй төрлө хайуан менән яқынлык кылған кешегә ләғнәт булһын».

Бөтөн халык: «Амин!» – тип яуап бирһен.

²² «Үзенең кыз туғаны, әсәһенең йәки атаһының кызы менән ятқан кешегә ләғнәт булһын!»

Бөтөн халык: «Амин!» – тип яуап бирһен.

²³ «Кәйнәһе менән ятқан кешегә ләғнәт булһын!»

Бөтөн халык: «Амин!» – тип яуап бирһен.

²⁴ «Йәшерен рәүештә берәйһен үлтергән кешегә ләғнәт булһын!»

Бөтөн халык: «Амин!» – тип яуап бирһен.

²⁵ «Ғәйепһез канды түгер өсөн акса алған кешегә ләғнәт булһын!»

Бөтөн халык: «Амин!» – тип яуап бирһен.

²⁶ «Был канунда әйтелгәндәрзе хупламаған һәм үтәмәгән кешегә ләғнәт булһын!»

Бөтөн халык: «Амин!» – тип яуап бирһен.

Фатихалар

28 ¹ Әгәр Аллағыз Раббының һүзенә колак һалып, бөгөн мин һезгә еткергән бөтә бойороктарын теүәл үтәһәгез, Аллағыз Раббы һеззе ер йөзөндәге бөтә кәүемдәрзән өстөн итер. ² Әгәр Аллағыз Раббының әйткәндәрен тыңлаһағыз, ошо фатихаларзың барыһы ла һезгә килер һәм бойомға ашыр.

³ Калала ла, ауылда ла фатихалы булырһың.

⁴ Карыныңдың емеше – балаң да, тупрағыңдың емеше лә, малдарыңдың түле – һыйырзарыңдың бызауы, һарыктарыңдың бәрәсе лә – фатихалы булыр.

⁵ Кәрзиндәрен дә, икмәк күнәктәрен дә фатихалы булыр.

⁶ Ингәнендә лә, сыкканыңда ла фатихалы булырһың.

⁷ Һиңә каршы килгән дошмандарыңды Раббы алдыңда кырып һалыр. Һезгә бер юлдан каршы сыкһалар, ете юлдан касып китерзәр.

⁸ Раббы һеззең келәттәрегеҙгә, кулығыззың һәр эшенә: «Бәрәкәтле булһын!» тип бойорор һәм һезгә бирәсәк ерзә Аллағыз Раббы һезгә фатихалы булыр.

⁹ Аллаң Раббының бойороктарын үтәһәгез, Уның юлдарынан йөрөһәгез, Раббы

һезгә вәғәзә биргәнсә, һеззә Үзенәң изге халкы итеп таныр. ¹⁰ Ер йөзөндөгә бөтә кәүемдәр Раббының һеззә «Үз халкым» тип атағанын күрер һәм куркып торор. ¹¹ Раббы ата-бабаларығызға ант итеп һезгә бирергә вәғәзә иткән ерзә һәр йәһәттән бәрәкәт бирер: балаларығыз күп, малдарығыз ишле, тупрағығыз мулуңшылы булыр. ¹² Ерегеҙгә ямғырҙы ваҡытында язуырыр, башкарған бар эштәрегеҙгә фатиха бирер өсөн күктәрҙең игелекле хазинаһын асыр. Бик күп халыҡтарға бурыска бирерһегеҙ, ә үзегеҙ бурыска алмашығыҙ. ¹³ Раббы һеззә койрок түгел, баш итер. Әгәр Аллағыҙ Раббының бөгөн мин һезгә еткергән бойороктың тыңлаһағыҙ, уларҙы ғәмәл кылһағыҙ, һәр ваҡыт аста түгел, өстә булырһығыҙ. ¹⁴ Бөгөн һезгә белдергән бойороктың ситкә тайпылмағыҙ, уңға ла, һулға ла боролмағыҙ, башка илаһтар артынан эйәреп, уларға хезмәт итмәгеҙ.

Ләғнәттәр

¹⁵ Әгәр Аллағыҙ Раббының һүзенә қолаҡ һалмаһағыҙ, Уның бөгөн мин һезгә еткергән бөтә бойороктың, кағизәләрен үтәмәһегеҙ, өстөгөҙгә ошо ләғнәттәр төшөр.

¹⁶ Калала ла, ауылда ла ләғнәтле булырһың.

¹⁷ Кәрзиндәрең дә, икмәк күнәктәрең дә ләғнәтле булыр.

¹⁸ Карыныңдың емеше – балаларың да, тупрағыңдың уңышы ла, малдарыңдың түлө – һыйырҙарыңдың бызауы, һарыҡтарыңдың бәрәсе – барыһы ла ләғнәтле булыр.

¹⁹ Ингәнәңдә лә, сыкканыңда ла ләғнәтле булырһың.

²⁰ Раббы һезгә карғыш, өмөтһөҙлөк ебәрер, һәр эшегеҙгә уңышһыҙлыҡка дусар итеп, һәләк кылыр. Раббынан йөз сөйөргәнегеҙ өсөн һәм яуыз ғәмәлдәрегеҙ аркаһында юкка сығырһығыҙ. ²¹ Раббы һезгә биләмә итеп бирәсәк ерегеҙгән һеззә юк итеп бөткәнгә тиклем үлөт ебәрер язалар. ²² Раббы һеззә һулытып киптерер, бизгәк, тапма тотор, шеш сығыр. Ул һезгә королюк,

көйзөргөс ел, бөшмәк ауырыуҙары ебәрер. Улар һеззә кырылып бөткәнегеҙгә тиклем эзәрләр. ²³ Баш өстөгөҙгә күк бакырға, аяҡ астығыҙғағы ер тимергә әйләнер. ²⁴ Раббы һез юк булғанға тиклем күктән ямғыр урынына ерегеҙгә саң болото ебәрер, ком язуырыр.

²⁵ Раббы һеззә дошмандарығыҙҙан еңелдерер: бер юл менән уларға каршы сығырһығыҙ, ете юл менән уларҙан қасып китерһегеҙ. Ер йөзөндөгә бөтә батшалыҡтар өсөн куркыныс ғибрәт булырһығыҙ. ²⁶ Мәйеттәрегеҙ һауалағы коштарға һәм кырағай хайуандарға емтек булыр, уларҙы кыуып ебәрәүсә лә калмаҫ. ²⁷ Раббы һезгә дауалап булмаҫлыҡ Мысыр шеше, корсаңғы һәм кутыр ебәрер. ²⁸ Ул һеззә ақылдан язуырыр, һуқырайтыр, йөрөгегеҙҙең хәлен алыр. ²⁹ Һуқыр кеше кеүек көпә-көндөз һәрмәнәп йөрөрһөгөҙ. Бер эшегеҙгә уң булмаҫ. Һеззә һәр сак кысырыҡларҙар, рәһиәтерҙәр, әммә яклаусы булмаҫ.

³⁰ Кыз йәрәшерһең, әммә уның менән башка берәү йоклар. Өй һалырһың, әммә унда йөшәй алмаҫһың. Йөзөм бакһың ултыртырһың, тик емешен ауыз итә алмаҫһың. ³¹ Күз алдыңда үгеҙеңдә һуйырҙар – итен ашай алмаҫһың; ишәгендә күз алдыңда алып китерҙәр, кире бирмәстәр; һарыҡтарың дошмандарға булыр – бер кем дә һине якламаҫ. ³² Улдарығыҙҙы һәм кыҙҙарығыҙҙы күз алдығыҙға башка халыҡтар араһына кыуырҙар. Уларҙы көтөп, күзәрегеҙ талыр, әммә ярҙам итергә хәлегеҙ булмаҫ. ³³ Һеззә бөтөнләй белмәгән халыҡтар тупрағығыҙҙың уңышын, хезмәтегеҙҙең емешен ашар, ә һез ғүмерегеҙгә йәбәр-яғала үткәрерһегеҙ. ³⁴ Күзәрегеҙ күргәнгә котоғоз оһоп, ақылдан шашырһығыҙ. ³⁵ Ботоғозҙо, тубығығыҙҙы сикан баһыр. Унан дауалана алмаҫһығыҙ: ул башығыҙҙан алып табанығыҙға тиклем каплап алыр.

³⁶ Раббы һеззә һәм үзегеҙ һайлап куйған батшағыҙҙы һезгә, ата-бабаларығыҙға белмәгән кәүем араһына кыуыр. Унда таштан һәм ағастан эшләнгән башка илаһтарға

хезмәт итерһегез. ³⁷ Раббы һеззе араларына һөргән бар халыктар өсөн имәнес, ғибрәтле бер миҫал, әзәм көлкөһө булырһығыз.

³⁸ Баҫуығызға орлокто күп итеп сәсерһегез, әммә уңышты бик аз йыйып алырһығыз, сөнки уны саранча ашап бөтөр. ³⁹ Йөзөм баксаһы үстерһегез, тәрбиәләрһегез, әммә шарап әсә алмашһығыз, сөнки уларҙы корт ашап бөтөр. ⁴⁰ Ерегеҙҙең һәр урынында зәйтүн ағастары үсер, тик майын һөртә алмашһығыз, сөнки емештәре койолоп бөтөр. ⁴¹ Улдарығыз һәм кыздарығыз тыуыр, тик улар янығызға калмаҫ, әсирлеккә китер. ⁴² Бөтә ағастарығызды, тупрағығыздың уңышын сиңерткәләр ашап бөтөр.

⁴³ Арағызға йөшөгән килмешәктәр һеззән торған һайын өстөнөрәк була барыр, ә һез түбәнәйгәндән түбәнәйерһегез. ⁴⁴ Улар һезгә бурыска биреп торор, ә һез бирә алмашһығыз. Улар баш, ә һез койрок булырһығыз.

⁴⁵ Аллағыз Раббыны тыңламаған, Уның бойороктарын үтәмәгән, кағизәләрен тотмаған өсөн бөтә был ләғнәттәр башығызға яуыр, һез кырылып бөткәнсе эзәрләр һәм кыуып етер. ⁴⁶ Был карғыштар һезгә һәм токомдарығызға мәңгелек бер билдә, кара тамға булып калыр. ⁴⁷ Муллык заманында Аллағыз Раббыға шат күңелдән һәм ихлас йөрәктән хезмәт итмәгән өсөн ⁴⁸ Раббы муйынығызға тимер калып кейзерер, һәм һез, әжәлегез еткәнсе ризыкка, һыуға, кейемгә тилмереп, мохтажлыкта дошмандарығызға хезмәт итерһегез.

⁴⁹⁻⁵⁰ Раббы алыстан, донъяның икенсе осонан, бер көүем ебәрер. Һез телен аңламаған, өлкәндәрзе хөрмәт итә, кеселәрзе йәлләй белмәгән аяуһыз ул халык канаттары йәйгән бөркөт һымак өстөгөзгә килеп ябырылыр. ⁵¹ Һеззе бөлдөрөп юк иткәнгә тиклем малығызды, ерегеҙҙең уңышын ашап бөтөр. Һезгә икмәк тә, шарап та, зәйтүн майы ла, һыйырҙарығыздың бызауҙарын, һарыктарығыздың бәрәстәрен дә бирмәҫ. ⁵² Һеззе йөшөгән урынығызға камауға алыр, һез ышанған бейек һәм ныклы диуарҙарығызды эмереп, Аллағыз Раббы

һезгә биргән ерзәге бөтә калаларығызға һеззе кысырыклар.

⁵³ Дошман камауында мохтажлықтың һуңғы сигенә төшкәс, карынығыздың емешен – Аллағыз Раббы биргән улдарығызды һәм кыздарығызды ашарһығыз. ⁵⁴ Арағызғағы иң йомшак күңелле, иғтибарлы һаналған ир зә үз туғанына, яратқан катынына һәм әле иҫән калған балаларына аяуһыз күззәре менән карар. ⁵⁵ Үзе ашаған баланың итенән уларға өлөш сығармаҫ, сөнки дошман камауында калған калаларығызға, мохтажлықтың һуңғы сигенә еткәс, ашарлык бер нәмә лә калмаҫ. ⁵⁶⁻⁵⁷ Арағызға иң йомшак, иң яғымлы, назлылығы аркаһында аяк табанын ергә тейзермәгән катын үзенә һөйөклө иренә, ул-кызына аяуһыз күз менән бағыр һәм бала яткылығы менән яңы тыуған сабийын уларҙан йөшөрөп кенә ашар, сөнки дошман камауында калған калаларығызға, мохтажлықтың сигенә еткәс, бер кабыр ризык та калмаҫ.

⁵⁸ Әгәр ошо китапта язылған был канундың бөтә һүззәрен дә теүәл үтәмәһегез, Аллағыз Раббының шөһрәтле һәм дәншәтле исеменән куркмаһағыз, ⁵⁹ Раббы үзегеҙҙе һәм токомдарығызды хайран калдырырлык, бөтмәс-төкәнмәс бәхетһезлектәр, яман һәм озайлы ауырыуҙар менән язалар. ⁶⁰ Мысырдың һеззе куркытқан барлык зәхмәттәрен башығызға ебәрер һәм улар һезгә йәбешеп калыр. ⁶¹ Һез кырылышып бөткәнгә тиклем Раббы хатта был канун китабында язылмаған ауырыуҙарҙы һәм бәхетһезлектәрзе лә ебәрер. ⁶² Касандыр күктәге йондоҙҙар кеүек күп булһағыз, бик азғына калырһығыз, сөнки Аллағыз Раббы һүзенә колак һалманығыз. ⁶³ Ул һезгә якшылык кылып, һеззе күбәйтеп, нисек һөйөнгән булһа, һеззе һәләк итеп, кырып бөтөргәндә лә шулай шатланыр. Һез әле биләр өсөн китеп барған ерегеҙҙән сығарып бырғалырһығыз.

⁶⁴ Раббы һеззе донъяның бер осонан икенсе осона, төрлө халыктар араһына таратыр. Унда үзегеҙ зә, ата-бабаларығыз

за танымаған, ағастан һәм таштан яһалған башка илаһтарға хезмәт итерһегез. ⁶⁵ Был халыктар араһында йөнегез – тыныслык, аяғығыз тынғылыҡ тапмаҫ. Раббы һезгә тертләп торған йөрәк, тилмереп караған күззәр һәм һызланған күнел бирер. ⁶⁶ Тормошоғоз куркыныс астында булып, көнөн дә, төнөн дә калтыранып торорһоғоз, киләсәккә ышанысығыз бөтөр. ⁶⁷ Йөрәгегеззе биләп алған куркыузан һәм күззәрегез күргәндән һез иртән: «Тизерәк кис етһә ине!» тип, ә кискеһен: «Йәһәтерәк таң атһә ине!» тип әйтерһегез. ⁶⁸ Мин һезгә башка бер вақытта ла күрмәйсәкһегез тигән юлдан Раббы һеззе кәмәләрзә Мысырға кире алып китер. Унда дошмандарығызға кол итеп һатылырға тырышырһығыз, тик алыусы табылмаҫ.

Килешуе хақында өгөт-нәсихәт

29 ¹ Раббының Исраил халкы менән Хорев тауында төзөгән килешуенә өҫтәлмә буларак, Раббы Мусаға Моав ерендә лә килешуе төзөргә бойорзо. Был килешуеҙең һүззәре ошо.

² Муса Исраил халкын бергә йыйзы ла уларға былай тине:

– Раббының Мысырза күз алдығызза фирғәуенгә, уның бөтә колдарына һәм бөтә иленә нимәләр кылғанын күрзегез. ³ Бөйөк һәм ауыр һынаузарзы, ғәжәйеп хикмәттәрзе һәм мөгжизәләрзе үз күзегез менән күрзегез. ⁴ Әммә бөгөнгө көнгә тиклем Раббы һезгә аңлар өсөн аҡыл, күрер өсөн күз, ишәтер өсөн колак бирмәгәйне.

⁵ «Һеззе кырк йыл буйы сүллектә йөрөттөм, өҫтөгөззәге кейемегез иҫкәргәнә, аяк кейемегез тузмань, – ти Раббы. – ⁶ Икмәк ашаманығыз, шарап та, хәмер зә эсмәнегез. Быларзың барыһын да Минен Аллағыз Раббы икәнәнде аңлауығыз өсөн эшләнем».

⁷ Был урынға килгәс, безгә каршы һуғышыр өсөн Хешбон батшаһы Сихон менән Башан батшаһы Ғоғ сықты. Без уларзы кыйраттык. ⁸ Уларзың ерен алдык та, биләмә итеп, Рәүән менән Ғад ырыуына һәм Менашше ырыуының яртыһына

бирзек. ⁹ Эшләгән һәр эшегеззә уңыш казаныр өсөн был килешуеҙең һәр һүзен теуәл үтәгез.

¹⁰⁻¹¹ Бөгөн барсағыз за: ырыу башлыктары, аҡһақалдар, етәкселәр, Исраилдың бөтә ирзәре, балаларығыз, катындарығыз, арағызза йәшәгән һәм утынығыззы кырккан, һыуығыззы ташыған килмешәктәр – Аллағыз Раббы алдында тораһығыз. ¹² Аллағыз Раббының бөгөн һеззең менән төзөйсәк антлы килешуен кабул итер өсөн тораһығыз һез. ¹³ Һезгә әйткәнсә һәм атабабаларығыз Ибраһимға, Исхакка, Якупка вәғәзә иткәнсә, Аллағыз Раббы бөгөн һеззе Үзенәң халкы, ә Үзен һеззең Аллағыз итеп белдерә. ¹⁴⁻¹⁵ Был антлашып төзөлгән килешуеҙе Ул бер һеззең менән, Аллабыз Раббы хозурында торғандар менән генә түгел, ә киләсәк быуындар менән дә беркетә.

¹⁶ Мысырза нисек йәшәгәнәбеззе, төрлө кәүемдәр араһынан бында нисек килгәнәбеззе беләһегез. ¹⁷ Уларзың әшәкә нәмәләрен – ағастан, таштан, алтындан, көмөштән яһалған боттарын күрзегез. ¹⁸ Бөгөн арағызза был кәүемдәрҙең илаһтарына табыныр өсөн Аллабыз Раббынан ситләшкән ир зә, катын да, нәсел дә, ырыу за булмаһын, арағызза ағыу һәм әрем үстәрәүсе тамыр булмаһын.

¹⁹ Был килешуе һүззәрен ишетеп берәйһе күнеленән маһайып: «Үземдең тиҫкә-релегемә таянып йәшәһәм дә, иҫән-аман булырмын», – тимәһен. Юғиһә был һуғарулы ерзе лә, коро тупракты ла һәләкәткә килтерер. ²⁰ Раббы бындай кешене ғәфү итмәҫ. Раббының уға каршы асыуы кабары, ярһуы токаныр, ул кешенең башына был китапта язылған бөтә карғыштар төшөр һәм Раббы уның исемен ер йөзөнән юк итер. ²¹ Был канун китабында язылған килешуеҙгә карғыштарға ярашлы рәүештә Раббы уны һәләк итер өсөн Исраилдың бөтә ырыуларынан айырып алыр.

²² Киләсәк быуын, һеззән һуң тыуған балалар һәм алыҫ илдәрҙән килгән килмешәктәр был илгә ябырылған бәләләрзе

һәм Раббы күндөргән ауырыуларҙы күрер: ²³ бөтә ер яна, көкөрт һәм тоҙ менән үртәлә, иген игелмәй, тупрак һөрөлмәй ҙә, сәселмәй ҙә, хатта үлән дә үсмәй. Ил Раббының асыуы менән юк ителгән Содом, Ғамора, Адма һәм Севоим калалары кеүек булған. ²⁴ Бар кәүемдәр: «Раббы ни өсөн был илгә шулай эшләне? – тип һорар. – Был дөһшәтле асыуҙың сәбәбе низә?»

²⁵ Яуап шулай булыр: «Ата-бабаларының Аллаһы Раббы уларҙы Мысырҙан сығарғанда үз-ара төзөшкән килешүҙе тотманылар. ²⁶ Үзҙәре белмәгән, Раббы тәкдим итмәгән башка илаһтарға эйәреп, уларға хезмәт итә һәм табына башланылар. ²⁷ Шуның өсөн был илгә Раббының асыуы ялҡынланды һәм уны был китапта язылған бөтә ҡарғыштарға дусар итте. ²⁸ Раббы көслө ярһуы, тыйғыһыҙ нәфрәт менән уларҙы илдәренән кыуып сығарып ебәрҙе һәм бөгөнгөлөй башка ерҙәргә һөрҙө».

²⁹ Йәшерен булғаны – Аллабыҙ Раббыныкы, ә асылғаны, без был канундың бөтә һүҙҙәрен үтәһен өсөн, ғүмерлеккә безҙеке һәм безҙең балаларҙыкы.

30 ¹ Мин һезгә һайларға тәкдим иткән фатиха йәки ләғнәт башығыҙға килгәндә, Аллағыҙ Раббы һезҙе һибеп тараткан кәүемдәр араһында шуларҙы хәтерләйәсәкһегеҙ. ² Үзгегеҙ һәм балаларығыҙ Аллағыҙ Раббыға әйләнеп кайтып, бөгөн мин һезгә бойорған һәр эштә Уның һүҙен бөтөн йөрөгегеҙ һәм бар булмышығыҙ менән үтәһегеҙ, ³ Аллағыҙ Раббы, мәрхәмәт күрһәтеп, әсирлектән кайтарып, һезҙе тараткан кәүемдәр араһынан кабат йыйып алыр. ⁴ Ер сигенә һөрөлгән булһағыҙ ҙа, Аллағыҙ Раббы һезҙе йыйып алып кире кайтарыр. ⁵ Аллағыҙ Раббы һезҙе ата-бабаларығыҙ биләгән ергә килтерер, һәм һез уны биләмә итеп алырһығыҙ. Аллағыҙ Раббы һезгә ата-бабаларығыҙға ҡарағанда ла зурырак яҡшылык кылыр, һезҙе уларға ҡарағанда ла ишләргә итер. ⁶ Һез Аллағыҙ Раббыны бөтөн йөрөгегеҙ һәм бар булмышы-

шығыҙ менән яратһын һәм имен йәшәһен өсөн, Аллағыҙ Раббы һезҙең һәм токомдарығыҙдың йөрөгөн сөннәтләр. ⁷ Шул сакта Аллағыҙ Раббы бөтә был ҡарғыштарҙы дошмандарығыҙға, һезҙе күрә алмағандарға һәм һезҙе эзәрләүселәргә йүнәлтәр. ⁸ Һез йәнә Раббының әйткәндәрен тыңларһығыҙ, бөгөн мин һезгә еткергән бойороктарҙың барыһын да үтәһегеҙ. ⁹ Аллағыҙ Раббы һәр эшегегеҙе уңышлы итер: балаларығыҙ ишле, малығыҙ үрсемле, ерегеҙ емешле булыр. Раббы, ата-бабаларығыҙға яҡшылык кылып, нисек кыуанһа, һезҙең өсөн дә шулай һөйөнөр, һезгә игелек эшләр. ¹⁰ Әммә был бер шартты үтәһегеҙ: Аллағыҙ Раббының әйткәндәрен тыңлаһағыҙ, Уның был канун китабында язылған бойороктарын, ҡағиҙәләрен үтәп, Уға бөтөн йөрөгегеҙ һәм бар булмышығыҙ менән боролһағыҙ ғына булыр.

¹¹ Бөгөн мин һезгә еткергән бойорок ят йәки үтәй алмаштыҡ түгел. ¹² «Берәйһе, күккә менеп, безгә уны алып төшһө, без уларҙы үтә инек», – тип әйтер инегеҙ, ул күктә түгел. ¹³ «Берәйһе, дингез аръяғына барып, ул бойорокто алып килһен дә укып ишеттерһен ине, без уны үтә инек», – тип әйтер инегеҙ, ул дингез аръяғында ла түгел. ¹⁴ Алла һүҙе һезгә яҡын ғына: һез уны үтәй алһын өсөн ул телегегеҙ һәм йөрөгегеҙҙә.

¹⁵ Бына мин бөгөн һезгә йәшәү менән яҡшылыҡты йәки үлем менән яманлыҡты һайларға тәкдим итәм. ¹⁶ Бөгөн мин һезгә әйткәндәргә – Аллағыҙ Раббы ҡушкандарҙы үтәһегеҙ, Аллағыҙ Раббыны яратһағыҙ, Уның юлынан йөрөп, барлык бойороктарын, ҡағиҙәләрен һәм канундарын үтәһегеҙ, Аллағыҙ Раббы фатихаһы менән үзгегеҙ биләргә барған ерҙә йәшәһегеҙ һәм күп һанлы булырһығыҙ.

¹⁷ Әгәр ҙә йөрөгегеҙ ситләшһө, ҡолак һалмаһағыҙ, азашһағыҙ, башка илаһтарға табына һәм хезмәт итә башлаһағыҙ, ¹⁸ мин һезҙе бөгөн киҫәтеп әйтәм, мотлак һәләк булырһығыҙ, Иордан йылғаһы

аша сығып биләр өсөн барған ерегеһеззә озак йәшәй алмашығыз.

¹⁹ Мин бөгөн күк менән ерзе шаһитлыкка сакырып, һезгә йәшәү йәки үлем, фатиха йәки ләғнәт һайларға тәкдим итәм. Тормошто һайлағыз – ул вақытта үзегеһеззә, токомоһоз за йәшәйәсәкһеззә. ²⁰ Аллағыз Раббыны яратығыз, Уны тыңлағыз, Уға һыйынығыз. Унда – һеззәң тормошоһоз, Раббы ата-бабаларығыз Ибраһимға, Исхакка һәм Якупка бирергә ант менән вәғәзә иткән ерзәге озон ғүмерегеһеззә.

Йушағ – Мусаның эшен дауам итерсе

31 ¹ Муса бәтә Исраил халкына ошо һүзәрзә еткергәндән һуң, былай тип дауам итте:

² – Миңә инде йөз егерме йәш. Бынан ары һезгә етәкселек итә алмайым. Раббы ла миңә: «Һин Иордан йылғаһын аша сыкмаясаҡһың», – тине. ³ Аллағыз Раббы алдығыҙҙан Үзе барыр һәм был кәүемдәрзәң барыһын да алдығыҙҙан кырып бәтәрәп. Һез уларзың ерзәрән биләп алырһығыз. Раббының һүзе буйынса, йылға аша һеззә Йушағ алыр сығыр. ⁴ Раббы әмәризәрзәң батшалары Сихон менән Ғоғты һәм уларзың ерзәрән нисек юк иткән булһа, был кәүемдәр менән дә шулай эшләр. ⁵ Раббы уларзы һезгә тапшырыр һәм һез улар менән һезгә биргән бойороктарым буйынса мөгәмәлә итерһеззә. ⁶ Нык һәм ғәйрәтле булығыз, куркмағыз, қаушап калмағыз, сөнки Аллағыз Раббы Үзе һеззәң менән бара – Ул һеззә яңғыз калдырмаһ, ташлап китмәһ.

⁷ Муса Йушағты сакырып алды ла бәтә Исраилдың күз алдында:

– Нык һәм ғәйрәтле бул, сөнки һин халыкты Раббы уларзың ата-бабаларына нәзәр иткән ергә алып бараһың, – тине. – Ул ерзе һин халыкка өлөшләп бүлөп бирерһең. ⁸ Раббы Үзе алдыңдан барыр, һинең менән бергә булыр, яңғыз калдырмаһ һәм ташлап китмәһ. Куркма һәм қаушама.

Ете йыл һайын канун укылырға тейеш

⁹ Муса, был канунды язып, Раббының Килешү һандығын күтәрәп йөрөтөүсә Леви ырыуынан булған каһиндарға һәм Исраил аҡһаҡалдарына бирзе. ¹⁰ Шунан уларға былай тип бойорзо:

– Һәр ете йыл һайын, бурыстарзы ғәфү итеү йылында, Кыуыш байрамында, ¹¹ бәтә исраилдар Аллағыз Раббы алдына басыр өсөн Раббы Үзе һайлаған ергә йыйылғас, ошо канунды кыскырып укығыз. ¹² Һәммә халыкты – ирзәрзә, катындарзы, балаларзы һәм арағыҙҙа йәшәгән килмешәктәрзә – йыйығыз. Һәр кем тыңлаһын һәм өйрәнһен, Аллағыз Раббынан куркһын һәм канундың бәтә һүзәрән дә теүәл үтәһен. ¹³ Әле уны белмәгән балаларығыз за тыңлаһын, һез әле биләргә барған Иордан аръяғындағы ерзә йәшәгәндә һәр сак Аллағыз Раббынан куркырға өйрәнһен.

Раббының Мусаға һуңғы бойороһо

¹⁴ Раббы Мусаға:

– Улар көндәрәң якынлаша, – тине. – Йушағты сакыр за Осрашыу сатырында Минең алдыма басығыз. Мин уға күрһәт-мәләремдә бирермен.

Муса менән Йушағ Осрашыу сатырына килде. ¹⁵ Раббы сатырза болот бағанаһы эсендә пәйзә булды. Бына болот бағанаһы сатыр ауызында туктап калды.

¹⁶ Раббы Мусаға былай тине:

– Бына һин, улөп, ата-бабаларың хозурына күсерһең. Ә был халык, Миңә тоғролок һаҡламайынса, барған ерендәге илаһтар менән зина кылыр, Мине ташлар һәм Мин улар менән төзөгән килешүзә бозор. ¹⁷ Шул сак уларға асыуым ялкынланыр һәм Мин, уларзы ташлап, йөз сөйөрөрмөн. Улар башкаларға ем булыр, баштарына һанһыз миһнәт-кайғылар ябырылыр һәм яза көнөндә: «Был бәләләр башыбыҙға Аллабыҙ бәззәң менән булмаған өсөн төштә», – тип әйтерзәр. ¹⁸ Башка илаһтарға әйәрәп эшләгән

яуызлыктары өсөн Мин ул көндө уларзан ваз кисермен.

¹⁹ Э хәзер үзегезгә был йырзың һүззәрен язып алыгыз һәм истраилдарға өйрәтегез: әйзә уны кабатлаһындар. Был йыр уларға каршы Минең шаһитым булһын. ²⁰ Сөнки уларзы, ата-бабаларына ант менән вәғәзә иткәнсә, һөт һәм бал ағып яткан якшы ергә алып килгәс, улар ашап-туйып һимерер зә, башка илаһтарға әйәреп, уларға хезмәт итә башлар, Мине инкар итеп, килешеүемде бозор. ²¹ Баштарына һанһыз миһнәттәр, хәсрәттәр килгәндә, был йыр уларға каршы шаһит булып, сөнки балалары был йырзы теленән төшөрмәс. Бирергә ант иткән ергә алып ингәнгә тиклем үк, Мин уларзың нимә ниәтләгәнән беләм.

²² Шул көндө үк Муса был йырзы язып алды һәм Истраил халкына өйрәтте.

²³ Раббы Нун улы Йушағка былай тип бойорзо:

– Нык һәм ғәйрәтле бул, сөнки һин Истраил халкын Мин уларға бирергә ант иткән ергә алып керәһең. Мин һинең менән бергә буласакмын.

²⁴ Муса был канундың һүззәрен азағына тиклем китапка язып куйзы ла ²⁵ Раббының Килешеү һандығын күтәреп йөрөүсе левизәргә былай тине:

²⁶ – Был канун китабын алыгыз за уны Аллағыз Раббының Килешеү һандығы янына һалыгыз. Ул унда һезгә каршы шаһит булып ятыр. ²⁷ Сөнки мин һеззәң ниндәй тишкәре һәм фетнәсел булуығыззы беләм. Әле мин иһсән, арағызза сакта Раббыға буйһонмайһығыз, ә мин үлгәндән һуң нимә булып? ²⁸ Яныма ырыузарығыззың аһнакалдарын һәм етәкселәрен сақырығыз. Был һүззәрзе уларға телдән әйтермен, шаһит итеп, ер менән күкте сақырырмын. ²⁹ Сөнки мин үлгәндән һуң азырығыззы, һезгә бойорған юлдан тайпылырығыззы беләм. Вақыт үтеү менән, һеззә бәләләр

кыуып етер, сөнки, Раббы алдында яманлык кылып, Уны үзегеззәң эштәрегеҙ менән асыуландырасакһығыз.

Мусаның йыры

³⁰ Муса, йыйылған бөтә Истраил халкы ишәтерлек итеп, был йырзы баштан алып азағына тиклем әйтеп бирзе.

32 ¹ «Мин һөйләйем, колак һал, күк; Ер йөзә, ауызымдан сыккан һүззәрзе ишет!

² Нәсихәтем ямғыр һымак яуһын, Ысык кеүек төшһөн телмәрәм; Йәшеллеккә яуған ләйсән булһын, Койма ямғыр – үләндәргә койған.
³ Раббының исемен иғлан итәм – Аллабыззың бөйөклөгөн данлағыз!

⁴ Ул – Кая! Эштәре камил, Уның бөтә юлдары ла ғәзел. Алла тоғро, Унда һис юк ялған. Ул һак һәм ғәзел.

⁵ Тик был кире, азғын быуын Уға тоғролоғон һакламаны. Уға бала булманылар, Шуға хурлыкка калдылар.
⁶ Раббыға яуабығыз шулаймы, Әй ақылһыз, мәғәнәһез халык? Һеззә яратқан Атайың түгелме Ул? Һине бар кылған, нығыткан Ул түгелме?

⁷ Боронго мәлдәрзе хәтергә ал, Әүәлге быуындар тураһында уйла. Атайыңдан һора, ул аңлатһын, Карттарзан кызыкһын, һөйләһендәр.

⁸ Юғарыларзан Юғары, кәүемдәргә ер өләшеп, Әзәм балаларын айырғанда, Истраил улдарының* һанына күрә

* 32:8 *Истраил улдары* – традицион йәһүд тексында – «Истраил улдары», боронго грек телендәге тәржемәлә һәм Уле диңгез буйында табылған кайһы бер язмаларза – «Алланың фәрештәләре», «Алла улдары».

- Халыктарзың сиген билдәләне.
- 9 Сөнки Раббының өлөшө – Үз халкы,
Якуп нәселе – Уның биләмәһе.
- 10 Был халыкты Ул сүллектә тапты,
Буп-буш, кырағай далала.
Курсаланы, бакты, караны,
Күз караһы һымак һакланы.
- 11 Ояһын һаклап кәйелгән,
Кошсоктарын курсып
канат йәйгән,
Каурыйзарында йөрөткән
бөркөт һымак
- 12 Раббы Якупты бер Үзе алып барзы,
Янында башка алла булманы.
- 13 Таулы илде яуларға килтерзе,
Баһыуының емешенә туйындырзы,
Уны каянан аккан бал менән,
Сакматаштан һығылған зәйтүн
менән һыйланы.
- 14 Һыйыр майы, кәзә һөтө менән,
Бәрәстәрзең, тәкәләрзең,
Башан малдарының эс майы,
Тук башаклы бойзай менән
туйындырзы,
Йөзөм каны – шарап эсерзе.
- 15 Әммә Йешурун* һимерзе,
буйһонмай башланы,
Тазарзы, йыуанайзы, май бөрзө.
Үзен яраткан Алланы ташланы.
Коткарыусы таянысынан ваз кисте.
- 16 Сит илаһтары менән Алланы
көнләштерзе,
Ерәнгес гәмәлдәре менән ярһытты.
- 17 Аллаға түгел, ендәргә,
Үззәре белмәгән илаһтарға,
Ата-бабалары куркмаған,
Һуңғы мәлдә ситтән килеп ингән
Яңы илаһтарға қорбан салды.
- 18 Һиңә йәшәү биргән
Каянды оноттоң,
- Үзеңде донъяға килтергән Алланы
хәтерендән сығарзың.
- 19 Быны күреп, Раббы асыуланды,
Улдары һәм кыззарианан
Ул ваз кисте.
- 20 „Уларзан Мин йөз йәшерәм, –
тине. –
Һәм күрермен: нисек булыр
ахырзари.
- Сөнки улар азғын быуын,
Тоғролокто белмәгән балалар.
- 21 Ялған илаһтары менән
Көнсөлләгәмә тейәләр.
Мәғәнәһез боттарға табынып,
Мине асыуландыралар.
Халык булмаған бер кәүем менән
Мин дә уларзы көнләштерермен,
Берәй алийот кәүем менән
йәндәрәнә тейермен.
- 22 Сөнки асыуымдан ут токанды,
Үлеләр донъяһының
тәрәнлектәрәнәсә яныр.
Ер йөзөн, емештәрән йотоп юк итер,
Таузарзың нигезенә тоташыр.
- 23 Уларға бәләләр ебәрермен,
Өстәрәнә уктарымды язуырымдын.
- 24 Аслыктан яфа сигерзәр,
Кот оскос сирзән, үләттән
кырылырзар,
Мин яуыз йырткыстар,
Ағыулы йыландар күндерермен.
- 25 Урамда уларзы кылыс ялмар,
Өйзә дәһшәт алкымынан алыр:
Егеттәр менән кыззәр за,
Сабыйзар менән карттар за үлер.
- 26 Әйтер инем: ‘Сәсеп ебәрәм дә,
Кешеләрзең хәтерәнән
йойылһындар’.
- 27 Тик дошман үсәмәһен тип
кисектерзем:
‘Быларзы эшләгән Раббы түгел,
Был казаның сәбәпсәһе – без’, – тип

* 32:15 *Йешурун* – йәһүд телендә «намыслы» тигән мәғәнәлә; бында Исраилдың шиғри кушаматы буларак кулланыла.

- Маһайып йөрәмәһендәр.
- 28 Сөнки улар аңһыз милләт,
Уларҙа фекер йөрөтөү кеүәһе юк.
- 29 Әгәр аҡылдары булһа, уйлар,
Үззәрәһә ни булырын аңлар ине!“
- 30 Әгәр уларҙың Каяһы курсалауҙан
туктамаһа,
Раббы уларҙы дошмандары кулына
тапшырмаһа,
Нисек берәү мең кешене кыуыр,
Икәү ун меңде бастырыр ине?
- 31 Уларҙың каяһы безҙең
Кая һымак түгел.
Улар быны үззәре лә белә.
- 32 Уларҙың йөзөмө Содом ағасында,
Ғамора баксаларында үскән.
Уларҙың емештәре ағыулы,
тәлгәштәре әсе.
- 33 Шараптары – зәһәр ыу –
Кара йыландың ағыуы.
- 34 „Ғазиналарымда мөһөр баһып,
Бына нимәләрҙе һаҡлап тотам!
- 35 Кон кайтарғыу – Минән, әжерен
Үзем бирермен.
Ваҡыт еткәс, улар
һөрөнөп йығылыр,
Сөнки уларҙың һәләкәт көнө яҡын,
Тәкдирҙәре уларға каршы ашыға“.
- 36 Үз халкының хәлһезләнгәнән,
Әсирҙән дә, азаттан да һис кем
калмағанан күргәс,
Раббы уларҙы кызғаныр, Үҙенең
колдарын яҡлар.
- 37 Шунда: „Кайҙа илаһығыҙ, – тиер. –
Өмөтләнгән таяныстарығыҙ?
38 Корбандарығыҙың майын ейгән,
Түкмә корбандарығыҙҙы эскән
Илаһтарығыҙ кайҙа һуң?
Тороп ярҙамға килһендәр,
Һеҙҙең ышығығыҙ булһындар.
- 39 Инде күрегеҙ, Мин берҙән-бермен!
- Минән башка Алла юк.
Үлтәрәүсе лә, терелтәүсе лә Мин,
Имгәтәүсе лә, дауалауһы ла Мин.
Минең кулдан һис кем
коткара алмай.
- 40 Кулымды күккә күтәрәп,
Мәңге йәшәүем менән ант итәм:
- 41 Ялтлап торған кылысымды
үткерләгәс,
Кулым хөкөм кылыр өсөн
күтәрелгәс,
Дошмандарымдан Мин үс алырмын,
Миңә нәфрәт тоткандарҙы
кырырмын.
- 42 Уктарымды кандан иһертермен,
Кылысым ит, кырылғандар, әсир
ителгәндәр канын,
Дошман түрәләренең баштарын
ашар“.
- 43 Эй кәүемдәр! Уның халкы менән
бергә шатланығыҙ,
Сөнки колдарының каны өсөн
Дошмандарынан үс алыр,
Үҙенең ерен һәм халкын паклар».
- 44 Муса, Нун улы Йушағ менән бергә ки-
леп, был йырҙың һүззәрән халыҡта укыны.
- 45 Был һүззәрҙе бөтә Исраилға әйтеп биргәс,
Муса ⁴⁶ былай тип өстәне:
– Мин һезгә бөгөн иғлан иткән был һүз-
зәрҙе йөрәгегеҙгә бикләгез. Был канундың
бөтә һүззәрәһә диккәт итһендәр һәм теүәл
үтәһендәр өсөн, балаларығыҙға бойороғоҙ.
- 47 Былар һезҙең өсөн буш һүз түгел, улар-
ҙа – һезҙең тормошоғоҙ. Улар аркаһында
Иордан йылғаһын аша сығып биләйәһәк
ерҙәрегезгә оҙон-оҙаҡ йәшәрһегез.

**Мусаның үләме тураһында
Раббының алдан әйтеп куйыуы**

- 48 Раббы шул көндө Мусаға былай тине:
49 – Ошо Ғаварим таулығына, Йерихо
каршыһында Моав ерендәге Нево тауына
мен. Мин Исраил халкына биләмә итеп
бирәһәк Кәһнән ерҙәрәһә күз һал. ⁵⁰ Ағайың

Һарун, Һор тауында вафат булып, ата-бабалары янына күскән кеүек, һин дә менгән тауында үлеп, ата-бабаларыңа кушылырһың. ⁵¹ Сөнки икегез зә Цин сүлендә, Мери-ва-Кадеш һыузарында, истраилдар алдында мөкәддәслегемде иҫбатламанығыз һәм Миңә тоғро булманығыз. ⁵² Шуға күрә Мин Истраил халкына бирәсәк ерзә алыҫтан күрерһең, әммә унда инмәйәсәкһең.

Мусаның истраилдарға һуңғы фатихаһы

33 ¹ Бына Алла бәндәһе Мусаның вафаты алдынан Истраил халкына биргән фатихаһы. ² Ул былай тине:

- Раббы Синай тауынан килде,
Ул безгә таңдай Сеғирзан тыузы,
Паран тауынан нур сәсте,
Ун меңләгән изгеләре менән килде,
Уң кулында канун уты яна ине.
- ³ Ысынлап та, Ул халыктарзы ярата!
Бөтә изгеләр – Уның ихтыярында.
Улар, аяк осона капланып,
Уның әйткәндәрен тыңлай.
- ⁴ Якуп нәселенә мираҫ итеп,
Муса безгә канун бирзе.
- ⁵ Истраилдың ырыузары
Башлыктары менән йыйылғанда
Раббы Йешурунға батша булды.
- ⁶ Рәүвән йәшәһен, үлмәһен,
Халкының һаны аз булмаһын.
- ⁷ Муса Йәһүзә һақында былай тине:
– Әй Раббым, Йәһүзәнең
тауышын ишет,
Уны үзенә халкына кире кайтар.
Үз кулдары менән ул үзен яклай,
Дошмандарына қаршы һин
ярзамсы бул.
- ⁸ Леви тураһында әйтте:
– Раббым, туммиың менән
уримың –
Һинең тоғро колоң өсөн.
Уны Массала һынаның,

- Мерива һыузарында көрәштең.
- ⁹ Ул атаһы менән әсәһе һақында:
«Мин улар һақында уйламайым», –
тине.
Туғандарын таныманы,
балаларын белмәне,
Әммә Һинең һүззәрендә тотто,
Һинең менән килешеүзә һакланы.
- ¹⁰ Якуп токомон – қағизәләреңә,
Истраил халкын кануныңа өйрәтә.
Алдында хуш еҫ төтәтә,
Усағында тотош яндырыу
қорбандары килтерә.
- ¹¹ Йә Раббы, уның кеүөтен фатихала,
Уларзың әшен қабул қыл.
Кем уларға һөжүм итә, нәфрәт
тота – билен һындыр,
Бүтән баш қалқытмаһындар.
- ¹² Бинйәмин тураһында әйтте:
– Раббының һөйөклөһө
Уның янында
Һис бер хәүеф белмәй йәшәй.
Раббы уны һәр сак қурсалай,
Ул Раббының қосағында имен-аман.
- ¹³ Йософ тураһында әйтте:
– Раббы уның ерен күк байлығы –
ысык,
Ер астында ятқан тәрән һыузар,
¹⁴ Қояшта өлгөргән якшы уңыш,
Үз айында бешкән емеш,
¹⁵ Боронғо таузар байлығы,
Мәңгелек қалқыулықтар муллығы,
¹⁶ Ер үстәргән иң затлы уңыш менән
фатихалаһын.
Дөрләп янған қыуакта Күренгәндең
Рәхмәт-мәрхәмәте менән
фатихаланһын!
Былар барыһы ла Йософтоң
башына,
Ағалары араһынан һайлап
алынғандың түбәһенә яуһын.
- ¹⁷ Йософ беренсе булып тыуған үгеҙ
кеүек ғәйрәтле;
Мөгөзө – хас қырағай үгеҙкеләй.

- Уның мөгөззәре – Әфраимдың
ун меңдәре,
Менашшның меңдәре.
Кәүемдәрзе ер сигенә тиклем
Шулар менән һөзөп ырғытасак.
- 18 Зевулун тураһында былай тине:
– Эй Зевулун, юлға сыжканыңда
шатлан!
Эй Исасхар, сатырзариңда кыуан!
- 19 Халыктарзы тауға сакырырзар,
Тейешле корбандарзы салырзар,
Диңгезең мул байлығы менән,
Комдағы хазина менән туйынырзар.
- 20 Ғад хақында әйтте:
– Ғадтың ерен Киңәйткәнгә
шөкөр булһын!
Ғад кулды-башты ботарлар
Арысландай тыныс ятыр.
- 21 Ул үзенә иң якшы ерзе һайланы,
Уға етәксенең өлөшө бирелде,
Халык башлыктары йыйылғас,
Раббының хак хөкөмөн,
Исраил хақындағы карарзарын
Еренә еткереп ул үтәне.
- 22 Дан хақында былай тине:
– Дан – Башандан һикереп сыжкан
бала арыслан.
- 23 Нафтали тураһында ла әйтте:
– Эй Раббының рәхмәте һәм
Фатихаһы менән тулы Нафтали,
Көнбайышты ла, көньякты ла
биләп ал.
- 24 Ашер тураһында былай тине:
– Уландарзың араһында
Иң фатихалыһы Ашер булһын,
Туғандарының һөйөүен қазанһын,
Аяғын зәйтүн майына батырһын!
- 25 Биктәрең – тимер һәм бакыр һинең,
Кеүәтең ғүмерең буйы какшамаһын.
- 26 Эй Йешурун, һинең Алландай юк!

- Ул Үзенең көзрәте менән
һиңә ярзамға
Болотка атланып күктән елә.
- 27 Һыйынысың – әүлдәрзән
булған Алла,
Мәңгелек кулдар күтәреп
йөрөтә һине.
Дошманыңды алдыңдан кыуыр,
Һиңә: «Уларзы юк ит!» –
тип кушыр.
- 28 Исраил имендә йәшәй,
Күктәр ысыкка һуғарған
Игенгә һәм шарапка бай ерзә
Якуп нәселе бер үзе ғүмер итә.
- 29 Эй Исраил, ниндәй бәхетле һин!
Бармы һинең кеүек берәй кәүем?
Һин Раббы коткарған халык,
Ул – һине һаклаған калқан,
Ул – һинең данлы кылысың.
Дошмандарың алдыңда баш әйә,
Һин уларзың аркаһын тапарһың.

Мусаның вафаты

34 ¹ Муса Моав тигезлегенән Нево тауына, Йерихо каршыһындағы Писга түбәнә күтәрелде. Раббы уға бөтә ерзәрзе күрһәтте: Данға тиклем һузылған Ғилғәдте, ²⁻³ Нафтали ерен, Әфраим менән Менашшның ерзәрен, Йәһүзәнен көнбайыш диңгезгә тиклем һузылған бөтә биләмәләрен, Негевты, хөрмәләр калаһы Йерихонан Соғарға тиклем һузылған тигезлекте күрһәтте. ⁴ Шунан Раббы Мусаға:
– Ибраһимға, Исхакка, Якупка «һинең токомоңа бирәсәкмен», тип ант итеп әйткән ер ошо. Уны үз күззәрең менән күрергә мөмкинлек бирзем, ләкин унда инмәйәсәкһең, – тине.

⁵ Раббының һүзе буйынса, Раббы коло Муса шунда, Моав ерендә, вафат булды. ⁶ Раббы уны Моав ерендәге Бейт-Пеғор калаһы эргәһендәге үзәндә ерләне. Бөгөнгө көнгә тиклем бер кем дә уның кәберенең қайза икәнен белмәй. ⁷ Вафат булғанда Мусаға йөз егерме йәш ине, әммә уның күззәреңең нуры қайтманы, тәненең көсө

кәмемәне. ⁸ Исраил халкы Моав тигезлегендә Муса өсөн утыз көн йәш түкте.

Бына Муса өсөн матәм көндәре лә үтеп китте.

⁹ Муса фатиха биреп, кулын Нун улы Йушағка куйғанда, Йушағ төплә акыл менән һуғарылып, рухы нығынғайны. Исраил халкы уға буйһондо һәм Раббы Мусаға биргән бойороктарзы үтәй барзы.

¹⁰ Исраилда Муса кеүек, Раббы йөзгә-йөз танып-белгән пәйғәмбәр башкаса булманы. ¹¹ Раббы уны Мысыр иленең батшаһы фирғәүенгә, уның колдарына, иленә хикмәттәр һәм мөғжизәләр эшләргә ебәргәйне. ¹² Башка бер пәйғәмбәр зә, бер касан да Исраил халкының күз алдында Муса кеүек шундай бөйөк һәм дәһшәтле ғәмәлдәр кылманы.

Нун улы Йушағ китабы

Нун улы Йушағ китабы Иске Ғәһедтең тарихи китаптар өлөшөн аса. Ундағы вакиғалар Кәнгән еренең сигендә Мусаның вафатынан һуң башлана. Муса мәрхүм булғас, Исраил халкын Нун улы Йушағ үз етәкселеге астына ала һәм Кәнгәнгә алып инә. Шулай итеп, Алла Исраил халкына Кәнгән ерен биләмәгә биреү тураһындағы нәзерен үтәй. Алланың был ниәтен үтәүзә Йушағтың каһарманлығы төп корал булып тора.

Китапты өс төп өлөшкә бүлеп қарарға мөмкин: Кәнгән ерен яулап алыу (1–12-се бүлектәр), Исраил ырыуларына ерзе бүлеп биреү (13–22-се бүлектәр), халык менән Алла араһындағы килешеүзе яңыртыу (23–24-се бүлектәр).

Ер өсөн көрәш изге яу қанундары буйынса алып барылған. Халык Аллаға бөтә йөрәге менән буйһонһа, Раббы исраилдарға тулы еңеү бүләк иткән. Алла бойороғо буйынса, исраилдар яуланған бөтә қалаларҙы емерергә һәм уларҙағы бар нәмәне Аллаға бағышларға, йәғни юк итергә тейеш булған. Был яумалдан яугирҙәргә бер нәмә лә алырға ярамаған. Баһсып алынған қалаларҙы ошо хәлгә дусар итеү хәзер қанһыҙлық тип баһаланыр ине, әммә ул замандарҙа қәзимге күренеш булған.

Ерзе яулап алғандан һуң, қисқен һорау қалқып сыққан – ерзе бүлешкәс, Исраил ырыулары берзәм милләт булып қалырмы? Раббыға тоғролоқто һақлармы? Былар хақында қиләһе китаптар һөйләй.

Кәнгән ерзәрен баһсып алыуға әзерлек

1 ¹ Раббы коло Муса үлгәндән һуң, Раббы уның ярҙамсыһы Нун улы Йушағқа былай тине:

² – Колом Муса вафат булды. Хәзер Исраил халкын Иордан аша Мин ошо халыққа бүләк итеп бирәсәк илгә сығар.

³ Мин аяғығыҙ баһқан бөтә ерзәрзе һезгә бирәм – Мусаға Мин шулай вәғәзәләнем.

⁴ Сүллектән һәм Ливан тауларынан Евфрат тигән бөйөк йылғаға тиклем ерзәр (хиттизәрзең бөтә илен дә индереп), көнбайыш тарафтан Бөйөк диңгезгә* тиклем бөтә ерзәр һеззеке буласак. ⁵ Ғүмереңден

һуңғы көндәренә тиклем бер кем дә һиңә қаршы тора алмаясақ. Мин Муса менән бергә булдым – шуның ише һинең менән дә булырмын: һине ташлап китмәм, қалдырмам. ⁶ Нык һәм қыйыу бул, сөнки Мин ата-бабаларына бирергә вәғәзә иткән был ерзе Исраил халкына биләмә итеп һин бирерһең. ⁷ Нык бул, бик қыйыу бул. Колом Муса һиңә тапшырған қанунды теуәл үтә. Ошо қанундан уңға ла, һулға ла тайпылма – шул сақта һиңә һәр тарафта уңыш юлдаш булып. ⁸ Был қанун китабының һүззәре телендән төшмәһен. Бөтә язылғандарҙы теуәл үтәр өсөн көнө-төнө улар хақында уйлан, шул сақта йөрөгән юлдарың һәм қылған ғәмәлдәрең уңышлы

* 1:4 Бөйөк диңгез – йәғни Урта диңгез.

булыр. ⁹ Мин һиңә нык һәм кыйыу бул, тип бойорам. Куркма һәм рухыңды төшөрмә, сөнки Аллаң Раббы кайза ғына барһаң да һинең менән бергә булыр.

Йушағтың халыкка бойорого

¹⁰⁻¹¹ Йушағ халык етәкселәренә бөтә тупламды урап сығырға һәм халыкка:

– Юлға ризык әзерләгез, – тигән бойорокто еткерергә кушты. – Өс көндән без, Иорданды кисеп, Аллағыз Раббы һезгә биләмә итеп бирергә вәғәзә иткән илде яулап алырға барабыз.

¹² Ә Рәүвән һәм Ғадырузарины, Менашше ырыуының яртыһына Йушағ:

¹³ – Раббы коло Мусаның һезгә бойорок биреп әйткән һүзәрә исегеззәме? Ул һезгә: «Аллағыз Раббы һезгә тыныс тормош бүләк итә һәм ошо ерзәрә бирзе», – тип әйткәйне. ¹⁴⁻¹⁵ Әлегә һезгә катындарығыз, бала-сағағыз һәм мал-тыуарығыз ошонда, Иордан йылғаһының биръяғында, Муса һезгә биргән ерзә калһын, ә һез, яугирзәр, коралланып, кәрзәштәрегез алдынан барығыз. Раббы һезгә биргән шикелле, уларға ла тыныс тормош биргәнсе, уларға булышығыз. Улар Аллағыз Раббы биргән ерзе яулап алғас, һез әйләнеп кайтырһығыз һәм Иордандың көнсығышында Раббы коло Муса һезгә биләмә итеп биргән ерзе тәйәк итерһегез.

¹⁶ Улар Йушағка былай тине:

– Һин кушкандың бөтәһен дә үтәрбез. Һин кайза бойорһаң, шунда барырбыз. ¹⁷ Һәр эштә Мусаны нисек тыңлаһаң, һине лә шулай тыңларбыз – фәкәт Раббы, һинең Аллаң, Муса менән бергә булған һымак, һинең менән бергә булһын. ¹⁸ Нимә генә кушма, үтәрбез, һине тыңламаған һәм бойорогоңа буйһонмаған һәр кем үлемгә дусар булыр. Бары үзең генә нык һәм кыйыу бул!

Рахав һәм шымсылар

2 ¹ Нун улы Йушағ йәшерен рәүештә Шиттимдән ике кешене шымсылык итергә ебәрзе.

– Барығыз, – тине ул, – был ил һәм Йерихо калаһы хақында белешеп кайтығыз.

Улар Йерихоға юланды, Рахав исемле фәхишә катындың өйөндә кунырға калды.

² Йерихо батшаһына: «Бөгөн кис бер нисә Исраил кешеһе безгә ил хақында белешер өсөн бында килде», – тигән хәбәр еткерзеләр.

³ Батша Рахав янына: «Өйөңә килгән кешеләрзе безгә яңа сығар. Улар безгә илде күзәтергә килгән шымсылар», – тигән бойорок менән үз кешеләрен ебәрзе. ⁴ Ләкин Рахав шымсыларҙың икәүһен дә йәшерзе лә батша кешеләренә:

– Әйе, миндә ул ирзәр булғайны. Тик мин уларҙың кайзан килгәннен белмәнем, – тип яуапланы. – ⁵ Караңғы төшөп, кала капкаһын бикләр ваҡыт еткәс, улар сығып китте. Кайза киткәндөрөн белмәйем. Кабалаһағыз, бәлки, арттарынан кыуып етерһегез.

⁶ Ысынында иһә ул шымсыларҙы өй башына мендереп, етен көлтәләре астына баһырып һалып куйғайны.

⁷ Батша кешеләре Иордан йылғаһына табан йүнәлдә һәм кисеүгә тиклем кыуа барҙы. Улар каланан сығыу менән, кала капкалары бикләнде. ⁸ Шымсылар йокларға ятырға ла өлгөрмәне, Рахав өй башына менеп, ⁹ уларға:

– Раббының был илде һезгә тапшырыуын беләм. Без бөтәбез зә һезгә алда калтырап төштөк, тотош ил халкын куркыу солғап алды. ¹⁰ Һез Мысырҙан киткән сакта, Раббы һезгә юлығызға Камышлы дингеззе коро ергә әйләндергәннен ишеттек. Иордан йылғаһы аръяғындағы ике әмөри батшаһын – Сихон менән Ғоғты харам кылып юк иткәнегеззе лә беләбөз. ¹¹ Быларҙы ишеткәс, котобоз осто, бер кемебезгәң дә һезгә каршы торорлок хәле калманы. Сөнки һезгәң Аллағыз Раббы – юғарыла, күктә, һәм түбәндә, ерзә, һаҡимлыҡ иткән Алла бит! – тине. – ¹²⁻¹³ Шуға күрә һезгә кылған яҡшылығыма яуап итеп, һез зә миңең нәсел-нәсәбемә яҡшы булырға Раббы менән ант итһегез ине. Миңә атам-әсәмдең, ағай-әнеләрем,

апай-һеңделәрем һәм уларзың бөтә ғаилә-ләренең ғүмерен һаклап алып каласағығызға – беззең бөтәбеззе лә үлемдән араларға бер ышаныслы билдә бирегез.

14 Ирзәр иһә:

– Беззең йәнебез һеззең йәнегез өсөн! – тине. – Әгәр беззең турала бер кемгә лә һөйләмәһегез, Раббы был ерзе безгә биргәс, без һезгә якшылык өсөн якшылык менән түләрбез, – тип яуапланы.

15 Шунан һуң Рахав уларға үз тәзрәһенән бау буйлап төшөргә ярзам итте, сөнки уның өйө кала диуарында урынлашканы.

16 – Үзегеззе эзәрләп киткән кешеләрзе осратмас өсөн, таузар яғына барығыз, – тине Рахав. – Улар өйзәренә әйләнеп кайткансы, өс көн буйы шунда йәшеренеп тороғоз за, шунан үз юлығызза булығыз.

17-18 Тегеләр иһә:

– Әгәр без был илгә килеүгә һин әле беззе төшөргән тәзрәгә ошо ал кызыл баузы бәйләп куймаһаң, ата-әсәнде, ағай-әненде һәм бөтөн ғаиләнде үз өйөңә йыймаһаң, без һиңә биргән анттан азат булырбыз, – тине. – **19** Ә инде арағыззан берәйһе һинең өйөндән урамға сыкһа, үз үлемендә ул үзе гәйепле – без түгел. Ләкин һинең менән булғандарзың берәйһенә гәйһәләр, – уның каны өсөн без гәйепле. **20** Әгәр зә һин беззең турала берәйһенә һөйләй калһаң, без башкаса был ант менән бәйле түгелбез.

21 – Һез әйткәнсә булһын, – тине Рахав уларзы озатып. Улар китеү менән тәзрәгә ал кызыл төстәге бау бәйләп куйзы.

22 Ирзәр таузар яғына йүнәлдә һәм, уларзы эзәрләп киткән кешеләр эзләп-эзләп тә бер кемдә лә тапмай кайтып киткәнсе, өс көн буйы шунда йәшенеп ятты. **23** Шунан кайтыр юлға сыктылар. Таузарзан төшөп, йылғаны кистеләр зә Йушағ Нун улына барып, үззәре менән булғанды түкмәй-сәсмәй һөйләп бирзәләр.

24 – Ысынлапта, Раббы был илде тотошлайы менән безгә тапшыра, – тине улар Йушағка. – Унда йәшәүселәрзең барыһы ла беззең алда калтырап тора.

Исраилдарзың Иордан йылғаһын кисеп сығыуы

3 ¹ Иртә тандан Йушағ менән барлык исраилдар Шиттимдән сығып Иордан буйына еттеләр. Бында улар, йылға аша сыкмайынса, куна калды. ² Өс көн үткәс, етәкселәр тотош тупламды йөрөп сыкты ³ һәм халыкка ошондай бойорок еткерзе:

– Леви нәселенән булған каһиндарзың Аллағыз Раббының Килешеү һандығын күтәрәп алып китеүен күреү менән, улар артынан әйәрегеz. ⁴ Ошо рәүешле һез кайза барырға икәнән аңларһығыз – сөнки был юлдан бығаса йөрөгәнегез булманы. Ләкин һеззең менән Килешеү һандығы араһында ике мең терһәк ара калырға тейеш, шунан якын килмәгез.

5 Йушағ халыкка бойорзо:

– Үзегеззе изгеләндерегеz, сөнки Раббы иртәгә һеззең алда мөгжизәләр кыласак.

6 Йушағ каһиндарға:

– Килешеү һандығын алығыз за халыктың алдынан алға атлағыз, – тип бойорзо. Улар Килешеү һандығын күтәрзәләр зә халыктың алдынан атланылар.

7 Раббы Йушағка:

– Бөгөндән башлап Мин бөтә Исраил халкы алдында һинең абруйыңды күтәрәм. Улар, Мин Муса менән бергә булған кеүек, һинең менән дә бергә булуыумды аңлар. **8** Килешеү һандығын күтәрәп барған каһиндарға Иордан һыуына аяк басыу менән туктарға куш, – тине.

9 Йушағ исраилдарға бойорзо:

– Бында килегез зә Аллағыз Раббы әйткәнән тыңлағыз.

10 – Хәзәр һез тере Алланың, кәнғәни, хитти, хиууи, перизи, гиргаши, әмөри һәм йевусизәрзе һеззең алдығыззан мотлак кыуып ебәрәсәк Алланың һеззең арала икәнән күрерһегез, – тип дауам итте Йушағ. – **11** Карағыз, бөтә ер йөзөнөн Хужаһының Килешеү һандығы һеззең алдан Иордан йылғаһына инә. **12** Ә һез үзегезгә Исраил ырыуларынан ун ике кеше – һәр ырыузан

берәр кеше – һайлап алығыз. ¹³ Бөтөн ер йөзөнөн Хужаһы Раббының һандығын күтәреп барған каһиндардың аяк табаны Иордан һыуына тейеү менән, йылға икегә айырылыр за үрге яктан ағып килгән бөтә һыу туктар һәм диуар булып калқыр.

¹⁴ Халык үз сатырзарын йыйып, Иорданды аша сығыр өсөн юлға сыкканда, Килешеү һандығын күтәргән каһиндар алдан атланы. ¹⁵ Урак өстө ине. Иордан йылғаһы ярзанынан сығып ташкан. Ләкин һандыкты күтәреп килгән каһиндар, Иорданға килеп етеп, аяктарын һыуға тейзереү менән, ¹⁶ йылғаның үрге яғынан ағып килгән һыу алышта, Саресан эргәһендәге Адам калаһы янында тукталды һәм диуар булып калкты. Түбән яктағы Ғарава диңгезенә, Тозло диңгезгә, аккан һыу ағып бөттө һәм йылға төбө короуп калды. Халык Йерихо калаһы каршыһында йылға аша аръякка сыкты. ¹⁷ Раббының Килешеү һандығын күтәргән каһиндар, тотош Исраил халкы коро ерзән аръякка сығып бөткәнсе, короған йылғаның уртаһында баһып торзо.

Истәлекле таштар куйыу

4 ¹ Бөтә халык Иордан йылғаһы аша сығып бөткәс, Раббы Йушағка былай тине:

² – Ун ике кеше, һәр ырыуҙан берәр кеше, һайлап алығыз. ³ Уларға ошонан, Иордан йылғаһының уртаһынан, каһиндар торған ерзән ун ике таш алырға кушығыз. Ошо таштарҙы бөгөн төндә куна каласак ергә алып барһындар.

⁴ Йушағ Исраил ырыуҙары араһынан, һәр ырыуҙан берәр кеше иҫәбенән, һайланған ун ике кешене сақырып алды ла ⁵ уларға былай тине:

– Барығыз, Аллағыз Раббының Килешеү һандығы алдына, Иордандың уртаһына барып, һәр берегеҙ яурынына берәр таш – Исраилдың нисә ырыуы бар, шул тиклем таш һалып алып сыкһын. ⁶ Был таштар һезҙең өсөн бер иҫтәлекле билдә булыр. Киләсәктә балаларығыз: «Был таш-

тар нимәне белдерә?» – тип һораһа, ⁷ һез Раббының Килешеү һандығы алдында Иордан һыуҙарының ағыуҙан туктап тороуын һөйләргәһез. Килешеү һандығын Иордан йылғаһы аша сығарғанда, һыуҙар туктап калды! Был таштар Исраил өсөн мәңгелек иҫтәлек булыр.

⁸ Исраилдар Йушағтың бойороғон үтәне: Иордан йылғаһы уртаһынан, Раббы Йушағка кушканса, Исраил ырыуҙары иҫәбенсә ун ике таш алып, уларҙы кунырға тукталған урынға алып барып һалды. ⁹ Йушағ шулай ук Иордан йылғаһы уртаһында, Килешеү һандығын күтәргән каһиндар торған ергә лә ун ике таш куйҙы. Был таштар әле лә шунда тора.

¹⁰ Муса Йушағка кушып калдырғанса, Йушағ аша Раббы халыкка бойорғандың бөтәһе лә бойомға ашқанға тиклем, һандыкты күтәргән каһиндар Иордан йылғаһының уртаһында торзо. Халык йәһәт кенә аръякка сыкты. ¹¹ Бөтәһе лә сығып бөткәс, Раббының һандығы менән каһиндар сыкты һәм яңынан халык алдынан атланы.

¹² Муса кушканса, Рәүвән һәм Ғад ырыуҙары, шулай ук Менашше ырыуының яртыһы хәрби саф булып Исраил халкының төүге рәтендә барҙы. ¹³ Кырк меңгә яқын яугир, һуғышҡа әҙер булып, Раббы алдынан Йерихо тигеҙлегенә карай атланы.

¹⁴ Шул көндө Раббы Исраил халкы алдында Йушағтың абруйын күтәрзе. Ошонан башлап Йушағ ғүмере буйы, Муса кеүек үк, исраилдар араһында хөрмәтле булды.

¹⁵ Раббы Йушағка былай тине:

¹⁶ – Килешеү һандығын күтәреп барған каһиндарға яр башына менергә куш.

¹⁷ – Яр башына менегеҙ, – тип бойорзо Йушағ каһиндарға.

¹⁸ Раббының Килешеү һандығын күтәргән каһиндар Иордандан сығып, уларҙың табаны коро ергә тейеү менән, Иордан һыуҙары үз урынына кайтты һәм әүәлгесә ярзанынан сығып аға башланы.

¹⁹ Беренсе айҙың унынсы көнөндә исраилдар Иордан аша сығып Йерихонан

көнсығышкарарак, Гилгал тигән урында туплам корзо. ²⁰ Йушағ Иордан йылғаһы төбөнән алынған ун ике ташты Гилгалда калкытып куйзы. ²¹ Ул исраилдарға былай тине:

– Киләсәктә балаларығыз: «Был таштар нимә аңлата?» – тип һораған сакта, ²² һез уларға нисек итеп Исраил халкының Иордан йылғаһының коро төбөнән атлап сыкканын һөйләрһегез. ²³ Аллағыз Раббы, һез йылғаны аша сыға алһын өсөн, алдығызза Иордандың һыузарын коротто. Ул шулай ук без Камышлы диңгезен аша сыкһын өсөн, уның төбөн дә коро ер иткәйне. ²⁴ Ер йөзөндәге бөтә халыктар Раббының ни тиклем көзрәтле булуын белһен, һез зә үзегезҙең Аллағыз Раббынан һәр сак куркһын һәм ололаһын өсөн эшләнде был.

5 ¹ Исраилдар аша сыкһын өсөн Раббының Иордан һыузарын ағыузан туктап торғанын ишетеп, Иордан йылғаһынан көнбайыштарак йәшәгән әмөриҙәрҙең һәм диңгез буйында йәшәгән кәңғәниҙәрҙең батшаларының йөрәктәре алынды – бер кем дә исраилдарға каршы торорға бәзнат итмәне.

Исраилдарҙы Гилгалда сөннәтләү

² Шулар осорза Раббы Йушағка:

– Таштан үткер бысактар эшлә лә Исраил улдарының хәзәрәге быуынын сөннәткә ултырт, – тине.

³ Йушағ, таштан бысактар эшләтеп, Ғаралоҫ* калкыулығы янында Исраил улдарын сөннәтләне. ⁴ Йушағтың сөннәтләү йолаһын башкарыуының сәбәбе шулар: Мысырҙан сыкканда ир корона кергән бөтә хәрби хезмәткә яраклы ир-егеттәр сүл гизгәндә үлеп бөткәйне. ⁵ Мысырҙан сыккандарҙың барыһы ла сөннәтле булһа, сүл гизгән мәлдә тыуған балалар сөннәткә

ултыртылмағайны. ⁶ Мысырҙан сыккан сакта йәше буйынса хәрби хезмәткә яраклы ир-егеттәр үлеп бөткәнсе, исраилдар кырк йыл буйы сүл гиззе, сөнки улар Раббы һүзәнән сыккайны. Шуға күрә Раббы уларға: «Ата-бабаларығызға һөт менән бал ағып яткан ул ерзәрҙе улдарығызға бирермен тип вәғәзә иткән инем, әммә һез ул ерзәрҙе бер касан да күрмәйәсәкһегез», – тип ант иткән була. ⁷ Вафат булғандарға алмашка Раббы уларҙың улдарын үстерҙе – Йушағ сәфәрҙә сөннәткә ултыртылмаған ана шулар быуынды сөннәтле итте.

⁸ Бөтә сөннәтләнгән ир-егеттәр һауыкканға тиклем тупламда калды. ⁹ Раббы Йушағка:

– Бөгөн мин һезҙән Мысырҙағы коллоқ хурлығын алып ташланым, – тине.

Шулар замандан бирле был урын Гилгал* тип атала.

¹⁰ Исраилдар Гилгалда туплам корзо һәм шулар ук айҙың ун дүртенсе көнөндә, кис, Йерихо тигезлегендә Коткарылыу байрамын үткәрҙе. ¹¹ Коткарылыу байрамының иртәгәһенә улар ошо ер биргән уңышты – сөсө икмәк менән курмас ауыҙ итте. ¹² Ошо ер биргән уңышты ашаған көндән башлап, майҙә башкаса күрәнмәс булды. Бынан ары исраилдарҙың майҙәһе булманы – ул йылды халық Кәңгән ере биргән уңыш менән тукланды.

Йерихоны яулау

¹³ Бер көндә Йушағ Йерихо калаһы эргәһендә үз алдында кулына кынынан сығарылған кылыс тоткан кешене күрҙе.

– Безҙекеме һин, әллә дошманмы? – тип һораны Йушағ уның эргәһенә барып.

¹⁴ – Һезҙеке лә, дошман да түгел, – тип яуапланы теге кеше. – Мин – Раббы ғәскәренең башлығымын. Бына, килдем.

Йушағ уның алдына йөзтүбән каплаһып:

* 5:3 Ғаралоҫ – йәһүд телендә «сөннәтләү» тигән мәғәнәлә.

* 5:9 Гилгал – йәһүд телендә был һүз яңғырашы менән «алып ташлау» тигән һүзбәйләнешкә окшаш.

– Хакимым мин колона нимә әйтер? – тип һораны.

¹⁵ – Аяк кейеменде сис, – тине уға Раббы ғәскәре башлығы. – Һин баһсып торған урын мөкәддәс.

Йушағ, үзенә нисек кушылған, шулай эшләне.

¹⁶ Йерихо кешеләре, исраилдарҙан куркып, кала капкаларын нык итеп бикләп куйғайны. Калаға бер кем кермәс, бер кем сыкмаһ булды.

6 ¹ Раббы Йушағка былай тине:

– Кара, Йерихоны, уның батшаһын һәм кеүәтле яугирҙәрен һинең кулыңа тапшырам. ² Көнөнә бер тапкыр бөтә яугирҙәрең менән каланы урап сығығыҙ. Алты көн рәттән шулай эшләгеҙ. ³ Килешеү һандығы алдынан ете һаһин барһын, һәр береһенең кулында мөгөҙ борғо булһын. Етенсе көндө каланы ете мәртәбә урап сығығыҙ, һаһиндар борғо кыскыртып йөрөһөн. ⁴ Улар борғоно озон-озак итеп кыскыртып ебәреү менән, бөтә халыҡ көслә итеп хәрби оран һалһын. Шул һакта Йерихо диуарҙары емерелер һәм һез туп-тура калаға бәреп инерһегеҙ.

⁵ Нун улы Йушағ, һаһиндарҙы йыйып, уларға:

– Килешеү һандығын күтәреп алығыҙ. Ете һаһин, һәр береһе кулына мөгөҙ борғо тотоп, Раббының Килешеү һандығы алдынан барһын, – тине.

⁶ Халыҡка иһә:

– Барығыҙ, каланы урап сығығыҙ. Кораллы яугирҙәр Раббының Килешеү һандығы алдынан барһын, – тине.

⁷ Йушағ халыҡка ошондай бойорок биреү менән, ете һаһин, мөгөҙ борғо кыскырта-кыскырта Раббы һандығы алдынан куҙғалды, Раббының Килешеү һандығы улар артынан барҙы. ⁸ Борғо кыскырткан һаһиндар алдынан кораллы яугирҙәр атланы. Килешеү һандығы артынан кораллы яугирҙәр барҙы. Бер туктауһыҙ мөгөҙ борғо кыскырттылар.

⁹ Йушағ халыҡты:

– Мин әйтмәйенсә, һез оран кыскырмағыҙ, тауышығыҙы сығармағыҙ. Ауызығыҙҙан бер ауыз һүҙ сыкмаһын. Бер көн килер, мин һезгә һөрәнләргә үзем бойорормон – шунда инде кыскырырһығыҙ, – тип алдан киһәтеп куйғайны.

¹⁰ Раббы һандығы менән бер тапкыр каланы уратып сыктылар. Шунан һуң бөтә халыҡ тупламға кайтты һәм шунда күнды.

¹¹ Иртәгәһенә Йушағ бик иртә торҙо, һаһиндар йәнә Раббы һандығын күтәреп алды. ¹² Ете һаһин һәр береһе кулына мөгөҙ борғо тотоп Раббы һандығы алдынан барҙы һәм бер туктауһыҙ кыскыртты. Улар алдынан кораллы яугирҙәр атланы. Раббы һандығы артынан кораллы яугирҙәр барҙы. Бер туктауһыҙ мөгөҙ борғо кыскырттылар. ¹³ Икенсе көндө лә улар каланы бер тапкыр урап сығып тупламға кайтты. Улар алты көн дауамында шулай эшләне.

¹⁴ Етенсе көнөнә улар иртә таңдан тороп ғәзәттәгесә каланы урап сыкты, ләкин был юлы инде ете тапкыр. Фәкәт ошо көндә генә улар каланы ете тапкыр ураны.

¹⁵ Етенсе тапкырына, һаһиндар борғо кыскырта башлағас, Йушағ халыҡка былай тип бойорҙо:

– Һөрәнләгеҙ! Раббы был каланы һезгә бирҙе. ¹⁶ Был кала үзе лә, унда булған бөтә нәмә лә һарам кылынды: ул юк ителергә – Раббыға бағышланьға тейеш. Безҙен шымсыларҙы йәшергән өсөн, фәһишә катын Раһавтығына уның өйөндәге бөтә кешеләр менән бергә иһән калдырығыҙ. ¹⁷ Әммә һез һаҡ булығыҙ, Раббыға бағышланып һарам кылынған әйберҙәрҙең береһенә лә кул һонмағыҙ, уларҙы ала күрмәгеҙ. Юкһа Исраил халқының тупламына карғыш төшөр һәм барһын да бәлә-һаһаға дуһар итерһегеҙ. ¹⁸ Бөтә алтын-көмөш, бақыр һәм һимер әйберҙәр Раббыға бағышлана, улар Раббының һазинаһына килтерелһен.

¹⁹ Борғо тауышы яңғыраны һәм халыҡ кыскыра башланы. Борғо тауышын иһетеү менән халыҡ һөрәнләргә тотондо һәм кала диуарҙары коланы. Халыҡ туп-тура

калаға бәреп инде һәм уны баһып алды. ²⁰ Улар калала булған бөтә йән эйәһен харам кылды – ир-атты, катын-кыззы, бала-сағаны, карт-короно, эре һәм вак малды, ишәктәрҙе кылыстан үткәрҙе.

²¹ Был илде карап-күзәтеп кайтырға ебәрелгән теге ике егеткә Йушағ былай тине: – Антығыззы үтәгез; теге фәхишә катындың өйөнә барығыз за бөтә туған-тыумаһы менән уны алып сығығыз.

²² Егеттәр барып Рахавты һәм уның бөтә нәсел-нәсәбен – атаһын, әсәһен, ағай-энеһен, туғандарын – алып сықтылар за иһраилдар тупламынан ситтәрәк бер ерҙә калдырзылар.

²³ Иһраилдар каланы һәм унда булған бар нәмәнә үртәнә. Бары тик алтын-көмөштө, бакыр һәм тимер әйберҙәрҙе Раббы йортоноң хаһина һаклағысына алдылар. ²⁴ Йушағ тарафынан Йерихоны байкап кайтырға ебәрелгән кешеләрҙе йәшереп калдырған өсөн, Йушағ фәхишә катын Рахавты һәм уның ғаиләһен һәм бөтә туғандарын иһән калдырзы. Рахавтың нәсел-нәсәбе әле лә иһраилдар араһында йәшәй.

²⁵ Шул осорҙа Йушағ ант итеп былай тине:

«Йерихо калаһын яңынан төзөр кеше

Раббы алдында ләғнәтле булһын.

Оло улының йәнә хақына

Каланың нигезен һалыр.

Киний улының йәнә хақына

Капка бағаналарын куйыр!»

²⁶ Раббы Йушағ менән бергә булды, һәм Йушағтың даны бөтә илгә таралды.

Ғаһандың гонаһы

7 ¹ Ләкин иһраилдар Раббыға бағышлап харам кылынған әйберҙәр тураһындағы бойорокто бозҙо. Йәһүзә ырыуынан Зерахтың улы Завдизан тыуған Кармизың улы Ғаһан юк ителергә тейешле әйберҙәрҙең бер нисәһен үзәнә алды. Шуның өсөн Раббының иһраилдарға карата аһуы ялыкынланды.

² Йушағ Йерихонан Бейт-Илдең көнсығышында, Бейт-Ауенға яқын урынлашқан Ғай калаһына кешеләрен ебәрҙе.

– Барығыз, был ил хақында белешеп кайтығыз, – тип бойорҙо Йушағ уларға.

Тегеләр Ғай калаһын барып тикшерҙеләр. ³ Кире кайтып Йушағка:

– Тотош ғәскәр менән барыузың хәжәте юк. Ғай калаһын аһыр өсөн ике-өс мең кеше етә. Халык унда күп түгел, бөтә ғәскәрҙе арытып йөрөтөүҙең кәрәге юк, – тинеләр.

⁴ Һуғышка өс мең саһаһы кеше юлланды, әммә улар Ғай халкынан касырға мәжбүр булды. ⁵ Ғай халкы иһраилдарҙы кала капкаһынан алып таш сығара торған урынға тиклем баһтырып килде һәм утыз алты кешене үлтерҙе. Бынан һуң иһраилдарҙың йөрөктәре алынды, улар куркыуға калды.

⁶ Йушағ кейемдәрен йыртып ыргытты һәм Раббының һандығы алдында йөзтүбән ергә капланып кискә тиклем ятты. Иһраил аһнакалдары ла шулай эшләнә, баһтарына тузан һипте.

⁷ – Әй Хақимым Раббы, – тине Йушағ, – ниңә һин был халықты Иордан аһа сығарзың? Безҙе әмөриҙәр кулына биреп, һарап итер өсөнмө? Әй, Иордан йылғаһының аръяғында калған булһаксы! ⁸ Әй бөйөк Хақимым! Иһраил халкы доһман алдынан касырға мәжбүр булғас, нимә тип әйтә алам? ⁹ Был һакта кәңғәниҙәр һәм был илдә йәшәгән барса халык белер за, безҙе каһуға алып, иһеһебезҙе ер йөзөнән юйып ташлар. Шул сағында һинең бөйөк иһеһе менән ни булыр?

¹⁰ – Тор, – тип бойорҙо Раббы Йушағка, – ниңә йөзтүбән капланып ятаһың бында? ¹¹ Иһраилдар гонаһ кылды, Мин үтәргә кушқан килешеүҙе бозҙо. Улар харам кылынырға тейешле әйберҙәрҙе үзәрәнә алды – урланы, алдап, йәшереп үз әйберҙәре араһына тығып куйзы. ¹² Бына шуға күрә лә Иһраил халкына Раббы карғышы төштө һәм улар доһмандарға каршы тора алманы – уларҙан касырға мәжбүр булды. Раббыға бағышлап харам кылынған

эйберзэрзәң барыһын да юк итмэй тороп, Мин һеззәң менән булмаясакмын.

¹³ Бар, халықты изгеләндер. Уларға әйт: «Иртәгәһе көнгә һез изгеләнергә тейешһегез, сөнки Израил Аллаһы Раббы былай ти: „Эй израилдар, һеззә юк ителергә тейешле эйберзэр бар. Уларҙан арынмайынса, һез дошмандарға каршы тора алмаясакһығыҙ“.

¹⁴ Иртәгә иртәнсәк ырыу-ырыу булып килегез. Раббы күрһәткән ырыуҙан һәр бер нәсел килер. Раббы күрһәткән нәселдән ғаилә артынан ғаилә килер. Шунан Раббы күрһәткән ғаиләнән ир артынан ир килер. ¹⁵ Әгәр берәйһендә харам кылынырға тейешле эйберзэр барлығы асыҡланһа, ул кеше бөтә мал-мөлкәте менән утта яндырыласак, сөнки ул Раббы менән килешүҙе бозған һәм Израилды хурлыҡка калдырған».

¹⁶ Иртәгәһенә иртүк Йушағ израилдарға ырыу артынан ырыу булып янына килергә кушты – Йәһүзә ырыуына күрһәтелде. ¹⁷ Ул Йәһүзә нәселдәренә яҡын килергә кушты – Зерах нәселенә күрһәтелде. Зерах нәселенән ир-егеттәргә килергә кушты – Завди ғаиләһенә күрһәтелде. ¹⁸ Уның ғаиләһенән ир-егеттәргә килергә кушты – Йәһүзә ырыуынан булған Зерах улы Завдизан тыуған Карми улы Ғаханға күрһәтелде.

¹⁹ – Улым! – тине Йушағ Ғаханға. – Израил Аллаһы Раббыны данла һәм Уға мактау яузыр! Нимә эшләгәнәңде миңә һөйләп бир, бер нәмәнә лә йәшермә.

²⁰ Ғахан Йушағка:

– Әйе, дөрөс, Раббыға, Израил Аллаһына карата мин гонаһ кылдым, – тине. – Бына мин нимә эшләнем: ²¹ аумал араһында Шинғарҙан килтерелгән зиннәтле ябынса, ике йөз шекеллек көмөш һәм илле шекеллек алтын киҫәге күрәп калдым да уларға күзем кыҙы. Мин уларҙы үземә алдым. Улар бөтәһе лә сатырымда ергә күмелгән; көмөш иң аста ята.

²² Йушағтың бойороғо буйынса Ғахандың сатырына йүгерҙеләр – эйберзэр

шунда йәшерелгәйне; көмөш иң аста ине. ²³ Улар эйберзэрзәң бөтәһен дә сатырҙан Йушағ һәм бөтә Израил халқына алып килделәр зә уларҙы Раббы хозурында ергә һалдылар.

²⁴ Йушағ һәм тотош израилдар Зерах улы Ғаханды баяғы көмөшө, ябынсаһы һәм алтын киҫәге менән, шулай ук улдары һәм кыҙҙары, эре һәм вак малы, ишәктәре менән, сатыры һәм унда булған бөтә нәмәһе менән бергә Ғахор үҙенә алып китте.

²⁵ – Ниңә һин беззә бөлөгә тарыттың? – тине уға Йушағ. – Хәҙер инде Раббы һине бөлөгә тарытты.

Шунан израилдар күмәкләп Ғаханды һәм уның менән булғандарҙы таш бәрәп үлтерҙе лә утта яндырҙы. ²⁶ Өстөрөнән бейек итеп таш өйзөләр – был өйөм әле лә шунда.

Шулай иткәндән һуң, Раббының асыуы баһылды. Шулар замандан бирле был урын Ғахор* үҙенә тип атала.

Ғай калаһын яулап алыу

8 ¹ Раббы Йушағка:

– Куркма ла, өркмә лә. Бөтә ғәскәрең менән Ғай калаһына һөжүм ит. Мин Ғай батшаһын, уның халкын, калаһын һәм бөтә илен һинең кулыңа тапшырам. ² Йерихо һәм уның батшаһы менән нимә эшләгән булһаң, Ғай һәм уның батшаһына ла шуны кыл, тик кулға төшөргән табыш менән мал-тыуарҙы үзеңә ал. Ғай менән йәнәш, каланың арткы яғынан боһкон* қор, – тине.

³ Йушағ бөтә ғәскәре менән Ғай калаһына каршы яуға сықты. Иң яҡшы утыҙ мең яугирен һайлап алып, уларҙы төндә ⁴ түбәндәге бойороқ менән алға ебәрҙе:

– Каланан алың түгел, уның арт яғында боһкон короғоз за бөтәгез зә әҙер тороғоз. ⁵ Ә мин үзем менән булғандарҙы алып, калаға карай йүнәләм. Уның халкы, теге сактағы шикелле, безгә каршы һуғышырға сыҡҡас,

* 7:26 Ғахор – йәһүд телендә «бәлә-каза» тигән мәғәнәлә.

* 8:2 Боһкон – руссаһы: засада.

без сигенә башларбыз. ⁶Улар, әүәлге һымак, без уларҙан куркып касабыз, тип уйлап, артыбыҙҙан кыуа төшөр, ә без уларҙы каланан алыскараҡ алып китербез. Без касырбыз, ⁷ә һез боҫкондан сығығыз за калаға бәрәп инегез. Аллағыз Раббы уны һезҙән кулығызға тапшырыр. ⁸Каланы баһып алығыз за яндырығыз. Барыһын да Раббы кушканса эшләгез. Һезгә минең бойороғом шундай.

⁹Йушағ уларға кузғалырға кушты: улар барып Бейт-Ил менән Ғай араһында, Ғайҙан көнбайышкараҡ боҫкон корзо. Йушағ төндө калған ғәскәр янында үткәрзе. ¹⁰Ә икенсе көндө иртә таңдан, бөтә ғәскәрзе йыйып, Исраил аһнакалдары менән ғәскәр башында Ғай калаһына табан китте. ¹¹Йушағ етәкселегендәге яугирҙәр калаға яҡынлашты ла унан төньяктарак туктаны. Уларҙы каланан бер үзән генә айырып тора ине.

¹²Йушағ биш меңгә яҡын яугирҙе Бейт-Ил менән Ғай араһында, каланан көнбайыш тарафта боҫконға куйы. ¹³Ғәскәр түбәндәгесә урынлашты: төп көстәр – каланан төньякка, ә бер өлөшө көнбайышка куйылды. Төндө Йушағ үзәнлеккә төштө. ¹⁴Быны күреп, Ғай батшаһы икенсе көндө иртәнсәк ғәскәре менән Ғарава тигезлеге алдындағы алдан билдәләнгән урынға табан исраилдарға каршы һуғышка ашықты. Әммә ул каланың икенсе яғында боҫкон куйылғанын белмәй ине. ¹⁵Йушағ һәм бөтә исраилдар юрамал тар-мар ителгән булып кыланды һәм сүлгә табан кәса башланы. ¹⁶Ғайҙа йәшәүселәрҙән бөтәһен исраилдар артынан баһтырырға саҡырҙылар һәм улар, Йушағты эзәрләй барып, каланан бик нык алыслаштылар. ¹⁷Ғайҙа ла, Бейт-Илдә лә бер генә ир-егет тә калманы – бөтәһе лә исраилдарҙы эзәрләй китте. Улар, каланы асыҡ калдырып, исраилдар артынан кыуа төшкәйне.

¹⁸Шунда Раббы Йушағка:

– Кулыңдағы һөңгөндө Ғай яғына йүнәлт. Мин был каланы һинең кулыңа тапшырам, – тине.

Йушағ һөңгөһөн Ғай яғына йүнәлтеү менән, ¹⁹яугирҙәре боҫкондан сықты ла

калаға бәрәп инде. Уны кулға төшөрҙөләр һәм үрт һалдылар. ²⁰Ғай яугирҙәре әйләнеп караһа, ни күрә: кала өҫтөндәге төтөн күккә ашқан. Улар кайҙа барыр ер тапманы, сөнки сүл буйлап касып барған исраилдар, кире борола һалып, эзәрләүселәренә ташланды.

²¹Йушағ менән исраилдар боҫконда ултырыусыларҙың каланы баһып алыуын, кала өҫтөндө төтөн күтәрелеүен күргәс, кире боролоп Ғай яугирҙәренә һөжүм итте. ²²Исраилдарҙың калалағы яугирҙәре лә Ғай һуғышыларына каршы ташланды һәм тегеләр арттан да, алдан да исраилдар араһында калды. Исраил ғәскәре уларҙы кырып һалды: бер кем дә иҫән калманы, һис кем касып котола алманы. ²³Ғай батшаһын ғына иҫән калдырып, Йушағ янына килтерҙеләр.

²⁴Исраилдар кырҙарҙа һәм сүлдә – үзәре кыуып индергән бөтә ерҙәрҙә – барлық Ғай ғәскәре яугирҙәрен кырып бөтөргәс, улар һуңғы кешегә тиклем кылыстан үткәрелгәс, исраилдар калаға табан боролдо һәм унда калғандарҙың бөтәһен дә үлтерҙе. ²⁵Ул көндө барлығы ун ике мең кеше – ир-егеттәр һәм катын-кыҙҙар – Ғайҙа йәшәгән бөтә кеше үлтерелде. ²⁶Харам кылынып юк ителергә тейешле һәр кем – Ғайҙа йәшәгән һәммә кеше кырылып бөткәнсе, Йушағ кала яғына йүнәлтелгән һөңгөһөн төшөрмәне.

²⁷Раббы Йушағка бойорғанса, исраилдар был каланан бары тик мал-тыуарҙы һәм кулға төшөрөлгән яумалды ғына үзәренә алды. ²⁸Ә каланы Йушағ үртәне – уны мәңгегә кеше аяғы баһмаһ емерек өйөмөнә әйләндерҙе. Ғай әле лә шул хәләндә ята.

²⁹Йушағ Ғай батшаһын бағанаға аһты. Батшаның кәүҙәһе бағанала кискә тиклем аһылынып торҙо, ә эңерҙә Йушағ уны төшөрөргә һәм кала капкаһы алдына ташларға кушты. Өҫтөнә зур таш өйөмә өйҙөләр, ул әле лә шунда.

Йушағтың Раббы килешәүен аһыртыуы

³⁰Ошо вакиғанан һуң Йушағ Ғеһвал тауында Исраил Аллаһы Раббыға корбан

усағы корзо. ³¹ Раббы коло Муса Исраил халкына әйтеп калдырғанса һәм Мусаның канун китабында язылғанса, был усақ эшкәртелмәгән, тимер эш коралы теймәгән таштан эшләнде. Исраилдар ошо корбан усағында Раббыға тоттош яндырыу корбаны һәм татыулык корбаны килтерзе.

³² Йушағ унда, Исраил халкының күз алдында, Мусаның канунын ташка күсереп яззы. ³³ Бөтә исраилдар – килмешәктәр зә, Исраилдың төп халкы ла аһакалдары, етәкселәре һәм хөкөмдарзары менән бергә – Килешеү һандығын тирә-яклап, Раббының Килешеү һандығын күтәрәп йөрөткән Леви нәселенән булған каһиндар алдында басып торзо. Халыктың яртыһы Геризим тауы яғынан, яртыһы Февал тауы яғынан торзо. Раббы коло Муса Исраил халкын тап ошо рәүешле фатихаларға кушканы. ³⁴ Шунан һуң Йушағ канундың бөтә һүззәрен – фатихаларзы ла, ләғнәттәрзе лә нәк канун китабында язылғанса кысқырып укып сыкты. ³⁵ Йушағ Исраилдың бөтә йәмғиәтенә – катын-кыззы ла, бала-сағаны ла, араларында йәшәгән килмешәктәрзе лә индереп – Муса кушкандарзың бөтәһен дә укыны, бер генә һүзен дә калдырманы.

Ғивғондарзың хәйләһе

9¹ Был вакиғалар тураһында ишетеп, Иордандан көнбайыштағы таулы урындарза, Шефелала һәм Бөйөк диңгез яры буйлап Ливанға тиклем һузылған ерзәрзә йәшәгән хитти, әмөри, кәңғәни, перизи, хиууи һәм йевуси батшалары ² Йушағка һәм Исраилға каршы бергәләп һуғышырға һүз куйышты.

³ Ә Ғивғон кешеләре, Йушағтың Йерихо һәм Ғай менән нимә эшләгәнән ишетеп, ⁴ хәйлә корорға булды. Улар үззәре менән ашамлык алып юлға сыкты: ишәктәрәнә тузып бөткән токтар һәм искереп, тишелеп, кат-кат ямалып бөткән шарап турһыктары асып алды. ⁵ Тапалып бөткән, кат-кат йүнәтелгән ката һәм тузып, теткеләнәп бөткән өҫ кейеме кейзе. Үззәре менән юлға

алған икмәк кибеһе, күгәрәп бөткәйне. ⁶ Улар Йушағ янына, уның Гилгалдағы тупламына ошо рәүешле килделәр зә Йушағ менән исраилдарға:

– Без йырак илдән килдек, – тинеләр. – Беззең менән тыныслык тураһында килешеү төзөгөз.

⁷ – Һеззең менән нисек килешеү төзөй алайык инде? – тип яуапланы исраилдар хиууизәргә. – Бәлки, һез беззең эргәбеззә йәшәйһезеҙер?

⁸ – Без һинәң колдарың, – тине ғивғондар Йушағка.

– Һез кем һәм кайзан килдегеҙ? – тип һораны Йушағ уларзан.

⁹ Ә улар былай тине:

– Без, һинәң колдарың, бик йырак илдән килдек. Аллаң Раббының шөһрәте һақында ишетеп килеүебез. Уның Мысырза нимә эшләгәнән ¹⁰ һәм Иордан йылғаһы аръяғындағы ике әмөри батшаһы – Хешбон батшаһы Сихон һәм Ғаштаростағы Башан батшаһы Ғоғ менән нимә қылғанын беләбез.

¹¹ Шуға аһакалдарыбыз һәм илебез кешеләре безгә шундай бурыс йөкмәттә: «Юлға азык-түлек алығыз за шул халык янына барығыз. Уларға: „Без һеззең колдарығыз, беззең менән тыныслык тураһында килешеү төзөгөз“, – тип әйтегеҙ». ¹² Бына беззең икмәгебез. Өйзә, һезгә килергә әзерләнгәндә, беззең юллык икмәгебез йылы ине әле, хәзер кибеһе, күгәрәп бөткән. ¹³ Бына шарап турһығы. Без уларға шарап тултырғанда, улар өр-яңы ине, ә хәзер бөтөнләй тузып бөттө. Озақ юлдан килә торғас, өҫ һәм аяк кейемдәребеззең дә карарлығы калманы.

¹⁴ Исраилдар уларзың юлға алған ризыктарын қаранылар, ә Раббынан һорап торманылар. ¹⁵ Йушағ, ғивғондар менән тыныслык тураһында килешеү төзөшөп, ғүмерзәрен һақлап алып қалырға вәғәзә бирзе. Исраил йәмғиәте башлыктары ант иттә.

¹⁶ Ә килешеү төзөгәндән һуң өс көндән исраилдар уларзың ошо ерзә йәшәүсе күршеләре булығын белде. ¹⁷ Исраилдар юлға сыкты һәм өсөнсө көнөнә хиууи қалалары

Ғивғон, Кефира, Беероҫ һәм Кыръяҫ-Еғарим янына килеп туктаны. ¹⁸ Ләкин улар был калаларға һөжүм итмәне, сөнки йәмғиәт башлыктары Исраил Аллаһы Раббы менән уларға ант иткәйне. Уларзың был қылғанына халық асыулана башланы, ¹⁹ ләкин тегеләр йәмғиәткә былай тине:

– Без Исраил Аллаһы Раббы менән ант иттек, хәзер уларға тейә алмайбыз. ²⁰ Антты бозғанға Алланың асыуы безгә төшмәһен өсөн, уларзы тере калдырайық.

²¹ Йәмғиәт башлыктары: «Әйзә йәшәһендәр, әммә бөтә йәмғиәт өсөн утын қыркыусы һәм һыу ташыусы булһындар», – тип қарар итте.

Шулай итеп, башлыктар әйткәнсә булды.

²² Йушағ ғивғондарзы сақырып былай тине:

– Ниңә һез беззе алданығыз, ысынында беззең эргәлә йәшәп тә, бик йырак йәшәйбез, тип әйттегез? ²³ Шуның өсөн қарғыш төшһөн һезгә, инде Аллам йорто өсөн утын қыркыусы һәм һыу ташыусы қол булып қалырһығыз, – тине.

²⁴ Улар Йушағқа:

– Безгә, һинең қолдарыңа, мәғлүм булды: Аллаң Раббы Үзенең қоло Мусаға бөтә ерзе һезгә биреп, унда йәшәүселәрзең барыһын қылыстан үткәрергә бойорған. Без үз ғүмеребез өсөн бик қурқтық, шуға күрәлә шулай эшләнек, – тип яуап қайтарзы. – ²⁵ Хәзер без һинең хөкөмөңдә, нисек яқшы һәм дөрөҫ тип уйлайһың, шулай эшлә.

²⁶ Йушағ шулай эшләне: ғивғондарзы үлтертмәне, уларзы исраилдар қулынан қотқарып қалды. ²⁷ Әммә уның бойороғо буйынса ғивғондар, шул көндән башлап, Исраил йәмғиәте һәм Раббы һайлаған урында қуйылған қорбан усағы өсөн утын һәм һыу ташырға тейеш булды. Улар әлелә шул эште башқара.

Биш әмәри батшаһын тар-мар итеү

10 ¹ Йәрусәлим батшаһы Адони-Садик Йушағтың Ғайзы басып алғанын, ха-

рам қылып уны тотош юк иткәнен, Йерихо һәм уның батшаһы менән нимә эшләгән булһа, Ғай һәм уның батшаһы менән дә шулай эшләгәнен, Ғивғон кешеләренең исраилдар менән тыныслық тураһында қилешәү төзөгәнен һәм улар араһында йәшәгәнен ишетте. ² Адони-Садик үзәлә, халқыла қурқыуға қалды, сөнки Ғивғон зур қала – қайһы бер батшалықтарзың баш қалаһынан қайтыш түгел, хатта Ғайзан зурырақ та, ә уның кешеләре – қыйыу яугирзәр ине. ³ Шуға күрә Йәрусәлим батшаһы Адони-Садик Хеврон батшаһы һоһамға, Ярмуҫ батшаһы Пирамға, Лахиш батшаһы Яфияғқа, Ғәғлон батшаһы Девирға сапқындар ебәрәп: ⁴ «Йушағ һәм исраилдар менән тыныслық тураһында қилешәү төзөшкән өсөн, қилеп миңә ғивғондарзы тар-мар итергә ярзамлашығыз», – тип әйтергә қушты.

⁵ Биш әмәри батшаһы – Йәрусәлим, Хеврон, Ярмуҫ, Лахиш һәм Ғәғлон батшалары – бөтә ғәскәрзәрен йыйып қилделәр зә Ғивғондың қаршыһында туплам булып урынлаштылар, шунан бер булып һөжүм иттеләр. ⁶ Ғивғон халқы Гилгалда туплам булып торған Йушағқа: «Без қолдарыңды қалдырма. Ярзамға ашық, қотқар беззе! Был таузарза хақимлық иткән әмәри батшалары күмәкләп безгә қаршы күтәрелде», – тип хәбәр ебәрзе.

⁷ Йушағ үзенең бөтә ғәскәре, қыйыу яугирзәре менән Гилгалдан сықты.

⁸ – Уларзан қурқма, – тине уға Раббы. – Мин уларзы һинең қулыңа тапшырам. Берәүһелә һиңә қаршы тора алмаҫ.

⁹ Йушағ, төнә буйы юлда булып, дошмандар алдына көтмәгәндә қилеп сықты. ¹⁰ Раббы Исраил ғәскәрзәре алдында әмәризәрзе дәһшәткә һалды. Исраилдар, дошмандарын Ғивғон эргәһендә тар-мар итеп, бөйөк еңеүгә өлгәште һәм қасқандарын Бейт-Хоронға күтәрелгән юл буйлап Ғазықаға һәм Макқыдаға еткәнсе қырып барзы. ¹¹ Исраилдарзан қотолам тип, Бейт-Хорондан төшкән юлдан Ғазықаға қасып барған әмәризәр өстөнә Раббы әре-әре таш-борсақтар яузырзы.

Күктән яуған шул борсактарзан кешеләр истраилдар кылысына карағанда ла күбрәк үлде.

¹²Раббы әмөризәрзе истраилдар кулына тапшырған көндө Йушағ Раббыға ялбарып, бөтә Исраил халкының күз алдында:

– Кояш, Гивғон өстөндө туктап кал,
Ай, Айялон үзәнә өстөнән
кузғалма, – тине.

¹³Кояш шып туктаны, ай урынынан кузғалманы – халык дошмандарынан үс алғансы шулай булды. Был хакта «Яшар» китабында* язылған.

Кояш күк уртаһында туктаны ла көнө буйы байырға ашықманы. ¹⁴Быға тиклем дә, бынан һуң да Раббының шул кәзәрле кешенәң һүзен һүз иткән көн булманы – Раббы Үзе истраилдар яғында һуғышты.

¹⁵Шунан Йушағ һәм бөтә истраилдар Гилгалға үз тупламдарына әйләнәп кайтты.

¹⁶Биш әмөри батшаһы касып, Маккыда эргәнәңдәгә мәмерйәгә йәшенде. ¹⁷Йушағка Маккыда эргәнәңдәгә мәмерйәлә йәшенәп яткан батшаларзың табылыуы тураһында әйткәс, ¹⁸ул:

– Мәмерйә ауызын зур таштар менән томалағыз за һаксылар куйығыз. ¹⁹Ләкин үзегеҙ тукталмағыз. Дошманды эзәрләгеҙ, арттарынан һөжүм итегеҙ, калаларға инергә бирмәгеҙ – Аллағыз Раббы уларзы һеззең кулға тапшырзы, – тип бойорзо.

²⁰Йушағ һәм истраилдар әмөризәрзе туйһынса тиерлек кырып һалды. Уларзың бик аззары ғына нығытылған калаларына кайтып һыйынды, ²¹Бөтә Исраил ғәскәре Маккыдалағы тупламға, Йушағ янына, иҫән-аман әйләнәп кайтты. Бынан һуң Исраил халкына каршы һүз әйтергә кыйған кеше булманы.

²²– Хәзәр мәмерйә ауызын асығыз, – тип бойорзо Йушағ. – Теге биш батшаны миңә эргәмә алып килегеҙ!

²³Уның бойороғон үтәнеләр һәм мәмерйәнән уның эргәнәңдә биш батшаны – Йәрүсәлим, Хеврон, Ярмуҫ, Лахиш һәм Гәғлон батшаларын алып килделәр. ²⁴Был батшаларзы алып килгәс, Йушағ бөтә истраилдарзы йыйзы һәм үзе менән яуға барған һуғышсыларзың башлыктарына:

– Бында килегеҙ һәм аяғығыззы был батшаларзың муйындарына куйығыз, – тип бойорзо.

Тегеләр килеп батшаларзың муйындарына баҫты.

²⁵Йушағ уларға:

– Бер нәмәнән дә куркмағыз за, өркмәгеҙ за, нык һәм кыйыу булығыз. Раббы һеззең барлык дошмандарығыз менән, һез каршы һуғышкандар менән бына шулай итәсәк, – тине.

²⁶Шунан Йушағ был батшаларзы үлтереп, уларзың мәйеттәрен биш бағанаға асып куйзы, улар кискә тиклем асыулы торзо.

²⁷Әнерзә Йушағтың бойороғо буйынса мәйеттәрзе бағананан төшөрөп, уларзы был батшалар йәшеренгән мәмерйә эсенә ырғыттылар. Мәмерйә ауызын иһә зур-зур таштар менән каплап куйзылар. Был таштар әле лә шунда тора.

Исраилдарзың көньяктағы калаларзы кыйратуы

²⁸Шул ук көндө Йушағ Маккыданы баҫып алды: кала халкын һәм уның батшаһын кылыстан үткәрзе, һарам кылып, унда булған бер йән әйәһен дә тере калдырманы. Йушағ Йерихо батшаһы менән ни эшләгән булһа, Маккыда батшаһы менән дә шулай эшләне.

²⁹Йушағ бөтә истраилдар менән бергә Маккыданан Ливнаға табан кузғалды һәм уға һөжүм итте. ³⁰Раббы Ливнаны батшаһы менән бергә истраилдар кулына тапшырзы. Йушағ Ливна кешеләрен – калала

* **10:13** «Яшар» китабы – йәһүд телендәгә мөгәнәһе – «Тәкүәләр» китабы. Был китап йәһүд шигриәте йыһынтығы булып, беззең көндәргә тиклем килеп етмәгән булыуы ихтимал. «II Батшалар», 1:18-се аятта ла ошо китапка һылтанма бар.

йәшәгәндәрҙең бөтәһен дә, һуңғы кешеһенә тиклем, кылыстан үткәрҙе. Йерихо батшаһы менән нимә эшләгән булһа, Ливна батшаһы менән дә шулай эшләне.

³¹ Йушағ Ливнанан бөтә исраилдар менән бергә Лахишка табан күҙғалды һәм, туплам короп, уға һөжүм итте. ³² Раббы Лахишты исраилдар кулына тапшырҙы: иртәгәһенә үк Йушағ каланы баһсып алды. Ул Лахиш кешеләрен – калала йәшәгәндәрҙең барыһын да – кылыстан үткәрҙе, Лахиш менән, Ливна менән ни эшләгән булһа, шулай эшләне. ³³ Гәзәр батшаһы Ыорам Лахишка ярҙамға килде, ләкин Йушағ, уның үзән һәм ғәскәрән кылыстан үткәрәп, һуңғы кешеһенә тиклем кырып бөтөрҙө.

³⁴ Йушағ Лахиштан бөтә исраилдар менән бергә Ғәғлонға табан күҙғалды һәм уны камауға алды. ³⁵ Шулар уҡ көндө улар каланы баһсып алды һәм халкын кылыстан үткәрҙе. Ундағы бөтә йән эйәһен һарам кылып, Лахиштағы кеүек үк, тоташ кырып һалдылар.

³⁶ Йушағ Ғәғлондан бөтә исраилдар менән бергә Хевронға қаршы күтәрелде һәм уға һөжүм итте. ³⁷ Улар каланы баһсып алып, батшалары менән бергә уның бөтә халкын, шулай уҡ бөтә тирә-яҡ ауылдарҙағы кешеләрҙе кылыстан үткәрҙе. Улар калала йәшәгәндәрҙең бөтәһен дә, һуңғы кешеһенә тиклем, үлтерҙе. Йушағ Хевронда ла Ғәғлондағы шикелле эшләне: һарам кылып, каланы унда йәшәгәндәрҙең бөтәһе менән бергә юк итте.

³⁸ Артабан Йушағ бөтә исраилдар менән бергә Девирға табан боролдо һәм уға һөжүм итте. ³⁹ Батшаһы менән бергә каланы, шулай уҡ тирә-яҡ ауылдарҙы баһсып алып, бөтә халкын кылыстан үткәрҙе – һарам кылып, калала йәшәгәндәрҙең барыһын да, һуңғы кешеһенә тиклем, кырып бөттө. Йушағ Хеврон, Ливна һәм уларҙың батшалары менән ни эшләгән булһа, Девир һәм уның батшаһы менән дә шулай эшләне.

⁴⁰ Шулай итеп, Йушағ был ерҙәрҙе – таулыктарҙы, Негевты, Шефеланы һәм тау битләүҙәрән – яулап алды һәм, уларҙың

батшаларын тар-мар итеп, унда йәшәүселәрҙе, Исраил Аллаһы Раббы күшкәнһа, һарам кылып, һуңғы кешеһенә тиклем кырып бөтөрҙө. ⁴¹ Йушағ Кадеш-Барнеаған Газаға тиклем, һәм бөтә Гошен өлкәһе буйлап, Ғивғондың иң сигенә тиклем яулап алды. ⁴² Йушағ бер һелтәүҙә бөтә урындағы батшаларҙы тар-мар итте һәм уларҙың ерҙәрән баһсып алды, сөнки исраилдар өсөн Исраил Аллаһы Раббы Үҙе һуғышты.

⁴³ Шунан һуң Йушағ һәм бөтә исраилдар Гилгалдағы тупламдарына әйләнеп кайтты.

Исраилдарҙың төньяҡ батшаларын еңеү

11 ¹ Хасор батшаһы Явин, был хәлдәр тураһында ишеткәһ, Мадон батшаһы Йовавка, Шимрон һәм Ахшаф батшаларына, ² төньякта – тауҙарҙа һәм Ғарава тигеҙлегенә, Киннерес күленән көньякта, Шефелала һәм көнбайышта – Нафос-Дорҙа идара иткән батшаларға сапкындар ебәрҙе. ³ Ул көнсығышта һәм көнбайышта көнгә-ниҙәргә һәм таулыкта йәшәгән әмөриҙәргә, хиттиҙәргә, перизиҙәргә, йевусиҙәргә һәм Хермон итәгендә, Миспа ерендә йәшәгән хиууиҙәргә хәбәр күндәрҙе. ⁴ Бөтә был батшалар, диңгез комо һымак күп һанлы яугирҙәре, бихисап аттары һәм яу арбалары – олоғара ғәскәре менән яуға күтәрелде. ⁵ Ғәскәрҙәрән бергә туплап, исраилдар менән алышырға әҙер булып, улар Мером иһнеһ яһына туплам корҙо.

⁶ Раббы Йушағға:

– Куркма уларҙан. Иртәгә, ошо сәғәткә, Мин Үзем уларҙың барыһын да үлтерелгән килеш Исраилдың кулына бирәм. Һин уларҙың аттарының һеңерҙәрән күркырыһың һәм яу арбаларын яндырырһың, – тине.

⁷ Йушағ, үз ғәскәре менән көтмәгәндә Мером иһнеһ яһына килеп, дошмандарына һөжүм итте. ⁸ Раббы уларҙы исраилдар кулына тапшырҙы. Исраилдар, дошмандарын тар-мар итеп, Бөйөк Сидонға һәм Мисрефос-Майимға тиклем, көнсығыштағы Миспе үзәнәһ тиклем эҙәрләне. Уларҙың

беренен дә калдырмай кырып һалды. ⁹Йушағ дошмандары менән Раббы кушканса эшләне – аттарының һенерзәрен кыркты, яу арбаларын яндырҙы.

¹⁰Йушағ, кире боролоп, Хасорҙы басып алды һәм уның батшаһын кылыстан үткәрзе. Быға тиклем Хасор тирә-як батшалыктар араһында төп урынды алып тора ине. ¹¹Исраилдар калала йәшәгәндәрҙең бөтәһен дә кылыстан үткәрзе, харам кылып, бер кемде лә иҫән калдырманы. Һуңынан улар Хасорҙы яндырҙы.

¹²Раббы коло Муса әмер иткәнсә, Йушағ был батшаларҙың бөтә калаларын басып алды һәм үззәрен, харам кылып, кылыстан үткәрзе. ¹³Ләкин исраилдар Йушағ үртөгән Хасорҙан башка калкыу урындағы калаларҙы яндырманы. ¹⁴Исраилдар басып алынған калаларҙан табышты һәм мал-тыуарҙы үззәренә алды, ә кешеләрҙе, беренен дә иҫән калдырмай, кылыстан үткәрзе. ¹⁵Раббы Үзенең коло Мусаға нисек бойорған булһа, Муса ла Йушағка шулай кушканы – Йушағ, Раббы Мусаға бойорғандарҙан һис кенә лә тайпылмайынса, барыһын да ғәмәлгә ашырҙы.

¹⁶Шулай итеп, Йушағ бөтә илде: таулы урындарҙы, тотош Негевты, бөтә Гошен өлкәһен, Шефеланы, Ғарава тигезлеген, шулай ук Исраил тауҙарын һәм тау итәктәрен – ¹⁷Сеғирға табан һузылған Халак тауынан алып Ливан үзәнәндәге Хермон тауы итәгендә ултырған Бәғел-Ғадка тиклемгә бөтә ерзәрҙе басып алды. Йушағ был ерзәрҙең бөтә батшаларын кулга төшөрзә һәм үлемгә дусар итте. ¹⁸Ләкин улар менән һуғыш оҙак барҙы. ¹⁹Ғивғонда йәшәгән хиуиуизәрҙән башка бер генә кала ла исраилдар менән тыныслыҡ тураһында килешеү төҙөмөнә. Исраилдар һәр каланы һуғышып алды. ²⁰Раббы Үзе был халыктарҙың күңелдәрен катырҙы, улар Исраил менән һуғышһындар ға, Раббы Мусаға бойорғанса, исраилдар уларҙы харам кылып юк итһен, был халыктарға аяу булмаһын, улар бөтәһе лә кырылып бөтһөн өсөн эшләнде был.

²¹Шул заманда Йушағ барып Хевронда, Девирҙа һәм Ғанавта, Йәһүзәнең һәм Исраилдың бөтә таулыктарында йәшәгән ғанактарҙы тамырынан юк итте. Йушағ уларҙы һәм уларҙың калаларын харам кылып, тулыһынса кырып һалды. ²²Исраилдар йәшәгән ерзәрҙә бөтә ғанактар кырылып бөттө, улар бары тик Газала, Ғафта һәм Ашдодта ғына иҫән калды.

²³Раббы Мусаға әйткәнсә, Йушағ был ерзәрҙең барыһын да яулап алды һәм Исраилдың бөтә нәсел тармактарына биләмәгә бүлеп бирзе. Ниһайәт, һуғыш тамамланды һәм илдә тыныслыҡ урынлашты.

Еңелгән батшаларҙың исемлеге

12 ¹Исраилдар Иордандан көнсығыш – Арнон үзәнәнән Хермон тауына тиклем, Ғарава тигезлегенә көнсығыш өлөшөн дә индереп, йәйрәп яткан ерзәрҙең батшаларын тар-мар итте һәм ул ерзәрҙе үззәренә тартып алды. Бына ул батшаларҙың исемлеге:

²Хешбонда йәшәгән әмәри батшаһы Сихон. Уның батшалығы Арнон үзәнә ситендәге Ғароғерҙан – үзәнәң урта бер ерәнән башлана һәм ғаммондарҙың сиге булған Яббок йылғаһына тиклем һузыла, Ғилғәдтең яртыһын үз эсенә ала. ³Шулай ук Ғарава тигезлеге – Киннерес күленәң көнсығыш ярынан Ғарава диңгезе – Тозло диңгезен көнсығыш ярына тиклем, Бейт-Йешимоҫка һәм көньякта Писга тауы итәктәренә тиклемгә ерзәргә йәйелә ине.

⁴Һуңғы рефаларҙың береһе булған Башан батшаһы Ғоғаштароҫта һәм Әдрәғизә хакимлиҡ итә ине. ⁵Ул Хермон тауына, Салхаға, тотош Башанға – гешуриҙар менән мағахастарҙың сигенә тиклем, шулай ук Ғилғәдтең яртыһына, Хешбон батшаһы Сихондың сиктәренә тиклем, хужа ине. ⁶Раббы коло Муса һәм исраилдар был батшаларҙы тар-мар итте. Муса уларҙың ерзәрен Рәүвән менән Ғад ырыуҙары һәм Менашше ырыуының яртыһына биләмә итеп бирзе.

⁷⁻⁸ Йушағ һәм иһраилдар Иордандың көнбайышындағы батшаларҙы – Ливан үзәнәндәге Бәғел-Ғадтан башлап Сеғирға табан һузылған Халак тауына тиклем йәйелгән ерҙәрҙең батшаларын тар-мар итте. Йушағ хитти, әмөри, кәңғәни, перизи, хиууи һәм йевусизәр йәшәгән ерҙәрҙе, Шефеланы, көнбайыштағы тау итәктәрән, Ғарава тигезлеген, тау битләүҙәрән, сүллекте һәм Негевты Иһраил ырыуҙарына биләмәгә бүлөп бирҙе.

⁹ Бына был батшалар: Йерихо батшаһы, Бейт-Ил эргәнәндәге Ғай калаһының батшаһы, ¹⁰ Йәрүсәлим батшаһы, Хеврон батшаһы, ¹¹ Ярмуҫ батшаһы, Лахиш батшаһы, ¹² Ғәғлон батшаһы, Гәзәр батшаһы, ¹³ Девир батшаһы, Гәдәр батшаһы, ¹⁴ Хорма батшаһы, Ғарад батшаһы, ¹⁵ Ливна батшаһы, Ғадуллам батшаһы, ¹⁶ Маккыда батшаһы, Бейт-Ил батшаһы, ¹⁷ Таппуах батшаһы, Хефәр батшаһы, ¹⁸ Афәк батшаһы, Шарон тигезлеге батшаһы, ¹⁹ Мадон батшаһы, Хасор батшаһы, ²⁰ Шимрон-Мерон батшаһы, Ахшаф батшаһы, ²¹ Тағанах батшаһы, Мегиддо батшаһы, ²² Кәдәш батшаһы, Кармәл янындағы Йокнеғам батшаһы, ²³ Нафаҫ-Дорзағы Дор батшаһы, Галилеялағы Гоим батшаһы, ²⁴ Тирса батшаһы, йәмғеһе – утыз бер батша.

Яулап алынасаҡ ерҙәр

13 ¹ Йушағ ныҡ олоғайҙы. Раббы уға: – Һин бик қартайҙың, ә басып алаһы ерҙәр күп әле, – тине. – ² Алынасаҡ ерҙәр бына быллар: пелештизәр йәшәгән бөтә төбәктәр һәм геһуризарҙың бөтә ерҙәре; ³ йәғни Мысыр сигендәге Шихор йылғаһынан алып төньякта Ғәкрон сигенә тиклем бөтә ерҙәр. Хәҙер был ерҙәр Кәңғәндеке һанала. Унда биш пелешти һаҡимы – Газа, Ашдод, Ашкылон, Ғаҫ һәм Ғәкрон калалары менән идара иткән ерҙәр, шулай уҡ ғаууизәр йәшәгән көньяк төбәктәр; ⁴ сидондарҙың булған Ғара калаһынан алып Афәкка һәм әмөри сиктәрәнә тиклем кәңғәнизәрҙең бөтә ерҙәре; ⁵ геһвалдарҙың ерҙәре, ә көнсығышта – Хермон тауы итәгендәге

Бәғел-Ғадтан алып Лево-Хамаска тиклем тотош Ливан. ⁶ Ливандан алып Мисрефоҫ-Майимға тиклем таузарза йәшәгәндрәң бөтәһен, барлық сидондарҙы иһраилдар алдынан Үзәм қыуып ебәрәм. Ерҙе йәрәбә буйынса иһраилдар араһында, Мин һиңә бойорғанса, биләмә буларак бүл. ⁷ Тотош илде туғыз ырыу һәм Менашше ырыуының яртыһы араһында биләмә буларак бүл.

Иордан йылғаһының көнсығышындағы ерҙәр

⁸ Менашше ырыуының икенсе яртыһына, уның менән бергә Рәүвән һәм Ғад ырыуҙарына өлөш сығарылғайны инде – Муса уларға Иордандан көнсығышқарак ер биргәйне. Раббы коло Муса уларға ⁹ Арнон үзәнә ситендәге Ғароғерзан алып, үзәнлек уртаһындағы кала менән Дивонға тиклем бөтә Медева ясы таулығын; ¹⁰ Хешбон калаһында идара иткән әмөри батшаһы Сихондың бөтә калаларын – ғаммондар иленә тиклем; ¹¹ Ғилғәдте, геһуризар менән мағаһаһтарҙың ерҙәрән, бөтә Хермон тауын һәм Салхаға еткәнсе тотош Башанды; ¹² Ғаштароҫта һәм Әдрәғизә идара иткән һәм һуңғы реғаларҙың береһе булған Башан батшаһы Ғоғтың бөтә ерҙәрән бирҙе. Муса был батшаларҙы еңеп, уларҙың ерҙәрәнә эйә булғайны. ¹³ Ләкин иһраилдар геһуризар менән мағаһаһтарҙың ерҙәрән басып алманы – улар әле лә иһраилдар араһында йәшәй.

¹⁴ Муса бары тик Леви ырыуына ғына биләмә бирмәне. Уларҙың өлөшө – Мусаға Раббы әйткәнсә – Иһраил Аллаһы Раббыға бағышлап килтерелгән ут қорбандары.

Рәүвән ырыуына бирелгән ерҙәр

¹⁵ Муса Рәүвән ырыуына уның нәселдәре буйынса бүлөп биргән ерҙәр ¹⁶ Арнон үзәнә ситендәге Ғароғерзан башлап, үзәнлек уртаһындағы қаланы ла индереп, Медеваға еткәнсе йәйрәп ятқан ясы таулық, ¹⁷ Хешбон һәм уның менән йәнәш ясы таулықтағы бөтә калалар – Дивон, Бамоҫ-Бәғел, Бейт-

Бәғел-Меғон, ¹⁸ Яһас, Кедемоҫ, Мефағаҫ, ¹⁹ Кирьясаим, Сивма, үзән уртаһындағы убала ултырған Серес-Шахар, ²⁰ Бейт-Пеғор, Писга тауы итәктәре һәм Бейт-Йешимоҫ, ²¹ йәғни ясы таулыктағы бөтә калалар һәм Хешбонда идара иткән әмәри батшаһы Сихондың бөтә ерзәре. Муса уның үзен дә, уның кул астында ошо илдә йәшәгән Мидйән башлыктары Әүи, Рәкәм, Сур, Хур һәм Рәвағты ла еңғәйне. ²² Башкалар менән бер рәттән исраилдар Беғордың күрәзәсе улы Билғамды ла кылыстан үткәргәйне. ²³ Рәүвән ырыуы биләмәләренәң сиге Иордан йылғаһы буйлап үтә.

Был – Рәүвән улдары нәселдәренәң өлөшөн тәшкит иткән калалар һәм ауылдар.

Ғад ырыуына һәм Менашше ырыуының яртыһына бирелгән ерзәр

²⁴ Муса Ғад ырыуына уның нәселдәре буйынса бүлеп биргән ерзәр. ²⁵ Был Яғзәр, Ғилғәдтең бөтә калалары, Рабба эргәһендәге Ғароғерға тиклем һузылған ғаммондар иленәң яртыһы – ²⁶ Хешбондан Рамаҫ-Миспегә һәм Бетонимға, Маханаимдан Ло-Деварға тиклемге ерзәр, ²⁷ үзәндә – Бейт-Харам, Бейт-Нимра, Суккоҫ һәм Сафон, йәғни Хешбон батшаһы Сихондың калған бөтә батшалығы – Киннерәҫ күленә тиклем Иордандан көнсығыштағы ерзәр.

²⁸ Был – Ғад улдарына нәселдәренә күрә бүлеп бирелгән калалар һәм ауылдар.

²⁹ Муса Менашше ырыуының бер яртыһына, йәғни Менашше улдарының яртыһына нәселдәренә күрә бүлеп биргән ерзәр. ³⁰ Был ерзәр Маханаимдан башлап, Башан ерендә Яир ауылдары тип йөрөтөлгән алтмыш каланы, ³¹ Ғилғәдтең яртыһын, шулай ук Ғоғ идара иткән Башан калалары Ғаштароҫ һәм Әдрәғизе үз әсенә ала. Былар бөтәһе лә Менашше улы Махир улдарының яртыһына нәселдәренә күрә бирелде.

³² Муса Моав тигезлегендә, Йерихонан көнсығышта Иордан аръяғындағы ерзәрҙе бына шулай бүлдә.

³³ Ә Леви ырыуына ул бер ниндәй зә биләмә бирмәне. Улардың биләмәһе, Раббы уларға әйтеп калдырғанса, Исраил Аллаһы Раббы Үзе.

Иордан йылғаһының көнбайышындағы ерзәрҙе бүлеу

14 ¹ Кәнғәндә исраилдарға бирелгән ер биләмәләре бына ошолар. Канин Әлғазар, Нун улы Йушағ һәм Исраил ырыуларының нәсел башлыктары был ер бүлемдәрен, ² йәрәбә буйынса, Раббы Муса аша кушканса, Исраилдың туғыз ярим ырыуына бүлдә. ³ Сөнки ике ярим ырыуға Муса биләмә ерзәрен Иордан аръяғынан биргәйне инде. Әммә башкалар менән бер рәттән левизәргә ерзән өлөш сығарылманы. ⁴ Йософ нәселе ике ырыу – Менашше һәм Әфраим ырыуына бүленгәйне. Левизәргә ер бирмәнеләр – бары төплөнөп йәшәү өсөн калалар һәм мал-тыуар өсөн шулар тирәһендә көтөүлектәр генә бирелде.

⁵ Исраилдар Раббы Мусаға кушканса эшләнеләр һәм ерҙе үз-ара бүлештеләр.

Хеврондың Калевка биреләүе

⁶ Бер мәлдә Йәһүзә ырыуы кешеләре Йушағ янына Гилгалға килделәр. Кынизиди Йефунне улы Калев уға:

– Кадеш-Барнеағта Алла бәндәһе Мусаға Раббының һинең менән минең хакта нимә әйткәнән хәтерләйһеңме? ⁷ Раббы коло Муса мине Кадеш-Барнеағтан ошо ерзәрҙе карап кайтырға ебәргәндә, миңә кырк йәш ине. Кайтҡас, мин уға дөрөсөн һөйләп бирзем.

⁸ Минең менән бергә барған бүтән исраилдар кешеләргә үз һүзәре менән куркытты, ә мин Аллам Раббыға бөтөн йөрәктән тоғро булдым. ⁹ Шунда Муса ант итеп миңә: «Аяғың баҫкан ер, Аллам Раббыға бөтөн йөрәктән тоғро булғаның өсөн, мәңгелек биләмә итеп һиңә һәм һинең нәсел-нәсәбеңә биреләсәк», – тине. ¹⁰ Һәм бына, Раббы вәғәзә иткәнсә, бөгөнгө көнгәсә йәшәргә насип итте. Ул быны Мусаға вәғәзә иткәнгә кырк биш йыл булды – ул сакта исраилдар

сүлдә йөрөй ине. Әле миңә һикһән биш йәш. ¹¹ Ләкин мин әле лә, Муса мине күзәтеп-байкап килергә ебәргән сактағы шикелле, ныкмын. Мин әле лә шулай ук көсләмөн, һуғыш-язуарға әзермен. ¹² Шуға күрә лә теге сакта Раббы әйткән таулы өлкәнә һин миңә бир. Ул көндө ғанақтарзың унда йәшәгәнән, нығытылған зур калалары барлығын һин үзең ишеткәйнең. Ләкин Раббы миңә яклы булһа, мин ул ерзе басып алырмын, – тине.

¹³ Йушағ Йефунне улы Калевты фатихаланы һәм Хевронды уға биләмә итеп бирзе. ¹⁴ Хеврон әле лә кынизи Йефунне улы Калевтың ере булып кала – сөнки Калев Исраил Аллаһы Раббыға бөтөн йөрәктән тоғро булды. ¹⁵ Әүәл Хеврон Кыръяс-Арбағ тип аталған: Арбағ ғанақтарзың иң атаклы кешеһе булған.

Шулай итеп, һуғыш тамамланды һәм илдә тыныслык урынлашты.

Йәһүзә ырыуына бирелгән ерзәр

15 ¹ Нәселдәрәнә күрә Йәһүзә ырыуына йәрәбә буйынса иң көньяктан Эдом ерзәрәнә һәм Цин сүленә терәлеп ятқан өлөш эләкте.

² Уларзың көньяк сиге Тозло диңгеззең көньяк осондағы култыктан башланып, ³ Ғакраббим тарлауығының көньяғынан уза ла Цин сүленә табан һузыла һәм Кадеш-Барнеағ калаһының көньяғына күтәрелә. Артабан сик Хесронды үтеп, Аддарға табан менә, Каркағка табан борола ла, ⁴ Ғасмон аша үтеп, Мысыр сигендәге йылға буйлап барып диңгезгә терәлә. Был – һеззең көньяк сигегез.

⁵ Көнсығыш сигегез – Тозло диңгез, Иордан йылғаһы тамағына тиклем. Төньяк сик Тозло диңгез култығынан – Иордан йылғаһы тамағынан башланып, ⁶ Бейт-Хоглаға табан күтәрелә, Бейт-Ғараванан төньяккарак үтеп, өсқә, Рәүвән улыныкы булған Боһан каяһына менә. ⁷ Артабан Ғахор үзәнәнән Девирға менә лә, төньякка, уянан көньякка үтеүсе Адуммим артылышы каршыһындағы Гилгалға табан борола, шунан Шәмәш

инешенә табан килеп, Рогел инешенә барып етә. ⁸ Артабан сик Бен-Һинном үзәнә буйлап күтәрелә лә Йевустың, йәғни Йәрусәлимдең көньяк битләүәнән үтеп, Һинном үзәнәнән көнбайышында һәм Рефалар үзәнәнән төньяктарак ятқан таузың башына күтәрелә. ⁹ Тау башынан сик һызығы Нәфтоах сығанағына табан борола ла, Ғәфрон тауындағы калаларға етеп Бағала, йәғни Кыръяс-Еғарим яғына китә. ¹⁰ Бағаланан сик көнбайышка, Сеғир тауы яғына, борола, Еғарим, йәғни Кесалон тауының төньяк битләүәнән үтеп, Бейт-Шәмәш эргәһенә төшә, Тимна янынан үтеп, ¹¹ Ғәкрон калаһы урынлашқан таузың төньяк битләүе буйлап барғас, Шиккерон яғына борола, Бағала тауын үтеп, Явнеил калаһына килеп сыға һәм диңгезгә барып терәлә.

¹² Көнбайыш сик Бөйөк диңгез яры буйлап уза. Был – нәселдәрәнә күрә Йәһүзә улдарына бирелгән ерзәрзең сиге.

¹³ Йефунне улы Калевка Йәһүзә нәсел-нәсәбе еренән өлөш бүлеп бирелде – Раббы Йушағка шулай кушканы. Был Кыръяс-Арбағ, йәғни Хеврон калаһы, Ғанақтың атаһы Арбақтың калаһы ине. ¹⁴ Калев был каланан Ғанақ нәселәнән өс кешенә – Шешайзы, Ахиманды һәм Талмайзы кыуып сығарзы.

¹⁵ Шунан Калев, Девир калаһында йәшәүселәргә һөжүм итер өсөн, юлға сықты. Девирзың әлекке исеме Кыръяс-Сәфәр ине.

¹⁶ Шунда Калев:

– Кыръяс-Сәфәрзә еңеү яулап, каланы кулға төшөргән кешегә кызым Ғахсаны кәләш итеп бирәм, – тине.

¹⁷ Каланы Калевтың туғаны Кыназдың улы Ғоҫниил алды, шуға ла Калев уға кызы Ғахсаны кәләш итеп бирзе.

¹⁸ Ғоҫниилға кейәүгә сыккас, Ғахса ирен атаһы Калевтан бер баһы horарға өгөтләне. Кызы ишәк өстөнән төшөүгә атаһы: – Нимә теләйһең? – тип һораны.

¹⁹ – Миңә фатиханды күндөрһәңсе, – тине Ғахса. – Һин миңә Негевта ер бирзең, хәзер инде һыу сығанақтары ла бирһән ине.

Калев уға шул ерзәге үрге һәм түбәнге һыу сығанактарың бирзе.

²⁰ Бына нәселдәрәнә күрә Йәһүзә ырыуының биләмә ерзәре:

²¹ Негевта, Эдом сигендә Йәһүзә ырыуына түбәндәге кала-ауылдар карай:

Кавсеил, Федәр, Ягур, ²² Кина, Димона, Гадғада, ²³ Кәдәш, Хасор, Йиһнан, ²⁴ Зиф, Тәләм, Беғалоҫ, ²⁵ Хасор-Хадатта, Кирийоҫ-Хесрон, йәғни Хасор, ²⁶ Амам, Шемағ, Молода, ²⁷ Хасар-Гадда, Хешмон, Бейт-Пәләт, ²⁸ Хасар-Шуғал, Беер-Шәвәғ, Бизийоҫъяһ, ²⁹ Бағала, Гийим, Гесәм, ³⁰ Әлсолод, Кесил, Хорма, ³¹ Сиклағ, Мадманна, Сансанна, ³² Леваоҫ, Шилхим, Гайн һәм Риммон – тирә-яктағы ауылдары менән егерме туғыз кала.

³³ Шефелала:

Әштәол, Сорға, Ашна, ³⁴ Заноах, Фейн-Ганним, Таппуах, Фенам, ³⁵ Ярмуҫ, Гадудлам, Сохо, Ғазыка, ³⁶ Шағараим, Ғадисаим, Гәдәрә һәм Гедеротаим – тирә-яктағы ауылдары менән ун дүрт кала.

³⁷ Сенан, Хадаша, Мигдал-Ғад, ³⁸ Дилған, Миспе, Йоктеил, ³⁹ Лахиш, Боскаҫ, Ғәғлон, ⁴⁰ Каббон, Лахмас, Китлиш, ⁴¹ Гедероҫ, Бейт-Дагон, Нағам һәм Маккыда – тирә-яктағы ауылдары менән ун алты кала.

⁴² Ливна, Ғәсәр, Ғашан, ⁴³ Ифтах, Ашна, Несив, ⁴⁴ Кығила, Ахзив һәм Мареша – тирә-яктағы ауылдары менән туғыз кала.

⁴⁵ Эргә-тирәһендәге ауылдар менән Ғәкрон; ⁴⁶ Ғәкрон менән диңгез араһында, Ашдод янындағы калалар һәм улар тирәһендәге ауылдар; ⁴⁷ эргә-тирәһендәге ауылдар менән бергә Ашдод һәм Газа Мысыр сигендәге йылғаға һәм Бейәк диңгез ярына тиклем.

⁴⁸ Таулыҡ урындарҙа:

Шамир, Яттир, Сохо, ⁴⁹ Данна, Кыръяҫ-Санна, йәғни Демир, ⁵⁰ Ғанав, Әштемо, Ғаним, ⁵¹ Гошен, Холон и Гило – тирә-яктағы ауылдары менән ун бер кала.

⁵² Арав, Дума, Әшған, ⁵³ Янум, Бейт-Таппуах, Афека, ⁵⁴ Хумта, Кыръяҫ-Арбағ, йәғни Хеврон, һәм Сиғор – тирә-яктағы ауылдары менән туғыз кала.

⁵⁵ Мағон, Кармәл, Зиф, Ютта, ⁵⁶ Изреғил, Йокдеғам, Заноах, ⁵⁷ Кайин, Гивға һәм Тимна – тирә-яктағы ауылдары менән ун кала.

⁵⁸ Халхул, Бейт-Сур, Гедор, ⁵⁹ Мағараҫ, Бейт-Ғаноҫ һәм Әлтекон – тирә-яктағы ауылдары менән алты кала.

⁶⁰ Кыръяҫ-Бәғел, йәғни Кыръяҫ-Еғарим, һәм Рабба – тирә-яктағы ауылдары менән ике кала.

⁶¹ Сүллектә:

Бейт-Ғарава, Миддин, Сехаха, ⁶² Нившан, Тоз калаһы һәм Фейн-Геди – тирә-яктағы ауылдары менән алты кала.

⁶³ Йәһүзә нәселдәре Йәрусәлимдән йевусизәрзе кыуып сығара алманы. Йевусизәр әле лә Йәрусәлимдә Йәһүзә токомо менән бергә йәшәй.

Әфраим ырыуына бирелгән ерзәр

16 ¹ Йософ нәселдәрәнә йәрәбәгә төшкән ерзәрзең сиге Иордан буйынан – Йерихо калаһы эргәһендәге Йерихо сығанағынан көнсығыштарак башланып, сүл аша Бейт-Ил калаһына табан, тауға үрләй. ² Бейт-Илдән – Лузға, артабан аркизар йәшәгән Ғатароҫка йүнәлә, ³ унан һуң көнбайышка яфлетизәр еренә, Түбәнге Бейт-Хоронға һәм Гәзәргә тиклем төшә лә диңгезгә барып терәлә.

⁴ Йософ нәселдәре – Менашше һәм Әфраим ырыулары – ана шул ерзәрзе биләмә итеп алды.

⁵ Әфраим ырыуына нәселдәрәнә күрә эләккән ер биләмәләре бына ошо: сик һызығы көнсығышта Ғатароҫ-Аддарзан башлана һәм, Үрге Бейт-Хоронға етеп, ⁶ диңгезгә табан китә. Төньякта Михмеҫтан көнсығышка һузыла ла Танааҫ-Шилоға борола, артабан көнсығышка, Яноаҫка табан йүнәлә; ⁷ Яноахтан Ғатароҫка һәм Нағараға төшә, Йерихоға якынлай һәм Иордан йылғаһына барып етә. ⁸ Таппуахтан сик Кана йылғаһы буйлап көнбайышка һузыла һәм диңгезгә барып етә.

Нәселдәрәнә күрә Әфраим ырыуының биләмә ерзәре ошо. ⁹ Менашше улдарының

ер биләмәләренән Әфраим улдарына әйләнә-тирәләге ауылдар менән бергә калалар за бүлеп бирелде.

¹⁰ Әммә Әфраим ырыуы Гәзәрзән кәңғәнизәрзе кыуып сығара алманы. Кәңғәнизәр, мәжбүри хезмәт башкарып, әфраимдар араһында әлеге кәңгә тиклем йәшәй.

Менашше ырыуының икенсе яртыһына бирелгән ерзәр

17 ¹ Йософтоң баш балаһы Менашше ырыуына ла йәрәбә буйынса ер бүленде. Менашшеның баш балаһы, Ғилғәдтең атаһы, ысын яугир Махирзың нәсәлдәренә Ғилғәд һәм Башан ерзәре эләкте.

² Менашше ырыуындағы башка нәсәлдәргә – Авиғәзәр, Хеләк, Асриил, Шәхәм, Хефәр һәм Шемидағ улдарына ла биләмә ерзәре бүлеп бирелде. Былар – Йософ улы Менашшеның вариҫтары, уларҙан таралған нәсәлдәр.

³ Менашшеның улы Махирзан тыуған Ғилғәдтең улы Хефәрзән тыуған Селофхадтың улдары юк, ә кыздары ғына бар ине. Уларзың исемдәре Махла, Ноға, Хогла, Милка һәм Тирса ине. ⁴ Ул кыздар каһин Әлғазар, Нун улы Йушағ һәм башлыҡтар янына килеп:

– Раббы Мусаға ағай-әнеләребез менән бер катарҙан безгә лә биләмәгә ер бирергә кушкан, – тинеләр.

Шулай итеп, Йушағ, Раббы бойороғона ярашлы, уларға аталарының ағай-әнеләре менән бер рәттән биләмәгә ер бүлеп бирзе.

⁵ Шул рәүешле Менашше ырыуына, Иордан аръяғындағы Ғилғәд менән Башандан тыш, ун биләмә эләкте, ⁶ сөнки Менашше ырыуынан теге катын-кыздар ирзәр менән бер катарҙан биләмә алды. Ә Ғилғәд ере Менашшеның башка нәсәлдәренә булды.

⁷ Менашше ере Ашер ырыуы ерзәренән Шәхәмгә каршы яткан Михмеҫаҫка тиклем һузыла. Унан сик көньякка, Ғейн-Таппуахка китә. ⁸ Таппуах ере – Менашшеның, ләкин Менашше биләмәләре сигендә яткан Таппуах үзе Әфраим нәсәлдәренә карай.

⁹ Артабан сик Кана йылғаһы буйлап түбән китә. Йылғаның көньяғында, Менашше ырыуының калалары араһында, Әфраим ырыуыныҡылар за бар ине. Шунан сик һызығы, йылғанан төньякка үтеп, диңгез ярына етеп тамамлана. ¹⁰ Йылғаның көньяғындағы ерзәр – әфраимдарзың, төньяктағыһы – менашшеларзың, артабан Менашшеның сиге – диңгез. Төньякта улар Ашер менән, көнсығышта Исасхар менән сикләшә.

¹¹ Исасхар менән Ашер ерзәрендә Менашшеға улар тирәһендәге ауылдары менән бергә Бейт-Шеан, Йивлеғам; улар тирәһендәге ауылдары менән бергә Дор, Ғейн-Дор, Тағанах һәм Мегиддола йәшәүселәр бирелде. Улар өс калкыулықты тәшкит итә ине. ¹² Ләкин Менашше ырыуы был калаларзы баһып ала алманы һәм кәңғәнизәр шул ерзә йәшәп калды. ¹³ Азағырак, исраилдар кеүәтләнгәс, кәңғәнизәрзе хезмәт бурысы үтәргә мәжбүр итте, ләкин уларзы ерзәренән тулығынса кыуып сығара алманы.

¹⁴ Йософ нәсәлдәре Йушағка:

– Ниңә һин безгә биләмәгә бер генә өлөш ер, бер генә өлкә бирзең? Без бит Раббы фатихаһы менән ишәйгән күп һанлы халыҡ, – тине.

¹⁵ Йушағ:

– Әгәр һез күп икәнһегез һәм һезгә Әфраим тауҙары етерлек түгел икән, перизизәр һәм рефалар еренә барығыз за, урманды төпләп, үзегезгә ер тазартып алығыз, – тип яуапланы.

¹⁶ Йософ нәсәлдәре:

– Безгә был тауҙар аз. Ә үзәнлектә – Бейт-Шеанда һәм уның тирә-яғындағы ауылдарза, Изреғил үзәнендә йәшәүсе кәңғәнизәрзән яу арбалары тимерзән бит, – тине.

¹⁷ Йушағ Йософ нәсәленә – Әфраим һәм Менашше ырыуҙарына:

– Һез күмәк. Һез көслө. Һеззең биләмә ерзәрегез бер өлөш кенә булмаҫка тейеш, – тип яуап кайтарзы. – ¹⁸ Бөтә урманлы таулыҡ һезеке булһын. Һез урманды кыркып ташларһығыз, һәм тауҙар бер яғынан икенсе

яғынаса һеззеке булыр. Кәнғәнизәр көслө, уларзың тимер яу арбалары бар – шулай за һез уларзың ерзәрен басып алырһығыз!

Башка ерзәрзең бүленеүе

18¹ Ерзәрзе тулыһынса яулап алғандан һуң, Исраил йәмғиәте Шилола йыйылып, Осрашыу сатыры корзо. ²Әммә Исраилдың ете ырыуы һаман биләмәгә ер алмағайны әле. ³Йушағ исраилдарға:

– Тағы озақ мыштырларһығызмы? Атай-зарығыззың Аллаһы Раббы биргән ерзе ниңә һаман биләмәгә алмайһығыз? – тине. – ⁴Һәр ырыузан өсәр кеше һайлап алығыз за мин уларзы илде тоттош йөрөп сығырға ебәрермен. Ерзе өлөштәргә бүлерлек итеп, уның һүрәтләнешен эшләһендәр зә миңең яныма әйләнеп кайтһындар. ⁵Улар илде ете өлөшкә бүлергә тейеш. Йәһүзә токомонда – көньяктағы ерзәре, Йософ токомонда төньяктағы ерзәре кала. ⁶Ә һез калған ерзе ете өлөшкә бүлеп һүрәтләгез. Был һүрәтләнеште миңә килтереп бирерһегез, һәм ошонда, Аллабыз Раббы хозурында, мин һеззең өсөн йәрәбә һалырмын. ⁷Әммә арағызза левизәр биләмә алмас, сөнки уларзың өлөшө – Раббыға каһин булып хезмәт итеү. Ә Ғад, Рәүвән ырыузары һәм Менашше ырыуының яртыһы Раббы коло Мусанан Иордан йылғаһының көнсығышына табан ерзәр алғайны инде.

⁸Һайлап алынған кешеләр юлга сыкканда, Йушағ уларға был илдең һүрәтләнешен эшләргә кушты.

– Барығыз, – тине Йушағ уларға, – илде уратып йөрөп сығығыз, уның һүрәтләнешен эшләгез һәм миңең яңға әйләнеп кайтығыз. Шунан мин ошонда, Шилола, Раббы алдында һеззең өсөн йәрәбә һалырмын.

⁹Улар илде йөрөп сыктылар һәм, калаларына күрә уны ете өлөшкә бүлеп, һызмаһын яһанылар. Шунан улар Шилоға, Йушағ янына тупламға әйләнеп кайттылар. ¹⁰Унда, Шилола, Раббы хозурында, Йушағ йәрәбә һалды һәм илде Исраил ырыузары араһында бүлде.

Бинийәмин ырыуына бирелгән ерзәр

¹¹Тәүге йәрәбә нәсәлдәрәнә күрә Бинийәмин ырыуына төштө. Уларға бүленгән ер Йәһүзә менән Йософ улдары биләмәләре араһына тура килде. ¹²Уның төньяк сиге Иордан буйынан башлана, төньяк битләүзән Йерихоны уза ла көнбайышка, таузарға күтәрелә, Бейт-Ауен сүленә табан китә. ¹³Артабан сик Лузға табан барып, Луздың, йәғни Бейт-Илдең көньяғынан битләүгә бара һәм Ғатарос-Аддарға, Түбәнге Бейт-Хорондан көньяктарак яткан тауға карай төшә. ¹⁴Унда сик, Бейт-Хорондан көньяктарак яткан таузан һуң ер бүлеменәң көнбайыш ситен урап үтеп, көньякка борола, Йәһүзә ырыуының булған Кырьяс-Бәғел, йәғни Кырьяс-Еғарим калаһында тамамлана. Был – көнбайыш сик.

¹⁵Көнъяктағы сик Кырьяс-Еғарим эргәһенән башлана. Ул көнбайыштан Нәфтоах сығанағына табан һузыла. ¹⁶Һуңынан Бен-Һинном үзәнә менән йәнәш, Рефалар үзәнәнән төньяктарак яткан тау итәгенә табан төшә лә, йевусизәр биләмәһенәң көньяк битләүенән Һинном үзәнә буйлап аска китә һәм Рогел инешенә табан һөзәкләй. ¹⁷Артабан сик төньякка, Шәмәш инешенә табан борола, Адуммим артылышы янындағы Гелилоска табан барып, Рәүвән улының Боһан каяһына карай төшә. ¹⁸Унан сик Бейт-Ғарава каршыһындағы төньяк битләү буйлап үтә һәм Ғарава тигезлегенә төшә, ¹⁹Бейт-Хогланың төньяк битләүенән бара һәм Тозло диңгеззең төньяк осона, Иордан йылғаһы тамағына барып сыға. Был – көньяк сик.

²⁰Көнсығыш сиге – Иордан йылғаһы. Нәсәлдәрәнә күрә Бинийәмин ырыуының биләмә ерзәрен уратып алған сиктәр ошо.

²¹Түбәндөгә калалар нәсәлдәрәнә күрә Бинийәмин ырыуына карай:

Йерихо, Бейт-Хогла, Ғемәк-Кесис, ²²Бейт-Ғарава, Семараим, Бейт-Ил, ²³Ғауим, Пара, Ғофра, ²⁴Кефар-Ғаммони, Ғофни

һәм Гевағ. Йәмғеһе – ун ике кала һәм улар тирәһендәге ауылдар.

²⁵Гивғон, Рама, Беероҫ, ²⁶Миспе, Кефира, Моса, ²⁷Рәкәм, Ирпеил, Тарала, ²⁸Селағ, Эләф, Йевус, йәғни Йәрүсәлим, Гивға һәм Кыръяҫ-Еғарим – тирә-яктағы ауылдары менән йәмғеһе ун дүрт кала. Нәсәлдәрәнә күрә Бинийәмин ырыуының биләмә ерҙәре шул.

Шимғон ырыуына бирелгән ерҙәр

19 ¹Икенсе йәрәбә Шимғонға – нәсәлдәрәнә күрә Шимғон ырыуына төштө. Уларзың биләмә ерҙәре Йәһүзә улдарына караған биләмә ерҙәре эсендә урынлашҡайны. ²Уға түбәндәге ауыл-калалар инә:

Беер-Шәвәғ, Шемағ, Молада, ³Хасар-Шуғал, Бала, Ғесәм, ⁴Әлҫолад, Беҫул, Хорма, ⁵Сиклағ, Бейт-Маркавоҫ, Хасар-Суса, ⁶Бейт-Леваоҫ һәм Шарухен – ауылдары менән бергә бөтәһе ун өс кала.

⁷Ғайн, Риммон, Ғәсәр һәм Ғашан – ауылдары менән бергә бөтәһе дүрт кала, ⁸шулай уҡ Бағалаҫ-Беерға, йәғни Негевтағы Рамаҫка тиклемге әлегә калалар тирәһендәге бөтә ауылдар.

Нәсәлдәрәнә күрә Шимғон ырыуының биләмә ерҙәре ана шулар. ⁹Шимғон улдарының биләмә ерҙәре Йәһүзә улдарының өлөшөнән булды, сөнки Йәһүзә нәсәлдәрәнәң өлөшө улар өсөн кәрәгенән артығыраҡ ине. Шуға күрә Шимғон нәсәлдәре уларзың ерҙәрәнән биләмәләр алды.

Зевулун ырыуына бирелгән ерҙәр

¹⁰Өсөнсө йәрәбә нәсәлдәрәнә күрә Зевулун улдарына төштө. Уларзың биләмәләре Саридка тиклем һузыла. ¹¹Саридтан сик көнбайышка, Марғалаға табан һузыла һәм Даббешәҫка, шулай уҡ Йокнеғамға каршы ятқан уйһуылыкка барып етә. ¹²Саридтан ул көнсығышка йүнәлә, Кислоҫ-Таворзы ситтә калдырып, Давраҫка табан бара, шунан Яфияҫка күтәрелә. ¹³Унан сик артабан көнсығышка, Ғаҫ-Хефәргә һәм Ғет-Касинға табан барып, Риммонға етә һәм Неғаға ка-

рай борола. ¹⁴Сик төньяктан Ханнаҫонды урап үтеп, Ифтах-Ил үзәнәнә барып етә.

¹⁵Зевулун ырыуы биләмәһенә тирә-яктағы ауылдары менән барлығы ун ике кала, шул иҫәптән Каттаҫ, Нахалал, Шимрон, Идала һәм Бейт-Ләхәм инә.

¹⁶Нәсәлдәрәнә күрә Зевулун улдарының биләмә ерҙәре һәм ауыл-калалары ошолар ине.

Исасхар ырыуына бирелгән ерҙәр

¹⁷Дүртенсе йәрәбә нәсәлдәрәнә күрә Исасхарға – Исасхар улдарына төштө. ¹⁸Уларзың биләмәһенә Изреғил, Кесуллоҫ, Шунем, ¹⁹Хафараим, Шион, Анахараҫ, ²⁰Раббиҫ, Кишйон, Әвәс, ²¹Рәмәҫ, Ғейн-Ганним, Ғейн-Хадда, Бейт-Пассес инә. ²²Ер биләмәһенәң сиге Тавор тауы, Шахасима һәм Бейт-Шәмәшкә йәнәш үтә лә Иордан йылғаһына барып етә. Йәмғеһе – ун алты кала һәм улар тирәһендәге ауылдар.

²³Был – нәсәлдәрәнә күрә Исасхар ырыуының биләмәләре һәм кала-ауылдары.

Ашер ырыуына бирелгән ерҙәр

²⁴Бишенсе йәрәбә нәсәлдәрәнә күрә Ашер ырыуына төштө. ²⁵Уларзың биләмәһенә Хелкаҫ, Хали, Бәтән, Ахшаф, ²⁶Аламмәләх, Ғамғад һәм Мишал инә. Көнбайышта уларзың биләмәһе Кармәл тауы һәм Шихор-Ливнаҫ менән сикләнә. ²⁷Шул ерҙән сик көнсығышка боролоп, Бейт-Дагонға бара ла Зевулун ерҙәрәнә һәм Ифтах-Ил үзәнәнә барып терәлә. Унан Бейт-Ғемәк һәм Неғиил калаларын үтеп, төньяктан – Кавул, ²⁸Ғаврон, Рехов, Хаммон һәм Канаға табан дауам итә. Бөйөк Сидон калаһына килеп етеп, ²⁹Рамаға табан йүнәлә, Тир кәлғәһенән Хоҫаға борола һәм диңгезгә барып сыға. Ер биләмәһенә Махлав, Ахзив төбәге, ³⁰Ғумма, Афәк һәм Рехов калаларын иҫпкә алып, ашерҙәр биләмәһенә тирә-яктағы ауылдары менән бергә бөтәһе егерме ике кала инде.

³¹Был – нәсәлдәрәнә күрә Ашер ырыуының биләмә ерҙәре һәм ауыл-калалары.

Нафтали ырыуына бирелгән ерзәр

³² Алтынсы йәрәбә нәселдәре буйынса Нафтали ырыуына төштө. ³³ Уларзың биләмә сиктәре Хелефтан һәм Сағананним имәнәнән башлана ла Адами-Нәкәв менән Явнеил аша Лаккумға барып етә һәм Иордан ярында тамамлана. ³⁴ Көнбайышка табан сик Азноҫ-Таворға, унан Хукокка табан китә. Көнъякта уларзың ер биләмәһе Зевулун ерзәре менән, көнбайышта Ашер ерзәре менән сикләшә, ә көнсығыштан Иордан менән сикләнә. ³⁵ Биләмәгә нығытмалы калалар Сиддим, Сер, Хаммас, Раккас, Киннерес, ³⁶ Адама, Рама, Хасор, ³⁷ Кәдеш, Әдрәғи, Фейн-Хасор, ³⁸ Ирон, Мигдал-Ил, Хорем, Бейт-Ғанас һәм Бейт-Шәмәш инә; тирә-яктағы ауылдары менән бергә барлығы ун туғыз кала.

³⁹ Был – нәселдәренә күрә Нафтали ырыуының биләмәләре һәм ауыл-калалары.

Дан ырыуына бирелгән ерзәр

⁴⁰ Етенсе йәрәбә нәселдәренә күрә Дан ырыуына төштө. ⁴¹ Ер биләмәһенә Сорға, Әштәол, Ғир-Шәмәш, ⁴² Шағалаббин, Айялон, Итла, ⁴³ Элон, Тимна, Ғәкрон, ⁴⁴ Әлтеке, Гиббесон, Бағалас, ⁴⁵ Йеһуд, Бене-Берак, Ғас-Риммон, ⁴⁶ Ме-Яркон һәм Раккон, шулай ук Яфо каршыһындағы ерзәр инә.

⁴⁷ Ләкин Дан улдары үззәренең биләмәләрен югалтты. Шуға күрә улар Ләшәм калаһына һөжүм итте, уны баһып алды һәм кешеләрен кылыстан үткәрзе. Был кала уларзың биләмәһе булды. Улар был калала йәшәй башланы һәм уға үззәренең тәү бабаһы Дандың исеме буйынса Дан тигән атама бирзе.

⁴⁸ Был – нәселдәренә күрә Дан ырыуының биләмәләре, кала-ауылдары.

Нун улы Йушағтың өлөшө

⁴⁹ Бәтә илдә үз-ара бүлешеп бөткәндән һуң, израилдар үз ерзәренән Нун улы Йушағка өлөш сығарзы. ⁵⁰ Раббы кушыуына ярашлы, улар Йушағка үзе һайлап алған

каланы – Әфраим таулығындағы Тимнаҫ-Сәрахты бирзе. Йушағ был каланы төзөкләндереп, шунда йәшәй башланы.

⁵¹ Каһин Әлғазар, Нун улы Йушағ һәм Израил ырыуларының нәсел башлыктары Шилола, Раббы хозурында, Осрашыу сатырына инер ерзә йәрәбә буйынса бүленгән ер биләмәләре бына ошолар. Шулай итеп, улар ер бүлеүзе тамамланы.

Һыйыныу калалары

20 ¹ Раббы Йушағка: ² – Израилдарға әйт, Мин һезгә Муса аша бойорғанымса, һыйыныу калалары һайлағыз, – тине. – ³ Берәйһе яуыз ниәтһез, яңылышлык менән кеше үлтерһә, кан үсен кайтарыусынан шунда қасып котола алыр. ⁴ Ул ошо калаларзың береһенә қасып барып, кала қапкаһы алдына баһын да кала ақһақалдарына ни булғанын һөйләп бирһен. Уны калаға индерһендәр һәм йәшәп торор өсөн урын бирһендәр. ⁵ Уны қон кайтарам тип қилгән кешегә тотоп бирмәһендәр – ул яуыз ниәт менән үлтермәгән бит, теге үлгән кеше менән уның араһында дошманлық булмаған. ⁶ Үлтергән кеше, йәмғиәт хөкөмөнә баһқансы, был калала қалырға тейеш. Был хәл булған осорза һақимлық иткән баш қаһин вафат булғас қына ул үзенең калаһына, үз өйөнә әйләнеп қайта алыр.

⁷ Һыйыныу калалары тип иғлан ителдәләр: Галилеяла, Нафтали тауларында – Кәдеш; Әфраим таулығында – Шәхәм; Йәһүзә тауларында – Қыръяҫ-Арбағ, йәғни Хеврон.

⁸ Иордан аръяғында инә Йерихонан көнсығышта һыйыныу калалары шулар: Рәүвән ырыуына қараған ясы таулықта, сүлдә – Бәсәр; Ғад ырыуына қараған Ғилғәд төбәгендә – Рамос; Менашше ырыуына қараған Башан төбәгендә – Голан.

⁹ Шулай итеп, бына шулар һыйыныу калалары итеп билдәләнде. Израил халқынанмы йәки улар араһында йәшәгән қилмешәктәрзәнме яуыз ниәтһез кеше үлтергән һәр кем – йәмғиәт хөкөмә алдына

басқанға тиклем ошо калаларға кан үсен кайтарыусынан касып котола алып.

Левизэргэ бирелгэн калалар

21 ¹ Левизэрзең нәсел башлыктары Кәңгән ерендәге Шило калаһына каһин Әлғазар, Нун улы Йушағ һәм Исраил ырыуларының башка нәсел башлыктары анына килеп, ² уларға:

– Раббы Муса аша безгә йәшәр өсөн калалар һәм улар тирәһендә мал көтөр өсөн көтөүлектәр бирергә кушканы, – тине.

³ Исраилдар, Раббы кушыуы буйынса, левизэргә үз биләмәләренән калалар һәм көтөүлектәр бүлеп бирзе.

⁴ Беренсе йәрәбә Кыһас нәселдәренә төштө. Һарун каһиндың нәселенән булған левизэргә Йәһүзә, Шимғон һәм Бинйәмин ырыуларының биләмә ерзәренән йәрәбә буйынса ун өс кала бирелде. ⁵ Башка Кыһас улдарына иһә Әфраим ырыуының нәселдәренән, Дан ырыуынан һәм Менашше ырыуының яртыһынан йәрәбә буйынса ун кала бирелде. ⁶ Гершон улдарынан булған левизэргә Исасхар, Ашер, Нафтали ырыуларынан һәм Менашше ырыуының Башанда йәшәгән яртыһынан йәрәбә буйынса ун өс кала бирелде. ⁷ Нәселдәренә күрә Мерари улдарынан булған левизэргә Рәүвән, Ғад һәм Зевулун ырыуларынан ун ике кала бирелде.

⁸ Исраилдар, Раббының Муса аша биргән бойороғона ярашлы, йәрәбә халып, бына шул калаларҙы тирә-яғындағы көтөүлектәре менән бергә левизэргә бирзе.

⁹ Түбәндә Йәһүзә һәм Шимғон ырыуларынан левизэргә бүлеп бирелгән калаларҙың исемдәре: ¹⁰ был калалар Һарун нәселдәренә, Кыһас улдарынан булған левизэргә бирелде, сөнки уларға йәрәбә беренсе булып төштө. ¹¹ Ғанактың атаһы Арбақтың Йәһүзә тауҙарында урынлашкан Кыръяс-Арбағ, йәғни Хеврон калаһын тирә-яғындағы көтөүлектәре менән левизэргә бирзеләр. ¹² Әммә каланы уратып алған яландар һәм ауылдар Йефунне улы

Калевка биләмәгә бирелгәйне. ¹³ Каһин Һарун нәселдәре кеше үлтерезгә гәйепләнгән кешеләр өсөн һыйыныу калаһы тип иглан ителгән Хевронды, уның тирә-яғындағы көтөүлектәрзе, шулай ук Ливнаны, ¹⁴ Яттир, Әштемоағ, ¹⁵ Холон, Демир, ¹⁶ Ғайн, Ютта һәм Бейт-Шәмәште, уларҙы уратып алған көтөүлектәрзе, был ике ырыуҙың ер биләмәһенән барлығы туғыз каланы алды. ¹⁷ Бынан тыш, Бинйәмин ерзәренән уларға Ғивғон, Гевағ, ¹⁸ Ғанасоғ һәм Ғалмон, уларҙы уратып алған көтөүлектәр, барлығы дүрт кала бүлеп бирелде.

¹⁹ Һарун нәселдәре, каһиндар, дөйөм алғанда, көтөүлектәре менән бергә барлығы ун өс кала алды.

²⁰ Левизэрзән булған башка Кыһас улдарына йәрәбә буйынса Әфраим ырыуы ерзәренән калалар бирелде. ²¹ Улар Әфраим таулығында тирә-яғындағы көтөүлектәре менән кеше үлтерезгә гәйепләнгән кешеләр өсөн һыйыныу калаһы булған Шәхәмде, шулай ук уратып алған көтөүлектәр менән Гәзәр, ²² Кивсаим һәм Бейт-Хорон калаларын, барлығы дүрт кала алды. ²³ Бынан тыш, Дан ерзәренән – Әлтеке, Гиббефон, ²⁴ Айялон һәм Ғас-Риммон, уларҙы уратып алған көтөүлектәр, барлығы дүрт кала алды. ²⁵ Менашше ырыуының яртыһына караған ер биләмәһенән – Тағанах һәм Ғас-Риммон, уларҙы уратып алған көтөүлектәр, барлығы ике кала алды.

²⁶ Дөйөм алғанда Кыһас токомонаң калған нәселдәре көтөүлектәре менән бергә ун кала алды.

²⁷ Левизэрзең нәселдәренән Гершон улдарына Менашше ырыуының яртыһынан бирелгән биләмә еренән тирә-яғындағы көтөүлектәре менән Башан төбәгендәге һыйыныу калаһы Голан, шулай ук тирә-яғындағы көтөүлектәре менән Беғеште-ра, барлығы ике кала бирелде. ²⁸ Бынан тыш, Исасхар ырыуы ерзәренән – Кишйон, Даврағ, ²⁹ Ярмуғ һәм Ғейн-Ганним, уларҙы уратып алған көтөүлектәр, барлығы дүрт кала бирелде. ³⁰ Ашер ырыуы ерзәренән –

Мишал, Ғавдон, ³¹Хелкаш һәм Рехов, уларҙы уратып алған көтөүлектәр, барлығы дүрт кала бирелде. ³²Нафтали ырыуы ерҙәрәнән тирә-яғындағы көтөүлектәре менән Галилеялағы һыйыныр кала Кәдәште, шулай ук уратып алған көтөүлектәре менән Хаммоҫ-Дор һәм Картан калалары, барлығы өс кала бирелде.

³³Дөйөм алғанда, нәселдәрәнә күрә Гершон нәселдәре көтөүлектәре менән бергә ун өс кала алды.

³⁴Левизәрҙең калғандары – Мерари нәселдәре – Зевулун ерҙәрәнән Йокнеғам, Карта, ³⁵Димна һәм Нахалал, уларҙы уратып алған көтөүлектәр менән бергә, барлығы дүрт кала алды. ³⁶Бынан тыш, Рәүвән ырыуы ерҙәрәнән – тирә-яғындағы көтөүлектәре менән һыйыныр кала Бәсәрзе, Яһасты, ³⁷уратып алған көтөүлектәре менән Кедемоҫ һәм Мефағас калаларын, барлығы дүрт кала алды. ³⁸Ғад ырыуы ерҙәрәнән – тирә-яғындағы көтөүлектәре менән Ғилғәдтәге һыйыныу калаһы Рамоҫты, шулай ук Маханаимды, ³⁹уратып алған көтөүлектәре менән Хешбон һәм Яғзерзе, барлығы дүрт кала алды.

⁴⁰Дөйөм алғанда, левизәрҙең калғандары – Мерари нәселдәре – йәрәбә буйынса ун ике кала алды.

⁴¹Шулай итеп, левизәр иһраилдарҙың биләмәләренән көтөүлектәре менән бергә кырк һигез кала алды. ⁴²Был калаларҙың һәр береһенең тирә-яғында көтөүлектәре лә бар ине, бөтә был калаларҙың тирәһендә лә шулай ине.

⁴³Раббы Иһраил халкының ата-бабаларына ант иткәнсә, был ерҙәрҙең барыһын да иһраилдарға бирҙе. Улар был ерҙәргә хужа булып, шунда төйәкләнде. ⁴⁴Раббы уларға, ата-бабаларына ант иткәнсә, һәр йәһәттән тыныс тормош бирҙе. Иһраилдарға бер кем дә ҡаршы тора алманы – Раббы бөтә дошмандарын уларҙың кулына тапшырҙы. ⁴⁵Иһраилдарға Раббы биргән игелекле вәғәзәләрҙең береһе лә үтәлмәй калманы – барыһы лә ғәмәлгә ашты.

Рәүвән менән Ғадтың һәм Менашше ырыуының яртыһының үз ерҙәрәнә кайтыуы

22 ¹Шунан һуң Йушағ Рәүвән, Ғад ырыуҙарын һәм Менашше ырыуының яртыһын сақырып алды лә ²уларға:

– Һез Раббы коло Муса кушкандың барыһын да ғәмәлгә ашырҙығыҙ. Минең бөтә әйткәндәремде тыңланығыҙ. ³Бөгөнгө көнгә тиклем, оҙайлы ваҡыт, Аллағыҙ Раббы кушкандарын үтәй барып, ҡәрҙәштәрегеҙҙе ташламанығыҙ. ⁴Инде хәҙер, Аллағыҙ Раббы, вәғәзәһен үтәп, һезҙең ҡәрҙәштәрегеҙгә тыныс тормош биргәс, Раббы коло Муса һезгә Иордан аръяғында биргән биләмә ерҙәрегеҙгә – үз сатырҙарығыҙға кайта алаһығыҙ. ⁵Әммә һез канунды – Раббы коло Муса кушкандарҙы теүәл үтәргә тейешһегеҙ. Һез Аллағыҙ Раббыны яратырға, Уның юлынан йөрөргә, бойороктарын үтәргә, Уға тоғро булырға һәм бөтә күнелегеҙ, бар булмышығыҙ менән хезмәт итергә тейешһегеҙ, – тине.

⁶Йушағ уларға фатиха бирҙе лә өйҙәрәнә озатты, һәм улар кайтып китте.

⁷Менашше ырыуының бер яртыһына Муса биләмә ерҙәрән Башандан, ә икенсе яртыһына Иордандың көнбайышынан, калған иһраилдар эргәһенән ер биргәйне.

Фатиха биреп уларҙы кайтарып ебәргәндә, Йушағ ⁸былай тине:

– Һез сатырҙарығыҙға зур байлыҡ менән кайтаһығыҙ: хәҙер һезҙең малығыҙ, алтын-көмөшөгөҙ, баҡыр-тимерегеҙ һәм кейемдәрегеҙ күп. Табышығыҙҙы туғандарығыҙ менән бүлешегеҙ.

⁹Рәүвән, Ғад ырыуҙары һәм Менашше ырыуының яртыһы, башка иһраилдарҙан айырылып, Кәһнәндәге Шилонан үзенә биләмә ере Ғилғәдкә кайтып китте. Улар был илде Муса аша Раббы биргән бойорокка ярашлы биләгәйне.

¹⁰Кәһнәндәге Гелилоҫка кайтып еткәс, Рәүвән, Ғад ырыуҙары һәм Менашше ырыуының яртыһы ошонда, Иордан йылғаһы буйында, ғәләмәт зур корбан усағы эшләне.

¹¹ Калған Исраил халкына: «Рәүвән, Ғад ырыузары һәм Менашше ырыуының яртыһы Кәңгән ерендәге Гелилоста, Иордандың исраилдарға караған ярында, корбан усағы төзөгән» тигән хәбәр барып етте. ¹² Бөтә Исраил йәмғиәте, тегеләргә каршы һуғыш менән барып өсөн, Шилола йыйылды.

¹³ Башта исраилдар Ғилғәд еренә – Рәүвән, Ғад ырыузары һәм Менашше ырыуының яртыһы эргәһенә – Әлғазар улы Пинхас каһинды ебәрзе. ¹⁴ Уның менән бергә һәр ырыузан бер кеше – һәр береһе үз нәселендә башлык булған ун кеше барзы. ¹⁵ Ғилғәдкә – Рәүвән, Ғад ырыузары һәм Менашше ырыуының яртыһы эргәһенә килгәс, илселәр былай тине:

¹⁶ – Бөтә Раббы йәмғиәте былай ти: «Ниңә һез Исраил Аллаһына хыянат иттегез? Ниңә Раббығыззан баш тартаһығыз? Бөгөн Үзегезгә корбан усағы төзөп, Раббыға каршы фетнә күтәрәһегез? ¹⁷ Һезгә Пеғорза кылған гонаһыбыз азмы? Без әле булһа шул гонаһтарзан тазарына алмайбыз, шуның өсөн бөтә Раббы йәмғиәтенә бәлә-каза килде бит. ¹⁸ Һез Раббынан баш тарттығыз. Бөгөн һез Раббыға каршы фетнә күтәрзегез, ә иртәгә Уның асыуы бөтә Исраил йәмғиәтенә төшөр. ¹⁹ Һез биләгән ер нәжесләнгән икән, безҙең яҡка, Раббы биләмәһенә, Раббы сатыры торған яҡка күсегез зә ошонан, безҙең яктан, үзегезгә ер алығыз. Әммә Раббыға һәм безгә каршы фетнә күтәрмәгез, Аллабыз Раббының корбан усағына өстәп үзегезгә тағы корбан усағы төзөмәгез. ²⁰ Зерах улы Ғахан гонаһ кылып, юк ителергә тейешле әйберзәрзе алғас, Алла асыуы бөтә Исраил йәмғиәтенә төштө. Уның гонаһы аркаһында ул бер үзегенә харап булманы бит!»

²¹ Рәүвән, Ғад ырыузары һәм Менашше ырыуының яртыһы Исраил нәселдәре башлыктарына былай тип яуап бирзе:

²² – Аллаларзың Аллаһы Раббы! Аллаларзың Аллаһы Раббы! Ул эштең низә икәннен белә, исраилдар за белһен хәзәр. Әгәр зә без Раббыға каршы баш күтәрәп хыянат

итһәк, Ул бөгөн безҙе аямаһын. ²³ Әгәр зә без, Раббынан баш тартып, тотош яндырыу корбаны кылып, сазакалар һәм татыулык корбаны килтерер өсөн корбан усағы төзөгән булһак, Раббы безгә язаһын бирһен. ²⁴⁻²⁵ Юк, без уны башка сәбәптән төзөнөк. Без киләсәктә һезҙең балаларығыз безҙең балаларға: «Әй Рәүвән һәм Ғад ырыузары, һезҙең Исраил Аллаһы Раббыла ни эшегез бар? Раббы Иорданды һезҙең менән безҙең арала сик итте. Раббыла һезҙең өлөшөгөз юк», – тип әйтер, тип куркабыз. Һезҙең балаларығыз шулай итеп безҙең балаларыбыззы Раббынан куркыузан туктатып куйыуы бар.

²⁶ Бына шуның өсөн дә без ошо корбан усағын төзөргә булдык – ләкин тотош яндырыу корбаны килтерәү һәм башка корбандар өсөн түгел. ²⁷ Без был корбан усағын һезҙең менән безҙең арабызза, безҙән һуң балаларыбыз араһында шаһит булһын тип корзөк. Безҙең дә һезҙең кеүек Раббының Изге сатыры алдында Раббыға хезмәт итеп, тотош яндырыу, татыулык һәм башка корбандар тәкдим итергә хаклы икәнәбезҙе ошо корбан усағы күрһәтер. Ул сағында инде һезҙең балалар безҙең балаларға: «Раббыла һезҙең өлөшөгөз юк», – тип әйтә алмаҫ. ²⁸ Без былай тинек: «Киләсәктә безҙең менән һезҙең йәки киләсәк быуындарыбыззың араһында шундай һүз сыкһа, без: „Тотош яндырыу йәки башка корбандар өсөн түгел, ә һезҙең менән безҙең арала шаһит булып торһон өсөн ата-бабаларыбыз Раббының корбан усағына оҡшатып корған корбан усағына күз һалығыз“, – тип әйтербез. ²⁹ Ләкин без, Раббыға каршы баш күтәрәп һәм Унан тайпылып, Аллабыз Раббының Изге сатыры алдындағы корбан усағына өстәп, тотош яндырыу корбаны, сазакалар һәм башка корбандар өсөн тағы бер корбан усағы төзөйәсәгебез юк».

³⁰ Пинхас каһин һәм уны озата барған йәмғиәт башлыктары – Исраил нәселдәре башлыктары, Рәүвән, Ғад һәм Менашше ырыузары ауызынан бындай яуапты

ишеткәс, уларзы хупланы. ³¹ Элғазар улы Пинхас каһин Рәүвән, Ғад һәм Менашше ырыуларына:

– Хәзер без Раббының һаман да арабызга икәнән күрәбез. Раббыға хыянат итмәгәс, һез Исраилды Раббы асыуынан араланығыз, – тине.

³² Рәүвән һәм Ғад ырыулары Ғилғәдтән киткәс, Элғазар улы Пинхас каһин һәм башлыктар Кәнғәнгә, исраилдар янына әйләнеп кайтты һәм уларға эштең низә икәнән һөйләп бирзе. ³³ Исраилдар быға шатланды. Улар Аллаға шөкөр итте һәм Рәүвән менән Ғад ырыуларына каршы һуғышыу, уларзың илдәрен тар-мар итеү фекеренән кире кайтты.

³⁴ Рәүвән һәм Ғад ырыулары был корбан усағына исем биреп: «Раббы – безҙең Аллабыз. Был корбан усағы һезҙең өсөн дә, безҙең өсөн дә шуны раслаусы шаһит булһын», – тинеләр.

Йушағтың һуңғы нәсихәттәре

23 ¹ Раббы Исраилға тыныс тормош биргәнгә күп вақыттар үтте. Исраилды урагып алған дошмандары уны башкаса хафаламаны. Йушағ нык картайзы. ² Ул исраилдарзы – аһнакалдарын, ырыу башлыктарын, хөкөмдарзырын, етәкселәрзе сақырып алды ла уларға былай тине:

– Минең йәшем етте, инде картайзым. ³ Аллағыз Раббының һезҙең хакка барлык был кәүемдәр менән ни эшләгәнән күрзегез. Һезҙең өсөн Аллағыз Раббы Үзе һуғышты! ⁴ Һәм бына мин Иордандан алып көнбайыштағы Бөйөк диңгезгә тиклем йәйрәп яткан ерзәрзә әлегә тороп калған халыктарзың, шулай ук мин юк иткән барлык халыктарзың ерзәрен йәрәбә буйынса һезҙең ырыуларға биләмә итеп бирзем. ⁵ Аллағыз Раббы был халыктарзы алдығызған кыуып ебәрер – уларзың ерзәрен тартып алып һезгә бирер, һәм һез был ерзе биләрһегез. Аллағыз Раббы һезгә шулай вәғәзәләне.

⁶ Ләкин һез Мусаның канун китабында язылғандың бөтәһен дә теуәл һақларға һәм үтәргә, был канундан уңға ла, һулға ла тайпылмаһса тейешһегез. ⁷ Был илдә һаман кала килгән халыктар менән катнашмағыз. Уларзың илаһтарын сақырмағыз һәм илаһтарының исемдәре менән ант итмәгез, уларға хезмәт итмәгез һәм табынмағыз. ⁸ Бөгөнгә тиклем Аллағыз Раббыға тоғро булдығыз, бынан һуң да Уға тоғро булып калығыз. ⁹ Раббы зур һәм кеүәтле халыктарзы алдығызған кыуып сығарзы. Бөгөнгәсә бер кем һезгә каршы тора алмай. ¹⁰ Һезҙең һәр кайһығыз менде касырға мәжбүр итә, сөнки Аллағыз Раббы, һезгә вәғәзә иткәнсә, һезҙең өсөн Үзе һуғыша. ¹¹ Ләкин карағыз уны, Аллағыз Раббыны яратығыз. ¹² Әгәр зә һез, тайпылып, был илдә һаман да тороп кала килгән халыктарға кушылһағыз, улар менән туғанлашһағыз һәм улар менән катнашһағыз, ¹³ белегез: ул сақта Аллағыз Раббы ла был халыктарзы алдығызған кыуып ебәрмәс. Был халыктар һезҙең өсөн тозақка, йәтмәгә, кабырғаны ярып сыбырткыға, күзгә керер сәнскәккә әйләнер, һөзөмтәлә һез Аллағыз Раббы бүләк итеп биргән ошо гүзәл ерзән юк булырһығыз.

¹⁴ Тизҙән мин һәр кемде көткән юлға китермен. Һез барығыз за бөтә йөрәгегез һәм булмышығыз менән беләһегез: Аллағыз Раббы һезгә биргән якшы вәғәзәләрҙең берәһен дә үтәмәй калманы. ¹⁵ Аллағыз Раббы һезгә биргән барлык игелекле вәғәзәләр ни рәүешле үтәлгән булһа, Раббы Үзенең бөтә янаузырын да шул рәүешле үтәйсәк – шул сақта һез Аллағыз Раббы һезгә бүләк итеп биргән ошо гүзәл илдән юк ителәсәкһегез. ¹⁶ Әгәр зә һез Аллағыз Раббы менән төзөгән килешеүзе бозһағыз, Уның кушкандарын тыңламаһағыз, башка илаһтарға хезмәт итә һәм табына башлаһағыз – шул сақта һезгә каршы Раббының асыуы ялкынланыр һәм бик тизҙән һез Ул бүләк итеп биргән ошо гүзәл илдән юк булырһығыз.

**Шәхәмдә Алла менән исраилдар
араһындағы килешеу**

24 ¹Йушағ Исраилдың бөтә ырыуҙарын, уларҙың аҡһаҡалдарын, башлыҡтарын, хөкөмдарҙарҙы, етәкселәрҙе Шәхәмгә саҡыртып алды. Улар бөтәһе бергә Алла хозурына баһты. ²Йушағ бөтә халыҡка мөрәжәғәт итте:

– Исраил Аллаһы Раббы былай ти: «Борон-борондан – Ибраһим һәм Нахорҙың атаһы Тераһка тиклем – һезҙең ата-бабаларығыҙ Евфрат йылғаһының аръяғында йәшәһе һәм сит илаһтарға табынды. ³Әммә Мин һезҙең тәуатағыҙ Ибраһимды йылғаһының аръяғынан алып сыҡтым. Уны оҙак йөрөттөм – ул тоттош Кәнғән илен урап сықты. Мин уның токомон күбәйттем. Мин уға улы Исһакты бүләк иттем. ⁴Ә Исһакка Якуп менән Ғаязды бирҙем. Ғаязға Мин биләмә итеп Сеғир тауҙарын бирҙем. Ә Якуп менән уның балалары Мысырға китте.

⁵Мин Муса менән Һарунды шунда ебәрҙем, Мысырға афәттәр язуырып, уны язаға дусар иттем, һәм һезҙе унан алып сыҡтым. ⁶Мысырҙан Мин һезҙең ата-бабаларығыҙҙы Камышлы диңгезенә алып килдем, ләкин бында уларҙы мысырҙарҙың яу арбалары һәм һыбайлылары кыуып етте. ⁷Ата-бабаларығыҙ шунда Раббыға ялбарҙы – шул сак Раббы һезҙең менән мысырҙар араһына қараңғылык пәрәһе қорҙо. Раббы диңгезҙе мысырҙарға қаршы куйҙы, һәм диңгез уларҙы йотто. Минең мысырҙарҙы ни эшләтеүемде һез үз күзегеҙ менән күрҙегеҙ. Шунан һуң һез оҙак вақыт сүлдә көн иттегеҙ.

⁸Артабан Мин һезҙе Иордан аръяғында йәшәгән әмөриҙәрҙең иленә алып килдем. Әмөриҙәр һезгә һөжүм итте, ләкин Мин уларҙы һезҙең қулға тапшырҙым. Мин уларҙы һезҙең алдығыҙдан қырып һалдым, һәм һез уларҙың ерҙәрен биләһегеҙ. ⁹Моав батшаһы Сиппор улы Балак Исраилға қаршы һуғыш асты һәм Беғор улы Билғамды һезҙе кәһәргә сақырҙы. ¹⁰Ләкин Мин Билғам-

дың кәһәрен тыңларға теләмәһем. Һәм ул һезҙе қабат-қабат фатихаланы. Мин һезҙе уның қулынан араланым. ¹¹Һез Иордан йылғаһын аша сығып Йерихоға яқынлаштығыҙ. Йерихо кешеләре, әмөриҙәр, перизидәр, кәнғәниҙәр, хиттиҙәр, гиргашиҙәр, хиууиҙәр һәм йевусиҙәр алышқан һымақ уҡ һезгә қаршы һуғыш башланы, әммә Мин уларҙың бөтәһен дә һезҙең қулға тапшырҙым. ¹²Ике әмөри батшаһын һезҙең қылыстарығыҙ түгел, һезҙең уқтарығыҙ түгел, ә һезҙең алдан Мин ебәргән траштар алып ташланы. ¹³Мин һезгә үзегеҙ икмәгән ерҙе, үзегеҙ төзөмәгән қалаларҙы бирҙем – хәҙер һез ошо қалаларҙа йәшәһегеҙ һәм үзегеҙ үстәрмәгән зәйтүн һәм йөзөм ағастарының емешә менән тукланаһығыҙ».

¹⁴– Шунуң өсөн, – тине Йушағ, – Раббынан қурқығыҙ һәм Уны хөрмәтләгеҙ, Уға намыслы һәм тоғро хезмәт итегеҙ. Ата-бабаларығыҙ Евфрат йылғаһының аръяғында һәм Мысырҙа табынған барлық илаһтарҙан ваз кисегеҙ һәм бары тик Раббыға ғына ғибәҙәт қылығыҙ. ¹⁵Әғр зә ки һезҙең Раббыға хезмәт итегеҙ килмәй икән, кемгә хезмәт итерегеҙ хәҙер үк ошонда хәл итегеҙ. Ата-бабаларығыҙ Евфрат йылғаһы аръяғында сәждә қылған илаһтарғамы, әллә әле һез йәшәп ятқан ерҙегә әмөриҙәрҙең илаһтарынамы? Әммә мин һәм минең нәсәлем Раббыға хезмәт итәсәкбез.

¹⁶Халық былай тип яуап қайтарҙы:

– Беҙҙең, Раббыны қалдырып, бүтән илаһтарға табынаһыбыз юк. ¹⁷Аллабыҙ Раббы беҙҙең халықты, беҙҙең ата-бабаларыбыҙҙы Мысыр қоллоғонан алып сыққан. Ул беҙҙең күз алдыбыҙға бөйөк хикмәттәр қылды. Ул юлда беҙҙе һақлап йөрөттө, Ул беҙҙе, ерҙәренән үткән сақта, күп халықтарҙан араланы. ¹⁸Ул бөтә был халықтарҙы – һәм ошо ерҙә йәшәгән әмөриҙәрҙе беҙҙең алдыбыҙдан кыуып ебәрҙе. Беҙ зә Раббыға хезмәт итәсәкбез, Ул – беҙҙең Аллабыҙ.

¹⁹Йушағ халықка былай тине:

– Һез Раббыға хезмәт итә алмаһығыҙ. Ул – изге Алла. Ул – көнсөл Алла. Ул һезҙең

тайпылғанығыззы һәм гонаһтарығыззы түзеп тормаясақ. ²⁰ Әгәр зә һез Раббыны калдырып сит илаһтарға сәждә кыла башлайһығыз икән, Ул һезгә золон ебәрер, һеззән ситкә боролор – Үзенә бәтә якшылыктарынан һуң Ул һеззе юк итер.

²¹ – Юк, без Раббыға хезмәт итәсәкбез! – тип яуапланы халык Йушағка.

²² – Раббыға хезмәт итергә һез үзегез карар иттегез һәм быға үзегез шаһит, – тине Йушағ.

– Без шаһитбыз, – тип расланы халык.

²³ – Шулай булғас, үзегезгә бәтә сит илаһтарзан ваз кисегез һәм барлык уйтеләктәрегеззе Исраил Аллаһы Раббыға йүнәлтегез, – тине Йушағ.

²⁴ – Без үзебезең Аллабыз Раббыға хезмәт итәсәкбез, Уны тыңлаясақбыз, – тип яуапланы халык Йушағка.

²⁵ Шул көндә Йушағ бәтә халык исемнән килешәү төзөнә. Шунда, Шәхәмдә, ул халыкка кағизәләр һәм күрһәтмәләр бирзе – ²⁶ һәм уларзы Алланың канун китабына яззы. Шунан Йушағ зур бер таш алып, уны Раббының изге урыны эргәһендәге имән астына һалып куйзы ²⁷ һәм халыкка:

– Бына был таш безең шаһитыбыз булыр. Ул Раббы безгә әйткәндәрзең бәтәһен

дә ишетте. Әгәр зә һез Аллағыззан баш тарта калһағыз, был таш һезгә каршы шәһәзәт кыласақ.

²⁸ Шунан Йушағ халыкты кайтарып ебәрзе, һәм барыһы ла үз биләмәләренә таралышты.

Йушағтың вафаты һәм Шәхәмдә ерләнерә

²⁹ Күпмелер вакыттан һуң Раббы коло Йушағ Нун улы вафат булды. Уға йөз зә ун йәш ине. ³⁰ Йушағты Гағаш тауынан төньяктарак яткан Әфраим таулығындағы биләмәһендә – Тимнаҫ-Сәрахта ерләнеләр. ³¹ Йушағ дәүерендә һәм Йушағтан һуң йәшәгән, Раббының Исраил өсөн кылған бөйөк эштәрен күреп белгән аһакалдар исэн сакта, халык Раббыға тоғро хезмәт итте.

³² Исраилдар Йософтоң Мысырзан алып сыққан һөйәктәрен Шәхәмдә, Шәхәмдәң атаһы Хаморзың улдарынан Якуп йөз кыситаға һатып алған һәм Йософ нәселдәренәң биләмәһенә әүерелгән урында, дәфен кылдылар.

³³ Һарун улы Әлғазар вафат булды. Уны улы Пинхастың биләмәһендә – Әфраим таулығындағы Пинхас Гивғаһында дәфен кылдылар.

Хакимдар

Хакимдар китабы Исраил халкы язмышындагы иң катмарлы осорзарзың береһен һүрәтләй. Кәнғәнде яулағандан алып тәүге Исраил батшалары идара итә башлағанға тиклемге дәүер бик ауыр үтә. Нун улы Йушағ китабында хикәйәләнгән башкынсылык язлары барышында Исраил ырыузары Кәнғән ерзәрәндә йәшәгән халыктарзың бөтәһен дә кыуып ебәрә алмай. Ә бер аззан уларзың йолаларына һәм мәжүси гөрөф-ғәзәттәрәнә әйәрә башлай, шулай итеп, Раббыны асыуландыра (1:1–2:9).

Китаптың төп өлөшө (2:10–16:31) вакиғаларзың кат-кат кабатлана килгән эзмә-эзле-легенән тайпылмай: халык гонаһ кыла; Алла уларзы күрше халыктарзың һөжүме менән язалай; исраилдар Раббыға ярҙам һорап ялбара; Раббы бөләнә еңеп сығырлык юлбашсы ебәрә. Был юлбашсыларзы (хакимдарзы) Алла һайлап куя, әммә улар хаталаныусан гонаһлы әзәмдәр булып кала һәм күп нәмәнә яңылыш эшләй. Ә инде дошманды еңгәндән һуң, әлекке хаталар тағы кабатлана.

Китап «һәр кем нисек дәрәс тип тапһа, шулай эшләгән» (17–21-се бүлектәр) замандарҙа исраилдар араһында буталсыҡлык хөкөм һөрөүөн раһлаған ике аяуһыз күренеш менән тамамлана.

Кәнғәнизәр менән һуғыш

1 ¹ Йушағ вафат булғандан һуң, исраилдар Раббынан:

– Кәнғәнизәргә каршы һуғышқа арабыҙҙан кем беренсе булып күтәрелһен? – тип һораны.

² – Йәһүзә күтәрелер. Мин был ерҙе уның ырыуының кулына бирәм, – тине Раббы.

³ Йәһүзә ырыуы үззәрәнен кәрзәштәрә булған Шимғон ырыуына:

– Әйзәгез, һез зә беззәң менән барығыз, беззәң өлөшкә төшкән ерзәрҙе тартып алыр өсөн, кәнғәнизәргә каршы бергәләп һуғышайык. Һуңынан без зә һезгә төшкән өлөштө алырға ярҙам итербез, – тине.

Шулай итеп, Шимғон нәселе улар менән бергә китте.

⁴ Йәһүзә ырыуы яу асты һәм Раббы кәнғәнизәр менән перизизәрҙе уның кулына

тапшырҙы. Йәһүзизәр Бәзәктә ун мең кешене кырып ташланы. ⁵ Бәзәктә улар Адони-Бәзәк менән осрашты, уға һөжүм итеп, кәнғәнизәр менән перизизәрҙе тар-мар итте. ⁶ Адони-Бәзәк касып котолмак булды, ләкин уны кыуып етеп, аяк-кулының баш бармактарын сабып өззөләр. ⁷ Шунда Адони-Бәзәк:

– Аяк-кулының баш бармактары кырылған етмеш батша миңә өстәлем астына төшкән валсыҡты йыя торғайны. Инде хәҙер Алла миңә кылған гәмәлдәрәмдәң әжерен бирҙе, – тине.

Адони-Бәзәкте Йәрүсәлимгә килтерзәләр, ул шунда вафат булды.

⁸ Йәһүзә ырыуы Йәрүсәлимгә һөжүм итеп, уны алды, халкын кылыстан үткәрҙе, каланы яндырҙы. ⁹ Шунан улар таулыктарҙа, Негевта һәм Шефелала йәшәгән кәнғәнизәргә яу менән барҙы. ¹⁰ Артабан Йәһүзә

ырыуы элекке исеме Кыръяс-Арбаг булган Хевронда йәшәгән кәңгәнизәргә һөжүм итеп, Шешайзы, Ахиманды һәм Талмайзы тар-мар итте.

¹¹ Бынан Йәһүзә ырыуы кешеләре, Девир калаһында йәшәүселәргә һөжүм итер өсөн, юлға сыкты. Девирзың элекке исеме Кыръяс-Сәфәр ине. ¹² Шунда Калев:

– Кыръяс-Сәфәрзә еңеү яулап, каланы кулга төшөргән кешегә кызым Ғахсаны кәләш итеп бирәм, – тине.

¹³ Каланы Калевтың кустыһы Кыназдың улы Ғосниил алды, шуға ла Калев уға кызы Ғахсаны кәләш итеп бирзе.

¹⁴ Ғосниилға кейәүгә сыккас, Ғахса, ирен атаһы Калевтан бер басыу һорарға өгөтләне. Кызы ишәк өстөнән төшөүгә атаһы:

– Нимә теләйһең? – тип һораны.

¹⁵ – Миңә фатиханды күндөрһәңсе, – тине Ғахса. – Һин миңә Негевта ер бирзең, хәзер инде һыу сығанактары ла бирһәң ине.

Калев уға шул ерзәге үрге һәм түбәнге һыу сығанактарын бирзе.

¹⁶ Мусаның кайныһы нәселенән булған кынизар Йәһүзә ырыуының кешеләре менән бергә Хөрмәләр калаһынан* китеп, Йәһүзә сүленә – Негевка, Ғарад еренә килде һәм унда йәшәгән халык араһында төпләнде. ¹⁷ Йәһүзә ирзәре кәрзәштәре булған Шимғон ырыуы кешеләре менән бергә Сефапта йәшәгән кәңгәнизәргә һөжүм итте. Улар был каланы харам кылып тулығынса юк итте. Шунуң өсөн был кала Хорма* тип атала. ¹⁸ Йәһүзә нәселе тағы ла әйләнә-тирәһендәге ерзәре менән бергә Газа, Ашкылон һәм Ғәкрон калаларын алды. ¹⁹ Раббы Үзә Йәһүзә ырыуы менән булған өсөн, улар таулыктағы ерзәрзә яуланы. Ләкин үзәндә йәшәүселәргә кыуып ебәрә алманы: уларзың тимерзән эшләнгән яу арбалары бар ине. ²⁰ Муса әйткәнсә, Хеврон калаһын Калевка бирзеләр, ул бынан Ғанактың өс улының токомон кыуып ебәрзе.

²¹ Ләкин Бинйәмин ырыуы Йәрүсәлимдә йәшәгән йевусизәрзә кыуманы, шунуң өсөн дә йевусизәр Йәрүсәлимдә Бинйәмин нәселе менән һаман да йәнәш йәшәй.

²² Йософ нәселе Бейт-Илгә һөжүм итте, Раббы улар менән булды. ²³ Улар, элекке исеме Луз булған Бейт-Ил калаһы тураһында мәғлүмәт туплар өсөн, шымсылар ебәрзе. ²⁴ Шымсылар каланан сығып килгән бер кешене күреп, уға:

– Калаға инер юлды күрһәтһән, якшылығыңа якшылык менән яуап кайтарыбыз, – тинеләр.

²⁵ Теге кеше уларға юл күрһәтте. Улар кала халкының барыһын да кылыстан үткәрзе, ә теге кешене бөтөн нәсел-нәсәбе менән бергә ебәрзеләр. ²⁶ Юл күрһәткән кеше хиттизәр еренә барып төйәкләнде, унда Луз тигән кала төзөнө. Ул кала әле лә шулай тип йөрөтөлә.

²⁷ Менашше ырыуы Бейт-Шеан, Тағаных, Дор, Йивлеғам, Мегиддо калаларында һәм уларзың әйләнә-тирәһендәге ауылдарза көн иткән халыкты кыуманы, кәңгәнизәр ошо ерзә йәшәп калды. ²⁸ Нығынып-көсәйеп киткәндән һуң, ираилдар кәңгәнизәрзә үззәренә буйһондороп, мәжбүри эшселәр итте. Әммә уларзы үз ерзәренән тулығынса кыуып ебәрмәне.

²⁹ Әфраим ырыуы ла Гәзәрзә йәшәгән кәңгәнизәрзә кыуып ебәрмәне; кәңгәнизәр улар араһында Гәзәрзә йәшәй бирзе.

³⁰ Зевулун да Китрон һәм Наһалол кешеләрен кыуманы; кәңгәнизәр улар араһында йәшәне һәм мәжбүри эшләргә тейеш булды.

³¹ Ашер ырыуы ла Ғакко, Сидон менән Ахлав, Ахзив, Хелба, Афийк һәм Рехов калаларында йәшәгән халыкты ерзәренән кыуып сығарманы. ³² Ашер ырыуы шул ерзәрзә биләгән кәңгәнизәр араһында йәшәп калды, уларзың ерзәренә эйә була алманы.

³³ Нафтали ырыуы ла Бейт-Шәмәш һәм Бейт-Ғанаң калалары кешеләрен кыуып

* 1:16 Хөрмәләр калаһы – йәғни Йерихо калаһы.

* 1:17 Хорма – йәһүд телендә «тулығынса юк итеү» тигән мәғәнәлә.

сығарманы, шул ерзәге кешеләр – кәнғә-низәр араһында йәшәп калды. Әммә Бейт-Шәмәш һәм Бейт-Ғанаҫ кешеләре уларға мәжбүри эшләргә тейеш булды.

³⁴ Әмөризәр Дан ырыуын тауға табан кысырыкланы, уларға үзәнгә төшөргә мөмкинлек бирмәне. ³⁵ Әмөризәр Хәрәс тауында, Айялонда һәм Шағалвимда йәшәп калды. Ләкин, Йософ ырыуы көсәйеп киткәндән һуң, әмөризәр уларға мәжбүри эшләргә тейеш булды. ³⁶ Әмөри ерзәренәң сиктәре Ғакраббим тарлауығы менән Селанан ары һузыла ине.

Бохимға Раббы фәрештәһенең килеүе

2 ¹ Раббы фәрештәһе Гилгалдан Бохимға килде лә уларға Раббы һүзен еткерзе: – Мин һеззе Мысырҙан алып сыҡтым, ата-бабаларығыҙға ант итеп вәғәзә биргән ергә килтерзем. Уларға: «Мин һезҙең менән төзөгән килешеүемде мәңге бозмам, ² ә һез был илдә йәшәгән кешеләр менән килешеү төзәмәгез, уларҙың қорбан усақтарын емерегеҙ», – тинем. Ләкин һез әйткәндәремә қолак һалманығыҙ. Нисек шулай эшләй алдығыҙ һез? ³ Шуға күрә Мин дә былай тип әйтәм: «Был халықтарҙы һезҙең аранан кыуып ебәрмәйем. Улар һезгә – элмәк, ә уларҙың илаһтары һезҙең өсөн тозақ булыр».

⁴ Раббы фәрештәһе был һүзәрҙе әйткәс, бөтә Исраил халқы кысқырып илай башланы. ⁵ Шуға ла был урынды Бохим* тип атанылар һәм шунда Раббыға қорбан килтерзеләр.

Нун улы Йушағтың вафаты

⁶ Йушағ халықка китергә рөхсәт иткәс, исраилдарҙың һәр береһе үз өлөшөнә төшкән ерзәргә таралды. Был ерзәр уларҙың биләмәһенә әйләнде. ⁷ Йушағ үзә һәм унан һуң йәшәгән ақһақалдар Раббының Исраил өсөн кылған бөйөк эштәрен күргән дәүерзәрҙә

халық Раббыға тоғро хезмәт итә ине. ⁸ Нун улы Йушағ, Раббы коло, йөз зә ун йәшендә вафат булды. ⁹ Ул Ғағаш тауынан төньякта-ракятқан Әфраим таулығында урынлашқан биләмәһе Тимнаҫ-Хәрәстә ерләнде.

Исраилдарҙың Раббынан йөз сөйөрүе

¹⁰ Был быуындан булғандар үлеп, ата-бабалары хозурына күскәс, уларға алмашка Раббыны һәм Уның Исраил өсөн кылған эштәрен белмәгән быуын килде.

¹¹ Исраилдар Раббы күзәндә яман булған эштәр кыла, бәғелдәргә табына башланы. ¹² Раббынан, үзәренәң ата-бабаларын Мысыр еренән алып сыҡқан Алланан, баш тартып, икенсе илаһтарға, үзәрен уратып алған халықтарҙың илаһтарына әүрәп, уларға сәждә кылды, бының менән Раббыны асыуандырҙы. ¹³ Улар, Раббыны ташлап, Бәғел һәм Ғаштарәс боттарына табына башланылар. ¹⁴ Быға асыуланған Раббы исраилдарҙы баҫкынсылар кулына тапшырҙы – тегеләр уларҙы таланы; уларҙы уратып алған дошмандары ихтыярына бирзе һәм исраилдар дошмандарына қаршы тора алмаҫ булды. ¹⁵ Қайзағына яу саһалар за, Раббы, алдан иҫкәртеп қуйғанса һәм ант иткәнсә, уларҙы бәлә-қазаға дусар итте. Исраилдарҙың хәле мөшкөлләнде.

¹⁶ Раббы, исраилдарҙы баҫкынсыларҙан қотқарыр өсөн, уларға хақимдар қуя башланы. ¹⁷ Ләкин улар үзәренәң хақимдарын да тыңламанылар, Раббыға тоғролок һақламайынса, бүтән илаһтарға табындылар. Раббының бойороқтарын ғәмәлгә ашырған ата-бабалары һымак эшләмәнеләр, улар йөрөгән юлдан тиз арала тайпылдылар.

¹⁸ Раббы уларға хақим ебәргәндә, шул хақим менән Үзе була торғайны. Хақим иҫән сақта исраилдарҙы дошмандарынан қотқарыр булды, сөнки иҙеүселәрҙән һәм кысырықлаусыларҙан иңрөгән халықты йәлләне.

* 2:5 Бохим – йәһүд телендә «илаусылар» тигән мәғәнәлә.

¹⁹ Ләкин хаким үлеу менән, ираилдар йәнә элекке кылыктарына тотондо, сит илаһтарға әүрәп, уларға әйәреп китә, хезмәт итә һәм сәждә кыла башлар булды, аталарынан да хәтәрерәк ғәмәлдәр кылды – үззәренәң яман эштәренән ваз кисмәнә һәм тишкәрелектәрен дауам итте. ²⁰ Ираилдарға нык асыуланған Раббы былай тине:

– Был халык ата-бабалары менән Мин төзөгән килешевүзе бозған һәм Мин әйткәндәрзе тыңламаған өсөн, ²¹ инде Мин Йушағтың вафатынан һуң бында қалған кәуемдәрзең беренән дә қыумайым.

²² Ираилдарзың Раббы юлынан, элек ата-бабалары тотқан юлдан, йөрөймө-юкмы икәнән һынар өсөн, ²³ Раббы был халыктарзы қыуманы, Йушағтың қулына тапшырмайынса, уларзы был ерзә қалдырзы.

Илдә қалған кәуемдәр

З ¹ Бына Раббы Кәңгәнде яулап алыуза қатнашмаған ираилдарзы һынар өсөн илдә қалдырған кәуемдәр. ² Раббы бары тик ираилдарзың яулап алыуза қатнашмаған быуындарын һуғыш һөнәренә өйрәтер өсөн түбәндәге кәуемдәрзе қалдырғайны: ³ биш пелешти бейе, Ливан таузарында, Бәгел-Хермон тауынан алып Лево-Хамаска тиклем, йәшәгән барлық кәңгәнизәр, сидондар һәм хиуизәр. ⁴ Улар ярзамында Раббы Үз халқы Ираилды һынап, Муса аша ата-бабаларына биргән бойороктарзы яңы быуындың үтәү-үтәмәуен күрмәксе була. ⁵ Шулай итеп, ираилдар кәңгәнизәр, хитизәр, әмөризәр, перизизәр, хиуизәр, йевусизәр араһында йәшәнә, ⁶ уларзың қызарын кәләш итеп алды һәм үззәренәң қызарын уларзың улдарына бирзе, илаһтарына табына башланы.

Ғосниил – тәүге хаким

⁷ Ираил халқы Раббы күзәндә яман булғанды қылды – Аллалары Раббыны онотоп, Бәгел һәм Ашера боттарына та-

бынды. ⁸ Бының өсөн Раббының Ираилға асыуы қабарзы, һәм Ул ираилдарзы Арам-Наһараим батшаһы Кушан-Ришға-саим қулына тапшырзы. Ираил халқы һигез йыл Кушан-Ришға-саим хакимлығы астында булды. ⁹ Ираилдар ярзам һорап Раббыға ялбарғас, Раббы уларға қотқарыуы итеп Ғосниилды, Калевтың қустыһы Қыназдың улын, ебәрзе һәм ул уларзы қотқарзы. ¹⁰ Ғосниилға Раббы рухы инде һәм ул Ираилдың хакимы булды. Ғосниил яуға сықты. Раббы Арам батшаһы Кушан-Ришға-саимды уның қулына тапшырзы һәм Ғосниил уны еңде. ¹¹ Илдә қырк йылға тыныслық урынлашты. Шунан Қыназ улы Ғосниил вафат булды.

Әһуд

¹² Ираил халқы яңынан Раббы күзәндә яман булған эштәр қыла башланы, шуға күрә Раббы Моав батшаһы Ғәғлонға ираилдарзы еңергә кеуәт бирзе. ¹³ Ғәғлон үз тирәһенә ғаммондарзы һәм ғәмәлектәрзе туплап, ираилдарға һуғыш менән барзы, тегеләрзе еңеп, Хөрмәләр қалаһын қула төшөрзә. ¹⁴ Ираил халқы ун һигез йыл буйы Моав батшаһы Ғәғлон хакимлығы астында булды.

¹⁵ Ираилдар ярзам һорап Раббыға ялбарзы, һәм Раббы Ираил халқына қотқарыуы итеп Бинийәмин ырыуынан Гераның улы Әһудты қуйзы. Әһуд һулақай ине.

Ираил халқы Әһуд аша Моав батшаһы Ғәғлонға яһак ебәрзе. ¹⁶ Әһуд үзәнә озонлоғо бер терһәк булған, ике яғы ла үткер қылыс эшләп алды, уны уң яқтан кейеме астына қыстырзы. ¹⁷ Әһуд яһакты алып Моав батшаһы Ғәғлонға қилде. Ғәғлон бик һимез кеше ине. ¹⁸ Әһуд, бүләктәрзе тапшырғас, уларзы күтәрәп қилтерешкән кешеләрзе озата қитте. ¹⁹ Әммә, Гилгалдағы боттар тәңгәленә еткәс, кире боролдо. Ул Ғәғлонға:

– Әй батша, минең һиңә әйтер серем бар, – тип мөрәжәғәт итте.

– Шым, – тине уға Ғәғлон.

Уның эргәһендә торған кешеләр бүлмәнән сықты.

²⁰ Эһуд, батшаның өскө катта урынлашкан бүлмәһенә күтәрелеп:

– Минең һиңә Алла һүзен еткерәһем бар, – тине.

Ғәғлон ултырған урынынан торзо.

²¹ Шул сак Эһуд һул кулын һузып, уң як биленә кыстырылған кылысын тартып алды ла уны Ғәғлондың эсенә қазаны.

²² Кылыс һабы менән куша тегенең эсенә керзе һәм икенсе осо арқаһынан килеп сықты. Кылысты эс майы капланы. Эһуд кылысты Ғәғлондың эсенән тартып алманы. ²³ Шунан ул алғы якка сықты ла өскө каттағы бүлмә ишеген үзе артынан бикләп куйзы.

²⁴ Ул сығып киткәс, Ғәғлондың хезмәтселәре килеп караһалар, өскө каттағы бүлмәһенә ишеге бикле.

– Күрәһең, үз хәжәте менән һалкын бүлмәлә ултыра торғандыр, – тиеште хезмәтселәр.

²⁵ Байтак көтөп борсола башлағас, бер кемдең дә ишек асмағанын күреп, аскыс килтерзеләр һәм үззәре ишекте асты. Караһалар, хужалары ерзә үлеп ята. ²⁶ Хезмәтселәр һузмаңлап торған арала, Эһуд қасып өлгөрсө, боттар эргәһенән үтеп, Сеғирә қалаһына барып йәшенде. ²⁷ Шунда килеп еткәс, Эфраим таулығында үзенең мөгөз борғоһон қыскыртты. Шунан Исраил халқы уның менән бергә таузарзан төштө. Уларзың башында Эһуд ине.

²⁸ – Тизерәк минең арттан! – тине Эһуд. – Раббы дошмандарығыз моавтарзы һеззәң кулығызға тапшыра!

Халык, Эһуд артынан эйәреп, Иордан аша Моавка сыға торған кисеүзәрзе басып алды, бер кемгә лә аръякка сығырға мөмкинлек бирмәне. ²⁹ Ошо бәрелештә улар моавтарзың ун меңгә якын типһә тимер өзәрлөк ир-атын кырып һалды; бер кем дә қасып котола алманы. ³⁰ Ул көндө моавтар Исраилға ана шулай буйһондо. Илдә һикһән йылға тыныслык урынлашты.

Шамгар

³¹ Унан һуң Ғанаф улы Шамгар хаким булды. Бер вақыт ул алты йөз пелешти кешәһен үгез қыуа торған тимер осло күсәк менән һуғып үлтерзе. Ул да Исраилды котқарзы.

Девора

4 ¹ Эһуд вафат булғас, Исраил халқы йәнә Раббы күзәндә яман булған эштәр қыла башланы. ² Раббы уларзы Хасорза батшалык иткән Кәнғән батшаһы Явин қулына тапшырзы. Харошәс-Һаггоимда ғүмер һөргән Сисера уның ғәскәр башлығы ине. ³ Исраил халқы ярзам һорап Раббыға ялбарзы, сөнки туғыз йөз тимер яу арбаһы булған Явин исраилдарзы егерме йыл буйы аяуһыз иззе.

⁴ Ул сакта Исраилда Лапидоһстың қатыны Девора пәйғәмбәр хаким ине. ⁵ Ул Эфраим таулығында Рама менән Бейт-Ил қалалары араһында үскән Девора хөрмәһе астында ултырыр, үзенә килгән исраилдарзың дәғүәләрен хәл итер булды.

⁶ Девора бер көндө, кеше ебәрәп, Нафтали ырыуы биләмәһендәге Кәдәш қалаһынан Авиноғам улы Баракты сакыртып алды:

– Исраилдың Аллаһы Раббы һиңә былай тип бойора: «Үзең менән Нафтали һәм Зевулун ырыузарынан ун мең кеше алып, Тавор тауына менеп бар. ⁷ Явиндың ғәскәр башлығы Сисераны Мин яу арбалары һәм күп һанлы ғәскәре менән алдыңа, Кишон йылғаһына алып килеп, һинең қулыңа тапшырырмын».

⁸ Барак Девораға:

– Әгәр һин минең менән барһаң, барам, һин бармаһаң, бармайым, – тине.

⁹ – Барыуын-барырмын, – тип яуапланы Девора. – Тик шуны ла бел: был юл һиңә дан килтермәйәсәк, сөнки Раббы Сисераны қатын кешенең қулына тапшырасак.

Шулай итеп, Девора Барак менән бергә Кәдәшкә йүнәлдә. ¹⁰ Барак Зевулун һәм Нафтали ырыуы кешеләрен Кәдәшкә барырға сакырзы. Уның артынан ун мең кеше эйәрзе. Девора ла улар менән барзы.

¹¹ Шул осорза кынизарзан – Мусаның кайныһы Ховавтың нәселенән – Хәвәр тигән кеше, ырыуаштарынан айырылып, сатырын Кәдәш эргәһендә, Сағананнимдағы зур имән төбөндә корғайны.

¹² Сисераға Авиноғам улы Барактың Тавор тауына күтәрелеуен еткерзеләр.

¹³ Сисера бөтә яу арбаларын – туғыз йөз тимер яу арбаһын – алып, үзенең бөтә ғәскәрен Харошәс-Ғаггоимдан Кишон йылғаһы буйына йүнәлтте. ¹⁴ Девора Баракка былай тине:

– Әйзә, алға! Раббы Сисераны һинен кулыңа тапшыра торған көн был. Раббы Үзе һинен алдан бара!

Барак ун мең кешелек ғәскәре менән Тавор тауынан төштө. ¹⁵ Барак һөжүм иткәс, Раббы Сисераға, яу арбаларындағы һуғышсыларға, бөтә яугирзәргә дәһшәт һалды. Сисера, яу арбаһынан төшә һалып, ййәү қасып қотолдо. ¹⁶ Барак дошмандың яу арбаларын һәм ғәскәрен Харошәс-Ғаггоимғаса баһтырзы. Сисераның бөтә яугирзәре қылыстан үткәрелдә, бер кешелә лә қалманы.

¹⁷ Сисера үзе ййәү қасып, қыни Хәвәрзәң қатыны Яғылдың сатырына килеп керзе, сөнқи Хасор батшаһы Явин менән қыни Хәвәр нәселе татыу ине. ¹⁸ Яғыл Сисераны қаршы алып:

– Ин, әфәндем, ин безгә, қурқма, – тине.

Сисера эскә индә һәм Яғыл уның өштөнә балаһс ябып қуйзы. ¹⁹ Сисера унан:

– Әзәрәк һыу бир әле, һыуһаным, – тип һораны.

Яғыл, һөтлә турһықты сисеп, уға һөт эсерзе лә йәнә балаһсты уның өштөнә ябып қуйзы.

²⁰ – Сатыр ауызына сығып тор, – тине Сисера Яғылға. – Килеп: «Унда берәйһе бармы?» – тип һораһалар, «Юк», – тип әйтерһең.

²¹ Хәвәрзәң қатыны Яғыл, бер қулына сатырзың осло қазығын, икенсе қулына сүкеш алып, һиззәрмәй генә Сисераның янына килдә лә қазықты тегенең сикәһенән

ергә куша қазаны. Сисера был мәл арыузан йоклай ине. Ана шулай үлдә Сисера.

²² Яғыл Сисераны баһтырып қилгән Баракка қаршы сығып:

– Әйзә ин, һин эзләгән кешене күрһәтәм, – тине.

Барак сатырға индә. Қараһа, Сисера үлеп ята, сикәһенә қазық қазалған.

²³ Алла ул көндә Кәңгән батшаһы Явинды Исраил халқына буйһонорға мәжбүр итте.

²⁴ Исраил халқы қысырықлағандан-қысырықлай барып, Кәңгән батшаһы Явинды бөтөнләй юк итте.

Девораның йыры

5 ¹ Шул көндә Девора менән Авиноғам улы Барак ошо йырзы йырланы:

² «Исраил башлықтары юл башлағанға,

Халық үз теләге менән әйәргәнғә

Раббы мөбәрәк булһын!

³ Ишетегез, батшалар!

Қолақ һалығыз, хақимдар!

Мин Раббыға дан йырлайым,

Исраил Аллаһы Раббы

һақында көйләйем.

⁴ Һин, Раббым, Сеғирзан сыққанда,
Эдом иленән қилгәндә,
Ер тетрәндә,

Күктән ямғыр қойзо –

Болоттар һыу булып ақты.

⁵ Синай Раббыһы, Исраил Аллаһы
Раббы алдында

Тауҙар қалтырап торзо.

⁶ Ғанаһс улы Шамгар дәүерендә,
Яғыл заманында юлдар
бушап қалды,

Юлсы урауҙан йөрөргә

мәжбүр булды,

⁷ Исраилдың етәкселәре қалманы.
Шулай булды һин, Девора,

Исраилдың әсәһе, күтәрелгәнсе!

⁸ Яңы илаһтар һайлағас,

- Һуғыш кала капкаһы алдына
 килде.
 Шул сак кырк меңлек Исраил
 халкы кулында
 9 Калкан да, һөңгө лә күренмәне.
 Күңелем Исраилдың ғәскәр
 башлыктары,
 Үз теләге менән яуға күтәрелгән
 халык менән!
 Раббы мөбәрәк булһын!
- 10 Ак ишәктәргә атланып,
 Келәм өстөнә ултырып йөрөгәндәр,
 Юлдарзан йәйәүләп барыусылар,
 Мактау йырлағыз!
 11 Козок янында һыу биреүселәр
 тауышы:
 Унда Раббының әнеүзәре,
 Исраил башлыктары әнеүзәре
 тураһында йырлайзар.
- Шул сак Раббы халкы капкаларға
 ынтылды.
 12 Калк, Девора, калк!
 Калк та йырла!
 Тор, Барак!
 Әсирзәрендә алып кит,
 Авиноғам улы!
 13 Тере калғандар шунда баһадирзар
 янына килде,
 Раббы халкы Уның янына
 йыйылды –
 Һуғышсылар килде!
 14 Әфраимдан Ғәмәлек еренә
 ереккәндәр килде,
 Һинең артыңдан, Бинйәмин, һинең
 халкың араһында!
 Махир нәселенән килде ғәскәр
 башлыктары,
 Зевулундан – хахимлык таяғын
 тоткандар.
 15 Исасхар башлыктары –
 Девора менән!
 Исасхар Баракка тоғро –
 Уның артынан үзәңгә һөжүм итте!
 Рәүән ырыуы иһә тәрән уйза.
- 16 Ниңә һин, Рәүән, һарык азбарзари
 араһында
 Һыбызғы көйө тыңлап ултыраһың?
 Эйе, Рәүән ырыуы уйға баткан!
 17 Ғилғәд халкы Иордан йылғаһы
 аръяғында йәшәп калды,
 Дан үз караптары эргәһендә
 тоткарланды,
 Ашер диңгез ярында, култыктар
 буйында урынлашты.
 18 Ә Зевулун ғәскәре үлемдән
 куркманы,
 Йәнен аяманы Нафтали улдары яу
 кырында.
- 19 Бына батшалар алышка сықты,
 Тағанахта, Мегиддо һыузары янында
 Кәңгән батшалары һуғышты,
 Тик уларға көмөш тәтемәне!
 20 Күктән йондоззар за һуғышты,
 Үз юлдарында йөрөп,
 Сисера менән көрәште!
 21-22 Һепереп ташланы дошманды
 Кишон йылғаһы,
 Боронғо йылға. Кишон йылғаһы.
 Ат тояктары яңғырай,
 Айғырзары куш аяклап саба!
 Эй йәнем, көс-кеүәт менән
 алға ынтыл!
- 23 „Мероз калаһын ләғнәтлә! – тине
 Раббы фәрештәһе. –
 Унда йәшәүселәрҙе қарға!
 Улар Раббыға ярзамға килмәнеләр.
 Баһадирзарға қаршы алышка
 Ярзамға килмәнеләр Раббыға“.
- 24 Катын-кыззар араһынан Яғылға,
 Кыни ырыуынан Хәвәрзәң
 катынына шөкөр.
 Сатырзарза йәшәгән катындар
 араһында
 Ул иң фатихалы булһын.
 25 Һыу һорағас, һөт килтерҙе,
 Затлыларға лайыклы һауытта
 тәмле һөт.

- 26 Кулын ул сатыр казыгына һуззы,
Икенсе кулына сүкеш алып,
Сисераға кундырзы!
Уның башын һуғып ярзы,
Сикәһен тишеп ебәрзе.
- 27 Яғылдың аяк астына аузы Сисера,
Ергә йығылды.
Кайза йығылһа, шунда йән бирзе.
- 28 Сисераның әсәһе тәзрәнән
тышка карай,
Күззәрән ала алмай илай-һамаклай:
„Нинә уның яу арбалары һаман
күрәнмәй,
Тояк тауыштары ишетелмәй?“
- 29 Һарайзың зирәк катындары
яуап кайтара,
Үзе лә улар әйткәнәнә ышана:
„Моғайын, улар яумал йыя,
бүләшәләр,
Һәр яугиргә – берәр, ә бәлки,
икешәр кыз.
Сисераға бизәкле тукымалар,
Сағыу сигеүле тукымалар,
Әсирзән систереп алған
Бизәкле матур кейемдәр“.
- 31 Эй Раббым! Дошмандарың барыһы
Ошо рәүешле кырылһын!
Ә һине яраткандар көскә тулышып
Калкып килгән қояш һымак
булһын!»

Илдә кырк йылға тыныслык урынлашты.

Гидғон

6 1 Израил халкы йәнә Раббы күзәндә яман булған эштәр кыла башланы, һәм Раббы уларзы ете йылға мидйәндәр кулына тапшырып куйзы. 2 Мидйәндәрзәң йәбер-золомо аркаһында Израил халкы каялар араһында, мәмерйәләрзә һәм нығытмалы урындарзә йәшенеп йөрөнә. 3 Израилдар сәсеү эштәрән тамамлауға, мидйәндәр, ғәмәлектәр һәм башка көнсыйғыш халыктары

Израилға басып инә лә, 4 сатырзәр короп урынлашып ала, Газа калаһына тиклем бөтә уңышты юк итә, израилдарға ашарға ризык та, эре мал менән вак мал да, ишәк тә калдырмай. 5 Был халыктар үз малы, сатырзары менән, саранча һымак, ер басып килә, уларзың үззәрәнән дә, дөйәләрәнән дә исәбенә-һанына сығырлык түгел. Израил ерән талап, уны иңләп-буйлап йөрөйзәр. 6 Израил халкы мидйәндәр аркаһында хәйерсе көнөнә төштә һәм Раббыға ярзам һорап ялбарзы.

7 Израил халкы мидйәндәрзән яклау һорап Раббыға ялбарғас, 8 Раббы Израил халкына бер пәйғәмбәр ебәрзе. Пәйғәмбәр уларға былай тине:

– Израил Аллаһы Раббы былай ти: «Мин һеззе Мысырзән, коллок йортонан, алып сыктым. 9 Һеззе мысырзәрзың кулынан, бөтә изеүселәрзәң кулынан коткарзым, уларзы алдығызған кыуып ебәрәп, ерзәрән һезгә бирзем. 10 Һезгә: „Мин һеззәң Аллаһыз Раббы! Үзегез йәшәгән әмөризәр ерендә уларзың илаһтарына табынмағыз!“ – тинем. Һез иһә әйткәндәрәмде тыңламанығыз».

11 Бер вақыт Раббы фәрештәһе Ғоффрала Авиғәзәр нәселәнән булған Йоаштың биләмәһендә үскән имән төбөнә килеп ултырзы. Йоаштың улы Гидғон был мәлдә йөзөм һыккыс сокорза мидйәндәрзән йәшерәп бойзай һуға ине. 12 Раббы фәрештәһе уға күрәнәп:

– Эй каһарман һуғышсы! Раббы һинәң менән! – тине.

13 Быға Гидғон:

– Эй хакимым, Раббы беззәң менән икән, ниңә без был көнгә төштөк? Уның ата-бабаларыбыз һөйләгән хикмәттәрә кайза? Улар бит: «Раббы беззә Мысырзән алып сыкты», – тип һөйләй торғайны. Хәзәр килеп Раббы беззә ташланы, беззә мидйәндәр кулына бирәп куйзы.

14 Шунда Раббы уға табан боролдо ла:

– Әйзә, үзәңдә булған көсөң менән барып израилдарзы мидйәндәр кулынан коткар, Мин һине Үзем ебәрәм, – тине.

15 – Эй бөйөк Хакимым! Исраилды мин нисек коткарайым? – тип каршы төштө Гидғон. – Нәселем дә менашшелар ырыуында иң ярлыһы, үзем дә атам йортонда иң кесеһемен.

16 Раббы уға:

– Мин һинен менән булырмын, һин мидйәндәрҙе бер кешене юк иткәндәй еңерһең, – тине.

17 Быға Гидғон:

– Әгәр күңеленә хуш килгәнмен икән, минең менән ысынлап та һин һөйләшкәндә белдергән берәй билдә бир, – тине. – 18 Һиңә бүләгемдә алдыңа һалғансы бер кайҙа ла китмәй тор.

– Ярай, – тип яуапланы кунак, – һин әйләнеп килгәнсе ултырып торормон.

19 Гидғон кайтып кәзә бәрәсе салды, бер эфа* ондан сөсө икмәк бешерҙе. Итте кәрзингә һалды, ә һурпаны көршәккә койоп, имән төбөнә кунакка килтереп бирҙе.

20 Алла фәрештәһе уға:

– Ит менән сөсө икмәгендә бынау таш өстөнә һал да, һурпаны уларҙың өстөнә түк, – тине.

Гидғон шулай эшләне. 21 Раббы фәрештәһе кулындағы таяк осо менән иткә һәм сөсө икмәккә қағылғайны, таштан ут сықты. Ут ит менән сөсө икмәкте яндырҙы. Шунан Раббы фәрештәһе күзән юғалды.

22 Гидғон уның Раббы фәрештәһе булғанын аңланы ла:

– Эй Раббым Хакимым! Раббы фәрештәһен йөзмә-йөз күрҙем бит, – тип кысқырып ебәрҙе.

23 Раббы уға:

– Имен булырһың, куркма, үлмәһең, – тине.

24 Гидғон ошо урында Раббыға корбан усағы корзо һәм уны «Йәһүә-Шалом*» тип атаны. Ул корбан усағы Авиғәзәр нәселенең биләмәһендәгә Ғоффрала әле лә бар.

25 Шул төндө Раббы Гидғонға былай тине:

– Атайыңдың көтөүенән икенсе ете йәшлек үгезҙе ал. Атайыңдың Бәғелгә табына торған корбан усағын емер, уның эргәһендәгә Ашера колғаһын кыркып ташла. 26 Ошо калкыулыҡтың башында Аллаң Раббыға лайыҡлы корбан усағы төзө. Шунан Ашераның үзең кыркып ташлаған колғаһын яғып, ете йәшлек үгезҙе тотош яндырыу корбаны итеп килтер.

27 Гидғон, хезмәтселәренән ун кеше алып, Раббы үзенә нисек әйткән, шулай эшләне. Ләкин, үзенә ғаиләһенән һәм кала кешеләренән куркканға күрә, быны төнөн башкарҙы.

28 Иртәнсәк кала халкы йоконан торһа – Бәғелгә куйылған корбан усағы емерелгән, уның эргәһендәгә Ашера колғаһы кыркылған, яңы королған корбан усағында корбан үгезе яндырылған. 29 Улар бер-береһенән: – Быны кем эшләне икән? – тип һорай башланылар.

Әзләй, һораша торғас, быны Йоаш улы Гидғон эшләгән асыкланылар.

30 Кала кешеләре Йоашка:

– Улыңды алып кил. Ул Бәғелгә куйылған корбан усағын емергән, уның эргәһендәгә Ашера колғаһын кыркып ташлаған өсөн үлергә тейеш, – тинеләр.

31 Йоаш үзен уратып алған кешеләргә:

– Һезгәме һуң Бәғелде араларға, һезгәме һуң уны якларға? Кем дә кем Бәғелде яклап сыға, таңға тиклем үлемгә дусар буласак. Әгәр ул ысынлап та алла икән, үзенә корбан усағын емергән кешенән үзе һаҡлаһын.

32 Бәғелдең корбан усағын емергән өсөн, кешеләр: «Бәғел унан үзе һаҡланһын», – тип, ошо көндөн Гидғонды Йеруббәғел тип йөрөтә башланылар.

33 Шул арала барлык мидйәндәр, ғәмәлектәр һәм башка көнсығыш халыктары берләште лә, Иорданды кисеп сығып, Изрегил үзендә туплам булып торҙо.

34 Гидғонға Раббы рухы инде. Гидғон

* 6:19 Эфа – ашыҡ, ярма, он үлсәү берәмеге, яҡынса 22 л.

* 6:24 Йәһүә-Шалом – йәһүд телендә «Раббы – именлек ул» тигән мәғәнәлә.

мөгөз борго кыскыртты һәм Авиғазэр нәселе йыйылышып уға эйәрзе, ³⁵ Менашше ырыуының бөтә ерзәрэнә илселәр ебәрзе, уларзы ла эргәһенә йыйзы. Шулай ук Ашер, Зевулун һәм Нафтали ырыуларына ла илселәр юлланылар. Улар за Гидғонға килеп кушылды.

³⁶ Гидғон Аллаға былай тине:

– Үзең әйткәнсә, Исраилды минең кулым менән коткарырға булһаң, ³⁷ мин бына ошонда, ырзында, яңы кыркылған һарык йөнә йәйм. Әгәр зә йөн өстөндә генә ысык булып, ер коро калһа, Үзең миңә вәғәзә иткәнсә, Исраилды минең кулым менән коткарырыңды белермен.

³⁸ Шулай булды ла. Гидғон иртәгәһенә иртүк тороп, ул йөндө һыға башланы һәм йөндән бер туҫтак һыу сықты.

³⁹ Гидғон Аллаға йәнә былай тине:

– Миңә асыуланма инде, тағы бер генә нәмә һорарға рөхсәт ит. Йөн менән тағы бер һынау үткәрәйм: тотош ер өстөнә ысык төшөп, йөн генә коро калһын.

⁴⁰ Алла был төндә нәк шулай эшләне: йөн коро калды, ә тотош ер өстөнә ысык төштө.

Гидғондың мидйәндәрзе еңеуе

7 ¹ Йеруббәгел, йәғни Гидғон, һәм уның менән бергә булған бар халык, таңдан тороп, Харод инеше буйына туплам булып урынлашты. Мидйәндәр тупламы уларҙан төньяктарак, Море тауы янында, үзәндә ине.

² – Яугирзәрең артык күп, – тине Раббы Гидғонға. – Мин мидйәндәрзе уларзың кулына бирмәйем, юкһа исраилдар Минең алдымда: «Без үзебеззе үзебез коткарзык», – тип маһайыр. ³ Халыкка иглан ит: кем дә кем куркып калтырай, Ғилғәд тауын ташлап кайтып китһен!

Шунан егерме ике мең яугир кайтып ките, ун мең кеше калды.

⁴ Раббы Гидғонға:

– Кеше һаман да күп әле. Калғандарзы һыу буйына алып төш, шунда Мин уларзы һиңә һайлап бирермен. «Был һинең менән

барыр», – тип әйткәнем һинең менән барыр, «Был һинең менән бармаҫ», – тигәнем һинең менән бармаҫ.

⁵ Гидғон халыкты һыу буйына алып төштө. Раббы уға былай тине:

– Кем дә кем һыузы эт һымак теле менән ялап эсә, шуны айырым куй, шулай ук тубыкланып эскәндәрзе лә айырым баҫтыр.

⁶ Һыузы усынан ялап эскәндәр өс йөз кеше ине. Калғандары һыузы тезләнеп эсте.

⁷ Раббы Гидғонға былай тине:

– Мин һеззе һыузы эт һымак эскән өс йөз кеше менән коткарырмын һәм мидйәндәрзе кулығызға тапшырырмын. Калғандары иһә өйзәрэнә таралһын.

⁸ Гидғон өс йөз кешене генә алып калды ла, калған исраилдарзы сатырзанына кайтарып ебәрзе. Был өс йөз кеше кайтып киткәндәрзең ашамлығын һәм мөгөз борғоларын алып калды.

Мидйәндәрзең тупламы аҫта, үзәндә ине.

⁹ Шул төндө Раббы Гидғонға:

– Бар, мидйәндәр тупламына һөжүм ит. Мин уларзы һинең кулыңа тапшырам, – тине. – ¹⁰ Бер үзең төшөргә куркһаң, үзең менән хезмәтсең Пураны ал. ¹¹ Унда нимә һөйләшкәндәрен ишетерһең, шул сакта рухың нығыр, һәм һин тупламға һөжүм итерһең.

Гидғон хезмәтсеһе Пура менән тупламдағы кораллы һаксылар эргәһенә төштө.

¹² Мидйәндәр, ғәмәлектәр һәм көнсығыш халкы үзәндә саранча һымак күмәк ине. Дөйәләре лә диңгез ярындағы ком шикелле иҫәпһез-һанһыз. ¹³ Гидғон якыныраҡ килдә лә қолак һалды. Бына бер кеше икенсеһенә төшөн һөйләй:

– Бер төш күрҙем, – ти. – Арпа ононан бешерелгән бер йоморо икмәк мидйәндәр тупламы буйлап тәгәрәп йөрөй, имеш. Шунан ул сатырға килеп бәрелдә лә, уны ауҙара һукты. Сатыр таралып төштө.

¹⁴ Тыңлап ултырғаны уға:

– Был, моғайын, Исраилдан Йоаш улы Гидғондың кылысылыр. Алла мидйәндәр менән уларзың тупламын уның кулына тапшыра булыр.

¹⁵ Гидфон, һөйләгән төштө һәм уны юразы ишетеп, Раббыға сәждә кылды ла ираилдар тупламына әйләнеп кайтты һәм: – Тороғоз, Раббы мидйәндәр тупламын һеззең кулға тапшыра, – тине.

¹⁶ Өс йөз кешене өскә бүлеп, уларзың һәр берененә кулына мөгөз борғо һәм буш балсык көршәк тотторзо, көршәк эсенә яктырткыстар куйзырзы. ¹⁷ Уларға:

– Миңә карағыз за, нимә эшләһәм, шуны эшләгез, – тине. – Дошман тупламы янына килеп еткәс, һез мин нимә эшләйем, шуны эшләгез. ¹⁸ Мин һәм миңә янымдағылар борғо кыскырта башлаһак, һез зә, тупламды уратып, борғо кыскыртығыз за: «Раббы һәм Гидфон өсөн!» – тип кыскырығыз.

¹⁹ Төн уртаһында, дошман тупламында һаксылар алмашынғандан һуң, Гидфон һәм уның менән йөз кеше тупламға яқынлашты. Улар мөгөз борғоларын кыскырта, кулдарындағы көршәктәрен вата башланы. ²⁰ Өс төркөм дә борғо кыскыртырға тотондо, көршәктәрен бәреп ватты! Һул кулдарына яктырткыстарын, уң кулдарына мөгөз борғоларын тоткандар: «Раббы өсөн, Гидфон өсөн кылыс!» – тип һөрәнләне.

²¹ Тупламды уратып бақтылар, һәр берене үз урынында торзо. Ә тупламдағылар йүгерешә, кыскырыша башланы һәм қасырға кереште. ²² Өс йөз кеше борғо кыскырткан арала Раббы бөтә тупламдағыларзың кылысын бер-беренә каршы йүнәлтте. Шунан мидйән ғәскәрзәре Серераға табан – Бейт-Һашиттаға табан қасырға тотондо. Улар Таббақ эргәһендәге Авел-Мехола қалаһының сигенә еткәнсе қасты. ²³ Нафтали, Ашер һәм бөтә Менашше ырыуынан сақырылған ираилдар мидйәндәр артынан қыуа төштө. ²⁴ Гидфон иһә бөтә Әфраим таулығына илселәр ебәрзе:

– Таузарығызған төшөп мидйәндәргә каршы сығығыз. Бейт-Бараға тиклем Иордан буйзырын кулда тотоғоз!

Бөтә әфраимдар, йыйылып, Иордан буйзырын Бейт-Бараға тиклем кулда тотто. ²⁵ Мидйәндәрзән Ғорев һәм Зеев исемле

ике башлығын тотоп, Ғоревты – Ғорев қажында, Зеевты Зеев йөзөм һықкысында үлтерзеләр һәм артабан мидйәндәрзе қыуа киттеләр. Ғорев менән Зеевтың баштарын Иордан аръяғынан Гидфонға алып килеп бирзеләр.

Гидфондың Зәвах менән Салмуннағты үлтереге

8 ¹ Әфраимдар: – Ниңә мидйәндәргә каршы һуғышқа сықканыңда беззе сақырманьң? – тип Гидфонға нық үпкәләнеләр.

² Гидфон уларға:

– Һеззең әшегез менән сағыштырғанда, миңә эшем нимә генә ул? – тип каршы төштө. – Әфраим йыйған қалдык йөзөм Авиғәзәрзең бөтә йөзөм уңышынан артығырақ түгелме? ³ Мидйән башлықтары Ғорев менән Зеевты Алла һеззең кулға тапшырзы, һеззең менән сағыштырғанда, мин ул тиклем нимә эшләй алдым?

Гидфон шулай тигәндән һуң, уларзың асыуы басылды.

⁴ Гидфон өс йөз кешене менән Иордан буйына килеп, йылғаны аша сықты. Улар хәлдән тайған булһалар за, дошманды бақтырыузырын дауам итте.

⁵ Гидфон Суккоқ халқына:

– Миңә кешеләремә икмәк бирегез әле, улар бик арыған, – тине. – Без Мидйән батшалары Зәвах менән Салмуннағты эзәрләп китеп барабыз.

⁶ Әммә Суккоқ түрәләре:

– Һинен ғәскәрденә нимә тип ашатайық без? Ә һин Зәвах менән Салмуннағты кулыңа төшөрзөңмә әле? – тип яуап кайтарзы.

⁷ – Раббы Зәвах менән Салмуннағты миңәң кулға тапшырғандан һуң, һеззе сәнскеле қыуак сыбығы менән һуктырасакмын, – тине Гидфон.

⁸ Бынан ул Пәнуилға китте һәм унда йәшәүселәргә лә шул уқ үтенес менән мөрәжәғәт итте. Пәнуил халқы ла Суккоқ кешеләре һымақ яуап бирзе.

⁹ Гидфон Пәнуил кешеләренә:

– Еңеп кайткандан һуң, был манарағыз-зы емерәм, – тип әйтеп китте.

¹⁰ Зәвах һәм Салмуннағ ун биш меңлек ғәскәр менән Каркорза ине. Көнсығыш халыктары ғәскәренән йөз егерме мең һуғышы һәләк булып, ошо хәтле генә яугир калғайны. ¹¹ Гидғон Новах менән Йогбәһаның көнсығышындағы күсмә халыктар юлынан барып, тупламда вайымһыз йөрөп ятқан дошман ғәскәренә һөжүм итте. ¹² Зәвах менән Салмуннағ қасып китте, Гидғон иһә улар артынан қыуа төштә. Ул Мидйән батшаларының икәһен дә кулға алып, бөтә ғәскәрзең котон осорзо.

¹³ Йоаш улы Гидғон Хәрәс тарлауығы буйлап һуғыштан қайтып килешләй, ¹⁴ Суккоқта йәшәгән бер йәш егетте тотоп алды ла, унан Суккоқ түрәләре менән ақһақалдары тураһында һораны. Егет етмеш ете кешенәң исемен яззырзы. ¹⁵ Шунан Гидғон, Суккоқ халқына килеп:

– Бына Зәвах менән Салмуннағ! Ә һез: «Зәвах менән Салмуннағты қулыңа төшөр-мәгәс, без һинәң хәлдән тайған кешеләренде һинә аштайық?» – тип минән көлгәйнегез.

¹⁶ Ул қаланың ақһақалдарын қулға алырға бойорзо, қала кешеләрен сәнскеле қыуак сыбығы менән һуктырзы. ¹⁷ Пенуилдағы манараны емереп, қалала йәшәү-селәрзе қырып ташланы.

¹⁸ Зәвах менән Салмуннағтан:

– Һез Таворза үлтергән кешеләр һиндәй ине? – тип һораны.

Тегеләр:

– Улар һинә окшаған, киәфәттәре менән батша улдары һымак ине, – тип яуап қайтарзы.

¹⁹ Гидғон:

– Улар минәң бер туғандарым, әсәйемдәң улдары ине. Терә Раббы шаһит: әгәр зә һез уларзы иҫән қалдырған булһағыз, мин һеззе үлтермәҫ инем, – тине.

²⁰ Унан баш балаһы Йәҫәргә:

– Бар, уларзы үлтер, – тине.

Ләкин егет қылысын сығарманы, сөнки, әле йәш булғанлыктан, курка ине. ²¹ Зәвах менән Салмуннағ:

– Һин беззе үзең үлтер. Кеше һиндәй, уның көсә лә шундай, – тине.

Гидғон Зәвах менән Салмуннағты үлтерзе, шунан уларзың дәйәләренәң муйыныңдағы ярым ай рәүешендәге бизәүестәрзе һалдырып алды.

²² Исраилдар Гидғонға:

– Безгә һақимлық ит, артабан һинәң улың, унан улыңдың улы һақимлық итер, сөнки һин беззе мидйәндәр қулынан котқарзың, – тине.

²³ Гидғон уларға:

– Мин һезгә һақимлық итмәйем, минәң улым да һақимлық итмәйәсәк: һезгә Раббы һақимлық итер, – тине.

²⁴ Шунан:

– Бер генә нәмә һорайым, һәр берегез миңә үз яумалығыззан берәр һырға бирһен, – тине.

Сөнки дошмандары – исмәғилдәр – алтын һырға тағып йөрәй ине.

²⁵ Исраилдар:

– Бирәбез-бирәбез, – тип ергә кейем йәйеп һалды ла һәр берәһе үз яумалынан берәр һырға ыргытты. ²⁶ Ул һорап алған алтын һырғаларзың ауырлығы, ярым ай рәүешендәге бизәүестәрзән, мунсақтарзан һәм Мидйән батшаларының қарағускыл қызыл кейемдәренән һәм уларзың дәйәләренәң муйынынан сисеп алынған алтын бизәүестәрзән тыш, бер мең ете йөз алтын шекел ине. ²⁷ Гидғон был алтындан эфод* эшләтте лә үзенәң қалаһы Ғофрала урынлаштырзы. Исраилдар, Раббыға тоғролок һақламайынса, бында табынырға йөрәй башланы. Был эфод Гидғонға һәм уның бөтә зат-зәүеренә тозақ булды.

²⁸ Мидйәндәр ана шулай Исраил халқына буйһондо, башқаса баш күтәрмәһе. Гидғон һақимлық иткән заманда илдә қырк йылға тыныслық урынлашты.

* 8:27 Эфод – Алланан қәңәш һорағанда қулланыла торған әйбер.

Гидғондың вафаты

²⁹Йоаш улы Йеруббәгел кайтып үз йортона да ғүмер итте. ³⁰Уның етмеш улы бар ине, сөнки катындары күп булды. ³¹Шулай ук Шәхәмдә йәшәгән йәриәһе лә уға малай табып бирзе. Гидғон был улына Авимәләх тип исем кушты.

³²Йоаш улы Гидғон бик картайып үлде һәм Авиғәзәр нәселе йәшәгән Ғофрала атаһы Йоаштың төрбәһендә дәфен кылынды.

³³Гидғон үлгәс, Исраил халкы йәнә элекке кылыктарына тотондо, Раббыға тоғролок һакламайынса, бәгелдәргә табына башланы һәм үззәрәнә илаһ итеп Бәгел-Берисҗы эшләп куйзы. ³⁴Исраил халкы үззәрән уратып алған барса дошмандарынан котқарған Аллалары Раббыны искә лә төшөрмәнә. ³⁵Шулай ук Йеруббәгел, йәғни Гидғон йортона ла, уның күрһәткән яқшылыктарына карамай, тоғролок һакламанылар.

Авимәләх

9 ¹Йеруббәгел улы Авимәләх, Шәхәмгә үз әсәһенәң туғандарына барып, уларға һәм уларзың бөтә нәселенә былай тине:

²– Бөтә Шәхәм кешеләрәнә шуны еткергез: һезгә Йеруббәгелдәң бөтә етмеш улы хужа булыуы хәйерлерәкме, әллә берәүһе ме? Онотмағыз, мин һеззең менән бер тән, бер йәнмен.

³Әсәһенәң туғандары был һүззәрзе Шәхәм халкына еткерзе һәм улар Авимәләхте яклаузы хуп күрзе.

– Ул бит беззең туғаныбыз, – тинеләр. ⁴Шунан уға Бәгел-Берисҗ корамынан етмеш шекел көмөш бирзеләр. Авимәләх был аксаға эшһез йөрөгән һәр төрлө әтрәгәләмдә йыйып, үз артынан эйәртте. ⁵Ул Ғофраға – атаһының йортона килде һәм бер таш өстөндә үзенең бөтә ағай-әнеһен, Йеруббәгелдәң етмеш улын, үлтерзе. Йеруббәгелдәң иң кесе улы Йошам ғына иҗән калды – йәшеренеп өлгөрғәйне.

⁶Бөтә Шәхәм һәм Бейт-Милло халкы, йыйылышып, Шәхәмдәге таш бағана эр-

гәһендәге имән төбөндә Авимәләхте батша тип иғлан итте.

⁷Йошам, был хакта ишеткәс, Геризим тауының башына менеп басты ла көслә тауыш менән халықка былай тип кыскырзы:

– Тыңлағыз мине, Шәхәм кешеләре, шул сағында һеззе Алла ла ишетер! ⁸Бер заман ағастар үззәрәнә батша куйырға булған. Улар зәйтүн ағасына: «Беззең өҗтән батша бул», – тигәндәр. ⁹Зәйтүн ағасы уларға: «Мин илаһтарзы һәм кешеләрзе зурлай торған майымды бирмәйенсә, башка ағастар өҗтәнән ботак һелкетеп торайыммы?» – тигән, ти. ¹⁰Шунан ағастар инжиргә: «Әйзә, һин беззең өҗтән батша бул», – тигәндәр. ¹¹Инжир ағасы уларға: «Мин татлы һәм күркәм емеш биреүзән туктап, башка ағастар өҗтәнән ботак һелкетеп торайыммы?» – тигән. ¹²Ағастар йөзөм ағасына: «Һин беззең өҗтән батша бул», – тигәндәр. ¹³Йөзөм ағасы уларға: «Илаһтарзың һәм кешеләрзең күнелен аса торған һутымды биреүзән туктап, башка ағастар өҗтәнән тәлгәштәрәмдә һелкетеп торайыммы?» – тигән.

¹⁴Азақ килеп, бөтә ағастар күгән кыуағына: «Әйзә, һин беззең өҗтән батша бул», – тигәндәр. ¹⁵Күгән кыуағы: «Әгәр зә һез мине ысынлап та үзегеззең өҗтән батша итеп мәсехләйһегез икән, килегез, күләгәмә һыйынығыз. Әгәр зә юк икән, күгән кыуағынан ут сығыр һәм Ливан кедрзарын ялмап йотор», – тигән.

¹⁶Шулай итеп, карағыз, һез Авимәләхте батша итеп куйып, дөрөҗ һәм ғәзел эшләнегезме? Һез Йеруббәгелгә һәм уның нәселенә яқшылык менән яуап кайтарзығызмы? Уның эштәрәнә лайык эш кылдығызмы? ¹⁷Атайым һеззең өсөн яу сапты, ғүмерен аяманы, һеззе мидйәндәр кулынан котқарзы. ¹⁸Ә һез хәзәр килеп атайымдың нәселенә каршы сықтығыз, бер таш өҗтөндә уның етмеш улын үлтерзегез һәм туғанығыз булған өсөн уның кол катынының улы Авимәләхте Шәхәм кешеләрәнә батша итеп куйзығыз. ¹⁹Әгәр зә һез бөгөн

Йеруббәғел менән уның нәселенә дөрөс һәм ғәзел эш кылған булһағыз, әйзә, Авимәләх өсөн шатланығыз, ул да һезҙең өсөн шатланһын. ²⁰ Әгәр зә юк икән, Авимәләхтән ут сыҡһын да Шәхәм һәм Бейт-Милло халкын ялмап йотһон. Шәхәм һәм Бейт-Милло халкынан ут сыҡһын да Авимәләхте ялмап йотһон.

²¹ Шунан һуң Йоһсам касып китте, ағаны Авимәләхтән йәшенеп, Беерға барып төпләнде.

²² Авимәләх Исраилда өс йыл хаҡимлык итте. ²³ Алла Авимәләх менән Шәхәм кешеләре араһына яуыз рух ебәрҙе, һәм Шәхәм кешеләре Авимәләхкә хыянат итте.

²⁴ Быны Алла Йеруббәғелдең етмеш улы өсөн үс алынһын һәм уларҙың қанының коһоро ағай-энеһен үлтергән Авимәләхкә һәм уға ағай-энеһен үлтерергә ярҙам иткән Шәхәм кешеләренә төшһөн өсөн эшләне.

²⁵ Шәхәм кешеләре, Авимәләхте дошман күргәнлектән, тау баштарында боҫқондар* қора торған булды. Улар юлдан үтеп барған һәр кемде таланы. Был һақта Авимәләхкә хәбәр иттеләр.

²⁶ Ғәвәд улы Ғағал ағай-энеләре менән Шәхәмгә күсеп килде. Ул Шәхәм халкының ышанысын қазанды. ²⁷ Шәхәмдәр яланға баксаларға барып йөзөм йыйҙы, уны һығып, байрам ойшторҙо, үз илаһтарының йортонда ултырып ашаны-эсте һәм Авимәләхте һүкте. ²⁸ Ғәвәд улы Ғағал уларға:

– Авимәләх кем ул? Ә Шәхәм халкы кем? Нишләп без Авимәләхкә хезмәт итергә теһеш? Ул Йеруббәғелдең улы һәм уның баш яраны Зевул түгелме? Әйзәгеҙ, Шәхәмдең атаһы Хамор тоқомона хезмәт итәһек! Ниңә без Авимәләхкә хезмәт итәбеҙ? ²⁹ Әгәр зә был халыҡ минең кул ағтымда булһа, мин Авимәләхте қыуып ебәрер инем! – тине.

Шунан Ғағал Авимәләхкә:

– Ғәскәреңде йый ға алышқа сыҡ, – тип һүз ташланы.

³⁰ Қала башлығы Зевул, Ғәвәд улы Ғағалдың һүзҙәрен ишетеп, бик асыуланды.

³¹ Ул йәшерен рәүештә Авимәләхкә сапқын ебәреп: «Ғәвәд улы Ғағал һәм уның ағай-энеһе Шәхәмгә килеп қаланы һиңә қаршы қоторта, – тип хәбәр итте. ³² – Төндә кил дә үзеңдең кешеләрең менән қырҙа боҫқон қор. ³³ Ә иртәнсәк қояш сығыр-сықмақтан қалаға һөжүм ит. Ғағал янындағы кешеләре менән һиңә қаршы сығыр ға уның менән қулыңдан килгәнде эшлә».

³⁴ Авимәләх төндә ғәскәре менән юлға сықты. Улар, дүрт төркөмгә бүленеп, Шәхәм эргәһендә боҫқон булып урынлашты. ³⁵ Иртәнсәк, Ғәвәд улы Ғағал қала қапқаһы янында баһып торғанда, Авимәләх үзенең һуғышылары менән йәшенгән еренән сықты. ³⁶ Ғағал, уларҙы күреп, Зевулға:

– Қара әле, тау баштарынан кешеләр төшөп килә, – тине.

– Қуйһаңсы, – тине Зевул. – Һиңә тауҙарҙың күләгәһе кеше булып күренә торғандыр.

³⁷ Әммә Ғағал йәнә:

– Қара, Ер кендегенән* кешеләр төшөп килә! Тағы бер төркөм Күрәзәселәр имәне яғынан килә ята, – тине.

³⁸ Шул сақ Зевул:

– «Без уға хезмәт итергә, кем ул Авимәләх?» тип әйткән телең қайҙа? Һин һанға һуқмаған кешеләр инде был. Хәҙер сық та уға қаршы һуғыш, – тине.

³⁹ Шәхәм халқы Ғағал етәксегендә Авимәләхкә қаршы алышқа сықты. ⁴⁰ Авимәләх уларҙы қасырға мәжбүр итте һәм қала қапқаһына еткәнсе баһтырып барҙы, күптәр үлтерелде.

⁴¹ Авимәләх Арумала урынлашты, ә Зевул Ғағалды һәм уның ағай-энеһен Шәхәмдән қыуып сығарҙы.

⁴² Иртәгәһенә Шәхәм халқы үз эштәре менән қырға сығырға йыйынды. Был һақта Авимәләхкә еткерзәләр. ⁴³ Ғәскәрен өс төркөмгә бүлеп, Авимәләх уларға қырҙа

* 9:25 Боҫқон – руссаһы: засада.

* 9:37 Ер кендеге – моғайын, был Геризим тауына һәм ундағы изге урынға қарайҙыр.

йәшенеп торорға бойорзо. Халыктын каланан сыкканын күреп, уларға һөжүм итте һәм үлтереп бөттө. ⁴⁴ Авимәләх етәк-селек иткән төркөм кала капкаһы янындағы урынды кулга төшөрөргә ашықты, калған ике төркөм, кырзағы кешеләргә һөжүм итеп, уларҙы кырып ташланы. ⁴⁵ Авимәләх Шәхәм халкы менән көнө буйы һуғышты. Ул каланы яулап алды һәм унда йәшәүселәрҙе кырып бөтөргө. Каланы иһә емерҙе һәм уның тупрағына тоҙ һипте.

⁴⁶ Был хакта ишеткәс, Шәхәм манараһындағы халык Эл-Бериҫ ғибәҙәтханаһының нығытмаһына инеп йәшенде. ⁴⁷ Авимәләхкә Шәхәм манараһындағы бөтә кешеләрҙең шунда йыйылыуы хакында хәбәр иттеләр. ⁴⁸ Авимәләх ғәскәре менән Салмон тауына табан йүнәлде. Балта алып, ағас ботактары кырҡкыланы ла, инбашына һалып, үзе менән булған яугирҙәргә:

– Минең нимә эшләгәнемде күрҙегеҙме? Һеҙ ҙә тизерәк шулай эшләгеҙ, – тине.

⁴⁹ Яугирҙәрҙең һәр береһе ботак кырқып алды һәм, Авимәләх менән бергә барып, уларҙы нығытма тирәләй өйөп һалдылар, ут төрттөләр. Шәхәм манараһында булған барлык кеше – бер меңгә яҡын ир-ат һәм катын-кыз – һәләк булды.

⁵⁰ Шунан Авимәләх Тевес калаһына йүнәлде. Каланы камап, кулына төшөргө.

⁵¹ Қала уртаһында нығлы бер манара бар ине. Барлык ирҙәр һәм катындар, бөтә кала кешеләре шунда инеп бикләнде һәм манараның түбәһенә менеп басты. ⁵² Авимәләх, манара эргәһенә килеп, уға һөжүм итте. Ишек янына килеп, уға ут төртмәксе булғайны, ⁵³ бер катын кул тирмәненең ташын ырғытып ебәрҙе лә Авимәләхтең башын ярҙы. ⁵⁴ Авимәләх тиз генә үзенә корал йөрөтөүсәһен сақырып алды ла:

– Кылысыңды сығар ҙа мине сәнсең үлтер! Минең хакта: «Уны катын кеше үлтерҙе», – тип әйтмәһендәр, – тине.

Корал йөрөтөүсә егет уға кылысы менән сәнсте, һәм Авимәләх йән бирҙе. ⁵⁵ Авимә-

ләхтең үлгәнен күреп, иһраилдар өйҙәренә таралышты.

⁵⁶ Атаһына каршы еңәйт кылып, етмеш ағай-энеһен үлтергән Авимәләхкә Алла шулай коһорон кайтарҙы. ⁵⁷ Шәхәм халкының кылған яуызлыҡтарын да Алла уларҙың үз баштарына төшөргө. Шулар рәүешле Йеруббәғел улы Йоһамдың карғышы бойомға ашты.

Толағ

10 ¹ Авимәләхтең вафатынан һуң, Исасхар токомонан Додонан тыуған Пуаның улы Толағ Иһраилды коткарыусы булды. Ул Әфраим таулығындағы Шамир тигән ерҙә йәшәне. ² Толағ егерме өс йыл Иһраил хакимы булды. Вафатынан һуң Шамирҙа ерләнде.

Яир

³ Унан һуң Ғилғәдтән Яир исемле кеше егерме ике йыл Иһраил хакимы булды. ⁴ Уның утыз улы булып, утызы ла ишәк менеп йөрөр ине. Улдарының утыз калаһы була торғайны. Ғилғәд ерендәге был калалар бөгөнгә тиклем Яир ауылдары тип атала. ⁵ Яир вафат булғас, уны Камонда ерләнеләр.

Иһраилдар пелештиҙәр һәм ғаммондар иҙеүе астында

⁶ Иһраил халкы һаман Раббы хуш күрмәгән яуыз эштәр кылыуын дауам итте, Бәғәлдәргә һәм Ғаштарестарға, Арам, Сидон, Моав, Ғаммон, Пелешес халыҡтарының илаһтарына табынды. Улар Раббыны ташланы, Уға хезмәт итмәне. ⁷ Шуға күрә Раббының Иһраилға карата асыуы кабарҙы; Ул иһраилдарҙы пелештиҙәр һәм ғаммондар кулына тапшырҙы. ⁸ Шулар йылды әлегә халыҡтар иһраилдарҙы тар-мар итте һәм иҙҙе. Иордан аръяғында, әмәри ерендәге Ғилғәдтә, йәшәгән иһраилдарҙы улар ун һигеҙ йыл буйы яфаланылар. ⁹ Аҙаҡ килеп ғаммондар Йәһүзә, Бинийәмин һәм Әфраим ырыуҙарына каршы һуғыш алып барыр

өсөн, Иордан йылғаһын кисте. Исраил халкына зур бәлә килде.

¹⁰ Исраил халкы:

– Нинең алдыңда гонаһ кылдык! – тип Раббыға ялбарзы. – Үз Аллабыззы ташлап, Бәғелдәргә табына башланык.

¹¹ Раббы Исраил халкына былай тине:

– Һеззе мысырзар, әмөризар, ғаммондар, пелештизар, ¹² сидондар, ғәмәлектәр, мағондар кысырыкклананымы ни? Һез Минә ялбарғанда, Мин Һеззе уларзың кулынан коткарманыммы ни? ¹³ Ә Һез Минә ташланығыз, бүтән илаһтарға хезмәт итә башланығыз. Шунуң өсөн Мин Һеззе бынан ары коткармайым. ¹⁴ Барығыз, үзегез һайлап алған илаһтарға ялбарығыз, әйзә, ауырлыктан хәзер улар Һеззе коткарһын.

¹⁵ Исраил халкы Раббыға:

– Без гонаһ кылдык! Беззең менән нимә теләһән, шуны эшлә, бары тик бөгөн коткара күр, – тип ялбарзы.

¹⁶ Улар сит илаһтарзан баш тартты һәм Раббыға хезмәт итә башланы. Раббы, Исраил халкының миһнәттәрен күреп, бүтәнсә түзә алманы.

Ифтах

¹⁷ Ғаммондар яуға йыйынды һәм Ғилғәдтә туплам булып урынлашты. Шулай ук Исраил халкы лағәскәр йыйзы һәм Миспала туплам булып торзо. ¹⁸ Ғилғәд халкы һәм түрәләре бер-берәһәнә:

– Кем дә кем беззе ғаммондарға каршы һуғышка әйзәп бара, шул бөтә Ғилғәд халкының башлығы була, – тине.

11 ¹ Ғилғәд кешеһе Ифтах каһарман һуғышы ине. Ул бер фәхишә катындан тыуғайны. Атаһының исеме Ғилғәд ине. ² Ғилғәдтең катыны ла уға улдар табып бирзе. Был улдар, ир корона кергәс, Ифтахты кыуып ебәрзе:

– Һин беззең атайыбыз йортонда вариш түгел, сөнки һин бүтән катындан тыуғанһың, – тинеләр уға.

³ Ифтах ағай-әнеләренән қасып китте һәм Тов ерендә төйәкләнде. Уның янына йыйын әтрәғәләм тупланып, бақкынсылык менән шөгәлләнә башланылар.

⁴ Күпмелер вакыт үткәс, ғаммондар Исраилға яу менән килде. ⁵ Ғаммон халкы Исраилға һөжүм иткәс, Ғилғәд ақһақалдары Тов еренә Ифтахты алырға килде.

⁶ Улар Ифтахка:

– Кайт, беззең башлығыбыз бул, беззе ғаммондарға каршы һуғышка әйзәп бар, – тинеләр.

⁷ Ифтах Ғилғәд ақһақалдарына:

– Минә күрә алмайынса, атам йортонан кыуып сығарған Һез түгелме ни? Башығызға афәт төшкәс, минең яныма килергә булдығызмы ни? – тип яуапланы.

⁸ Ғилғәд ақһақалдары Ифтахка:

– Шулай за без һине, беззең менән барып, ғаммондарға каршы һуғыш, тип, бөтә Ғилғәд кешеләре өстөнән башлык итеп куйырға килдек, – тинеләр.

⁹ – Ярар, – тип яуап кайтарзы Ифтах Ғилғәд ақһақалдарына. – Әгәр мин кайтып Һез һорағанса ғаммондарға каршы һуғышһам, Раббы уларзы кулыма тапшырған хәлдә, мин ысынлап та Һезгә башлык булырмынмы?

¹⁰ Ғилғәд ақһақалдары Ифтахка:

– Раббы Үзе шаһит, барыһы ла һин әйткәнсә булыр, – тинеләр.

¹¹ Ифтах Ғилғәд ақһақалдары менән бергә китте. Халык уны үз өстөнән етәксә һәм ғәскәр башлығы итеп куйзы. Ифтах Миспала, Раббы алдында, үзенең бөтә шарттарын кабатланы.

¹² Шунан ул: «Һиңә минән нимә кәрәк? Ниңә һин минең еремә һуғышырға килдең?» – тигән һорау менән Ғаммон батшаһына илселәр ебәрзе. ¹³ Ғаммон батшаһы Ифтахтың илселәренә: «Исраил халкы Мысырзан сығып килгәндә, Арнон йылғаһынан алып Яббок һәм Иордан йылғаларына тиклем минең ерзәрәмде алғайны. Уны тыныс юл менән миңә кайтарып бир», – тип әйтергә кушты.

¹⁴ Ифтах илселәрен Ғаммон батшаһына икенсе мәртәбә ебәрәп ¹⁵ әйтте: «Ифтах бына нимә ти: истраилдар Моав һәм Ғаммон ерзәрен тартып алманы, ¹⁶ сөнки, Мысырзан сығып барған сакта, истраилдар сүллек аша үтеп Камышлы диңгез буйына табан юл алдылар һәм Кадешка килделәр. ¹⁷ Унан: „Ерең аша үтеп китергә рөхсәт итһән ине“, – тип Эдом батшаһына илселәр ебәрзеләр. Ләкин Эдом батшаһы рөхсәт бирмәне. Истраилдар Моав батшаһына ла илселәр ебәрәп каранылар, ләкин, уныһы ла риза булмағанға күрә, Кадешта калдылар. ¹⁸ Шунан улар сүл аша барып, Эдом менән Моав ерзәрен урап үттеләр һәм, Моав еренең көнсығыш сигенә килеп туктағас, Арнондың аръяғында туплам булып урынлаштылар. Ләкин Моав еренең сиктәренә инмәнеләр, сөнки Арнон – Моавтың сиге.

¹⁹ Һуңынан Хешбонда хакимлык иткән әмәри батшаһы Сихонға илселәр ебәрәп: „Безгә һинең ерең аша үз еребезгә үтеп китергә рөхсәт ит“, – тип һоранылар. ²⁰ Ләкин Сихон истраилдарға үз ере аша үтергә рөхсәт итмәне. Ул, үзенең бөтә халкын йыйып, Яһаста туплам корзо һәм истраилдарға һөжүм итте. ²¹ Истраил Аллаһы Раббы Сихонды һәм уның бөтә ғәскәрен истраилдар кулына тапшырзы. Истраилдар, уларзы еңеп, ошо илдә йшөгән әмәри халкының бөтә ерзәрен алды. ²² Улар Арнондан алып Яббокка тиклем, сүллектән алып Иорданға тиклем бөтә әмәри ерзәренә зйә булды. ²³ Истраилдың Аллаһы Раббы Үзе был ерзәрзе әмәризәрзән тартып алып, халкы Истраилға бирзе. Ә хәзер һин уны беззән алырға итәһеңме? ²⁴ Һин үз илаһың Кемош биргән ерзәргә хужа түгелһеңме ни? Ә Аллабыз Раббы биргән ерзәргә без үзебез хужа буласакбыз! ²⁵ Сиппор улы Балактан, Моав иленең батшаһынан, ни ерең өштөн һинең? Ул ана Истраил менән дошманлашманы ла, һуғышманы ла. ²⁶ Истраил бына өс йөз йыл инде Хешбонда, Ғароғерза һәм улар тирәһендәге ауылдарза, Арнон йылғаһы буйындағы калаларза йәшәй. Ниңә һез шул сакта

был ерзәрзе кайтарып алманығыз? ²⁷ Мин һиңә каршы бер һиндәй зә һасарлык эшләмәнем. Әммә һин миңә каршы һуғышка күтәрелеп, яуызлык кылаһың. Инде хәзер Истраил халкы менән ғаммондар араһында Раббы Үзе хөкөм сығарһын!»

Ифтахтың әйткән нәзере

²⁸ Ләкин Ғаммон батшаһы Ифтахтың уға ебәргән хәбәренә колак һалманы.

²⁹ Ифтахка Раббы рухы инде. Ул Ғилғәд, Менашше ерзәрен үтеп, Ғилғәдтәге Миспаға килде лә, унан ғаммондарға табан йүнәлде. ³⁰ Ифтах Раббыға нәзер әйтте:

– Әгәр зә Һин ғаммондарзы кулыма тапшырһаң, ³¹ еңеү яулап кайтқан сағымда өйөмдөң ишегенән миңә каршы беренсе булып сыққан йән зйәһән тотош яндырыу корбаны итеп һиңә бағышлар инем! – тине.

³² Ифтах ғаммондар менән һуғышырға китте һәм Раббы был халыкты уның кулына тапшырзы. ³³ Ифтах уларзы кырып һалды, Ғароғерзан Миннистың тирә-яғына һәм Авел-Керамимға тиклем егерме каланы юк итте. Ғаммондар Истраил халкына буйһондо.

³⁴ Ифтах Миспаға, үзенең өйөнә әйләнеп кайтһа, каршыһына, дөңгөр қағып һәм бейеп, кызы сықты. Ул Ифтахтың берзән-бер балаһы ине, шунан башка улы ла, кызы ла юк ине. ³⁵ Кызын күргәс, Ифтах өштөндәге кейемен йыртып:

– Әй кызым, һин мине тәкәтһез калдырзың, башыма бәлә килтерзең. Мин бит Раббыға нәзер әйттем, һүземде кире ала алмайым, – тине.

³⁶ Кызы уға:

– Атакайым, Раббыға нәзер биргәнһен икән, минең менән Уға ант иткәнсә эшлә. Раббы дошмандарың ғаммондарзан һинең үсеңде алды бит, – тине. ³⁷ Шунан:

– Тик бер теләгем бар: һин мине бары ике айға ғына сығарып ебәр – мин, әхирәттәрем менән таузарға менеп, язмышым өсөн, ир катыны була алмаясағым өсөн күз йәше түгәйем, – тип өштәне.

³⁸ – Бар, – тине атаһы һәм кызын ике айға сығарып ебәрзе.

Кыз әхирәттәре менән таузарза язмышы өсөн, ир катыны була алмаясағы өсөн күз йөше түкте.

³⁹ Ике ай үткәс, кызы атаһы янына әйләнеп кайтты һәм атаһы әйткән нәзерен үтәне. Кыз саф, ғиффәтле ине.

Ошонан һуң Исраилда бер йола барлыкка килде: ⁴⁰ Исраил кыззаны, йыл һайын өйзән китеп, дүрт көн буйы Ғилгәд улы Ифтахтың кызын хәтергә алып йөш түгә.

Ифтах менән әфраимдар

12 ¹ Әфраимдар йыйылышып Иордан йылғаһы аша Сафонға сыктылар һәм Ифтахка:

– Ниңә һин ғаммондарға каршы һуғышка беззе лә үзең менән сакырманың? Без һине йортоң менән бергә яндырабыз, – тинеләр.

² – Халкымдың һәм миңең ғаммондар менән бик каты ызғыш сыккайны. Мин һеззе сакырғайным – һез миңә ярзамға килмәнегез. ³ Һеззән миңә ярзам булмаһа, аҫтына аңлап, мин үз ғүмеремде куркыныс астына куйзым, ғаммондарға каршы һуғышка күтәрелдем. Раббы уларҙы миңең кулға тапшырҙы. Ниңә әле һез миңең менән яғалашырға килдегез? – тине Ифтах уларға.

⁴ Әфраим ырыуы кешеләре Ғилгәд халкына: «Каскын ғилгәдтәр! Ғилгәд бит ул Әфраим менән Менашше араһындағы бер төбәк кенә!» – тип әйткәйнеләр. Ифтах Ғилгәдтәге бөтә ир-егеттәрҙе йыйып ла әфраимдар менән алышҡа күтәрелде һәм уларҙы еңде.

⁵ Ғилгәдтәр әфраимдарҙың сигенәү юлдарын каплар өсөн Иордан аша кисеүҙәрҙе кулдарына алды һәм, касып барған әфраимдарҙан берәйһе: «Арьякка сығайым әле», – тип рөхсәт һораһа, «Һин Әфраим кешемә?» – тип һорар булды. Ул: «Юк», – тип яуаплаһа, ⁶ уға: «Шибболәс, тип әйт», – тизәр. Ә теге дөрөс итеп әйт алмайынса: «Сибболәс», – тинә, ғилгәдтәр уны Иордан аша сыға торған кисеүҙәр эргәһендә сәнсеп

үлтерә торғайны. Был мәлдә әфраимдарҙан кырк ике мең кеше һәләк булды.

⁷ Ифтах алты йыл Исраил хакимы булды. Ғилгәд улы Ифтах, вафат булғас, үзенең Ғилгәдтәге калаһына ерләнде.

Ивсан

⁸ Унан һуң Бейт-Ләхәмдән Ивсан Исраил хакимы булды. ⁹ Уның утыз улы һәм утыз кызы бар ине. Кыззаны ул, кейәүгә биреп, үз өйөнән озатты, ә улдарына ситтән утыз кәләш алып бирзе. Ете йыл Исраил хакимы булып торҙо. ¹⁰ Ивсан, вафат булғандан һуң, Бейт-Ләхәмдә ерләнде.

Элон

¹¹ Унан һуң Зевулун ырыуынан Элон Исраил хакимы булды. Ул ун йыл хакимлыҡ итте. ¹² Элон, вафат булғандан һуң, Зевулун ерендә, Айялонда ерләнде.

Ғавдон

¹³ Унан һуң Пирғаһондан Ғиллел улы Ғавдон Исраил хакимы булды. ¹⁴ Уның кырк улы һәм утыз ейәне бар ине. Уларҙың етмеше лә ишәккә атланып йөрөр булды. Ул Исраилда һигез йыл хакимлыҡ итте. ¹⁵ Вафат булғандан һуң, Ғиллел улы Ғавдон Әфраим ерендәге Пирғаһонда, Ғәмәлек таулығында ерләнде.

Шимшондың тыуыуы

13 ¹ Исраил халкы йәнә Раббы күзендә яман булған эштәр кылырға тотондо, һәм Раббы уларҙы кырк йылға пелештизәр кулына тапшырҙы.

² Шул заманда Сорға калаһында Дан ырыуынан Маноах тигән кеше йөшәй ине. Уның катыны түлһез булып, балалары юк ине. ³ Бер ваҡыт был катын алдында Раббы фәрештәһе пәйзә булды һәм уға:

– Бына һин бизәүһең һәм балаларың юк, – тине. – Әммә ауырға калып, малай табасаҡһың. ⁴ Һаҡлан, шарап та, хәмер зә эсмә, бер һиндәй хәрәм ризыҡ ашама. ⁵ Һин, ауырға калып, малай табырһың. Ул баланың башына бәке теймәһен, сөнки әсә

карынынан ук был бала Аллаға бағышланып нәзир булып. Ул Исраилды пелештизәр кулынан коткара башлар.

⁶Катын ире янына килде лә уға барыһын да һөйләп бирзе:

– Минең яныма Алла бәндәһе килде. Ки-фәте менән ул Алланың фәрештәһенә окшаған, бик дәрһәтле ине. Мин уның кайзан икәнән һораманым, ул үзе лә кемлеген әйтмәнә.

⁷Ул миңә: «Бына һин, ауырға калып, малай табасакһың, – тине. – Һаклан, шарап та, хәмер зә эсмә, бер ниндәй хәрәм ризык ашама, сөнки был бала тыуған көнәнән алып үлгәнгәсә Аллаға бағышланып нәзир булып», – тине.

⁸Маноах Раббыға доға кылып:

– Әй бөйөк Хакимым, һин ебәргән теге Алла бәндәһе янынан беззең янға килһен дә тыуасак бала менән ни эшләргә икәнән өйрәтһен ине, – тине.

⁹Алла Маноахтың үтенесен ишетте. Катын кырза ултырғанда, Алла фәрештәһе тағы килде. Әммә катындың ире Маноах уның әргәһендә түгел ине. ¹⁰Катын йүгереп барып иренә әйтте:

– Теге сакта яныма килгән кеше тағы күренде.

¹¹Маноах урынынан торзо ла катынына әйәрзе. Ул кеше янына барып:

– Теге вақытта бынау катын менән һин һөйләшкән инеңме? – тип һораны.

Теге:

– Әйе, мин, – тип яуапланы.

¹²Маноах:

– Әйткәнәң гәмәлгә ашкас, ул бала ник йәшәргә, низәр эшләргә тейеш? – тип һораны.

¹³Раббы фәрештәһе Маноахка:

– Катының әйткәндәрәмдең барыһын да теуәл үтәһен. ¹⁴Йөзөм ағасында үскән бер нәмәнә лә ашамаһын, шарап менән хәмер эсмәһен, бер ниндәй хәрәм ризык капмаһын. Ул мин кушкандың бөтәһен дә башкарһын, – тине.

¹⁵Маноах Раббы фәрештәһенә:

– Бер аз көтөп торһаң, кәзә бәрәсе салып, ашарыңа бешерербез, – тине.

¹⁶Раббы фәрештәһе Маноахка:

– Һин мине көтөрһәң дә, ризығыңды ашамайым. Раббыға бағышлап тотош яндырыу қорбаны килтермәк булһаң, рәхим ит, – тине.

Маноах уның Раббы фәрештәһе икәнән белмәй ине. ¹⁷Ул Раббы фәрештәһенән:

– Исемең кем? Әйткәнәң гәмәлгә ашкас, һиңә рәхмәттәр әйтер инек, – тине.

¹⁸Раббы фәрештәһе уға:

– Һиңә минең исемемде һорайһың? Әйтеүем менән барыбер уға ақылың етмәй, – тине.

¹⁹Маноах кәзә бәрәсе менән икмәк сазакаһы алды ла, кая өстөнә һалып, Раббыға қорбан килтерзе. Шул сак Маноах менән катынының күз алдында Раббы мөгжизә кылды. ²⁰Қорбан усағынан ялкын юғарыға күтәрелә башлағас, Раббы фәрештәһе ялкында күккә ашты. Быны күреп торған Маноах менән катыны ергә капланды.

²¹Раббы фәрештәһе Маноах менән катынына башкаса күренмәнә. Шунда ғына Маноах уның Раббы фәрештәһе икәнән аңланы. ²²Маноах катынына:

– Әжәлебез еткәндер инде – Алланы күрзек бит, – тине.

²³Әммә катыны уға:

– Әгәр зә Раббы беззе харап итер булһа, тотош яндырыу қорбаны менән икмәк сазакаһын қабул итмәс ине. Безгә быларзың берәһен дә күрһәтмәс, ишеткәндәрәбеззе әйтмәс ине, – тине.

²⁴Катын малай тапты һәм уға Шимшон тип исем кушты. Сабый үскәндән-үсә барзы, Раббы уны Үзенең фатихаһынан калдырманы.

²⁵Сорға менән Әштәөл араһында Дан ырыуы тупламында уны тәүге тапқыр Раббы рухы көзрәтләндерзе.

Шимшондың өйләнүе

14 ¹Көндәрзән бер көндө Тимна калаһына барғас, Шимшон бер пелешти кызын күрзе. ²Өйөнә кайтқас, атаһы менән әсәһенә:

– Мин Тимнала бер пелешти кызын күрзем. Уны миңә кәләш итеп алып бирегез, – тине.

³ Атаһы менән әсәһе уға:

– Ырыуаштарың, үзебезең халык араһында һиңә кыззар юкмы ни? Ниңә сөнәтһез пелештизәр араһынан кәләш алырға итәһең? – тине.

Әммә Шимшон атаһына:

– Миңә шул кыззы алып бир, мин уны окшаттым! – тине.

⁴ Был – Раббы ихтыяры ине, әммә Шимшондың атаһы менән әсәһе был турала белмәне. Ул заманда Исраилда хакимлык иткән пелештизәргә каршы көрәшәү өсөн Раббының сәбәп эзләүе ине.

⁵ Шимшон атаһы һәм әсәһе менән Тимнаға китте. Тимнаның йөзөм баксаларына етәрәк, бер йәш арыслан ырылдап каршы сықты. ⁶ Шимшонды Раббы рухы солғап алды, һәм ул, кулында бер нәмәһе булмаһа ла, арысланды кәзә бәрәсендәй ботарлап ташланы. Был хакта атаһы менән әсәһенә һөйләп торманы.

⁷ Тимнаға килгәс, Шимшон кыз менән күрешеп һөйләште, кыз уны бик окшатты.

⁸ Күпмелер вақыттан һун, Шимшон кыззы кәләш итеп алып өсөн яңынан Тимнаға китте һәм юл ыңғай арысландың үләкһәһен карарға боролдо. Емтек эсенә корт күсе оялағайны һәм бал йыйғайны. ⁹ Ул, кулына бал алып, юл буйы ашап барзы. Атаһы менән әсәһе янына кайтқас, уларға ла ашатты, ләкин балды арыслан үләкһәһе эсенән алғанын әйтмәне.

¹⁰ Бына Шимшондың атаһы кыззы һората барзы. Шимшон шунда йәштәргә хас булғанса мәжлес ойшторзо. ¹¹ Ул килегүгә хужалар, Шимшон менән булһындар өсөн, утыз кейәү егете сакырзы.

¹² Шимшон уларға:

– Мин һезгә йомак әйтәм, – тине. – Әгәр зә һез уны мәжлес барған ете көн эсендә сисһәгез, мин һезгә нәфис етен тукыманан тегелгән утыз күлдәк менән утыз кат өс кейеме бирермен. ¹³ Әгәр зә йомакты сисә

алмаһағыз, миңә нәфис етен тукыманан тегелгән утыз күлдәк менән утыз кат өс кейеме бирерһегез.

– Йомағыңды әйт, тыңлап карайык, – тине тегеләр.

¹⁴ Шимшон йомағын әйтте:

– Ашаусының эсенән ашамлык сықты,
Көслөнөң эсенән татлы сықты.

Йомакты өс көн сисә алманылар.

¹⁵ Дүртенсе көнөнә улар Шимшондың кәләшенә:

– Яйлап-майлап кына ирендән йомактың яуабын әйттер, юкһа үзеңдә лә, атаң йортон да яндырабыз. Һез беззе талар өсөн сакырзығызмы әллә? – тинеләр.

¹⁶ Кәләше илай-илай Шимшонға:

– Һин мине яратмайһың, – тине. – Мине күрә алмайһың! Минең ырыуаштарыма йомак әйттеңдә, йомағыңдың яуабын миңә сисмәйһең!

– Атайым менән әсәйемә лә әйтмәгәнде, һиңә әйтәйемме? – тине Шимшон.

¹⁷ Мәжлес барған ете көн буйы йәш түкте Шимшондың кәләше. Ниһайәт, етенсе көнөнә, кәләше үтә нык кысымға алғас, Шимшон йомактың яуабын әйтте. Катын яуапты ырыуаштарына еткерзе.

¹⁸ Етенсе көнөнә қояш байыр алдынан кала кешеләре Шимшонға:

– Нимә балдан татлырак,
Арысландан көслөрәк? – тинеләр.

Шимшон уларға:

– Минең танам менән һөрмәһәгез,
Йомағымды сисә алмаң инегез, – тип яуапланы.

¹⁹ Шимшонды Раббы рухы солғап алды. Ул Ашкылонға барып утыз кешене үлтерзе лә, уларзың кейемен һалдырып алып, йомак сискән кешеләргә бирзе. Шунан ярһыған килеш атаһының өйөнә кайтып китте. ²⁰ Ә Шимшондың катыны уға кейәү егете итеп беркетелгән егеттәрзең беренә бирелде.

Шимшондың үс алытуы

15 ¹ Бер нисә көндән, бойзай урағы осоронда, Шимшон, бер кәзә бәрәсе алып, катынын күрергә килде.

– Катынымдың янына, уның бүлмәһенә керәйем әле, – тигәйне, кыздың атаһы Шимшонды индермәне.

² – Һин кызымды ташлап киткәнһең тип уйлағайным, – тине ул. – Шуға күрә уны кейәү егеттәрәңдең берәһенә бирзем. Ана, һеңлеһе унан да матурырак. Әйзә, оло кызым урынына булһын, – тине.

³ Ләкин Шимшон:

– Хәзер инде мин пелештизәргә яманлык эшләнәм дә хаклымын, – тине.

⁴ Кырға сығып, өс йөз төлкө тотто. Улардың һәр икеһенең койроғон куша бәйләнә лә койрок араһына сырак кыстырзы. ⁵ Шунан сырактарзы тоқандырзы лә төлкөләрзә пелештизәр басыуы яғына ыскындырып ебәрзә. Төлкөләр эскерттәрзә, урылмаған басыузарзы, шулай ук йөзөм баксаларын, зәйтүн ағастарын яндырып бөттө.

⁶ – Кем эшләнә быны? – тип һораша башланы пелештизәр.

– Шимшон, теге Тимнала йәшәгән бер кешенең кейәүе. Кайныһы уның кәләшен кейәүзәң дусына биреп ебәргән, – тип яуап кайтарзылар уларға.

Шунан пелештизәр барып теге катынды ла, уның атаһын да яндырзылар.

⁷ Шимшон быны ишеткәс, уларға:

– Әгәр былай иткәнһегез икән, һеззән үсемдә алмай туктамам, – тине.

⁸ Шимшон уларға ташланды һәм күптәрән аяуһыз рәүештә кырып ташланы. Шунан Ғетам каялығындағы мәмерйәгә барып йәшәй башланы.

⁹ Пелештизәр Йәһүзә еренә килеп, туплам булып урынлаштылар һәм Лехигә йүнәлделәр. ¹⁰ Йәһүзә кешеләре уларҙан:

– Ниңә безгә яу менән килдегез? – тип һораны.

Тегеләр:

– Без, Шимшондың аяк-кулын бәйләп, безгә эшләгәнән үзенә эшләргә килдек, – тинеләр.

¹¹ Йәһүзәнән өс мең кеше Ғетам каялығындағы мәмерйәгә барып, Шимшонға:

– Һин пелештизәрзәң безгә хахимлык иткәнән белмәйһеңме ни? – тинеләр. – Ни мә эшләнәң һин безгә?

Шимшон:

– Улар минең менән ни эшләнә, мин дә уларға шуны эшләнәм, – тип яуап кайтарзы.

¹² – Без һине тотоп бәйләп, пелештизәр кулына бирер өсөн килдек, – тине йәһүзизәр.

– Миңә яманлык кылмаһка ант итегез, – тине Шимшон.

¹³ – Юк, тотоп бәйләп, пелештизәр кулына ғына бирәбез, без һине үлтермәйбез, – тинеләр.

Уны ике өр-яңы бау менән бәйләнеләр зә мәмерйәнән алып сықтылар.

¹⁴ Лехигә якынлашһкас, пелештизәр уны һөрән һалып каршыланы. Шулар сак Шимшонды Раббы рухы солһап алды, һәм уның кулындағы баузар, янып бөткән етен шикелле, һыпырылып төштө.

¹⁵ Шимшондың күзәнә ишәктең әле кибеп тә бөтмәгән яңак һөйәгә салынды. Ул шулар һөйәкте алды ла мең пелештизә һуғып үлтерзә. ¹⁶ Шунан Шимшон былай тине:

– Ишәктең яңак һөйәгә менән –
өйөм өстөнә өйөм!

Ишәктең яңак һөйәгә менән меңдә
һуғып үлтерзем!

¹⁷ Шулар тине лә кулындағы һөйәкте ситкә бырақтырзы. Былар урынды Рамаһ-Лехи* тип атанылар.

¹⁸ Шимшон шулар тикләм сарһап китте, Раббыға ялбарып, былай тине:

* 15:17 Рамаһ-Лехи – йәһүд телендә «яңак һөйәгә калһкуулығы» тигән мәғәнәлә.

– Колоңа ошо бөйөк еңеүзе бирзең. Инде хәзер сарсаузан үлеп, сөннәтһеззәр кулына төшәйемме?

¹⁹ Алла Лехизә сокор хасил итте һәм унан һыу ағып сыкты. Шимшон туйғансы һыу эсте һәм уға йәнә хәл өстәлдә. Шунуң өсөн дә был урынды Ғейн-Һаккоре* тип атанылар. Ул әлеге көндә лә Лехизә бар.

²⁰ Шимшон пелештизәр заманында егерме йыл Исраил хакимы булып торзо.

Шимшон менән Делила

16 ¹ Бер көндә Шимшон Газа калаһына барзы һәм, бер фәхишә катынды күреп, уға инде. ² Газала йәшәүселәр Шимшон килгәнән белгәс, шул урынды камап алдылар, уны көтөп, төнө буйы кала капкаһы янында һаклап торзолар.

– Таң атын да, үлтерербез, – тинеләр.

³ Шимшон иһә төн уртаһына тиклем генә йокланы. Төн уртаһында торзо, кала капкаһының бағаналарын тотто ла, капканы биге, яңағы-ние менән актарып алды. Уны, яурынына һалып, Хеврон каршыһындағы тау башына мендереп ташланы.

⁴ Күпмелер вақыт үткәс, Шимшон Сорек үзәнәндә йәшәгән Делила исемле бер катынға ғашик булды. ⁵ Пелешти бейзәрә был катынға килеп:

– Уның еңелмәс көсә нимәлә икәнән ипләп кенә белеш. Бәйләп һалып буйһондорор өсөн уны нисек еңергә икән? Ә без һиңә һәр кайһыбыз бер мең дә бер йөз шекел көмөш акса бирербез, – тине.

⁶ Делила Шимшондан:

– Әйт әле миңә, һинең көсөң нимәлә? Буйһондорор өсөн һине нимә менән бәйләргә? – тип һораны.

⁷ Шимшон уға:

– Әгәр зә мине ете кат әле кибеп бөтмәгән кереш менән бәйләһәләр, көсөм бөтөп, бүтән кешеләр һымак буласакмын, – тине.

⁸ Пелешти бейзәрә Делилаға ете кат әле кибеп бөтмәгән сей кереш килтерзеләр. Делила уның менән Шимшонды бәйләне.

⁹ Ә уның төпкө бүлмәһендә бер нисә кеше боҗконда ята ине. Делила:

– Шимшон! Ана һиңә каршы пелештизәр килә! – тигәйне, Шимшон, сүс епте ялкын өзгән һымак кына итеп, кереште өзөп ташланы – уның көсөнөң сере асылмай калды.

¹⁰ – Һин мине алдағанһың, дөрөсөн әйтмәгәнһең, – тине Делила Шимшонға. – Хәзәр әйт инде, һине нимә менән бәйләргә?

¹¹ Шимшон Делилаға:

– Әгәр зә мине бер тапкыр за тотонолмаған өр-яңы баузар менән бәйләһәләр, көсөм бөтөп, бүтән кешеләр һымак буласакмын, – тине.

¹² Делила өр-яңы баузар алып килеп уның менән Шимшонды бәйләне лә:

– Шимшон! Ана һиңә каршы пелештизәр килә! – тине.

Ә уның төпкө бүлмәһендә бер нисә кеше боҗконда ята ине.

Шимшон үзенең кулынан баузы ептәй өзөп ташланы.

¹³ Делила Шимшонға:

– Һин мине һаман алдайһың, дөрөсөн әйтмәйһең. Хәзәр әйт инде, һине нимә менән бәйләргә? – тине.

Шимшон Делилаға:

– Әгәр зә тукыу станында тукыманың аркау ебенә ете тотам сәсемде кушып тукыма һукһаң һәм уны казак менән беркетеп куйһаң, көсөм бөтөп, бүтән кешеләр һымак буласакмын, – тине.

¹⁴ Шимшон йоклап киткәс, Делила аркау ебенә уның ете тотам сәсен кушып тукыма һукты ла, уны казак менән беркетеп:

– Шимшон! Ана һиңә каршы пелештизәр килә! – тине.

Шимшон йокоһонан уяңды ла қазаузы йолкоп алып тукыу станын тукымаһы-ние менән һурып алды.

* 15:19 Ғейн-Һаккоре – йәһүд телендә «ялбарыусы инеше» тигән мәғәнәлә.

¹⁵ Делила уға:

– Нисек инде һин мине яратам тиһең, күңелең менән әллә кайзаһың? Бына һин мине өс мәртәбә алданың, бындай ғәләмәт көсөңдөң сере нимәлә икәнән асманың, – тине.

¹⁶ Делила көн дә ошондай һүззәре менән теңкәһенә тейгәнгә һәм ғазаплағанға, Шимшондың тәкәте бөттө. ¹⁷ Шуға күрә ул катынға йөрәк серен систе:

– Минең башыма бәке тейгәне юк, тыуатуғандан бирле Алланың нәзирамен. Әгәр зә сәсемде кыркһалар, кеүәтем бөтәсәк. Мин көсһөзләһнеп, бүтән кешеләр һымак буласакмын, – тине.

¹⁸ Делила, Шимшондың уға серен асканын аңланы ла, кеше ебәреп, пелешти бейзәрен сақырзы.

– Тағы бер тапкыр килегез, ул миңә серен асты, – тине.

Пелешти хакимдары, көмөштәрен алып, уның янына килде.

¹⁹ Делила Шимшонды тубығына һалып йоклатты ла, кеше сақырып, Шимшондың башындағы ете тотам сәсен кыркып алырға кушты.

Шимшон хәлһезләһә башланы һәм уның көсө бөттө.

²⁰ – Шимшон! Ана һиңә каршы пелештизәр килә! – тине Делила.

Шимшон йокоһонан уанды: «Әлекке һымак ыскынырмын! – тип уйланы. – Котолормон!» Ул Раббының уны ташлағанан белмәһе.

²¹ Пелештизәр, уны тотоп алып, ике күзен дә сокоп сығарзылар. Газаға алып килеп, ике бакыр сылбыр менән бығауланылар. Ул зинданда тирмән ташы әйләндерзә.

²² Шул арала Шимшондың башындағы кыркылған сәс үсә башланы.

Шимшондың һуңғы батырлығы

²³ Пелешти бейзәре, үз илаһтары Дагонға зур қорбан килтереп, күңел асырға йыйылды. Улар:

– Илаһыбыз дошманыбыз Шимшонды кулыбызға тапшырзы, – тиештеләр.

²⁴ Шимшонды күреп, халык үз илаһтарын данларға кереште:

– Илаһыбыз беззәң дошманды, күптәребеззә харап иткән, еребеззә бөлдөргән кешене кулыбызға тапшырзы, – тине.

²⁵ Кәйефләһнеп алған пелештизәр:

– Шимшонды алып килегез, беззәң күңелде ашын, – тинеләр.

Уны зиндандан сақырып килтерзеләр зә пелештизәрзәң күңелен күрергә мәжбүр иттеләр.

Шимшонды ике бағана араһына бақтырып куйзылар. ²⁶ Шимшон үзен етәкләп йөрөгән егеткә:

– Мине йортто терәтеп торған бағаналар янына алып бар әле, уларға һөйәһнеп тораһым, – тине.

²⁷ Йорт эсе тулы ир-ат һәм катын-кыз иһе. Бөтә пелешти бейзәре лә шунда. Мәзәк қорған Шимшонды қарарға йорт қыйығына менгән өс меңләп ир һәм катын-кыз бар иһе.

²⁸ Шимшон Раббыға ялбарзы:

– Әй Раббы Хақимым! Мине исеңә төшөр, пелештизәрзән ике күзем өсөн бер юлы үс алырға тағы бер тапкыр ғына көс-кеүәт бир миңә, әй Аллам! – тине.

²⁹ Шимшон йортто тотоп торған ике урта бағананы һәрмәп тапты ла, ике қуллап: уң кулы менән бер бағанаға, һулы менән икенсәһенә ныклап терәлде.

³⁰ – Әйзә пелештизәр менән бергә үләһейм! – тип қысқырып бөтә көсө менән бағанаға эткәһине, йорт пелешти бейзәре һәм тотош халык өстөнә емерелеп төштө. Шимшон үзе менән куша үлтергән кешеләр һаны гүмере буйына үлтергәндән күберәк булды.

³¹ Шимшондың ағай-әһеләре һәм туғандары килеп, уның мәйетен алып китте һәм Сорға менән Әштәол араһында, атаһы Маноахтың төрбәһенә дәфен қылды. Шимшон егерме йыл буйы Исраил хақимы булды.

Михаяһ һәм уның каһины

17 ¹Эфраим таулығында Михаяһ тигән кеше йәшәй ине. ²Ул әсәһенә:

– Теге вақытта бер мең дә бер йөз шекел көмөшөң юғалғас, һин каракты миңең алдымда карғағайның. Ул көмөш миндә, уны мин алғайным, – тине.

– Раббы һиңә фатиха бирһен, улым, – тине әсәһе.

³Улы әсәһенә бер мең дә бер йөз шекел көмөштө кире кайтарып бирзе. Әсәһе:

– Был көмөштө мин улым хақына Раббыға бағышлайым. Унан бот менән койолма илаһ яһатып алам. Көмөш шул рәүешле, улым, үзеңә кайтһын, – тине.

⁴Улы кайтарып биргәс, әсәһе ике йөз шекел көмөштө алып, уны көмөшсөгә илтте лә бот менән койолма илаһ яһатып алды. Шул вақыттан алып, ул бот Михаяһтың өйөндә торзо. ⁵Шул рәүешле был Михаяһ тигән кешенең ғибәзәтханаһы барлыкка килде. Эфод менән йорт илаһтарының һындарын эшләтеп, улдарының беренен каһин итеп куйзы.

⁶Ул заманда Исраилдың батшаһы юк ине: һәр кем нисек дөрөс тип таһна, шулай эшләй торғайны.

⁷Йәһүзә ырыуы халкы араһында бер йәш леви йәшәй ине. Ул Йәһүзә Бейт-Ләхәмендә тыуып үсеп, ⁸йәшәгән тәйәген алмаштырыу ниәте менән, был каланан сығып китте һәм юл ыңғайында Эфраим таулығындағы Михаяһ йортона һуғылды. ⁹Михаяһ унан:

– Кайҙан киләһең? – тип һораны.

Теге егет:

– Мин Йәһүзәнең Бейт-Ләхәм калаһынанмын, леви буламын, тәйәкләнер урын эшләйем, – тине.

¹⁰Михаяһ уға:

– Улай булғас, миндә кал, атайым һымак кәңәшсе, каһин булырһың, – тине. – Мин һиңә йылына унар шекел көмөш, өстәүенә кейем һәм ашарға азык-түлек бирермен.

¹¹Йәш леви был кешелә калырға булды. Михаяһ уны улы һымак күрзе, ¹²каһин итеп куйзы, һәм егет Михаяһ йортонда йәшәне.

¹³Михаяһ:

– Хәҙер инде Раббының миңә фатихалы булыуын беләм, сөнки миңең каһиным левизәрзән, – тине.

Дан ырыуының яңы ерҙәр эзләүе

18 ¹Ул заманда Исраилдың батшаһы юк ине. Дан ырыуы ул көндәрҙә, кайҙа барып урынлашырға белмәй, йәшәр урын эзләне, сөнки Исраил ырыуҙары араһында уға ер биләмәһе эләкмәгәйне. ²Дан улдары үз ырыуынан биш кешене – Сорға һәм Әштәөл калаларында йәшәгән көслә ирәттә – ер карап-тикшереп килергә ебәрзе.

– Барығыҙ, ул илде тикшереп килегеҙ, – тинеләр.

Улар Эфраим таулығындағы Михаяһ йортона килеп туктанылар за куна калдылар. ³Михаяһ йортонда сакта йәш левизән тауышын танып калдылар. Унан:

– Һине бында кем алып килде? Бында нимә эшләйһең, һиңә бында калдың? – тип һоранылар.

⁴Ул:

– Михаяһ миңе ялланы, мин унда каһин булып торам, – тине. Михаяһтың үзенә кылған яҡшылыҡтарын һөйләне.

⁵Тегеләр егеттән:

– Алланан һора әле, юлыбыҙ уң булырмы икән? – тип үтенделәр.

⁶Каһин уларға:

– Күңелегеҙ тыныс булһын. Һезең юлығыҙ Раббының күзе алдында! – тине.

⁷Теге биш ир ары китеп Лаишта туктаны һәм ундағы халықтың сидондар һымак тыныс, гәмһез, бошмаң йәшәп ятыуын күрзе. Был ерҙә кемдәндәр берәйһен кыйырһытканы, буйһондорғаны юк ине. Улар сидондарҙан йыраҡ йәшәй, бер кемдә лә эштәре юк ине.

⁸Әлеге биш кеше Сорғаға һәм Әштәөлға әйләнеп кайтты. Ағай-әнеләре:

– Йә, ни менән кайттығыҙ? – тип һораны.

⁹Улар:

– Әйҙәгеҙ, ундағы халыҡка һөжүм итәйек. Без бик шәп ер күреп кайттыҡ.

Икеләнәп тә тормағыз, ул ерзә тизерәк барып яулайык. ¹⁰ Унда барғас, күрерһегез, халык бик вайымһыз, ерзәре киң. Алла уны һеззең кулға тапшыра. Ул ерзә бер нәмәгә лә кытлык юк, – тинеләр.

¹¹ Дан нәселенән алты йөз ир-ат, коралланып, Сорға менән Әштәолдан юлға кузғалды. ¹² Улар Йәһүзәләгә Кыръяҗ-Еғаримда туплам булып торзо. Шуның өсөн дә был ерзә әле булһа Махане-Дан* тип йөрөтәләр. Ул Кыръяҗ-Еғаримдан көнбайыштарак урынлашкан. ¹³ Бынан улар Әфраим таулығына йүнәлделәр, Михаяһ йортонан килеп еттеләр. ¹⁴ Лаиш ерен карарға барған теге биш кеше туғандарына:

– Беләһегезме, ошо йорттарза эфод, йорт илаһтарының һындары, бот менән койолма илаһ бар. Уйлағыз, улар менән нимә эшләргә? – тине.

¹⁵ Тегеләр, йәш леви каһины торған, йәғни Михаяһ йортонан боролоп инеп, уға сәләм бирзеләр. ¹⁶ Дан ырыуынан һуғыш коралын билдәренә асқан алты йөз кеше капка төбөндә тора ине. ¹⁷ Теге ерзә карарға барған биш кеше иһә, йортка кереп, ботто, эфод менән йорт илаһтарын һәм койолма илаһты алып сықты. Был вакытта каһин теге алты йөз кораллы кеше эргәһендә капка төбөндә тора ине. ¹⁸ Тегеләр Михаяһ йортонан ботто, эфодты, йорт илаһтарының һындарын һәм койолма илаһты алып сыккас, каһин уларға:

– Һез нимә эшләйһегез? – тине.

¹⁹ Тегеләр каһинға:

– Шым, ауызыңды яп та беззең менән бар. Беззә атай һымак кәңәшсе һәм каһин булырһың. Һиңә бер кешенең йортонда каһин булғансы, Исраилдың тотош бер ырыуында йәки Исраилдың бер нәселендә каһин булыу якшырак түгелме ни? – тинеләр.

²⁰ Каһинға был тәкдим бик окшаны һәм, эфодты, йорт илаһтарының һындарын һәм ботто алып, халык менән бергә китте.

²¹ Улар артабан юланды, бала-сағаны, мал-мөлкәтте алдан үткәреп, сәфәрзәрен дауам иттеләр.

²² Дан ырыуы кешеләре Михаяһ йортонан байтак йыраклашқас, Михаяһ һәм уның күршеләре йыйылышып килеп уларзы кыуып етте. ²³ Улар Дан ырыуы кешеләренә кыскыра-кыскыра килә ине, тегеләр боролоп, Михаяһтан:

– Һиңә нимә кәрәк? Шул тиклем кеше йыйғанһың? – тип һораны.

²⁴ – Һез мин яһаттырған илаһтар менән каһинымды алып киткәнһегез. Ә минең нимәм калды? Хәзер килеп: «Һиңә нимә кәрәк?» – тип тораһығыз! – тине Михаяһ уларға.

²⁵ Дан кешеләре уға:

– Шаулама, тауышыңды сығараһы булма! Һуғышыларыбыз былай за асылуы, ташланырзар за үзендә лә, ғаиләндә лә харап итерһең, – тине.

²⁶ Дан ырыуы кешеләре юлдарында булды. Михаяһ, уларзың үзенән көслөрәк булғанын күреп, кире боролдо һәм өйөнә қайтып китте. ²⁷ Ә Дан кешеләре Михаяһ яһатқан бөтә нәмәләрзе, шулай ук уның каһинын алып, Лаишка, тыныс һәм вайымһыз йәшәп ятқан халыкка һөжүм итергә китте. Халыкты кылыстан үткәреп, қаланы үртәнеләр. ²⁸ Лаиш халқына ярзамға килеүсе булманы, сөнки был қала Сидондан алыс, ә күршеләре менән аралашмай инеләр. Лаиш Бейт-Реховка яқын үзәндә урынлашқайны. Дан кешеләре, қаланы яңынан аяқка бақтырып, шунда йәшәй башланы. ²⁹ Қалаға Исраил улдарының береһе, үззәренең ата-бабалары булған Дандың исемен бирзеләр. Қаланың элекке исеме Лаиш ине.

³⁰ Дан ырыуы кешеләре Михаяһтан тартып алған ботто үззәренә қуйзы. Мусанан тыуған Гершомдың улы Йонасан үзе лә, уның улдары ла һөргөн дәүеренә тиклем ошо Дан ырыуында каһин булды. ³¹ Алла

* 18:12 *Махане-Дан* – йәһүд телендә «Дан тупламы» тигән мәғәнәлә.

йорто Шилола булганда, Дан ырыуы Михаяһ яһаткан ботто үззәрендә һакланы.

Леви нәселенән берәү һәм уның йәриәһе

19 ¹ Исраилда батша булмаған ул заманда Әфраим таулығындағы алыс бер битләүзә леви кешеһе йәшәй ине. Ул Йәһүзә Бейт-Ләхәменән үзенә йәриә алды.

² Был йәриә, уға асыланып, атаһы йортона, Йәһүзәләге Бейт-Ләхәмгә кайтып китте. Ул дүрт ай килмәй торғас, ³ ир, өгөтләп кире алып кайтыр өсөн, уның янына китте. Үзе менән хезмәтсәһен һәм ике ишәген алды. Йәриәһе ирен атаһының йортона алып инде. Йәш катындың атаһы, кейәуен шатланып каршыланы ⁴ һәм үзәндә ебәрмәй тотто. Кейәү кеше кайныһында өс төн кунды, ашаны-эсте. ⁵ Дүртенсе көндө иртүк торзолар, кейәү кеше кайтырға йыйынды. Кайныһы кейәуенә:

– Юлға сығыр алдынан тамак туйзырып ал, шунан китерһегез, – тине.

⁶ Улар бергә ултырып ашанылар, эстеләр. Кайныһы тағы:

– Бер төнгә кал, күңелең булғансы ялит, – тип кыстаны.

⁷ Леви юлға йыйынғайны ла, кайныһы ай-вайына куймай алып калды. ⁸ Бишенсе көнөнә иртүк тороп кайтырға булды, ләкин кайныһы тағы:

– Тамак туйзырып ал, төштән һуң кайтырһығыз әле, – тине.

Ирзәр тағы икәүләшәп ашаны-эсте. ⁹ Кейәү кеше йәриәһен һәм хезмәтсәһен алып кайтырға тип торзо. Кайныһы уға:

– Ана, көн кискә ауышты, кал, күңелең булғансы ялит, иртәгә иртүк тороп юлға сығырһығыз, – тине.

¹⁰ Ләкин кейәү кеше, тағы кунырға риза булмайынса, юлға сықты. Шулай итеп, ул йәриәһе һәм йөк тейәлгән ике ишәге менән Йевус калаһына, йәғни Йәрусәлимгә килеп етте. ¹¹ Улар Йевуска етеп килгәндә, көн кисләгәйне инде. Хезмәтсәһе хужаһына:

– Әйзә, ошо йевусизәр калаһында кунайык, – тине.

¹² Ләкин хужаһы:

– Юк, сит кәбилә кешеләренә бармайык, улар бит исраилдарзан түгел. Әйзә, Гивғаға барып етеп кунайык, – тине. Шунан: ¹³ – Гивғаға йә Рамаға барып етәйек тә икәһенәң берәһендә кунырбыз, – тип өстәне.

¹⁴ Улар ары китте. Бинийәминдәр ырыуының Гивға калаһына етәрәк, кояш байыны. ¹⁵ Юлаусылар, кунып сығыр өсөн, Гивғаға боролдо. Калаға килеп еткәс, улар кала майзанына барып ултырзы, ләкин кунырға сакырған кеше булманы.

¹⁶ Бына бер карт кисләп кенә басыузан эштән кайтып килә ине. Ул үзе тыумышы менән Әфраим таузарынан булып, Гивғала йәшәй торғайны. Был ерзә йәшәүселәр Бинийәмин ырыуынан ине.

¹⁷ Кала майзанында ултырған мосафирзы күреп, карт:

– Кайзан килеп, кайза китеп бараһың? – тип һораны.

¹⁸ – Без Йәһүзә Бейт-Ләхәменән минең төйәгем булған Әфраим таулығының алыс битләүенә кайтып барабыз. Мин Йәһүзә Бейт-Ләхәменә барғайным. Хәзер, юл ыңғайында Раббы йортона ғибәзәт кылып китмәксебез, әммә бындағыларзың берәһе лә кунырға сакырмай, – тине. ¹⁹ – Үзебез менән ишәктәрәбез өсөн һаламыбыз за, азығыбыз за бар. Беззәң, һинең колдарыңдың, ашар ризығы ла, эсәр шарабы ла бар – үземә лә, бына был катынға, һинең колиәңә лә, хезмәтсәмә лә етерлек. Ыс нәмәгә мохтажлығыбыз юк.

²⁰ – Өйөмә рәхим итеgez. Нимә кәрәк булһа, шуны үзем хәстәрләрмен. Тик майзанда ғына куна күрмәgez, – тине уға карт.

²¹ Карт уларзы өйөнә алып кайтты, ишәктәрәһенә ашарға һалды. Мосафирзәр иһә, аяктарын йыуып, ашарға ултырзы. ²² Улар шулай кәйефләһенәп ултырғанда, каланың азығын кешеләре, өйзә уратып алып, ишек шакый башланы. Йорт хужаһына:

– Һиңә килгән кешене сығар, без уны татып карайык, – тип кысқырзылар.

²³ Йорт хужаһы улар эргәһенә сығып:

– Юк, туғандар, ундай енәйәт эш кылмағыз. Ул бит миңең кунағым, әшәкелек кылмағыз, – тине. – ²⁴ Ана миңең үземден ир кулы кағылмаған кызым, ә был кешенең йәриәһе бар, шуларзы сығарам. Уларзы көсләгез, теләһә ни эшләгез, тик миңең кунағым ундай әшәкелек эшләмәгез.

²⁵ Ләкин тегеләр уны тыңларға ла теләмәне. Шунан леви йәриәһен улар янына сығарып ебәрзе. Теге ирзәр төнө буйы катынды көсләне, мысқыл итте, таң беленгәс кенә кайтарып ебәрзеләр. ²⁶ Катын таң алдынан хужаһы куна калған кешенең ишек төбөнә барып йығылды һәм кояш сыккансы шунда ятты.

²⁷ Ирәнәк хужаһы, юлға сыкмаксы булып, ишек асты. Караһа, йәриәһе, кулдарын тупһаға һалған килеш, ишек төбөндә ята.

²⁸ Ул катынға:

– Тор, әйзә китәйек, – тине.

Ләкин яуап булманы. Ир уны ишәк өстөнә һалды ла кайтыр юлға сыкты. ²⁹ Өйөнә кайтып еткәс, бысак алып йәриәһенең үле кәүзәһен ун ике өлөшкә кишкеләне лә Израилдың бөтә биләмәләренә ебәрзе. ³⁰ Быны күргән һәр кем:

– Израил халкы Мысыр еренән сыккан замандан алып бөгөнгә тиклем бындай хәлдең булғаны ла, күрелгәне лә юк ине, – тине. – Карайык, уйлайык, берәй карар кабул итәйек.

Бинйәминдәргә каршы һуғыш

20 ¹ Бөтә Израил халкы, Дандан алып Беер-Шәвәғкә тиклем һузылған ерзәрзә, Ғилғәд төбәгендә йәшәгән Израил халкы, бөтә йәмғиәт – барыһы бер булып Миспаға Раббы хозурына йыйылды. ² Халыктың, Израил ырыуларының бөтә башлыктары Алла халкы йыйынында үзәренәң урынын алды – кылыс менән коралланған дүрт йөз мең йәйәүле яугир катнашты. ³ Миспалағы йыйын тура-

һындағы хәбәр Бинйәмин ырыуына ла барып етте.

Исраилдар:

– Һөйләгез әле, был яуызлык нисек кылынды? – тип һораны.

⁴ Теге үлгән катындың ире, леви:

– Мин йәриәм менән бинйәминдәр калаһы Гивғала кунырға тукталдым. ⁵ Гивға кешеләре миңә каныкты, төндә мин туктаған өйзә камап алды. Мине үлтерергә иттеләр, ә йәриәмдә үлтергәнсе көсләнеләр. ⁶ Исраил ерендә оят, әшәке эш кылынды! Шуның өсөн мин йәриәмдә кишәктәргә бүлгеләнем дә Исраилдың бөтә биләмәләренә ебәрзем. ⁷ Ә хәзер, әй һез, бөтә исраилдар, кәңәш бирегез һәм хәл итегез, – тине.

⁸ Бөтә халык бер кешеләй булып ошолай карар итте:

– Беребеззә сатырыбызға кайтмайбыз, өйзәребезгә таралышмайбыз. ⁹ Без хәзер Гивға менән бына нимә эшләйбез: йәрәбә һалып, ¹⁰ бөтә Исраил ырыуларынан йөз кешенең тиштәһен, мең кешенең йөзөн, ун мең кешенең меңен алып, уларға Исраилда кылған әшәке эше өсөн бинйәминдәр Гивғаһына яза бирергә бара торған ғәскәргә азык килтерергә кушабыз, – тине.

¹¹ Шулай итеп, бөтә Исраил халкы бер булып Гивға калаһына каршы күтәрелде.

¹² Исраил ырыулары бөтә Бинйәмин ырыуы буйлап: «Нисек һез шундай яуызлык кыла алдығыз? ¹³ Гивғалағы теге кәбәхәтәрзә тотоп бирегез. Без уларзы үлтереп, Исраилда яманлыктың тамырын коротабыз», – тип әйтергә илселәрен ебәрзе. Ләкин Бинйәмин ырыуы үзәренәң туғандары булған исраилдарзың әйткәнен тыңларға теләмәне. ¹⁴ Улар Исраил халкына каршы һуғышыр өсөн үзәренәң калаларынан Гивғаға йыйылды. ¹⁵ Ул көндә Гивғанан булған ете йөз һайланма яугирзән тыш, Бинйәмин ырыуының башка калаларынан егерме алты мең кораллы һуғышсы йыйзылар. ¹⁶ Ошо ғәскәр араһында ете йөз һулакай яугир булып, уларзың һәр

береһе һапкынан таш бәргәндә баштағы сәс бөртөгөнә лә тейзәрә алған мәргән ине. ¹⁷ Исраил халкы иһә, Бинйәмин ырыуынан башка, кылыс менән коралланған дүрт йөз мең кеше йыйзы. Улар барыһы ла оҫта яугир ине.

¹⁸ Исраилдар, Бейт-Илгә барып, Алланан: – Арабызған кем беренсе булып бинйәминдәргә һөжүм итергә тейеш? – тип һораны.

– Беренсе булып Йәһүзә ырыуы барып, – тип яуап кайтарзы Раббы.

¹⁹ Иртәгәһен исраилдар килеп Гивға эргәһендә туплам булып урынлашты. ²⁰ Улар Бинйәмин ырыуы менән алышыр өсөн Гивға калаһы каршыһында сафка тезелде. ²¹ Бинйәмин яугирзәре Гивғанан сығып Исраил ғәскәренә һөжүм итте һәм ул көндө егерме ике мең Исраил һуғышсыһын үлтерзә.

²²⁻²³ Исраил ғәскәре Раббы хозурына барып, кискә тиклем күз йәше түкте һәм Унан: – Кәрзәшебез Бинйәмин халкы менән тағы алышайыкмы? – тип һораны.

– Әйе, алышты дауам итегез, – тип яуап ланы Раббы.

Икенсе көндө исраилдар күтәрәнке рух менән әүәлге урындарына тезелешеп басты.

²⁴ Шулай итеп, исраилдар тағы Бинйәмин яугирзәренә каршы күтәрәлде. ²⁵ Тегеләр иһә Гивғанан сыктылар за, исраилдарға һөжүм итеп, уларзың тағы кылыс менән коралланған ун һигез мең яугирен үлтерзеләр.

²⁶ Шул сак бөтә Исраил ғәскәре, барлык исраилдар Бейт-Илгә барып, Раббы хозурында ултырып иланы. Ул көндө кискә тиклем ураза тоттолар, Раббыға бағышлап тотош яндырыу һәм татыулык корбандары килтерзеләр. ²⁷⁻²⁸ Алланың Килешеу һандығы ул дәүерзә шунда – Бейт-Илдә тора, һарун улы Әлғазарзан тыуған Пинхас шул һандык янында хезмәт итә ине. Исраил ғәскәре Раббынан:

– Кәрзәшебез Бинйәмин ырыуына каршы һуғышты дауам итергәме безгә? – тип һораны.

– Дауам итегез. Мин иртәгә уны һеззәң кулығызға тапшырам, – тине Раббы.

²⁹ Исраил ғәскәре Гивға тирәләй боҫкон корзо. ³⁰ Үззәре иһә өсөнсө көнөнә лә Бинйәмин һуғышсыларына каршы күтәрәлде һәм элекке шикелле Гивға каршыһында сафка тезелде. ³¹ Бинйәмин һуғышсылары алышырға сыкты һәм, Исраил ғәскәрен кыуып килеп, каланан алыслашты. Улар элекке һымак исраилдарзы кыра башланы, береһе Бейт-Илгә, икенсеһе ялан буйлап Гивғаға барған юлдарза һәм асык урында утызға якын яугирен үлтерзә. ³² Бинйәмин яугирзәре: «Без уларзы әүәлгесә кырабыз», – тип уйланы. Исраилдар иһә бер-береһенә:

– Әйзәгез, уларзан касайык та каланан алыска, юлдарға алып китәйек, – тине.

³³ Исраилдарзың төп көсө Бәғел-Тамарға күсте, Гивғаның көнбайышында боҫконда яткан яугирзәр йәшеренгән урынынан Гивғаға ынтылды. ³⁴ Исраил ғәскәренә ун мең һайланма яугире Гивғаға һөжүм итте һәм аяуһыз алыш башланды. Бинйәмин ырыуы һуғышсылары афәт килгәнән аңғармай ине әле. ³⁵ Әммә Раббы бинйәминдәрзә исраилдар алдында тар-мар итте. Ул көндө исраилдар уларзың кылыс тоткан егерме биш мең дә бер йөз кешенән үлтерзә.

³⁶ Бинйәминдәр үззәренәң еңелгәнән аңланы.

Был хәл шулай була: Гивға янында боҫконда яткан һуғышсыларға ышанған исраилдар Бинйәмин ғәскәре алдында сигенә бирә. ³⁷ Боҫкондағылар иһә сығып Гивғаға уктала, уны баһып ала һәм ундағы бөтә халыкты кылыстан үткәрә.

³⁸ Исраил ғәскәре менән боҫкондағы яугирзәр үз-ара алдан килешеп куя: кала өҫтөндә куйы төтөн күренәү менән, ³⁹ төп көстәр кире боролоп һуғышка инергә тейеш була.

Шул арала бинйәминдәр утызлап Исраил яугирен үлтергән була. Шуға күрә улар: «Исраилдар элекке алыштарзағы шикелле тар-мар ителде», – тип уйлай. ⁴⁰ Бына кала өҫтөндә төтөн бағанаһы күтәрелә.

Бинйәмин яугирзәре артка боролоп кара-на, уларзың калаһы тотош янғын эсендә, уның төтөнә күккә олғаша!

⁴¹Исраил ғәскәренең төп көстәре кирегә боролоуға, Бинйәмин һуғышсылары кур-кыуға төшә, сөнки афәт килгәнән аңлайзар. ⁴²Бинйәмин ғәскәре исраилдарзан юл буйлап сүлгә табан каса башлай, ләкин исраилдар улар артынан кыуа төшә. Кала яғынан исраилдар килеп етә һәм дошманды кырырға тотона. ⁴³Исраил ғәскәре Бинйәмин яугирзәрен камауға алып, Гивғаның көнсығышындағы ерзәргә тиклем туктауһыз эзәрләп бара. ⁴⁴Бинйәмин ырыуынан ун һигез мең кеше һәләк була. Улар барыһы ла ғәййәр һуғышсылар була. ⁴⁵Калғандар боролоп сүлгә, Риммон қаяһы яғына, каса. Исраилдар юлдарза уларзың тағы биш меңен юк итә, улар артынан Гидғомға тиклем кыуа бара һәм йәнә ике меңен үлтерә. ⁴⁶Ул көнә һәләк булған Бинйәмин яугирзәре егерме биш мең кеше була. Һәммәһе лә – кулына кылыс тотқан батыр һуғышсылар. ⁴⁷Калған алты йөз кеше борола ла сүлгә, Риммон қаяһына, каса һәм дүрт ай шунда тора. ⁴⁸Исраилдар яңынан Бинйәмин ырыуы биләгән ерзәргә әйләнәп килеп, ундағы кешеләрзе, мал-тыуарзы һәм бөтә йән әйәһен кыра, тирә-яктағы бөтә калаларзы яндыра.

Бинйәмин егеттәрен өйләндереү

21 ¹Исраилдар Миспала йыйылғас: «Беззең беребеззә кыззарын Бинйәмин улдарына кәләш итеп бирмәйәсәк», – тип ант иткәйне.

²Ә хәзер исраилдар Бейт-Илгә килдәләр һәм, Алла хозурында ултырып, кискә тиклем кыскырып-кыскырып иланылар.

³– Әй Исраил Аллаһы Раббы! Ниңә Исраилда был хәл булды? Ни өсөн Исраилдың бер ырыуы кыйылды? – тиештеләр.

⁴Иртәгәһенә исраилдар иртүк торзолар за ошо урында корбан усағы төзөнөләр һәм тотош яндырыу корбаны менән татыулык корбаны килтерзәләр.

⁵Улар бер-берәһенән:

– Исраилдың барлык ырыуларынан Раббы хозурында узғарылған йыйынға килмәй калғандар бармы? – тип һораны.

Сөнки улар Миспаға Раббы алдына килмәгән һәр бер кеше үлемгә дусар ителәсәк, тип ныклы ант иткәйне. ⁶Исраил халкы үз туғандары булған Бинйәмин ырыуын кызғанды һәм:

– Бөгөн Исраилдың бер ырыуы юк булды, – тип әсенде. – ⁷Уларзың исэн калғандары өсөн кайзан кәләш табабыз? Без бит үз кыззарыбыззы уларға катынлыкка бирмәскә Раббының исеме менән ант иттек.

⁸Шунан улар бер-берәһенән:

– Исраил ырыуларынан Раббы алдына Миспаға килмәй калғандар бармы? – тип һораша башланылар.

Шунда Ғилғәд Явешында йәшәүселәрзән һис кем тупламға йыйынға килмәгәнә мәғлүм булды, ⁹сөнки халыкты барлағанда, Ғилғәд Явешынан берәү зә юк ине. ¹⁰Исраил йәмғиәте Ғилғәд Явешына ун ике мең яугирзе юлланы һәм уларға:

– Барығыз, Ғилғәд Явешы кешеләрен катын-кыззары, бала-сағалары менән бергә кылыстан үткәрегең, – тип бойорзо. ¹¹– Бына нимә эшләгең: һәр ир-атты һәм ир татыған катынды, харам кылып, юк итегең.

¹²Яугирзәр, Ғилғәд Явешында ир-ат татымаған дүрт йөз ғиффәтле кыззы табып, уларзы Кәнғән ерендәге Шилоға тупламға алып килделәр.

¹³Тотош йәмғиәт Риммон қаяһындағы Бинйәмин яугирзәренә хәбәр ебәрәп, тыныслык иглан итте. ¹⁴Бинйәмин яугирзәре өйзәренә кайтты, һәм исраилдар уларға Ғилғәд Явешының тере калдырылған кыззарын кәләш итеп бирзе. Ләкин кыззар етмәй булып сықты.

¹⁵Халык Бинйәмин ырыуын кызғанды, сөнки Раббы Исраил ырыуларын бөтөн килеш һакламаны. ¹⁶Халыктың аһа-калдары:

– Калған Бинйәмин улдарына кайзан кәләш табып бирәбез? Уларзың ырыуынан

катын-кыздар кырылып бөттө бит, – тинеләр. ¹⁷ – Биләмә итеп бирелгән ер, әйзә, Бинйәмин ырыуында калһын. Израилдың бер ырыуы ла коромаһын! ¹⁸ Ләкин без кыззарыбыззы уларға кәләш итеп бирә алмайбыз, сөнки Израил халкы: «Бинйәмингә кәләш биргән кешегә карғыш төшһөн», – тип ант итте.

¹⁹ Улар:

– Бына Шило калаһында йыл да Раббы байрамы була бит. Был Бейт-Илдән төньяктарак, Бейт-Илдән Шәхәмгә бара торған юлдан көнсығышта һәм Левонанан көньяктарак, – тинеләр.

²⁰ Бинйәмин егеттәренә:

– Барығыз за йөзөм баксаларында йөшенеп тороғоз. ²¹ Шило кыззары күмәкләшеп бейергә төшһә, йүгереп сығығыз за, һәр кайһығыз үзегезгә кәләшлеккә берәй кыз

эләктерә һалып, Бинйәмин еренә кайтығыз. ²² Аталары йә ағалары ялыу менән килһә, без: «Беззәң хакка уларзы ғәфү итегез инде. Без уларзың һәр кайһыһын һуғышта кәләшле итә алманьк. Ә һез кыззарығыззы уларға үзегез бирмәгәс, был эштә һеззәң ғәйебегез юк», – тип әйтербез.

²³ Бинйәминдәр шулай эшләне. Улар, күмәк бейеүзә катнашкан кыззарзы урлап, үз биләмәләренә кәләш итеп алып кайтты. Шунда калаларын кабат төзөп, йөшәй башланылар.

²⁴ Израилдар за өйзәренә таралышты, һәр береһе үз ырыуына, үз нәселенә әйләнеп кайтты – барыһы ла үз биләмәләренә таралышты.

²⁵ Ул заманда Израилдың батшаһы юк ине: һәр кем нисек дөрөс тип таһна, шулай эшләй торғайны.

Рут китабы

Рут тарихы Израилда хакимдар идара иткән гәрәсәтле һәм катмарлы осорға караһа ла, унда Хакимдар китабында тасуир ителгәндәр менән уртаклығы булмаған һил ғәилә тормошо һүрәтләнә.

Китаптың төп персонажы – Израилға сиктәш Моав тигән ерзә тыуып-үскән Рут исемле йәш катын. Моавтар израилдар менән дошманлашып йәшәгән, һәм уларға Израил халкы менән катнашыу тыйылған булған (карағыз: Кабатлап әйтелгән канун, 23-сө бүлек). Әммә Рут Израил кешенә кейүгә сыға, ире вафат булғас, кәйнәһе Ноғомиға тоғро кала, шунлыктан кәйнәһенә халкы һәм Аллаһы Руттың да халкына һәм Аллаһына әүерелә.

Китап һуңында Рут тоқомона карағандарзың исемлеге бирелә, был исемлектән Израилдың иң бөйөк батшаһы Дауыттың карт өләсәһе Рут булғанлығын беләбез. Әгәр кеше Аллаға ихлас ышана һәм уның кағизәләре буйынса йәшәй икән, сығышы мөһим түгел.

Аслык һәм күсенәү

1 ¹Израилда хакимдар идара иткән осорзә илдә йот башланды. Шулар аркала Йәһүзә биләмәһендәге Бейт-Ләхәм тигән каланан бер кеше катыны һәм ике улы менән Моав еренә күсенде. ²Был кешенәң исеме – Әлимәләх, катыныныгы – Ноғоми, ә улдарыныгы Махлон менән Килион ине. Йәһүзә биләмәһендәге Бейт-Ләхәм калаһынан, Әфрац ерзәренән булған был ғәилә Моав иленә күсеп килеп, шунда төйәкләнде. ³Ноғомизың ире Әлимәләх ошонда вафат булды, катын улдары менән генә калды. ⁴Ике улы ла моав кыззарына өйләнде: уларзың берененәң исеме – Ғорпа, икенсәһенекә Рут ине. Ун йыл самаһы унда йәшәгәс, ⁵Махлон менән Килион да үлеп китте. Ноғоми ике улынан да, иренән дә мәрхүм калды.

Бейт-Ләхәмгә кайтыу

⁶Раббының Үз халкына илтифат күрһәтеп, икмәк биргәнән ишеткәс, Ноғоми киләндәре менән Моавтан тыуған иленә

кайтырға булды. ⁷Йәшәп ятқан урындарын ташлап, ул киләндәре менән Йәһүзә тарафына йүнәлде. Китеп барышлай, ⁸Ноғоми киләндәренә:

– Барығыз, әсәйзәрегеҙ йортона кайтығыз. Һез мәрхүмдәргә һәм миңә карата игелекле булған кеүек, Раббы һезгә карата ла мәрхәмәтле булһын. ⁹Раббы һәр березгә яңы ир йортонда рәхәтлек табырға насип итһен, – тине.

Ул хушлашып киләндәрен үптә, ләкин улар кысқырып илай-илай:

¹⁰ – Без һинен менән барабыз, һинен халкың араһында йәшәйбез, – тинеләр.

¹¹ Әммә Ноғоми:

– Юк, кыззарым, барығыз, кайтығыз. Минең менән барып һезгә ни фәтүә? Уларға сығырбыз, тиер инегез, мин башкаса улдар таба алмайым. ¹²Бар, кайтығыз, кыззарым, иргә барып өсөн картмын инде. Әгәр: «Бала табырға өмөтөм бар әле», – тип уйлаһам да, бөгөнгө төндө ир менән үткәрәп, улдар тапһам да, ¹³уларзың зурайғанын көтөп, тормошка сыкмай йөрөрһөгөзмә ни? Юк,

кыззарым, бергә күтәрешер өсөн минең язмышым үтә әсенешле: сөнки Раббының кулы миңә каршы.

¹⁴Килендәре тағы ла нығырак илай башланы. Форпа кәйнәһе менән үбешеп хушлашты ла китеп барзы. Ә Рут, кәйнәһенә һыйынып, уның янында калды.

¹⁵Ноғоми уға:

– Күрәһеңме, килендәшең үз халқына, үз илаһтарына кайтырға булды, бар, һин дә уның менән кит, – тине.

¹⁶Ләкин Рут:

– Яңғызыңды ташлап калдырырға өгөтләмә мине. Һин кайза барһаң, мин дә шунда барам, һин кайза төйәкләнһәң, мин дә шунда төйәкләнәм. Һинең халкың – минең халкым, һинең Аллаң минең Аллам булыр.

¹⁷Һин кайза үләнән, мин дә шунда үлермен, мин дә шунда ерләнәрмен. Әгәр зә беззе тик үлем генә айырмаһа, мине Раббының каты кәһәре һукһын! – тип яуап кайтарзы.

¹⁸Ноғоми Руттың үзе менән барырға ныклы карар иткәнән аңланы һәм башкаса уны өгөтләмәне. ¹⁹Улар шулай бергәләшеп Бейт-Ләхәмгә юлланды, унда килеп еткәс, бөтә халык уларға карап хайран калды, катындар бер-береһенән: «Ысынлап та, Ноғомимы был?» – тип һорашты. ²⁰Ноғоми уларға:

– Бүтәнсә мине Ноғоми тип йөрөтмәгеҙ, миңә Мара* тип әйтегеҙ, сөнки сикһез көзрәт Әйәһе тормошомдо әсе итте! ²¹Илемдән тулы сыҡкайным, Раббы мине буш кул кайтарзы. Ниңә һез миңә Ноғоми тип өндөшәһегеҙ? Раббы миңә каршы булды, сикһез көзрәт Әйәһе мине хәсрәткә һалды, – тине.

²²Ноғоми моав килене Рут менән Моав иленән ана шулай кайтып төштө. Улар Бейт-Ләхәмгә килгән осорҙа арпа урағы башланғайны.

Рут менән Боғаздың осрашыуы

2¹Ноғомизың ире Әлимәләхтең үзе менән бер нәселдән Боғаз тигән туғаны булып, ул бай һәм хөрмәтле кеше ине.

²Бер көндө Моав кызы Рут Ноғомиға:
– Рөхсәт итһәң, мин, басыуға сығып, берәй мәрхәмәтле кеше артынан башаҡ йыйып кайтыр инем, – тине.

– Бар, кызым, – тине Ноғоми.

³Шулай итеп, Рут басыуға китте, ураксылар артынан башаҡ йыя башланы. Бакһаң, был басыу Әлимәләх нәселенән булған Боғаздыкы булып сықты. ⁴Бына бер ваҡыт Бейт-Ләхәмдән Боғаз килеп, ураксыларҙы сәләмләне:

– Раббы һезең менән булһын!

Ураксылар уға:

– Раббы һиңә фатихаһын бирһен, – тип яуапланы.

⁵Боғаз ураксыларға күз-колак булып йөрөгән хезмәтсәһенән:

– Анау йөш катын кемдеке ул? – тип һораны.

⁶Хезмәтсе уға:

– Был Ноғоми менән Моав иленән килгән Моав кызы ул, – тине. – ⁷Минән: «Ураксыларҙан һуң көлтөләр араһында койолоп калған башаҡтарҙы йыйырға рөхсәт итһәгеҙ ине», – тип һорағайны. Иртә таңдан килеп, шунан бирле туктамай, сатырға ла инмәй тиерлек.

⁸– Кара әле, кызым, – тине Боғаз Рутка. – Башаҡ сүпләргә башкалар басыуына йөрөмә, ошонан китмә, минең ураксы катындар янында йөрө. ⁹Ураксылар кайһы басыуға ура, шулар артынан йөрө. Мин үземдең кешеләргә ныкһап әйттем: һине йәберләмәштәр. Һыуһаһаң, һыуҙы хезмәтселәрәм алып килгән һауыттан әс, – тине.

¹⁰Рут әйелеп йөзүбән ергә капланды ла:

– Мин ни өсөн һинең күзеңдә шулай мәрхәмәт қазандым? Сит ил кешеһе булуыума қарамастан, һиңә мине хәстәрләйһең? – тип һораны.

¹¹Боғаз уға:

– Ирең үлгәндән һуң кәйнәнде һисек бакканыңды миңә һөйләһеләр, атай-әсәйеңде, тыуған илеңде калдырып, бығаса

* 1:20 Ноғоми; Мара – Ноғоми – йәһүд телендә «яғымлы», Мара «әсе» тигән мәғәнәлә.

үзең белмәгән-күрмәгән халык араһында йәшәргә килгәнһең. ¹² Кылған игелегең өсөн Раббы һиңә рәхмәтен бирһен! Исраил Аллаһы Раббының канаты астына һыйынырға тип килгән һине Раббы Үзе бүләкләһен, – тине.

¹³ Рут:

– Миңә карата рәхимлеһең, әфәндем. Һинең хезмәтсе катындарың араһынан булмаһам да, мин колоңдо тынысландырзың, яғымлы һүззәрең менән күнелемде йыуаттың, – тине.

¹⁴ Төшкө аш мәле еткәс, Боғаз уға:

– Кил, ултыр, ашап-әсеп ал, – тине. – Икмәгеңде шарап һеркәһенә манып аша.

Рут ураксылар менән йәнәш ултырзы, Боғаз уға курмас бирзе. Катын туйғансы ашаны, алдынан артып та калды. ¹⁵ Шунан һуң Рут койолған башактарзы йыя китте. Боғаз иһә кешеләренә:

– Көлтә араһында калған башактарзы ла сүпләһен: теймәгеҙ уға. ¹⁶ Көлтә бәйләгән сақта, юрамал башактарзы төшөрөп калдырығыз – йыйһын, уға һүз әйтмәгеҙ, – тине.

¹⁷ Рут кискә тиклем башак сүпләне. Йыйғанһын һуғып алғас, бер эфа* тирәһе арпа сықты. ¹⁸ Шунан ул арпаны алып калаға кайтты һәм йыйған ашлығын кәйнәһенә күрһәттә. Төшкө аштан артып калған курмасты ла бирзе.

¹⁹ Кәйнәһе уға:

– Бөгөн кайза башак йыйзың? Кайза эшләһең? Һиңә якшылык күрһәткән кешегә рәхмәт яуһын, – тине.

Рут кәйнәһенә кайза эшләгәнән һөйләне:

– Бөгөн мин баһыуында башак йыйған кешенә исеме Боғаз, – тине.

²⁰ – Уға Раббының рәхмәте төшһөн! – тине Ноғоми килененә. – Ул иһәндәрзе лә, үлгәндәрзе лә мәрхәмәтенән калдырмай.

Шунан:

– Боғаз безҙең яҡын туғандарыбыҙҙан, ғаиләбезҙе үзенәң курсалауы астына алырға бурыслы йолоусыбыҙ, – тине.

²¹ Моав кызы Рут:

– Ул миңә хатта: «Урак бөткәнсе миңә хезмәтселәрем яһында йөрө», – тип әйте, – тине.

²² Ноғоми килененә:

– Кызым, уның ураксылары яһында йөрөүең яҡшы, юкһа икенсе баһыуа һине рәһһетәүзәре бар, – тине.

²³ Рут, арпа һәм бойзай урағы бөткәнсе Боғаздың ураксылары яһында йөрөп, башак сүпләне һәм кәйнәһе менән бергә йәшәне.

Боғаздың Рутты хәстәрләүе

3 ¹ Бер көндө кәйнәһе Ноғоми Рутка: – Кызым, һиңә йәшәр өсөн имене-рәк һәм яҡшыраҡ урын табырға теләйем. ² Теге ваҡыт һин уның ураксылары менән баһыуында булған Боғаз, безҙең туғаныбыҙ, бөгөн кискәһен ырзын табағында арпа елгәртәсәк. ³ Һин йыуынып тазарын, матур итеп кейен, есле май һөрт тә ырзын табағына бар. Ләкин Боғаз ашап-әсеп алмайынса, күзенә салынма. ⁴ Уның кайза йокларға ятканын карап тор за, өс ябыуын һирпеп асып, уның аяк осона барып ят – артабан нимә эшләргә икәнән ул үзе өйрәтер, – тине.

⁵ – Бөтәһен дә һин әйткәнсә эшләрмен, – тине Рут.

⁶ Ул, ырзын табағына барып, бөтәһен дә кәйнәһе әйткәнсә эшләне. ⁷ Боғаз ашап-әсеп алғандан һуң, кәйефләһенеп, иген эскерте төбөнә йокларға ятты. Рут, йәшерен генә уның эргәһенә килеп, Боғаздың өс ябыуын һирпеп асты ла уның аяк осона ятты. ⁸ Төн уртаһында ир һиһкәһенеп уянып китте лә аяк осонда бер катындың ятканын абайланы.

⁹ – Һин кем? – тип һораны ул.

– Мин колоң Рут булам. Миңе үз канатың астына алһаңсы. Һин безҙең ғаиләбезҙең йолоусыһы бит, – тине Рут.

¹⁰ – Һиңә, кызым, Раббының рәхмәте төшһөн. Был юлы һин элеккәнән дә дөрөсөрәк эшләһең – ярлымы, баймы, йәш егеттәр

* 2:17 Эфа – ашлык, ярма, он үлсәү берәмеге, яҡынса 22 л.

артынан йүгермәнең. ¹¹ Куркма, кызым, нимә һораһаң, шуның бөтәһен дә эшләрмен. Калабыздың бар халкы белә: һин хөрмәткә лайыклы катынһың. ¹² Дөрөс әйтәһең, мин һезҙең ғаиләгезҙең йолоусыһымын, шуға ла ярҙам итергә тейешмен, ләкин һинең миңә карағанда ла якыныраҡ туғаның бар. ¹³ Бөгөн бында куна кал да, иртәгә, әгәр зәул үз бурысын үтәһә, якшы, әйзә шулай итһен. Әгәр зә уның ярҙам иткәһе килмәһә, тере Раббы шаһит: һине мин үзем алырмын. Йокла, таң атмай әле, – тине Боғаз.

¹⁴ Рут таңға тиклем уның аяк осонда йокланыла, кеше күргеләгәнсе, иртүк торзо. Боғаз: «Ырзын табағына катын-кыз килгәнән бер кем дә белмәһен ине», – тип уйлап ¹⁵ Рутка:

– Кана, шәләнде бир. Йәйеп тотоп тор, – тине.

Рут шәлен тотоп торзо, ә Боғаз унда алты үлсәм арпа һалып күтәртте лә, үзә калаға кайтып китте.

¹⁶ Рут кәйнәһе янына кайтты. Ноғоми унан:

– Хәлдәр нисек, кызым? – тип һораны.

Рут Боғаздың уның өсөн нимәләр эшләгәнән кәйнәһенә һөйләп бирзе. ¹⁷ Шунан:

– Ул бына ошо алты үлсәм арпаны миңә: «Кәйнәң янына буш кул менән кайтма», тип бирзе, – тине.

¹⁸ Кәйнәһе:

– Кызым, сабыр ғына көт, оҙакламай эштең ни менән бөтөрөн белерһең. Сөнки ул әйткән һүзен көнөндә тамамламайынса тыныслана торған кеше түгел, – тине.

Боғаздың Рутка өйләнүе

4 ¹ Боғаз иһә кала қапкаһы төбөнә барып ултырҙы. Караһа, бая әйткән якин туғаны килә ята. Боғаз уға:

– Бында килеп ултыр әле, – тип өндәште. Тегеһе ултырҙы.

² Боғаз каланың аҡһакалдарынан ун кеше сақырып килтерҙе лә уларға:

– Ошонда ултырығыҙ, – тине.

Улар за ултырышты.

³ Шунан Боғаз, туғанына карап, һүз башланы:

– Моав иленән кайткан Ноғоми кәрзәшебез Әлимәләхтең ер бүлемен һата.

⁴ Һиңә шуны хәбәр итергә булдым. Ошонда йыйылған кешеләр, ил аҡһакалдары алдында һин ошо баһыуҙы һатып алырға ризаһыңмы? Алыр булһаң – ал, алмаһ булһаң – әйт, мин беләйем. Туғанлыҡ хокуғы иң тәүҙә һиндә бит, мин – һинән һуң, – тине.

– Һатып алам, – тип яуапланы теге кеше.

⁵ – Ноғомиҙың баһыуын алған оһракта, һин уның киленен, Моавтан килгән тол катын Рутты ла алырға тейеш булаһың, сөнки биләмә уның мәрхүм иренең ғаиләһендә калырға тейеш, – тине Боғаз.

⁶ Боғаздың туғаны иһә былай тип яуап кайтарҙы:

– Ул баһыу өсөн йолом түләп, үз мөлкәтемә зыян килтерер хәлем юк. Шулай булғас, һатып алыу хокуғы һиңә күшһен, мин йолом түләй алмайым, – тине.

⁷ Әлек Исраил ерендә йолом түләү, алмашу һымак эштәрҙә килешәүҙең тамамланғанын белдерер өсөн, ике яктың береһе аяк кейемен сисеп икенсеһенә биргән, һәм исраилдар килешәүҙе шулай раһлаған.

⁸ Шунда теге туған кеше Боғазға:

– Һин үҙең һатып ал, – тине лә аяк кейемен сисеп бирзе.

⁹ Боғаз аҡһакалдарға һәм йыйылған халыҡка:

– Һез хәҙер барығыҙ за Әлимәләхтең һәм Килйон менән Махлондың өлөшөн Ноғомиҙан һатып алыуыма шаһитһығыҙ.

¹⁰ Шулай ук мин Махлондың тол катынын, Моав кызы Рутты ла, үземә катынлыҡка алам, сөнки мәрхүмдән вариһтары уның биләмәһен миһас итеп алырға, туғандарының нәһеле менән бергә уның да нәһеле дауам итергә, уның да иһеме тыуған ерендә ошо қапка төбөндә яңғырарға тейеш. Бөгөн һез быға шаһитһығыҙ! – тине.

¹¹ Қапка янында торған кешеләр һәм аҡһакалдар быны раһланы:

– Без шаһитбыз! Раббы һинең өйөңә ин-
гән катынды Исраил йортоҥ корған Рәхилә
менән Лиә һымак итһен! Әфраҫала кеүәтле
бул, Бейт-Ләхәмдә исемен дан казанһын!
¹²Раббы һинең йортоҥдо ошо йәш катындан
бирәсәк током аша Тамар Йәһүзәгә табып
биргән Пәрәстең йорто һымак итһен! – тип
теләк теләнеләр.

Дауыттың нәселе

¹³ Шулай итеп, Боғаз Рутка өйләнде.
Улар кушылғандан һуң, Раббының рәхмәте
менән Рут ауырға калды һәм малай тапты.

¹⁴ Катындар Ноғомиға:

– Һине нәселдән яззырмаған Раббы мөбә-
рәк булһын! Был баланың исемен Исраилда
дан казанһын! – тинеләр. – ¹⁵ Ул тормо-

шоңдо яңыртыр, картлығыңда үзәңә терәк
булыр! Уны бит һиңә ете улдан да артык
булған, һине яратқан килеңә табып бирзе!

¹⁶ Ноғоми сабийзы алып күкрәгенә кыҫ-
ты һәм кулынан төшөрмәй караны.

¹⁷ Күрше катындар балаға исемен кушып:
– Ноғомизың улы тыузы, – тинеләр. Уны
Ғовед тип атанылар. Ғовед – Ишайзың,
Ишай – Дауыттың атаһы.

Дауыт батшаның шәжәрәһе

¹⁸ Бына Пәрәс нәселенең шәжәрәһе: Пә-
рәстән – Хесрон, ¹⁹ Хесрондан – Рам, Рам-
дан – Ғамминадав, ²⁰ Ғамминадаван –
Нахшон, Нахшондан – Салма, ²¹ Салма-
нан – Боғаз, Боғаздан – Ғовед, ²² Ғоведтан
Ишай тыузы, ә Ишайзың улы иһә – Дауыт.

Батшалар. Беренсе китап

Йәһүд традицияһында беренсе һәм икенсе «Батшалар» китаптары Шемуил китаптары тип йөрөтөлә. Был китаптарзың баш өлөшөндә Шемуил пәйғәмбәрҙең донъяға килеүе һәм Исраил халкы тарихындағы урыны тураһында һөйләнелә. Шемуил Алланың пәйғәмбәре һәм Исраилдың һуңғы хакимы була. Китаптың тәүге бүлектәрөндә (1–7) Шемуилдың Исраил халкына идара иткәндәге тормошо һүрәтләнә. Ул батша ла, баш каһин да булмай, әммә канунды бозған улдарына ла хужа була алмаған баш каһин Ғәлигә карағанда Аллаға тоғрорак булып сыға.

Ләкин хикәйәләү үзөгөндә Шемуил түгел, ә Исраилдың Шемуил батшалыҡка мәсехләгән беренсе батшалары тора (мәсехләү йолаһы кешене үтә мөһим хезмәткә бағышлауы аңлата). Артабанғы бүлектәрҙә (8–15) батша хакимлығы урынлашыуы һәм дошмансыл халыктарға каршы һуғыштар тураһында һөйләнелә. Исраилдың беренсе батшаһы Шаул Алла халкына лайыҡһыз идарасы булып сыға. Шул сақта Шемуил Алланың йәш көтөүсә Дауытты батшалыҡка мәсехләргә сакырған тауышын ишетә. Исраилдың артабанғы тарихы нәк уға бәйлә була.

Әммә Дауыт шунда ук тәхеткә ултырылмай, тәүҙә ул Шаул батшаның һарайында хезмәт итә, шунан һуң унан касып, йәшенеп йөрөгә мәжбүр була (16–30-сы бүлектәр). Дауыт Алла тарафынан һайланған батша булһа ла, тәхетте көс менән тартып алырға теләмәй һәм Шаулдың ғүмере өзөлгәнөн көтөргә тейеш була. Беренсе китаптың азағында Шаулдың Раббынан ситләшеүе һәм тылсым кулланыуы, шунан үзенең дә, улдарының да яуза һәләк булуы тураһында бәйән ителә (31-се бүлек).

Шемуилдың тыуыуы

1 ¹ Әфраим таулығындағы Рамаһаим-Суфим* калаһында бер кеше йәшәй ине. Уның исеме Әлкана булып, Әфраим ырыуынан Йероһамдың улы ине. Йероһам – Әлиһу, Әлиһу – Тоху, ә Тоху иһә Суфтың улы. ² Әлкананың ике катыны булып, берененә исеме – Ханна, икенсененә Пенинна ине. Пениннаның балалары бар, ә Ханна балаһыз ине.

³ Әлкана, Күк ғәскәрҙәре Раббыһына ғибәҙәт кылуу һәм корбан салыу өсөн, йыл һайын тәғәйен көндәрҙә үз калаһынан Шилоға бара торғайны. Унда Ғәлиҙең

ике улы, Хофни менән Пинхас, Раббының каһиндары ине. ⁴ Корбан салған көндө Әлкана катыны Пениннаға һәм уның улдары менән кыздарына иттән берәр өлөш, ⁵ Ханнаға айырым өлөш бирә ине, сөнки Раббы Ханнаны түлһез итһә лә, Әлкана уны нығыраҡ ярата торғайны. ⁶ Раббы Ханнаны әсә булуу бәхетенән мәхрүм иткәнгә күрә, көндәше Пенинна уның йәненә тейә, кәмһетә. ⁷ Раббы йортона барған һайын йылдың-йылы шулай була. Тегеһе уның йәненә тейә, быныһы илай, тамағына ашмай. ⁸ Ире Әлкана иһә:

– Ханна! – тиер ине. – Һин ниңә илайһың, нишләп ашмайһың? Ни өсөн шул тиклем

* **1:1** Рамаһаим-Суфим – был каланың исеме «Рама» буларак та осрай. 19-сы аятты карағыз.

өзгөлөнөһең? Мин һинең өсөн ун улдан да артығырак түгелме ни?

⁹ Бер көндө улар Шилола ашап-эскэндән һуң, Ханна урынынан торзо. Ғәли кәһин Раббы йортоноң ишеге янында ултырғыста ултыра ине. ¹⁰ Күңелен хәсрәт басқан катын әрнеп илай-илай Раббыға ялбарзы. ¹¹ Нәзер әйтеп, былай тине:

– Күк ғәскәрзәре Раббыһы, мин колоңдоң кайғыһына күз һалып, исеңә алһаң, колоңдо онотмайынса бер ир бала бирһең, уны, башына бәке лә тейзәрмәйенсә, Раббыға бағышлар инем.

¹² Катын озақ итеп Раббыға доға кылған мәлдә, Ғәли уның ирендәренә карап ултырзы. ¹³ Ханна күңеленән генә ялбара, уның тик ирендәре генә кыбырлай, ә тауышы ишетелмәй ине. Шунлыктан Ғәли уны исерек тип уйланы.

¹⁴ – Касанға тиклем исерек йөрөрһең? Шарабыңдан айны инде! – тине уға Ғәли.

¹⁵ – Юк, һакимым! Мин – йәне ғазаплы катынмын. Шарап та, хәмер зә эсмәнем, Раббыма күңелемде бушатам, – тип яуап бирзе Ханна. – ¹⁶ Мин колоңдо йүнһез катын тип уйлама. Сикһез кайғым менән һағышымды һөйләүем был.

¹⁷ – Бар, исең-аман йөрө. Исраил Аллаһы һорағаныңды бирә күрһен, – тип яуапланы Ғәли Ханнаға.

¹⁸ Катын:

– Мин колоң күңелеңә хуш килһәм икән! – тине лә үз юлынан китте. Барып тамағына ашаны, йөзө лә әлекке кеүек кайғылы түгел ине инде.

¹⁹ Иртәгәһенә таңдан тороп Раббыға ғибәзәт кылдылар за Рамалағы өйзәренә әйләнеп кайттылар. Әлкана катыны менән яқынлык кылды, һәм Раббы Ханнаһы исеңә төшөрзө. ²⁰ Ханна ауырға калды һәм, мәле еткәс, ир бала тапты. «Мин уны Раббынан һорап алдым», – тип, Шемуил* тигән исем кушты.

Ханнаның Шемуилды Аллаға бағышлауы

²¹ Ире Әлкана бөтә ғәиләһе менән Раббыға йыллык корбандарын биреү, нәзерзәрен үтәү өсөн Шилоға юлланды. ²² Ханна иһә уның менән барманы. Иренә:

– Баланы имсәктән айырғас, уны Раббы хозурына үзем алып барырмын да ул шунда ғүмерлеккә калыр, – тине.

²³ – Нисек кулай күрәһең, шулай эшлә, – тине уға ире Әлкана. – Имсәк ташлатқанға тиклем кал. Раббы әйткәнендә ғәмәл кылһын.

Катын өйзә калды һәм улын күкрәгенән айырғанға тиклем имеззе.

²⁴ Сабыйзы имсәк ташлаткас, Ханна, өс йәшлек үгез, бер эфа* он, бер турһык шарап алып, улын Раббының Шилолағы йортона алып килде. Бала әле сабый ғына ине. ²⁵ Үгеззе салғандан һуң, сабыйзы Ғәлигә килтерзеләр.

²⁶ – Әй һакимым! Ғүмерең менән ант итәм, һакимым, – тине Ханна. – Яныңда тороп Раббыға ялбарған катын мин. ²⁷ Ошо бала өсөн доға кылғайным. Раббы үтенесемде қабул итте, һорағанымды бирзе. ²⁸ Һәм бына мин уны Раббыға бирәм. Инде ғүмере буйы Раббыныкы булһын.

Шунан улар Раббыға сәждә кылдылар.

Ханнаның доғаһы

2 ¹ Ханна Раббыға былай тип доға кылды:

«Раббы йөрәгемә шатлык бирзе. Раббы менән көс-кеүәтем артты. Дошмандар алдында ауыз йырам, Сөнки котқарыуыңа кыуанам.

² Изгелектә Раббыға тиңә юк, Әйе, Һинең кеүек һис кем юк, йә Раббы!

Аллабыз кеүек һыйыныр каябыз юк.

* 1:20 Шемуил – йәһүд телендә «Алла исеме» йәки «Алланан һорап алынған» тигән мәғәнәлә.

* 1:24 Эфа – ашлык, ярма, он үлсәү берәмеге, яқынса 22 л.

- 3 Һауалы хәбәрзәр куйыртмағыз,
Телегеззән тәкәббер һүззәр
сыкмаһын,
Сөнки Раббы – бар нәмәне
белгән Алла.
Һәр эш Уның тарафынан үлсәмле.
- 4 Көслөләрзәң йәйәләре һыныр,
Көсһөз иһә ғәйрәт
менән билен быуыр.
- 5 Тук булғандар бер һынык икмәк
өсөн бил бөгөр,
Ас булғаны һый-хөрмәттә йәшәр.
Түлһез катын ете бала табыр,
Күп балалы япа-яңғыз һулыр.
- 6 Раббы үлтерер зә, терелтер зә,
Үлеләр донъяһына
ырғытыр һәм сығарыр.
- 7 Раббы ярлыландырыр зә,
байытыр зә,
Түбән дә төшөрөр, күтәрер зә.
- 8 Ярлыны саң-тузандан
калкытыр,
Хәйерсене сүплектән күтәрер.
Затлылар корона ултыртып,
Дан тәхетен мирас итеп бирер.
Сөнки ерзәң нигезе – Раббыныкы,
Уның өстөнә донъяны корзо.
- 9 Үзәнә тоғроларзың һәр азымын
курсып тора,
Ә яуыздарзы караңғылык убыр,
Сөнки кешенәң ныклығы
көсөндә түгел.
- 10 Раббы каршы торғандарзы
тар-мар итер,
Уларға күк дөһөрләтеп ябырылыр.
Раббы ерзәң һәр тарафын хөкөм
кылыр,
Үз батшаһына кеүәт бирер,
Мәсихенә бөйөк көс күндерер».

¹¹ Әлкана Рамаға, өйөнә, кайтып китте.
Бәләкәй Шемуил Ғәли һаһин яһында Раб-
быға хезмәт итергә калды.

Ғәли улдары кылған яуызлыктар

¹² Ғәлизәң улдары йүнһез кешеләр ине.
Улар Раббыны таныманы, ¹³ үззәренәң халык алдындағы һаһинлык бурыстарын бар тип тә белмәне. Берәйһе қорбан салһа, ит бешкән арала һаһиндың хезмәтсәһе кулына өс тешле сәнске тотоп килә лә ¹⁴ уны қазанғамы, кәстрүлгәме, табағамы, көршәккәме тыға, сәнскегә нимә әләгеп сыға, шуны һаһин өсөн ала. Улар Шилоға килгән бөтә иһраилдар менән дә шулай қылана торғайһы. ¹⁵ Был ғына ла етмәй, һаһиндың хезмәтсәһе әс майын яндырғанға тиклем үк килеп, қорбан килтергән кешегә:

– Һаһинға қурырға ит бир. Ул һинән бешкән ит алмақ, сәйен бир, – тиер ине.

¹⁶ Қорбан килтереүсе:

– Тәүзә әс майы яндырылһын, шунан теләгәнәңсә алырһың, – тип әйтһә, хезмәтсе:

– Юк, хәзәр үк бир, юғиһә тартып алам, – тип яуап қайтара торғайһы.

¹⁷ Был йәштәрзәң Раббы алдында гонаһы бик зур ине, сөнки улар Раббыға килтергән қорбандарға хөрмәт менән қараманылар.

¹⁸ Үсмер Шемуил иһә, етен эфод* кейеп, Раббыға хезмәт итте. ¹⁹ Йыл һайын атаһы менән әсәһе қорбан салыр өсөн Шилоға килгәндә, әсәһе улына өсқә кейем тегеп килтерер булды. ²⁰ Ғәли Әлкана менән қатыһына фатиха биреп:

– Алланан теләп алып, Уға биргән балаң урыһына Раббы һиңә ошо қатыһыңдан башка балалар бирһен, – тип әйтә торғайһы. Шунан улар өйзәренә қайталар ине.

²¹ Раббының хәстәрлеге менән Ханна, ауырға қалып, өс ул, ике қыз тапты. Шемуил иһә Раббы хозурында үсте.

²² Ғәли бик қартайғайһы инде. Ул улдарының бөтә иһраилдарға нимәләр қылғаны, Осрашыу сатырына ингән ерзә хезмәт иткән қатындар менән йоклап йөрөгәне һақында ишетә ине. ²³ Уларға:

* 2:18 Эфод – Аллаға хезмәт иткәндә кейелә торған кейем.

– Ни өсөн һез ундай эштәр кылаһығыз? Бөтә халыктан һезҙең яманлыктарығыз тураһында ишетә йөрөйөм. ²⁴ Ярамай былай, уландарым! Раббы халкы араһында таралған хәбәрҙәр яҡшы түгел. ²⁵ Кеше кешегә каршы гонаһ кылһа, Алла аралашсы була алып. Әммә кеше Раббыға каршы гонаһ кылһа, кем уға аралашсы булыр? – тине.

Тик улар аталарының әйткәнен тыңламан, сөнки Раббы улар үлергә тейеш тип карар кылғайны инде.

²⁶ Ул арала үсмер Шемуил зурайзы, Раббының да, халыктың да хөрмәтен казана барзы.

Ғәли нәселенә каршы пәйғәмбәрлек һүзе

²⁷ Бына бер Алла бәндәһе килеп, Ғәлигә былай тине:

– Раббы әйтә: «Ата-бабаң нәселенә Мысырҙа фирғәүенгә кол булған сактарында ук асылманыммы ни Мин? ²⁸ Корбан усағыма күтөрөлһөн, хуш ең төтәтһөн, эфод кейеп алдымда йөрөһөн тип, Исраилдың бөтә ырыуҙары араһынан бары ата-бабаңды Үземә каһин итеп һайлап алдым, Исраил халкы биргән бөтә корбандарҙан атаң нәселенә өлөш бирзем. ²⁹ Шулай булғас, ни өсөн торлағыма килтерергә бойорған корбан һәм саҙакаларҙы һанға һукмайһығыз? Ни өсөн һин, улдарыңды Минән өстөн куйып, халкым Исраил килтергән бөтә корбандарҙың иң яҡшы өлөшөн ашап һимереп ятаһың?» ³⁰ Шуға күрә Исраил Аллаһы Раббы былай тип белдерә: «Мин: „Ғәиләң һәм атаң нәселе Миңә мәңге хезмәт итәсәк“, – тигәйнем. Әммә хәҙер Раббы: „Юк, улай булмаһаҡ“, – тип белдерә. Мине хөрмәт иткәндәрҙе Мин дә хөрмәт итәм, ә Мине һанламаусылар хурлыҡка төшөрөләсәк. ³¹ Бына, шундай көндәр килә: һинең дә, атаң нәселенә дә көсөн коротасаҡмын, токомондан һис кем өлкән йөшкә еткәнсе йөшәмәҫ. ³² Раббының Исраилға яҡшылыҡ кылғанына көнләшеп карарһың, сөнки һинең зат-зәүерендә берәү зә өлкәнәйгәнсе

йөшәмәҫ. ³³ Корбан усағымдан нәселендән бер кешене алмаһмын, тик берәүегеҙҙе генә калдырырмын, уның илап күзҙәре һуҡырайыр, йөрөгә тулы хәсрәт булыр. Нәселендән булғандарҙың һәммәһе лә ғүмеренең иң сәскә атқан мәлендә китер. ³⁴ Улдарың Хофни һәм Пинхас менән буласаҡ хәл һинең өсөн билдә булыр: улар икеһе бер көндө үләсәк.

³⁵ Мин иһә Үземә теләгемә һәм маҡсатыма ярашлы эш итәсәк тоғро каһин куйырмын. Уның нәселен нығытырмын. Ул ғүмере буйы Миңең мәсихем янында хезмәт итер. ³⁶ Һинең нәселендән тере калған һәр кем, сак кына көмөш һәм бер һыныҡ икмәк өсөн баш әйеп, уның алдына килер: „Тамаҡ ялына миңе берәй каһинлыҡ вазиғаһына тәғәйенләһәң ине“, – тип ялыныр».

Алланың Шемуилды саҡырыуы

З ¹ Үсмер Шемуил Ғәлиҙең кулы астында Раббыға хезмәт итте. Ул осорҙа Раббының һүзе һирәк килә, илаһи күренмештәр зә йыш түгел ине.

² Бер көндө Ғәли үзенең урынында ята ине. Күзҙәренең нуры кайтқанлыктан, ул инде йүнләп күрмәй ине. ³ Алланың шәмә әле һүнмәгәйне һәм Шемуил Раббы йортонда – Алланың Изге һандығы торған урында ята ине. ⁴ Раббы Шемуилға өндәште.

– Мин бында! – тип яуапланы Шемуил.

⁵ Ул Ғәли янына йүгереп барып:

– Мине саҡырғайның. Мин бындамын! – тине.

– Юк, мин һине саҡырманым. Бар, ят, – тине Ғәли.

Шемуил урынына барып ятты. ⁶ Раббы уға тағы өндәште.

– Шемуил!

Шемуил тороп йөнә Ғәли янына килде.

– Мине саҡырғайның. Мин бындамын! – тине.

– Юк, мин һине саҡырманым, улым, – тине Ғәли. – Бар, ят.

⁷ Шемуил ул вақытта Раббыны танып белмәй ине – уға Раббы һүзе асылмағайны әле.

⁸Раббы Шемуилға өсөнсө тапкыр өндәште. Үсмер тороп Ғәли янына китте.

– Мине сақырғайның. Мин бындамын, – тине.

Шунда Ғәли үсмергә Раббы өндәшкәнен аңланы. ⁹Ул Шемуилға:

– Барып урыныңа ят. Ул яңынан өндәшһә: «Әйт, Раббым, колоң Һине тыңлай», тиерһең, – тип өйрәтте.

Шемуил урынына барып ятты.

¹⁰Раббы унда килеп торзо ла баяғы кеүек: – Шемуил! Шемуил! – тип өндәште.

Шемуил:

– Әйт, колоң тыңлай! – тип яуап кайтарзы.

¹¹Раббы Шемуилға былай тине:

– Бына Мин Исраилда шундай бер эш кылмаксымын: уның хақында ишеткәндәрзең бөтәһенең колактары сыңлар. ¹²Ул көндө Мин Ғәлигә уның нәселе тураһында әйткәндәремдең барыһын да гәмәлгә ашырасакмын. Башлармын да тамамлап та куйырмын. ¹³Улдарының Алланы хурлаганын белә тороп уларзы тыймағаны өсөн нәсел-ырыуын мәңгелек язаға тарттырасағым хақында Ғәлигә белдергәйнем инде.

¹⁴Шуға күрә Ғәли нәселенә ант итеп әйтәм: Ғәли нәселенең ғәйебе корбандар менән дә, сазакалар менән дә мәңге юйылмас.

¹⁵Шемуил иртәнгә тиклем ятты, шунан тороп Раббы йортоноң ишектәрән асты. Күргән күренмешен Ғәлигә һөйләргә куркты. ¹⁶Әммә Ғәли уны:

– Шемуил улым! – тип сақырып алды.

– Мин бындамын! – тине Шемуил.

¹⁷– Раббы һиңә нимәләр әйтте? – тип һораны Ғәли. – Минән йәшермәһәнсе. Үзеңә әйтелгәндәрзән берәй нәмәнә йәшереп калдырһаң, һиңә Раббының каты кәһәре төшһөн.

¹⁸Шемуил уға бөтәһен дә һөйләп бирзе, бер нәмә лә йәшермәнә.

– Ул – Раббы, – тине Ғәли. – Үзе нисек кулай күрә, шулай эшләһен.

¹⁹Шемуил зурайзы. Раббы һәр сак уның менән булды һәм Шемуилдың пәйғәмбәрлек

һүзәрәнен барыһын да гәмәлгә ашырып торзо. ²⁰Дандан алып Беер-Шәвәғкә тиклем бөтә Исраил Шемуилдың Раббының ысын пәйғәмбәре икәнлеген белде. ²¹Раббы Шилола күренеүен дауам итте: Ул Үзенең һүзе аша Шемуилға асыла торған булды.

4 ¹Шемуилдың һүзе бөтә Исраилға таралды.

Изге һандықтың пелештизәр кулына төшөрә

Шул осорза исраилдар пелештизәргә каршы яуға сыкты. Улар Әвән-Ғезәрзә, ә пелештизәр Афекта туплам корзо. ²Пелешти ғәскәре исраилдарға каршы тезелеп басты. Алыш вақытында исраилдар пелештизәрзән еңелде. Яу яланында дүрт меңгә яқын Исраил яугире кырылды. ³Һуғышылар тупламға кайтқас, Исраил аһакалдары:

– Ни өсөн Раббы бөгөн беззе пелештизәрзән еңелдерзе икән? Раббының Килешәу һандығын Шилонан бында алып киләйек. Ул арабызға булһын һәм беззе дошманларыбыз кулынан котқарһын, – тинеләр.

⁴Халык Шилоға кешеләр ебәрзе һәм кирубтар араһында тәхет корған Күк ғәскәрзәре Раббыһының Килешәу һандығын килтерзеләр. Ғәлизең ике улы Хофни менән Пинхас Алланың Килешәу һандығы янында ине.

⁵Раббының Килешәу һандығы тупламға килгәс, бөтә исраилдар шул тиклем кыскырышты, хатта ер тетрәнә. ⁶Кыскырышқан тауыштарзы ишеткән пелештизәр:

– Ғивризәр тупламында ниндәй шаушыу ул? – тип ғәжәпләнде. Тупламға Раббы һандығы килгәнән белгәс, ⁷куркыуға калдылар:

– Аллалары уларзың тупламдарына килгән, – тинеләр. – Харап булдык! Әлегә тиклем бындай хәлдең булғаны юк ине.

⁸Бөттө баш! Был көзрәтле аллалар кулынан беззе кем котқарыр? Сүлдә мысырзарзы һәр төрлө казалар менән язалаған аллалар

бит улар. ⁹ Кыйыу булығыз, пелештизэр! Батыр тороғоз, юғиһә, әүәл ғивризэр һезгә нисек кол булһа, һез зә шулай уларға кол булырһығыз! Шуға күрә каһармандарса алышығыз!

¹⁰ Пелештизэр яуға ташланды. Исраилдар еңелде һәм һәр береһе үз сатырына касты. Кырылыш шул тиклем аяуһыз булды: яу яланында исраилдарзан утыз мең йәйәүле ятып калды. ¹¹ Алла һандығы тартып алынды, Ғәлизең ике улы – Хофни менән Пинхас үлде.

Ғәлизең вафаты

¹² Бинйәмин ырыуынан бер кеше, һуғыш яланынан қасып, шул көндө үк Шилоға барып етте. Кейеме йыртылған, башына тупрак һибелгән ине. ¹³ Ул Шилоға килеп ингәндә, Алланың һандығы өсөн күнеле хәуефләнгән Ғәли юл буйында ултырғыста карап ултыра ине. Теге кеше қалаға инеп яу яланында булған хәлдәр һақында хәбәр һалғас, қала халқы қысқырып илаша башланы. ¹⁴ Үкереп илаған тауыштарзы ишеткән Ғәли:

– Был ниндәй шау-шыу? – тип һораны.

Хәбәр килтергән әзәм ашығып Ғәли янына килде лә һөйләп бирзе. ¹⁵ Ул осорза Ғәли тужһан һигез йәшәндә булып, күззәре зәғифләнгән, күрмәй ине. ¹⁶ Әлеге кеше Ғәлигә:

– Мин яу яланынан килә ятам, – тине. – Бөгөн һуғыштан қастым.

– Нимә булды, улым? – тип һораны Ғәли.

¹⁷ – Исраилдар пелештизэрзән қасты, – тине хәбәр килтереүсе. – Халык нык кыйралды. Шулай ук ике улың – Хофни менән Пинхас үлде. Алланың һандығы тартып алынды.

¹⁸ Был әзәм Алла һандығын телгә алыу менән, Ғәли қапка төбөндә ултырған урынынан салқан йығылды ла муйынын һындырып йән бирзе, сөнки нык картайғайны, ауыр кәүзәле ине. Ул Исраилға қырк йыл һаким булды.

¹⁹ Ғәлизең килене – Пинхастың қатыны – йөклә ине, етешеп бөткәйне. Алла һандығының дошман қулына төшөүе, қайныһы менән иренең үлеме тураһында ишеткәс, тулғағы тотоп сүгәләне лә балаһы тыузы. ²⁰ Үлеп барған сағында, эргәһендә торған қатындар уға:

– Курқма, улың тыузы, – тинеләр.

Ләкин ул иғтибар итмәне, яуап та бирмәне. ²¹ Алла һандығы алынғанға, қайныһы менән ире үлгәнгә күрә:

– Исраилдың даны китте! – тине лә сабыһына Ихавод* тип исем қушты. ²² – Исраилдың даны китте, сөнки Алланың һандығы қулдан китте, – тине ул.

Изге һандық пелештизэрзә

5 ¹ Пелештизэр, Алла һандығын қулға төшөргәндән һуң, уны Әвән-Ғезәрзән Ашдодқа килтерзеләр. ² Улар Алла һандығын Дагондың қорамына алып инеп, Дагон һыны эргәһенә урынлаштырзылар. ³ Ашдод халқы иртәгәһенә иртән тороп қараһа, Дагон һыны Раббы һандығы алдында йөзтүбән ерзә ята! Дагонды күтәреп алып, яңынан үз урынына қуйзылар. ⁴ Иртәгәһенә йәнә иртән тороп қараһалар, Дагон тағы Раббы һандығы алдында йөзтүбән ерзә ята! Был юлы кәүзәһе генә бөтөн килеш қалған, ә өзөлгән башы менән ике қулы тупһа янында аунай. ⁵ Шул сәбәпле Дагон қаһиндары ла, Дагон қорамына килеүселәр зә әлегә тиклем Ашдодтағы қорамдың тупһаһына басмай.

⁶ Раббының қулы Ашдодта һәм уның тирәһендә йәшәүселәрзә ауыр қазаларға дусар итте, уларзың тәндәренә оролар сығарып, қоттарың алды. ⁷ Был хәлдәрзә күреп, Ашдодта йәшәүселәр:

– Исраил Аллаһының һандығы беззә қалмаһын, сөнки безгә лә, илаһыбыз Дагонға ла Уның қулы қаты, – тинеләр. ⁸ Шунан хәбәр ебәреп, пелешти һакимдарын сақырттылар зә:

* 4:21 Ихавод – йәһүд телендә «даны юк» тигән мәғәнәлә.

– Исраил Аллаһының хандығын нимә эшлэтәйек? – тип хоранылар.

Пелешти хакимдары:

– Исраил Аллаһының хандығы Ғаҫка күсерелһен, – тинеләр.

Исраил Аллаһының хандығы Ғаҫ калаһына ебәрелде. ⁹Әммә хандык унда килтерелгәндән һуң, Раббының кулы ул калаға ла бәлә-каза килтерзе: олоһонан алып кесеһенә тиклем бөтәһенә тәнәнә оролар үсеп сықты. Халықтың кото алынды. ¹⁰Бынан һуң Алла хандығын Ғәкронға ебәрзеләр. Алланың хандығы калаға инер-инмәстән, Ғәкрон халкы:

– Беззе – бөтә халкыбыззы үлтереп бөтөр өсөн Исраил Аллаһының хандығын безгә килтергәндәр! – тип яр һалды. ¹¹Хәбәр ебәрәп, бөтә пелешти хакимдарын һыйып килтерзеләр зә:

– Исраил Аллаһының хандығын бынан озата күрегеҙ! Беззе – беззең бөтә халкыбыззы үлтереп бөтмәһен өсөн уны үзенәң урынына кире кайтарығыз, – тинеләр.

Бөтә каланы әжәл куркынысы биләп алғайны. Раббының кулы ғәйәт каты ине. ¹²Үлмәй калғандар оролар менән капланғайны. Кала халкының аһ-зары күктәргә олғашты.

Изге хандықтың исраилдарға кире кайтарылыуы

6 ¹Раббының хандығы пелештизәр ерендә ете ай булды. ²Пелештизәр каһиндарын һәм күрәзәселәрен сақырып:

– Раббының хандығын нимә эшлэтәйек, уны үзенәң урынына нисек кире кайтарайык? Безгә өйрәтегеҙ, – тинеләр.

³Тегеләр:

– Исраил Аллаһының хандығын кире кайтарырға булһағыз, буш ебәрмәгеҙ, – тип яуапланылар. – Уны мотлак рәүештә ғәйеп корбаны менән бергә кире бирегеҙ. Шул сакта һауығырһығыз һәм Уның кулы һеззе ни өсөн язалағанын аңларһығыз.

⁴– Ғәйеп өсөн Уға һиндәй корбан ебәрәйек һуң? – тип хораны пелештизәр.

Каһиндар һәм күрәзәселәр:

– Пелешти хакимдары һанынса, алтындан яһалған биш оро менән биш сыскан булһын, сөнки хакимдарығызға ла, һезгә лә бер төрлө каза булды, – тинеләр. – ⁵Ороларығыздың һындарын һәм илегезгә кырғын килтергән сыскандардың һынын яһағыз за, Исраил Аллаһына хөрмәт күрһәтегеҙ. Бәлки, Ул һеззән, илаһтарығызған, ерегеҙзән каты кулын алып. ⁶Ниңә һезгә мысырзар һәм фирғәуен кеүек тиҫкәре булырға? Раббы мысырзар менән аяуһыз булғандан һуң, улар исраилдарзы ебәрзеләр һәм тегеләр китте түгелме? ⁷Шулай итеп, бер яңы арба яһағыз, тәүгә бызаулаған ике тана һыйыр алығыз. Уларға бер вақытта ла калып кейзерелмәгән булһын.

Һыйырзарзы арбаға егегеҙ, ә бызаузырын, айырып алып, бикләгеҙ. ⁸Раббының хандығын арбаға куйығыз, ә ғәйеп өсөн корбан итеп ебәрелгән алтын әйберзәрегеҙзе, йәшниккә һалып, уның эргәһенә ултыртығыз. Шунан хандықты ебәрегеҙ, китһен. ⁹Әммә артынан күзәтеп барығыз. Әгәр зә ул үз еренә, Бейт-Шәмәшкә барған юлға төшһә, был оло қазаны безгә Исраил Аллаһы ебәргән булып. Юк икән, был каза безгә Унан килмәгән, ә осраклы ғына хәл икәнән аңларбыз.

¹⁰Шулай эшләһеләр: тәүгә бызаулаған ике тана һыйырзы алып килеп арбаға ектеләр, бызаузырын өйзә бикләп калдырзылар. ¹¹Раббының хандығын һәм алтын сыскандар менән оролардың һындары һалынған йәшникте арбаға куйзылар. ¹²Һыйырзар туп-тура Бейт-Шәмәш юлынан китте. Уңға ла, һулға ла боролманылар, мөңрәй-мөңрәй бер генә юлдан барзылар. Пелешти хакимдары улардың артынан Бейт-Шәмәштең сигенә тиклем күзәтеп килде.

¹³Ул сакта Бейт-Шәмәш халкы яланда бойзай ура ине. Улар хандықты күреп, бик қыуандылар. ¹⁴Арба Бейт-Шәмәштә йәшәгән Йеһошуағ тигән кешенәң бақыуындағы зур бер таш янына килеп туктаны. Арбаны утынға ваттылар, һыйырзарзы Раббыға тотош яндырыу корбаны итеп килтерзеләр.

¹⁵ Левизэр, Раббының хандығын һәм алтын айберзэр халынған йәшникте алып, теге зур таштың өстөнә куйзы. Был көндө Бейт-Шәмәш кешеләре Раббыға тотош яндырыу корбандары, башка корбандар килтерзе. ¹⁶ Пелештизэрзән биш хакимы ошоларзын барыһын да карап торзо һәм шул көндө үк Ғәкронға әйләнеп кайтты.

¹⁷ Пелештизэр Раббыға ғәйеп корбаны буларак ебәргән алтындан яһалған оро һындарының береһе – Ашдод, береһе – Газа, береһе – Ашкылон, береһе – Ғаҫ һәм береһе – Ғәкрон калаһы өсөн ине. ¹⁸ Ә алтындан койолған сыскан һындары биш пелешти хакимының биләмәһендәге нығытмалы калалар һәм улар янындағы ауылдар һанынса ине. Ә өстөнә Раббының хандығын куйған таш Бейт-Шәмәш кешене Йеһошуағтың басыуында әлегә тиклем ята.

¹⁹ Раббы хандығының әсен асып караған өсөн, Алла Бейт-Шәмәш халкынан етмеш кешене* һәләк итте. Раббы ебәргән был оло казаға халык нык иланы. ²⁰ Бейт-Шәмәш халкы:

– Был мөкәддәс Алланың, Раббының, алдында кем басып тора алыр? Уның хандығын үзебеззән кайза ебәргә икән? – тинеләр. ²¹ Улар Кыръяҫ-Ғәримда йәшәүселәргә: – Пелештизэр Раббының хандығын кире бирзе. Килгезе, уны үзегезгә алып кайтығыз, – тип илселәр ебәрзәләр.

7 ¹ Кыръяҫ-Ғәримда йәшәүселәр Раббының хандығын барып алды. Уны Авинадавтың калкыулыкта торған йортона алып менделәр, улы Әлғазарзы изгеләндереп, Раббы хандығын һақларға тәғәйенләнеләр.

Шемуилдың Исраилға идара итеүе

² Изге хандык озақ вақыт – егерме йыл буйы Кыръяҫ-Ғәримда булды. Ул арала

бөтә Исраил халкы илай-илай Раббыны эзләй башланы.

³ Шемуил бөтә Исраил халкына былай тине:

– Әгәр зә Раббыға бөтөн йөрәгегез менән кайтмаксы булһағыз, арағызған ят илаһтарзы һәм Ғаштарестың боттарын сығарып ырғағыз. Йөрәгегезе Раббығағына бағышлағыз, тик Уғағына хезмәт итегез. Ана шунда Ул һеззе пелештизэр кулынан коткарыр.

⁴ Исраилдар Бәғел менән Ғаштарестың хындарын сығарып ырғытты һәм Раббығағына хезмәт итә башланы.

⁵ Шунан Шемуил:

– Бөтә Исраил халкын Миспала йыйығыз. Мин һеззең хакта Раббыға доға кылырмын, – тине.

⁶ Исраилдар Миспала йыйылды, һыу алып, Раббы хозурында түкте һәм ул көндө ураза тотоп:

– Без Раббыға каршы гонаһ кылдык, – тине.

Шемуил Миспала Исраилдың хакимы булды.

⁷ Пелештизэр Исраил халкының Миспала йыйылғанын ишетеп калды. Уларзың хакимдары исраилдарға каршы яуға сықты. Был хакта белгәс, исраилдар куркыуға калды. ⁸ Улар Шемуилға:

– Беззең өсөн Аллабыз Раббыға туктауһыз ялбара күр инде, Ул беззе пелештизэр кулынан коткарһын, – тиештеләр.

⁹ Шул сак Шемуил бер имгән һарык бәрәсен алды ла Раббыға тотош яндырыу корбаны итеп килтерзе. Шунан Исраил өсөн Раббыға ялбарзы. Раббы уға яуап кайтарзы. ¹⁰ Шемуил тотош яндырыу корбаны ғәмәлен башкарған вақытта, пелештизэр исраилдарға һөжүм итмәк булып якынлашты. Әммә Раббы ул көндө кеүәтле ауаз менән гөрһөлдәп пелештизэрзән котон

* **6:19** ...етмеш кешене... – боронго грек телендәге тәржемәлә шулай. Йәһүд телендәге төп нөсхәлә: «илле мең етмеш кешене».

* **7:4** Бәғел; Ғаштарест – Бәғел – кәңғәнизәрзә ямғыр язуырыусы, ерзе ундырышлы итеүсе илаһ; Ғаштарест – кәңғәнизәрзә мөхәббәт, уңыш-үрсем һәм һуғыш алиһәһе.

алды. Улар Исраил яугирзәре тарафынан тар-мар ителде. ¹¹ Исраилдар Миспанан сығып, пелештизәрзе Бейт-Карға еткәнсе кыра-кыра бастырып барзы.

¹² Шемуил бер таш алды, уны Миспа менән Шен араһына куйзы ла:

– Раббы ошонда тиклем безгә ярзам итте, – тине. Ул был ташты Эвән-Фезәр* тип атаны. ¹³ Пелештизәр шул рәүешле бастырылды. Улар башкаса Исраил ерзәренә инмәне. Шемуилдың бөтә ғүмере буйы Раббының кулы пелештизәргә каршы булды. ¹⁴ Ғәкрондан Ғасқа тиклем пелештизәр кулы астында булған калалар Исраилға кире кайтарылды. Исраил уларзың тирә-яғындағы ерзәрзе лә пелештизәрзән азат итте. Исраил менән әмәризәр араһында ла тыныслык урынлашты.

¹⁵ Шемуил бөтә ғүмере буйы Исраилға хахим булды. ¹⁶ Һәр йыл һайын Бейт-Илде, Гилгалды, Миспаны йөрөп сығыр, бөтә был урындарза Исраилға хөкөм кылыр ине. ¹⁷ Шунан Рамалағы өйөнә кайта, унан да Исраилға хөкөм кылыр булды. Шунда ул Раббыға корбан усағы төзөнө.

Исраил халкының батша талап итеүе

8 ¹ Үзе картайғас, Шемуил Исраилға хахим итеп улдарын куйзы. ² Өлкән улының исеме Йоил, икенсеһенең Авияһ ине. Улар Беер-Шәвәгтә хахим ине. ³ Әммә Шемуилдың улдары уның юлынан китмәне. Улар үз файзаларын ғына кайғыртты, ришүәт алып, ялған хөкөм сығарзы.

⁴ Исраилдың бөтә ақһакалдары йыйылып, Рамаға Шемуил янына килде. ⁵ Уға: – Һин инде олоғайзың, – тинеләр. – Ә улдарың һинең юлыңдан йөрәмәй. Шуға күрә безгә өстән башка халыктарза булған кеүек батша куй, безгә ул идара итһен.

⁶ Уларзың: «Безгә батша куй, безгә ул идара итһен», – тиеүзәре Шемуилға окшаманы. Ул Раббыға доға кылды. ⁷ Раббы Шемуилға:

– Халыктың һиңә нимә тип әйткәнен тыңла. Улар һинән баш тартмай, ә үззәренә батшаһы буларак Минән баш тарта, – тине. – ⁸ Мин уларзы Мысырзан алып сығккан көндән алып бөгөнгә тиклем Миңә нимә кылған булһалар, һиңә лә шулай эшләйзәр: улар Мине ташлап, башка илаһтарға хезмәт иттеләр. ⁹ Инде уларзы тыңла, ләкин үззәренә хахимлык итәсәк батшаның хокуктары тураһында алдан ук каты искәрт.

¹⁰ Үззәренә батша талап иткән халықка Шемуил Раббының бөтә һүззәрен һөйләп бирзе. ¹¹ Былай тине:

– Һезгә хахимлык итәсәк батшаның хокуктары ошолар булыр: ул һезгә улдарығыззы алыр һәм үзенең яу арбаларын йөрөтөргә куйыр, атка атландырыр. Уның яу арбалары алдынан сабырзар. ¹² Кайһыларын мең башы, кайһыларын илле башы итер. Ерен һөрзөрөр, игенен урзырыр. Һуғыш коралы, яу арбалары өсөн кәрәк-ярақ осталарзар. ¹³ Кыззарығыззы есле май яһатыу, ашарға бешертеү, икмәк һалдыртыу өсөн үзәнә алыр. ¹⁴ Баһсыузарығыззың, йөзөм һәм зәйтүн баксаларығыззың иң якшыларын тартып алып, үзенең хезмәтселәренә өләшер. ¹⁵ Игенегезгә һәм йөзөмдәрегезгә ундан бер өлөшөн алып, үзенең ярандарына һәм хезмәтселәренә таратыр. ¹⁶ Иң якшы колдарығыззы, колиәләрегеззе, иң көслө егеттәрегеззе, ишәктәрегеззе үз эшенә тотонор. ¹⁷ Вақ малдарығыззың да унынсы өлөшөн алыр. Үзегез иһә уға кол булырһығыз. ¹⁸ Ана шул сакта үзегез һайлап алған батшағызға каршы аһ-зар ороһоғоз, тик Раббы ул көндө һезгә яуап кайтармаясақ.

¹⁹ Халық барыбер Шемуилдың әйткәндәрен тыңларға теләмәне.

– Юк, безгә өстән батша булһын, – тинеләр. – ²⁰ Ул сакта без башка халыктар кеүек булырбыз. Батшабыз безгә хахимлык итер, юл башлап йөрөр, һуғыштарыбызза баш булыр.

* 7:12 Эвән-Фезәр – йәһүд телендә «ярзам ташы» тигән мәғәнәлә.

²¹ Шемуил бөтә әйткәндәрен тыңлап бөттө ләуларзың һүззәрен Раббыға еткерзе.

²² Раббы Шемуилға:

– Уларзың һүззәрен тыңла, өстәренән батша куй, – тине.

Шунан Шемуил ираилдарға:

– Һәр кем үз калаһына кайтһын, – тине.

Шаулдың Шемуил менән орашыуы

9¹ Бинйәмин ырыуынан Киш тигән бер арзаклы кеше була торғайны. Атаһы Авиил, Авиилдың атаһы Серор, Серорзың атаһы Бехорас, ә Бехорастыкы – Афиах.

² Киштың Шаул исемле йәш, күркәм улы бар ине. Ираилдар араһында унан да матурырағы булмағандыр. Буйы һәр кешенән бер башка калкыуырак ине.

³ Бер көндө Шаулдың атаһы Киштың инә ишәктәре юғалды. Киш улы Шаулға:
– Хезмәтселәрзең берәйһен ал да ишәктәрзе эзләп алып кайт, – тине.

⁴ Шаул хезмәтсәһе менән Әфраим таулығын артылды, Шалиша ерен үтте, тапманы, Шағалим ерен уззы – ишәктәр унда ла юк ине. Унан Бинйәмин еренә еттеләр – унда ла булманы. ⁵ Суфка килеп еткәс, Шаул хезмәтсәһенә:

– Әйзә боролайык. Юғиһә атайым, ишәктәре өсөн борсолоузан туктап, беззең өсөн хафалана башлар, – тине.

⁶ Хезмәтсәһе иһә:

– Кара әле, был калала бер Алла бәндәһе бар, бик абруйлы кеше. Нимә әйтһә лә, ғәмәлгә аша. Әйзә шунда барайык. Бәлки, ул безгә юл күрһәтер, – тине.

⁷ Шаул хезмәтсәһенә:

– Барырбыз, тик уға нимә бирербез һуң? Моксайыбызға икмәгебез зә бөттө. Алла бәндәһенә бирерлек күстәнәсебез зә юк. Нимәбез калды һуң? – тип һораны.

⁸ – Бына, миндә сирек шекел* көмөш бар, – тине хезмәтсәһе. – Барасак юлыбыззы әйткән өсөн Алла бәндәһенә шуны бирермен.

⁹ Борон Ираилда Алланан берәй нәмә һорарға уйлаған кеше: «Әйзә, әүлиәгә барайык», – тип әйтә торған булған, сөнки пәйғәмбәрзе ул заманда «әүлиә» тип йөрөткәндәр.

¹⁰ Шаул хезмәтсәһенә:

– Якшы, әйзә барайык, – тине.

Улар Алла бәндәһе йәшәгән калаға йүнәлделәр. ¹¹ Калаға күтәрелгәндә, һыу алырға сыккан кыззарзы осраттылар. Уларзан:

– Әүлиә бындамы? – тип һоранылар.

¹² – Әйе, ана, алдығызза. Тик тизерәк барығыз. Бөгөн ул калаға килде, сөнки халык табыныу калкыулығында қорбан килтерә, – тип яуапланы кыззар. – ¹³ Калаға барһағыз, уны табыныу калкыулығына ашка киткәнсе осратырһығыз. Ул қорбанға фатиха бирмәй тороп, халык табынға ултырмай. Сақырылғандар ул килгәс кенә ашай башлаясак. Йәһәтерәк атлаһағыз, тап итерһегез.

¹⁴ Шаул менән хезмәтсәһе калаға китте. Калаға килеп ингәндә, табыныу калкыулығына барырға тип сыккан Шемуил уларзың қаршыһына осраны.

¹⁵ Шаул килерзән бер көн алда Раббы Шемуилға былай тип әшкәрткәйне:

¹⁶ – Иртәгә ошо вақытта Бинйәмин еренән һиңә бер кешене ебәрермен. Уны халқым Ираилдың һақимы итеп мәсехләрһең. Ул халқымды пелештизәр қулынан қотқарыр. Мин халқымдың ғазабына бактым, уның аһ-зарзары Миңә килеп етте, – тине.

¹⁷ Шемуил Шаулды күргәс, Раббы уға:

– Бына Мин һиңә әйткән кеше. Халқыма ул идара итер, – тине.

¹⁸ Шаул капка эргәһендә торған Шемуил янына килеп:

– Әүлиәһең өйә кайза икән, әйтмәһеңме? – тип һораны.

¹⁹ – Әүлиә мин булам, – тип яуапланы Шемуил Шаулға. – Әйзә алдымдан атла, табыныу калкыулығына барайык. Бөгөн һез миһең менән тәғәм ейерһегез. Иртәгә китерһең. Күңелеңдәһең барыһын да

* 9:8 Шекел – 12 г.

әйттеп озатырмын. ²⁰Ә өс көн элек юғалған ишәктәрең өсөн борсолма, улар табылды. Исраилдың бөтөн өмөтө һиңә һәм һинен атайың ғайләһенә йүнәлгән түгелме?

²¹ Шаул уға:

– Мин Исраилдың иң бәләкәй ырыуы Бинйәминдән түгелме ни? – тип яуап кайтарзы. – Нәселем дә Бинйәмин ырыуындағы нәселдәр араһында иң бәләкәйе. Ни өсөн миңә улай тип әйтәһең?

²² Шемуил Шаул менән хезмәтсәһен бүлмәгә алып инде, сақырылған утызлап кеше араһында иң түрзән урын бирзе. ²³ Шунан ашнаксыға:

– Мин һиңә, быныһын ситкәрәк һалып тор, тип биргән өлөштө алып кил, – тине.

²⁴ Ашнаксы, ботто ундағы бөтөн нәмәһе менән һайлап алып, Шаулдың алдына һалды.

– Был өлөш һиңә тип калдырылған, – тине Шемуил. – Алдыңа ал да аша. Уны һин тәғәйен вақытта мин сақырған халык менән бергә ашаһын өсөн һаклап куйғанмын.

Был көндө Шаул Шемуил менән бер табында ултырып ашаны. ²⁵ Табыныу калкыулығынан калаға төшкәс, Шемуил Шаул менән өйөнөң башында һөйләште.

²⁶ Икенсе көндө иртән иртүк торзолар. Шемуил Шаулды өй башынан сақырып:

– Әйзә тор, мин һине озатып куяйым, – тине.

Шаул Шемуил менән бергә тышка сықты. ²⁷ Кала ситенә еткәс, Шемуил Шаулға:

– Хезмәтсәңә әйт, беззән алдарак атлаһын, – тине. Тегеһе алға киткәс: – Ә һин тукта, – тип өндәште. – Һиңә Алланың һүзән еткерәм.

Шемуилдың Шаулды мәсехләре

10 ¹ Шемуил, май һауытын алып, Шаулдың башына зәйтүн майы койзо. Шунан Шаулды үбеп, былай тине:

– Раббы һине Үзенең биләмәһе булған Исраилға һаким итеп мәсехләй. ² Бөгөн, минән киткәндән һуң, Бинйәмин ерендәге Селсахта, Рәхилә кәбере эргәһендә, ике кешене осратырһың. Улар һиңә: «Әзләп

сыккан ишәктәрең табылды. Атайың инде ишәктәрзе уйламай, улыма ни булды икән, тип һинең өсөн хәүефләһә», – тип әйтер. ³ Унан юлыңды дауам итеп, Таворзағы имән ағасына барып етерһең. Унда һиңә береһе өс кәзә бәрәсе, икенсеһе өс икмәк, ә өсөнсөһө бер турһык шарап алып Алла хозурына, Бейт-Илгә сығып барған өс кеше осрар. ⁴ Улар, һине сәләмләп, ике икмәк бирер. Һин уларзы алырһың. ⁵ Шунан һуң пелештизәрзең һаксы ғәскәре торған Алла Гивғаһына килеп етерһең. Калаға ингәс, лира, дөңгөр, һыбызғы, арфа тауыштары астында табыныу калкыулығынан пәйғәмбәрлек итеп төшөп килгән бер төркөм пәйғәмбәрзәрзе осратырһың. ⁶ Шунда һине Раббы рухы солғап алып, һин дә улар менән бергә пәйғәмбәрлек итерһең һәм бөтөнләй башка кешегә әйләнерһең. ⁷ Ошо билдәләр бойомға ашкәс, нимә теләйһең, шуны эшлә, сөнки Алла һинең менән. ⁸ Минән алда Гилгалға төш. Тотош яндырыу, татыулык қорбандары салыр өсөн мин дә унда барырман. Килгәнәмде ете көн көт, яныңа барғандан һуң, һиңә нимә эшләргә кәрәклеген әйтермен.

⁹ Шаул Шемуил эргәһенән китергә тип боролғайны, Алла уның йөрәген үзгәртте һәм шул көндө бөтә илаһи билдәләр бойомға ашты. ¹⁰ Гивғаға килеп еткәндәрәндә, уларзы бер төркөм пәйғәмбәрзәр каршыланы. Шаулды Алла рухы солғап алды һәм ул башкалар менән бергә пәйғәмбәрлек итә башланы. ¹¹ Уны электән белгән кешеләр, пәйғәмбәрзәр менән пәйғәмбәрлек иткәнән күреп, бер-береһенә:

– Киштың улына ни булған? Әллә Шаул да пәйғәмбәр булғанмы? – тиештеләр.

¹² Шунда йәшүселәрзең береһе:

– Ә тегеләренең аталары кем һуң? – тип яуапланы.

Шунан бирле: «Шаул да пәйғәмбәр булғанмы?» – тигән һүз әйтеп булып китте.

¹³ Пәйғәмбәрлек иткәндән һуң, Шаул табыныу калкыулығына сықты. ¹⁴ Шаулдың атаһының туғаны унан һәм хезмәтсәһенән:

– Кайзарза йөрөнөгөз? – тип хораны.
– Ишәктәрзе эзләнек, – тине Шаул. –
Тапмағас, Шемуилға барзык.

¹⁵ – Шемуил һезгә нимәләр әйтте, миңә
һөйлә әле, – тине туғаны Шаулға.

¹⁶ – Ишәктәрзең табылғанын әйтте, – тип
яуапланы Шаул, ләкин Шемуилдың батша-
лык тураһында һөйләгәндәрен өндәшмәне.

Шаулдың батша тип иглан ителеүе

¹⁷ Шемуил халыкты Раббы хозурына
Миспаға сақырзы. ¹⁸ Шунан Исраил хал-
кына әйтте:

– Исраил Аллаһы Раббы былай ти: «Ис-
раилдарзы Мысырзан Мин алып сыктым.
Һеззе мысырзарзың һәм һезгә золон кылған
бөтә батшалыктарзың кулынан Мин азат
иттем». ¹⁹ Әммә һез бөгөн, үзегеззе бөтә
бәлә-казаларзан, кайғыларзан курсалаған
Аллағыззы инкар итеп, Уға: «Беззең өстән
батша куй», – тинегез. Инде хәзер Раббы
каршыһына ырыу-ырыу, нәсел-нәсел бу-
лып баһығыз.

²⁰ Шемуил Исраил ырыуларын бер-бер
артлы үзенең алдына сақырзы һәм Бинйә-
мин ырыуы күрһәтелде. ²¹ Шунан Бинйә-
мин ырыуына ингән нәселдәрзе айырым-
айырым үз янына сақырзы, Матри нәселе
күрһәтелде. Һуңынан Матри нәселенән
Киштың улы Шаул күрһәтелде. Уны эз-
ләй башланылар, әммә таба алманылар.
²² Раббынан:

– Ул бында килдеме һуң? – тип хора-
нылар.

– Ана ул ылаузар араһында йөшенеп
ята, – тине Раббы.

²³ Йүгереп барып Шаулды алып кил-
деләр. Ул халык араһына баһты. Буйға
бөтәһенән дә бер башка калкыуырак ине.

²⁴ – Раббының кемде һайлағанын күрзе-
геһме? – тине Шемуил бар халыкка. – Бөтә
халык араһында уға тиңе юк.

Шул сак һәммә халык:

– Йәшәһен батша! – тип кыскырып
ебәрзе.

²⁵ Шемуил халыкка батшалык итеү
кағизәләрен аңлатты, уларзы китапка
язып, Раббы алдына һалды. Шунан бө-
тә халыкты өйзәренә кайтарып ебәрзе.

²⁶ Шаул да Гивғаға үзенең өйөнә йүнәлде.
Күңелдәренә Алла кағылған кыйыу ир-
егеттәр уға әйәрзе. ²⁷ Ләкин кайһы бер
алама кешеләр:

– Шул беззе коткара алып тиһеһме? – тип
Шаулды һанға һукманы һәм уға бүләктәр
килтәрмәне. Әммә Шаул быны ишетмә-
мешкә һалышты.

Шаулдың ғаммондарзы кыйратыуы

11 ¹ Ғаммон батшаһы Нахаш яу менән
килеп Ғилғәд Явешын камап алды.
Бөтөн Явеш халкы Нахашка:

– Беззең менән килешеү төзө, без һиңә
хезмәт итербез, – тине.

² Әммә ғаммон Нахаш уларға:

– Тик бер генә шарт менән килешеү тө-
зөйөм, – тип яуапланы. – Һәр береһең
уң күзен соһоп алам да, бөтә Исраилды
мәсхәрәгә калдырам.

³ Явеш аһкаһалдары уға:

– Безгә ете көн ваһыт бир, Исраилдың
һәр тараһына илселәр ебәрәйек, – тине-
ләр. – Әгәр зә беззе коткарырға бер кем
дә килмәһә, һиңә баш һалырбыз.

⁴ Илселәр, Шаул Гивғаһына килеп, был
хәлдәрзе халыкка һөйләп биргәс, бөтәһе
лә кыскырып илаша башланы. ⁵ Был ва-
һытта Шаул үгеззәрен кыуып баһыузан
кайтып килә ине.

– Халыкка ни булған? Ниңә илашалар? –
тип хораны ул.

Уға Явеш кешеләре ебәргән хәбәрзе
һөйләп бирзеләр. ⁶ Был һүззәрзе ишеткәс,
Шаулды Алла руһы солғап алды һәм унда
көслө нәһрәт уты каһынды. ⁷ Ул ике үгеззе
салып киһәктәргә туракланы. Уларзы илсе-
ләр аша Исраилдың һәр тараһына ебәреп,
былай тине:

– Шаул һәм Шемуил артынан әйәрмәгән
һәр кемдең үгеззәре менән ошолай буласак.

Халыкты Раббының дәһшәте солғап алды һәм бөтәһе бер кешеләй юлға сықты. ⁸ Шаул уларзы Бәзәктә тупланы. Исраил халкы өс йөз мең, Йәһүзә кешеләре утыз мең ине.

⁹ Явеш илселәренә:

– Гилгәд Яवेशы халкына, иртәгә көн кызыуына тиклем коткарыласакһығыз, тип әйтегез, – тинеләр.

Илселәр кайтып был хәбәрзе еткергәс, Явеш халкы шатланып китте. ¹⁰ Ғаммондарға:

– Иртәгә һезгә баш һалабыз. Беззең менән ни теләһегез, шуны эшләһегез, – тинеләр.

¹¹ Икенсе көндө Шаул үзенәң кешеләрен өс төркөмгә бүлдә. Улар таң алдынан тупламдың уртаһына үтеп инделәр зә көндөң кызыуына тиклем ғаммондарзы тар-мар иттеләр. Исән калғандары тырым-тырағай һибелдә, бергә торған ике кеше лә калманы.

¹² Бынан һуң халык Шемуилға:

– «Шаулғамы һуң безгә батшалык итергә?» – тип кемдәр әйтте? Килтерегез уларзы, үлтерәбез, – тине.

¹³ Ләкин Шаул:

– Бөгөн берәүзән дә йәне кыйылырға тейеш түгел, – тип яуапланы. – Сөнки Раббы бөгөн Исраилға котолоу бирзе.

¹⁴ – Әйзә, Гилгалға барайык, унда батшалыкты яңыртайык, – тине Шемуил халыкка.

¹⁵ Бөтә халык Гилгалға китте һәм унда Раббы хозурында Шаулды батша итеп куйзы. Раббыға татыулык қорбандары салдылар. Шаул бөтә Исраил халкы менән бергә рәхәтләнәп күнел асты.

Шемуилдың халыкка мәрәжәгәте

12 ¹ Шемуил бөтә Исраилға былай тине: – Бына мин, һез миңә нимә тип әйтәһегез, шуларзың барыһын да тыңланым: өстөгөззән батша куйзым. ² Инде һеззең алдан батшағыз йөрөр. Ә мин инде олоғайзым, сәстәрем салланды. Бына, ул-

дарым һеззең менән бергә. Йәш сағымдан алып ошо көнгә тиклем һеззең юлбашсығыз булдым. ³ Бына мин каршығызға торам. Хәзер миңә Раббы хозурында һәм Ул мәсәхләгән батша алдында шаһитлык кылығыз. Кайһығыззың үгезән алдым? Кемдең ишәгенә кул һузым? Кемде таланым? Кемде йәберләнем? Әшенә күз йомор өсөн кемдән ришүәт алдым? Әйтегез, мин кайтарып бирермен.

⁴ Халык:

– Һин беззе таламаның, – тип яуап бирзе. – Беззе йәберләмәнен. Бер кемдән дә һис бер нәмә алманың.

⁵ Шемуил уларға:

– Миңә каршы бер нәмә лә тапмауығызға бөгөн Раббы һәм Ул мәсәхләгән батша шаһит, – тине.

– Әйе, шаһит! – тинеләр.

⁶ – Муса менән Һарунды тәғәйенләгән, ата-бабаларығыззы Мысыр еренән сығарған Раббы шаһит, – тине Шемуил халыкка. – ⁷ Хәзер иһә хозурыма басығыз. Раббының һезгә һәм ата-бабаларығызға кылған барлык яқшылықтарын бәйән итеп, мин һезгә Раббы алдында хөкөм кылам.

⁸ Якуп Мысырға килгәндән һуң ата-бабаларығыз Раббыға ярзам һорап ялбарзы. Раббы Муса менән Һарунды ебәрзе һәм улар ата-бабаларығыззы Мысырҙан алып сығып, ошо ерзә төйәкләндәрзе. ⁹ Әммә ата-бабаларығыз Аллалары Раббыны онотто. Шуға күрә Раббы уларзы Хасор ғәскәре башлығы Сисераның, пелештизәрзең һәм Моав батшаһының кулына тапшырзы. Улар ата-бабаларығызға каршы һуғышты. ¹⁰ Ата-бабаларығыз Раббыға: «Гонаһлыбыз, сөнки, Раббыны ташлап, Бәғел һәм Ғаштарәс боттарына кол булдык. Әммә беззе дошмандарыбыз кулынан коткар һәм без Һиңә генә хезмәт итербеҙ», – тип ялбарзы. ¹¹ Раббы Йеруббәғелдә, Баракты*, Ифтахты, Шемуилды ебәрзе һәм һеззе уратып алған дошмандарығыз кулынан

* 12:11 Барак – боронғо грек телендәгә тәржемәлә шулай; йәһүд телендәгә төп нөсхәлә иһә: «Бедан».

коткарзы. Хәүефһез йәшәнегез. ¹² Әммә Ғаммон батшаһы Нахаштың һезгә каршы сыжканын күргәс, миңә: «Юк, безһез өстән батша хахимлык итһен», – тинегез, ә бит һезһез батшағыз Раббы Үзе!

¹³ Шулай итеп, бына үзегез һайлаған, үзегез теләгән батша! Бына, Раббы һезһез өстән батша куйзы. ¹⁴ Әгәр Раббынан куркһағыз, Уға хезмәт итһегез, Уның әйткәндәрен тыңлаһағыз, бойороктарына каршы килмәһегез, һез зә, һезгә етәкселек иткән батшағыз за Аллаһыз Раббы артынан йөрөһә, барыһы ла якшы булыр. ¹⁵ Әммә Раббының һүзенә колак һалмаһағыз, Уның бойороктарына каршы килһегез, Раббы, ата-бабаларығыззы язалаған кеүек, һеззе лә язалар.

¹⁶ Ә хәзер басығыз за Раббы һезһез күз алдығызза кыласак ошо оло мөҗһизәне күрегез. ¹⁷ Әле бойзай урағы вақыты түгелме? Күк күкрәтһен, ямғыр язурһын, тип Раббыға ялбарасакмын. Үзегезгә батша һорауығыззың Раббы күзәндә һиндәй зур золом икәнәһәң аңларһығыз һәм күрерһегез.

¹⁸ Шемуил Раббыға мөрәжәғәт итте һәм Раббы ул көндә күк күкрәтеп ямғыр язурзы. Бөтә халык Раббынан да, Шемуилдан да бик куркты. ¹⁹ Бөтәһе лә Шемуилға:

– Без қолдарыңды һәләк итмәһен өсөн Аллаң Раббыға доға кыл, – тинеләр. – Сөнки булған гонаһтарыбыз өстөнә үзәбезгә батша һорап, тағы бер золом кылдык.

²⁰ – Куркмағыз, – тине Шемуил халыкка. – Кылған яуызлык кылынған инде, әммә башкаса Раббынан ситләшмәгез, Уға бөтә йөрәгеһез менән хезмәт итегез. ²¹ Бер нәмәнән дә коткара алмаған файзаһыз боттар артынан эйәрмәгез, сөнки улар юкбар. ²² Раббы Үзәһәң бөйөк исеме һақына Үз халкын ташламаһ, сөнки һеззе Үзәһәң халкы итеүзе хуш күрзе. ²³ Миңә килгәндә инде, һезһез өсөн Раббыға доға кылыуҙан ваз кисеп, Уға каршы гонаһ эшләү кайза! Һеззе артабан да якшы һәм һақ юлға өгөтләйәсәкмен. ²⁴ Тик Раббынан куркығыз, Уға бөтә йөрәктән тоғро хезмәт итегез. Уның

һезһез өсөн һиндәй бөйөк эштәр башкарһанын аңлағыз! ²⁵ Әгәр зә золом кылыуҙан туктамаһағыз, үзегез зә, батшағыз за юк булыр.

Шаулдың Раббы бойорогон тотмауы

13 ¹ Тәхәткә ултырғанда Шаулға утыз йәш ине. Ул Исраилда ике йыл батшалык итте. ² Шаул Исраилдың өс мең кешәһән һайлап алды. Уларзың ике меңе Шаул менән Михмаста, Бейт-Илдең тауында, меңе Йонасан менән Бинйәмин Гивғаһында урынлашты. Калған халыкты ул өйзәренә кайтарып ебәрзе. ³ Йонасан пелештизәрһез Гивғалағы һаксы ғәскәрән кыйратты. Был һақта пелештизәрһә лә мәғлүм булды. Ә Шаул бөтә илдә мөгөз кыскыртырға кушты.

– Гивризәр ишетһен! – тине.

⁴ Исраилдар Шаулдың пелешти ғәскәрән кыйратуы тураһында һәм пелештизәрһез Исраилға асыулы икәнән белде. Бынан һуң халык Шаул янына Гилгалға сақырылды.

⁵ Пелештизәр Исраилға каршы яуға йыйынды. Улар утыз мең яу арбаһы, алты мең һыбайлыһы, диңгез ярындағы ком шикелле күмәк яугирзәре менән килеп, Михмас эргәһенә Бейт-Ауендың көнсығышында туплам қорзолар. ⁶ Камауза қалған исраилдар, үззәренә куркыныс янаған күрәп, мәмерйәләрзә, шырлықтарза, қаяларза, ер қыуышлықтарында һәм һыу һақлай торған соқорзарза йәшенә башланы. ⁷ Қайһы бер гивризәр Йордан йылғаһы аръяғына, Ғад һәм Гилгәд ерзәренә қасты.

Шаул ул вақытта Гилгалда ине. Уның менән булған яугирзәр куркыуға төшкәйне.

⁸ Шаул Шемуил билдәләгән вақытка тиклем ете көн көттө. Әммә Шемуил Гилгалға килмәгәс, кешеләр Шаул янынан қаса башланы. ⁹ Шуның өсөн Шаул:

– Тотош яндыруу һәм татыулык қорбандарын миңә алып килегез, – тип бойорзо.

Шунан ул тотош яндыруу қорбаны ғәмәлен башкарзы. ¹⁰ Ул қорбанды яндырып та

бөттө, Шемуил килеп етте. Шаул, сэлэмләр өсөн, уға каршы сыкты. ¹¹ Ләкин Шемуил: – Нимә эшләнең һин? – тине.

– Карайым, халык янымдан таралыша башланы, – тип яуап кайтарзы Шаул. – Һин дә әйткән көндөрөңдә килмәнең. Өстәүенә пелештизәр Михмаста тупланған. ¹² Хәзер пелештизәр Гилгалға миңә һөжүм итәсәк, ә мин Раббынан мәрхәмәт һорап ялбарманым, тип уйланым. Шуға күрә тотош яндырыу корбаны килтерергә тәүәккәлләнем.

¹³ – Ақылһыззарса эш иткәнһең, – тине Шемуил. – Аллаң Раббының бойорогон тотманың. Әгәр Алланың кушканын тыңлаған булһаң, нәселәң Исраилда мәңге батшалык итер ине. ¹⁴ Инде һинең батшалығың озақка бармаясак. Раббы Үзенә күнеленә хуш килгән кешене тапты, уны Үзенә халкына хахим итеп тәғәйенләне, сөнки һин Раббының бойорогон үтәмәнен.

¹⁵ Бынан һуң Шемуил Гилгалдан Бинйәмин ырыуының Гивға калаһына китте. Шаул үзенә янында калғандарзы һанап сыкты: алты йөз самаһы кеше ине.

¹⁶ Шаул, уның улы Йонасан һәм улар менән булған кешеләр Бинйәминдәр биләмәһендәге Гивға калаһында урынлашты. Пелештизәр иһә Михмаста туплам корғайны. ¹⁷ Пелешти яугизәре исраилдарзы талау, барымта яһау өсөн өс төркөм булып тупламдарынан сыкты. Уларзың береһе Шуғал төбәгендәге Ғофраға, ¹⁸ икенсәһе Бейт-Хоронға табан йүнәлдә, өсөнсөһө сүлгә, Севоим үзенә караған юл буйлап сик яғына китте.

¹⁹ Пелештизәр, ғивризәр кылыс йәки һөңгә яһап куймаһын, тип хәуефләнгәнлектән, бөтә Исраилда бер тимерсе лә юк ине. ²⁰ Шуға күрә исраилдар төрән, тәпке, балта, урақ үткерләргә кәрәк булһа, пелештизәргә барырға мәжбүр ине. ²¹ Пелешти тимерселәре төрән тимерзәрен, тәпке, өс айырсалы һәнәк, балта кайраған һәм осло таяк тимерен кейзәргән өсөн бер шекелдәң өстән ике өлөшөн ала торғайны. ²² Шул сәбәпле был һуғыш башланғас, Шаул менән

Йонасан янында булған халыктың кулында кылыс та, һөңгә лә юк, был коралдар бары Шаулда һәм уның улы Йонасанда ғына ине.

Пелештизәргә каршы һуғыш

²³ Ул арала пелешти ғәскәренәң алдыңғы төркөмә Михмас үткәүеленә сыкты.

14 ¹ Бер көндө Шаул улы Йонасан коралын йөрөтөүсе егеткә:

– Әйзә, теге яктағы пелешти ғәскәренәң алдыңғы төркөмә яғына сығайык, – тине.

Әммә атаһына был хакта бер нәмә лә өндәшмәне. ² Шаул Гивға янындағы Мигронда анар ағасы астында ултыра ине. Әргәһендә алты йөзгә яқын кешеһе бар. ³ Эфод йөрөтөүсе Ахияһ та улар араһында ине. Ул – Ихаводтың туғаны Ахитувтың улы. Ихавод иһә элек Шилола Раббының каһины булған Ғәлизең улы Пинхастан тыуғайны.

Халык Йонасандың киткәнән белмәне.

⁴ Йонасан пелешти ғәскәре яғына сығырға йыйынған үткәүелдәң ике яғында текә қая бар ине. Берәһенәң атамаһы – Босес, икенсәһенекә – Сенне. ⁵ Қаяларзың береһе төньякка, Михмас яғына, икенсәһе көньякка, Гивғаға, карағайны.

⁶ Йонасан корал йөрөтөүсәһенә:

– Әйзә, был сөннәтһеззәрзәң ғәскәре торған яқка сығайык, – тине. – Бәлки, Раббы беззәң өсөн берәй ғәмәл кылыр. Коткарам тиһә, Раббыға һинең күплегеңдә, азлығың да қамасау түгел.

⁷ – Нисек теләһең, шулай эшлә. Қайза кәрәк, шунда бар. Мин һинән қалмайым, – тине корал йөрөтөүсәһе.

⁸ – Хәзер без үл әзәмдәр яғына сығырбыз за уларға күренербез, – тине Йонасан. – ⁹ Әгәр безгә: «Әргәгеҙгә барғансы, тик кенә тороғоз», – тиһәләр, ақта қалырбыз, улар янына менмәсбез. ¹⁰ Ә инде: «Беззәң яңға менегез», – тиһәләр, барырбыз. Тимәк, Раббы уларзы беззәң қулыбызға тапшыра. Был беззәң өсөн билдә булыр.

¹¹ Икәүләшәп пелешти һаксыларына күренделәр.

– Ана, гивризэр йәшенгән тишектәренән сыға башланы! – тип көлдө пелештизэр. ¹² Шунан Йонасан менән корал йөрөтөүсәненә:

– Беззең янға менегез! Һезгә бер һүз әйтәбез, – тип кысқырзылар.

Йонасан хезмәтсәненә:

– Минең арттан бар. Раббы уларзы Исраил кулына бирзе, – тине.

¹³ Йонасан аяк-кулы менән тырмашып өскә үрмәленә. Корал йөрөтөүсәне уның артынан эйәрзе.

Йонасан алдан пелештизәрзе кырып барзы, артынан корал йөрөтөүсәне лә үлтерә-үлтерә килде. ¹⁴ Ошо тәүге һөжүм вақытында, Йонасан менән корал йөрөтөүсәне ике үгез көнө буйы һөргән тиклем яландың яртыһылай ерзә егермегә якын пелешти яугирен кырып һалды. ¹⁵ Пелештизәрзең бөтә ғәскәре – тупламда ла, кырза ла, алдынғы төркөмдәгеләр зә, баскынсы төркөмөндәгеләр зә – калтырап төштө. Ер тетрәнә, Алланың дәһшәте хөкөм һөрзө.

¹⁶ Шул сак Шаулдың Бинйәмин Гивғаһындағы күзәтселәре, күмәк халыктың тырым-тырагай һибелеп, тегендә-бында йүгерешкәнен күреп калды. ¹⁷ Шаул янындағы кешеләргә:

– Карағыз әле, барлағыз, арабыззан кем киткән? – тип бойорзо.

Байкап караһалар, Йонасан менән корал йөрөтөүсәне юк икәнен белделәр. ¹⁸ Шаул Ахияһка:

– Алланың һандығын килтер, – тине.

Ул сағында Изге һандык исраилдарза ине. ¹⁹ Шаул каһин менән һөйләшкән арала, пелештизәр тупламында шау-шыу көсәйгәндән-көсәйзе.

– Кулыңды төшөр*, – тине Шаул каһинға.

²⁰ Ул, янындағы һуғышсылары менән бергә, һөрәнләп, алыш барған ергә ташланды һәм нимә күрә: пелешти яугирзәре бер-берәненә каршы кылыс күтәргән һәм

шашкан кеүек үз якындарын кыра. ²¹ Шул сак быға тиклем пелештизәр менән булған, улар менән бергә тупламға килгән гивризэр зә Шаул менән Йонасан янындағы исраилдарға кушылды. ²² Әфраим таулығында йәшенгән исраилдар за, пелештизәрзең касканын ишетеп, уларзың эзенән төштө һәм кыра башланы. ²³ Раббы был көндө Исраилды коткарзы. Һуғыш Бейт-Ауен аръяғына тиклем йәйелде.

²⁴ Ул көндө исраилдар нык талсыккайны. Сөнки Шаул халыкка:

– Кем дә кем кискә тиклем, мин дошмандарымдан үс алғанға саклы, берәй нәмә ашай, шуға карғыш төшһөн, – тип әйтеү әйткәйне.

Шунлыктан бер кем дә ауызына ризык кабырға кыйманы.

²⁵ Урманлы ергә килеп еттеләр. Ундағы акланда бал бар ине. ²⁶ Халык урманға инде. Караһалар, бал тамып тора. Тик бер генә кеше лә кулын ауызына һонманы, сөнки бөтәһе лә карғыштан куркты. ²⁷ Йонасан иһә атаһының халыкка әйтеү әйтеп бойорғанын ишетмәгәйне. Ынтылып кулындағы таяғының осон баллы кәрәзгә манды ла ауызына капты һәм шунда ук күз алдары яктырып киткәнен тойзо. ²⁸ Араларынан берәү уға:

– Атайың халыкка, бөгөн ризык ейгән кешегә карғыш төшәсәк, тип әйтеү әйтте. Шуға күрә халык бик нык арыны, – тине.

²⁹ – Атайым кайһылай халыкка бәлә килтергән, – тине Йонасан. – Бына карағыз, сак кына бал капкас та күзем асылып китте. ³⁰ Әгәр халык дошмандарзан калған яумал менән тамак ялап алһа, пелештизәрзә кыйралыш тағы ла күберәк булмаç инеме ни?

³¹ Был көндө исраилдар пелештизәрзе Михмастан алып Айялонға кәзәр кырзы һәм һуғышсылар тамам хәлдән тайзы.

³² Шуға күрә халык табышка ташланды. Вак малмы ул, үгезме, бызаумы – тотоп

* 14:19 ...кулды төшөрү... – Аллаға мөрәжәғәт итеүзе туктатыу.

алалар за ергә һалып боғазлайзар һәм канлы килеш ашайзар. ³³ Шаулға:

– Ана, халык итте канлы килеш ейеп, Раббыға каршы гонаһ эш кыла, – тип хәбәр иттеләр.

– Гонаһ эш кылдығыз, – тине Шаул. – Барығыз, бында бер зур таш тәгәрләтеп килтерегез. ³⁴ Шунан былай тине:

– Халык араһында йөрөп әйтеп сығығыз. Һәр кем үгезен, һарығын бында алып килһен. Ошонда салып ашағыз. Тик кан менән ейеп, Раббыға каршы гонаһ эш кылмағыз.

Ул кисте бөтәһе лә малдарын үз кулдары менән алып килеп, шунда салды. ³⁵ Шаул Раббыға бағышлап корбан усағы төзөнө. Был уның Раббыға бағышлап корған тәүге корбан усағы ине.

³⁶ Шунан Шаул:

– Әйзәгез, бөгөн төндө пелештизәр артынан төшәйек, – тине. – Таң аткансы уларзы талайык, бер кешеләрен дә калдырмайык.

– Үзең нисек кулай күрәһең, шулай эшлә, – тине халык.

Әммә каһин:

– Алланан кәңәш һорайык, – тине.

³⁷ Шаул Алланан:

– Пелештизәргә һөжүм итәйемме? Һин уларзы Исраил кулына тапшыраһыңмы? – тип һораны.

Әммә Алла был көндө уға яуап кайтарманы. ³⁸ Шунан һуң Шаул:

– Ғәскәр башлыктары бында килһен. Бөгөн ниндәй гонаһ кылынғанын асыкляһындар. ³⁹ Исраилды коткарған тере Раббы шаһит: ғәйеп улым Йонаһанда булған хәлдә лә, ул да үлтереләсәк, – тине.

Әммә халык араһынан уға яуап биреүсе булманы. ⁴⁰ Шунан Шаул бөтә исраилдарға:

– Һез бер якка, улым Йонаһан менән мин икенсе якка баһабыз, – тине.

Халык уға:

– Нисек хуп күрәһең, шулай эшлә, – тип яуап бирзе.

⁴¹ Шаул Раббыға:

– Исраил Аллаһы, дөрөслөктө белдер! – тип мөрәжәғәт итте.

Йәрәбә һалынды һәм Йонаһан менән Шаулға төштө, ә башка кешеләрзең барыһы ла акланды.

⁴² – Инде улым Йонаһан менән минең арала йәрәбә һалығыз, – тине Шаул. Йәрәбә Йонаһанға төштө. ⁴³ Шаул Йонаһандан:

– Әйт, нимә эшләһең? – тип һораны.

– Кулымдағы таяғымдың осо менән азырак бал алып капкайным, – тип яуапланы Йонаһан. – Бына хәзер үлергә тейешмен инде.

⁴⁴ – Әгәр Йонаһан үлтерелмәһә, мине Алланың каты кәһәре һукһын, – тине Шаул.

⁴⁵ Әммә халык Шаулға:

– Исраилға был бөйөк еңеүзе яулаған Йонаһан үлһенме ни? – тип каршы төштө. – Тере Раббы шаһит: Йонаһандың башынан бер сәс бөртөгө лә ергә төшмәс. Сөнки бөгөн ул Алланың ярзамы менән эш итте.

Шулай итеп, халык Йонаһанды үлемдән йолоп алып калды.

⁴⁶ Шаул пелештизәрзе артабан эзәрләмәне. Улар үз ерзәренә кайтып китте.

⁴⁷ Шаул Исраилда үзенең хахимлығын нығытып, тирә-яғындағы дошмандары – Моав, Ғаммон, Эдом халыктары, Сова батшалары һәм пелештизәр менән һуғышты. Кемгә каршы һуғышһа ла еңеү қазанды. ⁴⁸ Каһармандарса һуғышып, ғәмәлектәрзе тар-мар итте һәм Исраилды талаусыларзан коткарзы.

⁴⁹ Шаулдың Йонаһан, Йишви һәм Малкишуағ тигән улдары булды. Йәнә ике қызы булып, олоһоноң исеме Мерав, ә кесеһе Михәл ине. ⁵⁰ Шаулдың қатынының исеме – Ахиноғам, ул Ахимағастың қызы ине. Ғәскәр башлығы Авнер Шаулдың атаһының бер туған қустыһы Нерзың улы ине. ⁵¹ Шаулдың атаһы Киш менән Авнерзың атаһы Нер – Авиилдың улдары.

⁵² Шаул батшалык иткән көндәрзе пелештизәргә каршы каты һуғыштар булды. Шаул ниндәй көслө һәм каһарман кеше күрһә, шуларзың барыһын да үзенең янына йыйзы.

**Шаулдың ғәмәлектәрзе
тар-мар итеүе**

15¹ Шемуил Шаулға былай тине:
– Раббы мине Үзенәң халкы Исраилға һине батша итеп мәсехләргә ебәргәйне. Инде Раббының һүззәрен тыңла.
²Күк ғәскәрзәре Раббыһы һиңә: «Исраилдар Мысырҙан сығып килгәндә, уларҙың юлына арқыры төшкәндәре өсөн ғәмәлектәрзе язалайым. ³Хәзер бар за ғәмәлектәрзе кыйрат. Нимәләре бар, шуларҙың бөтәһен дә харам кыл. Кызғанма уларҙы: ирзәрен һәм катындарын, үсмерзәрен һәм имсәк балаларын, эре һәм вак малын, дөйәһен һәм ишәген – һәммәһен дә үлтер», – тип бойора.
⁴Шаул ғәскәр йыйзы һәм Телаим калаһында уларҙы һананы. Ике йөз мең йәйәүле ғәскәр һәм Йәһүзәнән ун мең кеше бар ине.
⁵Шаул, ғәмәлектәр калаһы янына барып, короған йылға үзәнәндә туктаны. ⁶Шунаң кыни кәүеменә:

– Һез бынан китегез. Сығығыз ғәмәлектәр араһынан. Юғиһә һеззе лә улар менән бергә юк итеүем бар. Ә бит һез Исраил халкына ул Мысырҙан сыккан сағында игелек кылдығыз, – тине.

Кыниҙар ғәмәлектәрзән айырылды.

⁷Шаул ғәмәлектәрзе кыйратты һәм Хауиланан алып Мысыр сигендәге Шурға тиклем уларҙы эзәрләп барҙы. ⁸Агагты, ғәмәлектәрзең батшаһын, тереләй әләктерзеләр, ә бөтә халкын, харам кылып, кылыстан үткәрзеләр. ⁹Әммә Шаул менән кешеләре Агагты, шулай ук иң яҡшы эре һәм вак малды, иң һимез башмак һәм бәрәстәрзе – бөтә киммәтле нәмәләргә кызғандылар, уларҙы харам кылманылар, бары тик файҙаһыҙ, кәрәге булмаған әйберзәрзе генә юк иттеләр.

Раббының Шаулдан ваз кисеүе

¹⁰Шемуилға Раббы һүзе булды. Ул былай тине:

¹¹– Шаулды батша итеп куйғанымә үкәнәм. Сөнки ул Минән ситкә боролдо, бойороғомдо еренә еткереп үтәмәнә.

Шемуил борсоуға калды һәм төнө буйы Раббыға ялбарып доға кылды. ¹²Икенсе көндө иртүк тороп, Шемуил Шаулды күрергә китте. Әммә уға Шаулдың үзенә һәйкәл куйыр өсөн Кармәлгә барғаны, унан боролоп кайткандан һуң Гилгалға төшкәнә һаҡында әйттеләр. ¹³Шемуил шунда юланды. Шаул уны:

– Раббы һине мөбәрәк кылһын. Мин Уның әмерен үтәнәм, – тип каршыланы.

¹⁴– Улай булғас, нишләп қолағыма һарык бақырғаны, үтез мөнрәгәнә ишетелә һуң? – тип һораны Шемуил.

¹⁵– Уларҙы ғәмәлектәрзән алып килделәр, – тине Шаул. – Халык вак мал менән һыйыр малының иң яҡшыларын Раббыға, һинең Аллаңа, корбан итергә тип калдырҙы. Ә башкаларын харам кылып юк иттек.

¹⁶– Туктап тор, – тине Шемуил Шаулға. – Үткән төндә Раббының миңә нимәләр әйткәнән һөйләйем һиңә.

– Һөйлә, – тине Шаул.

¹⁷Шемуил былай тип бәйән итте:

– Үзеңдә түбән тип һанаған хәлдә лә Исраил ырыуҙарына башлык булманыңмы? Раббы һине мәсехләп, Исраилға батша итеп куйманымы ни? ¹⁸Раббы һиңә әмер бирҙе. «Бар, залым ғәмәлектәрзе харам кыл. Бөтәһен дә кырып бөтөргәнгә тиклем улар менән һуғыш», – тип һине яуға озатты. ¹⁹Ни өсөн Раббының бойороғон тыңламаның, яумалдарҙы алып калып, Раббы күзәндә яман булған эш кылдың?

²⁰– Мин Раббының әйткәндәрен тыңланым, – тип яуапланы Шаул. – Кайҙа ебәргән, шунда барҙым. Ғәмәлек батшаһы Агагты бында алып килдем, башка ғәмәлектәрзе харам кылдым. ²¹Халык, юк ителергә тейеш булған яумалдарҙан Гилгалда Раббыға, һинең Аллаңа, корбан итеп салыр өсөн вак мал менән эре малдың иң көрзәрен генә алып калды.

²²– Раббының күнеленә нимә нығыраҡ окшай: уның кушкандарын тыңлаумы, әллә һәр төрлө корбандар, тотош яндырыу корбандарымы? Тыңлаусанлык –

корбандан, күндәмлек һарык тәкәһенә эс майынан якшырак. ²³ Сөнки башбаштаклык – сихырсылык кеүек үк гонаһ, тискәрелек – йорт илаһтарына табыныу кеүек әшәкелек. Һин Раббының һүзен кире каккан өсөн, Раббы һине батша буларак кире какты.

²⁴ – Гонаһ кылдым! Раббының бойорогон, һинең һүзәрәнде тотманым, – тине Шаул Шемуилға. – Сөнки халыктан курктым, уларзы тыңланым. ²⁵ Инде минең гонаһымды ярлыка, бергәләп кире кайтайык – Раббыға ғибәзәт кылайым.

²⁶ – Һинең менән кайтмайым, – тине Шемуил Шаулға. – Сөнки һин Раббының һүзен кире каккас, Раббы һине Исраилға батша булузән кире какты.

²⁷ Шемуил боролоп китмәксе булғайны, Шаул уның сапанының сабыуына йәбеште. Сабыу йыртылып сыкты.

²⁸ – Бөгөн Раббы Исраил батшалығын һинән ошоллай йыртып алды һәм һинән якшырак якынына бирзе, – тине Шемуил. – ²⁹ Исраилдың Даны ялған һөйләмәс һәм фекерен үзгәртмәс. Фекерен үзгәрттергә Ул әзәм балаһы түгел.

³⁰ – Гонаһ кылдым, – тине Шаул. – Тик һин, исмаһам, халкымдың аҡһақалдары каршыһында, Исраил каршыһында миңә хөрмәт күрһәт, бергә кайтайык, Раббыға, һинең Аллаңа, ғибәзәт кылайым.

³¹ Шемуил уның менән бергә кире боролдо, һәм Шаул Раббыға ғибәзәт кылды.

³² – Ғәмәлек батшаһы Агагты алып килегез, – тине Шемуил.

Бығауланған Агаг уның янына килгәндә: «Үлем әсеһе урап үткәндәр», – тип өмөтләнгәйне. ³³ Әммә Шемуил:

– Кылысың катындарзы кайһылай балаһың калдырған, хәзер әсәйең дә шулай улһың каласак, – тип Гилгалда, Раббы каршыһында, Агагты кылыс менән сабып үлтерзе.

³⁴ Шунан һуң Шемуил Рамаға, Шаул үзенең өйөнә – Гивғаһына кайтып китте.

³⁵ Шемуил Шаул менән үзенең ақтык көнө-

нә тиклем башка бер қасан да осрашманы, әммә уның өсөн бик көйөндө. Раббы иһә Шаулды Исраилға батша итеп куйғанына үкенде.

Дауыттың батшалықжа мәсехләнеуе

16 ¹ Раббы Шемуилға: – Һин қасанға тиклем Шаул өсөн көймәксәһең? Мин унан баш тарттым – ул Исраилға башқаса батша булмаясақ. Мөгөзгә зәйтүн майы тултыр за юлға сығ. Мин һине Бейт-Ләхәмдә йәшәгән Ишай тигән кешегә ебәрәм: уның улдарының берәһен батша итеп күзләнем, – тине.

² – Мин унда нисек барайым? – тине Шемуил. – Шаул ишетеп қалһа, мине үлтерәсәк бит.

– Үзең менән бер орғасы башмақ ал. Раббыға қорбан салырға қилдем, тип әйтерһең, – тине Раббы. – ³ Ишайзы қорбан ашына сақыр. Мин һиңә нимә эшләргә икәнен белгертермен. Кемде күрһәтһәм, Минәң өсөн шуны мәсехләрһең.

⁴ Шемуил Раббы әйткәнсә эшләне – Бейт-Ләхәмгә қилде. Қаланың ақһақалдары қурқышып уға қаршы сыкты.

– Именлек менән қилдеңме? – тип һоранылар.

⁵ – Именлек менән, – тип яуапланы Шемуил. – Раббыға қорбан қылырға қилдем. Изгеләнегез зә минең менән бергә қорбан ашына барығыз.

Ул Ишай менән улдарын пақландырзы һәм қорбан мәжлесенә сақырзы. ⁶ Улар қилгәс, Әлиавты күреп: «Раббының мәсехе ошолор, моғайын», – тип уйланы. ⁷ Әммә Раббы Шемуилға:

– Уның матурлығы менән буйсанлығына қарама. Мин уны кире кактым, Раббы әзәм кеүек күрмәс. Кеше тышқы киәфәткә, ә Раббы йөрәккә қарай, – тине.

⁸ Ишай Авинадавты Шемуил алдынан үткәрзе. Шемуил:

– Раббы быныһын да һайламань, – тине.

⁹ Бынан һуң Ишай Шамманы алып қилде.

– Раббы быныһын да һайламаны, – тине Шемуил. ¹⁰ Ишай Шемуил янына бер-бер артлы ете улын да алып килеп караны. Эммә Шемуил:

– Раббы быларзың беренен дә һайламаны, – тине. ¹¹ Шунан Ишайҙан:

– Улдарыңдың һәммәһе лә бындамы? – тип һораны.

– Йәнә төпсөк улым бар, – тип яуап бирҙе Ишай. – Ул һарык көтә.

– Берәйһен ебәр, алып килһендәр, – тине Шемуил. – Ул килмәйенсә, тәғәм ейергә ултырмаясакбыҙ.

¹² Ишай кеше ебәрәп, улын килтертте. Ул ике бите кызарып янып торған, матур күҙле, күркәм йөзлө ине. Раббы Шемуилға:

– Тор, уны мәсехлә, һайлаған кешем ошо, – тине.

¹³ Шемуил, зәйтүн майы һалынған мөгөзөн алып, уны ағалары алдында мәсехләне. Ошо көндән башлап Дауытты Раббы рухы солғап алды. Ә Шемуил Рамаға кайтып китте.

Дауыттың Шаулға хезмәт итә башлауы

¹⁴ Раббы рухы Шаулдан айырылды. Уны Раббы күндөргән бер яуыз рух бошоноуға һалды. ¹⁵ Ярандары Шаулға:

– Алланан булған бер яуыз рух ғазаплай һине, – тинеләр. – ¹⁶ Хакимыбыҙ, безгә, һиңә хезмәт иткән колдарыңа, әмер бир, лирала ошта уйнаған берәй кешене эзләйек. Алланан килгән яуыз рух иңгәндә, ул уйнар за һиңә рәхәтерәк булып.

¹⁷ Шаул хезмәтселәрәнә:

– Миңә лирала ошта уйнаған берәйһен табып килтерегеҙ, – тип бойорҙо.

¹⁸ Ярандарының беренә:

– Бейт-Ләхәмдә йөшөгән Ишайзың бер улын күргәйнем, – тине. – Лирала матур уйнай. Кыйыу йөрәкле көслө бер һуғышы, хәбәре асыллы, киәфәте күркәм. Раббы ла уның менән.

¹⁹ – Һарык көткән улың Дауытты миңә ебәр, – тип Шаул Ишайға сапкын юлланы.

²⁰ Ишай ишәккә икмәк, бер турһык шарап һәм кәзә бәрәсе артмаклатып, улы Дауытты Шаулға озатты. ²¹ Дауыт килеп, Шаулға хезмәт итә башланы. Батша уны бик окшатты, үзенә корал йөрөтөүсә итеп тәғәйенләне. ²² Ә Ишайға: «Дауыт миңдә хезмәттә калһын. Уны бик хушһындым», – тип хәбәр ебәрҙе. ²³ Шул вақыттан башлап, Алла ебәргән яуыз рух Шаулды биләп алғанда, Дауыт лираһын алып уйнай за батшаның хәле еңеләйеп калыр булды. Яман рух та унан китеп тора ине.

Голиастың иһраилдарзы алышһа сажыруы

17 ¹ Пелештизәр, һуғыш асмак булып, ғәскәр йыйзы һәм Йәһүзәнәң Сохо калаһында тупланды. Улар Сохо менән Ғазык араһындағы Әфәс-Даммимда туплам корҙо. ² Шаул менән иһраилдар за йыйылды. Улар Әла үзәнәндә туплам короп пелештизәргә каршы һуғышһа әзәрләнде. ³ Пелештизәр бер калкыулыкһа, иһраилдар икенә калкыулыкһа урынлашты. Араларында үзәнлек ине.

⁴ Пелештизәр тупламынан Ғас калаһынан булған Голиас атлы бәһлеүән сықты. Буйы – алты терһәк тә бер карыш* ине. ⁵ Башына бакыр торһа, өстөнә бакыр һарайта кейгәйне. Кейеменәң ауырлығы биш мең шекел тарта ине. ⁶ Аяктарында бакыр тезлек менән каплаған. Арһаһына бакырҙан кысһа һөңгө асһан. ⁷ Озон һөңгөһөнөн һабы тукһу ыстанының арһыры таяғы кеүек, ә тимер башағы – алты йөз шекел ауырлығында. Голиастың алдынан калһан йөрөтөүсәһе килә.

⁸ Голиас тукһаны ла сафта торһан Иһраил яугирзәрәнә:

– Нимә һез һуғышырһа тип тезелеп торһан булаһығыҙ? – тип һөрәнләне. – Мин пелешти, ә һез Шаул колдары түгелме ни? Арағыҙҙан берәй кешене һайлағыҙ, әйзә ул

* ^{17:4} Алты терһәк тә бер карыш – яһынса 3 метр (бер терһәк – 44,5 см).

минен яныма төшһөн. ⁹ Эгәр зә көрөшөп мине үлтерә алһа, без һезгә кол булырбыз. Э инде мин өстөн сығып, уны юк итһәм, һез кол булырһығыз, безгә хезмәт итерһегез.

¹⁰ Шунан әлеге пелешти:

– Бөгөн мин Исраил ғәскәрен мәсхәрәгә калдырам. Минен менән көрәшәргә берәй кешегезге ебәрегеҙ! – тип өстәне.

¹¹ Уның был һүзәрән ишетеп, Шаулдың да, барса исраилдарзың да коттары алынды, барыһы ла куркыуға калды.

Дауыттың яу яланына килеүе

¹² Дауыт Йәһүзәнең Бейт-Ләхәм калаһынан Әфраç кешеһе Ишайзың улы ине. Ишайзың һигез улы бар ине. Шаул батшалыҡ иткән заманда Ишай өлкән йәштә ине инде. ¹³ Ишайзың өлкән улдарының өсәүһе Шаул менән яуға киткәйне. Һуғышка киткән улдарының исемдәре былай: баш балаһы – Әлиав, икенсеһе – Авинадав, өсөнсөһө – Шамма. ¹⁴ Дауыт, кинйә малай ине. Уның өлкән ағаларының өсәүһе иһә Шаул янында ине. ¹⁵ Дауыт атаһының һарыктарын көтөр өсөн, әленән-әле Шаул янынан Бейт-Ләхәмгә кайтып йөрөй торғайны.

¹⁶ Пелешти Голиас кырк көн буйы иртәле-кисле уртаға сығып майҙан тотто.

¹⁷ Ишай бер көндө улы Дауытка:

– Бер эфа курмас, бынау ун икмәкте ал да тупламға ағайзарыңа алып барып бир.

¹⁸ Ә был ун йомарлам сырзы мең башына бирерһең. Ағайзарыңдың хәл-әхүлен бел, ифән-аман йөрөгәндәрән белдергән берәй нәмә алып кайт. ¹⁹ Ағайыңдар Шаул янында, бөтә исраилдар менән бергә Эла үзәнендә пелештизәргә каршы һуғыша, – тине.

²⁰ Дауыт иртәгәһенә иртүк торҙо, һарыктарын икенсе бер көтөүсегә калдырҙы ла, әйберзәрҙе алып, атаһы кушканса, юлга кузғалды. Ул тупламға килеп еткәндә, ғәскәрзәр сафка тезелешеп, кысқырышып алышка әҙерләһә ине. ²¹ Исраилдар менән пелештизәр бер-берәһенә капма-каршы саф булып торалар ине. ²² Дауыт әйберзәрән ылау карауылсыһына калдырҙы ла саф-

тар яғына йүгерҙе. Ағалары янына килеп, уларҙан һаулыҡ һорашты. ²³ Дауыт ағалары менән һөйләшөп тора ине, пелештизәр сафынан Ғас калаһынан булған Голиас атлы бәһлеүән сығып, ғәзәттәгесә, хәбәр һалды. Дауыт уның һөйләгәндәрән ишетеп торҙо. ²⁴ Был кешене күреү менән, бөтә исраилдар, коттары осоп, унан ҡаса башланы. ²⁵ Улар бер-берәһенә:

– Алға сыккан анау кешене күрәһегезме? Ул Исраилды мәсхәрәләр өсөн сыға, – тиештеләр. – Кем уны үлтерә, батша шул кешегә күп итеп байлыҡ бирер, кызына кейәү итер, атаһының йортон Исраилда һалымдан азат кылыр ине.

²⁶ Дауыт эргәһендәгә кешеләрзән:

– Был пелештизе үлтереп Исраилды хурлыҡтан ҡотҡарған кешегә нимә була-саҡ? – тип һораны. – Тере Алланың ғәскәрен мәсхәрәләргә, был сөннәтһез пелешти шул тиклем кем һуң?

²⁷ Яугирзәр:

– Уны үлтергән кешегә шулар-шулар эш-ләнәсәк, – тип әлеге һүзәрҙе ҡабатланы.

²⁸ Өлкән ағаһы Әлиавтың, Дауыттың кешеләр менән һөйләшөп торғанын ишетеп, асыуы ҡабарҙы.

– Нишләп килдең бында? Кырзағы азғына куйҙы кемгә ышанып калдырҙың? Тәкәбберлегендә, күңелендә бозоҡлоғон беләм мин. Бында һин алыш ҡарарға килгәнһең, – тип әрләп ташланы.

²⁹ – Мин нимә эшләнем? – тине Дауыт. – Һөйләшәм генә бит.

³⁰ Шунан икенсе яугиргә боролоп, йәнә шул турала һорашырға тотондо. Кешеләр уға баяғыса яуап бирҙе. ³¹ Дауыттың әйткән һүзәрән ишетеп, Шаулға һөйләп бирҙеләр. Ул Дауытты сақырып алды.

³² – Был пелешти аркаһында бер кем дә күңелен төшөрмәһен. Мин колоң барып, уның менән алышасакмын, – тине Дауыт Шаулға.

³³ – Һин ул пелештигә каршы алышка сыға алмайһың, – тине Шаул. – Һин әле үсмер генәһең, ул йәш сағынан алып һуғышсы.

³⁴ Әммә Дауыт уға:

– Мин колоң атаһының куйзарын көтә, – тип яуапланы. – Арыслан йәки айыу килеп, көтөүзән берәй бәрәсте урлаһа, ³⁵ уның артынан барам да, һөжүм итеп, ауызынан тартып алам. Әгәр зә ул миңә ташланһа, ялынан әләктерәм дә һуғып үлтерәм. ³⁶ Колоңдон арыслан да, айыу за үлтергәне бар. Был сөннәтһез пелешти менән дә шулай буласак, сөнки ул тере Алланың ғәскәрен хурланы. ³⁷ Мине арыслан менән айыу тырнағынан коткарған Раббы был пелештизең кулынан да коткарыр.

– Улайһа, бар, – тине Шаул. – Раббы һинең менән булһын.

³⁸ Батша Дауытка үзенең кейемдәрен бирзе. Башына бакыр торка, өстөнә бакыр һарайта кейзерзе. ³⁹ Дауыт кейеме өстөнән уның кылысын такты ла арлы-бирле йөрөп караны, сөнки бындай хәрби кейем кейгәне юк ине. Шунан Шаулға:

– Былар менән йөрөй алмайым, күнәк-мәгәнмен, – тип уларзы систе. ⁴⁰ Кулына таяғын алды, шишмәнән шыма ғына биш таш һайлап, биштәренә – көтөүсе муксаһына – һалды. Шунан һапкыһын тотоп, пелештигә каршы китте.

⁴¹ Пелешти зә Дауытка яқынлашты. Калқан йөрөтөүсәһе уның алдынан килә ине. ⁴² Ике бите янып торған күркәм йөзлө йәш егетте күреп, Голиас уға мысқыллы караш ташланы.

⁴³ – Мин этме әллә, нишләп миңә каршы таяк тотоп киләһең? – тине пелешти Дауытка. Уны үзенең илаһтары менән карғап: – ⁴⁴ Яқынырақ кил, – тине. – Хәзәр мин һинең үләкһәнде һауалағы коштарға, кырзағы йәнлектәргә емтек итеп бирәм.

⁴⁵ Ә Дауыт пелештигә:

– Һин миңә каршы кылыс тотоп, һөңгө менән, кысқа һөңгө менән киләһең, – тип яуапланы. – Ә мин Күк ғәскәрзәре Раббыһының, һин хурлаған Исраил ғәскәре Аллаһының, исеме менән киләм. ⁴⁶ Бөгөн Раббы һине миңең кулыма тапшыра. Мин һине үлтереп, башыңды кырқып аласак-

мын. Ә пелешти яугирзәренең мәйеттәрен һауалағы коштарға, ерзәге йәнлектәргә бирәсәкмен. Бөтә донъя Исраилда Алла барлығын белер. ⁴⁷ Шул сакта бөтә был йыйын Раббының кылыс һәм һөңгө менән коткармағанын төшөнөр. Был һуғыш – Раббыныкы, Ул һеззе беззең кулға тапшыра.

⁴⁸ Пелешти, урынынан кузғалып, Дауытка яқынлаша башлағас, Дауыт та ашығып ғәскәрзәр яғына, уға каршы йүгерзе. ⁴⁹ Дауыт кулын тығып муксаһынан бер таш алды ла һапкыһы менән уны һелтәп ебәрзе. Таш пелештизең маңлайына барып казалды. Пелешти йөзтүбән ергә йығылды. ⁵⁰ Шулай итеп, Дауыт пелештизе һапкы һәм таш менән еңде. Ул пелештизе бәрәп үлтерзе. Дауыттың кулында кылысы юк ине. ⁵¹ Шунан Дауыт йүгереп барзы ла уның янына килеп басты. Ул пелештизең кылысын кынынан һурып алды, уны үлтереп, башын сабып өззе.

Бәһлеүәндәренән үлгәнән күреп, пелештизәр каса башланы. ⁵² Исраил һәм Йәһүзә яугирзәре күтәрелеп, кысқырыша-кысқырыша пелештизәрзе Ғасқа һәм Ғәкрондың қапкаларына тиклем бастырзы. Шағараим юлы, Ғас менән Ғәкронға тиклем, пелештизәрзең мәйете менән қапланды. ⁵³ Пелештизәрзе кыуалағандан һуң, исраилдар кире килеп уларзың тупламын таланы. ⁵⁴ Дауыт пелештизең башын алып, Йәрусәлимгә килтерзе, коралдарын үзенең сатырына куйзы.

⁵⁵ Пелештигә каршы барған Дауытты күргәс, Шаул ғәскәр башлығы Авнерзан:

– Авнер, был үсмер кемдең улы? – тип һораны.

– Ғүмерең озон булһын, батшам, белмәйем, – тип яуап кайтарзы Авнер.

⁵⁶ – Белмәһең, бел, кемдең улы икән ул малай? – тип бойорзо батша.

⁵⁷ Дауыт пелештизе үлтереп кире килә ятқан сакта, Авнер уны Шаул янына алып барзы. Голиастың башы Дауыттың кулында ине. ⁵⁸ Шаул:

– Үсмер, һин кемдең улы булаһың? – тип һораны.

– Бейт-Ләхәмдән колоң Ишайзың улымын, – тип яуап кайтарзы Дауыт.

Йонасандың Дауыт менән вәғәзәләшәүе

18¹ Дауыт Шаул менән һөйләшәп бөткәндә, Йонасандың күнелә Дауыттың күнеленә яғылғайны. Йонасан уны үзенә йәнеләй күрәп ярата башланы. ² Ул көндә Шаул Дауытты үзенә алды, атаһының йортона кайтырға рөхсәт итмәнә. ³ Ә Йонасан Дауыт менән дүс булырға вәғәзәләшәтә, сөнки уны үз йәнеләй яратты. ⁴ Йонасан, өстөндәге сапанын сисәп, Дауытка кейзерзә, башка кейемдәрән, кылысы менән йәйәһән, билбауын бирзә.

⁵ Шаул кайзағына ебәрһә лә, Дауыт уңыш қазанды. Шуға күрә батша уны яугирзәргә башлык итеп куйзы. Быны барса халыкта, Шаулдың ярандары ла хуш күрзә.

Шаулдың Дауыттан көнләшәүе

⁶ Дауыт пелештизә үлтергәндән һуң, фәскәрзәр кире кайтып килгән сакта, Израилдың бөтә калаларында ла катын-кыззәр дөңгөр һәм шылтырауықтар тауышы астында қыуаныс менән йырлап-бейеп Шаул батшаға қаршы сықты. ⁷ Катындар бейей-бейей:

– Шаул қырзы меңдәрзә,

Ә Дауыт ун меңдәрзә, –
тип һамақланы.

⁸ Быға Шаулдың йәнә көйзә. Һарыуы кайнап: «Дауытка ун меңдә, ә миңә меңдә генә бирәләр. Уның хәзәр тик батшалығығына юк», – тип уйланы. ⁹ Ошо көндән алып Шаул Дауытка шикләнеп қарай башланы.

¹⁰ Иртәгәһенә былай булды: Алла күндәргән яуыз рух Шаулды солғап алды. Шаул үзенә өйөндә диуаналанырға керештә. Дауыт, фәзәттәгесә, лираһында уйнап ултыра инә. Ә Шаул кулына һөңгөһөн тотқайны.

¹¹ Шаул: «Дауытты диуарға қазақлап қуям», – тип һөңгөһөн ырғытты, әммә егет ике тапқыр унан тайшанып қалды.

¹² Шаул Дауыттан қурқа башланы, сөнки Раббы уның менән инә, ә Шаулды ташлағайны. ¹³ Шуға күрә Шаул Дауытты үзенән йырақлаштырзы. Уны мең башы итеп куйзы. Дауыт гел фәскәрзәрзә һуғыштарға алып йөрөнә. ¹⁴ Раббы уның менән булғанлықтан, һәр әшә ыңғай барзы. ¹⁵ Уның уңыштарын күрәп, Шаулдың қурқыуы артқандан-артты. ¹⁶ Ә бөтә Израил менән Йәһүзә халқы Дауытты яратты, сөнки ул уларзы әйзәп һуғыштарға алдан йөрөнә.

Дауыттың Шаул қызына өйләнәүе

¹⁷ Шаул Дауытка:

– Бына миңә өлкән қызым Мерав, уны һиңә катынлыкка бирермен. Тик һин батыр бул, Раббының һуғыштарын алып бар, – тинә. Сөнки: «Дауыттың әжәлә минән түгел, ә пелештизәр кулынан булһын», – тип уйланы.

¹⁸ Әммә Дауыт Шаулға:

– Батшаға кейәү булырға, үзем кем дә Израилда ғаиләм һәм атамдың нәсәл-нәсәбе кем? – тип яуап бирзә.

¹⁹ Әммә Шаулдың қызы Меравты Дауытка бирергә вакыт еткәс, ул Мехола қалаһынан Ғадриил тигән кешегә кейәүгә бирелдә.

²⁰ Дауытты Шаулдың Михәл тигән қызы ярата инә. Был хакта батшаға еткергәс, ул бик кәнәгәт булды. ²¹ «Уға Михәлдә бирермен, – тип уйланы. – Дауыт өсөн ул тозақ булыр. Әйзә Дауыт пелештизәр кулы менән үлтерелһән». Шунан Дауытка:

– Миңә кейәү булырға бөгөн йәнә форсатың бар, – тинә.

²² Шунан ярандарына Дауытка сер итеп кенә: «Батша һинә яқын күрә, бөтә хезмәтселәр зә һинә ярата. Батшаның кейәүе бул», – тип әйтергә бойорзо.

²³ Шаулдың ярандары был һүззәрзә Дауытка ишеттерзә. Дауыт уларға:

– Миңә кеүек бер ябай, ярлы кешегә батшаның кейәүе булыу аһнат тип уйлайһығызмы әллә? – тип яуап бирзә.

²⁴ Ярандары Дауыттың айткәндәрен Шаулға еткерзе.

²⁵ – Дауытка әйтегез, батша, дошмандарынан үс алып өсөн, мähәргә йөз пелештизең сөннәт тиреһенән башка бер нәмә лә һорамай, – тип бойорзо Шаул.

Ул шул рәүешле Дауыттың пелештизәр кулына эләгеп менән һәләк булырына өмөтләнде. ²⁶ Ярандары Шаулдың айткәндәрен Дауытка еткерзе. Дауыт үзенәң батша кейәүе буласағына кыуанды. Тәғәйенләгән вақыт та үтмәгәйне әле, ²⁷ Дауыт кешеләре менән барып ике йөз пелештизең йәнен кыйзы. Батшаның кейәүе булып өсөн, ул үлтерелгән пелештизәрзең сөннәт тиреләрен теүәл генә итеп Шаулға алып килде. Шаул уға кызы Михәлде катынлыкка бирзе. ²⁸ Шаул Раббының Дауыт менән бергә булғанын, кызы Михәлдең Дауытты яратканын ап-асык күрзе. ²⁹ Шуға күрә ул Дауыттан тағы ланығырак курка башланы, уның ғүмерлек дошманына әйләнде.

³⁰ Пелешти башлыктары касан һөжүм итһә лә, Дауыт Шаулдың башка ярандарына карағанда зурырак уңышка ирешә ине. Шул аркала уның исеме дан-шөһрәт қазанды.

Шаулдың Дауытты эзәрләүе

19¹ Шаул улы Йонасан һәм ярандары менән Дауытты үлтерәү тураһында һөйләште. Йонасан иһә Дауытты ифрат ярата ине.

² – Атайым Шаул һине һәләк итергә форсат эзләй, – тип хәбәр итте ул душына. – Ир-тәгә иртәнсәк һак бул, берәй ышаныслы урынға йәшен. ³ Ә мин атайым менән қырға сығырмын да, йәшенгән еренә барып, уның менән һинең турала һөйләшермен. Берәй хәбәр ишетһәм, һиңә еткерермен.

⁴ Йонасан атаһы Шаулға Дауыт тураһында һәйбәт итеп һөйләне:

– Батша үзенәң коло Дауытка карата гонаһ қылмаһын, сөнки уның һиңә бер яманлык та қылғаны юк. Дауыт һәр бер

әше менән һиңә зур файза қилтерә, – тине. – ⁵ Үз ғүмерен хәүеф астына қуйып, пелештизе үлтерзе. Раббы бөтә Исраилға бөйөк еңеү бирзе. Быны һин үзең дә күреп торзон, кыуандың. Шулай булғас, һиңәғә-йепһезгә кан түгергә, Дауытты бер сәбәпһез үлтереп гонаһ қылырға уйлайһың?

⁶ Шаул Йонасандың айткәндәрен тыңлап торзо ла:

– Тере Раббы шаһит! Дауыт үлтерелмә-йәсәк! – тип ант итте.

⁷ Йонасан, Дауытты сакырып, ошоларзың барыһын да һөйләп бирзе. Шунан ул Дауытты Шаулға алып барзы. Бынан һуң Дауыт элекке кеүек батшаға хезмәтен дауам итте.

⁸ Шул арала тағы һуғыш башланды. Дауыт, яуға сығып, пелештизәр менән алышты һәм уларзы кыйратып ташланы. Улар қасып китергә мәжбүр булды.

⁹ Бер көндө Шаул өйөндә ултыра, һөңгөһә қулында, ә Дауыт уға лирала уйнай ине. Шул сак Раббы күндергән яуыз рух Шаулды солғап алды. ¹⁰ Шаул һөңгөһә менән Дауытты диуарға қазаклап қуйырға укталды, әммә Дауыт тайшанып өлгөрзө. Һөңгө диуарға барып сәнселде, ә Дауыт қасып китте һәм ул кисте қотолоп қалды.

¹¹ Уны, һағалап тороп, иртәнсәк үлтерһендәр өсөн, Шаул хезмәтселәрен Дауыттың өйөнә ебәрзе. Әммә катыны Михәл:

– Әгәр бөгөн төндә йәненде қотқармаһаң, иртәгә үлтереләсәкһең, – тип қисәтеп, ¹² уны тәзрәнән төшөрөп ебәрзе һәм Дауыт қасып қотолдо. ¹³ Ә Михәл, бер йорт илаһының һынын алып, уны түшәккә һалды, баш урынына кәзә дебетенән ойпаланған кейез қуйзы ла, кейем менән қапланы. ¹⁴ Шаул ебәргән хезмәтселәр Дауытты то-торға қилгәс, Михәл:

– Ул ауырый, – тине.

¹⁵ Шаул:

– Уны миңә түшәгендә қилеш алып қиле-гез, үлтерәм, – тип кешеләрен қабат ебәрзе.

¹⁶ Хезмәтселәр қилде. Қараһалар: түшәк-тәһын, ә башы урынында – кәзә дебетенән кейез. ¹⁷ Шаул Михәлдән:

– Нишләп мине алданың, ә дошманымды касырып ебәрзең? – тип хораны.

– Ул миңә: «Ебәр, юғиһә, мин һине үлтәрәм», тине, – тип яуапланы Михәл.

¹⁸ Дауыт касып котолдо һәм Рамаға Шемуилға килде. Уға Шаулдың үзенә нимәләр эшлэгәнән һөйләп бирзе. Шунан Шемуил менән икәүләп Найоһса килделәр. ¹⁹ Дауыттың Рамалағы Найоһста булуыун Шаулға еткерзеләр. ²⁰ Батша үзенә хезмәтселәрән Дауытты тоторға ебәрзе. Караһалар, Шемуил етәкселегендә бер төркөм пәйғәмбәрзәрзең пәйғәмбәрлек иткәнән күрзеләр. Шул сак Раббы рухы Шаулдың кешеләрәнә инде, улар за пәйғәмбәрлек итә башланы. ²¹ Был хакта Шаулға еткерзеләр. Ул бүтән хезмәтселәрән ебәрзе. Тик улары ла пәйғәмбәрлек итергә тотондо. Шаулдың өсөнсә тапкыр ебәргән кешеләре лә пәйғәмбәрлек итергә кереште. ²² Шаул Рамаға үзе юланды. Сеҳузағы зур һыу сокоро янына барып еткәс:

– Шемуил менән Дауыт кайза? – тип хораны.

– Рамалағы Найоһста, – тинеләр.

²³ Шаул Рамалағы Найоһса китте. Әмә Алла рухы уны ла солғап алды һәм ул Найоһса еткәнсе юл буйынса пәйғәмбәрлек итеп барзы. ²⁴ Ул да кейемдәрән сисеп ыргытты, Шемуил алдында пәйғәмбәрлек итте. Көнә буйы, төнә буйы яланғас ятты. Халықтың: «Шаул да пәйғәмбәр булғанмы?» – тигәнә шунан тороп калған.

Йонаһсан менән Дауыттың дуслығы

20 ¹ Дауыт Рамалағы Найоһстан касып, Йонаһсанға килде лә унан:

– Ни эшләнем мин? Ғәйебем нимәлә? – тип хораны. – Атайыңа каршы ниндәй гонаһ кылдым, һиңә ул минең йәнемдә көсәй?

² – Был булмаясақ! Һин үлмәйәсәкһең, – тине Йонаһсан. – Атайым һиңә белдермәйенсә зур эшкә лә, бәләкәй эшкә лә тотонмай. Нишләп ул был ниәтен минән йәшерһең? Улай булмаясақ!

³ Әммә Дауыт ант итеп:

– Һинең мине хуш күргәнәңдә атайың бик якшы белә. Шуға күрә: «Был хакта Йонаһсан һизмәһен, юғиһә көйәләнер», тип уйлай. Әммә тере Раббы ла, һин дә шаһит: минең менән әжәл араһында тик бер азым ғына, – тине.

⁴ Йонаһсан Дауытқа:

– Йәһең нимә теләй, һинең өсөн барыһын да эшләйем, – тине.

⁵ – Кара, иртәгә Яңы ай байрамы, – тине Дауыт Йонаһсанға. – Мин батша менән бер табында ултырырға тейешмен. Ләкин һин мине ебәрһең, мин иртәгәнән һуңға кискә тиклем кырза йәшенеп торор инем. ⁶ Әгәр атайың юклығымды абайлаһа: «Дауыт тыуған калаһы Бейт-Ләхәмгә кайтырға хораны, сөнки нәсел-нәсәбе йыллык корбандарын сала», – тип әйтерһең. ⁷ Әгәр зә ул «ярар» тиһә, тимәк, мин колоһа куркыныс янамай. Ә инде асыуы токанһа, бел, ул миңә яуызлык эшләргә ниәтләй. ⁸ Ә һин колоһа мәрхәмәт кыл, сөнки Раббы алдында минең менән вәғәзәләштең. Ғәйебем бар икән, үзең үлтер. Ниңә мине атайыңа алып барырға? – тине.

⁹ – Булуы мөмкин түгел! – тип яуапланы Йонаһсан. – Әгәр атайымдың уйында яуызлык икәнән ысынлап та белһәм, һиңә әйтмәй каламмы һуң?

¹⁰ – Әгәр атайың һиңә асыулы яуап бирһә, кем һиңә хәбәр итер? – тип хораны Дауыт.

¹¹ – Әйзә, кырға сығайык, – тине Йонаһсан. Икәүләп яланға киттеләр.

¹² Йонаһсан былай тине:

– Исраил Аллаһы Раббы хакы менән ант итәм! Иртәгә йәки иртәгәнән һуң ошо вакытка атайымдың ниәтен беләсәкмен. Әгәр зә ул һиңә карата якшы теләктә була, әлбиттә, хәбәр ебәрермен. ¹³ Әгәр атам һиңә яуызлык уйлаһа, был хакта һиңә хәбәр итмәһәм һәм һинең иҫән-аман касып китеүеңә юл куймаһам, миңә Раббының каты кәһәре төшһөн! Раббы нисек атайым менән булған, һинең менән дә шулай юлдаш булһын. ¹⁴ Тик һин дә мине, иҫән сағымда, Раббының мәрхәмәтенән айырма. Әгәр зә

мин үлһәм, ¹⁵ хатта Раббы Дауыттың бөтө дошмандарын ер йөзөнөн юк иткән сакта ла, нәсел-ырыуымды якшылыгыңдан мәңге мәхрүм итмә!

¹⁶ Шулай итеп, Йонасан Дауыттың нәсел-нәсәбе менән килешеп төзөнө.

– Раббы Дауыттың дошмандарын язалаһын! – тине.

¹⁷ Йонасан Дауытты үзенең йәнеләй күреп ярата ине. Ул:

– Миңә булған дуҫтарса һөйөүендә расла, – тип Дауытты тағы бер мәртәбә ант иттерзе.

¹⁸ Йонасан уға былай тине:

– Иртәгә Яңы ай байрамы. Һинең тура ла һорарзар, сөнки урының буш буласақ.

¹⁹ Шуға күрә иртәгәнән һунға тиз генә элек йәшеренгән урынға кил, Әзәл ташы янына ултыр. ²⁰ Ә мин, сәпкә төзөгән булып, шул якка өс ук атырмын. ²¹ Шунан: «Уктарзы эзләп тап», – тип хезмәтсе малайзы ебәрермен. Әгәр зә уға: «Ана бит, уктар артыңда ята, уларзы алып кил», – тиһәм, сығырһын. Тимәк, хәуеф юк. Тере Раббы шаһит: һиңә бер нәмә лә булмаҫ. ²² Ә инде малайға: «Ана бит, уктар алдыңда ята», – тиһәм, китерһең. Тимәк, Раббы һине ебәрә. ²³ Ә үз-ара килешепебезгә килгәндә инде, Раббы һинең менән миңең арала мәңге шаһит булһын.

²⁴ Дауыт кырға китеп йәшенде. Яңы ай тыуғас, батша килеп байрам табынына ултырзы. ²⁵ Ғәзәттәгесә, батша үзенең диуар эргәһендәге урынын алды. Йонасан басып торзо, ә Авнер Шаул янына урынлашты. Дауыттың урыны буш калды. ²⁶ Был көндө Шаул бер нәмә лә өндәшмәне: «Моғайын, Дауыт берәй хәлгә юлыккандыр. Эйе, шулайзыр, ул үзен нәжесләгәндер», – тип уйланы. ²⁷ Иртәгәһенә, айзың икенсе көнөндә, Дауыттың урыны йәнә буш калды. Шаул улы Йонасандан:

– Ишай улы ни өсөн кисә лә, бөгөн дә табынға килмәне? – тип һораны.

²⁸ Йонасан батшаға:

– Дауыт Бейт-Ләхәмгә кайтыр өсөн миңән бик үтенеп рөхсәт һораны, – тип яуап

бирзе. – ²⁹ «Зинһар рөхсәт ит, нәселебез калала корбан сала. Ағайым миңә лә кайтырға кушты. Әгәр зә күңелеңә хуш килһәм, ебәр, барып туғандарымды күреп киләйм», тине. Шуға ул батша табынына килмәне.

³⁰ Шаулдың Йонасанға каршы асыуы купты.

– Һин йүнһез, тиҫкәре әсәңдең балаһы! Ишай улы менән дуҫлашканыңды белмәй йөрөйөммө ни мин? Был кылығың менән үзәңдә һәм һине тапқан әсәңдә оятка калдырзың бит. ³¹ Ишай улы ер йөзөндә йәшәгәндә, үзең дә, батшалығың да имен булмаясақ! Хәзер үк кеше ебәр, уны бында килтерт. Ул мотлак үлергә тейеш! – тине.

³² – Ниңә уны үлтерергә? Ни эшләгән ул? – тип каршы төштө Йонасан атаһы Шаулға.

³³ Шаул, үлтерергә теләп, улына һөңгөһөн ырғытты. Йонасан атаһының ысынлап та Дауытты һәләк итергә ниәтләгәнән аңланы.

³⁴ Йонасан нәфрәтленеп табынды ташлап сығып китте. Яңы ай байрамының икенсе көнөндә ул тамағына ашаманы, сөнки атаһының Дауытты хурлауы уны каты кайғыға һалғайны.

³⁵ Иртәгәһенә иртәнсәк ул Дауыт менән алдан килешелгәнсә кырға сықты. Янында бер бөләкәй малай за бар ине.

³⁶ – Йүгер, атқан уктарымды эзләп тап, – тине ул малайға.

Малай йүгерзе, ә Йонасан уктарын унан аша барып төшөрлөк итеп атты. ³⁷ Малай ук төшкән ергә барып етеп килгән сакта, Йонасан уның артынан:

– Ана кара, ук алдыңда ята, – тип кысқырзы. ³⁸ Шунан йәнә:

– Тиз бул, йүгер, туктама! – тип һөрәнләне.

Малай, Йонасандың уктарын йыйып алып, хужаһына килтереп бирзе. ³⁹ Малай бер нәмә лә һизмәне. Әштең низә икәнлеген Йонасан менән Дауыт кына белә ине.

⁴⁰ Йонасан малайға коралын бирзе лә:

– Бар, калаға алып кайт, – тине.

⁴¹ Малай киткәс, Дауыт көньяк тарафтан килеп сықты ла, ергә тиклем бөгөлөп,

өс тапкыр баш эйзе. Үбешеп күрештеләр, икәүләшеп илаштылар. Дауыт бигерәк тә нык иланы.

⁴² – Иҗән-аман йөрө, – тине Йонасан Дауытка. – Раббы минең менән һинең арала, минең токомом менән һинең токомон араһында мәңге булһын, тип Раббы исеме менән ант бирешкәнбез.

⁴³ Бынан һуң Дауыт үз юлына китте, Йонасан кире калаға кайтты.

Дауыттың Шаулдан жасыуы

21 ¹ Дауыт Новка Ахимәләх тигән каһинға килде. Ахимәләх хәуефленеп Дауытка каршы сықты.

– Нишләп яңғызың, яныңда бер кем дә юк? – тип һораны.

² – Батша миңә бер йомош кушты, – тип яуапланы Дауыт Ахимәләх каһинға. – «Һине ни өсөн ебәргәнәмде, ни бойорғанымды бер кем дә белмәһен», – тине. Шуға күрә егеттәрәмде билдәле урында қалдырҙым.

³ Кана, кул астыңда ашарлык нимә бар? Миңә биш икмәк йәки, нимәң булһа, шуны бир.

⁴ – Ябай икмәгем юк, – тип яуапланы каһин Дауытка. – Әгәр егеттәрәң катындар менән яқынлык қылмаған булһа, пак булһа, – изге икмәгем бар.

⁵ – Һәр вақыттағыса, сәфәрзә булған сағыбызға катын-қыз затынан йырақбыз, – тине Дауыт. – Кешеләрем, ғөмүмән, юлда үззәрен пак тота, ә инде бындай махсус эш менән йөрөгәндә бигерәк тә.

⁶ Каһин Дауытка изге икмәк бирзе, сөнки унда ошо Раббы хозурына куйылғанынан башкаһы юк ине. Был икмәк шул көндө, урынына йылыһын қуйыр өсөн, Раббы алдынан алынғайны. ⁷ Ул көндө Шаул хезмәтселәренең береһе, көтөүселәр башлығы Доег тигән эдоми за бында Раббы хозурында тора ине.

⁸ – Кул астыңда һөңгөмө, қылысмы юкмы? Батшаның йомошо ашығыс булғанлыктан, қылыс та, башка қорал да алып өлгөрмәнем, – тине Дауыт Ахимәләхкә.

⁹ – Үзең Эла үзәнәндә үлтергән пелешти Голиастың қылысы бар, – тип яуап кайтарзы каһин. – Эфод артында, кейемгә төрөлгән килеш ята. Теләһән, шуны ал, бында башка қорал юк.

– Шунан да яқшыһы юк, бир уны миңә, – тине Дауыт.

¹⁰ Дауыт ул көндө, Шаулдан қасып, Ғаҗ батшаһы Ахишка килде. ¹¹ Ахиштың хезмәтселәре:

– Был теге илдең батшаһы Дауыт түгелме? – тинеләр. – Бейешкәндә:

«Шаул қырзы меңдәрзе,

Ә Дауыт ун меңдәрзе», –

тип уның тураһында йырламайзар инеме?

¹² Дауыт был һүззәрзе күңеленә һалып қуйзы һәм Ғаҗ батшаһы Ахиштан бик қурқты. ¹³ Ул бөтәһе алдында йөзөн үзгәртеп, диуана булып қыланды, қапка-ишектәрзе тырнап, һақалына шайығын ағызып йөрөнө. ¹⁴ Ахиш ярандарына:

– Был бәндәнең торғаны бер тиле икәнен күрмәйһегезме ни? – тип асыуланды. – Уны миңә нимә тип алып килдегез? ¹⁵ Беззә ақылдан шашқандар әзме? Минең алдымда диуаналанһын тип килтерзегезме? Шул миңә һарайыма инерме?

22 ¹ Дауыт, бынан китеп, Ғадуллам мәмерйәһендә йәшенде. Был һакта ишеткән ағалары, атаһы йортондағылар уның янына килде. ² Шулай ук қыйырһытылған кешеләр, бурыстарын түләй алмағандар, күңелдәрәндә рәһйеше булғандар уның тирәһенә тулланды. Тора-бара уларзың һаны дүрт йөзгә барып етте һәм Дауыт уларға башлык булды.

³ Дауыт бынан Моавтың Миспе қалаһына барзы һәм Моав батшаһына:

– Алланың мине нимә эшләтәсәген белгәнгә тиклем, атайым менән әсәйемде һиндә қалдырып торорға рөхсәт ит, – тине.

⁴ Шулай итеп, Дауыт ата-әсәһен Моав батшаһы янына алып килде. Дауыт йәшенеп ятқан ерендә булған арала, улар шунда йәшәне. ⁵ Әммә Ғад пәйғәмбәр:

– Һин бында – йәшенгән урынында калма, Йәһүзә еренә бар, – тигәс, Дауыт Хәрәс урманына китте.

Шаулдың Нов калаһы каһиндарын үлтереге

⁶ Шаул Дауыттың үз кешеләре менән ошо тирәлә күренгәне тураһында ишетте. Ул Гивғала бер калкыу ерзә тамариск ағасы астында кулына һөңгө тотоп ултыра ине. Эргәһендә бөтә ярандары басып тора.

⁷ Шаул янында торған ярандарына:

– Эй Бинйәмин улдары, мине тыңлағыз! – тине. – Ишайзың улы һәр береgezгә басыузар, йөзөм баксалары бирер, һәр береgezзе мең башы, йөз башы итеп куйыр, тип улайһығызмы? ⁸ Ни өсөн миңә каршы мәкер корзоғоз? Улымдың Ишай улы менән бер һүзле булыуын береgez зә колағыма төшөрмәне. Береgez-бер миңә өсөн борсолманы. Үз улымдың коломдо миңә каршы боҫкон* корорға котортоуы тураһында әйтеүсе табылманы.

⁹ Шаулдың ярандары араһында торған Эдом кешеһе Доег:

– Ишай улы Дауыттың Нов калаһына Ахитув улы Ахимәләх каһин янына килгәнән күрзем, – тине. – ¹⁰ Ахимәләх Дауыт тураһында һорап Аллаға мөрәжәғәт итте. Уға ашарға ризык, пелешти Голиастың кылысын бирзе.

¹¹ Шаул батша Ахитув улы Ахимәләх каһинды, уның зат-зәүерен, Новтағы барса каһиндарзы сакырырға кешеләр ебәрзе. Улар барыһы ла батша янына килде. ¹² Шаул Ахимәләхкә:

– Эй Ахитув улы, мине тыңла! – тине.

– Әйе, хахимым! – тине Ахимәләх.

¹³ – Ни өсөн Ишай улы менән миңә каршы мәкер корзоғоз? – тине Шаул. – Һин уға икмәк, кылыс биргәнһең, уның өсөн һорап Аллаға мөрәжәғәт иткәнһең. Ана хәзәр Дауыт миңә каршы баш күтәрәп, миңә тозақ короп йөрөй.

¹⁴ Ахимәләх батшаға:

– Бөтөн ярандарың араһында һинә Дауыт кеек тоғро, бирелгән берәйһе бармы? – тип яуап кайтарзы. – Дауыт һинәң кейәуең, һаксыларыңдың башлығы, өйөндә хөрмәтле. ¹⁵ Мин Дауыт өсөн Аллаға ул көндө генә мөрәжәғәт итә башланыммы ни? Юк бит! Батшам мин колоңдо һәм атам нәселен ғәйепләмәһен. Сөнки мин колоң был хакта, оломо был, әллә бәләкәйме, бер нәмәлә белмәйем.

¹⁶ Әммә батша:

– Эй Ахимәләх, үзең дә, нәсел-нәсәбең дә үлтерелергә тейеш! – тине. ¹⁷ Шунан эргәһендә торған йәнһаксыларына:

– Барығыз, Раббының каһиндарын үлтереп ташлағыз! Улар за Дауыт менән бер һүзле. Уның қасканын белә тороп, миңә хәбәр итмәгәндәр, – тип әмер бирзе.

Әммә батшаның хезмәтселәре Раббының каһиндарына кул күтәрергә базнат итмәне.

¹⁸ Шунда батша Доегкә:

– Бар, каһиндарзы һин үлтер! – тип бойорзо.

Эдом кешеһе Доег барып каһиндарзы үлтерзе. Был көндө ул етен эфод кейгән һикһән биш кешенең йөнен кыйзы. ¹⁹ Шунан каһиндар калаһы булған Новты тоташ кылыстан үткәрзе. Ирзәрзе, катын-кыzzарзы, үсмерзәрзе һәм сабыззарзы, эре һәм вак малды, ишәктәрзе тоташ кырып һалды.

²⁰ Ахитув улы Ахимәләхтең улдарынан бары тик Әвйәсәр тигәне генә котолоп калды. Ул Дауыт янына қасып китте.

²¹ Әвйәсәр Шаулдың Раббы каһиндарын үлтереге тураһында Дауыткә һөйләп бирзе. ²² Дауыт уға:

– Теге көндө үк унда булған Эдом кешеһе Доегтың Шаулға мотлак хәбәр итәсәген дә белгәйнем. Атан йортондағы бөтә кешеләрзең үлемендә мин ғәйепле. ²³ Янымда қал, қурқма! Кем миңә йөнәмде көсәй, шул һинелә һәләк итергә ниәтләй. Миңә янымда сакта хәүефһезлектә булырһың, – тине.

* 22:8 Боҫкон – руссаһы: засада.

Дауыттың Қығила калаһын котқарыуы

23 ¹ Дауытка: «Пелештизэр Қығила калаһына һөжүм итте. Ырзындарзы талайзар», – тигән хәбәр килтерзеләр. ² Дауыт Раббынан:

– Барайыммы? Мин ул пелештизәрзе кыйрата алырмынмы? – тип хораны.

Раббы:

– Бар, пелештизэр менән һуғышып, Қығиланы котқар, – тине.

³ Әммә кешеләре Дауытка:

– Без хатта бында, Йәһүзәлә лә, куркабыз. Нисек Қығилаға пелешти ғәскәренә каршы һуғышырға барырға базнат итәйек? – тиеште.

⁴ Дауыт тағы Раббыға мөрәжәғәт итте. Раббы уға:

– Тор за Қығилаға бар! Мин пелештизәрзе һинең кулыңа тапшырам, – тип яуап кайтарзы.

⁵ Дауыт үзенең кешеләре менән Қығилаға килде, пелештизэр менән һуғышты, уларзың малдарын кыуып алып китте. Пелештизәрзе аяуһыз кыйратып, Қығила халкын котқарзы.

⁶ Ахимәләхтең улы Әвйәсәр, Қығилала торған Дауыт янына қасқанда, үзе менән эфодты ла алып килгәйне.

Шаулдың Дауытты бастырыуы

⁷ Шаулға Дауыттың Қығилаға килгәнен хәбәр иттеләр. Шаул:

– Алла Үзе уны миң кулыма тотторзо: Дауыт, капкалары һәм йозактары булған калаға инеп, үзен үзе бикләне, – тине.

⁸ Шаул, Дауытты һәм уның кешеләрен Қығилаға барып қамауға алыр өсөн бөтә ғәскәрен яуға сакырзы. ⁹ Дауыт Шаулдың яман ниәте тураһында белгәс, Әвйәсәр кәһинға эфодты килтерергә кушты. ¹⁰ Дауыт Раббыға:

– Эй Исраил Аллаһы Раббы! Мин колоң ишеттем: Шаул Қығилаға килеп, миңе аркамда каланы тар-мар итергә теләй.

¹¹ Қығила халкы миңе уның кулына тотоп бирерме? Колоң ишеткәнсә, Шаул бында килерме? Эй Исраил Аллаһы Раббы, колоңа белдерһәңсә! – тип мөрәжәғәт итте.

– Килер, – тип яуап бирзе Раббы.

¹² – Қығила халкы кешеләрем менән миңе Шаул кулына тотоп бирерме? – тип хораны Дауыт.

– Бирер, – тине Раббы.

¹³ Бынан һуң Дауыт, янындағы алты йөзгә яқын кеше менән Қығиланан сығып, урындан-урынға күсеп йөрөй башланы. Дауыт Қығиланан қасып киткән тигән хәбәрзе ишеткән Шаул унда барыу уйынан кире кайтты.

Дауыттың таулы Йәһүзәгә қасыуы

¹⁴ Дауыт сүлдәге ышык урындарза, Зиф сүленең таулығында йәшеренеп ятты. Шаул уны туктауһыз эзәрләне, әммә Алла Дауытты уның кулына бирмәне.

¹⁵ Дауыт, Зиф сүлендәге Хорешта торғанда, Шаулдың уны үлтереү ниәте менән юлға сытқаны һақында ишетте. ¹⁶ Шаулдың улы Йонасан, Хорешка Дауыт янына килеп, уның Аллаға өмөтөн нығытып китте.

¹⁷ – Куркма, атайым Шаул һине таба алмаясақ. Исраилда һин батшалық итәсәкһең, ә мин һинән кала икенсе кеше булырмын. Быны атайым Шаул да белә, – тине.

¹⁸ Улар икәүләп Раббы алдында вәғәзәләштеләр. Дауыт Хорешта калды, ә Йонасан өйөнә кайтып китте.

¹⁹ Зиф калаһы кешеләре, Гивғаға барып, Шаулға:

– Дауыт беззә, Йешимондың көньяғындағы Хахила қалкыулығында, Хорешта қасып ята. ²⁰ Эй батша, қасан теләйһең, шунда кил. Ә без уны батшаның кулына тотоп бирербез, – тинеләр.

²¹ Шаул уларға:

– Миңе кайғыртқанығыз өсөн һезгә Раббының бәрәкәте яуһын, – тине. – ²² Барығыз, тағы бер мәртәбә тикшереп сығығыз. Дауыт кайһы ерзә йәшенеп йөрөй, уны

кемдәр күргән – якшылап һораштырығыз. Әйтеүзәрәнсә, ул гәйәт хәйләкәр икән. ²³ Бөтә йәшенгән ерзәрән асыклағыз, шунан миңә дөрөс кенә мәглүмәт менән кире килегез. Шунда мин һеззәң менән барырмын. Әгәр зә ул шул төбәктә булһа, Йәһүзәнәң бөтә нәселдәрән ақтарып булһа ла табасакмын.

²⁴ Шунан тегеләр, юлға кузғалып, Шаулдан алда Зифка кайтты. Ул осорза Дауыт үзәнәң кешеләре менән Ғарава тигезлегенәң Йешимондан көньякта булған өлөшөндә, Мағон сүлендә ине. ²⁵ Шаул үзәнәң кешеләре менән уны эзләргә сықты. Әммә Дауытка был турала хәбәр иттеләр һәм ул Мағон сүлендәгә каялыкка йәшендә. Шаул, был турала ишетеп, шунда Дауытты бастырып китте. ²⁶ Шаул таузың бер яғынан килә, ә Дауыт үзәнәң кешеләре менән уның икенсе яғында ине. Дауыт батшанан қасып котолорға тырыша, Шаул иһә яугирзәре менән Дауытты һәм уның кешеләрен камап алып кулға төшөрәргә маташа. ²⁷ Шул сак бер сапкын килеп Шаулға:

– Кайта һал! Илгә пелештизәр һөжүм итте, – тип хәбәр һалды.

²⁸ Шаул, Дауытты бастырыузан туктап, кире боролдо һәм пелештизәргә қаршы китте. Шуға күрә был урынды Сәлеғ-Һаммахлекот* тип атанылар.

Дауыттың Шаул йәнән һаклап қалыуы

24 ¹ Дауыт, ул яқтарзан китеп, Ғейн-Ғедизә һыйыныс тапты. ² Пелештизәрзә қыуалап қайтқандан һуң, Шаулға Дауыттың Ғейн-Ғеди янындағы сүлдә йәшенеп ятқанын хәбәр иттеләр. ³ Шаул бөтә Исраилдан өс мең һайланма яугир йыйып алып, тау кәзәләре генә йәшәй торған қаялар араһынан Дауыт менән уның кешеләрен эзләргә сықты. ⁴ Юл буйында бер мал азбары булып, уның янында мәмерйә бар ине. Шаул хәжәтен үтәү өсөн шунда инде. Дауыт үзәнәң ярандары менән мәмерйә-

нең төп яғында ултыра ине. ⁵ Юлдаштары Дауытка:

– Раббы һиңә: «Дошманыңды қулыңа бирермен, уны нимә теләһәң, шулай эшләтерһәң», – тигән ине. Шул көн бөгөндөр! – тинеләр.

Дауыт торзо ла һиззәрмәй генә Шаулдың сапанының салғыйын қырқып алды. ⁶ Әммә һуңынан Шаулдың сапан салғыйын қисеп алған өсөн күңелендә үкенес уянды. ⁷ Юлдаштарына:

– Хақимыма, Раббы мәсехләгән кешегә, башқаса былай эшләүзән, уға қаршы кул күтәрәүзән Раббы һаклаһын, – тине, – сөнки ул – Раббының мәсихе.

⁸ Дауыт был һүззәре менән үзәнәң кешеләрен тыйып қалды, Шаулға һөжүм итергә бирмәне.

Шаул мәмерйәнән сықты ла үз юлына китте. ⁹ Дауыт та уның артынан мәмерйәнән сықты. Ул Шаулға:

– Батша, хақимым! – тип қысқырзы.

Шаул артына боролоп қарағас, Дауыт йөзтүбән ергә қапланды.

¹⁰ – Дауыт һиңә яманлык қылырға уйлай, тигән кешеләрзәң һүзәнә һиңә қолак һалаһың? – тине Дауыт Шаулға. – ¹¹ Бына бөгөн Раббының мәмерйәлә һине қулыма тапшырғанын үз күззәрәң менән күреп тораһың. Миңә, һине үлтер, тинеләр. Тик мин һине аяным. «Хақимыма кул күтәрмәйем, сөнки ул – Раббының мәсихе», – тинем. ¹² Әй атам, қара! Қулыма қара, был һинәң сапаныңдың салғыйы! Сабыуыңды қырқып алдым, ә үзәнәң үлтермәнем. Белеп тор, қулымда яманлык та, мәкер зә юк. Мин һиңә қаршы гонаһ қылманым. Ә һин, йәнәнде алмак булып, мине эзәрләйһәң. ¹³ Һинең менән минең аралағын Раббы Үзә хөкөм итһән, миңә қылған яуызлығың өсөн язаны Раббы һиңә Үзә бирһән. Ә мин һиңә қаршы кул күтәрмәйәсәкмен. ¹⁴ Боронғо мәкәл әйтмешләй: «Яманлык ямандарзан сыға». Ә мин һиңә кул күтәрмәйем.

* 23:28 Сәлеғ-Һаммахлекот – йәһүд телендә «айырып гороусы қая» тигән мәғәнәлә.

¹⁵ Исраил батшаһы! Кем артынан сыгтың хин? Кемде бастыраһың? Үлгән этте, бер бөртөк бөрсәне аулайһың түгелме? ¹⁶ Раббы безгә Үзе хөкөмдар булһын һәм минең менән хинең аралағын Ул хөкөм итһен. Ул дәғүәмде карар, хәл итер, мине хинең кулыңдан коткарыр.

¹⁷ Дауыт ошо һүззәрзе әйтеп бөтөүгә, Шаул:

– Был хинең тауышың түгелме, Дауыт улым? – тип кысқырзы ла илап ебәрзе.

¹⁸ Шунан Дауытка:

– Хин миңә карағанда ғәзелерәкһен, сөнки миңә якшылык менән яуап бирзең, ә мин яуызлык менән түләнем, – тине. –

¹⁹ Хин быны бөгөн күрһәттең: Раббы мине хинең кулыңа бирзе, ә хин миңә якшылык эшләнең, үлтермәнең. ²⁰ Кеше дошманын тапкас, уны хәйерле юлға озатырмы? Бөгөн миңә эшлэгәнең өсөн, Раббы һинә якшылык менән кайтарыр. ²¹ Инде беләм: хин мотлак батша буласаҡһың һәм Исраил батшалығы, хинең кулыңа күскәс, көсәйәсәк. ²² Инде минән һуң токомомдоң тамырын коротмаҫка, атам йортонан исемемде юймаска Раббы исеме менән ант ит.

²³ Дауыт Шаулға антлы вәғәзә бирзе лә Шаул өйөнә кайтып китте, ә Дауыт кешеләре менән йөшенеп яткан еренә күтәрелде.

Шемуилдың вафаты

25 ¹ Шемуил вафат булды. Бөтә Исраил йыйылып, уның өсөн йәш түкте. Уны Рамала, үз төйгөндә ерләнеләр.

Дауыт, Навал һәм Авигаил

Бынан һуң Дауыт Паран сүленә китте.

² Мағонда бер әзәм бар ине. Биләмәһе Кармәлдә була торғайны. Үзе бик бай: өс мең баш һарығы, мең баш көзәһе бар. Ул осорҙа Кармәлдә һарык йөнөн кырктыра ине. ³ Ул кешенең исеме – Навал, катыныныкы – Авигаил. Катыны бик акыллы, төскә-башка ғәйәт күркәм, ә Калев ырыуынан булған Навал каты күңелле, яуыз холокло ине. ⁴ Сүлдә сакта Дауыт Навалдың һарык

кырка башлағанын ишетте лә ⁵ уға үзенең ун егетен ебәрзе.

– Кармәлгә менеп Навалға барығыҙ за минең исемемдән сәләм тапшырығыҙ. ⁶ «Үзеңә лә, йортоңа, мал-мөлкәтеңә лә именлек булһын! ⁷ Әле бына һарык кырктыраһың, тип ишеттем. Көтөүселәрең безең менән булғанда, уларҙы рәһнетмәнек. Кармәлдә сактарында уларҙың бер нәмәһе лә юғалманы. ⁸ Быны хезмәтселәреңдән дә һорай алаһың, улар һинә әйтер. Егет-тәрәмә якты йөз күрһәт, сөнки ырыслы мәлеңдә килдек. Колдарыңа һәм улың Дауытка кулыңдан килгәндә бир», – тип әйтегез, – тине.

⁹ Дауыттың егеттәре барып, уның исеменән ошоларҙың барыһын да Навалға еткерзе. Улар тынып калғас, ¹⁰ Навал Дауыттың хезмәтселәренә:

– Кем ул Дауыт? Ишай улы кем? Әлеге заманда хужаларынан касып йөрөгән колдар үтә күбәйеп китте түгелме? – тип яуапланы. – ¹¹ Икмәгемде, һыуымды, һарык кыркыусылар өсөн салған малымдың итен белмәгән-күрмәгән кешеләргә тоттороп ебәрәйемме инде хәзер?

¹² Дауыттың егеттәре килгән юлдарынан кире китте һәм Навалдың һүззәрен түкмәй-сәсмәй Дауытка еткерзе.

¹³ – Кылыстарығыҙҙы тағығыҙ, – тип бойорзо Дауыт.

Үзе лә, яугирзәре лә кылыстарын такты. Дүрт йөзләгән кеше Дауыт артынан күзғалды, ике йөзө ылау янында калды.

¹⁴ Навалдың хезмәтселәренең береһе уның катыны Авигаилгә:

– Дауыт сүлдән әфәндебезгә сәләм әйтеп илселәр күндәргәйне, – тине. – Тик хужабыҙ уларҙы әрләп ебәрзе. ¹⁵ Ә ул кешеләр безгә карата бик якшы мөнәсәбәттә булды. Рәһнетмәнеләр, кырҙа улар менән йөрөгән сағыбыҙҙа бер нәмәбез зә юғалманы. ¹⁶ Куйзы улар янында көткәндә без төндә лә, көндөз зә таш диуар артындағы кеүек булдык. ¹⁷ Шулай булғас, үзең уйлап кара ла берәй карарға кил, сөнки әфәндебезгә

һәм уның йортона котолғоһоз хәуеф янай. Ә ул тупһыз кеше, уның менән һөйләшеү-зән файза юк.

¹⁸ Авигаил тиз генә ике йөз икмәк, ике турһык шарап, бешерелгән биш һарык, биш сеа* курмас, йөз бәйләм кипкән йөзөм, ике йөз бәйләм киптерелгән инжир алды ла уларзы ишәктәргә артмаклатты. ¹⁹ Шунан хезмәтселәренә:

– Һез минең алдан китегез, ә мин артығыззан барам, – тине.

Ире Навалға бер нәмә лә әйтмәне. ²⁰ Авигаил, ишәгенә атланып, тарлауыкка төшә ине, караһа, каршыһына кешеләре менән Дауыт килә. ²¹ Дауыт: «Сүлдә сакта был бәндәнең малдарын бушкағына һаклағанмын. Бер нәмәһе лә юғалманы, ә ул якшылыкка яуызлык менән яуап бирзе. ²² Әгәр таңға тиклем Навал кешеләренең ир енесенән булған берәйһе калһа, миңә Алланың каты кәһәре төшһөн!» – тип килә ята ине.

²³ Авигаил, Дауытты күргәс, ашығып ишәгенән төштө лә, уның алдында әйелеп, йөзтүбән ергә капланды. ²⁴ Шунан уның аяғына йығылып:

– Мин генә ғәйеплемен, һакимым, – тине. – Колоңа әйтергә рөхсәт итһәнә. Колак һалһаңсы колоңдоң һүзәрәнә. ²⁵ Һакимым ул тупһыз бәндә Навалға игтибар итмәһән. Исеме Навал* булған кеүек, үзе лә аһмактың аһмағы ул. Ә мин, колоң, һин һакимым ебәргән егеттәрзе күрмәй калғанмын. ²⁶ Ә әле, әй һакимым, тере Раббы ла, һин дә шаһит: кан койоузан, үз кулың менән үс алыузан тыйып калған Раббы дошмандарыңды һәм һин һакимыма карата күңелдәрендә асыу-мәкер һаклаусыларзың барыһын да Навал һымак итһән! ²⁷ Бына мин колоңдан һакимыма килтерелгән ниғмәттәр. Улар эргәндә йөрөгән егеттәргә бирелһән. ²⁸ Мин колоңдоң ғәйебен кисерә күр, зинһар. Раббы һакимыма мотлак ышаныслы йорт корор, сөнки һакимым Раббының һуғыштарың

алып бара. Ә яуызлык һиндә ғүмерзә лә булмаясак. ²⁹ Берәй әзәм, йәнәнде көсәп, һине эзәрләй башлаһа, һакимымдың йәнә Аллаң Раббының ғүмер тәйөнөндә тәйнәлгән булыр. Дошмандарыңды йәнән иһә Ул һапкылағы таш кеүек сойорғотор. ³⁰ Раббы, һакимыма әйтелгән бөтә был якшылыктарзы ғәмәл кылып, уны Исраилға етәксә итеп куйғас, ³¹ һакимымдың, үзем өсөн үс алып, юкка кан түктем, тип үкәнергә йәки выждан ғазабына тарырға сәбәбе булмаясак.

³² Дауыт Авигаилгә:

– Бөгөн һине каршыма ебәргән Исраил Аллаһы Раббы мөбәрәк булһын! – тип яуап кайтарзы. – ³³ Акылыңа кеүәт! Үзем өсөн үс алып, кан түгергә юл куймауың өсөн һиңә рәхмәт төшһөн! ³⁴ Минә һиңә карата яуызлык эшләүзән тыйған Исраил Аллаһы тере Раббы шаһит! Әгәр ашығып каршыма сыкмаһаң, таң һарыһына тиклем Навалдың ир енесенән булған бер генә кешәһән дә калдырмаһ инем.

³⁵ Шунан Дауыт Авигаил килтергән аһамлыктарзы алды ла:

– Исән-аман өйөңә кайт. Әйткәндәрендә тыңлап, теләгендә үтәнем, – тине.

³⁶ Авигаил Навал янына кайтты. Караһа, ул өйөндә батшаларға торошло табын короп ултыра. Күңеле күтәрәнке, нык исе-рек. Шуға күрә катын иртәнсәккә тиклем уға бер нәмә лә өндәшмәне. ³⁷ Әммә икенсе көндө иртән, Навал айнығас, Авигаил уға бөтә был хәлдәрзе һөйләп бирзе. Навалдың йөрөгә туктай яззы, үзе таш булып катты. ³⁸ Ун көн тирәһе үткәс, Раббы Навалды казаландырзы, ул үлдә.

³⁹ Дауыт, Навалдың үлгәнен ишеткәс:

– Минә хурлаған өсөн Навалға хөкөм кылған, мин колон яуызлык кылыузан күрсалап калған Раббы мөбәрәк булһын. Навалдың яуызлығы үз башына төштө, – тине.

* 25:18 *Сеа* – ашылык, ярма, он үлсәү берәмеге, 7,3 л.

* 25:25 *Навал* – йәһүд телендә «аһмак» тигән мәғәнәлә.

Шунан Авигаилгә өйләнергә теләүен әйтеп яусылар ебәрзе. ⁴⁰Хезмәтселәре Кармәлгә Авигаилгә килеп:

– Дауыт һиңә өйләнергә теләй, беззе һине һоратырға ебәрзе, – тине.

⁴¹ Авигаил тороп йөзтүбән ергә капланды:

– Мин колоң һакимымдың хезмәтселәренә аяктарын йыуырға ла әзер, – тип яуапланды.

⁴² Авигаил тороп йәһәт кенә йыйынды ла ишәгенә атланды. Үзе менән биш хезмәтсе кызын алып, Дауыттың илселәренә эйәрзе. Шулай итеп, Авигаил Дауытка тормошка сыкты.

⁴³ Дауыт шулай ук Изреғилдән Ахиноғамды ла алды. Улар икеһе лә Дауыттың катыны булды. ⁴⁴ Шаул иһә кызы Михәлде, Дауыттың катынын, сығышы менән Галлимдан булған Лаиш улы Палтиға кейәүгә биргәйне.

Дауыттың йәнә Шаул йәнән һаклап калыуы

26 ¹ Зиф кешеләре, Гивғаға килеп, Шаулға:

– Дауыт Йешимон каршыһындағы Хахла калкыулығында йәшенеп ята, – тип хәбәр итте.

² Шаул Исраилдың өс мең һаһарман ирегете менән Дауытты эзләргә Зиф сүленә төштө. ³ Шаул Йешимон каршыһындағы Хахла калкыулығында, юл буйында туплам корзо. Сүлдә йөрөгән Дауыт, Шаулдың үзе артынан төшкәнән аңлап, ⁴ күзәтселәр ебәрзе. Улар Шаулдың ысынлап та килгәнән дөрөсләне. ⁵ Дауыт тороп Шаул туплам корған ергә барзы, батша менән һәскәр башлығы Нер улы Авнер йоклаған урынды караны. Шаул туплам уртаһында йоклай, ә яугирзәр уны уратып яткайны.

⁶ Шунан Дауыт хитти халкынан булған Ахимәләхкә һәм Йоавтың кәрзәше Серуаһ улы Авишайға:

– Кем миңә менән тупламға, Шаул янына бара? – тип һораны.

– Мин барам, – тине Авишай.

⁷ Дауыт менән Авишай төндә һәскәргә килде. Бына Шаул тупламда йоклап ята. Һөңгөһө баш осонда ергә қазап куйылған. Авнер менән яугирзәре уны уратып яткан.

⁸ Авишай Дауытка:

– Бөгөн Алла дошманыңды кулыңа тотторзо, – тине. – Кана, рәхсәт ит миңә, уны бер һелтәүзә һөңгөһө менән ергә сәнсә қазайым. Икенсе тапкыр һелтәнеүзәң кәрәге лә булмаҫ.

⁹ Тик Дауыт Авишайға:

– Юк, уны үлтермә! – тине. – Раббының мәсихенә кул күтәрәп, кем язаһың калыр?

¹⁰ Тере Раббы шаһит! Раббы уны үзе язала. Бәлки, көнә еткәс, ул үзе үлер. Бәлки, яуза йығылыр за юкка сығыр. ¹¹ Әммә Раббы мәсехләгән батшаға кул күтәрәүзән мине Раббы Үзе һаклаһын. Баш осондағы һөңгөһө менән һыулы һауытты алайык та китәйек.

¹² Шунан Дауыт Шаулдың баш осондағы һөңгөһө менән һыулы һауытты алды ла, киттеләр. Уларзы күрәүсе лә, белеүсе лә булманы. Бер кем дә уянманы, бөтөнөһө йокланы, сөнки Раббы уларға тәрән йоко күндергәйне.

¹³ Дауыт каршы якка сыкты ла таузың башына менеп басты. Аралары алыс кына ине. ¹⁴ Дауыт яугирзәргә һәм Нер улы Авнерға:

– Эй Авнер, миңә яуап бирмәйһеңме? – тип кысқырзы.

– Һин кем? Нишләп кысқыраһың, батшаны борсойһоң? – тип һораны Авнер.

¹⁵ – Һин ир түгелме ни? Исраилда һиндәй тағы ла кем бар? Ни өсөн һакимың батшаны карамайһың? – тине Дауыт. – Әле берәү тупламға уны үлтерергә инде.

¹⁶ Якшы түгел был кылығың. Тере Раббы шаһит: һакимығыззы, Раббының мәсихен, һакламаған өсөн үлемгә лайыкһығыз. Ана кара әле, батшаның баш осондағы һөңгөһө менән һыулы һауыт кайза?

¹⁷ Шаул, Дауыттың тауышын сырамытып:

– Дауыт улым, был һинең тауышың түгелме? – тип һораны.

– Минеке, батша хакимым, – тип яуап бирзе Дауыт. ¹⁸ – Ни өсөн хакимым колоноң артынан бастыра? Нимә эшләнем мин? Ниндәй яманлык қылдым? ¹⁹ Хакимым батша! Зинһар, колоңдо тыңлаһаңсы! Әгәр һине миңә каршы Раббы кузғатқан булһа, килтерелгән қорбан менән кәнәғәт калһын. Әгәр зә быны әзәм балалары эшләгән икән, улар Раббының карғышын алһын, сөнки: «Кит, ят илаһтарға хезмәт ит», – тип мине Раббымдың биләмәһендәге өлөшөмдән ситкә тибәрәләр. ²⁰ Қаным Раббынан алыс тупрактарға түгелмәһен ине. Исраил батшаһы гүйә бер бөртөк бөрсәзләргә, тау-таш араһында ағуна ауларға сыққан!

²¹ Бынан һуң Шаул:

– Гонаһ қылдым, – тине. – Дауыт улым, кире қайт. Мин башкаса һиңә яуызлык эшләмәйәсәкмен, сөнки бөгөн йәнем һинең өсөн гәзиз булды. Алийот булдым, бик нык яңылыштым.

²² – Бына батшаның һөңгөһө, – тип яуапланы Дауыт. – Егеттәрзең берәйһе килеп алһын! ²³ Һәр кемгә тоғролоғона һәм гәзеллегенә күрә Раббы Үзе бирер. Бөгөн Раббының һине қулыма тапшырыуына карамастан, Раббының мәсихенә хаслык қылырға теләмәнем. ²⁴ Һинең гүмерең бөгөн миңә ни тиклем киммәт булған, Раббы минекен дә шулай баһалаһын, бөтә бәлә-казаларҙан һаклаһын.

²⁵ – Фатихалы бул, Дауыт улым! – тине Шаул. – Һин әле бөйөк эштәр башқарыһың һәм уңыш һиңә гел генә юлдаш булыр.

Бынан һуң Дауыт үз юлынан китте. Шаул боролоп өйөнә қайтты.

Дауыт пелештизәр араһында

27 ¹ Дауыт: «Былайтып берәй көн Шаулдың қулынан һәләк булыуым бар, – тип уйланы. – Шуға күрә минең өсөн пелешти еренә қасыуҙан да яқшыһы юк. Ул сакта Шаул да Исраилдың бер осона алып икенсе осона тиклем эзләүҙән туктар,

мин дә уның қулынан котолормон», – тигән қарарға килде. ² Шунан һуң Дауыт, янындағы алты йөз кешеһен алып, Ғас батшаһы Мағох улы Ахишка юланды. ³ Ғаиләләре менән бергә Ғасқа, Ахиш янында, төйәкләнделәр. Катындары – Изреғилдән Ахиноғам менән Кармәл кешеһе Навалдан тол қалған Авиғаил Дауыт менән булды. ⁴ Дауыттың Ғасқа қасып киткәнән Шаулға хәбәр иткәс, ул башкаса Дауытты эзләп маташманы.

⁵ – Әгәр күңелеңә хуш булһам, миңә берәй бәләкәй қалала урын бир. Шунда урынлашайым. Ниңә колоңа баш қалала һинең янында йәшәргә? – тине Дауыт Ахишка.

⁶ Ахиш уға шул көндө үк Сиклағ қалһын бирзе. Шуға күрә Сиклағ әлегә тиклем Йәһүзә батшаларыныңы булып қала. ⁷ Дауыт пелешти тупрағында бер йыл да дүрт ай йәшәне.

⁸ Был вақыт эсендә Дауыт менән кешеләре Шурзан алып Мысырға тиклемге был ерзәрзә элек-электән йәшәгән гешури, гирзи халықтарына һәм гәмәлектәргә бақсынсылык итте. ⁹ Дауыт ул ерзәргә һөжүм иткәндә, ирме, қатынмы – береһен дә тере қалдырманы. Куйзарын, үгеззәрен, ишәктәрен, дөйәләрен қыуып алып китте, кейем-һалымын тартып алып һәм Ахишка кире қайтыр булды. ¹⁰ Ахиш: «Бөгөн кемгә барымта яһанығыз?» – тип һорана, Дауыт: «Негевтағы йәһүзизәргә» йәки «Негевтағы йерахмеилдарға», йәһиә «Негевтағы қынизарға», – тип әйтә торған булды. ¹¹ Бер генә ирзе, бер генә қатынды ла тере қалдырманы, Ғасқа килтермәне Дауыт, сөнки улар: «Дауыт былай эшләне, Дауыт тегеләй эшләне», – тип һөйләзәр тип уйланы. Пелешти ерендә йәшәгәндә һәр сак шулай эшләне. ¹² Ахиш уға тулығынса ышанды: «Дауытты исраилдар үззәре күрә алмай, тимәк, ул бынан һуң миңә мәңгә тоғро хезмәт итәсәк», – тип уйланы.

Пелештизәрзең яуға әзерләнеүе

28 ¹ Ул осорҙа пелештизәр исраилдарға каршы һуғышыр өсөн гәскәр туплай ине. Ахиш Дауытқа:

– Белеп тор, кешеләрендә алып, минен менән бергә яуға барасакһың, – тине.

² – Ул сакта колоңдоң низәр эшлэй алғанын күрерһең, – тип яуап бирзе Дауыт Ахишка.

– Яқшы, – тине Ахиш. – Шулай була икән, ғүмерлеккә һине башымды һаклаусы нөгәрем итеп куйырмын.

Шаулдың күрәзәсегә мәрәжәғәт итеүе

³ Шемуил вафат булғас, Исраилдың барса халқы уның өсөн йәш түкте. Уны тыуған калаһы Рамала ерләнеләр. Ә Шаул бөтә әруах сакырыусыларзы һәм күрәзәселәрзе илдән кыуып сығарғайны.

⁴ Пелештизәр йыйылышып Шунемға киттеләр зә шунда туплам корзолар. Шаул да, бөтә Исраилды йыйып, Гилбоағ тауында урынлашты. ⁵ Пелешти тупламын күргәс, Шаул куркыуға калды, йөрәге калтырап төштө. ⁶ Ул Раббыға кәңәш һорап мәрәжәғәт итте. Әммә Раббы уға төшөндә лә, урим аша ла, пәйғәмбәрзәр аркылы ла яуап бирмәне. ⁷ Шуға күрә Шаул хезмәтселәренә:

– Миңә әруах сакырыусы берәй катын табығыз, барып унан һорашам, – тип бойорзо.

– Ғейн-Дорза шундай катын бар, – тине хезмәтселәре.

⁸ Шаул, танымаһындар өсөн кейемен алыштырзы ла, ике кешеһен алып, төндә теге катынға китте. Уға:

– Зинһар, миңә күрәзәлек ит, мин һиңә кемде әйтәм, шуның әруахын сакыр, – тине.

⁹ Әммә катын:

– Шаулдың әруах сакырыусыларзы һәм күрәзәселәрзе илдән кыуғанын беләһең бит. Ни өсөн миңә йәнемә тозақ кораһың? – тип каршы төштө.

¹⁰ Шаул Раббы менән ант итте:

– Терә Раббы шаһит: бынан һиңә бер һиндәй зә зыян булмаҫ, – тине.

¹¹ Шунан һуң ғына катын:

– Һиңә кемде сығарайым? – тип һораны.

– Шемуилды сығар, – тине Шаул.

¹² Катын, Шемуилды күргәс, кыскырып ебәрзе.

– Нишләп мине алданың? Һин бит Шаул! – тине.

¹³ – Куркма! – тине уға батша. – Нимә күрәһең?

– Ер астынан күтәрелгән бер илаһи зат күрәм, – тип яуап бирзе катын.

¹⁴ – Киәфәте һиндәй? – тип һораны Шаул. Катын:

– Озон сапанға төрөнгән өлкән бер кеше өскә сығып килә, – тине.

Шаул уның Шемуил икәнән аңланы ла йөзтүбән ергә капланды. ¹⁵ Шемуил Шаулдан:

– Ниңә һин мине сығарып бимазалайһың? – тип һораны.

– Бик ауыр хәлгә калдым, – тип яуап кайтарзы Шаул. – Пелештизәр миңә каршы яу асты. Ә Алла миңә арты менән боролдо, пәйғәмбәрзәр аша ла, төшөмдә лә яуап бирмәй. Шуға күрә, миңә ни эшләргә кәрәклеген өйрәтһең ине тип, һине сакырттым.

¹⁶ – Раббы һине ташлаган, һиңә дошман булған икән, ни өсөн минән һорайһың? – тине Шемуил. – ¹⁷ Раббы миңә аша әйткәндәрен эшләне, батшалықты һинән тартып алып, яқының Дауытка бирзе. ¹⁸ Сөнки һин Раббының бойороғон үтәмәһең, Уның ғәмәлектәргә булған сикһез зур асыуын тормошка ашырманың. Шуға күрә лә Раббы бөгөн һине ошо хәлгә калдырзы. ¹⁹ Раббы һине генә түгел, Исраил халкын да пелештизәр кулына тапшырасак. Иртәгә һин дә улдарың менән миңә янда буласакһығыз. Раббы исраилдарзың ғәскәрен дә пелештизәр кулына бирер.

²⁰ Шул сак Шаул капыл бөтөн кәүзәһе менән ергә йығылды, сөнки Шемуилдың әйткәндәренән нык курккайны. Хәле лә юк ине, сөнки көнө буйы, төнө буйы ауызына тәғәм ризык капмағайны. ²¹ Катын Шаулдың эргәһенә килде. Батшаның кото осканын күреп:

– Мин колоң әйткәһеңде тыңланым һәм, ғүмеремде хәүеф астына куйып, әмереңде

үтөнөм. ²² Инде мин колоңдоң һүззәренә лә колак һал. Алдыңа бер генә һынык икмәк һалайым, аша, зинһар. Азырак хәл инер, шунан үз юлыңа китерһең, – тине.

²³ Әммә Шаул:

– Ашамайым, – тип баш тартты.

Шулай за хезмәтселәре лә, катын да нык өгөтлөгәс, тыңланы. Ерзән тороп, түшәккә ултырзы. ²⁴ Катындың һимертелгән башмағы бар ине. Шуны тиз генә салдыртты. Камыр басып, сөсө икмәк бешерзе. ²⁵ Барыһын да Шаул менән хезмәтселәре алдына куйзы. Улар, тамактарын туйзырғандан һуң, шул төндө үк киттеләр.

Пелештизәрзең Дауытка ышанмауы

29 ¹ Пелештизәр бөтә ғәскәрзәрен Афекта тупланы. Израилдар иһә Изреғилдәге инеш янында урынлашты. ² Пелешти һакимдары йөзәр һәм меңәр кешелек ғәскәрзәре менән бара, ә Дауыт үзенекеләр менән Ахиш янында арттан килә ине.

³ – Бында ғивризәр нимә эшләй? – тип һөйләнде пелешти башлыктары. Ахиш уларға:

– Был Израил батшаһы Шаулдың яраны булған Дауыт та инде! Бер йылдан ашыу ул янымда йөрөй. Шаулды ташлап килгәненән алып бөгөнгәсә бер ниндәй зә яманлығын күргәнем юк, – тип яуап кайтарзы. ⁴ Әммә пелешти башлыктары Ахишка бик асыланды.

– Был кешене кире ебәр. Һин уға тәғәйенләгән урынға кире кайтһын, тик беззәң менән һуғышка бармаһын. Юғиһә яу мәлендә безгә каршы сығыр. Ышаныс қазаныр өсөн, хужаһына беззәң кешеләребеззәң башын биреүзән дә якшырак берәй әмәл бармы? ⁵ Бейешкәндә:

«Шаул қырзы меңдәрзе,

Ә Дауыт ун меңдәрзе», –

тип йырланған Дауыт түгелме ни ул? – тинеләр.

⁶ Шунан Ахиш Дауытты янына сақырып:

– Тере Раббы шаһит: һин намыслы кешенең. Яуға миңең менән бергә инһәң, бергә сықһаң, күңелемә рәхәт булыр ине. Килгәнендән алып, бөгөнгәсә бер яманлығыңды ла күрмәнем. Тик пелешти һакимдары һине хушһынманы. ⁷ Шуға күрә кире кайт. Имен-аман йөрө, пелешти һакимдарының йәнен көйзөрмә, – тине.

⁸ Дауыт Ахиштан:

– Нимә эшләнем мин? Яныңа килгәндән алып, бөгөнгә тиклем колоңдан ниндәй яманлык күрзәң? Ни өсөн миңә батша һакимымдың дошмандарына каршы һуғышырға ярамай? – тип һораны.

⁹ Ахиш:

– Хафаланма. Белә йөрөйөм, миңең өсөн һин Алланың бер фәрештәһе кеүек якшыһың, – тип яуапланы. – Тик пелешти башлыктары: «Ул беззәң менән һуғышка бармаһын», – тип талап итә. ¹⁰ Янындағы қасандыр һакимыңа хезмәт иткән башка кешеләрең менән бергә таңдан тороғоз за, яктырыр-яктырмастан кузғалығыз.

¹¹ Дауыт менән кешеләре, қабат пелешти еренә китер өсөн, таң һарыһынан ук қалқты. Ә пелештизәр Изреғилгә йүнәлде.

Ғәмәлектәр менән һуғыш

30 ¹ Өсөнсө көндө Дауыт менән кешеләре кайтып етте. Ул арала ғәмәлектәр Негевка һәм Сиклағка бәсқынсылык иткән. Қаланы үртәгәндәр, ² бөтә катынқыззы һәм олоһон-кесенән айырмайынса бар халықты әсирлеккә төшөргәндәр – бер кемде лә үлтермәгәндәр, ә үззәре менән қыуып алып киткәндәр. ³ Дауыт менән кешеләре қалаға килеп ингәс, уның көл-күмергә қалғанын, катындарының, улдары менән қыззарының әсирлеккә алынғанын белде. ⁴ Быны күреп, Дауыт менән кешеләре қысқырышып иларға тотондо һәм хәлдән тайғансы йәш түкте. ⁵ Дауыттың ике катыны: Изреғилдән Ахиноғам менән Кармәлдән Навалдың әлекке катыны Авигаил дә әсирлеккә алынғайны. ⁶ Дауыт бик ауыр хәлдә қалды, сөнки һәр кем, улдары

һәм кыззлары өсөн әсе хәсрәткә батып, Дауытқа таш бәрергә теләне. Ләкин Дауыт Аллаһы Раббынан көс алды. ⁷Ул Ахимәләх улы Әвйәсәр каһинға:

– Миңә эфодты килтер әле, – тине.

Әвйәсәр Дауытқа эфодты алып килде.

⁸ Дауыт Раббынан:

– Был баһкынсыларзың артынан төш-һәм, уларзы кыуып етә алырмынмы? – тип һораны.

– Арттарынан төш, мотлак кыуып етер-һең һәм әсирзәрзе коткарырһың, – тине Раббы.

⁹ Дауыт алты йөз кешеһе менән юлға сықты. Бесор ағымына еткәс, яугирзәренең бер өлөшөн шунда калдырзы. ¹⁰ Бесор ағымын кисеп сығырға хәле етмәгән ике йөз кеше тороп калды, дүрт йөз кешеһе менән Дауыт артабан кыуа китте, ¹¹ Кырза бер Мысыр кешеһен осратып, уны Дауытқа алып килделәр. Уға икмәк бирзеләр, ашаны. Һыу эсерзеләр. ¹² Бер аз киптерелгән инжир менән ике йөзөм көлсәһе бирзеләр. Ашағас, хәлләнде, сөнки өс көн, өс төн ауызына тәғәм ризык, бер тамсы һыу алмағайны. ¹³ Дауыт унан:

– Һин кемдекәһең? Кайзан киләһең? – тип һораны.

– Мысыр кешеһемен, бер гәмәлектәң ко-ло инем. Өс көн әлек ауырып киттем, шуға күрә хужам мине ташлап калдырзы, – тип яуапланы егет. – ¹⁴ Без Негевта керетизәрзең ерзәрен, Йәһүзә һәм Калев биләмәләрен баһсып алған, ә Сиклағты яндырған инек.

¹⁵ – Мине ул баһкынсылар янына алып бара алаһыңмы? – тип һораны Дауыт.

– Мине үлтермәскә, хужамдың кулына бирмәскә Алла менән ант итһең, һине ул баһкынсыларға алып барам, – тине егет.

¹⁶ Ул Дауытты баһкынсылар янына алып китте. Бына тегеләр, тирә-якка таралышып, ашап-әсә, Пелешә менән Йәһүзә ерзәрендә талап алған яумалдарына кыуанып байрам итә. ¹⁷ Дауыт уларға һөжүм итте һәм бер әнерзән икенсе әнергә тиклем кырзы. Дөйәләргә менеп каскан дүрт йөз егеттән башка котолоп калған кеше булманы. ¹⁸ Да-

уыт гәмәлектәр алып киткән бөтә нәмәне кабат тартып алды, шулай ук үзенең ике катынын да коткарзы. ¹⁹ Кеселәнән дә, олоһонан да, ул-кыззарзан да бер кем дә юғалманы; гәмәлектәр яумал итеп алып киткән бөтә нәмәләрзең барыһын да Дауыт кире кайтарзы. ²⁰ Ул шулай ук дошмандың бөтә вак һәм эре малын да алып китте. Яугирзәр: «Былары Дауыттың табышы», – тип уларзы башка мал-тыуар алдынан кыуып алып кайттылар.

²¹ Бына Дауыт, уның артынан эйәрергә хәлдәре бөткәнлектән, Бесор ағымы янында тороп калған ике йөз кеше янына килеп етте. Улар Дауытқа һәм уның янындағы кешеләргә каршы сықты. Дауыт улар эргәһенә килеп сәләм бирзе. ²² Шул сак Дауыт менән бергә барған кешеләрзең тар күңелле, яуыздары:

– Беззең менән бармағас, табышыбыззан уларға бер нәмә лә бирмәйбез. Һәр береһе үзенең бисәһе менән балаларын алһын да китһен, – тип һөйләнә башланы.

²³ Әммә Дауыт:

– Улай ярамай, ағай-әне! – тине. – Раббы безгә ошоларзың барыһын да биргәндән һуң, былай кыланьрға ярамай. Ул беззе коткарзы, безгә һөжүм иткән баһкынсыларзы кулыбызға тапшырзы. ²⁴ Был эштә һеззе кем тыңлар? Һуғышта булғандар менән ылау янында калғандарзың өлөшө бер. Бөтә нәмә лә тигез бүленәсәк.

²⁵ Ошо көндән алып Дауыт быны Исраил өсөн канун һәм кағизә итеп куйзы. Был бөгөнгәсә дауам итә.

²⁶ Дауыт Сиклағка кайтты һәм:

– Раббының дошмандарынан алынған малдарзан бүләк, – тип табышынан үзенең дуһтары – Йәһүзә аһнакалдарына өлөш ебәрзе. ²⁷ Бейт-Илдәге, Рамоҫ-Негевтағы, Яттир, ²⁸ Ғароғер, Сифмоҫ, Әштемоағ, ²⁹ Рахал, Йерахмеил, кынизарзың калаларындағы, ³⁰ Хорма, Бор-Ғашан, Ғасах, ³¹ Хевронда һәм Дауыт үзенең кешеләре менән йөрөгән урындарға йәшәгәндәргә яумалдан өлөш сығарзы.

**Шаул менән
улдарының үлеме**

(1 Йыл 10:1-12)

31 ¹ Пелештизэр истраилдарға каршы һуғыш алып бара ине, бер мөл Истраил яугирзәре пелештизэрзән қаса башланы һәм күбеһе Гилбоағ тауында һәләк булып йығылды. ² Пелештизэр, Шаул менән улдарын қыуып етеп, Шаулдың улдары Йонасанды, Авинадавты, Малкишуағты үлтерзе. ³ Шаулдың үзе менән аяуһыз алыш қыззы һәм уксы яугирзәр уны бик қаты яраланы. ⁴ Шаул корал йөрөтөүсәһенә:

– Қылысыңды сығар за мине сәнсең үлтер. Юкһа, анау сөннәтһеззәр килеп, мине сәнсер һәм мәсхәрә итер, – тине.

Әммә корал йөрөтөүсәһе, бик нык курққанлыктан, баш тартты. Шунда Шаул қылысын алды ла үзе уның өстөнә йығылды. ⁵ Шаулдың һәләк булғанын күреп, корал йөрөтөүсә лә қылысына йығылды һәм Шаул менән бергә үлде. ⁶ Шулай итеп, Шаул, уның өс улы, корал йөрөтөүсәһе, бәтә һуғышсылары бер көндә һәләк булды.

**Пелештизэрзәң Шаулдың үлеменә
қыуаныуы**

⁷ Үзәнлектәң икенсе яғында һәм Иордан аръяғында йәшәгән истраилдар, Истраил ғәскәренәң қасқанын, Шаулдың һәм улдарының үлгәнән күреп, қалаларын ташлап қасты. Ә пелештизәр уларға барып урынлашты.

⁸ Ирәгәһенә һәләк булғандарзы таларға қилгән пелештизәр Гилбоағ тауында Шаул менән уның өс улының мәйетен табып алды. ⁹ Улар Шаулдың башын қырктылар, коралдарын систереп алдылар, шунан был турала боттарының ғибәзәтханаларында һәм халыққа хәбәр итер өсөн бәтә Пелешес еренә сапқындар ебәрзәләр. ¹⁰ Шаулдың коралдарын Ғаштарестың қорамына қуйзылар, ә мәйетен Бейт-Шеан қалаһының диуарына қазакланылар.

¹¹ Ғилғәд Явешы халқы пелештизәрзәң Шаул менән ни қылғанын ишеткәс, ¹² қаланың ғәйрәтле ирзәре аяққа басты һәм, төнә буйы барып, Шаул менән уның улдарының кәүзәләрен Бейт-Шеан диуарынан алдылар за Явешқа алып қайтып яндырзылар. ¹³ Ә һөйәктәрен йыйып алып Явештағы тама-риск ағасы төбөнә ерләнеләр һәм ете көн ураза тоттолар.

Батшалар. Икенсе китап

Йәһүд традицияһында был китап алдағыһы менән бергә «Шемуил китаптары» тип йөрөтөлә, сөнки уның төп шәхесе булған Дауыт батшаны нәк Шемуил пәйғәмбәр батшалыкка мәсехләй. Китап Дауыттың тәхеткә ултырыуы һәм Израилға идара итеүе тураһында һөйләй. Башта ул тик Йәһүзә ырыуының ғына батшаһы була (1–4-се бүлектәр), унан һуң хақимлығы төньяк Израил ырыуларына ла тарала (5–20-се бүлектәр). Был вақиғалар безҙең эраға тиклем XI быуат аҙағы – X быуат башында бара.

Дауыттың улдары менән мөнәсәбәтенә айырым иғтибар бирергә кәрәк, сөнки был батша варишы мәсьәләһенә бәйләнгән. 21–24-се бүлектәрҙә Дауыттың батшалыҡ итеүенә қағылышлы күп вақиғалар хикәйәләнә, әммә уларҙың кәтғи эзмә-эзлелеге һаҡланмай.

Дауыт батша заманында Израил халкының киләсәген билдәләгән ике мөһим вақиға була. Беренсәһе – Дауыттың Йәрусәлимде алыуы. Ул Израилдың баш калаһы һәм изге кала булып китә, бөгөн дә бөтә донъяның иғтибар үзәгендә тора. Икенсәһе – Алланың Израил халқына тик Дауыт вариштары ғына идара итәсәге тураһында Дауытқа биргән вәғәзәһе. Шул мәлдән алып уның нәселе генә Израилдың законлы батшаһы була ала.

Дауыттың Шаулдың үлемә хакында хәбәр алыуы

1 ¹ Шаул һәләк булғандан һуң, ғәмәлектәрҙе еңеп кайтқан Дауыт ике көнгә Сиклагта туктаны. ² Өсөнсө көнөнә Шаул ғәскәре тупламынан бер кеше килде: кейе-ме йырткыланып бөткән, башына тупрак һибелгән. ³ Ул, Дауыт янына килеп, ергә капланды. Дауыт унан:

– Кайҙан киләһең? – тип һораны.

– Мин Израил ғәскәре тупламынан касып киләм, – тине теге.

⁴ – Ни булды? Һөйлә әле миңә, – тип һораны Дауыт.

Теге кеше былай тине:

– Яугирҙәр алыш яланы ташлап касты, бик күп кеше кырылды, Шаул менән улы Йонасан да һәләк булды.

⁵ – Шаул менән уның улы Йонасандың үлгәнән кайҙан беләһең? – тип һораны Дауыт хәбәр алып килгән егеттән.

⁶ – Мин осраҡлы ғына Гилбоағ тауына барып сыҡмайым, караһам, Шаул һөңгөһөнә таянып тора. Дошмандың яу арбалары менән һыбайлылары уға яқынлашып килә ине. ⁷ Шунда ул артына әйләнеп қараны ла, мине күреп, янына сақырҙы. «Бойор, тыңлайым», – тинем мин. ⁸ «Кем һин?» – тип һораны ул минән. «Мин – ғәмәлек кешемән», – тинем. ⁹ «Кил яныма, үлтер мине, – тине ул. – Үлем ғазабына тарыным, ә йәнем һаман сыҡмай». ¹⁰ Мин уның янына килдем дә, бындай ауыр яраларҙан һуң йәшәй алмаясағын күреп, үлтерҙем. Мин уның башындағы тажы менән беләзеген алдым һәм бына һин хақимыма килтерҙем.

¹¹ Быны ишеткәс, Дауыт кайғынан өс-төндөгә кейемен йыртып ташланы, уның эргәһендөгә кешеләр ҙә шулай эшләне.

¹² Кылыстан һәләк булған Шаул менән уның улы Йонасан, Раббы халкы, Израил йорто өсөн кайғырып йәш түктеләр, кискә тиклем ураза тоттоләр.

13 Дауыт хэбэр алып килгэн егеттэн:
– Һин кайзанһың? – тип һораны.
– Мин бер килмешәк ғәмәлек кешененен
улы булам, – тип яуап бирзе егет.

14 – Нисек итеп һин Раббы мәсехлэгән
кешегә кул күтәреп, уны үлтереүзән курк-
маның? – тине уға Дауыт.

15 Ул бер кешенен сакырып алды ла:
– Кил, үлтер уны! – тип бойорзо.
Дауыттың хезмәтсеге ғәмәлекте кылыс
менән үлтерзе. 16 Дауыт иһә ғәмәлеккә:
– Үлеменә үзең ғәйеплеһең, – тине. –
«Мин Раббы мәсехлэгән кешене үлтер-
зем», – тигән ауызың шаһитлык кылды
быға.

Дауыттың кайғы йыры

17 Дауыт Шаул менән уның улы Йонасан
хакында кайғы йыры башкарзы. 18 Һу-
ңынан ул «Йәйә» тип аталған был йырзы
Йәһүзә халкына өйрәтергә бойорзо. Был
кайғы йыры «Яшар» китабында* язылған.

- 19 «Эй Израил, һинең күркең
таузырында башын һалды!
Кайһылай коланы бәһләүәндәр!
20 Был хакта Ғаҫ калаһында
һөйләмәгез;
Белдермәгез Ашкылон
урамдарында;
Пелешти кыздары кыуанмаһын;
Сөннәтһеззәрзең кыздары
шатланмаһын.
21 Эй Гилбоағ таузыры!
Өстөгөзгә ысык төшмәһен,
ямғыр яумаһын,
Уңыш бирер баһызырың булмаһын!
Шунда шөһрәтен юғалтты
баһадирҙар калканы,
Шаулдың калканына май
һөртөлмәҫ инде.
22 Дошман яраһынан кан
ағызмайынса,

Хас дошмандың эсен ярмайынса,
Әйләнеп тә кайтмай ине

Йонасан уғы,
Кынына кайтмай ине
Шаул кылысы.

- 23 Шаул менән Йонасан ниндәй
һөйкөмлө, ғәзиз,
Йәшәүзә лә, үлемдә лә айырылмаҫ
булды улар.

Бөркөттән дә етез булдылар,
Арысландан көслө булдылар.

- 24 Эй Израил кыздары!
Һезгә ал кызыл затлы кейем
кейзәрған,

Алтын бизәүестәр алып биргән
Шаул өсөн йәш түгегез!

- 25 Яу кырында баһадирҙар коланы!
Һинең калкыулыктарыңда Йонасан
һөлөк булды.

- 26 Кайғырамын һинең өсөн,
туғаным Йонасан,
Һин миңә бик ғәзиз инең;
Һинең яратыуың миңең өсөн
Катын-кыздың һөйөүенән
артык ине.

- 27 Кайһылай коланы баһадирҙар!
Һуғыш коралдары кырылды!»

Дауыттың Йәһүзәгә батша булыуы

2 1 Шунан һуң Дауыт Раббыға мөрәжә-
ғәт итте:

– Йәһүзәнән берәй калаһына барырғамы
миңә? – тип һораны.

– Бар, – тине Раббы.

– Кайза барырға һуң? – тип һораны Да-
уыт.

– Хевронға, – тине Раббы.

2 Дауыт шунда китте. Ике катыны: Изре-
ғилдән алған Ахиноғам һәм Кармәл кешеге
Навалдың тол катыны Авигаил да уның
менән бергә ине. 3 Янындағы кешеләрзе лә

* 1:18 «Яшар» китабы – йәһүд телендәге мәғәнәһе – «Тәкүәләр» китабы. Был китап йәһүд шиғриәте йыйынтығы
булып, беҙҙән көндөргә тиклем килеп етмәүе ихтимал. «Йушағ», 10:13-сө аятта ла ошо китапка һылтанма бар.

ғаиләһе-ние менән алып китте Дауыт. Улар Хевронда һәм уның тирәһендәге калаларҙа төпләнделәр. ⁴ Йәһүзә халкы Хевронға килеп, Дауытты Йәһүзә ырыуына батша итеп мәсехләне.

Шул ваҡыт Дауытка, Ғилғәд Явешы калаһы халкы Шаулды ерләгән, тигән хәбәр килтерзеләр. ⁵ Дауыт, Ғилғәд Явешы калаһы халкына илселәр ебәрәп, шуны әйтергә кушты:

– Хакимығыз Шаулға тоғролок күрһәтеп уны ерләгәнгез өсөн Раббы алдында фатихалы һез. ⁶ Шуға күрә Раббы һезгә Үзенә мәрхәмәтен һәм тоғролоғон насип итһен. Был яҡшылығығыз өсөн мин дә һезгә яҡшылык менән яуап кайтарырмын. ⁷ Ә хәҙер көслә һәм кыйыу булығыз; хакимығыз Шаул вафат булды, ә Йәһүзә ырыуы мине үзенә батша итеп мәсехләне.

Исраил менән Йәһүзә араһындағы һуғыш

⁸ Ул арала Шаулдың ғәскәр башлығы Нер улы Авнер, Шаулдың улы Иш-Бошесты Маханаимға алып килеп, ⁹ Ғилғәд, Ашшур, Изрегил, Әфраим һәм Бинийәмингә – бөтә Исраилға батша тип иғлан итте. ¹⁰ Исраилға батша булып ултырғанда Шаул улы Иш-Бошеска кырк йәш ине. Ул ике йыл батшалыҡ итте. Йәһүзә ырыуы иһә Дауыт яғында калды. ¹¹ Дауыт Хевронда Йәһүзә ырыуына барлығы ете йыл да алты ай батша булып торҙо.

¹² Бер ваҡыт Нер улы Авнер менән Шаул улы Иш-Бошестың хеҙмәтселәре Маханаимдан Ғивғонға барҙы. ¹³ Серуаһ улы Йоав та Дауыттың хеҙмәтселәре менән шунда килде. Улар Ғивғон быуаһы янында ошраштылар ҙа, берәүҙәре быуаның бер яғына, икенселәре каршы яғына ултырҙылар. ¹⁴ Авнер Йоавка:

– Егеттәр тороп безең алда көс һынашып алһындар әле, – тине.

– Әйҙә, һынашһындар, – тине Йоав.

¹⁵ Шунан Шаул улы Иш-Бошес яғынан Бинийәмин ырыуының ун ике кешеһе һәм Дауыт хеҙмәтселәре араһынан ун ике кеше сығып баһты. ¹⁶ Бына улар бер-береһенә баштарынан тотоп алдылар, береһе икенсенең кабырғаһына кылыс менән сәнсте һәм уның менән бергә йығылды. Шуға күрә лә Ғивғондағы был урын Хелкаш-Ғассурим* тип аталды.

¹⁷ Ул көндә алыш бик каты булды. Дауыттың хеҙмәтселәре Авнер менән килгән Исраил кешеләрен еңде. ¹⁸ Алышта Серуаһтың өс улы: Йоав, Авишай һәм Ғасаһил катнашҡайны. Ғәзәл кеүек етеҙ аяҡлы ине Ғасаһил. ¹⁹ Ул Авнерҙың артынан кыуып китте, уңға ла, һулға ла тайпылмайынса, туп-тура уның эзенән барҙы. ²⁰ Авнер артына әйләнеп караны ла:

– Ғинме был, Ғасаһил? – тип һораны.

– Мин, – тине тегеһе.

²¹ Авнер уға:

– Уңға йәки һулға борол, йәштәрҙең берәйһен тот та коралын һалдырып ал, – тине.

Әммә Ғасаһил уның артынан калманы.

²² Авнер тағы Ғасаһилға:

– Эҙәрләмә мине, юғиһә ергә йығып һалам, тик мин унан һуң ағайың Йоав күзенә һисек карармын?

²³ Ләкин тегеһе һаман эҙәрләүен дауам итте. Шунан һуң Авнер һөңгөһөнөң һабы менән уның корғаһына қазаны. Һөңгө Ғасаһилды үтәнән-үтә тишәп сықты. Ғасаһил торған урынында йығылып йән бирҙе. Ғасаһил үлеп ятқан урынға килгәндәрҙең бөтәһе лә туктап калды. ²⁴ Әммә Йоав менән Авишай Авнерҙы кыуып китте. Улар Амма калкыулығына килеп еткәндә, кояш байығайны инде. Ғивғон сүленә барған юл буйындағы Ғиах каршыһында ине был калкыулық.

²⁵ Бинийәмин ырыуы кешеләре йыйылып килеп Авнерҙы уратып алдылар ҙа, калкыулық өстөндә туктап калдылар. ²⁶ Авнер Йоавка былай тип кысқырҙы:

* 2:16 Хелкаш-Ғассурим – йәһүд телендә «кылыстар яланы» тигән мәғәнәлә.

– Касанға тиклем бер-беребеззе кылыстан кырырбыз? Әллә һин бының кайғы-хәсрәт кенә килтеререн белмәйһеңме? Кешеләренә: «Үз туғандарыбыззы эзәрләмәйек», – тип ниңә һаман әйтмәйһең?

²⁷ – Тере Алла шаһит! Әгәр һин үзең бының киреһен һөйләмәгән булһаң, кешеләр иртәнсәктән үк үз туғандарын эзәрләүзән туктар ине, – тип яуап кайтарзы Йоав.

²⁸ Йоав борғо кыскыртты, барыһы ла туктап калды, ираилдарзы башкаса бастырманылар, һуғыш тамам булды. ²⁹ Авнер менән уның кешеләре Ғарава тигезлегенән төнө буйы барзылар, Иорданды аша сығып, Битронды үттеләр һәм Маханаимға кайттылар.

³⁰ Йоав, Авнерзы эзәрләүзән туктап, үзенең кешеләрен йыйзы. Ғасаһилдан башка Дауыттың ун туғыз хезмәтсәһе һәләк булғайны. ³¹ Дауыттың хезмәтселәре иһә Авнерзың кул астындағы өс йөз алтмыш Бинйәмин ырыуы кешенән үлтергәйне. ³² Ғасаһилды Бейт-Ләхәмдә атаһының төрбәһенә куйзылар. Шунан Йоав үзенең кешеләре менән төнө буйы барып, таң атканда ғына Хевронға кайтып инде.

3 ¹ Шаулдың нәсел-нәсәбе менән Дауыт нәсәле араһындағы талаш-тартыш бик озақка һузылды. Дауыт көсәйгәндән-көсәйә барзы, ә Шаул нәсәле хәлһезләнде.

Дауыттың Хевронда тыуған балалары

(1 Йыл 3:1-3)

² Хевронда Дауыттың улдары тыузы. Баш балаһы Амнон – изреғилле Ахиноғамдан, ³ икенсе улы Килеав – кармәлле Навалдың элекке катыны Авигаилдән, өсөнсөһә Авшалом – Гешур батшаһы Талмайзың кызы Мағаханан, ⁴ дүртенсәһе Адонияһ – Хаггистан, бишенсәһе Шефатъяһ – Авиталдан, ⁵ алтынсыһы Исреғам Дауыттың Ғәғлә исемле катынынан тыуғайны. Дауыттың был улдары Хевронда тыузы.

Авнерзың Дауытка кушылыуы

⁶ Шаул йорто менән Дауыт йорто үз-ара ызғышып йәшәгән арала, Авнер Шаул йортонда үзенең хахимлығын нығыта барзы. ⁷ Шаулдың бер йәриәһе бар ине – Айяһ исемле кешенең кызы Риспа. Бер көндө Иш-Бошәс Авнерзан:

– Нишләп һин атайымдың йәриәһе менән йокланың? – тип һораны.

⁸ Авнер Иш-Бошәстың был һүзәрәнә асыуы кабарып:

– Әллә мин Йәһүзәгә хезмәт иткән этме? Атаң Шаулдың нәсел-нәсәбен, уның ағай-әнәһен, дустарын якланым, һине Дауыт кулына бирмәнем. Ә һин мине бер катын аркаһында ғәйепләмәк булаһыңмы? ⁹⁻¹⁰ Раббы Дауытка нимә тип ант итһә, шуны эшләйем: батшалықты Шаул нәселенән тартып алам да Израил менән Йәһүзә тәхетенә – Дандан алып Беер-Шәвәккә тиклем – Дауытты ултыртам. Әгәр шуны эшләмәһәм, Алланың каты кәһәре һукһын мине, – тине.

¹¹ Иш-Бошәс Авнерға каршы бер һүзә әйтә алманы, унан курка ине.

¹² Ошонан һуң Авнер Дауытка илселәр ебәрәп: «Был ерзең хужаһы кем? – тип һорарға кушты. – Минең менән килешәү төзө. Шул сакта мин һинең яклы булам һәм бөтә Израил халкын һинең якка аузарырга ярзам итәм».

¹³ «Якшы, – тине Дауыт, – һинең менән килешәү төзөйөм, тик бер шартым бар: минең менән күрешергә килгәндә Шаул кызы Михәлде алып кил, юкһа һинең менән осрашмаясакмын».

¹⁴ Шунан Дауыт Шаулдың улы Иш-Бошәска илселәр ебәрзе: «Йөз пелештизең сөннәт тиреһен биреп йәрәшкән катыным Михәлде миңә кире кайтар», – тип әйтергә кушты. ¹⁵ Иш-Бошәс Михәлде ире Лаиш улы Палтиилдан тартып алып килергә кешеләр ебәрзе. ¹⁶ Ире илай-илай Бахуримға тиклем катынына әйәрәп килде. Әммә Авнер уға кире кайтырға бойорғас, кайтып китте.

¹⁷ Авнер Израилдың ақнақалдарына былай тип мөрәжәғәт итте:

– Һез Дауыттың үзегезгә батша булыуын күптән теләй инегез. ¹⁸ Бына хәзәр теләгегезе тормошқа ашырығыз. Раббы Дауыт тураһында: «Колом Дауыттың кулы менән Мин Үз халкым Израилды пелешти-зәр кулынан, бөтә дошмандары кулынан коткарам!» – тип әйткән бит.

¹⁹ Авнер Бинйәмин ырыуына ла шул ук хәбәрҙе һөйләне. Шунан Авнер, Израилдың һәм бөтә Бинйәмин ырыуының теләген Дауытка еткерәү өсөн, Хевронға китте. ²⁰ Авнер егерме кеше менән Хевронға килгәс, Дауыт улар хөрмәтенә мәжлес ойшторҙо. ²¹ Авнер Дауытка:

– Инде китергә рөхсәт бир, мин хакимым батшаға бөтә Израил халкын йыйып килтерәм. Улар һинең менән килешәү төзөр. Һин кем өстөнән хакимыҡ итергә теләйһең, шуларҙың барыһына ла батша булырһың, – тине.

Шунан һуң Дауыт Авнерҙы имен-аман кайтарып ебәрҙе.

Йоавтың Авнерҙы үлтерәүе

²² Шул мәлдә Дауыттың яугирҙәре менән Йоав барымтанан кайтты. Улар мул табыш килтергәйне. Авнер иһә Хевронда Дауыт янында юк ине инде, Дауыт уны имен-аман кайтарып ебәргәйне. ²³ Йоав һәм уның менән бергә йөрөгән ғәскәр кайтҡас, Йоавка Нер улы Авнерҙың батша янына килгәнен, ә Дауыттың уны иҫән-һау кайтарып ебәргәнен еткерҙеләр. ²⁴ Йоав батша янына килеп:

– Ни эшләнең һин? Авнер үз аяғы менән һинең яныңа килгән икән, һинә уны кайтарып ебәрҙең? ²⁵ Авнерҙы, Нер балаһын, беләһең бит инде: алдарға, ингән-сыҡқан урыныңды карарға, ни эшләп ятканыңды белергә килгән ул, – тине.

²⁶ Йоав Дауыт янынан сыҡты ла Авнер артынан сапкын ебәрҙе. Уны Сира коҙоға янында кыуып етеп, кире килтерҙеләр, ләкин Дауыт был хакта белмәй ине. ²⁷ Авнерҙы Хевронға алып килгәс, Йоав уны,

йәнәһе, икәүзән-икәү йәшерен һөйләшә-бәз тигән булып, капка эсенә алып инде лә корһағына сәнсте. Шулай итеп, Йоав Авнерҙан кустыһы Ғасәһил өсөн үс алды.

²⁸ Дауыт был хакта ишеткәс:

– Нер улы Авнерҙың қаны койолған өсөн Раббы алдында мин үзем дә, батшалығым да мәңгегә ғәйепһез, – тине. – ²⁹ Был гонаһ Йоавтың үз башына, уның бөтә нәсел-нәсәбенә төшһөн! Йоав йортонда ирлек ағзаһынан гел генә ағынтыһы килеп торған, махау ауырыуына тарыған, таякка таянған, йәне қылыстан қыйылған, бер һыныҡ икмәккә мохтаж булған кешеләр өзөлмәһен.

³⁰ Шулай итеп, Йоав менән уның кустыһы Авишай Авнерҙы Ғивғондағы алышта кустылары Ғасәһилдың йәнән қыйған өсөн үлтерҙе.

³¹ Дауыт Йоавка һәм уның кешеләренә:

– Өстөгөзгәге кейемегезге йыртып, қыл тукымаға уранығыз, Авнер өсөн илағыз, – тине.

Дауыт батша Авнерҙың мәйетен үзе оҙата барҙы. ³² Авнерҙы Хевронда ерләнеләр. Батша уның кәбере өстөндә қысқырып-қысқырып иланы, бөтә халыҡ уға қушылып йәш түктә. ³³ Батша Авнер хақында ошондай қайғылы йырын йырланы:

«Бер ахмактай үлөргәме ине Авнерға?»

³⁴ Кулдарың бит бәйле түгел ине,

Аяктарыңда бығау юк ине.

Юлбаҫарҙар қорбаны кеүек

йығылдың».

Бөтә халыҡ тағы ла нығыраҡ илай башланы. ³⁵ Һәммә халыҡ көн дауамында Дауытка ашарға тәқдим итте, әммә ул: «Әгәр зә мин қояш байығанға тиклем ауызыма икмәк йәки башқа берәй ризыҡ қаба қалһам, Алланың қаты кәһәре һуқһын», – тип ант итте. ³⁶ Быны бөтә халыҡ белде, батшаның быға тиклемге башқа эштәре кеүек үк, был қылығы ла халықтың күңеленә хуш килде. ³⁷ Нер улы Авнерҙың үлемендә батшаның ғәйебе булмағанлығын ул көндө бөтә халыҡ, бар Израил аңланы. ³⁸ Батша үзенең хезмәтселәренә:

– Бөгөн Исраилда бер юлбашсының, бөйөк бер узамандың вафат булганын беләһегезме һез? ³⁹Батша булып мәсехләнһәм дә, мин әлегә көсһөзмөн, ә был бәндәләр – Серуяһ улдары – үтә аяуһыз. Раббы уларзың яуызлығына күрә язаһын бирһен, – тине.

Иш-Бошестың үлтереләүе

4 ¹ Хевронда Авнерзың үлтерелгәнән ишеткәс, Шаул улы Иш-Бошестың күнелә төштө. Барлык исраилдар за хәуефкә калды. ² Шаул улы Иш-Бошестың яугирзәрзә барымтаға йөрөткән Бағана һәм Рехав исемле ике кешеһе бар ине. Беероҫ калаһынан булып, Бинийәмин ырыуынан Риммон тигән кешенең улдары ине улар. Беероҫ калаһы Бинийәмин еренә инә. ³ Касандыр Беероҫ халкы Гиттаимға касып киткән була һәм шунда ошо көнгә тиклем килмешәк хәлендә йәшәй.

⁴ Шаул улы Йонасандың бер ақһак улы бар ине. Изрегилдән Шаул менән Йонасандың үлеме тураһында хәбәр килгән көндө, бала караусы катын ошо биш йәшлек малайзы алып каса. Ашыға-ашыға йүгереп барғанда, ул катын уны кулынан төшөрөп ебәрә лә бала ақһак булып кала. Мефи-Бошеш исемле була ул.

⁵ Бер ваҡыт Беероҫтан булған Риммон улдары Рехав менән Бағана көндөң иң кызыу мәлендә Иш-Бошестың өйөнә килә. Ә ул төш ваҡытында үз түшәгендә йоклап яткан була. ⁶ Шул ваҡыт Рехав менән Бағана, бойзай алырға тигән булып өй эсенә инәләр зә Иш-Бошестың эсенә сәнсеп, уны үлтерәләр. Шунан Рехав менән туғаны Бағана сығып касалар. ⁷ Улар өйгә ингән сакта Иш-Бошеш үзенең йоко бүлмәһендә түшәктә яткан була. Уны кылыс менән сәнсеп үлтерәләр зә, башын кичеп алып, сығып китәләр. Төнө буйы Ғарава тигезлегә буйлап баралар. ⁸ Иш-Бошестың башын Хевронға Дауыт батшаға алып киләләр зә былай тизәр:

– Бына һине үлтерергә теләгән дошманың Шаул улы Иш-Бошестың башы! Раббы бө-

гөн һин хакимыбыз батша өсөн дошманың Шаулдан һәм уның токомонан үс алды.

⁹ Әммә Дауыт Рехав менән уның кустыһы Бағанаға – Беероҫ кешеһе Риммондың улдарына – былай ти:

– Йәнемдә бөтә бәләләрзән йолоп алған тере Раббы шаһит! ¹⁰ Сиклағта сакта: «Шаул үлдә!» – тип һөйөнсө алырға килгән кешене бүләкләр урынға тотоп алғанмын һәм үлтерергә кушқанмын икән, ¹¹ хәзәр һеззән – бер ғәйепһез кешене өйөнә инеп, түшәгендә үлтереп сыққан йүнһез бәндәләрзән – уның каны өсөн кон кайтармам, ер йөзөнән юк итмәм, тип уйлайһығызмы?

¹² Дауыт хезмәтселәренә әмер бирзә һәм улар ағалы-энелә был икәүзә үлтерзә. Уларзың аяк-кулдарын кичеп, кәүзәләрен Хеврон быуаһы буйына асып куйзылар. Ә Иш-Бошестың башын Хевронда Авнерзың төрбәһенә дәфен кылдылар.

Дауыттың Исраилға батша булыуы

(1 Йыл 11:1-9; 14:1-7; 3:5-8)

5 ¹ Исраилдың бөтә ырыулары Хевронға, Дауыт янына килеп, былай тине:

– Без һинең менән бер йән, бер тән. ² Әлек, батшабыз Шаул булған сакта ук, Исраилды һин һуғышқа алып инә, алып сыға торғайның. Раббы һиңә: «Халкым Исраилға көтөүсә булырһың, Исраилға һин идара итерһең», – тине.

³ Исраилдың бөтә ақһакалдары Хевронға батша янына килде. Дауыт батша Хевронда Раббы хозурында улар менән килешәү төзөнө. Ақһакалдар Дауытты Исраилға батша итеп мәсехләне.

⁴ Батша тәхетенә ултырғанда Дауытка утыз йәш ине. Ул кырк йыл батшалык итте. ⁵ Хевронда ете йыл да алты ай Йәһүзәгә батшалык итте, Йәрүсәлимдә бөтә Исраил менән Йәһүзәгә утыз өс йыл батша булып торзо.

⁶ Бына бер ваҡыт батша үзенең ғәскәрен алып, Йәрүсәлимгә, был ерзә йәшәгән йевусизәргә каршы китте. Йевусизәр Дауытка:

– Инә алмаясакның һин бында. Һине хатта һуқырзар менән сатандар за кыуып сығарасак, – тине. Улар: «Дауыт бында инә алмаясак», – тип уйлай ине.

⁷ Эммә Дауыт Сион нығытмаһын басып алды, хәзер был – Дауыт калаһы. ⁸ Дауыт ул көндө кешеләренә:

– Йевусизәргә каршы һуғышкан һәр кем Дауытты күрә алмаған ул сатандар менән һуқырзарға һыу үткәргес аша барып етһен, – тине.

Бына шуға күрә лә әйтәләр: «Һуқыр менән сатан һарайға инмәс».

⁹ Дауыт нығытмаға инеп урынлашты һәм уны Дауыт калаһы тип атаны. Ул Миллонан* башлап каланың үзәгенә тиклем төзөнә. ¹⁰ Дауыттың кеүәте арта барзы, абруйы күтәрелде, сөнки Күк ғәскәрзәре Аллаһы Раббы уның менән булды.

¹¹ Тир батшаһы Хирам Дауытка илселәр ебәрзе. Улар кедр ағастары алып килде. Шулай ук балта осталары, ташсылар килде. Улар Дауытка бер һарай төзөп бирзе. ¹² Дауыт Раббының уны Исраил батшаһы итеп раслағанын һәм халкы Исраил хакына уның батшалығын күтәреүен аңланы.

¹³ Хеврондан Йәрусәлимгә килгәс, Дауыт йәнә катындар һәм йәриәләр алды. Уның тағы ла улдары һәм кыззартыузы. ¹⁴ Бына уның Йәрусәлимдә тыуған балаларының исемдәре: Шаммуағ, Шовав, Наһсан, Сөләймән, ¹⁵ Ивхар, Әлишуағ, Нәфәг, Яфияғ, ¹⁶ Әлишамағ, Әлъядағ һәм Әлифәләт.

Дауыттың пелештизәрзе

кырыуы

(1 Йыл 14:8-17)

¹⁷ Дауыттың Исраилға батша итеп мәсехләнгәнән ишеткәс, бөтә пелештизәр уны эзләргә кереште. Был хакта белеп калғас, Дауыт нығытмаға йүнәлде. ¹⁸ Пелештизәр Рефалар үзәненә килеп урынлашты. ¹⁹ Дауыт Раббынан:

– Пелештизәргә каршы сығайыммы? Һин уларзы минең кулыма тапшыраһыңмы? – тип һораны.

Раббы Дауытка:

– Бар, каршы сык! Мин пелештизәрзе һинең кулыңа тапшырам, – тип яуап кайтарзы.

²⁰ Дауыт, Бәғел-Перасимға барып, пелештизәрзе тар-мар итте. Шунда Дауыт былай тине:

– Һыу ташкыны каршылыктарзы емереп үткән һымак, Раббы алдымда дошмандарымды туззырып ташланы.

Шуға күрә был урынды Бәғел-Перасим* тип атанылар. ²¹ Был урында пелештизәр илаһтарының һындарын ташлап касты, ә Дауыт уларзы үзәненә кешеләре менән алып китте.

²² Күпмелер вакыттан һуң пелештизәр йәнә Рефалар үзәненә килеп урынлашты. ²³ Дауыт тағы Раббыға һорау менән мөрәжәғәт итте, һәм Ул былай тип яуап кайтарзы:

– Уларзың каршыһынан барма, арт яктан урап, тут ағастары яғынан бар. ²⁴ Тут ағастары башында атлағанға окшаған тауыш ишетһән, һөжүмгә күс. Пелешти ғәскәрән кыйратыр өсөн Раббы Үзе һинең алдындан бара тигән һүз булыр был.

²⁵ Дауыт Раббы нисек бойорһа, шулай эшләне һәм пелештизәрзе Гевағтан алып Гәзәргә тиклем юл буйы кырып барзы.

Изге һандыкты Йәрусәлимгә күсереп

(1 Йыл 13:1-14; 15:25-16:3)

6 ¹ Дауыт тағы Исраилдың арзаклы заттарын йыйып алды. Улар утыз мең кеше булды. ² Дауыт, эргәһендәге халык менән бергә, кирубтар араһында төхөт корған Күк ғәскәрзәре Раббыһы исемен йөрөткән Алла һандығын алып кайтыу өсөн, Йәһүзәләге Бағала калаһына юланды. ³ Алла һандығын Авинадавтың кашлакта

* 5:9 Милло – кала кәлғәһенең насар нығытылған урыны, Дауыт каланы нығытыузы ошо урындан башлаған.

* 5:20 Бәғел-Перасим – йәһүд телендә «ярып үткән һаким» тигән мәғәнәлә.

ултырған йортонан алып сығып, өр-яңы еңел арбаға куйзылар. Арбаны Авина-давтың улдары Ғузза менән Ахйо алып барзы. ⁴ Ахйо Раббы хандығының алдынан атланы. ⁵ Ә Дауыт менән бөтә Исраил халкы Раббы хозурында кипарис ағасынан эшлэнгән уйын коралдарында уйнап, арфа һәм лира сиртеп, дөңгөр қағып, шылтырауык һелкеп һәм еҙ тәрилкәләр һуғып йырлай-йырлай, бейей-бейей күңел асты. ⁶ Нахон тигән кешенең ырзыны янынан үтеп барғанда, үгеззәр һөрлөгөп китте лә, Ғузза, кулын һузып, Алла хандығын то-топ калды. ⁷ Шул сак Раббының Ғуззаға каршы асыуы кабарзы һәм Ул хандыкка қағылырға батырсылык иткән Ғуззаның ғүмерен өззө. Ғузза шунда, Алла хандығы янында, йән бирзе. ⁸ Раббының Ғуззаны һәләк итеүе Дауытты кайғыға һалды. Ошо төбәккә ул «Пәрәс-Ғузза»* тип исем кушты. Был урын әле лә шулай тип йөрөтөлә. ⁹ Шул көндө Дауыт Раббынан бик нык куржты һәм: «Нисек Раббының хандығын үземә алып кайтайым?» – тине. ¹⁰ Раббы хандығын үзенә, Дауыт калаһына, алып кайтырға базнат итмәне, барған юлынан боролоп, уны Ғаҫ кешеһе Ғовед-Эдомдың йортона куйзы. ¹¹ Раббы хандығы өс ай буйы Ғовед-Эдом йортонда торзо һәм Раббы Ғовед-Эдомға, уның бөтә ғаиләһенә Үзенең бәрәкәтен бирзе.

¹² Дауыт батшаға: «Раббы Алла хандығы аркаһында Ғовед-Эдомдың бөтә ғаиләһенә, булған мал-мөлкәтенә бәрәкәтен биргән», – тигән хәбәр еткерзеләр. Дауыт барып Алла хандығын һөйөнөс менән Ғовед-Эдом йортонан Дауыт калаһына күсерзе. ¹³ Раббы хандығын күтәрәп барыусылар алты азым яһағас, Дауыт бер үгез һәм һимертелгән бер башмак корбан итте. ¹⁴ Етен эфод кейгән Дауыт Раббы алдында әсәрләнеп бейене. ¹⁵ Ошо рәүешле Дауыт һәм бөтә Исраил халкы Раббы хандығын шау-гөр килеп, мөгөз борғолар кысқыртып алып барзы.

¹⁶ Раббы хандығын Дауыт калаһына алып ингән сакта, Шаулдың кызы Михәл тәзрәнән карап тора ине. Дауыт батшаның Раббы хозурында ырғый-һикерә бейегәнән күреп, унда Дауытқа карата ытырғаныс тойғоһо уянды.

¹⁷ Раббы хандығын алып килеп, уны үз урынына – Дауыт корзорған сатыр уртаһына куйзылар. Дауыт Раббы хозурында тотош яндырыу корбандары һәм татыулыҡ корбандары килтерзе. ¹⁸ Тотош яндырыу корбаны менән татыулыҡ корбаны килтереү тамамланғас, Дауыт халыкты Күк ғәскәрзәре Раббыһы исеме менән фатихаланы. ¹⁹ Бөтә халыкка, Исраилдың күп һанлы халкына – ир-аттарға ла, катын-кыззарға ла – берәр икмәк, берәр киҫәк ит һәм йөзөм көлсәһе өләшәп сықты. Шунан һәммә халык өйзәренә таралды.

²⁰ Дауыт үз йортона фатиха кылырға кайтқас, Шаул кызы Михәл, уның каршыһына сығып, былай тине:

– Кара, нисек дан қазанды бөгөн Исраил батшаһы! Сисенеп ташлап, бер алыот кеше һымак, хезмәтселәренең кол катындары алдында шәрә йөрөнө!

²¹ – Һинең атайындан, уның барлык нәсел-нәсабенән өстөн күреп, мине Раббы халкының – Исраилдың башлығы итеп куйған Раббы хозурында уйнармын да, бейермен дә, – тип яуап кайтарзы Дауыт. – Раббы хақына ²²үземде бынан ғәйре көлкө хәленә лә куйырмын, үз-үземде тағы ла нығырак түбәнһетермен, әммә һин әйткән кол катындар алдында абруйым күтәреләсәк кенә.

²³ Шаул кызы Михәлдең ғүмере буйына балалары булманы.

Алланың Дауытқа вәғәзә биреүе

(1 Йыл 17:1-15)

7 ¹ Дауыт батша үз һарайында урынлашты. Раббы уға әйләнә-тирәлә уратып алған дошмандары һөжүменән дә ял итеп

* 6:8 Пәрәс-Ғузза – йәһүд телендә «Ғуззаны һәләк иткән урын» тигән мәғәнәлә.

алырға форсат бирзе. ² Көндәрзән бер көндө батша Наһсан пәйғәмбәргә:

– Бына мин кедр ағасынан һалынған йортта йәшәйем, ә Алла һандығы сатырза тора, – тине.

³ – Бар, әйзә, ниәт иткәнәнде эшлә, Раббы һинәң менән, – тине Наһсан батшаға.

⁴ Әммә шул төндө Наһсанға Раббы һүзе инде:

⁵ – Бар, колом Дауытка әйт, Раббы былай ти: «Һиңәме ни Мин тәйәкләнер йортто һалырға? ⁶ Исраил халкын Мысырзан алып сыккан көндән башлап бөгөнгә тиклем өй эсендә йәшәмәнем, бер ерзән икенсе ергә күсенеп йөрөгәндә урыным гел сатырза – Изге торлакта булды. ⁷ Исраил халкы менән кайза ғына йөрөһәм дә, халкым Исраилға көтөүсе булһын өсөн Үзем тәғәйенләп куйған ырыу башлыктарының берәйһенән: „Һиңә Миңә кедр ағасынан йорт һалып бирмәйһегез?“ – тип берәй һүз әйткәнем булдымы?» ⁸ Инде колом Дауытка былай тип әйт: Күк ғәскәрзәре Раббыһы һиңә шулай ти: «Мин һине, һарык көтөп йөрөгән ерендән алып, Үз халкым Исраилдың юл-башсыһы итеп куйзым. ⁹ Кайза ғына барһаң да, һәр ерзә һинәң менән булдым, Мин һинәң бөтә дошмандарыңды юк иттем. Хәзәр һинәң исемеңде ер йөзөндә йәшөгән бөйөк кешеләр исеме менән бер рәттән мәһһүр итермен. ¹⁰⁻¹¹ Мин халкым Исраилға Үзем һайлаған урынды бирермен һәм уны шунда тамыр йәйзәермен, ул үз ерендә тыныс йәшәр, башкаса шомланып тормас. Элекке кеүек, үз халкым Исраилға Мин куйған һакимдар идара иткән сактағы һымак, залымдар уны башкаса кысырыкламас; Мин һине бөтә дошмандарыңдан тыныслыкта калдырырмын. Раббы шуны белдерә: Ул Үзә һиңә йорт* корасак.

¹² Үмерең бөтөп, ата-бабаларың янына ятқас, һинәң орлоғондан яралған бер баланы батша итеп куйырмын, уның батшалығын нығытырмын. ¹³ Ул Минәң исемемә

бағышлап йорт төзәр, ә Мин уның батшалык тәхетен мәңгелеккә нығытырмын.

¹⁴ Мин – уға Атай, ә ул Миңә улан булыр. Әгәрзә ул гонаһ кылһа, ата улын язалағандай, Мин дә уны язаламмын. ¹⁵ Һинәң һақыңа Шаулды һакимлыктан мәһһүр иткән инем. Һинәң улыңды бер вақытта ла тоғро мөхәббәтемдән айырмам. ¹⁶ Һинәң йортоң, һинәң батшалығың Минәң хозурымда һис кәкшамас, тәхетен мәңге нык булыр!»

¹⁷ Наһсан Дауытка бөтә ошо һүззәрзе һәм Раббынан иңгән күренмеште һөйләп бирзе.

Дауыттың доғаһы

(1 Йыл 17:16-27)

¹⁸ Дауыт Раббы хозурына барып ултырзы. Доға кылып, былай тине:

– Әй Раббы Һакимым, мин һәм минәң нәсел-нәсәбем кем һуң, Һин мине шул тиклем юғары күтәрзең! ¹⁹ Был да әле Һиңә аз тойолдо, Раббы Һакимым; Һин колоңдон йортоңоң киләсәге һақында ла хәбәрзәр итең. Бөтә кешеләр менән дә Һин шулай мөғәләмә итәһеңме, Раббы Һакимым? ²⁰ Дауыт һиңә тағы нимә әйтә ала? Һин бит Үзеңдең қолаңдо беләһең, Раббы Һакимым! ²¹ Был бөйөк эштәрзе Һин әйткән һүзең һақына, йөрөгән кушқанға эшләп, Үзеңдең қолаң алдан белдереп куяһың. ²² Раббы Һакимым, Һин көзрәтлән, Һинәң тиң булырлык һис кем юктыр, Һинән башка һис бер илаһ юктыр! Без быны үз қолактарыбыз менән ишетеп торабыз.

²³ Ер йөзөндә халкың Исраил һымактағы һиндәй кәүем бар? Башка кайһы халыкка уны йолоп алып Үзеңең халкы итер өсөн Алланың килгәне бар? Һин Үз халкыңды Мысырзан котқарып, Үзеңдең исемеңде шөһрәтле итең. Үз халкың алдынан башка кәүемдәрзе һәм уларзың илаһтарын кыуып, бөйөк һәм һикмәтле эштәр башқарзың.

²⁴ Һин халкың Исраилды мәңгегә Үзеңдең халкың итеп раһсланың һәм, Һин, Раббым, уның Аллаһы булдың.

* 7:10-11 Йорт – был урында мәңге дауам итәсәк батша династияһына ишара.

²⁵ Хәзер инде, эй Раббы Аллам, Үзеңден колоң һәм уның йорто тураһында әйткәнде мәнҗелеккә нығыт, нимә әйткән булһаң, шуны бойомға ашыр. ²⁶ Һинең исемен мәнҗелек данға күмелһен, «Күк ғәскәрҙәре Раббыһы – Исраилдың Аллаһы!» – тиһендәр. Колоң Дауыттың йорто Һинең алдыңда какшамаҫлык булып торһон.

²⁷ Эй Күк ғәскәрҙәре Раббыһы, Исраил Аллаһы! Һин Үзеңдең колоңа: «Йорт төҙөрмөн», – тип әйткәйнең. Шуға күрә мин колоң бөтә йөрәгем менән Һиңә ошо доғамды юлларға базнат иттем. ²⁸ Эй Раббы Хакимым! Һин – Аллаһың, Һинең әйткән һүҙҙәрең хактыр! Үзеңдең колоңа ана шундай игелек вәғәзә иттең! ²⁹ Хәзер инде колоңдоң йортона фатиханды бирһәнсе, ул һәр ваҡыт Һинең хозурыңда булһын. Раббы Хакимым, был хакта Һин Үзең әйттең, һәм Һинең ошо фатихаң менән колоңдоң йорто мәнҗелеккә фатихалы булып калыр.

Дауыттың күп һуғыштарға еңеүе

(1 Йыл 18:1-17; 2 Йыл 20:23-26)

8 ¹ Күпмелер ваҡыт үткәс, Дауыт, пелештиҙәрҙе кыйратып, уларҙы үзенә буйһондорҙо һәм Мәсәғ-Амманы тартып алды. ² Ул шулай ук Моав халкын да тармар итте. Уларҙы ергә яткырып, бау менән үлсәнә – өстән ике өлөшөн үлтерҙе, өсөнсө өлөшөн тере калдырҙы. Шулай итеп, моавтар Дауытка буйһондо һәм уға яһак түләй башланы.

³ Сова батшаһы Һададғәзәр Рехов улы Евфрат йылғаһы буйындағы биләмәләрен кире кайтарыу ниәте менән килгәс, Дауыт уны ла тармар итте. ⁴ Дауыт уның бер мең ете йөз һыбайлыһын һәм егерме мең йәйәүле яугирен әсиргә алды. Йөз яу арбаһына егерлек аттарҙы калдырып, башкаларының аяк һеңерҙәрен кырктырҙы. ⁵ Дамаскта йәшәгән арами халкы Сова батшаһы Һададғәзәргә ярҙамға килгәс, Дауыт уларҙың егерме ике мең кешеһен үлтерҙе. ⁶ Дауыт Дамаск ара-

миҙарының ерендә һаксы ғәскәрҙәр куйҙы; арамиҙар, уға буйһоноп, яһак түләне. Дауыт кайҙа ғына яу саһна ла, Раббы уны еңеүгә ирештерҙе. ⁷ Дауыт Һададғәзәр ярандарының алтын калкандарын Йәрүсәлимгә алып кайтты. ⁸ Һададғәзәрҙең Бетах һәм Беросай тигән калаларында Дауыт кулына бик күп бакыр төшөрҙө.

⁹ Хамаҫ батшаһы Тоғи, Дауыттың Һададғәзәр ғәскәрен тармар иткәнен ишеткәс, ¹⁰ улы Йорамды Дауытка сәләм күндерергә һәм Һададғәзәрҙе һуғышып еңгәнә өсөн котларға ебәрҙе. Сөнки Һададғәзәр оҙак ваҡыттан бирле Тоғиға каршы һуғышкан була. Йорам алтын, көмөш, бакыр әйбәрҙәр алып килде. ¹¹⁻¹² Дауыт батша уларҙы үзе буйһондорған бөтә кәүемдәр – эдом, моав, ғаммон, пелешти һәм ғәмәлектәрҙән алған алтын-көмөш һәм Сова батшаһы Һададғәзәр Рехов улынан кулға төшөрөлгән яумалдың бер өлөшө менән бергә Раббыға бағышланы. ¹³ Дауыт Тозло үзәндә эдомдарҙың ун һигеҙ меңлек ғәскәрен еңеп кайтканда үз исемен данға күмде. ¹⁴ Эдомдың бөтә ерендә ул һаксы ғәскәрҙәр куйҙы, уның бөтә халкы Дауытка буйһондо. Дауыт кайҙа ғына яу саһна ла, Раббы уны еңеү қазандырҙы.

¹⁵ Дауыт бөтә Исраил өстөнән хакимлик кылды, үз халкына ғәзеллек һәм дөрөслөк менән идара итте. ¹⁶ Серуаһ улы Йоав – ғәскәр башлығы, Ахилуд улы Йеһошафат – йылғызмасы, ¹⁷ Ахитув улы Садок менән Әвйәсәр улы Ахимәләх – каһиндар, Сераяһ – кәтип, ¹⁸ Йеһоядағ улы Бенаһ – керетизәр менән пелесизәр* өстөнән башлык, ә Дауыт улдары каһиндар булды.

Дауыттың Йонасан улын хәстәрләүе

9 ¹ Бер көндө Дауыт:
– Шаул токомонан берәйһе иҫән калманымы икән? – тип һораны. – Йонасан хақына мин уға игелек кылыр инем.

* 8:18 Керетизәр менән пелесизәр – Дауыттың йәнһаксылары.

²Шаул йортонда Сива исемле бер хезмәтсе бар ине. Уны Дауыт янына сакырттылар. Батша унан:

– Сива тигән кеше һин булаһыңмы? – тип һораны.

– Әйе, мин колоңмон, – тип яуапланы тегеһе.

³ – Шаул токомонан берәй иһән кеше калмағанмы? – тине батша. – Мин уға Алла хақына игелек күрһәтер инем.

– Йонаһандың бер аһнак улы бар, – тине Сива батшаға.

⁴ – Кайза ул? – тип һораны батша.

– Ло-Деварза, Ғаммиил улы Махирзың өйөндә, – тине Сива.

⁵ Дауыт батша, кешеләрен ебәрәп, Йонаһандың улын Ло-Деварзан, Ғаммиил улы Махир өйөнән алып кайтартты. ⁶ Шаул улы Йонаһандың балаһы Мефи-Бошеш, Дауыт батша алдына килеп, ихтирам менән йөзтүбән ергә капланды.

– Мефи-Бошеш! – тип өндәште уға Дауыт.

– Мин колоң бындамын, – тип яуапланы Мефи-Бошеш.

⁷ Дауыт уға былай тине:

– Куркма, атайың Йонаһан хақына мин һине мәрхәмәтемдән айырмам, картатайың Шаулдың бөтә басыузарын һиңә кайтарып бирәм. Үзең иһә һәр вақыт миңә менән бер өһтәлдән ашап-эсерһең.

⁸ Мефи-Бошеш тағы бер тапкыр баш эйзе лә:

– Кем инде мин колоң? Миңә кеүек эт үләкһәненә тиң затка һиңә илтифат иттең? – тине.

⁹ Шунан Дауыт батша Шаулдың хезмәтсеһе Сиваны сакырып:

– Шаулдыкы һәм уның бөтә нәһәл-нәһәбенекә булған барлык нәмәне һакимыңдың өйәненә бирәм, – тине. – ¹⁰ Һин дә, улдарың менән хезмәтселәрең дә уның ерзәрен эшкәртеп, уңшыһн йыйып бирерһегез, һакимыңдың өйәненә ашарына мул булһын. Һакимыңдың өйәне Мефи-Бошеш үзе һәр вақыт миңә менән бер өһтәлдән ашар.

Сиваның ун биш улы, егерме коло бар ине. ¹¹ Ул батшаға:

– Һакимым батша мин колона һи кушһа, барыһы ла үтәлер, – тине.

Мефи-Бошеш, батша улдары һымак, Дауыт менән бер өһтәл артында ризыкланды. ¹² Мефи-Бошештың Миха исемле бәләкәй улы бар ине. Сива йортонда йәшәгән бөтә кеше Мефи-Бошештың хезмәтселәренә әүерелде. ¹³ Мефи-Бошеш Йәрусәлимдә йәшәне һәм һәр вақыт батша менән бер өһтәлдән ризыкланды. Уның ике аяғы ла аһнак ине.

Дауыттың Ғаммондарзы һәм араһизарзы өңеүе

(1 Йыл 19:1-19)

10 ¹ Бер һи тиклем вақыт үткәс, Ғаммон батшаһы мәрхүм булып, уның урынына улы Ханун тәһеткә ултырзы. ² Дауыт: «Наһаштың миңә игелеге күп тейгәйне, мин дә улы Ханунға якшылык эшләйем әле», – тип уйланы.

Дауыт, атаһының вафаты айканлы кайғыһын уртаклашыр өсөн, Ханунға ярандарын ебәрзе. Дауыттың хезмәтселәре Ғаммон еренә барғас, ³ Ғаммон түрәләре үззәренә һакимы Ханунға:

– Әллә Дауыт был кешеләрен, атайыңды ихтирам иткәнгә, һине йыуатыу өсөн ебәргән тип уйлайһыңмы? Юк, Дауыт хезмәтселәрен каланы карап, барыһын да күреп, һуңынан килеп емереү өсөн ебәргән, – тине.

⁴ Ханун, Дауыттың хезмәтселәрен тотоп алып, уларзың һакалдарын яртылаш кырып, кейемдәрен яһнаштарына тиклем киһеп кайтарып ебәрзе. ⁵ Был хәбәр Дауытқа килеп еткәс, ул иһселәрен каршы алырға кешеләр ебәрзе, сөнки улар бик һык мыһкыл ителгәйне. Батша уларға: «Һакалдарығыз үскәнсе, Йерихола калып тороғоз, шунан кайтырһығыз», – тигән бойороғон еткерергә кушты.

⁶ Ғаммондар, Дауыттың асыуына дусар булғандарын аңлағас, хәбәр ебәрәп, Бейт-Реховта һәм Совала йәшәгән араһи халқынан егерме мең йәйәүле гәскәр, Мағаһа

батшаһынан – бер мең һәм Товтан ун ике мең яугир ялланы.

⁷ Был хакта ишеткәс, Дауыт иң каһарман ғәскәре менән Йоавты уларға каршы ебәрзе.

⁸ Ғаммондар кала капкаһынан сықтылар за алышка әзерләнеп сафка тезелделәр. Сова менән Реховтан килгән арамызар, Товтан һәм Мағаханан килгән кешеләр яланда айырым тора ине. ⁹ Йоав, дошман ғәскәрзәренең алдан да, арттан да торғанын күреп, израилдарзың иң якшы яугирзәрен һайлап алды ла уларзы арамызарға каршы куйзы. ¹⁰ Ғәскәрзең калғанын кустыһы Авишайға тапшырзы һәм Авишай уларзы ғаммондарға каршы тезеп куйзы.

¹¹ – Әгәр арамызар мине ең башлаһа, һин минә ярзамға килерһең, ә ғаммондар һине кысырыклай башлаһа, мин ярзамға килермен, – тине ул. – ¹² Батыр бул, халкыбыз өсөн, Аллабыззың калалары өсөн нык торайык, ә Раббы Үзе нисек хуш күрә, шулай эшләр.

¹³ Бына Йоав ғәскәре менән арамызарға һөжүм итте һәм тегеләр унан каса башланы.

¹⁴ Арамызарзың касканын күргән ғаммондар за, Авишайзан қасып, кире кала есенә сигенделәр. Ғаммондар менән алыштан һуң, Йоав Йәрусәлимгә әйләнеп кайтты.

¹⁵ Үззәренең израилдарзан еңелгәнән аңлағас, арами ғәскәре бергә тупланды. ¹⁶ Һададғәзәр, хәбәр ебәреп, Евфрат йылғаһы аръяғында йәшәгән арамызарзы сакыртып алды. Улар Һададғәзәрзең ғәскәр башлығы Шовах етәкселегендә Хеламға килде.

¹⁷ Был турала Дауытка хәбәр иткәс, ул, барлык израилдарзы йыйып алды ла, Иорданды аша сығып, Хеламға килде. Арамызар сафка тезелеп Дауытка каршы торзо һәм алыш башланды. ¹⁸ Арамызар Израил ғәскәрәнән каса башланы. Дауыт арамызарзың ете йөз яу арбаһын, кырк мең һыбайлыһын юк итте; уларзың ғәскәр башлығы Шовахты яраланы һәм Шовах шунда үлеп калды.

¹⁹ Һададғәзәргә буйһонған батшалар, үззәренең еңелгәнән күргәс, израилдар менән тыныслык тураһында килешеп төзөнә һәм

уларға буйһондо. Ә арамызар артабан ғаммондарға ярзам итергә курқты.

Дауыт менән Баҫ-Шеваҫ

11 ¹ Яз еткәс, батшалар яуға сыға торған вақытта, Дауыт үзенең хезмәтселәрен һәм Израилдың бөтә ғәскәрән Йоав етәкселегендә һуғышка ебәрзе. Улар, ғаммондарзы еңеп, Раббаны камауға алды. Дауыт иһә Йәрусәлимдә калды.

² Бер кисте Дауыт, түшәгенән тороп, һарайының башына йөрөгә сықты һәм унан һуу койонған бер катынды күреп калды. Ул катын ғәжәп сибәр ине. ³ Дауыт был катындың кем икәнән белешергә кешеләр ебәрзе.

– Әлиғамдың кызы, хитти кәүеменән булған Урияһтың катыны Баҫ-Шеваҫ ул, – тип килеп әйттеләр.

⁴ Дауыт хезмәтселәрен был катынды алып килергә ебәрзе. Катын батша янына килгәндә, яңы ғына күреме тамамланып, тазарынған ине. Дауыт уның менән йокланы. Һуңынан катын өйөнә кайтып китте. ⁵ Бер аззан катын ауырға калғанын белде лә был хакта Дауытка хәбәр итте.

⁶ Дауыт Йоавка: «Хитти Урияһты минең яңға ебәр», – тигән хәбәр күндерзе. Йоав Урияһты Дауытка ебәрзе. ⁷ Урияһ килгәс, Дауыт унан Йоавтың, яугирзәрзең хәле, һуғыштың барышы тураһында һорашты.

⁸ Шунан Дауыт Урияһка:

– Өйөңә кайтып ял ит, – тине.

Урияһ һарайзан сықты, уның артынан батшаның бүлөгән ебәрзеләр. ⁹ Әммә Урияһ өйөнә кайтманы, һакимының башка хезмәтселәре менән бергә батша һарайының капкаһы төбөндә йокланы. ¹⁰ Дауытка Урияһтың өйөнә кайтмағанын еткерзеләр.

Дауыт Урияһтан:

– Озон юлдан йонсоп бөткәнһең, ниңә өйөңә кайтманың? – тип һораны.

¹¹ – Изге һандык та, Израил менән Йәһүзә ғәскәрзәре лә кыуышта йәшәй, һакимым Йоав менән уның яугирзәре лә асык яланда кунә, – тине Урияһ. – Ә мин өйөмә

кайттып, ашап-эсеп, катыным менән йоклап ятайыммы? Ёниң менән, һинең ғүмерең менән ант итеп әйтәм: мин улай эшләйһе түгелмен.

¹² Шунан Дауыт:

– Бөгөн дә кал, ә иртәгә мин һине кире ебәрермен, – тине.

Урияһ иртәгәһе көнгә тиклем Йәрусәлимдә булды. ¹³ Дауыт уны үзенә сакырзы, Урияһ уның менән ашаны-эсте. Дауыт уны иҗерткәнсе эсерзе. Әммә Урияһ кисен йокларға өйөнә кайтманы, ә һакимының хезмәтселәре менән бергә кисәге урынында йокланы.

¹⁴ Иртәгәһен Дауыт, Йоавка хат язып, уны Урияһка биреп ебәрзе. ¹⁵ Хатында ул былай тип язғайны: «Урияһты алыштың иң кызыу еренә куй ға, уны калдырып, сигенегез. Ул шунда әжәлен тапһын».

¹⁶ Шулай итеп, Йоав каланы камалышта тотқан сакта, Урияһты дошмандың иң кыйыу яугирзәре һуғышқан урынға куйзы. ¹⁷ Калалағы яугирзәр сығып, Йоав менән алышка ташланғас, Дауыт ғәскәренән бер ни тиклем кеше һәләк булды, хитти Урияһ та үлтерелде. ¹⁸ Йоав Дауытка алыштың барышы тураһында хәбәр ебәрзе.

¹⁹ Сапкынсыһына ул былай тине:

– Батшаға алыштың барышы тураһында һөйләп биргәс, ²⁰ ул асыуланһа һәм һиңә: «Һиңә калаға шул хәтлем яқын барзығыз? Кала диуарзарынан тороп ук атасақтарын белмәнегезме ни? ²¹ Йеруббәшәс* улы Ави-мәләхте кем үлтерзе? Ул Тевеста бер катын диуарзан ыргытқан тирмән ташынан һәләк булған бит. Һиңә улай кала диуарына яқын барзығыз?» – тиһә, һин уға: «Колоң хитти Урияһ та һәләк булды», – тип әйтерһең.

²² Сапкынсы, Дауытка килеп, Йоав кушкандың барыһын да һөйләп бирзе. ²³ Ул Дауытка былай тине:

– Дошмандар безгә һөжүм итеп, асык яланға сықтылар, шунан без уларзы ка-

ла капкаһына тиклем эзәрләп барзык. ²⁴ Шунда кала диуарзарынан ук ата башланылар, батша колдарының кайһы берәүзәре һәләк булды. Колоң хитти Урияһ та үлеп калды.

²⁵ Шунан Дауыт хәбәр килтереүсегә:

– Йоавка әйт: ул был хәлгә артык көйөн-мәһен, кылыс кемде сабайым тип уйлап тормай. Көсөндө тупла ла каланы тар-мар ит, тип уның күңелен күтәр, – тине.

²⁶ Урияһтың катыны, иренең һәләк булғанын ишеткәс, бик нык кайғырзы. ²⁷ Мәрхүм иренең вафатынан һуңғы мөззәтен* үткәргәс, Дауыт артынан кешеләр ебәреп, уны үз өйөнә алды. Баҗ-Шевағ уның катыны булды һәм ул табып бирзе. Әммә Дауыттың был эшен Раббы окшатманы.

Наһандың Дауытты битәрләүе

12 ¹Раббы Наһан пәйғәмбәрзе Дауытка ебәрзе. Наһан, уның янына килеп, былай тине:

– Бер калала ике кеше йәшәгән: береһе бай, икенсеһе фәкир булған. ² Байзың вак малы ла, эре малы ла бик күп булған. ³ Ә фәкирзең бәрәс кенә сағында һатып алған бер һарығынан башка бер нәмәһе лә булмаған. Бәрәс уның балалары менән бергә үскән, хужаһы нимә ашаһа, шуны ашаған, уның һауытынан эскән, күкрәгенә башын һалып йоклаған, кыскаһы, кызы һымак булған. ⁴ Бер вақыт байға бер мөсафир килгән. Бай үзенә килгән юлсыны һыйлау өсөн һарығын йәки һыйырын һуйырға йәлләгән. Ул ярлының һарығын алып салған да теге мөсафирзы һыйлаған.

⁵ Был байға асыуы тоқанған Дауыт Наһанға:

– Тере Раббы шаһит! Бындай эш кылған кеше үлемгә лайык! ⁶ Был кылығы һәм рәхимһезлегә өсөн унан һарык һакын дүртләтә түләтергә кәрәк, – тине.

⁷ Шунда Наһан Дауытка:

* 11:21 *Йеруббәшәс* – Йеруббәгел тигән исемдең бер варианты (карағыз: «Һакимдар», 9:52-53).

* 11:27 *Мөззәт* – руссаһы: срок; билдәле бер вақыт.

– Улкеше – һин ул. Исраил Аллаһы Раббы бына нимә ти: «Мин һине Исраилға батша итеп мәсехләнем, һине Шаулдан коткарзым. ⁸Һиңә һакимыңдың һарайын бирзем, катындарын куйыныңа яткырып, Исраил менән Йәһүзә батшалығын кулыңа тапшырзым. Әгәр зә һиңә был да аз булһа, тағы ла өстәп бирер инем. ⁹Ни өсөн һин, Раббының һүзен һанға һукмайынса, Уның алдында яуызлык кылдың? Хитти Урияһтың катынын алыр өсөн уны кылыстан үлтертең. Ғаммондар кылысынан үлтертең һин уны. ¹⁰Мине һанға һукмағаның һәм хитти Урияһтың катынын алғаның өсөн кылыс мәңге йортоң өстөндә эленеп торор». ¹¹Раббы былай ти: «Бәхетһезлекте Мин һиңә үз йортондан бирәм. Күз алдында катындарыңды тартып алып, үзеңдең яқын кешенә тапшырырмын. Ул һинең катындарың менән көпә-көндөз ятып йоклар. ¹²Һин үзең быны йәшереп эшләгәйһен, Мин иһә быны бөтә Исраил алдында, көн яқтыһында эшләрмен».

¹³ – Мин Раббы алдында гонаһ кылдым, – тине Дауыт Наһсанға.

– Раббы һине гонаһыңдан арындырзы, һин үзең үлмәһең, – тип яуап кайтарзы Наһсан. – ¹⁴Әммә был кылығың менән һин Раббыны һанламағаныңды күрһәттең. Шуға күрә яңы тыуған улың үләсәк.

¹⁵Наһсан шулай тине лә өйөнә кайтып китте.

Раббы Дауыттың Урияһтың катыны табып биргән балаһын ауыр сиргә дусар итте. ¹⁶Дауыт бала һақына Аллаға ялбарзы, ураза тотто, төндө ерзә ятып үткәрзе. ¹⁷Уны ерзән торғозорға тип, нәсәл-ырыуындағы ақһақалдар килде. Әммә ул торманы, улар менән ашап-эсмәне. ¹⁸Етенсе көндө бала мәрхүм булды, Дауыттың хезмәтселәре уға баланың вафаты тураһында әйтергә куркты. «Әле бала үлмәһ борон ул без әйткәнде тыңларға ла теләмәй ине, хәзәр

без уға нисек: „Балаң үлдә“, – тип әйтәйек, йә ул үзе менән берәй нәмә эшләп куйыр», – тинеләр.

¹⁹Дауыт, хезмәтселәренең үз-ара шыбырзашканын күреп, балаһының гүр әйәһе булғанын аңланы.

– Бала вафат булдымы? – тип һораны.

– Әйе, вафат булды, – тинеләр.

²⁰Шунан Дауыт ерзән тороп йыуынды, хуш есле май һөртөп, кейемен алыштырзы ла Раббы йортона барып ғибәзәт кылды. Өйөнә кайтқас, азык килтереүзәрен һорап, ашап алды. ²¹Хезмәтселәре унан:

– Ниңә улай эшләйһең? Балаң иһән сакта ураза тоттоң, иланың, балаң үлгәс, торзон да ашап алдың, – тинеләр.

²²Дауыт яуап бирзе:

– Бала иһән сакта ураза тотоп, илауымдың сәбәбе шул: бәлки, Раббы миңә шәфкәт кылыр за бала иһән қалыр, тип уйлағайһым. ²³Хәзәр инде, бала вафат булғас, ниңә ураза тоторға? Мин уны кире кайтара аламмы ни? Мин уның янына китәсәкмен, ә ул миңә кире кайтмаясак.

²⁴Дауыт катыны Баһ-Шевағты йыуатты, уның менән йокланы. Катыны яңынан ауырға қалды ла ул тапты. Уға Сәләймән тип исем қуштылар. Раббы был баланы бик яратты һәм ²⁵Наһсан пәйғәмбәрзе Раббы бойорого буйынса балаға Йедидьяһ* тигән исем қушырға ебәрзе.

²⁶Ул арала Йоав, ғаммондарзың Рабба қалаһына һөжүм итеп, батша қәлғәһен қулға төшөрзө. ²⁷Шунан Дауытқа сапқындар ебәрел: «Мин, Раббаға һөжүм итеп, қаланың һыу сығанактарын һақлаған қәлғәһне алдым. ²⁸Хәзәр һин, қалған ғәскәрзе йыйып алып қилеп, қаланы қама ла, қулға төшөр. Юғиһә, мин алһам, ул миңә исемем менән аталырға тейеш була», – тип хәбәр итте.

²⁹Дауыт, бөтә ғәскәрзе туплап, Раббаға қилде лә һөжүм итеп уны алды. ³⁰Дауыт

* 12:25 *Йедидьяһ* – йәһүд телендә «Раббының һөйөклөһә» тигән мәғәнәлә.

Ғаммон батшаһының бер талант* алтындан асыл таштар менән бизәп эшләнгән тажын тартып алды. Тажды Дауыттың башына кейзерзеләр. Ул калала бик күп яумал кулга төшөрзө. ³¹ Унда йәшәгән халықты, кыуып алып китеп, быскы, тимер кәйлә һәм балта менән эшләргә, кирбес яндырырға мәжбүр итте. Ғаммондардың барлык калаларында ла ул шулай эшләне. Шунан Дауыт үзенек бөтә ғәскәре менән Йәрусәлимгә әйләнен кайтты.

Аммон менән Тамар

13 ¹ Артабан шундай хәлдәр булды. Дауыттың улы Авшаломдың Тамар исемле бик матур һеңлеһе бар ине. Дауыттың икенсе улы Аммондың Тамарға күзе төштө. ² Аммон һеңлеһе Тамар тип шул тиклем ғазапланды, хатта ауырыуға һабышты. Тамар ғиффәтле кыз булғанлыктан, Аммон уға қағылыу мөмкин булмаған бер эш тип уйлай ине. ³ Аммондың Йонадав исемле дуһы бар ине. Ул, Дауыттың ағаһы Шимғаның улы булып, ифрат хәйләкәр ине. ⁴ Ул Аммонға:

– Әй батша улы, әйт әле миңә, ниңә һин көндән-көн ябығаһың? – тип һораны.

– Кустым Авшаломдың һеңлеһе Тамарҙы яратам мин, – тине Аммон.

⁵ – Түшәгеңә ят та, – тип өйрәттә уға Йонадав, – ауырыуға һалыш. Атайың хәлендә белергә килгәс: «Һеңлем Тамар килеп ашатын әле мине, азықты күз алдымда әзерләп, үз кулы менән ашатын», – тип әйт.

⁶ Аммон ауырығанға һалышып түшәккә ятты ла, батша уның хәлен белергә килгәс: – Һеңлем Тамар килеп, миңә бер-ике табикмәк бешерһен әле, мин уның кулынан ашармын, – тине.

⁷ Дауыт, кеше ебәреп, Тамарға:

– Ағайың Аммондың өйөнә барып, уға ашарға әзерлә, – тип әйттерзе.

⁸ Тамар ағаһы Аммондың өйөнә барһа, ул түшәктә ята. Тамар он алды ла камыр

баһты, уның күз алдында табикмәк яһап бешерзе. ⁹ Икмәкте табанан алып, уның алдына һалды, әммә Аммон ризыктан баш тартып:

– Барыһы ла бүлмәнән сыкһын, – тине.

Бөтәһе лә сығып бөткәс, ¹⁰ Аммон Тамарға:

– Табикмәкте эске бүлмәгә индер, мин һинең кулындан ашарға теләйем, – тине.

Тамар үзе бешергән табикмәктәрзе алды ла эске бүлмәгә ағаһы Аммонға алып инде.

¹¹ Табикмәкте алдына килтереп куйғас, Аммон кыҙы тотоп алды ла:

– Әйзә, миңә менән ят, – тине.

¹² Тамар уға:

– Юк, ағайым, миңә намысыма қағылма, Исраилда улай кыланмайзар. Бындай кәбәхәтлекте эшләмә! ¹³ Бындай хурлыктан һуң мин кайза барырым? Һинең дә Исраилда яманатың таралыр. Батша менән һөйләшәп кара, ул мине һиңә биреүзән баш тартмаһ, – тине.

¹⁴ Ләкин Аммон уның әйткәненә қолак һалманы һәм, кыҙзан көслөрәк булғанлыктан, уны мәсхәрәләне.

¹⁵ Бынан һуң Аммонда Тамарға карата қот оскос нәфрәт тойғоһо уянды. Уның был нәфрәте элекке мөхәббәтенән дә көслөрәк ине.

– Бар сығып кит! – тине ул кыҙға.

¹⁶ Тамар иһә:

– Юк, кыума мине, – тип ялбарҙы, – һин бер әшәкелек эшләнен инде, мине кыуып, тағы ла зурырак яуызлык кылаһың!

Әммә Аммон тыңларға ла теләмәне.

¹⁷ Хезмәтсәһен сакырып алды ла:

– Был катынды кыуып сығар за ишекте бикләп куй! – тине.

¹⁸ Батшаның ғиффәтле кыҙҙары кейә торған озон еңле күлдәк кейгән Тамарҙы хезмәтсе өйзән кыуып сығарҙы ла артынан ишекте бикләп куйҙы. ¹⁹ Тамар, башына көл һибеп, өһтөндөгә кейемен йырткылап, башын тотоп кыскырып илай-илай китеп барҙы. ²⁰ Ағаһы Авшалом унан:

* 12:30 Талант – ауырлык үлсәме, якынса 36 кг.

– Һинең менән Амнон ағайың булдымы? – тип һораны ла: – Тыныслан, һеңлем, тауыш сығарма. Ул – һинең ағайың. Үтә нык бөтөрөнмә, – тине.

Шулай итеп, Тамар яңғызы ғына ағаһы Авшалом йортонда йәшәй башланы.

²¹ Дауыт батша, был хәл тураһында ишеткәс, бик нык асыуланды. ²² Авшалом иһә Амнонға якшынан да, ямандан да бер ни зә әйтмәне, әммә һеңлеһе Тамарзы көсләгән өсөн Амнонға нәфрәте сикһез ине.

Авшаломдың Амнонды үлтереге

²³ Ике йылдан һуң Авшалом Әфраим калаһы янындағы Бәғел-Хасорза һарык йөнө кыркыу байрамын үткәрзе. Авшалом унда батшаның бөтә улдарын да сакырзы.

²⁴ Авшалом батшаға килде лә:

– Һинең колоң һарык йөнө кыркырға кешеләр йыйзы. Хезмәтселәре менән батша ла килһә ине, – тине.

²⁵ Әммә батша Авшаломға:

– Юк, улым, һиңә мәшәкәт һалып, без күмәкләшеп барып йөрәмәбез инде, – тип баш тартты.

Авшалом бик үтенеп һораһа ла, батша фатихаһын биреп, бармай калды.

²⁶ – Бик булмаһа, беззең менән ағайым Амнон барһын, – тине Авшалом.

– Һиңә ул һинең менән барырға тейеш? – тип һораны батша.

²⁷ Әммә Авшалом бик ялынып һорағас, ул Амнонға ла, башка улдарына ла барырға рөхсәт итте.

²⁸ Авшалом үзенең хезмәтселәренә былай тип бойорзо:

– Карап кына тороғоз за, Амнон иҫереп ғәмен юғалтқас, мин: «Амнонды сәнсегез», – тип әйтермен. Үлтерегез уны, куркмағыз, мин шулай кушам, үзегеҙе кыйыу, батыр тотоғоз.

²⁹ Авшалом һисек бойорһа, хезмәтселәре шулай эшләне. Быны күргән батша улдары һәр береһе үзенең қасырына менеп қасты.

³⁰ Улар әле юлда сакта уқ Дауытка: «Авшалом батша улдарының барыһын да үл-

тергән икән, береһе лә қалмаған», – тигән хәбәр қилеп етте. ³¹ Батша, урынынан то-роп, кейемдәрен йыртқылап ташланы ла ергә қапланды, эргәһендәге хезмәтселәре лә кейемдәрен йырттылар. ³² Шулар сак Дауыттың ағаһы Шимғаның улы Йонадав:

– Һакимым үзенең бөтә улдарын да үлтергәндәр икән, тип уйламаһын. Амнонды ғына үлтергәндәр. Амнон һеңлеһе Тамарзы көсләгән көндән алып, Авшалом уны үлтерергә йыйына ине. ³³ Шуның өсөн дә һакимым батша, улдарымдың барыһы ла үлгән икән, тип һафаланмаһын – бары Амнон ғына вафат, – тине.

³⁴ Улар арала Авшалом қасып киткәйне.

Һакта торған егет тау битләүендәге юл буйлап бер төркөм халық қилгәннен күреп қалды. ³⁵ Йонадав шунда батшаға:

– Ана, батша улдары қайтып қилә, колоң һисек әйткән булһа, шулай қилеп сықты, – тине.

³⁶ Уның шулай тип әйтеүе булды, қысқырып илаша-илаша батша улдары ла қилеп етте. Батша үзе лә, уның хезмәтселәре лә әсе күз йәштәре түкте.

³⁷ Авшалом Ғаммиһуд улы Талмайға, Гешур батшаһына, қасып китте. Дауыт батша иһә, улы Амнон өсөн қайғырып, көн дә йәш түкте. ³⁸ Гешурға қасқан Авшалом унда өс йыл йәшәне. ³⁹ Әммә вақыт узған һайын Дауыттың Авшаломдан үс алыу теләге үтте, сөнки Амнондың үлеу қайғыһы бақыла төшкәйне.

Авшаломдың Йәрусәлимгә қайтыуы

14 ¹ Серуаһ улы Йоав батшаның Авшаломға қарата күңеле йомшарғанын һизеп қалды ла, ² Текоғаға кеше ебәрәп унан бер ақыллы қатынды қилтертте. Ул был қатынға:

– Ғур хәсрәткә тарыған кеше кеүек өс-төңә қайғы кейемдәре кей зә, зәйтүн майы һөртмәйенсә, мәрхүм булған кеше өсөн күп көндәр илаған қатын қиәфәтендә ³ батша янына ин. Шунан уға былай тип һөйләр-һең, – тине лә һизәр әйтергә өйрәтте.

⁴ Текоғанан килгән катын батша янына инде. Йөзө менән ергә капланды ла:

– Эй батшам, ярзам ит! – тип өндәште.

⁵ – Нимә булды? – тип һораны батша.

– Мин тол катын, ирем үлде, – тине катын. – ⁶ Мин колоңдоң ике улы бар ине. Бер көндө улар басыуза ызғышып киткәндәр, ә араларға кеше булмаған. Шунан береһе икенсеһен үлтергән. ⁷ Бына хәзәр бөтә нәсел-нәсәп миңә каршы сықты: «Үз туғанын үлтергән кешене бир безгә, ағаһын үлтергән өсөн без уның үзен үлтерәбез, шул рәүешле без варистан котолабыз», – тизәр. Былай булһа, улар миңә һуңғы өмөт саткыһын да һүндәрәләр бит, ерзә иремдең исеме лә, токомо ла калмаясақ.

⁸ – Бар, өйөңә кайт, мин әмер бирермен, – тине батша катынға.

⁹ Әммә Текоғанан килгән катын былай тине:

– Хакимым батша, әйзә бының өсөн ғәйеп миңә һәм атам нәселенең башына төшһөн! Батша үзе лә, уның тәхете лә ғәйепһез калһын! – тине.

¹⁰ – Һиңә каршы һүзә әйтеүсе булһа, уны миңә килтер, ул әзәм һиңә қағыла алмас, – тине батша.

¹¹ – Улайһа, батшам, Аллаң Раббы менән ант итһәң ине, – тине уға катын, – кан өсөн үс алыу үлемгә үлем өстәмәһен, улар улымды үлтермәһен.

– Тере Раббы шаһит! Улыңдың башынан бер бөртөк сәсе лә ергә төшмәс.

¹² – Колоңа тағы бер һүзә әйтергә рөхсәт ит, хакимым батша, – тине катын.

– Әйтеп кара, – тип яуапланы батша.

¹³ – Шулай икән, ни өсөн һин Алла халқына каршы эш итәһең? – тине катын. – Батша үзенең һүзәрә менән үзенә һөкөм сығара, сөнки үзенән кыуылған кешенән кайтарып алмай бит. ¹⁴ Ахырза һәммәбез зә үләбез. Ергә түгелгән һыузы кабат йыйып алып булмай. Алла берәүзең дә йәнен харап итергә теләмәй, ситкә тибәрелгән кеше Минән ситләшә күрмәһен тип уйлай. ¹⁵ Әле хакимым батшаға был

һүзәрәнде һөйләр өсөн килеүемдең сәбәбе шул: халык мине куркыуға һалды, ә мин: «Тукта, батша менән һөйләшеп карайым әле, бәлки, ул миңә һорауымды кире какмас, – тип уйланым. – ¹⁶ Батша үтенесемде тыңлар һәм, Алла тарафынан безгә тәғәйенләнгән мал-мөлкәткә кызығып, мине һәм улымды юк итергә ниәтләгәндең кулынан коткарыр».

¹⁷ Хакимым батшаның һүзе йәнемә тыныслык бирһен, тинем. Сөнки батша, Алланың фәрештәһе кеүек, яманды якшынан айыра ала. Аллаң Раббы һәр сак һинәң менән булһын!

¹⁸ Шул сак батша катынға:

– Миңә һорауыма йәшермәй генә яуап бир әле, – тине.

– Әйт, хакимым батша, – тине катын.

¹⁹ – Һин был хәбәрзәрәнде Йоав кушыуы буйынса һөйләмәһеңме? – тип һораны батша.

– Ғүмерең озон булһын, хакимым батша, тап өстөнә баһтың – батшанан бер ни йәшереү мөмкин түгел икән, – тине катын. – Мин һиңә колоң Йоавтың өйрәтеүе һәм кушыуы буйынса һөйләнем. ²⁰ Колоң Йоав бөгөнгә хәлдә якшыға үзгәртер өсөн уйлап тапкайны быны. Әммә хакимым батша Алла фәрештәһе кеүек ақыллы, ер йөзөндә низәр булғанын белеп тора.

²¹ Шунан һуң батша Йоавка:

– Ярай, һин теләгәнсә эшләйем, бар, ул егетте – Авшаломды – алып кайт, – тине.

²² Шунда Йоав батшаға ергә тиклем баш әйеп рәхмәт әйтте лә:

– Хәзәр инде колоң белә: мин бөгөн хакимым батшаның мәрхәмәтенә лайық булдым, сөнки батша үзенең коло теләгәнсә эшләне, – тине.

²³ Шунан һуң Йоав, Гешурға барып, Авшаломды Йөрүсәлимгә алып кайтты.

²⁴ Әммә батша: «Әйзә өйөнә кайтһын, тик миңә йөзөмдә күрәһе булһаһын», – тине. Авшалом өйөнә кайтты, әммә батшаның күзенә күренмәне.

Авшаломдың баш күтәреуе

²⁵ Бөтөн Исраилда Авшалом һымак күр-кәмлеге өсөн макталған бер генә ир-ат та юк ине. Баш түбәһенән алып аяк табанына тиклем бер генә килмәгән ере лә юк ине уның. ²⁶ Сәсен алдырған сакта – ә уны йыл да алдырырға тура килә ине, сөнки сәсе башын баҫа башлай – алынған сәсе батша үлсәме менән ике йөз шекел* тарта торғайны. ²⁷ Авшаломдың өс улы һәм Тамар исемле бик сибәр бер кызы бар ине.

²⁸ Батшаны күрмәйенсә Авшалом Йәрусәлимдә ике йыл йәшәне. ²⁹ Шунан батшаға ебәрер өсөн Йоавты сақырзы, әммә тегеһе килергә теләмәне. Икенсе тапкыр сақырып кеше ебәрзе – тегеһе йәнә килмәне. ³⁰ Авшалом хезмәтселәрәнә:

– Минең баһыу менән йәнәшә Йоавтың арпа баһыуын күрәһегезме? – тине. – Барығыз ҙа уға ут төртөгөз.

Авшаломдың хезмәтселәре барып баһыуға үрт һалды. ³¹ Йоав Авшаломдың өйөнә килеп:

– Хезмәтселәрең ниңә минең баһыуыма ут төрткән? – тип һораны.

³² – Мин бит һине сақыртып кешеләр ебәргәйнем, – тине Авшалом. – Һине батшаға ебәрәп: «Нишләп мин Гешурҙан кайттым икән? – тип һоратырға иткәйнем. – Шундағына калһам, яҡшырак булыр ине». Мин батшаны күрергә теләйем. Әгәр ҙә ғәйеплемен икән, әйзә, мине үлтерһен.

³³ Йоав барып Авшаломдың әйткәндәрән батшаға һөйләп бирзе. Шунан һуң батша уны үз янына сақыртып алды. Авшалом, батша янына инеп, йөзө менән ергә капланды һәм батша уны косаҡлап үпте.

Авшаломдың атаһының Дауытҡа каршы баш күтәреуе

15 ¹ Шунан һуң Авшалом үзенә арбалары менән аттар һәм алдан йүгереп барырға иллеләп нөгәр хәстәрләне. ² Ул, таңдан тороп, кала капкаһы янына баһа

ла дәғүә менән батша хөкөмөнә килгән һәр кешене үзенең янына сақыртып ала:

– Һин кайһы каланан? – тип һораша.

Йомош менән килгән кеше:

– Колоң Исраилдың фәлән-фәлән ырыуынан, – тип яуап биргәндән һуң, ³ Авшалом:

– Дәғүәләрең һаҡ та, ғәзел дә, әммә батша янында һиңә колак һалырҙай кеше юк шул, – тигән. Шунан: – ⁴ Әгәр ҙә был илгә хөкөмдар итеп мине куйһалар, бәхәс йәки дәғүә менән килгән һәр кешегә ғәзел хөкөм кылыр инем, – тип өстәгән.

⁵ Берәйһе уның янына баш әйергә тип яҡынлашһа, ул, кулын һузып, уны косаҡлай һәм үбә торғайны. ⁶ Батша хөкөмөнә килгән һәр кеше менән Авшалом үзен шулай тотто, шул рәүешле ул әкрәнләп Исраил халкының күңелен яулай барҙы.

⁷ Бынан дүрт йыл үткәс, Авшалом батшаға былай тип мөрәжәғәт итте:

– Рөхсәт итһән, мин, Хевронға барып, Раббыға биргән нәзеремдә үтәп килер инем.

⁸ Мин колоң арамыҙар ерендәге Гешур калаһында йәшәгәнемдә, Раббы мине Йәрусәлимгә кире кайтарһа, Раббыға сәждә кылыр инем, тип нәзер әйткәйнем.

⁹ Батша уға:

– Иҫән-аман йөрө, – тине.

Авшалом Хевронға юланды.

¹⁰ Бөтә Исраил ырыуҙарына кешеләр ебәрәп, уларға: «Борғо тауышын ишетәү менән: „Авшалом Хевронда батша булып ултырҙы!“ – тип иғлан итегеҙ», – тип бойорҙо.

¹¹ Йәрусәлимдән Авшалом менән ул сақырған ике йөз кеше китте. Улар, эштең низә икәнән белмәйенсә, ихлас күңелдән эйәргәйне. ¹² Корбан килтерәү йолаһын аткарыу өсөн Авшалом, кеше ебәрәп, Дауыттың кәнәшсәһен, Гило калаһы кешегә Ахисофелды, алдыртты. Шулай итеп, Авшалом ойошторған фетнә киңәйә-көсәйә барып, уның эргәһенә яңынан-яңы кешеләр ағылды.

* 14:26 Батша үлсәме менән ике йөз шекел – яҡынса 2,5 кг.

Дауыттың Йәрусәлимдән жасыуы

¹³ Бер хәбәрсе Дауытка килеп:

– Авшалом Исраил халкының ышанысын яулап алды, – тине.

¹⁴ Дауыт Йәрусәлимдә үз янында булған бөтә хезмәтселәренә:

– Кузғалығыз, жасырға кәрәк, юғиһә Авшаломдан һис кем котола алмаз. Йәһәт булығыз, ул бында килеп етеп, тотоп алмаз элек китәйек, юкһа ул безгә бәләгә тарытыр, бөтә каланы кылыстан үткәрер, – тине.

¹⁵ – Хакимыбыз батша нисек карар итһә, шуны эшләребез, без – һинең колдарың, – тип яуап кайтарзы батшаның хезмәтселәре.

¹⁶ Батша, һарайзағы бөтә кешене эйәртеп, юлға сыжты. Һарайға күз-колак булып торһондар өсөн үзенең ун йәриәһен генә калдырзы. ¹⁷ Батша һәм уның артынан эйәргән бар халык каланың иң һуңғы йорто янында туктаны. ¹⁸ Шунда батша янынан уның бөтә хезмәтселәре, унан керетизәр менән пеләсизәр үтте, улар артынан батша менән бергә Ғаҫ калаһынан күсеп килгән алты йөзләп Ғаҫ кешегә уззы. ¹⁹ Шул сакта батша Ғаҫ кешегә Иттайған:

– Ниңә һин безгә менән китеп бараһың әле? – тип һораны. – Кире кайт та яңы батша менән кал, сөнки һин ватаныңдан кыуылған бер килмешәкһең. ²⁰ Һин кисә генә бында килдең, инде бөгөн мин һине үзебезгә эйәргә мәжбүр итәймә ни? Мин кайза барырымды үзем дә белмәймә әле. Бар, кайт, ағай-әнәңдә лә алып кит. Раббының мәрхәмәте һәм тоғролоғо юлдаш булһын һиңә!

²¹ Иттай батшаға былай тип яуап кайтарзы:

– Терә Раббы ла, хакимым батша ла шәһит: үлем өсөнмә, йәшәү өсөнмә хакимым батша кайза булһа, мин колоң да шунда буласакмын.

²² – Улайһа киттек, – тине Дауыт.

Шулай итеп, Ғаҫ кешегә Иттай һәм уның янындағы бөтә кеше бала-сағалары менән бергә юлға кузғалды. ²³ Батша кешеләре үткән сакта, бөтөн ил-йорт зар илап калды. Батша Кидрон кисегә аша сыжты һәм

бар халык сүлгә йүнәлдә. ²⁴ Шул сак Дауыт Садок һаһин менән Алланың Килешегә һандығын күтәреп йөрөткән левизәргә күреп калды. Бына улар, туктап, Алла һандығын ергә куйзы. Әвйәсәр һаһин, калкыу урынға басып, каланан һәммә халыктың сығып бөткәнән карап торзо. ²⁵ Шунда батша Садокка:

– Алла һандығын калаға кире алып кайт. Әгәр Раббы хуш күрһә, мине кире кайтарыр, изге һандыкты ла, уның торлағын да күрергә насип итер. ²⁶ Әгәр инде Ул: «Мин һине хуш күрмәймә», – тип әйтә икән, әзермен – минең менән нимә теләһә, шуны эшләһен әйзә, – тине.

²⁷ Батша Садок һаһинға тағы ла былай тине:

– Һин бит аңлай торған кеше, калаға иҫән-имен кайт, улың Ахимағасты һәм Әвйәсәр улы Йонасанды үзең менән ал. Икегез зә улдарығыз менән кайтығыз. ²⁸ Һеззән хәл-әхүәл белдергән хәбәр алғанға тиклем, мин сүлдә, йылғаның кисегәндә торормон.

²⁹ Садок менән Әвйәсәр Алла һандығын Йәрусәлимгә алып кайтып китте һәм үззәре лә шунда калды. ³⁰ Ә Дауыт илай-илай Зәйтүн тауына менеүендә булды: башы бөркәлгән, аяктары яланғас ине. Уның юлдаштары ла кайғы билдәһе итеп баштарын каплаған килеш илай-илай атлайзар. ³¹ Бер мәл Дауытка:

– Ахисофел да Авшалом янында булған фетнәселәр араһында, – тип хәбәр иттеләр.

– Әй Раббым, – тине шунда Дауыт, – Ахисофелдың кәңәштәрен бушка сығар!

³² Дауыт таузың башына, ғәзәттә Аллаға ғибәзәт кыла торған урынға, күтәрелгәйне, караһа, каршыһына дусы арки Хушай килә: кейемен йырткылаған, башына тупрак һипкән.

³³ Дауыт уға:

– Һин минең менән барһаң, миңә ауырлығыңды ғына һалаһың, – тине. – ³⁴ Ә инде һин калаға кире барып, Авшаломға: «Батша, мин һинең колоң. Быға тиклем мин атайыңдың коло инем, ә хәзәр – һинең

колоң», – тип әйтһән, һин Ахиҫофелдың кәңәштәрән бушка сығарыр инең. ³⁵ Унда һинең эргәндә Садок менән Әвйәсәр каһиндар булып. Батша һарайында ишеткән һәр нәмәне каһиндарға еткереп тор. ³⁶ Садок улы Ахимағас менән Әвйәсәр улы Йонасан да шунда. Нимә ишетәһегез, шуны улар аша миңә хәбәр итегез, – тине.

³⁷ Дауыттың дуҫы Хушай Йәрусәлимгә китте. Тап шул мәлдә Авшалом Йәрусәлимгә килеп ингәйне.

Дауыт менән Сива

16 ¹ Дауыт таузан төшә генә башлағайны, уның каршыһына Мефи-Бошеҫтың хезмәтсеһе Сива килеп сықты. Ул ике ишәккә ике йөз көлсә, йөз бәйләм кипкән йөзөм, йөз бәйләм инжир һәм бер турһык шарап артмаклатып алғайны.

² – Быларзы нимәгә алып килдең? – тип һораны батша Сиванан.

– Ишәктәргә батшаның ғаиләһе менеп йөрөр, икмәк менән емештәрзе яугирзәр ашар, шарапты кырза хәлдән тайған кешеләр эсер, – тип яуап бирзе Сива.

³ – Хакимыңдың улы кайза? – тип һораны батша.

– Мефи-Бошеҫ Йәрусәлимдә калды, – тине Сива. – Израил халкы атамдың батшалығын миңә кайтарып бирер, тип өмөтләнә.

⁴ – Быға тиклем Мефи-Бошеҫтыкы булып һаналған бөтә нәмә һинекә булып, – тине батша Сиваға.

– Аяк аҫтындағы тупрак булайым, хакимым батша. Мин һәр вақыт шулай һинең рәхмәтеңә лайык булһам ине, – тип яуап кайтарзы Сива.

Дауыт менән Шимғи

⁵ Дауыт батша Бахуримға барып еткәс, Шаул нәҫеленән булған Гера улы Шимғи тигән бер кеше килеп сықты. Шимғи эйәрә килеп Дауытты һүкте, ⁶ Дауытка һәм уның хезмәтселәрәнә таш бәрзе. Батшаны ундан да, һулдан да ярандары, яугирзәре уратып алғайны.

⁷ – Кит бынан, кит, кан койоусы, әзәм актығы! ⁸ Шаул урынына тәхеткә менеп ултырған инең. Шаул ғаиләһенең қанын күпме түккән булһаң, Раббы барыһын да үз башыңа кайтарзы. Ана Раббы батшалықты улың Авшаломға бирзе. Қулық канлы булғанға ошо бәләгә тарының һин! – тип әрләште Шимғи.

⁹ – Был эт үләкһәһе ниңә хакимым батшаға һүз тейзәрә әле? – тине Серуаһ улы Авишай батшаға. – Барып башын кыркып ташларға рөхсәт ит.

¹⁰ Әммә батша:

– Һезгә минән ни кәрәк, Серуаһ улдары? Әйзә, һөйләнә бирһен. «Дауытты һүк», – тип Раббы Үзе кушқан икән, «Ниңә улай эшләйһең?» – тип кем әйтә алып? – тип уны тыйзы.

¹¹ Шунан Дауыт Авишайға һәм бөтә хезмәтселәрәнә:

– Үземдән тыуған балам мине үлтерергә йыйына икән, Бинйәмин ырыуынан булған ул бәндәнән нимә көтәһең? Теймәгез, тиргәшһен әйзә, Раббы кушқан уға, – тине. – ¹² Бәлки, Раббы, кәмһетелеүемдә күреп, бөгөнгә яман һүззәр өсөн алдағы көнөмдә миңә якшылык күндерер.

¹³ Дауыт эргәһендәгә кешеләре менән үз юлына китте, ә Шимғи тау бите буйлап һаман әрләшә-әрләшә уларға эйәреп барзы, батша яғына таш ырғытты, сан боркотто. ¹⁴ Батша һәм уның менән булған бөтә кешеләре Иордан буйына килеп етте. Улар бик арығайны, шунда ял итергә туктанылар.

¹⁵ Авшалом үзенә эйәргән барлык иһраилдар менән Йәрусәлимгә килде, Ахиҫофел да уның менән ине. ¹⁶ Арки кешеһе Хушай, Дауыттың дуҫы, Авшаломға килде лә:

– Йәшәһен батша! Йәшәһен батша! – тип қыскырзы.

¹⁷ Авшалом Хушайға:

– Дуҫыңа тоғролоғоң ошо буламы? Ниңә үзеңдең дуҫың менән китмәһең? – тип һораны.

¹⁸ – Юк, мин Раббы, ғәскәр һәм Иһраил халкы һайлаған кеше яклымын. Мин уның менән калам, – тине Хушай

Авшаломға. – ¹⁹Ә кемгә хезмәт итәсәкмен һуң мин? Дусымдың улына түгелме ни? Атайыңа нисек хезмәт иткәнмен, һиңә лә шулай хезмәт итермен.

²⁰ Авшалом Ахиҫофелдан:

– Кәңәш бир, безгә инде нимә эшләр-гә? – тип һораны.

²¹ – Атайың һарайға күз-колак булыр өсөн йәриәләрен калдырған, – тине Ахиҫофел Авшаломға. – Һин шулар менән йокла. Шул сак һинең атайыңда үзенә карата ниндәй нәфрәт уятканыңды бөтә иһраилдар ишәтер зә һинең яклыларзың көсә артыр.

²² Һарай түбәһендә Авшалом өсөн сатыр корзолар за ул, бөтә Иһраилдың күз алдында, атаһының йәриәләре янына инде.

Хушайзың Ахиҫофел кәңәшен бозоуы

²³ Ул заманда Ахиҫофелдың кәңәштәре Алла күндәргән өгөт-нәсихәт һымак һаналды. Ахиҫофелдың һәр кәңәше Дауыт өсөн дә, Авшалом өсөн дә зур әһәмәткә эйә ине.

17 ¹ Ахиҫофел Авшаломға былай тине:
– Ун ике мең кеше йыйып алайым да ошо төндә Дауытты кыуа китәйем.
² Хәзәр ул арыған, хәлдән тайған, уға һөжүм итеп куркытһам, янындағылар барыһы ла касып китәсәк. Мин тик батшаны ғына үлтерермен.
³ Шулай итеп бөтә халықты һинең якка аузарам. Һин эзәрләгән кеше үлһә, бөтә халык, тынысланып, кире кайтасак.

⁴ Был кәңәште Авшалом да, Иһраил аһакалдары ла хуп күрзе.
⁵ Тик Авшалом:
– Арки Хушайзы сакырығыз әле, уның ни әйтерен тыңлап карайык, – тине.

⁶ Хушай Авшалом янына килде. Авшалом уға мөрәжәғәт итеп:

– Бына нимә ти бит әле Ахиҫофел, уны тыңларғамы-юкмы? Юк икән – һин ниндәй кәңәш бирерһең? – тип һораны.

⁷ – Был юлы Ахиҫофелдың кәңәше бик үк йүнле түгел, – тине Хушай Авшаломға.

⁸ Шунан һүзән дауам итте: – Һин үзеңдә атайыңды ла, уның янындағы кешеләрзе лә

беләһең. Улар ысын яугирзәр – кыйыузар, өштәүенә, әле улар, балаһынан айырылған инә айыу кеүек асыулылар. Атайың бит – тәҗрибәле яугир, ул төндө үзенең кешеләре янында үткәрмәс.
⁹ Хәзәр ул, моғайын, берәй мәмерйәлә йә башка ерзә йәшенеп яталыр. Әгәр беренсе бәрелештә үк һинең кешеләрең араһында юғалтыу булһа, быны ишетеп халык: «Авшалом яклылар еңелгән икән», – тиәсәк.
¹⁰ Ул вақытта инде арыслан йөрәкле кеше лә каушап төшөр, сөнки атайыңдың да, уның янындағыларзың да ниндәй гәйрәтле икәнә бөтә Иһраилға мәғлүм.
¹¹ Шуға күрә кәңәшем ошо: Дандан алып Беер-Шәвәкә тиклем һузылған бөтә Иһраил һинең тарафыңда тупланһын. Халык диңгез буйындағы ком һымак күп бит! Һин уларзы алышка үзең алып барырһың.
¹² Бына шул сакта без, Дауыт кайза ғына булһа ла, уға каршы китербез. Без уның өштөнә көтмәгәндә, иртәнге ысык төшкәндәй, ябырылырбыз – Дауыттың үзен дә, янындағыларзы ла, берәһен дә тере калдырмаҫбыз.
¹³ Әгәр инде ул берәй калаға инеп йәшенә калһа, ул сағында бөтә Иһраил аркан алып шул калаға килер. Шунда барыбыз бергәләп каланы аузарырбыз, бер бөртөк ташын да калдырмай үзәнгә һөйрәп төшөрөрбез.

¹⁴ Авшаломға кушылып барыһы ла бер ауызған:

– Арки кешәһе Хушайзың кәңәше Ахиҫофелдыкынан якшырак, – тип хәл итте. Сөнки Раббы Авшаломдың башына һәләкәт килтерер өсөн Ахиҫофелдың якшы кәңәшен кабул иттермәне.

Искәртеу алғас, Дауыттың был ерзән китеүе

¹⁵ Хушай Садок менән Әвиәсәр каһиндарға Ахиҫофелдың Авшаломға һәм Иһраил аһакалдарына ниндәй кәңәш биргәнән һәм үзенең нимә әйткәнән хәбәр итте.

¹⁶ – Хәзәр тиз генә кеше ебәрегеҙ зә Дауытка әйтегеҙ, – тине Хушай, – был төндө кырза калмаһындар, ә тизерәк йылғаны

аша сыкһындар. Юкһа батша ла, уның янындағы кешеләр зә һәләк булып.

¹⁷Йонасан менән Ахимағас Рогелинеше янында көтөп калды. Уларға калала күренергә ярамағанлыктан, Дауытка әйтә торған бөтә һүззе хезмәтсе катын барып һөйләне. ¹⁸Тик уларзы бер үсмер егет күреп калды ла был хакта Авшаломға еткерзе. Улар тиз генә китә һалып, Бахуримда бер кешенә өйөнә инделәр. Был кешенә ишек алдында козок бар ине, улар шунда төштө. ¹⁹Өй хужабикәһе козоктоң ауызына япма йәйзе лә өстөнә ашык һалып куйғайны – бер ни зә күренмәне. ²⁰Авшаломдың кешеләре был өйгә катындың янына килделәр зә:

– Ахимағас менән Йонасан кайза? – тип һоранылар.

– Улар шишмә аша сығып китте, – тип яуапланы катын.

Тегеләр эзләштереп караны ла, бер ни зә тапмағас, Йәрусәлимгә кайтып китте.

²¹Тегеләр киткәс, Ахимағас менән Йонасан козоктан сығып, Дауыт батшаға әйтелгән хәбәрзе еткерзе: «Кузғалығыз за тизерәк һыузы аша сығығыз, юғиһә Ахисофел һеззең хакта шундай-шундай кәңәш биргән», – тинеләр.

²²Дауыт бөтә кешеләре менән Иорданды кисеп, йылға аръяғына сыкты, таңға табан ярзың бирге яғында бер кем дә калманы.

²³Ахисофел иһә, кәңәшен тотмағандарын күреп, ишәген эйәрләне лә юлға сыкты һәм тыуған калаһына, өйөнә кайтып китте. Гаиләһенә васыятын әйткәндән һуң, асылынып үлдә. Уны атаһының төрбәһенә куйзылар.

²⁴Дауыт Маханаим калаһына килеп еткәндә, Авшалом менән уның янындағы иسرائилдар Иордан йылғаһын аша сыккайны. ²⁵Авшалом Йоав урынына ғәскәр башлығы итеп Ғамасаны тәғәйенләне. Ғамаса Исмағил кәүеменән Йәсәр исемле бер кешенә улы ине. Әсәһе Нахаш кызы Авигаил – Серуяһтың кыз туғаны. Серуяһ иһә – Йоавтың әсәһе. ²⁶Авшалом менән иسرائилдар Ғилгәд ерендә туплам булып урынлашты.

²⁷Дауыт Маханаимға барып етеүгә, ғаммондарзың Рабба калаһынан Нахаш улы Шови, Ло-Деварзан Ғаммиил улы Махир, Ғилгәд ерендәге Рогелимдан Барзиллай ²⁸Дауытка һәм уның кешеләренә түшәнер-ястаныр әйбер, һауыт-һаба, ашарзарына бойзай, арпа, он, курмас, кара борсак, ясмык, ²⁹бал һәм май, һарык, эремсек килтерзе. «Халык асыккан-арығандыр, сүлдә йөрөп сарсағандыр», – тине улар.

Авшаломдың үлеме

18 ¹Дауыт янындағы кешеләрзе бер урынға йыйып, улар өстөнән мең баштары һәм йөз баштары куйзы. ²Дауыт кешеләрен өс өлөшкә бүлдә. Беренсәһенә – Йоавты, икенсәһенә Йоавтың туғаны – Серуяһ улы Авишайзы, өсөнсөһөнә Ғақ кешәһе Иттайзы башлык итте. Батша яугирзәренә:

– Мин дә һеззең менән барам! – тине.

³Әммә улар:

– Юк, бара күрмә, әгәр без каса башлаһак, быға иғтибар итеүсе булмаҫ; беззең яртыбыз үлеп калһа ла, бер кем дә ыжламаҫ. Ә һин бер үзең беззең ун менебезгә торошлоһоң. Шулай булғас, беззең өсөн һинең каланан тороп ярзам итеүең якшырак, – тип каршы төштөләр.

⁴– Ярар, – тине батша, – һезгә нисек кулай, шулай эшләйем.

Батша кала капкаһы янына барып бақты, ә кешеләр капкандан йөзәрләп, меңәрләп сыға торзо. ⁵Батша Йоавка, Авишайға һәм Иттайға:

– Минәң хакыма ул егет – Авшалом менән йомшағырак кыланығыз! – тип бойорзо.

Батшаның Авшалом тураһында ғәскәр башлыктарына биргән был бойороғон бөтә кешеләр зә ишетте.

⁶Яугирзәр иسرائилдарға каршы сыкты һәм Әфраим урманында һуғыш башланды. ⁷Иسرائилдар Дауыт яклыларзан еңелде. Ул көндә алыш бик каты булды – яу яланында егерме мең кеше ятып калды. ⁸Алыш бөтә тирә-якка йәйелде һәм ул көндә халык

кылыстан үлгэнгә карағанда, күберәк урман шырлығында һәләк булды.

⁹ Бына бер вақыт Авшалом Дауыттың кешеләренә тап булды. Ул касырға атланғайны. Касыр зур бер имәндең ботактары араһына инеп киткәс, Авшалом сәсе менән имән ботағына сырмалды ла һауала асылынып калды, ә касыры өркөп касып китте.

¹⁰ Быны бер яугир күреп калды ла килеп Йоавка:

– Мин Авшаломдың имәнгә эленеп торғанын күрҙем, – тип хәбәр итте.

¹¹ – Күргәс, ниңә уны үлтермәнен? Мин ниңә ун шекел көмөш менән билбау бирер инем, – тине Йоав был хәбәрҙе килтергән кешегә.

¹² – Һин хатта миңең кулыма мең шекел һалһаң да батша улына кул күтәрмәс инем. Сөнки батшаның ниңә лә, Авишайға ла, Иттайға ла: «Минең һақыма Авшаломды һаклағыз», – тип бойорғанын без ҙә ишеттек. ¹³ Мин үземдең ғүмеремде куркыныс астына куйып булһа ла быны эшләһәм, батша барыбер белер ине, ул сакта инде һин үзен дә мине якламаһ иңең, – тип яуап кайтарҙы теге.

¹⁴ Йоав:

– Һинең менән вақыт әрәм итеп торғансы, – тине лә, кулына қысқа һаплы өс һөңгө алып, имәндә һаман тере көйөнсә асылынып торған Авшаломдың йөрәгенә қазаны. ¹⁵ Шунан Йоавтың ун корал йөрөтөүсегә Авшаломды уратып алып үлтереп куйҙы.

¹⁶ Йоав, борғо қысқыртып, иһраилдарҙы эҙәрләгән һуғышсыларҙы гуктатты. ¹⁷ Авшаломдың мәйетен иһә урмандағы тәрән бер сокорға ыргыттылар ҙа өртөнә бейек итеп таш өйөп куйҙылар. Бөтә иһраилдар өйҙәренә қасып кайтып китте.

¹⁸ Авшалом тере сағында ук: «Был донъяла иһсемде йәшәтерлек улым юк», – тип Батша үзәнендә үзенә һәйкәл куйҙырып, уны үз иһсеме менән атаған була. Ул һәйкәл ошо көнгә тиклем «Авшалом һәйкәле» тип йөрөтәлә.

Дауыттың йәш түгере

¹⁹ Садок улы Аһимағас Йоавка:

– Йүгереп барып, батшаға: «Раббы һине Үз хөкөм менән доһманыңдан коткарҙы», – тип хәбәр итәйем, – тине.

²⁰ – Юк, – тине Йоав, – бөгөн һин хәбәр алып бармайһың. Башка көндө барырыһың, бөгөн түгел, сөнки батшаның улы үлде.

²¹ Шунан Йоав үзенә хезмәтсегә булған Куш кешегә:

– Бар, күргәндәрендә батшаға һөйлә, – тип бойорҙо.

Куш кешегә Йоавка баш әйзе лә Дауытка йүгерҙе. ²² Әммә Садок улы Аһимағас һаман Йоавка:

– Нимә булһа ла булып, Куш кешегә артынан мин дә йүгерәйем әле, – тип ныкышты.

– Юкка ғына йөрөйһөң, улым, – тине уға Йоав, – хәбәрәң өсөн барыбер һөйөнсә алмаһың.

²³ – Шулай ҙа барайым әле, – тине Аһимағас.

– Бар, әйҙә, – тине Йоав аһырҙа.

Аһимағас, үзәндән тураға йүгереп, Куш кешегә узып китте.

²⁴ Был вақытта Дауыт эске һәм тышқы капка араһында ултыра ине. Күзәтсә диуар яғынан капка башына менеп қарағайны, бер кешегә йүгереп килгәнен күреп калды. ²⁵ Ул қысқырып, был хакта батшаға әйтте.

– Бер генә кеше икән, хәбәр менән килә булып, – тине батша.

Теге кеше яқынайғандан яқынайҙы. ²⁶ Күзәтсә йүгереп килгән тағы бер кешегә күреп калды ла капка қарауылсыһына:

– Тағы берәү йүгереп килә, – тип қысқырҙы.

– Был да хәбәр менән килә, – тине батша.

²⁷ – Алдағыһының йүгереве Садок улы Аһимағасты қына окшаған, – тине күзәтсә.

– Ул – яқшы кеше, һәйбәт хәбәр менән киләлер, – тине батша.

²⁸ Аһимағас батшаға:

– Бөтәһе лә яқшы, – тип қысқырҙы. Шунан батша алдында йөзтүбән ергә

капланып: – Хакимым батшаға каршы баш күтэргэн кешелэрзе кулыңа тапшырган Аллаң Раббы мөбэрэк булһын! – тине.

²⁹ – Теге егет – Авшалом исэн-һаумы? – тип һораны батша.

– Йоав батшаның бер колон һәм мин колондо бында ебэргәндә бик нык ығы-зығы ине, артабан ни булғанын белмәйем, – тине Ахимағас.

³⁰ – Ситкэрэк китеп, анауында тороп тор эле, – тине уға батша.

Ахимағас ситкэрэк барып басты.

³¹ Бына Куш кешеһе лә килеп етте.

– Хакимым батшаға якшы хәбәр! Раббының ғәзел хөкөмө бөгөн һине үзең каршы сықкандарҙан коткарзы, – тине ул.

³² Батша Куш кешенән:

– Авшалом исэн-аманмы? – тип һораны.

– Хакимым батшаның дошмандарының, яуыз ниет менән һиңә каршы баш күтэргәндәрҙен язмышы ул егеттеке һымак булһын! – тип яуапланы Куш кешеһе.

³³ Батша был хәбәрҙән койолоп төштө лә илап ебэрзе һәм бер туктауһыз:

– Улыкайым Авшалом! Улыкайым минең Авшалом! Һин үлгәнсе үзем генә үлһәмсе, улыкайым! – тип һамаклай-һамаклай капка башындағы бүлмәгә йүнәлдә.

Йоавтың Дауытка асыланыуы

19 ¹ Йоавка: «Батша Авшалом өсөн кайғырып йәш түгә», – тип хәбәр ителәр. ² Еңеү шатлығы ул көндә бөтә яугирзәр өсөн хәсрәт көнөнә әүерелде, сөнки батшаның улы өсөн кайғырғанын ишетеләр. ³ Һуғышсылар калаға, һуғыш барғанда яу яланын ташлап касқан өсөн оялған кеше һымак, шым ғына килеп инделәр. ⁴ Ә батша йөзөн каплап:

– Авшалом, улыкайым минең! Авшалом, улыкайым-балакайым минең! – тип һамакланы.

⁵ Йоав батшаның өйөнә килде лә Дауытка:

– Бөгөн һинең ғүмереңде, улдарың менән кыззарыңдың ғүмерен, катындарың,

йәриәләрең ғүмерен һаклап һуғышкан яугирзәреңде мысқыл иттең һин, – тине. – ⁶ Үзеңде күрә алмағандарзы яратаһың, үзеңде яраткандарзы күрә алмайһың. Бөгөн һин түрәләреңдең дә, хезмәтселәреңдең дә һинең өсөн бер ни тормағанлығын күрһәттең. Мин бөгөн шуны белдем: әгәр зә Авшалом тере калып, без бөтәбез зә үлһәк, һиңә якшырак булыр ине. ⁷ Инде хәзәр тор зә яугирзәрең алдына сық, кешеләрзең күңелдәрен күтәр. Раббы менән ант итәм, әгәр сықмаһаң, был төндә һинең менән бер кем дә калмаясақ. Был һинең өсөн бала сақтан алып ошо көнгә тиклем күргән бәләләреңдең иң зуры буласақ.

⁸ Батша торзо ла кала капкаһы янына сығып ултырзы. Яугирзәргә был хакта хәбәр ителәр һәм барыһы ла батша эргәһенә килде. Ә Авшалом менән булған исраилдар үз өйзәренә таралышканы.

Дауыттың Йәрсәлимгә кайтыуы

⁹ Исраилдың бөтә булған ырыузары халкы үз-ара бәхәсләшеп, һөйләшеп:

– Батша беззе дошмандарыбыз кулынан коткарзы, пелештизәрҙән азат итте, ә хәзәр үзе Авшалом аркаһында қасып китте. ¹⁰ Безгә хаким итеп мәсехләнгән Авшалом һуғышта үлеп қалды. Шулай булғас, нимә көтөргә? Батшаны кире қайтарырға кәрәк, – тинеләр.

¹¹ Дауыт батша, кешеләр ебәреп, Садоқ менән Әвйәсәр қаһиндарға әйтергә кушты:

– Йәһүзә ақһақалдарына шуны әйтегез: «Бөтөн Исраилдың батшаны кире қайтарыу тураһындағы һүззәре батшаның қолағына килеп еткәндә, һиңә эле һез батшаны үз йортона қайтарырға ашықмайһығыз?»

¹² Һез – минең туғандарым, тәнем дә, йәнем дә – һез. Ә һиңә һез батшаны кире қайтарайық тигән һүзгә иң һуңғылар булып кушылырға тейешегез?» ¹³ Ғамасаға иһә әйтегез: «Һин минең йәнем менән тәнем түгелме ни? Әгәр зә мөгәр һине Йоав урынына ғәскәр башлығы итеп қуймаһам, миңә Алланың каты кәһәре төшһөн».

¹⁴ Дауыттың һүззәре йәһүзизәрзәң күнелен йомшартты. Улар барыһы бер булып батшаға кеше ебәрзәләр һәм: «Әй батша, бөтә хезмәтселәрәң менән кире кайт», – тинеләр. ¹⁵ Батша, кайтыр юлға сығып, Иордан йылғаһына килеп етте. Батшаны каршыларға, уны Иордан йылғаһы аша сығарырға тип, йәһүзизәрзәң барыһы ла Гилгалға килде.

¹⁶ Бахуримдан Бинйәмин ырыуынан булған Гера улы Шимғи зә Йәһүзә кешеләре менән бергә Дауыт батшаны каршыларға ашықты. ¹⁷ Уның янында Бинйәминдән мең кеше һәм Шаул йортоноң хезмәтсәһе Сива менән уның ун биш улы, егерме хезмәтсәһе бар ине. Улар бөтәһе лә Иорданға батшаны каршыларға йүгерзе. ¹⁸ Батшаның ғайләһен был яҡ ярға алып сығыр, уның күнелен күрер өсөн йылға аша сықтылар. Батша Иордан аша сығырға йыйынып торғанда, Гера улы Шимғи уның алдына килеп ергә йығылды ла:

¹⁹ – Хакимым батша, Йәрусәлимдән сығып киткән сағында һиңә карата кылған яман кылығымды ғәфү итһәң һәм исеңдә тотмаһаң ине. ²⁰ Колоң үзенең гонаһ эшләгәнән белә һәм бына бөгөн, хакимым батшаны каршылар өсөн, мин Йософ ырыуынан беренсе булып килдем, – тине.

²¹ Әммә Серуаһ улы Авишай:

– Раббы мәсехләгән кешене мысқыллаган Шимғи үлергә тейеш түгелме ни? – тип каршы төштө.

²² – Һезгә минән ни кәрәк, Серуаһ улдары? Ниңә миңә хөсөтлөк кылаһығыз? Бөгөн, үземдең Исраил батшаһы булғанымды белгән көндө, Исраилда кемдең дә булһа йәне кыйылырға тейешме ни? – тине Дауыт. ²³ Шунан Шимғигә:

– Һин үлмәйһең, – тип ант итте.

²⁴ Шаулдың ейәне Мефи-Бошес та батшаны каршыларға килде. Ул батша каланан сығып киткәндән алып исән-аман кире әйләнәп кайтканға тиклем аяғын йыумай, һакалын киһмәй, кейемен дә йыумағайны. ²⁵ Ул батшаны каршыларға тип Йәрусәлимдән килгәс, Дауыт:

– Мефи-Бошес, һиңә һин миңә менән китмәһең? – тип һораны.

²⁶ Ул иһә былай тип яуап бирзе:

– Хакимым батша, хезмәтсем алданы мине. Мин колоң аҡһаҡ булғас, ишәгемде әйәрләп алайым да шуға ултырып, батшам менән китәйем, тип тора инем. ²⁷ Ә ул мин колоңа һинең алда яла яқты. Хакимым батша, һин Алланың фәрештәһе кеүекһең; инде ни теләһең, шуны эшлә. ²⁸ Нәсел-ырыуым хакимым батша алдында үлемдән башкаға лайыҡ булмағанда ла, һин мин колоңдо үзәң менән бер өстәл артында ашап-әсеп йөрөгәндәр араһына ултырттың. Шулай булғас, батшаға үпкәләргә ни хаҡым бар миңәң? – тине.

²⁹ Батша иһә:

– Ниңә һөйләп тораһың быларҙы? Сива менән икәүләп баһыузарҙы үз-ара бүлешеп алығыз, тип бойорам, – тине.

³⁰ – Хакимым батша үз өйөнә исән-аман әйләнәп кайткан икән – Сива бөтә ерзәрзә алһа ла, үкенесем юк, – тип яуап бирзе Мефи-Бошес.

³¹ Батшаны Иордан аша алып сығып, кайтыр юлға озатыр өсөн Рогелимдан Ғилғад кешәһе Барзиллай за килде. ³² Барзиллай һикһәнән тултырған бик өлкән кеше ине. Батша Маханаимда сақта Барзиллай уны азыҡ-түлек менән тәһмин итеп торғайны, сөнки ул бик бай ине. ³³ Батша Барзиллайға:

– Әйзә миңә менән Йәрусәлимгә, инде унда һинең турала мин хәстәрлек күрермен, – тине.

³⁴ Әммә Барзиллай батшаға:

– Ғүмеремдең көндәре һәм йылдары ахырына табан бара түгелме ни? Нимәгә миңә батша менән Йәрусәлимгә барырға? – тине. – ³⁵ Миңә хәзәр һикһән йәш, яҡшыны ямандан айырырлык та түгелмен. Ашаған-әскәнемдең тәмен тоймағас, йырсыларҙың тауышын ишетмәгәс, мин колоң хакимым батшаға йөк булып нишләп йөрөйөм инде? ³⁶ Мин колоң бары тик батша менән Иорданды кисеп, бер аз озатып калырға ғына теләй. Ниңә батша

миңә шул тиклем игелек эшлэргә тейеш?
³⁷ Куй, мин колоң кайтып, үз каламда йән биреп, ата-әсәмдең төрбәһендә дәфен кылынайым. Ә бына колоң Кимһам хакимым батша менән китһен, уның менән ни эшләнән дә, һинең хөкөмөндә.

³⁸ – Кимһам миңең менән барыр, – тине батша. – Мин уның өсөн һин ни теләнән, шуны эшләрмен. Шулай ук һинең өсөн дә мин йәнең теләгәндең барыһын да эшләрмен.

³⁹ Барса халык, улар менән бергә батша ла, Иордан аша сықты. Батша, Барзиллайзы үбеп, фатихаһын бирзе лә, Барзиллай өйөнә кайтып китте. ⁴⁰ Батша Гилгалға юл алды, уның менән Кимһам да китте. Йәһүзәнең барлык халкы һәм Исраилдың яртыһы батшаны озатып калды.

⁴¹ Бына бер вакыт исраилдар килделәр зә батшаға:

– Ниңә беззең ағай-әнеләр, Йәһүзәнең ир-узамандары, һине бөтә ғаиләң, хезмәтселәрең менән бергә урлап тигәндәй алып китеп, Иордан аша алып сықтылар әле? – тинеләр.

⁴² Йәһүзәнең ир-узамандары исраилдарға:

– Сөнки батша – беззең якын туғаныбыз. Ниңә асыуығыз кабарә? Әллә без батшаныкын ашап-әстекме? Әллә батша безгә берәй бүләк бирземе? – тип яуап кайтарзылар.

⁴³ Исраилдар йәһүзәргә:

– Батшала без ун өлөш, – тип яуапланы. – Тимәк, беззең Дауытка хокуғыбыз за күберәк. Шулай булғас, ниңә һез беззе һанға һукмайһығыз? Батшаны кире кайтарыу тураһында ла иң тәүзә без әйтмәнекме ни?

Әммә йәһүзәргә һүзәре исраилдарзыкына карағанда үтемләрең булды.

Шевағтың баш күтәрәүе

20 ¹ Шунда осраклы рәүештә бер йүн-һез әзәм – Бинйәмин ырыуынан Бихри улы Шевағ килеп эләккән була. Шул кеше, борғо кысқыртып, халыкты йыйзы ла:
 – Дауытта беззең өсөн өлөш юк,
 Ишай улында биләмә юк безгә.

Эй исраилдар, һәр кем үз өйөнә кайтһын әйзә, –

тип кысқырзы.

² Бөтә исраилдар, Дауытты ташлап, Бихри улы Шевағ артынан эйәрзе лә китте. Йәһүзәр иһә, батшаларына тоғро калып, Иордандан алып Йәрүсәлимгә тиклем уны озатып барзы.

³ Дауыт Йәрүсәлимдәге өйөнә кайтты. Батша, өй карарға тип калдырған ун йәриәһен айырым өйгә сығарып, һаксылар куйзы. Дауыт уларзы ашатып-әсерзе, тик үзе бер вакытта ла яндарына барманы. Улар, тол катындар һымак, үлгәнсе шунда йәшәнеләр.

⁴ Дауыт Ғамасаға:

– Өс көн эсендә Йәһүзәнең бөтә ирзәрен миңең янға сакыр, үзең дә кил, – тине.

⁵ Ғамаса йәһүзәргә сакырырға китте, ләкин билдәләнгән вакытка өлгөрмәне.

⁶ Дауыт Авишайға:

– Инде Бихри улы Шевағтың безгә Авшаломға карағанда ла күберәк зыян килтерәүе бар. Миңең кешеләремде ал да уны эзәрләргә сык. Юғиһә уның, берәй нығытылған калаға барып, күзебеззән юғалыуы бар, – тине.

⁷ Йоавтың кешеләре – батшаның йәнһаксылары керетизәр менән пеләсизәр, бөтә қыйыу һуғышсылар Йәрүсәлимдән сығып, Бихри улы Шевағты эзәрлекләй китте.

⁸ Ғивғондағы зур ташка барып еткәс, уларға Ғамаса осланы. Йоав һуғыш кейемдә ине һәм биленә кылыс таккайны. Алға атлаған сағында, кылысы кынынан һурылып сықты.

⁹ – Һаумы, кустым? – тип иҫәнләште Йоав Ғамаса менән.

Шунан Йоав, үбергә теләгән кеше булып, уң кулы менән Ғамасаның һакалынан тотто. ¹⁰ Ғамаса уның кулындағы кылысынан һакланырға уйламаны, Йоав уның корһағын ярып ебәрзе. Ғамасаның эсәк-бауыры килеп сықты, икенсе тапқыр қазарға ла тура килмәне. Ғамаса йән биргәйне инде. Йоав кустыһы Авишай менән Бихри улы Шевағты қыуа китте. ¹¹ Йоавтың бер

йәш яугире Ғамасаның үле кәүзәһе янында тукталып:

– Кем дә кем Йоавка тоғро, кем Дауыт яклы, шулар Йоавка эйәрһен! – тип кысқырҙы.

¹² Ғамаса иһә юл уртаһында кан әсендә ята ине. Теге йәш яугир үтеп барған һәр кешенең уның янында тукталғанын күреп, Ғамасаның кәүзәһен юлдан ситкә сығарып һалды ла өстөнә кейем ыргытты. ¹³ Мәйет юлдан алып ташланғас, бөтә һуғышсылар Йоавка эйәреп, Бихри улы Шевағты эзәрләп китте.

¹⁴ Шевағ, Исраилдың бөтә ырыузары йәшәгән ерзәрҙе үтеп, Авел-Бейт-Мағахаға барып етте. Уға Бихри нәселе кушылды һәм уның менән бергә калаға инде. ¹⁵ Йоав, үзенең кешеләре менән Авел-Бейт-Мағахаға килеп етеп, каланы камауға алды һәм кала диуары тирәләй уба күтәрҙе. Йоав яугирзәре диуарҙы емерергә тырышканда, ¹⁶ бер акыллы катын кала диуарынан:

– Тыңлағыз әле, тыңлағыз! Йоавты бында сакырығыз, миңең уға әйтәһе һүҙем бар! – тип кысқырҙы.

¹⁷ Йоав якынлашқас, катын:

– Йоав һин булаһыңмы? – тип һораны.

– Мин булам, – тип яуап бирҙе ул.

– Мин колондо тыңла әле, – тине катын.

– Тыңлайым, – тине Йоав.

¹⁸ – Борон замандарҙа: «Кәңәш кәрәк булһа, Авелдан һора», тигәндәр. Әште ана шулай хәл иткәндәр. ¹⁹ Безҙең кала Исраилдың тыныс, тоғро калаларының береһе, һин Исраил калаларының әсәһе һаналған ошо каланы юк итергә уйлайһыңмы? Ни өсөн Раббының биләмәһен емерергә теләйһең? – тип һораны катын.

²⁰ – Уйымда ла юк! Берәй нәмәнә юк итһәм, емерһәм, миңе кәһәр һукһын! – тип яуап бирҙе Йоав. – ²¹ Әш улай тормай. Әфраим тауҙары яғынан Бихри улы Шевағ тигән бер әзәм Дауыт батшаға каршы баш күтәрҙе. Миңә ул ғына кәрәк. Уны тотоп бирһегеҙ, мин калағыҙҙы тыныслыҡта калдырам.

– Уның башы ошо диуарҙан ыргытылып, – тине катын Йоавка.

²² Шунан катын, кала халкына мөрәжәғәт итеп, үзенең акыллы кәңәшен бирҙе. Бихри улы Шевағтың башын киҫеп, Йоавка ыргыттылар. Шунан һуң Йоав мөгөз кысқыртты ла һуғышсылар каланы ташлап, өйзәренә таралышты. Йоав иһә Йәрүсәлимгә батша янына кайтты.

²³ Йоав бөтә Исраилғәскәренең башлығы ине. Йеһоядағ улы Бенаһ керетизәр менән пелесизәргә етәкселек итте. ²⁴ Адорам – мәжбүри эшләүселәр өстөнөн күзәтсе, Ахилуд улы Йеһошафат – йылъязмасы, ²⁵ Шеуа – кәтип, Садок менән Әвйәсәр каһиндар, ²⁶ Яирҙан Ғира иһә Дауыттың каһины ине.

Аслык

21 ¹ Дауыт батшалык иткән дәүерҙә өс йыл рәттән аслык булды. Дауыт Раббынан һораны һәм Раббы:

– Быларҙың барыһына ла Шаул һәм уның кан көсәүсе нәсел-ырыуы ғәйепле, сөнки Шаул Ғивғон халкын кыргайны, – тип яуап кайтарҙы.

² Ахырҙа батша, Ғивғон кешеләрен сакырып алып, улар менән һөйләште. Ғивғон кешеләре Исраил ырыузарынан түгел ине, әмөризәрҙән калғайны улар. Исраилдар уларға зыян килтермәскә ант иткәйне. Әммә Шаул, Исраил менән Йәһүзәнен мәнфәғәтен кайғыртып, уларҙы кырып бөтөрөргә тырышҡайны. ³ Дауыт Ғивғон кешеләренән:

– Һезгә мин нимә эшләй алам? Исраилдың гонаһын юйыр өсөн һәм һезҙең Раббы халкына фатихалы булуығыҙ өсөн ни кылырға миңә? – тип һораны.

⁴ Улар батшаға:

– Шаулдың нәсел-нәсәбенән алтын да, көмөш тә кәрәкмәй безгә, бының өсөн Исраилда кемделер үлтерерүҙә кәрәк түгел, – тип яуап бирҙеләр.

– Нимә теләйһегеҙ һуң? Һезҙең өсөн бөтәһен дә эшләйем, – тине уларға батша.

⁵ Шунан улар Дауытка:

– Шаул беззе, Исраил илендә йәшәмәһендәр тип, кырып ташлаузы һәм юк итеүзе максат итеп куйғайны, – тине. – ⁶Шуның өсөн уның нәсел-ырыуынан ете кешене бирегез. Без уларзы Раббы хозурында, Шаул Гивғаһында, Раббы тауында язаларбыз.

– Бирермен, – тине батша.

⁷Эммә батша Шаулдың ейәне, Йонасандың улы Мефи-Бошесты аяны, сөнки Шаул улы Йонасан менән Дауыт Раббы алдында бер-беренән ант иткәйне. ⁸Батша Шаулдың Армони һәм Мефи-Бошес исемле улдарын алды. Улар Айяһ кызы Риспанан тыуған балалар ине. Дауыт тағы Шаулдың кызы Меравтың биш улын алды. Мерав уларзы Мехола калаһы кешеһе Барзиллай улы Ғадриилдән тапкайны. ⁹Батша уларзы ғивғондар кулына тапшырды. Уларзы Раббы хозурында тау башында язаланалар. Етеһе бергә йән бирзе. Улар үлтерелгәндә урак башланған, арпа урағының түгә көндәре ине.

¹⁰Айяһ кызы Риспа кыл тукыма алды ла уны шул тау өстөндә түшәне. Уракка төшкәндән алып, күктән ямғырзар коя башлағансы, ул ошонда калды. Көндөз мәйеттәрзе коштарзан, ә төндә кыр йәнлектәренән һакланы. ¹¹Шаулдың йәриәһе Айяһ кызы Риспаның нимә эшлэгәнән Дауытка һөйләнеләр. ¹²Шунан һуң Дауыт Ғилғәд Явешында йәшәүселәрзән Шаул менән Йонасандың һөйәктәрен барып алып кайтты. Эш шунда: Шаулды Гилбоағ тауында үлтергәндән һуң, пелештизәр уның һәм улының мәйетен Бейт-Шеан майзанында асып куйған була. Ғилғәд Явешы кешеләре уларзы шунан йәшерен рәүештә алып кайта.

¹³Шулай итеп, Дауыт Шаул менән улы Йонасандың һөйәктәрен алып кайтты; теге язаланған кешеләрзән һөйәктәрен дә йыйып алдылар. ¹⁴Шаул менән улы Йонасандың һөйәктәрен Бинйәмин ерендәге Селағ тигән урында Шаулдың атаһы Киштың төрбәһендә дәфен кылдылар. Батша нисек бойорһа, шулай эшләнеләр. Шунан һуң Алла, исраилдарзың ялбарузарын кабул кылып, илде кызғанды.

Пелештизәрзе еңеү

(1 Йыл 21:4-8)

¹⁵Пелештизәр менән исраилдар араһында яңынан һуғыш башланды. Дауыт үзенең кешеләрен алып пелештизәргә каршы алышка сықты, әммә уның хәле бөтә башланы. ¹⁶Рефалар нәселенән Йишби-Бенов тигән бер кеше – уның һөңгөһөнөн бакырығына ла өс йөз шекел ауырлығында ине, билендәге кылысы ла яңы – Дауытка сәнсмәк булды. ¹⁷Эммә Серуаһ улы Авишай ярзамға килеп, Дауытты коткарып калды, пелешти кешенән үлтерә сәнсте.

Шунда Дауыттың кешеләре:

– Исраилдың шәмәһүнмәһен өсөн, башкаса һин беззең менән яуға йөрәмәйәсәкһен, – тип ант итте.

¹⁸Бынан һуң Говта пелештизәр менән тағы һуғыш булды. Унда Хушанан Сиббехай рефалар токомонан булған Сафты үлтерзе. ¹⁹Һуңынанырак Говта пелештизәр менән тағы бер һуғыш булды. Был алышта Бейт-Ләхәмдән Ягре-Оргимдың улы Әлханан Ғас кешеһе Голиасты үлтерзе. Голиастың һөңгө һабы тукыу ыстаны таяғы озонлок ине. ²⁰Һуңғарак йәнә бер һуғыш Ғаста булды. Унда бер һонтөр кәүзәле кешенең ике кулы ла, аяктары ла алтышар бармаклы булып, бармактары йәмгеһе егерме дүрт ине. Ул да рефалар токомонан. ²¹Шул әзәм исраилдарзы хурларға тотонғас, уны Йонасан үлтерзе. Йонасан Дауыттың ағаһы Шимғизең улы ине. ²²Ошо дүртәүзең барыһы ла Ғаста йәшәгән рефалар токомонан ине, улар Дауыт менән уның кешеләре тарафынан үлтерелде.

Дауыттың мактау йыры

(Заб 17:1-51)

22 ¹Раббы Дауытты бөтә дошман-дарынан һәм Шаулдың кулынан коткарған көндө, Дауыт Раббыға бағышлап йыр башкарды. ²Ул былай тине:

«Раббы – каям минең, кәлғәм,
йолоп алыусым.

- 3 Аллам – каям һәм мин Унда
ышык табам;
Ул – калканым, коткарыусы
көзрәтем,
Курсалаусым, һыйынысым,
Һин мине залимдарзың кулынан
йолоп алдың!
- 4 Мактауға лайык Раббымды
сақырымын,
Дошмандарымдан мин котолормон.
- 5 Камап алды мине үлем
тулкындары,
Һәләкәт ташкыны баштан ашты,
6 Үлеләр донъяһының сынйырзары
сырманы мине,
Алда королған әжәлдең тозақтары.
7 Раббыға хәсрәт уртаһынан
ялбарзым,
Алламдан ярзам һораным.
Корамынан ауазыма колак һалды,
Барып етте Уға зарым.
- 8 Раббының асыуы ялкынланды:
Шул сак ер йөзө сайкалды ла
тетрәне,
Күктәрҙең нигезҙәре һелкенде.
9 Танау тишектәрәнән төтөн урғылды,
Ауызынан ялмаусы ялкын
бөркөлдө,
Әйләнәһендә оскон сәсрәне.
10 Аушайтты ла күк қабағын,
килеп төштө,
Аяк асты тома караңғылык ине.
11 Раббы бер кирубка менеп осто,
Елдең канаттары өстөндә күренде.
12 Караңғылыкка сорналып,
Ямғыр болоттарынан Үзенә
сатыр корзо.
13 Хозурындағы балкыштан
Базлап улты кузғар яузы.
14 Күктәрҙән күкрәне Раббы,
Юғарыларҙан Юғары ауаз һалды,
15 Ук атып, дошмандарын туззырзы,
Йәшен йәшнәтеп, уларзы
тар-мар итте.
- 16 Раббының дәһшәтле ауазынан,
Танауы бөркөгән һулышынан
Диңгез тәрәнлектәре күренде,
Донъяның нигезҙәре асылды.
- 17 Раббы юғарынан кул һондо ла
мине тотто;
Тәрән һыузарҙан күтәрәп алды.
18 Кеүәтле дошмандан азат итте,
Минән күпкә көслө булһалар за,
Күрә алмаусыларҙан коткарзы.
19 Бәлә көнөмдә улар каршыма
төшкәйне,
Әммә Раббы миңә терәк булды.
20 Ул мине иркенлеккә сығарзы,
Күңеленә хуш килгәнәмә күрә
коткарзы.
- 21 Тәкүәлегемә күрә әжерен
бирә Раббы,
Ғәмәлдәрәмдең сафлығына күрә
бүләкләй.
22 Сөнки мин Раббының юлын тотам,
Алламдан йөз бороп, яманлык
кылмам.
23 Уның карарҙарын күзә тотам,
Канун-кағизәләренән
тайпылманым.
24 Каршыһында керһез басып торам,
Гонаһ кылыуҙан һакландым.
25 Раббы миңең тәкүәлегемдең
әжерен бирзе,
Хозурында пак булғанымдың
һакын кайтарзы.
- 26 Тоғроларға Һин тоғролок
күрһәтәһең,
Камилдар менән камилһың.
27 Ғәмәлдәрәң пак Һинең пактарға.
Мәкерләләр менән хәйләкәрһең.
28 Иҙелгән бәндәләреңде коткараһың,
Карашың менән тәкәбберҙең
башын эйҙәрәһең.
29 Йә Раббым, Һин миңең шәмсырағым.
Раббы миңең караңғылығымды
яктырта.

- 30 Һинең менән мин ғәскәргә
каршы барам,
Аллам менән диуарзарзы ашам.
- 31 Алланың юлы камил.
Раббының һүзе иретеп
тазартылғандай саф.
Ул – Үзенә һыйынғандар өсөн
калкан.
- 32 Раббынан башка тағы ла
алла бармы?
Аллабыззан башка бармы
һыйыныр каябыз?
- 33 Алла минең ныклы кәлғәм,
Ул минең өсөн камил юл аса.
- 34 Аяктарымды боландыкылай
етеҙ итә.
Түбәләргә мине тоторокло итә.
- 35 Кулымды һуғыш һөнәренә өйрәтә –
Беләгем бакыр йәйәне бөгә ала.
- 36 Коткарыусы калкан бирзең миңә,
Ярзамың мине мәртәбәле итә.
- 37 Һин азымдарымды киңәйтәһең,
Шуға күрә хәлһезләнмәс аяктарым.
- 38 Дошмандарымды эзәрләп кырзым.
Тар-мар итмәйенсә боролманым.
- 39 Уларзы изә тукманым, бүтән
калка алманылар,
Табан астында аунап калдылар.
- 40 Алыш өсөн кеүәт менән
билем быузың,
Каршы баш калкытқандарзы аяк
астыма бырғаның.
- 41 Дошмандарзы аркалары
менән борзоң,
Миңә үс тотоусыларзы
тар-мар иттем.
- 42 Инәделәр, әммә коткарыусы
табылманы;
Раббыны сакырзылар, Ул яуап
кайтарманы.
- 43 Ерзәге саң-тузан һымак уларзы
боркоттом,
Урам бысрағы ише изгеләп
тапаланым.
- 44 Һин мине халкымдың
фетнәләренән коткарзың,
Кәүемдәргә башлык итеп
һакланың,
Үзем белмәгән халыктар миңә
хезмәт итә.
- 45 Яттар алдымда якшатланалар,
Тауышымды ишетеү менән
буйһоналар.
- 46 Йөрәктәре тетрәп, калтырашып,
Кәлғәләренән сығалар.
- 47 Раббы тере!
Һыйынған Каям мөбәрәк булһын!
Коткарыусы каям – Алла
Күктәргә күтәреlep зурланһын!
- 48 Минең өсөн үс алыусы Алла,
Халыктарзы миңә буйһондорған,
49 Мине дошмандарымдан коткарған.
Һөжүм итеүселәрзән өстөн
сығарған,
Залим әзәмдең кулынан
йолоп алған.
- 50 Шуға ят кәүемдәр араһында
Һине данлармын, йә Раббым,
Исеменә мәзһиә йырлармын.
- 51 Үзе куйған батшаға Ул бөйөк
енеүзәр бирә,
Үзенә мәсихе – Дауытка
һәм токомона
Мәңгелек тоғро мөхәббәтен
күрһәтә».

Дауыттың һуңғы һүззәре

23 ¹ Бына Дауыттың һуңғы һүззәре:

«Алла юғары күтәргән,
Якуптың Аллаһы мәсехләгән
заттың –
Исраилдың һөйөклә йырсыһы
Дауыт Ишай улының һуңғы
һүззәре ошо:

- 2 Раббы Рухы минең аша һөйләй,
Телемдең осонда – Уның һүзе.
- 3 Исраил Аллаһы әйтте миңә,

- Исраилдың Каяһы былай тине:
„Кешелэргә ғәзеллек менән,
Алланан куркып хахимлык
иткән шәхес
- 4 Таңғы шәфәккә, аяз иртәлә
калккан қояшка,
Ямғырзан һуң күтәрелгән үлән
емелдәүенә тиң“.
- 5 Алла қаршыһында минең
йорт-ғаиләм дә шулай
түгелме?
Ул минең менән мәңгелек
килешеү төзөнә,
Был килешеү қакшамас һәм
ышаныслы.
Ул мине һәр сак қотқара,
теләгәнемде бирә.
- 6 Ә яуыздар сәнскеле үләнгә оқшар,
Уларзы хатта қулға ала алмастар,
Бары тик сығарып ырғытырзар.
- 7 Әгәр уға қағылыр булһалар,
Кулдарына йә тимер нәмә, йә һөңгө
һабы алырзар.
Шул ерзә үк утта яндырырзар».

Дауыттың иң қаһарман яугирзәре

(1 Йыл 11:10-41)

8 Бына Дауыттың қаһарман яугирзәре-
нең исемдәре:

Тахкемондан Йошев-Башшәвәс өс баһа-
дирзан торған төркөмдөң башлығы ине. Ул,
һөңгөһөн һигез йөз кешегә қаршы күтәреп,
бөтәһен бер юлы қырып һалды.

9 Унан һуң Ахоах нәселенән Әлғазар Додо
улы – Дауыттың өс батыр яугиренең бере-
һе. Һуғышырға әзерләнгән пелештизәрзә
мәсхәрәләп көлгәндә, ул Дауыт менән бергә
ине. Исраилдар алыш майзанынан кире
сигенгәндә лә ¹⁰ Әлғазар нык торзо; кулы
хәлһезләнеп, усы қылысына йәбешкән-
се пелештизәрзә қырзы. Раббы ул көндә
исраилдарға оло еңеү насип итте. Кире
боролоп килгән ғәскәр Әлғазар артынан
мәйтәтәрзәң әйберен йыйып қына йөрөнә.

¹¹ Унан һуң – Һарарзан Аге исемле кешенең улы Шамма. Пелештизәр һуғышыр

өсөн Лехизә, унда булған ясмык басыуын-
да, йыйылды. Шунда исраилдар уларзан
қаса башланы. ¹² Шул сак Шамма басыу
уртаһында тороп алды ла ошо ерзә һаклап
қалды һәм пелештизәрзә тар-мар итте –
Раббы исраилдарзы оло еңеүгә өлгәштерзә.

¹³ Бер заман урақ вақытында утыз баш-
лык араһынан ошо өс қаһарман Ғадуллам
мәмерйәһенә Дауыт янына килде. Был мәл-
дә пелештизәр Рефалар үзәнәндә туплам
қорғайны. ¹⁴ Дауыт – нығытма эсендә,
ә пелешти ғәскәренең алдыңғы төркөмө
Бейт-Ләхәмдә ине. ¹⁵ Шунда Дауыт бик
нык сарсап:

– Берәйһе миңә Бейт-Ләхәм қапқаһы
янындағы қозоқтан һыу алып килһә ине! –
тине.

¹⁶ Шунан һуң ошо өс батыр, пелештизәр
тупламы аша һуғышып үтеп, Бейт-Ләхәм
қапқаһы янындағы қозоқтан Дауытқа
һыу алып килде. Әммә Дауыт ул һыузы
әсергә теләмәнә, Раббы ризалығына тип
ергә түкте. ¹⁷ Ул шунда былай тине:

– Раббы һаклаһын был һыузы әсеүзән!
Ғүмерзәрен қурқыныс астына қуйып йө-
рөгән кешеләрзәң қаны бит был!

Әсмәнә Дауыт был һыузы. Бына ниндәй
қаһарманлықтар күрһәтте ул өс батыр!

¹⁸ Йоавтың туғаны Серуаһ улы Авишай
утыз қаһармандың башлығы ине. Бер ва-
кыт ул, һөңгөһөн күтәреп, өс йөз кешене
үлтерзә лә теге өс батыр кеүек дан қазанды.
¹⁹ Ул утыз батыр араһында иң арзақлыһы
ине, уларзың башлығы булды, әммә теге
өсәү иҫәбенә инмәнә.

²⁰ Кавсеилдан Йеһоадағ улы Бенаһ хә-
тәр эштәр башқарған ғәййәр батыр ине. Ул
арыслан йөрәкле ике Моав егетенең йәнен
қыйзы. Карлы көндә һыу йыя торған со-
қорға төшөп, бер арыслан үлтерзә. ²¹ Мы-
сырзың бер бәһләүән кешенә дә үлтерзә
ул. Мысырлының қулында һөңгө ине, ә
Бенаһ уға қаршы таяқ менән китте. Мы-
сыр кешененең қулынан һөңгөһөн тартып
алып, үз қоралы менән уның йәнен қыйзы.

²² Бына ниндәй батырлықтар күрһәтте

Йеһоядағ улы Бенайһ. Ул теге өс батыр кек-уек мактаулы булды. ²³ Ул утыз каһарман араһында айырылып торһа ла, теге өсәү иҫәбенә инмәй ине.

Дауыт Бенайһты йәнһаксыларының башлығы итеп тәғәйенләне.

²⁴ Иң батыр утыз яугир иҫәбенә түбәндәгеләр инә:

Йоавтың туғаны Ғасаһил; Бейт-Ләхәмдән Додоның улы Әлханан; ²⁵ Хародтан Шамма менән Әлика; ²⁶ Пелеттән Хәләс; Текоғанан Ғиккыштың улы Ғира; ²⁷ Ғанаһсоһтан Авиғәзәр; Хушанан Мебуннай; ²⁸ Ахоаһтан Салмон; Нетофанан Маһрай; ²⁹ Нетофанан Бағананың улы Хелев; Бин-йәмин ырыуының Гивға калаһынан Ривай улы Иттай; ³⁰ Пирғаһсондан Бенайһ; Гағаш үзәненән Һиддай; ³¹ Ғарванан Ави-Ғалвон; Бархумдан Ғазмауыс; ³² Шағалбондан Әлъяхба; Яшен улдары; Йонаһсан; ³³ Ғарарзан Шамма; Ғарарзан Шарар улы Ахиам; ³⁴ Мағаханан Ахасбай улы Әлифәләт; Гилонан Ахиһофел улы Әлиғам; ³⁵ Кармәлдән Хесро; Араһтан Пағарай; ³⁶ Сованан Йигал Наһсан улы; Ғадтан Бани; ³⁷ Ғаммондан Селек; Беероһтан Наһрай, ул Серуяһ улы Йоавтың корал йөрөтөүһеһе; ³⁸ Йетерзән Ғира менән Гарев; ³⁹ хитти Урияһ – йәмғеһе утыз ете кеше.

Дауыттың халык иҫәбен алырға бойороуы

(1 Йыл 21:1-27)

24 ¹ Раббының иһраилдарға каршы тағы аһуы ялкынланды һәм Ул, Дауытты уларға каршы котортоп:

– Барып, Иһраил менән Йәһүзә халкының иҫәбен ал, – тине.

² Батша үзәненә ғәһкәр башлығы Йоавка: – Иһраилдың барлыҡ ырыуҙарын – Дандан алып Беер-Шәвәғкә тиклем йөрөп, халықтың иҫәбен алығыз, мин кайҙа күпме кеше барлығын беләйем, – тип бойорҙо.

³ Әммә Йоав батшаға:

– Аллаң Раббы халықтың хәзәрә һанын йөз тапқырға арттырһын, һакимым батшаға

һуны күрергә яҙһын! Тик һакимым батшаға был эһ һиңә кәрәк? – тип яуапланы.

⁴ Ләкин батша һүзә Йоав һәм уның ғәһкәр башлыҡтарынан өһтөн булып калды. Улар, батша яһынан сығып, Иһраил халкын һанарға китте. ⁵ Иордан йылғаһын киһеп, Ғароғер яһында, каланың көһняғында тукталдылар. Кала Ғад үзәненә уртаһында, Яғзәргә барған юлда урынлаһкайны. ⁶ Улар Ғилғәдкә һәм Кадешка якын булған хиттизәр еренә барҙы; Дан-Яғанға барып, Сидонды урап сықты, ⁷ Тир кәлғәһендә булды, хиуиуизәр менән көһғәһизәрзән бөтә калаларын йөрөп сығып, аһырза Йәһүзәненә көһняғындағы Беер-Шәвәғкә киһеп сықты. ⁸ Улар, бөтә илде урап йөрөп, туғыз ай за егерме көндән һуң Йәһүһәлимгә кайтып керҙе.

⁹ Йоав батшаға халықтың иҫәбен еткерҙе. Кулына кылыһ тоторлоҡ көһлө ир-егеттәр Иһраилда һигез йөз мең, ә Йәһүзәлә биһ йөз мең кеше булып сықты.

¹⁰ Халык һанын алғандан һуң, Дауыттың йөрәгендә тыһыһлык бөттө. Дауыт Раббыға:

– Мин былай эһләп, ауыр гонаһ кылдым, – тине. – Хәзәр, Раббым, һиңә ялбарып, һуны һорайым: колондоң гонаһын ярлыҡа, аһылһыҙһарһа эһ иткәнмен.

¹¹ Дауыт иртәгәһен иртән торғас, Ғад пәйғәмбәрәгә, Дауыттың әүлиәһенә, Раббы һүзә булды:

¹² – Бар за Дауытка еткер: «Раббы былай тип әйтә: „Мин һиңә өһ төрлө яза тәкдим итәм. Шуларҙың берәһен һайлап ал да, Мин һиңә һуны ебөрермен“».

¹³ Ғад Дауытка киһеп:

– Илеңдә ете йыл аһлык булһынмы, әллә өһ ай буйына доһмандарың эзәрләп, уларҙан касып йөрөйһөңмө, йәки илеңдә өһ көһгә үләт таралһынмы? Хәзәр уйла ла әйт: Раббыға мин һиндәй яуап бирергә тейешмен? – тип белдерҙе.

¹⁴ Дауыт Ғадка былай тип яуап кайтарҙы:

– Бик ауыр миңә, әммә әзәм кулына калғанһы, яһаны Раббынан аһуы якшыраҡ булыр, һөнки Уның рәһимләге һикһез.

¹⁵Бынан һуң Раббы истраилдарға шул көндөң иртәһенән алып билдәләнгән вақытка тиклем үләт ебәрзе. Дандан Беер-Шәвәғкә тиклем етмеш мең кеше кырылды. ¹⁶Фәрештә Йәрусәлимде юк итер өсөн кулын күтәргәйне, әммә Раббы кире уйлап бәләгә сик куйзы. Ул халыкты кырған фәрештәгә:
– Етер, кулыңды төшөр! – тине.

Раббы фәрештәһе был вақытта йевуси халкынан булған Арауна тигән кешенәң ырзыны янында тора ине.

¹⁷Дауыт, халыкты кырған фәрештәне күргәс, Раббыға былай тине:

– Мин гонаһ кылдым, енәйәтте мин эшләнем. Ә был кешеләрзең, һинең һарыктырыңдың, ниндәй гәйебе бар һуң? Кулыңды миңә һәм атайым йортона төшөрһәнә.

¹⁸Шул көндә Ғад, Дауытка килеп:

– Бар, йевуси Араунаның ырзынында Раббыға корбан усағы эшлә, – тине.

¹⁹Дауыт Раббының Ғад аша бойорған һүзен үтәргә китте. ²⁰Арауна батшаның ярандары менән үзенә табан килә ятканын күрзәлә, уларзың каршыһына сығып, Дауыттың алдында ергә тиклем бөгөлөп баш әйзе.

²¹– Хакимым батша үзенәң колона ниңә килде? – тип һораны.

– Халыктың үләттән кырылыуы тукталһын өсөн, мин Раббыға корбан усағы эшләргә һинең ырзыныңды һатып алырға итәм, – тине Дауыт.

²²– Хакимым батша, корбан килтереү өсөн нимә кәрәк, бөтәһен дә алһын. Тотош яндырыу өсөн үгеззәрзә, утын өсөн ашлык һуккыс менән калыптар за бар. ²³Батшаға барыһын да бирәм, – тине Арауна һәм: – Аллаң Раббы һинән риза була күрһен, – тип өстәне.

²⁴Әммә батша Араунаға:

– Юк, мин һиңә бөтәһе өсөн дә тулы хакын түләйем, Аллам Раббыға бушка алғанды корбан итә алмайым, – тип яуап кайтарзы.

Дауыт ырзын менән үгеззәрзә илле шекел көмөшкә һатып алды. ²⁵Дауыт шул урында Раббыға бағышлап корбан усағы эшләне һәм тотош яндырыу, татыулык корбандары килтерзе. Шунан һуң Раббы шәфкәтен һалды һәм истраилдарзың үләттән кырылыуы тукталды.

Батшалар. Өсөнсө китап

Был китапта Исраил халкының дәүләте һәм Раббы Алла менән мөнәсәбәттәре тураһында хикәйәләү дауам итә. Унда күп батшалар тураһында һүз бара, һәм йәһүд традицияһында ул киләһе китап менән бергә «Батшалар китабы» тип атала. Китапты өс төп өлөшкә бүлгәргә мөмкин: 1) Батша хахимлығының Дауыттан уның улы Сөләймәнгә күсәүе (1–2-се бүлектәр); 2) Сөләймәндең батшалык итеүе һәм уның қазаныштары (3–11-се бүлектәр). Китаптың был қисәгендә Йәрусәлимдә Алла қорамы төзөлөшөнә айырым игтибар бирелә (5–8-се бүлектәр); 3) Халықтың ике дәүләткә бүленеүе: төньякта – Исраил, көньякта – Йәһүзә, һәм был ике дәүләт батшаларының безсәң эраға тиклем IX быуат уртаһына қазәр хахимлық итеүе (12–22-се бүлектәр).

Автор һәр хахимды уның Раббы Аллаға тоғролоғо йәһәтенән баһалай. Батша бөтә күңелә менән тик Раббыға инанһа, тик Уны тыңлаһа, дәүләт сәскә ата. Батша илаһтарға табынһа һәм Алла қушқандарзы үтәмәһә, қаза қилә.

Китапта батшаларҙан башка Алла пәйғәмбәрҙәре мөһим урын алып тора. Улар халыҡка Алла ихтыярын еткергән, кешеләрҙә Алла юлына қайтарыр өсөн үзҙәре лә вақиғалар барышына үзсән қысылған. Ул замандағы Алла пәйғәмбәрҙәре араһында Ильяс иң мөһим пәйғәмбәр һанала, һәм китаптың азаққы өлөшөнөң төп шәхесә тип батшалар түгел, ә ул иһәпләнергә хақлы.

Дауыт батшаның һуңғы йылдары

1 ¹ Дауыт батша бик нык қартайғайны индә. Өстөнә қатлап-қатлап юрған яһалар за, ул йылына алманы. ² Шунан уға ярандары:

– Хақимыбыз батша! – тине. – Яныңда булып һине қараһын, қуйыныңа ятып һине йылытһын өсөн, хақимыбыз батшаға бер йәш қыз табайық.

³ Исраилдың бөтә биләмәләренән сибәр бер қыз әзләнеләр һәм, Шунем қалаһынан Авишаг һылыузы һайлап, батшаға алып қилделәр. ⁴ Қыз ифрат сибәр ине. Ул һәр вақыт батша яһында булды, уға хезмәт итте. Әммә батша уның менән яқынлық қылманы.

Адонияһтың үзән батша тип иғлан итеүе

⁵ Дауыттың Хаггистан тыуған улы Адонияһ, әреләнәп:

– Мин батша булам! – тип йөрөй башланы.

Үзәнә яу арбалары, һыбайлылар булдырзы, алдынан һәр сак илле кешә йүгереп барыр ине. ⁶ Атаһы иһә бер вақытта ла уны: «Нишләп улай итәһең?» – тип тыйманы. Авшаломдан қала донъяға қилгән Адонияһ төскә-башка уның һымақ уқ сибәр ине. ⁷ Адонияһ Серуаһ улы Йоав менән Әвйәсәр қаһиндан қәңәш һорай торған булды. Был икәү Адонияһ яқлы ине. ⁸ Әммә Садок қаһин, Йеһоядағ улы Бенайһ, Нақан пәйғәмбәр, Шимғи, Реғи

һәм Дауыттың йәнһаксылары Адонияһ яғына сыкманы.

⁹ Адонияһ Рогел инеше янындағы Зохэләс ташына килеп вак мал, үгез һәм һимертелгән башмактар салды ла бөтә ағай-энеләрен, йәғни батша улдарын, батшаға хезмәт иткән барлык Йәһүзә кешеләрен сакырзы. ¹⁰ Әммә Наһсан пәйғәмбәргә, Бенайһка, батшаның йәнһаксылары һәм кустыһы Сөләймәнгә өндәшмәне.

Сөләймәндең тәхеткә ултырыуы

¹¹ Наһсан Сөләймәндең әсәһе Баһ-Шеваған:

– Хаггис улы Адонияһтың үзен батша итеп иглан иткәнен ишеттеңме? – тип һораны. – Ә һакимыбыз Дауыт был һакта белмәй. ¹² Инде кәңәш бирергә рөхсәт ит: үзеңдең һәм улың Сөләймәндең ғүмерен һаклау сараһын күр! ¹³ Бар, Дауыт батша янына ин дә әйт: «Һакимым батша, „Минән һуң улың Сөләймән батша булып, тәхетемә ул ултырыр“, тип мин колоңа ант итмәненме ни? Шулай икән, ни өсөн һуң Адонияһ батша булды?» – тип һора. ¹⁴ Һин батша менән һөйләшкән вакытта, мин дә инермен, һүззәрендә кеүәтләремән.

¹⁵ Баһ-Шевағ батша янына уның йоко бүлмәһенә инде. Батша нык картайғайны һәм уға Шунем калаһынан Авишағ хезмәт итә ине. ¹⁶ Баһ-Шевағ батша алдында тезләнеп ергә қапланды.

– Нимә теләйһең? – тип һораны батша.

¹⁷ – Һакимым, минән һуң улың Сөләймән батша булып, тәхетемә ул ултырыр, тип мин колоңа Аллаң Раббы исеме менән ант иткәйһең, – тине Баһ-Шевағ. ¹⁸ – Әле иһә Адонияһ батша булған, ә һин, һакимым, бер нәмә лә белмәйһең. ¹⁹ Ул бөгөн үгез, һимертелгән башмактар, бик күп вак мал салып, батшаның барлык улдарын, Әвйәһәр каһинды, ғәскәр башлығы Йоавты сакырған, ә колоң Сөләймәнгә әйтмәне. ²⁰ Һакимым батша! Бөтә Исраилдың күзе һиндә: үзеңдән һуң тәхетәң кем ултырасағын иглан иткәнендә көтәләр. ²¹ Юғиһә,

һакимым батша ата-бабалары хозурына күскәс, мин һәм улым Сөләймән енәйәтсе булып калырбыз.

²² Баһ-Шевағ батша менән һөйләшкән ара-ла, Наһсан пәйғәмбәр килеп етте. ²³ Дауытка:

– Наһсан пәйғәмбәр килде, – тип хәбәр иттеләр. Пәйғәмбәр, батша янына инеп, йөзтүбән ергә қапланды.

²⁴ – Һакимым батша, минән һуң Адонияһ батша булып, тәхетемә ул ултырыр, тип үзең әйттеңме? – тип һораны Наһсан. – ²⁵ Сөнки ул бөгөн кырға сығып бик күп үгез, һимертелгән башмак һәм вак мал салды. Батшаның бөтә улдарын, ғәскәр башлыктарын, Әвйәһәр каһинды сакырзы. Әле барыһы ла уның янында ашап-әсеп ултыралар, «Йәшәһен Адонияһ батша!» – тип кысқыралар. ²⁶ Әммә ул мин колоңдо, Садоқ каһинды, Йеһоядағ улы Бенайһты һәм колоң Сөләймәнде сакырманы. ²⁷ Һакимым батша, былар барыһы ла һинең ихтыярың буйынса эшләндеме? Без колдарыңа һакимым батшанан һуң тәхетәң кем ултырасағын әйтеп торманыңмы?

²⁸ – Миңә Баһ-Шевағты сакырығыз! – тине Дауыт батша.

Баһ-Шевағ уның янына килеп баһты.

²⁹ Батша ант итеп:

– Йәнемдә бөтә бәлә-казаларҙан йолоп алған тере Раббы шаһит! – тине. – ³⁰ «Минән һуң улың Сөләймән батша булып, тәхетемә ул ултырыр», – тип Исраил Аллаһы Раббы исеме менән әйткән антымды бөгөн бойомға ашырам.

³¹ Баһ-Шевағ батшаның алдында тезләнеп йөзтүбән ергә қапланды ла:

– Һакимым Дауыт батша мәңге йәшәһен! – тине.

³² – Миңә Садоқ каһинды, Наһсан пәйғәмбәрҙе, Йеһоядағ улы Бенайһты сакырығыз, – тине Дауыт батша. Барыһы ла йыйылғас, ³³ батша уларға былай тине:

– Ярандарымды алығыз ға, улым Сөләймәнде һинең қасырыма ултыртып, Гихон шишмәһенә алып барығыз. ³⁴ Шунда Садоқ каһин менән Наһсан пәйғәмбәр уны

Исраилға батша итеп мәсехләһен. Унан борғо кысқыртып: «Йәшәһен Сөләймән батша!» – тип тәбрикләгез. ³⁵Шунан уның менән калаға күтәреләгез, ул килеп тәхетемә ултырыр һәм минең урыныма батша булып. Мин уны Исраил менән Йәһүзәгә хахим итеп куйзым.

³⁶ – Амин! – тип яуапланы Йеһоядағулы Бенаһ. – Хахимым батшаның Аллаһы Раббының ихтыяры шулай булһын! ³⁷ Раббы нисек хахимым батша менән булған, Сөләймән менән дә шулай бергә булһын, уның тәхетен хахимым Дауыт батшаның тәхетенән дә бөйөгөрәк итһен!

³⁸ Садок каһин, Наһсан пәйғәмбәр, Йеһоядағулы Бенаһ, керетизәр менән пеләсизәр* барып Сөләймәнде батшаның қасырына мендерзеләр зә Гихон шишмәһенә алып килделәр. ³⁹ Садок каһин, Изге сатырзан зәйтүн майы һалынған мөгөз алып сығып, Сөләймәнде мәсехләне. Борғо кысқырттылар һәм барса халык: «Йәшәһен Сөләймән батша!» – тип һөрән һалды. ⁴⁰ Һыбызғылар уйнап, йырлап-бейеп Сөләймәндең артынан зәйрәләр. Улар шул тиклем қыуанды, хатта тауыштарынан ер тетрәгән кеүек булды.

⁴¹ Адонияһ менән қунақтары табындан кузғалып қына тора ине, халықтың геүләшкәне ишетелде.

– Калала ниндәй шау-шыу ул? – тип һораны Йоав борғо тауышына қолақ һалып.

⁴² Ул һүзен тамамларға ла өлгөрмәне, Әвйәсәр каһиндың улы Йонаһсан килеп етте.

– Кил әле, һинең кеүек ир асылы яқшы хәбәр килтерер ул, – тине Адонияһ.

⁴³ – Юк шул, – тип яуапланы Йонаһсан. – Хахимыбыз Дауыт Сөләймәнде батша итте.

⁴⁴ Батша Садок каһинға, Наһсан пәйғәмбәргә, Йеһоядағулы Бенаһка, керетизәр менән пеләсизәргә уны озата барырға кушты. Улар Сөләймәнде батшаның қасырына мендерзеләр. ⁴⁵ Садок каһин менән Наһсан пәйғәмбәр Гихонда Сөләймәнде батша итеп мәсехләне. Шунан қайттылар за қыуаны-

шалар, бөтә қала шау-гөр қилә. Һез ишеткән тауыш шул. ⁴⁶ Сөләймән батша тәхеткә ултырзы инде. ⁴⁷ Батша ярандары: «Аллаң Сөләймәндең исемен һинең исемендән дә данлырак, тәхетен һинең тәхетендән дә бөйөгөрәк қылһын!» – тип хахимыбыз Дауытты котларға барзы. Батша түшәгендә қилеш сәждә қылып: ⁴⁸ «Бөгөн минең варисымды тәхетемә ултыртқан һәм шуны үз күззәрәм менән күрәргә насип иткән Исраил Аллаһы Раббы мөбәрәк булһын!» – тине.

⁴⁹ Быны ишеткәс, Адонияһтың қунақтары хәуефкә батып урындарынан торзо һәм һәр кем үз юлына ашықты. ⁵⁰ Сөләймәндең кото оскан Адонияһ иһә Изге сатырзағы қорбан усағының мөгөззәрәненә барып йәбеште.

⁵¹ Был хакта Сөләймәнгә хәбәр иттеләр.

– Адонияһ Сөләймән батшанан қурқа, – тинеләр. – Қорбан усағының мөгөззәрәнен тотқан да: «Башта Сөләймән батша мин қолон қылыс менән сапқылап үлтермәскә ант итһен», – тип әйтә.

⁵² – Әгәр ул намыслы кеше булып қала алһа, башындағы бер бөртөк сәсе лә ергә төшмәс, – тип яуапланы Сөләймән. – Ә инде эсендә мәкер бар икән, үлтереләр.

⁵³ Сөләймән батша кешеләр ебәрәп Адонияһты қорбан усағынан қилтертте. Адонияһ инеп уның алдында ергә қапланды. Сөләймән уға:

– Бар, өйөңә қайт, – тине.

Дауыттың Сөләймәнгә васыяты

2 ¹ Әжәле яқынлашқас, Дауыт батша улы Сөләймәнгә былай тип васыят әйтте:

² – Инде мин һәр кемде көткән юлға қилтермен. Ә һин, улым, нык бул, һәр сак ир булып қал. ³ Аллаң Раббының талаптарын еренә еткереп үтә. Уның юлында йөрә, Муса қануында язылғанса, Алланың қағизәләрен, бойороқтарын, қарарзарын, күрһәтмәләрен тот. Шул сакта, қайзағына барһаң да, нимә генә эшләһәң дә, һиңә уңыш юлдаш булып. ⁴ Шул вакытта Раббының

* 1:38 Керетизәр менән пеләсизәр – Дауыттың йәнһаксылары.

миңә: «Әгәр улдарың Минең хозурымда хак юлдан йөрөһә, бөтөн йөрәге һәм бар булмышы менән Миңә тоғро булһа, Израил тәхетендә нәселең коромаҫ», – тип әйткән һүззәре бойомға ашыр.

⁵ Тағы ла шул: Серуяһ улы Йоавтың миңә ниндәй аюузылык кылғанын беләһең. Ул Израил ғәскәренең ике башлығы Нер улы Авнер менән Йәсәр улы Ғамасаны тыныслык мәлендә һуғыш вақытындағылай үлтерзе һәм билендәге билбауы менән аяғындағы катаһын канға буяны. ⁶ Акылыңа таянып эш ит, әммә Йоавтың сал сәсле башына үлеләр донъяһына тыныс кына китергә ихтыяр бирмә. ⁷ Филгәд кешеһе Барзиллайзың улдарына мәрхәмәт кыл, табыныңда ултырғандар араһында уларға ла урын бир, сөнки Авшалом ағайындан қасып барған сағымда улар миңә нык ярзам итте. ⁸ Йәнә тағы Бин-йәмин ырыуының Бахурим қалаһынан Гера улы Шимғи зә яныңда йөрөй. Маханаимға китеп барғанымда ул мине бик ауыр һүззәр әйтеп кәһәрләне. Әммә Иордан буйында қаршыма сыққас: «Мин һине кылыстан үткәрмәйем!» – тип Раббы исеме менән ант иттем. ⁹ Шулай за уны язаһыз қалдырма. Һин ақыллығың, уны нимә эшләтергә үзең белерһең. Әммә уның сал сәсле башы үлеләр донъяһына канға батып инһен.

Дауыттың вафаты

(1 Йыл 29:26-28)

¹⁰ Дауыт донъя куйып, ата-бабалары хозурына күсте һәм Дауыт қалаһында ерләнде. ¹¹ Дауыт ете йыл Хевронда, утыз өс йыл Йәрусәлимдә идара итте һәм Израил халқына йәмғеһе қырк йыл батша булды.

¹² Сөләймән атаһы Дауыттың тәхетенә ултырзы һәм уның батшалығы бик кеүәтле булды.

Адонияһтың үлеме

¹³ Хаггиҫ улы Адонияһ Сөләймәнденә әсәһе Баҫ-Шевағға қилде.

– Яқшылык менән йөрөүеңме? – тип һораны Баҫ-Шевағ.

– Яқшылык менән, – тип яуапланы Адонияһ. ¹⁴ Шунан: – Һиңә әйтәһе һүзем бар ине, – тип дауам итте.

– Һөйлә, – тине Баҫ-Шевағ.

¹⁵ – Үзең белеп тораһың, батшалык миңеке булырға тейеш ине, – тине Адонияһ. – Бөтә Израил миңә буласак батша тип қарай ине. Әммә батшалык кустым қулына күсте, Раббы ихтыяры шулай булды. ¹⁶ Әле қилеп, миңең бер теләгем бар. Зинһар, шуны қире қакмаһаң ине.

– Әйт, – тине Баҫ-Шевағ.

¹⁷ – Сөләймән батша һиңә қаршы қилмәҫ, – тине Адонияһ. – Унан һора әле, Шунем қызы Авишағты миңә кәләш итеп бирһен.

¹⁸ – Ярай, һинең хакта батша менән һөйләшермен, – тип яуапланы Баҫ-Шевағ.

¹⁹ Баҫ-Шевағ Адонияһтың теләге тураһында һөйләшергә Сөләймән батшаға қитте. Батша әсәһен аяғөстә баһып, хөрмәтләп қаршы алды, уға баш әйзе, шунан қабат тәхетенә ултырзы. Әсәһе өсөн дә тәхет қуйзырзы. Баҫ-Шевағ батшаның уң ағынан урын алғас:

²⁰ – Һиңә бәләкәс кенә үтенесем бар ине, зинһар, һүземде йықма, – тип һүз башланы.

– Һөйлә, әсәй, һүзеңде йықмам, – тип яуапланы батша.

²¹ – Шунем қызы Авишағты ағайың Адонияһқа қатын итеп бирһәң ине, – тине Баҫ-Шевағ.

²² – Нишләп Адонияһқа Шунем қызы Авишағты һорайһың? – тине Сөләймән әсәһенә. – Һин уға батшалықты ла һора. Ул бит миңә ағай. Әвйәсәр қаһин менән Серуяһ улы Йоав та уның яқлы.

²³ Шунан Сөләймән батша Раббы исеме менән ант итте:

– Әгәр Адонияһтың был теләге башына етмәһә, мине Раббының қаты кәһәре һуқһын! – тине. – ²⁴ Хәзәр инә миңә ныклык биргән, атайым Дауыттың тәхетенә ултыртқан, вәғәзәһен гәмәлгә ашырып, батшалықты миңең ғәиләмә биргән тере Раббы шаһит: Адонияһ бөгөн үк үлтереләсәк!

²⁵ Сөләймән батша Йеһоядаг улы Бенаяхка бойорок бирзе. Бенаях барып Адонияһты үлтерзе.

**Әвйәсәрзең һөргөнгә ебәреләре,
Йоавтың үлеме**

²⁶ Әвйәсәр каһинға батша:

– Ын Ғанаһсостағы биләмәнә кайтып кит. Үлемгә лайыкһың, тик әлегә һиңә теймәйем, сөнки атайым Дауыт алдынан Раббы Хакимдың Килешәү һандығын күтәрәп барзың, атайым кисергән бөтә ауырлыктарзы уртаклаштың, – тине.

²⁷ Сөләймән Әвйәсәрзе Раббының каһины булыу хокуғынан мөхрүм итте. Шуларәшле Раббының Шилола Ғәли нәселенә карата әйткән һүзәрә бойомға ашты.

²⁸ Был хәбәр Йоавка ла барып етте. Ул Авшаломды яклашмаһа ла, Адонияһ яғында йөрөгәйне. Шуға күрә Раббының сатырына касты һәм корбан усағының мөгөзәрәненә барып йәбеште. ²⁹ Йоавтың Раббы сатырына йәшенеп, корбан усағы янында торғанын Сөләймән батшаға еткерзеләр. Сөләймән Йеһоядаг улы Бенаяхты ебәрәп:

– Бар, уны үлтер! – тип әмер бирзе.

³⁰ Бенаях Раббының Изге сатырына барып Йоавка:

– Батша һиңә бынан сығырға бойоро, – тине.

– Юк, мин ошонда үләм, – тип каршылашты Йоав.

Бенаях кире барып батшаға Йоавтың яуабын еткерзе.

³¹ – Үзе нисек әйткән, шулай эшләр, – тине батша. – Үлтер зә күм. Йоав түккән ғәйепһез кандың коһорон минән һәм атам нәселенән алып ташла. ³² Раббы ул түккән канды уның үз башына төшөрәсәк. Ул, атайым Дауытка белдермәйенсә, һис бер ғәйепһезгә үзәнән һәйбәтерәк һәм тоғорак ике кешене – Исраил ғәскәре башлығы Авнер Нер улын һәм Йәһүзә ғәскәре башлығы Ғамаса Йәсәр улын кылыстан үткәрзе. ³³ Уларзың қаны мәңгелеккә Йоавтың һәм токомонә башына төшһөн. Ә Дауытқа һәм токомона,

уның ғәйләһенә һәм тәхетенә Раббы мәңгегә именлек бирһен!

³⁴ Йеһоядаг улы Бенаях барып Йоавты үлтерзе лә мәйетен өйөнәң эргәһендәгә кырза күмделәр. ³⁵ Батша Йеһоядаг улы Бенаяхты Йоав урынына ғәскәр башлығы итеп куйзы. Ә Садок Әвйәсәр урынына каһин итеп тәғәйенләнде.

Шимғизең үлеме

³⁶ Шунан батша Шимғизе сақыртып алды. Уға:

– Үзеңә Йәрусәлимдә бер йорт һалдыр за шунда йәшә, – тине. – Унан бер кайза ла китмә. ³⁷ Бел, Йәрусәлимдән сығып Кидрон үзәнән үткән көнәңдә мотлак үләсәкһең. Әжәләңә үзең ғәйепле булырһың.

³⁸ – Ярай, – тине Шимғи батшаға. – Хакимым батша нисек бойорған, қолаң шулай эшләр.

Шулай итеп, Шимғи озак вақыт Йәрусәлимдә йәшәне.

³⁹ Өс йыл үткәс, Шимғизең ике коло Ғаһ батшаһы Ахиш Мағаха улына қасып китте. Шимғигә қолдарының Ғаһта булыуы хакында хәбәр иттеләр. ⁴⁰ Быны ишеткәс, ул ишәген әйәрләне лә қолдарын эзләп Ахишка юланды һәм уларзы Ғаһтан алып қайтты.

⁴¹ Шимғизең Йәрусәлимдән Ғаһқа барып қайтыуын Сөләймәнәгә еткерзеләр. ⁴² Батша Шимғизе сақыртып алды ла былай тине:

– Һиңә: «Бел, Йәрусәлимдән сығып берәй ергә барған көнәңдә мотлак үләсәкһең» тип, Раббының исеме менән ант иттереп қиһәтмәнемме ни? Һин иһә: «Ярай, мин бөтәһен дә аңланым», – тинең. ⁴³ Шулай булғас, ни өсөн Раббының исеме менән биргән вәғәзәнде бозқоң һәм минең бойороғомдо үтәмәнең?

⁴⁴ Шунан батша:

– Атам Дауытка қылған яуызлықтарыңды бик яқшы беләһең. Раббы уларзың коһорон үз башыңа төшөрәсәк, – тип дауам итте. – ⁴⁵ Ә Сөләймән батша фатихалы булыр, Дауыттың тәхете Раббы каршыһында мәңге нык торор!

⁴⁶ Батша Йеһоядағ улы Бенайһка әмер бирзе. Ул барып Шимғизе үлтерзе.

Шулай итеп, Сөләймән батшалықты ныкклап үз кулына алды.

Сөләймәндең Раббынан зирәк ажыл хорауы

(2 Йыл 1:3-12)

З¹ Сөләймән Мысыр фирғәуененең кызына өйләнде. Шул рәүешле ул фирғәуен менән туғанлашты. Кәләшен Дауыт калаһына төшөрзө. Батша һарайын, Раббы корамын һәм Йәрусәлимде уратып диуарзар төзөгәнгә тиклем шунда йәшәнеләр. ² Халык төрлө табыныу калкыулыктарында корбан салды, сөнки ул вақытта Раббы исеменә бағышланған корам төзөлмәгәйне әле. ³ Сөләймән атаһы Дауыттың васыяты буйынса йәшәп, Раббыға һөйөүен расланы, табыныу калкыулыктарындағына корбан салды, хуш ес төтәсләне.

⁴ Батша корбан салыр өсөн Ғивғон калаһына йүнәлдә, сөнки иң мөһим табыныу калкыулығы шунда ине. Сөләймән ошондағы корбан усағында меңләп тотош яндырыу корбаны килтерзе. ⁵ Ғивғонда сағында Алла Раббы төндә Сөләймәндең төшөнә инеп:

– Минән теләгәндеңдә һора, – тине.

⁶ Сөләймән Уға:

– Һин атайым Дауытка, Үзеңдең колоңа, Һиңә тоғро булғаны, ихлас күңелдән Һинең юлыңдан йөрөгәне өсөн бөйөк һәм тоғро мөхәббәтеңдә күрһәттең, – тип яуап кайтарзы. – Уны Үзеңдең оло мәрхәмәтеңдән калдырмай, бөгөн тәхетендә ултыртыр өсөн бер ул бирзең.

⁷ Йә Раббым Аллам! Әле быуыны ла катмаған, кайзан инеп, кайзан сығырын да белмәгән мин колоңдо атайым Дауыт урынына батша итеп куйзың. ⁸ Инде колоң Һин Үзеңә һайлап алған халықтың, исәп-һез-һисаһыз бөйөк халықтың араһында. ⁹ Шуға күрә миңә якшы менән яманды айырырлык, халкыңа ғәзел хөкөм кылырлык ажыл бирһәң ине. Юғиһә Һинең ошо

тиклем күмәк халкыңа идара итеу кемдең кулынан килһен?

¹⁰ Сөләймәндең был теләге Раббы Хакимдың күңеленә хуш килде. ¹¹ Алла уға былай тине:

– Үзеңә озон ғүмер түгел, байлык түгел, дошмандарыңдың үлемен түгел, ә ғәзел идара итер өсөн ажыл һораның. ¹² Шуға күрә теләгендә үтәйем: һиңә зирәк зиһен һәм аңлау кеүәһе бирәм. Һиндәй ажыллының быға тиклем дә булғаны юк, бынан һуң да булмаз.

¹³ Һорамағаныңды ла бирәм һиңә: йәшәгән осоронда бер генә батша ла ирешә алмаған мал-мөлкәткә эйә булырһың һәм дан казанырһың. ¹⁴ Әгәр һин дә атайың Дауыт кеүек қағизәләремә һәм бойороктарыма буйһоноп, Минең юлымдан йөрөһәң, озон ғүмер зә бирермен.

¹⁵ Уянып киткәс, Сөләймән күргәндәренең төш икәнен аңланы. Йәрусәлимгә кайткәс, Раббы Хакимдың Килешеу һандығы эргәһенә басты, тотош яндырыу, татыулык корбандары килтерзе, унан үзеңең бөтә хезмәтселәре өсөн мәжлес йыйзы.

Сөләймәндең ғәзел хөкөм кылыуы

¹⁶ Бер көндө батша алдына ике фәхишә килеп басты. ¹⁷ Катындарзың береһе былай тине:

– Эй һакимым! Был катын менән бер өйзә йәшәйбездә. Ул да өйзә булғанда, минең балам тыузы. ¹⁸ Мин бала тапкандың өсөнсө көнөнә, ул да бала тапты. Өйзә икебездә генә инек, беззән башка бер кем дә булманы. ¹⁹ Төндә йоклағанда ул, балаһының өстөнә ятып баһлыктырған да, улы үлгән. ²⁰ Мин колоң йоклаған арала, ул, баламды куйынымдан алып, үзеңең янына яткырған, ә үле сабыйзы минең эргәмә һалған. ²¹ Ирәгәһен улымды имезергә тип торғайным, уның үле икәнен күрзәм. Яктырғас, якшылап карағайным, минең балам түгеллеген аңланым.

²² – Юк, – тине икенсе катын. – Тере бала – минеке, үлгәнә – һинеке!

– Юк, тере калған бала – минең улым, үлгәне һинекел! – тине беренсеге. Шулай итеп батша алдында тағы талашып киттеләр.

²³ – Быныһы: «Минең улым тере, һинеке үле», – ти, тегеһе: «Юк, һинең улың үле, минеке тере», – тип ныкыша, – тине батша. – ²⁴ Улай икән, миңә кылыс килтерегез!

Батшаға кылыс алып килделәр.

²⁵ – Тере баланы икегә бүлеп, яртыһын берененә, яртыһын икенсененә тоттороғоз, – тип бойорзо батша.

²⁶ Сабыйын йәлләүзән йөрәге һызлаган ысын әсә:

– Әй хахимым! Тере баланы уға бирегез, тик, зинһар, үлтерә күрмәгез! – тип ялбарзы.

Икенсе катын иһә:

– Икегә бүлегез әйзә, уға ла, миңә лә булмаһын, – тине.

²⁷ Шунда батша карарын иғлан итте:

– Баланы үлтермәгез! Беренсе катынға бирегез, сабыйзың әсәһе – ул, – тине.

²⁸ Батшаның хөкөмөн ишетеп, бөтә иسرائилдар хайран калды. Ошо хәлдән һуң халык батшаға куркыу катыш хөрмәт менән карай башланы, сөнки хөкөм кылыу өсөн Алланан уға ниндәй зирәк зиһен бирелгәннен күрзәләр.

Сөләймәндең ярандары

4 ¹ Сөләймән бөтә Иسرائлға батшалык итте. ² Уның ярандары ошолар ине: Ғазаръяһ Садок улы – каһин; ³ Шиша улдары Әлихореф менән Ахияһ – кәтиптәр; Йеһошафат Ахилуд улы – дәүләттән йылъязмасыһы; ⁴ Бенайһ Йеһоядағ улы – ғәскәр башлығы; Садок менән Әвйәсәр – каһиндар; ⁵ Ғазаръяһ Наһсан улы – өлкә башлыктары етәксеге; Завуд Наһсан улы – каһин һәм батшаның кәңәшсеге; ⁶ Ахишар – батша һарайы идарасыһы; Адонирам Ғавда улы – мәжбүри эшләүселәр өстөнән күзәтсе.

⁷ Иسرائлдың бөтә төбәктәрендә Сөләймәндең ун ике өлкә башлығы бар ине. Улар батшаға һәм уның һарайына азык-түлек

килтерә торғайны. Һәр кайһыһы йылына бер ай буйы һарайзы ризык менән тәъмин итергә тейеш ине. ⁸ Бына уларзың исемдәре: Бен-Хур – Әфраим таулығында; ⁹ Бен-Дәкәр – Макаста, Шағалвимда, Бейт-Шәмәштә, Элон-Бейт-Хананда; ¹⁰ Бен-Хәсәд – Аруббошта, Сохо менән бөтә Хефәр ере уныкы ине. ¹¹ Сөләймәндең кызы Тафаска өйләнгән Бен-Авинадав – бөтә Нафаһ-Дорза; ¹² Бағана Ахилуд улы – Тағанах, Мегиддо, Изреғилдән түбәнерәк урынлашқан Саресан янындағы бөтә Бейт-Шеан, Бейт-Шеандан Авел-Мехола һәм хатта Йокмеғамдың аръяғына тиклем һузылған өлкәлә; ¹³ Бен-Гәвәр – Ғилғәдтәге Рамос калаһында, шулай ук Ғилғәд өлкәһендә Менашше улы Яир ауылдары, Башан өлкәһендәге Аргов төбәге, диуар менән уратылған һәм бакыр биктәр менән йозакланған алтмыш зур кала ла уның карамағында ине. ¹⁴ Ахинадав Ғыддо улы – Маханаимда; ¹⁵ Сөләймәндең кызы Басмаска өйләнгән Ахимағас – Нафтализа; ¹⁶ Бағана Хушай улы – Ашерза һәм Беғалошта; ¹⁷ Йеһошафат Паруах улы Исасхарза; ¹⁸ Шимғи Эла улы – Бинйәмин ерендә; ¹⁹ Гевер Ури улы Ғилғәдтә, әмөризәр батшаһы Сихондың, Башан батшаһы Ғогтың ерзәрендә идарасы булды. Йәһүзәнен үзәндә өлкә башлығы бар ине.

Сөләймән батшалығының сәскә атыуы

²⁰ Йәһүзә менән Иسرائл халкы диңгез ярындағы ком кеүек күп ине. Улар ашаны, эсте, күңел асты һәм бик бәхетле йәшәне.

²¹ Евфрат йылғаһынан пелешти ерзәренә һәм Мысыр сиктәренә тиклем йәйрәп яткан бөтә батшалыктар Сөләймәндең кул астында булды. Улар барыһы ла Сөләймәнгә ғүмере буйы хезмәт итте һәм яһак түлене.

²² Көн һайын Сөләймәндең һарайына утыз кор* вак кына итеп тарттырылған якшы он, алтмыш кор эре тарттырылған он, ²³ махсус һимертелгән ун башмак,

* 4:22 Кор – ашлык үлсәү берәмеге, 220 литр.

көтөүзә йөрөгән егерме башмак, йөз һарык һәм быларзан тыш болан, гәзәл, сайғак, һимертелгән кош-корт кәрәк ине. ²⁴ Сөләймән Тифсахтан Газаға тиклем, Евфрат йылғаһының көнбайышында ятқан бөтә батшалыктарға идара итте. Һәр тарафта тыныслык булды. ²⁵ Уның заманында Дандан Беер-Шәвәккә тиклем булған Йәһүзә һәм Исраилда һәр кем үзенә йөзөм һәм инжир ағастары астында рәхәтләнеп етеш йәшәне.

²⁶ Сөләймәндең арбаға егә торған аттары өсөн кырк мең азбары һәм ун ике мең һыбайлыһы бар ине. ²⁷ Ун ике өлкә башлығының һәр береһе билдәле бер айза Сөләймән батшаны һәм уның менән табындаш булғандарҙың барыһын һәр төрлө ризык-әүкәт менән тәмин итте. Һис бер нәмәлә һаҡсылыҡ булманы. ²⁸ Ун ике түрәнең һәр кайһыһы, үзенә бирелгән бойорок буйынса, тәғәйен урынға екке аттары һәм саптар аттар өсөн арпа менән һалам килтереп торҙо.

Сөләймәндең сикһез зирәклеге

²⁹ Алла Сөләймәнгә диңгез ярындағы ком шикелле икһез-сикһез зирәклек, тәрән аҡыл һәм күп белем бирҙе. ³⁰ Ул көнсығыштағы һәм Мысырҙағы барлық аҡыл эйәләренән дә аҡыллыраҡ ине. ³¹ Зирәклеге менән бөтә кешеләрҙән, хатта Әзраһ нәселенән булған Әһсандан, Махолдың һеман, Калкол һәм Дардағ тигән өс улынан да өстөнөрәк ине; уның исеме эргә-тирәләге халыктар араһында танылыу алды. ³² Сөләймән өс мең мөкәл язып калдырҙы, мең дә биш йыр сығарҙы. ³³ Ул Ливандағы кедр ағасынан алып таш коймала үсеп сығккан майағаска тиклем һәр үсәмлек һаҡында, йәнлектәр, коштар, һөйрәләүселәр, балыктар тураһында һөйләй ала торғайны. ³⁴ Донъялағы бөтә батшалар, Сөләймәндең зирәклеген ишетеп, уның аҡыллы һүзҙәрен тыңларға кешеләр ебәрә торған булды.

Корам төзөлөшөнә әҙерлек

(2 Йыл 2:1-18)

5 ¹ Тир батшаһы Хирам ғүмере буйы Дауыт батша менән дүс йәшәне. Сөләймәндең атаһы урынына батша итеп мәсехләнеүен ишетеп менән, илселәр ебәрҙе. ² Сөләймән иһә Хирамға шундай хәбәр күндәрҙе:

³ «Үзең белмәгән ни бар, атайым Дауыт эргә-тирәләге халыктар менән һуғыш алып барырға мәжбүр булғанлыктан, Аллаһы Раббы исеменә бағышлап корам төзөй алманы. Инде Раббы уның дошмандарын аяҡ астына бырғаны. ⁴ Инде хәзер Раббы, минең Аллам, һәр тарафта тыныслыҡ бирҙе. Хәзер бер дошманым да юк, һис һиндәй каршылыҡ калманы. ⁵ Раббы атайым Дауытка: „Һинең тәхетенә ултырасаҡ улың Минең исеменә бағышлап йорт һалыр“, – тигәйне. Шуға күрә Аллам Раббыға ғибәҙәт кылып өсөн йорт төзөргә ниәтләйем. ⁶ Кешеләренә минең өсөн Ливан кедрҙарын кыркырга әмер бирһән ине. Минең эшселәрем һинекеләр менән бергә булып. Уларға, үзең күпме әйтһән, шул тиклем хезмәт һаҡы түләргән. Үзең беләһән, безҙә Сидон халқы кеүек оҫта ағас кыркыусылар юк».

⁷ Сөләймәндең хәбәрән ишетеп, Хирам бик кыуанды:

– Был ишле халыҡка идара итеү өсөн Дауытка шул тиклем аҡыллы ул биргән Раббы мөбәрәк булһын! – тине. ⁸ Шунан Сөләймәнгә былай тип яуап ебәрҙе:

«Хәбәрәнде алдым. Күпме кәрәк булһа, шул кәзәр кедр һәм кипарис бирермен. ⁹ Кешеләрем бүрәнәләргә Ливандан диңгезгә ташыр. Унан һал бәйләп, һин билдәләгән урынға илтербездә мин һалдарҙы таратырмын, һин бүрәнәләргә шунан килеп алырһың. Тик һин дә бер теләгемдә үтә: һарайымды азыҡ-түлек менән тәмин итеп тор».

¹⁰ Хирам Сөләймәнгә кәрәк тиклем кедр һәм кипарис ағасы бирҙе. ¹¹ Сөләймән иһә һәр йыл Хирамдың һарайына егерме мең

кор бойзай, егерме кор кул менән һығылған таза зәйтүн майы озатып торзо. ¹² Раббы, Үзенә вәғәзәһенә тоғро калып, Сөләймәнгә зирәк акыл бирзе. Хирам менән Сөләймән үз-ара килешеү төзөнә һәм бик татыу йәшәне.

¹³ Сөләймән батша бөтә Исраилдан утыз мең кешене мәжбүри эшкә йыйзы. ¹⁴ Уларзың ун меңен ай һайын Ливанға ебәреп торзо. Улар бер ай Ливанда була, ике айлап өйзә кала ине. Батша Адонирамды бөтә эшселәргә етәксе итеп билдәләне. ¹⁵ Тағы ла Сөләймәндең йөк ташыусы етмеш мең, таузарза таш сығарыусы нигез йөз мең кешене бар ине. ¹⁶ Өстәуенә, эште ойштороп, карап тороусы өс мең өс йөз кеше тәғәйенләнде. ¹⁷ Батша бойороғо буйынса, корамдың нигезен юнылған таштарзан һалыр өсөн зур-зур якшы таштарзы кырктылар. ¹⁸ Корам төзөлөшөнә бүрәнә һәм таш әзерләүзә Сөләймән менән Хирамдың эшселәренән башка Гевал кешеләре лә катнашты.

Корам төзөлөшө

(2 Йыл 3:1-14)

Б¹ Исраил халкының Мысырзан сығыуына дүрт йөз никһән йыл үткәндән һуң, Сөләймән батша, тәхеткә ултырыуының дүртенсе йылында, йылдың икенсе зив айында Раббы корамын һалдыра башланы. ² Раббыға бағышланған был корамдың буйы – алтмыш, иңе – егерме, ә бейеклеге утыз терһәк ине. ³ Корам залының алғы яғындағы айуандың* ине – ун терһәк, ә буйы, тотош корамдың иңе кеүек үк, егерме терһәк тәшкил итте. ⁴ Сөләймән корамға уйымы эске яктан киң булып, тышка табан тарайған рәшәткәлә тәзрәләр эшләтте.

⁵ Корамдың диуарын әйләндереп төкәтмә төзөттө – зур зал һәм эске бүлмә тирәләй төкәтмә бүлмәләр эшләтте. ⁶ Өс катлы был төкәтмәнең түбәнге катының иңе – биш, икенсе катының – алты, ә өсөнсө катының

ете терһәк ине. Төкәтмәнең тотоп тороусы бурсалары корамдың диуарына кереп тормаһын өсөн, корамдың диуары тышкы яктан сығынтылы итеп төзөлдө.

⁷ Корам төзөлөшөндә кулланылған таштарзы сығарылған урынында ук юнып килтерзеләр. Төзөлөш барышында корамдың үзөндә сүкеш һәм балта кеүек бер ниндәй зә тимер коралдың тауышы сыкманы. ⁸ Түбәнге катка инә торған ишек корамдың көньяғында ине. Түңәрәк баскыстар буйлап – урта, унан юғары катка күтәреләргә кәрәк ине.

⁹ Сөләймән корамды һалдырып бөттө. Корамдың кыйығын кырлы бүрәнәләр һәм кедр такталар менән яптырзы. ¹⁰ Корамдың тышкы яғынан эшләнгән өс катлы һәм һәр каты биш терһәк бейеклегендә булған төкәтмә корамға кедр бүрәнәләр менән беркетелгәйне.

¹¹ Сөләймәнгә Раббы һүзе булды:

¹² – Бына һин корам төзөйһөң. Минен канундарымды тотоп, кағизәләрем буйынса йәшәһәң, бойороктарымды үтәһәң, атайың Дауытка биргән вәғәзәмде һинен аша бойомға ашырырмын. ¹³ Мин халкым Исраил араһында йәшәрмен, уларзы бер вакытта ла ташламам.

¹⁴ Сөләймән корамды төзөп бөттө. ¹⁵ Корамдың диуарлары эске якта изәндән түшәм өрлөгөнә кәзәр кедр такталар менән көпләнде. Изәненә кипарис такта түшәлдә. ¹⁶ Корамдың арткы яғында, кырыйзан егерме терһәк эскәрәк индереп, изәндән түшәмгә тиклем кедр такталарзан диуар эшләтеп, бер эске бүлмә яһатты, был бүлмә Иң мөкәддәс урын булды. ¹⁷ Иң мөкәддәс урын алдында урынлашқан корам залының буйы кырк терһәк ине. ¹⁸ Таштар күренеп тормаһын өсөн, корамдың эсе ашкабак һәм сәскә һүрәттәре менән ырып бизәлгән кедр такталар менән капланды.

¹⁹ Корамдың эске бүлмәһе Раббының Килешеү һандығын куйыу өсөн әзерләнде.

* 6:3 Айуан – корамға ингән урында алғы бүлмә.

²⁰ Был бұлмәнең буйы, иңе һәм бейеклеге егермешәр терһәк ине. Сөләймән бұлмәне эстән саф алтын менән каплатты. Кедр ағасынан яһалған қорбан усағын да алтын менән көпләттә. ²¹ Қорамдың әсе саф алтын менән көпләнде. Алтын менән көпләнгән әске бұлмәгә инә торған ерзә арқырыға алтын сылбырзар асылды. ²² Сөләймән қорамдың әсен тотошлай алтын менән көпләттә. Әске бұлмәнең қорбан усағы ла алтын менән көпләнде.

²³ Әске бұлмәгә куйыу өсөн зәйтүн ағасынан ике кируб һыны яһатты. Уларзың һәр берененең бейеклеге ун терһәк ине. ²⁴ Кирубтарзың канаттары биш терһәк ине. Канаттарзың бер осонан икенсе осона тиклем ун терһәк тәшкит итә ине. ²⁵ Ике кирубтың да зурлығы һәм рәүешә бер ине. ²⁶ Икенең дә бейеклеге ун терһәк ине. ²⁷ Сөләймән кирубтарзы қорамдың төпкә өләшөнә урынлаштырзы. Кирубтарзың берененең асык канаты бер диуарға, икенсеһенеке икенсе яктағы диуарға, икенсе канаттары бұлмә уртаһында бер-беренә тейеп тора ине. ²⁸ Сөләймән кирубтарзы ла алтын менән каплатты. ²⁹ Қорам диуарзарының барыһы ла, әске бұлмәләр зә, тышкы бұлмәләр зә кируб һындары, хөрмә ағастары, сәскә һүрәттәре менән һырлап бизәлдә. ³⁰ Әске һәм тышкы бұлмәләрзәң изәнә алтын менән капланды.

³¹ Әске бұлмәгә инер өсөн зәйтүн ағасынан ишектәр яһатты. Уның яңактары биш мөйөшлө итеп эшләттә. ³² Зәйтүн ағасынан яһалған ишектәрзәң ике яғы ла кируб, хөрмә ағасы, сәскә һүрәттәре менән һырлап бизәлгәйне. Кирубтар менән хөрмә ағастарын алтын менән каплатты. ³³ Қорам залына ингән ерзә лә ишек яңактарын дүрт мөйөшлө итеп зәйтүн ағасынан эшләттә. ³⁴ Ике ишек кипарис ағасынан яһалды. Улар ике канатлы булып, шылдырып ябылмалы ине. ³⁵ Уларзы ла кируб, хөрмә ағастары, сәскә һүрәттәре менән ырып бизәттә һәм һырзарын алтын менән каплатты.

³⁶ Әске ихата өс каты юнылған таштан һәм бер каты кедр бүрәнәләренән эшләнгән койма менән уратып алынды.

³⁷ Сөләймән Раббы қорамының нигезән батшалык итеуенең дүртенсе йылында зив айында һалдырғайны. ³⁸ Ун беренсе йылдың нигезәнсе айы – бул айында, қорам алдан нисек уйланылған булһа, шул рәүешлә тотош эшләнеп бөттә. Шулай итеп, Сөләймән уны ете йыл буйына төзөнә.

Сөләймәндең һарайы

7 ¹ Әүз һарайын һалдырыр өсөн Сөләймәнгә ун өс йыл кәрәк булды. Бына һарай төзөлөшә лә тамамланды.

² Сөләймән «Ливан урманы йорто» тип аталған һарай һалды. Уның озонлоғо – йөз, киңлеге – илле, бейеклеге утыз терһәк ине. Унда дүрт рәт кедр бағаналар һәм бағаналар өстөндә кедр бурсалар бар ине. ³ Бағаналар өстөнә рәт-рәт итеп ун бишәрләп һалынған қырк биш бурсаны кедр такта менән ябып, Сөләймән түбә эшләттә. ⁴ Өс рәт итеп уйылған тәзрәләр бер-беренә капма-каршы урынлашқайны. ⁵ Бөтә ишектәр һәм ишек яңактары дүрткел булып, диуарзарзағы өсәр рәт итеп уйылған тәзрәләр бер-беренә капма-каршы ине.

⁶ Озонлоғон – илле, иңен – утыз терһәк итеп, Сөләймән бағаналы зал эшләттә. Уның алдында бағаналы айуан, ә бағаналар алдында рәшәткә-кәртә бар ине.

⁷ Шунан, тәхет куйзырып, Хөкөм залы төзөттә. Уны изәндән алып түшәменә тиклем кедр такта менән көпләттә.

⁸ Шуға окшатып, үзенә йәшәр өсөн тағы бер йорт төзөттә. Әлегә йорт Хөкөм залының артындағы ихатала урынлашқайны. Сөләймән үзенең катыны – фирғәүендең қызы өсөндә тап шундай ук йорт һалдырзы.

⁹ Нигезәнән алып түбә кыйығына һәм тышкы яктан зур ихатаға тиклем был биналар эстән һәм тыштан кәрәккә зурлықта эшкәртелгән, быскы менән тигезләп қыркылған затлы таштарзан һалынғайны. ¹⁰ Йорттарзың нигезәнә озонлоғо ун

терһәк һәм һигез терһәк булған зур, затлы таштар һалынды. ¹¹ Нигез өстөндә кәрәкле зурлыкта эшкәртелгән затлы таштар һәм кедр бүрәнәләр ине. ¹² Зур ихата иһә өс рәте эшкәртелгән таштан һәм бер рәте кедр бурсанан эшләнгән койма менән уратып алынды. Раббы йортоноң эске ихатаһы һәм айуаны шулай ук койма менән уратылды.

Хирам останың эштәре

¹³ Сөләймән батша Тир калаһынан Хирам тигән бер кешене сақыртып килтерзе. ¹⁴ Ул Нафтали ырыуынан бер тол катындың улы ине. Тир калаһынан булған атаһы бакырсы ине. Хирам үзе лә бакырзан төрлө әйберзәр эшләүсә белекле, маһир һәм егәрле ошта булды. Ул Сөләймән батшаға килде һәм үзенә йөкмәтелгән бөтә эштәрзе башкарып бирзе.

¹⁵ Хирам ике бакыр бағана койзорзо. Һәр бағананың бейеклеге – ун һигез терһәк, әйләнәһе – бау менән үлсәгәндә – ун ике терһәк тәшкит итә. ¹⁶ Бағаналар өстөнә куйыр өсөн, бакырзан ике таж койзо, ул таждарзың бейеклеге биш терһәк булды. ¹⁷ Бағана башындағы таждарзың һәр беренән үреп эшләнгән сылбырлы селтәр менән бизәне: таждарзың һәр икеһендә етешәр сылбырлы селтәр бар ине. ¹⁸ Хирам бағана башындағы таждарзы бизәүсә селтәр тирәләй ике рәт итеп анар емеше койоп яһаны. Бағаналарзың һәр икеһен ул бер төрлө итеп бизәне. ¹⁹ Айуандағы бағана баштарына куйылған таждар иһә бейеклеге дүртәр терһәк булған лилиә сәскәһенә окшаған ине. ²⁰ Бағана башындағы таждарзы бизәгән селтәр эргәһендәгә һикәлтәһенә өстөндә рәт-рәт итеп ике йөз анар емеше эшләнгәйне. ²¹ Хирам бағаналарзы Алла йортоноң айуанына куйзы һәм уң яктағыһын Яхин, һул яктағыһын Боғаз* тип атаны. ²² Был бағаналарзың башына лилиә сәскәһенә окшатып яһалған таж кейзерзе.

Бағаналар менән эште тамамлағас, ²³ Хирам түп-түнәрәк яһалма диңгез* койзо; ул бер яғынан икенсе яғына ун терһәк тиклем булып, бейеклеге – биш терһәк һәм әйләнәһе – бау менән үлсәһәң – утыз терһәк ине. ²⁴ Асқы яктан диңгеззең ситтәре койолған ашкабак һүрәттәре менән уратып алынғайны. Терһәк һайын унар итеп эшләнгән был һүрәттәр ике рәт булып, улар яһалма диңгез менән тотош койолғайны. ²⁵ Был диңгез ун ике үгез өстөнә куйылған. Был үгеззәрзең өсәһе – төньякка, өсәһе – көнбайышка, өсәһе – көньякка, өсәһе – көнсығышка карап тора. Диңгез – үгеззәр өстөндә, ә үгеззәрзең арт һаны эске якта ине. ²⁶ Бакыр диңгеззең калынлығы ус аяһы* киңлегендә, сеүәтәгә окшатып эшләнгән ситтәре иһә асылған лилиә сәскәһен хәтерләтә; был қисмәктең һыйзырышлығы ике мең бат* ине.

²⁷ Хирам һәр берененән бейеклеге – өс, озонлоғо – дүрт, киңлеге дүрт терһәк булған ун бакыр таяу эшләне. ²⁸ Ул таяузар былай эшләнде: уларзың ян-яктары рам эсенә алынған ине. ²⁹ Таяузарзың рам эсенә алынған ян-яктарында, шулай ук рамдарза арыслан, үгез һәм кируб һүрәттәре төшөрөлгән; рамдарзағы арыслан һәм үгез һүрәттәренән өстәрәк һәм астарак сүкеп эшләнгән үрмә бизәк үтә. ³⁰ Һәр таяузың бакыр күсәрле дүртәр бакыр тәгәрмәсә һәм дүртәр терәге бар. Таяузың һәр мөйөшөндә ян-яктарына үрмә бизәктәр төшөрөлгән терәктәр куйылған, улар өстөнә қисмәк урынлашқан. ³¹ Эске яктан таяу бер ярым терһәк булып, унда бер терһәк бейеклегендәгә түңәрәк терәк куйылған ине. Таяузың түңәрәк ауызы һәм әйләнәһе һүрәттәр менән һырлап бизәлгән. Таяузың ян-яктары иһә түңәрәк түгел, дүрткел ине. ³² Уларзың астында дүрт тәгәрмәс куйылып, тәгәрмәс күсәрзәре таяуға беркетелгән. Һәр

* 7:21 Яхин; Боғаз – Яхин йәһүд телендә – «Ул нығыта», Боғаз «Унда – көс» тигән мәғәнәлә.

* 7:23 ...диңгез... – Раббы йорто ихатаһындағы «диңгез» дип аталған зур һауыт.

* 7:26 Ус аяһы – 7,5 см.

* 7:26 Ике мең бат – яқынса 44000 л.

тэгэрмәстән бейеклеге – бер терһәк ярим. ³³ Был тэгэрмәстәр яу арбаларының тэгэрмәстәренә окшатып эшләнән. Күсәрзәре лә, туғындары ла, арасалары ла, көпсәктәре лә койоулы. ³⁴ Һәр таяузың дүрт мөйөшөнә терәк куйылған, улар таяу менән бер бөтөн итеп койолған. ³⁵ Таяузың өстөнә бейеклеге ярты терһәк булған коршау урынлашқан. Таяузың өскө өлөшө, терәктәре һәм ян-яктары бер бөтөн булып койолған ине. ³⁶ Хирам терәктәрзә, ян-яктарзә, мөмкин булған бөтә урында кируб, арыслан, хөрмә һүрәттәре, ә әйләнәнәнә үрмә бизәктәр уйзы. ³⁷ Ошо рәүешле итеп Хирам ун таяу эшләнә: уларзың барыһы ла бер төрлө койолған, үлсәмдәре лә, рәүештәре лә бер ине.

³⁸ Шулай ук ул һәр береһе кырк бат һыйзырышылы, аркырыһы дүрт терһәк булған ун бакыр кишмәк, ун таяузың һәр кайһыһына берәр кишмәк яһаны. ³⁹ Таяузарзың бишәүһен корамдың көньяғына, бишәүһен төньяғына урынлаштырзы. Бакыр диңгеззе корамдың уң яғына, көньяк-көнсығыш тарафка урынлаштырзы. ⁴⁰ Хирам сүлмәктәр, көрәктәр, кан һирпер өсөн сеүәтәләр эшләнә.

Шулай итеп, ул Сөләймән батшаға Раббы корамы өсөн кәрәк булған бөтә эштәрен тамамланы: ⁴¹ ике бағана, уларзың башына сеүәтә рәүешендә ике таж, таждарзы бизәү өсөн ике селтәр; ⁴² бағаналарзың башындағы сеүәтә һымак таждарзы уратып алған селтәрзәрзәң икеһен дә бизәү өсөн икешәр рәт итеп тезелгән дүрт йөз анар емеше; ⁴³ ун таяу һәм улар өстөндә ун кишмәк; ⁴⁴ бер бакыр диңгез һәм диңгез астындағы ун ике үгез һыны; ⁴⁵ көл көршәктәре, көрәктәр, кан һирпеү өсөн сеүәтәләр.

Хирам Сөләймән батшаға Раббы корамы өсөн яһаған был әйберзәрзәң барыһы ла шымартылған бакырзан ине. ⁴⁶ Батша уларзы Йордан үзәнәндә Суккош менән Сарәсан араһындағы урында, балсыкта яһалған калыптарзә койзорзо. ⁴⁷ Был әйберзәрзәң шул тиклем күплегә аркаһында, уларзы яһарға күпме бакыр тонолғанын

билдәләү мөмкин булманы. Батша был әйберзәрзәң барыһын да алып барып урынлаштыртты.

⁴⁸ Сөләймән шулай ук Раббы йорто өсөн тағы ла башка әйберзәр эшләтте: алтын корбан усағы һәм изге икмәктәрзә Раббы хозурына куйырға алтын өстәл; ⁴⁹ корамдың эске бүлмәһе каршыһына уң якка биш, һул якка биш саф алтын шәмдәл; алтын сәскәләр, майшәмдәр, кысқыстар; ⁵⁰ саф алтын тастар, филтә тазарткыстар, сеүәтәләр, туқтактар, хуш ең төтәсләгестәр. Эске бүлмә – Иң мөкәддәс урындың ишектәренәң һәм корам залы ишектәренәң күгәндәре лә алтындан ине.

⁵¹ Раббы корамындағы бөтә эштәрзә тамамлағандан һуң, Сөләймән батша, атаһы Дауыт Раббыға бағышлаған бүләктәрзә – алтын-көмөш һәм башка әйберзәрзә алып килеп, Раббы корамының хазина келәтенә куйзы.

Килешәү һандығының корамға килтереләүе

(2 Йыл 5:2–6:2)

8 ¹ Сөләймән батша Раббының Килешәү һандығын Дауыт калаһынан, йәғни Сиондан, күсерәү өсөн Исраил акһакалдарын, ырыу һәм нәсел башлыктарын Йөрүсәлимгә сакырзы. ² Йылдың етенсе эсаным айында булған байрам вақытында бөтә Исраил халкы Сөләймән батша янына йыйылды. ³ Исраилдың барлык акһакалдары килгәндән һуң, каһиндар Килешәү һандығын күтәрәп алды. ⁴ Каһиндар менән левизәр Раббы һандығын, Осрашыу сатырын, сатырзағы бөтә изге әйберзәрзә алып китте. ⁵ Сөләймән батша менән унын янына йыйылған бөтә Исраил йәмғиәте һандык алдында вак һәм эре малдан бик күп корбан салды. Корбандарзың иҫәбе-һанына сығырлык түгел ине.

⁶ Каһиндар Раббының Килешәү һандығын тәғәйен ергә, корамдағы эске бүлмәгә, Иң мөкәддәс урынға, кирубтарзың канаттары астына, килтереп урынлаштырзы.

⁷ Кирубтар, канаттарын хандык куйылған урын өстөндө йәйеп, хандыкты ла, уны күтәреп йөрөтә торған колғаларзы ла каплап тора ине. ⁸ Был колғалар шул тиклем озон булып, уларзың остары қорам залының әске бүлмә қаршыһындағы өлөшөнән күренеп тора, әммә тышкы яктан күренмәй ине. Колғалар бөгөнгәсә шунда тора. ⁹ Исраил халкын Мысыр еренән алып сыққан заманда Раббы улар менән килешеу төзөгән Хорев тауында Муса хандык әсенә ике тактаташ халғайны. Уларзан башка хандыкта бер нәмә лә юк ине.

¹⁰⁻¹¹ Қаһиндар Мөкәддәс урындан сығыу менән қорамға балқып торған болот тулды. Раббы йортона Раббының шөһрәте тулғанлыктан, қаһиндар үззәренең хезмәтен башқара алманы.

¹² Шул сәк Сөләймән әйтте:

– Раббы қуйы қараңғылыкта төйәкләнергә теләнә.

¹³ Мин Һиңә мөһабәт қорам халдым, Ул мәңгегә Һиңә торлақ булһын.

¹⁴ Шунан батша, артына боролоп, алдында аяғөстө торған бөтә Исраил йыйынына фатихаһын күндерзе.

¹⁵ Батша былай тине:

– Исраил Аллаһы Раббы мөбәрәк булһын! Ул атайым Дауытқа Үз теле менән әйткәнән Үз кулы менән бойомға ашырзы. Ул былай тигәйне: ¹⁶ «Халкым Исраилды Мысырзан алып сыққан көндән алып, исемем шунда булһын, тип қорам төзөһөндәр өсөн Исраил ырызуарының берененә дә қалаһын һайламаным. Халкым Исраилға идара итһен өсөн Дауытты һайланым».

¹⁷ Атайым Дауыт Исраил Аллаһы Раббыға бағышлап қорам төзөргә ниәтләгәйне, – тип дауам итте Сөләймән. – ¹⁸ Ләкин Раббы атайым Дауытқа: «Күңелендә Миңә атап қорам төзөргә теләген бар. Был бик яқшы. ¹⁹ Әммә был қорамды Миңә һин түгел, ә һинән тыуған улың төзөр», – тип әйткән.

²⁰ Раббы Үзенә әйткәнән бойомға ашырзы: мин атайым Дауыттың варисы булдым, Раббының һүзе буйынса, Исраил тәхетенә

ултырзым һәм Исраил Аллаһы Раббыға бағышлап қорам халдым. ²¹ Шунда ата-бабаларыбыззы Мысыр еренән алып сыққандан һуң Раббының улар менән төзөгән килешеуе халынған хандыкты урынлаштырзым.

Сөләймәндең доғаһы

(2 Йыл 6:12-40)

²² Сөләймән Раббының қорбан усағы қаршыһында, Исраил йыйыны алдына басты ла қулдарын күккә һоноп:

²³ – Әй Исраил Аллаһы Раббы! Юға-рыла – күктә лә, түбәндә – ерзә лә Һиңә тиң булырлық башка бер алла ла юк, – тине. – Һиңә бөтөн булмышы менән бирелеп, хәк юлындан йөрөгән қолдарыңа мәрхәмәтленәң, улар менән төзөгән килешеүгә тоғроһоң. ²⁴ Үз телең менән қоһоңа, атайым Дауытқа, әйткән һүзеңдә бөгөн Үз кулың менән гәмәлгә ашырзың. ²⁵ Инде, йә Раббым, Исраил Аллаһы, қоһоңа, атайым Дауытқа биргән тағы бер вәғәзәнде үтәһән ине. Уға: «Балаларың да һинәң кеуек хәк юлымдан йөрөһәләр, һин Миңә хезмәт иткән һымак хезмәт итһәләр, Исраил тәхетендә нәсеһәң өзәлмәң», – тип әйткәйнең. ²⁶ Әй Исраилдың Аллаһы, инде қоһоңа – атайым Дауытқа – әйткән һүззәрең гәмәлгә аһһа ине!

²⁷ Ысынын ғына әйткәндә, Алла ер йөзөндә йәшәй буламы? Күк һынлы күктән асманы ла һыйзыра алмаған Һинәң өсөн мин халдырған қорам нимә инде! ²⁸ Әй Раббым Аллам, бөгөн қоһоң қылған доғаға, уның үтенесенә илтифат ит! Қоһоңдоң ялбарыуына һәм доғаһына қоһоң хал! ²⁹ Күззәрең көнө-төнө бында, «Исемем ошонда төйәкләнер!» тигән қорамда булһын ине. Қоһоңдоң ошо урынға қарап қылған доғаһын ишетә күр. ³⁰ Ошо урынға қарап доға қылған мин қоһоңдоң һәм халқың Исраилдың ялбарыуарын ишет. Күктәрзән – Үз торлағындан тороп ишет һәм ярлықа!

³¹ Әгәр берәу яқынына қарата гонаһ қылыуға гәйепләһә һәм ант итер өсөн ошо қорамға қилһә, қорбан усағың алдында

ғәйепһезмен тип ант итһә, ³² күктәрзән колак һал да колдарыңа хөкөмөңдө сығар: ғәйеплене яуапка тарттырып, кылғанына күрә язала, ғәйепһезең хаклығын күрһәт һәм хаклығының әжерен бир.

³³ Һиңә карата эшлэгән гонаһтары өсөн дошмандарынан еңелгәс, халкың Исраил кабат Һинең хозурыңа боролоп кайтһа, исемендә әйтеп ялбарһа, ошо корамда доға кылып Һиңә үтенһә, ³⁴ күктәрзән беззе ишет тә халкың Исраилдың гонаһын ярлыка һәм уларзы ата-бабаларына Үзең биргән илгә кире кайтар.

³⁵ Улар, Һиңә каршы гонаһ кылған өсөн күк көпләнеп, ямғыр яумағанда, ошо урынға карап доға кылһа, исемендә атап ялбарһа, Һин уларзы язалағанға күрә гонаһтарынан ваз кисһә, ³⁶ колдарың Исраил халкына күктәрзән тороп колак һал, уларзың гонаһын ғәфү ит. Уларға тик шунан йөрөһөндәр өсөн тоғро юлды күрһәт, халкыңа биләмә итеп биргән тупракка ямғыр яузыр.

³⁷ Ерзә кытлык буламы, кырғын төшәмә, кыуан елдәр исәмә йәки үсемлектәрзе тут, саранча йә корт баһамы, үзе билэгән ерзәрзән дошмандар кысырыклаймы, бәлә-казә, сир-сырхау ябырыламы, ³⁸ халкыңдан берәйһә йәки бөтә Исраил Һиңә мөрәжәғәт итһә, һәр кем үз йөрәгендәгә хәсрәтен әйтеп, доға һәм ялбарыу менән ошо йортка табан кулдарын һонһа, ³⁹ Һин күктәрзән – Үз торлағыңдан – тороп ишет һәм ярлыка. Ярзам ит, һәр береһенә кылғандарына күрә бир, сөнки әзәм балаларының күңелендәген бары тик Һин генә беләһең. ⁴⁰ Һин Үзең ата-бабаларыбызға биргән ошо тупракта ғүмерзәренәң ахырынаса улар Һинән куркып һәм хөрмәт итеп йәшәһен.

⁴¹ Әгәр халкың Исраилдан булмаған берәй сит кеше Һинең исемен хакына алыс илдән килһә, ⁴² Һинең бөйөк исемен, көсөң һәм көзрәтең тураһында ишетеп ошо корамға карап доға кылһа, ⁴³ Һин күктәрзән – Үз торлағыңдан – тороп уға колак һал, бөтә үтенестәрән ғәмәл кыл. Донъялағы бар кәүемдәр, халкың Исраил кеүек, Һинең

исемендә белһен, Һинән дәһшәтләнһен, мин төзөгән ошо корамдың Һинең исеменә бағышланғанын белһен.

⁴⁴ Халкың дошмандарына каршы Һин күрһәткән юл менән һуғышка инһә һәм Һин Үзең һайлап алған калаға, мин Һиңә бағышлап төзөгән корамға боролоп Раббыға доға кылһа, ⁴⁵ күктәрзән уларзың доғаларына һәм үтенестәрәнә колак һал һәм уларзың якlausыһы бул.

⁴⁶ Һиңә каршы гонаһ кылһалар – ә гонаһ кылмаған бер кеше лә юктыр – һәм Һин асыланып, уларзы дошман кулына тапшырһаң, әсирлеккә алған дошмандары уларзы үззәренәң алысмы-якынмы иленә алып китһә, ⁴⁷ улар унда, үззәрен әсиргә алғандарзың илендә бөтөн йөрәктән тәүбәгә килһәләр, Һиңә ялбарып: «Гонаһ кылдык, юлдан яззык, яуызлык эшләнек», – тиһәләр, ⁴⁸ үззәрен әсир иткән дошмандарының илендә ата-бабаларына Һин биргән ерзәр, Һин һайлаған кала, Һинең исеменә бағышлап мин төзөткән йорт яғына карап, Һиңә ысын күңелдән һәм бөтә йөрәктән боролоп, доға кылһалар, ⁴⁹ Һин күктәрзән – Үз торлағыңдан – уларзың доғаһын һәм ялбарыуын ишет тә уларзың якlausыһы бул, ⁵⁰ Һинең алда кылған гонаһтарын, хилаф эштәрән ярлыка. Халкыңды әсир иткәндәрзең күңелендә шәфкәт уят, улар халкыңа мәрхәмәтле булһын. ⁵¹ Уларзы, тимер иретә торған мейестән коткарғандай, Мысырзан алып сыкканыңды онотма. Улар Һинең халкың, Һинең биләмән.

⁵² Колоңдоң үтенестәрәнә, халкың Исраилдың ярзам һорап ялбарыуларына һәр даим колак һал, уларзы тыңла. ⁵³ Сөнки, әй Раббы Хаким, ата-бабаларыбыззы Мысырзан алып сыккан сакта колоң Муса аша еткергәнсә, донъялағы барса халыктар араһынан Үзеңә биләмә итеп уларзы һайлап алдың.

⁵⁴ Раббыға ошо доға-үтенестәрән тамамлағандан һуң, тубыкланған килеш кулдарын күккә һоноп корбан усағы алдында торған Сөләймән аяғөстә баһты. ⁵⁵ Баһып

торған килеш көслө тауыш менән бөтә Исраил йәмғиәтенә былай тип фатиха бирзе:

⁵⁶ – Әйткән һүзен тотоп, халкы Исраилға именлек биргән Раббы мөбәрәк булһын! Коло Муса аша биргән вәғәзәләренәң береле лә бушка сыкманы. ⁵⁷ Аллабыз Раббы ата-бабаларыбыззы курсалаған кеүек беззән менән дә бергә булһын, беззе бер вақытта ла ташламаһын, беззән айырылмаһын. ⁵⁸ Уның юлынан йөрөгәнебез, ата-бабаларыбызға биргән бойороктарын, кағизәләрен һәм канундарын теүәл үтәгәнебез өсөн Раббы күнелебеззе Үзенә йөлеп итһен. ⁵⁹ Каршыһында ялбарып һөйләгән был һүззәрәм көнө-төнө Аллабыз Раббы илтифатында булһын. Ул мин колоң һәм халкы Исраилды көнө-төнө курсалап торһон. ⁶⁰ Шул сакта донъялағы барса кәүемдәр белер: бары тик Раббы ғына Алла һәм Унан башка алла юк. ⁶¹ Бөгөнгө кеүек Уның бойороктарына тоғро булу, кағизәләре буйынса йәшәү өсөн, йөрөгегеззе Аллабыз Раббыға бағышлағыз.

Сөләймәндең қорамды изгеләндереве

(2 Йыл 7:4-10)

⁶² Батша һәм уның менән бергә бөтә истраилдар Раббы хозурында қорбан салды. ⁶³ Сөләймән татыулық қорбаны итеп Раббыға егерме ике мең баш үгеҙ, йөз егерме мең һарық тәкәһе килтерзе. Шулай итеп, батша һәм бөтә халық Раббы йортон изгеләндерзе. ⁶⁴ Шул ук көндө батша, Раббы йорто алдындағы ихатаның урта өлөшөн изгеләндереп, тотош яндырыу қорбаны, икмәк сазақаһы, татыулық қорбанының эс майын ошонда тәкдим ите, сөнки Раббы хозурындағы бакыр қорбан усағы тотош яндырыу қорбанын, икмәк сазақаһын һәм эс майын һыйзырып бөтә алмай ине. ⁶⁵ Аллабыз Раббы хозурында Сөләймән менән бергә бөтә Исраил – Ливо-Хамастан алып Мысыр сигендрәй йылғаға тиклем йәшәгән барса халық – зур йыйын булып ете көн байрам ите. Ете көн, унан тағы ете көнгә,

йәмғеһе ун дүрт көнгә һузылған оло бер байрам булды. ⁶⁶ Унан һуң батша халықты өйзәренә қайтарып ебәрзе. Улар батшаға фатиха қылып, Раббының коло Дауытка һәм Үзенәң халкы Исраилға күрһәткән бөтә яқшылықтарына һөйөнөп, бик кәнәғәт булып таралды.

Раббының Сөләймәнгә яңынан күреневе

(2 Йыл 7:11-22)

9 ¹ Сөләймән Раббы қорамын, батша һарайын һәм үзе теләгән бөтә нәмәләрзе һалдырып бөткәс, ² Раббы уға Ғивғондағы кеүек тағы бер тапқыр күренде. ³ Ул былай тине:

– Мин һинәң доғанды, үтенесеңде ишеттем. Һин, Минәң исемем мәңге шунда булһын, тип төзөгән ошо қорамды һайлап изгеләндерзем. Минәң күззәрәм һәм йөрөгем һәр вақыт бында булыр. ⁴ Һин дә атайың Дауыт кеүек саф күнел һәм намыс менән Минәң юлымдан йөрөһән, барыһын да Мин бойорғанса эшләһән, кағизәләрем һәм күрһәтмәләремде ғәмәл қылһаң, ⁵ атайың Дауытка: «Исраил тәхетендә нәселең өзөлмәс», – тип биргән һүземде тотоп, батшалығыңды мәңге тотороқло қылырмын.

⁶ Әгәр зә һез йәки балаларығыз Минән ситкә боролоп, Мин һезгә биргән бойорок һәм күрһәтмәләрзе тотмаһағыз, сит илаһтарға хезмәт итә, уларға табына башлаһағыз, ⁷ Үзем биргән тупрактан Исраилды қыркып ташлармын; исемемә бағышланып, Мин изгеләштергән қорамдан ваз кисермен һәм бөтә халықтар алдында Исраил мәсхәрәгә қалып, ғибрәткә әйләнер. ⁸ Ә был қорам харабаға әйләнер һәм уның янынан үткән һәр кем аптырап, қурқып: «Раббы ниңә был илде һәм қорамды шул хәлгә қалдырзы икән?» – тип һызғырып қуйыр. ⁹ Уларға: «Ата-бабаларын Мысыр еренән алып сыққан Аллалары Раббынан баш тартып, башка илаһтарға әйәрзәләр, шуларға табындылар һәм хезмәт иттеләр. Бына шуның өсөн Раббы уларға бөтә был

бәлә-казаларзы күндерзе», – тип яуап бирерзәр.

Сөләймәндең башка ғәмәлдәре

(2 Йыл 8:1-18)

¹⁰ Сөләймән егерме йыл буйы ике йорт – Раббы қорамын һәм батша һарайын – төзөнө. ¹¹ Тир батшаһы Хирам Сөләймәнгә күпме теләһә шул тиклем кедр һәм кипарис ағастары, алтын биреп торзо. Сөләймән батша Хирамға был хезмәттәре өсөн Галилея ерендә егерме қала бирзе. ¹² Хирам Тирзан Сөләймән биргән қалаларзы қарарға қилде һәм уларзы окшатманы.

¹³ – Ошомо инде һинең миңә биргән қалаларың, қустым? – тип кәнәғәтһезлеген белдерзе лә был төбәкте Кавул* тип атаны. Ул бөгөнгә тиклем шулай йөрөтөлә. ¹⁴ Шунан Хирам Сөләймән батшаға йөз егерме талант* алтын ебәрзе.

¹⁵ Сөләймән Раббы қорамын, үзенең һарайын, шулай ук Миллоны – Йәрүсәлим диуарын, Хасорзы, Мегиддоны һәм Гәзәрзе төзөү өсөн халықты мәжбүри эшкә йәлеп итте. ¹⁶ Элек фирғәуен, Мысыр батшаһы, Гәзәргә һөжүм иткәйне. Яулап алғас, қаланы яндырзы, унда йәшәгән кәнғәнизәрзе қырзы. Азактан уны, үзенең қызы Сөләймәнгә кейәүгә сыққанда, туй мәһәре итеп бирзе. ¹⁷ Сөләймән Гәзәрзе лә қайтанан төзөнө. Түбәнге Бейт-Хоронды, ¹⁸ Бағаласты, сүллектәге Тамарзы төзөкләндерзе. ¹⁹ Шулай ук кәрәк-ярак һаклай торған келәтгәр, яу арбалары менән аттар тора торған бөтә қалаларзы һалдырзы. Йәрүсәлимдә һәм Ливанда, үзе һакимлык иткән бөтә ерзә нимә теләй, шуларзы тотош төзөтөп бөттө.

²⁰ Илдә иһраилдарзан булмаған башка халықтар – әмәри, хитти, перизи, хиууи һәм йевусизәр токомона қилгәндә, ²¹ Сөләймән иһраилдар тулыһынса қырып бөтмәгән һәм илдә қалған был халықтарзың

токомдарын мәжбүри эшселәр итте. Был хәл бөгөнгә көнгә тиклем шулай. ²² Ә иһраилдарзы Сөләймән қолға әйләндермәне. Улар батшаға һуғышсылар, ярандар, түрәләр, ғәскәр башлықтары, яу арбаларында һәм атлы ғәскәрәндә башлык буларак хезмәт итте. ²³ Сөләймәндең төзөлөш эштәрәнә һәм унда қатнашқан халыққа етәкселек итеүсе биш йөз илле мөдире бар ине.

²⁴ Фирғәуендең қызы Дауыт қалаһынан Сөләймән уның өсөн һалдырған яңы һарайға күсте. Шунан һуң батша Миллоны төзөкләндерзе.

²⁵ Сөләймән Раббыға бағышлап төзөгән қорбан усағында йылына өс тапқыр тотош яндырыу һәм татыулык қорбандары қилтерзе, Раббы хозурында хуш ес төтөттө.

Шулай итеп, Сөләймән Алла қорамын төзөүзе тамамланы.

²⁶ Сөләймән батша Эдом ерендә, Камышлы диңгез буйында, Эләс әргәһендәге Ғәсийон-Ғәвәрзә қараптар эшләттө. ²⁷ Хирам үзенең тәжрибәле диңгезселәрен Сөләймәндең кешеләре менән бергә қараптарза ебәрзе. ²⁸ Улар Офирға барып, Сөләймән батшаға дүрт йөз егерме талант алтын алып қайтып бирзе.

Шева батшабикәһенең қилеуе

(2 Йыл 9:1-12)

10 ¹ Шева батшабикәһе Сөләймәндең Раббы исеме арқаһында қазанған шөһрәте тураһында ишетеп, уны табышмақтар менән һынарға қилде. ² Ул бик күп ярандары озатыуында Йәрүсәлимгә қилеп төштө; дөйәләре хуш есле май, ғәләмәт күп алтын, асылташтар артмақлағайны. Батшабикә Сөләймәнгә қилде һәм үзен қызықһындырған бөтә нәмәләр тураһында ла әңгәмәләште. ³ Сөләймән уның бөтә һораузарына ла яуап бирзе. Батша белмәгән һәм аңлатып бирә алмаған бер генә нәмә лә булманы.

* 9:13 Кавул – йәһүд телендә «кәрәкһез» тигән мәғәнәлә.

* 9:14 Талант – ауырлык үлсәме, яқынса 36 кг.

⁴ Шева батшабикәһе Сөләймәндең сикһез акылын, һалдырған һарайын, ⁵ табынындағы зиннәтле ризыктарзы, ярандарының ни рәүешле ултырыуын, матур итеп кейенгән хезмәтселәренең һәм шарап койоусыларының үззәрен тотошон, Раббы корамында килтерелгән тотош яндырыу корбандарын күрөп, һушы-акылы китте.

⁶ – Һинең кылған ғәмәлдәрең һәм зирәк акылың тураһында үз илемдә ишеткәндәрем дөрөс булып сықты, – тине ул батшаға. – ⁷ Килеп үз күззәрем менән күргәнгә тиклем, был хәбәрзәргә бик ышанып та етмәгәйнем. Бакһаң, миңә һинең қазаныштарыңдың яртыһын да һөйләмәгәндәр икән. Акылың да, мал-мөлкәтең дә мин ишеткәндәгегә қарағанда күпкә артығырақ. ⁸ Қайһылай бәхәтле һинең кешеләрең, был хезмәтселәрең! Улар гелән янында булып, бәтә хикмәттәреңдә ишетә-күрә йөрөйзәр. ⁹ Һиңә илтифат менән қараған, Исраил тәхетенә батша итеп ултыртқан Аллаң Раббы мөбәрәк булһын! Раббы Исраилға булған мәңгелек тоғро мөхәббәте һақына, һақ хөкөм қылһын, ғәзеллекте яқлаһын, тип һине батша итеп қуйған.

¹⁰ Шева батшабикәһе Сөләймәнгә йөз егерме талант алтын, күп итеп хуш есле май, асылташтар алып килгәйне. Ул батшаға бүләк иткән тиклем есле майзың Исраилға быға тиклем бер вақытта ла килтерелгәнә юк ине.

¹¹ Шул осорза Хирамдың қараптары Офирзан алтын менән бергә бик күп затлы ағас, асыл таштар алып қайтты. ¹² Батша был затлы ағастан Раббы корамына һәм дә батша һарайына болдор тотқалары, йырсылар өсөн арфа һәм лиралар яһатты. Быға саклы шул тиклем күп затлы ағастың килтерелгәнә лә, күрелгәнә лә юк ине.

¹³ Сөләймән батша Шева батшабикәһенә үзе биргән затлы бүләктәр һәм мул күстәнәстәрзән тыш, йәне нимә теләй, шуларзың барыһын да бирзе. Шунан һуң

батшабикә хезмәтселәре менән үз иленә қайтып китте.

Сөләймәндең байлығы

(2 Йыл 1:14-17; 9:13-28)

¹⁴ Йыл һайын Сөләймәнгә алты йөз алтмыш алты талант алтын килтерелә торғайны. ¹⁵ Бынан тыш һатыусыларзан, саузагәрзәрзән, Ғәрәбстан ерендәге бәтә батшаларзан, Исраилдың өлкә башлыктарынан да килем алынды.

¹⁶ Сөләймән батша ике йөз зур қалқан яһатты һәм уларзың һәр береһен алты йөз шекел сүкелгән алтын менән көпләттә. ¹⁷ Бынан башқа һәр береһенә өсәр мина* сүкелгән алтын тотоноп, өс йөз бәләкәйерәк қалқан эшләттә. Батша был қалқандарзы «Ливан урманы йорто» тип аталған һарайға қуйзы. ¹⁸ Шулай ук батша фил һөйөгәнән зур тәхет яһатты һәм уны тап-таза алтын менән көпләттә. ¹⁹ Тәхеттең бәсқыстары алтау, арткы һөйәнгесенең юғары өлөшө түңәрәкләнәп тора. Ултырғысының ике яғында терһәк қуйғыс бар, терһәк қуйғыстар янында берәр арыслан һыны қуйылған. ²⁰ Һәр бер бәсқыстың ике яғында берәр арыслан һыны булып, тәхеттең алты бәсқысында йәмғеһе ун ике арыслан тора. Бер генә батшалықта ла бындай тәхеттең булғаны юк ине.

²¹ Сөләймән батшаның бәтә туҫтактары алтындан, «Ливан урманы йорто» тип аталған һарайындағы һауыттарзың барыһы ла саф алтындан яһалғайны, көмөш бәтөнләй тотонолманы, сөнки Сөләймән заманында көмөш қәзәрһез бер нәмәгә әйләнгәйне. ²² Дингеззә Хирамдың қараптары менән бергә Сөләймәндең дә Таршиш қараптары бар ине. Әс йылға бер тапқыр был қараптар алтын, көмөш, фил һөйәге, маймылдар һәм тауис коштар алып қайта торған булды.

²³ Сөләймән үзенең байлығы һәм акылы менән донъялағы бәтә батшаларзан да өс-төнөрәк ине. ²⁴ Сөләймәндең зиһененә Алла

* 10:17 Мина – 600 г.

индергән акылды тыңлар өсөн бөтә донъя уны күрергә атлығып тора ине. ²⁵ Уларзың һәр кайһыһы бүләк итеп көмөш һәм алтын һауыттар, кейем-һалым, корал һәм хуш есле майзар, аттар һәм касырзар килтерер булды, йылдың-йылына шулай дауам итте.

²⁶ Сөләймән яу арбалары, һыбайлылар йыйзы. Уның бер мең дүрт йөз яу арбаһы менән ун ике мең һыбайлыһы бар ине. Ул былларзы яу арбалары өсөн тәғәйенләнгән калаларға һәм Йәрусәлимдә үзе эргәһенә урынлаштырзы. ²⁷ Сөләймән батшалыҡ иткән осорҙа Йәрусәлимдә көмөш ябай бер таш кеүек кенә калды. Кедр ағасы иһә Шефелала үскән кырағай инжир ағасы һымак күп булды. ²⁸ Аттарзы Сөләймәнгә Мысырҙан һәм Кәүизән килтерзеләр. Батша саузагәрҙәре уларзы Кәүизән аксаға һатып алды. ²⁹ Һәр бер яу арбаһын Мысырҙан алты йөз шекел, ә атты йөз илле шекел көмөшкә алып кайталар за акса эшләр өсөн хиттизәр менән арамизарзың батшаларына һаталар ине.

Сөләймәндең Раббынан ситләшәүе

11 ¹ Сөләймән батша, фирғәүендән кызынан башка, бик күп сит кәүем катындарын да яратты. Улар араһында моав, ғаммон, эдом, сидон, хитти кыздары ла бар ине. ² Раббы иһраилдарға был кәүемдәр тураһында: «Уларҙан кыз алмағыҙ һәм уларға кыз бирмәгеҙ, юғиһә улар, күңелегеҙҙе аззырып, үз илаһтары артынан эйәртәр», – тигәйне. Сөләймән бына шулар менән бәйләнде. ³ Сөләймәндең батша кыздарынан алған ете йөз катыны һәм өс йөз йәриһә бар ине. Бына шул катындар уны юлдан яззырзы ла инде. ⁴ Сөләймән өлкәнәйгәс, катындары уны башка илаһтар артынан эйҙәне. Шуға күрә батша, атаһы Дауыттан айырмалы рәүештә, үҙенең Аллаһы Раббыға бар булмышы менән тоғро булманы. ⁵ Сөләймән Сидон халкының алиһәһе Ғаштореска ла, ғаммондарзың ерәнгес илаһы Милкомға ла ғибәҙәт кыла

башланы. ⁶ Шул рәүешле ул Раббы күҙендә яман булғанды эшләне, Раббыға тоғро калған атаһы Дауыт кеүек булманы. ⁷ Сөләймән Йәрусәлимдә көнсығышындағы тауҙа Моавтың ерәнгес илаһы Кемош менән ғаммондарзың ерәнгес илаһы Мөләхкә табыныу калкыулыҡтары төзөттө. ⁸ Илаһтарына хуш ес төтәтһен, корбан килтерә алһын өсөн бөтә ят бауыр катындарына ла шундай табыныу урындары булдырзы.

⁹⁻¹⁰ Иһраил Аллаһы Раббының уға ике тапкыр күренеп: «Башка илаһтарға табынма!» – тип киҫәтеүенә карамастан, Сөләймән Раббы юлынан тайпылды, Уның бойороғона әһәмиәт бирмәне. Шулар аркала Раббы Сөләймәнгә асыуланды.

¹¹ – Минең менән килешәүҙе тотмаған, кушкандарымды тыңламағанға күрә батшалығыңды тартып алам да колдарыңды беренә бирәм. ¹² Әммә атайың Дауыт һаҡына, быны һин йәшәгән дәүерҙә түгел, улың батша булғас эшләйсәкмен. ¹³ Әммә батшалыҡты тоттош алмайым. Колом Дауыт һәм Үзем һайлап алған Йәрусәлим калаһы һаҡына улыңа бер ырыуҙы калдырам, – тине.

Сөләймәндең дошмандары

¹⁴ Раббы Эдом батшалары токомонан булған һададты Сөләймәнгә дошман итте. ¹⁵ Касандыр элек, Дауыт эдомдар менән һуғышканда, ғәскәр башлығы Йоав мәйеттәрҙе ерләргә килгәйне һәм илдәге барлык ир-егеттәрҙе кырғайны. ¹⁶ Йоав менән Иһраил яугирҙәре Эдомда алты ай була һәм барлык ир енесен үлтөрә.

¹⁷ Ул ваҡытта бала ғына булған һадад, атаһына хезмәт иткән бер нисә Эдом кешеһе менән Мысырға каса. ¹⁸ Улар Мидйәндән китеп, башта Паранға килә. Шунан үзәрәһә кушылған бер нисә кешенә эйәртеп, Мысыр батшаһы фирғәүенгә баралар. Фирғәүен һададка йорт, ер бирә, азык-түлек менән тәьмин итә. ¹⁹ Һадад фирғәүендән хөрмәтен кәзәнә. Шуға күрә Мысыр батшаһы уны үҙенең катыны Тахпенестың һенләһенә

өйлөндөрө. ²⁰ Тахпенестың һеңлеһе Һададка Генуваҫ исемле малай табып бирә. Фирғәуен катыны Тахпенес был баланы һарайза үз балалары менән бергә тәрбиәләй.

²¹ Дауыт батшаның ата-бабалары хозурына күскәнән, уның ғәскәр башлығы Йоавтың да үлгәнән ишеткәс, Һадад фирғәуенгә: – Миңә үз илемә кайтырға рөхсәт бирһән ине, – тип мөрәжәғәт итте.

²² – Илемә кайтам, тиһең, нимә минең янымда берәй нәмәгә мохтажлығың бармы әллә? – тип һораны унан фирғәуен.

– Юк, – тип яуапланы Һадад. – Тик мине үз илемә ебәр инде.

²³ Алла Әлъядағ улы Резонды ла Сөләймәнгә каршы куйзы. Резон үзенең хужаһы Сова батшаһы Һададғәзәрзән касып китеп, ²⁴ эргәһенә төрлө енәйәтсел бәндәләрзе туплай һәм шуларзың башлығы булып ала. Дауыт Һададғәзәрзе тар-мар иткәндән һуң, улар Дамаскка барып урынлаша һәм Резонды тәхеткә ултырта. ²⁵ Резон Сөләймән дәүерендә Исраилдың дошманы булды. Ул Арам иленә идара итте һәм, Һадад кылған яуызлыктарға өстәп, Исраилға хаслык кылырға тырышты.

Яровғамдың Сөләймәнгә каршы баш күтәрәүе

²⁶ Сөләймәнгә каршы баш күтәрәүселәрзең береһе – Эфраим ырыуының Серода калаһынан Неват улы Яровғам иһә қасандыр батшаның яраны була торғайны. Уның атаһы Неват ул вақытка мәрхүм булһа ла, әсәһе Серуға иҫән ине. ²⁷ Яровғамдың батшаға каршы фетнә күтәрәүенең сәбәбе былай: Сөләймән Миллоны төзөтөп, атаһы Дауыт калаһында диуарзағы ярыктарзы төзәттергән сак ине. ²⁸ Яровғам иһә ифрат қаһарман булыуы менән танылғайны. Сөләймән был йәш егеттең булдыклығын күрәп, Йософ ырыуының бөтә мәжбүри эштәрзе башкарыусыларына етәксә итеп тәғәйенләне.

²⁹ Бер мәл Яровғам, Йәрүсәлимдән сығып, юл буйлап китеп барғанда, каршыһына

Шилонан Ахияһ пәйғәмбәр осраны. Ахияһ пәйғәмбәр яңы ябынса кейеп алғайны. Ул ерзә икәүһенән башка бер кем дә юк ине. ³⁰ Ахияһ көтмәгәндә өстөндөгә өр-яңы кейемен сисеп, ун ике өлөшкә йыртты. ³¹ Шунан Яровғамға:

– Ун өлөшөн үзеңә ал, – тине. – Сөнки Исраил Аллаһы Раббы былай ти: «Мин батшалықты Сөләймәндең кулынан тартып алам да ун ырыузы һиңә бирәм. ³² Әммә колом Дауыт хақына һәм бөтә Исраил ырыулары йәшәгән калалар араһынан Үземә һайлап алған Йәрүсәлим хақына уға бер ырыузы калдырам. ³³ Улар Минән йөз сөйөргө, Сидон алиһәһе Ғаштореска, Моав илаһы Кемошка, Ғаммон илаһы Милкомға табындылар. Сөләймәндең атаһы Дауыт кеүек йәшәмәйенсә, Миңә юлымдан тайпылдылар, Миңә күземдә якшы булған ғәмәлдәр кылманылар, канундарымды тотманылар, бойороктарымды үтәмәнеләр, Мине ташланылар. ³⁴ Әммә бойороктарыма һәм қағизәләремә тоғро калған һәм Үзем һайлап алған колом Дауыт хақына Сөләймәндең кулынан батшалықты тошо тартып алмайым. Үзе тере сакта тәхет унда калыр. ³⁵ Батшалықты иһә уның улынан тартып алып һиңә тапшырым: ун ырыузы һиңә бирермен. ³⁶ Шулай за исемде төйәкләндерер өсөн Үземә һайлап алған Йәрүсәлим калаһында, Миңә хозурымда колом Дауыттың шәме һәр вақыт янып торһон тип, бер ырыузы Сөләймәндең улына калдырам. ³⁷ Мин һине Исраилдың батшаһы итәм, йөнең теләгәндең барыһына ла хақимлык итерһең. ³⁸ Әгәр зә һин колом Дауыт кеүек әйткәндәремде еренә еткереп үтәһән, канундарымды һәм бойороктарымды ғәмәлгә ашырһаң, Миңә күз алдымда дөрөс булған эштәрзе башкарһаң, юлымдан йөрөһән, һинең менән булырмын, Исраилды һиңә биреп, һинең йортоңдо, Дауыттың йорто һымак, мәңгегә батша йорто итермен. ³⁹ Дауыт нәселен Сөләймәндең гонаһтары аркаһында язалайым, әммә мәңгелеккә түгел».

Сөләймәндең вафаты

(2 Йыл 9:29-31)

⁴⁰ Сөләймән Яровғамды үлтерергә нәтләне, әммә тегеһе қасып китте һәм Мысыр батшаһы Шишакка* барып һыйынды. Яровғам Сөләймән үлгәнгә тиклем шунда йәшәне.

⁴¹ Сөләймән батшалык иткән замандар за булған башка хәлдәр, уның башқарған эштәре һәм ақылы тураһында «Сөләймәндең йылғязмаһы» китабында язылған.

⁴² Сөләймәндең Йәрүсәлимдә бәтә Исраилға батшалык иткән дәүере – қырк йыл.

⁴³ Сөләймән вафат булып, ата-бабалары хозурына күскәс, атаһы Дауыт қалаһында ерләнде. Уның урынына тәхеткә улы Рехавғам ултырҙы.

Исраилдарҙың Рехавғамға қаршы сығыуы

(2 Йыл 10:1-19)

12 ¹ Рехавғам Шәхәмгә юланды, сөнки бәтә исраилдар, уны үззәренең батшаһы тип иғлан итер өсөн, шунда йыйылғайны. ² Был хәбәр Сөләймән батшанан қасып киткән һәм Мысырға йәшәгән Яровғам Неват улына ла ишетелде. ³ Исраилдар, кеше ебәрәп, Яровғамды сақырып алдылар. Шунан Яровғам менән бәтә Исраил йәмғиәте бергә Рехавғам янына килеп былай тине:

⁴ – Атайың яруындарыбызға ауыр йөк һалды. Инде һин миһнәтебеҙҙе еңеләйт, беҙҙе қалыптан қотқар, шул сағында беҙ һиңә хәзмәт итербеҙ.

⁵ – Әлегә қайтығыз, – тине Рехавғам уларға, – өс көндән килерһегеҙ.

Халык таралды.

⁶ Рехавғам батша атаһы Сөләймән иҫән сақта уға хәзмәт иткән ақһақалдарҙан:

– Ниндәй кәңәш бирерһегеҙ, был халыкка һисек яуап қайтарырға? – тип һораны.

⁷ Ақһақалдар уға:

– Әгәр зә һин был халыкка бөгөн қол булып, уға хәзмәт күрһәтһән, уларға яуап биргәндә яқшы һүзәнде йәлләмәһән, улар ғүмер буйы һинең қолоң булып, – тине.

⁸ Әммә Рехавғам ақһақалдарҙың кәңәшенә қолақ һалманы һәм үзе менән бергә үскән, әле янында булған қорзаштары менән кәңәшләште. ⁹ Батша уларҙан:

– «Атайың яруындарыбызға һалған ауыр йөктә еңеләйт», – тигән был халыкка һисек яуап қайтарайым? Һез ниндәй кәңәш бирерһегеҙ? – тип һораны.

¹⁰ Қорзаштары уға:

– «Атайың яруындарыбызға ауыр йөк һалды, инде һин уны еңеләйт», – тигәндәргә: «Минең сәтәкәй бармағым атайымдың биләнән йыуанырақ.

¹¹ Әгәр атайым һалған йөк ауыр булһа, Мин уны тағы ла арттырырмын, Атайым һезҙе сыбыртқы менән ярған булһа,

Мин қамсы менән қайыҙлармын», – тип әйтергә кәңәш бирҙе.

¹² Батшаның: «Өс көндән килерһегеҙ», – тигән һүзе буйынса, Яровғам менән бәтә халык өс көндән һуң Рехавғамға барҙы.

¹³⁻¹⁴ Батша ақһақалдарҙың кәңәшен һанға һуқмайынса, қорзаштары әйткәнсә:

– Әгәр атайым һалған йөк ауыр булһа, мин уны тағы ла арттырырмын. Атайым һезҙе сыбыртқы менән ярған булһа, мин қамсы менән қайыҙлармын, – тип қырыс һөйләште.

¹⁵ Батша халыкка қолақ һалманы, сөнки Раббы ихтыяры менән шулай булырға теһеш ине. Раббының Неват улы Яровғамға Шило Аһияһы аша еткергән һүзе бойомға ашһын өсөн шулай булды.

¹⁶ Батшаның үззәрен тыңламағанын күргәс, бәтә исраилдар уға:

– Дауыт менән ниндәй уртақлығыбыз бар беҙҙең? Ишай улының биләмәһендә беҙҙең өлөшөбөҙ юк! Әй Исраил халқы, әйҙегеҙ таралышайык! Дауыт йорто инде

* 11:40 *Шишак* – фирғәуен Шешонк I, яқынса б.э.т. 950–929 йылдар.

үз нәселен генә караһын! – тинеләр зә өй-зәренә кайтып киттеләр.

¹⁷ Рехавғам Йәһүзә калаларында йәшәгән исраилдарға ғына батша булып калды.

¹⁸ Рехавғам батша мәжбүри эшләүселәр өстөнән күзәтсе булған Адонирамды ебәргәйне, исраилдар уны таш бәреп үлтерзе. Рехавғам тиз генә яу арбаһына менеп ултырып, Йәрүсәлимгә касып өлгөрзө. ¹⁹ Әлегәсә Исраилдың төньяк ырыузары Дауыт йортона буйһонмай.

²⁰ Яровғамдың кайтканын ишетеп, халык уны йыйынға сакырзы һәм Исраилға батша итеп куйзы. Дауыт нәселенә бары тик Йәһүзә ырыуы ғына калды.

Шемағьяһтың пәйғәмбәрлек итеүе

(2 Йыл 11:1-4)

²¹ Йәрүсәлимгә кайтқас, Рехавғам Йәһүзә һәм Бинйәмин ырыузарынан йөз никһән мең найланма яугир тупланы. Улар Исраилға яу менән барырға һәм Сөләймән улы Рехавғамға батшалықты кайтарып бирергә тейеш ине.

²² Ләкин Алла бәндәһе Шемағьяһка Раббы былай тип белдерзе:

²³ – Йәһүзә батшаһы Рехавғам Сөләймән улына, бөтә Йәһүзә һәм Бинйәмин ырыузарына, калған халыкка әйт. ²⁴ Раббы былай ти: «Туғандарығыз Исраил халқына каршы һуғышка бармағыз. Өйзәрегеҙгә таралышығыз, сөнки һуңғы вакиғалар Минең ихтыярым буйынса эшләнде».

Улар Раббының әйткәнән тыңланы һәм Уның кушыуы буйынса кайтып китте.

Бейт-Илдәге һәм Дандағы алтын башмак һындары

²⁵ Яровғам Әфраим таулығындағы Шәхәм калаһында нығытмалар төзөттө һәм шунда йәшәй башланы. Һуңыраҡ унан китеп Пенуил калаһын төзөнө. ²⁶ Яровғамдың башына: «Батшалықтың кабаттан Дауыт нәселенә күсеүе ихтимал, – тигән уй килде. – ²⁷ Әгәр был халык Йәрүсәлимгә барып,

Раббы корамында корбан салырға йөрөһә, күңелдәре менән кабат хакимдарына, Йәһүзә батшаһы Рехавғамға, боролор. Мине үлтереп, яңынан Рехавғамға барырзар».

²⁸ Ярандары менән кәңәшләшкәндән һуң, Яровғам алтындан ике үгез башмак һыны койзорзо һәм халыкка:

– Бүтәнсә ғибәзәт кылыр өсөн Йәрүсәлимгә йөрөүзең кәрәге юк, – тип иғлан итте. – Эй Исраил, һине Мысыр еренән алып сыққан аллалар бына ошо.

²⁹ Был алтын башмактарзың беренен Бейт-Илгә, икенсенен Данға куйзырзы. ³⁰ Был хәл ауыр гонаһка килтерзе. Халык башмак һынына ғибәзәт кылыр өсөн Данға тиклем барып етә торған булды. ³¹ Шулай ук Яровғам табыныу калкыулыктарында ғибәзәтханалар төзөттө. Унда халык араһынан левизәрзән булмаған кешеләрзе каһин итеп куйзы. ³² Яровғам һигезенсе айзың ун бишенсе көнөн, Йәһүзәлә үткәрелә торған байрамға окшатып, байрам тип иғлан итте. Бейт-Илдә үзе яһатқан үгез башмак һындарына бағышлап корбан салдырзы. Бейт-Илдәге үзе эшләткән табыныу калкыулыктарына каһиндар билдәлене. ³³ Шулай итеп, ул үзе тәғәйенләгән вакытта – һигезенсе айзың ун бишенсе көнөндә Исраил халқы өсөн байрам үткәрзе һәм хуш ең төтәтеү өсөн Бейт-Илдә төзөткән корбан усағына күтәрелде.

Йәһүзәнән килгән Алла бәндәһе

13 ¹ Яровғам хуш ең төтәтмәк булып корбан усағы янында торған сакта, бер Алла бәндәһе Раббы кушыуы буйынса Йәһүзәнән Бейт-Илгә килде. ² Ул Раббы бойороғо буйынса корбан усағына:

– Эй усак, усак! Раббы былай ти: «Дауыт нәселендә Йошиаһ исемле бер ир бала тыуыр. Ул әле һиндә хуш ең төтәткән, табыныу калкыулыктарында хезмәт иткән каһиндарзың үззәрен һинең өстөндә корбанға килтерер һәм һиндә кеше һөйәктәре яндырылыр», – тип белдерзе.

³ Ошо көндә Алла бәндәһе үзенен һүззәрен билдә менән раслап былай тине:

– Был һүззәрзең Раббы тарафынан әйте-
леүенең билдәһе шул булыр: корбан усағы
сатнар һәм эсендәге көлә ергә түгелер.

⁴ Яровғам батша Алла бәндәһенең Бейт-
Илдә корбан усағы хақында әйткәндәрен
ишетеп, кулын корбан усағынан алып уға
табан һуззы ла:

– Тотоғоз уны! – тип бойорзо.

Шул сак уның Алла бәндәһенә һузыл-
ған кулы катып калды, кире бөгөлмәнә.
⁵ Тап шул мәлдә Раббының Алла бәндәһе
аша әйткән һүззәре бойомға ашты: корбан
усағы сатнаны һәм көлә ергә түгелде.

⁶ Яровғам батша Алла бәндәһенә:

– Зинһар тип әйтәм, миңең өсөн доға
кыл. Аллаң Раббынан һора, кулым элекке
хәленә кайтһын, – тип ялынды.

Алла бәндәһе доға кылғайны, батша-
ның кулы әүәлге хәленә килеп, бөгә ала
башланы.

⁷ – Әйзә миңең өйәмә барайык, тамағыңа
ашарһың, – тине батша Алла бәндәһенә. –
Һиңә бүләк бирермен.

⁸ – Хатта ярты батшалығыңды бирәм
тиһәңдә бармайым, был ерзә икмәк тә аша-
майым, һыу за эсмәйем, – тип яуапланы
Алла бәндәһе. – ⁹ Сөнки Раббы миңә: «Унда
икмәк ашама, һыу эсмә, барған юлыңдан
кайтма», – тип бойорзо.

¹⁰ Шулай тигәндән һуң, Алла бәндәһе
Бейт-Илгә килгән юлынан түгел, икенсе
яктан китеп барзы.

¹¹ Ул осорза Бейт-Илдә өлкән йәштәге
бер пәйғәмбәр йәшәй ине. Уның улдары
кайтып атаһына Алла бәндәһенең ул көндө
Бейт-Илдә нимә эшләгәнән, батшаға әйткән
һүззәрен бәйнә-бәйнә һөйләп бирзе.

¹² – Ул кайһы юлдан китте? – тип һораны
аталары. Улдары Йәһүзәнән килгән Алла
бәндәһе киткән юлды күрһәтте.

¹³ – Ишгемде эйәрләгеҙ! – тине ул ул-
дарына.

Ишәген эйәрләп менеп, ¹⁴ Алла бәндәһе
артынан китте. Уны юл буйындағы имән
ағасы астында ултырған сағында кыуып
етте.

– Йәһүзәнән килгән Алла бәндәһе һин
булаһыңмы? – тип һораны.

– Мин булам, – тип яуапланы тегеһе.

¹⁵ – Әйзә өйәмә барайык, тамағыңа ашап
алырһың, – тине пәйғәмбәр.

¹⁶ – Юк, мин һинең менән кире бара,
өйөңә инә алмайым, – тине Алла бәндә-
һе. – Бында һинең менән бергә икмәгенде
ашай, һыуыңды эсә алмайым. ¹⁷ Сөнки
Раббы миңә: «Унда икмәк ашама, һыу эсмә,
барған юлыңдан кайтма», – тип бойорзо.

¹⁸ Быға каршы карт:

– Мин дә һинең кеүек пәйғәмбәрмен, –
тип яуапланы. – Фәрештә миңә Раббының
ошо һүззәрен еткерзе: «Уны өйөңә алып
кайт, тамағына ашаһын, һыу эшен», – тине.

Ул шулай тип алданы. ¹⁹ Ә Алла бәндә-
һе кире боролоп уның өйөнә барзы, икмәк
ашаны, һыу эсте. ²⁰ Улар табын артында
ултырған сакта Алла бәндәһен юлынан
борған пәйғәмбәргә Раббы һүзе инде. ²¹ Ул
Йәһүзәнән килгән Алла бәндәһенә былай
тип белдерзе:

– Раббы былай ти: «Раббының әйткәнән
тыңламаның, Аллаң Раббының бойорогон
үтәмәнәң. ²² Кире боролдоң, Мин һиңә ик-
мәк ашама, һыу эсмә, тип әйткән ерзә тәғәм
йыйзың. Шуға күрә мәйетәң ата-бабала-
рыңдың төрбәһенә дәфен кылынмаясак».

²³ Ашап-эскәндән һуң, карт пәйғәмбәр
Алла бәндәһенә ишәген эйәрләп бирзе.
²⁴ Юлда китеп барғанда Алла бәндәһенең
каршыһына бер арыслан килеп сыкты ла
уны үлтерзе. Ерзә ятқан мәйетенең бер
яғында ишәк, икенсе яғында арыслан баһып
тора ине. ²⁵ Юлдан үтеп барған кешеләр ер-
зә ятқан мәйетте һәм уның янында торған
арысланды күреп, карт пәйғәмбәр йәшәгән
калаға барып һөйләнә.

²⁶ Алла бәндәһен юлынан кире борған
пәйғәмбәр был хакта ишетеп:

– Раббының әйткәнән тотмаған Алла
бәндәһе ул, – тине. – Шунуң өсөн Раббы
уға каршы арыслан ебәргән һәм арыслан
уны талап үлтергән. Шулай итеп Раббының
әйткән һүзе бойомға ашты.

²⁷ Шунан ул улдарына ишәк эйәрләргә кушты. Әзер булғас, ишәккә ²⁸ менде лә мәйетте эзләп китте. Ишәк менән арыслан һаман да Алла бәндәһенәң кәүзәһе янында баһсып тора, арыслан мәйетте лә ашамаған, ишәккә лә кағылмаған ине. ²⁹ Пәйғәмбәр Алла бәндәһенәң мәйетен ишәгенәң аркаһына артмакланы ла, уның өсөн йәш түгер һәм ерләр өсөн, калаға алып кайтты. ³⁰ Мәйетте үзенәң төрбәһенәң дәфен кылды.

– Әй туғаным, – тип уны йәлләп иланы.

³¹ Алла бәндәһен дәфен кылғандан һуң, улдарына:

– Үлгәндән һуң, мине лә Алла бәндәһе янына куйығыз, һөйәктәре эргәһенә минең һөйәктәремде лә һалығыз, – тине. – ³² Сөнки уның Бейт-Илдәге корбан усағына һәм Самария калаларындағы табыныу калкыулыктарындағы ғибәзәтханаларға каршы Раббы бойороғо буйынса әйткәндәренәң барыһы ла бойомға ашасак.

Яровғамдың зур гонаһы

³³ Ошо вақиғаларҙан һуң да Яровғам яман юлын ташламаны. Һаман халыҡ араһынан кемде тура килә, шуны табыныу калкыулыктарына каһин итеп бағышлауын дауам итте: кем теләй, шул каһин булып китте. ³⁴ Был гонаһ Яровғам йортон һәләкәткә килтерегә, нәселен ер йөзөнән коротоуға сәбәп булды.

Яровғамдың улының үлеме

14 ¹ Шулар осорҙа Исраил батшаһы Яровғамдың улы Авияһ ауырып китте.

² Яровғам катынына:

– Бар, батша катыны булғаныңды белдермәслек итеп кейен дә Шилоға бар. Унда ошо халықтың батшаһы буласағым тураһында күрәзәлек иткән Ахияһ пәйғәмбәр булыр. ³ Уға ун икмәк, кабартма, бер сүлмәк бал ал. Ул һиңә балаға ни буласағын әйтер, – тине.

⁴ Яровғамдың катыны ире әйткәнсә эшләне, Шилоға, Ахияһтың өйөнә китте. Ахияһ бик нык картайғайны инде, күзҙәре бөтөнләй күрмәй башлағайны. ⁵ Раббы Ахияһка:

– Озақламай танымаһлыҡ итеп кейенеп Яровғамдың катыны килер. Ауырыған улы тураһында һорашыр. Һин уға шулай-шулай тип әйтерһең, – тип алдан хәбәр итеп куйғайны.

⁶ Ахияһ ишектән кергән катындың аяк тауышын ишетеп:

– Әйзүк, Яровғам катыны, – тип өндәште. – Нишләп кемлегендә йәшерергә булдың? Минең һиңә бик насар хәбәрәм бар. ⁷ Яровғамға кайтып әйт, Исраил Аллаһы Раббы былай ти: «Мин һине халыҡ араһынан айырып алып, халкым Исраилға етәксә итеп куйзым. ⁸ Батшалықты Дауыт нәселенән тартып алып һиңә бирзем. Әммә һин бойороктарымды үтәгән, бөтөн булмышы менән Миңә бирелгән, күз алдымда дөрөс ғәмәлдәр кылған Дауытқа окшамағанһың. ⁹ Һин үзенә тиклем булғандарҙың барыһына карағанда ла күберәк яман эштәр кылдың. Минән баш тарттың һәм үзенә башка илаһтар яһап, алтындан койолма илаһтар яһатып, асыуыма тейзең.

¹⁰ Бына шуның өсөн Яровғамдың ғаиләһенә һәләкәт ебәрәм һәм, ир затынан булғандарҙың ирекленән дә, колон да юк итеп, тизәкте яндырған шикелле, Исраилды Яровғам нәселенән тазартам. ¹¹ Яровғамдың ғаиләһенән калала үлеп калғандарын эттәр ашар, кырза үлгәндәре коштарға емтек булыр». Раббы һиңә бына шулай тип әйтергә кушты.

¹² Һиңә килгәндә инде, бар, өйөңә кайт. Калаға аяк баһыуың булыр, балаң үлер. ¹³ Уны бөтә Исраил халқы йәш түгеп оҙатыр. Әммә Яровғам ғаиләһенән бары улғына кәбергә инер, сөнки Исраил Аллаһы Раббы Яровғам нәселенән бары шул балалағына якшы нәмә тапты.

¹⁴ Раббы Исраилға икенсе бер батша куясақ. Ул батша шул көндө үк Яровғам нәселен кырып бөтөрәсәк. Касанмы? Озақламай. ¹⁵ Раббы Исраилды язаға тарттырыр һәм Исраил халқы һыуза калтыранған камыш кеүек булыр. Раббы уларҙы аталарына биргән был уңдырышлы тупрактан йолкоп алып,

Евфрат йылғаһының аръяғына таратыр, сөнки улар Ашера хөрмәтенә колғалар куйып, Раббыны асыуландырзылар. ¹⁶ Яровғамдың гонаһ кылғаны һәм Исраил халкын гонаһка батырғаны өсөн, Раббы Исраилды ташлаясақ.

¹⁷ Яровғамдың катыны Тирсаға кайтып китте. Өйөнөң тупһаһын аша атлап инеү менән бала үлде. ¹⁸ Бөтә Исраил халкы, Раббы Үзенәң коло Ахияһ пәйғәмбәр аша әйткәнсә, баланы кәзерләп ерләне һәм уның өсөн йәш түкте.

Яровғамдың үлеме

¹⁹ Яровғамдың бүтән эштәре – нисек һуғышканы, илгә ни рәүешле батшалыҡ иткәне «Исраил батшалары тарихы» ҡитабында язылған. ²⁰ Яровғам егерме ике йыл батша булды. Үлеп, ата-бабалары хозурына күскәс, урынына улы Надав тәхеткә ултырҙы.

Йәһүзә батшаһы Рехавғам

(2 Йыл 12:9-16)

²¹ Йәһүзәлә Сөләймәндең улы Рехавғам батшалыҡ итте. Ул тәхеткә ултырғанда кырк бер йәштә ине. Раббы Үз исеме төйәкләнһен өсөн бөтөн Исраил ырыузары араһынан һайлап алған Йәрусәлим ҡалаһында ул ун ете йыл батша булды. Әсәһе Нағама ғаммон кызы ине.

²² Йәһүзә халкы, Раббы күҙендә яман булған эштәр кылып, үззәренең гонаһтары менән Раббыны аталарына карағанда ланығыраҡ асыуландырҙы. ²³ Улар за һәр бер калкыулыкта, һәр бер сук япраклы ағас астында үззәренә ялған илаһтарға ғибәзәт кылыу урындары төзөнөләр, табыныу бағаналары һәм Ашераға бағышлап колғалар куйҙылар. ²⁴ Боттарға табыныу урындарында фәхешлек менән шөгөлләнгән ирзәр зә бар ине. Халыҡ исраилдар алдынан Раббы кыуып ебәргән кәүемдәрзәң бөтә ерәнгес эштәрен ҡабатланы.

²⁵ Рехавғамдың батшалыҡ итеүенең бишенсе йылында, Мысыр батшаһы Шишак Йәрусәлимгә һөжүм итте. ²⁶ Ул Раббы ҡора-

мындағы, батша һарайындағы хазиналарҙы талап алды, бөтә нәмәнә, шул иҫәптән Сөләймән эшләткән бөтә алтын калкандарҙы ла алып китте. ²⁷ Рехавғам батша улар урынына бакыр калкандар яһатты һәм батша һарайының ишектәрен һаклаған ҡарауыл башлыҡтары ҡарамағына тапшырҙы. ²⁸ Батша Раббы ҡорамына ингән һайын, һаксылар был калкандарҙы тотоп килә, аҙақтан йәнә һаксылар бүлмәһенә индереп кыя торған булды.

²⁹ Рехавғамдың башка эштәре, ул кылған бөтә ғәмәлдәр тураһында «Йәһүзә батшалары тарихы» ҡитабында язылған. ³⁰ Рехавғам менән Яровғам ғүмерзәре буйы үз-ара туктауһыз һуғыш алып барҙы. ³¹ Рехавғам үлеп, ата-бабалары хозурына күскәс, Дауыт ҡалаһында аталары янында ерләнде. Әсәһе ғаммон кызы Нағама ине. Рехавғам урынына тәхеткә улы Авиям ултырҙы.

Йәһүзә батшаһы Авиям

(2 Йыл 13:1-2, 22-14:1)

15 ¹ Яровғам Неват улы Исраилға ун һигезенсе йыл батшалыҡ иткәндә, Йәһүзә тәхетенә Авиям ултырҙы. ² Ул Йәрусәлимдә өс йыл батша булды. Әсәһе – Авшаломдың кызы Мағаха.

³ Авиям атаһының яман юлын кыузы, ул кылған гонаһтарҙы ҡабатланы. Авиям үзенәң Аллаһы Раббыға бөтөн булмышы менән тоғро булған олатаһы Дауыт һымаҡ түгел ине. ⁴ Шуға ҡарамастан, Дауыт һаҡына Аллаһы Раббы Авиямдан һуң уның улын тәхеткә ултыртты. Шулай итеп, Йәрусәлимде имен кылды, был ҡалала Дауыттың шәмен һүндәрмәне. ⁵ Сөнки, хитти Урияһка ҡарата булған кылығын һанамағанда, Дауыт ғүмеренең ахырына тиклем Раббы күҙендә дөрөҫ булған ғәмәлдәр эшләне, Раббының ҡушкандарынан тайпылманы.

⁶ Рехавғам менән Яровғам араһында барған һуғыш Авиям тәхеткә ултырғандан һуң да туктамань. ⁷ Авиямдың ҡалған ғәмәлдәре барыһы ла «Йәһүзә батшалары тарихы» ҡитабында язылған. Авиям менән Яровғам

араһында һуғыш дауам итте. ⁸ Авиям үлеп, ата-бабалары хозурына күсте һәм Дауыт калаһында ерләнде. Уның урынына улы Аса батша булды.

Йәһүзә батшаһы Аса

(2 Йыл 14:2-3; 15:16-16:6, 11-14)

⁹ Аса Йәһүзә тәхетенә Яровғам Исраилға егерменсе йыл батшалыҡ иткәндә ултырҙы. ¹⁰ Ул Йәрүсәлимдә кырыҡ йыл буйы батша булды. Өләсәһе Авшалом кызы Мағаха ине. ¹¹ Аса, Дауыт кеүек үк, Раббы күзәндә дөрөс булған ғәмәлдәр кылды. ¹² Ул боттарға табынған урындарҙа фәхешлек менән шөгөлләнгән барлыҡ ир фәхешселәрҙе илдән кыузы. Ата-бабалары яһаткан боттарҙы алып ташланы. ¹³ Ашера хөрмәтенә ерәнгес һын куйҙырған өсөн Аса батша әсәһе Мағахананы батша әсәһе дәрәжәһенән мәхрүм итте һәм, был һынды тураклап, Кидрон үзәнендә яндырҙы. ¹⁴ Табыныу калкыулыҡтары һаман элеккесә кала бирҙе, шулай ҙа Асаның йөрәге бөтә ғүмере буйы Раббыға тоғро булды. ¹⁵ Атаһы һәм үзе Раббыға бағышланған алтын-көмөштө, һауыт-һабаны Раббы йортона тапшырҙы.

¹⁶ Аса менән Исраил батшаһы Бағша ғүмер буйы үз-ара һуғышты. ¹⁷ Бер мәл Исраил батшаһы Бағша Йәһүзәгә һөжүм итте һәм, бер кем дә Йәһүзә батшаһы Аса биләмәһенән сыға ла, унда инә лә алмаһын өсөн, Рама кәлғәһен нығытырға тотондо.

¹⁸ Был хакта ишеткәс, Аса Раббы корамында һәм батша һарайы хазинаһында булған бөтә алтын-көмөштө алды ла, ярандары аша Дамаскта йәшәгән Арам батшаһына – Хезион улы Тавриммондың улы Бен-Һададка ебәрҙе. Уға былай тип әйтәргә кушты:

¹⁹ «Минең менән һинең арала минең атайым менән һинең атайың араһындағы кеүек килешеү булһын. Бына мин һиңә бүләккә алтын-көмөш ебәрәм. Ә һин Исраил батшаһы Бағша менән төзөгән килешеүңдә өз, ул ғәскәрҙәрен минең ерҙәремдән сығарһын».

²⁰ Бен-Һадад Асаның тәкдимен тыңланы һәм үзенең ғәскәр башлыҡтарын Исраил калаларына каршы яуға ебәрҙе. Улар Ғиййонды, Данды, Авел-Бейт-Мағаха калаларын, бөтә Киннересте, Нафтали ерен басып алды. ²¹ Был хакта ишеткәс, Бағша Раманы нығытыуҙан туктап, Тирсаға әйләнеп кайтты. ²² Аса батша оран һалып, бер кемде лә калдырмайынса, барса йәһүзизәрҙе алып килде лә Бағша төзөлөштә файҙаланған таштарҙы, бүрәнәләрҙе Раманан ташытып бөтөрҙө һәм улар менән Миспа, Бинйәмин биләмәһендәге Гевағ калаларын нығытты.

²³ Асаның барлыҡ ғәмәлдәре, батырлыҡтары, ул төзөгән калалар «Йәһүзә батшалары тарихы» китабында язылған. Өлкәнәйгәс, Аса аяҡтары ауыртыуҙан яфаланды. ²⁴ Аса вафат булып ата-бабалары хозурына күсте һәм Дауыт калаһында аталары янына ерләнде. Урынына улы Йеһошафат тәхеткә ултырҙы.

Исраил батшаһы Надав

²⁵ Асаның Йәһүзәлә батшалыҡ итеүенән икенсе йылында Исраил тәхетенә Надав Яровғам улы ултырҙы һәм ике йыл батша булды. ²⁶ Ул Раббы күзәндә яман булған эштәр кылды, Исраил халкын гонаһка батырған атаһының юлынан китте.

²⁷ Надав ғәскәре менән пелештизәрҙән Гиббесон калаһын камауҙа тотта ине. Шул сакта Исасхар ырыуынан Бағша Ахияһ улы Надавка каршы фетнә ойошторҙо һәм уны Гиббесонда үлтерҙе. ²⁸ Был Асаның Йәһүзәлә батшалыҡ итеүенән өсөнсө йылында булды. Надавты үлтергәндән һуң, Бағша Исраил тәхетенә ултырҙы.

²⁹ Батша булып-булмастан, Бағша Яровғамдың бөтә ғаиләһен кырып бөтөрҙө – Яровғамдың нәселен тотош юк итте, бер кемде лә иҫән калдырманы. Раббының Шилола коло Ахияһ аша әйткән һүзҙәре бына шулай бойомға ашты. ³⁰ Былар барыһы ла Яровғамдың гонаһтары һәм Исраил халкын гонаһка батырғаны өсөн булды. Исраил Аллаһы Раббының уға асыуы бик каты ине.

³¹Надавтың башка бөтә гәмәлдәре «Исраил батшалары тарихы» китабында язылган. ³²Аса менән Исраил батшаһы Бағша гүмер буйы үз-ара һуғышып йәшәне.

Исраил батшаһы Бағша

³³Йәһүзә батшаһы Асаның өсөнсә йылында Ахияһ улы Бағша Тирсала Исраилға батша булды һәм егерме дүрт йыл тәхеттә ултырҙы. ³⁴Ул Раббы күзендә яман булған эштәр кылды, Исраил халкын гонаһка батырған Яровғамдың юлынан китте.

16 ¹Раббы Йеһу Ханани улы аша Исраил батшаһы Бағшаға былай тип белдерҙе:

² – Мин һине, саң-тузандан күтәрәп, халкым Исраилға хахим итеп куйҙым. Ә һин Яровғамдың яман юлын кыузың, халкым Исраилды гонаһка батырҙың һәм улар үзәренең гонаһтары менән Минең асыуымды кабаттты. ³Шуға күрә, Неват улы Яровғамдың нәселен нисек юк итһәм, Бағша менән уның нәселен дә шулай һеһереп түгәсәкмен. ⁴Бағшаның ғаиләһенән калала үлеп калғандарҙы эттәр ашар, кырҙа үлгәндәре коштарға емтек булыр.

⁵Бағшаның башка гәмәлдәре, кылған батырлыктары тураһында «Исраил батшалары тарихы» китабында язылған. ⁶Бағша вафат булып ата-бабаларына кушылды һәм Тирсала ерләнде. Уның урынына улы Эла батша булды.

⁷Әмә Раббы күзендә яман булған гәмәлдәре менән Уның асыуын кабаткан һәм Яровғам йортона эйәрәп золом кылған, шулай ук Яровғам нәселен юк иткән өсөн, Бағшаның үзе һәм уның йорто тураһында Раббы Ханани улы Йеһу пәйғәмбәр аша еткергән һүзәрә әйтелгәйне инде.

Исраил батшаһы Эла

⁸Асаның Йәһүзәлә батшалыҡ итеүенең егерме алтынсы йылында Эла Бағша улы Тирсала Исраил тәхетенә ултырҙы һәм ике йыл батшалыҡ итте. ⁹Ярандарының бере-

һе, гәскәрзәге яу арбаларының яртыһына башлыҡ булып торған Зимри, уға каршы фетнә ойшторҙо.

Бер көндө Эла Тирсалағы һарай вәзире Арсаның өйөндә эһеп иһергәйне. ¹⁰Зимри шунда инеп Эланы үлтерҙе. Үзе уның урынына батша булып алды. Был Йәһүзә батшаһы Асаның егерме етенсә йылында булды.

¹¹Исраил тәхетенә ултырып алыу менән, Зимри Бағшаның бөтә нәселен юк итте, зат-зәүере һәм дуһ-иһтәрәнән ир ененсәндәге бер генә кешене лә калдырманы. ¹²Бағшаның нәселен Зимри тулыһынса юкка сығарҙы. Был хәл Раббының Бағша тураһында Йеһу пәйғәмбәр аша еткергән һүзәрәнең тормошка ашыуы ине. ¹³Был Бағша үзе һәм уның улы Эла кылған бөтә гонаһтар өсөн һәм шул яман эштәре менән Исраил халкын гонаһка батырған, мәғәнәһеҙ боттарға табынып, Исраил Аллаһы Раббыны бик ныҡ асыуландырған өсөн булды.

¹⁴Эланың башка барлыҡ гәмәлдәре тураһында «Исраил батшалары тарихы» китабында язылған.

Исраил батшаһы Зимри

¹⁵Йәһүзә батшаһы Асаның егерме етенсә йылында Исраил тәхетенә ултырған Зимри Тирсала ете көн батша булып торҙо. Ул сакта Исраил гәскәре пелештизәрҙең Гиббесон калаһын камауҙа тотта ине. ¹⁶Бындағы бөтә яугирзәр Зимриҙең фетнә ойштороп батшаны үлтергәнән иһеткәһ, шул көндө үк тупламда гәскәр башлығы Ғомриҙы Исраилға батша итеп куйҙы. ¹⁷Ғомри бөтә иһраилдар менән бергә Гиббесондан сықты ла барып Тирсаны камауға алды. ¹⁸Зимри иһә каланың кулдан киткәнән күрәп, батша һарайының эһке кәлгәһенә инде һәм һарайға ут төрттө лә үзе шунда янып үлдә. ¹⁹Шул рәүешле ул Раббы күзендә яман булған эштәр кылған һәм Исраилды гонаһка батырған Яровғамдың юлын кыуған өсөн әжерен алды.

²⁰Зимриҙең башка эштәре, уның нисек фетнә ойшторғаны тураһында «Исраил батшалары тарихы» китабында язылған.

Исраил батшаһы Ғомри

²¹ Исраил халкы икегә бүленде. Халыктың яртыһы Гинас улы Тивнизы батша итеп куйыу яғында ине, яртыһы Ғомризы якланы. ²² Ахыр сиктә Ғомри яклылар еңеп сықты. Гинас улы Тивни үлде, Ғомри батша булды.

²³ Йәһүзә батшаһы Асаның утыз беренсе йылында Ғомри Исраил тәхетенә ултырзы һәм ун ике йыл батшалык итте. Шуның алты йылы Тирсала үттә. ²⁴ Ғомри ике талант көмөш түләп, Сәмәр тигән кешенән Самария тауын һатып алды һәм унда кала төзөнө. Был каланы таузың элекке хужаһының исеме менән Самария тип атаны.

²⁵ Ғомри Раббы күзәндә яман булған ғәмәлдәр кылды. Ул үзәнән алда булған бөтә батшаларға карағанда ла күберәк яуызлык эшләне. ²⁶ Ул тулыһынса Неват улы Яровғамдың юлынан китте һәм Исраил халкын гонаһтарға батырып, мәғәнәһез боттарға табынуы менән Исраил Аллаһы Раббыны бик нык асыуландырзы.

²⁷ Ғомризың башка ғәмәлдәре, уның кылған батырлыктары тураһында «Исраил батшалары тарихы» китабында язылған. ²⁸ Ғомри үлеп, ата-бабалары хозурына күсте һәм Самарияла ерләнде. Уның урынына улы Ахав батша булды.

Исраил батшаһы Ахав

²⁹ Йәһүзә батшаһы Асаның утыз һигезенсе йылында Исраил тәхетенә Ғомри улы Ахав ултырзы һәм Самарияла егерме ике йыл батшалык итте. ³⁰ Ғомри улы Ахав Раббы хуш күрмәгән шундай яман эштәр кылды, унан алда тәхеттә ултырған батшаларың береһе лә ул тиклем яуызлык эшләмәгәйне. ³¹ Неват улы Яровғам кылған гонаһтарҙы кабатлауы ғына етмәгән, Сидон батшаһы Әсбәғелдең кызы Изевелгә өйлөнөп, ялған илаһ Бәғелгә табына һәм уға хезмәт итә башланы. ³² Ахав Самарияла Бәғелгә қорам һалдырзы һәм уның әсендә Бәғел өсөн қорбан усағы төзөттө. ³³ Шулай

ук ул Ашераға табыныр өсөн қолға куйзыртты. Шуларәүешле Ахав Исраил Аллаһы Раббының асыуын кабартырҙай яман эштәрҙе үзәнә тиклемге Исраил батшаларының барыһына қарағанда ла күберәк қылды.

³⁴ Ахав батшалык иткән осорҙа, Бейт-Илдән Хиел тигән кеше Йерихо қалаһын қайтанан төзөттө. Хиел қала нигезән өлкән улы Авирамдың йәне һақына, қапкаларын төзөгәндә кесе улы Сегувтың йәне һақына төзөнө. Шулай итеп, Раббының Нун улы Йушағ аша белдергән һүзәрә бойомға ашты.

Ильяс пәйғәмбәр һәм қоролж

17 ¹ Филғәдтгәге Тишбе қалаһынан Ильяс пәйғәмбәр Ахав батшаға:

– Мин хозурында басып торған Исраил Аллаһы тере Раббы шаһит: был йылдарҙа ергә, мин әйтмәйенсә, бер тамсы ысык, бер тамсы ямғыр төшмәс! – тип белдерҙе.

² Шунан һуң Ильясқа Раббы һүзе инде:

³ – Бынан китеп көнсығышқа табан юл тот. Иордан йылғаһын кисеп сыҡ та Керис шишмәһе янында йөшөн. ⁴ Шулар шишмәнән һыуларһың, ә қозғондарға һине ашатып торорға қуштым.

⁵ Ильяс Раббы қушқанса эшләне, бынан китеп, Иордан йылғаһының көнсығышындағы Керис шишмәһе янында йөшөнә. ⁶ Қозғондар иртәле-кисле алып килеп торған ит менән икмәкте ашаны, шишмәнән һыу эсте. ⁷ Илдә ямғыр яумағанлықтан, бер ни тиклем вақыт үткәс, шишмә қорано.

Ильястың бер тол қатынға ярҙам итеуе

⁸ Ильясқа Раббы һүзе инде:

⁹ – Тор, Сидонға, Сарефақ қалаһына барҙа шунда қал. Унда бер тол қатынға һине ашатып торорға қуштым.

¹⁰ Ильяс Сарефаққа юланды. Қала қапкаһына килеп еткәйне, бер тол қатындың утын йыйып йөрөгәнән күрҙе. Унан:

– Миңә берәр сөүәтә һыу алып килмәс-һеңме икән? – тип һораны. ¹¹ Һыу алырға киткән қатын артынан:

– Зинһар, берәр кабым икмәк тә килтер инде, – тип өндәште.

¹² – Аллаң тере Раббы шаһит! Өйөмдә бешкән бер генә нәмә лә юк. Тәпәндә бер ус он да, көршәктә сак кына зәйтүн майы калған. Хәзәр бер-ике ағас утын йыйып алып кайтып, шуны улым менән үземә бешереп ашайбыз за артабан ятып үлергә генә кала, – тип яуапланы катын.

¹³ – Куркма, – тине Ильяс уға. – Бар, уйлағаныңды эшлә. Тик иң элек миңә бәләкәс кенә көлсә бешереп алып кил. Улың менән үзеңә һуңырак бешерерһең. ¹⁴ Сөнки Исраил Аллаһы Раббы: «Тупракка ямғыр төшкәнгә тиклем тәпәндә он бөтмәс, көршәктә май кәмеһәс», – тип белдерә.

¹⁵ Катын өйөнә кайтып, Ильяс әйткәнсә эшләне. Шулай итеп, пәйғәмбәр зә, тол катын менән уның ғаиләһе лә ризыкка мохтажлык кисермәне. ¹⁶ Тәпәндә он бөтмәне, көршәктә май кәмеһәне. Шул рәүешле Раббының Ильяс аша белдергәне бойомға ашты.

¹⁷ Бер көндә хужабикәнәң улы ауырып китте, хәле насарайғандан насарая барып, тын алыузан да туктаны.

¹⁸ – Эй Алла бәндәһе! Нишләнең һин миңә? Кылған гәйептәрәмде хәтергә төшөрөп, улымды үлтертергә килдеңме ни? – тине катын Ильяска.

¹⁹ – Бир әле миңә улыңды, – тине Ильяс.

Баланы әсәһенең косағынан алып, үзе йәшәгән өскә бүлмәгә күтәрелде лә уны түшәгенә һалды.

²⁰ – Эй Раббым Аллам! Мин ошо тол катында тәйәк таптым. Уның улының йәнен кыйып, башына бәлә килтерерһеңме икән ни? – тине.

²¹ Ул баланың өстөнә өс тапкыр капланып:

– Эй Раббым Аллам, зинһар, был баланың йәнен тәненә кире кайтар! – тип ялбарзы.

²² Раббы Ильястың ялбарыуына илтифат итте. Балаға кабат йән инде, ул тын ала башланы һәм терелеп китте. ²³ Ильяс уны бүлмәһенән аска алып төштә лә:

– Кара әле, улың тере бит! – тип әсәһенә тотторзо.

²⁴ – Инде белдем, һин Алла бәндәһе икәнһең! – тине катын. – Ысынлап та ауызыңда Раббы һүзе икән!

Ильяс менән Ғовадъяһ

18 ¹ Байтак вакыт үтте. Королуктон өсөнсә йылында Ильяска Раббы һүзе инде:

– Бар, Ахавка барып күрен. Озақламай был ергә ямғыр яузырам.

² Ильяс Ахавка китте.

Самарияла бик каты аслык ине. ³ Ахав һарайының идарасыһы Ғовадъяһты сақырып алды. Ғовадъяһ Раббынан бик курккан бер кеше ине. ⁴ Изевел Раббының пәйғәмбәрзәрен кырган сакта, Ғовадъяһ йөз пәйғәмбәрзә иллешәрләп-иллешәрләп ике мәмерйәгә йәшерзә һәм икмәк, һыу менән тәһмин итеп торзо. ⁵ Ахав Ғовадъяһка:

– Әйзә, һыу сыккан урындарға, йылға үзәндәренә барып карайык. Берәй урында аттарзы һәм касырзарзы ашатырлык үлән таба алмасбызмы икән? Бәлки, шулайтып малдарзы үлтермәй алып калырбыз, – тине.

⁶ Карап сығаһы ерзәрзә бүлешеп алғандан һуң, Ахав бер юлдан, Ғовадъяһ икенсе юлдан китте.

⁷ Юлда китеп барған Ғовадъяһка Ильяс осраны. Ғовадъяһ, пәйғәмбәрзә танып, йөзтүбән ергә капланды.

– Был ысынлап та һинме, һакимым Ильяс? – тип һораны.

⁸ – Әйе, мин. Бар, һакимыңа барып миңә бындалығымды әйт, – тине пәйғәмбәр.

⁹ – Ниндәй гонаһым өсөн мине Ахавтың кулына үлемгә тапшыраһың? – тип һораны Ғовадъяһ. – ¹⁰ Аллаң, тере Раббы шаһит: донъяла һакимым батшаның һине эзләтеп кеше ебәрмәгән бер генә ил, бер генә батшалык та калманы. Был илдәрзән, халыктарзан: «Ул бында юк», тигән яуап килгәндән һуң, батшаларын һинең юклығыңа ант иттерзә. ¹¹ Ә хәзәр һин миңә: «Бар, һакимыңа: „Ильяс бында“, – тип

әйт, тиһең. ¹²Эргәндән китеүем булыр, Раббы Рухы һине әллә кайзарға алып китер. Ахавка барып әйтермен, ә ул килер зә, һине бында тапмаһа, мине үлтерер. Мин колон йәш сағымдан алып Алланан куржкан бәндәмен. ¹³Хакимыма, Изевел Раббының пәйғәмбәрзәрен үлтерткән вақытта уларзың йөзөн, иллешәр-иллешәрзән ике мәмерйәгә йәшергәнем, икмәк, һыу биреп торғаным хақында һөйләмәнеләрме ни? ¹⁴Ә һин миңә хәзәр: «Бар, хакимыңа: „Ильяс бында“, – тип әйтергә кушаһың. Ул бит мине шунда ук үлтерәсәк!

¹⁵ – Үзем хезмәт иткән Күк ғәскәрзәре Раббыһы шаһит: бөгөн мин Ахавка барып күренәсәкмен, – тип яуапланы Ильяс.

Ильяс Кармәл тауында

¹⁶Говадъяһ, Ахавты эзләп табып, уға Ильяс тураһында хәбәр итте. Ахав Ильяска қаршы йүнәлде. ¹⁷Пәйғәмбәрзә күргәс, Ахав уға:

– Әй Исраилдың баш бәләһе, был һинме? – тине.

¹⁸ – Исраилдың баш бәләһе мин түгел, – тип яуап кайтарзы Ильяс. – Һин һәм атаңдың нәселе Раббының бойорқтарын һанға һукмайһығыз, һин бәғелдәр артынан эйәрәһең. ¹⁹Ә хәзәр бөтә Исраил халкын миңә яныма Кармәл тауына йыйзыр. Бәғелдең Изевел табынында ашап-әскән дүрт йөз илле пәйғәмбәрә һәм алиһә Ашераға табынған дүрт йөз пәйғәмбәр зә шунда килһен.

²⁰Ахав хәбәр ебәрәп бөтә Исраил халкын һәм пәйғәмбәрзәрзәре Кармәл тауына йыйзы. ²¹Ильяс халык алдына сығып бақты ла:

– Касанға тиклем ике арала һылтыклап йөрөргә уйлайһығыз? Әгәр Алла Раббы икән, Уға эйәрәгез; Бәғел Алла булһа инде, уның артынан барығыз, – тине.

Халык уға бер һүз зә өндәшмәне.

²² – Мин Раббының пәйғәмбәрзәренән бер яңғызым тороп калдым, – тип дауам итте Ильяс. – Ә Бәғелдең пәйғәмбәрзәре – дүрт йөз илле кеше. ²³Хәзәр безгә ике

үгез башмак килтерһендәр. Уның берәһен Бәғелдең пәйғәмбәрзәре һайлап алһын. Салып, киҫәктәргә тураклап, утын өҫтөнә һалһындар, тик аҫтына ут токандырмаһындар. Икенсе башмакты мин әзерләргәнмен, итен утын өҫтөнә һалыргәнмен, әммә ут якмаҫмын. ²⁴Шунан һуң һез исемен әйтеп үзегеззәң аллағыззы сақырығыз, мин дә исемен әйтеп Раббымды сақырыргәнмен. Уларзың кайһыһы ут менән яуап кайтара, шул ысын Алла.

Бөтә халык:

– Бик якшы әйтелде! – тиешәп уның һүззәрен хупланы.

²⁵ – Һез күмәкһегез бит, башмактың берәһен һайлап алып, башта һез әзерләгез, – тине Ильяс Бәғелдең пәйғәмбәрзәренә. – Әйзәгез, исемләп аллағыззы сақырығыз, тик ут якмағыз.

²⁶Бәғелдең пәйғәмбәрзәре үззәренә бирелгән башмакты алып, уны әзерләһеләр зә:

– Әй Бәғел, яуап бир безгә! – тип қысқыра башланылар. Иртәнән төшкә тиклем ялбарзылар, үззәре яһаған қорбан усағы тирәләп бер туктамай һикерештеләр, тик уларға бер һиндәй зә яуап булманы.

²⁷Қояш төшлөккә еткәс Ильяс уларзан:

– Нығырак қысқырығыз! Алла бит ул, бәлки уйға батқандыр, бәлки берәй эше барзыр, йәки берәй ергә китеп баралыр. Йә булмаһа йоклап киткәндәр зә уятырға қәрәктер, – тип көлә башланы.

²⁸Бәғелдең пәйғәмбәрзәре тағы ла нығырак қысқырынырға тотондо. Йолалары қушқанса, қылыс, һөңгө менән үззәренә йәрәхәт һалдылар, бөтөнләй канға туззылар. ²⁹Төш аузы. Улар қиске қорбан мәленә тиклем диуаналаныузарын дауам итте, ләкин өн-тауыш ишетелмәне, уларға яуап биреүсе, иғтибар итеүсе табылманы.

³⁰Шунан Ильяс халыкка:

– Миңә яқынырак қилегез, – тип өндәште.

Бөтәһе лә уның әргәһенә йыйылды. Ильяс Раббының емерелгән қорбан усағын

йүнәтергә кереште. ³¹ Ул, Раббынан «Һинең исемен Исраил булыр» тигән һүз алған Якуптың ун ике улынан таралған ырыу-зар ханына ярашлы, ун ике таш алды. ³² Был таштарзан Раббы исеменә бағышлап корбан усағы яһаны ла, уратып, ике sea* ашлык һыйырлык сокор казыны. ³³ Усакка йәтешләп утын һалғандан һуң, башмакты киҫәктәргә тураклап, утын өстөнә куйзы.

³⁴ – Дүрт көршәк һыу алып килегез, уны тотош яндырыу корбанына һәм утын өстөнә түгегез, – тип әмер бирзе.

Ул кушканса эшләнеләр.

– Тағы бер тапкыр кабатлағыз, – тине Ильяс.

Йәнә түктеләр.

– Өсөнсә тапкыр за шулай эшләгез, – тине. Өсөнсә тапкыр за койзолар. ³⁵ Һыу корбан усағынан ағып төштө, уратып казылған сокор тулып китте.

³⁶ Киске корбан мәле еткәс, Ильяс усак эргәһенә килеп:

– Эй Раббы, Ибраһим, Исхак һәм Исраил Аллаһы! Үзендең Исраилдағы Алла, минең иһә Һинең колоң булғанымды һәм быларзың барыһын да Һинең кушыуың буйынса эшләгәнемде күрһәт, – тине. – ³⁷ Яуап кайтар миңә, йә Раббы, яуап бир! Был халык Һин Раббының Алла булғанын аңлаһын! Уларзың күңеле кабаттан Һиңә әйләнәп кайтһын!

³⁸ Шул сак Раббының уты килеп төштө. Был уттың ялкыны тотош яндырыу корбанын да, утынды ла, таштарзы ла, тупракты ла ялмап йотто, сокорзағы һыузы ла киптерзе.

³⁹ Ошоларзың барыһын да күреп торған халык:

– Раббы – Алла, Раббы ысын Алла! – тип йөзтүбән ергә капланды.

⁴⁰ – Бәғелдең пәйғәмбәрзәрен тотогоз, – тип бойорзо Ильяс. – Береһе лә касып котола алмаһын!

Халык был пәйғәмбәрзәрзең барыһын да тотоп алды. Ильясуларзы Кишон йылғаһы буйына алып барып үлтерзе.

Королоктоң таммлануы

⁴¹ Шунан Ильяс Ахавка:

– Бар, ашап-әсеп ал. Мин койма ямғыр килгәнен ишетәм, – тине.

⁴² Ахав тороп тамак ялғарға китте, ә Ильяс Кармәл тауы башына менде. Ергә әйеләп, башын тубыктары араһына куйзы. ⁴³ Хезмәтсәһен диңгез яғын карап килергә ебәрзе.

Тереһе барып караны ла:

– Бер нәмә лә юк, – тип кире әйләнәп килде.

– Тағы кара, – тине Ильяс. Шулай ете тапкыр кабатланды.

⁴⁴ Етенсе тапкыр барып карағандан һуң хезмәтсәһе:

– Диңгеззән ус аяһылай ғына болот калкып килә, – тип хәбәр итте.

– Ахавка барып әйт, атын егә һалһын, юғиһә ямғыр астында калыр, – тине Ильяс.

⁴⁵ Ул арала күкте кара болот томаланы, көслө ел күтәрелде һәм койоп ямғыр яуа башланы. Ахав, арбаһына ултырып, Изреғилгә ашықты. ⁴⁶ Раббының көзрәте иңгән Ильяс, кейеменең сабыузарын билбауына кыстырзы ла, Изреғилгә еткәнсе Ахав алдынан йүгереп барзы.

Ильястың касып китеүе

19 ¹ Ахав катыны Изевелгә Ильястың нимәләр эшләгәнен, бөтә пәйғәмбәрзәрзе кылыстан үткәргәнен һөйләп бирзе. ² Изевел Ильяска: «Әгәр зә иртәгә ошо вакытка мин һиңә һин пәйғәмбәрзәргә эшләгәнде эшләмәһәм, мине аллаларзың каты кәһәре һукһын», – тигән хәбәр ебәрзе.

³ Быны ишеткән Ильяс куркты, йәнән һаклап калыр өсөн Йәһүзәләге Беер-Шәвәғ калаһына касты. Хезмәтсәһен шунда

* 18:32 Sea – ашлык, ярма, он үлсәү берәмеге, 7,3 л.

калдырғандан һуң, ⁴үзе тағы бер көн буйы сүл буйлап барзы. Бер артыш кыуағы астына барып ултырзы ла үзенә үлем теләп:

– Етер инде, эй Раббым, йәнемде алһаңсы. Ата-бабаларымдан һис тә артык ерем юк, – тип ялбарзы.

⁵Кыуак астына ятып йоклап киткәйне, капыл уға Алла фәрештәһе кағылды ла:

– Тор, тамағыңа аша! – тип уятты.

⁶Ильяс тороп тирә-яғына караһа, баш осонда көлдә бешерелгән көлсә менән бер көршәк һыу тора. Һыуһынын кандырып, ашап алды ла тағы ятты. ⁷Раббы фәрештәһе йәнә килеп кағылды:

– Тор, аша, сөнки һиңә алыс юлға сығырға кәрәк, – тине.

⁸Ильяс торзо, ашаны-эсте, ошо ризык уға кырк көн, кырк төн атлап Алланың тауы Хоревка барып етерлек көс бирзе.

Раббының Ильяска күренүе

⁹Ильяс таузағы мәмерйәгә инеп, шунда кунды. Бына Раббы уға:

– Нишләп килдең бында, Ильяс? – тип өндәште.

¹⁰– Мин Күк ғәскәрзәре Аллаһы Раббыма ысын күңелдән физакәрлек менән хезмәт иттем, – тип яуапланы Ильяс. – Әммә Исраил халқы һинең менән төзөшкән килешүзән ваз кисте. Улар һинең корбан усактарыңды емерзе, пәйғәмбәрзәрендә кылыстан үткәрзе. Мин бер үзем қалдым. Хәзер минең дә йәнемде кыймак булып эзәрләйзәр.

¹¹– Сығ, тауза Раббы каршыһына баһ, – тине уға Раббы. – Һинең яныңдан Раббы узыр.

Шул вақыт таузарзы һелкетеп, каяларзы емереп, Раббы алдында көслә ел күтәрелде. Әммә Раббы елдә түгел ине. Шунан ер тетрәне. Әммә Раббы ер тетрәүендә лә түгел ине. ¹²Ер тетрәгәндән һуң, ялкын дөрләп яна башланы. Әммә Раббы утта ла түгел ине. Уттан һуң йомшак кына тауыш ишетелде. ¹³Был тауышты ишетеп, Ильяс ябынсаһы менән битен капланы ла мәмерйә ауызына сығып баһты.

– Нишләп килдең бында, Ильяс? – тип һораны тауыш.

¹⁴– Күк ғәскәрзәре Аллаһы Раббыма ысын күңелдән, физакәрлек менән хезмәт иттем, – тине Ильяс. – Әммә Исраил халқы һинең менән төзөшкән килешүзән ваз кисте. Улар һинең корбан усактарыңды емерзе, пәйғәмбәрзәрендә кылыстан үткәрзе. Мин бер үзем қалдым. Хәзер минең дә йәнемде кыймак булып эзәрләйзәр.

¹⁵– Килгән юлыңдан кире борол, Дамаск янындағы сүлгә бар. Унда барғас, Хазаилды Арамға батша итеп мәсехлә. ¹⁶Нимши улы Йеһузы иһә Исраилға батша итеп мәсехлә, Авел-Мехолалағы Шафат улы Ильясигинды үзеңдең урыныңа пәйғәмбәрлеккә бағышла. ¹⁷Бәғелгә табыныусыларзы Хазаил үлтерә башлар. Хазаилдың кылысынан котолғандарзы Йеһу, Йеһузың кылысынан котолғандарзы Ильясигин юк итер. ¹⁸Хәйер, Мин Исраилда Бәғел алдында тез сүгеп, уны үбеүзән баш тартқан ете мең кешене иһән қалдырасакмын, – тине Раббы.

Ильясигиндың пәйғәмбәрлеккә сакырылыуы

¹⁹Ильяс бынан китте һәм Шафат улы Ильясигинды барып тапты. Ильясигин ун ике пар үгез егеп ер һөрөп йөрөгәндәр араһында булып, ун икенсе пар үгез артынан бара ине. Ильясигин эргәһенән үтеп барышлай, Ильяс ябынсаһын уның яурынына ябып китте. ²⁰Ильясигин, үгеззәрен ташлап, Ильяс артынан йүгерзе.

– Кайтып ата-әсәмде үбеп хушлашайым инде. Шунан һинең арттан китермен, – тип рөхсәт һораны.

– Бар, – тине Ильяс. – Мин һине тотамы ни?

²¹Ильясигин кире боролоп, һабанға егелгән ике үгеззе салды. Һукаһын яғып ит бешерзе. Итте кешеләргә таратып бирзе. Халык шул итте ашаны. Ильясигин иһә Ильяс артынан эйәрзе, уға хезмәт итә башланы.

**Бен-Һададтың Самарияға
һөжүм итеүе**

20 ¹ Арам батшаһы Бен-Һадад бөтә ғәскәрен тупланы ла аттары, һуғыш арбалары, үзенә кушылған утыз ике батша менән барып Самария калаһын каманы һәм уға каршы һуғыш башланы. ² Ул калаға Исраил батшаһы Ахав янына илселәр ебәрәп, ³ былай тине:

– Алтының менән көмөшөң дә, иң якшы катындарың менән балаларың да – минеке.

⁴ – Әйткәнеңсә булһын, хакимым батша, – тип яуап кайтарзы уға Ахав. – Үзем дә, булған бөтә нәмәм дә һинеке.

⁵ Илселәр тағы килеп, былай тине:

– Бен-Һадад былай ти: «Алтының менән көмөшөңдө, иң якшы катындарың менән балаларыңды миңә бир», – тип әйткәйнем.

⁶ Иртәгә ошо вакытта ярандарымды ебәрәм. Улар һарайынды һәм хезмәтселәрендең өйзәрен актарып, һиңә кәзерле булған бөтә нәмәнде алып.

⁷ Исраил батшаһы үз иленең бөтә акһакалдарын сақырып кәңәш һораны.

– Карағыз, был әзәм ниндәй яманлык уйлап тапты, – тине. – Катындарым менән балаларымды, алтын-көмөшөмдө һорап ебәргәс, мин уға каршы килмәгәйнем.

⁸ Бөтә акһакалдар менән барса халык:

– Уны тыңлама, әйткәндәренә риза булма, – тине.

⁹ Шуға күрә Ахав Бен-Һададтың илселәренә:

– Хакимым батшаға әйтегез: мин колоң тәүге бөтә талапты үтәргә әзер, ә бына әлеге талабыңды эшләй алмайым, – тип белдерзе.

¹⁰ Бынан һуң Бен-Һадад уға:

– Самариянан калған саң-тузан яугирзәремә куш ушлап алырға етһә, мине аллаларзың каты кәһәре һукһын, – тигән хәбәр ебәрзе.

¹¹ – Кайтып әйтегез: биленә кылыс такканда түгел, кылысын сискәндә мактанһын, – тип яуап кайтарзы уға Исраил батшаһы.

¹² Башка батшалар менән сатырында эсеп ултырған Бен-Һадад был һүззәрзе ишеткәс үзенең ғәскәренә:

– Һөжүмгә әзерленегез! – тип фарман бирзе.

Ғәскәр кала каршыһында сафка тезелде.

**Ахавтың Бен-Һададты
тар-мар итеүе**

¹³ Шул сак Исраил батшаһы Ахавка бер пәйғәмбәр килеп әйтте:

– Раббы былай ти: «Анау һанһыз сиреүзе күрәһеңме? Мин бөгөн уны һинең кулыңа тапшырам. Шул сак һин Минең Раббы булғанымды белерһең».

¹⁴ – Кем аша бирелер? – тип һораны Ахав.

– Өлкә башлыктары ебәргән йәш яугирзәр аша, тип әйтә Раббы, – тине пәйғәмбәр.

– Һөжүмдә кем башлар? – тип һораны батша.

– Һин башлаясакһың, – тип яуап бирзе пәйғәмбәр.

¹⁵ Ахав өлкә башлыктары ебәргән йәш яугирзәрзе йыйып алды, бөтәһе ике йөз утыз ике кеше ине. Унан бөтә Исраил ғәскәрен тупланы, ете мең яугир ине.

¹⁶ Улар төш мәлендә кузғалды. Был вакытта Арам батшаһы Бен-Һадад эргәһендәге утыз ике батша менән бергә сатырза исерешеп ултыралар ине. ¹⁷ Өлкә башлыктары ебәргән йәш яугирзәр алдан төшөп алды. Бен-Һадад күзәтселәр ебәргән ине, улар: «Самариянан кемдәрзәр сыкты», – тип хәбәр итте.

¹⁸ – Әгәр солох төзөшөргә килһәләр, тереләй кулға алығыз. Алыш менән килһәләр зә тереләй кулға алығыз! – тип бойорзо Бен-Һадад.

¹⁹ Каланан беренсе булып өлкә башлыктары ебәргән йәш яугирзәр, улар артынан Исраил ғәскәрә сыкты. ²⁰ Һәр кем үзенең дошманына ташланды. Арамизәр боролоп касырға тотонғайны, исраилдар арттарынан төштө. Арам батшаһы Бен-Һадад атына менә һалып һыбайлылары менән бергә касып котолдо. ²¹ Исраил батшаһы

дошмандың ныбайлыларын һәм яу арбаларын кырып ташланы. Арамизар ғәскәре зур юғалтыузарға дусар булды.

²² Пәйғәмбәр Исраил батшаһына килеп:

– Бар, көс тупла, нимәләр эшләргә кәрәклеген ныклап уйла, сөнки киләһе яз Арам батшаһы йәнә яу менән киләсәк, – тине.

²³ Ярандары Арам батшаһына:

– Исраилдарҙың Аллаһы – таузар аллаһы, – тинеләр. – Бына шуға күрә лә улар безҙе еңеп сықты. Әгәр зә тигезлектә һуғышһаҡ, без уларҙы пыран-заран килтерәсәкбез. ²⁴ Хәҙер һин бына нимә эшлә: батшаларҙың бөтәһен дә тәхәттәрәнән төшөр, улар урынына өлкә башлыҡтары куй.

²⁵ Күпмә юғалтканбыҙ, шул тиклем ат, яу арбаһы, ғәскәр тупла ла, исраилдар менән тигезлектә һуғышайыҡ. Шул сәк мотлак еңәсәкбез.

Бен-Һадад уларҙың һүзенә колак һалды һәм нисек әйтһеләр, шулай эшләне.

²⁶ Киләһе язза Бен-Һадад ғәскәрен тупланы ла исраилдар менән һуғышырға Афек калаһына йүнәлдә. ²⁷ Исраил ғәскәре лә тупланды. Азыҡ-түлек алып уларға каршы сықтылар һәм арамизар алдында туплам корзолар. Ерҙе ябып килгән арамизар ғәскәре каршыһында Исраил яугирҙәре ике бөләкәй генә кәзә көтөүе кеүек күренә ине.

²⁸ Бер Алла бәндәһе Исраил батшаһы янына килеп былай тине:

– «Раббы – таузар аллаһы, үзәндәр аллаһы түгел», – тип әйткәндәре өсөн Мин был зур сиреүҙе тотошлай һинәң кулыңа тапшырам. Шунда Минәң Раббы икәнәмде белерһегеҙ, – тип әйтә Раббы.

²⁹ Ғәскәрҙәр бер-береһенәң каршыһында ете көн буйы торҙо. Етенсе көндө һуғыш башланды. Исраилдар бер көн эсендә арамизарҙың йөз мең йәйәүле яугирен кырып һалды. ³⁰ Иҫән калғандары Афекка, кала эсенә касты. Әммә уларҙың өстөнә кала диуары коланы һәм егерме ете мең кеше шуның астында калып үлдә. Бен-Һадад үзе бер өйҙән икенсе өйгә касып йөрөнө.

³¹ – Без Исраил батшаларын мәрхәмәтле батшалар тип ишеттек. Билебезгә кыл тукыма урап, башыбыҙға бау тағып, Исраил батшаһына барайыкмы әллә? Бәлки, ул һине тере калдырыр? – тине ярандары Бен-Һададка.

³² Билдәрәнә кыл тукыма урап, баштарына бау тактылар за Исраил батшаһына киттеләр.

– Колоң Бен-Һадад ғүмерен һаҡлауыңды ялбара, – тинеләр.

– Бен-Һадад тереме ни? Ул бит миңә туғаным кеүек, – тип яуап кайтарҙы Аһав.

³³ Әлегә кешеләр был һүҙҙәрҙе яҡшыға юраны һәм:

– Әйе, Бен-Һадад һиңә туған кеүек, – тип күтәрәп алды.

– Барығыҙ, уны бында алып килегеҙ, – тип бойорҙо батша.

Бен-Һадад килгәс, Аһав уны үзенәң яу арбаһына мендерҙе.

³⁴ – Мин атайымдың һинәң атайыңдан тартып алған калаларын кире кайтарам, – тине Бен-Һадад. – Атайымдың Самарияла базарҙары булған кеүек, һин дә Дамаскта базарҙар яһарһың.

– Килешеү төзөгәндән һуң, мин һине ебәрермен, – тип яуапланы уға Аһав.

Бен-Һадад менән килешкәндән һуң, уны кайтарып ебәрҙе.

Бер пәйғәмбәрҙең Аһавты битәрләүе

³⁵ Пәйғәмбәрҙәр төркөмөнән булған берәү Раббы ихтыяры буйынса иптәшенән:

– Миңә берҙе һуҡ әле, – тип үтенде.

Әммә иптәшенәң уға һуҡкыһы килмәне.

³⁶ Шул сәк пәйғәмбәр уға:

– Раббының әйткәнән тыңламағаның өсөн янымдан китеүең булыр, һине арыслан үлтерер, – тине.

Был кеше пәйғәмбәр эргәһенән киткәйне, уға арыслан тап булды һәм йырткыслап ташланы.

³⁷ Пәйғәмбәр икенсе кешегә барып, уның һуғыуын һораны. Быныһы пәйғәмбәргә

шул тиклем итеп кундырзы, хатта йөрө-хэтләне. ³⁸ Пәйғәмбәр йөзөн танымаҫлык итеп капланы ла юл буйына сығып Исраил батшаһының үткәнен көтә башланы. ³⁹ Батша уның янынан үтеп барғанда, пәйғәмбәр былай тип кысқырзы:

– Мин колоң һуғышка барғайным. Бер кеше миңә әсиргә төшкән дошман яугирен килтерзе лә: «Уны һакла. Әгәр қасып китһә, башың менән яуап бирәсәкһең, йәки бер талант көмөш түләйсәкһең», – тине. ⁴⁰ Мин колоң унда-бында қаранғансы, әсир қасып киткән.

– Һин үзеңә үзең хөкөм сығарзың, – тине Исраил батшаһы. – Әле генә нисек әйттең, шулай булыр.

⁴¹ Шул сак пәйғәмбәр йөзөн асты һәм батша уның пәйғәмбәрзәрзең береһе икәнән күрзе. ⁴² Пәйғәмбәр Исраил батшаһына:

– Раббы былай ти: «Мин үлемгә дусар иткән кешене қулыңдан ыскындырзың, шуға күрә уның йәне урынына һинең йәнең алыныр, уның халқы урынына һинең халқың қырылыр», – тип белдерзе.

⁴³ Асыуланған Ахав, хәуефкә батып, Самариялағы һарайына қайтып китте.

Навоқтың йөзөм баксаһы

21 ¹ Әлеге вақиғаларзан һуң бына ниндәй хәлдәр булды. Изреғилдә Самария батшаһы Ахавтың һарайы эргәһендә ошо қаланан Навоқ тигән кешенең йөзөм баксаһы бар ине.

² Бер көн Ахав Навоқка:

– Йөзөм баксанды миңә бир. Ул минең һарайыма бик яқын, шуға күрә уны йәшелсә баксаһы итер инем. Урынына һиңә унан да яқшырақ йөзөм баксаһы бирәм, теләһең, көмөш менән түләйем, – тип тәқдим итте.

³ Әммә Навоқ:

– Алла һаклаһы! Нисек мин аталарымдан қалған биләмәне һиңә бирәйем? – тип яуап қайтарзы.

⁴ Изреғилле Навоқтың: «Аталарымдан қалған биләмәне һиңә бирмәйем», – тигәне-

нә Ахавтың нығ йәне көйзө. Өйөнә кәйефе бозолоп қайтып инде лә, ашамай-әсмәй, түшәгенә барып ятты.

⁵ Қатыны Изевел уның янына килеп:

– Нимәгә шул тиклем эсең боша, хатта тамағыңа ла ашаманың? – тип һораны.

⁶ – Изреғилле Навоқка: «Йөзөм баксанды миңә һат, көмөш бирермен, йәки, теләһең, уның урынына бакса бирермен», – тигәйнем, «Йөзөм баксамды һиңә бирмәйем», – тип яуап бирзе, – тине Ахав.

⁷ – Һин Исраилда батша түгелме ни? – тине Изевел. – Тор, тамағыңа аша. Борсолма, Навоқтың баксаһын мин һиңә үзем алып бирәм.

⁸ Изевел Ахав исеменән хаттар яззы ла, уның мисәтен қуйып, Навоқ йәшәгән қаланың ақһақалдарына һәм күренекле кешеләренә ебәрзе. ⁹ Хаттарға былай тип язылғайны:

«Ураза иғлан итегең, халықты йыйығыз за Навоқты иң түргә ултыртығыз. ¹⁰ Ике йүнһез кешене уның қаршыһына ултыртығыз за улар: „Навоқ Алла менән батшаны хурланы“, – тип уға қаршы шаһитлық қылһын. Шунан һуң уны тышқа алып сығып, таш бәреп үлтерегез».

¹¹ Навоқ йәшәгән қаланың ақһақалдары менән күренекле кешеләре Изевел нисек язған, шулай эшләне. ¹² Ураза иғлан ителде. Навоқты халық алдына түргә ултырттылар. ¹³ Унан ике йүнһез әзәм килеп, Навоқтың қаршыһына ултырзы ла:

– Навоқ Алла менән батшаны хурланы, – тип шаһитлық итте.

Шунан Навоқты қаланан тышқа алып сықтылар за таш бәреп үлтерзеләр. ¹⁴ Азақтан Изевелгә: «Навоқ таш бәреп үлтерелде», – тип хәбәр ебәрзеләр.

¹⁵ Навоқтың таш бәреп үлтерелеуен иштеу менән Изевел Ахавка:

– Бар, Навоқтың һиңә көмөшкә лә һатырға теләмәгән баксаһына хужа бул, – тине. – Ул инде тере түгел, үлде.

¹⁶ Ахав, изреғилле Навоқтың үлгәнен ишеткәс, уның баксаһын алырға китте.

¹⁷ Шул сак Тишбе калаһынан Ильяс пәйғәмбәргә Раббы һүзе булды:

¹⁸ – Тор, Самарияла хахимлык иткән Исраил батшаһы Ахавка бар. Ул Навоқтың йөзөм баксаһында. Уға хужа булырға йөрөй.

¹⁹ Һин уға, Раббы былай тип әйтә, тиген: «Нимә, үлтерзең дә, инде баксаһына хужа булырға йөрөйһөңмө? Эттәр Навоқтың канын кайһы урында ялаған, һинең каныңды ла шунда ялаясақ».

²⁰ – Нимә, дошманым, тоттоңмо мине? – тине Ахав Ильяска.

– Тоттом, – тип яуапланы пәйғәмбәр. – Сөнки һин Раббы күзендә яман булған ғәмәлдәргә бирелдең. ²¹ Раббы һиңә: «Башыңа бәлә ебәрәм, һине һепереп түгәм. Исраилда нәселендән бер ир заты ла калмас. Иреклемә, колмо – барыһын да юк итәм. ²² Һинең нәселендә лә Неват улы Яровғам менән Бағша улы Ахияһтың ғаиләләре кеүек үк юкка сығарам, сөнки һин, Исраилды гонаһка батырып, Минә бик нык асыландырзың», – тип әйтергә кушты.

²³ Раббы Изевел тураһында ла әйтте. «Изевелде Изрегил калаһы диуарҙарының тышында эттәр тамаклаясақ», – тине.

²⁴ Ахав нәселенәң калала үлгәндәре эттәргә, кырза үлгәндәре коштарға емтек булыр.

²⁵ Бығаса Ахав һымак бер кемдең дә шул кәзәрле Раббы күзендә яман булған эштәргә бирелгәнә юк ине. Катыны Изевел уны гел генә қотортоп торзо. ²⁶ Ахав та, Раббы исраилдар алдынан кыуып ебәргән әмөриҙәр кеүек боттарға табынып, күп әшәкеләктәр кылды.

²⁷ Был һүзәрҙә ишетеп, Ахав кейемдәрен йырткылап ырғытты, кыл кейем кейзе, уны хатта йоклағанда ла сисмәне, ураза тотто, бошонколка төшөп йөрөнө. ²⁸ Бер ни тиклем вақыттан һуң Раббы Ильяс пәйғәмбәргә:

²⁹ – Күрзеңме, Ахав Минәң алдымда кайһылай күндәм булып калды? – тине. – Шуға күрә Мин был бәләне ул тере сакта ебәрмәйем. Әммә улы заманында нәсел-нәсәбенә бәлә-каза күндәрәсәкмен.

Михаяһ пәйғәмбәрҙең Ахавты иҫкәртмәүе

(2 Йыл 18:1-27)

22 ¹Өс йыл буйы Арам менән Исраил араһында һуғыш булманы. ²Өсөнсө йылды Йәһүзә батшаһы Йеһошафат Исраил батшаһы Ахавка килде.

³ Исраил батшаһы үзенең ярандарына:

– Ғилғәд Рамосының безҙеке икәнән беләһегеҙме? Нишләп без бер нәмә лә эшләмәйбез? Нишләп уны Арам батшаһының кулынан кире тартып алмайбыз? – тине.

⁴ Шунан Йеһошафаттан:

– Минәң менән бергә Ғилғәд Рамосына яуға бараһыңмы? – тип һораны.

– Һин нисек – мин дә шулай, – тип яуапланы Йеһошафат. – Минәң халкым – һинең халкың, минәң аттарым – һинең аттарың.

⁵ Йеһошафат Исраил батшаһына тағын былай тине:

– Тик тәүҙә Раббының кәңәшен һорап кара.

⁶ Исраил батшаһы дүрт йөзгә яҡын пәйғәмбәрҙе йыйып алды ла:

– Ғилғәд Рамосына қаршы яу менән барайыммы, әллә бармайыммы? – тип һораны.

– Бар, – тип яуап кайтарҙы пәйғәмбәрҙәр. – Раббы Хахим ул қаланы батшаның кулына тапшырасақ.

⁷ Әммә Йеһошафат:

– Раббының тағы берәй пәйғәмбәрә қалманыммы? Унан да һорап қарар инек, – тине.

⁸ Исраил батшаһы Йеһошафатка:

– Тағы бер кеше бар барлығын, уның аша Раббыға мөрәжәғәт итеп була. Тик мин уны яратмайым, сөнки ул миңә йүнле нәмә юрамай, гел яманлык күрәзәләй. Михаяһ ул, Йимла улы, – тине.

– Улай тимә әле һин, әй, батша, – тине Йеһошафат.

⁹ Исраил батшаһы һарай әһелдәренең беренен сакырып:

– Йәһәт кенә Йимла улы Михаяһты алып кил! – тине.

¹⁰ Исраил батшаһы Ахав менән Йәһүзә батшаһы Йеһошафат затлы кейемдәрен

кейеп Самария капкаһы янындағы ырзында һәр береһе үзенә тәхетенә ултырзы, ә бөтә пәйғәмбәрҙәр улар алдында пәйғәмбәрлек итте. ¹¹ Үзенә тиер мөгөз яһап алған Кенағана улы Сидкияһ шунда белдерҙе:

– Раббы былай ти: «Һин арамизарзы ошо мөгөз менән һөзөп, кырып бөтөрәсәкһең!»

¹² Башка пәйғәмбәрҙәр зә шуны ук юранны:

– Ғилғәд Рамосына бар, юлың уңыр, Раббы уны батша кулына тапшырасак.

¹³ Михаяһты алырға ебәрелгән кеше уға былай тине:

– Кара әле, бөтә пәйғәмбәрҙәр бер ауыҙан батшаға уңыш юрай, һинең һүҙең дә уларҙыҡы кеүек булһа ине: һин дә яҡшыға юра.

¹⁴ – Тере Раббы шаһит: Раббы миңә нимә тиһә, шуны әйтермен, – тип яуап кайтарзы Михаяһ.

¹⁵ Михаяһ батша алдына килде. Батша унан:

– Михаяһ, әйт әле, Ғилғәд Рамосына яу менән барайыҡмы, әллә юкмы? – тип һораны.

– Бар, – тине Михаяһ. – Юлың уңыр, Раббы уны батша кулына тапшырасак.

¹⁶ – Раббы исеме һаҡына миңә дөрөсөн генә һөйлә, тип һиңә күпме ялынырға була? – тине уға батша.

¹⁷ Шунан Михаяһ былай тине:

– Мин иһраилдарзың барыһының да көтөһеһеҙ һарыҡтар һикелле таузарға һибелгәнән күрҙем. Раббы: «Быларзың хужаһы юк. Һәр кем иһән-аман сағында үз өйөнә кайтыһын», – тип әйтте.

¹⁸ – Был миңә бер йүнле нәмә лә әйтмәһ, тик яманлыҡ кына юрар, тимәнemme ни һиңә? – тине Иһраил батшаһы Йеһошафатка.

¹⁹ Ә Михаяһ былай тине:

– Улай булғас, Раббы һүҙен тыңла! Мин Раббының Үз тәхетендә ултырғанын һәм эргәнәндә, уң яктан да, һул яктан да бөтә күк ғәскәре баһып торғанын күрҙем. ²⁰ Раббы: «Ғилғәд Рамосына яу саһып, шунда һәләк булһын өсөн Аһавты кем һотор-

та ала?» – тип һорағайны, береһе былай, икенсеһе тегеләй тәкдим итте. ²¹ Шунда бер рух сығып Раббы алдына баһты ла: «Мин һоторта алам», – тине. Раббы унан: «Нисек итеп?» – тип һораны. ²² «Мин барам да, алдаксы рух булып, уның бөтә пәйғәмбәрҙәрен ялған һөйләтәм», – тине рух. «Әйе, һин уны һоторта алырһың, – тине Раббы. – Бар, әйткәнәңдә эшлә».

²³ Бына шулай итеп, Раббы бөтә был пәйғәмбәрҙәреңдә ауызына ялғансы рух иһдерҙе. Сөнки Ул һинең баһыңа бәлә күндерергә һарар итте.

²⁴ Шунда Кенағана улы Сидкияһ Михаяһтың яһына килде лә яңағына һуғып ебәрәп:

– Раббының руһы ни рәүешле минән китеп һинең ауызыңдан һөйләй баһланы әле? – тине.

²⁵ – Быны һин кайҙа йәшенергә белмәйһенсә, иң төпкә бүлмәлә боһоп ултырған көндө белерһең, – тип яуапланы Михаяһ.

²⁶ – Михаяһты кала баһлығы Амон менән батша улы Йоашка алып барып тапшырығыз! – тип бойорҙо Иһраил батшаһы. – ²⁷ Батша шулай тип әйтте тиегез: уны зинданға ултыртыһыңдар, мин иһән-аман кайтып килгәнсә, аз-маз икмәк менән һыуҙан баһка бер нәмә лә бирмәһендәр.

²⁸ – Әгәр зә һин иһән-аман әйләнәп кайтһаң, минән аһа Раббы һөйләмәгән булып, – тине Михаяһ. Шунан: – Әй һалыҡтар, әйткәнәңдә иһетегез! – тип өһтәнә.

Аһавтың үләме

(2 Йыл 18:28-34)

²⁹ Иһраил батшаһы Аһав менән Йәһүзә батшаһы Йеһошафат Ғилғәд Рамосына яу менән китте. ³⁰ Аһав Йеһошафатка былай тине:

– Мин яуға кейемәңдә алмаһтырып иһермен, ә һин үҙеңдә батша кейемәңдә бул.

Иһраил батшаһы кейемән алмаһтырҙы ла яуға иһде.

³¹ Арам батшаһы яу арбаларының утыз ике баһлығына:

– Башлыкмы ул, ябай яугирме – алышып тормағыз, бары Израил батшаһы менән генә һуғышығыз! – тип бойорғайны.

³² Яу арбаларының башлыктары Йеһошафатты күрзе лә, Израил батшаһы икән тип ышанып, һөжүм итер өсөн уға каршы боролдо. Йеһошафат кыскырып ебәргәс, ³³ яу арбаларының башлыктары уның Израил батшаһы түгеллеген күрзе лә боролоп китте.

³⁴ Бер яугир, төзәп тормайынса ук атып ебәргәйне, Израил батшаһын яраланы. Ук һарайтаһының йөйө аша барып казалғайны. Ахав яу арбаһын йөрөтөүсәненә:

– Атыңды бор, мине яу яланынан алып сык, йәрәхәтләндем, – тине.

³⁵ Көслә алыш көнө буйы дауам итте. Батшаға яу арбаһында арамизар каршыһында һөйәлеп баһып торорға тура килде. Уның яраһынан арба эсенә кан акты. Кискә табан батша йән бирзе. ³⁶ Кояш байыр алдынан ғәскәр араһында:

– Һәр кем үз калаһына, үз еренә кайтһын, – тигән ауаз таралды.

³⁷ Батша вафат булды. Уны Самарияға алып кайтып ерләнеләр. ³⁸ Яу арбаһын фәхешәләр йыуына торған Самария быуаһында йыузылар, ә канын эттәр яланы. Барыһы ла Раббы әйткәнсә булды.

³⁹ Ахавтың башка ғәмәлдәре, фил һөйәгенән һалдырған һарайы, ул төзөгән барлык калалар тураһында «Израил батшалары тарихы» китабында язылған. ⁴⁰ Ахав үлеп, ата-бабаларына кушылды. Урынына улы Ахазъяһ батша булды.

Йәһүзә батшаһы Йеһошафат

(2 Йыл 20:31–21:1)

⁴¹ Израил батшаһы Ахавтың дүртенсә йылында Йәһүзә тәхетенә Йеһошафат Аса улы ултырҙы. ⁴² Тәхеткә ултырғанда ул утыз биш йәштә ине һәм Йәрусәлимдә егерме биш йыл батшалык итте. Әсәһе – Ғазува

Шилхи кызы ине. ⁴³ Йеһошафат атаһы Асаның юлынан тайпылманы, Раббы күзәндә дөрөс булған ғәмәлдәр кылды. Ләкин әлегә табыныу калкыулыктары юк ителмәгәйне; халык һаман уларҙа корбан салып, хуш ес төтәтәүен дауам итте.

⁴⁴ Йеһошафат Израил батшаһы менән татыу йәшәне.

⁴⁵ Йеһошафаттың башка ғәмәлдәре, уның каһарманлығы, яу сапкандары – барыһы тураһында ла «Йәһүзә батшалары тарихы» китабында язылған. ⁴⁶ Йеһошафат атаһы Аса заманынан тороп калған боттарға табынған урындарҙа фәхешлек менән шөғөлләнгән ирзәрзе юк итте. ⁴⁷ Ул сақта Эдомда батша юк, тик батшаның вәкиле генә бар ине.

⁴⁸ Йеһошафат Офирға алтынға йөрөр өсөн Таршиш караптары төзөттө. Ләкин улар барып етә алманы – Ғәсийон-Ғәвәрзә һәләкәткә осраны. ⁴⁹ Шулар осорҙа Ахав улы Ахазъяһ Йеһошафатка: «Караптарыңда һинекеләр менән бергә миңең кешеләрем дә барһын», – тип тәқдим иткәйне, әммә Йеһошафат риза булмағайны.

⁵⁰ Йеһошафат вафат булып ата-бабаларына кушылды һәм бабаһы Дауыттың калаһында үзенә ата-бабалары янына дәфен кылынды. Уның урынына улы Йеһорам тәхеткә ултырҙы.

Израил батшаһы Ахазъяһ

⁵¹ Йәһүзә батшаһы Йеһошафаттың ун етенсә йылында Самарияла Израил тәхетенә Ахав улы Ахазъяһ ултырҙы. Ул ике йыл батшалык итте. ⁵² Ахазъяһ Раббы күзәндә яман булған эштәр кылды. Атаһы менән әсәһенә, Израилды гонаһка батырған Неват улы Яровғамдың юлын кыуҙы. ⁵³ Ул Бәғелгә табынды, уға хезмәт итте һәм, атаһының ыҙык ғәмәлдәрен кабатлап, Израил Аллаһы Раббыны нык асыландырҙы.

Батшалар. Дүртөнсе китап

Бында Исраил һәм Йәһүзә тураһында алдағы китапта башланған хикәйәләү дауам итә. Китап безҙең эраға тиклем IX быуат уртаһынан VI быуат уртаһынаса булған осорҙо солғай. Уны ике төп өлөшкә бүлсәргә була: 1) Ассирияның (йәки Ашшурҙың) безҙең эраға тиклем 722 йылда Самарияны яулағанына тиклемге осор эсендә төньяҡ дөүләт Исраил менән көньяҡ дөүләт Йәһүзәнең тарихы (1–17-се бүлектәр); 2) Вавилон (йәки Бабил) ғәскәрҙәренә безҙең эраға тиклем 586 йылда Йәһүсәлимде басып алғанына тиклемге дәүерҙә Йәһүзәнең тарихы (18–25-се бүлектәр).

Исраилдар был бөлөлөргә Раббы Аллаға тоғро булмағанлыктан тарый. Был хакта Раббы исраилдарҙы кат-кат иҫкәртә килә. Йәһүсәлимдең кыйратылыуы һәм Йәһүзә халкының күп өлөшөнөң Вавилонда әсирлектә булыуы йәһүд халкы тарихындағы бик мөһим вақиғалар тип һанала.

Был китап Исраилдың батшалары тураһында ғына түгел, бөйөк пәйғәмбәрҙәре Ильяс, уның шәкерте Ильясигин (2–9, 13-сө бүлектәр), Ишағияһ (19–20-се бүлектәр) хақында ла хикәйәләй. Ильясигин халыҡка һәм һаҡимдарға Алла ҡаршыһындағы эш-ғәмәлдәре, Алланың уларҙан ни көтөүе тураһында һөйләй, әммә уның һүҙҙәренә ҡыуанғандар һирәк. Ишағияһ Хизкияһ батшаны Аллаға тоғро булырға өндөй һәм Йәһүсәлимдең бөлгөнлөккә төшсәгә тураһында әйтә (20-се бүлек). Йәһүзәнең Аллаға тоғро батшаһы Йошияхтың батшалыҡ итеүе тураһындағы хикәйә (22–23-сө бүлектәр) китапта айырым урын алған. Мәжүсәлектән барса күренештәренә ҡаршы көрөш һәм бер аллалыҡты нығытыуға йүнәлтелгән дини реформалар был батшаның ҡазанышы булып тора.

Раббының Ахазъяһ батшаны язалауы

1 ¹ Исраил батшаһы Ахав үлгәндән һуң, Моав Исраилға ҡаршы баш күтәрҙе.

² Исраил батшаһы Ахазъяһ, Самариялағы һарайының өҫкө катындағы бүлмәһенә тәҙрә рәшәткәһенән қолап, бик нык йәрәхәтләнгәйне. Ярандарын:

– Барығыҙ, Ғәкрон илаһы Бәғел-Зевуван белешеп ҡайтығыҙ, был ауырыуымдан һауыға алырмынмы? – тип йомошҡа ебәрҙе.

³ Раббы фәрештәһе Тишбе калаһынан Ильяс пәйғәмбәргә былай тине:

– Тор, Самария батшаһының илселәренә ҡаршы бар ҙа: «Исраилда Алла юкмә әллә?

Ниңә һеҙ һорашып белешер өсөн Ғәкрон илаһы Бәғел-Зевува китеп бараһығыҙ? – тип әйт. – ⁴ Шуға күрә лә Раббы батшағыҙға: „Ятқан түшәгендән тора алмаһың, мотлак үләсәкһең“, – тип белдерә».

Ильяс Раббы ҡушҡанды эшләне.

⁵ Илселәре кире ҡайтҡас, батша уларҙан: – Нишләп кире боролдоғоз? – тип һораны.

⁶ Улар былай тип яуапланы:

– Бер кеше ҡаршыбыҙға сықты. Безгә: «Кире боролдоғоз, һеҙгә ебәргән батшаға ҡайтып әйтегез, Раббы былай ти: „Исраилда Алла юкмә әллә? Ниңә һин һорашып белешер өсөн Ғәкрон илаһы Бәғел-Зевува ебәрәһең? Бына шуның өсөн ятқан түшәгендән

тора алмашың, мотлак үлэсәкнең“, – тип белдерзе».

⁷ – Каршыгызга сығып был һүзәрзе әйткән кешенең киәфәте ниндәй ине? – тип хораны батша.

⁸ – Сәстәре нык етек ине, биленә кайыш билбау таккайны, – тип яуапланылар.

– Тишбе калаһынан Ильяс был, – тине батша.

⁹ Батша пәйғәмбәргә башлыктары менән бергә илле яугир юлланы. Ильяс тау башында ултыра ине. Илле башы уның янына күтәрелеп:

– Алла бәндәһе, батша һиңә төшөргә кушты, – тип өндәште.

¹⁰ – Әгәр зә мин Алла бәндәһе икәнмен, күктән ут төшһөн дә һине лә, илле яугирендә лә ялмап йотһон, – тип яуапланы Ильяс.

Шул сак күктән ут төштә лә илле башын да, яугирзәрен дә ялмап йотто.

¹¹ Батша йәнә башлыктары менән бергә илле яугир ебәрзе. Илле башының быныһы ла:

– Алла бәндәһе, батша һиңә тизерәк төшөргә кушты, – тип белдерзе.

¹² – Әгәр зә мин Алла бәндәһе икәнмен, күктән ут төшһөн дә һине лә, илле яугирендә лә ялмап йотһон, – тип яуап кайтарзы Ильяс.

Шул сак күктән ут төштә лә илле башын да, яугирзәрен дә ялмап йотто.

¹³ Батша яугирзәре менән бергә өсөнсә илле башын ебәрзе. Өсөнсә илле башы тауға менде лә Ильяс алдында тубыкланып:

– Әй Алла бәндәһе! Без фәкирзәрендәң, миңә һәм был илле яугирзең йәнәнә карата мәрхәмәтле булһаңсы, – тип ялбарзы. – ¹⁴ Быға тиклем килгән башлыктар менән уларзың яугирзәрен күктән төшкән ут ялмап юк итте. Инде миңә йәнәмде һәләк итмәсе, зинһар!

¹⁵ – Куркма, уға әйреп төш, – тине Раббы фәрештәһе Ильяска.

Пәйғәмбәр был илле башы менән бергә батша янына китте.

¹⁶ – Раббы: «Исраилда Алла булмағандай, хорашып белешер өсөн Ғәкрон илаһы

Бәғел-Зевувка илселәр ебәрзең. Шуның өсөн ятқан түшәгендән тора алмашың, мотлак үлерһең», – тип әйтә, – тип белдерзе ул батшаға.

¹⁷ Раббы Ильяс аша нисек белдергән булһа, Ахазъяһ шулай үлдә. Улы булмағанға күрә, тәхеткә кустыһы Йорам ултырзы. Был Йәһүзәлә Йеһошафат улы Йеһорам батшалык иткәнден икенсе йылында булды.

¹⁸ Ахазъяһтың башка эштәре, ул кылған бөтә гәмәлдәр тураһында «Исраил батшалары тарихы» китабында язылған.

Ильястың күккә алыныуы

2 ¹ Раббының Ильясты өйөрмә эсендә күккә алып вақыты еткәндә, Ильяс менән Ильясиғин Гилгалдан сығып баралар ине. ² Ильяс Ильясиғинға:

– Һин бында кал, Раббы мине Бейт-Илгә ебәрә, – тине.

– Тере Раббы ла, һин дә шаһит: һинән айырылмайым, – тип яуапланы Ильясиғин. Бергәләшәп Бейт-Илгә киттеләр.

³ Бейт-Илдә йәшәгән пәйғәмбәрзәр төркөмө Ильясиғин янына килеп:

– Раббының бөгөн хакимыңды һинән алып китәсәген беләһеңме? – тип хораны.

– Беләм, өндәшмәгез, – тип яуапланы Ильясиғин.

⁴ Ильяс Ильясиғинға:

– Һин ошонда кал, Раббы мине Йерихоға ебәрә, – тине.

– Тере Раббы ла, һин дә шаһит: һинән айырылмайым, – тип яуапланы Ильясиғин. Бергәләшәп Йерихоға киттеләр.

⁵ Унда йәшәгән пәйғәмбәрзәр төркөмө Ильясиғинға килеп:

– Раббының бөгөн хакимыңды һинән алып китәсәген беләһеңме? – тип хораны.

– Беләм, өндәшмәгез, – тип яуапланы Ильясиғин.

⁶ Ильяс Ильясиғинға:

– Һин ошонда кал, Раббы мине Иорданға ебәрә, – тине.

– Тере Раббы ла, һин дә шаһит: һинән айырылмайым, – тип яуапланы Ильясиғин.

Бергәләшәп артабан киттеләр.

⁷Пәйғәмбәрзәр төркөмөнән иллеһе улар-зың артынан эйәрзә һәм, Иорданға яқынлашқас, алыстарак туктаны. Ильяс менән Ильясиғин иһә йылға ярына килеп басты.

⁸Ильяс ябынсаһын алып төрзә лә һыуға һукты. Йылға ике якка айырылды ла был икәү коронан каршы ярға сықты. ⁹Арьякка сыкқас, Ильяс Ильясиғиндан:

– Әйт, яныңдан алып кителгәнәмә тиклем һиңә нимә эшләйем? – тип һораны.

– Һинең рухыңдан миңә мираска* ике өләш калһын ине, – тине Ильясиғин.

¹⁰– Бик кыйын нәмә һорайһың, – тине Ильяс. – Әгәр миңә эргәндән нисек күтәреләп киткәнәмде күрһәң, теләгең үтәлгән булыр, күрмәһән, булмаҫ.

¹¹Улар һөйләшә-һөйләшә китеп бара ине, капыл ялқынлы аттар егелгән ут арбаһы пәйзә булды ла уларзы бер-берәһәнән айырзы. Ильяс өйөрмәлә күккә ашты. ¹²Быны күргән Ильясиғин:

– Атакайым! Атакайым! Һин Исраилдың яу арбаһы һәм һыбайлылары кеүек инең! – тип кыскырзы.

Ул Ильясты башқаса күрмәнә. Кайғыһынан кейемен уртаға йыртып ырғытты. ¹³Шунан Ильястың өстөнән төшөп калған ябынсаһын алды ла, боролоп, Иордан йылғаһы ярына килеп басты.

¹⁴– Кайза Ильястың Аллаһы Раббы? – тине ул ябынса менән йылғаға һуғып. Ябынсаһың һыуға тейеүе булды, йылға икегә айырылды ла Ильясиғин арғы якка сықты.

¹⁵Йерихо пәйғәмбәрзәре төркөмә алыстан быны күреп бер-берәһәнә:

– Ильястың рухы Ильясиғинға инде, – тиештеләр.

Шунан уның алдына килеп, ергә тиклем баш эйзеләр.

¹⁶– Без фәкирзәрең араһында бик көслө илле кеше бар, – тине улар. – Хакимыңды эзләп килергә рәхсәт итһәң ине. Бәлки, Раб-

бы Рухы уны берәй тауға йәки үзән буйына алып барып калдырғандыр.

– Юк, йөрәмәһендәр, – тип яуапланы Ильясиғин.

¹⁷Әммә улар үтә нык өгөтләгәс, Ильясиғин ризалык бирергә мәжбүр булды.

– Ярар, барһындар, – тине.

Илле кешене ебәрзеләр. Улар өс көн буйы Ильясты эзләне, әммә таба алманы. ¹⁸Шунан Йерихола калған Ильясиғин янына кайттылар.

– Мин һезгә, йөрәмәгез, тип әйткәйнем бит, – тине уларға Ильясиғин.

Ильясиғиндың мөгжизәләр кылыуы

¹⁹Йерихо халкы Ильясиғинға:

– Хакимыбыз, үзәң күреп тораһың, калабыз ултырған урын бик уңайлы, тик һыуы насар за тупрағы ундырышһың, – тип зарланды.

²⁰– Өр-яңы сәүәтә алып килегез, уның әсенә тоз һалығыз, – тине Ильясиғин.

Сәүәтәгә тоз һалып килтерзеләр. ²¹Ильясиғин һыузың инешенә барзы ла унда тоз һибеп әйтте:

– Раббы былай тип белдерә: «Был һыуы паклайым, инде уның аркаһында үләм дә, түлһезлек тә булмаҫ».

²²Нәк Ильясиғин әйткәнсә булды: һыу бөгөнгә көнгә тиклем пак һәм тап-таза тора.

²³Йерихо калаһынан сығып Бейт-Илгә юлланған Ильясиғинға бер төркөм балаһа тап булды. Улар пәйғәмбәрзә:

– Таз баш, кит бар бынан, таз баш! – тип үсекләй башланы.

²⁴Ильясиғин артына боролоп караны ла балаларзы Раббы исеме менән карғаны. Шулар сак урмандан ике инә айыу килеп сықты ла балаларзың кырк икәһән ботарлап ырғытты.

²⁵Ильясиғин бынан Кармәл тауына йүнәлдә, унан Самарияға әйләнәп кайтты.

* 2:9 Канун буйынса баш балаға атаһы мөлкәтенән мираска ике өләш тейеш булған.

3¹ Йәһүзә батшаһы Йеһошафаттың ун нигезенсе йылында Самарияла Исраил тәхетенә Ахав улы Йорам ултырзы һәм ун ике йыл батшалык итте.² Ул Раббы хуш күрмәгән гәмәлдәр кылды, әммә әсәһе менән атаһы кеүек түгел ине, сөнки атаһының Бәғелгә бағышлап куйзырған табыныу бағанаһын ватып ташланы.³ Әммә ул Исраилды гонаһка батырған Яровғам Неват улының яман эштәрен дауам итте, уларҙан баш тартманы.

Моав менән һуғыш

⁴ Моав батшаһы Мешағ малды бик күп асырай ине. Ул Исраил батшаһына яһакка йыл һайын йөз мең һарык бәрәсе һәм йөз мең һарык тәкәһенә йөнөн ебәрә торған булды.⁵ Әммә Ахав үлгәндән һуң, Моав батшаһы Исраилға каршы баш күтәрзе.⁶ Шулар сак Йорам батша Самариянан сықтыла бөтә Исраил ғәскәрен бер урынға тупланы.⁷ Ул Йәһүзә батшаһы Йеһошафатка:

– Моав батшаһы миңә каршы фетнә күтәрзе. Минең менән бергә уға каршы яуға бараһыңмы? – тип хәбәр ебәрзе.

– Барам, – тип яуапланы Йеһошафат. – Һин нисек, мин дә шулай. Минең ғәскәрем – һинең ғәскәрең, минең аттарым – һинең аттарың.

⁸ Шунан:

– Кайһы юлдан барайыҡ? – тип һораны.
– Эдом сүле юлынан, – тип яуап кайтарзы Йорам.

⁹ Исраил, Йәһүзә һәм Эдом батшалары бергәләшеп юлға сықты. Урауҙан ете көн буйы барғас, уларҙың әсер һыуы бөттө. Ғәскәрҙәр зә, малдар за сарсаны.

¹⁰ – Һәләк булдыҡ! – тине Исраил батшаһы. – Раббы өсөбөзгә бергә Моав кулына бирергә йыйыңандыр.

¹¹ – Бында Раббының пәйғәмбәре юкмы? – тип һораны Йеһошафат. – Уның аша Раббынан кәңәш һорар инек.

– Шафат улы Ильясиғин бында. Ильястың кулына ул һыу коя торғайны, – тип яуапланы Исраил батшаһының ярандарынан берәү.

¹² – Раббының һүҙен ул әйтә ала, – тине Йеһошафат.

Шунан Йеһошафат, Исраил һәм Эдом батшалары бергәләшеп Ильясиғинға киттеләр.

¹³ – Һиңә минән ни кәрәк? – тип каршыланы Ильясиғин Исраил батшаһын. – Атаң менән әсәңдең пәйғәмбәрҙәренә барыр инең.

– Улай тимә! – тине Исраил батшаһы. – Раббы безҙе, өс батшаны, моавтарҙың кулына тапшырыр өсөн бында йыйған.

¹⁴ – Мин хезмәт иткән Күк ғәскәрҙәре Раббыһы шаһит: әгәр Йәһүзә батшаһы Йеһошафатты ихтирам итмәһәм, һиңә күтәрелеп тә карамаһ инем, – тине Ильясиғин. – ¹⁵ Ә хәҙер арфала уйнаған берәйһен табып килтерегез.

Арфасы килеп уйнай башлағайны, Ильясиғинға Раббының көҙрәте инде.

¹⁶ – Раббы был үзәндең һәр тарафында сокорҙар казырға куша, – тине Ильясиғин. – ¹⁷ Сөнки Раббы былай ти: «Ел дә, ямғыр за күрмәшегез, әммә үзәнгә һыу тулыр. Үзегез зә, эре һәм ваҡ малдарығыҙ за туйғансы эсерһегез». ¹⁸ Тик Раббы өсөн был ғына аз. Ул Моавтыла кулығыҙға тапшырыр. ¹⁹ Уларҙың бөтә нығытмалы калаларын һәм һайланма калаларын яулап алырһығыҙ, бөтә яҡшы ағастарын кыркып ташларһығыҙ, һыу сығанактарын күмерһегез, бөтә иң уңдырышлы баһыуҙарын таш менән кыйларһығыҙ.

²⁰ Икенсе көндө иртәнсәк, икмәк сазакаһы килтергән ваҡытта, Эдом яғынан һыу ағып килде лә бөтә үзәнде тултырзы.

²¹ Батшаларҙың яу менән килгәннен ишәтеп, Моав халкының корал тотта алған йәше-карты бергә тупланып, сик буйына баһты. ²² Иртә таңдан торҙолар. Кызарып кояш калкты һәм уның һыу өһтөндөгә сағылышы моавтарға алыһтан кып-кызыл кан булып күрәнде.

²³ – Был бит кан! – тип кыскырыштылар. – Ахыры, был батшалар үз-ара һуғышып, бер-берһен кырып бөткәндәр. Әйзәгез, моавтар, яумал артынан барайыҡ!

²⁴ Әммә, тупламға якынлашыуҙары булды, исраилдар уларға ташланды. Моавтар

каса башланы, тегеләр иһә уларҙы арттарынан баһтырып кырҙы. ²⁵ Калаларын емерзеләр, үткән береһе таш ырғытып, иң уңдырышлы баһыуҙарын кыйланылар, һыу сығанактарын күмделәр, яҡшы ағастарын кырқып ташланылар. Ахыр сиктә бары тик Кир-Харәсәс калаһының таш диуарҙары ғына тороп калды. Һапкы менән коралланған яугирҙәр уны ла уратып алып һөжүм итте.

²⁶ Еңелә башлағанын һизеп, Моав батшаһы кылыслы ете йөз яугире менән Эдом батшаһының ғәскәрҙәре тәңгеләнән йырып сыкмак булды, әммә уңышһыҙлыҡка оспраны. ²⁷ Шулар сак батша үзе урынына тәхеткә ултырырға тейеш булған иң өлкән улын кала диуары өстөндә тоташ яндырыу қорбаны итеп килтерҙе. Был хәл иһраилдарҙы шулар тиклем тетрәндерҙе ки, улар қаланан сигенде һәм боролоп үз илдәренә қайтып китте.

Ильясиғиндың тол қатынға ярҙам итеуе

4 ¹ Бер көндә Ильясиғинға пәйғәмбәрҙәр төркөмөндәге бер кешенең қатыны ярҙам һорап килде.

– Әй һакимым, минең ирем, һинең қолон, үлде! Үзең беләһең, ул Раббынан қурққан кеше ине. Әле иһә унан аласағы булған бер әзәм килде лә бурыс өсөн ике улымды қол итергә теләй, – тине ул.

² – Һиңә һисек ярҙам итәйем һуң? – тине Ильясиғин. – Өйөңдә нимәләрең бар?

– Мин қолондоң өйөндә бер һауыт зәйтүн майынан башқа бер нәмә лә юк шулар, – тип яуап қайтарҙы қатын.

³ – Бөтә күршеләренән дә буш һауыт йыйып ал. Ни тиклем күберәк булһа, шулар тиклем яҡшырақ. ⁴ Шунан улдарың менән өйгөгәзгә инегеҙ ҙә, ишегегеҙҙе әстән бикләп, һауыттарға май тултырығыҙ. Тулған береһен ситкә қуя барығыҙ, – тине Ильясиғин.

⁵ Қатын уның янынан қайтып китте. Улдары менән өйгә инеп, ишекте бикләһеләр. Улдары буш һауыттарҙы биреп торҙо,

қатын улдарҙы май менән тултырҙы. ⁶ Ахыр сиктә улдарының береһенә:

– Қана, тағы бир, – тигәйне, тегеһе:

– Башқа һауыт қалманы, – тип яуап қайтарҙы.

Май шунда ук ағыуҙан туктаны.

⁷ Қатын, Алла бәндәһенә барып, бөтәһен дә һөйләп бирҙе.

– Бар, майҙы һатып, бурысыңды түлә, – тине пәйғәмбәр. – Қалғаны иһә улдарың менән йәшәргә етер.

Ильясиғин менән Шунемдағы бай қатын

⁸ Бер көндә Ильясиғин Шунем қалаһына килде. Шунда уны бер бай қатын өйөнә төшкә ашқа алып қайтты. Бынан һуң, қасан ғына Шунемға барһа ла, пәйғәмбәр ризық ейер өсөн ошонда инер булды.

⁹ Бер мәл қатын иренә:

– Мин беләм, безгә йыш қына килеп йөрөгән был кеше изге бер Алла бәндәһе ул, – тине. – ¹⁰ Әйзә өскә қатта уның өсөн бер бәләкәй генә бүлмә төзөйөк. Шунда түшәк һалырбыҙ, өстәл, ултырғыс, майшәм қуыйрбыҙ. Қасан килһә лә, безгә төшөп йөрөр.

¹¹ Ильясиғин бер көндә килде лә, бүлмәһенә менеп, ял итергә ятты. ¹² Хезмәтсәһе Гехазига:

– Шунем қатынын сақыр әле, – тине.

Тегеһе қатынды сақырҙы. Қатын ингәс, ¹³ Ильясиғин хезмәтсәһенә:

– Безгә қылған яҡшылыҡтарына қаршы нимә эшләй алабыҙ икән, һора әле. Батшаға йәки ғәскәр башлығына берәй үтенесе юкмы? – тине.

– Мин үз халқым араһында бер ниндәй ҙә мохтажлыҡ күрмәй йәшәйем, – тип яуапланы қатын.

¹⁴ – Уға нимә эшләй алабыҙ һуң? – тип һораны Ильясиғин Гехазиган.

– Уның улы юк, ә ире қарт, – тине хезмәтсәһе.

¹⁵ – Уны тағы сақыр әле, – тине Ильясиғин. Хезмәтсәһе сақырҙы. Қатын ишек төбөнә килеп баһты.

16 – Бер йылдан һуң ошо вакытта ко-сағында улың булыр, – тине Ильясиғин.

– Юк, хакимым, – тип каршы төштө катын. – Һин бит Алла бәндәһе, мин колоңдо, зинһар, алдама.

17 Әммә катын ауырға калды һәм икенсе йылды Ильясиғин әйткән вакытта улы тыузы.

18 Бала зурайзы. Бер көндө ул атаһы менән баһуға ураксылар янына китте. 19 Капыл малай атаһына:

– Уй, башым ауырта, башым! – тип кысқырзы.

Атаһы хезмәтсегә улын тиз генә әсәһенә алып кайтырға бойорзо. 20 Хезмәтсе уны өйгә алып кайтты. Бала төшкә тиклем әсәһенәң алдында ятты ла йән бирзе. 21 Әсә уны өскө бүлмәгә алып менде, Алла бәндәһенәң түшәгенә һалды ла, ишекте ябып, тышка сыкты.

22 Шунан ирен сақырып былай тине:

– Миңә берәй хезмәтсе менән ишәк бир әле, тиз генә Алла бәндәһенә барып кайтайым.

23 – Нишләп уға бөгөн бараһың? – тине ире. – Яңы ай байрамы ла, шәмбе лә түгел. – Зарар юк, – тип яуапланы катын.

24 Ишәкте эйәрләп менде лә хезмәтсегә: – Кыуала, мин һиңә әйтмәй тороп, яйлама, – тине.

25 Кармәл тауына барып, Алла бәндәһе янына күтәрелде.

Пәйғәмбәр катынды алыстан ук абайлағайны. Хезмәтсегә Гехазиға:

– Кара әле, Шунемдан теге катын килә ята, – тип өндәште. – 26 Бар, йүгер, каршы ал. «Ни хәлдәһегез, ирең менән улың ифәнһаумы?» – тип һора.

– Барыһы ла якшы, – тип яуапланы катын Гехазиға. 27 Әммә тауға сығып еткәс, Алла бәндәһенәң аяғына йығылды. Гехази уны торғозорға ынтылғайны, Ильясиғин тыйзы.

– Теймә, кайғыһы зур икәнән күрмәйһеңме ни? – тине. – Ниңә икәнән Раббы минән йәшерзе, әшкәртмәне.

28 – Әй хакимым, мин һинән бала һора-ныммы ни? – тине катын. – Өмөтләндермә мине, зинһар, тип әйтмәнемме?

29 – Гехази, йәһәт кенә әзерләп дә юлға сык, – тине Ильясиғин. – Таяғымды ал. Кара уны, бер ерзә лә туктама. Үзең һаулык кушма, хатта сәләм биргәндәргә лә яуап кайтарма. Барып еткәс, таяғымды баланың битенә куй.

30 Әммә малайзың әсәһе Ильясиғинға:

– Тере Раббы ла, һин дә шаһит: һинән башка бынан азым да баһасағым юк, – тине.

Шунан Ильясиғин уның артынан юлға сыкты.

31 Гехази алданырак барып етте. Ул Ильясиғиндың таяғын малайзың битенә һалды. Әммә бала кымшанманы, тауыш та бирмәне. Гехази пәйғәмбәргә каршы сыкты.

– Бала уянмай, – тип хәбәр итте.

32 Катындың өйөнә килеп еткәс, Ильясиғин түшәгендә үлеп яткан баланы күрзе.

33 Әскә инеп, артынан ишекте япты ла Раббыға ялбарзы. 34 Шунан ауызын малайзың ауызына, күззәрен – күззәренә, кулдарын кулдарына терәп, үле кәүзәнәң өстөнә капланды. Бер аzzан баланың тәне йылына башланы. 35 Ильясиғин тороп, бүлмәлә арлы-бирле йөрөп әйләнде лә йәнә бала өстөнә ятты. Малай, ете тапкыр сөскөргәс, күззәрен асты. 36 Ильясиғин Гехазиға баланың әсәһен сақырырға кушты. Гехази сақырзы. Катын ингәс, пәйғәмбәр уға:

– Улыңды ал, – тине.

37 Катын ергә капланып Ильясиғиндың аяктарын косакланы, шунан балаһын алып аска төшөп китте.

Ильясиғиндың тағы ике мөғжизәһе

38 Ильясиғин Гилгалға әйләнеп кайтты. Бында аслык ине. Әргәһенә бер төркөм пәйғәмбәрзәр йыйылғас, хезмәтсегәңә зур қазанды усақка куйып уларға ашарға бешерергә кушты. 39 Пәйғәмбәрзәрзән берәү қырға йәшелсә йыйырға сықкайны, шунда сырмалып үскән бер үсемлек

тапты. Уның емештәрен итәк тултырып алып кайтты ла, турап, казанға һалды, әммә бының нимә икәнән бер кем дә белмәне. ⁴⁰Бына ашты койоп бирзеләр. Әммә уны ауыззарына кабыу менән:

– Эй Алла бәндәһе, казанда – үлем! – тип кыскырыша башланылар. Ашты бер кем дә ашай алманы. ⁴¹Ильясиғин сак кына он һорап алды ла уны казанға һалды. Шунан:

– Инде койоп бирегез, ашаһындар, – тине. Ашта бер ниндәй зә зарарлы нәмә калмағайны.

⁴²Бәғел-Шалишанан бер кеше Алла бәндәһенә түгә уңыштан егерме арпа көлсәһе менән токта башактар алып килде.

– Кешеләргә өләшәп бир, – тине Ильясиғин хезмәтсәһенә. – Ашаһындар.

⁴³– Бының нимәһен бирәйем, йөз кешегә етерлек түгел бит, – тип ғәжәпләнде хезмәтсе.

– Өләшәп бир, – тип яуапланы Ильясиғин. – Сөнки Раббы былай ти: «Туйғансы ашарзар, өстәүенә артып та калыр».

⁴⁴Хезмәтсе уларзы кешеләрзең алдына һалды. Раббы әйткәнсә булды, туйғансы ашанылар, хатта артып та калды.

Нағамандың тире ауырыуынан сәләмәтләнеүе

5 ¹Арам батшаһының Нағаман тигән ғәскәр башлығы бар ине. Хакимы уны ифрат нык хөрмәт итә һәм ололай торғайны, сөнки Раббы уларға Нағаман аша еңеү биргәйне. Нағаман бик каһарман яугир ине, тик махау ауырыуынан йонсоно. ²Бер мәл арамизар Исраилға барымта менән барғанда, бәләкәй генә кыззы әсиргә алғайны. Уны Нағамандың катынына хезмәтселеккә бирзеләр. ³Шул бала хужабикәһенә:

– Хакимым Самариялағы пәйғәмбәргә барһа ине. Пәйғәмбәр уны махау сиренән коткара ала, – тине.

⁴Нағаман, хакимы батшаға барып, Исраил кызының әйткәндәрен һөйләп бирзе.

⁵Батша уға:

– Бар, әлбиттә, мин Исраил батшаһына хат язып бирермен, – тип яуапланы.

Нағаман ун талант көмөш, алты мең шекел* алтын, ун алмаш кейем алды ла юлға сықты. ⁶Ул килеп: «Был хат менән һиңә махау сиренән коткарыр өсөн колом Нағаманды ебәрәм», – тип язылған хатты Исраил батшаһына тапшырзы.

⁷Хатты укығас, Исраил батшаһы йәне көйөүзән кейемдәрен йырткыслап ташланы.

– Үлтерергә һәм терелтергә көзрәте булған Алламы ни мин! Нишләп ул миңә махау сиренән һауықтырырға кеше ебәрәп ята? Күреп торорһоғоз, миңә бәйләнергә сәбәп эзләй ул, – тип кыскырып ебәрзе.

⁸Алла бәндәһе Ильясиғин, Исраил батшаһының кейемдәрен йыртканын ишеткәс, уға: «Нишләп кейеменде йыртаһың? Ул кеше миңә килһен. Исраилда пәйғәмбәр барлығын белһен», – тигән хәбәр ебәрзе.

⁹Нағаман аттары, яу арбалары менән килеп, Ильясиғиндың ишеге төбөнә туктаны. ¹⁰Ильясиғин уға: «Бар, Иордан йылғаһында ете тапкыр йыуын, шунан тәнен махау ауырыуынан сәләмәтләнер һәм таза булырһың», – тип әйтергә кушты.

¹¹Быны ишеткәс, Нағаман тузынып китте.

– Нишләп үзе сыкмай? Ә мин ул алдыма басыр, Аллаһы Раббының исемен сакырыр, кулын ауыртқан урыным өстөнән йөрөтөр, мине шул рәүешле махаузан һауықтырыр, тип уйлағайным. ¹²Дамасктың Авана менән Парпар йылғаһы Исраилдың бөтә йылғаларынан да артык. Улай еңел генә булһа, мин шуларға йыуынып тазарыныр инем, – тип асыулана-асыулана боролоп китте.

¹³Ярандары иһә артынан әйәрәп:

– Хакимыбыз, әгәр пәйғәмбәр һиңә берәй кыйын нәмә кушһа, үтәмәс инеңме ни? Ә ул һиңә: «Йыуын да тазарынырһың», – тип кенә әйтте, – тинеләр.

* 5:5 Ун талант; алты мең шекел – ун талант – яқынса 360 кг, алты мең шекел – яқынса 72 кг.

¹⁴ Нағаман, Иордан йылғаһына барып, Алла бәндәһе әйткәнсә, ете тапқыр сумып сыккайны, тәне сабыйзыкы кеүек шыпшыма, таза булып китте.

¹⁵ Нағаман, озатып йөрөүселәрен эйәртеп, Ильясиғин янына кабат килде. Уның каршыһына баһсып:

– Инде мин Исраилдан башка донъяның бер ерендә лә Алла юклығын белдем, – тине. – Мин колоңдоң бүләктәрен кабул итеп алһансы.

¹⁶ – Мин хезмәт иткән тере Раббы шаһит: һинән бер нәмә лә алмайым, – тип яуапланы Ильясиғин.

Нағаман нисек кенә инәлһә лә, пәйғәмбәр баш тартыуын дауам итте.

¹⁷ Ахырза Нағаман:

– Бүләгемдән баш тартаһың икән, исмаһам, мин колоңа ике қасырзың көсә етерзәй тупрак алып қайтырға рөхсәт бир, – тип үтенде. – Сөнки мин колоң инде Раббынан башка илаһтарға тотош яндырыу қорбандары ла, бүтән қорбандар за қилтермәйсәк.* ¹⁸ Тик Раббы миңә бер генә нәмәнә ғәфү итә күрһен: батшам илаһ Риммондың қорамына табынырға барған вақытта миңә таянған сақта, уның менән бергә ергә йөзтүбән қапланғаным өсөн Раббы мин колоңдо ярлықаһын.

¹⁹ – Исән-аман йөрө, – тине Ильясиғин.

Нағаман Ильясиғин янынан сығып, байтақ китеп өлгөргәйне,

²⁰ Алла бәндәһе Ильясиғиндың хезмәтсәһе Гехази: «Хужам был арами Нағамандың бүләктәрен алмайынса, бигерәк еңел ебәрзе. Тере Раббы шаһит: артынан барып, берәй нәмә һорап қалайым әле», – тип уйланы. ²¹ Нағамандың артынан йүгерзе.

Нағаман, кемдәндер бастырып қилгәнән абайлап, арбаһынан төштө.

– Барыһы ла именме? – тип Гехазиға қаршы атланы.

²² – Имен-аман, – тип яуапланы хезмәтсә. – Тик хужамдың бер үтенесе бар. Әфраим

таулығындағы пәйғәмбәрзәр төркөмөнән ике егет қилгән. Шуларға берталант көмөш менән икешәр алмаш кейем бирмәсһеңме?

²³ – Зинһар, ике талант ал, – тине Нағаман.

Уны күндереп, ике тоққа берәр талант көмөш һалып бәйләнә, икешәр қат кейем бирзе. Шуларзы тоттороп, ике хезмәтсәһен Гехазиы озатырға ебәрзе. ²⁴ Үзе йәшәгән қалқыулықка еткәс, Гехази хезмәтселәрзең қулынан тоқтарзы алды ла өйөнә алып барып йәшерзе. Нағамандың хезмәтселәрен қире ебәрзе. ²⁵ Шунан ул һакимы Ильясиғин янына китте.

– Қайза барып қилдең, Гехази? – тип һораны пәйғәмбәр.

– Һинең колоң бер қайза ла барманы, – тип яуапланы хезмәтсәһе.

²⁶ – Ул кеше арбаһынан төшөп қаршыңа қилгәндә рухым һинең менән түгел инеме ни? Акса йәки кейем, зәйтүн һәм йөзөм ағастары, әре мал менән һарық-кәзә, қолдар һәм қолиәләр ала торған вақытмы ни? – тине Ильясиғин. – ²⁷ Шуға күрә Нағамандың махау сире мәңгелеккә һиңә һәм тоқомоңа күсһен.

Гехази пәйғәмбәр янынан қарзай ағарып махау ауырыулы булып сықты.

Тимер балтаның һыу өстөнә қалқып сығыуы

6 ¹ Бер көндө пәйғәмбәрзәр төркөмө Ильясиғинға:

– Һинең қатарыңда йәшәгән урыныбыз бик бәләкәй. ² Иордан буйында һәр қайһыбыз берәр ағас йығып, үзебезгә шунда өй һалып алырға рөхсәт бирһәң ине, – тип мөрәжәғәт итте.

– Барығыз, – тип яуапланы Ильясиғин.

³ Араларынан берәүһе:

– Һин дә без қолдарың менән бергә барһәң ине, – тип үтенде.

– Ярар, барырым, – тине Ильясиғин һәм улар менән ⁴ бергә китте.

* 5:17 Раббыға Исраилда, йәки Исраилдан алынған тупрактағына табынырға мөмкин, тип һаналған.

Иордан буйына барып еткәс, ағас кырка башланылар. ⁵ Шунда берәүһенең балта башы ыскынып китте лә йылғаға батты.

– Аһ, хакимым, – тип кыскырып ебәрзе теге. – Уны мин кешенән генә алып торған инем.

⁶ – Кайһы тирәгә төштө? – тип хораны Алла бәндәһе.

Тегеһе балта баткан урынды күрһәтте. Пәйғәмбәр бер сыбык кыркып алды ла шул тәңгәлгә ырғытты. Балта башы шунда ук калкып сықты.

⁷ – Ана, ал, – тине Ильясиғин.

Теге кеше ынтылып балта башын алды.

Ильясиғиндың Арам ғәскәрен тужтатыуы

⁸ Арам батшаһының, Израил менән һуғыш хәлендә булған сағында, ярандарын йыйып кәңәш қора һәм: «Тупламымды ошондай-ошондай урында қорормон», – тип белдерә торғайны.

⁹ Алла бәндәһе иһә Израил батшаһын:

– Шундай-шундай урында йөрәмә, сөнки арамизар шунда барырға йыйына, – тип искәртеп тора.

¹⁰ Израил батшаһы Алла бәндәһе әйткән урынға кешеләр ебәреп, унда йәшәүселәрзе искәртә һәм улар һак тора. Әллә нисәмә тапқыр шулай булды.

¹¹ Был хәлгә Арам батшаһы бик каты асыуланды. Ул ярандарын йыйып алды ла:

– Әйтегез әле миңә, кайһығыз Израил батшаһы яклы? – тип хораны.

¹² – Беребез зә түгел, хакимым батша, – тип яуап кайтарзы ярандарының береһе. – Израилда йәшәгән Ильясиғин пәйғәмбәр хатта йоқо бүлмәндә һөйләгән хәбәрәндә лә белеп, Израил батшаһына еткерә ала.

¹³ – Барығыз, кайзәлығын асықлағыз. Мин уны әсиргә алам, – тип бойорзо батша. Уға:

– Доҫанда ул, – тип хәбәр ителәр.

¹⁴ Батша унда һыбайлыларҙан һәм яу арбаларынан торған зур ғәскәр ебәрзе. Төн йөзөндә килеп қаланы қаманылар.

¹⁵ Алла бәндәһенең хезмәтсеһе иртәнсәк тороп сыққайны, қаланың яу арбалары, һыбайлыларҙан торған ғәскәр тарафынан қамап алынғанын күрзе.

– Харап булдык, хакимым! Хәзер нимә эшләйбез инде? – тип хораны.

¹⁶ – Қурқма, беззең менән булғандар уларзықына қарағанда күберәк, – тине Ильясиғин. ¹⁷ Шунан:

– Йә Раббы, хезмәтсемдең күзен ас, күрһен, – тип доға қылды.

Раббы хезмәтсенең күзен асты. Егет қарана, ни күрә: Ильясиғиндың эргәһендәге тау улты аттар һәм яу арбалары менән қапланған.

¹⁸ Арамизар яқынырақ қилгәс, пәйғәмбәр Раббыға:

– Уларзың күззәрен һуқырайт, – тип доға қылды.

Раббы Ильясиғиндың үтенесе буйынса уларзы һуқырайтты.

¹⁹ Шунан һун Ильясиғин арамизарға:

– Һез яңылыш юлдан бөтөнләй икенсе қалаға қилгәнһегез. Әйәрегез, мин һеззе туп-тура эзләгән кешегезгә алып барам, – тине лә Самария қалаһына алып китте.

²⁰ Арам яугирзәре қалаға қилеп еткәс, Ильясиғин:

– Йә Раббы, уларзың күззәрен ас, күрһендәр, – тип доға қылды.

Раббы уларзың күззәрен асқайны, улар үззәренең Самария уртаһында торғандарын күрзе.

²¹ Арам ғәскәрен күргәс, Израил батшаһы Ильясиғиндан:

– Атақай, уларзы үлтерәйемме? – тип хораны.

²² – Юқ, – тип яуапланы пәйғәмбәр. – Уларзы бит ук-һазағың, қылысың менән әсир итмәнең. Ашатып-әсер зә үззәренең хужаларына қайтып китһендәр.

²³ Батша арамизар ғәскәре өсөн зур табын әзерләргә бойорзо. Ашатып әсергәс, уларзы қайтарып ебәрзе, һәм арамизар үззәренең хужаларына әйләнеп қайтты. Ошонан алып арамизар Израил еренә бақып инеүзән туктаны.

Самариялағы аслык

²⁴ Байтак вакыт үткәс, арами батшаһы Бен-Һадад бөтә ғәскәрен туплап, Самарияға һөжүм итте һәм уны камап алды.

²⁵ Камау шул тиклем озақ булды ки, калала каты аслык башланды, хатта бер ишәк башы һикһән шекел көмөшкә, сирек кав* күгәрсен тизәге биш шекел көмөшкә һатыла ине.

²⁶ Бер көн Исраил батшаһы кала диуары буйлап йөрөгәндә, ниндәйзәр катын:

– Хакимым батша, миңә ярзам итһәнсе, – тип ялбарзы.

²⁷ – Раббы ярзам итмәгәндә, мин һиңә нисек ярзам итә алам? Ырзында ашлығым, изгестә шарабым бармы әллә? – тине батша. ²⁸ Шулай за: – Нимә булды һуң? – тип һораны.

– Анау катын миңә: «Улыңды бир. Әйзә бөгөн уны ашайык, иртәгә минекен ашарбыз», – тигәйне. ²⁹ Минең улымды бешереп ашанык. Икенсе көндә уға: «Улыңды алып кил, уны ашайык», – тип барһам, ул баланын йәшереп куйған, – тине катын.

³⁰ Катындың әйткәнән ишеткәс, батша хәсрәтенән кейемен йырткылап ташланы. Ул кала диуарының өстөндә торғанлыктан, халык уның эстән кыл кейем кейгәнән күрзе.

³¹ – Әгәр бөгөн Шафат улы Ильясиғиндың башы урынында калһа, миңә Алланың каты кәһәре төшһөн, – тине батша.

³² Шунан Ильясиғинға кеше ебәрзе. Был мәлдә пәйғәмбәр каланың аһнакалдары менән өйөндә ултыра ине. Теге килгәнгә тиклем үк уларға:

– Күрерһегез, был үлтерегүсе минең башымды ашарға кеше ебәргән. Ул бәндә килеү менән ишекте ябығыз, эскә индермәгез. Уның артынан ук хакимы батша үзе килеп етәсәк! – тине.

³³ Әйтеп тә бөтмәне, батша килеп тә етте. Ул:

– Был бәлә-казалар Раббынан бит. Инде ни өсөн миңә Уға өмөт бағларға? – тине.

7 ¹ – Раббының әйткәнәнә қолак һалығыз, – тине Ильясиғин. – Ул былай ти: «Иртәгә ошо вакытта Самарияның капкаһы янында бер сеа* иң һәйбәт он һәм ике сеа арпа бер шекел көмөшкә һатыласақ».

² Батшаның озатып йөрөгән иң яқын яраны Алла бәндәһенә яуап итеп:

– Раббы күк қабағын асқан хәлдә лә былай булаһы түгел, – тине.

– Был хәлдә үз күззәрең менән күрерһең, тик бер тәғәмен қабырға ла насип булмаз, – тине Ильясиғин.

Арам ғәскәренең қасыуы

³ Был мәлдә кала капкаһы эргәһендә махау ауырыулы дүрт кеше ултыра ине. Улар бер-берәһенә:

– Нимә тип без бында үлем көтөп ултырабыз? ⁴ Калаға инәйек тиһәк, унда аслык – үләсәкбез. Бында ултырһақ та шул ук үлем. Әйзә арамизар тупламына барайык. Тере калдырһалар, йәшәрбез; үлтерһәләр – үләрбез, – тине.

⁵ Әңер қараңғылығында арамизар тупламына йүнәлделәр. Барһалар – унда бер кем дә юк. ⁶ Сөнки Раббы Хаким арами тупламына яу арбаларының гөрһөлдәүе, ат тояктарының туқылдауы – зур бер ғәскәр сығарған тауышты ишеттергәйне. Арамизар бер-берәһенә: «Қарағыз әле, Исраил батшаһы безгә қаршы хитти һәм Мысыр батшаларын яллаған, күрәһең», – тиешеп, ⁷ сатырзарын, аттарын, ишәктәрен, бөтә тупламды, нисек булған, шул килеш ташлап, йәндәрен котқарыр өсөн төн қараңғылығына тороп йүгергәндәр.

⁸ Теге махау ауырыулы кешеләр туплам янына килеп, бер сатырға инде. Унда туйғансы ашап-әскәндән һуң, алтын-көмөш, кейем-һалым алып сықтылар за бер

* 6:25 Кав – 1,2 л.

* 7:1 Сеа – ашлық, ярма, он үлсәү берәмеге, 7,3 л.

урынға йәшереп куйзылар. Шунан икенсе сатырға инделәр. Унан да алып сығып йәшерзеләр.

⁹ Артабан иһә:

– Яңылыш эшләйбездә, – тиештеләр. – Был һөйөнөслә хәбәрҙе еткөрмәйенсә таңға саҡлы көтһәк, ғәйепкә тарырбыз. Әйзәгез, батша һарайына барып әйтәйек.

¹⁰ Самарияға кире килеп, капка һаҡсыларын саҡырзылар за уларға:

– Арамизарзың тупламына барғайнык. Унда бер кем дә юк, тып-тын. Аттары менән ишәктәре генә бәйлә тора. Сатырзырын да, нисек бар, шулай ташлап киткәндәр, – тип һөйләп бирзеләр.

¹¹ Һаҡсылар был хәбәрҙе батша һарайына еткерҙе.

¹² Төн ине әле. Батша тороп ярандарына:

– Арамизарзың ниәтен беләм мин, – тине. – Уларға безҙең аслыктан интеккәнебез билдәле. Шуға күрә тупламдарын ташлап кырза йөшөнгәндәр за безҙең каланан сыҡканды көтәләрҙер. Сығыуыбыз булып, безҙе тереләй тотоп алырҙар, каланы кулға төшөрөүҙәр.

¹³ Шул саҡ батша ярандарының береһе:

– Калала калған аттарзың бишеһен алайык та бер нисә кешене тупламға нимә булғанын белергә ебәрәйек. Унда барғандың да, бында калған иһраилдарзың да шул бер яҙмыш – үлем бит, – тип тәкдим итте.

¹⁴ Аттарзы ике яу арбаһына ектеләр һәм батша бер нисә кешене:

– Барығыз, ни булғанын белеп кайтығыз, – тип арамизар ғәскәре артынан озатты.

¹⁵ Улар арамизар ғәскәре эҙенән Йордан йылғаһына тиклем барҙы. Юл буйынса арамизар ҡасқан ваҡытта ташлап киткән кейем-һалым һәм башка нәмәләр аунап ята ине. Кире кайтып, был һаҡта батшаға хәбәр иттеләр.

¹⁶ Самария халкы каланан сығып, арамизар тупламын талай башланы. Әйбер шул тиклем күп ине, шуға күрә һаҡ та Раббы әйткәнсә булды: бер һаҡ иң һәйбәт

он һәм ике һаҡ арпа бер һекел көмөшкә һатылды.

¹⁷ Батша кала капкаһын һаҡларға үзен озатып йөрөгән иң яҡын яранын билдәләгәйне. Тышқа атлыҡкан халык уны капка эргәһендә тапап үлтерҙе. Алла бәндәһе был һаҡта алдан, батша уның янына килгәндә әйткәйне. ¹⁸ Барыһы ла Алла бәндәһе батшаға әйткәнсә булды: «Иртәгә ошо мәлдә Самария капкаһы янында ике һаҡ арпа һәм бер һаҡ иң һәйбәт он бер һекел көмөшкә һатыласаҡ», – тип әйткәс, ¹⁹ батшаның был яраны: «Раббы күк кабағын асқан хәлдә лә былай булаһы түгел», – тип яуап кайтарғайны. Алла бәндәһе иһә: «Был хәлдә үз күзҙәрең менән күрерһең, тик бер тәғәмен кабырға ла һасип булмас», – тигәйне. ²⁰ Шулай булды ла: халык ул яранды капка төбөндә тапап китте һәм яран үлдә.

Шунем катынының кайтыуы

8 ¹ Ильяһиһин үзе терелткән баланың әсәһенә:

– Һин бар, ғаиләңдә ал да бынан кит. Кайһы ерҙә йәшәй алһаң, шунда урынлаш. Раббы был ергә кытлыҡ ебәрә. Ете йыл буйы бында аслыҡ буласаҡ, – тигәйне. ² Катын Алла бәндәһенә әйткәнән тыңлап, ғаиләһе менән пелешти еренә күсеп китте һәм ете йыл шунда йәшәне.

³ Ете йылдан һуң ул пелештиҙәр еренән әйләнеп кайтты ла, баһыуы менән өйөн кире биреүҙе юллап, батшаға килде. ⁴ Тап шул ваҡытта батша Алла бәндәһенә хезмәтсәһе Гехазизан Ильяһиһин кылған бөйөк ғәмәлдәр тураһында һорашып ултыра ине. ⁵ Гехазизан батшаға пәйғәмбәрҙең үлгән баланы терелткәнә һаҡында һөйләгәндә, үзенә йортон һәм баһыуын кайтарыуҙы һорап, улы терелгән катын килеп инде.

– Һаҡимым батша, – тине Гехазизан. – Ана мин һөйләгән катын. Ә эргәһендә Ильяһиһин терелткән улы тора.

⁶ Батша катындан һораша башланы. Катын барыһын да бәйнә-бәйнә һөйләп бирҙе.

Шунан һуң батша һарай әһелдәренәң берен сақырып, катындың эштәрен яйға һалыузы хәстәрләргә кушты.

– Был катындың бар мөлкәтен һәм ул илдән сығып киткәндән алып бөгөнгә көнгә кәзәр уның ере биргән уңышты кайтарып бирһендәр, – тип бойорзо.

Ильясиғин менән Арам батшаһы Бен-Һадад

⁷Ильясиғин Дамаскка килде. Был осорза Арам батшаһы Бен-Һадад ауырып ята ине. Батшаға Алла бәндәһенәң қалала икәнән хәбәр иттеләр.

⁸Батша Хазаил тигән кешегә:

– Бүләк ал да Алла бәндәһенәң қаршы сық. Уның аша Раббынан һора: был сирзән котолорға насип булырмы миңә, юкмы? – тине.

⁹Хазаил бүләккә Дамасктағы иң яқшы нәмәләргә һайлап алды ла, уларзы қырк дәйәгә артмақлатып, Ильясиғинға юлланды. Уны осраткас:

– Колоң Арам батшаһы Бен-Һадад сиренән котолорға насип булырмы-юкмы икәнән белешергә ебәрзе, – тине.

¹⁰– Кайтып уға: «Һауығаһың», тип әйт, тик Раббы миңә уның үләсәген белдерзе, – тип яуапланы Ильясиғин.

¹¹Шунан Алла бәндәһе Хазаилға, ул уңайһызланғансы, озақ қарап торзо ла илап ебәрзе.

¹²– Һакимым, нишләп илайһың? – тип һораны Хазаил.

– Һинәң Исраил халқына ниндәй яуызлықтар қыласағыңды беләм, – тине Ильясиғин. – Қәлғәләрен яндырасақһың, егеттәрен қылыстан үткәрәсәкһең, сабыйзарын қиҫәктәргә турақлаясақһың, ауырлы қатындарының қарынын ярасақһың.

¹³– Мин колоң бер қорсаңғы эт кенә бит. Шул тикләм эштәрзе башқарығға қайған қулымдан килһен? – тине Хазаил.

– Раббы миңә һинәң Арам батшаһы буласағыңды белдерзе, – тип яуап кайтарзы Ильясиғин.

¹⁴Хазаил Ильясиғин янынан һакимы батшаға әйләнеп кайтты.

– Алла бәндәһе нимә тине? – тип һораны Бен-Һадад.

– Мотлак шәбәйәсәкһең, тине, – тип яуапланы Хазаил.

¹⁵Әммә икенсе көндә юрған алып һыуланы ла, батшаның битенә қаплап, үлтерзе. Үзе уның урынына тәхеткә ултырзы.

Йәһүзә батшаһы Йеһорам

(2 Йыл 21:5-10, 20)

¹⁶Аһав улы Йеһорамдың Исраилда батшалық итеуенәң бишенсе йылында, Йеһошафат әле Йәһүзә батшаһы булған сақта, тәхеткә уның улы Йеһорам ултырзы.

¹⁷Батша булғанда Йеһорамға утыз ике йәш ине. Ул Йәрүсәлимдә һигез йыл һакимлык итте. ¹⁸Катыны Аһавтың қызы булғанлыктан, Йеһорам, Аһав нәсәлә һымак, Исраил батшаларының юлын қыузы, Раббы күзәндә яман булған эштәр қылды. ¹⁹Шулай булһа ла Раббы, коло Дауыт һақына Йәһүзәне һәләк итергә теләмәй ине, сөнки уға, шәмең һәр вақыт янып торор, тип вәғәзә биргәйне.

²⁰Йеһорам батша булған вақытта эдомдар Йәһүзәгә қаршы баш күтәреп уның һакимлығы астынан сықты һәм үззәренә батша һайлап қуйзы. ²¹Йеһорам бәтә яу арбалары менән Сағирға йүнәлдә. Бында уны Эдом ғәскәре уратып алды. Әммә Йеһорам төндә яу арбаларының башлықтары менән бергә қамалышты йырып сықты. Йәһүзә яугирзәре өйзәренә қасып қайтып китте. ²²Ошо вақыттан алып бөгөнгә тикләм Эдом Йәһүзәгә буйһонмай. Шул осорза Ливна қалаһы ла баш күтәрзе.

²³Йеһорамдың қалған бәтә ғәмәлдәре тураһында «Йәһүзә батшалары тарихы» китабында язылған. ²⁴Йеһорам вафат булып ата-бабалары хозурына күсте һәм Дауыт қалаһында ата-бабалары янында ерләнде. Унан һуң улы Аһазъяһ батша булды.

Йәһүзә батшаһы Ахазъяһ

(2 Йыл 22:1-6)

²⁵ Исраил батшаһы Йорам Ахав улы хакимлығының ун икенсе йылында Йәһүзә тәхетенә Йеһорам улы Ахазъяһ ултырҙы. ²⁶ Ахазъяһ егерме ике йәшендә батша булды һәм Йәрусәлимдә бер йыл батшалыҡ итте. Уның әсәһе Исраил батшаһы Ғомриҙың ейәнсәре Ғасалъяһ ине. ²⁷ Ахав нәселе менән туғанлашканға күрә, Ахазъяһ та Ахав йортоноң юлын кызуы, Раббы күзендә яман булған ғәмәлдәр кылды.

²⁸ Ахазъяһ Исраил батшаһы Йорам Ахав улы менән бергә Ғилғәд Рамосына Арам батшаһы Хазаилға каршы яуға барҙы. Был һуғышта арамизар Йорамды яраланы. ²⁹ Йорам батша Арам батшаһы Хазаил менән һуғышканда алған яраларын дауаларға Изреғилгә кайтты. Йәһүзә батшаһы Йеһорам улы Ахазъяһ Ахав улы Йорамдың хәлен белешергә тип Изреғилгә килде.

Йеһуҙың Исраилға батша булығы

9 ¹ Ильясығин пәйғәмбәрҙәр төркөмөнән берәүһен саҡырып алды ла уға:

– Юлға әзерләһ, бынау зәйтүн майлы һауытты алып, Ғилғәд Рамосына бар, – тине. – ² Унда барғандан һуң, Нимшиҙың ейәнә, Йеһошафаттың улы Йеһуҙы тап. Уны иптәштәре араһынан саҡырып ал да төпкә бүлмәгә алып ин. ³ Шунан һауыттағы зәйтүн майын башына койға: «Раббы һиңә: „Мин һине Исраилға батша итеп мәсехләнем“, тип белдерә», – тиреһен дә ишектән сыға һалып йүгерерһен.

⁴ Йәш пәйғәмбәр Ғилғәд Рамосына юланды. ⁵ Унда яу баштарының бер урында көңәшләшеп ултырғанын күрҙе.

– Һиңә әйтәһе хәбәрәм бар ине, яу башы, – тине ул.

– Кайһыбыҙға өндәшәһен? – тип һораны Йеһу.

– Һиңә, яубашы, – тип яуапланы егет.

⁶ Йеһу, урынынан тороп, өйгә инде. Йәш пәйғәмбәр зәйтүн майын Йеһуҙың башына койҙо ла былай тине:

– Исраил Аллаһы Раббы былай тип белдерә: «Һине халҡым Исраилға батша итеп мәсехләнем. ⁷ Хаҡимың Ахавтың ғаиләһен тоттош юк итерһен. Шулай итеп Мин Үземә хезмәт иткән пәйғәмбәрҙәрҙән һәм бөтә колдарымдың түгелгән кандары өсөн Изевелдән үс алам. ⁸ Ахав йорто юк булып. Исраилда уның нәселенән булған ир енесенән барыһын да, иреклемә ул, колмо, кырып бөтәм. ⁹ Неват улы Яровғам менән Ахияһ улы Бағшаның нәселенә ни кылған булһам, Ахав нәселенә лә шуны эшләйем. ¹⁰ Изреғил биләмәһендә Изевелдең мәйетен эттәр ашар, уны ерләүсә булмас».

Йәш пәйғәмбәр ошоларҙы әйтеп бөттө лә тиз генә ишектән сығып йүгерҙе.

¹¹ Йеһу хезмәттәштәре янына сықты. Араларынан береһе:

– Имен-аманмы? Был тиленең һиндә һиндәй йомошо бар? – тип һораны.

– Уның кем икәнән, нимәләр һөйләй алғанын һез үзегеҙҙең беләһегеҙ, – тине Йеһу.

¹² – Һин нимәләр йәшерәһен. Уның нимә тип әйткәнән һөйлә әле, – тиештеләр.

Йеһу ул йәш пәйғәмбәрҙең: «Раббы былай тип әйтә: „Мин һине Исраилға батша итеп мәсехләнем“, – тигәнән һөйләп бирҙе.

¹³ Хезмәттәштәре шунда ук өс кейемдәрен сисеп Йеһуҙың аяҡ астына, баҫкыска түшәһеләрҙең борғо кысқыртып:

– Йеһу батша булды! – тип иғлан иттеләр.

Йеһуҙың Йорамды үлтөрөүе

(2 Йыл 22:7-9)

¹⁴ Нимшиҙың ейәнә, Йеһошафаттың улы Йеһу Йорамға каршы фетнә күтәрҙе. Ул сакта Йорам менән Исраил ғәскәре Ғилғәд Рамосында Арам батшаһы Хазаилға каршы тора ине. ¹⁵ Йорам батша Изреғилгә Арам батшаһы Хазаилға каршы һуғышта алған яраһын дауаларға кайтҡайны.

– Әгәр миңең яҡлы булһағыҙ, бер кемдең дә Рамостан Изреғилгә барып хәбәр еткерәүенә юл куймағыҙ, – тине Йеһу иптәштәренә.

¹⁶ Шунан яу арбаһына ултырып, Изреғилгә китте. Яралы Йорам шунда ята һәм

Йәһүзә батшаһы Ахазъяһ уның хәлен белергә килгәйне.

¹⁷ Изреғил манараһы башында торған күзәтсе күмәк атлылар менән сабып килгән Йәһүзы абайлап калды ла:

– Бер төркөм сапкынсыларзы күрәм! – тип кысқырзы.

– Каршыларына һыбайлы ебәрегеҙ. Именлек менән киләләрме, һораһын, – тип бойорзо Йорам.

¹⁸ Һыбайлы Йәһүға каршы сабып барзы ла:

– Батша: «Именлек менән киләһегеҙме?» тип һорай, – тине.

– Был һинең эшең түгел, – тип яуапланы Йәһү. – Әйзә, миңә арттан төш!

Күзәтсе илсенең сапкынсыларға барып еткәнен, әммә кире боролоп кайтмағанын хәбәр итте.

¹⁹ Икенсе һыбайлыны ебәрзәләр. Ул да быллар алдына килеп:

– Батша: «Именлек менән киләһегеҙме?» тип һорай, – тине.

– Был һинең эшең түгел, – тип яуапланы Йәһү. – Әйзә миңә арттан төш!

²⁰ – Илсе барып етте, әммә кире боролманы, – тип хәбәр итте күзәтсе батшаға. – Котороноп сапканына карағанда, Нимши улы Йәһүға окшаған.

²¹ – Ат егегез! – тип бойорзо Йорам.

Уның яу арбаһына ат ектеләр. Исраил батшаһы Йорам менән Йәһүзә батшаһы Ахазъяһ, һәр кайһыһы үзенең яу арбаһында, Йәһүға каршы сықты. Улар Изреғил кешеһе Навоқтың биләмәһендә осрашты.

²² – Именлек менән килеүеңме? – тип һораны Йорам Йәһүзы күргәс.

– Әсәйең Изевелдең боттарға табыныуы, сихыр кылыуы дауам итә икән, ниндәй именлек булһын? – тине Йәһү.

²³ Йорам арбаһын кире борзо ла:

– Ахазъяһ, был хыянат! – тип кысқырзы.

²⁴ Йәһү йәйәһен йән көсөнә тартып, батшаның аркаһына, ике калак һөйәгенең уртаһына, атып ебәргәйне, ук Йорамдың йөрөгән үтә тишәп сықты. Батша арбаһына капланып барып төштө.

²⁵ Йәһү ярзамсыһы Бидкарға:

– Мәйетте ал да изреғилле Навоқтың баһыуына алып барып ырғыт, – тип бойорзо. – Хәтерләйһеңме, һинең менән бергә Йорамдың атаһы Ахав артынан килгән сағыбыҙза, Раббы Ахав тураһында: ²⁶ «Кисә Мин Навоҫ менән уның улдарының канын күрҙем. Ант итеп әйтәм, Мин һине ошо баһыуза язалаясаҡмын», – тигәйне. Раббының шул һүзҙәренә ярашлы, Йорамдың мәйетен Навоқтың баһыуына ташла, – тине.

Йәһүзә батшаһы Ахазъяһтың үлтереләүе

²⁷ Йәһүзә батшаһы Ахазъяһ былларзы күреп, Бейт-Һагган калаһына табан ҡаса башланы. Артынан кыуа төшкән Йәһү:

– Уны ла үлтерегез! – тип кысқырзы.

Үзенең арбаһындағы Ахазъяһты Йивлеғамға етәрәк, Гур калкыулығында уктан атып яраланылар. Ул йәрәхәтләнгән килеш Мегиддоға барып етте лә, шунда үлдә. ²⁸ Хезмәтселәре уны яу арбаһында Йөрүсәлимгә алып кайтты һәм Дауыт калаһында ата-бабалары янында үз төрбәһенә дөфөн ҡылды.

²⁹ Ахазъяһ Йәһүзә тәхетенә Йорам Ахав улы Исраилда ун беренсе йыл батшалыҡ иткәндә ултырғайны.

Изевелдең үлтереләүе

³⁰ Йәһү Изреғилгә юланды. Быны ишетеп, Изевел күзҙәренә һөрмә тартты, сәсенбашын тараны. Унан тәҙрә төбөнә баһып Йәһүзың килгәнен көтә башланы. ³¹ Йәһү ҡала ҡапкаһынан килеп ингәс, Изевел уға:

– Именһеңме, әй һаҡимын үлтергән Зимри*? – тип кысқырзы.

* 9:31 Зимри менән сағыштырып (карағыз: «III Батшалар», 16:9-10, 15-18), Изевел Йәһүзың үз һаҡимына хыянат итеүенә, Исраил тәхетен тартып алыуына һәм ахырының тиз һәм кызғансы булуына ишаралай.

³² Йеһу тәзрәгә туп-тура төбәлөп:

– Кемегез минең яклы? – тип кыскырзы.

Һарай әһелдәренең икәү-өсәүһе үрелеп карағас:

³³ – Ырғытығыз уны аска! – тип бойорзо.

Һарай әһелдәре батшабикәне аска бырғаны. Изевелдең каны һарай диуарына һәм аттарға сәсрәне. Йеһу уның кәүзәһен яу арбаһы менән тапап үтеп китте. ³⁴ Шунан һарайға инеп ашаны, эсте. Һуңынан:

– Ул кәһәр төшкән катынды ерләгез, нисек кенә булмаһын, батша кызы бит әле ул, – тип бойорзо.

³⁵ Әммә Изевелде ерләргә барған кешеләр уның баш һөйәге һәм аяк-кулдарынан башка бер нәмәһен дә тапманылар. ³⁶ Кире килеп был хакта Йеһуға әйттеләр.

– Раббының Үзенең коло Тишбе кешеше Ильяс пәйғәмбәр аша әйткән һүззәре бойомға ашты, – тине Йеһу. – Ул: «Изевелдең мәйетен Изреғил ерендә эттәр тамаклясак, – тип белдергәйне. – ³⁷ Калдыктары Изреғил тупрағында баһыузағы тизәк кеүек аунап ятыр. Һис кем уны: „Был – Изевел“, – тип әйтә алмаһс».

Ахав ғаиләһенең үлтәреләүе

10 ¹ Ахавтың Самарияла етмеш улы бар ине. Йеһу Самарияға Изреғилдең түрәләренә, акһакалдарға һәм Ахав улдарының тәрбиәселәренә хат ебәрзе. Хатта былай тип язылғайны:

² «Хакимығыздың улдары һеззең менән. Яу арбаларығыз, аттарығыз, коралдарығыз бар. Нығытмалы калала йәшәйһегез. Ошо хатты укығас та, ³ хакимығыздың иң якшы һәм намыслы улын һайлап атаһының тәхетенә ултыртығыз за хужағыздың нәсәл-нәсәбен яклап һуғышығыз».

⁴ Хатты укығас, тегеләр куркыуға төштө.

– Ике батша унан еңелгәнде, без уға нисек каршы торайык? – тиештеләр. ⁵ Һарай идарасыһы, кала башлығы, акһакалдар, батша балаларының тәрбиәселәре Йеһуға: «Без һинең колдарың, ни әйтһән, шуны

эшләргә әзербез. Берәүзе лә батша итеп куйырға ниәтебез юк. Үзәң нисек кулай, шулай эшлә», – тигән яуап ебәрзе.

⁶ Йеһу уларға икенсе хат күндәрзе. Унда:

«Әгәр зә һез, минең яклы булып, әйткәнемде тыңлаһағыз, хакимығыздың улдарының башын кыркып, иртәгә ошо вақытка Изреғилгә килтереп еткерегез», – тип язылғайны.

Батшаның етмеш улын каланың иң күренекле кешеләре тәрбиәләй ине. ⁷ Хатты алғас, улар батшаның бөтә улдарын да үлтерзеләр зә, баштарын кәрзингә һалып, Изреғилгә Йеһуға ебәрзеләр.

⁸ Сапкын батша улдарының баштарын килтереп еткереүзәре хакында Йеһуға хәбәр итте.

– Уларзы кала капкаһы төбөндә ике урынға өйөп куйығыз. Иртәнгә тиклем шунда ятһындар, – тип бойорзо Йеһу.

⁹ Икенсе көндә иртәнсәк ул капка төбөнә сығып баһты һәм бар халыкка:

– Һез гәйепле түгел. Хакимыма каршы мин фетнә күтәрзем, уны мин үлтерзем. Әммә кем быларзың башына етте? ¹⁰ Белегез, Раббының Ахав нәсәленә карата әйткән бер генә һүзе лә бойомға ашмай калманы, Раббы коло Ильяс аша ни белдергән булһа, шуларзың барыһын да гәмәл кылды, – тине.

¹¹ Йеһу Ахавтың Изреғилдә тере калған бөтә нәсәл-нәсәбен, түрәләрен, якын дуһтарын һәм каһиндарын үлтерзе, береһен дә иҫән калдырманы.

Ахазъяһ батшаның туғандарының үлтәреләүе

¹² Йеһу Изреғилдән Самарияға юланды. Китеп барышлай көтөүселәрзең Бейт-Ғекед тип йөрөткән урынында ¹³ Йәһүзә батшаһы Ахазъяһтың туғандарына тап булды. Уларзан:

– Һез кем булаһығыз? – тип һораны.

– Без Ахазъяһтың туғандары. Батша улдарының һәм батша әсәһенең улдарының хәлен белергә китеп барабыз, – тип яуапланы улар.

¹⁴ – Быларзы терелэй алыгыз! – тип бойорзо Йеһу үзенең кешеләренә.

Уларзы тотоп алдылар за Бейт-Ғекедтәге һыу соқоро эргәһендә кылыстан үткәрзәләр. Кырк ике кешенең бөтәһе лә үлтерелде, Йеһу беренән дә исэн калдырманы.

Ахавтың башка туғандарының үлтереләүе

¹⁵ Йеһу ары китте һәм Рехав улы Йеһонадавты осратты. Уға сәләм биреп:

– Минең йөрәгем һинең яклы, һинен йөрәгең дә шулаймы? – тип һораны.

– Минең дә шулай, – тип яуапланы Йеһонадав.

– Улайһа бир кулыңды, – тине Йеһу һәм уны кулынан тартып үзенең яу арбаһына ултыртты.

¹⁶ Шунан:

– Әйзә минең менән, Раббы өсөн нисек йән атып тороуымды күрерһең, – тип яу арбаһында Самарияға алып китте. ¹⁷ Калаға барғас, Йеһу, Раббы Ильяска әйткәнсә, Ахавтың унда калған бөтә нәсел-нәсәбен тулыһынса кырып бөтөрзө.

Йеһузың Бәғел кәһиндарының үлтереләүе

¹⁸ Йеһу кала халқын йыйып:

– Ахав Бәғелгә аз хезмәт итте, ә мин күберәк хезмәт итәсәкмен, – тип иғлан итте. – ¹⁹ Бәғелдең пәйғәмбәрзәрен, кәһиндарын, уға табынған бөтә кешеләрзә сақырығыз. Береһе лә калмаһын. Мин Бәғелгә оло корбан салам. Килмәй калғандар тере калмаясак.

Был хәйлә ине. Ошо юл менән Йеһу Бәғелгә табыныусыларзың барыһын да кырып бөтөрөргә уйланы.

²⁰ – Бәғелгә бағышлап йыйын иғлан итегез, – тине Йеһу.

Йыйын көнөн билдәләнеләр. ²¹ Йеһу бөтә Исраилда белдерәү яһаны һәм Бәғелгә табыныусыларзың бөтәһе лә килде, бер кем дә калманы. Барыһы ла Бәғел йортона инде. Йорт шығырым тулы ине. ²² Йеһу кейем

өсөн яуаплы кешегә Бәғелгә табыныусыларзың һәр береһенә махсус кейемдәр таратып бирергә бойорзо. Барыһы ла кейенде. ²³ Шул сак Йеһу Рехав улы Йеһонадав менән бергә қорамға инде.

– Иғтибар менән карағыз, арағызза Раббыға табыныусылар булмаһын, тик Бәғелгә табыныусылар ғына калһын, – тине Йеһу.

²⁴ Шунан улар Бәғелгә корбандар, тотош яндырыу корбандары килтерә башланы.

Йеһу қорам тышында һикһән яугирен калдырып, уларға:

– Мин кулығызға тапшырған был кешеләрзәң береһе генә қасып қотолһа ла, башығыз менән яуап бирәһегез! – тип бойорғайны.

²⁵ Тотош яндырыу қорбаны ғәмәлен башқарып бөтөр-бөтмәстән, Йеһу һаксыларға һәм яу баштарына:

– Инегез, бөтәһен дә үлтерегез! Береһе лә қасып қотола алмаһын, – тип әмер бирзә.

Бөтәһен дә қылыстан үткәреп, мәйет-тәрен тышқа бырғанылар. Шунан Бәғел қорамының әске бүлкәтенә инделәр ²⁶ һәм ундағы табыныу бағаналарын алып сығып яндырзылар. ²⁷ Бәғелгә табыныу бағанаһын емерзәләр, қорамдың астын өскә килтерзәләр һәм бәзрәфкә әйләндерзәләр. Шул вақыттан алып бөгөнгәсә ул шулай булып калды.

²⁸ Шул рәүешле Йеһу Исраилда Бәғелгә табыныуға сик куйзы. ²⁹ Әммә ул Неват улы Яровғамдың Исраилды батырған гонаһтарынан – Бейт-Ил менән Данда алтындан қойолған башмақтарға табыныузан – ваз қисмәне.

³⁰ Раббы Йеһуға:

– Минең күз алымда дөрөс булғанды эшләгәнен, Ахав йортона қаршы Мин нимә теләгән булһам, барыһын да қылғаның өсөн тоқомоң дүртенсе быуынға тиклем Исраил тәхетендә ултырып, – тип белдерзә.

³¹ Тик Йеһу Исраил Аллаһы Раббының қанунына бөтә йөрәктән тоғро түгел ине. Ул Яровғамдың Исраилды батырған гонаһтарынан айырылманы.

Йеһузың үлеме

³²⁻³³ Шул осорза Раббы Исраилдың биләмәләрен азайта башланы. Арам батшаһы Хазаил, исраилдарзы еңеп, Иордан йылғанының көнсығышында Ғад, Рәүвән, Менашше ырыузары йәшәгән Ғилғәд ерзәрен, Арнон үзәнәндәге Ғароғерзан алып Ғилғәд менән Башанға тиклемге Исраил ерзәрен кулына төшөрзө.

³⁴ Йеһузың башка ғәмәлдәре һәм уның каһарманлығы тураһында «Исраил батшалары тарихы» китабында язылған.

³⁵ Йеһу үлеп, ата-бабалары хозурына күсте һәм уны Самарияла ерләнеләр. Уның урынына тәхеткә улы Йеһоахаз ултырзы. ³⁶ Йеһу Самарияла егерме нигез йыл буйы Исраил батшаһы булды.

Йәһүзә батшабикәһе Ғаҫалъяһ

(2 Йыл 22:10-12; 23:1-21)

11 ¹ Ахазъяһтың әсәһе Ғаҫалъяһ, улының үлгәне тураһында ишеткәс, батша нәҫеленән булғандарзың бөтәһен дә кырырға кереште. ² Ләкин Йеһошевағ – Йеһорам батшаның кызы һәм Ахазъяһтың кыз туғаны – Ахазъяһтың үлемгә дусар ителгән башка улдары араһынан Йоаш исемле улын урлап алып, һөт әсәһе менән бергә йоко бүлмәһенә йәшерзе. Шулай итеп, Йеһошевағ аркаһында, Йоашты Ғаҫалъяһтан йәшерзеләр һәм ул тере калды. ³ Илдә Ғаҫалъяһ батшалыҡ иткән вақытта, бала һөт әсәһе менән бергә алты йыл буйына Раббы қорамында йәшенеп йәшәне.

⁴ Етенсе йылда Йеһоһодағ каһин батшаның йәнһаксыларын һәм һарай һаксыларының йөз баштарын саҡыртты. Уларзы үз янына – Раббы қорамына йыйзы һәм, был кешеләр менән килешешә төзөп ант иттергәндән һун, батша улын күрһәттә. ⁵ Шунан уларға былай тип бойорзо:

– Һез былай итегез: шәмбе көндө хезмәтен башкарған һаксыларзың өстән бер

өлөшө батша һарайын һаклаһын, ⁶ өстән бер өлөшө Сур капкаһы янында, өстән бере һаксылар капкаһы янында торһон. Һез һарайзы һакларға тейешһегез. ⁷ Шәмбе көндө хезмәттә булмаған башка ике төркөм Раббы қорамы янында тороп, батшаны һаклар. ⁸ Һәр кем, кулына қорал тотоп, батшаны уратып баһын. Кем һеззең сафтарға яқыная, шул үлтерелһен. Батша кайза барһа ла, артынан калмағыз.

⁹ Йөз баштары Йеһоһодағ каһиндың бойороктарын бер һүзһез үтәне. Шәмбе көндө хезмәтен башлаған һәм хезмәтен теүәлләгән һәр кемде етәкселәре үз янына тупланы һәм Йеһоһодағ каһинға алып килде. ¹⁰ Каһин йөз баштарына Дауыт батшаның Раббы қорамында һакланған һөңгө һәм калқандарын таратып бирзе. ¹¹ Қулдарына қорал тотқан һаксылар, батшаны һәр яктан һаклар өсөн, қорамдың көньяғынан төньяғына тиклем, қорбан усағы һәм қорам тирәләй баһты. ¹² Шунан Йеһоһодағ батша улын алып килде, башына таж кейзерзе, қанун китабын тотторзо. Йоаш батша тип иғлан ителде, мәсехләнде, шунан алқышлап: «Йәшәһен батша!» – тип кыскырзылар.

¹³ Ғаҫалъяһ, һаксыларзың һәм халықтың шаулашқанын ишетеп, улар янына, Раббы қорамына килде. ¹⁴ Караһа, ни күрә: батша тап йола қушқанса калқыу урында тора, уны тирәләп хәрби башлыҡтар менән борғосолар баһқан, ил халқы қыуаныша, борғо кыскырта. Ғаҫалъяһ шунда өстөндәге кейемен йыртып:

– Хыянат! Хыянат! – тип кыскырзы.

¹⁵ Йеһоһодағ каһин төркөмдәр менән ида-ра итеүсе йөз баштарына:

– Ул катынды бынан, рәттәр араһынан, алып сығығыз! Кем уға әйрә, қылыстан үткәрегез, – тип бойорзо. Ул Ғаҫалъяһтың Раббы қорамында үлтерелеуен теләмәне.

¹⁶ Ғаҫалъяһты тотоп алдылар һәм батша һарайына аттарзы йөрөтә торған капқанан алып килеп, шунда үлтерзеләр.

Йеһоядаг каһин индергән үзгәрештәр

¹⁷ Йеһоядаг Раббы халкы булуы ту-
раһында Раббы менән батша һәм халык
араһында килешеү төзөнө. Шулай ук ул
батша менән халык араһында килешеү
төзөнө. ¹⁸ Шунан һуң бөтә ил халкы барып
Бәғелдең қорамын емерзе. Ундағы қорбан
усақтарын, боттарын селпәрәмә ваттылар
һәм Бәғелдең каһины Маттанды қорбан
усақтары алдында үлтерзеләр.

Йеһоядаг каһин Раббы қорамы тирәһенә
һаксылар куйзы. ¹⁹ Шунан ул йөз башта-
ры, йәнһаксылары, һарай һаксылары һәм
илдең бар халкы озатыуында батшаны
Раббы қорамынан алып сықты. Улар һак-
сылар қапкаһы аша батшаны һарайға алып
килделәр. Йоаш батша тәхетенә ултырзы.
²⁰ Ил халкы күңел асты. Ғасалъяһ батша
һарайында кылыстан үткәрелгәндән һуң,
калала тыныслык урынлашты. ²¹ Тәхеткә
ултырғанда Йоашка ете йәш ине.

Йәһүзә батшаһы Йоаш

(2 Йыл 24:1-27)

12 ¹ Йеһузың Исраилда батшалык
итеүенең егенсе йылында Йәһүзә
тәхетенә Йоаш ултырзы һәм Йәрусәлимдә
қырк йыл буйы батша булды. Әсәһе Сивья
Беер-Шәвәғ калаһынан ине. ² Йоаш ғүмере
буйы Раббы күзендә дөрөс булған ғәмәл-
дәр кылды, сөнки Йеһоядаг каһин уны
бер вакытта ла кәңәшенән өзмәне. ³ Әммә
табыныу калкыулыктары юк ителмәне.
Халык уларза қорбан килтереүен һәм хуш
ең төтәтеүен дауам итте.

⁴ Йоаш каһиндарға:

– Раббы қорамына изге сазака рәүешендә
килтерелгән бөтә көмөштө: кеше башынан
түләнгән мәжбүри һалымды, вәғзә ителгән
нәзәрзәрзе һәм халықтың үз ихтыяры ме-
нән биргән бүләктәрен туплағыз. ⁵ Һәр ка-
һин үзенәң ярзамсыларынан алған аксаны
Раббы қорамының кайһы ерен йүнәтергә
кәрәк, шунда тотонһон, – тип әмер бирзе.

⁶ Әммә Йоаштың батшалык итеүенә
егерме өсөнсө йыл киткәндә лә каһиндар
қорамды төзөкләндерә башламағайны әле.
⁷ Йоаш батша Йеһоядагты һәм башка ка-
һиндарзы сақырып алды ла:

– Нишләп һаман қорамды йүнәтмәйһе-
гез? – тип һораны. – Инде ярзамсыларығыз-
зан көмөш алмағыз. Алған көмөштәрегеззе
Раббы йортон рәтләүгә бирегез.

⁸ Каһиндар башкаса халыктан қорам-
ды төзөкләндерәүгә акса алмаһса, шулай
ук йүнәтеү эштәрендә катнаһмаһса риза
булды.

⁹ Йеһоядаг каһин бер һандык алды, қап-
касына ярык уйзы ла, қорбан усағының уң
яғына, қорамға инә торған урынға куйзы.
Тупһала һакта торған каһиндар һандыкка
халык Раббы қорамына алып килгән ак-
саларзы һала барзы. ¹⁰ Һандыкта акса күп
йыйылған һайын, батшаның кәтибе менән
баш каһин Раббы қорамына килтерелгән
аксаларзы иһәпләп, тоқка тултырзы. ¹¹ Һа-
налған аксаны Раббы қорамын төзөклән-
дерәү эштәренә етәкселек итеүселәргә бирә
барзылар. Улар иһә бында эшләгән балта
оқталарына, төзөүселәргә, ¹² ташсыларға,
таш кыркыусыларға хезмәт һақы түленә,
Раббы йортон йүнәтеү өсөн ағас һәм эш-
кәртелгән таш һатып алыуға, башка их-
тыяждарға тотондо. ¹³ Раббы қорамында
йыйылған аксалар көмөш тастар, сеүәтәләр,
шәм филтәләрен тазартқыстар, борғолар,
алтын һәм көмөш һауыттар яһау өсөн то-
тонолманы. ¹⁴ Был көмөштөң барыһы ла
эшселәргә түләүгә һәм йортто йүнәтеү өсөн
файзаланылды. ¹⁵ Эшселәргә түләгән кеше-
ләрзән иһәп-һисап талап ителмәне, сөнки
улар ғәзел эшленә. ¹⁶ Ғәйеп һәм гонаһ қор-
бандары өсөн бирелгән аксалар иһә Раббы
қорамына тононолманы; улар каһиндарға
тәғәйенләнгәйне.

¹⁷ Шул осорза Арам батшаһы Хазаил
Ғас калаһына һөжүм итеп, уны кулға тө-
шөрзә, унан Йәрусәлимгә һөжүм итергә
булды. ¹⁸ Йәһүзә батшаһы Йоаш үзенә тик-
лем булған Йәһүзә батшалары Йеһошафат,

Йеһорам, Ахазъяһ һәм үзе тарафынан корамға бағышланған барлык изге әйбәрзәрзе, Раббы корамының һәм үз һарайының хазина келәттәрәндә һакланған бөтә алтынды алып, Арам батшаһына ебәрзе. Бынан һуң Хазаил Йәрусәлимдән сигенде.

¹⁹Йоаш батшаның башка гәмәлдәре тураһында «Йәһүзә батшалары тарихы» китабында язылған.

²⁰⁻²¹Йоаш батшаның ярандары уға каршы мәкер корзо. Уларзың икеһе – Йозақар Шимғаҫ улы менән Йозавад Шомер улы – Силлаға барған юлда, Бейт-Миллола батшаны үлтерзе. Йоаш Дауыт калаһында, аталары янына ерләнде. Урынына улы Амасъяһ тәхеткә ултырзы.

Исраил батшаһы Йеһоахаз

13 ¹Ахазъяһ улы Йоаштың Йәһүзәлә батшалык итеүенең егерме өсөнсө йылында Самарияла Исраил тәхетенә Йеһу улы Йеһоахаз ултырзы һәм ун ете йыл батшалык итте. ²Йеһоахаз Раббы күзендә яман булған эштәр кылды һәм Исраилды гонаһка батырған Неват улы Яровғамдың юлын кыузы, был гонаһтарзан ваз кисмәне. ³Шул аркала Раббының Исраилға асыуы ялтынланды һәм уларзы озақ вакытка Арам батшаһы Хазаил менән Хазаилдың улы Бен-Һададтың кулына тапшырзы. ⁴Йеһоахаз Раббыға ялбарзы һәм Раббы уның доғаһына қолак һалды, сөнки Арам батшаһының Исраил халкын ни тиклем аяуһыз изгәнән күрзе. ⁵Раббы исраилдарға бер коткарыусы ебәрзе. Шулай итеп, халык арамизар золомонан котолдо һәм элеккесә үз сатырзарында тыныс йәшәй башланы. ⁶Әммә улар Исраилды гонаһка батырған Яровғам нәселенең гонаһтарынан ваз кисмәне, уларзың юлын кыузы. Самарияла алиһә Ашера хөрмәтенә куйылған колға һаман да кала бирзе.

⁷Йеһоахаздың гәскәрәндә илле һыбайлы, ун яу арбаһы, ун мең йәйәүле яугир генә калды. Башкаларын Арам батшаһы аяк астындағы тупрак кеүек тапап юк иткәйне.

⁸Йеһоахаздың башка гәмәлдәре, кылған батырлыктары тураһында «Исраил батшалары тарихы» китабында язылған. ⁹Йеһоахаз үлеп, ата-бабалары хозурына күсте һәм Самарияла ерләнде. Уның урынына тәхеткә улы Йеһоаш ултырзы.

Исраил батшаһы Йеһоаш

¹⁰Йоаштың Йәһүзәлә батшалык итеүенең утыз етенсе йылында, Самарияла Исраил тәхетенә Йеһоахаз улы Йеһоаш ултырзы һәм ун алты йыл батшалык итте. ¹¹Йеһоаш Раббы күзендә яман булған эштәр кылды һәм Исраилды гонаһка батырған Неват улы Яровғамдың юлын кыузы, уның гонаһтарынан ваз кисмәне. ¹²Йеһоаштың башка бөтә гәмәлдәре, кылған батырлыктары, Йәһүзә батшаһы Амасъяһ менән һуғышканы тураһында «Исраил батшалары тарихы» китабында язылған. ¹³Йеһоаш үлеп, ата-бабалары хозурына күсте. Уның урынына тәхеткә Яровғам ултырзы. Йеһоаш Самарияла Исраилдың башка батшалары янында ерләнде.

Ильясигиндың вафаты

¹⁴Ильясигин үлемесле сир менән ауырып китте. Исраил батшаһы Йеһоаш уның янына килеп:

– Атакайым минең, атакайым! Һин Исраилдың яу арбаһы һәм һыбайлылары кеүек инең! – тип һамаклап иланы.

¹⁵– Кулыңа ук менән йәйә ал, – тине уға Ильясигин.

Батша ук менән йәйә алды.

¹⁶Пәйгәмбәр Исраил батшаһына:

– Йәйәнде әзерлә, – тине.

Батша йәйәне әзерләгәс, Ильясигин кулдарын батшаның кулдары өстөнә куйзы.

¹⁷Шунан уға:

– Көнсығышка караған тәзрәне ас! – тип бойорзо.

Батша тәзрәне аскандан һуң, Ильясигин:

– Укты ат! – тине.

Батша укты атып ебәрзе.

– Был Раббының еңеү уғы, арамизарзы еңеү уғы! Афекта һин арамизарзың

ғәскәрен тулыһынса тар-мар итерһең, – тине Ильясиғин.

¹⁸ Артабан пәйғәмбәр батшаға:

– Уктарзы ал, – тине.

Исраил батшаһы уктарзы алғас, Ильясиғин уға:

– Уктар менән ергә һук, – тине.

Батша уктар менән өс тапқыр ергә һуктыла туктаны. ¹⁹ Алла бәндәһе Ильясиғин:

– Биш-алты тапқыр һуғырға кәрәк ине.

Ул сакта арамизарзы тоттош еңгән булыр инең. Хәзер уларзы өс тапқыр ғына еңсәкһең, – тип асыуланды.

²⁰ Ильясиғин вафат булды һәм уны ерләнеләр.

Йыл һайын Моав баһкынсылары Исраилға һөжүм итә торғайны. ²¹ Бер мәлде исраилдар үлгән кешене дәфен кыла ине, капыл Моав баһкынсыларын күреп калдылар за, мәйетте Ильясиғиндың төрбәһенә ташлап кастылар. Ильясиғиндың һөйәктәренә тейгән мәйет терелеп, аяғына баһты.

Исраил менән Арам араһында һуғыш

²² Йеһоаһаздың ғүмере буйына Арам батшаһы Хазаил исраилдарзы иззе. ²³ Әммә Раббы Исраил халкын йәлләне, Ибраһим, Исһак һәм Якуп менән төзөшкән килешеүе хақына уларға рәһим-шәфкәт күрһәтте. Уларзы юк итергә теләмәне, әлеге көнгә кәзәр уларзан ваз кисмәне.

²⁴ Арам батшаһы Хазаил вафат булғас, урынына улы Бен-Һадад тәхеткә ултырзы. ²⁵ Исраил батшаһы Йеһоаш Бен-Һадад Хазаил улын өс тапқыр тар-мар итте һәм, атаһы Йеһоаһаз батшалык иткән дәүерҙә, Хазаил яулап алған калаларзың барыһын да кире тартып алды.

Йәһүзә батшаһы Амасьяһ

(2 Йыл 25:1-24)

14 ¹ Йеһоаш Йеһоаһаз улының Исраилда батшалык итеүенең икенсе йылында Йәһүзә тәхетенә Амасьяһ Йоаш улы ултырзы. ² Ул егерме биш йәшендә бат-

ша булды һәм Йәрусәлимдә егерме туғыз йыл батшалык итте. Әсәһе Йеһоағаддан Йәрусәлимдән ине. ³ Амасьяһ Раббы күзендә дөрөс булған ғәмәлдәр кылды. Әммә уның эштәре боронғо бабаһы Дауыттыкы һымак булманы. Ул һәр яктан атаһы Йоашты кабатланы. ⁴ Табыныу калкыулыктары юк ителмәне. Халык уларза корбан салыуын, хуш ес төтәтеүен дауам итте.

⁵ Тәхетендә нығынғас, Амасьяһ атаһы Йоаш батшаны үлтергән ярандарын язаланы. ⁶ Әммә ул үлтереүселәрҙең балаларына кағылманы, сөнки Муса кануны китабында Раббы былай ти: «Аталар балаларының гонаһы өсөн үлтерелмәһен, балалар аталарының гонаһы өсөн үлтерелмәһен, һәр кем үз гонаһы өсөн үзе үлемгә дусар ителһен».

⁷ Амасьяһ Тозло үзәндә ун мең Әдом яугирен кырзы. Ул Села калаһын яулап алды һәм уға Йоктеил тип исем бирзе. Был кала бөгөнгә тиклем шулай атала.

⁸ Бынан һуң Амасьяһ Йеһузан тыуған Йеһоаһаздың улы Йеһоашка, Исраил батшаһына: «Әйзә кил, йөзмә-йөз көс һынашайык», – тип илселәр ебәрзе.

⁹ Исраил батшаһы Йеһоаш Йәһүзә батшаһы Амасьяһка былай тип яуапланы: «Бер заман Ливанда үскән сәнскәк кыуак кедр ағасына: „Кызыңды минең улыма кәләш итеп бир“, тип яусы ебәргән, имеш. Әммә Ливандың бер кырағай януары, үтеп барышлай уны изә тапап киткән, ти. ¹⁰ Һин нимә, эдомдарзы тар-мар иттем, тип эреләнеп киттеңме? Шул еңеүең кәнәғәт булып, өйөңдә генә ултыр. Нишләп бәлә сакыраһың? Үзең дә, һинең менән бергә Йәһүзә лә тар-мар ителәсәк бит».

¹¹ Әммә Амасьяһ қолак һалманы. Шуға күрә Исраил батшаһы Йеһоаш уға сыкты һәм Йәһүзәнең Бейт-Шәмәш калаһында Амасьяһ менән йөзмә-йөз осрашты. ¹² Йәһүзә ғәскәре исраилдар тарафынан тар-мар ителде һәм яугирзәр өйзәренә касып қайтып китте. ¹³ Исраил батшаһы Йеһоаш Йәһүзә батшаһы Амасьяһты – Аһазьяһтан тыуған Йоаштың улын – Бейт-Шәмәштә

әсиргә алды. Шунан Йеһоаш Йәрусәлимгә барып, кала диуарының Әфраим капкаһынан алып Мөйөш капкаһына тиклемгә дүрт йөз терһәк озонлоғондағы араһын емертте. ¹⁴Бынан һуң ул Раббы корамында һәм батша һарайының хазина келәттәрәндә булған бөтә алтын-көмөштө, затлы һауыт-һабаны талап алды. Байтак халыкты аманат итеп Самарияға алып кайтып китте.

¹⁵Йеһоаштың башка бөтә ғәмәлдәре, кылған батырлыктары, Йәһүзә батшаһы Амасьһа менән һуғышканы тураһында «Исраил батшалары тарихы» китабында язылған. ¹⁶Йеһоаш вафат булып ата-бабалары хозурына күсте һәм Самарияла Исраил батшалары янында ерләнде. Урынына улы Яровғам тәхеткә ултырҙы.

Йәһүзә батшаһы Амасьһаһтың вафаты

(2 Йыл 25:25–26:2)

¹⁷Йәһүзә батшаһы Амасьһа Йоаш улы Исраил батшаһы Йеһоаш Йеһоахаз улы үлгәндән һуң ун биш йыл йәшәне. ¹⁸Амасьһаһтың башка ғәмәлдәре тураһында «Йәһүзә батшалары тарихы» китабында язылған.

¹⁹Йәрусәлимдә Амасьһаһка каршы фетнә ойшторолдо. Ул Лахиш калаһына касты, әммә дошмандары, артынан кеше ебәрәп, уны шунда үлтертеләр. ²⁰Амасьһаһтың мәйетен, атта Йәрусәлимгә алып кайтып, Дауыт калаһында ата-бабалары янында ерләнеләр.

²¹Йәһүзә халқы Амасьһаһ урынына уның ун алты йәшлек улы Ғазарьяһты* тәхеткә ултыртты. ²²Атаһы Амасьһаһ үлеп ата-бабалары хозурына күскәндән һуң, Ғазарьяһ Эләс калаһын кабаттан Йәһүзәгә кайтарҙы һәм яңынан төзөнө.

Исраил батшаһы Яровғам II

²³Амасьһаһ Йоаш улының Йәһүзәгә батшалык итеүенең ун бишенсе йылында Самарияла Исраил тәхетенә Яровғам Йеһоаш

улы ултырҙы һәм кырк бер йыл батшалык итте. ²⁴Ул Раббы күзәндә яман булған эштәр кылды һәм Исраилды гонаһка батырған Яровғам Неват улының гонаһтарынан ваз кисмәне. ²⁵Исраил Аллаһы Раббының Үзенең коло Юныс пәйғәмбәр аша еткергән һүзәренә ярашлы, Яровғам Исраилдың Ләво-Хамастан алып Ғарава күленә тиклемгә биләмәләрен кире кайтарҙы. Юныс Амиттай тигән кешенең улы булып, Ғас-Хефәр калаһынан ине.

²⁶Раббы Исраил халқының ни тиклем ауыр ғазапка тарығанын күрә йөрөнө: кол булһын, ирекле булһын, уларға ярзам кулы һузырлык бер кем дә юк ине. ²⁷Раббы Исраилдың исемен ер йөзөнән юк итергә теләмәгәнгә күрә, уларҙы Яровғам Йеһоаш улы аша коткарҙы. ²⁸Яровғамдың башка ғәмәлдәре, һуғыштарҙағы каһарманлығы, әлек Йәһүзәнеке булған Дамаск менән Хамасты кабаттан Исраилға кайтарғаны тураһында «Исраил батшалары тарихы» китабында язылған. ²⁹Яровғам үлеп, ата-бабалары хозурына күскәс, Исраил батшалары янында ерләнде. Уның урынына тәхеткә улы Зәкәрьяһ ултырҙы.

Йәһүзә батшаһы Ғазарьяһ

(2 Йыл 26:3-4, 21-23)

15 ¹Яровғамдың Исраилға батшалык итеүенең егерме етенсе йылында Йәһүзәгә Ғазарьяһ Амасьһаһ улы батша булды. ²Тәхеткә ултырғанда уға ун алты йәш ине. Ул Йәрусәлимдә илле ике йыл батшалык итте. Әсәһе Йеһольһа Йәрусәлимдән ине. ³Ғазарьяһ, Раббы күзәндә дөрөс булған ғәмәлдәр кылып, һәр йәһәттән атаһы Амасьһаһты кабатланы. ⁴Әммә табыныу калкыулыктары юк ителмәне. Халык һаман да уларҙа қорбан салыуын һәм хуш ең төтөтөүен дауам итте.

⁵Раббы Ғазарьяһты язалап, махау сиренә дусар итте. Ғүмеренең аҙағына тиклем батша махау ауырыулы булды һәм үлгәнсе

* 14:21 Ғазарьяһ – ул Ғуззияһ тип тә бирелгән (карағыҙ: 15:13; «I Йылъязма», 6:9).

айырым өйзә йәшәне. Батша һарайына һәм ил халкына улы Йоһсам етәкселек итте.

⁶Ғазарьяһтың башка ғәмәлдәре «Йәһүзә батшалары тарихы» китабында язылған. ⁷Ғазарьяһ үлеп, ата-бабаларына кушылды һәм уны ата-бабалары янында Дауыт калаһына ерләнеләр. Уның урынына улы Йоһсам батша булды.

Исраил батшаһы Зәкәрьяһ

⁸Ғазарьяһтың Йәһүзәлә батшалыҡ итеүенең утыз нигезенсе йылында Самарияла Исраил тәхетенә Зәкәрьяһ Яровғам улы ултырҙы һәм алты ай батшалыҡ итте. ⁹Ул да аталары кеүек үк Раббы хуш күрмәгән ғәмәлдәр кылды һәм Исраилды гонаһка батырған Яровғам Неват улының гонаһтарынан ваз кискмәне. ¹⁰Явеш улы Шаллум Зәкәрьяһка каршы фетнә ойшторҙо һәм, уны халыҡ алдында үлтереп, урынына батша булды.

¹¹Зәкәрьяһтың башка эштәре тураһында «Исраил батшалары тарихы» китабында язылған. ¹²Шулай итеп, Раббының Йеһуға: «Ғинең токомоң Исраил тәхетендә дүртенсе быуынға тиклем ултырыр», – тигән һүззәре бойомға ашты.

Исраил батшаһы Шаллум

¹³Ғуззияһтың Йәһүзәгә батшалыҡ итеүенең утыз туғызынсы йылында Самарияла Исраил тәхетенә Шаллум Явеш улы ултырҙы һәм бер ай батша булды. ¹⁴Тирсанан Самарияға Менахем Ғади улы килеп Шаллум Явеш улын үлтерҙе һәм урынына тәхеткә ултырҙы.

¹⁵Шаллумдың башка ғәмәлдәре, уның фетнә ойштороуы тураһында «Исраил батшалары тарихы» китабында язылған.

¹⁶Шул осорҙа Менахем, Тирсанан килеп, Тифсах калаһында һәм уның тирә-яғында йәшәгән бөтә халыҡты кырҙы, сөнки Тифсах калаһы уға капкаларын асмағай-

ны. Менахем хатта ауырлы катындарҙың карындарын ярҙы.

Исраил батшаһы Менахем

¹⁷Ғазарьяһтың Йәһүзәлә батшалыҡ итеүенең утыз туғызынсы йылында Самарияла Исраил тәхетенә Менахем Ғади улы ултырҙы һәм ун йыл батшалыҡ итте. ¹⁸Ул Раббы хуш күрмәгән ғәмәлдәр кылды һәм Исраилды гонаһка батырған Яровғам Неват улының гонаһтарынан ваз кискмәне.

¹⁹Ашшур батшаһы Пул* Исраилға басып инде. Менахем Пулдың ярҙамына таянып батшалығын нығытыр өсөн уға мең талант көмөш түләне. ²⁰Менахем был саклы көмөштө, кеше башына илле шекел көмөш түләргә кушып, Исраилдың байҙарынан йыйып алды. Бынан һуң Ашшур батшаһы Исраил ерҙәренән сығып үз иленә кайтып китте.

²¹Менахем батшалыҡ иткән дәүерҙәгә башка вакиғалар, уның бөтә ғәмәлдәре тураһында «Исраил батшалары тарихы» китабында язылған. ²²Менахем үлеп, аталары хозурына күсте. Уның урынына улы Пекахьяһ тәхеткә ултырҙы.

Исраил батшаһы Пекахьяһ

²³Ғазарьяһтың Йәһүзәлә батшалыҡ итеүенең илленсе йылында Самарияла Исраил тәхетенә Пекахьяһ Менахем улы ултырҙы һәм ике йыл батшалыҡ итте. ²⁴Ул Раббы хуш күрмәгән ғәмәлдәр кылды һәм Исраилды гонаһка батырған Яровғам Неват улының гонаһтарынан ваз кискмәне. ²⁵Яубашы Пеках Ремальях улы Пекахьяһка каршы фетнә ойшторҙо. Ғилғәдтән булған илле кешене эйәртеп, ул Самариялағы батша һарайының эске кәлғәһенә бәрәп керҙе һәм Аргов менән Арие ярҙамында Пекахьяһты үлтерҙе. Үзе уның урынына тәхеткә ултырҙы.

* 15:19 Пул – Ашшур батшаһы Тиглат-Пиләсәрҙең башка исеме (карағыз: 15:29). Ул б.э.т. 745–727 йылдарҙа батшалыҡ иткән.

²⁶ Пекахъяһтың башка гәмәлдәре тураһында «Израил батшалары тарихы» китабында язылған.

Израил батшаһы Пеках

²⁷ Ғазаръяһтың Йәһүзәлә батшалык итеүенең илле икенсе йылында Самарияла Израил тәхетенә Пеках Ремалъяһ улы ултырҙы һәм егерме йыл батшалык итте. ²⁸ Ул Раббы хуш күрмәгән гәмәлдәр кылды һәм Израилды гонаһка батырған Яровғам Неват улының гонаһтарынан ваз кисмәне.

²⁹ Израилда Пеках батшалык иткән заманда Ашшур батшаһы Тиглат-Пиләсәр килеп Ғиййон, Авел-Бейт-Мағаха, Яноах, Кәдәш, Хасор калаларын, Ғилғәдте, Галилеяны һәм Нафтали ырыуының бөтә ерҙәрен басып алды, уларҙың халкын Ашшурға һөргөнгә кыуып алып китте. ³⁰ Йоһсам Ғуззияһ улының Йәһүзәлә батшалык итеүенең егерменсе йылында Һошеяғ Эла улы Пеках Ремалъяһ улына каршы фетнә ойштороп, уны үлтерҙе лә урынына батша булды. ³¹ Пекахтың башка гәмәлдәре тураһында «Израил батшалары тарихы» китабында язылған.

Йәһүзә батшаһы Йоһсам

(2 Йыл 27:1-9)

³² Израил батшаһы Пеках Ремалъяһ улы батшалығының икенсе йылында Йәһүзә тәхетенә Йоһсам Ғуззияһ улы ултырҙы. ³³ Тәхеткә ултырғанда Йоһсам егерме биш йәшкә ине. Ул Йәһүсәлимдә ун алты йыл батшалык итте. Әсәһе Йеруша – Садок кызы ине. ³⁴ Атаһы Ғуззияһ кеүек Йоһсам да Раббы күҙендә дөрөс булған гәмәлдәр кылды. ³⁵ Әммә табынуы калкыулыктары юк ителмәгәйне. Халык унда корбан килтереүен, хуш ең төтәтәүен дауам итте. Йоһсам Раббы корамының Юғары капкаһын төзөттө.

³⁶ Йоһсамдың башка гәмәлдәре тураһында «Йәһүзә батшалары тарихы» китабында язылған. ³⁷ Ул батша булған осорҙа Раббы

Арам батшаһы Ресин менән Израил батшаһы Пеках Ремалъяһ улын Йәһүзәгә һөжүм иттерҙе. ³⁸ Йоһсам үлеп, ата-балалары хозурына күсте һәм боронғо бабаһы Дауыттың калаһында ата-балалары янында ерләнде. Урынына улы Аһаз батша булды.

Йәһүзә батшаһы Аһаз

(2 Йыл 28:1-27)

16 ¹ Пеках Ремалъяһ улының Израилға батшалык итеүенең ун етенсе йылында Йәһүзәгә Аһаз Йоһсам улы батша булды. ² Тәхеткә ултырғанда Аһазға егерме йәш ине. Ул Йәһүсәлимдә ун алты йыл батшалык итте. Аһаз боронғо бабаһы Дауыт батша кеүек булманы, Аллаһы Раббы күҙендә дөрөс булмаған гәмәлдәр кылды. ³ Ул Израил батшаларының юлынан китте, Раббы Израил халкы алдынан кыуып ебәргән кәүемдәрҙән ерәнгес йолаларына эйәрҙе, хатта үз улын корбанға килтереп, утта яндырҙы. ⁴ Боттарға табынған калкыулыктарға, түбәләргә, һәр бер сук япраклы ағас астында корбан салды һәм хуш ең төтөттө.

⁵ Арам батшаһы Ресин менән Израил батшаһы Пеках Ремалъяһ улы Йәһүсәлимгә һөжүм итте. Каланы камап торғаларға, Аһазды еңә алманылар. ⁶ Шулу осорҙа Арам батшаһы Ресин Эласты яңынан яулап алды һәм унан Йәһүзә халкын кыуып ебәрҙе. Элаһка Эдом халкы күсеп килде һәм кабат төйәкләнде. Улар әле лә шунда йәшәй.

⁷ Аһаз Ашшур батшаһы Тиглат-Пиләсәргә: «Мин һинең колоң һәм улыңмын. Зинһар, кил, миңә һөжүм иткән Арам менән Израил батшалары кулынан коткар», – тип илселәр күндәрҙе. ⁸ Был хәбәр менән бергә Аһаз Ашшур батшаһына бүләккә Раббы корамында һәм үз һарайының хазина келәттәрендә табылған бөтә алтын менән көмөштө ебәрҙе. ⁹ Ашшур батшаһы Аһаздың үтенесен тыңланы һәм, ғәскәре менән Дамаскка һөжүм итеп, уны яулап алды, халкын Кыйр калаһына һөргөнгә кыуҙы, ә Ресинды үлтерҙе.

¹⁰ Ахаз батша Ашшур батшаһы Тиглат-Пиләсәр менән осрашырға Дамаскка барғанында ундағы корбан усағын күрзе. Был усақтың һәр бер үзенсәлеген сағылдырған өлгө эшләтеп Урияһ каһинға ебәрзе. ¹¹ Урияһ каһин, Ахаз батша Дамасктан кайтканға тиклем, ул ебәргән өлгө буйынса тап шундай корбан усағы яһатып куйзы. ¹² Дамасктан кайтқас, батша корбан усағын күрергә килде, эргәһенә килеп, өстөнә менде һәм унда корбан ғәмәле кылды. ¹³ Үзенең тотош яндырыу корбанын яндырзы, икмәк сазакаһы, түкмә корбан килтерзе, корбан усағына татыулык корбанының канын һирпте. ¹⁴ Раббы хозурында торған бакыр корбан усағын ул, Раббы қорамының алдынан – яңы корбан усағы менән Раббы қорамы араһында торған урынынан алып, әлеге яңы корбан усағынан төньяктарак урынлаштырзы.

¹⁵ Ахаз батша Урияһ каһинға:

– Иртәнге тотош яндырыу корбанын, киске икмәк сазакаһын, батшаның тотош яндырыу корбанын һәм икмәк сазакаһын, илдең бөтә халқының тотош яндырыу корбандарын һәм икмәк сазакаларын, халықтың түкмә корбандарын ошо зур корбан усағында килтер. Бөтә корбандарзың, тотош яндырыу корбандарының канын ошо усақка һирп. Ә бакыр усақты күрәзәлек итеү өсөн үзем тотонасакмын, – тип бойорзо.

¹⁶ Урияһ каһин Ахаз батшаның кушқандарын еренә еткереп үтәне.

¹⁷ Ахаз батша кишәктәр куйылған таяузарзың тирәстәрән һындырып ташлатты, уларзың өстөндәге йыуынғыстарзы алдырзы. Бакырзан яһалған үгез һындары өстөндә торған «диңгез» тип аталған һауытты төшөрөп, таш нигез өстөнә куйзырзы. ¹⁸ Раббы қорамында шәмбе көндөрөндә ғибәзәт кылыу өсөн файзаланылған көплө юлды һәм батшалар қорамға инеп йөрөгән айырым ишекте Раббы йортонан алып ташлатты. Быларзың барыһын да Ахаз Ашшур батшаһына ярар өсөн эшләне.

¹⁹ Ахаздың башка ғәмәлдәре тураһында «Йәһүзә батшалары тарихы» китабында язылған. ²⁰ Ахаз үлеп, ата-бабалары хозурына күсте һәм Дауыт калаһында ата-бабалары янында ерләнде. Уның урынына улы Хизкияһ батша булды.

Исраилдың һуңғы батшаһы Һошеяғ

17 ¹ Ахаздың Йәһүзәгә батшалык итеүенең ун икенсе йылында Самарияла Исраил тәхетенә Һошеяғ Эла улы ултырзы һәм туғыз йыл батша булды. ² Ул Раббы күзөндә яман булған эштәр кылды, әммә Исраилдың үзөнә тиклемге батшалары һымак ук булманы.

³ Ашшур батшаһы Шалманасар Һошеяғка яу менән килде. Һошеяғ уға буйһондо һәм яһак түләй башланы. ⁴ Әммә бер йылды Һошеяғ Мысыр фирғәүене Соға ярзам һорап илселәр ебәрзе һәм Ашшурға һәр йыл түләргә кәрәк булған яһакты түләүзән туктаны. Ашшур батшаһы, Һошеяғтың хыянаты тураһында белгәс, уны кулға алып, зинданға ултыртты.

Самарияның тар-мар ителеүе

⁵ Ашшур батшаһы Исраил ерзәрөнә һөжүм итте һәм, Самарияға килеп, уны өс йыл камалышта тотто. ⁶ Һошеяғтың батшалык итеүенең туғызынсы йылында Ашшур батшаһы қаланы кулға төшөрзө һәм Исраил халкын Ашшурға һөргөнгә алып китте. Уларзы Халахка, Хавор йылғаһы буйындағы Гозан төбөгөнә һәм Мадай қалаларына төйәкләндәрзе.

⁷ Былар барыһы ла Исраил халқы үззәрән Мысыр еренән алып сыққан, Мысыр фирғәүене кулынан котқарған Аллалары Раббыға каршы гонаһ кылғанға күрә булды. Улар башка илаһтарға табынды, ⁸ Раббы алдарынан кыуып ебәргән кәүемдәрзәң йолаларын тотто һәм Исраил батшалары урынлаштырған кағизәләр буйынса йәшәне. ⁹ Аллалары Раббы хуш күрмәгән ғәмәлдәр кылдылар, бөтә ерзә – күзәтеү

манараларынан башлап, нығытмалы калаларға тиклем – ялған илаһтарға табыныу калкыулыктары эшләнеләр. ¹⁰ Бөтә түбәләрзә һәм һәр бер сук япраклы ағас астында табыныу бағаналары, Ашера хөрмәтенә колғалар куйылды. ¹¹ Раббы уларзың алдынан кыуып ебәргән кәүемдәр кеүек, табыныу калкыулыктарында хуш ес төтәттеләр һәм Раббының асыуына тейә торған яман эштәр кылдылар. ¹² Раббының: «Былай эшләмәгез!» – тип бойороуына карамайынса, боттарға табындылар. ¹³ Раббы Исраил һәм Йәһүзә халкын бөтә пәйғәмбәрзәре һәм әүлиәләре аша киҗәтеп: «Яман юлдарығыззы ташлағыз, ата-бабаларығызға биргән һәм колдарым пәйғәмбәрзәр аша һезгә еткергән канунымдағы бойорок-кағизәләремде үтәгез», – тине.

¹⁴ Әммә улар тыңламань, Аллалары Раббыға ышанмаған ата-бабалары кеүек үк тиҗкәре булды. ¹⁵ Раббының канундарынан, ата-бабалары менән төзөгән килешеуенән, күрһәтмәләренән ваз кисеп, мәғәнәһез боттарға табындылар һәм үззәре лә мәғәнәһезгә әйләнделәр. Раббының эргә-тирәләрендәгә кәүемдәр һымак эшләмәскә бойороуына карамастан, тап шулар кеүек йәшәй башланылар.

¹⁶ Аллалары Раббының бөтә бойороктарын үтәүзән баш тарттылар, үззәренә табыныу өсөн ике башмак һыны койоп алдылар, Ашераға колға куйзылар, күк есемдәренә табындылар, Бәғелгә хезмәт ителәр. ¹⁷ Ул-кыззарын қорбанға килтереп, утта яндырзылар, сихыр һәм күрәзәлек менән шөгәлләнделәр. Раббы хуш күрмәгән бөтә был яманлыктарзы кылып, Уның асыуын килтерзеләр. ¹⁸ Раббы исраилдарға нык ярһыны, уларзан ваз кисеп, хозурынан кыузы – бары тик Йәһүзә ырыуы ғына калды.

¹⁹ Әммә Йәһүзә халкы ла Аллалары Раббының бойороктарын тыңламань. Улар за исраилдарзың яман ғәзәттәренә әйәрзе. ²⁰ Бынан һуң Раббы тотозы Исраил токомонан баш тартты, уларзы дошмандары

кулына биреп язаланы, һәм, ниһайәт, хозурынан бөтөнләй кыузы.

²¹ Раббы Исраилды Дауыт йортонан тартып алғандан һуң, исраилдар Яровғам Неват улын үззәренә батша итеп куйғайны. Яровғам халыкты Раббынан биззәрзе һәм зур гонаһка батырзы. ²² Исраилдар Яровғам кылған бөтә залим эштәрзе катталаны, унан һис кенә лә калышмань. ²³ Шуға күрә Раббы, быға тиклем колдары пәйғәмбәрзәр аша киҗәткәнәнсә, уларзан бөтөнләй ситкә боролдо. Исраилдар үз илдәренән Ашшурға кыуылды һәм бөгөн дә шунда йәшәйзәр.

Исраилда сит кәүемдәрзең тәйәкләнәүе

²⁴ Ашшур батшаһы Бабил, Куҗа, Фаууа, Хамаҗ һәм Сефарваим калаларында йәшәгән кешеләрзе исраилдар урынына күсерзе. Улар Самария калаларында тәйәкләнде һәм уларға хужа булды. ²⁵ Баштарақ улар Раббыға ғибәзәт кылмай ине. Шуға күрә Раббы уларға арысландар ебәреп, ул йырткыстар кешеләрзе үлтерә ине. ²⁶ Ашшур батшаһына: «Һин Самария калаларына һөргән һәм уларза тәйәкләнергә бойорған кәүемдәр был ил Аллаһының канундарын белмәй. Шуға ла Ул арысландар ебәрә һәм йырткыстар уларзы үлтерә», – тигән хәбәр барып етте.

²⁷ Ашшур батшаһы:

– Самариянан һөрөлгән каһиндарзың беренә ебәрегеҙ. Кире кайтып, унда йәшәһән һәм иленең Аллаһының канундарын башкаларға өйрәтһән, – тип бойорзо.

²⁸ Самариянан һөрөлгән каһиндарзың беренә Бейт-Илгә кайтып тәйәкләнде һәм Раббыға ғибәзәт кылырға өйрәтә башланы.

²⁹ Әммә һәр кәүем үзенә илаһтарын да яһаны. Үззәре йәшәгән калаларза Самария халкы төзөп калдырған ғибәзәтханаларза ошо илаһтарзың һындырын куйзылар. ³⁰ Бабилдар Суккоҗ-Беносҗты, куҗизар Нергалды, хамаҗтар Ашиманы, ³¹ фаууизар Нивхаз менән Тартакты яһаны,

сефарваимдар иһә улдарын, илаһтары Ад-раммәләх менән Ғанаммәләхкә корбан итеп, утта яндыра торған булды. ³²Шул ук вақытта улар Раббыға ла ғибәзәт кылдылар. Улар, урындағы табыныу калкыулыктарында хезмәт итһендәр өсөн, араларынан каһиндар тәғәйенләнеләр. ³³Шулай итеп, улар Раббыға ла ғибәзәт кылды, бында күсеп килгәнсе ниндәй кәүем араһында йәшәгән булһалар, шул кәүемдәрҙең йолалары буйынса үзәрәненә илаһтарына ла хезмәт итте.

³⁴Бөгөнгә тиклем шулай: һәр кем әлекке йолалары буйынса йәшәй, Раббынан куркмай, Раббы Израил тип атаған Якуптың нәселенә үтәргә бойорған кағизәләрҙе, карарҙарҙы, канун һәм бойороктарҙы тотмай. ³⁵Раббы Израил халкы менән килешү төзөп уларға:

– Башка илаһтарға табынмағыз, уларға ғибәзәт кылмағыз, хезмәт итмәгез, корбан килтермәгез. ³⁶Бөйөк кеүәте һәм көҙрәте менән һезҙе Мысырҙан алып сыҡқан Раббыға ғына табынығыз, ғибәзәт кылығыз, корбан килтерегез. ³⁷Уның һезгә язған кағизәләрен, карарҙарын, канун һәм бойороктарын һәр вақыт еренә еткереп үтәгез, башка илаһтарға табынмағыз. ³⁸Һезҙең менән төзөгән килешүҙе онотмағыз, башка илаһтарға табынмағыз. ³⁹Бары тик Аллағыз Раббыға ғына табынығыз һәм Ул һезҙе бөтә дошмандарығыҙдан коткарыр, – тигәйне.

⁴⁰Әммә улар быға колак һалманы, үзәрәненә әлекке йолаларын тотто. ⁴¹Самарияла йәшәгән кәүемдәр Раббыға ла табынды, үзәрәненә боттарын да онотманы. Уларҙың балалары менән ейәндәрә лә бөгөнгә тиклем ата-бабалары һымак йәшәй.

Йәһүзә батшаһы Хизкияһ

(2 Йыл 29:1-2; 31:1, 20-21)

18 ¹Һошеяғ Әла улының Израилға батшалык итеүенә өсөн йылында Йәһүзә тәхетенә Аһаз улы Хизкияһ ултырҙы. ²Тәхеткә ултырғанда Хизкияһка

егерме биш йәш ине. Ул Йәһүсәлимдә егерме туғыз йыл батшалык итте. Әсәһе – Ави Зәкәрьяһ кызы ине. ³Хизкияһ та боронғо баһаһы Дауыт һымак ук, Раббы күзәндә дөрөс булған ғәмәлдәр кылды. ⁴Ул табыныу калкыулыктарын емерҙе, табыныу бағаналарын ватты, Аһераға куйылған колғаларҙы кыркып ташланы, шулай ук Муса яһаған баҡыр йыланды юк итте. Сөнки израилдар, Нехуштан тип исем кушып, шул көндәргә тиклем уның алдында хуш ет төтәтә торғайны.

⁵Хизкияһ ысын күңелдән Израил Аллаһы Раббыға ғына инанды. Быға тиклем дә, бынан һуң да Йәһүзә батшалары араһында уға еткән берәү зә булманы. ⁶Хизкияһ Раббыға тоғро булды, Уның юлынан айырылманы, Раббының Мусаға биргән бойороктарын еренә еткереп үтәне. ⁷Раббы һәр сак Хизкияһ менән булды, шуға күрә ниндәй эшкә тотонһа ла, ул уңыш қазанды. Хизкияһ башкаса Ашшур батшаһына хезмәт итергә теләмәйенсә, баш күтәрҙе. ⁸Ул пелештиҙәрҙең Газа калаһына тиклемге биләмәләрен яулап алды һәм күзәтеү манараларынан башлап, нығытмалы калаларға тиклем тар-мар итте.

⁹Хизкияһ батшалығының дүртенсе, йәғни Израил батшаһы Әла улы Һошеяғтың етенсе йылында, Ашшур батшаһы Шалманасар Самарияға һөжүм итте һәм каланы камап алды. ¹⁰Өс йыл буйы камауҙа булғандан һуң, Самария баш һалды. Был хәлдәр Хизкияһ батшалығының алтынсы, Һошеяғ батшалығының туғызынсы йылында булды. ¹¹Ашшур батшаһы Израил халкын Ашшурға һөргөнгә кызуы һәм уларҙы Халахка, Хавор йылғаһы буйындағы Гозан төбөгөнә һәм Мадай калаларына урынлаштырҙы. ¹²Был бәләләр Израил халкы башына үзәрәненә Аллалары Раббыны тыңламаған, Уның менән төзөгән килешүҙе бозған һәм коло Муса аша әйтелгән бойороктарын тотмаған өсөн килде. Улар Раббыға колак һалманылар, кушкандарын үтәмәнеләр.

Санхеривтың Йәһүзәне басып алыуы

(2 Йыл 32:1-19; Ишғ 36:1-22)

¹³Хизкияһ батша хахимлығының ун дүртенсе йылында Ашшур батшаһы Санхерив* Йәһүзәнең бөтә нығытмалы калаларына һөжүм итте һәм уларҙы кулга төшөрҙө. ¹⁴Йәһүзә батшаһы Хизкияһ ул вақытта Лахиш калаһында булған Ашшур батшаһына: «Һинең алдында ғәйеплемен. Минен илемдән кит. Күпме һораһаң, шул тиклем түләрмен», – тигән хәбәр ебәрҙе. Ашшур батшаһы Йәһүзә батшаһынан өс йөз талант көмөш һәм утыз талант алтын талап итте. ¹⁵Хизкияһ уға Раббы қорамында һәм батша һарайының хазина келәттәрәндә булған бөтә көмөштө түлене. ¹⁶Шулай ук Йәһүзә батшаһы Хизкияһ Раббы қорамының ишек-тәрәндәге һәм ишек яңақтарындағы үзе көпләткән бөтә алтынды куптарып алып Ашшур батшаһына бирҙе.

¹⁷Шунан Ашшур батшаһы Лахиштан Йәрусәлимгә ғәскәр башлығын, һарай башлығын һәм баш вәзирен бик зур ғәскәр менән Хизкияһ батшаға ебәрҙе. Улар, Йәрусәлимгә килеп, Өскө быуаның арығы янында Кейезсе басыуына илткән юлда туктаны. ¹⁸Йәһүзә батшаһын сақырҙылар. Улар алдына батша һарайы башлығы Әлъяким Хилкияһ улы, кәтип Шевна һәм батшалықтың йылғязмасыһы Йоах Асаф улы сықты.

¹⁹Баш вәзир уларға:

– Хизкияһка еткергез, – тине. – Бөйөк батша, Ашшур батшаһы, былай ти: «Һин нимәгә өмөтләнәһең? ²⁰Әйткәндөрөңдөң барыһы ла коро һүз генә, ә һуғыш өсөн хәрби оғталыҡ менән көс кәрәк. Һин кемгә өмөтләнәһең миңә каршы баш күтәрҙең? ²¹Бына һин сатнаған камыш таякка – Мысырға таянмаксыһың. Белеп тор, был таяк үзенә таянған кешенең кулына қазаласак. Мысыр батшаһы фирғәуен дә үзенә ышанғандар

өсөн шулай булыр. ²²Бәлки миңә: „Аллабыҙ Раббыға ышанабыҙ“, – тип әйттергез? Әммә Хизкияһ, ошо Аллағыҙға табыныу калкыулыҡтарын, қорбан усақтарын бозоп ташлап, Йәһүзә халқына һәм Йәрусәлимдә йәшәүселәргә: „Фәкәт Йәрусәлимдәге ошо қорбан усағы алдында ғына сәждә қылығыҙ“, – тип әйтте түгелме?»

²³Әйзә минең хахимым Ашшур батшаһы менән кул һуғып килешегез әле. Ул: «Мин һиңә ике мең баш ат бирәм – уларға һыбайлылар таба алырһыңмы икән?» – тип әйтә. ²⁴Хахимымдың, исмаһам, иң бөләкәй хезмәтселәренең береһе булған сиреү башлығына нисек каршы тора алырһың икән? Мысырҙың яу арбаларына һәм аттарына өмөтләнәһеңме? ²⁵Әллә мин был ерҙе тармар итергә Раббы ихтыярынан тыш қилгән тип уйлайһыңмы? Раббы Үзе миңә: «Бар, ул илде қыйрат», – тине.

²⁶Хилкияһ улы Әлъяким, Шевна һәм Йоах баш вәзиргә:

– Без қолдарың менән арами телендә һөйләшһең ине, – тинеләр. – Без ул телдә аңлайбыҙ. Йәһүдсә һөйләшмә, сөнки диуарҙар өстөндәге халыҡ безҙе ишетеп тора.

²⁷Әммә баш вәзир:

– Хахимым мине был һүзҙәре бары тик һезгә һәм хахимығыҙға ғына һөйләргә ебәргән тиһегезме? – тип яуапланы. – Диуарҙар өстөндә торған һәм һезҙең кеүек үк үзҙәренең нәжесен ашарға, һейзеген әсергә мәжбүр буласаҡ һәр кемгә ебәрҙе.

²⁸Баш вәзир, урынынан тороп, йәһүдсә:

– Бөйөк батша, Ашшур батшаһының һүзән тыңлағыҙ! – тип қысқырҙы. – ²⁹Батша былай ти: «Хизкияһ һезҙе алдамаһын, ул һезҙе минең қулдан қотқара алмаясаҡ. ³⁰Хизкияһ һезгә: „Раббы безҙе һис шикһез қотқарасаҡ, был қала Ашшур батшаһының қулына әләкмәйәсәк“, – тип әйтеп өмөтләндрәмәһен». ³¹Хизкияһты тыңламағыҙ, сөнки Ашшур батшаһы былай ти: «Минең менән татыулашығыҙ, минең яқка

* 18:13 Санхерив – б.э.т. 705–681 йылдарҙа батшалыҡ иткән.

сығығыз – һәр береgez үзенең йөзөм тәлгәшенән, үзенең инжир ағасынан ашар, үзенең козоғонан һыу эсер. ³² Шунан һуң мин, килеп, һеззе үзегезгеке кеүек үк илгә – ашлык һәм яңы шарапка, икмәк һәм йөзөм баксаларына, зәйтүн майына һәм балға бай илгә алып китермен һәм һез үлмәшгез, шунда ғүмер итерһегез. Хизкияһтың әйткәненә колак һалмағыз. „Раббы беззе коткарасак“, – тип ул һеззе алдамаһын. ³³ Башка кәүемдәрзең илаһтарының береһе үз илен Ашшур батшаһының кулынан берәй вақыт коткара алдымы? ³⁴ Хамаç менән Арпад илаһтары кайза? Сефарваимдың, һенағтың, Ғиууаның илаһтары кайза? Самарияны минән коткара алдылармы ни? ³⁵ Бөтә был илдәрзең илаһтарының кайһыһы минән илен коткарып алып калды? Шулай булғас, Раббы нисек Йәрүсәлимде миңең кулымдан коткарһын?»

³⁶ Халык өндәшмәне, өһөз калды, сөнки Хизкияһ: «Яуап кайтармағыз!» – тип бойорғайны. ³⁷ Шунан батша һарайы башлығы Хилкияһ улы Әлъяким, кәтип Шевна һәм батшалықтың йылъязмасыһы Асаф улы Йоах кайғынан кейемдәрен йыртып, Хизкияһка барзылар һәм баш вәзирзең һүзәрән һөйләп бирзеләр.

Хизкияһтың Ишағыяһтан кәңәш һорауы

(Ишғ 37:1-20)

19 ¹ Был хакта ишеткәс, Хизкияһ батша кейемдәрен йыртып ташланыла, кыл тукыма уранған килеш, Раббы йортона йүнәлде. ² Батша һарайы башлығы Әлъякимды, кәтип Шевнаны, өлкән каһиндарзы Амос улы Ишағыяһ пәйғәмбәргә ебәрзе. Барыһы ла кыл тукымаға уранғайны. ³ Тегеләр барып Ишағыяһка:

– Хизкияһ: «Бөгөн кайғы, яза һәм мәсхәрә көнө. Сабый тыуымға килгән, әммә тыузырырға хәл калмаған. ⁴ Тере Алланы мысқыллар өсөн хужаһы Ашшур батшаһы тарафынан ебәрелгән баш вәзирзең бөтә был һүзәрән, бәлки, Аллаң Раббы ишетер

зә уны язалар. Шуға күрә иҫән калғандар өсөн доға кылһаңсы», тип әйтте, – тинеләр.

⁵⁻⁶ Ишағыяһ, Хизкияһ батшаның ярандары килгәс, уларға былай тине:

– Хужағызға еткерегез, Раббы әйтә: «Ашшур батшаһы ялсыларының Мине хурлаған һүзәрәнән куркма. ⁷ Бына Мин Ашшур батшаһына бер рух күндерәм. Ул бер хәбәр алыр за үз иленә кайтып китер. Шунда Мин уны кылыстан үткәрәсәкмен».

⁸ Ул арала баш вәзир үзенең батшаһының Лахиш калаһынан китеп, әле Ливнаға һөжүм иткәнен ишетте. Уның менән орашырға шунда йүнәлде. ⁹ Шул сак Ашшур батшаһы Куш батшаһы Тирһаканың яу менән килеүе тураһында хәбәр алды һәм Хизкияһка тағы илселәр ебәрзе.

¹⁰ – Йәһүзә батшаһы Хизкияһка әйтегез, – тине ул. – «Һин өмөт тотқан Аллаң, Йәрүсәлим Ашшур батшаһының кулына төшмәйәсәк», тип һине алдамаһын. ¹¹ Ашшур батшаларының бөтә илдәр менән низәр эшләгәнән, калаларын ни рәүешле ер менән тигезләгәнән ишеткәнһеңдер. Әллә һин котолоп калырмын тип уйлайһыңмы? ¹² Ата-бабаларым тар-мар иткән кәүемдәрзең илаһтары уларзы коткарзымы? Гозанды, Харанды, Ресөфты, Телассарзағы Ғеден халкын коткара алдылармы? ¹³ Хамаç менән Арпад батшалары, Сефарваим калаһының батшаһы, һенағ менән Ғиууа батшалары кайза хәзәр?

Хизкияһтың доғаһы

¹⁴ Хизкияһ батша хатты илселәрзең кулынан алып укығандан һуң, Раббы йортона китте. Унда килгәс, хатты Раббы хозурында йәйеп һалды ла ¹⁵ былай тип доға кылды:

– Әй кирубтар араһында тәхет корған Исраил Аллаһы Раббы! Ерзәге бөтә батшалыктарзың берзән-бер Аллаһы Һин. Күк менән ерзе Һин яраттың. ¹⁶ Йә Раббы, колак һал да тыңла, күзәрәңде аста күр! Йә Раббы, Һине, тере Алланы хурларға ебәргән Санхеривтың һүзәрән ишет. ¹⁷ Ысынлап та, әй Раббы, Ашшур батшалары бик күп

кәүемдәрзе тар-мар итте, ерзәрен бушлык-ка әйләндәрзе, ¹⁸ илаһтарын утка якты. Тик был илаһтар Алла түгел, ә аҗастан һәм таштан кеше кулы менән яһалған һындар ине. Шуға ла уларзы юк иттеләр. ¹⁹ Йә Раббы Аллабыз, инде беззе Санхеривтың кулынан коткарһана, бөтә донъя батшалыктары һинең, йә Раббым, берзән-бер Алла булғаныңды белһен.

Раббының Хизкияһка биргән яуабы

(Ишғ 37:21-35)

²⁰ Амус улы Ишағьяһ Хизкияһка ошо хәбәрзе ебәрзе:

– Исраил Аллаһы Раббы былай ти: «Ашшур батшаһы Санхеривка қағылышлы доғанды ишеттем. ²¹ Раббы уның тураһында ошо һүзәрзе әйтте:

Ғиффәтле Сион-кыз* һинән
мысқыл итеп көлә;

Йәрүсәлим-кыз артыңдан баш
сайкап кала.

²² Кемде мәсхәрәләнең һин, кемде
хурланың?

Кемгә тауыш күтәрзең?
Эреләнеп кемгә бактың? –
Исраилдың Изгеһенә!

²³ Илселәрең аша Мин бөйөк Хакимды
хурланың,

„Исәпһез яу арбаларым менән
Таузарзың үренә мендем,
Ливан аркаларына артылдым.
Бейек кедр ағастарын,
Һайландык кипаристарзы
кырктым,

Иң алыс төбәгенә, куйы
урмандарына олғаштым.

²⁴ Сит ерзәрзә қозок қаззым,
һыузар эстем;

Аяк табандарым менән
Мысыр йылғаларын короттом“, –
тинең.

²⁵ Быларзың барыһын электән үк
әзерләгәнемде,
Борон замандан ук ниәтләгәнемде
ишетмәгәйнеңме ни?

Нығытмалы калаларзы емереп,
Уларзы харабаға әйләндереп,
Һинең аша ниәтемде әле бойомға
ашырзым.

²⁶ Ул калаларза йәшәүселәр
көсһөзләнде,

Куркыуға төшөп, оятка калдылар;
Улар кырзағы үсемлек, болондағы
йәшеллек,

Өй башында тамыр ебәрмәс борон
Көнсығыш еленән көйгән үлән
кеүек булды.

²⁷ Ултырғаныңды һәм торғаныңды,
Ингәненде-сыкканыңды,
Миңә каршы ярһыуыңды
белеп торам.

²⁸ Миңә асыу тотканыңа күрә,
Маһайыуың килеп ишетелгәнгә,
Мороноңа ырғақ,
Ауызыңа ауызлығымды кейзерәм;
Һине килгән юлыңдан кире ебәрәм.

²⁹ Ә һиңә, Хизкияһ, бына ниндәй
билдә булыр:

Быйыл – койолған игендән үскәнде,
Икенсе йыл – үзе тишелеп
сыкканды ашарһығыз;

Өсөнсө йылына үзегез сәсерһегез
һәм урырһығыз,

Йөзөм баксалары ултыртырһығыз,
Уларзың емешен ейерһегез.

³⁰ Йәһүзә нәселенең котолоп һау
калғандары

Яңынан төпкә тамыр ебәрер,
юғарыла – емешләнер.

³¹ Сөнки иҗән калғандар –
Йәрүсәлимдән,

Тере калғандар Сион тауынан
сығасак.

* 19:21 Сион-кыз – Сион тауында урынлашқан Йәрүсәлим калаһының шиғри атамаһы. Бында һәм башка шундай урындарза Сион һәм Йәрүсәлим катын-кызға тиңләштерелә.

Быны Күк ғәскәрзәре Раббыһы
Үз ғәйрәте менән тормошка
ашырасак.

- 32 Шуға күрә Раббы Ашшур батшаһы
тураһында былай ти:
„Ул был калаға инмәс, ук атмаҫ.
Калаға калканы менән
якынлашмаҫ,
Камау өсөн әйләндереп уба кормаҫ.“
- 33 Килгән юлынан боролоп китер,
Был калаға кермәс, – тип белдерә
Раббы. –
- 34 Был каланы Үземдең хақыма,
Колом Дауыттың хақына
Һақлармын һәм қотқарып
калырмын“».

Санхеривтың үлеме

(2 Йыл 32:21; Ишғ 37:36-38)

35 Шул төндө Раббы фәрештәһе килеп, ашшурҙарҙың тупламында йөз зә һикһән биш мең кешене үлтерзе. Иртәнсәк тороп караһалар, барыһы ла үлеп ята. 36 Ашшур батшаһы Санхерив сигенде, Ниневегә кайтып китте һәм шунда йәшәне. 37 Бер көндө үз илаһы Нисрохтың қорамында табынған сағында, улдары Адраммәләх һәм Саресер уны кылыс менән сәнсең үлтерзе һәм Арарат еренә қасты. Санхерив урынына улы Эсар-Хаддон батша булды.

Хизкияһтың ауырыуы һәм һауығыуы

(2 Йыл 32:24; Ишғ 38:1-8, 21-22)

20 1 Шул көндәрзә Хизкияһ үлемесле ауырыуға тарыны. Амос улы Ишағыяһ пәйғәмбәр уға килеп әйтте:

– Раббы былай ти: «Йортона васыятыңды еткер, сөнки ауырыуыңдан һауыға алмаһың, үлерһең».

2 Хизкияһ йөзө менән диуарға боролоп ятты ла Раббыға ялбарзы.

3 – Йә Раббы! Һин хуш күргән ғәмәлдәр кылып, тоғролок менән, ысын күңелдән

Һинен юлыңдан йөрөгәнемде исеңә төшөрһәң ине, – тип әсенеп-әсенеп иланы.

4 Ишағыяһ урта ихатанан сығып өлгөр-мәғәйне әле, шунда уға Раббы һүзе булды:

5 – Кире борол да халкымдың етәксеһе Хизкияһка ошо хәбәрзе еткер, атайың Дауыттың Аллаһы Раббы былай ти: «Доғанды ишеттем, күз йәштәрәнде күрҙем. Бына, һаулығыңды кайтарам. Өсөнсө көндө Раббы қорамына барырһың. 6 Ғүмереңде ун биш йылға оҙайтам. Һине лә, қаланы ла Ашшур батшаһы қулынан қотқарам. Был қаланы Үзем һәм қолом Дауыт хақына һақлап алып қалам».

7 – Инжир қағы килтерегез, – тине Ишағыяһ.

Инжир қағы алып килеп, сикан өстөнә яптылар. Шунан Хизкияһ сәләмәтләнә башланы.

8 – Раббының мине һауықтырырына һәм өсөнсө көн Раббы қорамына бара аласағыма ниндәй билдә булыр? – тип һораны Хизкияһ.

9 – Раббының әйткән һүзен бойомға ашырасағына билдә шул булыр, – тип яуапланы Ишағыяһ. – Күләгә ун баһқыска алғарак үтһенме, әллә ун баһқыска кире сигенһенме?

10 – Күләгәнен ун баһқыска алға үтеүе тәбиғи, – тине Хизкияһ. – Ун баһқыска кире сигенһен әйзә.

11 Ишағыяһ Раббыға ялбарзы һәм Раббы Аһаз баһқысы буйлап төшөп барған күләгәне ун баһқыска кире сигендерзе.

Хизкияһтың ақылһызлыҡ эшләүе

(2 Йыл 32:32-33; Ишғ 39:1-8)

12 Шул осорҙа Бабил батшаһы Баладан улы Меродах-Баладан Хизкияһка хат менән бүләктәр ебәрзе, сөнки уның ауырығаны тураһында ишеткәйне. 13 Хизкияһ илләләрзе қабул итте. Уларға хазина йортон, алтын-көмөштө, хушбуйҙарзы, киммәтле майҙарзы, корал йортон, келәттәрәндә булған бөтә нәмәләрен күрһәттә; һарайында һәм биләмәләрендә күрһәтмәгән бер генә нәмә лә қалманы.

¹⁴ Ишағыяһ пәйғәмбәр Хизкияһ батшаға килеп:

– Был кешеләр һиңә нимә тип әйтте, кайзан килгәйне? – тип һораны.

– Алыс бер илдән, Бабилдан килделәр, – тип яуап бирзе уға Хизкияһ.

¹⁵ – Һарайыңда нимәләр күрзеләр? – тип һораны Ишағыяһ.

– Һарайымдағы бөтә нәмәне лә күрзеләр. Хазиналарымдан уларға күрһәтмәгән бер нәмә лә калманы, – тип яуапланы Хизкияһ.

¹⁶ Шунда Ишағыяһ былай тине:

– Раббының әйткәнәңә колак һал. ¹⁷ Раббы былай ти: «Бер көн килеп, һарайыңдағы һәр нәмә, ата-бабаларың бөгөнгә тиклем йыйған барса әйбер Бабилға алып кителәр. Бер нәмә лә калмаҫ. ¹⁸ Һинең нәселеңдән булған һәм һинән тыуған кайһы бер улдарыңды лә алып китерзәр, улар Бабил батшаһының һарайында алашар булып хезмәт итер».

¹⁹ Хизкияһ Ишағыяһка:

– Раббының әле һинең аша тапшырған һүзе якшы, – тине лә эсенән: «Ғүмеремдең ахырына тиклем имен-аман була икән әле», – тип уйланы.

²⁰ Хизкияһтың башка ғәмәлдәре, уның каһарманлығы, быуа һәм һыу үткәргес эшләткәнә, қалаға һыу индергәнә тураһында «Йәһүзә батшалары тарихы» китабында язылған. ²¹ Хизкияһ үлеп, ата-бабаларына кушылды, уның урынына улы Менашше батша булды.

Йәһүзә батшаһы Менашше

(2 Йыл 33:1-10, 18-20)

21 ¹ Тәхеткә ултырғанда Менашшеға ун ике йәш ине. Ул Йәрусәлимдә илле биш йыл батшалыҡ итте. Әсәһенең исеме Хефсиба ине. ² Менашше Раббы Исраил халқы алдынан кыуып ебәргән кәүемдәрҙең ерәнгес йолаларын кабатлап, Раббы күҙендә яман булған эштәр кылды. ³ Атаһы Хизкияһ емерткән табыныу калкыулыҡтарын яңынан торғозо. Исраил батшаһы Ахав кеүек Бәғелгә корбан усақтары төзөттө,

Ашераға колғалар куйзырзы, барлық күк есемдәрәнә сәждә кылып, уларға табынды.

⁴ Раббының: «Минең исемем Йәрусәлимдә төйәкләнер» тигән қорамында ят илаһтарға корбан усақтары төзөттө. ⁵ Раббы қорамының ике ихатаһында ла бөтә күк есемдәрәнә бағышлап корбан усақтары яһатты. ⁶ Улын утка һалып корбан итте, күрәзәлек һәм сихыр менән шөғөлләнде, әруахтарзың рухын сақырыусылар, тылсымсылар менән аралашты, Раббы хуш күрмәгән бик күп эштәр кылып Уны асыуландырзы.

⁷ Менашше Ашераның қолғаһын Раббы қорамына урынлаштырзы. Ә бит Раббы Дауыт менән уның улы Сөләймәнгә: «Был йортта һәм Мин Исраилдың бөтә ырыуҙары араһынан һайлап алған Йәрусәлимдә исемем мәңгегә төйәкләнер. ⁸ Әгәр зә Мин уларға бойорғанды һәм қолом Муса уларға әмер иткән бөтә қанунды теүәл үтәһәләр, Мин ата-бабаларына биргән ерзән исраилдар мәңге китмәҫ», – тигәйне. ⁹ Әммә халыҡ быға колак һалманы. Менашше уларзы шул тиклем юлдан яззырзы, хатта Раббы Исраил халқы алдынан юк иткән кәүемдәрҙән дә былайырақ золом қылдылар.

¹⁰ Қолдары пәйғәмбәрҙәр аша Раббы былай тип белдерзе:

¹¹ – Йәһүзә батшаһы Менашше был ерәнгес эштәрҙе қылғаны, үззәрәнән алда йәшәгән әмәриҙәрҙән дә уззырып, күп әшәкелектәр эшләгәнә, боттарға табындырып, Йәһүзә халкын гонаһка батырғаны өсөн ¹² Исраил Аллаһы Раббы: «Йәрусәлим менән Йәһүзәнең башына шундай һәләкәт ебәрәм, хатта ул турала ишеткәндәрҙең бөтәһенең қолақтары сыңлар, – тип белдерә. – ¹³ Самария менән Ахав нәселен нисек язалаһам, Йәрусәлимдә лә шулай язалайым. Нисек һауытты һөртөп, түңкәреп қуялар, Мин дә тап шулай итеп Йәрусәлимдә һөртөп, түңкәреп қуясақмын. ¹⁴ Халкымдың иҫән қалғандарынан баш тартам, уларзы дошмандары қулына тапшырам. Дошмандары уларзы талап, үззәрәнә табыш итер. ¹⁵ Сөнки улар Мин хуш күрмәгән ғәмәлдәр қылды,

ата-бабалары Мысырзан сыккан көндөн башлап бөгөнгө тиклем был халык Мине асыуландырзы».

¹⁶ Менашше Раббы күзендә яман булған ғәмәлдәр кылып, Йәһүзәне гонаһка батырыу менән генә сикләмәне, ғәйепһеззәрзең канын түгеп, Йәрусәлимде тотошлай канға батырзы.

¹⁷ Менашшенең калған бөтә ғәмәлдәре, ул кылған гонаһтар тураһында «Йәһүзә батшалары тарихы» китабында язылған.

¹⁸ Менашше үлеп, ата-бабалары хозурына күсте һәм һарайы янындағы Ғузза баксаһында ерләнде. Уның урынына улы Амон батша булды.

Йәһүзә батшаһы Амон

(2 Йыл 33:21-25)

¹⁹ Амон егерме ике йәшендә тәхеткә ултырзы һәм Йәрусәлимдә ике йыл батша булды. Әсәһе – Йотва калаһынан Харустың кызы Мешулләмәс ине. ²⁰ Амон, атаһы Менашше кеүек үк, Раббы күзендә яман булған ғәмәлдәр кылды, ²¹ һәр эштә атаһының юлын кыуып, атаһы хезмәт иткән боттарға табынды, уларға хезмәт итте. ²² Ул ата-бабаларының Аллаһы Раббынан ваз кисте, Раббының юлынан йөрөмәне.

²³ Ярандары Амонға каршы фетнә ойшторзо һәм уны һарайында үлтерзе. ²⁴ Ил халкы Амонға каршы фетнә ойшторғандарзың барыһын да кырып, улы Йошияхты батша итеп куйзы.

²⁵ Амондың калған бөтә ғәмәлдәре тураһында «Йәһүзә батшалары тарихы» китабында язылған. ²⁶ Амонды Ғузза баксаһындағы үз зыяратына куйзылар. Уның урынына улы Йошиях батша булды.

Йәһүзә батшаһы Йошиях

(2 Йыл 34:1-2, 8-13)

22 ¹ Тәхеткә ултырғанда Йошияхка һигез йәш ине. Ул Йәрусәлимдә утыз бер йыл батшалык итте. Әсәһе – Боскастан Ғадаяһ кызы Йедидах ине. ² Йошиях Раббы күзендә дөрөс булған ғәмәлдәр кыл-

ды, һәр эштә боронғо бабаһы Дауыттың юлын тотто, уңға ла, һулға ла тайпылманы.

Канун китабының табылыуы

³ Батшалык итеүенең ун һигезенсе йылында Йошиях Асалъяһтың улы, Мешулламдың ейәне Шафанды, батша кәтибен, Раббы йортона ебәрәп, былай тине:

⁴ – Баш каһин Хилкияхка барып әйт, тупһа һаксылары Раббы қорамына килгән халыктан йыйған көмөштө алып һанаһындар. ⁵ Уны Раббы қорамындағы эштәргә етәкселек итергә тәғәйенләнгән кешеләргә бирһендәр. Был аксалар Раббы қорамын йүнәтеүселәргә: ⁶ балта оҫталарына, төзөүселәргә, ташсыларға хезмәт һакы итеп түләһнен, шулай ук қорамды төзәтеү өсөн кәрәк булған ағас, юһылған таш һатып алыуға тоноһлһн. ⁷ Хәйер, был кешеләрзең қулдарына бирелгән аксаны нимәгә тоноһузарына яуап һоралмаһын, сөнки уларға ышанырға була.

⁸ Баш каһин Хилкиях:

– Раббы қорамында канун китабы табып алдым, – тине һәм кәтип Шафандың қулына бер төргәк китап тотторзо. Шафан уны укып сықты.

⁹ Кәтип Шафан батшаға һисап менән килде:

– Һинең хезмәтселәрең Раббы қорамында булған бөтә көмөштө қорамды төзөкләндереү менән етәкселек итеүселәргә бирзеләр, – тине. Шунан ул батшаға: ¹⁰ – Хилкиях каһин миңә бер китап бирзе, – тине лә был китапты батшаға укыны.

¹¹ Батша канун китабында язылғандарзы ишеткәс, кейемдәрен йыртқылап ташланы. ¹² Хилкиях каһинға, Шафан улы Ахикамға, Михаяһ улы Ғахборға, Шафан кәтипкә, батшаның хезмәтсәһе Ғасаяһка былай тип бойорзо:

¹³ – Барығыз, миңә һакка, халык һакына, бөтә Йәһүзә һакына ошо табылған китапта язылғандар тураһында Раббынан һорап белешегез. Ата-бабаларыбыззың был китаптағы һүззәргә қолак һалмағандары,

һәммәбәз өсөн язылғандар буйынса йәшә-мәгәндәре өсөн Раббының безгә кабынған асыуы ғәйәт катылып!

¹⁴ Хилкияһ каһин, Ахикам, Ғахбор, Шафан һәм Ғасаяһ, барып, Раббы қорамында кейем-һалымдарзы караусы Шаллумдың катыны Хулда исемле пәйғәмбәр катын менән кәңәшләштеләр. Шаллум Тикуаның улы, Хархастың ейәне ине. Хулда Йәрусәлимдең яңы биһтәһендә йәшәй ине.

¹⁵ Хулда уларға былай тине:

– Исраилдың Аллаһы Раббы әйтә: «Һеззе Миңә ебәргән кешегә еткерегез. ¹⁶ „Раббы былай ти: Мин хәзер бына был урынға, унда йәшәгән кешеләргә Йәһүзә батшаһы укыған китапта язылған бөтә һүзәргә ярашлы бәлә-каза ебәрәм. ¹⁷ Улар Минән ваз кистеләр, башка илаһтарға хуш ес төтәттеләр, үз кулдарының әше менән Минең асыуымды кабарттылар, шуға күрә был урынға асыуым ялқынланасак һәм һүнмәйәсәк“.

¹⁸ Һеззе Раббынан һорашып-белешер өсөн ебәргән Йәһүзә батшаһына иһә белдерегез: „Исраилдың Аллаһы Раббы әле һин ишеткәндәр һақында былай ти: ¹⁹ Был ер вайран булып, бында йәшәүселәр ләгнәткә дусар булып, тигән һүзәремде ишеткәндән һуң, күнелең йомшарзы һәм үзеңдең тәкәбберлегенде йүгәнләнең, кайғынан кейеменде йыртып, алдымда иланың. Шуның өсөн Мин һине ишеттем, – ти Раббы. – ²⁰ Шуға күрә Мин һине ата-бабаларың янына озатырмын, һин тыныслыкта дәфен кылынырһың. Күззәрең был урынға Мин килтерәсәк оло һәләкәтте күрмәсәк“».

Кайтып, был яуапты батшаға һөйләп бирзеләр.

Йошияхтың Раббы менән төзөгән килешүзе яңыртыуы

(2 Йыл 34:3-7, 29-33)

23 ¹ Батша, хәбәр ебәреп, Йәһүзә менән Йәрусәлимдең бөтә ақһақалдарын янына йыйзы. ² Шунан Йәһүзә кешеләрен, Йәрусәлимдә йәшәүселәрҙе, каһиндарзы, пәйғәмбәрҙәрҙе, олоһонан алып кесеһе-

нә тиклем бөтә халықты эйәртеп, Раббы қорамына сықты. Шунда ул Раббы қорамында табылған Килешү китабын уларға бәйнә-бәйнә қысқырып укыны. ³ Бағана янында баһып торған батша Раббы менән килешүе төзөнә: Раббы юлынан йөрөргә, Уның бойороқтарын, күрһәтмәләрен һәм қағизәләрен бөтә йөрәктән, ихлас күңел менән теуәл үтәргә, был китапта язылған килешүең шарттарын ғәмәлгә ашырырға вәғәзә бирзе. Бар халық был килешүгә кушылды.

⁴ Батша баш каһин Хилкияһка, каһин ярзамсыларына һәм тупһа һақсыларына Бәғел, Аһера һәм күк есемдәре өсөн яһалған бөтә нәмәләргә Раббы қорамынан сығарырға бойорзо. Был әйберҙәрҙе Йәрусәлимдең тышында, Кидрон үзәне қырҙарында яндырзы һәм көлөн Бейт-Ил қалаһына алып барзы. ⁵ Йәһүзә батшалары тарафынан қалаларға һәм Йәрусәлим тирәһендәге табынуы қалқыулықтарында Бәғелгә, қояшка, айға, йондозлоқтарға һәм бөтә күк есемдәренә хуш ес төтәтер өсөн тәғәйенләгән ялған каһиндарзы қыуып таратты. ⁶ Аһераның қолғаһын Раббы қорамынан сығарып, Йәрусәлимдең тышында, Кидрон үзәнендә яндырзы, уны көл-туғанға әйләндергәнсе онтап, ябай халықтың кәберҙәре өстөнә һипте. ⁷ Фәхешсе ирҙәрҙән Раббы қорамы биләмәһендә урынлашқан торлақтарын емерзе. Катындар унда Аһера өсөн япмалар тужый торғайны.

⁸ Батша Йәһүзә қалаларынан бөтә каһиндарзы килтерте, Гевағтан алып Бер-Шәвәғкә тиклем был каһиндар хуш ес төтәткән барлық табынуы қалқыулықтарын нәжесләне; қала қапкаһынан һулдағы, қала башлығының исеме менән аталған Йеһошуағ қапкаһы янындағы табынуы урынын емерзе. ⁹ Табынуы қалқыулықтарының каһиндарына Раббының Йәрусәлимдәге қорбан усағында қорбан ғәмәлен башқарырға рәхсәт ителмәй, ләкин бүтән каһиндар менән бергә сөсө икмәк ашарға ярай ине.

¹⁰ Бер кем дә улын йәки кызын Мөләх илаһка утта корбан итә алмаһын өсөн, Йошиях Бен-Һинном үзәнендәге Төфәсте нәжесләне. ¹¹ Йәһүзә батшалары элек Раббы корамына ингән ерзә, һарай әһеле Наһсан-Мөләхтең бүлмәһе янында, қояшка бағышлап аттар қуя торғайны. Йошиях унан аттарзы алды, ә қояшка арналған арбаларзы утка яқты.

¹² Аһаздың өскө каттағы бүлмәһенәң түбәһендә Йәһүзә батшалары эшләткән корбан усақтарын, Менашше Раббы корамының ике ихатаһында ла яһатқан корбан усақтарын қолатты, уларзы емертеп, онтағын Кидрон үзәненә ташланы. ¹³ Йәрусәлимдең көнсығышында, Һәләкәт тауының көньяғында Исраил батшаһы Сөләймән сидондарзың ерәнгес алиһәһе Ғаштореска, моавтарзың ерәнгес бото Кемошка, ғамондарзың ерәнгес бото Милкомға қорған табыныу калқыулықтарын нәжесләне, ¹⁴ табыныу бағаналарын ватты. Ашераның қолғаларын қырқып ырғытты, ул урындарға кеше һөйәктәре таратып ташланы.

¹⁵ Быларзан башка батша Исраилды гонаһка батырған Яровғам Неват улы Бейт-Илдә төзәткән қорбан усағын табыныу урыны менән бергә емерзе, табыныу урынын яндырып, көл-туғанға әйләндерзе, Ашераның қолғаһын яқты.

¹⁶ Шунан Йошиях тирә-яқты байканы һәм таузағы кәберзәрзе күреп қалды. Кеше ебәртеп, ундағы һөйәктәрзе сығартты һәм, уларзы қорбан усағы өстөндә яндырып, усақты нәжесләне. Шул рәүешле Раббының Алла бәндәһе аша белдерелгән һүзе ғәмәлгә ашты.

¹⁷ Йошиях:

– Кемгә қуйылған һәйкәлде күрәм мин? – тип һораны.

– Йәһүзәнән килеп, әле һинәң Бейт-Илдәге қорбан усағын нимә эшләткәнендә алдан әйтеп қалдырған Алла бәндәһенәң кәбере, – тип яуап бирзе қала халқы.

¹⁸ – Уға қағылмағыз, – тине батша. – Бер кем дә уның һөйәктәрен борсомаһын.

Шулай итеп, Алла бәндәһенәң һөйәктәренә лә, Самариянан қилгән пәйғәмбәрзән һөйәктәренә лә теймәнеләр.

¹⁹ Йошиях Исраил батшаларының, Раббыны асыуландырып, Самария қалаларында эшләгән барлық табыныу калқыулықтарын да Бейт-Илдәге кеуек үк емерзе. ²⁰ Ул табыныу калқыулықтарындағы бәтә қәһиндарзы қорбан усақтарында сәнсең үлтерзе һәм қорбан усақтарында кеше һөйәктәрен яндырзы. Шунан Йәрусәлимгә әйләнеп қайтты.

Йошиях менән халықтың Қотқарылыу байрамын үткәрәүе

(2 Йыл 35:1, 18-19)

²¹ Батша бар халыққа: «Ошо Килешәү китабында язылғанса, Аллағыз Раббыға бағышлап Қотқарылыу байрамын үткәрәгез», – тип бойорок бирзе. ²² Исраилға идара иткән һакимдар заманынан һуң, Исраил батшалары дәүерендә лә, Йәһүзә батшалары һакимлық иткән вақыттарза ла Қотқарылыу байрамының был рәүешле билдәләп үтелгәне булманы. ²³ Шулай итеп, Раббыға бағышланған был Қотқарылыу байрамы Йошиях батшалығының ун һигезенсе йылында Йәрусәлимдә узғарылды.

²⁴ Быларзан башка Йошиях, Хилқияһ қәһин Раббы қорамында тапқан китапта язылған қанунға ярашлы, әруахтарзың рухын сақырусыларзы һәм күрәзәселәрзе, йорт илаһтарының һындарын һәм боттарзы, Йәһүзә ерендә һәм Йәрусәлимдә күренгән барлық әшәкелектәрзе юк итте. ²⁵ Йошияхқа тиклем дә, унан һуң да Раббыға бәтә йөрәктән, йәне-тәне менән бирелгән һәм Мусаның қанунын шулай үтәгән бер генә батша ла булманы.

²⁶ Әммә Менашше үзенәң хилаф эштәре менән Раббыны нық асыуландырғанға күрә, Раббы Йәһүзәгә қаршы ялқынланған ярһыуынан ваз қисмәне. ²⁷ Ул:

– Быға тиклем Исраилды хозурымдан һисек алып ташлаған булһам, Йәһүзәне лә шулай алып ташлаясақмын, – тине. – Үземә

тип найлап алған кала Йәрусәлимдән дә, «исемем ошонда төйәкләнер» тигән был корамдан да баш тартам.

²⁸ Йошияхтың башка гәмәлдәре тураһында «Йәһүзә батшалары тарихы» китабында язылған.

²⁹ Йошиях батшалыҡ иткән осорҙа Мысыр фирғәүене Нехо, Ашшур батшаһына ярҙам итер өсөн, яу менән Евфрат йылғаһына йүнәлдә. Йошиях батша уға каршы сыҡты һәм фирғәүен, Йошиях менән Мегиддола осрашып, уны үлтерҙе. ³⁰ Хезмәтселәре Йошияхтың мәйетен яу арбаһында Мегиддонан Йәрусәлимгә алып кайтып, үзенә төрбәһенә дәфен кылды. Йәһүзә халқы Йошияхтың улы Йеһоахазды мәсәхләп, уны атаһы урынына батша итеп куйҙы.

Йәһүзә батшаһы Йеһоахаз

(2 Йыл 36:2-4)

³¹ Тәхеткә ултырғанда Йеһоахазға егерме өс йәш ине. Ул Йәрусәлимдә өс ай батшалыҡ итте. Әсәһе – Хамутал Ливна калаһынан Йермеях кызы ине. ³² Йеһоахаз ата-бабалары кеүек үк Раббы күҙендә яман булған эштәр кылды. ³³ Йәрусәлимдә башка батшалыҡ итмәһен өсөн, фирғәүен Нехо Йеһоахазды Хамаһ ерендә, Ривлала, әсиргә алды һәм Йәһүзәгә йөз талант көмөш, бер талант алтын күләмәндә түлөү һалды. ³⁴ Йошияхтың улы Әлъякимды, исемен Йеһоаким тип үзгәртеп, атаһының урынына батша итеп куйҙы. Йеһоахазды иһә Мысырға алып китте. Йеһоахаз шунда үлдә. ³⁵ Йеһоаким фирғәүенгә алтынды һәм көмөштө бирҙе. Фирғәүен талап иткән тиклем алтын-көмөш йыйыр өсөн Йеһоаким ил халқына, һәр берәһенәң байлығына карап, һалым һалды.

Йәһүзә батшаһы Йеһоаким

(2 Йыл 36:5-8)

³⁶ Тәхеткә ултырғанда Йеһоакимға егерме биш йәш ине. Ул Йәрусәлимдә ун бер йыл батшалыҡ итте. Әсәһе Зевуддаһ – Рума калаһынан Педаяһ кызы ине. ³⁷ Йеһоаким

да, ата-бабалары кеүек, Раббы күҙендә яман булған эштәр кылды.

24 ¹ Йеһоаким батшалыҡ иткән осорҙа Бабил батшаһы Навуходоносор Йәһүзәгә яу менән килде. Йеһоаким өс йыл буйы уға буйһоноп йәшәһе, унан һуң баш күтәрҙе. ² Раббы, Үзенәң колдары пәйғәмбәрҙәр аша әйткәндәренә ярашлы, Йәһүзәне юҡ итер өсөн уға каршы Халдей, Арам, Моав, Ғаммон бәһкынсыларын ебәрҙе. ³⁻⁴ Ғисшикеһе, былар барыһы ла Раббы ихтыяры менән эшләндә. Менашһенәң гонаһтары, ғәйепһезәрҙең канын түккәһе өсөн Раббы Йәһүзәне хозурынан алып ташламаҡ булды. Менашһе Йәрусәлимдә канға батырғайны һәм Раббы уны ғәфү итергә теләмәһе.

⁵ Йеһоакимдың башка гәмәлдәре тураһында «Йәһүзә батшалары тарихы» китабында язылған. ⁶ Йеһоаким үлеп, ата-бабаларына ҡушылғас, уның урынына улы Йеһоаким батша булды.

Йәһүзә батшаһы Йеһоаким

(2 Йыл 36:9-10)

⁷ Мысыр фирғәүене башкаһа үз ерҙәренән сыҡманы, сөнки Бабил батшаһы уның Мысыр сигендәгә йылғанан алып Евфрат йылғаһына тиклемгә бөтә биләмәләрен яулап алғайны.

⁸ Йеһоаким ун һигез йәшәндә тәхеткә ултырҙы һәм Йәрусәлимдә өс ай батшалыҡ итте. Әсәһе Йәрусәлимдән Нехушта Әлнаһан кызы ине. ⁹ Йеһоаким да, атаһы һымаҡ, Раббы күҙендә яман булған эштәр кылды.

¹⁰ Шулар осорҙа Бабил батшаһы Навуходоносорҙың ғәскәрҙәре Йәрусәлимгә килде һәм уны камап алды. ¹¹ Яугирҙәре қаланы камаған сақта Навуходоносор үзә Йәрусәлимгә килгәс, ¹² Йәһүзә батшаһы Йеһоаким әсәһе, хезмәтселәре, түрәләре һәм һарай әһелдәре менән бергә Бабил батшаһына баш һалды. Навуходоносор Бабилға батшалыҡ итеүенәң һигезенсә йылында Йеһоакимды әсиргә алды. ¹³ Раббының быға тиклем әйткәндәренә ярашлы, Навуходоносор Раббы

корамындағы һәм батша һарайындағы бөтә хазиначарлы Бабилға озатты, Исраил батшаһы Сөләймәндең Раббы корамы өсөн яһаткан бөтә алтын һауыттарын қисқәктәргә туракланы. ¹⁴ Йәрусәлимдә йәшәүселәрзән барыһын: бөтә түрәләрзе, каһарман яугирзәрзе, балта оҫталарын һәм тимерселәрзе – ун мең кешене һөргөнгә алып китте. Йәһүзә халкының иң ярлыларынан башка бер кем дә калманы.

¹⁵ Навуходоносор Йеһояхинды Бабилға һөргөнгә алып китте. Уның менән бергә әсәһе, катындары, һарай әһелдәре һәм илдең күренекле кешеләре лә Йәрусәлимдән Бабилға һөрөлдө. ¹⁶ Бынан тыш көслә һәм һуғышқа әзер булған ете мең яугир, меңәрләгән балта оҫталары һәм тимерселәр Бабилға қуып алып кителде. ¹⁷ Навуходоносор Йеһояхиндың урынына уның атаһының кустыһы Маттанъяһты, исемен Сидкияһқа үзгәртеп, батша итеп қуйзы.

Йәһүзә батшаһы Сидкияһ

(2 Йыл 36:11-14; Йер 52:1-3)

¹⁸ Тәхеткә ултырғанда Сидкияһқа егерме бер йәш ине. Ул Йәрусәлимдә ун бер йыл батшалық итте. Әсәһе Хамутал – Ливна калаһынан Йермеяһтың қызы ине. ¹⁹ Сидкияһ та, Йеһояким кеүек үк, Раббы күзәндә яман булған әштәр қылды. ²⁰ Раббы Йәрусәлим менән Йәһүзәгә шул тиклем нық асыулы ине, уларзы Үзәнең хозурынан алып бырғаны.

Сидкияһ Бабил батшаһына қаршы баш күтәрзе.

25 ¹ Сидкияһ хақимлығының туғызынсы йылында, унынсы айзың унынсы көнөндә Бабил батшаһы Навуходоносор, бөтә ғәскәре менән килеп, Йәрусәлимдең әйләнәһенә туплам булып урынлашты һәм уратып уба қорзо. ² Кала Сидкияһ батша хақимлығының ун беренсе йылына тиклем қамауза булды. ³ Дүртенсе айзың туғызынсы көнөнә калала аслық шул тиклем көсәйзе, халықтың бер тәғәм

ризығы ла калманы. ⁴ Шул көндә дошман кала диуарының бер урынын емерзе. Халдейзар каланы һәр яктан қамауза тоғһалар за, Йәһүзә батшаһы яугирзәре менән бергә қасып китте. Улар төндә батша баксаһының эргәһендә ике диуар араһындағы қапқанан сықтылар за Ғарава юлынан киттеләр. ⁵ Халдейзар ғәскәре батша артынан төштө һәм уны Йерихо тигезлегендә қуып етте. Бөтә ғәскәр батшаны ташлап қасып бөттө. ⁶ Батшаны әсиргә алып, Ривлаға Бабил батшаһына килтерзеләр һәм шунда уға хөкөм сығарзылар. ⁷ Сидкияһтың улдарын уның күз алдында сәнсеп үлтерзеләр, унан үзәнең күзән һуқырайттылар һәм, бакыр бығау кейзәреп, Бабилға алып киттеләр.

⁸ Навуходоносор батша хақимлығының ун туғызынсы йылында, бишенсе айзың етенсе көнөндә Бабил батшаһының яраны, нөгәрзәр башлығы Невузарадан Йәрусәлимгә инде. ⁹ Ул Раббы корамын, батша һарайын, Йәрусәлимдәге йорттарзы – бөтә зур биначарлы яндырып бөтөргө. ¹⁰ Нөгәрзәр башлығы етәкселегендә халдейзар ғәскәре Йәрусәлимде уратып алған диуарзарзы емерзе. ¹¹ Калала иҫән қалған кешеләрзе, Бабил батшаһы яғына күскәндәрзе һәм башка халықты Невузарадан һөргөнгә озатты. ¹² Йөзөм баксаларында һәм басыузарза әшләр өсөн бер ни тиклем ярлыларзы ғына қалдырзы.

¹³ Халдейзар, Раббы корамындағы бакыр бағаналарзы, таяузарзы, бакыр диңгеззе қисқәктәргә турақлап, бакырын Бабилға озаттылар. ¹⁴ Улар қазандарзы, көрәктәрзе, филтә тағартқыстарзы, табактарзы, ғөмүмән, корамдағы ғибәзәт хезмәтендә кулланылған барлық бакыр һауыттарзы алды. ¹⁵ Нөгәрзәр башлығы саф алтындан һәм көмөштән қойолған нәмәләрзе – хуш ең төтәсләгестәрзе һәм сеүәтәләрзе алып китте.

¹⁶ Раббы корамы өсөн Сөләймән батша яһатқан ике бағана, бакыр диңгез һәм таяузарға бихисап бакыр тоғһолғайны. ¹⁷ Һәр бағананың бейеклеге – ун һигез терһәк,

башындағы тажының бейеклеген өс терпек булып, таж тиреләй куйылған селтәр зә, анар емештәре лә – барыһы ла бакырзан койолған ине; селтәр менән бизәлгән икенсе бағана ла беренсенә окшағайны.

¹⁸ Нөгәрзәр башлығы баш каһин Сераһты, каһин ярзамсыһы Сефанъяһты, өс тупһа һаксыһын әсиргә алды. ¹⁹ Калала тороп калған яугирзәрзәң башлығын, батшаның биш кәңәшсәнен, ил халкын һәскәри хезмәткә теркәгән хәрби баш кәтипте һәм калала калған халыктан алтымыш кешене үзе менән алып китте. ²⁰ Нөгәрзәр башлығы Невузарадан уларзың барыһын да Ривлаға Бабил батшаһына алып барзы. ²¹ Бабил батшаһы уларзы Хамаһ ерендәге Ривлала язалап үлтерзе. Шулай итеп, Йәһүзә халкы үз төйәгенән һөргөнгә кыуылды.

²² Бабил батшаһы Навуходоносор Йәһүзәлә калған халыкка башлык итеп Шафандың ейәне, Ахикамдың улы Гедалъяһты тәғәйенләне. ²³ Бабил батшаһының Гедалъяһты башлык итеп куйғанын ишеткәс, хәрби түрәләр, исемләп әйткәндә Неһанъяһ улы Исмағил, Караһ улы Йоханан, Неһофа калаһынан Танхумәһ улы Сераһ, атаһы Мағаханан булған Язанъяһ үззәренәң кешеләре менән Миспаға, Гедалъяһ янына

килде. ²⁴ Гедалъяһ уларға һәм уларзың кешеләренә ант итеп:

– Халдей түрәләренән куркмағыз. Илдә калып, Бабил батшаһына хезмәт итегез һәм һезгә якшы булып, – тине.

²⁵ Шулай итеп, ошо йылдың етенсе айында батша нәселенән булған Әлишамағтың ейәне, Неһанъяһ улы Исмағил ун кеше менән килеп Гедалъяһты үлтерзе. Уның менән бергә Миспала булған йәһүзизәрзә һәм халдейзәрзә ла кылыстан үткәрзе. ²⁶ Бынан һуң халыктың олоһо ла, кеше лә, шулай ук хәрби түрәләр зә Мысырға касты, сөнки халдейзәрзән куркты.

²⁷ Йәһүзә батшаһы Йеһояхин Бабилға һөргөнгә ебәрелеуенән утыз етенсе йылында Бабил тәхетенә Әуил-Меродах ултырзы. Шул йылдың ун икенсе айының егерме етенсе көнөндә Әуил-Меродах, мәрхәмәт күрһәтеп, Йәһүзә батшаһы Йеһояхинды зиндандан азат итте. ²⁸ Уның менән миһырбанлы һөйләште, Бабилда булған башка батшаларға карағанда юғарырак урынға ултыртты. ²⁹ Йеһояхин зиндан кейемдәрен алмаштырзы, ошо көндән алып һүмеренән азағына тиклем батша менән бер табындан ашаны. ³⁰ Һүмеренәң буйына уға Бабил батшаһы тарафынан йәшәү өсөн кәрәк-ярак көн һайын бирелә килде.

Йылыязмалар. Беренсе китап

Йылыязмалар китаптары нигеззә Батшалар китаптарында теркәлгән вакиғаларзы кабатлай, әммә башкасарак бәйән итә. Бәлки, уларзы Фөзәйер һәм Нөхәмияһ китаптарына төзөгән кеше язғандыр.

1–9-сы бүлектәрзә Исраил халкының шәжәрәләре бирелгән (бездә эраға тиклем V быуаткаса). Был шәжәрәләр халықтың Вавилон (йәки Бабил) әсирлегенән кайткан вақытын да үз эсенә алған һәм уларза Йәһүзә, Бинйәмин һәм Леви ырыузарына айырыуса зур игтибар бүленгән.

10–21-се бүлектәр Шаул батша вафат булған мәлдән алып Дауыттың батшалык итеү осорондағы кайһы бер мөһим вакиғаларзы барлай. Дауыт батша – беренсе китаптың төп шәхесе. Йәрүсәлимде ул исраилдар Раббыға мактау язурған изге калаға әйләндергән. Һәм был китап, Батшалар китаптарынан айырмалы, Дауыттың етешһезлектәрен һәм хаталарын телгә алмай тиерлек.

22–29-сы бүлектәр Дауыттың қорамды төзөүгә әзерлегән һүрәтләй, левизәр менән қаһиндарға айырым игтибар бирелә – авторзың улар араһынан булығы ихтимал. Қорам бинаһы Сөләймән тарафынан төзөлгән булһа ла, автор был төзөлөш ниәтенәң нәк Дауыттың булғанлығына басым яһай. Был китапта кайһы бер исемдәрзәге һузунқы хәрәфтәр башка китаптарзағы менән сағыштырғанда икенсе төрлө – был уларзың башка традицияға нигезләнгән булығы менән бәйле.

Әзәм нәселе

(Баш 5:1-32; 10:1-32; 11:10-26)

1 ¹ Әзәм, Шес, Әнош, ² Кынан, Маһала-лил, Йәрәд, ³ Ханох, Меҫушелах, Ләмәх ⁴ һәм Нух.

Нух нәселе шәжәрәһе

Нухтың улдары: Шем, Хам, Йәфәс. ⁵ Йәфәстең улдары: Ғүмәр, Магог, Мадай, Яуан, Тувал, Мәшәх һәм Тирас. ⁶ Ғүмәрзең улдары: Ашкеназ, Дифаҫ һәм Тогарма. ⁷ Яуандың улдары: Әлиша, Таршиш, шулай ук киттизәр һәм роданизар.

⁸ Хамдың улдары: Куш, Мисраим, Пут һәм Кәнғән. ⁹ Куштың улдары: Сева, Хауила, Савта, Рағма һәм Савтеха. Рағманың улдары: Шева менән Дедан. ¹⁰ Куштың Нимруд

исемле улы була, ул ер йөзөндә иң беренсе батыр була. ¹¹ Мисраим луди, ғанами, леһави, нафтухи, ¹² пасруси, каслухи (уларзан пелештизәр тарала) һәм кафторизарзың тәүбаһы була. ¹³ Кәнғәндең улдары: баш балаһы Сидон, Хит, ¹⁴ шулай ук унан йевусизәр, әмөризәр, гиргашизәр, ¹⁵ хиууизәр, ғаркизар, синизәр, ¹⁶ аруадизар, семаризар һәм хамаҫизар тарала.

¹⁷ Шемдың улдары: Ғелам, Ашшур, Арпахшад, Луд, Арам, Ғус, Хул, Ғәсәр һәм Мәшәх. ¹⁸ Арпахшад – Шелахтың, Шелах – Ғевәрзең атаһы. ¹⁹ Ғевәрзең ике улы тыуа: берененәң исеме – Пәләг, сөнки тап шул вақытта ерзәр бүленгән була, икенсәһенәке – Йоктан. ²⁰ Йоктан – Алмодад, Шәләф, Хасармавес, Ярах, ²¹ Һадорам, Узал, Дикла, ²² Ғевал, Авимаил, Шева, ²³ Офир, Хауила

һәм Йовавтың тәүатаһы була. Былар барыһы ла – Йоктандан таралған нәселдәр.

²⁴ Шемдың нәселе: Арпахшад, Шелах, ²⁵ Ғевәр, Пәләг, Реғу, ²⁶ Серуг, Нахор, Терах, ²⁷ Ибрам, йәғни Ибраһим.

Ибраһим нәселе

(Баш 25:1-4, 12-16)

²⁸ Ибраһимдың улдары: Исхак һәм Исмағил. ²⁹ Бына уларҙың нәсел шәжәрәһе. Исмағилдең улдары – баш балаһы Невайоһ, артабанғылары – Кыдар, Адбеил, Мивсам, ³⁰ Мишмағ, Дума, Масса, Хадад, Тема, ³¹ Йетур, Нафиш һәм Кыдма. Былар – Исмағилдең улдары.

³² Ибраһимдың Кытура исемле йәриәһе Зимран, Йокшан, Медан, Мидйән, Йишбак, Шуахисемле улдар табып бирә. Йокшандың улдары: Шева менән Дедан. ³³ Мидйәндең улдары: Ғефа, Ғефәр, Ханох, Авидағ һәм Әлдаға. Улар барыһы ла Кытураның нәселдәре була.

³⁴ Ибраһим Исхактың атаһы була. Исхактың улдары: Ғаяз менән Исраил.

Ғаяз нәселе

(Баш 36:10-14)

³⁵ Ғаяздың улдары: Әлифаз, Реғуил, Йеғуш, Яғлам һәм Қорах. ³⁶ Әлифаздың улдары: Теман, Омар, Сефи, Ғағтам, Кыназ, Тимнағ, Ғәмәлек. ³⁷ Реғуилдың улдары: Нахаҫ, Зерах, Шамма һәм Мизза.

Сеғир нәселе

(Баш 36:20-28)

³⁸ Сеғирҙең улдары: Лотан, Шовал, Сивғон, Ғана, Дишон, Әсәр һәм Дишан. ³⁹ Лотандың улдары: Хори менән Ыомам. Лотандың һеңлеһе – Тимнағ. ⁴⁰ Шовалдың улдары: Ғалъян, Манахаҫ, Ғевал, Шефи һәм Онам. Сивғон улдары: Айяһ менән Ғана. ⁴¹ Ғананың улы: Дишон. Дишондың улдары: Хамран, Әшбан, Иһран һәм Керан. ⁴² Әсәрҙең улдары: Билһан, Зағауан һәм Яғакан. Дишандың улдары: Ғус менән Аран.

Эдом батшалары

(Баш 36:31-43)

⁴³ Былар – исраилдарҙа батшалар барлыҡка килгәнгә тиклем Эдомда хакимлыҡ иткән батшалар:

Беғор улы Белағ. Уның калаһы Динһава тип атала. ⁴⁴ Белағ донъя куйғас, Босранан Зерахтың улы Йовав тәхеткә ултыра. ⁴⁵ Йовав мәрхүм булғас, Теман иленән Хушам батша була. ⁴⁶ Хушам вафат булғандан һуң, Моав тигезлегендә мидйәндәрҙе тар-мар иткән Бедад улы Һадад батшалыҡ итә, уның калаһы Ғауиҫ тип атала. ⁴⁷ Һадад үлгәс, уның урынына Масрекнан Самла батша була. ⁴⁸ Самла үлгәс, уның урынына йылға буйындағы Реховоһтан Шаул батша була. ⁴⁹ Шаул үлгәс, уның урынына тәхеткә Ғахбор улы Бәғел-Ханан ултыра. ⁵⁰ Бәғел-Ханан үлгәс, уның урынына тәхеткә Һадад ултыра. Уның калаһы Пағи, катынының исеме – Мәһетавел. Мәһетавел – Матредтың кызы, Мезаһавтын ейәнсәре була. ⁵¹ Һадад мәрхүм булғас, Эдомдың тармактары өстөнөн башлыҡтар хакимлыҡ итә. Эдомдың тармактары: Тимнағ, Ғалуа, Йеҫеҫ, ⁵² Оһоливама, Эла, Пинон, ⁵³ Кыназ, Теман, Мивсар, ⁵⁴ Мағдиил, Ғирам.

Исраилдың улдары

(Баш 35:22-26)

2 ¹ Исраилдың улдары: Рәүвән, Шимғон, Леви, Йәһүзә, Исасхар, Зевулун, ² Дан, Йософ, Бинйәмин, Нафтали, Ғад һәм Ашер.

Йәһүзә нәселе

(Баш 38:1-30; Рут 4:18-22)

³ Йәһүзәнең улдары: Ғер, Онан һәм Шела. Был өсөү кәңғәни Шуағтың кызынан донъяға килә. Йәһүзәнең баш балаһы Ғер Раббы хуш күрмәгән ғәмәлдәр кыла, шуға күрә Раббы уның йәнен ала. ⁴ Йәһүзәнән килене Тамар Пәрәс менән Зерахты таба. Йәһүзәнең бөтәһе биш улы була.

⁵ Пәрәстең улдары: Хесрон һәм Хамул.

⁶ Зерахтың улдары бишәү: Зимри, Әһсан, Һеман, Калкол һәм Дарағ.

⁷ Кармизың улы Ғахар, харам кылынырға тейешле әйберзәрзең бер нисәһен алып, Исраилға каза килтергән кеше. ⁸ Эсан – Ғазаръяһтың атаһы.

⁹ Йерахмеил, Рам һәм Калев – Хесрондың улдары.

¹⁰ Рам – Ғамминадавтың, Ғамминадав Йәһүзә ырыуы башлығы Нахшондың атаһы була. ¹¹ Нахшондан – Салма, Салманан Боғаз донъяға килә. ¹² Боғаздан – Ғовед, Ғоведтан Ишай тыуа. ¹³ Ишайзың баш балаһы – Әлиав, икенсе улы – Авинадав, өсөнсөһө – Шимға, ¹⁴ дүртенсөһө – Нәсанил, бишенсөһө – Раддай, ¹⁵ алтынсыһы – Осем, етенсөһө Дауыт була. ¹⁶ Уларзың Серуяһ менән Авигаил исемле кыз туғандары ла була. Серуяһтың Авишай, Йоав һәм Ғасаһил исемле өс улы тыуа. ¹⁷ Авигаил Исмәғил кәүеменән Йәсәр тигән кешегә тормошқа сыға һәм уларзың Ғамаса тигән улы тыуа.

¹⁸ Хесрон улы Калевтың катыны Ғазуванан Йеригот тигән кызы тыуа. Ә Йериготтың улдары Йешәр, Шовав һәм Ардон. ¹⁹ Ғазува мәрхүм булғас, Калев Әфрасқа өйләнә. Әфрасқа уға Хурзы табып бирә. ²⁰ Хурзан – Ури, Уризан Бесалил тыуа.

²¹ Һуңырак алтмыш йәшлек Хесрон Ғилгәдтең атаһы Махирзың кызына өйләнә. Был катыны уға Сегувты табып бирә. ²² Сегувтан Яир тыуа. Яирзың Ғилгәд ерендә егерме өс калаһы була. ²³ Әммә гешуризар менән арамизар Яир ауылдарын, шулай ук Кынасты, уның тирәһендөгә ауылдарзы – барлығы алтмыш каланы тартып ала. Был ерзәрзә йәшәгән халықтың барыһы ла Ғилгәдтең атаһы Махирзың нәселдәре була.

²⁴ Хесрон Калев-Әфрасқа калаһында донъя куя, шунан һуң катыны Авия Ашхурзы таба. Был Ашхур Текоғаның атаһы була.

²⁵ Хесрондың баш балаһы Йерахмеилдың улдары: баш балаһы Рам, унан – Буна, Өрән, Осем һәм Ахияһ. ²⁶ Йерахмеилдың Ғатара исемле икенсе катыны ла була, Ғатаранан Онам донъяға килә.

²⁷ Йерахмеилдың баш балаһы Рамдың улдары: Мағас, Ямин һәм Ғекәр. ²⁸ Онамдың улдары: Шаммай менән Ядағ. Шаммайзың улдары: Надав менән Авишур. ²⁹ Авишурзың катыны Авиһаил уға Ахбан менән Молид исемле улдар табып бирә. ³⁰ Надавтың улдары: Сәләд менән Аппаим. Сәләд бала калдырмай мәрхүм була. ³¹ Аппаимдың улы – Ишғи, Ишғизең улы – Шешан, Шешандың улы – Ахлай. ³² Шаммайзың кустыһы Ядағтың улдары: Йәсәр һәм Йонасан. Йәсәр нәсел калдырмай мәрхүм була. ³³ Йонасандың улдары: Пәләс менән Заза. Былар – Йерахмеил нәселдәре. ³⁴ Шешандың улдары булмай, унан тик кыззар тыуа. Шешандың Ярхағ исемле мысыр коло була. ³⁵ Шешан Ярхағты үзенә кызына өйләндәрә. Уларзың Ғаттай исемле улдары тыуа. ³⁶ Ғаттайзан – Насан, Насандан – Завад, ³⁷ Завадтан – Әфлал, Әфлалдан – Ғовед, ³⁸ Ғоведтан – Йеһу, Йеһузан – Ғазаръяһ, ³⁹ Ғазаръяһтан – Хәләс, Хәләстән – Әлғаса, ⁴⁰ Әлғасанан – Сисмай, Сисмайзан – Шаллум, ⁴¹ Шаллумдан – Йекамъяһ, Йекамъяһтан Әлишамағ тыуа.

⁴² Йерахмеилдың кустыһы Калевтың нәселе: баш балаһы Мешағ – ул Зифтың атаһы; һәм Хеврондың атаһы Марешаның нәселдәре. ⁴³ Хеврондың улдары: Корах, Таппуах, Рәкәм һәм Шемағ. ⁴⁴ Шемағтың улы – Рахам, Рахамдың улы – Йоркоғам, Рәкәмдең улы – Шаммай, ⁴⁵ Шаммайзың улы – Мағон, ә Мағон – Бейт-Сурзың атаһы.

⁴⁶ Калевтың Ғефа исемле йәриәһе Харан, Моса һәм Газез тигән улдар таба. Харандың Газез исемле улы тыуа.

⁴⁷ Яһдайзың улдары: Рәгәм, Йоғам, Гешан, Пәләт, Ғефа, Шағаф.

⁴⁸ Калевтың Мағаха исемле йәриәһе уға Шәвәр менән Тирхананы табып бирә. ⁴⁹ Ул шулай ук Мадманнаның атаһы Шағафтың, Махбена менән Гивғаның атаһы Шеуаның да әсәһе була. Калевтың Ғахса исемле кызы ла тыуа. ⁵⁰ Былар – Калев нәселдәре.

Әфрасың баш балаһы Хурзың улдары: Кыръяс-Еғаримдың атаһы Шовал,

⁵¹ Бейт-Лэхэмдең атаһы Салма, Бейт-Ға-дерзың атаһы Хареф.

⁵² Кыръяс-Ғғаримдың атаһы Шовалдың улдары: Һарое, Хаси-Һамменухоҫ. ⁵³ Кыръяс-Ғғарим нәселдәре – йитризәр, пуҫизәр, шумасизәр, мишрағизәр. Уларҙан сорғалар һәм әштәолдар тарала.

⁵⁴ Салманан таралған халыҡтар – Бейт-Лэхәм, Нетофа, Ғатроҫ-Бейт-Йоав, манахастарзың яртыһы – сорғалар. ⁵⁵ Яғбеста йәшәгән кәтип эшен башкарыусыларзың нәселдәре: тирғасизәр, шимғасизәр, сухасизәр – былары Бейт-Рехав калаһына нигеҙ һалған Хаммастан таралған кынизәр була.

Дауыттың улдары

(2 Бат 3:2-5; 5:13-16; 1 Йыл 14:4-7)

3 ¹ Дауыттың Хевронда тыуған улдары: баш балаһы Амнон – изреғилле Ахиноғамдан; икенсеһе Даниил – кармәлле Авигаилдән; ² өсөнсөһө Авшалом – Гешур батшаһы Талмайзың кызы Мағаханан, дүртенсеһе Адонияһ – Хаггистан; ³ бишенсеһе Шефатъяһ – Авиталдан; алтынсыһы Иҫреғам – Ғәғлә исемле катынынан. ⁴ Былар – Дауыттың Хевронда тыуған алты улы. Дауыт унда ете йыл да алты ай батшалыҡ итә, ә Йәрусәлимдә утыз өс йыл батша була.

⁵ Дауыттың Йәрусәлимдә тыуған улдары: Шимға, Шовав, Наһсан, Сөләймән. Был дүртәүҙе Ғаммиил кызы Баҫ-Шуағ табып бирә. ⁶ Тағы туғыз улы: Ивхар, Әлишамағ, Әлифәләт, ⁷ Ногаһ, Нәфәг, Яфияғ, ⁸ Әлишамағ, Әлъядағ һәм Әлифәләт. ⁹ Йәриәләренән тыуған улдарынан башка Дауыттың бөтә улдары ошо. Дауыттың Тамар исемле кызы ла була.

Сөләймән батшаның нәҫеле

¹⁰ Сөләймәндең улы – Рехавғам. Рехавғамдың улы – Авияһ, Авияһтың улы – Аса, Асаның улы – Йеһошафат, ¹¹ Йеһошафаттың улы – Йеһорам, Йеһорамдың улы – Ахазъяһ, Ахазъяһтың улы – Йоаш, ¹² Йоаштың улы – Амасъяһ, Амасъяһтың улы – Ғазаръяһ, Ғазаръяһтың улы – Йоҫам, ¹³ Йоҫамдың

улы – Ахаз, Ахаздың улы – Хизкияһ, Хизкияһтың улы – Менашше, ¹⁴ Менашшенең улы – Амон, Амондың улы – Йошиях.

¹⁵ Йошияхтың баш балаһы – Йоханан, икенсе улы – Йеһояким, өсөнсөһө – Сидкияһ, дүртенсеһе – Шаллум. ¹⁶ Йеһоякимдың улдары: Йехонъяһ, Сидкияһ. ¹⁷⁻¹⁸ Йехонъяһтың улдары: Асир, Малкирам, Педаяһ, Шенассар, Йекамъяһ, Һошамағ һәм Недавъяһ. Асирзың Шеалтиил исемле улы була. ¹⁹ Педаяһтың улдары: Зеруббавел һәм Шимғи. Зеруббавелдың улдары: Мешулам менән Хананъяһ, уларзың Шеломиҫ исемле кыз туғаны була. ²⁰ Быларҙан тыш Зеруббавелдың Хашува, Оһәл, Бәрәхъяһ, Хасадъяһ һәм Йошав-Хәсәд исемле тағы биш улы донъяға килә.

²¹ Хананъяһтың улдары: Пелатъяһ һәм Йешағъяһ; Йешағъяһтың улы Рефаяһ, Рефаяһтың – Арнан, Арнандың – Ғовадъяһ, Ғовадъяһтың – Шеханъяһ, ²² Шеханъяһтың Шемағъяһ исемле улы була. Шемағъяһтың алты улы тыуа, улар: Хаттуш, Йигал, Бариах, Неғаръяһ, Шафат. ²³ Неғаръяһтың Әлийоғынай, Хизкияһ һәм Ғазрикам исемле өс улы була. ²⁴ Әлийоғынайзың иһә улдары етәү була: Һодауъяһ, Әлийәшив, Пелаяһ, Ғаккув, Йоханан, Делаяһ һәм Ғанани.

Йәһүзәнең башка нәҫеле

4 ¹ Йәһүзә улдары: Пәрәс, Хесрон, Карми, Хур, Шовал.

² Шовалдың улы – Реаяһ, Реаяһтың улы – Яхас. Яхастың Ахумай менән Лаһад тигән улдары була – уларҙан Сорға нәселдәре баш ала. ³ Ғетамдың улдары – Изреғил, Ишма, Идбаш. Кыз туғандарының исеме – Һасләлпони. ⁴ Пенуил – Гедорзың, Ғезәр Хушаның атаһы. Былар – Әфрасың баш балаһы һәм Бейт-Лэхәмдең атаһы булған Хурзың улдары.

⁵ Текоғаның атаһы Ашхурзың Хела һәм Нағара исемле ике катыны була. ⁶ Нағара уға Ахуззам, Хефәр, Темени һәм Ахаштари исемле улдар табып бирә. ⁷ Хеланың улдары Сәрәҫ, Сохар һәм Әһсан исемле була.

⁸Костан Ғанув менән Совева һәм Һарум улы Ахархел нәселе тарала.

⁹Яғбес бөтә туғандарына карағанда ла хөрмәтләрәк була. Әсәһе: «Мин уны һыҙланып таптым», – тип, уға Яғбес тип исем кушқан була. ¹⁰Яғбес Исраил Аллаһына доға кылып: «Ерзәрәмде киңәйтеп, миңә фатиханды бирһең ине, мине гелән кайғы-хәсрәттән, бәлә-казанан һахлап торһаң ине!» – тип ялбара. Раббы уға һорағанын бирә.

¹¹Шуханың ир туғаны Келувтан Мехир донъяға килә, ул – Әштондоң атаһы. ¹²Әштондан Бейт-Рафа, Пасеах һәм Ғир-Нахаштың атаһы булған Техинна тыуа. Былар – Рехала йәшәүселәр.

¹³Кыназдың улдары: Ғосниил һәм Сераяһ. Ғосниилдың улы: Хаҫаҫ. ¹⁴МеҒоноҫайзан – Ғофра, ә Сераяһтан Балта оҫталары үзәнәндә йәшәүселәр нәселенә башы Йоав тыуа. Был төбәктә йәшәүселәр балта әшенә оҫта була.

¹⁵Йефунне улы Калевтың Ғиру, Эла һәм Нағам тигән улдары була. Эланың улының исеме – Кыназ.

¹⁶Йеһалләлилдең улдары: Зиф, Зифа, Тирья һәм Асарил.

¹⁷⁻¹⁸Ғызраның улдары: Йәсәр, Мәрәд, Ғефәр һәм Ялон. Мәрәдтең катыны Биҫья фирғәүен кызы була. Биҫья Мирйәмде, Шаммайзы һәм Әштемоагтың атаһы Йишбахты таба. Мәрәдтең йәһүзи катыны Гедорзың атаһы Йәрәдте, Сохоның атаһы Хәвәрзе, Заноахтың атаһы Йекуҫиилды табып бирә. ¹⁹Һодияһтың Нахамдың кыз туғаны булған катыны тапқан улдары Гармала йәшәгән Кығиланың һәм Мағаха кешеһе Әштемоагтың аталары булып китә. ²⁰Шимондың улдары: Амнон, Ринна, Бен-Хәнән һәм Тилон. Ишғизың улдары: Зохеҫ менән Бен-Зохеҫ.

²¹Йәһүзә улы Шеланың улдары: Леханың атаһы Ғер, Марешаның атаһы Лағда һәм Бейт-Ашбеағтағы етен тукуысы нәселдәр; ²²Йоқым, Козевала йәшәүселәр, Моавта идара иткән Йоаш менән Сараф,

Яшуви-Ләхәм. Был вакиғалар бик борон була. ²³Көршәксе һөнәре оҫталары булған был кешеләр Нетағим һәм Ғәдәрә калаларында йәшәй, батша хезмәтендә йөрөй.

Шимғон нәселе

(Йуш 19:2-9)

²⁴Шимғондың улдары: Немуил, Ямин, Ярив, Зерах, Шаул. ²⁵Шаулдың улы – Шаллум; Шаллумдың улы – Мивсам; Мивсамдың улы – Мишмағ. ²⁶Мишмағтың улы – Хаммуил, Хаммуилдың улы – Заккур, Заккурзың улы – Шимғи. ²⁷Шимғиҙең ун алты улы һәм алты кызы була. Ағай-әнеһенәң иһә улдары әзерәк була, шуға уларзың бөтә нәселе Йәһүзә улдары кеүек ишле булмай.

²⁸Шимғондың нәселдәре Беер-Шәвәғтә, Моладала, Хасар-Шуғалда, ²⁹Билһала, Ғесәмдә, Толадта, ³⁰Беҫуилда, Хормала, Сиклағта, ³¹Бейт-Маркавоҫта, Хасар-Сусимда, Бейт-Бириҙә һәм Шағараимда көн итә. Был калалар Дауыт батша булғанға тиклем үк уларзыкы була. ³²Ғетам, Ғайн, Риммон, Тохен, Ғашан – биш кала ла уларға қарай. ³³Ошо калалар тирәләй Бәғәлгә тиклемге ерзәрзә урынлашқан бөтә ауылдар уларзыкы була. Бына уларзың йәшәгән урындары һәм нәселдәренәң исемлеге.

³⁴Шимғондарзың нәсел башлыҡтары: Мешовав, Ямлех, Амасьяһ улы Йоша, ³⁵Йоил, Ғасиил улы Сераяһтан тыуған Йошивьяһ улы Йеһу, ³⁶Әлийоғынай, Яғакоба, Йешоһаяһ, Ғасаяһ, Ғәдиил, Йешимиил, Бенаяһ, ³⁷Зиза – Шифғиҙең улы, ә Шифғи – Шемағьяһ улы Шимриҙән тыуған Йедаяһ улы Аллондың улы.

³⁸Исемдәре һаналған был узамандар нәсел башлыҡтары була һәм уларзың зат-зәүере ишәйеп китә. ³⁹Мал-тыуарына көтөүлек эҙләп, улар Гедорға, үзәнәң көнсығышына тиклем барып етә. ⁴⁰Мул үләнле шәп көтөүлектәр, киң, һил ерзәр табалар. Был төбәктә Хам ырыуы халкы йәшәгән була. ⁴¹Үрзә исемләп һаналғандар Йәһүзә батшаһы Хизкияһ һакимлыҡ иткән осорҙа ошонда килә. Улар Хам нәселдәренә

торлактарында һәм улар араһында тәйәкләнгән меғунизәргә һөжүм итә һәм, харам кылып, тотошлайы менән кырып бөтөрә, биләмәләренә хужа була.

Улар әлегә тиклем шунда йәшәй, сөнки бында мал-тыуарға көтөүлектәр етерлек.

⁴² Ә Шимғон ырыуынан биш йөз кеше Сеғир таузарына китә: Ишғи улдары Пелатъяһ, Неғаръяһ, Рефаяһ һәм Ғуззиил уларзың башлыктары була. ⁴³ Улар иҫән калған ғәмәлектәрҙе кырып бөтә һәм әлегәшә шунда йәшәп ята.

Рәүвән нәселе

5 ¹ Рәүвән Исраилдың баш балаһы була. Ләкин ул атаһының түшәген нәжесләнгәнлектән, баш бала хокуғы Исраил улы Йософ нәселенә бирелә. Шуға күрә Рәүвән нәсел исемлегендә лә баш бала булып язылмай. ² Туғандары араһында Йәһүзә иң көсләһе була, юлбашсы ла уның токомонан сыға, әммә баш бала булыу хокуғы Йософка бирелә.

³ Исраилдың баш балаһы Рәүвәннен улдары: Ханох, Паллу, Хесрон һәм Карми.

⁴ Йоилдың нәселе: Шемағъяһ, уның улы Гог, Гогтың улы Шимғи, ⁵ Шимғизен улы Миха, Миханың улы Реаяһ, Реаяһтың улы Бәғел, ⁶ Бәғелден улы Беера, Ашшур батшаһы Тиглат-Пиләсәр һөргөнгә алып киткәндә, ул рәүвәндәрҙең нәсел башлығы булған була.

⁷ Нәсел исемлектәрәндә теркәлгәнсә, уның ағай-әнәһе һәм ғайләләре: иң өлкәнә – Йеғиил, унан кала – Зәкәръяһ, ⁸ киләһе – Белағ; Белағ – Ғазаздың, Ғазаз – Шемағтың, Шемағ Йоилдың улы була. Улар Ғароғерҙа, Невоға һәм Бәғел-Меғонға тиклемге ерҙәрҙә йәшәй. ⁹ Көнсығышта улар Евфрат йылғаһынан башланған сүллек алдына тиклемге ерҙәрҙә тәйәкләнә. Ғилғәд ерендә уларзың зур-зур көтөүҙәре йөрөй.

¹⁰ Шаул заманында улар һағризар менән һуғыша һәм уларзы кырып бөтөрә, шунан, Ғилғәдтең көнсығышын тотош биләп, сатырҙарҙа йәшәй башлай.

Ғад нәселе

¹¹ Ғад нәселдәре рәүвәндәр каршыһында Башанда Салхаға тиклемге ерҙәрҙә йәшәй.

¹² Йоил Башанда башлык була, унан кала икенсе кеше – Шафам, уларҙан кала Яғнай менән Шафат була. ¹³ Уларзың ағай-әнәһе, һәр кайһыһы үз ғайләһе менән: Михаил, Мешуллам, Шевағ, Йорай, Яғакан, Зияғ һәм Ғевәр – йәмғеһе етәү. ¹⁴ Улар Авихаилдың улдары була. Авихаил үзе – Хуризың улы, Хури – Яроахтың, Яроах – Ғилғәдтең улы, Ғилғәд – Михаилдың улы, Михаил – Йешишайзың улы, Йешишай – Яхдоның улы, Яхдо – Буздың улы. ¹⁵ Гунизан тыуған Ғавдиилдың улы Ахи үз нәселенә башлығы була. ¹⁶ Ғадтар Ғилғәдта, Башанда һәм уның тирәһендәге ауылдарҙа, Шарон эргәһендәге бөтә көтөүлектәрҙе иң сигенә тиклем биләп йәшәй. ¹⁷ Улар барыһы ла Йәһүзә батшаһы Йоһам менән Исраил батшаһы Яровғам заманында нәсел исемлектәрәндә теркәлгән була.

¹⁸ Рәүвән менән Ғад һәм Менашше ырыуының яртыһында калкан менән кылыс тоткан, уктан аткан һәм һуғыш һөнәрән белгән, яуға йөрөй торған кырк дүрт мең етә йөз алтмыш яугир ир була. ¹⁹ Улар һағризар, Йетур, Нафиш, Нодав менән һуғыша. ²⁰ Алла ярҙамы менән һағризарҙы һәм улар менән булғандарзың барыһын еңәләр. Исраилдар алыш барған мәлдә Аллаға мөрәжәғәт итә һәм Ул Үзенә ышанғандарзың ялбарыуын ишетә. ²¹ Улар һағризарзың көтөүҙәрен – илле мең дөйәнә, ике йөз илле мең баш вак малды, ике мең баш ишәкте кулға төшөрә, йәнә йөз мең кешенә әсиргә ала. ²² Бик күп дошман үлтерелә, сөнки был яу Алла ихтыяры менән була. Ғад нәселе, һөргөнгә кыуылғанға тиклем, һағризар ерендә ғүмер кисерә.

Менашше ырыуының яртыһы

²³ Менашше ырыуының яртыһы Башандан Бәғел-Хермон һәм Сенирға, Хермон тауына тиклемге ерҙәрҙә йәшәй, улар бик ишле була.

²⁴ Бына уларзың нәсел башлыктары – Гефәр, Ишғи, Әлиил, Ғазриил, Йермеяһ, Һодауъяһ, Яхдиил. Былар һәммәһе лә каһарман яугирзәр, абруйлы ирзәр, үз нәселдәренә башлыктары була. ²⁵ Әммә улар ата-бабаларының Аллаһына хыянат итә, Алла уларзың күз алдында һәләк иткән халыктарзың илаһтарына табына башлай. ²⁶ Шул сәбәпле Исраил Аллаһы Ашшур батшаһы Пулда (йәғни Тиглат-Пиләсәрзә) уларға каршы һуғыш комары уята, ә ул рәүвәндәр менән ғадтарзы, Менашше ырыуының яртыһын Халахка, Хаворға һәм Һараға, шулай уҡ Гозан йылғаһы буйзарына һөргөнгә кыуа. Улар әле лә шунда көн итә.

Левии нәселе

(Сығ 6:16-20; Ғөз 7:2-5)

Б¹ Левиең улдары: Гершон, Кыһаҫ һәм Мерари. ² Кыһаҫтың улдары: Ғамрам, Ишар, Хеврон һәм Ғуззиил. ³ Ғамрамдың балалары: Һарун, Муса, Мирйәм. Һарундың улдары: Надав, Авиһу, Әлғазар һәм Иҫамар. ⁴ Әлғазар – Пинхастың, Пинхас – Авишуағтың, ⁵ Авишуағ – Буккийзың, Буккий – Ғуззиың, ⁶ Ғуззи – Зерахъяһтың, Зерахъяһ – Мерайостың, ⁷ Мерайоҫ – Амаръяһтың, Амаръяһ – Ахитувтың, ⁸ Ахитув – Садоктың, Садок – Ахимағастың, ⁹ Ахимағас – Ғазаръяһтың, Ғазаръяһ – Йоханандың атаһы; ¹⁰ Йоханан Йәүсәлимдә Сөләймән төзөгән қорамдың каһины Ғазаръяһтың атаһы була. ¹¹ Ғазаръяһ – Амаръяһтың, Амаръяһ – Ахитувтың, ¹² Ахитув – Садоктың, Садок – Шаллумдың, ¹³ Шаллум – Хилкияһтың, Хилкияһ – Ғазаръяһтың, ¹⁴ Ғазаръяһ – Сераяһтың, Сераяһ Йеһосадақтың атаһы була. ¹⁵ Раббы ихтыяры буйынса Навуходоносор Йәһүзә һәм Йәүсәлим халкын һөргөнгә кыуып алып киткәндә, әсирзәр араһында Йеһосадак та була.

¹⁶ Шулай итеп, Левиең улдары: Гершон, Кыһаҫ һәм Мерари. ¹⁷ Гершон улдарының исемдәре: Ливни һәм Шимғи. ¹⁸ Кыһаҫтың улдары: Ғамрам, Ишар, Хеврон һәм Ғуззиил. ¹⁹ Мерари улдары: Махли һәм Муши.

Бына нәсел башлыктарының исемдәре буйынса Леви ырыуы нәселдәре.

²⁰ Гершон токомо: уның улы Ливни; Ливнизең улы Яхас, Яхастың улы – Зимма, ²¹ Зимманың улы – Йоах; Йоахтың улы – Гиддо, Гиддоның улы – Зерах; Зерахтың улы – Йеасрай.

²² Кыһаҫ токомо: уның улы Ғамминадав, Ғамминадавтың улы – Қорах, Қорахтың улы Ассир; ²³ Ассирзың улы – Әлкана, Әлкананың улы – Әвьясаф; Әвьясафтың улы – Ассир, ²⁴ Ассирзың улы – Тахас; Тахастың улы – Уриил, Уриилдың улы – Ғуззияһ, Ғуззияһтың улы – Шаул.

²⁵ Әлкананың улдары: Ғамасай менән Ахимоҫ. ²⁶ Ахимоҫтың улы – Әлкана; Әлкананың улы – Софай, Софайзың улы – Нахас; ²⁷ Нахастың улы – Әлиав; Әлиавтың улы – Йерохам; Йерохамдың улы – Әлкана.

²⁸ Шемуилдың улдары: баш балаһы Йоил, икенсеһе Авияһ.

²⁹ Мерари нәселе: уның улы – Махли, Махлызың улы – Ливни; Ливнизең улы – Шимғи; Шимғизең улы – Ғузза; ³⁰ Ғуззаның улы – Шимға, Шимғаның улы – Хаггияһ, Хаггияһың улы – Ғасаяһ.

Қорам йырсылары

³¹ Килешеү һандығын қорамда урынлаштырғандан һуң, Дауыт батша, Раббы йортонда йырсы вазифаһын башкарыр өсөн, түбәндөгә кешеләрзә тәғәйенләй. ³² Был хезмәттә улар қабул ителгән кағизәгә ярашлы мөкәддәс торлак булған Осаһыу сатыры яһында башкара һәм был Сөләймән Йәүсәлимдә Раббы йортон төзөткәнгә кәзәр дауам итә.

³³ Бына был хезмәттә улдары менән берлектә ошо кешеләр башкара: Кыһаҫ нәселенән – Һеман йырсы, ул – Йоилдың улы, Йоил – Шемуилдың, ³⁴ Шемуил – Әлкананың, Әлкана – Йерохамдың, Йерохам – Әлиилдең, Әлиил – Тоахтың, ³⁵ Тоах – Суфтың, Суф – Әлкананың, Әлкана – Махастың, Махас – Ғамасайзың, ³⁶ Ғамасай – Әлкананың, Әлкана – Йоилдың, Йоил –

Ғазаръяһтың, Ғазаръяһ – Сефанъяһтың,
³⁷ Сефанъяһ – Тахастың, Тахаҫ – Ассирзың,
 Ассир – Әвьясафтың, Әвьясаф – Корахтың,
³⁸ Корах – Ишарзың, Ишар – Кыһаҫтың,
 Кыһаҫ – Левизең улы, Леви Исраилдың
 улы була.

³⁹ Һемандың уң яғында туғаны Асаф
 тора. Асаф – Бәрәхъяһтың улы, Бәрәхъяһ
 – Шимғаның, ⁴⁰ Шимға – Михаилдың,
 Михаил – Бәғәсеяһтың, Бәғәсеяһ –
 Малкияһтың, ⁴¹ Малкияһ – Әснизең,
 Әсни – Зерахтың, Зерах – Ғадаяһтың,
⁴² Ғадаяһ – Әсандың, Әсан – Зимманың,
 Зимма – Шимғизең, ⁴³ Шимғи – Яхаҫтың,
 Яхаҫ – Гершондың, Гершон Левизең улы
 була.

⁴⁴ Һемандың һул яғында Мерари нәселенән
 булған Әсан тора. Әсан Кишизың улы
 булып, Киши – Ғавдизең, Ғавди – Маллухтың,
⁴⁵ Маллух – Хашавъяһтың, Хашавъяһ –
 Амасъяһтың, Амасъяһ – Хилкияһтың,
⁴⁶ Хилкияһ – Амсызың, Амси – Банизың,
 Бани – Шәмәрзең, ⁴⁷ Шәмәр – Махлызың,
 Махли – Мушызың, Муши – Мераризың,
 Мерари Левизең улы була.

⁴⁸ Уларзың туғандары левизәр Изге торлак
 булған Алла йортондағы төрлө хезмәттәрҙе
 башкарыуға тәғәйенләне.

⁴⁹ Һарун һәм уның нәселенә, Исраил халкының
 гонаһтарын паклау өсөн, корбан усағында
 тотош яндырыу корбандары яндырыу, хуш
 еҫле үләндәр төтәтәу, Иң мөкәддәс урындағы
 бөтә хезмәтте башкарыу йөкмәтелгән була.
 Бөтә нәмәнә лә улар Алла коло Муса бойорғанса
 эшләй.

Һарун нәселе

⁵⁰ Бына Һарундың нәселе: Һарундың
 улы – Әлғазар, Әлғазарзың улы – Пинхас;
 Пинхастың улы – Авишуағ; ⁵¹ Авишуағтың
 улы – Буккий; Буккийзың улы – Ғуззи;
 Ғуззиың улы – Зерахъяһ; ⁵² Зерахъяһтың
 улы – Мерайоҫ; Мерайоҫтың улы – Амаръяһ;
 Амаръяһтың улы – Ахитув; ⁵³ Ахитувтың
 улы – Садок; Садоктың улы – Ахимағас.

Левизәр йәшәгән калалар

(Иҫн 35:1-8; Йуш 21:1-42)

⁵⁴ Бына левизәрҙең йәшәгән урындары һәм
 биләмәләренәң сиктәре: Кыһаҫ нәселенән
 булған Һарун улдарына, йәрәбәгә төшкәнәнсә,
⁵⁵ эргә-тирәһендәгә көтөүлектәре менән
 Йәһүзә ерендәгә Хеврон бирелә. ⁵⁶ Әммә
 каланың басыуҙары менән ауылдары Йефунне
 улы Калевка тейә. ⁵⁷ Һарун улдарына һыйыныу
 калалары: Хеврон һәм көтөүлектәре менән
 Ливна, Яттир һәм Әштемоағ ⁵⁸ Хилең, Демир,
⁵⁹ Ғашан һәм көтөүлектәре менән бергә Бейт-Шәмәш
 бирелә. ⁶⁰ Бынан тыш Бинйәмин ырыуы
 биләмәһенән уларға көтөүлектәре менән
 Гевағ, Ғәләмәҫ, Ғанаҫоҫ тапшырыла. Уларзың
 ырыуына барлығы ун өс кала бирелә.

⁶¹ Кыһаҫ нәселенәң калғандарына Менашше
 ырыуының яртыһы өлөшөнән йәрәбәгә төшкән
 ун кала бирелә.

⁶² Гершон улдарына нәселдәрәнә күрә
 Исасхар, Ашер һәм Нафтали ырыуҙарынан һәм
 Башанда йәшәгән Менашше ырыуынан ун өс
 кала бирелә.

⁶³ Мерари улдарына нәселдәрәнә күрә
 Рәүвән, Ғад һәм Зевулун ырыуҙарынан йәрәбә
 буйынса ун ике кала бирелә.

⁶⁴ Бына шулай итеп, исраилдар левизәргә
 калаларын һәм шул калалар янындағы көтөүлектәрҙе
 бирә. ⁶⁵ Юғарыла исемләп һанап кителгән
 калалар левизәргә йәрәбә буйынса Йәһүзә,
 Шимғон һәм Бинйәмин ырыуҙарының биләмәләренән
 бүлеп бирелә.

⁶⁶ Кыһаҫ нәселенән булғандарзың кайһы
 берәүҙәрәнә Әфраим ырыуына караған калалар
 бирелә. ⁶⁷ Уларға һыйыныу калаларынан
 Әфраим таулығындағы Шәхәм, йәнә Гәзәр,
⁶⁸ Йокмеғам, Бейт-Хорон, ⁶⁹ Айялон, Ғаҫ-Риммон
 – барыһы ла эргә-тирәһендәгә көтөүлектәр менән;
⁷⁰ Менашше ырыуының яртыһынан – Ғанер,
 Билғам, шулай ук икеһе лә көтөүлектәре менән
 бирелә. Был – Кыһаҫтың калған нәселдәрәнә.

⁷¹ Гершон улдарына Менашше ырыуының
 яртыһына караған нәселдәрҙән

көтөүлектәре менән Башандағы Голан, Ғаштароҫ бирелә. ⁷² Исасхар ырыуынан – Кәдәште, Даврасты, ⁷³ Рамосты, Ғанемде – һәр кайһыһын көтөүлектәре менән; ⁷⁴ Ашер ырыуынан – Машалды, Ғавдонды, ⁷⁵ Хукокты, Реховты һәм уларҙың көтөүлектәрен; ⁷⁶ Нафтали ырыуынан – Галилеялағы Кәдәште, Хаммонды, Кирьясаимды шулай ук һәр кайһыһын көтөүлектәре менән тапшыралар.

⁷⁷ Ә Мерари нәселенә караған башка левизәргә – Зевулун ырыуынан Риммонды, Таворзы; ⁷⁸ Рәүвән ырыуынан Иордандың аръяғында, Йерихо каршыһында, Иордандан көнсығышта сүллектә урынлашкан Бәсәрзе, Яһасты, ⁷⁹ Кедемоҫты, Мефағаҫты; ⁸⁰ Ғад ырыуынан Ғилғәдтәге Рамосты, Маханаимды, ⁸¹ Хешбонды, Яғзәрзе – һәм мәнән көтөүлектәре менән куша бирәләр.

Исасхар нәселе

7 ¹ Исасхарҙың улдары дүртәү: Толағ, Пуа, Яшув һәм Шимрон. ² Толағтың улдары: Ғуззи, Рефаяһ, Йериил, Яхмай, Йивсам, Шемуил. Улар нәселдәрәндә башлыҡ, каһарман яугир була. Дауыт заманында Толағтың нәсел шәжәрәләрендә яугир булып һаналғандар егерме ике мең алты йөзгә етә. ³ Ғуззиҙың улы: Израхьяһ. Израхьяһтың улдары: Михаил, Ғовадьяһ, Йоил, Йишшиях. Бишеһе лә нәсел башлығы була. ⁴ Нәсел шәжәрәләренә күрә һуғышҡа яраклы яугирҙәренәң һаны утыз алты меңгә етә, сөнки уларҙың катындары күп, улдары ишле була. ⁵ Ә Исасхарҙың барлыҡ нәселдәре араһында нәсел исемлектәренә индерелгән каһарман яугирҙәр һаны һикһән ете мең була.

Бинйәмин нәселе

⁶ Бинйәминдәң улдары өсәү: Белағ, Бәхәр һәм Йедиғаил.

⁷ Белағтың улдары: Әсбон, Ғуззи, Ғуззил, Йеримоҫ һәм Ғири. Былар һәм мәнән лә нәсел башлыҡтары, каһарман яугирҙәр. Нәсел исемлектәрендә уларҙан егерме ике мең утыз дүрт кеше теркәлгән.

⁸ Бәхәрҙең улдары: Земира, Йоғаш, Әлиғзәр, Әлийоғынай, Ғомри, Йәремоҫ, Авиyah, Ғанаҫоҫ һәм Ғәләмәҫ. ⁹ Уларҙың нәсел исемлектәрендә, нәсел башлыҡтарынан тыш, егерме мең ике йөз каһарман яугир теркәлгән була.

¹⁰ Йедиғаилдың улы: Билһан. Билһандың улдары: Йеғуш, Бинйәмин, Әһуд, Кенағана, Зеҫан, Таршиш һәм Ахишахар. ¹¹ Йедиғаилдың был балалары һәм мәнән нәсел башлыҡтары, каһарман ирҙәр була. Уларҙың яу сабырлыҡ ун ете мең ике йөз кешеһе була. ¹² Ғирзың улдары – Шуппим менән Хуппим; Ахерзың улы – Хушим.

Нафтали нәселе

¹³ Нафталиҙың улдары: Яхсиил, Гуни, Йесәр, Шаллум, улар – Билһаның балалары.

Менашше нәселе

¹⁴ Менашшеның бер улы Асриил, уны арамирзан алған йәриәһе табып бирә. Был йәриәһенән шулай ук Ғилғәдтең атаһы Махир за донъяға килә. ¹⁵ Махир Хуппим менән Шуппимдың Мағаха исемле кыз кәрзәшенә өйләнә. Икенсе улының исеме – Селофхад. Селофхадтан тик кызҙар тыуа. ¹⁶ Махирҙың катыны Мағаха, ир бала табып, уға Переш тип исем куша, ә уның кустыһын Шереш тип атай. Шерештың улдары – Улам менән Рәкәм, ¹⁷ Уламдың Бедан исемле улы була. Менашше улы Махирҙан донъяға килгән Ғилғәдтең улдары бына шулар. ¹⁸ Махирҙың кыз кәрзәше һаммоләхәс Ишһодты, Авиғзәрзе, Махланы табып бирә. ¹⁹ Шемидағтың улдары: Ахйан, Шәхәм, Ликхи һәм Аниғам.

Әфраим нәселе

²⁰ Әфраимдың улы: Шуҫелах. Шуҫелахтың улы – Бәрәд, Бәрәдтең улы – Тахас, Тахастың улы – Әлғада, Әлғаданың улы – Тахас, ²¹ Тахастың улы – Завад, Завадтың улдары – Шуҫелах, Ғезәр һәм Әлғада. Ғезәр менән Әлғада был ерҙә йәшәгән Ғас кешеләренәң көтөүҙәрен урларға тип

килгэндөрөндө, тегеләр уларзы үлтерә.
²² Аталары Әфраим бик озак йәш түгә, ту-
 гандары килеп уны йыуатып йөрөй. ²³ Бер
 аззан Әфраим катыны менән йоклай, ка-
 тыны, ауырға калып, ир бала табып бирә.
 Өйөндө бәхетһезлек булғанға күрә, Әфраим
 улына исемде Бериға* тип куша.

²⁴ Уның Шәара исемле кызы ла була.
 Шәара Түбәнге һәм Үрге Бейт-Хорон, Уз-
 сен-Шәара калаларын төзөтә.

²⁵ Әфраимдың Рәфәх тигән улы була.
 Рәфәхтең – Рәшәф, Рәшәфтең – Телах, Те-
 лахтың – Тахан, ²⁶ Тахандың – Лағдан,
 Лағдандың – Ғаммиһуд, Ғаммиһудтың –
 Әлишамағ, ²⁷ Әлишамағтың Нун тигән улы
 була, Нундан Йушағ тыуа.

²⁸ Улар биләгән ерзәр һәм йәшәгән тө-
 бәктәр: Бейт-Ил менән уның эргәһендәге
 ауылдар, көнсығышта Нағаран, көнбайыш-
 та Гәзәр менән уның тирәһендәге ауылдар;
 Шәхәм менән уның эргәһендәге ауылдар,
 эргә-тирәһендәге ауылдар менән бергә Ғай-
 йаға тиклемге ерзәр.

²⁹ Менашше ырыуы Бейт-Шеан, Тағанах,
 Мегиддо, Дор калалары һәм улар тирә-
 һендәге ауылдарға төйәкләнгән була. Был
 калаларға Исраил улы Йософтоң нәселе
 көн итә.

Ашер нәселе

³⁰ Ашерзың улдары: Имна, Ишуа, Ишуи
 һәм Бериға. Уның Сәрах тигән кызы ла була.
³¹ Бериғаның улдары: Хәвәр, Малкиил. Мал-
 киил Бирзаистың атаһы була. ³² Хәвәрҙең
 Яфлет, Шомер, Хоһсам тигән улдары, Шуға
 исемле кызы донъяға килә. ³³ Яфлеттың
 улдары: Пасах, Бимһал һәм Ғашуаф. Былар –
 Яфлеттың улдары. ³⁴ Шәмәрҙең улдары:
 Ахи, Роһага, Хубба һәм Арам.

³⁵ Уның туғаны Һәләмден улдары: Софах,
 Имна, Шелеш һәм Ғамал. ³⁶ Софахтың ул-
 дары: Суах, Харнәфәр, Шуғал, Бери, Имра,
³⁷ Бәсәр, Һод, Шамма, Шилша, Исран һәм
 Беера. ³⁸ Йәсәрҙең улдары: Йефунне, Писпа

һәм Ара. ³⁹ Ғулланың улдары: Арах, Хан-
 ниил, Рисья.

⁴⁰ Былар барыһы ла – Ашер нәсәлдәре,
 улар үз нәсәлдәренең башлыҡтары, һай-
 ланма кешеләр, каһармандар, төп етәк-
 селәр. Уларзың нәсел исемлектәрәндө
 һуғышка яраклы егерме алты мең кеше
 иҫәпләнә.

Бинйәминдең шәжәрәһе

(1 Йыл 9:34-44)

8 ¹ Бинйәминдең баш балаһы – Белағ,
 икенсене – Ашбел, өсөнсөһө – Ахрах,
² дүртенсене – Ноха, бишенсене Рафа исем-
 ле була. ³ Белағтың улдары: Аддар, Гера,
 Авиһуд, ⁴ Авишуағ, Нағаман, Ахоах, ⁵ Гера,
 Шефуфан һәм Хурам.

⁶⁻⁷ Әхүдтың улдары, Гевағта йәшәгән һәм
 Манаһасқа һөрөлгән нәсәлдәрҙең башлыҡ-
 тары: Нағаман, Ахияһ һәм уларзы күсергән
 Гера. Гера – Ғузза менән Ахихүдтың атаһы.

⁸⁻⁹ Шахараим Моав ерендө йәшәгәндө
 катындары Хушим менән Бағараны айы-
 рып ебәрә. Бынан һуң уның Ходеш исемле
 катыны Йовавты, Сивьяны, Мешаны, Мал-
 камды, ¹⁰ Йеғусты, Сахъяһты, Мирманы
 табып бирә. Уның был улдары нәсел баш-
 лыҡтары булып китә.

¹¹ Шахараимдың Хушим тапқан Ави-
 тув менән Әлпәгәл исемле улдары ла була.
¹² Әлпәгәлдең улдары: Ғевәр, Мишғам, Ше-
 мед – ул Оно менән Лод калаларын һәм уның
 тирәһендәге ауылдарҙы төзөй, ¹³ шулай ук
 Бериға һәм Шемағ. Был икәүһе Айялонда
 йәшәгән нәсәлдәрҙең башлығы була. Улар
 Ғас халкын кыуып ебәрә.

¹⁴ Ахйо, Шашак, Йәремоһ, ¹⁵ Зевадъяһ,
 Ғарад, Ғедәр, ¹⁶ Михаил, Йишпа һәм Йо-
 ха – Бериғаның улдары.

¹⁷ Зевадъяһ, Мешуллам, Хизки, Хәвәр,
¹⁸ Йишмерай, Йизлиа, Йовав – Әлпәгәлдең
 улдары. ¹⁹ Яким, Зихри, Завди, ²⁰ Әлиғынай,
 Силләсай, Әлиил, ²¹ Ғадаяһ, Бераяһ һәм
 Шимраһ – Шимғизең улдары. ²² Йишпан,

* 7:23 *Бериға* – йәһүд телендә «бәхетһезлек» тигән мәғәнәлә.

Гевәр, Әлиил, ²³ Гавдон, Зихри, Ханан, ²⁴ Хананъяһ, Гелам, Гантосияһ, ²⁵ Йифде-яһ һәм Пенуил – Шашак улдары. ²⁶ Шамшерай, Шехаръяһ, Ғасалъяһ, ²⁷ Яғарешъяһ, Әлияһ, Зихри – Йерохам улдары.

²⁸ Шәжәрәләренән күренгәнсә, улар һәм-мәһе нәсел башлыктары була. Йәрүсәлимдә йәшәйзәр.

Шаул батшаның нәселе

(1 Йыл 9:35-44)

²⁹ Гивғондың атаһы Йеғиил Гивғонда йәшәй һәм катынының исеме Мағаха була. ³⁰ Йеғиилдың баш балаһы – Гавдон, башкалары Сур, Киш, Бәғел, Надав, ³¹ Гедор, Ахйо, Зәхәр ³² һәм Миклоҫ. Миклоҫ – Шимеаның атаһы. Улар ағай-энеһе менән бергә кәрзәштәре эргәһендә Йәрүсәлимдә йәшәй. ³³ Нерзың улы – Киш, Киштың улы – Шаул, Шаулдың улдары – Йонасан, Малкишуағ, Авинадав һәм Әшбәғел. ³⁴ Йонасандың улы – Мерив-Бәғел*, Мерив-Бәғелдең улы – Миха. ³⁵ Миханың улдары: Пиҫон, Мәләх, Тарағ һәм Ахаз.

³⁶ Ахаздың Йеһоғадда исемле улы тыуа. Йеһоғадданың – Ғәләмәҫ, Ғазмауыҫ, Зимри, Зимриҙең Моса тигән улдары донъяға килә.

³⁷ Моса – Бинғаның атаһы. Бинға – Рафаның, Рафа – Әлғасаның, Әлғаса – Аселдең атаһы. ³⁸ Аселдең Ғазрикам, Бохру, Исмәғил, Шеғаръяһ, Ғовадъяһ, Ханан исемле алты улы була. Былар бөтәһе лә – Аселдең улдары. ³⁹ Уның кустыһы Ғешәктең баш балаһы – Улам, икенсәһе – Йеғуш, өсөнсөһө Әлифәләт исемле. ⁴⁰ Улам улдары каһарман яугирзәр, мәргән уксылар була, уларзың улдары һәм ейәндәре бик ишле булып, барлығы йөз илле йәнгә етә. Улар барыһы ла – бинйәминдәр.

9 ¹ Шулай итеп, бөтә Исраил халкы нәсел исемлектәренә теркәлә, улар Исраил батшалары китабына индерелгән.

Һөргөндән Йәрүсәлимгә кайтыусылар

(Нөх 11:3-19)

Йәһүзә халкы Аллаға тоғро булмаған өсөн Бабилға һөрөлгән була. ² Беренсе булып үз биләмәләренә, калаларына ябай исраилдар, шулай ук каһиндар, левизәр һәм корам хезмәтселәре әйләнеп кайта. ³ Йәрүсәлимгә урынлашкан кайһы бер йәһүзи, бинйәмин, әфраим һәм менашелар – түбәндәгеләр.

⁴ Йәһүзә улы Пәрәс токомонан: Бани улы Имри, Имри улы Ғомри, Ғомри улы Ғаммиһуд, Ғаммиһуд улы Ғуҫай; ⁵ Шела нәселенән: баш балаһы Ғасаяһ менән уның улдары; ⁶ Зерах улдарынан Йеғуил һәм уның ағай-энеһе – барлығы алты йөз тукһан кеше.

⁷ Бинйәмин нәселенән: һассенуаның улы Һодауъяһ, Һодауъяһтың улы Мешуллам, Мешулламдың улы Саллу; ⁸ шулай ук Йерохам улы Йивнеяһ, Ғуззиың улы, Михриҙең ейәне Әла, Шефатъяһтың улы Мешуллам. Мешуллам Реғуилдың ейәне, Йивнияһтың бүләре. ⁹ Уларзың туған-тыумасаһы нәсел шәжәрәләренә күрә туғыз йөз илле алты кеше. Был кешеләр барыһы ла үз ғаиләләренең башлығы була.

¹⁰ Ә каһиндарҙан: Йедағъяһ, Йеһоярив, Яхин, ¹¹ Алла йортонда мәдирлек иткән Ғазаръяһ Хилкияһ улы, Хилкияһ – Мешулламдың, Мешуллам – Садоқтың, Садок – Мерайоҫтың, Мерайоҫ Ахитувтың улы була. ¹² Шулай ук Ғадаяһ, ул – Йерохамдың улы, Йерохам – Пашхурзың улы, Пашхур – Малкияһтың улы; Мағсай Ғәдиил улы, Ғәдиил – Йәхзәрәнең улы, Йәхзәрә – Мешулламдың улы, Мешуллам – Мешиллемистең улы, Мешиллемис – Иммерҙең улы. ¹³ Йәнә уларзың ағай-энеһе, нәсел башлыктары – бер мең ете йөз алтмыш кеше – Алла йортонда хезмәт итер өсөн лайыклы кешеләр була.

* 8:34 Мерив-Бәғел – Мефи-Бошештың икенсе исеме (карағыз: «II Батшалар», 4:4).

¹⁴Ә левизәрзән: Шемагъях Хашшув улы, Хашшув – Ғазрикамдың улы, Ғазрикам – Хашавъяхтың улы – Мерари нәселенән.

¹⁵Бакбаккар, Хәрәш, Галал, Миха улы Маттанъяһ, Миха – Зихризың, Зихри – Асафтың улы; ¹⁶Ғовадъяһ Шемагъях улы, Шемагъях – Галалдың, Галал – Йедусундың улы; Нетофа ауылдарында йәшәгән Бәрәхъяһ Аса улы, Аса – Әлкананың улы.

¹⁷Капка һаксылары: Шаллум, Ғаккув, Талмон, Ахиман һәм уларзың ағай-энеһе. Шаллум уларзың башлығы була. ¹⁸Был капка һаксыларының нәселдәре Батша капкаһы төбөндә әле лә һакта тора. Уларзың ата-бабалары левизәр тупламында һаксылар булған.

¹⁹Корезың улы, Әвьясафтың ейәне, Коракхтың бүләһе булған Шаллум һәм уның ағай-энеһе, коракхтар, үззәренең вазифаһы буйынса Осрашыу сатыры тупһаһын һаклай. Әүәл уларзың ата-бабалары Раббы тупламына инә торған урынды һаклап торған булған. ²⁰Әүәл Пинхас Әлғазар улы улар өстөнән башлык була һәм Раббы уны курсалап йөрөтә. ²¹Мешәләмъяһ улы Зәкәръяһ Осрашыу сатырына ингән ерзә карауыллай. ²²Капка һағына бөтәһе ике йөз ун ике кеше һайлап алынған була. Улар ауыл-ауыл булып нәсел исемлектәренә ингән. Уларзы был яуаплы хезмәткә Дауыт менән Шемуил әүлиә тәғәйенләгән. ²³Был кешеләр зә, уларзың нәселдәре лә Раббы йорто капкаларын – Изге сатырзың ишеген һаклай.

²⁴Капка һаксылары дүрт яктан тора: көнсығышта, көнбайышта, төньякта, көньякта. ²⁵Уларзың үззәренең ауылдарындағы туғандары тәғәйен вақытта етешәр көнгә улар янына хезмәткә килеп йөрөй. ²⁶Левизәрзән дүрт баш һаксы бик яуаплы вазифа башкара, Раббы йорто бүлмәләрен һәм хазиналарын һаклай. ²⁷Алла йортон карауыллау һәм иртәнсәк уның ишектәрен асыу уларға йөкмәтелгән булғанлыктан, улар төндә Алла йорто янында үткәрә. ²⁸Берәүзәрә Алла йортонда ғибәзәт кы-

лыу өсөн кәрәкле һауыт-һаба өсөн яуаплы була, улар һауыттарзы һанап бирә һәм һанап кабул итә. ²⁹Икенселәренә йһаздар, изге торлактағы башка кәрәк-ярак, иң якшы он, шарап һәм зәйтүн майы, ладан һәм хуш есле матдәләр өсөн яуаплылык йөкмәтелә. ³⁰Әммә хуш есле матдәләрзән ысмала-майзар әзерләү менән һаһиндар нәселенә карағандар шөгәлләнә.

³¹Левизәрзән берәһе – Коракх нәселенән булған Шаллумдың баш балаһы Маттисъяхка таба икмәгә бешерәү йөкмәтелә. ³²Уларзың кайһы бер ағай-энеһенә шәмбе һайын куйыла торған изге икмәкте хәстәрләү йөкмәтелә.

³³Йырсы хезмәтендәгә левизәрзән нәсел башлыктары корамдағы бүлмәләрзә йәшәй һәм, көнө-төнө үззәренең төп вазифаларын башкарганға күрә, уларға башка төрлө эштәр кушылмай.

³⁴Былар нәсел шәжәрәләренә күрә левизәрзән нәсел башлыктары була һәм Йәрусәлимдә йәшәй.

Шаул батшаның шәжәрәһе

(1 Йыл 8:29-38)

³⁵Ғивғондың атаһы Йеғиил Ғивғонда йәшәй һәм катынының исеме Мағаха була. ³⁶Йеғиилдың баш балаһы – Ғавдон, башкалары – Сур, Киш, Бәғел, Нер, Надав, ³⁷Гедор, Ахйо, Зәкәръяһ һәм Миклоҫ. ³⁸Миклоҫ – Шимеамдың атаһы. Улар ағай-энеһе менән бергә кәрзәштәре эргәһендә Йәрусәлимдә йәшәй. ³⁹Нерзың улы – Киш, Киштың улы – Шаул, Шаулдың улдары – Йонасан, Малкишуағ, Авинадав һәм Әш-бәғел.

⁴⁰Йонасандың улы – Мерив-Бәғел, Мерив-Бәғелдең улы – Миха. ⁴¹Миханың улдары: Пиҫон, Мәләх, Тахреағ һәм Аһаз. ⁴²Аһаздың Яғра исемле улы тыуа. Яғраның – Ғәләмәс, Ғазмауыс, Зимри, Зимризән Моса тигән улдары донъяға килә. ⁴³Моса – Бинғаның атаһы. Бинға – Рефаяһтың, Рефаяһ – Әлғасаның, Әлғаса – Аселдең атаһы.

⁴⁴ Аселдең Ғазрикам, Бохру, Исмәғил, Шеғаръяһ, Ғовадъяһ, Ханан исемле алты улы була. Былар – Аселдең улдары.

Шаул менән улдарының үлеме

(1 Бат 31:1-13)

10 ¹ Пелештизәр менән исраилдар араһында һуғыш барған сакта, бер мөл Исраил яугирзәре пелештизәрзән каса башлай һәм күбеһе Гилбоағ тауында һәләк булып йығыла. ² Пелештизәр, Шаул менән улдарын кыуып етеп, Шаулдың улдары Йонасанды, Авинадавты, Малкишуағты үлтерәләр. ³ Шаулдың үзе менән аяуһыз алыш кыза һәм уксы яугирзәр уны каты яралай.

⁴ Шаул корал йөрөтөүсәһенә:

– Кылысыңды сығар за мине сәнсең ултер, – ти. – Юкһа, анау сәннәтһеззәр килеп мәсхәрә итер.

Әммә корал йөрөтөүсәһе, бик нык куркканлыктан, баш тарта. Шунда Шаул кылысын ала ла үзе уның өстөнә йығыла. ⁵ Шаулдың һәләк булғанын күреп, корал йөрөтөүсә лә кылыска йығыла һәм үлә. ⁶ Шулай итеп, Шаул, өс улы, бөтә нәселе бергә һәләк була. ⁷ Үзән буйында йәшәгән исраилдар, үз ғәскәрзәренең қасқанын, Шаулдың һәм уландарының үлгәнен күреп, калаларын ташлап қаса. Ә пелештизәр уларға килеп урынлаша.

⁸ Ирәгәһенә, һәләк булғандарзы таларға килгән пелештизәр, Гилбоағ тауында Шаул менән уның улдарының мәйетен табып ала. ⁹ Шаулды сисендереп, коралдарын һалдырып, башын кыркып алалар, шунан, был турала боттары алдында һәм халыққа хәбәр итер өсөн, бөтә Пелешес еренә сапкындар ебәрәләр. ¹⁰ Шаулдың коралдарын үззәренең илаһтары торған ғибәзәтханаға куялар, ә башын Дагон қорамының диуарына қазаклайзар.

¹¹ Ғилғәд Явешы халқы пелештизәрзән Шаул менән ни қылғанын ишеткәс, ¹² каланың ғәйрәтле ирзәре аяққа баса һәм Шаул менән уның улдарының кәүзәләрен Явешка алып қайта. Шунан уларзың һөйәктәрен

Явештағы имән ағасы астына ерләйзәр һәм ете көн ураза тоталар.

¹³⁻¹⁴ Раббыға тоғролоғон бозғаны, Раббы әйткәнде тыңламағаны, Раббыға ялбарып урынға әруахтарзың рухын сақырыусыға мәрәжәғәт иткәне өсөн, Шаулдың ғүмере бына шулай қыйыла. Раббы уны юк итә һәм батшалықты Ишай улы Дауытка тапшыра.

Исраил батшаһы Дауыт

(2 Бат 5:1-3, 6-10)

11 ¹ Бөтә исраилдар, Хевронға Дауыт янына йыйылып, уға былай ти:

– Без һинәң менән бер йән, бер тән. ² Әлек, батшабыз Шаул булған сакта ук, Исраилды һин һуғышқа алып инә, алып сыға торғайның. Аллаң Раббы һинә: «Халкым Исраилға көтөүсе булырһың, Исраилға һин идара итерһен», – тине.

³ Исраилдың бөтә ақһақалдары Хевронға батша янына килә. Хевронда Раббы хозурында Дауыт улар менән килешевү төзөй. Ақһақалдар, Раббының Шемуил аша еткерелгән һүзе буйынса, Дауытты Исраилға батша итеп мәсехләй.

⁴ Бына бер вакыт Дауыт барлық исраилдар менән Йөрүсәлимгә, йәғни Йевуска китә. Ә ул төбәктә йевусизәр йәшәгән була. ⁵ Йевусизәр Дауытка:

– Инә алмаясакһың һин бында, – тизәр. Әммә Дауыт Сион нығытмаһын басып ала, хәзәр был – Дауыт калаһы.

⁶ Дауыт былай ти:

– Кем дә кем йевусизәргә беренсе булып һөжүм итә, шул ғәскәр башлығы була.

Иң алдан һөжүмгә Серуяһ улы Йоав күтәрелә һәм башлык булып қала.

⁷ Дауыт нығытмаға инеп урынлаша, шуға күрә уны Дауыт калаһы тип атайзар. ⁸ Дауыт, Миллонан башлап кәлгә тирәләй төзөлгән диуарға тиклем, бөтә каланы төзөкләндереп сыға. Каланың қалған өлөшөн Йоав аяққа бастыра. ⁹ Дауыттың кеүәте арта бара, абруйы күтәрелә, сөнки Күк ғәскәрзәре Аллаһы Раббы уның менән була.

Дауыттың каһарман яугирзәре

(2 Бат 23:8-17)

¹⁰Раббы һүзе буйынса Дауытты бөтә истраилдар менән бергә Исраилға батша итеп куйзырыуға бөтә тырышлығын һалған кешеләр түбәндәгеләр була. ¹¹Бына Дауыттың каһарман яугирзәренен исемлеге: өс баһадирҙан торған төркөмдөн башлығы Яшовғам, Хахмониҙың улы. Ул, үзенен һөңгөһөн өс йөз кешегә каршы күтәрәп, бөтәһен бер юлы кырып һала.

¹²Унан һуң Әлғазар, Ахоах нәселенән Додоның улы – Дауыттың өс батыр яугиренең береһе. ¹³Пелештизәр һуғышыр өсөн Пас-Даммимға йыйылғанда, ул Дауыт менән бергә була. Бындағы арпа баһыуында истраилдар пелештизәрҙән каса башлағас, ¹⁴был яугирзәр баһыу уртаһына тороп ала ла ошо ерзе һаклап кала һәм пелештизәрҙе тар-мар итә – Раббы истраилдарҙы оло өнөүгә өлгәштерә.

¹⁵Пелештизәр Рефалар үзенендә туплам короп урынлашҡас, утыз башлык араһынан ошо өс каһарман Дауытка Ғадуллам мәмерйәһе янындағы кая эргәһенә килә. ¹⁶Дауыт – нығытма эсендә, ә пелештизәрҙең һаксы ғәскәре Бейт-Ләхәмдә була.

¹⁷Шунда Дауыт бик нык сарсап:

– Берәйһе миңә Бейт-Ләхәм капкаһы янындағы коҙоктан һыу алып килһә ине! – ти.

¹⁸Шунан һуң ошо өсөү, пелештизәр тупламы аша һуғышып үтеп, Бейт-Ләхәм капкаһы янындағы коҙоктан Дауытка һыу алып килә. Әммә Дауыт ул һыуҙы эсергә теләмәй, Раббы ризалығына тип ергә түгә.

¹⁹Шунан ул былай ти:

– Аллаһ һаклаһын был һыуҙы эсеүҙән! Ғүмерзәрен куркыныс астына куйып йөрөгән кешеләрҙең каны бит был!

Эсмәй Дауыт һыуҙы. Бына ниндәй каһарманлыҡтар күрһәтә ул өс батыр!

Утыз каһарман

(2 Бат 23:18-39)

²⁰Йоавтың туғаны Авишай утыз каһармандың башлығы була. Бер ваҡыт ул, һөңгөһөн күтәрәп, өс йөз кешене үлтерә лә теге өс батыр кеүек дан казана. ²¹Ул утыз батыр араһында иң арзаклығы була, уларҙың башлығы була, әммә өс юғары хәрби түрә иҫәбенә инмәй.

²²Кавсеилдан Йеһоядағ улы Бенайһ хәтәр эштәр башкарған ғәййәр батыр була. Ул арыслан йөрәкле ике Моав егетенен йәнен кыя. Карлы көндә һыу йыя торған сокорға төшөп, бер арысланды үлтерә. ²³Бенайһ йәнә буйы биш терһәк булған бер Мысыр кешенен үлтерә. Ул мысырлының кулында тукыу ыстанының аркыры таяғы һымак озон һөңгө була, ә Бенайһ уға каршы таяк менән бара. Мысыр кешененен кулынан һөңгөһөн тартып алып, үз коралы менән уның йәнен кыя. ²⁴Бына ниндәй батырлыҡтар күрһәтә Йеһоядағ улы Бенайһ. Ул теге өс батыр кеүек мактаулы була. ²⁵Утыз каһарман араһында айырылып торһа ла, теге өсөү иҫәбенә инмәй.

Дауыт Бенайһты йәнһаксыларының башлығы итеп тәғәйенләй.

²⁶Ә батыр яугирзәр иҫәбенә түбәндәгеләр инә: Йоавтың туғаны Ғасаһил; Бейт-Ләхәмдән Додоның улы Әлханан; ²⁷Һарорҙан Шаммоҫ; Пелондан Хәләс; ²⁸Текоғанан Ғиккыштың улы Ғира; Ғанаҫоҫтан Авиғәзәр; ²⁹Хушанан Сиббехай, Ахоахтан Ғилай; ³⁰Нетофанан Маһрай; Нетофанан Бағананың улы Хелед; ³¹Бинйәмин ырыуының Гивға калаһынан Ривай улы Иҫай; Пирғасондан Бенайһ; ³²Ғағаш үзененән Хурай; Ғарванан Авиил; ³³Бахуримдан Ғазмауыҫ; Шағалбондан Әлъяхба; ³⁴Гизондан Һашемдың улдары; Һарарҙан Шагеның улы Йонаҫан; ³⁵Һарарҙан Сахарҙың улы Ахиам; Ур улы Әлифал; ³⁶Мехеранан Хефәр; Пелондан Ахияһ; ³⁷Кармәлдән Хесро; Әзбай улы Нағарай; ³⁸Наҫандың туғаны Йоил; Һагри улы Мивхар; ³⁹Ғаммондан Селек;

Беероҫтан Нахрай, ул Серуяһ улы Йоавтың корал йөрөтөүсөһе; ⁴⁰ Йетерзән Ғира менән Гарев; ⁴¹ хитти Урияһ; Ахлай улы Завад; ⁴² Рәүвән ырыуынан Шиза улы Ғадина, рәүвәндәрҙең нәсел башлығы, уның менән утыз кеше була; ⁴³ Мағаханың улы Ханан; Миҫандан Йошафат; ⁴⁴ Ғаштароҫтан Ғуззия; Ғароғерзән Хоҫамдың улдары Шамағ менән Йеғиил; ⁴⁵ Шимри улы Йедиғаил һәм уның туғаны Тистан Йоха; ⁴⁶ Махауанан Әлиил, Әлнағамдың улдары Йеривай менән Йошавьяһ һәм Моав кешеһе Исма; ⁴⁷ Соваяһтан Әлиил, Ғовед һәм Яғасиил.

Сиклағта Дауытҡа кушылған батырҙар

12 ¹ Киш улы Шаулдан Сиклағта килеп йөшөнгән Дауытҡа кушылып, яу барышында уға зур ярҙамы тейгән батырҙар ошонда һанала. ² Ук-һаҙак менән коралланған, уң кул менән дә, һул кул менән дә таш ырғыта һәм йәйәнән ук ата торған был бинйәминдәр Шаулдың ағай-энеһе була. ³ Гивғанан Шемаға улдары башлык Ахигәзәр һәм Йоаш; Ғазмауыс улдары Йезиил менән Пәләт; Ғанаҫоҫтан Бераха менән Йеһу; ⁴ Гивғондан Йишмағьяһ, утыз батырҙың береһе һәм уларҙың башлығы; Гедеранан Йермеяһ, Яхазиил, Йоханан һәм Йозавад; ⁵ Әлғузай, Йеримоҫ, Беғальяһ, Шемарьяһ, харуфлы Шефатьяһ; ⁶ корахтар Әлкана, Йишшияһ, Ғазарил, Йөгәзәр һәм Яшовғам; ⁷ Гедорзән Йероһамдың улдары Йоғола менән Зевадьяһ.

⁸ Дауыт сүлдәге нығытмаһында торғанда, калкан һәм һөңгө менән эш итеүҙе оҫта булған тәҗрибәле ғад каһармандары уның яғына сыға; уларҙың йөзө арыҫландыкы кеүек, ә үзҙәре таузағы ғәзәлдәй етеҙ була. ⁹ Ғезәр – баш, икенсәһе – Ғовадьяһ, өсөнсөһө – Әлиав, ¹⁰ дүртенсәһе – Мишманна, бишенсәһе – Йермеяһ, ¹¹ алтынсыһы – Ғаттай, етенсәһе – Әлиил, ¹² һигеҙенсәһе – Йоханан, туғызынсыһы – Әлзавад, ¹³ унынсыһы – Йермеяһ, ун беренсәһе – Махбаннай. ¹⁴ Был ғадтар

ғәскәр башлыҡтары була: кәм тигәндә – йөз башы, иң юғарыһы – мең башы. ¹⁵ Беренсе айҙа, ярҙарынан ташып киткән Йорданды кисеп сығып, үзәндәрҙә йөшөгәндәрҙе көнсығышка һәм көнбайышка кыуып ебәргәндәр нәк улар була ла инде.

¹⁶ Дауыт янына нығытмаға бинйәминдәр менән йәһүдизәрҙән дә киләләр. ¹⁷ Уларҙың каршыһына сығып, Дауыт былай ти:

– Әгәр һез изге ниәт менән, миңә ярҙам итергә тип килһәгеҙ, йөрөгөм һезҙең менән булыр; ә инде кулым яуызлыҡтан пак булған мине дошмандарыма тотоп бирергә тигән мәкер менән килһәгеҙ, ата-бабаларыбыҙ Аллаһы күрһән дә Үҙе хөкөм кылһын.

¹⁸ Шул сак утыздың башлығы Ғамасайҙы рух сорнап ала һәм ул былай ти:

– Эй Дауыт, без һинекеләр!
Эй Ишай улы, без һинең менән!
Именлек һинә, именлек!
Һинә ярҙам итеүселәр ҙә
имен булһын!

Һинә ярҙам итеүсә Аллаң Үҙе бит!

Шул сак Дауыт уларҙы кабул итә лә ғәскәр башлығы итеп куя.

¹⁹ Дауыт пелештизәр менән Шаулға каршы һуғышка барған сакта, Дауытҡа Менашше ырыуынан да эйәреүселәр була. Тик Дауыт һәм уның кешеләре пелештизәр яғында һуғышмай, сөнки пелешти башлыҡтары үз-ара: «Был хакимы Шаул яғына сығып куйыр ҙа башыбыҙға бәлә өстәр», – тип кәңәшләшеп, уны айырып ебәргән була.

²⁰ Дауыт Сиклағта кире кайтканда менашшеларҙың уның яғына сыҡкандары: Ғаднах, Йозавад, Йедиғаил, Михаил, Йозавад, Әлиһу, Силләсәй – менашшеларҙың мең башлыҡтары. ²¹ Дошман баҫкынсыларына каршы торғанда Дауытҡа улар зур ярҙам күрһәтә, сөнки каһарман яугирҙәр була. Улар Дауыт ғәскәрәндә башлыҡтар булып китә.

²² Шулай итеп, Дауытҡа ярҙамға көн-төн кеше ағыла, шунлыҡтан уның ғәскәре Алла ғәскәре кеүек оҫһоҙ-кырыһыҙға әүерелә.

Дауыттың Хеврондағы ғаскаре

²³Раббы һүзе буйынса Шаул батшалығын уға тапшыртыр өсөн Дауыт янына Хевронға килгән кораллы яугирзәрзең ханы:

²⁴Йәһүзә ырыуынан – калкан менән һөңгө йөрөткән яуға әзер алты мең һигез йөз кеше; ²⁵Шимғон ырыуынан – ете мең бер йөз каһарман яугир; ²⁶Леви ырыуынан – дүрт мең алты йөз кеше; ²⁷йәнә Харун нәселе башлығы Йеһоядағ менән өс мең ете йөз кеше; ²⁸каһарман егет Садок һәм уның нәселенән егерме ике башлык; ²⁹Шаул нәселе булған бинийәминдәрзән өс мең кеше, тик әлегә уларзың күбеһе Шаул яклырак булып тора; ³⁰Әфраим ырыуынан егерме мең һигез йөз каһарман яугир, үз нәселдәренең абруйлы кешеләре; ³¹Менашше ырыуының яртыһынан ун һигез мең кеше, улар Дауытты батшалыкка ултыртырға тип исемләп билдәләнгән була; ³²Исасхар ырыуынан Исраилға қасан һәм нимә эшләргә кәрәклеген белгән ақыллы кешеләр, башлыктарының ханы ике йөз булып, бөтә ағай-әнеләре лә уларға әйәрә; ³³зевулундарзан яуға әзер булған, төрлө һуғыш коралы менән коралланған илле мең кеше килә, сафтағылар барыһы ла бер төптән була; ³⁴нафтализарзан мең башлык менән уларға әйәргән калканлы-һөңгөлө утыз ете мең кеше килә; ³⁵дандарзан – яуға әзер егерме һигез мең алты йөз кеше; ³⁶ашерзарзан – алышка әзер қырк мең яугир; ³⁷Иордан аръяғынан, Рәүвән, Ғад һәм Менашше ырыуының яртыһынан һәр төрлө яу коралы тотқан йөз егерме мең кеше килә.

³⁸Бөтә был яугирзәр, ихлас йөрәктән Дауытты бөтә Исраилға батша итеп куйырға тип, Хевронға саф-саф булып тезелеп килә. Башка исраилдар за Дауытты батша итеү ниәтендә берзәмлек күрһәтә. ³⁹Улар Дауыт янында өс көн була, ашап-әсеп һыйлана, сөнки туғандары улар өсөн барыһын да әзерләп торған була. ⁴⁰Шулай ук уларзың якындары ла, хатта Исасхар, Зевулун һәм

Нафтали ырыузары ла, ишәктәргә, дөйәләргә, касырзарға, үгеззәргә тейәп, ризык килтерә: он, киптерелгән инжир, кипкән йөзөм, шарап, зәйтүн майы; эре һәм вак малды ла күп итеп алып киләләр, сөнки барлык Исраил оло шатлык кисерә.

Килешеу һандығының кайтарылыуы

(2 Бат 6:1-11)

13 ¹Дауыт мең баштары, йөз баштары һәм барлык башлыктар менән көңәшләшә лә ²йыйылған исраилдарзың бөтәһенә былай тип өндәшә:

– Теләһәгез, Аллабыз Раббы ихтыяр қылһа, бөтә Исраил еренә барлык туғандарыбыззы, шулай ук каһиндарзы, левизәрзе ошонда йыйылырға сақырып, уларзың қалаларына һәм ауылдарына хәбәр ебәрәйек. ³Шунан Аллабыз һандығын үзебезгә күсереп алайык, Шаул заманында без уға иғтибар бирмәнек бит.

⁴Бар йыйын: «Әйзә шулай булһын», – тип хуплай, сөнки был гәмәл бар халыкка дөрөс булып тойола.

⁵Шулай итеп, Дауыт, Алла һандығын Қыръяс-Еғаримдан күсереп алып кайтыр өсөн, Мысыр Шихорынан Лево-Хамақкаса бөтә ерзән бар исраилдарзы йыя. ⁶Дауыт менән барлык исраилдар, кирубтар арахында тәхет қорған Раббы Алланың исемен йөрөткән һандықты алып кайтыу өсөн, Йәһүзәләге Бағала қалаһына – Қыръяс-Еғаримға – юлана.

⁷Алла һандығын өр-яңы еңел арбаға куйып, Авинадав йортонан алып китәләр. Арбаны Ғузза менән Ахйо алып бара. ⁸Ә Дауыт менән бөтә Исраил халқы Алла алдында бар күңелен һалып йырлай-йырлай, арфа һәм лира сиртеп, дөңгөр қағып, ез тәрилкәләр һуғып, борғола уйнап, бейей-бейей күңел аса. ⁹Кидон тигән кешенең ырзыны янынан үтеп барғанда, үгеззәр һөрлөгөп китә лә, Ғузза, қулын һузып, һандықты тотоп қала. ¹⁰Шул сак Раббының Ғуззаға асыуы кабра һәм, һандыкка қағылырға

кулын һуҙған өсөн, уның ғүмерен өзә. Ғузза шунда Алла каршыһында йән бирә.

¹¹Раббының Ғуззаны һәләк итеүе Дауытты кайғыға hala. Ошо төбәккә ул «Пәрәс-Ғузза»* тип исем куша. Был урын әле лә шулай тип йөрөтөлә. ¹²Шул көндө Дауыт Алланан бик нык курка һәм: «Нисек Алланың һандығын үземә алып инәйем?» – ти. ¹³Дауыт һандықты тура үзенә, Дауыт калаһына, алып кайтмай, барған юлынан боролоп, уны Ғас кешеһе Ғовед-Эдомдың йортона куя. ¹⁴Алла һандығы өс ай буйы Ғовед-Эдом йортонда тора һәм Раббы Ғовед-Эдомға, уның ғайләһенә, бөтә мал-мөлкәтенә Үзенә бәрәкәтен күндерә.

Дауыттың ғайләһе

(2 Бат 5:11-16; 1 Йыл 3:5-8)

14 ¹Тир батшаһы Хирам Дауытка илселәре менән батша йортон һалыу өсөн кедр ағастары, ташсылар һәм балта осталары ебәрә. ²Дауыт Раббының уны Исраил батшаһы итеп раһлағанын һәм халкы Исраил хақына уның батшалығын күтәргәнән аңлай. ³Йәрусәлимдә Дауыт йәнә катындар ала. Уның тағы ла улдары һәм кыздары тыуа. ⁴Бына уның Йәрусәлимдә тыуған балаларының исемдәре: Шаммуағ, Шовав, Наһсан, Сөләймән, ⁵Ивхар, Әлишуағ, Әлпәләт, ⁶Ноһаһ, Нәфәғ, Яфияғ, ⁷Әлишамағ, Беғәльдағ һәм Әлифәләт.

Пелештизәрҙең еңеләүе

(2 Бат 5:17-25)

⁸Дауыттың бар Исраилға батша итеп мәсхләнгәнән ишеткәс, бөтә пелештизәр уны эзләргә керешә. Был хакта белеп калғас, Дауыт үзе уларға каршы китә. ⁹Пелештизәр килеп, Рефалар үзәнән таларға тотона. ¹⁰Дауыт Алланан:

– Пелештизәрҙең каршы сығайыммы? Ын уларҙы минең кулыма тапшыраһыңмы? – тип һорай.

Раббы Дауытка:

– Бар, каршы сыҡ! Мин уларҙы һинен кулына тапшырам, – тип яуап кайтара.

¹¹Исраилдар Бәғел-Перасимға юлана, Дауыт шунда пелештизәрҙе тар-мар итә һәм былай ти:

– Ыу ташкыны каршылыҡтарҙы емереп үткән һымак, Алла минең кулым менән дошмандарымды туззырып ташланы.

Шуға күрә был урынды Бәғел-Перасим* тип атайҙар. ¹²Ул ерҙә пелештизәр илаһтарының һындарын ташлап кәса. Дауыттың әмере буйынса ул боттар утта яндырыла.

¹³Күпмелер вақыттан һуң пелештизәр йәнә үзәндә талай башлай. ¹⁴Дауыт тағын Аллаға һорау менән мөрәжәғәт итә, һәм Ул былай тип яуап кайтара:

– Уларҙың артынан барма, арт яктан урап, тут ағастары яғынан бар. ¹⁵Тут ағастары башында атлағанға окшаған тауыш ишетһән, һөжүмгә күс. Пелешти ғәскәрен кыйратыр өсөн Алла Үзе һинен алдыңдан бара тигән һүз булыр был.

¹⁶Дауыт Алла нисек бойорһа, шулай эшләй һәм пелештизәр ғәскәрен Ғивғондан алып Гәзәргә тиклем юл буйы кырып баралар.

¹⁷Дауыттың даны бөтә ерҙәргә тарала, һәм Раббы көҙрәте менән бар халыҡтар унан куркып тора.

Килешә һандығы – Йәрусәлимдә

(2 Бат 6:12-19)

15 ¹Дауыт үзе өсөн Дауыт калаһында йорттар төзөй, Алла һандығы өсөн урын әҙерләй – сатыр кора. ²Шунан Дауыт былай ти:

– Алла һандығын левизәрҙән башка бер кем дә йөрөтөргә тейеш түгел, сөнки уларҙы Алла һандығын йөрөтһөндәр һәм Үзенә мәңге хезмәт итһөндәр тип Раббы һайлаған.

³Раббы һандығын уны куйырға тип әҙерләнгән ергә килтерер өсөн Дауыт барлык

* 13:11 Пәрәс-Ғузза – йәһүд телендә «Ғуззаны һәләк иткән урын» тигән мәғәнәлә.

* 14:11 Бәғел-Перасим – йәһүд телендә «емереп үткән Хаким» тигән мәғәнәлә.

исраилдарзы Йәрусәлимгә йыя. ⁴ Дауыт Харун улдары менән левизәрзе сакыра. Бына улар:

⁵ Кыһаҫ улдарының башлыктары Уриил менән уның туғандары – йөз егерме кеше;

⁶ Мерари улдарының башлыктары Ғасаяһ менән уның туғандары – ике йөз егерме кеше;

⁷ Гершон улдарының башлыктары Йоил менән уның туғандары – йөз утыз кеше;

⁸ Әлисафан улдарының башлыктары Шемағьяһ менән уның туғандары – ике йөз кеше,

⁹ Хеврон улдарынан Әлиил башлык менән уның туғандары – никһән кеше;

¹⁰ Ғуззиил улдарының башлыктары Ғамминадав менән уның туғандары – йөз зә ун ике кеше.

¹¹ Садок менән Әвйәсәр каһиндарзы, левизәрзән Уриилды, Ғасаяһты, Йоилды, Шемағьяһты, Әлиилде һәм Ғамминадавты сакырып алып, ¹² Дауыт уларға былай ти:

– Һез, Леви ырыуының нәсел башлыктары, үзегез зә, туғандарығыз за пакланығыз һәм Исраил Аллаһы Раббының Килешеү һандығын мин әзерләгән ергә килтерегез; ¹³ сөнки теге юлы һез быны эшләмәгән өсөн, без Унан нисек булырға тейешен һорамаған өсөн Аллабыз Раббы безгә каты асгуланды.

¹⁴ Исраил Аллаһы Раббының һандығын күтәрәп килтерер өсөн каһиндар менән левизәр үззәрен паклай. ¹⁵ Левизәр, Раббы һүзе буйынса Муса кушып калдырғанса, Алла һандығын һайғаузар менән яруындарына һалып, юлга сыға. ¹⁶ Дауыт левизәрзән башлыктарына туғандары араһынан йырсылар билдәләп, уларға лира, арфа, һукма тәрилкә кеүек уйын коралдары тоттороп, шатлык йырзаны йырлап барырга куша. ¹⁷ Левизәр Йоил улы Һеманды һәм уның туғандарынан Бәрәхьяһ улы Асафты, ә кәрзәш Мерари нәселенән Кушаяһ улы Әсанды билдәләй.

¹⁸ Шулай ук башка кәрзәштәрен – Зәкәрьяһты, Бенде, Яғзиилды, Шемирамоҫты, Йехиилды, Ғуннизы, Әлиавты, Бенаһты, Мағасеяһты, Маттиҫьяһты, Әлифлеһузы,

Микнияһты һәм капка һаксылары Ғовед-Эдом менән Йеғиилды уларға ярзамға куя. ¹⁹ Йырсылар Һеман, Асаф һәм Әсан ез тәрилкәләр һуға; ²⁰ Зәкәрьяһ, Ғазиил, Шемирамоҫ, Йехиил, Ғунни, Әлиав, Мағасеяһ һәм Бенаһ юғары тауышлы арфаларза һәм лирала уйнай. ²¹ Маттиҫьяһ, Әлифлеһу, Микнияһ, Ғовед-Эдом, Йеғиил һәм Ғазазьяһ һигез кыллы уйын коралдарында уйнай башлай. ²² Левизәрзән йыр буйынса башлығы Кенаньяһ, йырға оҫта булғанлыктан, йыр өсөн яуаплы була. ²³ Бәрәхьяһ менән Әлкана Алла һандығы янында һаксы була. ²⁴ Шеваньяһ, Йошафат, Неҫанил, Ғамасай, Зәкәрьяһ, Бенаһ һәм Әлиғәзәр каһиндар Алла һандығы алдынан борғолар кысқыртып бара. Ғовед-Эдом менән Йехияһ та һандык янында һаксы була.

²⁵ Бына шулай, һөйөнөс менән, Дауыт һәм Исраил акһакалдары, мең баштары Раббының Килешеү һандығын Ғовед-Эдом йортонан күсереп алып кайта. ²⁶ Раббының Килешеү һандығын күтәрәп барған левизәргә Алла Үзе ярзам иткәнгә күрә, улар ете үгез башмак менән ете һарык тәкәһе корбан итә.

²⁷ Дауыт та, һандыкты күтәрәп барған левизәр, йырсылар за, йырсыларзың башлығы Кенаньяһ та йока етендән тегелгән кейемдәрзә була. Дауыт өстөнә етен эфод кейгән була. ²⁸ Бына шулай бөтә Исраил халкы шау-гөр килеп, тәкә мөгөзө, борғолар, һукма тәрилкәләр тауышы астында, лира һәм арфалар уйнатып, Раббының Килешеү һандығын алып кайта. ²⁹ Раббының Килешеү һандығын Дауыт калаһына алып ингән сакта, Шаулдың кызы Михәл тәзрәнән карап торған була. Дауыт батшаның ыргый-һикерә күнел асканын күреп, унда Дауытка карата ытырғаныс тойғоһо уяна.

Алланы данлау

16 ¹ Алла һандығын алып килеп, Дауыт корзорған сатыр уртаһына куялар. Аллаға тотош яндырыу корбандары һәм татыулык корбандары килтерәләр.

²Тотош яндырыу корбаны менән татыулыҡ корбаны килтереу тамамланғас, Дауыт халықты Раббы исеме менән фатихалай ³һәм бар ираилдарға – ир-аттарға ла, катын-кыздарға ла, берәр икмәк, берәр киҫәк ит һәм йөзөм көлсәһе өлөшөп сыға.

⁴Ираил Аллаһы Раббыға доға кылһындар, Уға шөкөр итһендәр һәм данлаһындар тип, Дауыт левизәрзән Раббы һандығы яһында хезмәт башкарыусыларҙы куя:

⁵Асафты баш итә, уға ярҙамға Зәкәрьяһты, Йеғиилды, Шемирамоһты, Йеһиилды, Маттиҫъяһты, Әлиавты һәм Бенаһты, Ғовед-Әдомды һәм Йеғиилды – лирала һәм арфала уйнарға, Асафты еҙ тәрилкә һуғырға тәғәйенләй. ⁶Каһиндар Бенаһ менән Яһазиил Алланың Килешеу һандығы яһында көн һайын борғо кысқыртырға тейеш була.

Дауыттың шөкөрәна йыры

(Зәб 104:1-15; 95:1-13; 105:1, 47-48)

⁷Был көн Дауыт тәу тапкыр Асаф менән туғандарынан Раббыны данлаған изге йырын йырлата:

⁸ Раббыға шөкөр итегез,
исеме менән саҡырығыҙ,
Ғәмәлдәрән халыҡтар араһында
иғлан итегез!

⁹ Уға йырлағыҙ, көй сығарығыҙ,
Бөтә мөгжизәләрен бәйән итегез!

¹⁰ Уның мөкәддәс исеме менән
мактанығыҙ,
Раббыны эзләгәндәрҙең
күңелдәре шат булһын!

¹¹ Раббыға, Уның кеүәтенә
өмөт бағлағыҙ,
Бер туктауһыҙ Уға ынтылығыҙ!

¹²⁻¹³ Эй коло Ираилдың токомо,
Ул һайлап алған Якуп улдары,
Ул кылған мөгжизәләреҙе,
Ул биргән билдәләреҙе,
Теленән төшкән
хөкөм һүззәрән ототмағыҙ!

¹⁴ Ул – безҙең Аллабыҙ Раббы,

Уның хөкөмө – бөтә ер йөзөндә;

¹⁵⁻¹⁶ Уның килешеуен,
Меңдәрсә быуынға биргән һүзән,
Ибраһим менән төзөшкән
килешеуен,
Исһаҡка Ул биргән антты
мәңге ототмағыҙ.

¹⁷ Уны Якупка кағизә итеп куйҙы,
Уның Ираил менән килешеуе –
мәңгелек!

¹⁸ Әйтте: «Һиңә Кәнғән ерен бирәм,
Ул өлөшөгөзгә төшкән
биләмә булыр».

¹⁹ Ул заманда һанығыҙ аз, бик аз ине,
Был илдә һеҙ бары
килмешәк булдығыҙ.

²⁰ Кызырҙылар бер кәүем араһынан
икенсәһенә,
Бер батшалыҡтан башка халыҡка.

²¹ Уларҙы Раббы һис бер йәбергә
бирмәне,
Улар һаҡында батшаларҙы
киҫәтеп торҙо:

²² «Минең мәсихтәрәмә
һеҙ кағылмағыҙ,
Пәйғәмбәрҙәрәмә яманлыҡ
кылмағыҙ».

²³ Йырла Раббыға, бар донъя!
Безҙе һисек коткарғанын
көн һайын һөйлөгөҙ!

²⁴ Шөһрәтен кәүемдәргә иғлан итегез,
Хикмәттәрән барса халыҡтарға
еткерегез.

²⁵ Сөнки Раббы бөйөк, сикһеҙ
мактауға лайыҡ,
Ул барса илаһтарҙан да
дәһшәтлерәк.

²⁶ Башка халыҡтарҙың илаһтары –
боттар,
Раббы иһә күктәрҙе бар кылған.

²⁷ Дәрәжә һәм шөһрәт
Уның хозурында,
Торлағында – кеүәт һәм дә шатлыҡ.

²⁸ Эй халыҡтар, Раббыға лайыҡ
хөрмәттә күрһәтегез,

- Гиззәтле, көзрәтле Раббыға хөрмәт күрһәтегез.
- 29 Раббының данлы исемен ололағыз, Сазакалар алып алдына килегез! Ғәжәйеп изгелек эйһе Раббыға сәждә кылығыз!
- 30 Эй бөтә ер йөзө, Уның хозурында калтырап тор!
Донъя нык итеп королған,
ул какшамаҫ.
- 31 Һөйөнһөн күк, тантана итһен ер!
Халыктарға: «Раббы – батша!» – тип иглан ителһен.
- 32 Диңгез һәм ундағы
йән эйәләре шаулаһын!
Кырзар һәм кырза
йәшәгәндәр кыуанһын!
- 33 Урмандағы ағастар
шатланып гөрләшһен
Раббы хозурында.
Сөнки Ул ер йөзөн
хөкөм итергә килә.
- 34 Раббыға шөкөр итегез, Ул игелекле,
Уның тоғро мөхәббәте мәңгелек.
- 35 Әйтегез: «Коткар беззе, эй Аллам,
Беззең коткарыусыбыз!
Без мөкәддәс исеменә шөкөр итһен,
Һинәң шөһрәтең менән
мактанһын өсөн
Йыйып ал беззе кәүемдәр
араһынан, азат ит».
- 36 Раббы, Исраил Аллаһы
Мәңге-мәңгегә мөбәрәк булһын!

Шунан барса халык: «Амин!» – ти һәм Раббыны данлай.

Левизәрзең Килешеү һандығы янына хезмәткә тәғәйенләнеүе

37 Дауыт, Раббының Килешеү һандығы эргәһендә көндәлек хезмәтте башкарһын өсөн, Асаф менән уның туғандарын, 38 шулай ук Ғовед-Эдом менән уның алтмыш һигез туғанын калдыра. Йедусун улы Ғовед-Эдом менән Хосаны капка һаксыһы

итеп куя. 39 Ә Садок каһин менән уның нәселендәге каһиндарзы Ғивғондағы калкыулыкта урынлашқан Раббының изге сатыры янында хезмәткә калдыра. 40 Улар һәр иртә һәм кис тотош яндырыу усағында тотош яндырыу корбандары килтерергә, Исраилға Раббы биргән канунда нимә язылған булһа, шуны эшләргә тейеш була. 41 Шулай ук Һеманды, Йедусунды һәм исемдәрен атап тағы бер нисә кешене «Раббының тоғро мөхәббәте мәңгелек!» тип Раббыны данлар өсөн тәғәйенләй. 42 Һеман менән Йедусун, борғола, һукма тәрилкәлә һәм башка төрлө уйын коралдарында уйнап, Аллаға йырларға тейеш була. Йедусун улдары иһә капка һаклай. 43 Бынан һуң бар халык өйзәренә таралыша. Дауыт та, үз ғаиләһен фатихалар өсөн, өйөнә кайта.

Раббының Дауытка вәғәзһе

(2 Бат 7:1-17)

17 1 Дауыт батша үз һарайында урынлаша. Көндәрзән бер көндө ул Наһсан пәйғәмбәргә былай ти:

– Бына мин кедр ағасынан һалынған йортта йәшәйем, ә Раббының Килешеү һандығы сатырза тора.

2 – Бар әйзә, ниәт иткәнәңдә эшлә, Алла һинәң менән, – ти Наһсан Дауытка.

3 Әммә шул төндө Наһсанға Алла һүзе иңә:

4 – Бар, колом Дауытка әйт, Раббы былай ти: «Мин төйәкләнер йортто һин төзөмәһең. 5 Исраил халкын Мысырзан алып сыкқан көндән башлап бөгөнгә тиклем өй эсендә йәшәмәнем, бер ерзән икенсе ергә күсенеп йөрөгәндә урыным гел сатырза – Изге торлакта булды. 6 Исраил халкы менән қайза ғына йөрөһәм дә, халкыма көтөүсе булһын өсөн Үзем тәғәйенләп куйған Исраил хақимдарының берәйһенән: „Һиңә Миңә кедр ағасынан йорт һалып бирмәйһегез?“ – тип берәй һүз әйткәнем булдымы?»

7 Инде колом Дауытка былай тип әйт: Күк ғәскәрзәре Раббыһы һиңә шулай ти: «Мин һине, һарык көтөп йөрөгән ереңдән алып, үз халкым Исраилдың юлбашсыһы итеп

куйзым. ⁸ Кайза ғына барһаң да, һәр ер-зә һинең менән булдым, Мин һинең бөтә дошмандарыңды юк иттем. Хәзер һинең исеменде ер йөзөндә йөшәгән бөйөк кешеләр исеме менән бер рәттән мәшһүр итермен. ⁹⁻¹⁰ Мин халкым Исраилға Үзем һайлаған урынды бирермен һәм уны шунда тамыр йөйзерермен, ул үз ерендә тыныс йөшәр, башкаса шомланып тормаҫ. Элекке кеүек, үз халкым Исраилға Мин куйған хакимдар идара иткән сактағы һымак, залимдар уны башкаса кысырыкламаҫ; Мин һине бөтә дошмандарыңдан тыныслыкта калдырырмын. Һиңә шуны хәбәр итәм: Раббы Үзе һиңә йорт* корасак. ¹¹ Үмерең бөтөп, ата-бабаларың хозурына күскәс, һинең нәселеңде, улдарыңдың беренән батша итеп куйырмын, уның батшалығын нығытырмын. ¹² Ул Миңә бағышлап йорт төзәр, ә Мин уның тәхетен мәңгелеккә нығытырмын. ¹³ Мин – уға Атай, ә ул Миңә ул булыр. Мин һиңә тиклемге батшаны рәхмәтемдән мәхрүм иткәйнем, һинең улыңды бер вақытта ла тоғро мөхәббәтемдән айырмам. ¹⁴ Мин уны йортома һәм батшалығыма мәңгелеккә куйырмын, уның тәхете мәңге нык булыр».

¹⁵ Наһан Дауытка бөтә ошо һүзәрзе һәм Раббынан иңгән күренмеште һөйләп бирә.

Дауыттың доғаһы

(2 Бат 7:18-29)

¹⁶ Дауыт Раббы хозурына барып ултыра. Доға кылып, былай ти:

– Эй Аллам Раббым, мин һәм минең нәсел-нәсәбем кем һуң, Һин мине шул тиклем юғары күтәрзең! ¹⁷ Был да әле Һиңә аз тойолдо, Аллам. Һин колоңдоң йортоңоң киләсәге хақында ла хәбәрзәр иттең, мине бөйөк кеше итеп күрәһең, Аллам Раббым! ¹⁸ Колоңдо шулай зурлаған өсөн Дауыт Һинең алда тағы нимә әйтә ала инде? Һин бит Үзеңдең колоңдо беләһең! ¹⁹ Раббым! Был бөйөк эштәрзе Һин колоң хақына,

йөрөгән кушканға эшләнең һәм күрһәттең. ²⁰ Эй Раббым! Һиңә тиң булырлык һис кем юктыр, Һинән башка һис бер илаһ юктыр! Без быны үз колактарыбыз менән ишетеп торабыз.

²¹ Ер йөзөндә халкың Исраил һымак тағы ниндәй кәүем бар? Башка кайһы халыкка уны йолоп алып Үзеңең халкы итер өсөн Алланың килгәне бар? Һин Үз халкыңды Мысырзан коткарып, исеменде шөһрәтле иттең. Бөйөк һәм хикмәтле эштәрәң аша халкың алдынан башка кәүемдәрзе кыузың. ²² Һин халкың Исраилды мәңгегә Үзеңдеке иттең, Һин, Раббым, уның Аллаһы булдың.

²³ Хәзер инде, эй Раббым, Үзеңдең колоң һәм уның йорто тураһында әйткәненде мәңгелеккә нығыт, нимә әйткән буһаң, шуны бойомға ашыр. ²⁴ Һинең исемен мәңге йөшәһен, мәңге шөһрәтле буһын. «Күк ғәскәрзәре Раббыһы, Исраил халкының Аллаһы!» тиһендәр. Колоң Дауыттың йорто Һинең алдында какшамаслык булып торһон. ²⁵ Эй Аллам, Һин Үзеңдең колоңа йорт төзөрмөн тип әйткәйнең. Шуға күрә мин колоң бөтә йөрөгем менән Һиңә ошо доғамды юлларға базнат иттем. ²⁶ Эй Раббым, Һин – Аллаһың! Үзеңдең колоңа ана шундай игелек вәғәзә иттең! ²⁷ Инде хозурыңда мәңге торһон өсөн колоңдон йортона фатиханды биреүзе хуш күрзең. Һин, йә Раббым, уға фатиха бирзең һәм ул мәңге фатихалы буласак.

Дауыттың төрлө кәүемдәрзе еңеүе

(2 Бат 8:1-18; 20:23-26)

18 ¹ Күпмелер вақыт үткәс, Дауыт, пелештизәрзе кыйратып, уларзы үзенә буйһондора һәм Ғаҫ менән уның тирәһендәге ауылдарзы тартып ала. ² Ул шулай ук Моав халкын да тар-мар итә. Моавтар Дауытка буйһона һәм уға яһак түләй башлай.

* 17:9-10 Йорт – был урында мәңге дауам итәсәк батша династияһына ишара.

³ Сова батшаһы Һададғәзәр Евфрат йылғаһы буйында үз хакимлиғын нығытырға тип килә ятканда Дауыт Хамаста уны ла кыйрата. ⁴ Дауыт уның мең яу арбаһын, ете мең һыбайлыһын һәм егерме мең йәйәүле яугирен әсиргә ала. Йөз яу арбаһына егерлек аттарзы калдырып, башкаларының аяк һеңерзәрән кырктыра. ⁵ Дамаскта йәшәгән арами халкы Сова батшаһы Һададғәзәргә ярзамға килгәс, Дауыт уларзың егерме ике мең кешенән үлтәрә.

⁶ Дауыт Дамаск арамизарының ерендә һаксы ғәскәрзәр куя; арамизар, уға буйһоноп, яһак түләй. Дауыт кайза ғына яу саһна ла, Раббы уны еңеүгә ирештерә. ⁷ Дауыт Һададғәзәр ярандарының алтын калкандарын Йәрусәлимгә алып кайта. ⁸ Һададғәзәрзән Тивхаһ һәм Кун тигән калаларында Дауыт кулына бик күп бакыр төшөрә. Азак шул бакырзан Сөләймән Алла йорто өсөн диңгез тип аталған зур бакыр һауыт һәм бағаналар, бакыр һауыт-һаба эшләтә.

⁹ Хамаһ батшаһы Тоғу, Дауыттың Сова батшаһы Һададғәзәр ғәскәрән тар-мар иткәнән ишеткәс, ¹⁰ улы Һадорамды Дауыт батшаға сәләм күндерергә һәм Һададғәзәрзә һуғышып еңгәнә өсөн котларға ебәрә, сөнки Һададғәзәр озақ вақыттан бирле Тоғуға каршы һуғышқан була. Һадорам алтын, көмөш, бакыр әйберзәр алып килә. ¹¹ Дауыт батша уларзы бөтә кәүемдәр – эдом, моав, ғаммон, пелешти һәм ғәмәлектәрзән алған алтын-көмөш менән бергә Раббыға бағышлай.

¹² Серуяһ улы Авишай Тозло үзәндә эдомдарзың ун һигез меңлек ғәскәрән кыйрата. ¹³ Шунан ул Эдомдың бөтә ерендә һаксы ғәскәрзәр куя, уның бөтә халкы Дауытка буйһона. Дауыт кайза ғына яу саһна ла, Раббы уны еңеү қазандыра.

¹⁴ Дауыт бөтә Исраил өстөнән хакимлик кыла, үз халкына ғәзеллек һәм дөрөслөк менән идара итә. ¹⁵ Серуяһ улы Йоав – ғәскәр башлығы, Ахилуд улы Йеһоша-

фат – йылыязмасы, ¹⁶ Ахитув улы Садок менән Әвйәсәр улы Авимәләх – каһиндар, Шауша – кәтип, ¹⁷ Йеһоядағ улы Бенаһ – керетизәр менән пеләсизәр өстөнән башлык, ә Дауыт улдары батшаның иң мөһим ярзамсылары була.

Дауыттың ғаммондарзы һәм арамизарзы еңеү

(2 Бат 10:1-19)

19 ¹ Бер ни тиклем вақыт үткәс, Ғаммон батшаһы Нахаш мәрхүм булып, уның урынына улы тәхеткә ултыра. ² Дауыт: «Нахаштың миңә игелеге күп тейгәйне, мин дә улы Ханунға якшылык эшләйем әле», – тип уйлай.

Дауыт, атаһының вафаты айканлы кайғыһын уртаклашыр өсөн, Ханунға илселәрән ебәрә. Дауыттың хезмәтселәре уны йыуатыр өсөн Ғаммон еренә барғас, ³ Ғаммон түрәләре Ханунға:

– Әллә Дауыт был кешеләрән атайыңды ихтирам иткәнгә һине йыуатуы өсөн ебәргән тип уйлайһыңмы? Юк, Дауыт хезмәтселәрән илде карап, барыһын да күреп, һуңнан килеп емереү өсөн ебәргән, – тизәр.

⁴ Ханун, Дауыттың хезмәтселәрән то-топ алып, уларзың һакалдарын қырып, кейемдәрән янбаштарына тиклем қисеп, кайтарып ебәрә.

⁵ Илселәр кайтырға сыққас, был хәбәр Дауытка килеп етә. Ул илселәрән каршы алырға кешеләр ебәрә, сөнки тегеләр бик нык мысқыл ителгән була. Батша уларға: «Һакалдарығыз үскәнсе, Йерихола қалып тороғоз, шунан кайтырығыз», – тигән бойороғон еткерергә куша.

⁶ Ханун менән ғаммондар, Дауыттың асыуына дусар булғандарын аңлағас, Арам-Наһараимға, Арам-Мағахаға һәм Соваға, яу арбалары һәм һыбайлылар яллау ниәтенән, мең талант* көмөш ебәрә. ⁷ Улар утыз ике мең яу арбаһы һәм тоғош ғәскәре менән Мағаха батшаһын яллай. Мағаха батшаһы,

* 19:6 *Мең талант* – яқынса 36 тонна.

Медева алдына килеп, туплам кора. Ғаммондар за, калаларынан йыйылып сығып, һуғышқа әзерләнә.

⁸ Был хакта ишеткәс, Дауыт иң каһарман ғәскәре менән Йоавты уларға каршы ебәрә. ⁹ Ғаммондар кала капкаһынан сығалар за алышқа әзерләнеп сафқа тезеләләр. Килгән батшалар яланда айырым тора. ¹⁰ Йоав, дошман ғәскәрзәренең алдан да, арттан да торғанын күреп, истраилдарзың иң якшы югирзәрен һайлап ала ла уларзы арамизарға каршы куя. ¹¹ Ғәскәрзәң калғанын кустыһы Авишайға тапшыра һәм улар ғаммондарға каршы баҫа.

¹² – Әгәр арамизар мине ең башлаһа, һин миңә ярзамға килерһең, ә ғаммондар һине кысырыклай башлаһа, мин ярзамға килермен, – ти Йоав. – ¹³ Батыр бул, халкыбыз өсөн, Аллабыззың калалары өсөн нык торайык, ә Раббы Үзе нисек хуш күрә, шулай эшләр.

¹⁴ Бына Йоав ғәскәре менән арамизарға һөжүм итә һәм тегеләр унан каса башлай. ¹⁵ Арамизарзың касканын күргән ғаммондар за, Йоавтың туғаны Авишайзан касып, кала эсенә сигенәләр. Бынан һуң Йоав Йәрусәлимгә әйләнеп кайта. ¹⁶ Үззәренең истраилдарзан еңелгәнән аңлағас, арамизар, сапкындар ебәреп, Евфрат йылғаһы аръяғында йәшәгән арамизарзы сакыртып ала. Уларға һададғәзәрзәң ғәскәр башлығы Шофах етәкселек итә.

¹⁷ Был турала Дауытка хәбәр еткәс, ул барлык истраилдарзы йыя ла, Иорданды аша сығып, арамизар янына килә. Ул ғәскәрен дошман каршыһына сафқа тезә һәм ике арала алыш башлана. ¹⁸ Арамизар Истраил ғәскәренән каса башлай. Дауыт арамизарзың ете мең яу арбаһын һәм кырк мең йәйәүле һуғышсыһын юк итә, уларзың ғәскәр башлығы Шофахты ла үлтерә.

¹⁹ Һададғәзәр яклылар, үззәренең истраилдарзан еңелгәнән күргәс, Дауыт менән тыныслык тураһында килешәү төзәй һәм уға буйһона. Ә арамизар артабан ғаммондарға ярзам кулы һузмаҫ була.

Рабба калаһын кулға төшөрөү

(2 Бат 11:1; 12:26-31)

20 ¹ Киләһе йылдың язында, батшалар яуға сыға торған вақытта, Йоав үзенең ғәскәре менән килеп, ғаммондарзың ерен таларға тотона һәм Рабба калаһын камап ала. Дауыт был сакта Йәрусәлимдә кала. Йоав Раббаға һөжүм итә һәм уны емертә.

² Дауыт Ғаммон батшаһының башындағы тажын ала. Асыл таштар менән бизәлгән был тажда бер талант алтын булып сыға. Тажды Дауыттың башына кейзерәләр. Ул калала бик күп яумал кулға төшөрә. ³ Унда йәшәгән халыкты, кыуып алып китеп, быскы, тимер кәйлә һәм балта менән эшләргә мәжбүр итә. Ғаммондарзың барлык калаларында ла ул шулай эшләй. Шунан Дауыт үзенең бөтә ғәскәре менән Йәрусәлимгә әйләнеп кайта.

Пелештизәр менән һуғыш

(2 Бат 21:18-22)

⁴ Бынан һуң Гәзәрзә пелештизәр менән һуғыш була. Хушанан Сиббехай рефалар токомонан булған Сипайзы үлтерә һәм пелештизәр буйһонорға мәжбүр була. ⁵ Шунан һуң пелештизәр менән тағы бер алыш була. Шунда Яғыр улы Әлханан Ғас кешеһе Голиастың туғаны Лахмизы еңә. Лахмизың һөңгө һабы тукыу ыҫтаны таяғы озонлок була.

⁶ Һуңғарак йәнә бер һуғыш Ғаҫта була. Унда бер һонтор кәүзәлә кешенең ике кулы ла, аяктары ла алтышар бармаклы булып, бармактары йәмғеһе егерме дүрт була. Ул да рефалар токомонан. ⁷ Шула әзәм истраилдарзы хурларға тотонғас, уны Йонасан үлтерә. Йонасан Дауыттың ағаһы Шимғаның улы була. ⁸ Был һуғышсылар Ғаҫта йәшәгән рефалар токомонан була, улар Дауыт менән уның кешеләре тарафынан үлтерелә.

Дауыттың халык исабен алырға бойороуы

(2 Бат 24:1-9)

21 ¹Исраилдарға карата яман уй короп, шайтан Дауытты Исраил халкының исабен алырға которта. ²Дауыт Йоавка һәм халыктың түрөләрәнә:

– Барығыз, Беер-Шэвэгтән алып Данға тиклем йөрөп, халыктың исабен алығыз, мин кайза күпме кеше барлығын беләйем, – тип бойора.

³Әммә Йоав батшаға:

– Раббы Үзенә халкын әлегенән йөз тапкырға арттырһын! Эй хахимым батшам, улар бөтәһе лә хахимымдың колдары түгелме ни? Ниңә кәрәк был минең хахимыма? Исраилды ниңә ғәйепле итергә? – тип яуаплай.

⁴Ләкин батша һүзе Йоавтың һүзенән өстөн булып кала. Йоав бөтә Исраилды йөрөп сыға, шунан Йәрусәлимгә кайта. ⁵Ул Дауытка халыктың исабен еткерә: Исраилда кулына кылыс тоторлок бер миллион йөз мең ир-егет, Йәһүзәлә дүрт йөз етмеш мең ир-егет булғаны асыклана. ⁶Йоав левизәр менән бинийәминдәрзе исапкә алмай, сөнки батшаның был бойорого уның күңеленә ятмаған була.

⁷Алла ла был эште хуш күрмәй, шуныктан Ул исраилдарға каза ебәрә.

Раббының Исраилды язалауы

(2 Бат 24:10-25)

⁸Дауыт Аллаға былай ти:

– Мин былай эшләп, ауыр гонаһ кылдым, – тине. – Хәзер Һиңә ялбарып, шуны һорайым: колоңдоң гонаһын ярлыка, акылһыңзарса эш иткәнмен.

⁹Дауыттың әүлиәһе Ғадка Раббы һүзе була:

¹⁰– Бар за Дауытка еткер: «Раббы былай тип әйтә: „Мин һиңә өс төрлө яза тәкдим итәм. Шуларзың береһен һайлап ал да, Мин һиңә шуны ебәрермен“».

¹¹Ғад Дауытка килеп:

– Раббы былай ти: «Һайла – ¹²бөтөн Исраил ерендә өс йыл аслык булһынмы, йә өс ай һине туктауһыз дошмандарың эзәрлекләп, уларзың кылысы һиңә килеп етһенме, йә өс көнгә Раббы кылысы ябырылып, илдә үлөт таралһын һәм Раббы фәрештәһе халкыңды кырһынмы?» Хәзер уйла ла әйт: Раббыға мин ниндәй яуап бирергә тейешмен? – тип белдерә.

¹³Дауыт Ғадка былай тип яуап кайтара:

– Бик ауыр миңә, әммә әзәм кулына калғансы, язаны Раббынан алыу якшырак булып, сөнки Уның рәхимлеге сикһез.

¹⁴Шунан Раббы исраилдарға үлөт ебәрә һәм етмеш мең кеше кырыла. ¹⁵Алла, Йәрусәлимде юк итер өсөн, Үзенә фәрештәһен ебәрә. Әммә фәрештә каланы кыра башлағас, Раббы кире уйлай, яза бирмәскә була. Халыкты кырған фәрештәгә:

– Етер, кулыңды төшөр! – ти.

Был вакытта Раббы фәрештәһе йевуси халкынан булған Орнан тигән кешенә ырзыны янында торған була. ¹⁶Дауыт, башын күтәрәп караһа, ер менән күк араһында Йәрусәлим өстөнә кылысын һуҙған Раббы фәрештәһен күреп кала. Кыл кейемгә кейенгән Дауыт һәм аһакалдар йөззәрә менән ергә каплана. ¹⁷Ә Дауыт Аллаға былай ти:

– Халыкты һанарға кушқан мин түгелме ни? Мин гонаһ кылдым, мин енәйәт эшләнем. Ә был кешеләрзең, Һинең һарыктарыңдың, ниндәй ғәйебе бар һуң? Раббым, Аллам минең, кулыңды миңә һәм атайым йортона төшөрһәнә. Үз халкыңды һәләк итмәһәнсе.

¹⁸Шунан Раббы фәрештәһе Ғад аша Дауытка йевуси Орнандың ырзынына барып, Раббыға корбан усағы эшләргә бойора. ¹⁹Дауыт Ғадтың Раббы исеменән әйткән һүзен үтәргә китә.

²⁰Орнан был вакытта бойзай һуғып йөрөгән була. Боролоп караһа, фәрештәһе күреп кала. Әргәһендәгә дүрт улы кереп йәшенә һала. ²¹Дауыт Орнан янына килә. Дауыт килгәнән күргән Орнан ырзындан

сыға ла ергә тиклем бөгөлөп баш эйә. ²² Дауыт Орнанға:

– Миңә ырзыныңды тулы хақына һат. Халыктың үлэттән кырылыуы тукталһын өсөн, мин унда Раббыға корбан усағы эшләйем, – ти.

²³ – Ал, хакимым батша нимә теләй, шуны эшләһен. Бына тотош яндырыу корбаны өсөн үгеззәремде, утынға – ашлык һуккысты, икмәк сазакаһына – бойзайзы, барыһын да бушлай бирәм, – ти Орнан батшаға.

²⁴ Әммә Дауыт батша уға:

– Юк, мин һиңә тулы хақын көмөш менән түләйем, һинеке булғанды мин Раббыға корбан итә лә, бушка алғанды тотош яндырыу корбаны итә лә алмайым, – тип яуап кайтара.

²⁵ Дауыт Орнанға урын өсөн алты йөз шекел алтын бирә. ²⁶ Шул урында Дауыт Раббыға бағышлап корбан усағы эшләй һәм тотош яндырыу, татыулык корбандары килтерә. Шунан Раббыға ялбара һәм Раббы, уны ишетеп, күктән тотош яндырыу усағына ут төшөрә.

²⁷ Шунан Раббы Үзенең фәрештәһенә бойора һәм тегеһе кылысын кире кынына тыға.

²⁸ Шул сак Дауыт, йевуси Орнандың ырзын табағында Раббының яуап биргәнән күреп, шунда корбан килтерә.

²⁹ Муса сүлдә сакта яһаған Раббы сатыры менән тотош яндырыу корбаны усағы был вақытта Ғивгон эргәнәндәге табыныу калкыулығында була. ³⁰ Аллаға мөрәжәғәт итер өсөн Дауыт ул ергә бара алмай, сөнки Раббы фәрештәһенең кылысынан курка.

Дауыттың корам төзөргә әзерләнере

22 ¹ – Бында Раббы Алланың йорто менән Исраилдың тотош яндырыу усағы булыр, – ти Дауыт.

² Дауыт Исраил еренә килеп төпләнгән сит көүем кешеләрен йыйырга бойора һәм

улар араһынан таш кыркыусыларзы Алла йортон төзөр өсөн юнылған таш әзерләргә куя. ³ Дауыт ишек-капкаларға, элгес-күгәндәргә қазау койор өсөн бик күп тимер, үлсәп бөткөһөз күләмдә бакыр әзерләй. ⁴ Кедр ағасы бихисап була, сөнки сидондар менән тирзәр Дауытка бик күп кедр ағасы ташый.

⁵ – Улым Сөләймән әлегә йәш һәм тәжрибәһез, ә Раббыға төзөләһе йорт бик мөһабәт, даны бөтә донъяға таралырылык затлы-зиннәтле булырға тейеш, шуға күрә мин уға бөтә кәрәк-яракты әзерләйем, – ти Дауыт.

Шулай итеп, Дауыт вафатына тиклем бик күп нәмә хәстәрләй.

⁶ Дауыт улы Сөләймәнде эргәнәнә сақырып ала ла уға Исраил Аллаһы Раббыға йорт төзөргә васыят әйтә.

⁷ – Улым! – ти Дауыт Сөләймәнгә. – Мин Раббы Аллам хөрмәтенә йорт һалырға ниәтләгәйнем. ⁸ Әммә миңә Раббы һүзе булды: «Һин бик күп кан койзон, зур һуғыштар алып барзың. Ер йөзөндә Минең алдымда бик күп кан койғанға күрә, һин Минең исемем өсөн йортто төзөргә тейеш түгелһең. ⁹ Бына һинең улың тыуыр: ул тыныслык кешеһе булыр. Мин уны уратып алған бөтә дошмандарынан тыныслык бирермен, шуға күрә уның исеме Сөләймән* булыр. Уның осоронда Исраилға тыныслык һәм именлек бирермен. ¹⁰ Минең исемемә бағышланған йортто ул төзөр. Ул Миңә – улым, ә Мин уға Атай булырмын, Исраил өстөндә уның батшалык тәхетен мәңгелеккә нығытырмын», – тине.

¹¹ Бына хәзер, улым, Раббы һинең менән булһын! Эштәрең уңыш қазанһын, Ул әйткәнсә, һиңә Раббың Аллаға йорт төзөргә насип итһен. ¹² Һине Исраил өстөнән куйғас, Аллаң Раббының канунын үтәр өсөн һиңә зиһен һәм ақыл бирә күрһен. ¹³ Раббының Муса аша Исраилға биргән қағизә һәм карар-канундарын еренә еткереп үтәһең, бар эшең уң булыр. Нык бул,

* 22:9 Сөләймән – йәһүд телендәге «тыныслык» һүзе менән ауаздаш.

кыйыу бул, куркма, күнел төшөнкөлөгөнө бирелмә! ¹⁴ Бына мин, зур тырышлык халып, Раббы йорто өсөн йөз мең талант алтын һәм миллион талант көмөш, исәп-һез-хисапһыз күләмдә бакыр менән тимер әзерләнем. Ағас-таш та әзерләнем. Ә һин быларға тағы ла өстә. ¹⁵ Һинең эшселәрең бик күп, таш кыркыусылар за, ташсылар за, балта оҫталары ла, башка оҫталар за етерлек. ¹⁶ Алтын, көмөш, бакыр, тимерзең иҫбе-һаны юк, башла, эшлә. Раббы һинең менән булһын.

¹⁷ Дауыт барлык Исраил башлыктарына улы Сөләймәнгә ярҙамлашырға бойора:

¹⁸ – Һезгә һәр яклап именлек биргән Аллабыз Раббы һеззең менән түгелме ни? Ул был ерзә йәшәгән бар халықты миңең кулыма тапшырзы, был ер Раббы менән Уның халкына буйһондо. ¹⁹ Шуға күрә бөтөн йөрәгегез һәм бар булмышығыз менән Аллағыз Раббыға ынтылығыз. Раббыбыз Аллаға Изге торлак төзөгөз, унан һуң Раббы исеменә бағышланған был йортка Раббының Килешәү һандығы менән Алланың изге һауыттарын күсерерһегез.

Левизәрзең вазифаһы

23 ¹ Йәшәрен йәшәп, олоғайып киткән Дауыт Исраил батшаһы итеп улы Сөләймәнде куя. ² Шунан Исраилдың бар башлыктарын, һаһиндарын, левизәрзе йя. ³ Утыз йәше тулып узған барлык левизәрзең иҫбен алаһар. Улар йәмһегеһе утыз һигез мең кеше булып сыға. ⁴ Шуларзың егерме дүрт меңе – Раббы йортонда хезмәттә, алты меңе – идара итергә һәм хөкөм сығарырға, ⁵ дүрт меңе – капка һаһларға һәм тағы дүрт меңе, Дауыт эшләп биргән уйын коралдарында уйнап, Раббыға дан йырларға тейеш. ⁶ Дауыт уларзы Леви улдарынан Гершон, Кыһаҫ һәм Мерари нәсәлдәре буйынса төр-көмдәргә бүлә.

⁷ Гершондың ике улы – Лағдан менән Шимғи. ⁸ Лағдандың өс улы: беренсеһе Йехиил, йәнә Зеһам менән Йоил. ⁹ Шимғизең өс улы: Шеломиҫ, Хазиел һәм Һаран.

Улар – Лағдан тоқомоноң нәсәл башлыктары. ¹⁰ Шимғизең Яһаҫ, Зиза, Йеғуш һәм Бериға тигән тағы дүрт улы була. ¹¹ Яһаҫ – баш балаһы, Зиза – икенсеһе. Йеғуш менән Бериғаның балалары аз булғанлыктан, улар бер ғаилә булып һанала.

¹² Кыһаҫтың дүрт улы: Һамрам, Иһар, Хеврон, Һуззиил. ¹³ Һамрам улдары: Һарун менән Муса. Һарун һәм уның тоқомо, иң изге әйберзәрзе изгеләндәреү өсөн, мәңгелеккә айырып алына. Уға һәм уның улдарына Раббы алдында төтәтәү башкарыу, Һүмер буйы Раббыға хезмәт итеү һәм Уның исеменән фатиха биреү бурысы халына. ¹⁴ Алла бәндәһе Мусаға килгәндә, уның улдары Леви ырыуының бер өлөшө булып һанала. ¹⁵ Мусаның улдары: Гершом һәм Әлиғәзәр. ¹⁶ Гершомдың баш балаһы Шевуил исеMLE була. ¹⁷ Әлиғәзәрзең берзәнбер улы – Рехавьяһ. Әлиғәзәрзең башка улдары булмай, Рехавьяһтың иһә улдары бик күп була.

¹⁸ Иһарзың улдары: баш балаһы – Шеломиҫ.

¹⁹ Хеврондың улдары: беренсеһе – Йериyah, икенсеһе – Амарьяһ, өсөнсөһө – Яһазиил, дүртенсе – Йеһамағам.

²⁰ Һуззиилдың улдары: беренсеһе – Миха һәм икенсеһе – Йишшиyah.

²¹ Мерари улдары: Махли менән Муши. Махлизың улдары: Әлғазар һәм Киш. ²² Әлғазар вафат була, уның улдары булмай, тик кыззарғына тыуа. Уның кыззарын ике туған ағай-әнеләре – Киш улдары ала. ²³ Мушизың өс улы: Махли, Һедәр һәм Йәремоҫ.

²⁴ Исемдәре ғаиләләре буйынса нәсәл язмаларына теркәлеп, йәше егерменән узған һәм Раббы йортонда хезмәт иткән Леви ырыуының нәсәл башлыктары бына ошолар.

²⁵ Дауыт былай тип әйткән була: «Исраил Аллаһы Раббы, Үҙенең халкына именлек биреп, мәңгегә Йәрусәлимдә төйәкләнде. ²⁶ Шул сәбәптән левизәргә изге сатырзы һәм ундағы хезмәт өсөн кәрәк булған әйберзәрзе күтәрәп йөрөүзең кәрәге юк».

²⁷ Дауыттың һуңғы бойороғо буйынса, егерме йөше тулып узған левизэр иҫәпкә алына. ²⁸ Уларзың вазифаһы Раббы йортондағы хезмәттә Һарун нәселенә ярзам итеү була: ихаталарзы һәм бүлмәләрзе тәртиптә тотуу, изге әйберзәрзең тазалығын хәстәрләү һәм Алла йортондағы башка эштәрзе башкарыу, ²⁹ изге икмәктәр һәм икмәк сазакаһы өсөн килтерелгән бойзай оно, сөсө икмәктәр, бешерелгән һәм майға буталған ризыктар өсөн яуаплы булып, уларзың бөтәһенең күләме һәм ауырлығын күзәтеү. ³⁰ Һәр көн иртән һәм кис улар Раббыға шөкөр кылырға һәм Уға дан йырларға тейеш була. ³¹ Шәмбеләрзә, Яңы ай байрамдарында һәм Раббы тәғәйенләгән башка байрамдарза Раббыға тотош яндырыу корбандары килтергәндә, шулай ук һәр иртә һәм кис Раббыға рәхмәттәр укырға, дан йырларға, Раббы хозурында һәр сак қағизәгә ярашлы билдәле бер һанда хезмәт итергә тейеш була. ³² Шулай итеп, улар Осрашыу сатыры һәм изге урын өсөн яуаплы була, шулай ук кәрзәштәре – Һарун нәселдәренә Раббы йортонда хезмәт иткәндә ярзамлаша.

Каһиндарзың вазифаһы

24 ¹ Һарун нәселе түбәндәгесә бүленә. Һарун улдары: Надав, Авиһу, Әлғазар, Иҫамар. ² Надав менән Авиһу аталарынан алда донъя куя, улдары булмай, шунлыктан каһинлыҡты Әлғазар менән Иҫамар алып бара. ³ Дауыт Әлғазар нәселенән Садок һәм Иҫамар нәселенән Ахимәләх ярзамында Һарун нәселен вазифаларына күрә төркөмдәргә бүлә. ⁴ Әммә, Әлғазар улдары араһында нәсел башлыҡтары Иҫамар улдары араһындағыға карағанда күберәк булған өсөн, Әлғазар нәселе – ун алты, ә Иҫамар улдары – һигез төркөмгә бүленә. ⁵ Улар бөтәһе лә бер төрлө, йәрәбә буйынса бүленә, сөнки Әлғазар нәселендә лә, Иҫамар нәселендә лә Изге торлактағы башлыҡтар һәм Алла тәғәйенләгән башлыҡтар була. ⁶ Уларзы батшаның, түрәләрзең һәм каһин

Садок менән Әвйәсәр улы Ахимәләхтең, каһин һәм Леви ырыуы башлыҡтарының күзе алдында левизәрзән булған кәтип Неҫанил улы Шемағъяһ теркәй бара: бер ғаиләне – Әлғазар нәселенән, икенсеһен Иҫамар нәселенән алалар.

⁷ Беренсе йәрәбә – Йеһояривка, икенсеһе – Йедағъяһка, ⁸ өсөнсөһө – Харимға, дүртенсеһе – Сеғоримға, ⁹ бишенсеһе – Малкияһка, алтынсыһы – Миямингә, ¹⁰ етенсеһе – Һаккоска, һигезенсеһе – Авияһка, ¹¹ туғызынсыһы – Йешуағка, унынсыһы – Шеханъяһка, ¹² ун беренсеһе – Әлйәшивкә, ун икенсеһе – Якимға, ¹³ ун өсөнсөһө – Хуппаға, ун дүртенсеһе – Йәшәвавка, ¹⁴ ун бишенсеһе – Билгаға, ун алтынсыһы – Иммергә, ¹⁵ ун етенсеһе – Хезиргә, ун һигезенсеһе – Һапписсеска, ¹⁶ ун туғызынсыһы – Пеҫахъяһка, егерменсеһе – Йехезкилға, ¹⁷ егерме беренсеһе – Яхинға, егерме икенсеһе – Гамулға, ¹⁸ егерме өсөнсөһө – Делаяһка, егерме дүртенсе Мағазъяһка төшә. ¹⁹ Исраил Аллаһы Раббы бойорғанса, бабалары Һарун биргән күрһәтмәләргә ярашлы, Раббы йортонда хезмәткә килеү тәртибе ошоллай була.

²⁰ Левизең калған вариҫтары түбәндәгеләр. Ғамрам улдарынан: Шуваил; Шуваил улдарынан: Йәхдейәһ. ²¹ Рехавъяһтан: Рехавъяһ улдарынан Йишшиях беренсе була. ²² Иҫхарзан: Шеломоҫ; Шеломоҫ улдарынан: Яхаҫ. ²³ Хеврон улдары: беренсе – Йерияһ, икенсе – Амаръяһ, өсөнсө – Яхазиил, дүртенсе – Йекамғам. ²⁴ Ғуззиил улы: Миха; Миха улдарынан: Шамир. ²⁵ Миханың туғаны Йишшиях; Йишшиях улдарынан: Зәкәръяһ. ²⁶ Мерари улдары: Махли менән Муши – улар Мерари улы Яғазияһтың улдары. ²⁷ Мерари токомонан Яғазияһтың башка улдары: Шоһам, Заккур һәм Ғиври. ²⁸ Махлизыҡы – Әлғазар; уның улдары булмай. ²⁹ Киштан: Киш улы – Йерахмеил. ³⁰ Муши токомо – Махли, Ғедәр, Йеримоҫ. Былар – ғаиләләре буйынса һаналған левизәр. ³¹ Һарун нәселенән булған ағай-энеләре кеүек Дауыт батша, Садок, Ахимәләх, каһин

һәм Леви нәселдәре башлыктары алдында эре нәселдәр менән вағырак нәселдәр типә-тиң тороп йәрәбә һалыша.

Йырсылар

25¹ Дауыт ғәскәр башлыктары менән бергә Асаф, Һеман һәм Йедусун улдарын махсус хезмәткә айырып ала: улар, арфала һәм лирала уйнап һәм тәрликә һуғып, пәйғәмбәрлек итергә тейеш була. Был хезмәткә түбәндәгеләр тәғәйенләнә.

² Асаф улдарынан: Заккур, Йософ, Нетанъяһ һәм Асарела. Улар аталарының етәкселеге астында була. Асаф батша бойороғо буйынса пәйғәмбәрлек итергә тейеш була.

³ Йедусундан: Йедусундың алты улы – Гедалъяһ, Сери, Йешағъяһ, Шимғи, Хашавъяһ, Маттисъях. Аталары Йедусун уларзың етәкселеге була, арфала уйнап пәйғәмбәрлек итә һәм Раббыға шөкөрәна кылып мактау язуыра.

⁴ Һемандан: Һемандың улдары Буккияһ, Маттанъяһ, Ғуззиил, Шевуил, Йеримоһ, Хананъяһ, Ханани, Әлиаса, Гиддалти, Ромамти-Әзәр, Йошбекаша, Маллоһи, Һоһир һәм Махазиоһ. ⁵ Был балалар барыһы ла Алланың батша әүлиәһе Һеманға, данлы итермен, тигән вәғәзәһе буйынса бирелгән була. Алла Һеманға ун дүрт ул һәм өс кыз насип итә. ⁶ Улар барыһы ла аталарының етәкселеге астында тәрликә һуғып, лира һәм арфаларға уйнап, йырлап, Раббы йортонда хезмәт итә. Асаф, Йедусун, Һеман батшаға буйһона. ⁷ Раббы алдында йырларға өйрәтелеп, был һөнәрзең оғталары булғандар ағай-әнеләре менән бергә һәммәһе ике йөз һикһән һигез кеше була. ⁸ Улар, йәрәбә һалып, хезмәт итеү сиратын билдәләй. Йәрәбә һалғанда олоһо-кесеһе, остаздары һәм өйрәнсектәре тиң була.

⁹ Беренсе йәрәбә – Асаф нәселенән Йософка, икенсеһе ағай-әнеһе һәм улдары менән Гедалъяһка сыға. Улар ун ике кеше була. ¹⁰ Өсөнсөһө улдары һәм ағай-әнеһе менән Заккурға төшә, улар – ун ике. ¹¹ Дүртенсеһе улдары һәм ағай-әнеһе менән

Исригә – улар ун ике. ¹² Бишенсеһе улдары һәм ағай-әнеһе менән Нетанъяһка – улар ун ике. ¹³ Алтынсыһы улдары һәм ағай-әнеһе менән Буккияһка – улар ун ике. ¹⁴ Етенсеһе улдары һәм ағай-әнеһе менән Йесарела – улар ун ике. ¹⁵ Һигезенсеһе улдары һәм ағай-әнеһе менән Йешағъяһка – улар ун ике. ¹⁶ Туғызынсыһы улдары һәм ағай-әнеһе менән Маттанъяһка – улар ун ике. ¹⁷ Унынсыһы улдары һәм ағай-әнеһе менән Шимғигә – улар ун ике. ¹⁸ Ун беренсеһе улдары һәм ағай-әнеһе менән Ғазарилға – улар ун ике. ¹⁹ Ун икенсеһе улдары һәм ағай-әнеһе менән Хашавъяһка – улар ун ике. ²⁰ Ун өсөнсөһө улдары һәм ағай-әнеһе менән Шуваилға – улар ун ике. ²¹ Ун дүртенсеһе улдары һәм ағай-әнеһе менән Маттисъяхка – улар ун ике. ²² Ун бишенсеһе улдары һәм ағай-әнеһе менән Йәремоһка – улар ун ике. ²³ Ун алтынсыһы улдары һәм ағай-әнеһе менән Хананъяһка – улар ун ике. ²⁴ Ун етенсеһе улдары һәм ағай-әнеһе менән Йошбекашаға – улар ун ике. ²⁵ Ун һигезенсеһе улдары һәм ағай-әнеһе менән Хананиға – улар ун ике. ²⁶ Ун туғызынсыһы улдары һәм ағай-әнеһе менән Маллоһиға – улар ун ике. ²⁷ Егерменсеһе улдары һәм ағай-әнеһе менән Әлиасаға – улар ун ике. ²⁸ Егерме беренсеһе улдары һәм ағай-әнеһе менән Һоһирға – улар ун ике. ²⁹ Егерме икенсеһе улдары һәм ағай-әнеһе менән Гиддалтиға – улар ун ике. ³⁰ Егерме өсөнсөһө улдары һәм ағай-әнеһе менән Махазиоһка – улар ун ике. ³¹ Егерме дүртенсеһе улдары һәм ағай-әнеһе менән Ромамти-Әзәргә – улар ун ике.

Капка һаксылары

26¹ Капка һаксылары түбәндәгесә бүленә. Корахтарҙан – Асаф улы Коренан тыуған Мешәләмъяһ. ² Мешәләмъяһ улдары: баш балаһы – Зәкәрьяһ, икенсеһе – Йедиғаил, өсөнсөһө – Зевадъяһ, дүртенсеһе – Яһниил, ³ бишенсеһе – Ғелам, алтынсыһы – Йеһоханан, етенсеһе – Әлйеһоғынай.

⁴ Ғовед-Эдомдың улдары: баш балаһы – Шемағъяһ, икенсеһе – Йеһозавад, өсөнсөһө – Йоах, дүртенсеһе – Сахар, бишенсеһе – Неҫанил, ⁵ алтынсыһы – Ғаммиил, етенсеһе – Исасхар, һигезенсеһе – Пеғуллсай. Раббы уға шулай итеп фатихаһын бирә. ⁶ Уның улы Шемағъяһтан да үз нәселендә башлык булған улдар тыуа, сөнки улар каһарман яугирзәр була. ⁷ Шемағъяһтың улдары: Ғосни, Рефаил, Ғовед, Элзавад, ағай-энеләре Әлиһу менән Семахъяһ та булдыклы кешеләр була. ⁸ Улар бөтәһе лә – Ғовед-Эдом нәселенән. Улдары, ағай-энеләре менән бергә хезмәттә тырыш һәм булдыклы кешеләр ханы Ғовед-Эдом нәселендә алтмыш ике була. ⁹ Мешәләмъяһтың улдары һәм ағай-энеһенән булдыклы кешеләр ун һигез була.

¹⁰ Мерари нәселенән Хосаның улдары: иң өлкәне Шимри, ул баш бала булмаһа ла, атаһы уны баш итеп куя; ¹¹ икенсеһе – Хилкияһ, өсөнсөһө – Тевальях, дүртенсеһе – Зәкәръяһ; Хосаның барлығы ун өс улы һәм ағай-энеһе була.

¹² Был капка һаксылары төркөмдәренәң – башлыктары кем булуына карап – ағай-энеләре кеүек үк Раббы қорамындағы хезмәттәрәндә үззәрәненәң вазифалары була. ¹³ Хезмәт башқаруы өсөн олоһо-кесеһе тиң булып, һәр капканы йәрәбә һалып бүлешәләр.

¹⁴ Көнсығыш капкаға йәрәбә Шәләмъяһка сыға. Уның улы, асыллы кәңәштәрә менән билдәлә Зәкәръяһ, йәрәбәгә Төнъяк капканы кабулитә. ¹⁵ Ғовед-Эдомға – Көнъяк капка, ә уның улдарына келәттәрзә һаклау эләгә. ¹⁶ Шуппим менән Хосаға Көнбайыш капкаһы һәм Шаллехеҫ капкаһы төшә, унда юл үрләп китә. Карауыл төркөмдәре бер-берәһенәң каршыһында була: ¹⁷ көнсығыштан – алтышар леви, төнъяктан – дүртәр, көнъяктан – дүртәр, ә келәттәр эргәһенән икешәр леви көн һайын һак хезмәтендә тора.

¹⁸ Көнбайыш ихатала юл буйында дүртәр, ә ихатала иһә икешәр кеше һакта тора.

¹⁹ Корак һәм Мерари нәселдәрәнән капка һаксылары бына ошоләй бүленә.

Хазиналарзы һаклаусылар һәм башка хезмәтселәр

²⁰ Уларзың леви кәрзәштәрә иһә Алла йортондағы хазиналарзы һәм изге әйберзәр қазнаһын карауыллай. ²¹ Гершон нәселенән булған Лағдандың токомонан Лағдандың ғаилә башлыктарының берәһе Йехиили. ²² Йехиили улдары: Зеҫам менән Йоил. Уларға Раббы йортоноң хазиналарын һаклау ышанып тапшырыла.

²³ Ғамрам, Исһар, Хеврон, Ғуззиил нәселдәрә: ²⁴ Муса улы Гершомдың токомонан Шевиул хазиналар қазнаһының баш яуаплығы була. ²⁵ Уның Әлиғәзәр яғынан туғандары – Әлиғәзәрзәң улы Рехавъяһ, Рехавъяһтың – Йешағъяһ, Йешағъяһтың – Йорам, Йорамдың – Зихри, Зихризың Шеломиҫ тигән улы була. ²⁶ Ошо Шеломиҫ һәм уның ағай-энеһе Раббыға бағышланған изге әйберзәр һаклағысы өсөн яуаплы була. Был һаклағыста Дауыт батша, ғаилә башлыктары, мең баштары, йөз баштары, ғәскәр башлыктары Раббыға бағышлаған бүләктәр һаклана. ²⁷ Һуғыштарза яулап алынған яумалдың бер өлөшөн улар Раббы йортон тотоуға бағышлап тапшырыр була. ²⁸ Шемуил әүлиә, Киш улы Шаул, Нер улы Авнер, Серуяһ улы Йоав бағышлағандың барыһы, бағышлаған бүләктәрзәң һәммәһе Шеломиҫ менән уның туғандарының қулы астында була.

²⁹ Исһар нәселенән Кенанъяһ һәм уның улдары Раббы йорто менән бәйләнмәгән хезмәткә тәғәйенләнә. Улар Исраилда мөдир һәм һөкөмдар вазифаһын башқара.

³⁰ Хеврон нәселенән: Хашавъяһ һәм уның ағай-энеһе, бер мең ете йөз ғәйрәтле ир, Исраилдың Йордан йылғаһының көнбайыш яғындағы биләмәләре өстөнән күзәтселек итә, Раббыға хезмәт күрһәтеү һәм батшаның эштәрә өсөн яуаплы була.

³¹ Хеврондарзың башлығы Йерияһ була. Дауыттың батшалык итеүенәң қырқынсы

йылында хеврондарзың нәсел шәжәрәләре тикшерелә һәм Ғилғәд Яғзерендә уларзың каһарман яугирзәре табыла. ³²Йерияһтың ағай-энеһе, ике мең ете йөз ғәйрәтле ир, ғайлә башлыктары була. Уларзы Дауыт батша Рәүвән һәм Ғад ырыуы, Менашше ырыуының яртыһы өстөнән Алла эштәре буйынса ла, батша эштәре буйынса ла баш итеп куя.

Ғәскәр башлыктары

27 ¹Батша хезмәтендә булған исраилдарзың ғайлә башлыктары, мең баштары һәм йөз баштары, мөдирзәр исемлеге түбәндә бирелә. Егерме дүртәр мең яугирзән торған төркөмдәр батшаға уның бөтә эштәрендә йыл әйләнәһенә берәр ай сиратлап хезмәт итә.

²Беренсе айза хезмәт итергә тейешле тәүге төркөмгә Завдиил улы Яшовғам етәкселек итә, уның кул астында егерме дүрт мең кеше була. ³Пәрәс нәселенән булған Яшовғам беренсе айза бөтә ғәскәр башлыктары өстөнән баш була.

⁴Икенсе айзың төркөмөнә ахоахлы Додай етәкселек итә, уның ярзамсыһы Миклоқ була. Уның төркөмөндә егерме дүрт мең кеше була.

⁵Өсөнсө ай төркөмөнөң ғәскәр башлығы – Йеһоядағ каһин улы Бенаһ, уның төркөмөндә лә егерме дүрт мең кеше. ⁶Был Бенаһ утыз батыр араһына инә һәм уларға етәкселек итә, ә улы Ғаммизавад төркөмгә идара итә.

⁷Дүртенсе ай төркөмөнә Йоавтың кәрзәше Ғасаһил етәкселек итә. Ғасаһилдан һуң урынына улы Зевадьяһ кала. Был бүлектә лә егерме дүрт мең кеше була.

⁸Бишенсе ай төркөмөнөң башлығы Израхтан Шамхуқ була. Уның бүлегендә лә егерме дүрт мең кеше хезмәт итә.

⁹Алтынсы ай төркөмөнөң етәксеһе итеп Текоғанан Ғиккыш улы Ғира куйыла, уның төркөмөндә лә егерме дүрт мең кеше була.

¹⁰Етенсе ай төркөмөнә етәксе итеп Әфраим ырыуынан Пелондан Хәләс тәғәйен-

ләнә, уның төркөмөндә лә егерме дүрт мең кеше була.

¹¹Ғигезенсе ай төркөмө етәксеһе Зерах нәселенән Хушанан Сиббехай була, уның төркөмөндә лә егерме дүрт мең кеше хезмәт итә.

¹²Туғызынсы ай төркөмөнә етәксе итеп Бинийәмин ырыуынан, Ғанақоқ калаһынан Авиғәзәр тәғәйенләнә, уның да төркөмөндә егерме дүрт мең кеше була.

¹³Унынсы ай төркөмөнөң етәксеһе Зерах нәселенән Нетофа кешеһе Маһрай була, уның төркөмөнә лә егерме дүрт мең кеше хезмәт итә.

¹⁴Ун беренсе ай төркөмөнөң етәксеһе Әфраим нәселенән Пирғасон кешеһе Бенаһ була, уның төркөмө лә егерме дүрт мең кешенән тора.

¹⁵Ун икенсе ай төркөмөнә Ғоқниил нәселенән Нетофа кешеһе Хелдай етәкселек итә, уның төркөмөндә лә егерме дүрт мең кеше була.

Исраил ырыуларының етәкселәре

¹⁶Исраил ырыуларының етәкселәре түбәндәгеләр була: Рәүвән ырыуында – Зихри улы Әлиғәзәр; Шимғон ырыуында – Мағаха улы Шефатьяһ; ¹⁷Леви ырыуында – Кемуил улы Хашавьяһ; ә Һарун нәселендә – Садок; ¹⁸Йәһүзә ырыуында – Дауыт туғандарынан Әлиһу; Исасхар ырыуында – Михаил улы Ғомри. ¹⁹Зевулун ырыуында – Ғовадьяһ улы Йишмағьяһ; Нафтали ырыуында – Ғазриил улы Йеримос; ²⁰Әфраим ырыуында – Ғазазьяһ улы Һошеяғ, Менашше ырыуының яртыһында Педаяһ улы Йоил; ²¹Ғилғәдтәге Менашше ырыуының яртыһында – Зәкәрьяһ улы Иддо; Бинийәмин ырыуында – Авнерзың улы Яғасиил; ²²Дан ырыуында – Йероһам улы Ғазарил. Исраил ырыуларының башлыктары бына ошолар була.

²³Дауыт егерме йәше тулмағандарзың иҫәбен алып тормай, сөнки Раббы исраилдарзы күктәге йондоқзар кеүек ишәйтергә вәғәзә иткән була. ²⁴Серуяһ улы Йоав иҫәп

ала башлай, ләкин уны тамамламай. Халықты ханаған өсөн исраилдарға Алланың көһәре төшә, һәм был һан Дауыт батшаның йылыязмаларына индерелмәй.

Батшаның якындары

²⁵ Батша хазиналары өсөн – Ғәдиил улы Ғазмауыс, ә басыузағы, калаларзағы, ауылдарзағы, карауыл манараларындағы һаклағыстар өсөн Ғуззияһ улы Йонасан яуаплы була. ²⁶ Басыуза эшләүселәргә, ер эшкәртеүселәргә Келув улы Ғәзри яуаплы була. ²⁷ Йөзөм баксалары өсөн – Раманан Шимғи, ә йөзөмлөктәрзәге шарап һакламдары өсөн Шефамдан Завди яуап тотта. ²⁸ Шефелалағы зәйтүн һәм кырағай инжир ағастары өсөн Ғәдәрзән Бәғел-Ханан, ә һаклауза булған ағас майзары өсөн Йоғаш яуаплы була. ²⁹ Шаронда көтөлгән эре мал өсөн – Шарондан Шитрай, ә үзәндәрзәге мал өсөн – Ғадлай улы Шафат яуаплы була. ³⁰ Дөйәләр өсөн – Исмәғил нәселенән Овил, ишкәтәр өсөн – Мероностан Йәхдейәһ; ³¹ вак мал өсөн һағри Язиз яуаплы була. Был түрәләр Дауыт батшаның хужалығындағы мөлкәткә күз-колак була.

³² Дауыттың атаһының Йонасан исемле туғаны бик ақыллы, зиһенле кеше була, көңәшсе һәм кәтип вазифаһын башкара. Хахмони улы Йехиил батшаның улдарын тәрбиәләй. ³³ Ахиофел – батшаның көңәшсәһе, ә Аркизан Хушай батшаның якын дуһы була. ³⁴ Ахиофелдан һуң Бенайһ улы Йеһоядағ һәм Әвйәсәр батша көңәшселәре булып тора, ә Йоав батша ғәскәренең башлығы була.

Дауыттың қорам тураһындағы күрһәтмәләре

28 ¹ Дауыт Йәрусәлимгә Исраилдың барлык түрәләрен: ырыу башлыктарын, батша хезмәтендәге хәрби бүлек етәкселәрен, мең баштарын, йөз баштарын, батшаның һәм уның улдарының бар мөлкәте һәм мал-тыуары өсөн яуаплы кешеләргә, һарай әһелдәрен, батыр яугирзәрзә

һәм барлык ғәйрәтле ирзәрзә йыя. ² Дауыт, аяғүрә басып, былай ти:

– Ағай-әнем, халкым, тыңлағыз мине! Аллабызға аяк басыр урынды – Раббының Килешеү һандығын урынлаштырыу өсөн йорт һалыу ниәтен күнәлемдә күптән йөрөтә инем. Төзөлөш өсөн кәрәк-яракты ла әзәрләгәйнем. ³ Әммә Алла миңә былай тип әйтте: «Минең исемемә бағышланған йортто һин төзөмәйәсәкһең, сөнки һин һуғышыһың һәм кан койзоң», – тине. ⁴ Тик шулай за, Исраил Аллаһы Раббы атайымдың нәселенән нәк мине Исраил өстөнән мәңгегә батша булыр өсөн һайланы. Бөтә ырыузар араһынан Ул Йәһүзәне баш ырыу итте, Йәһүзә ырыуынан минең атайымдың нәселен һайланы, атайымдың йортонан мине бар Исраилға батша итеп куйыузы хуш күрзе. ⁵ Раббы миңә бик күп улдар бирзе, бөтә улдарым араһынан Раббы батшалығы тәхетенә ултыртыр өсөн Исраилға батша итеп Сөләймәнде һайланы. ⁶ Раббы былай тине: «Һинең улың Сөләймән Минең йортомдо һәм ихаталарымды төзөр, сөнки уны Үземә ул итеп һайланым һәм Мин уға Атай булырмын. ⁷ Әгәр ул әлегә кеүек Минең бойорок-канундарымды еренә еткереп үтәһә, Мин уның батшалығын мәңгегә нығытырмын», – шулай тип әйтте Раббы. ⁸ Ә хәзәр Раббы хозурында йыйылған барлык исраилдар алдында, Аллабыз қолағына ла ишетелһен тип шуны әйтәм: был һәйбәт ерзе биләр һәм уны үзегеззән һуң балаларығызға мәңгелеккә мирас итеп калдырыр өсөн, Аллағыз Раббының бөтә бойороктарын теүәл үтәгез. ⁹ Һин, Сөләймән улым, атаһыңдың Аллаһын бел һәм уға бөтөн йөрәгәң һәм бар булмышың менән хезмәт ит, сөнки Раббы бөтә йөрәктәрзә һынап карай һәм уйзарзың һәр ынтылышын аңлай. Әгәр Уны эзләһәң – табырһың, ә инде Уны ташлаһаң, Ул һинән бөтөнләй ваз кисер. ¹⁰ Кара уны, һине Раббы Изге торлақты төзөр өсөн һайлаған икән, нык бул һәм эшкә тотон.

¹¹ Шунан Дауыт улы Сөләймәнгә корамдың айуанының*, биналарының, келәтгәренә, өскө һәм эске бүлмәләргә, Килешеү һандығын һәм һандықтың гонаһтарҙан паклау капкасын кыяһы урынды һызмаларын бирә. ¹² Дауыт шулай ук Раббы йортоноң ихаталары һәм әйләнәләге бүлмәләр, Алла өйө хазиналары казнаһы һәм Раббыға бағышланған әйберҙәр казнаһы өсөн күңеләнән ниәт иткән* бөтә нәмәләргә лә әйтә. ¹³ Каһиндар һәм левизәрҙән бүленешенә, Раббы йортоноң хеҙмәткә, хеҙмәт башкарығанда кәрәк булаһы һауыттарға бәйлә күрһәтмәләр бирә. ¹⁴ Ғибәҙәт кылғанда кулланыла торған алтын һәм көмөш әйберҙәргә яһау өсөн күпме алтын һәм көмөш кәрәк буласағын күрһәтә бирә: ¹⁵ майшәмдәр менән уларҙың алтын шәмдәлдәре өсөн, һиндәй максатта кулланылырына карап, күпме алтын һәм көмөш; ¹⁶ изге икмәкте кыя торған өстәл өсөн күпме алтын, көмөш өстәлдәр өсөн күпме көмөш; ¹⁷ саф алтындан яһалырға тейешле сәнскеләр, кан һирпәү өсөн сәүәтәләр, комғандар, алтын табактар өсөн күпме алтын, көмөш табактар өсөн күпме көмөш; ¹⁸ койолған алтындан яһалырға тейешле төтәтәү корбан усағы өсөн күпме алтын китергә тейешлеген әйтә, шулай ук Раббының Килешеү һандығы өстөндә уны каплап тораһы алтын кирубтар куйылған еңел арбаның һызмаһын да бирә.

¹⁹ – Быларҙың барыһын да Раббы әйткәндәрҙән язып алдым. Ул мине бөтә был төзөлөш эштәренә төшөндөргө, – ти Дауыт.

²⁰ Шунан һуң Дауыт улы Сөләймәнгә былай ти:

– Нык бул, ғәйрәтле бул, эшкә тотон! Куркма, базнатһыҙланма, сөнки Раббы Алла, миңең Аллам – һинең менән, һин Раббы йорто өсөн кәрәк эштәргә эшләп бөткөнсә, Ул һинең менән булыр, һине яңғыз калдырмас. ²¹ Раббы йортоноң һәр төрлө

хеҙмәттәр каһиндар һәм левизәргә бүлөп бирелде. Шулай ук һинең теләһә һиндәй эште башкарырға әҙер торған тырыш, һәр эшкә егәрле оҫталарың бар, бөтә башлыктар һәм бар халыҡ һинең бойороктарыңды үтәргә әҙер.

Корам төзөлөшө өсөн иғәнәләр

29 ¹ Шунан Дауыт батша йыйылған бар халыҡка былай ти:

– Раббы Үзә һайлап алған улым Сөләймән әлегә йәш, тәжрибәһеҙ, ә эшләнгән эш иҫ киткес бөйөк, сөнки был йорт – кеше өсөн түгел, ә Алла Раббы өсөн. ² Мин, бар көсөмдө һалып, Алла йортона тейешле әйберҙәргә эшләп өсөн алтын, көмөш, бакыр, тимер, ағас әҙерләнем. Оникс, тирәскә беркетмәлә таштар, төслө таштар һәм һәр төрлө асыл таштар, бик күп мәрмәр әҙерләнем. ³ Тағы ла Аллам йортон яратканға күрә, Изге йортто төзөү өсөн әҙерләгән әйберҙәргә өстәп, шәхси хазинадан да алтын менән көмөш бирәм: ⁴ өс мең талант алтын – Офир алтыны, ете мең талант саф көмөш. Был алтын-көмөш йорттоң диуарҙарын эске яктан көпләү, ⁵ шулай ук оҫталарға алтын һәм көмөш әйберҙәр яһау өсөн тонолор. Һеҙең арала ла бөгөн Раббы өсөн иғәнә тапшырырға ниәтләүселәр булырмы?

⁶ Нәсел башлыктары, Исраил ырыуҙарының башлыктары, мең баштары, йөз баштары, батша хужалығында мөдирлек итеүселәр бүләктәр килтерә башлай. ⁷ Алла йорто төзөлөшөнә биш мең талант алтын һәм ун мең драхма алтын, ун мең талант көмөш, ун һигеҙ мең талант бакыр һәм йөз мең талант тимер йыйыла. ⁸ Кемдә киммәтле таштар булһа, уларҙы Раббы йортоноң хазина казнаһына бирәләр. Хазина өсөн Гершон нәселәнән Йехиил яуаплы була.

⁹ Башлыктарының ихлас йөрөктән Раббыға тип бүләктәр килтереүенә халыҡ бик шатлана, Дауыт батша ла бик нык кыуана.

* 28:11 Айуан – корамға ингән урында алғы бүлмә.

* 28:12 Күңеләнән ниәт иткән – был урынды «Алланың Рухы уға күрһәткән» тип тә аңларға була.

Дауыттың Аллаға мактау яузырыуы

10 Дауыт бар йыйын алдында Раббыға шөкөр итеп былай ти:

– Эй Раббы, атабыз Исраилдың
Аллаһы, мәңге мөбәрәк бул!

11 Эй Раббыбыз,
Бөйөклөк тә, көзрәт тә, шөһрәт тә,
Еңеү зә, күркәмлек тә Һинеке!
Күктәге лә, ерзәге

бар нәмә лә Һинеке!

Батшалык Һинеке, Раббы,
Һин барыһынан да өстөн Хаким!

12 Байлык та, дан да Һинән килә,
Һин бар нәмә өстөнән
хакимлык итәһең,
Һинең кулыңда – көзрәт үә кеүәт,
Кемде теләйһең, шуны
бөйөк һәм мөһабәт итеү –

Һинең ихтыярыңда.

13 Эй Аллабыз безең,
Без Һиңә шөкөр итәбез,
Һинең шанлы исеменде данлайбыз.

14 Мин кем дә минең халкым кем? Шундай бүләктәр игәнә итергә безең үзебезең мөмкинлегебез булыр инеме? Бөтә нәмә Һинән килә, Һинең кулыңдан алғанды без Һиңә кире килтерзек. **15** Без Һинең алдында атайзарыбыз кеүек ергә вақытлыса килгән мөсафирзәр һәм килмешәктәр генә. Ерзәге гүмеребез зә бер күләгә кеүек кысқа ғына, шунан артығына өмөтөбөз зә юк. **16** Эй Аллабыз Раббы, бөтә был муллыкты Һиңә, Һинең изге исеменә йорт төзөр өсөн әзерләнек, бының барыһы ла Һинең кулыңдан килгән, барыһы ла Һинеке. **17** Беләм, Аллаһ, һин йөрәктәрзе һынайһың һәм ихласлыҡты яратаһың; мин быларзың бөтәһен дә ихлас күңелдән тапшырзым. Бына бөгөн күрәм, бында йыйылған халкың да Һиңә шатланып бүләктәр килтерә. **18** Эй Раббым, аталарыбыз Ибраһимдың, Исхактың һәм Исраилдың Аллаһы! Халкыңдың күңелен-

дәге был теләктәрзе һәм фекерзәрзе мәңге һакла, уларзың йөрәген Үзеңә йүнәлт.

19 Улым Сөләймәнгә Һинең бойорок, күрһәтмә һәм кағизәләренде теүәл үтәрлек тоғро йөрәк бир. Уға мин әзерләп куйған-дарзан қорам төзөргә насип ит.

20 Бынан һуң Дауыт йыйылған бар халыкка былай ти:

– Аллабыз Раббыға шөкөр кылығыз.

Бар йыйын аталарының Аллаһы Раббыға шөкөр итә, мактаузар яузыра, Уға сәждә кыла һәм батшаға баш эйә.

Сөләймәндең батша булығы

21 Иртәгәһенә халык Раббыға қорбандар килтерә. Мең үгез башмак, мең һарык тәкәһе, мең һарык бәрәсе салып, Раббыға тотош яндыруы қорбандары килтерәләр. Тейешенсә түкмә қорбан һәм башка бик күп қорбандар килтерелә.

22 Был көн Раббы хозурында зур шатлык менән ашап-әсәләр. Дауыт улы Сөләймәнде тағы бер тапқыр батша тип иглан итәләр. Раббы алдында Сөләймән менән Садоктың башына зәйтүн майы һөртөп, Сөләймәнде юғары хаким итеп, ә Садокты һаһин итеп мәсехләйзәр. **23** Сөләймән Дауыт урынына Раббы тәхетенә ултырып, атаһы Дауыт урынына батша була. Ул зур уңыштарға ирешә, бар Исраил уға буйһона. **24** Бар башлыҡтар һәм ғәйрәтле яугирзәр, Дауыттың бөтә улдары Сөләймән батшаға баш һала. **25** Раббы Сөләймәнде бөтөн Исраил алдында зурлай һәм әлегә тиклем Исраилда бер батшаға ла күрһәтелмәгән дәрәжәлә дан-шөһрәт менән бүләкләй.

Дауыттың вафаты

(3 Бат 2:10-12)

26 Ишай улы Дауыт бар Исраил өстөнән батшалык итә. **27** Ул ете йыл Хевронда, утыз өс йыл Йәрусәлимдә идара итә һәм Исраил халкына йәмғеһе қырк йыл батша була. **28** Ул тормоштан, байлык һәм дандан туйғансы кинәнеп йәшәй, кәнәғәт қартлыкта

мәрхүм була. Урынына улы Сөләймән тә-
хеткә ултыра.

²⁹Дауыт батшаның барлык эш-ғәмәлдәре
башынан азағынаса Шемуил әүлиәнең һәм
Насан пәйғәмбәрзең, шулай ук Ғад әүлиәнең

язмаларында тасуирлана: ³⁰уның батша-
лык итеүе, күрһәткән каһарманлыктары,
уға қағылышлы вакиғалар һәм Израил
менән, шулай ук ерзәге бөтә батшалыктар
менән булған хәлдәр барыһы ла һүрәтләнә.

Йылыязмалар. Икенсе китап

Йылыязмалардың икенсе китабы безең эраға тиклем X–VI быуаттарзағы Исраил халкы тарихын хикәйләүзе дауам итә. 1–9-сы бүлектәрзә Сөләймәндең батшалык итеүе һәм Алла корамы төзөлөшө тураһында һөйләнелә. 10–36-сы бүлектәр Исраилдың ике дәүләткә бүленеүен һәм Сөләймән вариштарының көньяктағы Йәһүзә батшалығына идара итеүен тасуирлай. Батшалар китабынан айырмалы рәүештә, был китапта Исраил батшалығының батшалары Йәһүзә батшалығының эштәрәнә кысылышы булған осрактарза ғына телгә алына.

Беренсе китаптағы кәүек үк, автор Йәрүсәлимдәге Алла корамының әһәмиәтен һәм каһиндар менән левизәрзәң дәүләт эштәрәндә катнашыуын игтибар үзәгенә ала. Раббы пәйғәмбәрзәре Батшалар китаптарындағы һымак ук мөһим урын биләй.

Йылыязмалар китаптары Кир батшаның йәһүдтәрзә Йәрүсәлимгә кайтарыу тураһындағы бойорого менән тамамлана. Был бойорок Исраилдың Вавилон (йәки Бабил) әсирлегенә тиклемге тарихын Исраил халкының үз ерендәге, әммә фарсы батшалары хакимлыгы ас-тындағы тарихы менән бәйләй. Был тарих Ғәзәйер һәм Нөхәмияһ китаптарында тасуирлана.

Сөләймәндең Раббынан зирәк ажыл һорауы

(3 Бат 3:4-15; 10:26-29; 2 Йыл 9:25-28)

1 ¹ Дауыт улы Сөләймән батша буларак бик нығына. Раббы Аллаһы уның менән була, абруйын үстерә. ² Сөләймән бөтә исраилдарзы – мен һәм йөз баштарын, хөкөмдарзарзы, Исраилдың бөтә түрәләрен, ғаилә башлыктарын сакырта. ³ Шунан бөтә йыйынды әйәртеп Сөләймән Ғивғондағы табыныу калкыулығына йүнәлә, сөнки унда Алланың әүәл Раббы коло Муса сүлдә яһаткан Осрашыу сатыры була. ⁴ Ә Кыръяс-Егаримдан Дауыт килтерткән Алла һандығы ул Йәрүсәлимдә корзорткан сатырза торған була. ⁵ Ғивғондағы Раббы сатыры алдында Хурзың ейәне, Уризың улы Бесалил эшлөгән бакыр корбан усағы була. Сөләймән йыйын менән бергәләп шуның алдында Раббыға сәждә кылып мөрәжә-

гәт итә. ⁶ Ошонда, Раббы каршыһында, Осрашыу сатыры алдындағы бакыр корбан усағында, Сөләймән мең дана тоттош яндырыу корбаны килтерә.

⁷ Ул төндө Алла, Сөләймәнгә күренеп: – Минән теләгенәңдә һора, – ти.

⁸ Сөләймән Аллаға:

– Һин атайым Дауытка бөйөк һәм тоғро мөхәббәтеңдә күрһәттең, уның артынса мине батша иттең. ⁹ Атайым Дауытка биргән вәғәзәң артабан да үтәлә күрһен, Раббым Аллам. Һин мине ерзәге тузан һымак күп һанлы халык өстөнән батша итеп куйзың. ¹⁰ Хәзер миңә был халыктың эсен-тышын аңларлык зиһен үә ғилем бир, юғиһә Һинең бөйөк халкыңа идара итеү кемдең кулынан килһен? – ти.

¹¹ Алла Сөләймәнгә былай тип яуап бирә:

– Йөрәк түреңдә нәк ошо уй ятқанға күрә, мал-мөлкәт, дан-шөһрәт, дошмандарыңдың йәнән йә булмаһа үзәңә оҙон

ғүмер түгел, ә Мин һине батша итеп куйған халкыма идара итерлек зиһен үә ғилем һорағаның өсөн, ¹²зиһен үә ғилем бирелер һиңә. Ә мал-мөлкәттә, дан-шөһрәттә Мин һиңә былай за бик мул бирермен – һиңә тиклемге батшаларзың да, һинән һуң киләсәктәренәң дә берәһендә лә ул тиклем булмаған да, булмаҫ та.

¹³Ғивғондағы табыныу калкыулығынан, Осрашыу сатыры янынан, Йәрүсәлимгә кайтқас, Сөләймән исраилдар өстөнән һакимлыҡты ғәмәлгә ашыра башлай. ¹⁴Сөләймән яу арбалары, һыбайлылар йыя. Уның бер мең дүрт йөз яу арбаһы менән ун ике мең һыбайлыһы була. Ул быларзы яу арбалары өсөн тәғәйенләнгән қалаларға һәм Йәрүсәлимдә үзә эргәһенә урынлаштыра. ¹⁵Сөләймән батшалыҡ иткән осорза Йәрүсәлимдә алтын менән көмөш ябай бер таш кеүек кенә қала. Кедр ағасы иһә Шефелала үскән қырағай инжир ағасы һымак күп була. ¹⁶Аттарзы Сөләймәнгә Мысырзан һәм Кәүизән килтерәләр. Батша саузағәрзәре уларзы Кәүизән ақсаға һатып ала. ¹⁷Һәр бер яу арбаһын Мысырзан алты йөз шекел, ә атты йөз илле шекел көмөшкә алып қайталар за ақса эшләр өсөн хиттизәр менән арамизарзың батшаларына һаталар.

Корам төзөлөшөнә әзерлек

(3 Бат 5:1-18)

2 ¹Сөләймән Раббыға бағышлап корам һәм үзенә батша һарайы төзөтөргә була. ²Ул етмеш мең йөк ташыусы менән таузарза таш қыркыр өсөн һикһән мең эшсе тәғәйенләп, улар өстөнән өс мең алты йөз күзәтсенә эшкә қуша. ³Шунан Сөләймән Тир батшаһы Хирамға, кеше ебәрәп, былай тип әйттерә: «Минәң атайым Дауыт үзенә һарай төзөгәндә һин уға кедр ағасы ебәрә торғайның. ⁴Бына мин, Аллам Раббы хөрмәтенә, исраилдарға мәңгелеккә бирелгән қағизә буйынса Уның алдында хуш еҫ төтәтергә, һәр сак изге икмәк биреп торорға,

шәмбе көндәрәндә, Яңы ай байрамдарында, Аллабыз Раббы байрамдарында иртән дә, кис тә тотош яндырыу қорбандары килтерергә тип, Уның исеменә бағышлап, қорам төзөтөргә йыйынам. ⁵Мин төзөйәсәк бина бөйөк, сөнки Аллабыз бөйөк, бөтә аллаларзан юғарырақ. ⁶Күк һынлы күктең асманы ла һыйзыра алмаған Алла өсөн кемдең йорт һалырға көсә етер икән? Уға йорт төзөү өсөн мин шул тиклем кем? Уға арнап қорбан килтерер өсөн генә булмаһа инде. ⁷Һин миңә алтын, көмөш, бакыр, тимер менән эш итеү, қарағускыл қызыл, ут-қызыл, зәңгәр ептәр, тукымалар әзерләү, һырлау-семәрләү оқтаһын ебәр. Ул Йәһүзә һәм Йәрүсәлимдә атайым Дауыт һайлаған оқталарым менән бергә эшләр. ⁸Миңә Ливандан кедр ағасы, кипарис, артыш ағасы ебәр, мин беләм: һинең хезмәтселәренә Ливан ағасын бик оқта әзерләй. Минәң хезмәтселәрем һинекеләр менән бергә барыр, ⁹миңә күп итеп ағас әзерләзәр, сөнки мин һалаһы бина бөйөк тә, хикмәтле лә. ¹⁰Ағас йығыусыларының ашарына егерме мең қор бойзай, егерме мең қор арпа, егерме мең бат* шарап, егерме мең бат зәйтүн майы ебәрәм».

¹¹Тир батшаһы Хирам Сөләймәнгә хат менән яуап бирә: «Үзенәң халқын яратқанға күрә Раббы һине уның өстөнән батша итеп қуйған!» ¹²Хирам тағы былай ти: «Күк менән ерзә яратқан Исраил Аллаһы Раббы мөбәрәк булһын! Дауыт батшаға зиһенле һәм белекле, ақыллы улан биргән. Бына инде ул Раббы қорамы менән үзенә батша һарайы һалырға ниәт итә. ¹³Мин һиңә ақыллы һәм белекле оқта Хурам-Авиҙы ебәрәм. ¹⁴Ул Дан ырыуынан булған қатындың улы, ә атаһы сығышы менән Тирзан. Хурам алтын, көмөш, бакыр, тимер, төрлө таш һәм ағас, қарағускыл қызыл, зәңгәр һәм ут-қызыл төстәге йока етен тукымалар, ептәр менән эш итә белә, һырлау-семәрләүгә оқта, үзенә ышанып тапшырылған һәр бер ештә белекле. Ул һинең һәм һакимым

* 2:10 Кор, бат – бер қор – ашлық үлсәмә, 220 л, бер бат – шыйықлық үлсәмә, 22 л.

Дауыттың, атайыңдың, осталары менән бергәләп, кушылғандың һәм мәнән дә үтәр. ¹⁵Ә үзең әйткән бойзай менән арпаны, зәйтүн майы менән шарапты, хакимым, колдарыңа ебәрт. ¹⁶Без иһә Ливанда һиңә кәрәк тиклем ағас әзерләп, һаллап, диңгез юлы менән Яфоға кыуырбыз, һин уны артабан Йәрүсәлимгә алып кайтырһың».

¹⁷Сөләймән, касандыр атаһы кеүек үк, Исраил ерендәге бөтә килмешәктәрзе иһәпләтә. Уларзың һаны йөз зә иллә өс мең алты йөз кеше булып сыға. ¹⁸Сөләймән быларзың етмеш меңен йөк ташыусы, һикһән меңен таузарза таш кыркыусы, өс мең алты йөзөн халыкты карап эшләтер өсөн күзәтеүсе итеп куя.

Корам төзөлөшө

(3 Бат 6:1-38; 7:15-22)

3 ¹Йәрүсәлимдәге Морияһ тауы өстөн дә – Дауытка Раббы күрәнгән ерзә Сөләймән Раббы корамын төзөй башлай. Әлек йевуси Орнандың ырзыны урынлашкан был урынды уға атаһы Дауыт әзерләп куйған була. ²Төзөлөштө батша булып ултырғандың дүртенсе йылында, икенсе айының икеһендә башлай ул. ³Бына Сөләймән һалған Алла корамының һигез үлсәмдәре: буйы боронго үлсәмгә күрә – алмыш терһәк, иңе – егерме терһәк. ⁴Корам залының алғы яғындағы айуандың буйы*, тотош корамдың иңе кеүек үк, егерме терһәк, бейеклеге – йөз егерме терһәк. Уны эстән саф алтын менән көпләтә. ⁵Зур залды, эстән кипарис ағасы менән көпләткәндән һуң, саф алтын менән каплата, уға хөрмә ағасы һүрәттәре, сылбыр семәрзәр яһата. ⁶Сөләймән залды затлы таштар менән бизәтә. Алтындың Паруаимдан килтертелгәннен файзалана. ⁷Ул залдың һайғаузарын, тупһаларын, ишектәрен, диуарзарын да алтын менән көпләтә, диуарзарына кируб һүрәттәре ырып яһата.

⁸Иң мөкәддәс урынды эшләтә: уның буйы, корамдың иңе кеүек үк, егерме терһәк, иңе лә егерме терһәк була; уны алты йөз талант* иң якшы алтын менән көпләтә. ⁹Алтын қазаузарының ауырлығы иллә шекел тарта. Өскө бүлмәләрзе лә алтын менән көпләтә. ¹⁰Шунан ул Иң мөкәддәс урынға ике кируб һынын яһата һәм уларзы алтын менән көпләтә. ¹¹⁻¹²Ике кирубтың йәйелгән канаттары бергә барыһы егерме терһәк тәшкил иткән була. Йәнәш торған ике кирубтың һәр канаты егерме терһәк озонлоғонда булып, береһе – диуарға, икенсеһе остары менән икенсе кирубтың канат осона тейеп тора. ¹³Был кирубтарзың канаттарының коласы йәмғеһе егерме терһәк тәшкил итә; улар үз аяктарында тора, йөззәре менән корам залына карай. ¹⁴Сөләймән тағы ла зәңгәр, карағускыл кызыл һәм ут-кызыл йока етендән пәрзә корзорта, уға кирубтар сиктерә. ¹⁵Корам алдына утыз биш терһәк бейеклектәге ике бағана ултырттырып, һәр береһенен башына биш терһәк бейеклегендәге таж куйзырта. ¹⁶Сылбырзәр эшләтеп, шуларзы бағаналарзың башына уратып һалдыра, йөзәр дана анар яһатып, сылбырзәрзың өстөнә теззертә. ¹⁷Был бағаналарзы Сөләймән корам алдына икеһен ике якка ултырта һәм уң яктағыһын Яхин, һул якка куйғанын Боғаз тип атай.

Корам өсөн йыһаз һәм

кәрәк-ярак эшләү

(3 Бат 7:23-51)

4 ¹Сөләймән бакырзән корбан усағы эшләтә, уның буйын да, иңен дә егерме терһәк, бейеклеген ун терһәк иттерә. ²Сөләймән түп-түңрәк яһалма диңгез эшләтә: уның бер яғынан икенсе яғына ун терһәк тиклем булып, бейеклеге – биш терһәк һәм әйләнәһе – бау менән үлсәһән – утыз терһәк була. ³Диңгеззең аҫкы өлөшө үгез һүрәттәре

* 3:4 Айуан – корамға ингән урында алғы бүлмә.

* 3:8 Талант – ауырлык үлсәмә, якынса 36 кг.

менэн уратып алынған була. Терһәк һайын унар итеп эшләнгән был һүрәттәр ике рәт булып, улар яһалма диңгез менән тоттош койолған була. ⁴ Был диңгез ун ике үгез өстөнә куйылған була. Был үгеззәрҙең өсәүһе – төньякка, өсәүһе – көнбайышка, өсәүһе – көньякка, өсәүһе көнсығышка карап тора. Диңгез – үгеззәр өстөндә, ә үгеззәрҙең арт һаны – эске якта. ⁵ Бакыр диңгезҙең калынлығы ус аяһы киңлегендә, сөүәтәгә окшатып эшләнгән ситтәре иһә асылған лилиә сәскәһен хәтерләтә; был киҫмәктең һыйзырышлығы өс мең бат була. ⁶ Тағы ун киҫмәк яһап, бишеһен бакыр диңгезҙең уң, бишеһен һул яғына куйыра. Был һауыттарҙа тоттош яндырыу корбандарын йыуалар, диңгез иһә каһиндар йыуыныр өсөн тәғәйенләнгән була.

⁷ Кағизәгә ярашлы, алтындан ун шәмдәл эшләтә һәм корамдың эсендә: бишеһен – уң, бишеһен һул якка ултырттыра. ⁸ Тағы ла ун өстәл яһатып, корамдың эсендә: бишеһен – уң, бишеһен һул якка куйыра, шулай ук кан һирпеү өсөн йөз алтын сөүәтә эшләтә.

⁹ Сөләймән каһиндар өсөн ихата менән зур эске ихата, ике ихатаға ла ишектәр яһата, ишектәрҙе бакыр менән көпләтә. ¹⁰ Бакыр диңгезҙе корамдың көньяк-көнсығышына куйырта.

¹¹ Хурам* көл көршәктәре, көрәктәр, кан һирпер өсөн сөүәтәләр эшләй. Шулай итеп, ул Сөләймән батшаға Алла корамы өсөн кәрәк булған бөтә эштәрҙең тамамлай: ¹² ике бағана, уларҙың башына сөүәтә рәүешендә ике таж, таждарҙы бизәү өсөн ике селтәр, ¹³ бағаналарҙың башындағы сөүәтә һымак таждарҙы уратып алған селтәрзәрҙең икеһен дә бизәү өсөн икешәр рәт итеп тезелгән дүрт йөз анар емеше; ¹⁴ таяузар һәм улар өстөндә киҫмәктәр; ¹⁵ бер бакыр диңгез һәм диңгез астындағы ун ике үгез һыны; ¹⁶ көл көршәктәре, көрәктәр, сәнскеләр һәм башка кәрәк-ярак.

Хурам-Ави Сөләймән батшаға Раббы корамы өсөн яһаған был әйберзәрҙең барыһы ла шымартылған бакырҙан була. ¹⁷ Батша уларҙы Иордан үзәнендә Суккоҫ менән Середа араһындағы балсыҡ сытқан ерҙә койзора. ¹⁸ Сөләймән эшләткән был әйберзәрҙең шул тиклем күплеге аркаһында, уларҙы яһарға күпме бакыр тотонолғанын билдәләү мөмкин булмай.

¹⁹ Сөләймән Алла йорто өсөн тағы ла башка әйберзәр эшләтә: алтын корбан усағы һәм изге икмәктәрҙе Раббы хозурына куйыра өстәлдәр, ²⁰ кағизәгә ярашлы, корамдың эске бүлмәһе каршыһында токандырыла торған майшәмдәр менән уларҙың шәмдәлдәре лә саф алтындан; ²¹ сәскәләр, майшәмдәр, кыҫкыстар, ²² филтә тазарткыстар, сөүәтәләр, туҫтактар, хуш еҫ төтәсләгестәр. Эске бүлмә – Иң мөкәддәс урындың ишектәре һәм корам залының ишектәре алтындан була.

5 ¹ Раббы корамындағы бөтә эштәрҙе тамамлағандан һуң, Сөләймән, атаһы Дауыт Раббыға бағышлаган бүләктәрҙе – алтын-көмөш һәм башка әйберзәрҙе алып килеп, Алла корамының хазина келәтенә куя.

Килешеү һандығының корамға күсереләүе

(3 Бат 8:1-13)

² Раббының Килешеү һандығын Дауыт калаһынан, йәғни Сиондан, күсерәү өсөн Сөләймән Исраил акһакалдарын, ырыу һәм нәсел башлыктарын Йәрусалимгә сақыра. ³ Йылдың етенсе айында булған байрам ваҡытында бөтә Исраил халкы батша янына йыйыла. ⁴ Исраилдың барлык акһакалдары килгәндән һуң, левизәр Килешеү һандығын күтәрәп ала. ⁵ Һандықты, Оҫрашыу сатырын, сатырҙағы бөтә изге әйберзәрҙе – быларҙың барыһын левизәр һәм каһиндар алып китә. ⁶ Сөләймән батша менән уның янына йыйылған бөтә

* 4:11 Хурам – «III Батшалар» китабында был кешене Хирам тип йөрөтәләр.

Исраил йәмғиәте һандыҡ алдында ваҡ һәм эре малдан бик күп корбан сала. Корбандарҙың иҫәбе-һанына сығырлыҡ булмай. ⁷ Ҡаһиндар Раббының Килешеу һандығын тәғәйен ергә, қорамдағы эске бүлмәгә, Иң мөкәддәс урынға, қирубтарҙың қанаттары астына, қилтереп урынлаштыра. ⁸ Қирубтар, қанаттарын һандыҡ куйылған урын өстөндә йәйеп, һандықты ла, уны күтәрәп йөрөтә торған қолғаларҙы ла қаплап тора. ⁹ Был қолғалар шул тиклем озон булып, уларҙың остары қорам залының эске бүлмә қаршыһындағы өлөшөнән күренеп тора, әммә тышқы яқтан күренмәй. Қолғалар бөгөнгәсә шунда тора. ¹⁰ Исраил халқын Мысырҙан алып сыққан заманда, Раббы улар менән қилешеу төзөгән Хорев тауында, Муса һандыҡ эсенә ике тақтаташ һалған була. Уларҙан башқа һандықта бер нәмә лә булмай.

¹¹ Изге йортқа ингәнгә тиклем қаһиндарҙың барыһы ла, һиндәй төркөмгә инеүҙәрәнә қарамастан, үзҙәрәнә паклаған була. Бына улар сыға, ¹² бөтә йырсы левизәр – йока етендән кейенгән, қулдарына лира, арфа, һуқма тәрилкәләр тотқан Асаф, Һеман, Йедусун, уларҙың улдары һәм туғандары қорбан усағының қөнсығыш яғына тезелә. Уларҙың янында борғо қысқыртыусы йөз егерме қаһин була. ¹³ Борғо қысқыртыусылар менән йырсылар бер тауыштан Раббыға мақтау һәм шөкөрәнә йырларға тотона. Бына борғолар менән һуқма тәрилкәләрҙең, башқа уйын қоралдарының ғәйрәтлә тауыштарына қушылып, йырсылар Раббыны мақтай һәм данлай.

«Ул игелекле,

Уның тоғро мөхәббәте мәңгелек», – тип йырлағанда, Раббы қорамына балқып торған болот тула. ¹⁴ Болот арқаһында қаһиндар хәзмәтен башқара алмақ була, сөнқи Раббының шөһрәте қорамды тултыра.

6 ¹ Шул сақ Сөләймән былай ти:

– Раббы куйы қараңғылыкта төйәкләнергә теләнә.

² Ә мин Һиңә мөһабәт қорам һалдым, Ул мәңгегә Һиңә торлақ булһын.

³ Шунан батша, артына боролоп, алдында аяғөстө торған бөтә Исраил йыйынына фәтихәһын күндәрә.

⁴ Батша былай ти:

– Исраил Аллаһы Раббы мөбәрәк булһын! Ул атайым Дауытқа Үз теле менән әйткәнән Үз қулы менән бойомға ашырҙы. Ул бит: ⁵ «Халқым Исраилды Мысыр еренән алып сыққан күндән алып, исемен шунда булһын, тип қорам төзөһөндәр өсөн Исраил ырыуҙарының берененә дә қалаһын һайламаған инем. Шулай ук халқым Исраилға етәкселек итер өсөн бер кешенә лә һайламаным. ⁶ Бына хәзәр иһә, исемен шунда булһын, тип Йәрүсәлимде һәм халқым Исраилға идара итер өсөн Дауытты һайланым», – тип әйткән булған.

⁷ Атайым Дауыт Исраил Аллаһы Раббыға бағышлап қорам төзөргә ниәтләгәйне. ⁸ Ләкин Раббы атайым Дауытқа: «Күңелендә Миңә атап қорам төзөргә теләген бар. Был бик яқшы. ⁹ Әммә был қорамды Миңә һин түгел, ә һинән тыуған улың төзәр», – тип әйткән. ¹⁰ Раббы Үзенең әйткәнән бойомға ашырҙы: мин атайым Дауыттың варисы булдым, Раббының һүзе буйынса, Исраил тәхетенә ултырҙым һәм Исраил Аллаһы Раббыға бағышлап қорам һалдым. ¹¹ Шунда Уның Исраил халқы менән төзөгән Қилешеуе һалынған һандықты урынлаштырҙым.

Сөләймәндең доғаһы

(3 Бат 8:22-53)

¹² Артабан Сөләймән Раббының қорбан усағы қаршыһында, Исраил йыйыны алдына баға ла қулдарын юғары күтәрә. ¹³ Ул бакырҙан иңе-буйы биш терһәк, бейеклегә өс терһәк күтәрмә яһатып, уны ихатаның уртаһына куйҙырған була һәм ошо мәлдә шуның өстөндә тора. Бөтә Исраил йыйыны алдына тезләнеп, қулдарын күккә һона ла:

¹⁴ – Әй Исраил Аллаһы Раббы! Күктә лә, ерҙә лә Һиңә тиң булырлыҡ башқа бер алла

ла юк, – ти. – Һиңә бөтөн булмышы менән бирелеп хак юлыңдан йөрөгән колдарыңа мәрхәмәтлеһең, улар менән төзөгән килешегүгә тоғроһоң. ¹⁵ Үз телең менән колоңа, атайым Дауытҡа, әйткән һүҙеңде бөгөн Үз кулың менән ғәмәлгә ашырзың. ¹⁶ Инде, йә Раббым, Исраил Аллаһы, колоңа, атайым Дауытҡа, биргән тағы бер вәғәзәнде үтәһәң ине. Уға: «Балаларың да һинең кеүек, Минең канунымды үтәп, хак юлымдан йөрөһә, Исраил тәхетендә нәселең өзөлмәс», – тип әйткәйһең. ¹⁷ Эй Исраилдың Аллаһы Раббы, инде колоң Дауытҡа әйткән һүҙең ғәмәлгә ашһа ине!

¹⁸ Ысынынғына әйткәндә, Алла ер йөзөндә, бәндәләр араһында йәшәй буламы? Күк һынлы күктең асманы ла һыйзыра алмаған Һинең өсөн мин һалдырған қорам нимә инде! ¹⁹ Эй Раббым Аллаһ, колоң кылған доғаға, уның үтенесенә илтифат ит! Колоңдон ялбарыуына һәм доғаһына қолаҡ һал! ²⁰ Күзҙәрен көнө-төнө бында, «Исемем ошонда төйәкләнер!» тигән қорамда булһын ине. Колоңдоң ошо урынға қарап кылған доғаһын ишетә күр. ²¹ Ошо урынға қарап доға кылған мин колоңдоң һәм халқың Исраилдың ялбарыуҙарын ишет. Күктәрҙән – Үз торлағыңдан – тороп ишет һәм ярлыҡа!

²² Әгәр берәү яқынына қарата гонаһ кылыуға ғәйепләнһә һәм ант итер өсөн ошо қорамға килһә, қорбан усағың алдында ғәйепһезмен тип ант итһә, ²³ күктәрҙән қолаҡ һал да колдарыңа хөкөмөңдә сығар: ғәйепленең кылғанын үзенең башына төшөрөп язала, ғәйепһезең хаклығын күрһәт һәм хаклығының әжерен бир.

²⁴ Һиңә қарата эшлөгән гонаһтары өсөн дошмандарынан еңелгәс, халқың Исраил қабат Һиңә боролоп қайтһа, исемендә әйтеп ялбарһа, ошо қорамда доға кылып, Һинең хозурыңда үтенһә, ²⁵ күктәрҙән безҙе ишеттә халқың Исраилдың гонаһын ярлыҡа һәм уларҙы ата-бабаларына һәм уларға Үзең биргән илгә кире қайтар.

²⁶ Улар, Һиңә қаршы гонаһ кылған өсөн күк көпләнеп, ямғыр яумағанда, ошо урынға

қарап доға кылһа, исемендә атап ялбарһа, Һин уларҙы язалағанға күрә гонаһтарынан ваз кисһә, ²⁷ колдарың Исраил халқына күктәрҙән тороп қолаҡ һал, уларҙың гонаһын ғәфү ит. Уларға тик шунан йөрөһөндәр өсөн тоғро юлды күрһәт, халқыңа биләмә итеп биргән тупрақҡа ямғыр яузыр.

²⁸ Ерҙә қытлыҡ буламы, қырғын төшәме, қыуан елдәр иҫәме йәки үсемлектәрҙе тут, саранча йә қорт баһамы, үзе биләгән ерҙәрҙән дошмандар қысырықлаймы, бәлә-қазы, сир-сырхау ябырыламы, ²⁹ халқыңдан берәйһә йәки бөтә Исраил Һиңә мәрәжәғәт итһә, һәр кем үз хәсрәтен әйтеп, әрнеп доға һәм ялбарыу менән ошо йортқа табан кулдарын һонһа, ³⁰ Һин күктәрҙән – Үз торлағыңдан – тороп ишет һәм ярлыҡа. Һәр береһенә кылғандарына күрә бир, сөнки әһәм балаларының күңелендөгән бары тик Һин генә беләһең. ³¹ Һин Үзең ата-бабаларыбыҙға биргән ошо тупрақта ғүмерҙәренең ахырынаса улар Һинән қурқып һәм хөрмәт итеп йәшәһен, тик Һинең юлыңдан йөрөһөн.

³² Әгәр халқың Исраилдан булмаған берәй сит кеше Һинең бөйөк исемен, көсөн һәм көзрәтең хакына алыс илдән килһә һәм ошо қорамға қарап доға кылһа, ³³ Һин күктәрҙән – Үз торлағыңдан – тороп уға қолаҡ һал, бөтә үтенестәрен ғәмәл қыл. Донъялағы бар кәүемдәр, халқың Исраил кеүек, Һинең исемендә белһен, Һинән дәһшәтләнһен, мин төзөгән ошо қорамдың Һинең исеменә бағышланғанын белһен.

³⁴ Халқың дошмандарына қаршы Һин күрһәткән юл менән һуғышқа инһә һәм Һин Үзең һайлап алған ошо қалаға, мин Һиңә бағышлап төзөгән қорамға боролоп Һиңә доға кылһа, ³⁵ күктәрҙән уларҙың доғаларына һәм үтенестәренә қолаҡ һал һәм уларҙың яқлаусыһы бул.

³⁶ Һиңә қаршы гонаһ кылһалар – ә гонаһ кылмаған бер кеше лә юқтыр – һәм Һин асылуанып, уларҙы дошман қулына тапшырһаң, әсирлектә алыусылар уларҙы үзҙәренең алысмы-яқынмы иленә алып китһә, ³⁷ улар унда, үзҙәре әсирлектә

йәшәгән илдә, бөтөн йөрәктән тәүбәгә кил-
һәләр, Һиңә ялбарып: «Гонаһ кылдык, юл-
дан яззык, яуызлык эшләнек», – тиһәләр,
³⁸үззәре әсир булған илдә ата-бабаларына
Һин биргән ерзәр, Һин һайлаған кала, Һи-
нең исеменә бағышлап мин төзөткән йорт
яғына карап, Һиңә ысын күңелдән һәм бөтә
йөрәктән боролоп, доға кылһалар, ³⁹Һин
күктәрзән – Үз торлағыңдан – уларзың
доғаһын һәм ялбарыуын ишет тә улар-
зың яклаусыһы бул, Һинең алда кылған
гонаһтарын ярлыка.

⁴⁰Инде, әй Аллам, ошо урында укылған
доғаларға күззәрең асык, колактарың һиз-
гер булһа ине.

⁴¹ Ә хәзер сык, Раббы Алла,
Үзеңдең тыныс-имен урыныңа кил,
Көзрәтең билдәһе булған һандык
менән бергә кил.
Каһиндарың, Раббым Аллам,
Коткарылыу кейеменә
төрөнһөндәр,
Тоғроларың Һинең
игелегеңә һөйөнһөн.

⁴² Раббым Аллам!
Үзеңдең мәсихендән йөзөңдә борма,
Колоң Дауытка күрһәткән
мөхәббәтеңде онотма.

Ете көнлөк байрам

(3 Бат 8:62-66)

7 ¹Сөләймән доғаны тамамлагас, күктән
ут төшә, тотош яндырыу һәм башка
корбандарзы ялмай. Раббының шөһрәте
корамды тултыра. ²Каһиндар Раббы кора-
мына инә алмай, сөнки уға Раббы шөһрәте
тула. ³Барлык иһраилдар, ут төшкәнән һәм
корам өстөндәге Раббының шөһрәтен кү-
реп, йөзтүбән ергә каплана һәм:

«Ул игелекле,

Уның тоғро мөхәббәте мәңгелек», –
тип Раббыға мактау яузыра.

⁴Батша һәм бөтә халык Раббы хозурын-
да корбан сала. ⁵Сөләймән батша егерме
ике мең баш үгез, йөз егерме мең һарык
тәкәһән корбан кыла. Шулай итеп, батша

һәм бөтә халык Алла йортон изгеләндәрә.
⁶Каһиндар үз урындарын ала. Левизәр,
Дауыт батшаның Раббыны мактау өсөн
яһаттырған һәм «Уның тоғро мөхәббәте
мәңгелек!» тип мәзхиә йырлағанда кул-
лана торған уйын коралдарын күтәрәп,
каһиндарзың эргәһендә үз урындарына
тора. Каһиндар, левизәр каршыһында ба-
сып, борғо кыскырта, барлык иһраилдар
аяғүрә тора.

⁷Сөләймән Раббы йорто алдындағы иха-
таның урта өлөшөн изгеләндәрәп, тотош
яндырыу корбанын, татыулык корбаны-
ның әс майын ошонда тәкдим итә, сөнки
ул яһаткан бакыр корбан усағы тотош ян-
дырыу корбанын, икмәк сазакаһын һәм әс
майын һыйзырып бөтә алмай. ⁸Сөләймән
менән бергә бөтә Иһраил – Лево-Хамастан
алып Мысыр сигендәге йылғаға тиклем
йәшәгән барса халык – зур йыйын булып
ете көн байрам итә. ⁹Ете көн буйы корбан
усағын изгеләндәргәндән һуң, тағы ете көн
Кыуыш байрамын билдәләйзәр, ә һигезен-
се көндө изге йыйын үткәрәләр. ¹⁰Етенсе
айзың егерме өсөнсө көнөндә Сөләймән
халыкты өйзәрәнә кайтарып ебәрә. Улар
Раббының Дауыт менән Сөләймәнгә, Үзенәң
халкы Иһраилға күрһәткән бөтә якшылык-
тарына һөйөнөп, бик кәнәғәт булып тарала.

Раббының Сөләймәнгә яңынан күренүе

(3 Бат 9:1-9)

¹¹Сөләймән Раббы корамы менән батша
һарайын төзөтөп бөтә, ниет иткәндең бары-
һын да уңышлы бойомға ашыра. ¹²Төнөн
уға Раббы күренә һәм былай ти:

– Мин һинең доғанды ишеттем, был
урынды Үземә корбан килтерә торған йорт
итеп һайланым. ¹³Әгәр Мин күкте бикләп,
ямғыр яузырмаһам, әгәр саранчаларға ер
йөзөндәге бөтә нәмәнә ашап бөтөргә бойор-
һам йәки халкыма үләт кырғыны һалһам,
¹⁴Минең исемем менән аталған халкым,
ғәйебен танып, буйһонһа, яман юлдарын
ташлап, Миңә ынтылһа, Мин асмандан

уларзы ишETERмен дE гонаhtarын ярлыкар-мын, илдEрен сEлEмEтлEндерермен. ¹⁵Бынан ары ошо урында кылынған доғаларға күзEM дE, колағым да һәр вақыт иғтибарлы булыр. ¹⁶Инде, исемем мEңге ошонда булһын, тип был қорамды һайлап изгелEндерзем. Минен күззEрем һәм йEрEгем һәр вақыт бында булыр. ¹⁷Һин дE атайың Дауыт кеуек Минен юлымдан йEрEһEң, барыһын да Мин бойорғанса эшлEһEң, кағизEлEрем һәм күрһEтмEлEремде гEмEл кылһаң, ¹⁸атайың Дауытка: «Һинен нEсEлEндEн Исраилға хақимлығ иткEн ир заты EзEлмEс», – тип биргEн һүземде тотоп, батшалығыңды тоторокло кылырмын. ¹⁹Eгәр зE һез Мин һезгE биргEн бойорок һәм күрһEтмEлEрзEн тайпылып, баш тартаһығыз, сит илаhtarға хезмEт итE, уларға табына башлаһығыз, ²⁰Үзем биргEн тупрактан Исраилды йолкоп ташлармын; исемемE бағышланып, Мин изгелEштергEн был қорамдан ваз кисермен һәм, бEтE халықтар алдында уны мEсхEрEгE қалдырып, ғибрEткE EйлEндерермен. ²¹EлE бейек булып торған ошо қорам янынан үткEн һәр кем, аптырап һәм курқып: «Раббы ниңE был илде һәм қорамды шул хEлгE қалдырзы икEн?» – тип EйтEп қуйыр. ²²Уларға: «Атабабаларының Аллаһынан, Мысыр еренEн алып сығқан Раббынан баш тартып, башка илаhtarға EйEрзEлEр, шуларға табындылар һәм хезмEт иттелEр. Бына шуның EсEн Раббы уларға бEтE был бEлE-казаларзы күндерзE», – тип яуап бирерзEр.

СEлEймEн батшаның башка гEмEлдEрE

(3 Бат 9:10-28)

8 ¹СEлEймEн егерме йыл буйы Раббы қорамын һәм үз һарайын тEзEй. ²Ул Хирам батша биргEн қалаларзы ла тEзEклEндерE һәм уларға Исраил халкын тEйEклEндерE. ³Шунан СEлEймEн Хамағ-Соваға каршы яу асып, уны кулға тEшEрE. ⁴СүллектE Тадмор қалаһын һәм Хамағта кEрEк-ярақ һаклай торған келEт кEлғEлEр тEзEтEп бEтEрE. ⁵Ул Үрге Бейт-Хорон менEн ТүбEнге

Бейт-Хоронды қайтанан қора, уларзы диуарзар менEн уратылған, бикле қапкалы кEлғE-қалаларға EйлEндерE. ⁶Бағаласты тEзEклEндерE, шулай ук кEрEк-ярақ һаклай торған келEттEр, яу арбалары менEн аттар тора торған бEтE қалаларзы һалдыра. ЙEрүсEлимдE һәм Ливанда, үзE хақимлығ иткEн бEтE ерзE, нимE телEй, шуларзы тош тEзEтEп бEтE.

⁷ИлдE исраилдарзан булмаған башка халықтар – хитти, EмEри, перизи, хиууи һәм йевусизEр тоқомона килгEндE, ⁸СEлEймEн исраилдар кырып бEтмEгEн һәм илдE қалған был халықтарзың тоқомдарын мEжбүри эшселEр итE. Был хEл бEгEнгE кEнгE тиклем шулай. ⁹E исраилдарзы СEлEймEн қолға EйлEндермEй. Улар батшаға һуғышылар, ғEскEр башлықтары, яу арбаларында һәм атлы ғEскEрEндE башлығ буларак хезмEт итE. ¹⁰СEлEймEн батшаның халыққа етEкселек итEу EсEн икE йEз илле мEдире була. ¹¹E фирғEуен кызын СEлEймEн Дауыт қалаһынан уның EсEн махсус һалдырған һарайға күсерE. Ул былай ти:

– Минен қатыным Исраил батшаһы Дауыттың һарайында йEшEргE тейеш түгел, сEнки был урын изге, унда Раббының һандығы ингEйне.

¹²Шул осорзE СEлEймEн қорамдың айуаны каршыһында тEзEткEн қорбан усағында Раббыға тотош яндыруу қорбаны килтерE башлай. ¹³Быны ул кEндEлек қағизE буйынса, Мусаның күрһEтмEлEренE ярашлы, шEмбE кEндEрEндE, Яңы ай байрамдарында, йыл EсEндEгE Eс байрамда – СEсE икмEк, Азналар, Кыуыш байрамдарында килтерер була. ¹⁴Атаһы Дауыттың бойороғона ярашлы, ул, қаһиндарзың тEркEмдEрен хезмEттEренE күрE, һәр кEндEң қағизEһE буйынса қаһиндарға ярзам итEу һәм Раббыға мактау язуыруу EсEн, левизEрзE вазифаларына күрE һәм қапка һаклаусыларзы тEркEмдEренE күрE тEғEйенлEп сыға. СEнки Алла бEндEһE Дауыт шулай бойорған була. ¹⁵Батшаның қаһиндар менEн левизEр тураһындағы, шулай ук хазиначарға һәм

теләһә ниндәй башка эшкә кағылышлы күрһәтмәләре һис тайпылышһыз үтәлә. ¹⁶Раббы қорамына нигез һалғандан алып уны төзөп бөткәнгә тиклем, Сөләймәнден барлык эше шулай ойшторолған була.

Шулай итеп, Раббы қорамын төзөү таммлана.

¹⁷Шунан Сөләймән диңгез буйына, Эдом ерендәге Ғәсйон-Ғәвәр һәм Эләс калаларына юл тотта. ¹⁸Хирам үзенең тәҗрибәле диңгезселәре менән бергә Сөләймәнгә караптар ебәрә. Улар, Сөләймәндең кешеләре менән Офирға барып, Сөләймән батшаға дүрт йөз илле талант алтын алып кайтып бирә.

Шева батшабикәһенең Сөләймәнгә килеүе

(3 Бат 10:1-13)

9 ¹Шева батшабикәһе Сөләймән тураһында ишетеп, уны табышмактар менән һынарға килә. Ул бик күп ярандары озатыуында Йәрусәлимгә килеп төшә; дөйләре хуш есле май, ғәләмәт күп алтын, асылташтар артмаклаған була. Батшабикә Сөләймәнгә килә һәм үзен кызыкһындырған бөтә нәмәләр тураһында ла әңгәмәләшә. ²Сөләймән уның бөтә һораузарына ла яуап бирә. Батша белмәгән һәм аңлатып бирә алмаған бер генә нәмә лә булмай. ³Шева батшабикәһе Сөләймәндең ақылын, һалдырған һарайын, ⁴табынындағы зиннәтле ризыктарзы, ярандарының ни рәүешле ултырыуын, матур итеп кейенгән хезмәтселәренең һәм шарап койоусыларының үзәрән тоташон, Раббы қорамында килтерелгән тоташ яндырыу қорбандарын күреп, һушы-ақылы китә.

⁵– Һинең кылған ғәмәлдәрәң һәм зирәк ақылың тураһында үз илемдә ишеткәндәрәм дөрөс булып сыҡты, – ти ул батшаға. – ⁶Килеп үз күзәрәм менән күргәнгә тиклем, был хәбәрзәргә бик ышанып та етмәгәйнем. Бакһаң, миңә һинең тәрән ақылың тураһында яртыһын да һөйләмәгәндәр икән. Һин мин ишеткәндәгәгә карағанда күпкә өстөнөрәк тораһың икән.

⁷Кайһылай бәхетле һинең кешеләрең, был хезмәтселәрең! Улар гелән яныңда булып, бөтә хикмәттәрәнде ишетә-күрә йөрөйзәр. ⁸Һиңә илтифат менән караған, Үзенең вәкиле сифатында һине Исраил тәхетенә ултыртқан Аллаң Раббы мөбәрәк булһын! Һинең Аллаң Исраилға булған мөхәббәте һақына, уны мәңге қакшамас итеү теләге менән, уға һақ һөкөм кылһын, ғәзеллекте яқлаһын тип, һине уның өстөнән батша итеп қуйған.

⁹Шева батшабикәһе Сөләймәнгә йөз егерме талант алтын, күп итеп хуш есле май, асылташтар алып килгән була. Ул батшаға бүләк иткән кеүек есле майзарзың Исраилға быға тиклем бер вақытта ла килтерелгәне булмай.

¹⁰Хирамдың хезмәтселәре Сөләймәндең хезмәтселәре менән Офирзан алтын ғына түгел, затлы ағас, асыл таштар за алып кайта. ¹¹Батша был затлы ағастан Раббы қорамына һәм дә батша һарайына баҫқыстар, йырсылар өсөн арфа һәм лиралар яһата. Йәһүзә ерендә ошоғаса быға окшаш бер ни күрелгәне булмай.

¹²Сөләймән батша, Шева батшабикәһенең бүләктәрәне яуап итеп, уның йәне нимә теләй, шуларзың барыһын да бирә. Ул бүләктәр Шева батшабикәһе алып килгәндән күпкә артығырақ була. Шунан һуң батшабикә хезмәтселәре менән үз иленә кайтып китә.

Сөләймәндең байлығы

(3 Бат 10:14-29; 2 Йыл 1:14-17)

¹³Йыл һайын Сөләймәнгә алты йөз алтмыш алты талант алтын килеп тора. ¹⁴Бынан тыш һатыусылар һәм саузағәрзәр, Ғәрәбстан ерендәге бөтә батшалар һәм Исраилдың өлкә башлыктары ла Сөләймәнгә алтын-көмөш килтереп тора. ¹⁵Сөләймән батша ике йөз зур қалқан яһата һәм уларзың һәр берәһен алты йөз шекел сүкелгән алтын менән көпләтә. ¹⁶Бынан башка һәр берәһенә өсәр йөз шекел сүкелгән алтын тотоноп, өс йөз бәләкәйерәк қалқан эшләтә.

Батша был калкандарзы «Ливан урманы йорто» тип аталған һарайға куя. ¹⁷ Шулай ук батша фил һөйәгенән зур тәхет яһата һәм уны саф алтын менән көпләтә. ¹⁸ Тәхеттең баһкыстары алтау, аяк куйыр өсөн тәхеткә алтын эһкәмйә беркетелгән. Ултырғыһының ике яғында терһәк куйғыһы бар, терһәк куйғыһыһтар яһында берәр арыһлан һыны куйылған. ¹⁹ Һәр бер баһкыһтың ике яғында берәр арыһлан һыны булып, тәхеттең алты баһкыһында йәмгеһе ун ике арыһлан тора. Бер генә батшалыкта ла бындай тәхеттең булғаны булмай.

²⁰ Сөләймән батшаның бөтә туһтактары алтыһдан, «Ливан урманы йорто» тип аталған һарайыһдағы һауыттарзың барыһы ла саф алтыһдан була. Сөләймән заманыһда көмөһ кәһерһез бер нәмөгә әйләнә. ²¹ Батшаның караптары Хирам хезмәтһеләре менән Таршиһка йөрөп, өс йылға бер тапкыр алтын, көмөһ, фил һөйәге, маймылдар һәм тауис коһтар алып кайта торған була.

²² Сөләймән үзенең байлығы һәм акылы менән донъялағы бөтә батшаларҙан да өһтөнөрәк була. ²³ Сөләймәндең зиненәнә Алла индергән акылды тыңлар өсөн ерзәге бөтә батшалар уны күрергә атлығып тора. ²⁴ Уларзың һәр кайһыһы бүләк итеп көмөһ һәм алтын һауыттар, кейем-һалым, корал һәм хуһ еһле майҙар, аттар һәм касырҙар килтерер була, йылдың-йылыһа был шулай дауам итә. ²⁵ Сөләймәндең аттар һәм яу арбалары куя торған дүрт мең азбары, ун ике мең һыбайлығы була; ул уларзы арбалы калаларға һәм үзе яһына Йәрүһәлимдә урынлаһтыра. ²⁶ Ул Евфрат йылғаһыһан алып пелешти еренәһә, Мыһыр сигенә тиклем булған бөтә батшалар өһтөнән һакиһлык итә. ²⁷ Сөләймән батшалык иткән осорҙа Йәрүһәлимдә көмөһ ябай бер таш кеүек кенә булып кала. Кедр ағасы иһә Шеһелала үһкән кырағай инжир ағасы һымак күп була. ²⁸ Аттарзы Сөләймәнгә Мыһырҙан һәм башка яктарҙан килтерәләр.

Сөләймәндең вафаты

(3 Бат 11:41-43)

²⁹ Сөләймән батшалык иткән замандарҙа булған башка хәлдәр, тәүгеһенән алып һуңғыһыһа тиклем, Наһсан пәйгәмбәр яһмаларыһда, Шило Аһияһыһың күрәһәләре һәм Ғиддо әүлиәһнең Неват улы Яровғамға кағылыһшы күрәнмештәре теркәлгән яһмаларҙа һүрәтләнә. ³⁰ Сөләймән Йәрүһәлимдә бөтә Исраилға кырк йыл буйы батшалык итә. ³¹ Сөләймән вафат булып, ата-бабалары хоһурыһа күһкәһ, атаһы Дауыт калаһыһда ерләнә. Уһың урыһыһа тәхеткә улы Рехавғам ултыра.

Исраилдарзың Рехавғамға

каһиһы сығыуы

(3 Бат 12:1-24)

10 ¹ Рехавғам Шәһәмгә юллана, сөнки бөтә исраилдар уһы үзәренең батшаһы тип иғлан итер өсөн шуһда йыйылған була. ² Был хәбәрҙе иһетеп, Сөләймән батшанан касып киткән һәм Мыһырҙа йәһәгән Яровғам Неват улы кайтып төһә. ³ Исраилдар, кешә ебәрәп, Яровғамды сакырып алалар. Шунан Яровғам менән бөтә исраилдар бергә Рехавғам яһыһа килеп былай тизәр:

⁴ – Атайың яурындарыбыҙға ауыр йөк һалды. Инде һин миһхәтәбеһезҙе еңләйт, беһҙе калыптан коткар, шул сағыһда беһ һиңә хезмәт итербеһ.

⁵ – Әлегә кайтығыҙ, – ти Рехавғам уларға. – Өс көндән килерһегеҙ.

Халык тарала. ⁶ Рехавғам батша атаһы Сөләймән иһән сакта уға хезмәт иткән акһакалдарҙан:

– Ниндәй көңәһ бирерһегеҙ, был халыкка һисек яуап кайтарырға? – тип һорай.

⁷ Акһакалдар уға:

– Әгәр һин был халыкка һәйбәт булһаң, уларға ярай алһаң, якшы һүҙеңдә йәлләмәһәң, улар ғүмер буйы һинең коһоң булып, – ти.

⁸ Әммә Рехавғам акһакалдарзың көңәһенә коһак һалмай һәм үзе менән бергә

үскән, әле янында булған корзаштары менән кәңәшләшә. ⁹ Батша уларзан:

– «Атайың яурындарыбызға һалған ауыр йөктө еңеләйт», – тигән был халықка никсек яуап кайтарайым? Һез ниндәй кәңәш бирерһегез? – тип һорай.

¹⁰ Корзаштары уға:

– «Атайың яурындарыбызға ауыр йөк һалды, инде һин уны еңеләйт», – тигәндәргә: «Минең сәтәкәй бармағым атайымдың биләнән йуаныраҡ.

¹¹ Әгәр атайым һалған йөк ауыр булһа, Мин уны тағы ла арттырырмын, Атайым һеззе сыбырткы менән ярған булһа,

Мин камсы менән кайыҙлармын», – тип әйтергә кәңәш бирә.

¹² Батшаның: «Өс көндән килерһегез», – тигән һүзе буйынса, Яровғам менән бөтә халық өс көндән һуң Рехавғамға бара. ¹³

¹⁴ Рехавғам батша аһнакалдарзың кәңәшен һанға һуқмайынса, корзаштары әйткәнсе: – Әгәр атайым һалған йөк ауыр булһа, мин уны тағы ла арттырырмын. Атайым һеззе сыбырткы менән ярған булһа, мин камсы менән кайыҙлармын, – тип кырыс һөйләшә.

¹⁵ Батша халықка қолақ һалмай, сөнки Алла ихтыяры менән шулай булырға тейеш була. Раббының Неват улы Яровғамға Шило Ахияһы аша еткергән һүзе бойомға ашһын өсөн шулай була.

¹⁶ Батшаның халықты тыңламағанын күргәс, бөтә иһраилдар уға:

– Дауыт менән ниндәй уртақлығыбыз бар безең? Ишай улының биләмәһендә безең өлөшөбөз юк! Әй Иһраил халқы, әйзәгеҙ, таралышайыҡ! Дауыт нәселе инде үз йортона ғына караһын! – тизәр зә барыһы ла өйзәренә кайтып китәләр.

¹⁷ Рехавғам Йәһүзә калаларында йәшәгән иһраилдарға ғына батша булып кала.

¹⁸ Рехавғам батша мәжбүри эһләүселәр өһтөнән күзәтсе булған һадорамды ебәргәс, иһраилдар уны таш бәреп үлтерә. Рехавғам тиз генә яу арбаһына менеп ултырып,

Йәрүсәлимгә касып өлгөрә. ¹⁹ Әлегәсә Иһраилдың төньяк ырыузары Дауыт йортона буйһонмай.

Шемағъяһтың пәйғәмбәрлек кылыуы

11 ¹ Йәрүсәлимгә кайтқас, Рехавғам Йәһүзә һәм Бинйәмин ырыузарынан йөз һикһән мең һайланма яугир туплай. Улар Иһраилға яу менән барырға һәм Рехавғамға батшалықты кайтарып бирергә тейеш була. ² Ләкин Алла бәндәһе Шемағъяһка Раббы былай тип белдерә:

³ – Йәһүзә батшаһы Сөләймән улы Рехавғамға, Йәһүзәлә йәшәгән бөтә иһраилдарға һәм Бинйәмин ырыуына әйт, ⁴ Раббы былай ти: «Туғандарығызға каршы һуғышка бармағыз, өйзәрегеҙгә таралышығыз, сөнки һуңғы вақиғалар Минең ихтыярым буйынса эһләнде».

Улар Раббы әйткәнде тыңлай, кире бола, Яровғамға каршы бармай.

Йәһүзә батшаһы Рехавғам

⁵ Рехавғам Йәрүсәлимдә йәшәй. Ул Йәһүзәләгә калаларзы диуарзар менән ураттыра. ⁶ Бейт-Ләхәм менән Ғетамды, Текоғаны, ⁷ Бейт-Сур, Сохо, Ғадулламды, ⁸ Ғаҫ, Мареша, Зифты, ⁹ Адораим, Лахиш, Ғазыканы, ¹⁰ Сорға, Айялон һәм Хевронды – Йәһүзә менән Бинйәмин ырыузарына караған калаларзың барсаһын нығыттыра. ¹¹ Ул кәлғәләрзе нығыта, уларға мөдирзәр куйып сыға, ашлык, зәйтүн майы һәм шарап һаклағыстар яһата. ¹² Бәр каланы калқан һәм һөңгөләр менән тәһмин итә, уларзы бик нык нығыта. Йәһүзәләр һәм бинйәминдәр уның кул аһтында кала.

¹³ Иһраил ерендәгә каһиндар менән левизәр барлык төбәктәрзән уның эргәһенә ағыла. ¹⁴ Левизәр, үззәренә күтөүлек ерзәрен һәм мөлкәттәрен ташлап, Йәһүзәгә һәм Йәрүсәлимгә күсенә, сөнки Яровғам да, улдары ла уларға Раббының каһиндары сифатында хәзмәт итергә юл куймай. ¹⁵ Яровғам табынуы калкыулыктарына

үз каһиндарын тәғәйенләй. Улар Яровғам яһаттырған кәзә тәкәһе, башмак һындарына табына. ¹⁶ Левизәр артынса Исраил ырыузарынан Исраил Аллаһы Раббыға бөтөн йөрәктән хезмәт итергә ынтылғандар, ата-бабаларының Аллаһы Раббыға қорбан килтерергә тип, Йәрусәлимгә ағыла. ¹⁷ Улар Йәһүзә батшалығын нығыта һәм өс йыл буйы Сөләймән улы Рехавғам яклы була, сөнки ошо өс йыл буйы улар Дауыт менән Сөләймән юлынан тайпылмайзар.

¹⁸ Рехавғам Дауыт улы Йеримостың кызы Махаласқа өйләнә. Махаластың әсәһе Авиһаил иһә Ишай улы Әлиавтың кызы була. ¹⁹ Махалас уға Йеғуш, Шемарьяһ, Заһам исемле өс ул табып бирә. ²⁰ Артабан Рехавғам Авшалом кызы Мағахананы ала, ул иһә Авияһты, Ғаттайзы, Зизаны, Шеломисты табып бирә. ²¹ Рехавғам бөтә катындары һәм йәриәләренә карағанда ла Авшалом кызы Мағахананы нығырак ярата. Уның ун һигез катыны менән алтмыш йәриәһе булып, уларҙан тыуған егерме һигез улы менән алтмыш кызы була. ²² Рехавғам Мағаханан тыуған улы Авияһты, һуңынан батша итеү ниәте менән, бөтә ағай-кустылары өстөнән түрә итеп куя. ²³ Ул бик уйлап эш итә, бөтә улдарын Йәһүзә һәм Бинйәмин ерзәрәндәге нығытылған калаларға ебәрәп бөтә, муллыкта йәшәүзәрән хәстәрләй һәм бик күп катын алып бирә.

Йәһүзәгә Шишактың һөжүм итеүе

(3 Бат 14:21-31)

12 ¹ Батшалығы көсәйеп, үзә тәхеттә нығынып киткәс, Рехавғам һәм уның менән бергә бөтә Исраил халқы Раббы канунын ташлай. ² Улар Раббыға тоғролок һакламағанға күрә, Рехавғамдың батшалык итеүенең бишенсе йылында, Мысыр батшаһы Шишак Йәрусәлимгә һөжүм итә. ³ Шишактың бер мең ике йөз яу арбаһы, алтмыш мең һыбайлыһы була, ә уның менән бергә Мысырҙан килгән ливиялыларҙың, суккиҙарҙың, куштарҙың иҫбе-һаны булмай. ⁴ Шишак, Йәһүзәнең

нығытылған калаларын кулға төшөргәс, Йәрусәлимгә юл тотта.

⁵ Шул сағында Шишактан қасып, Йәрусәлимдә йыйылған Йәһүзә башлыктары менән Рехавғам янына Шемағьяһ пәйғәмбәр килә лә:

– Раббы былай ти: «Һез Мине ташланғыҙ, шуның өсөн Мин һеззе ташлайым, Шишак кулына тапшырам», – тип белдерә.

⁶ Исраил башлыктары һәм батша үззәренең ғәйебен танып:

– Раббы ғәзел! – тизәр.

⁷ Раббы уларҙың ғәйептәрән танығанын күргәс, Шемағьяһка Үзенең һүзән еткерә: «Улар ғәйептәрән таныны, шуның өсөн уларҙы кырыуҙан тыйылам, тиззән котолоу ебәрермен. Йәрусәлимгә асыуымды Шишак кулы аша түкмәсмен. ⁸ Әммә, Миңә хезмәт итеү менән ерзәге батшаларға хезмәт итеү араһындағы айырманы аңлаһындар өсөн, улар Шишакка хезмәтсе булыр».

⁹ Мысыр батшаһы Шишак Йәрусәлимде яулап ала. Шунан һуң ул Раббы қорамындағы, батша һарайындағы хазиналарҙы талай, бөтә нәмәнә, шул иҫәптән Сөләймән эшләткән алтын қалқандарҙы ла алып китә.

¹⁰ Рехавғам батша улар урынына бақыр қалқандар яһата һәм батша һарайының ишектәрән һаклаған қарауыл башлыктары қарамағына тапшыра. ¹¹ Батша Раббы қорамына ингән һайын, һаксылар был қалқандарҙы тотоп килә, азақтан йәнә һаксылар бүлмәнән индереп куя торған була. ¹² Рехавғам үзенең ғәйебен танығас, Раббының асыуы уға төшмәй, уны бөтөнләйгә һәләк итмәй, сөнки Йәһүзәлә якшы нәмәләр зә булған була бит.

¹³ Шулай итеп, Рехавғам батша Йәрусәлимдә нығына һәм һакимлыҡ итә. Ул тәхеткә ултырғанда қырк бер йәштә була. Раббы Үз исемә тәйәкләнһән өсөн бөтөн Исраил ырыузары араһынан һайлап алған Йәрусәлим қалаһында ул ун ете йыл батшалыҡ итә. Әсәһе Нағамғағаммон кызы була. ¹⁴ Рехавғам, ысын йөрәктән Раббыға ынтылмаған өсөн, яуыз эштәр қыла.

¹⁵Рехавғамдың кылған гәмәлдәре баштан алып азағына тиклем Шемағъяһ пәйғәмбәр менән Ғиддо әулиәнен нәсел шәжәрәләре индерелгән тарих китаптарында хикәйләнә. Рехавғам менән Яровғам араһында туктауһыз һуғыш бара. ¹⁶Рехавғам үлеп ата-бабалары хозурына күсә һәм Дауыт калаһында ерләнә. Тәхеткә улы Авияһ ултыра.

Йәһүзә батшаһы Авияһ

(3 Бат 15:1-7)

13 ¹Яровғам Исраилға ун һигезенә йыл батшалыҡ иткәндә, Йәһүзә тәхетенә Авияһ ултыра. ²Ул Йәрусәлимдә өс йыл батша була. Әсәһе – Гивғанан Уриилдың кызы Михаяһ.

Авияһ менән Яровғам араһында һуғыш куба. ³Авияһ һайланма батырзарзан торған дүрт йөз мең кешелек ғәскәрән һуғышка индерә, ә Яровғам уға каршы һигез йөз мең һайланма яугирен сығара. ⁴Авияһ Әфраим таулығындағы Семараим тауының башына менеп баһа ла былай ти:

– Яровғам, бөтә Исраил халқы, тыңлағыҙ мине! ⁵Исраил Аллаһы Раббының Исраилға батшалыҡ итеүзе Дауытка һәм уның нәселенә тоҙ килешеү* буйынса мәңгелеккә биргән белмәйһегезме ни? ⁶Әммә Дауыт улы Сөләймәндең коло Яровғам Неват улы фетнә күтәрзе, үз хаҡымына каршы сықты. ⁷Уның тирәһенә буш боғаззар, нәфселе бәндәләр тупланды һәм Сөләймән улы Рехавғамды еңде. Рехавғам, йәш һәм йомшаҡ ихтыярлы булғанлыҡтан, уларға каршы тора алманы. ⁸Әле килеп һез Раббы Дауыт нәселе кулына тапшырған батшалыҡка каршы тормаҡ булаһығыҙ, йәнәһе, һез күмәк, йәнәһе, һезҙең Яровғам алла тип яһап биргән алтын башмактарығыҙ бар. ⁹Раббы һаһиндары булған һарун улдары менән левизәрҙе кыуып, сит халыҡтар һымаҡ үзегеҙгә һаһиндар билдәләп куйығыҙ түгелме ни? Бер үгеҙ

башмаҡ менән ете һарыҡ тәкәһе килтереп, үзен һаһин хезмәтенә бағышларға теләгән һәр бер кеше һезҙә ялған аллаларҙың һаһины була ала.

¹⁰Ә безгә килгәндә, безҙең Аллабыҙ – Раббы! Без Унан баш тартманыҡ. Раббыға хезмәт итеүсе һаһиндар – һарун улдары, левизәрҙә үз вазифаларын башкара. ¹¹Улар көн дә иртәле-кисле тотош яндырыу корбандары яндыра, хуш еҫ төтөтә, пак өстәлгә изге икмәктәрҙе тезеп һала, кис һайын алтын шәмдәлдәң майшәмдәрен тоқандыра, сөнки без Аллабыҙ Раббының күрһәтмәләрен үтәйбез, ә һез Уны ташланығыҙ. ¹²Бына, юлбашсыбыҙ Алла безҙең менән. Уның һаһиндары борғолар кысқыртып һезгә каршы һуғышка өндөргә әзер тора. Исраилдар! Ата-бабаларығыҙдың Аллаһы Раббыға каршы һуғышмағыҙ, барыбер уңышка ирешә алмаһығыҙ!

¹³Шул арала Яровғам уларҙың артынан йәшерен рәүештә бер төркөм һуғышсыларын ебәрә, үзе йәһүзизәрҙең каршыһында тора, ә боҫкон* уларҙың артынан төшә. ¹⁴Йәһүзизәр арттарына боролоп караһа, ни күрһен – алда ла яу, артта ла яу. Шунда улар Раббынан ярһам һорап ялбара башлай. һаһиндар борғоларын кысқырта, ¹⁵йәһүзизәр барыһы бергә һуғыш оранын кысқыра һәм Алла Авияһ менән йәһүзизәр алдында Яровғамды һәм бөтә исраилдарҙы кырып һала. ¹⁶Исраилдар йәһүзизәрҙән каса башлай, Алла уларҙы йәһүзизәр кулына тапшыра. ¹⁷Авияһ үзенең ғәскәре менән уларҙы тар-мар итә: исраилдарҙың һайланма биш йөз мең яугире үлтерелә. ¹⁸Шул сакта исраилдар буйһонорға мәжбүр була, ә ата-бабаларының Аллаһы Раббыға ышаныс бағлаған йәһүзизәр еңә. ¹⁹Авияһ Яровғамды эзәрлекләп кыуа төшә һәм уның калаларын – Бейт-Илде, Йешананы, Ғәфронды улар тирәһендәге ауылдары менән бергә кулға төшөрә. ²⁰Авияһ заманында

* 13:5 *Тоз килешеү* – «мәңгелек бозолмас килешеү» тигәндә аңлата.

* 13:13 *Боҫкон* – руссаһы: засада.

Яровғам башкаса кеүәтен туплай алмай. Раббы уның йәнен ала һәм ул вафат була.

²¹ Авияһ иһә көсәйгәндән-көсәйә бара. Ул ун дүрт катын ала, егерме ике улы менән ун алты кызы була.

²² Авияһтың башка ғәмәлдәре, эш-кылыктары һәм әйткәндәре Ғиддо пәйғәмбәр язмаһында хикәйәләнә.

14 ¹ Авияһ үлеп, ата-бабалары хозырына күсә. Ул Дауыт калаһында ерләнә. Урынына улы Аса батша була.

Йәһүзә батшаһы Аса

(3 Бат 15:8-12)

Аса батшалыҡ иткән ун йылда илдә тыныслыҡ була. ² Аса Аллаһы Раббы күзендә яҡшы һәм дөрөс булған ғәмәлдәр кыла: ³ ул сит илаһтарҙың корбан усактарын һәм табыныу калкыулыктарын юҡ иттерә, табыныу бағаналарын ваттыра, Ашераның колғаларын кырктыра. ⁴ Ул йәһүзизәргә ата-бабаларының Аллаһы Раббыға ынтылырға, канун һәм бойороктарын үтәргә куша; ⁵ Йәһүзә калаларының бөтәһендә лә табыныу калкыулыктарын һәм хуш ес төтәтәү корбан усактарын юҡка сығарта. Аса заманында батшалыҡ именлектә көн итә. ⁶ Илдә тыныслыҡ булған дәүерҙә ул Йәһүзә калаларын нығыта. Раббы уға тыныс тормош биргән өсөн, ул йылдарҙа һуғыштар булмай. ⁷ Аса йәһүзизәргә былай ти:

– Әйзәгеҙ, калаларҙы төзөйөк, уларҙы диуарҙар менән уратайыҡ, күзәтәү манаралары, арқыры биктәр менән бикләнә торған капкалар эшләйек. Бар күңелдән Аллабыҙ Раббыға ынтылғанға күрә, ил әле үзебезҙеке. Беҙ Уға ынтылабыҙ, ә Ул беҙгә һәр яклап тыныс тормош бирә.

Шулай итеп, Йәһүзә халкы калаларын төзөкләндәрә, эштәре уң була.

⁸ Асаның Йәһүзә ырыуынан калқан һәм һөңгө менән коралланған өс йөз меңлек, Бинйәмин ырыуынан калқанлы һәм ук-һазаҡлы ике йөз һикһән меңлек ғәскәре булып, уларҙың барыһы ла каһарман яугир була.

⁹ Бына уларға каршы өс йөз яу арбаһы булған бихисап ғәскәре менән Куш батшаһы Зерах яу аса. Ул Марешаға еткәс, ¹⁰ Аса уға каршы сыға. Алышҡа әзерләнәп, Мареша эргәһендәге Сефаға үзәнәндә тезеләләр.

¹¹ Аса, Аллаһы Раббыға ялбарып, былай ти:

– Раббым! Көслөгә лә, көсһөзгә лә ярҙам итеү Һинең генә кулыңдан килә. Аллабыҙ Раббы, зинһар, ярҙам ит безгә, без тик Һиңә өмөтләнәбез, Һинең исемен менән ошо тиклем зур сиреүгә каршы сыҡтыҡ. Эй Раббым! Һин – безҙең Аллабыҙ: әзәм затының Һинән өстөн сығыуына юл куйма.

¹² Раббы Аса менән йәһүзизәргә күзә алдында куштарҙы тар-мар итә. Куштар ҡаса башлай. ¹³ Аса үзенең кешеләре менән уларҙы Герарға тиклем бастыра. Куштар кыйратыла, бер тере йән эйәһе лә калмай, сөнки улар өстөнән Раббы һәм Уның ғәскәре еңеү яулай. Йәһүзизәр бик күп яумал ала. ¹⁴ Герар тирәһендәге калаларҙа йәшәгән халыҡ Раббы дәншәтенән курқып калғанлыҡтан, йәһүзизәр был калаларҙы емереп, талап, бик күп яумал алып китә. ¹⁵ Малсыларҙың сатырҙарын да туззырып, көтөү-көтөү ваҡ малдарын, дөйәләрен кыуып алып китәләр һәм Йәрүсәлимгә кайталар.

Аса иңдергән яңылыҡтар

(3 Бат 15:13-16)

15 ¹ Ғодед улы Ғазаръяһка Алла Рухы иңә. ² Ул Асаның каршыһына сыға ла былай ти:

– Аса, йәһүзизәр һәм бинйәминдәр, һәм мәгеҙ мине тыңлағыҙ! Һеҙ Раббы менән булған сақта Ул да һеҙҙең менән була. Әгәр Уны эзләһегеҙ, табырһығыҙ. Әгәр Уны ташлаһағыҙ, Ул да һеҙҙе ташлар. ³ Оҙаҡ йылдар Исраил халкы хак Аллаһыҙ, юл күрһөтөүсе каһинһыҙ, канунһыҙ йәшәне. ⁴ Ләкин баштарына бәлә килгәс, улар Исраил Аллаһы Раббыға йөз борзолар, Уны эзләләр, һәм Раббы уларға табылды. ⁵ Ул дәүерҙә юлға сығыу куркыныс ине, килгәнә лә, киткәнә лә именлек булманы, ерҙә йәшәгән бөтә халыҡтар кузғыны. ⁶ Бер халыҡ икенсе

халықты юк итте, бер кала икенсе каланы емерзе, сөнки Алла төрлө хэтэрзэр менэн уларзы хафаға халды. ⁷ Эммә һез нык булығыз. Беләктәрегез талмаһын, сөнки кылған гәмәлдәрегез әжерһез калмаясақ.

⁸ Ғодед улы Ғазаръяһ пәйғәмбәрзең ошо пәйғәмбәрлек һүззәрен ишеткәс, Аса рухланып китә һәм бөтә Йәһүзә менән Бинйәмин ерзәрәндәге, Әфраим таулығында үзе яулап алған калаларзағы ерәнгес боттарзы тотошлайы менән кыйрата, Раббы корамының айуаны алдындағы Раббының корбан усағын яңырта. ⁹ Бөтә йәһүзизәр менән бинйәминдәрзе, улар менән бергә йәшәргә тип күсеп килгән әфраимдарзы, менашшеларзы һәм шимғондарзы сакыра – Аллаһы Раббы Аса менән икәнлеген күргәс, исраилдарзың күбеһе уның яғына сыққан була.

¹⁰ Асаның хахимлығының ун бишенсе йылында, йылдың өсөнсө айында Йәрусәлимгә йыйылалар. ¹¹ Ошо көндө яумал малынан ете йөз баш әре малды, ете мең баш вак малды Раббыға корбан итәләр, ¹² ата-бабаларының Аллаһы Раббыға бөтөн йөрәктән һәм бар булмыштары менән ынтылырға вәғәзә итеп, килешеү төзөйзәр. ¹³ Ә Исраил Аллаһы Раббыға ынтылмағандар, оломо ул, кесеме, ир кешеме ул, катын-кызы, үлергә тейеш була. ¹⁴ Шау-гөр килеп, шат ауаздар сығарып, борғолар һәм мөгөззәр өрөп, Раббыға ант бирәләр. ¹⁵ Һәммә йәһүзизәр кыуанышып, бөтә йөрәктән ант итәләр. Улар бар тырышлыктарын һалып, Уға ынтылалар һәм Раббы уларға Үзен аса. Раббы уларға һәр яклап именлек бирә.

¹⁶ Ашера хөрмәтенә ерәнгес һын куйзырған өсөн Аса батша әсәһе Мағаханы батша әсәһе дәрәжәһенән мәхрүм итә һәм, был һынды тураклап, Кидрон үзәнәндә яндыра. ¹⁷ Исраилда табынуы калкыулыктары һаман элеккесә кала бирә, шулай за Асаның йөрәге бөтә ғүмере буйы Аллаға тоғро була. ¹⁸ Атаһы һәм үзе Раббыға бағышланған алтын-көмөштө, һауыт-һабаны Алла йортона тапшыра. ¹⁹ Асаның хахим-

лығының утыз бишенсе йылына тиклем һуғыштар булмай.

Аса менән Бағша араһындағы һуғыш

(3 Бат 15:17-24)

16 ¹ Аса хахимлығының утыз алтынсы йылында Исраил батшаһы Бағша Йәһүзәгә һөжүм итә һәм, бер кем дә Йәһүзә батшаһы Аса биләмәһенән сыға ла, унда инә лә алмаһын өсөн, Рама кәлғәһен нығытырға тотона. ² Аса, Раббы корамында һәм батша һарайы хазинаһында булған алтын-көмөштө ала ла Дамаскта йәшәгән Арам батшаһы Бен-Һададка ебәрә. Уға былай тип әйтергә куша:

³ «Минең менән һинең арала минең атайым менән һинең атайың араһындағы кеүек килешеү булһын. Бына мин һинә алтын-көмөш ебәрәм. Ә һин Исраил батшаһы Бағша менән төзөгән килешеүеңдә өз – ул ғәскәрзәрен минең ерзәрәмдән сығарһын».

⁴ Бен-Һадад Аса батшаның тәқдимен тыңлай һәм үзенең ғәскәр башлыктарын Исраил калаларына қаршы яуға ебәрә. Улар Ғиййонды, Данды, Авел-Майимды һәм Нафтали ерендәге келәт кәлғәләрзе басып ала. ⁵ Был хакта ишеткәс, Бағша Раманы нығытыузан туктай һәм был эшен ташлап куя. ⁶ Ә Аса батша барса йәһүзизәрзе алып килеп, Бағша төзөлөштә фәйзаланған таштарзы, бүрәнәләрзе Раманан ташытып бөтөрә лә улар менән Гевағ һәм Миспа калаларын нығыта.

⁷ Шул осорза Ханани әүлиә Йәһүзә батшаһы Асаға килеп, уға былай ти:

– Һин Аллаң Раббыға ышанмайынса, Арам батшаһына ышандың. Шунуң өсөн, Арам батшаһының ғәскәре кулыңдан ысқынды ла инде. ⁸ Куштар менән ливиялыларзың ғәскәрзәре кеүәтле, яу арбалары һәм һыбайлылары исәпһез-һанһыз түгел инеме ни? Ләкин һин Раббыға ышанғас, Ул уларзы һинең кулыңа тапшырғайны. ⁹ Раббы ер йөзәндәге бар нәмәне күзәтеп тора, Үзенә тоғроларға көс-кеүәт бирә. Һин

алиоттарса эш иттең. Бынан һуң башың һуғыштан сыкмаясақ.

¹⁰ Аса әулиәгә бик нык асылуна һәм, ярһып, уны зинданға яптыра. Шул осорза ул кайһы бер башка кешеләрзе лә кыйырһыта.

¹¹ Асаның бөтә гәмәлдәре башынан азағына тиклем Йәһүзә һәм Исраил батшалары китабында язылған. ¹² Батшалык итеүенең утыз туғызынсы йылында аяктары һызлаған Асаның хәле нык ауырая. Әммә ауырыған сакта ла ул Раббынан түгел, ә табиптарзан ярзам һорай. ¹³ Аса батшалык итеүенең кырк беренсе йылында вафат була һәм ата-бабалары хозурына күсә. ¹⁴ Уны исән сағында үзе өсөн Дауыт калаһында каяла уйзырған төрбөгә куялар. Уны төрлө һуш есле матдәләр, есле майзар тултырылған ятакка һалалар, уның хөрмәтенә зур итеп усақ яндыралар.

Йәһүзә батшаһы Йеһошафат

17 ¹ Асанан һуң тәхеткә улы Йеһошафат ултыра һәм илде Исраилға каршы торорлок итеп көсәйтә. ² Ул Йәһүзәнең бөтә нығытылған калаларына ғәскәрзәр куя, Йәһүзә еренә, атаһы Аса яулап алған Әфраим калаларына һаксығәскәрзәр урынлаштыра. ³ Раббы Йеһошафат менән була, сөнки ул боронго бабаһы Дауыт башлап һалған юлдан тайпылмай, бәғәлдәргә табынмай. ⁴ ә атаһының Аллаһына ынтыла, Уның бойороктарын үтәй, исраилдарға эйәрмәй. ⁵ Раббы уның батшалығын нығыта. Бөтә йәһүизәр Йеһошафатка бүләктәр килтерә һәм ул бик бай һәм данлыклы була. ⁶ Йеһошафат бөтөн күңелен биреп Раббы юлында йөрөргә тырыша. Ул Йәһүзәнән табыныу калкыулыктарын да, Ашераға куйылған колғаларзы ла юк итә.

⁷ Батшалык итеүенә өсөнсә йылында ул ярандары Бен-Хаил менән Ғовадьяһты, Зәкәрьяһ менән Неҫанилды, Михаяһты Йәһүзә калаларына халыкты укытырға ебәрә. ⁸ Улар менән бергә левизәр Шемағьяһ, Неҫаньяһ, Зевадьяһ, Ғасаһил, Шемирамоҫ, Йонасан, Адонияһ, Товияһ,

Тов-Адонияһ, шулай ук каһиндар Әлишамағ менән Йеһорам була. ⁹ Улар Йәһүзәлә Раббының канун китабынан һабак бирә. Йәһүзәнең бөтә калаларында халыкты укытып йөрөйзәр.

¹⁰ Йәһүзә тирәһендәге бөтә батшалыктарзы Раббы дәһшәте биләп ала, шуға күрә улар Йеһошафатка каршы һуғыш асмай.

¹¹ Кайһы бер пелештизәр Йеһошафатка көмөштө бүләккә һәм яһак итеп килтереп тора; ғәрәптәр вак малдан ете мең ете йөз баш һарык тәкәһе менән ете мең ете йөз баш кәзә тәкәһе алып килә.

¹² Йеһошафат күтәрелгәндән-күтәрелә, Йәһүзәлә кәлғәләр, кәрәк-ярак һаклай торған келәт кәлғәләр төзөтә. ¹³ Йәһүзә калаларында ул күп итеп кәрәк-ярак туплай, Йөрүсәлимдә үзенең каһарман яугирзәрен урынлаштыра. ¹⁴ Бына уларзың нәсел буйынса төзөлгән исемлеге:

Йәһүзә ырыуынан мең баштары:

ғәскәр башы Ғадна һәм уның өс йөз мең каһарман яугире; ¹⁵ уның артынса – ғәскәр башы Йеһоханан һәм уның ике йөз һикһән мең яугире; ¹⁶ унан – Зихри улы Ғамасьяһ һәм уның ике йөз мең баһадир яугире. Ғамасьяһ үз ихтыяры менән Раббыға хезмәт итә.

¹⁷ Бинйәмин ырыуынан яугирзәрзәң башлығы Әлъядағ була. Был баһадир һуғышының ук-һазаклы һәм калканлы ике йөз мең яугире; ¹⁸ унан һуң – йөз һикһән мең кораллы яугире менән Йеһозавад.

¹⁹ Был яугирзәр батшаға хезмәт итә. Уларзан тыш батша бөтә Йәһүзәләге нығытылған калаларға башка ғәскәрзәрзе урынлаштырған була.

Михаяһ пәйғәмбәрзәң Ахавты кисәтеүе

(3 Бат 22:1-28)

18 ¹ Йеһошафат зур байлыкка эйә була һәм дан қазана. Ул Исраил батшаһы Ахав менән туғанлаша. ² Бернисә йылдан Йеһошафат Самарияға Ахавка бара. Ахав Йеһошафат һәм уның юлдаштары

хөрмәтенә эреле-ваклы бик күп мал сала. Ул Йеһошафатты бергәләп Ғилгәд Рамосына яу асырға өгөтлэй. ³Исраил батшаһы Ахав Йәһүзә батшаһы Йеһошафаттан:

– Минең менән бергә Ғилгәд Рамосына бараһыңмы? – тип һорай.

– Һин нисек – мин дә шулай, – тип яуаплай Йеһошафат. – Минең халкым – һинең халқың. Без һинең менән бергә һуғышка барырбыз.

⁴Йеһошафат Исраил батшаһына тағын былай ти:

– Тик тәүзә Раббының кәңәшен һорап кара.

⁵Исраил батшаһы дүрт йөз пәйгәмбәрҙе йыйып ала ла:

– Ғилгәд Рамосына каршы яу менән барайыкмы, әллә бармайыкмы? – тип һорай.

– Бар, – тип яуап кайтара пәйгәмбәрҙәр. – Алла ул каланы батшаның кулына тапшырасаҡ.

⁶Әммә Йеһошафат:

– Раббының тағы берәй пәйгәмбәре калманымы? Унан да һорап карар инек, – ти.

⁷Исраил батшаһы Йеһошафатка:

– Тағы бер кеше бар барлығын, уның аша Раббыға мөрәжғәт итеп була. Тик мин уны яратмайым, сөнки ул миңә йүнле нәмә юрамай, гел яманлык күрәзәләй. Михаяһ ул, Йимла улы, – ти.

– Улай тимә әле һин, эй, батша, – ти Йеһошафат.

⁸Исраил батшаһы һарай әһелдәренәң беренәң сақырып:

– Йәһәт кенә Йимла улы Михаяһты алып кил! – ти.

⁹Исраил батшаһы Ахав менән Йәһүзә батшаһы Йеһошафат затлы кейемдәрен кейеп, Самария капкаһы янындағы ырзында һәр береһе үзенең тәхетенә ултыра, ә бөтә пәйгәмбәрҙәр улар алдында пәйгәмбәрлек итә. ¹⁰Үзенә тимер мөгөз яһап алған Кенәғана улы Сидкияһ шунда белдерә:

– Раббы былай ти: «Һин арамирҙарҙы ошо мөгөз менән һөзөп, кырып бөтөрәсәкһең!»

¹¹Башка пәйгәмбәрҙәр ҙә шуны уҡ юрай:

– Ғилгәд Рамосына бар, юлың уңыр, Раббы уны батша кулына тапшырасаҡ.

¹²Михаяһты алырға ебәрелгән кеше уға былай ти:

– Кара әле, бөтә пәйгәмбәрҙәр бер ауыздан батшаға уңыш юрай, һинең һүзең дә уларҙыкы кеүек булһа ине: һин дә якшыға юра.

¹³– Тере Раббы шаһит: Аллам миңә нимә тиһә, шуны әйтермен, – тип яуап кайтара Михаяһ.

¹⁴Михаяһ батша алдына килә. Батша унан:

– Михаяһ, әйт әле, Ғилгәд Рамосына яу менән барайыкмы, әллә юкмы? – тип һорай.

– Барығыз, – ти Михаяһ. – Юлығыз уңыр, улар кулығыҙға тапшырылыр.

¹⁵– Раббы исеме хакына миңә тик дөрөсөн генә һөйлә, тип һинең күпме ялынырға була? – ти уға батша.

¹⁶Шунан Михаяһ былай ти:

– Мин исраилдарҙың барыһының да көтөүсәһеҙ һарыктар шикелле таузарға һибелгәнән күрҙем. Раббы: «Быларҙың хужаһы юк. Һәр кем иҫән-аман сағында үз өйөнә кайтһын», – тип әйтте.

¹⁷– Был миңә бер йүнле нәмә лә әйтмәс, тик яманлык кына юрар, тимәнемме ни һиңә? – ти Исраил батшаһы Йеһошафатка.

¹⁸Ә Михаяһ былай ти:

– Улай булғас, Раббы һүзен тыңлағыз! Мин Раббының Үз тәхетендә ултырғаным һәм эргәһендә уң яктан да, һул яктан да бөтә күк ғәскәре баһып торғаным күрҙем.

¹⁹Раббы: «Ғилгәд Рамосына яу саһып, шунда һәләк булһын өсөн Исраил батшаһы Ахавты кем которта ала?» – тип һорағайны, береһе былай, икенсәһе тегеләй тәкдим итте. ²⁰Шунда бер рух сығып Раббы алдына баһты ла: «Мин которта алам», – тине. Раббы унан: «Нисек итеп?» – тип һораны. ²¹«Мин барам да, алдаксы рух булып, уның бөтә пәйгәмбәрҙәрен ялған һөйләтәм», – тине рух. «Әйе, һин уны которта алырһың, – тине Раббы. – Бар, әйткәнәңдә эшлә».

²² Бына шулай итеп, Раббы был пәйғәмбәрзәреңдең ауызына ялғансы рух индерзе. Сөнки ул һинең башыңа бәлә күндерергә карар итте.

²³ Шунда Кенағана улы Сидкияһ Михаяһтың янына килә лә яңағына һуғып ебәрәп:
– Раббының Рухы ни рәүешле минән китеп, һинең ауызыңдан һөйләй башланы әле? – ти.

²⁴ – Быны һин кайза йәшенергә белмәйенсә, иң төпкө бүлмәлә боһоп ултырған көндө белерһең, – тип яуаплай Михаяһ.

²⁵ – Михаяһты кала башлығы Амон менән батша улы Йоашка алып барып тапшырығыз! – тип бойора Израил батшаһы. – ²⁶ Батша шулай тип әйтте тиегез: уны зинданға ултыртһындар, мин иһән-аман кайткансы, аз-маз икмәк менән һыуҙан башка бер нәмә лә бирмәһендәр.

²⁷ – Әгәр зә һин иһән-аман әйләһенеп кайтһаң, миһең аша Раббы һөйләмәгән булыр, – ти Михаяһ. Шунан: – Әй халыҡтар, әйткәһнемде иһетегез! – тип өһтәй.

Аһавтың үләме

(3 Бат 22:29-35)

²⁸ Израил батшаһы Аһав менән Йәһүзә батшаһы Йеһошафат Ғилғәд Рамоһына яу менән китә. ²⁹ Аһав Йеһошафатка былай ти:

– Мин яуға кейеһемде алмаштырып инерһен, ә һин үҙеңдең батша кейеһеңдә бул.

Израил батшаһы кейеһен алмаштыра ла, яуға инәләр. ³⁰ Арам батшаһы яу арбалары башлыҡтарына:

– Башлыҡмы ул, ябай яугирһе – алышып тормағыз, бары Израил батшаһы менән генә һуғышығыз! – тип бойорған була.

³¹ Яу арбаларының башлыҡтары Йеһошафатты күрә лә, Израил батшаһы икән тип уйлап, алышыр өһөн уны уратып ала. Ләкин Йеһошафат кыскырып ебәрә, һәм Алла уға ярҙам итә. Алла уны һаҡлап алып кала, ³² яу арбаларының башлыҡтары уның Израил батшаһы түгеллеген күрә лә боһолоп китә.

³³ Бер яугир, төзәп тормайынса уҡ атып ебәрә лә, Израил батшаһын яралай. Уҡ һарайтаһының йөһө аша барып кәзала. Аһав яу арбаһын йөрөтөһеһенә:

– Атыңды бор, миһе яу яланынан алып сыҡ, йәрәхәтләһдем, – ти.

³⁴ Көһлө алыш көһө буйы дауам итә. Израил батшаһына яу арбаһында араһизар каршыһында һөйәләп баһып торорға тура килә. Кискеһен қояш байығанда батша йән бирә.

Йеһу әүлиәһең Йеһошафатты битәрләүе

19 ¹ Йәһүзә батшаһы Йеһошафат Йәрүсәлимдәге өйөнә иһән-аман кайтып етә. ² Уның каршыһына Ханани улы Йеһу әүлиә сығып, былай ти:

– Һиңә ни өһөн иманһыҙға ярҙам итеп, Раббыны күрә алмауһыларҙы һиңә яратырға кәрәк булды? Шул аркала һиңә Раббының аһуы төһәһәк. ³ Ярай әле һинең яҡшы эһтәрәң дә бар. Һин Аһераның қолғаларынан арыңдырҙың, йөрәгеңде Алланы эһләүгә бағышланың.

Йеһошафаттың яҡшы ғәмәлдәре

⁴ Йеһошафат Йәрүсәлимдә йәһәй. Ул Беер-Шәвәтгән алып Әфраим таулығына тикләһге ерзәрзә көн иткән халкын йәнә қат-қат урап сыға, уларҙы ата-бабаларының Аллаһы Раббыға кайтырға инандыра.

⁵ Йәһүзәләге бөтә һығытылған қалаларҙа хөкөһдарҙар тәғәйһләп, ⁶ уларға былай ти:

– Һәр эһегеззә игтибарлы булығыз, һеҙ кешә хөкөһөн түгел, Раббы хөкөһөн кылыулығыҙы, хөкөһ еһендә Уның қатнашқанын белеп тороғоз. ⁷ Алланан қурқығыз, алдығыҙы-артығыҙы қарап йөрөгөз, сөнки Аллабыз Раббыға ялғанлау за, кешә айырыу за, ришүәтселек тә хас түгел.

⁸ Йеһошафат Йәрүсәлимдә қайһы бер левизәрзә, қаһиндарҙы һәм Израил нәһәлдәре башлыҡтарың Раббы қануһына һигәзләһеп хөкөһ сығырырға һәм кешеләр араһындағы дәғүәләрзә хәл итергә тәғәйһләй. Улар

Йәрүсәлимдә йәшәй. ⁹ Йеһошафат уларға шундай бойорок бирә:

– Вазифағызғы Раббынан куркып, тоғролок һәм саф күнел менән башкарығыз. ¹⁰ Үз калаларында йәшәгән ағай-энегеззән килгән бәхәсле эштәрҙең кайһыһын карағанда ла – үлтереш булһынмы ул, канун, бойорок, кағизә йә карар үтәләшенә кағылһынмы – Раббы алдында гонаһ кылып куймаһындар, үзәрәнен һәм һезҙең башығызға Раббының кәһәрән төшөрмәһендәр өсөн, уларҙы иҫкәртегез; шулай итһәгез, гонаһка тарымашығыз. ¹¹ Бына баш каһин Амарьяһ – Раббыға кағылышлы эштәрҙә, Исмәғил улы Зевадьяһ, Йәһүзә ырыуы башлығы, батшаның бөтә эштәрәндә һезҙең өстә торор, ә левизәр эргәгеззә идара эштәрән башкарыр. Кыйыу эш итегез, Раббы яҡшылык кылыуы менән булһын!

Моавтар менән ғаммондарға каршы һуғыш

20 ¹ Күпмелер вақыттан һуң моавтар менән ғаммондар, йәнә лә Мағон иленән кайһы берәүҙәр уларға кушылып, Йеһошафатка каршы яу аса. ² Хәбәрселәр килеп, Йеһошафатка:

– Диңгез аръяғынан, Эдом яғынан, һиңә каршы иҫәпһез-һанһыз сиреү килә, улар индә Хасасон-Тамарға килеп еткән, – тизәр.

Хасасон-Тамарҙың икенсе исеме – Ғейн-Геди.

³ Йеһошафат каты куркыуға кала. Ул Раббынан һорарға карар кыла һәм бөтә Йәһүзәлә ураза иғлан итә. ⁴ Йәһүзизәр Раббынан ярзам ялбарырға тип бергә йыйыла. Улар Раббыға мөрәжәғәт итер өсөн Йәһүзәнен барлык калаларынан килә.

⁵ Йеһошафат Йәһүзә һәм Йәрүсәлим халқы алдына – Раббы қорамының яңы ихатаһына сығып баһа ла ⁶ былай ти:

– Ата-бабаларыбыҙың Аллаһы Раббы! Һин асмандарҙағы Алла! Һин бар халыктарҙың батшалыктары өстөнән хаҡимлыҡ итәһең. Һинең қулыңда – көс һәм көҙрәт, һис кем Һиңә каршы тора алмай!

⁷ Эй Аллабыз! Һин ошо ерҙә йәшәүселәрҙе халқың Исраил алдынан қыуып ебәрәп, уны мәңгелеккә Үзәндең дуһың Ибраһим нәселенә бирҙең түгелме ни? ⁸ Улар шунда тәйәкләнәп, Һинең исеменә бағышланған Изге торлак төзөнөләр һәм былай тизәр: ⁹ «Башыбызға бәлә-каза килгәндә – яҙауһы кылыһмы, үләтме, аһлыкмы ул – без Һинең исеменә тәйәкләнгән ошо йорт алдына, Һинең хозурыңа киләбез, үзәбез дуһар булған һәләкәт хақында Һиңә ялбарабыз, шунда Һин безҙе ишетәһең һәм қотқараһың». ¹⁰ Бына хәҙер ғаммондар, моавтар һәм Сеғир тауҙарында йәшәүселәр, Мысыр иленән килгән сактарында исраилдарға Һин ерҙәрәнә инергә рәхсәт итмәгән, шул сәбәптән қырылмай тороп қалған халыктар ¹¹ безгә нимә менән яуап қайтара? Улар Һин безгә миләк итеп биргән ерҙән безҙе қыуырға тип килгән. ¹² Аллабыз безҙең! Һин Үзәң уларға хөкөмөндә қылһаңсы! Был тикләм зур көскә каршы торорлок хәләбез юк, без ни қылырға ла белмәйбез. Безҙең күзәрәбез бары Һиңә төбәлгән!

¹³ Бөтә Йәһүзәнен ир-аттары катындары, бала-сағалары менән Раббы каршыһында баһып тора. ¹⁴ Шул сак ошо йыйында Зәкәрьяһ улы Яхазиилға Раббы руһы иңә. Зәкәрьяһ Бенаһһ улы булып, Бенаһһ – Йеғиилдан, Йеғиил Леви ырыуынан булған Маттаньяһтан донъяға килә. Уларҙың нәсел баштары Асаф була. ¹⁵ Ул былай ти:

– Бөтә йәһүзизәр, Йәрүсәлимдә йәшәүселәр, Йеһошафат батша, тыңлағыз! Һезгә Раббы былай ти: «Был иҫәпһез-һанһыз сиреүҙән куркмағыз, қотоғоз осмаһын! Был һуғыш һезҙеке түгел, ә Алланықы. ¹⁶ Иртәгә уларға каршы сығығыз. Улар хәҙер Сис артылышынан килә, ә һез уларҙы үзән осонда, Йеруил сүлә алдында, тап итерһегез. ¹⁷ Был юлы һезгә һуғышаһы түгел; һез шунда баһығыз за Раббының һезҙе һисек қотқарғанын қарап тороғоз. Йәһүзә һәм Йәрүсәлим! Куркмағыз, қотоғоз алынмаһын! Иртәгә каршыларына барығыз, Раббы һезҙең менән булыр».

¹⁸ Йеһошафат йөзтүбөн ергә каплана, уның менән бергә бөтә йәһүзизәр һәм Йәрусәлим халкы Раббы алдында ергә капланып, Уға сәждә кыла. ¹⁹ Кыһаҫ һәм Қорах нәселенән булған левизәр аяғүрә баһсып, Исраил Аллаһы Раббыға көслә тауыш менән мактау язуырырға тотона.

²⁰ Иртүк тороп Текоға сүленә табан юлланалар. Шунда Йеһошафат халык алдына баһсып һүз ала:

– Тыңлағыз мене, Йәһүзә һәм Йәрусәлим кешеләре! Аллағыз Раббыға ышанығыз, шул сағында нык булырһығыз. Уның пәйғәмбәрзәренә ышанығыз, шунда уңыш казанырһығыз, – ти ул.

²¹ Йеһошафат халык менән кәңәшләшкәндән һуң, кораллы һуғышсылар алдынан барып, Раббыға һәм Уның мөкәддәс бөйөклөгөнә дан йырлар.

«Раббыға шөкөр итегеҙ,

Уның тоғро мөхәббәте мәңгелек!» – тип тәкрәр итер өсөн йырсылар билдәләй.

²² Һөрән һалып мактау йырлай башлаған мәлдәрендә, Йәһүзәгә яу менән килә ятқан ғаммондар, моавтар һәм Сеғир таузарында йәшәүселәргә каршы боһскон кора һәм улар кырыла. ²³ Ғаммондар менән моавтар Сеғир таузары кешеләренә һөжүм итә, сеғирзарзы кырып һалғас, бер-береһен кыйратырға тотона. ²⁴ Йәһүзизәр сүлдәге калкыулыкка килеп дошман ғәскәренә караһа, ни күрәләр – күп һанлы мәйеттәр менән ер тулған, береһе лә иһән калмаған. ²⁵ Йеһошафат халкы менән бергәләп яумал йыя башлай: бик күп мал-мөлкәт, кейем-һалым, затлы әйберзәр табалар, күтәрәп алып китмәстәй итеп йөкмәнәләр. Өс көн буйы ташыйзәр былар яумалды – ул шул тиклем күп була.

²⁶ Дүртенсе көндә Шөкөр үзәнәһә йыялалар, шунда Раббыға шөкөр кылалар. Шуға күрә был ерзә әлегәсә Шөкөр үзәнә тип йөрәтәләр. ²⁷ Шунан һуң барлык йәһүзизәр һәм йәрусәлимдәр кыуанышып Йеһошафат артынан Йәрусәлимгә кайтырға сыға, сөнки Раббы, дошмандарынан коткарып, оло кыуаныс бүләк итә. ²⁸ Йәрусәлимгә лиралар,

арфалар, борғолар тауышы аһтында кайтып, Раббы йортона киләләр. ²⁹ Раббының Исраил дошмандарына каршы алышканын ишеткәс, ерзәгә бөтә батшалыктар Алланан куркып кала. ³⁰ Йеһошафат батшалығында тыныслык урынлаша, Алла уға һәр яклап именлек бирә.

Йеһошафаттың һуңғы йылдары

(3 Бат 22:41-50)

³¹ Шулай итеп, Йеһошафат Йәһүзәлә һакимлык итә. Тәхеткә ултырғанда ул утыз биш йәштә була һәм Йәрусәлимдә егерме биш йыл батшалык итә. Әсәһе Ғазува – Шилхи кызы була. ³² Йеһошафат атаһы Асаның юлынан тайпылмай, Раббы күзәндә дөрөс булған ғәмәлдәр кыла. ³³ Ләкин әлегә табыныу калкыулыктары юк ителмәгән, ә халык ата-бабаларының Аллаһына тулығынса боролоп бөтмәгән була.

³⁴ Йеһошафаттың башка ғәмәлдәре башынан аһағынаһа Ханани улы Йеһу язмаларында һикәйәләнгән һәм Исраил батшалары китабына индерелгән.

³⁵ Ләкин быларзән һуң Йәһүзә батшаһы Йеһошафат яман эштәр кылған Исраил батшаһы Аһазъяһ менән әһнәләшә. ³⁶ Улар бергәләшеп Таршишка ебәрер өсөн караптар төзөй. Караптарзы улар Ғәһион-Ғәвәрзә яһай. ³⁷ Марешанан Додауа улы Әһиғәзәр, Йеһошафатка пәйғәмбәрлек итеп, былай ти:

– Аһазъяһ менән әһнәләшкәнәң күрә, Раббы һинәң эһендә юкка сығарасак.

Караптар емерелә һәм Таршишка барып етә алмай.

Йәһүзә батшаһы Йеһорам

(4 Бат 8:16-24)

21 ¹ Йеһошафат вафат булып, ата-бабаларына кушыла һәм Дауыттың калаһында үзәнәһә ата-бабалары яһына дәһен кылына. Уның урынына улы Йеһорам тәхеткә ултыра. ² Уның бер туғандары – Ғазаръяһ, Йеһиил, Зәкәръяһ, Азаръяһ, Михаил, Шефатъяһ. Улар һәммәһә Исраил батшаһы Йеһошафаттың улдары була.

³ Аталары уларға Йәһүзәнең нығытылған калалары менән бергә күп алтын-көмөш, затлы әйберҙәр бүләк итә, батшалыҡты иһә, баш балаһы булғанлыктан, Йеһорамға тапшыра. ⁴ Йеһорам атаһы урынына тәхеткә ултырып, хакимлиғын нығыткандан һуң, бөтә кустыларын, шулай ук Исраилдың кайһы бер түрәләрен кылыстан үткәрә.

⁵ Батша булғанда Йеһорамға утыз ике йәш була. Ул Йәрүсәлимдә һигез йыл хакимлык итә. ⁶ Катыны Ахавтың кызы булғанлыктан, Йеһорам да, Ахав нәселе һымак, Исраил батшаларының юлын кыуа, Раббы күзәндә яман булған эштәр кыла. ⁷ Шулай булһа ла, Раббы Дауыт менән төзөлгән килешәү һақына Дауыт йортон һәләк итергә теләмәй, сөнки уға, шәмең һәр ваҡыт янып торор, тип вәғәзә биргән була.

⁸ Йеһорам батша булған ваҡытта, эдомдар Йәһүзәгә каршы баш күтәрәп, уның хакимлиғы астынан сыға һәм үзәрәненә батша һайлап куя. ⁹ Йеһорам бөтә ғәскәр башлыҡтары, яу арбалары менән бергә шул тарафка йүнәлә. Бында уны Эдом ғәскәре уратып ала. Әммә Йеһорам төндә яу арбаларының башлыҡтары менән бергә камалышты йырып сыға. ¹⁰ Ошо ваҡыттан алып бөгөнгә тиклем Эдом Йәһүзәгә буйһонмай.

Шул осорҙа Ливна калаһы ла баш күтәрә, сөнки Йеһорам ата-бабаларының Аллаһы Раббыны ташлай. ¹¹ Йәһүзәләгә калкыулыҡтарҙа табынуу урындары булдыра, Йәрүсәлим халкын сит илаһтарға табынырға өндәп, йәһүзизәрҙе юлдан яздыра.

¹² Уға Ильяс пәйғәмбәрҙән хат килә. Унда былай тиелгән була:

Һинең боронго бабаң Дауыттың Аллаһы Раббы бына нимә ти: «Һин атайың Йеһошафаттың, Йәһүзә батшаһы Асаньң юлынан йөрөмөнөң, ¹³ ә Исраил батшаларына эйәрҙең. Ахав нәселе Исраилды аздырған кеүек, һин Йәһүзә менән

Йәрүсәлим халкын сит илаһтарға табынырға өндөнөң. Өстәүенә, һин кустыларыңды, атайыңдың улдарын, үлтерттең, ә улар һинән яҡшыраҡ ине. ¹⁴ Бына шуның өсөн Раббы һинең халкыңа, балаларыңа, катындарыңа, барлык мөлкәтенә ауыр каза ебәрәсәк. ¹⁵ Үзәң иһә ауыр эс ауырыуына юлығырһың. Ул ауырыу көндөн-көн аҙа барып, эсендәгә бөтә ағзаларың койолоп төшәсәк».

¹⁶ Раббы пелештизәр менән ғәрәптәрҙе, куштарзың күршеләрен, Йеһорамға каршы кузғыта. ¹⁷ Улар Йәһүзәгә табан юллана, уға бәрәп инә һәм батша һарайында табылған барлык мөлкәттә, шулай ук улдарын һәм катындарын алып китә. Уның кинйәһе Йеһоаһаздан башка улы калмай. ¹⁸ Ошоларҙан һуң Раббы уны котолоп булмаһлыҡ эс ауырыуына юлыҡтыра. ¹⁹ Көндөн-көнгә был дауам итә, ә икенсе йылдың аҙағына ауырыуҙан уның эсе койола һәм бик ныҡ һыҙланып-яфаланып, Йеһорам донъя куя. Уның ата-бабаларын қуйғанда ерләү усақтары яндырған халыҡ Йеһорам һақына усақ яғыуы кәрәк тапмай. ²⁰ Утыз ике йәшендә тәхеткә ултырған Йеһорам Йәрүсәлимдә һигез йыл батшалыҡ итә, ул мәрхүм булғас, илауһы-һыҡтауһы табылмай. Уны Дауыт калаһында дәфен қылһалар ға, батшалар төрбөнөнә қуймайҙар.

Йәһүзә батшаһы Аһазъяһ

(4 Бат 8:25-29; 9:14-29)

22 ¹ Ғәрәптәр менән бергә йәһүзизәр туғламына һөжүм иткән баһсылар Йеһорамдың өлкән улдарын үлтәрәп киткән була. Шул сәбәпле Йәрүсәлим халкы Йеһорам урынына уның кинйә улы Аһазъяһты* батша итеп куя. Шулай итеп, Йәһүзә тәхетенә Йеһорам улы Аһазъяһ ултыра. ² Аһазъяһ егерме ике йәшендә батша була һәм Йәрүсәлимдә бер йыл батшалыҡ итә.

* 22:1 Аһазъяһ – Йеһоаһаз иһеме астында ла иһкә алына (қарағыз: «II Йылъязма», 21:17).

Уның әсәһе Ғомризың ейәнсәре Ғаҫалъяһ була. ³ Ахазъяһ та Ахав йортоноң юлын кыуа, сөнки уны әсәһе канунһыз гәмәлдәргә этәрә. ⁴ Ул, Ахав нәселенә окшап, Раббы күзендә яман булған гәмәлдәр кыла, сөнки атаһы мәрхүм булғандан һун, Ахав йортоноң ағзалары уның кәңәшселәре булып, уны һәләкәткә килтерә. ⁵ Ахазъяһ, уларзың кәңәшен тыңлап, Израил батшаһы Ахавтың улы Йорам менән бергә Ғилғәд Рамосына Арам батшаһы Хазаилға каршы яуға бара. Был һуғышта арамизар Йорамды яралай. ⁶ Ул, Рама калаһында Арам батшаһы Хазаилға каршы һуғышканда алған яраларын дауаларға, Изреғилгә кайта. Йәһүзә батшаһы Йеһорам улы Ахазъяһ иһә йәрәхәтләнгән Ахав улы Йорамдың хәлен белешергә тип Изреғилгә килә.

⁷ Раббы ихтыяры буйынса Ахазъяһ, Йорам янына килеп, үлемен шунда табырға тейеш була. Бында килгәс, улар Йорам менән бергәләп Нимши улы Йеһузы каршы алырға сығалар. Йеһузы Раббы Ахав йортоноң юк иттерер өсөн һайлап алған була. ⁸ Йеһу, Ахав нәселенә сығарылған хөкөмдө бойомға ашырған сакта, Йәһүзә түрәләрен һәм Ахазъяһка хезмәт иткән ағай-эһененәң улдарын осрата һәм барыһын да үлтерә. ⁹ Шунан Йеһу Ахазъяһты эзләргә тотона. Уны, Самарияла йәшенеп йөрөгән еренән табып, Йеһуға алып киләләр һәм үлтерәләр. Әммә уны дәфен кылалар, сөнки: «Ул бөтөн йөрөгә менән Раббыға ынтылған Йеһошафат улы бит!» – тизәр. Шулай итеп, Ахазъяһ йортоноң батша булырлык берәү зә калмай.

Йәһүзә батшабикәһе Ғаҫалъяһтың тәхеткә ултырыуы

(4 Бат 11:1-3)

¹⁰ Ахазъяһтың әсәһе Ғаҫалъяһ, улының үлгәнә тураһында ишеткәс, Йәһүзә батшаһы нәселенән булғандарзың бөтәһен дә кырырға керешә. ¹¹ Ләкин Йеһошавғаҫ, Йеһорам батшаның кызы, Ахазъяһтың үлемгә дусар ителгән башка улдары араһынан Йоаш тигән улын урлап алып, уны һөт әсәһе менән

бергә йоко бүлмәһенә йәшерә. Шулай итеп, Йеһорам батшаның кызы, Йеһоһодағ каһиндың катыны, Ахазъяһтың кыз туғаны Йеһошавғаҫ Йоашты Ғаҫалъяһтан йәшерә һәм ул тере кала. ¹² Илдә Ғаҫалъяһ батшалык иткән вақытта, бала алты йыл буйына улар менән Алла қорамында йәшенеп йәшәй.

Ғаҫалъяһка каршы баш күтәрер

(4 Бат 11:4-20)

23 ¹ Етенсе йылына Йеһоһодағ, тәүкәлләп, йөз баштары Ғазаръяһ Йероһам улы, Исмәғил Йеһоһанан улы, Ғазаръяһ Ғовед улы, Мағасеяһ Ғадаяһ улы, Әлишафат Зихри улы менән килешәү төзөй. ² Улар, Йәһүзә буйлап йөрөп, бөтә калаларҙан левизәрзә һәм Израилдың ғәилә башлыктарын йыя һәм Йәрүсәлимгә алып килә. ³ Был йыйын Алла йортоноң батша менән килешәү төзөй. Йеһоһодағ йыйылыу-сыларға былай ти:

– Бына был батша улы! Раббының Дауыт нәселе хақында биргән вәғәзәһенә ярашлы, тәхеткә ул ултырырға тейеш. ⁴ Һез былай итегез: шәмбе көндө хезмәтен башкарган каһиндар менән левизәрзәң өстән бер өлөшө капкаларзы һаклаһын, ⁵ өстән бер өлөшө – батша һарайында, өстән бере Нигез капкаһы төбөндә булһын. Ә бар халык Раббы қорамының ихаталарында торһон. ⁶ Раббы қорамына каһиндар менән хезмәттәге левизәрзән башка берәү зә инмәһен. Улар паклануы йолаһын үткән, шуға күрә инә алалар. Ә калған кешеләр Раббының бойороғон үтәһен. ⁷ Левизәр, һәр кайһыһы корал тотоп, батшаны уратып баһын, кем қорамға инә – шул үлтерелһен. Батша кайза барһа ла, артынан калмағыз.

⁸ Левизәр һәм барлык йәһүзизәр Йеһоһодағ каһиндың бойороктарын бер һүзһез үтәй. Йөз баштары шәмбе көндө хезмәтен башлаған һәм хезмәтен теүәлләгән һәр кемде үз янына туплай, сөнки Йеһоһодағ каһин бер кемгә лә китергә рөхсәт бирмәй. ⁹ Йеһоһодағ каһин йөз баштарына һөңгөләр менән Дауыт батшаның Алла қорамында

һакланған зур һәм бәләкәй калкандарын таратып бирә. ¹⁰ Ул кулдарына корал тоткан кешеләрҙе, батшаны һәр яктан һаҡлар өсөн, корамдың көньяғынан төньяғына тиклем корбан усағы һәм корам тирәләй куйып сыға. ¹¹ Шунан батша улын алып киләләр, башына таж кейҙерәләр, канун китабы тотторалар. Йоашты батша тип иғлан итәләр. Йеһоядағ менән улдары Йоашты мәсехләй һәм халык: «Йәшәһен батша!» – тип кысқыра.

¹² Ғасальһа, йүгерешкән һәм батшаны сәләмләгән халықтың шаулашканын ишетеп, улар янына, Раббы корамына килә ¹³ һәм ни күрә: батша ишек төбөндә калкыу урында тора, уны тирәләп хәрби башлыҡтар менән борғосолар баһкан, ил халкы кыуаныша, борғо кысқырта, уйын коралдары тоткан йырсылар беренән-береһе узырып мактау йырлай. Ғасальһа, өстөндөгә кейемен йыртып: «Хыянат! Хыянат!» – тип кысқыра. ¹⁴ Йеһоядағ каһин төркөмдәр менән идара итеүсә йөз баштарына:

– Ул катынды бынан, рәттәр араһынан, алып сығығыз! Кем уға эйәрә, кылыстан үткәрегеҙ, – тип бойора. Ул Ғасальһаһтың Раббы корамында үлтерелгән теләмәй.

¹⁵ Ғасальһаһты тотоп алалар һәм, һарайзың Ат капкаһына инә торған еренә алып килеп, шунда үлтерәләр.

Йеһоядағ каһин индергән үзгәрештәр

¹⁶ Йеһоядағ үзенең, халықтың һәм батшаның Раббы халкы булуы тураһында килешәү төзөй. ¹⁷ Шунан һуң бөтә халык барып, Бәғелдең корамын емерә. Ундағы корбан усаҡтарын, боттарын ваталар; Бәғел каһины Маттанды корбан усаҡтары алдында үлтерәләр.

¹⁸ Артабан Йеһоядағ Дауыттың Раббы корамы хаҡындағы күрһәтмәләрен үтәп, каһиндар һәм левизәрҙән Раббы корамы өсөн яуаплы кешеләр билдәләй. Улар, Муса канунында язылғанса, Раббыға тотояндырыу корбандары килтерергә һәм был

йоланы Дауыт кушканса кыуанышып, йырлаша-йырлаша башкарырға тейеш була. ¹⁹ Нимәнән булһа ла нәжесләнгән кеше инә алмаһын өсөн Раббы корамы капкаһы төбөнә һаҡсылар куя. ²⁰ Шунан йөз баштары, түрәләр, халык башлыҡтары һәм илдең бар халкы озатыуында батшаны Раббы корамынан алып сыға. Улар Юғары капка аша батшаны һарайға алып киләләр һәм тәхеткә ултырталар. ²¹ Ил халкы күңел аса. Ғасальһа кылыстан үткәрелгәндән һуң, калала тыныслыҡ урынлаша.

Йәһүзә батшаһы Йоаш

(4 Бат 11:21 – 12:3-21)

24 ¹ Тәхеткә ултырғанда Йоашка ете йәш булып, Йәрусәлимдә ул кырк йыл батшалыҡ итә. Әсәһе Сивья тыумышы менән Беер-Шәвәғтән була. ² Йеһоядағ каһин иһән сақта, Йоаш Раббы күҙендә дөрөс булған ғәмәлдәр кыла. ³ Йеһоядағ уға ике катын алып бирә. Йоаштың улдары, кыздары тыуа.

⁴ Бер ни тиклем ваҡыттан һуң Йоаш Раббы корамын яңыртырға була. ⁵ Ул, каһиндар менән левизәрҙе йыйып, былай ти:

– Йәһүзәнең калаларын йөрөп сығығыҙ, Аллағыздың корамын йылдан-йылға карап-тәрбиәләп торорлоҡ булһын өсөн, бөтә исраилдарҙан көмөш йыйығыҙ, был эште йәһәтләтегеҙ.

Әммә левизәр кабаланмай. ⁶ Батша баш каһин Йеһоядағты сақырып ала ла былай ти:

– Ниңә һин левизәрҙән Йәһүзә һәм Йәрусәлимдән һалым йыйып алып кайтыуҙарын талап итмәйһең? Килешәү сатыры хәжәттәренә тоғонола торған был һалымды Раббы коло Муса менән Исраил йәмғиәте билдәләгән. ⁷ Яуыз Ғасальһаһтың улдары Раббы корамын талап, ундағы мөкәддәс әйберҙәрҙе Бәғелгә табыныу өсөн кулланды бит!

⁸ Батша бойороғо буйынса бер йәшник яһап, Раббы корамының капкаһы төбөнә, тышкы яҡка ултырталар. ⁹ «Алла коло Муса сүлдә сақта исраилдарға һалған түләүҙе Раббыға алып килегеҙ», – тип бөтә

Йәһүзә менән Йәрусәлимгә иҫлан итәләр. ¹⁰ Бөтә түрәләр һәм халыҡ быға кыуана һәм йәшникте тултырғансы килтереп һалып тора. ¹¹ Левизәр йәшникте батша түрәләренә алып килеп, тегеләр унда аксаның күплеген күргәс, батшаның сәркәтибе менән баш каһиндың ышаныслыһы килеп йәшникте бушата ла, уны яңынан урынына илтеп куя. Көндән-көнгә ошолай бик күп көмөш йыялар. ¹² Батша менән Йеһоядағ йыйылған көмөштө Раббы корамында эш башкарыусыларға илтеп тора, ә улар Раббы корамын яңыртыу өсөн ташсылар менән балта осталарын, Раббы корамын йүнәтеү өсөн тимерселәр менән бакырсыларзы яллай. ¹³ Эшселәр эшләй, төзәтеүзәр улар кулы менән бойомға ашырыла. Улар Алла корамын тейешле хәлгә килтерә, нығыта. ¹⁴ Төзөлөш тулыһынса тамамланғандан һуң, улар батша менән Йеһоядағка калған көмөштө килтереп тапшыра. Был көмөштән Раббы корамында хезмәт үтәү һәм яндырыу корбаны килтергәндә кәрәк булған һауыттар қоялар, шулай ук алтын, көмөштән башка һауыт-һаба яһайзар. Йеһоядағ иҫән вақытта Раббы корамында тотош яндырыу корбандары даими килтереп торола.

¹⁵ Йеһоядағ карта, донъялыктан туйып, йөз утыз йәшәндә мәрхүм була. ¹⁶ Уны Дауыт калаһында батшалар янына қуялар, сөнки ул Аллаға һәм Уның корамына хезмәт итеп, Исраилда тик изгелек кенә эшләй.

¹⁷ Йеһоядағтың вафатынан һуң, Йәһүзә түрәләре батшаға килеп баш эйә, батша иһә уларзы тыңлай башлай. ¹⁸ Улар ата-бабаларының Аллаһы Раббының корамын ташлап, алиһә Ашера хөрмәтенә куйылған колғаларға һәм боттарға табынырға тотона. Уларзың был гонаһы аркаһында Йәһүзә менән Йәрусәлимгә Алланың асыуы төшә. ¹⁹ Халқын Үзенә қайтарам тип, Раббы уларға пәйғәмбәрзәрән ебәрә. Әммә халыҡ пәйғәмбәрзәрән қиҫәтеуенә қолак һалмай. ²⁰ Йеһоядағ каһиндың улы Зәкәрьяһты Алла рухы солғап ала һәм ул халыҡ алдына баҫып әйтә:

– Раббы былай ти: «Ни өсөн һез Раббы бойороктарын бозаһығыз? Эштәрегеззә уңышка ирешә алмаясаҡһығыз, сөнки Раббыны һез һисек ташлаһағыз, Ул да һеззә шулай ташлаясаҡ».

²¹ Әммә Зәкәрьяһка қаршы фетнә ойшторола, батша бойороғо буйынса, уны Раббы корамы ихатаһында таш бәрәп үлтәрәләр. ²² Йоаш батша Йеһоядағтың үзенә эшләгән изгелектәрән иҫенә лә төшөрмәй, уның улын үлтәрә. Йән биргәндә Зәкәрьяһ:

– Раббы күрһән дә язаһын бирһән, – ти.

²³ Ошо йылдың азағында Арам ғәскәре Йәһүзә менән Йәрусәлимгә килеп һөжүм итә, халықтың бөтә башлыктарын қыра, барлыҡ яумалды үззәрәнә батшаһына Дамаскка озата. ²⁴ Арам ғәскәре аз һанлы булһа ла, Раббы ата-бабаларының Аллаһын онотқан өсөн йәһүзизәрзән бихисап күп ғәскәрән улар кулына тапшыра. Шулай итеп, Йоаш батша язаһын ала. ²⁵ Арамизәр уны ауыр яралы хәлдә қалдырып китә, әммә ярандары, Йеһоядағ каһиндың улының қанын түккән өсөн, уны ятқан түшәгәндә үлтәрә. Йоаш шулай үлә. Уны Дауыт калаһында ерләйзәр, әммә батшалар зыяратына қуймайзар. ²⁶ Уға қаршы фетнә ойштороусылар ғаммон қызы Шимғастың улы Завад менән моав қызы Шимристың улы Йеһозавад була.

²⁷ Йоаштың улдары, уға қаршы әйтелгән бик күп пәйғәмбәрлек һүззәре, Алла корамын төзөкләндерәүгә қағылышлы хикәйәләүзәр Батшалар китабындағы язмаларға бирелгән. Йоаш урынына улы Амасьяһ батша булып ултыра.

Йәһүзә батшаһы Амасьяһ

(4 Бам 14:1-14; 17-20)

25 ¹ Амасьяһ егерме биш йәшәндә батша була, Йәрусәлимдә егерме туғыз йыл батшалыҡ итә. Әсәһе Йеһоғаддан Йәрусәлимдән була. ² Амасьяһ Раббы күзәндә дөрөҫ булған ғәмәлдәр қыла, әммә быны ихлас күңелдән эшләмәй. ³ Тәхетәндә нығынғас, Амасьяһ атаһы Йоаш батшаны үлтәргән ярандарын язалай. ⁴ Әммә

уларзың балаларына кағылмай, сөнки Муса китабындағы канунда Раббы былай тип бойора: «Аталар балаларының гонаһы өсөн үлтерелмәһен, балалар аталарының гонаһы өсөн үлтерелмәһен, һәр кем үз гонаһы өсөн үзе үлемгә дусар ителһен».

⁵ Амасьяһ Йәһүзә халкын йыя һәм, уларзы ғаиләләре буйынса бүлеп, һәр төркөмгә Йәһүзә һәм Бинйәмин ырыуларынан мең баштары һәм йөз баштары тәғәйенләй. Йәше егерме һәм егерменән узған ир-егеттәрзе исәпкә алғандан һуң, һуғышка яраклы, һөңгә һәм калқан тоторлок өс йөз мең кеше булыуы асыклана. ⁶ Быларзан тыш батша йөз талант көмөшкә Исраилдан йөз мең батыр яугир яллай. ⁷ Әммә бер Алла бәндәһе, уға килеп, былай ти:

– Эй батша! Исраил ғәскәре һинең менән бармаһын, сөнки Раббы исраилдар менән, бөтә был әфраимдар менән түгел. ⁸ Әгәр барһаң, һин үзең генә бар, һуғышта ғәйрәтле бул, әммә Алла һине дошмандан еңелдерер, сөнки ярзам биреү зә, қолатыу за Алланың көзрәтендә.

⁹ Амасьяһ Алла бәндәһенән:

– Исраил ғәскәренә биргән йөз талант менән нишләргә һуң? – тип һорай.

Алла бәндәһе:

– Раббы һиңә унан да күпте бирә ала, – тип яуаплай.

¹⁰ Амасьяһ Әфраимдан килгән яугирзәрзе айырып кайтарып ебәрә. Улар Йәһүзәгә бик нык асыланып, ярһып кайтып китә. ¹¹ Ә Амасьяһ, кыйыуланып, ғәскәрен Тозло үзәнгә алып бара һәм Сеғирзән ун мең яугирен кыйрата; ¹² тағы ла ун меңдә йәһүзизәр әсирлеккә ала һәм, кая башына мендереп, шунан асқа ташлай. Улар барыһы ла таштарға бәрелеп һәләк була. ¹³ Ул арала Амасьяһ үзе менән алмайынса кире бороп кайтарған ғәскәр Самариянан Бейт-Хоронға тиклем арала Йәһүзә калаларына һөжүм итә, өс мең кешене үлтерә, бик күп мөлкәт талап ала.

¹⁴ Эдомдарзы кыйраткандан һуң, Амасьяһ үзе менән Сеғир халкының илаһтарын

алып кайта. Ул уларзы үзәнең аллалары итә, уларға сәждә кылып корбандар килтерә. ¹⁵ Раббы Амасьяһка нык асылана һәм уға пәйғәмбәрән ебәрә. Пәйғәмбәр батшаға былай ти:

– Ни өсөн ул халықтың аллаларына табынаһың һин? Улар үз халкын һинең кулыңдан коткарып кала алманы бит.

¹⁶ – Һине батша кәңәшсәһе итеп куйзылармы әллә? – тип бүлдерә батша пәйғәмбәрзе. – Ауызыңды яп! Юғиһә йәнең менән хушлашасакһың!

Пәйғәмбәр уға:

– Ошо эшең һәм миңең кәңәшемә қолак һалмағаның өсөн Алланың һине һәләк итергә қарар қылғаның беләм, – ти зә башка өндөшмәй.

¹⁷ Йәһүзә батшаһы Амасьяһ, кәңәшләшеп, Йеһузан тыуған Йеһоахаздың улы Йеһоашка, Исраил батшаһына: «Әйзә кил, йөзмә-йөз көс һынашайык», – тип илселәр ебәрә. ¹⁸ Исраил батшаһы Йеһоаш Йәһүзә батшаһы Амасьяһка былай тип яуаплай: «Бер заман Ливанда үскән сәнскәк қыуак кедр ағасына: „Қызыңды миңең улыма кәләш итеп бир“, тип яусы ебәргән, имеш. Әммә Ливандың бер қырағай януары, үтеп барышлай уны изә тапап киткән, ти. ¹⁹ Һин нимә, эдомдарзы тар-мар иттем, тип эреләнеп киттеңме? Шул еңеүеңә кәңәғәт булып, өйөңдә генә ултыр. Нишләп бәлә сакыраһың? Үзең дә, һинең менән бергә Йәһүзә лә тар-мар ителәсәк бит».

²⁰ Әммә Амасьяһ тыңламай, сөнки, Эдом илаһтарына табынған өсөн, Алла уның кешеләрен Йеһоаш кулына тапшырырға қарар қылған була. ²¹ Бына Исраил батшаһы Йеһоаш яуға сыға һәм Йәһүзәнең Бейт-Шәмәш калаһында уның менән йөзмә-йөз ораша. ²² Йәһүзә ғәскәре исраилдар тарафынан тар-мар ителә һәм яугирзәр өйзәренә қасып қайтып китә. ²³ Исраил батшаһы Йеһоаш Йәһүзә батшаһы Амасьяһты – Йеһоахаздан тыуған Йоаштың улын – Бейт-Шәмәштә әсиргә ала ла уны Йәрусәлимгә килтерә һәм кала диуарының Әфраим қапкаһынан

алып Мөйөш капкаһына тиклемге дүрт йөз терһәк озонлоғондағы араһын емертә.

²⁴ Алла корамында Ғовед-Эдом яуаплығы астында һакланған бөтә алтын-көмөштө, затлы һауыт-һабаны, батша һарайындағы хазиноларҙы талап ала. Байтак халыкты аманат итеп Самарияға алып кайтып китә.

²⁵ Йәһүзә батшаһы Амасьяһ Йоаш улы Исраил батшаһы Йеһоаш Йеһоаһаз улы үлгәндән һуң, ун биш йыл йәшәй. ²⁶ Амасьяһтың башка ғәмәлдәре тураһында башынан аҙағынаса Йәһүзә һәм Исраил батшалары китабында язылған.

²⁷ Амасьяһ Раббынан тайпылғандан һуң, Йәрусәлимдә уға каршы фетнә ойошторола. Ул Лахиш калаһына ҡаса, әммә дошмандары, артынан кеше ебәрәп, уны шунда үлтертәләр. ²⁸ Амасьяһтың мәйетен атта алып кайтып, Йәһүзә калаһында ата-бабалары янына ерләйҙәр.

Йәһүзә батшаһы Ғуззияһ

(4 Бат 14:21-22; 15:1-3; 5-7)

26 ¹ Шунан һуң Йәһүзә халкы ун алты йәшлек Ғуззияһты* атаһы Амасьяһ урынына батша итеп ҡуя. ² Ул, атаһы үлеп ата-бабалары хозурына күскәс, Әләс калаһын Йәһүзәгә кайтара һәм кайтанан кора.

³ Тәхеткә ултырғанда Ғуззияһка ун алты йәш була. Ул Йәрусәлимдә илле ике йыл батшалыҡ итә. Әсәһе Йеһольях Йәрусәлимдән була. ⁴ Ғуззияһ, Раббы күзендә дөрөс булған ғәмәлдәр ҡылып, һәр йәһәттән атаһы Амасьяһты ҡабатлай. ⁵ Алланан куркырға өйрәткән Зәкәрьяһ иҫән сакта, Ғуззияһ Аллаға ынтылып йәшәй. Ғуззияһ Раббыға ынтылған дәүерҙә, Алла уның тормошон уңышлы итә.

⁶ Ғуззияһ, пелештизәргә каршы һуғыш башлап, Ғас, Явне һәм Ашдод калаларының диуарҙарын емерә, Ашдод эргәһендә һәм пелештизәргә караған башка урындарҙа калалар төзөй. ⁷ Ул пелештизәргә, Гур-Бәғелдә йәшәгән ғәрәптәргә һәм мағондарға

каршы һуғышҡанда, Алла уға ярҙам итә. ⁸ Ғаммондар Ғуззияһка яһак түләп тора. Уның даны Мысыр сиктәренә тиклем тарала, сөнки ул шундай көсәйеп китә.

⁹ Бынан тыш, Ғуззияһ Йәрусәлимдәге Мөйөш капкаһы, Үзән капкаһы башына һәм диуарҙың мөйөшөндә манаралар төзөп, уларҙы нығыттыра. ¹⁰ Ул сүллектә манаралар төзөтә, бихисап көтөүҙәре өсөн күпләп һыу сокорҙары эшләтә. Ер эшенә күңеле ятқанға күрә, Шефелала һәм тигезлектә игенселәре, тауҙарҙа һәм баксаларҙа йөзөм үстөрөүселәре була.

¹¹ Ғуззияһтың төркөмдәргә бүленгән, һуғышҡа әҙер, өйрәтелгән ғәскәре була. Яугирҙәрҙе батша түрәләренең береһе Хананьяһтың кулы астында кәтип Йеғиил менән мөдир Мағасеях исемлеккә теркәгән була. ¹² Был батыр яугирҙәргә ике мең алты йөз нәсел башлыктары етәкселек итә. ¹³ Улар кулы астында өс йөз ете мең биш йөз каһарман яугир булып, улар батшаға физакәр рәүештә ярҙам итергә, дошманға каршы һуғышҡа инергә әҙер тора. ¹⁴ Ғуззияһ бөтә ошо ғәскәре өсөн калкандар һәм һөңгөләр, торка һәм һарайталар, уҡ-һаҙаҡ һәм һапкы таштары әҙерләтә. ¹⁵ Тағы ла ул Йәрусәлимдә бик оҫта итеп уйланған ҡулайламалар эшләтә, улар манараларға һәм мөйөштәргә куйылып, уктар һәм зур таштар яузырыу өсөн тәғәйенләнгән була. Хикмәтле ярҙам алған өсөн ул кеүәтле булып китә, даны алыстарға тарала.

¹⁶ Әммә шулай көсәйгәс, Ғуззияһ үз башына була маһайып китә һәм Аллаһы Раббыға каршы енәйәт ҡыла. Ул корбан усағында хуш еҫ төтәтәтәр өсөн Раббы корамына инә. ¹⁷ Ғазарьяһ каһин Раббының һикһән кыйыу каһины менән уның артынан эйәрә. ¹⁸ Улар Ғуззияһ батшаның юлына аркыры төшөп:

– Әй Ғуззияһ! Раббыға хуш еҫ төтәтәтү һинәң ешең түгел. Был һарун нәҫеленән булған, төтәтәргә бағышлау алған каһиндарҙың

* 26:1 Ғуззияһ – «IV Батшалар», 14:21-се аятта «Ғазарьяһ» дип бирелгән.

эше. Изге торлактан сык, Раббыға каршы енәйәт кылаһың бит, был һиңә Алла Раббынан шөһрәт килтермәс, – тизәр.

¹⁹Кулына төтәсләгес алған Ғуззияһ быға бик нык асыулана. Әммә уның каһиндарға асыулануы була, Раббы қорамында, каһиндар алдында, хуш ес төтәтеу усағы янында торғанында, маңлайына махау ауырыуы сыға. ²⁰Баш каһин Ғазарьяһ менән башка каһиндар уға караһа, маңлайында – махау! Улар батшаны тышқа алып сығырға ашыға, хәйер, ул үзе лә сығып китеу яғын карай, сөнки уға Раббы язаһы төшкән була.

²¹Ғуззияһ батша ғүмеренең азағына тиклем махау ауырыулы була һәм үлгәнсе айырым өйзә йәшәй. Раббы қорамына инеу уға қырка тыйыла. Батша һарайына һәм ил халқына улы Йоһсам етәкселек итә.

²²Ғуззияһтың башка ғәмәлдәрен, башынан азағынаса, Амус улы Ишағыһ пәйғәмбәр язып калдырған. ²³Ғуззияһ үлеп, ата-бабаларына қушыла һәм уны батша төрбәләре эргәһендә, батшаларҙыҡы булған қырза ата-бабалары янында ерләйзәр, сөнки уны, ул махаулы, тизәр. Уның урынына улы Йоһсам батша була.

Йәһүзә батшаһы Йоһсам

(4 Бат 15:32-38)

27 ¹Тәхеткә ултырғанында Йоһсам егерме биш йәштә булып, Йәһүсәлимдә ун алты йыл батшалыҡ итә. Әсәһе Йеруша – Садок қызы була. ²Йоһсам, атаһы Ғуззияһ кеүек үк, Раббы күзәндә дөрөс булған ғәмәлдәр қыла, тик, унан айырмалы, Раббы қорамына инмәй. Халыҡ иһә һаман бозоқ эштәрен дауам итә. ³Йоһсам Раббы қорамының Юғары капкаһын яһата, Ғофел калқыулығындағы қала диуарына ла күпте төзөтә. ⁴Бынан тыш ул Йәһүзә тауҙарында калалар, урмандарҙа кәлгәләр һәм манаралар һалдыра. ⁵Ул Ғаммон батшаһы менән һуғыша һәм уны еңә. Ул йылды ғаммондар уға йөз талант көмөш һәм ун меңешәр кор бойҙай менән арпа бирә. Ғаммондар бындай яһакты икенсе йылына ла, өсөнсө йылына

ла бирә. ⁶Йоһсам Аллаһы Раббы юлынан йөрөгәнгә күрә шулай кеүәтле булып китә.

⁷Йоһсамдың башка ғәмәлдәре, уның бөтә язүары һәм тотқан юлы Исраил һәм Йәһүзә батшалары китабында язылған. ⁸Тәхеткә ултырғанда ул егерме биш йәшәндә булып, Йәһүсәлимдә ун алты йыл батшалыҡ итә. ⁹Йоһсам үлеп, ата-бабалары хозурына күсә, уны Дауыт калаһында ерләйзәр. Урынына улы Аһаз батша була.

Йәһүзә батшаһы Аһаз

(4 Бат 16:1-20)

28 ¹Тәхеткә ултырғанда Аһазға егерме йәш була. Ул Йәһүсәлимдә ун алты йыл батшалыҡ итә. Аһаз боронғо бабаһы Дауыт батша кеүек булмай, Раббы күзәндә дөрөс булмаған ғәмәлдәр қыла. ²Ул Исраил батшаларының юлын қыуа, хатта Бәғел һындарын койзора, ³Бен-Һинном үзәһендә хуш ес төтәтә һәм Раббы Исраил халқы алдынан қыуып ебәргән көүемдәрзәң ерәнгес йолаларына әйәрә, хатта, үз улдарын қорбанға килтереп, утта яндыра. ⁴Боттарға табынған калқыулықтарҙа, түбәләрзә, һәр бер сук япраклы ағас астында қорбан сала һәм хуш ес төтәтә. ⁵Быларҙы күреп, Раббы Алла уны арамизар батшаһы қулына тапшыра. Улар Аһазды еңә һәм, күптәрзә әсирлеккә алып, Дамаскка алып китә. Бынан тыш Раббы Аһазды Исраил батшаһы қулына тапшыра, һәм Аһаз уның тарафынан нык қыйратыла. ⁶Ремалъяһ улы Пеках батша бер көндә Йәһүзәһен йөз егерме мең яугирен қырып һала, сөнки улар ата-бабаларының Аллаһы Раббыны ташлаған була. ⁷Әфраимдарҙан ғәйрәтле Зихри иһә батша улы Мағасеяһты, һарай мәдире Ғазрикамды һәм батшанан һуң икенсе булған Әлкананы үлтерә. ⁸Исраилдар үзәһенең туғандары йәһүзизәрзәң ике йөз мең кешәһен – қатындарын, улдарын һәм қыздарын әсирлеккә ала; шулай уҡ уларҙан бик күп яумал талап, Самарияға озата.

⁹Унда Раббы пәйғәмбәрә йәшәһән була, исеме – Ғодед. Ул, Самарияға қайтып килгән ғәскәр қаршыһына сығып, былай ти:

– Ата-бабаларығыздың Аллаһы Раббы, йәһүзизәргә асыуланып, уларзы һезҙен кулға тапшырзы, ә һез уларзы күктәргә олғашырлык нәфрәт менән ярһып кырзығыз. ¹⁰ Хәзәр һез Йәһүзә менән Йәрүсәлим халкының ирзәрен һәм катын-кыздарын үзегезгә кол итергә йыйынаһығыз. Ә Аллаһы Раббы алдында үзегезҙең ғәйептәрегез юкмы ни? ¹¹ Хәзәр миңең һүзәрәмә колак һалығыз: әсиргә алған туғандарығызды кайтарып ебәрегез, юғиһә Раббы Үзенәң асыуын өстөгөзгә төшөрөр.

¹² Әфраимдарҙан кайһы бер түрәләр – Ғазаръяһ Йеһоханан улы, Бәрәхъяһ Мешилломоҫ улы, Йеһизкияһ Шаллум улы һәм Ғамаса Хадлай улы язған кайтып килеүселәрҙең каршыһына сыға ла ¹³ уларға былай ти:

– Әсирзәрҙе бында алып килмәгез, юғиһә Раббы алдында гонаһка батырбыз. Булған гонаһтарыбыз һәм еңәйттәребезгә яңыларын өстәргә улайһығызмы? Ғәйебебез былай за үтә зур, Раббы былай за Исраилға асыулы!

¹⁴ Яугирзәр әсирзәрҙе һәм яумалды хәрби түрәләр һәм йыйылған халыҡка калдыра. ¹⁵ Әсирзәр тураһында хәстәрлек күрәү өсөн исемләп кешеләр тәғәйенләнә. Улар яланғастарына яумалға алынған әйберзәр араһынан кейем-һалым, аяҡ кейеме бирә, ашата, эсерә, яраларына зәйтүн майы һөртә. Шунан, хәлһезҙәрен ишәктәргә мендереп, хөрмәләр калаһы Йерихоға, уларзың туғандарынан алыс булмаған урынға, алып бара. Унан үзәрә Самарияға әйләнеп кайта.

¹⁶ Шул сак Аһаз батша Ашшур батшаһына ярҙам һорап мөрәжәғәт итә, ¹⁷ сөнки эдомдар тағы килә, Йәһүзә халкын кыра, әсирзәрҙе алып китә. ¹⁸ Пелештизәр зә Йәһүзәнең Шефелалағы һәм Негевтағы калаларына һөжүм итеп, Бейт-Шәмәште, Айялонды, Гедероҫты, Сохоны улар тирәһендәге ауылдары менән бергә, шулай уҡ Тимна менән Гимзоны улар тирәһендәге ауылдары менән бергә ала һәм шунда төпләнә. ¹⁹ Аһаз батша Раббыға үтә күп хыянат кылып, Йәһүзә халкын аздырған

өсөн, Раббы Йәһүзәне шулай түбәнһетә. ²⁰ Ашшур батшаһы Тиглат-Пиләсәр килеп, Аһазға ярҙам итер урынға, уны кысырыҡлай башлай. ²¹ Аһаз Раббы корамында, үз һарайында һәм түрәләрзә булған хазиналарзы алып Ашшур батшаһына бирә, әммә бының файҙаһы теймәй.

²² Үзә өсөн ошолай катмарлы ваҡыт булһа ла, Аһаз батша Раббыға хыянат кылыуын дауам итә. ²³ Уны еңгән Дамаск аллаларына корбан килтерә: «Арам батшаларының аллалары уларға ярҙам итә лә баһа, миңдә уларға корбан салайым да, улар миңдә лә ярҙам итер», – тип өмөтләнә. Әммә был илаһтар Аһаз менән бөтә Исраилдың һөләкәтенә сәбәп була. ²⁴ Аһаз иһә Алла корамындағы бөтә һауыттарзы йыйып ала, вата-кыра, Раббы корамының ишәктәрен бикләй һәм Йәрүсәлимдең һәр бер мөйөшөндә сит аллаларға корбан усактары яһап куя, ²⁵ Йәһүзәнең бөтә калаларында сит аллаларға төтәтәү өсөн табыныу калкыулыктары булдырып, ата-бабаларының Аллаһы Раббыны асыуландыра.

²⁶ Аһаздың башка ғәмәлдәре һәм кылған эштәре тураһында башынан аҙағынаса Йәһүзә һәм Исраил батшалары китабында язылған. ²⁷ Аһаз үлеп, ата-бабалары хозурына күсә һәм уны Йәрүсәлим калаһында дөфөн кылалар, тик Исраил батшалары төрбөнәһә куймайҙар. Уның урынына улы Хизкияһ батша була.

Йәһүзә батшаһы Хизкияһ

29 ¹ Тәхеткә ултырғанда Хизкияһка егерме биш йәш була. Ул Йәрүсәлимдә егерме туғыз йыл батшалыҡ итә. Әсәһе – Авияһ Зәкәръяһ кызы була. ² Хизкияһ та боронғо бабаһы Дауыт һымаҡ уҡ Раббы күҙендә дөрөҫ булған ғәмәлдәр кыла.

³ Батшалыҡ итеүенең тәүге йылының тәүге айында уҡ ул Раббы корамының ишәктәрен кайтанан астыра һәм уларзы йүнәттерә. ⁴ Унда каһиндар менән левизәрҙе сакырып ала, уларзы көнсығыш майҙанға йыйып, ⁵ былай ти:

– Мине тыңлағыз, левизэр! Үзегеззе паклағыз, ата-бабаларығыздың Аллаһы Раббының қорамын изгеләндереgez, мөкәддәс урындан уны нәжесләгән бөтә нәмәләрзе сығарып ташлағыз. ⁶ Сөнки ата-бабаларыбыз тоғролок һакламаны, Аллабыз Раббыға хуш килмәстәйзе кылып йөрөнө, Уны ташланы, Раббы торлағынан йөз сөйөрөп, уға аркалары менән боролдо. ⁷ Улар хатта айуан ишектәрен бикләп куйзы, майшәмдәрзе һүндәрзе, хуш ес төтәтмәне, Израил Аллаһының мөкәддәс урынында тотош яндырыузар башкарманы. ⁸ Шунуң өсөн Йәһүзә менән Йөрүсәлимгә Раббының асыуы төштө һәм Ул уларзы мәсхәрәгә калдырзы, бөлдәрзө, мысқыл итте – быларзы үз күззәреgez менән күреп тораһығыз. ⁹ Шунуң өсөн аталарыбыз кылыстан кырылды, ә улдарыбыз менән кыззарыбыз, катындарыбыз әсирлектә. ¹⁰ Раббы беззән Үзенең ялкынлы асыуын кайтарһын тип, мин Израил Аллаһы Раббы менән килешәү төзөргә теләйем. ¹¹ Балаларым минең! Вайымһыз булмағыз, сөнки Раббы Үзенең хозурында хезмәт итеү, қорбан килтереү өсөн һеззе һайлап алған.

¹² Бына левизэр эшкә тотона: Кыһас нәселенән Махас Ғамасай улы һәм Йоил Ғазарьяһ улы; Мерари нәселенән Киш Ғавди улы һәм Ғазарьяһ Йеһалләлил улы; Гершон нәселенән Йоах Зимма улы һәм Ғедән Йоах улы; ¹³ Әлисафан нәселенән Шимри һәм Йеғиил; Асаф нәселенән Зәкәрьяһ һәм Маттаньяһ; ¹⁴ Һеман нәселенән Йеһиил һәм Шимғи; Йедусун нәселенән Шемағьяһ һәм Ғуззиил. ¹⁵ Улар ағай-әнеһен йыйып ала, паклана һәм, батша бойороғо буйынса, Раббы күрһәтмәһенә ярашлы, Раббы қорамын пакларға китә. ¹⁶ Каһиндар Раббы қорамын паклар өсөн уның есенә инә, ундағы бөтә нәжес әйберзәрзе ихатаға сығара, ә левизэр быларзы Кидрон үзәненә алып барып ташлай. ¹⁷ Улар беренсе айзың беренсе көнөндә эшкә керешеп, һигезенсе көндә Раббы қорамының айуанына етәләр. Раббы қорамын изгеләндереү тағы ла һигез көн

бара һәм беренсе айзың ун алтынсы көнөндә тамамлана. ¹⁸ Шунан улар Хизкияһ батшаның һарайына барып, былай тизәр:

– Без Раббының қорамын тулыһынса тазарттык, тотош яндырыу қорбандары өсөн қорбан усағын, уның барлыҡ һауыт-һабаһын, изге икмәк өстәлен, уның бөтә һауыт-һабаһын пакланык. ¹⁹ Аһаз батша үзе батшалык иткән осорза хыянат кылып сығарып ташлаған бөтә һауыт-һабаны алып килеп изгеләндәрзек. Бына улар Раббының қорбан усағы алдында тора.

²⁰ Икенсе көндә Хизкияһ батша иртән иртүк қала түрәләрен йыйып ала һәм Раббы қорамына китә. ²¹ Улар батшалык өсөн, Изге торлак өсөн һәм Йәһүзә өсөн қорбан салырға тип, ете үгеz башмак, ете һарык тәкәһе, ете һарык бәрәсе һәм гонаһ қорбанлығы өсөн ете кәзә тәкәһе алып килә. Хизкияһ Һарун тоқомонан булған каһиндарға Раббының қорбан усағында уларзы тотош яндырыу қорбаны итеп килтерергә куша. ²² Бына үгеzәрзе салалар, каһиндар, қанын алып, қорбан усағына һирпә, һарык тәкәләрен салалар һәм қорбан усағына қанын һирпәләр; һарык бәрәстәрен салып, қорбан усағына қанын һирпәләр. ²³ Шунан һуң батша һәм йыйылған халык алдына гонаһ өсөн қорбан ителәсәк кәзә тәкәләрен килтерәләр. Тегеләр қулдарын тәкәләр өстөнә куя. ²⁴ Каһиндар уларзы сала, бөтә Израилды гонаһтарынан паклар өсөн, уларзың қанын қорбан усағына һирпә, сөнки батша тотош яндырыу менән гонаһ қорбанын бөтә ираилдар өсөн килтерергә кушқан була. ²⁵ Батша һукма тәрикләләр, лира һәм арфалар тотқан левизәрзе Раббы қорамына куя, быны Дауыт менән батша әулиәһе Ғад һәм Нақан пәйғәмбәр қағизәһенә ярашлы эшләй. Был – Раббының уның пәйғәмбәрзәре аша ебәрелгән қағизәһе була. ²⁶ Бына левизэр – Дауыттың уйын қоралдары, каһиндар борғолары менән тороп бақа. ²⁷ Хизкияһ қорбан усағында тотош яндырыу қорбанын килтерергә бойора. Қорбан килтереү йолаһына керешкәс, борғоларға һәм

Исраил батшаһы Дауыттың уйын коралдарына кушылып, Раббыға бағышланған йыр башлана. ²⁸ Бөтә йыйын сәждә кыла, йырсылар йырлай, борғолар уйнай, тотош яндырыу тамамланғансы шулай була. ²⁹ Тотош яндырыу тамам булғас, батша һәм уның янындағылар һәммәһе лә тез сүгә һәм сәждә кыла. ³⁰ Хизкияһ батша менән түрәләр левизәргә Раббыны Дауыт һәм Асаф әүлиә һүззәре менән данларға бойора, улар шатланышып данлай, тез сүгеп сәждә кыла. ³¹ Хизкияһ, дауам итеп, былай ти:

– Бына һез үзегеззе Раббыға арнанығыз. Хәзер тороп, Раббы қорамына қорбандар менән шөкөр сазакаларын қилтерегез.

Йыйын қорбандар, шөкөр сазакалары қилтерә башлай, айырыуса ихластар тотош яндырыу қорбандары сала. ³² Йыйын қилтергән қорбандар һаны түбәндәгесә була: етмеш үгез, йөз һарық тәкәһе, ике йөз һарық бәрәсе – былар барыһы ла Раббыға тотош яндырыу қорбаны. ³³ Изге қорбан итеп алты йөз баш эре мал, өс мең вак мал қилтерелә. ³⁴ Әммә қаһиндар аз һанлы булған өсөн, улар тотош яндырыу қорбанына тәғәйенләнгән малдарзың бөтәһенең дә тиреһен тунап өлгөртә алмай. Шуға күрә уларзың туғандары левизәр, башқа қаһиндар үззәрен изгеләндергәнсе һәм эш бөткәнгә тиклем, уларға ярҙамлаша. Левизәр қаһиндарға қарағанда үззәрен изгеләндерәүгә етдирәк мөнәсәбәттә була. ³⁵ Тотош яндырыу қорбандары ғәйәт күп була. Уларҙан тыш, татыулыҡ қорбандарының эс майы һәм тотош яндырыу қорбаны менән бергә қилтерелгән түкмә қорбандар күп була. Раббы қорамындағы хезмәт ошоллай итеп тергезелә. ³⁶ Алланың Үз халқына қылған был эшенә Хизкияһ менән бар халыҡ ифрат қыуана, сөнки был эш қапылғына ғәмәлгә аша.

Котқарылыу байрамын үткәрәү

30 ¹ Хизкияһ батша бөтә Исраил һәм Йәһүзә халқына, шулай уҡ Әфраим менән Менашше ырыуҙарына хәбәр ебәрәп,

уларзы Исраил Аллаһы Раббыға бағышланған Котқарылыу байрамын узғарыу өсөн Раббының Йәрүсәлимдәге қорамына сақыра. ² Хизкияһ батша үзенең түрәләре һәм Йәрүсәлим халқы менән кәңәшләшеп, Котқарылыу байрамын икенсе айға үткәрәргә қарар иткән була. ³ Исраил халқы Котқарылыу байрамын үз вақытында билдәләй алмай, сөнки күп қаһиндар әлегә изгеләнеү йолаһын үтмәгән һәм кешеләрзең күпселеге Йәрүсәлимгә йыйылмаған була. ⁴ Батша ла, халыҡ та тап шулай эшләүзе дөрөс тип таба. ⁵ Беер-Шәвәғтән алып Данға тиклем барлыҡ исраилдарға, һәммәһенә Исраил Аллаһы Раббының Котқарылыу байрамын билдәләү өсөн Йәрүсәлимгә қилергә кушып иғлан ителә, сөнки уны қанун кушқанса бөтөн халыҡ менән үткәргәндәре булмай.

⁶ Батша менән уның түрәләре исеменән язылған хаттарзы бөтә Исраил менән Йәһүзә халқына еткереүсе сапқындар юлға сыға. Хатта былай тиелгән була:

«Исраил халқы! Ибраһим, Исхак һәм Исраил Аллаһы Раббыға йөз бороғоз, һәм Ул да Ашшур батшаларынан иҫән қалған һезгә табан боролор. ⁷ Ата-бабаларының Аллаһы Раббыға хыянат иткән аталарығыз һәм туғандарығыз кеүек булмағыз. Үзегез күреп торзоғоз, Раббы уларзы кот оскос қаты язаланы. ⁸ Атайҙарығыз шикелле таш бәғерле булмағыз, Раббыға буйһоноғоз, Уның Изге торлағына, Ул мәңгелеккә мөкәддәс қылған урынға, қилегез; үзегеззең Аллағыз Раббыға хезмәт итегез, ана шунда Ул һезгә булған ялқынлы асыуын тыйып қалыр. ⁹ Раббыға қабат йөз борһағыз, туғандарығыз һәм балаларығыз үззәрен әсирлеккә алғандарзың миһырбанына юлығыр һәм ошо ергә әйләнеп қайтыр, сөнки Аллағыз Раббы мәрхәмәтле һәм рәхимле, Уға қайтһағыз, Ул һеззән ситкә боролмаҫ».

¹⁰ Сапқындар Әфраим менән Менашше ерзәрәндә қаланан қалаға йөрөй, зевулундарға ла барып етә, тик уларзы көлөп һәм мыҫқыллап қаршылайҙар. ¹¹ Шулай за Ашер, Менашше һәм Зевулун ырыуҙарының

кайһы берәүзәре күнеп, Йәрусәлимгә килә. ¹² Раббы һүзе буйынса батша һәм түрәләр биргән бойорок гәмәлгә ашһын өсөн Алланың ихтыяры Йәһүзә халкының күңеленә берзәмлек һала.

¹³ Икенсе айза Сөсө икмәк байрамын үткәрәү өсөн Йәрусәлимгә бик күп халык йыйыла. ¹⁴ Йәрусәлимдәгә бөтә сит аллаларға булған корбан усактарын емереп ташлайзар, хуш еҫ төтәтәү урындарын ватып, Кидрон үзәнәнә ыргыталар. ¹⁵ Икенсе айзың ун дүртендә Коткарылыу байрамы бәрәстәрен салалар. Каһиндар менән левизәр оялалар һәм инде үззәрен вақытында изгеләндерәләр, Раббы корамына тотош яндырыу корбандарын килтерәләр. ¹⁶ һәм үззәренәң қағизәләренә, Алла бәндәһе Муса канунына ярашлы, тәғәйен урынды биләйзәр. Каһиндар левизәр биргән канды һирпә. ¹⁷ Йыйылғандарзың күбеһе үззәрен изгеләндермәгәнгә күрә, пакланмаған һәм үзәнәң бәрәсен Раббыға бағышлай алмағандар өсөн Коткарылыу байрамы бәрәстәрен левизәргә салырға тура килә. ¹⁸⁻¹⁹ Әфраим һәм Менашше, Исасхар һәм Зевулун ырыуларынан килгәндәрзәң күбеһе тазарынмаған булһа ла, канунда язылғанға каршы килеп, Коткарылыу байрамы бәрәсен ашай. Ләкин Хизкияһ улар өсөн доға кылып: «Әй игелекле Раббы! Ата-бабаларының Аллаһы Раббыға бөтөн күңеле менән ынтылған һәр кемде, улар Изге торлак кануны буйынса тейешенсә тазарынып килмәгән булһалар за, гәфү итә күр!» – ти. ²⁰ Раббы Хизкияһты ишетә һәм халықка зыян кылмай.

²¹ Йәрусәлимгә йыйылған исраилдар ете көн буйы Сөсө икмәк байрамын билдәләй, күңел аса, левизәр менән каһиндар, көн һайын уйын коралдарында уйнап, Раббыны данлай. ²² Хизкияһ Раббыға хезмәттә оҫталык күрһәткән бөтә левизәргә рухландыра. Татыулык корбандары килтерә-килтерә, ата-бабаларының Аллаһы Раббыны данлай-данлай, байрам ризығын ете көн ашайзар. ²³ Бөтә йыйын тағы ете көн байрам итергә була һәм был ете көндә лә бик кыуанышып

үткәрәләр, ²⁴ сөнки Йәһүзә батшаһы Хизкияһ йыйылыуысыларға мең баш үгез башмак менән ун мең баш вак мал; түрәләр шулай ук йыйын өсөн мең баш үгез башмак менән ун мең баш вак мал бирә. Каһиндарзың да күптәре изгеләнә. ²⁵ Йәһүзәнән йыйылған барса халык, каһиндар за, левизәр за, Исраилдан килгән кешеләр за, Исраилдан күсеп килеп, Йәһүзәлә йәшәүсә килмешәктәр за – һәммәһе күңел аса. ²⁶ Йәрусәлимдә иҫ киткес шатлык хөкөм һөрә, Исраил батшаһы Сөләймән Дауыт улы заманынан бирле бындай хәл күрелгәнә булмай. ²⁷ Һуңынан каһиндар һәм левизәр аяғүрә баһып халықты фатихалай. Уларзың доғалары Алланың күктәрзәгә мөкәддәс торлағына етеп, кабул кылына.

Канун-қағизәләргәң теүәл үтәләүе

(4 Бат 18:4)

31 ¹ Ахырза бындағы бөтә исраилдар Йәһүзә калаларына юллана, уларзағы табыныу бағаналарын вата, Ашераға қуйылған қолғаларзы кырка, Йәһүзә һәм Бинийәмин, Әфраим һәм Менашше ерзәрендәгә табыныу қалқыулықтарын һәм корбан усактарын тотошлайы менән емереп сыға. Шунан һуң һәр кем үз биләмәһенә, үз калаһына қайтып китә.

² Хизкияһ каһиндарзы һәм левизәргә тотош яндырыу һәм татыулык корбандары килтерәүгә, хезмәт үтәүгә, данлау һәм мактауға, Раббы торлағының қапкаларын һақлауға – һәр кайһыһын каһинлык йә левилек тәғәйенләнешенә ярашлы, сиратка тезә. ³ Батша Раббы канунына күрә, һәр көн иртәнсәк һәм кис, шәмбе көндәрәндә, Яңы ай байрамдарында, Раббы тәғәйенләгән башка байрамдарза килтерелә торған тотош яндырыу корбанына үз мөлкәтенән өлөш сығара. ⁴ Йәрусәлимдә йәшәүсә халықка ул, үззәрен Раббы канунын теүәл үтәүгә бағышлай алһындар өсөн, каһиндар һәм левизәргә тейешле өлөштә бирергә бойора. ⁵ Был бойорок иғлан ителәү менән, Исраил халкы икмәк, шарап, май, бал, баһыуған йыйылғандың

һәммәһенән тәүге уңышты күпләп килтерә башлай – бөтәһенен ундан бер өлөшөн алып килә. ⁶Йәһүзә калаларында йәшәгән иһраилдар за, йәһүзизәр зә эре малдың да, вак малдың да ундан берен, шулай ук Аллалары Раббыға бағышланған сазакаларзың ундан берен уларға ташый. Килтерелгәндәр тау-тау булып өйөлә. ⁷Халык сазакалар алып килеүзә өсөнсә айза башлай һәм етенсе айға тамамлай. ⁸Хизкияһ менән уның түрэләре килеп, өйөмдәрзә күрә һәм Раббыға, Уның халкы иһраилдарға рәхмәт укый. ⁹Хизкияһ каһиндар менән левизәрзән был өйөмдәр тураһында һораша. ¹⁰Садок нәселенән баш каһин Ғазарьяһ уға былай тип яуап бирә:

– Раббы қорамына сазака ташыла башлау менән, без зә туйғансы ашай башланык, ризыктың күп өлөшө артып қалды. Әйе, Раббы Үз халқына бәрәкәт бирзә, шуға күрә артып қалғаны ла бик күп.

¹¹Хизкияһ Раббы қорамында келәт бүлмәләр әзерләргә куша, һәм был бойорок үтәлә. ¹²Килтерелгән бүләктәрзә, ғөшөрзәрзә, бағышланған сазакаларзы – һәммәһен теуәлләп күсерәләр. Улар янында леви Конаньяһ мөдирлек итә, уның қустыһы Шимғи уға ярзамсы итеп тәғәйенләнә. ¹³Хизкияһ батша менән Алла қорамының мөдире Ғазарьяһ күрһәтмәһенә ярашлы, Йеһиил, Ғазазьяһ, Наһас, Ғасаһил, Йеримоһ, Йозавад, Әлиил, Исмаһьяһ, Маһас һәм Бенаһ Конаньяһ менән уның қустыһы Шимғи қарамағындағы һаксылар була. ¹⁴Леви Қоре Имна улы, Көнсығыш қапка һаксыһы, Аллаға арнап үз ихтыяры буйынса килтерелгән бүләктәр өсөн яуаплы була, Раббыға килтерелгән һәм изгеләрзән-изге сазакаларзы Раббы хезмәтендәгеләргә өләшә. ¹⁵Уның кул астында эшләгән Ғедән, Минийәмин, Йешуағ, Шемағьяһ, Амарьяһ һәм Шеханьяһ килтерелгән мал-мөлкәттә каһиндарзың калаларында йәшәгән кәрзәштәрәнә, каһин төркөмдәрә буйынса, олоһон-кесәһен айырмаһынса, ғәзәл итеп тарата. ¹⁶Бынан тыш, нәсел исемлектәрәнә индерелгән өс һәм унан юғары йәштәге ир балаларға – бер мәл

Раббы қорамына үзәрәнәң вазиғаларына һәм төркөмдәрәнә ярашлы көндәлек хезмәтен башқарырга тейешле һәммәһенә – өләш бирелә. ¹⁷Каһиндар нәселдәрә буйынса, ә йәше егерменән узған левизәр – кемдең қайһы төркөмдә ниндәй вазиға башқарыуына ярашлы исемлектә теркәлгән була. ¹⁸Йәмғиәткә ингән, үзәрәнәң бағышланыуына тоғро булғандарзың хатта бәләкәй балалары ла, қатындары, улдары һәм қызғары ла нәсел исемлегенә язылған була.

¹⁹Калалар янындағы ерзәрзә йәшәгән һарун нәселе каһиндарына килгәндә, уларға өләштәрән таратырга һәр қалала маһсус кешеләр тәғәйенләнә. Был кешеләр каһин нәселенән булған бөтә ир заттарына һәм нәсел исемлегенә теркәлгән бөтә левизәргә өләш бирә.

²⁰Был үзгәрештәрзә Хизкияһ бөтә Йәһүзәлә ғәмәлгә ашыра. Ул үзәнәң Аллаһы Раббы алдында яқшы, дәрөс һәм тоғро ғәмәлдәр эшләй. ²¹Алла қорамындағы хезмәткә, Алла қанунының һәм бойороқтарының үтәләшенә қағылышлы һәр эштә ул Аллаһына ынтылған хәлдә, бөтә йөрәктән ихлас башқарған өсөн уңыш қазана.

Раббының Йәһүзәне Санхеривтан қотқарыуы

(4 Бат 18:13-37; 19:35-37; Ишғ 36:1-22; 36-38)

32 ¹Хизкияһ батша Раббыға тоғролок менән башқарған ошо эштәрзән һуң, Ашшур батшаһы Санхерив Йәһүзәгә һөжүм итә һәм, нығытмалы калаларзы тартып алыу ниәте менән, уларзы қамап ала. ²Хизкияһ, Санхеривтың Йәрусәлимгә қаршы һуғыш менән килгәнән күргәс, ³үзәнәң хәрби башлықтары һәм батыр яугирзәрә менән һөйләшеп, қаланан ситтәге һыу сығанактарын быузырырга була. ⁴Бик күп халык йыйыла, бөтә инештәрзә, ил буйлап аққан йылғаны быуып қуялар, бында килгәс, Ашшур батшалары һыу тапмаһын, тизәр. ⁵Хизкияһтың күңеле күтәрәлеп китә, емерелгән диуарзы торғоза, уның өстәнә манаралар төзәттәрә, тыштан тағы

бер диуар корзорта, Дауыт калаһындағы Миллоны нығыттырып, күпләп корал, калкандар әзерләтә. ⁶Халык өстөнән хәрби башлыктар тәғәйенләп, уларҙы кала капкаһы янындағы майзанға йыя ла, йөрәктәрәнә үтерлек итеп, былай ти:

⁷ – Нык булығыз, батыр булығыз, Ашшур батшаһынан да, уның менән ябырылып килеүселәрҙән дә куркмағыз, калтыранып төшмәгез, сөнки уларҙа түгел, безҙең яқта көзрәтләрәк көс. ⁸ Уларҙың беләге көслә, ә безҙең яқта – Аллабыҙ Раббы, Ул безгә ярҙам итәсәк һәм безҙең өсөн алышасак.

Йәһүзә батшаһы Хизкияһтың һүзҙәре халықтың рухын күтәрә.

⁹ Бынан һуң үзенә бөтә ғәскәре менән Лахиш калаһын камауҙа тоткан Ашшур батшаһы Санхерив, хезмәтселәрен Йәрусәлимгә ебәрәп, Йәһүзә батшаһы Хизкияһка һәм Йәрусәлимдә йәшәгән бөтә йәһүзизәргә былай тип әйтергә куша:

¹⁰ – Ашшур батшаһы Санхерив былай ти: «Һез нимәгә өмөтләнәһегез, Йәрусәлимдең камалышын нисек үткәрмәксе булаһығыз?

¹¹ „Аллабыҙ Раббы безҙе Ашшур батшаһы кулынан коткарасак“, – тип Хизкияһ һезҙе алдамаһын. Ул һезҙе аслыктан һәм сарсауҙан һәләк итмәксе! ¹² Хизкияһ, ошо Аллағыҙға табынуу калкыулыҡтарын, корбан усаҡтарын бозоп ташлап, Йәһүзә халқына һәм Йәрусәлимдә йәшәүселәргә фәкәт ошо корбан усағы алдында ғына сәждә кылырға һәм хуш ет төтәтергә кушты түгелме? ¹³ Минең һәм ата-бабаларымдың башка илдәрҙәгә бөтә халыктар менән ни эшләгәнәбезҙе белмәйһегезме әллә һез? Ул халыктарҙың илаһтарының береһе үз илен минең кулдан коткара алдымы? ¹⁴ Минең ата-бабаларым кырып һалған халыктарҙың илаһтарының кайһиһы минән үзенә халкын коткарып алып калды? Шулай булғас, нисек итеп Аллағыҙ һезҙе минең кулымдан коткара аһын? ¹⁵ Хизкияһ һезҙе алдаштырмаһын, башығыҙҙы бутамаһын, уға ышанмағыҙ: быға тиклем бер халықтың, бер батшалықтың бер илаһы ла халкын

минең йәки ата-бабаларымдың кулынан коткара алмағанды, һезҙең Аллағыҙ за һезҙе минең кулдан коткара алмаясак».

¹⁶ Санхеривтың хезмәтселәре Алла Раббыға һәм Уның коло Хизкияһка каршы тағы ла күберәк һөйләй. ¹⁷ Санхерив, яҙған хаттарында ла Исраил Аллаһы Раббыны хурлап, Уға каршы ошондай һүзҙәрҙә әйтә: «Башка илдәрҙең илаһтары үз халыктарын минең кулымдан коткара алмаған кеүек, Хизкияһтың Аллаһы ла Үз халкын минең кулымдан коткара алмаясак». ¹⁸ Ашшур батшаһының хезмәтселәре диуар өстөндә торған Йәрусәлим халқына карап, йәһүд телендә һөрәнләйҙәр. Улар, каланы басып алыу еңеләрәк булһын өсөн, халықтың кәтәһен алып, куркытмаксы булалар. ¹⁹ Йәрусәлим Аллаһын башка халыктарҙың кеше кулы менән яһалған аллаларына тиңләп һөйләйҙәр.

²⁰ Хизкияһ батша менән Амус улы Ишағыһ пәйғәмбәр, доға кылып күктәрҙән ярҙам ялбара. ²¹ Раббы Үзенә фәрештәһен ебәрә, ул Ашшур батшаһы ғәскәрендәгә барлыҡ батырҙарҙы, ғәскәр башлыктарын һәм түрәләргә кырып сыға. Ашшур батшаһы, хурлыҡка калып, үз еренә кире кайтып китә. Үз илаһының йортона килгәс, уны үз улдары кылыс менән сәнсеп үлтерә. ²² Раббы бына шулай итеп Хизкияһ менән Йәрусәлим кешеләрен Ашшур батшаһы Санхерив кулынан, шулай ук башкаларҙан да коткара һәм һәр тарафта һаҡлап тора. ²³ Күптәр Йәрусәлимгә Раббыға тип бүләктәр, Йәһүзә батшаһы Хизкияһка затлы әйберҙәр килтерә. Ошо хәлдәрҙән һуң уның бар халыктар алдында абруйы үсә бара.

Хизкияһтың ауырыуы һәм һауығыуы

(4 Бат 20:1-21; Ишф 38:1-8; 39:1-8)

²⁴ Шулар осорҙа Хизкияһ үлемәсле ауырыуға тарый. Ул Раббыға доға кылып ялбара. Раббы Хизкияһка яуап биреп, һауығыуына ишара иткән билдә ебәрә. ²⁵ Әммә Хизкияһ үзенә төшкән изгелектең һаҡын

кайтармай, сөнки йөрәген маһайыу биләп алған була. Шунлыктан уға, Йәһүзәгә һәм Йәрусәлимгә Раббының асыуы төшә. ²⁶ Шунда Хизкияһ, Йәрусәлим халкы һымак, үзенә тәкәбберлеген йүгәнләй. Шунлыктан Хизкияһ дәүерендә Раббының асыуы уларға башкаса төшмәй.

²⁷ Хизкияһ бай һәм данлы була, ул алтын-көмөш, асыл таштар, есле майзар һәм калкандар, затлы әйберҙәрҙе куйыу өсөн һаҡлағыстар; ²⁸ иген уңышын, шарапты, зәйтүн майын һаҡлау өсөн келәттәр, малтыуар өсөн куралар, көтөүҙәре өсөн кәртәләр яһата. ²⁹ Калалар төзөтә. Ваҡ һәм эре мал көтөүҙәре бик күп була, сөнки Алла уға байлыҡты мул бирә. ³⁰ Хизкияһ шулай ук, Гихон шишмәһен үрҙән быузырып, һыуын Дауыт калаһының көнбайышына ағыза. Хизкияһ һәр эштә уңыш қазана. ³¹ Бабил түрәләре илендәге билдә тураһында һорашырға тип ебәргән илселәр алдында ғына, уны һынарға тип, күнелендәген астырыр өсөн, Алла яңғызын калдыра.

³² Хизкияһтың башка ғәмәлдәре, яҡшы эштәре тураһында Йәһүзә һәм Исраил батшалары китабындағы Амус улы пәйғәмбәр Ишағыһҡа иңгән күренмештә бәйән ителгән.

³³ Хизкияһ үлеп, ата-бабаларына күшыла һәм уны Дауыт нәселе төрбәһенәң үргә яғына дәфен қылалар. Хизкияһ вафат булғас, бөтә Йәһүзә халкы һәм Йәрусәлим кешеләре уны хөрмәтләп озата. Уның урынына улы Менашше батша була.

Йәһүзә батшаһы Менашше

(4 Бат 21:1-10; 17-18)

33 ¹ Тәхеткә ултырғанда Менашшеға илле биш йыл батшалыҡ итә. ² Менашше Раббы Исраил халкы алдынан қыуып ебәргән кәүемдәрҙең ерәнгес йолаларын кабатлап, Раббы күҙендә яман булған эштәр қыла. ³ Атаһы Хизкияһ емергән табыныуы калкыулыҡтарын яңынан торғоҙа, Бәғелдәргә қорбан усақтары төзөтә, Ашераға

қолғалар қуйзыра, барлыҡ күк есемдәренә сәждә қылып, уларға табына. ⁴ Раббының: «Минәң исемен Йәрусәлимдә мәңгегә төйәкләнер» тигән қорамында ят илаһтарға қорбан усақтары төзөтә. ⁵ Раббы қорамының ике ихатаһында ла, бөтә күк есемдәренә бағышлап, қорбан усақтары яһата. ⁶ Ул Бен-Һинном үзәнендә улдарын утқа һалып қорбан итә, күрәзәлек, сихыр һәм тылсым менән шөгөлләнә, әруахтарҙың рухын сақырыуылар, тылсымсылар менән аралаша. Раббыға қаршы бик күп золом қылып, Уны асыуландыра. ⁷ Менашше Алла қорамына ырып яһалған һынды урынлаштыра. Ә бит Алла Дауыт менән уның улы Сөләймәнгә: «Был йортта һәм Мин Исраилдың бөтә ырыуҙары араһынан һайлап алған Йәрусәлимдә исемен мәңгегә төйәкләнер. ⁸ Әгәр зә Мин уларға Муса аша еткергән бөтә қанунды, қағизә һәм қарарҙарҙы үтәһәләр, Мин ата-бабаларығыҙға биргән ерҙән исраилдар мәңге китмәс», – тип әйткән була. ⁹ Ләкин Менашше Йәһүзә менән Йәрусәлим халкын шул тиклем юлдан яззыра, хатта Раббы Исраил халкы алдынан юк иткән кәүемдәрҙән дә былайырақ золом қылалар.

¹⁰ Раббы Менашше менән уның халкын қишәтә, тик улар қолақ һалмай. ¹¹ Раббы уларға Ашшур батшаһының хәрби башлыҡтарын ебәрә, улар Менашшене әсиргә ала, танауына қулса тағып, Бабилға алып китә. ¹² Бәләгә тарығас, ул Аллаһы Раббыға бик нык ялбара һәм ата-бабаларының Аллаһына ихлас буйһона. ¹³ Ул доғаларын юллап һәм Алла уға илтифат итә, уның ялбарыуын ишетә, Йәрусәлимгә қайтарып, тәхетенә ултырта. Шунда Менашше Раббының Алла икәнлеген аңлай.

¹⁴ Шунан һуң ул Дауыт калаһының тышқы диуарын төзөтә, уны Гихондан көнбайышта, үзән буйлап Балық қапкаһына тиклем үткәрәп, Ғофел тирәләй әйләндәрә һәм бик нык бейгәйтә. Йәһүзәлә бөтә нығытылған калаларға хәрби башлыҡтар қуя, ¹⁵ сит аллаларҙы һәм Раббы қорамындағы һынды, Раббы қорамының тауында һәм

Йәрүсәлимдә төзөткән корбан усактарын емертә һәм каланан тышка сығарып ташлаттыра. ¹⁶Раббының корбан усағын аякка бастырып, унда татыулык һәм шөкөр корбандары килтерә, Йәһүзә халкына Исраил Аллаһы Раббыға табынырға бойора. ¹⁷Әммә халык, үзенә Аллаһы Раббыға бағышлаһа ла, корбанды һаман табыныу калкыулыктарында килтереүен дауам итә.

¹⁸Менашшениң калған бөтә ғәмәлдәре, уның үз Аллаһына доғаһы, уға Исраил Аллаһы Раббы исеменән өндәшкән әүлиәләрең һүззәре «Исраил батшалары тарихы» китабында язылған. ¹⁹Уның доғаһы ла, үтенесенә кабул ителеүе лә, Аллаға ихлас буйһонғанға тиклем кылған бөтә гонаһтары һәм хыянаттары ла, ул табыныу калкыулыктары төзөткән, Ашераға колғалар, боттар куйзырткан урындары тураһында Хозайдың язмаларында һүрәтләнә. ²⁰Менашше үлеп, ата-бабалары хозурына күсә һәм үз һарайында дәфен кылына. Уның урынына улы Амон тәхеткә ултыра.

Йәһүзә батшаһы Амон

(4 Бат 21:19-24)

²¹Амон егерме ике йәшендә тәхеткә ултыра һәм Йәрүсәлимдә ике йыл батша була. ²²Әммә, атаһы Менашше кеүек үк, Раббы күзендә яман булған ғәмәлдәр кыла; атаһы Менашше яһаткан бөтә боттарға корбандар килтерә, уларға табына. ²³Раббыға атаһы Менашше Аллаға ихлас буйһонған һымак буйһонмай, киреһенсә, гонаһтарын арттыра ғына. ²⁴Ярандары Амонға каршы фетнә ойштора һәм уны һарайында үлтерә. ²⁵Ил халкы Амонға каршы фетнә ойшторғандардың барыһын да кырып, улы Йошиһты батша итеп куя.

Йәһүзә батшаһы Йошиһ

(4 Бат 22:1-2; 23:4-20)

34 ¹Тәхеткә ултырғанда Йошиһка һигез йәш була. Ул Йәрүсәлимдә утыз бер йыл батшалык итә. ²Йошиһ Раббы күзендә дөрөс булған ғәмәлдәр кы-

ла, боронғо бабаһы Дауыттың юлын тотала, уңға ла, һулға ла тайпылмай.

³Батшалык итеүенең һигезенсе йылында, үсмер генә сағында, ул боронғо бабаһы Дауыттың Аллаһына ынтыла башлай, ә ун икенсе йылында Йәһүзә менән Йәрүсәлимдә табыныу калкыулыктарынан, Ашера колғаларынан, уйылған һәм койолма боттарҙан тазартырға тотона. ⁴Уның бойороғо менән халык Бәғелдең корбан усактарын һәм улар янындағы хуш ес төтәтәү усактарын емерә, Ашера колғаларын кырка, уйылған һәм койолма боттарҙы вата, онтактарын уларға корбан килтергәндәрҙең кәберҙәре өстөнә һибә. ⁵Ә боттарға табынған каһиндардың һөйәктәрен ошо боттарға корбан килтергән корбан усактарында яндыра, шул рәүешлә Йәһүзә менән Йәрүсәлимдә паклай. ⁶Нафтали ерҙәренә тиклем һузылған Менашше, Әфраим, Шимғон ырыуҙары калаларында һәм улардың эргә-тирәһендәге бушап калған ерҙәргә, ⁷бөтә Исраил илендә улардың корбан усактарын, Ашера колғаларын юк иттерә, боттарын селпәрәмә килтереп ташлай. Шунан һуң Йәрүсәлимгә әйләнәп кайта.

Канун китабының табылыуы

(4 Бат 22:3-20)

⁸Батшалык итеүенең ун һигезенсе йылында, илде, Алла қорамын тазарткаса, Йошиһ Асалъяһ улы Шафанды, қала мәдире Мағасеһты, йылъязмасы Йоах Йоаһаз улын Аллаһы Раббының қорамын төзөкләндерергә ебәрә. ⁹Улар баш каһин Хилкияһка килә, Алла қорамына бирелгән көмөштәрҙе уға тапшыра. Был көмөштәрҙе тупһа һаклаусы левизәр менашшеларҙан, әфраимдар һәм башка исраилдарҙан, бөтә йәһүзизәрҙән, бинийәминдәрҙән, Йәрүсәлимдә йәшәүселәрҙән йыйған була. ¹⁰Был көмөш Раббы қорамындағы эштәргә етәкселек итергә тәғәйенләнгән кешеләргә бирелә. Улар йортто йүнәткән һәм аякка бастырған эшселәргә түләй. ¹¹Улар балта оҫталарына, төзөүселәргә Йәһүзә батшалары емергән биналарҙы йүнәтәү өсөн юнылған таш

менән өрлөк һәм элгес-күгәндәр өсөн ағас һатып алырға тип тарата. ¹² Был кешеләр эштә намыслы була, уларға күзәтеүселәр итеп Мерари нәселе левизәре Яхаç менән Ғовадъяһ, Кыһаç нәселенән Зәкәръяһ менән Мешуллам тәғәйенләнә. Уйын коралдарында якшы уйнай белгән бөтә левизәр ¹³ йөк ташыусыларзы озатып йөрөй һәм һәр төрлө вазиға башкарыусыларзың эшен күзәтә; сәркәтиптәр зә, мөдирзәр зә, капка һаксылары ла левизәрзән була.

¹⁴ Раббы йортона килтерелгән көмөштө алған сақта, Хилкияһ каһин Раббының Муса аша бирелгән канун китабын таба.

¹⁵ Хилкияһ кәтип Шафанға:

– Раббы қорамында канун китабы табып алдым, – ти һәм кәтип Шафандың кулына бер төргәк китап тоттора.

¹⁶ Шафан иһә китапты батшаға алып китә һәм уға бер юлы:

– Һинең хезмәтселәрен, ни кушылған булла, шуның һәммәһен үтәп йөрөй.

¹⁷ Раббы қорамында булған бөтә көмөштө қорамды төзөкләндерәү менән етәкселек итеүселәрзәң һәм эшселәрзәң кулына бирзеләр, – тип хәбәр итә.

¹⁸ Шафан кәтип батшаға Хилкияһ каһиндың үзенә китап биргәнән дә еткерә. Ул уны батшаға укып ишеттерә. ¹⁹ Батша, канун һүзәрән ишеткәс, өстөндәге кейемдәрән йыртып ташлай. ²⁰ Ул Хилкияһка, Шафан улы Ахикамға, Миха улы Ғавдонға, Шафан кәтипкә, батшаның хезмәтсәһе Ғасаяһка былай тип бойора:

²¹ – Барығыз, миңең һакка, Исраил менән Йәһүзәлә калғандар һакына ошо табылған китапта язылғандар тураһында Раббынан һорап белешегеҙ. Сөнки, ата-бабаларыбыҙ Раббы һүзән тотмағаны, ошо китаптағыса йәшәмәгәнә өсөн, Уның безгә төшәһе асыуы көслә.

²² Шунан Хилкияһ каһин һәм батша ебәргән кешеләр Раббы қорамында кейемһалымдарзы қараусы Хасраның улы Токһаçтың улы Шаллумдың қатынына – Хулда пәйғәмбәргә юлана. Ул Йәрусәлимдең яңы

биçтәһендә йәшәгән була. Хулда менән ошо һакта һөйләшәләр. ²³ Хулда уларға былай ти:

– Исраилдың Аллаһы Раббы әйтә: «Һеззе Миңә ебәргән кешегә еткерегеҙ. ²⁴ „Раббы былай ти: Мин хәзәр бына был урынға, унда йәшәгән кешеләргә һәләкәт ебәрәм – Йәһүзә батшаһы алдында укылған китапта язылған бөтә қарғыштарзы күндәрәм. ²⁵ Сөнки улар Минән ваз кистеләр, башка илаһтарға хуш ес төтәттеләр, үз қулдарының эше менән Миңең асыуымды қабарттылар, шуға күрә асыуым был урынға түгеләсәк һәм ул һүнмәйәсәк“. ²⁶ Һеззе Раббынан һорашып-белешер өсөн ебәргән Йәһүзә батшаһына иһә белдерегеҙ: „Исраилдың Аллаһы Раббы әле һин ишеткәндәр һакында былай ти: ²⁷ Алланың ошо ергә һәм унда йәшәүселәргә қаршы һүзәрән ишетеп, күнелең йомшарзы һәм Алла алдында үзәңдең тәкәбберлегендә йүгәнләнең. Әйе, Миңең алда ысынлап та тәкәбберлегендә йүгәнләнең, қайғынан кейемендә йыртып, алдымда иланың. Шуның өсөн Мин һине ишеттем, – ти Раббы. – ²⁸ Шуға күрә Мин һине ата-бабаларың янына озатырмын, һин тыныслықта дәфен қылынырһың. Күзәрән был урынға һәм унда йәшәүселәргә Мин килтерәсәк оло һәләкәтте күрмәç“».

Қайтып был яуапты батшаға һөйләп бирәләр.

²⁹ Батша, хәбәр ебәрәп, Йәһүзә менән Йәрусәлимдең бөтә ақһақалдары янына йыйып ала. ³⁰ Шунан Йәһүзә кешеләрән, Йәрусәлимдә йәшәүселәрзә, каһиндарзы, левизәрзә, олоһонан алып кесәһенә тиклем бөтә һалықты әйәртеп, Раббы қорамына сыға. Шунда ул Раббы қорамында табылған Килешәү китабын уларға бәйнә-бәйнә қысқырып укый. ³¹ Батша, үз урынына баçып, Раббы менән килешәү төзәй: Раббы юлынан йөрөргә, Уның бойороқтарын, күрһәтмәләрен һәм қағизәләрен бөтә йөрәктән, ихлас күнел менән теуәл үтәргә, был китапта язылған килешәүзәң шарттарын ғәмәлгә ашырырға вәғәзә бирә. ³² Батша Йәрусәлимдә һәм Бинйәмин

ерендә йәшәгән һәр кемгә шуны расларға бойора. Шулай итеп, Йәрусәлим кешеләре ата-бабалары Аллаһының килешеүе буйынса йәшәй башлай.

³³Йошиях Исраил халкы ерендәге бөтә әшәкене юк иттерә һәм Исраилдағы һәр кемгә үззәренең Аллаһы Раббыға хезмәт итергә бойора. Уның дәүерендә улар ата-бабаларының Аллаһы Раббынан тайпылмай.

Коткарылыу байрамының шартына килтереп үткәреләүе

(4 Бат 23:21-23)

35 ¹Йошиях Йәрусәлимдә Раббыға Коткарылыу байрамы узғара. Беренсе айзың ун дүртендә Коткарылыу байрамы бәрәсен салалар. ²Ул каһиндарзы тәғәйен вазифаларына тотонорга куша, Раббы корамында хезмәт башкарыуға дәртләндерә. ³Үззәрен Раббыға бағышлаған һәм халыкка ғилем биргән левизәргә былай ти:

– Изге һандыкты Исраил батшаһы Дауыттың улы Сөләймән төзөгән қорамға куйығыз. Бынан ары һезгә уны күсереп йөрөтөүзән хәжәте юк. Хәзер Аллаһың Раббыға һәм Уның халкы Исраилға хезмәт итегез. ⁴Исраил батшаһы Дауыт һәм уның улы Сөләймән кушканса, ғаилә-ғаилә булып сиратығызға тезелегез. ⁵Изге урында үззәренең туғандарының вәкиле булған һәр төркөмгә бер төркөм левизәр тура килерлек итеп басығыз. ⁶Коткарылыу байрамы бәрәсен салығыз, изгеләнегез, Муса аша Раббы хәбәр иткәнгә ярашлы, уны туғандарығыз өсөн бешерегез.

⁷Йошиях халкына, шундағыларзың һәм мәнәнә, Коткарылыу байрамы корбанлығы итеп, утыз мең баш һарык һәм кәзә бәрәстәре, өс мең баш үгез бирә. Былары батша мөлкәтенән була. ⁸Түрәләр зә үз теләктәре менән халыкка, каһиндарға һәм левизәргә хәйер тарата: Хилкияһ, Зәкәрьяһ, Йехиил, Алла корамындағы мөдирзәр Коткарылыу байрамы корбаны итеп каһиндарға ике мең алты йөз һарык һәм кәзә бәрәстәре, өс йөз үгез бирә. ⁹Конанияһ, уның ир ту-

ғандары Шемағьяһ, Неҫанил, левизәрзән башлыктары Хашавьяһ, Йеғиил, Йозавад Коткарылыу байрамына корбанлык итеп биш мең баш вак мал һәм биш йөз үгез бүләк итә.

¹⁰Хезмәт шулай ойошторола. Батша бойороғон үтәп, каһиндар вазифаларына баһа, левизәр үз төркөмөнә килеп баһа.

¹¹Артабан Коткарылыу байрамы бәрәстәрен салалар. Каһиндар левизәр биргән канды һирпә, ә левизәр корбан малының тиреһен тунарға керешә. ¹²Муса китабында язылғанса, корбан өсөн тәғәйенләнгән малдарзың Раббыға бағышлап яндырылырға тейешле өлөшөн айырып алып, һәр бер ғаилә-йортка таратып бирәләр. Үгеззәрзә лә шулай итәләр. ¹³Коткарылыу байрамы бәрәстәрен, кағизгә ярашлы, утта куралар. Изге корбандарзы каһиндарзә, көршәктәрзә һәм табаларзә бешереп, йәһәт кенә халыкка тараталар. ¹⁴Шунан һуң үззәренә һәм каһиндарға бешерәләр, сөнки быға тиклем каһиндар, һарун улдары, төнгә тиклем тотош яндырыу корбанын һәм әс майын яндырыу менән мәшғүл була. Шул сәбәпле левизәр һуңынан үззәре менән һарун нәсәлдәре – каһиндар өсөн әзерләй. ¹⁵Асаф нәсәле йырсылары ла, Дауыт менән Асаф, һеман һәм батша әүлиәһә Йедусун кушканса, урындарында тора, һәр капка төбөндәге һаксылар урынынан кузғалмай: уларға хезмәтен ташлап йөрөргә сәбәп сыкмай, сөнки леви туғандары уларға ла бешерә.

¹⁶Ул көндә, Йошиях батша кушканса, Коткарылыу байрамын билдәләү һәм Раббының корбан усағында тотош яндырыу корбандары килтереүзән ғибәрәт булған Раббы хезмәте шулай корола. ¹⁷Шул вақытта унда булған исраилдар Коткарылыу байрамын билдәләйзәр һәм ете көн буйы Сөсә икмәк байрамын үткәрәләр. ¹⁸Исраилдар бындай Коткарылыу байрамын Шемуил пәйғәмбәр дәүеренән бирле үткөргәнә булмай. Исраил батшаларынан Йошиях, уның осорондағы каһиндар, левизәр, бөтә

йәһүзизәр, исраилдар, Йәрүсәлимдә йәшәүселәр үткәргән кеүек Коткарылыу байрамын бер батша ла билдәләмәгән була. ¹⁹ Был Коткарылыу байрамы Йошиях батшалык иткәндең ун нигезенә йылында була.

Йошияхтың вафаты

(4 Бат 23:28-30)

²⁰ Йошиях Алла корамын тәртипкә һалғандан һун, Мысыр батшаһы Нехо яу менән Евфрат буйындағы Каркемишка йүнәлә. Йошиях уға каршы сыға. ²¹ Нехо уға илселәр аша шундай хәбәр ебәрә: «Һинәң миндә ни эшең бар, Йәһүзә батшаһы? Әле мин һинә түгел, үзем дошман булған батшалыкка каршы яуға барам. Алла миңә ашығырға куша. Аллаға каршы сыкма, Ул – минең менән, һине харап итеп куймаһын».

²² Ләкин Йошиях фекеренән кайтмай, ә уның менән алышка әзерләнә, Нехоның Алла кушыуы буйынса әйткән һүзәрәнә колак һалмай һәм Мегиддо тигезлегенә һуғышырға тип сыға.

²³ Уқсыларзың Йошиях батшаға атқан уғы килеп тейә. Батша хезмәтселәрәнә:

– Каты яраландым, мине бынан алып китегез, – тип бойора.

²⁴ Хезмәтселәрә уны, яу арбаһынан төшөрөп, икенсе арбаға ултырта һәм Йәрүсәлимгә алып кайта. Ул вафат була, ата-бабалары төрбәһенә дәфен қылына. Бөтә Йәһүзә менән Йәрүсәлим Йошиях өсөн кайғырып илай. ²⁵ Йошиях тураһында Йермеях һыктау йыры сығарған; бөгөнгө көнгө тиклем ир һәм катын-кыз йырсылар ошо һыктау йырын башкара. Был Исраилда йола булып киткән һәм улар һыктау йырҙарына индерелгән.

²⁶ Йошияхтың башка гәмәлдәрә һәм Раббы канунына ярашлы изге эштәрә ²⁷ башынан азағынаса Исраил һәм Йәһүзә батшалары китабында язылған.

Йәһүзә батшаһы Йеһоахаз

36 ¹ Шунан илдең халқы Йошиях улы Йеһоахазды Йәрүсәлимдә атаһы

урынына батша итеп куя. ² Тәхеткә ултырғанда Йеһоахазға егерме өс йәш була. Ул Йәрүсәлимдә өс ай батшалык итә. ³ Мысыр батшаһы уны Йәрүсәлимдәгә тәхетенән колата һәм Йәһүзәгә йөз талант көмөш һәм бер талант алтын күләмендә түләү һала.

Йәһүзә батшаһы Йеһоаким

(4 Бат 23:31-35)

⁴ Фирғәуен Нехо Йеһоахаздың ағаһы Әлъякимды, исемен Йеһоаким тип үзгәртеп, Йәһүзә менән Йәрүсәлим өстөнән батша итеп куя, Йеһоахазды иһә Мысырға алып китә. ⁵ Тәхеткә ултырғанда Йеһоакимға егерме биш йәш була. Ул Йәрүсәлимдә ун бер йыл батшалык итә. Ул Аллаһы Раббы күзәндә яман булған эштәр қыла. ⁶ Бабил батшаһы Навуходоносор уға яу менән килә. Ул Йеһоакимды бығаулап Бабилға алып китә. ⁷ Раббы корамындағы һауыттарзың бер өләшөн Навуходоносор Бабилға алып китеп үзенәң Бабилдағы һарайына куя.

⁸ Йеһоакимдың башка гәмәлдәрә, ул қылған әшәкә эштәр Исраил һәм Йәһүзә батшалары китабында язылған. Уның урынына улы Йеһоаким батша була.

Йәһүзә батшаһы Йеһоаким

(4 Бат 23:36 – 24:6)

⁹ Йеһоаким ун нигез йәшендә тәхеткә ултыра һәм Йәрүсәлимдә өс ай за ун көн батшалык итә. Ул Раббы күзәндә яман булған эштәр қыла. ¹⁰ Киләһе йылдың язында Навуходоносор, үзенәң кешеләрән ебәрәп, уны Бабилға алдырта. Уның менән бергә Раббы корамындағы затлы һауыттарзы ла алып китәләр. Йеһоаким урынына Йәһүзә менән Йәрүсәлимгә батша итеп уның яқын туғаны Сидкияһ тәғәйенләнә.

Йәһүзә батшаһы Сидкияһ

(4 Бат 24:8-17)

¹¹ Тәхеткә ултырғанда Сидкияһка егерме бер йәш була. Ул Йәрүсәлимдә ун бер йыл батшалык итә ¹² һәм үзенәң Аллаһы Раббы күзәндә яман булған эштәр қыла. Ул Раббы

һүзен еткеревсе Йермеяһ пәйғәмбәр алдында ла баш эймәй. ¹³ Навуходонсор батша Сидкияһты Алла исеме менән тоғролокка ант иттерһә лә, Сидкияһ уға каршы фетнә күтәрә, үз һүзлегенә барып, бәғерһезләнә, хатта Исраил Аллаһы Раббыға табан боролоузан баш тарта. ¹⁴ Каһиндарзың башлыктары ла, халык үзе лә хыянаттарын арттыра бара, башка кәүемдәрзең әшәкеләктәрән кабатлай, Раббы Йәрүсәлимдә изгеләндергән корамды нәжесләй.

Йәрүсәлимдең тар-мар ителеүе

(4 Бат 25:1-21; Йер 39:1-10; 52:4-27)

¹⁵ Ата-бабаларының Аллаһы Раббы уларға әленән-әле илселәрен ебәрәп тора, сөнки Ул Үз халкын, Үз торлағын бик йәлләй. ¹⁶ Ләкин улар Алла илселәрен мысқыллай, Алла һүззәренә қолак та һалмай, пәйғәмбәрзәрен битәрләй.

Раббының Үз халкына асыуы төшкәнгә тиклем шулай дауам итә, котолоу сараһы калмай. ¹⁷ Раббы уларға халдейзар батшаһын ебәрә. Шул батша Изге торлакта уларзың егеттәрен кылыстан үткәрә. Егетеләнгә лә, кыз-кыркынға ла, карт-короға ла аяу булмай: Алла уларзың барыһын да ошо батша кулына тапшыра. ¹⁸ Бабил батшаһы Алла қорамындағы бөтә һауыт-һабаны – зурзарын да, бәләкәйзәрен дә – қорамдағы хазиначарзы, батша менән уның түрәләренең хазиначарын Бабилға алып

қайтып китә. ¹⁹ Алла қорамын яндыралар, Йәрүсәлим диуарзарын емерәләр, бөтә затлы һарайзарзы үртәйзәр, затлы әйберзәрен ваталар. ²⁰ Кылыстан имен қалғандарзы иһә ул батша Бабилға һөргөнгә алып китә. Йәһүзә халкы Бабил батшаһына һәм улдарына қол була. Фарсы батшалығы көсәйгәнгә тиклем шулай дауам итә. ²¹ Ә тупрак шәмбе ялына рәхәтләнә. Раббының Йермеяһ пәйғәмбәр иғлан иткән һүззәре буйынса, етмеш йыл үткәнгә тиклем ул үзенә буш ятқан дәүерендә шәмбене һаклай.

Кир батшаның Йәһүзә халкын һөргөндән қайтарыуы

(Ғөз 1:1-3)

²² Фарсы батшаһы Кир һакимлығының беренсе йылында Раббы, Йермеяһ аша еткергән һүзен ғәмәлгә ашырып, Фарсы батшаһы Кирзың күңелендә теләк уята. Шуға күрә Кир үз батшалығының бөтә тарафтарында һүз менән дә, язма рәүештә лә ошоларзы иғлан итергә фарман бирә:

²³ Фарсы батшаһы Кир шуны мәғлүм қыла:

Күк Аллаһы Раббы донъяның бөтә батшалықтарын миңә бирзе. Ул Йәһүзәләге Йәрүсәлим қалаһында Үзенә бер йорт һалырға кушты. Уның халкынан булғандар – Аллалары Раббы улар менән булһын! – шунда барһын.

Ғөзәйер китабы

Фарсылар Вавилонды (йәки Бабилды) баһсып алғас, йәһүд халкы Вавилон әсирлегенән Йәһүзәгә әйләнеп кайта: артабан Йәрусәлим тергеһелә һәм унда кабат Раббыға табына башлайҙар. Ғөзәйер китабы шул вакиғалар тураһында хикәйәләй. Тыуған ергә кайтыу ғәйәт катмарлы була: тирә-йүндәге халыктар йәһүдтәрҙең был бөйөк каланы, емертелгән батшалықтың баш калаһын, кабат тергеһеүен теләмәй. Шулай за безҙең эраға тиклем 515 йылға қорам төзөлөп бөтә, Хағғай менән Зәкәрьяһтың пәйғәмбәрлек итеп, рухландырып-дәртләндреп тороуы был эште тизләтә (карағыз: Хағғай китабы менән Зәкәрьяһ китабы).

Был китап, йәнә Нөхәмияһ китабы Йылыязмалар китаптарының дауамы рәүешендә бер үк автор тарафынан яһылған булыуы мөмкин. Китапты өс төп өлөшкә бүлргә була. 1) Йәһүдтәрҙең Фарсы батшаһы Кир заманына тап килгән беренсе кайтыуы (безҙең эраға тиклем 538 йыл) (1–2-се бүлектәр); 2) 586 йылда Вавилон ғәскәре тарафынан юк ителгән Раббы қорамын тергеһеү һәм изгеләндереү (3–6-сы бүлектәр); был өлөштә йәһүд теле генә түгел, Фарсы империяһындағы төрлө халыктарҙың һөйләш теле булған арами теле лә кулланыла; 3) каһин һәм канун белгесе Ғөзәйерҙең тағы бер төркөм йәһүдтәр менән Йәрусәлимгә кайтыуы (7–10-сы бүлектәр). Ул халқына Раббыға яңынан инандырыуға һәм Уның канунын ентекле үтәргә ярзам итә. Аһылда Ғөзәйер йәһүдтәр артабан Яңы Ғәһед осорона тиклем һакляһасак дини тормош рәүешенә нигеҙ һала.

Кир батшаның Йәһүзә халкын һөргөндән кайтарыуы

1 ¹Фарсы батшаһы Кир хаһимлығының беренсе йылында Раббы, Үзенең Йермеяһ аша еткергән һүзен ғәмәлгә ашырып, Фарсы батшаһы Кирҙың күңелендә теләк уятты. Шуға күрә Кир үз батшалығының бөтә тарафтарында һүз менән дә, яһма рәүештә лә оһоларҙы иғлан итергә фарман бирҙе:

² Фарсы батшаһы Кир шуны мәғлүм кыла:

Күк Аллаһы Раббы донъяның бөтә батшалықтарын миңә бирҙе. Ул Йәһүзәләге Йәрусәлим калаһында Үзенең бер йорт һалырыуға кушты. ³ Уның халқынан бул-

ғандар – Аллалары улар менән булһын! – Йәһүзәгә, Йәрусәлимгә барһын һәм Исраилдың Аллаһы Раббыға – Йәрусәлимдәге Аллаға йорт һалһын. ⁴ Батшалығымындағы ерле халык килмешәк булып йәшәгән урындарында иҫән калған исраилдарға Йәрусәлимдәге Алла йортон төзөү өсөн алтын-көмөш, башка төр мөлкәт, мал-тыуар, хәйер-саҙака менән ярзам итһен.

⁵ Бына шул һак Йәһүзә һәм Бинйәмин ырыуҙары башлықтары, каһиндар менән левизәр, Алла күңелдәренә рух һалған һәр кеше Йәрусәлимдәге Алла йортон төзөргә тип аякка баһты. ⁶ Уларҙың бергә йәшәгән бөтә күрше-күләне хәйер-саҙаканан

тыш көмөш һауыт-һаба, алтын, башка төр мөлкәт, мал-тыуар, киммәтле әйберҙәр биреп ярҙам итте.

⁷ Фарсы батшаһы Кир қасандыр Навуходоносор Раббының Йәрусәлимдәге йортонан алып китеп, үз илаһы йортонан куйған һауыт-һабаны сығартты. ⁸ Кир батша уларҙы хазина һаксыһы Мисредаҫка тапшырҙы. Ә Мисредаҫ уларҙың һәммәһән дә Йәһүзә башлығы Шешбассарға бирҙе.

⁹ Уларҙың һаны былай ине: алтын табак – утыз, көмөш табак – мең, бысак – егерме туғыз, ¹⁰ алтын табак – утыз, башка көмөш табактар – дүрт йөз ун, башка төр һауыт-һаба – мең дана. ¹¹ Алтын-көмөш һауыт-һаба бөтәһе биш мең дүрт йөз дана булды. Әлек Бабилға һөрөлгәндәр Йәрусәлимгә кайтқан сақта, Шешбассар быларҙың барыһын да үзе менән алды.

Һөргөндән кайтҡандарҙың исемлеге

2 ¹ Бына өлкәһең Бабил батшаһы Навуходоносор Бабилға алып киткән һәм әле һөргөн әсирлегенән Йәрусәлимгә һәм Йәһүзәгә, һәр береһе үз калаһына әйләһеп кайтқан кешеләре. ² Уларҙы Зеруббавел, Йешуағ, Нөхәмийаһ, Серайаһ, Реғелаяһ, Мордехай, Билшан, Миспәр, Бигуай, Рехум һәм Бағана алып килде.

Бына ул иһраилдарҙың исемлеге:

³ Парғош нәселенән – ике мең йөз етмеш ике кеше; ⁴ Шефатъяһ нәселенән – өс йөз етмеш ике кеше; ⁵ Арах нәселенән – ете йөз етмеш биш кеше; ⁶ Пахаҫ-Моав нәселенән Йешуағ менән Йоав тармағы – ике мең һигез йөз ун ике кеше; ⁷ Ғелам нәселенән – бер мең ике йөз илле дүрт кеше; ⁸ Затту нәселенән – туғыз йөз кырк биш кеше; ⁹ Заккай нәселенән – ете йөз алтмыш кеше; ¹⁰ Бани нәселенән – алты йөз кырк ике кеше; ¹¹ Бевай нәселенән – алты йөз егерме өс кеше; ¹² Ғазгад нәселенән – бер мең ике йөз егерме ике кеше; ¹³ Адоникам нәселенән – алты йөз алтмыш алты

кеше; ¹⁴ Бигуай нәселенән – ике мең илле алты кеше; ¹⁵ Ғадин нәселенән – дүрт йөз илле дүрт кеше; ¹⁶ Атер нәселе Хизкияһ тармағынан – тукһан һигез кеше; ¹⁷ Бесай нәселенән – өс йөз егерме өс кеше; ¹⁸ Йора нәселенән – бер йөз ун ике кеше; ¹⁹ Хашум нәселенән – ике йөз егерме өс кеше; ²⁰ Гиббар нәселенән – тукһан биш кеше.

²¹ Сығышы менән Бейт-Ләхәмдән булғандар нәселенән – бер йөз егерме өс кеше; ²² сығышы менән Нетофанан булғандар нәселенән – илле алты кеше; ²³ сығышы менән Ғанаҫоҫтан булғандар нәселенән – бер йөз егерме һигез кеше; ²⁴ сығышы менән Ғазмауыҫтан булғандар нәселенән – кырк ике кеше; ²⁵ сығышы менән Кыръяҫ-Еғарим, Кефира һәм Беероҫтан булғандар нәселенән – ете йөз кырк өс кеше; ²⁶ сығышы менән Рама һәм Геваҫтан булғандар нәселенән – алты йөз егерме бер кеше; ²⁷ сығышы менән Михмастан булғандар нәселенән – бер йөз егерме ике кеше; ²⁸ сығышы менән Бейт-Ил һәм Ғайзан булғандар нәселенән – ике йөз егерме өс кеше; ²⁹ сығышы менән Невонан булғандар нәселенән – илле ике кеше; ³⁰ сығышы менән Мағбиштан булғандар нәселенән – бер йөз илле алты кеше; ³¹ сығышы менән башка Ғеламдан булғандар нәселенән – бер мең ике йөз илле дүрт кеше; ³² Харим нәселенән – өс йөз егерме кеше; ³³ сығышы менән Лод, Хадид һәм Ононан булғандар нәселенән – ете йөз егерме биш кеше; ³⁴ сығышы менән Йерихонан булғандар нәселенән – өс йөз кырк биш кеше; ³⁵ Сенаа нәселенән – өс мең алты йөз утыз кеше.

³⁶ Каһиндар: Йешуағ нәселе Йедағъяһ тармағынан – туғыз йөз етмеш өс кеше; ³⁷ Иммер нәселенән – бер мең илле ике кеше; ³⁸ Пашхур нәселенән – бер мең ике йөз кырк ете кеше; ³⁹ Харим нәселенән – бер мең ун ете кеше.

⁴⁰ Левизәр: Һодауъяһ нәселе Йешуағ менән Кадмиил тармағынан – етмеш дүрт кеше.

⁴¹ Корам йырсылары: Асаф нәселенән – бер йөз егерме һигез кеше.

⁴² Капка һаксылары: Шаллум, Атер, Талмон, Ғаккув, Хатита һәм Шовай нәселдәренән – барлығы бер йөз утыз туғыз кеше.

⁴³ Корам хезмәтселәре: Сиха нәселе, Хасуфа нәселе, Таббағос нәселе, ⁴⁴ Кирос нәселе, Сиғаһа нәселе, Падон нәселе, ⁴⁵ Левана нәселе, Хагава нәселе, Ғаккув нәселе, ⁴⁶ Хагав нәселе, Шалмай нәселе, Ханан нәселе, ⁴⁷ Гиддел нәселе, Гахар нәселе, Реаяһ нәселе, ⁴⁸ Ресин нәселе, Некода нәселе, Газзам нәселе, ⁴⁹ Ғузза нәселе, Пасаех нәселе, Бесай нәселе, ⁵⁰ Асна нәселе, Меғуним нәселе, Нефусим нәселе, ⁵¹ Бакбук нәселе, Хакуфа нәселе, Хархур нәселе, ⁵² Баслуҫ нәселе, Мехида нәселе, Харша нәселе, ⁵³ Баркос нәселе, Сисера нәселе, Темах нәселе, ⁵⁴ Нәсиях нәселе, Хатифа нәселе.

⁵⁵ Сөләймәндең хезмәтселәренең нәселдәре: Сотай нәселе, Софәрәс нәселе, Перуда нәселе, ⁵⁶ Яғла нәселе, Даркон нәселе, Гиддел нәселе, ⁵⁷ Шефатъяһ нәселе, Хаттил нәселе, Похәрәс-Һассеваим нәселе, Ами нәселе.

⁵⁸ Корам хезмәтселәре менән Сөләймәндең хезмәтселәренең нәсел-нәсәптәренән – барлығы өс йөз тухнан ике кеше.

⁵⁹ Сығышы буйынса Тел-Мелах, Тел-Харша, Керув, Аддан һәм Иммерзән булған, әммә нәселдәре Исраилдан башланғанын иҫбатлай алмаған кешеләр: ⁶⁰ Делаяһ, Товияһ һәм Некода нәселдәренән – алты йөз илле ике кеше.

⁶¹ Каһиндар нәселенән: Ховаяһ нәселе, Һаккос нәселе, Барзиллай нәселе. Барзиллай Ғилғәдтә йәшәгән Барзиллай кыззанының беренәнә өйләнә лә уның исеме менән йөрөй башлаған була. ⁶² Улар үззәренең нәсел исемлектәрен эзләп караны, әммә, таба алмағанлыктан, каһинлыктан төшөп калдылар. ⁶³ Өлкә башлығы уларға: «Урим һәм туммим менән эш иткән каһин килеп хәл иткәнгә тиклем һез Аллаға килтерелгән изгеләрзән-изге саҙакаларҙан ашай алмайһығыҙ», – тине.

⁶⁴ Йәмғиәттә бөтәһе кырк ике мең өс йөз алтмыш кеше иҫәпләнде. ⁶⁵ Был иҫәпкә уларҙың ете мең өс йөз утыз ете кешенән торған ир һәм катын-кыз хезмәтселәре, ике йөз ир һәм катын-кыз йырсы инмәй. ⁶⁶ Уларҙың ете йөз утыз алты аты, ике йөз кырк биш қасыры, ⁶⁷ дүрт йөз утыз биш дөйәһе, алты мең ете йөз егерме ишәге бар ине.

⁶⁸ Йәрүсәлимдәге Раббы йортона килгәс, кайһы бер нәсел башлыктары Алла йортон нигезенән тергеҙеү өсөн хәйер-саҙақа бирҙе. ⁶⁹ Үззәренең мөмкинлегенә қарап, улар йыйылған хазинаға төзөлөш өсөн алтмыш бер мең драхма алтын, биш мең мина* көмөш, каһиндар өсөн йөз кат кейем бирҙе.

⁷⁰ Каһиндар, левизәр, халықтың бер өлөшө, корам йырсылары, капка һаксылары, корам хезмәтселәре үз қалаларында тәйәкләнде. Исраилдың қалған бөтә халқы үз қалаларында йәшәй башланы.

Корбан усағында қорбан қилтереүзе қайтанан башлау

З ¹ Исраил халқы үз қалаларында йәшәй башлағандан һуң, етенсе айза, бар халық бер кешеләй булып Йәрүсәлимдә йыйылды. ² Йосадақ улы Йешуағ, уның каһин қәрзәштәре, Шеалтиил улы Зеруббавел, уның қәрзәштәре бергәләп, Алла бәндәһе Муса қанунында язылғанса, тотош яндырыу қорбаны қилтереү өсөн Исраил Аллаһына қорбан усағы эшләй башланы. ³ Улар, шунда йәшәгән халықтарҙан қурқһалар за, қорбан усағын элекке урынына қорзолар һәм иртәле-қисле унда Раббыға бағышлап қорбандар яндырзылар. ⁴ Қанунда язылғанса, Қыуыш байрамы үткәреп, көн һайын тәғәйенләнгән һанда тотош яндырыу қорбаны қилтерзеләр. ⁵ Ошонан башлап улар көн һайын тотош яндырыу қорбандары, Яңы ай байрамдарында һәм Раббыға арналған бөтә байрамдарға қорбандар қилтерзеләр, теләгән һәр кем Раббыға үз ихтыяры менән башқа төр саҙақалар биреп торҙо.

* 2:69 Мина – 600 г.

⁶ Раббыға тотош яндырыу қорбанын етенсе айзың тәуге көнөнән үк килтерә башланылар. Әул вақытта Раббы қорамына нигез һалынмағайны әле. ⁷ Ташсылар менән балта осталарының хезмәтенә түләү өсөн көмөш тарата башланылар, Сидон һәм Тир кешеләренә – Фарсы батшаһы Кир рөхсәте менән диңгез буйлап Ливандан Яфоға кедр ағасы ташырға тейешле кешеләргә – ашар-эсер ризык, зәйтүн майы бирзеләр.

⁸ Йәрүсәлимдәге Алла йортона килгәннен икенсе йылының икенсе айында Шеалтиил улы Зеруббавел, Йосадак улы Йешуағ һәм уларзың кәрзәштәре – каһиндар, левизәр, әсирлектән Йәрүсәлимгә кайтқандарзың һәммәһе эшкә тотондо. Егермеһе тулып үткән левизәрзе Раббы йортон төзөү барышына күзәтсе итеп тәғәйенләнеләр. ⁹ Йешуағ, уның улдары менән ағай-әнеләре, Кадмиил менән уның улдары (Һодау'ях нәселе), бер кешеләй булып, Алла йортон төзөүселәрзең эш барышын күзәтә башланы. Хенадад нәселдәре уларға ярзам итте. Улар барыһы ла левизәр ине.

¹⁰ Төзөүселәр Раббы қорамына нигез һалғас, Исраил батшаһы Дауыт қалдырған күрһәтмә буйынса, каһиндар, махсус кейемдәрен кейеп, борғолар қысқыртып, Асаф нәселендәге левизәр, һукма тәрилкәләр алып, Раббыны данларға бақты. ¹¹ Улар сиратлашып Раббыны данланы һәм шөкөр қылып:

«Раббы игелекле,

Исраилға тоғро мөхәббәте
мәңгелек», –

тип йырланы. Раббы йортона нигез һалынған өсөн Раббыны данлап, бөтә халық тирә-якты шатлык ауаздарына күмде. ¹² Күптәр қуанышып қысқырышты, ә әлекке қорамды күргән өлкән йәштәге каһиндар, левизәр, нәсел башлыктары яңы қорамдың нигезән күреп қысқырып иланы. ¹³ Халық

шатлык оранын да, кемдәрзеңдер һықтап илаған тауышын да айыра алманы. Шул тиклем нык қысқырыштылар – шау-шыу алыстарға ишетелеп торзо.

Дошмандарзың қорам төзөлөшөнә қаршы тороуы

4 ¹ Йәһүзә менән Бинйәмин ырыуларының дошмандары, һөргөндән кайтқандар Исраил Аллаһы Раббының қорамын кайтанан төзөй икән, тип ишеткәс, ² Зеруббавелға һәм нәсел башлыктарына килеп:

– Әйзәгез, Раббы қорамын һеззең менән бергә без зә төзөйөк, сөнки без зә һеззең Аллаға табынабыз. Беззе бында килтергән Ашшур батшаһы Әсар-Хаддон дәүеренән бирле һеззең Аллаға қорбан килтерәбез, – тинеләр.

³ Зеруббавел да, Йешуағ та, Исраилдың башка нәсел башлыктары ла уларға:

– Аллабыззың йортон төзөүзә һеззең менән бер ниндәй уртақлығыбыз за юк. Фарсы батшаһы Кирзың бойороғо буйынса, Исраил Аллаһы Раббыға йортто без үзебез генә төзөйәсәкбез, – тине.

⁴ Был ерзәрзә йәшәүселәр Йәһүзә халқын қурқытырға һәм төзөлөшкә камасауларға маташты. ⁵ Шулай уқ улар, исраилдарзың ниәтенә аяқ салыр өсөн, ришүәт биреп, батша кәңәшселәрен үззәренең яғына аузарзы. Был хәл Фарсы батшаһы Кир хақимлығы осоронан алып тәхеткә Дарий ултырғанға тиклем барзы.

Йәрүсәлим диуарзырын төзөүгә аяқ салыусылар

⁶ Ахашверош* батшалық итә башлағас, улар Йәһүзә менән Йәрүсәлим кешеләрен гәйепләп хат яззы. ⁷ Фарсы батшаһы Артахшаста* дәүерендә Бишлам, Миҫредаҫ, Тавеил һәм уларзың әшнәләре Артахшастаға ялыу яззы. Хат арами телендә языл-

* 4:6 *Ахашверош* – Ксеркс исеме астында танылған Фарсы батшаһы, беззең эраға тиклем 486–465 йылдарза хақимлық иткән.

* 4:7 *Арташшаста* – Артаксеркс исеме менән танылған булып, беззең эраға тиклем 465–424 йылдарза батшалық иткән.

ғайны. ⁸ Өлкә етәксеһе Рехум һәм кәтип Шимшай, Йәрүсәлим халкын яманлап, батша Артахшастаға яҙған хатта былай тиелгәйне:

⁹ Өлкә етәксеһе Рехум, кәтип Шимшай һәм уларҙың хезмәттәштәре – хөкөмдарҙар, күзәтселәр, түрәләр; фарсылар, Эрәх, Бабилдан сыҡкан кешеләр, Шушандан килгән ғеламдар, ¹⁰ бөйөк вә данлыҡлы Оснаппар* тарафынан Самария калаларына һәм Евфрат йылғаһы аръяғындағы бүтән калаларға алып килеп урынлаштырған башка халыктар хат яза.

¹¹ Бына Артахшаста батшаға ебәрелгән хаттың күсермәһе:

Арташшаста батшаға Евфрат йылғаһы аръяғындағы өлкәлә йәшәгән колдарыңдан. ¹² Батшаға шул мәғлүм булһын: һинең илдән күскән йәһүдтәр безҙең яныбыҙға, Йәрүсәлимгә, килеп был фетнәсел яман каланы төҙөй башланы, әле улар диуарҙарын аяҡка баһтыра, нигеҙҙәрен йүнәтә. ¹³ Батшаға шул да мәғлүм булһын: әгәр зә мөгәр был кала төзөлөп, диуарҙары аяҡка баһтырыла икән, улар яһак та, һалым да, юл һалымы ла түләмәйәсәк, батша казнаһы зыян күрәсәк. ¹⁴ Без, батшаның тоғро колдары, батшаның зыян күреүенә юл куя алмайбыҙ, шуға күрә ошо хатты ебәрәбез. ¹⁵ Ата-бабаларыңдың язмаларын тикшереп караһыңдар, шунан белерһең, был кала фетнәсел һәм батшаларға үә өлкәләргә карата зыянлы. Борон-борондан алып улар яғынан ғауғалар булып килгәнгә күрә, был кала юк

ителгән. ¹⁶ Шунлыктан батшаға шуны еткерәбез: әгәр зә мөгәр был каланы төҙөү тамамланып, диуарҙары аяҡка баһтырыла икән, һин Евфрат йылғаһы аръяғындағы биләмәләрендә юғалтасакһың.

¹⁷ Батша былай тип яуап кайтарҙы:

Өлкә башлығы Рехумға, кәтип Шимшайға, уларҙың Самарияла һәм Евфрат йылғаһы аръяғындағы башка урындарға йәшәгән хезмәттәштәренә сәләм!

¹⁸ Безгә ебәргән хатығыҙ алдымда тәржемә ителеп укылды. ¹⁹ Биргән әмерем буйынса язмаларҙы аҡтарып карап, был каланың әүәлдән үк батшаларға каршы баш күтәргәнән, унда фетнәләр һәм болалар булып торғанын, ²⁰ Йәрүсәлимдә бөтә Евфрат йылғаһы аръяғын биләп торған кеүәтле батшалар булғанлығын, уларға яһак, һалым, юл һалымы түләп торғандарын белдем. ²¹ Шундай әмер бирегеҙ: был кешеләр эштәрен туктатһын, минән бойорок булмайынса, кала төзөлмәһен. ²² Берәй нәмәнә күззән ысқындырып куймағыҙ, бик һак булығыҙ. Батшалыҡка зыян килтерерзәй эштәргә ниңә юл куйырға әле?

²³ Артахшаста батшаның хатының күсермәһе укылып бөтөр-бөтмәстән Рехум менән Шимшай һәм уларҙың әшнәләре шунда ук Йәрүсәлимгә йәһүдтәр янына ашыҡты һәм, көс кулланып, уларҙы эштән туктарға мәжбүр итте.

²⁴ Йәрүсәлимдә Алла йортон төҙөү эше тукталды, ул Фарсы батшаһы Дарий хакимлығының икенсе йылына тиклем төзөлмәй торҙо.

* 4:10 *Оснаппар* – Ассирия батшаһы Ашшурбанал, безҙең эраға тиклем 668–636 йылдарҙа батшалыҡ иткән.

Корамдың яңынан төзөлүе

5 ¹ Ул осорза Хаггай пәйғәмбәр менән Гиддо улы Зәкәрьяһ пәйғәмбәр Йәһүзәлә һәм Йәрусәлимдә йәшәгән йәһүдтәргә уларзың өстөнән булған Исраил Аллаһы исеменән пәйғәмбәрлек иттеләр. ² Шунда Шеалтиил улы Зеруббавел менән Йосадак улы Йешуағ Йәрусәлимдәге Алла йортон яңынан төзөргә тотондо. Алла пәйғәмбәрзәре лә улар менән бергә калып, эште кеүәтләп торзо.

³ Шул сакта уларға Евфрат йылғаһы аръяғындағы өлкә башлығы Таттенай, Шеһар-Бозенай һәм уларзың әшнәләре килеп: – Был йортто төзөргә, диуарзарзы торғозорға һезгә кем рөхсәт бирзе? – тине.

⁴ Тағы ла улар:

– Был бинаны төзөүселәрзең исемдәре нисек? – тип һоранылар.

⁵ Әммә йәһүд ақһақалдарын Алла һақланы: был һақтағы хәбәрзе Дарийға ебәрәп, унан яуап килеп етмәйсә, уларзың әшен туктатыусы булманы.

⁶ Бына Евфрат йылғаһы аръяғындағы өлкә башлығы Таттенай, Шеһар-Бозенай һәм уларзың әшнәләре булған ерле түрәләр менән бергә Дарий батшаға ебәргән хаттың һүзмә-һүз йөкмәткеһе.

⁷ Ул хатта бына нимәләр язылғайны:

Дарий батшаның иһән-аман булыуын теләйбез! ⁸ Батшаға шул мәғлүм булһын: без Йәһүзә өлкәһенә, бөйөк Алланың йортона барзык. Ул зур-зур таштарзан төзөлә, диуарзарға кырлы бүрәнәләр һалып калдырыла; эштәре бик йылдам һәм уңышлы бара. ⁹ Без уларзың ақһақалдарынан:

«Был йортто төзөргә, диуарзарзы торғозорға һезгә кем рөхсәт итте?» – тип һоранык.

¹⁰ Бынан тыш, без һиңә язып ебәреү өсөн, уларзың был эште башлап йөрөүселәренең исем-

дәрен дә белештек. ¹¹ Улар безгә ошондай һүззәр менән яуап бирзе:

«Без Күктәрзең һәм Ерзең Аллаһы колдарыбыз. Бынан күп йылдар элек төзөлгән йортто торғозабыз. Заманында уны Исраилдың бөйөк батшаһы төзөп ултырткан булған. ¹² Әммә ата-бабаларыбыз Күк Аллаһын асыуландырзы. Шул аркала Алла уларзы Бабил батшаһы халдей Навуходносор кулына бирзе; ул йортто емереп, халкын Бабилға һөрзө. ¹³ Ләкин Бабил батшаһы Кир һақимлығының тәүге йылында Кир батша ошо Алла йортон кабаттан төзөргә фарман бирзе. ¹⁴ Бынан тыш, Кир батша Бабил қорамынан Алла йортоноң алтын-көмөш һауыттарын да кире қайтарып бирзе – уларзы Навуходносор Йәрусәлим қорамынан Бабил қорамына алып киткәйне. Был һауыттарзы Кир батша үзе өлкә башлығы итеп тәғәйенләгән Шешбассар тигән кешегә тапшырзы. ¹⁵ Уға: „Был һауыттарзы ал да Йәрусәлимдәге қорамға алып барып куй, Алла йорто үз урынында төзөлһөн“, – тине. ¹⁶ Шешбассар килеп, Йәрусәлимдә Алла йортона нигез һалды; шунан алып хәзергәсә төзөлөш дауам итә, тамамланмаған әле».

¹⁷ Әгәр зә батша кәрәк тип таба икән, Бабилдағы мөһим язмалар һақланған йортта эзләп қараһындар: Кир батша Йәрусәлимдә Алла йортон қайтанан төзөргә фарман сығарғанмы йәки юкмы икәнән күрерзәр. Һин батшаның был эшкә қарата қарарын безгә мәғлүм кылыуҙарын һорайбыз.

Дарийдың бойорого

6 ¹ Шунан һуң, Дарий батша биргән әмер буйынса, Бабилдағы хазиналар йортондағы язмалар һаклағысында эзләй башлайзар. ² Ниһайәт, Мадай өлкәһендәге Әкбатана кәлғәһендә бер төргәк табыла. Унда былай тип язылған була:

Хәтерзә торһон өсөн: ³ Хакимлиғының тәүге йылында Кир батша Йәрусәлимдәге Алла йорто тураһында ошондай фарман сығарзы: «Шунда корбан килтереү өсөн йорт төзөлһөн, уның нигезен нык итеп һалһындар; бейеклеге лә, киңлеге лә алтмышар терһәк булһын; ⁴ зур таштарзан өс рәт, ағастан бер рәт һалынһын, сығым батша казнаһынан түләнһен. ⁵ Бынан тыш Навуходоносор Йәрусәлимдәге корамдан Бабилға алып киткән алтын-көмөш һауыттар кире алып барылһын, улар Алла йортонда һәр береһе үз урынына куйылһын».

⁶ Дарий батша шундай фарман сығарзы:

Евфрат йылғаһы аръяғындағы өлкә башлығы Таттенай Шеһар-Бозенай һәм уларзың әшнәләре булған ерле түрәләр менән унан китһен. ⁷ Алла йортон төзөүзе туктатмағыз; йәһүдтәр өлкәһе башлығы һәм йәһүдтәрзең аһнакалдары Алла йортон элекке урынында кайтанан төзөһөн. ⁸ Бынан тыш, Алла йортон кайтанан төзөүгә йәһүдтәрзең аһнакалдарына ярҙам итергә бойорам: эш тукталмаһын өсөн кәрәк булғанды уларға кисектермәй биреп тороғоз. Сығымдарзы Евфрат йылғаһы аръяғындағы өлкәнән йыйылған яһактан – батша казнаһынан – түлгәз. ⁹ Күк Аллаһына

тотош яндырыу корбаны килтереү өсөн башмакмы, һарык тәкәһе йәки һарык бәрәһе – күпмә кәрәк булһа, шул тиклем бирегез. Шулай ук бойзай, тоз, шарап, зәйтүн майы бирелһен, Йәрусәлим каһиндары һисек әйтһә, шул рәүешле көн дә мотлак бирелеп торһон. ¹⁰ Улар Күк Аллаһына хуш килерлек корбандар килтерһендәр һәм, батша менән уның улдарына һүмер теләп, доға укыһындар. ¹¹ Минән тағы бер әмер булыр: әгәр зә мәгәр берәй кеше был фарманды бозһа, уның өйөнөң бер һиргәһе һурып алыһыр за теге кеше ана шул казыкка ултыртылыр, ә йортонан емереклектәр генә тороп қалыр. ¹² Әгәр зә берәй батша йәки халык был фарманды бозорға базнат итһә һәм Йәрусәлимдәге Алла йортонда зыян килтерһә, уларзы иһемен шунда төйәкләндергән Алла Үзе юк итһен.

Мин, Дарий, бирзем был фарманды. Ул теүәл үтәлһен.

Корамды изгеләндереү

¹³ Шунан һуң Евфрат йылғаһы аръяғындағы өлкә башлығы Таттенай, Шеһар-Бозенай һәм уларзың әшнәләре Дарий батшаның бойороғон бер һүҙһез үтәне. ¹⁴ Шулай итеп, йәһүд аһнакалдары йортто төзөүен дауам итте һәм, Хаггай пәйғәмбәр менән Гиддо улы Зәкәрьяһ пәйғәмбәрзең вәғәздәренән рухланып, уңышка өлгәште.

Исраил Аллаһы бойорого, Фарсы батшалары Кир, Дарий һәм Артахашта фармандарына күрә төзөлөш эштәре тамам булды. ¹⁵ Был йорт Дарий батша хакимлиғының алтынсы йылында адар айының өсөнсө көнөнә төзөлөп бөттө.

¹⁶ Исраил халкы, каһиндар, левизәр һәм һөргөндән кайтқан башка кешеләр

оло шатлык менән Алла йортон изгелән-деревү ғәмәлен башкарзы. ¹⁷ Алла йортон изгеләндергәндә йөз үгез, ике йөз харык тәкәһе, дүрт йөз харык бәрәсе һәм Исраил ырыузары ханы буйынса ун ике кәзә тәкәһе килтереп, бөтә Исраилдың гонаһы өсөн корбан салдылар. ¹⁸ Унан, Муса китабында язылғанса, каһиндарзы һәм левизәрзе төркөмдәргә бүлделәр зә Йәрусәлимдә Аллаға хезмәт итергә куйзылар.

Коткарылыу байрамын үткәрәү

¹⁹ Һөргөндән кайткандар тәүге айзың ун дүртенсе көнөндә Коткарылыу байрамын үткәрзе. ²⁰ Каһиндар һәм левизәр тазарындылар – улар барыһы ла, бер кеше кеүек, пак ине. Левизәр һөргөндән кайткан бөтә кешеләр өсөн, кәрзәштәре каһиндар өсөн, үззәре өсөн Коткарылыу байрамы корбанына тигән харык бәрәстәрен салдылар. ²¹ Һөргөндән кайткан исраилдар менән, Исраилдың Аллаһы Раббыға табыныу өсөн, эргә-тирәләге халыктарзың әшәкелегенән айырылған барлык кешеләр ашап ултырзы. ²² Ете көн буйы шатлана-шатлана Сөсө икмәк байрамын билдәләнеләр, сөнки Раббы уларға қыуаныс бирзе – Ашшур батшаһының илтифатын қазандырзы һәм батша Исраил Аллаһының йортон һалуға булышлык күрһәтте.

Ғөзәйерзең Йәрусәлимгә кайтыуы

7 ¹ Ошо хәлдәр булып үткәндән һуң, Фарсы батшаһы Артахшаста хакимлик иткән сакта, Бабилдан Ғөзәйер исемле кеше кайта.

Уның шәжәрәһе былай: Ғөзәйер – Сераяһ улы, Сераяһ – Ғазарьяһ, Ғазарьяһ – Хилкияһ, ² Хилкияһ – Шаллум, Шаллум – Садок, Садок – Ахитув, ³ Ахитув – Амарьяһ, Амарьяһ – Ғазарьяһ, Ғазарьяһ – Мерайоҫ, ⁴ Мерайоҫ – Зерахьяһ, Зерахьяһ – Ғуззи, Ғуззи – Буккий, ⁵ Буккий – Авишуағ, Авишуағ – Пинхас, Пинхас – Әлғазарзың улы. Әлғазар – баш каһин Һарундың улы.

⁶ Бына ошо Ғөзәйер Бабилдан кайтырға сыға. Ул Исраил Аллаһы Раббы тарафынан Мусаға бирелгән канунды якшы белгән ғилем эйәһе була. Аллаһы Раббының кулы уның өстөндә булғанға күрә, батша Ғөзәйерзең һәр теләген бойомға ашыра ине. ⁷ Исраилдың бер ни тиклем халкы, каһиндар һәм левизәр, йырсылар, капка һаксылары һәм қорам хезмәтселәре уның менән бергә Йәрусәлимгә китә. Артахшаста батша етенсе йыл хакимлик иткәндә була был.

⁸ Ғөзәйер Йәрусәлимгә Артахшаста батша хакимлиғының шул ук етенсе йылында, йылдың бишенсе айында килеп етә. ⁹ Бабилдан беренсе айзың беренсе көнөндә сығып китеп, Аллаһының игелекле кулы уның өстөндә булғанға күрә, бишенсе айзың беренсе көнөндә Йәрусәлимдә була. ¹⁰ Ғөзәйер үзенә ғүмерен Раббы канунын өйрәнәүгә һәм уны үтәүгә, Исраил халкын уның қағизә-қарарзарына өйрәтеүгә бағышлай.

¹¹ Раббының Исраил халқына биргән бойороктарын һәм қағизәләрен өйрәтеүсегә – ғилем эйәһе каһин Ғөзәйергә Артахшаста батша биргән хаттың йөкмәткеһе былай була:

¹² Батшаларзың батшаһы Артахшастанан Күк Аллаһы канунын өйрәтеүсә Ғөзәйер каһинға сәләм!

¹³ Мин шундай фарман бирзем: минең батшалығымда булған Исраил халқынан, каһиндарзан һәм левизәрзан Йәрусәлимгә кайтырға теләгән һәр кеше һинең менән китһен. ¹⁴ Ѓин батшанан һәм уның ете кәңәшсәһе исеменән үз Аллаң канунынң Йәһүзә менән Йәрусәлимдә нисек үтәлеуән асықларға ¹⁵ һәм Йәрусәлимдә төйәк иткән Исраил Аллаһына батша менән уның кәңәшселәре бүләк иткән алтын-көмөштө илтергә бараһың.

¹⁶ Һин Бабил өлкәһендә йыйылған барлык алтын-көмөштө, халықтың һәм каһиндарың Аллаларының Йәрүсәлимдәге йортона бүләк иткән сазакаларын да алып барырһың. ¹⁷ Шул аҡсаларға иң тәүге сиратта үгеззәр, һарык тәкәләре һәм бәрәстәр, икмәк сазакалары һәм түкмә корбандар һатып ал да Аллағыздың Йәрүсәлимдәге йортоноң корбан усағында килтер. ¹⁸ Калған алтын-көмөштө Аллағыз ихтыярына ярашлы үзең һәм кәрзәштәрең нисек кулай күрә, шулай тотонорһоғоз. ¹⁹ Аллағыз йортоңда ғибәзәт қылыу өсөн тәғәйенләнгән һауыттарзы Йәрүсәлимдәге Алла алдына алып барып куй. ²⁰ Алландың йорто өсөн тағы ла башка нәмәләр талап ителһә, шуларзы батша хазинаһынан алырһың.

²¹ Мин, Артахшаста батша, Евфрат йылғаһы аръяғындағы өлкәнең бөтә қазнасыларына шундай фарман бирәм: Күк Аллаһы канунын өйрәтеүсе Ғөзәйер каһин һеззән нимә һораһа, шуны һис кисекмәстән бирегез. ²² Йөз талантка тиклем көмөш, йөз корға тиклем иген, йөз батка* тиклем шарап, йөз батка тиклем зәйтүн майы һәм, күпме кәрәк, шул тиклем тоҙ бирегез. ²³ Күк Аллаһы йорто өсөн был Алла тарафынан бойоролған һәр нәмә теүәл үтәлергә тейеш – батшалықка, батшаға һәм уның улдарына Уның асыуы төшмәһен! ²⁴ Тағы шуны белдерәм: Алла йортоңда хезмәт иткән каһиндар һәм левизәр, қорам йырсы-

лары, капка һаксылары, қорам хезмәтселәре һәм эшселәренең берәһенә лә һалым да, юл һалымы ла, яһак та һалынмаһын.

²⁵ Ә һин иһә, Ғөзәйер, Аллаң һиңә биргән ақыл менән идара итеүселәр һәм хөкөмдарзәр қуй. Әйзә улар Евфрат йылғаһы аръяғындағы өлкәлә йәшәгән барлык халықка – Алландың канундарын белгәндәр халықка хөкөм қылһын. Ә канун белмәгәндәрзә һез өйрәтегез. ²⁶ Һинең Алландың канунын һәм батшаның канунын үтәмәгәндәрзәң барыһы ла мотлак язаға тартылһын: үлемгәме, һөргөнгәме, малмөлкәтенән мәхрүм итеүгәме, йә булмаһа төрмәгә ябырғамы хөкөм ителһен.

Ғөзәйерзәң Аллаға рахмәт укыуы

²⁷ Аталарыбыз Аллаһы Раббы мөбәрәк булһын, сөнки батшаның күңеленә Йәрүсәлимдәге Раббы йортоң данлау ихтыяжын һалды; ²⁸ миңә батшаның һәм уның кәңәшселәренең, батшаның бөтә айбарлы түрәләренең алдында мәрхәмәтен күрһәтте. Аллам Раббының қулы өстөмдә булғанға күңелем үсеп, мин Исраил башлықтарының қайһы берәүзәрен, миңә менән бергә қайтһындар тип, әргәмә йыйзым.

Ғөзәйер менән бергә һөргөндән қайтқандарзың исемлеге

8 ¹ Артахшаста батша һакимлық иткән сақта Бабилдан миңә менән қайтырға сыққан нәсел башлықтары һәм уларзың нәсел исемлектәре түбәндәгесә:

² Пинхас нәселенән – Гершом, Исамар нәселенән – Даниил, Дауыт нәселенән – Хаттуш, ³ Шеханъяһ тармағынан. Парғош нәселенән – Зәкәрьяһ һәм нәсел исемлеге

* 7:22 *Талант, кор, бат* – бер талант – ауырлық үлсәме, яқынса 36 кг, бер кор – ашлық үлсәме, 220 л, бер бат – шыйықлық үлсәме, 22 л.

буйынса уның менән бер йөз илле ир-егет; ⁴Пахаç-Моав нәселенән – Әлйеһоғынай Зерахъяһ улы һәм уның менән ике йөз ир-егет; ⁵Затту нәселенән – Шеханъяһ Яхазиил улы, уның менән өс йөз ир-егет; ⁶Ғадин нәселенән – Ғәвәд Йонасан улы, уның менән илле ир-егет; ⁷Ғелаһ нәселенән – Ғасалъяһ улы Йешағъяһ һәм уның менән бергә етмеш ир-егет; ⁸Шефатъяһ нәселенән – Зевадъяһ Михаил улы һәм уның менән һикһән ир-егет; ⁹Йоав нәселенән – Ғовадъяһ Йеһиил улы һәм уның менән ике йөз һикһән ир-егет; ¹⁰Бани нәселенән – Шеломиç Йосифъяһ улы һәм уның менән бергә йөз алтмыш ир-егет; ¹¹Бевай нәселенән – Зәкәръяһ Бевай улы һәм уның менән бергә егерме һигез ир-егет; ¹²Ғазгад нәселенән – Йоханан һаккатан улы һәм уның менән бергә йөз зә ун ир-егет; ¹³Адоникаһ нәселенән – һуңырак кайткандар. Бына улардың исемдәре: Әлифәләт, Йеғиил, Шемағъяһ һәм улар менән бергә алтмыш ир-егет.

¹⁴Бигуай нәселенән – Ғуҫай һәм Зақкур менән етмеш ир-егет.

Йәрүсәлимгә юлланыу

¹⁵Мин уларҙы Аһауаға табан аққан йылға янында йыйзым. Без унда туплам короп өс көн торзоқ. Мин, халықты һәм каһиндарҙы күзгән үткәргәс, Левизең нәсел-нәсәбенән бер кемде лә күрмәнем. ¹⁶Мин башлыҡтарҙан Әлиғәзәрзе, Арилды, Шемағъяһты, Әлнасанды, Яривты, Әлнасанды, Насанды, Зәкәръяһты, Мешулламды, остаздарҙан Йоярив менән Әлнасанды сақыртып, кеше ебәрҙем. ¹⁷Уларға Касифья ере башлығы Иддоға барып, Аллабыз йортона хезмәтселәр ебәрһендәр өсөн, Иддоға һәм уның кәрзаштәренә – Касифья ерендәге Алла йорто хезмәтселәренә – нимәләр әйтергә кәрәклеген өйрәттем. ¹⁸Алланың игедекле кулы өштөбөззә булғанға күрә, улар безгә Исраилдың улы Леви ырыуынан Махлизың нәсел варисын, Шеревъяһ исемле ақыллы кешене улдары һәм ағай-әнеләре менән бергә ебәрҙе.

Улар ун һигез кеше ине. ¹⁹Быларҙан тыш Хашавъяһты, уның менән бергә Мерари нәселенән Йешағъяһты һәм уның ағай-әнеләре һәм улдарынан егерме кешене, ²⁰касандыр Дауыт батша һәм уның түрәләре левизәргә ярҙамсы итеп тәғәйенләгән қорам хезмәтселәренән тағы ике йөз егерме кешене алып килделәр. Улардың һәммәһе лә исемләп айырым-айырым теркәлдә.

²¹Аллабызға буйһоноуыбызҙы күрһәтеп, Унан үзебезҙең, балаларыбыздың, бөтә мөлкәтебезҙең юлын хәйерле итеүен һорап, Аһауа йылғаһы буйында ураза иғлан иттем. ²²Юлда безҙе дошмандарҙан һаҡлау өсөн батшанан ғәскәр һәм һыбайлы яугирҙәр һорарға оялдым, сөнки без батша менән һөйләшкәндә: «Үзәнә һыйынғандарға Аллабыздың рәхмәте киң, ә Үзән ташлағандарға асыуы яман», – тигәйнек. ²³Без, ураза тотоп, Алланан ана шуларҙы һораныҡ, һәм Ул безҙе ишетте.

²⁴Мин каһиндар араһында етәксә булғандарҙан ун ике кешене: Шеревъяһты, Хашавъяһты һәм улардың ун ағай-әнеләрен һайлап алдым. ²⁵Батшаның, уның кәнәшселәренән, түрәләренән һәм Бабилда йәшәгән бөтә исраилдардың Аллабыз йорто өсөн саҙақа итеп биргән алтын-көмөшөн һәм һауыт-һабаларҙы үлсәп, уларға бирҙем. ²⁶Улардың қулына алты йөз илле талант көмөш, йөз талант көмөш һауыт-һаба, йөз талант алтын, ²⁷һақы бер мең драхма торған егерме алтын табак, алтын менән тиң баһаланған ялтырап торған яқшы бакырҙан ике һауыт тапшырҙым. ²⁸Мин уларға: «Һеҙ, ошо һауыт-һаба һымақ, Раббыға бағышланғанһығыҙ. Был алтын-көмөштәр – ата-бабаларығыҙдың Аллаһы Раббыға үз ихтыярығыҙ менән биргән саҙақа. ²⁹Уяу булығыҙ, был хәйерҙе каһиндардың етәкселәре, левизәр һәм Исраилдың нәсел башлыҡтары алдында үлсәп биреп, улар уны Раббы йортоңдағы келәт бүлмәләренә тапшырғансы һаҡлағыҙ». ³⁰Каһиндар һәм левизәр Йәрүсәлимгә Аллабыз йортона алып барып тапшырыу өсөн үлсәп-иҫәпләп

куйылған алтын-көмөштө, һауыт-һабаларҙы кабул итеп алды.

³¹ Беренсе айзың ун икенсе көнөндө Аһауа йылғаһынан Йөрүсәлимгә барырға тип күҙгалып киттек. Аллабыҙың рәхмәте юлдаш булып, безҙе дошмандар кулынан, юлда һағалап тороусыларҙан коткарҙы. ³² Йөрүсәлимгә килеп етеп, унда өс көн булдық. ³³ Дүртенсе көндө без бөтә алтын-көмөштө, һауыт-һабаны Аллабыҙ йортонда Урияһ улы Меремоҫ каһиндың кулына тапшырҙыҡ. Пинхас улы Әлғазар, левизәр Йешуағ улы Йозавад, Биннуй улы Ноғадьяһ уның менән ине. ³⁴ Бөтә нәмә һаналды, үлсәнде һәм дөйөм ауырлығы теркәп куйылды.

³⁵ Әсирлектән кайтыусылар Исраил Аллаһына тотош яндырыу корбаны килтерҙе: бөтә Исраил халкы өсөн ун ике башмак, тукһан алты һарыҡ тәкәһе, етмеш ете һарыҡ бәрәсе; гонаһ корбаны итеп ун ике кәзә тәкәһе Раббыға корбан итеп яндырылды. ³⁶ Улар батшаның фармандарын батша һанаттарына һәм Евфрат йылғаһы аръяғындағы өлкә башлыҡтарына тапшырҙы һәм тегеләр Исраил халкына һәм Алла йортонда ярҙам күрһәттә.

Гөзәйерҙең доғаһы

9 ¹ Ошо хәлдәрҙән һуң, халыҡ башлыҡтары, миңең яңға килеп, былай тине:

– Исраил халкы ла, каһиндар менән левизәрҙә эргә-тирәлә йөшөгән сит халыҡтарҙың – кәнғәни, хитти, перизи, йевуси, ғаммони, моав, мысыр, әмөриҙәрҙең – ерәнгес эштәренән айырылманы. ² Үзҙәренә һәм улдарына был халыҡтарҙың кызҙарын кәләш итеп алдылар. Хәҙер изге орлоҡ сит халыҡтарҙыҡы менән буталды, етмәһә, арҙаҡлы һәм түрә булып йөрөгән кешеләр был хыянатта беренсе урында тора.

³ Быны ишеткәс, сапаным менән күлдөгемдә йыртып, сәсем менән һакалымды өзгөләп, хәсрәткә батып ултырҙым.

⁴ Һөргөндән кайткандарҙың был хыянаты аркаһында Исраил Аллаһының бойороғон күңеленә ныҡ яҡын алған бөтә кеше яныма

йыйылды. Мин киске корбан ваҡытына тиклем хәсрәткә батып ултырҙым.

⁵ Киске корбан мәле еткәс, кайғырып ултырған урынымдан тороп, өзгөләнеп бөткән кейемдә тезләндем дә, кулдарымды Алла Раббыма һоноп ⁶ әйттем:

– Йә Аллаһ! Һиңә, Аллаһ, Һиңә табан йөзөмдө күтәрергә лә оялам, сөнки баштан аяҡ бозоклокка күмелгәнбез, ғәйебебез күккә ашкан. ⁷ Ата-бабаларыбыҙ ғүмер һөргән замандарҙан алып ошо көнгә тиклем без сикһез ғәйеп эсендәбез, бозоклоктарыбыҙ өсөн без, батшаларыбыҙ, каһиндарыбыҙ сит ил батшалары кулына, кылыс астына, әсирлеккә эләктек, таланыуға һәм кәмһетелүгә дусар булдық һәм бөгөн дә шуһан котола алмайбыҙ.

⁸ Бына хәҙер бер аз ваҡытка Аллабыҙ Раббынан безгә мәрхәмәт насип булды, кайһы берәүҙәребезҙе иҫән-аман калдырып, Үзенә мөкәддәс урынында төпләнергә мөмкинлек бирҙе, күзҙәребезҙең нурын кайтарып, коллоғобозға хәлебеҙҙе еңеләйтте. ⁹ Без кол инек, әммә Аллабыҙ безҙе коллокта ла ташламаны. Безгә йән керһен, Аллабыҙ йортон төзөһөн, уны емереклектәрҙән аякка баһтырһын өсөн, Йәһүзәлә һәм Йөрүсәлимдә безҙе хәүеф-хәтәрҙән һаҡлау өсөн, безгә Фарсы батшаларының алдында Үзенә мәрхәмәтен күрһәттә.

¹⁰ Йә, Алла, ошонан һуң без нимә әйтә алабыҙ? Без һинең бойороҡтарыңды һанға һуҡманыҡ бит. ¹¹ Колдарың пәйғәмбәрҙәр аша безгә: «Һеҙ хужа булыр өсөн барған ер унда йөшөгән халыҡтарҙың ерәнгес ғәмәлдәре менән нәжесләнгән, был әшәкелек сиктән ашкан, – тинең. – ¹² Шуның өсөн кызҙарығыҙҙы уларҙың улдарына бирмәгеҙ, уларҙың кызҙарын да улдарығыҙға алмағыҙ. Ошо ерҙә нығынайыҡ, уның байлыҡтары менән туйынайыҡ, уны балаларыбыҙға мөңгәгә мираҫ итеп калдырайыҡ тиһәгеҙ, бер ваҡытта ла уларға тыныслыҡ һәм файҙа килтерерҙәй бер нәмә лә эшләмәгеҙ». ¹³ Безҙең менән булған хәлдәргә үзебезҙең яман эштәребез һәм оло ғәйебебез сәбәп булды.

Шуға карамастан, Һин, Аллабыз, без лайык булғанға карағанда еңелерәк яза биргәнһең, халықтың калдығын исэн-аман һакланың, ¹⁴ә без һаман да Һинең бойороктарыңды бозорбоз, ошо ерәнгес ғәзәтле халыктар менән туғанлашырбызмы ни? Беззе юк итеү сигенә еткәнсе асыуланмашыңмы, ә инде ул сакта тере калыусылар за, котолоу юлы ла булмашмы безгә?

¹⁵Йә Раббы, Исраил Аллаһы, Һин ғәзелһең! Бөгөнгө көнгә тиклем без бәләкәй генә төркөм теребез. Бына без, гонаһка батып, Һинең алдыңда торабыз, хәйер, был хәлдә Һинең алдыңда торорға ла һақыбыз юк беззең.

Исраил халкының гонаһынан тәрбә жылыуы

10 ¹Ғөзәйер, Алла йорто алдында йөз-түбән ергә капланып, илай-илай гонаһтарзы таныған, ярлыкау һораған сағында, уның янына Исраилдың бик күп халкы – ирзәр, катын-кыззар һәм балалар йыйылып китте. Улар за әрнеп-әрнеп илай ине. ²Ғелам нәселенән Йехиил улы Шеханъяһ, Ғөзәйергә мөрәжәғәт итеп, былай тине:

– Без, Аллабызға һыянәт итеп, эргә-тирләй йөшәгән сит халыктарзан катындар алдык. Шулай за Исраил халкы өсөн өмөт бар әле. ³Һин һакимымдың һәм Аллабыздың бойорогон күңеленә нык яқын алған кешеләрзең кәңәше буйынса без, бөтә был катындарзы балалары менән бергә кыуып ебәрәбез, тип Аллабыз менән килешеү төзөйөк – әйзә, канун талап иткәнсә булһын! ⁴Әйзә, тор, сөнки был эш өсөн һин яуаплы булырһың, без зә һинең менән! Нык бул, эшкә тотон!

⁵Ғөзәйер тороп бақты. Каһиндардың башлыктарын, левизәрзе, бөтә исраилдарзы, без шулай эшләйәсәкбез, тип ант итергә кушты. Улар ант итте. ⁶Унан Ғөзәйер, Алла йорто алдынан китеп, Әлйәшив улы Йеһоханан бүлмәһенә барзы һәм кунырға калды. Ул ашаманы ла, эсмәһе лә, күсеп

кайтыусылардың һыянәтына кайғырып иланы.

⁷Йәһүзә менән Йәрүсәлимгә һөргөндән кайткандардың һәммәһенә Йәрүсәлимдә йыйылырға, тип хәбәр ебәрелде. ⁸Кем дә кем өс көн эсендә килмәй, түрәләрзең һәм аһакалдардың карары буйынса уның бөтә мөлкәте тартып алына, ул үзе һөргөндән күсеп кайтыусылар йәмғиәтенән кыуыла.

⁹Йәһүзә менән Бинйәмин ырыузары халкы өс көн эсендә Йәрүсәлимгә йыйылды. Был туғызынсы айза, айдың егерменсе көнөндә булды. Бөтә халык Алла йорто каршыһындағы майзанда йыйылды, кешеләр хәлдең етдилегенән һәм каты ямғырзан дер калтырашты. ¹⁰Ғөзәйер каһин тороп бақты ла былай тине:

– Һез Раббыға һыянәт иттегез: сит кәүемдәрзән катындар алып, Исраилдың ғәйебен арттырзығыз. ¹¹Инде ата-бабаларығыздың Аллаһы Раббы алдында гонаһтарыбыззы танып, Уның ихтыярын үтәгез: урындағы халыктарзан һәм сит кәүем катындарынан айырылығыз.

¹²Бөтә йыйын көслә тауыш менән:

– Һин безгә нимә тип әйтәһең, шулай эшләрбез! – тип кысқырзы. – ¹³Әммә халык бик күп, һәм әле ямғырлы вақыт – тышта озақ торорлок түгел. Унан һуң, был берике көнлөк кенә эш түгел, сөнки күптәрәбез ғәйепле. ¹⁴Былай эшләйек: был эште бөтә йәмғиәт исеменән башлыктарыбыз үз өстөнә алһын. Бөтә калаларыбыззағы сит халыктарзан катын алған кешеләр тәғәйенләнгән вақытта каланың аһакалдары һәм һөкөмдарзары менән бында килһен. Шул сак Аллабыздың безгә ярһуы басылыр.

¹⁵Быға бары Ғасәһил улы Йонасан менән Тиква улы Яхзеяһ кына каршы сықты, ә Мешуллам менән леви Шаббеһәй улардың фекерен хупланы.

¹⁶Һөргөндән кайткандар шулай эшләргә булды. Был эште башкарып сығыу өсөн Ғөзәйер каһин нәсел башлыктары араһынан

кешеләр тәғәйенләне, улар исемләп әйтелде. Унынсы айзың беренсе көнөндә улар был эште тикшерергә кереште. ¹⁷ Улар беренсе айзың беренсе көнөнә тиклем сит кәүем катындарына өйләнгәндәрзән һәммәһе тураһында ла карар сығарзылар.

***Сит кәүем катындарына
өйләнүселәр***

¹⁸ Сит кәүемдәрзән катын алған кешеләр ошолар:

Кашиндар нәселенән: Йосадакулы Йешуағ һәм уның ағай-энеләренен нәселдәренән: Мағасеяһ, Әлиғәзәр, Ярив һәм Гедалъяһ.

¹⁹ Улар катындарын айырып ебәрергә һүз бирзе һәм ғәйептәре өсөн һәр береһе һарык тәкәһе қорбан итте.

²⁰ Иммер нәселенән: Ханани һәм Зевадъяһ; ²¹ Харим нәселенән: Мағасеяһ, Әлияһ, Шемағъяһ, Йехиил, Ғуззияһ; ²² Пашхур нәселенән: Әлиғоғынай, Мағасеяһ, Исмәғил, Неҫанил, Йозавад һәм Әлғаса.

²³ Левизәрзән: Йозавад, Шимғи һәм Кылаяһ – уның икенсе исеме Кылита, Пеҫахъяһ, Йәһүзә һәм Әлиғәзәр.

²⁴ Йырсылар араһынан: Әлиәшив.

Капка һаксылары араһынан: Шаллум, Тәләм һәм Ури.

²⁵ Башка истраилдарзән түбәндәгеләр:

Парғош нәселенән: Рамъяһ, Иззияһ, Малкияһ, Миямин, Әлғазар, Малкияһ һәм Бенаяһ; ²⁶ Ғелам нәселенән: Маттанъяһ; Зәкәръяһ, Йехиил, Ғавди, Йәремоҫ һәм Әлияһ; ²⁷ Затту нәселенән: Әлиғоғынай, Әлиәшив, Маттанъяһ, Йәремоҫ, Завад һәм Ғазиза; ²⁸ Бевай нәселенән: Йеһоханан, Хананъяһ, Заббай, Ғаҫлай; ²⁹ Бани нәселенән: Мешуллам, Маллух, Ғадаяһ, Яшув, Шеал һәм Йәремоҫ. ³⁰ Пахаҫ-Моав нәселенән: Ғадна, Келал, Бенаяһ, Мағасеяһ, Маттанъяһ, Бесалил, Биннуй һәм Менашше; ³¹ Харим нәселенән: Әлиғәзәр, Йишшияһ, Малкияһ, Шемағъяһ, Шимғон, ³² Бинйәмин, Маллух, Шемаръяһ; ³³ Хашум нәселенән: Маттеннай, Маттатта, Завад, Әлифәләт, Йеремай, Менашше һәм Шимғи; ³⁴ Бани нәселенән: Мағадай, Ғамрам, Уел, ³⁵ Бенаяһ, Бедъяһ, Келуһу, ³⁶ Уанеяһ, Меремоҫ, Әлиәшив, ³⁷ Маттанъяһ, Маттеннай, Яғасай, ³⁸ Бани, Биннуй, Шимғи, ³⁹ Шәләмъяһ, Наҫан, Ғадаяһ, ⁴⁰ Махнадевай, Шашай, Шарай, ⁴¹ Ғазарил, Шәләмъяһ, Шемаръяһ, ⁴² Шаллум, Амаръяһ һәм Йософ; ⁴³ Нево нәселенән: Йеғиил, Маттиҫъяһ, Завад, Зевина, Яддай, Йоил һәм Бенаяһ.

⁴⁴ Ошоларзың барыһы ла сит кәүемдәрзән катын алған һәм кайһы берзәренен катындары уларға бала ла тапкайһы инде.

Нөхәмияһ китабы

Нөхәмияһ китабы Ғөзәйер китабындағы теманы – Вавилон (йәки Бабил) әсирлегенән кайткан исраилдарзың Йәһүзәлә йәһүд йәмғиәтен тергезеүе тураһындағы тарихты дауам итә. Тик Ғөзәйер каһин һәм канун белгесе булһа, Нөхәмияһ – сәйәси етәксе һәм ойшо-роусы. Йәрүсәлим калаһы менән қорамды тергезер өсөн икәненә дә тырышылығы кәрәк.

Йәһүд Нөхәмияһ, Фарсы батшаһының яҡын күргән яраны булып, был илдең баш калаһында йәшәһә лә, йөрөгөндә һәр сак Раббыға һәм үз халқына һөйөү уты дөрләп тора. Йәһүзәлә ырыуаштарының бик ауыр көн күреүен белгәс тә, ул батшанан Йәрүсәлимгә кайтырға һәм уны харабаларҙан тергезергә рәхсәт ала (1:1–2:10). Батша уға рәхсәт биреп кенә калмай, киң вәкәләттәр зә тапшыра.

Йәрүсәлимгә Йәһүзәненә идарасыһы сифатында кайткан Нөхәмияһ исраилдарзы күршеләгә дошмансыл халықтарҙан һаклану өсөн кала диуарҙарын һәм капкаһын төзөгү күтәрә (2:11–7:72). Күршеләрҙең каршылык күрһөтөүенә һәм йәһүдтәрҙең үз-ара бәхәстәрәнә карамастан, Нөхәмияһ мақсатына өлгәшә. Шулай итеп, йәһүд халқының сәйәси һәм дини тормошо тергезелә (8–13-сө бүлектәр).

Нөхәмияһтың доғаһы

1 ¹ Хахалгьяһ улы Нөхәмияһтың һүзәрә. Фарсы батшаһы Артахшаста хакимлиғының егерменсе йылында, кисләү айында мин Шушан калаһының кәлғәһендә инем. ²Шул вақытта туғандарымдың береһе Ханани менән Йәһүзәненән бер нисә кеше килде. Мин уларҙан әсирлектән қотолоп иҫән калған йәһүдтәрҙең хәлен белештем, Йәрүсәлим тураһында һораштым. ³ Улар былай тине:

– Әсирлектән қотолоп кайтқандар унда, өлкәлә, үтә ауыр һәм кәмһетелгән хәлдәләр; Йәрүсәлимдең диуарҙары емерелгән, капкалары яндырылған.

⁴ Был хәбәрҙе ишеткәс, ултырып иланым, әллә нисә көн хәсрәткә батып йөрөнәм, ураза тотоп, Күк Аллаһына доға кылдым.

⁵ – Әй Раббым, Күк Аллаһы, Үҙеңде яратқан һәм бойороқтарыңды тотқан кешеләргә

рәхимеңдә һалыусы һәм килешеү шарттарын һаклаусы бөйөк вә дөһшәтле Алла! – тинем мин. – ⁶Колак һал, күзәрәнде ас, Үз колоңдоң доғаһын ишет! Мин хәзәр көнөтөнә колдарың – Исраил халқы өсөн Һиңә доға кылам, Исраил халқының гонаһын таныйым. Һинең алдыңда гонаһлыбыз без, гонаһлыбыз – мин дә, бөтә нәсел-нәсәбебез зә. ⁷ Без Һинең алдыңда енәйәт кылдык, Һин колоң Муса аша еткергән бойороқтарың, кағизәләрең һәм канундарыңды тотманык. ⁸ Әммә Мусаға, үзеңдең колоңа, әйткән һүзеңдә иҫенә төшөр: «Әгәр зә һез Миңә тоғро булмаһағыз, Мин һезҙе төрлө халықтар араһына сәсермен; ⁹ ә инде Миңә кире кайтып, бойороқтарымыҙ еренә еткереп үтәһәгез, күктән арғы яғына қыуылған булһағыз зә, унан йыйып алып, исемен тәйәк итһен өсөн Үзем һайлаған урынға алып килермен», – тигәйнең. ¹⁰ Улар бит Һинең колдарың, Һинең халқың. Уларзы

Һин Үзеңдең сикһез көсөң үә кеүәтле кулың менән йолоп алып калдың. ¹¹Эй бөйөк Хакимым, ялбарамын, Һинең исеменде сикһез ололаузан кыуаныс тапкан колоңдон доғаһын, барлык колдарыңдың доғаһын ишетә генә күрһәң ине. Бына хәзәр Үз колоңа ярзам итһәнә, батшаның мәрхәмәтенә юлыктырһана Раббым.

Мин ул вақыт батшаның шарап койоусыһы инем.

Нөхәмияһтың Йәрүсәлимгә юлланьуы

2 ¹ Артахшаста батша хакимлығының егерменсе йылында, нисан айында булды был хәл. Батшаға шарап алып килделәр. Мин уны батшаға бирзем. Быға тиклем миңең бер вақытта ла уға бойок сырай менән күренгәнем юк ине. ² Батша миңә:

– Йөзөң ниңә кайғылы күренә? Ауырығанға окшамағанһың. Сир-сырхауың булмаһа, кайғың йөрөгәндәлер ахыры, – тине.

Мин куркып киттем дә батшаға:

³ – Батша мәңге йәшәһен! Йөзөм ниңә кайғылы булмаһын инде миңең? Ата-бабаларым ерләнгән кала ташландык хәлдә ята, кала капкалары яндырылған! – тинем.

⁴ Батша:

– Һин минән нимә теләйһең һуң? – тип һораны.

Мин, Күк Аллаһына доға кылып, ⁵ батшаға:

– Батшам күңеленә хуш килеп, мин колоңдо үзеңдең илтифатыңа лайык итһән, миңе Йәһүзәгә, ата-бабаларымдың кәберзәре яткан калаға ебәрһәң ине. Мин уны төзөкләндерер инем, – тип яуап кайтарҙым.

⁶ Батшабикә лә батша янында ултыра ине. Батша минән:

– Сәфәрең күпмегә һузылыр? Касан әйләнеп кайтырһың? – тип һораны.

Вақытын әйткәс, батша миңә китергә рөхсәт бирзе. ⁷ Шунан:

– Батшам күңеленә хуш килеп, Йәһүзәгә миңе имен-аман үткәрәп ебәрһәңдәр өсөн батшалығыңдың Евфрат йылғаһы

аръяғындағы өлкә башлыктарына бер хат бирһәң ине. ⁸ Тағы батша урмандары өсөн яуаплы кеше Асафка хат яззырып, Алла йорто эргәһәндәге кәлгә капкалары, кала диуары һәм үземә йәшәп торорлок йорт һалыу өсөн өрлөклөк ағас бирергә бойорһаң ине, – тип һораным.

Батша һораған нәмәләрзең барыһын да бирзе, сөнки Алламдың игелекле кулы миңең өстөмдә ине.

⁹ Мин Евфрат йылғаһы аръяғындағы өлкә башлыктарына барып, батшаның хаттарын бирзем. Батша миңә эйәртеп ғәскәр баштарын һәм һыбайлы яугирзәр зә ебәргәйне.

¹⁰ Хорон кешеһе Санбаллат менән ғаммондар түрәһе Товияһ, Исраил халқы мәнфәғәтен кайғыртып йөрөгән кеше килгәнән ишеткәс, йәндәре көйзә.

¹¹ Шунан һуң мин Йәрүсәлимгә килдем. Унда өс көн торғандан һуң, ¹² эргәмдәге бер нисә кеше менән төндә юлга сыктым. Йәрүсәлим өсөн нимә эшләргә кәрәклегә тураһында Алламдың йөрөгемә һалған фекерзәрен бер кемгә лә әйтмәнем. Мин менгән ишәктән башка үзебез менән бер һиндәй зә мал алманык.

¹³ Төндә мин Үзән капкаһы аша Аждаһа шишмәһе эргәһәнән Тирең капкаһы янына килдем. Йәрүсәлимдең емерек диуарзарын, уның яндырылған капкаларын карап сыктым. ¹⁴ Шунан Шишмә капкаһына һәм Батша быуаһына килдем. Әммә унда һыбай сығырлык урын булмағанлыктан, ¹⁵ үзәндән китеп, күтәрелдем дә төн караңғылығында диуарзәрзә карап йөрөнәм һәм Үзән капкаһы аша кире калаға әйләнеп кайттым.

¹⁶ Бындағы түрәләр миңең кайза барғанымды ла, ни эшләгәнемдә лә белмәне: йәһүдтәргә лә, каһиндарға ла, дәрәжәлә кешеләргә лә, түрәләргә лә, был эште башкарырға тейешле кешеләргә лә бер ауыз һүз зә әйтмәгәйнем.

¹⁷ Ниһайәт, мин уларға:

– Ниндәй бөлгөнлөктә йәшәгәнебеззә күрәһегеҙҙер, – тинем. – Йәрүсәлим

емерелгән, капкалары яндырылған. Әйзәгез, Йәрүсәлимдең диуарзарын төзөйөк тә башка былай хурланып йәшәмәйек.

¹⁸ Шунда мин Алланың игелекле кулы өстөмдә булғанын, шулай ук батшаның миңә айткән һүззәрен һөйләнем. Улар миңә: – Әйзәгез, төзөйөк, – тинеләр зә был изге эшкә тотонорға ныклы карар кылдылар.

¹⁹ Быны ишеткәс, Хорон кешеһе Санбаллат, ғаммондар түрәһе Товияһ һәм ғәрәп Гешем беззән мысқыллы көлөп:

– Нимә эшләргә уйлайһығыз? Әллә батшаға каршы баш күтәрергә йөрөйһөгөзмө? – тинеләр.

²⁰ Уларға яуап итеп, мин:

– Күк Аллаһы Үзе безгә уңыш қазандырасак. Ә без, уның колдары, һис шикһез, төзөлөшкә тотонасақбыз. Һеззән иһә Йәрүсәлимдә өлөшөгөз зә, хақығыз за юк, бында исемегез зә иҫкә алынмаясақ, – тинем.

Йәрүсәлим диуарзарын кайтанан төзөү

З¹ Бына шунан һуң баш каһин Әлйәшив менән башка каһиндар эшкә тотоноп һарық капкаһын төзөнөләр. Уны изгеләндереп, капкаһын элделәр. Улар Меа манараһына һәм Хананил манараһына тиклем булған диуарзы изгеләндерзеләр. ² Улар янындағы диуарзы Йерихо кешеләре төзөй ине, артабан Имри улы Заккур эшләне. ³ Балық капкаһын Сенаа нәселе төзөнә: капканың өрлөктәрен һалып, капкаһын яһап, йозак һәм арқыры бик эшләп куйзылар. ⁴ Уларзан ары диуарзы Һаккостан тыуған Урияһ улы Меремоҫ йүнәтте; улар янында Мешезавилдан тыуған Бәрәхъяһ улы Мешуллам эшләне; арырак Бағана улы Садок эшләне. ⁵ Уларзан һуң Текоға кешеләре йүнәтте. Әйткәндәй, уларзың арзақлы кешеләре Раббы Хақимдары өсөн кыл да кыбырзатманы.

⁶ Иҫке капканы Пасеах улы Йоядағ менән Бесодъяһ улы Мешуллам йүнәтте: улар капканың өрлөгөн һалып, капкаһын яһап, йозак һәм арқыры бик эшләп куйзы. ⁷ Улар эргәһендә Ғивғон кешеһе Мелатъяһ менән

Мероноҫ кешеһе Ядон һәм Евфрат йылғаһы аръяғындағы өлкә башлығына буйһонған Ғивғон һәм Миспа халкы эшләне. ⁸ Уларзан ары Харһаяһ улы көмөшсө Ғуззиил, уның янында хушбуй оҫтаһы Хананъяһ эшләне. Улар Йәрүсәлим диуарзарын Киң диуарға тиклем аякка бастырзы. ⁹ Уларзың эргәһендә Йәрүсәлимдең яртыһына идара иткән Хур улы Рефаяһ эшләне. ¹⁰ Харумаф улы Йедаяһ иһә уның янында үз йорто каршыһында эшләне. Уның менән йәнәш Хашавнеяһ улы Хаттуш төзәтеү эштәрен башкарзы. ¹¹ Артабанғы өлөштә аякка бастырыу эшен Харим улы Малкияһ менән Пахаҫ-Моав улы Хашшув алып барзы. Улар Мейестәр манараһын да төзәтеп куйзы. ¹² Уларзан арырак Йәрүсәлимдең икенсе яртыһына идара иткән Һаллохеш улы Шаллум үзенең кыззаны менән эшләне. ¹³ Үзән капкаһын Заноах кешеләре менән Ханун төзәтте: улар капканы төзөп, ишектәрен куйып, йозак менән арқыры бик эшләп куйзы, өстәүенә Тиреҫ капкаһына тиклем меңтерһәк озонлоғонда диуарзы ла йүнәтте. ¹⁴ Тиреҫ капкаһын Бейт-Һаккәрәм биҫтәһе башлығы Рехав улы Малкияһ йүнәтте: уны төзөп, ишектәрен, йозактарын һәм биктәрен куйзы. ¹⁵ Шишмә капкаһын Миспа биҫтәһе башлығы Кол-Хозе улы Шаллун йүнәтте: эш тамамланғас, капканың башын ябып, ишек һәм йозак-биктәрен куйзы. Ул шулай ук Батша баксаһы каршыһындағы Шелах быуаһы буйындағы диуарзы Дауыт калаһынан төшә торған баҫкыска тиклем төзәтте. ¹⁶ Артабан Дауыт ғаиләһенең төрбәләре каршыһына, казылған быуаға һәм Батырзар йортона тиклемге урынды Бейт-Сур биҫтәһенең яртыһы менән идара иткән Ғазбук улы Нөхәмияһ төзәтте.

¹⁷ Унан ары Бани улы Рехум етәкселеге аҫтында левизәр төзәтте. Рехум янында Кығыла биҫтәһенең яртыһына идара иткән Хашавъяһ үз төбәгенең вәкиле буларак эшләне. ¹⁸ Уларзың эргәһендә Кығыла биҫтәһенең икенсе яртыһына идара иткән Хенадад улы Биннуй етәкселегендә уның

ағай-энеләре эшләне. ¹⁹ Артабан корал һаклағыска күтәрелгән юл каршыһында, мөйөшкә тиклем, Миспа биҫтәһенә башлығы Йешуағ улы Ғезәр эшләне. ²⁰ Унан арырак – мөйөштән алып баш каһин Әлйәшив йортоноң ишегенә тиклем Заббай улы Барух тырышылык һалды. ²¹ Унан ары Әлйәшив йорто ишегенән алып шул йорт бөткән ергә тиклем Һаккос улы Урияһтан тыуған Меремоҫ төзәтте. ²² Уның эргәһендә әйләнә-тирәлә йөшөгән каһиндар эшләне. ²³ Улар артынан үз өйҙәренә каршыһында Бинйәмин менән Хашшув эшләне; артабан үз йорто янындағы урынды Ғананияһ улы Мағасеһтан тыуған Ғазарьяһ төзәтте.

²⁴ Хенадад улы Биннуһ Ғазарьяһ йортоһнан алып мөйөшкә, боролған ергә тиклемге урынды төзөкләндәрзе. ²⁵ Узай улы Палал мөйөш менән Өскө батша һарайынан алғарак сығып торған, һаксылар ихатаһына йәнәш урынлашқан манара каршыһында эшләне.

Уның артынан Парғош улы Педаһ менән ²⁶ Ғофел калкыулығында йөшөгән қорам хезмәтселәре көнсығышқа табан Һуу капкаһы каршыһын һәм алғарак сығып торған манараға тиклем тергеҙзе. ²⁷ Унан да арырак – алғарак сығып торған зур манара каршыһынан Ғофел диуарына тиклем Текоға кешеләре эшләне.

²⁸ Диуарзың Ат капкаһынан арырак өлөшөн каһиндар йүнәтте, уларзың һәр береһе үз йортоноң каршыһында эшләне. ²⁹ Каһиндарҙан һуң Иммер улы Садоқ үз йортоноң каршыһындағы диуарзы төзәтте. Уның артынан Көнсығыш капкаһы карауылсыһы Шеханьяһ улы Шемағьяһ эшләне. ³⁰ Унан арырак диуарзы Шөләмьяһ улы Хананьяһ менән Салафтың алтынсы улы Ханун төзәтте. Уларзың йәнәшәһендә Бәрәхьяһ улы Мешуллам үз торлағына каршы урынды рәткә килтереп куйзы. ³¹ Диуарзың артабанғы өлөшөн – Алла йорто хезмәтселәре һәм сауҙагәрҙәр бинаһына (ул бина Тикшереп капкаһы каршыһында) һәм өскө бүлмәһе булған диуар мөйөшөнә тик-

лем – көмөшсә Малкияһ төзөкләндәрзе. ³² Ә мөйөштәге юғары бүлмәнән башлап Һарык капкаһына тиклемге урынды көмөшсөләр менән сауҙагәрҙәр йүнәтте.

Диуарзы төзөкләндәреүгә каршы тороусылар

4 ¹ Диуарзы төзөүебеззе ишеткәс, Санбаллаттың бик нык асыуы килде, йәнә көйөп, йәһүдтәрзе мысқыл итте. ² Үҙенә ағай-энеләре менән Самарияның ғәскәре алдында:

– Ни эшләйҙәр был меҫкен йәһүдтәр? Диуарзы тулығынса аякка баҫтырмаксылармы? Корбандарын килтерә башларҙармы? Бер көн эсендә тамамламаксылармы? Тупрак өйөмә араһындағы янып карайған таштарға йән индерерҙәрме? – тине.

³ Ә уның эргәһендә торған Ғаммон кешеһе Товияһ:

– Төзөһөндәр, әйзә, таш диуарҙары төлкө һикереп менһә лә емерелеп төшөргә тора, – тине.

⁴ Мин шунда Раббыға доға кылдым:

– Әй Аллабыз, ишетһәнсе, беззе ни тиклем түбәнһетәләр. Уларзың мәсхәрәләрен үз баштарына төшөрҙә сит ерҙәрҙә әсирлек хурлығына дусар итһәнә! ⁵ Уларзың ғәйебен ғәфү итмә, гонаһтарын иҫендән сығарма – төзөүселәрҙе кайһылай мәсхәрә итте улар!

⁶ Әммә без диуар төзөүҙе дауам иттек һәм ул яртыһына тиклем күтәрелде. Халык күтәрәнке күңел менән эшләне.

⁷ Санбаллат менән Товияһтың һәм ғәрәп, Ғаммон, Ашдоқ кешеләренә Йәүрүсәлим диуарының аякка баҫтырылыуын, емерек урындарының бөтәштереләүен ишеткәс, һарыуҙары кайнаны. ⁸ Бергөләшәп Йәүрүсәлимгә һуғыш менән барырға һәм унда бола ойшторорға мәкер корҙолар.

⁹ Без Аллабыҙға доға кылдык һәм уларҙан һаклану өсөн көндөзҙә, төндә лә карауыл куйзык. ¹⁰ Ул арала Йәһүзә халкы:

– Кый түгеүселәрҙең хәле бөттө, ә сүпсарзың иге-сиге юк. Шуға күрә был диуарзы төзөп бөтә алмабыз, – тип зарланды.

11 Ә дошмандарыбыз үз-ара:

– Капыл урталарына бәреп инһәк, улар безге күреп тә, белеп тә өлгөрмәстәр, үлтереп бөтөрәбез зә эштәрен туктатабыз, – тип һөйләштеләр.

12 Улар янында йәшәгән йәһүдтәр килеп: «Беззең янға килегез, юкһа һезгә һөжүм итергә уйлайзар», – тип әллә нисәмә тапкыр киҫәткәс, **13** мин диуарзың иң тәпәш урындарының артына, асык урынға кылыс-һөңгөләр, ук-һазактар менән коралландырып, һәр ғайлә кешеләренән һәк куйзым.

14 Бөтәһен дә карап сыккандан һуң, тороп, дәрәжәлә кешеләргә, башлыктарға, калған халыкка:

– Куркмағыз уларзан, бөйөк үә дәншәтле Хакимыбыз Раббыны хәтерегеззә тотогоз! Ағай-әнеләрегез, улдарығыз һәм кыззарығыз, катындарығыз һәм йорттарығыз өсөн көрәшәһегез, – тинем.

15 Дошмандар безгә каршы корған ниәттәренәң мәғлүм булғанын һәм Алла уларзың мәкерле уйын бозғанын аңлағас, барыбыз за диуарға кире килеп, һәр беребез үз эшенә тотондо. **16-17** Шул көндән башлап кешеләремдең кап яртыһы эш менән мәшғүл булды, калған яртыһы кулдарында һөңгө һәм калқан, ук-һазак тотоп, һарайта кейеп һәкта торзо; башлыктар диуарзы аякка баҫтырыуза катнашкан бөтә йәһүдтәргә таяныс булды. Йөк ташыусылар за кораллы ине; бер кулдары менән эш башкарзылар, икенсе кулдары менән һөңгө тоттолар. **18** Һәр төзөүсенәң билендә кылыс булды, улар ошо хәлдә эшләне. Борғосо минең эргәмдә торзо. **19** Дәрәжәлә кешеләргә, башлыктарға һәм калған халыкка мин әйтеп куйзым:

– Эш күп һәм киң майзанға һузылған, ә без бөтә диуар буйынса таралып, бер-беребезҙән айырылғанбыз. **20** Шуға күрә, борғо тауышын ишетеү менән, беззең эргәгә йыйылығыз. Аллабыз беззең өсөн һуғышасак.

21 Без шулай эшләнек; халыктың яртыһы таң һарыһынан йондоззар калккансы кулында һөңгө тотто. **22** Бынан тыш мин халыкка:

– Һәр кем үз кешеләре менән төнгөлөккә Йәрусәлимдә калһын, – тинем. – Улар төнөн һәкта, ә көндөз эштә булһын.

23 Үзем дә, ағай-әнеләрем дә, хезмәтселәрем менән мине озатып йөрөгән һәксыларым да – һис беребез өстөбөззәге кейеменебеззе сисмәнек. Һыу ташығанда ла кулыбызза корал ине.

Нөхәмияһтың ярлыларға ярзам итеүе

5 **1** Бер мәлдә кайһы бер ирзәр менән уларзың катындары үззәренең йәһүд көрзәштәренән зарланып тауыш куптарзы.

2 Кайһы берәүзәр:

– Без күмәкбез, кыззарыбыз менән улдарыбыз за күп. Тереклек итер өсөн ашарға бойзай кәрәк, – тине.

3 Кайһы берәүзәре иһә:

– Аслык вақытында ашлығыбыз булһын тип баһыузарыбыззы, йөзөм баксаларын, йорттарыбыззы аманат итеп бирергә мәжбүрбез, – тине.

4 Кайһы берәүзәре:

– Батшаға яһәк түләр өсөн без баһыузарыбыззы, йөзөм баксаларын аманат итеп биреп, бурыска акса алабыз. **5** Башка йәһүд туғандарыбыз ниндәй камырзан яһәһә, без зә шул ук камырзан әүләнгәнбез; беззең балаларыбыз за уларзың балалары кеүек. Ә бына без үз улдарыбыз менән кыззарыбыззы коллокка бирергә тейешбез, кыззарыбыззың кайһылары коллокка төштә лә инде. Ә без бер нәмә лә эшләй алмайбыз, баһыузарыбыз за, йөзөм баксаларыбыз за башкалар кулында, – тинеләр.

6 Уларзың ошондай һүззәрен, зарланыуын ишеткәс, мин бик аһуландым. **7** Бер аз уйлағандан һуң, дәрәжәлә кешеләрзә һәм башлыктарзы каты шәлтәләп, әйттем:

– Һез үз ағай-әнеләрегезҙән артығын алаһығыз, – тинем.

Улар аркаһында мин зур йыйын йыйзым **8** да былай тинем:

– Без үзөбезҙән сит халыктарға һатылған туғандарыбыз йәһүдтәргә бар хәлебезсә

йолоп алдык. Ә һез үзегезҙең туғандарығыҙы һатаһығыҙмы ни инде? Инде уларҙы яңынан һатып алайыҡмы?

Улар яуап таба алмайынса өндәшмәй калды.

⁹ – Бик насар эшләйһегез, – тинем мин уларға. – Дошмандарығыҙ булған сит халыктар алдында хурлыкка төшмәс өсөн Аллабыҙҙан куркып кына йөрөгә тейеш түгелһегезме ни һез? ¹⁰ Мин дә, ағай-энеләрем менән хезмәтселәрем дә уларға бурыска көмөш һәм иген бирәбез. Әммә, әйзәгез, бурыстарын кире кайтарғанда артығын алыуҙан туктайык. ¹¹ Уларҙың баһыуҙарын, йөзөм һәм зәйтүн баксаларын, йорттарын, бурыска биреп торған акса, икмәк, шарап һәм зәйтүн майы өсөн тейешле рибаны уларға хәҙер үк кире кайтарығыҙ.

¹² – Ярай, кайтарыбыҙ, уларҙан бер ни зә һорамасбыҙ, һин ни әйтһең, шуны эшләребез, – тинеләр.

Мин кәһиндарҙы сақырып алдым да, шулай эшләйәсәкбез, тип ант итергә куштым.

¹³ Өстөмдәге кейемемдә һелктем дә әйттем:

– Һүҙендә тормаған һәр кешене Алла уның үз йортоһан, бөтә хужалығынан бына ошолар һелкеп ташлаһын! Әйзә ул кеше һелкеп ыргытылып буш калһын!

Йыйылған бөтә кеше «амин» тип торҙо, Аллаға мактау яузырҙы. Халык биргән вәғәзәһен үтәне.

¹⁴ Тағы бер нәмә: мин Йәһүзә ерендә өлкә башлығы итеп билдәләнгән көнөмдән башлап – Артахшаста батша хакимлик итә башлағандың егерменсе йылынан алып утыз икенсе йылына тиклем – ун ике йыл буйына мин үзем һәм туғандарым өсөн тейешле булған азықты алманым. ¹⁵ Ә миңә тиклемге булған өлкә башлыктары, халыкка ауырлыктарын һалып, уларҙан кырк шекел көмөшкә өстәп азык-түлеген дә, шарабын да алған, хатта уларҙың хезмәтселәре лә халыкты изгән. Мин улай эшләмәнем, Алланан курктым.

¹⁶ Бының урынына мин бөтөн көсөмдә диуарҙы төзөү эшенә һалдым. Баһыуҙар һатып алманык, бөтә хезмәтселәрем дә диуарға эшкә йөрөнө. ¹⁷ Тирә-як халыктарҙан килгәндәрҙе иҫәпкә алмағанда ла миңең өстәлем артында йәһүдтәр һәм башлыктарҙан йөз иллешәр кеше ашай ине. ¹⁸ Бер көнгә бына ни тиклем азык әҙерләнә торғайны: бер үгез, һайлап алынған алты һарык һәм кош-корт бешерелә, ун көнгә бер тапкыр һәр төрлө бик күп шарап килтерелә ине. Шуға карамастан, мин өлкә башлығына тейешле азык-түлекте талап итмәнем, халыктың йөгө былай за ауыр ине.

¹⁹ Йә Алла, был халык өсөн эшләгән дәремә күрә мине яҡшылык менән иҫкә алһаң ине!

Нөхәмияһка ҡаршы мәкер

6 ¹ Санбаллатка, Товияһка, ғәрәп Гешемға һәм башка дошмандарыбыҙға миңең диуарҙы төзөп бөтөрөүем һәм унда емерек урындарҙың калмауы хаҡында хәбәр барып ишетелгәс, әйткәндәй, мин ул ваҡытта капкаларҙы куймаған да инем әле – ² Санбаллат менән Гешем миңә: «Кил, Оно тигезлегендәге ауылдарҙың береһендә орашайыҡ», – тип хәбәр ебәрҙе. Улар миңә яуызлык кылырға уйлай ине.

³ Мин дә уларға хәбәрселәр аша: «Мин мөһим эш менән мәшғүлмен, шуға күрә бара алмайым. Һезгә китһәм, эш туктап кала бит!» – тип яуап кайтарҙым.

⁴ Улар мине дүрт тапкыр сақырҙы, дүртеһендә лә бер үк төрлө яуап бирҙем. ⁵ Бишенсе мәртәбәһенә Санбаллат миңә хезмәтсәһен ебәрҙе – кулында мөһөр һуғылмаған хат ине. ⁶ Хатта былай тип язылғайны: «Халыктар араһында шундай һүз йөрөй, Гешем дә әйтә, имеш, йәһүдтәр менән һин фетнә күтәргә йөрөйһең, диуарҙы ла шуға төзөйһең икән. Үзең уларҙың батшаһы булып ултырырға теләйһең, ⁷ Йөрүсәлимдә һинең хакта: „Йәһүзәлә батша бар!“ – тип хәбәр таратһындар өсөн пәйғәмбәрҙәр

куйғанһың икән, тизәр. Был хәбәр батшаға ла ишетелер. Кил, бергәләшеп кәңәш-төнәш итәйек».

⁸Әммә мин: «Әйткәндәрәндең береһе лә дөрөс түгел, һин уны үзән уйлап сығарғанһың», – тигән яуап ебәрҙем.

⁹Улар бөтәһе лә безҙе куркытырға теләй ине, күңелдәре төшөр зә эштәре барып сыкмас, тип уйланылар. Әммә мин тағы ла тырышыбыраҡ эшкә тотондом.

¹⁰Бер көндө мин Мехетавилдан тыуған Делаяһтың улы Шемағъяһка килдем. Ул үзенең өйөндә бикләнеп ултыра икән. Шемағъяһ миңә:

– Әйзә, Алла йортона барайык, қорам эсенә инеп, уның ишектәрен эстән бикләйек. Сөнки һине үлтерергә киләсәктәр, бөгөн төндә киләсәк улар, – тине.

¹¹– Миңә һымак кеше қасамы һуң? – тинем мин уға. – Қорам эсенә инеп тере қалырға мин ул тиклем кем? Юк, бармайым.

¹²Мин уны Алла ебәрмәгәнән һәм уның миңә қаршы Товияһ менән Санбаллат ялағанға күрә пәйғәмбәрлек иткәнән асық аңланым. ¹³Уларзың мақсаты куркытып, ул әйткәнде эшләтеп, миңе гонаһка батырыу ине. Шунда абруйым төшөп, уларға мәсхәрә булып қалыр инем.

¹⁴Йә Аллам, Товияһ менән Санбаллаттың ошондай эшен, миңе куркытырға уйлаған Ноғадъяһ исемле пәйғәмбәр қатын менән башка пәйғәмбәрҙәрҙе хәтерәнде тоһаңсы!

Диуарзың төзөлөп бөтөүе

¹⁵Әлүл айының егерме бишенсе көнөндә, илле ике көн эсендә, диуар төзөү тамамланды. ¹⁶Бөтә дошмандарыбыз, тирә-яғыбызғағы һәммә халықтар быны ишетеп курктылар һәм уларзың үз-үзәрәнә ышаныстары бөттө, сөнки был эште Аллабыз яҙамы менән башқарып сықканыбыззы аңланылар.

¹⁷Ул көндәрҙә Йәһүзәнен дәрәжәле кешеләре Товияһка йыш қына хат язып торзо, Товияһ уларға үзе лә яззы. ¹⁸Эш шунда: Йәһүзәнен байтак кешеләре уның менән

ант беркеткән ине. Сөнки ул Арах улы Шеһанъяһтың кейәүе ине, ә Йеһоханан исемле улы Бәрәхъяһ улы Мешулламдың қызына өйләнгәйне. ¹⁹Хатта уның игелекле эштәрен миңә алда ла мақтап һөйләй торғайнылар, ә миңә һүззәрәнде уға еткереп торзолар. Товияһ иһә миңе куркытмақка хаттар яза ине.

7 ¹Диуар төзөлөп бөтөп, капқаларзы куйғандан һуң, капка һаксылары, йырсылар һәм левизәр тәғәйенләнде. ²Йәрүсәлим менән идара итергә туғаным Ханани менән Йәрүсәлим кәлғәһе башлығы Хананъяһты куйзым. Сөнки Хананъяһ күптәргә қарағанда тоғро һәм Алланан курққан кеше ине. ³Мин уларға:

– Йәрүсәлим капқаларын қояш қыззыра башламайынса асмағыз. Капка һаксылары қарауылда торған сақтарында капқаларзы ябып бикләһәндәр. Һаксылар итеп Йәрүсәлимдә йәшәгән кешеләрҙе куйығыз, қайһы берәүҙәре билдәләнгән урында, икенселәр үз йорттары қаршыһында торһон, – тинем.

Һөргөндән қайтқандарзың

исемлеге

(Ғөз 2:1-70)

⁴Йәрүсәлим иркен һәм зур қала, әммә кешеләре аз ине. Йорттарзың күбеһе аяқка бақтырылмағайны әле.

⁵Аллам күңелемә дәрәжәле кешеләрҙе, түрәләрҙе һәм бөтә ябай халықты туплап, нәселдәр буйынса иҫәп алыу ихтыярын һалды. Мин әсирлектән иң тәүзә қайтқан кешеләрҙең нәсел исемлеген табып алдым. Унда былай тип язылғайны:

⁶Бына өлкәнен Бабил батшаһы Навуходоносор Бабилға алып киткән һәм әле һөргөн әсирлегәнән Йәрүсәлимгә һәм Йәһүзәгә, һәр береһе үз қалаһына әйләнеп қайтқан кешеләре. ⁷Уларзы Зерубавел, Йешуағ, Нөхәмияһ, Ғазаръяһ, Рағамъяһ, Нахамани, Мордехай, Билшан, Миспәрәс, Бигуай, Нехум һәм Бағана алып килде.

Бына ул иһраилдарзың исемлеге:

⁸ Парғош нәселенән – ике мең йөз етмеш ике кеше; ⁹ Шефатъяһ нәселенән – өс йөз етмеш ике кеше; ¹⁰ Арах нәселенән – алты йөз илле ике кеше; ¹¹ Пахаҫ-Моав нәселенән Йешуағ менән Йоав тармағы – ике мең һигез йөз ун һигез кеше; ¹² Ғелам нәселенән – бер мең ике йөз илле дүрт кеше; ¹³ Затту нәселенән – һигез йөз кырк биш кеше; ¹⁴ Заккай нәселенән – ете йөз алтмыш кеше; ¹⁵ Биннуй нәселенән – алты йөз кырк һигез кеше; ¹⁶ Бевай нәселенән – алты йөз егерме һигез кеше; ¹⁷ Ғазгад нәселенән – ике мең өс йөз егерме ике кеше; ¹⁸ Адоникам нәселенән – алты йөз алтмыш ете кеше; ¹⁹ Бигуай нәселенән – ике мең алтмыш ете кеше; ²⁰ Ғадин нәселенән – алты йөз илле биш кеше; ²¹ Атер нәселе Хизкияһ тармағынан – тукһан һигез кеше; ²² Хашум нәселенән – өс йөз егерме һигез кеше; ²³ Бесай нәселенән – өс йөз егерме дүрт кеше; ²⁴ Хариф нәселенән – бер йөз ун ике кеше; ²⁵ сығышы менән Ғивғондан булғандар нәселенән – тукһан биш кеше.

²⁶ Сығышы менән Бейт-Ләхәм һәм Нетофанан булғандар нәселенән – бер йөз һикһән һигез кеше; ²⁷ сығышы менән Ғанаҫоҫтан булғандар нәселенән – бер йөз егерме һигез кеше; ²⁸ сығышы менән Бейт-Ғазмауыҫтан булғандар нәселенән – кырк ике кеше; ²⁹ сығышы менән Кыръяҫ-Егарим, Кефира һәм Беероҫтан булғандар нәселенән – ете йөз кырк өс кеше; ³⁰ сығышы менән Рама һәм Геваҫтан булғандар нәселенән – алты йөз егерме бер кеше; ³¹ сығышы менән Михмастан булғандар нәселенән – бер йөз егерме ике кеше; ³² сығышы менән Бейт-Ил һәм Ғайҙан булғандар нәселенән – бер йөз егерме өс кеше; ³³ сығышы менән Икенсе Невонан булғандар нәселенән – илле ике кеше; ³⁴ сығышы менән башка Ғеламдан булғандар нәселенән – бер мең ике йөз илле дүрт кеше; ³⁵ Харим нәселенән – өс йөз егерме кеше; ³⁶ сығышы менән Йерихонан булғандар нәселенән – өс йөз кырк биш кеше; ³⁷ сығышы менән Лод, Хадид һәм Ононан булғандар нәселенән – ете йөз

егерме бер кеше; ³⁸ Сенаа нәселенән – өс мең туғыз йөз утыз кеше.

³⁹ Каһиндар: Йешуағ нәселе Йедағъяһ тармағынан – туғыз йөз етмеш өс кеше; ⁴⁰ Иммер нәселенән – бер мең илле ике кеше; ⁴¹ Пашхур нәселенән – бер мең ике йөз кырк ете кеше; ⁴² Харим нәселенән – бер мең ун ете кеше.

⁴³ Левизәр: Йешуағ нәселенән (Һодауъяһ нәселенән Кадмиил тармағы) – етмеш дүрт кеше.

⁴⁴ Корам йырсылары: Асаф нәселенән – бер йөз кырк һигез кеше.

⁴⁵ Капка һаксылары: Шаллум, Атер, Талмон, Ғаккув, Хатита һәм Шовай нәселдәренән бер йөз утыз һигез кеше.

⁴⁶ Корам хезмәтселәре: Сиха нәселе, Хасуфа нәселе, Таббағоҫ нәселе, ⁴⁷ Кирос нәселе, Сиға нәселе, Падон нәселе, ⁴⁸ Левана нәселе, Хагава нәселе, Шалмай нәселе, ⁴⁹ Ханан нәселе, Гиддел нәселе, Гахар нәселе, ⁵⁰ Реаяһ нәселе, Ресин нәселе, Некода нәселе; ⁵¹ Газзам нәселе, Ғузза нәселе, Пасах нәселе, ⁵² Бесай нәселе, Меғуним нәселе, Нефушесим нәселе, ⁵³ Бакбук нәселе, Хакуфа нәселе, Хархур нәселе, ⁵⁴ Баслиҫ нәселе, Мехида нәселе, Харша нәселе, ⁵⁵ Баркос нәселе, Сисера нәселе, Темах нәселе, ⁵⁶ Нәсиях нәселе, Хатиға нәселе.

⁵⁷ Сөләймәндең хезмәтселәренең нәселдәре: Сотай нәселе, Софәрәҫ нәселе, Перида нәселе, ⁵⁸ Яғла нәселе, Даркон нәселе, Гиддел нәселе, ⁵⁹ Шефатъяһ нәселе, Хаттил нәселе, Похәрәҫ-Һассеваим нәселе, Амон нәселе.

⁶⁰ Корам хезмәтселәре менән Сөләймәндең хезмәтселәренең нәсел-нәсәптәренән – барлығы өс йөз тукһан ике кеше.

⁶¹ Сығышы буйынса Тел-Мелах, Тел-Харша, Керув, Аддон һәм Иммерзән булған, әммә нәселдәре Исраилдан башланғанын иҫбатлай алмаған кешеләр: ⁶² Делаяһ, Товияһ, Некода нәселдәренән – алты йөз кырк ике кеше.

⁶³ Каһиндарҙан: Ховайяһ нәселе, Һаккос нәселе, Барзиллай нәселе. Барзиллай

Ғилғәдтә йәшәгән Барзиллай кыззарының беренә өйләнә лә уның исеме менән йөрөй башлаған була. ⁶⁴ Улар үззәренән нәсел исемлектәрен эзләп караны, әммә таба алмағанлыктан, каһинлыктан төшөп калдылар.

⁶⁵ Өлкә башлығы уларға: «Урим һәм туммим менән эш иткән каһин килеп хәл иткәнгә тиклем һез Аллаға килтерелгән изгеләрҙән-изге сазакаларҙан ашай алмайһығыз», – тине.

⁶⁶ Йәмғиәттә бөтәһе кырк ике мең өс йөз алтмыш кеше иҫәпләнде. ⁶⁷ Был иҫәпкә уларҙың ете мең өс йөз утыз ете кешенән торған ир һәм катын-кыз хезмәтселәре, ике йөз кырк биш ир һәм катын-кыз йырысы инмәй.

⁶⁸ Уларҙың ете йөз утыз алты аты, ике йөз кырк биш касыры, ⁶⁹ дүрт йөз утыз биш дөйөһө, алты мең ете йөз егерме ишәге бар ине.

⁷⁰ Кайһы бер нәсел башлыктары төзөлөш эштәренә үз өлөшөн индерзе. Өлкә башлығы бер мең драхма алтын, илле сөүәтә, каһиндарға биш йөз утыз кейем бирзе.

⁷¹ Нәсел башлыктарының кайһы берҙәре төзөлөш эштәре өсөн тәғәйенләнгән хазина һаклағыска егерме мең драхма алтын, ике мең ике йөз мина* көмөш бирзе. ⁷² Калған халык егерме мең драхма алтын, ике мең мина көмөш, алтмыш ете каһин кейеме бирзе.

⁷³ Шулай итеп, бөтә иһраилдар – каһиндар, левизәр, капка һаксылары, йырыслар, корам хезмәтселәре, ябай халык үз калаларында йәшәй башланы.

Ғөзәйерҙең канундарҙы халыҡка еткергөсө

8 ¹ Етенсе айҙа, Иһраил халқы үз калаларында йәшәп ятканда, бар халык, бер кешеләй булып, Һыу капкаһы алдындағы майҙанға йыйылды. Улар ғилем эйәһе Ғөзәйергә Муса кануны – Раббының Иһраил-

ға бойороктары язылған төргәк китапты килтерергә кушты. ² Етенсе айҙың беренсе көнөндә каһин Ғөзәйер йыйынға килгән ир-аттар, катын-кыздар һәм укығанды аңлай алырҙай барыһы алдына канун китабын алып килде. ³ Һыу капкаһы тапқырындағы майҙанда ир-аттар, катын-кыздар һәм укығанды аңлай алырҙай барыһы алдында ошо китапты ул таң аткандан алып төшкә тиклем укыны. Халык канун китабын үтә лә иғтибар менән тыңланы. ⁴ Ғилем эйәһе Ғөзәйер ошо уңай өсөн махсус эшләнгән ағас мөнбәрзә басып торзо, ә уның уң яғынан Маттиҫъяһ, Шемағ, Ғанаяһ, Урияһ, Хилкияһ, Мағасеяһ, ә һул яғынан Педаяһ, Мишаил, Малкияһ, Хашум, Хашбаддана, Зәкәрьяһ һәм Мешуллам тора ине.

⁵ Халыктан юғарыраҡ торған Ғөзәйер китапты аскас, бөтә халык аяғөстө бақты. ⁶ Ғөзәйер бөйөк Алла Раббыға мақтау-шөкөрәна кылды. Барлыҡ халык кулдарын өскә күтәрәп: «Амин, амин», – тип торзо. Һуңынан барыһы ла баштарын эйзә һәм йөзтүбән ергә капланып Раббыға сәждә кылды. ⁷ Йешуағ, Бани, Шеревъяһ, Ямин, Ғаккув, Шаббеҫай, Һодияһ, Мағасеяһ, Кылита, Ғазаръяһ, Йозавад, Ханан, Пелаяһ исемле левизәр аяғүрә торған халыҡка канунды аңлатып торзо. ⁸ Улар Алланың канун китабын аңлатмалар биреп, төпсөрләп укынылар, уның тәфсирен аңлаттылар. Халык укығанды төшөндө.

⁹ Шунан һуң өлкә башлығы Нөхәмияһ, ғилем эйәһе Ғөзәйер каһин, халықты өйрәтөсө левизәр һәммә кешеләргә:

– Был көн – Аллағыҙ Раббы өсөн изге көн, шуға күрә кайғырмағыҙ, иламағыҙ, – тине, сөнки канун һүззәрен тыңлап, бар булған халык илай ине.

¹⁰ Нөхәмияһ та уларға:

– Барығыҙ, һимез ит ашағыҙ, баллы шапрап эсегез, ашар-эсеренә эзәрләмәгән кешеләргә өлөш бирегез, сөнки бөйөк Хакимыбыҙ Алла өсөн был көн изге. Кайғырмағыҙ,

* 7:71 Мина – 600 г.

сөнки Раббы биргән кыуаныс һеззе кеүәтле итә, – тине.

¹¹ Левизәр:

– Илаузан туктағыз, сөнки бөгөнгө көн изге, күнелһез булырға ярамай, – тип бөтә халыкты тынысландырзы. ¹² Шунан барлык халык һыйланырға, башкалар менән уртаклашырға, оло кыуаныс менән байрам итергә тип таралышты, сөнки үззәренә әйтелгәндәрзе аңлағайны.

Кыуыш байрамы

¹³ Иртәгәһе көндө халыктың бөтә нәсел башлыктары, каһиндар һәм левизәр, канунда язылғандарзы өйрәнер өсөн, ғилем эйәһе Ғөзәйер янына йыйылды. ¹⁴ Раббы Муса аша биргән канунда: «Исраил халкы етенсе айзың байрам көндәрендә кыуыштарза йәшәһен», – тигән языузы таптылар. ¹⁵ Шуға күрә үззәренә калаларында һәм Йәрүсәлимдә: «Тауға сығығыз, китапта язылғанса, кыуыш корор өсөн баксалағы, шулай ук кырағай үскән зәйтүн ағасы ботактарын, мирт, хөрмә һәм башка киң япраклы ағастарзың ботактарын алып төшөгөз», – тип иглан иттеләр. ¹⁶ Шулай итеп, һәммә халык ботактар йыйып килтереп, үз йорто түбәһендә, ихатала, Алла йорто ихаталарында, Һыу капкаһы, Әфраим капкаһы майзанында кыуыштар эшләне. ¹⁷ Әсирлектән кайткан барса халык кыуыш яһап, шунда йәшәһе. Нун улы Йушағ дәүеренән алып, ошо көнгә тиклем Исраил халкының быны эшләгәһе юк ине. Халыктың шатлығының сиге булманы. ¹⁸ Ғөзәйер, беренсе көндән алып һуңғы көнгә тиклем, көн һайын Алланың канун китабын укыны. Ете көн байрам иттеләр, ә һигезенсе көн, кағизә буйынса, изге йыйын булды.

Исраил халкының гонаһтары өсөн тәүбәгә килеге

9 ¹ Шул ук айзың егерме дүртенсе көнөндә бөтә Исраил халкы тағы йыйылды: улар ураза тотә ине, кыл тукымаға уранып, баштарына саң-тупрак һипкәһе.

² Исраил токомо бөтә сит халыктарзан айырылды. Улар аяғүрә тороп үззәре кылған гонаһтарын, ата-бабаларының язык эштәрен таныны. ³ Улар көндөң дүрттән бер өлөшөндә басып торған килеш Аллалары Раббының канун китабын укыны, унан Аллалары Раббыға сәждә кылып, гонаһтарын таныны. ⁴ Йешуағ, Бани, Кадмиил, Шеванъяһ, Бунни, Шеревъяһ, Бани, Кенани левизәр өсөн яһалған бейек урынға менеп бастылар за Аллалары Раббыға кыскырып ялбарзылар. ⁵ Левизәрзән Йешуағ, Кадмиил, Бани, Хашавнеяһ, Шеревъяһ, Һодияһ, Шеванъяһ, Песахъяһ:

– Аякка басығыз за мәңгелектән мәңгелеккә булған Аллабыз Раббыны данлағыз! – тинеләр. – Әй Раббы, һинең мөкәддәс исемен мактаулы, һәр төрлө мактау-данлаузарзан өстөн!

⁶ Һин – берзән-бер Раббы. Һин күкте, күктәрзең асманын, бөтә күк ғәскәрен, ер йөзөн һәм ундағы бар нәмәләрге, диңгеззәрзе һәм ундағы бар нәмәләрге яраттын һәм барыһына ла йәшәү бирәһең. Күктәрзең Һин хасил иткән бөтә ғәскәре Һиңә сәждә кыла. ⁷ Һин – Раббым Аллам, Һин Ибрамды Үзең һайлап алып, халдейзарзың Ур калаһынан алып киттең, уға Ибраһим тип исем бирзең, ⁸ уның йөрәге Һиңә карата тоғро икәнән күреп, кәңғәнизәр, хиттизәр, әмөризәр, перизизәр, йевусизәр, гиргашизәр ерен уның токомона бирер өсөн Ибраһим менән килешәү төзөнөң. Һин Үз һүзеңдә торзоң, сөнки Һин ғәзелһең.

⁹ Һин ата-бабаларыбыззың Мысырзағы ауыр хәлен дә күрзең, уларзың Камышлы диңгез ярындағы аһ-зарзырын да ишеттең, ¹⁰ фирғәүенгә, уның колдарына һәм илендәге бөтә халыкка хикмәттәреңдә үә мөғжизәләреңдә күрһәттең. Сөнки мысырзарзың беззең ата-бабаларыбыз менән тәкәббер кыланғанын Һин белдең. Шул вакытта қазанған исемен бөгөнгәсә данлы. ¹¹ Һин исраилдар алдында диңгеззе уртаға ярзың да улар шул урында хасил булған коро ерзән киттеләр, ә арттарынан кыуа

килгәндәрзе Һин, тәрән һыузарға ырғытылған таш кеүек итеп, диңгез төпкөлөндә калдырзың. ¹² Көндөз болот бағананы эсендә улар алдынан юл күрһәтеп барзың, ә төндә ут бағананы эсендә барыр юлдарын яктырттың. ¹³ Һин Синай тауына төштөн, улар менән күктән тороп һөйләштең, ғәзел күрһәтмәләр, дөрөс канундар, һәйбәт кағизәләр һәм бойороктар бирзең. ¹⁴ Һин уларға изге шәмбе көнөн белдерзең, колоң Муса аша бойороктар, кағизәләр һәм канун бирзең. ¹⁵ Асыкканда Һин уларға күктән икмәк төшөрзең, сарсаған сактарында таштан һыу сығарзың, кулыңды күтәрәп, уларға бирергә Үзең ант иткән ерзе барып биләргә куштың.

¹⁶ Әммә улар, беззең ата-бабаларыбыз, тәкәбберлек күрһәтте, тишкәрелектәренә барып, Һинең бойороктарыңды үтәмәне. ¹⁷ Улар Һине тыңларға теләмәне, Һин улар өсөн эшләгән мөғжизәләрзе онотто, тишкәрелектәренә барып, коллокка кире кайтыр өсөн үззәренә юлбашсы һайлап куйзы. Әммә Һин – ғәфү итеүсе Алла, мәрхәмәтле, рәхимле, сикһез түземле һәм оло мөхәббәтләнең. Һин уларзы ташламаның. ¹⁸ Улар үззәренә башмак һыны койоп, беззе Мысырзан сығарған аллабыз бына ошо тип, сикһез хурлаһалар за, ¹⁹ Һин уларға сикһез мәрхәмәт күрһәттең – уларзы сүлектә калдырманың. Улар барған юлда көндөз баштары өстөнән болот бағананы китмәне, ә төндә барыр юлдарын ут бағананы яктыртты.

²⁰ Уларға өгөт-нәсихәт өсөн Һин игелекле рухыңды бирзең, Үзең биргән майзәне ауыззанынан тартып алманың, һыуһындарын кандырырға һыу бирзең. ²¹ Кырк йыл буйына тукландырзың Һин уларзы сүлектә; һис бер мохтажлык кисермәне улар – кейемдәре тузманы, аяктары шешемәне.

²² Һин уларға батшалыктарзы һәм халыктарзы бирзең, уларзы сик итеп тәғәйенләнең. Улар Хешбон батшаһы Сихон еренә, Башан батшаһы Ғоҗ еренә хужа булды. ²³ Уларзың

токомон күктәге йондоззар һанынса артырзың. Уларзың ата-бабаларына барып хужа булырға бойорған ергә алып килдең. ²⁴ Уларзың токомдары килеп, шул ергә хужа булды. Һин был ер кешеләрен, кәңғәнизәрзе, уларға буйһондорзон; батшаларын, шул ерзәге халыктарзы уларзың кулына биреп, ни теләһәләр, шуны кылырға ихтыяр куйзың. ²⁵ Улар нығытылған калаларзы һәм уңдырышлы ерзәрзе баһып алды, һәр төрлө байлык менән тулған йорттарға, ташта уйып яһалған һыу сокорзанына, йөзөм һәм зәйтүн ағасы баксаларына, бик күп емеш ағастарына хужа булды. Улар ашап-эсте, туйзы, һимерзе һәм Һинең сикһез рәхмәт-мәрхәмәтендән ләззәтләнде.

²⁶ Әммә тора-бара улар буйһонмай башланы, Һиңә каршы фетнә күтәрзе, кануныңды һанға һукманы, Һиңә кире кайтырға өгөтләгән пәйғәмбәрзәрендә үлтерзе, Һине сикһез хурланы. ²⁷ Шунан Һин уларзы дошмандар кулына бирзең, изеләүгә дусар булды улар. Әммә үззәренә ауыр мәлдә Һиңә ялбарғас, күктән тороп Һин уларзы ишеттең, икһез-сикһез мәрхәмәтендә күрһәтеп, коткарыусылар ебәрзең, улар халыкты дошмандарынан коткарзы. ²⁸ Ләкин, тынысланып, рәхәткә сыккас, улар Һиңә карата яңынан золот кыла башланы, Һин уларзы тағы дошмандары кулына ташланың. Дошмандары уларға һакимлык итте. Һиңә ялбарғас, күктәрзән уларзы ишеттең, сикһез мәрхәмәтендә күрһәтеп, күп тапкырзар коткарзың. ²⁹ Һин уларзы элекке кеүек кануның буйынса йәшәргә өгөтләнең, әммә улар, тәкәбберләнеп, бойороктарыңа иғтибар итмәне. Һинең карар-хөкөмдәрендә үтәгән һәр кем йәшәү таһна ла, уларға каршы гонаһ кылдылар, тишкәреләнделәр, карыштылар, буйһонорға теләмәнеләр.

³⁰ Һин күп йылдар буйына уларға түззең. Пәйғәмбәрзәрең ярзамында Үзеңдең рухың менән уларзы өгөтләнең, әммә улар тыңламаны. Һин уларзы сит халыктар кулына бирзең. ³¹ Әммә Үзеңдең сикһез шәфкәтең аркаһында Һин уларзы ахырынаса кырып

бөтөрмәнән, ташламаның, сөнки Һин мәр-хәмәтле һәм рәхимле Аллаһың.

³² Аллабыз – бөйөк, көзрәтле, дәһшәтле, килешегүгә тоғро һәм мөхәббәтле Алла! Ашшур батшалары хакимлик иткән дәүер-зәрзән алып ошо көнгә тиклем без – батшаларыбыз, түрәләребез, каһиндарыбыз, пәйғәмбәрзәребез, ата-бабаларыбыз һәм Һинең барлык халкың – дусар булған ғазаптарыбыз Һинә әле лә аз булып тойолмаһын ине. ³³ Беззең менән нимә генә булһа ла, Һин ғәзел эш иттең, сөнки Һин тоғроһон, ә без яуизлык кылдык. ³⁴ Батшаларыбыз, түрәләребез, каһиндарыбыз, ата-бабаларыбыз Һинең кануныңды үтәмәне, биргән бойороктарыңды, күрһәтмәләреңде һанға һукманы. ³⁵ Хатта үззәренең батшалығында Һин биргән бөйөк ниғмәттәр эсендә, иркен һәм уңдырышлы ерзә лә улар Һинә хезмәт итмәне, золом кылыуҙан кире кайтманы.

³⁶ Бына хәзәр инде без қолдарбыз; еместәрә менән ризыкланһындар, муллығынан файзаланһындар, тип Һин ата-бабаларыбызға биргән ерзә без қол булып йәшәйбез. ³⁷ Был ер үзенең мул уңышын гонаһтарыбыз өсөн Һин беззе баш һалырға дусар иткән батшаларға бирә. Беззең менән дә, мал-тыуарыбыз менән дә улар ни теләһе, шуны эшләй, бик тә қысырыкланып йәшәйбез без.

Халықтың килешегү төзөгү

³⁸ Бына шуға күрә без язма рәүештә ныклы килешегү төзөйбөз һәм култамға итеп башлыктарыбыз, левизәребез һәм каһиндарыбыз уға мөһөр баға.

10 ¹ Мөһөрзәрен бақтылар: Хахалъяһ улы Нөхәмияһ – өлкә башлығы, Сидкияһ, ² Сераяһ, Ғазаръяһ, Йермеяһ, ³ Пашхур, Амаръяһ, Малкияһ, ⁴ Хаттуш, Шеванъяһ, Маллух, ⁵ Харим, Меремос, Ғовадъяһ, ⁶ Даниил, Гиннеҫон, Барух, ⁷ Мешуллам, Авияһ, Миямин, ⁸ Мағазъяһ, Билгай, Шемағъяһ – былар каһиндар.

⁹ Левизәр: Азанъяһ улы Йешуағ, Хенадад нәҫеленән Биннуй, Кадмиил, ¹⁰ уларзың ағай-әнеләре: Шеванъяһ, Һодияһ, Кылита, Пелаяһ, Ханан, ¹¹ Миха, Рехов, Хашавъяһ, ¹² Заккур, Шеревъяһ, Шеванъяһ, ¹³ Һодияһ, Бани, Бенину.

¹⁴ Халык башлыктары: Парғош, Пахаҫ-Моав, Ғелам, Затту, Бани, ¹⁵ Бунни, Ғазгад, Бевай, ¹⁶ Адонияһ, Бигуай, Ғадин, ¹⁷ Атер, Хизкияһ, Ғаззур, ¹⁸ Һодияһ, Хашум, Бесай, ¹⁹ Хариф, Ғанаҫос, Невай, ²⁰ Магпиғаш, Мешуллам, Хезир, ²¹ Мешезавил, Садок, Яддуағ, ²² Пелатъяһ, Ханан, Ғанаяһ, ²³ Һошеяғ, Хананъяһ, Хашшув, ²⁴ Һаллохеш, Пилха, Шовек, ²⁵ Рехум, Хашавна, Мағасеяһ, ²⁶ Ахияһ, Ханан, Ғанан, ²⁷ Маллух, Харим, Бағана.

Килешегүең йөкмәткеһе

²⁸ Шулай ук башка халык, каһиндар, левизәр, капка һаксылары, йырсылар, қорам хезмәтселәре һәм Алла кануны һақына сит халыктарҙан айырылған һәммә кешеләр, уларзың катындары, улдары һәм қыззлары, бөтә аңлы кешеләр ²⁹ үз ағай-әнеләренә, уларзың иң арзаклыларына қушылды. Алланың қола Муса аша бирелгән канунына ярашлы йәшәргә, Хакимыбыз Раббының бөтә бойороктарын, қарар һәм қағизәләрен теүәл үтәргә, әгәр зә үтәмәһәләр, Алланың ләғнәтенә дусар булырға ант итеп йөкләмә алдылар.

³⁰ Ант иттек: сит халыктарға қыззларыбыззы бирмәбез, уларзың қыззларын улдарыбызға алмабыз. ³¹ Сит халыктар шәмбе йәки башка берәй изге көндә һатырға төрлө тауар һәм иген алып килһә, был көндә без уларҙан әйбер һатып алмаҫбыз. Һәр етенсе йылда ерзе эшкәртмәҫбез һәм бер ниндәй бурысты ла кире кайтарып алмаҫбыз.

³² Без үзәбезгә тағы Аллабыз йорто ихтыяжы өсөн йылына бер шекел көмөштөң өстән бер өлөшөн бирергә йөкләмә итеп алдык. ³³ Был қорамға қуйыла торған ун ике изге икмәк, даими бирелә торған икмәк сазақаһы, тоғош яндырыу қорбандары, шәмбеләрзә, Яңы ай байрамдарында һәм

Раббы тәғәйенләгән башка байрамдарҙа килтерелә торған тоттош яндырыу корбандары, изге тип һаналған бүләктәр, Исраилды пакландырыуға тәғәйенләнгән гонаһ корбандары, Аллабыҙ йортоңда башкарыла торған бөтә ғәмәлдәр өсөн булып.

³⁴ Без, йәрәбә ташлап, каһиндар, левизәр һәм халыҡ кемдең қасан Аллабыҙ йорто өсөн утын алып килергә тейешлеген билдәләнек. Канунда язылғанса, Аллабыҙ Раббының қорбан усағына яғыр өсөн һәр нәсел йыл һайын тәғәйен вақытта утын килтерәсәк. ³⁵ Тағы шундай йөкләмә алдық: йыл һайын Раббыбыҙ йортона тупрағыбыҙдың һәм емеш ағастарыбыҙдың тәүге уңышын бирергә; ³⁶ шулай ук, канунда язылғанса, Аллабыҙ йортона, унда хезмәт иткән каһиндарға баш бала булып тыуған улдарыбыҙы, эре һәм вак малдан алған тәүге үрсемде килтерергә.

³⁷ Аллабыҙ йортоңдағы келәттәргә каһиндар өсөн тәүге тарттырылған он, сазакалар, төрлө ағас емештәрен, шарап, зәйтүн майы килтерергә һәм левизәргә еребеҙҙең уңдан бер өлөшөнөн уңышын бирергә. Левизәр ер эшкәртеү менән шөгөлләнгән бөтә калаларҙа ла уңыштың уңдан бер өлөшөн йыясак. ³⁸ Левизәр уңыштың унынсы өлөшөн йыйған вақытта, һарун нәселенән булған бер каһин левизәр янында булырға, левизәр иһә үзәрәнә тейгәндең уңдан бер өлөшөн Аллабыҙ йортона, келәт бүлмәләренә алып барып тапшырырға тейеш. ³⁹ Сөнки Исраил халқы ла, левизәр ҙә сазакаларын: иген, шарап, зәйтүн майын – Изге торлақтың һауыттары һәм Алла йортоңда хезмәт иткән каһиндардың, қапка һақсыларының, йырсылардың кәрәк-ярактары һақланған келәттәргә илтергә тейеш.

Аллабыҙ йортоң карауһыҙ қалдырмаһыҙ!

Йәрүсәлимдә төйәкләнерәләр

(1 Йыл 9:1-17)

11 ¹ Халықтың башлыктары Йәрүсәлимдә төйәкләнде. Бүтәндәр йәрәбә

һалды: улардың уңдан бер өлөшө изге кала Йәрүсәлимдә қаласак, ә қалған туғыз өлөшө башка калаларҙа йәшәйәсәк ине. ² Халыҡ үз теләге менән Йәрүсәлимдә йәшәргә ризалыҡ биргән бөтә кешеләргә фатиха қылды.

³⁻⁴ Шулай итеп, исраилдардың бер өлөшө, каһиндар, левизәр, қорам хезмәтселәре һәм Сөләймәндең хезмәтселәренең нәселдәре Йәһүзә калаларында, үз биләмәләрендә, ә Йәһүзә менән Бинйәмин ырыуынан қайһы берәүзәр Йәрүсәлимдә төпләнеп қалды. Йәрүсәлимдә йәшәгән өлкә башлыктары түбәндәгеләр: Йәһүзә ырыуынан: Ғаҫаяһ, ул – Ғуззияһ улы, Ғуззияһ – Зәкәрьяһ, Зәкәрьяһ – Амарьяһ, Амарьяһ – Шефатьяһ, Шефатьяһ – Маһалалил, Маһалалил – Пәрәс нәселенән ине.

⁵ Шела нәселенән Мағасеяһ, ул – Барух улы, Барух – Кол-Хозе, Кол-Хозе – Хазаяһ, Хазаяһ – Ғадаяһ, Ғадаяһ – Йоярив, Йоярив – Зәкәрьяһ, Зәкәрьяһ – Шела нәселенән ине.

⁶ Пәрәс нәселенән Йәрүсәлимдә төпләнгәндәр дүрт йөз алтмыш һигез кеше, улар қаһарман яугирзәр ине.

⁷ Бинйәмин ырыуынан: Саллу, ул – Мешуллам, Мешуллам – Йоғыд, Йоғыд – Педаяһ, Педаяһ – Колаяһ, Колаяһ – Мағасеяһ, Мағасеяһ – Иҫиил, Иҫиил – Йешағьяһ улы ине. ⁸ Унан һуң Ғаббай, Саллай – туғыз йөз егерме һигез кеше. ⁹ Зихри улы Йоил улар өстөнән етәксе ине, ә Йәһүзә, Һассенуа улы, қалала башлықтың ярҙамсыһы булды.

¹⁰ Каһиндарҙан: Йоярив улы Йедағьяһ, Яхин, ¹¹ Алла йортоңоң мәди́ре Сераяһ, ул – Хилкияһ улы, Хилкияһ – Мешуллам, Мешуллам – Садок, Садок – Мерайоҫ, Мерайоҫ – Ахитув улы ине. ¹² Алла йортоңда хезмәт итеүсе ағай-әнеләрен индерең иҫәпләгәндә улар һигез йөз егерме ике кеше ине. Шулай ук Ғадаяһ, ул – Йероһам улы, Йероһам – Пелальяһ, Пелальяһ – Амси, Амси – Зәкәрьяһ, Зәкәрьяһ – Пашхур, Пашхур – Малкияһ улы ине. ¹³ Нәсел башлыктары булған ағай-әнеләрен индерең иҫәпләгәндә, улар ике йөз қырк ике кеше

ине. Шулай ук Ғамашсай. Ул – Ғазарил улы, Ғазарил – Ахзай, Ахзай – Мешиллемош, Мешиллемош – Иммер улы ине. ¹⁴ Карман яугир булған туғандарын индереп иҫпләгәндә улар йөз егерме һигез кеше ине. Ғаггедолим улы Завдиил уларзың башлығы ине.

¹⁵ Левизәрзән: Шемағъяһ Хашшув улы, Хашшув – Ғазриккам, Ғазриккам – Хашавъяһ, Хашавъяһ Бунни улы ине. ¹⁶ Левизәрзән башлыктарынан Шаббесай менән Йозавад Алла йортонда тыштағы эштәргә етәкселек итте; ¹⁷ доға кылғанда башлап шөкөрәна мәзхиәләрен, мактаузарзы башкарыусы Маттанъяһ Миха улы; Миха – Завди, Завди – Асаф улы ине. Уның кәрзәштәренән Бакбукъяһ ярзамсыһы булды. Шулай ук Ғавда Шаммуағ улы; Шаммуағ – Галал улы, Галал – Йедусун улы ине. ¹⁸ Изге калала бөтәһе ике йөз һикһән дүрт леви йәшәнә.

¹⁹ Корамдың капка һаксылары: Ғаккув менән Талмон һәм уларзың капка һаклаусы ағай-әнеләре бөтәһе йөз етмеш ике кеше ине.

²⁰ Исраилдың калған халкы, һаһиндар, левизәр Йәһүзәнәң бөтә калаларында ла һәр береһе үз биләмәһендә йәшәнә. ²¹ Корам хезмәтселәре Ғофелдә йәшәнә, уларзың башлығы Сиха менән Гишпа ине.

²² Йәрусәлимдә левизәрзән башлығы Ғуззи булды, ул – Бани улы, Бани – Хашавъяһ, Хашавъяһ – Маттанъяһ, Маттанъяһ Миха улы ине. Ғуззи Алла йортондағы йырсылар нәселенән – Асаф нәселенән ине. ²³ Йырсыларзың көндәлек вазифалары батша бойороҒо менән расланғайны һәм уларға көн һайын билдәлә күләмдә азык-түлек бирелә ине.

²⁴ Йәһүзәнән тыуған Зерах нәселенән булған Мешезавил улы Песахъяһ Фарсы батшаһының Исраил халкына қағылышлы эштәре буйынса вәкиле ине.

Йәрусәлимдән ситтә йәшәгән йәһүд халкы

²⁵ Ауылдарға һәм баһыузарға килгәндә: Йәһүзә нәселенәң кайһы берәүзәре Кыр-

яһ-Арбағ, Дивон, Йекавсеил калаларында һәм улар тирәһендәге ауылдарҙа төпләнде. ²⁶ Йешуағта, Молада, Бейт-Пәләттә, ²⁷ Хасар-Шуғалда, Беер-Шәвәғтә һәм уларзың эргә-тирәләрендә, ²⁸ Сиклағта, Мехонала һәм уларзың эргә-тирәләрендә, ²⁹ Ғейн-Риммонда, Сорғала, Ярмушта, ³⁰ Заноахта, Ғадулламда һәм уларзың ауылдарында, Лахышта һәм уның тирәһендә, Ғазыкала һәм эргә-тирәләрендә йәшәнә. Улар Беер-Шәвәғтән Һинном үзәнәнә тиклем таралғайны.

³¹ Бинйәмин ырыуы Ғевағтан алып Михмаста, Ғаййала, Бейт-Илдә һәм уларзың эргә-тирәләрендә, ³² Ғанаһошта, Новта, Ғананияһта, ³³ Хасорза, Рамала, Гиттаимда, ³⁴ Хадидта, Севоғимда, Неваллатта, ³⁵ Лодта, Онола, Балта оҫталары үзәнәндә йәшәнә.

³⁶ Йәһүзәләге левизәрзән төркөмдәре Бинйәмин биләмәләрендә төйәкләнде.

Левизәрзән һәм һаһиндарзың иҫемлеге

12 ¹ Былар әсирлектән Шеалтиил улы Зеруббавел һәм Йешуағ менән кайтқан һаһиндар һәм левизәр: Сераяһ, Йермеяһ, Ғөзәйер, ² Амаръяһ, Маллух, Хаттуш, ³ Шеханъяһ, Рехум, Меремош, ⁴ Ғиддо, Гиннеһой, Авияһ, ⁵ Миямин, Мағадъяһ, Билга, ⁶ Шемағъяһ, Йоярив, Йедағъяһ, ⁷ Саллу, Ғамок, Хилкияһ, Йедағъяһ. Былар Йешуағ дәүерендәге һаһиндарзың һәм уларзың кәрзәштәренәң башлыктары ине.

⁸ Левизәр: Йешуағ, Биннуй, Кадмиил, Шеревъяһ, Йәһүзә һәм кәрзәштәре менән шөкөрәна мәзхиәләре башкарыу өсөн яуаплы булған Маттанъяһ. ⁹ Кәрзәштәре Бакбукъяһ менән Ғунни ғибәзәт ваҡытында уларзың каршыһында тора торғайны.

¹⁰ Йешуағтың улы Йояким, Йоякимдың улы Әлийәшив, Әлийәшивтең улы Йоядағ, ¹¹ Йоядағтың улы Йонаһсан, Йонаһсандың улы Яддуағ.

¹² Йояким дәүерендә һаһиндарзың нәсел-нәсәп башлыктары түбәндәгеләр ине: Сераяһ нәселенән Мераяһ, Йермеяһ нәселенән Хананъяһ, ¹³ Ғөзәйер нәселенән Мешуллам,

Амаръяһ нәселенән Йеһоханан, ¹⁴ Мелиху нәселенән Йонасан, Шewanъяһ нәселенән Йософ, ¹⁵ Харим нәселенән Ғадна, Мерайоҫ нәселенән Хелкай, ¹⁶ Ғиддо нәселенән Зәкәръяһ, Гиннеҫон нәселенән Мешуллам, ¹⁷ Авияһ нәселенән Зихри, Минийәмин менән МоҒадъяһ нәселенән Пилтай, ¹⁸ Билга нәселенән ШаммуаҒ, ШемаҒъяһ нәселенән Йонасан, ¹⁹ Йоярив нәселенән Маттенай, ЙедаҒъяһ нәселенән Ғуззи, ²⁰ Саллай нәселенән Каллай, Ғамок нәселенән Ғевәр, ²¹ Хилкияһ нәселенән Хашавъяһ, ЙедаҒъяһ нәселенән Неҫанил.

²² Әлйәшив, ЙоядаҒ, Йоханан һәм ЯддуаҒ көндәрәндә левизәр Ғайлә башлыҡтары сифатында һәм каһиндар Фарсы батшаһы Дарий замандарына тиклем теркәлгән. ²³ Левизәрҙән нәсел башлыҡтары йылъязмаға Әлйәшив улы Йоханан дәүеренә тиклем инеп калған.

²⁴ Левизәрҙән башлыҡтары Хашавъяһ, Шеревъяһ һәм Кадмиил улы ЙешуаҒ бер якта, кәрзәштәре икенсе якта торор һәм, Алла бәндәһе Дауыттың бойороҒо буйынса, кара-каршы мактау һәм шөкөрәна кылыр булды.

²⁵ Маттанъяһ, Бакбукъяһ, Ғовадъяһ, Мешуллам, Талмон, Ғақкув капка һақсылары ине; улар капкаға яқын келәттәрҙе каруылланы. ²⁶ Был кешеләр үз вазиғаларын Йосадактан тыуған ЙешуаҒ улы Йояким, өлкә башлығы Нөхәмияһ, ғилем әйәһе Ғөзәйер каһин дәүерендә башкарҙы.

Йәрүсәлим диуарын изгеләндерү

²⁷ Йәрүсәлим диуарын Аллаға бағышлау байрамында катнашыр өсөн левизәрҙе бөтә ерҙән сақыртып алдылар. Улар кыуаныслы тантанала тәрилкәләр һуғып, лира һәм арфа сиртеп, шөкөрәна йырҙары башкарырға тейеш ине. ²⁸ Һәм бына Йәрүсәлимдән әйләнә-тирәһенән, Нетофа янындағы ауылдарҙан, ²⁹ Бейт-Гилгалдан, ГеваҒ һәм Ғазмауыҫ яктарынан йырсылар йыйылды, сөнки йырсылар ауылдарын Йәрүсәлим ти-

рәләй төзөгәйне. ³⁰ Каһиндар һәм левизәр тазарынды, һуңынан халыҡты, капкаларҙы, диуарҙы тазарындрыҙы.

³¹ Шунан һуң мин Йәһүзә түрәләрен диуарҙың өстөнә сығарҙым һәм, шөкөрәна мәзһиәләре йырлар өсөн, ике зур төркөм тәғәйенләнем. Уларҙың береһе диуар буйлап уң яқка, Тиреҫ капкаһына табан атланы. ³² Улар артынан ҺошаҒъяһ менән Йәһүзә түрәләренәң яртыһы, ³³ Ғазаръяһ, Ғөзәйер, Мешуллам, ³⁴ Йәһүзә, Бинийәмин, ШемаҒъяһ һәм Йермеяһ, ³⁵ борҒо кысқыртыусы бер нисә каһин, шулай ук Зәкәръяһ барҙы. Зәкәръяһ – Йонасан улы, Йонасан – ШемаҒъяһ, ШемаҒъяһ – Маттанъяһ, Маттанъяһ – Михаяһ, Михаяһ – Заккур, Заккур Асаф улы ине. ³⁶ Шулай ук Зәкәръяһтың кәрзәштәре ШемаҒъяһ, Ғазарил, Милалай, Гилалай, МаҒай, Неҫанил, Йәһүзә һәм Ханани Алла бәндәһе Дауыттың уйын коралдарын күтәрәп барҙы, ә ғилем әйәһе Ғөзәйер улар алдынан атланы.

³⁷ Шишмә капкаһына еткәс, улар Дауыт калаһының баҫкыстары буйлап туп-тура юғарыға, диуарға күтәрелделәр зә Дауыт йорто эргәһенән көнсығышка табан Һыу капкаһына йүнәлделәр.

³⁸ Икенсе төркөм диуар буйлап һул яқка китте. Улар артынан халыҡтың яртыһы менән мин үзем барҙым. Мейес манараһы янынан Киң диуарға тиклем, ³⁹ Әфраим капкаһы, Иске капка, Балык капкаһы эргәһенән һәм Хананил манараһы, Меа манараһы янынан үтеп, Һарык капкаһына тиклем барҙыҡ та Һақсылар капкаһы янында тукталдыҡ. ⁴⁰ Шунан шөкөрәна мәзһиәләре йырлаусы ике төркөм дә Алла йорто янында йыйылды. Мин һәм миңәң менән бергә түрәләрҙән яртыһы, ⁴¹ каһиндар: Әлъяким, Мағасеяһ, Минийәмин, Михаяһ, Әлйоғынай, Зәкәръяһ, Хананъяһ – улар борғолар тоткайны – ⁴² Мағасеяһ, ШемаҒъяһ, Әлғазар, Ғуззи, Йеһоханан, Малкияһ, Ғелам һәм Ғезәр шунда торҙоҡ. Йырсылар яңғыратып йырланы; Израхъяһ башлап йырлаусы булды.

⁴³ Ул көндә зур-зур корбандар килтерелде, халык күңел асты, сөнки был бөйөк шатлыкты уларға Алла Үзе бирзе. Катинкызлар за, балалар за күңел асты, Йәрүсәлимдәге тантана алыстарға ишетелеп торзо.

⁴⁴ Шул ук көндә бүләктәр, тәүге уңыш һәм уңыштың ундан бер өлөшө сазакалары йыйыла торған келәттәргә кешеләр билдәләп куйылды. Улар кала басыузарынан каһиндар һәм левизәр өсөн канунда күрһәтелгән өлөштә йыйырға тейеш. Сөнки хезмәт башкарған каһиндар менән левизәргә карап кына ла йәһүдтәрҙең күңеле шатлык менән тулды: ⁴⁵ улар Аллаға ғибәҙәт кылыу, пакландырыу ғәмәлдәрен башкарзы. Шулай ук йырсылар һәм капка һаксылары Дауыт менән уның улы Сөләймән билдәләгән тәртип буйынса хезмәт итте. ⁴⁶ Сөнки борондан, Дауыт менән Асаф замандарынан ук йырсылар араһынан башлыктар куйыла һәм Аллаға мактау, шөкөр итеү йырлары башкарыла ине. ⁴⁷ Зеруббавел менән Нөхәмияһ дәүерендә бөтә Исраил халкы йырсыларға һәм капка һаксыларына көн һайын өлөш биреп торзо; шулай ук левизәргә лә тейешле өлөш бирелде, левизәр зә һарун нәселенән булғандарға өлөш бүлдә.

Нөхәмияһтың үзгәртеп короулары

13 ¹ Ул көндә халык алдында Мусаның китабы кысқырып укылды һәм унда шундай языу табылды: «Ғаммондар һәм Моав кешеләре араһынан берәү зә бер касан да Алла халкы иҫбенә инергә тейеш түгел, ² сөнки улар Исраил халкын икмәк һәм һыу менән каршы алманы, уларзы кәһәрләү өсөн Билғамды ялланы, әммә Аллабыз был кәһәрҙе фатихаға әйләндерҙе». ³ Канун һүзәрәнен ишеткәс, улар исраилдар араһынан бөтә сит көүемдәрҙең нәселдәрен айырып ебәрзе.

⁴ Быға тиклем Аллабыз йортоноң келәттәре өсөн яуаплы итеп Әлйәшив каһин тәғәйенләнгәйне. Ул, Товияһтың туғаны булғанға күрә, ⁵ уға зур бер бүлмәнә биреп куйған. Элек был бүлмәгә икмәк сазакала-

рын, хуш есле ысмала, һауыт-һаба, игендең, шараптың, зәйтүн майының левизәргә, йырсыларға һәм капка һаксыларына тейешле ундан бер өлөшөн һәм каһиндар өсөн килтерелгән сазакаларзы һалалар ине.

⁶ Был хәлдәр булғанда мин Йәрүсәлимдә юк инем. Бабил батшаһы Артахашта һакимлығының утыз икенсе йылында мин батша янына барғайным. Күпмелер вақыт үткәс, батшанан рөхсәт алып, ⁷ Йәрүсәлимгә кайттым. Әлйәшивтең яман эше – Алла йорто ихатаһында Товияһка бүлмә биреүе тураһында белдем. ⁸ Был мине бик нык асыуландырзы. Мин Товияһтың бөтә йорт әйберзәрен бүлмәнән сығарып ташланым. ⁹ Минең бойороғом буйынса бүлмәләрҙе тазарттылар һәм мин Алла йортоноң һауыт-һабаларын, икмәк сазакаларын, хуш есле ысмаланы кире индерҙем.

¹⁰ Бының өстәүенә мин левизәргә тигән өлөштөн бирелмәүен, үзәрәнен хезмәтен башкарған левизәр менән йырсыларзың һәр береһе үз биләмәләренә кайтып бөтөүен белдем. ¹¹ Мин бының өсөн түрәләргә шелтә яһаным һәм:

– Ни өсөн Алла йорто карауһыз калдырылған? – тип һораным.

Таралғандарзы йыйып алып, вазифаларына кире кайтарзым. ¹² Йәһүзә халкының барыһы ла келәттәргә игендең, шарап һәм зәйтүн майының ундан бер өлөшөн килтерә башланы. ¹³ Келәттәргә хужа итеп мин каһин Шәләмъяһты, кәтип Садоқты, левизәрҙән Педаһыты, уларға ярҙамға Маттанъяһтан тыуған Зақкур улы Хананды куйзым, сөнки улар тоғро кешеләр булып иҫәпләнә ине. Үзәрәнен кәрзәштәренә өлөш таратыу уларға йөкмәтелде.

¹⁴ Әй Аллам! Ошо эштәрәм өсөн мине иҫенә ал. Аллам йорто һәм ундағы хезмәт өсөн һалған тырышлыктарым юйылмаһын ине!

¹⁵ Шул вақытта мин Йәһүзәлә кайһы бер кешеләрҙең шәмбе көндә йөзөм һуты һығыузарын, көлтә ташығандарын, ишәктәренә ашык, шарап, йөзөм, инжир һәм һәр төрлө йөк тейәп, Йәрүсәлимгә һатырға

килтергәндәрен күрзем. Уларзы был көндө азык-түлек һатмаһындар тип киçәттем. ¹⁶Сығыштары менән Тирзан булып, Йәрүсәлимдә йәшәгән кешеләр зә балык һәм һәр төрлө тауар килтереп, шәмбе көндө Йәһүзә халкына һата ине. ¹⁷Мин Йәһүзәнең дәрежәле кешеләренә:

– Ниңә һез ошондай золот кылып, шәмбе көнөн нәжесләйһегез? ¹⁸Ата-бабаларыбыз ошолар кыланған өсөн, Алла безгә һәм каблабызга бөтә был бәләләрзе килтермәнем ни? Ә һез шәмбе көнөн нәжесләп, Уның Исраилға асыуын арттыраһығыз, – тинем.

¹⁹Шунан һуң мин шәмбе көн алдынан энер төшкәс Йәрүсәлим капкаларын бикләргә һәм шәмбе үткәнгә тиклем асмаска бойорзом. Шәмбе көндө бер ниндәй йөктә үтмәһен өсөн, капкалар янына хезмәтселәремде куйзым. ²⁰Саузагәрзәр һәм һәр төрлө һатыу итеүселәр бер-ике тапкыр Йәрүсәлимдән тышта төн үткәрзе. ²¹Мин уларзы бик каты әрләнем һәм:

– Ниңә һез диуар янында кунаһығыз? Тағы шулай эшләһегез, мин һезгә карата көс кулланам, – тинем.

Шул вакыттан алып, улар башкаса шәмбе көндө килеп йөрәмәне. ²²Шунан мин левизәргә тазарынып, шәмбе көнөнөң изгелеген һаклар өсөн, капкаларзы карауылларға килергә бойорзом.

Эй Аллам! Ошолар өсөн дә мине исеңә ал, икһез-сикһез тоғро мөхәббәтенә күрә миңә шәфкәт күрһәт.

²³Ул көндәрзә мин тағы шуға шаһит булдым: йәһүдтәр Ашдод, Ғаммон, Моав ка-

тындарына өйләнгән. ²⁴Шуға күрә уларзың балаларының яртыһы ашдод йәки башка халыктарзың телендә һөйләшә, ә йәһүд телен белмәй ине. ²⁵Бының өсөн мин уларзы һүктәм, кәһәрләнем, ирзәрзәң кайһы берзәрен тукманым, сәстәрен йолктом, Алла һакына кыззарығыззы уларзың улдарына бирмәгез, ә улдарығызга һәм үзегезгә кыззарын алмағыз, тип ялбарзым.

²⁶– Исраил батшаһы Сөләймән, – тинем мин уларға, – шулар аркаһында гонаһка батманым ни? Күп халыктарзың уның кеүек батшаһы юк ине. Уны Алла яратты һәм барлык Исраилға батша итеп куйзы, әммә сит ер катындары уны ла гонаһка батырзы. ²⁷Һеззәң ошондай за зур золот кылыуығыззы, сит ер катындарын алып, Аллабызга хыянат итеүегеззе ишетәү безгә аяныслы түгелме ни?

²⁸Баш каһин Әлйәшивтән тыуған Йоядагың бер улы Хорон кешеһе Санбаллаттың кейәүе ине. Мин уны үземдән анымдан кыуып ебәрзем.

²⁹Эй Аллам! Ошо әзәмдәрзәң кылығын исеңдә тот, сөнки улар каһинлыкка, каһиндар һәм левизәр килешеүенә тап төшөрзә.

³⁰Бына шулай мин халыкты сит кәүемдәргә һас бөтә нәмәнән тазарындырзым, каһиндар һәм левизәрзәң һәр береһенә айырым вазиға йөкмәттем, ³¹билдәләнгән вакытта утын килтерәүзе һәм тәүге уңыш сазакаларын бирәүзе юлға һалдым.

Эй Аллам! Мине якшылык менән искә алһаң ине.

Эстер китабы

Эстер китабы Фарсы-Мидия империяһында сакта йәһүд халкының тулыһынса кырылыу куркынысынан котолоп калғаны тураһында хикәйәләй. Ул осорҙа (безҙең эраға тиклем V быуат) Фарсы-Мидия (йәки Фарсы-Мадай) империяһы Һиндостандан алып Мысырға тиклемгә бөтә ерҙәргә хужа булған була. Вавилон (йәки Бабил) империяһын баһып алған фарсылар (безҙең эраға тиклем 539 йыл) әсирлектә йәшәгән йәһүдтәргә тыуған илдәренә кайтырға рөхсәт итә. Әммә күптәр был мөмкинлектә файҙаланмай һәм ситтә йәшәп калыуҙы хуп күрә. Араларындағы кайһы берәүҙәр, бәлки, батша һарайында мөһим вазифалар за биләгән булғандыр.

Йәһүдтәрҙең дине һәм ғөрөф-ғәҙәте уларға дошмансыл мөнәсәбәттә булған башка халыктарҙыҡынан ныҡ айырыла. Был юлы котола алмаһтар кеүек: илдә батшанан кала икенсе кеше булған көҙрәтлә һаман йәһүдтәргә кырырға йыйына. Әммә милләте буйынса йәһүд кызы булған Эстер батшабикә халкын коткара. Ул дошман менән туранан-тура каршылыкта инмәй, әммә батша булған иренен йөрөгән үз яғына ауҙара. Ә Эстерға кәрҙәше Мордехай кәңәштәре менән ярҙам итә.

Шуныһы кызык: был китаптың йәһүдсә тексында Алла телгә алынмаған, әйтерһен дә, Фарсы батшаһы һарайында булған бер ғибрәтлә вакиға ғына хикәйәләнә. Әммә вакиғаларҙың ағышы һис тә осраҡлылыктарҙың тап килеүе түгел. Алла телгә алынмаған тарихтарҙа ла Уның ихтыяры һизелмәй калмай. Йәһүдтәр был әһәмиәтлә вакиға уңайынан хәҙерге заманда ла Пурим байрамын үткәрә һәм йола буларак шул көндәрҙә ошо китапты укый.

Ахашверош батшаның Вашти батшабикәнән баш тартыуы

1 ¹ Был вакиғалар Ахашверош батша – Һиндостандан алып Кушка тиклем йәйелгән йөз зә егерме ете өлкәгә һаҡимлыҡ иткән Ахашверош – заманында булды.

² Ул көндәрҙә Шушан калаһындағы кәлгәлә батша тәхетендә ултырған Ахашверош ³ батшалыҡ итеүенә өсөнсө йылында үзенә вәзир-бәктәре һәм яҡындары өсөн мәжлес ойошторҙо. Фарсы һәм Мадайҙың ғәскәр башлыктары, юғары катлам кешеләре, өлкә башлыктары батша мәжлесенә йыйылды. ⁴ Батша уларға үз батшалығының зиннәтен һәм шөһрәтен, үз бөйөклөгөнәң килгән һәм хаттинлығын

күрһәтеп йөрөнө. Йөз зә һикһән көнгә һузылды был сара. ⁵ Был көндәр үткәс, батша Шушан калаһының кәлгәһендә булған бөтә кешеләргә – олоһона ла, кесеһенә лә – батша һарайы баҡсаһында ете көнлөк мәжлес корҙо. ⁶ Баҡсала мәрмәр бағаналарға көмөш божралар ярҙамында ап-аҡ етен һәм карағускыл кызыл йөн бәйзәр менән йока етен һәм зәңгәр йөн тукыманан шаршау тартылған. Дивандар алтын һәм көмөштән, изәнгә порфир, мәрмәр, мәрүәт һәм асыл таштар түшәлгәйне. ⁷ Әсемлектәр һәр төрлө алтын кәсәләргә бирелә, батшаның йомартлығы шул саҡлы ине – шарапты теләгәнсә эсергә була. ⁸ Батша үз һарайындағы хезмәтселәренәң барыһына ла: «Бер кемде

лө ихтыярһызламаҫка, кем күпме теләй, шунса эшен», – тип бойорғайны.

⁹Вашти батшабикә лә Ахашверош батша һарайында катын-кызһар өсөн айырым табын корһо.

¹⁰Етенсе көндө шараптан күңеле ирәйеп киткән Ахашверош батша үзенә хезмәт иткән Мехуман, Биззета, Харвона, Бигһа, Авағһа, Зеһар, Каркас исемле ете алашарға ¹¹башына таж кейгән Ваштиһы үз хозурына алып килергә бойорһо. Ул батшабикәнең гүзәллеген халыкка һәм вәзир-бәктәргә күрһәтергә теләгәйне, сөнки батшабикә, ысынлап та, ифрат сибәр ине. ¹²Ләкин Вашти батшабикә Ахашвероштың алашарһар аша еткергән бойороғон үтәргә теләмәне, батша янына барыуһан баш тартты. Батша быға бик нык ярһыны, күңелендә аһу кайнаны. ¹³Батша нимә эшләргә кәрәклеген һорашып, аһыл әйәләренә мәрәжәғәт итте – ғәзәттә, ул канундарһы һәм һокукиәтте белгән кешеләр менән кәңәшләшер ине. ¹⁴Ул һакта Карһена, Шеһар, Адмаһа, Таршиш, Мерес, Марһена һәм Мемухан батшаның иң яһындыры була торғайны. Батшалыкта иң юғары урындыры биләгән был ете Фарһы һәм Мадай түрәһе батша янына инеү һокуғына әйә ине.

¹⁵Батша уларһан:

– Ахашверош батшаның алашарһар аша әйттерелгән бойороғон һанға һукумаған Вашти батшабикәһе канун буйынса ни эшләтергә? – тип һораны.

¹⁶Мемухан батшаға һәм вәзир-бәктәргә булай тине:

– Вашти батшабикә батша алдында ғына түгел, бәлки барлык вәзир-бәктәр, шулай ук Ахашверош батшалығының барлык өлкәләрендә йәшәгән бәтә халыктар алдында ғәйепле. ¹⁷Барһа катын-кыз батшабикәнең кылығы һаһында белеп, ирзәрен хөрмәт итеүзән туктар. «Ахашверош батша Вашти батшабикәгә янына килергә бойорған, ә тегеһе килмәгән», – тиер. ¹⁸Батшабикәнең был кылығы һаһында ишеткән юғары кат-

лам Фарһы һәм Мадай катындыры бәгән үк шуны батшаның кул аһтындағы бәтә түрәләргә әйтер – шул һакта әзәм оятына калырһың, талаштан баш сыкмаһ. ¹⁹Әгәр зә батша һуп күрһә: «Вашти батшабикә бынан ары Ахашверош батша янына инмәһен», – тип үз исеменән бойорок сығарһын. Был бойорок Фарһы һәм Мадай канундарына яһылһын һәм башкаһа үзгәртелмәһен. Батшабикәлек дәрәжәһен иһә батша Ваштиһан алып яһшырак катынға бирһен. ²⁰Батша сығарған был фарманды бәтә бәйөк батшалыкта укып ишеттергәс, юғары катламда ла, түбәнәндә лә бар катындар за үз ирзәренә хөрмәт күрһәтер.

²¹Был һүззәр батшаның да, вәзир-бәктәрзән дә күңеленә һуш килде. Батша, Мемухандың кәңәшен тоһоп, ²²үзенә барлык биләмәләренә – һәр өлкәгә үз яһмаһында, һәр халыкка үз телендә һат-һәбәр ебәрзә. Барлык телдәрзә: «Ир кеше үз өйәндә һуһа булһын», – тип иғлан ителде.

Эстерһың батшабикә булығы

2 ¹Бер аһһан, ярһыуы баһыла төшкәс, Ахашверош батша Ваштиһы иһенә төшөрзә – уның кылығы һәм уға карата һиндәй карар сығарылғаны уыһа килде. ²Батшаға хезмәт иткән ярандыры уға булай тине:

– Батшаға йәш сибәр кызһар эләнәндәр. ³Батша үз батшалығының бәтә өлкәләренә ыһаныһлы кешеләр тәғәйенләһен. Улар барлык йәш сибәр кызһарһы Шуһандағы кәлгәгә, батша катындыры йәшәгән йортка һайлап алып килһен. Кызһарһы батша катындырын бағыуһы батша алашары Гегай хәстәрләһен. Кызһарға бизәнеү-матурланыу өсөн кәрәк булған бәтә нәмәләр бирелһен. ⁴Кызһарһың кайһыһы батшаға һығырак окһай, шул Вашти урыһына батшабикә булһын.

Был һүззәр батшаның күңеленә һуш килде һәм ул шулай эшләне.

⁵Ул осорҙа Шуһандағы кәлгәлә Мордахай исемле бер йәһүд йәшәй ине. Ул,

Бинйәмин ырыуынан булып, Киштың улы Шимғизән тыуған Яирзың улы. ⁶Касандыр уны Бабил батшаһы Навуходоносор Йәһүзә батшаһы Йехонъяһ һәм башка кешеләр менән бергә Йәрүсәлимдән һөргөнгә кыуып алып кайткан. ⁷Мордехай ағаһының үкһез етем калған кызы Һадассаны – уның икенсе исеме Эстер – тәрбиәләп үстергәйне. Эстер килеш-килбәте күркәм, төскә-башка сибәр кыз ине. Ата-әсәһе вафат булғас, Мордехай уны үз тәрбиәһенә алғайны. ⁸Батша бойороғо иғлан ителгәс, бик күп кыздар Шушан кәлғәһенә йыйып килтерелеп, Гегай карамағына тапшырылды. Шул вақытта Эстер за һарайға алынды, батша катындарын бағыусы Гегайзың кул астына бирелде. ⁹Был кыз Гегайзың күнеленә хуш килеп, уның илтифатын яуланы. Гегай Эстерға шунда ук бизәнәү-матурланыу өсөн есле майзар һәм тейешле ризык бирзе, батша һарайынан уға хезмәт итергә лайык ете кыз тәғәйенләне һәм хезмәтселәре менән бергә катын-кыздар йортоноң иң якшы бүлмәһенә урынлаштырзы. ¹⁰Эстер бер кемгә лә үзенең зат-ырыуы тураһында һөйләмәне, сөнки Мордехай был турала әйтергә кушмағайны. ¹¹Мордехай иһә, Эстерзың хәлен белешер өсөн, көн дә катын-кыздар йәшәгән йорт ихатаһы алдына килә торған булды.

¹²Һәр кыз, Ахашверош батша янына барырға сират еткәнсе, ун ике ай буйы әзерләнә. Матурланыу вақыты шул саклығы һузыла: алты ай мирра майы, алты ай катын-кыздар өсөн махсус тәғәйенләнгән башка хуш есле майзар менән һөртөнөргә кәрәк була. ¹³Батша янына барырға сираты еткән кызға, катын-кыздар йортонон батшаның һарайына барған сакта, үзе менән нимә теләй, шуны алырға рөхсәт ителә. ¹⁴Кис көнә кыз батша янына инә, иртәнск инде батша катындары өсөн тәғәйенләнгән башка йортка, батшаның йәриәләр һаксыһы Шағашгаз алашар күзәтеуе астына килтерелә. Әгәр кыззы батша бик үк окшатып бөтмәһә һәм исемен атап кабат

сакырмаһа, ул кыз батша янына бүтәнсә инә алмай.

¹⁵Батша янына барырға нәүбәт Мордехайзың ағаһы Авихайлдың етем калғас үзе тәрбиәләп үстергән кызы Эстерға еткәс, Эстер батша катындарын бағыусы батша алашары Гегай кәңәш иткәндән башка бер нәмә лә алманы.

Эстерзы күргән һәр кеше уға һоклана ине.

¹⁶Ахашверош батша һакимлығының етенсе йылында, тевең тип аталған унынсы айза Эстерзы батша һарайына алып килделәр. ¹⁷Батша Эстерзы бүтән катындарға карағанда нығырак яратты. Эстер башка бөтә кыздарға карағанда батшаның күңелен нығырак биләне һәм илтифатын яуланы. Батша Эстерға батша тажы кейҙерзе, уны Вашти урынына батшабикә итте. ¹⁸Ул Эстер хөрмәтенә үзенең бөтә вәзир-бәктәре һәм яқындары өсөн оло мәжлес ойшторзо, бөтә өлкәләрзә байрам иғлан итте һәм батшаларға хас йомартлык менән бүләктәр таратты.

Мордехайзың батша ғүмерен котжаруы

¹⁹Кыздарзы икенсе мәртәбә йыйған вақытта, Мордехай батша һарайының капкаһы янында ултыра ине. ²⁰Эстер, Мордехай кушканса, үзенең ниндәй ырыу-затан икәнән һөйләмәне. Ул Мордехайзы әле лә, уның тәрбиәһендә булған сактағы һымак, тыңлай ине.

²¹Шулай итеп, Мордехай батша капкаһы янында ултырған сакта, батшаның ишек һаксыһы булып хезмәт иткән ике алашар – Бигсан менән Тереш, батшаға асыланып, уға кул һалырға ниәтләне. ²²Мордехай был турала белеп калып, Эстер батшабикәгә еткерзе, ә Эстер Мордехай исеменән бөтәһен дә батшаға һөйләп бирзе. ²³Эште тикшереп, бының ысын икәнән асыкланылар һәм теге икәүзе дарға астылар.

Быларзың бөтәһе лә батшаның күз алдында батшалыктың йылғызмалар китабына теркәп куйылды.

Һамандың яуыз ниәте

3¹ Күпмелер вақыттан һуң, Ахашверош Агаг* нәселенән Һаммедаса улы Һаманды үрләтеп ебәрзе, уның урынын үзенең хезмәтендәге бөтә түрәләрҙекенән өстөнөрәк куйзы. ²Батша бойороғона күрә батша һарайының капкаһы янында булған барлык һарай әһелдәре Һаман алдында тез сүгеп, йөззәре менән ергә капланыр ине. Ә Мордехай тез зә сүкмәне, йөзтүбән ергә лә капланманы. ³Батша капкаһы янында булған һарай әһелдәре Мордехайҙан:

– Ниңә һин батша бойороғон һанға һуҡмайһың? – тип һорар ине.

⁴Улар көн дә шул һораузы кабатлай, ләкин Мордехай быға әһәмиәт бирмәй. Шунан улар, Мордехай үз һүзәндә торормо-юкмы икәнән белергә теләп, был хакта Һаманға еткерзе, сөнки Мордехай уларға үзенең йәһүд икәнән һөйләгәйне инде.

⁵Һаман, Мордехайҙың үзе алдында тез сүкмәгәнән һәм йөзтүбән ергә капланмағанын күреп, бик каты асыуланды. ⁶Әммә бер Мордехайҙан ғына үс алыузы үзе өсөн түбәнселек һананы. Ул, Мордехайҙың кайһы халыктан булғанын белеп, Ахашверош батшалығындағы барлык йәһүдтәрзе, йәғни Мордехайҙың халкын, юк итергә ниәтләне.

⁷Ахашверош хакимлығының ун икенсе йылында, беренсе ай булған нисан айында, Һаман алдында көн һәм айзы билдәләр өсөн, «пур», йәғни йәрәбә һалдылар. Йәрәбә ун икенсе ай булған адар айына төштө.

⁸Һаман Ахашверош батшаға:

– Һинең батшалығыңдың бөтә өлкәләрендәге башка халыктар араһына һибелеп таралған, ләкин уларҙан айырым йәшәгән халыҡ бар. Уларҙың канундары бүтән халыктарҙыҡына оҡшамаған, улар батша канундарын да үтәмәй. Батшаға бының

менән килешеп йәшәү ярай торған эш түгел. ⁹Әгәр батша хуш күрһә, уларҙы юк итеү тураһында фарман сығарһын. Мин ун мең талант* көмөштө казнасылар кулына алып барып бирермен. Улар был көмөштө батшабыҙ казнаһына тапшырыр, – тине.

¹⁰Батша бармағынан мөһөр йөзөгөн сисеп, йәһүдтәрҙең дошманына – Агаг нәселенән булған Һаммедаса улы Һаманға бирзе.

¹¹Батша Һаманға:

– Көмөшөң үзәңдә калһын, ә был халыҡ менән йәнең нисек теләй, шулай эшлә, – тине.

¹²Тәүге айзың ун өсөнсө көнөндә батша кәтиптәре саҡырылды. Һамандың әмере, һәр өлкәнең үз язмаһында, һәр халықтың үз телендә язылып, батша һанаттарына, бөтә өлкәләрҙең башлыҡтарына һәм барлык халыктарҙың хакимдарына ебәрелде. Был әмер Ахашверош батшаның исеме менән язылды һәм уның мөһөр йөзөгө менән раһланды.

¹³Батшаның бөтә өлкәләренә сапкындар менән ошо бойороҡ озатылды. Унда, олоһонан алып кесегәнә тиклем, балалары һәм катындары менән бергә бер көндә, ун икенсе айзың, йәғни адар айының ун өсөнсө көнөндә, бөтә йәһүдтәрҙе кырырға, үлтерергә һәм юк итергә, ә мөлкәттәрен талап алырға кушылғайны. ¹⁴Канун көсөнә эйә булған был фармандың күсермәһе, барлык халыктар был көнгә эҙер торһон өсөн, бөтә өлкәләр буйлап иғлан ителергә тейеш ине.

¹⁵Сапкындар батшаның бойороғо менән кисекмәстән юлға сықты һәм фарман Шушан кәлғәһендә иғлан ителде. Батша менән Һаман шарап эсергә ултырҙы, ә кала халкы аптырап калды.

Мордехайҙың Эстерҙан ярзам һорауы

4¹ Мордехай был хакта белгәс, өс-төндәге кейемен йыртып ташланы

* **3:1** Агаг – Исраилдың иң зур дошмандарынан булған гәмәлек халкы батшаһының нәселе. Карағыз: «I Батшалар», 15:8-9.

* **3:9** Ун мең талант – яҡынса 360 тонна.

ла, тупаҫ тукымаға төрөнөп, башына көл һибеп, кыскырып илай-илай кала урамдары буйлап китте. ² Ул, батша һарайының капкаһы янына килеп еткәс, туктап калды, сөнки тупаҫ тукымаға төрөнгән килеш эскә инергә ярамай ине. ³ Батша фарманы һәм карары кайһы өлкәгә генә килмәһен, бөтә ерзә лә йәһүдтәр төрән кайғыға төштө, ураза тотоп, әсе күз йәштәре түкте, күбеһе тупаҫ тукымаға төрөнөп көлдә ятты.

⁴ Эстерзың хезмәтсе кыззары һәм алашарзары килеп, уға Мордехай һақында һөйләп бирзе. Батшабикә бик хәүефләнеп, Мордехайға тупаҫ тукыма урынына бүтән кейем ебәрзе, ләкин Мордехай уны кейеүзән баш тартты. ⁵ Шунан һуң Эстер, батша тарафынан үзенә беркетелгән алашарзарзың береһе һаҫахты сақырып алып, Мордехай менән ни булғанын, уның ни өсөн шулай эшләгәнен белешергә ебәрзе. ⁶ Һаҫах батша һарайының капкаһы алдындағы кала майзанына Мордехай янына сықты. ⁷ Мордехай һаҫахка үзе менән ни булғанын һөйләп бирзе һәм һамандың йәһүдтәрзе кырыу өсөн батша қазнаһына күпме көмөш вәғәзә иткәнен әйтте. ⁸ Ул йәһүдтәрзе кырыу тураһында Шушанда иғлан ителгән фармандың күсермәһен һаҫахка бирзе, уны Эстерға күрһәтергә һәм барыһын да төшөндөрөгә кушты: әйзә Эстер батша янына инһен, халкы өсөн ялбарып мәрхәмәтен һораһын.

⁹ Һаҫах әйләнеп килеп, Эстерға Мордехайзың һүззәрен тапшырзы. ¹⁰ Эстер за һаҫах аша Мордехайға былай тип әйтергә кушты:

¹¹ – Батшаның бар хезмәтселәре һәм батша өлкәләрендәге барлык халықтар белә: әгәр зә берәй кеше, ирме ул, катын-кызымы, сақырылмайынса батша янына, эске ихатаға инһә, уны, канунға ярашлы, үлем язаһы көтә. Бары тик батша уның яғына төбәп алтын таяғын һуҙһағына, теге кеше иҫән кала. Ә минең утыз көн инде батша янына сақырылғаным юк.

¹² Эстерзың был һүззәрен Мордехайға еткерзеләр. ¹³ Мордехай Эстерға былай тип еткерергә кушты:

– Унда, батша һарайында, йәһүдтәрзән бер үзем генә иҫән калырым, тип уйлама. ¹⁴ Шундай көндә өндәшмәй калһаң, йәһүдтәргә ярзам һәм котолоу икенсе яктан килер, ә һин һәләк булырһың, һинең менән бергә ата йортоң қорор. Кем белә, бәлки, һин тап ошондай вақыт өсөн батшабикә булғанһыңдыр.

¹⁵ Быға яуап итеп Эстер Мордехайға:

¹⁶ – Бар, Шушанда булған бөтә йәһүдтәрзе йый за өс көн, өс төн ашамай-әсмәй минең өсөн ураза тотоғоз. Мин дә хезмәтсе кыззарым менән бергә шул рәүешле ураза тотормон, шунан, канунға қаршы килеп булһа ла, батша янына барырым. Үлергә язһа – үлермен, – тип әйтергә кушты.

¹⁷ Мордехай бынан китеп, бөтәһен дә Эстер кушқанса эшләне.

Эстерзың батшаға үзенең теләген белдереге

5 ¹Өсөнсө көнөнә Эстер, батшабикә кейемен кейеп, батша һарайының эске ихатаһына, тәхет залы қаршыһына килеп баһты. Был мәлдә батша залдың ишегенә қаршы урынлашқан тәхетендә ултыра ине.

² Батша Эстер батшабикәнең ихатала баһып торғанын күргәс, күңелендә уға қарата мәрхәмәт уянды. Ул қулындағы алтын таяғын Эстерға табан һуҙзы. Эстер яқын килеп, таяқтың осона қағылды.

³ Батша уға:

– Ни булды, Эстер батшабикә? Ниндәй үтенесең бар? Батшалығымдың яртыһын һораһаң да бирәм, – тип мәрәжәғәт итте.

⁴ Эстер:

– Әгәр зә батша рәхим итеп риза булһа, бөгөн мин уның хөрмәтенә ойшторған табынға килһен, үзе менән һаманды ла алһын, – тине.

⁵ – Тиз генә бында һаманды сақырығыз, әйзә, Эстер нисек теләй, шулай булһын, – тине батша.

Батша менән Һаман Эстер ойшторған табынға килде.

⁶Шарап эсеп алғас, батша Эстерға:

– Ниндәй үтенесең бар? Барыһы ла булыр. Нимә теләйһең? Батшалығымдың яртыһын һораһаң да бирәм, – тине.

⁷Эстер былай тип яуапланы:

– Теләгем менән үтенесем шул: ⁸әгәр зә мин батшаның күнеленә хуш булһам, әгәр зә батша мин һорағанды эшләргә, минең үтенесемде үтәргә рәхим итеп риза булһа, батша Һаман менән иртәгә лә мин улар өсөн ойшторған табынға килһен. Шул сакта батшаның һорауына яуап бирермен.

Һамандың Мордехайға асыуы

⁹Ул көндө Һаман табындан кәнәғәт булып, кыуанып сықты. Ләкин, батша һарайының капкаһы төбөндә Мордехайзы күргәс, тегеһе уның алдында тороп баһыуына түгел, хатта һелкенмәгәс тә, Һамандың Мордехайға асыуы кайнаны. ¹⁰Шулай за быны һиззәрмәне, өйә яғына ыңғайланы.

Дуһтары менән катыны Зерешты сакырып, ¹¹Һаман уларға үзенең һанһыз байлығы, улдарының күплеге, батшаның уны һисек юғары күтәрәүе, башка түрәләрзән һәм хезмәтселәрзән өһтөн куйыуы тураһында мақтанып һөйләне.

¹²Тағы ла ул былай тине:

– Бына Эстер батшабикә лә ойшторған табынына батша менән барыу өсөн минән башка берәүзе лә лайык күрмәне! Иртәгә лә ул мине батша менән бергә табынға сакырзы. ¹³Әммә батша капкаһы төбөндә йәһүд Мордехайзы күрһәм, былар бөтәһе лә минең өсөн киммәтен юғалта.

¹⁴Катыны Зереш менән бөтә дуһтары Һаманға былай тип кәңәш бирзе:

– Бейеклеге илле терһәк булған дар ағасы куйзыр за иртәгә батшанан Мордехайзы шунда аһып куйыуын һора. Шунан инде күнеләң булып, батша менән табынға барыһың.

Һаманға был һүззәр оқшап калды, һәм ул дар ағасы яһатты.

Һамандың Мордехайға хөрмәт күрһәтергә мәжбүр булығы

6 ¹Ул төндө батша озак кына йоклай алмай ятты. Ул батшалыктағы иһтәлекле вакиғалар теркәлгән йылъязмалар китабын килтертеп, кыскырып укырға бойорзо. ²Унда Мордехайзың Аһашверош батшаны үлтерергә ниәтләгән теге ике алаһарзы – иһшек һаксыһы булып хезмәт иткән Бигсан менән Терешты – фаһшлағаны һакында ла язылғайны.

³Батша:

– Бының өсөн Мордехайға ниндәй хөрмәт күрһәтелде, уны берәй төрлө зурланыларымы? – тип һораны.

Батша хезмәтендә тороусылар уға:

– Юк, уға бер нәмә лә эһшләнмәне, – тип яуап бирзе.

⁴Батша:

– Иһшек алдында кем бар? – тип һораны.

Был вақытта Һаман батша һарайының эске ихатаһына үзе әзерләткән дар ағасына Мордехайзы аһтырыу тураһында батша менән һөйләһергә килгәйне.

⁵Хезмәтселәр батшаға:

– Иһшек алдында Һаман тора, – тип яуапланы.

Батша:

– Бында керһен, – тине.

⁶Һаман ингәс, батша унан:

– Хөрмәт күрһәтергә теләгән кешеге өсөн батша нимә эһшләй ала? – тип һораны.

Һаман: «Батша минән башка кемгә хөрмәт күрһәтергә теләһен?» – тип уйланы.

⁷Батшаға яуап итеп ул:

– Батша хөрмәт күрһәтергә теләй икән, әйзә былай ителһен: ⁸батша үзе кейә торған кейем, батша менеп йөрөй торған һәм башына батша тамғаһы беркетелгән ат килтерелһен. ⁹Был кейем һәм ат батшаның иң затлы түрәләренең берәүһенә бирелһен. Ә ул был кейемде батша хөрмәт күрһәтергә теләгән теге кешегә кейзәрһен, атка атландырыһын да атты кала майзаны буйлап йөрөһтөн, үзе: «Хөрмәтләргә теләгән

кешен батша бына нисек бүлөклэй!» тип һөрәнләһен, – тине.

¹⁰ Батша Һаманға:

– Тиз генә үзең әйткән кейем менән атты ал да батша капкаһы төбөндә ултырған йәһүд Мордехай өсөн шуларзың бөтәһен дә эшлә. Барыһын да үзең әйткәнсә эшлә, беренен дә калдырма, – тине.

¹¹ Һаман кейем менән атты алып, Мордехайзы кейендерзе лә, уны атка атландырып, кала майзаны буйлап йөрөттө, үзе: «Хөрмәтләргә теләгән кешенен батша бына нисек бүлөклэй!» – тип һөрәнләне.

¹² Мордехай азактан батша капкаһы төбөнә әйләнеп килде, ә Һаман, оятынан башын каплап, өйөнә ашықты. ¹³ Ул катыны Зерешка һәм барлык дустарына үзе менән ни булғанын һөйләп бирзе. Акыл биреүсә дустаны менән катыны Зереш уға:

– Әгәр зә һинен түбән тәгәрәүенә сәбәп булған Мордехай йәһүдтәр затынан икән, һинен уға каршы торорға көсөң етмәс, еңелерһен, – тинеләр.

¹⁴ Улар шулай һөйләшеп тә бөтмәне, батша алашарзары Һаманды кабаландырып Эстер ойошторған табынға алып китте.

Һамандың үлеме

7 ¹ Батша менән Һаман йәнә Эстер батшабикәнең табынына килде. ² Әүлге көндәгесә, шарап эсеп алғас, батша Эстерға:

– Ниндәй үтенесең бар, Эстер батшабикә? Барыһы ла булыр. Нимә теләйһен? Батшалығымдың яртыһын һораһаң да бирәм, – тине.

³ Эстер батшабикә былай тип яуапланы:

– Әгәр зә мин батшаның күңеленә хуш килһәм, эй батшам, әгәр зә батша рәхим итеп миңең үтенесемде үтәр булһа, миңең ғүмеремде һаклаһын – бына мин унан нимә һорайым. Миңең халкымды һаклаһын – бына мин нимә һакында ялбарам. ⁴ Сөнки һатылғанбыз без – мин дә, миңең халкым да – кырылыуға, юк ителеүгә, һәләкәткә дусар ителгәнбез! Әгәр зә беззе коллоқка һатһалар, кол һәм колиәләр итһәләр – ауыз

зә асмақ инем, бындай азап өсөн батшаны борсоузы кәрәк тип тапмақ инем.

⁵ Ахашверош батша Эстер батшабикәнән:

– Быны эшләргә батырсылығы еткән кем ул? Кайза ул? – тип һораша башланы.

⁶ Эстер:

– Беззе күрә алмаған яуыз дошманыбыз – ошо бәдбәхет Һаман ул! – тип яуап кайтарзы.

Батша менән батшабикә алдында Һамандың кото алынды.

⁷ Батша ярһып табындан тороп китте лә һарай баксаһына сықты, ә Һаман, Эстер батшабикәнән ғүмерен өзмәүен ялбарып өсөн, эстә калды: ул батшаның кәтғи карарға килгәннен аңлағайны.

⁸ Батша баксанан табын янына әйләнеп инеүгә, Һамандың Эстерзың диванына йөзө менән капланған булыуын күрзе.

Батша:

– Етмәһә, миңең күз алдымда, миңең йортомда батшабикәгә қағылырға итәһеңме? – тип кыскырып ебәрзе.

Батшаның әйтеүе булды – Һамандың йөзөн капланылар. ⁹ Батшаға хезмәт иткән алашарзарзың береһе Харвона:

– Ана унда, Һамандың өйө эргәһендә, илле терһәк бейеклегендәгә дар ағасы тора. Быны Һаман, батшаны искәртеп, ғүмерен һаклап калған Мордехайзы асып куйыр өсөн әзерләткән, – тине.

Батша:

– Шунда үзен асып куйығыз! – тип бойорзо.

¹⁰ Һамандың Мордехай өсөн әзерләткән дар ағасына уның үзен асып куйзылар. Шунан һуң батшаның асыуы басылды.

Йәһүдтәрзең котолоуы

8 ¹ Шул көндә Ахашверош батша Эстер батшабикәгә йәһүдтәрзең дошманы булған Һамандың бөтә мал-мөлкәтен бирзе. Мордехай иһә батша алдына килеп бақты – Эстер уның үзенә кем булғанын һөйләгәйне. ² Батша Һамандан систереһеп алған мөһөр йөзөгөн, бармағынан сисеп, Мордехайға

тапшырзы. Эстер Мордехайзы Намандың мал-мөлкәтенә идара итергә тәғәйенләне.

³ Эстер йәнә батшаға мөрәжәғәт итте: уның аяғына йығылып, күз йәштәре аша батшанан Агаг нәселенән булған Намандың йәһүдтәргә каршы корған залим ниәтенә юл куймауын ялбарзы. ⁴ Батша Эстерға алтын таяғын һуззы. Эстер тороп бақты ла батша алдына килеп:

⁵ – Әгәр зә батша мәғкул күрһә, мин уның мәрхәмәтен қазанған булһам, был эште батша дәрәс тип таһна һәм мине хуш күрһә, Агаг нәселенән булған Наммедаса улы Намандың батшаның бөтә өлкәләрендә йәшәгән йәһүдтәрзә кырып бөтөү өсөн язған хаттарын юкка сығаруы тураһында фарман язылһын ине. ⁶ Халкымдың өстөнә ябырылған был афәткә нисек түзәйем дә, ырыуымдың юкка сығыуына нисек бита-раф калайым? – тине.

⁷ Ахашверош батша Эстер батшабикә менән йәһүд Мордехайға:

– Мин Намандың барлык мал-мөлкәтен Эстерға бирзем. Намандың үзен йәһүдтәргә кул һалырға ниәтләгәнә өсөн дар ағасына астырып куйзым. ⁸ Инде батша исеменән йәһүдтәргә қағылышлы үзегез теләгән бойорокто язығыз за уға батшаның мөһөр йөзөгөн басығыз. Батша исеменән язылған һәм батша йөзөгө менән мөһөр һуғылған карарзы һис кем юкка сығара алмай, – тине.

⁹ Өсөнсә айзың, йәғни сиуан айының егерме өсөнсә көнөндә батша кәтиптәре сақырылды. Һиндостандан алып Кушка тиклем бөтә йөз зә егерме ете өлкәләгә йәһүдтәргә, шулай ук батша һанаттарына, урындағы идарасыларға һәм өлкә түрәләренә тәғәйенләп, урындағы язма менән һәр халыкка үз телендә, йәһүдтәргә лә уларзың язмаһында һәм үз телендә тап Мордехай бойорғанса язылды. ¹⁰ Ахашверош батша исеменән язылған был хаттар, батша йөзөгө менән мөһөрләнгәндән һуң, батшаның йылкы өйөрөндәгә иң саптар аттарға атланған сапкындары менән озатылды.

¹¹ Батша был бойороғо менән һәр калала йәшәгән йәһүдтәргә йыйылып үз йәндәрен һақларға – уларға корал менән һөжүм иткән һәр кәүемдә бөтә өлкәләрзә бала-сағаһы һәм катындары менән бергә үлтерергә, кырып бөтөрөргә, юк итергә, мөлкәттәрен талап алырға хоқук бирзе. ¹² Ахашверош батшаның барлык өлкәләрендә бының өсөн бер генә көн – ун икенсе ай – адар айының ун өсөнсә көнә билдәләнде. ¹³ Шул көндә, йәһүдтәр дошмандарынан үс алырға әзер булып торһон өсөн, канун көсөнә эйә булған был фармандың күсермәһе бөтә өлкәләрзә, барлык халықтарға иғлан ителергә тейеш ине.

¹⁴ Батшаның саптар аттарына атланған сапкындар батша бойороғо менән кисекмәстән юлға сықты. Фарман Шушан кәлғәһендә лә укып ишеттерелде.

¹⁵ Мордехай батша янынан башында зур алтын таж, батшаның һымак зәңгәр һәм ак кейем, карағускыл кызыл төстәгә нәфис етен ябынса менән сықты. Шушан калаһы кыуаныстан геү килде. ¹⁶ Йәһүдтәрзәң йөззәре яқты һәм шат, күңеллә һәм тантаналы ине. ¹⁷ Батша бойороғо менән был фарман кайһы өлкәгә, кайһы калаға ғына килмәһен, һәр ерзә йәһүдтәр шатланды, күңел асты, мәжлес һәм байрам ойошторзо. Был илдәгә халықтар араһынан күптәр йәһүзилеккә күсте, сөнки уларзы йәһүдтәр алдында куркыу биләп алғайны.

Йәһүдтәрзәң еңеүе

9 ¹ Ун икенсе ай – адар айының ун өсөнсә көнөндә батша фарманы һәм бойороғон үтәр көн килеп етте. Был көндә дошмандары йәһүдтәрзән өстөнлөк алырға өмөтләнгәйне лә, киреһенсә килеп сықты, йәһүдтәр, үззәрен күрә алмағандар өстөнән еңеү қазанды. ² Был көндә йәһүдтәр үззәренә каршы золом кылырға ниәтләнгән кешеләргә һөжүм итер өсөн, Ахашверош батшаның барлык өлкәләрендә үззәре йәшәгән калаларза йыйылды. Йәһүдтәргә бер кем дә каршы

тора алманы, сөнки барлык халыктарзы уларзан куркыу тойгоһо солғап алғайны. ³ Бөтә өлкәләрзең түрәләре, батша һанаттары, өлкә башлыктары һәм батша хезмәткәрзәре, Мордехайзан куркып, йәһүдтәрзе яклап сықты. ⁴ Мордехай батша һарайында кеүәтле кешегә әйләнде, шөһрәте бөтә өлкәләргә таралды. Мордехайзың абруйы торған һайын арта барзы.

⁵ Йәһүдтәр бөтә дошмандарын кылыстан үткәрзе, үлтерзе, кырып һалды. Үззәрәнә нәфрәт тоткандар менән нисек теләйзәр, шулай эшләнеләр. ⁶ Шушан кәлғәһендә йәһүдтәр биш йөз кешене үлтереп юк итте. ⁷⁻¹⁰ Йәһүдтәрзең кан дошманы һаммедаһанан тыуған һамандың ун улын – Паршандаһа, Далфон, Аһсаһа, Пораһа, Аһалъя, Аридаһа, Пармаһта, Ариһа, Аридаһ һәм Уайһаһаны үлтерзәләр, әммә уларзың мал-мөлкәтенә кул һуһманылар.

¹¹ Ул көндә Шушан кәлғәһендә үлтерелгәндәрзең һаны тураһында батшаға хәбәр ителде.

¹² Батша Эстер батшаһикәгә:

– Шушан кәлғәһендә йәһүдтәр биш йөз кешене, шул иһәптән һамандың ун улын үлтереп юк иткән. Улар батшаның бүтән өлкәләрендә нимәләр кылды икән? Тағы һиндәй теләгең бар? Һораһаныңдың бөтәһендә алырһың. Һиндәй үтенесең бар? Бөтәһе лә үтәләр, – тине.

¹³ Эстер:

– Әгәр зә батша рәһим итеп рөхсәт бирһә, Шушандағы йәһүдтәргә иртәгә лә бөгөнгө бойорок буйыһса эһ итергә мөһкин булһын, ә һамандың ун улының кәүзәһе дар аһасына аһып куйылһын иһне, – тип яуапланы.

¹⁴ Батша бул теләкте лә үтәргә бойорзо. Шушанда йәнә фарман иһлан ителде. Һамандың ун улының кәүзәһе дарға аһып куйылды. ¹⁵ Шушанда йәшәгән йәһүдтәр аһар айының ун дүртенсе көһнөндә йәнә йһыйылып, калала тағы өс йөз кешене юк итте, ләкин уларзың мал-мөлкәтенә кул һуһманы.

¹⁶ Батшаның өлкәләрендә йәшәгән калған йәһүдтәр зә, үз гүмерзәрен һаһлар һәм дошмандарынан арыһыр өсөн, бергә йһыйылып етмеш биш мең дошманын юк итте, ләкин уларзың мал-мөлкәтенә кул һуһманы. ¹⁷ Бул аһар айының ун өсөнсө көһнөндә булды, ә ун дүртендә улар ял итте – бул көн мәһлес һәм кыуаныс көнө булды.

¹⁸ Шушанда йәшәгән йәһүдтәр ун өсөнсө һәм ун дүртенсе көндә йһыйлды, ә ун биһенсеһендә ял итте – бул көн уларзың мәһлес һәм кыуаныс көнө булды.

¹⁹ Бына шуға күрә лә ауыл-калаларҙа йәшәүселәр аһар айының ун дүртенсе көһнө һаһрам көнө итеп билдәләй. Бул көндә улар шатланышып мәһлес йһя, бер-береһенә күстәнәс ебәрешә.

Пурим байрамы

²⁰ Мордехай бул хәлдәр тураһында язып, Аһашвероһ батшаның яһкындағы һәм алыһтағы бөтә өлкәләрендә йәшәгән барлык йәһүдтәргә хат ебәрзе. ²¹ Унда йәһүдтәргә аһар айының ун дүртенсе һәм ун биһенсе көндәрен йыл һайын билдәләргә бойоролдо. ²² Сөнки ошо көндәрзә йәһүдтәр дошмандарынан арыһды, ошо айҙа кайғы – шатлыкка, ә хәһрәт һаһрамға әйләнде. Мордехай: «Бул көндәр мәһлес һәм кыуаныс көндәре булһын, бер-береһегә күстәнәс ебәрешеп, фәһирзәргә бүләк таратығыз», – тип яһғайһы.

²³ Шул сактан алып йәһүдтәр, Мордехайзың яһғанын кабул итеп, үззәре башлаһанды йолаға әйләндәрзе. ²⁴ Сөнки Аһаһ нәһселәнән һаммедаһа улы һаман, йәһүдтәрзе кырып бөтөрөргә ниәтләһеп, уларзы еһер һәм юк итер өсөн, «пур», йәғһни йәрәбә һалғайһы. ²⁵ Ләкин Эстер батша яһнына кергәс, тегеһе фарман сыһарзы һәм һамандың йәһүдтәргә каршы яуыз уйы үз башына төштө: һаманды улдары менән бергә дар аһасына аһып куйзылар. ²⁶ Шуға ла бул көндәр «пур» һүзәнән Пурим тип атала.

Шулай итеп, йәһүдтәр Мордехайзың хатында яһылғандарзы, үз күззәре менән

күргөндөрзе һәм үззәре менән булған хәлдәрзе иштә тотоп, ²⁷ үззәре киләсәк быуындар һәм уларға кушылған бөтә кешеләр өсөн шундай йола урынлаштырзы һәм был ике көндө, язып куйылғанса, йыл һайын тәғәйен вақытта билдәләргә карар итте. ²⁸ Был көндәрзе бөтә өлкәләрзе, һәр бер калала һәр ғаилә хәтерзе тоторға һәм байрам итергә, Пурим көндәре йәһүдтәр араһында ғәмәлдән сыкмаҫка, был көндәр тураһында иштәлек киләсәк быуындар хәтерендә лә һакланырға тейеш булды.

²⁹ Авихаил кызы Эстер батшабикә, йәһүд Мордехай менән бергә, үззәренә язма бойороғо аша Пуримды байрам итеү тураһында ошо икенсе хатты раҫланы. ³⁰ Мордехай Ахашверош батшалығының йөз зә егерме ете өлкәһендә йәшәгән барлык йәһүдтәргә тыныслык һәм именлек теләктәре менән тулы хаттар ебәрзе. ³¹ Йәһүдтәр үззәре һәм токомдары өсөн ураза тотоу һәм кайғы көндәрен билдәләп куйған һымак, йәһүд

Мордехай менән Эстер батшабикә уларға язғанса, Пурим көндәре лә тәғәйен вақытта үткәрелергә тейеш ине.

³² Пурим байрамы тураһындағы кағизәләр, Эстерҙың бойороғо менән раҫланып, китапка язып куйылды.

Мордехайҙың батшанан кала иң зур түрә булыуы

10 ¹ Ахашверош батша бөтә илендә, диңгез ярҙарында йәшәүселәргә тиклем, һалым индерзе. ² Уның бөтә данлы һәм каһарман эштәре, Мордехайҙы ниндәй үрзәргә күтәрәүе – бөтәһе лә Мадай һәм Фарсы батшаларының йылъязмалар китабына язылған.

³ Йәһүд Мордехай дәүләттә Ахашверош батшанан кала икенсе кеше булды. Йәһүдтәрҙең иң бөйөгө булған, күп һанлы ырыуҙаштарының тәрән ихтирамын яулаған Мордехай үз халкының именлеген кайғыртты, токомоноң яклаусыһы булды.

Әйүп китабы

Әйүп китабы ауыр хәлдәргә тарыған якшы бер кеше тарихын бәйән итә. Был кеше бар мөлкәтенән яза, бөтә балалары вафат була, үзе каты ауырыуға һабыша. Кайза ул ғәзеллек? Үзен ошо хәлгә төшөргән донъяла ул нисек йәшәй ала?

Әйүпте йыуатырға килгән дуҫтары ахырза уны битәрләргә тоғона. Башына туктауһыз бәләләр ябырыла икән, тимәк, ул гонаһ әйһе булып сыға түгелме ни? Тик Әйүп уларзың битәрен бер нисек тә кабул итә алмай, сөнки был тиклем ауыр язаға тарттырырлық гонаһтар кылмағанын белә. Ул Алла менән йөзгә-йөз осрашырға һәм үзенең ғәйепһезлеген, Алланың ғәзелһезлеген иҫбат итергә теләй. Шунан әңгәмәгә дуҫтарының Әлиһу тигәне кушыла. Ниһайәт, Әйүпкә Раббы Үзе өндәшә. Раббы Әйүптең һораузырына турағына яуап кайтармаһа ла, был осрашыу Алланың һәм ғазап әсендәге иманлы кешенең татыулашыуы менән тамамлана. «Ни өсөн һәйбәт кешеләр ғазаплана?» тигән һорау яуапһыз калғандай тойола – Алла менән кешенең йөзгә-йөз осрашыуы берзән-бер яуап булып кала.

Әйүп китабы бик матур шиғри тел менән язылған. Китапты биш өлөшкә бүлеп карарға мөмкин: 1) проза менән бирелгән инеш өлөш (1–2-се бүлектәр); 2) Әйүптең дуҫтары менән әңгәмәләре (3–14, 15–21, 22–31-се бүлектәр); 3) Әлиһузың килеп кушылыуы (32–37-се бүлектәр); 4) Раббының Әйүпкә һорауҙар биреүе (38–41-се бүлектәр); 5) йомғаҡлау/проза менән бирелгән эпилог (42-се бүлек).

Әйүп һәм уның ғаиләһе

1 ¹ Ғус ерендә Әйүп тигән кеше йәшәгәйне. Ул камил, намыслы, Алланан курккан, яуызлыктан йырак торған бер әзәм ине. ² Уның ете улы, өс кызы бар ине. ³ Ул ете мең баш вак малға, өс мең дөйгә, биш йөз пар екке үгезгә, биш йөз инә ишәккә һәм бик күп хезмәтселәргә хужа булып, Шәрәктә йәшәгәндәр араһында иң бөйөк кеше ине.

⁴ Улдары сиратлап өйзәрәндә табын қора, бергә ашап-әсеп ултырырға кыз туғанда-рын да сақыра торғайны. ⁵ Мәжлес көндәре тамамланғас, Әйүп, балаларын сақырып, пакланыу йолаһын атқара. Иртән иртүк уларзың һәр береһе өсөн тотош яндырыу қорбаны килтерә, сөнки: «Балаларымдың, күңелдәрәндә Алланы хурлап, гонаһ кылған булыуҙары мөмкин», – тип фекер йөрөтә ине. Әйүп гел генә шулай әшләне.

Әйүпкә беренсе һынау

⁶ Бер көндә илаһи заттар* Раббы хозурына килде. Уларзың араһында шайтан* да бар ине. ⁷ Раббы шайтандан:

– Һин кайзан килдең? – тип һораны.

* **1:6** *Илаһи заттар* – йәһүд теленән һүзмә-һүз тәржемәһе «Алла улдары» йәки «аллаларзың улдары».

* **1:6** *Шайтан* – йәһүд телендә һүзмә-һүз: «сатан» – «қаршы тороусы, ғәйепләүсе, кешегә яла яғыусы» тигән мәғәнәлә.

– Ер йөзөнөң бер яғынан икенсе яғына йөрөп, урап сыжтым, – тип яуап кайтарзы шайтан.

⁸ – Колом Әйүпкә игтибар иттеңме? – тип һораны Раббы. – Ер йөзөндә уның кеүек башка һис кем дә юк. Ул камил һәм намыслы, Алланан курккан, яуызлыктан йырак торған кеше.

⁹ Шайтан Раббыға:

– Әйүп Алланан буштан-бушка куркамы ни? – тип яуапланы. – ¹⁰ Уның үзен, ғаиләһен, бар мөлкәтен камалап тормайһыңмы ни? Кылған һәр эшенә фатиха бирәһең. Кара, уның мал-тыуары бөтә илгә йәйелгән. ¹¹ Әммә кулыңды һузып бөтә нәмәһен тартып ал әле – йөзөнә карап һиңә карғыш яузырасак.

¹² Раббы шайтанға былай тине:

– Ярай, уның бар булғаны һинең кулыңда. Фәкәт үзенә генә қағылаһы булма.

Шунан шайтан Раббы янынан китеп барзы.

¹³ Бер көндә Әйүптең улдары менән кыззлары өлкән ағаларының өйөндә һыйланып, шарап эсеп ултыра ине. ¹⁴ Бер сапкын килеп Әйүпкә:

– Үгеҙзәр ер һөрә, яқында ишәктәр утлап йөрөй ине. ¹⁵ Капыл шевалар һөжүм итеп, бөтә малдарзы кыуып алып китте, ә хезмәтселәрендә кылыстан үткәрзе. Мин бер үзем касып котолдом, һиңә хәбәр алып килдем, – тине.

¹⁶ Ул ошоларзы әйтеп тә өлгөрмәне, икенсе сапкын килеп, былай тине:

– Күктән Алланың уты төштә лә куйзарың менән көтөүселәрендә яндырып бөтөрзө. Мин бер үзем котолдом, һиңә хәбәр алып килдем.

¹⁷ Ул ошоларзы әйтеп тә өлгөрмәне, йәнә бер сапкын килеп, былай тине:

– Өс яктан халдейзәр һөжүм итеп, дөйәләрзе кыуып алып китте, хезмәтселәрендә кылыстан үткәрзе. Мин бер үзем котолдом, һиңә хәбәр алып килдем.

¹⁸ Ул ошоларзы әйтеп тә өлгөрмәне, йәнә бер сапкын килеп, былай тине:

– Улдарың менән кыззларың өлкән ағаларының өйөндә һыйланып, шарап эсеп ултыра ине. ¹⁹ Капыл сүлдән көслә дауыл ябырылды ла өйзө дүрт мөйөшөнән кутарып алды. Йорт балаларыңдың өстөнә емерелеп төштө; бөтәһе лә вафат булды. Мин бер үзем котолдом, һиңә хәбәр алып килдем.

²⁰ Әйүп торзо ла кайғыһынан сапанын йыртып ташланы, сәсен кырзы ла ергә йөз-түбән капланды. ²¹ Ул былай тине:

«Әсәм карынынан шыр яланғас сыжканмын,

Шыр яланғас китәсәкмен.

Биргән дә Раббы, алған да Раббы,

Раббы исеменә шөкөрәна булһың!»

²² Ошо хәлдәрзән һуң да Әйүп гонаһ кылманы – Аллаға ғәйеп ташламаны.

Әйүпкә икенсе һынау

2 ¹ Бер көндә илаһи заттар тағы Раббы хозурына килде. Уларзың араһында шайтан да бар ине. ² Раббы шайтандан:

– Һин кайзан килдең? – тип һораны.

– Ер йөзөнөң бер яғынан икенсе яғына йөрөп, урап сыжтым, – тип яуап кайтарзы шайтан.

³ Раббы шайтандан:

– Колом Әйүпкә игтибар иттеңме? – тип һораны. – Ер йөзөндә уның кеүек башка бер кем дә юк. Ул камил һәм намыслы, Алланан курккан, яуызлыктан йырак

торған кеше. Ын Мине ғәйепһеззән уны һәләк итергә котортһаң да, ул һаман намыҫлы булып кала.

⁴ – Тире урынына тире! – тип яуапланы шайтан. – Йәнен һаклап калыр өсөн әзәм бер нәмәһен дә кызғанмай. ⁵ Кулыңды һүз за уның ите менән һөйәгенә кағыл әле – ул, һис шикһез, күз алдында Ыиңә карғыш яузырасак.

⁶ – Ярай, – тине Раббы шайтанға. – Ул һинәң кулыңда. Тик йәнен генә алма.

⁷ Шунан шайтан Раббы янынан сығып китте. Ул Әйүптең бөтә тәненә, түбәһенән алып табанына тиклем, һызлаткыс шеш-кутыр сығарҙы. ⁸ Әйүп, шеш-кутырҙарын тырнар өсөн кулына бер көршәк ватығы тотоп, көл өстөндә ултырҙы.

⁹ Катыны уға:

– Һаман да намыҫ һаклайһыңмы? Алланы карға ла үл! – тине.

¹⁰ Әйүп катынына:

– Шыр тиле бисәләр һымак һөйләһенеп тораһың. Алланан якшыны ғына кабул итеп, ямандарын алмайыкмы? – тип яуап кайтарҙы.

Ошо хәлдәрҙән һуң да Әйүптең ауызынан гонаһ һүз сыкманы.

Әйүптең өс дуҫы

¹¹ Әйүптең башына төшкән бөтә был бәлә-казалар тураһында уның өс дуҫы – Темандан Әлифаз, Шуахтан Билдад, Нағаманан Софар – ишеттеләр зә йәшәгән урындарынан юлға сығып, бер урында осраштылар. Улар Әйүптең кайғыһын уртаклашыу һәм йыуатыу ниәте менән уны күрмәксә булдылар. ¹² Улар Әйүпте алыстан ук абайлаһалар за, башта таний алманылар. Унан һуң, кыскырып илай-илай, сапандарын йырткылананылар, баштарына тупрак һиптеләр. ¹³ Ете көн, ете төн буйы уның эргәһендә ерзә ултырҙылар. Бер кем дә ауыз асып һүз әйтмәне, сөнки Әйүптең ни тиклем ауыр ғазап сиккәнән күреп торалар ине.

Әйүптең беренсе телмәре:

Караңғылыкка убылһын ул көн

3 ¹ Шунан һуң Әйүп, һүз башлап, үзе донъяға килгән көндө кәһәрләне. ² Ул былай тине:

- ³ «Мин тыуған көн,
„Ир бала яралды!“ – тип әйткән төн юкка сыкһын!
- ⁴ Караңғылыкка убылһын ул көн,
Алла күктә уны иҫенә алмаһын,
Ул көн өсөн таң тыумаһын.
- ⁵ Дөм караңғылык, үлем шәүләһе йолоп алһын,
Уны кара болот томалаһын,
Кояш тотолоу дәһшәткә һалһын.
- ⁶ Ул төндө дөм караңғылык йотһон,
Йыл көндәре араһында һаналмаһын,
Айзарҙың һисабына инмәһен.
- ⁷ Әйзә ул төн кысыр калһын,
Унда шатлык ауазы яңғырамаһын.
- ⁸ Ливъясанды* уята алырлык
Көндәргә ләғнәт укыусылар
Әйзә ул көнгә карғыш яузырһын.

* 3:8 *Ливъясан* – бөгөнгө көндә безгә мәғлүм булмаған ғәләмәт зур һыу хайуаны.

- 9 Ул төндөн таң йондоззары караңғыланһын;
Зарығып таңды көтөүе бушка сыкһын;
Иртэнге шәфәк нурзарын күрә алмаһын.
- 10 Сөнки ул төн әсәйемдең аналығын бикләмәгән,
Күззәремде ғазаптарзан йәшермәгән.
- 11 Ни өсөн мин үле тыумағанмын?
Карындан сығыу менән йән бирмәгәнмен?
- 12 Ниңә мине тыуғанда теззәренә кабул иткәндәр?
Ниңә миңә күкрәк һөтөн имезгәндәр?
- 13 Хәзер тыныс яткан булыр инем,
Үлем йокоһонда ял табыр инем
- 14 Һалдырған калалары күптән үк емерелгән
Ер батшалары, уларзың вәзирзәре,
- 15 Өйзәрен көмөш менән тултырған,
Алтынға хужа булған түрәләр араһында.
- 16 Нишләп яралғы сакта ук төшмәгәнмен?
Якты донъя күрмәгән сабыйзай күмелмәгәнмен?
- 17 Унда залимдар яуызлығынан туктай,
Унда талсыткандар ял таба.
- 18 Унда тоткондар за тыныслыкта,
Күзәтселәрзең акырыныуын ишетмәй.
- 19 Унда олоһо ла, кесеһе лә – бергә;
Кол да хужаһынан азат.
- 20 Нимә өсөн ғазаплы бәндөгә яктылык бирелгән?
Йәне әсегәнгә нимәгә ул йәшәү?
- 21 Улар үлем көтә, тик таба алмай.
Хазинанан да артығырак күреп эзләй.
- 22 Кәбер ситенә килеп баһалар, кыуанырзар,
Шатланып бөтә алмастар ине.
- 23 Ни өсөн ғүмер бирелә
Кайза барғанын белмәгән,
Алла һәр йәһәттән камалап алған кешегә?
- 24 Көрһөнөүем ризығымдан алда килә,
Ыңғыраштарым һыузай әркелә.
- 25 Ниҙән куркһам – алдыма шул килде,
Нимәнән котом оша – башыма шул төштө.
- 26 Ал да юк, ял да юк, йәм дә юк,
Бары тик ғәм генә тороп калды».

Әлифаздың беренсе телмәре:
Алла хозурында кеше хак була аламы?

4 ¹ Темандан килгән Әлифаз былай тип яуап кайтарҙы:

- 2 «Берәү һиңә һүз әйтергә базнат итһә,

- Күңелеңә ауыр алмаҫһыңмы?
 Хәйер, нисек өндәшмәй калаһың?
 3 Хәтереңә төшөр, үзең күптәргә өгөт-нәсихәт бирзең,
 Кулы һәленеп төшкәнгә көс өстәй инең.
 4 Йығылғанды һүзең менән торғоззоң,
 Калтыранған тубыктарзы нығындырзың.
 5 Инде үз башыңа төшкәс, сабырлығыңды юйғанһың;
 Үзеңә килеп қағылғас, бөтөнләй каушап калғанһың.
 6 Алланан куркыу ышаныс бирмәйме ни?
 Кәмселекһез йәшәүеңә өмөт бағлай алмайһыңмы?
- 7 Хәтереңә төшөр: ғәйепһеззең
 Касан һәләк булғаны бар?
 Намысһыларзың юкка сыкканын кайза күрзең?
 8 Минең күреүемсә, золом һөрөп,
 Яуызлык сәскән бәндәләр каза ура.
 9 Улар Алланың һулышынан юк була,
 Нәфрәтенең еле уларзы һепереп түгә.
 10 Ажарланып ырылдаған арыслан да тыныр,
 Йәш арысландың теше кырылыр.
 11 Табыш булмағас, арыслан һәләк була,
 Инә арысландың балалары таралышып бөтә.
- 12 Йәшерен һүз ишетелде миңә,
 Колағыма бышылдау сағылды.
 13 Тынғыһың төнгө һаташыузар косағында булғанда,
 Кеше тәрән йокоға талған заманда,
 14 Дәһшәт солғап алды мене, калтырандым,
 Куркыу елегемә тиклем үтеп инде.
 15 Бер рухтың еле йөзәмә тейеп үтте –
 Хатта тәндә кош йөндәрәм калкты.
 16 Ул туктаны, уның ни булғанын аңламаным,
 Тик рәүешен генә абайланым.
 Тынлыкта тауыш ишеттем:
 17 „Алла хозурында кеше һак була аламы?
 Яратыусыһы алдында саф бер әзәм бармы?
 18 Кара, Алла хезмәтселәренә лә ышанып бөтмәй,
 Хатта фәрештәләрендә лә етешһезлек таба.
 19 Балсык өйзәрзә йәшәгән,
 Нигезе саң-туған булған,
 Һытып ташлауы көйәнән дә
 Анһатырак булған әзәмгә ышанһынмы?
 20 Ғүмерзәре иртәнән кискә тиклем дә бармай,
 Абайламай за калаһың – юкка сыға.
 21 Тәндәренең бер һеңере тартып алынһа,
 Акыл-зирәклеккә ирешмәйенсә үлеп китәләр“.

Әлифаз телмәрен дауам итә:**Һин сикһез көзрәт Әйәһенең тәрбиәһенән баш тартма**

- 5**¹ Сақырып кара! Яуап кайтарыусы табылырмы?
Изгеләрҙең кайһыһына йөз тоторһоң?
² Ахмакты кызыулығы үлтерер,
Бер катлыны көнсөллөгө бөтөрөр.
³ Күргәнем бар: тиле тамыр ебәрәп өлгөрә,
Йортона капыл ғына карғыш төшә.
⁴ Балалары хәүефкә яқын булыр,
Кала капкаһы төбөндә тапалырҙар,
Уларҙы һис кем якламаҫ.
⁵ Уңыштарын астар ашар –
Сәнскәк араһындағыһын да калдырмаҫтар,
Байлыктарын комһозҙар йотор.
⁶ Бәлә-каза тупрактан шытып сыкмай бит,
Кайғы-хәсрәт кырҙа үсмәй.
⁷ Ут саткыһының һауаға осканы дөрөҫ булғандай,
Кешенең ғазап сигер өсөн тыуғаны ла хак.
- ⁸ Мин булһам, Аллаға йөз тотор,
Әшемде Уға тапшырыр инем.
⁹ Ул шундай бөйөк ғәмәлдәр кыла,
Уларға кешенең ақылы етмәҫлек,
Мөгжизәләренең иҫәбе-һаны юк.
¹⁰ Ул ер йөзөнә ямғыр яузыра,
Кырҙарҙы Ул һыуға туйындыра.
¹¹ Түбәнһетелгәндәрҙе күтәрә,
Йәш түккәндәрҙе именгә алып сыға.
¹² Кырын эштәре барып сыкмаһын өсөн,
Мәкерләләрҙең ниәтен боҙа.
¹³ Асыллы баштарҙы үззәренең хәйләһенә эләктерә,
Хәйләкәрҙәрҙең мутлығына сик куя.
¹⁴ Улар көпә-көндөз караңғыға сумыр,
Төш мәлендә, төндөгә һымак,
Капшанып йөрөргә дусар булыр.
¹⁵ Фәкирҙәрҙе кылыстай үткер телдәрҙән,
Көслөнөң кулынан йолоп алыр.
¹⁶ Шуға күрә ярҙамһыҙың өмөтө бар,
Ғәзелһезлектен ауыҙы томаланыр.
- ¹⁷ Алла нәсихәт биргәндәр ни кәзәр бәхетле!
Һин сикһез көзрәт Әйәһенең тәрбиәһенән баш тартма.
¹⁸ Ул йәрәхәтләр, тик Үзе бәйләп куйыр,
Ул һуғыр, әммә кулдары һауыктырыр.
¹⁹ Алты тапкыр бәләгә калһаң – котқарыр,

- Етенсеһендә лә һиңә зыян теймәс.
 20 Аслык мәлендә – үлемдән,
 Һуғышта кылыстан йолоп алыр.
 21 Раббы һине телдең камсыһынан каплар,
 Бөлгөнлөк килеүзән куркмаһың.
 22 Юклык менән аслыктан көлөрһөң,
 Кырағай йырткыстарзан өркмәһең.
 23 Сөнки баһыузағы таштар менән килешеү төзөрһөң,
 Кыр йәнлектәре менән татыу йәшәрһөң.
 24 Сатырыңда гел имен буласағын белерһөң,
 Малдарыңды байкарһың да бер етешһезлек тә тапмаһың.
 25 Токомоңдоң күплеген күрерһөң,
 Зат-зәүерең үлән шикелле ишелеп үсер.
 26 Үз ваҡытында йыйып бәйләнгән көлтә һымак,
 Өлкәнәйеп кәбереңә китерһөң.
- 27 Бына, нимәләрҙе асыкланык – улар барыһы ла хак.
 Шуға күрә колак һалып тыңла ла фәһем ал».

**Әйүптең икенсе телмәре:
 Алла ғүмер ебемде өзһә ине**

- 6** 1 Әйүп былай тип яуап кайтарҙы:
 2 «Әгәр зә ғазаптарымды үлсәп,
 Бөтөн кайғыларымды бизмәнгә һалһаң –
 3 Улар диңгез комонан да ауырыраҡ тартыр ине,
 Шуға күрә әйткән һүзҙәрем дыуамал.
 4 Сикһез көҙрәт Әйәһенең уктары тәнемдә,
 Рухыма уларҙың ағыуы һеңә;
 Алланың дәһшәттәре ябырылды миңә.
 5 Үлән етерлек булғанда, бакырырмы ишәк?
 Үгеҙ мөңрәрме утлыкһаһында азык булһа?
 6 Сөсөнә тоҙһоҙ ашайҙармы?
 Йомортка ағының тәме бармы?
 7 Ул ризыктарзан йәнем екһенә,
 Улар мине сиргә һабыштыра.
- 8 Ялбарып һорағаным алдыма килһен ине,
 Алла миңә өмөтләнгәнемде бирһен ине –
 9 Тәүәккәлләп мине изһен ине,
 Кул һузып, ғүмер ебемде өзһөн ине.
 10 Был миңә йыуаныс булыр –
 Аяуһыз ғазапка карамаһтан, һөйөнөр инем,
 Сөнки Изге булғандың һүзҙәрен инкар итмәнем.
 11 Түҙер өсөн кайҙан көс табайым?
 Ахырым ниндәй, һисек сабыр итәйем?

- 12 Әллә миндә таш ныклығы бармы?
Әллә тәнем бакырзанмы?
- 13 Бөтөнләй сараһыз калған мәлдә
Үземә ярзам итерлек хәлем булырмы?
- 14 Бәндә сикһез көзрәт Әйәһенән куркмаған хәлдә лә,
Сараһыз калғанда, дуһының мәрхәмәтенә мохтаж*.
- 15 Тик минең дуһтарым ышанысһыз,
Шарлап ағып ятқан йырғанактай.
- 16 Улар боззар ирегәндә таша,
Кар һыуына тулып ярзан аша;
- 17 Королок мәлдә юкка сыға,
Әселә үзәндәрендә кибеп қала.
- 18 Улар арқаһында каруандар азашыр,
Сүллектә қаңғырып һәләк булыр.
- 19 Тема каруансылары һыу эзләр,
Шеванан килгән саузагәрзәр өмөтөн бағлар.
- 20 Тик өмөттәре алданыр,
Короған йылға үзәненә еткәс, шак катырзар.
- 21 Инде һез зә минең өсөн шул булдығыз:
Хәлемде күрзегез зә куркып калдығыз.
- 22 Әллә әйттемме: „Миңә бирегез!
Малығыззан минең өсөн түләгез!
- 23 Дошмандың кулынан коткарығыз,
Йолом түләп, залимдар кулынан азат итегез“, – тинемме?
- 24 Әйзә, аңлатығыз – мин тынырмын,
Нимәлә яңылыштым – күрһәтеп бирегез.
- 25 Хак һүззәр әрнеткес була!
Тик гәйепләүегеззәң асылы нимәлә һуң?
- 26 Нишләп һез һүззәрәмә бәйләнәһегез?
Өмөтә өзәлгәндең әйткәнен
Искән елгә тиңләйһегез?
- 27 Йәрәбә һалып, етемде бүләшәһегез,
Саузалашып, дуһығыззы һатырға әзәрһегез.
- 28 Инде, рәхим итеп, миңә боролоп карағыз –
Күзегезгә карап, алдаша аламмы?
- 29 Яуызлыкка юл куймаҫ өсөн кире уйлағыз!
Аңлағыз, әлегә һаклык минең якта.
- 30 Ауызымдан берәй һаһак һүз сықтымы?
Аңкауым һәләкәт өсәһен тоймаһымы?

* 6:14 Йәһүд телендә был һөйләмде «Сараһыз калған дуһына мәрхәмәт күрһәтмәгән бәндә сикһез көзрәт Әйәһенән куркыуы нотқан» тип тә аңларға мөмкин.

- 7¹ Әзәм балаһының ер йөзөндәге тормошо –
 Ауыр хезмәт түгелме ни?
 2 Ғүмере көнлөксөнөң көндәрәнә окшаш түгелме?
 3 Күлэгәгә зарыккан кол,
 Эш хакын көткән ялсы һымак ул.
 4 Миңә лә буш айзар насип булды,
 Өлөшәмә ғазап тулы төндәр төштө.
 5 Ятыу менән торор вакытымды көтәм,
 Тик төнөм аяуһыз озон,
 Әйләнәп-тулғанып сығам таңға саклы.
 6 Тәнемде корт менән яра басқан,
 Тирем кутырлаған, эренләгән.
- 7 Көндәрем туҡыусының шүреһенән дә етез йүгерә,
 Бер ниндәй өмөтһөз ахырына якынлаша.
 8 Эй Алла, исеңә төшөр: ғүмерем – бары бер һулыш,
 Күззәрем башкаса бәхет күрмәҫ.
 9 Бөгөн миңә баккан күззәр мине тиззән күрмәйсәк.
 Күз һалырһың, ә мин инде юкмын.
 10 Болот таралып юк булған һымак,
 Үлеләр донъяһына инеүсе кабат сыкмаҫ.
 11 Ул башкаса өйөнә әйләнәп кайтмаҫ,
 Тыуған төйәге уны танымаҫ.
- 12 Шуға күрә өндәшмәй кала алмайым,
 Рухымдың хәсрәтләнеүен,
 Йәнем өзгөләнеүен әрнеп һөйләйем.
 13 Мин диңгезме, әллә диңгез ғифритеме,
 Ни өсөн һин миңә карауылсы куйзың?
 14 „Һызланыуым түшәктә басылыр,
 Ятһам, бәлки, рәхәтерәк булыр“, – тип уйлаһам,
 15 һин төшөмдә мине куркытаһың,
 Һаташтырып котомдо алаһың.
 16 Бындай тән менән ғүмер һөргәнсе,
 Һулышым өзөлөп кенә үлһәмсе!
 17 Мин йәшәүзән биззем.
 Барыбер донъяла мәңге тормам,
 Калдыр мине! Көндәрем – бары тик һулыш һымак.
- 18 Кеше тигәнең шул тиклем нимә?
 Ниңә уны шулай ололайһың?
 Ни өсөн шул кәзәр игтибар бүләһең?
 19 Иртә һайын тикшереп тораһың,
 Һәр азым һайын уны һынайһың.
 Ниңә минән сак кынаға ла күзенде алмайһың,
 Төкрөгөмдә йоторға ла ихтыяр бирмәйһең?

- 20 Әгәр гонаһ кылған булһам,
 Әй әзәм затының Күзәтсеһе,
 Һиңә минең ни зыяным тейзе?
 Ниңә мине Үзеңә сәп итеп алдың?
 Ни өсөн Һиңә ауыр йөк булдым?
 21 Ниңә гонаһымды кисермәйһең?
 Ни өсөн ғәйебемде юймайһың?
 Бер азған тупрак астында ятасакмын,
 Әзләрһең дә, әммә мин инде булмашмын».

***Билдадтың беренсе телмәре:
 Сикһез көзрәт Әйәһе Раббыға ялбарһаң***

8 ¹ Шуахтан килгән Билдад былай тип яуапланы:

- 2 «Тағы күпме шулай һөйләнерһең?
 Һүззәрең – ярһыу ел һымак!
 3 Алла ғәзелһезлек кыламы,
 Сикһез көзрәт Әйәһе дөрөслөктө бозамы?
 4 Бәлки, балаларың Уға каршы гонаһ иткән дә,
 Уларзы үз енәйәттәренең кулына тапшырғандыр.
 5 Әгәр Аллаға табан ихласлап боролһан,
 Сикһез көзрәт Әйәһе Раббыға ялбарһаң,
 6 Әгәр пак, намысһы булһан,
 Ул шунда ук һине хәстәрләй башлар,
 Лайыкһы урыныңа кире кайтарыр.
 7 Башланғыһың бәләкәй булһа ла,
 Аһырың бөйөк буласак.
- 8 Үткән быуындарҙан һораш,
 Ата-бабаларының тәжрибәләрен белеш.
 9 Без бит кисә тыуҙыҡ, бер нәмә белмәйбез,
 Был донъяла ғүмеребез – бары тик бер күләгәлер.
 10 Һораһаң, улар өйрәтмәс-һөйләмәс,
 Күңелдәгеһен асмаҫ тиһеңме ни?
- 11 Һыу булмаған урында камыш үсерме?
 Һазһыҡһыҙ ерҙә калкырһы күрән?
 12 Әлегә ул йәшел, кырһылмаған булһа ла,
 Һыу короһа, башһа үләндрәҙән алда кибә.
 13 Алһаны онотһан һәр кемдең аһыры шундай;
 Алһаһыҙ бәндәһең өмөтө шулай киһелә.
 14 Бһшаныһы – өзөлөргә торған серек бер еп,
 Именһеге – үрмәкһе ауы.
 15 Үрмәкһе ауына һөйәләр – ау өзөлөр,
 Епкә йәбешер – уныһы ла сыҙамаҫ.
 16 Алһаһыҙ ул – кояшта йәшелһәнгән үлән;
 Үсәтеләре тоттош бакһаға йәйелер,

- 17 Тамырзары таштар араһына үтеп инер,
Таш диуарзарға һарылыр.
- 18 Әммә төбө-тамыры менән йолкоп алынһа,
Үскән ере уны инкар итер: „Һине күргәнем юк“, – тиер.
- 19 Бына шул тормошоноң бар кыуанысы!
Урынына тупрактан башкалар үсеп сығыр.
- 20 Бел: Алла камил бәндәне ситкә типмәс,
Ә яуызлык эшлэгәндәргә ярзам итмәс.
- 21 Ул әле йәнә иренең йылмайыу кундырыр,
Ауызыңды һөйөнөс ауаздары менән тултырыр.
- 22 Дошмандарың мәсхәрәгә калыр,
Яуыздарың сатыры юкка сығыр».

Әйүптең өсөнсө телмәре:

Кеше Алла алдында нисек аклана ала?

9¹ Әйүп былай яуапланы:

- 2 «Дөрөс, бының шулай икәнлеген беләм.
Әммә кеше Алла алдында нисек аклана ала?
- 3 Әгәр берәү Уның менән дәғүләшһә,
Уның мең һорауына бер яуап таба алмас.
- 4 Уның акылы тәрән, көзрәте сикһез,
Уға каршы торғандарҙан кем имен калыр?
- 5 Ул таузарзы һис бер киңәтеүһез урындарынан күсерер,
Асыуынан аштын-өскә әйләндерер.
- 6 Ерҙе урынынан кузғатыр,
Уның терәктәрен дер һелкетер.
- 7 Ул бойорһа, қояш калкмас,
Йондоззарзың яқтыһын қаплап, мөһөрләр.
- 8 Ул бит бер яңғызы күкте киргән,
Диңгез тулқындарының өстөнән гизгән.
- 9 Етегәнде, Орион менән Өлкәрҙе,
Көнъяк күге йондоззарын Ул яратқан.
- 10 Ғәмәлдәре бөйөк, баш етмәслек,
Мөғжизәләренең һаны-һисабы юк.
- 11 Бына Ул янымдан үтеп китер – күрмәм,
Елеп узыр, бер нәмә лә тоймам.
- 12 Тартып алһа, кем Уны туктатыр?
Кем Уға: „Нимә эшләйһең?“ – тиер?
- 13 Алла асыуын тезгендә тотмас,
Раһавтың* ярзамсылары Уның аяғы аштында аунар.
- 14 Шулай булғас, нисек мин Уға яуап бирә алайым?
Уның алдында мин нисек һүз табайым?

* 9:13 Раһав – мифологияла хаос һәм яуыз көстәрҙе белдергән диңгез аждаһаны.

- 15 Хаклы булһам да, яуап кайтара алмаҫ инем,
Хөкөмдарымдан бары мәрхәмәт һорар инем.
- 16 Хатта сақырыуыма яуап кайтарһа ла,
Уның мине тыңларына ышана алмам.
- 17 Ғәрәсәт булып өҫтәмә ябырыла,
Ғәйепһезгә яраларымды арттыра.
- 18 Хатта тын алырға ирек бирмәй,
Түзгәһез әрнеү менән тултыра.
- 19 Әгәр эш кеүәттә булһа, Ул кеүәтле!
Ғәзеллек юлларға булһа,
Кем Уны хөкөм каршыһына килтерә ала?
- 20 Хаклы булһам да, үз телем үземде ғәйепләп куйыр.
Камил булһам да, ғәйеплегә сығарыр.
- 21 Ғәйепһезмен! Тик миңә инде барыбер –
Мин туйзым бындай тормоштан.
- 22 Нисек булһа булһын! Шуға күрә әйтәм:
„Ул ғәйепһеззе лә, яуызды ла берзәй юк итә“.
- 23 Капыл ябырылған бәлә үлем сәсһә,
Ул ғәйепһеззәрзең ғазабынан көлә.
- 24 Донъя залимдар ихтыярына тапшырылған,
Алла хөкөмдарҙарзың күззәрен каплап куйған –
Әгәр зә Ул түгел икән, кем һуң?
- 25 Көндәрәм сапкындан етезәрәк елеп үтә,
Әммә алда якшылык күренмәй.
- 26 Улар камыш кәмә кеүек етез,
Корбанына ташланған бөркөттәй оскор.
- 27 „Аһ-зарымды онотайым,
Хәсрәтле йөзөм яктырһын“, – тийһәм,
- 28 Яңы кайғылар куркыта мине,
Сөнки беләм: мине ғәйепһез тип танымаҫһың.
- 29 Барыбер ғәйепле тип һаналам икән,
Ниңә мин бушка тырышам?
- 30 Кар һыуҙары менән йыуынһам да,
Кулдарымды һелте менән тазартһам да,
- 31 Мине тағы ла бысрак сокорға батырырһың,
Хатта үз кейемем дә минән ерәнер.
- 32 Алла бит минең кеүек әзәм балаһы түгел,
Нисек мин Уға яуап бирә алайым?
Уның менән хөкөмгә нисек бергә барайым?
- 33 Арабызға икебеззең дә яурынына кул һалып,
Беззе килештерә алыр берәү зә юк!
- 34 Алла Үзенең яза таяғын өҫтөмдән алһа ине,
Башкаса миңә дәһшәт һалһа ине.

35 Шул сакта Унан куркмай һүземде әйтер инем,
Әммә мин ундай түгелмен.

10

1 Йәшәүемдән биззем,
Инде зарымды эстә тотмайым,
Йән әрнеүзәремде түгәм.

2 Аллаға әйтермен: мине хөкөм итергә ашыкма,
Аңлат миңә, Һин мине нимәлә ғәйепләйһең?

3 Мине кыйырһытыузан Һиңә бер файза бармы?
Үз кулдарың менән яратканды кире кағып,
Яуыздарзың мәкерле ниәтен хуплау –
Шулай Һиңә якшы тойоламы?

4 Әллә Һинең дә күззәрең әзәм балаһыныкы һымакмы?
Кеше нисек күрә, Һин дә шулай күрәһеңме?

5 Көндәрең кешенекеләй һанаулымы?
Йылдарың бәндәнеке һымак кыскамы?

6 Шуға минән ғәйеп эзләйһеңме,
Гонаһ табырға маташаһыңмы?

7 Һин бит беләһең ғәйепһеҙ икәнемде,
Һинең кулыңдан коткара алыусы юклығын да беләһең.

8 Кулдарың миңә һын-рәүеш бирзе, әүәләне;
Инде, кире уйлап, мине емерергә теләйһеңме?

9 Иҫәңдәме, мине балсыктан яһаның,
Кабат тупракка кайтараһыңмы?

10 Һин мине һөт һымак түгеп,
Әремсек кеүек куйыртманыңмы?

11 Мине ит һәм тире менән кейендерзең,
Һеңер, һөйәктәр менән беркеттең.

12 Йәшәү бирзең, һөйөүеңдә бүләк иттең,
Йәнемде хәстәрләп һахлап торзоң.

13 Әммә йөрәгендә башка уйзы йәшереп тотканһың,
Беләм, ниәтеңдә былар булған:

14 Мине күзәтеп торорға,
Әгәр гонаһ кыла калһам,
Ғәйебемде язаһыз калдырмаҫка.

15 Ғәйепле булһам – бөттө баш!
Әммә хак булһам да, башымды калкыта алмам.
Түбәнһетеүзәрзән ғарык булдым, хәсрәтемдән иҫерекмен.

16 Баш калкытам – арыҫландай ташланаһың,
Йәнә миңә дәһшәтле көсөңдә күрһәтәһең.

17 Миңә каршы яңынан-яңы шаһиттар сығараһың,
Асыуыңды кабартаһың,
Ғәскәрзәрең тулкын-тулкын булып ябырыла.

- 18 Ниңә Һин мине әсәм карынынан сығарзың?
Бер кем күрмәс борон үлер инем!
- 19 Әйтерһең, бөтөнләй булмағандай,
Әсә карынынан туп-тура кәбергә күсер инем!
- 20 Йәшәр көндәрем самалы ғына түгелме ни?
Калдырһаңсы мине, сак кына күңелем асылһын
- 21 Кайтып булмаҫ ергә киткәнемә тиклем,
Караңғылык, үлем шәүләһе иленә,
- 22 Дәм караңғы, үлем шәүләһе баҫкан,
Һис бер тәртип булмаған бер таркау ергә,
Яктылык караңғылык булған урынға».

Софарзың беренсе телмәре:

Алла ғәйептәреңдең кайһы беренен онотто әле

11

¹ Нағаманан килгән Софар былай яуапланы:

- 2 «Был тиклем һүз яуапһыз қалһынмы?
Күп һөйләгән хақлы һаналһынмы?
- 3 Һин хәбәр һат – башкалар өһһөз торһонмо?
Һин мыҫкыллағанда – урыныңа ултыртыусы
табылмаҫ тиһеңме?
- 4 Аллаға: „Инанысым дөрөс,
Һинең күзендә мин пакмын“, – тиһең.
- 5 Әммә әгәр Алла ауыз асып,
Һиңә яуап бирергә теләһә,
- 6 Ул ақылдың серзәрен аңлатыр,
Уның күп яқлылығын күрһәтер ине.
Белеп тор, Алла ғәйептәреңдең
Кайһы беренен онотто әле.
- 7 Алланың йәшергәндәрен таба алырһыңмы?
Сикһез көзрәт Әйәһенең
Сиктәренә олғаша белерһеңме?
- 8 Ул күктән юғарырак – һин нимә эшләй алырһың?
Үлеләр донъяһынан да тәрән – һин нимә белә алырһың?
- 9 Уның үлсәмдәре ер йөзөнән озонорак,
Диңгеззәрзән киңерәк.
- 10 Әгәр килеп һине зинданға бикләһә, хөкөмгә сакырһа,
Кем Уны туктата алыр?
- 11 Ул алдақсыларзы таный:
Яуызлыкты күрә тороп күз йомормо?
- 12 Ахмакка ақыл ингәнсе,
Кырағай ишәк кешегә әйләнер.
- 13 Әгәр зә йөрәгеңде Аллаға бағышлаһаң,
Кулдарыңды Уға табан һонһаң,

- 14 Кылған гонаһтарыңдан ваз кичһән,
Сатырыңды яуызлык тәйәк итмәһә,
15 Шул сағында йөзөңдә оялмай күтәрә алырһың,
Куркыу белмәй, аяғыңда нык баһсып торорһоң.
16 Шул вақытта хәсрәтендә оноторһоң,
Ағып киткән һыу һымак кына исләрһең.
17 Тормошоң көн үзәгенән дә сағыуырак булыр,
Караңғылығы таң нуры һымак балкып торор.
18 Тыныс булырһың, сөнки һинең өмөтөң бар,
Як-яғыңды байкап, рәхәтләнеп ятырһың.
19 Йәйрәп ятырһың, бер кемдән куркмай,
Күптәр һиңә яраға тырышыр.
20 Ә яуыздарзың күззәре томаланыр,
Касып котолор ерзәре булмаһ.
Актык өмөттәре – һуңғы тапкыр һулыш алыу булыр».

Әйүптең дүртенсе телмәре:
Һеззә булған акыл миндә юкмы?

12 ¹ Әйүп былай тип яуапланы:

- 2 «Ай-һай, бигерәк белдекле халыкһығыз!
Моғайын, акыл да һеззәң менән бергә харап булыр!
3 Һеззә булған акыл миндә юкмы?
Бер ерем менән дә һеззән көм түгелмен.
Һез белгәнде, йә, кем белмәй?
- 4 Мин дуһстарым өсөн бер әзәм көлкөһө булдым.
Ә бит Аллаға ялбарғанда яуап ала торғайным.
Хәзер иһә тоғро, камил әзәм – мәхсәрә булып калдым.
5 Зарһыз зарлығы тәкәббер карай,
Аяғы тайһа, төртөп ебәрер.
6 Юлбаһарзың сатырында – муллык,
Алланың асыуына тейгәндәр имен йәшәй,
Гүйә улар Алланы кулында күтәрәп йөрөтә.
- 7 Кил, кырағай йәнлектәрзән һора – өйрәтерзәр,
Күктәге коштарзән – аңлатырзәр.
8 Тупракка әйт, һиңә төшөндөрһөн,
Диңгеззәге балыктарзән һора – һөйләп бирһен.
9 Бар нәмәне Раббының кулы яһаған –
Уларзың кайһыһы быны белмәй?
10 Һәр бер тереклектәң йәне,
Бөтөн кешенең һулышы – Уның кулында.
11 Ризык тәмен аңкау тойған һымак,
Һүззәң бәсен колак һынай түгелме ни?
12 Акһакалдарза акыл бар,
Озон ғүмерләләр – зирәк була.

- 13 Аллала – акыл да, көзрәт тә бар,
Нәсихәт тә, ғилем дә бар Унда.
- 14 Ул йыкканды һис кем торғоза алмаҫ,
Ул әсир итһә, һис берәү азат кылмаҫ.
- 15 Ул һыузарзы туктатһа – королок булыр,
Ебәрһә, ерзе һыу баҫыр.
- 16 Көс тә, хикмәт тә Унда;
Алдаған да, алданған да Уның ихтыярында.
- 17 Кәңәшселәрзе ялан аяк кыуалар,
Хөкөмдарзарзы алыотландырыр.
- 18 Батшаларзың билбаузарын тартып өзәр,
Билдәренә әләм-һәләм бәйләтер.
- 19 Каһиндарзы ялан аяк кыуалар,
Аякта нык баҫып торғандарзы алып ырғытыр.
- 20 Иң ышаныслы кәңәшселәрзе телдән яззырыр,
Акһакалдарзың зиһенен алыр.
- 21 Асыл заттарзы мәсхәрәгә төшөрөр,
Көслөләрзең кайышын систерер.
- 22 Караңғылыктың тәрәнлектәрен асыр,
Дөм караңғылыкты яктыға сығарыр.
- 23 Кәүемдәрзең беренен күтәрер, беренен һәләк итер,
Кайһыһын күбәйтер, икенселәрен таратыр.
- 24 Халыктарзың башлыктарының зиһенен алыр,
Юлһыз сүллектә азаштырып калдырыр –
- 25 Караңғыла капшанып йөрөрзәр, яктылык күрмәҫтәр,
Иҫерек шикелле сайкалырзәр.

13

- 1 Быларзың барыһын да үз күззәрем күрзе,
Колактарым ишетеп аңланы.
- 2 Һез белгәнде мин дә беләм,
Һеззән бер зә кәм ерем юк.
- 3 Әммә мин сикһез көзрәт Әйәһенә өндәшәм,
Дәғүәмде Аллаға белдерергә теләйем!
- 4 Һез иһә яраларымды ялған менән һылайһығыз,
Бөтөнөгөз зә булдыкһыз табипһығыз.
- 5 Әгәр ауызығыззы йомһағыз,
Был, исмаһам, акыл булыр ине.
- 6 Инде минең дәлилдәремде тыңлағыз,
Дәғүәләремде аңларға тырышығыз.
- 7 Алла һакына тип ялған һөйләүегеҙме?
Һеззең алдауығыз Уға кәрәк тиһегеҙме?
- 8 Йәнәһе лә, Уны яклашыуығызмы?
Уның яклы булып тартышыуығызмы?
- 9 Әгәр Ул һеззе һынап караһа, якшы булырмы?
Кешеләрзе төп башына ултырткандай,

- Уны ла алдай алырһығызмы?
10 Астыртын ғына бер якты яклаһағыз,
Ул, һис шикһез, фаһшляһасак.
11 Уның шөһрәте һеззе куркытмаһсы ни?
Дәһшәте өһтөгөзгә төһмәһме?
12 Һеззең әһтемдәрегеһ – көл һымак,
Терәктәрегеһ – балһыктан әүәләнгән калкан.
- 13 Инде шымығыһ, миңә әһтергә ирек бирегеһ,
Әһзә, ни булһа ла булһын.
14 Тормошом хәүеф аһтында калһа калһын,
Йәнемде усыма йомарлайым.
15 Үлтерһә, үлтерер, барыбер зә өмөтөм юк.
Юлымдың һаклығын раһлар өһөн, каршыһына сығам.
16 Аһылда был миһнең котолоуым булыр,
Сөнки Аллаға инаныһы булмаған әзәм
Уның хозурына килмәһ ине.
17 Тыңлағыһ әһткәндәремде, тыңлағыһ,
Һүззәремде колағығыһза киртегеһ.
18 Карағыһ, дәғүәләһергә әзерләндем.
Һаклык яуларымды мин беләм.
19 Миһнең менән дәғүәләшә алыһусы булырмы?
Ул сақта шымырмын да үлермен.
- 20 Әһ Алла, ике генә нәмә ялбарам,
Шул сақта мин һинән йәһшеренмәм:
21 Кулығы миһнең өһтөмдән ал да
Дәһшәтең менән котомдо алма.
22 Шунан сақыр – мин яуап бирермен;
Йәки рөһсәт ит тә мин әһтәһем, ә һин яуап кайтар.
23 Ғәһептәрем, гонаһтарым күпме?
Күрһәт миңә кәмһелек, гонаһтарымды.
24 Ни өһөн миһнән йөзөңдө йәһшерәһең?
Ниңә һин миһне доһман күрәһең?
25 Миһне – бер өзөлгән япракты – куркытмакһсыһыңмы,
Коро һаламды кыуалап йөрөтмәкһсеһеңме?
26 Сөнки миңә каршы әһе нәмәләр язғанһың,
Йәһшлек гонаһтарымды миһраһ итеп тағаһың.
27 Аяктарыма һин калып кейзәргәнһең,
Баһқан азымымды күзәтеп тораһың,
Аяк әземдән юллап киләһең.
- 28 Кешә бит серек әһберзәһй юкка сыға,
Көһйә аһаған кейем кеүек таралып төһшә.

- 14**¹ Катын-кыззан тыуған әзәм балаһының ғүмере кысқа,
 Тормошо кайғы-хәсрәт, хәүефтән тора.
² Сәскә кеүек асыла ла һулуй,
 Күлгәләй елеп уза ла юғала.
³ Һәм Һин күҙеңде шуға текләйһеңме?
 Үзең менән хөкөмләшергә илтәһеңме?
⁴ Кем бысрак эсенән берәй таза нәмә таба алыр?
 Бер кем дә!
⁵ Әзәм ғүмеренең көндәре һанаулы,
 Айзары Һинең ихтыярыңда,
 Сик куйғанһың – уны үтә алмаясаң.
⁶ Шулай булғас, унан күҙеңде ал;
 Эшен тамамлаған көнлөксөләй,
 Исмаһам, сак кына рәхәт күрһен.
- ⁷ Хатта ағас өсөн дә өмөт бар:
 Киҫелһә лә, ғүмере өзөлмәй –
 Төпһәһенән үсентеһе сыға.
⁸ Ерзә тамырзаны картайһа ла,
 Төпһәһе саңға батып кипһә лә,
⁹ Дымды тойоу менән үрсем бирә,
 Яңы ғына ултыртылған һымак бөрөләнә.
¹⁰ Ә кеше үлә лә, юкка сыға;
 Һуңғы һулышын ала ла – кайза ул?
¹¹ Һыуы кипкән күл,
 Короп калған йылға һымак,
¹² Кеше лә ятыр за башка тормаҫ,
 Күктәр юк булғанға тиклем уятылмаҫ,
 Шулар йокһонан айнымаҫ.
- ¹³ Мине үлеләр донъяһына йәшерһән,
 Асыуың үткәнгәсә ҡасырып торһаң,
 Минең өсөн бер ваҡыт тәғәйенләһән,
 Ә унан хәтерең төшөрһән икән!
¹⁴ Әммә үлгән кеше ҡабат терелерме? –
 Нәүбәт көндәрем үткәнгә тиклем
 Котолоу килгәнде көтөр инем.
¹⁵ Һин мине саҡырыр, ә мин яуап бирер инем;
 Мине – Үзең бар кылғанды – һағыныр инең.
¹⁶ Ул ваҡытта азымымды һанаһаң да,
 Гонаһтарымды эзләмәҫ инең.
¹⁷ Енәйттәремде тоҡка һалып, мөһөр һуғыр,
 Ғәйептәремде өҫтөнән аклап куйыр инең.
- ¹⁸ Ләкин таузың қолап онталғаны,
 Каяның урынынан купканы,

- 19 Ыузың ташты ашағаны,
Ташкындың тупракты йыуғаны һымак,
Ғин дә кешенең өмөтөн юкка сығараһың.
- 20 Бер мөл уны тамам еңәһең дә ул китә;
Киәфәтен үзгәртәһең дә ебәрәһең.
- 21 Улдары дан қазанғанмы – уны белмәс,
Кәмселеккә төшкәндәрме – инде һизмәс.
- 22 Үз тәненән башка һызланыузы тоймас,
Бары үзе өсөн генә йәне һыктар».

Әлифаздың икенсе телмәре:

Катын-кыззан тыуған зат нисек тәкжүә булһын?

15 ¹ Темандан килгән Әлифаз былай яуапланы:

- 2 «Акыллы ир елдән килгән белем менән яуап қайтарырмы?
Қорһағын көйзөргөс ел менән тултырырмы?
- 3 Мәғәнәһез һүз, файзаһыз хәбәр менән
Қаршы һөйләп маташырмы?
- 4 Ғин хатта Алланан қурқыуыңды ташлағанһың,
Уның хақында уйланыузы ваклык тип иһәпләйһең.
- 5 Сөнки гонаһың қоторта ауызыңды,
Хәйләкәрзәр теле менән һөйләшәһең.
- 6 Ғине хөкөм итеүсе мин түгел – үз ауызың,
Қаршы шаһитлык итә үзеңдең телең.
- 7 Әллә һин әзәм затының тәүгеһеме?
Таузарзан әүәл яратылдыңмы?
- 8 Алланың қәңәшмәһендә қатнаштың да
Бөтөн ақылды үзеңә тупланыңмы?
- 9 Без белмәгән нимә мәғлүм һиңә?
Без аңламаған нимәне һин төшөндөң?
- 10 Арабызза сал сәслеһе, қарты ла бар,
Улар атаңдан да өлкәнерәк.
- 11 Әллә һиңә Алланың биргән йыуаныстары,
Әйткән яғымлы һүззәре аз булдымы?
- 12 Ниңә күңелең шулай шашына?
Ниңә күззәрең ут сәсеп тора?
- 13 Ниңә рухыңды Аллаға қаршы йүнәлткәнһең,
Ауызыңдан шундай һүззәр сыға?
- 14 Кем ул кеше – пак булырға?
Катын-кыззан тыуған зат нисек тәкжүә булһын?
- 15 Қара, хатта Үзенең фәрештәләренә ышанмаған,
Күктең сафлығын мөрхәтһенмәгән Алла
- 16 Хакһызлыкты һыу һымак һемергән,
Ерәнгес, бозқок әзәмгә ышанырмы?

- 17 Тыңла мине, һиңә теүәл генә әйтеп бирәм,
Ни күргәнмен, бөтәһен дә бәйән итәм.
- 18 Акыл әйәләре өйрәткәнде,
Аталарынан өйрәнгәнде йәшермәй һөйләйем.
- 19 Ер бит бары уларға бирелгән,
Араларына яттар кермәгән булған.
- 20 Яуыз әзәмдең ғүмере ғазап әсендә үтер,
Йзеүсегә бирелгән йылдар һанаулы.
- 21 Колағында дәһшәтле тауыш яңғырап торор,
Тыныслык булған сағында йән кыйыусы һөжүм итер.
- 22 Караңғынан котолорона өмөтә калмаҫ,
Кайза барһа, шунда кылыс көтөп торор.
- 23 „Кайзан алайым?“ – тип зарығып икмәк әзләр,
Кара көндәре еткәнен белер.
- 24 Ауырлык, бәләләр котон алыр,
Яу менән килгән батшалай ябырылыр.
- 25 Сөнки ул Аллаға қаршы кул күтәрзе,
Сикһез көзрәт Әйәһенә қаршы майзан тотто.
- 26 Калын калқанын тотоп, баш сөйөп,
Тиҫкәреләнәп, Уға қаршы ташланды,
- 27 Күззәрен май бөргән,
Һимез қорһағы һәленәп төшкән хәлдә.
- 28 Ул таланған қалаларза,
Кешеләре ташлап киткән,
Емерелергә торған өйзәрзә йәшәр.
- 29 Инде бай булмаҫ, мөлкәте юкка сығыр,
Биләмәләре ерзә йәйелмәҫ.
- 30 Караңғылыктан қасып қотола алмаҫ,
Үҫентеләрен ут-ялкын ялмап өтөр,
Алланың һулышынан ул юкка сығыр.
- 31 Юк-барға ышанып, үзен-үзе алдамаһын,
Сөнки эшенең әжере лә юк-бар буласак.
- 32 Тейешлеһен вақытынан алда алып бөтөр,
Ботактары инде йәшелләнмәҫ.
- 33 Емешен өлгөрмәҫ борон қойған йөзөм,
Сәскәһен қойған зәйтүн ағасы һымак булыр.
- 34 Аллаһыззар йәмғиәте қысыр булыр,
Ришүәтселәрзең сатырзарын ут йотор.
- 35 Улар, яуызлыктан ауырға қалып, бәлә тызузырыр,
Қарындары хәйлә менән тулыр».

**Әйүптең бишенсе телмәре:
Кулдарымда яуызлык юк**

16 ¹ Әйүп былай тип яуап қайтарзы:

- ² «Бындай һүззәрзе мин күп ишеттем,
Һез барығыз за бахыр йыуатыусылар.

- 3 Буш һүззәрегеһезгә сик булырмы?
Ниңә шул тиклем үрәпсейһезгә –
Ауырткан урынығызға тейземме?
- 4 Һез минең урынымда булһағыз,
Мин дә һезҙең кеүек һөйләр инем;
Акыллы киәфәт менән баш сайкап,
Һезгә қаршы тәнкит тезер инем;
- 5 Коро һүз менән йыуатыр,
Юк-бар менән кеүәтләгән булыр инем.
- 6 Һөйләһәм дә, әрнеуем басылмаҫ,
Тынһам да, һызланыуым кәмеһеҫ.
- 7 Әй Алла, тәкәтемде қороттоң,
Бар яқындарымды һәләк иттең.
- 8 Тиремде йыйырсықтар менән қапланың –
Был миңә қаршы шаһитлық итә.
Коро һөйәк қалыуым да миңә қаршы һөйләй.
- 9 Асыуынан өзгөләп-йыртқыслай Алла,
Нәфрәтләнә, тешен шығырлата;
Дошмандай, күзенең уғын миңә сәнсә.
- 10 Кешеләр ауыз күтәрәп мысқыл итә,
Мәсхәрә менән сикәмә саба;
Барыһы миңә қаршы берләшә.
- 11 Алла мине залимдар ихтыярына бирзе,
Яуыздарзың қулына ташланы.
- 12 Рәхәт кенә ғүмер итеп ятқан сакта,
Ул мине селпәрәмә емерзе,
Үңәсемдән аймап, яраланы,
Мине Үзенә сәп итеп қуйзы.
- 13 Уксылары ян-яғымдан солғап алды,
Әс-бауырымды аяуһыз үтә тиште,
Үтем ергә түгелде.
- 14 Тәнемдән умырып ала, яра һала,
Һуғышсы һымак қабат-қабат ташлана.
- 15 Қыл кейем тектем тәнемде қаплар өсөн,
Ғорурлығымды саңға-туғанға һалдым.
- 16 Қызарынды битем күп илауған,
Үлем шәүләһе қунды күз қабағыма.
- 17 Ә бит қулдарымда яуызлық юк,
Қылған доғаларым ысын күңелдән, пак.
- 18 Һендәрмәһәңсе қанымды, тупрак!
Зарлы тауышым тынып қалмаһын!
- 19 Ә шулай ға күктә минең Шаһитым бар,
Якlausым бар минең юғарыла.

- 20 Дустарым мине мысқыллап көлә;
Күззәрем Аллаға төбәлеп йәш түгә.
21 Кеше менән кеше араһындағы дәғүәне хәл иткәндәй,
Алла менән кешене яраштырған берәү булһасы.
- 22 Һанаулы йылдар бит бик тиз үтер –
Кире кайтып булмаҫ юлға сығасакмын.

17

- 1 Рухым һынды минең, көндәрем бөтә,
Инде мине кәбер көтә.
2 Мине мысқыллаусылар уратып алған,
Көлөп, күземде лә астырмайзар.
- 3 Әй Алла, Үз-Үзең алдында йолоп алыусым бул!
Башка кем һуң миңә ярзам кулы һузыр?
4 Сөнки уларзың зиһенен Үзең томаланың,
Шуға күрә уларға еңеү қазандырмаҫһың.
5 Өлөш алыр өсөн дуһына яла яккан әзәмдең
Балаларының күз нуры һүнер.
- 6 Алла мине кешеләр алдында ғибрәт итте,
Улар минең битемә төкөрә.
7 Кайғы-хәсрәттән күззәрем томаланды,
Кәүзәмдән тик шәүлә тороп қалды.
8 Намыҫлы кешеләр быға хайран қалыр,
Ғәйепһеззәр аллаһыззарға қаршы сығыр,
9 Иманлылар юлынан тайпылмаҫ;
Кулы пак булғандарзың кеүәте артыр.
- 10 Әммә һез һәммәгез зә йәнә килегез –
Арағыззан бер ақыллы кеше таба алмайым.
11 Ғүмерем үтте, ниәттәрем емерелде,
Күңелемдең теләктәре селпәрәмә килде.
12 Ә улар төндө көн тип раҫлай;
Қараңғыла: „Яктылык яқын ул!“ – тип иҫбатлай.
Әммә әйләнәлә бары қараңғылык.
13 Әгәр зә берзән-бер йортом үлеләр донъяһы булһа,
Қараңғылыкта түшәгемде йәйһәм,
14 Кәберемә: „Һин – минең атайым“,
Ер қортона: „Әсәйем, апайым һин“, – тип әйтһәм,
15 Кайза һуң минең өмөтәм?
Минең өмөтәмдө кем күрер?
16 Өмөт минең менән бергә үлеләр донъяһына төшөрмө?
Минең менән бергә тупрак аҫтына инерме?»

**Билдадтың икенсе телмәре:
Аллаһыззарзың тәкдире шундай**

18 ¹ Шуахтан килгән Билдад яуап кайтарзы. Былай тине:

- 2 «Касан бөтөр һүззән аркан ишеүегез?
Башта уйлашығыз, унан һөйләшербез.
- 3 Ниңә без хайуан булып иҫәпләнәбез?
Күззәреңә ахмак булып күренәбез?
- 4 Һин асыузан үз-үзеңде өзгөләйһең –
Һин тип ер йөзә бушап калһынмы?
Каялар торған урынынан купһынмы?
- 5 Әйе, яуыздарзың уты һүнер;
Усағының осконо ла калмаҫ.
- 6 Сатырындағы нур караңғылыкка әйләнер,
Янындағы шәме һүнер.
- 7 Кеүәтле азымдарының көсә бөтөр,
Үз мәкере үзенең башына етер.
- 8 Аяктары алып барып индерер тозақка,
Үзе барып баҫыр капканға
- 9 Элмәк эләктерер бәкәленән,
Тәпегә ул барып кысыласак.
- 10 Йәшерен тозақ һағалар уны,
Һукмағында капкан көтөп торор.
- 11 Һәр тарафтан дәһшәт сорнап алыр,
Артынан калмай баҫтырыр.
- 12 Аслык тәкәтен коротор,
Бәлә-каза абынғанын көтөп торор.
- 13 Уның тиреһен сир-зәхмәт ашар,
Әжәлдең тәүге сапкыны ағзаларын мөһйөр.
- 14 Имен сатырынан һөйрәп сығарырзар,
Дәһшәт батшаһына килтерерзәр.
- 15 Сатырында бер нәмәһе калмаҫ,
Торлағы көкөрт менән капланыр.
- 16 Астан тамырзары корор,
Өҫтән ботактары кибер.
- 17 Исеме донъяла онотолор,
Урамдарза бер кем дә иҫенә алмаҫ.
- 18 Яктынан караңғыға һөрөлөр,
Донъя йөзәнән кыуылыр.
- 19 Ни балаһы, ни нәселе калмаҫ халкы араһында,
Йәшәгән ерзәрендә бер кем дә тере калмаҫ.
- 20 Көнбайышта йәшәгәндәр, уның язмышын ишетеп, тетрәнер;
Көнсығыштағылар, уны күреп, дәһшәткә батыр.
- 21 Яуыздарзың торлағы менән шул булыр,
Тәкдире шундай аллаһыззарзың».

Әйүптең алтынсы телмәре:
Алла миңә карата хакһыҙлыҡ кылды

19 ¹ Әйүп былай тип яуапланы:

- 2 «Касанға тиклем йәнемде изерһегеҙ?
Һүззәрегеҙ менән бәғеремде телерһегеҙ?
- 3 Инде унар тапкыр кәмһетеп сықтығыҙ,
Оялмайынса нахакка рәһийеттегеҙ.
- 4 Әгәр ысынлап юлдан язған булһам да,
Унан бит бары миңә үземә зыян!
- 5 Үзегеҙҙе минән өстөнөрәк куяһығыҙ,
Кәмһетелеүемде үземә каршы йүнәлтәһегеҙ икән,
- 6 Белегеҙ, Алла миңә карата хакһыҙлыҡ кылды,
Һәр тарафтан ауы менән сорнап алды.
- 7 Мин: „Яуызлыҡ!“ – тип кысқырам – яуап юк,
Ярзам һорап ялбарам – ғәзеллек тапмайым.
- 8 Юлдарымды камаланы, үтә алмайым,
Һуҡмағымды караңғылыҡ менән томаланы.
- 9 Шөһрәтемде минән тартып алды,
Башымдан тажымды атып бәрзе.
- 10 Ул мине һәр яклап бөктө – бөттөм,
Өмөтөмдө, ағас һымаҡ, тамырынан йолкоп алды.
- 11 Миңә карата асыу ялкыны дөрләй,
Ул мине Үзенә дошман һанай.
- 12 Ғәскәрзәре бергәләшеп ябырыла,
Миңә каршы улар уба қора,
Тупламдары сатырымды қамап тора.
- 13 Ағай-әнемде Ул минән ситләштерзе,
Таныштарым мине ят күрәләр.
- 14 Туғандарым ташланы,
Йән дустарым ситкә типте,
- 15 Үз өйөмдә һыйындырған заттар,
Асырауҙар менән хезмәтселәр мине ят күрәләр,
Улар күзендә килмешәккә әйләндем.
- 16 Хезмәтсемде сақырам, ул яуап бирмәй,
Ауыз һыуымды түгеп ялбарырға мәжбүрмен.
- 17 Һулышымдың есенән катыным биззе,
Кәрзәштәрем минән ерәнәләр.
- 18 Хатта бала-саға мине һанға һуҡмай,
Тороп баһыуым була, үсекләй башлай.
- 19 Яҡын дустарым минән сикәнә,
Иң яратқан кешеләрем йөз сөйөрә.
- 20 Тире лә һөйәк кенә тороп калдым,

Бына-бына йәнем сығып бара.

- 21 Йәлләгезсе мине, дуҫкайзарым,
Алланың кулы тукманы мине!
- 22 Ниңә һез зә Алла һымак бастыраһығыз,
Нишләп итемде сәйнәп туя алмайһығыз?
- 23 Әгәр һүззәрем язылып барһа ине,
Теркәлһә ине төргәк китапка;
- 24 Тимер кәләм менән сокоп, курғаш койоп язылһа,
Мәңгелеккә каяға сүкеп уйылһа ине!
- 25 Әммә беләм: Коткарыусым йәшәй,
Ахырза, Ул ер өстөндә калкыр!
- 26 Хатта тирем сереп төшкәндә лә,
Ошо тәнемдә Алланы күрәсәкмен.
- 27 Мин Уны үз күззәрем менән күрәсәкмен,
Үзем, башка берәү түгел!
Бәгерем телгеләнә әсемдә.
- 28 Әгәр зә: „Нисек без уны эзәрләйек?
Яуызлыктың тамыры үзендә бит һуң“, – тиһәгез,
- 29 Кылыс йөзөнән куркығыз,
Сөнки ярһыу кылыс менән язалана;
Шул вақытта ғәзел хөкөмдөн барлығын белерһегез!»

Софарзың икенсе телмәре:

Яуыздарзың кыуанысы кыска

20 ¹Нағамандан килгән Софар былай тип яуапланы:

- 2 «Һүззәрең мине хафаға һалды, Әйүп,
Борсолам, өндәшмәй кала алмайым.
- 3 Рәһнеткес битәрләүзәр ишетәм,
Зиһенем яуап бирергә рухландыра.
- 4 Әллә шуны белмәйһеңме: әүәлдән үк,
Әзәм донъяға яратылғандан бирле,
- 5 Яуыздарзың кыуанысы кыска,
Аллаһызарзың шатлығы ғүмерһез.
- 6 Тәкәбберлеге күккә ашһа ла,
Башы болоттарға тейеп торһа ла,
- 7 Үзенең тизәге кеүек сереп юкка сығыр,
Уны күргәндәр: „Кайза ул?“ – тиер.
- 8 Төш шикелле осоп китер зә башка табылмаҫ,
Төнгө һаташыу һымак юк булыр.
- 9 Касандыр уға караған күззәргә күренмәҫ бүтән,
Йәшәгән ерзәре инде уны күрмәҫ.
- 10 Талап йыйған малын үз кулы менән таратыр,

- Улдары хәйерселәрзән хәйер һорар.
11 Тәнендәге ташып торған йәшлек дәрте
Үзе менән бергә тупракка күмелер.
- 12 Ауызына яуызлык бик татлы тойолһа ла,
Тел астында ғына йәшереп тотһа ла,
13 Кәзәрләп аңкауында һаклаһа,
Тәмләп һурһа ла,
14 Корһағына төшкәс бындай ризык,
Зәһәр йылан ағыуына әйләнер,
15 Һоғонған байлығын кире қоһор;
Карынындағыларзы кире сығартыр Алла.
16 Зәһәр йыландың ағыуын имер,
Кара йыландың тешенән үлер.
17 Күрә алмаһ ул ағын һыузарзы,
Бал менән май аһкан йылғаларзы.
18 Йонһоп таһкан малын аһай алмаһ, таратыр,
Таһканы шатлык килтермәһ.
19 Сөнки ул ярлыларзы иззе, ситкә тибәрзе,
Үзе төзәмәгән йорттарзы талап алды.
- 20 Уның карыны туя белмәне,
Нәфсәһенең сиге булманы.
21 Аһай башлаһа, артынан тәғәм ризык калмай,
Шуға күрә байлығы озақка бармай.
22 Муллыкка кинәһеп йәшәгәндә,
Бәлә килеп йыға һуғыр,
Кайғы-хәһрәт өһтөнә бер юлы ябырылыр.
23 Карынымды тултырзым тигәндә,
Алла уға утлы нәфрәтен ебәрер,
Өһтөнә ғазап яузырыр.
24 Тимер коралдан қасып қотолһа,
Бакыр йәйә уны қыуып етер.
25 Ук тәһнен үтәнән-үтә тиһеп сығыр,
Ук башағы үт қыуығын аһа сығыр.
Бына шунда уны дәһшәт солғап алыр.
26 Хаһиналарын қараңғылык һағалап ятыр,
Һис кем яһмаған ут яһмап йотор,
Сатырында тороп қалғанын да аяп тормаһ.
27 Енәйәттәрен күк фашлар;
Ер уға қаршы қалқыр.
28 Алланың аһыу көһөндә
Йортоһоң барлык мөлкәтен
Ташкын йыуып алып китер.
29 Был – залим әзәмгә Алланан өләш,
Алланың уға тәғәйенләгән һасибы оһо».

**Әйүптең етенсе телмәре:
Ни өсөн яуыздар йәшәй?**

21 ¹ Әйүп былай тип яуап кайтарҙы:

- 2 «Әйткәнемде диккәт биреп тыңлағызсы,
Мине йуатыуығыз шул булһын.
- 3 Мин һөйләп бөтөргәнсе генә түзегез,
Унан, теләһегез, көлөрһөгөз.
- 4 Мин кешеләрҙән зарланаммы ни?
Шулай булғас нисек сабыр итәйем һуң?
- 5 Карағыз миңә – һушығыз китер,
Кулығыз менән ауызығызды капларһығыз.
- 6 Уйлаһам, хатта үзем дә куркам –
Бөтөн тәнем калтырауға кала.
- 7 Ни өсөн яуыздар йәшәй,
Өлкәнәйгән һайын кеүәттәре арта бара?
- 8 Уларҙын балалары һәр сак эргәләрендә,
Нәселдәре күз алдында.
- 9 Өйзәре имен, бер һиндәй куркыныс юк,
Алланың таяғы баш өстәрендә янамай.
- 10 Үгеззәренең орлоғо әрәм булмай,
Һыйырҙары йыл һайын бызаулай,
Бызауын һалмай.
- 11 Бала-сағалары көтөү булып йөрөй,
Бәрәстәр кеүек һикерәнләп уйнай.
- 12 Дөңгөр һуғып, арфа сиртеп бейешәләр,
Һыбызғыға кушылышып йырлайҙар.
- 13 Ғүмерзәре муллыкта үтә,
Тыныслыкта улар үлектәр донъяһына китә.
- 14 Ә бит Аллаға: „Кит беззән, – тизәр. –
Һинеңсә йәшәргә теләмәйбез.
- 15 Кем ул сикһез көзрәт Әйәһе, Уға хезмәт итергә?
Уға доға кылыуҙан ни фәтүә?“
- 16 Әммә муллыктары уларҙын үз кулдарында түгел.
Куй, яуыздарҙың өгөтө минән алыс торһон!
- 17 Яуыздарҙың шәме йыш һүнәме лә,
Баштарына кайғы-хәсрәт киләме?
Алла асыуланған сағында уларға ғазап бирәме?
- 18 Нисә тапкыр ел осорған һалам һымак,
Дауыл елгәргән кәбәк кеүек булдылар?
- 19 „Алла язаны уларҙың
Балаларына һаҡлап тора“, – тиһегезме?
Юк, әжерен үззәренә бирһен, белһендәр.
- 20 Үззәренең һәләкәтен үз күззәре күрһен,

- Сикһез көзрәт Әйәһенәң асыуын үззәре әшен.
- 21 Юкһа, ғүмерзәре бөткәс, көндәренәң ахыры килгәс,
Ғаиләһендә уларзың ни кайғыһы бар?
- 22 Иң юғарылағыларзы ла хөкөм кылыусы Аллаға
Кем акыл өйрәтә алып?
- 23-24 Берәү көсә ташып торған сакта,
Тәһе һау-сәләмәт, һөйәгендә елеге тулып торғанда,
Тыныс һәм етеш тормошта күзән йомор.
- 25 Башка берәү ғазап сигеп,
Һис рәхәтлек күрмәй китеп барыр.
- 26 Икәһе лә бер тупракка ятыр,
Икәһенәң дә тәһенәң корт баһыр.
- 27 Беләм нимә уйлағанығыззы,
Минә каршы мәкер корғанығыззы.
- 28 Әйтәргәһез: „Кайза һуң затлының йорто?
Яуыздар йәшәгән сатыр кайза?“
- 29 Юлаусыларзан һорашманығызмы ни?
Күргәндәрен иҫәпкә алманығызмы?
- 30 Залим һәләкәт көһөндә имен қала,
Раббының асыу көһө уны урап үтә.
- 31 Кем дәрәсләктә битенә бәрәп әйтә?
Кем кылғанының коһон кайтары?
- 32 Мәйетен зыяратына алып барғанда
Кәберенә қарауыл қуйырзар.
- 33 Үзән тупрағы мамықтай булыр,
Иҫәпһез халық алдынан,
Һанһыз артынан озатып барыр.
- 34 Ниңә кәрәк миңә юк-бар йыуатыузарығыз?
Яуаптарығыз бит тотош ялған».

**Әлифаздың өсөнсә телмәре:
Асыққанға икмәгеңде йәлләһең**

22 ¹Темандан килгән Әлифаз былай тип яуап кайтарзы:

- 2 «Кешенән Аллаға ниндәй файза?
Әзәмдәң иң акыллыһынан Уға бер фәтүә бармы?
- 3 Һинәң тәкүә булыуың сикһез көзрәт Әйәһенә қыуанысмы?
Ул һинәң пак йәшәүеңдән нимә ота?
- 4 Ул һинәң Үзәнән куржқан өсөн әрләй,
Шуға күрә хөкөмгә илтә тиһеңме?
- 5 Яуызлығыңдың сиге юк,
Енәйәттәрең һанһыз түгелме?
- 6 Кәрзәштәреңдән сәбәпһезгә аманат алдың:
Һуңғы кейемен систереп, яланғас қалдырзың,

- 7 Арығанға эсергә һыу бирмәнен,
Асыккандан икмәгенде йәлләнен.
- 8 Ергә кеүәтлеләр хужа була,
Дәрәжәле генә унда төйәкләнә, тип уйланың.
- 9 Тол катынды буш кул менән кире борзон,
Етемдәрзе һуңғы таяныстан яззырзың.
- 10 Шуға күрә әйләнәндә – тозақ,
Көтөлмәгән дәһшәт солғап алған.
- 11 Шуға күзәнде караңғылык томалай,
Ташкын һыузары башыңдан ашқан.
- 12 Күктәрзән дә юғарырак түгелме ни Алла?
Күззәрәнде күтәрәп бак,
Йондоззар кайһылай бейек!
- 13 Ә һин: „Алла нимә белә? – тиһең. –
Караңғылык аша нисек хөкөм кылһын?
- 14 Ул күрмәй, куйы болот ышыклай.
Йөрөй тегендә–бында күк көмбәзәндә“.
- 15 Һин дә тотмаксыһыңмы залимдар һалған иске юлды?
- 16 Улар был донъянан вақытынан алда китте.
Нигеззәрән ташкын йыуып алды.
- 17 Улар Аллаға: „Йырак тор беззән! – тип әйтә ине. –
Сикһез көзрәт Әйәһе нимә эшләтә алһын беззе?“
- 18 Әммә өйзәрәнә бәрәкәт биргән Ул ине.
Шуға ла яуыздарзың ниәте алыс торһон минән!
- 19 Тәкүәләр яуыздарзың һәләкәтен күрәп шатланыр,
Гонаһһыззар уларзан көләр:
- 20 „Бына дошмандарыбыз юк булды,
Байлыктары янып, көлгә әйләнде!“
- 21 Алла менән татыулаш та тыныслык тап,
Шул сағында бәрәкәт тә килер.
- 22 Тыңла Уның ауызынан сыккан өгөт–нәсихәтте,
Әйткән һүззәрән гел күңеләндә йөрөт.
- 23 Әгәр зә сикһез көзрәт Әйәһенә табан йөз борһан,
Кабат аякка баһырың.
- Тик яманды сатырыңдан алыска кыу!
- 24 Алтыныңды саң-тузанға,
Офир алтынын кырсынташ араһына ыргыт –
- 25 Сикһез көзрәт Әйәһе Үзе һинәң алтының,
Өйөм-өйөм көмөшөң булыр.
- 26 Шул сак сикһез көзрәт Әйәһенән һөйөнөс алырың,
Күззәрәнде Аллаға төбәрһең.
- 27 Уға доға кылырың, ишетер,
Әйткән нәзәрзәрәнде үтәрһең.

- 28 Нимә ниәт кылһаң, шул ғәмәлгә ашыр,
Юлдарыңа нур һирпелер.
- 29 Түбәнһетелгән, йығылғанды күреп: „Торғозоғоз!“ – тип әйтер-
һең.
Алла күңеле төшкәндәрҙе коткарыр.
- 30 Хатта ғәйебе булһа ла йолоп алыр,
Һинең кулыңдың паклығы аркаһында гонаһлы коткарылыр».

Әйүптең һигезенсе телмәре:

Мин Хөкөмдарым янында хаклык казаныр инем

23 ¹ Әйүп былай тип яуап кайтарҙы:

- 2 «Аһ-зарым бөгөн тағы ла әрнеүлерәк,
Ыңғырашыуымды тыйырға тырышам.
- 3 Белһәм икән Уны кайҙан табырға,
Төйәгенә бара белһәм икән!
- 4 Дәғүәмде алдына һалыр инем,
Ауыз тултырып дәлилдәрәмде әйтер инем.
- 5 Нисек яуап кайтарғанын белер инем,
Бөтә әйткәндәрен аңлар инем.
- 6 Ғиззәтле, көҙрәтле була тороп,
Минең менән хөкөмләшер инеме? –
Юк, Ул миңә колак һалыр ине.
- 7 Шунда намыслы Уның менән бәхәсләшә алыр,
Мин Хөкөмдарым янында хаклык казаныр инем.
- 8 Әммә көнсығышҡа барһам – Ул унда юк,
Көнбайышҡа барһам да таба алмайым.
- 9 Ғәмәлдәре төньяк тарафтамы – күҙем күрмәй;
Көнъякка бороламы – абайламай калам.
- 10 Әммә Ул менең тоткан юлымды белә.
Әйзә, һынаһын – саф алтын һымак буласаҡмын.
- 11 Мин фәкәт Уның азымдарынан барҙым,
Уның юлын тоттом, ситкә атламаным.
- 12 Ауызынан сыҡкан бойороғонан тайпылманым,
Әйткәндәрен көндәлек икмәгемдән артык күреп кәҙерләнем.
- 13 Әммә Ул Үзе хәл итә.
Кем Уның фекерен үзгәртә алыр?
Ул нимә теләһә, шуны кыла.
- 14 Минең хактағы қарарын бойомға ашырыр,
Ундай ниәттәре Уның күптер.
- 15 Шуға күрә қаршыһында қурқып торам,
Уйлауым була, қалтырап төшәм.
- 16 Алла бар тәкәтемде қоротто,
Сикһез көҙрәт Әйәһе қотомдо алып бөттө.

- 17 Әммә йөзөмдә каплаган дөм караңғылык
Минең ауызымды яба алмас.

24

- 1 Ни өсөн сикһез көзрәт Әйәһе
Хөкөм өсөн вакыт билдәләмәй?
Ни өсөн Алланы танығандар
Уның залымдарға каршы булғанын һис күрмәй?
- 2 Кешеләр ызан таштарын күсереп куя,
Урланған малдарын көтә.
- 3 Етемдәрзең ишәген алып китә,
Тол катындың үгезен аманат итеп алып кала.
- 4 Ярлыларзы юлдан ситкә кыуа –
Барса фәкир йәшенергә мәжбүр була.
- 5 Мохтаждар, кырағай ишәктәр кеүек,
Ризык эзләп сүллек, коро дала гизә;
Башка нисек балаларын туйындырһын?
- 6 Яттарзың баһыуынан башак йыялар,
Залимдарзың баксаһынан калдык йөзөм сүпләйзәр.
- 7 Кейер кейем, ябыныр нәмә юк,
Һыуыкта яланғас килеш йоклайзәр.
- 8 Таузарза һалкын ямғырза һыуланышып,
Ышык тапмай каяларға һыйыналар.
- 9 Етем сабийзы күкрәктән айыралар,
Бурысын каплатыр өсөн ярлының балаһын алалар.
- 10 Кейем әсәрзәре юк, яланғастар,
Көлтә ташыйзәр, ә карындары ас.
- 11 Зәйтүн ағастары араһында май һығалар,
Йөзөм һуты сығаралар, ә үззәре сарсауған йонсойзәр.
- 12 Калала – үлем сигендөгеләр ыңғыраша,
Яралылар ярзам һорап иңрәй,
Әммә Алла доғаларын иғтибарға алмай!
- 13 Яктылыкка каршы баш күтәргәндәр бар,
Улар нурлы юлды танымайзәр,
Нур юлы алып барған якка бармайзәр.
- 14 Үлтереүсе караңғынан тора,
Юкһыл менән ярлының ғүмерен кыя,
Ә төн етһә, урлашырға сыға.
- 15 Зинаһының күзе әңер көтә,
„Бер кем дә мине күрмәй!“ – тип йөзөн каплай.
- 16 Карақ караңғыла диуарза ярык яһай,
Яктылык тигәнде белмәй, көндөз боһа.
- 17 Караңғылык улар өсөн – таң нурылай,
Караңғылык дәһшәте – уларға әһнә.

- 18 Яуыздар бит һыу өҫтөндөгә күбеккә окшаш,
Ерзә уларзың биләмәһе кәһәрле,
Йөзөм баксаларына бер кем дә аяк баҫмаҫ.
- 19 Королок менән эҫелек кар һыузарын йоткан һымак,
Гонаһлыларзы үлеләр донъяһы ялмап алыр.
- 20 Хатта уларзы эсә карыны ла онотор,
Бары корттар ғына тәмләп ашар.
Һис кем уларзы хәтергә алмаҫ –
Золом ағас һымак һыныр.
- 21 Улар түлһез катындарға яманлык кылыр,
Тол катындарға якшылык күрһәтмәҫ.
- 22 Улар үз көсә менән көслөнә лә һөйрәп ергә бәрер.
Улар тороп баҫыр, әммә үз ғүмере өсөн ышанысы калмаҫ.
- 23 Ә Алла уларға ла форсат бирер –
Имен-аман йәшәһендәр,
Тик йөрөгән юлдарын күзәтеп торор.
- 24 Бер аз үрләүзәре булыр – юкка сығырзар,
Башкалар кеүек үк йығылырзар, йыйып алынырзар,
Башак кеүек кыркылып төшөрзәр.
- 25 Улай түгелме? Кем әйткәндәремде ялған тиер?
Кем һүззәремде бушка сығарыр?»

Билдадтың өсөнсө телмәре:

Кеше Алла күзәндә нисек хак була алһын?

25 ¹ Шуахтан килгән Билдад былай тип яуап бирзе:

- 2 «Аллала – хакимлик менән дәһшәт.
Ул Үз юғарылығында именлекте бар кыла.
- 3 Уның ғәскәрзәренең һисабы-һаны бармы?
Нуры кемгә генә төшмәй?
- 4 Кеше Алла күзәндә нисек хак була алһын?
Катындан тыуған зат нисек пак булһын?
- 5 Кара, Алла хозурында ай за тонок,
Хатта йондоззар за пак түгел.
- 6 Селәүсен һымак кына фани бәндәгә ни һан?
Әзәм балаһы бары – ер корто!»

Әйүптең туғызынсы телмәре:

Алланың сикһез бөйөклөгө

26 ¹ Әйүп былай тип яуап кайтарзы:

- 2 «Хәле калмағанға нисек ярзам иттең?
Көшөз кулға таяныс булдыңмы?
- 3 Акылы етмәгәнгә ниндәй шәп кәңәш бирзең?
Уға ниндәй мул-мул белем бирзең?
- 4 Был һүззәргә һине кем өйрәтте?

Кемдең рухы һинең аша һөйләй?

- 5 Ақта әруахтар тетрәнә,
Һыузар һәм дә унда йәшәүселәр.
6 Алла хозурында үлеләр донъяһы шар асыҡ,
Һәләкәт еренең капкасы юк.
7 Ул төньякты бушлыктың өстөнә киргән;
Һис нимәһез ерзе асып куйған.
8 Ул болоттарына һыу туплай,
Һыузың ауырлығына болоттар йыртылмай.
9 Ул тәхетен йәшереп куя,
Үзенең болото менән каплай.
10 Һыузар өстөнә офокто һызып,
Яктылык менән караңғылыкты сикләй.
11 Уның дәһшәтле ауазынан куркып
Күктең таяузары дер калтырай.
12 Кеүәте менән диңгеззе буйһондорзо,
Акылы менән Раһавты дәмбәсләне.
13 Уның һулышынан күк йөзә асылды;
Кулы касқан йыланды сәнсең үлтерзе.
14 Былар – Уның ғәмәлдәренең тик азы ғына!
Уның һақында ишеткәнебез, гүйә, тик бышылдау.
Ә Уның көзрәтле күкрәүен кем аңлай ала?»

Әйүптең йомғаҡлау һүзе:

Хаклығымда ҡаҡшамай ныҡ торам

27 ¹Әйүп телмәрен дауам итеп былай тине:

- 2 «Хак хөкөмдән мине мәхрүм иткән Алла,
Миңә хәсрәт сиктергән сикһез көзрәт Әйһе Үзе шаһит:
3 Касанға тиклем эсемдә йәнем,
Танауымда Алланың һулышы булһа,
4 Шуғаса ауызымдан алдак һүз сыҡмаҫ,
Телем ялғанды һөйләмәҫ!
5 „Әйткәнегез дөрөҫ“, – тип әйтеүзән йыракмын мин.
Һуңғы һулышыма тиклем намыҫлы булыуымдан баш тартмам.
6 Хаклығымда ҡаҡшамай ныҡ торам;
Үткән көндәрем өсөн выжданым тыныс.
7 Дошманым яуыз әзәмдәр иҫбәндә йөрөһөн,
Миңә ҡаршы булғандар ямандар һымак язаланһын.
8 Ахыры еткәс, Алла уның йәнен алған сақта,
Аллаһыҙ кеше нимәгә өмөтләнер?
9 Башына бәлә-каза килгәндә,
Ярҙам һорап ялбарыуын ишәтерме Алла?
10 Сикһез көзрәт Әйһенән йуаныс алырмы?
Һәр ваҡыт Аллаға ялбарырмы?

- 11 Бына мин һезгә Алланың көзрәте тураһында һөйләйем,
Сикһез көзрәт Әйәһенең ниәттәрән йәшермәйем.
- 12 Асылда, быны һәр берегез күрҙе,
Шулай булғас ниңә буш һүз һөйләйһегеҙ?
- 13 Залим әзәмдең Алланан алыр өлөшө,
Изеүсенең сикһез көзрәт Әйәһенән алыр мирасы ошо:
- 14 Бала-сағаһы бихисап күп булһа ла –
Ғүмерзәре кылыстан өзөлөр.
Нәселендә туйғансы икмәк ашаған булмаҫ.
- 15 Иҫән калғандарҙы үләт кәбергә индерер,
Тол калған катындары илап озата алмаҫ.
- 16 Ком һымак хисапһыҙ көмөш йыйһа,
Кейем-һалымын балсыҡтай өйөп һалһа ла,
17 Ул әзерләгәнде тәкүә кеше кейер,
Көмөшөн ғәйепһеззәр бүлешеп алыр.
- 18 Өйө – үрмәксенең ауы һымак,
Қырзағы карауылсы қыуышы кеүек булыр.
- 19 Бай булып йокларға ятыр,
Иртән күзен аша – бер нәмәһе лә калмаған.
- 20 Дәһшәт уны ташкын һымак бағыр,
Төндә дауыл өйөрөлтөп китер.
- 21 Көнсығыштан иҫкән көйзөргөс ел
Уны урынынан куптарыр,
Осороп алып китер.
- 22 Ул қасып маташыр, әммә дауыл
Уға котолорға ирек бирмәҫ.
- 23 Ел уның артынан әсе һызғырып,
Кулын сабып тороп қалыр».

Ажыл тураһында қисса

- 28** 1 Көмөш сығарылған шахталар бар,
Алтын йыуа торған урындар бар.
- 2 Тимер тупрақтан қазып сығарыла,
Бакыр руданан иретелеп алына.
- 3 Кеше қараңғылықты ла сигендерә;
Үлем күләгәһе хөкөм һөргән
Дөм қараңғы төпкөлдә таштар ақтара.
- 4 Кеше йәшәмәгән төбәктәрзә
Руда эзләп тәрән соқор қазалар,
Бер кем аяқ бақмаған алыс ерзәрзә
Шул соқорзарға төшәләр,
Бауға бәйләһәһе эшләйзәр.
- 5 Өҫтә икмәк үҫтергән ер
Ақта утта яһып ирегән шикелле.
- 6 Таштарында зәңгәр якут йәшеренгән,

- Балсығынан алтын табыла.
7   Унда илткән юлды йырткыс коштар белмәй,
      Ыласындың күзе уны күрмәй.
8   Кырағай йәнлектәр зә йөрәмәй унан,
      Арысландың тәпәйе лә басмай бында.
9   Ә кеше сакматаштай каты каяларзы емерә,
      Таузарзы төбө-тамырынан актара;
10   Тау-таштарзы сокоп, тишеп үтә,
      Күззәре бөтә хазиналарзы күрә.
11   Йылғаларзың инешенә барып етә,
      Йәшеренде яктыға сығара.
- 12   Әммә акыл кайзан табыла һуң?
      Зиһендең инеше кайза?
13   Әзәм балаһы уның баһаһын белмәй,
      Тереләр донһында уны табып булмай.
14   Тәрәнлектәр әйтер: «Ул миндә юк».
      «Минең янда ла юк», – тиер диңгез.
15   Уны саф алтын түләп тә алып булмаҫ,
      Киммәте көмөш менән дә үлсәнмәҫ.
16   Уны Офир алтыны менән дә,
      Оникс һәм зәңгәр якут менән дә баһалап булмаҫ.
17   Уға алтын да, гәлсәр зә тиң түгел,
      Саф алтын һауытка ла алмаштырылмаҫ.
18   Ынйы-мәрийенде инде әйтеп тә тораһы юк;
      Акылдың киммәте асылташтарзан да өстөн.
19   Куштың хризолиты уға тиңдәш түгел,
      Саф алтын менән ул баһаланмай.
- 20   Улай булғас, кайзан килә һуң ул акыл?
      Зиһендең инеше кайза?
21   Ул бөтә йән әйәләренең күзенән дә,
      Һауалағы коштарзан да йәшерелгән.
22   Хатта Һәләкәт ере менән Үлем дә:
      «Колағыбызға ғына салынғаны бар», – тизәр.
- 23   Уға алып барған юлды бары Алла белә,
      Ул ғына хәбәрзәр акыл төйәгенә.
24   Ул күрә ер йөзөн сигенән сигенә тиклем,
      Күк астындағы бар нәмәне Ул байкай.
25   Елгә көс биргән сағында,
      Һыузарзы үлсәп сик куйғанында,
26   Ямғырға кағизә биргәнәндә,
      Йәшенле дауылға юл асқан сакта
27   Ул акылды күреп баһаланы,
      Уны нығытты, һынаны.

- 28 Әзәмгә әйтте: «Ысын зирәклек – Раббы Хакимдан куркыу.
Яуызлыктан йырак тороу иһә – акыл».

Әйүптең һуңғы телмәре:

Алла мине курсалаған көндәрзәге кеүек булһам икән

29 ¹Әйүп телмәрен дауам итеп былай тине:

- 2 «Әгәр зә мин үткән мәлдәрзәге,
Алла мине курсалаған көндәрзәге кеүек булһам икән!
3 Баш осомда шәме яктылык тарата,
Уның нуры астында караңғылык аша бара инем.
4 Ғүмеремдең сәскәле мәле кире кайтһасы,
Сатырымды Алла Үзе канаты астында тота ине.
5 Сикһез көзрәт Әйһе әле янымда,
Балаларым әйләнәмдә ине.
6 Кайза һуң аяктарым һөттә йыуылған,
Каяларзан зәйтүн майы ағып торған көндәр!
7 Кала капкаһы янына сығып,
Майзанда урынымды алған сағымда
8 Йәштәр мине күреп юл бирә хала,
Карттар калкып аяғүрә баһа,
9 Түрәләр һөйләүзән туктап,
Кулдары менән ауызын каплай,
10 Затлыларзың тауышы карлығы,
Телдәре аңкаузарына йәбешә торғайны.
- 11 Мине ишеткәндәр бәхетле тип атаны,
Мине күргән күззәр шаһит ине –
12 Сөнки ярзам ялбарған ярлыны,
Яклаусыһыз етемде коткара инем.
13 Үлеп барғандар миңә фатиха бирә торғайны,
Тол катындың күңелен кыуаныска тултыра инем.
14 Тәкүәлеккә кейем һымак уранғайным,
Ғәзеллек – өстөмдәге сапаным менән сәлләм булды.
15 Ыжыкырзәрға күз булдым,
Акһактарға аяк инем.
16 Хәйерселәрзәң атаһы булдым,
Таныш булмағандарзың дәғүһен тикшерзем.
17 Хакһызың яңағын һындыра һуктым,
Табышын тештәре араһынан тартып алдым.
- 18 „Ғүмерем озон, көндәрем ком саклы булыр,
Үз оямда үлермен, – тип ышандым. –
19 Тамырзарым һыуға тейер,
Ботактарымда төн һайын ысык куныр,
20 Шөһрәтем һәр сак яңырып торор,

Кулымдағы йәйәм каты булыр“, – тинем.

- 21 Кешеләр һөйләгәнәмә колак хала,
Кәңәшемде шымып көтә ине.
22 Минең һүзем һәр сак һуңғы булды,
Һүззәрем уларға ысык тамсыһылай тамды.
23 Улар мине ямғырзай көтөп алып,
Һүззәремде язғы ямғыр һымак йотор ине.
24 Йылмайыуым уларза өмөт уята,
Якты йөзөм күңелдәрен күтәрә торғайны.
25 Уларға юл күрһәтә, башлык һымак әйзәй инем,
Ғәскәр уртаһындағы батшалай йәшәй инем,
Йәш түккәндәрзе йыуатыр булдым.

- 30** 1 Әле иһә йәшерәктәр мине мысқыл итеп көлә.
Ә бит вакытында аталарын һис бер әшкә лайык күрмәс инем,
Көтөүемдең эттәре янына хатта куймаһ инем.
2 Уларҙан миңә ни файза:
Көс-көүәттәре бөткән.
3 Мохтажлыктан һәм аслыктан миктәп,
Кыу далала, караңғыла катқан тупрак кимерәләр;
4 Шырлыкта әсе үлән йолкоп ашайзар,
Икмәк урынына артыш тамыры сәйнәйзәр.
5 Кеше араһынан кыуылалар,
Бурзәрзы баһтырған һымак,
Арттарынан кысқырып калалар.
6 Короған йылға йырындарында,
Өңдәрзә, кая ярыктарында йәшәйзәр.
7 Кыуак араһында хайуан һымак олойзар,
Сәнскәк аһтында өймәкләшәләр.
8 Бөтә ерзән дә һөрөлгән
Аһыз-затһыз әзәм актыктары!
- 9 Инде шулар минән көлөп
Мәсхәрәле такмак йырлай,
Мин уларға көлкө булып калдым.
10 Минән сирканалар, ситләшәләр,
Битемә төкөрөүзән дә тартынмайзар.
11 Алла йәйәмдең керешен бушатып мине кәмһетте,
Шуға улар миңә алда үтә йүгәнһезләнә башланы.
12 Уң яғымдан ябырыла был өйөр,
Мине аяктан йығырға тырыша,
Һәләк кылыу өсөн камау хала.
13 Улар миңә юлыма аркыры төшә;
Мине һәләк итергә керешә,
Һис кем уларзы туктатмай!

- 14 Емерелгән диуар аша ябырылған дошман һымак,
Ватып-емереп өстәмә ташланалар.
- 15 Мине дәһшәт солғап алды,
Абруйым ел кеүек осоп китте,
Именлегем томан һымак таралды.
- 16 Инде йәнем ташлап сығыр хәлдә,
Хәсрәт көндәре артымдан кыуып етте.
- 17 Төндәрен түзгегез һызлай һөйәктәрәм,
Бер туктауһыз әрнеү йонсота.
- 18 Алла мине кейемемдән маткып алды;
Яғамдан аймап һыкты.
- 19 Ул мине бысракка бырактырзы,
Саң-тузанға, көлгә әйләндем.
- 20 Һиңә ялбарам, яуап бирмәйһең.
Алдыңа баһам, тик карап тораһың.
- 21 Миңә карата аяуһызландың;
Көслә кулың менән ғазаплайһың.
- 22 Мине күтәрәп елгә мендерзең,
Ғәрәсәт әсендә өйрөлдөрәп йөрөтәһең.
- 23 Беләм, һин мине үлемгә –
Бөтөн тереләргә тәғәйен булған һуңғы йортка илтәһең.
- 24 Бәләгә тарыған әзәм ярһам һорап кысқырғанда
Уға каршы кул күтәрәләрме ни?
- 25 Ауыр хәлгә төшкәндәр өсөн мин иламаныммы ни?
Ярлыларзың хәленә мин инмәнемме?
- 26 Мин якшылык көттәм – яманлык килде;
Яктылык өмөт иткәндә, караңғылык баһты.
- 27 Әсем яна, тынғылык таба алмайым;
Хәсрәтле көндәр мине һағалай.
- 28 Карайып каттым, тик қояштан түгел;
Йыйын уртаһында тороп ялбарамын.
- 29 Хәзәр мин сүл бүреләренә туған,
Дөйәғоштарға дуһ булып калдым.
- 30 Тирем карайып, һуйылып төштә,
Һөйәктәрәм ялкынһынып яна.
- 31 Миңә арһам хәзәр иңрәп илай,
Һыбызғым һыктаусы кеүек ыңғыраһа.

31

- 1 Кыһзарға күз һалмам тиеп,
Күззәрем менән килешәү төзөшкәйнем.
- 2 Кеше юғарынан – Алланан ниндәй өлөш алыр?
Кешегә өстән – сикһез көзрәт Әйәһенән ниндәй биләмә булыр?
- 3 Һәләкәт залимдар өсөн,

- 4 Бәлә хакһызлык кылғандар өсөн түгелме ни?
Алла минең йөрөгән юлдарымды күрмәй,
Баҫкан азымды һанап тормаймы ни?
- 5 Әгәр зә мин яңылышка боролһам,
Аяктарым ялған артынан ашытқан булһа –
6 Әйзә Алла мине иң дөрөс бизмән менән үлсәһен,
Шунда Ул намыслығымды белер.
7 Әгәр зә аяктарым юлдан тайпылһа,
Күззәрем күңелемде азырһа,
Кулдарым бысранған булһа,
8 Сәскәнемде башка берәү ашаһын,
Игенем тамырынан йолкоп алынһын.
- 9 Ят катын тип акылымды юйған булһам,
Күршем ишеге төбөндә боҫоп ятһам,
10 Үз катыным башка ир өсөн он тартһын,
Яттар уны түш астына һалһын.
11 Был – боҙоклок,
Хөкөмгә бирелергә тейешле ғәйеп һаналыр,
12 Һәләкәт еренә саҡлы өтөп барған,
Бөтә уңышымды тамырынан коротқан ут булыр ине.
- 13 Миңә каршы дәғүә белдергәндә
Кол һәм колиәләремдең хокуктарын инкар итһәм,
14 Алла мине хөкөм итергә калтқанда нишләр инем?
Ул һорау алғанда нимә тип әйтер инем?
15 Мине әсәм қарынында яратқан Алла,
Уларзы ла яратмағанмы ни?
Безгә рәүеш биргән дә Ул түгелме?
- 16 Әллә мохтаждарзың үтенесен кире кактыммы,
Тол катындың өмөтөн һүндерземме,
17 Икмәгемде яңғыз ултырып ашаныммы,
Етемдәргә бирмәнемме?
18 Йәш сағымдан етемдәргә атай урынында,
Бала сақтан тол катындарға таяныс булдым.
19 Яланғастың туңып үлгәнен,
Ярлының кейемһез өшөгәнен күреп,
Битараф қына қарап торһам,
20 Һарыктарымдың йөнө уларзы йылытмаһа,
Улар миңә ысын күңелдән рәхмәт әйтмәһә,
21 Хөкөмләшкәндә һүзем үткәнде белеп,
Етемгә кул күтәргән булһам –
22 Калак һөйөгем қаймықһын,
Кулым яурынымдан өзөлөп төшһөн!

- 23 Сөнки мин Алланан килгән бәләнән куркам,
Бөйөклөгө алдында мин тора алмаҫ инем.
- 24 Әгәр алтынға өмөт бағлаған булһам,
Саф алтынды: „Ышанысым һин!“ – тиһәм,
25 Байлығымдың күплегенә эреләнеп,
Үз кулым менән тапкандың муллығына маһайһам;
26 Әгәр балкыған кояшка,
Балкып хәрәкәт иткән айға карап,
27 Күңелем түрөндә уларға ымһынһам,
Уларға илаһтарға табынған һымак кул һонһам;
28 Был да хөкөмгә бирерлек ғәйеп,
Юғарылағы Аллаға хыянат булыр ине.
- 29 Әллә мине күрә алмаған кешенең кайғыһына кыуандыммы?
Башына бәлә килде тип шатландыммы?
30 Уның башына карғыш төшөүен теләп,
Ауызыма гонаһ кылырға мин юл куйманым.
31 Өйөмдәге кешеләрзең:
„Туйғансы итен ашаһаң ине“, – тип әйткәне бармы?
32 Мосафирзар капкам төбөндә кунманы;
Ишегем һәр юлаусыға асык булды.
33-34 Йәмәғәтселектән куркканға,
Туғандарымдың нәфрәтенән котом осканға күрә,
Башкалар кеүек ғәйептәрәмде йәшерҙемме,
Яманлығымды эсемә йомоп калдырҙыммы –
Өндәшмәй генә өйөмдә боҫоп яттыммы?
- 35 Әгәр мине тыңлаған берәү булһасы!
Мин һүземдең хаклығын раҫлап имза куям –
Сикһез көҙрәт Әйәһе миңә яуап кайтарһын!
Ғәйепләүсем дәғүәһен төргәк китапка язып тотторһон.
36 Мин ул төргәк китапты яурыныма һалып,
Таж итеп башыма кейеп йөрөр инем.
37 Һәр атлаған азымымды Аллаға белдерер инем,
Бер шаһзада һымак хозурына барыр инем.
- 38 Баҫыуым да мине ғәйепләһә,
Бураҙналар минән зарланып һыктаһа,
39 Уның уңышын бушлай ашаһам,
Ер эшкәртеүселәрзең йәнен йонсоһам,
40 Баҫыуымда бойзай урынына сәнскәк,
Арпа урынына алабута үҫһен».

Ошонда Әйүптәң һүзе тамамланды.

**Әлиһузың беренсе телмәре:
Бер кемде лә яклмайым**

32 ¹ Ахыр сиктә был өс кеше бәхәсләшеүзән туктаны, сөнки Әйүп үзенә хаклыгына шикләнмәй ине. ² Әммә Әйүптәң Алланы түгел, ә үзен хаклы ханағанына Рам токомонан булған Буздың нәсел варишы Барахел улы Әлиһузың бик нык асыуы кабарзы. ³ Әйүпте гәйепләһәләр зә, уға яуап таба алмағандары өсөн, Әлиһу Әйүптәң өс дусына ла асыуланды. ⁴ Башкалар йәшкә унан өлкәнерәк булғанлыктан, Әлиһу Әйүп менән һөйләшеүгә кысылмайырак тора ине. ⁵ Был өсәүзең әйтер һүзе калмағанын күрәп, ярһып китте.

⁶ Буздың нәселенән Барахелдың улы Әлиһу былай тине:

- «Йәшем буйынса кесемен, ә һез өлкәнһегез.
Шуға ла кыйыуһыздандым,
Фекеремде белдерергә куркып торҙом.
7 „Әйзә, оҙак йәшәгәндәр һөйләһәндәр, – тип уйланым. –
Өлкәндәр акылға өйрәһән“.
8 Ысынында, кешелә булған рух,
Сикһез көзрәт Әйәһенең һулышы әзәмгә зирәклек бирә.
9 Хикмәт йәштә түгел.
Ғәзеллекте аңлау тик карттарға ғына бирелмәгән.
10 Шуға күрә: „Мине лә тыңлағыз, – тиәм.
Мин дә фекеремде әйтәйем“.
- 11 Һезең һөйләгәһегезе көттәм,
Һез һүз һайлаған арала,
Фекерзәрегеһегә колак һалдым.
12 Мин һезе зур игтибар менән тыңланым,
Әммә береһегез зә Әйүптәң хак булмағанын раһлай алманы,
Уның әйткәндәренә яуап бирмәне.
13 „Акыллы фекергә килдек, – тип әйтергә ашыкмағыз. –
Йәнәһе, уны әзәм түгел, Алла фашлар“.
14 Әммә Әйүптәң һүззәре миңә каршы йүнәлмәгән,
Мин уға һезеңсә яуап кайтармайым.
- 15 Улар аптырап калдылар, башка яуап тапманылар,
Әйтергә һүззәре калманы.
16 Улар өндәшмәй, яуапһыз тора, тип
Мин һаман да көтөп торайыммы?
17 Минең дә әйтер һүзем бар,
Мин дә белгәһемде әйтәм.
18 Сөнки әсем таша әйтер һүззән,
Рух миңә тынғылык бирмәй.
19 Әйтерһең, әсемдә шарап кайнай,
Гүйә шартлап ярылырға еткән яңы турһыкмын.
20 Әйтәйем дә, әсем бушап калыр;

- 21 Ауыз асайым да яуап кайтарайым.
Бер кемде лә якламайым,
Ғис кемгә ярарға тырышмайым.
22 Хәйер, ялағайлана ла белмәйем мин;
Юкһа Яратыусым тиз үк мине юк итер ине.

**Әлиһузың Әйүпкә каршы әйткәне:
Алла кешенән бөйөк**

- 33** 1 Инде хәзәр, Әйүп, мине тыңла,
Әйткән һәр бер һүземә колак һал.
2 Кара, ауызымды асам,
Һүззәрем телем осонда тора.
3 Һүззәрем ихлас йөрәктән сыға,
Ирендәрем белгәнде, һакты һөйләй.
4 Мине Алланың рухы бар кылды,
Сикһез көзрәт Әйәһенең һулышы йәшәү бирә.
5 Әгәр кулыңдан килһә, яуап бир;
Әйзә, дәлилдәр әзерлә, каршыма баҫ.
6 Мин дә Алланың алдында тап һинең кеүек –
Мин дә балсыктан әүләнгәнмен.
7 Һиңә минән курқырға урын юк;
Кулым өстөнә ауыр йөк булып ятмаҫ.
8 Әйткәндәрең колағымда яңғырап торзо.
Мин һүззәреңде ишеттем:
9 „Пакмын, гонаһ юк миндә;
Сафмын, ғәйепһезмен.
10 Ә Ул мине ғәйепләргә сәбәп эзләй,
Мине Үзенә дошман тип һанай.
11 Аяктарыма калып кейзәрә,
Һәр юлымды карап-күзәтеп тора“.
12 Әммә һиңә шуны әйтәм:
Был йәһәттән һин һаклы түгелһең,
Сөнки Алла кешенән бөйөк.
13 Бер һүзеңә лә яуап бирмәй тип,
Нимәгә һиңә уның менән сәкәләшергә?
14 Алла бер төрлө, икенсе төрлө әйтеп карай,
Әммә Уны аңламайзар.
15 Төштә, төнгө күренмештә,
Кешене тәрән йоко баҫканда,
Түшәктә серем итеп ятканда,
16 Кешенең колағын аса,
Иҫкәртеүзәр менән котон ала,
17 Уны яуызлык кылыузан арындырыу,
Тәкәбберлектән коткарыу өсөн;
18 Йәнен кәбер сокоронан,

- 19 Ғүмерен кылыстан йолоп калыр өсөн.
 Каты ауырыу түшәккә йығып һабак бирә,
 Ғөйәктәрен һызландырып, акылға ултырта.
 20 Ундай сакта кеше ашаузан бизә;
 Иң яраткан ризығынан да екһенә.
 21 Уның тәне күз алдында кибә,
 Ғөйәктәре төртөп килеп сыға.
 22 Йәне кәбер сокорона,
 Ғүмере үлем илселәренә якынлаша.

 23 Әгәр янында бер фәрештә,
 Меңәрләгән яклаусының береһе булһа,
 Кешегә нимә дөрөс икәнән әйтеп торһа,
 24 Уға мәрхәмәт күрһәтеп, Алланан:
 „Уны кәбергә төшөүзән коткар,
 Уның өсөн түләргә йолом таптым“, – тип һорар.
 25 Шул сак ул кешенең тәне үсмер сағындағылай яңырыр,
 Ул кабаттан йәшлек дәүеренә кайтыр.
 26 Ул Аллаға доға итер,
 Алла иһә уны кабул кылыр.
 Алланың хозурына ул кыуанып килер.
 Алла уға абруйлы исемен кире кайтарыр.
 27 Һуңынан ул кешеләр алдына баһсып йырлар:
 „Гонаһ эшләп тоғро юлдан язғайным,
 Әммә Алла мин лайык булған язаны бирмәне.
 28 Йәнемде кәберзән йолоп алды,
 Мин йәшәйем, яктылыкты күрәм“.
- 29-30 Кешенең йәнен кәберзән коткарыр,
 Уларға тормош нуры балкыһын өсөн,
 Кара, Алла быларзы кешегә
 Ике, хатта өс тапкырзар эшләй.
- 31 Диккәт менән тыңла, Әйүп, колак һал,
 Мин һөйләгәндә өндәшмә.
 32 Ә инде әйтергә һүзең булһа, яуап кайтар.
 Һөйлә, сөнки һинең акланыуыңды теләйем.
 33 Әгәр һүзең булмаһа, өндәшмә, мине тыңла,
 Һиңә акыл өйрәтәйем».

Әлиһузың икенсе телмәре:

Һәр кем үзенә тейеш әжерен ала

34 ¹Әлиһу былай тип дауам итте:

- 2 «Әй акыл эйәләре, әйткәндәремде тыңлағыз;
 Белдекләләр, мине ишетегез!

- 3 Ризык төмен аңкау тойған һымак,
Һүззең бәсен колак һынай.
- 4 Әйзә, нимәнең дөрөс икәннен һайлайык,
Нимә якшы икәннен бергәләп өйрәнәйек.
- 5 Әйүп әйтте: „Мин – ғәйепһез,
Алла иһә мине хак хөкөмдән мәхрүм итте.
6 Хаклымын, ә алдаксы һаналам.
Бер ғәйебем булмаған хәлдә, мин уналмаслыҡ яра алдым“.
- 7 Әйүп һымак кеше бармы?
Ул бит хаяһызлыҡты һыу эскәндәй һөйләй.
- 8 Яуызлыҡ эшләүселәр менән бер уйза,
Залимдар менән бер юлдан йөрөй.
- 9 Сөнки ул: „Аллаға яرارға тырышыуҙан
Әзәм балаһына ниндәй файза?“ – тине.
- 10 Шуға күрә, акылы булғандар, мине тыңлағыҙ:
Алла яуызлыҡ кылыуҙан алыс тора,
Ғәзелһезлек сикһез көҙрәт Әйәһе өсөн ят.
- 11 Ул кешеләргә ғәмәлдәренә күрә бирә,
Һәр кем үзенә тейеш әжерен ала.
- 12 Ысынлап та, Алла яуызлыҡ эшләмәй,
Сикһез көҙрәт Әйәһе ғәзел хөкөмдә бозмай.
- 13 Кем Уға ер йөзөн ышанып тапшырған?
Кем Уны бөтә донъяға идара итергә куйған?
- 14 Әгәр зә Ул ниәт итеп
Рухы менән һулышын Үзенә кире тарта,
15 Бөтә тереклек шунда ук һәләк булыр,
Кеше тупракка кайтыр ине.
- 16 Әгәр зә акылың булһа – тыңла,
Әйткәндәремә колак һал.
- 17 Ғәзеллектәң дошманы идара итә аламы?
Хаклык һәм көҙрәт Әйәһен хөкөм итмәксеһеңме?
- 18 Ул батшаға: „Һин – йүнһез!“ – ти,
Затлыларҙы яуыз тип атай,
- 19 Түрәләргә айырып карамай,
Байҙы ярлынан өстөн күрмәй.
Сөнки һәммәһен дә Ул Үзе бар кылды.
- 20 Улар капылдан, төн уртаһында үлеп китә;
Халыҡтар болғаныша ла юкка сыға;
Көслөләр зә һис кем кағылмастан ғәйеп була.
- 21 Алла кешенең тоткан юлынан күҙен алмай;
Уның һәр азымын күреп тора –
- 22 Яуызлыҡ кылыусы йәшенерлек

- 23 Караңғы урын, дәм караңғылық юк.
Хөкөм өсөн хозурына килһендәр тип,
Алла кешегә айырым вақыт әйтеп тормай.
- 24 Һорап тормай, көслөләрзе кырып hala,
Урындарына башкаларзы ултырта.
- 25 Сөнки уларзың эштәрен белеп тора,
Бер төндә емереп, һепереп түгә.
- 26 Һәммәһең күз алдында
Яуызлыктары өсөн уларға яза бирә.
- 27 Сөнки Уның юлынан тайпылдылар,
Уның һукмактарын уйламанылар.
- 28 Шуға ярлыларзың ялбарыуы Аллаға барып етте,
Ул фәкирзәрзең зарын ишетте.
- 29-30 Ләкин Алла өһһөз торһа,
Кемдең Уны ғәйепләр өсөн базнаты етер?
Әгәр зә йөзөн йәшерһә, кем Уны күрә алып?
Аллаһыз кеше һакимлык итмәһен,
Халыкка тозақ кормаһын өсөн,
Ул кәүемдән дә, айырым кешенән дә өштөн.
- 31 Әйтәйек, берәү Аллаға:
„Яңылышқанмын, башкаса яуызлык кылмам, – тиһә, –
- 32 Күрмәгәнемде һин миңә күрһәт,
Яманлык эшләгән булһам, бүтән кабатламам“.
- 33 Әммә ғәйебенде инкар итһәң,
Һин ниндәй әжер көтәһең?
Быны үзең хәл итергә тейеш, ә мин түгел.
Әгәр берәй нәмә белһәң – һөйлә.
- 34 Акыллылар, мине тыңлаған аңлылар әйтер:
35 „Әйүп белмәгәнән һөйләй,
Һүззәрендә мәгәнә юк“.
- 36 Яуыздар һымак һөйләгән өсөн,
Әйүп тулығынса һыналырға тейеш.
- 37 Сөнки гонаһына фетнәселлеген дә өштәй,
Мысқыл итеп, кул сабып ултыра,
Аллаға каршы хәбәрен тағы ла арттыра».

Әлиһузың өсөнсә телмәре:

Алла бушқа кысқырғанды тыңламай

35 ¹Әлиһу һүзен былай тип дауам итте:

- 2 «Шул дөрөс тип уйлайһыңмы:
„Алла түгел, ә мин һакмын“, – тиһең?
- 3 „Гонаһ кылмауымдан ни файза ла ниндәй йөй?“ – тип һораһаң,

- 4 Яуап кайтарам һиңә һәм дуҫтарыңа:
 5 Күккә кара ла күр, болоттарҙы күзәт,
 Улар һинән һиндәй бейек.
 6 Гонаһ кылһаң, уның Аллаға һиндәй зыяны тейә?
 Енәйәттәрендә арттырыуҙан, Уға һимә була?
 7 Һинең тәкүәлеген Уға һимә бирә?
 Һинең кулыңдан Ул һимә ала?
 8 Үзең кеүек үк кешегә – яманлығың;
 Тәкүәлеген дә – әзәм балаларына.
- 9 Кешеләр каты изелеү астында инрәй,
 Көслөләр кулынан котолоу өсөн ярҙам һорай.
 10 Әммә бер кем дә: „Кайҙа һуң мине бар кылған Алла?
 Төндөрөн безгә өмөт йырҙары биреүсә кайҙа?
 11 Безгә ерзәге йәнлектәргә карағанда күберәк зиһен биргән,
 Һауалағы коштарға карағанда аҡыллыраҡ иткән
 Яратыусыбыҙ кайҙа?“ – тип әйтмәҫ.
 12 Әммә инрәп кысҡырған хәлдә лә,
 Ундайҙарға Алла яуап кайтармай,
 Сөнки залимдар тәкәббер.
 13 Асылда Алла бушҡа кысҡырғанды тыңламай,
 Сикһез көҙрәт Әйәһе быға иғтибар бирмәй.
 14 Ә инде Уға ҡаршы зарланаһың,
 Дәғүәң Уның хозурында,
 Уны хөкөмгә көтәм тиһен икән, – бигерәк тә.
 15 Тағы ла, Уның асыуы яйлай,
 Ул енәйәттәргә артыҡ әһәмиәт бирмәй, тиһен.
 16 Әйүп буш хәбәр һөйләп ауызын аса,
 Юк-бар һүз менән донъя тултыра».

**Әлиһуҙың дүртенсә телмәре:
 Ғазаптар һиңә бит бушҡа бирелмәгән**

36 ¹Әлиһу былай тип дауам итте:

- 2 «Бер аз сабыр ит – мин һиңә күрһәтермен,
 Алланы яклап тағы ла әйтәһем бар.
 3 Фекер ебемдә алыстан тағата башлайым,
 Яратыусымдың һаҡлығын иҫбатлайым.
 4 Һис шөбһә юк, бер һүҙем дә ялған түгел;
 Алдығыҙҙа тороусының белеме камил.
- 5 Алла – көҙрәтле! Ул һис кемдә ситкә типмәй;
 Уның көсө һәм ақылы бөйөк.
 6 Ул залимдарҙың йәшәүенә юл куймаҫ,
 Изелгәндәргә ғәзәллек бирер.
 7 Ул тәкүәнән күзен ситкә алмаҫ,

- Уны батшалар рәтендә тәхеткә ултыртыр,
Мәңгелеккә юғары күтәрер.
- 8 Әгәр кешеләр бығауза булһа,
Кайғы-хәсрәт менән сынйырланһа,
- 9 Уларға кылғандарын – енәйттәрән,
Артык тәкәббер булып киткәндәрән белдерер.
- 10 Нәсихәтен ишеттерер өсөн колактарын асыр,
Яуыз юлдарын ташларға бойорор.
- 11 Әгәр тыңлаһалар, Уға хезмәт итһәләр,
Калған көндәрәндә муллыкта йәшәрзәр,
Йылдарын рәхәтлектә үткәрерзәр.
- 12 Тыңламаһалар, кылыстан һәләк булырзәр,
Акыл қазанмай үлеп китерзәр.
- 13 Аллаһыззәр асыузарын күңеләндә һаклай,
Үззәрән язалағанда ла Алланан ярзам һорамай.
- 14 Улар йәшләй генә үлеп қала,
Ғүмерзәре фәхеш ирзәрзеке һымак қысқа була.
- 15 Әммә Алла ғазапланғандарзы ғазап аша қотқарыр,
Изелгәндәрзең қолағын бәлә менән асыр.
- 16 Һине лә хәсрәт тырнағынан қотқарыр,
Қысындан иркенлеккә сығарыр ине,
Өстәлең һый менән тулы булыр ине.
- 17 Әммә һин залимдарға тәғәйен хөкөмдә эзләйһең;
Ҳак хөкөм яғандан бөрөп тотор.
- 18 Һак бул, байлық башыңды әйләндермәһен,
Мул ришүәт үзеңде юлдан яззырмаһын.
- 19 Бар байлығың менән тырышлығың
Һине бәләһән йолоп ала алырмы?
- 20 Халықтарзың ер йөзөнән
Юк ителәсәк төһөн теләмә.
- 21 Бозоклок юлына қайырылыузан һаклан,
Ғазаптар һиңә бит бушқа бирелмәгән.
- 22 Қара, Алланың кеүәте ни қәзәрле бөйөк;
Бармы тағы Уның һымак остаз?
- 23 Кем Уға нисек эшләргә қәрәклеген өйрәтер?
Кем Уға: „Дөрөң эшләмәйһең“, – тип әйтә алыр?
- 24 Уның йырзәрза мақталған эштәрән зурларға онотма,
- 25 Уның ғәмәлдәрән бар кеше күреп тора,
Йырақтан ғына хайран қалып тамаша қыла.
- 26 Әйе, Алланың бөйөклөгән аңлап бөтөрлөк түгел,
Уның йылдарының иҫәбе-һаны юк.
- 27 Ул һыу тамсыларын бергә йыйып,

- Уларзы ямғырға әйләндерә.
 28 Был тамсылар болоттарзан тама,
 Кешеләрзең өстөнә мул булып яуа.
 29 Болоттарзың нисек йәйелгәнен,
 Сатырының нисек күкрәгәнен кем белә?
 30 Бына Ул тирәһендә йәшен йәшнәтә,
 Диңгеззең тәрәнлектәрен каплап куя.
 31 Шул рәүешле Ул халыктарға идара итә,
 Уларзы мул ризык менән тәмин итә.
 32 Ул йәшенде усында йәшереп тота;
 Уға кайза атырға бойора.
 33 Күкрәү Уның хакында белдерә,
 Хатта мал да Уның якынлашыуын һизә.

- 37** 1 Быларзан минең йөрәгем калтырана,
 Күкрәгемдән сығырзай булып тибә.
 2 Тыңлағыз, Алланың тауышын тыңлағыз,
 Ауызынан сыккан күкрәүзе ишетегез!
 3 Күк астында һәр тарафка ауаз һала,
 Йәшендәре ерзең сиктәрен яктырта.
 4 Артынса тауышын күкрәтер,
 Мәғрур тауышы менән тетрәтер.
 Ауазы ишетелгәндә йәшен ялкынын туктатмаң.
 5 Хайран калдырырлык итеп күкрәй Алла,
 Беззең һуш-акыл етмәҗлек эштәр кыла.
 6 Карға: „Ергә яу“, – тип әмер бирә.
 Ямғырға: „Көсләрәк кой“, – тип бойора.
 7 Үзе бар кылған кешеләр Уның эштәрен белһен тип,
 Барыһының кулын тыйып тора.
 8 Ул сакта хайуандар ышыкка каса,
 Өңдәренә инеп йәшеренә.
 9 Дауыл үзенең торлағынан сыға,
 Төньяктан искән ел һалкын килтерә.
 10 Алланың һулышы һыузарзы тундыра,
 Иркен һыузарзың өстө боз менән каплана.
 11 Ул болоттарзы һыу менән һуғара,
 Болот эсенән йәшен уттарын сәсә.
 12 Бөтә ер йөзөндә нимә кушһа, шуны эшләр өсөн,
 Болоттар Уның ихтыяры менән әйләнеп йөрөй.
 13 Йә кешеләрзе язалар өсөн,
 Йәки тупрағын һуғарып,
 Рәхим-шәфкәтен күрһәтергә ямғыр күндерә.
 14 Тукта, тыңла мине, Әйүп,
 Алланың гәжәйеп гәмәлдәре тураһында уйла.
 15 Алла болоттарға йөзәр өсөн нисек бойорғанын,

- Улар эсендә йәшендең нисек ялтлаганын беләһеңме?
 16 Болоттарзың ни рәүешле эленеп тороуын,
 Камил белемгә Әйә булғандың гәжәйеп эштәрен аңлайһыңмы?
 17 Көйзөргөс көньяк эле астында ер әлһерәп ятқан сакта
 Кейемендә һиңә эсе –
 18 Көзгө кеүек каты күк көмбәзен
 Алла һымак киреп куя алырһыңмы?
- 19 Уға нимә тип әйтәйек, өйрәт безгә?
 Караңғылығыбыз аркаһында рәтләп һүз зә әйтә алмайбыз.
 20 Минең әйтергә теләгәнәмде Уға берәйһе еткерерме?
 Кемдең әйтеп һәләкәткә тарығыһы килһен?
 21 Ел болоттарзы кыуып күкте тазарткас,
 Күктә балкыған қояшка қарау мөмкин түгел.
 22 Төнъяктан алтын балкыш килә,
 Алла дәһшәтле ғиззәт менән килә.
 23 Сикһез көзрәт Әйәһе беззәң өсөн ақыл етмәслек,
 Кеүәте һәм ғәзеллеге менән бөйөк,
 Хаклык Әйәһе һис кемде йәберләмәс.
 24 Шуға ла кешеләр Унан қурқып тора,
 Ул үзен ақыллы һанағандарға боролоп та қарамас».

Алланың Әйүпкә яуабы

38 ¹Шул сак Раббы ғәрәсәт эсенән Әйүпкә былай тип яуапланы:

- 2 «Белдекһез һүззәре менән
 Минең ниәтемә қара ятқан кем ул?
 3 Инде ирзәрсә билеңде быу за,
 Мин һорайым, ә һин аңлатып бир.
- 4 Мин ерзең нигезен һалған сакта қайза инең?
 Белдекле һәм зиһенле икәнһең, әйтеп бир.
 5 Беләһеңдер, кем уның үлсәмен билдәләне?
 Өстөнән кем үлсәү бауын һуззы?
 6-7 Нимә өстөнә уның нигеззәре қуйылды?
 Таң йондоззанының қууаныслы йыры,
 Илаһи заттарзың шат гөрләшеуе астында
 Кем ерзең мөйөш ташын урынлаштырзы?
- 8 Диңгез қарындан атылып сытқас,
 Уны қапқалар араһына кем бикләп қуйзы?
 9 Диңгеззе мин болоттарға төрзөм,
 Қараңғылык менән биләнем.
 10 Уның сиктәрен билдәләп,
 Арқыры биктәр қуйып, қапқаһын йозакланым.

- 11 Әйттем: „Ошонда тиклем киләһең, артабан сыкмайһың.
Бында туктар ғорур тулкындарың“.
- 12-13 Ер йөзөнөң мөйөштәренән тоthon да
Өстөнән яуыздарзы һелкеп ташлаһын тип
Ғүмереңдә берәй таңға бойорок бирзеңме,
Иртәнге шәфәккә урынын күрһәттеңме?
- 14 Ер мөһөр басылған балсык шикелле үзгәрә;
Сағыу кейем кейгәндәй күренә.
- 15 Ә яуыздарзан яктылык тартып алына,
Күтәрелгән кулдары һындырыла.
- 16 Диңгеззең инешенә төшкәнең,
Даръяларзың төбөнән гизгәнең бармы?
- 17 Үлем капкаларының асылғаны бармы һиңә?
Дөм караңғылык капкаларын күргәнең бармы?
- 18 Ер киңлектәрен тикшереп сыктыңмы һин?
Һөйләп бир, ошоларзың барыһын белһең.
- 19 Кайза яктылык төйәгенә алып барған юл?
Караңғылыктың торлағы кайза?
- 20 Уларзы кире урындарына алып бара алырһыңмы?
Өйзәренә илткән һукмакты һин табырһыңмы?
- 21 Беләһеңдер инде, һин бит шул мәлдә тыуғанһың.
Ғүмерең шулай озондор!
- 22 Кар һакланған келәттәргә ингәнең,
Боз келәттәрен күргәнең бармы?
- 23 Мин уларзы ауыр замандар өсөн,
Һуғыш һәм алыш көндәренә һаклайым.
- 24 Йәшен ниндәй юлдар буйлап елә?
Көнсығыш елдәре ерзә нисек тарала?
- 25-27 Кеше аяғы баһмаған төбәктәрзе,
Һис кем йәшәмәс сүлдәрзе һуғарыу,
Буш ятқан ерзәрзе дымға туйындырыу,
Тупрактан йәш үлән шытып сыкһын өсөн
Койоп яуған ямғырзарға кем юл һала?
Күкрәүле йәшенгә кем юл аһа?
- 28 Бармы ямғырзың атаһы?
Ысык тамсыларын кем тыузыра?
- 29 Боз кем карынынан сыға?
Күктән төшкән кыраузы кем тыузыра?
- 30 Һуызар таш һымак ката ла
Даръяларзың йөзө туңа.
- 31 Бәлки, һин Өлкәр йондозлоғоноң сылбырын төйнәп,

- Ориондыкын тағата алырһың?
 32 Йондоззарзы тәғәйен вақыттарында сығарып,
 Етегәнгә Кесеһе менән бергә юл күрһәтерһең?
 33 Күктең канундарын беләһеңме?
 Ерзә тейешле тәртип урынлаштыра алырһыңмы?
- 34 Өстөңә мул ямғыр яузырһын тип
 Болотка тауыш күтәрә алаһыңмы?
 35 „Без әзер!“ – тип осоп сыжһын өсөн
 Йәшендәрзе һин озата алаһыңмы?
 36 Кем ибис кошона – зиһен,
 Ә әтәскә аңлау кеүәһе биргән?
 37-38 Кем үзенәң акылы менән болоттарзы һанай ала?
 Тупрак ташка әйләнгәндә, бергә укмашып катканда,
 Кем күктең турһығын бушата ала?
- 39 Инә арысһанға табышты һин кыуаһыңмы,
 Бала арысһандарзың тамағын һин туйзыраһыңмы
 40 Өңдәрәндә аунағанда,
 Боһсонда* аңдып ятканда?
 41 Қозғонға емтекте кем әзерләй,
 Қоһсоқтары аслықтан бәлтерәп
 Аллаға ярһам һорап қысқырған сақта?

- 39** 1 Тау кәзәләренәң қасан бәрәсләргә тейешлеген беләһеңме?
 Боландарзың бызаулағанын күзәткәнең бармы?
 2 Быуаҙ йөрөгән айһарын һисаплап сығара алаһыңмы?
 Тыузырыр мөззәттәре еткәнен,
 3 Тез сүгеп бәрәсләрзәрен,
 Йөктәренән қотолорһарын,
 4 Бәрәстәре қырһарһа үһеп, көһәйеп,
 Уларһы ташһап китер, кире қайтмаһын беләһеңме?
- 5 Кем қырағай ишәктәрзе иреккә ебәрзе,
 Кем уларһың тышауһарын өззә?
 6 Уларға төйәк итеп Мин даланы,
 Торһак итеп тоҙло ерзе бирһем.
 7 Қалаларһағы шау-шыуҙан йырақ улар,
 Қыуалауһының акырһанын ишетмәй.
 8 Азық әзләп тау-таһ қызыралар,
 Һәр бөртөк йәшел үләнде қалдырмай әзләйзәр.
- 9 Қырағай үгеҙ һиңә хезмәт итергә теләрме?
 Һиңәң утһықсаң яһында төһәрме?

* 38:40 Боһсон – русһаһы: засада.

- 10 Буразна һалһын тип уны арканлай алырһыңмы?
Артыңдан үзәндәрзә сизәм асып барырмы?
- 11 Уның кеүәтле көсөнә таяна алырһыңмы?
Ауыр эшенде уға йөкмәтә алырһыңмы?
- 12 Игенеңдең уңышын ташыуына,
Ырзыныңа илтеүенә ышанырһыңмы?
- 13 Канаттарын кыуанып каға дөйәғош:
Кыска улар – әммә ниндәй мамык-кауырый!
- 14 Тузанда йылынып ятһын өсөн,
Дөйәғош йоморткаларын ергә ташлап китә;
- 15 Аяк астында ярылып изелерен,
Кырағай йәнлектәр тарафынан тапалырын аңламай.
- 16 Себештәрәнә карата аяуһыз ул, әйтерһең дә улар ят;
Тырышлығы бушка китер тип тә куркмай.
- 17 Сөнки Алла уға акылдан өләш сығармаған,
Аңлау кеүәһе бирмәгән.
- 18 Әммә тороп йүгерергә тотонһа,
Атты ла, һыбайлыны ла көлкөгә калдыра!
- 19 Атка көстө һин бирзеңме,
Уның муйынына ялын таққан һинһеңме?
- 20 Саранча һымак сабырға өйрәттеңме?
Ғорур кешнәүе ниндәй дәһшәтле;
- 21 Тояктары менән ерзе сапсый,
Көс-кеүәтенә сызаша алмай,
Куркыу белмәй алышка ынтыла.
- 22 Хәүеф-хафа уның өсөн көлкө генә,
Кылыс алдында ла артка сикмәс.
- 23 Өстөнә тағылған һазакта ук сыңлай,
Һөңгө менән калкан ялтырай.
- 24 Ажарынан ул ерзе кимерә,
Борғо тауышына бейеп тора,
- 25 Борғо кысқыртыуға – кешнәп ебәрә.
Алыстан ук алыш есен тоя,
Ғәскәр башлыктарының һөрәнән,
Яу оранын ишетә.
- 26 Карсыға күктә һинең ақылың менән кәйеләме,
Канат йәйеп, көньякка осамы?
- 27 Һинең бойороғоң менән күтәреләме бөркөт,
Юғарыла үзенә оя қорамы?
- 28 Ул каяла төйәкләнә,
Кәлғәһе – кая таштар, шунда төнөн үткәрә;
- 29 Шунан ул қорбанын күзләй,
Күззәре алыс-алыстан күрә.

30 Кошсоктарын кан менән туйзыра,
Кайза үләкһә, ул шунда».

31 Раббы Эйүпкә былай тине:

32 «Ғиңәме ни, эй бәхәссе, сикһез көзрәт Эйәһенә өйрәтергә?
Алланы ғәйепләүсе Уға яуап кайтарһын!»

33 Шул сак Эйүп Раббыға былай тип яуап кайтарҙы:

34 «Мин һинә яуап бирергә лайык түгел,
Ауызымды усым менән томалайым.
35 Мин бер әйттем – башкаса дауам итеп тормайым,
Ике әйттем, бүтән өндәшмәйем».

40 ¹ Шул сак Раббы ғәрәсәт эсенән Эйүпкә былай тип яуапланы:

2 «Әйзә, ирзәрсә билеңде быу за,
Мин һорайым, ә һин аңлатып бир.

3 Ысынлап та Минең ғәзеллегемде бушка сығараһыңмы?
Үзеңде хак тип иҫбатлар өсөн
Мине ғәйепләмәксеһеңме?

4 Һин дә Алла һымак кеүәтләме?
Тауышың Уныкылай күкрәйме?

5 Улай икән, үзеңде бөйөклөк һәм мөһабәтлек менән бизә,
Балкышка һәм күркәмлеккә сорнал.

6 Ташып килгән асыуыңды түк,
Ғорурзарға кара ла күндәм ит.

7 Бөтә тәкәбберзәргә кара ла түбәнһет,
Залимдарҙы торған урынында кыра һук.

8 Барыһын да бергә тупракка күм,
Ер астында йөззәрен капла.

9 Шул сағында Мин һине мактармын,
Уң кулың үзеңде коткара, тиермен.

10 Бына бегемот. Уны ла һинең кеүек үк Мин бар кылдым.
Ул үгез шикелле үлән ашай.

11 Кара, боттары ниндәй кеүәтлә,
Корһағының мускулдары көслө.

12 Койроғо кедр ағасы кеүек,
Янбашындағы һеңерзәре бергә үрелгән.

13 Һөйәктәре бакыр борғо һымак,
Һөлдәләре тимер таяктай.

14 Алланың тәүге ғәмәлдәре ул;
Тик Яратыусыһы ғына уға кылыс менән якынлаша алыр.

- 15 Бөтә кырағай йәнлектәр уйнап йөрөгән таузар
Уға ашарға бирә.
- 16 Ул сәнскәкле лотос астында,
Һазлыктарға камыш араһында боһоп ята;
- 17 Лотостар уларҙы күлөгәһе менән каплар,
Йылға талдары тирә-яктан уратыр.
- 18 Йылға шарлап аккандан да өркмәһ;
Тыныһ калыр хатта Иордан йылғаһы
Боғаҙына эркелгән сакта ла.
- 19 Берәйһе уны кармакка эләктерә
Йәки ырғаҡ менән томшоғон аймай алырмы?
- 20 Ливъяһанды кармакка тота алаһыңмы?
Телен арқан менән бәйләй алаһыңмы?
- 21 Моронона дүңгәләк кейҙереп,
Яңаҡ һөйөгән ырғаҡ менән тишә алаһыңмы?
- 22 Һиңә кабат-кабат ялбарырмы?
Йомшак һүззәр менән өндәһерме?
- 23 Һинең менән килешеү төзөрмө?
Һиңә мәңге кол булырға вәғәзә бирерме?
- 24 Кош менән уйнаған кеүек, уның менән уйнарһыңмы?
Кыҙҙарыңа кызык өһөн уға таһма тағырһыңмы?
- 25 Балыкһылар уны күпмегә һатырға сауҙалашырмы?
Сауҙагәрзәргә бүлөп бирерме?
- 26 Уның тиреһен һөңгө менән сәнскеләй алырһыңмы?
Башын һалдау менән яра алырһыңмы?
- 27 Кағылып кара – кабат бер зә ынтылмаһың,
Ул алышты һис тә онота алмаһың!

41

- 1 Уны тотам тип өмөтләнмә лә:
Бер күрөүән ултыра төһөрһөң.
- 2 Уны күзгәтирға йөрөгә еткән кеше юк.
Шулай булғас кем Минең карһымда тора алыр?
- 3 Кем Миңә берәй нәмә бирзә лә
Мин уға бурыһлы булып калдым?
Күктәр аһтындағы бар нәмә – Минекә.
- 4 Ливъяһандың аяктары, көһө,
Кәүзәһенең мөһабәтлегә һаһында
Өндәһмәйенсә кала алмайым.
- 5 Кем уның тиреһен тунай ала?
Ике кат көһөн кем тишә ала?
- 6 Кемдең кулынан килә капкалай ауыҙын аһу?
Оһло теһтәренең теһзмәһе кот оһкос.
- 7 Арт һаны кат-кат калкандар менән каплы.
Улар мисәтләнгән кеүек бик нык беркетелгән,

- 8 Бер-берегенә терәлеп тезелгәндәр,
Араларынан хатта һауа үтерлек түгел.
- 9 Шул тиклем тығыз торалар,
Йәбешкәндәр, айырыммын тимә.
- 10 Бышқырһа, йәшен йәшнәгән һымак;
Күззәре – таң нурзәрына окшаш.
- 11 Ауызынан ут-ялкын бөркөлә,
Көйзәргәс оскондар атыла.
- 12 Морон тишектәренән төтөн бөркөлә,
Әйтерһең, камыш яккан усакта қазан қайнай;
- 13 Һулышынан күмер дөрләп китә,
Ауызынан ялкын урғыла.
- 14 Муйынында кеүәт йәшәй,
Уның алдында хатта дәһшәт тә бейеп тора.
- 15 Итләс тәне қойоп қуйған һымак тығыз;
Шул кәзәрле қаты, һис қакшатам тимә.
- 16 Йөрәге таштай қаты,
Кул тирмәнәненә асқы ташылай.
- 17 Ливъясан қузғалғанда, бәһлеүәндәр зә курқа,
Ул ташланғанда артқа сигенә.
- 18 Уға қаршы қылыс күтәрәү фәйзәһыз,
Һөңгә лә, уқ та, һис бер қорал сызәмақ.
- 19 Тимәрзе ул һалам һымак күрер,
Бакыр уға сөрөк ағас кеүек.
- 20 Атқан уктан қасмақ,
Ә һапқы ташын кәбәк һымак та күрмәқ.
- 21 Сукмарзы һалам тип қабул итер,
Һөңгөнөң һызғырып осоуынан көлөр.
- 22 Қорһақ ақты сүлмәк ватықтары кеүек осло:
Мәтенә ашлық һукқыс һымак ақтарып бара.
- 23 Даръяны қазан кеүек қайнатыр;
Диңгеззе қайнаған есле майзай болғатыр.
- 24 Йөзгәндә артынан балқып торған эз қалдырыр;
Ақ күбектәр сал сәстәй тойолор.
- 25 Ер йөзөндә ундай йән әйәһе юк башқаса;
Қурқыуһыз яратылған бер мәхлүк.
- 26 Бөтөн тәкәбберзәргә ул өқтән асқа қарай;
Бөтөн мәғрур януарзәрзың һакимы ул».

Әйүптең Раббыға яуабы:

Әйткән һүззәрәмдән кире қайтам

42 ¹ Шунан Әйүп Раббыға былай тип яуап бирзе:

- ² «Беләм: бөтәһе лә Һинәң ихтыярза;
Ниәтендән Һинә бер нәмә лә туктата алмай.

- 3 „Белдекһез һүззәре менән
Минең ниәтемә кара яккан кем ул?“ – тип һораның.
Ысынлап та, үзем аңламаған нәмәләр хақында,
Башым етмәс гәжәйеп гәмәлдәр тураһында һөйләнем.
- 4 „Һин тыңлап тор, Мин һөйләйем;
Мин һорайым, һин аңлатып бир“, – тинең.
- 5 Быға тиклем мин Һинең хакта ишетеп кенә белә инем;
Әле иһә үз күззәрем менән күрҙем.
- 6 Шуға күрә әйткән һүззәремдән кире кайтам,
Көл-тузан өстөндә ултырған килеш тәүбә итәм».

Әйүптең тулығынса акланыуы һәм бәрәкәтенең кайтыуы

⁷ Әйүп менән һөйләшкәндән һуң, Раббы Темандан килгән Әлифазға:

– Һиңә һәм ике дусыңа асыуым каты, – тине, – сөнки һез Минең турала колом Әйүп кеүек дөрөс һөйләмәнегез. ⁸ Инде ете үгез, ете һарык тәкәһе алығыз за, колом Әйүп янына барып, үзегез өсөн тотош яндырыу қорбаны салығыз. Колом Әйүп һезҙең хакка доға қылһын. Мин, уның доғаһын қабул итеп, ахмаклығығыз өсөн, Минең турала колом Әйүп кеүек дөрөс һөйләмәгәнегез өсөн, һезгә тейешле язаны бирмәм.

⁹ Шунан Темандан килгән Әлифаз, Шуах кешеһе Билдад, Нағамандан килгән Софар Раббы кушқанса эшләнеләр. Раббы Әйүптең доғаһын қабул итте.

¹⁰ Әйүп дустары хақына доға қылғандан һуң, Раббы уға мул тормошон элеккегә қарағанда ике тапқырға арттырып кире қайтарып бирҙе. ¹¹ Әйүптең бөтә ағай-әнеләре менән апай-һеңделәре, элекке таныштарының барыһы ла уға килде һәм уның өйөндә ашаны-эсте, Раббы күндөргән бәлә-қазалар өсөн йыуатты, һәр береһе берәр кесита көмөш һәм берәр алтын алқа бүләк итте.

¹² Раббы Әйүптең қалған көндәрен элеккеләренә қарағанда ла бәрәкәтлерәк итте. Инде уның ун дүрт мең вақ малы, алты мең дөйәһе, мең пар үгезе һәм мең инә ишәге бар ине.

¹³ Әйүптең ете улы менән өс қызы тыузы. ¹⁴ Төүге қызына Емима, икенсәһенә Кесиға, өсөнсөһөнә Кәрән-Һаппух* тип исем кушты. ¹⁵ Бөтә илдә Әйүптең қыззарынан да гүзәлерәк қыззар юк ине. Аталары уларға ла ағай-әнеләре менән бер тигез мирас бирҙе.

¹⁶ Бынан һуң Әйүп йөз зә қырк йыл йәшәне, үзенең балаларын һәм балаларының балаларын дүртенсе быуынға тиклем күрҙе. ¹⁷ Ул қартайып, тормошта бөтәһен дә та-тып-кисереп вафат булды.

* **42:14** *Емима; Кесиға; Кәрән-Һаппух* – Емима йәһүд телендә – «алатуба», Кесиға – «дәрсен сәскәһе», Кәрән-Һаппух «қара һөрмә» тигән мәғәнәлә.

Зәбүр

Йәһүдсә был китап «Тәһилим» («Мактау йырзары») тип атала. Иске Ғәһедтең боронғо грек теленә тәржемәһендә ул кыллы уйын коралы атамаһы буйынса «Псалтерион» тип йөрөтөлә, русса «Псалтирь» тип аталыуы ла шуға бәйле. Ә ислам динендә уны Көрһәндәгесә (4:163) «Зәбүр» тип атағандар.

Китап 150 йырзан тора (боронғо грек кулязмаларында 151-се йыр за бар). Беззең тәржемәлә йырзарзың нумерацияһы, русса Синод тексындағы кеүек үк, тәржемәһендә боронғо грек вариантына тап килә, әммә йәһүд текстарындағы һәм хәҙерге заман тәржемәләрендәге нумерациянан бер аз айырыла.

Зәбүр китабын хасил иткән өлөштәр түбәндәгеләр: беренсе өлөш – 1–40-сы йырзар; икенсе өлөш – 41–71-се йырзар; өсөнсө өлөш – 72–88-се йырзар; дүртенсе өлөш – 89–105-се йырзар; бишенсе өлөш – 106–150-се йырзар. Израил халкы Вавилон (йәки Бабил) әсирлегенән кайткандан алып был биш йыр йыйынтығы бер китап итеп туплана. Кайһы бер йырзар аз ғына үзгәрештәр менән Зәбүрҙең төрлө өлөшөндә кабатлана (мәсәлән, 13-сө һәм 52-се йырзар), кайһы берҙәре Иске Ғәһедтең башка урындарында ла осрай (мәсәлән, 17-се йыр менән II Батшалар 22-се бүлек).

Был йырзар формаһы һәм йөкмәткеһе буйынса төрлө. Улар араһында Алланан ярзам, дошмандарзан ятклау һәм уларға яза биреүҙе һорап ялбарғандар бар. Алланың сикһез мәрхәмәтенә һәм ауыр сактарҙағы ярзамына шөкөр кылыу за күп. Кайһы бер йырзар Алла һаклап йөрөткән һәм еңеүҙәр яулаған Израил батшаһын данлай. Икенселәрендә боронғо Израил тарихынан вакиғалар искә алына. Был китаптың төп шәхесен, Яратыусы һәм Бар кылыусы Алланы мактаған һәм данлаған йырзар, моғайын, иң сағыуҙарылыр. Һәр кем был китапта кәйефен йә хәлен сағылдырған доғаны таба алыр – Зәбүр һәр ваҡыт төрлө халыктарға күңелендә иман йөрөткән һәр кем өсөн доға дәрәслеге булып тора. Төрлө милләт шағирҙары, был китаптағы образдарҙы һәм алымдарҙы кулланып, туған телдәрендә мөкәддәс йырзар ижад иткән.

Кайһы бер йырзарҙың башында ниндәй тарихи шәхескә йә вакиғаға бәйле булыуы аталған, Дауыт батша исеме бөтәһенән дә йышыраҡ телгә алына. Уның был йырзарға ниндәй кысылышы булғанын әйтеүе кыйын: автормы ул, йә төп шәхесме, әллә ошо шиғри жанрҙы нәк ул сығарғанмы? Был йырзарҙы без «Дауыттың мәзһиәһе» тип бирәбез.

Бынан тыш, йырзарҙың башында көйө һәм ниндәй уйын коралында башкарылырға тейешлеге буйынса күрһәтмәләр осрай. Был йәһүд терминдарының мәғәнәһе тулыһынса асылмаған, шуға улар якынса ғына тәржемә итеп бирелде.

«Села» һүҙе йыр эсендә осрай, ул йырҙы башкарғанда пауза яһау кәрәклегенә ишаралыр, моғайын. Уны без шул килеш алдык.

Кайһы бер йырзар (24, 33, 36, 110, 111, 118, 144) акростих ысулы менән язылған, йәғни һәр юл йәки строфа йәһүд алфавитының сираттағы хәрефе менән башлана. Был алым шулай ук Һыктау китабында һәм Сөләймәндең хикмәттәре китабының һуңғы бүлегендә кулланылған.

- 1** ¹ Яуыздарзың коткоһона бирелмәгән,
Гонаһлылар һукмағынан йөрәмәгән,
Хурлаусылар йыйынында ултырмаған –
Ниндәй бәхетле ошондай кеше!
- ² Раббының канунынан зауыкланыр ул,
Көн-төн шул хакта уйланыр.
- ³ Ағын һыу буйына ултыртылған ағаска окшар,
Мизгелендә емеш бирер,
Япрағы шиңмәс-һулымас.
Һәр эшендә уңышка өлгәшер.
- ⁴ Ә яуыздар ундай түгел,
Ел осорған кәбәк кеүек улар.
- ⁵ Ямандар хөкөмдә аклана алмас,
Тәкүәләр йыйынында гонаһлылар урын тапмас.
- ⁶ Сөнки Раббы тәкүәләрҙең юлын һаҡлар;
Яуыздарзың юлы иһә һәләкәткә илтер.

- 2** ¹ Ниңә боларышалар халыктар,
Булмастайзы ниәт итә өммәттәр?
- ² Донъя батшалары күзғалыша,
Хакимдар берләшә Раббыға һәм
Уның мәсихенә каршы.
- ³ Әйтәләр: «Тышауҙарын өзәйек,
Бығауҙарын алып ырғытайыҡ!»
- ⁴ Күк тәхетендә ултырыусы көлә;
Бөйөк Хаким уларҙы мысқыллап көлә!
- ⁵ Унан асыуланып әйтер,
Ярһуы менән куркыуға һалыр.
- ⁶ Әйтер: «Мин Сионға, изге тауыма,
Үземдең батшамды ултырттым».
- ⁷ Мин, батша, Раббы карарын иғлан итәм:
Ул миңә әйтте: «Ғин – Минең улым,
Мин бөгөндән һиңә Ата булдым.
- ⁸ Һора Минән, милек итеп кәүемдәрҙе,
Биләмәгә ерҙең һәр тарафын бирәм.
- ⁹ Халыктарҙы тимер таяк менән кырырһың;
Балсык көршәктәй селпәрәмә ватырһың».
- ¹⁰ Әй батшалар, аҡылға килегеҙ!
Әй донъя хакимдары, ғибрәт алығыҙ!
- ¹¹ Раббыға куркыу һәм хөрмәт,
Тетрәнәү һәм кыуаныс менән хезмәт итегеҙ.
- ¹² Үбегеҙ Уның улын, юкһа Ул асыуланыр;

Тоткан юлығызга һәләк булырһығыз,
Сөнки ярһыуы тиз ялкынланыр.

Уға һыйынғандар һәммәһе бәхетле!

3 ¹ *Дауыттың мәзһиәһе. Улы Авшаломдан каскан вақытта әйтелгән*.*

- 2 Йә Раббы!
Дошмандарым ни тиклем күбәйзе!
Күптәр миңә каршы баш күтәрзе.
- 3 «Алла уны коткармаясак!» – тигәндәр
Эргә-тирәмдә бихисап. *Села*
- 4 Ә һин, Раббы, мине ураткан калканһың;
Һин – даным, башымды юғары сөйзөрөүсе.
- 5 Раббыға мин ауаз һалам –
Яуап кайтарыр изге тауынан. *Села*
- 6 Ятам да йоклайым, йәнә уянам –
Раббы мине һаклай.
- 7 Куркыу юк солғаған гәм халыктан,
Камап алһалар за һәр тарафтан.
- 8 Йә Раббым, калк!
Коткара һал, Аллам!
Кундыр бар дошмандарымдың янағына;
Кыра һук бөтә тештәрен яуыздарзың.
- 9 Котолоу бары Раббынан!
Халкың өстөндә булһын фатихаң! *Села*

4 ¹ *Йырсылар етәксенә: кыллы уйын коралдары озатыуында.
Дауыттың мәзһиәһе.*

- 2 Сакырған сағымда яуап кайтар, ғәзел Аллам!
Тарлығымда иркенгә сығарзың.
Әле лә бул мәрхәмәтле, доғама колак һал.
- 3 Әй әзәм балалары, касанға тиклем
Шөһрәтем булыр хурлыкка дусар?
Касанғаса юкка-барға күңел биреп,
Сабырһығыз ялғандың артынан? *Села*
- 4 Белегез, Раббы тоғро колон Үзенә айырып ала.
Касан ғына сакырһам да, Ул мине ишетә.

* 3:1 Карағыз: «II Батшалар», 15:1–18:33.

- 5 Куркып-тетрәнегез, гонаһ кылмағыз,
Төндә ятканығызга уйланығыз, тынлык һаклағыз. *Села*
- 6 Тейешенсә корбандар салығыз,
Раббыға инанығыз.
- 7 «Кем безгә якшылык эшләр?» – тигәндәр күп.
Йә Раббы, йөзөндөң нурын өстөбөзгә сәс!
- 8 Уларзың мул иген һәм яңы шарапка
Кыуаныуынан зурырак
Һөйөнөс бирзең минең йөрәккә.
- 9 Йән тыныслығында ятам да йоклайым,
Сөнки, Раббы, бары тик Һин генә
Именлектә мине йәшәтәһең!

5 ¹ *Йырсылар етәксенә: тынлы уйын коралдары озатыуында. Дауыттың мәзһиәһе.*

- 2 Әйткәндәремә колак һал, Раббы,
Аһ-зарымды ишет!
- 3 Ярзам ялбарыуымды тыңла, Батшам, Аллам,
Мин Һиңә доғамды озатам.
- 4 Йә Раббы! Таң һайын ишетәһең ауазымды.
Иртә һайын Һиңә ялбарам,
Көтөп калам яуабыңды.
- 5 Һин яуызлыктан хушһынған Алла түгел,
Һинең яныңда залим төйәкләнә алмаҫ.
- 6 Хозурыңда тора алмаҫ тәкәбберзәр,
Бөтә яманлык кылыусыларға нәфрәтлеһең,
Ялған һөйләгәндәрзе Һин юк итәһең;
Кан койоусы һәм мәкерлеләр Раббы өсөн ерәнгес.
- 8 Ә мин тоғро мөхәббәтең муллығына күрә
Йортоңа Һинең инермен.
Мөкәддәс қорамыңа йөз тотоп,
Тетрәнәп сәждә кылырмын.
- 9 Йә Раббы, дошмандарым ни тиклем күп минең!
Ғәзеллеген менән мине Үзеңдең һукмағыңдан етәклә,
Юлымды тура ит.
- 10 Уларзың ауыззарында дөрөслөк юк;
Эстәре тулы емергес уйзар.
Боғаззары – асык кәбер,
Телдәрәндә – ялағайлык.
- 11 Эй Аллам, уларзы язала!
Яман ниәттәре үззәренең баштарына етһен.

Кыу уларзы һанһыз гонаһтары аркаһында,
Улар Һине кире какты.

- 12 Һиндә ышык тапкандар барыһы кыуанһындар,
Һин уларзы курсалаған өсөн
Әйзә мәңге шатланып гөрләшһендәр!
Исеменде яраткандар, әйзә
Һиндә һөйөнөс тапһындар.
- 13 Һин, Раббы, тоғроларзы фатихалайһың;
Миһырбаның менән калкандай уларзы ышыклайһың.

6 ¹ *Йырсылар етәксенә: һигез кыллы уйын коралдары озатыуында. Дауыттың мәзһиәһе.*

- 2 Йә Раббым, асыуланып язалама мине.
Ярһыулы мәлеңдә ғазаплама.
- 3 Рәхимле бул, Раббы, сөнки тәкәтем калманы.
Дауалай күр, Раббы, һөйәктәрәм һызлай.
- 4 Ғазап сигә йәнем,
Әй Раббым, қасанға тиклем?
- 5 Борол минә, Раббы, коткар мине!
Тоғро мөхәббәтең һақына ярзам итсе.
- 6 Үлгәс бит бер кем дә Һине искә алмай.
Кем шөкөр итер Һиңә үлеләр донъяһынан?
- 7 Ыңғырашып хәлдән тайзым;
Түшәгем һыу күз йәшемдән һәр төн,
Күп илаузан сыланған мендәрәм.
- 8 Күззәрәмдең нуры һүнде хәсрәтемдән,
Зәғифләнде дошмандарым аркаһында.
- 9 Китегез минән, яуызлык кылыусылар!
Сөнки Раббы илағанымды ишетте.
- 10 Ялбарыуым Раббыға олғашты,
Ул қабул итер доғамды.
- 11 Дошмандарым оятқа каласак,
Барыһын дәһшәт солғап аласак,
Улар мәсхәрәгә калып сигенәсәк.

7 ¹ *Дауыттың хәсрәт йыры. Был йыр менән ул Раббыға Бинйәмин ырыуы кешеһе Куштың һүззәре аркаһында мәрәжәғәт иткән.*

- 2 Раббым Аллам, Һиңә һыйынамын;
Һакла эзәрләүселәрзән, коткар.
- 3 Юкһа арысландай ташланырзар,

- Йолккосларзар һәм һис кем якламаҫ.
 4 Раббым Аллам! Ошоларзы кылһам:
 Ғәзелһезлек менән кул бысратһам;
 5 Якшылығына дуҫымдың яуызлык менән кайтарһам;
 Дошманымды наһакка талаһам –
 6 Әйзә, мине кыуып тотһон дошман.
 Йәнемде ергә иза тапаһын,
 Намысымды тупракка бутаһын! *Села*
- 7 Ярһып калк, эй Раббым!
 Баҫ каршы дошмандарымдың нәфрәтенә.
 Уян миңә һакка, белдер һөкөмөңдә!
 8 Халыктар әйләнә-тирәңә йыйылһын,
 Һин улар өстөнән юғарыға ашып ултыр!
 9 Халыктарға һөкөм кыла Раббы.
 Раббы, миңә дә дәғүәмде кара;
 Һаклығыма, паклығыма күрә карар сығар.
 10 Аһыр килһен яуыздарзың һаслығына!
 Тәкүгә таяныс бул, ғәзел Алла,
 Һин әзәмдең йөрәген һәм уйзарын һынауһы.
 11 Миңә калканым – Алланан,
 Саф йөрәклеләрҙе коткарыуһынан!
 12 Һак һөкөмдар – Алла,
 Һакһызыкка һәр һак аһыу тота.
 13 Әгәр кеше яуызлығын ташламаһа,
 Алла кылыһын үткерләп кайрар,
 Йәйәһен киреп куйыр.
 14 Уның үлем коралы әһер,
 Тоһсалған ялһынлы уктар.
 15 Кем яманлык менән йөккә узған,
 Шул яуызлыкка ауырлы,
 Ул ялған тыузырыр.
 16 Кем башкаға һокор каһый,
 Шунда үе барып колар.
 17 Яуызлығы үенә әйләнәп кайтыр,
 Залимлығы үз башыңа төһөр.
- 18 Мин һак Раббыны данлайым,
 Юғарыларҙан Юғарының иһемен йырлайым!

8¹ *Йырһылар етәкһенә: «Гиттиҫ» көйөнә. Дауыттың мәһхиәһе.*

- 2 Раббы Һакимыбыз!
 Иһемен һиндәй ғиззәтле бөтә ер йөзөндә!
 Аһмандан юғарырак Һинәң шөһрәтең!
 3 Саһыйзар, иһсәк балаларзың ауазы менән

Дошмандар һәм үслеләргә каршы
Һин нығытма корзоң, уларға ахыр куйзың.

- 4 Бармактарың әүләгән күккә бактым,
Һин урынлаштырған ай менән йондоззарға караным.
- 5 Әзәм заты нимә инде?
Ә Һин уның хақында уйлайһың!
Бәндә балаһы кем – уны хәстәрләйһең?
- 6 Уны Алланан сак кына түбән иттең;
Шөһрәт һәм хөрмәт тажы кейзерзең.
- 7 Кулыңдың ижадына уны хаким кылдың,
Бөтә нәмәне аяғы астына һалдың:
- 8 Эре һәм вак малды,
Кырағай хайуанды,
- 9 Күктәге кош, диңгеззәге балык,
Даръяларза йөзгән һәммәһен.
- 10 Эй Раббы Хакимыбыз,
Бөтөн ер йөзөндә исемен ниндәй ғиззәтле!

9 ¹ *Йырсылар етәксенә: «Муҫ-лаббен» көйөнә. Дауыттың мәзхиәһе.*

- 2 Бар күңелдән шөкөр итермен, йә Раббы,
Бөтә гәжәйеп гәмәлдәрендә һөйләрмен.
- 3 Һиндә булыр һөйөнөсөм һәм тантанам,
Исеменә мәзхиә йырлармын, эй Юғарыларзан Юғары!
- 4 Дошмандарым кире сигенгәндә
Һөрөнөп дөмөгөрзәр алдында.
- 5 Сөнки Һин хөкөм кылдың, дөгүәмде караның;
Ғәзел хөкөмдар булып тәхетендә ултырзың.
- 6 Кәүемдәрзе Һин дәһшәткә һалдың,
Яуыздарзы кырып ташланың,
Исемдәрен мәңгенән мәңгегә юйзың.
- 7 Башкаса юк дошман –
Бары калды харабалар!
Калаларын һепереп түктең,
Хатта хәтирәләре калманы.
- 8 Раббы мәңге хаким булыр,
Ул тәхетен хөкөм кылыр өсөн корған.
- 9 Донъяны ғәзеллек менән хөкөм итер;
Халыктарға хак хөкөм сығарыр.
- 10 Изелгәнгә һыйыныс булыр Раббы,

- 11 Бәлә килгән сакта – ышаныслы ышык.
Атыңды белгәндәр Һиңә өмөт бағлар,
Сөнки, Раббы, Үзеңде эзлөгәндәрзе ташламайһың.
- 12 Сионды төйәк иткән Раббыға мактау йырлағыз!
Ғәмәлдәрен халыктар араһында һөйлөгөз!
13 Сөнки түгелгән кандың конон кайтарыр, иҫендә тотор,
Изелгәндәрзең зарын онотмаҫ.
- 14 Кызған мине, Раббы!
Алып кит Һин мине үлем капкаһынан,
Миңә нәфрәт тоткандарзан
Күргән ғазабыма кара!
15 Шул сак Йәрусәлимдең капкаларында
Һиңә мактау яузырайым,
Коткарыуына кыуанайым.
- 16 Кәүемдәр үззәре казған сокорға коланы,
Корған аузары аяктарын сорнаны.
17 Раббы Үзен танытты һәм хак хөкөм кылды,
Залимдар үззәре куйған тозақка капты. *Һиггайон** Села
- 18 Яуыздар – Алланы оноткан бар кәүемдәр –
Үлеләр донъяһына китер...
19 Әммә мохтаж бөтөнләйгә онотолмаҫ,
Фәкирзең өмөтө бушка булмаҫ.
- 20 Калк, Раббы! Әзәм заты өстөн сыкмаһын,
Кәүемдәргә хозурыңда хөкөм кылынһын!
21 Уларға дәһшәт һал, Раббы!
Үззәренең кеше генә булғандарын белһен. *Села*
- 22 Йә Раббы, ниңә Һин ситгә тораһың?
Бәлә килгәндә Үзеңде йәшерәһең?
23 Тәкәббер яуыздар ярлыны эзәрләй,
Үззәре корған мәкергә үззәре эләкһен!
- 24 Яуыз әзәм нәфсеһен кандырыр ға мактанары;
Комһоз – Раббыға хур бағыр, Уны карғар.
25 Залим, тәкәбберләһенеп, Алланы һанға һукмаҫ,
Ул эсенән: «Алла юк», – тип уйлай.
26 Уның эше һәр вакыт уң булыр.
Һинең хөкөмдәрен уның өсөн юғары һәм алыҫ,
Дошмандарына тик көлөп карар.

* 9:17 *Һиггайон* – мәғәнәһе билдәле булмаған музыкаль термин.

- 27 Күңеленән генә: «Мин сайкалмам! – тиер, –
Бер вакытта ла бәлэгә калмам!»
- 28 Ауызы тулы карғыш, мәкер, яуызлык,
Тел төбөндә – золот һәм бозоклок.
- 29 Улар ауылдарға боҗоп ятыр,
Аулакта ғәйепһеззе үлтерер,
Ярзамһызған күзен алмай һағалар.
- 30 Бахырзы эләктереп алырға
Өңөндә боҗқан арыслан һымак,
Йәшеренеп аңдып ятыр,
Ауына эләктереп һөйрәкләр.
- 31 Бисаралар сараһызған сүгеп,
Аяуһызың тырнағына кабыр.
- 32 Залим әзәм үз алдына: «Алла ототто, – тиер, –
Ул күзен йомдо, бер вакытта ла күрмәҗ».
- 33 Йә Раббы, калк, кулыңды күтәр, әй Алла!
Изелгәндәрзе ототма!
- 34 Ниңә яуыз бәндә һине хурлай,
Әсенән: «Алла минән яуап таптырмаҗ!» – тип уйлай?
- 35 Әммә һиңә барыһы ла мәғлүм,
Хәсрәт-әрнеүзәрзе күрәһең;
Бисара үзен һиңә тапшыра,
Етемдәрзең һин ярзамсыһыһың.
- 36 Залимдың һәм ғәзелһеззең кеүәтен кыр,
Әйзә, уларзың кылғандары язаһыз калмаһын,
Яуызлыктары эһез юғалһын.
- 37 Раббы мәңгенән мәңгегә батша,
Уның еренән ят кәүемдәр юкка сығыр.
- 38 Изелгәндәрзең теләген ишетәһең, Раббы,
Уларзың рухтарын нығыт,
Колак һалып тыңла.
- 39 Үкһеззең, изелгәндең һакын кайтарыр өсөн,
Фани әзәм башкаса дәһшәт сәсмәһен.

10 ¹ Йырсылар етәксенә: Дауыттың мәзһиәһе.

Мин Раббыла таптым һыйыныс.
Нисек инде һез миңә:

- «Кош һымак таузарға ос, касып кит!
 2 Ана күр, яуыздар йәйә киргән,
 Саф күнелләргә караңғыла атыр өсөн
 Уктарын кереш өстөнә куйған.
 3 Нигеззәр емерелгәндә
 Иманлылар нимә эшләй ала?» – тип әйтәһегез.
- 4 Раббы Үзенең мөкәддәс корамында,
 Раббының тәхете – күктә.
 Күззәре үткер: әзәм балаларын күреп тора;
 Караштары уларзы һынап баға.
 5 Раббы иманлы кешене һынай,
 Яуызды, золот яратыусыны йәне һөймәй.
 6 Ул залымдар өстөнә утлы куз, көкөрт яузырыр;
 Көйзөргөс ялкынлы ел –
 Уларзың язмыш тустағына өлөш шул булыр.
 7 Раббы ғәзел, Ул ғәзеллекте һөйөр.
 Намыслы әзәм Уның йөзөн күрер.

11 ¹ *Йырсылар етәксенә: һигез кыллы уйын коралдары озатыуында. Дауыттың мәзхиәһе.*

- 2 Коткар, Раббы!
 Тәкүә бер кеше калманы,
 Һиңә тоғролар калманы әзәм балалары араһында.
 3 Ялған һөйләйзәр бер-беренә;
 Телдәре шыма, күңелдәрендә – хәйлә.
 4 Кыркып ташлаһын Раббы ялған телдәрзе;
 Мактансык ауыззарзың өндәрен тыкһын.
 5 Әйтер улар: «Телебез менән еңәбез!
 Ауыз үзебеззекә – кем хужа безгә?»
- 6 Әйтер Раббы: «Инде сара күрермен,
 Йәберләнгән ярлыларға, ыңғырашкан меһкендәргә
 Үззәре теләгән именлекте бирермен».
- 7 Раббының һүззәре – пактан-пак:
 Усакта ете кат яндырылып
 Тазартылған иң саф көмөш һымак.
- 8 Йә Раббы, Һин уларзы һакларһың,
 Был нәселдән мәңге курсаларһың.
 9 Һәр тарафта кәбәхәтлек – мактаулы,
 Ямандар баһты донъяны.

12 ¹ *Йырсылар этәксенә: Дауыттың мәзхиәһе.*

- 2 Йә Раббы, кәсанға саклы,
Мәңгегәме мине оноторһоң?
Минән йөз йәшерерһең кәсанға тиклем?
- 3 Кәсанғаса йәнем тынғы тапмаҫ,
Күңелемдә көн-төн хәсрәт булыр?
Кәсанға тиклем дошманым өҫтөн калыр?
- 4 Караһаңсы, яуап кайтарһаңсы, Раббым Аллам!
Күззәрәмә нур бир, үлем йокоһона талмайымсы!
- 5 Дошмандарым: «Еңдем уны!» – тимәһендәр,
Сайкалғанымда кыуана алмаһындар.
- 6 Мин һинең мөхәббәтеңә өмөтләһәм,
Күңелем коткарыуыңа кыуанасак.
Мин һиңә йырлармын, Раббы:
«Ул миңә якшылык кылды».

13 ¹ *Йырсылар этәксенә: Дауыттың мәзхиәһе.*

- Ахмак эсенән генә уйлай: «Алла юк!»
Кеше бозолдо, әшәкелеге алдан йөрөй.
Якшылык кылыусы бер кем дә юк.
- 2 Раббы күктән әзәм балаларына күз һала:
Аңлылар, Алланы эзләгәндәр бармы?
- 3 Барыһы ла юлдан язған, берзәй бозолған;
Якшылык кылған әзәм юк,
Исмаһам, берәү калмаған!
- 4 Яуызлык кылыусылар –
Халкымды икмәк урынына ашағандар,
Раббыны сакырмағандар –
Бер ни зә аңламаймы ни?
- 5 Улар оло дәһшәткә төшәсәк,
Сөнки Алла тәкүә быуын яклы.
- 6 Һез фәкирзең ниәтен бушка сығараһығыз,
Әммә Раббы уларзың һыйынысы.
- 7 Сиондан Израилға котолоу килһә ине!
Раббы Үз халкына муллык-именлек кайтарғас,
Якуп нәселе шатлык кисерер,
Израил халкы кыуаныр!

14 ¹ Дауыттың мәзхиәһе.

Йә Раббы, сатырыңда кунак булырға кем һуң лайыҡ?
Мөкәддәс тауыңда йәшәргә кемдең хақы бар?

- 2 Йөрөгән юлдары камил,
Кылған ғәмәлдәре ғәзел,
Йөрәктән сыккан һүззәре хак булған,
- 3 Теле ғәйбәтте белмәгән,
Дусына зарар кылмаған,
Якынын хурламаған;
- 4 Азғынды кире каккан,
Раббынан куркканды хөрмәт иткән,
Үзе зыян күргәндә лә,
Биргән антында нык торған;
- 5 Бурысты файза алып өсөн бирмәгән,
Ришүәт өсөн ғәйепһезгә ғәйеп ташламаған –
Шулай йәшәгән кеше мәңге какшамаҫ!

15 ¹ Дауыттың шиғыры.

- Һакла мине, эй Алла,
Мин Һиндә ышык табамын.
- 2 Раббыға әйтермен: «Һин – минең Хакимым.
Һинән башка минең бәхетем юк!»
  - 3 Илдәге изгеләргә килгәндә: улар затлы,
Бар күңелдән уларға тартылам.
  - 4 Ят илаһтарға эйәргәндәрҙең хәсрәте артыр.
Мин боттарға канлы қорбандар килтермәм,
Исемдәрен теләмә лә алмам.
  - 5 Раббы – минең өлөшөм, минең туһтағым,
Минең йәрәбәм – Һинең қулыңда.
  - 6 Биләмәмдең ызандары ниндәй гүзәл ерзәр буйлап бара –
Ниндәй хозур милек насип иттең миңә!
  - 7 Миңә нәсихәт биргән Раббыға шөкөр итәм,
Хатта төндә лә өгөт бирә булмышым.
  - 8 Мин һәр сак Раббыға күз төбәйем,
Ул уң тарафымда торған өсөн
Бер нәмә лә мине какшата алмаҫ.
  - 9 Шулар аркала күнеләмә шатлық тула,
Рухым иһә күтәрәнкелектә;
Хатта тәнем именлектә булыр.

- 10 Сөнки йәнемде үлеләр донъяһында калдырмаһың,
Тоғро бәндәнә үлем сокорон күрһәтмәһең.
- 11 Йәшәү юлын өйрәтерһең миңә.
Бәтмәһ шатлыҡ һинең хозурыңда,
Уң ағыңда мәңгелеккә – икһез-сикһез бәхәт.

16 ¹ Дауыттың доғаны.

- Эй Раббы, хак дәғүәмде тыңла,
Ялбарыуыма колак һал,
Хәйләһез ирендәрем әйткән доғаны ишет!
- 2 Һинең хозурыңдан сыҡһын миңә хөкөм;
Күзең кем хаклы икәнде күрһен.
- 3 Һин йөрөгемә текәлдең,
Төндә килеп мине һынаһың,
Бер һиндәй зәғәйеп таба алмаһың,
Ауызымдан гонаһ һүз сыҡмай миңең.
- 4 Бәндәләр нимә генә кылһа ла,
Мин ауызыңдан сыҡкан һүззәрҙе тотам,
Залимдар юлынан йырак торам.
- 5 Азымдарым Һинең юлдан атлай,
Тайпылыузы белмәй аяктарым.
- 6 Һине сақырам, әй Алла, миңә яуап кайтарырһың;
Колак һал, әйткәндәремде ишет!
- 7 Ғәжәйеп мөхәббәтеңде күрһәт,
Үзеңә һыйыңғандарҙы дошмандарҙан
Уң кулың менән һакла!
- 8 Күз алмаңдай һакла мине;
Канатың астына йәшер
- 9 Миңә һөжүм иткән яуыздарҙан,
Һырып алған үлемесле дошмандарҙан.
- 10 Уларҙың йөрәктәрен май бөргән,
Үззәре оятһыҙ мактаналар.
- 11 Улар эззәремә баһып килә,
Камалайҙар мине һәр тарафтан,
Йығып һалыр өсөн һағалайҙар.
- 12 Гүйә қорбанын өзгөлөргә яһкынған йыртҡыс,
Боһоп, табыһын аңдыған йәш арыһлан.
- 13 Йә Раббы, калк, уларҙың қаршыһына баһ!
Уларҙы ергә йығып һал!
Йәнемде қотқар қылыһың менән яуыздарҙан.

- 14 Йә Раббы, был кешеләрҙән,
Өлөштәре донъялыкта булғандарҙан
Үз кулдарың менән коткар.
Корһақтары хазиналарың менән тулһын,
Балалары алкынғанса ашап туйһын,
Артканы ейәндәренә тороп калһын!
- 15 Мин иһә тоғролок менән йөзөңә бағырмын,
Уянғанда Һинең рәүешендә күреүемә тук булырмын.

17 ¹ Йырсылар *етәксенә*: Раббы коло Дауыттың мәзхиәһе. Раббы Дауытты бөтә дошмандарынан һәм Шаулдың кулынан коткарған көндө, Дауыттың Раббыға бағышлаған йыры. ² Ул былай тине:

- 3 Һөйөүем Һиңә, йә Раббым, миңең кеүәтем!
Раббы – каям миңең, кәлгәм, йолоп алыусым;
Аллам – каям һәм мин Унда ышык табам;
Ул – калканым, коткарыусы көзрәтем, һыйынысым!
- 4 Мақтауға лайык Раббымды сакырырмын,
Дошмандарымдан мин котолормон.
- 5 Сорнап алды мине үлем ғазаптары,
Һәләкәт ташкыны баштан ашты,
6 Үлеләр донъяһының сынйырҙары сырманы мине,
Алда королған әжәлдең тозақтары.
7 Раббыға хәсрәт уртаһынан ялбарзым,
Алламдан ярҙам һораным.
Корамынан ауазыма колак һалды,
Зарым Уға барып етте.
- 8 Раббының асыуы ялкынланды:
Шул сак ер йөзө сайкалды ла тетрәне,
Тауҙарың нигеҙҙәре һелкенде.
- 9 Танау тишектәренән төтөн урғылды,
Ауызынан ялмаусы ялкын бөркөлдө,
Әйләнәһендә оскон сәсрәне.
- 10 Аушайтты ла күк кабағын, Раббы килеп төштө,
Аяк асты тома караңғылык ине.
- 11 Ул бер кирубка менеп осто,
Ел канаттарында алға елде.
- 12 Караңғылыҡты Үзенә япма итте,
Ямғырлы кара болоттарҙан Үзенә сатыр корзо.
- 13 Уның хозурындағы балкыштан,
Болоттарҙы үтә тишеп,
Бозборсак һәм утлы куздар язуы.
- 14 Күктәрҙә күкрәне Раббы,
Юғарыларҙан Юғары ауаз һалды,

- Бозборсак һәм утлы куз яузырзы.
15 Ук атып, дошмандарын туззырзы,
Йәшен йәшнәтеп, уларзы тар-мар итте.
16 Йә Раббы, дәһшәтле ауазыңдан,
Танауың бөркөгән һулышыңдан
Диңгез тәрәнлектәре күренде,
Донъяның нигеззәре асылды.
- 17 Раббы юғарынан кул һондо ла мине тотто;
Тәрән һузарзан күтәреп алды.
18 Кеүәтле дошмандан азат итте,
Минән күпкә көслө булһалар за,
Күрә алмаусыларзан коткарзы.
19 Бәлә көнөмдә улар каршыма төшкәйне,
Әммә Раббы миңә терәк булды.
20 Ул мине иркенлеккә сығарзы,
Күңеленә хуш килгәнәмә күрә коткарзы.
- 21 Тәкүәлегемә күрә әжерен бирә Раббы,
Ғәмәлдәрәмдең сафлығына күрә бүләкләй.
22 Сөнки мин Раббының юлын тотам,
Алламдан йөз бороп, яманлык кылмам.
23 Уның карарзырын күззә тотам,
Канун-кағизәләрен ситкә типмәнем.
24 Каршыһында керһез баһсып торам,
Гонаһ кылыузан һакландым.
25 Раббы миңә тәкүәлегемдең әжерен бирзе,
Хозурында ғәмәлдәрәмдең сафлығына күрә бүләкләне.
- 26 Тоғроларға Һин тоғролок күрһәтәһең,
Камилдар менән камилһың.
27 Ғәмәлдәрең пак Һинең пактарға,
Мәкерләләр менән хәйләкәрһең.
28 Изелгән бәндәләреңде коткараһың,
Тәкәбберзең башын түбән эйзәрәһең.
29 Сырағымды токандырыусы Һин, Раббым!
Аллам миңә караңғылығымды яктырта.
30 Һинең менән мин ғәскәргә каршы барам,
Аллам менән диуарзырзы ашам.
- 31 Алланың юлы камил.
Раббының һүзе иретеп тазартылғандай саф.
Ул – Үзенә һыйынғандар өсөн қалқан.
32 Раббынан башка тағы ла алла бармы?
Аллабыззан башка бармы һыйыныр каябыз?
33 Алла кеүәт менән билем быуа,
Ул барыр юлымды камил кыла.

- 34 Аяктарымды боландыкылай етез итә,
Түбэләрзә мине тоторокло итә.
35 Кулымды һуғыш һөнәренә өйрәтә –
Беләгем бакыр йәйәнә бөгә ала.
36 Коткарыусы калқан бирзең миңә,
Уң кулың таяныс булды,
Мәрхәмәтең мине мәртәбәле итә.
37 Һин азымдарымды киңәйтәһең,
Шуға күрә хәлһезләнмәс аяктарым.
- 38 Дошмандарымды эзәрләп кыуып еттем,
Тар-мар итмәйенсә боролманым.
39 Уларзы тукманым, бүтән калка алманылар,
Табан астында аунап калдылар.
40 Алыш өсөн кеүәт менән билем быузың,
Каршы баш калкыткандарзы аяк астыма бырғаның.
41 Дошмандарзы аркалары менән борзоң,
Миңә үс тотоусыларзы тар-мар иттем.
42 Инәлделәр, әммә коткарыусы табылманы;
Раббыны сакырзылар, Ул яуап кайтарманы.
43 Елдәге тузан һымак уларзы боркоттом,
Урам бысрағы ише уларзы тапаланым.
- 44 Мине халык фетнәләренән коткарзың,
Кәүемдәргә башлык итеп куйзың,
Үзем белмәгән халыктар миңә хезмәт итә.
45 Тауышымды ишетәү менән буйһоналар,
Яттар алдымда якшатланалар.
46 Йөрәктәре тетрәп, калтырашып,
Кәлгәләренән сығалар.
- 47 Раббы терә!
Һыйынған каям мөбәрәк булһын!
Мине коткарыусы Аллам
Күктәргә күтәреләп зурланһын!
48 Минәң өсөн үс алыусы Аллам
Халыктарзы миңә буйһондорған,
49 Минә дошмандарымдан коткарған.
Һөжүм итеүселәрзән өстөн сығарған,
Залим әзәмдең кулынан йолоп алған.
50 Шуға ят кәүемдәр араһында
Һине данлармын, йә Раббым,
Исеменә мәзһиә йырлармын.
- 51 Үзе куйған батшаға Ул бөйөк еңеүзәр бирә,
Үзенәң мәсихе – Дауытка һәм токомона
Мәңгелек тоғро мөхәббәтен күрһәтә.

18

¹ *Йырсылар этәксенә: Дауыттың мәзхиәһе.*

- 2 Күктәр Алланың шөһрәтен һөйләй,
Күк көмбәзе иғлан итә кулдарының эшен.
- 3 Көн көнгә тапшыра был һүззәрзе,
Был белемде төн төнгә еткерә.
- 4 Телмәр зә юк бында, һөйләшеү зә,
Уларзың тауышы ишетелмәй.
- 5 Әммә ауаздары бөтөн донъяға тарала,
Хәбәрзәре ер сиктәренә олғаша.
- Раббы күктә кояш өсөн сатыр корған.
- 6 Кояш – сымылдактан сыккан кейәү һымак;
Шатлана, гүйә ярышка сыккан йүгерек егет.
- 7 Күктең бер осонан сыға,
Икенсе осона барып байый –
Эсәһенән һис нәмә йәшенә алмай.
- 8 Раббының кануны камил – йәнде терелтә;
Раббы күрһәтмәләре ышаныслы – бер катлыны зирәк итә;
- 9 Раббының нәсихәттәре дөрөс – күңелде һөйөндөрә;
Раббы бойороктары анык – күззе аса;
- 10 Раббынан куркыу – паклык, ул мәңге дауам итә;
Раббының хөкөмдәре ышаныслы, барыһы ла ғәйәт ғәзел.
- 11 Улар алтындан, саф алтын таузарынан ғәзизерәк;
Улар балдан, кәрәззән тамылайыған балдан, татлырак.
- 12 Мин, колоң Һинең, уларзан нәсихәт алам,
Уларға таянып йәшәгәндәр зур бүләк ала.
- 13 Кем үзенең хаталарын белер?
Йәшерендәренән пакла мине.
- 14 Белә-күрә гонаһ кылыузарзан һакла,
Улар миңә һаким була алмаһын!
Шул сағында мин камил булырмын,
Зур гонаһтарзан азат калырмын.
- 15 Ауызымдан сыккан һүззәр,
Башымдағы уй-ниәттәр,
Һинең күңелеңә хуш булһасы,
Эй Раббым, каям һәм коткарыусым!

19

¹ *Йырсылар этәксенә: Дауыттың мәзхиәһе.*

- 2 Бәлә килгәндә яуап кайтарһын һинә Раббы,
Якуп Аллаһының исеме һине һаклаһын!

- 3 Мөкәддәс торлағынан ярзам ебәрһен,
Сиондан Ул һиңә таяныс юллаһын.
- 4 Бәтә саҙакаларыңды иҫкә алһын,
Тотош яндырыу корбандарыңды кабул кылһын! *Села*
- 5 Йәнең теләгәнде бирһен,
Һәр бер ниәтеңде ғәмәл итһен!
- 6 Ә без һинең еңеүеңә шатланып гөрләшербез,
Аллабыҙ исеме менән байрак күтәрербез.
Раббы бәтә үтенестәреңде ғәмәл кылһын.
- 7 Инде беләм, Раббы Үзе мәсехләгән батшаны коткарыр,
Уға мөкәддәс күгенән яуап бирер,
Көзрәтле уң кулы менән еңеү бүләк итер.
- 8 Кайһылар яу арбалары,
Икенселәр аттары менән мактаныр.
Без иһә Аллабыҙ Раббының исеме менән мактанырбыҙ.
- 9 Тегеләр сүгер һәм йығылырҙар,
Без калкырбыҙ, туп-тура торорбоҙ.
- 10 Йә Раббы, һин батшаға еңеү бир!
Һине сақырғанда, безгә яуап кайтар!

20 ¹Йырсылар етәксенә: Дауыттың мәзһиәһе.

- 2 Йә Раббы, һин биргән көскә кыуана батша,
Һин килтергән еңеүгә сикһез шатлана!
- 3 Йәне нимә теләй, шуны бирҙең,
Теленән төшкән үтенесен кире какманың. *Села*
- 4 Уны изге фатихалар менән каршы алдың,
Башына саф алтындан таж куйдың.
- 5 Ул һинән ғүмер һораны – бирҙең,
Көндәрен озон, мәңгелек иттең.
- 6 Еңеү яулатып дан қазандырдың,
Дәрәжә, бөйөклөк менән бүләкләнең.
- 7 Һин мәңге уны фатихалайһың,
Хозурыңдағы һөйөнөскә сорнайһың.
- 8 Сөнки батша Раббыға инана,
Юғарыларҙан Юғарының мөхәббәте аркаһында сайқалмас.
- 9 Кулың бар дошмандарыңа барып етер,
Уң кулың һине күрә алмаусыларҙы тотор.
- 10 Һин пәйзә булғас, йә Раббы,
Уларҙы қызған мейестәгеләй яндырырһың;
Ярһуың менән ялмап йоторһоң,
Ялкыныңда яндырып бөтөрһоң.
- 11 Уларҙың нәселен – ер йөзөнән,
Токомон кеше араһынан юк итерһең.

- 12 Улар Һиңә каршы мәкер корзо,
Яуызлык ниәтләне, тик бер нәмә лә килеп сыкмас!
13 Һин уларзы кире кыуасакһың,
Йәйәң уларзың йөзөнә төбәлгән.
- 14 Йә Раббы, калк, күрһәт гәйрәтеңде!
Көзрәтеңә мәзхиәләр укып, дан йырларбыз!

21 ¹Йырсылар етәксенә: «Таң боланы» көйөнә. Дауыттың мәзхиәһе.

- 2 Аллам, Аллам, ниңә Һин мине ташланың?
Ник алышһың мине коткарыузан,
Иңрәүемде минең ишетеүзән?
3 Аллам, сақырамын көндөззәрен – яуап кайтармайһың.
Төнөн йәнә – тынғылык тапмайым.
4 Һин ни кәзәр мөкәддәсәң!
Исраилдың мактаузары өстөнә төхет корғанһың.
5 Һиңә инанды аталарыбыз,
Ышандылар – Һин уларзы азат кылдың.
6 Һиңә ялбарып коткарылдылар,
Ышандылар һәм оятка калманылар.
- 7 Әммә мин кеше түгелмен, бер ер корто.
Әзәм мәсхәрәһе, халык хурлығы.
8 Күргән берәү ауызын кыйшайта,
Мыскыллап баш сайкай-сайкай әйтә:
9 «Раббыға ышанған икән – Ул коткарһын,
Әгәр зә үз күрә икән – ярзам итһен!»
- 10 Әммә мине аналыктан донъяға сығарған,
Әсәм күкрәгендә мине имен һаклаған – Һин бит.
11 Тыуғанымдан алып Һиңә тапшырылдым,
Әсәм қарынынан бирле – Аллам Һинһең.
12 Йыраклашма минән – бәлә яқын,
Бер кем дә юк ярзам қулы һуҙған.
- 13 Дошмандар үгеззәй уратып алған,
Ажарлы Башан үгеззәреләй камалаған.
14 Брылдап корбанын йыртқыслаған арысландай,
Миңә карап ауызын ыржайтқан.
15 Һыузар ғына һымак түгеләмен,
Таралыптар төштә һөйәктәрәм;
Балауыззай ирей әс-бауырым.
16 Көсөм көршәк ярысығы һымак короно,
Телем аңқауға йәбеште;
Һин ятқырзың мине үлем тупрағына.

- 17 Эттәр мине камаланы,
Яуыздар өйөрө урап алды,
Яраланы аяк-кулдарымды.
- 18 Һәр һөйөгемде һанарға була.
Дошмандарым тексәйгән, тамаша кыла.
- 19 Кейемдәремде үз-ара бүлешөләр,
Ябынсам өсөн йәрәбә ыргыталар.
- 20 Йә Раббы, Һин, зинһар, йыраклашма,
Көзрәтем, ярзамға ашыкһана!
- 21 Курсаласы мине кылыстан,
Бөртөк йәнемде – эттәрзең тырнағынан!
- 22 Коткар арысландың ауызынан,
Кырағай үгеззәр мөгөзөнән.
Зинһар, миңә яуап кайтар!
- 23 Исеменде туғандарыма һөйләрмен,
Изге йыйында Һине данлармын:
- 24 «Әй һез, Раббынан куржкандар,
Уны мактағыз!
Якуп токомо, Уны данла!
Тетрән Унан, эй Израил заты!
- 25 Сөнки Раббы фәкирзең хәсрәтенә вайымһыз калманы,
Унан екһенеп, йөз йәшермәне;
Ярзам һорап ялбарғанға яуап бирзе».
- 26 Бөйөк йыйында Һиңә минең мактауым!
Һинән куржкандар алдында
Нәзерзәремде үтәрмен.
- 27 Әйзә, бар ярлылар ашап туйһын,
Раббыны эзләгәндәр Уны данлаһын.
Көс һәм каһарманлығығыз мәңге дауам итһен.
- 28 Ер йөзөнөң һәр тарафында ғүмер иткәндәр
Раббыны искә алыр, Уға табан боролор.
Донъялағы барлык кәбиләләр
Уның каршыһында сәждә кылыр.
- 29 Сөнки батшалык тәхете – Раббыныкы,
Кәүемдәргә Ул хахимлык итә.
- 30 Донъяның бар затлылары ашап туйыр,
Һәм дә Уның каршыһында сәждә кылыр.
Тупракка төшкәндәрзең һәммәһе –
Үззәрен үлемдән һаклай алмағандар –
Уның хозурында тез сүгерзәр.
- 31 Нәселдәре Уға хезмәт итер,
Киләсәк быуындар бөйөк Хахим һақында ишетер,

- 32 Уның хаклығы, ғәмәлдәре хақында
Тыуасак быуындарға хәбәр итерзәр.

22 ¹ Дауыттың мәзхиәһе.

- Раббы – көтөүсем минең,
Мин һис тә мохтажлык күрмәм.
2 Мине хәтфә болондарза ял иттерер,
Тымык һыузарға Ул алып барыр.
3 Ул кабаттан мине хәлләндерер,
Исеме хақына дөрөҫ-хак юлдан етәкләр.
4 Үлем шәүләһе баһқан үзәндән
Үткән сакта ла хәүефтән куркмам,
Сөнки һин бит минең менән.
Кулында көтөүсе таяғың менән сукмарың,
Шуға күрә йәнем тыныс минең.
- 5 Дошмандарымдың алдында
Һин миңә табын корорһоң;
Башыма зәйтүн майы һөртөрһөң,
Туһтағымды мөлдөрәмә тултырырһың.
6 Шулай, игелегең менән мөхәббәтең
Ғүмерем буйы озатып йөрөр.
Көндәремдең ахырына тиклем
Раббы йортонда төйәкләнермен.

23 ¹ Дауыттың мәзхиәһе.

- Раббыныкы ер йөзө һәм ундағы бөтә нәмә,
Раббыныкы йыһан һәм ундағы бар тереклек.
2 Ул ерзең нигезен диңгеззәр өһтөндә корған,
Ағым һыузар өһтөндә урынлаһтырған.
- 3 Кем сыға алыр Раббы тауына?
Мөкәддәс урынында кем тора алыр?
4 Кулдары пак, йөрәге саф булған,
Буш-юкка күнел һалмаған,
Ялған ант бирмәгән әзәм.
5 Ул Раббының бәрәкәтен алыр,
Котқарыусыһы Аллала аклау табыр.
6 Раббыны эһләгәндәрзең,
Якуп Аллаһының хозурына килгәндәрзең
Заты бына шундай. *Села*

- 7 Калкытығыз башығыззы, эй капкалар!
Боронҗо ишектәр, асылығыз!
Шөһрәтле Батша эскә үтһен!
- 8 Кем ул был шөһрәтле Батша?
Ул – көслө, көзрәтле Раббы,
Алышта кеүәтле Раббы.
- 9 Калкытығыз башығыззы, эй капкалар!
Боронҗо ишектәр, асылығыз!
Шөһрәтле Батша эскә үтһен!
- 10 Кем ул был шөһрәтле Батша?
Күк гәскәрзәре Раббыны Ул –
Был шөһрәтле Батша! *Села*

24 ¹ Дауыттың мәзхиәһе.

(Алеф)

Йәнемде Һиңә тапшырам, Раббы!

(Бейт)

² Эй Аллам, мин Һиңә өмөт тотам,
Еңелеп, мәсхәрәгә калыузан һакла.
Дошмандарым, минән көлөп, тантана итә алмаһын!

(Гимел)

³ Һиңә өмөт бағлағандар оятка қала күрмәһен.
Мәкерле хыянат итеүселәр үззәре хурлыкка төшһөн.

(Далес)

⁴ Раббы, юлдарыңды күрһәт миңә,
Һукмағыңдан нисек йөрөргә төшөндөр.

(Ге)

⁵ Хаклык юлынан алып бар мене, өйрәт;
Мине коткарыусы Аллам бит Һин.
Ышанысым һәр сак Һиндә генә.

(Зайн)

⁶ Раббы, мәңгелектән килгән
Мәрхәмәтең менән мөхәббәтеңде искә төшөр.

(Хес)

⁷ Йәшлектә қылған гонаһтарымды искә алма,
Яман қылықтарым өсөн язалама.
Тоғро мөхәббәтеңә күрә хәтерлә мене,
Игелегеңә күрә иштә тот, Раббым!

(Тес)

⁸ Раббы игелекле, гәзел,
Ул гонаһлыларға юл күрһәтер.

(Йод)

⁹ Бақалқыларзы хаклык юлынан етәкләй,
Үз юлдарын өйрәтә уларға.

- (*Каф*)
 10 Раббы менән килешәүзе, Уның күрһәтмәләрен тоткандар
 Раббы юлында мөхәббәт һәм тоғролокка осрар.
- (*Ламед*)
 11 Исемен хакына, Раббы, ярлыкай күр,
 Сөнки минең ғәйебем зур.
- (*Мем*)
 12 Кем ул Раббынан куржкан зат?
 Шуға Раббы дөрөс юл һайларға өйрәтер.
- (*Нун*)
 13 Ул рәхәтгә гүмер итер;
 Иле токомона мираска калыр.
- (*Самех*)
 14 Раббы Үзенән куржкандарға серен асыр,
 Уларға Үз килешәүен аңлатыр.
- (*Гайн*)
 15 Күззәрем һәр сак Раббыла минең,
 Сөнки аяктарымды тозактан Ул сығара.
- (*Пе*)
 16 Йөзөңдө бор миңә, шәфкәтле бул;
 Сөнки яңғызым, мохтажлыктамын.
- (*Саде*)
 17 Күңелемдә хәсрәттәрем артты,
 Коткарһаңсы мине бәләләрзән!
 18 Күреп минең ғазап, кайғыларзы,
 Бар гонаһтарымдан ярлыкасы!
- (*Реш*)
 19 Кара дошмандарыма, нык күбәйзеләр,
 Миңә аяуһыз нәфрәт менән бағалар!
- (*Син менән Шин*)
 20 Һакла йәнемде, йолоп ал мине!
 Һиңә һыйынам, хурлыкка калдырмашың!
- (*Тау*)
 21 Паклык менән тоғролок курсалаһын мине,
 Мин өмөтөмдә һиңә бағлайым.
- 22 Эй Алла, Израилды бөтә бәләләренән коткар!

25 ¹ Дауыттың мәзһиәһе.

- Хаклығымды расла минең, Раббы,
 Сөнки намыслы йәшәнем;
 Һис икеләнеүһез Раббыға ышандым.
- 2 Тикшер мине, Раббы, һынап кара!
 Иретеп паклаған һымак эс-бауырымды тазала!

- 3   Һинең тоғро мөхәббәтең күз алдымда,
Мин Һиңә һәр сак тоғромон.
- 4   Алдаксы бәндәләр менән ултырманым,
Ике йөзлөләр менән юлдаш булманым.
- 5   Ямандарзың йыйынына нәфрәт тотам,
Залимдар араһына инмәнем.
- 6   Ғәйепһезлегемде раслап,
Кулымды йыуырмын, Раббы.
- 7   Корбан усағыңды уратып йөрөрмөн,
Яңғыратып шөкөрәна кылыр,
- 8   Мөғжизәле эштәреңде һөйләр өсөн.
Мин яратам, Раббы, торлағыңды,
Шөһрәтең төйәкләнгән урынды.
- 9   Мине гонаһлы бәндәләргә,
Кан түгеүселәргә куша һепереп түкмә.
- 10   Уларзың кулдары яуызлык кыла,
Уң кулдары тулы ришүәт уларзың.
- 11   Ә мин намыслы йәшәйем,
Йолоп ал, шәфкәтле булсы миңә!
- 12   Аяктарым тигез юлға бақты.
Йыйында Раббыға мактау йырлайым.

26 ¹ Дауыттың мәзһизәһе.

- Раббы – миңең яктылығым, коткарыусым,
Кемдән куркайым мин?
Раббы – тормошом кәлгәһе,
Кемдән өркәйем мин?
- 2   Йотмак булып ташланған яуыздар –
Күрә алмаусылар, дошмандарым – абынып ергә ауасак.
- 3   Тотош туплам булып калкһалар ға,
Йөрәгемде куркыу алмаясак.
Хатта каршы һуғыш асһалар ға,
Ышанысым һис юғалмаясак.
- 4   Раббынан мин бер генә нәмә һораным,
Тик бер генә нәмә теләгәнем:
Ғүмерем буйы өйөндә төйәкләнәйем,
Раббының күркәмлегенә хайран булып,
Һәр вақыт корамында яуап көтәйем.
- 5   Афәт көнөмдә миңе сатырына йәшерер,
Уның иң аулак ерендә һаклар,
Бейек кая башына бақтырыр миңе.

- 6 Шул сак уратып алған дошмандарыма каршы
 Башымды юғары калкытырмын,
 Шатлык ауаздары менән
 Сатырында корбандар салырмын,
 Раббыны мактап көйләрмен,
 Мәзхиәләр йырлармын.
- 7 Тауышымды ишет, Раббы, ялбарамын.
 Шәфкәтле бул, яуап кайтар миңә!
- 8 Күңелемдә яңғыраны Һинең ауаз:
 «Йөзөмдә эзләгез!» – тинең.
 Һинең йөзөңдә эзләйем, Раббы,
- 9 Минән йөзөңдә йәшермә, зинһар,
 Асыланып кыума мин колоңдо!
 Һин һәр вақыт миңә ярзам иттең,
 Ташлама, ситкә тибәрмә,
 Әй Илаһым, Коткарыусым!
- 10 Атам менән әсәм ташлаһа ла,
 Раббы мине һыйындырыр.
- 11 Әй Раббы, юлыңды өйрәт миңә!
 Карап торған дошмандар алдында
 Минә дөрөс һуқмақтан алып бар.
- 12 Минә улар кулына калдырма,
 Сөнки каршыма ялғансы шаһиттар калкты,
 Ауыззарынан дәһшәт әркелә.
- 13 Әммә мин Раббының якшылығын
 Тереләр донһында күрермен.
 Быға минең бер ниндәй шөбһәм юк.
- 14 Өмөтөңдә бағла Раббыға!
 Көслә, кыйыу йөрәкле бул!
 Өмөтөңдә бағла Раббыға!

27 ¹ Дауыттың мәзхиәһе.

- Һиңә, Раббы, ялбарып өндәшәм,
 Каям минең, өһнәз кала күрмә.
 Әгәр яуап кайтармаһаң,
 Кәбергә төшкөндәргә окшап калырмын.
- 2 Һине ярзамға сакырып,
 Мөкәддәс қорамыңа табан кул һонғанымда,
 Ялбарыусы тауышымды ишет.
- 3 Якынына якшы һүззәр һөйләй-һөйләй
 Күңеленән мәкер уйлаған залимдар,
 Ямандар менән бергә минә лә алып китмә.

- 4 Уларға ғәмәлдәрәнә,
 Ауыз эштәрәнә күрә кайтар,
 Кулдары менән кылғандың әжерен бир,
 Үззәре нимәгә лайык, шуны кыл!
- 5 Раббының ғәмәлдәрәнә әһәмиәт бирмәгәнгә,
 Кулдарының эшен һанға һукмағанға күрә,
 Раббы уларзы вата һуғыр, бүтән коршамаҫ.
- 6 Раббы мөбәрәк булһын!
 Ул ялбарыуымды ишетте.
- 7 Раббы – минең көсәм һәм калканым.
 Ихлас күңелдән Уға ышандым,
 Ә Ул ярзамынан ташламаны.
 Бар булмышым менән кыуанам,
 Йырым менән Уға шөкөрәна кылам.
- 8 Раббы – халкының көзрәте,
 Үзе мәсехләгән батшаның һыйынысы, коткарыусыһы!
- 9 Коткар халкыңды,
 Биләмәң булған халқыңа фатиха бир.
 Уларға көтөүсе бул,
 Һәр сак кул осонда йөрөт!

28 ¹ Дауыттың мәзһиәһе.

- Әй илаһи заттар, Раббыға лайык булғанды бирегеҙ –
 Раббының көзрәте менән шөһрәтен танығыз!
- 2 Раббы исеменең данын танығыз!
 Мөкәддәс балкышы хозурында
 Раббыға сәждә кылығыз!
- 3 Раббы ауазы һыуҙар өстөндә яңғырай,
 Күкрәй шөһрәтле Алла.
 Раббы даръя һыуҙары өстөндә гизә.
- 4 Раббы ауазы кеүәтле,
 Мәғрур Раббының ауазы.
- 5 Ул ауаз кедр ағастарын һындыра;
 Раббы Ливандың кедрҙарын ауҙара.
- 6 Ливан тауҙарын башмактай,
 Сирийон тауын кырағай йәш үгеҙҙәй һикертә.
- 7 Раббының ауазы ут-ялкын сығара;
 8 Сүллекте тетрәтә Раббының ауазы,
 Кадеш сүлен дер һелкетә Раббы.
- 9 Раббы ауазы имәндәрҙе тетрәтә,
 Урмандарҙы япракһыҙ калдыра.
 Қорамындағы һәммәһе кысқыра: «Дан!»

- 10 Раббы даръя һыуҙары өстөндөгә тәхетендә ултыра,
Ул – мәңгелек Батша, тәхетендә калыр.
- 11 Раббы Үз халкына кеүәт бирер,
Ул халкын именлек биреп фатихалар!

29 ¹ *Дауыттың мәзхиәһе. Корамды изгеләндереү тантанаһында башкарылған йыр.*

- 2 Эй Раббы, Һине зурлайым!
Мине кәбер ауызынан тартып алдың,
Дошмандарыма минән көлөргә юл куйманың.
- 3 Эй Раббы Аллам, Һиңә ялбарзым,
Һин миңә шифа бирзең.
- 4 Раббым, йәнемде гүрзән сығарзың,
Йәшәү бирзең, кәбергә төшөрмәнең.
- 5 Эй Раббының тоғро бәндәләре,
Уға мәзхиә йырлағыз.
Мөкәддәс исеменә рәхмәт укығыз.
- 6 Уның асыуы – бер мәлгә генә,
Миһырбаны ғүмер буйы калыр.
Кисен күз йәшебез аҡһа,
Таң менән бергәләп шатлык тыуыр.
- 7 Именлектә сакта әйткән инем:
«Инде һис қасан да сайқалмашмын!»
- 8 Раббы, мине хуш күргән сағыңда
Тау һымак какшамаҫ, ғорур иттең.
Әммә йөзөңдә йәшергәс,
Мин йәнә хафаға калдым.
- 9 Йә Раббым, Һине сақырзым,
Бөйөк Хақимыма мәрхәмәт һорап ялбарзым:
- 10 «Ни файза булыр Һиңә, түгелеп қаным,
Үлем соқорона әгәр төшһәм?
Кәбер тупрағы Һине данлаймы?
Һинең тоғролоғоң хақында һөйләйме?»
- 11 Ишет, Раббы, мәрхәмәт қыл миңә;
Йә Раббы, ярзамсы бул!» – тинем.
- 12 Һықтауымды Һин бейеүгә әйләндерзең,
Хәсрәт кейемемде систерзең дә
Қыуаныс менән сорнаның.
- 13 Күңелем Һиңә һис тынмай дан йырлар.
Эй Раббым Аллам, Һиңә мәңге шөкәрана қылырмын.

30 ¹ *Йырыслар этәксенә: Дауыттың мәзхиәһе.*

- 2 Йә Раббы, Һиндә мин ышык табам,
Миңә оятка калырға бирмә мәңге,
Ғәзеллегенде күрһәт, йолоп ал!
- 3 Колак һал минең тарафка, йәһәтерәк коткар!
Миңә һыйыныр кая бул,
Ныклы кәлғә бул, йәшенеп котолайым!
- 4 Каям да Һин, кәлғәм дә Һин!
Етәклә, исемен хакына юл күрһәт миңә.
- 5 Мин тик Һиндә генә ышык табам,
Сығарһана йәшерен королған тозақтарзан.
- 6 Рухымды Һинең кулыңа тапшырам,
Коткараһың мине, Раббы, тоғро Аллам!
- 7 Мәғәнәһез боттарға табынғандарға нәфрәт тотам,
Мин Раббыға инанамын.
- 8 Мин Һинең тоғро мөхәббәтеңә
Шатланып күнел асырмын;
Сөнки хәсрәтемде күрзең,
Йән ғазабымды беләһең.
- 9 Мине дошман кулына төшөрмәнең,
Иркен ергә сығарып бастырзың.
- 10 Әрнейем, йә Раббы, рәхимле бул,
Кайғыларзан күзем тондо,
Йәнем дә, тәнем дә короп кипте.
- 11 Ғүмерем кайғы-хәсрәттә,
Йылдарым аһ-зар әсендә үтә.
Гонаһтарзан көсәм какшап,
Быуын-һөйәктәрәм иреп төштә.
- 12 Дошмандарым аркаһында мин хур булдым,
Хатта яқындарым араһында.
Мине күреп таныштарзың кото оса,
Урамда осрағандар боролоп каса.
- 13 Үлеп, хәтерзән юйылған бәндә һымак онотолдом,
Ватык бер көршәккә окшап калдым.
- 14 Бик күптәрзең бышылдашканын ишетәм:
Һәр яктан мине куркыныс урап алған,
Миңә каршы һүз куйышалар,
Йәнемде алыр өсөн мәкер коралар.
- 15 Әммә өмөт-ышанысым Һиндә, Раббым;
«Һин минең Алламһың!» – тип әйтәмен.
- 16 Минең тормошом Һинең кулыңда,
Бастырған дошмандарзан арала.

- 17 Йөзөңдө колоң тарафына бор;
Тоғро мөхәббәтең менән коткар!
- 18 Оятка калдырмаһаңсы, Раббы,
Сөнки һиңә һығынамын.
Әйзә яуыздар хурлыкка калһын,
Үлеләр донъяһында өндәре тығылһын.
- 19 Ябылһын ул алдаксы ауыззар;
Тәкүә бәндәгә каршы
Тәкәббер генә маһайып бакқан,
Түбәнһетеп һөйләгәндәр телһез калһын.
- 20 Игелегең ни тиклем мул, Раббы!
Уны Үзеңдән курккандарға һаклайһың,
Барыһының күз алдында
Якшылык кылаһың үзеңә һыйынғандарға.
- 21 Уларзы кешеләр мәкеренән
Хозурыңда йәшереп тотаһың;
Яман телдәрзән курсалап,
Ышығыңа һыйындыраһың.
- 22 Раббы мөбәрәк булһын!
Сөнки камауза калған калала
Ғәжәйеп тоғро мөхәббәтен күрһәтте.
- 23 Мин хафаға калып әйттем:
«Күз алдыңдан ситкә тибәрелдем!»
Әммә һине ярзамға сакырғас,
Ялбарыуымды ишеттең.
- 24 Яратығыз Раббыны, барса Уға тоғролар!
Раббы Үзенә тоғроларзы курсалар,
Ә тәкәбберзәргә әжерзәрен кайтарыр.
- 25 Әй һез, кем Раббыға ышаныс бағлаған,
Булығыз кеүәтле һәм каһарман!

31 ¹ Дауыттың уйланыузары.

- Бәхетлелер кеше, әгәр енәйәте ярлыкһанһа,
Кылған гонаһы юйылһа!
- 2 Раббы кемдең ғәйебен иҫәпкә алмаған, шул бәхетле,
Булмышында хәйлә булмаған кеше бәхетле!
- 3 Ғәйебемде әсемә йомған сағымда,
Көндәр буйы инрәүемдән
Коро һөйәк кенә булып калдым.
- 4 Көнөн-төнөн кулыңдың ауырлығын тойҙом иңемдә;
Йәйге королок мәлендәгеләй көйҙөм, бөттө хәлем. *Села*

- 5 Шунан Һиңә гонаһымды астым,
 Ғәйебемде йәшермәнем.
 «Язык эштәрем хақында
 Раббыға һөйләйем», – тинем.
 Һәм һин гонаһымды ғәфу иттең. *Села*
- 6 Бына шуға күрә һәр бер тоғро колоң
 Бәлә килгән мәлдә Һиңә доға кылһын.
 Шул вақытта һыузар ташкыны
 Уға барып етә алмаясаң.
- 7 Һыйыныр ышығым Һинһең.
 Мине казаларзан курсалайһың,
 Еңеү кыуанысына солғайһың. *Села*
- 8 Раббы әйтә: «Һиңә ақыл өйрәтермен,
 Барыр юлыңды Мин күрһәтермен,
 Өгөт-нәсихәтемде бирермен,
 Күзем һәр сак һиндә булыр».
- 9 Ат йәки қасыр һымак ахмак булмағыз.
 Уларзы тыңлатыу өсөн һәр сак
 Йүгән менән тезген мотлак.
- 10 Яуыздарзың башына күп ғазап килер.
 Ә Раббыға өмөт бағлағанды иһә
 Уның тоғро мөхәббәте солғап алыр.
- 11 Тәкүәләр өсөн Раббы кыуаныс-шатлык булһын,
 Бөтә саф күңелләләр һөйөнөп тантана итһен!

32

- 1 Кыуанышып йырлағыз Раббыға, тәкүә йәндәр!
 Уны данлау бик килешә саф күңелләләрғә.
- 2 Лира ауаздары менән Раббыға шөкөр итегез,
 Ун кыллы арфала Уны данлап көйләгез.
- 3 Уға яңы бер йыр йырлағыз,
 Шатлык ауаздары яңғыратып,
 Ошта итеп уйнағыз.
- 4 Сөнки Раббының һүзе хақ,
 Уның кылған ғәмәлдәре тоғро.
- 5 Ул хақлык һәм ғәзеллек ярата,
 Ер Раббының тоғро мөхәббәте менән тулы.
- 6 Күк Раббының һүзенән бар булған,
 Күк есемдәре Уның һулышынан яралған.
- 7 Ул диңгез һыузарын турһықтағы кеүек бергә йыйған,
 Даръя һыузарын һаклауға һалған.
- 8 Бөтөн донъя тетрәнһен Раббынан,
 Ер йөзөндә йәшәгәндәр
 Уның алдында калтырап торһон.

- 9 Ул әйткәйне, әйткәне бар булды;
Ул бойорзо, бойороґо ғәмәлгә ашты.
- 10 Раббы боза кәүемдәрзең ниәттәрен,
Ул бушка сығара милләттәрзең максаттарын.
- 11 Раббының карары мәңгегә үзгәрмәс,
Уның ниәттәре быуындан-быуынға күсеп барыр.
- 12 Ниндәй бәхетле Аллаһы Раббы булған кәүем,
Раббы Үзе өсөн һайлап алған халык!
- 13 Раббы күк йөзөнән караш ташлар,
Әзәм балаларының һәммәһен күрер.
- 14 Тәхетендә ултырған урындан
Ерзә йәшәгән һәр кемде күзләр.
- 15 Ул бит һәммәһенең дә йөрәген бар кылған,
Әшләгән бар ғәмәлдәрен аңлап тора.
- 16 Батшаны ишле ғәскәре коткара алмас,
Баһадирзы беләк көсә яклай алмас.
- 17 Котолоу өсөн ат та ышанышыз,
Кеүәтенә өмөт бағлап,
Мөмкин бик нык отолорға.
- 18 Әммә Раббының күзе – Үзенән курккандарза,
Тоғро мөхәббәтенә ышаныс тоткандарза.
- 19 Уларзың йәндәрен үлемдән коткарыр,
Аслык осоронда ғүмерзәрен һаклар.
- 20 Беззең йәнебез Раббыға мохтаж;
Ул – беззең ярзамсыбыз һәм калканыбыз.
- 21 Йөрәгебез тик унда һөйөнөс таба,
Мөкәддәс исеменә аркаланабыз.
- 22 Өмөтөбөз Һиндә булған һымак, Раббы,
Тоғро мөхәббәтең беззә була күрһен!

33 ¹ *Дауыттың мәзхиһе. Авимәләх алдында ақылдан шашқан булып кыланған һәм кыуылып китеп барған вақытында сығарылған.*

(Алеф)

- ² Гел генә Раббыға мактау-шөкөр яузырамын,
Уны данлау телемдән һис төшмәй.

(Бейт)

- ³ Бар күңелдән Раббы менән мактанамын,
Иҙелгәндәр мине ишетеп шатланыр.

(Гимел)

- ⁴ Зурлағыз миңең менән бергә Раббыны,
Бергәләшеп Уның исемен зурлайык.

(Далес)

5 Раббынан ярзам һораным – яуап бирзе,
 Һәммә куркыузарзан араланы.

(Ге)

6 Уға баккандарзың йөззәре нур сәсә,
 Оятка калып кызарынмастар.

(Зайн)

7 Мин фәкирең Раббыға ялбарзым,
 Ул мине ишетте,
 Бөтә бәләләрзән әрсәләне.

(Хес)

8 Раббынан курккандарзы Уның фәрештәһе
 Һәр яктан камап торор һәм азат итер.

(Теҫ)

9 Татып карағыз, күрегеҙ – Раббы ниндәй игелекле;
 Ниндәй бәхетле Уға һыйынған әзәм!

(Йод)

10 Раббынан куркығыз, Уның изге бәндәләре,
 Унан курккандар мохтажлык күрмәҫ.

(Каф)

11 Йәш арысландар за табышһыз, ас калыр;
 Ә Раббыны эзләгәндәр
 Бер ниндәй якшылыктан да коро калмаҫ.

(Ламед)

12 Әй балалар, килегеҙ, мине тыңлағыз:
 Һеззе Раббынан куркырға,
 Уны хөрмәтләргә өйрәтәйем.

(Мем)

13 Әгәр кеше тормошонан ләззәт табып,
 Рәхәтлектә ғүмер итәм тиһә,

(Нун)

14 Телен яманлыктан тыйһын,
 Ауызын мәкер өсөн асмаһын.

(Самех)

15 Яуызлыктан тайпылһын, якшылык кылһын;
 Тыныслык эзләһен, шуға ынтылһын.

(Ғайн)

16 Раббының күзе төбәлгән тәкүәләргә,
 Колағы уларзың ялбарыузарына асык.

(Пе)

17 Раббының йөзө яуызлык кылғандарға асыулы баға –
 Ерзә уларзан хатта иҫтәлек тә калдырмай.

(Саде)

18 Тәкүәләр ялбарғанда Раббы ишетер,
Уларзы бар бәләләрзән азат итер.

(Коф)

19 Раббы күңеле китек булғандарға яқын,
Ул рухы һынғандарзы коткарыр.

(Реш)

20 Тәкүәләрзең кайғылары күп булһа ла,
Раббы барыһынан да коткарыр.

(Син менән Шин)

21 Уларзың бөтә һөйәген һақлар,
Һис береһе һындырылмаҫ.

(Тау)

22 Яуызға үз яманлығы үлем килтерер,
Тәкүәгә нәфрәт тотқан бәндә язаға дусар булыр.

23 Раббы қолдарының йәнен йолоп алып,
Уға һыйынған һәр берәү язанан котолор.

34 ¹ Дауыттың мәзһиәһе.

Эй Раббы, миңә каршы көрәшкәндәр менән
Һин Үзең көрәш,
Миңә каршы алышкандар менән
Һин Үзең алыш!

2 Ал коралың, ал калканың,
Ярзамға калк!

3 Тот һөңгөндө, бақтырыусыларзың кый юлын;
Эйт йәнемә: «Коткарыусың Мин һинең!»

4 Йәнемә теш кайрағандар хур булһын!
Яуыз ниәт йөрөткәндәр,
Оятка калып, кире боролһон!
5 Елгә оскан кәбәк кеүек булһындар,
Раббының фәрештәһенән қууылһындар.
6 Юлдары қараңғы, тайғақ булһын,
Раббы фәрештәһе арттарынан бақтырһын!

7 Сөнки наһакка миңә тозақ қорзолар;
Һис ғәйепһез йәнемә соқор қаззылар.

8 Баштарына көтмәгәндә афәт килһен,
Қорған тозақтарына үззәре қапһын,
Улар шунда һәләкәт тапһын.

- 9   Ә йәнем Раббыла шатлык табыр,
Уның коткарғанына кыуаныр.
- 10   Бөтөн булмышым менән әйтермен:
«Кем Һиңә окшаш, әй Раббы?
Көшөззө көслөнән аралайһың,
Ярлы менән хәйерсене
Талаусынан коткараһың!»
- 11   Залимдар миңә каршы шаһитлык кыла;
Мин белмәгән нәмәләр хакында һорайзар.
- 12   Улар якшылығыма яуызлык менән яуап кайтарзы,
Япа-яңғыз йәтим булып калдым.
- 13   Ә мин улар сирләп яткан сакта,
Хәсрәтләнеп кыл кейемгә төрөнгәйнем.
Үземде язалап ураза тоткайным,
Улар өсөн кабат-кабат доға укығайным.
- 14   Уларзы дусым, туғаным һымак якын күрзем.
Әсәһе өсөн йәш түккән кеше һымак,
Бөгөлдөм, башымды һәлендерзем.
- 15   Әммә мин абынғас, улар кыуандылар,
Өймәкләшәп каршы тупландылар.
Юлбасарзар абайламастан төртөп йығып,
Туктауһыз йолкколанылар.
- 16   Иманһыззар һымак минән мысқыллап көлөләр,
Мәсхәрәләп тештәрен шығырзаттылар.
- 17   Әй бөйөк Хакимым, касанғаса ситтән генә күзәтерһең?
Йәнемде – улар залимлығынан,
Ғүмеремде был йырткыс арысландарзан коткар!
- 18   Шул сак оло йыйында Һине данлармын,
Күмәк халык алдында мактау йырлармын.
- 19   Бинахакка мине дошман күргәндәр,
Ғәйепһеззән миңә нәфрәт тоткандар,
Бер-берәһенә күз кысып, тантана итә алмаһын.
- 20   Сөнки улар именлек өсөн тырышмай,
Илдәге тыныс кешеләргә каршы мәкер туплай.
- 21   Ауыззарын йәйеп миңә ғәйеп тағалар:
«Ысын! Үз күзебез менән күрзек!» – тиеп торалар.
- 22   Йә Раббым, быны Һин күрзең, өһһөз калма!
Әй бөйөк Хакимым, зинһар, Һин минән йырак торма!
- 23   Уянһаңсы, Аллам, яклашһаңсы,
Тор, бөйөк Хакимым, дәғүәмде хакка сығар!
- 24   Ғәзеллеген менән кыл хөкөмөң!
Раббым Аллам, минән көлмәһендәр!
- 25   Әйтмәһендәр эстән генә:

- «Өһә, моратыбызға ирештек!»
 Һөйләмәһендәр: «Башын ашанык!»
- 26 Минең хәсрәтемә кыуанғандар
 Мәсхәрәгә калып хур булһындар.
 Әреләнеп каршыма сыткандар
 Оят-яманатка солғанһындар.
- 27 Мин хак булып сытканымды теләүселәр
 Һөйөнөшөп Һиңә дан йырлаһын.
 Туктауһыз былай тип кабатлаһын:
 «Колона именлек биргән Раббы бөйөк!»
- 28 Ә мин ғәзеллегенде телдән төшөрмәм,
 Көн һайын Һине данлармын.

35 ¹Йырсылар етәксенә: Раббы коло Дауыттың мәзһиәһе.

- 2 Бары гонаһ яуыз әзәм күңелендә,
 Алланан куркыу юк булмышында.
- 3 Ғәйбен таныр, уға нәфрәтләнер урында,
 Күз алдында якшатланыр үз-үзенә.
- 4 Ауызынан яуызлык һәм ялған ағыр,
 Акыллы һәм якшы эштән йырак йөрөр.
- 5 Түшәктә лә тик яуызлык уйлап ятыр,
 Ямандан күңеле кайтмаҫ, бозоклок юлына баҫыр.
- 6 Мөхәббәтең күктәргә йәйелә,
 Тоғролоғоң болоттарҙан аша.
- 7 Ғәзеллеген тауҙар һымак оло,
 Хак хөкөмөң тәрән даръяларҙан.
 Кешене лә, хайуанды ла курсалайһың.
- 8 Ниндәй киммәт мөхәббәтең, эй Алла!
 Бәндәләрең канатың астында ышык таба.
- 9 Йортоңдоң муллығы менән уларҙы туйындыраһың,
 Ләззәт шишмәндән сарсауҙарын кандыраһың.
- 10 Сөнки йәшәү сығанағы – Һиндә,
 Һинең нурыңдан без яктылык алабыз.
- 11 Һине танығандарға – мөхәббәтеңде,
 Саф йөрәклеләргә тоғролоғоңдо күрһәт.
- 12 Тәкәбберзәрҙең аяғы астында калмаһамсы,
 Кыуаламаһын мине залимдар кулы.
- 13 Күрҙем, язык эш кылыусылар коланы;
 Ергә колатылдылар, башкаса тора алмастар.

36 ¹ Дауыттың мәзхиәһе.

(Алеф)

- Яуызлык кылғандарға йәнең көймәһен,
 Яманлык эшләүселәрҙән көнләшмә!
 2 Сөнки улар үлән һымак тиз арала корор,
 Йәшел үсенте шикелле һулып калыр.

(Бейт)

- 3 Һин Раббыға инан, яҡшылык кыл;
 Ошо ерҙә төйәкләнеп, тоғролокта ғүмер кисер.
 4 Раббы һинең кыуанысың булһын –
 Ул һиңә йәнең ни теләй, шуны бирер.

(Гимел)

- 5 Тормош юлыңды Раббыға тапшыр,
 Уға ышан – барыһын да ғәмәл кылыр.
 6 Ул тоғролоғоңдо таңдай балкытыр,
 Ғәзеллегеңде төшлөктәге қояштай итер.

(Далес)

- 7 Шым тор Раббы хозурында, бул сабыр;
 Йәнең көймәһен тормошта уңышка өлгәшкән,
 Максатына ирешкән хәйләкәр затка.

(Ге)

- 8 Асыуыңдан тыйыл, ярһыуыңды ташла,
 Көнсөл булма – улар әзәмде яҡшыға илтмәй.
 9 Яуызлык эшләүселәр кырқып ташланыр,
 Раббыға өмөт бағлаусы ерҙе мирас итеп алыр.

(Уау)

- 10 Сак кына көт, яуыз юкка сығыр,
 Булған ерендә уны эзләп тә таба алмашың.
 11 Ә баһалкыларға ер мирас калыр,
 Муллык-именлектә хозурланып йәшәр.

(Зайн)

- 12 Яуыз әзәм тәкүгәгә мәкер корор,
 Уға каршы тешен шығырзатыр.
 13 Әммә бөйөк Хаким унан бары көлөр,
 Сөнки уның һуңғы көнө киләсәген белер.

(Хеҫ)

- 14 Ярлы-фәкирҙе ергә қолатыр,
 Тоғро юлдағыны һәләк итер өсөн
 Залимдар кылысын сығарыр, йәйә кирер.

- 15 Тик кылысы үз йөрөгөнә казалыр,
Уктары һәм йәйәләре һыныр.

(Тес)

- 16 Тәкүәнең аз ғына малы ла
Залимдарзың зур байлығынан артык.
17 Сөнки яуыздарзың һеңере өзөлөр,
Тәкүәләргә Раббы таяныс булыр.

(Йод)

- 18 Камил бәндәләрзең һәр көнө Раббы игтибары астында,
Биләмәләре мәңге үззәренең кулында калыр.
19 Бәлә килгәндә улар түбәнһетелмәс,
Аслык мәлендә тамактары тук булыр.

(Каф)

- 20 Ә яуыздар һәләкәткә төшөр,
Раббының дошмандары ялан гөлөләй корор,
Төтөн һымак таралыр за юкка сығыр.

(Ламед)

- 21 Яман кеше бурыска алыр за кире бирмәс,
Тәкүә өзәм кызғанмайынса өләшер.
22 Раббы фатихаһын казанғандар илде мирас итеп алыр.
Ул ләғнәт иткән бәндәләр тамырынан йолкоп ырғытылыр.

(Мем)

- 23 Раббы кешенең юлын хуп күрһә,
Уның азымдарын ныклы итер.
24 Ундайзар абынһа ла йығылмаһ,
Сөнки Раббы етәкләп алған кулынан.

(Нун)

- 25 Мин йәш инем, инде картайзым,
Әммә тәкүәнең ситкә тибелгәнен,
Токомоноң икмәк һорап теләнгәнен һис күрмәнем.
26 Ул һәр сак ихлас бурыска биреп торор,
Токомо хәйер-фатихалы булыр.

(Самех)

- 27 Яманлыктан кас һин, якшылык кыл,
Шул сак ғүмерең буйы имен йәшәрһең.
28 Сөнки Раббы ғәзеллекте һөйә,
Тәкүә бәндәләрен ташламай.
Тоғроларын мәңге курсалар,
Ә яуыздарзың токомо короп калыр.

29 Тәкүәләр илде мираҫ итеп алып,
Унда мәңгелеккә тәйәкләнер.

(Пе)

30 Тәкүәнен ауызынан акыл ағылып,
Теленән ғәзеллек тамыр.
31 Сөнки Алланың кануны – йөрәгендә,
Азымдары юлдан һис тайпылмаҫ.

(Саде)

32 Залим иһә тәкүәне андып торор,
Уны үлтерергә форсат эзләр.
33 Әммә Раббы тоғроно яман кулына ташламаҫ,
Хәкәмдә уның ғәйепле түгеллеген раҫлар.

(Коф)

34 Раббыға өмөт бағла, Уның юлын тот,
Ул һине зурлар һәм илде мираҫка бирер.
Яуыздарзың һәләкәтен үз күззәрең менән күрерһен.

(Реш)

35 Күргәйнем мин аяуһыз, залим әзәмдең
Бай тупракта үскән ағас һымак көслөлөгөн.
36 Әммә үтеп китте лә юк булды,
Хатта эзләһәм дә таба алманым.

(Син менән Шин)

37 Керһез күңелле бәндәгә күз һал, намыҫлыға кара,
Ул тыныс йөшәй, уның киләсәге бар.
38 Фетһәселәр иһә барыһы ла юк буласак,
Залимдарзың киләсәге кыркыласак.

(Тау)

39 Тоғроларға – котолоу Раббынан,
Афәт мәлендә – Ул һыйыныр ышык.
40 Раббы уларға ярҙам итер, коткарыр,
Залимдарзың кулынан курсалап алып,
Сөнки улар Раббыға һыйыныр.

37 ¹ Дауыттың мәзһидәһе. Раббы хәтеренә төшөрһөн өсөн әйтелгән.

2 Йә Раббы, асыланып язалама мине,
Ярһуыңда мине ғазаплама!
3 Уктарың килеп казалды,
Кулдарыңдың ауырлығы баҫа.

- 4 Асыуыңдан тәнемдә сәләмәт урыным калманы,
Гонаһым аркаһында һөйәктәрәмдең еlege кипте.
- 5 Сөнки ғәйептәрәм баштан ашты,
Күтәрмәслек йөк булып иңемә ятты.
- 6 Алийотлоғом аркаһында
Эренле, һасык яраға баттым.
- 7 Бөгөлдөм, бөкрәйеп төштөм,
Көн озоно кайғылы йәш түгәм.
- 8 Әс-бауырым уттай яна,
Тәнемдә сәләмәт урыным юк.
- 9 Тәкәтем короно, бөттө хәлем,
Йөрәгем әсенеүзән иңрәйем.
- 10 Әй бөйөк Хакимым, бөтә теләгәнем хозурыңда,
Көрһөнөүем һинән йәшерен түгел.
- 11 Йөрәк тыпырсына, көсөм касты,
Хатта күззәрәмдең нуры кайтты.
- 12 Дуҫ-иштәрәм ауырыуымды күреп касты,
Якындарым минән йыраклашты.
- 13 Ә йәнемде көсәгәндәр тозақ кора,
Яманлык теләүселәр һәләкәтемде юрай,
Көн озоно миңә каршы мәкер уйлай.
- 14 Ә мин һаңғырау шикелле ишетмәйем,
Телһез әзәмдәй ауыз асмайым;
- 15 Телһез-яуапһыз бәндәгә,
Бер һаңғырауға әйләндем.
- 16 Инде өмөтөм һиндә, йә Раббы,
Яуап кайтарырһың, Хакимым Аллам!
- 17 Әйттем: «Хәлемде күреп шатланмаһыңдар,
Аяктарым абынғанда, үззәрен өстөн тотмаһыңдар».
- 18 Йығылыр сигемә еттем,
Хәсрәтемдән гелән яна әсем.
- 19 Ғәйебемде танийым мин,
Гонаһым өсөн кайғырам.
- 20 Дошмандарым иҫән, көсәйәләр,
Сәбәпһезгә нәфрәт тотоусылар күбәйәләр.
- 21 Улар якшылығыма яуызлык менән яуап бирә,
Игелеккә ынтылғаным өсөн дошманлаша.
- 22 Йә Раббым, мине ташлама!
Әй Илаһым, минән йыраклашма!
- 23 Тизерәк ярҙамға ашык, әй бөйөк Хакимым!
Минәң коткарыусым һинһең!

38 ¹Йырсылар етәксенә: Йедусундың көйөнә. Дауыттың мәзхиһе.

- 2 Карар иттем: «Азымымды абайлап басайым,
Телемде гонаһ һөйләүзән тыяйым;
Яуыз әзәм янымда булғанда,
Ауызымды ауызлыклап тотайым».
- 3 Шымып калдым, ауызымдан һүз сыкманы,
Хатта якшы хакында ла өндәшмәнем.
Әммә һызланыуым арта барзы,
- 4 Йөрәгем аяуһыз янды,
Уйзарыма ялкын кабынды,
Телемдән һүззәр түгелде:
- 5 «Белдер миңә ахырымды, Раббы,
Һанаулы көндәрем күпме калды?
Беләйем фанилыктағы ғүмеремде!
- 6 Бына, биргән көндәрең бер карыш кына,
Һинең хозурыңда ул бер мизгел һымак.
Аяғында нык басып торһа ла
Әзәм ғүмере – иһеп киткән бер ел генә». *Села*
- 7 Кеше йөрөй бары күлөгәләй,
Бушка ғына ығы-зығы килә,
Байлык йыя, кемгә каласағын белмәй.
- 8 Әй бөйөк Хакимым, инде миңә нимә көтөргә һуң?
Бар өмөтөм минең Һиндә генә.
- 9 Мине бөтә гонаһтарымдан арындыр,
Ахмактарға мәсхәрә итергә бирмә.
10 Ауызымды асмай тынып калдым;
Сөнки Һин мине был хәлгә һалдың.
- 11 Зинһар, тукта мине язалаузан,
Йозроғондоң көсөнән мин бөтөп барам.
12 Кешене ғәйебе өсөн әрләп тәрбиәләйһең,
Көйә ашағандай, кәзерле әйберзәрен юк итәһең.
Ысынлап та әзәм – бары тик бер һулыш кына. *Села*
- 13 Ишет доғамды, йә Раббы,
Ялбарыуыма колак һал,
Күз йәштәремә битараф калма!
Сөнки хозурыңда бер килмешәк,
Үткенсемен ата-бабаларым һымак.
- 14 Ситкә ал минән асыулы карашыңды,
Бынан үтеп киткәнемә тиклем.
Тағы бер аз шатлык татыйымсы.

39 ¹ *Йырсылар этәксенә: Дауыттың мәзхиәһе.*

- 2 Мин сабырлык менән Раббының ярзамын көттәм;
Миңә боролдо, ялбарыуымды ишетте.
- 3 Ул мине тәрән сокорзан,
Баткактан тартып сығарзы,
Аяктарымды ташка баһтырзы,
Азымдарымды нығытты.
- 4 Ауызыма яңы бер йыр һалды –
Аллабызға гүзәл мактау йыры.
Күптәр күреп тетрәнерзәр әле,
Раббыбызға инанырзәр.
- 5 Раббыға өмөт бағлаған,
Тәкәбберзәргә йөз тотмаған,
Ялғанға эйәргәндәр менән катнашмаған
Кеше ни тиклем бәхетле!
- 6 Раббы Аллам, һинең тиндәшең юк!
Безең өсөн мөгжизәләрең, ниәтең күп;
Уларзы аңлатмак буламын да
Әйтергә мәжбүрмен: «Исәбе-һаны юк».
- 7 Корбан-сазакаларға һушың китмәне,
Тотош яндырыу, гонаһ корбандарын талап итмәнең.
Әммә минең қолағымды астың.
- 8 Шунда әйттем: «Бына, килдем,
Төргәк китапта минең турала язылған.
9 Әй Аллам, һинең ихтыярыңды үтәүзән мин зауыкланам,
Кануның минең күңел түремдә».
- 10 Оло йыйында һөйөнсөләнәм һаҡлығыңды,
Ауыз йомоп торманым, беләһең, Раббы.
- 11 Күңелемдә йәшермәнәм һаҡлығыңды,
Тоғролоғоң, коткарыуың һаҡында һөйләнәм,
Тоғролок менән мөхәббәтеңде
Бөйөк йыйындан мин йәшермәнәм.
- 12 Раббы, мәхрүм итмә мине рәхим-шәфкәтеңдән!
Мөхәббәтең менән тоғролоғоң һәр сәк курсалаһын!
- 13 Сөнки иҫәпһез-һанһыз бәләләр солғап алды,
Гонаһтарым, кыуып етеп, күз алдымды томаланы,
Башымдағы сәсемдән дә күптәр улар.
Бер ниндәй сараһыз тороп калдым.
- 14 Рәхимле бул, Раббы, коткар мине!
Ярзамға ашыҡ, йә Раббы!

- 15 Йәнемә кул һузыусылар
Мәсхәрәгә төшөп хур булһын!
Зыян килтерергә теләгәндәр мысқыл ителеп,
Барыһы ла кире сигенһен!
- 16 «Әһә, әһә!» – тиеп мине үсәгәндәр
Оятка калып, коттары ошон!
- 17 Һиндә шатлык-кыуаныс тапһындар
Барса һиңә табан йүнәлгәндәр!
Коткарыусы, Һине яраткандар:
Һәр сак: «Раббы бөйөк!» – тип әйтһендәр.
- 18 Мин иһә бисара бер фәкирмен,
Әй бөйөк Хакимым, минең хакта кайғыртаһың.
Ярзамсым һәм коткарыусым Һинһең,
Һуңлап куйма инде, әй Аллам!

40 ¹Йырсылар етәксеһенә: Дауыттың мәзһиәһе.

- 2 Ниндәй бәхетле фәкир хакында кайғырткандар!
Раббы уны бәлә килгәндә коткарып калыр.
- 3 Раббы уны яклар, тормошон һаклар,
Ул ерзә бәхетле ғүмер итер,
Раббы дошмандарының кулына бирмәс.
- 4 Ауырып түшәккә йығылғанда,
Раббы уға терәк булыр,
Һауыктырып, аякка баһтырыр.
- 5 Әйттем: «Йә Раббы, шәфкәтле бул миңә,
Һиңә гонаһ кылдым, йәнемә шифа бир».
- 6 Дошмандарым яманлык теләйзәр:
«Касан дәмөгөр, исеме касан юкка сығыр?» – тизәр.
- 7 Мине күрергә килгәндәр ялған һөйләй,
Әсенә бозоклок йыйып ултыра ла
Тышка сығыу менән ғәйбәт һата.
- 8 Мине күрә алмағандар бышылдаша,
Каршы яманлык уйлайзәр.
- 9 «Ул үлемесле ауырыуға дусар булды,
Түшәгенән башка тора алмаһ», – тизәр.
- 10 Хатта икмәгемде ашаған, ышанған дуһым
Миңә каршы баш күтәрзә.
- 11 Ә Һин, Раббым, кызғанып, мине аякка баһтыр.
Мин быларға әжерзәрен кайтарайым.
- 12 Әгәр зә дошманым өһтөн сығып тантана итмәһә,
Мине хуш күреүенде аңлармын.

13 Ихлас булғаным өсөн мине һаҡларһың,
Мәңгегә хозурыңда тоторһоң.

14 Мәңгелектән мәңгелеккәсә мөбәрәк
Исраилдың Аллаһы Раббы!
Амин, амин!

41 ¹Йырсылар етәксенә: Корах улдарының уйланыузары.

2 Ағын һыузарға ашкынған болан һымак,
Күңелем һиңә ашкына, Аллам!
3 Аллаға, тере Аллаға сарсаған йәнем;
Касан барырмын, хозурыңда булырмын, Аллам?
4 «Кайза һуң һинең Аллаң?» – тип һәр көн мине йөзәткәндә,
Күз йәшем ризығым булды иртә-кисен.
5 Йөрәк һыҙлай, искә төшкән һайын,
Күмәк халык араһында килгәндәрем;
Шатлык ауаздары менән мактау йырлап
Тантана иткән халыктың ташкынында
Алла қорамына атлап ингәндәрем.

6 Ниңә өзөләһең, йәнем, көйөнәһең?
Һин өмөтөңдә бағла Аллаға!
Мин тағы ла рәхмәттәр укырмын Уға,
Мине күреп торған һәм котқарасак Аллама!

7 Күңелем төшөнкө, шуға, Аллам,
Иордан һәм Хермон ерзәрендә,
Мисар тауында һине мин искә алам.

8 Шарлауыктарзың шаулауы аша
Даръялар өндәшә даръяларға.
Һинең бөтә тулқындарың, ташкындарың
Үтеп китте минең өстән.

9 Көндөз Раббы Үзенең тоғро мөхәббәтен күндерер,
Төндә иһә мин йырлармын Уға,
Доға кылырмын тормошом Аллаһына.

10 Таянысым – Аллама әйтермен:
«Ни өсөн мине оноттоң?
Ниңә дошмандарымдан изелеп
Йөрөйөм кайғы-хәсрәткә батып?»

11 «Кайза Аллаң?» – тип дошмандарымдың
Көн озоно мысқыл итеүзәре
Елегемә төштө минең.

- 12 Ниңә өзөләһең, йәнем, көйөнәһең?
 Һин өмөтөңдө бағла Аллаға!
 Мин тағы ла рәхмәттәр укырмын Уға,
 Мине күреп торған һәм котқарасак Аллама!

- 42** 1 Эй Алла, хөкөм кыл, хаклы сығар
 Был иманһыҙ кәүемгә каршы дәғүәмдә.
 Мәкерле, бозок бәндәләрҙең кулынан котқар,
 2 Сөнки Һин миңең кәлғәмһең, Аллам;
 Ниңә һуң миңе ситкә тибәрҙең?
 Ни өсөн дошмандарымдың изеуенән
 Инрәп кайғы-хәсрәткә баттым?
 3 Күндер миңә нурыңды, хәкикәтеңде,
 Улар миңе әйзәп барһын,
 Һинең мөкәддәс тауыңа, торлағыңа алып килһен.
 4 Унда мин Алланың қорбан усағына,
 Илаһыма – һөйөнөсөм, йыуанысыма – килермен;
 Арфала уйнап Һине данлармын,
 Эй Алла, Илаһым миңең.
- 5 Ниңә өзөләһең, йәнем, көйөнәһең?
 Һин өмөтөңдө бағла Аллаға!
 Мин тағы ла рәхмәттәр укырмын Уға,
 Мине күреп торған һәм котқарасак Аллама!

43 ¹ *Йырсылар етәксенә: Қорах улдарының уйлануызары.*

- 2 Эй Алла, үз қолағыбыз менән ишеттек без,
 Ата-бабаларыбыз бәйән итте
 Улар дәүерендә, әүәл замандарҙа
 Һин эшләгән бөтә ғәмәлдәрҙе.
 3 Үз кулдарың менән кәүемдәрҙе қыузың,
 Унда ата-бабаларыбызды төпләндерҙең;
 Халықтарҙы қырзың,
 Аталарыбызды сәскә аттырзың.
 4 Улар қылыстары менән түгел,
 Һинең кеүәтең менән был ерҙе яулап алды.
 Үз кулдары түгел, Һинең уң кулың
 Уларға еңеү килтерҙе.
 Уларға йөзөңдөң нурын сәстең,
 Сөнки уларҙы яраттың.
- 5 Эй Аллам, Һин миңең батшам,
 Бойорок бир, Якуп заты еңеү қазанһын!
 6 Һинең менән бергә дошмандарҙы һөзөрбөз,
 Қаршыларҙы исемен менән тапап ташларбыз.

- 7 Сөнки ук-һазағыма мин ышанмайым,
Кылысым да мине коткара алмаҫ.
- 8 Был Һин – беззе дошмандарзан азат кылған,
Безгә асыу тоткандарзы хур иткән.
- 9 Без көнө буйы Аллабыз менән мактанабыз,
Исеменә мәңге дан йырлайбыз. *Села*
- 10 Тик әле Һин беззе ситкә типтең, түбәнһеттең;
Ғәскәрзәребез менән яуға сыкмайһың.
- 11 Дошмандарыбыз алдында сигендерзең,
Беззе күрә алмағандар таланы.
- 12 Беззе һарык һымак тамаклаттың,
Кәүемдәр араһына сәсеп тараттың.
- 13 Һин Үз халкыңды юк кына хакка һаттың;
Уны һатып, ниндәй табыш алдың?
- 14 Беззе күршеләр мәсхәрәһенә калдырзың,
Әйләнә-тирәбеззә йәшәүселәрзең
Хурлау һәм мысқыллауына дусар иттең.
- 15 Халыктар араһында беззе көлкөгә калдырзың,
Кәүемдәр баш сайкай безгә карап.
- 16 Хурлығым һәр вақыт күз алдымда,
Йөзөмдө оят каплаған
- 17 Мысқыллау һәм ғәйбәт ишетеүзән,
Үс алырға теләгән дошмандан.
- 18 Һине һис қасан онотмаһак та,
Килешеүеңә хыянат итмәһәк тә,
Былар барыһы ла башыбызға төштө.
- 19 Шулай за күңелебез Һинән кайтманы,
Аяктарыбыз юлыңдан тайпылманы.
- 20 Ә Һин беззе иззең, сүл бүреләре еренә ташланың,
Дәм қараңғылыкка олақтырзың беззе.
- 21 Аллабыззың исемен онотқан булһак,
Ят илаһка қулыбыззы һонһак,
22 Алла быны белмәҫ инеме ни?
Уға мәғлүм йөрәктең бар сере.
- 23 Һинең хақыңа һәр көн үлтереләбез,
Салыу һарығы һымак булып қалғанбыз.
- 24 Уян, нишләп Һин йоклайһың, бөйөк Һаким?
Торһаңсы! Мәңгелеккә ваз қисмә беззән!
- 25 Нишләп Һин йөзөңдө йәшерәһең?
Ғазаптарыбыззы, иззелеүебеззе онотаһың?
- 26 Йәнебез саң-тузанға буталды,
Тәнебез тупракка һылашты.

- 27 Калк, ярзам итһәнә безгә!
Тоғро мөхәббәтең хакына йолоп ал!

44 ¹ *Йырсылар этәксенә: «Лилиә сәскәләре» көйнә. Корах улдарының уйланыу-
зары. Ғишык йыры.*

- 2 Күңеләмдә таша күркәм һүззәр,
Шиғырымды бағышлайым батшаға,
Маһир кәтип кәләмеләй булһын телем.
- 3 Әзәм балалары араһында иң гүзәл һин,
Иренең – миһырбан инеше,
Шулай Алла мәңгегә һине фатихалаған.
- 4 Так кылысыңды билеңә, батыр яугир!
Дан-шөһрәтең, дәрт-дарманыңа төрөнөп,
Атыңа менеп, еңеүгә табан сап.
- 5 Тыйнаклык менән хәжикәт һәм ғәзеллек хакына
Уң кулың тетрәткес эштәр кылһын.
- 6 Башактары осло уктарыңдың.
Дошмандарыңдың йөрәгенә казалыр,
Халыктар аяғың астына йығылыр.
- 7 Тәхетең, Алла тәхете һымак, мәңгелек.
Батшалык таяғың – ғәзеллек таяғы.
- 8 Яратаһың дөрөслөктө, золомға нәфрәт тотаһың.
Шуға күрә Алла, һинең Аллаң,
Шатлык майы менән һине мәсехләне,
Дустарыңдан һине өстөн куйзы.
- 9 Кейемендән мирра, йөзйәшәр, кассия есе аңкый;
Фил һөйгә менән бизәлгән һарайыңда
Кыллы уйын коралдарының моңдары күңелеңдә аса!
- 10 Хөрмәтле кунактарың араһында – батша кыззлары.
Уң яғыңа басқан батшабикәң,
Зиннәттәре уның Офир алтынынан.
- 11 Эй батша кызы, тыңла, кара, колак һал,
Инде үз халкыңды, атаң йортон онот.
- 12 Һинең гүзәллегеңдә теләп токанһа батша,
Ул – хакимың, каршыһында башыңды эй.
- 13 Тир кызы бүләктәр менән килер,
Байзар илтифатыңды казанырға ынтылыр.
- 14 Батша кәләше бар гүзәллегендә – үз бүлмәһендә,
Кейемдәре алтын менән нағышланған.
- 15 Сигеүле кейемдәрзә уны батша янына озаталар,
Тиңдәш кыззлары, әхирәттәре эйәргән.
- 16 Кыуанышып, гөрләшеп киләләр,
Батшаның һарайына алып инәләр.

- 17 Ата-бабаң урынына улдарың булыр, эй батша;
Уларзы бөтә ер өстөнә хакимдар итеп куйырһың.
18 Исеменде быуындан-быуынға йәшәтермен,
Халыктар хине мәңге һәм мәңге данлар.

45 ¹Йырсылар етәксенә: «Ғаламош» көйөнә. Қорах улдарының йыры.

- 2 Алла – беззең һыйыныр ышығыбыз һәм кеүетебез,
Бәләгә калғанда ярзамсыбыз.
3 Шуға күрә куркмайбыз ер тетрәһә лә,
Таузар дингез косағына ауғанда ла,
4 Һыузары шаулап ташканда ла,
Тулкынынан таузар тетрәһә лә. *Села*
- 5 Бер йылға бар:
Һыузары кыуаныс алып килә Алла калаһына,
Юғарыларзан Юғарының мөкәддәс торлағына.
6 Алла – ул каланың уртаһында,
Шуға күрә лә қоламаш кала.
Таң тыуыуға Алла уға ярзам итер.
7 Кәүемдәр шаулашыр, батшалыктар тетрәнер,
Алла тауышын яңғыратыр за ер иреп киткәндәй булыр.
- 8 Күк ғәскәрзәре Раббыһы беззең менән,
Якуп Аллаһы – беззең кәлғәбез. *Села*
- 9 Килегез, күрегеҙ Раббының эштәрен,
Ерзе бушлыкка әйләндергәнән.
10 Ерзең һәр тарафында һуғыштарға сик куя,
Ук-йәйәләрзе, һөңгөләрзе һындырып ташлай.
Яу арбаларын утка яға.
11 «Тынысланығыз! Белегез, Мин – Алла!
Бар кәүемдәр өстөндә торормон,
Ер йөзөндә юғары булырмын!»
- 12 Күк ғәскәрзәре Раббыһы беззең менән,
Якуп Аллаһы – беззең кәлғәбез. *Села*

46 ¹Йырсылар етәксенә: Қорах улдарының мәзһиәһе.

- 2 Эй барса халыктар, кул сабығыз!
Шат ауаздар менән Алланы данлағыз!
3 Сөнки дәһшәтле Юғарыларзан Юғары Раббы –
Бөтә донъяның бөйөк Батшаһы;
4 Халыктарзы безгә буйһондорзо,
Кәүемдәрзе аяк астыбызға һалды.

- 5 Был ерзе – яраткан Якубының ғорурлығын –
Ул безгә биләмәгә һайланы. *Села*
- 6 Алла шатлык ауаздары,
Раббы борғо тауышы астында калкты.
- 7 Мактау йырлағыз Аллаға, йырлағыз;
Батшабызға мактау йырлағыз!
- 8 Алла – бөтә донъяның батшаһы,
Уға бағышлап гүзәл йырҙар йырлағыз!
- 9 Алла ултыра мөкәддәс тәхетендә,
Ул батшалыҡ итә бөтә милләттәргә.
- 10 Халыҡтарҙың башлыҡтары йыйылған
Ибраһим Аллаһының халкы янына;
Сөнки ер йөзөндәге хакимдар – Алланыҡы.
Алла бар нәмәнән юғарырак!

47 ¹ Йыр. *Корах улдарының мәзһиәһе.*

- 2 Раббы бөйөк!
Аллабыҙ калаһында,
Үзенә мөкәддәс тауында
Ул оло мактауға лайыҡ!
- 3 Гүзәл Сион тауы Сафон түбәләре һымаҡ;
Ул бөтә донъяның шатлығы,
Бөйөк батшаның калаһы.
- 4 Уның нығытмаларында Алла Үзен
Ышаныслы һаҡлаусы итеп танытты.
- 5 Батшалар бер ергә йыйылдылар,
Калаға һөжүм итеү өсөн килделәр.
- 6 Әммә күргәндәренә хайран калдылар,
Куркыуға төшөп кастылар.
- 7 Тулғак ғазабы тоткан катындай,
Дәһшәт эсенә төштөләр.
- 8 Көнсығыштан көслө елдәр иҫеп,
Таршиш караптарын емергәндәй,
Һин уларҙы кырып ташланың.
- 9 Күк ғәскәрҙәре Раббыһы калаһында,
Аллабыҙҙың калаһында,
Нимәнә ишеткән булһаҡ, шуны күрҙең,
Раббы уны мәңгелеккә һалған. *Села*
- 10 Эй Алла, мөкәддәс қорамыңда
Һинәң тоғро мөхәббәтең һақында уйлайбыҙ.
- 11 Исеменә күең, эй Алла, Һинәң даның

- Ерзең һәр тарафына таралһын.
Хаклык менән тулы һинең уң кулын.
- 12 Һинең хак хөкөмдәреңә Сион тауы кыуанһын,
Йәһүзә калалары шатланһын!
- 13 Сионды тирәләй әйләнеп сығығыз,
Манараларын һанағыз,
- 14 Диуарҙарына игтибар йүнәлтөгөз,
Кәлгәләренә диккәт бирегөз!
Быларҙы күреп, киләсәк быуындарға һөйләргөгөз:
- 15 «Ошо Алла – мәңгегә беззең Аллабыҙ,
Ғүмер бакый беззең юлбашсыбыҙ!»

48 ¹Йырсылар етәксенә: *Корах улдарының мәзһидәһе.*

- 2 Ишетегөз быны бар халыктар!
Тыңлағыз, донъяла йәшәүселәр:
- 3 Затлылар за, ябайҙар за,
Байҙар менән ярлылар за!
- 4 Ауызымдан ағылыр хикмәтле һүззәр;
Аңлау бирер күңелемдөгә фекерзәр.
- 5 Колағымды хикмәткә борормон,
Лира уйнап йомак серен асырмын.
- 6 Ниңә күркырға миңә яман көндәрзә,
Мәкерлеләрзең яуыз эштәре мине уратып алғанда?
- 7 Улар мал-мөлкәттәренә өмөтләнә,
Бөткөһөз байлығына мактана.
- 8 Кеше якынының ғүмерен йолом түләп коткара алмаз,
Һис кем Аллаға ғүмер өсөн етерлек түләй алмаз.
- 9-10 Кеше йәненең баһаһы ифрат киммәт –
Кеше мәңге ғүмер һөрә алһын,
Бер вақытта ла кәбергә кермәһен өсөн
Һис қасан түләп бөтөрлөк түгел.
- 11 Күрәбөз бит: аңһыз менән алийот һымак,
Акыл әйәһе лә мәрхүм була.
Йыйған малы башқаларға тороп қала.
- 12 Ерзәренә үззәренең исемдәрен күшһалар за,
Кәберзәре – улар өсөн мәңгелек йорт,
Быуындан-быуынға улар шунда қалыр.
- 13 Ни тиклем генә хөрмәтле булғанда ла
Кеше ғүмере мәңгелек түгел,
Ул да хайуандар һымак үлемле.
- 14 Күр, ахмактарса үзенә ышанғандар яҙмышы
Һәм уларҙың һүззәрен хуплағандарҙың тәқдире шул. *Села*

- 15 Улар һарык һымак үлеләр донъяһына кыуылыр;
 Үлем уларға көтөүсә булыр.
 Купшы йорттарынан алыста –
 Кәберзә тәндәре сереп калыр.
 Иртәгәһен намыслылар уларзың өстөнән тапап йөрөр.
- 16 Әммә Алла мине йолоп алыр,
 Үлеләр донъяһы һакимлығынан коткарыр. *Села*
- 17 Кызыкма берәйһе байып китһә,
 Йортоноң даны арткандан-арта.
- 18 Үлгәс, бер нәмә лә алып китә алмаҫ,
 Шөһрәте кәбергә артынан эйәрәп төшмәҫ.
- 19 Иҫән сакта үзен бәхетлегә һанаһа ла,
 Уңыш казанған, тип макталһа ла,
- 20 Ул барыбер яктылыктан мәңге мәхрүм
 Ата-бабаларының янына күсер.
- 21 Байлығы була тороп, акылы булмағандар
 Үлемле хайуанға окшаш.

49 ¹ Асафтың мәзһиәһе.

- Аллаларзың Аллаһы Раббы һүз башлай;
 Кояш сығышынан байышына саклы
 Тотош Ер йөзөнә ауаз һала.
- 2 Күркәмлектәң үрнәге булған Сиондан
 Алла Үзенең нурзарын сәсә.
- 3 Аллабыз килә. Ул өһһөз калмаҫ,
 Алдында ялмап йотор ялкын бар,
 Әйләнәнән дә уйнай дәһшәтле дауыл.
- 4 Халкын хөкөм итер өсөн
 Бейек күк менән ергә өндәшә:
 «Хозурыма тоғроларымды,
 Корбан салып, Минең менән
 Килешеү төзөгәндәрзә йыйып килтерегез!»
- 6 Күктәр Уның ғәзеллеген бәйән итер,
 Сөнки хөкөм сығарыусы – Алла Үзе. *Села*
- 7 «Тыңла, халкым, Мин һөйләйем!
 Һиңә каршы шаһитлык кылам, Исраил.
 Мин Алламын, һинең Аллаң!
- 8 Корбандарың өсөн асыуым юк,
 Яндырған корбандарың һәр сак алдымда.
- 9 Кураңдан бер баш үгез,
 Азбарыңдан бер кәзә тәкәһе лә алмайым.
- 10 Сөнки Минеке урмандағы бар йәнлек,
 Меңәрләгән таузарзағы бөтә хайуан.

- 11 Таузарзағы бар коштарзы танып беләм,
Кырзағы йән эйәләре – Минең карамакта.
- 12 Асыкхам да Мин һинән һорамас инем,
Сөнки донъяға һәм ундағы бөтә нәмәгә Мин хужа.
- 13 Мине үгеҙ ите ашап, кәзә каны эсәлер тиһеңме?
14 Һин Аллаға шөкөр корбаны бир,
Юғарыларҙан Юғарыға әйткән нәҙерҙәрендә үтә.
15 Хәсрәтле көнөндә Мине сакыр,
Коткарармын, шунда һин Мине данларһың».
- 16 Ә залимдарға Алла былай ти:
«Минең кағизәләргә һөйләп йөрөргә,
Килешеүемде телгә алырға хакың бармы?
17 Һин бит нәсихәтемде күрә алмайһың,
Әйткәндәремде һанға һукмайһың.
- 18 Бур осраһа, дуслашаһың,
Зинасыларға юлдаш булаһың.
19 Ауызың тулы яманлык,
Телеңдән туктауһың түгелә алдак.
- 20 Ултыраһың да туғаныңа каршы һөйләйһең,
Әсәйеңдең улына кара яғаһың.
21 Ошоларҙы эшләгәнендә Мин өндәшмәнем,
Һәм һин Мине үзең һымак тип уйланың.
Инде Мин һине фашлайым,
Ғәйебеңде күзеңә карап әйтәм.
- 22 Әй Алланы оноткандар!
Аңлағыҙ ошоларҙың барыһын.
Юкһа һезҙе йолкколап ташлармын,
Коткарып калыусы булмаҫ.
- 23 Кем шөкөр корбаны бирә, Мине хөрмәт итеүсе шул;
Кем тоғро юлда, Мин шуның коткарыусыһы булырмын».

50 ¹ *Йырсылар етәксенә: Дауыттың мәзһиәһе.* ² *Дауыт Баҫ-Шевағ менән булғандан һуң, уға пәйғәмбәр Наһсан килеп киткәс*.*

- 3 Мөхәббәтең хакына, әй Алла, кызған мине,
Сикһез рәхим-шәфкәтеңә күрә язык эштәремде юйып ташла.
- 4 Ғәйебеңде ныклап йыуып ағарт,
Гонаһымдан мине, зинһар, тазарт.
- 5 Мин үземдең бозок эштәремде беләм,
Гонаһтарым күзем алдымда гелән.
- 6 Һинең алда, бары Һинең алда гонаһ кылдым,
Һинең күзеңдә яуызлык булғанды эшләнем.
Ғәйепләү һүззәрең хаклы,
Хөкөмөңдә Һин ғәзелһең.

* 50:2 Карағыз: «II Батшалар», 11:1-27.

- 7 Мин тыуғандан алып ғәйеплемен,
Әсәм қарынынан гонаһлымын.
- 8 Һин иһә йөрәктең тоғролоғон теләйһең,
Булмышымды зирәклеккә өйрәт.
- 9 Мине майағас менән пакла, таза булайым;
Мине йыу, қарзан да ақ булайым.
- 10 Ишеттер шатлық-қыуаныс ауаздарын,
Һин изгән һөйәктәрем рәхәтлек тойһон.
- 11 Йөзөңдө ситкә бор, гонаһтарымды күрмә;
Барса ғәйебемде юйып ташла.
- 12 Эй Алла, булдыр миндә саф йөрәк,
Булмышымда қакшамаслық рух яңырт.
- 13 Мине алдыңдан ситкә тибәрмә,
Үзеңдең изге Рухыңдан мәхрүм итмә.
- 14 Қотқарыуыңдың шатлығын миңә қайтар,
Һине тыңларға ашқынып торған рух биреп,
Миңә таяныс бул.
- 15 Шунан мин бозоқтарға юлыңды өйрәтермен,
Гонаһлылар Һиңә кире қайтыр.
- 16 Қотқар мине қан түгеүзән, эй Алла,
Һәм телем ғәзеллегенде данлар,
Эй мине қотқарыусы Алла!
- 17 Эй бөйөк Һаким, ауызымды ас,
Телем Һиңә мақтау һүззәре һөйләр.
- 18 Қорбан салыр инем – теләмәйһең,
Тотош яндырыу қорбандарын хушһынмайһың.
- 19 Алла қабул итә торған қорбан – һынған рух ул,
Ярылған һәм селпәрәмә қилгән йөрәкте кире қакмасһың, эй Алла!
- 20 Мәрхәмәтле бул, Сионға яқшылық қыл;
Йәрүсәлим диуарҙарын торғоз.
- 21 Шул сак дөрөс қилтерелгән қорбандарзан,
Тотош яндырыу һәм яндырыу қорбандарынан хушланарһың,
Шул сак қорбан усағында үгеззәр қорбан ителер.

51 ¹ Йырсылар етәксенә: Дауыттың уйланыузары. ² Эдом кешеһе Доег Шаулға барып: «Дауыт Ахимәләхтең өйөндә», – тип хәбәр биргәндән һуң сығарылған*.

- ³ Эй қаһарман! Нимә яуызлығың менән мактанарһың?
Алланың тоғро мөхәббәте һәр даим минең менән.

* 51:2 Қарағыз: «I Батшалар», 22:9.

- 4 Әй мәкерле, телең һиненң һәләкәт ниәтләй,
Ул үткер бысакка окшаш.
- 5 Якшылыктан яманлыкты,
Хак һүззән ялғанды нығырак яратаһың. *Села*
- 6 Мәкерле тел!
Йәрәхәтләй торған һүззәрзе һин хуп күрәһең.
- 7 Әммә Алла һине тулығынса кыра һуғыр,
Сатырыңдан сығарып ырғытыр,
Тамырыңдан йолкоп ташлар тереләр донъяһынан. *Села*
- 8 Тәкүәләр быны күреп куркыуға калыр,
Улар, һинән көлөп, былай тиер:
- 9 «Бына был әзәм Аллаға һыйынманы,
Байлығының күплегенә өмөтләнде;
Башкаларға яуызлык кылып көсәйзе».
- 10 Ә мин Алланың йортонда –
Йәшәреп үскән зәйтүн һымакмын.
Ғүмерем буйы Алланың
Тоғро мөхәббәтенә ышанам.
- 11 Кылған ғәмәлдәрен өсөн
Һиңә мәңге рәхмәт яузырырмын,
Тоғроларың алдында исеменә өмөт бағлармын,
Сөнки һин – игелек сығанағы.

52 ¹Йырсылар етәксенә: «Махалас» көйөнә. Дауыттың уйланыулары.

- 2 Ахмак эсенән генә уйлай: «Алла юк!»
Кеше бозолдо, әшәкелеге алдан йөрөй.
Якшылык кылыусы бер кем дә юк.
- 3 Алла күктән әзәм балаларына күз һала:
Аңлылар, Алланы эзләгәндәр бармы?
- 4 Барыһы ла юлдан тайпылған, берзәй бозолған;
Якшылык кылған әзәм юк,
Исмаһам, берәү калмаған!
- 5 Яуызлык кылыусылар –
Халкымды икмәк урынына ашағандар,
Алланы сақырмағандар –
Бер ни зә аңламаймы ни?
- 6 Тик улар куркмаҫ ерзә оло дәһшәткә төшәсәк әле,
Сөнки Раббы һиңә һөжүм иткәндәрзең
Һөйәктәрен туззырып ташлар.
Уларзы оятка калдырырһың,
Сөнки Алла уларзы ситкә тибәсәк.

- 7 Сиондан Израилға котолоу килһә ине!
 Алла Үз халкына муллык-именлек кайтарғас,
 Якуп нәселе шатлык кисерер,
 Израил халкы кыуаныр!

53 ¹Иырсылар етәксенә: *Кыллы уйын коралдарында. Дауыттың уйланыузары* ²Зиф кешеләре килеп Шаулға: «Дауыт безең яктарза касып ята», – тип әйткәндән һуң сығарылған*.

- 3 Эй Алла, исемен хакына мине коткар,
 Көзрәтең менән мине хакка сығар!
 4 Эй Алла, доғамды тыңлаһана,
 Колак һал ауызымдан сыжкан һүззәргә.
 5 Юкһа яттар миңә каршы калкты,
 Аяуһыззар мине үлтерергә теләй,
 Улар һанламай Алланы. *Села*
- 6 Әммә Алла миңә ярҙам итер,
 Бөйөк Хаким йәнемә таяныс булыр.
 7 Дошмандарымдың яуызлыктары үззәренең башына төшһөн,
 Тоғролоғондо күрһәт – һин уларҙы юкка сығар.
- 8 Һиңә нәфел корбандары килтерермен,
 Изге исеменә шөкөрәналар кылырмын, Раббы.
 Сөнки һин – игелек сығанағы.
 9 Һин мине бөтә бәләләрҙән коткарзың,
 Тантана менән карайым дошмандарға.

54 ¹Иырсылар етәксенә: *Кыллы уйын коралдарында. Дауыттың уйланыузары.*

- 2 Эй Алла, доғамды ишет,
 Йәшенмәсе ялбарыузарымдан!
 3 Илтифат ит, яуап кайтар, зинһар.
 Хәсрәт сорнап алды, кайғыларға баттым
 4 Дошмандарзың тауышынан,
 Залимдарзың изеүенән.
 Сөнки мине ғазапка һалдылар,
 Ажарланып өстәмә ябырылдылар.
- 5 Күкрәгемдә йөрәгем дерелдәй,
 Башыма үлем дәһшәте төштө.
 6 Куркыу һәм тетрәнәү биләп алды,
 Котом осоп, калтырауға калдым.
 7 Шул сак үз-үземә әйттем:
 «Күгәрсендәй канатлы булһамсы!

* 53:2 Карағыз: «I Батшалар», 23:19; 26:1.

- Осор за тынғылык табыр инем;
8 Алыс-алыстарға касыр инем,
Қырға барып оя корор инем. *Села*
9 Йәһәтерәк ышыкланыр инем
Был усал елдәрзән, дауылдарзән».
- 10 Эй бөйөк Хаким, туззыр уларзы,
Қуйышқан һүззәрен таркат,
Сөнки мин калала йәбер-золот, ызғыш күрәм.
11 Улар көн-төн диуарзар өстөндә йөрөй,
Ә кала эсендә – яуызлык һәм каза.
12 Каланың уртаһында – һәләкәт,
Майзандарынан юғалмай изеу, мәкер.
- 13 Әгәр мине дошман күргән мысқыллаһа, түзәр инем.
Күрә алмаған берәу кәмһетһә, қасып китә алыр инем.
14 Әммә быны һин эшләнең – үзем һымак ишем,
Ихлас иптәшем, серзәш дусым.
15 Һинең менән һөйләшеп һүзебез бөтмәс ине,
Күмәкләшеп Алла йортона барыр инек...
16 Дошмандарға көтмәгәндә үлем килһен,
Улар тере килеш үлеләр донъяһына олакһын;
Сөнки өйзәре лә, булмышы ла золот тулы.
- 17 Мин иһә Аллаға ялбарырмын,
Раббы мине котқарыр.
18 Кис, иртән һәм төш мәлендә ялынырмын,
Инәлермен – Ул тауышымды ишетер.
19 Һөжүм иткән дошмандарым,
Ни тиклем күп булһалар за,
Уларзән йәнемде йолоп алыр.
20 Мәңгелектән, Үз тәхетендә ултырған Алла,
Ишетер зә уларзы йыуашландырыр. *Села*
Сөнки улар үзгәрергә теләмәйзәр,
Һис кенә лә Алланан қурқыу белмәйзәр.
- 21 Юлдашым дустарына қаршы қул күтәрзе,
Минен төзөгән килешеүгә хыянат итте.
22 Ауызынан бал-май тама,
Тик күңелендә – дошманлык.
Һүззәре зәйтүн майынан йомшак,
Ә асылда – яланғас қылыстыр.
- 23 Қайғы йөгөндә Раббыға тапшыр,
Ул һиңә таяныс булыр.
Һис қасан да тоғро бәндәһенә йығылырға ирек бирмәс.

- 24 Эй Алла, яуыздарзы Һин
 Үлем сокорона олактырырһың.
 Кан эскес, мәкерле бәндәләр
 Үмерзәренең уртаһына ла етмәс.
 Мин иһә Һиңә өмөт бағлайым.

55 ¹ *Йырсылар етәксенә: «Алыста ултырған өһһөз күгәрсен» көйөнә. Дауыттың шиғыры. Фаҫ калаһында пелештизәр уны тоткас сығарылған.*

- 2 Рәхимле бул миңә, Алла!
 Кешеләр эзәрләй мине,
 Дошмандарым көнө буйы изә.
- 3 Көн озоно дошмандар эзәрләй мине,
 Миңә күптәр һөжүм итә, эй Юғарыларзан Юғары!
- 4 Курккан сағымда Һиңә өмөт бағлайым.
- 5 Алланың һүзен данлайым,
 Уға өмөт бағлайым,
 Нимәнән куркырға миңә?
 Фани әзәм миңә нимә кыла алһын?
- 6 Һөйләгәндәремдең мәғәнәһен һәр сак бозоп күрһәтәләр,
 Уйзарында – нисек миңә зыян кылыу.
- 7 Йыйылышып боҫалар за баҫкан азымымды күзәтәләр,
 Йәнемде алырға кырсыналар.
- 8 Енәйттәре өсөн уларзы язаһыз калдырма!
 Эй Алла, асыуың менән халыктарзы ергә бырға!
- 9 Сит ерзә сиккән ғазаптарымды һанағанһың,
 Күз йәштәремде турһығыңа йый!
 Улар Һинең китабыңа язылмағанмы ни?
- 10 Мин Һине сақырған сакта дошмандарым артка сигә,
 Шуһан беләм – Алла минең яклы.
- 11 Алланың һүзен данлайым;
 Раббының һүзен данлайым!
- 12 Өмөтөмдә Аллаға бағлайым,
 Нимәнән куркырға миңә?
 Фани әзәм миңә нимә эшләй алһын?
- 13 Эй Алла, әйткән нәзәрзәремде үтәрмен,
 Шөкөр корбандары килтерермен.
- 14 Сөнки йәнемде үлемдән алып калдың,
 Аяктарыма абынырға бирмәнен;
 Инде мин Алланың хозурында,
 Тормош нурында йөрөрмөн.

56 ¹ *Йырсылар этәксенә: «Ғәләк итмә» көйөнә. Дауыттың шиғыры. Шаулдан қасып мәмерйәгә йәшенгән сағында сығарылған*.*

- 2 Рәхимле бул, Алла, рәхимле бул!
Минәң йәнем Һиндә ышық таба.
Бәлә-қаза үтеп киткәнгәсә,
Қанаттарың күләгәһендә мин урын алам.
- 3 Юғарыларзан Юғары Алланы,
Миңә игелектәр қылған Алланы сақырам.
- 4 Күктән ярзамын ебәреп, Ул мине қотқарыр,
Әзәрләүселәрзе рисуай итер. *Села*
Миңә мөхәббәтен һәм тоғролоғон күндерер.
- 5 Кеше ашаусы арысландар араһында мин –
Һөңгө-ук һымақ уларзың тештәре;
Үткер қылыс кеуек телдәре.
- 6 Йә Алла, асмандан да юғарырақ қалқ,
Шөһрәтең бар ер йөзөн иңләһен!
- 7 Аяқтарыма улар ау қорзо,
Күңелем төшөнкөлөккә батты;
Йөрөр юлымда соқор қаззылар,
Әсенә үззәре қоланылар. *Села*
- 8 Әй Алла, күңелем тоғро Һиңә,
Күңелем минәң тоғро!
Мин Һиңә көйләрмен, мәзхиәләр йырлармын.
- 9 Әй уян һин, рухым, уян!
Уян, лирам, уян арфам,
Таңғы шәфәкте мин уятайым!
- 10 Әй бөйөк Ҳаким, халықтар араһында
Һиңә рәхмәттәр укырмын;
Өммәттәр араһында Һиңә мақтау йырлармын.
- 11 Тоғро мөхәббәтең – күктәргә тиклем,
Тоғролоғоң болоттарзан аша.
- 12 Йә Алла, асмандан да юғарырақ қалқ,
Шөһрәтең бар ер йөзөн иңләһен!

57 ¹ *Йырсылар этәксенә: «Ғәләк итмә» көйөнә. Дауыттың шиғыры.*

- 2 Әй хөкөмдарзар, ғәзелме һөйләгән һүззәрегеҙ?
Дөрөс хөкөм итәһегеҙме һез кешеләрзе?

* 56:1 Қарағыз: «I Батшалар», 22:1; 24:3.

- 3 Юк! Күңелегез тулы гәзелһезлек,
Кулдарығыз ер йөзөнә йәбер-золом сәсә.
- 4 Яуыз бәндә әсә карынынан алып азғын,
Тууғанынан алып юлдан язған, һөйләй ялған.
- 5-6 Уларзың ағыуы кара йылан ағыуылай зәһәр.
Ошта арбаусыны ишетмәс өсөн
Колағын каплаған кара йылан һымак улар.
- 7 Әй Аллам, кыр ауыззарындағы тештәрен,
Һындыр, Раббым, ул йәш арысландарзың яңак һөйәген!
- 8 Ағып киткән һыу һымак юкка сыкһындар.
Йәйә киргәндә уктары урталай һынһын.
- 9 Кабырсағында ирегән кускар һымак булһындар.
Үле тыуған бала кеүек қояш нуры күрмәһендәр.
- 10 Улар усақка яғырға әзерләнгән,
Әле гөлтләп янып киткән,
Қазанды йылытып та өлгөрмәйенсә
Елгә оскан сәнскәк һымак булһын.
- 11 Яуыздан үс алынғанға тәкүә қыуаныр,
Уларзың қанында аяғын йыуыр.
- 12 Шул вакыт кешеләр әйтер:
«Ысынлап та, тәкүә кеше өсөн әжере бар.
Хак, донъяға хөкөм қылған Алла бар!»

58 ¹Йырсылар етәксенә: «Ғәләк итмә» көйөнә Дауыттың шиғыры. Шаул, Дауытты
үлтертер өсөн кеше ебәрәп, өйөн күзәттергән сакта* сығарылған.

- 2 Котқар мине дошмандарымдан, әй Аллам,
Миңә һөжүм иткәндәрзән һакла.
- 3 Азат ит мине яуызлык қылғандарзан,

Кан түгеүселәрзең қулынан йолоп ал.
- 4 Кара, йәнемде алыр өсөн аңдыйзар,
Көслөләр миңә қаршы фетнә қоралар,
Гәрсә енәйәт һәм гонаһ қылмаһам да, әй Раббы!
- 5 Бер ниндәй ғәйепкә қалмаһам да,
Һөжүм итер өсөн йыйналар.
Уян, хәлемде күр, ярзам ит!
- 6 Раббы, Һин – Күк ғәскәрзәре Аллаһы,
Исраилдың Аллаһы, уян
Кәүемдәрзең барыһына яза бирер өсөн!
Һис қызғанма хыянатсыл залымдарзы! Села

* 58:1 Қарағыз: «I Батшалар», 19:11.

- 7 Һәр кис һайын улар эт шикелле ырылдашып
Кала буйлап темескенеп йөрөй.
- 8 Ана, күр, нимә койола ауыззарынан,
Кылыс һымак телдәре, үззәре:
«Кем ишетһен беззә?» – тип уйлайзар.
- 9 Әммә Һин уларҙан көлөрһөң, йә Раббы,
Барса кәүемдәрҙе мысҡылларһың.
- 10 Эй миңә кеүәт биреүсе, Һинән күҙемде алмайым.
Эй Алла, Һин – миңең кәлгәм!
- 11 Тоғро мөхәббәтең менән, Аллам, мине етәкләрһең!
Дошмандарымдың тәкдирен күрһәтерһең.
- 12 Уларҙы үлтермә, юкһа халкым был һабакты онотасак.
Көсөң менән уларҙы туззыр, тар-мар ит.
Эй бөйөк Хаким, Һин беззәң калканыбыз.
- 13 Гонаһлы телдәре аркаһында,
Ауыззарынан сыккан һүззәргә күрә
Тәкәбберлектәренең ауына эләкһендәр.
Яузырған карғыштарына күрә,
Һөйләгән ялғандарына күрә
- 14 Уларҙы асыуың менән юкка сығар!
Юкка сығар, хатта эззәре калмаһын.
Белһендәр, Алланың хахимлығы
Якуп нәсәленән алып
Ер сигенә тиклем олғашканын. *Села*
- 15 Һәр кис һайын улар эт шикелле ырылдашып,
Кала буйлап темескенеп йөрөй.
- 16 Ашарға азык эзләйзәр,
Тапмаһалар, аслыктан олойзар.
- 17 Мин иһә Һинең көзрәтеңде йырлармын,
Иртә таңдан мөхәббәтеңде данлармын.
Сөнки Һин – миңә кәлгәм,
Бәлә килгәндә һыйыныс булдың.
- 18 Һин миңә кеүәт биреүсе!
Һиңә мәзһиә йырлармын,
Эй Аллам, Һин миңең кәлгәм,
Тоғро мөхәббәтен күрһәтеүсе Аллам Һин!

59 ¹ Йырсылар етәксенә: «Килешеү лилияһе» көйөнә. Дауыттың шиғыры, нәсихәт өсөн. ² Дауыттың Арам-Наһараим һәм Арам-Сова кешеләре менән бәрелешкән һәм Йоавтың кире боролон Тозло үзәндә ун ике мең Эдом яугирен үлтөрөү уңайы менән сығарылған*.

- 3 Эй Алла, ташланың беззә, тар-мар иттең,

* 59:2 Карағыз: «II Батшалар», 8:3-14; 10:7; «I Йылъязма», 18:3, 12.

- Безгә асыуландың!
 Инде беззе элекке хәлебезгә кире кайтар!
 4 Ерзе дер һелкеттең, ярғысланың;
 Ярыктарын бөтәштер, сөнки ул һаман сайкала.
 5 Үз халкыңды каты һынаузарға дусар иттең,
 Илерткес шарап әсерзең безгә.
- 6 Үзендән куржкандар оскан уктарзан
 Йәшенеп калһындар тиеп,
 Ишара өсөн байрағыңды күтәрзең. *Села*
 7 Һөйөклөләрәң котолһон тиһәң,
 Уң кулың менән йолоп ал беззе,
 Безгә яуап кайтар!
- 8 Алла Үзенең мөкәддәс торлағында былай тине:
 «Тантана менән Шәхәмде бүлгеләрмен,
 Суккоҫ үзәнән үлсәрмен.
 9 Ғилғәд – Минеке, Менашше ла Минеке,
 Әфраим – башыма кейгән тимер торкам,
 Йәһүзә – хакимлик таяғым,
 10 Моав – йыуыныр ялғашым,
 Эдомға катамды ырғытырмын,
 Пелешес ерендә енеү ораным яңғырар».
- 11 Кем мине нығытмалы калаға алып инер?
 Кем миңә Эдомға тиклем юл күрһәтер?
 12 Эй Алла, Һин Үзең беззе ташламаныңмы ни?
 Ғәскәрзәребез башында яу сапмайһың.
 13 Дошманды еңергә ярзам итсе безгә,
 Кешенең ярзамынан файза юк.
 14 Алла менән кеүәтебез артыр,
 Ул дошмандарыбыззы тапап ташлар.

60 ¹Йырсылар етәксенә: Кыллы уйын коралдары озатыуында. Дауыттың мәзһиәһе.

- 2 Эй Алла, ялбарыуымды ишет,
 Доғама минең колак һал!
 3 Төшөнкөлөк күңелемде алды,
 Ер сигенән сақырамын Һине.
 Артыла алмаслык каяға алып мен мине,
 4 Сөнки Һин – минең ышығым,
 Дошманға каршы кеүәтле манарамһың.
 5 Сатырыңда мәңге йәшәйемсе,
 Канатың астына һыйынайым. *Села*
 6 Һин, эй Алла, нәзәрзәремде ишеттең,
 Исемеңдән куржкандарға тәғәйен өлөштө миңә бирзең.

- 7 Батшаның ғүмеренә Һин көндәр өҫтә,
Тормошо быуындан-быуынға дауам итһен!
8 Алла хозурында мәңге тәхеттә ултырһын;
Уны мөхәббәтең менән тоғролоғоң һаклаһын!
9 Мин иһә исеменә мәңгелек дан йырлармын,
Көндән көнгә нәзәрзәремде үтәрмен.

61 ¹ *Йырсылар етәксенә: Йедусундың көйөнә. Дауыттың мәзһиәһе.*

- 2 Йәнемдең тыныслығы бары Аллала,
Миңә котолоу тик Унан килер.
3 Тик Ул – миңең каям, коткарыусым, кәлғәм.
Һәм мин бер вакытта ла сайкалмам.
- 4 Кеше диуар һымак ауышканда,
Койма һымак қыйшайғанда,
Уға қанығыуығыз қасанға тиклем булыр?
5 Уны юғарынан қолатырға уйлайһығыз,
Ялғандан тәм табаһығыз;
Телегеззә фатиха булһа ла,
Әсегеззән қарғыш яузыраһығыз. *Села*
- 6 Йәнемдең тыныслығы бары Аллала,
Сөнки өмөтәм тик Унда ғына.
7 Бары тик Ул ғына каям, коткарыусым,
Ул миңең кәлғәм һәм мин сайкалмам.
8 Котолоуым да, даным да тик Аллала,
Миңең ышығым Ул, кеүәтле каям.
- 9 Әй халық, һәр вакыт Уға өмөт бағла,
Уға бушат әс-бауырындағын,
Сөнки Алла безең ышығыбыз. *Села*
- 10 Әзәм балалары – тик бер һулыш,
Кеше балалары – тик уйзырма.
Барыһын бергә үлсәүгә һалһаң,
Улар тындан да еңелерәк тартыр.
- 11 Һис қасан юлбақарлықка ышанмағыз,
Талап алған малығызға мақтанмағыз;
Байлығығыз арһа ла, уға арқаланмағыз.
- 12 Алла бер тапқыр һөйләне,
Мин ике тапқыр ишеттем:
Кеүәт – Алланан!
- 13 Әй бөйөк Һаким, тоғро мөхәббәт Һинән!
Һин һәр кемгә ғәмәленә күрә әжерен бирәһең!

62 ¹ *Дауыттың мәзхиһе. Йәһүзә сүлендә булғанда сығарылған.*

- 2 Эй Илаһым, Аллам минең, ынтыламын Һиңә,
Йәнем түзгегез Һиңә сарсаған,
Ярғысланған коро, һыуһыз ерзә
Мин Һиңә сарсайым бар булмышым менән.
- 3 Мөкәддәс торлакта төбәлдем Һиңә –
Көзрәтеңде, шөһрәтеңде күрзәм.
- 4 Тоғро мөхәббәтең йәшәүзән кәзерлерәк,
Телем һине зурлаузан туктамаҫ.
- 5 Ғүмерем буйы Һиңә шөкөр кылырмын,
Исемен менән ялбарып, күккә кулымды һонормон.
- 6 Затлы ризык татығандай була йәнем,
Һине кыуана-кыуана данлай телем.
- 7 Түшөгемдә ятканда ла онотмайым,
Төндәр буйына Һине уйлап сығам,
- 8 Сөнки Һин – минең яклаусым,
Канаттарың ышығында һөйөнөс менән көйләйем.
- 9 Минең күңелем Һиңә яғыла,
Һинең уң кулың мине нык тота.
- 10 Ә минең йәнемде көсәгәндәр
Ер тәрәнлегенә төшөп юк булһындар!
- 11 Йәндәре кылыска юлыкһын,
Сүл бүреләренә ем булһындар.
- 12 Батша иһә Аллала кыуаныс табыр,
Алла менән ант иткәндәр Уны данға күмер,
Ялғансыларзың өнә тығылыр.

63 ¹ *Йырыслар етәксенә: Дауыттың мәзхиһе.*

- 2 Йә Алла, ялбарыу ауазымды ишет;
Дошмандар дәһшәтенән йәнемде һакла!
- 3 Йәшер мине залимдарзың этлегенән,
Яуыз бәндәләрзәң мәкеренән.
- 4 Улар телдәрен кылыстай үткерләйзәр,
Ағыулы һүззәрен ук һымак сәпкә төзәйзәр.
- 5 Ғәйепһез кешегә боҫкон корған ерзәренән
Көтмәгәндә атырзәр – куркып тормаҫтар.
- 6 Бер-береһен яуызлыкка которталар,
Йәшерен тозақ корорға һүз куялар,
«Уны кем күрһен?» – тип һөйләшәләр.
- 7 Баштарында уларзың – яуызлык кылыу,
«Бик шәп хәйлә уйлап таптык!» – тизәр.

Ысынлап та, кеше күңелендә нимә ята –
 Быны һис белерлек түгел.

- 8 Әммә Алла уларға Үзенәң уғын атыр,
 Капыл ғына яраланасактар.
 9 Үз телдәре үззәрен йығып һаласак,
 Быны күргәндәр калтырап китер.
 10 Бөтә кеше куркыуға төшәсәк,
 Алланың гәмәлдәрен бәйән итәсәк,
 Уның эштәренәң асылына төшөнәсәк.
 11 Тәкүә Раббыла кыуаныс табыр, Уға һыйыныр,
 Бөтә саф йөрәккләр тантана итер.

64 ¹Йырсылар етәксенә: Дауыттың мәзхиәһе. Йыр.

- 2 Эй Алла, Сионда яңғыраған мактау – Һинә;
 Һиңә әйтелгән нәзерзәр үтөләсәк.
 3 Һин доғаларзы ишетәһең,
 Бөтә кеше хозурыңа килер.
 4 Мин гонаһка баттым,
 Әммә Һин беззе гәйептәребеззән пакларһың.
 5 Ниндәй бәхетле Һин һайлап алып,
 Үзеңә якынайткан,
 Өйөңдөң ишек алдында йәшәткән кеше!
 Йортоңдоң, мөкәддәс қорамыңдың,
 Ниғмәттәрен безгә насип итһәң ине!
- 6 Эй Алла, беззең котқарыусыбыз!
 Тетрәткес гәмәлдәр қылып,
 Һин гәзеллек менән яуапларһың безгә.
 Ер йөзөнөң барлық тарафының,
 Алыс диңгез аръяғындағы илдәрзең өмөтөһөң!
 7 Көзрәт менән билен быуған,
 Көсө менән таузар қорған;
 8 Диңгеззәр қоторонғанын,
 Тулқындарзың шаулағанын,
 Халықтарзың ғауғаларын
 Басылдырған Һинһең.
 9 Ер йөзөнөң сиктәрендә йәшәгәндәр,
 Илаһи билдәләреңдә күреп, куркыуға қалыр.
 Көнсығыштан көнбайышка тиклем бар кешеләр
 Һиңә кыуаныслы йырзәр йырлар.
- 10 Һин тупракты хәстәрләйһең,
 Уның сарсауын баһаһың, бәрәкәтен арттыраһың.
 Эй Алла, йылғаларың һыу менән тулы,

- Кешеләргә иген үстәрәһең,
Сөнки Һин тупракты шулай әзерләйһең:
- 11 Буразналарзы туйғансы һуғараһың,
Араларын тырмап тигезләйһең.
Ямғыр һыузары менән ерзе йомшартып,
Үсентеләргә фатиханды бирәһең.
- 12 Һин мул уңыш менән йылды теүәлләйһең,
Арбаларың үткән юлдан муллык аға,
- 13 Сүллектәге көтөүлектәр йәшелләһең,
Калкыулыктар шатлыкка сорнала,
- 14 Болондар көтөүзәр менән сыбарлана,
Үзәндәр иген менән каплана,
Һәр тарафта – шатлык ауаздары, йырзар.

65 ¹Йырсылар етәксенә: Йыр-мәххиә.

- Әй ер йөзөндәге бар кешеләр,
Кыуанышып Алланы мактағыз!
- 2 Уның исемен данлап йырлағыз,
Шөһрәтенә мактау язуырығыз!
- 3 Аллаға былай тип әйтегез:
«Ни кәзәр дәһшәтле гәмәлдәрең!
Һин шул тиклем көзрәтлеһең,
Дошмандарың алдыңда бөгөлөп төшөр.
- 4 Бөтә донъя Һиңә сәждә кылыр,
Мәххиә укыр,
Исеменде мактап йырлар». *Села*
- 5 Әй килегез, Алланың гәмәлдәрен күрегеҙ!
Ниндәй дәһшәтле хикмәттәр кылды
Әзәм улдарының күз алдында:
- 6 Диңгеззе короға әйләндәрзе,
Йылғаны халык йәйәүләп кисеп сықты.
Уның кылғандарына кыуандык шунда.
- 7 Көзрәте менән мәңге хакимлык итә,
Күзе менән көүемдәрзе байкап тора:
Фетнәселдәр Уға каршы калкмаһындар! *Села*
- 8 Әй халыктар, Аллабызға шөкөрәна кылығыз,
Мактау ауаздарығыз яңғырап торһон.
- 9 Ул беззең гүмеребеззе һаклай,
Аяғыбызға тайып китергә бирмәй.
- 10 Әй Илаһым, Һин беззе тикшерзең,
Көмөштө тазарткан һымак иретеп һынаның.
- 11 Һин беззе ауға төшөрзең,

- Иңебезгә ғазап һалдың.
- 12 Һыбайлыларҙы башыбыҙ аша үткәрттең;
Беззе уттар, һыуҙар аша узғарҙың,
Ахырҙа иркенгә алып сыҡтың.
- 13 Қорамыңа тотош яндырыу қорбандары менән инермен,
Әйткән нәзерзәрәмде үтәрмен –
- 14 Бәлә килгәндә телемдән төшкән,
Ауызымдан сыққан нәзерзәрзе.
- 15 Һимез малдарҙы тотош яндырыу қорбаны итермен,
Һарық тәкәләрен хуш ес қорбанына төтәсләрмен,
Һыйыр малы, кәзә тәкәләре килтерермен. *Села*
- 16 Әй һез, Алланан куржкандар, килегез, тыңлағыҙ,
Уның миңә низәр эшләгәнән һөйләп бирәм.
- 17 Ауызым менән Уны сақырым,
Телем менән зурлап туйманым.
- 18 Йөрәгемдә бозоклокка урын бирһәм,
Раббы мине ишетмәгән булыр ине.
- 19 Ә Алла мине тыңланы,
Доғам ауазына қолақ һалды.
- 20 Рәхмәттәр яуһын Аллаға!
Доғамды кире қакманы,
Тоғро мөхәббәтенән мине мәхрүм итмәне.

66 ¹Йырсылар етәксенә: Кыллы уйын коралдары озатыуында. Йыр-мәзһиә.

- 2 Алла безгә мәрхәмәтле булһын, фатиха бирһен;
Беззе йөзөнөң нуры менән балкытһын. *Села*
- 3 Шул сак ер йөзөндә юлың мәғлүм булыр,
Бар халықтар араһында қотқарыуың билдәле булыр.
- 4 Әй Алла, халықтар Һиңә шөкөр итһен,
Бөтә халықтар рәхмәт яузырһын!
- 5 Кәүемдәр қыуанып күңел ашын,
Сөнки Һин халықтарҙы ғәзел хөкөм итәһең,
Ер йөзөндәге кәүемдәргә юл күрһәтәһең. *Села*
- 6 Әй Алла, халықтар Һиңә шөкөр итһен,
Бөтә халықтар рәхмәт яузырһын!
- 7 Тупрак уңышын бирә;
Алла, Аллабыҙ безгә бәрәкәт бирһен.
- 8 Алла безгә фатихаһын бирһен,

Эйзә, ерзең һәр тарафындағылар
Унан куркып, Уны хөрмәт итеп торһон.

67 ¹ *Йырсылар етәксенә: Дауыттың мәзхиәһе. Йыр.*

- 2 Калкһын Алла, таралһын дошмандары,
Хозурынан кашһын Уға асыу тоткандар!
- 3 Яуыздарзы төтөн һымак тарат;
Ут алдында ирегән балауыз һымак
Эйзә улар Алла каршыһында юк булһын!
- 4 Ә тәкүәләр кыуанһын,
Байрам итһендәр Алланың хозурында,
Шатланып күңел ашындар.
- 5 Аллаға дан йырлағыз, исеменә мәзхиәләр көйләгеҙ,
Болоттар өстөндә гизеүсене зурлағыз.
Уның исеме – Раббы, хозурында байрам итегеҙ!
- 6 Мөкәддәс торлағындағы Алла –
Етемдәрзең атаһы, тол катындарзың яклаусыһы.
- 7 Алла яңғызактарға йорт-ғаилә бирер,
Тоткондарзы именлеккә алып сығыр,
Фетнәселәр коро сүлдә кала бирер.
- 8 Эй Алла, Һин халкың алдынан килгәндә,
Сүллек аша узғаныңда. *Села*
- 9 Ер сайкалды, күктән ямғыр койзо
Синай Аллаһының каршыһында,
Алла, Исраил Аллаһы хозурында.
- 10 Мул ямғырыңды яузырзың, Алла,
Йәнләндерзең талсыккан биләмәңде.
- 11 Халкың унда төйәкләнде,
Үзеңдең игелегең аркаһында
Һин уны фәкирзәр өсөн әзерләнең.
- 12 Әмер бирзе Раббы,
Бер өйөр катын һөйөнсө таратты:
13 «Каса, каса батшалар! Ғәскәрзәре менән касалар!»
Катындар өйзәрендә таланған мал бүлә:
- 14 Канаттары көмөш менән капланған,
Каурийзары саф алтынға мансылған күгәрсен һындарын бүләшә.
Ә һез һарык азбарзары араһында ятаһығыз!
- 15 Сикһез көзрәт Эйәһе батшаларзы туззырғанда,
Салмон тауы өстөнә кар яузы.
- 16 Эй Алланың тауы, Башан тауы!
Үркәстәре бейек Башан тауы!

- 17 Ниңә әле һин үркәстәре бейек тау –
Алла Үзенә тәйәк итеп һайлаған тауға –
Көнсөллөк менән карайһың?
Хактыр, Раббы унда мәңге йәшәйәсәк.
- 18 Алланың яу арбалары бик күп,
Менәрләгән, һанһыз-һисапһыз.
Раббы Һаким улар менән бергә
Синайҙан мөкәддәс торлағына килде.
- 19 Раббы Алла, бейеклеккә күтәрелдең,
Әсирзәрзе артыңдан әйәрттең.
Һин барлык кешеләрзән,
Хатта фетһәселәрзән дә яһак алдың.
Хактыр, Раббы унда йәшәй!
- 20 Көндән көнгә йөгөбөззә йөкмәп барған бөйөк Һакимыбыз,
Коткарыусыбыз Алла мөбәрәк булһын! *Села*
- 21 Беззең Аллабыз – коткарыу алып килгән Алла.
Үлемдән коткарыу бары Һакимыбыз Раббының ихтыярында.
- 22 Алла дошмандарының башын,
Гонаһ әсендә йәшәгәндәрзең ялбыр башын яра һуғыр.
- 23 Раббы Һаким былай тине:
«Уларзы Башандан кире килтерермен,
Диңгез төптәренән сығарырмын.
- 24 Аяғыңды дошмандар канына батырырһың,
Әттәрең дә дошман канын ялап өлөш алһын».
- 25 Әй Аллам, Һинең килеүең,
Аллам Батшамдың мөкәддәс торлағына
Тантаналы аяк басыуы күз алдыбызза:
- 26 Алда йырсылар, артта көй уйнаусылар,
Уртала дөңгөр қағыусы кыззар килә.
- 27 «Әй Исраил нәсәлдәре, йыйындарығызза
Аллағыз Раббыға шөкөрәна язуырығыз».
- 28 Уларзың башында – иң бәләкәй Бинйәмин ырыуы,
Артынса күп һанлы Йәһүзә башлыктары,
Зевулун һәм Нафтали етәкселәре килә.
- 29 Әй Алла, көзрәтенде,
Беззең өсөн кулланған кеүәтенде күрһәт.
- 30 Йәрусәлимдәге қорамың хақына
Һиңә батшалар бүләктәр алып килер.
- 31 Камышлык йырткысын – Мысырзы,
Үгез һымак кеүәтле сит халыктарзы,

- Көмөш өсөн бер-береһен тапағандарзы буйһондор,
 Һуғыш теләгән халыктарзы пыран-заран килтер!
 32 Мысырзан илселәр килер,
 Куш халкы Аллаға табан кул һонор.
- 33 Эй ер йөзөндөгә батшалыктар,
 Аллаға дан йырлағыз,
 Бөйөк Хакимыбызға мәзхиәләр укығыз! *Села*
- 34 Ул, күктәрзе, боронго күктәрзе иңләп,
 Үзенең кеүәтле тауышын яңғырата!
- 35 Алланың көзрәтен танығыз;
 Уның ғиззәте Исраилдың өстөндә,
 Көсө болоттарзан аша.
- 36 Дәһшәтле Һин, Алла, Изге торлағыңда!
 Исраил Аллаһы Үз халкына көзрәт, кеүәт бирә.

Алла мөбәрәк булһын!

68 ¹Йырсылар етәксенә: «Лилиә сәскәләре» көйөнә. Дауыттың мәзхиәһе.

- 2 Эй Илаһым, коткар мине,
 Һыузар боғазыма етте.
- 3 Төпһөз һазлыкка убылам,
 Аяғымды терәр ер тапмайым.
 Тәрән һыузарға юлыктым,
 Ағын инде баштан ашты.
- 4 Кыскыра-кыскыра хәлдән тайзым,
 Тамағым карлығып кипте,
 Алламдың ярзамын көтә-көтә
 Күззәремдең нуры бөттө.
- 5 Һис бер юкка мине күрә алмағандар
 Башымдағы сәс бөртөгөнән дә күбәйзеләр.
 Сәбәпһезгә йәнемде көсәгән дошмандар ифрат көсәйзе.
 Ә мин урламаған нәмәне нисек кайтарып бирәйем?
- 6 Эй Аллам, исәрлегемде Һин беләһең;
 Ғәйептәрәм дә Һинән йәшерен түгел.
- 7 Эй бөйөк Хаким, Күк ғәскәрзәре Раббыһы,
 Һиңә өмөт бағлағандар
 Минең аркала оятка калмаһындар!
 Эй Исраилдың Аллаһы, Һиңә табан йөз тоткандар
 Минең аркала мәсхәрә булмаһындар!
- 8 Сөнки мин Һинең хакыңа хурлык күрәм,
 Йөзәмә сәркеу яғылды.
- 9 Ағай-әнемә ят булдым,

- Әсәйемдең улдары мине сит күрә.
10 Һинең йортоң өсөн йән атып, янып-көйәм мин,
Һине яманлаусыларзың хурлау әсеһе өстәмә төштө.
11 Минең илап ураза тотоуым –
Йәнә мәсхәрәләү өсөн сәбәп булды.
12 Кыл тукымаға урандым –
Тағы әзәм көлкөһөнә калдым.
13 Кала капкаһы төбөндә ултырғандар мине сәйнәй;
Исәректәр минең хакта такмак йырлай.
- 14 Әммә минең доғам бары Һиңә, Раббы!
Эй Алла, мине хуш күргән мәлдә
Сикһез һөйөүең күрә яуап кайтар,
Ышаныслы Коткарыусы бул Һин миңә!
15 Баткактан һөйрәкләп сығар мине,
Миңә батырға ихтыяр куйма;
Нәфрәт тоткан бәндәләрзән,
Тәрән һыузарзан котолоп калайымсы.
16 Ташкын һыузар йыуып алып китә алмаһын,
Төпһөз упкын мине йотмаһын,
Өстөмдә кәбер боғазын япмаһын.
17 Яуап кайтар миңә, Раббы,
Сөнки тоғро мөхәббәтең изге.
Оло мәрхәмәтең менән йөзөндө бор миңә табан!
18 Мин колоңдан йөзөндө йәшермә,
Ауыр миңә, йәһәтерәк яуап кайтар!
19 Якынырак кил, йәнемде коткар,
Дошмандарымдан мине йолоп ал!
- 20 Мине нисек хурлаузарын,
Мысқыллаган, мәсхәрә иткәндәрен беләһең;
Дошмандарымдың һәммәһе күз алдыңда.
21 Хурлык йөрөгемде яраланы, хәлдән тайзым,
Хәсрәтемде уртаклашыр кеше көттөм дә, булманы.
Йыуатыусы эзләнем, тик таба алманым.
22 Ризык итеп миңә ағыу ашаттылар,
Һыуһыныма һеркә әсерзеләр.
- 23 Алдарындағы табын уларға тозақ,
Дуһтарына иһә капкан булһын!
24 Күззәре томаланһын да күрмәһендәр!
Гел генә калтыранып торһондар.
25 Ярһыуыңды өстәренә яузыр,
Асыу ялкының уларзы ялмап алһын!
26 Торлактары бушап калһын,
Сатырзарында йәшәүсе булмаһын!

- 27 Сөнки Һин язалағанды һаман эзәрләйзәр,
Һин яра һалғандарзың әрнеуенән көлөп һөйләйзәр.
- 28 Ғәйептәре өстөнә ғәйеп өй;
Һинең алдыңда аклана алмаһындар!
- 29 Әйзә исемдәре тормош китабынан һызылһын,
Тәкүәләр менән йәнәшә язылмаһын!
- 30 Мин иһә ярлы һәм әрнеүлемен,
Әй Аллам, котқарыуың мине һаклаһын!
- 31 Аллам исеменә мактау йырлармын,
Уны шөкөрәна кылып зурлармын.
- 32 Был Раббыны қорбанлық үгеззән,
Тояклы-мөгөзлө башмақтан нығырак хушландырыр.
- 33 Фәқирзәр быны күреп қыуанһын,
Әй Алланы эзләгәндәр, йөрөгегез йәнләһән.
- 34 Сөнки Раббы мохтаждарзы ишетер,
Үз халкын тотқонлоқта ташламаҫ.
- 35 Уға дан йырлағыз, ер менән күк,
Диңгеззәр һәм ундағы бөтә йән әйәләре!
- 36 Сөнки Алла Сионды котқарыр,
Йәһүзә калаларын қабаттан торғозор;
Халық унда төйәкләнәп хужа булыр.
- 37 Алла қолдарының тоқома унан биләмә алыр,
Унда Алланың исемен яратқандар йәшәр.

69 ¹Йырсылар етәксенә: Дауыттың мәзһиәһе. Раббы хәтеренә төшөрһөн өсөн.

- 2 Әй Алла, котқар мине!
Йә Раббы, ярзамға ашық!
- 3 Йәнәнде алырға қырсынғандар
Мәсхәрәгә төшөп хур булһын!
Зыян қилтерергә теләгәндәр, мысқыл ителәп,
Барыһы ла қирә сигәнһән!
- 4 «Әһә, әһә!» – тиәп мине үсәгәндәр
Оятқа қалып, артқа боролһон!
- 5 Һиндә шатлық-қыуаныс тапһындар
Барса Һинә табан йүнәлгәндәр!
Әй Котқарыусы, Һинә яратқандар
Һәр сак: «Алла бөйөк!» – тип әйтһендәр.
- 6 Мин иһә бисара бер фәқирмен,
Әй Алла, ярзамға ашық!
Ярзамсым һәм котқарыусым Һинһең,
Һуңлап қуйма инде, әй Раббым!

- 70** ¹ Йә Раббы, Һиндә мин ышык табам;
Миңә оятка калырға бирмә мәңге!
- ² Ғәзеллегеңде күрһәт, йолоп ал, коткар!
Колак һал миңә, ярҙам ит!
- ³ Миңә һыйыныр кая бул.
Каям да Һин, кәлғәм дә Һин,
Мине коткарырға бойор!
- ⁴ Эй Аллам, мине яуыз бәндә кулынан,
Хакһыҙың, залимдың тырнағынан коткар!
- ⁵ Һин, эй Раббы Хаким, миңең өмөтөмһең;
Йәш сағымдан Һиңә өмөт бағлағанмын.
- ⁶ Тыуғанымдан бирле Һиңә таянамын,
Әсәм қарынынан мине алып сығарғанһың.
Һәр сак Һиңә генә мактауҙарым.
- ⁷ Күптәр миңә карап хайран қалды,
Һин миңең ышаныслы ышығым.
- ⁸ Һине мактау телемдән һис төшмәс,
Көндән-көнгә ғиззәтеңде бәйән итәм.
- ⁹ Картайған көнөмдә минән ваз кисмә Һин,
Көсөм бөткәс, мине ситкә типмә!
- ¹⁰ Дошмандарым миңә қаршы һүз йөрөтә,
Йәнемде көсәгәндәр бер-береһенә кәңәш итә.
- ¹¹ «Алла уны ташлаған, коткарырға бер кеме юк,
Бастырып тотайык!» – тизәр улар.
- ¹² Эй Алла, алыслашмасы минән,
Эй Аллам, ярҙамға ашык!
- ¹³ Оятка қалһын, юк булһын мине дошман күргән,
Мәсхәрәгә төрөнһөн, рисуай булһын
Миңә яуызлыҡ теләгән.
- ¹⁴ Мин иһә һәр сак өмөт бағлармын Һиңә,
Мактау өстөнә мактауҙар яузырырмын.
- ¹⁵ Телем Һинең игелекте хикәйәләр,
Көн озоно котқарыуың тураһында бәйән итер,
Ә бит уларҙы һанап бөткөһөз.
- ¹⁶ Эй Хакимым Раббы, көзрәтле ғәмәлдәреңде,
Һинең, бары Һинең хаклығыңды һөйләрмен.
- ¹⁷ Эй Аллам, йәш сағымдан алып өйрәтәһең,
Һинең мөгжизәләреңде әлегәсә данлайым.
- ¹⁸ Сәстәрәм салланып, картайһам да,
Ташлама мине, эй Аллам!
Киләсәк быуынға кеүәтеңде,
Һинең көзрәтеңде аңлатырмын.

- 19 Эй Алла, ғәзеллегең күктәргә олғаша,
Кылған ғәмәлдәрең бөйөк.
Һиңә окшаған кем бар, эй Алла?
- 20 Мине бик күп кайғы, ғазаптарға дусар иттең,
Әммә кабаттан йәшәү дәртемде кайтарырһың,
Ерзең тәрәнлектәренән сығарырһың.
- 21 Мине үрләтеп, тағы ла йыуатырһың.
- 22 Ә мин Һине лира ауаздары менән данлармын,
Һинең тоғролоғоң хақында йырлармын, Аллам!
Арфала Һиңә уйнармын,
Эй Израилдың Мөкәддәсе!
- 23 Һиңә йырлаған сакта ирендәрем тантана итә,
Һин йолоп алған йәнем кыуана.
- 24 Көн озоно телем Һинең ғәзеллекте данлай,
Ә миңә зарар итергә йыйынғандар,
Мәсхәрәгә калып, хур булдылар!

71 ¹ Сәләймәндең мәзхиәһе.

- Эй Алла, батшаға ғәзеллегеңде бир,
Ә батша улына хак хөкөмдәр сығарырға өйрәт.
- 2 Һинең халкыңа ул батша хак хөкөм кылһын,
Фәкирзәрзең дәғүәләрен ғәзеллек менән хәл итһен!
- 3 Таузар халыкка бәрәкәт килтерһен,
Калкыулыктар хаклык еткерһен!
- 4 Батша халықтың ярлыларына хак хөкөм кылһын,
Фәкирзәрзең балаларын коткарһын,
Залимдарзы иһә тар-мар итһен!
- 5 Батшаның ғүмере, кояш менән ай ғүмере һымак,
Быуындан-быуынға дауам итһен.
- 6 Хакимлиғы яңы сабылған болонға яуған ямғыр,
Тупракты һуғарған көслө ямғыр һымак булһын!
- 7 Уның көндәрендә тәкүәләр сәскә атһын,
Касанғаса күктә ай нур сәсә,
Шуға тиклем илдә именлек, муллык-бәрәкәт булһын!
- 8 Хакимлиғы диңгеззән диңгезгә тиклем,
Евфрат йылғаһынан ерзең сигенә саклы йәйелһен!
- 9 Алдында сүлдәге кәбиләләр тез сүкһен,
Дошмандары саң-тузан ялаһын.
- 10 Таршиш һәм утраузарзың батшалары Уға яһак түләһен,
Шева менән Сева батшалары бүләктәр алып килһен!
- 11 Бар батшалар алдында ергә капланһын,
Бөтөн кәүемдәр уға хезмәт итһен!

- 12 Сөнки ярзам һорап сакырған фәкирзе,
Таянысы булмаған ярлыны коткарыр.
- 13 Юксыл менән хәйерсене кызғаныр,
Мохтаждарға ярзам итер.
- 14 Уларзы йәбер-золотдан йолоп алыр,
Сөнки батшаға уларзың йәне ғәзиз.
- 15 Йәшәһен батша!
Уға Шеваның алтынын бирһендәр;
Уның өсөн туктауһыз доға кылһындар,
Көн озоно Алланан фатиха һораһындар!
- 16 Илдә ашлык ишелеп уңһын,
Тау итәктәрәндә башактар тулкынланһын!
Башактары Ливандағылай тос булһын,
Калаларза халык кырзағы үлән һымак ишәйһен!
- 17 Батшаның исеме мәңге йәшәһен,
Даны кояштай ғүмерле булһын,
Бар халыктар уның аша фатиха алһын,
Кәүемдәр уны бәхет әйәһе тип атаһын!
- 18 Раббы Алла, Исраилдың Аллаһы мөбәрәк булһын!
Бары тик Ул – ғәжәйеп эштәр кылыусы.
- 19 Данлы исеме мәңге мөбәрәк булһын,
Бар донъя Уның шөһрәте менән тулһын!
Амин! Амин!
- 20 Ишай улы Дауыттың доғалары ошонда тамам.

72 ¹Асафтың мәзһиәһе.

- Ысынлап та, Алла Исраил халкына,
Йөрәге саф булғандарға игелекле.
- 2 Ә минең сак аяктарым һөрөнмәйсә,
Табандарым таймайынса калған ине.
- 3 Яуыздарзың муллыкта йәшәүен күреп,
Мин ул хаяһыззарға көнләшеп карағайным.
- 4 Сөнки улар үлгәнсе һызланыу белмәй,
Тәндәре сәләмәт, көслө.
- 5 Уларзы тормоштоң ауырлығы ситләп үтә,
Башкаларзай ыза сикмәйзәр.
- 6 Тәкәбберлек уларзың муйындарында мәрийен һымак,
Залимлыкка кейем һымак төрөнгәндәр.
- 7 Һимезлектән күззәре акшайған,
Эстәрәндә яман ниәт ашып ташқан.
- 8 Мысқыл менән, нәфрәт сәсеп һөйләшәләр,
Кешегә эреләнәп, янап карайзар.

- 9 Улар күктәргә каршы дәғүә белдерә,
Телдәре донъяны иңләп гизә.
- 10 Шуға күрә халкым уларға эйәрә,
Һөйләгәндәрен һыу һымак йота.
- 11 Әйтә ямандар: «Алла нисек белһен?
Кайҙан белһен Юғарыларҙан Юғары?»
- 12 Бына шулай ул залимдар –
Байлыктарын арттырып, рәхәт йәшәйҙәр.
- 13 «Йөрөгемде бушка ғына пак тотаммы,
Ғәйепһезлегем билдәһе итеп кулымды юкка ғына йыуаммы?»
- 14 Юкка ғына һәр бер көнөм яра,
Ә һәр иртәм ғазап булдымы ни?»
- 15 Әгәр зә шулай уйлаһам,
Һинең балаларыңа хыянат иткән булыр инем.
- 16 Ни өсөн шулай икәнән аңларға теләнем,
Бының менән килешеү бик ауыр ине.
- 17 Тик Алланың Изге торлағына ингәс кенә
Ахырҙары ниндәй буласағын төшөндөм.
- 18 Әйе, уларҙы тайғаҡка бастыраһың,
Һәләкәткә этеп төшөрәһең.
- 19 Улар капыл ғына юкка сығыр,
Дәһшәт эсендә һеперелеп түгелер.
- 20 Эй бөйөк Хаким, Һинең калкыуың булыр,
Йоконан уянғас та онотолған төш һымак,
Күлгә һымак юкка сығасак был ямандар.
- 21 Йәнем әрнегән,
Әс-бауырым янған сакта,
- 22 Мин назан, аңһыҙ булған икәнмен,
Каршыңда аңһыҙ хайуан һымак торғанмын.
- 23 Ярай әле мин һәр ваҡыт Һинең менән,
Уң кулымдан Һин етәкләп йөрөтәһең.
- 24 Нәсихәттәрең менән юл күрһәтәһең,
Һуңынан мине данға илтерһең.
- 25 Һинән башка кемем бар миңең күктәрҙә?
Ер йөзөндә лә Һинән башканы теләмәйем.
- 26 Тәнем менән күңелем талсыҡты,
Алла – күңелем ныклығы,
Ул – мәңгелеккә миңә насип өлөшөм.
- 27 Һинән йыраклашкандар һәләк буласаҡ,
Үзеңә хыянат кылғандарҙы юк итәһең.
- 28 Ә миңең өсөн Аллаға якын булыу – бәхет;
Раббы Хаким – миңең һыйынысым;
Мин Уның бар ғәмәлдәрен бәйән итәм.

73 ¹ Асафтың уйланыулары.

- Эй Алла, ниңә Һин беззән мәңгелеккә ваз кистең?
 Ниңә безгә, көтөүеңдең куйзарына, асыуың токанды?
- 2 Борон ук Үзең һайлап алған халкыңды,
 Үзеңдең милкең булһын тип йолоп калған ырыузы,
 Үзеңә тәйәк иткән Сион тауын исеңә төшөр.
- 3 Мәңгелек харабаларға табан атла,
 Күр, дошман Изге торлағыңдағы бар нәмәне ваткан.
- 4 Һин беззең менән осрашкан ерзә
 Бөгөн дошмандарың ырылдаша,
 Еңеү билдәһе итеп үз әләмдәрен күтәрзеләр.
- 5 Урман шырлығында балта тотоп
 Йөрөгән бәндөгә окшаш улар,
 6 Уның ырып бизәлгән әйберзәрен
 Балта һәм сапкыс менән сабалар.
- 7 Изге торлағыңа ут төрттөләр,
 Исемең тәйәкләнгән урынды
 Ергә колатып нәжесләнеләр.
- 8 Эстәренән: «Һәммәһен емерәйек!» – тип,
 Илдә Аллаға табыныу урындарын көл иттеләр.
- 9 Инде без илаһи билдәләребеззә күрмәйбез,
 Пәйгәмбәрзәр зә калманы,
 Касанғаса был хәл – һис кем белмәй.
- 10 Эй Алла, қасанға сақлы дошман Һине хурлар?
 Исеменде мәңге мысқыллармы?
- 11 Нишләп Һин қулыңды кире алдың?
 Уң қулыңды сығар қуйыныңдан, быға сик қуй!
- 12 Һин, Алла, әүәлдән минең Батшам,
 Ер йөзөнә қотолоу алып киләһең.
- 13 Һин көзрәтең менән диңгеззе уртаға бүлдең,
 Һуызарзағы ғифриттәрзең башын иззең.
- 14 Ливъясандың* баштарың емерзең,
 Сүл йыртқыстарына уны емтек иттең.
- 15 Инешкә юл ярып, шишмәләр ағыззың,
 Мул һыулы йылғаларзы қороттоң.
- 16 Көн дә – Һинеке, төн дә – Һинеке,
 Ай менән қояшты Һин күккә беркеттең,
- 17 Ерзең бөтә сиктәрен Һин билдәләһең,
 Йәйзе лә, қышты ла Һин бар қылдың.

* 73:14 *Ливъясан* – бөгөнгө көндә безгә мәғлүм булмаған гәләмәт зур һыу хайуаны.

- 18 Иҫендә тот, Раббы, дошман Һине нисек хурлай,
Ахмак халык исеменде нисек мыҫкыл итә.
- 19 Күгәрсенендең йәнен йырткыстарға бирмә,
Фәкирзәреңдең хәлен мәңге онотма.
- 20 Беззең менән төзөгән килешеүеңә иғтибар һал,
Юкһа илдең караңғы мөйөштәре
Йәбер-золот менән тулған.
- 21 Изелгәндәр оятка калып куймаһын,
Ярлылар менән мохтаждар исеменә дан йырлаһын.
- 22 Күтәрел, эй Алла, дөгүөңде Һин хәл ит!
Онотма алыоттарзың Һине көн һайын хурлағанын!
- 23 Онотма дошмандарыңдың шаулашыуын;
Һиңә каршы баш күтәргәндәрзең гөжләүе
Бер туктауһыз нығырак яңғырағанын!

74 ¹ Йырсылар етәксенә: «Һәләк итмә» көйөнә. Асафтың мәзһиәһе. Йыр.

- 2 Эй Алла, Һиңә рәхмәт укыйбыз,
Шөкөрәна кылабыз, Һин безгә якынһың,
Кешеләр мөгжизәләрең тураһында һөйләй.
- 3 Әйтте Алла: «Үзем билдәләгән вақыт еткәс,
Ғәзел хөкөм кыласакмын.
- 4 Ер һәм унда йәшәгәндәр сайкалғанда,
Терәктәрен нығытыусы – Мин ул». *Села*
- 5 Һауаланғандарға әйттем: «Башкаса эреләнмәгеҙ;
Яуыздарға: «Мөгөзөгөззө сөймәгеҙ,
6 Күккә тиклем күтәрмәгеҙ!
Башығыззы текә тотоп һөйләнмәгеҙ», – тинем.
- 7 Дан-дәрәжә көнсығыштан да, көнбайыштан да,
Сүл тарафынан да килмәс.
- 8 Хөкөм кылыусы бары тик Алла ғына –
Түбән дә төшөрөр, үрләтер зә.
- 9 Ғазап туҫтағы Раббы кулында,
Ул кайнап торған, тәмләткестәр кушылған шарапка тулы.
Раббы шарапты койор,
Ер йөзөндөгә барлык залымдар
Төпрәһенә тиклем эсеп куйыр.
- 10 Мин иһә мәңге Якуп Аллаһы һақында һөйләрмен,
Уға мактау йырлармын.

- 11 Алла әйтер: «Ғындырырмын залимдарзың мөгөззәрен,
Ә тәкүәләрзең кеүәтен арттырырмын».

75 ¹Йырсылар етәксенә: кыллы уйын коралдары озатыуында. Асафтың мәзхиәһе. Йыр.

- 2 Йәһүзә илендә Алла мәшһүр,
Исраилда Уның исеме бөйөк.
3 Уның торлағы Сәлимдә*,
Йәшәгән ере Сионда.
4 Ошо ерзә ғындырзы йәшен кеүек уктарзы,
Калкан-кылыстарзы – коралдарзы.
5 Йә Алла, Ғинән бөркөлә яктылык,
Кейеккә бай таузарзан да ғиззәтләрәк Ғин!
6 Каһарман яугирзәр үззәре яумал булды,
Улар үлем йокоһона талды,
Ғуғышсыларзың кул күтәрер көсө калманы.
7 Әй Якуп Аллаһы! Ғинең дәһшәтле ауазыңдан
Яу арбаларын йөрөтөүселәр,
Аттары менән бергә йығылып, мәңгегә тынды.
8 Ғин ысынлап та дәһшәтле!
Ярһығаныңда кем Ғиңә каршы тора алһын?
9-10 Ғин хөкөмөңдә күктәрзән иглан иттең!
Әй Алла, Ғин хөкөм кылам тип,
Донъялағы изелгәндәрзе коткарам тип кузғалдың.
Шунда ер йөзө куркыштан тынып калды.
11 Хатта кешеләрзең асыуы ла Ғиңә дан килтерер –
Уларзың калдык ярһыуын Ғин басырһың.
12 Раббыға, Аллағызға, нәзәр әйтегез,
Нәзерегеззе еренә еткереп үтәгез!
Дәһшәтле Алланың эргә-тирәһендәгеләр
Уға бүләктәр алып килһендәр!
13 Ул хакимдарзың рухын Үзенә буйһондора,
Ул ер йөзөнөң батшаларын куркыуға hala.

76 ¹Йырсылар етәксенә: Йедусундың көйөнә. Асафтың мәзхиәһе.

- 2 Ауазым минең – Аллаға, ялбарамын;
Кысқырамын – Ул мине ишетә.
3 Хәсрәт көнөмдә бөйөк Хакимымды эзләйем,
Йәнәмә йууаныс таба алмай,
Төндәр буйы арымай-талмай,
Уға кулдарымды һонамын.
4 Алланы исемә алып ыңғырашам,
Уйланам һәм рухым төшә бара. Села

* 75:3 Сәлим – йәғни Йәрусәлим.

- 5 Күз кабактарымды яптырмайһың,
Кайғымдан әйтер һүз таба алмайым.
- 6 Күптән үткән замандарзы,
Әүәлгеләрзе уйлайым.
- 7 Төндә йырлаған йырзарым искә төшә,
Үз-үзем менән һөйләшәм,
Күңелдәге һораузарыма яуап эзләйем:
- 8 «Мәңгелеккә ваз кистеме бөйөк Хахим?
Инде һис кенә лә хуш күрмәсме?
- 9 Бөтөнләйгә юғалдымы тоғро мөхәббәте?
Вәғәзәләре мәңгегә тамам булырмы?
- 10 Алла рәхимлеген оноттомо?
Асыуланып, шәфкәтенә юл яптымы?» *Села*
- 11 Шунан үз-үземә әйттем:
«Бына нимә минең өсөн хәсрәт:
Юғарыларзан Юғары уң кулы менән
Безгә элекке һымак ярзам күрһәтмәй».
- 12 Раббының ғәмәлдәрен онотмам,
Боронғо хикмәттәрен иштә тотормон.
- 13 Бөтә эштәрендә аңларға тырышырмын,
Кылған ғәмәлдәрен һақында уйлармын.
- 14 Әй Аллам, юлың мөкәддәс!
Һиндәй бөйөк берәй алла бармы?
- 15 Һин мөғжизәләр кылған Аллаһың,
Халықтар араһында көзрәтенде таныттың.
- 16 Көслө беләгең менән халқыңды –
Якуп һәм Йософ улдарын коткарзың. *Села*
- 17 Һыузар Һине күргәс, әй Алла,
Һыузар Һине күргәс, сайкалдылар;
Хатта төпһөз даръялар тетрәне.
- 18 Болоттар һыузарын бушатты,
Күк күкрәне,
Һәр тарафта утлы уктарың ялтланы.
- 19 Дауылда күкрәүең яңғыраны,
Йәшен утың донъяны яктыртты,
Ер тетрәне һәм сайкалды.
- 20 Һин диңгеззә,
Тәрән һыузарза юл һалдың,
Әммә аяк эззәрең билдәле түгел ине.
- 21 Муса һәм Һарундың кулы менән
Халқыңды көтөү һымак алға әйзәнең.

77 ¹ Асафтың уйланыузары.

- Эй халкым, тыңла нәсихәтемде,
 Колак һал ауызымдан сыккан һүззәргә.
- 2 Ауызымды хикмәт менән асайым,
 Боронғо серзәрзе әйтәйем.
- 3 Ишеткәнде, белгәндәребеззе,
 Аталарыбыздың һөйләгәнән
- 4 Килер быуындарзан йәшермәбез:
 Раббының данға лайык эштәрен,
 Көзрәтен, кылған мөгжизәләрен
 Киләсәк быуындарға иғлан итербез.
- 5 Раббы Якупка күрһәтмәләрен күндәргән,
 Исраилға канун биргән.
 Был тәғлимәттә балаларына өйрәтһән тип,
 Ата-бабаларыбызға бойорған.
- 6 Килер быуын, тыуыр балалар белһендәр,
 Улар үз балаларына аңлатһындар:
- 7 Өмөттәрен Аллаға улар бағлаһын,
 Алла ғәмәлдәрен онотмаһын,
 Бойороктарын бойомға ашырһын;
- 8 Ата-бабалары һымак булмаһындар:
 Сөнки улар тишкәре, фетнәсел быуын булды;
 Күңелдәре тоторокһоз,
 Рухтары Аллаға тоғро түгел ине.
- 9 Ана, ук-һазаклы Әфраим улдары
 Алыш көнөндә арттарына боролоп қасты.
- 10 Сөнки улар Алла менән килешәүзе боззо,
 Уның кануны буйынса йәшәүзән баш тартты.
- 11 Оноттолар Уның ғәмәлдәрен,
 Уларға күрһәткән мөгжизәләрен.
- 12 Алла Мысырға Соған тигезлегендә,
 Ата-бабаларының күз алдында,
 Мөгжизә-хикмәттәрен күрһәтте.
- 13 Диңгеззе ярып, уларзы коронан алып сыкты;
 Һуызарзы диуар һымак үрә торғоззо.
- 14 Көндөз болот, төндә ут яктыһы менән,
 Уларға гел юл күрһәтеп барзы.
- 15 Сүлдә кая ярып һыу сығарзы;
 Төпһөз даръяларзан һуғарғандай,
 Уларға туйғансы һыу эсерзе.
- 16 Кая таштан шишмә урғылтты,
 Һыу йылға һымак сылдырап ақты.

- 17 Әммә улар гонаһ кылыузарын дауам иттеләр,
Сүлдә Юғарыларзан Юғарыға каршы баш күтәрзеләр.
- 18 Йәндәре теләгән ризык һорап,
Тишкәреләнеп Алланы һынанылар.
- 19 «Алла сүлдә табын кора аламы?» – тип,
Аллаға каршы бурылданылар.
- 20 Бына Ул каяға һукты – һыу атылды,
Гөрләүектәр ашып ташты.
«Инде Ул халкына икмәк бирә алырмы?
Халкына ит ашата алырмы?»
- 21 Раббы быны ишетеп бик асыуланды,
Якупка нәфрәт уты токанды,
Исраилға карата ярһыны.
- 22 Сөнки Аллаға инанманылар,
Коткарырына ышанманылар.
- 23 Алла болоттарға бойорок бирзе,
Күк кабағын киреп асты.
- 24 Уларға ашар өсөн майзә язүырзы,
Күктең икмәген бирзе уларға.
- 25 Әзәм балалары фәрештәләр икмәген татыны;
Тамактары туйғансы шуны ашаны.
- 26 Көнсығыш елен истерзе Ул күктәрзә,
Көзрәте менән көньяк елен куптарзы.
- 27 Саң-тузандай ит язүырзы баштарына,
Кош ебәрзе диңгеззәге ком кәзәрле
- 28 Тупламдарының уртаһына,
Торлактарының әйләнә-тирәһенә.
- 29 Алкынғанса ашанылар за туйзылар;
Теләктәрен бойомға ашырзы Алла.
- 30 Әммә әле күззәре туйып өлгөрмәгәйне,
Әле ауыззарында ине иттәре.
- 31 Алла кәһәрен ебәрзе өстәренә:
Иң көслөләрен үлтерзе,
Исраилдың егеттәрен йығып һалды.
- 32 Хатта шунда ла гонаһ кылыузарын дауам иттеләр,
Алланың мөгжизәләренә ышанманылар.
- 33 Алла уларзың көндәрен мәгәнәһез мәшәкәттә,
Йылдарын ығы-зығыла һәләк итте.
- 34 Алла кайһыларын үлтерһә,
Шунда ғына калғандар Уға ынтылыр,
Йәнә Уны эзләргә тотоһор булды.
- 35 Алла уларзың каяһы булғанын,
Юғарыларзан Юғарының уларзы йолоусы икәнән
Истәренә төшөрәләр ине.

- 36 Ауыззары менән Уға ярамһакландылар,
Телдәре менән ялғанды һөйләнеләр.
- 37 Ә йөрәктәре менән Уға берекмәнеләр,
Килешеүенә тоғролок һакламанылар.
- 38 Ул рәхимле – ғәйептәрен ғәфү итте;
Уларзы кырырға теләмәне;
Күп тапкыр асыуын йотто,
Бөтә ярһыуына юл куйманы.
- 39 Истә тотто: улар тик тән генә,
Улар иҫеп киткән һәм кире кайтмаған ел һымак.
- 40 Нисә тапкыр сүлдә Уға каршы фетнә күтәрзәләр,
Кыу далала Уны күпме көйзөрзәләр!
- 41 Кабат-кабат һынанылар Алланы,
Исраилдың Мөкәддәсен рәниеттеләр.
- 42 Иҫкә алманылар көслә кулын,
Үззәрен дошмандан коткарған көндө,
43 Мысырза күрһәткән хикмәттәрзә,
Соған тигезлегендә кылған мөгжизәләрзә.
- 44 Мысырзар һыузарын эсә алмаһын тип,
Йылғаларын канға әйләндәрзә.
- 45 Уларзы күгәүендәргә емтек итте,
Өстәренә тәлмәрийәндәр ебәрәп, юк итте.
- 46 Игендәрен карышлауыктарға,
Уңыштарын саранчаға бирзә.
- 47 Йөзөмдәрен борсактан һуктырзы,
Кырағай инжир ағастарын боз кырзы.
- 48 Малдары боз-борсактан кырылды,
Көтөүзәрен йәшен һукты.
- 49 Мысырзарзың өстәренә ялкынлы ярһыуын,
Асыуын, нәфрәтен, бәлә-казаларын түкте,
Һәләкәт фәрештәләрен ебәрзә.
- 50 Асыу-ярһыуына юл куйзы,
Йәндәрен үлемдән һакламаны,
Уларзы үләткә дусар итте.
- 51 Мысырзарзың беренсе булып тыуған ир балаларын,
Хам сатырзарындағы ирлек кеүәтенәң тәү емештәрен кырзы.
- 52 Үз халкын иһә унан куй һымак алып сыкты,
Сүлдә уларзы көтөү һымак курсып йөрөттө.
- 53 Хәүефһез алып барзы – һис куркманылар;
Дошмандарын иһә диңгез йотто.
- 54 Уларзы мөкәддәс тупрағына,
Уң кулы яулап алған тауға килтерзә.
- 55 Алдарынан башка кәүемдәрзә кыузы,
Биләмәгә тупрактарын

Исраил ырыузарына бүлеп бирзе.
Халкын уларзың сатырзарына урынлаштырзы.

- 56 Әммә улар Юғарыларзан Юғары
Алланы һынаузан туктаманы,
Уға каршы баш күтәрзе,
Уның күрһәтмәләрен тотманы.
- 57 Ата-бабалары һымак хыянат итте, һатлык булдылар,
Ышанысһыз йәйә һымак бөгөлдөләр.
- 58 Боттарға табынған калкыулыктары менән
Алланы асыуландырзылар,
Һындары менән көнсөллөгөн уяттылар.
- 59 Барыһын күреп-ишетеп торған Алла
Исраилды бөтөнләйгә ситкә типте.
- 60 Шиһолағы торлағынан,
Кешеләр араһында корған сатырзан ваз кисте.
- 61 Үзенә көзрәт-шөһрәт билдәһен
Дошмандың кулына әсирлеккә бирзе.
- 62 Үз биләмәһе булған халкына асыуланып,
Уны кылыс хөкөмөнә дусар итте.
- 63 Егеттәрен ялкын ялмап йотто,
Кыззаны туй йырзанынан мәхрүм калды.
- 64 Каһиндары кылыстан кырылды,
Тол калған катындары матәм йолаһы үткәрә алманы.
- 65 Әммә бер мәл бөйөк Хаким йоконан уянған һымак,
Шараптан айныған батыр һымак калкты.
- 66 Дошмандарын тар-мар итте, кыузы,
Уларзы мәңгелеккә мәсхәрәгә батырзы.
- 67 Йософтоң сатырын ситкә типте,
Әфраим ырыуын һайламаны;
- 68 Үзенә Йәһүзәненә токомон,
Яратқан Сион тауын һайланы.
- 69 Изге торлағын бейек күк кеүек корзо,
Ер йөзө һымак мәңгелек итеп һалды.
- 70 Коло Дауытты һайланы,
Уны һарык азбарынан алды.
- 71 Ул Дауытты һауын һарыктары,
Куйзар көткән ерзән алды;
Үзенә халкы Исраилға,
Биләмәһе Якупка көтөүсе итеп куйзы.
- 72 Дауыт уларзы саф йөрәк менән көттө,
Ошта кул менән әйзәп йөрөттө.

78 ¹ Асафтың мәзхиәһе.

- Эй Алла, ят кәүемдәр басып алды биләмәнде,
 Мөкәддәс корамыңды нәжесләнеләр,
 Йәрүсәлимде таш өйөмөнә әйләндерзеләр.
- 2 Колдарыңдың мәйетен күктәге коштарға,
 Тоғроларыңдың тәнен ерзәге хайуандарға ем итеп бирзеләр.
- 3 Йәрүсәлим тирәләй уларзың канын һыу һымак түктеләр,
 Мәйеттәрзе ерләргә һис кем калманы.
- 4 Күршеләребез алдында мәсхәрәгә төштөк,
 Бөтә әйләнә-тирәгә көлкө һәм хур булдық.
- 5 Асыуың қасанға тиклем барыр, Раббы?
 Мөңге шулай һузылырмы?
 Күпме яныр ялкынланып көнсөллөгөң?
- 6 Асыуыңды һине танымаған кәүемдәрзең,
 Исеменде телгә алмаған батшалықтарзың өстөнә түк.
- 7 Сөнки шулар Якуптың башын ашаны,
 Йортон харабаға әйләндерзе.
- 8 Ата-бабаларыбыззың гонаһтарын такма безгә.
 Рәхим-шәфкәтенде күрһәтә һал –
 Без бөтөнләй көсһөзләнеп киттек.
- 9 Данлы исемен хақына безгә ярзам ит,
 Йә Алла, қотқарыусыбыз беззең!
 Исемен хақына йолоп ал беззе,
 Гонаһтарыбыззы гәфү ит.
- 10 Ниңә әле ят кәүемдәр:
 «Қайза уларзың Аллаһы?» – тип көлә.
 Колдарыңдың түгелгән кандары өсөн үс алыуың
 Күз алдыбызға бар кәүемдәргә мәғлүм булһын.
- 11 Әсирзең иңрәүе хозурыңа ирешһен,
 Кеүәтле беләк көсөң менән һин
 Үлемгә дусар ителгәндәрзе қотқар.
- 12 Һине хурлаған күршеләребезгә
 Ете қат артығырак итеп қайтар, бөйөк Хақим!
- 13 Без һинең халқың, көтөүендең қуйзары,
 Мөңгегә һиңә шөкөр итербез,
 Быуындан-быуынға мактау йырларбыз.

79 ¹ Йырсылар етәксәһенә: «Килешеү лилиәһе» көйөнә. Асафтың мәзхиәһе.

- 2-3 Тыңла беззе, Израилдың Көтөүсәһе,
 Йософ нәсәлен куй көтөүсәһеләй етәкләп йөрөткән һинһең,
 Кирубтарзың өстөндә тәхет қорғанһың,

Әфраим, Бинйәмин, Менашше алдында нурыңды сәс,
Көзрәтеңде күрһәт, беззе коткарырға кил!

- 4   Беззе элекке хәлебезгә кайтар, эй Алла!
      Йөзөңдән нур сәсеп беззе коткар!
- 5   Раббы, Күк гәскәрзәре Аллаһы, касанғаса
      Халкың доғаһына асыулы карарһың?
6   Уларға икмәк урынына күз йәше бирзең,
      Туштак тулы әсе йәш әсерзең.
7   Күршеләребеззең талашына сәбәп иттең,
      Дошмандарыбыз бот сабып көлә.
- 8   Күк гәскәрзәре Аллаһы, беззе элекке хәлебезгә кайтар,
      Йөзөңдән нур сәсеп беззе коткар!
- 9   Мысырзан бер йөзөм ботағы алып килдең,
      Кәүемдәрзе кыуып, уны тупракка ултырттың.
10   Уның өсөн урын әзерләнең,
      Тамыр йәйеп илгә таралды.
11   Күлэгәһе таузарзы капланы,
      Ботактары – ғорур кедрзарзы.
12   Тәлгәштәре дингезгә үрелде,
      Тармактары Евфраткаса барып етте.
13   Нинә Һин уның коймаларын емерзең?
      Емештәрен йолка һәр үткенсе,
14   Кырағай сускалар төбөн сокой,
      Кыр йәнлектәре һабактарын кимерә.
- 15   Күк гәскәрзәре Аллаһы, кире борол!
      Караһана күктән!
      Күр зә илтифат ит йөзөм ағасына.
16   Уң кулың ултырткан үрсемде,
      Үзең ныклык биргән уланды курсала.
17   Кыркып ташланған ул, яндырылған...
      Быны эшлэгәндәр Һинең
      Асыулы карашыңдан юкка сыжһындар!
18   Кулың уң яғыңда тороусыны –
      Үзең ныклык биргән әзәм улын курсалаһың!
19   Шул сакта без Һинән тайпылмабыз.
      Йәшәү бир безгә, исеменде әйтеп сакырырбыз!
- 20   Йә Раббы, Күк гәскәрзәре Аллаһы,
      Беззе элекке хәлебезгә кайтар,
      Йөзөң безгә нурын сәснен – котолоу табайык!

80 ¹Йырсылар етәксенә: «Гиттиç» көйөнә. Асафтың мәзхиәһе.

- 2 Көзрәтебәз булған Аллаға кыуанышып йырлағыз,
Шатланышып кыскырығыз Якуп Аллаһына!
3 Көй башлағыз, дөңгөр қағығыз,
Моңло арфа, лира кылдарын сиртегез.
4 Яңы айза, ай тулғанда –
Безең байрам көндәрендә
Мөгөз борғо кыскыртығыз!
5 Сөнки был – Израилға қағизә;
Якуп Аллаһының кануны был.
6 Йософ нәселе Мысырзан котолоп сыккас,
Уға быны күрһәтмә итеп бирзе.

- Үзем белмәгән телдә тауыш ишеттем:
7 «Юрынынан ауыр йөгөн алдым,
Кулдары ауыр кәрзиндәрзән котолдо.
8 Бәләгә калғас, Мине сакырзың –
Мин һине коткарып алып калдым;
Йәшен болотонан яуап кайтарзым,
Мерива һыузарында һине һынаным. *Села*

- 9 Тыңла, халкым, Мин киçәтәм һине!
Эй Израил, һин Мине тыңлаһаң ине!
10 Арағызза ят илаһ булмаһын,
Сит ерзәрзең илаһына табынма!
11 Һине Мысырзан алып сыккан Аллаң Раббы Мин.
Зур итеп ас аузыңды – туйзырымын!»

- 12 «Әммә халкым әйткәнемде тыңламаны,
Израил Миңә буйһонманы.
13 Шуға уны тиçкәре булмыштары ихтыярына бирзем,
Үз белдегенә йәшәһен, тинем.
14 Әгәр зә халкым Мине тыңлаһа,
Израил юлдарымдан йөрөһә,
15 Дошмандарын бик тиз йөгөндөрөр,
Изеүселәрен кулым менән йүгәнләр инем!
16 Миңә нәфрәт тотоусылар бөгөлөп төшөр,
Язалары мәңге дауам итер ине.
17 Һеззе бойзайзың иң якшыһы менән һыйлар,
Каянан аккан бал менән туйзырыр инем».

81 ¹Асафтың мәзхиәһе.

Алла илаһи йыйында тороп,
Хөкөмөн әйтте илаһтар араһында:

- 2 «Касанғаса нахак хөкөм кылырһығыз?
Яуыздарзы аклап калырһығыз? *Села*
- 3 Ярлы менән етемдең дәғүәһенә ғәзел карағыз;
Мохтаж менән фәкирзең хакын бирегез.
- 4 Юкһыл менән хәйерсене коткарығыз,
Яуыздарзың кулынан уларзы тартып алығыз.
- 5 Тик белмәйзәр, аңламайзәр!
Дөм караңғыла йөрөйзәр.
- Ер йөзөнөң нигеззәре какшаған.
- 6 Әйттем Мин: „Һез илаһтарһығыз;
Һәммәгез зә Юғарыларзан Юғарының улдары.
- 7 Ләкин һез кешеләр кеүек үк үләсәкһегез,
Берәй һаким һымак юғарынан коларһығыз“».
- 8 Әй Алла, калк, хөкөм ит ер йөзөн!
Һәммә халыктар за һинеке бит!

82¹ Йыр. Асафтың мәзһиәһе.

- 2 Әй Алла, өндәшмәй калма,
Өнһөз генә тик торма, Илаһым!
- 3 Кара, дошмандарың шаулашалар,
Баштарың калкыта нәфрәтләләр.
- 4 Халкыңа каршы мәкер коралар,
Ғәзиздәрең каршы кәңәш тоталар.
- 5 «Әйзәгез, был милләтте юк итәйек, – тизәр. –
Исраилдың исеме лә онотолһон».
- 6 Бергәләшеп улар һүз куйышты,
Һиң каршы килешеү төзөштө:
- 7 Эдомдар, исмәғилдәр,
Моавтар, һағризар,
- 8 Гевал, Ғаммон, Ғәмәлек,
Пелешеш менән Тир халкы.
- 9 Ашшур за уларға кушылды,
Лут нәселдәренә терәк булды. *Села*
- 10 Уларға Мидйәнгә эшләгәнәнде,
Кишон буйында Сисера менән
Явинға кылғандарыңды эшлә –
- 11 Һин уларзы Ғейн-Дорза кырып һалдың;
Тупракка тиреш булдылар.
- 12 Башлыктарың Ғорев менән Зеев һымак,
Юлбашсыларың Зәвах менән Салмуннағ һымак ит.

- 13 Сөнки улар: «Әйзәгез, Алланың утлаузарын
Үзебезгә алайык», – тип әйткән булған.
- 14 Әй Илаһым, Һин уларзы койондағы тузан,
Елгә оскан кәбәк һымак туззыр!
- 15 Урмандарзы көлгә әйләндергән ут,
Таузарзы ялмаған ялкын һымак,
- 16 Дауылың менән кыуала,
Ғәрәсәтең менән дәһшәткә һал!
- 17 Йөзәрән мәсхәрә менән капла,
Һинең исеменде, Раббы, эзләй башлаһындар.
- 18 Мәңге оят менән дәһшәт эсендә калһындар,
Хурлыкка төшөп юкка сыкһындар.
- 19 Белһендәр: Һинең исемен – Раббы,
Ер йөзөндә Һин Юғарыларзан Юғары Алла!

83 ¹Йырсылар етәксенә: «Гиттиç» көйнә. Корак улдарының мәзһидәһе.

- 2 Әй күк ғәскәрзәре Раббыһы,
Ниндәй ғәзиз Һинең торлактарың!
- 3 Күңелем ихаталарыңа инер мәлде ашкынып көтә,
Йәнем-тәнем, бар булмышым һөйөнөстән
Тере Алла хозурында йырлай.
- 4 Әй күк ғәскәрзәре Раббыһы, Батшам, Аллам,
Корбан усактарыңдың янында
Хатта турғай за үзенә урын тапқан,
Карлуғас балаларына оя корған.
- 5 Ниндәй бәхетле йортоңда йәшәгәндәр;
Улар мәңге Һине мактар! *Села*
- 6 Ниндәй бәхетле Һинән көс-кеүәт алған,
Күңеленән Йортоңа сәйәхәт кылыузы ниәт иткән кеше!
- 7 Коро үзән буйлап үткән сакта
Унда инештәр асырзар,
Ямғырзар уны бәрәкәт менән һуғарыр.
- 8 Был кешеләр атлаған һайын нығырак кеүәт алыр,
Сионға, Алла хозурына сығырзар.
- 9 Йә Раббы, күк ғәскәрзәре Аллаһы, тыңла,
Доғама колак һал, әй Якуп Аллаһы! *Села*
- 10 Әй Алла, беззең калканыбыз,
Үзеңдең мәсихеңдең йөзөнә күз һал!
- 11 Һинең ишек алдында үткәргән бер көнөм
Башка ерзә узғарған мең көндән якшырак;
Алла йортоңоң тупһаһында торғаным
Залим сатыры түрендә йәшәүзән артығырак.

- 12 Сөнки Раббы Алла – кояш һәм калкан Ул;
Миһырбанлык күрһәтеүсе, дан-шөһрәт биреүсе;
Тоғро юлдағыларҙан бар ниғмәттәрән йәлләмәүсе.
- 13 Эй күк ғәскәрҙәре Раббыһы,
Ниндәй бәхетле Һиңә өмөт бағлаусы!

84 ¹ *Йырсылар етәксенә: Қорах улдарының мәзһиәһе.*

- 2 Йә Раббы, илеңә миһырбанлык кылдың,
Якуп нәселенә муллык-именлек кайтардың.
- 3 Халкыңдың ғәйебен ярлыканың,
Барлык гонаһтарынан пакланың. *Села*
- 4 Бөтә асыуыңды ситкә куйдың,
Ярһуызарыңдан тыйылдың.
- 5 Эй котқарыусыбыз Алла,
Беззе элекке хәлебезгә кайтар!
Безгә асыуыңды туктат.
- 6 Мәңге шулай асыу һақларһыңмы?
Ярһуың быуыңдан-быуыңғаса һузылырмы?
- 7 Халкың Һиндә кыуаныс тапһын тип,
Беззе кабат терелтмәһеңме ни?
- 8 Йә Раббы, тоғро мөхәббәтеңде күрһәт,
Котқара күр беззе!
- 9 Раббы Алланың әйткәненә қолак һалам.
Халқына, тоғро колдарына именлек вәғәзә итә,
Тик мәғәнәһеҙ юлдарға кайтмаһыңдар.
- 10 Ысынлап та, Үзенән куржкандарға Уның котқарыуы яқын,
Уның шөһрәте беззең еребеззә төйәкләнәсәк.
- 11 Мөхәббәт менән тоғролок осрашасак,
Хаклык менән именлек үбешәсәк.
- 12 Ерҙән тоғролок үсеп сығыр,
Хаклык күктәрҙән аска әйелер.
- 13 Раббы бәрәкәт күндерер,
Еребез мул уңыш бирер.
- 14 Хаклык Раббының алдынан атлап барыр,
Уның өсөн юл әзерләр.

85 ¹ *Дауыттың доғһы.*

- Мин бисара бер фәкирмен,
Қолак һал да яуап кайтар, Раббым!
- 2 Мин Һиңә тоғромон, йәнемде һақла,
Эй Аллам, Һиңә өмөт бағлаған қолаңдо котқар!

- 3 Көн озоно Һиңә ялбарамын,
Эй бөйөк Хаким, миһырбанлы бул миңә.
- 4 Мин бәндәндең күңелен һөйөндөр,
Йәнемде Һин Хакимыма олғаштырам.
- 5 Һин игелекле, ғәфү итергә әзерһең, бөйөк Хаким;
Үзеңде сакырғандарға мөхәббәтең мул.
- 6 Йә Раббы, доғамды ишет,
Ялбарыу ауазыма колак һал!
- 7 Хәсрәт көнөмдә Һине сакырам,
Беләм, миңә яуап кайтарыһың.
- 8 Бөйөк Хаким, илаһтар араһында Һиндәй юк,
Һин эшләгән һымак ғәмәлдәр юк.
- 9 Үзең бар кылған халыктарзың һәммәһе,
Эй бөйөк Хаким, хозурыңа килеп баш әйер,
Исеменә дан-шөһрәт килтерер.
- 10 Сөнки Һин бөйөкһең,
Мөгжизәләр кылыусыһың.
Яңғыз Һин генә Аллаһың!
- 11 Йә Раббы, миңә юлыңды күрһәт –
Һинең хәкикәтеңдә йәшәйем.
Йөрәгемә бары тик бер генә ынтылыш һал –
Һинең исеменде генә куркып хөрмәтләйем.
- 12 Бар күңелемдән Һиңә шөкөр итермен, Хакимым Аллам!
Мәңге Һинең исеменде ололармын.
- 13 Миңә булған тоғро мөхәббәтең бөйөк,
Йәнемде үлеләр донъяһы упкынынан Һин коткарзың.
- 14 Эй Алла, хаяһыззар миңә һөжүм итә,
Залимдар өйөрә йәнемде көсәй.
Улар бит Һине һанламай.
- 15 Эй бөйөк Хаким, Һин рәхимле, мәрхәмәтле,
Сикһез түземле, оло мөхәббәтле, тоғро Алла.
- 16 Хәлемде күр, мәрхәмәт-шәфкәт кыл,
Мин колоңа көс-кеүәт бир,
Колиәндең улын коткар.
- 17 Мине үз итеүендең берәй билдәһен күрһәт, Раббы!
Миңә ярзам иткәненде, йыуатканыңды күргәс,
Миңә нәфрәт тоткандар хурлыкка калһын.

86 ¹ *Корах улдарының йыр-мәзһиәһе.*

- Ул Йәрүсәлимде мөкәддәс тау өстөнә корған!
- 2 Раббы Сион капкаларын
Якуп нәселенең бар төйәктәренән нығырак һөйә.

- 3 Әй Алла калаһы, һинең хакта
Ниндәй гәжәйеп һүззәр һөйләйзәр. *Села*
- 4 Мине танығандар араһына
Раһав* менән Бабилды ла индерермен,
Пелешеш менән Тир, Куш хакында:
«Ул да бында тыуған», – тиерзәр.
- 5 Ә Сион тураһында былай әйтелер:
«Шул да унда тыуған, был да,
Юғарыларзан Юғары Үзе
Уны какшамас итәлер».
- 6 Раббы халыктар исемлегендә:
«Был да Сионда тыуған», – тип языр. *Села*
- 7 Йыраусылар менән бейеүселәр:
«Тормош сығанағым – һиндә», – тип әйтер.

87 ¹ *Корах улдарының мәзхиәһе. Йыр. Йырсылар етәксенә: «Махалаш» көйөнә. Кара-каршы йыр. Әзрах нәселенән булған Һемандың уйланыузары.*

- 2 Йә Раббы, мине коткарған Алла,
Көнөн-төнөн Һиңә ялбарамын!
- 3 Доғам хозурыңа барып етһен,
Колак һал ялбарыуыма.
- 4 Кайғы-хәсрәтем боғазыма тығылды,
Йәнем үлеләр донъяһына яқынлашты.
- 5 Кәбергә төшкәндәргә иш булдым,
Һис тәкәтһез тороп калдым.
- 6 Үлектәр араһына ташланған,
Һин башкаса исеңә алмаған,
Инде бөтөнләй кулыңдан төшкән,
Кәберзә ятқан мәйеттәй булдым,
- 7 Мине тәрән сокор төбөнә һалдың,
Караңғылыкка, упкынға аттың.
- 8 Башыма төштә асыуың,
Тулкындарың менән иззең. *Села*
- 9 Яқындарымды алыслаштырзың,
Улар күзендә ерәнгес иттең.
Бикле калдым да сыға алмайым.
- 10 Хәсрәтемдән күз нурзарым һүнде,

* 86:4 *Раһав* – бында Мысырзың кушаматы.

Һәр көн Һиңә ялбарамын, Раббы,
Кулдарымды Һиңә һонамын.

- 11 Мөғжизәләреңде мәйеттәргә күрһәтәсәкһеңме?
Үлектәр тороп Һине данлармы? *Села*
- 12 Тоғро мөхәббәтең хакында кәберзә,
Тоғролоғоң тураһында Һәләкәт урынында һөйләнерме?
- 13 Караңғылыкта хикмәттәреңде кем күрер?
Ғәзәллегеңде онотолоу донъяһында кем белер?
- 14 Мин иһә, йә Раббы, ярҙамға сақырам Һине;
Доғам иртә таңдан Һиңә олғашыр.
- 15 Ни өсөн мине ситкә тибәһең, Раббы,
Һиңә Һин минән йөзөңдә йәшерәһең?
- 16 Бәхетһезмен, үлем хәлендәмен йәшлегемдән;
Дәһшәттәрең алдында сараһыҙ калдым.
- 17 Асыуың башымдан ашты инде,
Дәһшәтеңдән рухым һынды минең.
- 18 Ул көн һайын ташкындай уратып ала,
Мине һәр тарафтан камалай.
- 19 Йәремдән, яҡын дуһымдан айырҙың,
Серзәшем булып тик караңғылык калды.

88 ¹Эзрах нәсәленән булған Эсандың уйланыуҙары.

- 2 Раббының мөхәббәтен мәңге йырлармын,
Тоғролоғоңдо һәр бер быуынға
Телемдән төшөрмәй һөйләрмен.
- 3 Әйттем: «Мөхәббәтең мәңге тоторокло,
Тоғролоғоң күктәр һымак какшамаслык».
- 4 Әйттең: «Һайлаған кешем менән килешеү төзөнөм;
Колом Дауытка былай тип ант иттем:
„Тоқомоң һинең мәңгегә дауам итер,
Тәхетәң быуындан-быуынға күсер“». *Села*
- 6 Йә Раббы, мөғжизәләреңде күк данлаһын,
Тоғролоғоң изгеләр йыйынында макталһын.
- 7 Сөнки кем күктә Һиңә тиңләшә алыр?
Илаһи заттарҙың кайһыһы Раббыға окшаш?
- 8 Изгеләр йыйынында Алла дәһшәтле,
Тирә-яғындағыларҙың һәммәһенән куркынысырак.
- 9 Йә Раббы, Күк ғәскәрҙәре Аллаһы,
Кем бар һуң Һинән көҙрәтле?
Тоғролок Һине уратып алған.

- 10 Һин Хакимһың которонған диңгезгә,
 Шашынған тулкындарзы тынысландыраһың.
 11 Һин Раһавты* изгеләп юк иттең,
 Кеүәтле кулың менән дошмандарзы тараттың.
 12 Күк – Һинеке, ер зә Һинеке;
 Донъяны, ундағы бөтә нәмәне Һин яраттың.
 13 Һин бар кылдың төньяк менән көньякты,
 Тавор менән Хермон таулары
 Һинең исеменә рәхмәт укый.
 14 Беләгең ниндәй кеүәтле,
 Кулың көслө, уң кулың юғары күтәрелгән!
 15 Хаклык менән ғәзеллек – тәхетендең нигезе,
 Алдындан йөрөй тоғролок һәм мөхәббәт.
 16 Ниндәй бәхетле шатлык ауаздарын татыған халык!
 Улар Һинең йөзөңдөң нурында йәшәй, Раббы.
 17 Көндәр буйы исеменде телгә алып һөйөнәләр,
 Хаклығыңа таянып күтәреләләр.
 18 Сөнки уларзың көсө менән күрке Һин,
 Һинең мәрхәмәтен менән кеүәтебез арта.
 19 Беззең калканыбыз – Раббыныкы,
 Беззең батшабыз – Израилдың Изгеһенеке.
- 20 Элек бер күренмеш аша
 Тоғро колдарыңа былай тинең:
 «Бер яугиргә ярзам иттем,
 Уны халыктан һайлап алып күтәрҙем.
 21 Дауытты – коломдо – таптым,
 Мөкәддәс май менән мәсехләнем.
 22 Кулым уға таяныс булыр,
 Беләгем уға кеүәт бирер.
 23 Дошман уны буйһондора,
 Залим түбәнһетә алмаҫ.
 24 Дошмандарын алдында кырып һалырмын,
 Уға нәфрәт тоткандарзы туззырырмын.
 25 Тоғролоғом, мөхәббәтем уның менән булыр,
 Минең исемем менән мөгөзөн өскә сөйөр.
 26 Уның кулын диңгезгәсә,
 Уң кулын йылғаларға тиклем һузырмын.
 27 „Атам – Һин, – тип өндәшәсәк Миңә, –
 Аллам, мине коткарыусы каям“.
 28 Мин уны баш балам итәм,
 Ерзәге бар батшаларзан өстөн куям.
 29 Тоғро мөхәббәтем мәңгелек булыр,
 Уның менән төзөгән килешеүем бозолмаҫ.

* 88:11 Раһав – мифологияла хаос һәм яуыз көстәрҙе белдергән диңгез аждаһаһы.

- 30 Уның токомо мәңге дауам итер,
Күктәр бар сағында тәхете лә торор.
- 31 Балалары канунымды ташлай калһа,
Күрһәтмәләремә күрә йәшәмәһә,
32 Қағизәләремде бозор булһа,
Бойороктарымды бойомға ашырмаһа,
33 Енәйәттәрен күсәкләп,
Ғәйептәрен таяклап язалармын.
34 Тик уларзы мөхәббәтемдән айырмам,
Тоғролоғомдан баш тартмам.
35 Килешеүемде һис бозмам,
Ауызымдан сыккан һүземде үзгәртмәм.
36 Мөкәддәслегем менән бер кат ант иттем,
Дауытка ялған һүз бирмәм.
37 Уның токомо мәңге дауам итер,
Тәхете хозурымда қояштай торор.
38 Күктәге ышаныслы шаһит булған ай һымак,
Ул мәңге шулай нык торор». *Села*
- 39 Тик һин ваз кистең, һыртыңды куйзың,
Мәсихеңә бик нык асыландың.
40 Колоң менән килешеүеңдән баш тарттың,
Тажын саңға ырғытып бысраттың.
41 Бөтә диуарзарын йыктың,
Бар кәлғәләрен қыйраттың.
42 Юлдан үткән һәр кем уны талай,
Күршеләре рәхәтләнеп мәсхәрәләй.
43 Уның дошмандарын көсләндерзең,
Нәфрәт тоткандарзы қыуандырзың.
44 Қылысының осон үзенә табан борзоң,
Һуғышта уға терәк булманың.
45 Уның балқышын юкка сығарзың,
Тәхетен ергә аунаттың.
46 Йәшлек көндәрен қысқарттың,
Уны мәсхәрә менән қапланың. *Села*
- 47 Йә Раббы, был қасанғаса дауам итер?
Үзеңде беззән мәңгегә йәшерерһеңме?
Қасанғаса ярһыуың ут һымак ялкынланыр?
48 Ғүмеремдең нисек тиз үткәнен ислә,
Әзәм балаларын бит һин фани қылдың!
49 Бармы йәшәп тә үлем күрмәгән,
Йәнен үлеләр донъяһынан қотқарып қалған? *Села*
- 50 Әй бөйөк Ғахим, қайза һинең әүәлге мөхәббәтең?
Тоғролоғоң менән һин быны Дауытка вәғәзә иткәйнең!

- 51 Эй бөйөк Хаким, онотма колдарыңдың
Нисек мәсхәрә ителеүзәрән.
Халыктарзың мысқыллы һүззәрән
Күңелемдә һаман йөрөтәмен.
- 52 Дошмандарыңдың мәсхәрә итеп көлгәнән исеңә төшөр, Раббы,
Мәсихеңдең һәр басқан эзен хурлап торғанын.
- 53 Мәңгегә мөбәрәк булһын Раббы!
Амин! Амин!

89 ¹ Алла коло Мусаның доғаны.

- 2 Эй бөйөк Хаким, быуындан-быуынғаса
Һин беззең һыйыныр урын булдың.
- 3 Таузар бар булғандан әүәл,
Ер менән донъяны яратканыңа тиклем,
Мәңгелектән мәңгелеккә кәзәр
Алла – Һинһең.
- 4 Кешене кабат тупракка кайтараһың,
«Эй әзәм балалары, тупракка кайтығыз!» – тиһең.
- 5 Мең йыл Һинең күз алдыңда
Үтеп киткән кисәге көн,
Йәки кыска бер төн һымак.
- 6 Кешеләрзе ташкындай йыуып ташлайһың,
Улар – тик төш; бары үлән һымак:
Иртән шытып сыға, сәскә ата,
Кискә һулып төшә, короп ката.
- 7 Сөнки асыуындан юк булабыз,
Ярһыуындан куркыуға калабыз.
- 8 Енәйттәребеззе алдыңа һалдың,
Йәшерен гонаһтарыбыззың барыһын
Йөзөңдөң яктыһына сығарзың.
- 9 Көндәребез Һинең асыуың астында үтә,
Бер һулыш һымак юғала йылдарыбыз.
- 10 Етмеш йыл ғүмер һөрәбез,
Нык булғанда һикһәнгә етәбез;
Иң матур йылдар за ауыр хезмәт, яфа менән
Елеп үтә, үзебез осоп китәбез.
- 11 Асыуыңдың кеүәтен кем белә алыр?
Ярһыуың без Һинән куркқан һымак бөйөк.
- 12 Ғүмеребеззең көндәрен һанарға өйрәт,
Шунда йөрәгебез зирәклеккә әйә булыр.

- 13 Боролһаңсы безгә табан, Раббы!
Касанға тиклем көтөргә безгә?
Мәрхәмәтле булсы колдарыңа.
- 14 Таң һайын мөхәббәтең менән туйындыр,
Бәхет-шатлык менән ғүмер кисерәйек.
- 15 Күпме көндәр беззе интектерзең,
Нисә йылдар буйы ғазап сиктек,
Инде шул кәзәрле үк һөйөндөр.
- 16 Безгә, Үз колдарыңа, көзрәтле ғәмәлдәреңде,
Балаларыбызға дан-шөһрәтеңде күрһәт.
- 17 Аллабыз Хаким беззән кәнәғәт калһын.
Кулыбыззың эшен емешле ит.
Әйе, кулдарыбыззың ғәмәлен уңышлы ит.

- 90** 1 Юғарыларҙан Юғарының ышығына һыйынған,
Сикһез көзрәт Әйәһенең күлөгәһендә йәшәгән кеше
- 2 Раббы һаҡында былай тип әйтер:
«Ул минең һыйындырыусым, кәлғәм,
Аллам, мин Уға өмөт бағлайым».
- 3 Ул һине аусының тозағынан,
Үлемесле сирзәрзән коткарыр.
- 4 Ул һине канат астына алып,
Каурыйҙары араһына һыйынырһың;
Тоғролоғо – калканың, ышығың булып.
- 5 Куркмаһың төнгө дәһшәттән,
Көн яктыһында атылған уктан,
- 6 Караңғыла ябырылған кырғын,
Төш мәлендә килеп баһқан һәләкәттән.
- 7 Тирә-яғында йығылып ятыр меңдәр;
Унар меңдәр уң яғында колар,
Ә һиңә кағыла алмаһ хәтәр.
- 8 Үз күззәрең менән карарһың,
Залимдарзың язаһын күрерһең.
- 9 Һин Раббыға һыйынғаның,
Юғарыларҙан Юғарыға ышыкланғаның өсөн
- 10 Башыңа һәләкәт килмәһ,
Сатырыңа бәлә-каза якынламаһ.
- 11 Алла һиненең һаҡта фәрештәләренә бойорок бирер,
Улар, кайза йөрөһәң дә, һине һаҡлар,
- 12 Аяктарыңды ташка бәрзәртмәй,
Улар һине кулдарына күтәреп йөрөтөр.
- 13 Арыһланға, зәһәр йыланға баһып үтерһең,
Йәш арыһланды, йыланды изә тапарһың.

- 14 «Ул Мине яраткан өсөн
Уны азат итәсәкмен, – ти Раббы, –
Исемемде танығанға күрә,
Мин уны һаклаясакмын.
- 15 Сақырғанда яуап кайтарырмын,
Кайғылы мәлендә – янында булырмын,
Йолоп алырмын, данға күмермен.
- 16 Ғүмерен озон кылырмын,
Коткарыуымды бүләк итермен».

91 ¹ Мәзһиә. Шәмбе көнө өсөн йыр.

- 2 Эй Раббы, һиңә шөкөрәналар кылыу якшы,
Эй Юғарыларзан Юғары, исеменде данлау якшы.
- 3 Йырлау якшы иртәнсәк мөхәббәтенде,
Йғлан кылыу якшы кистәрен тоғролоғондо.
- 4 Якшылыр быларзы һөйләү көйгә һалып,
Ун кыллы арфа һәм лира сиртә-сиртә!
- 5 Сөнки, йә Раббы, ғәмәлдәрен менән кыуандыраһың;
Кулындың эштәренә һокланып йырлайым.
- 6 Кылғандарың ни кәзәрле бөйөк, Раббы!
Тәрәнлектән тәрән фекерзәрең!
- 7 Ахмак әзәм быны белмәс,
Алийоттоң акылы етмәс:
- 8 Залимдар сүп үләнеләй үрсенә лә,
Яуызлык күкрәп сәскә аһа ла,
Улар мәңгегә юкка сығасак.
- 9 Ә һин мәңге бейек, Раббы!
- 10 Йә Раббы, дошмандарың мотлак кырыласак.
Яуызлык кылыусылар һәммәһе таралып бөтәсәк.
- 11 Ә мине кырағай үгез һымак көслө иттең,
Башыма саф зәйтүн майы һөрттең.
- 12 Дошмандарым йығылғанын күзем күрер,
Миңә һөжүм иткән яуыздарзың
Колағанын колағым ишетер.
- 13 Тәкүә кеше хөрмә һымак сәскә атыр,
Ливандағы кедр ағасылай калкыр.
- 14 Раббы йортонда тамырланғандар,
Аллабыз ихатаһында сәскә атыр.
- 15 Улар өлкәнәйгәс тә емешле,
Һутлы һәм йәм-йәшел каласактар.
- 16 Улар әйтер: «Раббы һак, Ул – каям миңең;
Унда тамсы ла ғәзелһезлек юк».

- 92** ¹ Раббы – батша!
Ул кеүәтенә бөркәнөп, көзрәт менән билен быуған,
Донъяны какшамаслык итеп нык корған.
- ² Тәхетөң какшамаслык куйылған әүәл-әүәлдәрзән,
Ғин Үзең – мәңгелектәнһең!
- ³ Йылғалар гөрләп аға, йә Раббы,
Йылға һыузары шаулай,
Гөрһөлдәй йылға һыузары.
- ⁴ Ташкын һыузар гөрһөлдәүенән,
Диңгеззәрзең шашкын тулкынынан
Юғарылағы Раббы көзрәтлерәк.
- ⁵ Ғинөң күрһәтмәләрең хактан-хак, Раббы;
Мөкәддәслек – йортоңдоң бизәге мәңгелеккә.

- 93** ¹ Йә Раббы, әй үс алыусы Алла!
Үс алыусы Алла, сәс нурыңды!
- ² Калк Ғин, донъяның Хөкөмдары,
Тәкәбберзәргә бир хак язанды!
- ³ Раббы, касанғаса был залимдар,
Касанғаса тантана итерзәр?
- ⁴ Ауыззарынан ағыла хаяһызлык,
Яуызлык кылалар за мактаналар.
- ⁵ Әй Раббы, улар халкыңды изә,
Биләмәңә Ғинөң золөм кыла.
- ⁶ Тол катынды, килмешәкте үлтерәләр,
Етем-еһерзе кыралар.
- ⁷ Улар әйтә: «Раббы күрмәс,
Якуп Аллаһы бер ни зә белмәс».
- ⁸ Әй алийоттар, акылығызға килегез!
Әй наһандар, касан һезгә акыл инер?
- ⁹ Колакты бар кылыусы ишетмәйме ни?
Күззәрзе яратыусы күрмәйме?
- ¹⁰ Халыктарға өгөт-нәсихәт биреүсе,
Кешеләргә өйрәтеүсе яза сығармаһымы?
- ¹¹ Раббы белә кешенең уйзарын:
Улар буп-буш, мәғәнәһез.
- ¹² Йә Раббы, ниндәй бәхетле
Ғинөң өгөт-нәсихәтеңде алғандар,
Ғинөң кануныңды өйрәнгәндәр.
- ¹³ Залимдарға сокор казылғанға тиклем,
Ғин уларзы яман көндәрзән имен һаклайһың.

- 14 Сөнки Раббы халкын Үзенән ситкә тибәрмәс,
Үзенәң биләмәһен ташламаҫ.
- 15 Хөкөм йәнә гәзел булыр,
Саф йөрәклеләр хаклык артынан барыр.
- 16 Кем мине залимдарзан курсалар?
Кем яуыздарға каршы көрәштә эргәмдә торор?
17 Әгәр Раббы ярзамсым булмаһа,
Йәнем күптән күсер ине тын донъяға.
18 «Бына-бына аяғым тайыр!» – тигән заманда,
Йә Раббы, тоғро мөхәббәтең таяныс булды.
19 Эсем тулы кайғы-хәсрәт булған сақта
Йыуатыуың күңелемде шатландыра.
20 Канундар сығарып золот кылған яуыз хөкөмдарзар,
Раббы, һиңә якын булырмы һуң?
21 Уларзың өйөрзәре тәкүгә ташлана,
Ғәйепһез йәнде үлемгә хөкөм итә.
22 Әммә Раббы миңә кәлгә булды,
Ышыкланыр каям булды Алла.
23 Залимдарзың яуыз эшен үз баштарына төшөрөр,
Енәйттәренә күрә һәләк итер,
Аллабыз Раббы уларзы кырып ташлар.

94

- 1 Килегез, Раббыға һөйөнөшөп өндәшәйек,
Беззе коткарыусы каябызға
Кыуанышып йырлашайык.
2 Алдына баһайык шөкөрәна кылып;
Шатлыклы йырыбыззы бағышлайык!
3 Сөнки Раббы – бөйөк Алла,
Барса илаһтар өстөнән бөйөк Батша.
4 Ерзең тәрәнлектәре Уның кулында,
Тау түбәләре Уның ихтыярында.
5 Уныкы Үзе яраткан диңгез зә,
Кулы бар кылған коро ер зә.
- 6 Килегез, сәждә кылайык, бөгөләйек,
Беззе бар кылған Раббы алдында тез сүгәйек.
7 Сөнки Ул – беззең Аллабыз;
Без – Уның көтөүендәге халык,
Кулының астындағы куйзарбыз.
- Әгәр зә бөгөн Уның тауышын ишетәһегез икән,
8 Тиҫкәре булмағыз Меривалағылай,
Теге заман сүлдә, Массалағы, һымак.
9 Унда аталарығыз Минә һынап маташты,
Һынанылар за кылған эштәремде күрзәләр.

- 10 Кырк йыл буйы ул быуындан йөз борзом Мин.
Эйттем: «Улар – күнелдәре азашкан бер халык,
Юлдарымды танымайзар».
- 11 Шуға күрә асыланып Мин ант иттем:
«Улар Минең тыныс-имен урыныма
Бер касан да инмәйәсәк!»

95

- 1 Йырлағыз Раббыға яңы йыр!
Йырла Раббыға, бар донъя!
- 2 Йырлағыз Раббыға, исемен данлағыз,
Беззе нисек коткарғанын көн һайын һөйләгез!
- 3 Шөһрәтен кәүемдәргә иғлан итегез,
Хикмәттәрен барса халыктарға еткерегез.
- 4 Сөнки Раббы – бөйөк, сикһез мактауға лайык,
Ул барса илаһтарзан да дәһшәтләрәк.
- 5 Башка халыктарзың илаһтары – боттар,
Раббы иһә күктәрзе бар кылған.
- 6 Дәрәжә һәм шөһрәт Уның хозурында,
Изге торлағында – кеүәт һәм гүзәллек.
- 7 Эй халыктар, Раббыға лайык хөрмәтте күрһәтегез,
Ғиззәтле, көзрәтле Раббыға хөрмәт күрһәтегез!
- 8 Раббының данлы исемен ололағыз,
Сазакалар алып ихатаһына инегез!
- 9 Ғәжәйеп изгелек эйәһе Раббыға сәждә кылығыз!
Эй бөтә ер йөзө, Уның хозурында калтырап тор!
- 10 Кәүемдәргә: «Раббы – батша!» – тип иғлан итегез.
Донъя нык итеп королған, ул какшамас.
Раббы халыктарға хак хөкөм кылып.
- 11 Һөйөнһөн күк, тантана итһен ер!
Диңгез һәм ундағы йән эйәләре шаулаһын!
- 12 Кырзар һәм кырза йәшәгәндәр кыуанһын!
Урмандағы ағастар шатланып гөрләшһен
- 13 Раббы хозурында.
Сөнки Ул килә,
Ер йөзөн хөкөм итергә килә.
Ул донъяны Үзенәң хаклығына,
Халыктарзы тоғрологона таянып хөкөм итер.

96

- 1 Раббы – батша! Кыуанһын ер йөзө;
Шатланһын диңгез буйзарындағы илдәр!
- 2 Уны болот һәм караңғылык солғаған;
Тәхетенең нигезендә – ғәзәллек менән хак хөкөм.
- 3 Уның алдынан ут-ялкын килә,
Һәр тарафтағы бөтә дошмандарын яндыра.

- 4 Йәшене ғаләмде балкыта,
Ер йөзө быны күреп тетрәнә.
- 5 Таузар Раббы хозурында –
Бөтөн ер йөзөнөң Хакимы алдында –
Балауыззай иреп аға.
- 6 Күктәр һөйләй Уның хаклығы хакында,
Шөһрәтен бөтә халыктар күрә.
- 7 Оятка калһын һынға табыныусылар,
Хур булһын боттарын данлаусылар!
Бөтә илаһтар, сәждә кылығыз Раббыға!
- 8 Йә Раббы, Һинең хөкөмдәреңде
Сион ишетеп һөйөнә,
Йәһүзә калалары кыуаныша.
- 9 Сөнки бөтә ер йөзөндә
Йә Раббы, иң бөйөгө Һиннең,
Һәммә илаһтарзан Һин өстөнһөң!
- 10 Әй һез, Раббыны һөйгәндәр, яманға нәфрәт тотоғоз.
Раббы тоғро бәндәләренең йәнен һаклай,
Уларзы залимдарзан коткара.
- 11 Тоғроларға нур һибелә,
Шатлык яуа саф йөрәклеләргә.
- 12 Әй тәкүәләр, Раббы кыуанысығыз булһын,
Мөкәддәс исеменә шөкөр итегез!

97 ¹ Мәзһиә.

- Раббыға яңы йыр йырлағыз,
Сөнки мөғжизәләр кылды;
Уң кулы, мөкәддәс беләге менән еңеү қазанды.
- 2 Раббы Үзенең коткарыуын белдерзе,
Кәүемдәргә хаклығын күрһәтте.
- 3 Исраил нәселенә булған мөхәббәтен,
Тоғролоғон онотманы;
Ер йөзөнөң һәр тарафы
Аллабыззың коткарыуын күрзе.
- 4 Бөтә донъя, сәләмлә Раббыны!
Күңел ас, шатлан һәм йырла!
- 5 Лирала уйнап, йырлағыз Раббыға,
Уны мактап мәзһиә һузығыз!
- 6 Борғо һәм мөгөз ауазы яңғыратып
Раббы-Батша хозурында тантана итегез.
- 7 Шаулаһын диңгез һәм унда йәшәгәндәр,

- Донъя һәм уны төйәк иткәндәр.
 8 Йылғалар алкышлаһын,
 Шатланһындар бергәләшеп таузар
 9 Раббы хозурында!
 Ул ер йөзөн хөкөм итергә килә.
 Ул донъяға ғәзелдәрзән-ғәзел,
 Халыктарға хактан-хак хөкөмөн кыла.

- 98** 1 Раббы – батша!
 Калтырап торһон халыктар!
 Ул – кирубтар өстөндәге тәхетендә,
 Әйзә тетрәнһен ер йөзө!
 2 Сионда Раббы бөйөк,
 Ул бөтә халыктарзан да өстөн.
 3 Данлаһындар бөйөк һәм дәһшәтле исеменде.
 Ул мөкәддәс!
 4 Әй ғәзеллек һөйгән көзрәтле Батша,
 Ын дөрөслөктө урынлаштырзың.
 Якуп илендә ғәзеллеккә,
 Хаклыкка нигезләнгән ғәмәлдәр кылаһың.
 5 Ололағыз Аллабыз Раббыны,
 Аяғына йығылып сәждә кылығыз!
 Ул мөкәддәс!
 6 Каһиндары араһында – Муса менән Ыарун,
 Шемуил да Уны сақырғандар менән бергә.
 Улар Раббыға ялбарзы,
 Ә Раббы яуап кайтарзы.
 7 Ул болот бағананы эсенән һөйләште.
 Уның күрһәтмәләре менән йәшәнеләр,
 Биргән кағизәһен һакланылар.
 8 Раббы, Аллабыз, уларға яуап кайтара инең;
 Ғәмәлдәренә күрә яза бирһән дә,
 Ярлыкаусы Алла булдың.
 9 Ололағыз Аллабыз Раббыны!
 Уға сәждә кылығыз изге тауында,
 Сөнки Аллабыз Раббы мөкәддәс!

99 ¹ *Шөкөр мәзһиһе.*

- Гөрләшеп сәләмлә Раббыны, бар донъя!
 2 Раббыға кыуанып хезмәт итегең,
 Хозурына шатлык йырзаны менән килегең!

- 3 Белегез, Раббы Ул – Алла.
Ул яратты беззе. Без – Уныкы,
Уның халкы, Уның көтөүендәге куйзар без.
- 4 Капкаһынан, рәхмәт укый-укый,
Инегез ихатаһына мактай-мактай.
Зурлағыз Уны, шөкөр итегез исеменә.
- 5 Раббы игелекле, Уның тоғро мөхәббәте – мәңгелек,
Тоғролоғо – быуындан-быуынға күсә.

100 ¹Дауыттың мәзхиәһе.

- Мөхәббәтең менән ғәзеллегенде көйгә һалырмын,
Һиңә, Раббым, мәзхиә йырлармын.
- 2 Минең бар уйым – камил юлдар хақында.
Касан килерһең минең яныма?
Саф күнел менән ғүмер итермен өйөмдә,
- 3 Бер ниндәй зә яуызлыкка юл куймамын,
Кырын эштәргә нәфрәт тотормон,
Улар миңә йоға алмаҫ һис касан.
- 4 Йырак булыр минән бозок күнел,
Ә залымлык – белгән-түзгән нәмәм түгел.
- 5 Кыуалармын якынына йәшерен яла ятканды,
Түзеп тормам тәкәббергә, өстән аҫка бакканға.
- 6 Күзем булыр илдәге тоғроларза,
Тик шундайзар минең янда йәшәйәсәк.
Бары дәрәҫ юлдан йөрөгәндәр
Миңә хезмәт күрһәтәсәк.
- 7 Өйөмдә мәкерлегә урын булмаҫ,
Ялған ауыз күз алдымда озақ тормаҫ.
- 8 Иртә һайын илдәге яуыздарзы юк итермен,
Яман эш кылыусыларзы
Раббы калаһынан йолкоп ырғытырмын.

101 ¹Хәсрәткә баткан бәндәнең доғаһы. Хәлдән тайғас, Раббыға зарын түккәндә.

- 2 Йә Раббым, доғамды ишет,
Ялбарыузарым Һиңә барып олғашһын.
- 3 Кайғылы көнөмдә йөзөңдә йәшермә минән,
Колак һал, сакырғанымда йәһәтерәк яуап кайтар.
- 4 Көндәрем төтөн һымак юғала бара,
Елегемде өтә һызланыуым утлы күззай.

- 5 Йөрәгем һулыны короған үлән һымак,
Тамағымдан үтмәй капкан ризык.
- 6 Көн-төн әрнеп иңрәүемдән
Коро һөйәк тә тирегә калдым,
- 7 Гүйә сүлдәге ябалак,
Харабалағы өкөгә әйләнгәнмен.
- 8 Күззәрәмдән йоко касты, ултырамын
Кыйыкка кунған яңғыз кош һымак.
- 9 Көн озоно дошмандарым хурлай;
Мысқыллаусылар исемемде ләғнәт укығанда куллана.
- 10-11 Асыу менән ярһыуыңдан
Һин мине күтәрәп бәрзең, Раббы.
Шуға күрә лә ашаған икмәгем – көл,
Ә эскәнем күз йәштәрәм катыш.
- 12 Көндәрәм киске күләгәләй кысқарзы;
Үлән шикелле кыуарзым.
- 13 Ә Һин, Раббы, мәңге тәхетендә ултыраһың,
Шөһрәтең быуыңдан-быуыңға күсә бара.
- 14 Калкырһың да Сионға мәрхәмәт күндерерһең,
Сөнки билдәләнгән вакыт –
Уға шәфкәт күрһәтергә мөззәт етте.
- 15 Сөнки Һинен колдарыңа уның таштары ла гәзиз,
Хатта уның саң-тузанын да йәлләйзәр.
- 16 Кәүемдәр – Раббының исеменән,
Ер йөзөндәге бөтә батшалар Уның шөһрәтенән куркасақтар.
- 17 Сөнки Раббы Сионды яңынан корор,
Үзенәң бар шөһрәтендә пәйзә булып.
- 18 Ярзамға мохтаждарзың доғаһына Ул колак һалыр,
Уларзың ялбарыузарын кабул кылып.
- 19 Былар киләсәк быуын өсөн язып куйылһын,
Әле тыумағандар Раббыға мактау йырлаһын.
- 20-23 Әсирзәрзең ыңғырашыуын ишетер өсөн,
Үлемгә хөкөм ителгәндәрзе азат итер өсөн,
Халықтар һәм батшалықтар йыйылып Раббыға ғибәзәт кылғанда,
Раббы исеме Сионда яңғырап торһон өсөн,
Йәрүсәлимдә Уға мактау йырланһын өсөн,
Раббы мөкәддәс юғарылығынан,
Күктән ер йөзөнә күз ташланы.
- 24 Тормош юлымда Раббы хәлемде алды,
Ғүмеремдән көндәрән кысқартты.

- 25 Әйттем: «Әй Аллам, ғүмерем уртаһында
Миниң йәнемә кул һузма,
Һиниң йылдар быуындан-быуынғаса һузыла.
- 26 Ер нигезен әүәл-әүәлдәрзән корзоң,
Күктәр – Һиниң кулдарындың әше.
- 27 Улар бөтөр, Һин мәңге калырһың;
Барыһы ла кейем кеүек тузыр,
Иске көпөләй уларзы алмаштырырһың.
Шулай итеп улар юкка сығыр.
- 28 Ә Үзең үзгәрешһез калырһың,
Ғүмер йылдарың һис касан тамамланмаҫ.
- 29 Бәндәләреңдең бала-сағаһы йәшәй бирер,
Уларзың токомдары хозурыңда нык торор».

102 ¹ Дауыттың мәзһиәһе.

- Шөкөрәна кыл Раббыға, йәнем!
Изге исемен данла, бөтә булмышым!
- 2 Шөкөрәна кыл Раббыға, йәнем!
Кылған якшылыктарын онотма!
- 3 Ул бар гонаһтарыңды ярлыккай,
Бөтә сирзәреңә шифа бирә.
- 4 Йәненде үлем сокоронан йолоп ала,
Тоғро мөхәббәт, шәфкәттең тажын башыңа кейзәрә.
- 5 Ғүмерең буйы бәрәкәтенә туйзыра,
Бөркөттөкөләй йәшлегенде яңыртып тора!
- 6 Раббы бөтә изелгәндәргә
Хаклык һәм ғәзеллек кыла.
- 7 Юлдарын – Мусаға,
Ғәмәлдәрен Исраил халкына күрһәтеп биргән.
- 8 Раббы рәхимле һәм мәрхәмәтле,
Сикһез түземле һәм оло мөхәббәтле.
- 9 Гелән безгә ғәйеп ташлап тормаҫ,
Асыуы ла мәңгелеккә бармаҫ.
- 10 Безгә гонаһтарыбызға карап сара күрмәҫ,
Енәйәттәребезең көһорон кайтармаҫ.
- 11 Сөнки күктәр ерзән ни кәзәрле бейек булһа,
Үзенән курккандарға Раббының мөхәббәте шулай зур.
- 12 Көнсығыш көнбайыштан ни кәзәр алыҫ булһа,
Гонаһтарыбыззы беззән шулай йырақлатты.
- 13 Ата балаларына нисек рәхимле булһа,
Раббы Үзенән курккандарға шулай шәфкәтле.
- 14 Сөнки Ул нисек яратылғаныбыззы белә,
Тупрак булғаныбыз Уның хәтерендә.

15 Әзәм ғүмере – гүйә бер үлән;
Ялан гөлө һымак сәскә атыр,
16 Өстөнән ел искәндән юк булыр,
Үскән ерендә эзе лә калмаҫ.
17 Әммә Раббының тоғро мөхәббәте
Мәңгеләрзән мәңге Үзенән курккандар менән бергә!
Тоғролоғо иһә уларзың балаларының балаларына етә.
18 Уның менән килешеүзе онотмаған,
Бойороктарын теүәл үтәгән һәр быуынға
Уның ғәмәлдәре ғәзел.

19 Раббы тәхетен күктәргә корған,
Хахимлығы Уның һәр тарафта.
20 Шөкөрәна кылығыз Раббыға,
Әй һез, Уның фәрештәләре,
Уның һүззәрен тыңлаған,
Әйткәндәрен ғәмәлгә ашырған көзрәт эйәләре!
21 Шөкөрәна кылығыз Раббыға,
Уның барлык ғәскәрзәре!
Уның ихтыярын ғәмәлгә ашырған хезмәтселәр!
22 Әй Раббыбыз бар кылғандарзың һәммәһе!
Ул хахимлык иткән һәр урында
Раббыға шөкөрәна кылығыз!
Шөкөрәна кыл Раббыға, йәнем!

103¹ Шөкөрәна кыл Раббыға, йәнем!

Әй Раббым, Аллам! Һин ниндәй бөйөк,
Дәрәжә менән шөһрәткә сорналғанһың.
2 Нурға кейем һымак төрөнгәнһең,
Күктәрзе сатыр кеүек киргәнһең.
3 Йортоңдо юғарылағы һыузар өстөнә корғанһың,
Болоттарзы Үзенә арба итәһең,
Елдең канаттарында гизәһең.
4 Елдәрзе Үзеңә – илсе,
Ялкынланған утты хезмәтселәрең итәһең!

5 Ер йөзөн ныклы нигезгә куйзың,
Бер вакытта ла һелкенмәҫ, тинең.
6 Һин уны, кейемгә төргән һымак,
Төпһөз даръя менән каплағанһың,
Хатта тау түбәләрен дә һыузар күмгән.
7 Дәһшәтле ауазыңдан һыузар сигенгән,
Күкрәгәнендән куркып ашыккан.
8 Таузар өстөнән, үзәндәр буйлап,
Һин уларға тәғәйен иткән ергә аққан.

- 9 Һин билдәләгән сиктән үтмәстәр,
Инде ташып донъяны баһмастар.
- 10 Яландарза шишмәләр урғылттың;
Уларзы таузар араһынан ағыззың.
11 Бөтөн кейек-януарзарзы һуғаралар;
Кырағай ишәктәр һуһын кандыралар.
12 Ярзарында оя кора коштар,
Ботактарға қунып һайрашалар.
13 Юғарылағы йортоңдан таузарзы Һин һуғараһың,
Эштәрәндең емештәре менән донъя тултыраһың.
- 14 Мал-тыуарзар өсөн – үлән,
Кешенең ихтыяжына иген үстәрәһең,
Тупрактан ризык алһындар, тиһең.
15 Күңелдәрзе күтәргән шарапты,
Йөззәрзе ялтыратқан зәйтүн майын,
Тәнгә кеүәт өстәр икмәкте бирәһең.
- 16 Туйғансы һуу эсер Раббы ағастары,
Ул Ливанда ултыртқан кедрзар.
17 Коштар унда ояларын кора,
Шыршылар – қаузылар өсөн төйәк.
18 Бейек таузар – кыр кәзәләренә,
Таш каялар – дамандарға ышык.
19 Вақытты билдәләү өсөн айзы яратқан,
Кояш та қасан байырын белә.
20 Төн булһын тип эңер төшөрәһең,
Кырағай йәнлектәр қызырырға сыға.
21 Арысландар ырылдап ауға йүнәлә,
Алла ебәргән ризықты эзләй.
22 Кояш қалқкас, улар кире қайта,
Үззәренең өңдәрәндә ята.
23 Кеше үзенең эшенә китә,
Қара кискә тиклем хезмәт итә.
- 24 Йә Раббы, Һинең ижад емешәң төрлө-төрлө!
Барыһын ақыллы яратқанһың;
Ер йөзө тулы Һин бар қылған менән.
25 Бына икһез-сикһез тәрән диңгез,
Унда қайнаша һанһыз мәхлүктәр,
Эреле-ваклы йәнлектәр;
26 Унда караптар йөзәләр,
Һин бар қылған Ливьясан уйнаклап йөрөй.
- 27 Улар һәммәһе лә Һине көтә,

- Вакытында ашарға бирер, тип өмөт итә.
 28 Ем бирәһең – тукланалар,
 Усыңды ашаң – рәхәтләнеп туйыналар.
 29 Йөз йәшерһең, куркыуға калалар;
 Һин һулыштарын алһаң, үлөләр,
 Йәнә тупракка кайталар.
 30 Рухыңды ебәргәндә улар бар була,
 Ер йөзөн Һин шулай яңыртаһың.
- 31 Мәңге йәшәһен Раббы шөһрәте!
 Һөйөнһөн Раббы ижадының емештәрәнә!
 32 Ул караһа, ер тетрәр
 Ул қағылһа, таузар төтәр.
 33 Раббыма ғүмерем буйы мәзхиә йырлармын,
 Бар сағымда Аллама мактау язуырым.
 34 Уйзарым Уның күңеленә хуш килә күрһен,
 Раббым – кыуанысым булһын!
 35 Бөтһөн был донъяла гонаһлылар,
 Башкаса булмаһындар залимдар!
 Шөкөрәна кыл Раббыға, йәнем!
 Раббыны данлағыз*!

- 104** 1 Раббыға шөкөр итегез, исеме менән сақырығыз,
 Ғәмәлдәрән халыктар араһында иглан итегез!
 2 Уға йырлағыз, көй сығарығыз,
 Бөтә мөгжизәләрен бәйән итегез!
 3 Уның мөкәддәс исеме менән мактанығыз,
 Раббыны эзләгәндәрҙең күңелдәре шат булһын!
 4 Раббыға, Уның кеүәтенә өмөт бағлағыз,
 Бер туктауһыз Уға ынтылығыз!
 5-6 Эй коло Ибраһимдың токомо,
 Ул һайлап алған Якуп улдары,
 Ул кылған мөгжизәләрҙе,
 Ул биргән билдәләрҙе,
 Теленән төшкән хөкөм һүзәрән ототмағыз!
- 7 Ул – безҙең Аллабыз Раббы,
 Уның хөкөмө – бөтә ер йөзөндә.
 8-9 Ул Үзенең килешеүен,
 Меңдәрсә быуынға биргән һүзен,
 Ибраһим менән төзөгән килешеүен,
 Исхакка биргән антын мәңге ототмай.
 10 Уны Якупка қағизә итеп куйзы,
 Уның Исраил менән килешеүе – мәңгелек!

* 103:35 Раббыны данлағыз – боронго йәһүд телендә: «Һалелуях».

- 11 Әйтте: «Һиңә Кәнғән ерен бирәм,
Ул өлөшөгөзгә төшкән биләмә булыр».
- 12 Ул заманда һандары аз, бик аз ине,
Был илдә улар бары килмешәк булды.
- 13 Кызырзылар бер кәүем араһынан икенсеһенә,
Бер батшалыктан башка халыкка.
- 14 Уларҙы Раббы һис бер йәбергә бирмәне,
Улар һакында батшаларҙы киҫәтеп торҙо:
15 «Минең мәсихтәремә һез кағылмағыҙ,
Пәйғәмбәрҙәремә яманлык кылмағыҙ».
- 16 Ул илгә кытлык күндәрҙе,
Тәғәм ризык калдырманы.
- 17 Әммә быларҙан алда берәүҙе ебәрҙе:
Был коллоқка һатылған Йософ ине.
- 18 Аяктарына уның бығау һалдылар,
Муйынына тимер коршау кейҙерҙеләр.
- 19 Әйткән һүҙе гәмәлгә ашкансы,
Раббының һүҙе уны һынаны.
- 20 Кеше ебәртеп батша Йософто азат итте,
Халыктар һакимы уны иреkkә сығарҙы.
- 21 Уны һарайына хужа итеп куйҙы,
Бар байлығын кулына тапшырҙы.
- 22 Түрәләрҙе һисек теләй, шулай эшләтһен,
Акһакалдарға аҡыл өйрәтһен, тине.
- 23 Шул сак Исраил Мысырға килеп төштө,
Күсеп Һам ерендә төйәкләнде Якуп.
- 24 Раббы Үз халкын бик нык үрсетте,
Уны дошмандарынан кеүәтле итте.
- 25 Дошмандарында халкына нәфрәт уты тоқандырҙы,
Үз колдарына каршы мәкер корҙорҙо.
- 26 Шунан Раббы Үзенәң коло Мусаны һәм
Һайлап алған Һарунды ебәрҙе.
- 27 Улар мысырҙар араһында, Һам ерендә,
Раббы әйткән билдәләрҙе, мөгжизәләрҙе күрһәттә.
- 28 Караңғылык ебәреп илде сорнаны,
Һәм мысырҙар Уның һүҙенә каршы тора алманы.
- 29 Канға әйләндәрҙе һыуҙарын,
Үлтерҙе балыктарын.
- 30 Илдә бик күп тәлмәрийәндәр һасил булды,
Хатта батшаның бүлмәләренә тулды.
- 31 Раббының бойороғо менән күгәүәндәр мыжғыны,
Илгә себен-серәкәй өйөрө тулды.

- 32 Ямғыр урынына боз яузырзы,
Бөтә илдә йәшенен йәшнәтте.
- 33 Йөзөм, инжир баксаларын коротто,
Бөтә ағастарзы кырып бөттө.
- 34 Әмер бирзе: саранчалар ябырылды,
Һәр тарафты корт-карышлауык бақты.
- 35 Улар бар үләнде ашап бөттө,
Калдырманы басыузағы уңышты.
- 36 Раббы илдәге һәр беренсе тыуған ир баланы –
Ирлек кеүәтенә тәүге емешен һәләк итте.
- 37 Үз халкын иһә алтын-көмөшкә байытып алып сықты,
Ырыузар араһында һөрлөккән һис берәү булманы.
- 38 Мысырзар Израилдан куркып калғайны,
Шуға улар китеүгә һөйөндө.
- 39 Раббы болотто халкының өстөнә пәрзәләп япты,
Төндә яктыртып барырға бирзе утты.
- 40 Һоранылар: бүзәнәләр ебәрзе,
Күк икмәге менән туйындырзы.
- 41 Раббы кая ярзы – һыу урғылды,
Коро ерзә йылға булып ақты.
- 42 Сөнки коло Ибраһимға биргән
Мөкәддәс вәғәзәһен иҫендә тотто.
- 43 Үзенең халкын кыуаныс менән,
Үзе һайлап алғандарзы шатлык эсендә алып сықты.
- 44 Уларға ят кәүемдәрзең ерен бирзе,
Ошо халыктарзың байлығын Израил мөлкәт итеп алды.
- 45 Әйзә, Уның кағизәләрен теүәл үтәһендәр,
Канундарына тоғро булһындар!

Раббыны данлағыз!

105

- ¹ Раббыны данлағыз!
- Раббыға шөкөр итегез, Ул игелекле,
Уның тоғро мөхәббәте мәңгелек!
- ² Раббының көзрәтле эштәрен кем һөйләп бирә алыр?
Уға лайыклы мактаузы кем ишеттерер?
- ³ Бәхетлелер гәзеллеккә таянғандар,
Һәр сак тоғро гәмәлдәр кылғандар!
- ⁴ Хәтерлә мине лә, Раббы, халкыңа хуш күңел менән карағанда;
Уларзы коткарғанда мине лә кайғырт.
- ⁵ Үзәнә һайлап алғандарзың бәхетен күрәйем,
Халкыңдың һөйөнәһә мин дә һөйөнәйем,
Биләмәндең кыуанысын уртаклашайым.

- 6 Ата-бабаларыбыз кеүек без гонаһ кылдык,
Енәйәт эшләнек, яуызлыкка баттык.
- 7 Аталарыбыз Мысырза сакта
Кылған мөгжизэләреңде аңламаны,
Уның мул тоғро мөхәббәтен онотоп,
Камышлы диңгез янында баш күтәрзе.
- 8 Әммә Раббы көзрәтен күрһәтер өсөн
Исеме хақына йолоп алды.
- 9 Камышлы диңгезгә янаны – һыуы короно;
Тәрәнлектән сүл өстөндәгеләй алып сыкты.
- 10 Үззәренә нәфрәт тоткандарзан коткарзы,
Дошмандарының кулынан йолоп алды.
- 11 Бақтырыусыларын һыузар йотто,
Береһе лә котола алманы.
- 12 Шунда исраилдар Раббының һүзенә инандылар,
Уға мактау йырланылар.
- 13 Тик Раббының эштәрен тиз оноттолар,
Уның кәңәштәрен көтмәнеләр.
- 14 Улар сүлдә төрлө ризык көсәнеләр,
Далала Алланы һынанылар.
- 15 Алла уларға теләгәндәрен бирзе,
Әммә араларына яман сир күндерзе.
- 16 Улар тупламда Муса менән Һарундан,
Раббының изге каһинынан, көнләштеләр,
- 17 Ер ярылды ла Даһанды йотто,
Авирамды, уның яклыларзы упты.
- 18 Уларзың араһына ут төштө,
Залимдарзы ялкын ялмап алды.
- 19 Улар Хоревта бер үгез башмак һыны яһанылар,
Шул койолған ботка табындылар.
- 20 Үззәренең шөһрәтен – Алланы –
Үлән ейгән үгез һынына алмаштырзылар.
- 21 Оноттолар үззәрен коткарыусы Алланы,
Мысырза бөйөк хикмәттәр кылыусыны;
- 22 Уның Хам ерендәге мөгжизәләрен,
Камышлы диңгезендәге дәһшәттәрен.
- 23 Шуларкала Раббы уларзы юк итмәк булды,
Әммә Муса – Алла һайлаған зат,
Уның каршыһына баһып,
Һәләкәтле ярһыуынан алып калды.
- 24 Һуңырак улар гүзәл ерзе кире какты,
Алланың вәғәзәһенә ышанманы.

- 25 Сатырзарында зарланыштылар,
Раббының әйткәндәрен тыңламанылар.
- 26 Раббы кулын күтәреп ант итте –
Сүллектә уларзы колатырға,
27 Токомдарын кәүемдәр араһына таратырға,
Төрлө илдәргә сәсергә ниәт тотто.
- 28 Улар Пеҫор Бәҫеленә табына башланы,
Үлеләргә килтерелгән қорбандарзы ашаны.
- 29 Был қылықтары Раббының асыуын қабартты,
Араларында қырғын таралды.
- 30 Әммә Пинхас тороп араға төштө,
Шунда үләттән қырылыш туктап қалды.
- 31 Уның был яқшылығы тәкүәлек билдәһе булып,
Быуындан-быуынға мәңге тапшырылып.
- 32 Мерива һыузары буйында йәнә
Улар Раббыны асыуландырзы;
Шул аркала Мусаның башына қаза қилде.
- 33 Улар Мусаның йәнән көйзәрзәләр,
Һәм ул уйламай һөйләп ташланы.
- 34 Раббы бойорған халықтарзы юк итмәнеләр,
35 Ят кәүемдәр менән аралашып,
Уларзың ғәзәт-қылықтарын оттолар.
- 36 Уларзың боттарына табынып,
Тозақтарына қаптылар.
- 37 Үззәренең улдары менән қыззарын
Ендәргә қорбан иттеләр.
- 38 Кәнғән боттарына қорбан итеп,
Улдары һәм қыззарының
Бер гонаһһызға қанын түктеләр;
Қан менән ерзе нәжесләнеләр.
- 39 Әштәре менән үззәрен бысраттылар,
Ғәмәлдәре менән азғынлыққа баттылар.
- 40 Шунда Раббы Үз халқына асыуланды,
Үзенең биләмәһенән ерәнә башланы.
- 41 Уларзы кәүемдәр қулына тапшырзы,
Дошмандары уларға һаким булды.
- 42 Уларзы күрә алмаусылар аяуһыз иззе,
Улар буйһонорға мәжбүр булды.
- 43 Раббы уларзы бик күп тапқыр қотқарзы,
Әммә улар һаман башбаштақлық күрһәтте,
Енәйәтәре арқаһында түбәнһетелде.
- 44 Шулай за Раббы халқының зарын ишетте,
Уларзың хәсрәтен күрзе.

45 Улар менән килешеүен иҫенә төшөрзө,
Сикһез мөхәббәте хакына шәфкәт күрһәтте.
46 Мәрхәмәт һендерзә уларзы әсир иткәндәр күңеленә.

47 Коткар беззә, эй Раббы, Аллабыз!
Без мөкәддәс исеменә шөкөр итһен,
Һинен шөһрәтең менән мактанһын өсөн,
Йыйып ал беззә кәүемдәр араһынан.

48 Раббы, Исраил Аллаһы
Мәңге-мәңгегә мөбәрәк булһын!
Барса халык әйтһен: «Амин!»

Раббыны данлағыз!

106

1 Раббыға рәхмәт укығыз, Ул игелекле,
Уның тоғро мөхәббәте мәңгелек!
2 Шулай тиһен Раббынан котолоу алғандар,
Ул дошман кулынан тартып алынғандар;
3 Раббы уларзы көнсығыш, көнбайыштан,
Көнъяк менән төньяктан тупланы,
Күп илдәрзән уларзы йыйып алды.
4 Кайһылары һыуһыз сүлдә азашып йөрөнө,
Кеше йәшәгән калаға юл тапманы.
5 Улар асығып, сарсап хәлдән тайғайны,
Үлем сигенә еткәйне.
6 Хәсрәт эсенән Раббыға ялбарзылар,
Раббы уларзы бәләләрзән йолоп алды.
7 Төйәкләнер калаға барып етһендәр өсөн,
Раббы уларзы тоғро юлдан етәкләне.
8 Тоғро мөхәббәте өсөн улар Раббыға рәхмәт укыһын!
Әзәм балаларына кылған хикмәттәре өсөн шөкөрәна кылһын!
9 Сөнки Ул сарсаған йәндәрзә һуғара,
Астарзы игелек менән туйындыра.

10 Кайһылары әсирлектә, дәншәтле һәм шомло караңғыла,
Тимер бығаузарзә, хәсрәт эсендә йәшәне.
11 Улар Алланың һүзенә каршы килде,
Юғарыларзән Юғарының ихтыярын һанға һукманы.
12 Шуға Раббы уларзы ауыр эш менән йыуашайтты,
Улар хәлдән тайып колағанда, ярзам итеүсе булманы.
13 Хәсрәт эсенән улар Раббыға ялбарзылар;
Раббы уларзы бәләләрзән коткарзы.
14 Уларзы караңғылыктан,

- Шомло караңғылыктан сығарзы,
Бығаузарын селпәрәмә өззө.
- 15 Тоғро мөхәббәте өсөн улар Раббыға рәхмәт укыһын!
Әзәм балаларына кылған хикмәттәре өсөн шөкөрәна кылһын!
- 16 Сөнки Ул бакыр ишектәрзе емерзе,
Тимер биктәрен һындырзы.
- 17 Алийоттары иһә енәйәтсел юлдары,
Ғәзелһезлектәре өсөн ғазап сикте.
- 18 Уларзың йәне ризыктан бизгәйне,
Үлем капкаһына килеп еткәйнеләр.
- 19 Хәсрәт эсенән Раббыға ялбарзылар,
Раббы уларзы бәләләрзән коткарзы.
- 20 Һүзен ебәреп уларзы һауыктырзы,
Үлем сокоронан коткарып алып калды.
- 21 Тоғро мөхәббәте өсөн улар Раббыға рәхмәт укыһын!
Әзәм балаларына кылған хикмәттәре өсөн шөкөрәна кылһын!
- 22 Рәхмәт әйтеп корбандар салһындар;
Шатлана-шатлана Уның кылғандарын һөйләһендәр.
- 23 Кайһылары караптарза диңгез гиззе,
Икһез-сикһез һыузарза юлдар ярзы.
- 24 Улар – Раббының ғәмәлдәренә шаһит булды,
Даръяларза Уның мөгжизәләрен күрзе.
- 25 Уның бойороуы була – дауыл куба;
Бейек-бейек тулкындар калкына.
- 26 Караптар күккә аша һәм тәрәнлеккә сума,
Афәттән диңгезселәрзең йәне сыға яза.
- 27 Улар иҫсерек кеүек сайкала,
Осталыктарынан бармы файза?
- 28 Хәсрәт эсенән улар Раббыға ялбарзылар;
Раббы уларзы бәләләрзән коткарзы.
- 29 Ул ғәрәсәтте туктата,
Тулкындар шунда ук тыныслана.
- 30 Тынлыкка шатланған диңгезселәрзе
Раббы теләгән ерзәренә алып бара.
- 31 Тоғро мөхәббәте өсөн улар Раббыға рәхмәт укыһын!
Әзәм балаларына кылған хикмәттәре өсөн шөкөрәна кылһын!
- 32 Мактаһындар Уны халык йыйынында,
Данлаһындар аһнакалдарзың коронда.
- 33 Раббы йылғаларзы сүлгә әйләндерә,
Инештәрзе корғақһыған тупрак итә.
- 34 Шунда йөшәүселәрзең золомо аркаһында,
Уңдырышлы тупракты тозлоға әүерелдерә.

- 35 Сүлде иһә Ул күл итә,
Коро далала шишмәләр урғылдыра.
- 36 Ас-мохтаждарзы шунда төйәкләндерә,
Улар йәшәр өсөн калалар кора,
- 37 Игендәр сәсә, йөзөм ултырта,
Кырзәрзан мул уңыш ала.
- 38 Улар Раббы фатихаһы менән бик нык үрсей,
Раббы мал-тыуарзарын ишәйтә.
- 39 Изелеү, бәлә-каза һәм кайғыларзан
Улар йәнә кәмегән, түбәнһетелгән сакта
- 40 Акһөйәктәр өстөнә Раббы хурлык яззыра,
Юлһыз ерзәрзә уларзы азаштыра.
- 41 Әммә фәкирзе һәләкәттән коткара,
Ғаиләһен куй көтөүеләй үрсетә.
- 42 Быны күреп саф йөрәклеләр шатлана,
Бозоктарзын ауызы ябыла.
- 43 Кем ақыллы, быны күңелендә тотһон,
Раббының сикһез мөхәббәтен аңлаһын.

107 ¹Йыр. Дауыттың мәзһиәһе.

- 2 Әй Алла, күңелем тоғро Һиңә!
Бар булмышым менән Һиңә көйләрмен,
Мәзһиәләр йырлармын.
- 3 Уян, лирам, уян арфам,
Таңғы шәфәкте мин уятайым!
- 4 Йә Раббы, халыктар араһында
Һиңә рәхмәттәр укырмын;
Өммәттәр араһында Һиңә мактау йырлармын.
- 5 Тоғро мөхәббәтең күктәрзән юғары,
Тоғролоғоң болоттарзан аша.
- 6 Йә Алла, асмандан да юғарырак калк,
Шөһрәтең бар ер йөзөн иңләһен!
- 7 Һөйөклөләрәң котолһон тиһәң,
Уң кулың менән йолоп ал беззе,
Миңә яуап кайтар!
- 8 Алла Үзенең мөкәддәс торлағында былай тине:
«Тантана менән Шәхәмде бүлгеләрмен,
Суккоҫ үзәнән үлсәрмен.
- 9 Ғилғәд – Минеке, Менашше ла Минеке;
Әфраим – башыма кейгән тимер торкам.
Йәһүзә – хакимлык таяғым.

- 10 Моав – йыуыныр ялғашым;
Эдомға катамды ырғытырмын,
Пелешес ерендә еңеү ораным яңғырар».
- 11 Кем мине нығытмалы калаға алып инер?
Кем миңә Эдомға тиклем юл күрһәтер?
- 12 Эй Алла, Гин Үзең беззе ташламаныңмы ни?
Ғәскәрзәребез башында яу сапмайһың.
- 13 Дошманды еңергә ярзам итсе безгә,
Кешенең ярзамынан файза юк.
- 14 Алла менән кеүәтебез артыр,
Ул дошмандарыбыззы тапап ташлар.

108 ¹Йырсылар етәксенә: Дауыттың мәзхиһе.

- Эй Алла, Гиңә мактау яузырам!
Өнһөз калма!
- 2 Яуыздар һәм мәкерлеләр миңә каршы ауыз асқан,
Ялғансы телдәре менән мине яманлайзар.
- 3 Нәфрәт тулы һүззәре мине каманы,
Бер сәбәпһезгә һөжүм итәләр.
- 4 Уларзы яратыуыма карамастан,
Мине ғәйепләйзәр;
Ә мин яуап итеп доға кылам.
- 5 Ашыма каршы улар таш ата,
Дуслыкка нәфрәт менән яуап кайтара.
- 6 Эй Алла, дошманымды яман әзәм кулына тапшыр,
Уның уң яғына ғәйепләүсе баһын!
- 7 Хөкөм мәлендә хакһызға сыкһын,
Хатта доғаһы гонаһ һаналһын!
- 8 Әйзә ғүмере кыскарыһын,
Уның вазифаһын башка берәү биләһен!
- 9 Етем булһын балалары,
Тол булып калһын катыны!
- 10 Улдары хәйер һорап теләнселәһен,
Емерек өйөнән дә кыуылып сыкһын!
- 11 Бар нәмәһе бурысын түләүгә китеп бөтһөн;
Эшләп тапқан малын яттар талап китһен!
- 12 Бер кемдә лә мәрхәмәт тапмаһын,
Үкһеззәренә шәфкәт күрһәтеүсе булмаһын!
- 13 Нәсел-нәсәбе короһон,
Исеме килер быуында юкка сыкһын!
- 14 Ата-бабаларының ғәйебен
Раббы гел иҫендә тотһон,
Әсәһенең гонаһтарын да һис онотмаһын!

- 15 Гонаһтары гел Раббының күз алдында торһон,
Ә үззәре хакындағы хәтирәне
Раббы ер йөзөнән юйып ташлаһын!
- 16 Сөнки ул шәфкәт кылыузы уйламаны,
Ярлы-мохтажды, күңеле китектәрзе эзәрләп,
Уларзы һәләк итергә тырышты.
- 17 Ул карғышты яратты,
Үз башына карғыш төшһөн!
Фатиха кылырға яратманы,
Үзенән фатиха йырак китһен!
- 18 Кейем кеүек кейһен ул карғышты,
Һыу кеүек эсенә тулһын,
Карғыш май һымак һөйәктәренә һеңһен!
- 19 Өстөндәге күлдәге кеүек каплаһын,
Һәр сак быуған билғау һымак булһын.
- 20 Мине ғәйепләүселәргә,
Миңә каршы яманлык һөйләүселәргә
Раббы шулай яза бирһен!
- 21 Ә миңә Раббы Хакимым,
Исемең хакына игелек кыл;
Сөнки мөхәббәтең сикһез, коткар!
- 22 Мин иһә бисара бер фәкирмен,
Йөрәге яралы бер әзәммен.
- 23 Киске күләгә һымак юк булып барам,
Мине сиңерткәләй һелкеп төшөрзөләр.
- 24 Аш бармағандан тубыктарым тотмай;
Тире менән һөйәк калды тәнем.
- 25 Әзәм көлкөһөнә тороп калдым;
Мине күргәндәр баш сайкай!
- 26 Йә Раббы Аллам, ярзам итһәнә;
Коткар тоғро мөхәббәтең хакына!
- 27 Белһендәр был һинең кулыңдан булғанды,
Раббым, быны һин кылғанды!
- 28 Улар мине карғаһын, һин фатиха бир,
Улар баш калкытһын, мәсхәрәгә калһын,
Ә мин колоң иһә кыуанайым.
- 29 Дошмандарым хурлыкка капланһын,
Оятка сапан кейгәндәй төрөнһөндәр!
- 30 Телем Раббыға шөкөрәна язуырыр,
Күптәр араһында мин Уны данлармын;
- 31 Сөнки Ул ғәйепләүселәрзән коткарыр өсөн
Ярлы-мохтаждың уң яғында тора.

109

¹ *Дауыттың мәзхиәһе.*

Раббы минең хакимыма әйтте:
«Мин дошмандарыңды баҫкыс итеп
Аяк аҫтыңа һалғанға тиклем,
Уң яғымда ултыр».

² Раббы һиңә Сиондан көзрәтле таяғын күндерер:
«Дошмандарың араһында баш булып тор!»

³ Көсөңдө күрһәткән көндө
Халкың ихлас артыңдан әйәрер.
Мөкәддәс данға бөркәнәп,
Таңдың бәғеренән тыуған ысык кеүек,
Һиңә йәшлегең килер.

⁴ Раббы ант итте һәм карарынан кайтмаҫ:
«Һин Мәлки-Садик дәрәжәһендәге
Мәңгелек каһинһың!» – тине.

⁵ Раббы Хаким – һинең уң яғыңда;
Яза көнөндә Ул батшаларҙы кырыр,

⁶ Кәүемдәргә хөкөм сығарыр,
Ерзе мәйәттәр менән тултырыр,
Бөтә ер йөзөндә башлыктарҙы изеп ташлар.

⁷ Юл буйындағы шишмәнән һыу эсерһең;
Көсөң артып, башыңды текә тоторһоң.

110

¹ Раббыны данлағыз!

(Алеф, Бейт)

Намыҫлыларҙың көңәшмәһендә,
Йәмғиәт йыйында Һиңә
Ихлас күңелдән рәхмәт укырым, Раббым.

(Гимел, Далес)

² Раббы ғәмәлдәре бөйөк,
Уларға һоҡланғандар төшөнә.

(Ге, Уау)

³ Уның ғәмәлдәре дәрәжә һәм шөһрәт,
Хаклығы иһә мәңгелек.

(Зайн, Хес)

⁴ Раббы онотолмаҫ мөғжизәләр кылды,
Ул мәрхәмәтле, рәхимле.

(Тес, Йод)

⁵ Үзенән курккандарға ризык бирә,
Килешеүен мәңге иҫтә тотә.

(Каф, Ламед)

6 Үз халкына башка кәүемдәрзең ерен биреп,
Раббы уға эштәренең кеүәтен күрһәтте.

(Мем, Нун)

7 Уның кулы эшләгән һәр нәмә – дөрөс һәм ғәзел,
Уның бөтә бойороктары ышаныслы;

(Самех, Файн)

8 Улар мәңгегә нык булып,
Сөнки хаклык менән тоғролокка нигезләнгән.

(Пе, Саде, Коф)

9 Ул халкына котолоу юлланы,
Килешеү мәңге булһын, тип әмер бирзе.
Уның исеме мөкәддәс һәм дәһшәтле.

(Реш, Син, Тау)

10 Акылдың башы – Раббынан куркыу,
Уның бойороктарын бойомға ашырған – зирәк.
Уны мактау мәңге яңғыраһын!

111

¹ Раббыны данлағыз!

(Алеф, Бейт)

Ниндәй бәхәтле Раббынан куржкан,
Уның бойороктарына кыуанып буйһонған кеше!

(Гимел, Далес)

2 Токомо Ер йөзөндә кеүәт казаныр,
Намыслыларзың заты фатихаланыр.

(Ге, Уау)

3 Өйөнән муллык-байлык өзөлмәс,
Мәңге тәкүә булып калыр.

(Зайн, Хес)

4 Намыслыларға хатта караңгылыкта ла нур ағыла,
Мәрхәмәтле, рәхимле һәм ғәзел әзәмдәргә яктылык сәселә.

(Тес, Йод)

5 Якшы кеше йомарт һәм бурыска бирә,
Һәр эшен ғәзеллек менән башкара!

(Каф, Ламед)

6 Ул һис қасан да қакшамас,
Тәкүә әзәм мәңге онотолмас.

(Мем, Нун)

7 Ул яман хәбәрзән куржмас,
Бөтә йөрәктән Раббыға өмөт бағлар.

(Самех, Файн)

8 Йөрәге тоторокло, һис куркыу белмәс,
Ниһайәт, тиззән дошмандарының еңелгәнән күрер.

(*Пе, Саде, Коф*)

- 9 Бүләктәрен ул мохтаждарға мул өләшер;
Изгелеге уның мәңгелек,
Данға күмелеп башын юғары сөйөр.

(*Реш, Шин, Тау*)

- 10 Яуыз кеше быны күреп азапланыр,
Тешен шығызатыр, яйлап кибер.
Залимдарзың теләктәре бушка сығыр.

112

- 1 Раббыны данлағыз!

Эй Раббы колдары, Раббыны данлағыз,
Раббының исемен данлағыз!

- 2 Раббының исеме хәзер зә,
Мәңге лә мөбәрәк булһын!
3 Көнсығыштан көнбайышка тиклем
Раббының исеме данланып торһон!
4 Раббы бар халыктарзан да өстөн,
Шөһрәте күктәрзән юғарырак.
5 Кем беззең Аллабыз Раббыға окшаш?
Ул юғарыла тәхет корған.
6 Ул күккә һәм ер йөзөнә эйелеп карай.
7 Ул ярлыны тупрактан күтәрә,
Хәйерсене сүплектән калкыта,
8 Уға башлыктар янында урын бирә,
Халкының түрәләре менән бергә ултырта.
9 Түлһез катынды, ғаиләле,
Бала һөйгән бәхетле өсә итә.

Раббыны данлағыз!

113

- 1 Исраил халкы – Мысырзан,
Якуп нәселе ят кәүем араһынан сыжжас,
2 Йәһүзә – Раббының мөкәддәс ере,
Исраил Раббының биләмәһе булды.

- 3 Диңгез уларзы күрзе лә касты,
Иордан кирегә акты.
4 Таузар һарык тәкәләре һымак,
Түбәләр бәрәстәй һикереште.

- 5 Эй диңгез, һиңә ни булды, һиңә кастың?
Иордан, нишләп кирегә актың?

- 6 Эй таузар, ниңә тәкәләр ише,
Түбәләр бәрәстәй һикереште?
- 7-8 Эй ер йөзө, бөйөк Хакимың алдында,
Кая ташты күлгә әйләндөргән,
Сакматашты шишмә иткән Раббы,
Якуп Аллаһы алдында тетрә.
- 9 Беззе түгел, Раббы, беззе түгел,
Мөхәббәтең менән тоғрологоң хакына
Һин Үзеңдең исеменде данла!
- 10 Ни өсөн кәүемдәргә:
«Кайза уларзың Аллаһы?» – тиергә?
- 11 Беззең Аллабыз – күктәрзә,
Нимә теләй, шуларзың барыһын гәмәл кыла.
- 12 Ә кәүемдәрзең боттары – алтын-көмөш,
Кеше кулы менән яһалған.
- 13 Ауыззары бар за, һөйләшмәйзәр,
Күззәре бар, әммә күрмәйзәр;
- 14 Колактары бар за, ишетмәйзәр,
Танаузары бар за, ең һизмәйзәр;
- 15 Кулдары бар за, тоя алмайзар,
Аяктары бар, йөрөй алмайзар;
Тамактарынан тауыш сыкмай.
- 16 Кем уларзы яһаған,
Уларға өмөт бағлаған – барыһы ла
Шул боттарға окшап калыр!
- 17 Эй Израил, өмөтөңдө бағла Раббыға,
Ул – ярзамсыбыз һәм калканыбыз!
- 18 Эй Һарун нәселе, өмөтөңдө бағла Раббыға,
Ул – ярзамсыбыз һәм калканыбыз!
- 19 Раббынан курккандар, Раббыға өмөт бағлағыз,
Ул – ярзамсыбыз һәм калканыбыз!
- 20 Раббы беззе онотмай, фатиха бирә,
Израил халкын,
Һарун нәселен фатихалай.
- 21 Үзенән курккандарзың олоһон да, кесеһен дә,
Барыһын да фатихалай.
- 22 Раббы һеззе лә, балаларығыззы ла арттырһын!
- 23 Күкте лә, ерзе лә бар кылған Раббы
Һезгә фатихаһын бирһен.

- 24 Раббы күкте Үзенеке иткән,
Эммә ерзе кешеләргә биргән.
25 Үлектәр, өнһөзлөк донъяһына төшкәндәр,
Раббыны данламаҫ;
26 Без иһә Раббыны хәзер зә,
Мәңге лә данларбыз.

Раббыны данлағыз!

114

- 1 Мин яратам Раббыны,
Ул миңә ялбарыуымды ишетә.
2 Ул миңә колак һалғанға күрә,
Ғүмерем буйы Уны сакырым.
3 Минә әжәлдең баузары сырмап алды,
Үлеләр донъяһының ғазаптары башыма төштө,
Бәлә-казаға, кайғыға тарыным!
4 Шул сак мин Раббыны исеме менән сакырзым,
«Йә Раббым, йәнемде коткар!» – тинем.
5 Раббы мәрхәмәтле, ғәзел,
Аллабыз безең рәхимле.
6 Раббы әскерһез йөндөрзе һаклай;
Ауыр хәлгә калғанымда, Ул мине коткарзы.
7 Йәнемә тыныслык кайтһын йәнә,
Сөнки Раббы якшылығын кылды.
8 Йә Раббы, һин йәнемде үлемдән,
Күззәремде йәштән,
Аяғымды һөрөнөүзән йолоп алдың.
9 Тереләр донъяһында,
Раббының хозурында йөрөрмөн.

115

- 1-2 «Әсе хәсрәттәмен», – тигәндә лә,
Йәнем көйөп: «Бөтә кеше алдаксы», – тигән дә,
Раббыға ышанысым юғалманы.
3 Раббы миңә кылған бар якшылыктарзы
Уға нисек итеп кайтарайым?
4 Котолоу туҫтағын юғары күтәрермен,
Раббының исемен кабатлармын.
5 Раббыға нәзәрзәремде
Бөтә халкы алдында үтәрмен.
6 Тоғро бәндәләренең йәне
Раббы өсөн ифрат ғәзиз.

- 7 Йә Раббы, Һинең колоңмон;
Мин Һинең колоң, колиәңдең улымын.
Һин минең бығаузарымды өззөң.
8 Шөкөр корбандары килтерермен,
Раббының исемен кабатлармын.
9 Раббыға нәзеремде үтәрмен
Уның бөтә халкы каршыһында,
10 Раббы қорамы ихатаһында,
Һинең уртаңда, эй Йәүсәлим!

Раббыны данлағыз!

- 116** 1 Бар көүемдәр, Раббыны мактағыз!
Бөтә өммәттәр, Уны зурлағыз!
2 Уның безгә мөхәббәте бөйөк,
Тоғролоғо Уның мәңгелек.

Раббыны данлағыз!

- 117** 1 Раббыға рәхмәт укығыз, Ул игелекле,
Уның тоғро мөхәббәте мәңгелек!
2 Исраил әйтһен:
«Уның тоғро мөхәббәте мәңгелек!»
3 Һарундың нәселе әйтһен:
«Уның тоғро мөхәббәте мәңгелек!»
4 Раббынан курқкандар әйтһен:
«Уның тоғро мөхәббәте мәңгелек!»
5 Һызланғанда Раббыны сакырзым;
Ул ишетте, рәхәткә сығарзы.
6 Раббы минең менән, шуға ла курқмайым;
Әзәм миңә нимә кыла ала?
7 Раббы минең менән, Ул – ярзамсым,
Дошмандарыма тантана менән бағам.
8 Кешегә ышаныуға карағанда,
Раббыға һыйыныу якшырак.
9 Раббыға һыйыныу
Башлыктарға өмөтләнеүҙән якшырак.
10 Бөтә көүемдәр мине камауға алды,
Раббы исеме менән уларзы олактырзым.
11 Һәр тарафтан уратып алдылар,
Раббы исеме менән уларзы олактырзым.
12 Бал кортолай һырып алдылар за
Сәнскәккә төшкән оскон һымак һүнделәр;

- Раббы исеме менән уларзы олактырзым.
13 Йығылһын тип төртөп ебәрзеләр,
Эммә Раббы мине тотоп калды.
14 Раббы – кеүәтем, Ул – минең көсөм,
Ул – минең коткарыусым.
- 15 Тәкүәләр сатырында
Шатлык менән еңеү ауаздары:
«Раббының уң кулы көзрәтен күрһәтә!
16 Юғары Раббының уң кулы,
Раббының уң кулы көзрәтен күрһәтә!»
17 Мин үлмәйем, әйе, мин йәшәрмен,
Раббының ғәмәлдәрен һөйләрмен.
18 Раббы миңә каты яза бирзе,
Эммә үлеүемә юл куйманы.
- 19 Тәкүәләрзең капкаһын асығыз миңә,
Унан инеп Раббыға шөкөрәна кылырмын.
- 20 Бына Раббының капкаһы!
Тәкүәләр шунан инер.
21 Шөкөрәна кылам Һиңә,
Сөнки миңә колак һалдың,
Минең коткарыусым булдың.
22 Төзөүселәр яракһыз тип ташлаған таш
Иң мөһим мөйөш ташы булды.
23 Был Раббының эше –
Күз алдыбыззағы ғәжәйеп хәл!
24 Раббы тарафынан яратылған көн был,
Әйзә кыуанып күңел асайык!
25 Коткар беззе, Раббы, ялбарабыз!
Йә Раббы, безгә уңыштар күндер!
- 26 Раббы исеме менән килеүсе мөбәрәк булһын!
Раббы йортоһан тороп без һеззе фатихалайбыз.
27 Раббы – Алла, Ул безгә яктылык биргән.
Байрам корбанын бәйләгез,
Уны корбан усағы мөгөзөнә илтегез!
- 28 Һин – Алламһың, шөкөрәна кылам Һиңә,
Һин минең Аллам, Һине зурлайым.
- 29 Раббыға рәхмәт укығыз, Ул игелекле,
Уның тоғро мөхәббәте мәңгелек!

118 *(Алеф)*

- 1 Бәхетле пак юлдан йөрөгәндәр,
Раббының кануны менән йәшәгәндәр*.
- 2 Бәхетле Уның күрһәтмәләрен тоткандар,
Бар булмышы менән Уны эзләгәндәр!
- 3 Улар яман ғәмәл кылмаҫ,
Раббы юлдарынан йөрөр.
- 4 Һин өгөт-нәсихәт бирзең,
Уларға тоғро булырға бойорзон.
- 5 Кағизәләреңә тоғро калыр өсөн
Тоткан юлымда тәүәккәл булһам ине!
- 6 Бөтә бойороктарыңдан күземде алмаҫ,
Шул вакытта һис оятка калмаҫ инем.
- 7 Ғәзел карарзаныңды өйрөнөп,
Саф күнелдән Һинә рәхмәттәр укырмын.
- 8 Һинең кағизәләреңде тотам,
Мине һис касан ташлама, Раббым!

(Бейт)

- 9 Нисек юлын пак килеш һаклар йәш кеше?
Бары Һинең һүззәреңде тотоп кына.
- 10 Бөтөн булмышым менән Һине эзләйем,
Бойороктарыңдан тайпылырға юл куйма!
- 11 Һинең алдында гонаһлы булмаҫ өсөн,
Һүззәреңде йөрәгемдә һаклайым.
- 12 Йә Раббы, Һин мөбәрәкһең!
Миңә кағизәләреңде өйрәт.
- 13 Ауызыңдан сыккан һәр карарзы
Телем миңең һөйләп торор.
- 14 Күрһәтмәләрең буйынса йәшәгәнәмә һөйөнәм,
Хазина тапкандай булам.
- 15 Нәсихәттәрең тураһында уйланам,
Юлдарыңдан күземде алмайым.
- 16 Кағизәләрең менән йыуанам,
Әйткән һүззәреңде онотмайым.

(Гимел)

- 17 Мин колоңа якшылык кыл да йәшәйем,
Әйткәндәреңә тоғро калайым.
- 18 Күззәремде ас, кануныңдың
Мөғжизәләрен күрәйем.
- 19 Был донъяла мин мөсафир ғына,
Бойороктарыңды беләйемсе.

* 118:1 Был мәзһиә акростих ысулы менән язылған. Тәүге һигез аят – алеф, икенсе һигезе бейт хәрефенә һ. б.: йәһүд алфавитының егерме ике хәрефенә һәр беренә һигезәр аят.

- 20 Хак хөкөмдөрөңдө көсөп,
Йәнем талсыға һәр вақыт.
21 Бойороктарыңдан тайпылған
Ләғнәтле тәкәбберзәрзе ауызлыкланың.
22 Хурлык һәм кәмһетеүзәрзе өсөтөмдән ал,
Сөнки күрһәтмәләреңдә гәмәлгә ашырам.
23 Түрәләр йыйылып миңә мәкер кора,
Ә мин, колоң, кағизәләрең хакында уйланам.
24 Өгөттәрең – миңә һөйөнөсөм,
Улар миңә кәңәшселәрем.

(Даләс)

- 25 Хәлһезләнеп тупракка йығылдым,
Вәғәзәңә күрә кабаттан йәшәү бирһәңсә!
26 Үткән юлдарымды һөйләнем, яуап кайтарзың;
Миңә кағизәләреңдә өйрәт!
27 Нәсихәттәреңдә асылына төшөндөр,
Мөғжизәләрең хакында уйланайым.
28 Хәсрәттән өзәлә әс-бауырым,
Вәғәзәңә күрә, миңә нығыт!
29 Ялған юлдан миңә йыраклаштыр,
Илтифат менән миңә кануныңды өйрәт.
30 Мин хәкикәт юлын һайлап алдым,
Карар-хөкөмдөрәң – йөрәгемдә.
31 Һинәң күрһәтмәләреңә күңел бирзем,
Йә Раббы, оятка калырға юл куйма!
32 Һин бойорған юлдан йүгерәмен,
Йөрәгемә төшөнөү бирәһең.

(Һе)

- 33 Кағизәләрең кушқан юлдан йөрөргә өйрәт, Раббы,
Уларзы мин һәр вақыт тотормон.
34 Акыл бир миңә, кануныңды үтәрмен,
Ысын күңелдән уны гәмәлгә ашырырмын.
35 Бойороктарың һукмағынан етәклә миңә,
Мин унан ләззәт табамын.
36 Йөрәгем хәрәм малға әүрәмәһен,
Уны күрһәтмәләрең табан йүнәлт.
37 Күззәрәмдә ығы-зығыларзан биззәр,
Миңә Үз юлыңда йәшәт.
38 Үзәңдән курккандарға биргән һүзәңдә
Мин колоң өсөн бойомға ашыр.
39 Үзәм курккән хурлыктан алыс тот миңә,
Карар-хөкөмдөрәң игелекле Һинәң.
40 Мин өгөт-нәсихәттәреңә сарсайым,
Хаклығың солғанышыңда йәшәт!

(Уау)

- 41 Йә Раббы, мөхәббәтеңде күрһәт,
 Әйткәнең күрә коткар мине!
 42 Шул сак мине хурлағанға
 Лайыклы яуап табырмын,
 Сөнки Һинең Һүзеңә инанам.
 43 Хәкикәт һүззәрен ауызымдан тартып алма,
 Карар-хөкөмдәреңә өмөт бағлайым.
 44 Мин Һинең кануныңа һәр вақыт,
 Мәңге-мәңге тоғролок һаклармын.
 45 Иркәнләп басып йөрөйөм,
 Сөнки өгөт-нәсихәттәреңде үтәргә тырышам.
 46 Күрһәтмәләрең һакында батшаларға һөйләрмен,
 Һис тә оялып тормашмын.
 47 Бойороктарың минең өсөн шатлык,
 Мин бит улар менән зауыкланам.
 48 Мин яраткан бойороктарыңа табан кул һузам,
 Һинең қағизәләрең тураһында уйланам.

(Зайн)

- 49 Исеңдә тот мин колоңа әйткән вәғзәңде,
 Уның менән миңә өмөт бирзең.
 50 Ғазап сиккәндә ул йыуанысым минең,
 Һинең һүзең миңә йәшәү бирә.
 51 Хаяһыззар мине бик хурланы,
 Әммә Һинең кануныңдан тайпылманым.
 52 Боронғонан килгән карар-хөкөмдәреңде, йә Раббы,
 Хәтерләйем, уларҙан йыуаныс табам.
 53 Кануныңды ташлаған яуыздарҙы күрһәм,
 Минә ярһыу биләп ала.
 54 Мин килмешәк булып ғүмер һөргән ерзә
 Қағизәләрең минең өсөн йыр кеүек.
 55 Төндәрен исемендә кабатлайым, йә Раббы,
 Һинең кануныңа тоғро калам.
 56 Был минең ғәзәтемә әйләнде,
 Қағизә-канундарыңды ғәмәл кылам.

(Хеҫ)

- 57 Йә Раббы, Һин – минең насибым,
 Һүзеңдән сыкмашқа вәғзә бирәм.
 58 Һиңә бар булмышым менән доға кылам,
 Вәғзәңә күрә кызған мине.
 59 Тоткан юлым һакында уйландым,
 Азымымды күрһәтмәләреңә күрә баһам.
 60 Бойороктарыңды үтәргә ашығамын,
 Озон-озакка һуҙманым.

- 61 Залимдар мине аркан менән сорнаны,
 Әммә Һинең кануныңды онотмайым.
 62 Һинең ғәзел хөкөмдәрең өсөн
 Төн уртаһында тороп та шөкөр кылам.
 63 Һинән курккандар, хөрмәт иткәндәр,
 Нәсихәтәреңә тоғролар менән мин дүсмын.
 64 Ер йөзә тоғро мөхәббәтең менән тулы, йә Раббы,
 Кағизәләреңде өйрәт миңә!

(Тес)

- 65 Йә Раббы, биргән вәғәзәңә тоғро калып,
 Мин колоңа күп якшылык кылдың.
 66 Миңә зиһен һәм белем бир, Раббы,
 Һинең бойороктарыңа ышанам.
 67 Ғазапка тарығаныма тиклем азашканмын,
 Ә хәзер Һинең һүзеңде нык тотам.
 68 Һин миһырбанлы, ғәмәлең игелекле,
 Минә кағизәләреңә өйрәт.
 69 Тәкәбберзәр миңә яла яға,
 Әммә мин бөтөн булмышым менән
 Кағизә-канундарыңды бойомға ашырам.
 70 Уларзың йөрәктәрен май бөргән,
 Ә мин иһә кануныңдан зауык алам.
 71 Ғазап сигеүем тик якшыға булды,
 Һинең кағизәләреңде өйрәндем.
 72 Ауызыңдан сыккан канун минең өсөн
 Меңәрләгән алтын-көмөштән киммәтерәк.

(Йод)

- 73 Һинең кулдарың яраткан мине, бар кылған,
 Инде бойороктарыңды өйрәнергә зирәклең бир.
 74 Һинән курккандар мине күреп кыуанһын,
 Сөнки мин Һинең һүзеңә өмөт бағлайым.
 75 Беләм, Раббы, хөкөмдәрең ғәзел,
 Миңә яза биргәнендә Һин хак инең.
 76 Мин колоңа биргән вәғәзәңә күрә,
 Тоғро мөхәббәтең йыуанысым булһын.
 77 Миңә шәфкәтле бул һәм йәшәйем,
 Кануның Һинең – ләззәтем сығанағы.
 78 Минә сәбәпһез рәһнеткән өсөн
 Хаяһыззар оятка калһындар,
 Ә минең уйымда Һинең өгөт-нәсихәтең булыр.
 79 Эргәмә Һинән курккандар,
 Күрһәтмәләреңде белгәндәр йыйылһын.
 80 Мәсхәрәгә тороп калмаң өсөн,
 Йөрәгем кағизәләреңә күрә камил булһын.

(Каф)

- 81 Коткарыуыңды көсәп эсем өзөлә,
 Әйткән һүзеңә өмөт бағлайым.
- 82 Вәғзәңде көтә-көтә күз нурзарым бөтә,
 Касан мине тынысландырырһың?
- 83 Төтөндә карайып, кибеп бөткән турһык һымак булдым,
 Шул хәлдә лә қағизәләреңде онотманым.
- 84 Мин колоңа әле озак көтөргәме?
 Йәберләүселәремде касан хөкөм итерһең?
- 85 Тәкәбберзәр миңә сокор қазынылар,
 Улар һинең кануныңа буйһонмайзар.
- 86 Һинең бөтә бойороқтарың – ышаныслы,
 Минә наһакка зәрләйзәр, ярзам ит!
- 87 Сак қалдылар мине ер йөзөнән юк итмәйсә;
 Әммә нәсихәттәреңде ташламаным.
- 88 Тоғро мөхәббәтеңә күрә йәшәү бир миңә,
 Ауызыңдан сыққан күрһәтмәләреңә тоғро қалайым.

(Ламед)

- 89 Йә Раббы, Һинең һүзең мәңгелек,
 Ул күктәрзә һис қакшауһыз тора.
- 90 Тоғролоғоң быуыңдан-быуыңға дауам итә;
 Ерзе һин урынлаштырзың һәм ул нық тора.
- 91 Һинең қарарзәрыңа буйһонғанға күрә,
 Бар нәмә хәзергә тиклем тора, Һиңә хезмәт итә.
- 92 Әгәр қануның миңә ләззәт булмаһа,
 Күптән инде хәсрәтемдән үлер инем.
- 93 Қағизә-қанундарыңды бер вақытта ла онотмам,
 Сөнки улар менән мине йәшәтәһең.
- 94 Мин – Һинеке, мине қотқарһана,
 Өгөт-нәсихәттәреңә ынтыламын.
- 95 Залимдар мине һәләк итер өсөн һағалай,
 Мин иһә күрһәтмәләрең һақында фекер йөрөтәм.
- 96 Күрзем: һәр қамиллықтың сиге бар,
 Тик қануның ғына икһез-сикһез.

(Мем)

- 97 Нисек яратам мин қануныңды!
 Көн озоно уның һақында уйлайым.
- 98 Бойороқтарың дошмандарымдан ақыллы итә,
 Улар мәңге миңең менән.
- 99 Күрһәтмәләрең һақында фекер йөрөткәнгә,
 Барса остаздарымдан зирәгерәк булдым.
- 100 Ақһақалдарзан зиһенлерәкмен,
 Сөнки Һинең нәсихәттәреңә таянам.

- 101 Һинең һүззәреңә тоғро калам,
Яман юлға аяғымды баһмам.
102 Хөкөмдәреңдән айырылмаһ,
Сөнки мине Һин Үзең өйрәттең.
103 Ауызымда һүззәреңдең тәме,
Улар минең өсөн балдан татлы!
104 Нәсихәттәреңдән акыл йыям,
Шуға ла һәр төрлө ялған юлды күрә алмайым.

(Нун)

- 105 Һинең һүзең азымдарым өсөн сыраҡ,
Юлыма нур сәскән яктылык.
106 Ғәзел хөкөмдәреңде һаҡларға ант иттем,
Биргән һүземдә торормон.
107 Әй Раббым, мин күп ғазаптар сиктем,
Вәғзәңә күрә йәнемде һаҡла.
108 Әй Раббым, ауызымдан сыккан һүззәремде
Ихлас корбандар һымак қабул ит,
Миңә хөкөм-караһарыңды өйрәт.
109 Тормошом гел хәүеф аһтында булһа ла,
Һинең кануныңды онотмайым.
110 Залимдар миңә тозақ корзолар,
Әммә нәсихәттәреңдән тайпылманым.
111 Күрһәтмәләреңде мәңгелек мираһқа алдым,
Улар йөрәгемдең һөйөнөсө.
112 Ғүмеремдең һуңғы көндәренә саҡлы
Кағизәләрең буйынса йәшәргә тип,
Бар күңелемдән ынтылам.

(Самех)

- 113 Ике йөзлө әзәмдәрҙе күрә алмайым,
Ә Һинең кануныңды яратам.
114 Һин – һыйыныр ышығым, калканым,
Һинең һүззәреңә өмөт тотам.
115 Йыраҡ тороғоз минән, яуыздар,
Алламдың бойороҡтарың ғәмәлгә ашырам.
116 Вәғзәңә күрә миңә терәк бул – йәшәрмен,
Өмөтөм буһқа сыкмаһын, оятка калдырма!
117 Таяныс бул миңә, котолайым,
Кағизәләреңде һәр ваҡыт күҙ уңында тотормон.
118 Кағизәләреңдән тайпылғандарҙы Үзеңдән ситкә тибәһең,
Уларҙың мәкер-хәйләһе тик буһқа ғына.
119 Донъялағы яуыздарҙы сүп-сарҙай һепереп түгәһең,
Шуға ла нәсихәттәреңде яратам.
120 Бөтөн тәнем калтырана дәһшәтеңдән,
Нык куркам хөкөмдәреңдән.

(Ғайн)

- 121 Мин ғәзел һәм тоғро эштәр кылдым,
Ташлама изеүселәр қулына!
- 122 Колоңдоң именлеген тәьмин ит, Раббы,
Хаяһыз бәндәләр яфалай алмаһын.
- 123 Күззәрәмдең нуры һүнер инде
Қотқарыуыңды, һак һүзеңдең ғәмәлгә ашыуын көтөп.
- 124 Тоғро мөхәббәтеңә күрә эш ит колоң менән,
Қағизәләреңде миңә өйрәт.
- 125 Мин һинең колоңмон, бирсе зиһен,
Нәсихәттәреңде аңлар өсөн.
- 126 Әй Раббы, сара күрер вақыт етте,
Һинең қануыңды боззолар.
- 127 Ә мин Һинең бойороқтарыңды
Алтыңдан, саф алтыңдан нығырақ яратам.
- 128 Һинең нәсихәттәреңә күрә тура барам,
Һәр бер ялған юлға нәфрәтләнем.

(Пе)

- 129 Һинең күрһәтмәләрең ғәжәйеп,
Шуға күрә уларға буйһонам.
- 130 Һүззәрең асылыузан нурзәр тарала,
Бер қатлыларзы ақылландыра.
- 131 Ауызымды асып ауыр һулыш алам,
Сөнки әмерзәреңә сарсаным.
- 132 Миңә борол да мәрхәмәтеңде қыл,
Һин бит исеменде яратқандарға гел шәфқәтлеһең.
- 133 Биргән вәғәзәңә күрә азымымды нығыт,
Һис бер гонаһ миңә хужа була алмаһын.
- 134 Кешенең изеуенән йолоп ал мине,
Һинең нәсихәттәреңде тотайым.
- 135 Йөзөң мин колоңа нурын сәһен,
Қағизәләреңде өйрәт миңә.
- 136 Күззәрәмдән йылғалай йәш аға,
Сөнки кешеләр буйһонмай қануыңа.

(Саде)

- 137 Әй Раббым, Һин – һаклык әйәһе,
Хөкөмдәрең ғәзел Һинең.
- 138 Тәғәйенләгән күрһәтмәләрең дөрөс,
Улар тулығынса ышаныслы.
- 139 Дошмандарым һүззәреңде онотқанға
Асыуым яндырып-өтөп бара.
- 140 Утка һалып сафландырғандай пак һүзең,
Мин колоң уларзы бик яратам.

- 141 Түбәнһетелһәм дә, хурланһам да,
Нәсихәттәреңде онотмайым.
- 142 Ғәзеллегең мәңгегә хак,
Кануның Һинең – хәкикәт.
- 143 Бәлә-казаға тарыған сакта,
Бойороктарыңдан мин ләззәт табам.
- 144 Күрһәтмәләреңдең хаклығы мәңгелек,
Зирәклек бир миңә һәм йәшәрмен.

(Коф)

- 145 Бар булмышым менән ялбарам, яуапла, Раббы!
Кағизәләреңә буйһонормон.
- 146 Һине сакырамын, коткар мине,
Нәсихәттәреңә тоғро калайым.
- 147 Таң һызылғандан алда торам да
Ярзам ялбарып Һине сакырам,
Сөнки биргән һүзеңә өмөт бағлайым.
- 148 Әйткәненде тәрән аңлайым тип,
Таңғаса күземде йоко алмай.
- 149 Тоғро мөхәббәтең хакына ауазыма қолак һал,
Йә Раббым, ғәзеллегең менән йәнемде һакла!
- 150 Мәкер короусылар миңә якынлашты,
Улар Һинең кануныңдан алыс тора.
- 151 Һин иһә, йә Раббы, янымдаһың,
Бәтә бойороктарың – хәкикәт.
- 152 Күптән белдем күрһәтмәләреңдән,
Уларзы мәңгелеккә биргәнһең.

(Реш)

- 153 Ғазап сиккәнемде күр, мине коткар,
Мин бит Һинең кануныңды онотмайым.
- 154 Дәғүәмдә мине якла, коткарып ал,
Вәғзәңә күрә, йәнемде һакла.
- 155 Яуыздар котолоузан йырак тора,
Сөнки улар кағизәләреңә эйәрмәйзәр.
- 156 Рәхим-шәфкәтең киң, йә Раббым,
Ғәзеллегең менән йәнемде һакла!
- 157 Мине эзәрләүсе дошмандар күп,
Әммә мин нәсихәттәреңдән тайпылмайым.
- 158 Мөртәттәргә ерәнеп карайым,
Улар Һинең һүззәреңде тотмай.
- 159 Караһаңсы, ни тиклем яратам нәсихәттәреңде,
Тоғро мөхәббәтең хакына һакла йәнемде.
- 160 Һинең һүзең – хәкикәттең үзе,
Һәр бер ғәзел хөкөмөң мәңгелек.

(*Син менән Шин*)

- 161 Түрә-хакимдар мине бер гәйепһезгә эзәрләй,
Эммә йөрөгем Һинең һүзеңдән генә калтырай.
- 162 Оло хазина тапкан кешеләй,
Һинең һүзеңә кыуанам.
- 163 Нәфрәтләнәм, ерәнәм ялғандан,
Һинең кануныңды иһә яратам.
- 164 Һине гәзел хөкөм-карарҙарың өсөн
Көнөнә етешәр мәртәбә данлайым.
- 165 Кануныңды яраткандар бөйөк именлеккә эйә булыр,
Һис бер нәмә уларға каршылык булмаҫ.
- 166 Раббы, коткарыуыңа өмөт бағлайым,
Бойороктарыңды бойомға ашырам.
- 167 Нәсихәттәреңде күңел түремдә һаклайым,
Уларҙы мин ифрат яратам.
- 168 Нәсихәт һәм күрһәтмәләреңде тотам,
Йөрөр юлдарым Һинең күзең алдыңда.

(*Тау*)

- 169 Ялбарыуым хозурыңа етһен, Раббы,
Биргән вәғәзәңә күрә аҡыл бир миңә!
- 170 Ялбарыуҙарым һиңә олғашһын,
Биргән вәғәзәң һаҡына коткар!
- 171 Ауызымдан Һиңә мактауым түгелһен,
Һин бит миңә кағизәләреңде өйрәтәһен.
- 172 Теләм Һинең һүзҙәреңде һөйләр,
Сөнки бөтә бойороктарың гәзел.
- 173 Кулың ярҙамға әзер булһын,
Мин нәсихәттәрең буйынса йәшәүҙе һайланым.
- 174 Коткарыуыңа сарсаным, Раббым,
Кануныңдан Һинең ләззәт табам.
- 175 Ғүмер бир миңә, Һиңә мактау яҙырайым,
Карар-хөкөмдәрең миңә ярҙам бирһен.
- 176 Юғалған һарыҡтай азаштым,
Мине, Үзеңдең колондо, эзләп тап,
Сөнки бойороктарыңды мин оһотманым.

119¹ *Корамға артылыусылар йыры.*

- Хәсрәтле сағымда Раббыға ялбарҙым,
Ул миңә яуап кайтарҙы.
- 2 Раббы, коткар йәнемдә ялған телдәрҙән,
Алдаксының ауызынан!
- 3 Эй мәкерле тел, һиңә нимә бирелер,
Уның өстөнә нимә өстәлер?

- 4 Яугирзең осло уктары!
Артыш ағасының утлы кузы!
- 5 Хәлем ауыр, Мәшәхтә килмешәкмен;
Төйәгем – Кыдар сатырҙарында.
- 6 Артык оҙак торҙом
Тыныслыҡты күрә алмағандар араһында.
- 7 Мин тыныслыҡ яғындамын,
Әммә һөйләйем тип ауыз ашам,
Улар һуғыш хақында һүз башлай.

120 ¹ *Корамға артылыусылар йыры.*

- Күзҙәремде таузарға төбәйем,
Кайҙан килер икән миңә ярҙам?
- 2 Миңә ярҙам киләсәк Раббынан,
Күк менән ерҙе Бар кылыусынан.
- 3 Ул аяктарыңа абынырға бирмәс,
Һине курсалаусы һәр сак уяу.
- 4 Бак, Израилды һаклаусы
Ойоп та китмәс, йокламас.
- 5 Һинең һаклаусың – Раббы,
Ул уң яғыңда, һинең ышығың.
- 6 Көндөз кояштың һиңә зыяны теймәс,
Төндә ай ҙа һиңә зарар итмәс.
- 7 Раббы һине яманлыҡтан һаклар,
Йәнәңде һәр сак курсалар.
- 8 Ингәненде лә, сытканыңды ла
Хәҙер ҙә, мәңге лә һаклап торор.

121 ¹ *Корамға артылыусылар йыры. Дауыттың йыры.*

- «Раббының йортона барайыҡ», – тип
Әйткәндәренә бик кыуандым мин.
- 2 Аяктарыбыҙ капкаларың төбөндә, Йәрусәлим!
3 Бер бөтөн итеп төзөлгән кала Йәрусәлим!
- 4 Ырыуҙар унда артылыр, Раббы ырыуҙары,
Израилға бирелгән канун буйынса
Раббы исеменә шөкөр итер өсөн.
- 5 Хөкөм өсөн бында тәхеттәр королған,
Дауыт йортоноң тәхеттәре.
- 6 Именлек һорағыҙ Йәрусәлим өсөн:
«Һине һөйгәндәргә уңыш юлдаш булһын!

- 7 Диуарзарың әсендә тыныслык,
Кәлгәләрендә именлек булһын!»
8 Туғандарым, дуҫтарым хақына
Әйтермен: «Тыныслык булһын һиндә!»
9 Аллабыз Раббы йорто хақына
Якшылык теләйем һиңә.

122 ¹ *Корамға артылыусылар йыры.*

- Күззәремде мин төбәйем һиңә,
Әй күктәрзе төйәк иткән!
2 Хужаһының кулына караған кол,
Хужабикәһенең кулына баккан кол катын һымак
Беззең күззәр зә Аллабыз Раббыға текәлгән,
Уның безгә мәрхәмәтен көтөп кала.
3 Мәрхәмәт кыл, Раббы, кызған беззе,
Сөнки түбәнһетелеүзән ғарык булдык.
4 Үззәренән кәнәғәттәрзең хурлаузары туйзырзы,
Тәкәбберзәрзең кәмһетеүзәре үзәккә үтте.

123 ¹ *Корамға артылыусылар йыры. Дауыттың йыры.*

- Инде былай тиһен Исраил:
Әгәр зә Раббы беззең янда булмаһа,
2 Әгәр зә Раббы беззең менән булмаһа,
Кешеләр безгә баш күтәргән сакта
3 Беззе тереләй йоторзар ине,
Безгә каршы асыузары токанғанда.
4 Һыузар беззе йыуып ташлар ине,
Ташкын беззе басып китер ине,
5 Шашкан һыузар башыбызған ашыр ине.
6 Раббы мөбәрәк булһын –
Йырткыс тештәргә беззе табыш итеп бирмәнә!
7 Йәнебез беззе аулаусыларзың тозағынан
Коштай ыскынды,
Ау өзөлдө лә котолоп сыктык.
8 Беззең өсөн ярзам килә
Күк менән ерзе яратқан Раббынан.

124 ¹ *Корамға артылыусылар йыры.*

Раббыға өмөтөн бағлағандар
Тетрәмәс, мәңге торор Сион тауына окшар.

- 2 Таузар Йәрусәлимде нисек уратһа,
Хәзер зә, мәңге лә
Раббы ла халкын шулай курсалар.
- 3 Залимдың хакимлык таяғы
Тоғроларзың биләмәһендә озақка калмас,
Юкһа тәкүәләр кулдарын яман эштәргә һузыр.
- 4 Йә Раббы, саф йөрәклеләргә,
Игелеклеләргә игелек кыл.
- 5 Әммә кыйыш юлға баһкандарзы
Раббы бозоктар менән бергә кыуып ебәрер.

Исраилға булһын именлек!

125 ¹ *Корамға артылыусылар йыры.*

- Раббы Сиондың тоткондарын кайтарған сакта,
Без төш күргән һымак булдык.
- 2 Ауызыбыз шатлыктан йырылды,
Телебеззән кыуаныс ауаздары түгелде.
Шунда башка кәүемдәр бер-береһенә әйтте:
«Раббы уларға бөйөк эш кылды!»
- 3 Раббы безгә бөйөк эштәр кылды,
Без һөйөнөп бөтә алманык.
- 4 Негев сүлендә короған үзәндәрзе кабат һыуға тултырған һымак,
Тоткондағыларыбыззы кире кайтар, Раббы.
- 5 Күз йөше менән орлок сәскәндәр
Шатланышып уңыш урыр;
- 6 Орлок тоғон асып илай-илай сәсеүселәр,
Шатлана-шатлана көлтәләр күтәрәп кайтыр.

126 ¹ *Корамға артылыусылар йыры. Сөләймәндең йыры.*

- Әгәр йортто Раббы һалдырмаһа,
Төзөүселәр юкка тырыша.
Әгәр каланы Раббы һакламаһа,
Һаксының уяу тороуы бушка.
- 2 Юкка ғына кара таңдан тороп
Кара төнгә тиклем эшләйһегез.
Аҙап менән тапкан икмәгегеззе ашайһығыз –
Раббы Үзе яратканға йоклап ятканда ла бирә.
- 3 Бына Раббының биргән өләшө – балалар,
Аналыктың емеше – Уның бүләге.

- 4 Йәш сакта тыуған уландар
Яугир кулындағы уктар һымак.
5 Ниндәй бәхетле улар менән һазағын тултырған кеше!
Кала капкаһы төбөндә дошман менән сәкәләшкән сакта
Ул мәсхәрә булып калмаясақ.

127 ¹ *Корамға артылыусылар йыры.*

- Ниндәй бәхетле Раббынан куржкан,
Уның юлында йөрөгән әзәм!
- 2 Кулың менән эшләп тапканды ашарһың,
Һин бәхетле, рәхәт булыр һиңә.
3 Катының өйөңдә мул уңыш биргән йөзөмдәй булыр;
Балаларың зәйтүн үсентеһе һымак өстәленде уратып ултырыр.
4 Раббынан куржкан кеше
Бына ошоллай фатихаланыр.
- 5 Раббы Сиондан һиңә хәйер-фатиха бирһен!
Йәрүсәлимдең хөр тормошон күрерһең
Бөтөн ғүмерең буйынса!
6 Балаларыңдың балаларын күрерһең!

Исраилға булһын именлек!

128 ¹ *Корамға артылыусылар йыры.*

- Инде былай тиһен Исраил:
«Йәш сағымдан мине нык иззеләр, –
2 Әйе, йәш сағымдан мине нык иззеләр,
Әммә ең алманылар.
3 Һабансылар һабан һөрзөләр һыртымда,
Озон буразналар һалдылар.
4 Әммә Раббы ғәзел,
Яуыздар һалған бауҙарҙы кырқып ташланы».
- 5 Сионға карата нәфрәт тотқан һәр кем
Оятка калып артка сигенһен.
6 Йолкканға тиклем үк короп калған,
Кыйыкта үскән үлән һымак булһындар улар.
7 Ундай үлән менән ураксы – усын,
Көлтә бәйләүсә косағын тултырмаҫ.
8 Үтеп барыусылар иһә:
«Алла һезгә фатиха бирһен,
Раббы исеме менән бәрәкәт теләйбеҙ», – тип әйтмәҫ.

129 ¹ *Корамға артылыусылар йыры.*

- Упкын төбөнән Һиңә өндәшәм, Раббы!
- 2 Эй бөйөк Хакимым, тауышымды ишет,
Ялбарыуыма диккәт менән колак һал!
- 3 Раббы, ғәйептәрзе күзәтеп барһаң,
Кем котолоп калыр, бөйөк Хаким?
- 4 Әммә ярлыкауың Үзең менән,
Шуға күрә лә Һинән куржабыз.
- 5 Раббыға өмөтөмдә бағлайым,
Әйе, күңелем Уға ынтыла,
Уның һүзенә өмөт бағлайым.
- 6 Карауылсылар таңды көткәндән,
Әйе, таңды көткәндән дә нығырак
Йәнем бөйөк Хакимға ашкына.
- 7 Исраил, Раббыға өмөт бағла!
Раббы тоғро мөхәббәтен күрһәтә,
Коткарыу Уның ихтыярында!
- 8 Ул Исраилды бөтә ғәйептәренән
Йолоп, коткарып аласак.

130 ¹ *Корамға артылыусылар йыры. Дауыттың йыры.*

- Йә Раббы, күңелемдә тәкәбберлек юк минең,
Күззәрәм һауаланып бакманы.
Кулымдан килмәстәй юғары,
Ис китерлек нәмәләргә ынтылманым.
- 2 Әсә куйынында тынысланған
Имсәк бала һымак минең йәнем,
Әйе, йәнем имсәк бала һымак.
- 3 Эй Исраил, хәзер ҙә, мәңге лә
Раббыға өмөт бағла һин!

131 ¹ *Корамға артылыусылар йыры.*

- Исеңә төшөр, Раббы, Дауытты,
Ул кисергән бөтә ғазаптарҙы;
- 2 Нисек уның Раббыға ант иткәнен,
Якуптың Көзрәтләһенә нәзәр әйткәнен.
- 3 Әйткәйне: «Сатырымдың ышығына инмәм,
Түшәгемә ятмам,

- 4 Күз кабактарымды япмам,
Күззәремә йоко бирмәм,
5 Раббыға лайыклы урын,
Якуптың Көзрәтлеленә торлак тапмайынса».
- 6 Килешеү хандыгының Әфраçала булғанын ишеттек,
Без уны Яғарзың баһыуында табып алдык.
7 Әйттек: «Әйзәгез Уның торлағына барайык,
Аяғына йығылып сәждә кылайык».
- 8 Сык, Раббы, Үзеңдең тыныс-имен урыныңа,
Көзрәтең билдәһе булған хандык менән бергә кил.
9 Каһиндарың тоғролокка төрөнһөн,
Тоғроларың кинәнешеп һөйөнһөн.
- 10 Колоң Дауыттың хақына,
Үзеңдең мәсихеңдән йөзөңдө борма.
11 Ышаныслы антын бирзе Раббы Дауытка,
Вәғзәһенән ваз кисмәс:
«Үзеңдең орлоғондон емешен
Һинән һуң тәхеткә ултыртырмын.
12 Әгәр балаларың килешегә,
Биргән нәсихәттәремә тоғро булһа,
Уларзың улдары ла мәңгегә
Һинең тәхетәңдә ултырасак».
- 13 Сөнки Раббы Сионды һайланы,
Уны төйәк итергә теләне.
14 «Тыныс-имен урыным мәңгегә ошо булыр, – тине. –
Теләнем, ошонда урынлашам.
15 Бындағы ризык сикһез бәрәкәткә эйә булыр,
Был ерзәге фәкирзәрзе туйзырырмын.
16 Каһиндарын еңегә төрөндөрөрмөн,
Тоғролары кинәнеп һөйөнөр.
17 Ошонда Дауыттың кеүәтен үстөрермен,
Мәсихем өсөн Мин сырак әзерләремән.
18 Дошмандарын мәсхәрәгә калдырырмын,
Башындағы тажы иһә нурланып балкып торор».

132 ¹ *Корамға артылыусылар йыры. Дауыттың йыры*

- Кайһылай якшы, күңелле,
Туғандарзың бергә татыу йәшәгәне!
2 Был һарундың башына һөртөлгән,
Һакалынан ағып төшкән затлы майзай,
Кейеменәң яғаһына ағып төшкән есле май һымак;

- 3 Хермон армытына төшкән ысык
Сион таузарына ағып төшкән һымак.
Раббы Сионда Үз фатихаһын –
Мәңгелек тормош бирзе.

133 ¹ *Корамға артылыусылар йыры.*

- Эй һез, Раббының барса колдары,
Раббы корамында төндәрен хезмәт иткәндәр,
Раббыға шөкөрәна кылығыз!
2 Кулығыззы мөкәддәс ергә һоноп,
Раббыға кылығыз шөкөрәна!
3 Күк менән ерзе яраткан Раббы
Фатихалаһын һеззе Сиондан.

- ## 134 ¹
- Раббыны данлағыз!
Раббы исемен данлағыз,
Эй Раббы колдары, мактау йырлағыз!
2 Раббы корамында хезмәт итеүселәр,
Аллабыз йорто ихатаһында тороусылар,
Дан йырлағыз!
3 Раббыны данлағыз – Ул игелекле.
Исеменә мәзхиә йырлағыз – был шундай ләззәтле.
4 Раббы Үзенә Якуп нәселен,
Халкы итеп Исраилды һайлап алды.
5 Мин беләмен, Раббы бөйөк,
Хакимыбыз бөтә илаһтарзан өстөн.
6 Күктәрзә һәм ер йөзөндә,
Диңгеззәрзә, даръяларза,
Раббы ни теләй, шуны бар кыла.
7 Ер сигенән болоттар калкыта,
Йәшен йәшнәтеп ямғыр яузыра,
Келәтәрәнән елдәр сығара.
8 Ул мысырзарзың баш балаларын кырзы,
Кешеләрзең тәүге улын,
Малдарзың тәүге түлен үлемгә дусар итте.
9 Эй Мысыр, һинең уртаңа,
Фирғәүенгә һәм бар колдарына
Ул хикмәттәрен, мөгжизәләрен ебәрзе.
10 Бик күп кәүемдәрзе һәләк итте,
Кеүәтле батшаларзы үлтерзе:

- 11 Әмәри батшаһы Сихонды,
Башан батшаһы Ғоғты,
Кәнғәндең барса батшалыктарын кырзы.
- 12 Уларзың ерзәрен биләмә итеп,
Мөлкәт итеп халкы Исраилға бирзе.
- 13 Йә Раббы, исемең мәңгелек Ёинең!
Шөһрәтең быуындан-быуынға дауам итә.
- 14 Раббы халкының хаклығын раҫлар,
Үз колдарына рәхимле булыр.
- 15 Ә кәүемдәрзең боттары – алтын-көмөш,
Кеше кулы менән яһалған.
- 16 Ауыззары бар за, һөйләшмәйзәр,
Күззәре бар, әммә күрмәйзәр,
- 17 Колактары бар за, ишетмәйзәр,
Ауыззарында уларзың һулыш-тын юк.
- 18 Кем уларзы яһаған,
Уларға өмөт бағлаған – барыһы ла
Шул боттарға окшап калыр!
- 19 Әй Исраил халкы, Раббыға шөкөр кылығыз!
Һарун нәселе, Раббыға мактау йырлағыз!
- 20 Әй Леви нәселе, Раббыны данлағыз!
Мактау йырлағыз Раббыға, Унан курккандар!
- 21 Йәрүсәлимдә төйәк иткән Раббыға
Сиондан шөкөрәна кылығыз!

Раббыны данлағыз!

135

- 1 Шөкөрәна кылығыз Раббыға, Ул игелекле,
Уның тоғро мөхәббәте мәңгелек.
- 2 Шөкөр итегеҙ аллалар Аллаһына,
Уның тоғро мөхәббәте мәңгелек.
- 3 Шөкөр итегеҙ хакимдар Хакимына,
Уның тоғро мөхәббәте мәңгелек.
- 4 Бары Ул бөйөк мөғжизәләр кылыусы,
Уның тоғро мөхәббәте мәңгелек.
- 5 Ул акылы менән күктәрзе яраткан,
Уның тоғро мөхәббәте мәңгелек.
- 6 Ерзе даръя һуызары өстөнә йәйгән,
Уның тоғро мөхәббәте мәңгелек.
- 7 Бөйөк яктырткыстарзы яраткан,
Уның тоғро мөхәббәте мәңгелек.

- 8 Кояшты көн менән идара итергә куйған,
Уның тоғро мөхәббәте мәңгелек.
- 9 Төн менән идара итер өсөн
Ай һәм йондоҙҙарҙы куйған,
Уның тоғро мөхәббәте мәңгелек.
- 10 Ул мысырҙарҙың баш балаларын кырҙы,
Уның тоғро мөхәббәте мәңгелек.
- 11 Израил нәселен Мысырҙан сығарҙы,
Уның тоғро мөхәббәте мәңгелек.
- 12 Көҙрәте, һузылған кулы менән,
Уның тоғро мөхәббәте мәңгелек.
- 13 Камышлы диңгеззе икегә айырҙы,
Уның тоғро мөхәббәте мәңгелек.
- 14 Израилдарҙы уртаһынан сығарҙы,
Уның тоғро мөхәббәте мәңгелек.
- 15 Фирғәүен менән ғәскәрен диңгезгә батырҙы,
Уның тоғро мөхәббәте мәңгелек.
- 16 Халкын сүллек аша етәкләне,
Уның тоғро мөхәббәте мәңгелек.
- 17 Бөйөк батшаларҙы тар-мар итте,
Уның тоғро мөхәббәте мәңгелек.
- 18 Көслө батшаларҙы кырҙы,
Уның тоғро мөхәббәте мәңгелек.
- 19 Әмәри батшаһы Сихонды юк итте,
Уның тоғро мөхәббәте мәңгелек.
- 20 Башан батшаһы Ғоғты тар-мар итте,
Уның тоғро мөхәббәте мәңгелек.
- 21 Ерзәрен биләмә итеп бирҙе,
Уның тоғро мөхәббәте мәңгелек.
- 22 Коло Израилға милек итеп бирҙе,
Уның тоғро мөхәббәте мәңгелек.
- 23 Меҫкен хәлебеззә хәтеренә алды,
Уның тоғро мөхәббәте мәңгелек.
- 24 Дошмандарыбыҙҙан йолоп алды,
Уның тоғро мөхәббәте мәңгелек.
- 25 Барса йән эйәләренә ризыҡ бирә,
Уның тоғро мөхәббәте мәңгелек.
- 26 Күктәрҙең Аллаһына шөкөр итегез,
Уның тоғро мөхәббәте мәңгелек.

136

- 1 Бабил йылғаларының буйында, унда
Ултыра ла Сионды иҫкә төшөрөп илай инек.
- 2 Ошонда тал ботактарына
Лирабыҙҙы асып куя инек.

- 3 Беззе ул ерзә әсир иткәндәр йыр һүззәрен,
Изеүселәр уйын-көлкө талап итте:
«Йырлағыз безгә Сион йырзарын!»
- 4 Ни йәнебез менән йырлайык һуң
Ят тупракта Раббыбыздың йырын?
5 Эй Йәрүәлим, һине онотор булһам,
Короп кына катһын уң кулым.
6 Һине хәтеремә төшөрмәһәм,
Һөйөнөстәремдең иң түренә Йәрүәлимде куймаһам,
Телем аңкауыма йәбешеп калһын!
- 7 Йәрүәлим колатылған көндө:
«Емер уны, емер нигезенә тиклем!» –
Тигән Эдом улдарын исеңә төшөр, Раббы!
- 8 Эй емереләсәк Бабил-кыз!
Безгә кылғаныңдың конон
Кайтарыр зат кайһылай бәхетле!
9 Ниндәй бәхетле сабийзаныңды тотоп,
Каяға ялпаштыра һуғасак кеше!

137 ¹ Дауыттың мәзһиәһе.

- Бар булмышым менән Һиңә шөкөр итәм,
Илаһтар алдында Һиңә дан йырлайым.
- 2 Мөкәддәс корамыңа карап сәждә кыламын,
Мөхәббәтең һәм тоғролоғоң хакына,
Исеменә шөкөрәна әйтәм.
Сөнки биргән вәғзәңде
Һин исемендән дә өстөн куйзың.
- 3 Сақырғанымда яуап кайтарзың,
Йәнемә көс биреп, рухландырзың.
- 4 Бөтә донъя батшалары данлар Һине, Раббы,
Сөнки ауызыңдан сытқан һүззе ишеттеләр.
- 5 Раббы юлдарына мәзһиә йырларзар,
Сөнки Раббының шөһрәте бөйөк.
- 6 Юғарыла Раббы –
Ул түбәнһетелгәндәрзе күрә,
Тәкәбберзәрзе алыстан танып тора.
- 7 Бәлә-каза солғап алғанда, Һин йәнемде һаклайһың,
Дошмандарымдың нәфрәтенән яклайһың,
Уң кулың мине коткарып кала.

- 8 Минең туралағы ниәттәрен
 Ғәмәлгә ашырыр Раббы.
 Һинең тоғро мөхәббәтең мәңгелек, йә Раббы,
 Үз кулыңдың ижадынан ваз кисмә!

138 ¹ *Йырсылар етәксенә: Дауыттың мәзхиәһе.*

- Раббы, мине Үзең күреп, һынап беләһең.
 2 Касан ятып, касан торғанымды беләһең,
 Уйзарымды алыстан аңлап тораһың.
 3 Йөрөйөммө, ял итәмме – вак иләктән үткәрәһең,
 Һәр бер ғәмәләмә хәбәрәң бар.
 4 Һүзем теләмә килмәстән алда
 Эй Раббы, Һин һәммәһен беләһең.
 5 Һәр яғымдан мине солғағанһың,
 Кулыңды миңә һалғанһың.
 6 Был ғилемәң хайран минең өсөн,
 Аң-зиһенем етмәслек юғары.
- 7 Кайза китәйем Рухыңдан,
 Кайза қасып була хозурыңдан?
 8 Асманға калқһам, Һин унда,
 Үлеләр донъяһына түшәк йәйһәм, унда ла Һин.
 9 Таң канаттарында көнсығышка ошам,
 Диңгез аръяғына кунһам,
 10 Унда ла кулың етәкләп йөрөр,
 Уң кулың мине нык тотоп торор.
 11 «Мине қараңғылық йәшерһен,
 Яқтылық қара төнгә әйләнһен», – тиһәм,
 12 Хозурыңда қараңғылық – қараңғылық түгел,
 Төн дә көн кеүек нур сәсер,
 Көнмө, төнмө – Һинең өсөн бер үк.
- 13 Әс-бауырымды Һин яратқанһың,
 Әсәм қарынында мине тукығанһың.
 14 Рәхмәттәрем яуһын Һиңә,
 Ниндәй ғәжәйеп, хайран яратылғанмын.
 Қайһылай хикмәтле ғәмәлдәр қылаһың!
 Быны бик яқшы аңлайым.
 15 Ер тәрәнлегендә* тукылғанымда,
 Серле рәүештә киәфәт алғанымда,
 Һөйәктәрем Һинән йәшерен түгел ине.

* 138:15 *Ер тәрәнлегендә...* – бында әсә қарыны менән сағыштырыу рәүешендә бирелә (қарағыз: «Әйүп», 1:21; 10:9).

- 16 Яралғы ғына сағымда
Мине Үз күззәрең менән күрзең.
Үмерем башланмаҫ элек
Миңә тәғәйенләнгән һәр көн
Һинең китабыңа теркәлгән.
- 17 Фекерзәреңә иҫем-ақылым етмәй,
Эй Алла, уларзың иҫәп-хисабы юк!
- 18 Һанай башлаһам, улар ком бөртөгөнән ишле.
Уянып китһәм, мин һаман Һинең менән.
- 19 Эй Алла, яуыздарзы юк итһән ине,
Минән алыҫ йөрөгөз, һез, кан эскестәр!
- 20 Улар Һиңә каршы яманлык тарата,
Дошмандарың Һиңә каршы мәкер кора.
- 21 Эй Раббы, Һиңә нәфрәтләнгәндәргә
Мин нисек нәфрәт тотмайым?
Һиңә каршы баш күтәргәндәрзән нисек ерәнмәйем?
- 22 Уларға каршы мин каты нәфрәтләнәм,
Уларзы үземә дошман итеп күрәм.
- 23 Эй Алла, һына мине, йөрөгемдәген танып бел.
Һына мине, бөтә уйзарымды асыкла.
- 24 Кара, яман юлға төшмәнәмме?
Йүнәлт мине бакыйлык юлына!

139 ¹ *Йырсылар етәксенә: Дауыттың мәзхиәһе.*

- 2 Яман әзәмдән арала мине, Раббы,
Залим бәндәнән курсала.
- 3 Күңелдәре яуыз ниәт менән тулған,
Һәр көн куптаралар ғауға.
- 4 Телдәре йыландыкылай зәһәр,
Кара йылан ағыуы – ауыззарында. *Села*
- 5 Һакла, Раббы, яуыздар кулынан,
Залим бәндәнән курсала;
Улар миңә аяк салырға ниәтләй.
- 6 Тәкәбберзәр йәшерен тозақ корзо,
Юлымда аузарын кирзе;
Йәтмә һалдылар алдымда. *Села*
- 7 Раббыға әйттем: «Һин миңә Аллам.
Раббы, ялбарыуыма колак һал!»
- 8 Эй Раббы Хаким, Көзрәт эйәһе, Коткарыусым,
Алыш көнөндә башымды каплап торзоң.

- 9 Яуыздарға теләгәнән бирмә, Раббы,
Яман ниәттәрен гәмәл итмә!
Юкһа улар эреләнер. *Села*
- 10 Мине солғап алғандарзың үз башына
Төшһөн ауыззарынан сыккан яман һүз.
11 Утлы күз түгелһен өстәренә!
Утка, тәрән сокорға бырға ла
Башка сыға алмаһындар.
12 Яман телле илдә нығына алмаһын,
Залимды бәлә-каза аулаһын, һәләк итһен.
- 13 Беләм, Раббы ярлының хокуғын яклар,
Фәкиргә хак хөкөмөн кылыр.
14 Шулай, тәкүә бәндәләр исеменә шөкөр итер,
Намыслылар хозурыңда төйәкләнер.

140 ¹ Дауыттың мәҗхиәһе.

- Йә Раббы, һине сақырам, ашык миңә!
Һиңә ялбарған тауышыма колак һал!
- 2 Доғаларым хозурыңда хуш ең төтәткән һымак,
Һонолған кулдарым киске корбан һымак кабул булһын!
- 3 Йә Раббы, ауызыма карауылсы куй,
Иренемдең капкаларына йозак һал!
- 4 Яманлыкка күңелем ауышмаһын,
Залимдарзың язык эштәрендә катнашырға,
Һыйзарынан ауыз итергә язмаһын.
- 5 Тәкүә кеше тукмаһа ла мин ризамын – был мәрхәмәт;
Фашлаһын – инкар итмәм,
Башыма һөрткән зәйтүн майы был.
Мин ямандарзың гәмәлдәренә каршы һәр вақыт доға кылам.
- 6 Башлыктарын каянан ырғыткан сакта,
Һүззәрәндең һаклығын аңларзар.
- 7 Һабан һөрөп ваткылаған тупрак һымак,
Һөйәктәребез үлеләр донъяһының ауызына койолор.
- 8 Әммә күззәрәм Һиндә, эй Раббы Һаким,
Һиңә һыйынам, йәнемде хәүефкә дусар итмә!
- 9 Миңә корған тозақтарзан,
Залимдарзың аузарынан һакла.
- 10 Яуыздар үз йәтмәләренә эләкһен,
Мин иһә иҫән-аман узырмын.

141

¹ *Дауыттың уйланыузары, мәмерйәлә кылған доғаны.*

Мин Раббыға һөрән һалам,
Раббыға мәрхәмәт һорап ялбарам.

- 2 Хозурында аһ-зарымды түгәм,
Кайғыларымды бушатам.
- 3 Рухым төшкән сактарза ла,
Кайһы юлдан йөрөгәнәмде беләһең.
Һукмағыма йәшерен тозақ королған ине.
- 4 Уң яғыма кара ла күр,
Бер кем дә мине һанламай.
Һыйынырлык урыным калманы,
Йәнемде хәстәрләгән кеше юк.
- 5 Йә, Раббы, Һиңә ялбарып әйттем:
«Һин – миңең һыйынысым,
Тереләр донъяһында насибым!»
- 6 Һыктауыма колак һал, тәкәтем бөттө,
Мине эзәрләүселәрзән коткар,
Улар минән көсләрәк.
- 7 Йәнемде зиндандан сығар,
Мин исеменә рәхмәт укырмын.
Һин миңә игелектәр кылғанда,
Тәкүәләр әйләнәмә тупланыр.

142

¹ *Дауыттың мәзхиәһе.*

Доғамды ишет, йә Раббы,
Ялбарыуыма колак һал!
Тоғролоғоң һәм ғәзеллеген хақына яуап кайтар!

- 2 Колоңдо хөкөмгә алып килмә,
Тереләрзән бер кем дә алдыңда аклана алмаҫ.
- 3 Дошман мине кыуып етте,
Тупракка һалып тапаны.
Гүйә мин күптән үлгәнмен –
Дөм караңғылыкка һалды.
- 4 Шул сәбәпле рухым һынды миңең,
Йөрөгем куркыузан өшөп катты.
- 5 Үткән дәүерзәрзе иҫкә алам,
Кылған ғәмәлдәрәнде барлайым,
Кулдарыңдың эше хақында уйланам.
- 6 Һиңә табан кулдарымды һондом,
Йәнем коро тупрак һымак,
Һиңә сарсағанмын. *Села*

- 7 Йәһәтерәк яуап кайтар, Раббы,
Тәкәтем короно минең.
Йөзөңдө йәшермә минән,
Юғиһә, кәбер әйәһенә окшап калырмын.
- 8 Таңдан тоғро һөйөүеңдә белдер,
Өмөтөмдө Һиңә бағлағанмын;
Йә Раббы, барыр юлымды күрһәт,
Сөнки йәнемдә мин Һиңә олғаштырам.
- 9 Дошмандарымдан йолоп ал, Раббы;
Мин бары Һиңә һыйынам.
- 10 Ихтыярыңды нисек үтәргә өйрәт!
Һин бит – минең Аллам.
Игелекле Рухың мине
Тигез ерзән әйзәп барһын!
- 11 Йә Раббы, исемең хакына йәшәт мине,
Ғәзеллеген хакына йәнемдә бәләһәнә коткар.
- 12 Тоғро мөхәббәтең хакына
Дошмандарымды тар-мар ит,
Йәнемдә изеүселәрзе юк ит,
Сөнки мин Һинең колоңмон.

143 ¹ Дауыттың мәзһидһе.

- Раббы, һыйынған каям, мөбәрәк булһын!
Ул бармактарымды алышка,
Кулдарымды һуғышка өйрәтә.
- 2 Ул тоғро ярзамсым, кәлғәм,
Ышығым, Коткарыусым, калканым!
Мин Уға һыйынам;
Ул миңә халыктарзы буйһондора.
- 3 Йә Раббы, нимә инде ул – кеше?
Ә Һин уны кайғыртаһың.
Нимә һуң әзәм балаһы?
Ә Һин уны һанға һуғаһың.
- 4 Әзәм бит ул бары тик бер һулыш,
Ғүмере – үтеп киткән күләгә һымак.
- 5 Һығылдыр за күкте, йә Раббы, ергә төш!
Кағыл таузарға, улар төтәп китерзәр.
- 6 Йәшнәт йәшенеңдә, дошмандарзы тарат;
Уктарыңды яузыр, туззырып ташла уларзы.

- 7 Юғарынан кулыңды һуз, мине азат ит,
Даръя һыузарзан мине сығарып ал,
Яттарзың кулынан коткар.
- 8 Ауыззары туктауһыз алдак түгә,
Уң кулдарын күтәреп, ялған ант итә улар.
- 9 Аллам, Һиңә яңы йыр йырлармын,
Ун кыллы арфала Һиңә уйнармын.
- 10 Һин бит батшаларзы еңеү қазандырған;
Колоң Дауытты аяуһыз кылыстан коткарған.
- 11 Мине йолоп ал, коткар яттар кулынан.
Ауыззары туктауһыз ялған сәсә,
Уң кулдарын күтәреп ялған ант итә улар.
- 12 Ул сағында улдарыбыз йәшлегендә
Күкрәп үскән ағас һымак булыр.
Қыззарыбыз затлы һарайзарзың
Семәрле бағанаһылай булыр һомғол.
- 13 Һәр төрлө ашылықтан тулып ташыр келәтебез;
Көтөүзә һарықтарыбыз
Меңәрләп, унар меңләп түлләр.
- 14 Үгеззәребез беззең һимез булыр,
Диуарзарыбызза тишек-ярык булмаҫ,
Кешеләребез әсир китмәҫ,
Урамдарза ишетелмәҫ илаш!
- 15 Ниндәй котло ошолой йәшәгән халық!
Аллаһы Раббы булған халық бәхетле!

144 ¹ Дауыттың мактау йыры.

(Алеф)

Әй Аллам, минең Батшам, Һине зурлармын,
Исеменә мәңге мактау яузырырмын!

(Бейт)

² Һәр көн Һине мөбәрәк кыламын,
Исеменде мәңгенән-мәңгегә данлайым.

(Гимел)

³ Раббы бөйөк, икһез-сикһез мактауға Ул лайык,
Уның бөйөклөгөнә һис етмәҫ ақыл.

(Далес)

⁴ Қылған ғәмәлдәрең быуындан-быуыңға макталыр,
Көзрәтле эштәренде һөйләп туя алмаҫтар.

(Ге)

⁵ Балкышың, даның, мөһабәтлеген,

Кылған хикмәттәрең хақында уйлайым.

(Уау)

6

Тетрәткес гәмәлдәрендең көзрәте тураһында һөйләйҙәр,
Мин дә бөйөклөгөңдө иғлан итермен.

(Зайн)

7

Сикһез игелегенде исләрҙәр,
Ғәзеллегенде мактап йырларҙар.

(Хеҫ)

8

Раббы рәхимле һәм мәрхәмәтле,
Сикһез түземле һәм оло мөхәббәтле.

(Теҫ)

9

Раббы барыһына ла игелекле,
Үҙе бар кылғандарға рәхимле.

(Йод)

10

Һин яраткандар Һиңә шөкөр итәләр, Раббы,
Тоғро бәндәләрең мактау яузыралар.

(Каф)

11

Батшалығыңдың шөһрәтен улар һөйләр,
Көзрәтең хақында бәйән итер;

(Ламед)

12

Әйҙә һәр кем көзрәтле гәмәлдәренде,
Батшалығыңдың мөһабәт шөһрәтен тойһон.

(Мем)

13

Батшалығың Һинең – мәңгелек батшалык,
Хахимлығың – быуындан-быуынға дауам итә.

(Самех)

14

Йығылырға торғандарға таяныс Раббы,
Ул колатылғандарҙы торғоҙа.

(Ғайн)

15

Һәр күз өмөт менән Һиңә баға, Раббы,
Һәр кемгә ризык бирәһең ваҡытында.

(Пе)

16

Һин усыңды асаһың да,
Һәр йән эйәһенә теләгәнән ашатаһың.

(Сәде)

17

Раббының бөтә юлдары ғәзел,
Кылған гәмәлдәре тоғро.

(Коф)

18

Якын Раббы Үзен саҡырғандарға,
Саф күңелдән Үзенә ялбарғандарға.

(Реи)

19

Үзенән куржкандарҙы моратына ирештерер,
Ялбарыуҙарын ишетеп, уларҙы коткарыр.

(Син менән Шин)

20 Раббы Үзен яраткандарзың һәммәһен һаклар,
Бөтә яуыздарзы кырып ташлар.

(Тау)

21 Телем туктауһыз Раббыны мактар!
Барса йән эйәләре Уның изге исемен
Мәңгенән-мәңгегә данлар!

145

¹ Раббыны данлағыз!

Эй күңелем, мактау йырла Раббыға!
² Җүмерем буйы Раббыны мактармын,
Йәнем бар сакта дан йырлармын Раббыға.

³ Өмөт бағламағыз түрә-башлыктарға,
Котолоу бирә алмаған кеше затына.

⁴ Улар, йән биргәс, тупракка кайта,
Шул көндө үк ниәтәре юкка сыға.

⁵ Ниндәй бәхетле Якуптың Аллаһынан ярзам алған,
Үзенәң Аллаһы Раббыға өмөт бағлаған әзәм!

⁶ Ошо Алла күкте, ерзе һәм диңгеззе,
Уларзағы бар нәмәләрзе яраткан,
Тоғролоғон мәңге һаклап калған,

⁷ Изелгәндәргә һак хөкөм кылған,
Астарзы икмәккә туйындырған.

Раббы тоткондарзы азат кылыр,
⁸ Һукырзарзың күзен асыр,
Ергә бөгөлгәндәрзе турайтыр,
Тәкүәләрзе Ул яратыр.

⁹ Раббы килмешәктәрзе һаклар,
Етемдәрзе, тол катындарзы курсалар,
Яуыздарзы юлдарында азаштырыр.

¹⁰ Эй Сион, Аллаң Раббы мәңгелек,
Быуындан-быуынға Ул һакимлык итер.

Раббыны данлағыз!

146

¹ Раббыны данлағыз!

Аллабызға мәзһиәләр йырлау ниндәй күркәм,

- Кайһылай татлы, килешле Уны мактау!
- 2 Раббы яңынан хала Йәрусәлимде,
Таралған Исраил халкын кабат йыя.
- 3 Ул китек күңелдәрҙе бөтәйтә,
Йәрәхәттәрҙе бәйләй.
- 4 Ул йондоззарзың иҫәбен белә,
Уларзың һәр беренәнә исем бирә.
- 5 Хакимыбыҙ бөйөк, кеүәте зур,
Акылының иге-сиге юк.
- 6 Раббы түбәнһетелгәндәрҙе күтәрә,
Яуыздарзы ергә төшөрә.
- 7 Раббыға шөкөрәна итеп йырлағыҙ,
Аллабыҙға лира сиртеп көйләгеҙ.
- 8 Ул күкте болоттар менән каплай,
Ерҙе ямғыр менән туйындыра,
Үлән үстәрә таузарға.
- 9 Мал-тыуарға азык бирә,
Ем һораған карға балаларын ашата.
- 10 Ул аттың көсөнә карамай,
Кешенең етезлегенә лә илтифаты юк.
- 11 Раббы Үзенән курккандарзы,
Тоғро мөхәббәтенә өмөт бағлағандарзы ярата.

147

- 1 Эй Йәрусәлим, Раббыны макта!
Аллаңа шөкөрәна кыл, Сион!
- 2 Сөнки капқаңдың аркыры биген нығыта,
Әсеңдәге халкыңа фатиха бирә.
- 3 Биләмәләреңә именлек килтерә,
Һине иң якшы бойҙайы менән тукландыра.
- 4 Ер йөзөнә әмерзәрен юллай,
Уның һүзе ташкындай йәйелә.
- 5 Ак йөн һымак кар яузыра,
Бәс кундыра гүйә көл шикелле.
- 6 Борсак түгер киҫәк-киҫәк,
Кем һуң сызар Уның һыуығына?
- 7 Ул һүзен әйтһә, бар нәмә ирей башлай,
Елдәрен ебәрһә, һыузар аға.
- 8 Һүзен – Якуп нәселенә;
Исраилға кағизә-хөкөмдәрен күндәрҙе.
- 9 Башка халыктарға улай эшләмәне,
Һис кемгә карарын белдермәне.

Раббыны данлағыҙ!

148

- 1 Раббыны данлағыз!
- Күктәрзән мактау йырлағыз Раббыға,
Юғарынан Уны күмегез данға!
- 2 Барса фәрештәләре, Уны мактағыз,
Данлағыз Уны, бөтә гәскәре!
- 3 Кояш менән ай, Уны мактағыз!
Данлағыз Уны, балкыу йондоззар!
- 4 Эй күктәрзең асманы, Раббыны макта!
Күктәрзән юғарылағы һыузар,
Дан йырлағыз Уға!
- 5 Раббы исеменә мактау йырлаһындар,
Сөнки Ул бойорзо – улар барыһы бар булды.
- 6 Раббы уларзы мәңгегә ныклап урынлаштырзы,
Бының өсөн бозолмас кағизә куйзы.
- 7 Ер йөзөнән Раббыға мактау йырлағыз,
Диңгез йәнлектәре, тәрәнлектәр.
- 8 Уның кушканын үтәгән ут, бозлауык,
Кар һәм томан, дауыллы ел,
- 9 Таузар, калкыулыктар,
Емеш биреүсе ағастар, кедр,
- 10 Хайуандар, мал-тыуар,
Һөйрәлеүселәр һәм коштар,
- 11 Ер йөзөндөгә батшалар, бар халыктар,
Башлыктар һәм бөтә хакимдар,
- 12 Йәш егеттәр менән кыззар,
Карт-коро һәм бала-саға
- 13 Раббы исеменә мактау яузырһындар,
Сөнки бары Уның исеме юғары.
Уның шөһрәте ер һәм күктәрзән өстә.
- 14 Ул халкына бөйөк кеүәт бирзе,
Уға тоғро бәндәләр барыһы,
Ғәзиз халкы Исраил Уны данлаһын.

Раббыны данлағыз!

149

- 1 Раббыны данлағыз!
- Раббыға яңы йыр йырлағыз,
Тоғролары йыйынында Уны данлағыз!
- 2 Яратыусыһының хозурында һөйөнһөн Исраил,
Батшаһын күңел түрендә тотоп кыуанһын Сион халкы!
- 3 Әйзә улар бейей-бейей исемен данлаһын Уның,
Дөңгөр қағып, арфа сиртеп, Уға мәзхиә йырлаһын!

- 4 Сөнки Раббы Үз халкын хуш күрә,
Баҫалкыларзы еңеү менән данлай.
5 Тоғролары дан-шөһрәт эсендә тантана итһен,
Кырын ятып, һөйөнөс йырзары йырлаһын!
6 Ауыззарында – Алланы мактау,
Кулдарында ике яклы үткер кылыс булһын:
7 Шулай улар кәүемдәрзән кон кайтарыр,
Халыктарзы язаға тарттырыр,
8 Батшаларына сынйыр һалыр,
Бейзәренә тимер бығау кейзәерер,
9 Уларға язылған һөкөмдә еренә еткерер.
Уның барса тоғролары өсөн һамыс эше был.

Раббыны данлағыз!

150

- 1 Раббыны данлағыз!

Мөкәддәс торлағында данлағыз Алланы!
Данлағыз Уны кәлгәһе – күк көмбәзәндә!
2 Мөһабәт гәмәлдәре өсөн данлағыз!
Тиңһез бөйөклөгөн данлағыз!

- 3 Мөгөз борғолар кысқыртып данлағыз Уны!
Лиһа, арфа кылдары сиртеп данлағыз!
4 Дөңгөр қағып, бейей-бейей данлағыз!
Кыллы уйын коралдарында,
Һыбызғыла уйнап данлағыз!
5 Зыңғылдауык тәрилкәләр һуғып данлағыз!
Яңғырауык тәрилкәләр сыңлатып данлағыз!
6 Барса йән әйәләре, Раббыны данлағыз!

Раббыны данлағыз!

Сөләймәндең хикмәттәре

Сөләймәндең хикмәттәре китабы – тормоштоң төрлө яғына кағылышлы акыллы әйтемдәр һәм нәсихәтәр йыйынтығы, әммә бөгәнәнән элек улар Алла менән кеше араһындағы мөнәсәбәт тураһында һөйләй. Әйтемдәрҙең күпселеге Исраилдың акыл әйһе Сөләймән батша исеме менән бәйләнгән. Күп йәһәттән улар Яҡын Көнсығыштағы башка халыктарҙың әйтемдәрәнә оқшаш. Ә төп айырма шунда: йәһүд әйтемдәре Алла канунына һәм бер кешенең дә, тотош халықтың да йәшәйешенең төп мәғәнәһе булған Аллаға тоғролоҡка нигезләнгән.

Китап өс өлөштән тора. Беренсенең (1–9-сы бүлектәр) тормош акылы һәм Аллаға тоғро йәшәү рәүеше тураһындағы әйтемдәр ингән, улар атаның улына өгөт-нәсихәте кеүегерәк яңғырай. Акыл үзе менән танышырға теләгәндәрҙең бөгәнән дә бер табынға йыйған игелекле катын образы аша бирелә. Ә ахмаклыҡ тәжрибәһеҙ егет-еләнде ауына кармап эләктергә тырышкан аҙғын катын итеп һүрәтләнә.

Китаптың икенсе өлөшө (10:1–22:16) – «Сөләймән хикмәттәренең зур йыйынтығы» – төрлө тормошсан темаларға нәсихәттәрҙән тора. Кешеләр араһындағы мөнәсәбәттәргә, хужалыҡ алып барыу буйынса кәңәштәргә айырым игтибар бирелә, сөнки акыл – абстракт белем түгел, ул ғаиләнең көндәлек тормош-көнкүрешендә күрәнә.

Китаптың өсөнсө өлөшөн (22:17–31:31) Сөләймәндең генә түгел, Исраил халкынан булмаған акыл әйәләренең дә бер нисә йыйынтығы тәшкил итә. Китаптың аҙағында саф күңелле, зирәк акыллы катынға мақтау йыры бирелә (31:10–31), ул акrostих менән язылған. Был катын, китапта кат-кат әйтелгәнсә, донъя көткәндә акыллы, ире өсөн кыуаныс һәм таяныс булыуы менән айырылып тора.

Хикмәттәр китабы әллә нисәмә быуат элек язылған булһа ла, ундағы мәсьәләләр әле лә көн үзәгендә тора. Унда Аллаға тоғролоҡтоң үсешкә юл асыуы хақында бер нисә тапкыр әйтелә. Хәйер, Әйүп китабынан белеүебезсә, был кағизәнән иҫкәрмәләр ҙә бар.

Хикмәттәрҙең файҙаһы

1 ¹ Исраил батшаһы Сөләймән Дауыт улының хикмәттәре:

- ² Акыл һәм нәсихәтте өйрәнмәк өсөн,
фәһемле һүҙҙәрҙең асылына төшөнмәк өсөн,
- ³ акыллы күрһәтмәләргә,
тәкүәлек, ғәҙеллек, намыслығын үләштермәк өсөн,
- ⁴ бер катлыларға акыл, йәштәргә белем һәм зирәклек бирмәк өсөн;
- ⁵ хәйер, акыл әйһе лә, колак һалып, белемен арттырыр,
белдекле лә кәрәкле кәңәш табыр,
- ⁶ хикмәтле һәм кинәйәле һүҙҙең,
акыл әйәләре әйткәндәрҙең һәм йомақтың асылын аңлар.

- 7 Гилемдең башы – Раббынан куркыу.
Ахмак кына акыл менән тәрбиәне һанға һукмай.

Йәштәргә нәсихәт

- 8 Улым, ата нәсихәтен тыңла,
әсәйеңдең өгөттәрен кире какма;
9 сөнки улар – башыңа гүзәл таж,
муйыныңа асыл бизәк булыр.
10 Улым, бозок әзәмдәр азырырға маташһа,
улар артынан эйәрә күрмә,
11 «Әйзә, безең менән, берәйһен һағалап тороп үлтерәйек,
ғәйепһезгә кул һалайык, – тиер улар, –
12 үлеләр донъяһы һымак тереләй йоторбоз,
тотошлай кәбергә тығырбыз.
13 Биниһая мал-мөлкәт йыйырбыз,
йортобоззо яумал менән тултырырбыз.
14 Безең менән бергә йәрәбә һалырһың,
табышыбыз уртақ булыр», – тип әйтһәләр,
15 улым, аслан улар менән юлдаш булма,
улар һукмағына аяк баһма;
16 сөнки улар қан койорға ашыға,
аяктары яманлыкка табан саба.
17 Канатлы коштарзың күз алдында
ау короузан фәтүә юк.
18 Шуның ише улар кешегә қорған боһкон*
үз қандары койолоуға,
үз йәндәре қыйылыуға сәбәп булыр.
19 Кеше байлығына қызығыусының ахыры бер:
қомһозлоғо үз башына етә.

Акыл бер қатлыларзы фаһлай

- 20 Акыл – зирәк қатын – урамда һөрән һала,
ауазы майһандарза яңғырай,
21 ғәм халық араһында яр һала,
қала қапқаһы төбөндә телмәр тота:
22 «Әй моңһозһар, қасанғаса бер қатлы булып йөрөрһөгөз,
һез, битһезһәр, қасанғаса һәмһөзләнерһегез,
наһандар, қасанға тиклем аң-белемде ек күрерһегез?
23 Әгәр шелтәмә қолак һалһағыз,
рухымды өһтөгөзгә түгермен,
әйтер һүзһәремде еткерермен.
24 Мин сақырһым – һез тыңламанығыз,
қулымды һүзһым – һис берәү игтибар бирмәй.
25 Бөтә қәһштәремде кире қактығыз,

* 1:18 *Боһкон* – руссаһы: засада.

- шелтә һүззәремде кабул итмәнегез.
 26 Ярай, мин дә һеззәң бәхетһезлектән көлөрмөн,
 һезгә афәт килгән сакта,
 27 дауылдай дәһшәт ябырылғанда,
 ғәрәсәттәй бәлә килгән мәлдә,
 ауыр ғазаптар, ыза-яфа изгәндә,
 мин дә мысқыллап көлөрмөн.
 28 Шунда мине сакырырзар – өндәшмәсмен,
 эзләп-эзләп тә таба алмастар.
 29 Белемде ек күргәнгә,
 Раббынан куркыузан баш тартканға,
 30 кәңәшемә колак һалмағанға,
 шелтә һүззәремде инкар иткәнгә күрә –
 31 эштәренең әсе емешен татыр,
 яман ниәттәре менән туйыныр улар.
 32 Сөнки томананы кирелеге харап итер,
 ақылһыззы ғәмһезлеге бөлдөрөр.
 33 Мине тыңлағандар иһә, яуызлыктан куркмайынса,
 имен һәм хәуефһез йәшәр».

Ақыл – Раббынан

- 2** 1 Улым, минең һүззәремде тыңлап,
 бойороктарымды күңелеңдә һаклаһаң,
 2 ақылға колағыңды асып,
 йөрәгеңде төшөнмәккә йүнәлтһәң,
 3 әйе, әгәр белемгә юл асып,
 зиһенде сакырһаң,
 4 уны көмөш эзләгән һымак,
 йәшерен хазина һымак эзләһәң, –
 5 Раббынан куркыузың мәғәнәһен аңларһың,
 Алланы танып-белерһең.
 6 Сөнки бәндәләргә зиһенде Раббы бирә,
 белем һәм ақыл Уның ауызынан сыға.
 7 Раббы намыслыларға еңеү әзерләй,
 Ул һак юлдан йөрөгәндәр өсән – калкан.
 8 Ул ғәзеллек юлын һаклай,
 тоғроларының һуқмағын курсалай.
 9 Шул сағында һин тоғролоктоң, ғәзеллектен,
 һәр төрлә игелекле юлдың мәғәнәһенә төшөнөрһең,
 10 сөнки йөрәгеңә ақыл инеп урынлашыр,
 ғилем күңелеңде биләп зауықландырыр,
 11 зирәклек һине курсалар,
 зиһен һине һаклап торор.
 12 Улар һине яман юлдан,
 әхлакһыззың коткоһонан коткарыр.
 13 Караңғылык юлын өштөн күреп,

- 14 тура юлдан тайпылғандарзан,
 яуыз эштәренә шатланған,
 15 азғынлыктарынан тәм тапқан,
 юлдары кәкре булған,
 үз һукмактарында азашып йөрөгәндәрзән һаклап торор.
 16 Зирәклек һине ят катындан,
 татлы телле сит катындан котқарыр.
 17 Был катын йөштән сыжкан ирен ташлап,
 Алла алдындағы антын оноткан.
 18 Уның өйө – үлемесле тозақ,
 йөрөгән юлы үлеләр донъяһына илтә.
 19 Унда кергән кеше кире сыжмай,
 йәшәү юлына бүтәнсә аяк басмай.
 20 Шуға күрә һин якшылар юлынан бар,
 иманлылар һукмағынан тайпылма,
 21 сөнки ерзә намыслылар йәшәр;
 бында тик камилдар ғына тороп калыр,
 22 ә яуыздар ерзән юк ителер,
 мәкерле бәндә төбө-тамыры менән коротолор.

- 3** 1 Улым, мин өйрәткәнде онотма,
 бойороктарымды йөрөгәндә һакла;
 2 сөнки улар ғүмереңде озоһайтыр,
 имен йәшәр йылдарыңды арттырыр.
 3 Мәрхәмәт менән тоғролок һине ташламаһын,
 уларзы мунсак итеп муйыныңа так,
 йөрәк тактаташына язып куй –
 4 шул сак үзең дә Алла һәм кеше күзендә
 мәрхәмәт табып, хөрмәт қазанырһың.
 5 Үз белдегеңә таянма,
 бөтөн йөрөгәң менән Раббыңа инан.
 6 Ниндәй юлдан барһаң да, Раббыңды таны,
 Ул һинең һукмағыңды турайттыр.
 7 Үзеңде ақыл эйәһе тип һанама,
 Раббынан курк, ямандан йырак тор.
 8 Был һинең тәнеңә сихәт бирер,
 һөйәгеңә кеүәт өстәр.
 9 Раббыны бөтә мал-мөлкәтең менән олола,
 һәр эһеңдең тәүге емешен уға арна,
 10 шулай итһәң, келәтгәрең тулы булыр,
 мискәләрең йәш шараптан ташып торор.
 11 Улым, Раббының һабағын кире қакма,
 Уның шелтәһенә йәнең көймәһен.
 12 Атай кеше ғәзиз балаһын нисек шелтәләй,
 Раббы ла яратқан бәндәһен шулай тәрбиәләй.

- 13 Акыл туплап, зирәклеккә ирешкән –
бына кем ул бәхетле кеше!
- 14 Акыл туплау көмөш йыйыузан якшырак,
сөнки акыл алтындан затлырак.
- 15 Асылташтарзан да киммәтлерәк акыл,
һин теләгән бер нәмә лә уға тиң түгел.
- 16 Уның уң кулында – озон ғүмер,
һул кулында байлык менән шөһрәт булыр.
- 17 Уның юлдары – шатлык юлдары,
һукмактары имен-аман булыр.
- 18 Акыл – уны қосаклап алғандар өсөн – тормош ағасы ул,
уға һыйынғандар – бәхетле.
- 19 Раббы зирәк акылы менән ерзең нигезен қорған,
зирәклеге менән күкте нығытқан.
- 20 Уның акылы менән упқындар убыла,
болоттар ергә ямғыр язуыра.
- 21 Улым, һин ошоно күз уңындан ыскындырма:
айык акыл, уйлап эш итеү кеүәһен һакла.
- 22 Шулай итһән, улар һинең йәһнең өсөн – йәшәү,
муйыныңа асыл мунсақ булыр.
- 23 Шул сақ юлың имен-аман булыр,
аяктарың иһә яза бақмақ.
- 24 Куркмайынса ятып йокларһың,
йоккоң һәр сақ тыныс булыр.
- 25 Көтмәгәндә килер афәттәрзән,
яуыз бәндәләргә килгән бәләләрзән куркма,
- 26 сөнки Раббы таянысың булыр,
аяғыңды мәкер тозағынан һаклар.
- 27 Кулыңдан якшылык килә икән,
мохтаждарға игелек қыл.
- 28 Бөгөн бирерлек икәнһең, яқыныңа:
«Азақ кил, иртәгә бирермен», – тип әйтмә.
- 29 Һиңә ышанып, яныңда шик-шөбһәһез
йәшәгән яқыныңа қарата кенә тотма.
- 30 Үзеңә яманлык қылмаған кеше менән сәбәпһезгә
даулашма.
- 31 Башқаларға йәбер қылғанға қызыкма,
уның юлын һайлама.
- 32 Сөнки Раббы мәкерле әзәмдән екһенә,
Ул намыслылар менән аралаша.
- 33 Раббы яуыздарзың йортона – қарғыш,
иманлылар торлағына бәрәкәт бирә.
- 34 Кешенән көлгәндән Раббы Үзе көлә,
тыйнактарға мәрхәмәтен бүләк итә.
- 35 Акыллылар шөһрәт қазаныр,
аһмактар мираққа хурлык алыр.

- 4¹ Тыңлағыз, уландар, атай нәсихәтен,
колак һалығыз, акыл туплағыз.
2 Мин бит һеззә якшылыкка өйрәтәм,
һүззәремде кире какмағыз.
3 Мин дә атайымдың улы инем,
әсәйемдең берзән-бер ғәзизе булдым.
4 Атам мине былай тип өйрәтте:
«Һүззәремде йөрөгәндә һакла,
бойороктарымды үтә – озақ йәшәрһең.
5 Акыл тупла һин, белем йый,
әйткәнемде онотма, һүземдән сыкма.
6 Акылдан айырылма, ул һине һаклар;
уны ярат – бәләһән аралар.
7 Иң мөһиме – акыл. Акыл тупла,
мал-мөлкәттән ғәйре белем йыйна.
8 Акылдың кәзереһ бел, ул һине күтәрер,
әгәр зә уға һарылһаң, ул һине дан қазандырыр;
9 башыңа гүзәл сәскәләрзән тақья,
күркәм бер шөһрәт тажы кейзерер».
- 10 Тыңла, улым, һүззәремде қабул итһәң,
ғүмер йылдарыңды арттырырһың.
11 Һиңә акылдың һуқмағын күрһәтермен,
тура юлға йүнәлтермен.
12 Уһан барһаң, азымдарың яңылышмаһ,
йүгергәндә абыһмаһың.
13 Ошо нәсихәтте һык тот, юл язлыкма,
һакла уһы, сөнки ул – һинең тормошоң.
14 Яуыздарзың һуқмағына аяк баһма,
яһандарзың юлы менән китмә.
15 Ул юлдан қас, уһан йөрәмә!
Ситкә тайпыл, уһы урап үт!
16 Сөнки залим яуызлык қылмаһа, йоклай алмай,
берәйһен аяқтан йықмаһа, күзәнән йоқо қаса.
17 Сөнки уларзың ризығы – яуызлык,
залимлыктың шарабын әсәләр.
18 Иһанлылар юлы – таңғы шәфәк һымак,
төшкә тиклем нурланһандан нурлана бара.
19 Яуыздарзың юлы – қуйы қараңғылык,
һимәгә абыһырзарын үззәре белмәй.
- 20 Улым, һүззәремә иғтибарлы бул,
әйткәндәрәмә қолак һал.
21 Уларзы күз уңыңдан ыскындырма,
йөрөгәндең иң түрәндә йөрәт,
22 сөнки уларзы тапқан кешегә – йәшәү,

- бөтә тәнгә сәләмәтлек бирә.
 23 Бөтәһенән дә бигерәк йөрөгөндә һакла,
 йәшәү сығанағы ошо – шуны аңла.
 24 Теләнде һин ялған һөйләүзән тый,
 мәкерҙе ауызыңдан кыу;
 25 күззәрәң гел тура караһын,
 карашың һәр сак алға төбәлһен;
 26 аяк баһқанға тиклем һин ныкһлап уйла,
 шул сак бар юлдарың ышаныслы буһыр.
 27 Уңға ла, һулға ла тайпылма,
 аяғыңды яманһыктан йырак йөрөт.

Уйнашка жаршы кичәтеу

- 5** 1-2 Улым, айык акыл йөрөтөр өсөн,
 ирендәрәң белемәндә һакһаһын өсөн,
 мин биргән акылға күңел һал,
 әйткән фекеремдә һанла.
 3 Кеше катыһының ирененән бал тама,
 теле майҙай йомһаҡ яғыла –
 4 ләкин аҙағында – әрем әселеге,
 ике якһы үткер кыһыһтай – хәүефе.
 5 Уның аякһы үлем юһына төшә,
 аҙымдары үлеләр донъяһына йүнәлә.
 6 Ул йәшәү юһын бар тип тә белмәй,
 тайғаҡ юлдан йөрөүен үзе лә һизмәй.
 7 Тимәк, уһандар, әйткәнәмә коһаҡ һалығыз,
 телемдән төшкән һүззәрзән тайпылмағыз.
 8 Ундай катыңдан йырак тор,
 уның тупһаһына якһын барма.
 9 Юкһа абруйыңды башкаһарға бирерһен,
 ғүмереңдә һалимдарға иһрафһарһың;
 10 көс-кәүәтеңдән ятһар кинәнер,
 миһнәт менән тапканың икенсе йортка китеп торор.
 11 Тәһең һуһып, коро һөйәк калғас,
 ғүмер аһырыңда ыңғыраһырыһың:
 12 «Өгөт-һәһихәттә һиңә тыңһаманым,
 һиңә йөрөгем һелтәһәрҙе кире кәкһы,
 13 оһтаһдарымдың өйрәткәнән алһаманым,
 кәңәһ биргәндәрҙе һанһаманым?»
 14 Бөтөн йәмғиәт алдында
 хурһыкка сәк төһмәй кәлдым».
 15 Һыузы үз һакһағыһыңдан аһып әс,
 сәһсауыңды үз кәзәһәңдә һыуы менән баһ.
 16 Шиһмәң урамдар буйһап ақһаһын,
 таһкындай майҙандарға туһмаһын.

- 17 Ул тик бары үзеңдеке булһын,
яттар менән уны уртаклашма.
- 18 Инешендең һыуы бәрәкәтле булһын,
йәштән алған катыныңдың рәхәтен күр.
- 19 Һөйкөмлө боланыңдың, гүзәл коралайыңдың күкрәктәре
һәр вақыт кинәнескә сорнаһын, –
уның һөйөүе менән ләززәтләнеп йәшә.
- 20 Ниңә, улым, сит катындан башың юғалтырға,
кеше катынының куйынына һыйынырға?
- 21 Кешенең юлы Раббының күз алдында,
уның һәр азымын үлсәй Раббы!
- 22 Яман кеше үз яуызлығының ауына эләгә,
гонаһтарының тозағына бәйләнә,
- 23 тәрбиәһезлеге аркаһында харап була,
азғын ахмаклығы башына етә.

Тормош өсөн кәрәк иҫкәрмәләр

- 6** 1 Улым, әгәр зә башка өсөн яуаплылык йөкләһән,
уны үзеңдең иңеңә алһаң –
- 2 биргән һүзеңдең ауына каптың,
ауызыңдан сыткан вәғзәңдең колона әйләндең.
- 3 Улым, үзеңде коткарғыу сараһын күр,
һин ул кешенең кулына төштөң:
уның янына бар, аяғына йығыл, ялбар,
- 4 күззәреңә йоко бирмә,
керпектәрең дә ауыраймаһын;
- 5 үзеңде һунарсы кулынан ғәзәл һымак,
ау короусынан кош һымак коткар.
- 6 Эй ялкау, ана кырмыскаға бак,
уның тырышлығын күреп, акыл ал:
- 7 уның өстөнән түрә лә,
күзәтсе лә, хөкөмдар за юк;
- 8 әммә ул йәй буйы азык туплай,
урак мәлендә үззәренә ем әзерләй.
- 9 Күпме ятырға була, эй ялкау,
йоконан торор вақыт түгелме?
- 10 Йәнә әзерәк йоклап, серем итһәң,
кул каушырып тағы ултыра бирһәң –
- 11 өйөңә карак һымак мохтажлык инер,
кораллы баҫкынсы булып нужда һөжүм итер.
- 12 Йүнһез әзәм, яман кеше
ауызынан ялған һибә;
- 13 йә күз кыса, аяк тыпырлата,
йә бармағы менән ишаралай.

- 14 Йөрәгендә уның һәр сак мәкер,
һәр вақыт бозоклок уйлап йөрөй,
кайза барһа ла, тауыш сығара.
- 15 Шуға күрә һәләкәте капыл булыр,
шифа тапмай, котолғоһоҙ харап булыр.
- 16 Раббы алты нәмәгә нәфрәтләнә,
Ул ете нәмәнән ерәнә. Былар:
- 17 тәкәббер караш, ялғансы тел,
ғәйепһезең канын койған кулдар,
18 максаты яманлык булған йөрәк,
яуызлыкка ашығыусы аяк,
19 тын алған һайын алдашқан ялған шаһит,
ағай-эненең араһын бутаған зат.
- 20 Улым, атайыңдың бойороктарын тот,
әсәйеңдең өгөттәрен кире какма!
- 21 Уларҙы һәр вақыт йөрәгендә һакла,
мунсак һымак, муйынында тағып йөрө.
- 22 Улар, юлға сыкһаң, һине етәкләп алырҙар,
йокларға ятһаң, һаклап торорҙар,
уянғаныңда һөйләшерҙәр.
- 23 Сөнки бойорок шәм һымак,
өгөт-нәсихәт иһә – нур,
шелтә менән тәртип – тормошка юл.
- 24 Улар һине яман катындан аралар,
юха телле ят катындан курсалар.
- 25 Ул катындың сибәрлеге йөрәгенде өтмәһен,
керпек қағыуҙары кол итмәһен,
- 26 сөнки азғын катын бер һынык икмәккә калдыра,
сит катын йәнендән яззыра.
- 27 Кеше қуйынында ут йөрөтә алырмы?
Кейгән кейеме янмаҫмы?
- 28 Тере күз өҫтөнән атлап йөрөп,
аяғыңды бешермәү мөмкинме?
- 29 Күршеһенең катыны менән йөрөгән кешенең дә хәле шулай;
кем ундай катынға қағыла, язаһыз калмай.
- 30 Карак аслыктан, тамак ялғар өсөн урлаһа,
кешеләр уға артык хур бакмаҫ.
- 31 Ә шулай ға тотһалар, ете кат арттырып түләтерҙәр,
бөтә мөлкәтен тартып алырҙар.
- 32 Зина кылыусының ақылы юк,
бындай кеше үз йәнен үзе кыя.
- 33 Өлөшөнә таяк менән мәсхәрә төшөр;
хурлығы юйылмаҫ булыр.
- 34 Сөнки көнсәллөк – ирзе ярһыткыс бер көс ул,

35 үс алған сағында аяп тормай.
Ул бер ниндәй хак та кабул итмәс,
нимә бирһәләр зә, ризалашмас.

7 1 Улым! Минең һүземде тот,
кушканымдан аслан сыкма.
2 Өгөтөмдө тотһаң, көн күрерһең;
өйрәткәндәрәмде күзеңдең алмаһы һымак һакла.
3 Йөзөк ише бармағыңа кей уларзы,
йөрәк тактаташына язып куй.
4 Акылға әйт: «Һин – минең һеңлем!»
зирәклекте «туғаным» тип ата.
5 Улар һине кеше катынынан,
татлы телле ят катындан аралар.

6 Бер мәл тәзрәнән караһам,
тәзрә рәшәткәһе аша күз һалһам,
7 бер катлы йәштәр төркөмө араһында
иһәр бер егет күзгә салынды.
8 Ул урам буйлап килде лә,
ирле катын өйөнә табан йүнәлде –
9 эһер төшкәндә,
төн караңғылығына ышыкланып.
10 Бына уның каршыһына
фәһишәләй кейенгән хәйләкәр катын сыкты.
11 Өйөндә ултырып сыҙамаған,
тотанакһыз, йөрөмтәл катын ине ул.
12 Бер урам кызыра, бер майзанға сыға,
мөйөш һайын корбанын һағалап йөрөй.
13 Бына ул теге егетте һосаклап алды,
уны үбә-үбә хаяһыз йөз менән:
14 «Татыулык корбаны килтерзем,
һәзеремде бөгөн үтәнем.
15 Шуға күрә һине күрергә тип каршы сыктым,
һине эзләгәйнем, бына, таптым.
16 Түшәгемә парсалы мысыр тукымалары йәйзем.
17 Хуш еһле баһыян бөрктөм түшәгемә,
дәрсен* менән йөзйәшәр һирптем.
18 Кер, әйзә, таң аткансы мөхәббәтгән илерербеҙ,
һөйөп-һөйөлөп төнөбөззө үткәерербеҙ.
19 Ирәм өйзә юк, алыс юлға сығып китте.
20 Үзә менән бер яһсык көмөш алды,
ай тулғансы кайтып кермәс әле».
21 Алдап-йолдап уны кызыктырзы,

* 7:17 Дәрсен – руссаһы: корица.

- тәмле теле менән үз ауына эләктерзе.
- 22-23 Салыуға алып барылған үгез һымак,
бауырын ук үтәнән үтә тишкәнгә тиклем,
был ахмак тозақка баһа,
йәненән язырын аңламайса,
ауға табан оскан кошсок һымак,
уның артынан эйәрә.
- 24 Эй уландарым, тыңлағыз мине,
һүзәрәмә колак һалығыз,
25 күңелегез ул катындың юлына табан боролмаһын,
уның һужмағына аслан аяк баһмағыз.
- 26 Сөнки ундай катын күпме кешене қорбан итте,
ни кәзәр әзәмдең башына етте.
- 27 Уның өйө – үделәр донъяһына юл,
кәбергә алып төшә ул.

Акыл кешеләргә өндәшә

- 8** 1 Акыл – зирәк катын – сақырамы әллә?
Зиһен ауазын яңғырата түгелме?
- 2 Юл буйындағы калкыуза,
Юлдар сатында баһып тора ул;
- 3 кала капкалары төбөндә һөрән һала,
ишектәр алдында яр һала:
- 4 «Кешеләр, һезгә өндәшәм,
әзәм балаларына мөрәжәғәт итәм.
- 5 Бер катлылар, акыл менән эш итергә өйрәнегез,
эй ахмактар, акыл туплағыз.
- 6 Минең рухлы телмәремде тыңлағыз, –
ауызымды дөрөслөк һөйләр өсөн асамын.
- 7 Минең телем хәкикәтте һөйләй,
ялған – ауызым өсөн ерәнгес.
- 8 Ауызымдан сыккан һүзәр гелән гәзел,
мәкер-алдак юк уларза.
- 9 Аңлағандар өсөн улар аңлайышлы,
ғилем эйәләре өсөн дөрөс.
- 10 Нәсихәтемде көмөштән гәйре күрегеһ,
ғилемде саф алтындан өстөн куйығыз.
- 11 Сөнки акыл асылташтан киммәтерәк,
һин теләгән бер нәмә лә уға тиңләшә алмаһ.
- 12 Мин акылмын, зирәклек минең юлдашым,
белем менән төплөлөк – эзләгәнем.
- 13 Раббынан куркыу – яуызлыкты нәфрәт итеу ул;
тәкәбберлек һәм әрһезлек, золом юлы,
ялған һөйләү – мин күрә алмаған сифаттар.

- 14 Кәңәш миндә, айык акыл миндә,
мин зиһенмен, көс миңең менән.
- 15 Миңең көзрәтем менән батшалар идара итә,
хакимдар ғәзеллек урынлаштыра.
- 16 Миңең көзрәтем менән башлык һәм түрәләр,
ер йөзөнөң барлык хөкөмдарзаны ғәзел идара итә.
- 17 Мине һөйгәндәрзе мин дә һөйәм,
эзләгәндәр мине тапмай калмаҫ.
- 18 Миңең менән байлык һәм дан,
бөтмәҫ муллык һәм дөрөҫлөк.
- 19 Емештәрәм алтындан,
хатта саф алтындан якшырақтыр;
файзам иһә саф көмөштән өҫтөнөрәк.
- 20 Мин тоғролок юлынан,
ғәзеллек эззәренән йөрөйөм,
21 үземде яраткандарға байлык килтерәм,
хазиначарларын арттырам.
- 22 Раббы Үз юлының башланғысында
һәр эшенән әүәл миңә эйә булды.
- 23 Донъя бар булғандан алда,
әүәлдән үк барлыкка килдем мин.
- 24 Даръялар юк сакта,
сығанактар за булмағанда барлыкка килдем.
- 25 Таузар калкмағайны әле ул сакта.
Калкыулыктарзан да алда тыузым.
- 26 Раббы кырзаны менән ер өҫтөн,
ғаләмдең бөртөк комон да бар итмәгәйне.
- 27 Ул күкте бар кылғанда – шунда булдым,
даръя өҫтөнә офокто һызған сакта,
28 күк йөзөнә болоттар урынлаштырғанда,
ер астындағы инеш юданын нығытканда,
- 29 Ул һыу ташып сыкмаһын тип,
диңгезгә ярзар куйғанда,
ергә нигез һалған сакта –
- 30 мин Раббы янында оҫта булдым,
һәр көн һайын Уның һөйөнөсө инем,
гелән Уның алдында кыуандым.
- 31 Ерзәге донъяға һөйөндөм мин,
әзәм заттарың уйлап кыуандым.
- 32 Ә хәзер мине тыңлағыз, балалар:
миңең юлдан барыусылар бәхетле.
- 33 Нәсихәтемде тыңлағыз – акыл туплағыз,
уны һис тә кире какмағыз.

- 34 Мине тыңлап, көн һайын
капкам төбәндә уяу торғандар,
ишегемдән күзен алмағандар бәхетле.
35 Мине тапкан кеше йәшәү таба,
Раббының илтифатын казана.
36 Мине ыскындырған үзенә зыян кыла,
мине күрә алмағандар үлемде үз итә».

- 9¹ Акыл, ете бағананын йышып,
үзенә йорт һалды;
2 мал һуйзы, тәмләткестәр кушып
шарап әзерләне, табын корзо.
3 Хезмәтсе кыздарын каланың
бейек урынына ебәрәп, иғлан иттерзе:
4 «Бер катлылар, миңә килегез!»
Акылһыззарға ла әйтте:
5 «Килегез, һыйымды ашағыз,
әзерләгән шараптан ауыз итегез!
6 Томаналык менән хушлашығыз – йәшәрһегез,
зиһен күрһәткән юлдан йөрөгөз», – тине.
7 Мысқыл итеүсене төзәтһәң – хурланырһың,
яманды шелтәләһәң – үзенде мәсхәрәләр.
8 Мысқыл итеүсене шелтәләмә – күрә алмаз булыр,
акыллыны шелтәлә – һине яратыр.
9 Акыллыға өгөт бирһәң – акылы артыр,
иманлыны өйрәтһәң – ғилеме артыр.
10 Раббынан куркыу – акылдың башы,
мөкәддәс Алланы белеү – зирәклең!
11 Акыл аркаһында көндәрең озайыр,
ғүмер йылдарың ишәйер.
12 Акыллы булһаң – акылың үзеңә хезмәт итер,
кеше мәсхәрәләргә яратһаң – зарары үзеңә булыр.

¹³ Ахмаклык – ғауғасыл, аңһыз, наһан катын – ¹⁴ өйһөнөң ишеге алдына сығып йә-
ки каланың иң калкыу ерендә ултырып, ¹⁵ үз юлынан китеп барғандарҙы сақырып
кысқыра:

- 16 «Бер катлылар, миңә килегез!»
Акылһыззарға ла әйтте:
17 «Урлап эскән һыу татлырак,
йәшереп ашаған икмәк тәмлерәк!»
18 Ә янына килгән бахыр
үзен әруахтар янына сақырғанды белмәй.
Уның кунактары – үлеләр донъяһының төпкөлөндә.

Мәкәлдәр

10 ¹ Сөләймән батшаның хикмәтле һүззәре.

- Акыллы улан – ата һөйөнөсө,
 ахмак улан – әсә көйөнөсө.
- 2 Нахак юл менән табылған байлыктан файза булмаç,
 ә хаклык үлемдән коткарыр.
- 3 Раббы тоғро кешене ас калдырмаç,
 ямандың комһозлоғон кире қағыр.
- 4 Ялкау кулдар бөлгөнгә төшөрөр,
 тырыш кулдар байлык килтерер.
- 5 Акыллы ул йәй көнө иген игер,
 урак вақытында йоклап яткан ул хурлык килтерер.
- 6 Иманлының башында – фатиха,
 яуыздың телендә – золом.
- 7 Иманлының истәлеге мөбәрәк булыр,
 яуыздың исеме тиз онотолор.
- 8 Акыллы кеше өгөттә кабул итер,
 ахмакты теле бәләгә илтер.
- 9 Тура юлдан йөрөгән имен йәшәр,
 кәкре юлдан киткән фаш ителер.
- 10 Мәкерле күз қысқан хәсрәт килтерер,
 ахмакты теле бәләгә илтер.
- 11 Иманлының теле – тормош шишмәһе,
 ямандың ауызында золом йәшенеп ятыр.
- 12 Нәфрәт талаш куптарыр,
 әммә мөхәббәт бөтә гонаһтарзы каплар.
- 13 Зирәктең ауызынан хикмәт сығыр,
 акылһызың аркаһына һуйыл төшөр.
- 14 Акыллылар белем туплар,
 ахмактың теле һәләкәтте яқынайтыр.
- 15 Байға байлығы – ныклы кәлгә,
 ярлыға фәкирлеге – оло бәлә.
- 16 Тәкүәнең хезмәт емеше тормошка илтә,
 яуыздың табышы – яза.
- 17 Нәсихәтте үз итеү – тормошка юл,
 шелтәне үзһенмәгән – юлдан азашыр.
- 18 Нәфрәтен йәшергән – ялған һөйләр,
 ғәйбәт таратыу – ахмаклыкка бәрәбәр.
- 19 Күп һөйләгән гонаһтан котола алмаç,
 телен тыйған акыллы булыр.
- 20 Тәкүәнең теле – саф көмөш,
 яуыздың йөрәге буп-буш.
- 21 Иманлының һүзе күптәрзе тукландыра,
 ахмакты үз алийотлоғо һәләк итә.

- 22 Раббы фатихаһы кешене байыта,
һин уның менән кайғы белмәһең.
- 23 Ахмак бозоклоктан ләззәт таба,
зирәкте – ақыл шатландыра.
- 24 Ямандың куркыуы ғәмәлгә аша,
тәкүә кеше моратына ирешә.
- 25 Купкан койон яманды һепереп түгер,
тәкүә кешенең нигезе мәңге торор.
- 26 Тешкә – һеркә, күзгә төтөн нисек булһа,
йомошо төшкән кешегә ялкау әзәм дә шулай.
- 27 Раббынан куржкан – ғүмерен озайтыр,
ямандарзың йылдары иһә кыскара барыр.
- 28 Тәкүәнең өмөтө шатлыкка илтә,
яуыздың көткәне бушка сыға.
- 29 Камил кешегә Раббының юлы – һыйыныр урын,
яуызлык кылыусылар өсөн – һәләкәт.
- 30 Тәкүә мәңге тоторокло булыр,
яуыз иһә ерзә калмаһ.
- 31 Тәкүә ауызынан хикмәт яуыр,
мәкерле тел кыркып ташланыр.
- 32 Тәкүәнең теле ләззәт килтерер,
яуыздың ауызынан яманлык сығыр.

11

- 1 Алдак үлсәү – Раббы өсөн ерәнгес,
ул дөрөһ герзәрзе хуп күрер.
- 2 Тәкәбберлек артынан хурлык килер,
тыйнактарға әйәреп ақыл йөрөр.
- 3 Намыһлыны күңел сафлығы етәкләр,
мәкерлеләрзе хәйләһе харап итер.
- 4 Раббының асыу көнөндә байлык ярзам итмәһ,
әммә тәкүәлек үлемдән алып калыр.
- 5 Тәкүәлек менән әзәп тура юлдан йөрөтөр,
яман әзәмде үз бозоклоғо йыға һуғыр.
- 6 Намыһлыларзы тәкүәлеге коткарыр,
мәкерлеләр яман ниәттәрәнең тозағына эләгер.
- 7 Яман әзәм менән бергә өмөтө лә үлер,
бозоктарзың көткәне акланмаһ.
- 8 Тәкүә бәлә-казанан котолоп калыр,
уның урынына яман әзәм эләгер.
- 9 Аллаһыззың теле күршеһен һәләк итер,
тәкүәләр белеме менән котолоп калыр.
- 10 Тәкүәгә якшы булһа – кала байрам итер,
яман бәндәләр харап булһа – тантана яһарзәр.
- 11 Намыһлының фатихаһы менән кала төзөлөр,
яуыздың мәкерле теле аркаһында емереп ташланыр.
- 12 Ахмак кеше яқынын яманлар,

- белекле кеше өндәшмәй калыр.
- 13 Ғәйбәтсе кешенең серен асыр,
тоғро кеше сер һаклай белер.
- 14 Өгөт-нәсихәтһез халык юкка сығыр,
кәңәшселәре күп халык имен йәшәр.
- 15 Кеше бурысын үз өстөнә алған – бәләгә тарыр,
үз өстөнә алырға ашыкмаған – тыныс йәшәр.
- 16 Ғәйбәт күңелле катын хөрмәт қазаныр,
аяуһыз иһә байлык йыйыр.
- 17 Миһырбанлы әзәм үзенә бәрәкәт килтерер,
рәхимһез иһә зыянға тарыр.
- 18 Яман әзәмдең қазанышы – алдатқыс,
игелек иккәндең әжере ышаныслы.
- 19 Ихлас тәкүәлек юлы тормошка илтә,
яуызлыкка ынтылыусылар үлемгә ашыға.
- 20 Раббы бозок күңелләләрзән ерәнә,
пак юлдан барыусылар Уға қыуаныс.
- 21 Хак әйтәм, яман бәндә язаһыз қалмақ,
иманлылар тоқома қоромас.
- 22 Елбәзәк катын-қыззың сибәрлеге
суска моронондағы алтын алка һымак.
- 23 Иманлының уй-теләге – яқшылыкка,
яуыздың өмөттәре Раббының асыуына килтерер.
- 24 Қайһы берәүзәрзең бирергә қулы йомарт, әммә байлығы арта бара,
қайһылар һаран, әммә хәйерселектән қотола алмай.
- 25 Йомарт кеше етеш йәшәр,
сарсағанға һыу биреүсенен үзенә лә һыу бирерзәр.
- 26 Ашлығын қызғанғанды халык кәһәрләр,
уны вақытында һатқан фатихаланыр.
- 27 Яқшылык эзләгән илтифат табыр,
яманлык артынан әйәргән башына бәлә алыр.
- 28 Байлығына ғына исәп тотқан шиңеп қалыр,
иманлылар йәшел япрак һымак булыр.
- 29 Ғаиләһенә хәсрәт килтергәндең мирасы ел булыр,
ахмак әзәм ақыллыға қол булыр.
- 30 Тәкүәлек емешенән тормош ағасы үсеп сыға,
ақыл әйәһе кеше күңелен йәлеп итә.
- 31 Тәкүә ер йөзөндә әжерен ала икән,
яуыз менән гонаһ әйәһе һақында әйтеп тә тораһы түгел.

- 12**¹ Ғилем яратқан нәсихәтте лә яратыр,
шелтәне хуп күрмәгән – аңра қалыр.
- ² Күңеле яқшыны Раббы хуп күрер,
мәкерле кеше Уның хөкөмөнә тарыр.
- ³ Кеше яуызлык менән нығына алмақ,
ә тоғроларзың тамыры қоромас.

- 4   Әзәпле катын – ир башындағы таж,
әзәпһез катын – иренәң һөйәгендәге серек.
- 5   Тәкүенәң максаты – ғәзеллек,
яман әзәмдең кәңәше – мәкер.
- 6   Яуыздарзың һүззәре – канлы тозақ,
намыслығың әйткәне яманлыктан коткара.
- 7   Залимдар йығылып юк булып,
тәкүәләрзәң йорто имен торор.
- 8   Кеше акылына күрә макталыр,
бозок ниәтле – хурланыр.
- 9   Әре кыланып та, тәғәм икмәккә тилмергәнсе,
үзе эшләп ризык тапкан ябай кеше булыуың якшырак.
- 10   Игелекле әзәм хатта малын да кайғырта,
яман әзәм иһә мәрхәмәт белмәс.
- 11   Иген иккән икмәккә туйыр,
буш-юк артынан кыуған әзәм иһә – ахмак.
- 12   Бозок әзәм башка яуыздарзың байлығын көсәр,
тәкүә әзәмдең тамыры үсенте бирер.
- 13   Яман әзәм үз теленәң тозағына кабыр,
дөрөслөккә тоғро – бәләнен калыр.
- 14   Кеше үз һүзенәң емештәре менән игелек табыр,
хезмәте бүләк булып үзенә әйләнәп кайтыр.
- 15   Ахмак үз юлын дөрөс тип уйлар,
акыллы әзәм кәңәшкә колак һалыр.
- 16   Ахмактың асыуы йөзөнә сығыр,
акыллы хурлаузы ишетмәмешкә һалышыр.
- 17   Намыслы шаһит дөрөсөн һөйләр,
ялған шаһиттың ауызынан алдак ағылыр.
- 18   Мәкерле һүз кылыс ише яралай,
акыллығың һүзе дауалай.
- 19   Хак һүззәң ғүмере – мәңгелек,
ялғандың ғүмере – бер күз асып йомған ара.
- 20   Ниәте ямандың күңелендә – мәкер,
татыулык яклығың күңелендә һөйөнөс булып.
- 21   Тәкүә кешегә һис ниндәй зарар теймәс,
яуыз иһә золомға тулышкан.
- 22   Ялғансы тел Раббы өсөн ерәнгес,
намыслы эш иткәндәрзе Ул күркәм күрә.
- 23   Зирәк кеше белемен йәшереп һаклар,
ахмак әзәмдең тилелеге алға сығыр.
- 24   Егәрленәң кулы етәкселек итер,
ялкаулығы кешене кол итер.
- 25   Хәүеф кешенәң йөрәген бөтөрә,
яғымлы һүз күңелен күтәрә.
- 26   Тәкүә кеше якынына юл күрһәтер,
яуыз иһә юлдан азаштырыр.

- 27 Ялкау ауына эләккәнде лә бешермәс,
егәрленең мал-мөлкәте һан белмәс.
28 Хаклык юлы – йәшәү сығанағы,
кем был юл менән бара, унда үлем юк.

13

- 1 Акыллы улан ата өгөтөн тыңлар,
йүнһез улан шелтәгә колак һалмәс.
2 Кеше үз һүзенең емештәре менән игелек табыр,
мәкерленең күңеле тик золот теләр.
3 Кем телен тыя, шул йәнен һаклар,
телен тыймаған харап булыр.
4 Ялкау әллә нәмәләр кәтәп яткансы,
егәрле тамағын туйзырған.
5 Тәкүә әзәм алдакты һөймәй,
бозок иһә хурлыкка төшә, мәсхәрәгә кала.
6 Дөрөслөк юлында булғанды тоғролоғо коткарыр,
яуызды кылған гонаһы һәләк итер.
7 Кайһылар хәйерсе булһа ла, бай булып кылана,
икенселәр бай булһа ла, хәйерсе булып күренергә тырыша.
8 Бай әзәм байлығы менән ғүмерен һаклай,
ә ярлыға һис нәмә янамай.
9 Иманлының шәме якты яна,
яуыздыкы бысқып һүнә.
10 Тәкәбберлектән тик ызғыш сыға,
кәңәшле эш иткәндәр акыл йыя.
11 Харам юл менән табылған байлык таркала,
бөртөкләп йыйылған байлык арта бара.
12 Озақ бойомға ашмаған өмөт – йөрәк әрнеүе,
ә ғәмәлгә ашканы – тормош ағасы.
13 Нәсихәтте һанға һукмаған – зыян күргән,
бойорокто тотқан – бүләкләнгән.
14 Акыл эйәһенең тәғлимәте – тормош шишмәһе,
ул үлем тозағынан һаклай.
15 Айык акыл илтифат казана,
мәкер юлы һәләкәткә илтә.
16 Зирәк кеше белеменә таянып эш итер,
акылһыз аһмаклығын күрһәтер.
17 Яман илсе бәләгә тарыр,
тоғро илсе күңелгә шифа килтерер.
18 Нәсихәткә колак һалмаған малһыз-данһыз калыр,
нәсихәтте үз иткән кәзәр-хөрмәт табыр.
19 Ғәмәлгә ашқан теләк – күңелгә дауа,
йүләргә яуызлығы менән хушлашыу – кот оскос.
20 Акыллы менән эш иткән – акыл йыйған,
акылһызы иш иткән – туңған.
21 Гонаһлыны – бәлә-каза,

- тәкүәне якшылык озата йөрөй.
 22 Тәкүә балаларының балаларына ла мираҫ калдыра,
 гонаһлының тапканы тәкүәгә насип була.
 23 Ярлының баһыуында уңышы мул,
 тик уны ғәзелһезлек харап итә.
 24 Сыбығын йәлләй икән, тимәк, улын яратмай,
 улын яратһа, вакытында арт һабағын укытыр.
 25 Якшы әзәм туйғансы ашар,
 яман әзәмдең корһағы буш калыр.

14

- 1 Акыллы катын өй күтәрер,
 ахмак катын уны үз кулы менән емерер.
 2 Тура юлдан йөрөгән кеше Раббынан курка,
 юлынан тайпылған кеше Уны һанға һукмай.
 3 Ахмактың һөйләнгәне – арт һанына камсылыр,
 акыллының теле иһә – үзе өсөн һаклыктыр.
 4 Үгез булмаған урында утыкса буш,
 әммә үгеҙе көслөнөң игене мул.
 5 Ышаныслы шаһит ялғанламаҫ,
 ялған шаһиттың ауызынан алдак ағылыр.
 6 Мысқылларға яратыусы әзәм акыл эзләһә лә таба алмаҫ,
 зирәккә белем анһат бирелер.
 7 Ахмактан йырак тор –
 ауызынан мәғәнәле һүз ишетмәһең.
 8 Зирәк кешенең акылы – үз юлын белеүзә,
 Акылһыҙар ахмаклығы – уларзың алдашыуында.
 9 Ахмактар гонаһ корбанына көлөп карар,
 намыслылар Раббының илтифатын казаныр.
 10 Йөрәк үз һағышын үзе белә,
 шатлығын да яттар менән уртаклашмай.
 11 Ямандарзың йорто емерелер,
 намыслыларзың сатыры сәскә атыр.
 12 Кайһы бер юл тура булып тойолһа ла,
 ахыры үлемгә алып килә.
 13 Көлгәндә лә кай сағында йөрәк һыҙлай,
 шатлыктың һуңында кайғы бар.
 14 Азғын әзәм үзенең бозок юлының,
 якшы кеше игелегенең әжерен күрер.
 15 Бер катлы әзәм һәр һүзгә ышанып бара,
 зирәк кеше алдын-артын карап йөрөй.
 16 Акыллы әзәм яманлыктан куркып тайшана,
 ә ахмак, дыуамалланып, үзенә ышана.
 17 Дыуамал бәндә ахмаклык эшләр,
 мәкерле әзәм нәфрәткә дусар булыр.
 18 Томана мираҫка ахмаклык алыр,
 ә зирәктең тажы – ғилем булыр.

- 19 Ямандар – якшылар каршыһында,
яуыздар – тәкүәләр алдында баш әйер.
- 20 Ярлыны якындары ла ят күрә,
байзың дустары күп була.
- 21 Якынын өнәмәгән – гонаһлы,
ярлыға хәстәрлекле булған – бәхетле.
- 22 Яуызлык ниәтләгән юлдан азашмасмы?
Ә һөйөү һәм тоғролок якшы ниәтлеләр менән булыр.
- 23 Һәр тырыш хезмәт қазаныш килтерә,
буш хәбәрзән нужа тыуа.
- 24 Акыл әйәләренең тажы – уларзың байлығы,
ахмактар иҗәрлеге менән танылыр.
- 25 Тоғро шаһит йәндәрзе котқарыр,
ялған шаһиттың ауызынан алдақ ағылыр.
- 26 Раббынан куркыу – ныклы калқан,
үзеңде лә, затыңды ла һақлар.
- 27 Раббынан куркыу – тормош шишмәһе,
ул үлем тозағынан һақлай.
- 28 Ишле халық – батшаның шөһрәте,
халкының азлығы – һакимдың һәләкәте.
- 29 Сабыр кеше – акылға бай,
кызыу бәндә ахмаклығын арттырыр.
- 30 Тыныс күңел – тәнгә сихәт,
көнсөллөк һөйәктәрзе серетә.
- 31 Ярлыны рәһнеткән – уның Яратыусыһын хурлаған,
хәйерсене хәстәрләгән – Раббыны данлаған.
- 32 Яуыздың яманлығы үз башына төшөр,
якшы кеше үлем сигендә лә ышық табыр.
- 33 Зирәклек акыл әйәһенең йөрәгендә оя қорор;
хатта ахмактар за уны күрмәй қалмақ.
- 34 Тәкүәлек халық өсөн – зурлық,
гонаһ иһә халық өсөн – хурлық.
- 35 Акыл менән эш иткән хезмәтсе батшаның рәһмәтен қазаныр;
хурлықлы эш кылыусы уның асыуына дусар булыр.

15

- 1 Йомшак яуап асыузы басыр,
каты һүз һарыузы қайнатыр.
- 2 Акыллының теле ғилемде күркәм итә,
акылһызың теле ахмаклық сәсә.
- 3 Раббы күзе һәр тарафқа барып етә:
ул якшыһын да, яманын да күреп тора.
- 4 Шифалы һүз – тормош ағасы,
хәйләле һүз – рухты емерә.
- 5 Алийот атаһының өгөт-нәсихәтен эшкә һанамас;
өгөттә қолағына киртеп қуйған иһә акыллы.
- 6 Тәкүәнең өйә тулы хазиһалыр,

- ямандың мал-мөлкәте бәлә килтерер.
7 Акыллының теле ғилем тарата,
ахмактың күңелендә ғилемгә урын юк.
8 Иманһыҙ килтергән қорбан – Раббы өсөн кәбәхәтлек,
иманлының доғаны – Уға қыуаныс.
9 Иманһыҙдың юлы – Раббыға кәбәхәт,
Ул хаклык юлынан йөрөгәнде ярата.
10 Тоғро юлды ташлағанды қаты яза көтөр,
шелтә һүзгә нәфрәтләнгән – һәләк булыр.
11 Үлеләр донъяһы һәм Һәләкәт урыны асық булған Раббыға
кешенең йөрөгәндә ниндәй сер булһын!
12 Йүнһез әзәм үзен фашлағанды яратмақ,
ул акыл әйәһе янына яқын юламақ.
13 Күңеле көрзәң йөзә лә нурлы,
ә кайғы-хәсрәт рухты төшөрә.
14 Зирәк йөрәк ғилем әзләр,
ахмак тилелеге менән туйыныр.
15 Ярлының һәр көнә кайғылы,
бәхетленең йөрөгәндә – көн дә байрам.
16 Байлык йыйып, хафаланып йәшәгәнсе,
әзгә хушһынып, Раббыны зурлау хәйерлерәк.
17 Һәйәү тулы урында тик йәшелсә генә ашау
нәфрәт тулы урында һимез тана ите ашауҙан яқшырақ.
18 Яндырай ғауға сығара,
сабыр кеше ызғышты туктата.
19 Ялкаузың юлын сәнскәк бақыр,
намыслылардың юлы тигез-қиң.
20 Акыллы ул – атаға һөйөнөс,
ахмак ул – әсәһен хурлар.
21 Ахмак тилеләнә лә шатлана,
акыллы тура юлдан бара.
22 Кәңәшһез эш тарқалыр,
кәңәшселәр күп булһа, уңыш қазаныр.
23 Кеше дөрөс яуап бирһә – шатлык;
һүзәң урынлы әйтелгәнә яқшы!
24 Акыллы кеше түбәндән,
үлеләр донъяһынан тайпылыр өсөн
юғары, йәшәүгә илткән юлдан йөрөй.
25 Раббы тәкәбберзәң йортон емерер,
тол қатындың биләмәһен һаклар.
26 Ямандардың ниәте Раббыға ерәнгес,
яғымлы һүззәр иһә Уның өсөн пак.
27 Комһоз бәндә йортона бәлә тартыр,
ришүәткә юл қуймаған кеше – имен йәшәр.
28 Тоғро йөрәк уйлап яуап бирер,
яуыздың теленән ағыу тамыр.

- 29 Раббы ямандарзан алыс тора,
иманлының доғаһына колак һала.
30 Нурлы караш күнелде кыуандыра,
якшы хәбәр йәнгә-тәнгә азык бирә.
31 Тормош һабағына иғтибарлы колак
акыллылар араһында йәшәр.
32 Нәсихәтте кире каккан – зыян күрә,
өгөттәргә колак һалған – акыл йыя.
33 Раббынан куркыу акылға өйрәтә,
күндәмлек данға юл аса.

16

- 1 Кеше күңелендә ниәт қора,
әммә бөтә нәмәгә яуап – Раббынан.
2 Кеше бөтә юлдарын да пак тип һанай,
ләкин Раббы күңелдәрзе һынап қарай.
3 Эшәңде Раббы ихтыярына тапшыр –
уй-ниәттәрәң тормошқа ашыр.
4 Раббы һәр нәмәне Үз максаты өсөн яратқан,
хатта яуызды ла бәлә көнө өсөн һаклар.
5 Барса тәкәбберзәр Раббыға ерәнгес,
улар аслан язаһыз қалмаҫ.
6 Мөхәббәт менән тоғролок ғәйептән пакландыра,
Раббынан куркыу гонаһтан тыя.
7 Кешенәң юлы Раббыға хуш булһа,
Раббы уны дошмандары менән дә яраштыра.
8 Ғәзел юл менән табылған әз нәмә
наһак юл менән қазанған байлықтан якшырақ.
9 Кеше үз юлын үзе һайлай,
әммә азымдарын Раббы йүнәлтә.
10 Батша ауызында – әүлиә һүззәр,
хөкөм сығарғанда ла ул яңылышмаҫ.
11 Дөрөҫ үлсәү – Раббынандыр,
үлсәүзең герзәрен дә Ул бар қылған.
12 Батшаның яуызлык қылыуы – кәбәхәтлек,
сөнки тәхет ғәзеллек менән нығытыла.
13 Тоғро һүз батша өсөн – кыуаныс,
ул дөрөҫ һөйләгәнде ярата.
14 Батшаның асыуы – үлем илсәһе,
әммә акыллы кеше уны тынысландырыр.
15 Батшаның нурлы қарашында тормош бар,
уның илтифаты – язғы ләйсән.
16 Зирәклек қазаныу алтынға эйә булыузан,
белем қазаныу саф көмөштән якшырақ.
17 Намыслының юлы – бозоклоктан ситкә тайпылыу;
азымын белеп баҫқан – йәнен һаклар.
18 Тәкәбберлек артынан һәләкәт қилә,

- маһайыузың һуңы иһә – хурлыҡ.
 19 Тәкәбберзәр менән табыш бүлешкәнсе,
 күндәм рухлы булып ярлылар менән йәшәү якшы.
 20 Өгөткә колак һалған – уңған,
 Раббыға таянған – бәхеткә ирешкән.
 21 Күңеле зирәк кешене һизгер тиерзәр,
 һүзе яғымлы кеше ғилемен арттырыр.
 22 Зиһене бар кеше өсөн ақыл – тормош шишмәһе,
 ахмакка иһә ахмаклығы – яза.
 23 Ақыллының йөрәге теленә зирәклек бирер,
 әйткәндәрен ышаныслы итер.
 24 Татлы һүз – баллы кәрәз:
 йөнгә рәхәт, тәнгә сихәт.
 25 Кайһы бер юл тура булып тойолһа ла,
 ахыры үлемгә алып килә.
 26 Хезмәт кешеһе үзенә үзе ял бирмәй,
 сөнки уны ас карыны өндәй.
 27 Йүнһез әзәм бозоклокка шәп,
 теле, гүйә, ялмар ялкын.
 28 Мәкерле янъял тыузыра,
 ғәйбәтсе дуһтарзы айыра.
 29 Залим дуһын алдар,
 уны яман юлға әтәрер.
 30 Күзен кысқан – яман ниәт қора,
 иренен қымтыған – яуызлық қыла.
 31 Сал сәс – кешенең тоғро юлда
 қазанған шөһрәт тажы.
 32 Түзем әзәм баһадирзан көслөрәк,
 үз-үзенә баш булған кеше
 қала алған яугирзән көзрәтләрәк.
 33 Күпме генә йәрәбә һалһаң да,
 бөтә қарар – Раббынан.

- 17**¹ Табыны мул булған ғауғалы йорттан,
 бер тешләм икмәк қатыһы булған тормош хәйерләрәк.
² Ақыллы хезмәтсе хужаһының бозок улынан өстөн булыр;
 мираһтан да хужаның улдары менән бер рәтән өләш алыр.
³ Алтын-көмөш утта һынала,
 әзәмдәрзән күңелен Раббы һынай.
⁴ Яман әзәм яуыздар һүзенә колак һала,
 алдаксы әзәм ғәйбәтселәргә зйәрә.
⁵ Ярлынан көлгән әзәм Яратыусыһын да хурлай,
 кеше бәхетһезлегенә һөйөнгән – язаһын алмай қалмай.
⁶ Ейәндәр – өлкәндәрзән тажы,
 балаларзың даны – ата-әсәһе.
⁷ Ахмакка күтәрәнке телмәр окшамаған һымак,

- затлы затка алдак һүззәр килешмәй.
- 8 Ришүәт – уны биргән кешегә тылсымлы таш һымак тойола:
гүйә, кайза боролһаң да, файза килтерә.
- 9 Кенә тотмаған – дуслыкты һаклаған,
үпкәһен онотмаған – дусын юғалткан.
- 10 Белеклегә шелтә лә һабак,
ахмакка йөз тукмактың да файзаһы юк.
- 11 Ғауғасыға янъял ғына булһын,
шуға күрә уға илсенең иң аяуһызы күндерелер.
- 12 Которонған ахмакка карағанда,
балаһын юғалткан инә айбуға осрауың хәйерлерәк.
- 13 Якшылыкка яманлык менән аткандың
йортонан бәлә китмәс.
- 14 Ыҙғыш башы быуа йырылыуға тиң,
кызып китмәс элек туктай һал.
- 15 Яманды яклау, ғәйепһезгә ғәйеп ташлау –
икеһе лә Раббы күзендә әшәкелек.
- 16 Был нимә?
Ахмактың кулында акса бар ға,
акыл һатып алырға башы юк.
- 17 Ысын дустың дуслығы ғүмерлек;
туған бәлә уртаклашыр өсөн тыуған.
- 18 Ярзам кулы һузмак булып,
башка кеше өсөн яуаплылыкты үз өстөнә алыу – алийотлок.
- 19 Ыҙғыш яраткан әзәм – гонаһка ла әүәс;
үз-үзен юғары куйып мактанған башына бәлә эзләй.
- 20 Бозок әзәм якшылык белмәс,
мәкерле тел бәләгә дусар булыр.
- 21 Ахмак баланың ата-әсәһе башына кайғы алыр;
алийот улдың атаһынан һөйөнөс касыр.
- 22 Шат күңел – иң шәп дауа,
төшөнкө күңел һөйәктәрзе корота.
- 23 Хак хөкөмдө бозор өсөн
яуыз кеше йәшереп кенә ришүәт ала.
- 24 Зирәктең күзе акылға төбәлгән,
ахмактың күзе ерзең һәр тарафына йүнәлгән.
- 25 Ахмак улан – атаға көйөнөс,
уны тапкан әсәгә – әрнеү.
- 26 Ғәйепһез кешегә яза биреү,
хөрмәтлене тура һүзе өсөн тукмау – яман эш.
- 27 Зиһенле һүзен үлсәп әйтер,
белекле бушка кызып бармаҫ.
- 28 Өндәшмәгән сакта алийот та акыллы тойолор,
ауызын йомоп ултырһа, белдекле күренер.

- 18**¹ Бүтәндәр менән иҫәпләшмәгән кеше нимә теләй, шуны эшләй;
 һәр төрлө акыллы нәсихәткә каршы килә.
- ² Ахмак белемде яратмай,
 үзенә фекерен генә алға һөрә.
- ³ Яуызлык артынан нәфрәт килә,
 намысһызыкка хурлык эйәрә.
- ⁴ Кеше ауызынан сыккан һүззәр – тәрән йылға һымак,
 акыл сығанағы – ташкын һыу.
- ⁵ Яуызды яклашыу,
 ғәйепһеззе хак хөкөмдән мәхрүм итеү – енәйәт.
- ⁶ Ахмактың теле ызғыш куптара,
 ауызы тукмакка сәбәп була.
- ⁷ Ахмактың теле – үзе өсөн һәләкәт сығанағы,
 әйткән һүзе – йәненә тозақ.
- ⁸ Ғәйбәтсенең һүзе – төмле тәғәм,
 кешенең эс-бауырына үтеп инә.
- ⁹ Эшендә ялкау булған кеше –
 емереүсенең туғаны.
- ¹⁰ Раббы исеме – кеүәтле кәлғә,
 тәкүә әзәм унда касып имен кала.
- ¹¹ Байға байлығы – ныклы кәлғә,
 бейек диуар һымак күренә уға.
- ¹² Һәләкәттән алда күнел тәкәбберлеге килә,
 тыйнаклык иһә үзе артынан дан-шөһрәт эйәртә.
- ¹³ Тыңлап бөтмәйенсә яуап кайтарыу –
 ахмаклык һәм хурлык.
- ¹⁴ Кешенең рухы ауырыуға сызай ала,
 тик рух һынһа, нимә эшләргә һуң?
- ¹⁵ Акыллы әзәм колағы менән белем эзләр,
 аңлы бәндә йөрәге менән акыл туплар.
- ¹⁶ Бүләк биреү кешегә юл аса,
 бөйөктәр алдына алып бара.
- ¹⁷ Хөкөмдә беренсе һөйләгән кеше
 икенсегә бәхәскә кушылғанға тиклем хак күренер.
- ¹⁸ Көслә дәғүәселәр араһында
 бәхәсте йәрәбә хәл итә.
- ¹⁹ Рәһиәүле туған – нығытмалы кала,
 ә ызғыш бикле капка һымак айыра.
- ²⁰ Үз теленең емеше менән туя кеше,
 теле нимә таба, шуға кәнәғәт була.
- ²¹ Үлем менән йәшәү – телдең хөкөмөндә,
 телгә оҫталар уның емеше менән туйына.
- ²² Катын тапкан – хазина тапкан,
 Раббының илтифатын казанған.
- ²³ Ярлы ялбарып һорар,
 бай тупаҫ яуаплар.

24 Дусы күптең эш-мәшәкәте күп,
ләкин туғандан да якынырак дуҫ була.

19

1 Ялған телле, өстәүенә ахмак кешенән,
намыслы йәшәгән ярлы күпкә якшырак.
2 Белемһез тырышлык якшы түгел,
ашыккан аяк абыныр.
3 Ахмаклык кешене юлдан яззыра,
ғәйепте ул асыланып Раббыға япһара.
4 Барлык дуҫтарзы арттыра,
юклык дуҫтарзы айыра.
5 Ялған шаһит язаһыз калмас,
алдак һөйләгән котола алмас.
6 Түрә алдында күптәр куштанлана,
бүләк биреүсе әзәм менән һәр кем дуҫ була.
7 Ярлыны хатта туғаны ла яратмас,
дуҫ тигәне лә унан ситләшер:
һөйләшәм тип ашығып барһа – улар юк!
8 Акыл йыйған – үз йәнен дә һөйгән,
акыл менән эш иткән – бәхет тапқан.
9 Ялған шаһит язаһыз калмас,
алдак һөйләгән һәләк булыр.
10 Ахмакка муллыкта йәшәү килешмәгән һымак,
колға бейзәр өстөнән хаким булыу килешмәс.
11 Төплө кеше асылуған тыйылыр,
ғәйепте кисерә белеү уға зурлык бирер.
12 Батшаның ярһыуы гүйә арыслан ырылдауы,
ә илтифаты үләндәге ысык һымак.
13 Акылһыз улан – атаһына бәлә,
мыжык катын – туктауһыз тамған һыу кеүек.
14 Йорт-мал – ата-әсәнән калған мирас;
акыллы катын – Раббы бирмеше.
15 Ялкау йокоға туймас,
эшлекһеззәң ашы булмас.
16 Бойорокто үтәгән ғүмерен һаклар,
юлын кайғыртмаған үлемгә осрар.
17 Хәйерсегә игелек күрһәткән – Раббыға бурыска биргән,
Раббы уға тулыһынса кайтарасак.
18 Улыңды өмөт барза тәрбиәлә,
кара уны, һәләкәтенә юл куйма.
19 Ярһыу әзәмгә вақытында язаһын бирергә тейешһен;
бер аяһаң, тағы ла насарырак булыр.
20 Кәңәш тыңла, өгөт-нәсихәткә колак һал,
ахыр килеп акыллырак булырһың.
21 Кеше йөрәгендә ниәттәр күп,
әммә Раббы ихтыяр иткәне генә бойомға аша.

- 22 Кешенең тоғролоғо – киммәт,
алдаксыға карағанда ярлы якшыраҡ.
- 23 Раббынан куркыу кешене йәшәүгә илтә;
ундай кеше кәнәғәт йәшәр, тыныс йоклар,
уға бер ниндәй зә насарлык яқынламаҫ.
- 24 Ялкау әзәм табакка кулын тығыр,
тик ауызына еткергәнсе йыбаныр.
- 25 Хаяһыззы шелтәләһәң, бер катлылар һабак алып,
ақыллыны тәнкитләһәң, өгөт-нәсихәтте алып.
- 26 Атаһын бөлдөргән, әсәһен өйзән кыуған улан
оят һәм хурлык килтерә.
- 27 Улым, өгөт-нәсихәтте тыңламаһаң,
һабак биргән һүззәрзән мәхрүм калырһың.
- 28 Мәкерле шаһит һаҡ һөкөмдө мыҫкыл итә,
яуыздың ауызы бозоклокто йота.
- 29 Хаяһыз әзәм – һөкөмдән,
ахмактың аркаһы камсынан котола алмаҫ.

20

- 1 Шарап – мәсхәрәгә калдыра, хәмер – шаштыра,
уларға алданғандар – ахмак.
- 2 Батшаның ярһыуы – гүйә арыслан ырылдауы,
кыззырма уны – үзенде хәүефкә куйырһың.
- 3 Талаш-тартыштан йыраҡ торған кешегә хөрмәт,
ә һәр ахмак гауға сығарыр.
- 4 Ялкау көзөн ерен һөрмәй,
ураҡ мәлендә буш баһыуы һөрмәй.
- 5 Кеше башындағы уй-ниәттәр – тәрән йылға,
ақыллы кеше унан һоһоп-һоһоп алып,
6 «Тоғромон», – тип күптәр һөрән һала,
ләкин таянырлык иптәш табырһыңмы?
- 7 Тәкүә кеше хәләл донъя көтә,
үзенән һуң килгән нәселе лә бәхетле булып.
- 8 Һөкөм тәхетендә ултырған батша
үз күзе менән бөтә яманлыкты кыуып таратыр.
- 9 «Күңелемдә һис быһраҡлык юк,
гонаһымдан инде таһарыным», – тип кем әйтә алып?
- 10 Иңен-буйын, ауырлығын алдап үлсәү –
икеһе лә Раббы алдында әшәкелек.
- 11 Хатта йәш баланы – холконан,
сафлығын һәм тоғролоғон эштәренән белеп була.
- 12 Ишетер қолақты ла, күрер күззе лә
Раббы бар кылған.
- 13 Күп йоклаһаң, ас калырһың,
күз йоммаһаң, өһтәләң һыйлы булып.
- 14 «Тауарың насар, насар», – ти һатып алыусы,
ә китеү менән – мактана.

- 15 Алтын да бар, асылташтар за,
ләкин иң киммәтлеһе – белемле тел.
- 16 Ят кеше өсөн үзенә яуаплылык йөкмәгәндең кейемен ал,
уны үзең рәһен итеп калдыр.
- 17 Нахак юл менән табылған икмәк
башта тәмле булһа ла,
азак ауызы тулы таш булыр.
- 18 Максат корғанға тиклем башкалар менән кәңәшләш,
һуғышка ла кәңәшләшмәйсә сыкма.
- 19 Ғәйбәт һөйләгән – серзәрзе лә аскан,
ауызында һүз тотмаған менән аралашма.
- 20 Ата-әсәһенә тел тейзергән бәндәһенә сыраһы
төн караңғылығында капыл һүнер.
- 21 Комһозлок менән тартып алынған мираç
ахырза бәрәкәт килтермәç.
- 22 «Яуызлык өсөн кон кайтарам», – тимә,
Раббыға тапшыр – Ул һине һаклар.
- 23 Раббы алдаткыс герзәрзән екһенер,
ялған үлсәүзе Ул хупламай.
- 24 Кешенең азымын Раббы йүнәлтә,
шулай икән, кеше үзенең юлын
нисек аңлаһын?
- 25 Уйламай нәзер әйтеү,
әйткәндән һуң икеләнәп йөрөү –
кешенең үз-үзенә корған тозақ.
- 26 Акыллы батша залимдарзы иләп айырыр,
өстәренән һуккыс тәгәрмәсен тәгәрәтер.
- 27 Әзәмдең рухы – Раббы шәмелер,
күңеленең иң төпкөлдәрен һынар.
- 28 Батшаны мәрхәмәт менән һаклык һаклай,
тоғролок уның тәхетен тотоп торор.
- 29 Кеүәт – егәттәрзең ғорурлығы,
сал сәстәр иһә – қарттарзың шөһрәте.
- 30 Йәрәхәт-яра – яуызлыктан дауа,
йөзрок татыу – кешенең холок-фиғелен төзәтә.

21

- 1 Батшаның йөрәге, һыу ағымы һымак, Раббы кулында:
Ул уны кайза теләй, шунда бороп ебәрә.
- 2 Кеше барған юлын дөрөç тип һанай,
ләкин Раббы йөрәктәрзе Үзе үлсәй.
- 3 Тәкүәлек менән ғәзел ғәмәл кылыу
Раббы алдында корбан килтереүзән өстөнөрәк.
- 4 Тәкәббер караш, һауалы йөрәк –
яуыздарзың гонаһ юлындағы сырағы.
- 5 Тырыш кешене ниәттәре муллыкка килтерер,
ашык-бошок эшләүсе мохтажлыкка дусар булыр.

- 6 Ялған юл менән табылған байлык –
таралып китер томан һәм үлем тозағы.
- 7 Залимдарзың яуызлығы үз башына төшөр,
сөнки улар ғәзеллектән баш тартты.
- 8 Мут әзәмдең юлы – кәкре,
ихластың ғәмәле дөрөс булыр.
- 9 Холокһоз катын менән бер өйзә йәшәгәнсе,
кыйык башында йәшәү хәйерлерәк.
- 10 Яман әзәм яуызлыкка йән атыр,
хатта якынын да аямаҫ.
- 11 Мыҫкыллаусыға яза биргәндә, бер катлы акылланыр;
акыллыға өгөт бирһең, үзенә белем алыр.
- 12 Алла – ғәзел, Ул яуыздарзың йортон күзәтеп тора,
уларзы бәләгә дусар итә.
- 13 Ярлының ялбарғанына колак һалмаған бәндә
ярҙам һорап бер сак ялбарыр ҙа – яуап булмаҫ.
- 14 Йәшереп бирелгән бүләк – асыузы,
куйынға тығылған ришүәт ярһузы баҫыр.
- 15 Хак хөкөм якшы кешегә – шатлык,
яуызлык кылыусыларға куркыу алып килә.
- 16 Акыл юлынан тайпылған әзәм
үлеләр донъяһында урын алыр.
- 17 Кәйеф-сафа һөйгән әзәм муллык белмәҫ,
ашау-әсеү, шарап һөйгән – һис етешмәҫ.
- 18 Яуыз бәндә – тәкүәнең,
хыянатсы бәндә намыҫлының йоломолор.
- 19 Холокһоз, ғауғасыл катын менән йәшәгәнсе,
сүлдә йәшәүең хәйерле.
- 20 Акыллының йортонда хазина һәм муллык;
ахмак иһә нәмәһе бар, шуны ашай-туззыра.
- 21 Тәкүәлеккә, тоғролокка ынтылғандар
имен тормош, кәзәр-хөрмәт қазаныр.
- 22 Акыллы нык һақланған қаланы алыр,
қакшамаҫлык тип һаналған нығытманы қолатыр.
- 23 Теленә ирек бирмәгән кеше
үзен бәләләрзән һақлар.
- 24 Тәкәббер, эре әзәм – исеме уның «хаяһыз»,
үзен башқаларҙан үтә өҫтөн тотор.
- 25 Ялкаузы комһозлок бөлдөрә,
сөнки қулы эште һөйһөнмәй,
- 26 ә теләге һаман көсәйә.
Тәкүә кеше иһә йәлләмәй өләшә.
- 27 Яуыздар қилтергән қорбан – ерәнгес,
бөзөк ниәт менән қилтерелһә, айырыуса.
- 28 Ялған шаһит һәләк булыр,
үзе ишеткәнде һөйләүсенең һүзе дөрөҫкә сығыр.

- 29 Ямандың сырайы кырыс булыр,
намыслы иһә үз юлын нык тотор.
30 Раббыға каршы торор акыл да,
зирәклек тә, кәңәш тә юк.
31 Ау көнөнә аттарзы алдан әзерләйзәр,
тик еңеүзе бары Раббы казандыра.

22

- 1 Якшы исем – зур байлыктан,
абруй алтын-көмөштән киммәт.
2 Бай һәм ярлы йәнәш басыр –
һәр кайһыһын Раббы яраткан.
3 Зирәк, хәүефте алдан күрер зә, йәшенер,
бер катлы һаман алға бара бирер зә, зыян күрер.
4 Тыйнаклык һәм Раббынан куркыузың нәтижәһе –
байлык, хөрмәт, имен тормош.
5 Залимдың юлын сәнскәк менән тозақ һағалай;
ғүмерен кайғырткан унан йырак йөрер.
6 Балаңа лайыклы юлды йәштән өйрәт –
картайғас та шул юлдан тайпылмаҫ.
7 Бай ярлылар өстөнән һакимлык итер,
бирәсәккә алған – биреүсегә кол.
8 Ғәзелһезлек сәскән – бәлә урған,
уның асыу камсыһы юкка сығыр.
9 Миһырбанлы кеше фатихалы булыр,
сөнки ул үз икмәген ярлы менән бүләшә.
10 Әзәпһеззе кыуып ебәр – ызғыш китер,
янъял менән талаш тыныр.
11 Күңел сафлығын яраткан,
телендә гел яғымлы һүз булғанды
батша ла үзенә дуҫ һанар.
12 Раббы күзе ғилемде һаклай,
хыянатсы бәндәнең һүззәрен бушка сығара.
13 Ялкау әзәм: «Урамда арыслан!
Тышка сыкһам, мине үлтерерзәр», – тиер.
14 Ят катындың ауызы – төпһөз упкын,
Раббы кәһәрләгән шунда колап төшөр.
15 Бала башындағы иҫәрлекте
тәртип сыбығы тиз кыуып сығарыр.
16 Байлык арттырыр өсөн ярлыны рәһһетәүсе,
байға ришүәт биреүсе бөлгөнлөккә төшөр.

Акыл әйәләренең кәңәштәре

- 17 Колағыңды ас та
акыллылар һүзен тыңла,
миңә белемә күңел һал.
18 Уларзы йөрәк түреңдә һаклаһаң,

- улар һәр сак ауызыңда булһа,
һиңә йыуаныс булыр.
- 19 Раббыға өмөт баглап йәшәр өсөн,
бөгөн уларзы һиңә өйрәтәм.
- 20-21 Ысын хәкикәт һүззәрен һиңә өйрәтергә,
һине ебәргәндәргә уларзы еткермәккә
һинен өсөн утыз нәсихәт яззым,
һин уларзан кәңәш, ғилем табырһың.
- 22 Былай за мохтаж булған ярлыны талама,
йәберләнгәнде хөкөм алдында кысма;
23 сөнки уларзың дәғүәләрен Раббы хәл итер,
уларзы талағандарзың йәнен кыйыр.
24 Тиз асыуланған менән аралашма,
кызыу бәндә менән юлдаш булма.
25 Юкһа улар юлына төшөрһөң,
йәненде ауға эләктерерһөң.
26 Кул биреп, кеше бурысын
үз өстөңә алыусыларзан булма.
27 Юкһа, түләр хәлең калмағас,
астыңдағы түшәгенде лә алырзар.
28 Ата-бабаң куйып калдырған
боронғо ызан ташын күсермә.
29 Үз эшенең остаһын күргәнең бармы?
Ул ябай кешеләргә түгел, батшаларға хезмәт итер.

23

- 1 Хаким менән табында ултырғанда,
кем менән ултырғаныңды онотма.
2 Ашау яғына үтә шәп булһаң,
нәфсеңде тыя бел.
3 Уның һыйына ымһынып, онотолма,
сөнки был – алдаксы ризык.
4 Байыйым тип үтә бөтөрөнмә,
зиһенең ундай уйзарыңа сик куя белһен.
5 Байлык күз асып йомғансы юк була,
канатланып, бөркөт һымак күккә осоп китер.
6 Һаран әзәмдең ризығын ашама,
уның тәмле-татлыһынан тыйыл,
7 сөнки эстән ул үз файҙаһын иҫәпләй,
«Аша ла эс», – тиер һиңә,
тик күңеле менән һинен янда булмаҫ.
8 Йоткан киҫәгенде кире сығарырһың,
яғымлы һүззәрең бушка булыр.
9 Ахмакка хәбәр һөйләмә –
ул һинен акыллы һүззәреңдән көлөр.
10 Күптән үк куйылған ызан ташын күсермә,

- 11 етемдәр өлөшөнә һин кермә,
 сөнки уларзың Яклаусыһы көзрәтле,
 уларзың һиңә каршы дөгүләрендә
 етемдәрзең тарафын аласак.
 12 Йөрәгенде нәсихәткә йүнәлт,
 колағыңды ғилем тыңларға өйрәт.
 13 Балаңдың ғәйебен язаһыз калдырма,
 сыбыктан кеше үлмәй.
 14 Сыбык менән арт һабағын укытһаң,
 йәнен һәләкәттән коткарырһың.

 15 Улым, йөрәгендә акылың булһа,
 миңә йөрәгем дә шатланыр.
 16 Ауызыңда гел дөрөслөк булһа,
 бар булмышым кыуаныр.
 17 Йөрәгең гонаһлыларзан көнләшмәһен,
 һәр сак Раббынан куркыу йөрәгендә һакланһын.
 18 Сөнки алда киләсәк бар,
 өмөтөң бушка сыкмас.

 19 Тыңла, улым, акыллы бул,
 күнелеңде һак юлға йүнәлдер,
 20 иҫергәнсе шарап эскән, һоғаланып ит ашаған
 бәндәләрзең араһында булма.
 21 Сөнки бирән менән эскесене хәйерселек баһыр,
 йокосолок иҫке-моҫкоға кейендерер.
 22 Якты донъяға килтергән атаң һүзен тыңла,
 олоғайған көнөндә әсәйеңде хурлама.
 23 Хәкикәт һатып ал, уны һатма,
 акыл, тәрбиә һәм ғилем йый.
 24 Тәүфиклы баланың атаһы кыуаныр,
 акыл әйәһенә ғүмер биреүсе шатланыр.
 25 Әйзә ата-әсәң тантана итһен,
 ғүмер биргән әсәйең һөйөһөн.

 26 Улым, йөрәгенде миңә йүнәлт,
 миңә юлдарыма күз һал.
 27 Уйнашсы катын ул – төпһөз упкын,
 кеше катыны – тар коҙок.
 28 Ул юлбаһар һымак һине аңдый,
 ирҙәр араһында хыянатсылар һанын арттыра.

 29 Кемдә хәсрәт? Кемдә кайғы?
 Кемдә ызғыш? Кемдә зар?
 Сәбәпһеззән кем тукмалған?
 Кемдең күззәре аларған?

- 30 Шарап эсеүгә һалышкандар,
тағы ла эзләп йөрөгәндәр икән был.
- 31 Шараптың кызыллығына,
һауытта емелдәүенә,
еңел генә эселеүенә карама.
- 32 Азактан ул йылан кеүек сағыр,
кара йылан һымак ағыу сәсер.
- 33 Күззәрең сәйер нәмәләр күрер,
күнеленә йүнһез уйзар килер.
- 34 Үзенде диңгез уртаһында яткандай,
йөзөп барған кәмәнен мачтаһында һымак тойорһоң.
- 35 «Тукманылар мине, һизмәнем,
таякланылар мине, тойманым,
бына йоконан торам да,
яңынан эсергә керешәм», – тиерһең.

24

- 1 Яман кешеләргә көнләшмә,
улар менән бергә булырға тырышма,
2 күнелдәрендә йәбер-золот ниәтләйзәр,
телдәре яманлык сәсә уларзың.
- 3 Акыл менән йорт һалыныр,
зиһен менән нығытылыр,
4 белем иһә бүлмәләрзе
затлы һәм күркәм әйберзәр менән тултырыр.
- 5 Акыллы кеше кеүәтле булыр,
белемле әзәм үз көсөн арттырыр.
- 6 Һуғышыңды һәр яктан уйлап алып бар,
уңыш кәңәшселәр күп урында була.
- 7 Ахмак өсөн зирәклек артык юғары,
кала капкаһы төбөндә ауызын аса алмаҫ.
- 8 Золот ниәтләгәнде залим тиерзәр.
- 9 Ахмаклык менән королған ниәт – гонаһ,
башкаларзы мәсхәрәләүсегә ерәнеп карарзәр.
- 10 Бәлә килгәндә тәкәтһез калаһың икән,
тимәк, көс-кеүәткә ярлыһың.
- 11 Үлемгә дусар ителгәнде йолоп ал;
һәләкәт янаған әзәмдән баш тартырһыңмы ни?
- 12 «Без быны белмәнек бит», – тиһәң дә,
йөрөгәндәген Үлсәүсе белмәсме?
Һинең йәненде Күзәткән аңламаҫмы?
Ул һәр кемгә ғәмәленә күрә әжерен бирә.
- 13 Улым, бал кап, бик тәмле ул;
кәрәзле бал, тамағыңа татлы булыр.

- 14 Күңелеңә акыл тигәнең дә шулай,
уны эзләп таптыңмы – һөзөмтәһе лә булыр,
өмөттәрең һинең бушка китмәс.
- 15 Эй залим, тәкүәнең торлағы янында бошкон корма,
йортон уның туззыраһы булма:
16 тәкүә кеше ете йығылып, ете торор,
залимдар йығылыр за харап булыр.
- 17 Дошманым коланы, тип шатланма,
абынды тип йөрөгөң һөйөнмәһен.
18 Юкһа, Раббы күреп, был эште окшатмас,
Үҙенең асыуын дошманың өстөнән алыр.
19 Яманлык эшләүсене күреп йәнең көймәһен,
яуыз бәндәләргән көнләшмә;
20 барыбер ямандарзың киләсәге юк,
намышсыздың сырағы тиз һүнә.
- 21 Раббынан курк, улым, батшанан курк,
фетһәселәр менән аралашма;
22 сөнки уларҙан бәлә көтмәгәндә килер,
һәр икеһенең бирәсәк язаһын кем белә?

Акыл эйәләре айткан һүҙҙәр

- 23 Акыл эйәләре тағы ла былай ти:
хөкөмдә ғәзелһезлек – яман эш;
24 ғәйеплегә: «Һин хаклығың», – тиеүсене ил ләғнәтләр,
халыктар уға нәфрәтләнер,
25 ә ғәйеплене фашлаусылар һөйөнөр,
баштарына мул бәрәкәт яуыр.
26 Ғәзел яуап татлы –
ирендән үбеү менән бер.
27 Башта тыштағы эштәреңде башкар,
баһыуыңдағы эште тамамла,
шунан ғына өй һалып кер.
28 Якыныңа каршы ялған шаһитлык кылма,
ауызыңдан алдак һүз сыкмаһын.
29 «Ул миңә нимә эшләне,
мин дә уға шуны эшләйем,
ғәмәленә күрә әжерен бирәм», – тимә.
- 30 Бер сак мин ялкау әзәмдең баһыуы,
ахмак хужаның йөзөм баһаһы янынан үттем.
31 Күрәм, бөтә ерҙе сәнскәк баһқан,
кый үләне күкрәп үсеп сыккан,
баһсаның таш коймаһы емерелеп ята.

- 32 Караным да, үземә һабак алдым,
күргәндәрзән шуны аңланым мин:
33 йөнә әзерәк йоклап, серем итһәң,
кул каушырып тағы ултыра бирһәң –
34 өйөнә карак һымак мохтажлыҡ инер,
кораллы баһкынсы булып, нужа һөжүм итер.

Сөләймәндең хикмәттәренең дауамы

25 ¹Былары ла Сөләймән батшаның хикмәттәре. Уларҙы Йәһүзә батшаһы Хизки-
яһтың кешеләре йыйнап алып һаклаған.

- 2 Алланың шөһрәте – эш-ғәмәлдәрҙе сер итеп тотоу,
батшаларҙың даны – эштәрҙе тикшереп, асылын белеу.
3 Күктәң бейеклеген, ер тәрәнлеген,
батша күнелендәге уйҙарҙы белеп булмаһ.
4 Көмөштән катнашманы айыр,
көмөшсә эшләйәсәк һауыт калыр.
5 Яуызды батшанан айыр,
ғәзеллек менән тәхет нығыр.
6 Батша хозурында үзеңдә юғары куйма,
дәрәжәле түрә урынын алма;
7 «Түргәрәк күсеп ултыр», – тиеүҙәре
түрә алдында түбәнгәрәк күсерәүзән яҡшыраҡ.

- Үз күзең менән күргәнде,
8 хөкөмгә сығарырға ашыҡма;
юғиһә аҙақтан, якының оятка калдырғас, нишләрһең?
9 Якының менән дәғүәңдә үз-ара хәл ит,
башканың серен сисмә,
10 юкһа, ишеткән береһе һине хур итер,
яман атлы булып калырһың.

- 11 Урыны-еренә әйтелгән һүзҙәр –
көмөш һауыттағы алтын алма.
12 Иғтибарлы колакка аҡыллы кешенең шелтәһе
алтын алка, саф алтын бизәүес кеүек.
13 Ураҡ әсәһендә кар һалкыны нисек булһа,
тоғро илсе лә үзен ебәргән хужаһына хәл индерер.
14 Бүләк бирмәһә лә, бирзем тип мактанған әҙәм
ямғырһыз болот һәм ел кеүек.
15 Сабырлыҡ һаҡимды ла ышандыра,
йомшак тел һөйәктә лә һындыра.
16 Бал таптыңмы – туйғансы аша,
тоҫқансы ашама;
17 дуһың өйөнә йыш йөрәмә,
юкһа, һинән туйыр ға, күрә алмай башлар.

- 18 Якынына ялған шаһитлык кылған кеше
Сукмар, кылыс һәм үткер ук кеүек.
- 19 Афәт көнөндә ышанышыз кешегә өмөтләнеү
серек теш, сатан аякка өмөт бағлау һымак.
- 20 Кайғылы кеше алдында йыр йырлау
һыуык көндә кейемен систереү,
яраға һеркә тамызыуға тиң.
- 21 Дошманың ас булһа, тамағын туйзыр,
һыуһаған булһа, һыуһынын кандыр.
- 22 Былай эшләп, уның башына куз өйөрһөн,
Раббы һиңә әжерен Үзе бирер.
- 23 Төньяк эле ямғыр алып килер,
ғәйбәтсенең теле – сырайзы бозор.
- 24 Холокһоз катын менән бер өйзә йәшәгәнсе,
кыйык башында йәшәү хәйерлерәк.
- 25 Йырак илдән килгән якшы хәбәр
сарсаған кешегә һалкын һыу һымак.
- 26 Залим алдында ебеп төшкән тәкүә кеше
бысрак шишмә, буръяк козок төслө.
- 27 Балды күп ашау якшы булмаған һымак,
дан өстөнә дан қазанырға тырышыу за һәйбәт түгел.
- 28 Үзенә баш була алмаған кеше
диуарһыз қалған емерек қала ише.

- 26** 1 Йәй уртаһындағы қар, урақ өстөндәге ямғыр һымак,
шөһрәт тә аһмакка қилешле түгел.
- 2 Турғай һәм қарлуғас осоп қиткән һымак,
наһак қарғыш та кешегә төшмәс.
- 3 Атка – қамсы, ишәккә – нукта,
аһмак арқаһына һуйыл қилешә.
- 4 Тилегә тилеләрсә яуап бирмә,
үзең дә шуға оқшарһың.
- 5 Тилегә тилеләрсә яуап бир,
үзен ақыллымын тип уйламаһын.
- 6 Аһмакка йомош қушып ебәргән әзәм
үзенең аяғын қырқып ташлағандай ғазап сигер.
- 7 Аһмак ауызындағы хикмәтле һүз
ақһактың сатан аяғы һымак.
- 8 Аһмакка хөрмәт күрһәтеү –
ташты һапқыға бәйләп қуйыу менән бер.
- 9 Иңсерек қулындағы сәнскәкле ботак һисек булһа,
аһмак ауызындағы хикмәтле һүз зә шулай.
- 10 Үткенсе аһмакты эшкә алған кеше
бөтәһен дә яралаған дыуамал уқсы менән бер.
- 11 Үз қоққолоғона әйләнәп қайтқан эт һымак,
аһмак әзәм дә иңәрлеген қат-қат қабатлар.

- 12 Үзен акыллыға һанаған затты күргәнең бармы?
Ахмак ул әзәмдән күпкә өмөтләрәк.
- 13 Ялкау әзәм: «Юлда арыслан!
Урам буйлап йырткыс йөрөй», – тип тышка сыкмаҫ.
- 14 Ишек – күгәнәндә,
ялкау түшәгендә әйләнә.
- 15 Ялкау әзәм табакка кулын тығыр,
тик ауызына еткәргәнсе арыр.
- 16 Ялкау үзен сәсән телле
ете кешенән дә зирәгерәк һанар.
- 17 Талашкандар араһына кысылыу –
урам этенең колағынан тартыуға тиң.
- 18 Акылдан шашкан әзәм
нисек утлы киҫәү ата, үлем сәсә,
19 якынына этлек эшләп,
«Мин шаярттым ғына», – тигән кеше лә шулай булыр.
- 20 Утын бөтһә, усакта ут һүнә;
ғәйбәтсе булмаған ерзә ғауға тына.
- 21 Кызыулык өсөн күмер, ут өсөн утын нисек булһа,
Ызғышты кыззырыу өсөн ғәйбәтсе шулай.
- 22 Ғәйбәтсенең һүзе – тәмле тәғәм,
кешенең эс-бауырына үтеп инә.
- 23 Теле йомшак, күңеле тулы яуызлык булған кеше
ялтырауык ялатылған балсык көршәк ише.
- 24 Кара уйлы әзәмдең теле юха,
ләкин күңелендә мәкер ята.
- 25 Тауышының яғымлылығына ышанма,
йөрәгендә ете кәбәхәтлек йәшеренгән.
- 26 Нәфрәтен хәйлә астында йәшерһә лә,
яуызлығы йыйын алдында асылыр.
- 27 Кешегә сокор казған – үзе төшөр,
таш тәгәрәткән – уның астында калыр.
- 28 Ялған телле үз қорбандарын яратмай,
юха телленең ауызында һәләкәт ята.

27

- 1 Иртәгәһе көн менән мактанма,
һин уның нимә килтеререн белмәйһең.
- 2 Үзеңде-үзең түгел, башка кеше,
үз ауызың түгел, бүтән телдәр һине мактаһын.
- 3 Таш ауыр, ком тос тарта,
әммә ахмактың рәһнетеге икәһенән дә ауырырак.
- 4 Асыу – каты, ярһуу – тыйғыһыз,
әммә көнсөллөк алдында кем сызай алыр?

- 5 Асыктан-асык әйтелгән шелтә,
йәшерен һөйөүзән якшырак.
- 6 Дусың һине якшылык өсөн яралар,
ә күрә алмаған бәндә күп үбер.
- 7 Тамағы тук әзәм баллы кәрәззе лә тапап үтер,
тамағы аска әсе лә татлы күренер.
- 8 Тыуған яғынан айырылған кеше
гүйә ояһын ташлап киткән кош.
- 9 Есле май һәм хуш естәр йөрәккә ләззәт бирә,
дустың ихлас кәңәше күңелгә рәхәт.
- 10 Үз дусыңды ла, атаң дусын да ташлама,
бәлә килһә, туғаныңа барма:
эргәләге күршең йырактағы кәрзәшендән якшы.
- 11 Акыллы бул, улым, йөрәгемә шатлык килтер –
мине ғәйепләгәндәргә кайтарып әйтер һүзем булыр.
- 12 Зирәк, хәүефте алдан күрер зә, йәшенер,
бер катлы һаман алға бара бирер зә, зыян күрер.
- 13 Ят кеше өсөн үзенә яуаплылык йөкмәгәндең кейемен ал,
уны үзеңә рәһен итеп калдыр.
- 14 Иртә таңдан кыскыра-кыскыра күршене мактау
уға ләғнәт укығандай булыр.
- 15 Мыжык катын
ямғырлы көндө туктамай тамған һыу һымак.
- 16 Ундай катынды тыйыу –
елде – бәйзә, зәйтүн майын уста тотуу менән бер.
- 17 Тимерзе тимер сарлар,
кешене кеше үткерләр.
- 18 Инжир ағасын карап үстергән уның емешен ашар,
хужаһын хәстәрләгән – хөрмәт қазаныр.
- 19 Кешенең йөзө һыуза сағылғандай,
кешенең йөрәге лә йөрәктә сағыла.
- 20 Үлеләр донъяһы менән Һәләкәт урыны туймаған һымак,
кешенең күзе лә туймай.
- 21 Алтын менән көмөш – утта,
кеше мактау менән һынала.
- 22 Ифәрзе ашлык менән бергә килегә һалып төйһәң дә,
уны ифәрлегенән айырып алып булмай.
- 23 Һарығыңдың хәл-әхүәлен бел,
көтөүеңде якшылап көт;
24 сөнки байлык мәңге түгел,
таж да нәселдән-нәселгә күсмәй.
- 25 Үлән шиңеп, йәше калкып сыққанда,
таузарза бесән йыйып алынғанда,
26 бәрәстәр һине кейендерер,
кәзәләреңде һатып, баһыу алырһың.

27 Кәзәләрең мул һөт бирер,
үзеңә лә, ғаиләңә лә ризык булып,
хезмәтсе кыззариңа ла эсергә етер.

28

1 Ауыз артынан һис кем бастырмағанда ла касыр;
тәкүә арысландай кыйыу булып.
2 Илдә бола сыккан сакта, хакимдар күп,
төшөнсәле һәм ғилемле хаким булһа, ил һакланыр.
3 Хәйерсене рәһнеткән теләнсе –
ашлыкты ағызған койма ямғыр ише.
4 Канун бозғандар яуызды мактай,
канунға тоғролар уларға каршы сыға.
5 Яман әзәм ғәзеллектең нимә икәнән белмәс,
ә Раббыны эзләүселәр тулыһынса аңлай.
6 Намыслы йәшәгән ярлы кеше
наһак юлда йөрөгән байзан якшы.
7 Канунға тоғро бала – акыллы булып,
азғындарға кушылған атаһын хурлыкка батырыр.
8 Рибә* алып байыған әзәмдең бар малы
ярлыларға мәрхәмәт күрһәтеүсенең кулына эләгер.
9 Канунға қолак һалырға теләмәгән заттың
доғаһы ла Раббы өсөн ерәнгес.
10 Намыслығы яман юлға этәрәүсе
үзе қазған сокорға үзе төшөр,
кәмселекһез кеше мирасқа якшылык алып.
11 Бай кеше үзенә үзе акыллы булып күренер,
ләкин башы булған ярлы кеше уны фашлар.
12 Тәкүәләр еңһә, ил һөйөнә,
яуыздар өстөн сыкһа, кеше йәшенә.
13 Гонаһын йәшергән кеше якшылык көтә алмас,
уны танып, ваз кискән мәрхәмәт табыр.
14 Раббынан курккан бәхетле булып,
бәгерһез әзәм бәләгә тарыр.
15 Ауыз хаким ярлы халыкка
гүйә ырылдаған арыслан, үкергән айыу.
16 Хаким алийот булған һайын, һалым күп,
наһак байлыкты күрә алмағандың ғүмере озон.
17 Кеше қанын койған әзәм
кәбергәсә қасып йөрөһөн,
тынғы белмәһен, уға һис кем ярзам итмәһен.
18 Намыслы йәшәгән хәүефһез ғүмер қисерер;
қыя юлдан йөрөгән һөрөнөп қолар.
19 Иген иккән икмәккә туйыр,
буш артынан қыуған хәйерселеккә қалыр.

* 28:8 Рибә – биреп торған әйбер йәки аксанан алынған процент.

- 20 Тоғро әзәм күп бәрәкәт табыр,
байлыкка ашкынған язаға тарыр.
- 21 Кешене айырып карау – насар эш,
бер һынык икмәк тип кеше гонаһ кыла.
- 22 Комһоззон ниәте – тизерәк байыу,
артынса хәйерселек килерен уйламай ул.
- 23 Ялағай телең өсөн түгел,
тәнкит һүзең өсөн азактан рәхмәт әйтерзәр.
- 24 «Гонаһ түгел», – тип
ата-әсәһен талаған әзәм
юлбасарға бәрәбәр.
- 25 Комһоз бәндә дау сығара,
Раббыға иҫәп тоткан уңыш казана.
- 26 Үзенә генә иҫәп тоткан алийот була,
ақыл юлынан барыусылар котола.
- 27 Хәйерсегә биргән – тарлык белмәс,
уларға күзен йомған бәндә ләғнәт казаныр.
- 28 Яуыздар арта, кеше йәшенә,
кырылып бөтһә, тәкүәләр ишәйә.

29

- 1 Әрләнгән һайын нығырак тиҫкәреләнгән кеше –
бер көн капыл һәләк булыр, шифа тапмаҫ.
- 2 Тәкүәләр күбәйгәндә – халык һөйөнә,
яуыз һаким булғанда – халык ыңғыраша.
- 3 Ақылды яратқан улан атаһын шатландырыр,
фәһишәләр менән сыуалған малын юғалтыр.
- 4 Батшаның һак һөкөмө илде нығыта,
ришүәт яратыуы – бөлдөрә.
- 5 Якынына ялағайланған –
уның аяғына тозақ һалған.
- 6 Ямандың гонаһы үзенә тозақтыр,
якшы кеше йырлап, кыуанып йәшәр.
- 7 Тәкүә әзәм ярлының дәғүәһен ентекләп тикшерер,
залим ул турала уйлап та бирмәҫ.
- 8 Тотанакһыз әзәмдәр калала бола сығарыр,
ақыллылар ярһузы баҫыр.
- 9 Ақыллы әзәм аһмакты һөкөмгә алып барһа,
аһмак асыуланыр, мәсхәрәләп көлөр,
һиҫ кенә лә тына белмәҫ.
- 10 Йән кыйыусы ғәйепһеззе күрә алмаҫ,
намыҫлыны юк итергә тырышыр.
- 11 Аһмак әзәм асыуына ирек бирер,
ақыллы әзәм уны тыйып торор.
- 12 Әгәр һаким ялғанға қолак һалһа,
барлык ярандары намыҫһыз булыр.
- 13 Ярлы менән залимдың бер окшашлығы бар –

- икеһенә лә Раббы күз нурзары бирә.
 14 Әгәр батша ярлыларзы ғәзел хөкөм итә икән,
 уның тәхете мәңге какшамаҫ.
 15 Сыбык менән өгөт ақылға ултыртыр,
 үз яйына куйылған бала әсәһенә хурлык килтерер.
 16 Яуыздар ишәйгән ерзә гонаһ күбәйер,
 әммә тәкүләр уларзың һәләкәтен күрер.
 17 Балаңды тәрбиәлә – тыныс булырһың,
 ул һиңә кыуаныс килтерер.
 18 Алланан асылыш юк икән – халык йүгәнһез;
 канунға тоғролар мең бәхетле.
 19 Коро һүз менән генә колдо тәрбиәләп булмай,
 бындай кеше аңлаһа ла, колак һалмаҫ.
 20 Уйламай һүз һөйләгән кешене күргәнең бармы?
 Ундайзарға карағанда ахмакка өмөт күберәк.
 21 Колдо йәштән узындырһаң,
 якшылыкка алып бармаҫ бындай азым.
 22 Асыулы әзәм янъял сығарыр,
 кызыу әзәм золом арттырыр.
 23 Кешене тәкәбберлеге түбәнһетә,
 тыйнак кеше хөрмәт казана.
 24 Каракты дуҫ иткән – үзенә үзе дошман;
 шаһиттарзы сакырғанда өндәшмәй калыр.
 25 Кешеләрзән курккан – үзенә тозақ корған,
 Раббыға һыйынған – хәүефтән араланған.
 26 Күптәр батшанан мәрхәмәт эзләй,
 ләкин кеше ғәзеллекте тик Раббынан табыр.
 27 Ялғансылар – тәкүләргә ерәнгес,
 тура юлдан йөрөүселәр яуыздарға әшәке күренә.

Агурзың һүззәре

30 ¹Масса ырыуынан Якы улы Агурзың әйткәндәре.
 Был кеше Иҫиилға, Иҫиилға һәм Ухалға бына низәр тине:

- 2 Ысынлап та, мин барлык кешеләрзән дә томанаракмын,
 кешенең ақыл-зирәклеге миндә юк икән.
 3 Мин зирәклеккә өйрәнмәнем,
 Изге Затты белмәгәнмен.
 4 Кем күктәргә ашып, ергә төштө?
 Елде кем усына йыйзы?
 Кем һыузы итәгенә төйнәне?
 Ерзең сиктәрен кем билдәләне?
 Исеме кем? Улының исеме кем?
 Әгәр белһәң, һөйлә.
 5 Алланың һәр әйткәне һыналған һәм саф:
 Ул – Үзенә һыйынғандар өсөн калкан.

- 6 Һүззәренә Уның бер һүз кушма,
юкһа һине фашлар – алдаксы булырһың.
- 7 Ике әйбер Һинән һорайым,
мин иҗән сакта үтенесемде кире какма:
8 алдак менән юк-бар һүззе якын юлатма,
хәйерселек тә, байлык та бирмә миңә,
миңә көндәлек икмәгемде бир.
- 9 Юкһа туйып һикереп Һинән баш тартырмын,
«Раббы кем ул?» – тип әйтермен,
йә, хәйерсе хәленә төшөп, урлашырмын,
Аллам исеменә тап төшөрөрмөн.
- 10 Хезмәтсене хужаһы алдында яманлама,
юғиһә ул һине карғар за,
үзең ғәйепле булып калырһың.
- 11 Атаһын кәһәрлөгән һәм
әсәһенә фатиха теләмәгән заттар була.
12 Үз күзүндә таза булып күренгән,
ләкин нәжесенән тазармаған заттар була.
13 Күззәре шундай тәкәббер,
һауалы караған заттар була.
14 Кешеләрзең ярлыларын тамакламак,
мохтаждарын ер йөзөнән юймак булған,
теше – гүйә кылыс,
теш казнаһы – бысак һымак заттар була.
- 15 Һөлөктөң ике кызы бар:
«Бир, бир», – тизәр.
Һис касан туйыу белмәс өс нәмә,
«Етер», – тимәгән дүрт нәмә бар:
16 ул да булһа кәбер, түлһез корһак,
һыуға туймаһ коро тупрак,
һәм «етер!» тигәнде белмәс ут-ялкындыр.
- 17 Атаһына мысқыллы караған,
әсәһен һанға һукмағандың күзүң
ялан козғоно сукыр,
бөркөт балалары тамаклар.
- 18 Мине хайран калдырған өс,
акыл етмәс дүрт нәмә бар:
19 ул да булһа, күк йөзүндә бөркөт юлы,
как каяла йылан юлы,
диңгез уртаһында карап юлы,
ир-егеттең кыз-кыркынға юлы.

- 20 Зинасы катындың да юлы шулай;
ашар за ауызын һөртөр:
«Яман эш кылманым», – тиер.
- 21 Өс нәмәнән ер һелкенә,
дүрт нәмәне күтәрә алмай:
22 ул да булһа, батша булған колдо,
күбенгәнсе ашаған алыотто,
23 хурлыкка төшкән катындың кейәүгә сығыуын,
хужабикәһенең урынын алған кол катынды.
- 24 Ер йөзөндә кескәй дүрт зат барзыр,
улар бик асыллы:
25 ул да булһа, кырмыска – көсһөз халык,
ләкин ашар азығын йәй хәстәрләй;
26 дамандар за көслө түгел,
тик кая булыр торор ерзәре;
27 синерткәнең юк батшаһы,
ләкин саф-саф булып бара;
28 кеңәрткене кулың менән тотһаң була,
ләкин батша һарайына үтеп инә.
- 29 Ғорур һынлы өс нәмә,
ныклы баһқан дүрт нәмә бар:
30 ул да булһа, йәнлектәр араһында иң көслө арыһлан,
һис берәүгә юл бирмәһ ул,
31 ғорур әтәһ, тәкә
һәм дә ғәскәр етәкләгән батша.
- 32 Алыотланып танау сөйһәң,
ниәтеңдә золом булһа,
усың менән ауызыңды яп,
33 сөнки каймак болғауһан май языла,
танауға һуғыуһан кан ағыла,
асыуһы кыһзырыуһан ыһғыһ ярала.

Лемуил батшаның һүһзәре

31 ¹ Массалар батшаһы Лемуилдың әсәһенән өйрәнгән асыллы һүһзәре.

- 2 Эй улым, һиңә нимә әйтәйем?
Карынымдың емешә булған улым, нимә һөйләйем?
Эй нәзәрзәремдең улы, һиңә нимә өйрәтәйем!
- 3 Кеүәтеңдә катындарға бирмә,
батшаларҙы бөлгөнлөккә төшөрөүселәргә юлыңды бирмә.
- 4 Батшаларға, Лемуил,
батшаларға түгел шарап әсеү,

- 5 хакимдарға түгел хәмер эзләп йөрөү;
 юкһа эсеп исереп, канундарзы оноторзар,
 6 ярлыларзы хак хөкөмһөз калдырырзар.
 Хәмерзе һәләк булып барыусыға,
 7 шарапты кайғыға батқанға бирегез:
 эсер зә ярлылығын онотор,
 күнел ғазаптарын искә алмаҫ.
 8 Телә зәғиф кешә өсөн,
 йәберләнгәндәр хокуғы өсөн;
 9 ғәзеллекте яклап,
 мохтаждарзың, хәйерсенәң
 хәлә өсөн ауыз асып хәбәр һөйлә.

Якшы катынға мактау

(Алеф)

- 10 Әзәплә катын табыузары кыйын,
 асылташтан ғәйрә баһаһы.

(Бейт)

- 11 Ундай катынға иренәң йөрәге нык ышана,
 уның менән һәр сәк бәрәкәт қазаныр.

(Гимел)

- 12 Ул иренә яманлык қылмаҫ,
 ғүмере буйы якшылык эшләр.

(Далес)

- 13 Йөн тетһә лә, етен эшкәртһә лә –
 кулы тилбер, кулы белдеклә.

(Ге)

- 14 Сауза караптары һымак,
 алыстан икмәк табып килтерер.

(Уау)

- 15 Таң һарыһынан йоконан торор,
 ғаиләһенә ашарға хәстәрләр,
 хәзмәтсе қыззарына эш бүлеп бирер.

(Зайн)

- 16 Баҫуу хақында кайғыртып, һатып алыр,
 тапқан аксаһына йөзөм баксаһы ултыртыр.

(Хес)

- 17 Билен кеүәт менән быуып,
 кулының көсөн арттырыр.

(Тес)

- 18 Эшенәң файзаһын күрә,
 төндәрәндә лә шәме һүнмәй;

(Йод)

- 19 кулын иләүескә һуза,
 бармағынан орсоқ төшмәй;

- (*Каф*)
 20 ярлыларға игелек күрһәтер,
 мохтаждарға ярзам кулы һузыр.
- (*Ламед*)
 21 Кар яуһа ла хәүефләнмәс катын,
 сөнки бөтә ғаиләһенен икешәр кат кейеме бар.
- (*Мем*)
 22 Үзенә келәмдәр һуға,
 кейгәндәре – нәфис етен, карағускыл кызыл йөндән.
- (*Нун*)
 23 Ире кала капкаһы янында якшы таныш,
 илдең аһнакалдары коронда ултырыр.
- (*Самех*)
 24 Ундай катын етен кейем тегеп һата,
 саузагәрзәргә кушак һуғып бирә.
- (*Ғайн*)
 25 Уның өс кейеме – кеүәт һәм абруй,
 Ул киләсәккә карап кыуана.
- (*Пе*)
 26 Ауызында уның – хикмәтле һүз,
 мәрхәмәт һәм нәсихәт булыр телендә.
- (*Саде*)
 27 Өй эштәрен гел күзәтеп тора,
 ялкаулыктың ни икәннен белмәй.
- (*Коф*)
 28 Балалары тороп уны данлай,
 ире мактап бөтә алмай:
- (*Реш*)
 29 «Лайыклы катындар күп булғандыр,
 тик һин уларзың барыһынан арттырзың!»
- (*Син менән Шин*)
 30 Мөләймлек – алдаксы, матурлык – буш,
 ә Раббынан курккан катын данға лайык.
- (*Тау*)
 31 Хезмәтенә карап хөрмәт күрһәтегез уға,
 эштәрен кала капкаларында мактағыз!

Вәғәзсе

Боронғо йәһүд телендә был китап – «Кохелес», боронғо грек телендә «Экклесиаст» тип атала. Һүзмә-һүз тәржемә иткәндә – «Вәғәзсе», моғайын, имандаштар йыйынында сығыш яһаған остаз йә вәғәзсе күз уңында тотолғандыр.

Был китапта Вәғәзсе данлыҡлы батша һәм аҡыл эйһе Сөләймән исеменән һөйләй. Күпте кисергән автор донъяуи шатлыҡтарҙың ваҡытлы булыуын, әзәм бәхетенәң ғәйәт кысқа ғүмерле икәнлеген аңлай. Вәғәзсе был китапта, тормоштоң төрлө яҡтарын барлап, йәшәүҙең мәғәнәнән йә максатын табырға тырыша. Ул шундай һығымталарға килә: кешеләр йәшәүҙең мәғәнәнән аңларға һәләтле түгел, ғүмер бик кысқа булып, картлыҡ менән барып ослана, ә картлыҡта кеше элекке ләззәт-кинәһестәрҙең тәмен юғалта, көс-көүәтенән яҙа һәм уға фани донъяла йәшәүенәң ахырын көтөүҙән башка бер сара ла калмай. Был ахыр бөтәһе өсөн дә бер: бөйөк батша ла, теләһе күн иткән хәйерсе лә берҙәй гүр эйһе була.

Шулай ҙа Вәғәзсе, тормошта бер киммәт бар һәм ул – иң беренсе сиратта, аҡыл, тип раһлай. Тормош ни тиклем буш һәм алдаткыс булһа ла, Алла кешеләргә дуһтар менән аралашу йә уңышлы ғәилә короу кеүек нәмәләргә кыуаныс табуу мөмкинлеген һәм Алла кағизәләрен тотоп йәшәү рәхәтлеген күреу мөмкинлеген биргән. Иң мөһиме иһә – был рәхәтлектәрҙе бүләк иткән Аллаға тоғролок һаҡлау.

1 ¹ Йәрүсәлимдә батша булып торған Дауыт улының – Вәғәзсенәң әйткәндәре:

² – Буш мәшәкәт, – тине Вәғәзсе, – бөтәһе лә буш мәшәкәт кенә! ³ Кешегә был қояш астындағы ауыр хезмәтенән ни файҙа?

⁴ Бер быуын килә, бер быуын китә,
Әммә донъя мәңге қала бирә.

⁵ Қояш қалқа, қояш бата,
Қалқан еренә кире ашыға.

⁶ Ел көньякка иҫә, төньякка борола,
Өйрөлә-өйрөлә иҫә,
Шулай үз юлы менән әйләнәп йөрөй.

⁷ Барлыҡ йылғалар диңгезгә аға,
Диңгез иһә тулып ашмай.
Йылғалар сыққан еренә қайта,
Қабат йылға булып аға башлай.

⁸ Бөтә нәмә лә хәлдән тайзыра –
Уларҙы тасуирларға һүз етмәҫ;
Қарап-қарап та күз туймаҫ,

Тыңлап-тыңлап та қолақтың
танһығы қанмаҫ.

⁹ Элек нимә булған, шул йәнә булыр;
Ни эшләнгән, тағы ла эшләнәр.
Был қояш астында бер ниндәй ҙә
яңы нәмә юк.

¹⁰ «Қара, бына был яңы», – тип әйткән сақтар була. Ләкин ул да әүәл, безгә тиклемгә дәүерҙәрҙә булған инде. ¹¹ Әүәлгеләр хәтерҙә қалмаған. Киләсәктә булыр нәмәләргә лә унан һуң килеүселәр иҫләмәҫ.

¹² Мин, Вәғәзсе, Йәрүсәлимдә Ираил батшаһы булдым. ¹³ Күк астында нимәләр эшләнәүен зиһенем аша үткәрәп һәм һынап қарап, төшөнөргә қарар қылдым. Алла әзәм балаһына ыҙа өсөн биргән ауыр эштер былар. ¹⁴ Қояш астында қылынған бар төр ғәмәлдә күрҙем мин, былар бөтәһе лә – буш мәшәкәт һәм ел қыуыу.

15 Кәкрәне турайтып булмаҫ,
Юк нәмәне һанап булмаҫ.

16 Күңелемдән: «Бына мин Йәрүсәлимдә үземә тиклем хахимлык иткәндәрҙең бөтәһенән күберәк шөһрәт қазандым, ақыл йыйзым, зирәклек һәм белем тупланым», – тинем. 17 Мин зиһенемде қайза ақыл, ә қайза дыуамаллык һәм ахмаклық икәнән белеүгә йүнәлттем. Әммә бының да тик ел қыуыу икәнән аңланым.

18 Ақыл күп булғанда, қайғы ла күп,
Белемен арттырған – хәсрәтен
арттыра.

2 1 Күңелемдән үз-үземә: «Әйзә, мин һине уйын-көлкө менән һынайым, яқшылықтың рәхәтен күр», – тинем. Әммә был да бары буш мәшәкәт икән. 2 Көлкө хақында: «Ахмаклық!», ә кәйеф-сафаны: «Ниндәй файзаһы бар?» – тинем. 3 Мин, ақылымды юймайынса һәм шул ук вақытта күңелемә ахмаклық қылырға ла юл қуйзым – әзәм балаларына қысқа ғына ғүмерзәрәндә күк астында нимә кинәнес килтереуән аңлар өсөн тәнәнде шарап менән һынарға булдым.

4 Мин бөйөк эштәр башқарзым: үземә йорттар һалдым, йөзөм баксалары ултырттым, 5 баксалар һәм урмандар, уларға һәр төрлө емеш ағастары үстерҙем. 6 Баксаларымдағы ағастарзы һуғарырға быуалар төзөттөм. 7 Ир һәм қатын қолдар һатып алдым, өйөмдә тыуған қолдарым да бар ине. Миңә тиклем Йәрүсәлимдә хахимлық иткәндәрҙең һәммәһенекәнән дә күберәк эре һәм вак мал йыйзым. 8 Шулай ук үземә алтын-көмөш йыйзым, бөтә өлкәләрҙән батшаларса хазиналар тупланым. Ир һәм қатын йырсылар, шулай ук ир-ат кинәнесе – кәнизәктәр асраным. 9 Йәрүсәлимдә миңә тиклем булғандарзың барыһынан да шөһрәтләрең һәм байырақ инем, зирәк ақылым да үземдә қалды.

10 Күзем төшкән һис нәмәнән баш
тартманым,
Күңелемде бер ләззәттән дә
тыйманым,

Сөнки йәнем һәр эшемдән
зауықланды;

Был ауыр хезмәтем өсөн бүләк
булды.

11 Мин қулым менән башқарған бар эшемә, хезмәткә һалған бөтә көсөмә боролоп бактым. Күрҙем, һәммәһе лә буш мәшәкәт, тик ел қыуыу. Қояш астында уларҙан һис ниндәй зә фәтүә юк икән.

12 Ақыл менән дыуамаллықтың, шулай ук ахмаклықтың ни икәнән белмәк булдым. Батша варисы юкһа ни эшләй алһын? Әлек эшләнғәнде қабатлай ғына ала. 13 Яқты қараңғылықтан яқшырақ булғандай, ақылдың да ахмаклықтан яқшырақ икәнән күрҙем.

14 Ақыллыны ақыл күзле итә,
Ахмак иһә қараңғыла қаңғыра.

Ләкин шуны белдем: уларзың һәммәһен дә бер тәқдир көтә. 15 Мин күңелемдән үземә былай тинем: «Мине лә ахмақтың тәқдире көтә, шулай булғас, миңә ақыллы булыуымдан ни файза?» Үз-үземә: «Был да буш мәшәкәт», – тинем. 16 Ахмак кешене искә алмаған һымак, ақыл әйәһен дә иста қалдырмаясактар. Озақламай бөтәһе лә онотолор. Ахмак һымак ук ақыл әйәһе лә үлмәйме ни? 17 Мин тормошто күрә алмақ булдым, сөнки қояш астында эшләнғән бөтә нәмә миңә яман булып күренде. Бөтәһе лә буш мәшәкәт, бөтәһе лә – ел артынан қыуыу.

18 Қояш астындағы хезмәтемде күрә алмақ булдым, сөнки хезмәтемдең бөтә емеше үземдән һуң киләсәк кешегә қаласағын аңланым. 19 Ақыллы булырмы ул, әллә ахмакмы, кем белә? Ә бит ул миңә был қояш астында ауыр хезмәтем һәм ақылым менән тапқандарҙан файзаланасак. Был да – буш мәшәкәт. 20 Һәм мин күңелем менән был қояш астында эшләнғән барлық эштәрәмдән төңөлдөм. 21 Сөнки берәү ақылы, белеме, оғталығы менән эшләп тапқанын бының өсөн бармак та қыбырлатмаған кешегә қалдыра булып сыға. Был да – буш мәшәкәт,

зур ғәзелһезлек. ²² Кешенең кояш астында көс түгеп тапканы, йөрәк ынтылышы нимә бирә, ул был донъяла нимә хақына эшләп йәшәй? ²³ Уның һәр көнө – әрнеү, хезмәттәре – миһнәт, күнеле хатта төнөн дә тынғы белмәй. Был да – буш мәшәкәт.

²⁴ Кеше өсөн ашап-әсеү һәм үз хезмәте менән күнелен зауыкландырыуҙан да хо-зурырак нәмә юк. Мин шуны аңланым: был – Алла тарафынан кешегә бирелгән бер йыуаныс. ²⁵ Алла ихтыярынан башка кем ашап-әсә, ләззәт таба алһын? ²⁶ Үзенә күркәм әзәмгә ақылын да, белемен дә, шатлығын да бирә Алла, гонаһлыға иһә, хезмәт емештәрен йыйып-туплап, Алла алдында күркәм әзәмгә калдырһын тип, эш өйә. Был да – буш мәшәкәт, ел артынан кыууы.

3 ¹ Һәр нәмәнең үз мәле, күк астындағы һәр ғәмәлден үз вақыты бар.

² Тыуыр вақыт һәм үлер вақыт,
Сәсер вақыт һәм йолкоп алыр
вақыт бар;

³ Үлтерер вақыт һәм шифа бирер
вақыт,

Емерер вақыт һәм төзөр вақыт бар;

⁴ Илар вақыт һәм көлөр вақыт,
Көйөр вақыт һәм бейер вақыт бар;

⁵ Ташты ырғытыу вақыты һәм ташты
йыйыр вақыт,

Косаклар вақыт һәм косактан
касыр вақыт бар;

⁶ Эзләр вақыт һәм юғалтыр вақыт,
Һаклар вақыт һәм ташлар вақыт
бар;

⁷ Йыртыр вақыт һәм тегер вақыт,
Өндәшмәү вақыты һәм һөйләшеү
вақыты бар;

⁸ Һөйөр вақыт һәм нәфрәтленер
вақыт,

Һуғыштың вақыты һәм
тыныслықтың вақыты бар.

⁹ Эшләүсегә ауыр хезмәтенән ни файза?

¹⁰ Алла кешеләргә ыза сикһен тип биргән эште күрҙем мин. ¹¹ Алла һәр нәмәне үз вақытында күркәм итеп яраткан. Шулай

ук Ул кешеләр йөрәгенә мәңгелек тойғонһон һалды, ләкин әзәми зат Алла эштәрен барыбер башынан алып аҙағынаса аңлап бөтөрә алмай. ¹² Мин шуны белдем: кешеләргә күнел асып, игелек кылып ғүмер үткәреүҙән дә якшыраҡ нәмә юк икән.

¹³ Кеше ашап-әсеүҙән һәм үзенә һәр ғәмәленән бәхет таба икән, был – Алланың бүләге. ¹⁴ Алланың һәр эше мәңгелек икәннен аңланым: уға бер нәмә өстәп тә, алып ташлап та булмай – Алла кешеләр Үзенән күркәһын өсөн шулай эшләгән. ¹⁵ Әле нимә бар, шул элек тә булған, киләсәктә буласаҡ – әүәл булған; Алла үткәнде тағы кайтара.

¹⁶ Йәнә мин кояш астында шуны күрҙем: һаклык тейеш булған урында – һакһыҙлык, ғәзеллек булыр урында – ғәзелһезлек икән. ¹⁷ Мин үземә күнелемдән: «Алла ғәзел кешене лә, яуызды ла Үзе хөкөм итә, сөнки һәр нәмәнең һәм һәр ғәмәлдең үз вақыты бар», – тинем. ¹⁸ Үземә күнелемдән: «Әзәм балаларына килгәндә, Алла уларҙы үззәренә асылда хайуан икәнлектәрен күрһәндәр өсөн һынай», – тинем. ¹⁹ Сөнки әзәм балаларының да, хайуандардың да тәқдире бер: тегеләре лә, былары ла үлемгә дусар, тегеләренә дә, быларының да һулышы бер, әзәм балаһының хайуандан бер ниндәй зә өстөнлөгө юк, сөнки былар бөтәһе лә – фани. ²⁰ Барыһы ла бер урынға китә: тупрактан яралғандар тупраҡка кайта. ²¹ Кем белә, кеше йәне күккә ашамы ла хайуан йәне түбәнгә, ер астына, төшәмә? ²² Шунда мин аңланым: кеше өсөн үз эштәренән йәм табыуҙан да якшыраҡ нәмә юк икән, сөнки был уның тәқдире. Ә үзенән һуң ни булығын уға кем кабат алып килеп күрһәтер?

4 ¹ Әйләнә-тирәмә карап, мин кояш астында эшләнә торған һәр төрлө йәбер-золотмо күрҙем. Ана изелгәндәрҙән күззәре йәшле, ләкин уларҙы йыуатыр кеше юк. Уларҙы изеүселәрҙән кулында көс бар, ә изелгәндәрҙә йыуатыусы юк. ² Шунда

мин инде мәрхүм булғандарзы котлап, улар әлегә тере булғандарзан бәхетлерәк, тинем. ³Ә бөтөнләй тыумаған, кояш астында кылынған бозоклокто күрмәгәндәр иһә быларзың икеһенән дә бәхетлерәк.

⁴Шулай ук мин һәр төрлө хезмәт, эштәге осталык кешеләр араһындағы көнсөлөктән булғанын да күрҙем. Былар бөтәһе лә – буш мәшәкәт, ел артынан кыууы. ⁵Ахмак кул каушырып ултырып, үзен үзе харап итер. ⁶Ауыр хезмәт менән, ел артынан кыуып тапкан ике усламдан, күңел тыныслығы менән тапкан бер ус ниғмәт хәйерлерәк түгелмә?

⁷Йәнә мин кояш астында тағы бер буш мәшәкәтте күрҙем. ⁸Бына бер кеше – яңғыз, балаһы ла, ағай-эһеһе лә юк. Көнөтөнө эшләй, ләкин күзе һаман байлыкка туймай. Ул: «Кем өсөн эшләйем һуң мин, ниңә үземде тормош ләззәтенән мәрхүм итәм?» – тип әйтә белмәй. Был да – буш мәшәкәт, был да – яман эш.

⁹Яңғыз булғансы, икәү булыу яҡшыраҡ, икәү бергә эшләнән, эшең ырай. ¹⁰Береһе йығылһа, икенсеһе уны торғоҙа. Ә яңғыз кеше йығылһа – кайғы уға – уны торғоҙоусы юк. ¹¹Икәү бергә ятһа, бер-береһен йылыта, ә яңғыз ятканды кем йылытһын? ¹²Кеше яңғыз булһа, уны еңеүе еңел, ә икәү каршы торһа, улар бирешмәс. Өстән ишелгән бау аһат кына өзөлмәй.

¹³Кәңәш тыңламаған аҡылһыз карт батшанан ярлы, әммә аҡыллы егет яҡшыраҡ. ¹⁴Ул егет был батшалыкта ярлы булып тыуһа ла, зиндандан сығып, тәхеткә ултырҙы. ¹⁵Мин күрҙем: кояш астындағы һәр кеше батша тәхетенә ултырған был егет артынан китте. ¹⁶Ул эйәрткән халықтың иҫәбе-һаны юк, ләкин һуңыраҡ килгән быуындар уны данламаясаҡ. Был да – буш мәшәкәт, ел артынан кыууы.

¹⁷Алла йортона барғанында, аяғыңдың кайҙа баҫҡанын бел. Яманлыҡ кылғанын да аңламаған ахмактар ише кәрәкмәгән қорбан килтергәнсе, Алланы тыңлау хәйерлерәк.

5 ¹Уйламай һөйләмә, йөрөгән дә Алла алдында һүз әйтергә ашыҡмаһын: Алла күктә, ә һин – ерҙә, шуға күрә һүзең аз булһын. ²Хәстәре күптең төшө буталыусан, ахмактың һүзе кәрәгенән күп булыусан. ³Аллаға нәҙер әйткәнһең икән, вәғәзәнде тиз үтә, сөнки Ул ахмактарға илтифат итмәй. Вәғәзә иткәнһеңде үтә. ⁴Вәғәзә биреп тә үтәмәгәнсе, вәғәзә бирмәүең яҡшыраҡ. ⁵Ауызыңдан сыҡкан һүзҙәр гонаһка килтермәһен, Алла илсеһе алдында: «Был – яңылышлыҡ булды!» – тип әйтмә. Юкһа Алла, әйткәнһеңә асыланып, кулыңдың эшен юкка сығарыр. ⁶Күп төш күрөүҙә, күп һүз һөйләгәндәге ише, файҙаһың нәмәләр бар: Алланан курак. ⁷Ниндәйҙер төбөктә ярлының кысырыкланыуын, хаклыҡ һәм ғәзеллектән юклығын күрһән, быға ғәжәпләнмә; һәр бер түрәнең өстөнән унан юғарырағы, уларзың өстөнән тағы ла юғарырағы бар.

⁸Ер бөтә кешеләргә лә ярҙам итә, хатта батша ла баһыузан алынған уңыш иҫәбенә йәшәй. ⁹Көмөш яратқан – көмөшкә, байлыҡ яратқан байлыҡка туймаҫ. Был да – буш мәшәкәт. ¹⁰Байлыҡ артқан һайын уны кулланыусылар за арта. Байлыҡ эйәһенә унан ни файҙа? Байлығына карап кына кәнәғәтләнергә кала. ¹¹Көн оҙоно эшләгәндән, аз ашағанмы ул, күп ашағанмы, йокоһо тыныс, ә бай байлығын хәстәрләп йоконан кала.

¹²Кояш астында шундай бер яман фажиғә күрҙем мин: йыйылған байлыҡ хужаһына зыян килтерә. ¹³Эшендәге уңышһыҙлыҡ аркаһында ул бар байлығын юғалта, тыуған улына бер нәмә лә калдыра алмай. ¹⁴Кеше әсә қарынынан нисек сыҡһа, үлгәс тә бер донъянан шулай китә. Нисек килгән, барыһын да калдырып, шулай китә, көс түгеп ирешкән хезмәт еменән уның кулында алып китерлек бер нәмәһе лә булмаһаҡ. ¹⁵Был бик яман фажиғә: кеше нисек килгән булһа, шулай китә. Елгә осқан ауыр хезмәтенән уға ни файҙа? ¹⁶Ғүмер буйы қараңғынан тороп ризыкланып, көндә-

рен кайғы-хәсрәт, ауырыу һәм асыу эсендә үткәрергә мәжбүр. ¹⁷ Мин шуны аңланым: кеше өсөн Алла биргән кыска ғына гүмере дауамында ашау-эсеу һәм был кояш астындағы ауыр хезмәтенән йәм табып йәшәү якшы икән, сөнки был – уның тәкдире.

¹⁸ Эгәр зә Алла берәй кешегә байлык һәм мөлкәт бирһә, һәм уларзан файзаланыу, үз өлөшөн алып, ауыр хезмәтенән ләззәт табыу мөмкинлеген бирһә, был – Алланың бүлөгә. ¹⁹ Бындай кеше гүмер көндәренәң иҫсәбе хакында бик уйланып бармай, сөнки Алла уның күңелен шатлык-кыуаныс менән тултыра.

6 ¹ Был кояш астында бер яман фажигәне күрҙем, ул әзәм балаһын йөк һымак басып тора. ² Алла кешегә байлык, мөлкәт һәм дан-шөһрәт бирә. Ундай кеше теләгән бөтә нәмәһенә эйә була ала. Ләкин Алла былар менән файзаланыу мөмкинлеген бирмәй – уның рәхәтен сит кеше күрә. Был да буш мәшәкәт, һәм был – әсе ғазап. ³ Берәүзең йөз балалы булуы, озон гүмер кисереүе мөмкин, ләкин ул күпме генә йәшәһә лә, шул гүмеренәң рәхәтен күрмәһә, йәки хөрмәтләп ерләнмәһә, минеңсә, үле тыуған баланың тәкдире уныкынан якшырак. ⁴ Был бала бушка ғына килде лә караңғылыкка китте, уның исемен караңғылык йәшерзе. ⁵ Ул бер қасан да көн яктыһын күрмәне һәм белмәне, уға теге әзәмгә карағанда күпкә тыныс. ⁶ Ә тегеһә, ике мең йыл йәшәп тә, тормошонан рәхәтлек тапмаһа, бынан уға ни файза? Ахыр сиктә, барыбыз за бер урынға китәбез түгелме?

⁷ Кеше бер тамағы хакына эшләй зә эшләй, ләкин нәфсәһә бер қасан да туймай. ⁸ Ақыллының ахмактан ниндәй өстөнлөгө бар? Ярлыға нисек йәшәргә белеүенән ни файза? ⁹ Күпкә өмөт иткәнсе, булғанына кәнәғәт булуы хәйерлерәк. Был да – буш мәшәкәт һәм ел артынан қыуыу.

¹⁰ Булған һәр нәмәһенәң инде исеме бар, кешенәң дә асылы билдәле, ул үзенән көс-

ләрәк менән дәғүәләшә алмай. ¹¹ Буш һүз, буш мәшәкәт күп – кешегә унан ни файза?

¹² Буш мәшәкәт менән күләгә һымак үтеп киткән қыска ғына гүмере эсендә кеше өсөн нимә якшы икәнән кем белһен? Үзенән һуң қояш астында нисәр булырын кешегә кем әйтеп бирә алып?

7 ¹ Якшы исем киммәтле есле майзан, Үлем көнө тыуған көндән якшырак.

² Мәжлесле өйгә барғансы,
Йыназалы өйгә барғаның хәйерле,
Сөнки һәр кемдең ахыры бер,
Тере кеше шуны башында тоһтон.

³ Хәсрәт көлөүзән якшырак,
Сөнки йөз моһоулығы күңелде
йомшарта.

⁴ Ақыллының күңеле –
кайғылы өйзә,
Ахмактың күңеле –
кәйеф-сафалы өйзә.

⁵ Ахмактың мактауын тыңлағансы,
Ақыллының битәрләүен ишетәү
якшырак.

⁶ Ахмактың көлөүе хас та
Қазан астында янған сыбықтың
сытырлауы.
Был да – фани.

⁷ Башқаларзы йәберләү ақыллыны ла
ахмаклата,
Ришүәт кешенәң күңелен боҙа.

⁸ Һәр нәмәһенәң ахыры уның башынан
хәйерлерәк;
Сабыр кеше һауалынан якшырак.

⁹ Асыуланырға ашықма,
Асыу ахмактарзың эсендә оялай.

¹⁰ «Ниңә үткән көндәр бөгөнгөнән
якшы ине?» – тип һорама,
Бындай һорау ақылдан түгел.

¹¹ Ақыл мираҫ кеүек үк якшы,
Ул қояш йөзөн күргәндәр өсөн
файзалы.

¹² Көмөш нисек кешене һаклаһа,
Ақыл да шулай ук һаклай;
Бына ғилемдең файзаһы:
Ақыл эйәһенәң гүмерен һаклай.

¹³ Алланың ғәмәлдәренә күз һал: Ул кәкрәйткәнде кем турайт ала? ¹⁴ Бәхетле көндәрәндә кыуан, кайғылы көндәрәндә иһә шуны исеңдә тот: тегеһен дә, быныһын да Алла бирә, һис кем киләсәктә нимә булырын белмәй.

¹⁵ Фани ғүмерем дауамында төрлөһөн күрҙем: тәкүә кеше тәкүә булыуына карамастан, харап була, яуыздар иһә үз яуызлыктары эсендә озон ғүмер һәрә. ¹⁶ Артык тәкүә һәм артык асыллы булып күренергә тырышма: ниңә үзеңдә харап итергә? ¹⁷ Артык яуыз, дыуамал булма: ниңә вақытынан алда үлергә? ¹⁸ Был нәсихәттәрҙең берәһен тотоп, икенсәһен онотма, Алланан куркыу бөтә бәләләрҙән дә һахлап калыр.

¹⁹ Асыл кешене калалағы ун хөкөмдарҙан көслөрәк итә. ²⁰ Ер йөзөндә гел якшылык кына эшләп, бер зә гонаһ кылмаған тәкүә кеше юк. ²¹ Хезмәтсеңдә һине яманлаганын ишетмәйем тиһәң, кешеләр һөйләгән бөтә һүзгә қолак һалып барма. ²² Хәйер, үзеңдә дә башкалар һаҡында ғәйбәт һөйләгәһенә аз булманы бит.

²³ Быларҙың барыһын да асыл менән һынаным. «Асылға ирешермен», – тинем, ләкин уға етә алманым. ²⁴ Бөтә булған нәмә – алыста, тәрәһе – тәрәндә: кем уның төбөнә төшә алыр? ²⁵ Мин зиһенемдә асыл менән зирәклектә белеү, тикшерев һәм табуға, яуыздарҙың аһмаклығы, асылһыздарҙың дыуамаллығы нимәлә икәнән төшөнөүгә йүнәлттем.

²⁶ Шуны белдем, әжәлдән дә әсерәгә катын-кыз икән: ул үзе – тозақ, йөрәгә – ау, ә кулдары – бығау. Аллаға күркәм булған әзәм унан касып котола, гонаһлы бәндә иһә уның тозағына эләгә.

²⁷ – Бер-бер артлы һынап карап, бына шундай яуапты таптым, – тине Вәғзсе. – ²⁸ Ә бына эзләп-эзләп тә нимәһе тапманым һуң? Мең кеше араһынан бер якшы ир таптым, ләкин улар араһында бер генә якшы катын-кыз за юк ине. ²⁹ Мин бер нәмәһе генә аңланым: Алла әзәм балаһын һамыслығы

итеп яратқан, ләкин улар һәр төрлө мәкерле һиәткә тотонған.

Хикмәтле кәңәштәр

8 ¹ Кем асыллы кеше менән тиңләшер, һәр нәмәһен асылын кем аңлатыр? Асыл кешенә йөзөн һурландыра, сыраһының кырыслығын юя.

² Батша бойороғон тот, сөнки был һинең Алла алдында биргән антыңа бәрәбәр. ³ Батша һозурынан ситкә сығырға ашыкма, яман эштәр яклы булма, сөнки батша үзе нимә теләй, шуны эшләй ала. ⁴ Батшаның һүзөндә көс бар. Кем уға: «Нимә эшләйһен?» – тип әйтә ала? ⁵ Бойорокка буйһонған кеше яманға тарымаһ. Асыллы һәр нәмәһен мәлен һәм әмәлен белә. ⁶ Сөнки һәр нәмәһен үз мәле һәм әмәле бар. Әммә кешегә күп ауыр хәлдәр кисерергә тура килә. ⁷ Бер кем дә алда ни булырын белмәй; киләсәктә нимә булырын кем әйтһен? ⁸ Кешенә елдә туктатырға көзрәте етмәгәндәй, үзенең әжәл көнө өстөнән һаҡимлығы юк. Был көрәштә котолоу юлы юк, яуызлык яуызды коткармаһ. ⁹ Кояш аһтында кылынған эштәрҙең һәр кайһыһына илтифат иткәндә, мин быларҙың һәммәһен дә күрҙем. Бер кеше башка кеше өстөнән һаҡимлык итә һәм уға зарар килтерә.

¹⁰ Яуыз кешеләрҙә ерләгәндә күргәһем бар. Был әзәмдәр мөкәддәс ергә килеп-китер, әммә уларҙы үззәрә яуызлык кылған калала оноторҙар. Был да – фани. ¹¹ Яман эштәр өсөн яза тиҙ бирелмәгән сақта, кешеләр еһәйәт кылыуға әүәсләнә. ¹² Гонаһлы әзәм йөззәрәһә кат бозоклок эшләһә лә, озақ йәшәүе бар, ләкин Алланы хөрмәтләгән, Унан куркқан кешегә генә якшы булыр – шуны беләм. ¹³ Залим якшылык күрмәһ, Алланан куркмағанға күрә, ғүмере күлөгәһекеләй кысқа булыр.

¹⁴ Ер йөзөндә тағы бер мәғәһәһезлек бар: яманға тейеш яза тәкүә кешенә башына төшә, ә тәкүәгә лайык игелектә ямандар үзләштерә. Мин: «Был да фани!» – тинем.

¹⁵ Шунан мин күнел асыузы өстөн куйзым, сөнки кояш астында кеше өсөн ашап-эсеп, күнел асыузан да якшы нәмә юк. Алла биргән ғүмерендә кешегә ауыр хезмәтендә ошо ярзам итер.

¹⁶ Акыл өйрәнгәнemdә, зиһенемде кешеләрзең кояш астында ғүмер буйы, көнө-төнө, йоко белмәй башкарған эштәрен төшөнөгә йүнәлткәндә, ¹⁷ мин Алланың барлык ғәмәлдәрен күрзем, кешеләрзең иһә кояш астында башкарылғанды тулыһынса аңлап бөтөрә алмағанына төшөндөм. Кеше күпме генә аңлайым тип тырышмаһын, барыбер төшөнмәс. Хатта аңлайым тигән акыл эйһә лә быға ирешә алмәс.

9 ¹ Төбөнә төшөү өсөн мин быларзың барыһын да күнелем аша үткәрзем. Тәжүә кешеләрзең һәм акыл эйәләренәң язмышы, уларзың барлык эштәре Алла кулында икәнә күрзем. Алда мөхәббәт көтәмә, әллә нәфрәтмә – әзәми затка билдәһез. ² Бөтәһенәң дә азағы бер: тәжүәне лә, залимды ла, игелекләне лә, яуызды ла, пакты ла, нәжесте лә, қорбан килтергәнде лә, қорбан килтермәгәнде лә бер тәқдир көтә. Гонаһлыларға нимә булһа, якшыларға ла шулай була; ант итеүсегә лә, ант итеүзән куржқанға ла – бер язмыш. ³ Кояш астында эшләнгән эштәрзең насар яғы шунда: бөтәһен дә бер үк тәқдир көтә. Бынан тыш кешеләрзең күнеле иҫән сақтарында яуызлык һәм дыуамаллык менән тулы; ә азак улар мәрхүмдәр янына китә. ⁴ Тереләр араһында кешенәң өмөтө бар, хатта тере эткә лә үле арысланға қарағанда якшырақ. ⁵ Тереләр үләсәген белә, ә үлеләр бер нәмә лә белмәй, уларға башкаса бер ниндәй әжер зә юк, сөнки улар тураһында иҫтәлек тә калмай. ⁶ Улар яратқан, нәфрәтләнгән һәм йәндәрен көйзәргән нәмәләрзең барыһы ла үтеп киткән. Бынан ары улар бер қасан да қояш астында була торған эштәргә қушыла алмай.

⁷ Әйзә икмәгендә шат күнел менән аша, шарабыңды қыуаныс менән эс: инде Ал-

ла һинәң ғәмәлдәрендә хуш күрә! ⁸ Һәр сак ак төҫтәге кейемдәр кей, башыңа есле май һөрт. ⁹ Яратқан қатының менән тормошка шатланып йәшә, қояш астындағы фани ғүмерендәң һәр көнөнә қыуан. Был ғүмерзе һиңә Алла бирзе – былар һинәң был донъялағы тормошондағы һәм ауыр хезмәтендәге өлөшөң. ¹⁰ Кулың эшләй алғанды, көсөңдән килгәнде эшлә, сөнки һин бара торған үлеләр донъяһында эш тә, уй за, белем дә, акыл да юк.

¹¹ Был қояш астында мин тағы ла шуны күрзем:

Ярышта еңеү иң етеззәргә,
Алышта иң қыйыузарға
булмай икән.

Эшләп тапқан икмәк – иң
акыллыларға,

Байлык – белемлеләргә,
Абруй-хөрмәт оҫталарға эләкмәй.

Быларзың барыһын да оҫрақлылык
һәм вақыт хәл итә.

¹² Тейешле вақыттың қасан килерен
һис кем белмәй.

Ауға эләккән балық, тозаққа
сырмалған кош ише,

Әзәм балаһы бәлә-қазаға
көтмәгәндә тарый.

¹³ Кояш астында мин йәнә бер акыл күрзем: ул миңә мөһим тойолдо. ¹⁴ Бына бәләкәй генә бер қала, халқы ла күп түгел. Бер көзрәтле батша уға һуғыш аса һәм, бейек убалар қороп, қамауға ала. ¹⁵ Ләкин қалала акыллы бер фәкир булған икән, һәм ул зирәклегә менән қаланы қотқара. Әммә һуңынан был фәкирзе иҫкә алыусы ла булмай. ¹⁶ Шул сак мин әйттем: акыл көстән якшырақ, ләкин фәкир кешенәң акылын һис кем қәзәрләмәй, уның һүззәренә қолак һалмай. ¹⁷ Акыллының тыныс әйткән һүзе ахмақтарзың һакимы ақырғандан якшырақ ишетелә. ¹⁸ Акыл һуғыш қоралынан якшырақ. Ләкин гонаһлы бер әзәм күп якшылықты юкка сығара ала.

Акыллы иҫкәртеүҙәр

10 ¹Үле себен төшөп, хуш еҫле майзы бозған һәм һаҫытқан кеүек, бәләкәй генә ахмактыҡ та акыл менән абруйҙан ауырыраҡ тарта. ²Акыллының йөрөгө – дөрөҫ юлдан, ахмактыҡы хата юлдан йөрөтә. ³Ахмак ниндәй генә юлдан йөрөмәһен, ахмаклығын күрһәтә, уның йөрөгөндә мәғәнә юк.

⁴Түрәң һиңә асыуланһа ла, эшендә ташлама. Күндәмлек зур хатаны ла каплай. ⁵Кояш астында йәнә бер яманлыҡ күрҙем – ул да булһа ил башлығының ғәзелһезлегә: ⁶ахмактар – юғарыла, байҙар иһә аҫта ултыра. ⁷Мин йәнә шуны күрҙем: колдар атка атланып бара, хакимдар, кол һымаҡ, йәйәү бара ине.

⁸Соҡор казған кешенең уға үзе йығылып төшөүе, диуарҙы кутарғанды иһә йылан сағыуы ихтимал. ⁹Таш киҫеүсенен үзенең шул таштан имгәнеүе, утын ярған кешенең утындан зыянлауы бар. ¹⁰Үтмәҫ балтаны үткерләмәһәң, эшләгәндә күберәк көс китер. Акылдың файҙаһы – уңыш. ¹¹Әгәр йылан арбағанға тиклем саға икән, уны арбаусының ни кәрөгө бар.

¹²Акыллының ауызынан сытқан һүҙҙә – бәрәкәт. Ахмак теле менән үзен һәләкәткә этәрә. ¹³Ахмак һүзен ахмактыҡтан башлай ҙа шыр тилелек менән тамамлап куя. ¹⁴Ахмак күп һөйләй, ләкин киләсәктә ни булырын бер кем белмәй; үзенән һуң ни булырын уға кем әйтһен? ¹⁵Ахмакты эш тиз ялҡыта, ул хатта калаға кайтыр юлын да омота.

¹⁶Әй ил халкы, батшаң бала булып, түрәләрең иртә таңдан табын кора башлаһа, кайғы һиңә! ¹⁷Әй ил халкы, батшаң затлы нәҫелдән булып, түрәләрең ризыҡты кәйеф-саға өсөн түгел, хәл алыр өсөн үз ваҡытында ашай торған булһа, һин бәхетле!

¹⁸Хужаһы ялкау булһа, өйөнөң түшәмә ишелер, кул каушырып ултырһа, түбәһенән һуя үтер. ¹⁹Кеше табынды күңел өсөн йыя, шарап кәйефте күтәрә, әммә бөтәһе өсөн дә

көмөш кәрәк. ²⁰Батша хаҡында эстән генә лә яман телләмә, йөкө бүлмәндә байҙар тураһында насар һөйләмә, сөнки осар кош хәбәр алып барыр, канатлы кош әйткәнәң-дә сәсеп йөрөр.

11 ¹Икмәгендә һыуға ағыз, күп көндәр-ҙән һуң һин уны кабат табырһың. ²Булғаныңды ете, хатта һигез өлөшкә бүлөп тарат, сөнки илдә ниндәй бәлә булырын белмәһең. ³Болот тулышҡас, ергә ямғыр яуыра; әгәр ағас көньяҡка йәки төньяҡка ауһа, кайҙа ауған, шул урында кала. ⁴Ел баҫылғанын көткән кешенең ере сәселмәй калыр, болоттарҙы күзәткән әҙәм ашлығын йыя алмаҫ. ⁵Елдең юлын һәм әсә карынында бала тумалғанын белмәгән кеүек, бар нәмә-не яратқан Алла ғәмәлендә белә алмаһың. ⁶Орлоғондо иртән иртүк сәсә башла, кискә тиклем кулыңа ял бирмә, сөнки кайһыһы уңышлы булырын белмәһең, бәлки икеһе лә уңышлы булыр.

⁷Яктылыҡ – матур; кояшты күреү күҙҙәр өсөн ләззәтле. ⁸Кеше, күпмә генә йәшәмәһен, ғүмере буйына шатланып йәшәһен, әммә қараңғы көндөрөн дә иҫәнән сығармаһын, сөнки улар ҙа күп булыр һәм нимә буласаҡ, барыһы ла – фани.

⁹Әй егет, йәш сағыңда күңел ас, шатлан да көл. Йөрөгөң нимә куша, шуны эшлә, күзең кайҙа әйҙәй, шунда йөрө; әммә бел: быларҙың бөтәһе өсөн дә һиңә Алла алдында һисап тоторға тура килер. ¹⁰Йөрөгөңдән кайғы-хәуефтәрҙе кыу; тәнәңдән сир-ғазапты алып ташла, сөнки йәшлек һәм қара сәстәр ел һымаҡ тиз үтеп китә.

12 ¹⁻²Йәш сағыңда, яман көндөрөн килеп еткәнсе, «Улар миңә бер ниндәй рәхәтлек килтермәй», – тип әйтер йылдарың яҡынлашқансы, кояш һәм яҡтылыҡ, ай һәм йондоҙҙар тоноқланмаҫ, ямғыр артынан йәнә болоттар әйләнеп кайтмаҫ элек, Бар кылыусыңды иҫәңдә тот. ³Ул көндө өйҙө һаҡлағандар калтырар, көслөләр хәлһезләнер, аҙ калған

тирмәнселәр тартыузан туктар, тәзрәнән карағандарзың күз алдары караңғыланыр, ⁴урамға сыға торған ишектәр томаланыр; тирмән тауышы тыныр, коштарзың һайрауы уятып ебәрер, йырлаусылар ишетелмәс. ⁵Бейек урындарзан куркырһың, юлдағы дәһшәттән хафаланырһың. Базам ағасы сәскә атыр; сиңерткәләрзең кәүзәһе ауырайыр; каперс кыуағы койолоп төшөр. Ул көндө кеше мәңгелек йортонан китер һәм һыктап озатыусылар урамдарза өйөрөлөр.

⁶ Көмөш сылбыр өзөлгәнсе,
Алтын кәсә йәмшәйгәнсе,
Инеш янындағы көршәк ярылғансы,
Козок өстөндәге сығыр емерелгәнсе,
Бар кылыусыңды иштә тот.

⁷ Тупрактан яралған тәнең кабат тупракка кайтыр. Алла биргән йәнең кире Әйәһенә кайтыр.

⁸ – Буш мәшәкәт, – тине Вәғзәсе, – буш мәшәкәт. Бөтәһе лә фани.

Йомғаклау

⁹ Вәғзәсе ақыллы кеше ине. Ул үзенең белгәндәрен башкаларға өйрәтте, бик күп хикмәтле нәмәләр хақында фекер йөрөтөп, уларзы тупланы. ¹⁰ Вәғзәсе, тапкыр һүззәр табып, хәжикәт һүззәрен дөрөс итеп язып калдырзы.

¹¹ Ақыл әйәләренең һүззәре – мал кыуа торған осло таяк кеүек, Әйтемдәр йыйылмаһы – нык итеп кағылған сөй шикелле;
Улар бер көтөүсе тарафынан бирелгән.

¹² Бынан ғәйре, улым, шунан һаклан: китап языусыларзың иҫәбе юк, күп укыу тәнде талсыктыра. ¹³ Бөтә нәмә әйтелде, инде бына һығымта: Алланан курк, Уның кушкандарын үтә, сөнки был өзәм балаһының төп бурысы. ¹⁴ Алла һәр бер эште, һәр йәшерен ғәмәлде – якшыһын да, яманын да – Үзенең хөкөмө алдына куя.

Йырзар йыры

Был китап боронго йәһүдтәрзең (йәки еврейзарзың) мөхәббәт поэмалары йыйынтығы булып тора. Йәһүд традицияһына ярашлы, ул Сөләймән батша исеме менән бәйләнгән. Образдар һәм сағыштырыулар боронго Яқын Көнсығыш мәзәниәтенә һәм көнкүрешенә хас, шунлыктан уларзы тәржемә итеү зә еңелдән түгел. Ғашиктар бер-береһен ғәзәл һом-ғоллоғо һәм нәзәкәте, батша ғәскәренең мөһәбәтлеге, бешкән алманың хуш есе, иҫерткес йөзөм шарабы менән сағыштыра.

Ә китап егет менән кыз араһындағы һөйөү хистәре тураһында ғына булғас, ул ни өсөн Изге Язмаға индерелгән? Күрәһең, ир-ат менән катын-кыз араһындағы мөхәббәттең Бар кылыусының кеше хақындағы ниәтенең бер өлөшө булыуын нығытыу өсөндөр.

Бынан тыш, кинәйәләп әйтеү йәһәтенән аңлатма биреп, йәһүдтәр китапты Раббының Үз халкын һөйөү образы итеп тә һанаған. Ә мәсихселәр Мәсих менән мәсихселәр берзәмләге араһындағы мөнәсәбәттәрзең ситләтелгән күренеше тип кабул иткән. Аңлатма биреүселәр йыш кына ошо берлекте Алланы яраткан күңелдең һөйгөнөнә тартылыуы менән сағыштырған.

1 ¹ Сөләймәндең иң гүзәл йыры.

Кыз

Үпһен мине, үпһен ирендәрең!

Һөйөүең һинең шараптан татлы.

² Хушбуйың һулап туйғыһыз,
Исемең – гүйә түгелеп киткән есле май,

Шуға ла кыззар ярата һине.

³ Үз артыңдан әйзә мине – йүгерәйек!
Батшам мине бүлмәһенә алып килде!

Кыззың әхирәттәре

Әй батшабыз, кыуанырбыз,

Һинең менән һокланырбыз,

Һөйөүеңде шараптан былай мактарбыз –
Ысынлап та яратыуға лайыкһың һин!

Кыз

⁴ Әй Йәрүсәлим кыззары!
Кара булһам да, Кыдар сатырзарылай,
Сөләймәндең шаршаузарылай матур мин.

⁵ Карасманлығыма карамағыз,
Кояш мине шулай карайтты.
Ағайзарым миңә асыуланып,
Йөзөм баксаларын карауыллар өсөн куйзы,
Ә үземдең баксамды һаклай алманым.

- 6 Йән һөйгәнем, әйтсе миңә:
Малдарыңды кайза утлатаһың?
Төш мәлендә кайза яткыраһың?
Ниңә мин дуҫтарыңдың малы янында
Бөркәнсек ябынған катындай йөрөргә тейеш?

Егет

- 7 Кайзалығымды белмәһең,
Әй гүзәлдәрзең гүзәле,
Һарыктарзың эзенән бар.
Көтөүселәрзең сатырзаны янында
Үзеңдең кәзә бәрәстәреңде утлат.

- 8 Фирғәүен арбаһына егелгән аттар араһындағы байталға
Окшатам һине, һөйөкләм!

- 9 Бит алманды һырғаларың бизәп тора,
Мунсаҡ тағылған муйының ниндәй гүзәл!

- 10 Һиңә көмөш тамсылар менән
Алтын бизәүестәр яһатырбыҙ.

Кыҙ

- 11 Батшам табын янында кырын ятканда
Хушбуйымдың естәре таралды.

- 12 Түштәремдең араһында яткан
Мирра һалынған янсыҡ һымаҡ һөйгәнем.

- 13 Ғейн-Гедизең йөзөм баксаларындағы
Бер шәлкем кына гөлөлөр йәрем.

Егет

- 14 Ниндәй гүзәлһең, һөйөкләм,
Ниндәй гүзәлһең һин!
Күгәрсендәй һинең күззәрең!

Кыҙ

- 15 Әй һөйөкләм, ниндәй сибәрһең һин, һөйкөмлөһең!
Йәшел үлән беззең түшәгебез.

- 16 Өйөбөззөң түшәме – кедрзар,
Диуарзаны иһә – кипаристар.

2 *Кыҙ*

- 1 Мин – Шарондың нәркәс гөлө,
Үзәндәрзең лилиә сәскәһе.

Егет

- 2 Сәнскәк араһында үскән лилиәләй
Минең йәрем кыҙзар араһында.

Кыҙ

- 3 Урман ағастары араһындағы алмағас һымаҡ
Минең һөйгәнем егеттәр араһында.
Уның күлгәһендә ултырып зауыкланам,
Емешенең таты ауызымдан китмәй.

- 4 Мәжлес йортона ул мине алып инде,
Баш осомда һөйөү әләмен күтәрзе.
- 5 Йөзөм каптырып хәл индерегез,
Алмалар менән кеүәт өстәгез:
Һөйөү ялкынында янам!
- 6 Йәремдең һул беләге башым астында,
Уңы менән кысып косаклаған.
- 7 Җәзәлдәр һәм боландар хақына
Ялбарамын һезгә, эй Йәрүсәлим кыззаны!
Беззе был һөйөүзән уятмағыз, кузғатмағыз,
Танһығыбыз канғанғаса калһын.
- 8 Был һөйгәнәмдең тауышы!
Тау армыттарын артылып,
Түбәләрзән елеп ашығып килә!
- 9 Йәш боланға, җәзәлгә окшаған йәрем.
Кара, диуар эргәһендә тора,
Беззең тәзрәбезгә карай,
Рәшәткә аша күз һала.
- 10 Миңә өндәшә һөйгәнәм:
«Тор, йәрем, әйзә, гүзәләм, миңә менән!»
- 11 Кара, кыш та узып китте,
Ямғырзәр за үтте, туктаны,
- 12 Тирә-йүндә сәскәләр күренде,
Шатлыклы йырзәр мизгеле килде,
Күгәрсендәр гөрләй илебеззә.
- 13 Инжир емеше һутка тулышкан,
Гөлгә күмелгән йөзөм кыуағы
Тирә-якка хуш есен аңкыта.
Тор, йәрем, әйзә, гүзәләм, миңә менән!»

Егет

- 14 Каялар араһында, тарлауыктарза
Йәшенгән күгәрсенем һин!
Нурлы йөзөңдә күрәйем,
Моңло тауышыңды ишетәйем,
Тауышың яғымлы, йөзөң назлы.
- 15 Төлкөләрзе тотоғоз, бәләкәй төлкөләрзе!
Улар йөзөм баксаһын корота –
Әле баксаларыбыз шау сәскә.

Кыз

- 16 Һөйгәнәм – минеке, мин – уныкы,
Көтөүзәрен лилиәләр араһында утлата.
- 17 Әй һөйгәнәм, көндөң еләсәндә,
Әңер төшкәнгә тиклем кире кайт.
Таузәрза, тарлауыктарза елгән җәзәл,
Етез йәш болан һымак бул!

3 *Кыз*

- 1 Төнө буйы түшөгөмдө
Йән һөйгәнемде эзләнем.
Эзләнем, тик таба алманым.
- 2 «Торайым, каланы әйләнәйем,
Урамдарзан, майзандарзан йөрөп
Йән һөйгәнемде эзләйем», – тинем.
Эзләнем, тик таба алманым.
- 3 Кала буйлап йөрөгән һаксыларзы осраттым,
Һораным: «Күрмәнегезме һөйгәнемде?»
- 4 Улар янынан китеүем булды,
Йән һөйгәнемде мин таптым.
Косаклап алдым да ебәрмәнем;
Уны әсәйем өйөнә,
Мине тапкан әсәм бүлмәһенә алып кайттым.
- 5 Ғәзәлдәр һәм боландар һакына
Ялбарамын һезгә, эй Йәрүсәлим кыззари!
Беззе был һөйөүзән уятмағыз, кузғатмағыз,
Танһығыбыз канғанғаса калһын.

Кыздың әхирәттәре

- 6 Ни был сүлдән күтәрелгән
Төтөн бағананы һымак килгән,
Саузагәрзең төрлө хушбуйзари,
Мирра-ладан есен тараткан?
- 7 Был – Сөләймәндең тәхет-түшөгә!
Алмыш баһадир ураткан уны,
Исраилдың батыр егеттәре.
- 8 Барыһы ла кылыс таккан,
Оста һуғышсылар.
Төнгө дәһшәттән һакланыу өсөн
Һәммәһенең кылысы билендә.
- 9 Сөләймән батша тәхет-түшөгән
Ливан ағастарынан яһаткан.
- 10 Терәүзәре – көмөш, һөйәнгесе – алтын.
Ултырғысы куйы кызыл тукыманан.
Йәрүсәлимдең кыззари уның әсен
Мөхәббәт менән бизәгән.
- 11 Сион кыззари, сығығыз,
Туй көнөндә, йөрәге шатлыкка тулған көндә,
Әсәһе биргән таж кейгән Сөләймәнгә карағыз!

4 *Егет*

- 1 Һин гүзәлһең, эй йәрем, шундай гүзәлһең!
Ялмаң аша караған күззәрең – күк күгәрсен.
Сәсең гүйә Ғилғәд тауын ябып,

- Аска ағылған кәзә көтөүе һымак.
- 2 Тештәрәң яңы йөнө кыркылған,
Һыуза йыуынып сыккан һарык һымак ақ,
Һәр кайһыһының игезәге бар.
Араһында береһе лә юғалмаған.
- 3 Ал кызыл тасмалай ирендәрәң,
Ауызың да гүзәл һинең!
Япмаң астындағы яңактарың
Уртаға бүленгән анар алмаһындай.
- 4 Муйының зауык менән королған
Дауыт манараһы һымак.
Уны гүйә мең калқан бизәгән,
Барыһы ла каһармандарзың калканы.
- 5 Түштәрәң ике болан балаһы һымак,
Гүйә ғәзәлдең игез бызауы
Лилиәләр араһында утлай.
- 6 Көндөн еләһәндә,
Күләгәләр оҙонайған сакта,
Еһле үләндәр тауына,
Хуш еһ аңкытқан түбәгә менәйемсе.
- 7 Ниндәй гүзәлһең һин, йәрем,
Бер ниндәй кәмселеген юк!
- 8 Минең менән Ливандан кил, әй кәләшем!
Кил минең менән Ливандан!
Амана башынан төш,
Сенир менән Хермон түбәһенән,
Арыһландарзың өһөнән,
Капландар йәшәгән тауһарһан төш.
- 9 Әй һылыуым, кәләшем минең,
Йөрәгемде әһир иттең.
Күзәрәндең бер карашы менән,
Муйыһындағы бер мәрийән менән
Минең йәнемде арбаның!
- 10 Һөйөүең шундай ләззәтле,
Һылыуым, кәләшем минең,
Һинең һөйөүең шараптан татлы;
Еһле майһарыңдың еһе
Барлык хушбуһарһан тәмләрәк!
- 11 Ирендәрәң соләк балдай татлы,
Наһлы һүзәң – бал да май, кәләшем минең.
Кейемендән аңкый Ливандың хуш еһе!
- 12 Һылыуым минең, кәләшем,
Гүйә һин бикле баксаһың,
Диуар менән уратылған инеш,
Капкаһы ябылған коҙәк.

- 13 Һайланма емештәр биргән
Анар баксаһына окшайһың.
Был баксала сөмбөлдәр, кына гөлдәр,
14 Эй, был баксала – нард, зәғферәндәр,
Хуш есле камыш һәм дәрсен,
Барса ладан ағастары,
Мирра һәм йөзйәшәр –
Иң затлы хуш есле үсемлектәр.
15 Һөйгәнем, һин – баксалағы шишмә,
Тере һыу инеше,
Ливан тауынан аққан ағын һыу.

Кыз

- 16 Эй төньяк эле, уян,
Һин дә иҫ, эй көньяк эле!
Баксама иҫ – хуш есе таралһын.
Баксаһына килһен һөйгәнем,
Иң татлы емештәрәмдән ауыз итһен!

5 *Егет*

- 1 Баксама килдем, һылыуым, кәләшем миңең.
Миррам менән хуш есле үләндәрәмде йыйзым,
Кәрәземдән балымды ашаным,
Һөтөм менән шарабымды эстем.

Кызың әхирәттәре

Туйғансы ашағыз, дуһтар!
Эй ғашиктар,
Һөйөүзән иҫергәнсе әсегез!

Кыз

- 2 Үзем йоклаһам да йөрәк уяу...
Ана, миңең йән һөйгәнем шакый:
«Ас миңә, һылыуым, һөйгән йәрем,
Күгәрсенем миңең, гүзәлем!
Башым сыланды төнгө ысыкка,
Тамсыларзан сәсем дымланды».
3 Мин инде күлдәгемде сискәнмен,
Уны нисек яңынан кейәйем?
Аяктарымды йууғанмын,
Нисек уларзы кабаттан бысратайым?
4 Һөйгәнем кулын ишек ярығынан һонғайны –
Әс-бауырым калтыранып китте.
5 Һөйгәнемә асырға тип торҙом.
Кулдарымдан мирра тамды,
Бармактарымдан есле май
Ишек тоткаһына ағып төштө.
6 Һөйгәнемә ишек астым,
Ә ул инде китеп барған!

- Ул киткэнгә йөрөгем өзөлөп төштө...
 Эзләнем мин, әммә таба алманым,
 Сакырзым, тик яуап кайтарманы.
- 7 Кала буйлап йөрөгән һаксыларзы осраттым,
 Улар мине тукманы, яраланылар.
 Кала диуарының һаксылары
 Япмамды тартып алдылар.
- 8 Ялбарамын һезгә, эй Йәрүсәлим кыззлары!
 Таһағыз һөйгәнемде, әйтегез уға:
 Мин һөйөү утында янам!

Кыздың ахирәттәре

- 9 Эй сибәрзәрзең сибәре, әйтсе,
 Башкаларзан нимәһе менән артык һөйгәнен?
 Уның нимәһе башкаларзан артык булғанға,
 Шул тиклем һин безгә ялбараһың?
- Кыз*
- 10 Һөйгәнем нурлы, биттәре алһуу ғына,
 Ун меңдәр араһында берзән-бер.
- 11 Башы уның, әйтерһең, саф алтын,
 Бөзрә сәсе карға һымак кара.
- 12 Күззәре гүйә ағын һуу буйындағы күгәрсендәр,
 Быуа янында ултырған,
 Һөттә койонған күгәрсен.
- 13 Яңактары – хуш есле сәскә түтәле,
 Ирендәре – мирра тамып торған лилиә таждары,
- 14 Беләктәре – асылташтар тезелгән алтындай.
 Тәне зәңгәр якуттар менән бизәлгән
 Фил һөйөгә һымак каткыл, шыма.
- 15 Аяктары алтын таяуға куйылған
 Мөрмәр бағаналар һымак көслө.
 Һыны Ливан таузарылай ғорур,
 Кедр ағастарылай мөһабәт.
- 16 Ирендәре татлы,
 Үзе иһә һәр йәһәттән килгән.
 Бына шундай ул миңең һөйгәнем,
 Бына һиндәй миңең дуһым,
 Эй Йәрүсәлим кыззлары!

6 *Кыздың ахирәттәре*

- 1 Һөйгәненең кайзарға китте,
 Эй гүзәлдәрзең гүзәле?
 Кайһы тарафка юл алды, әйтсе?
 Һинең менән бергәләп эзләребез.

Кыз

- 2 Һөйгәнем үзенең баксаһына төштө,
 Есле гөл түтәлдәре янына.

- Ул шунда баксалар араһында йөрөр,
 Көтөүен лилиәләр араһында утлатыр.
 3 Мин – һөйгәнемдеке, һөйгәнем – минеке.
 Ул көтөүзәрән лилиәләр араһында утлата.

Егет

- 4 Тирса калаһылай гүзәлһең һин, йәрем.
 Йәрүсәлим кеүек һөйкөмлөһөң,
 Байрактарын күтәргән ғәскәрзәй дәһшәтләһең.
 5 Күззәрәңде ситкә алсы минән,
 Улар миңең базнатымды ала!
 Сәсең гүйә Ғилғәд тауын ябып,
 Асқа ағылған кәзә көтөүе һымак.
 6 Тештәрәң һыуза йыуынып сыккан һарыктай аҡ,
 Һәр кайһыһының игезәге бар,
 Араһында береһе лә юғалмаған.
 7 Уртаға бүленгән анар алмаһылай,
 Япмаң астындағы яңақтарың.
 8 Ана, алтмыш батшабикә, һикһән йәриә,
 Йәш кыззарзың иҫәбе-һаны юк!
 9 Әммә миңең күгәрсенем, гүзәлем берзән-бер!
 Әсәһенең яңғыз кызы,
 Тапқан әсәһенең ғәзизе.
 Кыззар уны күреп, бәхетле, ти,
 Батшабикә, йәриәләр мактай.

Кыздың әхирәттәре

- 10 Кем ул таңғы шәфәк кеүек сихри,
 Айзай гүзәл, қояш кеүек балкыу,
 Байрактарын күтәргән ғәскәрзәй дәһшәтле?

Кыз

- 11 Үзәндәге йәшеллекте күрергә тип,
 Мин сәтләүек туғайына төштәм.
 Йөзөм кыуағы япракка тумалғанмы,
 Анар ағасы сәскә атқанмы?
 12 Үзем дә аңламай калдым,
 Арманым затлы халкымдың
 Арбаһына мине мендерзе.

7 *Кыздың әхирәттәре*

- 1 Борол, боролоп кайт, Шулам кызы,
 Борол, һине тағы бер күрәйек.

Кыз

Шулам кызына ни өсөн карайһығыз?
 Әйтерһең дә Маханаимды бейейем?

Егет

- 2 Ката кейгән аяқтарың ниндәй матур,
 Асыл зат кыз!

- Янбаштарың йомро, әйтерһең дә,
Оста кулдар юнған асылташтар.
- 3 Хуш есле шарапка мөлдөрәмә тулы
Йомро бер туштак – кендегең.
Эсең – лилиәләр менән уратылған
Бойзай көлтәһеләй матур.
- 4 Түштәрең ике болан балаһы һымак,
Гүйә ғәзәлдең игез бызауы.
- 5 Муйының гүйә фил һөйәгенән юнылған бағана.
Күззәрең Бат-Раббим капкаһы янындағы
Хешбон быуаларына окшап мөлдөрәмә.
Танауың Дамаскка караған
Ливан манараһы кеүек текә.
- 6 Башың ғорур – гүйә Кармәл тауы.
Тулкын сәсең – балкып торған карағускыл кызыл,
Бөзрәләрең тотконға алды батшаны.
- 7 Ниндәй сибәрһең һөйгәнем минең!
Ниндәй ләззәт минә һине һөйөү.
- 8 Буйың хөрмә ағасылай зифа,
Түштәрең уның емеше кеүек тулы.
- 9 Уйланым мин: «Үрмәләйем хөрмә ағасына,
Емешле ботақтарыңа тотонайым».
Күкрәктәрең – йөзөм тәлгәшеләй,
Һулышыңдан алманың хуш есен тояйым.
- 10 Ирендәрең затлы шарап һымак татлы.

Кыз

- Был шарап һөйгәнемә ағылһын,
Ирендәрем һәм тештәрем араһынан тамылһыһын.
- 11 Мин – һөйгәнемдеке,
Ул бары тик мине теләй.
- 12 Әйзә, һөйгәнем, кырға сығайык,
Кына гөлдәре араһында кунайык.
- 13 Иртүк тороп йөзөм баксаларына барырбыз,
Карарбыз: улар япрак ярғанмы,
Сәскәләре тумалғанмы,
Анарзары сәскәләргә күмелгәнме?
Шунда мин һиңә һөйөүемде бүләк итермен.
- 14 Һөйзөргөс алмаһы хуш есен аңқыта,
Ишек төбөбөзгә һәр төрлө емештәр баулап,
Һинең өсөн һаклап куйзым, һөйгәнем.

8 *Кыз*

- ¹ Бер туған ағайым булһаң икән,
Әсәйемдең һөтөн имеп үскән!
Урамда осратһам, һине үбеп алыр инем,
Бының өсөн һис кем ғәйеп итә алмаһ ине.

- 2 Мин һине әсәйемдең өйөнә
 Етәкләр зә алып кайтыр инем.
 Һин мине яратырға өйрәтер инең,
 Мин һине хуш есле шарап менән,
 Анарым шәрбәте менән һыйлар инем.
- 3 Йәремдең һул беләге башым астында,
 Уңы менән кысып косаклаған.
- 4 Ялбарамын һезгә, эй Йәрүсәлим кыззаны!
 Беззе был һөйөүзән уятмағыз, кузғатмағыз,
 Танһығыбыз канғанғаса калһын.

Кыздың ахирәттәре

- 5 Йән һөйгәнәнә һыйынып,
 Кем ул сүл яғынан килгән?

Кыз

- Мин алмағас астында һине уяттым,
 Әсәң шунда һиңә йөккә узған,
 Шунда һине донъяға килтергән.
- 6 Мөһөрзәй баҫ мине йөрөгәнә,
 Кулыңдағы йөзөк ише һакла.
 Сөнки һөйөү үлемдәй көзрәтле,
 Көнсөллөк үлеләр донъяһы һымак аяуһыз.
 Уның уғы – дөрләп янған ялкын!
- 7 Һөйөүзе ташкындар һүндәрә алмай,
 Йылғалар уны йыуып китә алмай.
 Әгәр берәү һөйөү өсөн
 Өйөндөгә бөтә байлығын бирһә лә,
 Тик оятка ғына калыр ине.

Кыздың ағалары

- 8 Һеңлебез бәләкәс әле,
 Хатта күкрәктәре лә бүртмәгән.
 Һоратырға тип килһәләр,
 Уның өсөн ни эшләрбез?
- 9 Әгәр ул бер диуар булһа,
 Өстөнә көмөш манара корор инек.
 Әгәр зә ул ишек булһа,
 Кедр такта менән көпләр инек.

Кыз

- 10 Мин диуарзай инем,
 Инде күкрәктәрем манаралай.
 Бына һөйгәнәмдең күз алдында
 Кала кеүек хәүефһезлек тәкдим итеп
 баҫтым.
- 11 Сөләймәндең Бәғел-Һамонда
 Йөзөм баксаһы бар ине.
 Уны йөзөм үстөрөүселәргә бирзе.
 Улардың һәр береһе йөзөм өсөн

Мең көмөш түлөргә тейеш булды.

- 12 Минең йөзөм баксам бары үземдеке.
Эй Сөләймән, мең көмөшө – һиңә,
Ике йөзө – йөзөм үстөрөүселәргә.

Егет

- 13 Эй һин, баксаларҙа йәшәгән кыз!
Дустарым һине тыңлай –
Кайҙа мин дә тауышыңды ишетәйем!

Кыз

- 14 Ашыҡ, һөйгәнем минең,
Есле үлөндәр каплаған тауҙар буйлап
Ғәзәл һымаҡ, йәш болан һымаҡ ел!

Ишағыях пәйғәмбәр китабы

Безең эраға тиклем VIII быуаттың икенсе яртыһында Йәһүзә халкына Алла һүзен Йәрүсәлимдә хезмәт иткән пәйғәмбәр Ишағыях иғлан итеп торған. Был китап «Бөйөк пәйғәмбәрҙәр» тип йөрөтөлгән дүрт китаптың (Йермеях, Зөлкифел һәм Даниил китаптары менән бергә) беренсеге булып тора. Ул бер нисә өлөшкә бүленә:

1) 1–39-сы бүлектәр безең эраға тиклемге 740–700 йылдарға карай. Был осорҙа кешеләр Ассирия (йәки Ашшур) империяһы күрше-тирәһендәге вәк дәүләттәргә баһып ала. Ассирия Израилды юк иткәс, Йәһүзә батшалығы хәуеф аһтында кала. Хизкияһ батша буйһоноуҙан баш тарткас, Ассирия батшаһы Йәрүсәлимдә кыйратырға ғәскәрән ебәрә (безең эраға тиклем 701 йыл). Был хәуефле сәйәси вакифаларға Ишағыях әллә ни әһәмиәт бирмәй, ә ситтән һөжүм иткән дошмандарға карағанда үз гонаһтары, Раббыға буйһономау һәм ышанмау Йәһүзә өсөн күркынысыраҡ булыуы тураһында вәғәз һөйләй. Үткер телмәрҙәре һәм ишаралы эш-ғәмәлдәре менән пәйғәмбәр халықты һәм уның башлыктарын яуызлыктан баш тартырға, Аллаға тоғро булып йәшәргә сақыра. Раббыны тыңламауҙың юкка сығыу һәм һәләкәт менән тамамланасағы тураһында иҫкәртә. Бәлә-каза ябырылып килеүенә карамаһтан, Ишағыях пәйғәмбәр израилдарға Дауыт батша вәриһы иһара итәсәге һәм уның осоронда Алла халкы иһә һәм бәхетле йәшәйсәге тураһында белдерә.

2) 40–55-се бүлектәргә «Йыуатыу китабы» тип атарға була. Был бүлектәр Йәһүзә халкының Вавилонда (йәки Бабилда) әһирлектә булған осорона карай (безең эраға тиклем VI быуаттың беренсе яртыһы). Пәйғәмбәр кәмһетелгән һәм кыуылған халыкка тизҙән Раббы уларҙы коткарасағы һәм Йәрүсәлимгә кайтарасағы тураһында хәбәр итә. Был бүлектәргә мөһим темаларҙың береһе – Раббының киләсәкте йитеү һәм Үзенең вәғәзәләрен ғәмәлгә ашырыу көҙрәте барлығын белдерә. Ә вавилондар менән башка халыктар табынған иһаһтар – бер һиндәй эш-ғәмәлгә һәләте булмаған йәнһез һындар ғына. Йәнә шуныһы мөһим: Раббы – йәһүдтәрҙең генә Аллаһы түгел, Ул бер заман Үзәнә инанасак барлыҡ Ер халыктарының да Аллаһы. Тағы ла бында бер «Раббы коло» тураһында дүрт мөһим өзөк осрай (42:1-4; 49:1-6; 50:4-9; 52:13–53:12). Уны Израил халкы тип тә, Алла вәғәзә иткән һәм израилдарҙы бөтә бәләләргән коткарасак батша – Мәсих – тип тә аңларға була (Яңы Ғәһед был әүлиәлектәргә Ғайса Мәсих менән бәйләй).

3) 56–66-сы бүлектәр башлыса Алла халкы Алла биргән вәғәзәләргә ышаныһты һығытыуға мохтажлыҡ киләргән осорға карай (бәлки, Вавилондан кайтҡастыр). Был бүлектәргә иғтибар йәмғиәт ғәҙеллегенә һәм Раббыға иһлас табыһыуға ылыҡтырыла. Раббыға тоғро булғандарҙың һәммәһенә Ул һасил итәсәк яңы донъяла яқты киләсәк вәғәзә ителә. Ул донъя тик шатлыктан торасак, йәһүдтәргә генә түгел, бөтә милләт вәкилдәренә лә асыҡ буласак.

1 ¹ Йәһүзә батшалары Ғуззияһ, Йосам, Аһаз һәм Хизкияһ замандарында Аһсулы Ишағыяхка Йәһүзә менән Йәрүсәлим тураһында индерелгән күрәнмеш.

Раббының Үз халкын иҫкәртә

² Тыңла, әй күк, ер йөзө, қолаҡ һал! Сөнки Раббы былай ти:

- «Балалар үстөрҙөм, зурайттым,
Ә улар Миңә каршы баш күтәрҙе.
3 Үгез – үзенә хужаһын,
Ишәк эйәһенә утлыксаһын белә.
Бары тик Исраил белмәй,
Миңә халкым аңламай».
- 4 Гонаһ кылған кәүемгә,
Енәйәттәре ауыр халыкка,
Яуыздар токомона,
Бозок балаларға кайғы!
Улар Раббыны ташланы,
Исраилдың Изгеһен һанға
һукманы,
Уға аркалары менән боролдо.
- 5 Һез ни өсөн тағы
тукмалаһығыз һуң?
Ниңә фетнәгезҙе һаман дауам
итәһегез?
Башығыз тулы яра,
Йөрәгегеҙ хәлһезләнгән.
- 6 Түбәгезҙән табанығызғаса
Һау урын юк: яра, эрен, кутыр –
Тазартылмаған, май һөртөлмәгән,
бәйләнмәгән.
- 7 Ерегеҙ ташландыкка әйләнгән,
Калаларығыз үртәлеп көлгә калған.
Яттар тупрағығыздың уңышын
Үзегеҙҙең алдығыҙҙа ашай,
Сит кәүемдәр бөтәһен дә
астын өскә әйләндерҙе!
- 8 Сион-кыз* – йөзөм бакһаһындағы
әүеҫлек,
Йәшелсә баһуындағы кыуыш,
Камаузағы кала һымак калды.
- 9 Әгәр Күк ғәскәрҙәре Раббыһы
Кайһыларыбыҙҙы иҫән
калдырмаған булһа,
Без Содом һымак булып,
Ғамораға окшап калыр инек.
- 10 Эй һез, Содом хакимдары,
Ишетегеҙ Раббы һүҙен!
Аллабыҙ канунын тыңла,
Эй Ғамора халкы*!
- 11 «Нимәгә Миңә мул
қорбандарығыҙ? – ти Раббы. –
Яндырылған һарык тәкәләренән,
Һимертелгән малдарығыздың
майынан
Ғарык булдым.
Башмак, һарык, кәзәләрең каны –
Улар түгел Миңә теләгәнәм.
- 12 Хозурыма килгән сағығыҙҙа
Быларҙы һезҙән кем һорай?
Корамымдың ихатаһын ниңә
тапайһығыҙ?
- 13 Қорбандарығыздың хәжәте юк.
Ерәнгес Миңә төтәсләгән хуш
естәрегеҙ!
Яңы ай байрамдары, шәмбе
көндәрегеҙгә,
Изге йыйындарығыҙға –
Енәйәтсел йыйындарығыҙға
түҙә алмайым!
- 14 Күңелем нәфрәтле яңы ай һәм
башка байрамдарығыҙға.
Улар Миңә өсөн бер йөк булды.
Уларҙы ташып арыным.
- 15 Кулығыҙҙы һоноп, Миңә
ялбарғанда,
Инде һезҙән күземдә йәшерәм.
Күпмә доға кылһағыҙ за
тыңламайым –
Сөнки усығыҙ тулы кан.
- 16 Йыуынығыҙ, пакланығыҙ.
Яман ғәмәлдәрегеҙҙе күҙ алымдан
юк итегеҙ,
Яуызлык кылуыҙан ваз кисегеҙ.
- 17 Яҡшылык эшләргә өйрәнегеҙ,
Ғәзеллеккә ынтылығыҙ,
Залимдарҙы ғашлағыҙ,

* 1:8 Сион-кыз – Сион тауында урынлашкан Йәрүсәлим калаһының шиғри атамаһы. Бында һәм башка шундай урындарҙа Сион һәм Йәрүсәлим катын-кызға тиңләштерелә.

* 1:10 Содом хакимдары һәм Ғамора халкы – бында Йәһүҙә етәкселәре һәм халкы күҙ уңында тоттола.

Етемдең хаклығын яклағыз,
Тол катындың хакы өсөн
көрәшегеҙ!»

**Раббының Йәрүсәлимде хөкөм
итеүе**

- 18 «Әйзә килегез, инде бергәләп
уйлашайык, – ти Раббы, –
Гонаһтарығыз кан-кызыл
төстә булһа,
Кар һымак салт ак калырзар.
Әгәр улар карағускыл кызыл икән,
Ап-ак йөн кеүек булырзар.
19 Әгәр Мине тыңларға теләһегез,
Ерзең якшы ризыктары менән
туйынырһығыз.
20 Әммә, киреләнеп, баш тартағыз,
Һеззе кылыс ашап бөтөрәсәк».
Был – Раббының ауызынан
сыккан һүззәр.

Гонаһ тулы кала

- 21 Бығаса тоғро булған баш кала –
Йәрүсәлим –
Нисек һуң фәхисәгә әйләнгән?
Ул ғәзеллек менән тулы ине;
Ул хаклык төйәге булды,
Инде бында тик кеше
үлтереүселәр калды!
22 Көмөшөң төпрәгә әүерелгән;
Шарабыңа һыу кушылған.
23 Башлыктарың – фетнәселәр,
Бурзар менән әшнә улар;
Барыһы ла ришүәт яраталар,
Бүләк артынан сабалар.
Етемдең хоқуғын якламайзар,
Тол катындың дөгүәләрен
карамайзар.
24 Шуға күрә Хаким, Күк ғәскәрзәре
Раббыһы,
Исраилдың Көзрәтлеһе
былай тип белдерә:
«Дошмандарыма асыуымды
түгермен;
Уларҙан үсемде алып йыуанырмын.

- 25 Кулымды һиңә каршы күтәреп,
Юшкыныңды һелте менән
тазарткандай,
Бөтә бысрағыңды юк итермен.
26 Элекке дәүерзә булғандағы һымак
Ғәзел хөкөмдарзарыңды,
кәнәшселәрендә кайтарырмын.
Шунан һуң „Хаклык калаһы“,
„Тоғро кала“ тип һин аталырһың».
27 Сион – ғәзеллек аша йолоп алыныр,
Тәүбәгә килгән халкы хаклык
менән котолор.
28 Фетнәсе менән гонаһлылар
бергә кырылып,
Раббынан ваз кискәндәр
юкка сығыр.
29 Хуш күргән имәндәрегеҙ аркаһында
Һез оятка калырһығыз;
Ботка табыныр өсөн һайлаған
баксалар хурлык килтерер.
30 Япрактары һулыған имәнгә,
Һыуһыҙ баксаға әйләнәрегеҙ.
31 Көүәтле кешеләрегеҙ – сүбәк кеүек,
Кылған ғәмәлдәре оскон һымак
булыр за
Икеһе бергә яныр,
һүндереүсе булмаҫ.

Раббының тауы

(Мих 4:1-3)

- 2** ¹ Амуһуһы Ишағыяһтың Йәһүзә менән
Йәрүсәлим тураһында күргәне.
2 Ахырза шундай көндәр килер:
Раббының йорто торған тау
Бөтә таузарға баш булыр,
Түбәләрзән юғарырак калкып торор,
Бөтә көүемдәр уға ағылыр.
3 Бихисап халыктар килеп
бер-беренә:
«Әйзәгеҙ, Раббы тауына,
Якуп Аллаһының йортона
сығайык, – тиер. –
Ул безгә Үз юлдарын өйрәтһен,

- Без Уның һукмағынан йөрөрбөз».
Сөнки канун – Сиондан,
Раббы һүзе Йәрусәлимдән килер.
- 4 Кәүемдәр араһында
Раббы хөкөм кылыр,
Күп халыктарзың дәгүәһен хәл итер.
Улар кылыстарынан төрән,
Һөңгө башактарынан урақ койор.
Халык халыкка кылыс күтәрмәс,
Яу һөнәрәнә башка өйрәнмәс.
- 5 Эй Якуп нәселе, кил!
Раббы яктылығының
нуры астында йөрөйөк.
- Раббының көнө**
- 6 Йә Раббы, халкыңды – Якуп
нәселен ташланың.
Улар көнсығыштың күп йолаларына
эйәрзеләр.
Пелештизәр һымак күрәзә итәләр,
Сит-яттар менән кул кысышалар.
- 7 Илдәре алтын да көмөш менән тулы,
Хазиналарының юк иҗәбе-һаны,
Ерзәрәндә аттар тулы,
Һуғыш арбалары хисапһыз.
- 8 Илдәрен боттар менән
тултырзылар;
Бармактары әүәләгән,
үз кулдары яһаған
Һындар алдында сәждә кылалар.
- 9 Шуға күрә кәмһетелер әзәм,
Түбәнһетелеп тез сүгер кеше.
Раббы, Һин уларзы ғәфү итмә!
- 10 Раббының дәһшәтенән,
Уның бөйөк шөһрәтенән куркып,
Кас каяларға, тупрак астына йәшен!
- 11 Әзәмдең тәкәббер карашы шиңер,
Ғорурлығы селпәрәмә килер.
Ул көндө тик Раббы ғына
юғары күтәрелер.
- 12 Сөнки Күк ғәскәрзәре Раббыһы
ул көн
- Бөтә һауалы, юғары, ғорурзарзы
түбәнһетер.
- 13 Ливандың бейек, ғорур
кедр ағастарына,
Башандың бөтә имәндәрәнә,
14 Барса зур таузарға, бейек түбәләргә,
15 Калкыу манараларға,
нығытылған диуарзарға,
16 Таршиш караптарына,
бөтә матур кәмәләргә –
Барыһына ла киләсәк ул көн!
17 Әзәмдәрзәң – ғорурлығы,
Бәндәнәң тәкәбберлеге
түбәнһетеләсәк.
Ул көндө бары тик Раббы
юғары күтәреләсәк.
- 18 Боттар тулыһынса юкка сығасак.
- 19 Раббы ерзе дер һелкетер өсөн
калккас,
Һәр кеше Уның дәһшәте, бөйөк
шөһрәтенән куркып,
Каялағы мәмерйәләргә, ер
ярыктарына инеп боҗор.
- 20-21 Ул көндө кешеләр, ер йөзөн тетрәтер
өсөн калккан
Раббының дәһшәте һәм бөйөк
шөһрәтенән куркып,
Табыныр өсөн яһаған алтын һәм
көмөш боттарын
Һуқыр сыскан һәм ярғанаттарға
ташлап,
Каялағы ярыктарға, тарлауыктарға
боҗасак.
- 22 Ғүмере танау тишегендәге һулыш
кына булған
Әзәм балаһына өмөт бағлауҙан төңөл.
Уның ниндәй киммәте бар?
- Йәрусәлимдәге болалар**
- 3** ¹ Инде Хаким, Күк ғәскәрзәре
Раббыһы,
Йәрусәлим менән Йәһүзәгә һәр
төрлө ярҙамды туктатасак:
Икмәк менән һыузы,

2 Баһадирзар менән яугирзәрен,
Хөкөмдарзар менән пәйғәмбәрзәрен,
Күрәзәселәр менән аһнакалдарын,
3 Илле башлыктарын,
арзаклыларын, кәңәшселәрен,
Оста сихырсыларын, күрәзәселәрен
тартып аласак.
4 «Был халык өстөнән малай-шалайзы
хаким итеп куям,
Әйзә уларға бала-саға хакимлык
итһен», – ти Раббы.
5 Халык бер-беренә золот кылыр,
Һәр кем якынына дошман булыр,
Егет аһнакал алдында оятһыз
кыланыр,
Йүнһез эзәм абруйлыны рәһнетер.
6 Атаһы йортонда туған туғанына
сат йәбешеп:
«Һинен, исмаһам, өстөндә
кейемен бар.
Башлығыбыз бул! Был харабаларға
етәкселек ит», – тип әйтәсәк.
7 Шул сак ул кеше былай тип
кыскырыр:
«Мин һезгә шифа бирә алмайым!
Өйөмдә ашарға ла, кейергә лә юк.
Мине халыкка башлык итеп
куймағыз!»
8 Йәрүсәлим сайкалды,
Йәһүзә коланы,
Сөнки һүзәрә лә, эштәрә лә
Раббыға каршы.
Уның шөһрәте араларында
булғанды һанламанылар.
9 Киәфәтәрә үзәрәнә каршы
шаһитлык итә;
Гонаһтарын һис тә йәшермәйзәр,
Содом халкы кеүек
асыктан-асык һөйләйзәр.
Үз баштарына бәлә алалар –
кайғы уларға!
10 Тәкүә кешегә якшылык күрәсәген
һөйләгез,

Сөнки ул кылған ғәмәлдәрәнен
емешен татыр.
11 Яуыз эзәмдәрзәнә башына кайғы!
Улар бәхетһез.
Кылғандарының коһорон күрерзәр.
12 Халкымды бала-саға изә,
Өстөнән катын-кыз хаһимлык итә.
Эй халкым! Юлбашсыларың
азаштыра,
Һеззә юлығызған язлыктыра.
13 Раббы дәғүәһен белдерер өсөн,
Халыктарзы хөкөм итер өсөн
әзер тора.
14 Раббы Үз халкының аһнакалдарын,
Түрәләрен яуапка тарттыра:
«Йөзөм баксаһын һез бөлдөрзөгөз,
Өйөгөз тулы ярлыларған
талап алған мал.
15 Ни хақығыз менән
халкымды изәһегез,
Фәкирзәрзә кыйырһытаһығыз?»
Хаһим, Күк ғәскәрзәрә Раббыһы
белдерә быны.

**Йәрүсәлим катындарын
искәртеү**

16 Раббы былай ти:
«Сион кыззары һауалы,
Баштары текә тотоп,
күзәрән уйнатып,
Аяк сылбырзарын сылтыратып,
Вак-вак басып эре йөрөйзәр.
17 Шуға күрә лә бөйөк Хаһим уларзың
Баштары кутырлатыр,
оят ерзәрән асыр».
18 Ул көн Раббы Хаһим
тартып алыр уларзың
Бөтә бизәнәү әйберзәрән –
аяк божраларын,
Маңлай бәйләүестәрән,
Айлы мунсактарын тартып өзәр.
19 Алкаларың, беләзектәрән,
бөркәнсектәрән,

- Башлыктарын, бәкәлдәрендәге
сылбырзарзы,
- 20 Тағмаларын, хушбуй каптарын,
Бетеүзәрен, йөзөктәрен, танау
алкаларын,
- 21 Затлы кейемдәрен, ябынсаларын,
шәлдәрен, янсыктарын,
- 22 Үтә күренмәле нәфис кейемдәрен,
етен күлдәктәрен,
Сәлләләрен, япмаларын
тартып алып.
- 23 Шул сак хушбуй урынына һаҫык еҫ,
билбау урынына сүс, бөзрә сәстәр урынына
тақыр баш, киң күлдәк урынына тар сеп-
тә – матурлык урынына хурлык тамғаһы
калып.
- 24 Ирзәрең, Сион, кылыстан
үткәрелер,
Батыр яугирзәрең яуза һәләк булып.
- 25 Йәрүсәлим капкалары хәсрәтләнеп
һыктар.
Кала, буп-буш булып, ерзә
ултырған
Япа-яңғыз катынға окшап калыр.

4 ¹ Ул көн ете катын, бер иргә йәбешеп:
«Үз икмәгебеззе ашарбыз, үз кейеме-
беззе кейербез, тик һинең исеменде алайык,
беззе хурлыктан коткар», – тип әйтәсәк.

Йәрүсәлимдең киләсәге

² Ул көндө Раббының үсентеһе күркәм
һәм шөһрәтле буласак, ерзәң емеше Ис-
раил халкының котолоп иҫән калғанда-
рына ғорурлык һәм гүзәллек килтерәсәк.
³ Сионда, Йәрүсәлимдә иҫән калғандар,
Йәрүсәлимдә йәшәй тип теркәлгәндәр
«изге» тиеләсәк. ⁴ Бөйөк Хаким ғәзел-
лек рухы һәм ялкынлы рух менән Сион
кыззанының нәжесен йыуыр, Йәрүсә-
лимде кәндә тазартыр. ⁵ Шунан Раббы
Сион тауының һәм унда йыйылғандарзың
өҫтөнә көндөз – болот, төндә төтөнләп
янып торған ут ебәрер. Раббының шөһрәте
бөтә нәмәне япма һымак каплап торор.

⁶ Был япма көндөзгә эсәлә күлөгә бирер-
лек һыйыныс һәм ел-ямғырҙан һаҡлар
өсөн ышыҡ булып.

Йөзөм баксаһы тураһында йыр

- 5** ¹ Йән дуҫыма уның йөзөм баксаһы
тураһында йырлайым әле:
Ере уңдырышлы калкыулыкта
Йән дуҫымдың йөзөм баксаһы
бар ине.
- 2 Тупрағын казып, таштарынан
тазартты,
Иң һәйбәт йөзөм ултыртты.
Уртаһына карауыл манараһы
калкытты,
Йөзөм һыккыс өсөн ташты уйзы.
Баксаһынан татлы емеш көттө,
Әммә йөзөм әсе емеш бирзе.
- 3 Инде, әй Йәрүсәлимдә йәшәгәндәр,
Йәһүзәне төйәк иткәндәр,
Минең менән баксам араһында
хөкөмдар булығыҙ!
- 4 Баксам өсөн тағы нимә
эшләмәнем?
Татлы йөзөм көттөм, ә ул ниңә
әсе емеш бирзе?
- 5 Ә хәзер һезгә баксам менән нимә
кыласағымды белдерәм:
Коймаһын алып ырғытам – уны
бөткәнсе йыйып алһындар.
Диуарын емерәм – тапап
бөтөрһөндәр.
- 6 Уны ташландык хәлгә төшөрәм:
Ботактарын тәрбиәләп киҫмәҫтәр,
Ерен йомшартмаҫтар –
Әйзә сәнскәк менән
билсән баҫһын.
Болоттарға бойорок бирәм:
Өҫтөнә ямғыр яумаһын.
- 7 Күк ғәскәрзәре Раббыһының
йөзөм баксаһы –
Исраил халкы ул;
Яратып ултырткан йөзөм
үсентеләре – Йәһүзә кешеләре!

Ул ғәзеллек көткәйне –
бына кан койош.
Ул хаклык көткәйне – ныктау!

**Исраил халкының яуыз
ғәмәлдәре**

- 8 Өй өстөнә өйзәр алғандарзың,
Баһыуға баһыу кушқандарзың
башына кайғы!
Инде башкаларға урын
калмай бара!
Әллә был илдә тик һез
йәшәйһегезме?
- 9 Күк ғәскәрзәре Раббыһының
һүззәрен ишеттем мин:
«Был зур, күркәм йорттар
буш каласак,
Уларза йәшәүсе булмаясак.
- 10 Ун пар үгез бер көн
һөрә торған баксанан
Тик бер бат шарап сығасак,
Сәселгән бер хомер орлок
Бер генә эфа* уңыш бирәсәк».
- 11 Иртә тандан хәмер эзләп,
Төнгә тиклем шарап эсеп,
Кызмаса йөрөгәндәрзәң
башына кайғы!
- 12 Уларзың мәжлестәрәндә
Арфа, лира, дөңгөр, флейта
тауыштары!
Шарап аға йылға булып!
Раббының ғәмәлдәрәндә эштәре юк,
Уның қылғандарын күрмәйзәр.
- 13 Шуға ла халкым, белдекһезләге өсөн,
Һөрөгәнгә олақтырылыр;
Затлылары аслықтан қырылыр,
Ябайзәры һыуһызлықтан
ғазапланыр.
- 14 Ана, үлеләр донъяһы боғаз кирзе,
Ауызын сикһез қиң итеп асты:
Йәрүсәлимдең арзақлылары ла,
ябай халқы ла,

- Кәйеф-сафа һөйөүселәр зә – барыһы
шунда олағыр.
- 15 Әзәм күндәмләнер,
Кеше тез сүгергә мәжбүр булыр,
Тәкәббер күззәр ергә төбәлер.
- 16 Ә Күк ғәскәрзәре Раббыһы
Ғәзелләге менән зурланыр,
Мөкәддәс Алла хак хөкөмө менән
Үзенең изгелеген күрһәтер.
- 17 Нарықтар унда үз көтөүлегендәге
һымак йөрөр.
Һимез бәрәстәр харабалар араһында
утлар.
- 18 Енәйтте – ялғанлык баузары,
Гонаһты дилбәгә менән
һөйрәгәндәрзәң башына кайғы!
- 19 Улар: «Тизерәк булһын,
Әшен йәһәтерәк ғәмәлгә ашырһын,
күрәйек.
Исраил Изгәһенең ниәте үтәлһен,
беләйек», – тизәр.
- 20 Яманды – яқшы, яқшыны – яман
тип әйткәндәргә,
Қараңғылықты – яқтылық,
яқтылықты – қараңғылық
тип күргәндәргә,
Әсене – татлы, татлыны – әсе тип
һанағандарға кайғы!
- 21 Үззәрен белдекле тип
иһәпләгәндәргә,
Ақыллы һанағандарға кайғы!
- 22 Шарап һемергәндә – батыр,
Хәмерзе бутап эскәндә ғәйрәтле
булғандарға кайғы!
- 23 Ундайзар, ришүәт өсөн, яуызды
хаклығы сығара,
Хаклыларзың хакын тартып ала!
- 24 Шуға күрә, ут һаламды көйрәткән,
Ялқын бесәнде ялмаған кеүек,
Уларзың тамыры серер,

* 5:10 *Бат, хомер, эфа* – бат – шыйықлык үлсәү берәмеге, 22 л; хомер – ашлык, он үлсәү берәмеге, 220 л; эфа – ашлык, он үлсәү берәмеге, яқынса 22 л.

- Сәскәләре тузан һымак осоп китер.
Сөнки Күк ғәскәрзәре Раббыһының
канунын кире какты,
Исраил Изгеһенең һүзен һанға
һукманы улар!
- 25 Шуға күрә Раббының асыуы Үз
халкына каршы ялқынланды.
Кулын һузып, уларға тондорзо!
Таузар тетрәне, мәйеттәр
тизәк һымак
Урамдарза аунап ятты.
Әммә быларзан ғына
Раббы асыуы басылмаҫ,
Кулы һаман күтәрелгән килеш калыр.
- 26 Раббы йырактағы кәүемдәрзе –
әләм күтәрәп,
Ер сигендә йәшәгәндәрзе һызғырып
сақырыр;
Улар бик тиз килеп етер.
- 27 Араларында арыған да,
абынған да булмаҫ.
Береһе бер күз зә йоммаҫ,
йокламаҫ та.
Билдәрәндәге
билбаузары сиселмәҫ,
Каталарының кайышы өзәлмәҫ.
- 28 Уктары осланған, йәйәләре
кирелгән;
Аттарының тояктары – сакматаш,
Арба тәгәрмәстәре – өйөрмәләй.
- 29 Уларзың арысландай
ырылдағаны ишетелә;
Йәш арысландай үкерә улар,
Табыштарын әләктереп,
Һөйрәкләп алып китәләр –
Бер кем дә коткара алмаясак.
- 30 Ул көндө которған диңгез кеүек
Исраилға ажарланып ташланырзар.
Ергә баккан һәр кем тик
караңғылык һәм кайғы күрер.
Кара болот яктылыкты
каплап алыр.

Раббының Ишағияһты сакжырыуы

6 ¹ Ғуззияһ батша вафат булған йылды
мин юғарыла, бейек тәхеттә ултырған
Раббы Хакимды күрзәм; Уның кейеменә
итәге тоттош қорамды тултырғайны. ² Өс-
төндә серафтар* кәйелә; һәр береһенең
алтышар канаты бар: икеһе менән йөззә-
рен, икеһе менән аяктарын каплағандар,
икеһе менән осалар. ³ Бер-береһенә былай
тип өндәшәләр:

«Күк ғәскәрзәре Раббыһы мөкәддәс,
мөкәддәс, мөкәддәс!
Бөтөн ер йөзә Уның шөһрәте
менән тулған!»

⁴ Уларзың тауышынан қорам ишектә-
ренең нигеззәре тетрәне. Йорт хуш есле
төтөн менән тулды.

⁵ – Бөттөм, һәләк булдым! – тинем. – Сөн-
ки ауызы нәжес бер әзәммен, нәжес ауызлы
кешеләр араһында йәшәйем. Ә күззәрем
Батшаны – Күк ғәскәрзәре Раббыһын күрзе.

⁶ Серафтарзың береһе минең яныма осоп
килде. Кулында қорбан усағынан қысқыс
менән алған куз ине. ⁷ Уның менән иренемә
қағылды ла:

– Бына был куз ауызыңа тейзе, инде гә-
йебең алынды, гонаһың ярлықанды, – тине.

⁸ Шунда бөйөк Хакимдың тауышын
ишеттем. Ул:

– Кемде ебәрәйем? Беззең өсөн кем ба-
рыр? – тине.

– Бына мин! Мине ебәр! – тинем.

⁹ Ул шунда былай тине:

– Бар, был халықка әйт:

«Тыңлап-тыңлап та, аңламаҫһығыз;
Қарап-қарап та, күрмәҫһегеҙ!»

¹⁰ Күззәре күрмәһен, қолактары
ишетмәһен,

Ақылдары аңламаһын,

Миңә боролоп,

шифа тапмаһындар өсөн

Был халықтың ақылын томала,

Қолактарын һаңғыраулат,

* 6:2 Серафтар – ялқын һымак янып торған илаһи заттар.

Күззәрен йомдор.

¹¹ Мин һораным:

– Эй бөйөк Хаким, касанға тиклем?

Раббы әйтте:

«Калалар, харабаға әйләненп,
йәшәүсәһез,

Өйзәр – кешәһез, был ер тотош
бушап калғанға тиклем.

¹² Раббы кешеләрзе бик йырактарға
һөрәсәк,

Ил буп-буш тороп каласак.

¹³ Халыктың ундан бере калһа ла,

Улары ла бөлгөнлөккә төшөр.

Әммә кыркылғандан һуң
төһһәһе калған

Имәнде, ғорур ағасты, кыркқандан
һуң төбө калған һымак,

Исраилдан да төһһә каласак,

Уның төһһәһе – изге орлок».

Ахаз батшаға ебәрелгән билдә:

Ғиммануил

7 ¹ Ғуззияһтан тыуған Йосамдың улы Ахаз Йәһүзәгә батшалык иткән осорза, Арам батшаһы Ресин менән Исраил батшаһы Ремалъяһ улы Пеках Йәрүсәлимгә һөжүм иттеләр, әммә каланы кулға төшөрә алманылар. ² Дауыт нәселенә Арам менән Әфраим ғәскәрзәренең берләшеүе тураһында хәбәр килгәс, Ахаз батша менән халыктың йөрәге елдә сайкалған урман ағастары һымак һелкенде.

³ Шулар сак Раббы Ишағыяһка былай тине:

– Улың Шеар-Яшув* менән Ахазды каршыларға сык. Ул өскө быуа арығының осонда Кейезсе басыуына барған юлда тора. ⁴ Уға әйт: «Абай бул, әммә борсолма, куркма! Йөрәгең был төтәп ятқан ике торонбаш – арамизар батшаһы Ресин менән Ремалъяһ улының асыу утынан шөрләмәһен! ⁵ Арамизар, Әфраим һәм Ремалъяһ улы менән бергә, һиңә каршы яуыз ниәт йөрөтә. Әйтәләр:

⁶ „Әйзә, Йәһүзәгә барайык, халкына куркыу һалайык, илде кулыбызға төшөрәйек һәм Тавеил улын батша итеп куяйык“».

⁷ Әммә Раббы Хаким былай ти:

«Былар эш барып сыкмаясак,
ғәмәлгә ашмаясак.

⁸ Сөнки Дамаск – бары тик Арамдың
баш калаһы;

Ресин да бары тик Дамасктың
башлығы.

Әфраим алтмыш биш йылдан
тар-мар ителер,

Ул халык булузын туктар.

⁹ Самария – бары тик Әфраимдың
баш калаһы,

Ремалъяһтың улы бары тик

Самарияның башлығы.

Әгәр зә ныкклап ышанмаһағыз,

Каршы тора алмаһығыз».

¹⁰ Раббы Ахазға тағы ла былай тине:

¹¹ – Аллаң Раббынан берәй билдә һора. Улеләр донъяһы һымак тәрән йәки күк йөзө шикелле бейек булһын.

¹² Әммә Ахаз:

– Һорамайым, Раббыны һынамайым, – тине.

¹³ Шунан һуң Ишағыяһ:

– Тыңла, әй Дауыт нәселе! – тине. – Кешеләрзең сабырлығын һынауың етмәгән, инде минең Алламдың сабырлығын һынайһыңмы? ¹⁴ Шуға күрә бөйөк Хаким Үзе һезгә бер билдә бирә: бына йәш катын* ауырға калып, бер улан табыр һәм уға Ғиммануил* тигән исем кушыр. ¹⁵ Бала, ямандан баш тартып, якшыны һайлар йәшкә еткәнсе, бал да май менән тукланыр. ¹⁶ Әммә сабый ямандан баш тартып, якшыны һайлар йәшкә еткәнсе, һине куркыуға һалған был ике батшаның ерзәре ташландык калыр.

¹⁷ Раббы һиңә, халкыңа, атаң нәселенә Әфраим Йәһүзәнән айырылғандан алып

* 7:3 *Шеар-Яшув* – йәһүд телендә «исән калғандар кире кайтыр» тигән мәғәнәлә.

* 7:14 *Йәш катын* – Септуагинта, йәғни боронғо грек теленә тәржемәлә һәм уға нигезләнгән «Мақсайос», 1:23 аятында «Ғиффәтле кыз» тип бирелгән.

* 7:14 *Ғиммануил* – йәһүд телендә «Алла безең менән» тигән мәғәнәлә.

был көнгә тиклем һис күрелмәгән бәлә ебәрер, өстөгөзгә Ашшур батшаһын килтерер.

¹⁸ Ул көндө Раббы Мысыр йылғалары тамағындағы себенгә, Ашшур ерендәге бал кортона һызғырыр. ¹⁹ Улар уйһузарға һәм каялар араһындағы йырындарға, кыуаклыктарға, көтөлектәргә осоп килеп куныр. ²⁰ Был көндө бөйөк Хаким Евфраттың аръяғында ялланған бәке – Ашшур батшаһы – менән һакалығыззы, сәсегеззе, тәнегеззәге бөтә төктәрегеззе кырып ташлар.

²¹ Ул көндө бер тана менән ике һарык асыраған кеше ²² улар биргән мул һөттөң эремсеген ашар. Илдә тороп калғандар барыһы ла эремсек һәм бал менән туйыныр.

²³ Ул көндө мең шекел көмөш торорлок мең йөзөм ағасы үскән урындар сәнскәк һәм билсән менән капланыр. ²⁴ Кешеләр унда ук менән йәйә тотоп йөрөр, сөнки бөтә ерзе сәнскеле кыуак каплап алыр. ²⁵ Касандыр кәтмән менән йомшартылған тау биттәренә инде сыкмашың, сәнскеле кыуаклыктарзан куркырһың; унда һыйырзар йөрөр, һарыктар тапар.

Билдә: Маһер-Шалал-Хаш-Баз

8 ¹ Раббы миңә былай тине:

– Языр өсөн бер зур такта ал да унда кеше укырлык итеп «Маһер-Шалал-Хаш-Баз»* тип яз.

² Урияһ һаһин менән Йәвәрәхъяһ улы Зәкәрьяһты үземә ышаныслы шаһит итеп һайланым.

³ Бынан һуң пәйғәмбәр булған катыным менән якынлык кылдым һәм ул, ауырға калып, ир бала тапты. Раббы миңә:

– Уға Маһер-Шалал-Хаш-Баз тип исем куш, – тине. – ⁴ Сөнки сабий: «Атай, әсәй», – тип әйтеп өйрәнгәнә тиклем үк Ашшур батшаһы Дамасктың байлығы менән Самарияла таланған табышты үзе менән алып китәсек.

⁵ Раббы тағы ла миңә былай тине:

⁶ – Был халык, тын ғына аққан Шилоах* һуызарын һанға һукмайынса, Ресин менән Ремалъяһ улына һоклана икән,
⁷ Мин бөйөк Хаким, Евфраттың көзрәтле ташкын һуызарын – Ашшур батшаһы менән уның кеүәтен – Был халыктың өстөнә ебәрәм. Ошо ташкын бөтә үзәндәрзе тултырып, Ярзариһан ташып сығасак, Бөтә Йәһүзә еренә йәйелеп, Уның боғазына етәсек. Ғәскәрзәр, канаттарын йәйеп, Бөтөн илеңә туласак, әй Ғиммануил!

⁹ Әй халыктар, бергә тупланығыз за кырылығыз! Ер йөзөндәге бар алыс илдәр, колак һалығыз! Һуғышқа әзерләнегез за кырылырығыз! Әйе, яуға әзерләнегез, әммә һәләк булырығыз!
¹⁰ Ниәт короғоз, тик ул емерелер! Хәбәр һөйләгез, әммә ул бойомға ашмаң. Сөнки Алла беззең менән!

Раббының киңәтеүе

¹¹ Раббы миңә, был халык тотқан юлдан бармаһса искәртеп, көзрәтле кулын өстәмә куйған килеш былай тине:

¹² – Был халыктың йәшерен эш тигәнән Һез йәшерен һанамағыз. Улар курккандан куркмағыз, тетрәнмәгез.
¹³ Күк ғәскәрзәре Раббыһын – Уны мөкәддәс һанағыз.

* 8:1 Маһер-Шалал-Хаш-Баз – йәһүд телендә «тиз тала, йәһәт эләктер» тигән мәғәнәлә.

* 8:6 Шилоах – Йәрүсәлимдәге Гихон шишмәһенән һыу алған ағым.

Унан ғына куркығыз,
Тик Унан дәһшәтленегез.
14 Ул Изге торлак булып,
Ләкин Исраилдың
ике батшалығы өсөн
Абындырыр таш, һөрөндөрөр кая,
Йәрүсәлимдә йәшәүселәр өсөн
Боғалак һәм тозақ булып.
15 Күптәр һөрөнөп йығылыр за
имгәнер,
Тозакка төшөп тотолор.
16 Ошо һүззәр язылған шаһитнамәне
бәйләп куй, өйрәткәндәрәмә шәкерттәрәм
алдында мөһөр баҫ.
17 Якуп нәселенән йөзөн йәшергән Раб-
быға ышанам мин, өмөтөм Унда. 18 Бына
мин һәм Раббы миңә биргән балалар; без –
Сион тауында төйәк иткән Күк ғәскәрзәре
Раббыһының Исраилдағы билдәләре һәм
хикмәттәребез.
19 Әгәр һезгә: «Әруахтарзың рухын сақы-
рыусыларға, бышылдаған һәм мығырзаған
күрәзәселәргә мөрәжәғәт итегез», – тиһә-
ләр, «Халык үзенең аллаларынан һорарға
тейеш түгелме ни? Тереләр һақында үлеләр
менән кәңәшләшәләрме ни?» – тип әйт-
гез. 20 Бары канун һәм шаһитнамәгә генә
мөрәжәғәт итегез. Әгәр зә уларзың әйткәне
шуларға тап килмәй икән, улар өсөн таң
атмаясақ. 21 Улар ас һәм сараһыз килеш
ил буйлап йөрөр, аслыктан батшаларын
һәм аллаларын карғар. Юғарыға карар-
зар, 22 күззәре менән ергә бағырзар – бөтә
ерзә кайғы һәм караңғылык, үлемесле
караңғылык. Куйы караңғылыкка быр-
ғалған улар!

Әммә изелгәндәр өсөн караңғылык бул-
маҫ.

Именлек Хакимы

9¹ Элекке вақытта Зевулун менән Наф-
тали ерзәрен түбәнһеткән Раббы, килә-
сәктә диңгез юлын, Иордандың аръяғын, ят
кәүемдәр йәшәгән Галилеяны данға күмер.

2 Караңғылыкта йөрөгән халык
Бөйөк бер яктылык күрзе.

Дөм караңғы илдә йәшәүселәр
өстөндә нур балкыны.
3 Йә Раббы! Был халыкты ишәйттең,
Уның кыуанысын арттырзың.
Урак вақытында һөйөнгәндәй,
Яумал бүлешкәндә шатланғандай,
Улар һинең хозурыңда кыуаналар.
4 Сөнки һин уларзың муйынындағы
калыпты –
Елкәләрен баһып торған йөктө,
Уларзы изеүселәрзең таяғын
Мидйәндәрзе еңгән көндәгеләй
һындырып ташланың.
5 Яу кырын тапаған бөтә итектәр,
Канға буялған кейемдәр
яндырылыр,
Ялкынға ем булып.
6 Сөнки беззең өсөн сабий тыузы –
Безгә бер улан бирелде.
Хакимлык уның яурынында булып,
Уның исеме Ғәжәйеп Кәңәшсе,
Көзрәтле Алла, Мәңгелек Ата,
Именлек Хакимы тип аталыр.
7 Тоғролоғо менән именлеге
туктауһыз артыр,
Ул Дауыт тәхетендә,
уның батшалығында
хөкөм һөрөр.
Хакимлығын ғәзеллек менән
хаклыкка корор
һәм нығытыр.
Был бөгөндән алып мәңге
дауам итер.
Күк ғәскәрзәре Раббыһы быны
Үз ғәйрәте менән эшләйәсәк.

Раббының Исраилға асыуы

8 Якупка хәбәр ебәрзе бөйөк Хаким,
Был һүз Исраилдың өстөнә төштө.
9 Бөтә халык –
Әфраимда, Самарияла йәшәүселәр –
Был хакта хәбәрзар булды.
Улар эреләнөп һәм тәкәбберләнөп
әйтте:
10 «Кирбес йорттар йығылған икән,
Шымартылған таштан һалырбыз;

Кырағай инжир ағастары
 кыркылған икән,
 Кедрға алмаштырырбыз».

11 Шуға Раббы Ресиндың
 дошмандарын күтәрзе,
 Уға каршыларзы котортто.

12 Көнсығыштан арамизарзы,
 Көнбайыштан пелештизәрзе
 аякка бастырзы.
 Улар, ауыззарын киреп,
 Израилды хоғондо.
 Быларзан һуң да Раббының
 асыуы басылмаç.

13 Кулы күтәрелгән килеш калыр.
 Эммә халык үзен тукмаған Раббыға
 боролманы,
 Күк ғәскәрзәре Раббыһын эзләмәне.

14 Шуға күрә Раббы Израилдың
 Башын да, койроғон да,
 Хөрмә ботағын да, камышын да
 Бер көндө кыркып ырғытыр.

15 Баш тигәне – акһакал менән
 ил ағалары,
 Койроғо – ялғанға өйрәткән
 пәйғәмбәрзәр.

16 Сөнки әйзәүселәре был халыкты
 азаштырыр,
 Улар артынан эйәреүселәр
 оятка калыр.

17 Шуға күрә бөйөк Хаким
 Уларзың егеттәре өсөн
 кыуаныс тоймаç,
 Етемдәрен, тол катындарын
 кызғанмаç.
 Сөнки һәммәһе аллаһыз, яуыз,
 Ауыззары наһак һөйләй.
 Шул аркала Раббының
 асыуы кайтмаç,
 Кулы күтәрелгән килеш калыр.

18 Сөнки залимлык ут һымак
 Сәнскәкте, билсәнде ялмап алыр,
 Кара урмандарза ялкынланыр,
 Төтөн бағанаһы күтәрелер.

19 Күк ғәскәрзәре Раббыһының асыуы
 Илде ялкын һымак өтөп алыр,
 Халык ялкынға ем булыр,

Туған туғанын йәлләмәç.
 20 Уңын киçерзәр зә ас калырзәр,
 Һулын ашарзәр – туймаçтар;
 Һәр кем үз якынын ашар.
 21 Менашше Әфраимды,
 Әфраим Менашшени ейер,
 Шунан бергә Йәһүзәнең
 өстөнә ташланырзәр.
 Шунда ла Раббының
 асыуы кайтмаç,
 Кулы күтәрелгән килеш калыр.

10¹⁻² Ярлыларзы ғәзел хөкөмдән
 мәхрүм калдырыр,
 Халкымдың көсһөзәрәнең
 хокуктарын тартып алыр,
 Тол катындарзы үзенә яумал итер,
 Етемдәрзең малын талап алыр өсөн
 Яуыз кағизәләр язған,
 Хакһыз канундар сығарған
 бәндәләргә кайғы!

3 Яза көнөндә
 Алыстан өстөгөзгә каза килгәндә
 ни эшләргәгез?
 Ярзам һорап кемгә барырһығыз?
 Байлығығыззы кайза
 йәшерерһегез?

4 Әсирзәрзең араһында тезләнеүзән,
 Үлтерелгәндәр араһына
 йығылыузам
 Башка бер сарағыз калмаç.
 Бының менән генә лә кайтмаç
 Раббының асыуы,
 Кулы һаман күтәрелгән
 килеш калыр.

**Алланың Ашшурзы хөкөм
 кылыуы**

5 «Кайғы Ашшурға – асыуымдың
 күçәгенә!
 Ярһыуымдың таяғы –
 уның кулында!

6 Ашшурзы аллаһыз көүемгә
 каршы ебәрәм,
 Асыуымды кабартқан халыкка
 һөжүм итергә,

- Таларға һәм яумал итеп алырға,
Урам балсығы һымак тапарға
әмер бирәм.
- 7 Тик Ашшурзың уйында был түгел,
Ул был хакта ниәт тотмай;
Уның теләге – емереү,
Күп халыктарзы юк итеү.
- 8 „Минең ғәскәр башлыктарым, –
ти ул, –
Һәммәһе лә батша һымак түгелме ни?
9 Калне Каркемиш кеүек түгелме?
Хамасты Арпадтай тар-мар
итмәнекме?
Самарияның ахыры Дамасктыгына
окшамағанмы?
- 10 Боттары Йәрусәлим менән
Самарияныкынан да
күп булған
Һындарға табынған батшалыктарзы
кулға төшөргән мин
- 11 Самария менән боттарына
ни эшләһәм,
Шуны Йәрусәлимгә һәм уның
һындарына кыла алмаммы?“»
- 12 Бөйөк Хаким Сион тауында һәм Йәрү-
сәлимдә эшен тамамлағандан һуң, былай
тиер:
«Ашшур батшаһын тәкәббер йөрәге,
Текә карашы өсөн язалаясакмын.
- 13 Сөнки ул:
„Быны мин кулымдың көсө,
Зирәк ақылым менән эшләнем,
Сөнки мин ақыллымын:
Халыктарзы айырған сиктәрзе
юк иттем,
Хазиналарын талап алдым,
Батшаларзы үгеҙ кеүек тәхеттән
һөзөп төшөрҙөм.
- 14 Халыктарзың байлығын мин
Ояны туззырғандай туззырзым,
Ташлап калдырылған йомортка
һымак итеп,
- Бөтөн донъяны үземә йыйзым.
Канатын калкытып,
томшоғон аскан,
Пыскылдаған һис кем
табылманы!“»
- 15 Балта оштаһы алдында
балта маһайырма?
Быскы уны тартыусы
каршыһында эреләнерме?
Кулындағы таяғы кешенең үзен
күтәреп ырғытырма?
Күсәк үзен күтәргән кешене
күтәрерме?
- 16 Шуға күрә бөйөк Хакимыбыз,
Күк ғәскәрзәре Раббыһы,
Ашшурзың көслө ғәскәрзәренә
Азаплы сир ебәрәсәк.
Уның шөһрәте астына
гөлтләп янған ут һаласак.
- 17 Израилдың Нуры – ут,
Израилдың Изгеһе ялкын булыр.
Ашшурзың сәнскәк-билсәндәрен
Бер көн эсендә яндырып юк итер.
- 18 Данлыклы урмандары,
Ундырышлы кырзары,
Үлемесле сиргә тарыған әзәмдәй,
Тотошлай харап булыр.
- 19 Урмандарында тороп калған ағастар
Хатта бала һанап сығырҙай
аз булыр.
- Израилдың иҫән калғандары***
- 20 Ул көн Израилдың
иҫән калғандары,
Якуп нәселенең касып
тере калғандары
Үззәренә һөжүм иткәндәргә түгел,
Ысын күңелдән Раббыға,
Израилдың Изгеһенә, таянырҙар.
- 21 Һау калғандар,
Якуп нәселенең иҫән калғандары
Көзрәтле Аллаға кире кайтыр*.

* 10:21 *Иҫән калғандары...кайтыр* – был һүззәр йәһүд телендә Ишағыяһ улына кушкан Шеар-Яшув исеме менән бер төрлө. Карағыз: 7:3.

- 22 Эй Исраил, халкың дингез комо
кеүек күп булһа ла,
Уның бик аз өлөшө генә
кире кайтыр.
Һәләкәтең инде алдан
билдәләнеп куйылған,
Һәм был ғәзел хөкөм
ташкын булып килә.
- 23 Шулай бөйөк Хаким, Күк ғәскәрзәре
Раббыһы,
Был алдан билдәләнгән һәләкәтте
Бөтә ер йөзөндә ғәмәлгә ашырасак.
- 24 Бына бөйөк Хаким, Күк ғәскәрзәре
Раббыһы былай ти:
«Эй һин, Сионда йәшәгән халкым!
Ашшурзар, мысырзар һымак,
Һине таяк менән тукмап,
Өстөндә күсәк күтәргән сакта
куркма.
- 25 Озақламай, бик тиззән һезгә булған
асыуым үтер,
Ярһыуым Ашшурзы юк итеүгә
йүнәлер.
- 26 Шунда Күк ғәскәрзәре Раббыһы,
Мидйәндәрзе Ғорев каяһы янында
тар-мар иткәндәге һымак*,
Ашшурға каршы камсы күтәрер.
Касандыр Мысырзағылай,
Таяғын дингез өстөнә һузыр.
- 27 Ул көн Ашшурзың йөгө
яруынығызған,
Калыбы муйынығызған төшөр.
Һимергәнегезгә күрә ул калып
һынып сығыр».

***Баҫкынсыларзың Йәрүсәлимгә
һөжүме***

- 28 Ғайаҫ калаһына еттеләр,
Мигронды уззылар,
Михмаста йөктәрен бушаттылар;
29 Тарлауықты үттеләр,
«Гевағта кунайык», – тинеләр.

Рама калаһы куркыузан
калтыраны,
Шаул Гивғаһында йәшәгәндәр
касып китте.

- 30 Галлим кызы, үкереп ила!
Лайша халкы, уны тыңла!
Яуап кайтар уға, Ғанаҫоҫ!
31 Мадменаның халкы касты,
Гевимда йәшәүселәр йәшенә.
32 Баҫкынсылар бөгөн үк Нов
калаһында торасак,
Сион тауына,
Йәрүсәлим калкыулығына
йөзрөгөн янаясак.
- 33 Бына бөйөк Хаким, Күк ғәскәрзәре
Раббыһы
Дошманды дәһшәтле көсө менән
Ағас ботағылай һындырасак.
Иң озон ағастар кыркыласак,
Бейектәре йығып һалынасак.
- 34 Ул балта менән урман шырлығын
кыра,
Ливан Көзрәт Әйһе алдына
колаясак.

Ишай тамырының үсентеһе

11 ¹ Ағас төпһәненән яңы үрсем
сыккан һымак,
Ишай* нәселенән бер үсенте
сығыр,
Был тамырзан сыккан үсенте
емеш бирер.

- 2 Унда Раббының Рухы –
Акыл һәм зирәклек рухы,
Өгөт-нәсихәт һәм көзрәт рухы,
Раббыны белеү һәм Унан куркыу
рухы булыр.
- 3 Ул Раббынан куркыуынан
зауыкланыр,
Күззәре күргәнгә генә карап
хөкөм итмәҫ,

* 10:26 Карағыз: «Хакимдар», 7:25.

* 11:1 *Ишай* – Дауыт батшаның атаһы.

- Ишеткәндән сығып кына
 карар кылмаҫ.
- 4 Ярлыларзы ғәзеллектә хөкөм итер,
 Ерзәге мохтаждарзың дәгүәһен
 хаклык менән карар.
 Донъяны һүзе-таяғы менән язалар,
 Залимдарзы ауызының һулышы
 менән үлтерер.
- 5 Дөрөслөк уның билендә
 билбау булыр,
 Тоғролок булыр билендәге
 кайышы.
- 6 Ул сақта бүре менән бәрәс
 бер ерзә йәшәр,
 Каплан менән кәзә бәрәсе
 бергә ятыр,
 Бызау менән йәш арыслан
 бергә ашар,
 Уларзы бәләкәй генә бала көтөр.
- 7 Ыйыр менән айыу
 бергә утлап йөрөр,
 Уларзың балалары йәнәшә ятыр;
 Арыслан да үгез һымак
 һалам ашар.
- 8 Сабый бала йылан ояһы
 янында уйнар,
 Бәпес кара йыландың өңөнә
 кулын һузыр.
- 9 Изге тауымдың һәр тарафында
 Ыс кем яуызлык һәм зыян кылмаҫ.
 Әйе, һыузар диңгеззе
 тултырған һымак,
 Ер йөзә Раббыны танып-белеү
 менән тулыр.

***Һөргөндәге исаилдарзың
 кайтыуы***

- 10 Ул көн Ишай тамырынан үсеп
 сыккан һабак
 Халыктар өсөн байрак буласак.
 Кәүемдәр уны эзләп киләсәк,
 Уның торлағы данлы буласак.
- 11 Ул көн бөйөк Хаким кабат
 кулын һузыр,
 Үз халкынан иҫән калғандарзы

- Ашшурзан, Мысырзан, Пәсростан,
 Куштан, Ғеламдан,
 Шинғарзан, Хамастан,
 Диңгез буйындағы ерзәрзән кире
 кайтарыр.
- 12 Кәүемдәр өсөн байрак күтәрер,
 Исраилдан һөрөлгәндәрзе
 бергә туплар,
 Кыуып таратылған Йәһүзә
 кешеләрен
 Донъяның дүрт тарафынан
 йыйып алыр.
- 13 Әфраимдың көнсөллөгө
 юкка сығыр,
 Йәһүзәнең дошманлығы
 эзһез бөтөр.
 Әфраим башкаса Йәһүзәнән
 көнләшмәҫ;
 Йәһүзә Әфраимды кыйырһытмаҫ.
- 14 Бергәләп осоп кунырзар
 Пелештизәр яурынына
 көнбайышта,
 Көнсығыштағы халыктарзы
 таларзар,
 Эдом менән Моав ерзәренә
 кул һалырзар,
 Ғаммонды буйһондорорзар.
- 15 Раббы Мысыр диңгезенең
 култығын коротор,
 Евфрат йылғаһы өстөндә
 кулын һелтәр зә
 Көслә еле менән уны ете
 шишмәгә бүлер;
 Кеше уны ката менән кисеп йөрөр.
- 16 Исраилдар Мысырзан сыккан
 сақтағы һымак,
 Раббының Ашшурза иҫән калған
 халкы өсөн
 Сығырға оло бер юл асылыр.

Котолғандарзың рәхмәт йыры

- 12** ¹Эй Исраил, ул көндә әйтерһең:
 «Шөкөрәна кылам Ыңә, Раббы!
 Ын миңә асыулы инең,
 Инде асыуың басылды,
 Миңә Ын йыуаныс бирәһең.

- 2 Алла – Коткарыусым минең,
Уға өмөт бағлайым һәм куркмайым;
Сөнки Раббы Аллабыз – кеүәтем,
йырым,
Ул минең коткарыусым!»
- 3 Кыуанышып, котолоу шишмәләренән
һыу алырһығыз.
- 4 Ул көндө һез әйтерһегез:
«Раббыға шөкөр итегеҙ,
Уны исеме менән сақырығыз.
Халыктарға Уның ғәмәлдәрен
белдерегеҙ,
Исеменең бөйөклөгөн һөйләгеҙ!
- 5 Раббыға мәзһиә йырлағыз,
Сөнки күркәм эштәр кылды.
Был бөтә ер йөзөндә
билдәле булһын.
- 6 Эй Сион халкы, күңел ас, шатлык
ауазы яңғырап торһон –
Исраилдың Изгеһе һезең арала,
Ул бөйөк!»

Алланың Бабилды язалаһағы

13 ¹Амус улы Ишағыяһтың Бабилдың
киләһәге һаҡында күргән әулиәлеге.

- 2 «Яланғас тауҙың башында
әләм күтәрегеҙ!
Һөрәнләгеҙ яугирҙәргә,
Кул болғағыз: әйзә улар
Затлылар йөрөй торған капкнан
әскә инһен.
- 3 Үҙем һайлап алғандарға
әмер бирҙем,
Аһуымды ғәмәлгә
ашырһындар өсөн
Батыр яугирҙәрҙе,
Бөйөклөгөмә ғоруланғандарҙы
сақырып алдым».
- 4 Тауҙарҙағы шау-шыуҙы тыңлағыз,
Ул күмәк халықтың тауышына
окшаш.
Бер ергә йыйылған көүемдәрҙең,

- Батшалыктарҙың геүләүен
ишетегеҙ!
Күк ғәскәрҙәре Раббыһы һуғышка
сиреү әҙерләй.
- 5 Улар алыс илдән, күк көмбәҙенең
ситенән килә:
Раббы һәм Уның аһуының коралы
Бөтә ер йөзөн тар-мар итәһәк.
- 6 Һыктағыз! Сөнки
Раббының көнө яҡын!
Сикһез көҙрәт Әйәһе ебәргән
Һәләкәт булып килә ул көн!
- 7 Шуға күрә һәммәһенең кулдары
һәленеп төшөр,
Һәр кешенең куркыуҙан
йөрөгә ирер.
- 8 Барыһын да дәһшәт сорнап алып,
Тартышыуҙан, һызлануҙан
бөгөлөп,
Тулғаҡ тотқан катындай
ғазапланырҙар.
Куркышып, бер-береһенә карарҙар,
Биттәре уттай янып кыҙарыр.
- 9 Бына Раббының көнө яҡынлай –
аһуһыҙ көн!
Ул көн дәһшәт, аһу-нәфрәт
алып килә.
Ерҙе бушлыкка әйләндерергә,
Уның гонаһлыларын һәләк
кылырға килә.
- 10 Күктәге йондоҙҙар, йондоҙлоктар
нурын һипмәһ,
Тыуыу менән караңғыға сумыр
кояһ,
Ай ға нурланып балкымаһ.
- 11 Әйтер Раббы:
«Донъяны – аһуһыҙлығына күрә,
Ямандарҙы ғаһептәре өсөн
язалайым.
Тәкәбберҙәрҙең ғорулығына
сик куям,
Аһуһыҙарҙың әрелеген
түбәнһетәм.

- 12 Мин кешеләрҙе саф алтындан асылыраҡ,
Офир алтынынан да азыраҡ итәм.
- 13 Шуға күрә күктәрҙе дер һелкетермен,
Күк ғәскәрҙәре Раббыһының асыуы дөрлөгән көндө,
Уның ярһыуынан ер урынынан кузғалыр!
- 14 Шул сағында һәр кем аусы эзәрлөгән ғәзәл,
Көтөүсәһеҙ калған һарык һымаҡ,
Үз халкы янына йүгерер,
Үзенә еренә касыр.
- 15 Касып китә алмағанына һөңгө казалыр,
Тотолғандар кылыстан йығылыр.
- 16 Күз алдында сабийҙарын киҫәктөргә тураҡларҙар,
Йорттарын таларҙар,
Катындарын мәсхәрә итерҙәр.
- 17 Бына Мин мадайҙарҙы уларға каршы куям,
Уларҙың көмөшкә иҫе китмәй,
Алтынды эшкә лә һанамайҙар.
- 18 Уктары егеттәрҙе тишә атыр,
Улар сабийҙарҙы аяп тормаҫ.
Күзҙәре балаларға кызғанып бакмаҫ».
- 19 Батшалыҡтар араһында иң гүзәле,
Халдейҙар даны һәм ғорурлығы Бабил
Алла юк иткән Содом һәм Ғамора һымаҡ булыр.
- 20 Унда башкаса һис кем йөшәмәҫ,
Мәңгегә берәү ҙә төйөкләнмәҫ.
Ғәрәптәр үзҙәренең сатырын кормаҫ,
Көтөүселәр малдарын ялға туктатмаҫ.
- 21 Унда бары кырағай хайуандар ятыр,
Өйҙөргә өкөләр тулыр,
Дөйәғоштар оя корор,

- Тәкәләр уйнаклап йөрөр.
- 22 Уның кәлғәләрендә – һыртландар,
Затлы һарайҙарында сүл бүреләре олор.
Бабилдың ахыры яҡын инде,
Көндәре һанаулы ғына калды.

Исраилдарҙың үз иленә кайтыуы

- 14** ¹Раббы, Якуп нәҫеленә шәфкәт кылып,
Исраил халкын кабат Үзенә һайлап алыр –
Уны үз иленә кайтарыр.
Килмешәктәр ҙә Якуп нәҫеленә кушылыр,
Улар менән йәнәшә көн күрә башлар.
- 2 Сит халыҡтар Исраил халкын үз төйөгөнә кайтарыр.
Раббы ерендә исраилдар был халыҡтарҙы кол итер.
Үзҙәрен әсир иткәндәрҙе әсир итерҙәр,
Әлек үзҙәрен изгәндөргә хаким булырҙар.

Бабил батшаһы тураһында мәсхәрәле йыр

- ³Раббы һеҙҙе кайғы-ғазаптарҙан, кур-кыуҙан, ауыр эштән коткарған көндө, ⁴Бабил батшаһын мыҫкыллап, ошо һүзҙәрҙе әйтерһең:

- «Бына иҙеүсе нисек дөмөктө,
Залимлыҡтың ахыры етте!
- 5 Раббы яуыздарҙың күҫөгөн,
Хакимдарҙың таяғын һындырҙы!
- 6 Котороноп, ул таяк халыҡтарҙы туктауһыҙ тукмай,
Ярһып, көүемдәрҙе аяу белмәй иҙә,
Рәхимһеҙ эҙәрләй ине.
- 7 Хәҙер иһә бөтә донъя кинәненең ял итә,
Шатланып йырлай.
- 8 Хатта кипаристар кыуана һәләкәтенә,
Ливан кедрҙары ла шатлана:

- „Инде һин сокорза ятаһың,
Беззе бер кем дә кыркырга
килмәс“, – тизәр.
- 9 Ер астындағы үлеләр донъяһы:
„Хуш киләһең“, – тип,
Һине каршыларға ашқына,
эй Бабил батшаһы!
Ер йөзөндә хаким булғандарзың
әруахтарын уятты,
Кәүемдәргә идара иткән
батшаларзың рухтарын,
Тәхеттәренән калкытып, аякка
бастырзы.
- 10 Һәммәһе һиңә өндәшәп, әйтер:
„Һин дә беззең кеүек көсчөз хәзер,
Хас та безгә окшап калдың!“
- 11 Шөһрәтең лира ауаздары
менән бергә
Үлеләр донъяһына төштө.
Селәүсендәр – астындағы түшәк,
Өстөндәге япмаң –
ер корттары хәзер.
- 12 Эй һин, балкыу йондоз, таң улы,
Нисек күктән қолап төштөң?
Эй һин, кәүемдәрзе еңүсе,
Ергә төшөп, селпәрәмә килдең.
- 13 Эсеңдән әйткән инең: „Күккә
ашырман,
Тәхетемде Алланың йондозарынан
да юғарырак куйырман,
Алыс төньякта, илаһтар йыйылған
тауза ултырырман,
- 14 Болоттарзан да өскәрәк менермен,
Юғарыларзан Юғарыға тиң
булырман“.
- 15 Әммә һин үлеләр донъяһына,
Упкындың тәрәнлегенә
ырғытылдың.
- 16-17 Һине күргән һәр кем, текләп карап,
былай уйлар:
„Ер һелкетеп, батшалыктарзы дер
калтыратып торған,
Донъяны бушлыкка әйләндереп,
калаларзы ергә тигезләгән,
- Әсирзәрзе өйзәренә кайтармаған
әзәм ошомо инде?“
- 18 Кәүемдәрзең батшалары, барыһы ла,
Кәзер-хөрмәттә ерләнеп,
Һәр береһе үз кәшәнәһендә ята.
- 19 Ә һин, кыркып ташланған
ботактай,
Кәберендән тышка ырғытылдың.
Таш сокорға бырғалған мәйеттәр,
Кылыстан туракланған мәйеттәр,
Һинең кәфенең булырзар.
Мәйетең аяк астына һалып тапалыр.
- 20 Илеңде харап итеп, халкыңды
кырган өсөн
Башка батшалар һымак
ерләнемәйсәкһең.
- Яуыздар токомо башка мәңге искә
алынмаһын.
- 21 Аталарының еңәйәтенә күрә
Уның улдарын салырға урын
әзерләгез.
Улар калкып, донъяға хужа
булмаһын,
Ер йөзөн калалары менән
тултырмаһын».
- 22 «Бабил батшаһына каршы
калкасақмын».
Күк ғәскәрзәре Раббыһы
шулай тип белдерә.
«Бабилдың исемен,
иңән калған халкын,
Нәсел-нәсәбен юк итәсәкмен, –
ти Раббы. –
- 23 Ул урынды терпеләр төйәгенә,
һазлыкка әйләндерәм,
Кыргын һеперткәһе менән
һепереп түгәм».
Күк ғәскәрзәре Раббыһы
шулай тип белдерә.
- Ашшур ғәскәренең
һәләк булығы**
- 24 Ант итеп әйтә Күк ғәскәрзәре
Раббыһы:

«Мин нисек ниәтлэгәнмен, һис
шикһез шулай буласак,
Кайһылай карар кылғанмын,
мотлак ғәмәлгә ашасак.

- 25 Ашшурзарзы Үз еремдә тар-мар итәм,
Таузарымда уларзы тапап бөтөрәм.
Халкым Ашшур камытынан,
Яурындарындағы йөктән котоласак.
- 26 Бар донъяға карата корған ниәтем,
Кәүемдәргә каршы күтәрелгән
кулым – ошо».
- 27 Күк ғәскәрзәре Раббыһының
карарын кем боҙа алыр?
Һуҙған кулын кем туктатып калыр?

**Алланың пелештизәрзе
язалаясағы**

28 Ахаз батша үлгән йылды шундай
әүлиәлек булды:

- 29 «Эй Пелешес иле, һине тукмаған
таяк һынды тип кыуанма,
Сөнки йылан тамырынан кара
йылан сығыр.
Уның токомо оса торған ағыулы
йылан булыр.
- 30 Ул сағында ярлының иң ярлыһы ла
ашап туйыр,
Хәйерселәр рәхәтләнеп йәшәр.
Әммә һезҙең зат-зәүәрзе аслыктан
коротасакмын,
Исән калғандарығыҙ за үлтерелер.
31 Эй капкалар, үкһеп-үкһеп илағыҙ!
Эй кала, буслығып-буслығып
иңрә!
Эй Пелешес иле, куркыштан
калтырап тор.
Сөнки төньяктан төтөн болото
ағыла,
Дошман ғәскәрзәре сафтарын
боҙмай атлай».
- 32 Ул кәүемдә илселәренә ниндәй
яуап бирелер?
«Раббы Сиондың нигезен нығытты,
Халкының фәкирзәре шунда
һыйыныр».

Моав еренең һәләк булыуы

15 ¹ Моав тураһында әүлиәлек.

- Моавтың Ғар калаһы бер төндә
тар-мар ителде, юк булды;
Моавтың Кир калаһы бер төндә
тар-мар ителде, юк булды.
- 2 Шуға күрә Дивон илар өсөн
табыныу йортона,
Табыныу калкыулыктарына
сықты.
Моав халкы Нево һәм
Медева өсөн үкһей.
Һәр береһенең сәсе алынған,
Һәммәһенең һакалы кырылған.
- 3 Кыл тукымаға уранып урамдарза,
Өй баштарында һәм майзандарза
һәр кем һыктай,
Күз йәштәре йылға һымак аға.
- 4 Иңрәй Хешбон һәм Әлғәле,
Үкһеүзәре Яһаскаса ишетелә.
Шуға ла Моав яугирзәре илаша,
Күңелдәрен куркыу солғап алған.
- 5 Йөрәгем һызлана Моав өсөн!
Моав кешеләре Соғарға,
Ғәлғәс-Шелишияһка кастылар.
Илай-илай Лухиска калкалар,
Үззәренә ябырылған һәләкәттән
Хоронаим юлында сеңләйзәр.
- 6 Сөнки Нимрим һыузары короған,
Кипкән болон, көйгән үлән,
Һис бер йәшеллек калмаған.
- 7 Шуға күрә халык калдык-боҫтоқ
әйберзәрен
Талдар үзәненең аръяғына ташый.
- 8 Һыктаузары бөтә
Моав илендә яңғырай;
Илаған тауыштар Әглаимға,
Беер-Әлимгә олғашты.
- 9 «Бына Димон һыуы канға тулды,
Әммә әле Мин Димонға яңы каза
әзәрләнем, – ти Раббы. –
Моавтан қасып китеп котолған,
Илдә исән калғандар өҫтөнә
Арыслан һөстәрәсәкмен!»

16 ¹ Селанан сүл юлы менән
 Сион тауына,
 Илдең хакимына бүләккә
 бәрәстәр ебәрегез.

² Арнон йылғаһы кисеүзәрәндә
 Моав кыззары ояһынан алып
 ырғытылған,
 Асырғанып оскан кошка окшаш.

³ «Безгә кәңәш бир, бер карар кыл.
 Төшкөһөн дә төнгө кеүек күләгәң
 менән капла.
 Кыуылғандарзы йәшер, касактарзы
 һата күрмә.

⁴ Иленән кыуылған Моав халкы
 йәшәп торһон һиндә;
 Кырғын килтереүсенән уға
 ышык бул».

Изеүсе юк ителгәс, емереү-талаузар
 туктағас,
 Йәберләүселәр был ерзән ғәйеп
 булғас,

⁵ Мөхәббәткә нигезләнгән тәхет
 Дауыт сатырында урынлашыр.
 Унда ғәзеллек эзләгән, дөрөслөккә
 ынтылған,
 Арымай-талмай хак хөкөм кылған
 хаким ултырыр.

⁶ «Моавтарзың ғорурланып
 шашкандарын,
 Мин-минлеген, тәкәбберләнгәндәрән
 ишеттек.
 Әммә улар бушка мактаналар.

⁷ Бына шуның өсөн Моав үзен йәлләп,
 үкереп илай,
 Барыһы йәш түгә.
 Кир-Харәсәстең йөзөм кағын
 һағынып
 Моңайыр һәм хәсрәтләнер.

⁸ Сөнки Хешбон баһузары,
 Сивманың йөзөм баксалары
 һәләк булды.
 Башка кәүемдәрзәң башлыктары

Иң һайланма ботактарзы кыркты.
 Ул ботактар Яғзәргәсә йәйелә,
 Сүлгә тарала, тарбакланып диңгез
 аша үтә ине».

⁹ Шуға Сивма йөзөмдәре өсөн
 Мин Яғзәр менән бергә илайым.
 Һеззе күз йәштәрәмә сылатам,
 Эй Хешбон менән
 Әлғәле калалары!
 Сөнки һеззәң емеш йыйғандағы,
 иген урғандағы
 Шатлыклы ауаздарығыз туктаны.

¹⁰ Уңдырышлы баһузарзан
 уйын-көлкә юкка сыкты.
 Йөзөм баксаларында һис кем
 йырламай,
 Шатлык тауыштары яңғырамай;
 Йөзөм һыккыстарза һис кем
 емеш измәй,
 Кыуаныслы ауаздар тукталды.

¹¹ Шуға ла йөрөгем Моав өсөн арфа
 һымак инрәй,
 Кир-Харәсәс өсөн йәнем әрней.

¹² Моав халкы табыныу
 калкыулықтарына килеп
 Арығансы ялбарһа ла,
 Доға кылыр өсөн изге урындарына
 барһа ла –
 Тик бушка ғына буласак.

¹³ Раббының Моав хакында әлек белдер-
 гәндәре ошо. ¹⁴ Әле иһә Раббы былай ти:
 – Теп-теүәл өс йылдан Моавтың дан-
 шөһрәте хурлыкка әйләнәсәк. Ни тиклем
 күп һанлы булмаһындар, бик аззары ғына
 котолоп калыр һәм улар көсһөз булыр.

Арам менән Израил тураһында пәйғәмбәрлек

17 ¹ Дамаск хакында әүлиәлек.
 «Бына, Дамаск калалар иҫәбенән
 юйыласак,
 Харабалар өйөмөнә әйләнәсәк.

² Ғароғер калалары
 ташландык калыр.

Унда көтөү-көтөү малдар ятыр,
Уларзы өркөтөр кеше булмаҫ.
3 Әфраимда нығытмалы кала
калмаясак.
Дамасктың батшалығы
юк буласак.
Арамдың иҫән калған халкы
Исраилдарзың даны һымак
бөтәсәк».
Күк ғәскәрәре Раббыһы шулай ти.

4 «Ул көндө Якуп нәселенең даны
һүрелер,
Һимез тәне тире лә һөйәккә
тороп калыр.
5 Игенсе баһыузы нисек урһа,
Башактарың кулы менән
нисек йыйһа,
Шулай Рефалар үзәнәндә
урактан һуң башактарзы
нисек сүпләһә,
6 Зәйтүн ағасын һелкеткәндән һуң
Иң башында ике-өс бөртөк
калған һымак,
Сук ботакта дүрт-биш емеш
калған һымак
Бик аз кеше иҫән калыр».
Исраилдың Аллаһы Раббы шулай
тип белдерә.

7 Кеше ул көндө карашын үзен Яратыуһы-
ға йүнәлтер, күззәрен Исраилдың Изгеһенә
төбәр. 8 Үз кулдары менән яһаған қорбан
усақтарына, Ашераның колғаларына, хуш
еҫ төтәткән қорбан усақтарына әйләнәп тә
карамаясак.

9 Ул көн Исраилдың нығытылған кала-
лары, урман һәм тау баштары кеүек, буп-
буш калыр.

10 Сөнки, әй Исраил, котқарыуһы
Аллаңды оноттоң.
Һыйыныһың булған Каяңды
иҫкә алманың.
Шуға күрә күркәм үсемлектәр
ултыртһаң да,
Ят үсентеләр тамырландырһаң да,

11 Улар ултыртқан көндө үк үсеп
сығһа ла,
Иртәгәһенә сәскә атһа ла,
Уңалмаҫ йәрәхәттәр алған
хәсрәт көнөндә
Уңышың юкка сығһасак.

12 Аһ, күмәк халық шаулаша,
Которған диңгезең олоуына
окшаш!
Кәүемдәр ташкын һыу һымак
шаулай,
13 Кәүемдәр ташкын һыу ише
үкерә!
Әммә Алла ажарланһа, улар әллә
кайза қасып китер.
Таузар буйлап ел қыуған
ашлық кәбәге,
Койон өйөрөлткән саң шикелле
булырзар.
14 Кистән был халықтар дәһшәт
таратһа,
Таң атыуға юк булырзар.
Беззе талауһыларзың язмышы,
Беззе изгәндәрзең өлөшө шулай.

Раббының Кушты язалаһсағы

18 ¹ Куш йылғаларының аръяғына,
Бөжәк канаттарының шауы
яңғыраған илгә – кайғы!

2 Диңгез юлы менән, камыш
кәмәләрзә,
Был ил илселәр ебәрер.

Барығыз, етез илселәр,
Йылғалар бүлгесләгән ул илгә,
Озон буйлы, шыма тәнле кәүемгә,
Һәр тарафка қурқыу һалған,
Сәйер телдә һөйләшкән халықка,
Көслә һәм баһкынсыл милләткә
барығыз!

3 Әй һез, донъяны төйәк иткәндәр,
Ер йөзөндә йәшәгәндәр!
Тауза әләм күтәрелгәс – күрерһегез!
Борғо қысқыртқас – ишетерһегез!

- 4 Сөнки Раббы миңә былай тине:
«Кояш нурынан яралған эсе,
Урак мәлендәге ысык болотолай,
Торлағымдан тыныс кына
карап торасакмын».
- 5 Йөзөм сәскәләрен койоп,
емештәре тумалғас,
Уңыш өлгөргәнде көтмәйенсә,
Раббы баксасы бысағы менән
үсентеләрзе кыркасак,
Үсентеләр киһеп алынасак.
- 6 Барыһы ла таузарза йырткыс
коштарға,
Кырағай йәнлектәргә каласак.
Йәйгәнен йырткыс коштарға,
Кыш кырағай йәнлектәргә
ем буласак.
- 7 Шул сак йылғалар бүлгесләгән ил,
Озон буйлы, шыма тәнле көүем;
Тирә-якка куркыу һалған,
Сәйер бер телдә һөйләшкән халык;
Көслә һәм баһсынсыл милләт
Күк ғәскәрзәре Раббыһына
бүләк килтерер.
Күк ғәскәрзәре Раббыһының исеме
төйәкләнгән урынға –
Сион тауына килтерер уны.

Раббының Мысырҙы язалаһағы

- 19** ¹Мысыр тураһында әүлиәлек.
Бына Раббы, еңел болотка
ултырып, Мысырға килер.
Мысыр боттары Уның алдында
калтырап торор.
Куркыштан мысырҙарҙың
йөрәктәре иреп төшөр.
- 2 «Мысыр халкын бер-береһенә
каршы котортам.
Туған – туғанына, дус – дусына,
Кала калаға каршы сығасак,
Батшалыҡ батшалыҡка
һөжүм итәсәк.
- 3 Мысырҙарҙың рухы һыныр,

- Ниәттәрен бушка сығарырман.
Улар боттарға, үлгәндәрҙең рухына,
Әруахтарҙы сакырыусыларға,
Күрәзәселәргә кәңәш һорап барыр.
- 4 Мысырҙарҙы аяуһыҙ хахим кулына
тапшырырман.
Улар менән каты бәғерле батша
идара итер».
- Бөйөк Хахим, Күк ғәскәрзәре
Раббыһы шулай ти.
- 5 Нил йылғаһының һыуҙары кәмер,
Ул һайығып, короп калыр,
6 Уның канауҙары һаһыр,
Кушылдыктары һайығып кибер.
Камыш менән күрән шиңер.
- 7 Нил тамағындағы үсәмлектәр,
Нил буйындағы баһсуҙар корор,
Елгә осоп, юкка сығыр.
- 8 Балыксылар кайғыға калыр,
Һыуға кармак ташлаусылар
һыктап илар,
Йылғаға ау һалыусылар
төшөнкөлөккә бирелер.
- 9 Етен тылкыусылар
өмөтһөзлөккә төшөр,
Тукуусылар ағарынып катыр.
- 10 Етен иләүселәр хәсрәткә батыр,
Ялланып эшләүселәрҙең
рухы һыныр.
- 11 Соған калаһының башлыктары
һиндәй ахмак!
Фирғәүендең аҡыллы кәңәшселәре
тиле кәңәштәр бирә.
Улар һисек фирғәүенгә: «Без – аҡыл
эйәләре токомо,
Боронғо батшалар һәсәленән», – тип
әйтәргә һазнат итә?
- 12 Әй фирғәүен, кайһа һинен
аҡыл эйәләрең?
Хәҙер инде улар һиңә әйтһен,
Күк ғәскәрзәре Раббыһы
Мысырға һиндәй яҙмыш
әҙерләгәнен белдерһен.
- 13 Соған башлыктары ахмак булды;

Ноф* түрэләре үззәрен үззәре алдай;
Мысыр кәбиләләренен башлыктары
Мысырзы юлдан яззырзы.

- 14 Раббы уларзың зиһенен томаланы.
Улар Мысырзы юлынан яззырзы –
Мысыр, иҫерек һымак сайкалып,
Үз коҫколоғонда тапана.
- 15 Һәм Мысырға бер нәмә лә
ярзам итә алмас:
Баш та, койрок та, хөрмә ботағы
менән камыш* та.

Раббының Мысырға, Ашшурға һәм Исраилға фатихаһы

16 Ул көн Мысыр халкы катын-кыззар ке-
үек куркак буласак. Күк ғәскәрзәре Раббы-
һының үззәренә қаршы күтәргән кулынан
куркып, қалтырап торасактар. 17 Йәһүзә
ере Мысырзы дәншәткә төшөрәсәк. Уны
иҫкә төшөргән һайын, улар Күк ғәскәрзәре
Раббыһы уларға билдәләгән язмыштан дер
қалтырап торасак.

18 Ул көндә Мысырза Кәнғән телендә*
һөйләшкән һәм Күк ғәскәрзәре Раббыһы
исеме менән ант иткән биш қала буласак.
Уларзың береһе Қояш қалаһы* тип ата-
ласак.

19 Ул көндә Мысыр уртаһында Раббы өсөн
қорбан усағы төзөлөр, илдең сигендә Раббы
хөрмәтенә изге бағана қуйылыр. 20 Былар –
Мысырза Күк ғәскәрзәре Раббыһы тураһында
билдә һәм шаһитнамә булыр. Изелгән халық
Раббыға ялбарғас, Раббы уларға қотқарыу-
сы ебәрер. Ул халықты яқлар һәм азат итер.
21 Раббы шулай Үзен Мысырза танытр; Мы-
сыр халқы ла ул көн Раббыны таныр, Уға
қорбан, сазақалар қилтерер, нәзәрзәр әйтеп,
уларзы ғәмәлгә ашырыр.

22 Раббы Мысыр халқын қырғын ме-
нән язалар, һуңынан шифа бирер. Халық
Раббыға ялбарыр һәм Раббы уларзы сәлә-
мәтләндерер.

23 Ул көн Мысырзан Ашшурға оло юл
булыр. Ашшурзар – Мысырға, мысыр-
зар Ашшурға йөрөр. Мысыр халқы менән
Ашшур халқы бергәләшеп Раббыға сәждә
қылыр.

24 Ул көндә Исраил, ошо ике ил – Мысыр
менән Ашшур дәрәжәһендәге ил булып, бөтә
донъя уртаһында хәйер-фатиха бирә торған
ергә әүерелер. 25 Күк ғәскәрзәре Раббыһы
уларға фатиха биреп: «Әй халқым – Мы-
сыр, қулдарымдың ижады – Ашшур һәм
Үземдең биләмәм Исраил, фатихалы бу-
лығыз!» – тип әйтер.

Ишағыяһ – Мысыр менән Кушка қиҫәтеүсе билдә

20 1 Ашшур батшаһы Саргон үзенә
ғәскәр башлығын Ашдод қала-
һына ебәрзе. Ғәскәр башлығы барып, ул
қаланы яулап алды. 2 Ошо мәлдә Раббы
Амус улы Ишағыяһқа:

– Бар, билеңдәге қыл туқыманды, аяғың-
дағы қатаңды сисеп ташла, – тине. Иша-
ғыяһ үзенә қушылғанды әшләне: яланғас
һәм ялан аяқ йөрөнө.

3 Шунан Раббы былай тине:

– Қолом Ишағыяһтың өс йыл ялан-
ғас һәм ялан аяқ йөрөүе Мысыр менән
Куштың язмышын белдереүсе билдә һәм
ғибрәт ул. 4 Ашшур батшаһы ла Мысыр
әсирзәрен һәм Куш тотқондарын – йәшен-
қартын яланғас һәм ялан аяқ, хатта оят
ерзәрен дә қаплатмайынса қыуып алып
китер һәм Мысыр хурлыққа төшөр. 5 Шул
сағында Кушка өмөт бағлаған, Мысыр
менән мақтанған кешеләрзең қоттары
осор һәм улар оятқа қалыр. 6 Ул көндә
был яқ ярза йәшәгәндәр: «Ашшур бат-
шаһы қулынан қотолор өсөн без ярзам
һораған, өмөт бағлағандарзың башына
нимәләр қилде! Инде без нисек қотолор-
боз икән?» – тиерзәр.

* 19:13 Ноф – Мысырзағы қала; тарихта Мемфис исеме астында билдәле.

* 19:15 Баш та, койрок та, хөрмә ботағы менән камыш та – 9:13, 14-те қарағыз.

* 19:18 Кәнғән телендә – моғайын, бында «боронғо йәһүд телендә» тигәнде аңлалалыр.

* 19:18 Қояш қалаһы – Мысырзағы Гелиополь қалаһы. Гелиополь грек телендә «қояш қалаһы» тигәнде аңлата.

**Бабилдың еңелеуе тураһында
пәйғәмбәрлек**

21 ¹ Диңгез буйындағы сүллек тураһында әүлиәлек.

Негевта которонған ғәрәсәт кеүек
Сүлдән, дәһшәт иленән
баҫкынсы килер.

² Миңә куркыныс бер илаһи
күренмеш булды:
Хыянатсы хыянат итә; талаусы –
талай!

«Әй Фелам, һөжүм ит!
Мадай, Бабилды камауға ал!
Бабил сәбәп булған барса

³ Күргәндәрәмдән билемә сәнсеү
казалды,
Тулғаҡ тотқан катын һымак
ғазап алды.

Ишеткәндәрәмдән калтырап
төштәм,

⁴ Дәһшәткә төштәм күргәндәрәмдән.
Йөрәгем бәлтерәнә, бөтә тәнем
калтырай;

Элек энерзе көтөп ала торғайным,
Хәзер ул кот оскос мәлгә әүерелде.

⁵ Табын королған,
Келәмдәр түшәлгән, ашап-әсәләр...
Тороғоз, әй ғәскәр башлыҡтары,
Калкандарығыззы майлағыз!

⁶ Сөнки бөйөк Хаким миңә
былай тине:
«Бар, бер күзәтсе куй.
Нимә күрә, шуны һөйләп барһын.

⁷ Пар ат егелгән яу арбаларын,
Аттарға, ишәк, дөйәләргә атланған
кешеләрзе күргәс,
Нык игтибарлы, бик уяу булһын!»

⁸ Шунда күзәтсе кысқырзы:

«Әй бөйөк Хакимым!
Мин һәр даим күзәтсе манараһында
торап;

Көнөн-төнөн урынымдан
китмәйем!

⁹ Бына күрәм: яу арбалары һәм
һыбайлылар
Кушарлап-кушарлап килә».
Һуңынан ул:
«Бабил колатылды, бәрәп
төшөрөлдө!
Илаһтарының һындары
Ергә төшөп, селпәрәмә килде», – тип
хәбәр бирзе.

¹⁰ Әй халкым!
Ырзындағы ясмалай
тукмалған халкым!
Күк ғәскәрзәре Раббыһынан,
Исраилдың Аллаһынан
Ишеткәндәрәмде һезгә белдерәм.

**Дума һәм Ғәрәбстан тураһында
пәйғәмбәрлек**

¹¹ Дума* тураһында әүлиәлек.

Берәү Сеғирзан миңә кысқыра:
«Әй һаксы, төн үтергә күпме калды?
Ул қасанға тиклем һузыласак?»

¹² Һаксы яуаплай:
«Таң атырға күп калманы,
Ләкин төн йәнә буласак.
Әгәр зә тағы һорарға теләһегез,
кире килеп һорағыз».

¹³ Ғәрәбстан тураһында әүлиәлек.

Ғәрәп шырлыҡтарында кунығыз,
Әй Дедан каруандары!

¹⁴ Әй Тема ерендә йәшәүселәр,
Һыуһағандарға һыу килтерегез,
Касып котолғандарға икмәк
бирегез.

¹⁵ Сөнки улар кылыстан қасалар,

* 21:11 Дума – Эдомдың икенсе исеме.

Кындан сыткан яланғас кылыстан,
Кирелгән йәйәнән,

Һуғыш золомонан каса улар.

¹⁶ Бөйөк Хаким миңә былай тине:

– Теүәл бер йыл эсендә Кыдарзың бөтә даны юкка сығасак. ¹⁷ Уксыларзың, Кыдар яугирзәренен бик азы ғына иҫән каласак. Шулай тине Исраил Аллаһы Раббы.

*Йәрүсәлим тураһында
пәйғәмбәрлек*

22 ¹ Күренмештәр үзәнлеге тураһында әүлиәлек.

Эй кала халкы, ни булды,
Бөтөгез зә өй түбәләренә
менгәнһегез?

² Эй шау-шыулы, гөжләп торған кала!
Үлтерелгәндәрегез кылыстан да
кырылманы,

³ Һуғышта ла коламаны.
Башлыктарығыз барыһы
бергә касты,

Йәйәләренән ук атмай ғына
тотконлокка барып капты.

Ни тиклем алыска кәшәлар за,
Бөтөнһө лә әсирлеккә алынды.

⁴ Шуға күрә былай тинем:
«Яңғызымды ғына калдырығыз,
Әрнеп-әсенеп илайым.
Ғәзиз халкым һәләк булған сакта,
Мине йуатырға маташмағыз».

⁵ Бөйөк Хакимдың, Күк ғәскәрзәре
Раббыһының

Күренмештәр үзәнәндә
Хафа, изеу, сыуалыш көнө;
Диуарзар емереләсәк,
Аһ-зарзар таузарға олғашасак
көн килә.

⁶ Ғеламдар, ук-һазак алып,
Һуғыш арбаларында ла,
һыбайлап та килә.

Кыйр халкы калкандарын
күтәргән!

⁷ Бына, һинең күркәм үзәндәрен

Һуғыш арбалары менән тулған,
Һыбайлылар кала капкалары
алдына килеп теҙелгән.

⁸ Раббы Йәһүзәне яклаусыһыҙ
калдырҙы.

Ул көндә һез «Ливан урманы йорто»
һарайындағы коралға
ышандығыҙ.

⁹ Дауыт калаһы диуарзарында
Ярыктарзың ни тиклем күплеген
күрзегез,

Асқы быуаға һыу йыйзығыҙ.

¹⁰ Йәрүсәлимдәге йорттарзы
хисапланығыҙ,

Кала диуарын йүнәтер өсөн кайһы
бер өйзәрзе емерзегез.

¹¹ Иҫке быуанан алған һыу өсөн
Ике диуар араһында бер һаклағыс
казынығыҙ.

Ә быны, электән үк ниәтләп,
Бойомға ашырған Алланы
иҫпкә алманығыҙ.

¹² Ул көндә бөйөк Хаким,
Күк ғәскәрзәре Раббыһы,
һеззе һыктарға,
Сәсегеззе кырып ташлап иларға,
Кыл тукымаға уранырға
өндәне.

¹³ Ә һез кәйеф-сафа корзоғоз.
«Иртәгә барыбер үләбез,
Ашап-әсеп калайык», – тип,
Башмак һуйзығыҙ, һарык
салдығыҙ,
Ит ашап, шарап эстегез.

¹⁴ Күк ғәскәрзәре Раббыһы
колағыма төшөрзә:
«Был ғәйебегез үлгәнегезгә тиклем
ғәфү ителмәс!»
Бөйөк Хаким, Күк ғәскәрзәре
Раббыһы, әйтте быны.

¹⁵ Бөйөк Хаким, Күк ғәскәрзәре
Раббыһы, былай тине:

«Бар, һарай башлығы Шевнаға
бар за әйт:

- 16 Кем һин, һинең бында ни эшең бар?
Ни һакың бар – бында,
Юғарыла, үзеңә кәбер,
Каяла төрбә уяһың?
- 17 Эй һин, бәндә!
Кара, Раббы һине бынан алып
бырактырыр.
Ул һине ныклап эләктереп алыр за
- 18 Туп кеүек әүәләр, шунан
Ике куллап иркен бер илгә
сойорғотор.
Һин – хужаң йортон мәсхәрә
иткән бәндә,
Шунда үлерһең. Күркәм яу
арбаларың унда калыр!
- 19 Һине дәрәжәле вазиһандан
бушатырмын,
Ултырған урыныңдан төшөрөрмөн.

20 Ул көндә Мин қолом Хилкияһ улы
Әлъякимды сакырып алырмын. 21 Уға һи-
нең кейемендә кейзерермен, биленә һинең
билбауыңды быуырмын, һакимлығыңды
уның қулына тапшырырмын.

Ул Йәүрүәлимдә йәшәүселәргә һәм Йәһү-
зә халқына атай булыр. 22 Дауыт йортоноң
аскысын уның яурынына һалырмын. Ул
аса – бер кем дә бикләй, бикләһә, һис бе-
рәү аса алмаҫ. 23 Уны қаты ергә қағылған
казактай нығытырмын, ул нәселе өсөн дан
тәхете булыр. 24 Бөтөн нәселенең шөһрәте
уның өстөндә булыр. Балаларының һәм
ейәндәренең даны – сеүәтәләрзән алып
табактарға тиклем барлық һауыт-һаба, ка-
закка эленгән һымак, уға эленеп торасақ».

25 – Ә ул көндә, – ти Күк ғәскәрзәре Раб-
быһы, – қаты урынға қағылған казак уры-
нынан кутарылып сығасақ, йығыласақ, уға
асылған йөк тә юк буласақ.

Был – Раббы һүзә.

Раббының Тир қалаһын язалаясағы

23

¹ Тир қалаһы тураһында әулиәлек.

- Эй Таршиш қараптары, қысқырып
илағыз!
Һез Киттимдән* қайтышлай
ишеткән хәбәр дөрөҫ,
Баш қалағыз емерелде, бер генә
йорт та қалманы.
- 2 Шымығыз, яр буйзарында
йәшәүселәр!
Диңгеззә йөрөгән Сидон*
саузағәрзәре һеззә байытты.
- 3 Зур һыу буйлап Шихорзан орлоқ,
Нилдан иген қилтерерзәр ине.
Бөтөн қала кәүемдәргә базар булды.
- 4 Оял, Сидон, диңгез ярындағы кәлғә!
Сөнқи диңгез һиңә әйтә:
«Мин тулғак ғазабы кисермәнем,
бала тапманым,
Уландар тәрбиәләмәнем,
Қыззар үстәрмәнем».
- 5 Тир тураһындағы хәбәр Мысырға
барып ишетелһә,
Кешеләрзән йөрәктәре һызланасақ.
- 6 Таршишқа күсеп китегез,
Эй диңгез яры буйында йәшәүселәр,
қысқырып илағыз!
- 7 Борон замандарзан ук нигез
һалынған,
Кешеләрен алыс илдәрзә
төйәкләнергә озатқан,
Шатлык-һөйөнөсә ташып торған
Қалағызға һеззәң нимә булған?
- 8 Батшаларға таж кейзәргән Тирға
Бындай язмышты кем билдәленә?
Был қаланың саузағәрзәре –
шаһзада,
Әшқыуарзәры донъяның иң
хөрмәтләләре ине.

* 23:1 Киттим – хәзерге Кипр.

* 23:2 Сидон – Тирзың төньяғында урынлашқан диңгез буйындағы қала.

- 9 Күк ғәскәрзәре Раббыһы кабул кылды был карарзы:
Тирзың күркәмлеге менән тәкәбберлеге хур булһын,
Бөтә донъяла хөрмәт қазанғандар түбәнһетелһен!
- 10 Эй Таршиш-кыз, үз ерендән ағын Нил һымак үт,
Бүтән каршылык юк.
- 11 Раббы дингез өстөнә кул һуззы,
Батшалыктарзы тетрәтте,
Кәнғән кәлғәләрен йығырға бойорзо, әйтте:
- 12 «Эй мәсхәрә ителгән ғиффәтле Сидон-кыз,
Бүтән кәйеф-сафа қора алмашһың!
Тор, Киттимгә юллан,
Тик унда ла тынғылык тапмашһың».
- 13 Ана, халдейзар иленә қара:
Ул халык башқа юк инде!
Ашшур, қамау манаралары қороп,
Уларзың нығытмаларын емерзә,
Илде харабаға әйләндерзә,
Ерзә қырағай хайуандарға бирзә.
- 14 Үкереп илағыз, эй Таршиш қараптары!
Сөнки һез һыйынған кәлғә емерелде.
- 15 Бынан һуң Тир қалаһы етмеш йылға, бер батшаның ғүмере озонлоғона, онотолор. Етмеш йыл үткәс, Тир фәхишә қатынға сығарылған такмақтағы һымак булыр:
- 16 «Арфанды ал, қала буйлап йөрә,
Эй һәммәһе нотқан фәхишә!
Тырыш, матурырак уйна,
Йыр артынан йыр көйлә,
Бәлки, һине искә төшөрзәр».
- 17 Етмеш йыл үткәс, Раббы Тир хақында хәстәрлек күрер: қала тағы саузаға тотонор, донъялағы бөтә батшалыктар менән фәхешлек итә башлар. 18 Әммә уның сауҙанан килгән табышы тупланмаһ һәм йыйылмаһ, ә Раббыға бағышланыр һәм, туйғансы ашаһындар, затлы кейенһен-

дәр өсөн, Раббы хозурында йәшәгәндәргә тотонолор.

Раббының донъяны хөкөм итеүе

- 24** 1 Бына Раббы, ерзе харап итеп, бушлыкка әйләндерәсәк,
Донъяның астын өскә түңкәреп,
Унда йәшәүселәрзе таратып ебәрәсәк.
- 2 Халык менән қәһин араһында,
Қол менән хужаһы араһында,
Ялсы қатын менән хужабикә,
Һатыусы менән алыусы,
Бурыс биргән менән бурысқа алғандың араһында
Бер ниндәй айырма қалмаясақ.
- 3 Ер, тотош таланып, буп-буш қаласақ,
Сөнки Раббы шулай тине.
Донъя һарғайып көйөр,
Ер йөзә қороп һулыр;
Уның кеүәтле заттары хәлһезләнер.
- 5 Ерзе унда йәшәүселәр нәжесләне,
Сөнки улар қанундарзы һанға һуқманы,
Қағизәләрзе аяқ астына һалды,
Мәңгелек килешәүзе боззо.
- 6 Шул сәбәптән ерзе қарғыш ашай –
Унда йәшәүселәр үз ғәйептәренең язаһын күрә.
Южқа сыға унда йәшәүселәр,
Бик аззары ғына қотолоп қалыр.
- 7 Яны шарап бөттә.
Йөзөм ботактары шинде.
Әлек шат йәшәгәндәр бойоқто.
- 8 Дөңгөр қағып, күңел асыу тамам,
Уйын-көлкә килде ахырына,
Арфаның моңдары басылды.
- 9 Инде шарап әсеп йырлашмайзар,
Хәмер әсе булып тойола.
- 10 Емерелгән қала ташландық қалған,
Йорттар бикле, унда инеп булмай.
- 11 Шарап юклықтан урамдарза қысқырыш,
Қыуаныстың әсәре лә қалманы,

- Донъяла шатлык юк булды.
 12 Кала тотош бушап калған,
 Капкалары емерелгән.
 13 Зәйтүн ағасынан емештәрен
 Койоу өсөн ағас нисек һелкетелһә,
 Уңышын йыйғас, кыуакта
 Нисә бөртөк йөзөм калһа,
 Донъя халыктары шулай калыр.
 14 Һау калғандар, кыскырышып,
 Һөйөнөс йырзары йырлар.
 Көнбайышта йәшәгәндәр
 Раббы бөйөклөгөн данлар.
 15 Шуға күрә, көнсығышта йәшәүселәр,
 Раббыны данлағыз,
 Диңгез буйы, утраузарзағы
 халыктар,
 Исраил Аллаһы Раббының
 исемен зурлағыз.
 16 Ерзең ин ситенән без йыр
 ишетербез:
 «Хаклык эйәһенә дан-шөһрәт!»

Тик мин: «Бөттөм! Бөттөм! Кайғы
 миңә! – тинем. –
 Хыянатсылар хыянаттарын
 дауам итер,
 Эйе, залимдар залимдарса
 кыланыр!»

- 17 Эй донъяла йәшәүселәр!
 Алдығызга дәһшәт, тәрән сокор
 һәм тозақ бар!
 18 Дәһшәтле тауыштан каскан
 сокорға колар,
 Сокорзан сыккан тозақка кабыр.
 Күк кабактары асылыр,
 Ерзең нигеззәре һелкәнер.
 19 Ер тотош сатнап ярылыр, тетрәр,
 Донъя селпәрәмә килер.
 20 Иҗерек кеше һымак сайкалыр,
 Аласык һымак һелкәнер,
 Гонаһтарзың ауырлығы
 аркаһында сүгер,
 Колар за башкаса тора алмаҗ.
 21 Ул көн Раббы юғарыла – күк
 гәскәрен,

- Ақта – ер йөзөндөгә
 батшаларзы язалар.
 22 Улар барыһы ла тоткон һымак
 Тәрән сокорға тупланыр,
 зинданға бикләнер,
 Күп дәүерзәр үткәндән һуң,
 язаланыр.
 23 Айзың йөзө карайыр,
 кояш оялыр,
 Сөнки Күк гәскәрзәре Раббыһы
 Сион тауында,
 Йәрүсәлимдә батшалык итер,
 Халкының аһнакалдары Уның
 шөһрәтен күрер.

Раббыға мактау ыры

- 25** ¹ Йә Раббы! Һин – Аллаһ миңә!
 Һине зурлайым, исемендә
 данлайым,
 Сөнки Һин әүәлдән ниәтләгән
 гәжәп эштәрәнде
 Ифрат тоғролок менән гәмәлгә
 ашырзың.
 2 Сөнки Һин каланы бер таш
 өйөмөнә,
 Нығытмалы каланы харабаға
 әйләндерзең.
 Ул кәлгә яттар калаһы ине,
 юкка сыкты,
 Инде мәңге кабат торғозолмаҗ.
 3 Шуға кеүәтле халыктар
 Һине данлар,
 Аяһуыз кәүемдәрзең калалары
 куркып торор.
 4 Һин ярлы өсөн – һыйыныс,
 Ауыр вақытта фәкиргә – кәлгә,
 Гәрәсәттә – ышык, әселә
 күләгә булдың.
 Сөнки залимдарзың һулышы –
 Диуарға каклыккан койон һымак.
 5 Королоктағы томраны болот
 күләгәһе нисек баҗа,
 Сит халыктарзың ярһуын
 шулай баҗтың,
 Яһилдарзың мактансык йырзарын
 томаланың.

Раббы әзерләгән тантана

- 6 Күк ғәскәрҙәре Раббыһы был тауза
Бар халыктар өсөн затлы ризыктарҙан,
Затлы шараптарҙан табын корор.
Унда туклыклы ризыктар, һөзөлгән
шарап булып.
- 7 Был тауза бөтә халыктарҙың
өстөндөгә япманы,
Бар кәүемдәр өстөнә ябылған
корманы алып ташлар.
- 8 Үлемде йотоп ебәргән кеүек
мәңгелеккә юк итәсәк.
Раббы Хаким бөтә йөзҙәрҙән
һәр тамсы күз йәшен
һөртөп аласак,
Бөтә ер йөзөндә Үз халкын
хурлыктан котқарасак,
Сөнки Раббы шулай тине.
- 9 Ул көндө былай тиерҙәр:
«Был безҙең Аллабыҙ!
Без Уға өмөт бағланьыҡ –
Ул безҙе котқарҙы!
Ул Раббы, Уға инандыҡ!
Котқарғанына һөйөнөп
шатланайыҡ!»
- 10 Раббының кулы был
тау өстөндә булып.
- Моав иһә тирескә тапалған һалам
һымак калыр.
- 11 Ул батып барған кешеләй
Бар көсө менән сығырға маташһа ла,
Кулын һузыуҙан һис файҙа булмаҫ,
Раббы уның ғорурлығын түбәнһетер.
- 12 Моавтың бейек диуарҙарын
емереп ташлар,
Колатыр ҙа саң-тузанға әйләндерер.

Һөйөнөс йыры

26 ¹ Ул көндө Йәһүҙә ерендә ошондай
йыр йырланьыр:

«Безҙең калабыҙ көслө!

- Раббының котқарыуы –
Уға үзе диуар һәм нығытма.
- 2 Асығыҙ каланың капкаларын,
Тоғро калған ғәзел кәүем
эскә инһен.
- 3 Һин, Раббы, рухы ныҡ булғандарға
Камил именлек бирерһең,
Сөнки улар Һиңә өмөт бағлай.
- 4 Һез Раббыға һәр сак инанығыҙ,
Сөнки Йәһүә* Алла –
мәңгелек Каябыҙ.
- 5 Ул бейектә йәшәгәндәрҙе йығыр,
Юғарылағы каланы колатыр.
Уны ер менән тигезләр, саңға
батырыр.
- 6 Ул кала аяк астында калыр,
Ярлы-фәкирҙең аяғы,
Хәйерсенәң табан астында тапалыр».
- 7 Тәкүәнәң юлы – тура,
Һин Уның юлын тигеҙ итәһең.
- 8 Ысынлап та, кануның буйынса
йәшәп,
Йә Раббы, Һиңә өмөт бағлайбыҙ.
Һинең исемендә иҫкә алыу –
Безҙең йөрәгебезҙең теләге.
- 9 Төнөн йәнем Һиңә сарсай,
Рухым бар булмышым менән
Һине эзләй.
- Сөнки ерҙә хөкөмөң бар сакта
Донъяла йәшәүселәр ғәзеллектә белер.
- 10 Залимға мәрхәмәт күрһәтелһә лә,
Ул ғәзеллеккә өйрәнмәҫ.
Дөрөслөк хөкөм һөргән ерҙә
яуизлык кылып,
Раббының бөйөклөгөн ул күрмәҫ.
- 11 Йә Раббы! Яза өсөн кулың
күтәрелгән,
Әммә яуыздар быны күрмәй.
Халкың өсөн ашкынып
гороуынды күрһәт,
Әйҙә улар оятка калһындар.
Дошмандарыңа каршы яткан ут
Уларҙы ялмап юк итһен.

* 26:4 Карағыҙ: «Сығыу», 3:15.

12 Йә Раббы! Һин беззе имен кылаһың;
Барлык казаныштарыбыз –
Һинең эшең.

13 Эй Раббы Аллабыз,
Һинән башка хужалар безгә
хакимлык итте,
Әммә без фәкәт Һинең
исеменде танийбыз.

14 Ул хакиндар үлде, инде
терелмәстәр;
Әруахтары кабат тороп сыкмас.
Сөнки Һин уларзы язалап
юк иттең,
Улар хакында хәтирәләргә юйзың.

15 Һин халыкты ишәйттең, йә Раббы,
Халыкты күбәйтеп, Үзенде
данланың,
Илдең барлык сиктәрен киңәйттең.

16 Йә Раббы, бәләгә калғас,
Һине эзләнеләр;
Язан өстәрендә булған сакта
Хәсрәтләнеп доғаларын
бышылданылар.

17 Тулғак тотқан катын нисек
ғазаплана, һыктай,
Без зә хозурыңда шулай булдык,
Раббы!

18 Ауырға калдык, ғазап сиктек,
Тыузырғаныбыз ел генә
булып сыкты.
Ни донъяға еңеү килтерә алманьк,
Ни донъяла йәшәргә һис кемде
тыузырманьк.

19 Әммә Һинең үлгәндәрен тереләсәк,
Минең мәрхүмдәрәм тороп
аякка баһасак.
Эй һез, тупрак астында яткандар,
уянығыз,
Кыуанышып йырлағыз!
Һинең ысығың –
яктылык биреүсе ысык!
Ер үлеләргә кире кайтарасак.

20 Эй халкым, өйөнә кас, ишегенде
биклә.
Раббының асыуы күпкә түгел,
Ул үткәнсе генә йәшенеп тор.
21 Сөнки донъяла йәшәгәндәрзе
Енәйттәренә күрә язаларға
Бына, Раббы Үзенәң
торлағынан сыға.
Шул сак ер үзенә түгелгән кандарзы
күрһәтәсәк,
Үлтерелгәндәрзе башкаса
йәшермәйсәк.

Исраилдың коткарылыуы

27 ¹ Ул көн Раббы Ливъясанды*,
касып барған йыланды,
Ливъясанды, борғолана-борғолана
шыуышкан йыланды,
Үзенә аяуһыз, бөйөк һәм кеүәтле
кылысы менән язалаһасак;
Дингеззәгә аждаһаны үлтерәсәк.

2 Ул көндә гүзәл йөзөм баксаһы өсөн
йырлағыз.

3 «Мин Раббы – уның карауылсыһы,
Уны гел һуғарып торам.
Бер кем дә зарар итмәһен тиеп,
Уны көнө-төнө һаклайым.

4 Миндә асыу юк!
Ләкин ул сәнскәк менән билсән
үстәрһә,

Уға қаршы яу асырмын,
Тотош утта яндырырмын.

5 Иң якшыһы – Миндә
һыйыныу эзләһен,
Минең менән килешеп йәшәһен.
Әйе, Минең менән килешеп
йәшәһен».

6 Килер вақыт – Якуп нәселе
тамыр йәйер,
Исраил үрсем бирер һәм сәскә атыр,
Ер йөзөн еместәре менән тултырыр.

* 27:1 *Ливъясан* – бөгөнгө көндә безгә мәғлүм булмаған гәләмәт зур һыу хайуаны.

- 7 Раббы Үз халкын уларзың
дошмандарын язалаған
кеүек язаланымы ни?
Халкын үлтергән катилдар һымак
уны үлтерҙеме?
- 8 Ул Үз халкын былай язаланы:
Кыуып һөргөнгә ебәрзе.
Көнсығыштан иҫкән
көслө ел һымак
Кеүәтле һулышы менән
ситкә кыузы.
- 9 Боттарға корбан килтергән
усақтарын
Акташ һымак онтап бөтһә,
Ашераға куйылған колғаларзы,
Хуш еҫ төтәтеү усақтарын
емерһә,
Гонаһынан арыныуының билдәһе
шул булыр,
Якуп нәселенең ғәйебе шуның
менән пакланыр.
- 10 Нығытмалы кала бушап калды,
Ташландык йорттар сүлдәй
кешеһеҙ.
Унда тик башмақтар ғына
утлап йөрөй,
Шунда ята, ботактарзы мөнтәп
корота.
- 11 Ботактар короғас, һынып төшә,
Катындар ботап алып яндыра.
Был халык бер нәмә лә
аңламай,
Шуға Бар кылыусы уларзы
кызғанмай,
Яратыусы уларға мәрхәмәт
күрһәтмәй.

¹²Әммә шундай көндәр килә: Раббы Ев-
фрат йылғаһынан алып Мысыр сигендәге
йылғаға тиклем ашлык һуғыр һәм һеҙзе,
эй Исраил балалары, бер-бер артлы бер
урынға туплар. ¹³Ул көндө бөйөк борғо
кысқыртылыр; Ашшур ерендә азашып
йөрөгәндәр, Мысырға һөрөлгәндәр, кай-
тып, Йөрүсәлимдәге изге тауҙа Раббыға
сәждә кылыр.

Самария тураһында пәйғәмбәрлек

- 28** ¹Ундырышлы үзән уртаһында
калкып торған
Шараптан еңелгәндәрҙең
калаһына –
Әфраим эскеселәренең тәкәббер
тажына,
Данлы гүзәллектең һулыған
сәскәһенә кайғы!
- 2 Бына, бөйөк Хакимдың көслө бер
баһадиры бар.
Ул бозло койон,
һәләкәтле ғәрәсәт кеүек,
Бар нәмәне йуып алып киткән
ташкын һымак килер.
Үз кулдары менән ул Әфраимды
ергә қолатыр.
- 3 Аһ Әфраим эскеселәренең ғорур
тажы,
Ана инде аяк астында тапала!
Ундырышлы үзән уртаһында
калкып торған кала,
Данлы гүзәллектең һулыған сәскәһе
Вакытынан алда өлгөргән инжир
һымак буласақ.
Уны күргән бере бик тиз
өзөп алып йотасақ.
- 5 Ул көндө Күк ғәскәрҙәре Раббыһы
Үз халкының иҫән калғандары өсөн
Гүзәллек тажы һәм шөһрәт
такыяһы булыр.
- 6 Хөкөм сығарыусыға Ул ғәзәллек
рухы индерер,
Кала капкалары алдында
Дошманды кире борған яугиргә
кеүәт бирер.

Иҫерек пәйғәмбәрҙәр тураһында пәйғәмбәрлек

- 7 Каһиндар менән пәйғәмбәрҙәр ҙә
Иҫерешеп тәнтәрәкләп йөрөп ята.
Уларҙы шарап еңгән, хәмер
акылдарын алған.
Улар күргән күрәнмештәр ялған,

- Хөкөмдә сығарған карарзары
яңылыш.
- 8 Өстәлдәрәндә таза урын калмаған,
Әшәкә коҫколок менән тулған.
- 9 Раббы пәйғәмбәре тураһында улар:
«Был әзәм кемде өйрәтмәксе?
Кемгә өгөт бирмәксе?
Яңы ғына күкрәк һөтө имгән,
Имсәк ташлаған бәпестәргәме?»
- 10 Нимә был?
Бойорок өстөнә бойорок, бойорок
өстөнә бойорок.
Өгөт өстөнә өгөт, өгөт өстөнә өгөт,
Бер аз бынан, бер аз тегенән», –
тизәр.
- 11 Улай икән, Раббы был халыкка
Ят телдә, аңлайышһыз
һүззәр менән өндәшер.
- 12 Раббы уларға: «Бында рәхәт,
Әйзә арығандар хәл алһын,
Бында тыныс урын», – ти торғайны.
Әммә улар ишәтергә теләмәнә.
- 13 Шуға Раббының һүззәре улар өсөн:
«Бойорок өстөнә бойорок, бойорок
өстөнә бойорок.
Өгөт өстөнә өгөт, өгөт өстөнә өгөт,
Бер аз бынан, бер аз тегенән» икән,
Йөрәмәксе булырзар за салқан
йығылып яраланырзар;
Тозакка төшөп, әсирлеккә китерзәр.
- Раббының Сионға нигез ташы
һалыуы**
- 14 Шуға күрә, әй һез,
мыҫкыл итеп көлөүселәр,
Йәрүсәлимдә был халыкка
һакимлык кылыусылар,
Раббы һүзәнә колак һалығыз!
- 15 Һез былай тинегез:
«Без үлем менән килешәү
төзөгәнбез,
Үлеләр донъяһы менән һүз
куйышқанбыз.
- Дәһшәтле афәт безгә теймәй үтәсәк,
Сөнки ялғанды үзебезгә һыйыныс
итеп алдык,
Хәйләнәң артына йәшендек».
- 16 Шуға күрә Раббы Һаким
һезгә былай ти:
«Бына, Мин Сионда һыналған,
Баһалап булмаҫлык мөйөш ташы,
Ныклы нигез ташы куям.
Уға ышанған һис кем
каушап төшмәҫ.
- 17 Ғәзеллекте – үлсәм бауы,
Дөрөслөктө курғаш асма итәм.
Ялғанды – һыйынысығыззы –
боз һуғыр,
Йәшенгән урынығыззы һыу йыуып
алып китер.
- 18 Үлем менән килешәүегез бозолор,
Үлектәр донъяһы менән куйышқан
һүзегез емерелер.
Һәләкәтле ташкын аша үтер, һеззе
бәрәп йығыр:
- 19 Һәр көн иртән, көндөз зә, төндә лә
Был ташкын һеззе йыуып
алып китер.
Был хәбәрзе аңлағас, котоғоз
осасак!»
- 20 Түшәгегез һузылып ятырға кыҫка,
Ураныр өсөн юрғанығыз тар булыр.
- 21 Сөнки Раббы Перасим
тауындағылай* калқыр,
Ғивғон үзәнәндәге шикелле*
ярһыр.
Ул Үз эшен, сәйер эшен
тормошка ашырыр,
Уның ғәмәле хайран калдырыр.
- 22 Шуға күрә хурлаузан туктағыз,
Юғиһә бығаузарығыз ауырырак
булыр.
Сөнки бөйөк Һакимдан – Күк
ғәскәрзәре Раббыһынан –

* 28:21 Карағыз: «II Батшалар», 5:17-21.

* 28:21 Карағыз: «Йушағ», 10:1-10 һәм «II Батшалар», 5:22-25.

Бөтөн илгә янаған һәләкәт
тураһында белдем.

Игенсе тураһында кисса

- 23 Тауышыма колак һалығыз,
әйткәнемде ишетегез.
Һөйләгәнемде диккәт менән
тыңлағыз!
- 24 Сәсеү мәлендә игенсе
Басыузы туктауһыз һөрә,
Тырмата, йомшарта ғынамы?
- 25 Юк, ул, ерзе тигезләгәс, кара үлән*,
ак әнис орлоктары һибә,
Бойзай, тары сәсә,
арпаны бер урынға,
Борайзы эргәһенә ултырта.
- 26 Ул шулай эшләргә кәрәклеген белә,
Сөнки уны Алла өйрәтә.
- 27 Кара үләнде ашлык һуккыс менән
төймәйзәр,
Әнисте арба тәгәрмәсе менән
һукмайзар.
Кара үләнде лә, әнисте лә таяк
менән һуғалар.
- 28 Ашлыкты һуғалар, әммә гел генә
һуғып тормайзар.
Өҫтөнән һуккыс тағылған атты
йөрөтәләр, әммә измәйзәр.
- 29 Был гәжәйеп белем Күк ғәскәрзәре
Раббыһынан килә,
Уның кәңәштәре хайран,
акылы бөйөк!

Дауыт калаһына кайғы!

- 29** ¹ «Әй Ариил*, Ариил,
Дауыт туплам корған кала,
башыңа – кайғы!
Йылға йыл өҫтәлһен,
Байрамдарың кабатланып торһон.
- 2 Әммә Ариилды кысынкылыкка
төшөрәм,
Ул зар илар, үкһер-һыктар.

Ул Минең өсөн корбан усағы булып.
3 Һине һәр яктан камап алырмын,
Әйләнәнә күзәтеү манаралары
корормон,
Убалар торғозормон.

4 Түбәнһетелеп ергә ауырһың,
шунан һөйләшерһең,
Саң-тузан араһынан
тауышың ишетелер,
Тауышың өрәк тауышы һымак
ер астынан,
Һүззәрәң бышылдау булып тупрак
эсенән сығыр».

- 5 Әммә һанһыз дошмандарың
саң-тузан,
Яуыз сиреүзәре елгә оскан кәбәк
кеүек булып.
Көтмәгәндә, күз асып йомған арала
- 6 Күк ғәскәрзәре Раббыһы
Күк күкрәтеп, ер тетрәтеп,
гөрһөлдәтеп,
Дауыл һәм койон уйнатып,
Ялмап йотор ялкын менән һиненң
яныңа килер.
- 7 Шул сак Ариилға каршы һуғышкан
күп һанлы кәүем,
Уны һәм кәлгәһен камағандарзың
һәммәһе,
Уға золот килтергәндәр
бары бер төш,
Төнгө һаташыу һымак юк булып.
- 8 Сион тауына каршы һуғышкан
күмәк халыктар өйөрө
Төшөндә ашағанын күреп, ас уяңған,
Йокола һуһуһын кандырғанын
күреп,
Сарсап килеп торған
кеше кеүек булып.
- 9 Шак катығыз, аптырағыз,
Күзегеҙҙе һуқырайтығыз, күрмәһен.

* 28:25 *Кара үлән* – бер йыллык үсемлек *Nigella sativa*, орлоғо Яҡын Көнсығыш илдәрәндә тәмләткес буларак кулланыла.

* 29:1 *Ариил* – йәһүд телендә «корбан усағы» йәки «Алланың арысланы» тигән мәғәнәлә. Йәрүсәлим калаһының кушаматы.

- 10 Шарап эсмәйенсә иҫерегез,
Хәмер эсмәгән килеш тәнтәрәкләгез.
Сөнки Раббы һезгә тәрән йоко
күндерзе,
Күзегеззе йомдорзо,
эй пәйғәмбәрзәр;
Аңығыззы томаланы, эй әүлиәләр.
- 11 Бөтә күренмештәр һезең өсөн
Мөһөрләнгән бер китап һүззәре
һымак булды.
Укый белгән кешегә биреп:
«Укы», – тигән,
«Укый алмайым, сөнки ул
мөһөрләнгән», – тип
яуаплар.
- 12 Әгәр китапты назанға биреп:
«Укы», – тигән,
«Мин укый белмәйем», – тип яуап
кайтарыр.
- 13 Бөйөк Хаким былай ти:
«Был халык Мине тик
теле менән хөрмәт итә,
Яныма килеүе һүззә генә.
Әммә күңелдәре Минән алыс.
Уларзың Минән куркуы
Кешеләрзән өйрәнгән кағизәләр
аркаһында ғына.
- 14 Шуға күрә Мин дә был халыкка
Яңы мөҗжизә, шак катырлык
хикмәт кылырмын.
Акыл эйәләренең ақылы
юкка сығыр,
Зиһенләләрзең зиһене бөтөр».
- 15 Ниәттәрен Раббыға күрһәтмәҫ өсөн
Тәрәнгә йәшеренгәндәрзең
башына кайғы!
Караңғылыкта эш иткән
был бәндәләр:
«Беззе кем күрер зә кем белер?» –
тип әйтер.
- 16 Был ни тиклем акылһызлык!
Көршәксе балсык менән
бер булырмы?
- Әйбер үзен яһаусы хақында:
«Мине ул эшләмәне!» – тип әйтерме?
Сүлмәк үзен яһаған һөнәрсе
тураһында:
«Ул бер нәмә лә аңламай», – тиерме?
- Исраилдың өмөтлө киләсәге**
- 17 Ливан тиз арала
уңдырышлы баһыуға,
Уңдырышлы баһыу иһә
урманға әүерелмәсме?
- 18 Ул көн һаңғыраузар китап һүзән
ишәтер,
Һуқырзар куйы караңғылыктан
күрә башлар.
- 19 Фәкирзәр Раббыла
кыуаныс табыр,
Исраилдың Изгеһе хақында уйлап,
Ярлы-мохтаждар шатланыр.
- 20 Сөнки рәхимһеззәрзең ахыры
килер,
Хурлаусылар юкка сығыр,
Яуызлык кылырға
әзер торғандар кырылыр.
- 21 Ундайзар кешеләргә яла яғалар,
Кала капкаһы төбөндә
хөкөмдарзарға тозақ
коралар,
Ғәйепһеззе ғәзәл хөкөмдән мәхрүм
итәләр.
- 22 Шуға күрә Ибраһимды йолоп
алған Раббы
Якуп нәселенә былай тиер:
«Якуп башкаса оятка қалмаҫ,
Уға инде ағарынырға тура килмәҫ.
- 23 Үз янында балаларын –
Минен ижад емешемде күргәс,
Исемемде изге тип хөрмәтләр,
Әйе, Якуп Изгеһенен изгелеген
таныр,
Исраилдың Аллаһы алдында
калтырап торор.
- 24 Рухтары азашқандарға шул сак
акыл керер,
Зарланғандар өгөт-нәсихәт алыр».

Мысыр түгел, Раббы коткара

30¹ «Был башбаштак нәселгә кайғы! – тип белдерә Раббы, – Минен ниәттәрзе түгел, үззәренекен тормошка ашыралар. Рухыма тап килмәгән килешеүзәр төзөйзәр, Гонаһ өстөнә гонаһ өйәләр.

² Ризалығымды һорамайынса, Фирғәүендән яклау эзләп, Мысыр күлөгәненә һыйынмак булып, Мысырға баралар.

³ Әммә фирғәүендең яклауы уларға хурлык, Мысыр күлөгәненә һыйыныу оят килтерер.

⁴ Башлыктарының Соғанға, Илселәренең Ханеска* барып етеүенә карамастан,

⁵ Үззәренә файзаһы теймәгән халык аркаһында оятка калырзар. Был халыктың ни ярзамы, ни файзаһы булмаҫ, Бары оятка һәм мәсхәрәгә каласактар».

⁶Негев хайуандары тураһында әүлиәлек.

«Инә һәм ата арысландар, Кара йыландар һәм канатлы йыландар төйәк иткән Кырағай һәм куркыныс ерзәрзән узырзар. Байлыктарын – ишәктәрзән аркаһына, Хазиналарын дәйәләрзән үркәсенә йөкләп, Үззәренә ярзам итә алмаҫ халыкка алып барырзар.

⁷ Мысыр ярзамынан файза сыкмаҫ, Шуға күрә Мин Мысырзы:

„Шым ғына ултырған Раһав*“ тип атаным».

⁸Раббы миңә әйтте:
– Инде бар, әйткәндәремде Тактаташка сүке, төргәк китапка яз. Улар киләсәк вақыттар өсөн Мәңгелеккә шаһитнамә булып калһын.

⁹ Улар фетнәсел халык, алдаксы балалар! Раббы канунына қолак һалырға Теләмәгән балалар улар.

¹⁰ Улар әүлиәләргә:
«Инде күрәнмештәр күрмәгез», – тизәр.
Улар пәйғәмбәрзәргә:
«Безгә дөрөҫ күрәнмештәр кәрәкмәй, Ишеткебез килгәнде генә һөйләгез. Уйзырма күрәнмештәр генә еткерегез, – тизәр, –

¹¹ Был юлдан кайырылығыз, һукмактан ситкә сығығыз, Исраилдың Изгеһен исебезгә төшөрмәгез».

¹² Шуға күрә Исраилдың Изгеһе былай ти:
«Һез Минен һүззәремде кире кактығыз, Золомға, ялғанға өмөтләнәп, шуларға таяндығыз.

¹³ Шулай булғас, был гонаһ һеззең өсөн Бейек диуарзағы ярык һымак булып. Диуар бер мөл күз асып йомған арала ишеләп төшөр.

¹⁴ Селпәрәмә ярылған балсык сүлмәктән – ярысык, Усактан – күз,

* 30:4 Соған, Ханес – Мысырзағы қалалар.

* 30:7 Раһав – мифологияла хаос һәм яуыз көстәрзе белдергән диңгез аждаһаһы.

- Быуанан һыу һосоп алырҙай киҫәк
калмаған һымак,
Был диуар за шулай онталыр».
- 15 Раббы Хаким, Исраилдың Изгеһе
былай ти:
«Миңә кайтып тыныс йәшәһәгез,
котолорһоғоз;
Һезҙең көсөгөз – тыныслыкта һәм
өмөттә.
Тик быны эшләргә теләмәйһегез.
- 16 „Юк, без ат менеп касабыз!“ –
тинегез, –
Ярай, улай булғас, касырһығыз.
„Етеҙ аттарға менеп сабырбыз!“ –
тинегез.
Ярай, һезҙе бастырыусылар за
етеҙ булыр.
- 17 Бер кеше янаһа, мең кеше касыр,
Биш кеше янаһа, бөтөнөгөз касыр;
Ә тере калғандар
тау башындағы колға,
Түбәләстәге байраҡ
һымак яңғыз калыр».
- 18 Әммә Раббы һезгә мәрхәмәт
күрһәтер өсөн көтә,
Ул тағы һезгә рәхимле
булырға әҙер,
Сөнки Раббы – ғәзел Алла:
Уға өмөт бағлағандар
һиндәй бәхетле!
- 19 Эй Йәһүсәлимдә йәшәүселәр,
Сион халкы,
Һез башка иламаһығыз!
Һыктаған сағығыҙза Ул һезгә
мәрхәмәтен мотлак кылыр.
Тауышығыҙы ишетеү менән
яуап бирер.
- 20 Бөйөк Хаким һезгә хәсрәт икмәге
ашатһа ла,
Ғазап һыуы эсерһә лә,
Ул – Остасығыҙ – инде һезҙән
йәшеренмәҫ,
Остасығыҙы үз күҙегеҙ менән
күрерһегез.
- 21 Уңға йәки һулға тайшанғанда
артығыҙҙан:
«Юл бында, ошо юлдан барығыз», –
тигән тауышты ишетеһегез.
- 22 Шул сак көмөш ялатылған
боттарығыҙы,
Алтын йүгертелгән һындарығыҙы
Ерәнгес тип табырһығыз,
Уларҙы нәжес тип ташларһығыз,
«Юғал күҙ алдынан!» – тиерһегез.
- 23 Раббы тупракка сәскән орлоғоғозға
ямғыр бирер.
Ер уңышы мул һәм бәрәкәтле булыр.
Ул көн малдарығыз иркен
болондарза утлап йөрөр.
- 24 Тупрак эшкәрткән үгез-ишәктәрегез
Һәнәк-көрәк менән елгәрелгән,
Тоз һибелгән ем ашар.
- 25 Ошо көндө, оло кырылыш,
манаралар қолаған көндө,
Һәр таузан, һәр бер түбәнән
Шишмәләр, ташкын һыуҙар
ағып төшөр.
- 26 Ай қояш һымак нур сәсер,
Ә қояш, ете көн яқтыһылай,
Ете тапқырға яқтыраҡ яныр.
Раббы Үз халкының яраларын
бәйләгән,
Үзе һалған йөрәхәттәрҙе уңалтқан
көндө шулай булыр.

Раббының Ашиурҙы язалаһағы

- 27 Кара, Раббының исеме
йырактан килә!
Аһуы дөрләп яна, ялкыны көслә,
Ауызынан нәфрәт эркелә,
Ә теле – гүйә бар нәмәнә
ялмап юк иткән ут.
- 28 Һулышы – ярҙарынан сыҡкан
ташкын кеүек,
Һыуы кешенең боғаһына етә.
Ул көүемдәрҙе иләктән үткәрер,
яраҡһыҙҙарын айырыр.
Халыктарҙың ауыһына юлдан
язырыусы ауыһлыҡ кейҙерер.

- 29 Ә һез изге байрам кисендәге кеүек
йырларһығыз.
Раббы тауына, Израилдың
Каяһына табан,
Һыбызғы уйнатып сытқан һымак,
Бөтә йөрәктән шатланырһығыз.
- 30 Шула сағында Раббы кеүәтле
тауышын яңғыратыр,
Көслә асыу менән, бар нәмәнә ялмар
ут ялкынында,
Дауылда, ташкында һәм
таш яуғанда
Күтәрелгән кулының көсөн
күрһәтер.
- 31 Раббы тауышынан Ашшур
куркып калыр,
Раббының таяғынан тукмалыр.
- 32 Раббының уларға яза таяғы менән
һәр һукканы
Дөңгөр һәм арфа ауаздары
тарафынан озатылыр.
Шулай Ул Ашшурға қаршы
кул күтәрер –
Улар менән һуғышыр.
- 33 Тофес* инде күптән әзерләнгән,
Батшаны қабул итер өсөн
ул әзер тора.
Ул ер тәрәнәйтелде һәм киңәйтелде;
Усағында утыны менән кузы күп;
Раббының һулышы көкөрт
ағымы кеүек
Уны ялқынландырып ебәрер.

**Мысырға өмөтләнеүселәргә
кайғы**

- 31** ¹ Ярзам һорап, Мысырға
барғандарзың башына кайғы!
Аттарға өмөтләнәләр,
Яу арбаларының күплегенә,
Һыбайлыларзың көсөнә ышаналар.
Ә караштарын Израилдың
Изгегенә йүнәлтмәйзәр,
Раббыны эзләмәйзәр!
- 2 Әммә бит Раббы камил ақылға әйә!

- Ул бәлә күндерер, Үз һүзенән кире
кайтмаҫ.
Яуызлык кылған нәселгә,
Яман бәндәләргә ярзам иткәндәргә
қаршы күтәрелер.
- 3 Мысырзар бит Алла түгел,
бары кеше,
Аттары ла рухтан түгел,
тик тән генә.
Раббы кулын күтәргән сағында
Ярзамға килгән абыныр,
Ярзам алғаны йығылыр,
Һәммәһе бер юлы һәләк булыр.

Раббының Йәрүсәлимде яклясағы

- 4 Раббы миңә былай тине:
«Табышы өстөндә ырылдаған
арыслан, йәш арыслан,
Күпме генә көтөүсе йыйылһа ла,
Уларзың тауышынан курқырма?
Ақыруға игтибар итерме?
Күк ғәскәрзәре Раббыһы ла
шулай булыр,
Сион тауына, ошо қалкыулыққа
Котқарыр өсөн һуғышырға
төшөр.
- 5 Күк ғәскәрзәре Раббыһы
Үз балаларын қайғыртып,
Улар өстөндә кәйелгән қош һымак,
Йәрүсәлимде курсалар, һақлар,
Яқлар һәм котқарып калыр».
- 6 Әй Израил халқы,
Үзегез ныкышып қарышқан
Раббыға кире қайтығыз!
- 7 Ул көндә һәммәгез зә, енәйәтсел
кулығыз менән яһаған
Алтын-көмөш боттарығызған баш
тартып, бырғаясақһығыз.
- 8 «Ашшурзар қылыстан һәләк булыр,
Әммә кеше кулындағы
қылыстан түгел.
Улар қылыстан үткәреләсәк,

* 30:33 Тофес – йәһүд телендә «яңдырыу урыны» тигән мәғәнәлә.

Ләкин был кеше кулындағы кылыс
булмаясак.

Ашшурзар кылыстан касыр;
Йәш егеттәре коллокка төшөр.

- 9 Ашшурзың һөйәлгән каяһы*
куркып касыр,
Түрәләре байрактарын ташлап,
хәүефкә батыр», – тип,
Уты – Сионда,
Усағы Йәрусәлимдә булған Раббы
белдерә быны.

**Хаклык һәм ғәзеллек
батшалығы**

- 32** ¹ Шулай булыр: батша хаклыкта
хакимлык кылыр,
Түрәләр ғәзеллек менән
етәкселек итер.
- ² Һәр береһе елдән ышык,
Көслө ямғырза кыуыш,
сүлдәге шишмә,
Короп-кипкән ерзә күләгә булған
Бейек кая һымак торор.
- ³ Шул сак күргәндәрзең күзе
томаланмас,
Ишеткәндәрзең қолағы тыңлар.
- ⁴ Томаланған зиһен асылып китер,
Тотлоккандар еңел һәм асык
һөйләшер.
- ⁵ Инде ахмакты – арзаклы,
Кәбәхәтте хөрмәтле тимәштәр.
- ⁶ Сөнки ахмак алыотлок һөйләй,
Күңеле яуызлыкты үз итә,
Иманһыз эштәр кыла,
Раббы хакында ялған тарата,
Астарзың ризығын тартып ала,
Сарсағанды һыуһыз калдыра.
- ⁷ Кәбәхәттең кылған ғәмәлдәре яман:
Ярлының дәғүәһе хак булһа ла,
Уны ялғанлап юк итер өсөн
тозақ корор.
- ⁸ Выжданлының ниәте лә ғәзел,
Арзаклы эштәре менән ул
нык торор.

Хөкөм һәм коткарыу

- ⁹ Эй вайымһыз йәшәгән катындар,
Тороғоз, тауышыма колак һалығыз!
Эй ғәмһез кыззар, әйткән һүземде
тыңлағыз!
- ¹⁰ Бер йылдан сак кына күберәк үткәс,
Котоғоз осасак, кайғыһыззар!
Сөнки йөзөм йыйыу мәле етмәс,
Емеш-еләктең уңышы булмаҫ.
- ¹¹ Эй ғәмһеззәр, тетрәнегез!
Вайымһыззар, дер калтырап
тороғоз!
Кейемдәрегеҙзе сисеп ташлап,
Тупаҫ тукумаға уранығыз.
- ¹²⁻¹³ Гүзәл басыузарзы,
Мул емешле йөзөм баксаларын,
Халкымдың ерен
кызғанып әрнегез,
Ул ерзә сәнскәк менән
билсән генә үңсәсәк,
Шат каланың бәхәтле өйзәре өсөн
илағыз!
- ¹⁴ Сөнки зиннәтле һарай –
ташландык,
Шаулы қала буп-буш булып қалыр.
Күзәтеу манаралары торған
қалкыулықтар
Қырағай ишәктәр гизгән,
Көтөүзәр утлаған ергә әйләнәсәк.
- ¹⁵ Былар юғарынан өстөбөзгә
Рух түгелгәнгәсә дауам итер.
Артабан сүл – емеш баксаһына,
Бакса булған ерзәр урманға әйләнер.
- ¹⁶ Ул сакта был сүлдә ғәзеллек
урынлашыр,
Хаклык уңдырышлы тупракта
төйәкләнер.
- ¹⁷ Хаклыктың емеше – именлек,
Нәтижәһе мәңгелек тыныслык һәм
хәүефһезлек булыр.
- ¹⁸ Халкым именлек тулы өйзәрзә,
Хәүефһез, рәхәт ерзәрзә йәшәр.
- ¹⁹ Урмандарға боз-борсақ яуһа ла,

* 31:9 *Һөйәлгән кая* – бында Ашшур батшаһы күз уңында тотола.

20 Кала ер менән тигезләнһә лә,
Бәхет һеззе ташлап китмәс:
Һуғарыулы ерзә иген игерһегез,
Үгеҙ һәм ишәктәрегеҙзе утлауға
ебәреһегез.

Афәт һәм унан котолоу

33 ¹Эй әлегә емерелеү белмәгән
емереүсе!

Хыянатка тарымаған хыянатсы!
Кайғы һиңә!

Һин емереүзән туктағас, үзеңде
емерәсәктәр;

Хыянат кылып бөткәс, һиңә
хыянат итерзәр.

2 Йә Раббы! Һин безгә
мәрхәмәтле бул,
Сөнки бөтә өмөтөбөз Һиндә.
Һәр иртә беззең кеүәтебез бул,
Ауыр сакта коткарыусыбыз бул!

3 Көзрәтле күкрәүендән
халыктар қасыр;
Һин калкқанда, кәүемдәр
тырым-тырағай һибелер.

4 Карышлауықтар баһыузы
нисек талаһа,
Эй кәүемдәр, яумалығыз
шулай таланыр.
Байлығығыз өстөнә саранча өйөрө
һымак ташланырзәр.

5 Раббы бөтә нәмәнән дә юғарырак,
Сөнки Ул күктәрзе тәйәк иткән.
Ул Сионда ғәзеллек, хаклык
урынлаштырыр.

6 Ул – тормошоғозҗоң
ышаныслы нигезе.
Коткарыуысы, ақыл һәм белемдең
мул инеше;
Раббынан куркыу – һеззең хазина.

7 Ана, хатта каһармандар урамда
ярзам һорап қысқыра,
Тыныслық илселәре әсе йәш түгә.

8 Оло юлдар бушап қалды; сәфәр
қылыуысы юк.

Килешеү бозолдо, шаһиттар
қире қағылды,
Кешенең баһаһы бөттө.

9 Ер иңрәй һәм қибә;
Ливан оялышынан һулыған;
Шарон тигезлеге сүлгә
окшап қалды,
Башан менән Кармәлдең
япрактары қойолған.

*Раббының халықтарзы
исқәртеүе*

10 «Хәзер кузғалам, – ти Раббы, –
Инде урынымдан торам,
юғарыға күтәреләм.

11 Короған үләнгә йөклө булып,
һалам тыузыраһығыз;
Һеззең һулышығыз – ут,
үзегеҙзе ялмап йотор.

12 Халықтар янып көл булыр,
Қырқып ташланған сәнскәк һымак,
яндырылыр.

13 Эй алыстағылар, қылған эштәремде
ишетегеҙ;
Эй яқында йәшәгәндәр, Минең
көсөмдө белегеҙ!»

14 Сиондағы гонаһлыларзың
кото осто,
Аллаһыззәр қалтырауға төштө:
«Ялмап йотқан ут эсендә
кемебез һуң тере қалыр?
Мәңге һүнмәс ялкын эргәһендә
кемебез йәшәй алыр?»

15 Хак юлдан йөрөп, дөрөс һөйләгән,
Кешеләрзе йәберләмәгән, табыш
артынан қыумаған,
Қулдарын ришүәттән йырак
тотқан,

Канға һыуаһандарзы тыңламай
қолағын тыққан,
Яуыз эштәрзән йөз борған –
16 Шул кеше бейектә йәшәр;

Каяларзағы кәлгәләр уның ышығы
булып;
Икмәкһез калмаҫ, һыуға зарыкмаҫ.

Раббы – беззең батшабыз

- 17 Күззәрең батшаны бөтә
күркәмлегендә күрер,
Карашың оһоз-қырыйһыз
илде байкар.
- 18 Элекке куркыузарыңды
хәтергә төшөрөп:
«Иҫәп-һисап алып барған кеше
кайза хәзер?
Кайза яһакты үлсәгән?
Манараларзы һанаған әзәм
кайза?» – тип әйтәсәкһең.
- 19 Аңлайышың, ят телдә һөйләшкән,
Телмәрзәре һис колакка ятмаған
Тәкәббер халыкты башкаса
күрмәһең.
- 20 Байрамдарыбыз калаһы
Сионға бак!
Күззәрең – Йәрусәлимде,
Именлек йортон, какшамаҫ
сатырзы күрер.
Уның казыктары һис тә
куптарылмаҫ,
Кирге баузары һис бер өзөлмәҫ.
- 21 Дөрөҫ, унда – киң йылғалар,
инештәр илендә –
Көзрәтле Раббы
беззең менән булып.
Унда ишкәкле кәмәләр инмәйәсәк,
Зур караптар үтә алмаясак.
- 22 Сөнки Раббы – Хөкөмдарыбыз;
Канундарыбыззы биреүсе – Раббы,
Батшабыз – Раббы, беззе Ул
коткарасак!
- 23 Кәмәләреңдең бауы бушаны,
Мачталарзы тота алманы,
Елкәндәре асылманы.
Шул сакта бик оло яумал
бүлгеләнер,
Хатта акһактар за
талаусыларға кушылып.

- 24 Сионда төйәкләнгән бер кем дә:
«Мин ауырыйым!» – тип әйтмәҫ.
Унда йәшәгән халыктың ғәйебе ғәфү
ителер.

**Раббының кәүемдәрзе
язалайсағы**

- 34** ¹ Әй кәүемдәр, якын килегез,
тыңлағыз!
Әй халыктар, колак һалығыз!
Тыңлаһын ер һәм ундағы бөтә нәмә,
Донъя һәм унда тыуғандар!
- 2 Раббы бөтә кәүемдәргә асыуланды.
Уларзың ғәскәрзәренә каршы
ажарланды.
Уларзы тотошлай һәләк кылып,
Кырылышка дусар итер.
- 3 Үлтерелгәндәр күмелмәй
ятып калыр,
Мәйеттәрзән һаһык еҫ таралыр,
Таузар уларзың канынан ебеп ағыр.
- 4 Барлык күк есемдәре сереп бөтөр,
Күк йөзө төргәк кеүек төрөлөр;
Йондоззар йөзөм япрағы,
Шиңгән инжир япрағы һымак
койолор.
- 5 «Кылысым күктә кан эһеп туйзы,
Инде Эдомдың өһтөнә,
Мин тотош юк итергә карар кылған
Халыктың өһтөнә төһә», –
ти Раббы.
- 6 Раббының кылысы – канға,
Куй һәм кәзә тәкәләре канына
гуйынды.
Әс майына, һарык тәкәләренең
бөйөр майына буялды.
Сөнки Раббы Босрала
корбан килтерә,
Эдомда оло кырылыш бара.
- 7 Улар менән бергә кырағай үгеһзәр,
Башмактар, көслө буғалар
йығыласак,
Тупрак канға туйынасак,
Ер май менән ашланасак.
- 8 Сөнки Раббының үс алыу көнө,

- Сиондың конон кайтарыу
йылы буласак.
- 9 Эдом йылғалары ысмалаға,
Тупрағы көкөрткә әйләнәсәк,
Илдең һәр тарафы янып торған
ысмала буласак.
- 10 Ул көнөн дә, төнөн дә һүнмәйәсәк,
Һәр вақыт төтәп торасак.
Ил быуындан-быуынға буп-буш
калыр,
Быуаттар буйы унан
бер кем дә үтмәс.
- 11 Унда бергазан менән терпе
хужа булыр;
Өкө менән қозғон төйәкләнер;
Раббы уның өстөнән
бөлгөнлөк ебе һузыр,
Кыйралыш ауыртмағы менән үлсәр.
- 12 Унда батша итеп иглан итерлек
Бер генә затлы кеше лә калмақ,
Бөтә етәкселәренең ахыры етер.
- 13 Һарайзарын сәнскәк кыуак бақыр,
Кәлғәләрендә дегәнәк менән
кесерткән үсер.
Унда сүл бүреләренең төйәге,
Дөйәғоштарзың торлағы булыр.
- 14 Кырағай бесәйзәр менән
һыртландар унда осрашыр,
Тәкәләр бер-береһенә тауыш бирер,
Төн әйәләре унда ял итеп
рәхәтлек табыр.
- 15 Ябалактар оя қороп
йомортқа һалыр,
Күләгә астында бала сығарыр.
Төйлөгәндәр парлашып йыйылыр.
- 16 Раббының китабынан табып укығыз:
Ошоларзың береһе лә
килмәй калмақ,
Һәр йәнлек үзенең ишен табыр.
Сөнки был әмер Раббының
ауызынан сықты,
Уның рухы уларзы бергә йыйыр.
- 17 Раббы Үзе улар өсөн йәрәбә
ташланы,
Үлсәү бауы менән үлсәп өлөш бүлде.
Улар был ергә мәңгегә хужа булыр,

Быуындан-быуынға шунда йәшәр.

Сәскә атқан сүл һәм мөкәддәс юл

- 35** ¹ Сүллек менән коро тупрак
һөйөнөр,
Дала шатланыр,
нәркәстәй сәскәләнер.
- 2 Һәр тирә-як күкрәп сәскә атыр,
Шатланып тантана итер.
Уға Ливандың даны,
Кармәл менән Шарондың
күркәмлеге бирелер.
- 3 Һәммәһе Раббының шөһрәтен,
Аллабыззың ғиззәтен күрер.
- 3 Хәлһез қулдарға кеүәт бирегез,
Калтыранған тубыктарзы
нығытығыз.
- 4 Куркак йөрәклеләргә әйтегез:
«Кыйыу булығыз, куркмағыз!
Бына һеззәң Аллағыз,
Үс алыр, кон кайтарыр өсөн килә.
Килер зә һеззә котқарыр».
- 5 Ул сакта һуқырзарзың күззәре,
Һаңғыраузарзың қолактары
асылыр.
- 6 Акһақтар болан һымак
һикереп торор,
Телһез шатлыктан йырлап ебәрер,
Сөнки сүлдә шишмәләр атылыр,
Далала йылғалар аға башлар.
- 7 Қызған қом быуаға,
Сарсаған тупрак шишмәгә әйләнер.
Сүл бүреләре йәшәгән урындарзы
Камыш менән күрән бақыр.
- 8 Ул урындан оло бер юл үтер,
Ул юл Мөкәддәс юл тип аталыр.
Нәжес әзәм уға аяқ бақа алмақ,
Раббы юлында йөрөүселәр
өсөн генә булыр ул.
Унан киткәндәрзән һис кем,
Хатта иһәрзәр азашмақ.
- 9 Ул ерзә арыслан булмақ,
Йыртқыс хайуандар ул юлға
сықмақ –

Бында уларзың һис береһе күренмәс,
 Бары тик коткарылғандар йөрөр.
 10 Раббы йолоп алған кешеләр
 кире кайтыр,
 Кыуанышып, гөрләшөп,
 Сионға килер.
 Баштары оsonда шатлык тажы
 мәңге балкыр,
 Уларзы шатлык-кыуаныс
 сорнап алыр,
 Кайғы-хәсрәт менән аһ-зар
 ташлап қасыр.

Ашшурзарзың Йәрүсәлимгә янауы

36 ¹Хизкияһ батша хақимлығының ун дүртенсе йылында Ашшур батшаһы Санхерив Йәһүзәнәң бөтә нығытмалы қалаларына һөжүм итте һәм уларзы қулға төшөрзө. ²Шунан Ашшур батшаһы баш вәзирен бик зур ғәскәр менән Лахиштан Йәрүсәлимгә, Хизкияһ батшаға ебәрзе. Баш вәзир Өскө быуаның арығы янында Кейеҙсе баһыуына илткән юлда туктаны. ³Уның алдына батша һарайы башлығы Әлъяким Хилкияһ улы, кәтип Шевна һәм батшалықтың йылғязмасыһы Йоах Асаф улы сықты.

⁴Баш вәзир уларға:

– Хизкияһка еткерегез, – тине. – Бөйөк батша, Ашшур батшаһы, былай ти: «Һин нимәгә өмөтләһәң? ⁵Минеңсә, былар барыһы ла коро һүз генә, ә һуғыш өсөн хәрби оғталык менән көс кәрәк. Һин кемгә өмөтләһәң миңә қаршы баш күтәрзең? ⁶Бына һин сатнаған қамыш таякка – Мысырға таянмаксыһың. Белеп тор, был таяк үзенә таянған кешенең қулына қазаласак. Мысыр батшаһы фирғәуен дә үзенә ышанғандар өсөн шулай булыр. ⁷Бәлки һин миңә: „Аллабыҙ Раббыға ышанабыҙ“, – тип әйтерһәң? Әммә Аллағызға табынуы қалкыулықтарын, қорбан усақтарын бозоп ташлап, Йәһүзә халқына һәм Йәрүсәлимдә йәшәһәләрғә: „Фәкәт ошо қорбан усағы алдындағына сәждә қылығыҙ“, – тип Хизкияһ әйтте түгелме?»

⁸Әйзә минең хақимым Ашшур батшаһы менән қул һуғып қилешегез әле. Ул: «Мин һиңә ике мең баш ат бирәм – уларға һыбайлылар таба алырһыңмы икән?» – тип әйтә. ⁹Хақимымдың, исмаһам, иң бәләкәй хезмәтселәренең береһе булған сиреү башлығына нисек қаршы тора алырһың икән? Мысырзың яу арбаларына һәм аттарына өмөтләһәңме? ¹⁰Әллә мин был илде тармар итергә Раббы ихтыярынан тыш қилгән тип уйлайһыңмы? Раббы Үзе миңә: «Бар, ул илде қыйрат», – тине.

¹¹Әлъяким, Шевна һәм Йоах баш вәзирғә:

– Без қолдарың менән арами телендә һөйләшһәң ине, – тинеләр. – Без ул телде аңлайбыҙ. Йәһүдсә һөйләшмә, сөнки диуарзар өстөндәге халык беззе ишетеп тора.

¹²Әммә баш вәзир:

– Хақимым мине был һүззәрзе бары тик һезгә һәм хақимығыҙғағына һөйләргә ебәргән тиһегезме? – тине. – Диуарзар өстөндә торған һәм һеззең кеүек үк үззәренең нәжесен ашарға, һейзеген әсергә мәжбүр буласақ һәр кемгә ебәрзе.

¹³Баш вәзир, урынынан тороп, йәһүдсә:

– Бөйөк батша Ашшур батшаһының һүззәрен тыңлағыҙ! – тип қысқырзы. – ¹⁴Батша былай ти: «Хизкияһ һеззе алдамаһын, ул барыбер һеззе қотқара алмаясақ. ¹⁵Хизкияһ һезгә: „Раббы беззе һис шикһез қотқарасак, был қала Ашшур батшаһының қулына әләкмәйәсәк“, – тип әйтәһәң өмөтләһәңдермәһәң». ¹⁶Хизкияһты тыңламағыҙ, сөнки Ашшур батшаһы былай ти: «Минең менән татыулашығыҙ, миңә яқка сығығыҙ – һәр берегез үзенең йөзөм тәлгәшенән, үзенең инжир ағасынан ашар, үзенең қоғоған һыу әсер. ¹⁷Шунан һуң мин, қилеп, һеззе үзегеҙеке кеүек үк илгә – ашлық һәм яңы шарапқа, икмәк һәм йөзөм бақсаларына бай илгә алып қитермен. ¹⁸Хизкияһ: „Раббы беззе қотқарасак“, – тип һеззе алдамаһын. Башка кәүемдәрзең илаһтарының береһе үз илен Ашшур батшаһының қулынан қотқара алдымы? ¹⁹Хамақ менән Арпад илаһтары қайза? Сефарваимдың илаһтары қайза?»

Самарияны минән коткара алдылармы ни? ²⁰ Бөтә был илдәрҙең илаһтарының кайһыһы минән илен коткарып алып калды? Шулай булғас, Раббы нисек Йәрүсәлимде минең кулымдан коткарһын?»

²¹ Бер кем дә өндәшмәне, өһһөз калды, сөнки Хизкияһ: «Яуап кайтармағыз!» – тип бойорғайны. ²² Шунан батша һарайы башлығы Хилкияһ улы Әлъяким, кәтип Шевна һәм батшалықтың йылъязмасыһы Асаф улы Йоах, кайғынан кейемдөрөн йыртып, Хизкияһка барзылар һәм баш вәзирҙең һүзәрән һөйләп бирзеләр.

Хизкияһ батшаның Ишағыяһтан кәңәш һорауы

37 ¹ Был хакта ишеткәс, Хизкияһ батша кейемдөрөн йыртып ташланыла, кыл тукума уранған килеш, Раббы йортона йүнәлдә. ² Батша һарайы башлығы Әлъякимды, кәтип Шевнаны, өлкән кәһиндарҙы Амус улы Ишағыяһ пәйғәмбәргә ебәрҙе. Барыһы ла кыл тукума уранғайны. ³ Тегеләр барып Ишағыяһка:

– Хизкияһ: «Бөгөн кайғы, яза һәм мәсхәрә көнө. Сабый тыуымға килгән, әммә тыуызырға хәл калмаған. ⁴ Тере Алланы мысқыллар өсөн хужаһы Ашшур батшаһы тарафынан ебәрелгән баш вәзирҙең һүзәрән, бәлки, Аллаң Раббы ишетер ҙә уны язалар. Шуға күрә иҫән калғандар өсөн доға кылһаңсы», тип әйтте, – тинеләр.

⁵⁻⁶ Ишағыяһ, Хизкияһ батшаның ярандары килгәс, уларға былай тине:

– Хужағыҙға еткерегеҙ, Раббы әйтә: «Ашшур батшаһы ялсыларының Мине хурлаған һүзәрәнән куркма. ⁷ Бына Мин Ашшур батшаһына бер рух күндөрәм. Ул бер хәбәр алып ҙа үз иленә кайтып китер. Шунда Мин уны кылыстан үткәрәсәкмен».

Ашшур батшаһының хаты

⁸ Ул арала баш вәзир үзенең батшаһының Лахиш калаһынан китеп, әле Ливнаға һөжүм иткәнән ишетте. Уның менән орашырға шунда йүнәлдә. ⁹ Шул сәк Ашшур

батшаһы Куш батшаһы Тирһаканың яу менән килеүе тураһында хәбәр алды һәм Хизкияһка илселәр ебәрҙе.

¹⁰ – Йәһүзә батшаһы Хизкияһка әйтегез, – тине ул. – Һин өмөт тоткан Аллаң, «Йәрүсәлим Ашшур батшаһының кулына төшмәйәсәк», тип һине алдамаһын. ¹¹ Ашшур батшаларының бөтә илдәр менән һизәр эшләгәнән, калаларын һи рәүешле ер менән тигезләгәнән ишеткәнһеңдер. Әллә һин котолоп калырмын тип улайһыңмы? ¹² Ата-бабаларым тар-мар иткән кәүемдәрҙең илаһтары уларҙы коткарҙымы? Гозанды, Харанды, Ресөфты, Телассарҙағы Ғеден халкын коткара алдылармы? ¹³ Хамаһ менән Арпад батшалары, Сефарваим калаһының батшаһы, Һенағ менән Һиууа батшалары кайҙа хәзәр?

Хизкияһтың доғаһы

¹⁴ Хизкияһ батша, хатты илселәрҙең кулынан алып укығандан һуң, Раббы йортона китте. Унда килгәс, хатты Раббы хозурында йәйеп һалдыла, ¹⁵ былай тип доға кылды:

¹⁶ «Әй кирубтар араһында тәхет корған Исраил Аллаһы, Күк ғәскәрҙәре Раббыһы! Ерҙәге бөтә батшалыктарҙың берҙән-бер Аллаһы Һин. Күк менән ерҙе Һин яраттың. ¹⁷ Йә Раббы, қолаҡ һал да тыңла, күзҙәреңде ас та күр, йә Раббы; Һине, тере Алланы, хурларға ебәргән Санхеривтың бөтә һүзәрән ишет. ¹⁸ Ысынлап та, эй Раббы, Ашшур батшалары бөтә илдәрҙе тар-мар итте һәм уларҙың ерҙәрән бушлыкка әйләндәрҙе, ¹⁹ илаһтарын утка яқты. Тик был илаһтар Алла түгел, ә ағастан һәм таштан кеше кулы менән яһалған һындар ине. Шуға ла уларҙы юк иттеләр. ²⁰ Йә Раббы Аллабыҙ, инде безҙе Санхеривтың кулынан коткарһана, бөтә донъя батшалыктары Һинең, йә Раббым, берҙән-бер булғаныңды белһен».

Раббының Хизкияһка биргән яуабы

²¹ Ишағыяһ Амус улы Хизкияһка ошо хәбәрҙе ебәрҙе:

– Исраил Аллаһы Раббы былай ти: «Аш-шур батшаһы Санхерив хақында Миңә доға кылғайның. ²²Раббы уның тураһында ошо һүзәрзе әйтте:

- Гиффәтле Сион-кыз һинән
мыскыл итеп көлә;
Йәрусәлим-кыз артыңдан баш
сайкап кала.
- ²³ Кемде мәсхәрәләнең һин,
кемде хурланың?
Кемгә тауыш күтәрзең?
Эреләнеп кемгә бактың? –
Исраилдың Изгеһенә!
- ²⁴ Хезмәтселәрең аркылы бөйөк
Хахимды хурланың,
„Исәпһез яу арбаларым менән
Таузарзың үренә мендем,
Ливан аркаларына артылдым.
Бейек кедр ағастарын,
Һайландык кипаристарзы
кырктым,
Иң бейек түбәһенә, куйы
урмандарына олғаштым.
- ²⁵ Козок қаззым, һыузар эстем;
Аяк табандарым менән
Мысыр йылғаларын короттом“, –
тинен.
- ²⁶ Быларзың барыһын электән үк
әзерләгәнемде,
Борон замандан үк ниәтләгәнемде
ишетмәгәйнеңме ни?
Нығытмалы калаларзы емереп,
Уларзы харабаға әйләндереп,
Һинең аша ниәтемде әле
бойомға ашырзым.
- ²⁷ Ул калаларза йәшәүселәр
көсһөзләнде,
Куркыуға төшөп, оятка калдылар;
Улар кырзағы үсемлек,
болондағы йәшеллек,
Өй башында тамыр ебәрмәс борон
Көнсығыш еленән көйгән үлән
кеүек булды.
- ²⁸ Ултырғаныңды һәм торғаныңды,
Ингәненде-сыкканыңды,

Миңә каршы ярһыуыңды
белеп торам.

- ²⁹ Миңә асыу тотканыңа күрә,
Маһайыуың килеп ишетелгәнгә,
Мороноңа ырғак,
Ауызыңа ауызлығымды кейзерәм;
Һине килгән юлыңдан кире ебәрәм.
- ³⁰ Ә һинә, Хизкияһ, бына ниндәй
билдә булыр:
Быйыл – койолған игендән үскәнде,
Икенсе йыл – үзе тишелеп
сыкканды ашарһығыз;
Өсөнсә йылына үзегеҙ сәсерһегеҙ
һәм урырһығыз,
Йөзөм баксалары ултыртырһығыз,
Уларзың емешен ейерһегеҙ.
- ³¹ Йәһүзә нәселенең котолоп һау
калғандары
Яңынан төпкә тамыр ебәрер,
юғарыла – емешләнер.
- ³² Сөнки иҫән калғандар –
Йәрусәлимдән,
Тере калғандар Сион тауынан
сығасак.
Быны Күк ғәскәрзәре Раббыһы
Үз ғәйрәте менән
тормошка ашырасак.
- ³³ Шуға күрә Раббы Ашшур батшаһы
тураһында былай ти:
„Ул был калаға инмәс, уҡ атмаҫ.
Калаға калканы менән
якынлашмаҫ,
Камау өсөн әйләндереп уба кормаҫ.
- ³⁴ Килгән юлынан боролоп китер,
Ә был калаға кермәс, –
тип белдерә Раббы. –
- ³⁵ Был каланы Үземдең хақыма,
Колом Дауыттың хақына
Һаклармын һәм коткарып
калырмын“».

Санхеривтың үлеме

- ³⁶ Раббы фәрештәһе килеп, ашшурзарзың тупламында йөз зә һикһән биш мең

кешене үлтерзе. Иртәнсәк тороп караһалар, барыһы ла үлеп ята. ³⁷ Ашшур батшаһы Санхерив сигенде, Ниневегә кайтып китте һәм шунда йәшәне. ³⁸ Бер көндө, үз илаһы Нисрохтың корамында табынған сағында, улдары Адраммәләх һәм Саресер уны кылыс менән сәнсең үлтерзе һәм Арарат еренә касты. Санхерив урынына улы Эсар-Хаддон батша булды.

Хизкияһтың ауырыуы һәм һауығыуы

38 ¹Шул көндәрзә Хизкияһ үлемеслә ауырыуға тарыны. Амос улы Ишагыяһ пәйғәмбәр уға килеп:

– Раббы былай ти: «Йортоңа васыятыңды еткер, сөнки ауырыуыңдан һауыға алмаһың, үлерһең», – тине.

² Хизкияһ йөзө менән диуарға боролоп ятты ла Раббыға ялбарзы.

³ – Йә Раббы! Һин хуш күргән гәмәлдәр кылып, тоғролок менән, ысын күнелдән Һинең юлыңдан йөрөгәнәмде исеңә төшөрһәң ине, – тип әсенеп-әсенеп иланы.

⁴ Бынан һуң Ишагыяһка Раббы һүзе булды:

⁵ – Бар, Хизкияһка әйт: «Атайың Дауытың Аллаһы Раббы былай ти: „Доғанды ишеттем, күз йәштәрендә күрзем. Кара, Мин ғүмереңде ун биш йылға озайтам.

⁶ Һине лә, каланы ла Ашшур батшаһы кылынан коткарырмын – был каланы һаклап калырмын.

⁷ Әйткән һүземде бойомға ашырасағымдың билдәһе шул: ⁸ байып барған қояштың Аһаз төзөгән баһкыстан түбәнгә төшөп барған күләгәһен ун баһкыска кире сикендерәм*».

Шунда қояш байып барған еренән кире боролоп, уның күләгәһе ун баһкыска кире сикенде.

⁹ Йәһүзә батшаһы Хизкияһ, сиренән арынып, сәләмәтләнгәндән һуң, былай тип яззы:

¹⁰ Үз-үземә әйттем: «Ғүмеремдең уртаһында

Үлеләр донъяһының қапқаһынан үтеп, Калған йылдарымдан мәхрүм булырмынмы икән ни?»

¹¹ Мин уйланым: «Раббыны инде күрмәм,

Әйе, Раббыны тереләр ерендә күрмәм.

Был донъяла йәшәгәндәр менән бергә

Кеше йөзөн бүтән күрмәм.

¹² Көтөүсе сатырын һүтеп алған һымак,

Торлағым минән алынды;

Тукусуы һуққан тукумаһын

төрөп куйғандай,

Мин дә ғүмеремде төрөп куйзым.

Раббы ғүмеремде, тукуы

станындағы еп һымак,

кыркты.

Көнөн-төнөн Ул мине ахырыма

алып бара.

¹³ Сабырлык һакланым таңға саклы;

Раббы, арысландай,

һөйәктәрәмде онтаны;

Йә Раббы, Һин мине көнөн дә,

төнөн дә

Әжәләмә алып бараһың.

¹⁴ Карлуғастай сырылданым,

Торна кеүек торқолданым,

Күгәрсендәй ыңғыраштым,

Күккә теңләп, күземде талдырзым:

Әй бөйөк Һакимым, ыза сикәм,

ярҙам ит миңә!

¹⁵ Нимә тип әйтәйем?

Ул нисек әйтһә, шулай эшләне.

Калған ғүмеремде хәсрәт әсендә

үткәрермен.

¹⁶ Әй бөйөк Һакимым! Бына кеше

нимә менән йәшәй!

Бына нимәлә минең тормошом!

Һин мине һауықтырыһың һәм

һакларһың!

¹⁷ Хәйерлегә булған ғазап-әрнеүзәрәм,

Һөйөүең менән йәнемде һәләкәт

соқоронан алып калдың;

- Гонаһтарымды артка бырғаның.
 18 Сөнки үлеләр донъяһы
     Һиңә шөкөр итмәс,
     Үлем мәзхиә йырламас,
     Кәбергә төшкәндәр тоғролоғоңа
     өмөт бағламас.
 19 Тереләр, бары тереләр генә,
     Бөгөн мин шөкөр иткән кеүек, һиңә
     рәхмәтле булыр.
     Аталар Һинең ярҙамың тураһында
     балаларына аңлатыр.
 20 Раббы коткарҙы мине;
     Ғүмеребез буйы Раббы қорамында
     Моңло қылдар сиртеп, Уға дан
     йырларбыз».

21 – Инжир қағы килтерегез, – тине Ишағыяһ. – Хизкияһтың сиканы өстөнә ябығыз – һауығыр.

22 Хизкияһ иһә:

– Раббының қорамына йөрөй алырыма ишара иткән ниндәй билдә булыр? – тип һораны.

Бабилдан килгән илселәр

39 1 Шул осорҙа Бабил батшаһы Баладан улы Мерадах-Баладан Хизкияһка хат менән бүләктәр ебәрҙе, сөнки уның ауырығаны һәм һауыҡҡаны тураһында ишеткәйне. 2 Быларға бик һөйөнгән Хизкияһ илселәргә хазина йортон, алтын-көмөштө, хушбуйзарҙы, киммәтле майзарҙы, қорал йортон, келәтәрәндә булған бөтә нәмәләрен күрһәттә; һарайында һәм биләмәләрендә күрһәтмәгән бер генә нәмә лә калманы.

3 Ишағыяһ пәйғәмбәр Хизкияһ батшаға килеп:

– Был кешеләр һиңә нимә тип әйтте, кайҙан килгәйнеләр? – тип һораны.

– Улар миңә алыс бер илдән, Бабилдан килделәр, – тип яуап бирҙе уға Хизкияһ.

4 – Һарайыңда нимәләр күрҙеләр? – тип һораны Ишағыяһ.

– Һарайымдағы бөтә нәмәне лә күрҙеләр. Хазиначарымдан уларға күрһәтмәгән бер нәмә лә калманы, – тип яуапланды Хизкияһ.

5 Шунда Ишағыяһ былай тине:

– Күк ғәскәрҙәре Раббыһының әйткәнөнә қолак һал. 6 Раббы былай ти: «Бер көн килеп, һарайыңдағы һәр нәмә, ата-бабаларың бөгөнгә тиклем йыйған барса әйбер Бабилға алып кителер. Бер нәмә лә калмас. 7 Һинең нәсәлендән булған һәм һинән тыуған кайһы бер улдарыңды ла алып китерҙәр – улар Бабил батшаһының һарайында алашар булып хезмәт итер».

8 Хизкияһ Ишағыяһка:

– Раббының әле һинең аша тапшырған һүзе яқшы, – тине лә, эсенән: «Ғүмеремдең ахырына тиклем имен-аман була икән әле», – тип уйланы.

Раббы халқына йыуатыу һүзҙәре

40 1 «Йыуатығыз халкымды, – ти Аллағыз, – Йыуатығыз!

2 Йәрүсәлим менән яғымлы һөйләшегез!

Әсирлек дәүеренең бөткәнән, Ғәйептәрәнең әжере түләнгәнән, Гонаһтары өсөн язаны Раббы кулынан

Икеләтә алғанын белдерегез».

3 Оран һалған тауыш яңғырай: «Раббыға сүлдә юл әзерләгез, Аллабыҙға далала туп-тура юл һалығыз!

4 Уйһыу ерҙәр күтәрелһен, Тау һәм калкыулыҡтар түбәнәйһен, Бормалы юлдар тураһың, Һикәлтәләр тигезләнһен.

5 Шул сак Раббының шөһрәте асылыр, Бөтә йән әйәләре берлектә уны күрер.

Раббы Үз ауызы менән шулай тине».

6 Тауыш: «Иғлан ит!» – тине. Һораным: «Нимә иғлан итәйем?» «Һәр тере йән – үлән һымаҡ, Уның бөтә матурлығы – ялан сәскәһеләй.

- 7 Раббы һулышын өрһә,
Үлән корой, сәскә һулуй.
Хак, кеше лә ана шул үлән шикелле.
- 8 Үлән корой, сәскә һулуй,
Ә Аллабыззың һүзе мәңге буласак».
- Раббы менән кем тиңләшә ала?**
- 9 Һөйөнсө килтергән Сион,
бейек тауға сык!
Якшы хәбәр килтергән Йәрусәлим,
кыскырып иҗлан ит!
Куркма, Йәһүзә калаларына
кыскыр:
«Бына һеззәң Аллағыз!»
- 10 Бына, Хакимыбыз Раббы
көс-кеүәте менән килә,
Ул Үзенең көзрәте менән
хакимлык итер.
Бүләге Үзе менән,
Алдынан әжере килә,
- 11 Ул, көтөүсә һымак, көтөүен көтөр;
Бәрәстәрен, кулға алып,
куйынында йөрөтөр,
Имезгән һарыктарзы
хәстәрләп әйзәр.
- 12 Кем һыузарзы усында үлсәгән,
Карыш менән күкте хисаплаған?
Ер тупрағын үлсәмгә һыйзырған,
Таузарзы бизмәнләгән,
Түбәләрзе үлсәү табактарына
һалған?
- 13 Раббының Рухына
кем юл күрһәткән,
Уға кәңшә булып кем өйрәткән?
- 14 Акыл алып, хаклыкка
өйрәнер өсөн
Кемдән Ул кәңш һораған?
Кем Раббыға белем биргән,
Зирәклек юлын күрһәткән?
- 15 Раббы өсөн кәүемдәр – бизрәләге
тамсы һыу,
Үлсәүзәге саң бөртөгө кеүек.
Бына, утраузарзы Ул тузан
бөртөгөләй күтәрә!
- 16 Корбандарзы яндырырға Ливан
урмандары ла етерлек түгел,
Уға тоттош яндырыу корбаны
килтерәү өсөн
Ундағы хайуандар за аз.
- 17 Раббы алдында бөтә халыктар
бер ни түгел,
Юктан да аз, буп-буш.
- 18 Алланы кемгә окшатырһығыз?
Уны нимә менән
сағыштырырһығыз?
- 19 Һөнәрсә койған боткамы?
Көмөшсө уға алтын ялатыр,
Уның өсөн көмөш сылбыр койор.
- 20 Бындайға хәленән килмәгән ярлы
Серемәй торған ағас һайлап алып,
Урынында кыймылдамаслык
бот яһар өсөн
Ошта һөнәрсә эзләр.
- 21 Әллә белмәй инегезме?
Ишетмәнегезме?
Һезгә баштан ук әйтелмәнеме?
Ер нигезе нисек куйылғанын
аңламанығызмы ни?
- 22 Ул күк көмбәзәндә, юғарыла ултыра,
Ерзә йәшәүселәр иһә –
сиңерткә кеүек.
Ул күкте пәрзә кеүек киргән,
Йәшәү өсөн сатыр итеп корған.
- 23 Түрәләрзе Ул юкка сығара,
Донъя хакимдарын бушка
әйләндәрә.
- 24 Улар яңы ултырылған, сәселгән
үсенте һымак:
Ергә сак-сак тамырланузары була,
Ул, тынын өрөп, уларзы корота ла,
Дауыл һалам кеүек
осороп алып китә.
- 25 «Мине кем менән
сағыштырырһығыз?
Кем Минең менән тиңләшә ала?» –
ти Изге.
- 26 Күзегеззе күккә күтәрәп карағыз:

- Быларзың барыһын кем яратты?
 Йондоззарзы ханап сығарыусы,
 Һәр береһен исеме менән
     сақырыусы – Раббы.
 Раббының бөйөк көзрәте, сикһез
     ғәйрәте аркаһында
 Уларзың һис береһе юғалып
     калманы.
- 27 Эй Якуп нәселе, ни өсөн һин:
 «Раббы башыма төшкәнде
     белмәй», – тиһең?
 Эй Исраил халкы, ниңә:
 «Аллам минең дәғүәмде оноткан», –
     тип әйтәһең?
- 28 Белмәйһеңме, ишетмәнең дәме?
 Раббы – мәңгелек Алла,
 Ерзең бөтә тарафтарын
     Бар кылыусы.
 Арыузы ла, талыузы ла белмәй!
 Уның ақылын аңлап булмашлык.
- 29 Ул арығанға көс бирер,
 Хәлдән тайғандың кеүәтен
     арттырыр.
- 30 Хатта йәштәр зә арый, талсыға;
 Егеттәр зә абынып йығыла.
- 31 Ә Раббыға өмөт бағлағандар иһә
     яңы көс алыр,
 Бөркөт кеүек канат йәйеп осор,
     күтәрелер.
 Йүгерерзәр – һис арыу белмәстәр,
 Йөрөрзәр һәм бер зә талсыкмастар.
- Раббының Исраилға вәғзәһе***
- 41** ¹ Раббы былай ти:
 «Тын калып Мине тыңлағыз,
     яр буйзары!
 Халыктар яңы көс йыйһын;
 Якын килеп һөйләһендәр:
 „Хөкөм өсөн бергә тупланаыҡ“.
- 2 Көнсығыштан кем коткарыусыны
     алып килде?
 Кем уға хезмәт итергә әмер бирзе?
 Халыктарзы уның ихтыярына
     кем тапшыра?
- Кем батшаларзы баш әйзәрә?
 Кылысы менән уларзы
     саң-тузанға әйләндәрә,
 Ук-йәйәһе менән ел осорған
     һаламдай туззыра.
- 3 Кыуалар уларзы,
 Һис кем аяк басмаған юлдан
     имен-аман алып барыр.
- 4 Кем быларзы ойшторзо,
     бойомға ашырзы?
 Башланмыштан алып
     быуын-быуынды донъяға
 сақырыусы кем?
 Мин Раббы – беренсемен,
 Һуңғылар менән дә Мин
     буласакмын!»
- 5 Яр буйзары, быны күреп, куркты.
 Ерзең сиктәрә тетрәнде.
 Килеүселәр якынлашты.
- 6 Һәр кем иптәшенә ярзам итә,
 Туғанына: «Һин нык тор!» –
     тип әйтә.
- 7 Һөнәрсе иретеүсене кеүәтләй,
 Сүкеүсе һандалда тимер йәйеүсене
     дәртләндәрә:
 «Якшы булды!» – тип мактай,
 Кыймылдамаһын өсөн ботто қазау
     менән нығыта.
- 8 «Әй колом Исраил, – ти Раббы. –
 Үзем һайлап алған Якуп,
 Дусым Ибраһимдың токомо!
 9 Мин һеззә ер сиктөрәнән
     йыйып алдым,
 Иң алыс урындарынан сақырзым:
 „Һин Минең колом, һине һайланым,
 Мин һине ситкә типмөнәм“, –
     тип әйттем.
- 10 Куркма, сөнки Мин һинең
     менәнмен;
 Каушама, сөнки Мин һинең Аллаң.
 Һиңә кеүәт бирермен, ярзам
     итермен.
 Еңеү қазанған уң кулым менән һиңә
     терәк булырмын.

- 11 Һиңә асыу һаклағандар һәммәһе
оятка калыр, хур булыр.
Һиңә каршы сыжкандар һөләк
булыр, юкка сығыр.
- 12 Әзләрһең, дошмандарыңды
таба алмашың,
Һинең менән көрәшкәндәр,
Һиңә дошмандар тотош юк булыр.
- 13 Сөнки һинең уң кулыңдан тотоп:
„Куркма, һиңә ярзам итәм“, – тигән
Аллаң Раббы Мин.
- 14 „Әй ер корто булған Якуп нәселе;
Әй Израил халкы, куркма!
Мин һиңә ярзам итермен, – тип
белдерә Раббы, –
Мин Израилдың Изгеһе,
Һинең Коткарыусыңмын.
- 15 Бына, һине яңы, осло тешле
ашлык һуккыс иттем,
Һин таузарзы сүкеп онтарһың,
Түбәләрзе кәбәккә әйләндерһең.
- 16 Һин уларзы елгәрһең, ел уларзы
алып китер,
Дауыл тирә-якка таратыр;
Шул сак Раббы кыуанысың булыр,
Һин Израилдың Изгеһе менән
мактанырһың“.
- 17 Ярлы-фәкир менән мохтаждар,
Һыу эзләп тапмаған сакта,
Сарсаузан телдәре қорор.
Мин, Раббы, уларға яуап
кайтарымын,
Мин, Израил Аллаһы,
уларзы ташлама!
- 18 Яланғас калкыулыктарзан
йылға ағызырмын,
Далаларза шишмә сығарырмын,
Сүлдә – күлгә, коро тупракты
инешкә әйләндермен.
- 19 Сүлдә кедр, сәрүәр ағастары,
Мирт һәм зәйтүн ултыртырмын;
Далала кипарис, карағай,
Платан ағастарын бергә үстерермен.
- 20 Кешеләр күрһен дә белһен,
Бергә уйлап аңлаһындар –
Быларзы Раббы кулы эшләгән,
Израилдың Изгеһе булдырған».
- Боттарзың бер нәмәгә лә
яракһыҙлығы**
- 21 «Дәғүәгеззе әйтегез, – ти Раббы. –
Дәлилдәрегеззе килтерегез, – ти
Якуптың Батшаһы. –
- 22 Кайза, боттарығыззы алып килегез,
Безгә низәр буласағын
әйтеп бирһен;
Булып үткәндәрзе һөйләһендәр,
Төшөнәйек, азағын беләйек,
Безгә киләсәк тураһында
хәбәр итһендәр.
- 23 Әй боттар, бынан һуңға
буласакты һөйләгез,
Без һеззең алла булғанығыззы
беләйек.
Әйзә берәй якшылык йәки
яуызлык эшләгез зә,
Һәммәбез зә куркыуға калайык!
- 24 Әммә һез бер ни зә түгел,
Бер нәмә лә эшләй алмайһығыз;
Һеззе һайлап алған кеше ерәнгес.
- 25 Мин төһняктан берәүзе кузғаттым
һәм ул килә;
Көнсығыштан исемем менән
сақыра.
Көршәксе балсык баһкандай,
Хакимдарзы аяк астына
һалып тапай.
- 26 Без белһен өсөн был хакта
Кемегез алдан ук хәбәр итте?
Без: „Ул хаклы булған“, –
тип әйтә алһын өсөн
Был турала алдан ук белдерзе?
Әйтеүсе лә, иғлан итеүсе лә,
Һүззәрегеззе ишетеүсе лә булманы.
- 27 Сионға: „Бына нимәләр
буласак!“ – тип
Беренсе булып Мин әйттем;
Йәрүсәлимгә һөйөнсө
белдереүсе ебәрҙем.

- 28 Боттарға карайым,
Араларында кәңәш бирерлек
береһе юк,
Һораным, һис яуап ала алманым.
- 29 Кара, һәммәһе лә бер ни түгел,
Улар бер нәмә лә эшләй алмай.
Кешеләрҙең яһаған боттары
Ел һымак, төптө буш кыуык».

Раббы коло

- 42** ¹ «Бына, Минең яклай торған
колом,
Уны Үзем һайлап алдым!
Күнелем уны хуш күрә;
Уны Рухым менән һуғарзым,
Ул кәүемдәргә ғәзел хөкөм
килтерер.
- 2 Ул кысқырмаҫ, тауышын күтәрмәҫ,
Урамдарҙа өнө-тыны ишетелмәҫ.
- 3 Сатнаған камышты ла һындырмаҫ,
Быҫкып торған филтәне лә
һүндәрмәҫ;
Ул тоғролок менән ғәзел
хөкөм кылыр.
- 4 Ер йөзөндә ғәзеллек
урынлаштырғанға тиклем
Һүнмәҫ тә, һынмаҫ та ул.
Алыҫ ярҙар уның нәсихәтен көтә».
- 5 Күктәрҙе бар кылған, киреп куйған,
Бөтә емеше менән ер йөзөн
йәйеп һалған,
Донъялағы халыктарға һулыш,
Унда йәшәгәндәргә һулыш биргән
Раббы Алла былай ти:
- 6-7 «Мин, Раббы, һине Үземдең ғәзел
ниәтем менән сақырзым,
Һине етәкләрмен, хәстәрләрмен.
Һуқырҙарҙың күҙен асыр өсөн,
Зиндандағы әсирҙәрҙе,
Караңғыла ултырған тоткондарҙы
сығарыр өсөн
Һине халыҡка – килешеүемдең
билдәһе,
Кәүемдәргә яқтылык нуры
итермен.

- 8 Мин – Раббы, был – Минең исемем!
Шөһрәтемде башкаларға,
Үзем лайыҡ булған мактауҙы
боттарға бирмәм.
- 9 Карағыҙ, әүәл әйткәндәрем
ғәмәлгә ашты.
Инде хәҙер яңыларын иғлан итәм.
Тормошҡа ашып өлгөрмәҫтән
белдерәм».

Раббыға мактау йыры

- 10 Эй дингеззә йөрөгәндәр һәм
ундағы барса нәмә,
Алыҫ ярҙар һәм уларҙың халкы!
Раббыға яңы йыр йырлағыҙ;
Донъяның иң алыҫ ерҙәрәнән
Уға мактау язуырығыҙ!
- 11 Сүллек һәм сүллектәге калалар,
Кыдар халкы йәшәгән
төбәктәр геүләшһен.
Селала йәшәүселәр тантана итһен,
Тау түбәләрәнән ауаз һалһын.
- 12 Һәммәһе лә Раббыны данлаһын,
Уны яр буйындағы илдәр зә
мактаһын!
- 13 Бәһлеүәндәй сығыр Раббы,
Яугир кеүек ғәйрәтләнер;
Кысқырып һуғыш ораны һалыр,
Дошмандарына көҙрәтен күрһәтер.
- 14 «Күп замандар тауыш сығарманым,
Түззем, сабыр иттем.
Инде тулғаҡ тоткан
катын һымак кысқырам;
Тыным бөтөп,
йотлоһоп һулыш алам.
- 15 Тауҙарҙы, калкыулыктарҙы
коротормон,
Ундағы бар йәшеллек кибәсәк.
Йылғаларҙы утрауҙарға
әйләндерермен,
Күлдәрҙе киптерермен.
- 16 Һуқырҙарҙы улар белмәгән юл
менән алып китермен,
Уларға таныш булмаған
һуҡмактарҙан йөрөтөрмөн.

Алдарында караңғыны
яктылыкка әйләндерәм,
Суғырмакты тигез итәм.
Ошоларзың барыһын да
ғәмәл кылам,
Әйткәнемде эшләмәйсә калмам.
17 Шул сак боттарға өмөтләнеүселәр,
Койолма илаһтарға: „Һез – безҙең
аллабыҙ“, – тиеүселәр,
Хурлыкка калып касыр».

Исраилдың һабак алмауы

18 «Һаңғыраузар, ишетегез!
Әй һуқырзар, карағыз, күрегеҙ!
19 Колом кәзәр бүтән һуқыр бармы?
Ебәргән илсем һымак
һаңғырау бармы?
Мин һайлағандар шикелле
һуқыр бармы?
Бармы һуқыр Раббының кололай?
20 Күп нәмәләр күрҙең,
тик иғтибарға алманың;
Колағың асыҡ ине, тик ишетмәнең».
21 Үҙенең һаклығын раслар өсөн
Раббы Үз канунын бөйөк һәм
данлы итергә теләне.
22 Әммә был халыҡ таланған һәм
изелгән,
Сокорзарға ырғытылған,
зиндандарға бикләнгән.
Табышка әйләнгәндәр,
котқарыусы юк.
Таланғандар, «Кире бир!» – тип
әйтеүсе юк.
23 Кайһығыз ошоға колак һалыр,
Киләсәктә кем
иғтибар менән тыңлар?
24 Якуп нәселен, Исраилды талаусыға,
Юлбаһарзар кулына кем тотторзо?
Раббы Үзе түгелме ни?
Сөнки Уға каршы гонаһ кылдык;
Исраил халқы Уның юлынан
барырға теләмәне,
Канунына колак һалманы.

25 Шуға күрә Ул өстәрәнә
ялкынлы асыуын,
Һуғыш дәһшәтен түкте;
Ут уларзы солғап алды,
Әммә улар аңламаны.
Ялкын яндырзы,
Тик улар төшөнөргә теләмәне.

Исраилдың берҙән-бер Котқарыусыһы – Раббы

43 ¹ Инде иһә, әй Якуп,
һине яратқан,
Әй Исраил, һине бар кылған Раббы
былай ти:
«Куркма, сөнки һине йолоп алдым,
Һине исемләп сақырзым,
һин – Минекә!
2 Даръяларзы аша сықканыңда –
һинең менән булырмын;
Йылғаларзы кискәнәңдә, һыузар
һине батырмаҫ;
Ут эсенән йөрөгәндә янмаһың –
Ялкын һине һәләк итмәҫ.
3 Сөнки Мин – һинең Аллаң
Раббымын,
Исраилдың Изгеһемен,
Һинең Котқарыусыңмын.
Һинең өсөн йолом итеп
Мысырзы бирҙем;
Куш менән Севаны түләнем.
4 Минәң өсөн ғәзиз һәм
кәҙерле булғанға,
Һине яратқанға күрә,
Һинең урыныңа башка кешеләрҙе,
Йәнең өсөн бүтән өммәттәрҙе
бирәсәкмен.
5 Куркма, Мин һинең менән!
Токомоңдо көнсығыштан
алып килермен,
Һезҙе көнбайыштан йыйып
алырмын.
6 Төнъякка: „Бир уларзы!“
Көнъякка: „Тотма уларзы, –
тип әйтермен. –
Улдарымды алыңтан,

- Кыззарымды ерзең сигенән
килтер, – тиермен. –
- 7 Исемем менән сакырған һәр кешене,
Үз даным өсөн Үзем яраткан,
Үзем бар кылған һәм рәүеш биргән
Һәр кешене кире килтер!“ – тиермен.
- 8 Күззәре булһа ла һуқыр,
Колактары булһа ла һаңғырау,
халыкты килтер!
- 9 Бөтә күәүмдәр бергә тупланһын,
Өмәттәр бергә йыйылһын!
Араларынан кем элек булғандарзы
әйтеп биргән?
Әле булмағандарзы алдан
белдергән?
Шаһиттарын сакырһын,
хаклығын иҫбатлаһын,
Акланһындар, уларзы тыңлап,
Башкалар ишетеп: „Был дөрөҫ!“ –
тип әйтһен».
- 10 «Һез Минең шаһиттарым, – тип
белдерә Раббы, –
Үзем һайлап алған қолдарым,
Һез Мине танып белһен, Миңә
ышанһын, тип,
Берзән-бер Алла Мин икәнлегемде
белһен, тип
Һеззе һайлап алдым.
Миңә тиклем бүтән аллалар булманы,
Минән һуң да булмаясақ!
- 11 Мин, бары Мин генә – Раббы,
Минән башка Қотқарыусы юк.
- 12 Мин Үзем әйттем, қотқарзым.
Шул турала иғлан иткән – Мин ул,
Арағызза башка аллалар юк ине.
Һез – Минең шаһиттарым, – тип
белдерә Раббы. –
Мин – Алла!
- 13 Мин – борондан бирле Алламын,
Минең қулдан бер кем
қотқара алмаҫ!
Мин эшлөгәндә, кем Миңә
камаһаулар?»
- Раббының қотолоуға юл аһуы**
- 14 Һеззе йолоп алған Раббы,
Иһраилдың Изгеһе былай ти:
«Һеззең хакка Мин Баһилға
сиреү ебәрәм,
Барыһын да касак итәм,
Кәмәләре менән мактанған
халдейзарзы иңрәтәм.
- 15 Мин – Раббы, һеззең изге Аллағыз,
Иһраилды Бар кылған һеззең
Батшағыз!»
- 16-17 Раббы диңгеззә – юл,
Ташкын һуызар аша һуқмақ һалды,
Яу арбалары, аттары менән
Қаһарман яугирзәр ғәскәрен
юлға сығарзы –
Улар йығылды ла тора алманы,
Баһылған шәм филтәһеләй
һүндерелде.
Ошоларзың барыһын эшлөгән
Раббы былай ти:
- 18 «Һез элек булғандарзы иҫегезгә
алмағыз,
Әүәлгеләр тураһында уйламағыз.
- 19 Бына Мин яһы бер ғәмәл қылам!
Ул хәзер үк башланыр.
Һез шуны аңламаһығызмы?
Мин сүлдә юл һалам,
Қоро ерзә йылғалар ағызам.
- 20 Қырағай йәнлектәр, сүл бүреләре
һәм дөйәғоштар
Мине данлар,
Сөнки, һайлап алған халқымды
һуғарыр өсөн,
Сүлгә һуу, қыу далаға
йылғалар бирәм.
- 21 Был халыкты Мин Үзем өсөн
бар кылдым,
Улар Миңә мактау йырлар.
- Раббының Иһраилдың гонаһтарын
ғәфү итеүе**
- 22 Ә һин, Яқуп, Мине сакырманың,
Һин Минән ауырһындың, Иһраил!

- 23 Тотош яндырыу корбаны итеп,
Һин Миңә һарыктар килтермәнең,
Корбандарың менән Миңә хөрмәт
күрһәтмәнең.
Мин өстөнә кыйынлык
һалманым –
Икмәк сазакалары талап итмәнем,
Хуш еҫ корбандары таптырып
йонсотманым.
- 24 Минең өсөн хуш еҫле камыш һатып
алманың,
Корбандарыңдың эс майы менән
Мине һыйламаның.
Киреһенсә, Миңә гонаһтарыңды
йөкмәттең,
Ғәйептәрең менән йонсоттоң.
- 25 Мин, Мин Үзем, Үземдең һакыма
Енәйәттәреңде юйып ташлайым,
Гонаһтарыңды башкаса иҫкә алмам.
- 26 Дәғүәңде иҫемә төшөр,
хөкөмләшәйек;
Үзеңдең һаклығыңды
иҫбат ит, һөйлә!
- 27 Һинең тәү бабаң гонаһ кылды,
Аралашсыларың* Миңә каршы
баш күтәрзе.
- 28 Шуға ла Мин Изге йорттоң
башлыктарын һарам кылдым,
Якупты – һәләкәткә, Исраилды
хурлыкка дусар иттем.
- 3 Сарсаған тупракты һуғарырмын,
Коро ерзә шишмәләр ағызырмын;
Токомоңа Рухымды түгермен,
Затыңа фатихамды язузырмын.
- 4 Улар үлән араһында,
Ағын һыу буйында үскән
Тирәк һымак тамыр йәйер.
- 5 Кайһылары: ‘Мин – Раббыныкы’, –
тип әйтер;
Икенселәр Якуп иҫеме менән
аталыр;
Берәүзәре кулдарына:
‘Раббыныкы’, – тип языр за
Исраил иҫемен алыр».
- 6 Исраил Батшаһы Раббы,
уны Йолоп алыусы,
Күк ғәскәрзәре Раббыһы былай ти:
«Мин – беренсе һәм дә
һуңғыһымын,
Минән башка алла юк!
7 Минең кеүек кем бар? Әйтеп бирһен,
Боронғо һалықты
яратқанымдан алып
Низәр булғаның бәйнә-бәйнә
һөйләһен,
Киләсәктә нимә булырын
алдан белдерһен.
- 8 Дәһшәткә төшмәгеҙ, куркмағыҙ:
Мин быларзы борондан ук һезгә
белдермәнемме ни?
Һез – Минең шаһиттарым.
Минән башка алла бармы?
Башка Кая юк;
Мин бүтәнде белмәйем!»

***Берзән-бер Алланың
хәйер-фатихаһы***

- 44** ¹Инде тыңла, колом Якуп,
Мин һайлап алған Исраил,
колак һал!
- 2 Һине яратқан,
Әсә карынында рәүеш биргән,
Һинең ярҙамсың булған Раббы
былай ти:
„Куркма, эй колом Якуп,
Үзем һайлап алған Йешурун*!

***Боттарға табыныу –
мәғәнәһезлек***

- 9 Бот яһаусылар – бөтәһе лә
буш бәндәләр,
Яратқан боттары һис файҙа
килтермәй,
Боттар, уларзың шаһиттары,

* 43:27 *Аралашсыларың* – йәғни каһиндар һәм пәйғәмбәрзәр.

* 44:2 *Йешурун* – йәһүд телендәге «намыҫлы» тигән мәғәнәне аңлатқан һүз – Якуп нәҫеленең бер кушаматы.

- 10 Бер нәмә лә күрмәй зә, аңламай за,
Шуға күрә хурлыкка калырзар.
Кем бер файзаһыҙ илаһ яһай,
бот коя һуң?
- 11 Һындарға табыныусылар барыһы ла
оятка каласак,
Осталар бит үззәре лә кеше;
Әйзә бөтәһе бергә йыйылып
баһын –
Куркыуға калып, хурлыкка
батасактар.
- 12 Тимерсе, кысқысын алып,
Тимерзе куззың өстөндә тотә,
Сүкеш менән тукмап эшкәртә,
Көслө кулы менән уны яһай,
Асыға, хәлдән тая, һыу эсмәй сарсай.
- 13 Балта оштаһы ағасты еп менән үлсәй,
Осло корал менән һызып сыға,
Ырып һырлай һәм күркәм кеше
киәфәтендә
Изге урынға куйыр өсөн
бер бот яһай.
- 14 Кеше үзенә кедр ағасы кыркып ала;
Урмандағы башка ағастар араһынан
Кипарис йәки имәнде һайлап
калдыра.
Карағай ултырта, ә ямғыр уны
үстәрә.
- 15 Шунан ағасты утын итеп тотона.
Кеше уның бер өлөшөн яғып
йылына, икмәк бешерә.
Икенсәһенән берәй илаһ яһап
табына,
Үзе яһаған бот каршыһында
Йөзтүбән ергә каплана.
- 16 Утындың бер өлөшөн яндыра,
Ит бешереп тамағын туйзыра.
Йылыһына рәхәтләнеп:
«Йылындым, ялкындың кызыуын
тойзом», – ти.
- 17 Калған ағастан үзенә илаһ,
Уйып бот яһап ала ла,
Ергә капланып, уға табына:
«Мине коткар, һин бит миңең
илаһым», – тип доға укый.
- 18 Был кешеләр белмәй, аңламайзар,
Сөнки күззәре лә, зиһендәре лә
томаланған –
Күрмәйзәр, фекер йөрөтә белмәйзәр.
- 19 Арала береһенәң дә:
«Утындың яртыһын яндырҙым,
Кузында икмәк бешерҙем,
ит курып ашаным.
Калғанынан ерәнгес бер нәмә яһап,
Бер утын ағасына сәждә
кылайыммы?» – тип уйларға
башы етмәй.
- 20 Был көл ашау һымак буш эш.
Алданған йөрәге уны азаштыра,
Ул үзен коткара алмаҫ.
«Уң кулымдағы был нәмә
Алдаткыс түгелме?» – тимәстәр.
- 21 «Әй Якуп, быләрҙы исеңдә тот.
Исеңдә тот, Исраил, сөнки һин –
Минең колом!
Мин бар кылдым һине,
һин – Минең колом;
Мин һине онотмам, Исраил!
- 22 Енәйттәрәңдә – томан,
Гонаһтарыңды болот һымак
тараттым.
Миңә кайт, сөнки Мин һине йолоп
алдым», – ти Раббы.
- Раббы – Бар кылыусы һәм
Коткарыусы**
- 23 Әй күктәр, шатланып гөрләшегеҙ,
Сөнки быны Раббы эшләне.
Кыуанығыҙ, ер тәрәнлектәре,
Таузар, урмандар, ундағы
һәр бер ағас,
Шатланып шаулағыҙ,
Сөнки Раббы Якуп нәселен
йолоп алды,
Исраилда шөһрәтен күрһәттә.
- 24 Һине йолоп алған,
Әсә карыһында рәүеш биргән
Раббы былай ти:
«Мин – Раббы, бөтә нәмәне
Яратыусы,

Бер яңғызым күкте кирзем,
 Бер ярзамсыһыз ерзе түшәнем,
 25 Ялған пәйғәмбәрзәр әйткән
 билдәләрзе бушка сығарам,
 Күрәзәселәрзең алыотлоғон
 фашлайым,
 Акыл әйәләрән еңеп сығам,
 Белемдәрән иҫәрлеккә әйләндерәм;
 26 Үз коломдоң һүззәрән раслайым,
 Илселәрем әйткәнде бойомға
 ашырам,
 Йәүсәлимгә: „Тиззән бында
 халык йәшәйсәк“,
 Йәһүзә калаларына:
 „Һез яңынан төзөләскәһегез,
 Емеректәрегез аякка
 бастырыласак“, – тип әйтәм;
 27 Тәрән һыузарға: „Кибегез!
 Мин йылғаларығыззы коротам!“ –
 тип бойорам.
 28 Кир хакында: „Ул – миңең көтөүсем,
 Ихтыярымды бойомға ашырыр“,
 Йәүсәлимгә: „Яңынан
 төзөләскәһең!“
 Корамға: „Кабат короласакһың!“ –
 тип әйтәм».

Раббының Кирзы һайлауы

45 ¹ Раббы әйтә: «Мин Кирзы уң
 кулынан тотоп торам.
 Халыктарзы уға буйһондорор өсөн,
 Батшаларзы коралһызландырам.
 Уның алдында ишектәр асык тора,
 Капкалар ябылмай».
 Раббы Үзе мәсехләгән кешегә –
 Кирға былай ти:
 2 «Мин Үзем һинең алдындан
 барырмын,
 Таузарзы тигезлеккә әйләндерермен,
 Бакыр ишектәрзе емерермен,
 Тимер биктәрзе ватырмын.
 3 Караңғыла һакланған хазиначарзы,
 Йәшерелгән зиннәттәрзе һиңә
 бирермен.
 Шунда Миңең, исеменде әйтеп, һиңә
 өндәшкәндең – Раббы,

Исраилдың Аллаһы икәнемде
 белерһең.

4 Һин Мине танымаһаң да,
 Колом Якуптың нәселе,
 Үзем һайлап алған Исраил хакына,
 Исеменән сакырып,
 хөрмәт күрһәттем.
 5 Мин – Раббы, башкаһы юк;
 Минән башка аллалар юк.
 Һин Мине танымаһаң да,
 Мин һине көслә итермен.
 6 Көнсығыштан көнбайышка тиклем
 Минән башка юк икәнде
 һәр кем белһен.
 Раббы Мин, башкаһы юк.
 7 Мин яктылыкты бар кылам,
 караңғылыкты яһайым;
 Именлек алып киләм,
 афәт күндәрәм –
 Ошоларзың барыһын эшләгән
 Раббы Мин.
 8 Әй күк, юғарынан ғәзеллек түк –
 Болоттарзан ямғыр һымак яуһын.
 Ер асылһын да котолоу
 калкып сыкһын,
 Уның менән бергә хаклык
 шытып үҫһен.
 Ошоларзың бөтәһен дә бар кылған
 Раббы Мин».

Раббы – берзән-бер Хаким

9 Үзен Бар кылған
 менән әрепләшкәндең
 башына кайғы!
 Көршәк ватыктары араһында
 үзе лә көршәк ярсығы
 булғанға кайғы!
 Көршәксегә балсык: «Һин нимә
 яһайһың?» – тип әйтерме?
 Үз кулыңдың эше: «Кайһылай
 килбәтһезһең!» – тиерме?
 10 Атаһына: «Һин кемде донъяға
 килтерәһең?»,
 Әсәһенә: «Һин кемде
 тыузыраһың?» – тигәнгә
 кайғы!

- 11 Исраилдың Изгеһе,
Уны бар кылған Раббы былай ти:
«Һезгәме Минең балаларымдың
Киләсәге хақында һорау бирергә?
Үз кулдарымдың ижады тураһында
Һезме Миңә күрһәтмәләр
бирерһегез?»
- 12 Ерзе Мин яраттым,
Унда йәшәгән кешене лә
Мин бар кылдым;
Минең кулдар күктәрзе түшәне.
Күк йөзөндәге барлык есемдәр
Минең әмеремә буйһона.
- 13 Кирзы Үземдең ғәзел ниәтем
менән күтәрҙем.
Мин уның бөтә юлдарын
тигезләйәсәкмен.
Ул Минең каламды төзөйәсәк,
Һөргөндәге кешеләрәмде
Түләүһез һәм ришүәтһез
азат итәсәк».
- Күк ғәскәрҙәре Раббыһы шулай ти.
- 14 Раббы былай ти:
«Мысырзың бөтә байлығы,
Куштың табышы,
Озон буйлы Сева кешеләре һиңә
килер, колон булыр.
Бығауланып артыңдан әйәрер,
Каршыңда ергә капланып:
„Алла бары һинең менән генә,
Башка Алла юк“, – тип ялбарыр».
- 15 Ысынлап та, Һин Үзеңде
йәшергән Аллаһың,
Исраил Аллаһы, Коткарыусы!
- 16 Бот яһағандар оятка калыр,
мәсхәрәгә батыр.
Хурлыкка төшөп,
бөтәһе бергә китер.
- 17 Ә Исраилды Раббы коткарыр.
Был котолоу мәңгелеккә булыр.
Быуаттар буйы Исраил хур булмаҫ,
оятка калмаҫ.
- 18 Сөнки күктәрзе яраткан Раббы,
Ерзе әүләгән, яһаған, нығыткан,
- Буш калмаһын, унда йәшәһендәр
тигән Алла әйтә:
«Мин Раббы, башкаһы юк!
19 Мин йәшерен генә, караңғы урында
тороп һөйләмәнем,
Якуп токомона: „Мине буш
урындарҙа эзләгез!“ –
тимәнем.
Хәкикәттә һөйләгән,
Дөрөслөктә асқан Раббы Мин.
- 20 Кәүемдәрҙең иҫән калғандары,
Йыйылығыҙ, якыныраҡ килегеҙ!
Ағас боттарын йөкмөгән,
Коткара алмаған илаһка
доға кылғандар
Бер нәмә лә белмәй.
21 Әйтегез, дәлилдәр килтерегеҙ,
Бергә кәнәшләшеп һөйләгез:
Быларҙы борондан ук кем
әйтеп бирзе,
Әллә қасандан ук кем белдерзе?
Мин, Раббы, әйтмәнемме ни?
Минән башка аллалар юк,
Мин ғәзел һәм коткарыусы Алла.
Минән башка берәү зә юк.
- 22 Әй донъяның һәр тарафы,
Миңә боролоғоз –
коткарылырһығыҙ.
Сөнки Алла Мин һәм башкаһы юк!
- 23 Мин Үземдең барлығым менән
ант итәм,
Ауызымдан сыккан һүз ғәзел,
ул бушка сыкмаҫ:
„Минең алда һәр кем теҙ сүгәсәк,
Һәр тел Минең исемем менән
ант итәсәк!“
- 24 Минең хакта былай тиерҙәр:
„Хаклык менән кеүәт бары тик
Раббыла ғына“».
- Уға каршы асыу һаклағандар,
Алдына килеп, оятка калып торор.
25 Бөтә Исраил нәселе

Раббы аркаһында акланыр һәм дан
казаныр!

**Исраил Аллаһы һәм Бабил
боттары**

46 ¹ Илаһ Бел тез сүкте, илаһ Нево
эйелде.

Уларзың һындары үгеззәргә,
Йөк ташыусы хайуандарға тейәлде;
Был әйберзәрегеһе элек
үзегез күтәрһегез,

Бөгөн улар арыған малдарға
йөк булды.

² Барыһы бергә буйһондо, тез сүкте,
Улар инде йөктө коткара алманы,
Үззәре иһә әсирлеккә төштө.

³ «Колак һал Миңә, эй Якуп нәселе,
Исраил халкының иһән
калғандары!

Әсә карынында сағығызған
һеззе курсаланым,
Тыуғанығызған бирле
күтәреп йөрөттөм.

⁴ Һез картайғансы Мин
шул булырмын,
Сәсегез ағарғансы йөкмәп
йөрөрмөн.

Үзем яраттым, Үзем күтәрәм,
Үзем һине күтәрәм, Үзем коткарам.

⁵ Мине кемгә окшатырһығыз?
Кем менән сағыштырырһығыз?
Окшашлык табып, кемгә
тиңләргегез һуң?

⁶ Янсыктан алтын алалар,
Бизмәндә көмөш үлсәтеп,
көмөшсә яллайзар,
Илаһ койзоралар.
Шунан, алдына капланып,
табыналар.

⁷ Уны яурындарында күтәреп
йөрөтәләр,
Урынына илтеп куялар.
Ул шунда күзғалмай баһып тора.
Ялыналар – ул яуап кайтармай,

Бер бәләһәнән дә коткармай.

⁸ Эй фетнәселәр, хәтерегеззә тотоғоз,
Күңелдә йөрөтөгөз, башығызған
сығармағыз!

⁹ Әүәлдән, борон-борондан
булғандарзы иһкә төшөрөгөз,
Алла – Мин һәм башкаһы юк,
Мин Алла, Минең һымак юк.

¹⁰ Баштан ук ахырза низәр булырын
һөйләп киләм;
Борон замандарҙан алып
Ни булырын алдан белдерәм:
„Ниәтемде гәмәл итәм,
Нимә теләйем – бойомға ашырам“, –
тип әйтеүсе Мин.

¹¹ Көнсығыштан йырткыс кошто,
Алыс илдән ниәтемде тормошка
ашырыусыны сақырзым.
Мин әйттемме – һүземде мотлак
еренә еткерәм,
Ниәтләнемме – гәмәлгә ашырам!

¹² Күңелдәре каты, тоғролоктан
алыс торғандар,
Тыңлағыз Мине!

¹³ Бына Мин һаҡлык алып киләм,
ул инде алыс түгел,
Минең коткарыуым оҙакламаһ.
Сионға – котолоу, Исраилға
шөһрәтемде бүләк итәм».

Бабилдың түбәнһетелеүе

47 ¹ «Эй ғиффәтле Бабил-кыз,
Урыныңдан төш,
тупракка ултыр.

Халдей кызы, тәхетенә юк,
ергә ултыр!

Бынан ары һине нәзлы, нәфис
тип әйтмәһтәр.

² Тирмән ташы ал да он тарт;
Бөркәнсеһенде сис, итәһенде
кыһтыр,

Балтырҙарыңды ас, йылғалар кис.

³ Яланғас тәһенә асылыр,
оят ерзәһен күренер.

- Үс аласакмын, бер кемде лә
кызғанмаясакмын».
- 4 Беззең Коткарыусыбыз –
Исраилдың Изгеһе,
Уның исеме –
Күк ғәскәрзәре Раббыһы!
- 5 Раббы былай ти: «Халдей кызы,
Караңғыға олак та
шым ғына ултыр.
Сөнки бынан ары һине
„Батшалыктар хакимәһе“
тип йөрөтмәстәр.
- 6 Үз халкыма асыландым,
Уны, биләмәмде, хурлыкка
калдырып, һиңә бирзем.
Ә һин уларға мәрхәмәт күрһәтмәһең,
Хатта карттарға калып кейзерзең.
- 7 „Мин мәңге хакимә буласакмын“, –
тип әйттең,
Әммә быларзың нимә менән
тамамланасағын
Уйлап караманың,
башыңа ла килтермәһең.
- 8 Гел рәхәттә аман йәшәгән кыз,
Эсеңдән генә: „Мин генә, минән
башкаһы юк;
Бер вақытта ла тол калмам,
бала кайғыһы күрмәм“, –
тигәйһең.
Хәзер инде тыңла.
- 9 Был ике бәлә бер көндә,
Көтмәгәндә башыңа төшәсәк:
Сихырзәрыңа, кеүәтле тылсымыңа
карамастан,
Бала кайғыһы татырһың,
тол калырһың.
- 10 Яуызлығыңа таяндың;
„Мине һис кем күрмәй“, – тинең.
Һине акылың менән белемәң
юлдан яззырзы.
„Мин генә, минән башка юк“, –
тип уйланың.
- 11 Бәлә килер – арбай алмашың,
- Каза төшөр – кыуа белмәсһең.
Капыл әле уйыңда ла булмаған
һәләкәткә юлығырһың.
- 12 Әйзә, йәш сағыңдан шөгәлләнгән
Сихырзәрың менән маташ,
Әпсен-төпсөндәрәңде ташлама,
Бәлки берәй нәмәгә һин ирешерһең,
Бәлки берәйһен куркыта
алырһың.
- 13 Кәңәштәрзән йонсоп бөттөң инде.
Әйзә, күкте күзәтәүселәр һәм
йондозсолар,
Яңы айға карап юраусылар килеп,
Башыңа төшкән казаларзан
коткарһың.
- 14 Ана, улар һалам кеүек:
Ут уларзы яндырып юк итер.
Үззәрен дә ялкындан
коткара алмастар.
Йылынырлык куз түгел был,
Алдында ултырырлык ут түгел.
- 15 Кемдәр менән йәштән бергә
эшләһең, сауза корзоң,
Һәммәһе лә үз юлына китер, һине
коткарыусы булмаһең».

***Раббының Исраилға яңы нәмәләр
белдерүе***

- 48** ¹ Тыңлағыз, әй Якуп йорто,
Исраил исеме менән аталғандар,
Йәһүзәһең орлоғонан таралғандар!
Раббы исеме менән ант итәһеһең,
Исраил Аллаһын сақыраһығыз,
Әммә тоғролок һәм тәкүәлектән
алышығыз.
- 2 Үзегеһең изге кала исеме менән
йөрөтәһеһең,
Исраил Аллаһына таянаһығыз.
Уның исеме –
Күк ғәскәрзәре Раббыһы!
- 3 «Булып үткәндәр хақында
Мин алдан ук әйтеп куйған инем,
Ул һүззәр Минең
ауызымдан сықты,
Мин иғлан иттем һәм
бойомға ашырзым,

- 4 Барыһын да капыл эшләнем.
Тискәре икәнде, муйыныңдың –
тимер,
Маңлайыңдың бакыр булғанын
белгәнгә күрә,
5 Быларзы Мин һезгә алдан ук
белдерә килдем,
Һуңынан һин: „Быларзы минең
ботом эшләне.
Ағастан яһалған, койолған
һындарым шулай тип
бойорзо!“ – тип
Эйтмәһен өсөн, булмастан элек
иғлан иттем.
6 Был хакта һин ишеткәһиңең – инде
кара уларзың барыһын!
Инде лә бының хаклығын
танымайһиңмы?
Ошо мөлдән алып һезгә яңы
нәмәләр,
Һин белмәгән йәшерен нәмәләр
хакында белдерәм.
7 Улар әллә қасан түгел,
яңы ғына яралдылар,
Уны һин бөгөнгәсә белмәһең,
„Мин быларзы белә инем“, – тип
әйтә алмайһиң.
8 Һин ишетмәһең дә, белмәһең дә.
Әүәлдән қолағың томаланған.
Мин һинең хыянатсыл икәһеңде
беләм;
Әсә қарыһында сактан
фетһәһең тип аталғанһиң.
9 Исемем хакына асыуымды
кисектерә киләм.
Шөһрәтем хакына һиңә
сабыр булдым,
Юғиһә юк итер инем.
10 Бына һине утта иретеп тақарттым,
Ләкин көмөш кеүек түгел,
Ә ғазап усағында һынаным.
11 Быны бары Үзем өсөн,
Тик Үзем өсөн генә эшләйем,
Сөнки ни өсөн исемем
оятқа қалырға тейеш?
Шөһрәтемде һис кемгә лә бирмәм.

**Раббының Исраилды Бабилдан
йолоп алыуы**

- 12 Эй Яқуп нәһеле, Үзем һайлап алған
Исраил, тыңла Мине!
Был – Мин! Мин – беренсәһе һәм дә
һуңғыһымын!
13 Минең қулым ерзең
нигеззәрен қорзо,
Уң қулым күктәрзе қиреп қуйзы.
Мин сақыруға улар бергәләп
тороп бақыр.
14 Һәммәгез йыйылығыз, тыңлағыз!
Боттарығыздың қайһыһы ошоларзы
алдан әйтеп бирзе?
Раббының яратқан кешәһе Бабилда
Уның ихтыярын бойомға ашырып,
Раббының көсөн халдейзарға
қаршы қулланыр.
15 Мин, әйе, Мин әйттем,
Уны Мин сақырзым.
Мин килтерзем, уның юлы
уңышлы буласак.
16 Миңә яқынлағыз, быны тыңлағыз!
Мин баштан ук
йәшереп һөйләмәһем,
Был башланғаннан алып
Мин унда булдым».
«Инде Раббы Хаким мине һәм
Үзенең Рухын ебәрзе».
17 Раббы, Қотқарыусың, Исраилдың
Изгеһе былай ти:
«Мин – Раббы, һинең Аллаң,
Һиңә файза булғанды өйрәтеүсемен,
Бараһы юлыңда етәкләйем.
18 Бойороқтарымыңды тыңлаһаң икән!
Ул сакта именлегегез – йылға,
Бәрәкәтегез диңгез тулқыны
һымак булыр ине.
19 Тоқомоғоз – қом һымак күп,
Балаларығыз қом бөртөгә кеүек
һисапһыз булыр;

Исемдәре онотолмаҫ,
Минең хозурымдан
юкка сыкмаҫ ине».

- 20 Бабилдан сығығыз, халдейзар
еренән касығыз.
Был хәбәрзе һөйөнөс ауаздары
менән иғлан итегез,
Һөйләгез, донъяның
һәр тарафына еткерегез.
«Раббы Үзенәң коло Якупты йолоп
алды», – тип әйтегез.
- 21 Сүллектән алып сыққанда,
һуһуһыз интекмәнеләр;
Улар өсөн каянан һуһуһу ағызсы;
Кая ярзы, унан һуһу атылып сықты.
- 22 «Залимдарға иһә именлек юк», –
ти Раббы.

Раббы колоноң йыры

- 49** ¹Әй диңгез ярзары,
тыңлағыз мине!
Алыс илдәрзәге халыктар,
якшылап колак һалығыз!
Раббы мине әсәм қарынында
сағымдан сақырзы,
Мин тыумастан алда
исемем менән өндәште.
- 2 Телемде үткер қылыстай итте.
Кулының күләгәһе менән
мине қапланы.
Ул мине, осло ук итеп,
үз һазағында һакланы.
- 3 Ул миңә:
«Һин – Минең қолом, Израил,
Һинең аша шөһрәт қазанырмын», –
тине.
- 4 Ә мин: «Юкка ғына тырышқанмын,
Көсәмдә бушка түккәнмен, –
тинем. –
Әммә мин Раббы хөкөмөндәмен,
Әжерем – Раббы кулында».
- 5 Якуп нәселен Үзенә кире қайтарыр,

Израилды Үз янында туплар өсөн,
Раббы мине әсәм қарынында ук
Үз коло итеп яратты.
Уның күзәндә шөһрәт қазандым,
Аллам минең көс-көзрөтем булды.

6 Инде Ул былай ти:
«Якуп ырыузарын аякка бақтырыу,
Исән қалған израилдарзы
қайтарыу өсөн,
Қолом булуың ғына етмәгән,
Қотқарыуым ер йөзөнөн
Иң алыс төбәктәрәнә
барып етһен тип,
Һине халыктар өсөн яқтылык
сығанағы итәсәкмен».

7 Кешеләр тарафынан хурланған,
Кәуемдәрзән ситкә тибәрелгән,
Ҳакимдарзың коло булған затқа
Израилдың Қотқарыусыһы,
Изге Аллаһы Раббы былай ти:
«Тоғро Раббы һақына,
Һине һайлап алған Израилдың
Изгеһе һақына батшалар
Һине күреп аяғүрә бақыр,
Түрәләр алдыңда йөзтүбән
ергә қапланыр».

Сион балаларының кире қайтыуы

- 8 Раббы былай ти:
«Хуш күргән вақытымда
һиңә яуап қайтарзым,
Қотқарыу көнөндә ярзам иттем.
Илде аякка бақтырыу,
Ташландық биләмәләрзе
хужаларына кире
қайтарыу өсөн
Мин һине курсалармын,
Һин – халкым менән төзөгән
килешеуемдең билдәһе
булырһың.
- 9 Тотқондарға: „Сығығыз“,
Қараңғыла ултырғандарға:
„Күренеғез“, – тип әйтерһең.
Улар юл буйы туйынып килер,
Хатта яланғас қалқыулықтарға
утлау табыр.

- 10 Улар асыкмас һәм һыуһамастар,
Кояш һукмас, әсе капмас уларға.
Сөнки Мәрхәмәт әйһә
юл күрһәтер,
Шишмәләргә алып килер.
- 11 Бөтә таузарымды юлға әйләндерәм,
Оло юлдарымды күтәртәм.
- 12 Бына халкым йырактарзан,
Кем төньяктан, кем көнбайыштан,
Кайһыны Синимдан* килеп етер.
- 13 Һөйөн, әй күк; кыуан, әй ер йөзө!
Таузар гөрләшәп тантана итһен!
Сөнки Раббы халкына
йыуаныс бирзе,
Ғазап сиккәндәргә мәрхәмәт
кылды».
- 14 Ә Сион: «Раббы мине ташланы,
Бөйөк Хакимым онотто мине!» –
тине.
- 15 Раббы иһә:
«Әсә имезгән сабыйын онотамы
һуң? – тине. –
Йөрәк түренән сыккан балаһын
йәлләмәймә?
Хатта әсә үз балаһын
онота калһа ла,
Мин һине бер вақытта ла онотмам.
- 16 Кара, исеменде
Үземдең усыма яззым.
Диуарзарың һәр сак күз алдымда.
- 17 Уландарың ашығып һиңә килер,
Ә талаусылар, емереүселәр
сығып касыр.
- 18 Башыңды күтәр, тирә-яғыңа кара:
Барыһы йыйылып һиңә килә.
Мин Раббы, барлығым менән
ант итеп белдерәм:
Һин уларзы затлы бизәүес
һымак тағырһың,
Кәләш һымак улар менән
бизәнерһең.
- 19 Харабаға әйләнеп,
бушап калғайһың,
Илең тоттош таланғайһы.
Әммә, Сион, халкың өсөн
ерзәрең тар булыр,
Һине харап иткәндәр
алыска касыр.
- 20 Әле ишетерһең, әсирлектә
тыуған балаларың:
„Бында беззең өсөн бик тар,
Иркенләп йәшәргә урын бир“, –
тип әйтер.
- 21 Шул вақыт эсеңдән генә:
„Быларзы минең өсөн кем
тыузырзы?
Мин бит балаһыз калғайһым,
түлһез инем.
Һөргөнгә кыуылдым, алыска
бырақтырылдым.
Кем үстәргән һуң уларзы?
Япа-яңғыз калғайһым бит,
Кайзан килгәндәр һуң улар?“ –
тип әйтерһең».
- 22 Раббы Хаким былай ти:
«Бына Мин кулымды һузып,
кәүемдәргә ишара бирермен,
Халыктарға байрағымды
күтәрермен.
Улар һинең улдарыңды –
косактарында,
Кыззаныңды яруындарында
килтерер.
- 23 Батшалар – һине асрауға
алған ата,
Батшабикәләр һөт әсәһе булыр.
Баштары ергә тейерзәй булып,
алдыңда әйелерзәр,
Аяғыңдың тузанын яларзәр.
Шул сак Минең Раббы
булғанымды аңларһың.
Миңә өмөт бағлағандар оятка
калмаң».

* 49:12 *Синим* – боронғо Мысырзың иң көньяғында урынлашқан қала, хәзерге Асуан.

- 24 Мәгәр көслөнөң кулынан яумалын,
Залимдан тоткондарзы
тартып алып буламы?
- 25 «Әйе, – ти Раббы. –
Көслөнөң кулындағы тоткондар
азат ителәсәк.
Залимдың кулынан яумалы
тартып алынасақ.
Һинең менән алышкандар менән
Мин алышырмын,
Балаларыңды Мин коткарырмын!
- 26 Һине йәберләгәндәргә
Үззәренең төнөндәгә
итен ашатырмын.
Улар шарап эскән кеүек
үз канынан исерер.
Шул сағында бар кешеләргә лә
мәғлүм булыр:
Мин – Раббы, һинең Коткарыусың,
Йолоп алыусың, Якуптың
көзрәтле Аллаһы Мин».

- 50** ¹Раббы былай ти:
«Мин кыуып ебәргән әсәгеззең
айырылышыу кағызы
бармы әллә?
Йәки Мин һеззе берәйһенә
бурысымды кайтарып өсөн
һатып ебәрземме?
Юк, һез гонаһтарығыз өсөн
һатылдығыз,
Әсәйегез һеззең енәйәтегез
аркаһында кыуылды.
- 2 Мин килгәндә ниңә бер кем дә юк ине?
Мин сакырғанда ни өсөн һис кем
яуап кайтарманы?
Һеззе йолоп алып өсөн
әллә кулым кысқарзымы?
Коткарып өсөн көсөм етмәйме?
Минең асыуым диңгез киптерә,
Йылғалар сүлгә әйләнә;
Һыу бөткәс, балықтар серей,
һыуһызлыктан үлә.
- 3 Мин күккә қараңғылык
япмаһы ябам,
Хәсрәт кейеме кейзәрәм».

Раббы колоноң икенсе йыры

- 4 Хәлдән тайғанға һүзем менән
таяныс булһын тип,
Раббы Хаким миңә ақыл
әйәләренең телен бирзе.
Мин укыусы һымак тыңлаһын тип,
Һәр иртә һайын қолағымды уята.
- 5 Раббы Хаким қолағымды асты,
Қаршылашманым, артқа сикмәнем.
- 6 Тукмағандарға – арқамды,
Һақалымды йолқкандарға
яңағымды куйзым;
Битәрзән һәм төкөрөктән
битемде қапламаным.
- 7 Раббы Хаким ярзам итә миңә,
Шуға күрә хурлық миңә
қағылманы;
Йөзөмдә сакматаш һымак иттем,
Сөнки беләм: мәсхәрәгә қалмам.
- 8 Мине һаққа сығарыусы яқыная.
Кем минең менән
дәғүәләшергә теләй?
Күзмә-күз қарашып бақһын.
Кем ғәйепләүсе?
Яныма қилһен!
- 9 Раббы Хакимым Үзе
миңә ярзам итә:
Кем мине ғәйепләгә сығара алып?
Улар барыһы ла кейем кеүек
тузып бөтөр,
Уларзы көйә қалдырмақ.
- 10 Арағызза Раббынан қурққан,
Уның колоноң әйткәнен
тыңлаған кем бар?
Қараңғылықта йөрөгән, яқтылық
күрмәгән кеше
Раббының исеменә өмөт бағлаһын,
Аллаһына арқаланһын!
- 11 Әммә һез, ут яққан,
Ялқынлы ук менән қоралланған
һәр кем
Үзегеззең утығыззың,
Қызған уқтарығыззың
ялқынына юлығығыз.

Минән аласағығыз шул:
Ғазап эсендә ятасакһығыз!

Раббының Сионды йыуатыуы

- 51** ¹ «Ғәзеллеккә ынтылғандар,
Раббыны эзлэгәндәр,
тыңлағыз Мине!
Үзегез уйылып алынған каяға,
Үзегез соколоп алынған тау-ташка
күз халығыз.
² Атағыз Ибраһимға, һеззе туызырған
Сараға карағыз.
Ибраһимды сакырғанымда
ул яңғыз ине,
Уға фатихамды бирзем,
нәселен арттырзым.
³ Раббы Сионды йыуатыр,
Харабаларын тынысландырыр,
Уның сүлен Федән баксаһына
әйләндерер,
Далаһын Раббы баксаһына
әүерелдерер.
Ул ерзә шатлык, һөйөнөс булыр,
Раббыға шөкөрәна, дан йырланасак.
⁴ Тыңла Мине, халкым,
колак һал, өммәтем!
Бына Минән карар-канун
сығыр,
Ғәзел һөкөмөмдә халыктарға
яктылык-нур итермен.
⁵ Минең һаклығым якын,
Мин алып килгән котолоу
юлға сыкты.
Мин халыктар араһында
кулым менән
Ғәзеллек урынлаштырырмын;
Диңгез буйындағы илдәр Миңә
өмөт бағлар,
Улар Минең көзрәтемә инаныр.
⁶ Күзегеззе күтәрәп түккә карағыз,
Асқа – ер йөзөнә күз халығыз:
Күктәр төтөн кеүек тараласак,
Ер йөзө кейем һымак тузасак;

Унда йәшәгәндәр себендәй
кырыласак,
Әммә Минең коткарыуым
мәңгелек буласак,
Һаклығымдың сиге булмаясак.

- ⁷ Тыңлағыз Мине,
һаклыкты беләүселәр,
Карар-канунымды йөрәгендә
йөрөткән халык!
Кешеләрҙән хурлауынан
куркмағыз,
Мәсхәрәләренән хафаға калмағыз.
⁸ Сөнки улар көйә ашаған кейем,
Корт төшкән йөн һымак булыр.
Ә Минең һаклығым мәңге калыр,
Коткарыуым быуындан-быуынға
дауам итер».
⁹ Калк, калк, көскә тейен,
эй Раббының кулы!
Боронго вақытта, элекке
замандарзағылай күтәрел!
Раһавты* һин кишәк-кишәк
туракламаныңмы?
Аждаһаны сәнскән һин түгелме?
¹⁰ Диңгеззе, даръя һыузырын
коротқан,
Йолоп алғандарың уза алһын өсөн
Диңгез төбөн юлға әйләндергән
һин түгелме?
¹¹ Раббы йолоп алған кешеләр
кире кайтыр,
Кыуанышып, гөрләшәп,
Сионға килер.
Баштары оsonда шатлык тажы
мәңге балкыр.
Уларҙы шатлык-кыуаныс сорнап
алыр,
Кайғы-хәсрәт менән аһ-зар
ташлап касыр.
¹² «Һеззе йыуатыуысы Мин генә, Мин! –
ти Раббы. –

* 51:9 *Раһав* – мифологияла хаос һәм яуыз көстәрҙе белдергән диңгез аждаһаны.

- Ниңә һез фани кешенән –
 Үлөндәй һулыған әзәм балаһынан
 куркаһығыз?
- 13 Һеззе яратқан, күктәрзе киргән,
 Донъяның нигезен корған
 Раббыны нисек онотаһығыз?
 Һеззе кырмаксы булған
 залимдың асыуынан
 Ниңә һәр вақыт, көнө буйы
 тетрәнәһегез?
 Әммә кайза һуң ул
 залимдың асыуы?
- 14 Озақламай бығаузағы тоткондар
 азат буласак,
 Улар үлмәс, кәбергә төшмәстәр,
 Икмәк тип зарыкмастар.
- 15 Мин Аллаһыҙ Раббымын.
 Минмен – диңгеззе олотоп,
 тулқындарын сайкалдырған.
 Минең исемем –
 Күк ғәскәрзәре Раббыһы!
- 16 Һүззәремде ауызыңа һалдым,
 Һине кулымдың
 күлгәһенә йәшерзем,
 Күкте кирзем, донъяны
 нигезгә куйзым
 Сионға: „Һин – Минең халкым!“ –
 тинем».
- 17 Уян, уян, аякка бас, Йәрусәлим!
 Һин Раббының кулынан асыу
 туштағын алып эстең.
 Һине сайкалдырған туштағынды
 төбөнә тиклем бушаттың.
- 18 Үзең тузырған барлык улдарҙан
 Һиңә юл күрһәтеүсе булманы!
 Үзең үстергән шунса улдарзың
 араһынан
 Бер кем етәкләп барманы!
- 19 Икеләтә бәлә килде һиңә!
 Кем генә һине кызғаныр икән?
 Талау һәм һәләкәт,
 кытлык менән кылыс –
 Кем һине йыуата алыр?
- 20 Улдарың, хәлдән тайған
 коралай һымак,

Һәр урам сатында ята;
 Раббының асыуы уларзы
 шул хәлгә төшөрзө,
 Алландың тауышы дәншәтле!

- 21 Шуға күрә, эй яралы Йәрусәлим;
 Шарапһыҙ исерек халык,
 быны ишет!
- 22 Хакимың Раббы,
 Үз халкының дөгүәһен яклаған
 Алла былай ти:
 «Бына һине сайкалдырған туштак,
 Асыуымдың туштағын
 кулыңдан алдым.
 Башкаса унан эсмәһең.
- 23 Мин уны һине
 ғазаплаусылар кулына,
 Һиңә: „Ергә ят та, өстөнә басып
 үтәйек“, – тигән,
 Арқанды урам тупрағы һымак
 тапағандарға тотторам».

Йәрусәлимдең шатлығы

- 52** ¹ Уян, Сион, уян, көзрәтеңә таян!
 Эй мөкәддәс кала Йәрусәлим,
 Гүзәл кейемдәреңде кей!
 Сөннәтһеззәр һәм пак булмағандар
 Башкаса һиңә инә алмастар.
- ² Өс-башыңдағы саңды как,
 Тороп баһ, әсирә Йәрусәлим!
 Муйыныңдағы сыңһыры
 алып ташла,
 Эй әсирә Сион-кыҙ!
- ³ Раббы былай ти:
 «Һез бушқа һатылғайнығыз,
 Аксаһыҙ йолоп алынырһығыз!»
- ⁴ Раббы Хаким былай ти:
 «Башта халкым Мысырға
 барғайны.
 Унда килмешәк булып йәшәне.
 Унан ашшурҙар уларзы
 бер ғәйепһезгә иззе.
- ⁵ Инде хәзәр Миңә ни эшләргә? – тип
 белдерә Раббы, –
 Халкым наһакка алып кителде,

Уның хакимдары илай, – тип
белдерә Раббы. –

Һәр сак, көндәр буйы исемем
мысқыл ителә.

- 6 Эммә халкым исемемде таниясак,
Көнә еткәс: „Бына – Мин!“ – тигән
Зат булыуымды аңлаясак».

**Тыныслык һәм котолоу хақында
һөйөнөслә хәбәр**

- 7 Таузар артылып хәбәр
килтереүсенәң
Аяктары ниндәй күркәм!
Ул тыныслык тураһында һөйөнсә,
Котолоу хақында хәбәр алып килә.
Сион халкына: «Аллағыз батшалык
итә», – тип белдерә.

- 8 Тыңла: Һаксыларыңдың
тауышы ишетелә,
Бөтәһе бергә кыуанып кысқырыша.
Сөнки Раббының Сионға кире
кайтканын

Үз күззәре менән күреп тора.

- 9 Эй Йәрусәлим харабалары,
Һөйөнөгөз, бергәләшәп йырлағыз,
Сөнки Раббы
Үзенәң халкын йыуатты,

Йәрусәлимде йолоп алды.

- 10 Раббы бөтә кәүемдәрзәң
күз алдында
Мөкәддәс кулының көзрәтен
күрһәтте;
Донъяның һәр бер тарафы
Аллабыззың коткарыуын күрер.

- 11 Китегез, унан сығып китегез!
Нәжес нәмәгә кағылмағыз.
Раббының һауытын
алып барыусылар

Ул урындан сығығыз, пакланығыз!

- 12 Эммә һез ашыкмай ғына
сығырһығыз,
Касып-боһоп китмәҗһегез;
Сөнки Раббы алдығызған барыр.
Исраил Аллаһы артығызған да
һаклап килер.

Раббының ғазап сигеүсә жола

- 13 «Бына Минең колол
уңыш казаныр,
Ул калкыр, күтәрелер, бөйөк булыр.
14 Күптәр, уны күреп, шак катқан ине,
Киәфәте, сырайы шундай бозолған,
Кешегә һис окшашлығы
калмағайны.
15 Ләкин ул күп халыктарзы
хайран калдырасак.
Уның алдында батшалар
ауыз йомасак.
Улар үззәренә бер кем дә
һөйләмәгәнде күрәсәк,
Ишетмәгән нәмәләрзә аңлаясак».

53 ¹Без һөйләгән хәбәргә
кем ышанды?
Раббының көзрәте кемгә асылды?

- 2 Ул Раббы алдында бер үсенте кеүек,
Коро тупрактағы шытым һымак
күтәрелде.
Уның киәфәтендә без һокланырзай
Күркәмлек тә, бөйөклөк тә,
Беззә үзенә йәлеп итә алырзай
Һис бер нәмә юк ине.
3 Кешеләр тарафынан хурланды,
ситкә тибелде;
Сир-ғазаптарзы үзе татып белде.
Һәммәһе унан йөз сөйөрзә,
ситкә боролдо,
Түбәнһеттек, әзәмгә лә һанаманык.

- 4 Асылда ул сирзәребеззә өстөнә алды,
Ғазаптарыбыззы үзенә йөкмәнә.
Ә без уны Алла тарафынан
язаланған,
Тукмалып йәберләнгән тип
иҗәпләнек.

- 5 Ул иһә беззәң
енәйәттәребез аркаһында
тәнәнә йәрәхәт алған;
Беззәң ғәйептәребез өсөн
ул изелгән.

- Уның язаланыуы безгә
именлек килтергән,
Уның яралары безгә сихәт биргән.
6 Бөтәбез зә һарык һымак
азашкайнык;
Һәр беребез үзенең юлына
боролғайны.
Ә Раббы безге гонаһтарыбызсы
уға йөкмәтте.
- 7 Уны иззеләр,
Ул ғазап сикте,
әммә ауызын асманы.
Салырға килтерелгән бәрәс шикелле,
Йөнөн кыркыусы алдында өһһөз
торған һарык кеүек
Ауызын асманы.
- 8 Тотоп алдылар, хөкөм иттеләр,
алып киттеләр.
Уның язмышын кем уйлап торған?
Тереләр донъяһынан
тартып алынды;
Халкымдын еңәйттәре аркаһында
язаланды.
- 9 Һис бер йәбер-золот кылмаһа ла,
Ауызынан ялған сыкмаһа ла,
Кәберен залымдар янында
бирзеләр,
Үлгәс, байзар янына куйылды.
- 10 Уның ғазапланыуы
Раббыға кәрәк ине,
Был миһнәттәргә Ул дусар итте.
Йәнән ғәйеп қорбаны итеп
килтерһә,
Токомон күрер, ғүмерен озайтыр;
Раббының ихтыяры уның аша
бойомға ашырыласак.
- 11 Кисергән ғазаптарҙан һуң ул
яктылык күрәсәк,
Үз эшенең асылына төшөнөп,
кәнәғәтләнеү табасак.
«Минең тоғро колот
бик күптәргә аkläясак,
Сөнки уларҙың ғәйептәрен үз өҫтөнә
аласак, – ти Раббы. –

- 12 Шуға күрә уға бөйөктәр араһында
өлөш бирермен,
Яумалды көслөләр менән бүләшер.
Сөнки йәнән физә кылды,
Еңәйтселәр менән тиң һаналды.
Бик күптәргә гонаһын үзенең
өҫтөнә алды,
Еңәйтселәргә дә якклаусыһы
булды».

Раббының Йәрүсәлимгә тоғролоғо

- 54** ¹ «Бала тапмаған түлһез катын,
һөйөн!
Кыуаныстан кысқыр!
Эй тулғаҡ ғазабы татымаған катын,
Шатлыктан йырла!
Сөнки ташланған катындың
балалары
Ирле катындыкынан күберәк
булып, – ти Раббы, –
- 2 Сатырыңды киңәйт,
Торлактарыңды шаршауҙарын һуз;
Артка сигенмә,
кирге ептәрендә озонайт,
Сатырыңды қазықтарын нығыт.
- 3 Сөнки уңға ла, һулға ла
йәйрәйәсәкһең.
Тоқомоң күп халықтарға
һаким буласак,
Бушап қалған қалаларҙы
төйәк итәсәк.
- 4 Курқма, оятқа қалмаһың!
Тартынма, бүтән хурлық күрмәһең.
Йәшлегендә мәсхәрәләнгәнде
оноторһоң,
Тол сакта кисергәндәрендә
иҫкә алмаһың!
- 5 Сөнки һине Бар кылыусы – ирең.
Уның исеме –
Күк ғәскәрҙәре Раббыһы.
Һине йолоп алыусы –
Исраилдың Изгеһе.
Ул бөтә донъяның Аллаһы тип атала.
- 6 Раббы һине –
ташланған, рухы һынған,

- Йәштән кейәүгә сығып,
Һуңынан ситкә тибелгән катынды
сақырған һымак сақыра.
- 7 Мин һине азға ғына калдырып
торзом,
Зур мәрхәмәт менән
кире кабул итәм.
- 8 Азға ғына, асылулы сағымда һинән
йөз йәшереп торзом.
Әммә мәңгелек мөхәббәт менән
Рәхимлек кылырмын һиңә. –
Шулай ти һине
йолоп алыусы Раббы.
- 9 Был Миңә Нух заманындағы һымак.
Нух дәүерендәге туфандың һыузары
Инде бер вакытта ла ер йөзөн
баһмаясағы һақында
Нисек ант иткән булһам,
Шулай ук вәғәзә бирәм:
Башка һиңә асылуланмам,
битәрләмәм.
- 10 Таузар урынынан күсһә лә,
Калкыулыктар тетрәһә лә,
Һине мөхәббәтемдән айырмам.
Именлек һақында килешеүем
какшамаһ, –
Шулай ти һиңә
мәрхәмәт кылған Раббы.
- 11 Эй дауылдарҙан тукмалған,
Йыуатыу тапмаған баһыр кала!
Бына, һинең таштарыңды
фирүзә өстөнә куям,
Нигезеңде зәңгәр якуттан һалам.
- 12 Манараларыңды кызыл якуттан,
Капкаларыңды гәүһәрҙән,
Диуарҙарыңды
аһылташтарҙан қорам.
- 13 Бөтә балаларыңды Мин, Раббы,
өйрәтәсәкмен,
Улар камил бер именлек
әсендә йәшәр.
- 14 Ғәзеллек-һаҡлыкта нығынырыһың,
Йәбер-изеләүҙән алыһ торорһоң,
қуркмаһың.

- Хәүеф-дәһшәт татымаһың,
ул һиңә яқынлаһмаһ.
- 15 Һиңә қаршы қорал күтәрһәләр,
Һин белеп тор, улар Минән түгел.
Һиңә һөжүм иткән һәр кем
Алдында ергә йығылыр.
- 16 Қара, күрек менән күз өрзөргән,
Үз мақсаты өсөн қорал әзерләгән
Тимерсене Мин яраттым,
Юк итһен тип емереүсене лә
Мин бар қылдым.
- 17 Һиңә қаршы яһалған һис бер қорал
әшкә аһмаһ;
Хөкөмдә һиңә яла яққан һәр телде
Үзең ғәйеплегә сығарырыһың.
Раббыға қол булғандарҙың
өлөшө шул:
Уларҙы Үзем ақлармын», –
тип белдерә Раббы.

Мәңгелек килешеү

- 55** ¹ «Эй бөтә сарсағандар,
һыуға килегез!
Аксаһы булмағандар, килегез,
алығыҙ, ашағыҙ;
Килегез, көмөш түләмәйенсә,
Бушлай алығыҙ шарап менән һөттө!»
- 2 Ризык булмаған нәмәгә ни өсөн
акса сарыф итергә?
Әшләп тапқанығыҙҙы ни өсөн
Тамак туйҙырмаған нәмәгә
әрәмләргә?
Мине диккәт менән тыңлағыҙ:
Иң затлы ризықты ауыз итерһегеҙ,
Һыйлы азыкка ләззәтләнерһегеҙ.
- 3 Әйткәнемә қолак һалығыҙ, Минең
яныма килегеҙ,
Тыңлағыҙ мене һәм йәшәрһегеҙ.
Һезҙең менән мәңгелек килешеү
төзөрмөн,
Дауытқа вәғәзә иткән тоғро
һөйөүемде бирермен.
- 4 Бына Мин Дауытты күәүмдәргә –
шаһит,

- Халыктарға юлбашсы һәм
хаким итәм.
- 5 Һин, Исраил, үзең белмәгән халык-
тарзы сақырырһың,
Раббың Аллаң,
Исраилдың Изгеһе хакына
Һине белмәгән кәүемдәр
йүгереп килер.
Сөнки Ул һине данға сорнаны».
- 6 Раббыны табырға мөмкин булған
сакта, эзләгез;
Ул яқында сакта, сақырығыз!
- 7 Яман әзәм кыуған юлын,
Залим яуыз уйын ташлаһын;
Раббыға әйләнеп кайтһын – Ул
мәрхәмәтен күрһәтер;
Беззең Аллабызға килһен – Ул
ярлыкауға бик йомарт.
- 8 «Минең уйзар – һеззең уйзар түгел,
Һеззең юлдар – Минең юлдар
түгел, – тип белдерә Раббы. –
- 9 Сөнки, күктәр нисек ер йөзөнән
бейек булһа, – ти Раббы, –
Минең юлдарым – һеззең юлдарзан,
Уйзарым һеззең уйзарзан бейегерәк.
- 10 Күктән яуған ямғыр һәм кар
ергә төшә,
Үсемлектәр үстерһен,
ундырышлы булһын,
Сәсеүсегә орлок, ашаусыға икмәк
бирһен өсөн
Тупракты һуғара, ә кабаттан
күккә күтәрелмәй.
- 11 Минең ауызымдан сыккан һүз зә
шулай булыр.
Миңә буп-буш кире кайтмаң,
Теләгәнемде гәмәлгә ашырыр,
Нимәгә ебәргәнмен, шуны
башкарыр».
- 12 Һөйөнөс менән сығырһығыз за
Исән-аман кире кайтырһығыз.
Таузар, үрзәр алдығызза
кыуанышып йырлар,

- Кырзағы бөтә ағастар
алкышлап торор.
- 13 Сәнскеле кыуак урынына –
кипарис,
Кесерткән урынына
мирт үсеп сығыр.
Былар барыһы ла
Раббы өсөн шөһрәт,
Мәңгелек, юғалмаң билдә булыр.

***Раббының бөтә халыктарзы
кабул итеүе***

- 56** ¹Раббы былай ти:
«Ғәзел хөкөм,
тоғро гәмәлдәр кылығыз,
Озақламай Мин котолоу ебәермен,
Хак булуыум тиззән асыласак.
- 2 Шулай эшләгән,
якшы гәмәлдәр кылған,
Шәмбе көндәрзе тотқан,
уны нәжесләмәгән,
Һәр төрлө яуызлыктан тыйылған
кеше ниндәй бәхетле!»
- 3 Раббы юлына кушылған
сит ил кешеһе:
«Раббы мине барыбер
Үз халкынан айырасак»,
Алашар: «Мин бер кипкән
ағасмын!» – тимәһен.
- 4 Сөнки Раббы былай ти:
«Шәмбе көндәремде тотқан,
Мин хуш күргәндәрзе һайлаған,
Килешеүемә тоғро калған
алашарзарға
- 5 Йортомда, диуарзарым араһында
Уллы һәм кызлы булуға карағанда
ла якшырак нәмә –
Хәтирә һәм исем-ат бирермен.
Ул юйылмаң, мәңгелек исем булыр.
- 6 Раббы юлына кушылған,
Уға хезмәт иткән,
Уның исемен яратқан,
Уның колона әйләнгән
сит ил кешеһен,

Шәмбе көнөн тоткан,
Уны нәжесләнеүзән һаклаган,
Килешеүемә тоғро калған һәр кемде
7 Изге тауыма алып килермен,
Доға йортомда кыуандырырмын;
Тотош яндырыу корбандарын,
Бөтә корбандарын хуш күрермен.
Минең йортом бар халыктар өсөн
Доға кылыу йорто тип аталыр».
8 Һөргөндөгә исраилдарзы туплаган
Раббы Хаким былай ти:
«Йыйылғандары янына
башкаларын да йыйырмын».

***Исраилдың һуқыр
көтөүселәр***

9 Бөтә кырағай йәнлектәр,
Урмандағы барса хайуандар,
Килегез зә ашағыз!
10 Исраилдың карауылсылары һуқыр,
Барыһы ла белекһез.
Улар һәммәһе –
өрә белмәгән телһез эт,
Яталар за серемгә китәләр,
Йокларға бик яраталар!
11 Туя белмәгән комһоз эттәргә
окшаш улар;
Акылын юйған көтөүселәр:
Һәр кем үз яғын қайыра,
Һәр береһе үз файзаһын көсәй.
12 Бер-береһенә әйтәләр:
«Килегез, шарап куйырмын,
Туйғансы хәмер эсәйек!
Иртәгәһе көн дә бөгөнгөләй үтер,
Хатта бынан да якшырақ булыр!»

Халықтың хыянаты

57 ¹Тәкүә кеше үлеп китә –
Һис кем быны күңеленә
якын алмай.
Тоғро әзәм мәрхүм була –
Ни өсөн икәнән бер кем дә аңламай.
Яуызлыктан котолһон тип, тоғро
кешеләр алына –
2 Тыныслыкка ирешә.
Дөрөс юлда йөрөгәндәр

Мәңгелек урындарында тыныс ята.

3 «Һез иһә, әй күрәзәсе
катындың балалары,
Фәхеш һәм зинасылар токомо,
якын килегез!
4 Һез кемде мәсхәрә итәһегез?
Кемгә каршы ауыз асаһығыз?
Кемгә карап тел сығараһығыз?
Һез – енәйәт балалары,
ялған орлоғо!
5 Имәндәр араһында,
Сук япраклы һәр ағас астында
дәртегез котора.
Уйһыузарза, каялар ышығында
Балаларығыззы корбанға
килтерәһегез.
6 Уйһыузағы шыма таштар –
һинең өлөшөн,
Әйе, улар һинең насибың!
Уларға түкмә корбандар бирзең,
Уларға икмәк сазакалары
килтерзең.
Шуны күреп, Мин
кәнәғәт булайыммы?
7 Түшәгенде юғарыла, бейек тау
башында һалдың,
Корбандарыңды салырға
шунда мендең.
8 Ишегең артына,
ишек яңактарың артына
Ерәнгес тамғалар куйзың.
Мине ташлап, түшәгенде астың,
Уны киңәйттең, уйнаштарың менән
килешеү беркеттең.
Бергә ятырға тип йән аттың,
Күз алмай уларзың
яланғаслығына бактың.
9 Илаһ Мөләхкә зәйтүн майы
ташының,
Хуш есле майзарзы муллап
исрафланың.
Илселәренде йыракка озаттың,
Үлеләр донъяһына тиклем
төшөрзәң.
10 Озон юлда талсыккан хәлдә лә:

„Өмөтөм бөттө!“ – тип әйтмәнең.
Көсөңдө туплап, яңынан торзоң.
Шуға ла арыу һизмәнең.

- 11 Миңә хыянат итерлек,
Мине иштән сығарырлык,
Күңелендән юйып ырғытырлык итеп,
Кем куркытты, кем котоңдо алды?
Мин озақ өндәшмәй торған өсөн,
Минән куркыузан туктанығызмы?
- 12 Һүззә генә тоғро булғанығыззы,
Кылған гәмәлдәрегеззе асасакмын,
Уларзың һезгә файзаһы булмаҫ.
- 13 Ярзам һорап кыскырғанығызза,
Йыйған боттарығыз коткарырмы?
Һәммәһен дауыл
осороп алып китәсәк,
Иҫкән ел һепереп түгәсәк.
Миңә һыйынғандар иһә
илгә хужа булып,
Мөкәддәс тауымды биләмәгә алып».

***Раббының халкына шифа
бирәсәге***

- 14 Раббы әйтә:
«Юл һалығыз, юлды тигезләгез!
Халкым алдындағы
каршылыктарзы алып
ташлағыз!»
- 15 Мөһабәт һәм бөйөк,
Мәңге йәшәүсә,
исеме Изге былай ти:
«Бейек һәм мөкәддәс урында
төйәк итһәм дә,
Хәсрәтлеләр, рухы төшөнкөләр
янындамын,
Бағалкыларзың рухын күтәрәм,
Хәсрәтлеләрзең йөрәген терелтәм.
- 16 Мәңге дәғүәләшеп тормам,
Һәр вақыт асыулы булмам,
Юкһа Үзем бар кылғандарзың
рухы һыныр,
Кеше заты хәлдән тайыр ине.
- 17 Халкымдың гонаһсыл комһозлоғо
аркаһында,
Асыуланып, уны язаланым.

Унан йөз йәшерзәм, асыуландым,
Әммә барыбер хыянат итеп,
Үз юлынан бара бирзә.

- 18 Мин уларзың юлын күреп торзом,
Тик шулай за был халыкты
дауалармын,
Үзем етәкләп барырмын,
йыуатырмын.
Кайғылыларзың теленә
- 19 Мактау һүззәре һалырмын.
Йырактағы-якындағыға ла
тыныслык-именлек булһын!
Барыһын да шифалармын», –
ти Раббы.
- 20 Яуыздар иһә сайкалған
диңгез кеүек.
Ул диңгез тын тора алмаҫ,
Тулкындары ләм һәм
бысрак сығарыр.
- 21 «Яуыздарға именлек юк!» –
ти минең Аллам.

Дөрөҫ ураза тотоу

- 58** ¹ «Тамак ярып кыскыр,
һис тартынма,
Тауышың борғолай яңғыраһын;
Халкыма – енәйәттәрен,
Якуп нәселенә гонаһтарын белдер!
2 Аллаларына тоғро халыктай,
Улар туктауһыз Мине эзләгән була.
Раббының канунын онотмаған
халык һымак,
Юлдарымды өйрәнергә теләй.
Минән гәзел хөкөм һорай,
Алланың яқын булуыун теләй.
- 3 „Без ураза тотабыз, ниңә Һин
быны күрмәйһең?
Нәфсебегезе тыябыз,
Ә Һин иғтибар бирмәйһең?“ –
ти улар.

Ысынында, һез ураза тотқан көндө
Теләгәнегеззе кылаһығыз;
Хезмәтселәрегеззең
барыһын изәһегез.

- 4 Уразағыз талаш, ғауға менән үтә,
Аяуһызланып йозрок күтәрәһегез.
Уразағыз ошо рәүешле булғанда
Ауазығыз юғарыла ишетелмәс.
- 5 Мин теләгән ураза шулай була,
тип һанайһығызмы?
Әзәмдең нәфсегән тыйған көнө
ошолой буламы?
Камыш һымак баш әйеп,
Кыл тукыма йәйеп
көл өстөндә ятыумы?
Ошоно ураза, Раббы хуш күргән көн
тип атайһығызмы?

- 6 Ғәзелһезлек бығаузарын өз,
Калып баузарын сис,
Изелгәндәрзе иреккә ебәр,
Һәр төрлө калыпты емер –
Мин теләгән ураза ошолой була.
- 7 Икмәгенде астар менән бүлеш,
Йортоһоз фәкирзәрзе өйөңә сақыр,
Яланғасты күрһән, кейендер,
Туғандарыңдан ситкә боролма.
- 8 Шул сак нурығыз таң
һымак балкыр,
Тиз арала шифа табырһығыз.
Тоғрологоғоз алдығызған йөрөр,
Артығызған Раббының шөһрәте
һаклап барыр.
- 9 Ул сакта Раббыға өндәшерһең –
Ул һиңә яуап кайтарыр;
Ярзам һорап сақырырһың,
Ул: „Мин бындамын“, – тип әйтер.

Башкаларға кейзәрған калыпты
емереп ташлаһаң,

Бармак төртөп яла яғыуған
туктаһаң;

- 10 Астар өсөн йәнеңде
бирерзәй булһаң,
Изелгәнгә нимә кәрәк,
шуны бирһән,
Нурың караңғыла балкып торор,
Дөм караңғы вақытың да
көн үзәге һымак балкыр.
- 11 Раббы һәр сак һезгә юл күрһәтер,

- Короп кипкән тупрактарза
туйындырыр,
Тәнегезгә көс-кеүәт бирер;
Мул һуғарылған баксалай,
Мәңге коромаһ шишмәләй
булырһығыз.
- 12 Боронғо харабаларзы
кабат торғозорһоң,
Иске нигеззәр өстөнә
яңыларын корорһоң.
Һине „емерек диуарзәрзы төзәтеүсе,
Йәшәү өсөн урамдарзы яңыртыусы“
тип атарзәр.

Шәмбе көнөн зурлау

- 13 Шәмбеләремде аяк астына
һалып тапамаһаң,
Изге көнөмдә үз файзаңды
кайғыртмаһаң,
Шәмбе көнөн „кыуаныс“ тип,
Раббының изге көнөн „хөрмәтле“
тип һанаһаң;
Көндәлек эшең менән булышмай,
Табыш артынан кыумай,
Буш һүз һөйләмәй,
ихтирам итһән,
- 14 Раббы һинең кыуанысың булыр.
Ул сакта Мин һине ер йөзөнөң
Бейек түбәләренә атландырырмын,
Атаң Якуптың биләмәһенән
туйындырырмын».
Был – Раббының ауызынан
сыккан һүззәр.

Гонаһ һәм тәүбә

- 59** ¹ Бак, Раббының кулы
коткармаһлык булып
кыскарманы;
Колағы ишетмәһлек булып
катманы.
- 2 Тик ғәйептәрегеһез һеззе
Алланан айырзы;
Гонаһтарығыз аркаһында
Раббы һеззән йөз сөйөрзә,
Тауышығыззы ишетмәһ булды.
- 3 Сөнки кулдарығыз – канға,

- Бармактарығыз гәйеп гәмәлдәргә
нәжесләнгән.
Ауызығыз ялған һөйләй,
Телегеззән алдак түгелә.
- 4 Ыс кем хөкөм фәзел булһын, тимәй,
Үз дәғүәһен дөрөслөк менән
якламай.
Буш һүзгә ышаналар,
ялған һөйләйзәр.
Яуызлыкка йөклө булып,
золот тыузыралар.
- 5 Кара йылан күкәйе баһалар,
Үрмәксе ауы үрәләр.
Кем ул күкәйзе ашай, шул үлер,
Ярылғанынан ағыулы йылан сығыр.
- 6 Улар үргән аузан кейем сыкмаһ,
Кулдары туқығанға
төрөнә алмаһтар.
Кылған гәмәлдәре – тик яуызлык,
Кулдарының әше – йәбер-золот.
- 7 Аяктары яуызлыкка табан сабыр,
Ғәйепһеззең қанын
түгер өсөн ашығырзәр.
Баштарындағы уйзары енәйәтсел,
Юлдарында – емереклек һәм
һәләкәт.
- 8 Улар именлек юлын белмәйзәр,
Йөрөгән юлдарында фәзеллек юк.
Атлаған һуқмактары кәкре,
Унан барғандар тынғылык тапмаһ.
- 9 Шуға күрә лә фәзеллек беззән
йырак,
Раббы беззе қотқармай.
Яктылыкка өмөтләндек,
ә әйләнәбеззә қараңғылык;
Нур эзләйбез,
дөм-қараңғыла йөрөйбөз.
- 10 Һуқыр һымак диуарға тотонот,
Күзһез кеуек һәрмәнен йөрөйбөз.
Төшлөктә энәрзәгеләй һөрөнәбез,
Һау-сәләмәттәр араһында – үлекбез.
- 11 Һәмәбеззә зә айыу һымак үкерәбез,
Күгәрсен шикелле ыңғырашабыз.
Ғәзеллек көтәбез, әммә ул юк;
- 12 Котқарыу көтәбез – беззән йырак.
Сөнки Һинәң алдыңда артык
башбаштақ булдык,
Гонаһтарыбыз безгә қаршы
шаһитлык қыла,
Енәйәттәребез һәр сак күз алдыңда,
Ғәйебеззе беләбез.
- 13 Башбаштақланып Раббынан
ваз кистек,
Аллабыззән йөз сөйөрзөк,
артынан эйәрмәнек.
Йәбер-золотға, хыянатқа өндәнек,
Үзебез уйлап сығарып,
ялған һөйләп йөрөнөк.
- 14 Ғәзеллек қыуылды,
дөрөслөк йыракта қалды.
Сөнки хәкикәт қала майзанында
абынды,
Выждан инер өсөн юл тапманы.
- 15 Бер ерзә лә хәкикәт юк,
Яуызлықтан йырак торған кеше
талана.
- Раббы быларзы күрзе һәм хәкикәт
юклығына әрнене.
- 16 Хәлде үзгәрттерлек бер кемдең дә
булмағанын күрзе,
Якклаусының булмауына хайран
қалды.
Үз көсә менән еңеу яуланы,
Хаклығы Уға таяныс булды.
- 17 Ул дөрөслөктә һарайта итеп кейзе,
Котолоу торқаһын башына һалды,
Үслек ябынсаһына уранды,
Ярһыуына япма һымак төрөндө.
- 18 Һәр кемгә
гәмәлдәренә күрә бирер.
Дошмандарына асыу менән
яуап қайтарып,
Уны күрә алмағандарзы
язаға тарттырасак,
Дингез буйындағыларға
әжерен бирәсәк.
- 19 Көнбайышта Раббының исеменән,
Қояш сығышында Раббының
шөһрәтенән қурқырзәр.

- Сөнки ташкын һыу һымак
килгәндә,
Раббының һулышы уны кыуыр.
- 20 «Йолоп алыусы – Сионға,
Якуп нәселенә гонаһтан ваз
кискәндәренә килер!» – тип
белдерә Раббы.
- 21 «Миңә калһа, – ти Раббы, – Улар менән
төзөшкән килешеүем ошо: һезгә индергән
Рухым, ауызығызға һалған һүззәрәм әленән
алып мәнһегә һезгә үзегеззән, балала-
рығыззан һәм зат-зәүереһезгә ауызынан
китмәс».
- Йәрүсәлимдең данлы киләсәге**
- 60** ¹ Калк та нур сәс,
Сөнки яктылығың килде,
Өстөндә Раббы шөһрәте балкыны.
- 2 Донъяны – караңғылык,
Халыктарзы куйы караңғылык
каплап алыр.
Ә һинәң өстә Раббы нур сәсер,
Даны баш осонда балкыр.
- 3 Кәүемдәр – һинәң яктылығыңа,
Батшалар өстөндә балкыған
нурға киләсәк.
- 4 Раббы былай ти:
«Башыңды күтәр, тирә-яғыңа кара:
Барыһы йыйылып һиңә килә.
Алыстан улдарың кайтасак,
Кыззарың кул осонда килтереләсәк.
- 5 Быны күреп йөзөң балкып китер,
Йөрөгәң кыуаныстан талпыныр;
Сөнки диңгез хазиһаларын
һиңә килтерерзәр,
Кәүемдәрзәң бар байлығы
һиңә булыр.
- 6 Дөйә көтөүзәрә, Мидйән менән
Ғеһаның йәш дөйәләре
Ерзәрәңә килеп тулыр.
Бөтә Шева халкы килер,
Алтын һәм ладан килтерер,
Раббыға мактау яузырыр.
- 7 Кыдарзың бөтә вак малы
һиңә йыйылыр,
Невайостың һарыктары
килтерелер,
Корбан усактарымда күңеләмә
хуш корбандар булыр.
Үземдәң данлы йортома тағы ла
шөһрәт өстәрмен.
- 8 Кем һуң былар, болот һымак оса,
Ояларына якынлашкан күгәрсен
тубылай елә?
- 9 Яр буйындағы илдәр Миңә өмөт
бағлап тора,
Таршиш караптары бында беренсе
булып йөзөп килә.
Был караптар Аллаң Раббы
исеме һақына,
Исраилдың изге Аллаһы һақына,
Алыстан балаларығыззы алып килә,
Алтын-көмөштәрә менән бергә
алып килә.
Сөнки Ул һине, Йәрүсәлим,
данға күмде.
- 10 Сит-яттар диуарзарыңды төзөр,
Батшалары һиңә хезмәт итер.
Асыуланғанымда һине язалаһам да,
Инде илтифат кылып,
шөфкәтемде күрһәтәм.
- 11 Капкаларың һәр сак асык торор,
Көндөз зә, төндә лә ябылмаһ;
Шул капкаларзан кәүемдәр
байлыктарын алып килер,
Уларзы батшалары килтерер.
- 12 Һиңә хезмәт итергә теләмәгән
батшалыктар һәләк булыр,
Ундай халыктар тамам юк ителер.
- 13 Ливандың даны булған кипарис,
карағай, платан ағастары,
Изге торлағымды матурлар өсөн,
һиңә ташылыр.
Аяк баһқан урынымды шулай
данға күмәсәкмен.
- 14 Һине изгәндәрзәң балалары

Килеп алдыңа әйелер;
 Һиңә кәмһетеп карағандарзың
 һәммәһе,
 Аяктарыңа йығылып, сәждә кылыр.
 Улар һине Раббы калаһы,
 Исраилдың Изге Аллаһының
 Сионы тип атар.

15 Һине ситкә типтеләр, күрә
 алманылар.
 Яныңдан һис кем үтмәне.
 Инде һине мәңгегә ғорурлыҡ,
 Бөтөн быуындарзың кыуанысы
 итәсәкмен.

16 Кәуемдәр һәм батшалыҡтар
 Әсә кеүек һине имезәсәк.
 Шулар заманда Минең
 Коткарыусы Раббы,
 Һине йолом биреп һатып алған
 Якуптың Көзрәтлеһе икәнәмде
 белерһең.

17 Һиңә бакыр урынына – алтын,
 Тимер урынына – көмөш,
 Ағас урынына – бакыр,
 Таштар урынына тимер
 килтерермен.
 Именлекте – идарасың,
 Дөрөслөктә күзәтсең итеп
 куйырмын.

18 Башкаса ереңдә йәбер-золом,
 Биләмәңдә кыйралыш,
 Бөлгөнлөк тураһында ишетелмәҫ.
 Диуарҙарыңды „Котолоу“
 тип атарһың,
 Капкаларыңа „Мактау“
 тигән исем бирерһең.

19 Инде көндөз яқтылығың
 қояш булмаҫ,
 Ай ға һиңә нурын бирмәҫ;
 Раббы – һинең мәңгелек
 яктыртқысың,
 Аллаң һинең шөһрәтен буласак.

20 Һинең қояшың байымаҫ, айың
 йәшеренмәҫ,

Сөнки Раббы Үзе һинең мәңгелек
 нурың буласак,
 Йәшле көндәрең шулай
 тамам булыр.

21 Бөтөн халқың тәкүә булыр;
 Илдең мәңгелек хужаһына әйләнер.
 Улар – Мин ултыртқан үсенте,
 Шөһрәтемде күрһәтер өсөн
 қулымдың эше.

22 Иң бәләкәс ғайләнен меңдәр сығыр,
 Иң көсһөззән кеүәтле халық тыуыр.
 Мин Раббы, быны вақыты еткәс,
 тиз арала башкарырмын».

Котолоу хакында һөйөнөслә хәбәр

61 ¹ Раббы Хакимдың Рухы
 минең өстәмдә,
 Сөнки Раббы мине мәсехләне;
 Мохтаждарға һөйөнөслә хәбәр
 еткерергә,
 Йөрәге йәрәхәтлеләрзең
 яраларын бәйләргә,
 Әсирзәргә азатлыҡ иғлан итергә,
 Тоткондарға ирек хәбәрән
 әйтергә тип ебәрзе.

2 Раббының шәфкәт күрһәтә
 торған йылын,
 Аллабыззың үс аласак көнөн
 белдерергә,
 Хәсрәтлеләрзе йыуатырға,
 Сионда хәсрәткә баткандарзы
 хәстәрләргә –
 Уларға көл урынына – баш кейеме,
 Аһ-зар урынына – шатлыҡ майы,
 Төшөнкө рух урынына байрам
 кейемдәре бирергә ебәрзе.
 Инде уларзы Раббы Үзе данын
 күрһәтеү өсөн ултыртқан
 «Тоғролок имәндәре» тип
 йөрөтөргә.

4 Улар боронғо харабаларзы
 аякка баҫтырыр,
 Әлекке емереклектәрзе кабат төзөр,
 Әллә нисә быуындар буйы
 Ташландық ятқан калаларзы
 аңынан корор.

5 Яттар килеп мал-тыуарығыззы
бағыр,
Сит кәүемдәр игенсе һәм
баксасыларығыз булыр.

6 Һез иһә Раббының каһиндары тип
аталырһығыз,
Аллабыззың хезмәтселәре тип
йөрөтөрзәр һеззе.
Кәүемдәрҙең байлығы менән
файзаланырһығыз,
Уларҙан килгән мал-мөлкәт менән
мактанырһығыз.

7 Кисергән мәсхәрә урынына – ике
тапкырға күберәк фатиха,
Хурлығығыз урынына өлөшөгөззө
алып кыуанырһығыз,
Шуға үз ерегеҙҙә ике тапкырға
мулырак алырһығыз;
Мәңгелек шатлыкка эйә
булырһығыз.

8 «Мин Раббы ғәзеллек һөйәм,
Талау һәм йәбер-золотға
нәфрәтләнәм;
Тоғро калып, ғәмәлдәренә күрә
бирермен,
Улар менән мәңгелек килешеү
төзөрмөн.

9 Токомдары кәүемдәр араһында
мәшһүр булыр,
Заттары халыктар араһында
танылып.
Уларҙы күргән һәммәһе аңлар:
Был – Раббы фатихалаған халык».

10 Раббыла мин бөйөк һөйөнөс
табырмын,
Алламда йөрөгем шатлыкка
сорналыр.
Сөнки башына сәскә тажы
кейгән кейәү,
Бизәүестәр таккан килән һымак,
Миңә котолоу кейемдәрен
кейҙерҙең,
Ғәзеллек ябынсаһына төрҙөң.
Үсентеләр – тупракта,

Сәселгән орлоктар баксала
үсеп сыккан һымак,
Раббы Хакимдың да бөтә
халыктар алдында
Ғәзеллек үстәрәсәге һәм мактауға
күмеләсәге хак!

Йәрүсәлимдең яңы исеме

62 ¹ Еңеүе таң һымак
нурланып балкығанға,
Котолоуы ялкын кеүек янғанға
тиклем
Сионды яклап һүз әйтмәйенсә
тормам,
Йәрүсәлимде хәстәрләүҙән
туктамам.

2 Кәүемдәр һинең еңеүеңде,
Бөтә батшалар даныңды күрер.
Раббы Үзе кушкан яңы
исем менән аталырһың.

3 Һин – Раббының кулында
гүзәл бер сәллә,
Аллаңдың усында батша тажы
буласакһың.

4 Инде һине – «ташландык»,
Ереңде «бушлык» тимәстәр;
Уның урынына һине
«һөйгәнем миңең»,
Илеңде иһә «ирле катын» тиерзәр.
Сөнки Раббы һине һөйөр,
Илең дә хужалы-ирле булыр.

5 Егет кызға өйләнгәндәй,
Улдарың да һине мәңгегә
үзенә алып.
Кейәү кәләшенә нисек кыуана,
Аллаң да һиңә шулай һөйөнөр.

6 Диуарҙарыңа, эй Йәрүсәлим,
Мин һаксылар куйҙым.
Көнөн-төнөн уларҙың тауышы
тынмаҫ.
Эй Раббының иҫенә төшөрөп
тороусылар,
Һез ҙә үзегеҙгә тынғылык
бирмәгеҙ!

- 7 Раббы Йәрусәлимде аякка
бастырғанға,
Уны ер йөзөнөң ғорурлығына
әйләндергәнгә тиклем
Раббыға тынғылык бирмәгез!
- 8 Раббы Үзенә уң кулын,
Көслә кулын, күтәрәп ант итте:
«Инде ашлығыңды дошмандарға
ризык итеп бирмәм,
Яттар һинә михнәтләнеп
Һыккан шарабыңды эсмәс бүтән.
- 9 Ашлыкты кем урған,
шул ризыкланыр,
Ул Раббыға мактау йырлар.
Йөзөмдә йыйғандар шарапты
Изге қорамым ихатаһында эсер».
- 10 Сығығыз, сык капкаларҙан!
Халыкка юл әзерләгез!
Тупракты тигезләп юл һалығыз,
Таштарынан тазартығыз!
Халыктарға юл күрһәтеп,
байраҡ күтәрегез!
- 11 Раббы ерҙең алыс тарафтарына
белдерҙе:
«Сион-ҡызға әйтегез:
„Ана Котқарыусың килә;
Әжере – Уның менән,
бүлгә алдынан атлай“.
- 12 Сион халкын „Раббы йолоп алған
изге халык“ тиерҙәр.
Ә һине, Йәрусәлим,
„Алланың һөйөклөһө, ташланмаған
кала“ тип атаһар».

Раббының көҙрәте

63 ¹Әдомдан килә ятқан кем?
Ал кейемдәр кейеп Босранан
килгән кем ул?
Күз камаштырырлык
кейемдәрҙә
Бөйөк көҙрәт менән килгән кем?
«Ул Мин – еңеу иғлан итеүсе,
Котқарыға көҙрәте булған».

- 2 Кейемдәрең ниңә кызыл?
Өс-башың ни өсөн һут һыккыста
Йөзөм тапаған кешенекеләй?
- 3 «Һыккыста йөзөмдә
бер яңғызым һыктым;
Янымда халыктарҙан
һис кем юк ине.
Асыу менән тапаным уларҙы,
Дәһшәтләнеп-ярһып тапаланым.
Кандары кейемемә сәсрәне;
Бөтөн өс-башымды бысратты.
- 4 Әйе, Мин үс алыу көнөн
тәғәйенләгәйнем,
Халкымды йолоп алыр йыл килде.
- 5 Бактым, ярҙам итер
һис берәү юк ине,
Терәк булыр һис кем булмағанға
хайран калдым;
Шул сағында Үз кулым
еңеу килтерҙе,
Асыуым Миңә таяныс булды.
- 6 Асыу менән тапаланым
халыктарҙы,
Ярһыу менән иҫерттем уларҙы,
Кандарын ергә ағыздым».

Раббының мәрхәмәте

- 7 Раббының тоғро һөйөүе хақында
һөйләрмен,
Мактауға лайыҡ ғәмәлдәре,
Ул безгә эшләгән барыһы өсөн
Уны данлармын;
Үзенә рәхим-шәфҡәте, бөйөк
мөхәббәте менән
Исраил халқына күрһәткән зур
изгелеген мактармын!
- 8 Раббы әйтте:
«Дөрөс, улар – Минәң халкым,
Миңә хыянат итмәйсәк
балаларым!»
Шулай итеп, Алла уларға
Котқарыусы булды.
- 9 Улар ғазап сиккән сакта
Ул да ғазапланды.

- Уның фәрештәһе уларҙы
коткара килде.
Һөйөүе һәм мәрхәмәте менән
Ул Үзе йолоп алды.
Боронғо замандарҙа гел кулына
күтәреп йөрөттө.
- 10 Әммә улар баш күтәреп
Уның Изге Рухын рәһнеттөләр.
Шуға күрә Ул уларға дошман булды,
Уларға каршы һуғышты.
- 11 Унан халыҡ әүәлге көндәрҙе,
Муса заманын иҫкә төшөрҙө.
Үз көтөүен һәм көтөүселәрен
Диңгезҙән алып сыҡкан,
Араларына Изге Рухын ебәргән,
- 12 Үҙенең кеүәтле көсө менән
Мусаны уң кулынан
етәкләп алып барған,
Үҙенә мәңгелек исем қазаныр өсөн
Алдарында һыуҙарҙы
икегә айырған Зат кайҙа?
- 13 Раббы уларҙы диңгез төбөнән
алып сықты.
Тигез ерҙә йөрөгән ат һымаҡ,
улар һис абынмай үттө.
- 14 Үҙәнгә төшөп ял иткән көтөү кеүек,
Раббы Рухы уларға
тыныслыҡ бирҙе.
Әйе, Үз исемендә данлар өсөн
Халқыңа Һин шулай юл күрһәттөң.

Шәфҡәт һәм ярҙам һорап ялбарыу

- 15 Йә Раббы, күктән түбәнгә қара,
Мөкәддәс һәм күркәм торлағыңдан
күз һал!
Кайҙа Һинең ғәйрәтең менән
көзрәтең?
Күңелендәге назың менән
мәрхәмәтеңдә
Безҙән кыҙғандың.
- 16 Ә бит Һин – безҙең Атабыҙ!
Хатта Ибраһим безҙе танымаған,
Исраил безҙең кемлегебезҙе
белмәгән булһа ла,
Атабыҙ Һинһең, йә Раббы,

- Әүәлдәрҙән бирле исемен Һинең –
«Йолоп алыусыбыҙ безҙең».
17 Ни өсөн, йә Раббы, безгә
Һин юлыңдан язырға
ихтыяр куяһың?
Ниңә безгә Һинән қурқмаған таш
йөрәк биргәнһең?
Қолдарың хақына,
Биләмәң булған ырыуҙарың хақына
кире қайтсы!
- 18 Һинең халқың аз вақытқа ғына
Изге торлағыңа хужа булды,
Инде уны дошмандарыбыҙ
Үззәренең аяҡ астарына һалды.
- 19 Гүйә әүәлдән алып
Һин һақимлыҡ итмәгән,
Исемендә йөрөтмәгән халыҡқа
окшап қалдыҡ.

- 64** ¹⁻² Йә Раббы, әгәр күктәрҙе ярып
төшһәң икән!
Ул сағында утта сыбыҡ-сабыҡ
дөрләгән,
Һыу бығырҙап қайнағандай,
Хозурыңда тауҙар тетрәп
китер ине!
Дошмандарыңа исемендә
танытыр инең,
Кәүемдәр алдыңда
тетрәп торор ине!
- 3 Без көтмәгән дәһшәтле ғәмәлдәрҙе
қылғаның,
Ергә төшкәнәң, тауҙарҙы алдыңда
қалтыратҡаның бар.
- 4 Үҙенә өмөт бағлағандарға
Шундай эштәр қылған Алла
Һин генә.
Борондан бирле Һинән башқаны
Һис бер күзҙең күргәнә,
Һис берәүҙең ишеткәнә,
Һис бер қолаққа ингәнә булманы.
- 5 Қыуаныс менән тәкүә
ғәмәлдәр қылған,
Һинең юлдарыңдан йөрөгән,
Һинең әмерҙәрендә онотмағандарҙы
Һәр йәһәттән хуплап қаршылайһың.

- Һин асыуландың –
 без озақ гонаһ кылдык.
 Инде котолоу таба алырбызмы?
 6 Без һәммәбез нәжес һымак булдык,
 Тәкүәлегебез бысранған кейем кеүек.
 Бөтәбез зә япрак һымак һулынык,
 Ғәйептәребез беззе ел һымак
 алып китә.
 7 Исеменде әйтеп сақырған,
 Һин тип йән атқан бер кем юк.
 Шуға күрә беззән йөз йәшерзән,
 Беззе үз ғәйептәребеззән
 ихтыярына бирзән.
- 8 Тик шулай за, Раббы, Һин –
 беззән Атабыз!
 Без – балсык, ә Һин –
 беззән көршәксе.
 Барыбыз за – Һинең
 кулдарыңдың эше.
 9 Йә Раббы, самаһыз асыуланма,
 Ғәйептәребеззе гел исеңдә тотма.
 Караһансы: без барыбыз за –
 Һинең халкың!
 10 Изге калаларың сүлгә әйләнде,
 Сион – сүллек,
 Йәрусәлим бушап калды.
 11 Аталарыбыз Һине данлаған урын –
 Мөкәддәс һәм күркәм корамыбыз
 яндырылды,
 Бөтә кәзерле нәмәбез һәләк булды.
 12 Быларзан һуң да, йә Раббы,
 Үзеңде тыйып торорһоңмы?
 Өндәшмәйенсә беззе самаһыз
 ғазапларыңмы?

Раббы хөкөмө һәм котолоу

- 65** ¹ «Мине һорамағандарға яуап
 бирергә әзер инем,
 Мине эзләмәгәндәргә табылдым.
 Исемем менән сақырмаған көүемгә:
 „Мин бындамын – бында!“ – тинем.
 2 Яман юлдан йөрөгән,
 Үззәре теләгәнсә кыланған
 Фетнәсел халыкка көнө буйы
 Кулдарымды һузып торҙом.

- 3 Ул халык, баксаларза корбан салып,
 Кирбестәр өстөндә хуш ең төтәтеп,
 Күз алдымда даими Мине рәңнетә.
 4 Улар кәберлектәрзә ултырып,
 Йәшерен урындарза төнәйзәр,
 Суска ите ашайзәр;
 Казандарында хәрәм ит кайнаталар.
 5 Бер-береһенә әйтәләр: „Йырак тор,
 Миңә якынлама, сөнки мин һинән
 изгерәкмен“.
 Уларзың барыһы көнө буйы янып
 торған ут һымак,
 Төтөндәре танауымды әсеттерә.
- 6 Былар барыһы алдымда язылған.
 Мин өндәшмәйенсә калмам –
 әжерен кайтарырмын.
 Кылғандарын баштарына
 төшөрөрмөн.
 7 Уларзы үззәренең гонаһтары
 өсөн дә,
 Аталарының гонаһтары өсөн дә
 язалармын, – ти Раббы. –
 Улар таузарза хуш ең төтәттеләр,
 Калкыулыктарза
 Мине хурланылар.
 Шуға күрә кылғандарына карап,
 Әжерен тулыһынса бирермен».
- 8 Раббы былай ти: «Йөзөм тәлгәшендә
 һут булғанда:
 „Әрәм итеп куйма, унда бәрәкәт
 бар“, – тизәр.
 Колдарым хақына Мин дә
 шулай эшләремән,
 Уларзың һәммәһен дә һәләк итмәм.
 9 Якуп нәселенән яңы быуын
 тыузырырмын,
 Йәһүзә токомонан таузарыма
 хужа сығарырмын.
 Һайлап алған халкым шул таузарзы
 биләп алып.
 Минең колдарым шунда йәшәр.
 10 Мине эзләгән халкыма
 Шарон үзәнә – көтөүзәр өсөн
 утлау,

- Ғахор үзәне мал-тыуарға ял урыны
булыр.
- 11 Ә һеззе иһә, Раббыны ташлаған,
Изге тауымды оноткан,
Бәхет илаһына табын япқан,
Язмыш илаһына туҫтаклап шарап
һонған бәндәләрге,
- 12 Кылыс хөкөмөнә тапшырырмын:
Һәммәгеҙ теҙ сүгерһегеҙ,
боғазланырһығыҙ.
Сөнки сақырзым – яуап
кайтарманығыҙ,
Мин әйттем – тыңламанығыҙ;
Мин яман һанағанды кылдығыҙ,
Мин хуш күрмәгәнде һайланығыҙ».
- 13 Шуға күрә Раббы Һаким былай ти:
«Минең колдарым ашар,
һеҙ ас калырһығыҙ.
Колдарым әсер, һеҙ сарсаузан
ғазап сигерһегеҙ.
Улар шатланыр, һеҙ иһә
хурлыкка төшөрһөгөҙ.
- 14 Колдарым кыуанып күңел асыр,
Һеҙ йән ғазабынан иңрәһегеҙ,
Рухығыҙ һынғандан һықрарһығыҙ.
- 15 Исемегеҙ һайлап алған халкымдың
ауызында
Бары карғыш өсөн тороп калыр.
Раббы Һаким һеззе үлемгә дусар итер,
Ә Үзенең колдарына
башка исем бирер.
- 16 Был илдә кем үзенә фатиха һорай,
Шул Тоғро Алла исеме менән
доға кылыр.
Илдә әгәр берәйһе ант итһә,
Тоғро Алланың исеме менән
ант итер.
Әлекке кайғылар онотолор,
Хәсрәт күҙ алдымдан юкка сығыр».
- Яңы күк һәм яңы ер**
- 17 Раббы былай ти:
«Бына кара! Мин яңы күк,
яңы ер яратам.
- Үткән эштәр инде хәтергә алынмаҫ;
Бүтәнсә башка ла инеп сыкмаҫ.
18 Ғәмәлдәрәмә мәңге кыуанып
һөйөнөгөз;
Йәрүсәлимде кыуаныс итеп,
Халкын кыуаныс сығанағы итеп
бар кылам!
- 19 Мин Йәрүсәлим өсөн һөйөнөрмөн,
Халкым өсөн шатланырмын.
Унда башкаса илау тауышы,
Аһ-зар ишетелмәйәсәк.
- 20 Инде унда яңы тыуған
сабийзар үлмәҫ,
Өлкән йәшкә етмәйенсә,
һис кем вафат булмаҫ.
Берәйһе йөз йәштә донъя куйһа,
„Йәшләй китте“ тип әйтерзәр,
Йөзгә етмәй киткәнде карғалған
тип һанарзәр.
- 21 Улар, өйзәр һалып, шунда йәшәр,
Баксалар үстәрәп, емешен ашарзәр.
- 22 Инде улар һалған йорттарза
башкалар йәшәмәҫ,
Улар үстәрәп йөзөм ағасының
емешен башкалар ашамаҫ,
Халкымдың ғүмере ағастар
ғүмереләй озон булыр,
Мин һайлап алғандар үз хезмәт
емешенең рәхәтен күрер.
- 23 Уларзың хезмәте бушка китмәҫ,
Тапқан балалары
бәлә-каза күрмәҫ.
Сөнки үззәре лә, балалары ла
Раббы фатихалаған током буласак.
- 24 Улар Мине сақырғансы уҡ
яуап бирермен,
Өндәшәп тә өлгөрмәҫтәр,
ишетермен.
- 25 Бүре менән бәрәс бергә утлар,
Арыҫлан хас үгеҙ һымак
һалам ашар.
Йыландың ейгәне тупрак булыр.
Изге тауымдың бер ерендә лә
Бер кем һис зарар килтермәҫ,
зыян итмәҫ».
- Раббы шулай ти.

Хөкөм һәм өмөт

- 66** ¹Раббы былай ти:
«Күк – тәхетем Минен,
Ә ер – аяктарым астындағы баҫкыс.
Һез Миңә ниндәй йорт халып
бирә алаһығыз?
Кайһы урында Мин тынғылык
табырмын?»
- ² Быларзың барыһын да Үз кулдарым
менән яратканмын,
Һәммәһе шулай барлыкка килде, –
тип белдерә Раббы. –
Мин баҫалкы күнеллегә, рухы
төшөнкөгә,
Һүземдән тетрәнеп торғандарға
бағам.
- ³ Әммә кешеләр был юлды
үззәре һайлап ала,
Улар ерәнгес эштәренән ләззәт таба.
Шуға күрә үгез қорбан итеүсе –
кеше үлтәреүсегә,
Һарык салыусы – эттең муйынын
бороп һындырыусыға,
Икмәк сазақаһы килтерәүсе –
қорбан итеп суска
канын һоноусыға,
Истәлекле хуш еҫ қорбаны
төтәтеүсе ботка сәждә
кылыусы бәндәгә тиң.
- ⁴ Мин дә Үз юлымды һайлайым:
Уларзы ғазапка дусар итәм,
Низән қурқһалар, шуны
баштарына ебәрәм.
Сөнки Мин сақырғанда яуап
кайтарыусы булманы,
Мин һөйләгәндә тыңламанылар,
Мин яман һанағанды эшләнеләр,
Мин хуп күрмәгәндә һайланылар».
- ⁵ Эй Раббының һүзен ишетеп
тетрәнгәндәр,
Уның һүзенә колак халығыз:
«Минең исемем арқаһында һезгә
нәфрәт һаклаған,
- Һеззе кыйырһытқан кәрзәштәрегез:
„Эйзә Раббы Үзенен
шөһрәтен күрһәтһен,
Без шатланғанығыззы күрәйек“, –
тизәр.
Әммә улар оятка каласак».
- ⁶ Каланан шау-шыу,
Корамдан бер тауыш килә!
Дошмандарынан үс алған
Раббы тауышы был.
- ⁷ «Тулғақ тотоп өлгөрмәне,
тыузырзы;
Ауыртыныу тоймаҫ борон ук
бер ул тапты!
- ⁸ Кемдең бындай хәлдә ишеткәне бар?
Быны кемдең күргәне бар?
Бер көн эсендә ил бар булырмы?
Бер юлы халык тыуа алырмы?
Сион иһә тулғағы
башланыр-башланмастан
Балаларын тыузырзы.
- ⁹ Тыуымға килтереп еткерзем дә
Тыузырырға ярзам итмәмме ни? –
ти Раббы. –
Тыузырырға ярзам иткән Мин
Йөктән котолорға ирек
бирмәмме? – ти Аллаң.
- ¹⁰ Йәрусәлим менән бергә һөйөнөгөз,
Эй уны яратқандар, барығыз за
уның өсөн шатланығыз.
Йәрусәлим өсөн йәш түккәндәр,
Уның менән бергә қыуанығыз.
- ¹¹ Һез әсәйегез Йәрусәлимдең күкрәк
һөтөн имерһегез,
Үзегезгә йыуаныс табырһығыз.
Мул ниғмәтен татып,
зауықланырһығыз».
- ¹² Раббы былай ти:
«Бына Мин Сионға
именлек-бәрәкәтте
йылға һымак,

- Кәүемдәрзең байлығын ташкын
һыу кеүек ағызырмын.
Сион һеззе имсәк бала һымак,
күтәреп йөрөтөр,
Тубығына ултыртып иркәләр.
- 13 Сабыйын әүрәткән әсә һымак
Мин дә һеззе йыуатырмын;
Йәрүсәлимдә йыуаныс табырһығыз.
- 14 Быларзы күреп, күңелегез
шатлыкка тулыр;
Тәнегез йәш үлән һымак кеүәтләнер.
Һәр кем белер, Раббы
Үз колдарына көзрәтен,
Дошмандарына иһә
асыуын күрһәтер».
- 15 Бына кара! Раббы ут әсендә килә,
Уның яу арбалары койон шикелле.
Ул ярһып асыуын түгер,
Ажарын ут һымак сәсер.
- 16 Сөнки Раббы бөтә кешелеккә
Ут һәм кылыс менән хөкөм кылыр –
Уның кулынан юк ителгәндәр
һанһыз булыр.

¹⁷ «Әйзәүселәргә әйәреп баксаларға табынырға барыу өсөн үззәрен паклағандар, суска, сыскан һәм башка ерәнгес йәнлектәрзең итен ашағандар һәммәһе һәләк буласак, – тип белдерә Раббы. – ¹⁸ Мин уларзың гәмәлдәрен дә, фекерзәрен дә беләм. Бөтә

кәүемдәрзе һәм телдәрзе бергә туплаған сағым етер. Улар килеп Минең шөһрәтемдә күрәсәк.

¹⁹ Араларына бер билдә куясакмын. Исән калғандарының кайһыларын кәүемдәргә – Таршишка, Пулға, йәһәй киргәндәр иле Лудка, Тувалға, Яуанға, даным хакында ишетмәгән, шөһрәтемдә күрмәгән алыс-тағы диңгез буйзарындағы халыктарға ебәрәсәкмен. Улар Минең шөһрәтемдә был кәүемдәргә бәйән итәсәк. ²⁰ Шунан һуң ираилдар Раббының қорамына икмәк сазаларын пак һауыттарза нисек алып килһә, улар за бөтә кәүемдәрзән кәрзәштәрегеzze аттарза, арбаларза, ылаузарза, касырзарза, етез дөйәләрзә изге тауыма, Йәрүсәлимгә Раббыға бүләк итеп килтерәсәк. ²¹ Уларзың араһынан кайһы берзәрен каһин һәм леви итеп алырмын», – ти Раббы.

²² «Мин бар кыласак яңы күк менән яңы ер һәр вақыт хозурымда нисек торған булһа, – тип белдерә Раббы, – токомоғоз менән исемегез зә күз алдымда шулай тора-сак. ²³ Һәр Яңы ай байрамында, һәр Шәмбе көнөндә бөтә кешеләр килеп алдымда сәждә кылыр, – ти Раббы. – ²⁴ Янымдан киткән сакта улар Миңә каршы баш күтәргәндәрзең мәйәттәрен күрер. Мәйәттәрзе кимергән корттар үлмәс, уларзы яндырған ут һис қасан һүнмәс. Бөтә кешеләр уларға ерәнеп қарар».

Йермеяһ пәйғәмбәр китабы

Якын Көнсығыштағы бик күп илдәрҙе буйһондорған кеүәтле Ассирия (йәки Ашшур) империяһы безҙең эраға тиклемге VII быуаттың икенсе яртыһында қолай. Уға алмашка тағы бер кеүәтле дәүләт – Вавилон (йәки Бабил) килә. Ул сақта был илдә халдей халкы идара итә. Вавилон Якын Көнсығыштағы дәүләттәрҙе бер-бер артлы буйһондора башлай. Кәңгәндән көньякта бөйөк тарихлы Мысыр иле күтәрелеп бара. Киләсәктә Мысыр Вавилонға баш һаласак, әммә ул сақта быны бер кем белмәй, әлбиттә. Бәлки, Вавилон агрессияһынан Мысыр коткарыр?

Бәләкәй генә Йәһүзә ошо ике кеүәтле дәүләт араһында бәргеләнә, әммә нығыраҡ Мысыр яғына ауыша. Йәһүзәгә яза биреү өсөн Вавилон батшаһы Навуходоносор безҙең эраға тиклем 597 йылда йәш Йәһүзә батшаһы Йеһояхинды әсирлеккә ала ла уның атаһының кустыһы Сидкияһты тәхеткә ултырта. Ләкин бер нисә йылдан Сидкияһ та Вавилонға каршы баш күтәргә тәүәккәлләй, һәм Навуходоносор Йәһүзәгә һөжүм итә. Ике йыл камауҙа торғандан һуң (безҙең эраға тиклем 589–587 йылдар), Йәрүсәлим Халдей ғәскәрәнә баш һала. Вавилондар баш каланы тар-мар итә һәм уның күп халкын әсирлеккә алып китә.

Ошондай ерлектә йәшәгән Йермеяһ пәйғәмбәр илле йыл буйы тиерлек (безҙең эраға тиклем 620–580-се йылдар) Йәһүзә халқына Алла һүҙен еткереп торған тарихи шәхес була. Уның пәйғәмбәрлек эшмәкәрлегенә тәүге йылдары Йошиях батша осорона тап килә. Был батша Раббыға тоғро була һәм Йәһүзәне гонаһтан, илаһтарға табыныуҙан арындырырға тырыша. Әммә Йошияхтың вафатынан һуң тәхетте биләгән бер нисә батша (Йеһоахаз, Йеһояхим, Йеһояхин, Сидкияһ) Алла каршыһында яуыз ғәмәлдәр кыла. Был батшаларҙың һәм бар халықтың гонаһтарынан тазарынырға һәм Раббыға кайтырға теләмәгәнә өсөн Йермеяһ Алланың язаласағын пәйғәмбәрлек итә.

Ғәзәттә шиғыр юлдары менән язылған башка пәйғәмбәр китаптарынан айырмалы, был китапка сәсмә рәүештә язылған озон өзөктәр (стиле буйынса Кабатлап әйтелгән канун китабына окшаш) һәм Йермеяһ тормошонда булған мөһим вақиғалар тураһында хикәйәләр ингән, шул сәбәпле без был пәйғәмбәр тураһында башкаларға карағанда күберәк беләбез. Ул үзе тураһында күп һөйләй, Аллаға өсө яҙмышына зарлана, хатта Уның менән бәхәсләшә, ни тиһән дә, пәйғәмбәр – Алла кулындағы уйынсыҡ түгел, ә аңлы рәүештә Уға хезмәт итеү юлын һайлаған кеше. Йермеяһ миһалында был хезмәттең ни тиклем ауыр булғанын күрәбез, шулай за ул юлынан тайпылмай.

Традицияға ярашлы, Йермеяһ шулай ук һыҡтау китабының да авторы булып тора.

1 ¹ Бинйәмин ерендәге Ғанаһоһс калаһы каһиндарынан булған Хилкияһ улы Йермеяһтың әйткәндәре был. ² Йәһүзә батшаһы Йошиях Амон улы дәүерендә – уның хаҡимлығының ун өсөнсө йылында Йермеяһка

Раббы һүҙе булды. ³ Был Йәһүзә батшаһы Йеһояким Йошиях улы заманында ла, Сидкияһ Йошиях улы батшалығының ун беренсе йылының бишенсе айына хәтле – Йәрүсәлим халкы һөргөнгә кыуылғансы – дауам итте.

Йермеяһтың сакырылыуы

⁴ Миңә Раббы һүзе булды:
⁵ – Әсәң карынында рәүеш биргәнемә
 тиклем һине белә инем,
 Тыуғаныңа тиклем һине Үзем өсөн
 һайлап алдым,
 Кәүемдәргә пәйғәмбәр итеп
 тәғәйенләнем.

⁶ Мин Уға:
 – Эй Раббы Хаким, телгә осталығым юк
 бит әле, йәшмен, – тип яуап кайтарзым.

⁷ Ләкин Раббы миңә былай тине:
 – Һин үзенде, йәшмен, тип әйтмә! Мин
 һине кемгә ебәрһәм, шуға барырһың, һиңә
 нимә бойорһам, шуны һөйләрһең. ⁸ Һин
 уларҙан куркма. Мин һинең менән бер-
 гә булырмын, һине коткарырмын, – тип
 белдерә Раббы.

⁹ Раббы, кулын һузып, иренемә кағылды
 ла былай тине:

– Бына, һүззәремде ауызыңа
 һалдым.

¹⁰ Кара, бөгөн һине кәүем һәм
 батшалыктар өстөнән
 Йолкоп ташлау, емереү, юк итеү һәм
 һаләк кылыу,

Төзөү һәм үстереү өсөн куям!

¹¹ Миңә Раббы һүзе булды. Ул минән:
 – Эй Йермеяһ, нимә күрәһең? – тип
 һораны.

Мин:

– Баҙам* ботағын күрәм, – тип яуап
 бирҙем.

¹² – Дөрөҫ күрәһең, – тине Раббы. – Әйт-
 кәнемдең тизерәк бойомға ашыуын һәр
 вақыт уяу күзәтәм*.

¹³ Миңә тағы Раббы һүзе булды:

– Нимә күрәһең?

– Төньякта бер кайнап торған қазан кү-
 рәм, ул безҙең якка ауышқан, – тип яуап
 кайтарзым.

¹⁴ Раббы миңә былай тине:

– Был илдә йәшәүселәр өстөнә
 төньяктан афәт түгелер.

¹⁵ Бына, Мин төньяктағы
 батшалыктарзың
 Барса кәүемдәрен сакырып алам, –
 тип белдерә Раббы. –
 Улар килер, батшалары тәхеттәрен
 Йәрүсәлим капкаларының алдына,
 Йәрүсәлимдең диуарҙарын уратып,
 Йәһүзәнең бөтә калалары
 каршыһына куйыр.

¹⁶ Шулай итеп, Мин бөтә
 яуызлыктары өсөн
 Халкыма хөкөм ойошторам,
 Сөнки Үз халкым Мине ташланы,
 Башка илаһтарға хуш ең төтөтөп,
 Үз кулдары яһаған боттарға
 сәждә кылды.

¹⁷ Ә һин билеңде быу за әзерләп!
 Мин ни бойорһам, шуның һәммәһен
 уларға еткер.

Уларҙан куркма,
 Юкһа уларзың алдында үзенде
 куркыуға һалырмын.

¹⁸ Бына, Мин бөгөн һине
 Нығытмалы қала, тимер бағана,
 Бакыр диуар итеп бөтә был илгә –
 Йәһүзәнең батшалары, түрәләренә,
 Каһиндарына, ил халкына
 каршы куйзым.

¹⁹ Улар һиңә каршы һуғышыр,
 Әммә һине ең алмас,
 Сөнки Мин һинең менән булырмын,
 Һине коткарырмын, – тип белдерә
 Раббы.

Исраилдың хыянаты

2 ¹ Миңә Раббы һүзе булды:
² – Бар, ошоларҙы Йәрүсәлим хал-
 кына иғлан ит, Раббы былай ти:
 «Йәш сағындағы тоғролоғондо,

* 1:11 Баҙам – руссаһы: миндаль.

* 1:12 Бында һүз уйнатыу: йәһүд телендә «баҙам» һәм «уяу» – ауаздаш һүзҙәр.

- Кәләш сағындағы һөйөүенде,
Сүлдә, һис бер нәмә үсмәй торған
ерзә,
Артымдан эйәрәп йөрөгәнненде
хәтерләйем.
- 3 Исраил – Раббы Үзенә һайлап алған
халык,
Уңышының тәүге емеше кеүек ине.
Уны ашаған һәр кем хөкөм ителде –
Баштарына бәлә-каза килде», –
тип белдерә Раббы.
- 4 Эй Якуп нәселе,
Исраилдың бөтә нәселдәре,
Раббы һүзен ишетегез!
- 5 Раббы былай ти:
«Ата-бабаларығыз Миндә ниндәй
ғәйеп таптылар?
Ниңә улар Минән алыслашты?
Мәгәнәһез боттарға эйәрзәләр зә
Үззәре мәгәнәһез булып қалдылар.
- 6 Улар: „Беззе Мысырзан сығарған,
Сүлдә, үлем күлгәһе хөкөм һөргән,
Кеше аяғы басмаған,
Һис бер әзәм йәшәмәгән,
Королоктан ярғысланған ерзә
Безгә юл күрһәткән Раббы қайза?“ –
тип һораманылар.
- 7 Мин бит һеззе ундырышлы ергә
алып килдем,
Тәмле емешен ашаһын,
Байлығын файзаланһын тигәйнем,
Әммә һез килеп еремде нәжесләнегез,
Биләмәмде ерәнгес бер урынға
әйләндерзегез.
- 8 Каһиндар: „Раббы қайза?“ –
тип һораманы.
Канун белгестәрегеҙ Мине белмәне;
Хақимдарығыз Миңә қаршы
баш күтәрзе;
Пәйғәмбәрзәр, Бәғел исеменән
пәйғәмбәрлек итеп,
Бер нәмәгә ярамаҫ боттарға
күңел бирзе.
- 9 Шуға һеззең менән дәғүәләшәм, –
тип белдерә Раббы. –
Хатта улдарығыздың улдарына ла
дәғүә қуясакмын!
- 10 Барығыз киттизәр йәшәгән утрауға
қарағыз;
Қыдарға кешеләр ебәрегеҙ;
Төпсөнһөндәр, белеп килһөндәр:
Бындайзың берәй қасан булғаны
бармы?
- 11 Ниндәйзәр халық үзенәң
илаһтарын, –
Асылда улар ысын булмаһа ла, –
алыштырғанмы?
Минәң халқым иһә үзенәң
Шөһрәтен
Файзаһыз боттарға алмаштырзы!
- 12 Шак қатығыз, күктәр,
Қот оскос был хәлгә тетрәнегеҙ, –
тип белдерә Раббы. –
- 13 Минәң халқым ике енәйәт әшләне:
Мине – тере һыу инешен –
ташланы,
Үзенә һыу йыйырға таш қаяла
соқор,
Һыу тота алмаҫтай ярык соқор,
уйзы.
- 14 Исраил қолмо ни?
Қол булып тыуғанмы әллә?
Ниңә һуң ул яумал булды?
- 15 Дошмандары йәш арысқандай
ырылдай, үкерә,
Илен бушлыққа әйләндерзәләр;
Қалалары яндырылды,
Унда йәшәргә кеше қалманы.
- 16 Өҫтәүенә, Ноф менән Тахпанхес
халқы башыңды ярзы!
- 17 Үзенде етәкләп барған Аллаң
Раббыны ташлауың менән
Үз башыңа быларзы килтерзәң
түгелме?
- 18 Инде ниңә Мысырға бараһың,
Шихор* һыуын эсергәме?

* 2:18 Шихор – Нил йылғаһының бер қушылдығы.

- Ни өсөн Ашшурға юл тотаһың,
 Евфрат һыуын эсергәме?
 19 Һине үз яуызлығың үзе язалар,
 Хыянатың үзе һине фашлар.
 Аллаң Раббыны ташлауыңдың,
 Минән курка белмәүеңдең
 Ниндәй яман һәм аяныс икәнен
     күр зә аңла, –
     тип белдерә Хахим,
     Күк ғәскәрзәре Раббыһы. –
- 20 Мин әүәл үк калыбыңды ваттым,
 Тышауыңды өззөм.
 „Мин һиңә хезмәт итмәйем!“ –
     тинең,
 Һәр бейек калкыулыкта
     боттарға табынып,
 Сук ботаклы һәр ағас астында
     фәхешлек иттең.
- 21 Мин һине иң тос орлоктан
 Һайланма йөзөм ағасы итеп
     үстәргәйнем.
 Нисек һин әсе емешле, кырағай бер
     йөзөм булдың?
- 22 Инде иһә һелте менән күпме
     йыуынһаң да,
 Һабын менән ни кәзәрле
     ышкыһаң да,
 Ғәйебеңдең табы күз алдымда
     калыр, –
     тип белдерә Раббы Хахим. –
- 23 Нисек һин: „Мин пакмын,
 Бәғелдәргә эйәрмәнем“, –
     тип әйтә алаһың?
 Һинном үзәнәндеге кылығыңа бак,
 Нимә эшләгәнәнде күр –
 Ата дәйә көсәп, унда-бында сапқан,
 Кызышқан инә дәйә һин.
- 24 Дәртенә сызаша алмай
 Елде ескәгән кырағай ишәкте
     кем тыя алһын?
 Ата ишәк уны эзләп тә йонсомаҫ:
 Өйөккән айында уны табыу
     кыйын түгел.
- 25 Башка илаһтар артынан сабып,
 Аяғың сейләнмәһен, Исраил,
- Тамағың сарсап кипмәһен!
 Әммә һин: „Өз өмөтөңдө! Мин
     яттарзы һөйәм,
 Улар артынан эйәрәм“, – тинең.
- 26 Бур тотолоп оятка калғандай,
 Исраил халкы батшалары,
     башлыктары, каһиндары,
 Пәйғәмбәрзәре менән бергә
     хур булыр.
- 27 Улар ағаска: „Һин – миңең атам“,
 Ташка: „Мине һин тыузырзың“, –
     тизәр.
 Ә Миңә йөззәре түгел, аркалары
     менән боролдолар.
 Әммә өстәрәнә бәлә килһә:
 „Килә һал, коткар!“ – тип
     ялынырзар.
- 28 Кайза һуң үзеңә яһап алған
     илаһтарың?
 Башыңа бәлә килгән сағында,
 Коткара алһалар, улар тороп
     килһен.
 Сөнки калаларың нисәү булһа,
 Илаһтарыңдың һаны шунса,
     эй Йәһүзә!
- 29 Ни өсөн Миңең менән
     дәғүәләшәһегез?
 Һәммәгез зә Миңә каршы баш
     күтәрзе, –
     тип белдерә Раббы. –
- 30 Улдарығыззы Мин юкка
     язаланым –
 Улар киҫәтеүзе аңламаны.
 Кылысығыз, йырткыс арысһандай,
 Пәйғәмбәрзәрегеҙзе үлтерзе.
- 31 Әй һез, был быуындың балалары,
 Раббының һүзен тыңлағыз!
 Мин Исраил өсөн бер сүл,
 Дәм-караңғы төбәк булдыммы ни?
 Улайһа ни өсөн халкым:
 „Кайза теләһәк, шунда барабыз, –
 Башкаса һиңә кайтмайбыз“, –
     тип белдерә?
- 32 Еткән кыз – бизәүестәрән,

- Кәләш туй кейемен онотормо?
Ә халкым Мине күптән онотто.
- 33 Азғынлыкка кайһылай остаһың!
Иң бозок катынды ла өйрәтә
алаһың.
- 34 Итәктәрәң бер ғәйепһез үлтерелгән
Ярлы әзәмдәрзең канына
бысранған.
Ә бит һин уларзы бурлык өстөндә
тотманың.
- 35 Әммә, шуға карамастан,
Әйтәһең: „Ғәйебем булмағас ни,
Раббы миңә асыуланмай“.
Кара: „Гонаһ кылманым“, –
тигәнән өсөн
Хөкөм итәсәкмен һине.
- 36 Ниңә унда-бында сабыулайһың,
Юлыңды туктауһың үзгәртәһең?
Ашшур һине нисек оятка
калдырған,
Мысыр за шулай хурлыкка
төшөрөр.
- 37 Кулдарың менән башыңды аймап,
Унан да сығырһың, сөнки Раббы
Һин өмөт бағлағандарзан ваз кисте,
Улар менән уңыш қазана алмаһың».

3 ¹ «Әгәр зә ир катынын
айырып ебәрһә,
Катын, унан киткәс,
икенсегә сықһа,
Ул ир қабаттан катынына
кайта аламы?
Ул рәүешле ил нәжескә батмаймы?

Һин күп уйнаштарың менән
зина қылдың*.
Инде Миңә кайтырға
йыйынаһыңмы? –
тип белдерә Раббы. –

- 2 Яланғас түбәләргә күтәрелеп
кара ла күр:
Һин фәхешлек итмәгән урын
калдымы?

- Юл ситендә уйнаштарыңды көтөп,
һин
Сүлдәге юлбаһар һымак ултырзың;
Фәхешлеген, яуызлығың менән ерзе
нәжесләнең.
- 3 Шул аркала яуындар тукталды,
Хатта язғы ямғыр яуманы,
Шунда ла фәхишә һымак битһезһең,
Оят тигәнде белмәйһең.
- 4 Ә хәзер инде һин миңә:
„Атам! – тиһең. – Һин – минең
йәшлек дүсым!
- 5 Шулай Ул һәр вақыт асыулы
булырмы?
Ярһыуын мәңгегә онотмаһымы?“ –
тип әйтәһең.
Үзең иһә һаман яуызлык қылаһың».

Хыянатсыл Исраил менән Йәһүзә

⁶Йошиаһ батшалық иткән осорза Раббы
миңә былай тине:

– Хыянатсыл Исраилдың нимәләр эш-
ләгәнән күрзеңме? Ул, һәр бер бейек тауға,
сук ботаклы ағас астына барып, уйнаш ит-
те. ⁷Шулай қыланғанынан һуң да: «Миңә
кире қайт», – тинем. Әммә ул қайтманы.
Хаин һеңлеһе Йәһүзә быны күреп торзо.
⁸Миңә хыянат иткән Исраилды, зинаһы
өсөн айырылышыу қағызы тоттороп, қы-
уып ебәрзем. Шул сақта ла қарындашы
хаин Йәһүзәнең қурқмағанын, фәхешлеккә
бирелгәнән күрзем. ⁹Йәһүзә тыйғыһыз фә-
хешлеге менән ерзе нәжесләне, таш менән
дә, ағас менән дә зина қылды. ¹⁰Быларзың
барыһына карамастан, Исраилдың хаин
һеңлеһе Йәһүзәнең дә Миңә боролоуы ысын
күңелдән түгел ине, ул бары тоғро булып
қыланды ғына, – тип белдерә Раббы.

¹¹Раббы миңә:

– Хыянатсыл Исраил хаин Йәһүзәгә қа-
рағанда тоғрорак булып сықты, – тине. –
¹²Бар, төньяқка ошо һүзәрзе еткер, әйт:
«Кире қайт Миңә, хыянатсыл
Исраил!

* 3:1 ...уйнаштарың менән зина қылдың – бында ят илаһтарға табыныу тураһында һүз бара.

- Һиңә асыуымды түкмәм,
Мин Үземдең һөйөүемә тоғромон, –
тип белдерә Раббы. –
Асыуым мәңгегә бармаҫ.
- 13 Тик һин ғәйебеңде таны:
Аллаң Раббыға каршы баш
күтәрзең,
Һәр бер сук ботаклы ағас астында
Наззарыңды ят илаһтарға өләштең,
Әйткәндәрәмә колак һалманың, –
тип белдерә Раббы. –
- 14 Әй мөртәт балалар, кире кайтығыз,
сөнки Мин һеззең Хужағыз, – тип белде-
рә Раббы. – Һәр каланан берәрегеһе, һәр
нәселдән икешәрегеһе алып, һеззе Сионға
кире кайтарырмын. 15 Мин һезгә күнелем
ятқан көтөүселәрзе бирермен, улар һеззе
зирәклек һәм акыл менән көтөр. 16 Һез был
ерзә бик ишәйеп, үрсеп киткән көндәрзә, –
тип белдерә Раббы, – ул көндәрзә Раббының
Килешеү һандығы тураһында бер кем дә
һөйләмәҫ. Улар Һандыҡ тураһында уйламаҫ,
уны иҫкә лә алмаҫ, һағынмаҫ һәм яңһын
яһамаҫ. 17 Ул вақытта Йәрусәлимде Раббы
тәхете тип атарзар. Бөтә халыҡтар Йәрусә-
лимгә Раббы исемен хөрмәтләргә ағылыр.
Бынан ары улар үззәренең яуыз һәм тиҫкәре
йөрәктәре кушканса эшләмәҫ. 18 Ул көндәрзә
Йәһүзә нәселе менән Исраил нәселе бергә-
ләшеп төньяктағы илдән Мин аталарығызға
биләмә итеп биргән ергә киләсәк».
- Раббының Исраилды тәүбәгә
сажырыуы**
- 19 «Мин, Раббы, эсемдән генә
былай тигәйнем:
Ни тиклем һине Үз балаларым
араһына ултыртырға,
Һиңә гүзәл ерзе –
Кәүемдәрзең ғәжәйеп биләмәһен
бирергә теләгәйнем.
Миңә „Атай“ тиеп өндәшерһең,
Минән айырылмаһың, тип
уйлағайным.
- 20 Тик, эй Исраил нәселе, Миңә
хыянат иттең!
- Һин иренә хыянат иткән катын
һымак булдың», –
тип белдерә Раббы.
- 21 Яланғас калкыулыҡтарза
ыңғырашыу –
Исраил халкының һыктап
ялбарыуы ишетелә.
Сөнки улар тоғро юлдан яззы,
Раббыны, үззәренең Аллаһын,
онотто.
- 22 «Кире кайтығыз, мөртәт балалар:
Хыянатығызған дауалармын».
- «Бына без Һиңә киләбез, –
тиер улар. –
Сөнки Һин – Раббы,
беззең Аллабыз!
- 23 Ысынлап та, калкыулыҡтарза –
ялған,
Таузарза – тик йыйын шауы.
Ысынлап та, Исраилдың котолоуы –
Беззең Аллабыз Раббынан.
- 24 Әүәлдән алып был әшәке Бәғел
Ата-бабаларыбыздың
хезмәт емешен,
Һыйырзарын, һарык-кәзәләрен,
Улдарын, кыззарын ашап торған.
- 25 Әйзә, оятка батып ятайыҡ,
Хурлығыбыз безгә юрған булһын.
Сөнки без зә, аталарыбыз за
Йәш сағыбызған әлегә саҡлы
Аллабыз Раббыға каршы
ғонаһ кылдыҡ,
Аллабыз Раббының әйткәненә
колак һалманыҡ».
- 4** 1 «Әгәр кире кайтһаң, эй Исраил, –
тип белдерә Раббы, –
Әгәр Миңә кире кайтһаң,
Ерәнгес боттарыңды хозурымдан
алып бырғаһаң,
Башкаса азашып йөрөмәһән,
Ихлас, ғәзел һәм тоғро рәүештә
„Тере Раббы шаһит!“ тип ант итһән,

Шул сағында кәүемдәр Минен
фатихамды алырзар,
Минен менән мактанырзар».

- 3 Раббы Йәһүзә һәм Йәрүсәлим
халкына былай ти:
«Сизәм ерзәр күтәрегеҙ,
Сәнскәктәр араһына орлоҡ сәсмәгеҙ.
4 Үзегеҙзе Мин Раббыға бағышлағыҙ,
Йөрәгегеҙзе сөннәткә ултыртығыҙ,
Эй Йәһүзә халкы һәм
Йәрүсәлимдә йәшәүселәр!
Юкһа кылған яуызлыҡтарығыҙ
аркаһында
Асыуым ут һымаҡ токаныр,
Һис кем һүндәрә алмаслыҡ
булып дөрләр».

Төньяктан килгән һәләкәт

- 5 «Йәһүзәлә иғлан итегеҙ,
Йәрүсәлимдә белдерегеҙ, әйтегеҙ:
„Бөтөн илдә мөгөҙ борғо
кысқыртығыҙ!“
„Йыйылығыҙ! – тип оран
һалығыҙ. –
Нығытмалы калаларға касайык!“
6 Сионға барған юлға билдә куйығыҙ!
Тормағыҙ, тизерәк қасып
қотолоғоз!
Сөнки Мин төньяктан бәлә,
Дәһшәтле һәләкәт ебәрәм».
- 7 Ана, шырлықтан сыққан
арыслан һымақ
Халықтарҙы һәләк итеүсе
юлға сықты.
Еренде бушлықка әйләндерер өсөн
Ятқан урынынан күзғалды ул.
Калаларың емерелер,
кешегеҙ қалыр.
- 8 Шуға күрә қыл тукыма уранығыҙ,
Илағыҙ, һықтағыҙ;
Сөнки Раббының дөрлөп янған асыуы
Беззе ситләп үтмәне.
- 9 «Ул көндө, – тип белдерә Раббы, –

Батшаның да, түрәләрең дә йөрәге
қалтырар;
Қаһиндарзың қото осор,
пәйғәмбәрзәр дәһшәткә
төшөр».

¹⁰ Шунда мин:

– Эй Раббы Хаким! Был халықты һәм
Йәрүсәлимде: «Һезгә тыныслыҡ булыр», –
тип алданыңмы ни? Қылыс боғазыбызға
терәлде бит, – тинем.

¹¹ Ул вақытта был халықка һәм Йәрүсә-
лимгә Раббы былай тип әйтер:

– Сүлдәге яланғас қалқыулықтарзан
бисара халқым яғына көйзөргөс ел исә,
әммә ашлықты елгәрәп сүптән тазартуы
өсөн түгел. ¹² Минән килгән был ел ифрат
көслө булыр. Инде был халықка Үз хөкө-
мөмдө әйтермен.

- 13 Бына дошман болот һымақ күтәрелә,
Яу арбалары ғәрәсәт кеүек килә;
Аттары бөркөттән етезерәк.
Қайғы безгә! Һәләк булдық!
- 14 «Эй Йәрүсәлим, қотолор өсөн,
Қуңелеңдән яуызлықты йыуып ташла.
Қасанғаса булмышыңда бозоқ
ниәтте һақларһың?
- 15 Дан қалаһынан һөрән яңғырай,
Әфраим таузарынан һәләкәт
тураһында хәбәр килә.
- 16 Кәүемдәргә белдерегеҙ,
Йәрүсәлимгә иғлан итегеҙ:
„Алыс илдән қамаусылар килә,
Йәһүзә қалаларына қаршы
Уларзың яу ораны яңғырай!“
- 17 Баһыу қарауылсылары һымақ
Улар Йәрүсәлимде уратып алды.
Сөнки был қала Миңә қаршы
баш күтәрә! –
тип белдерә Раббы. –
- 18 Тотқан юлың, қылған ғәмәлдәрең
аркаһында
Башыңа төштө былар барыһы ла.
Ниндәй әрнеткес был язаң!
Йөрәгеңә үтеп инә».

**Йермеяһтың үз халкы өсөн
һызлануы**

- 19 Эскенәйем яна! Йәнем әрней.
Ғазап талай йөрәгемде!
Өнһөз кала алмайым мин,
Дошмандың борғо тауышын,
Яу ауазын ишетеп, күңелем тетрәнә.
- 20 Һәләкәт артынан һәләкәт ябырыла;
Таланды ил, калды харабаға.
Көтмәгәндә сатырзарым емерелде,
Уның шаршаузары юкка сықты.
- 21 Касанға тиклем күрермен яу әләмен?
Касанғаса борғо тауышы
колағымда яңғырар?
- 22 «Халкым айлот, – ти Раббы. –
Ул Мине танымай.
Аңһыз балалар һымак
ақылдары юк.
Яманлыкка баштары шәп эшләй,
Якшылык кылырға белмәй».
- 23 Мин ергә караным:
Ана ул, рәүешһез, буп-буш;
Күккә бактым – унда ла
яктылык юк.
- 24 Таузарға төбәлдем – улар калтырай,
Бөтә калкыулыктар дер һелкенә.
- 25 Тирә-яғыма караным,
кеше әсәре күренмәй,
Хатта күктәге коштар за
осоп киткән.
- 26 Караным, сәскә атқан ер
сүлгә әйләнгән,
Ундағы бөтә калалар хараба булған
Раббы каршыһында,
Уның утлы асыу-ярһуы алдында.
- 27 Раббы былай ти:
«Бөтә ил бушлыкка әйләнер,
Әммә бөтөнләй юк булуына
юл куймам!

- 28 Шуға күрә ер йәшкә күмелер,
Юғарыла күктәр карайыр.
Сөнки Мин әйттем һәм карар иттем,
Фекеремдән кире кайтмам,
Карарымды үзгәртмәм.
- 29 Һыбайлы һәм уксылар
ақырышыуынан
Калаларзың барлык халкы каса,
Улар урман шырлыктарына йүгерә,
Каяларға үрмәләй.
Бөтә калалар ташландык калды –
Уларза һис кем йәшәмәй».
- 30 Әй һин, харабаға әйләнгән кала!
Ут кызылдан кейенһәң дә,
Алтын бизәүестәр тағып,
Күз-кашыңа һөрмә тартып
Матурланыуыңдан фәтүә юк.
Уйнаштарың һинән ваз кистеләр,
Улар йәненде кыйырға теләй.
- 31 Ана, кемдер тулғак тотқан
катындай кыскыра,
Тәүге бәпесенән бушана алмаған
катын һымак ыңғыраша.
Сион-кыз* интегеп кулын һуза:
«Кайғы миңә! Йәлләттәремдең
алдында
Һис бер тәкәтем калманы!»

Йәрүсәлимдең гонаһы

- 5** ¹Раббы былай ти:
«Йәрүсәлим урамдарын кызырып
сығығыз,
Карағыз, тикшерегеҙ!
Майзандарынан эзлөгез:
Әгәр ғәзел эш иткән,
Дөрөслөк эзләгән кешене тапһағыз,
Мин каланы ярлыкыйым.
2 Улар: „Тере Раббы шаһит!“ –
тип әйтһә лә,
Асылда, биргән анттары ялған».

* 4:31 Сион-кыз – Сион тауында урынлашқан Йәрүсәлим калаһының шиғри атамаһы. Бында һәм башка шундай урындарза Сион һәм Йәрүсәлим катын-кызға тиңләштерелә.

- 3 Эй Раббы, Һинең күззәрен
дөрөслөктө күрмәйме ни?
Һин был халыкты тукманың, әммә
улар һизмәне лә.
Һин уларзы кырзың, әммә улар
һаман киҗәмәне.
Йөззәрен таштан да нығырак
катырып, тиҗкәреләнөп,
Һиңә кайтыузан баш тартты.
- 4 Шунда мин эстән уйланым:
«Былары – ярлы, назан кешеләр.
Улар Раббының юлын,
Аллаларының кағизәһен белмәй.
- 5 Мин затлыларына барайым,
Улар менән һөйләшәйем;
Әлбиттә, улар Раббының юлын,
Аллаларының кағизәһен белә», –
тинем.
Әммә улар за калыптарын емергән,
Баузарын өзгәндәр икән.
- 6 Шуға урмандан сыккан арыслан
уларзы үлтерер,
Сүлдән килгән бүре йырткыслар;
Калалары янында каплан һағалар,
Сыккан беренән йолккослар;
Сөнки енәйттәре ишәйзе,
Хыянаттары саманан ашты.
- 7 «Нисек Мин һине ғәфү итәйем,
Исраил?
Балаларың Мине ташланы,
Алла булмағандар менән ант итәләр.
Мин уларзы туйзырзым,
ә улар зина қылды,
Фәхишәләрең өйзәренә ағылды.
- 8 Әйтерһең дә, һимертелгән айғыр:
Һәр берһе күршеһенең катынына
кешнәй.
- 9 Мин уларзы бының өсөн
язаламайыммы? –
тип белдерә Раббы. –
Шундай кәүемдән үс алмайыммы?
- 10 Барығыз уның йөзөм баксаларына,
қырығыз,
Әммә тотош төпләмәгеҙ.
Ботактарың ботарлап ташлағыз,
- 11 Инде улар Раббыныкы түгел.
Исраилдың һәм Йәһүзәнең халкы
Миңә бөтөнләй хыянат итте», –
тип белдерә Раббы.
- 12 Улар Раббы тураһында ялған
һөйләнеләр.
«Ул бер нәмә лә эшләмәйәсәк,
Башыбызға бәлә килмәйәсәк,
Һуғышты ла, аслыкты ла
белмәйәсәкбеҙ.
- 13 Пәйғәмбәрзәр – тик ел генә;
Алланың һүзе уларза түгел.
Юрағандары үз баштарына
төшһөн», – тинеләр.
- 14 Шуға күрә Күк ғәскәрзәре Аллаһы
Раббы былай ти:
«Шулай тип һөйләгәндәре өсөн,
Эй Йермеях, һүззәремде һинең
ауызыңда ялқынға
әйләндәрәм,
Был халык иһә утын булыр,
Ут уларзы яндырып бөтөр.
- 15 Эй Исраил халкы,
Мин алыстағы
бер кәүемде кузғатам, –
тип белдерә Раббы. –
Уларзы һезгә қаршы ебәрәм.
Улар көслә, бик боронғо кәүем.
Һин уларзың телдәрен белмәйһең,
Уларзың телмәрен аңламаһың.
- 16 Һазактары – гүйә асык кәбер,
Барыһы ла батыр яугир.
- 17 Улар һин үстәргән уңышты,
Икмәгеңде ашап бөтөр;
Ул-кыззарыңдың башына етер;
Мал-тыуарыңды тамақлар;
Йөзөм һәм инжиреңде калдырмаҗ;
Ышанған нығытмалы
калаларығыззы
Қылысы менән емерер.
- 18 Әммә хатта ул көндәрзә лә Мин һеззә
бөтөнләй кырып бөтөрмәм, – тип белдерә
Раббы. – 19 Кешеләр: „Аллабыз Раббы ни
өсөн безгә бөтә быларзы эшләне?“ – тип

һораған вақытта, былай тип яуап бирер-
һең, Йермеяһ: „Һез Мине ташланығыз, үз
ерегеззә сит илаһтарға хезмәт иттегез. Шуға
күрә сит ерзәрзә яттарға хезмәт итерһегез“».

- 20 Быны Якуп йортонда һөйләгез,
Йәһүзәлә иғлан итегез:
21 «Эй күззәре булып та, күрмәгән,
Колактары булып, ишетмәгән
Мәгәнәһез, анра халык, тыңла.
22 Минәнме куркмайһығыз? –
тип белдерә Раббы. –
Минәң алдындамы
калтырамайһығыз?
Мин дингезгә комдо
сик итеп куйзым,
Үтеп булмаһык мәңгелек
итеп кылдым.
Тулқындар ни тиклем ташланһа ла,
Шаулап ажғырһа ла, үтә алмаһ.
- 23 Әммә был халықтың йөрәге
тиһкәре, фетнәсел;
Улар боролоп үз юлдары
менән китте.
- 24 Эстән генә:
„Үз мәлендә ямғырын яузырған,
Язын, көзөн еребеззә һуғарған,
Уңыш йыйырға йыл һайын
вақыт биргән
Аллабыз Раббынан куркайык“, –
тимәнә.
- 25 Кылған енәйттәрегез ошоларзан
мәхрүм итте,
Гонаһтарығыз ошо бәрәкәттән
айырзы.
- 26 Халкым араһында яман
әзәмдәр бар.
Улар кош аулаусылар һымак
тоҙак коралар;
Боһоп ятып, кеше аулайҙар.
- 27 Коштар менән тулы ситлек кеүек
Уларзың өйзәре хәйлә менән тулы.
Шул аркала үрләнеләр, байынылар,
28 Һимерешеп, ялтырап киттеләр,
Яманлыктары саманан ашты.

- Улар үкһеззәрзәң дәғүәләрен
Ғәзел һөкөм итмәй,
Фәкирзәң хокуктарын якламай.
29 Ошолар өсөн уларзы язаһың
калдырайыммы? –
тип белдерә Раббы. –
Ошондай кәүемдән үс алмайыммы?
- 30 Был илдә дәһшәтле һәм куркыныс
хәл бара:
31 Пәйғәмбәрзәр ялған
пәйғәмбәрлек итә;
Каһиндар үззәренсә һакимлыҡ кыла;
Ә Минәң халкыма былларзың
барыһы окшай.
Әммә ахырза һез нимә эшләһегез
икән?»

Йәрүсәлим дошман камауында

- 6** ¹ «Эй Бинийәмин нәсәле,
Йәрүсәлимдән каса һалығыз!
Текоғала борғо кыһкыртығыз!
Бейт-Һаккәрәмдә ут яғып
белдерегез!
Ана, төһьяктан куркыныс
һәләкәт килә.
- 2 Назлы һәм гүзәл Сион-кыһззы
Мин юкка сығарасаҡмын.
- 3 Көтөүселәр үз малдары менән уға
каршы килер;
Уны камап сатырҙарын корор,
Һәр кем малын үз өлөшөнә тейгән
ерзә ашатыр».
- 4 Дошмандар: «Йәрүсәлимгә каршы
һөжүмгә әзәрләнегез!
Тороғоз, көн үзәгендә юлланабыз, –
тиер. –
Юк инде, һуңғараҡ калдык,
Көн кискә ауыша,
күләгәләр оҙона».
- 5 «Әйзәгез, төндә һөжүм итәйек,
Кәлғәләрен емерәйек!»
- 6 Күк ғәскәрзәре Раббыһы былай ти:
«Ағас кыркығыз,

- Йәрүсәлимде камап уба короғоз.
 Был кала язаланырға тейеш;
 Уның эсе тулы йәбер-золот.
- 7 Шишмә һыуы нисек бәреп сыға,
 Йәрүсәлимдә яуызлык шулай
 бөркөлә.
 Унда көсләү, емереү хөкөм һөрә,
 Гелән күз алдымда – сир һәм
 йәрәхәттәр.
- 8 Киҫәтеүгә колак һал, эй Йәрүсәлим,
 Юкһа һинән ваз кисермен,
 Һине ташландык ергә,
 Кешеһез урынға әйләндерермен».
- 9 Күк ғәскәрҙәре Раббыһы былай ти:
 «Йыйғандан һуң калған йөзөм
 сүпләп алынғандай,
 Исраилдың иҫән калғандары
 йолкоп алынасақ.
 Гүйә йөзөм йыйған кеше һымақ,
 Кулыңды һуз, ботақтарҙы
 тикшереп сығк!»
- 10 Кемгә өндәшәйем? Кемде
 иҫкәртәйем?
 Кем әйткәндәремде тыңлар?
 Уларҙың колақтары капланған* –
 бер нәмә лә ишетмәйҙәр;
 Раббының һүзен хурлайҙар,
 Уның менән хушһынмайҙар.
- 11 Мин Раббының асыуына
 тулышқанмын,
 Уны башкаса тотоп тыя алмайым.
- Раббы былай ти:
 «Асыуымды урамдағы
 балаларға түк,
 Йыйылышқан егеттәрҙең
 өстөнә ауҙар!
 Ир менән катын да, өлкән кеше лә,
 Көндәре һанаулығы ла
 котола алмаҫ.
- 12 Өйҙәре баҫыуҙары һәм
 катындары һымақ
- Башка берәүҙәргә биреләсәк;
 Мин был илдә йәшәүселәргә каршы
 кул күтәрәм, –
 тип белдерә Раббы. –
- 13 Ябай халыктан алып затлығына
 тиклем
 Хәрәм юл менән табыш көсәй.
 Пәйғәмбәрҙән алып һаһинға тиклем
 Барыһы ла ялған эш итә.
- 14 „Именлек, именлек“, – тизәр,
 Халкымдың йәрәхәтен
 өстән-мөстән имләйҙәр.
 Ә бит именлек юк.
- 15 Әшәке ғәмәлдәре өсөн оялалармы?
 Кайза оялыу, кызара ла белмәйҙәр!
 Шуға күрә колағандар араһына
 йығылырҙар;
 Уларҙы язалаған сағымда
 Һөрлөгөп барып төшөрҙәр», –
 ти Раббы.
- 16 Раббы былай ти:
 «„Юлдар сатына баҫып байкағыз.
 Боронго юлдарҙы һорашығыз,
 Иң яҡшы юлды һайлап барығыз,
 Шунда йәнегез тыныслыҡ табыр“, –
 тип әйттем.
 Тик һез: „Ул юл менән бармайбыз“, –
 тинегез.
- 17 Һезгә күзәтселәр куйҙым.
 „Борго тауышына колак
 һалығыз“, – тинем.
 Әммә: „Колак һалмайбыз“, –
 тип яуап кайтарҙығыз.
- 18 Шуға күрә, эй көүемдәр, ишетегез;
 Эй йәмәғәт, белеп тороғоз –
 Уларҙың башына ни төшәсәк!
- 19 Тыңла, ер йөзө!
 Был халықка һәләкәт килтерәм –
 Яман ниәттәренең емеше был.
 Сөнки әйткәнәмә колак
 һалманылар,
 Канун-кағизәләремдән баш
 тарттылар.

* 6:10 ...колақтары капланған... – йәһүд телендә һүзмә-һүз тәржемәһе: «колақтары сөннәтләnmәгән».

20 Ни хәжәтемә Шеванан килгән
есле май?
Алыс илдән килтерелгән хуш есле
камыш нимәгә Миңә?
Тотош яндырыузарығыззы кабул
кылмайым,
Корбандарығыз Миңә хуш түгел».

21 Шуға күрә Раббы былай ти:
«Мин ул халыктың алдына
Абыныу таштары куям, –
Уға һөрлөгөп йығыласактар.
Аталар улдары менән бергә,
Күршеләр дустары менән бергә
һәләк буласактар».

22 Раббы былай ти:
«Ана, төньяк илдән халык килә,
Бөйөк кәүем күтөрелә ер сигенән.

23 Кулдарында – йәйә, һөңгө;
Улар аяуһыз һәм мәрхәмәтһез.
Тауыштары диңгез олоуындай;
Аттарза сабып киләләр,
Бер кешеләй яуға тезеләләр
Һиңә каршы һуғышырға,
эй Сион-кыз!»

24 «Улар хақында хәбәр ишетеп,
Кулыбыз һәленеп төштө.
Тулғак тоткан катын кеүек,
Әрнеү-ғазап йәнебеззе өттө.

25 Кырға сыкмағыз, юлда йөрөмәгеҙ!
Сөнки һәр тарафта – дошман
кылысы,
Тирә-якта – дәнһәт», – ти
Йөрүсәлим халкы.

26 Бисара халкым, кыл тукыма уран,
Көлгә ятып ауна.
Яңғыз улың өсөн йәш түккәндәй,
Әсенеп, әрнеп ила,
Сөнки дошман безгә көтмәгәндә
һөжүм итер.

27 «Йермеяһ, һине халкыма
һынауы итеп куям.

Көмөштөң сифатын билдәләгән
ошта һымак,
Уларзың тоткан юлын
күзәтеп баһала.

28 Уларзың бөтәһе лә тиһкәре һәм
башбаштак,

Ғәйбәт йөрөтөргә яраталар;
Бакыр йә тимер һымак катылар,
Барыһы ла бозоклок кылалар.

29 Ана, күрек аяуһыз өрзәрә,
Кара курғаш утта иреп бөттө,
Тик иретеүсенең эше юкка булды:
Юшкын айырылып сыкманы.

30 Уларзы „эшкә ашмаған көмөш“
тип атарзар,

Сөнки Раббы уларзан баш тартты».

Йермеяһтың қорамда пәйғәмбәрлек итеүе

7 ¹Йермеяһка Раббы һүзе булды:
²– Раббы йортоноң қапкаһы янына
баҫ та кешеләргә бына ошо һүзәрзе еткер:
«Раббыға ғибәзәт кылыр өсөн был қап-
қанан ингән барлық Йәһүзә кешеләре, Раб-
бы һүзен тыңлағыз! ³Исраилдың Аллаһы,
Күк ғәскәрзәре Раббыһы былай ти: тормош
рәүешегеззе, ғәмәлдәрегеззе төзәтегез, шул
сағында Мин һеззе был урында йәшәргә
қалдырырмын. ⁴„Бында Раббының қо-
рамы! Раббының қорамы, Раббының қо-
рамы бында!“ – тигән алдаткыс һүзәрзә
ышанмағыз. ⁵Әгәр зә һез ысынлап та дөрөс
йәшәһәгез, якшы ғәмәлдәр кылһағыз, бер-
берегезгә қарата ғәзел эш итһәгез, ⁶кил-
мешәкте, етемде һәм тол катынды йәбер-
ләмәһәгез, был урында ғәйепһез кешенең
қанын түкмәһәгез, башығызға бәлә алып,
сит илаһтарға табынмаһағыз, ⁷шул сакта
һеззе ата-бабаларығызға мәңгелеккә тип
бирелгән ошо ерзә йәшәргә қалдырырмын.
⁸Әммә һез ялғанға ышанаһығыз, ләкин
бының файзаһы юк.

⁹Урлашаһығыз, кеше үлтерәһәгез, зина
кылаһығыз, ялған ант бирәһәгез, Бәғелгә
хуш ес төтәтәһәгез, үзегез элек белмәгән
илаһтарға эйәрәһәгез. ¹⁰Шунан Миненң

исемемә бағышланған ошо йортка килеп, хозурыма баһаһығыз за: „Без котолдок!“ – тиһегез. Бындай ерэнгес эштәрегеһезе дауам итер өсөнмө? ¹¹ Минең исемемә бағышланған ошо йорт һезҙенсә карактар ояһына әйләндеме ни? Мин бит быларҙың барыһын да күрә йөрөйөм, – тип белдерә Раббы. – ¹² Барығыз Шилоға, Мин тәү тапкыр исемемде төйәкләндергән урынды карағыз! Халкым Исраилдың яуызлығы аркаһында уны нимә эшләткәнәнде күрегеһез. ¹³ Һез уларҙың яуызлыҡтарын кабатлаған сакта, – тип белдерә Раббы, – Мин һезгә кайта-кайта әйттем – ишетмәнегеһез, сакырҙым – яуап кайтарманығыз. ¹⁴ Шулай икән, исемемә бағышланған, өмөтөгөһез бағлаған был корамды ла, һезгә һәм ата-бабаларығызға биргән урынды ла Шило хәленә калдырасакмын. ¹⁵ Әфраим токомонан булған кәрҙәштәрегеһезе нисек кыуып ебәргән булһам, һезҙе лә шулай хозурымдан кыуам».

¹⁶ Ә һин, Йермеях, башкаса был халыҡ өсөн доға кылма, улар өсөн ялбарма. Ялынма, ярлыкау һорама – барыбер колак һалмаясаҡмын. ¹⁷ Йәһүзә калаларында һәм Йәрусәлим урамдарында уларҙың ни кыланғандарын күрмәйһеңме ни? ¹⁸ Балалары утын йыя, аталары усаҡ яға, катындар Күк алиһәһенә* күмәс бешерер өсөн камыр баһа. Минең асыуыма тейер өсөн башка илаһтарға түкмә корбан килтерәләр. ¹⁹ Тик улар Мине кәмһетәме ни? – тип белдерә Раббы. – Үзәрәненә зыян килтерәләр, үзәрәненә оятка калдыралар. – ²⁰ Шуға күрә Раббы Хаким былай ти: кара, Мин асыу-ярһыуымды ошо урынға, кешеләргә һәм хайуандарға, кырзағы ағастарға һәм ер биргән емештәргә түгәм. Асыуым һүнмәс ялкын һымаҡ яныр.

²¹ Күк ғәскәрҙәре Раббыһы, Исраил Аллаһы былай ти:

– Тотош яндырыу корбандарығызды башка корбандарығызға өһтәгеһез зә итен ашағыз! ²² Ата-бабаларығызды Мысыр-

ҙан сығарған ваҡытта, Мин тотош яндырыу һәм башка корбандар хақында бойорок бирмәнем. ²³ Мин уларға шундай әмер биргәйнем: «Мине тыңлағыз! Шунда Мин – һезҙенсә Аллаһыҙ, ә һез Минең халкым булырһығыҙ. Үзегеһезгә яҡшы булһын өсөн Мин күрһәткән юлдан йөрөгөһез», – тинем. ²⁴ Әммә улар тыңламаны, колактарына ла элмәне, тиһкәре яуыз күнелдәре теләгәнсә йәшәне, алға бармай, артка киттеләр. ²⁵ Ата-бабаларығыҙ Мысырҙан сығарған ваҡыттан алып бөгөнгә тиклем Мин һезгә кабат-кабат Үземдең колдарымды – пәйғәмбәрҙәргә ебәреп торҙом. ²⁶ Әммә һез Мине тыңламанығыҙ, колак һалманығыҙ. Тиһкәреләнеп ата-бабаларығыздан да яманыраҡ кыландығыҙ.

²⁷ Һин, Йермеях, быларҙың бөтәһен дә уларға һөйләрһен, әммә улар һинә колак һалмаясаҡ. Һин уларҙы сакырырһың, әммә улар яуап кайтармаясаҡ. ²⁸ Шуның өсөн һин уларға әйт: «Үзенә Аллаһы Раббыны тыңламаған, Уның өгөт-нәсихәтен тотмаған халыҡ – һез ул! Хәкикәт юк булды, ауызығызҙан хаҡ һүз сығмаһ булды».

²⁹ Әй Йәрусәлим, сәһендә кыркып ташла,
Яланғас калкыулыҡтарға һыҡта.
Сөнки асыуын кабартқан был нәһәлдән
Раббы ваз кисте, уны ташланы.

³⁰ – Йәһүзә халыҡ күҙ алдында яуызлыҡ кылды, – тип белдерә Раббы. – Минең исемемә бағышланған был корамға ерэнгес боттарын куйҙылар, уны нәһәсләнеләр. ³¹ Улдарын һәм кыҙҙарын утта яндырыу өсөн Бен-Һинном үзәнендәге Төфәһтә табыныу калкыулығы яһанылар. Ә Мин улай эшләргә кушманым, хатта уйымда ла булманы. ³² Шундай көндәр килә, – тип белдерә Раббы, – был урынды Төфәһ тип тә, Бен-Һинном үзәне тип тә түгел, һуйыш

* 7:18 Күк алиһәһе – бабилдарҙың алиһәһе Иштар.

үзәне тип атарзар. Унда үлеләрҙе урын калмағанға тиклем күмәсәктәр. ³³ Был халыктың мәйеттәре күктәге коштарға ем, ерзәге йәнлектәргә емтек булып аунап ятыр, уларҙы кыуырлык та кеше калмаҫ.

³⁴ Йәһүзә калаларында һәм Йәрүсәлим урамдарында шатлык ауаздарына, күңел асыузарға, кейәү менән кәләштең тауыштарына сик куясакмын. Был ил бушлыкка әйләнәсәк.

8 ¹ – Ул вақытта, – тип белдерә Раббы, – Йәһүзә батшаларының һөйәктәре, түрәләренең, каһиндарының, пәйғәмбәрҙәренең һәм Йәрүсәлим халкының һөйәктәре кәберҙәренән сығарып бырғалыр. ² Уларҙың һөйәктәре үзҙәре яраткан, хезмәт иткән һәм арттарынан эйәргән, кәңәш һораған, алдарында сәждә кылған кояштың, айзың, башка күк есемдәренең астында тузрап ятыр. Ул һөйәктәрҙе бер кем дә йыйып алып ерләмәҫ, тупрак өстөндә тиреҫ булып ята бирерҙәр. ³ Был яуыз нәсәлдең иҫән калғандары Мин уларҙы һөргән ерҙәрҙә үлемде йәшәүҙән артык күрерҙәр, – тип белдерә Күк ғәскәрҙәре Раббыһы.

***Халыктың, Раббыны ташлап,
үз юлынан барыуы***

⁴ – Әйт уларға, Раббы былай ти:
«Кеше йығылһа, торорға
тырышмаймы?

⁵ Юлында азашһа, кире боролмаймы?
Ни өсөн был халык азашып йөрөй,
Ниңә Йәрүсәлим тоғро юлға
кайтмай?

Улар ялғанға сат йәбешеп алғандар,
Кире кайтыуҙан баш тарталар.

⁶ Мин иғтибар менән тыңлап торҙом:
Улар дөрөҫөн һөйләмәй.
Һис кем: „Нишләнем мин?“ – тимәй,
Яуызлык кылғанына үкенмәй.
Күзе тоноп, яуға йомолған ат һымак
Һәр береһе үз юлына саба бирә.

⁷ Ә бит хатта күктәге кауҙы ла үз
мизгелен белә,

Алатуба ла, карлуғас та, торна ла
Вақыт еткәс кенә кайта.
Ә Минең халкым үз Раббыһының
Канун-кағизәләрен белмәй.

⁸ Нисек һез: „Без асыллы,
Безҙә Раббы кануны бар“, –
тип әйтәһегеҙ?

Карағыз, кәтиптәрҙең
алдаксы кәләме

Уны ла ялғанға әйләндерә!

⁹ Асыл әйәләре оятка калды,
Сараһызыкка төштө,
тозақка эләкте.

Улар Раббы һүзенән баш тартты –
Шунан, кайҙа уларҙың асылы?

¹⁰ Шуға күрә катындарын –
башкаларға,
Баҫыуҙарын бүтән хужаларға бирәм.
Ябай халыктан алып
затлығына тиклем

Хәрәм юл менән табыш көсәй.

Пәйғәмбәрҙән алып
каһинға тиклем

Барыһы ла ялған эш итә.

¹¹ „Именлек, именлек“, – тизәр,
Бисара халкымдың йәрәхәтен
өҫтән-мөҫтән имләйҙәр.
Ә бит именлек юк.

¹² Әшәке ғәмәлдәре өсөн оялалармы?
Кайҙа оялыу, кызара ла белмәйҙәр!
Шуға күрә қолағандар араһына
йығылырҙар;

Улар язаланған мәлдә
Һөрлөгөп барып төшөрҙәр», –
ти Раббы.

¹³ «Мин уларҙың бөтә уңышын
тартып алырмын, –
тип белдерә Раббы. –
Ботағында бөртөк йөзөм,
Инжир ағасында өзөп алып
емеш калмаҫ;
Хатта япрактары һулып койолор.
Уларға нимә биргәнмен, барыһы ла
Кулдарынан тартып алынасаҡ».

- 14 «Нишләп ултырабыз һаман? –
ти Йәһүзә халкы. –
Тороғоз, касайык нығытмалы
калаларға,
Шунда үлемебеззе көтөп алырбыз!
Аллабыз Раббы әжәлгә дусар итте,
Әсергә ағыулы һыу бирзе,
Сөнки Уға каршы гонаһ кылдык.
- 15 Без именлек көттөк,
әммә якшылык килмәне.
Шифа тапмаксы инек,
казаға дусар булдык.
- 16 Дан яғынан дошман аттарының
бышкырыуы ишетелә;
Айғырзарзың көслә кешнәүенән
ер һелкенә.
Дошман, илебеззе,
ундағы бөтә нәмәнә,
Калаларзы тар-мар итеп,
кешеләрзе үлтермәксе».
- 17 «Бына, өстөгөзгә ағыулы йыландар,
Арбап булмай торған
йыландар ебәрәм,
Улар һеззе сағасак», –
тип белдерә Раббы.

**Йермеяһтың Йәрүсәлим өсөн
кайғырыуы**

- 18 Шатлығым калманы миңә,
Кайғыларыма дауа юк,
әрней йөрәк.
- 19 Ана, алыс илдән бисара халкымдың
иңрәүен ишетәм:
«Раббы Сионда юкмы ни?
Уның Батшаһы унда түгелме?»
«Нишләп улар боттары,
Бер нәмәгә яракһыз
ят һындары менән
Миңә асыуымды килтерзеләр?» –
тип яуап кайтара Раббы.
- 20 «Урак вақыты үтте, йәй зә тамам,
Безгә һаман котолоу килмәне», –
ти халык.

- 21 Бисара халкым яраһы аркаһында
мин дә яраландым,
Кайғыға баттым, дәһшәткә төштәм.
- 22 Нимә, Ғилғәдтә бәлзәм юкмы ни?
Әллә унда табип юкмы?
Улай булғас, ниңә бисара халкым
шифа тапмай?

- 9** ¹ Әгәр зә башым – инеш,
Күззәрәм йәш шишмәһе булһа,
Бисара халкымдың
үлтерелгәндәре өсөн
Көнө-төнө илар инем!
- ² Әгәр сүлдә бер қуналкам булһа,
Улар араһынан алысырак
булыр өсөн
Мин халкымды ташлап китер инем!
Улар барыһы ла уйнашсылар,
Хыянатсылар өйөрө.
- ³ «Телдәрен йәйәләй киреп алдашалар;
Көстәрен дөрөслөк юлында
қуланмайзар,
Яуызлык өстөнә яуызлык қылалар,
Улар Мине танымайзар, –
тип белдерә Раббы. –
- ⁴ Һәр береgez дуһынан һакланһын,
Ағай-энеgezгә ышанмағыз,
Сөнки туған туғанына аяқ сала,
Күрше күршеһенә яла яға.
- ⁵ Һәр кем үзенең күршеһен алдай,
Береһе лә дөрөсөн һөйләмәй.
Телдәрен ялғанға өйрәтеп
бөткәндәр;
Хәлдән тайғансы гонаһ қылалар.
- ⁶ Һин мәкер араһында йәшәйһең,
Йермеяһ,
Мәкер аркаһында улар
Мине белергә лә теләмәйзәр», –
тип белдерә Раббы.
- ⁷ Шуға күрә Күк ғәскәрзәре Раббыһы
былай ти:
«Инде уларзы тимер һымак иретеп
һынаясқмын,
Бисара халкымдың гонаһына каршы
Шунан башка нимә эшләй алам?»

8 Уларзың теле – үлемесле ук,
 Ауыззарынан тик ялған һүззәр сыға;
 Дусына тыштан исэнлек теләй,
 Ә эсенән генә тозақ кора.

9 Шулай булғас,
 был кыланыштары өсөн
 Уларзы язаламайыммы? – тип
 белдерә Раббы. –
 Шундай кәүемдән үс алмайыммы?»

10 Мин таузар өсөн илап йәш түгәм,
 Далалағы көтөүлектәр тип
 һыктайым!
 Улар барыһы ла көйөп бөткән,
 Ул ерзән һис кем йөрәмәй.
 Һыйырзарзың мөңрәгәнә
 ишетелмәй;
 Һауалағы кош, януарзар –
 барыһы ла касып бөткән.

11 «Йәрүсәлимде таш өйөмөнә,
 Сүл бүреләре төйәгенә әйләндерәм.
 Йәһүзә калаларын бушлык итәм,
 Уларза йәшәүсә калмаç», –
 ти Раббы.

12 Мин Раббынан:

– Был ер ниңә һәләк булды? Ни өсөн
 һис кем йөрәмәй торған сүл кеүек көйөп
 бөттө? Кем ошоно аңларзай асылға эйә?
 Раббы һөйләшкән кеше кем, кем быларзы
 халыкка еткерер? – тип һораным.

13 Раббы былай тине:

– Биргән канунымды ташланылар,
 Минәң әйткәндәрәмде тыңламанылар,
 14 баш-баштак булмыштарына буйһон-
 доллар, ата-бабалары өйрәткәнсә, Бәгел-
 дәргә эйәрзәләр. 15 Шуның өсөн күреп
 тороғоз, – ти Күк ғәскәрзәре Раббыһы,
 Исраил Аллаһы, – Мин был халыкка әрем
 ашатасакмын, ағыулы һыу эсерәсәкмен.
 16 Мин уларзы үззәре лә, ата-бабалары
 ла белмәгән кәүемдәр араһына таратам,
 тошош юк иткәнгә тиклем арттарынан
 кылыс ебәрәм.

Йәрүсәлимдең һыктауы

17 Күк ғәскәрзәре Раббыһы былай ти:
 «Колак һалығыз!
 Һыктаусы катындарзы сакырығыз,
 Уларзың иң оҫталары килһен».

18 «Тизерәк килеп, беззәң өсөн
 һыктаһындар,
 Күззәребез йәш түкһен,
 Керпегебеззән һыузар ағылһын», –
 ти халык.

19 Ана Сиондан иңрәү тауышы
 ишетелә:
 «Без кыйратылдык!
 Мәсхәрәгә калдык,
 Илебеззә ташлап китергә
 мәжбүрбез,
 Йорттарыбыз емерелде».

20 Әй катындар, Раббы һүзән
 ишетегез!
 Уның ауызынан сыққан һәр һүзгә
 колак һалығыз.
 Кыззарығыззы – һыктарға,
 Бер-берегеззә кайғы йырына
 өйрәтегез.

21 «Ана, тәзрәләребеззән үлем
 үрмәләй,
 Һарайзарыбызға бәреп керә,
 Урамдарза – балаларыбыззы,
 Майзандарза йәштәребеззә
 юк итте».

22 «Уларға әйт, Раббы былай тип
 белдерә:
 „Кеше мәйеттәре баçузағы тиреç,
 Ураксы артынан калған көлтә
 һымак ятыр,
 Уларзы йыйып алыусы булмаç“».

23 Раббы былай ти:
 «Акыллы кеше акылы менән
 мактанмаһын,
 Көслә көсә менән мактанмаһын,
 Бай байлығы менән мактанмаһын.

24 Мактанмаксы булған кеше

Мин Раббыны аңлауы һәм белеүе
менән мактанһын.
Донъяла мөхәббәт, хак хөкөм,
ғәзеллек менән эш иткән,
Шунан зауыкланған Минең менән
мактанһын», –
тип белдерә Раббы.

²⁵ – Шундай көндәр килә, – тип белдерә
Раббы, – тәне генә сөннәтләнгәндәрҙе яза-
лаясаҡмын. ²⁶ Мысырҙы, Йәһүҙәне, Эдом-
ды, Ғаммонды, Моавты, сүлдә йәшәгән һәм
сикә сәстәрен кырғандарҙы язалаясаҡмын.
Асылда, был кәүемдәрҙең сөннәте юк, ә
Исраил нәселенең йөрәге сөннәтһез.

Раббы – берҙән-бер хак Алла

10 ¹ Раббының һезгә әйткән һүҙҙәренә
колаҡ һал, эй Исраил халкы!

² Раббы былай ти:
«Башка кәүемдәрҙең юлын
кыумағыҙ,
Күктәге улар өрккән билдәләргән
куркмағыҙ.
³ Ул халыктарҙың йолалары –
буш нәмә:
Урманда ағас кырқалар,
Балта оҫтаһы түмәрҙе юна.
⁴ Шунан алтын-көмөш менән
матурлайҙар,
Кыймылдамаһын өсөн
казаулап кағалар.
⁵ Боттары хас та кыяр
баксаһындағы караскы –
Һөйләшә алмайҙар;
Уларҙы күтәрәп йөрөтөргә кәрәк,
Сөнки үзҙәре атлай алмай.
Куркмағыҙ уларҙан,
Зыян кылырға хәлдәренән
килмәй уларҙың,
Әммә якшылык та эшләй
алмайҙар».

⁶ Эй Раббы, Һиңә тиңе юк!
Һин бөйөкһөң,
Һинең исемен оло һәм көҙрәтле.

⁷ Эй халыктар Батшаһы,
Һинән куркмаған берәйһе бармы?
Һин быға лайыҡһың.
Кәүемдәрҙең барса асыл эйәләре
араһында,
Бөтә батшалыктарҙа
Һиңә окшашы юк!
⁸ Улар алийот һәм аңралар.
Мәғәнәһеҙ боттарҙан нимә
өйрәнмәк кәрәк?
Улар бит ағастан яһалған!
⁹ Таршиштан – сүкелгән көмөш,
Уфаздан алтын алып киләләр.
Балта оҫтаһы менән көмөшсө
яһағанды
Зәңгәр һәм карағускыл кызылға
кейендерәләр,
Барыһы – егәрле оҫталар эше.
¹⁰ Әммә Раббы – хак Алла!
Ул – тере Алла, мәңгелек Батша.
Асыуланғанында ер тетрәнә,
Халыктар сыҙамай ярһыуына.

¹¹ Халыктарға былай тип әйтегез:
– Күк менән ерҙе бар кылмаған илаһтар
ер йөзөнән һәм күк астынан юк буласаҡ.

¹² Раббы Үзенең көҙрәте менән
ерҙе яратты,
Асылы менән ғәләмде корзо,
Зиһене менән күктәрҙе йәйзе.
¹³ Уның күкрәүенән күктәге
һыуҙар шаулай,
Ер сигенән болоттар күтәрә.
Ямғыр өсөн йәшенен йәшнәтә,
Келәттәренән елдәр сығара.
¹⁴ Уның алдында бар әҙәм –
асылһыҙ һәм наҙан;
Һәр көмөшсө боттары менән
оятка кала,
Яһаған һындары ялған,
Уларҙың өнө-тыны юк.
¹⁵ Һис файҙаһыҙ, көлкө нәмә улар,
Язаланған мәлдә юкка сығасақтар.
¹⁶ Улар кеүек түгел Якуптың Өлөшө,
Сөнки Ул – бөтәһен дә бар кылыусы,

Ә Исраил халкы – Уның биләмәһе,
Уның исеме Күк ғәскәрҙәре
Раббыһы!

Һөргөнгә кыуылыу

- 17 Эй камауза ултырған Йәрусәлим
халкы!
18 Эйберҙәрендә ерҙән йыйнап ал!
Раббы былай ти:
«Мин был юлы ошо ерҙә
йәшәүселәргә
Һапкы менән алып бырғайым.
Уларға бәлә килтерәм, тойһондар,
Дошмандары уларҙы тотоп алһын».
- 19 Кайғы минә, ауыр яраларым!
Һыزلаныуым үзәгемә үтә.
Әммә әйттем: «Был миңең хәсрәтем,
Мин уға сызарға тейешмен».
- 20 Сатырым йығылған, бауҙары
өзөлгән;
Балаларым китте, улар юк булды.
Сатырымды торғозоусы,
Япмаларын короусы калманы.
21 Халықтың көтөүселәре алыот,
Улар Раббынан кәңәш һорамай.
Шуға күрә эштәре уңыш казанмай,
Бөтә көтөүҙәре таралды.
- 22 Тыңлағыз! Бер хәбәр килә!
Төньяк илдән оло шау-шыу
күтәрелә!
Ул Йәһүзә калаларын бушлыкка,
Сүл бүреләре төйөгөнә әйләндерәсәк.
- 23 Эй Раббы, мин беләм,
Әҙәм затының язмышы
үзенән тормай,
Азымдары үз ихтыярында түгел.
- 24 Минә асыу менән түгел,
Ғәзеллек менән Һин төҙәт, Раббы,
Юкһа мине һәләк итерһең.
- 25 Асыуыңды Һине танымаған
кәүемдәргә,
Исеменән сақырмаған
кәбиләләргә түк.

Сөнки улар Якуп нәселенә
башын ашаны,
Уны тоттош йоттолар, юк иттеләр,
Төйәктәрен пыран-заран
килтерҙеләр.

Килешүҙең бозолоуы

- 11** ¹Йермеяһка Раббы һүзе булды.
²– Был килешүҙә әйтелгәндәрҙе
тыңлағыз! Һин уны Йәһүзә халкына һәм
Йәрусәлимдә йәшәгәндәргә еткер. ³Әйт
уларға, Исраил Аллаһы Раббы былай ти:
«Был килешүҙең шарттарын үтәмәгән һәр
бер кешегә ләғнәт булһын! ⁴Мин ата-баба-
ларығыҙы Мысырҙан, тимер иретә торған
мейестән, алып сыккан сақта ошоларҙы бо-
йорҙом. Мин уларға былай тинем: „Әйткән-
дәрәмде тыңлағыз, бөтә бойороктарымды
еренә еткереп үтәгез, шул сақта һез Минен
халкым булырһығыз, Мин һезҙең Алла-
ғыз булырмын. ⁵Шулай итһәгез, Мин дә
ата-бабаларығыҙға биргән антымды үтәр-
мен – бөгөн һезҙеке булған ерҙе – һөт һәм
бал ағып ятқан ерҙе – һезгә бирермен“».
- Амин, Раббы, – тинем.
- ⁶Раббы миңә былай тине:
– Бөтә был һүзҙәргә Йәһүзә калаларын-
да, Йәрусәлим урамдарында иғлан ит. Әйт
уларға: «Был килешүҙең шарттарын тың-
лағыз һәм уларҙы еренә еткереп үтәгез.
⁷Ата-бабаларығыҙы Мысырҙан сығарған
көндән башлап ошоға тиклем һәр ваҡыт:
„Әйткәндәрәмде тыңлағыз“, – тип киңәтә
килдем. ⁸Әммә тыңламанылар, һүзҙәрәмә
ҡолак һалманылар. Һәр кем яуыз һәм тиҫ-
кәре йөрәктәре буйынса йәшәне. Шуға күрә
Мин, үтәргә бойорғандарҙы эшләмәгәндәре
өсөн, килешүҙә язылған бөтә ләғнәттәрҙе
уларҙың башына ебәрҙем».
- ⁹Шунан Раббы миңә былай тине:
– Йәһүзә халкы һәм Йәрусәлимдә йә-
шәүселәр Миңә каршы фетнә ойшторҙо.
¹⁰Улар әйткәндәрәмде тыңлауҙан баш
тарткан ата-бабаларының гонаһтарын ка-
батлай, бүтән илаһтар артынан эйәрәләр,
уларға хезмәт итәләр. Исраил һәм Йәһүзә

нәселдәре ата-бабалары менән төзөгән килешеүемде боззо. ¹¹ Шуға күрә Раббы былай ти: «Мин уларзың баштарына котола алмаслык бәлә-каза ебәрәм! Мине ярзамға сакырырзар, әммә уларзы ишетмәйсәкмен. ¹² Шул сакта Йәһүзә калалары халкы һәм Йәрусәлимдә йәшәгәндәр үззәре хуш еҫ төтәткән илаһтарға барып ялбарасак. Әммә бәлә килгәндә был илаһтар бер нисек тә ярзам итмәйсәк. ¹³ Эй Йәһүзә халкы, нисә калаң булһа, шул саклы ук илаһтарың бар хинең. Йәрусәлим урамдары күпме булһа, әшәке Бәғелгә корбан усактарығыз шунса».

¹⁴ Һин, Йермеяһ, был халык өсөн һорама, ялбарма, улар өсөн доға кылма. Бәләгә калғас Мине сакырғандарында, уларзы тыңламаясакмын.

¹⁵ «Һөйгән халкым, күпме
яуызлыктар кылғандан һуң
Минең йортомда булырға
ни хақың бар?
Был корбан ите хине бәләнән
коткара алмаясак,
Сөнки һин кәбәхәтлек кылғанда
һөйөнәһең».

¹⁶ Раббы хине «сук япраклы,
Мул емешле зәйтүн ағасы» тип
атағайны.
Әммә күктәр дәһшәтле күкрәгән
сакта
Ул ағаска ут төртөр,
Уның ботактары янып бөтөр.

¹⁷ Хине ултырткан Күк ғәскәрзәре Раббыһы Үзә башыңа бәлә килтерергә карар итте, сөнки Исраил менән Йәһүзә халкы золот кылды. Бәғелгә хуш еҫ төтәсләп, Раббыны асыуландырзы.

Йермеяһка каршы королған мәкер

¹⁸ Миңә Раббы Үзә асып бирзе,
шуға беләм:
Ул миңә дошмандарымдың яуыз
әштәрен күрһәтте.

¹⁹ Мин салырға илткән йыуаш бәрәс
кеүек булғанмын.

Миңә каршы мәкер корғандарын
аңламағанмын.

Ә улар былай тигән:

«Ағасын да, емешен дә юк итәйек,
Уны тереләр донъяһынан кыркып
ташлайык,

Хатта исеме лә хәтерзә калмаһын».

²⁰ Әммә Һин – ғәзел хөкөм кылған Күк
ғәскәрзәре Раббыһы,
Һин – күңелде һәм булмышты
һынауы,

Уларзан үс алғаныңды күрәйемсе,
Дәғүәмде Һиңә тапшырзым!

²¹ Шунда Раббы былай тине:

– Эй Йермеяһ, Ғанасоҫ кешеләре йәненде
көсәп һиңә: «Раббы исеменән пәйғәмбәрлек
итмә, юкһа беззең кулдан үләсәкһең», – тип
янай. ²² Шуға күрә Күк ғәскәрзәре Раббыһы
әйтә: «Мин уларзы язалаясакмын. Егеттә-
ре кылыстан үлер, ул-кыззары аслыктан
кырылыр. ²³ Бер кем дә иҫән калмаҫ. Яза
йылында Ғанасоҫ халкының башына һә-
ләкәт ебәрәсәкмен».

Йермеяһтың Раббыға сарланыуы

12 ¹ Хинең менән дәғүләшкәнәмде,
Һин хаклы булып сығаһың,
Раббым.

Шулай за Һинең менән йәнә
һөйләшмәксемен,
Ғәзеллек хакында һорау
бирмәксемен.

Ниңә яуыздарзың эше уңа?
Ни өсөн хыянатсылар рәхәт йәшәй?

² Уларзы Һин ултырттың –
тамыр йәйзеләр,

Үҫтеләр, емеш бирәләр;
Исеменде телдән төшөрмәйзәр,
Ләкин күңелдәре Һинән йырақ.

³ Ә мине беләһең, Раббы, күрәһең,
Күңелемдең Һиндәлеген
һынағанһың.

Уларҙы салыу һарыктары һымак
кыуып алып кит,
4 Боғазлау көнө өсөн айырып куй.
Касанғаса ер кайғырып ятыр?
Яландарҙа бөтә үлән корор?
Был ерҙә йәшәгәндәрҙең яуызлығы
аркаһында
Йәнлектәр һәм коштар һәләк була.
Был әзәмдәр иһә әйтә:
«Ул безҙең ахырыбыҙҙы күрмәй».

Раббының яуабы

5 «Йәйәүлеләр менән ярышып хәлдән
таяһың икән,
Аттар менән нисек ярышырһың?
Тыныс илдә һөрлөгөп ятаһың икән,
Иордан буйындағы шырлыктарҙы
нисек үтерһең?
6 Хатта туғандарың, үз ғаиләң –
Улар ҙа хыянат итте һиңә,
Артыңдан кысқырып озаталар.
Алдында яҡшы һөйләһәләр ҙә,
Ышана күрмә уларға».

7 «Мин ил-йортотмо ташланым,
Үз биләмәмдән баш тарттым;
Һөйгән халкымды дошмандары
кулына бирҙем.
8 Үз халкым Миңә урмандағы
арыслан һымак булды,
Ул Миңә каршы тауыш күтәрҙе;
Шуға күрә уға нәфрәтләндем.
9 Үз халкым Миңә сыбар карсыға
һымак булды.
Башка йыртҡыс коштар халкымды
уратып алды!
Барығыҙ, бөтә кырағай
хайуандарҙы йыйығыҙ,
Халкымды тамаҡлап ташлаһындар.
10 Көтөүселәр өйөрө йөзөм баксамды
харап итте,
Биләмәмде тапап бөттө,
Минең ғәзиз өлөшөмдө буш сүлгә
әйләндерҙе.
11 Уны бушлыкка әйләндерҙеләр,
Ташландыҡ ерем алдымда илап ята.

Бөтөн ил емереклеккә калды –
Бының өсөн бер кемдең дә
эсе бошмай.
12 Сүлдәге яланғас калкыулыктар
буйлап
Баҫкынсылар килә.
Раббының кылысы илдә
Бер остан икенсәһенә тиклем
кырып һалыр,
Тынғылык калмаҫ бөтә йән әйәһенә.
13 Минең халкым бойҙай сәсте,
Билсән урып алды,
Хәлдән тайғансы эшләне,
Әммә ҫайһаһын күрмәне.
Раббының ялҡынлы ярһуы
аркаһында
Оятка калдығыҙ – уңышығыҙҙан
мәхрүм булдығыҙ».

Раббының Үзенә хеҙмәт иткән кәүемдәрҙе арлыҡауы

14 Раббы былай ти:
– Халкым Исраилға биләмә итеп биргән
ергә кул һуҙған бөтә яуыз күршеләремде
тупрактарынан йолкоп ыргытам, арала-
рынан Йәһүзә халкын да йолкоп алам.
15 Йолкоп алғандан һуң, Мин уларға яңынан
рәхим-шәфҡәт кылырмын: һәр береһен үз
биләмәһенә, үз еренә кире кайтарырмын.
16 Әгәр ул сит халыктар Минең халкымдың
йолаларын яҡшы өйрәнһәләр, халкымды
Бәғел исемә менән ант итергә өйрәткән
кеүек «Тере Раббы шаһит» тип Минең исе-
мем менән ант итһәләр, халкым араһында
урынлашып калырҙар. 17 Ө Мине тыңлама-
ған халықты төбө-тамыры менән йолкоп
юк итермен, – тип белдерә Раббы.

Етен билбау

13 ¹ Раббы миңә былай тине:
– Бар, үзеңә етен билбау һа-
тып алып билеңә быу, ләкин уны һыуға
тейҙермә.

² Мин, Раббы кушқанса, билбау һатып
алып, биләмә быуҙым. ³ Шунан миңә тағы
Раббы һүҙе булды:

4 – Һатып алып билеңә быуған билбауыңды ал да юлға сыҡ. Евфрат йылғаһына бар ҙа билбаузы ундағы берәй кая ярығына йәшереп куй.

5 Мин Евфратка барзым да, Раббы бойорғанса, билбаузы йәшереп куйзым.

6 Байтак көндәр үткәндән һуң, Раббы миңә:

– Тор, Евфратка бар ҙа Мин һиңә йәшереп куйырға кушкан билбаузы ал, – тине.

7 Мин, шунда барып, үзем йәшереп куйған урындан билбаузы казып алдым. Тик ул серегән, бер нәмәгә лә ярамаҫлыҡ булып калғайны.

8 Шунда миңә Раббы һүзе булды.

9 – Раббы былай ти: «Йәһүҙәнен ғорурлығын да, Йәрусәлимдең тәкәбберлеген дә ошоллай серетәм. 10 Әйткәндәремде тыңларға теләмәгән, йөрәктәренә тиҫкәрелеге буйынса йәшәгән, башка илаһтарға эйәргән, уларға хезмәт иткән, сәждә кылған был яман халыҡ ошо бер нәмәгә яракһыз билбау һымаҡ булып калыр. 11 Билбау кешенең тәнәһәһе кайһылай тейеп торһа, Мин дә бөтә Исраил менән Йәһүҙә нәселен шулай итеп Үземә яқынайтып кайным, – тип белдерә Раббы. – Миңә халкым булырҙар, исемемә мактау һәм шөһрәт килтерерҙәр, тип өмөтләнәйнем, әммә улар Минә тыңламань».

Шарап турһыҡтары

12 – Һин, Йермеяһ, уларға еткер, Исраил Аллаһы Раббы былай ти: «Һәр турһыҡка шарап тултырылырға тейеш». Улар һиңә: «Әллә беҙ һәр турһыҡка шарап тултырылғанын белмәй тиһеңме?» – тип әйтһә, 13 уларға былай тип яуап кайтар: «Раббы әйтә: был ерҙә йәшәгән һәр кемгә – Дауыт тәхетендә ултырған батшаларға, каһиндарға, пәйғәмбәрҙәргә, Йәрусәлимдә йәшәгәндәрҙең барыһына ла, иҫерткәнсе шарап тултырам. 14 Мин уларҙы бер-береһенә, ата-әсәләргә балаларға бәреп ватам, – тип белдерә Раббы. – Уларҙы аямай юк итәм – йәлләмәйем, рәхим-шәфҡәт кылмайым».

Һөргөн курһынысы

- 15 Тыңлағыҙ һәм колағығыҙға киртегеҙ,
Тәкәббер булмағыҙ.
Сөнки Раббы шулай тине.
- 16 Караңғылык басып алғансы,
Эңерҙә аяғығыҙ тауҙарҙа
һөрөнгәнгә тиклем
Аллағыҙ Раббыны данлағыҙ!
Һеҙ яқтылык көтөрһөгөҙ,
Әммә Раббы уны үлем күлөгәһенә,
Дөм-караңғылыкка әйләндерер.
- 17 Әгәр әйткәнәмә колак
һалмаһағыҙ,
Күңелемдең иң-иң төпкөлөндә
Тәкәбберлегегеҙ өсөн илармын,
Күземдән әсе йәш йылға
булып ағыр,
Сөнки Раббының көтөүе
Әсирлеккә алып кителә.
- 18 «Батша менән батшаның
әсәһенә әйт:
„Тәхетегеҙҙән аҫка төшөп
ултырығыҙ,
Башығыҙҙан данығыҙҙың тажы
төшөп китте“».
- 19 Негевтағы калалар бикләнгән.
Капкаларҙы асырлык кеше юк.
Йәһүҙә халкы әсирлеккә
алып кителде,
Тотошлай һөрөнгә ебәрелде.
- 20 Башығыҙҙы күтәрәп карағыҙ,
Төньяктан килгәндәрҙе күрегеҙ.
Кайҙа һиңә тапшырылған көтөү,
Йәрусәлим?
Кайҙа һинәң иң күркәм куйҙарың?
- 21 Һин үзеңә дуҫ булырға өйрәткән
әзәмдәрҙе
Раббы һиңә хаҡимлык итергә
куйһа, ни әйтерһең?
Шунда һин тулғаҡ тоткан катын
һымаҡ ғазапланмаһыңмы?
- 22 Әгәр эстән генә үз-үзеңә:

- «Ниңә былар башыма төштө?» –
тиһәң, –
Һин үтә күп гонаһ кылдың,
Итәгең күтәрелде,
хурлыкка калдың.
- 23 «Куш кешеһе – тәненең төсөн,
Каплан үзенең тиреһендәге
таптарзы үзгәртә алырмы?
Шуның кеүек, яуызлык кылырға
ғәзәтләнгәс,
Һез зә якшылык эшләй
алмайһығыз.
- 24 Сүлдән искән ел кәбәкте
туззырғандай,
Мин һеззе һибеп ебәрермен.
- 25 Был – һиңә төшкән йәрәбә.
Мин һиңә бүлеп биргән өлөш шул, –
тип белдерә Раббы. –
Сөнки һин Мине оноттоң,
Ялғанға өмөт бағланың.
- 26 Шуның өсөн итәгенде битенә
каплармын,
Әйзә оятың күрәнһен.
- 27 Кырзағы калкыулыктар өстөндә
Кылған әшәке ғәмәлдәрендә:
Хыянатыңды, ерәнгес кешнәүенде,
Уйнаш итеүенде күреп торзом.
Кайғы һиңә, Йәрусәлим!
Һин тазарынғансы күпме
ғүмер үтер?»
- Сараһызлыктан аптырап,
баштарын каплайзар.
4 Ямғыр булмағанға тупрак
ярғысланып бөткән.
Игенселәр зә аптырап башын
аймай.
5 Кырза үлән булмағанға
Хатта болан яңы тыуған бызауын
ташлап китә.
6 Кырағай ишәктәр, как түбәгә басып,
Сүл бүреһе кеүек
йыш-йыш һулыш ала;
Уларзың күззәре тонған,
Сөнки бер кабым үлән калмаған».
- 7 Енәйттәребез безгә каршы
шаһитлык итһә лә,
Исемен хақына ярзам ит, йә Раббы!
Дөрөс, без һиңә күп хыянат иттек,
Һиңә каршы гонаһ кылдык.
- 8 Әй Израилдың Өмөтө,
Кайғылы сәғәттә Коткарыусыбыз!
Ниңә Һин был ерзә килмешәктәй,
Кунырға тукталған
үткенсе кеүекһең?
- 9 Ниңә каушап калған узамандай,
Коткарырға көсө булмаған
яугир һымакһың?
Һин бит, Раббы, беззең арабызза!
Һин беззе Үзендеке тип атаның,
Ташлама беззе!

**Королок һәм ялған
пәйғәмбәрзәр**

- 14** ¹ Раббының Йермеяһка королок
тураһында һүзе булды.
² «Йәһүзә йәш түгә,
Кала капкалары кайғыға баткан,
Карайышып улар ерзә аунай.
Йәрусәлимдә аһ-зар яңғырай!
³ Затлылар хезмәтселәрен
һыуға ебәрә;
Улары һыу һаклағыс сокорға
бара – унда һыу юк.
Буш һауыттарын тотоп
кире кайталар –

¹⁰ Раббы был халык тураһында былай ти:
– Улар тегендә-бында кызырырға шул
тиклем әүәстәр, аяктарын тыя белмәйзәр.
Шул аркала Мин Раббы уларзы хуш күр-
мәйем. Инде ғәйептәрен искә төшөрәм,
гонаһтары өсөн язалаясакмын.

¹¹ Шунан Раббы миңә:

– Был халыкка якшылык юллап Миңә
ялбарма, – тине. – ¹² Ураза тотһалар за, Мин
уларзың зарзарын тыңламайасакмын. Тотош
яндырыу корбаны килтерһәләр зә, икмәк
сазакаһы һонһалар за, кабул итмәйем. Мин
уларзы кылыс менән, аслык менән, үләт
менән кырып ташлайым.

13 Шунда мин Уға:

– Эй Раббы Хаким! Пәйғәмбәрзәр был халыкка: «Кылыс йөзө күрмәсһегез, аслык кисермәсһегез, сөнки был төйәктә һезгә ышаныслы тыныслык бирәм», – тип вәғәзә биреүең хакында һөйләйзәр бит, – тинем.

14 – Был пәйғәмбәрзәр Минең исемемдән ялған һөйләй, – тине Раббы. – Мин уларзы ебәрмәнем, уларға бойорок бирмәнем, улар менән һөйләшмәнем. Алдак күренмештәрен, буш-юк күрәзәлектәрен, үзәрәненәйзырмаларын һезгә пәйғәмбәрлек тип һөйләп йөрөйзәр. 15 Шуға күрә Раббы ул пәйғәмбәрзәр тураһында былай ти:

«Уларзы Мин ебәрмәһәм дә, Минең исемемдән: „Был ерзә кылыс та, аслык та булмаясаҡ“, – тип һөйләгән ул пәйғәмбәрзәр үззәре кылыс менән аслыктан үлер. 16 Улар пәйғәмбәрлек иткән халык та кылыс менән аслыктан үлер. Мәйеттәре Йәрүсәлим урамдарында аунап ятыр. Уларзы ла, катындарын да, улдарын-кыздарын да ерләүсе булмаҫ. Кылған яуызлыктарын Мин үззәренә баштарына килтерәм».

17 Һин уларға шулай тип әйт:
«Күззәрәмдән йәшем аҡһын,
Көнө-төнө туктамаһын,
Сөнки ғиффәтле кыз –
ғәзиз халкым
Тәрән бер йәрәхәт алды,
Ауыр тетрәнәүгә дусар булды.

18 Кырға сығам – кылыстан
кырылғандар ята,
Калаға инәм – аслыктан
ғазапланғандарзы күрәм!
Пәйғәмбәрзәр зә, каһиндар за
ил буйлап
Нимә эшләргә белмәй йөрөйзәр».

19 Йәһүзәнән Һин бөтөнләй баш
тарттыңмы?
Күңеләңә нәфрәтләме Сион?
Ниңә безгә төзәлмәслек
яра һалдың?
Без именлек көттөк,
әммә яҡшылык килмәне;

Шифа тапмаксы инек, әммә казаға
дусар булдык.

20 Кылған енәйәттәребеззә,
Ата-бабаларзың ғәйептәрен
Без таныйбыз, Раббы, –
Һинең алда гонаһлыбыз!

21 Исеменә хакына беззә инкар итмә,
Дан тәхетәңдә хурлыкка төшөрмә,
Беззәң менән төзөгән килешәүеңдә
иҫәңдә тот,

Зинһар, килешәүеңдә бозма.

22 Кәүемдәрзәң файзаһың боттары
ямғыр яузыра аламы?

Күк үзенән-үзе ямғыр коямы?

Ошоларзың барыһын да эшләгән Һин
түгелме, Аллабыз Раббы?

Ышанысыбыз тик Һиндә генә –
былар бары Һинең
көзрәтеңдә.

Йәһүзә халкына һәләкәт

15 1 Раббы миңә былай тине:
– Муса менән Шемуил каршы-
ма баһып ялбарһа ла, был халыкка күңе-
лем йомшармаҫ ине. Кыу уларзы күз ал-
дымдан, китһендәр! 2 Өгәр һинән: «Кайза
барайыҡ?» – тип һораһалар, әйт, Раббы
былай ти:

«Кемгә үлемеслә ауырыу язған –
шул үлемгә.

Кемгә кылыс язған – шул кылыска.
Кемгә аслык язған – шул аслыкка,
Кемгә әсирлек язған – шул һөргөнгә
дусар булһын».

3 Уларзың башына дүрт төрлө каза ебәрәм, – тип белдерә Раббы. – Кырыр өсөн кылыс, йолккослар өсөн эттәр, тамак-лап юк итер өсөн күк коштары һәм кыр йәнлектәре юллайым. 4 Йәһүзә батшаһы Менашше Хизкияһ улының Йәрүсәлимдә кылған ғәмәлдәре аркаһында Мин уларзы ер йөзөндәгә барса батшалыктар өсөн кот оскос миҫал итәсәкмен.

5 «Кем кызғаныр һине, Йәрүсәлим,
Кем һинең өсөн әсенер икән?

- Хәлеңде һорашырға тип, юлын
бүлеп,
Кем яныңа килер икән?
6 Һин Мине ташланың, –
тип белдерә Раббы. –
Миңә һыртың менән боролдоң.
Шуға ла Мин һиңә кул күтәрәм,
һәләк итәм;
7 Мин һине йәлләп арыным.
Халкымды һәнәк менән
елгәргәндәй,
Илдең бөтә калаларынан кәбәк
кеүек осороп ебәрәм.
Уларҙы балаһың калдырам,
һәләк итәм,
8 Сөнки яман юлдарын куймайзар.
Тол катындарын диңгез комонан да
күберәк итермен.
Егеттәрҙең әсәләренә каршы
Көпә-көндөз талаусылар ебәрермен.
Көтмәгәндә баштарына дәһшәт
менән шом һалырмын.
9 Ете бала тапқан катын
Хәлдән тайып актык һулыш ала.
Кояшы көпә-көндөз байыны,
Оятына батып, мәсхәрәгә калды.
Исән калғандарын кылыска
бирәм –
Дошмандарына тапшырам», – тип
белдерә Раббы.
- Йермеяһтың зары**
- 10 Кайғы миңә!
Ни тип әсәм мине тыузырҙы икән?
Мин бөтә ил менән талашып,
тартышып йәшәйем.
Бер кемгә лә бурыска бирмәнем,
Бер кемдән дә бурыска алманым,
Әммә барыһы миңә карғыш яуҙыра.
- 11 Раббы былай тине:
«Һиңә мотлак игелек кылып,
азат итермен,
Бәлә килгән хәсрәтле заманда
Дошмандарыңды һиңә ялбарырға
мәжбүр итермен.
- 12 Тимерҙе, төньяктан килгән тимер
менән бакырҙы
Кем һындыра ала?
13 Бөтә илеңдә кылынған барлык
ғонаһтар өсөн
Һинең байлығың һәм хазиналарыңды
Дошмандарға еңел табыш итеп
бирәм, Йәһүзә.
14 Үзегеҙ белмәгән илдә
Дошмандарығыҙға хезмәт
иттерермен.
Минең һезгә асыуым кабынды,
Ул һезгә каршы ялкынланып яна».
- 15 Мин Раббыға әйттем:
«Әй Раббы, Һин бөтәһен дә
белеп тораһың,
Исәң төшөр мине, курсала.
Мине эзәрләүселәрҙән үс ал.
Һин сабырһың – мине һәләк
итә күрмә,
Һин тип хурланғанымды онотма.
16 Һүзәрәңдә табып, йотоп торҙом,
Улар миңә шатлык бирҙе, күңелемә
һөйөнөс булды.
Сөнки Һин мине Үзеңдеке
тип атаның,
Әй Күк ғәскәрҙәре Аллаһы Раббы.
17 Кәйеф-сафа корғандарың
араһында ултырманым,
Улар менән күңел асманым;
Кулыңдың астында яңғыз
ултырҙым,
Сөнки мине асыу-ярһыуың менән
тултырҙың.
18 Ни өсөн миңең һыҙлануыум
басылмай?
Һиңә йәрәхәтем төзәлмәй,
уңала алмай?
Минең өсөн иң кәрәктә короп
калыр инеш,
Ышанысһыҙ шишмә булырһың
микән ни?»
- 19 Быға каршы Раббы былай тип
яуап бирҙе:

- «Әгәр зә һин Миңә кире кайтһаң,
 Һине йәнә кабул итеп,
     хезмәтемә алырмын.
 Сүп-сарзан асылды айыра белһең,
 Минең телем кеүек булырһың.
 Шул вақыт һин халык алдына
     бармаһың,
 Ә улар һинең алдыңа килер.
- 20 Мин һине был халык каршыһында
 Какшамас бакыр диуар итермен.
 Һиңә кабат-кабат ташланырзар,
 Ләкин һине ең алмастар.
 Сөнки Мин һинең менән бергә
     булырмын,
 Һине коткарып азат итермен, –
     тип белдерә Раббы. –
- 21 Мин һине залимдарзан азат
 итермен,
 Аяуһыззар кулынан йолоп
     алырмын».

*Йермеяһтың тормошо –
 Алла билдәһе*

16 ¹ Миңә Раббы һүзе булды:
² – Үзеңә катын алма, бында улдарыңда, кызларыңда булмаһын. ³ Сөнки был илдә тыуған улдар һәм кыздар, уларҙы донъяға килтергән ата-әсәләр тураһында Раббы былай ти: ⁴ «Улар ғазаплы сирзәрзән үләсәк. Улар өсөн йәш түгеүсә лә, уларҙы күмеүсә лә булмаясак, мәйеттәре ер өстөндә тиреҫ кеүек аунап ятасак. Улар кылыстан һәм аслыктан кырыласак, мәйеттәре күктәге коштарға, ерзәге йәнлектәргә емтек буласак».

⁵ Раббы былай ти:

– Йыназалы өйгә инмә, улар менән бергә илап, кайғырышып ултырма, сөнки был халыкты тыныслыктан мәхрүм иттем, тоғро мөхәббәтемде һәм рәхим-шәфкәтемде тартып алдым, – тип белдерә Раббы. – ⁶ Был ерзә затлы кеше лә, ябайы ла үлер, уларҙы һис кем ерләмәҫ; һис кем улар өсөн кайғырып тәнәнә яра һалмаҫ, сәсен алдырмаҫ. ⁷ Мәрхүм өсөн йәш түгеүсәне йыуатып, бер кем дә икмәк һындырмаҫ, ата-әсәһе вафат булғандарға эсергә йыуаныс көрәгәһе хо-

ноусы булмаҫ. ⁸ Мәжлес барған йортка ла инмә, улар менән бергә ултырып ашама, эсмә. ⁹ Сөнки Исраил Аллаһы, Күк ғәскәр-зәре Раббыһы былай ти: «Һезҙең заманда, үзегеҙҙең күзегеҙ алдында был урында
     Шатлыҡ ауаздарын,
     Күңел асыуларҙы,
     Кейәү менән кәләштең
     Тауыштарын туктатасакмын».

¹⁰ Ошоларҙы халыҡка һөйләп биргәс, һинән: «Ни өсөн Раббы безгә бындай оло казаны ебәрәү менән янай? Ғәйебебез ни-зә? Аллабыҙ Раббыға каршы ниндәй гонаһ кылдыҡ?» – тип һорарзар. ¹¹ Һин уларға былай тип яуап бир: «Һезҙең ата-бабаларығыҙ Мине ташланы, – тип белдерә Раббы. – Башка илаһтар артынан эйәрзәләр, уларға хезмәт ителәр һәм сәждә кылдылар. Минән ваз кисеп, канунымды тотманылар. ¹² Ә һез аталарығыҙдан да яманырак ғәмәлдәр кылаһығыҙ; Мине тыңламайынса, һәр бергегеҙ үзегеҙҙең яуыз һәм тиҫкәре йөрәктәрегез буйынса йәшәй. ¹³ Шунлыктан һезҙе был ерзән кыуып, үзегеҙ зә, аталарығыҙ за белмәгән бер илгә атып бәрәм. Унда көнө-төнө башка илаһтарға хезмәт итерһегеҙ – инде Мин һезгә мәрхәмәт күрһәтмәйәсәкмен».

¹⁴ – Әммә шундай көндәр килә, – тип белдерә Раббы, – кешеләр ант иткәндә: «Исраил халкын Мысырзан алып сыккан тере Раббы Үзе шаһит!» – тип әйтмәҫ. ¹⁵ Инде улар: «Исраил халкын төньяктағы илдән һәм кайза кыуған, шул ерзәрзән кире алып сыккан тере Раббы шаһит!» – тип ант итә башлар. Сөнки уларҙы ата-бабаларына биргән илдәрәнә кире кайтарасакмын.

Раббы һәм халыктар

¹⁶ Ә хәҙер уларҙы тоторға бик күп балыксылар ебәрәм, – тип белдерә Раббы, – һәм уларҙы балык һымак тотасактар. Шунан һуң бик күп аусылар күндәрәм, уларҙы һәр таузан, һәр калкыулыктан, кая ярыктарынан кыуалаясактар. ¹⁷ Мин уларҙың бөтә қылғандарын күреп торам. Улар Минән йәшенә алмай – енәйәттәре күз алдымда.

18 Яуыз ғәмәлдәре һәм гонаһтары өсөн икеләтә түләтәсәкмен, сөнки улар еремде йән-һез илаһтарының ерәнгес һындары менән нәжесләне, биләмәмде әшәкелектәре менән тултырзы.

19 Раббы – минең кеүәтем һәм кәлғәм, Хәсрәт көнөмдә минең ышығым! Ерзең сиктәренән халықтар килеп: «Аталарыбыз мираска ялғанды, Бер нәмәгә лә яракһыз боттарзы алған, – тип әйтер. –

20 Кеше үзенә алла яһай аламы? Ысынында ул аллалар бит – Алла түгел!»

21 «Шуға күрә Мин бөгөн уларға һабак бирәм, Көс-көзрәтемде күрһәтеп куям. Шунда исемем Раббы икәнән белерзәр!» – ти Раббы.

Йәһүзәнең гонаһы һәм Раббының язаһы

17 ¹ «Йәһүзәнең гонаһы тимер кәләм менән язылды,

Йөрәктәренән тактаташына, Корбан усақтары мөгөзөнә Алмас осо менән уйылды.

2-3 Уларзың балалары ла сук япраклы ағастар астында, Бейек калкыулықтарза, Шулай ук илдәге таузарза королған Корбан усақтарын, Ашераның колғаларын хәстәрләйзәр.

Бөтә биләмәләреңдә эшлөгән гонаһтарың өсөн Мөлкәтендә, бөтә хазиналарыңды, Боттарға табынған калкыулықтарыңды таларға бирермен.

4 Мин һиңә биргән биләмәңдән Үз ғәйебең аркаһында мәхрүм каласақһың. Үзең белмәгән ерзә дошмандарыңа Кол итәсәкмен Мин һине.

Сөнки һез нәфрәт утымды токандырзығыз, Ул һүнмәс ялкын булып янасақ».

5 Раббы былай ти: «Өмөтөн әзәм затына бағлаған, Фани бәндәнең көсөнә ышанған, Йөрәге Раббынан ситкә боролған кеше ләғнәтле.

6 Ул далалағы сәнскәк кеүек булыр, Якшылыктың килгәнән күрмәс. Сүлдәге ташлы ерзәрзә, Тозло тупракта, кешеһез урында ғүмер һөрөр.

7 Раббыға өмөт бағлаған кеше фатихалы,

8 Раббы – уның ышанысы! Бындай кеше һыу буйына ултыртылған,

Тамырзарын йылға яғына йәйгән ағаска окшаш.

Ул көндөң әселегенән куркмақ, Япрактары һәр сак йәшел қалыр. Королок йылында хәуеф белмәс, Емеш биреүзән туктамақ.

9 Кеше йөрәгенән дә хәйләкәре юк, Уны дауалап булаһы түгел. Уны кем һуң аңлай алыр?

10 Мин, Раббы, кешенең йөрәген беләм, Кешенең булмышын һынайым. Һәр кемгә кыуған юлына күрә, Әшенең емешенә карап әжерен бирәм.

11 Хакһыз юл менән байлық туплаған әзәм Үзе һалмаған йомортканы баққан ағуна кеүек: Ғүмер уртаһында бөтә мөлкәтенән языр, Ахырында – алийот булып қалыр».

12 Беззең Изге торлағыбыз торған урын –

Башланмыштан ук юғары
куйылған дан тәхете.

- 13 Эй Исраилдың өмөтө Раббы!
Һине инкар иткәндәрҙең һәммәһе
оятка калыр.
Һинән йөз борғандар тузандағы
язуу кеүек юйылып,
Сөнки улар Раббыны – тере һыу
шишмәһен ташланылар.

Йермеяхтың доғаһы

- 14 Йә Раббым, мине шифала –
һауығайым;
Коткар мине – котолайым –
Сөнки мин Һине мактайым.
- 15 Кара, улар миңә:
«Кайза Раббының һүзе?
Эйзә, әйткәне ғәмәлгә ашһын!» –
тизәр.
- 16 Мин халкыңа көтөүсе булуҙан
касманым,
Һәләкәт көнө килеүен көсәмәнем.
Ауызымдан сыққан һәр һүззә
беләһен, Раббы,
Улар Һинең хозурыңда.
- 17 Миңә өсөн дәһшәт булмаһансы!
Афәт көнөндә Һин – миңә
һыйынысым.
- 18 Минә эзәрләүселәр оятка калһын,
Минә иһә хур булуҙан һакла.
Эйзә, улар куркыуға калһын,
Минә дәһшәт урап үтһен.
Уларға ебәр һәләкәт көнөн,
Икеләтә кеүәт менән кыйрат!

Шәмбе көнөн тотогоз

- 19 Раббы миңә былай тине:
– Йәһүзә батшалары инеп-сығып йөрөгән
Халык капкаһы янына барып тор, шунан
Йәрүсәлимдең башка капкалары янына
бар. 20 Ундағы халыкка әйт: «Эй Йәһүзә
батшалары, Йәһүзә халкы, был капка-
ларҙан үтөп йөрөгән Йәрүсәлим кешеләре,
Раббы һүзән тыңлағыҙ!» 21 Раббы былай ти:
„Йәнегеззә һаклайбыҙ тиһегеҙ, шәмбе көндө

йөк ташымағыҙ, Йәрүсәлим капкаларынан
йөк күтәрәп инмәгеҙ. 22 Шәмбе көндө өйзә-
регеҙзән йөк алып сыкмағыҙ, бер ниндәй
эш менән дә шөгөлләнмәгеҙ – ул көндө изге
тип белегеҙ. Мин ата-бабаларығыҙға шу-
лай тип бойорғайным. 23 Әммә улар Мине
тыңламаны, әйткәнемә қолак һалманы;
тишкәреләнделәр һәм өгөт-нәсихәтемде
алманылар.

24 Әгәр һез Мине якшылап тыңлаһа-
ғыҙ, – тип белдерә Раббы, – шәмбе көндө
кала капкаларынан йөк ташымаһағыҙ, был
көндө изге һанап, бер нәмә лә эшләмәһә-
геҙ, 25 был каланың капкаларынан Дауыт
тәхетендә ултырған батшалар, уларҙың
ярандары яу арбаларында һәм һыбайлап,
Йәһүзә халкы һәм Йәрүсәлимдә йәшәүсе-
ләр һәр сак инеп-сығып йөрөр. Был кала
мәңге йәшәр. 26 Бында Йәһүзә калаларынан,
Йәрүсәлимдең тирә-яғынан, Бинйәмин
еренән, Шефеланан, таулы төбәктән, шулай
ук Негевтан кешеләр ағылып, Раббы кора-
мына тоттош яндырыу корбандары, башка
төрлө корбандар, икмәк сазакалары, хуш
еҫле ысмала-майзар, шөкөр сазакалары
килтерер. 27 Ә инде Мине тыңламаһағыҙ,
шәмбе көндө изге һанамайынса, Йәрүсәлим
капкаларынан йөк ташыһағыҙ, кала кап-
каларына үрт һалырмын. Ут Йәрүсәлимдең
затлы һарайҙарын яндырып юк итер, уны
һис кем һүндәрә алмас“».

Көршәксе һәм балсыҡ

18 1 Йермеяхка Раббы һүзе булды:
2 – Тор за көршәксеңә өйөнә бар,
һүземде шунда әйтермен.

3 Мин көршәксеңә өйөнә барҙым. Ул көр-
шәк яһай торған түңәрәге артында эшләй
ине. 4 Кулында әүләгән һауыты бозолғай-
ны, көршәксе был балсыҡтан үзе теләгән
икенсе һауытты яһаны.

5 Миңә Раббы һүзе булды:

6 – Эй Исраил халкы, шо көршәксе эш-
ләгәнде Мин дә һезҙең менән эшләй алма-
йыммы ни? – тип белдерә Раббы. – Һез
зә Миңә кулымда көршәксе кулындағы

балсык кеуек бит, эй Израил нәселе! ⁷Кайһы берзә ниндәйзер кәүем йәки батшалык тураһында, йолкоп ташлайым, емерәм, һәләк итәм, тип әйтәм дә, ⁸Мин иҫкәрткән ул кәүем яуыз кылығын ташлаһа, Мин уларзың башына һәләкәт килтереү ниәтемдән баш тартам. ⁹Кайһы берзә ниндәйзер кәүем йәки батшалык тураһында, нығытам һәм тамырландырам, тип әйтәм дә, ¹⁰ул халык Минең алдымда яуызлык кылһа йәки әйткәндәремә қолак һалмаһа, Мин ниәтемдән кайтам, уға якшылык кылузын баш тартам.

¹¹Инде Йәһүзә халкына һәм Йәрусәлимдә йәшәүселәргә иғлан ит, Раббы былай ти: «Һезҙең өскә бәлә ебәрергә әзерләнгән, һезгә каршы ниәт корған көршәксә Мин! Һәр берегеҙ яман юлығыҙы ташлағыҙ, тормошоғоҙҙо һәм ғәмәлдәрегеҙҙе төҙөтегеҙ!»

¹²Әммә улар: «Бушты һөйләмә! Үзебез теләгәнсә йәшәйбез, яуыз йөрәктәребезҙең тиҫкәрелеге буйынса эшләйбез», – тип яуап кайтарып.

¹³Шуға күрә Раббы былай ти:

«Кәүемдәр араһында
һораштырығыҙ,
Бындай хәлдә берәһененә
ишеткәнә бармы?
Ғиффәтле кыз Израил ерәнгес бер
эш кылды.

¹⁴Ливандың каялы түбәләрендәге
кар ирерме?
Һалкын һыулы тау йылғалары
киберме?

¹⁵Ә халкым Минә онотто,
Бер яракһыҙ боттарға хуш еҫ төтөтә!
Был илаһтар уны абындырҙы,
Боронғо юдарынан тайпылып,
Һукмактарҙан, тапалмаған юлдан
алып китте.

¹⁶Шул аркала илен кот оскос
хәлгә калдырҙы,
Мәңгелек хурлыҡка дусар итте.
Үткән-һүткән һәр кем
дәһшәткә төшөп,
Аптырап баш сайкаясак.

¹⁷Уларҙы көнсығыштан иҫкән
ел һымак
Дошмандары алдында һибеп
ташлармын.
Баштарына афәт төшкән көндә
Йөзөм түгел, һыртым менән
боролормон».

Йермеяһка каршы мәкер короу

¹⁸Шунан кайһы бер кешеләр:

– Әйзәгеҙ, Йермеяһка каршы мәкер
корайыҡ! – тинеләр. – Беззә канун өй-
рәтәсәк кәһиндар, өгөт-нәсихәт бирәсәк
аҡыл әйәләре, һүҙ әйтәсәк пәйғәмбәрҙәр
бер ваҡытта ла бөтәһе түгел. Әйзәгеҙ, уны
телебез менән еңәйек, уның бер һүзенә лә
қолак һалмайыҡ.

¹⁹Тыңла мине, Раббы,
Дошмандарымдың әйткәнөн ишет!
²⁰Якшылыкка каршы яуызлык
эшләйҙәрме ни?
Иҫәндәме, мин алдында тороп,
Улар өсөн Һинә ялбарғайным,
Уларҙы асыуыңдан курсалағайным,
Әле улар минә сокор кәзҙы.
²¹Улай икән, балаларын аслыҡка
дусар ит,
Кылыс йөзөнә ташла.
Катындары баланан язһын,
тол калһын.
Ир-аттары үләттән кырылһын,
Егеттәр яуза кылыстан һәләк булһын.
²²Көтмәгәндә өстөрөнә баҫкынсылар
ебәргәнәндә
Өйҙәрәндә инрәү аңғыраһын!
Сөнки улар мине тотмак булып
сокор кәзҙы,
Аяғымды тозақка эләктермәксә
булды.
²³Минә үлтерер өсөн мәкер корҙолар,
Быны Һин беләһең, Раббы.
Уларзың еңәйттәрен ярлыҡама,
Гонаһтарына күҙ йомма.
Асыуланып язаңды бир:
Һинәң алдында қолап ятһындар.

Ватылган көршәк

19 ¹Раббы миңә былай тине:
– Бар, көршәксенән бер балсык көршәк хатып ал. Шунан халыктан һәм каһиндарзан бер нисә аҡһаҡалды сақыр за ²Харсиҫ* капкаһы каршыһындағы Бен-Һинном үзөнөнә сыҡ, Мин һиңә әйткән һүзәрҙе иғлан ит. ³Һин уларға әйт: «Әй Йәһүзә батшалары һәм Йәрүсәлимдә йәшәүселәр, Раббы һүзән ишетегеҙ! Исраил Аллаһы, Күк ғәскәрҙәре Раббыһы былай ти: „Карағыз, Мин был ергә шундай бәлә ебәрәм, был хакта ишеткәндәрҙең бөтәһенең колактары сыңлар. ⁴Сөнки Йәрүсәлим халқы Мине ташланы, был урынды нәжесләне. Үзәрелә, ата-бабалары ла, Йәһүзә батшалары ла белмәгән башка илаһтарға хуш еҫ төтәттеләр һәм был ерҙе ғәйепһеҙ кешеләрҙең қаны менән һуғарзылар. ⁵Үзәрәнең улдарын һәм қыздарын Бәғелгә тотош яндырыу қорбаны итеп утта яндырыу өсөн Бәғелгә табыныу қалқыулықтары төзөнөләр. Мин уларға бындай бойороқ бирмәнем, ундай нәмә әйтмәнем, хатта уйламаным да“.

⁶Шундай көндәр килә, – тип белдерә Раббы, – был урынды Төфәс тип тә, Бен-Һинном үзөнә тип тә түгел, һуйыш үзөнә тип атарзар. ⁷Бына ошо урында Йәһүзә менән Йәрүсәлимдең ниәттәрен бушқа сығарасакмын. Уларҙы дошмандарының қылысына тапшырам – үлемдәрен көсөгәндәрҙең қулынан һәләк буласақтар. Мәйттәрен һауалағы қоштарға һәм ерҙәгә йәнлектәргә емтек итеп бирәсәкмен. ⁸Был қаланы шом һала торған урынға әйләндереп, хурлыққа қалдырасакмын. Уның янынан үткән-һүткән һәр кем уның яраларынан кото алынып, һызғырып қуйыр. ⁹Мин уларҙы үзәрәнең улдарының һәм қыздарының итен ашарға мәжбүр итермен. Йәндәрен көсөгән дошмандары қаланы қамауға алып уларҙы үлем ғазабына дусар иткәс, қамауҙа һәм

қысымда ятқанда улар бер-береһен ашай башлар».

¹⁰Ошоларҙы әйткәндән һуң, үзең менән қилгән кешеләрҙең күз алдында көршәкте ват та ¹¹уларға белдер: «Күк ғәскәрҙәре Раббыһы былай ти: „Бына был көршәк нисек башкаса қоршап булмаһлық итеп ватылһа, Мин дә был халықты һәм был қаланы шулай селпәрәмә қилтерәм. Төфәстә үлеләрҙе урын қалмағанға тиклем күмәсәктәр. ¹²Был қаланы һәм унда йәшәүселәрҙе Мин ана шул хәлгә төшөрәм, – тип белдерә Раббы. – Был қала Төфәскә оқшап қалыр. ¹³Йәрүсәлимдең йорттары, Йәһүзә батшаларының һарайзары Төфәс кеүек нәжес булыр. Сөнки уларҙың баштарында күк есемдәренә бағышлап хуш еҫ төтәттеләр, башка илаһтарға түкмә қорбандар қилтерзеләр“».

¹⁴Раббы бойороғо буйынса Төфәстә пәйғәмбәрлек итеп қайтқандан һуң, Йермеях, Раббы йортоноң ихатаһына башып, барса халыққа иғлан итте:

¹⁵– Исраил Аллаһы, Күк ғәскәрҙәре Раббыһы былай ти: «Инде Мин был қаланы һәм уның әйләнә-тирәһендәге қалаларҙы алдан әйткән бөтә қазаларға ла дусар итәм, сөнки улар, тиҫкәрелектәренә барып, әйткәндәрәмде тыңламаны».

Йермеяхтың Пашхур менән бәхәсләшеүе

20 ¹Иммер улы Пашхур каһин Раббы йортонда қарауылсылар башлығы ине. Ул, Йермеяхтың пәйғәмбәрлек итеп әйткән ошо һүзәрән ишетеп, ²уны һуктырырға һәм Раббы йортоноң Үрге Бинийәмин капкаһы янында аяқтарына қалып кейҙереп ултыртып қуйырға бойорзо. ³Икенсе көндө Пашхур Йермеяхты қалыптан сығартты. Шул сәк Йермеях уға былай тине:

– Раббы һинә исемеңде Пашхур түгел, «Магор-Миссавив»* тип атаны. ⁴Раббы

* 19:2 Харсиҫ – йәһүд телендә «ватык көршәк қиҫәктәре» тигән мәғәнәлә.

* 20:3 Магор-Миссавив – йәһүд телендә «тирә-яқта – дөһшәт» тигән мәғәнәлә.

былай ти: «Мин һине һәм бөтә дустарыңды дөһшәткә һалам. Дустарыңдың дошман кылысынан һәләк булғанын үз күззәрең менән күрерһең. Мин бөтөн Йәһүзә халкын Бабил батшаһы кулына тапшырам. Ул кайһыларын Бабилға һөргөнгә кыуасак, кайһыларын кылыстан үткәрәсәк. ⁵ Был каланың бөтә байлығын – барлык казанышын, киммәтле әйберзәрен, Йәһүзә батшаларының хазиналарын – дошмандарының кулына бирәм. Уларзы талап алып Бабилға алып китәсәктәр. ⁶ Ә һин, Пашхур, үзең дә, ғаиләң дә – барығыз за, Бабилға әсирлеккә китәсәкһегез. Һин шунда үлерһең, шунда күмелерһең – һин дә, һинең ялған пәйғәмбәрлек һүззәреңде тыңлаған бөтә дустарың да».

Йермеяһтың Раббыға зарланыуы

- ⁷ Эй Раббым, Һин әүрәттең мине –
Мин әүрәнем.
Һин минән көслөрәк –
Мине еңдең.
Мин һәммәһе өсөн мәзәккә
          әйләндем,
Көн озоно минән көләләр хәзәр.
⁸ Касан һөйләй башлаһам да,
«Йәбер-золот! Кыйралыш!» тип
          кыскырырға тейешмен.
Раббы һүзе аркаһында
          көлкөгә калдым,
Көн озоно мине мәсхәрә итәләр.
⁹ Әгәр зә мин: «Башкаса Уны
          искә алмайым,
Инде Уның исеменән
          һөйләмәйем», – тигһәм,
Һинең һүзең әсемдә ялкындай
          дөрләп яна,
Елегемә үтеп өтөп ала,
Уны эстә тоторға маташып хәлдән
          тайзым,
Инде әмәлем калманы.
¹⁰ Күптәрзең янауын ишетә йөрөйөм,
Тирә-якта – дөһшәт!
«Ошаклайык уны! – тизәр. –
          Фаш итәйек!»

- Минең менән татыу булғандар за
Абынғанымды көтәләр:
«Бәлки, ул тозақка төшөр,
Шунда уны еңербез,
Үсебеззе кандырырбыз», – тизәр.
¹¹ Әммә Раббы, ғәйрәтле яугирзәй,
          минең менән.
Шуға күрә эзәрләүселәр һөрөнөп
          төшөр,
Улар минән өстөн сыға алмаҫ.
Мәсхәрәгә калырзар, ниәттәренә
          ирешә алмастар.
Хурлыктары һис касан да
          онотолмаҫ.
¹² Эй Күк ғәскәрзәре Раббыһы,
Һин тоғро кешене һынайһың,
Уның эс-бауырын үтәнән-үтә
          күрәһең.
Дәғүәмде Һинең кулыңа
          тапшырзым,
Инде кон кайтарғаныңды
          күрһәм ине!
¹³ Мәзхиә йырлағыз Раббыға!
Данлағыз Раббыны!
Ул бисара бәндәнең йәнен
Залимдар кулынан коткара.
¹⁴ Ләғнәт төшһөн тыуған көнәмә!
Фатихаланмаһын әсәм мине
          тапқан көн!
¹⁵ «Улың тыузы!» – тип атайыма
          һөйөнсөләгән,
Уны кыуандырған әзәмгә
          карғыш яуһын!
¹⁶ Раббы һис йәлләп тормай емергән
Калалар кеүек булһын ул кеше!
Иртә таңдан һыктау тыңлаһын,
Төш һуғышка сақырған
          ауаздар ишетһен!
¹⁷ Сөнки мине әсәм карынында
          зүлтермәне,
Әсәм миңә көбер булыр,
Карыны гел йөклә калыр ине.
¹⁸ Ниңә әсәм карынынан сыктым?
Кайғы-хәсрәт, ғазап күрер,

Ғүмеремде хурлыкта үткәреп
өсөнмө ни?

**Йәрүсәлимдең Бабил батшаһы
кулына тапшырылыуы**

21 ¹ Сидкияһ батша түбәндәгеләрҙе
әйтер өсөн Малкияһ улы Пашхур
менән Мағасеяһ улы Сефанъяһ каһинды
Йермеяһка ебәрҙе. Шунда Йермеяһка Раб-
бы һүҙе булды. Пашхур менән Сефанъяһ
былай тинеләр:

² – Үтенәбез, безҙең өсөн Раббыға ялбар,
сөнки Бабил батшаһы Навуходоносор безгә
каршы һуғыш асты. Бәлки, Раббы элекке
һымак мөгжизә күрһәтеп, Навуходоносор-
зы сигендерер.

³ Йермеяһ уларға былай тип яуап бирҙе:
– Сидкияһка әйтегез, ⁴ Израил Аллаһы
Раббы былай ти: «Диуарҙарығыҙҙы камауға
алған Бабил батшаһы һәм халдейҙарға кар-
шы һуғышкан коралығыҙҙы үзегеҙгә йүнәл-
тәм. Шулар коралдарығыҙҙы кала уртаһына
өйөп куям. ⁵ Көҙрәтле кулымды һузып,
асыу, ярһыу һәм тәрән нәфрәт менән һезгә
каршы Үҙем һуғышасакмын. ⁶ Был калала
йәшәгән барлыҡ йән эйәһен: кешеләрҙе лә,
мал-тыуарҙы ла үләткән һәләк итәсәкмен.
⁷ Бынан һуң, – тип белдерә Раббы, – Йәһүзә
батшаһы Сидкияһты, уның хезмәтселәрен,
калала кырғындан, кылыстан һәм аслык-
тан иҫән калған барлыҡ кешеләрҙе Бабил
батшаһы Навуходоносорға – уларҙың йәнен
көҫәгән дошмандары кулына тапшырам.
Батша уларҙы кылыс осона алып, аямаҫ,
рәхим-шәфҡәт кылмаҫ, йәлләп тормаҫ».

⁸ Ә был халыҡка әйт, Раббы былай ти:
«Мин һезгә ике юл – йәшәү һәм үлем юлын
бирәм. ⁹ Был калала тороп калғандар кы-
лыстан, аслыктан һәм кырғындан һәләк
буласаҡ. Ә каланы камалышта тоткан
дошмандарға бирелгән кешеләр тере калыр.
Уларға үз йәндәре яумал булыр. ¹⁰ Мин был
калаға якшылык түгел, яманлык кылырға
карар иттем, – тип белдерә Раббы. – Был
кала Бабил батшаһы кулына тапшырыла-
саҡ, батша уны утта яндырасаҡ».

¹¹ Йәһүзә батшаһы йортона әйт: «Раббы
һүҙен тыңла, ¹² әй Дауыт нәҫеле! Раббы
былай ти:

„Һәр көн иртән ғәзел хөкөмдәр кыл,
Таланғанды кыйырһытыусы
кулынан коткар,
Юкһа кылған яуызлыҡтарығыҙ
өсөн

Асыуым ут кеүек токаныр за
Уны бер кем дә һүндәрә алмаҫ.

¹³ Мин һиңә каршымын,
Үзәндәге кая өстөндә ултырған
Йәрүсәлим! –
тип белдерә Раббы. –

‘Безгә кем каршы сыға алһын,
Торлағыбыҙға кем инә алһын?’ –
тиһегез.

¹⁴ Һезҙе кылған ғәмәлдәрегезгә күрә
язалаясакмын, –
тип белдерә Раббы. –
Урманығыҙға Мин ут төртөрмөн,
Ул бар тирә-якты яндырып юкка
сығарыр».

Яуыз батшаларға хөкөм

22 ¹ Раббы миңә былай тине:
– Йәһүзә батшаһының һара-
йына бар за ошоларҙы һөйлә: ² «Әй Дауыт
тәхетендә ултырған Йәһүзә батшаһы, Раб-
бы һүҙен тыңла! Һинең хезмәтселәрен һәм
халыҡың да – был капкаларҙан инеп-сығып
йөрөгән барыһы ла тыңлаһын! ³ Раббы
былай ти: „Ғәзеллек һәм дөрөҫлөк менән
эш итегез, таланғанды кыйырһытыу-
сы кулынан коткарығыҙ. Килмешәкте,
етемде һәм тол катынды рәһнәтмәгез,
измәгез, был ерҙә ғәйепһез кешенең ка-
нын түкмәгез. ⁴ Ошо бойороктарымды
еренә еткереп үтәһегез, Дауыт тәхетен-
дә ултырған батшалар яу арбаларында,
аттарҙа был һарайҙың капкаларынан
инәсәк, хезмәтселәре лә, халыҡ та улар
менән керәсәк. ⁵ Ә инде был бойорок-
тарымды үтәмәһегез, исемем менән ант
итәм, – тип белдерә Раббы, – был һарай
харабаға әйләнәр».

⁶Йәһүзә батшаһының һарайы тураһында
Раббы былай ти:

«Һин Минең өсөн Ғилғәд һымакһың,
Ливан түбәһе кеүекһең.

Ләкин ант итеп әйтәм:

Мин һине – сүлгә,

Һис кем йәшәмәгән калаға
әйләндерермен.

⁷ Һиңә каршы баһкынсылар ебәрәм,
Һәр береһенең кулында
корал булыр.

Һинең иң күркәм кедрзариңды киһеп,
Уларзы утка атырзар».

⁸Был кала эргәһенән бик күп кәүемдәр
үтеп йөрөр. Бер-береһенән: «Һиңә Раб-
бы бындай бөйөк калаға быларзы эшләне
икән?» – тип һорарзар. ⁹Уларға: «Сөнки
Аллалары Раббы менән төзөгән килешеүзе
боһзолар, башка илаһтарға сәждә кыл-
дылар һәм хезмәт иттеләр», – тип яуап
бирерзәр.

¹⁰ Үлгән өсөн иламағыз, йәш түкмәгеҙ;
Һөргөнгә алып кителгәнгә
әрнеп илағыз,
Сөнки ул инде әйләнеп кайтмаһ,
Тыуған ерен башкаса күрмәһ.

¹¹Атаһы Йошиях урынына Йәһүзә бат-
шаһы булған һәм был илдән һөргөнгә алып
кителгән Шаллум* Йошиях улы тураһында
Раббы былай ти:

– Ул кабаттан бында кайтмаяһ, ¹²Һөргө-
нгә ебәрелгән ерзә үлеп калыр, был илде
башкаса күрмәһ.

¹³ «Кем йортон хәрәм юл менән төзөгән,
Өһкө бүлмәләрен ғәһелһезлек
менән һалған,
Якындарын бушлай эшләткән,
Хезмәт һакын түләмәгән,
Шул әһәмдең башына кайғы!

¹⁴ „Үземә мөһабәт һарай һалдырам,
Өһкө бүлмәләрен иркен итәм“, –
тигән,

Уға тәһрәләр уйған,
Кедр менән матурлап көпләгән,
Кызылға буютқан кешегә – кайғы!

¹⁵ Кедрзы мул тотонғандан ғына
Үҙеңде шәп батша булдым тип
уйлайһыңмы?

Ана, атайың туйғанһы аһап-эһте,
Әммә ғәһеллек һәм дөрөһлөккә
таянды,

Шуға күрә уның эһе ыңғай барзы.

¹⁶ Ул ярлы менән мохтаждың да
дәғүәһен якланы.

Шуның өсөн тормошо якшы булды.
Ошо Мине танып белеү түгелме
ни? – тип белдерә Раббы. –

¹⁷ Һинең иһә күзең дә, йөрөгөң дә тик
файзаны самалай,
Ғәйепһезең канын түгәһен,
Изеу, талау тураһында уйлайһың».

¹⁸Шуға күрә Раббы Йәһүзә батшаһы Йе-
һоаким Йошиях улы тураһында былай ти:

«Уның өсөн бер кем дә:

„Аһ, туғаным!

Аһ, карындаһым һымак
якыным!“ – тип кайғырмаһ.

Уның өсөн һис кем: „Әй һакимым!
Әй ғали йәнәп!“ – тип йәһшен түкмәһ.

¹⁹ Уны үлгән ишәк кеүек күмәһәктәр –
Һөйрәкләп Йәһүһәлим капкаһынан
Тыһка сығарып бырғарзар».

Йәһүһәлим тураһында пәйғәмбәрлек

²⁰ «Ливан башына менеп кыһкыр,
Тауышың Башандан яңғыраһын;
Ғаваримда тороп иңрә,
Сөнки бар уйнаһтарың юк булды.
²¹ Имен сағында Мин киһәткәйнем,
Тик һин: „Тыңламайым!“ – тинең.
Йәш сағындан кылығың шул булды,
Әйткәндөрәмә колак һалманың.
²² Көтөһәләреңде елдәр алып китер,
Уйнаһтарың әһирлеккә кыуылыр;

* 22:11 Шаллум – Йеһоаһаҙ батшаның икенсе иһеме (карағыз: «IV Батшалар», 23:31).

Ә һин кәбәхәт эштәрәң аркаһында
Мәсхәрәгә калып хур булырһың.

- 23 Эй Ливанда* тәйәкләнгән,
Кедр ағасында оя корған әзәм,
Тулғактан ғазапланған катындай
Кызғаньы ыңғырашасакһың».

**Йеһояхин батша тураһында
пәйғәмбәрлек**

24 – Барлығым менән ант итәм, – тип
белдерә Раббы. – Эй Йәһүзә батшаһы Конъяһ*
Йеһояким улы, уң кулымдағы мөһөр
йөзөгө булһаң да, йолкоп ырғытыр инем
Мин һине. 25 Йәненде көсәгәндәрҙең, үзенде
кан калтыратып торған кешеләрҙең кулына
– Бабил батшаһы Навуходоносор менән
халдейзарға бирәм Мин һине. 26 Үзенде
лә, һине тапкан әсәнде лә ете-ят бер илгә
кыуам, һез унда тыуманығыҙ, әммә шунда
үлеп калырһығыҙ. 27 Кайтам, тип йән ат-
кан ерегеҙгә кабат бер вақытта ла кайта
алмашығыҙ.

- 28 Ошо әзәм Йеһояхинмы?
Бер нимәгә эшкәнмәгән
ярык көршәк,
Бер кемгә лә кәрәкмәгән һауыт улмы?
Ни өсөн үзе һәм зат-зәүере
Белмәгән-күрмәгән илгә
олактырылды?

- 29 Эй ил, ил,
Раббы һүзен тыңла, эй ил!

- 30 Раббы былай ти:
«Был әзәмде балаһыҙҙар
исемлегенә язығыҙ,
Ғүмерен бушка уҙғарған кеше тип
теркәп куйығыҙ.
Уның токомонан бер кем дә уңыш
казана алмаҫ,
Нәселенән Дауыт тәхетендә
ултырыусы булмаҫ,
Йәһүзәлә батшалыҡ итмәҫ».

Киләсәккә өмөт

23 ¹ – Көтөүемдәге куйзарымды һә-
ләк иткән һәм тараткан көтөүсе-
ләргә – кайғы! – тип белдерә Раббы. – ² Шу-
ға күрә Үзенең халкын көткән көтөүселәргә
Исраил Аллаһы Раббы былай ти: «Һез
малдарымды таркатып кыуып ебәрҙегеҙ,
куйзарымды караманығыҙ. Ә хәҙер Мин
һезҙе карайым, яуыз ғәмәлдәрегеҙ өсөн
язалайым, – тип белдерә Раббы. – ³ Унан
һуң куйзарымдың калғанын, Үзем кы-
уып ебәргән бөтә илдәрҙән йыйып алып,
утлаузарына кире кайтарырмын. Унда
үрсерҙәр һәм ишәйерҙәр. ⁴ Уларға хәстәр-
лекле көтөүселәр куйырмын. Башкаса
улар куркмаҫ, өркмәҫ һәм юғалмаҫ, – тип
белдерә Раббы».

- 5 «Бына шундай көндәр килә, –
тип белдерә Раббы, –
Дауыт нәселенән тоғро бер Үсенте
үстөрермен.
Ул ақыл менән идара итер,
Ерзә ғәзәл хөкөм һәм дөрөслөк
урынлаштырыр батша
буласак.
- 6 Уның дәүерендә Йәһүзә
коткарылыр,
Исраил имен-аман ғүмер итер.
Уны: „Раббы – безҙең тоғро
коткарыусыбыҙ!“ – тип
атарҙар».

⁷ – Бына шундай көндәр килә, – тип
белдерә Раббы, – кешеләр ант иткәндә
«Исраил халкын Мысырҙан алып сығкан
тере Раббы Үзе шаһит!» тип әйтмәҫ. ⁸ Инде
улар: «Исраил халкын төньяктағы илдән
һәм кайҙа кыуған, шул ерҙәрҙән кире алып
сығкан тере Раббы шаһит!» – тип ант итә
башлар. Ул вақытта улар үз тупрактарын-
да йәшәр.

* 22:23 Ливан – бында йәки батшаның Йәрүсәлимдәге һарайы, йәки Йәрүсәлим калаһы үзе күз уңында тотола.

* 22:24 Конъяһ/Йеһояхин – Йеһояхин батшаны Йехонъяһ һәм Конъяһ тип тә атайҙар.

Ялған пәйғәмбәрҙәр тураһында

- 9 Пәйғәмбәрҙәр тураһында уйлап,
Күкрәгемдә йөрөгөм өзгөләнә!
Бөтә һөйәктәрәм калтырана;
Раббының аркаһында,
Уның мөкәддәс һүзҙәре аркаһында
Мин, иҫерек бер кешегә окшап,
Шараптан еңелгән әзәм
һымак калдым.
- 10 Был ер зинасылар менән
тулып китте,
Ләғнәт аркаһында ул йөш түгә,
Короп калған далалағы көтөүлектәр.
Бәндөләр яуызлыҡ юлына баҫкан,
Уларҙың көстәре – ғәзелһезлек.
- 11 «Пәйғәмбәрҙәр, каһин да аллаһыҙ,
Хатта йортомда ла кәбәхәтлек
кылғандарын күрҙем, –
тип белдерә Раббы. –
- 12 Шуға йөрөгән юлдары караңғы,
тайғаҡ булыр.
Улар шунда кыуылырҙар һәм
коларҙар;
Сөнки яза йылында уларҙың
Баштарына каза ебәрәм, –
тип белдерә Раббы. –
- 13 Самария пәйғәмбәрҙәре араһында
Ерәнгес бер нәмә күрҙем:
Улар Бәғел исеменән
пәйғәмбәрлек итте,
Халкымды юлдан яззырҙы.
- 14 Әммә Йәһүсәлим пәйғәмбәрҙәре
араһында
Бынан да куркынысырағын күрҙем:
Улар зина кыла, ялған әсендә йөшәй;
Яуызлыҡты һис кем
ташламаһын өсөн
Залимдарға кеүәт бирәләр.
Минең өсөн улар – Содом кеүек,
Йәһүсәлим халкы Ғамора
һымак булды».
- 15 Шуға күрә Күк ғәскәрҙәре Раббыһы
пәйғәмбәрҙәр тураһында былай ти:
- «Уларға әрем ашатам, ағыулы
һыу эсерәм;
Сөнки Йәһүсәлим пәйғәмбәрҙәренән
Илдә аллаһыҙлыҡ таралды».
- 16 Күк ғәскәрҙәре Раббыһы былай ти:
«Һезгә пәйғәмбәрлек иткән
пәйғәмбәрҙәрҙән
Әйткәндәренә колак һалмағыҙ.
Улар һезгә юкка өмөтләндерәләр.
Раббының ауызынан
сыкканды түгел,
Үзҙәренән уйзырмаларын
һөйләйҙәр.
- 17 Мине һанламағандарға бер
туктауһыҙ:
„Раббы әйтте: ‘Бөтәһе лә яҡшы
буласаҡ’, – тизәр.
Тиҫкәре булмыштары буйынса
эшләгәндәргә:
„Башығыҙға бәлә-каза
килмәйәсәк“, – тип әйтәләр.
- 18 Әммә уларҙың кайһыһы
Раббы кәңәшмәһендә катнашкан?
Кем күргән, кем Уның һүҙен
ишеткән?
Кайһыһы диккәт менән тыңлаған?»
- 19 Бына Раббының ажарлы ғәрәсәте
күтәрелде!
Ул, койондай өйрөлөп,
Яуыздарҙың башына төшәсәк.
- 20 Күңелендәге ниәтен гәмәл
кылмайынса,
Уны ахырына тиклем еткермәйенсә,
Раббының асыуы кайтмаясаҡ.
Киләсәк көндәрҙә һез быны
аңларһығыҙ.
- 21 «Был пәйғәмбәрҙәрҙә Мин
ебәрмәнем,
Улар үзҙәре сабышып килгән.
Мин уларға өндәшмәнем,
Үзҙәре пәйғәмбәрлек ителәр.
- 22 Әгәр ошо пәйғәмбәрҙәр кәңәшмәмдә
катнашһалар,
Һүзҙәремдә халкыма белдерерҙәр,

Уларзы яман юлдарынан, яуыз эштәренән тыйырзар ине.
 23 Әллә Мин якында ғына Алламы? – тип белдерә Раббы. –
 Мин алыста Алла түгелменме?
 24 Берәйһе Мин күрмәслек урынға боша аламы?
 Күк менән ер тултырып торған Мин түгелме ни? – тип белдерә Раббы.

25 – Минең исемемдән ялған пәйғәмбәрлек итеүселәрҙең һөйләгәндәрен ишеткәнем бар Минең: «Мин бер төш күрҙем, мин төш күрҙем!» – тизәр улар. 26 Касанға тиклем дауам итер был? Ялғанды, үзҙәренең күнелендәге уйзырманы тараткан был пәйғәмбәрҙәрҙең ақылы бармы икән? 27 Бәғел аркаһында ата-бабалары исемемде оноткан кеүек, бер-береһенә төштәрен һөйләп, халкымдан исемемде оноттороға теләйҙәр улар.

28 Әгәр пәйғәмбәр төш күргән икән, уны төшө итеп һөйләһен, ә кемгә һүҙемде ебәргәнмен икән, уны тоғро итеп еткерһен, – тип белдерә Раббы. – Кәбәк менән саф бойзайдың ниндәй уртаҡлығы бар? 29 Минең һүҙем – ялкын, – тип белдерә Раббы. – Каяларзы селпәрәмә иткән балға ул!

30 Шуға күрә һүҙҙәремде бер-береһенән урлаған пәйғәмбәрҙәргә қаршы Мин, – тип белдерә Раббы. – 31 Эйе, телдәренә нимә килә, шуны һөйләп, «Был – Раббы һүзе!» тигән пәйғәмбәрҙәргә қаршы Мин! – тип белдерә Раббы. – 32 Бына, Мин уйзырма төштәрен һөйләгән пәйғәмбәрҙәргә қаршымын! – тип белдерә Раббы. – Улар үзҙәренең ялғандары һәм мәғәнәһезлектәре менән халкымды юлдан азыра. Уларзы Мин ебәрмәнем, уларға бойорок бирмәнем. Уларзың был халықка бер ниндәй зә файзалары юк, – тип белдерә Раббы. –

33 Эй Йермеях, был халық араһынан берәйһе, пәйғәмбәр йәки каһин һинән: «Раббы безгә был хәбәрҙе ебәреп, нимә

йөкмәтмәксе икән?» – тип һорарға: «Раббы: „Һез үзегеҙ Миңә йөк*. Мин һезҙе алып ташлаясаҡмын!“ – тип белдерә», – тиерһең. 34 Әгәр пәйғәмбәр, каһин йәки башка берәйһе «Раббының хәбәре безгә йөк булды» тип әйтһә, Мин ул кешене бөтә ғаиләһе менән язалаясаҡмын. 35 Һез бер-берегеҙгә: «Раббы нимә тип яуап бирҙе?» йәки: «Раббы нимә тип һөйләне?» – тип әйтегеҙ. 36 Бынан кире «Раббының йөгө» тигән һүҙҙе ауызығыҙға ла алмағыҙ, сөнки һәр кемдең үҙенең һүзе – үҙенә йөк. Бының менән һез тере Алланың, Күк ғәскәрҙәре Раббыһының – үз Аллағыҙдың һүҙҙәрен бозаһығыҙ. 37 Һез пәйғәмбәрҙән: «Раббы һиңә нимә тип яуап кайтарҙы?» йәки «Раббы һиңә нимә һөйләне?» – тип һорарға тейешһеңеҙ. 38 Әгәр зә һез әйткәнемә карамайынса: «Раббының йөгө» тураһында һүз кузғатһағыҙ, Мин әйтмәскә қушқан һүҙҙәргә һөйләгән өсөн 39 һезҙе бөтөнләйгә онотормон, һезҙән дә, һезгә һәм ата-бабаларығыҙға биргән ошо каланан да ваз кисермен, 40 һезҙе мөңгелек хурлықка, мәсхәрәгә дусар итермен, һәм улар онотолмаҫ.

Ике кәрзин инжир

24 1 Бабил батшаһы Навуходоносор Йәһүзә батшаһы Йеһояхин Йеһояким улын, уның менән бергә Йәһүзәнен дәрәжәлә кешеләрен, һөнәрселәрен һәм тимерселәрен Йәрүсәлимдән Бабилға һөргөнгә қыуып алып киткәс, Раббы миңә күрәнмеш индерҙе: Раббы қорамы алдына инжир һалынған ике кәрзин тора, имеш. 2 Кәрзиндәрҙең берәһендә – иртә өлгөргән яқшы инжир, икенсәһендә – ашарға ярамаҫлыҡ булып серегән насар инжирҙәр. 3 Раббы минән:

– Нимә күрәһең, Йермеях? – тип һораны.
 – Инжир емешен күрәм, – тип яуаплайым. – Яқшылары нык матур, ә насарҙары ашарлыҡ түгел, серек.

4 Шунан Миңә Раббы һүзе булды:

* 23:33 ...хәбәр...йөк... – бында һүз уйнатыу. Йәһүд телендә «хәбәр» һәм «йөк» һүҙҙәренең язылышы бер.

5 – Исраил Аллаһы Раббы былай ти: «Мин был урындан Халдей еренә Үзем һөргөнгә ебәргән Йәһүзә кешеләрен ошо якшы инжиргә окшатам. 6 Уларға игтибарымды йүнәлтөп, якшылык кылырмын, был ергә кабат кайтарырмын. Уларзы нығытырмын, ә бөлдөрмәм; уларзы үстөрермен, ә йолкоп ташламам. 7 Минең Раббы икәнемде аңларлык йөрәк бирермен уларға. Улар Минең халкым булыр, Мин уларзың Аллаһы булырмын. Сөнки улар ысын күңелдән Миңә табан боролорзар.

8 Ә Йәһүзә батшаһы Сидкияһ менән түрәләрен, Йәрусәлимдә исэн калып, шул илдә йәки Мысырза йәшәгәндәрзә ашарға ярамашлык ошо серек инжир кеүек итәсәкмен, – тип белдерә Раббы. – 9 Уларзы ерзәгә барлык батшалыктар өсөн кот оскос, ерәнгес бер хәлгә төшөрәм. Кайзарға һөргәнмен, шунда хурлыкка калырзар, мыскылланырзар һәм ләғнәтләнерзәр. 10 Мин, улар үззәренә һәм ата-бабаларына биргән ерзән тамам юкка сыккансы, өстөрәнә кылыс, аслык һәм кыргын ебәреп торасакмын».

Етмеш йыллык һөргөн

25 1 Йәһүзә батшаһы Йеһояким Йошиях улы тәхеткә ултырғандың дүртенсе йылында Йермеяһка Йәһүзә халкы тураһында Раббы һүзе булды. Был Навуходоносорзың Бабилға батша булуының тәүге йылы ине. 2 Йермеяһ пәйғәмбәр бөтә Йәһүзә халкына һәм Йәрусәлимдә йәшәүселәргә былай тине:

3 – Йәһүзә батшаһы Йошиях Амон улы хакимлиғының ун өсөнсә йылынан алып ошо көнгә тиклем – бына инде егерме өс йыл буйы – миңә Раббы һүзе иңеп тора. Мин уларзы һезгә туктауһыз һөйләй барзым, әммә һез әйткәндәрәмә колак һалманығыз. 4 Раббы һезгә Үзенәң колдары пәйғәмбәрзәрзә кабат-кабат ебәреп торзо, әммә һез тыңламанығыз, колак һалманығыз. 5 Улар һезгә: «Һәр берегез яман юлдан, яуыз гәмәлдәрегеззән баш тартығыз. Шул сағында Раббы һезгә һәм ата-бабаларығыз-

ға мәңгелеккә биргән ерзә йәшәргегез. 6 Ят илаһтарға әйәрмәгез, уларға хезмәт итмәгез һәм сәждә кылмағыз, үзегез яһаған боттар менән Мине асыуландырмағыз. Шул сағында Мин һезгә зыян килтермәм», – тине. 7 «Әммә һез Мине тыңламанығыз, – тип белдерә Раббы. – Боттарығыз менән Мине асыуландырып, үз башығызға бәлә килтерзегез».

8 Шуға күрә Күк ғәскәрзәре Раббыһы былай ти: «Әйткәндәрәмде тыңламағанығыз өсөн, 9 Мин бөтә төньяк кәбиләләрен һәм Бабил батшаһы колом Навуходоносорзы сақырам, – тип белдерә Раббы. – Уларзы был ергә, ошонда йәшәүселәргә, якын-тирәләгә башка халыктарға каршы алып киләм. Уларзы тотош юк итәсәкмен, илдәрен куркыныс урынға әйләндереп, мәххәрәгә төшөрөрмөн, мәңгелек харабаға әүерелдерермен. 10 Мин улар араһында

Шатлык ауаздарын,

Күңел асыузарзы,

Кейәү менән кәләштен

тауыштарын тыйырмын,

Тирмән тукулдауын туктатырмын,

Шәм яктыһын һүндерермен.

11 Бөтә был ер бушлык һәм дәһшәткә әйләнер. Был кәүемдәр етмеш йыл буйы Бабил батшаһына хезмәт итер.

12 Етмеш йыл үткәндән һуң, Бабил батшаһын, уның халкын һәм халдейзар илен кылған енәйәттәре өсөн язалайсакмын, – тип белдерә Раббы. – Мин был ерзә мәңгелек бушлыкка әйләндерәсәкмен. 13 Ул ер тураһында һөйләгәндәрәмдең барыһын, ошо китапка язылған һүзәрзән һәммәһен, Йермеяһтың бөтә халыктарға пәйғәмбәрлек итеп әйткәндәрен бойомға ашырасакмын. 14 Бабилдар за күп кәүемдәргә, бөйөк батшаларға кол булырзар. Кылған гәмәлдәренә күрә Мин уларға тейешле әжерен бирермен».

Раббының асыу туштағы

15 Исраил Аллаһы Раббы миңә былай тине:

– Кулымдағы ярһыуым шарабы менән тулы туҫтакты ал, һине ниндәй кәүемдәргә ебәрһәм, шуларзың бөтәһенә лә эсер. ¹⁶ Улар эсеп сайкалырзар һәм Мин уларға ебәргән кылыс каршыһында ақылдан шашырзар.

¹⁷ Мин Раббы кулынан туҫтакты алдым да Ул мине ебәргән бөтә кәүемдәргә эсерзем: ¹⁸ Йәрүсәлим һәм Йәһүзә калалары әлеге кеүек емереклек һәм дәһшәт билдәһенә әйләнһен, илдең батшалары һәм түрәләре мәсхәрәгә калһын, ләғнәтләнһен өсөн эсерзем мин ул шарапты. ¹⁹ Шулай ук мин уны Мысыр батшаһы фирғәуенгә, уның хезмәтселәренә, түрәләренә һәм бөтә халқына, ²⁰ улар араһында йәшәгән барса килмешәктәргә, Ғус еренең бөтә батшаларына, пелештизәр иленең бөтә батшалары – Ашкылон, Газа, Ғәкрон калалары хакимдары һәм Ашдоқтың иҫән калған халқына; ²¹ Эдом, Моав, Ғаммон халқына; ²² Тирзың, Сидондың бөтә батшаларына; диңгез буйындағы ерзәрзең батшаларына; ²³ Деданға, Темаға, Бузға һәм сикә сәстәрен кырып йөрөгән бөтә халыктарға; ²⁴ Ғәрәбстандың батшаларына, сүлдә йәшәгән кәбиләләрзең барлык батшаларына; ²⁵ Зимри, Ғелам, Мадайзың барлык батшаларына; ²⁶ төньяктағы якын һәм йырак илдәрзең батшаларының барыһына, ер йөзөндәгә бөтә халыктарзың батшаларына бер-бер артлы эсерзем. Ә Шешах* батшаһына килгәндә инде, ул иң азақтан эсер.

²⁷ – Йермеяһ, һин уларға, Исраил Аллаһы, Күк ғәскәрзәре Раббыһы былай тип әйтә тиң: «Әсегеҙ, иҫерегеҙ, қоҫоғоҙ, йығылығыҙ ға башка тормағыҙ, сөнки Мин һеззең өҫтөгөзгә кылыс ебәрәм».

²⁸ Әгәр ға туҫтакты кулыңдан алып эсеүзән баш гартһалар, әйт, Күк ғәскәрзәре Раббыһы былай ти: «Мотлак эсәсәкһегеҙ! ²⁹ Карағыҙ, Минен исемем менән аталған калаға һәләкәт юллайым икән, әллә һез ызаһыҙ калырбыҙ тип уйлайһығыҙмы?»

Юк, һез ызаһыҙ калмаясаҡһығыҙ, сөнки Мин ер йөзөндә йәшәгәндәрзең барыһына каршы кылыс сақырам», – тип белдерә Күк ғәскәрзәре Раббыһы. –

³⁰ Уларға ошо пәйғәмбәрлек һүззәрен еткер, әйт:

«Юғарынан күкрәр Раббы,
Мөкәддәс торлағынан тауышын
күтәрер;

Үзенең тәйәгенә дәһшәтле дөһөрләр,
Йөзөм изеүсе кеүек кысқырыр,
Донъяла йәшәүселәрзең барыһына
һөрәнләр.

³¹ Был гөрһөлдәү ерзең сиктәренә
барып етер,
Сөнки Раббы кәүемдәргә
дәгүә куйыр;
Һәр бер йән әйәһе менән
хөкөмлөшер,

Яуыздарзы кылыстан үткәрер», –
тип белдерә Раббы.

³² Күк ғәскәрзәре Раббыһы былай ти:
«Кара, бәлә халықтан
халықка күсә,
Ерзең сиктәренән ғәрәсәт куба!»

³³ Ул көндө бөтә ер йөзө, бер сигенән икенсе сигенә тиклем, Раббы һәләк иткән кешеләрзең мәйете менән тулыр. Мәрхүмдәр өсөн һис кем йәш түкмәс, йыйып алып ерләмәс; улар ер өҫтөндә тизәк кеүек ятыр.

³⁴ Илағыҙ, көтөүселәр, һыктағыҙ!
Тузанға ятып аунағыҙ, әй көтөү
башлыктары!

Һеззе салыу көнө килеп етте!
Мәйеттәрегеҙ ерзә тузрап ятыр,
Селпәрәмә килгән
затлы һауыттай булыр.

³⁵ Көтөүселәргә – йәшенер урын,
Башлыктарына котолоу булмас.

³⁶ Көтөүселәрзең илаған тауыштары,
Көтөү башлыктарының иңрәүе
ишетелә!

Раббы уларзың көтөүлектәрен
юкка сығарзы.

* 25:26 Шешах – был урында Бабилды аңлата.

- 37 Раббының асыуынан иркен
көтөүлектәр харап булды.
- 38 Өчөн ташлап сытқан арыслан
һымак Ул!
Баскынсының ярһуынан,
Раббының аяуһыз асыуынан
Уларзың ере сүлгә әйләнде.

Йермеяхка үлем янауы

26 ¹Йәһүзәлә Йеһояким Йошиях улы
батшалык итә башлаған көндәрҙә
Раббынан Йермеяхка ошондай һүз булды:

² – Раббы былай ти: «Раббы йортоноң
ихатаһына баҫ та Йәһүзә калаларынан
бында ғибәҙәт кылырға килеүселәрҙән ба-
рыһына ла Мин һиңә әйтергә кушкандарзы
еткер, бер һүзән дә кәметмә! ³ Бәлки, улар
колак һалырҙар за яман юлдарынан кире
кайтырҙар. Ул сағында Мин дә уларзың
яуыз ғәмәлдәре өсөн бирергә ниәтләгән
казаны ебәреүзән тыйылырмын. ⁴ Уларға
әйт, Раббы былай ти: „Әгәр зә Мине тың-
ламаһағыз, Мин һезгә биргән канун бу-
йынса йәшәмәһәгеҙ, ⁵ һезгә бер-бер артлы
ебәрәп торған колдарым пәйғәмбәрҙәрҙән
әйткәндәрәнә быға тиклемге кеүек колак
һалмаһағыз, ⁶ Шило калаһына нимә эшлә-
һәм, был йортка ла шуны кылырмын, был
каланы ерзәге барса кәүемдәрҙән ләғнәтенә
дусар итермен“».

⁷ Каһиндар, пәйғәмбәрҙәр һәм бөтә ха-
лык Йермеяхтың Раббы йортонда һөйләгән
был һүзҙәрән ишетте. ⁸ Йермеях Раббының
халыкка һөйләргә бойорғандарын әйтеп
биргәс, каһиндар, пәйғәмбәрҙәр һәм ундағы
барса халык уға ташланып:

– Үлтерегеҙ уны! – тип кысқыра башла-
ны. – ⁹ Ни өсөн һин, был йорт Шило кеүек
буласак, был кала ла бер кешеһез, буп-буш
каласак тип, Раббы исеменән пәйғәмбәр-
лек итәһең?

Раббы йортонда булған бөтә халык Йер-
меяхты уратып алды.

¹⁰ Был турала ишеткән Йәһүзә түрәләре,
батша һарайынан Раббы йортона килеп,
Раббы йортоноң Яңы капкаһына ингән ерзә

урындарына ултырҙы. ¹¹ Каһиндар менән
пәйғәмбәрҙәр түрәләргә һәм бөтә халыкка:
– Был кеше үлем язаһына лайык, уның
был калаға каршы пәйғәмбәрлек иткәнән
үз колағығыз менән ишеттегеҙ, – тинеләр.

¹² Йермеях түрәләргә һәм халыкка:

– Ошо йортка һәм ошо калаға каршы
һез ишеткән бөтә пәйғәмбәрлек һүзҙәрән
әйтергә мине Раббы ебәрҙе, – тине. – ¹³ Әгәр
һез, якшылык юлына баҫып, игелекле
ғәмәлдәр кылһағыз, Аллағыз Раббының
әйткәндәрәнә колак һалһағыз, Раббы ни-
әтенән кайтыр, һезгә иглан иткән һәләкәт-
те ебәрмәс. ¹⁴ Миңә килгәндә инде, бына,
ихтиярығыззамын. Нисек якшы тип та-
баһығыз, нисек дөрөс һанайһығыз, шуны
эшләгеҙ. ¹⁵ Тик шуны белегеҙ: әгәр зә мине
үлтерһәгеҙ, һез зә, был кала ла, унда йә-
шәүсе кешеләр зә гонаһһыз канды койоуза
ғәйепле буласак. Сөнки бөтә ошо һүзҙәрҙе
колағығызға төшөрөр өсөн мине ысынлап
та һезгә Раббы Үзе ебәрҙе.

¹⁶ Бынан һуң түрәләр менән халык ка-
һиндарға һәм пәйғәмбәрҙәргә:

– Был кеше үлем язаһына лайык түгел,
сөнки ул безгә Аллабыз Раббы исеменән
һөйләне, – тинеләр.

¹⁷ Илдең аһкалдарының кайһы берәү-
ҙәре, тороп, халык йыйынына былай тине:

¹⁸ – Йәһүзә батшаһы Хизкияһ заманында
Морешестан Миха пәйғәмбәрлек итә тор-
ғайны. Ул Йәһүзә халкына:

«Күк ғәскәрҙәре Раббыһы былай ти:

„Сион баҫыу һымак һөрөләсәк,

Йәрүсәлим таш өйөмөнә әйләнәсәк,

Корам тауын урман капляһасак“»,-

тип һөйләгәйне.

¹⁹ Йәһүзә батшаһы Хизкияһ йәки Йәһүзә
халкынан берәйһе пәйғәмбәрҙе үлтергәнме
ни? Киреһенсә, батша, Раббынан куркып,
Унан мәрхәмәт ялбарған. Раббы, ниәтенән
кире кайтып, уларға белдергән һәләкәтте
ебәреүзән баш тарткан. Ә без үзәбезгә үзе-
без зур һәләкәт килтерергә торабыз!

²⁰ Раббы исеменән пәйғәмбәрлек иткән
Шемағьяһ улы Урияһ тигән йәнә бер кеше

булды. Ул сығышы менән Кыръяс-Еғаримдан ине. Ул да, Йермеяһ әйткәнсә һөйләп, был калаға һәм илгә каршы пәйғәмбәрлек итте. ²¹ Йеһояким батша һәм уның ғәскәр башлыктары, түрәләре Урияһтың һүзәрән ишеткәс, батша уны үлтерергә ниәтләне. Был турала белгәс, Урияһ куркыуға калды һәм Мысырға қасып китте. ²² Шул сак Йеһояким батша кешеләре менән Әлнасан Ғахбор улын Мысырға ебәрзе. ²³ Урияһты, Мысырзан алып кайтып, Йеһояким батшаға килтерзеләр. Батша уны қылыс менән сабып үлтертте лә мәйетен ябай халықтың кәберлегенә ыргыттырзы.

²⁴ Әммә Ахикам Шафан улы Йермеяһты яклап алып калды, уны үлтерергә йыйынған халықтың қулына тапшырырға юл қуйманы.

Бабил батшаһының камтыты

27 ¹ Йәһүзәлә Сидкияһ* Йошиях улы батшалық итә башлаған көндәрзә Йермеяһка Раббы һүзе булды.

² Раббы миңә былай тине:

– Үзеңә кайыштары менән қалып яһап ал да муйыныңа кей. ³ Шунан Йәрусәлимгә Йәһүзә батшаһы Сидкияһка килгән илселәр аша Эдом, Моав, Ғаммон, Тир, Сидон батшаларына ла берәр қалып ебәр.

⁴ Илселәргә бойор, улар үззәренен хақимдарына ошо хәбәрзе еткерһен: Исраилдың Аллаһы, Күк ғәскәрзәре Раббыһы былай ти: «Хужаларығызға әйтегез, ⁵ ерзе лә, унда йәшәгән кешеләр менән йәнлектәрзе лә бөйөк көсөм, көзрәтле қулым менән Мин яраттым. Уны Үзем хуш күргән кешегә бирәм. ⁶ Инде бөтә был ерзәрзе Мин Үземдең колом Бабил батшаһы Навуходоносорға тапшырам. Хатта қырзағы йәнлектәрзе лә уның ихтыярына бирәм, әйзә, уға хезмәт итһендәр. ⁷ Был илдең сәғәте һуққанға тиклем бөтә кәүемдәр уға, уның улына һәм

ейәненә хезмәт итер. Һуңынан уның үзен дә, ерен дә башка зур кәүемдәр һәм бөйөк батшалар буйһондорор.

⁸ Берәй кәүем йәки батшалық, Бабил батшаһы Навуходоносорға хезмәт итеп, муйынына Бабил батшаһының қалыбын кеймәһә, был кәүемде уның қулы менән қырып бөтөргәнгә тиклем қылыс, аслық һәм қырғын менән язалайым, – тип белдерә Раббы. – ⁹ „Бабил батшаһына кол булмаясакһығыз“, – тигән пәйғәмбәрзәрегеззе, күрәзәселәрегеззе, төш юраусыларығыззы, сихырсыларығыззы, фалсыларығыззы тыңламағыз! ¹⁰ Улар һезгә ялған пәйғәмбәрлек итә. Әгәр уларға қолак һалһағыз, Мин һеззе ерегеззән қыуып ебәремен – һеззе алысқа алып китерзәр, һәм һез һәләк булырһығыз. ¹¹ Муйынына Бабил батшаһының қалыбын кейгән һәм уға хезмәт иткән кәүемде үз ерендә қалдырам, – тип белдерә Раббы. – Ул шул ерзе эшкәртер, шунда йәшәр».

¹² Йәһүзә батшаһы Сидкияһка ла ошо һүзәрзе еткерзем:

– Муйындарығыззы Бабил батшаһы қалыбы астына қуйығыз. Уға һәм халқына хезмәт итегез, шул сакта иҗән қалырһығыз, – тинем. – ¹³ Раббы, Бабил батшаһына хезмәт итмәгән һәр кәүем қылыстан, аслықтан һәм қырғындан үләсәк, тип қиҗәтте бит. Ни өсөн һиңә һәм халқыңа һәләк булырға? ¹⁴ «Бабил батшаһына кол булмаясакһығыз», – тигән пәйғәмбәрзәрзе тыңламағыз, сөнки улар ялған һөйләй. ¹⁵ «Уларзы Мин ебәрмәнем, – тип белдерә Раббы. – Уларзың һезгә Минең исемдән пәйғәмбәрлек итеп һөйләгәндәре ялған. Әгәр уларзы тыңлаһағыз, Мин һеззе лә, пәйғәмбәрлек қылыусыларзы ла қыуып ебәремен һәм барығыз за һәләк булырһығыз».

¹⁶ Шунан мин қаһиндарға ла, бөтә халыққа ла әйттем:

* 27:1 Сидкияһ – бында йәһүд телендәге қайһы бер сығанақтарға һәм сүриә телендәге, ғәрәп тәржемәләренә таянып алынды. Йәһүд телендәге төп нөсхәлә – Йеһояким.

– Раббы былай ти: «Озакламай Раббы йортоноң әйберзәре Бабилдан кире кайтарыласак», – тип һөйләгән пәйғәмбәрзәрегеҙе тыңламағыҙ. Улар һезгә ялған пәйғәмбәрлек итә, – ти Раббы. – ¹⁷Тыңламағыҙ уларҙы. Бабил батшаһына хезмәт итегеҙ ҙә йәшәгеҙ. Ниңә был каланы харабаға әйләндерергә? ¹⁸Әгәр улар пәйғәмбәр икән, уларҙа Раббы һүзе бар икән, Күк ғәскәрзәре Раббыһынан Раббы йортонда, Йәһүзә батшаһының һарайында һәм Йәрусәлимдә калған әйберзәрҙең Бабилға алып кителмәүен юллаһындар. ¹⁹⁻²⁰Бабил батшаһы Навуходонсор Йәһүзә батшаһы Йехонъяһ Йеһояким улын һәм Йәһүзә менән Йәрусәлимдең түрәләрен Йәрусәлимдән Бабилға һөргән ваҡытта алып китмәгән бағаналар, бакыр диңгез, таяузар һәм башка әйберзәр тураһында Күк ғәскәрзәре Раббыһы былай ти. ²¹Раббы йортонда, Йәһүзә батшаһы һарайында, Йәрусәлимдә калған әйберзәр тураһында былай ти Исраил Аллаһы, Күк ғәскәрзәре Раббыһы: ²²«Уларҙы Бабилға алып китерзәр, һәм Мин хәстәрлек күргәнгә тиклем улар шунда калыр. Мәле еткәс, Мин уларҙы алып сығып, кабат ошонда кайтарырмын», – тип белдерә Раббы.

Ялған пәйғәмбәр Хананъяһ

28 ¹Шул ук йылдың бишенсе айында, Йәһүзә батшаһы Сидкияһ һакимлығының башында, дүртенсе йылында, Ғивғондан Ғаззур улы Хананъяһ пәйғәмбәр Раббы йортонда каһиндар һәм бөтә халыҡ алдында миңә былай тине:

²– Исраил Аллаһы, Күк ғәскәрзәре Раббыһы әйтә: «Бабил батшаһы кейҙергән калыпты һындырып ташлайым. ³Бабил батшаһы Навуходонсор Раббы йортонан Бабилға алып киткән бөтә әйберзәрҙе Мин ике йыл эсендә кире был урынға кайтарам. ⁴Бынан тыһ Йәһүзә батшаһы Йехонъяһ Йеһояким улын һәм Бабилға һөргөнгә кыуылған бөтә Йәһүзә кешеләрен кире кайтарам, – тип белдерә Раббы. – Сөнки Бабил батшаһының калыбын һындырып ташлайым».

⁵Йермеяһ пәйғәмбәр каһиндар һәм Раббы йортонда торған халыҡ алдында, Хананъяһ пәйғәмбәргә яуап кайтарып, ⁶былай тине:

– Амин! Раббы шулай эшләй күрһен! Һин пәйғәмбәрлек иткәндәрҙе бойомға ашырһын – Раббы йортоноң барлыҡ әйберзәрен һәм һөргөндәгеләрҙең барыһын да Бабилдан бында кире кайтарһын! ⁷Тик шулай ҙа һиңә һәм бөтә халыҡка әйтмәксе булған ошо һүҙҙе тыңла: ⁸Һинән дә, минән дә алда йәшәгән пәйғәмбәрҙәр күп илдәрҙең һәм бөйөк батшалыҡтарҙың башына һуғыш, һәләкәт һәм кырғын киләсәк тип пәйғәмбәрлек иткәндәр. ⁹Әгәр ҙә пәйғәмбәр именлек киләсәген алдан хәбәр итә икән, һүзе тормошка ашҡас кына, уның ысынлап та Раббы ебәргән пәйғәмбәр булғанын танығандар.

¹⁰Шунда Хананъяһ пәйғәмбәр Йермеяһ пәйғәмбәрҙең муйынындағы калыпты тартып алып һындыра һуҡты ла ¹¹йыйылған халыҡка мөрәжғәт итте:

– Раббы былай ти: «Ике йыл эсендә Бабил батшаһы Навуходонсорҙың бөтә халыҡтарҙың муйынына кейҙергән калыбын Мин бына ошолар һындырып ташлаясаҡмын!»

Бынан һуң Йермеяһ пәйғәмбәр үз юлына китте.

¹²Хананъяһ пәйғәмбәр Йермеяһ пәйғәмбәрҙең муйынындағы калыпты һындырып ташлағандан һуң, күп тә үтмәй Йермеяһка Раббы һүзе булды:

¹³– Бар, Хананъяһка әйт, Раббы былай ти: «Һин ағас калыпты һындырһың, уның урынына тимер калып яһарһың! ¹⁴Сөнки Күк ғәскәрзәре Раббыһы, Исраил Аллаһы әйтә: „Бабил батшаһы Навуходонсорға хезмәт итһендәр өсөн был көүемдәрҙең бөтәһенәң дә муйынына тимер калып кейҙерәм. Барыһы ла уға кол буласак. Хатта кырҙағы йәнлектәрҙе лә уның ихтыярына бирәм“».

¹⁵Йермеяһ пәйғәмбәр Хананъяһ пәйғәмбәргә былай тине:

– Тыңла әле, Хананъяһ! Һине бит Раббы ебәрмәгән. Ә һин был халыҡты ялғанға

ышандырзың. ¹⁶ Шуға күрә Раббы әйтә: «Мин һине ер йөзөнән юк итәм. Раббыға каршы которттоң, шуның өсөн быйыл үлөсәкһең».

¹⁷ Хананьяһ пәйғәмбәр ошо йылдың етенсе айында үлдә.

Һөргөндәгеләргә хат

29 ¹ Йермеяһ пәйғәмбәр һөргөндә иҫән калған аһнакалдарға, каһиндарға, пәйғәмбәрҙәргә һәм Навуходоносор Йәрусәлимдән Бабилға кыуып алып киткән бөтә халыҡка Йәрусәлимдән хат ебәрзе. ² Был хат Йехоньяһ батша, батшаның әсәһе, һарай әһелдәре, Йәһүзә һәм Йәрусәлим түрәләре, һөнәрселәр, тимерселәр Йәрусәлимдән кыуып алып кителгәндән һуң язылды. ³ Йермеяһ хатты Йәһүзә батшаһы Сидкияһ Бабилға Навуходоносор батша янына ебәргән Әлғаса Шафан улы менән Гемарьяһ Хилкияһ улы аша ебәрзе. Хатта түбәндәгеләр язылғайны:

⁴ Исраил Аллаһы, Күк ғәскәрҙәре Раббыһы Йәрусәлимдән Бабилға һөргөнгә ебәргән бөтә кешеләргә былай ти: ⁵ «Үзегезгә өйҙәр һалығыҙ һәм уларҙа йөшөгез; баксалар үстөрөп, еменен ашағыҙ. ⁶ Өйлөнегез, һәм улдарығыҙ, кыздарығыҙ тыуһын. Улдарығыҙға кәләш алығыҙ, кыздарығыҙҙы кейәүгә бирегез. Уларҙың да улдары һәм кыздары тыуһын. Унда ишәйегез, кәменәгез. ⁷ Мин һезҙе һөргөнгә ебәргән калаға именлек теләгез, уның өсөн Раббыға доға кылығыҙ. Кала имен булһа, һезҙә имен булырһығыҙ».

⁸ Исраил Аллаһы, Күк ғәскәрҙәре Раббыһы былай ти: «Арағыҙҙағы пәйғәмбәрҙәр менән күрәҙәселәр һезҙе алдамаһын. Улар күргән төштәргә тыңламағыҙ. ⁹ Уларҙың һезгә Минен ҫемемдән пәйғәмбәрлек итеп

һөйләгәндәре ялған. Уларҙы Мин ебәрмәнем», – тип белдерә Раббы.

¹⁰ Раббы былай ти: «Бабил өсөн етмеш йыл тамам булғас, һезҙе хәстәрләргән, биргән һүҙемә тоғро калып, һезҙе ошо ергә кайтарырмын. ¹¹ Сөнки һезҙең турала нимә ниәт иткәнемде бары Үзем генә беләм, – тип белдерә Раббы. – Ниәттәрәм һезгә бәлә түгел, ә именлек алып килә, һезгә матур киләсәк менән өмөт бирә. ¹² Ул заман һез Мине саҡырырһығыҙ, Миңә килеп доға кылырһығыҙ һәм Мин һезҙе ишетермен. ¹³ Мине эзләһегез, әгәр ихлас күнелдән эзләһегез, табырһығыҙ. ¹⁴ Мин һезгә табылырмын, – тип белдерә Раббы. – Әлекке мул, имен тормошоғоҙҙо кире кайтарырмын, бөтә халыҡтар араһынан, кайҙа кыуып таратканмын, шул урындарҙан һезҙе қабат йыйып алырмын да төйәгегезгә кайтарырмын».

¹⁵ «Раббы безгә Бабилда ла пәйғәмбәрҙәр бирзе», – тип әйтәһегез. ¹⁶ Дауыт төхөтөндә ултырған батша һәм Йәрусәлимдә калған халыҡ, йәғни һезҙең менән бергә һөргөнгә китмәгән кәрҙәштәрегез тураһында Күк ғәскәрҙәре Раббыһы былай ти: ¹⁷ «Уларҙың өстөнә кылыс, аслык һәм кырғын ебәрәм. Уларҙы ашарға яракһыҙ серек инжир емеше һымак итәм. ¹⁸ Кылыс, аслык, кырғын менән эҙәрләйсәкмен. Быларҙы күргән ер йөзөндәге барлык батшалыҡтар дәһшәткә төшәсәк. Үзем кыуып ебәргән барса кәүемдәр араһында уларҙы котто ала торған ерәнгес бер хәлгә төшөрәсәк».

мен, ғибрәткә әйләндерәсәкмен, оятка калдырасакмын, мәсхәрә итәсәкмен. ¹⁹ Сөнки улар әйткәндәрәмә колак һалманы, – тип белдерә Раббы. – Колдарым пәйғәмбәрзәрзе кабат-кабат ебәрзем, әммә уларзы тыңларға теләмәнеләр, – тип белдерә Раббы. –

²⁰ Ә һез, Минең тарафтан Йәрусәлимдән Бабилға һөргөнгә ебәрелгәндәр, Раббы һүзен тыңлағыз. ²¹ Раббы исеменән һезгә ялған пәйғәмбәрлек иткән Ахав Колаяһ улы менән Сидкияһ Мағасеяһ улы тураһында Күк ғәскәрзәре Раббыһы, Исраил Аллаһы былай ти: „Мин уларзы Бабил батшаһы Навуходоносор кулына тапшырам, һәм ул һеззең күз алдығыҙза уларзы үлтәрәсәк. ²² Шулар аркала Йәһүзәнән Бабилға һөргөнгә кыуып килтерелгәндәр араһында: Раббы һине Бабил батшаһы утта яндырған Сидкияһ менән Ахав көнөнә төшөрһөн! тигән карғыш йәшәп каласак. ²³ Сидкияһ менән Ахав Исраилда бик күп әшәкелектәр эшләне: яқындарының катындары менән зина кылдылар, Мин уларға кушмаған булһам да, Минең исеменән ялған һөйләнеләр. Миңә быларзың барыһы ла мәғлүм, Үзем шаһитмын“, – тип белдерә Раббы.

²⁴ – Йермеяһ, Нехелам кешеһе Шемағьяһка әйт, ²⁵ Исраил Аллаһы, Күк ғәскәрзәре Раббыһы былай ти: «Һин Йәрусәлим халкына, каһин Сефаньяһ Мағасеяһ улына, бөтә каһиндарға үз белдеген менән хаттар ебәрзең. Сефаньяһка һин былай тип яззың:

²⁶ Раббы Үзенәң қорамына яуаплы буларак Йеһоядағ уры-

нына һине каһин итеп куйзы. Үзен пәйғәмбәр тип иғлан иткән һәр тилегә ағас бығау һәм ти-мер муйынса кейзәрегә тейешле күзәтсе итте. ²⁷ Ни өсөн һин үзен пәйғәмбәр тип иғлан иткән Ғанасоҫ кешеһе Йермеяһты тыймайһың? ²⁸ Ул без Бабилдағыларға: „Был хәл озақ буласак. Шуға күрә үзегегә өйзәр һалығыз һәм уларза йәшәгеҙ; баксалар үстәрегез һәм еменән ашағыз“, – тип хат язып ята».

²⁹ Сефаньяһ каһин был хатты Йермеяһ пәйғәмбәргә кысқырып укыны. ³⁰ Шунда Йермеяһка Раббы һүзе булды:

³¹ – Һөргөндәгеләрзең барыһына ла ошо хәбәрзе юлла, Нехеламдан булған Шемағьяһ тураһында Раббы былай ти: «Мин ебәрмәгән килеш пәйғәмбәрлек итеп, Шемағьяһ һеззе ялғанға ышандырзы. ³² Шуға күрә, – ти Раббы, – Мин Нехелам кешеһе Шемағьяһты һәм токомон язалаясакмын. Был халыҡ араһында нәселәнән бер кеше лә калмаҫ, улар Минең халкыма эшләйәсәк якшылыктарымды күрмәҫ, – тип белдерә Раббы. – Сөнки Шемағьяһ халықты Миңә каршы котортто».

Раббының Үз халкына вәғзәһе

30 ¹ Йермеяһка Раббы һүзе булды: ² – Исраил Аллаһы Раббы былай ти: «Һиңә һөйләгәндәрәмдең бөтәһен дә бер төргәк китапка теркәп куй. ³ Шундай көндәр килә, – тип белдерә Раббы, – халкым Исраил менән Йәһүзәне тағы элекке мул, имен тормошона ирештерермен. Уларзы ата-бабаларына Үзем биргән ергә яңынан кайтарырмын, һәм уға кабат хужа булырзар».

⁴ Бына Раббының Исраил менән Йәһүзә тураһында әйткәндәре.

⁵ «Кот осоп кысқырған тауыштарзы ишетәбеҙ, – ти Раббы. –

Дәһшәт тауышы, именлек түгел.

⁶ Һорашығыз, үзегеҙ карағыз:

- Ир кеше бала таба аламы?
Улайһа ниңә бала тапқан катындай
Һәр береһе биленә йәбешкән?
Ниңә йөззәре шулай ағарынған?
7 Аһ, кайһылай куркыныс көн!
Быға тиклем ундайзың
булғаны юк ине –
Был – Якуп нәселе өсөн
һаләкәт осоро.
Әммә был көндән халкым котолор».
- 8 – Ул көндө, – тип белдерә Күк ғәскәрзәре Раббыһы, – муйыныңдағы калыбыңды һындырам, баузарыңды өзәм. Бынан ары Якуп нәселе яттарға кол булмаҫ. ⁹Үззәренәң Аллалары Раббыға һәм Мин тәхеткә ултыртасак батшалары Дауытка хезмәт итерзәр.
- 10 «Куркма, колом Якуп,
Исраил, һин хәуефләnmә, –
тип белдерә Раббы. –
Мин һине йырак ерзәрзән,
Нәселеңдә әсирзә булған илдән
коткарам.
Кире кайтыр Якуп, именлектә
рәхәт йәшәр,
Инде уны бер кем дә куркытмаҫ.
11 Сөнки Мин һинең менән бергә
булырмын,
Мин һине коткарырмын, –
тип белдерә Раббы. –
Һине көүемдәр араһына
таратқан инем,
Инде уларзың барыһын кырып
ташлайым.
Әммә һине юк итмәм.
Язаһыз калдырмам һине,
Әммә ғәзел яза бирермен».
- 12 Раббы былай ти:
«Яраларыңды дауалап булмай,
Йәрәхәттәрең кот оскос.
13 Дәғүәңдә берәү ҙә хәстәрләмәй;
Йәрәхәтеңә дауа юк,
Яраларың төзәлерлек түгел.
14 Уйнаштарың барыһы ла һине онотто,
- Хәзәр һине эзләмәйзәр.
Мин һине дошман һымак тукманым,
Аяуһыз язаға дусар иттем,
Сөнки ауыр енәйәтең,
Гонаһтарың самаһыз күп.
15 Ниңә йән әсеһе менән кысқыраһың?
Йәрәхәттәреңә дауа булмаҫ!
Енәйәтең ауыр,
Гонаһтарың күп булғанға күрә
Һине шул хәлгә төшөрзөм.
16 Ләкин һине ашаусылар үззәре
ем булыр.
Бөтә дошмандарың әсирлеккә
китер.
Һине талағандар үззәре таланыр,
Һине яумал иткәндәр үззәре
яумал булыр.
17 Һине ташландыҡҡа һананылар,
„Сионды кайғыртыусы юк!“ –
тигәйнеләр.
Ә мин һине тағы дауалармын,
Яраларыңды имләрмен», –
тип белдерә Раббы.
- 18 Раббы былай ти:
«Мин Якуптың сатырзарын
кабаттан корормон,
Уларзың торлактарына
рәхим-шәфҡәт кылырмын;
Емереклектәр өстөндә кала
кабаттан калкыр,
Һарай ҙа үз урынына һалыныр.
19 Улар араһында рәхмәт йырзары
яңғырар,
Шатлык ауаздары ишетелер.
Мин халкымды ишәйтермен,
кәмеһәстәр,
Уларзы абруйлы, данлы итермен,
Һис кем уларзы кәмһетмәҫ.
20 Балалары әүләгәсә ғүмер итер,
Йәмғиәттәре алдымда ныҡ торор,
Уларзы йәберләүселәрзә
Мин язлармын.
21 Юлбашсылары – үззәренән булыр,
Хакимдары үз араларынан сығыр.
Уны Үзәмә яқынайтырмын,

Ул да Миңә яқынлашыр.
Юкһа, сакырылмаған килеш кем
Миңә яқынларға базнат итер? –
тип белдерә Раббы. –
22 Һез Минең халкым булырһығыз,
Ә Мин һезең Аллағыз булырмын».

23 Бына Раббының ажарлы ғәрәсәте
күтәрелде!
Ул, койондай калкып,
Яуыздарзың башына төшәсәк.
24 Күнелендәге ниәтен ғәмәлгә
ашырмайынса,
Уны ахырына тиклем еткермәйенсә,
Раббының ярһуулы асыуы кайтмас.
Киләсәк көндәрзә һез быны
аңларһығыз.

***Исраил халкының үз иленә
кайтасағы***

31 ¹ – Шул вакытта, – тип белдерә
Раббы, – Мин Исраилдың бөтә
ырыуларының Аллаһы булырмын, ә улар
Минең халкым булыр.

² Раббы былай ти:
«Кылыстан иңән калған
Исраил халкы
Сүлдә мәрхәмәтемде қазанды.
Мин Исраилды рәхәткә
сығарырмын».

³ Раббы миңә алыстан күренеп
былай тине:
«Мин һине яратам, Исраил,
Минең һөйөүем мәңгелек,
Шуға күрә һиңә тоғро булып калам.

⁴ Һине кабаттан төзөрмөн,
Һин яңынан төзөлөрһөң, ғиффәтле
кыз Исраил!
Йәнә дөңгөрөндө қулыңа алырһың,
Қуанып бейеүселәргә
қушылырһың.

⁵ Самария тауҙарында тағы
Йөзөм баксалары ултыртырһың.
Уларҙы үстәргән баксасылар
Емешен дә үззәре ашап кинәнер.

⁶ Шундай көн килер:
Әфраим таулығында һаксылар:
„Тороғоз, әйзә, Сионға менәйек,
Үзебезең Аллабыз Раббыға
барайык!“ – тип
кыскырыр».

⁷ Раббы былай ти:
«Якуп өсөн қуанып йырлағыз!
Кәүемдәрзең башлығын данлағыз,
Уға мактау яузырығыз!
„Йә Раббы, коткар Үз халқыңды –
Исраилдың иңән калғандарын!“ –
тип әйтегез.

⁸ Бына, Мин уларҙы төньяктағы
илдән килтерермен;
Ерзең иң алыс сиктәренән
йыйып алырмын.
Араларында һуқыры, акһағы,
Йөклөһө лә, тулғақ
тотканы ла булыр –
Барыһы оло бер йыйын булып
кайтыр.

⁹ Улар илай-илай атлар,
Мин йуата-йуата әйзәрмен.
Ағын һыу буйынан йөрөтөрмөн,
Тура юлдан етәкләрмен,
һөрөнмәстәр;
Сөнки Мин Исраилға атаймын,
Әфраим – Минең баш балам».

¹⁰ Әй кәүемдәр, Раббы һүзен ишетегез,
Алыстағы яр буйҙарына
иғлан итегез,
Әйтегез: «Исраилды кем таратқан
буһа,

Шул Үзе кабаттан йыйып алыр;
Малын курсалаған көтөүсе
һымак һаклар».

¹¹ Сөнки Раббы Якупты йолоп алды,
Унан көслөрәк булғандың
қулынан коткарҙы.

¹² «Улар Сион тауында шатланып
йырлар,
Раббының йомартлығына –

- Ашлык, шарап, зәйтүн майы
муллыгына,
Малдарының күплегенә
Кыуаныстан йөззәре балкып торор:
- 20 Тормоштары һыуға туйынған
баксалай булыр,
Улар башка һис касан да
кайғы күрмәс.
- 13 Еткән кыззар бейеп күңел асыр,
Егеттәр һәм карттар уйнап-көлөр.
Мин уларзың хәсрәтен кыуаныска
әйләндерермен,
Йыуатып, кайғы урынына
шатлык бирермен.
- 14 Каһиндарзы затлы ризык менән
туйзырырмын,
Халкым йомартлығыма кәнәғәт
булыр», – тип белдерә Раббы.
- 15 Раббы былай ти:
«Рама калаһында тауыш –
Иңрәү, аяныслы һыктау ишетелә!
Балалары өсөн Рәхилә илай был,
Һис кемден йыуатканын теләмәй,
Сөнки балалары юктар инде».
- 16 Раббы былай ти:
«Тыйыл һыктауыңдан,
Күзеңдәге йәштәреңде корот;
Тырышлығыңа күрә әжере булыр, –
тип белдерә Раббы. –
Балаларың дошман еренән
кайтып килә.
- 17 Киләсәгендә өмөт бар, –
тип белдерә Раббы. –
Балаларың үз иленә кайтыр.
- 18 Эфраимдың хәсрәтләнгәнән ишетәм:
„Еккегә өйрәтелмәгән башмак
һымак инем,
Һин миңә һабак бирзең – мин
акылға ултырзым.
Кайтарһансы – мин кайтайым,
Һин – Раббы, миңә Алламһың.
- 19 Юлымдан тайпылғайным,
тәүбәгә килдем,
Эйе, аңлагас, кайғыға калдым.
Йәш сағымда кылғаным аркаһында
Оятка баттым, хур булдым“.
- 20 Эфраим кәзәрле улым түгелме ни?
Ғәзиз балам түгелме ни ул?
Уны бик йыш әрләнәм дә,
Бер касан да онотмайым,
Шуға уның өсөн йөрәк һызлай.
Мин уға рәхим-шәфкәтемде
күрһәтмәй буламмы?» –
тип белдерә Раббы.
- 21 Үзең өсөн юлға билдәләр куй,
Йүнәлеш күрһәтеүсе бағаналар
ултырт.
Барған юлыңды исеңдә калдыр,
Кире кайт, ғиффәтле кыз Исраил,
Үзеңдә калаларыңа кайт.
- 22 Эй юлдан язған кыз,
Касанғаса қаңғырып йөрөрһең?
Раббы донъяла яңы
бер нәмә бар кылды:
Катын ирзе эзләйәсәк.
- 23 Исраил Аллаһы, Күк ғәскәрзәре Раб-
быһы былай ти:
– Мин уларға элекке мул, имен тормош-
тарын кире кайтарғас, Йәһүзә ерендә һәм
уның калаларында йәнә ошоллай тип һөй-
ләрзәр:
«Раббы һиңә фатихаһын бирһен,
Эй ғәзеллек төйәге, изге тау!»
- 24 Был ерзә Йәһүзә менән уның
калалары йәшәр,
Игенселәр һәм малдары менән
гизгән көтөүселәр көн итер.
- 25 Мин арығандарға һыу бирермен,
Талсыккандарзы ашатырмын.
- 26 Шул сак мин уянып киттем дә тирә-
яғыма караным, төшөм шундай татлы ине.
27 – Бына шундай көндәр килә, – тип
белдерә Раббы, – Мин Исраил менән Йә-
һүзәне кешеләр һәм мал-тыуар менән

тултырырмын. ²⁸ Элек Мин был халыкты тамырынан йолкоп алып, емереп ташлар, юкка сығарып, һәләк итер һәм бәләгә төшөрөр өсөн күзәткән булһам, инде төзөгәндә һәм тамырландырғанда ла уларҙан күземде алмам, – тип белдерә Раббы. – ²⁹ Ул көндәрҙә:

«Аталары бешмәгән йөзөм ашаны,
Балаларының теше камашты», –
тип әйтмәстәр.

³⁰ Һәр кем үзе кылған гонаһ өсөн үзе үлем язаһы алып – кем бешмәгән йөзөм ашаған, шуның теше камашыр.

Яңы килешү

³¹ – Бына, шундай көндәр килә, – тип белдерә Раббы, – Израил һәм Йәһүзә халқы менән яңы килешү төзөрмөн. ³² Был килешү Мин уларҙың ата-бабаларын Мысырҙан етәкләп алып сыккан сакта төзөгән килешү кеүек булмаҫ. Мин уларҙың ире һымак булһам да, ул килешүемде бозғолар, – тип белдерә Раббы. – ³³ Мин ул көндәрҙән һуң Израил халқы менән төзөйәсәк килешү былай булыр, – тип белдерә Раббы, – канунымды уларҙың зиһендәренә һалырмын, йөрәктәренә язып куйырмын. Мин – уларҙың Аллаһы, улар Минең халкым булыр. ³⁴ Унан һуң бер кем дә үзенең якынын һәм туғанын: «Раббыны танып бел!» – тип өйрәтмәҫ. Барыһы ла, олоһонан алып кесенә тиклем, Мине үзәре танып белер, – ти Раббы, – сөнки еңәйттерен ғәфү итермен, гонаһтарын башкаса иҫемә төшөрмәм.

³⁵ Көндө балкытырға кояш биргән,
Төндө нурлаһындар өсөн
Ай менән йондоҙҙарға кағизә
куйған,
Тулкындарҙы үкертеп, диңгезҙе
дауыллаткан Раббы –
Исеме Күк ғәскәрҙәре Раббыһы
булған былай ти:

³⁶ «Әгәр тәбиғәттәге был тәртип
бозолһа, –
тип белдерә Раббы, –

Бары шунда ғына Израил токомо
мәңгелеккә

Минең кәүемем булыуҙан туктар».

³⁷ Раббы былай ти:
«Юғарыла күкте үлсәп булһа,
Аҫта ерҙең нигеҙҙәре өйрәнеп
бөтөлһә,

Шул сакта ғына бөтә
кылғандары өсөн

Мин Израил токомонан ваз
кисермен», –
тип белдерә Раббы.

³⁸ – Бына, шундай көндәр килә, – тип белдерә Раббы, – Йәрусәлим калаһы Хананил манараһынан башлап Мөйөш капкаһына тиклем Минең өсөн яңынан төзөлөр. ³⁹ Үлсәү һызығы артабан Гарев калкыулығынан үтеп Гоғаға табан боролор. ⁴⁰ Үлөкһәләр һәм көл ташлана торған үзән, Кидрон ағымынан алып көнсығыштан Ат капкаһының мөйөшөнә тиклем йәйрәп яткан кырҙар – барыһы ла Раббы өсөн изге урын булыр. Кала башка бер ваҡытта ла емерелмәҫ, тар-мар ителмәҫ.

Йермеяһтың баҫыу һатып алғаны

32 ¹ Йәһүзә батшаһы Сидкияһ хакимлиғының унынсы, Навуходоносорҙың ун нигеҙенсе йылында Йермеяһка Раббы һүзе булды.

² Ул осорҙа Бабил батшаһының ғәскәре Йәрусәлимде камауҙа тотта, ә Йермеяһ пәйғәмбәр Йәһүзә батшаһы һарайындағы һаксылар ихатаһында тотконлокта ята ине. ³ Йәһүзә батшаһы Сидкияһ, уны ошонда яптырып, былай тигәйне:

– Ни өсөн һин улай пәйғәмбәрлек итәһең? Һин әйтәһең: «Раббы былай ти: „Бына, Мин был каланы Бабил батшаһы кулына тапшырам, ул уны баҫып алып. ⁴ Йәһүзә батшаһы Сидкияһ халдейҙарҙан котола алмаҫ, Бабил батшаһының кулына мотлак эләгер: уның менән капма-каршы тороп һөйләшер, күзмә-күз осрашыр. ⁵ Сидкияһ Бабилға озатылыр һәм Мин уны

хәстәрләгәнгә тиклем шунда калыр, – тип белдерә Раббы. – Һез халдейзар менән һуғышырһығыз, әммә ең алмашһығыз“».

⁶ Йермеяһ былай тип яуап кайтарҙы:

– Миңә Раббының шундай һүзе булды: ⁷ «Ана, атаңдың туғаны Шаллумдың улы Ханамил килә. Ул: „Минән Ғанаһоһтағы басыуымды һатып ал. Иң яҡын кәрзәшем буларак, ул басыуы һатып алыу хоқуғы һиндә“, – тип әйтер». ⁸ Шунан, Раббы әйткәнсә, атайымдың туғанының улы Ханамил һаксылар ихатаһына килде. «Бинийәмин биләмәһендә урынлашқан Ғанаһоһтағы басыуымды һатып ал, – тине, – сөнки биләмә һакы ла, иң яҡын туғанлыҡ һакы ла һиндә. Һатып ал уны үзең». Шунда мин үземә ысынлап та Раббы өндәшкәнен аңланым. ⁹ Туғаным Ханамилдан Ғанаһоһтағы басыуы һатып алып, уға ун ете көмөш түләнем. ¹⁰ Был һакта һатып алыу қағызы язып мөһөр бастым һәм, шаһиттар сақырып, көмөштә үлсәп бирзем. ¹¹ Һатыу алыу шарттары һәм қағизәләре язылған қағызһарҙы – мөһөр басылғанын да, асығын да – алдым. ¹² Туғаным Ханамилдың, был алыш-биреш қағызына имзаларын куйған шаһиттарһың һәм һаксылар ихатаһында ултырған бөтә Йәһүзә кешеләренең күз алдында уны Махсеяһтан тыуған Нерияһ улы Барухка бирзем. ¹³ Бөтәһенең күз алдында Барухка былай тип бойорһом: ¹⁴ «Исраил Аллаһы, Күк ғәскәрҙәре Раббыһы былай ти: „Был алыш-биреш қағызһарының мөһөр басылғанын да, асығын да ал. Уны, оҙак һакланһын өсөн, берәй балһык һауытһа һалып куй. ¹⁵ Исраил Аллаһы, Күк ғәскәрҙәре Раббыһы былай ти: Был ерзә кешеләр йәнә өйзәр, басыуһар, йөзөм баһсалары һатып ала баһһаһаһа“».

¹⁶ Алыш-биреш қағызын Нерияһ улы Барухка биргәндән һуң Раббыға доға кылдым: ¹⁷ «Әй Раббы Һаким! Һин, кулыңды һузып, бөйөк көзрәтең менән күк үә ерзә яратһың. Һинең өсөн мөһкин булмаған бер генә нәмә лә юк. ¹⁸ Меңдәрсә кешеләргә мөһәббәтеңдә күндәрәһен, әммә аталары-

ның гонаһтары өсөн азактан балаларынан түләтәһен. Әй бөйөк һәм кеүәтлә Алла! Күк ғәскәрҙәре Раббыһылыр Һинең исем-атың! ¹⁹ Кәңәштәрең һиндәй бөйөк, ғәмәлдәрең ни көзәр көзрәтлә! Күззәрең әзәм балаларының барлыҡ эштәрен күзәтеп тора. Һәр кемгә кыуған юлы һәм кылған ғәмәлдәренә күрә әжерен бирәһен. ²⁰ Һин Мыһыр ерендә һикмәттәр һәм мөһжизәләр күрһәттең, уларһы Һин әлегә тиклем Исраилда һәм бөтә кешеләр араһында эшләйһен. Һин исемәңдә данлы иттең, һәм ул бөгөнгә тиклем мөһшүр! ²¹ Халкың Исраилды һикмәттәр һәм мөһжизәләр менән, көзрәтең, һузылған кулың менән, бөйөк дөһшәт сәһеп, Мыһыр еренән сығарһың. ²² Ата-бабаларына бирәһәкмен тип ант иткән был тупрақты, һөт менән бал ағып ятқан ерзә, уларға бирзәң. ²³ Килеп, ул ергә һуһа булдылар, әммә Һинең әйткәндәреңә қолаҡ һалманылар, кануһыңды үтәмәһеләр, улар кушһандаһыңды берәһен дә эшләмәһеләр, шуһың өсөн Һин уларға ошо бәләләрзә ебәрзәң.

²⁴ Ана, Йәрүсәлимдә яулап алыр өсөн халдейһар уһың диуарһары яһына ураһып уба өйзәләр. Инде кала алыһаһаһа, кылыс, аһык һәм кырғынға дуһар буһып, доһманһар куһына төһсәһәк. Әйткәндәрең тормоһһа аһты, Һин быһы Үзәң дә күрәп тораһың. ²⁵ Ә Һин, Раббы Һаким, кала халдейһар куһына калған мәлдә миңә: „Шаһитһар алдында көмөш түләп, үзәң басыу һатып ал“, – тип әйтәһен».

²⁶ Шуһ саҡ Йермеяһһа Раббы һүзә булды:

²⁷ – Мин, Раббы, – бөтә йән эйәләренең Аллаһымыһ! Көзрәтеңдән килмәгән берәй нәмә бармы Минең? ²⁸ Шуға күрә Раббы былай ти: «Кара, был каланы халдейһар – Баһил батһаһы Навуходоһосор куһына бирәм, һәм ул каланы басып алыр. ²⁹ Каланы камауһа тотқан халдейһар, инеп, уға ут төртөзәр, йорттарың яһдырырҙар. Шуһ йорттарһың түбәләрендә Йәрүсәлим халкы, Мине аһуһландырып, Бәһәл хөрмәтеңә һуһ еһ төтәтеп, сит илаһтарға бағыһһлап, һарап корбанһары түгә ине бит! ³⁰ Исраил һәм

Йәһүзә халкы йәш вакыттарынан алып Минең күз алдымда бары тик кәбәхәтлектәр кылды. Исраил халкы үз кулдары менән эшләгән боттар менән Минең асыуыма тейзе, – тип белдерә Раббы. – ³¹ Был кала төзөлгән көнөнән алып ошоғаса Мине шул кәзәрле ярһытты һәм ажарландырзы, шуға күрә уны күз алдымдан алып бырғайым. ³² Исраил һәм Йәһүзә халкының – үззәренең, батшаларының, түрәләренең, каһиндарының, пәйғәмбәрзәренең – Йәһүзәлә һәм Йәрүсәлимдә йәшәгәндәрзең, Мине асыуландырыу өсөн кылған золондарының иҫәбе-һаны юк. ³³ Улар Миңә йөззәре менән түгел, һырттары менән боролдо. Мин уларға кабат-кабат өйрәтһәм дә, нәсихәттәрәмде тыңларға теләмәнеләр, һабак алманылар. ³⁴ Минең исемемә бағышланған был корамға ерәнгес боттарын куйып, уны нәжесләнеләр. ³⁵ Улар Бен-Һинном үзәнендә Бәғелгә табыныу калкыулыктары төзөнәләр, шунда Мөләх илаһына улдарын һәм кыздарын корбан иттеләр. Мин уларға бындай бойорок бирмәгәйнем, ундай әшәкелектәрзе эшләрзәр тип башыма ла килтермәгәйнем! Шунуң менән улар Йәһүзәне гонаһка батырзылар».

³⁶ Әле килеп һез: «Кылыс, аслык һәм кырғынға дусар ителеп, Бабил батшаһының кулына тапшырылды», – тип әйткән был кала тураһында иһә Исраил Аллаһы Раббы былай ти: ³⁷ «Мин уларзы асыулы, ярһыулы сағымда каты нәфрәттә кыуып ебәргән барса илдәрзән йыйып алырмын һәм, бында алып кайтып, имен-аманлыкта йәшәтермен. ³⁸ Улар Минең халкым булыр, ә Мин уларзың Аллаһы булырмын. ³⁹ Үззәренең һәм балаларының именлеге хакына Минән куркып йәшәһәндәр, Мине мәңге хөрмәт итһәндәр өсөн уларға бер йөрәк, бер юл бирермен. ⁴⁰ Мин улар менән мәңгелек килешәү төзөрмөн, уларға игелек кылыуҙан туктамам, Минән айырылмаһындар өсөн, күңелдәрәнә Минән куркыу һәм хөрмәт һалырмын. ⁴¹ Уларға якшылык кылыуҙан Мин кыуаныс табырмын, бөтөн йөрәгем,

бар булмышым менән уларзы был ерзә төпләндерермен».

⁴² Раббы былай ти:

– Был халыктың башына әлеге бөйөк һәләкәтте нисек килтергән булһам, уларға вәғзә иткән барлык якшылыктарзы ла шулай ук бирермен. ⁴³ Һез: «Унда бушлык, кешеләр зә, йәнлектәр зә калманы, ул халдейзәр кулына бирелгән», – тип әйткән ерзәге басыуҙар йәнә һатып алыныр. ⁴⁴ Бинйәмин ерзәрендә, Йәрүсәлимдәң тирә-яғында, Йәһүзә калаларында, таулыктағы, Шефелалағы һәм Негевтағы калаларза, көмөш түләп, басыуҙар һатып алырзәр, алыш-биреш кағыззары язырзәр һәм, шаһиттар сақырып, мөһөр басырзәр, сөнки халкыма әлекке мул, имен тормошон кайтарасакмын, – тип белдерә Раббы.

Тыуған илдәрәнә алып кайтырға вәғзә

33 ¹ Һаксылар ихатаһында тотконда ултырған сакта Йермеяхка икенсе тапкыр Раббы һүзе булды.

² – Ерзә бар кылған, уға рәүеш биргән, нығытқан, исеме Раббы булған Зат былай ти: ³ «Мине сақыр, һиңә яуап кайтарырмын. Һин белмәгән бөйөк серзәрзә һиңә әйтермен».

⁴ Дошмандың каланы уратып корған убаларына һәм кылысына каршы торор өсөн халык, өйзәрен һәм Йәһүзә батшаларының һарайзарын емереп, кала диуарзарын нығытқайны. Ул турала Исраил Аллаһы Раббы былай ти: ⁵ «Унда йәшәүселәр халдейзәр менән һуғышырға йыйына. Әммә был йорттар мәйеттәр менән тулыр. Мин кала халкын асыуланып һәм ажарланып һәләк итәсәкмен. Уларзың бөтә яуызлыктары аркаһында Мин был каланан йөзөмдә йәшерзем. ⁶ Шуға карамастан, Мин был каланы имләрмен һәм шифалармын, халкын һауықтырып, тыныс һәм имен тормош бирермен. ⁷ Йәһүзә менән Исраилға әүәлге мул, имен тормошон кире кайтарырмын, уларзы

элекке кеүек нығытырмын. ⁸ Уларзы Миңә каршы кылған барлык гонаһтарынан тазартырмын, бөтә енәйәттәрен, Миңә каршы ойшторған фетнәләрен ғәфү итермен. ⁹ Ер йөзөндөгә бөтә кәүемдәр алдында был кала Минең өсөн шатлык, мактау һәм шөһрәт инешенә әйләнер. Йәрүсәлим халкына эшлэгән бөтә якшылыктарымды һәм уларға биргән именлекте күреп, был кәүемдәр куркыуға калып тетрәнер».

¹⁰⁻¹¹ Раббы былай ти:

– Был урын тураһында һез: «Ул буш, унда кеше лә, януар за юк», тип әйтәһегез. Әммә ташланған, кешеләрһез һәм мал-тыуарһыз калған Йәһүзә калаларында һәм Йәрүсәлим урамдарында яңынан шатлык ауаздары, кәләш менән кейәү тауыштары, Раббы йортона йырлай-йырлай шөкөр сакаһы килтерәүселәрҙең:

«Күк ғәскәрҙәре Раббыһына шөкөр итегез, Ул игелекле,

Уның тоғро мөхәббәте мәңгелек!» – тигән һүзәре яңғырап торор. Сөнки был урынға әүәлге мул, имен тормошон кире кайтарырмын һәм бөтәһе лә элеккесә булыр, – ти Раббы.

¹² Күк ғәскәрҙәре Раббыһы былай ти:

– Буш, кешеһез һәм януарһыз калған был ерҙә, ундағы бөтә калалар янында кабаттан көтөүлектәр булыр, унда көтөүселәр малдарын утлатыр. ¹³ Таулыктағы, Шефелалағы һәм Негевтағы калаларҙа, Бинйәмин ерендә, Йәрүсәлимдең тирәяғында, Йәһүзә калаларында көтөүселәр йәнә һарыктарын һанар, – ти Раббы.

¹⁴ – Исраил һәм Йәһүзә нәселе тураһында әйткән игелекле вәғәзәмде тормошка ашырыр көндәр килә, – тип белдерә Раббы. – ¹⁵ Ул көндәрҙә, шул заманда Дауыт нәселенән бер тоғро Үсенте сығарырмын. Ул илдә ғәзәл хөкөм һәм дөрөслөк урынлаштырыр. ¹⁶ Ул көндәрҙә Йәһүзә коткарылыр, Йәрүсәлим имен-аман йәшәр һәм уны: «Раббы – безҙең тоғро Коткарыусыбыз!» – тип атарҙар.

¹⁷ Раббы былай ти:

– Исраил тәхетендә Дауыттың нәселе мәңге ултырыр. ¹⁸ Леви нәселенән булған каһиндар хозурымда даими рәүештә тотош яндырыу корбаны тәкдим итер, икмәк сакаһы яндырыр, корбан салыр.

¹⁹ Йермеяхка Раббы һүзе булды:

²⁰ – Раббы былай ти: «Әгәр зә кем дә булһа көн менән төн башкаса үзәренә тейешле вақытта килмәһен өсөн улар менән төзөгән килешеүемде боҙа алһа, ²¹ бары шул сактағына колом Дауыт менән дә килешеүем боҙолор һәм уның тәхетенә ултырып батшалык иткән улы булмаһ ине. Шулай ук Миңә хезмәт иткән Леви токомонан булған каһиндар менән килешеү зә боҙолор ине. ²² Колом Дауыттың токомон һәм Миңә хезмәт иткән левизәрҙе һанап бөтмәслек күк есемдәре һәм үлсәп булмаһлык диңгез комо һымак ишәйтермен».

²³ Йермеяхка Раббы һүзе булды.

²⁴ – Был кешеләрҙең: «Раббы элек Үзе һайлап алған ике ырыуы – Исраил менән Йәһүзәне – кире какты», – тип һөйләгәннен ишетмәйһеңме ни? Шунлыктан улар халкымды кәмһетәләр, уны халыкка ла һанамайҙар. ²⁵ Раббы былай ти: «Мин көн һәм төн менән килешеүҙе, күк менән ер өсөн урынлаштырған канун-кағизәләрҙе үзгәртмәгән һымак, ²⁶ Якуп токомо менән колом Дауыт токомон кире какмам. Дауыт токомонан Ибраһим, Исхак, Якуп токомдарына батшалар куйырмын, халқыма әүәлге мул, имен тормошон кайтарырмын, рәхим-шөфкәтемде күрһәтермен».

Сидкияһ батшаны киҫәтеү

34 ¹ Бабил батшаһы Навуходоносор үзенең бөтә ғәскәре, һакимлығы астындағы бөтә батшалыктар һәм халыктар Йәрүсәлимгә һәм уның тирәһендәгә калаларға каршы һуғышқан сакта, Йермеяхка Раббы һүзе булды.

² – Исраил Аллаһы Раббы былай ти: «Бар, Йәһүзә батшаһы Сидкияһка әйт, Раббы былай ти: „Был каланы Бабил батшаһы кулына бирәм, ул калаға ут төртөр. ³ Һин

дә, Сидкияһ, унан касып котола алмашһың, мотлак тотолорһоң һәм уның кулына элгерһең. Бабил батшаһы менән күзмә-күз осрашырһың, ул һинең менән йөзгә-йөз һөйләшер. Шунан һине Бабилға алып китерзәр. ⁴ Шулай за, эй Йәһүзә батшаһы Сидкияһ, Раббы һүзен ишет! Раббы һинең турала былай ти: һин кылыстан үлмәйсәкһең, ⁵ донъянан тыныс кына китерһең. Ата-бабаларың, һинән алда булған батшаларзы дәфен кылғанда нисек хуш ең төтәтһәләр, һинең хөрмәтеңә лә шулай төтәтерзәр, ‘Эй хакимыбыз!’ – тип һыктарзәр. Мин әйтәм быны“», – тип белдерә Раббы.

⁶ Йермеях пәйғәмбәр бөтә был һүззәрзе Йәрусәлимдә Йәһүзә батшаһы Сидкияһка һөйләп бирзе. ⁷ Был вақытта Бабил батшаһының ғәскәре Йәрусәлимгә һәм Йәһүзәнең бирелмәй калған калалары Лахиш менән Ғазыкаға каршы һуғыша ине. Йәһүзәнең нығытмалы калаларынан бары улар ғына тороп калғайны.

Колдар тураһындағы килешеүең бозолоуы

⁸ Сидкияһ батша Йәрусәлимдәге бөтә халык менән колдарзы иреkkә сығарыу тураһында килешеү төзөгәндән һуң, Йермеяхка Раббы һүзе булды. ⁹ Был килешеү буйынса һәр кем ғивризәрзән булған ир һәм катын колдарын азат итергә, йәһүзи кәрзәшен кол итеп тотмаһка тейеш ине. ¹⁰ Был килешеүзе төзөшкән бөтә түрәләр һәм халык ир һәм катын колдарзы азат итергә, бынан һуң уларзы коллокта тотмаһка риза булды һәм иреkkә ебәрзе. ¹¹ Әммә һуңынан, кире уйлап, азат иткән ир һәм катын колдарын кабат кайтарзылар һәм колға әйләндерзәләр.

¹² Шунда Йермеяхка Раббы һүзе булды:

¹³ – Исраил Аллаһы Раббы былай ти: «Мин ата-бабаларығыззы Мысырҙан, коллок йортонан, сығарған сақта улар менән килешеү төзөп әйттем: ¹⁴ „Үзән һиңә һатып, алты йыл хезмәт иткән ғиври кәрзәшендә һәр етенсе йыл азат ит; һиңә алты йыл

эшләгәс, уны иреkkә ебәр“, – тинем. Әммә ата-бабаларығыз Мине тыңламаны, колак һалманы. ¹⁵ Әле тәүбәгә килдегез һәм Минең күземдә дөрөс булғанды эшләнегез: һәр берегез кәрзәшегезгә азатлык иғлан иттегез һәм хозурымда, Минең исемемә бағышланған йортта килешеү төзөнөгөз. ¹⁶ Ләкин һуңынан кире уйланығыз һәм Минең исемемдә хурлыкка калдырзығыз. Күңелдәре кайза теләй, шунда ебәрәп азат иткән ир һәм катын колдарығыззы кире алып, үзегезгә кабаттан кол булырға мәжбүр иттегез. ¹⁷ Шуға күрә Раббы былай ти: „Һез Мине тыңламанығыз, кәрзәштәрегезгә һәм якындарығызға ирек бирмәнегез. Инде хәзер Мин һезгә ирек бирәм, – ти Раббы, – кылыстан, үлөттән һәм аслыктан һәләк булыу ирке бирәм. Һеззе донъялағы бөтә батшалыктарға куркыу һалып тороусы өлгө итәсәкмен. ¹⁸ Килешеүзе бозған, башмакты икегә бүлөп һәм киçәктәре араһынан үтеп, Минең хозурымда антлашқан, әммә килешеү шарттарын тотмаған был әзәмдәрзе Мин уртаға кыркылған башмак хәленә төшөрәм. ¹⁹ Йәһүзә һәм Йәрусәлим түрәләрен, һарай әһелдәрен, каһиндарзы, уртаға кыркылған башмак араһынан үткән бөтә ил халкын – барыһын да язалайым, ²⁰ уларзың йәндәрен көсәгән дошмандары кулына бирәм. Мәйеттәре һауалағы коштарға һәм ерзәге йәнлектәргә емтек булыр.

²¹ Йәһүзә батшаһы Сидкияһ менән уның түрәләрен йәндәрен көсәгән дошмандары кулына, сигенгән Бабил батшаһы ғәскәренә тапшырам. ²² Бына, Мин, бойорок биреп, уларзы был калаға кире килтерәм, – тип белдерә Раббы. – Улар калаға һөжүм итер, баһып алыр, ут төртөр. Йәһүзә калаларын бер кем дә йәшәмәгән бушлыкка әйләндерәм“».

Рехав нәселенең үрнәге

35 ¹ Йәһүзә батшаһы Йеһояким Йошиях улы хакимык иткән көндәрзә Йермеяхка Раббы һүзе булды:

2 – Рехав нәселдәренә бар за улар менән һөйләш. Уларзы Раббы йортондағы бүлмәләрҙең береһенә алып кил дә шарап койоп бир.

3 Мин барып, Хавазинъяһтан тыуған Йермеяһ улы Язанъяһты, уның бөтә ағай-эһенән, бөтә улдарын – Рехав нәселенән барыһын да эйәртеп, 4 Алла бәндәһе Игдалъяһ улы Ханандың улдарының Раббы йортондағы бүлмәһенә алып килдем. Был бүлмә түрәләр бүлмәһе янында, тупһа һаҡсыһы Мағасеяһ Шаллум улы бүлмәһенән өстөндә урынлашҡайны. 5 Рехав нәселенән алдына шарап тулы көрөгә һәм туҫтактар куйзым да:

– Шарап эсегез, – тинем.

6 Улар:

– Без шарап эсмәйбез, – тип яуап ҡайтарҙылар. – Сөнки атайыбыз Йонадав Рехав улы безгә: «Бер ваҡытта ла үзегезҙе шарап эсмәгез, балаларығыҙ за эсмәһен, – тип бойорок бирҙе. – 7 Йорттар төҙөмәгез, иген икмәгез, йөзөм баксалары үстөрмәгез, уларҙың береһе лә булмаһын! Ғүмерегеҙ буйы сатырҙарҙа йәшәгез, шул ваҡытта әле һез күсмә тормош менән йәшәгән ерҙәрҙә оҙаҡ ваҡыттар көн итерһегеҙ». 8 Атабыҙ Йонадав Рехав улының бойорок биреп әйткәндәрен һәр йәһәттән тыңлайбыз. Үзебезҙе, катындарыбыз за, улдарыбыз за, ҡыҙҙарыбыз за бер ваҡытта ла шарап эсмәйбез. 9 Йәшәр өсөн йорттар төҙөмәйбез. Йөзөм баксаларыбыз, баһуҙарыбыз, сәсәүлектәребез юк. 10 Сатырҙарҙа ғүмер итәбез һәм, атайыбыз Йонадав нимә бойорһа, барыһын да эшләйбез. 11 Ә был ергә Бабил батшаһы Навуходоносор килгәс: «Әйҙегеҙ, халдейҙар һәм араһизар ғәскәренән Йәрусәлимгә ҡасайыҡ», – тинек. Шуға күрә Йәрусәлимдә йәшәйбез.

12 Бынан һуң Йермеяһка Раббы һүзе булды:

13 – Исраил Аллаһы, Күк ғәскәрҙәре Раббыһы былай ти: «Бар, Йәһүзә халҡына һәм Йәрусәлимдә йәшәгәндәргә ошоларҙы һөйлә: „Минең һүҙҙәремдә тыңлап, һис

бер һабак алмаһығыҙмы? – тип белдерә Раббы. – 14 Рехав улы Йонадав үзенең нәселенә шарап эсмәскә бойорҙо, бойороғо үтәл. Улар ошо көнгә тиклем эсмәй, сөнки аталарының кушҡанын тотта. Ә Мин һезгә ҡабат-ҡабат әйткән булһам да, һез Мине тыңламанығыҙ. 15 Ҡайта-ҡайта һезгә ҡолдарым пәйғәмбәрҙәрҙе ебәрҙем. ‘Яман юлығыҙҙан кире ҡайтығыҙ, ғәмәлдәрегезҙе яҡшыртығыҙ, башка илаһтар артынан эйәрмәгез, уларға хезмәт итмәгез. Шул ваҡытта Мин ата-бабаларығыҙға һәм һезгә биргән ерҙә йәшәргегеҙ’, – тинем. Әммә һез ҡолак һалманығыҙ, Мине тыңламанығыҙ. 16 Рехав улы Йонадавтың нәселе аталарының бойороғон тотта, ә был халыҡ Мине тыңламай.

17 Шуға күрә Раббы, Күк ғәскәрҙәре Раббыһы, Исраил Аллаһы былай ти: Йәһүзәгә һәм Йәрусәлимдә йәшәгәндәргә алдан ҡиҫтеп әйткән бөтә бәлә-ҡазаларҙы ебәрәм. Сөнки Мин уларға әйтә килдем, ә улар ҡолак һалманы; уларҙы саҡырҙым, әммә яуап бирмәһеләр».

18 Рехав нәселенә иһә Йермеяһ былай тине:

– Күк ғәскәрҙәре Раббыһы, Исраил Аллаһы әйтә: «Һез атағыҙ Йонадавтың бойороғон тоттоғоҙ, уның бөтә нәсихәттәрен ғәмәлгә ашырҙығыҙ, ул кушҡандарҙың барыһын да үтәһегеҙ. 19 Шуға күрә Рехав улы Йонадав нәселенән һәр саҡ кемдер Минең хозурымда хезмәт итәсәк», – ти Күк ғәскәрҙәре Раббыһы, Исраил Аллаһы.

Йеһояким батшаның төргәк китапты яғыуы

36 1 Йәһүзә батшаһы Йеһояким Йошиаһ улы һаҡимлығының дүртенсе йылында Йермеяһка Раббы һүзе булды:

2 – Төргәк китап ал да унда Йошиаһ дәүерендә Мин һинең менән һөйләшә башлағандан алып бөгөнгә тиклем Исраил, Йәһүзә һәм башка барлыҡ ҡәүемдәр тураһында әйткәндәремдәң бөтәһен дә язып куй. 3 Бәлки, Йәһүзә халқы, Мин уларға ебәргә

йыйынған бөтә бәлә-казалар тураһында ишеткәс, үзенә бозок юлынан кайтыр. Шунда Мин уларҙың еңәйттәрен һәм гонаһтарын ярлыкармын.

⁴Йермеяһ Нерияһ улы Барухты саҡырып алды. Барух Раббының Йермеяһка һөйләгән бөтә һүзәрән, уның ауызынан ишетеп, төргәк китапка язды. ⁵Шунан Йермеяһ Барухка былай тине:

– Миңә Раббы йортона инергә рөхсәт юк. ⁶Ураза көнөндә һин Раббы йортона бар. Ундағы халыҡка мин һиңә яздырған Раббы һүзәрән төргәк китаптан кысқырып укы. Ул көндә Йәһүзә калаларынан килгән кешеләр ҙә Раббы йортона була, улар ҙа укығаныңды ишетһен. ⁷Бәлки, улар Раббыға ялбарыр, бозок юлдарынан кайтыр. Раббы был халыҡка каршы Үзенә дәншәтле асыу-ярһуын белдерҙе.

⁸Нерияһ улы Барух Йермеяһ пәйғәмбәр бойорғандарҙың бөтәһен дә эшләне – Раббының төргәк китапка язылған һүзәрән Раббы йортона укыны.

⁹Йәһүзә батшаһы Йеһояким Йошиях улы хахимлығының бишенсе йылында, туғызынсы айҙа Йөрүсәлимдә йөшөгән бар халыҡка һәм Йәһүзә калаларынан Йөрүсәлимгә килгән һәр кешегә Раббыға бағышлап ураза иғлан ителде. ¹⁰Шафан кәтиптең улы Гемарьяһтың өскө ихатала Раббы йортоноң Яңы капкаһына ингән ерҙә урынлашкан бүлмәһендә Барух Йермеяһтың төргәк китапка язылған һүзәрән бөтә халыҡка кысқырып укыны.

¹¹Шафандан тыуған Гемарьяһ улы Михаяһ, Раббының төргәк китапка язылған һүзәрән ишеткәс, ¹²батша һарайына, батша кәтибенең бүлмәһенә йүнәлдә. Унда батша кәтибе Әлишамағ, Шемағьяһ улы Делаяһ, Ғахбор улы Әлнасан, Шафан улы Гемарьяһ, Хананьяһ улы Сидкияһ һәм башка түрәләр ултыра ине. ¹³Михаяһ уларға Барух төргәк китаптан халыҡка укыған сакта ишеткән бөтә һүзәрәҙе һөйләп бирҙе. ¹⁴Шунан һуң бөтә түрәләр: «Халыҡка кысқырып укыған төргәк китабыңды тот та кил», – тип

әйтәргә кушып, Куши улы Шәләмъяһтан тыуған Неһаньяһ улы Йәһүзизе Барухка ебәрҙеләр. Нерияһ улы Барух, төргәк китапты алып, улар янына килде. ¹⁵Уға:

– Кана, ултыр, безгә лә укы, – тинеләр.

Барух укыны. ¹⁶Бөтә был һүзәрәҙе ишеткәс, түрәләр, куркышып, бер-береһенә карашып алдылар ҙа Барухка:

– Без быларҙы батшаға еткерергә тейеш-без, – тинеләр. ¹⁷Шунан Барухтан:

– Һин был һүзәрәҙе нисек яздың? Йермеяһ әйтеп яздырҙымы? – тип һоранылар.

¹⁸– Әйе, – тип яуапланы Барух. – Бөтә был һүзәрәҙе ул әйтеп торҙо. Мин һәм мәнән кара менән төргәк китапка яздым.

¹⁹Бынан һуң түрәләр Барухка:

– Бар, Йермеяһ менән йәшенегез. Кайҙалығығыҙды һис кем белмәһен, – тинеләр.

²⁰Түрәләр, төргәк китапты Әлишамағ кәтиптең бүлмәһендә калдырҙылар, үзәре батша ихатаһына, батшаға барып, бөтә был һүзәрәҙе һөйләп бирҙеләр. ²¹Батша Йәһүзизе төргәк китапты алып килергә ебәрҙе. Йәһүзи, төргәк китапты Әлишамағ кәтиптең бүлмәһенән алып килеп, батшаға һәм уның янындағы бөтә түрәләргә укыны. ²²Был хәл туғызынсы айҙа булды. Батша кышкы һарайында ултыра, алдында кузлы йылыткыс янып тора ине.

²³Йәһүзи өс-дүрт бағана укыу менән, батша укылған өлөштө кәтип бысағы менән кырқып ала ла утка ыргыта. Шулай итеп ул бөтә төргәкте яндырып бөтөргө. ²⁴Төргәк китаптағы һүзәрәҙе ишеткән батша ла, уның ярандары ла куркманы, кейемдәрән йырткыламаны. ²⁵Әлнасан, Делаяһ һәм Гемарьяһ төргәк китапты якмаһка инәлһә лә, батша уларға колак һалманы. ²⁶Батша үзенә улы Йерахмеил менән Ғазриил улы Сераяһка, Ғавдеил улы Шәләмъяһка Барух кәтип менән Йермеяһ пәйғәмбәрҙе тотоп алырға бойорок бирҙе. Әммә Раббы уларҙы йәшергәйне инде.

²⁷Батша Йермеяһ Барухка әйтеп яздырған төргәк китапты яндырғандан һуң, Йермеяһка Раббы һүзә булды:

²⁸ – Икенсе төргәк ал, унда Йәһүзә батшаһы Йеһояким яндырған тәүге китапта булған бөтә һүззәрзе яз. ²⁹ Ә Йәһүзә батшаһы Йеһоякимға, Раббы былай тип әйтә тиң: «Төргәк китапка: „Бабил батшаһы мотлак килер, илде юкка сығарыр, ундағы кешеләрзе лә, хайуандарзы ла кырып бөтөр!“ – тип язғаны өсөн һин Йермеяхка янаның, төргәкте яндырырға базнат иттең. ³⁰ Шуның өсөн Раббы Йәһүзә батшаһы Йеһояким тураһында былай ти: „Уның нәселенән Дауыт тәхетендә һис кем ултырмайсақ. Мәйете көндөзгә эселә лә, төнгө һалкында ла ерләнмәйенсә ятасақ. ³¹ Мин уны, токомон, хезмәтселәрен кылған гонаһтары өсөн язалайым. Мин уға ла, Йәрүсәлимдә йәшәүселәргә лә, Йәһүзә халкына ла ебәрәм тип киçәткән бөтә бәлә-казаларзы юллайым, сөнки һез Миңә колак һалманығыз!“»

³² Йермеях икенсе төргәк алды ла уны Нерияһ улы Барух кәтипкә бирзе. Йәһүзә батшаһы Йеһояким утка яккан тәүге төргәк китаптағы бөтә һүззәрзе Барух Йермеях ауызынан кабаттан яззы. Унда әле тағы ла күп кенә шуға окшаш һүззәр өстәлде.

Йермеях тотконлокта

37 ¹ Йеһояким улы Йеһояхин урынына Йошиях улы Сидкияһ батша булды. Йәһүзә тәхетенә уны Бабил батшаһы Навуходоносор ултыртты. ² Әммә Сидкияһ үзе лә, ярандары ла, ил халкы ла Раббының Йермеях пәйғәмбәр аша әйткән һүззәренә әһәмиәт бирмәне.

³ Сидкияһ батша Шәләмъяһ улы Йеһухал менән Мағасеях улы Сефанъяһ каһинды Йермеях пәйғәмбәргә: «Беззең өсөн Аллабыз Раббыға доға кылһаңсы», – тип әйтергә ебәрзе.

⁴ Ул осорҙа Йермеяхты зинданға бикләмәгәйнеләр әле. Ул халык араһына иркенләп инеп-сығып йөрөй ала ине. ⁵ Ул арала фирғәүен сиреүе Мысырҙан сықты, һәм Йәрүсәлимде камауҙа тотқан халдейзар, был турала хәбәр алып, Йәрүсәлимдән сигенде.

⁶ Шул сак Йермеях пәйғәмбәргә Раббы һүзе булды:

⁷ – Исраил Аллаһы Раббы былай ти: «Һеззе Миңә үтенес менән ебәргән Йәһүзә батшаһына белдерегез: „Һезгә ярзамға килә яткан фирғәүен ғәскәре үз иле Мысырға кайтып китәсәк. ⁸ Халдейзар иһә, кире килеп, был калаға һөжүм итәсәк, уны басып аласақ һәм яндырып бөтөрәсәк.“ ⁹ Раббы былай ти: „Халдейзар беззән мотлак китәсәк!“ тип үзегеззе алдамағыз. Улар китмәйәсәк! ¹⁰ Хатта һез халдейзарзың үзегез менән һуғышкан бөтә ғәскәрен тар-мар итеп, сатырҙарында бары тик яралылары ғына калһа ла, улар, сатырҙарынан сығып, каланы яндырып бөтөр ине».

¹¹ Фирғәүен ғәскәре якынайғас, халдейзар Йәрүсәлимдән сигенә башланы. ¹² Тап шул көндәрҙә Йермеях пәйғәмбәр Бинийәмин ерендәге туғандары араһында үзенә тейешле ер өлөшөн алыр өсөн Йәрүсәлимдән юлға сыкмаксы булды. ¹³ Әммә Бинийәмин капкаһында Хананъяһтан тыуған Шәләмъяһ улы Йирияһ, һаксылар башлығы, Йермеях пәйғәмбәрзе:

– Һин халдейзар яғына касып сығырға уйлайһың, – тип тотоп алды.

¹⁴ – Ялған! – тине Йермеях. – Халдейзарға касып сығырға теләмәйем мин!

Әммә Йирияһ уның әйткәнәнә колак һалманы, кулға алып, түрәләрзең алдына килтерзе. ¹⁵ Түрәләр Йермеяхка асыулы ине. Уны тукматып, Йонасан кәтиптең йортона бикләп куйзылар – был йортто зинданға әйләндергәйнеләр.

¹⁶ Йермеях озак вақыт был зиндандың базында ултырзы. ¹⁷ Байтак көндәрзән һуң Сидкияһ батша уны алып килергә кушты. Йермеяхты һарайға алып килделәрҙә, батша башкаларҙан йәшереп кенә унан:

– Раббынан берәй хәбәр бармы? – тип һораны.

– Бар, – тип яуапланы Йермеях, – һин Бабил батшаһының кулына төшәһең.

¹⁸ Шунан Сидкияһ батшаға:

– Һиңә, ярандарыңа һәм был халыкка каршы һиндәй гонаһ кылдым мин? Ни

өсөн мине зинданға ултырттығыз? – тине. – ¹⁹Бабил батшаһы һезгә һәм был илгә һөжүм итмәйсәк, – тигән пәйғәмбәрзәрегеҙ кайза? ²⁰Инде мине тыңлаһаң ине, батшам хакимым! Үтенесемде аяҡ астына һалмаһаң ине: кәтип Йонаһандың өйөнә кире ебәрмә, юкһа мин унда үлермен!

²¹Сидкияһ батша Йермеяһты һаксылар ихатаһында тоторға бойорзо. Калала икмәк бөткәнгә тиклем, икмәк бешерәселәр урамынан көн һайын бер икмәк килтереп бирзеләр. Шулай итеп, Йермеяһ һаксылар ихатаһында калды.

Йермеяһты һыу сокорона ташлауҙары

38 ¹Маттанулы Шефатъяһ, Пашхурулы Гедалъяһ, Шәләмъяһ улы Йухал, Малкияһ улы Пашхур Йермеяһтың халыкка түбәндәгеләрҙе һөйләгәнән ишетте: ²«Раббы былай ти: „Был калала калған кешеләр кылыстан, аслыктан һәм кырғындан үлер. Кем халдейзар яғына сыға, шул йәшәр – йәне үзенә яумал булыр“. ³Раббы былай ти: „Был кала мотлак рәүештә Бабил батшаһы ғәскәренә биреләсәк, батша уны баһсып аласак“».

⁴Түрөләр батшаға:

– Был кешене үлтерергә кәрәк, – тине, – сөнки ул, бындай һүзәрҙе һөйләп, Йәрусәлимдә калған яугирзәрҙең һәм халықтың рухын төшөрә. Был әзәм халыкка яҡшылык түгел, һәләкәт теләй.

⁵Сидкияһ батша уларға:

– Ул – һезгә кулығыҙҙа, – тип яуапланы. – Батша һезгә каршы бер нәмә лә эшләй алмай.

⁶Шунан һуң Йермеяһты, тотоп алып, батша улы Малкияһтың һаксылар ихатаһындағы һыу йыя торған сокорона аркандарға бәйләп төшөрзөләр. Сокорза һыу юк, бары баткак кына ине. Йермеяһ шул баткакка батты.

⁷Батша һарайы әһелдәренәң береһе Куш кешеһе Ғәвәд-Мәләх Йермеяһты һыу сокорона ташлағандарын ишетеп калды. Был ваҡытта батша Бинйәмин капкаһы янында

ултыра ине. ⁸Ғәвәд-Мәләх һарайҙан сыкты ла батша янына килеп:

⁹– Батшам хакимым! Был әзәмдәрҙең Йермеяһ пәйғәмбәргә кылғандары бик һасар. Уны һыу сокорона ырғыттылар, унда ул астан үлә бит, калала икмәк калманы, – тине.

¹⁰Батша Куш кешеһе Ғәвәд-Мәләхкә:

– Үзең менән утыҙ кеше ал да Йермеяһ пәйғәмбәрҙе үлеп калмаһаң борон сокорҙан сығар, – тип бойорзо.

¹¹Ғәвәд-Мәләх, үзе менән кешеләр алып, батша һарайындағы келәткә барҙы, унан иҫке сепрәк-сапрак, алам-һөләм кейем алды ла, аркандарға бәйләп, сокорға төшөрзө.

¹²Шунан Йермеяһка:

– Арканды култыҡ астыңа бәйлә лә кырмаһын өсөн бынау иҫке-моҫко сепрәк-сапракты тыҡ, – тине.

Йермеяһ шулай эшләне. ¹³Йермеяһты аркан менән һыу сокоронан һөйрәп сығарҙылар. Шулай итеп, Йермеяһ һаксылар ихатаһында калды.

Сидкияһ батшаның Йермеяһтан кәңәш һорауы

¹⁴Сидкияһ батша Йермеяһ пәйғәмбәрҙе һакыртып алды. Уны Раббы йортоноң өсөнсө ишеге эргәһенә алып килделәр.

– Һиңә бер һорауым бар, тик минән бер нәмә лә йәшермә, – тине батша.

¹⁵Йермеяһ батшанан:

– Әгәр дөрөҫөн әйтһәм, мине үлемгә дусар итмәһеңме? – тип һораны. – Һиңә кәңәш биреү менән, һин бит барыбер мине тыңламаһаңһың.

¹⁶Сидкияһ Йермеяһка йәшерен ант итеп:

– Безгә йәшәү биргән тере Раббы шаһит: һине үлтертмәм, йәнендә көҫәгән кешеләрҙең кулына бирмәм, – тине.

¹⁷Шунан һуң Йермеяһ Сидкияһка былай тине:

– Раббы, Күк ғәскәрҙәре Аллаһы, Исраил Аллаһы былай ти: «Әгәр һин сығып Бабил батшаһының ғәскәр башлыктарына бирелһәң, йәнендә һаҡларһың, был кала

ла яндырылмаҫ. Үзең дә, ғаиләң дә иҫән калырһығыз. ¹⁸Әммә Бабил батшаһының ғәскәр башлыҡтарына бирелмәһең, был кала халдейҙар кулына тапшырылып, һәм уны яндырырҙар. Һин дә уларҙың кулынан касып котола алмаһың».

¹⁹ – Мин халдейҙар яғына сыҡкан йәһүзизәрҙән курҡам, – тине Сидкияһ батша Йермеяһка. – Халдейҙар мине уларҙың кулына бирер ҙә, улар мине ғазаплар тип хәүефләнем.

²⁰ – Бирмәстәр, – тип яуапланы Йермеяһ. – Раббының миңең аша һиңә еткергән һүзҙәрен тыңла, шул ваҡытта барыһы ла һәйбәт булып, йәнендә һаҡлап калырһың. ²¹ Ә инде уларға бирелеүҙән баш тартһан, тыңла – Раббы миңә бына ниндәй күренмеш бирҙе: ²² Йәһүзә батшаһының һарайында калған бөтә катындарҙы Бабил батшаһының ғәскәр башлыҡтары алдына алып сығасаҡтар. Шулар сак ул катындар һиңә:

«Ышанған дуҫтарығыз
Һине алдаттылар ҙа еңделәр;
Ә аяҡтарың баткакка баткаҫ,
Улар һине ташлап касты»,

– тиерҙәр.

²³ Бөтә катындарың һәм балаларыңды халдейҙарға алып китерҙәр. Һин дә уларҙан котола алмаһың, Бабил батшаһының кулына элгәрһең, ә был кала яндырылып.

²⁴ – Безҙең һөйләшкәнде бер кем дә белергә тейеш түгел, юғиһә үләсәкһең, – тине Сидкияһ Йермеяһка. – ²⁵ Әгәр ҙә түрәләр, һиңә менән һөйләшкәнем тураһында ишетеп, яныңа килһә: «Батшаға низәр әйткәнде, уның һиңә нимә тип яуап биргәнен безҙән йәшермә, юғиһә без һине үлтерәбез», – тиһәләр, ²⁶ уларға: «Мине Йонаһандың өйөнә кире ебәрмә, юҡһа мин унда үләрмен, тип ялбарҙым», – тиерһең.

²⁷ Түрәләр килеп Йермеяһтан төпсөнә башланы. Пәйғәмбәр, батша нисек кушкан, шулай яуап кайтарҙы. Улар башка бер нәмә лә һорамай китеп барҙы, сөнки батша менән ике арала булған һөйләшеүҙе бер кем дә белмәй ине.

²⁸ Йермеяһ Йәрүсәлим баһып алынған көнгә тиклем һаҡсылар ихатаһында ултырҙы.

Йәрүсәлимдең дошман кулына калыуы

39 ¹Йәһүзә батшаһы Сидкияһ һаҡимлығының туғызынсы йылында, унынсы айҙа Бабил батшаһы Навуходоносор, бөтә ғәскәре менән Йәрүсәлимгә килеп, каланы камауға алды. ² Сидкияһ һаҡимлығының ун беренсе йылында, дүртенсе айдың туғызынсы көнөндә дошман каланың диуарында ярыҡ яһаны. ³ Кала кулға төшөрөлгәс, Бабил батшаһының бөтә түрәләре, эскә инеп, Урта капка янында урынлашты. Улар араһында Симмагирҙан Нергал-сар-эцер, һарай хеҙмәтселәре башлығы Неву-сар-сехим, юғары дәрәжәле баш түрә Нергал-сар-эцер һәм Бабил батшаһының башка түрәләре бар ине.

⁴ Йәһүзә батшаһы Сидкияһ һәм уның яугирҙәре уларҙы күрөп кастылар, төндә каланан, батшаның баҡсаһы аша үтеп, ике диуар араһындағы капкандан сыҡтылар ҙа Ғарава юлынан киттеләр. ⁵ Халдейҙар ғәскәре уларҙың арттарынан төштө. Улар Сидкияһты, Йерихо тигезлегендә кыуып етеп, Хамаһ ерендәге Ривлаға, Бабил батшаһына алып килделәр. Шунда Навуходоносор уға хөкөм сығарҙы. ⁶ Бабил батшаһы Ривлала Сидкияһтың күз алдында уның улдарын, Йәһүзәнең барлыҡ дәрәжәле кешеләрен сәнсеп үлтерҙе. ⁷ Шунан Сидкияһтың күзән һуҡырайтты һәм Бабилға алып китер өсөн бақыр бығау кейҙерҙе.

⁸ Халдейҙар батша һарайын һәм халықтың йорттарын яндырҙы, Йәрүсәлимдең диуарҙарын емерҙе. ⁹ Калала тере калған халықты, халдейҙар яғына сыҡкан кешеләрҙе – иҫән калған барыһын да нөгәрҙәр башлығы Невузарадан, әсиргә алып, Бабилға алып китте. ¹⁰ Бер нәмәһе лә булмаған фәкирҙәрҙең кайһы берҙәрен Невузарадан Йәһүзәлә калдырҙы, уларға йөҙмөм баҡсалары, баһыуҙар бирҙе.

Йермеяһтың иреккә сығарылыуы

¹¹ Йермеяһ тураһында Бабил батшаһы Навуходоносор нөгәрзәр башлығы Невузараданға шундай әмер бирҙе:

¹² – Уны үз хәстәреңә ал, яҡшы кара, бер ниндәй зә насарлыҡ кылма. Үзе нисек әйтһә, шулай эшлә.

¹³ Нөгәрзәр башлығы Невузарадан, һарай хезмәтселәре башлығы Невушазбан, юғары дәрәжәле баш түрә Нергал-сар-эцер һәм Бабил батшаһының башка түрәләре, ¹⁴ кеше ебәрәп, Йермеяһты һаҡсылар ихатаһынан килтерттеләр. Шафандан тыуған Ахикамдың улы Гедалъяһка уны өйөнә озатып куйырға куштылар. Шулай итеп, Йермеяһ халыҡ араһында калды.

¹⁵ Әле һаҡсылар ихатаһында тотконда яткан сағында ук Йермеяһка Раббы һүзе булғайны:

¹⁶ – Бар, Куш кешеһе Ғәвәд-Мәләхкә әйт, «Исраил Аллаһы, Күк ғәскәрҙәре Раббыһы былай ти: „Бына, был кала тураһында әйткән һүзҙәремдә ғәмәлгә ашырам, уға яҡшылыҡ түгел, яманлыҡ килтерәм. Көнө еткәс, һин быларҙы үз күзҙәрең менән күрерһең. ¹⁷ Әммә ул көндө һине коткарырмын, – тип белдерә Раббы. – Куржкан кешеләреңдең кулына эләкмәһең. ¹⁸ Мин һине мотлак коткарасаҡмын, һәм кылыстан үткәрелмәһең, йәнен үзеңә яумал булып, сөнки һин Миңә ышандың“, – тип белдерә Раббы».

Йермеяһтың Йәһүзәлә калырға җарар итеүе

40 ¹ Нөгәрзәр башлығы Невузарадан Йермеяһты Рамала азат иткәндән һуң, Йермеяһка Раббы һүзе булды. Невузарадан уны Бабилға һөргөнгә кыуылған Йәрусәлим һәм Йәһүзә әсирҙәре араһында бығауланған килеш барған сағында табып алғайны. ² Нөгәрзәр башлығы, Йермеяһты ситкәрәк алып китеп, былай тине:

– Һинең Аллаң Раббы был урынға ошо һәләкәттә ебәрәсәген киҫәткәйне. ³ Инде

әйткәнен эшләне, һәләкәт юлланы, сөнки һез Раббыға ҡаршы гонаһ кылдығыҙ, уның әйткәндәрен тыңламанлығыҙ, шуға күрә ошо бәлә-казаға юлыҡтығыҙ. ⁴ Бөгөн һине кулыңдағы бығауҙарҙан азат итәм. Әгәр миңең менән Бабилға барғың килһә, бар, һинең хакта кайғыртырмын. Әммә миңең менән Бабилға барғың килмәһә, кал. Бына, бөтә ер алдында ята, кайза теләйһең, кайза дөрөс тип һанайһың, шунда бар. ⁵ Әгәр зә калһан, Шафандан тыуған Ахикамдың улы Гедалъяһка кайт һәм уның янында халыҡ араһында йәшә. Бабил батшаһы уны Йәһүзә калаларына идарасы итеп куйҙы. Йәки кайза теләйһең, шунда кит, – тине.

Нөгәрзәр башлығы Йермеяһка азыҡ-түлек һәм бүләктәр биреп ебәрҙе. ⁶ Йермеяһ Миспаға Ахикам улы Гедалъяһка барҙы һәм уның янында илдә калған халыҡ араһында йәшәй башланы.

Гедалъяһтың үлтөрөлөүе

⁷ Кешеләре менән кырза ҡасып яткан хәрби түрәләр, Бабил батшаһының Ахикам улы Гедалъяһты илгә идарасы итеп куйыуы, Бабилға озатылмаған ярлы-ябаға ирҙәрҙе, катын-кыздарҙы һәм балаларҙы уның карамағына тапшырыуы тураһында ишеткәс, ⁸ Миспаға Гедалъяһка килделәр. Улар – Неҫанъяһ улы Исмәғил, Ҡарах улдары Йоханан менән Йонасан, Танхумәс улы Сераяһ, Нетофанан Ғефайзың улдары, атаһы Мағаханан булған Язанъяһ үзҙәренең кешеләре менән ине. ⁹ Шафандан тыуған Ахикамдың улы Гедалъяһ уларға һәм уларҙың кешеләренә ант итеп:

– Халдейҙарға хезмәт итеүҙән куржмағыҙ, – тине. – Илдә калып, Бабил батшаһына хезмәт итегеҙ, һәм һезгә яҡшы булып. ¹⁰ Бездә килгән халдейҙар алдында вәкилегез булып өсөн мин Миспала калам. Ә һез йәйге емештәр йыйығыҙ, шарап, зәйтүн майы әҙерләп, һауыттарға һалып куйығыҙ, үзегеҙ биләгән калаларға йәшәгеҙ.

¹¹ Шулай ук Моавта, Ғаммонда, Әдомда һәм башка илдәргә булған йәһүзизәр

Бабил батшаһы халықтың бер өлөшөн илдә калдырғаны һәм Шафандан тыуған Ахикамдың улы Гедалъяһты уларға идарасы итеп куйғаны тураһында ишетте. ¹² Улар, үззәре касып киткән ерзәрзән кире кайтып, Йәһүзәгә Гедалъяһ янына Миспаға килделәр, мул итеп шарап һәм йәйге емештәр тупланылар.

¹³ Ул арала Кареах улы Йоханан һәм кырза булған хәрби түрәләр зә Миспаға Гедалъяһ янына килеп:

¹⁴ – Ғаммон батшаһы Бағалистың нинен йәненде кыйыр өсөн Неһанъяһ улы Исмағилде ебәргәнән беләһеңме? – тинеләр.

Әммә Ахикам улы Гедалъяһ уларға ышанманы. ¹⁵ Шул сак Кареах улы Йоханан Миспала йәшертен генә Гедалъяһ менән һөйләште:

– Рөхсәт ит, барып, Неһанъяһ улы Исмағилде үлтерәйем, – тине. – Был хакта бер кем дә белмәс! Ни өсөн уның һине үлтереүенә юл куйырға? Юғиһә һинең яныңа йыйылған бөтә йәһүзизәр таралып бөтөр, Йәһүзәлә калғандар һәләк булыр.

¹⁶ Әммә Ахикам улы Гедалъяһ Кареах улы Йохананға:

– Улай эшләмә! Исмағил тураһында әйткәнәң ялған, – тине.

41 ¹ Шулай итеп, ошо йылдың етенсе айында Әлишамағтың ейәне, Неһанъяһ улы Исмағил ун кешеге менән Миспаға Ахикам улы Гедалъяһ янына килде. Исмағил, батша нәселенән булып, батшаның түрәләренән ине. Шунда бергәләшеп ашап ултырғанда ² Неһанъяһ улы Исмағил һәм уның менән бергә килгән ун кеше, тороп, Шафандан тыуған Ахикамдың улы Гедалъяһты – Бабил батшаһы тарафынан илгә идарасы итеп куйылған кешене – кылыс менән сәнсеп үлтерзе. ³ Исмағил шулай ук Миспала Гедалъяһ менән бергә булған бөтә йәһүзизәрзе, халдейзарзың унда булған ғәскәри кешеләрен дә кырзы.

⁴ Гедалъяһ үлтерелгәнәң иртәгәһенә – әле был хакта бер кем дә белмәй ине –

⁵ Шәхәм, Шило һәм Самария калаларынан һакалдарын кырған, кейемдәрен йырткыслаған, тәндәрен йәрәхәтләп бөткән һикһән кеше килде. Улар, Раббы йортона тип, икмәк сазакалары, хуш есле ысмала-майзар алып килгәйне. ⁶ Неһанъяһ улы Исмағил илай-илай Миспанан уларзы каршы алырға сықты. Осрашкас:

– Ахикам улы Гедалъяһка барайык, – тине.

⁷ Калаға ингәс, Неһанъяһ улы Исмағил янындағы кешеләре менән уларзы үлтерзе лә мәйеттәрен һыу сокорона ыргытты. ⁸ Шул сак килгәндәрзең араһындағы ун кеше Исмағилгә:

– Үлтермә беззе! Кырза йәшереп куйған бойзай, арпа, зәйтүн майы һәм балыбыз бар, – тип ялынды.

Исмағил уларзы башкалар менән бергә үлтермәне.

⁹ Исмағил үзе үлтергән бөтә кешеләрзең мәйеттәрен ташлаған һыу сокоро бик зур булып, заманында уны Аса батша Исраил батшаһы Бағшанан һакланып каззырған була. Шул сокорзо Неһанъяһ улы Исмағил үлектәр менән тултырзы.

¹⁰ Исмағил Неһанъяһ улы нөгәрзәр башлығы Невузарадан тарафынан Миспала Ахикам улы Гедалъяһ карамағына калдырылған бөтә халықты, шулай ук батша кыздарын әсиргә алды һәм улар менән бергә ғаммондарға йүнәлде.

¹¹ Әммә Кареах улы Йоханан һәм уның янындағы хәрби түрәләр Неһанъяһ улы Исмағил кылған яуызлыктар тураһында ишеткәс, ¹² бөтә кешеләрен алып, уның менән һуғышырға киттеләр. Улар Неһанъяһ улы Исмағилде Ғивгондағы зур быуа янында кыуып етте. ¹³⁻¹⁴ Исмағил Миспанан әсирлеккә кыуып алып китеп барған бөтә халык Кареах улы Йохананды һәм уның янындағы хәрби түрәләрзе күреп кыуанды ла, боролоп, Кареах улы Йохананға табан йүгерә башланы. ¹⁵ Әммә Неһанъяһ улы Исмағил, үзенең һигез кешеге менән Йоханандан касып, ғаммондарға табан юл алды.

Йермеяһтың халықты Мысырға бармаҫжа өгөтләрү

¹⁶ Кареах улы Йоханан һәм уның менән булған хәрби түрәләр иҫән калғандарзың һәммәһен – Ахикам улы Гедалъяһты үлтергән Неҫанъяһ улы Исмәғилдең Миспала әсир иткән халықты – яугирзәрзе, катын-кыззарзы, балаларзы һәм һарай әһелдәрен үззәре менән Ғивғондан алып ¹⁷⁻¹⁸ Халдейзарзан касыр өсөн Мысырға табан юлландылар. Бейт-Ләхәм әргәһендәге Геруҫ-Кимһамда туктанылар. Неҫанъяһ улы Исмәғил Бабил батшаһы илгә идарасы итеп куйған Ахикам улы Гедалъяһты үлтергәнгә күрә, улар халдейзарзан куркалар ине.

42 ¹ Барлык хәрби түрәләр, Кареах улы Йоханан, Һошағъяһ улы Язанъяһ һәм ябай халыктан алып затлыһына тиклем бөтә халык килеп ² Йермеяһ пәйғәмбәргә былай тине:

– Зинһар өсөн ялынысыбыззы тыңла! Безҙең өсөн – иҫән калған ошо халык өсөн – Аллаң Раббыға доға кыл. Үзең күреп тораһың, ни тиклем күп инек, аз ғына тороп калдык. ³ Аллаң Раббы безгә кайһы юлдан китергә, нимә эшләргә кәрәклеген белдерһен ине.

⁴ Йермеяһ пәйғәмбәр уларға:

– Үтенесегеҙе ишеттем, – тине. – Аллағыз Раббыға һез һорағанса доға кылырмын. Раббының әйткәнен һезгә белдерермен, бер һүзен дә йәшереп калдырмам.

⁵ Улар иһә Йермеяһка:

– Раббы һине безгә нимә менән ебәрһәлә, теүәл үтәрбез. Быға Раббы Үзе ышаныслы һәм ғәзел шаһит булһын, – тинеләр. – ⁶ Без һине Аллабыз Раббыға күндәрәбез һәм Уның әйткәндәрен, безҙең өсөн яҡшы буламы ул, насар буламы, тайпылышһыз үтәрбез. Сөнки Аллабыз Раббының әйткәндәрен тыңлаһаҡ, безҙең өсөн барыһы ла һәйбәт булып.

⁷ Ун көн үткәс, Йермеяһка Раббы һүзе булды. ⁸ Йермеяһ Кареах улы Йохананды,

уның менән булған барлык хәрби түрәләрзе, ябайынан алып затлыһына тиклем бөтә халықты сақырып алды. ⁹ Уларға былай тине:

– Үтенесегеҙе белдерер өсөн мине янына күндәргән Исраил Аллаһы Раббы былай ти: ¹⁰ «Әгәр был илдә калһағыз, һезҙе бында нығытырмын, ә емермәм, тамырландырырмын, ә йолкмам, сөнки һезгә ебәргән афәт өсөн үкенәм. ¹¹ Һез әле Бабил батшаһынан куркаһығыз. Тик һез унан куркмағыз, – тип белдерә Раббы. – Сөнки Мин һезҙең менәнмен, һезҙе азат итеп, уның кулынан коткарырмын. ¹² Мин һезгә рәхимле булырмын, һәм ул, һезҙе кызғанып, үз ерегеҙгә кире кайтарыр.

¹³ Әгәр зә инде: „Был илдә йәшәргә теләмәйбез, – тип Аллағыз Раббының һүзенә буйһонмаһағыз, – ¹⁴ юк, без Мысырға барабыз. Унда һуғыш күрмәйәсәкбез, борғо тауышын ишетмәйәсәкбез, асыкмаясаҡбыз, шунда йәшәйәсәкбез“, – тиһәгеҙ, ¹⁵ Раббы һүзен тыңлағыз, әй Йәһүзәнен иҫән калған халкы! Исраил Аллаһы, Күк ғәскәрзәре Раббыһы былай ти: „Әгәр зә һез кәтғи рәүештә Мысыр яғына боролһағыз, шунда йәшәргә китһәгеҙ, ¹⁶ һез өрккән кылыс унда, Мысыр ерендә, артығызған кыуып етәсәк! Һез курккан аслык унда, Мысырза, эзәрләйәсәк, шунда үләсәкһеҙеҙ. ¹⁷ Мысырға барырға һәм шунда йәшәргә тип йөз борған бөтәһе лә кылыстан, аслыктан һәм кырғындан үлер. Бер кем дә тере калмаҫ, Мин уларға ебәргән бәләһән котола алмаҫ“».

¹⁸ Исраил Аллаһы, Күк ғәскәрзәре Раббыһы былай ти: «Йәүсәлимдә йәшәүселәргә асыуым менән ярһыуым нисек түгелгән булһа, Мысырға барғас, һезгә лә ажарым шулай түңкөреләсәк. Һез ләғнәт һәм дәһшәт, қарғыш һәм мәсхәрәгә каласакһығыз һәм был ерзе башка күрә алмаҫһығыз».

¹⁹ Әй Йәһүзәнен иҫән калғандары! Раббы һезгә: «Мысырға бармағыз!» – тип әйтте. Бөгөн һезҙе киҫәткәнемде ныклап белеп куйығыз. ²⁰ Һез бик зур хата яһайһығыз: «Аллабыз Раббыға безҙең турала доға кыл, Уның әйткәндәрен белдер. Без барыһын

да Ул кушканса эшләрбез», – тип мине Аллағыз Раббыға ебәргәйнегез. ²¹ Аллағыз Раббының миңә әйткән бөтә һүззәрен бөгөн һезгә әйттем, әммә һез Уның минең аша бөтә еткергәндәрен тыңламаньғыз. ²² Шулай итеп, белегез: барып тәйәкләнергә теләгән ерзә һез кылыстан, аслыктан һәм кырғындан үләсәкһегез!

Йермеяхтың Мысырға алып кителәүе

43 ¹ Йермеях Аллалары Раббының әйткәндәрен, уның үзе аша белгерткән һүззәрен бөтә халыкка һөйләп биргәс, ² Ыошағьяһ улы Ғазарьяһ, Кареах улы Йоханан һәм башка тәкәббер әзәмдәр уға: – Ялған һөйләйһең! – тине. – Аллабыз Раббы һине: «Мысырға бармағыз, унда тәйәкләнмәгез», – тип әйтергә ебәрмәгән. ³ Нерияһ улы Барух, беззә үлтерһендәр йәки Бабилға һөргөнгә алып китһендәр өсөн халдейзарға тотторорға теләп, һине безгә каршы которта.

⁴ Шулай итеп, Кареах улы Йоханан, бөтә хәрби түрәләр һәм халык Раббының Йәһүзәлә калырга бойороуын тыңламань. ⁵ Кареах улы Йоханан һәм хәрби түрәләр, төрлө илдәргә һибелеп йәшәгән һәм үз илдәре Йәһүзәлә йәшәргә тип кире кайтқан тере калған йәһүзизәрзә, ⁶ нөгәрзәр башлығы Невузарадан Шафандан тыуған Ахикамдың улы Гедальяһ карамағына калдырған ирзәрзә, катындарзы, балаларзы, батша кыздарын, шулай ук Йермеях пәйғәмбәрзә, Нерияһ улы Барухты алып, ⁷ Раббының һүзен тыңламайынса, Мысырға юланды һәм Тахпанхеска барып етте.

⁸ Тахпанхеста Йермеяхка Раббы һүзе булды:

⁹ – Зур-зур таштар ал да йәһүзизәрзәң күз алдында фирғәүендең Тахпанхестағы һарайына ингән ерзә түшәлгән балсык астына йәшер. ¹⁰ Шунан уларға әйт: «Исраил Аллаһы, Күк ғәскәрзәре Раббыһы былай ти: „Бына, Мин Бабил батшаһы колом Навуходоносорзы бында алып ки-

ләм. Уның тәхетен йәшерелгән ошо таштар өстөнә куям. Ошонда ул үзенең күркәм сатырын корор. ¹¹ Ул килеп Мысыр илен тар-мар итер:

Кемгә үлемесле ауырыу язған – шул үлемгә,

Кемгә әсирлек язған – шул һөргөнгә,

Кемгә кылыс язған – шул кылыска дусар булыр.

¹² Мин Мысыр илаһтарының корамдарына ут һаласакмын. Навуходоносор уларзы яндырасак, боттарын үзе менән алып китәсәк. Бетен сүпләп сапанын тазартқан көтөүсә һымак, ул да Мысыр ерен шулай тазартасак һәм имен-аман сығып китәсәк. ¹³ Ул Мысыр ерендәге Кояш йортона урынлаштырылған табынуу бағаналарын емерер, Мысыр илаһтарының корамдарын яндырыр».

Йермеяхтың Мысырғағы йәһүзизәрзә әйткәндәре

44 ¹ Мысыр ерендәге Мигдол, Тахпанхес, Ноф калаларында, Пәсрос ерендә йәшәгән бөтә йәһүзизәр тураһында Йермеяхка ошондай һүз булды.

² – Исраил Аллаһы, Күк ғәскәрзәре Раббыһы былай ти: «Мин Йөрүсәлимгә һәм Йәһүзәнең барлык калаларына ебәргән бөтә һәләкәтәрзә күрзәгез. Ана, улар хәзер емерелеп ята, уларза бер кем дә йәшәмәй. ³ Йәһүзә кешеләре кылған яуызлыктар өсөн булды был. Улар, үззәре лә, һез зә, ата-бабаларығыз за белмәгән ят илаһтарға хуш етәтәтеп, уларға хезмәт итеп, Мине асыландырзылар. ⁴ „Мине нәфрәтләндергән был әшәкелектәрзә кылмағыз!“ – тип әйтергә колдарым пәйғәмбәрзәрзә ебәрзәм, күп тапкырзәр ебәрзәм. ⁵ Әммә Йәһүзә халкы ишетмәне, колак һалманы, яуыз гәмәлдәренән баш тартманы, ят илаһтарға хуш етәтәтеүзән туктаманы. ⁶ Шуға күрә асыуым түгелде, ярһыуым Йәһүзә калаларында, Йөрүсәлим урамдарында ялкынланды. Улар,

бөгөн күренгәнсә, емереклектәр өйөмө һәм бушлык булып ята».

⁷ Инде хәзер Исраил Аллаһы, Күк ғәскәрзәре Раббыһы былай ти: «Ниңә үз башығызға зур бәлә килтермәксеһегез? Йәһүзәнән килгән ирзәрзе, катын-кыззарзы, үсмерзәрзе һәм сабыйзарзы юк итеп, берегез зә калмай кырылып бөтмәксеһегезме? ⁸ Ни өсөн һез үз кулдарығыз эшлэгән боттарығыз менән Минә асыландыраһығыз, үзегез йәшәргә тип килгән Мысыр ерендә сит илаһтарға хуш ес төтәтәһегез? Былай бит һез үзегеззә һәләк итәһегез. Ерзәгә бөтә кәүемдәрзән карғыш һәм мәсхәрәһенә дусар буласакһығыз!⁹ Йәһүзәл, Йәрусәлим урамдарында ата-бабаларығыздың, Йәһүзә батшаларының һәм улардың катындарының, үзегеззән һәм катындарығыздың кылған золотдарын оноттоғозмо ни? ¹⁰ Бына бөгөнгә тиклем һез Миңә буйһонмайһығыз, Минән куркмайһығыз, һезгә һәм ата-бабаларығызға биргән канун һәм кағизәләрем буйынса йәшәмәйһегез бит».

¹¹ Шуға күрә Исраил Аллаһы, Күк ғәскәрзәре Раббыһы былай ти: «Бына, башығызға афәт ебәрегә, бөтә Йәһүзә халкын юк итергә карар иттем. ¹² Исән калған һәм, тәйәкләнмәк булып, Мысырға юлланған йәһүзизәрзә һәләк итәсәкмен. Улар барыһы ла юк ителер, Мысыр тупрағына йығылыр. Кылыстан һәм аслыктан кырылыр. Ябай халыктан алып затлығына тиклем кылыстан һәм аслыктан үлер, карғышка һәм дәншәткә, хурлык һәм мәсхәрәгә дусар булыр. ¹³ Мысырҙа йәшәүселәрзә, Йәрусәлимде язалаған кеүек, кылыс, аслык һәм кырғын менән язалаясакмын. ¹⁴ Исән калған һәм Мысырҙа тәйәкләнергә тип киткән йәһүзизәрзән берәһә лә котолоп калмаҫ, Йәһүзәгә кайта алмаҫ. Улар бөтөн булмыштары менән Йәһүзәгә кайтырға ашкыныр, лакин касып киткәндәрзән бик азы ғына әйләнәп кайтыр».

¹⁵ Катындарының бүтән илаһтарға хуш ес төтәткәнән белгән ир-аттар, шунда күмәкләшәп баһып торған катындар – оло

бер йыйын – һәм Мысырдың Пәсрос ерендә йәшәгән барса халык Йермеяһка:

¹⁶ – Раббы исеменән һөйләгән һүзәрәңде тыңламайбыз! – тип яуап кайтарзы. – ¹⁷ Без нәзер иткәндәрәбеззән барыһын да мотлак эшләйәсәкбез: Күк алиһәһенә хуш ес төтәтәүебеззә, уға түкмә корбан килтерәүебеззә дауам итәсәкбез. Үзәбез зә, ата-бабаларыбыз зә, батшаларыбыз һәм түрәләребез зә Йәһүзә калаларында һәм Йәрусәлим урамдарында шулай эшләй торғайнык. Ул вақытта тук, бәхетле булдык, бәлә-каза күрмәһек. ¹⁸ Күк алиһәһенә хуш ес төтәтәүзән, түкмә корбан килтерәүзән туктағаны бирле юксыллыктан интегәбез, кылыстан, аслыктан кырылабыз.

¹⁹ – Күк алиһәһенә хуш ес төтәткәнәбеззә, түкмә корбандар килтергәнәбеззә, уның һынына окшатып күмәстәр бешергәнәбеззә, уға бағышлап шарап түккәнәбеззә ирзәребез белмәй инеме ни? – тине катындар.

²⁰ Йермеяһ үзәнә шулай тип каршы төшкән халыкка, ирзәргә һәм катындарға:

²¹ – Һеззән, ата-бабаларығыздың, батшаларығыздың, түрәләрегеззән, ил халкының Йәһүзә калаларында, Йәрусәлим урамдарында хуш ес төтәтәүән иҫкә алманымы икән Раббы? – тип яуапланы. – Шулар уға барып етмәнәме икән? ²² Раббы башкаса яуыз ғәмәлдәрегезгә һәм әшәкеләтәрегезгә түзәп тора алманы. Шунлыктан, бөгөн күрәһегез, илегез бушлыкка, карғышка һәм дәншәткә әйләнде. Унда йәшәүсә кешә калманы. ²³ Хуш ес төтәтәп, һез Раббыға каршы гонаһ кылдығыз, Уның әйткәндәрән тыңламанығыз, кануны, кағизә һәм күрһәтмәләре буйынса йәшәмәһегез, шуға күрә лә, бөгөн күргәнәгезсә, башығызға был афәт килде.

²⁴ – Әй Мысыр ерендә булған Йәһүзә халкы, Раббы һүзәнә қолак һалығыз, – тине Йермеяһ бөтә халыкка һәм айырыуса катындарға. – ²⁵ Исраил Аллаһы, Күк ғәскәрзәре Раббыһы былай ти: «Үзәгез зә, катындарығыз зә, телегез нимә һөйләһә, кылығыз шуны эшләһә. „Күк алиһәһенә хуш ес

төтәтербез, түкмә корбандар килтерербез тип әйткән нәзерзәребеззе мотлак үтәйсәкбез“, – тиһегез. Биргән вәғәзәләрегеһеззә нык тороғоз әйзә, әйткәндәрегеһеззе теүәл үтәгез! ²⁶ Ләкин, Мысыр ерендә йәшәгән бөтә Йәһүзә халкы, Раббы һүзен тыңлағыз: Мин Үземдең бөйөк исемем менән ант итәм! – ти Раббы. – Бүтәнсә Йәһүзәнең Мысыр ерендә йәшәгән халкынан һис кем, исемемде ауызына алып, „Тере Раббы Хаким шаһит!“ тип ант итмәйсәк. ²⁷ Мин уларзы якшылык өсөн түгел, яманлык өсөн күзәтәсәкмен. Мысыр ерендәгә бөтә йәһүзизәр, тулыһынса юк ителгәнгә тиклем, кылыстан һәм аслыктан кырыласак. ²⁸ Бик азгарғына, кылыстан котолоп, Мысырзан Йәһүзәгә кайтасак. Мысыр еренә йәшәргә килгән йәһүзизәрзәң иһән калғандары шул вакытта кемдең һүзе – Минекеме, әллә уларзыкымы – тормошқа ашканын белер.

²⁹ Башығызға бәлә ебәреремде, әйткәндәрәмде гәмәлгә ашырасағымды белеп тороғоз, – тип белдерә Раббы. – Һеззе ошо урында язалаясағымдың дәлиле шул: ³⁰ Йәһүзә батшаһы Сидкияһты кан дошманы Бабил батшаһы Навуходоносорзың кулына тапшырған кеүек, Мысыр фирғәүене Хофрағты ла уның йәнен көсәгән дошмандарына тотторасакмын».

Алланың Барухка вәғәзәһе

45 ¹ Йәһүзә батшаһы Йеһояким Йошиях улы хакимлығының дүртенсе йылында Йермеяһ пәйғәмбәр әйтеп торған һүзәрзә Нерияһ улы Барух төргәк китапка язып куйғандан һуң, Йермеяһ пәйғәмбәр уға әйтте:

² – Эй Барух, Исраил Аллаһы Раббы һиңә былай ти: ³ «Хәсрәт төштө башыма! – тип зарланаһың. – Сөнки Раббы, әрнеүемә өһтәп, кайғы бирзе. Ыңғырашып хәлдән тайзым, тынғылык тапмайым», – тиһең.

⁴ Шуға күрә Раббы һиңә былай тип әйтергә бойора: «Бына, Үзем төзөгәнде Үзем емерермен, Үзем ултыртканды Үзем йолкоп ырғытырмын. Бөтә ерзә лә шулай

булыр. ⁵ Ә һин үзең өсөн артык күпте һорайһың. Һорама! Сөнки бөтә йән әйәләренә һәләкәт ебәрәсәкмен, – тип белдерә Раббы. – Әммә һин кайзағына барһаң да, йәненде һаклап калырмын, ғүмерең үзеңә яумал булыр».

Халыктар хакында пәйғәмбәрлек

46 ¹ Раббының Йермеяһ пәйғәмбәргә халыктар тураһында әйткәндәре.

Мысыр тураһында

² Был һүзәр Мысыр хакында һәм Мысыр батшаһы Нехо фирғәүендең Евфрат йылғаһы буйындағы Каркемиш янына килеп туктаған ғәскәре тураһында ине. Йәһүзә батшаһы Йеһояким Йошиях улы хакимлығының дүртенсе йылында Бабил батшаһы Навуходоносор был ғәскәрзә кыйратты.

³ «Зур һәм бәләкәй калкандарығыззы әзерләгез,

Алышқа инегез!

⁴ Әйәрләп аттар менегез,
Һыбайлылар, торқа кейегез зә тезелегез.

Һөңгө башактарын үткерләгез,
Һарайтағыззы кейегез!»

⁵ «Тик ни күрәм: қаушанылар,
Артқа боролдолар!
Иң көслөләре тар-мар ителде,
Боролоп карамай қаса улар.
Тирә-яқта – дәһшәт! –
тип белдерә Раббы.

⁶ Етез қасып китә алмас,
Батыр қотола алмас;
Төньяқта, Евфрат буйында,
Абынып йығылырзар.

⁷ Кем ул Нил йылғаһы һымак
қалққан,
Һыузары ташқын һымак сайқалған?

⁸ Мысырзыр Нил кеүек ташқан,
Һыузары ташқын һымак сайқалған,
„Ташам да ер йөзән бәсам,

- Калаларзы, халыктарзы һәләк итәм“, – тип кырсына.
- 9 Яуға ташланығыз, аттар, Елдерегез, һуғыш арбалары! Калкан тоткан Куш, Пут яугирзәре, Йәйә киргән Луд һуғышсылары алышка инегез!
- 10 Был көн – Хаким, Күк ғәскәрзәре Раббыһы көнө, Үс алыу көнө. Дошмандарынан кон кайтарыр көн. Уларзы кылыс туйынғансы ашаясак, Ыһуһыны канғансы кан эсәсәк. Төньяк илдә, Евфрат йылғаһы буйында Күк ғәскәрзәре Раббыһы, Хаким корбан сала.
- 11 Эй һин, ғиффәтле кыз Мысыр, Ғилғәдкә барып, бәлзәм ал! Тик бушка ғына дауаланаһың, Ыһинә сиренә шифа юк!
- 12 Кәүемдәр мәсхәрәгә калыуыңды ишетте. Ер йөзөн һыктаузарың тултырзы; Сөнки яугир яугиргә абынды, Икеһе бергә коланы».
- 13 Раббының Йермеяһ пәйғәмбәргә Бабил батшаһы Навуходонорзың килеп Мысырға һөжүм итеүе тураһында һүзе булды.
- 14 «Мысырға хәбәр итегез, Мигдолға ишеттерегез, Нофта, Тахпанхеста иҗлан итеп әйтегез: „Аяғүрә баҫ, әзерләң, Әйләнә-тирәндәгеләрҙе кылыс ялмай“.
- 15 Үгеҙең* ниңә йығылды, Аяғыңда баҫып кала алманы? Сөнки Раббы уны ергә йықты.
- 16 Ул күптәрҙе һөрөндөрҙө, Бер-береһенең өстөнә коланылар,
- „Тороғоз, изеүсенең кылысынан касып, Тыуған ергә, үз халкыбызға кайтайыҡ“, – тинеләр.
- 17 Унда кысқырзылар: „Мысыр батшаһы фирғәуен – бушбоғаз! Ул форсатын кулдан ысқындырзы!“»
- 18 Исеме Күк ғәскәрзәре Раббыһы булған Батша былай тип белдерә: «Барлығым менән ант итәм, Башка таузар араһында калкып торған Тавор, Диңгез буйындағы Кармәл һымак Кеүәтле берәү киләсәк.
- 19 Эй Мысырҙа йәшәүселәр, Кәрәк-ярағығызды әзерләгез, Һөргөнгә китәсәкһегез, Сөнки Ноф бушлыҡка әйләнәсәк, Емерелеп, кешеһеҙ каласак».
- 20 «Мысыр ул – бик күркәм тана, Тик төньяктан өстөнә күгәуен килә.
- 21 Араларындағы ялланған яугирзәр Ымертелгән башмак һымак; Улар за боролоп сабыр, каршы тора алмаҫ; Сөнки уларзың һәләкәт көнө, язаланыр мәле килде.
- 22 Ана, Мысыр қасқан йыландай ысылдай, Сөнки кеүәтле көс булып, Балта тотқан ағас қырқыусылар кеүек, Дошманы өстөнә килә.
- 23 Үтеп сықмаҫлыҡ калын булһа ла, Урманын қыркып бөтөрзәр, – тип белдерә Раббы. – Улар саранчанан да күберәк, Һанап бөтөрөлкө түгел.
- 24 Мысыр-кыз хурлыҡка калыр, Төньяк халқының кулына төшөр».

* 46:15 Үгеҙең – Мысырзың Мемфис калаһындағы қорамда торған һәм илаһ Апис тип аталған үгеҙ һыны.

²⁵ Исраил Аллаһы, Күк ғәскәрзәре Раббыһы былай ти:

– Бына Мин Но калаһының илаһы Амонды, фирғәүенде һәм Мысырҙы, уның илаһтарын һәм батшаларын, фирғәүенде һәм уға өмөтләнгәндәрҙең барыһын язалайым.
²⁶ Уларҙы йөндәрен көсөгәндәргә – Бабил батшаһы Навуходоносор һәм уның ярандары кулына – тапшырам. Әммә һуңынан Мысырҙа кешеләр элекке кеүек үк йәшәйсәк, – тип белдерә Раббы.

Раббының киләсәктә Үз халкын котқарасағы

²⁷ «Ә һин, колом Якуп, куркма, Төшөнкөлөккә бирелмә, Исраил. Сөнки һине – йыраҡ илдән, Нәселендә әсирлектә булған ерҙән котқарымын.
Якуп кире кайтыр,
Рәхәтләнеп, бер кайғыһыҙ йәшәр,
Башка уны бер кем дә куркытмаҫ.
²⁸ Куркма, колом Якуп, Мин һинең менән! – тип белдерә Раббы. – Мин һине кәүемдәр араһына тараткайным,
Инде барыһын да кырып бөтәм,
Ә һине тотошлай юк итмәм.
Әммә язаһыҙ калдырмам,
Язаны ғәзел бирермен».

Пелештизәр тураһында

47 ¹ Фирғәүен Газа калаһына һөжүм итер алдынан Йермеях пәйғәмбәргә пелештизәр тураһында Раббы һүзе булды.

² «Раббы былай ти:
„Бына, төньяктан һыуҙар урғылып килә,
Ул, ташкан йылға һымак,
Ерҙе, уның өҫтөндөгә бар нәмәнә,
Каланы һәм уның халкын баһыр.
Кешеләр иңрәп кысқырыр,

Илдә йәшәүселәр үкереп илар.

³ Айғырҙарҙың тояҡ тауышынан,
Яу арбалары дөбөрзәүенән,
Тәғәрмәс такылдауынан куркып,
Аталар ярҙам итергә балаларына боролоп бакмаҫ:
Сөнки кулдары хәлһезләнеп һәленер.
⁴ Пелештизәрҙең һәләкәт көнө килә,
Тирға, Сидонға ярҙам итерлек Тере калған һәр кем кырылыр.
Раббы пелештизәрҙе,
Кафтор утрауынан килгәндәрҙең иҫән калғандарын юк итер.
⁵ Газа әсе хәсрәтенән сәсен кырыр,
Ашкылон өнһөз калыр.
Әй үзәнлектә иҫән калғандар,
Касанға саҡлы тәнегезҙе йәрәхәтләргегеҙ?»
⁶ Әй Раббы кылысы,
Касанға тиклем һин тынысланырһың?
Кыныңа кабат инеп ят,
Тукта һин, тын!
⁷ Әммә нисек тынысланһын,
Раббы Үзе уға әмер биргән,
Ашкылонға, диңгез ярына ебәргән.

Моав тураһында

48 ¹ Моав тураһында.

Исраил Аллаһы, Күк ғәскәрзәре Раббыһы былай ти:

«Невоға кайғы!
Уларҙың калаһы харап булды.
Кирьясаим мәсхәрәләнде,
Дошман кулына калды.
Нығытмаһы хур булды – емерелде.
² Моавтың даны һүнде.
Хешбонда* уға каршы яуызлык кылырға ниәт коралар:
„Әйзәгеҙ, уны кәүемдәр араһынан юк итәйек“, – тизәр.

* 48:2 Хешбон – йәһуд телендә «ниәт» тигән һүзгә окташ.

- Эй Мадмен*, һин дә тын
калырһың,
Артыңдан кылыс эзәрләп килә.
3 Хоронаимдан иңрәү яңғырар:
„Тар-мар булды кала, емерелде!“
4 Моав кыйратылды,
Балалары кысқырып илай.
5 Илай-илай Лухисқа күтәреләләр.
Хоронаимдан төшкән юлда
Һәләкәт аркаһында аһ-зар яңғырай.
6 Касығыз! Йәнегеззе коткарығыз!
Сүлдәге кыуак һымак булығыз!
- 7 Эштәрәңә, байлығыңа
ышанғанға күрә
Һин дә кулға төшөрһөн, эй Моав.
Илаһың Кемош үзенең каһиндары,
Түрәләр менән бергә һөргөнгә китер.
8 Раббы әйтмешләй,
Емереүселәр һәр калаға килер,
Бер кала ла котолоп кала алмас.
Үзәнлек һәләк булыр,
Тигезлек бушап калыр.
9 Моавка тоҙ һибегез,
Ул юкка сығарыласак!
Уның калалары емереләсәк,
Уларза йәшәүсе калмаясак».
- 10 Раббы эшен әпен-төпөн башкарғанға
ләғнәт төшһөн! Кылысын кан койоузан
тоткарлағанға ләғнәт төшһөн!
- 11 «Моав йәш сағынан һил йәшәне,
Шарап төпрәһеләй тондо,
Бер һауыттан икенсеһенә
койолманы –
Һөргөнгә озатылманы;
Шуға тәме бозолманы, хуш
еҫе үзгәрмәне.
- 12 Әммә уны һауыттан һауытка түгер
кешеләрзе ебәрер көндәрем килә, – тип
белдерә Раббы. – Уны түгеп, һауыттарын
бушатырзар, көршәктәрен ватырзар. 13 Ис-
- раил халкы үзе ышанған Бейт-Ил арка-
һында оятка калған кеүек, Моав та илаһы
Кемош аркаһында хур булыр.
- 14 Нисек: „Без батырбыз,
Һуғышка әзер көслә яугирбез“, –
тип әйтә алаһығыз?
15 Моав иле емереләсәк,
Калаларына һөжүм итәсәктәр.
Асыл егеттәре салынасақ, – тип
белдерә исеме Күк ғәскәрзәре
Раббыһы булған Батша. –
16 Моавтың һәләкәте яқын,
Уның казаһы ашығып килә.
17 Әргә-тирәһендә йәшәгәндәр,
Уның исемен белгәндәр, бөтәгез зә
кайғырығыз.
Әйтегез: „Аһ! Көзрәт таяғы, шөһрәт
билдәһе һынды!“»
- 18 Эй Дивон калаһында йәшәгән
халык!
Шөһрәтле урыныңдан төш,
Саң-тузан өстөнә ултыр.
Сөнки Моавты һәләк итеүсе
Һинең дә өстөнә килер,
Кәлғәләреңде емерер.
19 Эй Ғароғерза йәшәгән халык,
Юл ситенә баҫ та кара!
Касып барған ирзән, йүгергән
катыңдан:
«Ни булды?» – тип һора.
20 Оятка калды Моав, тар-мар ителде!
Үкереп-үкереп илағыз!
Моавтың бушлыкка әйләнгәнән
Арнон буйында иғлан итегез!
- 21 – Ясы таулыктағы калалар – Холон,
Яһас, Мефағас, 22 Дивон, Нево, Бейт-Див-
лаһаим, 23 Қирьяһаим, Бейт-Гамул, Бейт-
Меҫон, 24 Қирйос, Босра – Моав ерендәге
алыс һәм яқын бөтә калаларға хөкөм килә.
25 Моавтың мөгөзә кыркылды, беләге һын-
дырылды, – тип белдерә Раббы. –

* 48:2 Мадмен – йәһүд телендә «тынып калу» тигән һүзгә окшаш.

²⁶ Иҗерткәнсе эсер Моавты, сөнки Раббы каршыһында эреләнде. Әйзә, Моав үз қоҗқолоғонда аунаһын, әзәм көлкөһөнә калһын! ²⁷ Ын Исраилдан көлә инең түгелме? Бурзар араһында тотолдомо ни ул, уның хакта һүз сыкһа, һин баш сайкайһың?

²⁸ Эй Моавта йәшәгәндәр,
Калаларығыззы ташлап, каяларға
һыйынығыз.
Мәмерйә ауызында оя корған
күгәрсендәр кеүек булығыз.

²⁹ Моавтың ғорурлығы,
Самаһыз мәғрурлығы хақында
ишеттек;
Текә, тәкәббер, мактансыклығын,
Үзен артык юғары куйыуын
ишеттек без.

³⁰ «Уның һауалылығын белә йөрөйөм, –
тип белдерә Раббы. –
Мактанып һөйләнөеү лә,
Эшләгәндәре лә ялған».

³¹ Шуға күрә Моав өсөн һықрармын,
Бөтөн Моав өсөн иңрәрмен;
Кир-Харәсәс халкы өсөн илармын.

³² Эй Сивманың йөзөм ағасы,
һинең өсөн
Яғзер өсөн йәш түккәндән дә
һығырак илармын!
Тәлгәштәрән диңгез ашып,
Диңгезгә, Яғзергә етә ине.
Емереүсе һинең йәйге емешенә,
Бешкән йөзөмөнә ташланды.

³³ «Моавтың уңдырышлы еренән
Шатлык-кыуаныс тартып алынды;
Йөзөм һықкыстарзан аккан һутты
туктаттым;
Инде геүләшеп уны измәштәр.
Бында – тауыш, тик шатлык
ауазы түгел.

³⁴ Хешбон менән Әлғәленең иңрәүзәре
Яһаска олғашыр, Соғарзан Хоронаимға,

Ғәғләс-Шелишияһка саклы барып етер.
Хатта Нимрим һыузары корор. ³⁵ Моавта
ботка табынуу калкыулықтарында кор-
бан килтереүселәрзе, илаһтарына хуш есле
матдәләр төтәтеүселәрзе юк итермен, – тип
белдерә Раббы».

³⁶ Шуға күрә Моав өсөн йөрәгем
һыбызғы кеүек һықрай,
Һыбызғылай иңрәй күнелем
Кир-Харәсәс халкы өсөн,
Сөнки эшләп тапқан байлықтары
һәләк булды.

³⁷ Һәр кем сәсен, һакалын кырыр,
Кулдарын йөрәхәтләр, биленә кыл
тукыма урар.

³⁸ Моавтың өй баштарында,
Майзандарында күмәкләп илашалар.

«Моавты кәрәкһез бер һауыт кеүек
ваттым», – тип белдерә Раббы.

³⁹ «Селпәрәмә килде! Кайһылай
илашалар.
Оятка калып артына боролдо!»
Тирә-яғындағылар өсөн
Мәсхәрә һәм дәһшәт өлгөһө
булды Моав!

⁴⁰ Раббы былай ти:
«Кара, дошман, бөркөт кеүек осоп,
Моав өстөндә канатын кирер.

⁴¹ Калалары баһып алыныр,
Кәлғәләре кулға төшөр.
Ул көн Моав яугирзәренең йөрәге
Тулғактан ғазапланған катын
йөрәге һымак тулар.

⁴² Моав халықтар араһынан
юк ителер,
Сөнки ул Раббы алдында эреләнде.

⁴³ Дәһшәт, сокор һәм тозақ бар һезгә,
Эй Моав халкы! –
тип белдерә Раббы. –

⁴⁴ Дәһшәттән каскан сокорға төшөр,
Сокорзан сыққан тозақка эләгер.
Сөнки Моавтың өстөнә

- Яза йылы килтерәм, –
тип белдерә Раббы. –
- 45 Хешбондың күлэгәһендә
Хәле бөтөп туктаны каскындар;
Әммә Хешбондан – ут,
Сихон араһынан ялкын сықты;
Моавтың сикәһен,
Башбаштак кешеләрҙән
түбәһен ялмар.
- 46 Башыңа бәлә килде, Моав!
Илаһ Кемоштың халкы юк булды,
Улдарың һөргөнгә ебәрелде,
Кыззарың тотконлоҡка эләкте.
- 47 Ләкин киләсәк көндәрҙә
Моавка элекке мул, имен тормошон
кайтарырмын», –
тип белдерә Раббы.

Йермеяһтың Моав тураһындағы пәйғәм-
бәрлек һүҙҙәре ошонда тамамлана.

Ғаммон тураһында

49¹ Ғаммон халкы тураһында.

Раббы былай ти:

- «Исраилдың улдары юкмы әллә?
Уның варишы юкмы?
Ни өсөн илаһ Милком Ғадты
биләмәһе итеп алған?
Ниңә уның халкы
Ғад калаларында йәшәй?
2 Шул аркала, бына, шундай көндәр
килә, – тип белдерә Раббы, –
Ғаммондарың Рабба калаһына
каршы
Яу оранын яңғыратасакмын;
Ул хараба өйөмөнә әйләнер,
Эргәһендәге ауылдар яндырылыр;
Исраил үзенә хужа булғандарға
хужа булыр, – ти Раббы. –
- 3 Үкһе, Хешбон! Ғай калаһы
емерелде!
Илағыз, әй Рабба кыззары, кыл
тукымаға уранып,

Һыктап, диуарҙар араһында
йүгерекләгез!
Сөнки илаһығыз Милком
һөргөнгә озатыласак,
Уның каһиндары һәм түрәләр
әсирлеккә алып кителәсәк.

- 4 Ниңә ундырышлы үҙенең
мактанаһың?
Эй хыянатсыл Ғаммон-кыҙ!
Байлығыңа ышанаһың,
„Кем һуң миңә каршы килһен?“ –
тиһең.
- 5 Кара, әйләнә-тирәндән
Өстөнә дәһшәт килтерәсәкмен, –
тип белдерә Күк ғәскәрҙәре
Раббыһы, Хаким. –
Һезҙен барығыҙы кыуаларҙар,
Каскандарҙы йыйып алыусы
булмаҫ.

⁶Әммә һуңынан Ғаммон халкына элекке
мул, имен тормоштарын кайтарырмын», –
тип белдерә Раббы.

Әдом тураһында

⁷Әдом тураһында.

Күк ғәскәрҙәре Раббыһы былай ти:

- «Теманда ақыл әйәләре
калманымы ни?
Белдеклеләр ниңә кәңәш итмәй?
Ақылдары әллә һайыҡканмы?
8 Дедан халкы, борол да кас!
Йәшенә һал!
Сөнки Ғаяз нәселенә яза бирер
вакыт етте –
Уның өстөнә афәт ебәрәм.
- 9 Йөзөм йыйыусылар килгән
хәлдә лә,
Бер аз йөзөм калдырмаҫ инеме ни?
Төндә карактар инһә лә, кәрәк
тиклем генә алыр ине.
- 10 Ә Мин Ғаязды шәп-шәрә
сисендерәм,
Йәшерен урындарын асып һалам:
Бер ерҙә лә боҫоп кала алмаҫ.

- Балалары, туғандары, күршеләре
һәләк булып,
Үзенең дә ғүмере өзөлөр.
- 11 Етемдәреңде калдыр, эй Эдом,
Мин уларҙың ғүмерен һаклап
калырмын;
Тол катындарың да Миңә
әмөтләнһен».
- 12 Раббы былай ти:
– Хатта был туҫтактан эсергә тейеш бул-
мағандар за эскәндә, һиңә тейеш булып та,
язаһың калмаксыһыңмы? Юк, һин язаһың
калмаҫһың, ул көрөгәнән мотлак эсер-
һең! 13 Сөнки Үзем менән ант итәм, – тип
белдерә Раббы, – Босра калаһы харабаға,
куркыныс урынға әйләнер, хурлыкка
калыр һәм ләғнәткә дусар булып, эргә-ти-
рәһендәге калалар за мөңгелек бушлыкка
әйләнер.
- 14 Раббынан бер хәбәр алдым.
«Тупланығыҙ за Эдомға каршы
Һуғышка күтәрелегез!»
Быны әйтергә кәүемдәр араһына
илсе ебәрелгән.
- 15 «Кара, һине кәүемдәр араһында иң
меҫкене итәм,
Әзәм мәсхәрәһенә калдырам.
- 16 Эй һин, торлағын кая
ярыктарында һалған,
Сәскән дәһшәтең менән йөрөгөңдең
тәкәбберлеге алданы һине!
Тау түбәләрен тәйәк итһең дә,
Ояңды бөркөт кеүек юғарыға
корһаң да,
Унан да һине бәрәп төшөрөрмөн, –
тип белдерә Раббы. –
- 17 Эдом шом һала торған урынға әйлә-
нер, уның янынан үткән-һүткән һәр кем,
уның яраларынан кото алынып, һызғы-
рып куйыр. 18 Содом менән Ғамора һәм
уларҙың тирә-яғындағы калалар һисек
тар-мар ителгән, – ти Раббы, – унда ла
һис кем йәшәмәҫ, әзәм балаһы ул ерҙә
тәйәкләнмәҫ.
- 19 Ана, Иордан буйындағы шырлыктан
Һуғарылған көтөүлеккә сыжкан
арыҫлан һымак,
Мин эдомдарҙы тиз кыуып
ебәрермен.
Уға Үзем һайлағанды етәксе итеп
куйырмын.
Кем Миңә тиңләшә ала?
Миңә дәғүә куйырлык,
Миңә каршы торорлок көтөүсе
бармы?
- 20 Шуға күрә Раббының Эдомға
каршы ниәтен тыңлағыҙ,
Теманда йәшәүселәргә каршы
максатын ишетегез.
Хактыр: көтөүзән бәрәстәрҙе
һөйрәп алып китерҙәр,
Раббы кешеләре аркаһында
Эдомдың көтөүлектәрен дә
һәләк итер.
- 21 Эдом гөрһөлдәп ауғандан
ер тетрәп торор.
Тауыштары Камышлы диңгезе
буйында ла ишетелер.
- 22 Кара, дошман, бөркөт кеүек оһоп,
Босра өһтөндә канаттарын кирер.
Ул көн Эдом яугирҙәренең йөрөгө
Тулғактан ғазапланған катын
йөрөгө һымак тулар».
- Дамаск тураһында**
- 23 Дамаск тураһында.
«Хамаҫ менән Арпад
аптырашта калды,
Сөнки яман хәбәр ишетеп,
ебеп төштө.
Тыныслана алмаған диңгез кеүек,
борһола улар.
- 24 Дамасктың кото оһто,
Касырға әзерләнде,
куркыуға бирелде,
Тулғак тоткан катын һымак,
ғазапка һорналды.

- 25 Ни булды, шөһрәтле кала,
Минең шатлығым калаһы
ташландыкмы ни?
- 26 Егеттәре майзандарза колап ятыр,
Бөтә яугирзәре ул көндө һәләк булып, –
тип белдерә Күк ғәскәрзәре
Раббыһы. –
- 27 Дамаск диуарзәрына ут һалам,
Бен-Һадад һарайзәрын ут ялмар».

Кыдар менән Хасор хакында

28 Бабил батшаһы Навуходоносор тарафынан кыйратылған Кыдар менән Хасор батшалыктары тураһында Раббы былай ти:

- «Кыдарға һуғыш менән барығыз!
Шәрек халкын юкка сығарығыз!
- 29 Уларзың сатырзәрын һәм көтөүзәрен,
Сатыр шаршаузәрын, барлык
каралдыһын,
Дөйәләрен тартып аласактар.
„Тирә-якта – дәһшәт!“ – тип
кыскырасактар.
- 30 Тизерәк йүгерегез!
Йәшенегез мәмерйәләргә, Хасорза
йәшәүселәр! –
тип белдерә Раббы. –
Сөнки Бабил батшаһы
Навуходоносор
Һеззәк хакта бер фекергә килде,
Һезгә каршы ниәт корзо.
- 31 Тороғоз, кайғыһыҙ, вайымһыҙ
йәшәгән
Ошо көүемгә һөжүм итегез, –
тип белдерә Раббы. –
Капкалары ла,
аркыры биктәре лә юк,
Халкы үз алдына йәшәй.
- 32 Дөйәләре башкаларға табыш булып,
Көтөү-көтөү малдары таланыр.
Был сикә сәстәрен кырып
йөрөгән әзәмдәрзә
Һәр тарафка елгә һибәм,
Һәр яктан баштарына бәлә ебәрәм, –
тип белдерә Раббы. –

- 33 Хасор сүл бүреләренә тәйәк булып,
Мәңгелек бушлыкка әйләнер.
Унда бер кем дә йәшәмәс,
Ул ерзә әзәм балаһы тәйәкләнмәс».

Ғелам хакында

34 Йәһүзәнәң батшаһы Сидкияһ хакимлык итә башлаған көндәрзә Йермеяһ пәйғәмбәргә Ғелам тураһында Раббы һүзә булды.

- 35 Күк ғәскәрзәре Раббыһы былай ти:
«Бына, Мин Ғеламдың йәйәһен,
Кеүәтенәң төп таянысын һындырам.
- 36 Ғелам өстөнә күктең дүрт тарафынан
дүрт ел күндәрәм,
Халкын ошо ел менән сәсеп ебәрәм.
Һөргөн киткән ғеламдар бармаған
бер генә көүем дә калмас.
- 37 Дошмандарының алдында,
Йәндәрен көсәгәндәрзәң
каршыһында
Ғеламды куркыуға һалам, –
тип белдерә Раббы. –
Уларзың баштарына афәт,
Ялкынлы асыуымды күндәрәм.
Уларзы тамам кырып бөткәнгә
тиклем,
Арттарынан кылыс ебәрәм.
- 38 Тәхетемде Ғеламда қорам,
Ғелам батшаһы менән түрәләрен юк
итәм, – тип белдерә Раббы. –
- 39 Әммә киләсәк көндәрзә Ғеламға мул,
имен тормошон кире кайтарам», – тип
белдерә Раббы.

Бабил хакында

50 ¹ Халдейзәр йәшәгән Бабил иле тураһында Йермеяһ пәйғәмбәргә Раббы һүзә булды.

- 2 «Белдерегез көүемдәргә,
хәбәр ебәрегез!
Байрақ күтәреп иғлан итегез,
Бер нәмә лә йәшермәгез, еткерегез:
Бабил яулап алыныр,

- Бел оятка калыр,
Меродах* селпәрәмә килер –
Бабил боттары хур булыр,
Ерэнгес һындары емерелер!
3 Бабилға қаршы төньяктан
Бер кәүем күтәрелде;
Илдәрен улар бушлыкка
әйләндерер,
Унда йәшәүселәр калмаҫ,
Кешеләр ҙә, йәнлектәр ҙә
касып китер.
- 4 Ул көндәрҙә, ул замандарҙа, – тип бел-
дерә Раббы, – Исраил халкы һәм Йәһүзә
халкы бергәләшеп килер, илай-илай йөрөп,
Аллалары Раббыны эзләр.
- 5 Йөззәрен Сионға табан бороп,
Унда илткән юлды һорашырҙар.
„Әйҙәгеҙ, Раббыға кайтайыҡ,
Уның менән мәңгелек,
Онотолмаҫлык килешәү төзөйөк“, –
тиерҙәр.
- 6 Халкым Минең азашқан һарык
кеүек ине.
Көтөүселәре уны юлдан яззырҙы,
Тауҙар араһында таратып ебәрҙе.
Улар тауҙан калкыулыкка китте,
Йәшәгән урындарын онотто.
- 7 Уларҙы кем тапһа, шул ашаны.
Дошмандары: „Без ғәйепле түгел,
Улар ғәзеллек төйәге булған Раббы,
Ата-бабаларының өмөтө булған
Раббы қаршыһында гонаһ
кылды“, – тине.
- 8 Бабилдан қасығыҙ,
Халдей еренән китегеҙ!
Көтөү алдынан барған кәзә
тәкәһеләй булығыҙ!
- 9 Бына, Мин төньяктағы илдән
Бабилға қаршы бөйөк кәүемдәрҙе
йыйып килтерәм;
Улар сафка тезелеп килерҙәр,
- Төньяктан һөжүм итеп, Бабилды
яулап алырҙар;
Уктары мәргән яугирҙеке кеүек
булыр –
Һәр сак кәрәк ергә барып тейер.
10 Халдей иле баҫкынсылардың
табышына әйләнер,
Уны талағандар тамам туйыр, –
тип белдерә Раббы. –
- 11 Эй һез, биләмәмде талаусылар!
Қыуанып тантана итәһегеҙ,
Болондағы башмактай
уйнаҡлайһығыҙ,
Айғыр һымак кешнәйһегеҙ.
- 12 Әммә әсәйегеҙ оятка калыр,
Һезҙе тапқандың йөзө қызарыр.
Халықтар араһында иң һуңғы,
Қыу дала, қороп кипкән ер булыр.
- 13 Раббының нәфрәте арқаһында
Бер кем дә йәшәмәҫ унда,
буп-буш калыр.
Бабил аша үткән һәр кемден
кото алыныр,
Уның яраларына аптырап
һызғырып қуйыр.
- 14 Бабилды уратып, сафка тезелегеҙ,
Эй һез, ян керешен тартыусылар,
Атығыҙ, уғығыҙҙы йәлләп
тормағыҙ,
Сөнки ул Раббыға қаршы
гонаһ қылды.
- 15 Һәр яктан уға қаршы оран һалығыҙ!
Бабил қулға төштө:
Манаралары қоланы,
диуарҙары емерелде.
Сөнки был – Раббының үсе:
Уның конон қайтарығыҙ,
Үзе нисек қыланһа, шулай эшләгеҙ.
- 16 Бабилда сәсәүселәрҙе,
Урак вақытында урақсыны
үлтерегеҙ;
Баҫкынсының қылысынан қурқып,

* 50:2 Бел, Меродах – Бабилдың илаһтары, икенсе исем Мардук буларак билдәле.

- Һәр килмешәк үз халкына кайтһын,
Барыһы ла үз иленә касһын.
- 17 Исраил – таралған һарык көтөүе ул;
Уны арысландар бастырҙы.
Тәүзә уны Ашшур батшаһы ашаны,
Унан Бабил батшаһы Навуходоносор
һөйәктәрен кимерзе».
- 18 Шуға күрә Исраил Аллаһы
Күк ғәскәрҙәре Раббыһы былай ти:
«Бына, Ашшур батшаһын нисек
язалаған булһам,
Бабил батшаһы менән илен дә
шулай язалайым.
- 19 Исраилды утлауына кире кайтарам.
Ул Кармәлдә һәм Башанда утлар,
Әфраим таулығында һәм Ғилғәдтә
туйғансы ашар.
- 20 Ул көндәрҙә һәм ул замандарҙа, –
тип белдерә Раббы, –
Исраилдың ғәйебен эзләрҙәр,
тик ул булмаҫ.
Йәһүзәнең гонаһтарын юлларҙар,
әммә ул табылмаҫ.
Сөнки Үзем иҫән калдырғандарымды
ярлыкармын».
- 21 «Мераҫайим еренә, Пекодта*
йәшәгәндәргә һөжүм ит.
Уларҙы үлтер, тотошлай кырып
бөтөр, –
тип белдерә Раббы. –
Ни бойорһам, барыһын да үтә.
- 22 Илдә һуғыш-кыйралыш ауаздары
яңғырай!
- 23 Бөтә донъяны емергән балға ине,
Инде үзе ватылды, емерелде!
Бабил бар көүемдәр араһында
Кот осорғос нәмәгә әүерелде!
- 24 Мин һиңә тозақ корҙом,
эй Бабил!
Үзең дә һизмәйенсә уға эләктең.
Раббыға каршы сыҡканың өсөн
- Һине таптылар, эләктереп
алдылар».
- 25 Раббы корал келәтен асты,
Асыуының коралын сығарҙы,
Сөнки Күк ғәскәрҙәре Раббыһы
Хахимдың
Халдей ерендә кыласак ғәмәле бар.
- 26 Бабилға һәр яктан һөжүм итегеҙ;
Келәттәрен шар асығыҙ;
Мөлкәтен ашлык һымак өйөгөҙ.
Уны тулығынса юкка сығарығыҙ,
Бер нәмәһе лә калмаһын.
- 27 Бөтә үгезҙәрен боғаҙлағыҙ,
Салыу урынына килтерегеҙ.
Баштарына кайғы!
- 28 Сөнки уларҙың көнө, яза мәле етте.
Тыңлағыҙ! Аллабыҙ Раббының
үс алыуын,
Корамы өсөн кон кайтарыуын
Сионда иғлан итер өсөн
Бабилдан қасып қотолоусыларҙың
тауышы ишетелә!
- 29 «Уқсыларҙы, ян керешен киргәндәрҙә
Һәммәһен сақырығыҙ Бабилға
каршы.
Уны уратып алһындар, қасып
қотолғандар булмаһын.
Қылғандарына күрә күрһәтегеҙ уға,
Үзе нимә эшләгән, шуны эшләгеҙ,
Сөнки Раббыға – Исраилдың
Изгеһенә каршы
Ул тәкәббер баш күтәрҙе.
- 30 Шуға күрә егеттәре майҙандарҙа
йығылып калыр,
Ул көн бөтә яугирҙәре һәләк
булыр», – тип белдерә Раббы.
- 31 «Қара, Мин каршымын һиңә,
Эй тәкәббер Бабил! –
тип белдерә Хахим,
Күк ғәскәрҙәре Раббыһы. –

* 50:21 *Мераҫайим, Пекод* – Бабил илендәге өлкәләр. Йәһүд телендәге текста һүз уйнауы: «мераҫайим» – «фетнә артынан фетнә», «пекод» – «яза биреү».

Сөнки һинең көнөң,
 Һине язалар вақытым етте.
 32 Тәкәббер һөрөнөп барып төшөр,
 Уны торғозоусы булмаҫ.
 Калаларына ут һалам,
 Тирә-яғын үртәп юк итәсәк».

***Раббының Үз халкын
 коткарыуы***

33 Күк ғәскәрзәре Раббыһы былай ти:
 «Исраил да, Йәһүзә халкы ла изелә.
 Уларзы тотконға алыусылар
     каты тота,
 Һис тә ыскындырырға теләмәй.
 34 Әммә уларзың Йолоп алыусыһы
     кеүәтле,
 Күк ғәскәрзәре Раббыһы –
     Уның исеме.
 Үзенең халкын Ул мотлак яклар,
 Илдәренә именлек килтерер,
 Бабилда йәшәүселәрзән
     тыныслығын алыр.

35 Халдейзарға каршы – кылыс! –
     тип белдерә Раббы. –
 Бабилда йәшәгәндәргә,
 Түрәләренә, акыл эйәләренә –
     кылыс!

36 Кылыс ялған пәйғәмбәрзәренә
     төшһөн!
 Ахмаклықтары ярылып ятһын.
 Кылыс һуғышсыларына төшһөн!
 Уларзың кото алынһын.

37 Кылыс аттарына, яу арбаларына,
 Килмешәктәрзән торған
     ғәскәренә төшһөн!
 Уларзы куркак катындар итһен!
 Хазиначарына каршы кылыс
     килһен!
 Улар барыһы ла таланасак.
 38 Һыузарына королек килһен!
 Улар тотош кибеп бөтһөн!
 Сөнки Бабил – боттар иле,
 Халкы куркыныс һындар
     аркаһында
 Акылдан шашты.

39 Шуға күрә унда кырағай хайуандар,
 Һыртландар, дөйәғоштар йәшәр,
 Быуындан-быуынға һис кем
     төйәкләнмәҫ.

40 Содомды һәм Ғамораны
 Тирә-яғындағы калалар менән
 Алла нисек тар-мар иткән,
 Унда ла һис кем йәшәмәҫ,
 Әзәм балаһы ул ерзә төйәкләнмәҫ, –
     тип белдерә Раббы.

41 Ана, төһняктан бер халык килә,
 Бөйөк көүем һәм бик күп батшалар
 Ер сигенән күтәрелә.

42 Кулдарында – йәйә, һөңгө;
 Улар аяуһыз һәм мәрхәмәтһез.
 Тауыштары диңгез олоуындай;
 Аттарза сабып киләләр,
 Бер кешеләй яуға тезеләләр
 Һиңә каршы һуғышырға,
     эй Бабил-кыз!

43 Бабил батшаһы улар хақында
     хәбәр алды,
 Кулдары һәленеп төштө;
 Тулғак тотқан катын кеүек,
 Әрнеү-ғазап йәнен өттө.

44 Ана, Иордан буйындағы
     шырлықтан
 Һуғарылған көтөүлеккә сытқан
     арыслан һымак,
 Мин бабилдарзы тиз кыуып
     ебәрермен.
 Уға Үзем һайлағанды етәксе итеп
     куйырмын.
 Кем Миңә тиңләшә ала?
 Миңә дөгүә куйырлық,
 Миңә каршы торорлок көтөүсе
     бармы?»

45 Шуға күрә Раббының Бабилға
     каршы ниәтен тыңлағыз.
 Халдей иленә каршы максатын
     ишетеgez.
 Хактыр, көтөүзән бәрәстәрзә
     һөйрәп алып китерзәр,
 Раббы кешеләре аркаһында

Бабилдың көтөүлектәрен дә
 һәләк итер.

46 Бабил яулап алыныр,
 шауынан ер тетрәп торор.
 Иңрәүзәре халыктар араһында
 ишетелер.

51 ¹Раббы былай ти:
 «Бына Мин Бабилда һәм
 Лев-Камайза* йәшәүселәргә
 каршы

Һәләкәтле ғәрәсәт куптарам.
 2 Ашлык елгәрәүселәр күндәрәм
 Бабилға,
 Уны елгәрәп, ерен бушатырзар.
 Каза көнөндә һәр яктан уға
 ябырылырзар.

3 Уксы йәйәһен кирә алмаһын,
 Һарайтаһын кейеп өлгөрмәһен.
 Уның егеттәрен кызғанмағыз;
 Бар ғәскәрән кырып бөтөрөгөз.

4 Үлтерелгәндәр – Халдей ерендә,
 Яралылар Бабил урамдарында
 ергә йығылыр.

5 Исраилдың Изгеһе алдында
 Илдәре енәйәткә баткан булһа ла,
 Аллалары Күк ғәскәрзәре Раббыһы
 Исраил һәм Йәһүзә халкын
 ташламаны.

6 Бабилдан қасығыз!
 Һәр кем үз йәнен котқарһын!
 Уның гонаһы арқаһында
 харап булмағыз,
 Сөнки был – Раббының
 үс алыу сәғәте,
 Ул Бабилдың қылғанының
 әжерен қайтарыр!

7 Бабил – Раббы қулында бер алтын
 тустак ине,
 Бөтә донъяны иҫертте ул
 Кәүемдәр уның шарабын эсте,
 Шул аркала барыһы ла
 ақылынан шашты.

8 Капыл төшөп селпәрәмә
 килде Бабил –
 Йәлләп уның өсөн йәш түгегез!
 Яраларына бәлзәм һөртөгөз,
 Бәлки, уға дауа табылыр».

9 «Дауаланык без Бабилды,
 әммә һауықманы.
 Ташлағыз уны,
 Һәр беребез үз илебезгә қайтайык.
 Сөнки уға сығарылған хөкөм
 күккә етте,
 Болоттарға тиклем күтәрелде».

10 «Раббы беззе ақланы;
 Әйзәгез, Аллабыз Раббының
 был әшен
 Сионда иғлан итәйек!»

11 Уктарығыззы ослағыз!
 Һазақтарығызға тултырығыз!
 Раббы, Үзенең қорамы өсөн
 үс алырға,
 Бабилды һәләк қылырға
 ниәт итеп,
 Мадай батшаларын Бабилға
 қаршы кузғатты.

12 Бабил диуарзары қаршыһында
 Байрақ күтәрегез!
 Һақсылардың һанын күбәйтегез,
 Қарауылсылар қуйығыз,
 боҫқон* короғоз!
 Сөнки Раббы Үзенең ниәтен –
 Бабил халқына қаршы әйткәнен
 бойомға ашырыр.

13 Әй ағын һыузар буйында
 йәшәгәндәр,
 Бик мул хазиналары булғандар,
 Ахырығыз қилде,
 ғүмер ебегез өзәлдә.

14 Күк ғәскәрзәре Раббыһы Үзенең
 барлығы менән ант итте:

* 51:1 Лев-Камай – йәһүд телендә «дошмандарымдың йөрәге» тигән мәғәнәлә булып, Халдей илен аңлата.

* 51:12 Боҫқон – руссаһы: засада.

- «Һине саранча тубы басып
алғандай,
Дошман сиреуе менән
тултырасакмын.
Һиндә уларзың еңеу ауаздары
яңғырап торор».
- Раббыға мәзхиә***
- 15 Раббы Үзенең көзрәте менән
ерзе яратты,
Акылы менән ғаләмде корзо,
Зиһене менән күктәрзе йәйзе.
- 16 Уның күкрәуенән күктәге
һыузар шаулай;
Ул ер сигенән болоттар күтәрә.
Ямғыр өсөн йәшенен йәшнәтә,
Келәттәренән елдәр сығара.
- 17 Уның алдында бар әзәм акылһыз
һәм назан;
Һәр көмөшсә боттары менән
оятка кала,
Яһаған һындары ялған,
Уларзың өнө-тыны юк.
- 18 Һис файзаһыз, көлкө нәмә улар,
Язаланған мәлдә юкка сығасактар.
- 19 Улар кеүек түгел Якуптың Өлөшө,
Сөнки Ул – бөтәһен дә бар кылыусы.
Ә Исраил халкы – Уның биләмәһе,
Күк ғәскәрзәре Раббыһы –
Уның исеме!
- 20 «Һин Бабил – сукмарым Минең,
яу коралым:
Һинең менән көүемдәрзе кырам,
Һинең менән батшалыктарзы
емерәм.
- 21 Һинең менән ат һәм һыбайлыны,
Яу арбаһын һәм күсерен
ялпаштырам;
- 22 Һинең менән ирзәрзе һәм
катындарзы,
Һинең менән йәшен-картын,
Егеттәрзе һәм кыззарзы Мин
кыйратам;
- 23 Һинең менән көтөүзе һәм көтөүсене,
Үгеззәре менән бергә игенсене,
- Өлкә башлығын, кала хакимын
тар-мар итәм.
- 24 Бабилдан һәм бөтә халдейзарзан
Сионға кылған бар золондары өсөн
Күз алдығызза үс аласакмын, –
тип белдерә Раббы. –
- 25 Эй Бабил, һәләк итеүсе тау,
Мин һиңә каршымын! –
тип белдерә Раббы. –
Эй бар донъяны һәләк итеүсе!
Кулымды һиңә каршы күтәрәп
Каяларзан аска тәгәрләтәм,
Янып-көйгән тауға әйләндерәм.
- 26 Һинән төзөлөш өсөн
мөйөш ташы ла,
Нигез ташы ла алмастар,
Һин мәңге бушык булып
калырһың», –
тип белдерә Раббы.
- 27 Ер йөзөндә байрак күтәрегез,
Кәүемдәр араһында борғо
кыскыртығыз;
Әзәрләгез халыктарзы,
Арарат, Минни, Ашкеназ
батшалыктарын
Бабилға каршы туплағыз.
Башлык тәғәйенләгез ғәскәргә,
Өстөнә саранча тубы кеүек
аттар ебәрегез.
- 28 Кәүемдәрзе – Мадай батшаларын,
Өлкә, калаларзың башлыктарын,
Уға буйһонған бөтә илдәрзе
Бабилға каршы һуғышка әзәрләгез!
- 29 Ер тетрәй һәм калтырана,
Сөнки Раббының Бабилға
каршы ниәте –
Кеше йәшәмәс төйәккә, бушыкка
әйләндереү ниәте
Тормошка аша.
- 30 Бабил батырзәры һуғышыузан
туктаны,
Нығытмаларында бошто.
Көстәре бөттә уларзың,
Куркак катындар кеүек булдылар.

- Торлактары – янғын косағында,
Капка биктәре ватылды.
- 31 Сапкын артынан сапкын елдерә,
Илсе артынан илсе саба.
Хәбәр тизерәк Бабил батшаһына
барып етһен:
«Калабыз басып алынды,
- 32 Кисеүзәребеззе кулға төшөрзөләр,
Нығытмаларыбыз – ут эсендә,
Ягирзәр куркууға калды!»
- 33 Исраил Аллаһы, Күк ғәскәрзәре Раб-
быһы былай ти:
«Бабил-кыз көлтә һуккан ырзын
табағына окшаған:
Бына-бына уның урақ
вакыты етер».
- 34 «Бабил батшаһы Навуходоносор
Ашаны беззе, кимерзе;
Буш тустакка әйләндерзе,
Аждаһалай йотто;
Рәхәтләнеп корһағын тултырзы,
Шунан беззе сығарып ташланы.
- 35 Без кисергән йәбер-золот Бабилдың
башына төшһөн!»
Шулай тиер Сион халкы.
«Түгелгән каным өсөн халдейзар
язаланһын», – тиер
Йәрүсәлим.
- 36 Шуға күрә Раббы былай ти:
«Инде дөгүәңде Үзем қарармын,
Һинең өсөн үс алырмын.
Диңгезен қоротормон,
Инештәрен киптерермен.
- 37 Бабил таштар өйөмөнә,
Сүл бүреләренең төйөгенә,
Кот осорғос бер урынға,
Кеше йәшәмәс ергә,
мәсхәрәгә әйләнер.
- 38 Халкы бергәләп арысландай үкерер;
Арысқан балаһылай ырылдар.
- 39 Әммә улар кызышып киткәс,
Табын корормон, иҗертермен,
- Әйзә, кәйефләнһендәр,
Мәңгелек йокоға талһындар за
Башка уянмаһындар, –
тип белдерә Раббы. –
- 40 Мин уларзы һарык бәрәселәй,
Кәзә-һарык тәкәләреләй салырға
алып китермен.
- 41 Шешах тар-мар ителде,
Бөтә донъяның даны яуланды!
Бабил кәүемдәрзән араһында
Дәһшәткә һалыр урынға әүерелде!
- 42 Бабилды диңгез басты,
Шаулы тулқындар уны капланы.
- 43 Калалары харабаға,
Коро тупрак, сүллеккә әйләнде.
Инде унда бер кем дә йәшәмәй,
Һис кемдең аяғы басмай.
- 44 Бабил илаһы Белды язалайым,
Йотқандарын ауызынан
тартып алам.
Кәүемдәр башка уға ағылмаҗ,
Бабилдың диуарзары йығылыр.
- 45 Унан сыға һал, халкым!
Раббының ялқынлы асыуынан
Һәр береgez йәнеgezзе котқарығыз!
Йөрәgezгеz қалтырап төшмәһен,
- 46 Ерзә йөрөгән хәбәрзәрзән
куркмағыз,
Бер йыл бер хәбәр килер, киләһе
йылға – икенсе.
„Аяуһызлык ерзә хөкөм һөрә,
Хақим хақимға ябырыла!“
- 47 Бына шундай көндәр етер,
Бабилдың боттарын язалармын;
Бөтә ере хурлыкка қалыр,
Үлтерелгәндәре унда аунап ятыр.
- 48 Күк, ер һәм ундағы бар нәмә
кыуанып гөрләшер,
Сөнки Бабилдың өстөнә төньяктан
емерүселәр килә, –
тип белдерә Раббы. –
- 49 Әй Исраилдың үлтерелгәндәре!
Бөтөн ерзә Бабил үлтергәндәр
нисек қолаһа,

- 50 Бабил үзе лә шулай ук колар.
Кылыстан котолғандар, касығыз,
туктамағыз!
Алыс илдә лә Раббыны онотмағыз,
Йәрусәлим күнел түрегеһә
булһын».
- 51 «Мысқыл ишетәбез, оятка калдык,
Йөзөбөһә сәркеү яғылды,
Сөнки яттар Раббы корамының
Изге урындарына инде».
- 52 «Бына шундай көндәр килә, –
тип белдерә Раббы, –
Мин Бабил боттарын язалармын.
Бөтә ерҙә яралылар ыңғырашыр.
- 53 Бабил хатта күккә олғаһна ла,
Бейек кәлғәләрен нығытһа ла,
Минән уға кыйратыусылар
киләһәк», –
тип белдерә Раббы.
- 54 Бабилдан һыктап илаған
тауыш ишетелә,
Халдей ерендә – оло кыйралыш!
- 55 Сөнки Раббы Бабилды
һәләк кылыр,
Ундағы тәкәббер ауаздарҙы юк итер.
Дошмандары ташкын һымак шаулар,
Геүләүҙәре яңғырап торор.
- 56 Бабилға һәләк итеүһә килер,
Һуғышылары әһиргә төшөр,
йәйәләре һыныр;
Сөнки Раббы – кон кайтарыуһы Алла,
Әжерен кылғанына күрә бирер.
- 57 «Бабил түрәләрен, ақыл әйәләрен,
Өлкә, кала башлыктарын,
Һуғышыларын иһерткәнһә әһерәм.
Улар мөңгелек йокоға талыр һәм
бүтән уяһмаһ», –
тип белдерә иһемә
Күк ғәһкәрҙәре Раббыһы
булған Батһа.

58 Былай ти Күк ғәһкәрҙәре Раббыһы:

«Бабилдың калын диуарҙары
ниһезенә тиклем еһерелер.
Бейек капкалары утта яһдырылыр.
Буһка ғына көһ түкте халыктар,
Кәүемдәр тик юкка яһа сиккән,
Хезмәттәре утта яһып бөткән».

Йермеяһтың Бабилға хәбәр ебәрәүе

59 Йәһүзә батһаһы Сидкияһ, һахимлы-
ғының дүртенһә йылында, Бабилға сәфәргә
йыһынды. Йермеяһ пәйғәмбәр Сидкияһты
озата барған баш хезмәтһә Махсеяһ улы
Нерияһтан тыуған Сераяһка йомоһ куһ-
ты. 60 Йермеяһ Бабилға киләһәк барлык
бәләләрҙә, Бабил һақындағы оһо һүзәр-
ҙәң барыһын да төргәк китапка теркәнә.
61 Шунан Йермеяһ Сераяһка:
– Кара уһы, Бабилға барғас, оһонда
язылғандарҙың барыһын да укы ла 62 әйт:
«Әй Раббым! Һин был ил тураһында: Уһы
тотоһ юк итәһәкмен. Бында кешә лә, мал-
тыуар за калмаһ. Ул мөңгегә буһлык бу-
лыр, – тинен». 63 Был төргәкте укып бөт-
кәһ, уға таш бәйләп Евфраттың уртаһына
ырғыт. 64 Шунан былай тип әйт: «Бабил
оһолай батыр һәм Раббы уға ебәргән һә-
ләкәттән бүтәнһә калка алмаһ, бөтөнләй
хәлдән тайыр».

Оһо урында Йермеяһтың һөйләгәндәре
тамаһлана.

Йәрусәлимдең колатылыуы

52 1 Тәхеткә ултырғанда Сидкияһка
егермә бер йәһ ине. Ул Йәрусә-
лимдә ун бер йыл батһалык иттә. Әһәһә
Хамутал Ливна калаһынан Йермеяһтың
кызы ине. 2 Сидкияһ та, Йеһояким кеүек
үк, Раббы күзәндә яһан булған эһтәр кы-
ла. 3 Раббы Йәрусәлим менән Йәһүзәгә шул
тиклем нык аһулы ине, уларҙы Үзәнең
һозурынан алып бырғаны.

Сидкияһ Бабил батһаһына каршы баш
күтәрҙә.

4 Сидкияһ һахимлығының туғызынһы
йылында, уһынһы айҙың уһынһы көнөндә

Бабил батшаһы Навуходоносор, бөтә ғәскәре менән килеп, Йәрусәлимдең әйләнәһенә туплам булып урынлашты һәм уратып уба корзо. ⁵ Кала Сидкияһ батша хахимлығының ун беренсе йылына тиклем камауза булды. ⁶ Дүртенсе айзың туғызынсы көнөнә калала аслык шул тиклем көсәйзе, халықтың бер тәғәм ризығы ла калманы. ⁷ Шул көндө дошман кала диуарының бер урынын емерзе. Халдейзар каланы һәр яктан камауза тоғһалар за, Йәһүзә батшаһы яугирзәре менән бергә қасып китте. Улар төндө батша баксаһының эргәһендә ике диуар араһындағы қапқанан сықтылар за Ғарава юлынан киттеләр. ⁸ Халдейзар ғәскәре Сидкияһ батша артынан төштө һәм уны Йерихо тигезлегендә қыуып етте. Бөтә ғәскәр батшаны ташлап қасып бөттө. ⁹ Батшаны әсиргә алып, Хамаҫ ерендәге Ривлаға Бабил батшаһына килтерзеләр һәм Навуходоносор уға хөкөм сығарзы. ¹⁰ Бабил батшаһы Ривлала Сидкияһтың күз алдында улдарын, шулай ук Йәһүзәнен бөтә түрәләрен сәнсеп үлтертте. ¹¹ Сидкияһтың күзен һуқырайтты һәм, бакыр бығау кейзереп, Бабилға алып китте. Сидкияһ үлгән көнөнә тиклем зинданда тотолдо.

¹² Навуходоносор батша хахимлығының ун туғызынсы йылында, бишенсе айзың унынсы көнөндә Бабил батшаһының хезмәтсәһе, нөгәрзәр башлығы Невузарадан Йәрусәлимгә инде. ¹³ Ул Раббы қорамын, батша һарайын, Йәрусәлимдәге йорттарзы – бөтә зур биналарзы – яндырып бөттөрзө. ¹⁴ Нөгәрзәр башлығы етәкселегендә халдейзар ғәскәре Йәрусәлимде уратып алған диуарзарзы емерзе. ¹⁵ Ярлыларзың кайһы берәүзәрен, калала иҫән қалған кешеләрзе, Бабил батшаһы яғына күскәндәрзе һәм қалған һөнәрселәрзе Невузарадан һөргөнгә озатты. ¹⁶ Йөзөм баксаларында һәм басыузарза эшләр өсөн бер ни тиклем ярлыларзы ғына қалдырзы.

¹⁷ Халдейзар, Раббы қорамындағы бакыр бағаналарзы, таяузарзы, бакыр диңгеззе қиҫқәртәргә турақлап, барлық бакырын

Бабилға озаттылар. ¹⁸ Улар қазандарзы, көрәктәрзе, филтә тазартқыстарзы, сеүәтәләрзе, табактарзы, ғөмүмән, қорамдағы ғибәзәт хезмәтендә қулланылған барлық бакыр һауыттарзы алды. ¹⁹ Тастарзы, күмер сүлмәктәрен, сеүәтәләрзе, қазандарзы, шәмдәлдәрзе, хуш еҫ төтәсләгестәрзе, түкмә қорбандар өсөн һауыттарзы, алтындан һәм көмөштән қойолған әйберзәрзе нөгәрзәр башлығы алып китте.

²⁰ Раббы қорамы өсөн Сөләймән батша яһатқан ике бағана, бакыр диңгез һәм уны тотоп торған ун ике үгез рәүешендәге таяузарға қилгәндә, улар өсөн тотонолған бакыр үлсәп бөтөрөрлөк түгел ине. ²¹ Һәр бағананың бейеклеге – ун һигез, әйләнә озонлоғо ун ике терһәк булып, дүрт бармақ қалынлығындағы бакырзан эшләнгән был бағаналарзың эстәре қыуыш ине. ²² Остарында бакыр таж бар. Таждың бейеклеге биш терһәк ине. Таж тирәләй қуйылған селтәр зә, анар емештәре лә бакырзан қойолғайны. Анар емештәре менән бизәлгән икенсе бағана ла беренсәһенә окшағайны. ²³ Һәр бағана тирәләй тужһан алты анар емеше булып, селтәрзе уратқан анарзарзың бөтәһе йөз дана ине.

²⁴ Нөгәрзәр башлығы баш қаһин Сераһты, қаһин ярзамсыһы Сефанъяһты, өс тупһа һақсыһын әсиргә алды. ²⁵ Калала тороп қалған яугирзәрзең башлығын, батшаның ете қәңсәһен, ил халқын ғәскәри хезмәткә теркәгән хәрби баш кәтипте һәм қалала қалған халықтан алтмыш кешене үзе менән алып китте. ²⁶ Нөгәрзәр башлығы Невузарадан уларзың барыһын да Ривлаға Бабил батшаһына алып барзы. ²⁷ Бабил батшаһы уларзы Хамаҫ ерендәге Ривлала язалап үлтерзе. Шулай итеп, Йәһүзә халқы үз төйәгенән һөргөнгә қыуылды.

²⁸ Бабил батшаһы һөргөнгә қыуып алып киткән кешеләрзең иҫәбе түбәндәгесә: Навуходоносор хахимлығының етенсе йылда өс мең егерме өс йәһүзи, ²⁹ ун һигезенсе йылында – Йәрусәлимдән һигез йөз утыз ике кеше; ³⁰ егерме өсөнсө йылында нөгәрзәр

башлығы Невузарадан тарафынан ете йөз кырк биш йәһүзи һөргөнгә алып кителде. Һөргөнгә кыуылған халык йәмғеһе дүрт мең алты йөз кеше ине.

***Йеһояхиндың зиндандан
сығарылыуы***

³¹ Йәһүзә батшаһы Йеһояхин Бабилға һөргөнгә ебәрелеүенең утыз етенсе йылында Бабил тәхетенә Әуил-Меродах ултырҙы. Шул йылдың ун икенсе айының егерме

бишенсе көнөндә Әуил-Меродах, Йәһүзә батшаһы Йеһояхинға мәрхәмәт күрһәтеп, зиндандан азат итте. ³² Уның менән миһырбанлы һөйләште, Бабилда булған башка батшаларға карағанда юғарырак урынға ултыртты. ³³ Йеһояхин зиндан кейемдәрен алмаштырҙы, ошо көндән алып ғүмеренең аҙағына тиклем батша менән бер табындан ашаны. ³⁴ Вафат булғанға тиклем уға Бабил батшаһы тарафынан йәшәү өсөн кәрәк-яраҡ көн һайын бирелә килде.

Ҡыктау

Был китап шиғыр менән язылған биш бүлектән тора, уларҙың һәр береһе емертелгән Йәрүсәлим калаһын йәлләп һыктай. Исраилдарҙың иҫәпһез-һанһыз гонаһтары һәм канунһыҙлыҡтары өсөн был калаға ошо яза төшә. Йәһүдтәр (йәки еврейҙар) оҙаҡ ваҡыттар дауамында Алланан йыраклаша, Уның ҡағизәләрен боҙа, пәйғәмбәрҙәре аша тапшырған иҫкәртеүҙәрен ҡолакка ла элмәй. Беҙҙең эраға тиклем 586 йылда Раббы Вавилон (йәки Бабил) ғәскәрҙәренең Йәрүсәлимде алыуына һәм Алла ҡорамының емертелеүенә, күп йәһүдтәрҙең әсирлеккә алып кителеүенә юл ҡуя.

Тыуған баш ҡалаларының таланыуын күргән кешеләр бының сәбәбен аңларға, был тиклем зур ҡазаның ниҙән килеп сыҡҡанын белергә тырыша. Раббы Үҙенең халҡын ташланамы әллә? Китаптың авторы бәлә-ҡазаның сәбәптәрен аңлата һәм сикһез мәрхәмәтле Алланың халқына именлек биреренә өмөтөн белдерә.

Тәүге дүрт бүлек акростих рәүешендә язылған: строфаларҙың беренсе хәрәфтәренән йәһүд алфавиты килеп сыға. (Төп нөсхөнөң был үҙенсәлеген күрһәтеү мақсатында тәржемәлә һәр строфа алдынан йәһүд хәрәфенең атамаһы бирелә.) Бишенсе поэма ла йәһүд алфавитындағы хәрәфтәр һанына ярашлы 22 юлдан тороуға ҡарамаһтан, был алым унда ҡулланылмаған.

Йәрүсәлимдең ҡыйратылыуына килтергән был һәләкәтле вақиғаны йәһүдтәр әле лә онотмай һәм йыл һайын бер көнлөк ураза ваҡытында (хәҙерге календарь буйынса июль-август айҙарына тура килгән ав тигән йәһүд айының 9-сы көнөндә) был китапты укыйҙар.

Беренсе һыктау

1 (Алеф)

¹ Хисапһыҙ күп халқы булған ҡала
Япа-яңғыз ташлап ҡалдырылған!
Кәүемдәр араһында бөйөк һаналған
Инде тол ҡатынға оҡшаш.
Өлкәләр араһында батшабикә булған
Был ҡала коллоҡка төшкән.

(Бейт)

² Төн озоно әрнеп-әрнеп илай,
Күз йәштәре йыуа яңаҡтарын.
Уйнаштары араһында йыуатыусы һис берәү юк,
Душтары уға хыянат итте, дошман булды.

(Гимел)

³ Ауыр коллоҡ, ғазап сиккән Йәһүзә
Инде һөргөнгә ҡыуылды.

Ят кәүемдәр араһында төйәкләнде,
Тик унда ла тынғылык тапманы.
Хәсрәт уртаһында уны
Эзәрләүселәре кыуып тотто.

(Далес)

⁴ Сионға илткән юлдар йәш түгә:
Инде байрамдарға килеүсе юк,
Бөтә капкалары бушап калды.
Уның каһиндары ыңғыраша, кыззары – кайғыла,
Үзе лә ғазап әсендә Йәрусәлим.

(Ғе)

⁵ Дошмандары уға башлык булды,
Уны изеүселәр рәхәтләнә;
Сөнки Раббы гонаһтары хаттин ашкан өсөн
Сионды ғазапка дусар итте,
Балаларын әсирлеккә дошман кыуып алып китте.

(Уау)

⁶ Сион-кыззың* барлык күркәмлеге юкка сыкты.
Юлбашсылары утлау тапмаған болан һымак,
Хәлдән тайып каса,
Аусы уларзы кыуып етә.

(Зайн)

⁷ Афәтле, каңғырып йөрөгән көндәрендә
Әүәлге байлык-зиннәтен искә ала Йәрусәлим.
Халкы дошман кулына әләккәс,
Уға ярзам итеүсе булманы.
Уны күрә алмағандар тамаша кылып,
Еңелеүенән көлдөләр генә.

(Хеҫ)

⁸ Оло гонаһ кылды Йәрусәлим,
Шул аркала үзен нәжескә батырзы.
Әлек хөрмәт иткәндәр һәммәһе
Инде уға мысқыл итеп карай,
Сөнки уның яланғаслығын күрзәләр.
Ул үзе лә ауыр һулай,
Ситкә боролоп, йөзөн йәшерә.

(Теҫ)

⁹ Итәгенә нәжес йәбешһә лә,
Киләсәге тураһында уйламаны.
Шуға күрә колауы куркыныс булды,
Йыуатыусыһы юк. Ғыктай:
«Йә Раббы, күр ғазабымды;
Дошманым тантана итә!»

* 1:6 Сион-кызы – Сион тауында урынлашкан Йәрусәлим калаһының шиғри атамаһы. Бында һәм башка шундай урындарҙа Сион һәм Йәрусәлим катын-кыҙға тиңләштерелә.

(Йод)

10 Хазина-байлығын талар өсөн,
Дошман кулын һонған.
Ят кәүемдәрзең Изге торлакка,
Ғин, Раббы, яттарға аяк бақырға тыйған,
Йыйыныма кермәһендәр, тип бойорған,
Мөкәддәс урынға ингәндәрен күрә.

(Каф)

11 Илай-һыктай халкы икмәк эзләй,
Йән асырар тәғәм өсөн хазиһаһын бирә.
«Йә Раббы, бак, хәлемде күр,
Ни кәзәрле хурлыкка төштәм мин.

(Ламед)

12 Әй һез, үтеп барыусылар, карағыз!
Күз һалығыз за күрегез,
Миңә бирелгән ғазаптай бармы тағын?
Бына һизәр қылды миңә Раббы
Асыуы ялкынлаған көһөндә.

(Мем)

13 Юғарынан ут яузырзы –
Елегемә тиклем үтеп инде.
Ау ташланы – аяктарым тышауланды;
Мине кире боролорға мәжбүр итте.
Мине көндәр буйы ғазап қосағында
Япа-яңғыз торғозоп қалдырзы.

(Нун)

14 Еһәйттәрәмде қалып итте,
Бер-берәһенә бәйләп, муйынға һалды.
Бәйөк Хақим бөтөнләй тәкәтемдән яззырзы,
Мин қаршы тора алмақлықтарзың қулына тапшырзы.

(Самех)

15 Диуарзарым әһендәге қаһармандарымды –
Һәммәһен дә бәйөк Хақим ситкә типте.
Йәш егеттәрәмде қырыр өсөн,
Миңә қаршы ғәскәр йыйзы.
Бәйөк Хақим ғиффәтле қыз Йәһүзәһе
Йәзәм изгән һымақ тапаланы.

(Ғайн)

16 Шуларзы уйлап илайым,
Күззәрәмдән, күззәрәмдән миһең
Туктауһыз қан-йәшем аға;
Рухымды тергезер йыуатыусым алыс.
Балаларым ташландық қалды,
Сөнқи дошман өштөнлөккә сықты».

(Пе)

17 Мәрхәмәт ялбарып, Сион қулын һуза,

Ләкин уның йыуатыусыһы юк.
 Раббы бойорок бирҙе – дошмандары
 Якупты уратып алды.
 Йәрүсәлим улар уртаһында
 Ерәнгес бер нәмә һымак калды.

(Саде)

18

«Раббы хаклы, – ти Йәрүсәлим. –
 Мин бит Уның әйткәненә каршы килдем.
 Инде тыңлағыҙ, халыктар,
 Минең ғазабымды күрегеҙ –
 Еткән кыззарым, егеттәрәм әсиргә китте.

(Коф)

19

Мин уйнаштарымды ярҙамға сакырҙым –
 Улар иһә алданылар.
 Йәнде һаҡлар өсөн икмәк эзләгәндә,
 Ҡаһиндарым һәм аҡһаҡалдарым
 Ҡала эсендә үлеп калдылар.

(Реш)

20

Сиккән миһнәттәрәмде күрһәңсе, Раббым.
 Эсем яна, йөрөгем ҡанһырай,
 Сөнки мин үтә фетнәсел булдым.
 Ана, тышта ҡылыс ҡыра,
 Өй эсендә әжәл хөкөм һөрә.

(Син менән Шин)

21

Минең ыңғырашыуымды ишетәләр,
 Әммә йыуатыусым табылманы.
 Дошмандарым ишетте өстәмә килгән ҡазаны,
 Күрә лә һөйөнә уларҙы Һин ебәргәнгә.
 Бына, Һин алдан иғлан иткән көн килде!
 Тик улар ҙа минең хәлгә төшһөн ине!

(Тау)

22

Уларҙың бөтә был яуызлыктарына кара,
 Гонаһтарым арҡаһында нисек язаланһам,
 Улар ҙа шулай әрнеһен.
 Ыңғырашыуҙарым ауыр минең,
 Йөрөгөмдән кан һаркыла».

Икенсе һыктау

2 (Алеф)

1

Ана бөйөк Ҡаһим асыуынан Сион-кыҙҙы
 Һәр тарафтан болот менән ҡапланы!
 Исраилдың данын күктән ергә бырактырҙы,
 Аяктары астындағы баҫкысты
 Асыулы көнөндә хәтеренә төшөрмәне.

(Бейт)

2

Якуп нәселе йәшәгән һәр төйәкте

Йәлләмәне бөйөк Хаким – һәләк итте.
Асыуынан Йәһүзә-кыззың кәлғәләрен емерзе,
Батшалыкты, хакимдарын мәсхәрәләп ергә йыкты.

(Гимел)

³ Ярһып, Исраилдың көс-мөгөзөн һындырзы.
Дошман алдында уң кулын уларзың өстөнән алды.
Тирә-якты ялмап йоткан уттай,
Якуп нәселен яндырзы.

(Далес)

⁴ Дошман һымак Ул йәйәһен кирзе,
Уң кулын атырға әзер тотто.
Күззе һөйөндөргән бар нәмәне
Дошман яуы һымак һәләк итте.
Асыуын Сион-кыз сатырына ут һымак түкте.

(Ге)

⁵ Бөйөк Хаким, дошманға әйләнеп, Исраилды һәләк итте;
Бөтә һарайзарын харабаға әйләндерзе,
Барлык кәлғәләрен емерзе.
Йәһүзә-кыззың кайғыһын арттырзы.

(Уау)

⁶ Баксалағы кыуышты бозоп ташлаған һымак,
Раббы Үзенең торлағын емерзе,
Без Уға ғибәзәт кылырға йыйылған урынды вайран итте.
Раббы Сионда байрам һәм шәмбеләрзе онотторзо;
Ярһу менән батшаны ла, каһинды ла ситкә типте.

(Зайн)

⁷ Бөйөк Хаким Үзенең қорбан усағынан ваз кисте,
Изге торлағынан баш тартты.
Сион һарайзарын уратқан диуарзарзы
Дошман кулына тапшырзы –
Улар хәзер байрамдағы һымак,
Раббы йортонда шау-гөр киләләр.

(Хес)

⁸ Раббы Сион-кыззың диуарзарын емерергә қарар қылды:
Үлсәу ебен һуззы, емереүзән кулын тыйманы.
Инде нығытма, диуарзар һыктай,
Барыһы ла харап булып ята.

(Тес)

⁹ Капқалары ергә батып керзе,
Раббы арқыры биктәрен кырып һалды;
Батша менән түрәләрен
Ят кәүемдәр араһына таратты.
Канун өйрәтелмәй; пәйғәмбәрзәренә
Раббынан күренмеш килмәй.

(Йод)

¹⁰ Баштарына саң һипкән, қыл кейем кейгән

Сион карттары өнһөз-тынһыз ерзә ултыра;
Йәрүсәлим кыззаны баштарын ергә эйгән.

(Каф)

11

Илай-илай күззәремдең нуры бөттө,
Ғазаптан туктауһыз әсем яна,
Ғәзиз халкым кырылғанға йөрөгем канһырай.
Ана, каланың майзандарында
Балалар менән имсәк сабыйзар
Аслыктан һушһыз ята!

(Ламед)

12

Кала урамдарында, яралыларзай хәлһезләнеп,
Әсәләре косоағында йән биргәндә:
«Кайза ашарға, әсергә?» – тип һорайзар.

(Мем)

13

Һиңә нимә тип әйтәйем, әй Йәрүсәлим-кыз?
Һине нимә менән сағыштырайым?
Йыуатыр өсөн кемгә тиңләйем, ғиффәтле кыз Сион?
Йәрәхәтең диңгез һымак тәрән,
Кем генә һине дауалай алыр?

(Нун)

14

Пәйғәмбәрзәрең һинең өсөн буш һәм ялған күренмештәр күрзе.
Һиңә имен тормошто кайтарыр өсөн,
Ғәйебеңде улар ғашламань,
Ул пәйғәмбәрзәр һине юлдан яззырзы,
Һиңә ялған хәбәрзәр еткерзе.

(Самех)

15

Яныңдан үткәндәр бот сабып аптырар,
Мысқыллап һызғырып куйыр:
«Бөтә донъяның шатлығы,
Гүзәллек өлгөһө булған кала ошомо?» – тип,
Йәрүсәлим-кызға карап башын сайкар.

(Пе)

16

Бөтә дошмандарың һине мәсхәрәләп көлә,
Һызғыра, тештәрен шығырлата:
«Уны йотток, ошо көндө күптән көтә инек,
Ахырза без уны күрзек!» – тизәр.

(Ғайн)

17

Раббы, ниһайәт, ниәтен ғәмәл кылды.
Борон замандарза бойорғанын бойомға ашырзы –
Һине кызғанмай емерзе.
Дошмандарыңды хәлеңә кыуандырзы,
Һине күрә алмағандарзың көсөн арттырзы.

(Саде)

18

Халык бөйөк Хакимға бөтә йөрәктән ялбара!
Әй Сион-кыз диуарзаны,
Йәшең йылға булып акһын,

Тынма көн-төн, күзеңә йоко кунмаһын.

(*Коф*)

19

Тор, төндәр буйы, һак алышынған һайын инәлеп һора,
Бөйөк Ҡахим каршыһында хәсрәт-кайғыңды түк;
Кулыңды һон, балаларыңдың иһән калыуын ялбар,
Улар урам саттарында аслыктан һушыһыз йығыла.

(*Реш*)

20

«Әй Раббы, карап күрһәнә!
Быға тиклем кемгә шулай кылғаның бар?
Катындар үззәре тапқан сабийзаны,
Үззәре үһтергән балаларын ашаһынмы?
Раббы Ҡахимдың Изге торлағында
Каһин менән пәйғәмбәр үлтерелһенме?»

(*Син менән Шин*)

21

Балалар менән карттарзың мәйеттәре
Урамдарза саңға батып ята;
Егет-кыззарым кылыстан үткәрелгән.
Аһуланған көнөндә уларзы һин үлтерзең,
Кызғанмай салып ташланың.

(*Тау*)

22

Байрамға кунак сакырған кеүек,
Мине дәһшәткә һалғандарзы йыйнаның һәр тарафтан.
Раббының аһу көнөндә касып котолғандар,
Иһән калғандар булманы.
Табып үһтергән балаларымды
Дошманым кырып бөтөргә».

Өсөнсө һыктыу

3 (*Алеф*)

1

Раббының аһу таяғын татып,
Ғазап сиккән әзәммен мин.

2

Ул мине кыуалап алып китте,
Яктыла түгел, дөм караңғыла йөрөттө.

3

Әйе, Ул миңә кулын күтәрзе,
Көн озоно, туктауһыз язалай.

(*Бейт*)

4

Тәнем менән тиремде туззырзы,
Һөйәктәремде онтаны.

5

Һәр яғымдан ғазап менән коймаланы,
Әрнеү менән солғап алды.

6

Мәжбүр итте дөм караңғыла йәшәргә,
Окшап калдым әллә касан үлгән әзәмгә.

(*Гимел*)

7

Сыкмаһын тип, диуар менән әйләндереп алды,
Ауыр бығаузар кейзәрзе.

8

Ярзам һорап күпме ялбарһам да,

- Доғама колак Һалманы.
 9 Юлымды дәү таштар менән томаланы,
 Һукмағымдан азаштырзы.

(Далес)

- 10 Ул мине айыу һымак һағалап торзо,
 Арысландай аңдып ятты.
 11 Барған юлымдан һөйрәп сығарып,
 Ботарлап ырғытты яңғызымды.
 12 Раббы йәйәһен кирзе,
 Мине уғына сәп итеп куйзы.

(Һе)

- 13 Һазағынан уғын алып,
 Бөйөрөмдө тишә атты.
 14 Барса халкым алдында көлкөгә калдым,
 Такмак әйтеп, көн озоно мысқыллайзар.
 15 Алкынғанса әсе үлән ашатты,
 Зәһәр әрем һыуы эсерзе.

(Уау)

- 16 Таш кимертеп, тештәрәмде һындырзы,
 Ул мине көлгә һалып тапаны.
 17 Йәнемдән тынғылык касты,
 Бәхет барлығын оноттом.
 18 Әйттем: «Инде түземлегем бөттө!
 Раббыға өмөтөм өзөлдө».

(Зайн)

- 19 Кисергән ғазаптарымды,
 Каңғырып йөрөүзәрәмде исеңә алһаңсы,
 Улар әрем һымак әсе, үттән кыркыу.
 20 Гел шуларзы уйлайым да,
 Шуға төшөнкө күңелем.
 21 Әммә ошоларзы хәтерләһәм,
 Өмөтөм кабат яңыра:

(Хеҫ)

- 22 Раббының тоғро мөхәббәте аркаһында, юкка сыкманык,
 Уның мәрхәмәте бөтмәҫ-төкәнмәҫлек;
 23 Улар һәр иртә һайын яңыра.
 Һинең тоғрологоң бөйөк, Раббым!
 24 Үз-үземә әйтәм: «Раббы – минең насибым,
 Шуға күрә Раббыға өмөт бағлайым».

(Теҫ)

- 25 Раббы Үзенә ышанғандарға,
 Уны эзләгән йәндәргә игелекле.
 26 Раббының котқарыуын
 Сабырлық менән көтөү ул – якшы.
 27 Раббыға буйһоноу калыбын
 Йәштән үк кейеү ул – якшы.

(Йод)

- 28 Ултырһын яңғыз тын ғына,
Сөнки был Раббы һалған йөк.
29 Баш баһып ергә капланһын –
Бәлки әле өмөт барзыр.
30 Һукканға яңағын куйһын,
Әйзә туйғансы хурланһын.

(Каф)

- 31 Бөйөк Хаким мәңгелеккә ташламай ул!
32 Кайғы-хәсрәт биргән икән,
Тоғро мөхәббәтенә күрә мәрхәмәт бирер.
33 Әзәм балаларына кайғы-хәсрәттә
Үзе теләгәндән бирмәй бит ул.

(Ламед)

- 34 Ерзәге бөтә әсирзәрзән
Аяк астарында тапалғанын,
35 Юғарыларзан Юғарының күзе алдында
Кеше хокуктары бозолғанын,
36 Ғәзел хөкөмдән мәхрүм калыуын
Бөйөк Хаким әллә күрмәй тиһегезме?

(Мем)

- 37 Әгәр бөйөк Хаким бойормаһа,
Кемдең әйткәнә тормошка ашыр?
38 Яҡшыһы ла, насары ла
Юғарыларзан Юғары ихтыярында түгелме ни?
39 Язаны үз гонаһтары өсөн алғас,
Әзәм балаһына ниңә һыктарға?

(Нун)

- 40 Йөрөгән юлдарыбыззы һынайык та,
Раббыбызға боролоп кайтайык.
41 Күктәге Аллаға кулдарыбыззы һузғанда,
Йөрәгебеззе лә һонайык:
42 Без гонаһ кылдык һәм баш күтәрзек,
Һин беззе ғәфү итмәнең!

(Самех)

- 43 Нәфрәт утыңа төрөнөп,
Беззе баһтырзың, үлтерзән, кызғанманың.
44 Доғаларыбыз барып етмәһен өсөн,
Болоттар менән капландың.
45 Халыктар араһында Һин беззе
Ерәнгес нәжес иттең.

(Пе)

- 46 Барлыҡ дошмандарыбыз
Беззе йоторға боғаз кирзе.
47 Өлөшөбөз – дәһшәт менән сокор,
Кырғын да һәләкәт хәзер.

48 Қырылған ғәзиз халкым өсөн кайғырып,
Күззәремдән йылға булып йәшем аға.

(Ғайн)

49 Бер өзлөкһөз йәшем аға,
Күззәрем туктамай илар инде,
50 Күктән бағып
Раббы ошоларзы күргәнгәсә.
51 Калам кыззарының язмышын күреп,
Йөрәк-бәгерем теленә минең.

(Саде)

52 Бер нахакка дошмандарым
Мине гүйә бер кош һымак аулай.
53 Сокорға ташлап, йәнемде алмак булды,
Өстәмә таштар ырғытты.
54 Һыузар башымдан ашты,
Мин: «Бөттәм», – тинем.

(Коф)

55 Йә Раббы, исемең менән
Сокор төбөнән Һине сакырзым.
56 «Ярзам һорап ялбарыуыма минең,
Колағыңды томалама», – тинем.
Һин мине ишеттең.
57 Сакырған сағымда яқын килеп,
«Куркма!» – тип тынысландырзың.

(Реш)

58 Әй бөйөк Хакимым, минең дәғүәмде якланың,
Ғүмеремде йолоп алдың.
59 Миңә кылынған хакһызлыкты күрзең, Раббым,
Дәғүәмә хак хөкөмөңдә сығар.
60 Дошмандарымдың ни тиклем үсле булыуын,
Миңә каршы мәкер корғанын күрәһең.

(Син менән Шин)

61 Уларзың мине әрләуен,
Миңә каршы насар ниәттәрен,
62 Көнө буйы бышылдашкандарын,
Яла яккандарын ишетеп тораһың.
63 Кара: улар ултырһа ла, торһа ла,
Мине мысқыл итеп такмак йырлай.

(Тау)

64 Қылған эштәренең конон кайтар, Раббым.
65 Йөрәктәренә ауыр кайғы һал,
Баштарына карғыш төшһөн.
66 Асыуланып уларзы кыуала,
Күгең астынан юк ит, эй Раббы!

*Дүртенсе ғықтау***4** *(Алеф)*

¹ Алтын нисек тонокланды!
 Алтындың иң сафы төшөзләнеп қалды.
 Һәр бер урамдың сатында
 Изге асылташтар аунап ята.

(Бейт)

² Саф алтынға тиң Сион улдары
 Көршәксенең қулы әуәләгән
 Балсық көршәккә бәрәбәр булды.

(Гимел)

³ Хатта сүл бүреләре лә, имсәк каптырып,
 Балаларына күкрәк һөтөн имезә.
 Ә халқым, сүлдәге дөйәғош һымак,
 Балаларын йәлләмәй ташлап қалдыра.

(Далес)

⁴ Имсәк балаларының сарсаузан
 Теле аңқаузарына йәбешә;
 Икмәк ялбарып иңрәй сабийзар,
 Тик уларға ризық биреүсе юк.

(Ге)

⁵ Әлек бал да май ейгәндәр
 Инде урамдарза ятып үлә;
 Затлы қызылды кейеп үскәндәр
 Хәзер сүплектә қазына.

(Уау)

⁶ Ғәзиз халқым, қылған гонаһтары өсөн,
 Кеше қулы теймәйенсә
 Күз асып йомғансы юкка сығарылған
 Содом қалаһынан да қатырақ язаланды.

(Зайн)

⁷ Бейзәре қарзан пақ, һөтгән ақ ине,
 Тәндәре мәрийәндәй алһыу,
 Үззәре зәңгәр якутка тиң ине.

(Хес)

⁸ Әле йөззәре қоромдан қара,
 Урамда осратһаң, танымаһың.
 Тиреләре һөйәккә йәбешеп кипкән,
 Ағас қайырыһына оқшап қалған.

(Тес)

⁹ Баһыуза уңыш булмағанлықтан,
 Аска интегеп үлеүселәргә қарағанда,
 Қылыстан һәләк булғандар бәхетләрәк.

(Йод)

¹⁰ Наһлы әсәләр үз қулы менән үз балаларын бешерзе –

Ғәләкәткә дусар халкыма улар ашамлык булды.

(Каф)

11 Раббының асыуы кайнап ташты,
Ярһып кәһәрен яузырҙы.
Сионды Ул утка тотто,
Нигезенә тиклем яндырҙы.

(Ламед)

12 Донъялағы батшаларҙың,
Ер йөзөндөгә кешеләрҙең һис кеме,
Канһыҙ дошман Йәрүсәлим капкаларынан
Инер, тип башына ла килтермәй ине.

(Мем)

13 Былар Йәрүсәлим пәйғәмбәрҙәренең гонаһтары,
Каһиндарҙың енәйәттәре өсөн яза булды –
Улар кала диуарҙары эсендә тәкүәләрҙең канын түкте.

(Нун)

14 Ә хәҙер урамдарҙа һуҡыр һымаҡ азашып йөрөйҙәр,
Кейемдәренә какашып кан катқан;
Һис кем уларға тейергә базнат итмәй.

(Самех)

15 Кешеләр уларға: «Китегез, бысрактар!
Китегез, кит, кағылмағыҙ безгә!» – тип кысқыра.
Шуға күрә улар бынан касып,
Ят кәүемдәр араһында каңғыра.
Тик унда ла: «Улар арабыҙҙа калмаһын!» – тизәр.

(Пе)

16 Раббы Үзе кыуып таратты уларҙы,
Башкаса йөзҙәренә карамаҫ.
Каһиндарға – хөрмәт,
Акһакалдарға ихтирам бөттө.

(Ғайн)

17 Күз талдырып бушка ярҙам көттөк;
Безҙе коткара алмаҫ кәүемде
Манаранан күзләп юкка өмөтләндек.

(Саде)

18 Ә дошман һәр азымыбыҙҙы ауланы,
Урамдарға сыға алмаҫ булдык.
Ахырыбыз якин, көндәребез бөттө –
Ғүмеребезҙең аҙағы етте.

(Коф)

19 Әҙәрләүселәр күктәге бөркөттәрҙән дә етеҙ;
Тау-таш араһынан безҙе баҫтырҙылар,
Боҫкон* короп, сүлдә һағалап торҙолар.

* 4:19 Боҫкон – руссаһы: засада.

(*Реш*)

20 Тормошобоззоң һулышы –
 Раббының мәсихе, батшабыз
 Уларзың тозағына эләкте.
 Ә без: «Халыктар араһында
 Уның күлэгәһендә йәшәрбез», – тигән инек.

(*Син менән Шин*)

21 Эй Ғус ерендә йәшәгән Эдом-кыз!
 Шатлан һәм күнел ас!
 Тик Раббының асыу туштағынан һин дә эсерһен,
 Иҫереп шәрә калырһың.

(*Тау*)

22 Эй һин, Сион-кыз, енәйәтең өсөн яза тамамлана.
 Раббы һине бүтәнсә һөргөнгә кыумаҫ.
 Ә һине, эй Эдом-кыз, енәйәтең өсөн язала;
 Гонаһтарыңды фаш итер.

Бишенсе һыктау

5

¹ Оһотма, йә Раббы, башыбызға төшкәндәрзе!

Кара, без һиндәй хурлыҡка калдык:
 2 Биләмә ерзәребез яттар кулына күсте,
 Өйзәребезгә сит-яттар хужа.
 3 Атайһың калдык, үкһез етембез;
 Әсәйзәребез – тол катын хәзер.
 4 Һыуыбыззы ла көмөш түләп әсәбез,
 Утыңды ла аксаға һатып алабыз.
 5 Әзәбезгә баһып баһтырып киләләр беззе,
 Тамам хәлдән тайзыҡ, ял күргән юк.
 6 Туйғансы аһарлыҡ икмәк һорап,
 Мыһыр менән Аһшурға кулыбыззы һонабыз.
 7 Ата-бабаларыбыз гонаһ кылды,
 Әммә хәзер улар юк инде;
 Ә ғәйептәренең язаһы безгә йөкмәлдә.
 8 Колдар хәзер безгә һаким булды,
 Улар кулынан коткарып алыусы юк.
 9 Йәнебеззе кыл өстөнә куйып ризыҡ эзләйбез,
 Сөнки сүлдән кылыс яһап тора.
 10 Аһлыҡ ғазабынан тән тиребез
 Уһакта яһған һымак карайып көйзә.
 11 Катыңдарзы – Сионда,
 Кызһарзы Йәһүзә калаларында мәһхәрәләйзәр.
 12 Кулдарынан аһып куйылды башлыҡтарыбыз,
 Аһһақалдарға ихтираһ бөттә.
 13 Йәштәр тирмән ташын әйләндәрә,
 Үһмерзәр утын йөгә аһтыңда изәлә.

- 14 Ақһақалдар қала қапқаһы янында ултырмай,
Егеттәребез көйзәр уйнамай хәзәр.
- 15 Йөрәгебеззә шатлык бөттө,
Бейеүзәребез кайғыға әйләнде.
- 16 Башыбыззан тажыбыз коланы,
Кайғы безгә! Гонаһ қылдык.
- 17 Шуға йөрәгебезгә кан һаузы,
Күззәребез томаланды.
- 18 Бушап қалды Сион тауы,
Унда хәзәр тик төлкөләр гизә.
- 19 Әммә Һинең һакимлығың мәңгелек, йә Раббы!
Быуындар үтер, Һин һаман тәхетендә ултырырһың!
- 20 Ниңә беззе ташланың шулай озақка?
Ни өсөн беззе бөтөнләйгә оноттоң?
- 21 Йә Раббы, беззе Үзеңә кайтар, без кайтырбыз,
Кабаттан әлекке көндәрзе бир.
- 22 Беззән бөтөнләйгә ваз кисеуеңме?
Безгә булған асыуыңдың сиге юкмы?

Зөлкифел пәйғәмбәр китабы

Пәйғәмбәр һәм каһин Зөлкифел безең эраға тиклем VI быуаттың иң башында Вавилон (йәки Бабил) әсирлегенә алып кителгән була. Бер аззан Раббы Зөлкифел аша әсирлектәге һәм Йәрүсәлимдә тороп қалған Исраил халқына мәрәжәғәт итә башлай. Ул қабул итеп алған Алла хәбәрзәре кайһы берзә бик анык булмаған күрәнмештән, ә кайһылары апасык гәмәлдәрзән тора.

Зөлкифел исраилдарзың Алла қаршыһында қылған әшәкелектәрән һәм гонаһтарын фашлай. Ул һәр кемде һақ юлға баһырға һәм қылған канунһызлыктар өсөн шәхси яуаплылықка сақыра. Безең эраға тиклем 587–586 йылдарза Вавилон гәскәрзәре Йәрүсәлимде қыйратқандан һуң Зөлкифел Раббының Үз халқынан мәңгегә ваз кисмәгенәнә һәм, күпмелер вақыт үткәс, әсирлектән қотқарып, иленә қайтарырына өмөт белдерә. Зөлкифел вәғәздәрәнәң төп темалары – Алла шөһрәтенәң Йәрүсәлимдә генә түгел, Раббы теләгән бар ерзә булыу мөмкинлегә һәм берәй вақыт қабат тергезеләсәк Раббы қорамы.

Китапты алты өлөшкә бүлеп қарарға була: 1) Алла шөһрәтенәң серле күрәнмешә һәм Зөлкифелдәң сақырылыуы (1–3-сө бүлектәр); 2) халықты гонаһ қылыуза фашлау, тиззән Йәрүсәлимдәң қолатыласағы һәм емертеләсәге тураһында иһкәртеу (4–24-се бүлектәр); 3) дошмансыл халыктарға киләсәктә яза ебәрелеуе тураһында пәйғәмбәрлек итеу (25–32-се бүлектәр); 4) Алланың Исраил халқын йыуатыуы һәм именлек, муллык вәғәзә итеуе (33–37-се бүлектәр); 5) бөгә дошмансыл халыктарзы кәүзәләндәргән Гог тураһында күрәнмеш (38–39-сы бүлектәр); 6) буласақ қорамды һәм исраилдар йәшәйсәк замандарзағы Исраил ерән һүрәтләу (40–48-се бүлектәр). Қорамдың һүрәтләнешә бирелгән һуңғы бүлектәрзә тәржемә итеу өсөн үтә қатмарлы урындар күп, сөнки унда без белгән тарихқа тап килеп бөтмәгән күрәнмеш тасуирлана.

Беренсе күрәнмеш: Раббы тәхетә

1 ¹ Утызынсы йылда, дүртенсе айзың бишенсе көнөндә, Кевар йылғаһы буйында, һөргөндә йәшәүселәр араһында булған сағымда, күк қабағы асылды ла миңә Алланан күрәнмештәр булды.

² Йеһояхин батшаның һөргөндәге бишенсе йылында, айзың бишенсе көнөндә ³ Халдей илендә, Кевар йылғаһы буйында Бузи улы Зөлкифел каһинға Раббы һүзә булды. Раббының кулы уның өстөндә ине.

⁴ Қараһам, бына, төһняктан дауыллы ел килә: балқыш уратып алған олоғара болот

әсендә ут ялтлай. Уттың уртаһы балқып торған алтын һымак ине. ⁵ Ут әсендә дүрт йән әйһә күрзәм. Уларзың күрәнешә былай: киәфәттәре менән әзәмгә оқшағандар, ⁶ ләкин һәр берененәң дүрт йөзө, дүрт канаты бар. ⁷ Аяктары төз, аяк остары башмак тояғы һымак. Улар ялтыратылған бакыр кеуек йылкылдап тора. ⁸ Канаттары астында дүрт яктан кешенеке һымак кулдары бар.

Дүртеһенәң дә йөззәре һәм канаттары былай: ⁹ канаттары бер-беренәң тейеп тора. Йөрөгөндә был йән әйәләре боролмай, йөззәре кайһы якка қарай, шул якка бара.

¹⁰ Йән эйәләренең йөззәренә килгәндә, улар дүрт төрлө: алғы якта – кеше йөзө, уң якта – арыслан, һул якта – үгез һәм арт якта бөркөт йөзө ине. ¹¹ Йөззәре шулай ине. Канаттары юғарыға табан асылған. Һәр йән эйәһенең ике канаты эргәһендәге йән эйәләренең канатына тейеп тора, ә калған ике канат менән кәүзәләрен каплағандар. ¹² Һәр береһе йөзө караған якка бара. Рух уларҙы кайза йүнәлтһә, улар боролмайынса шунда бара.

¹³ Был йән эйәләренең киәфәте утлы күзгә окшаған. Ялпылдап янған ялкын кеүек нәмә улар араһында тегеләй-былай йөрөп тора. Был ялкындан туктауһыз йәшен ялтлай һәм балкыш тарала. ¹⁴ Был мәхлүктәр йәшен йәшнәгән кеүек тегендә-бында етез хәрәкәт итә.

¹⁵ Йән эйәләренә карап торғанымда һәр береһенең янында ерзә берәр тәгәрмәс күрҙем. ¹⁶ Тәгәрмәстәрҙән күренеш һәм төзөлөшө былай: улар һары якут һымак ялтырап тора һәм дүртеһе лә бер төрлө. Төзөлөштәре менән бер-береһенең эсенә индерелгән ике тәгәрмәс кеүек ине. ¹⁷ Хәрәкәт иткәндә боролмайынса дүрт якка ла бара алалар. ¹⁸ Тәгәрмәстәрәнең туғыны бейек һәм куркыныс. Дүртеһенең дә туғыны бик күп күззәр менән капланған.

¹⁹ Йән эйәләре хәрәкәт иткәндә эргәләрендәге тәгәрмәстәр зә күзгәлә. Йән эйәләре ерзән күтәрелгәндә, тәгәрмәстәр зә күтәрелә. ²⁰ Рух уларҙы кайза йүнәлтһә, йән эйәләре шул якка бара. Тәгәрмәстәр зә улар менән бергә калка, сөнки йән эйәләренең рухы тәгәрмәстәрзә ине. ²¹ Йән эйәләре йөрөгәндә, тәгәрмәстәр зә бара. Йән эйәләре туктағанда, былар за туктай. Йән эйәләре ерзән күтәрелгәндә, тәгәрмәстәр күтәрелә, сөнки йән эйәләренең рухы тәгәрмәстәрзә ине.

²² Йән эйәләренең баш осонда көмбәзгә окшаған, гәлсәр кеүек емелдәп торған хайран калдырғыс бер нәмә йәйелгәйне. ²³ Көмбәззәң астында һәр йән эйәһе канаттары янындағыларға табан йәйгән, ә

калған ике канаттары кәүзәләрен каплай. ²⁴ Йән эйәләре хәрәкәт иткәндә канаттарының тауышын ишеттем. Ул ташкын һыу-зарзың шаулауы, сикһез көзрәт Әйәһенең тауышы, оло ғәскәрзәң каты шау-шыуына окшағайны. Туктаған сакта улар канаттарын һәлендерә ине. ²⁵ Йән эйәләре канат кағыузан туктағанда, баштары осондағы көмбәззән бер тауыш ишетелә.

²⁶ Баштары осондағы көмбәз өстөндәгүйә зәңгәр якуттан яһалған тәхет кеүек нәмә бар. Юғарыла, ул тәхет шикелле нәмәлә, кешегә окшаған берәү ултыра. ²⁷ Күрәм: уның биленән юғары өлөшө балкып торған алтын кеүек, ә аҫкы яғы утка окшаған. Ул тотошлай емелдәгән нурға сорналған. ²⁸ Әйләнә-тирәһендәге ул балкыш – ямғырлы көндө болоттар араһында калккан йәйғор һымак.

Раббының шөһрәте шундай ине. Быны күреп, йөзтүбән ергә капландым һәм бер тауыш ишеттем.

Раббының Зөлкифелде сакырыуы

2 ¹ Ул миңә:
– Әй әзәм улы, аяғыңа баҫ, Мин һинең менән һөйләшәсәкмен! – тине.

² Ул өндәшкән сакта миңә рух иңдә һәм аяғыма баҫтырҙы. Мин үзем менән һөйләшеүсене ишеттем.

³ Ул миңә:

– Әй әзәм улы, Мин һине Исраил халқына, Миңә каршы баш күтәргән фетнәсел халыкка ебәрәм. Улар үззәре лә, аға-бабалары ла ошо көнгә тиклем Миңә каршы гонаһ қылып килә. ⁴ Мин һине ебәргән был халык бик тиҫкәрә һәм каты бәгерле. Һин уларға: «Раббы Хақим былай тип әйтә!» – тиерһең. ⁵ Һине тыңларҙармы, юкмы, сөнки улар фетнәсел нәсел, әммә араларында пәйғәмбәр барлығын белеп торһондар. ⁶ Һин иһә, әй әзәм улы, уларҙың үззәренән дә, һүззәренән дә куркма! Улар һинең өсөн сәнскәк булһалар за, үзәңдә саяндар араһында йәшәгән кеүек тойһаң да, уларҙың әйткәндәренән куркма, йөззәрен күреп қаушама, сөнки

улар – фетнәсел нәсел. ⁷ Тыңлайзармы, юкмы, сөнки улар фетнәсел – Минен әйткәндәремде еткер. ⁸ Һин иһә, эй әзәм улы, Минен әйткәндәремде тыңла! Был фетнәсел нәсел кеүек тишкәре булма. Ауызыңды ас, һиңә биргәнемде аша!

⁹ Карағайным, үземә табан һузылған бер кул күрзәм. Унда төргәк китап бар ине. ¹⁰ Ул алдымда төргәкте тағатты, уның ике яғы ла языулы ине. Унда илау, һыктау һәм иңрәү һүззәре язылғайны.

3 ¹ Ул миңә:
– Эй әзәм улы, әле үзеңә бирелгәнде аша. Ошо төргәкте аша ла, барып, Исраил нәселенә һөйлә, – тине.

² Мин ауызымды астым да, Ул миңә төргәкте ашарға бирзе. ³ Шунан миңә:
– Эй әзәм улы, Мин һиңә биргән төргәк китапты аша, уның менән корһағыңды тултыр, – тине.

Мин ашаным. Ауызымда бал һымак татлы булды.

⁴ Ул миңә былай тине:
– Эй әзәм улы, инде Исраил нәселенә бар, уларға Минен һүззәремде һөйлә. ⁵ Сөнки һин телмәре ят, теле аңлашылмас халыкка түгел, Исраил нәселенә ебәреләһең. ⁶ Телмәзәре билдәһең, теле аңлашылмас, әйткәндәре төшөнмәслек булған күп халыктар араһына ебәрелмәйһең һин. Әгәр Мин һине улар янына ебәрһәм, улар һиңә, әлбиттә, колак һалған булыр ине. ⁷ Әммә Исраил нәселенә һине тыңлағыһы килмәйәсәк, сөнки улар Минен тыңларға теләмәй. Бөтә Исраил нәселе тишкәре һәм башбаштак. ⁸ Кара, Мин һине лә улар кеүек арқыры һәм башбаштак итәсәкмен. ⁹ Һинең маңлайыңды сакматаштан да катырак булған таш һымак итәм. Улар фетнәсел халык булһа ла, һин уларҙан куржма, алдарында каушап калма.

¹⁰ Ул тағы ла миңә былай тине:
– Эй әзәм улы, Мин әйткән бөтә һүззәре күнелендә һакла һәм колағыңа киртеп куй. ¹¹ Инде һөргөндә йәшәгән якташ-

тарың янына бар. Улар һине тыңлаһа ла, тыңламаһа ла: «Раббы Хаким былай тип әйтә!» – тиерһең.

¹² Шунан Рух мине өскә күтәрзе. Мин артымда: «Раббының шөһрәте Үз урынында мөбәрәк булһын!» – тигән тетрәндергес мәғрур тауыш ишеттем. ¹³ Йән эйәләренә бер-береһенә кағылған канаттарының тауышын, эргәләрендәге тәғәрмәстәрҙең тыгылдағанын, бөйөк бер тетрәүҙең геүләгәнән ишеттем мин. ¹⁴ Рух мине күтәрзе лә алып китте. Раббының көслә кулы өстөмдә булған хәлдә әсенеш һәм асыу менән киттем. ¹⁵ Кевар йылғаһы буйында Тел-Авивта һөргөндә йәшәүселәр янына килдем. Шунда, улар йәшәгән ерзә, калдым да араларында ете көн буйы шаңкып ултырҙым.

Раббының Зөлкифелде Исраилға күзәтсе итеп куйыуы

¹⁶ Ете көн үткәс, миңә Раббы һүзе булды:

¹⁷ – Эй әзәм улы, Мин һине Исраил нәселенә күзәтсе итеп куйҙым. Һин ауызымдан сыккан һәр бер һүземде тыңлап, халкыма әйтеп, уларҙы ишкәртеп торорһоң. ¹⁸ Мин яуыз кешегә: «Һин мотлак үләсәкһең!» – тип әйтһәм, ә һин уны кишәтмәһең, ғүмерен һаклап калыу өсөн уны яман юлын ташларға өндәмәһең, был яуыз кеше үз енәйәте аркаһында үләсәк. Әммә уның қаны өсөн яуаплылыҡты Мин һинең өстөңә һаласакмын. ¹⁹ Әгәр һин яуызды кишәтһең, ә ул яуызлығын куйып, яман юлын ташламаһа, үз ғәйебе өсөн үлер. Һин иһә үз йәнендә коткарып калырһың.

²⁰ Әгәр тоғро кеше, тоғро юлынан тайпылып, яуызлык эшләһә, Мин уның қаршыһына абыну ташы куйғас, ул үлер. Һин уны кишәтмәгәнгә күрә, ул үз гонаһы өсөн үлер, эшләгән яқшы ғәмәлдәре ишәпкә алынмас. Әммә уның қаны өсөн яуаплылыҡты Мин һинең өстөңә һаласакмын. ²¹ Әммә һин гонаһ эшләмәһен өсөн тоғро кешене кишәтһең һәм ул гонаһ кылмаһа, мотлак йәшәйәсәк, сөнки ул ишкәртеүгә колак һалды. Һин иһә үз йәнендә һаклап калырһың.

²² Унда Раббының кулы өстөмдө ине. Ул миңә:

– Тор, үзэнгә бар. Мин һинең менән унда һөйләшермен, – тине.

²³ Мин, тороп, үзэнгә сыктым. Караһам, унда Кевар йылғаһында күргәндәгә шөһрәт кеүек үк Раббының шөһрәте тора. Мин йөзтүбән ергә капландым. ²⁴ Шунда миңә рух инде, мине аяғөстө бастырҙы.

– Кайт, өйөңә инеп бикләң, – тине Раббы миңә. – ²⁵ Эй әзәм улы, һиңә бау һалырҙар, бәйләрҙәр һәм һин кеше араһына сығып йөрөй алмашың. ²⁶ Телендә аңкауыңа йөбөштерермен һәм һин телһез калырһың, уларҙы фашлай алмашың, сөнки был – фетһәсел нәһәл. ²⁷ Әммә Үзем һинең менән һөйләшкәндә, ауызыңды асырмын. Уларға: «Раббы Хаким былай тип әйтә!» – тиерһен. Тыңлағандары тыңлаһын, тыңламағандары тыңламаһын, сөнки улар – фетһәсел халыҡ.

Йәрүсәлимдең камауза каласағы тураһында пәйғәмбәрлек

4 ¹ Эй әзәм улы, бер кирбес алып, уны алдына куй ҙа өстөнә Йәрүсәлим калаһын төшөр. ² Рәсемдәгә каланы камап ал: нығытмалар төзө, уба яһа, тупламдар кор, һәр тарафтан диуар емерә торған королмалар урынлаштыр. ³ Шунан тимер таба ал. Уны үзең менән кала араһына тимер диуар кеүек итеп куй ҙа йөзөңдә уға табан бор. Әйзә, кала камалышта булһын, уны һин камалышта тотасакһың! Был Исраил нәһәле өсөн билдә булыр.

⁴ Шунан һулакай кабырғаңа ят, Исраил халкының гонаһын йөкмә. Ошо яғыңда нисә көн ятаһың, шунса ваҡыт уларҙың гонаһтарын өстөңдә күтәрәсәкһең. ⁵ Уларҙың гонаһ кылған йылдарының һанына күрә Мин һиңә көндәр билдәләнем. Һин өс йөз тукһан көн буйы Исраил халкының гонаһтарын өстөңдә күтәрәсәкһең.

⁶ Билдәләнгән ваҡыт тулғандан һуң, уң яғыңа әйләнеп ят, Йәһүзә халкының гонаһтарын өстөңдә күтәр. Һинең өсөн күрәк көн – һәр йыл өсөн берәр көн билдәләнем. ⁷ Йөзөңдә камаузағы Йәрүсәлимгә табан бор, еңендә төр зә, кулыңды күтәрәп, уға каршы пәйғәмбәрлек ит. ⁸ Бына, камалыу көндөрөң тамамланғанға тиклем бер кабырғандан икенсәһенә әйләнеп ята алмаһын тип, Мин һине бау менән бәйләп һалам.

⁹ Бойзай, арпа, кара борсак, ясмыҡ, тары, борай ал да бер һауытҡа һал. Һин уларҙан үзеңә икмәк бешер. Бер кабырғанда яткан өс йөз тукһан көн буйы уны ашаясакһың. ¹⁰ Бер көнлөк ризығың егерме шекел* булырға тейеш. Уны көн һайын бер генә ваҡытта ашарһың. ¹¹ Һыузы ла үлсәп кенә эс, бер һиндың алтынан бер өлөшө* күләмендә бер үк ваҡытта эс. ¹² Ризығыңды арпа көлсәһе һымак ашарһың. Уларҙы кеше күзә алдында, әзәм тизәгә яғып, өстөңдә бешер.

¹³ Раббы былай тине:

– Мин Исраил халкын башка кәүемдәр араһына һөргөнгә ебәргәс, улар шулай хәрәм икмәк ашаясак.

¹⁴ Шунда мин:

– Аһ, эй Раббы Хаким! – тип ялбарҙым. – Мин бер ваҡытта ла үземдә бысратманым. Йөш сағымдан алып бөгөнгө көнгә тиклем үлөкһәлә, йыртҡыс талап ташлаған итте лә ашаманым, ауызыма хәрәм ит ингәне юк!

¹⁵ Ул миңә:

– Ярай, – тине. – Икмәгендә, әзәмдеке урынына мал тизәгә яғып, өстөңдә бешергә рөхсәт итәм.

¹⁶ Йәнә Ул миңә:

– Эй әзәм улы, бына Мин Йәрүсәлимдәгә ризыҡка сик куям. Үлсәүле генә икмәкте хәуефләнеп ашарҙар, үлсәүле генә һыузы куркыу эсендә эсерҙәр, – тине. – ¹⁷ Ризыҡ менән һыу һаҡсылығы аркаһында кешеләр бер-береһенә кото осоп караясак, гонаһтары эсендә коро һөйөккә калып үләсәк.

* 4:10 Егерме шекел – яҡынса 240 г.

* 4:11 Бер һиндың алтынан бер өлөшө – яҡынса 1 л.

5 ¹Әһин, әй әзәм улы, үткер қылыс ал да, сәс алыусының бәкеһе кеүек кулланып, башың менән һақалыңды қыр. Шунан үлсәгес ал, қырған сәс-һақалыңды өлөштәргә бүл. ²Камау көндәре тамамланғас, уларзың өстән бер өлөшөн қала уртаһында утта яндыр. Икенсе өстән бер өлөшөн қала ситендә қылыс менән турақла. Өсөнсө өлөшөн елгә осор, һәм Мин улар артынан яланғас қылысымды ебәрермен. ³Сәстәрзең бер азырағын алып, сабыуыңа төйнәп куй. ⁴Йәнә бер азын утка ташлап яндыр. Бынан бөтә Исраил халқына ут таралыр.

⁵Раббы Хаким былай ти: «Был – Йәрүсәлим! Мин уны кәүемдәрзең уртаһына урынлаштырзым, башқа илдәр Исраил тирәһендә йәшәне. ⁶Әммә ул Минең қанун-қағизәләремә қаршы сықты, башқа кәүемдәрзән, тирә-яғындағы илдәрзән дә былайырақ яуызлык қылды, Минең қанундарымды кире қакты, қағизәләремде үтәмәне». ⁷Шуға күрә Раббы Хаким былай ти: «Һез тирә-яғығыззағы кәүемдәргә қарағанда ла фетнәселәрәк булдығыз, қағизәләремде үтәмәнегез, хөкөмдәремде бойомға ашырманығыз, хатта эргә-тирәгеззәге халықтарзың йолаларын да тотманығыз». ⁸Шуға күрә Раббы Хаким былай ти: «Әй Йәрүсәлим, бына, Мин Үзем һиңә қаршы сығам. Башқа кәүемдәрзең күз алдында Үзем Йәрүсәлим уртаһында хөкөм қыласакмын. ⁹Бөтә ерәнгес эштәрең арқаһында, Йәрүсәлим, быға тиклем эшләмәгән һәм артабан да эшләмәйәсәк нәмә қыласакмын. ¹⁰Ата-әсәләр үз балаларын, балалар иһә үз ата-әсәләрен ашаясак. Мин һинең уртала хөкөм қыласакмын, ә иҫән қалғандарығыззың һәммәһен һәр тарафқа елдәргә таратасакмын. ¹¹Шуға күрә, Үземдәң барлығым менән ант итеп әйтәм, – тип белдерә Раббы Хаким, – Изге торлағымды ерәнгес боттарың, әшәкелектәрең менән нәжесләгәнең өсөн, һине тап-тақыр итеп қырасакмын, һис тә йәлләп тормаясакмын, мәрхәмәт күрһәтмәйәсәкмен. ¹²Һиндә йәшәүселәрзең өстән бер өлөшә қала әсендә

қырғындан үләсәк, аслықтан қырыласак. Өстән бер өлөшә қаланың тирә-яғында қылыстан һәләк буласак. Қалған өсөнсө өлөшөн төрлә тарафтарға елгә таратасакмын, арттарынан яланғас қылыс менән эзәрләйәсәкмен.

¹³Шул сағында ғына уларға булған асыуым бөтәсәк, ярһуыымды түккәндән һун Мин кәнәғәтләнермен.

Ярһуыымды өстәренә бушатқас, Мин Раббы быны көнсәллөгөм арқаһында эшләгәнемде белерзәр.

¹⁴Мин һине, Йәрүсәлим, харабаға әйләндерәм, тирә-яғындағы кәүемдәр һәм эргәндән үтеп-һүтеп йөрөүселәрзең күзе алдында хурлыкқа қалдырам. ¹⁵Асыуланып һәм ярһып, қаты язалар менән һине хөкөм иткән сағымда тирә-яғындағы халықтар араһында мәсхәрә, хурлык, ғибрәт һәм дәһшәт өлгөһә буласакһың. Мин, Раббы, әйттем быны.

¹⁶Һеззә һәләк итер өсөн өстөгөзгә аслықтың аяуһыз уқтарын ебәрәсәкмен. Арағызза қытлыкты көсәйтәсәкмен, ризық менән тәьмин итеүгә сик қуясакмын. ¹⁷Өстөгөзгә аслық һәм йыртқыс хайуандар ебәрермен. Улар һеззә балаһыз қалдырыр. Қалала қырғын һәм үлем хөкөм һөрөр. Мин һезгә қаршы қылыс күндерермен. Мин, Раббы, әйттем быны».

Исраил тауларында боттарға табыныусылар

6 ¹Миңә Раббы һүзе булды: ² – Әй әзәм улы, йәзәңдә Исраил тауларына табан бор за уларға қаршы пәйғәмбәрлек итеп әйт: ³ «Әй Исраил таулары, Раббы Хакимдың һүзен тыңлағыз! Раббы Хаким тауларға, қалқыулықтарға, тарлауықтарға һәм үзәндәргә былай ти: „Бына, Мин өстөгөзгә қылыс ебәрәм, табыныу қалқыулықтарығыззы юкқа сығарам. ⁴Қорбан усақтарығыз емерелер, хуш еҫ қорбандары төтәткән усақтарығыз ватылыр. Үлтерелгәндәрегеззең мәйеттәрен боттарығыз алдына ырғытасакмын.

⁵Исраилдардың мәйеттәрен боттары алдына ташлаясакмын, һөйәктәрегеззе корбан усактарығыз тирәһенә һибеп һаласакмын. ⁶Һез йәшәгән бөтә урындарза калалар харабаға әйләнер, табыныу калкыулыктары емерелер, шунлыктан корбан усактарығыз бозолор, боттарығыз ватылып һәм юк ителер, хуш еҫ төтәтә торған усактарығыз кыйратылып, үз кулдарығыз менән әшләгән бөтә нәмәләрегез юкка сығыр. ⁷Арағызза йәндәре кыйылғандар ергә колар. Шунда Минең Раббы икәнәмде белерһегез.

⁸Әммә Мин кайһы берәүзәрегеззе иҫән калдырасакмын. Төрлө илдәр, кәүемдәр араһына һибелгән кайһы берзәрегез кылыстан котолор. ⁹Иҫән калғандарығыз үззәрен әсирлеккә алған халыктар араһында йәшәгәндә Мине иҫтәренә төшөрөр. Минән ситкә боролған фәхеш йөрәктәренә, боттарға текләгән азғын күззәренә Мине кайғыға һалғанын аңлар. Шулар кылған яуызлыктары, әшәкелектәре өсөн үззәренән үззәре ерәнерзәр һәм ¹⁰Минең Раббы икәнәмде белерзәр. Уларға был казаны килтерәсәкмен тип юкка ғына әйтмәнәм Мин“».

¹¹Раббы Хаким былай ти: «Кулыңды кулга һуғып, аяк тибеп әйт: „Бөтә яман һәм ерәнгес эштәре аркаһында Исраил халкына – кайғы!“ Улар кылыстан, аслыктан һәм кырғындан һәләк буласак. ¹²Алыстағылар кырғындан кырылып, яқындағылар кылыстан йығылып, котолоп калғандар аслыктан үлер. Уларға булған асыуымды шулай сығарасакмын. ¹³Улардың үлектәре боттары араһында, корбан усактары тирәһендә, һәр бер табыныу калкыулығында, тау түбәләрендә, сук япраклы һәр ағас, тарбаклы һәр имән астында, боттарына арнап хуш еҫ төтәткән һәр урында аунап ятыр. Шунда Минең Раббы икәнәмде белерһегез.

¹⁴Мин уларға каршы кулымды күтәрәм, сүлдән Ривлаға тикләм улар йәшәгән бөтә урындарза илдә харабаға һәм ташландык ергә әйләндерәм. Шунда улар Минең Раббы икәнәмде белерзәр».

Исраилға һәләкәт яқынлашыуы

7 ¹Миңә Раббы һүзе булды:
²– Әй әзәм улы, Раббы Хаким Исраил тупрағына былай тип белдерә:

«Ахыры етте!

Илдең дүрт тарафының да ахыры етте.

³ Әй Исраил, инде һинең көнөң бөттө! Һиңә асыуымды түгәм.

Тоткан юлың өсөн һиңә хөкөм кылам,

Бөтә әшәкелектәрең өсөн язалайым.

⁴ Мин һине йәлләп тормам, шәфкәт күрһәтмәм.

Тоткан юлдарыңа күрә язалаймын, Ерәнгес эштәреңдең әжерен аласакһың.

Шунда Минең Раббы икәнәмде белерһегез».

⁵Раббы Хаким былай ти: «Бына, бәлә артынан бәлә! Дәһшәтлә бәлә килә. ⁶Көнөң бөттө! Еттең ахырыңа! Бына ул һиңә яқынә. ⁷Каза килеп етте, әй был илдә йәшәүселәр! Вақыт етте! Таузарза һөйөнөс ауаздары түгел, куркыу тауыштары хөкөм һөргән көн килде! ⁸Озақламай ярһуымды өҫтөңә түңкәрәсәкмен, асыуымды бушатасакмын. Кылғандарыңа күрә хөкөм итеп, әшәкелектәреңдең көһорон кайтарасакмын. ⁹Һине һис тә йәлләп тормаясакмын, мәрхәмәт күрһәтмәйәсәкмен. Тоткан юлдарыңа күрә язалайасакмын, ерәнгес эштәреңдең әжерен аласакһың. Шунда һине язалауының Мин Раббы икәнәмде белерһегез.

¹⁰Бына ул көн етте! Килде ул һәләкәт! Хөкөм таяғы сәскә атты, тәкәбберлек сәскәләнде. ¹¹Золом яуызлык таяғына әүерелде. Уларҙан бер нәмә лә калмаясак: бихисап кешеләре лә, байлыктары ла, өҫтөнлектәре лә юкка сығасак.

¹²Шул вақыт етте! Ул көн яқынлашты! Һатып алған – һөйөнмәһен, һатқан – көйөнмәһен, сөнки бөтә был өйөрзөң өҫтөнә асыуым түгеләсәк. ¹³Хатта тере калған осракта ла, һатыусы һатқан еренә кире кайтмаясак,

сөнки был өйөр тураһында Алланан иңгән был күренмеш үзгәртелмәйәсәк. Енәйәттәре аркаһында уларзың береһе лә йәндөрөн һахлап кала алмаясак. ¹⁴Борғолар кысқыртылды, бөтә нәмә лә әзерләнде. Әммә бер кем дә һуғышка китмәйәсәк, сөнки асыуым бөтә был өйөр өстөнә ябырыла.

¹⁵Тышта – кылыс, эстә – аслык менән кырғын. Кырзағылар кылыстан үлер, кала лағылар аслыктан һәм кырғындан кырылыр. ¹⁶Исән калғандар үзәндөгә күгәрсендәр кеүек таузарға касыр, һәр береһе үз гонаһы өсөн һыклар. ¹⁷Кулдары һәленеп төшөр, теззәре быуынһызыланыр. ¹⁸Кайғы кейе менә уранырзар, куркыуға калырзар, йөз зәренә оялыу яғылыр, баштары кырылыр. ¹⁹Көмөштәрен урамға сығарып ташларзар, алтындары нәжес әйбер һымак булыр. Раббының асыуы түгелгән көндә уларзы алтын менән көмөш коткара алмас, тамағын туйзырмас, корһактарын тултырмас, алтын менән көмөш уларзы гонаһка һөйрәкләгән абыныу ташы булды. ²⁰Бизәүестәренә гүзәллегенә ғорурландылар, уларзан ерәнгес боттарының һындарын эшләнеләр. Шуға күрә лә ул әйберзәрзә кешеләр өсөн нәжес нәмәгә әйләндәрәм. ²¹Мин быларзың барыһын да табыш малы итеп – ят кәүемдәргә, яумал итеп донъялағы яуыз әзәмдәрзәң кулына бирәм дә уларзы нәжесләйсәктәр. ²²Мин был халыктан ситкә бороласакмын. Минәң ғәзиз урыным нәжесләнер, эсенә талаусылар инеп нәжесләр уны.

²³Үзегәзгә сыныйыр әзерләгез, сөнки ил – канлы енәйәттәр, кала яуызлык менән тулды. ²⁴Йорттарын тартып алһындар өсөн кәүемдәрзәң иң яһилдарын килтерәсәкмен. Мин көсләләрзәң тәкәбберлегенә сик куясакмын, уларзың изге урындары нәжесләнәсәк.

²⁵Дәһшәт килгәс, улар именлек эзләр, ләкин таба алмас. ²⁶Бәлә өстөнә – бәлә, яман хәбәр артынан яман хәбәр килер. Пәйғәмбәрзәрзән Раббының күренмештәрен һорап ялбарырзар; һаһин канун өйрәтмәс, аһнаһалдар кәңәш бирмәс. ²⁷Батша

кайғыға батыр, һаһимдар сараһызлыкка төшөр, ил халкының куркыштан кулдары калтырар. Уларзы тотқан юлдарына күрә язалаясакмын, үззәренәң хөкөмә менән хөкөм итәсәкмен. Шунда Минәң Раббы икәнәнде белерзәр».

Раббы корамында боттарға табыныу

8 ¹ Был хәл һөргөндә йәшәүебеззәң алтынсы йылында, алтынсы айзың бишенсе көнөндә булды. Өйөмдә ултыра инем. Йәһүзә аһнаһалдары ла минәң янда ине. Шул сак миңә Раббы Һаһимдың кулы кағылды.

²Караһам, кешегә окшаған берәүзә күрзәм. Киәфәте: билдән түбән яғы – ут һымак, билдән юғары өлөшө ялкынланып-ялтырап торған алтын һымак ине. ³Ул, кулға окшаған бер нәмә һузып, башымдағы сәсемдән әләктереп алды. Рух мине ер менән күк араһына күтәрзә лә Алланан иңгән күренмештә Йәһүсәлимгә, корамдың әске ихатаһының төньякка караған капкаһы төбөнә алып барзы. Унда Алланың сикһез ярһыуын кузғатқан бот тора ине. ⁴Теге вақытта үзәндә күргәндөгә кеүек, алдымда Исраил Аллаһы шөһрәте ине.

⁵ Алла миңә:

– Әй әзәм улы, төньякка кара, – тине.

Мин төньякка караным. Раббының сикһез ярһыуын кузғатқан теге бот корбан усағы анындағы капканың төньяғында, ингән ерзә, тора ине. ⁶Раббы миңә:

– Әй әзәм улы, һин уларзың нимә эшләгәндәрен күрәһеңме? Мине Изге торлағымдан алыслаштырыр өсөн Исраил халкы бында күп әшәкелектәр кыла. Әле һин бынан да ерәнгесерәк нәмәләр күрерһең, – тине.

⁷Ул мине ихатаға инә торған капка төбөнә алып килде. Карағайным, диуарза бер тишек күрзәм.

⁸Ул миңә:

– Әй әзәм улы, диуарзағы тишекте зурайт, – тине.

Мин диуарзағы тишекте зурайттым, шунда ниндэйзер бер ишеккә тап булдым. ⁹ Алла миңә:

– Эскә ин дә улар бында кылған ерэнгес эштәрзә күр, – тине.

¹⁰ Мин эскә индем. Караһам: диуарға һәр яклап төрлө һөйрәлеүселәрзәң, ерэнгес хайуандарзың, Израил йорто табынған бөтә боттарзың һүрәттәре уйылған ине. ¹¹ Улар алдында Израил аһнакалдарынан етмеш кеше тора. Шафан улы Язанъяһ та – улар араһында. Һәр береһенең кулында төтәсләгес бар; куш есле төтөн болот булып өскә күтәрелә.

¹² Раббы миңә:

– Эй әзәм улы, Израил халкының аһнакалдары һәр береһе үззәренең караңғы бүлмәләрендә үззәренең боттары алдында нимә эшләгәнән күрәһеңме? – тине. – Улар: «Раббы беззә күрмәй. Раббы илде ташланы», – тизәр.

¹³ Шунан Раббы миңә:

– Әле уларзың бынан да ерэнгесерәк эштәрән күрерһең, – тине.

¹⁴ Ул мине Раббы қорамының төньяктағы қапкаһына ингән урынға алып килде. Унда мин Таммуз* өсөн илап ултырған катындарзы күрҙем.

¹⁵ – Эй әзәм улы, быны күрҙеңме? Әле бынан да ерэнгесерәк нәмәләр күрәскәһең, – тине Ул.

¹⁶ Ул мине Раббы қорамының эске иһаһына алып инде. Қорамға ингән урында, айуан* менән қорбан усағы араһында, егерме бишләп ир Раббы қорамына арқаларын куйғандар за, йөззәре менән көнсығышка боролоп, қояшка сәждә қыларлар. ¹⁷ Ул миңә былай тине:

– Күрәһеңме, әзәм улы? Йәһүзә йортоноң бында эшләгән әшәкелектәре етмәгән, улар илде йәбер-золот менән тултырҙылар һәм

Минең асыуымды арттыралар. Кара, нисек итеп ботакты танаузарына килтерәләр*!

¹⁸ Шуға күрә Мин дә уларға карата асыу менән эш итәскәмен, һис тә йәлләп тормаясакмын, мәрхәмәт күрһәтмәйәскәмен. Инде Мине ни тиклем қысқырып сақырһалар за, қолак һалмаясакмын.

9 ¹ Шунан һуң Уның көслә тауыш менән: – Каланы язалаусыларзың һәр береһе қулдарына емергес қоралдарын топтоп яқынлашһын! – тип қысқырғанын ишеттем.

² Бына төньякка қараған Юғары қапка яғынан алты кеше килде. Һәр береһе қулына үлемесле қорал тотқайны. Араларында етен кейем кейгән, биленә языу әсбаптары таққан берәу бар ине. Улар эскә инде лә бакыр қорбан усағы янына килеп басты.

³ Израил Аллаһының шөһрәте, кирубтар* өстөнән – быға тиклем булған урынынан – күтәрелеп, қорамдың тупһаһында туктаны. Ул етен кейем кейгән, биленә языу әсбаптары таққан кешене сақырып алды ла:

⁴ – Йәрүсәлим қалаһын урап сық. Унда эшләнгән бөтә әшәкелектәрзә күрәп қайғырған һәм ыңғырашқан кешеләрзәң маңлайына тамға һал, – тине. ⁵ Шунан қалғандарына:

– Қала буйлап уның артынан йөрөгөз зә кешеләрзә үлтерегез, – тигәнән ишеттем. – Һис кемде қызғанмағыз, мәрхәмәт күрһәтмәгез. ⁶ Қарттарзы ла, егеттәр менән қыззарзы ла, балаларзы ла, катындарзы ла үлтерегез, бары тик тамғаһы булғандарғағына қағылмағыз. Минең Изге торлағымдан башлағыз.

Шулай итеп, улар қырғынды қорам алдында торған аһнакалдарҙан башланы. ⁷ Раббы уларға:

* **8:14** Таммуз – бабилдарзың уңыш илаһы.

* **8:16** Айуан – қорамға ингән урында алғы бүлмә.

* **8:17** ...ботакты танаузарына килтерәләр – боттарға табыныусыларзың байрамдарындағы бер йола.

* **9:3** Кирубтар – канатлы илаһи йән әйәләре. 1-се бүлектә улар «йән әйәләре» тип кенә әйтелгән. Тулырақ мәғлүмәт алыр өсөн һүзлектәге «Кируб» һүзен қарағыз.

– Барығыз! Корамды нәжеслөгез, ихаталарзы мәйет менән тултырығыз! – тине.

Шунан һуң тегеләр сығып калала үлтерергә тотондо. ⁸ Улар халыкты кырған арала, мин япа-яңгыз тороп калдым. Йөз-түбән ергә капландым да:

– Эй Раббы Хахим! Йәрүсәлимгә асыуыңды түккәндә Исраилдың исэн калған барлык халкын һәләк итерһеңме? – тип ялбарзым.

⁹ – Исраил һәм Йәһүзә йортоноң гонаһы ифрат зур, – тине Ул миңә. – Был ер канға баткан, кала ғәзелһезлек менән тулы. Улар: «Раббы был илде ташланы, Раббы күрмәй», – тизәр. ¹⁰ Мин иһә уларзы һис тә йәлләп тормаясакмын, мәрхәмәт күрһәтмәйсәкмен, кылғандарын үззәренең башына төшөрәсәкмен.

¹¹ Уларала етен кейем кейгән, биленә языу әсбаптары таккан кеше кире килде һәм:

– Һин бойорғандың бөтәһен дә эшләнем, – тип хәбәр итте.

Раббы шөһрәтенең корамды ташлап китеүе

10 ¹ Караһам, кирубтарзың баш осондағы көмбәз өстөндә гүйә зәңгәр якуттан яһалған тәхет кеүек нәмә пәйзә булды. ² Раббы етен кейемле кешегә:

– Кирубтар астындағы түңәрәктәр арахына ин дә, кирубтар араһында баҙлап яткан куззы ушлап алып, калаға һип, – тине.

Ул кеше күз алдымда инеп китте.

³ Ул ингән сакта, кирубтар Раббы корамының көньяғында тора ине. Әске ихатаны тотош болот каплағайны. ⁴ Раббының шөһрәте, кирубтар өстөнән күтәрелеп, корамдың тупһаһына барып туктаны. Корам – болот менән, ә ихата әсе Раббы шөһрәтенең балкышы менән тулды. ⁵ Кирубтарзың канат қағышы тышкы ихатала ла ишетелә ине. Был тауыш сикһез көзрәт Әйһе Алла һөйләгәндәге тауышка окшағайны.

⁶ Раббы етен кейемле кешегә:

– Кирубтарзың һәм түңәрәктәрҙең арахынан ут ал, – тип бойорғас, ул, килеп,

тәғәрмәс янына басты. ⁷ Кирубтарзың берһе араларындағы утка кулын һуззы ла, куз алып, етен кейемленең усына һалды. Был кеше уны алып сықты. ⁸ Кирубтарзың канаттары астында кешенекенә окшаған кулдары бар ине.

⁹ Караһам, кирубтар янында дүрт тәғәрмәс күрҙем, һәр кирубка – берәр тәғәрмәс. Тәғәрмәстәр һары якут һымак ялтырап тора. ¹⁰ Дүртеһе лә окшаған, әйтерһең дә бер-берһенең әсенә индерелгән ике тәғәрмәс. ¹¹ Хәрәкәт иткәндә боролмайынса дүрт якка ла бара алалар. Кирубтың йөзө кайһы якка йүнәлгән булһа, шунда баралар, йөрөгәндә уңға-һулға боролмайзар. ¹² Кирубтарзың бөтә тәне, аркалары, кулдары, канаттары һәм тәғәрмәстәре – дүрт тәғәрмәс тә – күз менән капланғайны. ¹³ Мин тәғәрмәстәрҙең «түңәрәктәр» тип аталғанын ишеттем. ¹⁴ Һәр кирубтың дүрт йөзө бар ине: беренсәһе – кируб йөзө, икенсәһе – кеше йөзө, өсөнсөһө – арыслан йөзө һәм дүртенсә йөз бөркөт йөзө ине.

¹⁵ Кирубтар күтәрелде. Улар мин Кевар йылғаһы буйында күргән йән әйәләре ине. ¹⁶ Кирубтар хәрәкәт иткәндә, эргәләрендәге тәғәрмәстәр зә кузғала. Кирубтар ерҙән күтәрелер өсөн канаттарын какһа, тәғәрмәстәр зә айырылмай, бергә күтәрелә. ¹⁷ Кирубтар туктағанда, тәғәрмәстәр зә туктай, күтәрелгәндә, улар за күтәрелә, сөнки йән әйәләренең рухы тәғәрмәстәрҙә ине.

¹⁸ Раббының шөһрәте, корамдың тупһаһынан китеп, кирубтарзың өстөнә торзо. ¹⁹ Кирубтар канаттарын какты ла күз алдымда ерҙән күтәрелде, улар хәрәкәт иткәндә тәғәрмәстәр зә яндарында ине. Улар Раббы корамының көнсығыштағы капкаһы алдында туктанылар. Исраил Аллаһының шөһрәте уларзың өстөндә ине.

²⁰ Улар мин Кевар йылғаһы буйында Исраил Аллаһының астында күргән йән әйәләре ине. Уларзың кирубтар икәнән аңланым. ²¹ Һәр берһенең дүрт йөзө, дүрт канаты, канаттары астында әзәмдекенә окшаған кулдары бар ине. ²² Йөззәре мин

Кевар йылғаһы буйында күргән йөззәргә окшағайны. Һәр береһе туп-тура йөзө караған якка бара ине.

Йәрүсәлимдең хөкөм ителәре

11 ¹Рух, мине күтәреп, Раббы қорамының көнсығышка караған капкаһы янына алып килде. Капка ауызында егерме биш кеше тора ине. Мин улар араһында халык башлыҡтары Ғаззур улы Язанъяһ менән Бенаһ улы Пелатъяһты күрҙем.

²Раббы миңә:

– Эй әзәм улы, былар – яуыз эштәр ниәтләгән һәм калаға насар кәңәш биргән кешеләр, – тине. – ³Улар: «Йорттар һалыр мәлдәр тиз булмай әле. Был кала – қазан, ә без – ит», – тизәр. ⁴Шуға күрә уларға қаршы пәйғәмбәрлек ит, әй әзәм улы, пәйғәмбәрлек ит.

⁵Шунда миңә Раббының Рухы инде һәм:

– Әйт, Раббы былай ти: «Әй Исраил халығы! Мин һезҙең низәр һөйләгәнегезҙе лә, башығыҙҙа нимә барлығын да беләм, – тине. – ⁶Был калала күптәрҙе үлтерҙегеҙ, кала урамдарын мәйеттәр менән тултырҙығыҙ».

⁷Шуға күрә Раббы Ғақим былай ти: «Был кала – ысынлап та қазан һымақ. Әммә ит – һез үлтереп уға һалған кешеләрҙең мәйеттәре. Мин һезҙе каланан қыуып сығарасакмын. ⁸Һез қылыстан қурқаһығыз – Мин һезгә қылыс ебәрәм, – тип белдерә Раббы Ғақим. – ⁹Һезҙе каланан қыуып сығарып, яттар қулына бирәм, һезҙең өстән хөкөм қылам. ¹⁰Һез қылыстан қырылырһығыз. Мин һезҙе Исраилдың сиктәрәндә язалайасакмын. Шунда Минең Раббы икәнәмде белерһегеҙ. ¹¹Был кала һезҙең өсөн қазан булмаҫ, ә һез унда ит булмаҫһығыз. Һезҙе Исраилдың сиктәрәндә язалайасакмын. ¹²Шунда Минең Раббы икәнәмде белерһегеҙ, сөнки һез қағизәләремде үтәмәнегез, канундарымды һақламаньғыз, әйләнә-тирәгезгә көүемдәрҙең йолалары буйынса йәшәнегез».

¹³Мин пәйғәмбәрлек иткән мәлдә Бенаһ улы Пелатъяһ йығылып үлде. Мин йөзтүбән ергә капланып:

– Әй Раббы Ғақим! Һин иҫән қалған исраилдарҙың бөтәһен дә юк итеп бөтөрһөн миңән ни? – тип қысқырҙым.

¹⁴Миңә Раббы һүҙе булды:

¹⁵– Әй әзәм улы, һинең кәрзәштәрәң, қан туғандарың һәм бөтә исраилдар тураһында Йәрүсәлимдә йәшәүселәр: «Улар Раббынан алыҫ, был ер биләмә итеп безгә бирелде», – тизәр. ¹⁶Шуға күрә әйт, Раббы Ғақим былай ти: «Мин халқымды алыҫтағы көүемдәр араһына һипһәм дә, төрлө илдәргә таратһам да, барған урындарында уларға Мин Үзем вақытлыса Изге торлақ булдым». ¹⁷Шуға күрә әйт, Раббы Ғақим былай ти: «Мин һезҙе халықтар араһынан йыйып алырмын да Үзем һибеп таратқан ерзәрҙән кире қайтарырмын. Исраил тупрағын яңынан һезгә бирермен».

¹⁸Улар әйләнәп қайтыр за был ерзәге бөтә әшәкелектәрҙе һәм ерәнгес боттарҙы тамырынан юк итер. ¹⁹Мин уларға башқа төрлө йөрәк бирермен, булмыштарына яңы рух һалырмын. Тәндәрәнән таш йөрәктәрән алып ташлап, уларға тере йөрәк бирермен. ²⁰Улар Минең канундарым буйынса йәшәр, қағизәләремде тотор. Шул сақта улар Минең халқым булыр, Мин уларҙың Аллаһы булырмын. ²¹Күңелдәре менән әшәке һәм ерәнгес боттарға береккәндәргә килгәндә инде, Мин уларҙың гәмәлдәрәненә әжерән баштарына төшөрәсәкмен, – тип белдерә Раббы Ғақим.

Раббы шөһрәтенәң Йәрүсәлимдә ташлап китеүе

²²Кируттар, канаттарын йәйеп, әргәләрендәгә тәгәрмәстәр менән бергә юғарыға күтәрелде. Исраил Аллаһының шөһрәте уларҙың өстөндә ине. ²³Раббының шөһрәте кала уртаһынан күтәрелде лә қаланың көнсығышындағы тау өстөнә барып туктаны. ²⁴Алланың Рухынан килгән күрәнмештә рух мине күтәреп алды ла халдейҙар еренә, һөргөндәгеләр янына, алып килде. Шунан мин күргән күрәнмеш юкка сықты. ²⁵Мин һөргөндәгеләргә

Раббы күрһәткәндәрҙең барыһын да һөйләп бирзем.

**Зөлкифелдең һөргөнгә кытуылыгуыны
һүрәтләүе**

12 ¹ Минә Раббы һүзе булды:
² – Эй әзәм улы, һин фетнәсел халыҡ араһында йөшәйһең. Уларҙың күрер өсөн күзҙәре бар, әммә күрмәйҙәр; ишетер өсөн колактары бар, әммә ишетмәйҙәр. Сөнки улар – фетнәсел халыҡ.

³ Ә һин, әзәм улы, һөргөнгә киткәндәге һымак кәрәк-ярағыңды әзерлә, уларҙың күз алдында көпә-көндөз юлға сыҡ. Һинен, өйөндө ташлап, башка ергә киткәндеңдә барыһы ла күрһен. Кем белә, бәлки, фетнәсел халыҡ булһалар ҙа, аңларҙар. ⁴ Һөргөнгә киткәндә кәрәк булған әйберҙәреңдә тышҡа көпә-көндөз уларҙың күзгә алдында сығарып куй. Үзең иһә эңер төшкәндә, уларҙың күз алдында, һөргөнгә киткән кеше кеүек юлға сыҡ. ⁵ Барыһының күз алдында өйөндөң диуарын тишеп, әйберҙәреңдә шул тишектән сығар. ⁶ Эңер төшкәс, уларҙың күзгә алдында йөгөндө яурыныңа һал да юлға сыҡ. Ташлап киткән ереңдә күрмәс өсөн йөзөңдө капла. Мин һине Исраил халкына бер билдә итеп куйҙым.

⁷ Минә нисек кушылған булһа, шулай эшләнем. Һөргөнгә киткәндә кәрәк булған әйберҙәремдә көндөз сығарып куйҙым. Кис көнө кулым менән диуарҙа тишек яһаным да, әйберҙәремдә караңғыла сығарып, барыһының күз алдында яурыныма һалып алдым.

⁸ Иртәнсәк миңә Раббы һүзе булды:

⁹ – Эй әзәм улы, был фетнәсел Исраил нәселе һинән: «Нимә эшләйһең?» – тип һораманымы? ¹⁰ Эйт уларға, Раббы Хаким былай ти: «Йәрусәлим хакимы һәм унда йөшөгән бөтә Исраил халқы тураһында әүлиәлек был». ¹¹ Уларға: «Мин һезҙең өсөн – билдәмен. Мин нимә эшләнем, уларға ла шулай буласаҡ: әсирлеккә төшөп, һөргөнгә китәсәктәр», – тип әйт. ¹² Хакимдары караңғыла кәрәк-ярағын яурынында

күтәрәп юлға сығыр. Уны сығарып өсөн диуарҙа тишек яһарҙар. Ташлап киткән ерен күрмәс өсөн ул йөзөн каплар. ¹³ Мин уның өстөнә ауымды ташлармын, һәм ул Минен тозағыма эләгер. Мин уны Бабилға, халдейҙар еренә, алып барасакмын, ләкин ул уны күрмәйсә шул ерҙә үлеп калыр. ¹⁴ Мин уның эргәһендәгеләрҙе – ярандарын һәм яугирҙәрен һәр тарафка елгә осорасакмын, арттарынан яланғас кылыс менән эзәрләйсәкмен. ¹⁵ Уларҙы көүемдәр араһына таратып, төрлө илдәргә һибеп ебәргәс, Минен Раббы икәнемдә белерҙәр. ¹⁶ Кылған бөтә ерәнгес эштәре тураһында башка халыҡтар араһында һөргөндә булғанда үзгәре һөйләһендәр өсөн уларҙың бер азын кылыстан, аслыктан һәм кырғындан алып калырмын. Шунда улар Минен Раббы икәнемдә белер.

Йаза кисектерелмәйсәк

¹⁷ Минә Раббы һүзе булды:

¹⁸ – Эй әзәм улы, икмәгендә калтырана-калтырана аша, һыуынды дерелдәй-дерелдәй хәүефләнеп эс. ¹⁹ Ил халкына әйт: Раббы Хаким Йәрусәлимдә, Исраил ерендә йөшөгәндәр тураһында былай ти: «Улар икмәктәрен хәүеф эсендә ашар, һыуҙарын өмөтһөҙлөк менән эсер. Унда йөшөгәндәрҙең залимлиғы аркаһында ил үзәндәге муллыктан мөһрүм калыр. ²⁰ Халыҡ йөшөгән калалар емерелер, ер ташландыҡ булып калыр. Шунда Минен Раббы икәнемдә белерһегеҙ».

Раббы һүзеңгә гәмәлгә ашыуы

²¹ Минә Раббы һүзе булды:

²² – Эй әзәм улы, Исраил ерендә «көндөр үтә тора, һәр күрәнмеш бушҡа сыға тора» тигән һиндәй әйтеп ул? ²³ Шуға күрә уларға әйт, Раббы Хаким былай ти: «Бып әйтемдә Мин юкка сығарам. Бынан ары Исраилда уны кулланмастар». Тағы ла әйт уларға: «Барлыҡ күрәнмештәр тормошҡа ашсаҡ көндөр яҡынлаша. ²⁴ Бынан һуң Исраил нәселе араһында һис бер ялған күрәнмеш,

алдаткыс күрээлек булмаясак. ²⁵ Мин Раббы айттам икэн, айткәнем бойомға ашыр, кисектерелмәс. Эй фетнәсел нәсел, айткән һүззәремде һеззәң көндәрзә гәмәлгә ашырасакмын», – тип белдерә Раббы Хаким.

²⁶ Миңә Раббы һүзе булды:

²⁷ – Эй әзәм улы, бына Исраил нәселе һинәң турала: «Уға килгән күренмеш озак йылдар үткәс кенә гәмәлгә ашасак, ул алыс киләсәк тураһында пәйғәмбәрлек итә», – тип айтә. ²⁸ Шуға күрә уларға еткер, Раббы Хаким былай ти: «Айткән һүззәремдән берәһә лә кисектерелмәс. Нимә айтһәм, шул гәмәлгә ашасак», – тип белдерә Раббы Хаким.

Ялған пәйғәмбәрзәргә каршы пәйғәмбәрлек

13 ¹ Миңә Раббы һүзе булды: ² – Эй әзәм улы, Исраилдың пәйғәмбәрзәренә каршы пәйғәмбәрлек ит, үз белдектәре менән пәйғәмбәрлек иткән кешеләргә айт: Раббы һүзен тыңлағыз! ³ Раббы Хаким былай ти: «Бер ниндәй зә күренмеш күрмәгән, үззәрен уйзырмаларын ғына һөйләгән ахмак пәйғәмбәрзәргә кайғы! ⁴ Эй Исраил, һинәң пәйғәмбәрзәренә харабаларзағы төлкөләргә окшаған! ⁵ Һез кала диуарының емереклектәренә сығып караманығыз, Раббы көнөндә буласак алышта нык торор өсөн Исраил йортоноң диуарзырын нығытманығыз. ⁶ Пәйғәмбәрзәрегеззәң күргәндәре уйзырма, күрәзәлектәре ялған. Мин уларзы ебәрмәнем, әммә улар: „Раббы шулай тип белдерә“, – тип һөйләй. Бына шулар айткәндәре гәмәлгә ашыр тип көтәләрме? ⁷ Һеззәң күргәндәрегеззәң ялған, күрәзәлегеззәң алдак түгелме ни? Минәң һезгә айтмәүемә карамастан: „Раббы шулай белдерзә“, – тип һөйләйһегез».

⁸ Шуға күрә Раббы Хаким былай ти: «Юкбар һөйләгәнегеззәң һәм ялғанды күргәнегеззәң өсөн, Мин һезгә каршымын, – тип белдерә Раббы Хаким. – ⁹ Минәң кулым уйзырма күренмештәр күргән һәм ялған күрәзәлек иткән пәйғәмбәрзәргә каршы буласак. Улар

халкым йыйынында катнашмәс, Исраил халкының исемлегенә индерелмәс, Исраил тупрағына аяк басмәс. Шунда һез Минәң Раббы Хаким икәнемде белерһегез.

¹⁰ Тыныслык юк сакта „тыныслык“ тип халкымды азаштыралар. Халкым ышанышыз диуар төзөгәндә, пәйғәмбәрзәре уны акбалсык менән ағарта. ¹¹ Диуарзы аклаусыларға айт, ул қолаясак. Койма ямғыр булыр, таш һымак боз яуыр, ғәрәсәтле ел диуарға каршы исер. ¹² Диуар ауғас: „Һез аклаған балсык кайза?“ – тип һорамастармы?»

¹³ Шуға күрә Раббы Хаким былай ти: «Мин асылуанып дауыл күтәрермен; ярһыуымдан ямғыр койор, нәфрәтемдән емергес боз-борсактар яуыр. ¹⁴ Һез акбалсык менән ағарткан диуарзы қолатып, ер менән тигезләрмен. Уның нигеззәре күренеп ятыр. Диуар қолағанда, һез барығыз за уның менән бергә һәләк булырһығыз. Шунда Минәң Раббы икәнемде белерһегез. ¹⁵⁻¹⁶ Ярһыуымды диуарзын һәм уны ағартыусыларзың өстөнә түккәндән һуң һезгә: „Диуар за, уны ағартыусылар – тыныслык булмаған сакта Йәрусәлимгә тыныслык тураһында күренмештәр күреп пәйғәмбәрлек иткән Исраил пәйғәмбәрзәре лә юк инде“, тип айттермен», – тип белдерә Раббы Хаким. –

¹⁷ Ә һин, эй әзәм улы, халкыңдың үз белдектәре менән пәйғәмбәрлек иткән катын-кыззәрына йөзөңдә бор, уларға каршы пәйғәмбәрлек ит. ¹⁸ Айт, Раббы Хаким былай ти: «Кешеләргә йәнән аулар өсөн һәр кемгә сихырлап беләзек бәйзәре теккән, баштарына төрлө озонлоктағы япмалар яһаған катындарға кайғы! Йөндәрзә аулап, үз йөнегеззә коткарырға йыйынаһығызмы ни? ¹⁹ Бер нисә ус арпа, бер нисә телем икмәк өсөн һез үлергә тейеш булмағандарға – үлем, йәшәргә тейеш булмағандарға ғүмер юрап, ялғанды хуш күргән кешеләргә алдап, халкым алдында Минә хурлайһығыз».

²⁰ Шуға күрә Раббы Хаким былай ти: «Кешеләргә кош һымак тозақка төшөрөр

өсөн теккән сихыр бәйзәрегеzeg каршымын. Мин уларзы кулығыззан йолкоп алам һәм һез аулаған йәндәрзе иреkkә сығарам. ²¹ Япмаларығыззы йыртып ташлайым һәм халкымды кулығыззан коткарам. Инде улар һеззең табышығыз булмас. Шунда Минең Раббы икәнемде белерһегез. ²² Һез ялғандарығыз менән тоғро кешеләрзе әрнеттеgez, ә Мин уларзы әрнетергә теләмәгән инем. Яман кеше бозок юлынан боролмаһын, йәнен һаклап калмаһын өсөн, һез уны хуплап торзоғоз. ²³ Шулар аркала һез башкаса уйзырма күренмештәр күрмәһегез һәм күрәзәлек итмәһегез. Мин халкымды һеззең кулығыззан коткарам. Шунда Минең Раббы икәнемде белерһегез».

Раббының ботка табыныусыларзы язалаясағы

14 ¹ Исраил аһкақалдарынан бер нисә кеше килеп каршыма ултырзы.

² Шулар сак миңә Раббы һүзе булды:

³ – Әй әзәм улы, был бәндәләр боттарына күңел бирзе һәм үззәренең еңәйәтен алдарына абыныу ташы итеп куйзы. Ошонан һуң уларға Миңә һорау бирергә рәхсәт итәйемме инде? ⁴ Шуға күрә улар менән һәйләш, уларға әйт, Раббы Хақим былай ти: «Исраил нәселенән кем боттарына күңел бирһә һәм гонаһын алдына абыныу ташы итеп куйһа, шунан пәйғәмбәргә мөрәжәғәт итһә, Мин Раббы уға боттарының күплегенә күрә яуап кайтарырмын. ⁵ Үзенең боттары аркаһында Миңә сит-ят булып киткән Исраил халкы йөрәге менән аңлаһын өсөн эшләйем Мин быны».

⁶ Шуға күрә Исраил халкына әйт, Раббы Хақим былай ти: «Тәүбәгә килегез, боттарығыззан баш тартығыз, бөтә ерәнгес эштәреgezзе ташлағыз.

⁷ Әгәр Исраил нәселенән йәки Исраил ерендә йәшәгән килмешәктәрзән кем дә булһа Минән ситләшһә, боттарына күңел һалып, үзенең каршыһына гонаһын абыныу ташы итеп куйһа, шунан, пәйғәмбәргә килеп, Минән кәңәш һораһа, Мин, Раббы,

ул әзәмгә яуапты Үзем бирермен. ⁸ Мин ул кешегә каршы боролормон, уны башкаларға һабак һәм ғибрәт итермен, халкым араһынан кыуырмын. Шунда Минең Раббы икәнемде белерһегез.

⁹ Әгәр был пәйғәмбәр яңылыш пәйғәмбәрлек итә икән, уны Мин Раббы яңылыштырған булам. Мин уға каршы кулымды күтәрермен, уны халкым Исраил араһынан юк итермен. ¹⁰ Улар икеһе лә – һорашқан кеше лә, пәйғәмбәр зә ғәйепле булып, бер үк язаны алып. ¹¹ Мин быны Исраил халкы бүтән Минең юлымдан тайпылмаһын, еңәйәттәре менән үззәрен нәжесләмәһен өсөн эшләйем. Шунда улар Минең халкым булып, Мин уларзың Аллаһы булырмын», – тип белдерә Раббы Хақим.

¹² Минә Раббы һүзе булды:

¹³ – Әй әзәм улы, әгәр зә берәй ил, Миңә булған тоғролоғон онотоп, гонаһ кылһа, Мин, уға каршы кулымды күтәрәп, ризыкка сик куйһам, уға аслык ебәрһәм һәм кешеләрен, мал-тыуарын һәләк итә башлаһам, ¹⁴ араларында ошо өс кеше: Нух, Даниил һәм Әйүп булһа, хатта улар зә тәкүәлектәре менән тик үз йәндәрен генә һаклап кала алып ине, – тип белдерә Раббы Хақим. – ¹⁵ Әгәр зә Мин был илгә кырағай хайуандар ебәрһәм һәм улар уны кешегә калдырһа, ил бушлыкка әйләнһә, йырткыстар аркаһында бер кем үтеп-һүтеп йөрәмәс хәлгә төшһә, ¹⁶ ошо өс кеше унда булһа, – тип белдерә Раббы Хақим, – Үземдең барлығым менән ант итеп әйтәм, улдарын да, кыззарын да коткара алмастар, бары тик үз йәндәрен генә коткарырзар, ил иһә бушлыкка әйләнәр ине. ¹⁷ Йәки Мин был илгә кылыс ебәрһәм һәм: «Кылыс, ил буйлап үт!» – тип бойорһам, кешеләрзе һәм мал-тыуарзы кыра башлаһам, ¹⁸ ошо өс кеше унда булһа, – тип белдерә Раббы Хақим, – Үземдең барлығым менән ант итеп әйтәм, улдарын да, кыззарын да коткара алмастар, бары үз йәндәрен генә коткарырзар ине. ¹⁹ Йәки был илгә кырғын ебәрһәм һәм кан койзорғос асыуымды яузырһам,

кешеләрзе һәм мал-тыуарзы юк итһәм, ²⁰ Нух, Даниил һәм Әйүп унда булһа, – тип белдерә Раббы Хаким, – Үземдең барлығым менән ант итеп әйтәм, хатта улар за улдарын да, кыззарын да коткара алмастар, тәкүәлектәре менән бары үз йәндәрен генә коткара алырзар ине.

²¹ Раббы Хаким былай ти: «Бына Мин Йәрусәлимгә кешеләрен һәм мал-тыуарзы юк итер өсөн дүрт каты язамды: кылыс, аслык, йырткыс януарзар һәм үлөт ебәрәм. ²² Әммә унда иҗән калғандар булыр. Терә калған улдар һәм кыззарзы каланан алып сығырзар, һәм улар һеззән янға килер. Шунда һез уларзың кыуған юлдарын һәм кылған гәмәлдәрен күрерһегез һәм, Мин Йәрусәлимгә ебәргән бәләнең, уға ебәргән бөтә нәмәнең сәбәбен аңлап, йыуаныс табырһығыз. ²³ Уларзың кыуған юлдарын һәм кылған гәмәлдәрен күргәс, Минең ундағы эштәрәмдең бушқа ғына булмағанын аңлап тынысланырһығыз», – тип белдерә Раббы Хаким.

Йөзөм ағасы тураһында кисса

15 ¹ Миңә Раббы һүзе булды: ² – Әй әзәм улы, йөзөм ағасының олоно урмандағы башка ағастарзың ботағынан ни яғы менән яқшыраҡ? ³ Уны берәй нәмә яһар өсөн кулланалармы? Исмаһам, берәй әйберзе элөп куйыр өсөн казак яһарға эшкиснерме? ⁴ Бына ул яндырыр өсөн утка ташланыр. Ут уның остарын яндырып, уртаһын көйзөргәндән һуң ул берәй эшкә ярармы? ⁵ Бөтөн сағында бер нәмәгә лә эшкиснәмәнде, көйгән килеш ул берәй нәмәгә яраклымы?

⁶ Шуға күрә Раббы Хаким былай ти: «Урмандағы ағастар араһынан йөзөм олоно утка ташлаған кеүек Йәрусәлимдә йәшәүселәр менән дә шулай эшләйәсәкмен. ⁷ Мин уларға каршы боролормон. Улар уттан касып котолһалар, ялқынға барып юлығырзар. Мин уларға каршы сыжқас, Миннең Раббы икәнәмде белерһегез. ⁸ Халкым Миңә хыянат иткән өсөн, Мин был илде

бушлыкка әйләндерермен», – тип белдерә Раббы Хаким.

Йәрусәлим – хыянатсыл катын

16 ¹ Миңә Раббы һүзе булды: ² – Әй әзәм улы, Йәрусәлимгә уның ерәнгес гәмәлдәрен белдереп һөйлә. ³ Әйт, Раббы Хаким Йәрусәлимгә былай ти: «Һинең тамырың, тыуған төйөгөң – Кәнғән ере; атаң – әмөри, әсән – хитти кызы. ⁴ Тыуған көнөңдә һинең кендегенде кыркманылар, һыу менән йыуындырманылар, тоз менән ыуманылар һәм йүргәккә төрмәнеләр. ⁵ Бер кем дә һине кызғанманы, һис кем йәлләп һиңә ошоларзы эшләмәне. Һин тыуғанда, ерәнеп, һинән ваз кистеләр һәм кырга сығарып бырғанылар.

⁶ Яныңдан узып барған сағымда каныңа батып, тыбырсынып ятканыңды күрзәм дә, кан эсендәге һиңә: „Йәшә!“ – тинем. Әйе, канға батқан һиңә әйттем: „Йәшә!“ ⁷ Һине кырзағы үлән кеүек үстерзәм. Үсөп буйға еттең, күркәмләндең, түштәрәң йомроланды, толөмдарың озонайзы. Әммә һин яланғас, шәрә инең.

⁸ Кабат яныңдан үтеп барған сакта һине күрөп калдым. Һинең һөйөү өсөн өлгөргәнәнде күрөп, сабыуым менән яланғас төнәнде капланым. Ант итеп, һинең менән килешөү төзөнөм, – тип белдерә Раббы Хаким. – Шунда һин Минекә булдың.

⁹ Һине һыу менән йыузым, кәндән тазарттым, зәйтүн майы менән майланым. ¹⁰ Өстөңә – сигеүлә кейемдәр, аяғыңа зәңгәр күндән тегелгән ката кейзәрзәм, нәфис етен билбау менән биләнде быузым һәм һине затлы тукумаға төрзөм. ¹¹ Бизәүестәр менән матурланым, беләгенде – беләзектәр, муйыныңды мунсак менән бизәнәм. ¹² Танауыңа һәм колактарыңа алка тактым, башыңа гүзәл таж кейзәрзәм. ¹³ Алтын-көмөш менән бизәнәң, кейемдәрен нәфис етендән, сигелгән затлы тукуманан булды. Иң яқшы бойзай ононан бешерелгән икмәк, бал да май ашаның, иҗ киткес

күркәм инең, батшабикәгә окшап калдың. ¹⁴Гүзәллегең хакында кәүемдәр араһында дан таралды, сөнки Мин һиңә биргән күркәмлек гүзәллегеңде камил иткәйне, – тип белдерә Раббы Хаким. –

¹⁵Әммә һин гүзәллегеңә ышандың, шөһрәтең менән файзаланып, фәхешлек юлына бастың, һәр үткенсе менән зина кылдың.

¹⁶Мин һиңә биргән кейемдәреңдең бер өлөшө менән табыныу калкыулыктарыңды бизәп, уларзың өстөндә быға тиклем булмағанса һәм киләсәктә лә булмастай фәхешлек иттең. ¹⁷Һиңә Мин биргән алтын һәм көмөш бизәнгестәрҙән ир-ат һындары яһаның һәм улар менән зина кылдың. ¹⁸Уларға нағышлы күлдәктәрәңде кейҙерҙең, уларзың алдына Минең зәйтүн майымды һәм хуш есле сайырымды куйзың. ¹⁹Мин һиңә биргән ашамлыктарзы – һине тукландырган иң яҡшы бойзай онон, майзы, балды – хуш есле төтәтәү қорбаны итеп алдарына куйзың. Тап шулай булды, – тип белдерә Раббы Хаким. – ²⁰Минең өсөн тыузырған улдарыңды һәм кыззаныңды алып, уларзы боттарыңа ризык итеп қорбан кылдың. Фәхешлегең генә етмәгән, ²¹һин, Минең балаларымды салып, утта боттарға қорбан иттең. ²²Ошо әшәкелектәрәңде эшләгәндә һәм зина кылғанда һин үзеңдең йәш сағыңды – яланғас, шәп-шәрә, қаныңа батып, тыбырсынып ятқан вақытыңды – исеңә төшөрмәнең.

²³Әй, қайғы һиңә, қайғы! – тип белдерә Раббы Хаким. – Қылған қабәхәтлектәрәң етмәгәндәй, ²⁴үзеңә убалар қорзоп, һәр майзанда табыныу калкыулыктары төзөнөң. ²⁵Һәр юлдың сатында табыныу калкыулыктары яһап, үзеңдең гүзәллегеңде нәжесләнең, һәр үткенсе алдында тарбаңлап яттың һәм фәхешлегеңде арттырзың. ²⁶Күршеләрәң, енси дәрте ташып торған Мысыр улдары менән зина кылдың. Үзеңдең тыйғыһыз азғынлығың менән Мине ярыһыттың. ²⁷Шунда Мин һиңә қаршы қулымды күтәрҙем. Ризығыңды кәметеп, һине дошмандарың булған пелешти қыз-

заны ихтыярына бирҙем. Хатта улар за һинең әхлақһыз қылығыңдан оялды. ²⁸Һин ашшурзәр менән дә зина қылдың, ләкин туйманың; уйнаш иттең, әммә кәнәғәтләнемәнең. ²⁹Бозоқлоғоңдо саузағәрзәр иле булған Халдей ерзәрәне тиклем йәйелдерҙең, тик бының менән дә кәнәғәтлек тапманың.

³⁰Быларзың барыһын да қылған сағыңда нәфсең шул тиклем азғын ине, – тип белдерә Раббы Хаким, – һин хаяһыз фәхишә һымак қылдың! ³¹Һәр юлдың сатында фәхеш убалары қорзоп, һәр майзанда табыныу калкыулыктары өйзөң. Хатта фәхишә кеүек тә булманың һин, сөнки түләү итеп бирелгән бүләктәрҙе кире қактың.

³²Зина қылған, ире урынына яттарзы қабул иткән уйнашсы қатын булдың. ³³Фәхишәләргә хак түләйзәр. Ә һин үзең бөтә уйнаштарыңа бүләк тараттың. Фәхешлек итергә һәр яқтан һиңә қилһендәр өсөн үзең ришүәт бирҙең. ³⁴Фәхешлегеңдә башқа қатындарға окшамағанһың, сөнки һис кем, уйнаш итергә өгөтләп, артыңдан бақтырман, һиңә бүләк бирмәнеләр, үзең бүләк өләштең. Был йәһәттән һин башқаларҙан шулай айырылып тораһың».

³⁵Шуға күрә Раббы һүзен тыңла, эй фәхишә! ³⁶Раббы Хаким былай ти: «Азғынлыҡқа бирелгәнең һәм фәхешлек иткәңдә уйнаштарың алдында оятың асылған өсөн, бөтә ерәңгес боттарың һәм һин уларға биргән балаларыңдың қаны өсөн – ³⁷шуларзың барыһы өсөн, ләззәтләнгән бөтә уйнаштарыңды – һөйгәндәрәңде лә, күрә алмағандарыңды ла – бергә йыям. Һәр тарафтан уларзы туплап, алдарында шәрәлегеңде асам; улар һинең хурлыҡқа қалыуыңды күрер.

³⁸Мин һиңә зина қылған һәм кеше қаны қойған қатындарға биргән язаны бирәм – һине, көнсөллөгөмдән ярып, үлемгә дусар итәм. ³⁹Мин һине уйнаштарыңдың қулына тапшырам. Улар убаларыңды емерерзәр, табыныу калкыулыктарыңды туззырырзәр. Өстөңдәге кейеменде йыртып бырғарзәр, бизәнгестәрәңде тартып алырзәр, һине яланғас, шәп-шәрә қилеш қалдырырзәр.

⁴⁰ Ғәм халықты һиңә каршы күтәрерзәр, улар һине таш бәреп үлтерер һәм кылыс менән тураклап ташлар. ⁴¹ Өйзәрәнде үртәрзәр, һине бик күп катындар алдында язаларзәр. Мин һинең фәхешлегенә сик куясакмын, башкаса уйнаштарыңа бүләк өләшмәһең. ⁴² Бары шул сакта ғына һиңә булған асыуым каныр һәм көнсөллөгөм басылыр, тынысланырмын һәм ярһыуым үтер.

⁴³ Йәш сағыңды иһендә тотмаған һәм кылған эштәрәң менән асыуымды килтергән өсөн, был ғәмәлдәрәңдә әжерен башыңа төшөрәсәкмен, – тип белдерә Раббы Хаким. – Бөтә был әшәкелектәрәң өһтәп, бозоклокка ла бирелмәһеңме ни? ⁴⁴ Кешеләр һинең хакта һөйләгәндә „әсәһе һиндәй булһа, кызы ла шундай“ тигән мәкәлдә иһенә төшөрәсәк. ⁴⁵ Ирә менән балаларын һанға һукамаған әсәңдәң кызы һин, ирзәрә менән балаларын һанға һукамаған кыз туғандарыңдың туғаныһың. Әсәң – хитти кызы, ә атайың әмөри иһе. ⁴⁶ Өлкән аһайың – кыззары менән һинән төһьякта йәшәгән Самария, ә һеңлең – кыззары менән һинән көһьякта йәшәгән Содом. ⁴⁷ Әммә һин уларзың ғына юлын кыуып, уларзың ғына әшәкелектәрән кылып калманың, был ғына һиңә аз тойолдо, һин уларға карағанда ла азғынырак булдың. ⁴⁸ Үземдәң барлығым менән ант итеп әйтәм, – тип белдерә Раббы Хаким, – һеңлең Содом да, кыззары ла һин кыззарың менән кылғанды эһләмәһе.

⁴⁹ Һеңлең Содомдың ғәйебе бына һимәнән ғибәрәт иһе: үзе лә, кыззары ла тәкәббер булдылар, туйып шаштылар, эһһезлектән аззылар, фәкирзәр менән мохтаждарға ярзам кулы һузманылар. ⁵⁰ Улар эреләнде, Миңә хозурымда ерәнгес эштәр кылды, һәм Мин, быны күреп, уларзы юк иттем. ⁵¹ Самария һин кылған гонаһтарзың яртыһын да эһләмәһе. Әшәкелектә һин уларзан арттырып ебәрзәң. Кылған кәбәхәтлектәрәң алдында аһайың менән һеңлең тоғро-рак булып күрәнде. ⁵² Һин хурлығыңды

үзең күтәр. Сөнки кыз туғандарыңды бер ни тиклем акланың. Кылған гонаһтарың уларзыкынан да ерәнгесерәк булғанға күрә, уларзы тоғро-рак итеп күрһәттең. Оятыңдан һин дә кызар, кыз туғандарыңды шул рәуешле аклап, мәсхәрәнде күтәр!

⁵³ Әммә, бер көн килеп, Мин Содом менән уның кыззарын, Самария менән уның кыззарын, улар менән бергә һине яһынан мул, иһен тормошка кайтарырмын. ⁵⁴ Әһләгәндәрәң өсөн оялһын, хурлығыңды үзең күтәрһен һәм шуның менән улар өсөн йәуаныс булып торһон тип эһләйем Мин быны. ⁵⁵ Кыз туғандарың Содом һәм Самария менән кыззары ла, кыззарың менән һин дә әлекке хәлегезгә кайтасакһығыз. ⁵⁶⁻⁵⁷ Яманатың фашланғанға тиклем, ғорур көндәрәңдә һеңлең Содомдың иһемен мыһкыллап телгә алманыңмы ни? Инде һин үзең Әдом кыззары һәм уның күршеләре, пелешти кыззары, һиңә ерәһеп караған бөтә әйләһә-тирәләгеләр алдында хурлыкка калдың. ⁵⁸ Үзеңдәң азғынлығың һәм әшәкелектәрәң өсөн язаһын күтәрәсәкһең», – тип белдерә Раббы.

Мәңгелек килешү

⁵⁹ Раббы Хаким былай ти: «Һин, килешүзе бозоп, антыңдан ваз кистең. Шуға күрә Мин дә һинең менән шулай итәсәкмен. ⁶⁰ Әммә Мин, һинең менән йәш сағыңда төзөгән килешүзе иһтә тотоп, һинең менән мәңгелек килешүзе тергезәсәкмен. ⁶¹ Аһайзарыңды һәм һеңләрәңдә үз яһыңа алғас, кыуған юлыңды иһеңә төшөрөрһөң, һәм һиңә оят булыр. Һинең менән төзөгән килешүзә булмаһалар за, уларзы, кыззарың булһындар тип, һиңә бирермен. ⁶² Һинең менән килешүзе һығытырмын, шунда Миңә Раббы иһкәһемдә белерһең. ⁶³ Кылған ғәмәлдәрәңдәң бөтәһен дә Мин ғәфү иткәһдән һуң, һин быларзың барыһын да хәтерәңдә тоторһөң, оятыңдан кыззарыһың һәм бынан ары хурлығыңдан ауызыңды асырға ла базнат итмәһең», – тип белдерә Раббы Хаким.

**Бөркөт менән йөзөм ағасы
тураһында жисса**

17 ¹ Миңә Раббы һүзе булды:
² – Эй әзәм улы, Исраил нәселенә бер йомак әйт һәм бер хикмәтле һүз һөйләп бир. ³ Уларға әйт, Раббы Хаким былай ти: «Озон қауырһынлы, кабарынкы мамыклы, зур канатлы олоғара сыбар бер бөркөт Ливанға осоп килде. Бер кедр ағасының осон эләктерзе лә ⁴ уның иң өскө ботағын һындырып алды. Шунан уны алыш-биреш итеүселәр иленә алып китте, саузағәрзәр калаһына алып барып ултыртты. ⁵ Ошо ерзең орлоғон алып, уңдырышлы тупракка сәсте, уны тал ботағы һымак ағын һыу буйына ултыртты. ⁶ Ул тамырланды, тәпәшәк кенә, әммә куйы йөзөм ағасы булып үрелеп үсте. Тәлгәштәрә бөркөткә табан тартылды, тамырзары иһә аста ине. Шулай итеп, үрсем биргән, ботак йәйгән бер йөзөм үсентеһе булды.

⁷ Йәнә бер озон канатлы, кабарынкы мамыклы зур бөркөт бар ине. Бына йөзөм үсентеһе үзенең тамырзарын был бөркөт яғына һүззы, һуғарһын тип, ботактары менән ултырған урынынан уға үрелде. ⁸ Әммә ул былай за, тәлгәшләнһен, емеш бирһен, күркәм бер йөзөм ағасы булһын өсөн, ағыр һыу буйзарындағы уңдырышлы тупракка ултыртылғайны бит инде».

⁹ Ын әйт, Раббы Хаким былай ти: «Был йөзөм имен генә үсеп китерме? Короһон тип, бөркөт уның тамырзарын йолкмаҫмы, емештәрән өзмаҫме? Уның ботактарындағы йәшел япрактары корор. Тамырынан тартып алып бырғар өсөн көслә кул да, күп халык та кәрәк булмаҫ. ¹⁰ Бына, ул ултыртылған, әммә имен генә үсә алырмы? Көнсығыш эле қағылыу менән короп калмаҫмы? Әллә үсеп сыққан урынында һулып калырмы?»

¹¹ Миңә Раббы һүзе булды:

¹² – Был фетнәсел халыкка әйт: «Ошоларзың нимә аңлатканын белмәйһегеҙме ни?» Уларға әйт: «Ана, Бабил батшаһы Йәрусәлимгә килде, уның батшаһы менән

түрәләрен әсир итеп, Бабилға, үзенә алып китте. ¹³ Шунан батша токомонан булған берәүзе алып, уның менән килешеү төзөнә һәм ант иттерзе. Илдең арзаклы кешеләрен дә тотконға алды. ¹⁴ Батшалык күндәм булһын, күтәрелмәһен, килешеүзе һаклап, нык торһон өсөн шулай эшләне. ¹⁵ Әммә ул кеше Бабил батшаһына каршы баш күтәрзе, үзенә аттар һәм зур ғәскәр ебәрһен өсөн Мысырға илселәр ебәрзе. Уңыш казанырмы ул? Ошоларзы эшләгән кеше котолормо? Төзөгән килешеүзе боззо – котола алырмы?»

¹⁶ Үземдең барлығым менән ант итеп әйтәм, – тип белдерә Раббы Хаким, – ул Бабилда үлеп каласак. Ул илдең батшаһы уны тәхеткә ултыртты, ә ул, биргән антынан ваз кисеп, уның менән төзөшкән килешеүзе боззо. ¹⁷ Бабилдар бик күптәрзе кырыр өсөн тупрактан камау убалары өйгәндә, каланы уратып нығытмалар төзөгәндә, фирғәуен кеүәтле ғәскәрә һәм күп һанлы яугирзәрә менән һуғышта уға ярзамсы булмаясак. ¹⁸ Төзөгән килешеүен бозоп, ул антынан ваз кисте. Тоғро булырға вәғәзә биргәйне, ә үзе ошоларзың барыһын да эшләне, шуға күрә ул қасып котола алмаясак».

¹⁹ Шуға күрә Раббы Хаким былай ти: «Үземдең барлығым менән ант итеп әйтәм, Миңә биргән антынан ваз кискән, килешеүемде бозған өсөн Мин был гәмәлдәрәнен әжерен башына төшөрәсәкмен. ²⁰ Уның өстөнә ауымды ырғытырмын, тозағыма каптырып, Бабилға килтерермен, Миңә хыянат иткән өсөн уға шунда хөкөм қылырмын. ²¹ Уның қасқан бөтә яугирзәрә қылыстан қырылыр, иҫән қалғандары донъяның һәр тарафына таратылыр. Шул вақытта ошоларзы Мин Раббы әйткәнән белерһегеҙ».

Кедр ағасы тураһында жисса

²² Раббы Хаким былай ти:

«Мин кедр ағасының иң башынан Бер ботак алып үстерәсәкмен.

Иң юғары ботактарынан иң нәфисен алып,

- Бөйөк һәм мөһабәт тауға
ултыртасакмын.
- 23 Исраилдың бейек тауына
ултыртырмын уны.
Ботакланыр, емешләнең,
Мәғрур кедр ағасы булыр,
Астына төрлө коштар һыйыныр,
Ботактарының күлэгәһендә оя
корор.
- 24 Кырзағы бөтә ағастар
Бейек ағасты тәпәшәйткән,
Тәпәште бейегәйткән,
Йәшел ағасты короткан,
Коро ағасты сәскә аттырған
Мин Раббы икәнде аңлар.
Мин, Раббы, әйттем быны һәм
Әйткәнемде бойомға ашырасакмын».

Шәхси яуаплылык

18 ¹ Миңә Раббы һүзе булды:
² – Исраил ере тураһында «Ата-
лары бешмәгән йөзөм ашаны, балаларының
теше камашты», – тигән мәкәл менән нимә
әйтмәксе булаһығыз?

³ Үземдең барлығым менән ант итеп әй-
тәм, – тип белдерә Раббы Хаким, – һез
Исраилда был мәкәлдә башка әйтмәйә-
сәкһегез. ⁴ Белеп куйығыз: һәр кешенең
йәне Минекә: атаның йәне Минекә булған
һымак, баланың йәне лә Минекә. Кем гонаһ
кылған, шул үләсәк!

- ⁵ Әйтәйек, берәү тәкүә,
Ул гәзел, тоғро гәмәлдәр кыла,
⁶ Таузарза боттарға килтерелгән
корбандарзы ашамай,
Исраил нәселенең боттарына
табынмай,
Якынының катынын нәжесләмәй;
Күрем күргән катынға якынламай,
⁷ Бер кемде лә кыйырһытмай,
Бурыска алғандың аманатын
кайтара,
Кеше таламай,
Аска икмәк, яланғаска кейем бирә,
⁸ Үтескә биргән өсөн килем талап
итмәй,

- Яуызлыктан кулын тыя;
Ике кеше араһында гәзел хөкөм
йөрөтә,
⁹ Минең канундарыма күрә эш итә,
Кағизәләремде ихлас тота –
Шул тәкүә кеше.
Һис шикһез, ул йәшәйәсәк, –
тип белдерә Раббы Хаким. –
- ¹⁰ Әйтәйек, ул кешенең бер улы булһа,
Һәм ул юлбаһарлык кылһа, кан
түкһә,
Туғанына каршы ошоларзың
беренен эшләһә,
¹¹ Атаһы кылмаған эштәрзе кылһа:
Таузарза боттарға килтергән
корбанды ашаһа,
Якынының катынын нәжесләһә,
¹² Фәкир менән хәйерсене
кыйырһытһа,
Кеше талаһа, аманатты кайтармаһа,
Боттарға табынһа,
Ерәнгес эштәр кылһа,
¹³ Килем алыр өсөн үтескә акса бирһә,
Уны арттырып алһа,
Бындай кеше тере калырмы?
Юк, ул тере кала алмай!
Бөтә был әшәкелектәрзе кылған
өсөн
Ул һис шикһез үлтерелер.
Үлемендә үзе гәйепле булыр.
- ¹⁴ Әйтәйек, был улдың да бер улы
булыр.
Ул, атаһы кылған бөтә гонаһтарзы
күреп,
Уларзың беренен дә кабатламаһа –
¹⁵ Таузарза боттарға килтергән
корбанды ашамаһа,
Исраил нәселенең боттарына
табынмаһа,
Якынының катынын нәжесләмәһә,
¹⁶ Кешене кыйырһытмаһа,
Бурыс өсөн аманат алмаһа,
Һис кемде таламаһа,
Аска – икмәк, яланғаска кейем бирһә,

- 17 Яуызлыктан кулын тыйһа,
 Үтескә акса биреп, арттырып
 түлэтмәһә,
 Канундарым буйынса йәшәһә,
 Кағизәләремде ихлас тоһа –
 Ул атаһының гонаһы өсөн үлмәс,
 Ыс шикһез ғүмерен һаклап калыр.
- 18 Ә атаһы үзенең ғәйебе аркаһында
 үлер.
 Сөнки залим булды, кәрзәштәрен
 таланы,

Халкы араһында яманлык кылды.

19 Һез: «Ни өсөн улы атаһының ғәйебе өсөн яуап бирмәй?» – тип һорайһығыз. Сөнки был улан ғәзел һәм тоғро булғанды эшләй, Минең бөтә кағизәләремде үтәй, уларҙы бойомға ашыра. Әлбиттә, был кеше йәшәйәсәк. 20 Гонаһ кылған кеше үләсәк. Улы атаһының ғәйебен үз өстөнә алмаһ, ата улының ғәйебен үз өстөнә алмаһ. Тәкүә кеше – тәкүәлегенең, яуыз кеше яуызлығының әжерен алыр.

21 Яуызлык эшләгән кеше, гонаһ кылуҙан баш тарта, бөтә кағизәләремде тәүәл үтәһә, ғәзел һәм дөрөһ ғәмәлдәр кылһа, мотлак йәшәр, үлмәһ. 22 Эшләгән енаһәттәренең береһә лә иһкә алынмаһ: кылған ғәзеллеге аркаһында йәшәр. 23 Әллә Мин яуыз кешенең үлеменән һөйөнөһ табамы? – тип белдерә Раббы Хахим. – Мин уның яман юлынан баш тартыуын һәм йәшәүен теләйем.

24 Тоғро кеше, һаклыктан тайпылып, яманлык эшләһә, яуыз кеше кылған бөтә ерәнгес эштәрҙә кылһа, йәшәйәсәкме? Эшләгән якшылыктарының береһә лә иһәпкә алынмаһ. Ул һыянат кылған өсөн, эшләгән гонаһтары өсөн үлер.

25 Әммә һез: «Раббының юлы дөрөһ түгел!» – тиһегез. Әй Израил нәһәлә, тыңла: Минең юлым дөрөһ түгелме? Үзегезҙең юлдарығыз яңылыш түгелме һуң? 26 Тоғро кеше, үзенең һак юлын ташлап, енаһәттә кылһа, шул аркала үләсәк. Әйе, эшләгән енаһәтте аркаһында үләсәк ул. 27 Әгәр яуыз кеше, кылған яманлығынан баш тартып,

ғәзел һәм тоғро булғанды кылһа, үзенең йәнен коткарыр. 28 Кылған бөтә енаһәттәрен танып, ихлас күңелдән ваз кискәнгә күрә, ул мотлак йәшәр, үлмәһ. 29 Ә Израил нәһәлә: «Раббының юлы дөрөһ түгел», – ти. Әй Израил нәһәлә, Минең юлдарым дөрөһ түгелме? Үзегезҙең юлдарығыз яңылыш түгелме һуң?

30 Шуға күрә, әй Израил нәһәлә, һезҙең һәр берегезҙә тотқан юлығыҙға карап һөкөм итәһәкмен, – тип белдерә Раббы Хахим. – Тәүбәгә килегез! Гонаһығыз абыныу ташы булмаһын өсөн бөтә енаһәттәрегезҙән ваз кисегез. 31 Кылған бөтә гонаһтарығызды ташлағыз. Үзегез өсөн яңы йөрәк, яңы рух булдырығыз! Ни өсөн һезгә үлергә, әй Израил нәһәлә? 32 Мин бер кемдең дә үлеменә кыуанмайым, – тип белдерә Раббы Хахим. – Гонаһтарығыҙдан ваз кисегез зә йәшәгез!

Израил һакимдары өсөн һыктау

19 1 – Ә һин Израил һакимдары өсөн һыктау йырлап әйт:

2 «Нимә ине һинең әһәң?

Арыһландар араһында бер инә арыһлан!

Ул йәш арыһландар араһында ятыр, Балаларын үһтерер ине.

3 Балаларының береһен зүрайтҡайны, Ул йәш арыһланға әйләнде, Корбанын йыртҡыһларға өйрәнде – Кешеләр ашаны.

4 Кәүемдәр уның һақында иһеттеләр; Арыһланды үззәрә казған һокорға төһөрзөләр.

Моронона ырғак казап Уны Мыһырға һөйрәкләһеләр.

5 Инә арыһлан, уны көтөп, өмөтөн юйғас,

Балаһының икенһен алды, Уны йәш арыһлан итеп үһтерҙе.

6 Был бала йәш арыһландар араһында йөрөнө,

Ул да йәш арыһлан булды.

Табыһын йыртҡыһларға өйрәнде –

- Кешеләр ашаны.
- 7 Уларзың кәлгәләрен емерзе,
Калаларын харабаға әйләндерзе;
Илдә йәшәгән барыһы
Уның ырылдауынан куркыуға төштө.
- 8 Шул сак тирә-як ерзәрзең кешеләре
Уға каршы күтәрелде.
Өстөнә ау ташланы,
Уны тозақтарына төшөрзө.
- 9 Уны, ырғақ менән эләктереп,
Ситлеккә ултырттылар,
Бабил батшаһына килтерзеләр;
Тауышы Израил таузарында
Башкаса ишетелмәһен тип,
Уны бик астында тоттолар.
- 10 Һинең әсәң һыу буйындағы баксала
Үскән бер йөзөм ағасы һымак ине.
Мул һыузарзан тәлгәше сук булды,
Емеше унды.
- 11 Ботағы батшаға хахимлык таяғы
Яһарлык кимәлдә көслө ине.
Куйы япрактары араһында
Олоно болоттарға олғашты.
Бейеклеге, суклығы менән
айырылып торзо.
- 12 Әммә уны, асыу менән
Йолкоп сығарып, ергә аттылар.
Шәрек еле уны коротто,
Емештәре йолкоп алынды,
Көслө ботақтары һулыны,
Уларзы ут ялманы.
- 13 Инде сүлгә,
Һыуһыз коро ергә күсерелде.
- 14 Олононан ут сықты ла
Емештәрен ялмап алды,
Хахимлык таяғы булырлык
Көслө ботағы калманы».
- Был – һыктау йыры, ул һыктау
йыры булып каласак.

Израилдың хыянатсыллығы

20 ¹ Һөргөндә йәшәүебеззең етенсе
йылында, бишенсе айзың унынсы
көнөндә Израил акһакалдарының кайһы

берәүзәре Раббынан кәңәш һорар өсөн ки-
леп каршыма ултырзы.

² Шунда миңә Раббы һүзе булды:

³ – Эй әзәм улы, Израил акһакалдарына
әйт, белдер уларға, Раббы Хахим былай ти:
«Һез Минән кәңәш һорарға килдегезме?
Үземдең барлығым менән ант итеп әйтәм,
Мин һеззең һораузарығызға яуап бирмә-
йәсәкмен», – тип белдерә Раббы Хахим. –
⁴ Хөкөм кылаһыңмы уларға, әй әзәм улы,
дәғүләшәһеңме улар менән? Аталарының
ерәнгес эштәрен һөйләп бир уларға.

⁵ Уларға әйт, Раббы Хахим былай ти:
«Израилды һайлап алған көнөмдә, ку-
лымды күтәреп, Якуп токомона ант иттем,
Мысыр ерендә уларға Үземде таныттым:
„Мин Раббы – һеззең Аллағыз!“ – тип ант
иттем. ⁶ Шул көндә уларзы Мысырзан алып
сығырға, улар өсөн һайлаған иң гүзәл ер-
гә – һөт һәм бал ағып яткан ергә алып
барырға ант иттем. ⁷ Мин уларға, һәр бе-
регеҙ бил бөккән ерәнгес һындарзы алып
бырақтырһын, Мысырзың боттары менән
үзен нәжесләмәһен, Мин Раббы – һеззең
Аллағыз, тинем. ⁸ Әммә улар Миңә каршы
баш күтәрзе, әйткәнемә колак һалманы.
Бер кем дә үзе бил бөккән ерәнгес боттар-
зы алып ташламаны, Мысырзың боттарын
ырғытманы.

Шунда Мысырза ярһыуымды уларзың
өстөнә яузырасағымды, асыуымды түгәсә-
гемде әйттем. ⁹ Әммә Мин Үземдең исемем
хакына, улар араларында йәшәгән кәүемдәр
алдында исемемә тап төшмәһен өсөн быны
эшләмәнем, сөнки уларзың күзе алдында
исраилдарзы Мысырзан алып сыккан са-
ғымда Үземде танытқайным. ¹⁰ Шуның өсөн
Мин Израил халкын Мысырзан сығарзым
һәм сүллеккә алып килдем. ¹¹ Уларзы үтә-
гән кешегә йәшәү биргән бойороқтарымды
бирзем, канун-кағизәләремде белдерзем.
¹² Шулай ук арабыззағы килешәү билдәһе
итеп, уларға шәмбе көнө бирзем. Шул сак-
та Минең уларзы изге кылыр өсөн Үземә
айырып алған Раббы икәнемде беләсәктәр,
тинем. ¹³ Әммә Израил нәселе сүлдә Миңә

каршы баш күтәрзе. Уларзы үтэгән кешегә йәшәү биргән бойороктарымды тотманы, канун-кағизәләремде инкар итте, шәмбе көндәремде бөтөнләй боззо. Шуға күрә ярһыуымды уларзың өстөнә яздырасағымды һәм сүлдә уларзы юк итәсәгемде әйттем. ¹⁴ Әммә ираилдарзы Мысырзан алып сыкканымды күргән көүемдәр күзәндә Мин Үземдең исемем хақына, исемемә тап төшмәһен өсөн улай эшләмәнем. ¹⁵ Мин сүлдә уларға кулымды күтәрәп ант иттем: уларзы иң гүзәл ергә, һөт һәм бал ағып яткан ергә алып инмәйәсәкмен. ¹⁶ Сөнки улар кағизәләремде кире какты, бойороктарымды тыңламаны, шәмбе көндәремде боззо, уларзың күңелдәре боттарына береккәйне. ¹⁷ Шуға карамастан, Мин уларзы кызғандым, уларзы һәләк итмәнем, сүлдә кырып ташламаным.

¹⁸ Сүлдә уларзың балаларына әйттем: „Аталарығыздың йолалары буйынса йәшәмәгез, уларзың кағизәләрен тотмағыз, боттары менән үзегеззе нәжесләмәгез. ¹⁹ Мин Раббы – һеззәң Аллағыз. Минең кағизәләрем буйынса йәшәгез, бойороктарымды тотоғоз һәм уларзы гәмәлгә ашырығыз. ²⁰ Шәмбеләремде изге тип белегез. Улар Минең менән һеззәң арала килешәү билдәһе булып калһын. Шунда Минең Раббы, һеззәң Аллағыз, икәнемде белерһегез“.

²¹ Әммә балалары ла Миңә каршы баш күтәрзе: уларзы үтэгән кешегә йәшәү биргән бойороктарымды тотманы, канун-кағизәләрем буйынса йәшәмәне, шәмбе көндәремде һанламаны. Шунда Мин сүлдә ярһыуымды уларзың өстөнә яздырасағымды, асыуымды түгәсәгемде әйттем. ²² Әммә кулымды тыйзым. Ираилдарзы Мысырзан алып сыкканымды күргән көүемдәр алдында исемем хақына, исемем хурлыкка калмаһын өсөн Мин быны эшләмәнем. ²³ Мин сүлдә уларзы көүемдәр араһына таратырға, төрлө ерзәргә һибәргә ант иттем,

²⁴ сөнки канун-кағизәләремде үтәмәнеләр, бойороктарымды кире кактылар, шәмбе көндәремде боззолар, ата-бабаларының боттарына күз төбәнеләр. ²⁵ Мин дә уларға яман кағизәләр, йәшәр өсөн яракһыз канундар бирзем. ²⁶ Уларға килтергән сазакалары – тәүге булып тыуған һәр ир баланы утта корбан итеү менән үззәрен нәжесләргә ихтыяр бирзем. Дәһшәткә төшһөндәр һәм Минең Раббы булғанымды белһөндәр өсөн эшләнем быны».

²⁷ Шуға күрә, әй әзәм улы, Ираил халқына һөйлә, әйт уларға, Раббы Хаким былай ти: «Һеззәң аталарығыз, Миңә хыянат итеп, бына тағы нисек хурланылар: ²⁸ Мин бирәм тип ант иткән илгә уларзы алып килгәндән һуң, улар һәр бейек калкыулык, сук япраклы ағас күреү менән, шунда корбан сала, Минә асыуандырырлык сазакаларын килтерә, хуш ес төтәтә, шарап корбандары түгә башланы. ²⁹ Мин уларзан: „Һез бара торған һиндәй калкыулык ул?“ – тип һораным. Шуға күрә ул урындар бөгөнгә тиклем Бама* тип атала».

³⁰ Шуға күрә Ираил халқына әйт, Раббы Хаким былай ти: «Аталарығыз һымак һеззә үзегеззе нәжесләмәйһегезме? Уларзың ерәнгес боттары артынан әйәрәп зина кылмайһығызмы? ³¹ Һез, боттарға бүләктәр килтерәп, балаларығызды утта яндырып, бөгөнгә тиклем бөтә боттарығыз менән үзегеззе нәжесләйһегез. Шулай икән, нисек килеп Минән кәңәш һорарға базнат итәһегез, әй Ираил нәселе? Үземдең барлығым менән ант итеп әйтәм, – тип белдерә Раббы Хаким, – һезгә һорарға рөхсәт бирмәйәсәкмен.

³² Һез: „Ағаска, ташка табынған көүемдәр, ят кәбиләләр кеүек буласакбыз“, – тиһегез. Әммә был ниәтегез бер вақытта ла гәмәлгә ашмаҫ.

³³ Үземдең барлығым менән ант итеп әйтәм, – тип белдерә Раббы Хаким, – һезгә

* 20:29 Был урында йәһүд телендә һүз уйнатыу: «Бама» – «калкыулык» һәм «баим» – «барыу» һүззәре окшаш яңғырай.

көзрәтем, һузылған кулым һәм көслө асыуым менән хахимлык итәсәкмен. ³⁴ Көзрәтем, һузылған кулым менән, көслө асыуымды түгеп, һеззе халыктар араһынан сығарасакмын, Үзем тараткан илдәрҙән йыйып аласакмын. ³⁵ Һеззе халыктарҙың сүленә алып барасакмын һәм шунда һеззе менән йөзмә-йөз хөкөмләшәсәкмен. ³⁶ Аталарығыз менән Мысыр сүлендә нисек хөкөмләшкәнмен, һеззе менән дә шулай хөкөмләшәсәкмен, – тип белдерә Раббы Хахим. – ³⁷ Һеззе көтөүсә таяғым астынан үткәрәсәкмен һәм килешеүемдең тезгененә индерәсәкмен. ³⁸ Мин һеззе фетнәселәрҙән, Миңә буйһонмаған кешеләрҙән тазартасакмын. Мин уларҙы килмешәк булып йәшәгән илдән сығарып ебәрермен, әммә улар Израил еренә аяҡ басмаясаҡ. Шунда Минең Раббы икәнәмде белерһегеҙ.

³⁹ Эй Израил халкы, Раббы Хахим былай ти: „Әгәр зә Мине тыңламайһығыҙ икән, китеп, һәр берегеҙ үзегеҙҙең боттарығыҙға табынығыҙ. Әммә бүләктәрегеҙ һәм боттарығыҙ менән Минең изге исемемде башкаса бысратаһы булмағыҙ.

⁴⁰ Сөнки мөкәддәс тауымда, Израилдың бейек тауында, – тип белдерә Раббы Хахим, – бөтә Израил нәселе, илендә күпме бар, бөтөнһө, Миңә хезмәт итәсәк. Унда уларҙы рәхәтләнеп кабул итәсәкмен, саҙакаларығыҙҙы, тәүге уңыш корбандарын, бөтә мөкәддәс бүләктәрегеҙҙе кабул итәсәкмен. ⁴¹ Халыктар араһынан сығарып, таралған илдәрегеҙҙән йыйып алғас, һеззе хуш ең корбанылай кабул итәсәкмен. Кәүемдәрҙең күзе алдында арағыҙҙа Үземдең изгелегемде күрһәтәсәкмен. ⁴² Ата-бабаларығыҙға ант итеп вәғәзә биргән Израил еренә һеззе алып ингәнәмдә Минең Раббы икәнәмде белерһегеҙ. ⁴³ Унда үзегеҙҙең нәжесләгән кылыктарығыҙҙы, ғәмәлдәрегеҙҙе иҫсегеҙгә төшөрөрһөгөҙ һәм кылған яузылыктарығыҙ өсөн үзегеҙҙән ерәнерһегеҙ. ⁴⁴ Эй Израил нәселе, һеззе менән яуыз юлдарығыҙға, азғын эштәрегеҙгә күрә түгел, исемем хақына мөғәмәлә иткәнәмдә,

Минең Раббы икәнәмде белерһегеҙ“, – тип белдерә Раббы Хахим.

Негевтағы янғын

⁴⁵ Миңә Раббы һүзе булды:

⁴⁶ – Эй әзәм улы, йөзөндө көньякка табан бор, көньякка өндәш, Негев урманына каршы пәйғәмбәрлек ит. ⁴⁷ Негев урманына әйт: «Раббы һүзенә колак һал, Раббы Хахим былай ти: „Бына Мин һиңә ут төртәм. Ул бөтә ағастарҙы – йәшәрәп ултырғанын да, короғанын да – ялмаясаҡ. Дөрлөгән ялкын һүнмәйәсәк, һәм көньяктан төньякка тиклем бөтәһенәң дә йөззәре өтөләсәк. ⁴⁸ Ут төртөүсенең Мин – Раббы икәнән барлык йән эйәләре лә күрәсәк. Ул ялкын һүнмәйәсәк“».

⁴⁹ Шунда мин былай тинем:

– Эй Хахимым Раббым! Был кешеләр минең хакта: «Ул тик йомак кына койған бер әзәм түгелме ни?» – тизер.

Раббының кылысы

21 ¹ Миңә Раббы һүзе булды: ² – Эй әзәм улы, йөзөндө Йәрусәлимгә табан бор, изге урындарға каршы һөйлә, Израил еренә каршы пәйғәмбәрлек ит. ³ Израил еренә әйт, Раббы былай ти: «Бына, Мин һиңә каршы сығам! Кынынан кылысымды һурып алам да һәммәгеҙҙе – тәкүәләргә лә, яуыздарҙы ла – кырам. ⁴ Тәкүәне лә, яуызды ла юк итер өсөн кынынан сытқан кылысым көньяктан төньякка тиклем бөтә йән эйәһенә йүнәләсәк. ⁵ Шунда һәр йән эйәһе белер: Мин Раббы кылысымды кынынан тартып сығарҙым, һәм ул урынына кабат кермәйәсәк».

⁶ Ә һин, эй әзәм улы, уларҙың күз алдында һыкта, бот сабып, хәсрәтләнеп инрә. ⁷ Улар һинән: «Һиңә инрәйһең?» – тип һорағанда, «Килә ятқан куркыныс хәбәр аркаһында, – тип яуапла. – Ул килгәс, һәр бер йөрәк хәлһезләнәсәк, бөтә кулдар һәленәсәк, рухтар төшәсәк, тубыктар калтыраясаҡ. Бына шул якынлаша, һәм ул ғәмәлгә ашасаҡ. Раббы Хахим шулай тип белдерә».

- ⁸ Миңә Раббы һүзе булды:
⁹ – Эй әзәм улы, пәйғәмбәрлек итеп әйт,
 Раббы Хаким былай ти:
 «Кылыс, кылыс инде сарланған,
 ялтыратылған,
¹⁰ Үлтереү өсөн кайралған,
 Йәшендәй ялтлар өсөн
 ялтыратылған.
 Тик нимәгә шатланайык?
 Ул кылыс улымдың хакимлык
 таяғына,
 Башка бар ағастарға караған һымак,
 Хурлап баға!
¹¹ Бына кылыс кулға кысып тотор
 өсөн
 Сарланырға бирелде,
 Үткерләп ялтыратылды,
 Үлтереүсе кулы өсөн әзерләнде.
¹² Үкереп ила, әзәм улы, һыкта!
 Сөнки был кылыс халкыма каршы,
 Исраилдың бар башлыктарына
 каршы күтәрелгән.
 Улар халкым менән бергә
 Кылыс ихтыярына бирелде.
 Бының өсөн күкрәгенде төйә-төйә
 ила!
- ¹³ Алда – һынау.
 Әгәр кылыс хурлап баккан
 Хакимлык таяғы ла булмаһа,
 нимә булыр? –
 тип белдерә Раббы Хаким. –
¹⁴ Һин, эй әзәм улы, пәйғәмбәрлек ит.
 Усыңа усыңды һук!
 Кылыс ике, өс мәртәбә сапһын.
 Ул – үлтереүсе кылыс,
 Оло кыйралыш кылысы.
 Кешене һәр ерзә тапкан кылыс.
¹⁵ Шуға күрә йөрәктәре хәлһезләнер,
 Абынып йығылғандар күп булыр.
 Бөгә капкалар янына
 Дәһшәтле кылыс куйзым.
 Ул йәшен кеүек ялтлаһын өсөн
 эшләнгән,
 Үлтерер өсөн кайралған.
¹⁶ Эй кылыс, уңға ла, һулға ла сап,
- Йөзөң кайза йүнәлә, шунда
 туракла!
¹⁷ Мин дә усымды уска һуғырмын,
 Ярһыуымды шулай бағырмын.
 Мин, Раббы, әйттем быны!»
¹⁸ Миңә тағы Раббы һүзе булды:
¹⁹ – Эй әзәм улы, Бабил батшаһының
 кылысы килһен өсөн ике юл билдәлә; улар-
 зың икеһе лә бер ерзән башланһын. Был
 калаларға илткән юлдар сатына билдә куй.
²⁰ Кылыска ғаммондарзың Рабба калаһы-
 на һәм Йәһүзәгә, нығытмалы Йәрүсәлимгә
 барыр өсөн юл билдәлә. ²¹ Сөнки Бабил
 батшаһы айырса, юл сатында, күрәзәлек
 итер өсөн тукталыр: уктарын һелкетер,
 боттарынан һорашыр, корбан ителгән малдың
 бауырына бағыр. ²² Уң кулында кала ди-
 уарзарын ватырға емергес корал куйырға,
 һуғыш башларға бойорок биреү, яу ораны
 һалыу, емергес коралды капкаға якынай-
 тыу, тупрактан убалар өйөү, камау нығыт-
 малары төзөү өсөн Йәрүсәлимде күрһәткән
 йәрәбә буласак. ²³ Бабил батшаһы менән ант
 биреп килешеү төзөшкән йәрүсәлимдәргә
 был юрау ялған булып тойолор. Әммә Ба-
 бил батшаһы, ғәйептәрен хәтергә төшөрөп,
 уларзы әсиргә аласак.
²⁴ Шуға күрә Раббы Хаким былай ти:
 «Ғәйебегеззе фаш кылып, барлык эштәре-
 геззә лә гонһтарығыззы күрһәтеп, кылған
 енәйәттәрегеҙзе үзегеҙ хәтергә төшөргән
 өсөн һеззе әсир итеп аласактар. ²⁵ Ә һин, эй
 Исраилдың бысрак, залим хакимы, һәләкәт
 көнөң якынлаша, язаланыр көнөң килә».
²⁶ Раббы Хаким былай ти:
 «Сәлләнде сис, тажыңды ташла!
 Инде бөтә нәмә үзгәрәсәк:
 Түбәнһетелгән – күтәреләсәк,
 Юғары булған – түбән төшөреләсәк.
²⁷ Емерәм, емерәм, емерәм был
 каланы!
 Бындай емерелеүзең быға тиклем
 булғаны юк ине.
 Уның ысын хужаһы килгәнә
 тиклем ул шулай каласак.
 Мин каланы уға бирәсәкмен».

28 Әһин, әй әзәм улы, пәйғәмбәрлек итеп әйт, Ғаммон халкы һәм уларзың мысқыллауы тураһында Раббы Хахим былай ти:

«Кылыс, кылыс!

Кырыр өсөн кынынан сығарылған,

Юк итер өсөн,

Йәшен кеүек ялтлаһын өсөн
кайралған.

29 Һинең туралағы күренмештәр
ялған,

Күрәзәлектәр алдаткыс.

Үлемдәре килгән яуыздарзың

Муйындарына инерһең, кылыс!

Уларзың һәләкәт көнө яқынлашты,

Язаланыр көнө килде.

30 Кылысыңды кынына тык!

Мин һине яратылған ереңдә,

Тыуған тупрағыңда хөкөм итәсәкмен.

31 Асыуымды өстөнә түгермен,

Утлы ярһыуым менән өтөрмөн,

Һине аяуһыз кешеләрҙең кулына

тапшырырмын,

Үлтерергә ошта бәндәләргә

бирермен.

32 Һин ут өсөн ем булырһың,

Ил әсендә каның түгеләсәк,

Хатта хәтергә лә алынмаясакһың.

Мин, Раббы, әйттем быны».

Йәрүсәлимдең гонаһтары

22 ¹ Миңә Раббы һүзе булды:

² – Әһин, әй әзәм улы, Йәрүсәлимде хөкөм итмәйәсәкһеңме ни? Кан түгеүсе был каланы хөкөм итмәһеңме? Әйзә, бөтә ерәнгес эштәрен уға белдер. ³ Әйт уға, Раббы Хахим былай ти: «Әй, үзенең әсендә кан түгеп, һәләкәтен яқынайткан, боттар яһап, үзен нәжесләгән кала! ⁴ Түккән каның аркаһында ғәйепкә тарының, яһаған боттарың менән үзеңдә нәжесләнең һәм яза көнөңдә яқынайттың, йылдарыңдың ахырына еттең. Шуға күрә һине кәүемдәргә мәсхәрәгә бирермен, бөтә илдәрҙең күз алдында көлкөгә каласакһың. ⁵ Яманатлы, фетнә тулы кала, яқындағылар ға, йырақтағылар ға һине мысқыл итер.

⁶ Һиндәге Исраил хахимдары үзәренең көсөн файзаланып кан түкте. ⁷ Һиндә ата менән әсәне хурлайзар, килмешәкте рәнйетәләр, етем менән тол катынды кыйырһыталар. ⁸ Һин Минең изге әйберҙәремдә һанға һукманың, шәмбе көндәремдә боззоң. ⁹ Яла яғыусыларың кеше канын түгә. Таузарзағы боттарға корбан ителгән итте ашаусылар, әшәкелек эшләгәндәр, ¹⁰ аталарының катындары менән яткандар, күрем вақытында катындарын көсләгәндәр йәшәй һиндә. ¹¹ Берәүзәр яқынының катыны менән азғынлык кыла, икенселәр киленен нәжесләй, өсөнсөһө үзенең кыз туғанын, атаһының кызын, мәсхәрәләй. ¹² Ришүәт өсөн кеше канын түгәләр, бурыска акса биреп, уны арттырып алалар, хакһыз табыш алыр өсөн яқындарын талайзар, ә Мине иҫкә лә алмайзар, – тип белдерә Раббы Хахим. –

¹³ Бына, Мин һин наһак юл менән табыш алған, һинең әсендә кан түгелгән өсөн асыу менән усымды усыма һуғам. ¹⁴ Мин һиңә каршы эш иткән көндәрҙә йөрөгән калтырамаһың, кулдарыңдың хәле калырмаһың? Мин, Раббы, әйттем быны һәм әйткәнемдә бойомға ашырасакмын. ¹⁵ Мин һинең халкыңды кәүемдәр араһына таратып ташлайым, төрлө илдәргә кыуып ебәрәм, һиндәге әшәкелектәргә сик куям. ¹⁶ Кәүемдәрҙең күз алдында һинең халкыңды хурлыҡка калдырғанда, Минең Раббы булғанымды белерһең».

¹⁷ Миңә Раббы һүзе булды:

¹⁸ – Әй әзәм улы, Исраил нәселе Минең өсөн көмөштө иретеп тазарткандан һуң тороп калған төпрә кеүек булды. Һәммәһе бергә тимерлек усағында калған файзаһың төпрәгә – ак курғаш, бакыр, тимер һәм кара курғаш катнаһмаһына – әйләнде. ¹⁹ Шуға күрә Раббы Хахим былай ти: «Бөтәгәз ға төпрә кеүек булғанығыҙ өсөн, һезҙә Йәрүсәлимдең уртаһына йыясакмын. ²⁰ Ут өрзөрөп иретер өсөн көмөштө, бакырҙы, тимерҙе, кара һәм ак курғашты тимерлек усағына бергә һалған кеүек, Мин дә асыу һәм ярһыу менән һезҙә бергә йыям һәм иретәм. ²¹ Һезҙә йыям да асыуым ялкыны менән

өрәм. Каланың уртаһында ирейәсәкһегез.²² Көмөш тимерлек усағында нисек ирей, һез зә кала уртаһында шулай ирерһегез. Шунда Мин Раббының һезгә асыуымды түккәнән белерһегез».

²³ Миңә Раббы һүзе булды:

²⁴ – Эй әзәм улы, Исраилға әйт: «Асыу көнөндә тазарынмаған, өстөнә ямғыр яумаған ер һин.²⁵ Исраил хакимдары – ырылдап корбанын йырткыслаған арыслан кеүек йәндәрзе кыя, малды һәм хазиначарзы тартып ала, катындарзы тол калдыра.²⁶ Каһиндары Минең канунымды боззо, изге әйбәрзәрәмде нәжесләне, хәрәм менән хәләлдә айырманы, пак менән нәжес араһындағы айырманы өйрәтмәне, Минең шәмбе көндәрәмде һанға һукманы, һәм Мин улар араһында бысрандым.²⁷ Ундағы башлыктар табышын йырткыслаған бүре шикелле: һакһыз табыш алыр өсөн кешеләрзең канын қоялар, йәнән кыялар.²⁸ Пәйғәмбәрзәре, уйзырма күрәнмештәр күрәп, ялған күрәзәлек итеп, был гәмәлдәрзең өстөн һылап-шымартып қуя; Мин Раббы әйтмәгән хәлдә лә: „Раббы Хаким шулай ти“, – тип һөйләй.²⁹ Ил халқы бер-берәһән изә, талай; ярлы менән мохтажды кыйырһыта, килмешәкте һакһыз рәһийетә.

³⁰ Араларында диуарзы калкытырлык, диуарзың емерелеп төшкән урынында тороп, был илде һәләкәттән һаклап калыу өсөн Минең каршыма баһырлык кеше эзләнем, әммә берәүзе лә таба алманым.³¹ Шуға күрә өстәрәнә асыуымды түгәсәкмен, ярһыуым менән яндырып юк итәсәкмен, кылғандарын үззәрәнәң баштарына төшөрәсәкмен», – тип белдерә Раббы Хаким.

Апалы-һеңлеле фәхишә

23 ¹ Миңә Раббы һүзе булды:
² – Эй әзәм улы, бер әсәнән тыуған ике қыз бар ине.³ Улар Мысырза фәхешлек иттеләр, йәш вақыттарынан фәхешлек юлына баһтылар. Шунда уларзың түштәрән тызынылар, ғиффәтле имсәктәрән һыйпанылар.⁴ Өлкәнәнәң исеме – Оһола,

һеңлехенеке Оһолива ине. Улар Минеке булды, улдары һәм қыззаны тыузы. Оһола – Самария, ә Оһолива Йәрүсәлим ине.

⁵ Оһола, Минеке була тороп та, фәхешлеген ташламаны, ашшурзарға – һөйәрзәрәнә – йән атты.⁶ Уларзың барыһы ла зәңгәрзән кейенгән түрәләр һәм башлыктар, сибәр егеттәр, ат менгән гәскәризәр ине.⁷ Ашшурзың асыл улдарының бөтәһенә фәхешләнеп үзен бирзе. Кемдәргә йән атқан, шуларзың барыһының да боттары менән үзен нәжесләне.⁸ Ул Мысырза башлаған фәхешлеген ташламаны. Сөнки йәш сағынан ук уны түш аһтына һалдылар, саф күкрәктәрән иззеләр, азғынлыктарын уның өстөнә түктеләр.⁹ Шуға күрә уны үзе йән атқан уйнаштары – Ашшур улдарының қулына бирзем.¹⁰ Улар Оһоланың оятын аһты, улдарын һәм қыззаны тартып алды, үзен қылыстан үткәрзе. Уны язаға дусар иттеләр, һәм уның катындар араһында яманаты таралды.

¹¹ Һеңлехе Оһолива быны күрәп торзо, әммә азғынлыкта һәм бозоклокта аһаһынан да арттырып ебәрзе.¹² Ашшур улдарына, түрәләр һәм башлыктарға, баштан-аяк коралланған, атқа атланған яугирзәргә, барса сибәр егеттәргә йән атты.¹³ Мин уның үзен ни тиклем нәжесләгәнән, икеһенәңдә қуған юлы бер икәнән күрзем.¹⁴ Ул азғынлығына тағы ла нығырақ батты. Диуарза төшөрөлгән ирзәрзең, қызыл буяу менән төшөрөлгән халдейзарзың һүрәттәрән,¹⁵ билдәрәнә билбау, баштарына күркәм сәллә кейгән, Халдей ерәнә, Бабилда тыуып үскән гәскәр башлыктарын хәтерләткән һүрәттәрзе күрзе ул.¹⁶ Оһолива ошо һүрәттәрзе күрзе лә, дәрте ташып, халдейзар иленә илселәрән ебәрзе.¹⁷ Бабилдар, Оһоливаның яһына, уның һөйөү түшәгәнә килеп, азғынлыктары менән нәжесләне. Оһолива улар менән нәжесләндә һәм уларзән күңеле қайтты.¹⁸ Күз алдында уйнаш итеп, оятын аһты, уның аһаһынан күңелем қайтқан кеүек, унан да ваз кистем.¹⁹ Ул иһә, йәш сағында Мысырза уйнаш иткәндәрән иһәнә төшөрәп, тағы ла нығырақ аһа бирзе.²⁰ Ағзалары – иһәктеке, мәнейзәрә

айғырзыкы кеүек булған һөйәрзәрен көсәне. ²¹ Шулай итеп, һин, эй Оһолива, йәшлек йылдарыңдағы азғынлыктарыңды һағындың, ул заманда мысырзар саф күкрәгенде һәрмәгенде, түшенде тызығанды хәтеренә төшөрзән.

²² Шуға күрә Раббы Хаким былай ти: «Күңелең екһенеп ташлаған һөйәрзәренде һиңә каршы күтәрәсәкмен. Һәр яктан уларзы һиңә каршы килтерәсәкмен. ²³ Бабилдар менән бөтә халдейзарзы, Пекод, Шоағ һәм Коағ халкын, барлык ашшурзарзы, матур егеттәрзе – улар барыһы ла түрәләр, етәкселәр, ғәскәр башлыктары, мәшһүр әзәмдәр, атлылар – һиңә каршы күтәрәсәкмен. ²⁴ Улар, коралланып, яу арбаларында һәм ылаузарза күмәк халык менән килер, әреле-ваклы калкандарын тотоп, торка кейеп һине уратып алып. Һине уларға хөкөм итергә бирәсәкмен, улар һине үз канундарына күрә язалаясақ. ²⁵ Көнсөлләгөмдә һиңә каршы йүнәлтермен. Һиңә ярһып ташланарзар: танауың менән колактарыңды қыркып алырзар, ә исэн калғандарың қылыстан қырылып. Улдарыңды һәм қыззларыңды әсиргә алырзар, имен калғандары утта янып үлер. ²⁶ Кейәмдәренде систерерзәр, күркәм бизәүестәренде тартып алырзар. ²⁷ Мысырзан алып сыққан азғынлығыңды һәм фәхешлегенде туктатасақмын. Бүтән уларға күтәрелеп карамайасақһың һәм Мысырзы исэнә төшөрмәйәсәкһең».

²⁸ Раббы Хаким былай ти: «Һине үзең күрә алмаған, күңелең екһенгән бәндәләр кулына бирермен. ²⁹ Һинең менән аяуһыз мөгәмәлә итәсәктәр, көс һалып тапқан малыңды тартып аласақтар, үзенде яланғас, шәп-шәрә калдырасақтар. Оятың, азғынлығыңды хурлығы һәм фәхешлеген асыласақ. ³⁰ Былар барыһы ла һиңә фәхешлегендә башка кәүемдәр артынан эйәргәнен һәм уларзың боттары менән үзенде нәжесләгәнен өсөн эшләнәсәк. ³¹ Һин апайыңды юлын қыузың, шуға күрә Мин кулыңа уның яза тустағын тотторам».

³² Раббы Хаким былай ти:

«Апайыңды тустағынан әсәсәкһең,

Ул тәрән дә, зур за.

Көләсәктәр һинән, мысқыл итәсәктәр,

Ул туп-тулы тустак.

³³ Иҫсерерһең, хәсрәткә батырһың – Апайың Самария тустағы,

Дәһшәт һәм һәләкәт тустағы ул.

³⁴ Уны төп күтәрә әсәсәкһең.

Уның ярсыктарын кимерәсәкһең, Күкрәгенә яра һаласақһың.

Быны Мин әйттем», –

тип белдерә Раббы Хаким.

³⁵ Шуға күрә Раббы Хаким былай ти: «Һин Мине оноттоң, Миңә артың менән боролдоң, шуға күрә әхлақһызылығыңды һәм фәхешлегендә язаһын күр».

³⁶ Раббы миңә былай тине:

– Әй әзәм улы, Оһола менән Оһоливаны хөкөм қыласақһыңмы? Улайһа уларға ерәнгес эштәрән иғлан ит. ³⁷ Сөнки улар зина қылдылар, уларзың кулында – кан. Улар боттары менән зина қылдылар. Хатта Минең өсөн тызуырған балаларын, ризык итеп, боттарына һондолар. ³⁸ Бынан тыш, улар Миңә тағы нимә эшләне: шул ук көндә Минең Изге торлағымды нәжесләне, шәмбеләремдә боззо. ³⁹ Балаларын боттарына қорбан итеп килтергән көндә улар Изге торлағыма инделәр һәм уны нәжесләнеләр. Бына нимә эшләнеләр улар Минең йортомда! ⁴⁰ Өстәүенә, алыста йәшәгән ирзәрзе сақырып, илселәр ебәрзеләр.

Һин, Оһолива, уларзың килеүенә йыуынып, күззәрәңә һөрмә тартып, бизәүестәреңдә тағып каршы алдың. ⁴¹ Өстәл янына қуйылған матур диванға ултырып, уның янындағы өстәлгә Минең хуш есле һумала-майзарымды, зәйтүн майымды қуйзың.

⁴² Тирә якта кәйеф-сафа короусы ирзәрзең тауыштары яңғырап торзо, сүлдән улар янына әскеселәр менән бергә күмәк кеше килеп, апалы-һеңделе был икәүгә беләзектәр такты, баштарына матур таж кейзәрзе.

⁴³ Шунда Мин: «Был қатын фәхешлек қылып хәлдән тайған булһа ла, һаман уның менән уйнаш итәләрме?» – тинем.

44 Фәхишә янына ингән кеүек уның янына инделәр. Фәхишәгә барған һымак был ике әхлакһыз катынға, Оһола менән Оһоливаға, йөрөнөләр. 45 Әммә тәкүә кешеләр уларҙы хөкөм итәсәк. Зина иткән, кан түккән катындарға бирелә торған яза менән хөкөм итәсәктәр уларҙы. Сөнки был ике катын зина кылды, уларҙың кулдары канлы.

46 Шуға күрә Раббы Хаким былай ти: «Өстәрәнә бер өйөр әзәм ебәр зә уларҙы дәһшәткә һәм талауға дусар ит. 47 Был өйөр уларҙы таш менән бәргесләһен, кылыс менән сапкылаһын, улдарын һәм кызҙарын үлтерһен, йорттарына ут төртһөн.

48 Был илдәге әхлакһыҙлыҡка шул рәүешле сик куйырмын. Бөтә катын-кызҙар һабак алыр һәм һезең кеүек азғынлыҡ менән шөгөлләнмәс. 49 Әхлакһыҙлығығыҙға күрә яза бирелер, боттарға табынып гонаһ кылғанығыҙың әжерен алырһығыҙ. Шунда Минең Раббы Хаким икәнемде белерһегеҙ».

Тутыккан қазан

24 ¹ Һөргөнөбөззөң туғызынсы йылында, унынсы айың унынсы көнөндә миңә Раббы һүзе булды:

² – Эй әзәм улы, был көндө, бына ошо көндө язып куй – Бабил батшаһы тап ошо көндө Йәрусәлимде камауға алды. ³ Был фетнәсел халыҡка мәсәл һөйлә. Әйт уларға, Раббы Хаким былай ти:

«Казан ас.

Казан ас та һыу кой.

⁴ Ит һал, иң һәйбәт өлөшөн:

Бото менән калак һөйөгөн,

Бай һөйәктәрен тултыр.

⁵ Һарыктарҙың иң һимезен һайла.

Казан астына ут тоқандыр;

Һөйәктәре таралғансы кайнат».

⁶ Шуға күрә Раббы Хаким былай ти:

«Кан түккән калаға кайғы!

Тутыккан һәм тутығы бөтмәгән
казанға һәләкәт!

Йәрәбә ташлап тормай итенән
бушат,

Сығарып ырғыт киҫәк-киҫәк.

⁷ Кала эсендә кан койолдо;

Яланғас кая өстөнә түкте канды,

Тузан менән булһа ла капланырлык
урынға ла түкмәне.

⁸ Мин дә асыуымды тоқандырыр,

Үс алыр өсөн

Уның канын яланғас каяға түктем,

Әйзә, күренеп торһон».

⁹ Шуға күрә Раббы Хаким былай ти:

«Кан түккән калаға кайғы!

Мин дә усақ өсөн утын йыясакмын.

¹⁰ Утын өстә, ут тоқандыр,

Итте якшы итеп бешер.

Казанда куйырғансы,

Һөйәктәр көйөп бөткәнсе кайнат.

¹¹ Шунан буш қазанды күзға ултырт.

Янһын, бакыры кызһын.

Бөтөн әшәкеһе көйөп бөтһөн;

Юшкыны юк булһын.

¹² Бөтә тырышыҡтар бушқа сықты.

Казандың юшкыны тазарманы.

Хатта ут та бөтөрә алманы.

¹³ Әхлакһыҙлығың һине нәжесләне,

Ни тиклем тазартмайым, һаман
нәжесһең.

Асыуым түгелеп басылмайынса,

Һис тазарына алмаясаҡһың.

¹⁴ Мин, Раббы, әйттем быны.

Әйткәнемде бойомға ашырыр вақыт
етте,

Әшләрмен, кире уйламам;

Йәлләмәм, кызғанyp тормам.

Кыуған юлыңа, кылған гәмәлдөрөңә

күрә хөкөм ителерһең», –

тип белдерә Раббы Хаким.

Зөлкифелдең катынының үлеме

¹⁵ Миңә Раббы һүзе булды:

¹⁶ – Эй әзәм улы, бер ауырыу ебәрәп, күз-зәрәңдең кыуанысын тартып аласаҡмын.

Әммә һықтама, илама, күззәрәңдең йәше түгелмәһен.

¹⁷ Эсендән генә һықта, үлгән кешең өсөн матәм йолаһын үткәрмә. Сәлләң менән катанды кей, йөзөңдөң асқы өлөшөн каплама, йыназа икмәге ашама.

¹⁸ Мин иртәнсәк халык менән һөйләштем, ә кискеһен минең катыным үлдә. Иртәгәһенә, миңә нисек бойоролған булһа, шулай эшләнем.

¹⁹ Халык минән:

– Ниңә былай эшләгәнәндең мәгәнһен безгә аңлатып бирә алмаһшыңмы? – тип һораны.

²⁰ – Миңә Раббы һүзе булды, – тип яуап бирзем. – ²¹ Исраил халкына әйтергә кушып, Раббы Хаким былай ти: «Форурлығығыззы һәм көсөгөззә, күззәрегеззәң кыуанысы, күнелегеззәң йыуанысы булған Изге торлағымды нәжесләйәсәкмен. Һез калала калдырған улдарығыз менән кыззарығыз кылыстан үткәреләсәк.

²² Шунда әле Зөлкифел нимә эшләһә, һез зә шуны эшләйәсәкһегез: йөзөгөззәң аһкы өлөшөн капламаяһкығыз, йыназа икмәген аһамайәһкығыз. ²³ Сәлләгез – бәшығызза, катағыз аяғығызза булыр. Йәш түкмәһегез, иламаһшығыз, бер-берегез алдында ыңғырашып, ғәйебегез аркаһында һулырһығыз. ²⁴ Зөлкифел һеззәң өсөн билдә буласак: ул нимә эшләй, һез зә шуны эшләйәсәкһегез. Оһолар бойомға аһкәс, Минәң Раббы Хаким икәнәмдә белерһегез».

²⁵ Ә һиңә килгәндә, әй әзәм улы, уларзың һыйынысын, һөйөнөсөн һәм данын, күззәренең кыуанысын, күнелдәренең йыуанысын, улдарын һәм кыззарын тартып алған көнәмдә, ²⁶ шул көндә һинең яһыңа кәсып котолған берәү килер. Ул булған вакиғаларзы һиңә һөйләп бирер. ²⁷ Ана шул кәһкын яһында телең асылыр. Һин уның менән һөйләшәрһең, бәһкәсә өһһөз кәләһшың. Һин улар өсөн билдә булырһың. Шунда улар Минәң Раббы икәнәмдә белер.

Ғаммон халкына каршы пәйғәмбәрлек

25 ¹ Миңә Раббы һүзе булды: ² – Әй әзәм улы, йөзөңдә Ғаммон халкына табан бор, уларға каршы пәйғәмбәрлек ит. ³ Ғаммон халкына әйт: «Раббы Хакимдың һүзән тыңлағыз! Раббы Хаким

былай ти: Изге торлағым нәжесләнгәндә, Исраил иле тар-мар ителгәндә, Йәһүзә халкы һөргөнгә озатылғанда: „Әһә, яһкшы булды!“ – тигәйнегез. ⁴ Шуға күрә Мин һине биләмә итеп көһсығыш халыктарына бирәм; арағызза сатырзарын короп, һинең ереңә төйәкләнерзәр, емештәреңдә аһарзәр, һөтөңдә әсерзәр. ⁵ Рабба кәләһы дөйәләр өсөн көтөүлек булыр, Ғаммон ерен вак мал азбары итермен. Шунда Минәң Раббы икәнәмдә белерһегез».

⁶ Раббы Хаким былай ти: «Исраилды мыһкыл итеп, бар күнелдән кыуана-кыуана кул сапканың һәм аяк тыпырзатканың өсөн, ⁷ Мин дә һиңә каршы кулымды күтәрәм, һине кәүемдәргә таларға бирәм. Һине халыктар иһәбәнән юк итәсәкмен, илдәр араһынан юйып тәһләясәкмын, һәләк кыласәкмын. Шунда Минәң Раббы икәнәмдә белерһең».

Моавка каршы пәйғәмбәрлек

⁸ Раббы Хаким былай ти: «Моав менән Сеғир халкы: „Кәрағыз, Йәһүзә нәсәленең бәһкә кәүемдәрзән бер айырмаһы ла юк!“ – тигән өсөн ⁹ Моавтың бер сигенән икәнсе сигенә тиклем бөтә кәләларын, илдәң күркә булған Бейт-Йешимос, Бәғел-Меғон, Кирьясаимдан бәһләп, һәкәлауһыз кәлдырасәкмын. ¹⁰ Моавты ғаммондар менән бергә көһсығыш халыктарына биләмә итеп бирәсәкмен. Шулай итеп, Ғаммон халкы кәүемдәр иһәбәндә бәһкәсә иһкә алынмаһ. ¹¹ Моавты һөкөм итәсәкмен. Шунда Минәң Раббы икәнәмдә белерзәр».

Әдомға каршы пәйғәмбәрлек

¹² Раббы Хаким былай ти: «Әдом, Йәһүзә халкынан үс алып, зур ғәйеп эшләне. ¹³ Шуға күрә, – ти Раббы Хаким, – Мин дә кулымды Әдомға каршы күтәрәсәкмен, кешеләрен дә, малдарын дә юк итәсәкмен, илдә буһшылыкка әйләндәрәсәкмен. Темандан алып Дәданға тиклем әдомдар кылыстан кырыласәк. ¹⁴ Әдомдан үсәмдә халкым Исраилдың кулы менән аласәкмын. Улар

Эдомда Минең асыуым һәм нәфрәтем буйынса эш итәсәктәр. Эдом халкы Минең үс кандырыуымды аңлаясак», – тип белдерә Раббы Хаким.

Пелештизәргә каршы пәйғәмбәрлек

¹⁵Раббы Хаким былай ти: «Пелештизәргә үс аяуһыз. Йөрәктәре нәфрәт менән тулы булғанға күрә, улар үс алдылар, сикһез дошманлык менән юк итергә маташтылар. ¹⁶Шуға күрә, – ти Раббы Хаким, – пелештизәргә каршы кулымды күтәрәм, керетизәргә юк итәм, диңгез буйында йәшәгәндәренә исэн калғандарын һәләк қылам. ¹⁷Кот оскос язалар менән уларҙан үсемде алам. Үсемде алғас, улар Минең Раббы икәнәмде белер».

Тир калаһына каршы пәйғәмбәрлек

26 ¹Һөргөндә булғаныбыздың ун беренсе йылында, айдың беренсе көнөндә миңә Раббы һүзе булды:

² – Эй әзәм улы! Йәрүсәлим тураһында Тир калаһы: «Әһә, әһә! Халыктар капкаһы булған кала емерелде, капкалары миңә асылды. Инде ул бушап калғанда, мин байып китәсәкмен», – тигәйне. ³Шуға күрә Раббы Хаким былай ти: «Эй Тир, Мин һиңә каршымын. Диңгез үзенең тулқындарын калкыткан һымак, Мин һиңә каршы бик күп халыктарҙы калкытасакмын. ⁴Улар Тирдың диуарҙарын емерер, манараларын ватыр. Мин иһә хатта емереклектәренә туҙанын да һепереп түгәсәкмен һәм уны яланғас каяға әйләндерәсәкмен. ⁵Тир диңгезтең уртаһында балыксылардың ауҙарын йәйеп киптерә торған урын булыр. Мин шулай тип әйтәм, – тип белдерә Раббы Хаким. – Тир көүемдәр өсөн яумал буласак. ⁶Тирға караған ауылдарҙа йәшәгәндәр қылыстан үткәреләсәк. Шунда Минең Раббы икәнәмде белерзәр».

⁷Раббы Хаким былай ти: «Батшалардың батшаһы Бабил хакимы Навуходоносорҙы

аттары, яу арбалары, һыбайлылары, бөйөк ғәскәре һәм күп һанлы халкы менән төньяктан Тирға килтерәсәкмен. ⁸Эй Тир, ул һиңә караған ауылдарҙа йәшәгәндәрҙе қылыстан үткәрер, һине уратып, камау убалары яһар, тупрак өйөр, калкандарын күтәрер. ⁹Диуарҙарыңды емергес коралдар менән дөмбәсләр, манараларыңды балта менән емерер. ¹⁰Исәпһез-һанһыз ат тояктары күтәргән саң-туҙан каплап алыр һине. Диуарҙарыңда тишек асылған калаға бәрәп ингәндәгеләй, капкаларыңдан кергән сағында һыбайлылардың, тәғәрмәстәрҙең, яу арбаларының дөбөрзәуенән диуарҙарың дер һелкенеп торор. ¹¹Аттарының тояктары менән урамдарыңды изә тапап бөтөр, халқыңды қылыстан үткәрер һәм һинең кеүәтле бағаналарыңды ергә қолатыр. ¹²Байлығыңды талап алырзәр, тауарҙарыңды урларзәр, диуарҙарыңды емерерзәр, матур йорттарыңды ватырзәр, таштарыңды, бүрәнәләрендә, хатта һинән калған саң-туҙанды ла диңгезгә ырғытырзәр.

¹³Мин һиндәге йыр тауышын туктатырмын, арфандың моңдары ишетелмәс. ¹⁴Һине яланғас каяға әйләндерермен, ауҙарҙы йәйеп киптерә торған урын булып қалырһың, қабат төзөлмәһең. Мин, Раббы, әйттем быны», – тип белдерә Раббы Хаким.

¹⁵Раббы Хаким Тирға былай ти: «Һиндә қыйралыш барғанда, емереләү тауышынан, яралылардың ыңғырашыуынан диңгез буйындағы ерзәр тетрәнмәһең? ¹⁶Диңгез буйындағы илдәрҙең барса хакимдары тәхеттәренән төшөр, сапандарын, нағышлы кейемдәрен сисер – улар дәһшәткә сорналыр. Улар қурқышып ергә ултырыр һәм, һинең яҙмышың хакында уйлап, тетрәнешеп хайран булыр. ¹⁷Улар һинең хакта һыктау йырын көйләр:

„Эй даның таралған, диңгезселәр
төйәкләнгән кала,
Һин һәләк булдың!
Һин һәм һиндә йәшәүселәр
Диңгезтең иң көзрәтле инегез,
Бар халықты дәһшәткә һалдығыз.

18 Бөгөн, һин колаған көндә,
Яр буйзары дер һелкенә.
Диңгеззәге утраузар
Һәләкәтеңдән куркыуға калды“».

19 Раббы Хаким былай ти: «Һине кеше-
һез калған калалар кеүек емерек калаға
әйләндәргәс, төпһөз диңгеззәрзә өстөңә
түңкәргәс, калын һыу катламы астында
калдырғас, 20 Мин һине үлем сокорона
төшкәндәр менән берлектә боронғо заман-
дарзә йәшәгәндәр янына төшөрәм. Мин
һине түбәнге донъяла, мәңгелек харабалар
араһында, үлем сокорона төшөүселәр ара-
һында төйәкләндәрәм. Башкаса һиндә кеше
йәшәмәс, һәм тереләр донъяһында урын
таба алмаһың. 21 Ахырыңды куркыныс
итәсәкмен. Һин юкка сығырһың. Һине
эзләрзәр, әммә һис кәсан таба алмаһтар», –
тип белдерә Раббы Хаким.

Тир калаһы өсөн һыктау

27 1 Миңә Раббы һүзә булды:
2 – Инде һин, әй әзәм улы, Тир
калаһы тураһында һыктау йыры йырла.
3 Диңгез буйындағы илдәр, күп халыктар
менән сауза иткән, диңгез капкаһында
урынлашқан Тир калаһына әйт, Раббы
Хаким былай ти:

«Әй Тир!
„Гүзәлектә мин камилмын“, –
тинең.

4 Диңгеззәр куйынында ине биләмәң.
Төзөүселәрең күркәмлегеңде камил
иткән.

5 Барлык такталарыңды
Сенир кипаристарынан яһанылар.
Мачтаңды эшләү өсөн
Ливандан кедр алдылар.

6 Ишкәктәрең – Башан имәнәнән;
Палубаң фил һөйәге менән
биҙәлгән,

Киттим ярзарынан килтерелгән
Кипарис ағасынан яһалған.

7 Елкәндәрең Мысырҙың нағышлы
нәфис етенәнән ине,

Улар һиңә байрак булып хезмәт
итте.

Япмаларың Әлиша ярзарынан
килтерелгән

Зәңгәр, карағускыл кызыл
тукыманан булды.

8 Ишкәксене Сидон менән Аруадтан
ялланың;

Үзәңдәге оҫта әзәмдәрең, әй Тир,
Кәмәселәрең булды.

9 Кәмә ярыктарын ямар өсөн
Гевалдың тәжрибәле оҫталары бар
ине.

Диңгеззәге барса кәмәләр һәм
диңгезселәр

Алыш-биреш өсөн һиңә килде.

10 Фарсы, Луд, Пут яугирзәре
Ғәскәреңдә хезмәт итте.
Калкандарың, торкаларың
Кабырғаларыңа астылар,
Һиңә йәм өстәнеләр.

11 Аруад һәм Хейлех улдары
Диуарзарыңды һакланы.
Ғаммадтар манараларыңда торзо.
Диуарзарыңды уратып,
калкандарың элде,

Күркәмлегеңә бизәк өстәне.

12 Һәр төрлө байлығың күп булғанға,
Таршиш һинең менән сауза итте.
Тауарзарың өсөн көмөш,
Тимер, аҡ һәм кара курғаш бирзе.

13 Яуан, Тувал һәм дә Мәшәх
Һинең менән сауза итте.
Тауарзарыңды колдарға,
Бакыр һауыт-һабаға алмашты.

14 Бейт-Тогарма халкы тауарзарың
өсөн
Йылкы малы, яу аттары һәм
касырзәр бирзе.

15 Дедандар һинең менән саузалашты.
Яр буйзарының күп халыктары
алыш-биреш итте.

Һинән алғандарға яуап итеп,
Фил һөйәге, кара ағас килтерзе.

16 Тауарзарың күп булғанға күрә,

- Арам һинен менән сауза итте.
 Әйберзәрең өсөн карағускыл
 кызыл,
 Нағышлы һәм нәфис етен
 тукымалар,
 Фирузә, мәрийен һәм кызыл якут
 бирзе.
- 17 Йәһүзә һәм Исраил сауза итте:
 Тауарзаның өсөн Минниң бойзайы,
 Татлы ризык менән бал,
 Зәйтүн майы менән бәлзәм бирзе.
- 18 Сикһез байлыктарың, тауарзаның
 мул булғанға
 Һинен менән Дамаск сауза корзо:
 Хелбон шарабы менән Сахар йөнө
 һатты,
- 19 Узалдың мискәле шарабы менән
 түләне.
 Һиңә килтерелгән тауар араһында
 Сүкелгән тимер, кассия,
 Хуш есле камыш бар ине.
- 20 Дедан һинен тауарзаның өсөн
 Әйәр япмалары бирзе.
- 21 Ғәрәбстан саузагәрзәре, Кыдар
 хакимдары
 Һинен саузалашын булды:
 Бәрәс, һарык, кәзә тәкәләре менән
 алыш-биреш итте.
- 22 Шева һәм Рағма саузагәрзәре
 Хуш есле матдәләрең иң яқшылары,
 Асыл таштар менән һатту итте,
 Тауарзаның өсөн алтын бирзе.
- 23 Харан, Канне, Ғеден калалары,
 Шева саузагәрзәре, Ашшур, Килмад
 сауза итте.
- 24 Улар базарзаныңда
 Затлы кейемдәр, сыбар келәмдәр,
 Нағышлы зәңгәр тукымалар,
 Катты итеп ишелгән аркандар һатты.
- 25 Таршиш караптары тауарзаныңды
 ташыны.
 Диңгеззәр уртаһында байыктың,
 Дан-шөһрәт қазандың.
- 26 Ишкәкселәрең һине асык диңгезгә
 алып инде.
- Көнсығыш елдәре иһә
 Диңгеззәр қуйынында емереп
 ташланы.
- 27 Байлыктарың, тауарзаның,
 мал-мөлкәтен,
 Диңгезселәрең һәм кәмәселәрең,
 Ярыктарыңды ямаусы осталар,
 Саузагәрзәрең, һуғышсыларың,
 Һиндәге барса халык
 Һиңә қаза килгән көндә
 Диңгез төбөнә китәсәк.
- 28 Кәмәселәреңдең қыскырыуынан
 Яр буйзаны тетрәйәсәк.
- 29 Ишкәкселәр кәмәләреңе ташлар;
 Диңгезселәр, кәмәселәр ярға сығыр.
- 30 Қыскырышып, һыктап, һинен өсөн
 Улар әсенешеп илар.
 Баштарына тупрак һибеп,
 Көлдә аунай-аунай қайғырыр.
- 31 Баштарын тап-тақыр итеп қырыр,
 Қайғы кейемен кейер.
 Һинен өсөн хәсрәтләнеп,
 Әрнеп-әрнеп йәш түгер.
- 32 Улар иңрәп һинен өсөн илар,
 Қайғырышып һыктау йыры һузыр:
 „Диңгез уртаһында емерелгән
 Тир қалаһы кеүек тағы бармы?“
- 33 Тауарзаның диңгеззәр аша
 килгәндә,
 Бик күп халыктарзың тамағын
 туйзырзың.
 Сикһез зиннәттәрең, саузаң менән
 Донъялағы батшаларзы байыттың.
- 34 Инде һине диңгез тәрәнлегә
 емергәс,
 Тауарзаның һәм һиндәге кешеләрең
 Үзең менән бергә һыу төбөнә китте.
- 35 Диңгез буйы халыктарының
 барыһы
 Һинен тәқдиреңә тетрәнде.
 Уларзың батшаларының қото осто,
 Қурқыштан сырайзаны бозолдо.
- 36 Халыктарзың саузагәрзәре
 һызғырзы,
 Ахырың қурқыныс булды,
 Һин мәңгегә юкка сықтың».

**Тирзың хакимына каршы
пәйғәмбәрлек**

28 ¹ Миңә Раббы һүзе булды:
² – Әй әзәм улы, Тирзың хаки-
мына әйт! Раббы Хаким былай ти:

«Ғин тәкәбберләнеп киттең:
„Мин – алламын,
Диңгеззәрзең куйынында
Алла тәхетендә ултырам“, –
тинен.

Акылың менән үзеңде
Аллаға тиңмен тип һанаһаң да,
Ғин алла түгел, әзәмһең.

³ Әйе, Даниилдан акыллыракһың;
Ғинән йәшерен бер ниндәй сер юк.

⁴ Зирәклеген һәм зиһенең менән
Үзеңә байлык тупланың,
Хазина һаҡлағысыңды
Алтын-көмөш менән тултырзың.

⁵ Саузаға һәләтең менән
Зиннәттәрендә арттырзың.
Әммә байлығың арқаһында
тәкәбберләндең.

⁶ Шуға күрә Раббы Хаким былай ти:

Акылың менән үзеңде
Аллаға тиңмен тип һанаған өсөн,
⁷ Ғиңә каршы Мин яттарзы,
Кәүемдәрзең яуыздарын ебәрәм;
Күркәмлегенә, акылыңа каршы
улар

Кылыстарын кындан һурасак,
Гүзәллегеңде нәжесләйәсәк.

⁸ Ғине кәбергә төшөрәсәктәр,
Ғин диңгеззәр куйынында
Куркыныс үлемдән һәләк
буласаҡһың.

⁹ Шул сәк йәнендә кыйыусы
каршыһында

„Мин – алла“ тип әйтерһеңме?
Ғине үлтергәндәрзең кулында
Ғин – алла түгел, әзәмһең.

¹⁰ Ғин яттарзың кулынан
Сөннәтһеззәр әжәле менән үлерһең.
Мин, Раббы, әйттем быны», –
тип белдерә Раббы Хаким.

**Тир батшаһының қолаясағы
тураһында**

¹¹ Миңә Раббы һүзе булды:

¹² – Әй әзәм улы, Тир батшаһы тураһын-
да һыктау йыры йырла. Әйт уға, Раббы
Хаким былай ти:

«Ғин камиллыҡтың мөһөрө,
Акылдың бөтөнлөгө,
Гүзәллектең тажы инең.

¹³ Ғин Ғедәндә – Алла баксаһында –
инең;

Асыл таштар менән бизәлгәйнең:
Кызыл якут, хризолит, алмас,
Ғары якут, оникс, йәшмә,
Зәңгәр якут, фирүзә һәм зөбәржәт –
Барыһы ла алтын менән
тирәсләнгән.

Улар яратылған көнөңдә үк әзер ине.
¹⁴ Ғине, канаттары йәйелгән кирубты,
Курсалаусы итеп билдәләнем,
Алланың изге тауында булдың,
Янар таштар араһында гиззең.

¹⁵ Яратылған көнөңдән алып,
Яуызлығың табылғанға тиклем
Ғин тоғро юлдан йөрөнөң.

¹⁶ Саузаң арта барған һайын
Яуызлыкка тулдың, гонаһ кылдың.
Шуға күрә нәжес әйбер кеүек
Ғине Алла тауынан бырғаным,
Янар таштар араһынан кыузым
Әй Ғин, курсалаусы кируб!

¹⁷ Матурлығыңа маһайып әреләндең,
Балкышыңдан юйылды акылың.
Шуға күрә Ғине ергә бәрзем;
Батшалар алдында хур иттем.

¹⁸ Ғин үзеңдең сикһез гонаһтарың,
Саузаңдағы күп гәзелһезлеген
менән

Изге урындарыңды нәжесләнең.
Мин эсеңдән ут сығарзым –
Ул Ғине яндырып юк итте.
Барыһының күз алдында
Ғине көлгә әйләндерҙең.

¹⁹ Ғине белгән бар халыҡтар
Һәләкәтеңә тетрәнде.

Ахырың куркыныс булды,
Ғин мәңгегә юкка сыктың».

Сидон калаһына каршы пәйғәмбәрлек

²⁰ Миңә Раббы һүзе булды:

²¹ – Эй әзәм улы, йөзөндө Сидонға табан бор, уға каршы пәйғәмбәрлек ит. ²² Эйт, Раббы Хаким былай ти:

«Мин һинә, эй Сидон, каршы сығам!
Һинәң эсеңдә дан қазанасакмын:
Һиндә йәшәгәндәрзе язалағас,
Үземдең мөкәддәслегемде
танытқас,

Раббы икәнемде беләсәктәр.

²³ Мин һинә қырғын ебәрәсәкмен,
Урамдарыңда кан ағызасакмын.

Һәр яктан эзәрләүсе қылыстан
қырылғандар

Қала уртаһында йығыласак.

Шунда Минең Раббы икәнемде
бөтәһе лә беләсәктәр».

Алланың Исраил халқына вәғәзәһе

²⁴ – Бынан ары Исраил халқының оло сәнскәк, энәле күгән һымак яралаусы, уға ерәнеп караусы күршеләре булмаясак. Шунда улар Минең Раббы Хаким икәнемде беләсәктәр.

²⁵ Раббы Хаким былай ти: «Халыктар араһына һибеп таратқан Исраил халкын йыйып алып, кәүемдәрзең күз алдында Үземдең мөкәддәслегемде танытқас, улар Мин колом Якупка биргән ерзәрәндә йәшәйсәк. ²⁶ Мин уларға ерәнеп караған барлык халыктарзы хөкөм иткәндән һуң, унда хәүефһеҙ йәшәрзәр, йорттар төзәрзәр, йөзөм баксалары үстәрерзәр – имен-аман ғүмер итерзәр. Шунда улар Минең Раббы, уларзың Аллаһы икәнемде беләсәктәр».

Мысырға каршы пәйғәмбәрлек

29 ¹ Һөргөнөбөззөң унынсы йылында, унынсы айзың ун икенсе көнөндә миңә Раббы һүзе булды:

² – Эй әзәм улы, йөзөндө Мысыр батшаһы фирғәүенгә табан бор, уға һәм бөтә Мысыр халқына каршы пәйғәмбәрлек ит. ³ Уларға һөйлә, әйт, Раббы Хаким былай ти: «Эй йылға-култыктарың эсеңдә ятқан олоғара аждаһа, Мысыр батшаһы фирғәүен, Мин һинә каршымын. Һин: „Нил йылғаһы минеке, уны үзем өсөн яһаным“, – тип әйтәһең. ⁴ Әммә Мин теш қазналарыңа ырғак кейзерәсәкмен. Йылға-култыктарыңдағы балыктарзы тәңкәләреңә йәбештерәсәкмен. Тәңкәләреңә йәбешкән балыктарың менән бергә һине йылғанан һөйрәп сығарасакмын. ⁵ Һине лә, йылғаңдағы барлык балыктарзы ла сүлгә олақтырырмын. Һин асык яланда ятырһың һәм һине алып ерләгән кеше булмаҫ. Мин һине, ем итеп, қырағай йәнлектәргә, һауалағы коштарға бирәсәкмен. ⁶ Шул сақ Мысырза йәшәгән һәр кем Минең Раббы икәнемде белер.

Һин халкым Исраил өсөн камыш терәү генә булдың. ⁷ Улар кулдары менән һинә тотонғас, ярылдың да яурындарына сәнселдең. Улар һинә таянғайны, һынып, уларзы аяктан йықтың».

⁸ Шуға күрә Раббы Хаким былай ти: «Мин һинең өстөңә қылыс ебәрәсәкмен, кешеләреңде һәм малдарыңды қырасакмын. ⁹ Мысыр бер кешегез бушлыкка әйләнер. Шунда Минең Раббы икәнемде белерзәр.

Һин: „Нил минеке, уны мин яһаным“, – тинең. ¹⁰ Шуға күрә кара, һинә һәм йылға-култыктарыңа каршымын. Мысыр ерен Мигдолдан Асуанға, Куштың сигенә тиклем ташландык ергә әйләндерәсәкмен. ¹¹ Ул ергә кеше аяқ баҫмаҫ, мал-тыуар йөрөмәҫ. Қырк йыл буйы унда һис кем йәшәмәҫ. ¹² Мысыр ерен харабаға әйләнгән илдәр араһында иң кешегез итәсәкмен. Қалаларын йән әйәһез қалған қалалар араһында қырк йыл буйы буп-буш торғозасакмын. Мысыр халкын кәүемдәр араһына таратасакмын, төрлә илдәргә һибәсәкмен».

¹³ Раббы Хаким былай ти: «Қырк йыл үткәндән һуң уларзы таралған кәүемдәр

араһынан йыйып алырмын. ¹⁴ Уларҙы әүлгә тормоштарына ирештереп, тыуған ерҙәре Пәсроска кире кайтарырмын. Шунда улар көсһөз генә бер батшалыҡ булыр. ¹⁵ Ул бөтә батшалыҡтарҙан да көсһөзөрәк булыр һәм бүтән бер кәсан да башка кәүемдәрҙән өстөн була алмаҫ. Башка халыҡтар өстөнән хакимлиҡ итмәһендәр өсөн Мин уларҙы шулай зәғифләндерермен. ¹⁶ Халкым Исраил инде бер кәсан да үз өмөтөн Мысырға бағламаҫ. Мысыр уларға үзәрәнен Мысырҙан ярҙам һорап ғәйепкә таруҙарын хәтерләтеп торор. Шунда улар Минең Раббы Хакиммә икәнәнде белер».

¹⁷ Һөргөнөбөзһөң егерме етенсе йылында, беренсе айзың беренсе көнөндә миңә Раббы һүзе булды:

¹⁸ – Әй әзәм улы, Бабил батшаһы Навуходоносор үзенең ғәскәрен Тир калаһын камағанда ауыр эш менән ныҡ йонсотто. Яугирҙәренең сәстәре койолоп бөттө, ауыр йөк ташуҙан яуриндары изелде. Әммә күргән миһнәттәренә карамаҫтан, үзенә лә, ғәскәренә лә Тирҙән ғәйәҙә булманы. ¹⁹ Шуға күрә Раббы Хакиммә былай ти: «Бына, Мин Мысырҙы Бабил батшаһы Навуходоносорға бирәм. Әйҙә, уның байлығын талаһын, талап алғандарын ғәскәренә яумал итеп таратһын. ²⁰ Хәзмәтенә яуап итеп, Мысырҙы уға бирәм, сөнки ул да, ғәскәре лә Минең өсөн эшләне, – тип белдерә Раббы Хакиммә. – ²¹ Ул көндә Мин Исраил халкын көслө итәм һәм уларҙың араһында һинең телеңдә асам. Шунда улар Минең Раббы икәнәнде белер».

Раббының Мысырҙы язалаһағы

30 ¹ Миңә Раббы һүзе булды:
² – Әй әзәм улы, пәйғәмбәрлек итеп әйт, Раббы Хакиммә былай ти:

«„Аһ ул көн!“ – тип һыҡтағыҙ.

³ Сөнки ул көн яқынлашты,
Раббының көнө яқын!
Ул көн болотло буласақ,
Кәүемдәрҙең һәләкәт көнө.

⁴ Мысыр өстөнә кылыс ябырыласақ.
Мысырҙа һәләк булғандар йығыла башлағас,
Уның байлыҡтары алып кителгәс,
Нигезҙәре емерелгәс,
Кушты ғазап солғаясақ.
⁵ Куш, Пут һәм Луд,
Барлыҡ ят кәбиләләр,
Кув һәм килешәү төзөшкән илдең кешеләре
Мысырҙар менән бергә кылыстан үткәреләсәк».

⁶ Раббы былай ти:
«Мысырҙың таяныстары йығыласақ,
Тәкәббер кәүәте йөгөнәсәк;
Мигдолдан Асуанға тиклем барыһы
Кылыстан үткәреләсәк, – тип белдерә Раббы Хакиммә. –
⁷ Мысыр иң хараба илгә әйләнәсәк,
Уның калалары иң емерек
Калалар араһында буласақ.
⁸ Мин Мысырға ут төрткәс,
Уның бөтә терәүҙәре емерелгәс,
Минең Раббы икәнәнде беләсәктәр.

⁹ Ул көндө вайымһыҙ йөшөгән Куш халкын куркытыр өсөн Мин кәмәләрҙә илселәремдә ебәрәсәкмен. Мысыр өстөнә кәза килгән көндө улар дәһшәткә төшәсәк. Ана килә ул көн!»

¹⁰ Раббы Хакиммә былай ти:
«Бабил батшаһы Навуходоносор кулы менән
Мысырҙың өйөр-өйөр халкын кәметәм.

¹¹ Навуходоносор һәм уның кәүемдәр араһында иң рәхимһез булған халкы был илде һәләк итер өсөн килтереләсәк. Улар, кылыстарын кындарынан сығарып, Мысыр ерен мәйет менән тултырасақ.

¹² Йылға-култыҡтарың коротам, ерен залым әзәмдәргә тапшырам, илде, ундағы бөтә нәмәне яттар кулы менән вайран итәм. Мин, Раббы, әйттем быны».

¹³ Раббы Хакиммә былай ти: «Мин бөтә боттарҙы емерәм, Нофтағы илаһ һындарын

юкка сығарам. Инде Мысырза хаким кал-
маясак, илгә дәһшәт һаласакмын. ¹⁴ Мин
Пәсросты ташландык урынға әйләндәрәм,
Соған калаһына ут төртәм, Но калаһын
хөкөм итәм. ¹⁵ Нәфрәтемде Мысыр кәлғәһе
Син өстөнә түгәм, Нолағы күмәк халыкты
қырам. ¹⁶ Мысырға ут һалам. Син сикһез
һазапка калыр, Но калаһының диуарын
емерәсәктәр, Нофка көпә-көндөз дошман
ябырыласак. ¹⁷ Он калаһы һәм Пи-Бесеҫ
егеттәре кылыстан үткәрелер; катын-
кыззаны әсирлеккә алып кителер. ¹⁸ Мин
Мысыр кейзәргән калыпты ватқан сакта,
Тахпанхеста көн яктыһы һүнәр, шунда
уның тәкәббер кеүәте тамам булыр, уны
кара болот каплап алып, кыззаны әсирлек-
кә алып кителер. ¹⁹ Мин Мысырзы шулай
хөкөм итәсәкмен, һәм улар Минең Раббы
икәнәмде белер».

²⁰ Һөргөндәге ун беренсе йылдың беренсе
айында, айзың етенсе көнөндә миңә Раббы
һүзе булды:

²¹ – Әй әзәм улы, бына Мин Мысыр бат-
шаһы фирғәүендең кулын һындырзым.
Уңалһын, кылыс тоторлоқ көсә булһын
тип, һис кем тарафынан бәйләнмәне, ши-
фалы бәйзәр менән уралманы ул. ²² Шу-
ға күрә Раббы Хаким былай ти: «Бына
Мин уны, Мысыр батшаһы фирғәүенде!
Уның һау кулын да, һынғанын да изәсәк-
мен. Кулындағы кылысын төшөрәсәкмен.
²³ Мысыр халкын кәүемдәр араһына та-
ратасакмын, төрлө илдәргә һибәсәкмен.
²⁴ Бабил батшаһының кеүәтен арттырасак-
мын, кылысымды уға тотторасакмын. Ә
фирғәүендең кулдарын һындырасакмын.
Ул үлемесле яраланған килеш Бабил бат-
шаһының каршыһында ыңғырашасак.
²⁵ Бабил батшаһының көсөн арттырасак-
мын, ә фирғәүендең кулы һәленеп төшәсәк.
Кылысымды Бабил батшаһына тотторғас
һәм ул уны Мысыр иленә йүнәлткәс, улар
Минең Раббы булғанымды белер. ²⁶ Мысыр
халкын кәүемдәр араһына таратасакмын,
төрлө илдәргә һибәсәкмен. Шунда улар
Минең Раббы икәнәмде белер».

Кедр ағасы менән сағыштырыу

31 ¹ Һөргөнөбөззәң ун беренсе йылын-
да, өсөнсә айзың беренсе көнөндә
миңә Раббы һүзе булды:

² – Әй әзәм улы, Мысыр батшаһы фир-
ғәүенгә һәм уның өйөр-өйөр халкына әйт:
«Бөйөклөктә кем һиңә тиңләшер?»

³ Бак Ашшурға! Ливандағы кедр
ағасына окшаш ине:

Сук япраклы ботактары күлөгәле,
Һомғол буйлы,
Башы болоттарға тейә ине.

⁴ Һыу үстерзе уны,
Тәрән һыузар уны бейегәйтте.
Йылғалар ураткайны үскән
урынын,
Арыктары һуғарзы кырзағы бар
ағастарзы.

⁵ Шуға күрә бөтә ағастарҙан калкыу
ине.

Һыу муллыкка ботактары
озонайзы, куйыланды,
Тарбакланып үсте.

⁶ Коштар ботағында оя қорзо.
Астында кырағай йәнлектәр
балаланы,

Күп кәүемдәр күлөгәһендә йәшәне.
Һомғол буйы,

⁷ Озон ботактары менән гүзәл ине,
Тамырзаны мул һыузарға төштө.

⁸ Алла баксаһындағы кедр
ағастары ла

Буйға уның менән ярышманы.
Карағайзар уның ботактары,
Чинарзар үсентеләре менән
тиңләшмәне.

Алла баксаһындағы һис бер ағас
Уның һымак матур түгел ине.

⁹ Сук ботактар менән уны Мин
бизәнем,

Алла баксаһы Ғедәндәге бөтә
ағастар унан көнләште.

¹⁰ Шуға күрә Раббы Хаким былай
ти: „Бейек булып үскәнгә, башы менән

болоттарға тейгәнгә, бейеклеге аркаһында тәкәбберләнгәнгә күрә, ¹¹ Мин уны халыктар хакимының кулына тапшырдым. Был хакимының кулына тапшырдым. Был хакимының кулына тапшырдым. Был хакимының кулына тапшырдым. Мин Үзем иһә уны ситкә типтем.

¹² Яттар, кәүемдәрҙең иң рәхимһезҙәре, уны кыркып ерҙә калдырды. Ботактары таузарға, бөтә үзәндәргә барып төштө. Япраклы тәлгәштәре, һынып, уйһузарға сәселде. Ер йөзөндөгә бөтә халыктар, күлөгәһенән сығып, уны ташлап китте. ¹³ Барлык күк коштары колаған олонона килеп кунды, ботактары араһына кырағай йәнлектәр ояланы. ¹⁴ Һыу буйында үскән һис бер ағас бынан ары ул тиклем юғары күтәрелмәһен, остары болоттарға теймәһен! Һыуға туйған һис бер ағас ундай бейеклеккә ирешмәһен өсөн эшләнде был. Уларҙың барыһы ла, фани бәндәләр менән бергә, үлем сокорона, түбәнгә донъяға дусар ителгән.

¹⁵ Раббы Хакимы былай ти: „Ул үлеләр донъяһына төшкән көндө Мин ер асты һыузарына, уны кызғанып, йөш түгергә куштым; Мин даръяны бикләнем, уның ағымдарын быузым, һәм оло һыузар туктаны. Уның хақына Мин Ливан таузын караңғылык менән сорнаным, һәм кырзағы бөтә ағастар шиңде. ¹⁶ Мин уны үлеләр донъяһына, үлем сокорона төшкәндәр янына олақтырғанда, ул ауған тауышка кәүемдәрҙе куркып тетрәнергә мәжбүр иттем. Шунда Ғедән баксаһындағы бөтә ағастар, Ливандың иң һайланмыш, иң яҡшы һәм мул һыу эскән ағастары барыһы ла түбәнгә донъяла тынысланып калды. ¹⁷ Уның күлөгәһендә йөшөгәндәр, кәүемдәр араһында уға арка терәгәндәр зә уның менән бергә үлеләр донъяһына, кылыстан кырылғандар янына төштө.

¹⁸ Шунан, Ғедән ағастарының кайһыһы затлылығы һәм мөһабәтлеге менән һиңә тиң ине? Әммә хәҙер, Ғедән ағастары менән һиң дә түбәнгә донъяға төшөрөләсәкһең! Сөннәтһеҙ халыктар араһында, кылыстан үткәрелгәндәр менән йәнәш ятасакһың. Фирғәүендең һәм уның өйөр-өйөр хал-

кының тәкдире шулай», – тип белдерә Раббы Хакимы.

Фирғәүен өсөн һыктау

32 ¹ Һөргөнөбөззөң ун икенсе йылында, ун икенсе айың беренсе көнөндә миңә Раббы һүзе булды:

² – Эй әзәм улы, Мысыр батшаһы фирғәүен тураһында һыктау йыры йырла, әйт уға:

«Һин халыктар араһында – гүйә йөш арыслан;

Һин диңгезҙәгә аждаһа кеүекһең: Йылғаларыңды күбәкләндәрәһең, Аяктарың менән һыузы

болғандырып,

Йылғаларҙы бысратаһың.

³ Раббы Хакимы былай ти:

„Күп халыктар йыйынында Өстөңә ауымды ырғытырмын, Улар һине йәтмәм менән һөйрәп сығарасак.

⁴ Мин һине ергә алып бырғармын, Асык кырға ырғытып куйырмын, Күктә оскан коштарҙы өстөңә кундырырмын,

Ерҙәгә бөтә кырағай йәнлектәргә Һине ем итеп бирермен.

⁵ Итеңде таузарға таратып ташлармын, Үзәндәрҙе мәйетең менән тултырырмын.

⁶ Илде таузарға тиклем аккан каның менән һуғарырмын, Йырындар за калдыктарың менән тулып.

⁷ Һине һүндереп, күкте ябырмын, Йондоҙҙарҙы караңғыға йөшөрермен;

Кояшты болот менән каплармын, Ай за яҡтылығын һипмәс.

⁸ Баш осонда нурын сәскән Бөтә күк есемдәрән каплармын, Ереңде караңғыға бырғармын, – тип белдерә Раббы Хакимы. –

⁹ Һинең һәләкәтең тураһында Кәүемдәрҙең араһына,

Ҳин белмәгән илдәргә еткергәс,
Күптәрзең күнеленә хәуеф
һалырмын.

- 10 Тәкдирең менән күп халыктарзың
котон алып,
Алдарында кылысымды
уйнатканда,
Уларзың батшалары, һинең турала
уйлап,
Куркыузан сәстәре үрә торор.
Ҳин колаған һәләкәт көнөндә улар
Сәғәт һайын үз йәндәре өсөн дер
калтырар“.
- 11 Раббы Хаким былай ти:
„Бабил батшаһының кылысы
өстөнә ябырылыр.
- 12 Кәүемдәрзең иң рәхимһез
яугирзәре
Өйөр-өйөр халкыңды кылыстан
үткәрер.
Мысырзың тәкәбберлеген
һиндырыр,
Бөтә ғәскәрен тар-мар итер.
- 13 Мул һыулы йылғалар янында
утлаған
Барлык мал-тыуарын бөтөрөрмөн;
Бынан ары кеше аяғы ла, мал
тояктары ла
Ошо һыузарзы болғатып бысратмас.
- 14 Шул сак һыузарын тондорасакмын,
Йылғаларын майзай тын
ағызасакмын, – тип белдерә
Раббы Хаким. –
- 15 Мин Мысырзы бушлыкка
әйләндергәс,
Илде уны тултырган бөтә нәмәнән
мәхрүм иткәс,
Унда йәшәүселәрзең бөтәһен һәләк
иткәс,
Минең Раббы икәнәмде белерзәр.
- 16 Мысыр өсөн йырланасак һыктау йы-
ры ошо. Кәүемдәрзең кыззаны йырлаясак
уны. Мысыр һәм уның өйөр-өйөр халкы
һақында йырланасак ул“», – тип белдерә
Раббы Хаким.

Мысырзарзың үлем сокорона төшәсәге

17 Һөргөнөбөззөң ун икенсе йылында,
айзың ун бишенсе көнөндә миңә Раббы
һүзе булды.

18 – Эй әзәм улы, Мысырзың өйөр-өйөр
халкы өсөн кайғырып ила. Уны һәм кеүәтле
кәүемдәрзең кыззанын үлем сокорона төш-
кәндәр менән бергә түбәнге донъяға озат.

19 Уларға былай тип әйт:

«Ҳин кемдән матурырак һуң?

Төш тө сөннәтһеззәр янына ят!»

20 Мысыр халкы кылыстан үткәрелгән-
дәр араһына йығылыр. Бына кылыс әзер –
Мысырзы үзенең өйөр-өйөр халкы менән
унда һөйрәп алып китегез! 21 Каһарман
башлыктар үлеләр донъяһынан Мысыр
һәм уға терәк булғандар тураһында: «Улар
төштө, кылыс менән үлтерелгән сөннәтһез-
зәр инде бында ята», – тип әйтер.

22 Ашшур за бөтә ғәскәре менән унда.
Кылыстан туракланған яугирзәрзең кәбер-
зәре менән уратып алынған ул. 23 Уларзың
кәберзәре – үлем сокорона иң төбөндә,
Ашшурзың кәберенең эргә-тирәһендә. Те-
реләр донъяһына куркыу һалғандарзың һәр
береһе һәләк булған, кылыстан үткәрелгән.

24 Ғелам да шунда, өйөр-өйөр халкы
менән үз кәберенең әйләнәһендә тора. Һәр
береһе кылыстан үткәрелгән, үлгән һәм
сөннәтһез килеш түбәнге донъяға ингән.
Тереләр донъяһына куркыу һала торғай-
нылар, инде, мәсхәрәгә калып, үлем со-
корона ингәндәр менән бергәләр. 25 Ғелам
өсөн үлтерелгәндәр араһында бер түшәк
әзерләнде. Өйөр-өйөр халкы кәберенең
әйләнә-тирәһендә ята. Кылыстан һәләк
булған был сөннәтһеззәр касандыр тереләр
донъяһына куркыу һала торғайны, инде
мәсхәрә эсендә үлем сокорона инделәр,
уларзы үлтерелгәндәр араһына һалдылар.

26 Мәшәх менән Тувал өйөр-өйөр халкы
менән үззәренең кәберзәре әйләнәһендә
тора. Был сөннәтһеззәрзең барыһы ла кы-
лыстан үткәрелгән. Ә бит улар касандыр

тереләр донъяһына куркыу һалалар ине. ²⁷ Улар үлеләр донъяһына һуғыш коралдары менән ингән, кылыстары баштары астына һалынған, калкандары һөйәктөрөн каплаған, боронғо замандарға һәләк булған яугирҙәр менән бергә ятмай. Ә бит был яугирҙәр касандыр тереләр донъяһында дәһшәт һала торғайны.

²⁸ Һин дә, эй фирғәуен, кырылырһың, кылыстан үткәрелгәндәр менән бергә сөннәтһезҙәр араһына йығылырһың.

²⁹ Эдом – унда, уның батшалары, түрәләре – унда. Улар, ғәйрәтле булыуҙарына карамастан, кылыс менән үлтерелгәндәр янына куйылдылар, үлем сокорона төшкәндәрҙән, сөннәтһезҙәрҙән эргәһендә яталар.

³⁰ Бөтә төньяҡ хакимдары, бөтә Сидон халкы – унда. Улар, касандыр бөйөк кешеләр менән куркыуға һалып торһа ла, кылыс менән үлтерелгәндәр янына төштөләр. Сөннәтһез килеш кылыстан үлтерелгәндәр менән бергә мәсхәрәгә калып, үлем сокорона ингәндәр янында яталар.

³¹ Фирғәуен уларҙы күрерҙә үҙенең бөтә ғәскәре, үзе һәм өйөр-өйөр халкы кылыстан һәләк булғанға бик үк әсенмәс, – тип белдерә Раббы Хаким. – ³² Мин тереләр донъяһына куркыу һаласакмын, фирғәуен һәм күп һанлы халкы кылыстан үткәрелгәндәр менән бергә сөннәтһезҙәр янына ятасак, – тип белдерә Раббы Хаким.

Алланың Зөлкифелде халыҡка күзәтсе итеп куйыуы

33 ¹ Миңә Раббы һүзе булды:

² – Эй әзәм улы, үз халқыңа һөйлә, әйт уларға: «Әгәр ҙә Мин берәй илгә кылыс ебәрһәм, ул ил халкы, араларынан бер кешене алып, уны үзҙәренә күзәтсе итеп куйыр. ³ Күзәтсе, кылыстың илгә яқынлашканын күреп, халықты искәрттер өсөн борғо кысыртыр. ⁴ Кем борғо тауышын ишетеп тә, һакланыу сараһын күрмәһә һәм кылыс килеп уның йәнен кыйһа, үлеме өсөн үзе ғәйепле булыр. ⁵ Ул борғо тауышын ишетте, әммә искәртеүгә иғтибар бирмә-

не, шуға күрә үлемендә үзе ғәйепле. Әгәр ул искәртеүгә иғтибар иткән булһа, исэн калыр ине. ⁶ Ә инде күзәтсе кылыстың яқынлашканын күрә тороп та борғо кысыртырһа, ул халықты искәртмәгән була. Кылыс килеп кешеләрҙән йәнен кыйһа, улар үзҙәренә еңәһәт өсөн үлтерелгән булыр, әммә уларҙың үлеме өсөн Мин күзәтсене яуаплы итәсәкмен».

⁷ – Мин һине, эй әзәм улы, Исраил нәселенә күзәтсе итеп куйзым. Һин, ауызымдан сыққан һәр бер һүҙемдә тыңлап, халқыма әйтеп, уларҙы искәртеп торорһоң. ⁸ Мин яуыз кешегә: «Һин мотлак үлсәкһең!» – тип әйтһәм, ә һин уны киҫәтмәһең, уны яман юлын ташларға өндәмәһең, был яуыз кеше үз еңәһәт аркаһында үлсәк, әммә уның каны өсөн Мин яуаплылыҡты һинең өҫтөнә һаласакмын. ⁹ Ә инде һин яуыз кешене киҫәтһең, ул иһә, яуызлығын куйып, яман юлын ташламаһа, үз ғәйебе өсөн үләр, ә һин үз йәнендә коткарып калырһың.

¹⁰ Һин, эй әзәм улы, Исраил халқына былай тип әйт: «Еңәһәттең һәм гонаһтарыбыҙ – өҫтөбөҙҙә, уларҙың ауырлығынан сүгәбөҙ. Был хәлдә һисек йәшәргә һуң безгә?» – тиһегеҙ. ¹¹ Уларға еткер: «Үҙемдә барлығым менән ант итеп әйтәм, – тип белдерә Раббы Хаким. – Мин яуыздың үлеменән түгел, яман юлын ташлап тере калыуынан һөйөнөс табам. Яуыз юлығыздан кайтығыҙ. Нимәгә һезгә үлсәк, эй Исраил халкы?»

¹² Ә һин, эй әзәм улы, халқыңа әйт: «Тоғро кеше еңәһәт кылһа, уны тоғролоғо коткармаҫ. Яуыз кеше яманлығын ташлаһа, кылған яманлығы өсөн язаланмаҫ. Тоғро кеше Раббыға каршы гонаһ кылһа, тоғролоғо язанан коткармаҫ. ¹³ Тоғроға: „Мотлак йәшәйәсәкһең“, – тиһәм, ә ул үҙенең һаклығына өмөтләнеп яуызлыҡ кылһа, эшләгән һаклығыңдарының береһе лә иҫәпкә алынмаҫ, һәм ул кылған гонаһы өсөн үләр. ¹⁴ Яуыз кешегә: „Мотлак үлсәкһең“, – тиһәм, әммә ул гонаһынан баш тартып ғәзәл һәм дөрөҫ ғәмәлдәр кылһа, ¹⁵ аманат итеп

алғанын кире бирһә, урлағаны өсөн түлһә, гонаһ кылмайынса, тормош кағизәләре буйынса йәшһә, – мотлак йәшәр, үлмәс. ¹⁶ Эшләгән гонаһтарының береһе лә искә алынмас, ғәзел һәм тоғро булғанды эшләй икән, мотлак йәшәр».

¹⁷ Әммә һинең халкың: «Раббы Хакимдың юлы дөрөс түгел», – ти. Ә бит уларзың үззәренең юлы дөрөс түгел. ¹⁸ Тоғро кеше, хак юлын ташлап енәйәт кылһа, кылған гонаһы аркаһында үләсәк. ¹⁹ Яуыз кеше, яман эштәренән баш тартып, ғәзел һәм тоғро булғанды кылһа, кылған якшылыктары өсөн йәшәйсәк. ²⁰ Әммә һез: «Раббы Хакимдың юлы дөрөс түгел», – тиһегез. Мин һәр берегеззе кылған ғәмәлдәренә күрә хөкөм итәсәкмен, эй Исраил нәселе!

Йәрусәлимдең тар-мар ителәүе тураһында хәбәр

²¹ Һөргөнөбөззөн ун икенсе йылында, унынсы айзың бишенсе көнөндә Йәрусәлимдән касып котолған берәү миңә килеп: «Кала тар-мар ителде!» – тине. ²² Бынан бер көн әлек, кискеһен, ул қаскын яныма килгәнгә тиклем, Раббының кулы өстөмдә ине. Иртәнсәк ул кеше яныма килмәстән алда Раббы телемде асты. Телем асылды, инде телһез түгел инем.

²³ Шунда миңә Раббы һүзе булды:

²⁴ – Эй әзәм улы, Исраилдың харабалары араһында йәшәүселәр: «Ибраһим, яңғыз була тороп та, был ергә хужа булған. Без иһә күмәкбез, әлбиттә, был ер безгә биләмә итеп бирелгән», – тизәр. ²⁵ Шуға күрә әйт уларға, Раббы Хаким былай ти: «Итте каны менән ашайһығыз, боттарығызға табынаһығыз, кан түгәһегез. Шунан һуң да ерзе биләмә итеп алырға өмөтләнәһегезме? ²⁶ Кылысығызға аркаланаһығыз, ерәнгес эштәр кылаһығыз, бер-берегеззең катынын нәжесләйһегез. Шунан һуң да был ерзе биләмә итеп алмаксыһығызмы?»

²⁷ Уларға әйт, Раббы Хаким былай ти: «Үземдең барлығым менән ант итеп әйтәм, ошо харабалар араһында йәшәүселәр кы-

лыстан йығыласак, асығ яландағыларзы януарзарға емтек итеп бирәсәкмен, кәлғәләрзә һәм мәмерйәләрзә йәшәгәндәр үлөттән кырыласак. ²⁸ Илде харабаға һәм ташландык ергә әйләндәрәм, тәкәббер кеүәтен юкка сығарам, Исраил таузары бушап каласак, уларзан һис кем йөрөмәйәсәк. ²⁹ Кылған барлык әшәкелектәре өсөн илде бушлыктарзың бушлығына әүерелдергәндән һуң, улар Минең Раббы икәнемде белер».

³⁰ Ә һиңә килгәндә, эй әзәм улы, халкың диуар эргәләрендә, өйзәренең ишеге төбөндә һинең хакта һөйләшер. Бер-береһенә, ағай-энеһенә: «Әйзәгез, барып тыңлайык, Раббынан ниндәй һүз килгән икән?» – тиер. ³¹ Һәр вақыттағы һымак халык һинең яныңа килер, Минең халкым буларак каршыңа ултырыр, һүззәрендә тыңлар, әммә әйтелгәндәрзе үтәмәс. Телдәре менән ихласлыктарын күрһәтерзәр, әммә күнелдәре хакһыз табыш артынан ынтылыр. ³² Һин улар өсөн уйын коралында оқта уйнаған, матур тауышлы һөйөү йырсыһы кеүекһең. Һүззәрендә тыңлайзар, әммә әйткәндәрәнде үтәмәйзәр. ³³ Ләкин былар барыһы ла бойомға ашқас – ә ул мотлак ашасак – араларында пәйғәмбәр булғанын белерзәр.

Исраил башлыктарына мөрәжғәт

34 ¹ Миңә Раббы һүзе булды: ² – Эй әзәм улы, Исраилдың көтөүселәренә каршы пәйғәмбәрлек ит һәм уларға, был көтөүселәргә, әйт, Раббы Хаким былай ти: «Бары тик үз-үззәрен кайғырткан Исраил көтөүселәренең башына бәлә! Көтөүселәр куйзарын көтөргә тейеш түгелме ни? ³ Әс майы менән туйынаһығыз, йөндән кейенәһегез, куйзарзың иң һимезән һуяһығыз, ә малдарзы кайғыртмайһығыз. ⁴ Хәлһеззәренә көс бирмәйһегез, сирлеләрен дауаламайһығыз, йәрәхәтлеләренең яраһын бәйләмәйһегез. Азашканын тапмайһығыз, юғалғанын эзләмәйһегез. Киреһенсә, уларға көс һәм аяуһызлыҡ менән идара итәһегез. ⁵ Улар көтөүселәре булмағанға күрә

таралышты, шул аркала кырагай хайуандарға ем булды. ⁶ Көтөүем бөтә таузарға, бейек калкыулыктарға, бөтә ер йөзөнә таралды. Уларзы юллаусы ла, эзләүсе лә юк».

⁷ Шуға күрә, эй көтөүселәр, Раббы һүзен тыңлағыз: ⁸ «Үземдең барлығым менән ант итеп әйтәм, – тип белдерә Раббы Хаким. – Көтөүсе булмағанлыктан, куйзарым табышка әйләнде, һарыктарым кырагай януарзарға емтек булды. Көтөүселәрем куйзарымды караманы, бары үз-үзәрән кайғыртты». ⁹ Шуға күрә, эй көтөүселәр, Раббы һүзен тыңлағыз: ¹⁰ Раббы Хаким былай ти: «Мин ул көтөүселәргә каршымын! Мин уларзан көтөүем өсөн яуап талап итәсәкмен. Һарыктарымды башкаса уларзан көттөрмәйәсәкмен. Бүтәнсә улар үз-үзәрән генә кайғыртмас. Куйзарымды уларзың ауызынан коткарам, башкаса уларға ем булмастар».

¹¹ Раббы Хаким былай ти: «Инде куйзарымды Үзем эзләрмен, Үзем карармын. ¹² Таралған көтөүе араһында һарыктарын барлаған көтөүсе кеүек, Мин дә куйзарымды эзләрмен. Болотло, караңғы көндә таралған бөтә ерзәрән уларзы йыйып алырмын. ¹³ Уларзы халыктар араһынан сығарырмын, илдәрзән йыйып алырмын, үзәрәнең йорттарына кире кайтарырмын. Уларзы Исраил таузарында, тарлауыктарза, илдең бөтә төйәктәрәндә көтөрмөн. ¹⁴ Уларзы иң якшы болондарза көтөрмөн, утлаузары Исраил таузарының битләүзәрәндә булыр. Улар якшы урындарза ял итер, Исраил таузарында үләнгә мул көтөүлектәрзә утлар. ¹⁵ Куйзарымды Үзем көтәсәкмен, уларзы һыулауза Үзем яткырасакмын, – тип белдерә Раббы Хаким. – ¹⁶ Юғалғанын табырмын, азашканын кайтарырмын, яралыһының йөрәхәтен бәйләрмен, хәлһезенә көс бирермен. Әммә һимереп шашкандарын юк итәсәкмен. Мин куйзарымды ғәзел көтәсәкмен».

¹⁷ «Һез, эй Минең көтөүем, – Раббы Хаким шулай ти, – һарык менән һарык араһында, һарык төкәләре менән кәзә төкәләре араһында Үзем хөкөм йөрөтәсәкмен.

¹⁸ Якшы көтөүлектә утлауығыз азы ни һезгә? Утлауығызың калғанын тояктарығыз менән тапап йөрөйһөгөз. Таза һыузы эсәһегез, ә калғанын тояктарығыз менән болғандыраһығыз. – ¹⁹ Минең куйзарым һеззәң тояктарығыз тапағанды ашарға, тояктарығыз болғандырған һыузы эсергә тейешме ни?»

²⁰ Шуға күрә Раббы Хаким уларға былай ти: «Һимез һарык менән ябык һарык араһында Мин Үзем хөкөм йөрөтәсәкмен. ²¹ Бөтә хәлһез куйзарзы төрткөләп сығарғанға тиклем кабырғағыз һәм яурынығыз менән этеп, мөгөззәрегез менән төкөгәнегез өсөн ²² Мин көтөүемде коткарырмын, башкаса улар табыш булмас. Куй менән куй араһында Үзем хөкөм йөрөтөрмөн. ²³ Уларзы көтөргә бер генә көтөүсене, колом Дауытты куясакмын. Уларзы көтөр, көтөүселәре ул булыр. ²⁴ Мин Раббы уларзың Аллаһы буласакмын. Колом Дауыт уларзың араһында хаким буласак. Мин Раббы әйттем быларзы.

²⁵ Улар менән именлек килешеүе төзөрмөн, илдән йырткыс йәнлектәрзә юк итермен. Далаларза хәүефһез йәшәһендәр, урмандарза куркыуһың йоклаһындар. ²⁶ Уларзың үзәрәнә лә, әйләнә-тирәләгә калкыулыктарыма ла бәрәкәт күндерермен. Ямғырзарзы вақытында яузырырмын, улар хәйер-фатиха ямғырзары булыр. ²⁷ Кырзағы ағастар – емеш, тупрак мул уңыш бирер. Халык үз илендә хәүефһез йәшәр. Муйындарындағы калыпты ватып, уларзы кол иткәндәрзәң кулынан коткарғас, Минең Раббы икәнемде белерзәр. ²⁸ Бүтәнсә улар кәүемдәргә – яумал, кырзағы йәнлектәргә емтек булмас. Хәүефһез йәшәрзәр, уларзы бер кем куркытмас. ²⁹ Аслыктан һәләк булмаһындар өсөн Мин уларға уңдырышлылығы менән дан аласак ерзәр бирермен, һәм улар башкаса бүтән кәүемдәрзәң мәсхәрәһенә калмас. ³⁰ Шул сак Минең уларзың Аллаһы Раббы булғанымды, улар, Исраил нәселе – Минең халкым икәнән беләсәктәр, – тип белдерә

Раббы Хаким. – ³¹Минең куйзарым, Минең көтөүлегемдең харыктары – һез кеше-ләрһегез, ә Мин – һеззең Аллағыз», – тип белдерә Раббы Хаким.

Эдомға каршы пәйғәмбәрлек

35 ¹Миңә Раббы һүзе булды: ²– Эй әзәм улы, йөзөңдә Сеғир таузарына бор за уға каршы пәйғәмбәрлек ит. ³Эйт уға, Раббы Хаким былай ти: «Эй Сеғир таузары, Мин һиңә каршымын! Һиңә каршы кулымды күтәрәп, һине харабаға һәм ташландык ергә әйләндерәм. ⁴Калаларыңды харабаға әйләндерәп, һине кешеһез калдырасакмын. Шунда Минең Раббы икәнемде белерһең.

⁵Һин иһраилдарға ғүмер бакый дошман булдың, уларға бәлә килгәндә, яза сәғәте һукканда уларзы кылыска бирзең. ⁶Шуға күрә Үземдең барлығым менән ант итеп әйтәм, – тип белдерә Раббы Хаким, – һине канға батырам. Кан һине эзәрләйәсәк. Үзендең кан түккәненә ытырғанмағаның өсөн, кан түгеү һине эзәрләйәсәк. ⁷Сеғир таузарын бушлыктарзың бушлығына әйләндерермен. Унда килгән-киткән калмас. ⁸Мин таузарыңды үлектәр менән тултырырмын, калкыулыктарыңда, үзәндәрәңдә, бөтә тарлауыктарыңда кылыстан кырылғандар аунап ятыр. ⁹Һине мәңгегә бушлыкка әйләндерәм, калаларыңда һис кем йәшәмәс. Шул сағында Минең Раббы икәнемде белерһегез.

¹⁰Мин Раббының Йәһүзә һәм Иһраилда булғаныма карамай, һин: „Был ике халык, был ике ил минеке буласак, мин уларға хужа буласакмын“, – тинең. ¹¹Шуға күрә Раббы Хаким былай тип белдерә: Үземдең барлығым менән ант итеп әйтәм, уларзы күрә алмауың аркаһында ни тиклем көнләшкән һәм нәфрәтләнгән булһаң, Мин дә һинең менән шулай кыланасакмын. Һине хөкөм иткән вақытта халкыма Үземде танытасакмын. ¹²Шул сакта Иһраил таузарын: „Буп-буш калдылар, йоторға тип безгә бирелделәр!“ – тип мысқыл иткәндәрәң-

де Мин Раббының ишеткәнен белерһең. ¹³Ауызығыз менән Миңә каршы тәкәббер һөйләндегез, Минең хакта хурлыклы һүзәр әйттегез. Мин быны ишеттем».

¹⁴Раббы Хаким былай ти: «Бөтә ер йөзөн кыуандырып, һине ер менән тигезләйәсәкмен. ¹⁵Иһраил халкының биләмәһе бушап калғанға нисек кыуанған булһаң, һинең менән дә шулай эшләйәсәкмен. Эй Сеғир таузары – бөтә Эдом иле – емереклеккә әйләнеп, буп-буш каласакһығыз. Шунда Минең Раббы икәнемде беләсәктәр».

Алланың Иһраилға хәйер-фатихаһы

36 ¹– Эй әзәм улы, Иһраил таузарына пәйғәмбәрлек ит, әйт уларға: «Эй Иһраил таузары, Раббы һүзен тыңлағыз! ²Раббы Хаким былай ти: „Дошман һеззең хакта: әһә, мәңгелек түбәләр беззең мөлкәтебез булды, тип әйтә“. ³Шуға күрә пәйғәмбәрлек итеп әйт, Раббы Хаким былай ти: «Һеззе башка халыктарзың мөлкәте булһын, уларзың теленә калһын, ғәйбәтенә тарыһын өсөн һәр яктан талаған һәм йолкколаған өсөн, ⁴шуның өсөн, әй Иһраил таузары, Раббы Хакимдың һүзен тыңлағыз! Тирә-яктағы кәүемдәрзең табышына, әзәм мәсхәрәһенә әйләнгән таузарға, калкыулыктарға, тарлауыктарға һәм үзәндәргә, буп-буш калған емереклектәргә һәм ташландык калаларға ⁵Раббы Хаким былай ти: „Көнсөллек утында янып, башка кәүемдәргә, барса Эдомға каршы Үз һүземде белдерзем. Улар, бөтә йөрәктән кыуанып, бөтә күңелдән мысқыл итеп, илемә хужа булдылар һәм уның көтөүлектәрен талар өсөн үззәренә яумал итеп алдылар“». ⁶Шул сәбәпле Иһраил ере тураһында пәйғәмбәрлек ит һәм таузарға, калкыулыктарға, тарлауыктарға, үзәндәргә әйт, Раббы Хаким былай ти: «Кәүемдәрзең мысқыл итеүзәрен кисергәһегез өсөн көнсөллек утында янып, һүземде белдерәм. ⁷Шуға күрә, – ти Раббы Хаким, – кулымды күтәрәп ант итәм: әйләнә-тирәгеззәгә кәүемдәр үззәре

мәсхәрәгә төшәсәк. ⁸Ә һез, Исраил таузары, сәскә атасакһығыз һәм халкым Исраилға емеш бирәсәкһегез, сөнки халкым Исраил тиззән йортона кайтасак. ⁹Сөнки Мин һезең яклымын, Мин һезең тарафка бороласакмын. Тупрағығыз эшкәртеләсәк һәм игеләсәк. ¹⁰Илегеззә йәшәүселәрзең, бөтә Исраил нәселенең һанын арттырасакмын. Калаларза төйәкләнәсәктәр, емереклектәр кабаттан төзөләсәк. ¹¹Илегеззә кешеләрзе һәм мал-тыуарзы ишәйтәсәкмен. Улар үрсер һәм күбәйер. Элекке вакыттарзағы кеүек, илегеззә бик күп кеше йәшәр. Мин һезгә әүлгегә караганда ла күберәк игелек кылырмын. Шунда Минең Раббы икәнемде белерһегез. ¹²Һезгә кешеләремде – халкым Исраилды – килтерәсәкмен, һәм улар һиңә хужа буласак, һин уларзың биләмәһе буласакһың. Башкаса уларзы балаларынан мәхрүм итмәйәсәкһегез».

¹³Раббы Хаким былай ти: «Һинең хакта: „Әй ил, кешеләр һине әзәм ашаған һәм халкын балаһың қалдырған ил“, – тизәр. ¹⁴Әммә һин бынан һун әзәм ашамаясақһың, кәүеменде балаларзан мәхрүм итмәйәсәкһең, – тип белдерә Раббы Хаким. – ¹⁵Инде Мин һиңә кәүемдәрзең хурлауын ишеттермәм, ят халыктарзың мәсхәрәһенә дусар булмаһың. Халқыңды башкаса абындырырға юл куймаясақмын», – тип белдерә Раббы Хаким.

Исраил халкының яңы тормошо

¹⁶Миңә Раббы һүзе булды:

¹⁷ – Әй әзәм улы, Исраил нәселе үз тупрағында йәшәгән сакта тоткан юлдары һәм кылған ғәмәлдәре менән уны нәжесләне. Уларзың бындай кылығы Минең өсөн катын-кыззың күрем вакытындағы нәжесе кеүек булды. ¹⁸Уларға асыуымды түктәм, сөнки илдә кан койзолар һәм уны боттары менән нәжесләнеләр. ¹⁹Уларзы кәүемдәр араһына тараттым, төрлө илдәргә сәселдәләр. Тоткан юлдары һәм кылған ғәмәлдәренә күрә һөкөм иттем уларзы. ²⁰Барған һәр бер ерзәрәндә кәүемдәр араһында изге

исемемде бысраттылар. Сөнки улар тураһында: «Был – Раббының халкы, әммә улар Уның иленән кыуылып сықты», – тинеләр. ²¹Шуға күрә Исраил халкы үззәре барған кәүемдәр араһында бысраткан изге исемем өсөн кайғырзым.

²²Шуға күрә Исраил халкына әйт, Раббы Хаким былай ти: «Әй Исраил нәселе, быны һезең өсөн түгел, барған кәүемдәр араһында һез бысраткан изге исемем хакына эшләрмен. ²³Һез кәүемдәр араһында хурлаған бөйөк исемемдең мөкәддәс икәнлеген күрһәтермен. Кәүемдәрзең күз алдында һезең аша изгелегемде ғәмәл кылғас, улар Минең Раббы икәнемде белер, – тип белдерә Раббы Хаким. – ²⁴Мин һеззе кәүемдәр араһынан аласакмын, бөтә илдәрзән йыйып, илегезгә кире кайтарасакмын. ²⁵Өстөгөзгә саф һыу һирпермен, бөтә әшәкелектәрегеҙзән тазарынырһығыз. Бөтә боттарығыззан арындырырмын һеззе. ²⁶Һезгә яңы йөрәк бирермен, булмышығызға яңы рух индерермен. Тәнегеҙзән таш йөрәкте сығарып, һезгә тере йөрәк бирермен. ²⁷Үз Рухымды булмышығызға индерермен, Минең кағизәләрем буйынса йәшәрһегез, канундарымды үтәрһегез һәм уларзы тормошка ашырырһығыз. ²⁸Ул заманда Мин аталарығызға биргән ерзә йәшәрһегез. Һез – Минең халкым, Мин һезең Аллағыз булырмын. ²⁹Һеззе бөтә әшәкелектәрегеҙзән, нәжестән қотқарырмын. Бойзайға бойорок бирермен һәм уңышығыззы арттырырмын, башкаса һезгә аслык күрһәтмәм. ³⁰Аслык арқаһында һеззе кәүемдәр араһында оятка қалдырмаҫ өсөн, ағастарзың емешен, баҫыуларзың уңышын мул итермен. ³¹Шул сак яман юлдарығыззы, бозок ғәмәлдәрегеҙзе иҫегезгә төшөрөрһөгөз, енәйәттәрегеҙ һәм әшәкелектәрегеҙ өсөн үзегеҙзән үзегеҙ ерәнерһегез. ³²Белеп тороғоз, быны һезең хакығызға эшләмәйем, – тип белдерә Раббы Хаким. – Тоткан юлдарығыз өсөн оялығыз, йөзөгөз кызарһын, әй Исраил халкы!»

³³Раббы Хаким былай ти: «Һеззе барлык енәйәттәрегеҙзән тазартқан көндө

калаларығыззы төйәкләндерермен, емереклектәр кайтанан төзөлөр. ³⁴ Үткән-һүткәндең күз алдында сүл кеүек буп-буш яткан тупрак эшкәртелер. ³⁵ „Ташландык яткан был ерзәр Федән баксаһындай булды! Харабаға әйләнгән, бушап калған, емерелгән калалар әле нығытылды, унда кешеләр йәшәй башланы“, – тип әйтерзәр. ³⁶ Шул сак тирә-яғығызза калған кәүемдәр Мин Раббының емерелгәнде торғозғанымды, ташландык ерзәрзе кайтанан баксаға әйләндергәнемде белер. Мин, Раббы, әйттем быны һәм әйткәнемде бойомға ашырасакмын».

³⁷ Раббы Хаким былай ти: «Мин, тағы ла халкым Исраилдың үтенесенә колак һалып, уларзы куй көтөүе кеүек күбәйтермен. ³⁸ Байрамдарза Йәрусәлимдә корбанға килтерелгән һарыктар ни тиклем күп булһа, әле бушап калған калалар за шул тиклем кеше менән тулы буласак. Шунда Минең Раббы икәнемде белерзәр».

Кипкән һөйәктәр тураһында пәйғәмбәрлек

37 ¹ Раббының кулы өстөмдә ине. Раббы Рухы мине тышка алып сықты ла һөйәк тулы бер үзән уртаһына килтереп бастырзы. ² Ул мине һөйәктәр тирәһендә йөрөтә башланы – был үзәндә улар бик күп ине һәм барыһы ла кибеб бөткәйне. ³ Раббы минән:

– Әй әзәм улы, был һөйәктәр терелә аламы? – тип һораны.

– Йә Раббы Хаким, быны һин генә беләһең, – тинем.

⁴ Шунан Ул миңә:

– Был һөйәктәргә пәйғәмбәрлек ит, – тине. – Әйт уларға: «Әй коро һөйәктәр, Раббы һүзен тыңлағыз!» ⁵ Раббы Хаким был һөйәктәргә әйтә: „Бына, Мин һезгә һулыш* индерермен дә һез йәнләнерһегез. ⁶ Мин һезгә һеңер тартырмын, ит кундырмын,

тире менән каплармын. Эсегезгә һулыш индерермен, һәм һез йәнләнерһегез. Шунда Минең Раббы икәнемде белерһегез“».

⁷ Миңә нисек бойоролған булһа, шулай пәйғәмбәрлек иттем. Пәйғәмбәрлек иткән сағымда тауыш купты, һөйәктәр хәрәкәткә килде һәм бер-береһенә тоташа башланы. ⁸ Күрәм: уларға һеңер үсте, ит үрзе, тире капланы, әммә йәндәре юк ине. ⁹ Шунда Ул миңә былай тине:

– Әй әзәм улы, һулышка өндәш, пәйғәмбәрлек итеп әйт, Раббы Хаким былай ти: «Әй һулыш, дүрт тарафтан ел менән кил! Был үлтерелгән әзәмдәргә өрзә, улар терелер!»

¹⁰ Ул миңә нисек кушһа, шулай пәйғәмбәрлек иттем – уларға һулыш инде һәм улар терелеп тороп басты. Улар сикһез күмәк ине.

¹¹ Шунда Ул миңә былай тине:

– Әй әзәм улы, бөтә Исраил халкы – ошо һөйәктәр ул. Кара, улар: «Һөйәктәребез кибеб бөттө, өмөтөбөз үлде, киләсәгебез юк», – тизәр. ¹² Шуға күрә пәйғәмбәрлек итеп әйт, Раббы Хаким былай ти: «Әй халкым Минең, кәберзәрегеһезе асып, һеззе унан сығарырмын һәм Исраил еренә кире кайтарырмын. ¹³ Әй халкым, кәберзәрегеһезе асып, һеззе унан сығарғас, Минең Раббы икәнемде белерһегез. ¹⁴ Мин һезгә рухымды һалырмын, һәм һез терелерһегез. Һеззе үз ерегеһезә төйәкләндерермен. Шул вақытта Минең Раббы икәнемде белерһегез. Мин, Раббы, әйттем быны һәм әйткәнемде бойомға ашырасакмын. Раббы шулай тип белдерә».

Ике таяктың берләшеүе

¹⁵ Миңә Раббы һүзе булды:

¹⁶ – Әй әзәм улы, бер таяк ал да уның өстөнә «Йәһүзә һәм уға теләктәш булған исраилдар» тип яз. Шунан икенсе бер таяк ал, уның өстөнә «Йософ һәм уға теләктәш булған бөтә Исраил халкы» тип яз. Был –

* 37:5 *Һулыш* – йәһүд телендә был һүз «рух», «ел» һәм «йән» мәғәнәләренә лә әйә (ошо бүлектәң 6, 8, 9, 10, 14-се аяттарында ла бар).

Эфраим таяғы. ¹⁷ Уларзың остарын бергә куш, кулыңда бер таяктай булһын. ¹⁸ Халкыңдан кайһы берәүзәр: «Бының нимә аңлатканын әйтмәсһеңме?» – тип һораһа, ¹⁹ уларға әйт, Раббы Хаким былай ти: «Бына, Мин, Йософ һәм уға теләктәш булған Исраил ырыуларының әле Эфраимдың кулындағы таяғын алып, уны Йәһүзәнәң таяғы менән берләштерәм. Улар Минең кулымда бер бөтөн буласак».

²⁰ Үзәң язған ошо ике таякты уларзың күз алдында кулыңда тотоп, ²¹ уларға әйт, Раббы Хаким былай ти: «Бына, Мин, һәр якка таралған халкым Исраилды үззәре киткән кәүемдәр араһынан йыйып алып, үз ерзәрәнә кире кайтарасакмын. ²² Уларзы был илдә, Исраил тауларында, бер халык итәм, улар өстөнән бер батша буласак. Башкаса улар бер қасан да ике халык булмас, ике батшалыкка бүленмәс. ²³ Артабан боттары, ерәнгес нәмәләре һәм енәйәттәре менән үззәрән нәжесләмәстәр. Уларзы йәшәгән һәм гонаһ эшләгән барлык ерзәрәнәң қотқарып тазарындырырмын. Улар Минең халкым булыр, Мин уларзың Аллаһы булырмын.

²⁴ Колом Дауыт уларзың батшаһы булыр, уларзың барыһына бер көтөүсе булыр. Улар Минең қанун-қағизәләрем буйынса йәшәр, Минең бойороқтарымды еренә еткереп үтәр. ²⁵ Улар Мин қолом Якупка биргән, ата-бабаларығыз йәшәгән ерзә үззәре лә, балалары ла, балаларының балалары ла мәңге йәшәр, қолом Дауыт уларға мәңге хаким булыр. ²⁶ Мин улар менән именлек килешеүе төзөшөрмөн. Был улар менән мәңгелек килешеү булыр. Мин уларзы үз ерзәрәндә төйәкләндерермен, күбәйтермен, Үзәмдәң Изге торлағымды мәңгелеккә уларзың араһына куйырмын. ²⁷ Минең торлағым улар араһында булыр. Мин уларзың Аллаһы булырмын, улар Минең халкым булыр. ²⁸ Изге торлағым мәңгелеккә улар араһына урынлашқас, кәүемдәр Исраилды изге кылыусының Мин, Раббы, икәнән белер».

Гогка қаршы пәйғәмбәрлек

38 ¹ Минә Раббы һүзе булды: ² – Әй әзәм улы, йөзәңдә Магог илендәге булған Мәшәхтең һәм Тувалдың баш хакимы Гогка табан бор за уға қаршы пәйғәмбәрлек ит. ³ Әйт, Раббы Хаким былай ти: «Әй Мәшәх менән Тувалдың баш хакимы Гог, Мин һиңә қаршымын! ⁴ Һине қилгән юлыңдан кире борасакмын, теш қазналарыңа ыргак кейзерәсәкмен. Һине, бөтә ғәскәрәңдә, аттарыңды, һыбайлыларыңды, тотош қоралланған, эреле-ваклы қалқандар тотқан, қылыслы бөйөк сиреүәңдә қыуып сығарасакмын. ⁵ Улар менән бергә һәр береһе қалқанлы, торқалы фарсыларзы, куштарзы, путтарзы; ⁶ бөтә өйөрө менән Ғүмәрзе, алыс төһьяктан өйөрө менән Бейт-Тогарманы – һинең менән бик күп халықтарзы қыуасакмын.

⁷ Әзәрләң һәм қораллан! Әргәңдә тупланған бөтә өйөрөң менән бергә әзәрләң. Һин уларзы башлап барырһың. ⁸ Бик күп вақыттарзан һуң һин сақырылырһың. Йылдар узғас, һин һуғыштан арынып рәхәтлеккә сыққан бер илгә һөжүм итәсәкһен. Ул илдең кешеләре, күмәк халық араһынан йыйып алынып, озақ вақыт буш ятқан Исраил тауларына кире қайтарылған һәм барыһы ла имен-аман тормош қисергән булыр. ⁹ Әммә һин ғәрәсәт кеүек уларға ябырыласақһың. Һин, бөтә ғәскәрзәрәң һәм һинең менән булған бик күп халықтар илде болот һымақ қаплап аласақһығыз».

¹⁰ Раббы Хаким былай ти: «Ул көндә башыңа бик күп уйғар қилер, һәм һин яуыз ниәт қороп ¹¹ әйтерһең: „Диуарзар менән уратып алынмаған ауылдары булған илгә, бер хәүефһез рәхәт йәшәгән кешеләргә қаршы барайым. Уларзың диуарзары ла, қапқалары ла, арқыры биктәре лә юк. ¹² Кәүемдәр араһынан йыйып алынған, емереклектәрзе қабат торғозған, мал-тыуары һәм мөлкәте булған, донһя кендегендә йәшәгән был халықка қаршы кул һузып, талармын, табыш итеп алырмын“. ¹³ Шева

һәм Дедан, Таршиш саузагәрзәре һәм барлык бай, һүзә үтә торған кешеләре* һинән: „Талар өсөн килдеңме? Яумал тупламак, алтын-көмөш йыймак, мал-мөлкәт тартып алмак, мул табыш кулға төшөрмәк булып, был сиреүзә йыйзыңмы?“ – тип һораясак».

¹⁴ Шуға күрә, әй әзәм улы, пәйғәмбәрлек итеп, Гогка әйт, Раббы Хаким былай ти: «Минең халкым Исраил хәүеф-хәтәрһез йәшәгән көндө һин был турала беләсәкһен. ¹⁵ Һин һәм һинең менән бергә бик күп халыктар, барыһы ла һыбайлы, олоғара өйөр, көсләғәскәр үз төйәгендән – алыс төньяктан килерһегез. ¹⁶ Ерзе каплаған болот кеүек халкым, Исраилдың өстөнә ябырылырһын. Әй Гог, киләсәк көндәрзә һине Үз илемә килтерәсәкмен. Кәүемдәрзәң күз алдында һинең аша Үземдән мөкәддәслегемде күрһәтеп, Үземде танытасакмын Мин».

¹⁷ Раббы Хаким былай ти: «Боронго замандарза ук қолдарым Исраил пәйғәмбәрзәре аша һинең турала һөйләмәнемме ни Мин? Ул пәйғәмбәрзәр озак йылдар һине Исраил халқына қаршы килтерәсәгем һақында пәйғәмбәрлек иттеләр. ¹⁸ Әммә Гог Исраил тупрағына һөжүм иткән көндө, – тип белдерә Раббы Хаким, – асыуым дөрләп қабынасақ. ¹⁹ Көнсөллөгөм һәм һәфрәтем утында белдерәм: ул көндө Исраил ерендә дәншәтле ер тетрәү буласақ. ²⁰ Диңгеззәге балыктар, күктәге коштар, қырзағы януарзар һәм ерзәге бөтә һөйрәләүселәр, ер өстөндәге бөтә әзәм Минең алдымда қалтырап торасақ. Таузар емерелер, қаялар қолар, бөтә диуарзар ергә йығылыр. ²¹ Бөтә таузарымда Гогка қаршы қылыс ебәрәсәкмен, – тип белдерә Раббы Хаким. – Һәр кем бер-береһенә қаршы қылыс күтәрәсәк. ²² Мин уны өстөнә қырғын килтереп, қанын қойоп язалармын. Уға, ғәскәрәнә, уның менән бергә килгән күп халықтарға қойма ямғыр, таш һымақ боз, ут һәм көкөрт язуырырмын. ²³ Үземдән бөйөклөгөмдә һәм мөкәддәслегемде күрһә-

термен, бик күп кәүемдәрзәң күз алдында Үземде танытырмын. Шунда Минең Раббы икәнемде белерзәр».

Гогтың еңеләсәге

39 ¹ Ә һин, әзәм улы, Гогка қаршы пәйғәмбәрлек итеп әйт, Раббы Хаким былай ти: «Әй һин, Мәшәх менән Тувалдың баш һақимы Гог, бына Мин һиңә қаршымын! ² Мин һине кире борасақмын, алыс төньяктан сығарып, Исраил таузарына килтерәсәкмен. ³ Һул қулыңдағы йәйәнде бәрәп төшөрөрмөн, уң қулыңдағы уқтарзы тартып алырмын. ⁴ Һин бөтә сиреүең һәм эргәндәге күмәк халықтар менән бергә Исраил таузарында һәләк буласақһың. Һәр төрлө йыртқыс коштарға һәм қырағай януарзарға емтек итеп бирәсәкмен һине. ⁵ Һин асық қырза ятып қаласақһың. Быны Мин әйттем, – тип белдерә Раббы Хаким. – ⁶ Магог иленә һәм диңгез буйындағы ерзәрзә хәүефһез йәшәүселәр өстөнә ут язуырасақмын. Шунда Минең Раббы икәнемде беләсәктәр.

⁷ Халкым Исраил араһында изге исемемде танытасақмын. Бынан ары изге исемемде хурларға бирмәйәсәкмен. Шунда кәүемдәр Минең Раббы, Исраилдың Изгеһе булғанымды беләсәктәр.

⁸ Ул көн яқынлашты! Мин әйткән ул көн мотлақ киләсәк, – тип белдерә Раббы Хаким. – ⁹ Шул вақытта Исраил халқы қалаларзан сығып усақ яғыр, қоралдарзы, зүр һәм бәләкәй қалқандарзы, йәйәләрзә һәм уқтарзы, сукмарзарзы һәм һөңгөләрзә яндырыр. Ете йыл буйы яндырасақтар уларзы. ¹⁰ Қырзан утын ташымақтар, урман қыркмақтар, сөнки яғыу өсөн тик қоралдарын фәйзаланырзар. Улар үззәренәң малдарын тартып алғандарзың малдарын тартып алырзар, үззәрен талағандарзы таларзар, – тип белдерә Раббы Хаким. –

¹¹ Ул көндө Исраилда, диңгеззән көнсығышта, Сәйәхәтселәр үзәнәндә Гогка бер

* 38:13 ...бай, һүзә үтә торған кешеләре – йәһүд телендә «йәш арысландары».

кәбер урыны бирермен. Ул үтеп йөрөүселәр-зең юлына кәртә булып торор. Унда Гогты бөтөн өйөрө менән ерләрзәр һәм Һамон-Гог үзәнә* тип атарзәр. ¹²Исраил халкы ете ай буйы уларзы күмеп үз илен тазартыр. ¹³Мәйеттәрзе ерләүзә бөтә ил халкы катнашыр һәм Мин шөһрәтемде таныткан ошо көндә улар юғары абруйға ирешер, – тип белдерә Раббы Хаким. – ¹⁴Илде тазартыу өсөн, ил буйлап йөрөп, ерзә ятып калған мәйеттәрзе күмәү өсөн махсус кешеләр тәғәйенләнәр. Эзләнәү эштәрән ете ай үткәс башларзәр. ¹⁵Улар илде йөрөп сығыр һәм, кеше һөйәге күрһәләр, ерләүселәр уны Һамон-Гог үзәнәнә күмгәнгә тиклем янына берәй билдә куйыр. ¹⁶Унда Һамона* тигән бер кала булып. Улар илде шулай тазартырзәр».

¹⁷Ә һинә, эй әзәм улы, Раббы Хаким былай ти: «Һәр төрлө қоштарға һәм кырағай януарзәрғә әйт: „Йыйылығыз за килегез, һәр яклап һеззең өсөн әзерләгән корбаныма, Исраил таузарындағы бөйөк корбанға ағылығыз. Унда ит ашарлығыз, кан эсерһегез. ¹⁸Башанда һимертелгән малдарзың – һарык тәкәләренең, бәрәстәрзең, кәзә тәкәләренең һәм үгеззәрзең итен ашап, канын эскән һымат, батырзәрзың итен ашарлығыз, ер һакимдарының канын эсерһегез. ¹⁹Мин һеззең өсөн әзерләгән корбан ашында туйғансы май ашарлығыз, алкынғансы кан эсерһегез. ²⁰Минәң табынымда һез ат һәм һыбайлыларзы, һаһармандарзы һәм һәр төрлө яугирзәрзе мул итеп ашап туйынырлығыз“, – тип белдерә Раббы Хаким. –

²¹Мин Үземдең шөһрәтемде кәүемдәр араһында танытасакмын. Барса кәүемдәр Мин кылған һөкөмдә һәм өштәрәнә һуҙған кулымды күрәсәк. ²²Исраил нәселе, шул көндән башлап, Минәң Раббы, уларзың Аллаһы икәнәмде белер. ²³Шунда кәүемдәр Исраил нәселе үзе кылған енәйәттәр аркаһында һөргөнгә ебәрелгәнән аңлар. Улар

Миңә һыянат иткәнгә күрә, Мин уларзан йөз сөйөрзөм, уларзы дошмандары кулына бирзөм, һәм улар барыһы ла кылыстан кырылды. ²⁴Уларға нәжесләнгәндәрә һәм енәйәттәрә өсөн шулай эшләнем – уларзан йөзөмдә йәшерзөм».

Раббының исраилдарзы үз ерзәрәнә кире кайтарыуы

²⁵Шуға күрә Раббы Хаким былай ти: «Инде Мин Якуп нәселен әүәлге мул, имен тормоштарына ирештерермен, Исраилдың бөтә халкына мәрхәмәтемде кылырмын, Үземдең изге исемемде физакәрзәрсә яклармын. ²⁶Үз ерзәрәндә имен-аман йәшәгәндә, уларзы куркытқан һис кем булмағанда үззәрәнәң хурлығын, Миңә карата тоғро булмағандарын оноторзәр. ²⁷Уларзы кәүемдәр араһынан кире кайтарып, дошмандарының ерәнән йыйып алған вақытымда, күмәк кәүемдәр алдында улар аша Үземдең изгелегемде күрһәтермен. ²⁸Шунда улар Минәң Аллалары Раббы икәнәмде белер. Гәрсә Мин уларзы кәүемдәр араһына таратқан булһам да, берәһен дә ташламайынса үззәрәнәң тупрактарына кире кайтарырмын. ²⁹Халкым Исраил өштөнә Үземдең Рухымды яузырмын, инде уларзан йөз йәшермәм», – тип белдерә Раббы Хаким.

Яңы қорам тураһында күрәнмеш: капкалар, ихаталар һәм бүлмәләр

40 ¹Һөргөнөбөззөң егерме бишенсе йылында, йыл башында, айзың унынсы көнөндә, каланың тар-мар ителеүенең ун дүртенсе йылында, тап шул көндә, Раббының кулы өштөмдә ине. Ул мине Исраилға алып китте. ²Күрәнмешемдә Раббы мине, Исраил ерәнә алып килеп, бик бейек тау башына бақтырзы. Таузың көньяғында калаға окшаған биналар күрзөм. ³Алла мине шунда алып килде. Унда бакыр һымат ялтырап торған бер кеше күрзөм. Ул,

* 39:11 Һамон-Гог – йәғни «Гог өйөрөнөң үзәнә».

* 39:16 Һамона – йәһүд телендә «өйөр» тигән мәғәнәлә.

кулына етен бау менән камыштан яһалған үлсәү таяғы тотоп, капка төбөндә тора ине.

⁴ Ул миңә:

– Әзәм улы! Күзең менән күр, колағың менән ишет. Үзеңә күрһәткән бөтә нәмәгә күнел биреп бак, – тине. – Мин һиңә шуны күрһәтһен өсөн бында килтерелдең. Күргәндәреңдең бөтәһен дә Исраил халкына еткер.

Көнсығыш капкаһы

⁵ Мин қорамдың әйләнәһен уратып алған диуар күрзем. Теге кешенең қулындағы үлсәү таяғының озонлоғо алты терһәк булып, был терһәк бер ус аяһын өстәп һанала ине*. Ул кеше диуарзы үлсәне: озонлоғо ла, бейеклеге лә бер таяк булды. ⁶ Шунан ул көнсығышка қараған капкаға табан китте лә уның баҫқысынан менде. Капканың тупһаһын үлсәне – киңлеге бер таяк булды, тимәк, бер тупһа – бер таяк. ⁷ Капка диуарзындағы бүлмәләрзең һәр береһенең буйы һәм иңе – бер таяк, ә бүлмәләрзең араһы биш терһәк ине. Қорамға қараған айуандың капка тупһаһы бер таяк озонлоғонда ине. ⁸ Шунан капканың айуанын үлсәне; ⁹ уның киңлеге – һигез терһәк, айуан бағаналарының қалынлығы икешәр терһәк булды. Был айуан капканың қорамға қараған яғында ине. ¹⁰ Көнсығыш капканың диуарзында һәр ике яқлап өсәр ян бүлмә эшләнгән; улар барыһы ла бер үлсәмдә. Бүлмәләр араһындағы диуарзар за бер үлсәмдә ине.

¹¹ Шунан ул капканың уйымын үлсәне: уның киңлеге ун терһәк ине. Ә тотош капканың киңлеге ун өс терһәк ине. ¹² Һәр ян бүлмәнең алдында – бер терһәклек кәртә, икенсе яқта ла бер терһәклек кәртә бар. Ян бүлмәләрзең һәр яғы алты терһәк тәшкіл итә. ¹³ Артабан ул бер бүлмәнең арткы диуарынан каршы яқтағы бүлмәнең арткы диуарына тиклем араны үлсәне – ул егерме биш терһәк булды. ¹⁴ Бағаналарзы үлсәне, алтмыш терһәк булды. Капка әйләнәһендә-

ге ихата бағаналарға тиклем һузылғайны. ¹⁵ Капкаға ингән ерзән алып айуан яғынан сығыу урынына тиклем ара илле терһәк ине. ¹⁶ Ян бүлмәләрзең арткы диуарында, бүлмәләр араһындағы диуарза, айуандың һәр яғында рәшәткәлә тәзрәләр бар, ян бүлмәләр араһындағы диуарзар хөрмә ағасы һүрәттәре менән бизәлгәйне.

Тышкы ихата

¹⁷ Бынан һуң ул кеше мине тышкы ихатаға алып инде. Ихата диуарзары буйлап, утыз бүлмә урынлашқан һәм улар алдына ихатаны уратып алған таш юл һалынған ине. ¹⁸ Капкаларзың һәр ике яғындағы тәпәшерәк таш юлдың киңлеге капканың киңлеге менән бер ине. ¹⁹ Тышкы түбәнге капканың эске яғынан эске ихатаның капкаһына тиклем үлсәне: йөз терһәк булды. Көнсығыш һәм төньяк тарафта ла шулай ине.

Төньяк капкаһы

²⁰ Ул шулай ук тышкы ихатаның төньякка қараған капкаһының озонлоғо менән киңлеген үлсәне. ²¹ Уның һәр ике яғындағы өсәр ян бүлмә, улар араһындағы диуарзар һәм айуан беренсе капканың кеуек ине. Капка диуарзарының озонлоғо – илле, ә уларзың араһы егерме биш терһәк булып, ²² ундағы тәзрәләр, айуан, хөрмә ағасы һүрәттәре көнсығышка қараған капканың кеуек ине; капкаға ете баҫкыс алып менә, ә арғы башта айуан урынлашқан. ²³ Төньякка қараған капканың каршыһында ла, көнсығышка қараған капкалағы кеуек, эске ихатаға илткән капка бар. Ул был ике капка араһын үлсәне – йөз терһәк булды.

Көнъяк капкаһы

²⁴ Был кеше мине көньякка табан алып барзы. Унда көньякка қараған бер капка күрзем. Ул капканың бағаналарын һәм

* 40:5 ...был терһәк бер ус аяһын өстәп һанала ине – ғәзәттә терһәктең озонлоғо – 45 см, устың 7,5 см булып, қорам тураһында һүз барғанда бер терһәк 52,5 см тәшкіл итә.

айуанын үлсәне, улар за башка капкаларзыгы һымак зурлыкта ине. ²⁵ Капканың һәм айуандың диуарзарында ла, башка капкаларзағы һымак, һәр яктан шундай ук тәзрәләр бар; капка диуарзарының буйы – илле, ә уларзың араһы егерме биш терһәк булып, ²⁶ уға ете баҫкыс алып менә, ә арғы башта айуан урынлашкан. Әлеге диуарзар хөрмә ағасы һүрәттәре менән бизәлгән. ²⁷ Эске ихатаның көньяғында ла капка бар ине. Теге кеше шул капканын көньяктағы тыш капкаға тиклем булған араны үлсәне – йөз терһәк булды.

Эске ихатаның капкалары

²⁸ Ул мине көньяк капканын эске ихатаға алып инде һәм көньяк капканы үлсәне – ул да башка капкалар кеүек ине. ²⁹ Уның ян бүлмәләре, бүлмәләр араһындағы диуарзары һәм айуаны башка капкаларзыгына окшаш, капка диуарзарында һәм айуанында һәр яклап тәзрәләр бар. Капка диуарзарының озонлоғо – илле терһәк, ә уларзың араһы – егерме биш терһәк. ³⁰ Эске ихаталағы һәр капка айуанының киңлегенә – егерме биш терһәк, ә озонлоғо биш терһәк ине. ³¹ Әлеге капканың айуаны тышкы ихатаға карай, бағаналарында хөрмә ағасы һүрәттәре бар; унда һигез баҫкыс алып менә.

³² Шунан һуң ул мине көнсығыш капка аша эске ихатаға алып инде һәм капканы үлсәне, уныһы ла башка капкалар һымак ине. ³³ Уның бүлмәләре, бүлмәләр араһындағы диуарзары һәм айуаны башка капкаларзыгына окшаш, капка диуарзарында һәм айуанында һәр яклап тәзрәләр бар. Капка диуарзарының озонлоғо – илле терһәк, ә уларзың араһы – егерме биш терһәк. ³⁴ Әлеге капканың айуаны тышкы ихатаға карай, як-яғындағы бағаналарза хөрмә ағасы һүрәттәре бар, унда ла һигез баҫкыс күтәрелә.

³⁵ Шунан ул мине төньяк капкаға алып килде һәм уны үлсәне. Ул да башка капкалар һымак ине. ³⁶ Уның ян бүлмәләре, бүлмәләр араһындағы диуарзары, айуаны

һәм як-яктағы тәзрәләре башка капкаларзыгына окшаш ине. Капка диуарзарының озонлоғо – илле терһәк, ә уларзың араһы – егерме биш терһәк. ³⁷ Әлеге капканың айуаны тышкы ихатаға карай, як-яғындағы бағаналарза хөрмә ағасы һүрәттәре бар, унда ла һигез баҫкыс күтәрелә.

Корбандарзы әзәрләү бүлмәләре

³⁸ Капка айуанында ишекле бүлмә булып, унда тоттош яндырыу корбандарын йууалар ине. ³⁹ Айуандың һәр ике яғында икешәр өстәл тора, уларза тоттош яндырыу корбаны, гонаһ корбаны, ғәйеп корбаны салалар. ⁴⁰ Капка айуанының тышкы яғында, төньяк капкаға ингән юлда, ике яклап икешәр өстәл куйылған. ⁴¹ Капканың эсендә-тышында һәр яклап дүртешәр өстәл булып, корбан салыу өсөн бөтәһе һигез өстәл тора ине. ⁴² Тоттош яндырыу корбаны өсөн шымартылған таштан буйы һәм иңе бер терһәк ярым, бейеклегенә бер терһәк булған дүрт өстәл бар ине. Уларзың өстөнә тоттош яндырыу корбаны һәм бүтән корбандар салыу өсөн кәрәкле корамалдар куйыла ине. ⁴³ Диуарзарға һәр яклап ус аяһы озонлоғондағы ырғактар беркетелгән, ә өстәлдәрҙең өстөнә корбан ите һалына ине.

Каһиндар өсөн билдәләнгән бүлмәләр

⁴⁴ Эске ихатала эске капка эргәһендә ике бүлмә бар ине. Уларзың төньяк капка янындағыһы – көньякка, ә көньяк капка янындағыһы төньякка карай ине. ⁴⁵ Теге кеше миңә:

– Көньякка караған бүлмә – корамда хезмәт иткән каһиндар өсөн; ⁴⁶ ә төньякка карағаны корбан усағы тирәһендә хезмәт иткән каһиндар өсөн тәғәйенләнгән. Улар – Садок улдары. Леви нәселенән тик уларғына хезмәт итер өсөн Раббыға яқынлаша ала, – тине.

⁴⁷ Ул эске ихатаны үлсәне: дүрт мөйөшлө булып, уның буйы – йөз, иңе йөз терһәк

булды. Корбан усағы иһә шунда, корамдың каршыһында урынлашканы.

Корам

⁴⁸ Шунан ул мине корамдың айуанына алып инде һәм тышкы диуарының бағаналарын үлсәне – улар ике яктан да бишәр терһәк калынлыкта булды. Ишек уйымы – ун дүрт терһәк, ә ян-яктағы диуарзар өсәр терһәк ине. ⁴⁹ Айуандың киңлеге егерме терһәк булып, озонлоғо ун ике терһәк ине. Уға ун баскыс буйлап күтәрелергә. Айуанға ингән ерзә ике яктан да бағаналар янында берәр колонна тора ине.

41 ¹ Бынан һуң ул кеше мине корам залына алып инде һәм ингән ерзәге диуарзарзы үлсәне – һәр ике яктан да уларзың калынлығы алты терһәк ине. ² Ишектең уйымы ун терһәк булып, һәр ике яғындағы диуарзарзың озонлоғо бишәр терһәк ине. Шунан ул залды үлсәне – уның озонлоғо кырк терһәк, киңлеге егерме терһәк булды.

³ Шунан ул эске бүлмәгә үтте, ишек янындағы бағаналарзы үлсәне – уларзың калынлығы ике терһәк ине. Ишектең уйымы алты терһәк булып, һәр ике яғындағы диуарзарының озонлоғо ете терһәк ине.

⁴ Унан озонлоғо һәм киңлеге корам залы һымак егерме терһәк булған эске бүлмәне үлсәне һәм миңә:

– Был – Иң мөкәддәс урын, – тине.

⁵ Корамдың диуарын үлсәне, калынлығы алты терһәк ине. Корам тирәләй урынлашкан бүлмәләрзең киңлеге дүртешәр терһәк булды. ⁶ Ян бүлмәләр береһе өстөндә береһе өсәр рәт урынлашып, һәр рәттә утызар бүлмә ине. Корам диуары буйлап яһалған сығынтылар ян бүлмәләргә терәк буларак хезмәт итә; шулай итеп, бүлмәләр корам диуарына терәлеп тормай ине. ⁷ Һәр рәттәге ян бүлмәләр асқыһынан киңерәк итеп эшләнән. Корамды әйләндереп алған әлеге бүлмәләр өскә табан киңәйә бара. Баскыс буйлап түбәнге каттан урталағы катка, унан өскә катка менергә.

⁸ Мин корам нигезенең күтәртеберәк эшләнәнән һәм ян бүлмәләр өсөн нигез булып торғанын күрҙем. Нигеззең бейеклеге бер таяк, йәғни алты тулы терһәк тәшкит итә ине. ⁹⁻¹⁰ Ян бүлмәләрзең тышкы диуарының калынлығы биш терһәк ине. Ян бүлмәләр менән каһин бүлмәләре араһында корам тирәләй киңлеге егерме терһәк асык урын бар. ¹¹ Ян бүлмәләрзән ул асык урынға сыккан ишектәре икәү: береһе – көньяктан, икенсеһе – төньяктан. Уларзы әйләндереп алған сығынкы өлөшө биш терһәк киңлектә ине.

¹² Корамдың көнбайышындағы асык урынға караған бер бина бар ине. Уның киңлеге – етмеш, озонлоғо – тукһан, ә диуарзарының калынлығы биш терһәк ине.

¹³ Артабан ул корамдың озонлоғон үлсәне – йөз терһәк булды. Көнбайыштағы асык урын менән бинаның озонлоғо ла – диуарзары менән бергә – шулай ук йөз терһәк ине. ¹⁴ Корамдың көнсығышка караған алғы яғы, шундағы асык урынды ла индереп, йөз терһәк киңлектә ине. ¹⁵ Ул кеше корам артындағы асык урынға караған бинаны үлсәне. Әлеге бинаның озонлоғо йөз терһәк булды; уның ике яктан галереялары бар ине.

Корамдың эске өлөшө, ихатаға сыға торған айуан, ¹⁶⁻¹⁸ тупһалар, рәшәткәлә тәзрәләр, өс ярустың һәр береһен уратып алған коридорзар ағас менән көпләнән. Изәндән алып диуарзың тәзрәгә тиклемге өлөшө, ишектән юғары өлөшө, тәзрәләрзең әйләнәһе ағастан эшләнән. Корамдың эске һәм алғы бүлмә диуарзары тоташ кируб һәм хөрмә ағасы һүрәттәре менән ырып бизәлгән: хөрмә ағасы һәм кируб һүрәттәре сиратлашып килә. Һәр кирубтың ике йөзө бар. ¹⁹ Бер яктағы хөрмәгә караған йөзө – кешенеке, ә икенсе яктағы хөрмәгә карағаны – арыслан йөзө. Корам тоташ шулай бизәлгәйне. ²⁰ Кируб һәм хөрмә ағасы һүрәттәре диуарзарзы шулай изәндән алып ишек өстөнә тиклем бизәп тора ине.

²¹ Корам залының ишек яңактары дүрткел булып, Иң мөкәддәс урындыкы ла нәк

шулай ине. ²²Бейеклеге өс терһәк, озонлоғо ике терһәк булған корбан усағы – уның мөгөззәре, нигезе, ян яктары – ағастан эшләнгән. Теге кеше миңә:

– Был – Раббы хозурындағы өстәл, – тине.

²³Корам залына һәм Иң мөкәддәс урынға инә торған ишектәр ике якка асмалы ине.

²⁴Һәр ишек ике якка асмалы, һәр ишектә – күгәнгә эленгән ике капкас. ²⁵Диуарзарзағы кеүек үк, корам залының ишектәре лә кирубтар һәм хөрмә ағасы һүрәттәре менән ырып бизәлгән. Айуан алдында тышкы яктан ағас рәшәткә-кәртә бар. ²⁶Айуандың ян-яктарында рәшәткәле тәзрәләр яһалған, диуарзарының һәр ике яғы хөрмә ағасы һүрәттәре менән ырып бизәлгән, шулай ук корамдың ян бүлмәләре алдында лә рәшәткә-кәртәләр бар ине.

Тышкы ихаталағы бүлмәләр

42 ¹Теге кеше мине, төньяктағы юл менән тышкы ихатаға алып сығып, асык урынға һәм бина каршыһында, уларҙан төньякта урынлашқан бүлмәләргә алып килде. ²Был бүлмәләр урынлашқан бинаның ишеге төньякка карай һәм озонлоғо – йөз терһәк, киңлеге илле терһәк ине. ³Бина бер яғы менән – эске ихатаның иң егерме терһәк булған асык урынына, икенсе яғы менән корамдың тышкы ихатаһының таш юлына карап тора ине. Ул өс катлы ине һәм галереялар береһе өстөнә береһе урынлашҡайны. ⁴Бүлмәләр алдында эске яктан инеү юлы бар; уның киңлеге – ун терһәк, ә озонлоғо – йөз терһәк; бүлмәләргә ишектәре төньякка карай. ⁵Өскө каттағы бүлмәләр түбәнге һәм урталағы каттағыға карағанда тарыраҡ, сөнки улар алдындағы коридорҙар түбәнге һәм урта бүлмәләргә карағанда киңерәк урын алып тора. ⁶Өсөнсө каттағы бүлмәләргә, ихаталағы һымак, бағаналары юк, шуға күрә уларҙың иҙәне түбәнге һәм урта каттағы бүлмәләргә аҙыраҡ урын алып тора. ⁷Был бүлмәләргә һәм тыш-

кы ихатаға параллель бер тышкы диуар бар ине. Уның озонлоғо – илле терһәк.

⁸Шулай итеп, тышкы ихата буйындағы бүлмәләргә озонлоғо илле терһәк кенә булып, корамға караған бүлмәләргә йөз терһәк ине. ⁹Был бүлмәләргә астан, тышкы ихатанан, инер өсөн көнсығыш якта инеү урыны бар.

¹⁰Көнъякта, тышкы ихата диуарының буйынан-буйына, бина менән асык урын эргәһендә бүлмәләр урынлашқан, ¹¹улар алдында лә инә торған юл бар. Бүлмәләргә озонлоғо, киңлеге, сығыр юлдары, урынлашыу тәртибе лә, ишектәре лә төньяктағы бүлмәләргә окшаған ине. ¹²Көнъяктағы бүлмәләргә көнсығыштан, һаклаусы диуарға параллель булған инеү юлының башында урынлашқан капкандан үтергә кәрәк.

¹³Шунан һун ул кеше миңә:

– Асык урын каршыһындағы төньяк һәм көньяк бүлмәләр – изге бүлмәләр, – тине. – Раббы хозурында хезмәт иткән каһиндар корбан итеп килтерелгән иң изге ризыктарҙы шунда ашарҙар. Иң изге корбандарҙы: икмәк сазакаһын, гонаһ һәм ғәйеп корбандарын – шунда жуясактар, сөнки был урын изге. ¹⁴Каһиндар тышкы ихатаға сыҡкан сакта Изге урында ғибәҙәт кылғанда кейгән кейемдәрен сисергә тейеш, сөнки был кейемдәр изге. Халыҡка торорға рөхсәт ителгән урынға сыҡканға тиклем улар башка кейем кейергә тейеш.

¹⁵Корам биләмәһенең эске яғын үлсәп бөтөргәс, ул мине көнсығышка караған капкандан алып сығып, корам биләмәһен тышкы яктан үлсәй башланы. ¹⁶Көнсығыш яғын үлсәү таяғы менән үлсәне, бөтәһе биш йөз терһәк ине. ¹⁷Төньяктан үлсәне: барлығы биш йөз терһәк булды. ¹⁸Көнъяктан үлсәне: биш йөз терһәк булды. ¹⁹Шунан көнбайышка караған якка боролдо һәм таяғы менән уны үлсәне, биш йөз терһәк булды. ²⁰Шул рәүешле, ул корам биләмәһен һәр дүрт яктан үлсәп сықты. Изге урынды изге булмаған урындан айырыу өсөн ихата

тирэлэй буйы һәм иңе бишәр йөз терһәк булған диуар королғайны.

Раббы шөһрәтенең қорамға жайтыуы

43 ¹Теге кеше мине көнсығышка қараған қапка янына алып килде. ²Қараһам, көнсығыш яктан Исраил Аллаһының шөһрәте килә. Уның килеуенең тауышы ташкын һыузардың шаулауы кеүек ине. Ер йөзө Уның шөһрәтенән балкып китте. ³Был күрәнмеш Алла қаланы һәләк итергә килгән вақытта һәм Кевар йылғаһы буйында иңгән күрәнмештәргә окшаш ине. Мин йөзтүбән ергә қапландым. ⁴Раббының шөһрәте көнсығыш қапка аша қорамға инде. ⁵Рух мине, аяққа бақтырып, эске ихатаға алып керзе. Бына Раббының шөһрәте қорамды тултырзы.

⁶Теге кеше янымда тора ине, шул сак қорам эсенән үземә өндәшкәнде ишеттем.

⁷Ул миңә былай тине:

– Әй әзәм улы, был – Минең тәхетемдең урыны, аяқ табандарым тейгән, халкым Исраил араһында Мин мәңге йәшәйәсек урын. Бынан ары Исраил халқы – улар үзәрә лә, батшалары ла – фәхешлектәре һәм батшаларзы ерләү йолаһы* менән Минең изге исемемде нәжесләмәс. ⁸Улар, Минең менән үзәрә араһында бер генә диуар қалдырып, тупһаларын – Минең тупһама, ишек яңақтарын Минең ишек яңақтарына терәп куйзылар, ерәнгес қылықтары менән Минең изге исемемде нәжесләнеләр. Шуға күрә Мин, асыуым қабарып, уларзы һәләк иттем. ⁹Ә хәзер улар азғынлықтары, батшаларының мәйетәрән Минең күз алдымдан алып китһен – шул сакта Мин улар араһында мәңге йәшәрмен.

¹⁰Әй әзәм улы, һин, барып, Исраил халқына был қорамды тасуирлап бир, улар қорамдың һызмаһы менән танышһындар. Қылған гонаһтарынан оялһындар.

¹¹Әгәр қылған гәмәлдәрәнән оялһалар, уларға қорамдың күрәнешен, урынлашыуын, инеү-сығыу урындарын, бөтә рәүешен, қағизә-қанундарын аңлатып бир. Улардың күз алдында бер урынға яз, уның бөтә рәүеш-күрәнешен, қағизәләрен һаклаһындар һәм шулар буйынса эш итһендәр. ¹²Бына қорамға қағылышлы қанун: тау түбәһе һәм тирә-яқтағы бөтә урын – изгеләрзән изге буласак. Қорамдың қануны бына шул!

Қорбан усағы

¹³Терһәк менән үлсәгәндә (уның озонлоғо гәзәти терһәк һәм бер ус аяһынан ғибәрәт) қорбан усағының зурлығы былай: улағының тәрәнлеге һәм киңлеге – бер терһәк; ситтәре буйлап бер қарыш киңлектәге қысаһы бар. Қорбан усағының бейеклеге иһә түбәндәгесә: ¹⁴усақтың ерзәге улағынан алып асқы һикәлтәһенә тиклем – ике терһәк, ә һикәлтәһенә киңлеге – бер терһәк, асқы һикәлтәнән алып өскө һикәлтәгә тиклем – дүрт терһәк, өскө һикәлтәһенә иңе – бер терһәк. ¹⁵Усақтың қорбан яғылған өскө бүлеменә бейеклеге – дүрт терһәк, дүрт мөйөшәнән дүрт мөгөз қалкып тора. ¹⁶Қорбан усағының өскө өлөшө дүрт мөйөшлө булып, уның иңе-буйы – ун икешәр терһәк. ¹⁷Қорбан усағының өскө һикәлтәһе лә дүрт мөйөшлө: уның озонлоғо һәм киңлеге – ун дүртәр терһәк; қысаһының киңлеге – ярты терһәк, ә улағының тәрәнлеге – бер терһәк. Қорбан усағына менә торған басқыс – көнсығыш яктан.

¹⁸Теге кеше миңә әйтте:

– Әй әзәм улы, Раббы Хаким былай ти: «Қорбан усағын яһағандан һуң, унда тотош яндырыу қорбаны килтерәү һәм қан һирпеү қағизәләре бына былай: ¹⁹Минең хозурымда фәкәт Садок тоқомонан булған леви қажиндары ғына хезмәт итер. Һин уларға гонаһ қорбаны өсөн бер үгез башмақ бир, – тип белдерә Раббы Хаким. –

* 43:7 ...батшаларзы ерләү йолаһы... – батшаларзы һарайза (қорам эргәһендә) ерләү йәки үлгән батшаларға ғибәзәт қылыу күззә тоғола (43:9-сы аятта ла шул ук мәғәнә).

²⁰ Башмактың бер аз канын алып, корбан усағының дүрт мөгөзөнә, һикәлтәненең дүрт мөйөшөнә, өскө һикәлтәненең дүрт мөйөшөнә, корбан усағын уратып алған кысаға һөртөп сык һәм шул рәүешле корбан усағын тазарт һәм пак кыл. ²¹ Гонаһ корбаны өсөн тәғәйенләнән башмакты ал да корам ихатаһынан тышта, билдәле бер ерзә, изге урындан ситтә яндыр.

²² Икенсе көндө гонаһ корбаны буларак кәмселекһез кәзә тәкәһе килтер. Корбан усағын үгез башмак каны менән нисек тазарткан булһаң, тәкәһең каны менән дә шулай тазарт. ²³ Тазарткандан һуң, эре мал көтөүенән кәмселекһез бер үгез башмак һәм вак малдан бер һарык тәкәһе килтер. ²⁴ Уларҙы Раббы хозурына килтер. Каһиндар, уларға тоҙ һибеп, Раббыға тоттош яндырыу корбаны буларак тәкдим итһен.

²⁵ Ете көн буйы көн дә гонаһ корбаны буларак бер кәзә тәкәһе килтер. Шулай ук эре мал көтөүенән берәр үгез башмак һәм һарык көтөүенән берәр һарык тәкәһе алып кил. Уларҙың барыһы ла кәмселекһез булһын. ²⁶ Ете көн буйы каһиндар корбан усағын паклаһын һәм тазартып бағышлаһын. ²⁷ Ете көн үткәндән һуң, һигезенсе һәм артабанғы көндәрзә, каһиндар корбан усағында тоттош яндырыу һәм татыулыҡ корбандарығызды тәкдим итер. Шул сак Мин һеззән кәнәғәт буласакмын», – тип белдерә Раббы Хахим.

Ябык капка

44 ¹ Шунан һуң теге кеше мине Изге торлактың көнсығыш яғындағы тышкы капкаға алып килде. Капка ябык ине. ² Раббы миңә:

– Был капка һәр ваҡыт ябык торасак, асылмаясак. Бынан бер кем дә инмәйәсәк, – тине, – сөнки унан Раббы, Исраил Аллаһы, инде. Шуға күрә ул ябык торасак. ³ Бары тик хахим – хахим булған өсөн генә – шул капка бинаһының эсендә Раббы хозурында ултырып икмәк ашар; ул капка айуаны аша инер һәм шул ук юлдан кире сығыр.

Сит ил кешеләре корамға инергә тейеш түгел

⁴ Шунан ул кеше мине төньяк капка аша корам алдына алып барҙы. Караһам, Раббының шөһрәте корамды тултырғанын күрҙем! Мин йөзтүбән ергә капландым.

⁵ Раббы миңә былай тине:

– Эй әзәм улы, Раббы корамының барлык кағизәләре һәм канундары тураһында һөйләгәндәрәмә күңел һал, күзең менән күр, қолағың менән ишет. Кемгә Изге торлакка инергә мөмкин, кемгә инергә мөмкин булмағанын яҡшылап хәтерәңдә калдыр. ⁶ Фетһәсел Исраил халкына әйт, Раббы Хахим былай ти: «Эй Исраил халкы! Етер һезгә әшәкелектәр кылырға! ⁷ Минең ризығымды – эс майын һәм кан килтергән ваҡытта Изге торлағыма йөрәге һәм тәне сөннәтләнмәгән сит халыктарҙы индереп, корамымды нәжесләнегез! Ерәнгес эштәрегез менән килешеүемдә боззоғоз. ⁸ Минең мөкәддәс әйберҙәрем янында вазифағызды тейешенсә үтәмәнегез, Изге торлағымда хезмәт итеүҙе сит халыктарға йөкмәтеп куйығыҙ». ⁹ Раббы Хахим былай ти: «Йөрәге һәм тәне сөннәтләнмәгән сит халыктарҙан береһе лә, хатта улар Исраил халкы араһында йәшәһә лә, Изге торлағыма инмәһен».

Левизәр һәм каһиндар тураһындағы кағизәләр

¹⁰ Исраил Минән ситләшкән замандарҙа Минән йыраклашкан, Минә ташлап, боттарына әйәргән левизәр гонаһтары өсөн тейешле яза аласак. ¹¹ Улар Изге торлағымда хезмәт итәсәк: корамымдың капкалары төбөндә һаксы булырҙар, корамдағы эштәрзә башкарырҙар, халык өсөн тоттош яндырыу һәм башка корбан итеп килтерелгән малдарҙы салырҙар, халықтың каршыһында тороп, уларға хезмәт күрһәтерҙәр. ¹² Әммә улар, боттарға табынған Исраил нәселенә хезмәт итеп, халыкты гонаһка батырған өсөн, Мин кулымды күтәрәп ант итәм, – тип

белдерә Раббы Хаким, – улар гонаһтары өсөн тейешле яза аласак. – ¹³Каһин буларак хезмәт итер өсөн улар Миңә якынлашмаясак, мөкәддәс әйберзәрәмә, иң мөкәддәс корбандарыма кағылмаясак – кылған әшәкелектәре өсөн хурлыкка калһындар. ¹⁴Мин уларға корамды һаклаузы һәм ундағы бөтә әштәрзә йөкмәтәм.

¹⁵Исраил Мине ташлап юлдан язған заманда Минең Изге торлағымда тоғро хезмәт иткән Садок нәселенән булған леви каһиндары хезмәт итер өсөн Минең хозурыма килһендәр. Корбан малының әс майын һәм канын Миңә һоноу өсөн каршымыда улар баһсып торор, – тип белдерә Раббы Хаким. – ¹⁶Минең Изге торлағыма бары улар ғына инер, Миңә хезмәт итер һәм әштәрәмде башкарыр өсөн өстәлемә бары улар ғына якынлашыр.

¹⁷Әске ихатаның капкаһынан ингән вакытта каһиндар етен кейем кейгән булыр. Әске ихатаның капкаһынан әстә һәм корам әсендә хезмәт иткәндә уларзың өстөндә бер ниндәй зә йөн кейем булмаһса тейеш. ¹⁸Баштарындағы сәлләләре лә етен булһын, тәндәрәнә тейеп торған әске кейемдәре лә етен булырға тейеш. Тирләтә торған кейем кеймәһендәр. ¹⁹Ә тышкы ихатаға халык янына сығыр алдынан, хезмәт иткәндәге кейемдәрен сисеп, изге бүлмәләрзә калдырһындар һәм башка кейем кейһендәр, сөнки изге кейемдәре менән халыкка кағылырға тейеш түгелдәр.

²⁰Каһиндар баштарын кырмаһын, сәстәрән озон итеп тә үстәрмәһен, кыркып тигезләп торһондар. ²¹Әске ихатаға керергә кәрәк булғанда бер каһин да шарап әсмәһен. ²²Каһиндар тол катынға ла, иренән айырылған катынға ла өйләнмәһен. Уларға Исраил токомонан булған ғиффәтле кыззы йәки башка бер каһиндан тол калған катынды ғына алырға мөмкин. ²³Улар халкыма мөкәддәс һәм ғәзәти нәмә араһындағы айырманы, пак менән нәжесте айырырға өйрәтер. ²⁴Улар дәғүләрзә хәл итергә, канундарыма таянып хөкөм сығарырға, Мин

билдәләгән байрамдар тураһында канун һәм кағизәләремде үтәргә, шәмбеләремде изге итеп һакларға тейештәр.

²⁵Каһин, мәйет янына барып, үзен нәжесләмәһен. Вафат булған кеше каһиндың атаһы, әсәһе, улы йәки кызы, ағаһы йә әнеһе, тормоһка сыкмаған апаһы йә һеңләһе булһа ғына, каһинға үзен нәжесләргә мөмкин. ²⁶Бынан һуң ул, тазарыныу йолаһын башкарып, ете көн көтөргә тейеш. ²⁷Изге торлакта хезмәт итер өсөн әске ихатаға ингәндә, ул үзе өсөн бер гонаһ корбаны килтерһен, – тип белдерә Раббы Хаким. –

²⁸Каһиндарға Исраил халкы араһында бер ниндәй зә биләмә бирмәгез. Уларзың биләмәһе һәм өлөшө – Мин Үзем. ²⁹Икмәк сазакаһы, гонаһ һәм ғәйеп корбандары – уларзың ризығы. Исраил ерендә Раббыға бағышланған бөтә нәмә уларзыкы булыр. ³⁰Тәүге уңыштың иң якшы емеше һәм башка төрлө сазакалар за каһиндарзыкы булыр. Тәүге уңышығыззың ононан бешерелгән икмәкте каһинға бирегез, шунда йортоғозза бәрәкәт артып торор. ³¹Каһиндарға үзе үлгән йәки кырағай йәнлек ботарлаған кош һәм хайуандың үлөкһәһен ашарға ярамай.

Раббының Исраилдағы өлөшө

45 ¹Йәрәбә буйынса ерзе биләмәләргә бүлгән сакта, Раббыға сазака рәүешендә ерзән өлөш итеп озонлоғо егерме биш мең, киңлеге егерме мең терһәк булған изге бер биләмә бүлеп бирегез. Был биләмә тулығынса изге һаналһын. ²Шул ерзән Изге торлак өсөн озонлоғо менән киңлеге биш йөз терһәк булған бер дүрткел урын бүлеп алынһын, уның тирә-яғында илле терһәккә тиң буш ер калдырылһын. ³Был бүлемдән озонлоғо егерме биш мең терһәк, киңлеге ун мең терһәк үлсәп алынһын. Изге торлак – иң мөкәддәс урын – ошонда буласак. ⁴Был илде мөкәддәс өлөшө булыр. Был ер Изге торлакта Раббы хозурында хезмәт иткән каһиндарзыкы булыр. Каһиндарзың өйзәре лә, Изге торлак өсөн мөкәддәс

урын да ошонда булыр. ⁵ Корамда хезмәт иткән левизэргә милек итеп егерме биш мең терһәк озонлокта һәм ун мең терһәк киңлектә ер бирелер. Был ерзәр улар йәшәйсәк калалар өсөн бирелһен.

⁶ Раббыға тәғәйенләнгән изге ерзәң каршыһында озонлоғо – егерме биш мең, киңлеге биш мең терһәк ерзә кала өсөн калдырығыз, ул бөтә Исраил халкы өсөн буласак.

⁷ Изге биләмәгә төшкән өлөш менән калаға төшкән өлөштөн ике яғындағы ерзәр хахимға бирелһен. Был ерзәр көнбайыштан – көнбайышка, көнсығыштан көнсығышка табан һузылыр һәм көнбайыш сиктән көнсығыш сиккә тиклем озонлоғо бер Исраил ырыуына төшкән биләмә тиклем булыр. ⁸ Был ер Исраил иле хахимының биләмәһе булыр. Бынан ары хахимдарым Минең халкыма золот кылмас, Исраилдағы ырыузарға калған ерзә бүлеп бирер.

Хахим тураһындағы кағизәләр

⁹ Раббы Хахим былай ти: «Етер һезгә, Исраил хахимдары! Яуызлык кылыузы һәм изеүзә ташлағыз, ғәзел хөкөм һәм хахлык кылығыз. Халкымды үз тупрактарынан кысырыклап сығарыузан туктағыз, – тип белдерә Раббы Хахим. –

¹⁰ Дөрөс үлсәүзәр менән үлсәгез. Кулланған эфа ла, бат* та дөрөс булһын. ¹¹ Эфа менән бат бер үк үлсәмдә булһын. Бат – бер хомерзың* ундан бер өлөшөн, эфа ла хомерзың ундан бер өлөшөн тәшкил итһен. Икеһенен дә үлсәме хомерға карата булһын. ¹² Бер шекел егерме гераға бәрәбәр булһын. Егерме шекел, егерме биш шекел, ун биш шекел* йәмғеһе бер мина тәшкил итергә тейеш.

Корбандар һәм байрамдар

¹³ Бына һез килтерергә тейешле сазака: һәр хомер бойзайзан – эфаның алтынан

бер өлөшө тиклем бойзай, һәр хомер арпанан эфаның алтынан бер өлөшө тиклем арпа бирегез. ¹⁴ Зәйтүн майына килгәндә: һәр кор зәйтүн майынан баттың ундан бер өлөшөн бирегез. Бер кор, хомер кеүек үк, ун бат тәшкил итә. ¹⁵ Исраилдың мул һыулы утлаузарындағы көтөүзән ике йөз һарыктан бер һарык алыныр. Халыкты гонаһтарынан паклар өсөн уларзы тотош яндырыу корбаны, икмәк сазакаһы һәм татыулык корбаны итеп килтерегез, – тип белдерә Раббы Хахим. – ¹⁶ Илдең барлык халкы был сазакаһы Исраил хахимына килтерергә тейеш. ¹⁷ Э хахимдың бурысы – Яны ай байрамдарында, шәмбе көндәрәндә, Исраил халкының бөтә байрамдарында тотош яндырыу корбандары, икмәк сазакаһы һәм түкмә корбандар менән тәмин итеү. Исраил халкын гонаһтарынан паклау өсөн килтерелгән гонаһ корбаны, икмәк сазакаһы, тотош яндырыу корбаны һәм татыулык корбаны менән тәмин итеү – хахимдың эше».

¹⁸ Раббы Хахим былай ти: «Беренсе айзың беренсе көнөндә, кәмселекһез бер үгез башмак корбан итеп, Изге торлакты пакла. ¹⁹ Каһин, гонаһ корбанының канынан алып, корамдың ишек яңактарына, корбан усағының сығып торған өлөшөнөң дүрт мөйөшөнә, эске ихатаның капка бағаналарына һөртһөн. ²⁰ Яңылышык менән йәки белмәйенсә гонаһ кылғандар өсөн ай һайын, айзың етенсе көнөндә лә шулай эшлә. Корамды шулай паклаясакһығыз.

²¹ Беренсе айзың ун дүртенсе көнөндә һеззәң Коткарылыу байрамы булыр. Уны ете көн байрам итегез, ошо вақыт дауамында сөсө икмәк ашағыз. ²² Ул көндө хахим, үзә һәм ил халкы өсөн гонаһ корбаны итеп, үгез башмак килтерһен. ²³ Байрам вақытында ете көн буйы ул һәр көн, Раббыға тотош

* 45:10 Эфа, бат – эфа – ашык, он үлсәү берәмеге, якынса 22 л; бат – шыйыклык үлсәү берәмеге, 22 л.

* 45:11 Хомер – ашык, он үлсәү берәмеге, 220 л.

* 45:12 Егерме шекел, егерме биш шекел, ун биш шекел – йәғни 60 шекел. Был рәүешле үлсәгәндә, күрәһен, 50 шекелгә тиң булған қазимге минаның ауырлығы үзгәрәләр.

яндырыу корбаны буларак, кәмселекһез ете үгез башмак менән ете һарык тәкәһе, гонаһ корбаны буларак, бер кәзә тәкәһе килтерһен. ²⁴ Икмәк сазакаһы итеп, ул һәр үгез башмак һәм һарык тәкәһе менән бергә берәр эфа ашлык, һәр эфа өсөн бер һин зәйтүн майы килтерһен.

²⁵ Етенсе айзың ун бишенсе көнөндә башланған һәм ете көн барған байрамда* хаким гонаһ һәм тотош яндырыу корбандарын, икмәк сазакаһын һәм зәйтүн майын көн һайын килтереп торһон».

46 ¹ Раббы Хаким былай ти: «Эске ихатаның көнсығыш капкаһы – алты эш көнөндә ябык, шәмбе көндәрөндә һәм Яңы ай байрамдарында асык булырға тейеш. ² Хаким тышкы ихата яғынан, капка айуанынан инер зә капка бағанаһы янына баһыр. Каһиндар уның тотош яндырыу һәм татыулык корбандарын тәкдим итер. Хаким, капка тупһаһында тороп, Раббыға сәждә кылыр, шунан килгән юлынан сығып китер. Ә капка кискә тиклем ябылмаһын. ³ Һәр шәмбе көнөндә һәм Яңы ай байрамдарында ил халкы, ошо капка алдында тороп, Раббыға сәждә кылһын.

⁴ Шәмбе көндө, хаким Раббыға тотош яндырыу корбаны итеп, кәмселекһез алты һарык бәрәсе һәм бер һарык тәкәһе килтерергә тейеш. ⁵ Хаким тәкә менән бергә бер эфа он, ә бәрәстәр менән күпме теләй шул тиклем он алып килер. Һәр эфа икмәк сазакаһы менән бергә бер һин зәйтүн майы бирелергә тейеш. ⁶ Яңы ай байрамында кәмселекһез үгез башмак, кәмселекһез алты һарык бәрәсе һәм бер һарык тәкәһе килтерһен. ⁷ Башмак һәм тәкә менән бергә, икмәк сазакаһы итеп, берәр эфа он, ә бәрәстәр менән бергә үзе теләгән күләмдә он бирһен. Һәр эфа он менән бергә бер һин зәйтүн майы бирелергә тейеш. ⁸ Хаким эскә ингәндә капка айуаны аша керер һәм шул ук юлдан кире сығыр.

⁹ Ил халкы байрамдарза Раббы хозурына сәждә кылыр өсөн килгәндә, төньяк капканын ингәндәре – көньяк капканын, көньяк капканын ингәндәре төньяк капканын сығыр. Һис кем ингән капкаһынан сығырға тейеш түгел, ә каршы як капканын сығырһындар. ¹⁰ Хаким халык араһында булһын. Халык менән бергә инһен һәм халык менән бергә сыкһын.

¹¹ Байрамдарза һәм билдәләнгән тантаналарза бер башмак һәм бер тәкә менән бергә – берәр эфа, ә бәрәстәр менән бергә теләгән тиклем икмәк сазакаһы килтерелһен. Һәр эфа икмәк сазакаһы менән бергә бер һин зәйтүн майы бирелһен. ¹² Хаким Раббыға үз ихтыяры менән тотош яндырыу һәм татыулык корбандары бирергә теләһә, уға көнсығыштағы капканы асырға тейештәр. Тотош яндырыу корбанын һәм татыулык корбанын ул шәмбе көнөндәге кеүек тәкдим итер. Шунан һуң хаким сығып китер һәм, ул сыккандан һуң, капканы бикләзәр.

¹³ Һәр көн, Раббыға тотош яндырыу корбаны итеп, кәмселекһез бер йәшлек һарык бәрәсе килтер, һәр көн иртән, килтер уны. ¹⁴ Уның менән бергә һәр көн иртән, икмәк сазакаһы буларак, эфаның алтынан бер өлөшөн тәшкил иткән он һәм онға бутау өсөн һиндың өстән бер өлөшөн тәшкил иткән зәйтүн майы килтер. Раббыға икмәк сазакаһы килтерерү тураһында мәңгелек қағизә бына шундай. ¹⁵ Һәр көн иртән, тотош яндырыу корбаны итеп, һарык бәрәсе, икмәк сазакаһы һәм зәйтүн майы килтерелергә тейеш».

Хакимдың биләмәһенә бәйле канундар

¹⁶ Раббы Хаким былай ти: «Әгәр зә хаким улдарының берәһенә үзенең мөлкәтенән биләмәгә ер бүләк итһә, был ер улының улдарына ла мираһ булып калырға тейеш. Был мөлкәт уларзың мираһы буласак. ¹⁷ Әгәр хаким хезмәтселәренең берәһенә үзенең мөлкәтенән биләмәгә ер бүләк итһә, был

* 45:25 Һүз Кыуыш байрамы тураһында бара (карағыз: «Левизәр», 23:33).

биләмә азатлык йылына* тиклем генә хезмәтсенеке буласак, артабан хакимдың үзенә кире кайтарыласак. Хакимдың ерзәре бары тик улдарына ғына күсә, уларзыкы ғына була ала. ¹⁸Хаким, халыкты биләмәләрәнән кыуып сығарып, уларзың ерзәрен үзенә ала алмай. Улдарына бары тик үзенә биләмәһен генә мираҫ итеп бирә ала. Халкымдан бер кем дә үз биләмәһенән кыуып сығарылырға тейеш түгел».

Корамдағы бешеренә урыны

¹⁹Шунан һуң теге кеше мине капка эргәһендәге инеу урынынан каһиндарға тәғәйенләнгән изге бүлмәләргә алып килде. Улар төньякка карап тора ине. Был бүлмәләрҙән һуң көнбайышта бер урын бар ине. ²⁰Ул миңә:

– Был – каһиндарзың ғәйеп корбаны һәм гонаһ корбаны иттәрен, икмәк сазакаларын бешерә торған урын, – тине. – Кешеләр был изге ризыкка теймәһен өсөн, ул тышкы ихатаға сығарылырға тейеш түгел.

²¹Шунан ул мине тышкы ихатаға алып сықты, ихатаның дүрт мөйөшөнә лә йөрөтөп күрһәттә. Һәр бер мөйөшөндә бәләкәсерәк ихата бар ине. ²²Тышкы ихатаның дүрт мөйөшөндә кырк терһәк озонлоғонда, утыз терһәк киңлегендә коймаланған ихаталар бар, һәм барыһы ла бер үк үлсәмдә ине. ²³Дүрт ихатаны ла таш диуар уратқан, диуарзың эргәһендә ашарға бешерә торған урындар бар ине. ²⁴Ул кеше миңә:

– Былар – корамда хезмәт итеүселәр халык килтергән корбан иттәрен бешерә торған йорттар, – тине.

Корамдан ағып сыжкан шишмә

47 ¹Унан теге кеше мине яңынан корамға инә торған урынға алып килде. Караһам, корамдың тупһаһы астынан көнсығышка табан, корам караған якка, бер шишмә ағып сыға. Һыу, корамдың уң яғынан, астан ағып сығып, корбан усағы-

ның көньяғынан үтә ине. ²Теге кеше мине төньяк капкаһы аша сығарзы ла тышкы яклап көнсығышка карап торған тыш капкаһына алып килде. Ә һыу капканың көньяғынан аға ине.

³Был кеше, кулына үлсәй торған бау то-топ, көнсығышка табан атланы. Мең терһәк үлсәнә лә мине һыу аша алып сықты. Һыу шайтанашык* тәңгәленән ине. ⁴Йәнә мең терһәк үлсәнә лә мине һыу аша алып сықты. Һыу тубыкка тиклем ине. Мең терһәк үлсәнә лә һыу аша алып сықты. Һыу бил тәңгәленән ине. ⁵Йәнә меңдә үлсәнә. Бында инде мин үтә алмаслык ағын ине. Һыу шул тиклем тәрәнәйзе, кеше йөзөрлөк булды, был ағымды кисеп сығырлык түгел ине. ⁶Ул кеше минән:

– Әзәм улы, күрәһеңме быны? – тип һораны.

Шунан мине кабат йылғаның ярына алып килде. ⁷Унда барғас, йылғаның ике ярында ла бик күп ағастар күрҙем. ⁸Ул кеше миңә былай тине:

– Был һыу көнсығыштағы ерзәргә табан аға, унан Ғарава тигезлегенә төшә һәм Тозло диңгезгә қоя. Ул қушылғас, диңгез һыуы сөсөгә әйләнә. ⁹Был ағым қушылған урындарҙа һәр төрлө йән әйәләре қайнашыр, балык бик күп булыр, сөнки йылға һыуы тоҙло һыузарзы сөсөләндерер: был йылға аққан һәр ерзә тормош қайнап торор. ¹⁰Ғейн-Ғедизән алып Ғейн-Ғеглаимға тиклем яр буйында балыксылар торор, улар аузарын йәйеп киптерер. Төрлө балыктар Бөйөк диңгеззәге кеүек үк бик күп булыр. ¹¹Әммә һазлыктар һәм батқыл урындар сөсөләнмәҫ, улар тоҙ сығару өсөн қалыр. ¹²Йылғаның ике ярында ла һәр төрлө емеш ағастары үсәр. Изге торлақтан ағып сыжкан һыу һуғарғанға күрә, уларзың япрактары бер вақытта ла һулымаҫ, емештәре бөтмәҫ, ай һайын яңылары өлгөрөр. Емештәре ашарға, ә япрактары дауаға қулланылыр.

* 46:17 Һүз Яңырыу йылы тураһында бара (карағыз: «Левизәр», 25:8-55).

* 47:3 Шайтанашык – руссаһы: лодыжка.

Илдең сиктәре

¹³ Раббы Хаким былай ти:

– Бына ошо сиктәр буйынса һез ерзе, биләмә итеп, Исраилдың ун ике ырыуына бүләрһегез. Йософка ике өлөш ер бирелһен. ¹⁴ Был ерзе һәр ырыуға тигез итеп бүлегез. Мин, кулымды күтәрәп, ата-бабаларығызға бирергә ант иткәнгә күрә, был ер һезҙен биләмәгез булыр.

¹⁵ Илдең сиктәре былай буласак: төньякта Бөйөк диңгезҙән Хеслон юлы менән Седадка, ¹⁶ Хамаҫ, Бероҫа һәм Дамаск менән Хамаҫ сиктәре араһында булған Сивраимға, Хауран сигендәге Хасер-Һаттихонға тиклем һузылыр. ¹⁷ Унан һуң ул, Хамаҫты төньяктарак калдырып, диңгезҙән Дамасктың төньяк сигендәге Хасар-Фенонға етер. Төньяк сик ошолар булыр.

¹⁸ Көнсығышта илдең сиге, Хауран менән Дамаск араһынан башланып, Ғилғад менән Исраил ерҙәре араһында Иордан йылғаһы буйлап барыр. Тозло диңгезгә, унан Тамар калаһына тиклем етер. Был – көнсығыш сик.

¹⁹ Көнъяктан сик Тамарҙан Мерива-Кадеш һуҙарына, Мысыр сигендәге йылға буйынса Бөйөк диңгезгә тиклем һузылыр. Был – көньяк сик.

²⁰ Көнбайышта Лево-Хамаҫ каршыһындағы урынға тиклем илдең сиге Бөйөк диңгез буйлап үтер. Был – көнбайыштағы сик.

²¹ Ошо ерҙәрҙе Исраил ырыуҙары араһында биләмә итеп өлөштәргә бүлегез. ²² Һез уны биләмәләргә йәрәбә буйынса үзегезгә һәм, арағызға йәшәп, балалары тыуған килмешәктәргә бүлегез. Был кешеләр һезҙең өсөн ерле исраилдар менән тигез хисапланһын, Исраил ырыуҙары араһында һезҙең менән бергә уларҙың да өлөшө булһын. ²³ Килмешәктәр кайһы ырыуға йәшәһә, уларға шунда биләмәгә ер бирегез, – тип белдерә Раббы Хаким.

Ерҙең ырыуҙар араһында бүленерә

48 ¹ – Бына ырыуҙарҙың исемдәре. Илдең иң төньяғында Данға бер

өлөш бирелер. Уның сиге Хеслон юлы буйлап Лево-Хамаҫка һәм артабан, Хамаҫты төньяктарак калдырып, Дамасктың төньяк сигендәге Хасар-Фенонға тиклем көнсығыштан көнбайышка һузылыр. ² Ашерға бер өлөш бирелер. Уның биләмәһе, көнсығыштан көнбайышка тиклем һузылып, Дандың ерҙәре менән сиктәш булыр. ³ Нафтали биләмәһе, көнсығыштан көнбайышка тиклем һузылып, Ашер ерҙәре менән сиктәш булыр.

⁴ Менашше биләмәһе, көнсығыштан көнбайышка тиклем һузылып, Нафтали ерҙәре менән сиктәш булыр. ⁵ Эфраим биләмәһе, көнсығыштан көнбайышка тиклем һузылып, Менашше ерҙәре менән сиктәш булыр. ⁶ Рәүвән биләмәһе, көнсығыштан көнбайышка тиклем һузылып, Эфраим ерҙәре менән сиктәш булыр. ⁷ Йәһүзә биләмәһе, көнсығыштан көнбайышка тиклем һузылып, Рәүвән ерҙәре менән сиктәш булыр, – дип белдерә Раббы Хаким. –

⁸ Йәһүзә биләмәһе менән сиктәш, көнсығыштан көнбайышка тиклем һузылған, һезҙең тарафтан айырылған махсус ер булыр. Уның иңе – егерме биш мең терһәк, ә озонлоғо көнсығыштан көнбайышка табан һәр ырыуҙың биләмә озонлоғона тиң. Ошо ерҙең уртаһында Изге торлак урынлашыр. ⁹ Раббы өсөн айырылған изге биләмәнән озонлоғо – егерме биш мең, иңе егерме мең терһәк булыр. ¹⁰ Был – каһиндар өсөн мөкәддәс өлөш буласак. Төньякка – озонлоғо егерме биш мең, көнбайышка – иңе ун мең, көнсығышка – иңе ун мең, ә көньякка озонлоғо егерме биш мең терһәк булыр. Уртаһында Раббының Изге торлағы урынлашыр. ¹¹ Был биләмә Садок нәселенән булған бағышланған каһиндарға булыр. Улар Миңә тоғро хезмәт итте. Исраил халқы юлдан язған сакта левизәр ға юлдан яззы, әммә улар юлдан язманы. ¹² Изге ерҙең бер өлөшө булған был махсус биләмә – уларҙыҡы; изгеләрҙән-изге һаналған был биләмә левизәр ере менән сиктәш.

¹³ Левизәргә килгәндә, улар каһиндарҙың биләмәһе янында биләмә алыр. Ул ерҙең

озонлоґо – егерме биш мең терһәк, киң-леге ун мең терһәк булыр. ¹⁴ Левизәр был биләмәгә ингән ерзәрзә һата ла, алмаштыра ла алмас. Иң якшы һаналған был биләмә башка кулдарға күсергә тейеш түгел, сөнки ул – Раббының изгеһе.

¹⁵ Бүленгәндән калған иңе биш мең терһәк, озонлоґо егерме биш мең терһәк ер кала өсөн дөйөм кулланыуға бирелер. Был ерзә көтөүлектәр булыр, өйзәр төзөлөр һәм уртаһында кала урынлашыр. ¹⁶ Каланың үлсәмдәре былай булыр: төньяғы ла, көньяғы ла, көнсығышы ла, көнбайышы ла – дүрт мең биш йөзәр терһәк. ¹⁷ Кала өсөн бүленгән көтөүлектәрзәң үлсәме былай булыр: төньяктан да, көньяктан да, көнсығыштан да, көнбайыштан да ике йөз иллешәр терһәккә һузылыр. ¹⁸ Каланың көнсығыш һәм көнбайыш яғындағы калған ерзәң – ул изге биләмә менән сиктәш – уңышы калала эшләгән кешеләр өсөн ризык булыр, ул ерзәң озонлоґо ла, киңлеге лә унар мең терһәк тәшкил итә. ¹⁹ Калала йәшәгән һәр кем, ул кайһы ырыузан булмаһын, ошо тупракты эшкәртер. ²⁰ Озонлоґо ла, киңлеге лә егерме бишәр мең терһәк булған был дүрткел биләмә, каланың ерен дә индереп, изге биләмәгә төшкән өлөш буларак айырып алыныр.

²¹ Изге биләмәгә төшкән өлөш менән калаға төшкән өлөштөң ике яғында калған ер Израилға һаким булған кешегә тәғәйенләнә. Уның ере – егерме биш мең терһәк озонлоқтағы изге биләмәнән көнсығышка табан, илдең көнсығыш сиктәренә тиклем, һәм егерме биш мең терһәк озонлоқтағы изге биләмәнән көнбайышка табан, илдең көнбайыш сиктәренә тиклем һузылыр. Ырыузарзың биләмәләре буйлап урынлашқан ул ике төбәк һакимдыкы булыр. Изге биләмә менән корамдың изге торлағы һаким ерзәре уртаһында урынлашыр. ²² Левизәргә төшкән өлөш менән калаға төшкән өлөш һакимға бирелгән ерзәрзәң

араһында калыр. Һакимдың биләмәһе Йәһүзә менән Бинийәмин ырыуы биләмәләре араһында булыр.

²³ Калған ырыузарға төшкән өлөш былай: Бинийәмин биләмәһе көнсығыштан көнбайышка тиклем һузылыр. ²⁴ Шимғон биләмәһе, көнсығыштан көнбайышка тиклем һузылып, Бинийәмин ерзәренә сиктәш булыр. ²⁵ Исасхар биләмәһе, көнсығыштан көнбайышка тиклем һузылып, Шимғон ерзәре менән сиктәш булыр. ²⁶ Зевулун биләмәһе, көнсығыштан көнбайышка тиклем һузылып, Исасхар ерзәре менән сиктәш булыр. ²⁷ Ғад биләмәһе, көнсығыштан көнбайышка тиклем һузылып, Зевулун ерзәре менән сиктәш булыр. ²⁸ Ғадтың биләмәһенең көньяк сиге Тамарзан алып Мерива-Кадеш һузарына, унан Мысыр сигендәге йылға буйынса Бөйөк диңгезгә тиклем һузылыр. ²⁹ Израил ырыузарына һез йәрәбә буйынса бүлеп бирәсәк биләмә ерзәре ошо. Һәр ырыузың үз өлөшө булыр, – тип белдерә Раббы Һаким.

Йәрүсәлим капкалары һәм каланың яңы исеме

³⁰ – Бына каланан сығыу урындары: дүрт мең биш йөз терһәккә һузылған төньяк диуарзә ³¹ өс капка булыр – Рәүвән, Йәһүзә, Леви капкалары. Каланың капкалары Израил ырыузарының исемдәре менән аталыр. ³² Дүрт мең биш йөз терһәк озонлоқтағы көнсығыш якта өс капка – Йософ, Бинийәмин, Дан капкалары – булыр. ³³ Дүрт мең биш йөз терһәк озонлоқтағы көньяк диуарзә өс капка – Шимғон, Исасхар, Зевулун капкалары – булыр. ³⁴ Дүрт мең биш йөз терһәк озонлоқтағы көнбайыш якта өс капка – Ғад, Ашер, Нафтали капкалары – булыр.

³⁵ Каланың әйләнәһе ун һигез мең терһәк булыр. Кала шул көндән алып «Йәһүә шамма»* тип аталыр.

* 48:35 *Йәһүә шамма* – йәһүд телендә «Раббы бында» тигән мәғәнәлә.

Даниил пәйғәмбәр китабы

Даниил китабының беренсе өлөшөндөгө вакифалар йәһүд халқы Вавилон (йәки Бабил) әсирлегендә, сит ерзең мәжүси батшаһы Навуходонсор изеүе астында булғанда бара. Азактан уның баш калаһы Вавилон фарсылар һәм Мадай (йәки Мидия) ғәскәре тарафынан баһсып алынаһак, ә китапта һүрәтләнгән Даниил пәйғәмбәр башка батшаның һарайында, һәр яктан хәүеф янаған шарттарза хезмәт итәһәк.

Китапты ике төп өлөшкә бүлеп қарарға мөмкин. Беренсеһендә (1–6-һы бүлектәр) Даниил менән уның Вавилондағы дуһтары тураһында алты хикәйә бирелә. Төрлө миһалдар аһа автор Аллаға һәм Уның канунына хатта үтә хәүефле шарттарза ла тоғролок һаклаузың ни тиклем мөһим булуыын күрһәтә, сөнки Алла үзенә тоғроларзы котқарырылык һәм уларзың доһмандарын йүгәнләрлек көҙрәткә эйә.

Икенсе өлөштә (7–12-һе бүлектәр) Раббы Даниилға йәһүдтәрзең башка халықтар араһындағы язмышын аһу өсөн ебаргән күрәнмештәр бирелә. Был күрәнмештәр символик рәүештә йыртқыһтарса яуыз бер дәүләт урынына шундай ук икенсеһе килеуән һүрәтләй, әммә уларзың һакимлығы мәңгелек түгел. Раббы «әзәм улына окшаған» батшаны ебарер, ул мәңгелек һакимлык аһыр, һәм был һакимлык Исраил өһтөнән генә лә булмаһ.

Китаптың байтақ өлөшө йәһүд телендә түгел, ә ул заманда Яқын Көнһығышта төрлө халықтарзың аралашу теле булған арами телендә язылған. Даниил китабы шулай ук боронго грек телендә лә бар. Уның 3-һө бүлегенең азағына һәм 12-һе бүлектән һуң Даниил менән дуһтарының тормошо тураһында өһтәлмә хикәйәләр индерелгән.

Даниил менән уның өс дуһы Навуходонсор һарайында

1 ¹ Йәһүзә батшаһы Йеһояким идара иткән дәүерзең өсөнһө йылында Бабил батшаһы Навуходонсор килеп Йәруһәлимде қамауға алды. ² Раббы Һаким Йәһүзә батшаһы Йеһоякимды һәм Алла қорамының йыһаздарының бер өлөшөн уның қулына бирзе. Навуходонсор был әйберзәрзе Шинғарға* үз илаһының қорамына аһып қайтты һәм уның һазина һаклағыһына урынлаһтырзы.

³ Батша һарай хезмәтһеләре башлығы Аһпеназға һөргөндәге исраилдар араһынан

батша тоқомона һәм юғары қатлам кешеләренә қараған ғаиләләрзән егеттәр һайлап аһырға қуһты. ⁴ Улар ағзалары теуәл, төһкә матур, аң-белемгә һәләтле, зирәк һәм ақыллы, батша һарайында хезмәт итерлек буһырға һәм Аһпеназ уларзы халдей язмаһына һәм теленә өйрәтергә теһеш ине. ⁵ Батша был үһмерзәргә көн һайын батша өһтәленән ризық һәм үзе эһкән шарапты бирергә бойорзо. Өс йыл тәрбиәләгәндән һуң улар батша хозурына киләһәк ине.

⁶ Һайлап аһынғандар араһында Йәһүзә ырыуынан Даниил, Хананьяһ, Миһаил, Ғазарьяһ тигән үһмерзәр бар ине. ⁷ Һарай хезмәтһеләре башлығы уларға яңы

* 1:2 Шинғар – йәғни «Бабил».

исемдәр кушты: Даниилды – Белтешассар, Хананъяһты – Шадрах, Мишаилды – Мешах, Ғазаръяһты Ғавед-Него тип йөрөтө башланылар.

⁸ Даниил хәрәм бер нәмәнә лә – батша ризыктарын да, батша шарабын да – ауызына ла алмасқа карар итте. Ул хезмәтселәр башлығынан әлеге ризыктарзы ашамасқа рөхсәт итеүен һораны. ⁹ Алла Даниилға хезмәтселәр башлығының ыңғай карашын һәм илтифатын қылды, ¹⁰ һәм тегеһе Даниилға былай тине:

– Мин хахимым батшанан куркам; ул бит һезгә нимә ашарға-әсәргә икәнән үзе билдәләне. Ул һезгә үз йәшегезгә үсмерзәрзән асқағырак булуығыззы абайлап қалһа, миңә батша алдында үз башым менән яуап бирергә тура килер.

¹¹ Шунан Даниил хезмәтселәр башлығы Хананъяһты, Мишаилды, Ғазаръяһты һәм үзен бағырға тәғәйенләгән һаксыға былай тине:

¹² – Үтенеп һорайым, беззе, колдарыңды, һынап кара: әйзә, безгә ун көн буйы йәшелсә менән һыу ғына бирһендәр. ¹³ Шунан киәфәтебеззе батша өстәленән ашаған үсмерзәрзеке менән сағыштырып карарһың да без колдарың менән үзең теләгәнсә эш итерһең.

¹⁴ Тегеһе ризалашты ла уларға һынау өсөн ун көн бирзе. ¹⁵ Ә ун көндән быларзың киәфәте батша өстәленән ашаған барлык үсмерзәрзекәнән күркәмерәк, тәндәре сәләмәтерәк булып сықты. ¹⁶ Шул көндән башлап һаксы, уларға тәғәйен ризык менән шарапты алып қалып, йәшелсә генә бирер булды.

¹⁷ Алла был дүрт үсмергә – акыл, һәр төрлө язмаға, укыуға һәләт, зирәклек, Даниилға иһә, быларзың барыһына өстәп, һәр төрлө күренмештәрзе һәм төштәрзе юрау оқталығы ла бирзе.

¹⁸ Батша билдәләгән вақыт етеу менән, хезмәтселәр башлығы үсмерзәрзе Навуходоносор янына алып килде. ¹⁹ Батша улар

менән аралашты, үсмерзәрзән берәү зә Даниил, Хананъяһ, Мишаил һәм Ғазаръяһқа тиңләшә алманы. Шуға күрә был дүртәү батша хезмәтенә йәлеп ителде. ²⁰ Батша ниндәй генә һорау бирмәһен һәм ниндәй генә йомактың яуабын һорамаһын, уларзың акылы һәм белеме батшалықтағы барлык тылсым һәм сихыр әйәләренән ун тапқырға өстөнөрәк булып сықты.

²¹ Даниил һарай хезмәтендә Кир батша хахимлығының беренсе йылына тиклем қалды.

Навуходоносорзың беренсе төшө

2 ¹ Батшалык итеүенең икенсе йылында Навуходоносор төш күрзе; йән тыныслығын юғалтып, тамам йоқоһо қасты. ² Төшөн юратыр өсөн, батша тылсымсыларзы, сихырсыларзы, күрәзәселәрзе, халдейарзың акыл әйәләрен сақыртырға кушты. Улар, килеп, батша алдына басты.

³ Батша:

– Мин, бер төш күреп, йән тыныслығымды юғалттым, шуның нимә аңлатқанын белгем килә, – тине.

⁴ Халдей акыл әйәләре батшаға арами телендә*:

– Батшабызға мәңге йәшәргә яҙһын! Безгә, колдарыңа, төшөңдә һөйлә, без уны юрарбыз, – тине.

⁵ Батша уларға:

– Һезгә үз ихтыярымды белдерәм! Әгәр зә һез миңә ниндәй төш кергәнән һәм уның нимә аңлатқанын әйтмәһәгез, һеззе қисәктәргә турақлаясақтар, өйзәрегеззе емерәсәктәр. ⁶ Әгәр зә төштә һөйләп биреп, уның нимә аңлатқанын юраһағыз, минән һезгә бүләктәр бирелеп, оло хөрмәт күрһәтеләсәк. Йә, һөйләгез, миңә ниндәй төш кергән, ул нимә аңлата? – тине.

⁷ Улар йәнә:

– Батша, без колдарыңа төшөңдә һөйлә, шунан без уны юрарбыз, – тинеләр.

⁸ Батша:

* 2:4–7:28 Боронғо кулъязмаларға был өзәк арами телендә язылған.

– Һезең юрамал вақытты һуҙғанығыҙға иманым камил. Мин һезгә үз ихтыярымды иғлан иттем бит, ⁹ төшөмдө һөйләп бирмәһегеҙ, барығыҙы ла бер яҙмыш көтә. Һез минең алдымда алдашырға һәм хәйләләшергә һүҙ куйышҡанһығыҙ – йә берәй нәмә үзгәрәп китер, тип көтәһегеҙ. Йәгеҙ әле, минең төшөмдө һөйләгеҙ, шул сакта мин уны юрай алырығыҙға ышанырмын, – тип яуапланы.

¹⁰ Халдей ақыл эйәләре батшаға:

– Ер йөзөндә берәү зә батшаға уның һорағанын әйтә алмаҫ: быға тиклем бер генә бөйөк һәм көҙрәтле батша ла тылсымсыларға, сихырсыларға, халдей ақыл эйәләренә бындай һорау биргәнә булманы. ¹¹ Батша шундай ауыр һорау бирә, уға, илаһтарҙан башка, бер кем дә яуап бирә алмаҫ, ә илаһтар кеше араһында йөшәмәй бит, – тине.

¹² Батша был һүзәргә бик ныҡ асыланды һәм Бабилдың бөтә ақыл эйәләрен кырып бөтөрөгә бойорзо. ¹³ Батшаның был фарманы сыҡҡас, үлтерер өсөн Даниил менән уның дуҫтарын да эзләй башланылар. ¹⁴ Даниил Бабил ақыл эйәләрен язаларға ебөрөлгән Арйохка – батша нөгәрзәре етәксенә – зирәкле менән ипләп кенә мөрәжғәт итте. ¹⁵ Даниил Арйохтан:

– Ни сәбәптән батша шундай каты бойорок сығарған? – тип һораны.

Арйох Даниилға эштең низә икәнән һөйләп бирзе.

¹⁶ Даниил, батша янына инеп, төштөң мәғәнәһен аңлатыу өсөн вақыт биреүен үтенде. ¹⁷ Шунан өйөнә әйләнеп кайтҡас, ул дуҫтары Хананьяһ, Мишаил һәм Ғазарьяһка барыһын да һөйләп бирзе. ¹⁸ «Бабилдың башка ақыл эйәләре менән бергә үзебез зә үлем язаһына дусар булмаҫ өсөн, Күк Аллаһына ялбарығыҙ: мәрхәмәтен күрһәтеп был серҙе ашын», – тине ул дуҫтарына.

¹⁹ Төндә Даниилға бер күрәнмеш иңде, һәм теге сер йомғағы һүтелде. Шунда Даниил Күк Аллаһына шөкөрәна кылды.

²⁰ Былай тине:

– Алланың исеменә мәңге-мәңгегә мактау-шөкөрәна яуһын!

Сөнки Ул – хикмәт һәм көҙрәт эйәһе.

²¹ Ул заман һәм йылдарҙы үзгәртә, Батшаларҙы тәхеттән төшөрөп, тәхеткә ултырта, Ақыллыға – ақыл, аңлыларға белем бирә.

²² Тәрән һәм йәшерен серҙәрҙе аса, Караңғылыкта нимә булғанды белә, Яқтылык – гел Уның хозурында.

²³ Һине, аталарым Аллаһын, мактайым һәм данлайым, Һин миңә хикмәт һәм көҙрәт бирзең!

Бөгөн миңә үтенесебезҙе астың, Батшаның һорағанын аңлаттың.

²⁴ Шунан Даниил, батша Бабилдың ақыл эйәләрен үлтерергә тәғәйенләгән Арйох эргәһенә барып, былай тине:

– Бабил ақыл эйәләренең йәндәрен алма. Минә батшаға алып бар, мин уның төшөн юрайым.

²⁵ Арйох шунда уҡ Даниилды батша янына алып барҙы ла:

– Мин Йәһүзәнән һөрөлгәндәр араһынан батша төшөн юрай ала торған кешенә таптым, – тине.

²⁶ Батша икенсе исеме Белтешассар булған Даниилдан:

– Һин, ысынлап та, минең ниндәй төш күргәнәмдә һөйләп, уның нимә аңлатҡанын юрай алаһыңмы? – тип һораны.

²⁷ Даниил батшаға былай тип яуапланы: – Батша һораған серҙе ақыл эйәләре лә, сихырсылар ға, тылсымсылар ға, фал һалыусылар ға аса алмаҫ. ²⁸ Әммә күктәрҙә серҙәрҙе асыуы Алла бар, һәм ахыр заманаларҙа нимә буласағын Навуходоносор батшаға Ул белдергән.

Түшәгендә йөклап ятҡанда, һиңә түбәндәге төш һәм күрәнмештәр иңгән. ²⁹ Түшәгендә ятҡанда һинең уйың, батша, киләсәккә укталған булған – шуға Серҙәрҙе асыуы һиңә киләсәктә нимәләр буласағын

күрһәткән. ³⁰ Миңә иһә был сер башка кешеләрҙән асыллыраҡ булғаным өсөн түгел, батша төшөнөң асылын һәм күңелендөгө уйҙарын аңлаһын өсөн асылды.

³¹ Эй батша, һин төшөндә бына нимә күрҙең: һинең алдыңда аяуһыҙ яқты балкыған мөһабәт бер һәйкәл тора, имеш, уның килбәте кот осорғос. ³² Был һәйкәлдең башы – саф алтындан, күкрәге менән кулдары – көмөштән, корһағы менән янбаштары – бакырҙан, ³³ сирағы – тимерҙән, аяҡ суғы – өлөшлэтә тимерҙән, өлөшлэтә балсыктан. ³⁴ Һин шулай карап торғанда, кайзандыр үзенән-үзе, кеше кулы теймәйенсә бер таш, кителеп төшөп, һәйкәлдең тимер һәм балсыктан булған аяктарына бәрелде, уларҙы селпәрәмә килтерҙе. ³⁵ Шулар сак тимер, балсыҡ, бакыр, көмөш, алтын, вакланып, йәйге ырзындағы кәбәк һымаҡ булды. Ел уларҙың бөтәһен дә осороп алып китте, хатта эзҙәре лә калманы. Ә һәйкәлгә килеп бәрелгән таш, оло тауға әйләнеп, бөтә ер өстөн башып алды.

³⁶ Был – төштөң үзе. Инде уның нимә аңлатканын һөйләп бирәйем.

³⁷ Эй батша, һин – батшаларҙың батшаһың, Күк Аллаһы һиңә батшалыҡ та, кеүәт тә, көс һәм шөһрәт тә биргән, ³⁸ Ул, кайҙа ғына йәшәмәһендәр, кешеләрҙе, кырағай йәнлектәрҙе, осар коштарҙы һинең кулыңа тапшырған һәм һине уларға хахим итеп куйған. Алтын баш – һин үзең! ³⁹ Һинән һуң бүтән батшалыҡ килер, ул һинеке һымаҡ бөйөк булмаҫ. Шунан өсөнсә, бакыр батшалыҡ бар ер йөзөндә хахимлыҡ итер. ⁴⁰ Унан һуң тимер һымаҡ каты дүртенсә батшалыҡ булыр. Тимер бөтә нәмәне ваткан-ваклаган шикелле, тимер бөтә нәмәне емергән шикелле, – ул да барыһын да ватыр һәм емерер. ⁴¹ Шунан һин яртылаш көршәк балсығынан, яртылаш тимерҙән булған аяҡ һәм аяҡ бармактары күргәнһең – быныһы бүленгән батшалыҡ. Унда өлөшлэтә тимер катылығы ла булыр, шуға ла һин балсыҡ менән яртылаш тимер күргәнһең. ⁴² Аяҡ бармактары өлөшлэтә тимерҙән, өлөш-

лэтә балсыктан булған һымаҡ, батшалыҡ та өлөшлэтә ныҡ, өлөшлэтә мурт булыр. ⁴³ Ә инде тимер көршәк балсығы менән буталған тип күреүең был батшалыҡтарҙың никахтар аша үз-ара катнашыуын аңлата, ләкин тимер менән балсыҡ бер бөтөн була алмаған һымаҡ, улар ҙа бер-береһе менән бөтөнләй кушылып китә алмаҫ. ⁴⁴ Был батшалар хахимлыҡ иткән осорҙа Күк Аллаһы мәңге емерелмәҫ бер батшалыҡ корор һәм был батшалыҡ башка халыҡ кулына тапшырылмаҫ. Ул бөтә әүәлге батшалыҡтарҙы емереп бөтөр, үзе мәңгелеккә калыр. ⁴⁵ Шуға ла һин тауҙан үзенән-үзе, кеше кулы теймәйенсә бер таштың, кителеп төшөп, тимер, бакыр, балсыҡ, көмөш һәм алтынды селпәрәмә килтергәнән күргәнһең.

Көзрәтле Алла батшаға ошо рәүешле киләсәктә нимәләр булырын белдереп куйған. Был төш хак, уның юрالىшы ла дөрөҫ.

⁴⁶ Шулар сак Навуходоносор батша Даниил алдына йөзтүбән капланды, уға баш эйҙе, шунан бүләктәр килтерергә һәм хуш есле төтәсләгестәр көйрәтергә бойорҙо.

⁴⁷ Батша Даниилға:

– Һин был серҙе аса алғанһың икән, тимәк, ысынлап та, һеҙең Аллаһыҙ – аллаларҙың Аллаһы, батшаларҙың Хахимы, Серзәр асыусы, – тине.

⁴⁸ Шунан һуң батша Даниилды үрләтте, бик күп зиннәтле бүләктәр бирҙе, уны Бабил өлкәһенә хахим, Бабилдың барлыҡ аҡыл эйәләренә башлыҡ итеп тәғәйенләне. ⁴⁹ Даниилдың үтенесе буйынса батша Шадрох, Мешах һәм Ғавед-Негоға Бабил өлкәһендөгө эштәргә идара итеү бурысын йөкмәттә, ә Даниил үзе батша һарайында хезмәттә калды.

Алтын һәйкәл һәм кызыу мейес

З ¹ Навуходоносор батша, буйы – алтымыш, иңе алты терһәк зурлығындағы алтын һәйкәл яһатып, уны Бабил өлкәһендөгө Дура үзәнөнә куйҙы. ² Шунан батша бөтә һанаттарын, етәкселәрҙе, өлкә идарасыларын, кәңәшселәрҙе, казнасыларҙы,

хөкөмдарзарзы, вазифалы кешеләрзе һәм барлык өлкә хезмәткәрзәрен ул, Навуходоносор батша, куйзырған һәйкәлде асыу тантанаһына сакырзы.

³ Һанаттар, етәкселәр, өлкә идарасылары, кәңәшселәр, казнасылар, хөкөмдарзар, вазифалы кешеләр һәм барлык өлкә хезмәткәрзәре тантанаға йыйылып бөтөп, Навуходоносор батша куйзырған һәйкәл алдына килеп баскас, ⁴ оран һалыусы көслө тауыш менән:

– Бөтә халыктар, кәүем һәм кәбиләләр, тыңлағыз! – тип кысқырзы. – ⁵ Мөгөз, һыбызғы, лира, көснә, арфа, һорнай һәм башка уйын коралдары тауышын ишетев менән, йөзтүбән капланып, Навуходоносор батша куйзырған алтын һәйкәлгә сәждә кылығыз. ⁶ Кем дә кем йөзтүбән капланып сәждә кылмай, шул кисекмәстән янып торған мейескә ыргытыласак.

⁷ Бына, мөгөз, һыбызғы, лира, көснә, арфа һәм башка уйын коралдары тауыштарын ишетев менән, бөтә халыктар, кәүем һәм кәбиләләр, йөзтүбән капланып, Навуходоносор батша куйзырған алтын һәйкәлгә сәждә кылдылар.

⁸ Шул сак кайһы бер халдейзар, килеп, йәһүдтәрзе ошакланы. ⁹ Улар Навуходоносор батшаға:

– Мәңге йәшә, батшабыз! ¹⁰⁻¹¹ Һин, батша, мөгөз, һыбызғы, лира, көснә, арфа, һорнай һәм башка уйын коралдары тауышын ишетев менән, һәр кем йөзтүбән капланып, алтын һәйкәлгә сәждә кылһын, ә йөзтүбән капланып сәждә кылмаған кешене янып торған мейескә ыргытырға, тип бойорғайның. ¹² Ләкин һин Бабил өлкәһе эштрәненә идара итеүзе ышанып тапшырған йәһүдтәр – Шадрах, Мешах һәм Ғавед-Него – һине, батша, тыңламай, һинең илаһтарыңа табынмай, һин куйзырған алтын һәйкәлгә баш эймәй, – тинеләр.

¹³ Навуходоносор батша бик нык асыланды, Шадрах, Мешах һәм Ғавед-Негоны килтерергә әмер бирзе. Уларзы батша янына алып килгәс, ¹⁴ Навуходоносор:

– Шадрах, Мешах һәм Ғавед-Него, һез минең илаһтарыма табынмайһығыз һәм мин куйзырған алтын һәйкәлгә сәждә кылмайһығыз тигән һүззәр дөрөсмө? – тип һораны. – ¹⁵ Бына хәзәр мөгөз, һыбызғы, лира, көснә, арфа, һорнай һәм башка уйын коралдары тауышын ишетев менән, йөзтүбән капланып, мин куйзырған һәйкәлгә сәждә кылырға әзер тороғоз, әгәр сәждә кылмаһағыз, һеззе кисекмәстән янып торған мейескә ташларзар – шул сағында һиндәй илаһ һеззе минең кулымдан коткарыр икән, карап карарбыз.

¹⁶ Шадрах, Мешах һәм Ғавед-Него батшаға:

– Әй Навуходоносор, безгә яуап биреп тороузың кәрәге юк. ¹⁷ Әй батша, табынған Аллабыз беззе коткара алһа, Ул беззе кызған мейестән дә, һинең кулыңдан да коткарыр. ¹⁸ Коткармаған сүрәттә лә – барыбер, батша, бел: без һинең илаһтарыңа табынмаясакбыз, һин куйзырған алтын һәйкәлгә сәждә кылмаясакбыз, – тинеләр.

¹⁹ Навуходоносор бик нык асыланды, Шадрах, Мешах һәм Ғавед-Негоға карап, сырайы бозолдо ла мейесте элеккенән ете тапкырға артығырак кыззырға бойорзо. ²⁰ Шунан ул ғәскәрәнең иң көслө яугирзәренә, Шадрах, Мешах һәм Ғавед-Негоны бәйләп, янып торған мейес эсенә ташларға бойорзо. ²¹ Яугирзәр уларзы бәйләне лә һисек бар, шул көйө, салбар, күлдәк һәм башлык кейгән килеш, туп-тура янып торған мейес эсенә ташланы.

²² Батшаның аяуһыз бойороғо буйынса мейесте шул тиклем нык кыззырғайнылар, хатта Шадрах, Мешах һәм Ғавед-Негоға сығарылған хөкөмдә башкарған яугирзәр үззәре ялкындан һәләк булды. ²³ Ә теге өсөү – Шадрах, Мешах һәм Ғавед-Него – бәйләнгән көйө янып торған мейес эсенә барып төштө.

²⁴ Әммә тиззән Навуходоносор батша аптырауынан һикереп торзо һәм ярандарынан:

– Без мейескә өс кенә кешене бәйләп ташлағайнык түгелме? – тип хораны.

Уға:

– Эйе, эй батша, – тип яуап бирзеләр.

²⁵ Ул:

– Ә мин ут араһында бәйләнмәгән дүрт кешенең имен-аман йөрөгәнән күрәм; дүртенсәһе киәфәте менән илаһка окшағандай, – тине.

²⁶ Навуходоносор янып торған мейес ауызына килеп:

– Шадрах, Мешах һәм Ғавед-Него, Юғарыларҙан юғары Алланың колдары, сығығыз унан, килегез бында! – тип кысқырҙы.

Шулай тигәс, Шадрах, Мешах һәм Ғавед-Него ут эсенән сықты. ²⁷ Ханаттар, етәкселәр, өлкә идарасылары, батшаның яқындары йыйылды һәм уттың был кешеләргә кағылмағанын күрҙе: уларҙың сәстәре лә өтөлмәгән, кейемдәре лә бөтөн, хатта уларҙан төтөн есә лә сыкмай.

²⁸ Шул сак Навуходоносор былай тип иғлан итте:

– Шадрах, Мешах һәм Ғавед-Негоның Аллаһына рәхмәттәр яуһын! Ул, фәрештәһен ебәрәп, Үзенә башкөллө ышанған колдарын коткарҙы. Улар батша ихтыярына баш бирмәне, үз ғүмерҙәрен кызғанманы – үз Аллаһынан башка, бүтән илаһтарға табынманы ла, сәждә лә кылманы. ²⁹ Бөтә халыктарға, кәүем һәм кәбиләләргә миңең бойороғом: кем дә кем Шадрах, Мешах һәм Ғавед-Него Аллаһы тураһында ихтирамһыз һүз әйтһә, шуны киҫәктәргә тураклаһындар һәм йортон емерһендәр. Сөнки башка бер илаһ та был Алла һымак коткара алмай.

³⁰ Шунан һуң батша Шадрах, Мешах һәм Ғавед-Негоны Бабил өлкәһендә бик юғары вазифаларға үрләтте.

Навуходоносорҙың икенсе төшө

³¹ Навуходоносор батша ер йөзөндөгө бөтә халыктарға, кәүем һәм кәбиләләргә былай тип мөрәжәғәт итте:

– Именлек һәм муллыҡ булһын һезгә!

³² Юғарыларҙан Юғары Алланың миңә күрһәткән хикмәттәре һәм мөгжизәләре тураһында һөйләү фарыздыр.

³³ Уның мөгжизәләре бөйөк,

Кылған хикмәттәре көҙрәтле!

Уның батшалығы –

мәңгелек батшалыҡ,

Уның хакимлығы

быуындан-быуынға

каласак!

4 ¹ – Мин, Навуходоносор, үз йортомда тыныс кына йәшәп ята, үз һарайымда хозур көн итә инем. ² Әммә йокомда бер төш кереп куркытты, төшөмдә күргәндәр мине хафаға һалды. ³ Шуға ла мин, төшөмдә юратыр өсөн, Бабилдың бөтә аҡыл эйәләрен үз яныма саҡырырға бойорҙом. ⁴ Тылсымсылар, сихырсылар, халдей аҡыл эйәләре, фал һалыусылар килде, мин уларға үз төшөмдә һөйләнем, ләкин улар уны юрай алманы.

⁵ Ниһайәт, Даниил килде – уны миңең илаһым хөрмәтенә Белтешассар тип йөрөтәләр – унда изге илаһи рух бар. Мин уға төшөмдә һөйләнем. Мин уға былай тинем:

⁶ «Эй Белтешассар, тылсымсылар башлығы! Мин һиндә мөкәддәс илаһи рух барлығын беләм, һинең өсөн теләһә һиндәй серҙе асыу һис кыйын түгел. Әйт әле, мин төшөмдә күргән күренештәрҙең нимә аңлатканын һөйләп бир. ⁷ Төшөмдә, үз түшәгемдә йоклап ятҡанда, мин бына нимә күрҙем.

Донъяның тап уртаһында
Ғәжәйеп бейек ағас тора.

⁸ Ул шул тиклем кеүәтле һәм бөйөк,

Башы күктәргә олғашкан,

Ерҙең һәр тарафынан күренеп тора.

⁹ Уның япрактары ғәжәп матур,

Мул емешенән донъя туклана.

Төбөндә кырағай януарҙар йыйыла,

Ботактары араһында коштар оя қора,

Һәр йән эйәһе шунда үзенә ризыҡ

таба.

¹⁰ Йәнә түшәгемдә йоклап ятканда, төшөмдә бына ни күрзәм: күктән мөкәддәс бер күзәтеүсе фәрештә килеп төштө лә ¹¹ яңгырауыклы тауыш менән былай тине:

„Был ағасты кырқығыз,
Ботактарын ботарлап ташлағыз,
Япрактарын өзгөлөгөз,
Емештәрен өзөп ырғытығыз.
Йәнлектәр уның астынан кашын,
Коштар ботағынан осоп китһен.

¹² Тупракта тик тамырзары менән
Төпһә генә тороп калһын,
Тимер һәм бакыр менән
коршалған килеш

Ялан үлөндәре араһында,
Әйзә, уны күк ысығы йыуһын,
Януарзар менән бергә үлөндә
көн күрһен.

¹³ Кеше акылы унан алынһын,
Хайуан акылы бирелһен уға,
Ана шул хәлдә ете йыл үтһен.

¹⁴ Был әмер – күзәтеүсе
фәрештәләр карары,
Был хөкөм – мөкәддәс
фәрештәләр һүзе.
Ер йөзөндә йәшәүселәр
белеп торһон:
Кешелек батшалығы өстөнән
Юғарыларзан Юғары
хакимлык итә.
Батшалықты кемгә теләй,
шуға бирә;
Кешенең иң түбән һаналғанын да
хаким итә ала“».

¹⁵ Бына мин, Навуходоносор, ошондай төш күрзәм, ә һин, Белтешассар, уның ни аңлатканын әйт. Батшалығымдағы бер акыл әйәһе лә уны юрай алманы, ә һин юрай алырһың, сөнки һиндә мөкәддәс илаһи рух бар.

¹⁶ Шунда Белтешассар атлы Даниил катып калды – үзенең уйҙарынан кот оскос дәһшәткә төшкәйне ул. Батша:

– Белтешассар, был төш һәм уның мәғәнәһе һине куркытмаһын, – тине.

Быға Белтешассар:

– Әй хакимым! Бындай төш һинең дошмандарыңа керһә икән, уның мәғәнәһе һиңә каршы булғандарға яҙған булһа икән, – тип яуап бирзе. –

¹⁷ Һин төшөндә күргән кеүәтле һәм бөйөк, башы күктәргә олғашқан, ерзең һәр тарафынан күренеп торған, ¹⁸ япрактары ғәжәп матур, мул емешенән донъя тукланған, төбөндә кырағай януарзар йыйылған, ботактары араһында коштар оя корған ағас – ¹⁹ ул һин, батшам. Һин бөйөк һәм кеүәтле, бөйөклөгөн асмандарға аша, хахимлығың ер сигенәсә йәйелә.

²⁰ Батша, күктән мөкәддәс бер күзәтеүсе фәрештәнең төшөп: «Был ағасты кыркып юк итегез, тупракта бары тамырзары менән төпһә генә тороп калһын, тимер, бакыр менән коршалған килеш ялан үлөндәре араһында, әйзә, уны ысык йыуһын, януарзар менән көн күрһен, ете йыл ана шулай үтеп китһен», – тип әйткәнән күргән. ²¹ Әй батшам, Юғарыларзан Юғарының минең хакимым батшам тураһындағы карары бына шундай. ²² Һине кешеләр араһынан кыуырзар; кырағай януарзар араһында йәшәргә, мал ише, үлән менән тукланырға, ысык менән йыуынырға тура килер. Ана шулай ете йыл үтер – һәм һин шуны аңларһың: кешелек батшалығына Юғарыларзан Юғары бер үзе хахим, Ул кемгә теләй, шуға бирә. ²³ Әммә ағастың төпһәһе менән тамырзарын калдырырға кушылған – тимәк, һин бөтә хахимлыҡтың һиңә кайтарып бирелер.

²⁴ Шуға күрә, әй батшам, минең кәңшәмә колак һала күр: үзеңдең гонаһтарыңды – изге эштәр менән, ғәзелһезлегендә фәкирзәргә рәхимлеген менән төзәт. Шулай итһән, бәлки, хозур тормошта көн күреүң оҙаҡ дауам итер.

²⁵ Навуходоносор батшаға әйтелгәндәрзең барыһы ла ғәмәлгә ашты.

²⁶ Ун ике айҙан һуң ул Бабилдағы батша һарайының башында йөрөп ята ине.

²⁷ – Бына ул бөйөк Бабил, – тине ул, – үз көсөм һәм кеүәтем менән, үз даныма һәм хөрмәтемә төзөгән батша калаһы!

²⁸ Шулай тип әйтеп тә өлгөрмәне, күктән бер тауыш ишетелде:

– Был һүззәр һиңә, Навуходоносор батша! Батшалығың һинән китте. ²⁹ Һин кешеләр араһынан кыуылырһың, кырағай януарзәр менән йәшәрһең; мал ише, үлән менән тукланырһың. Ана шулай ете йыл үтер – һәм һин шуны аңларһың: кешелек батшалығына Юғарыларзан Юғары бер үзе баш, Ул кемгә теләй, шуға бирә.

³⁰ Навуходоносорға әйтелгәндәр шунда ук бойомға ашты. Уны кешеләр араһынан кыузылар, мал ише, үлән ашаны, тәне күк ысығында йууылды. Сәстәре – бөркөт канатылай, тырнактары коштоко һымак озон булып үсте.

³¹ – Вақыт үтә торзо, бер сак мин, Навуходоносор, күккә бактым – шунда ук зиһенем асылды. Мин Юғарыларзан Юғарыға рәхмәт әйттем, Мәңге Йәшәүсене данланым һәм мактаным:

Уның хахимлығы – мәңгелек,

Уның батшалығы

быуындан-быуыңға

каласак.

³² Ер йөзөндә йәшәүселәр

Уға бер ни түгел;

Күк көстәре һәм ер мәхлүктәре менән

Үзе теләгәнсә эш итә Ул.

Һис кем уның кулын туктата алмаҫ,

Бер кем Уға: «Ни эшләүең был?» – ти әйтә алмаҫ.

³³ Шул мәлдә миңә зиһенем кайтты; батша тигән даным, хөрмәт һәм бөйөклөгөм кайтты. Ярандарым һәм вәзир-бәктәр мине эзләп тапты, һәм мин йәнә тәхеткә ултырҙым, кеүәтем әүәлгенән дә нығырак артты.

³⁴ Хәзәр инде мин, Навуходоносор, Күк Батшаһына дан, хөрмәт һәм мактау йырлайым:

Уның ғәмәлдәре хак, юлдары ғәзел,

Ул тәкәбберзе буйһондорорға көзрәтле.

Белшассарҙың мәжлесе.

Серле языу

5 ¹ Белшассар батша үзенең бер мең вәзир-бәге өсөн оло мәжлес ойошторзо һәм улар менән бергә шарап эсте. ² Башына шарап һуккас, Белшассар атаһы Навуходоносор тарафынан Йәрүсәлим корамынан алып кайтылған алтын һәм көмөш һауыттарзы алып килергә кушты: батша үзенең вәзир-бәктәре, катындары һәм йәриәләре менән шунан шарап эсмәксә булды. ³ Корамдан, Йәрүсәлимдәге Алла йортонан, алып кайтылған алтын һауыттарзы алып килгәс, батша үзенең вәзир-бәктәре, катындары һәм йәриәләре менән шунан шарап эсә башланы. ⁴ Улар шарап эсә-эсә үззәренең алтын һәм көмөш, бакыр һәм тимер, ағас һәм таш илаһтарын мактаны.

⁵ Көтмәгәндә кешенең кул суғы пәйзә булды ла батша һарайының ағартылған диуарына шәмдәл каршыһына низер яза башланы. Батша язған кулды үз күззәре менән күрзе. ⁶ Батша куркыуға калды, йөзө ағарып китте, тубыктары калтырап, бер-береһенә бәрелеп тукылдай башланы. ⁷ Батша тылсымсыларзы, сихырсыларзы, халдей акыл әйәләрен, фал һалыусыларзы сакырырға бойороп кыскырып ебәрзе. Ул Бабил акыл әйәләренә:

– Кем дә кем миңә был языузы укып, уның мәғәнәһен әйтеп бирә, шуны затлы карағускыл кызыл кейемгә кейендерерзәр, муйынына алтын сылбыр тағырзәр, һәм ул дәүләт эсендә өсөнсә кеше булып, – тине.

⁸ Батшаның акыл әйәләре килде, ләкин улар языузы укый ға, уның мәғәнәһен аңлата ла алманы. ⁹ Шул сак Белшассар бик каты куркыуға калды, йөзө ағарып китте, вәзир-бәктәренең дә күңелен шом басты.

¹⁰ Батшаның әсәһе батшабикә, улы менән уның вәзир-бәктәренең нимә хақында һөйләшкәнән белеп калғас, мәжлес барған бүлмәгә керзе лә:

– Мәңге йәшә, батша! – тине. – Һин юкка куркканһың, йөзөң юкка ағарынған. ¹¹ Һинең батшалығыңда мөкәддәс аллалар рухы менән һуғарылған бер кеше бар. Һинең атайың идара иткән сакта ук уның якты акылға, зиһенгә, илаһи зирәклеккә эйә булғаны билдәле ине. Һинең атайың Навуходонсор уны тылсымсылар, сихырсылар, халдей акыл эйәләре, фал һалыусыларзың башлығы итеп тәғәйенләне. ¹² Батша Даниилды Белтешассар тип йөрөттө, ул тиңдәшеҙ рухка, төш юрау, төрлө серзәрзе аңлатыу, катмарлы хәлдәрзән сығыу юлдарын күрһәтеү өлкәһендә белемгә һәм зиһенгә эйә ине. Әйзә, Даниилды сакырһындар – ул языузың мәғәнәһен аңлатып бирер.

¹³ Даниилды батша янына алып килдәләр. Батша унан:

– Атайым батша Йәһүзәнән алып кайткан әсирзәрзең берәүһе – Даниил тигән кеше һин булаһыңмы? – тип һораны. – ¹⁴ Һиндә илаһи рух бар, зур ғилем, якты акыл һәм ғәжәйеп зирәклеккә эйәһең, тип ишеткәйнем. ¹⁵ Анау языузы укып, миңә уның мәғәнәһен аңлатһындар өсөн акыл эйәләрен һәм сихырсыларзы сакырғайнылар, ләкин улар аңлатып бирә алманы. ¹⁶ Мин һине юрай һәм катмарлы хәлдәрзән сығыу юлдарын белә, тип ишеттем. Әгәр зәошо языузы укып, уның нимә аңлатканын миңә әйтә алһаң, һине карағускыл кызыл кейемгә кейендерерзәр, муйыныңа алтын сылбыр тағырзәр, һәм һин дәүләттә өсөнсө кеше булырһың.

¹⁷ Даниил батшаға:

– Бүләктәреңдә үзеңдә калдыр, хөрмәтеңдә башкаларға күрһәт. Ә бында язылғандарзы батшама мин былай за укып бирермен, уның нимә аңлатканын әйтермен, – тине.

¹⁸ – Әй батша! Һинең атайың Навуходонсорға Юғарыларзән Юғары Алла батшалык, бөйөклөк, дан һәм хөрмәт бир-

гән. ¹⁹ Алла уға биргән бөйөклөк алдында барлык халыктар, кәүем һәм кәбиләләр куркып калтырап торзо: батша кемде теләне, шуны үлтерзе, кемде теләне – тере калдырзы, кемде теләне – үрләттә, кемде теләне – төшөрзө. ²⁰ Ләкин ул тәкәбберләнде, эреләнеп, һауаланып китте, шуға ла батша тәхетенән төшөрөлдө һәм үзенең бар шөһрәтенән мәхрүм ителде. ²¹ Ул кешеләр араһынан кыуылды, акылы менән януарға тиңләште, кырағай ишәктәр менән бергә көн күрзе, мал ише, үлән менән тукланды, тәне күк ысығында йыуылды – кешелек батшалығына Юғарыларзән Юғары Алла һаким икәнән, кемде теләй, шуны батша итеп ултыртканын аңлағансы шулай булды.

²² Һин дә, Белшассар, уның улы, быны белеп тә, нәфсеңдә тыйманың. ²³ Һин, хаттин ашып, Күк Һакимына каршы сықтың: һиңә Уның Йортонан алынған һауыттарзы килтерәләр, һәм һин үзеңдә вәзир-бәктәрең, катындарың һәм йәриәләрең менән шунан шарап эсәһең. Үзеңдә бер нәмә лә күрмәгән, ишетмәгән һәм аңламаған көмөш һәм алтын, бакыр һәм тимер, ағас һәм таш илаһтарыңды мактайһың, ә ғүмерең һәм тәкдирең Уның кулында булған Алланы данламаның. ²⁴ Шуға ла был кул Унан ебәрелгән һәм был һүззәр язылған.

²⁵ Бында былай тип язылған:

Мене Мене Текел у-Парсин.

²⁶ Бына ул нимә аңлата:

Мене – «Алла һинең батшалык итеүеңдә иҫәпләп сығарған һәм уға сик куйған».

²⁷ Текел – «Һин үлсәүзә үлсәндең һәм үтә еңел булып сықтың».

²⁸ Пәрәс* – «Һинең батшалығың, бүлгеләнеп, мадайзәр менән фарсыларға бирелде».

²⁹ Шунан һуң Белшассар әмере менән Даниилды карағускыл кызыл кейемгә кейендерзәләр, муйынына алтын сылбыр тактылар һәм дәүләт эсендә өсөнсө кеше тип иғлан ителәр.

* 5:28 Пәрәс – йәһүд телендә «бүленгән» тигән мәғәнәлә. Ул «парсин» һүзенең берлек формаһы булып тора.

³⁰ Шул ук төндө Халдей батшаһы Белшассар үлтерелде. ³¹ Мадайзан Дарий батшалыкты үз кулына алды, уға был осорза алтмыш ике йәш ине.

Даниил арысландар сокоронда

6 ¹ Илгә идара итер өсөн мадай Дарий батшалыктың бөтә өлкәләренә йөз зә егерме идарасы тәғәйенләне. ² Улар өстөнән күз-колак булырға ул өс вәзирен куйзы. Батшаға бер ниндәй зә зыян-юғалтыу булмаһын өсөн идарасылар вәзирзәргә исәп-хисап биреп торорға тейеш ине. Шул өс вәзирзәң береһе Даниил булды. ³ Үзенә бирелгән тиндәшһеҙ рух менән Даниил был вәзир һәм идарасылар араһында айырылып тора ине, шуға ла батша уны бар батшалыкка баш итеп куйырға ниәтләне.

⁴ Уның карауы башка вәзирзәр һәм идарасылар Даниилдың батшалык менән идара итеүен күзәтеп кенә торзо, уның эшенән йөй табырға тырышты, ләкин бер нисек тә таба алманы: Даниил барыһын да намыс кушканса башкарзы, уның эшенән хилафлыкта, яңылышлыкта та табылманы. ⁵ Ниһайәт, был вәзир һәм идарасылар:

– Үз Аллаһы канунына эйәреүендә генә гәйепләмәһәк, без Даниилдан башка хилафлыкта таба алмабыз, – тинеләр.

⁶ Шунан был вәзирзәр һәм идарасылар күмәкләшеп батша янына килделәр зә былай тип һүз башланылар:

– Дарий батшаға мәңге йәшәргә язһын!
⁷ Эй батша, батшалыктағы бөтә вәзирзәр, етәкселәр һәм өлкә идарасылары, батшаның кәңәшселәре үз-ара фекер алышып, шуны кәрәк тип тапты, батша фарман, бер тыйыу сығарһын: кемдер берәү утыз көн эсендә үтенесе менән һинән башка берәүгә – илаһкамы йәки кешегәме – мөрәжәғәт итһә, шуны арысландар янына сокорға ташлаһындар. ⁸ Эй батша, фарман сығарып, уға кулыңды куй. Ул карар, мадайзәр һәм фарсыларзың үзгәрмәс кануны кеүек үк, гәмәлдән сығарылмаһылыкта булһын.

⁹ Дарий батша бының менән килеште һәм, карар сығарып, кулын куйзы. ¹⁰ Даниил, бындай фарман сығарылғанын белә тороп та, өйөнә кайтыр һәм, өскө катындағы тәзрәләре Йәрүсәлим яғына караған бүлмәгә инеп, әүәлгесә, көнөнә өс тапкыр үз Аллаһы алдына тезләнеп, Уға доға кылып, Уны данлар булды.

¹¹ Һүз куйышкан теге бәндәләр, күмәкләшеп килеп, Даниилдың үз Аллаһына доға кылып ялбарған сағын тап ителәр. ¹² Шунан һуң батшаға барып, ул сығарған карарға кағылышлы былай тинеләр:

– Һин бит, батша, утыз көн буйы үтенесе менән һиңә түгел, ә башка илаһкамы йәки кешегәме мөрәжәғәт иткән әзәмде арысландар янына сокорға ташларға, тигән фарман сығарғайның.

– Был карарым кәтғи, ул үзгәрмәй торған мадай һәм фарсылар кануны! – тип яуап кайтарзы батша.

¹³ Шул сак тегеләр батшаға:

– Эй батша, бында Йәһүзәнән һөргөнгә килтерелгән кешеләрзәң береһе Даниил, һинең менән дә, эй батша, һин раслаған карар менән дә исәпләшмәй: ул көнөнә өс мәртәбә үз Аллаһына доға кыла, – тинеләр.

¹⁴ Был һүззәрзә ишеткәс, батша бик каты кайғыға калды һәм Даниилды нисек тә коткарырға тырышты: әңер төшкәнсе уны йолоп алыу юлын эзләне. ¹⁵ Ләкин тегеләр, батша янына күмәкләшеп килеп, былай тинеләр:

– Беләһең бит, батша, мадай һәм фарсыларзың кануны буйынса, батшаның бер генә карарын, бер генә фарманын да үзгәртәргә ярамай.

¹⁶ Шунан батша Даниилды алып киләргә һәм сокорға арысландар янына ташларға бойорзо. Ул Даниилға:

– Һине үзәң арыу-талыуһыҙ табынған Аллаң коткара күрһен! – тине.

¹⁷ Таш килтереп, сокорзәң ауызын томаланылар. Даниилға карата нисек карар ителгән, шулай булһын өсөн батша ташка үзенә һәм вәзир-бәктәренә мөһөр

йөзөктөре менэн тамға һалды. ¹⁸ Шунан батша үз һарайына кайтып китте, ашамай-эсмәй, күнел асмай төн үткәрзе, уны бөтөнләй йоко алманы.

¹⁹ Иртәгәһенә батша, таң алдынан тороп, арысландар тотолған сокор янына ашықты.

²⁰ Даниил ултырған сокор янына килеп, батша борсоулы тауыш менән:

– Эй Даниил, тере Алланың коло! Ын арыу-талыуһыз хезмәт иткән Аллаң һине арысландарҙан коткара алдымы? – тип өндөште.

²¹ Шул сак Даниил батшаға:

– Мәңге йәшә, батшам! – тине. – ²² Минен Аллаһ Үзенә фәрештәһен ебәргән, ул арысландарҙың ауызын йомдорзо, һәм улар миңә теймәне. Алла мине Үзенә алдында ғәйепһез тип тапты, хәйер, һинен алдында ла, батша, бер еңәйт тә эшләгәнем юк.

²³ Батша Даниил өсөн бик шатланды һәм уны сокорҙан сығарырга кушты. Даниилды сокорҙан сығарылар – үзенә Аллаһына ышанған өсөн уның бер еренә лә зыян килмәгәйне.

²⁴ Батша Даниилды ошаклаған теге кешеләрзе, балалары һәм катындары менән бергә алып килеп, арысландар ултырған сокорға ташларға кушты. Тегеләр сокор төбөнә төшөп етергә лә өлгөрмәне, арысландар уларҙы кармап алып, өзгөсләп ташланы.

²⁵ Азактан Дарий батша ер йөзөндөгә бөтә халыктарға, кәүемдәргә һәм кәбиләләргә былай тип язды:

«Именлек һәм муллык һезгә! ²⁶ Бына минең фарманым: батшалығымдың бөтә өлкәләре Даниил Аллаһы алдында куркып һәм калтырап торһон.

Сөнки Ул – тере Алла,
Мәңге йәшәр Алла,
Уның батшалығы емерелмәс,
Хахимлығының ахыры булмаҫ.

²⁷ Ул коткара һәм аралай,
Күктә лә, ерҙә лә
Мөғжизәләр һәм хикмәттәр кыла.
Даниилды ул арысландан
коткарып алды».

²⁸ Шулай итеп, Даниил Дарий, шулай ук фарсы Кир идара иткән йылдарҙа имен-аман көн итте.

Даниилдың дүрт януар тураһындағы төшө

7 ¹ Бабил батшаһы Белшассар идара иткәндең беренсе йылында Даниил төндә үз түшәгендә йоклап ятканда төш күрзе. Ул төшөн язып куйзы.

² Даниил былай тип бәйән итте:

– Мин төшөмә ингән күрәнмештә дүрт күк еленең бөйөк диңгеззе которондорғанын күрҙем. ³ Бына диңгезҙән бер-береһенә окшамаған дүрт дәү януар килеп сықты.

⁴ Тәүгеһе арысланға окшағайны, бөркөт-төкө кеүек, канаттары бар ине. Шунан мин күрҙем: уның канаттары йолкондо, кеше һымак ике аяғына торғозоп баһтырылды һәм уға әзәм йөрөгә бирелде.

⁵ Тағы ла күрҙем: икенсе януар айыуға окшағайны. Ул бер яғында кырын ята ине. Уның ауызында тештәре араһында өс кабырға һөйөгә тарбайып күренә. Уға: «Торҙа күп итеп ит аша!» – тип әйтелде.

⁶ Шунан мин тағы бер януар күрҙем – ул аркаһында дүрт кош канаты булған каплаңға окшағайны. Өстәүенә ул дүрт башлы ине, уға хахимлык хокуғы бирелгән ине.

⁷ Артабан мин төнгө күрәнмешемдә дүртенсе януарҙы – кот оскос, дәһшәтле, сағыштырғыһыз кеүәтле йән әйәһен күрҙем. Уның ауызында зур тимер тештәр булып, ул бар нәмәне ялмап ашап, емереп бара, калғанын аяктары менән тапай. Ул әүәлге януарҙарҙың береһенә лә окшамағайны, башында ун мөгөзө бар ине. ⁸ Мин был мөгөзәргә текләп торған арала, улар араһында бәләкәс кенә тағы бер мөгөз үсеп сықты ла элекке мөгөзәргә өсәһе уға урын бирер өсөн төбө-тамыры менән йолконоп алынды. Әлегә мөгөзөң, кешенеке кеүек, күзәре, тәкәббер һөйләшкән ауызы бар ине.

⁹ Шунан күрҙем:

Тәхәттәр куйылды,

Мәңгелек Зат тәхеткә ултырзы.
 Кейемдәре ап-ак кар ише,
 Сәстәре – бәрәс йөнө һымак салт.
 Тәхете – утлы ялкын,
 Тәгәрмәстәре – дөрләп янған ут.
 10 Уның хозурынан ут ташкыны
 йылға булып аға.
 Уға хезмәт итеүселәр меңдәрсә,
 Күптин-күптәр алдында әзер тора.
 Бына хөкөм ултырышы башланды,
 Һәммә китаптар асылды.

11 Мин, мөгөз ауызынан тәкәббер тел-
 мәрзәр сыккан мәлдән алып януар үлте-
 релгәнгә тиклем, уның көүзәһе юк ителеп,
 утка тотолғанға тиклем булған хәлдәрзең
 барыһын да күрзем. 12 Калған януарзарзан
 да хахимлык алынды, ләкин мөззәт еткәнгә
 тиклем ғүмерзәре һакланды.

13 Төндә килгән күренмештә йәнә шуны
 күрзем:

Күктәге болоттар араһында
 Әзәм улына окшаған берәү
 якыная.
 Килеп етеү менән, уны
 Мәңгелек Зат хозурына
 килтерзеләр.
 14 Уға хахимлык, хөрмәт һәм
 батшалык бирелде.
 Бар халыктар, көүем һәм кәбиләләр
 уға буйһондо.
 Уның хахимлығы –
 бөтмәҫ-төкәнмәҫ, мәңгелек
 хахимлык.
 Уның батшалығы һис касан
 емерелмәҫ.

15 Мин, Даниил, хафаға калдым – күр-
 гәндәрем мине куркытты. 16 Мин, шунда
 басып торған берәү эргәһенә килеп, унан
 был хәлдәрзең нимә аңлатканын һораным.
 Ул, мин күргәндәрзең асылын төшөндөрөп,
 былай тине:

17 «Был дүрт дәү януар ерзә күтәрелеп
 сығасак дүрт батшалыкты аңлата. 18 Һуңы-

нан батшалыкты Юғарыларзан Юғарының
 изгеләре аласак, уларзың батшалығы мәң-
 генән-мәңгегә хахимлык итәсәк».

19 Шунан мин дүртенсе януарзың – бү-
 тәндәренә окшамаған, сағыштырғыһың
 кот оскос, тимер тешле һәм бакыр тыр-
 наклы, бар нәмәне ялмап ашап, емереп,
 калғанын аяктары менән тапап барған
 йән эйәһенең нимә аңлатканын белер-
 гә теләнем. 20 Шулай ук башындағы
 ун мөгөзө, йәнә өс мөгөзө актарылып
 төшкәндән һуң үсеп сыккан яңыһы менән
 кызыкһындым; был яңы мөгөззәң күззәре
 менән тәкәббер һөйләшеүсән ауызы булып,
 үзе башкаларына карағанда зурырак булып
 күренә ине. 21-22 Мин был мөгөззәң изгеләр
 менән һуғыш башлағанын һәм уларзы Мәң-
 гелек Зат килгәнгә тиклем еңеп барыуын
 күрзем. Ул килгәс, Юғарыларзан Юғарының
 изгеләре файҙаһына хөкөм сығарылды, бат-
 шалыкты уларға биләп алырға вақыт етте.

23 Мин мөрәжәғәт иткән теге зат яуап
 итеп былай тине:

«Дүртенсе януар шуны аңлата: ерзә баш-
 ка батшалыктарға окшамаған дүртенсе
 батшалык барлыкка килер һәм донъялағы
 бөтә нәмәне ялмап ашап, тапап һәм емереп
 барыр. 24 Ә ун мөгөз түбәндәгене белдерә:
 был батшалыкта ун батша күтәрелеп сы-
 ғыр, шунан элеккеләренә окшамаған йәнә
 бер батша пәйзә булып, ул тегеләр араһы-
 нан өс батшаны қолатыр. 25 Тора-бара ул
 Юғарыларзан Юғарыға каршы һүз һөйләр
 һәм Юғарыларзан Юғарының изгеләрен
 кысырыктар, байрамдарзы һәм канунды
 үзгәртәргә ниәтләр. Изгеләр бер йылға, ике
 йыл да йәнә ярты йылға уның кул астына
 бирелер. 26 Һуңынан иһә хөкөм ултырышы
 башланыр, һәм был батшанан хахимлык
 тартып алыныр, ул бөтөнләй юк ителер.
 27 Күк астындағы бөтә батшалыктарзың
 көс-көзрәте, хахимлык хокуғы һәм бөйөк-
 лөк-олпатлығы Юғарыларзан Юғарының
 изге халкына бирелер. Ул батшалык мәң-
 гелек булыр, башка хахимдар уға буйһонор
 һәм баш һалыр».

²⁸ Ошо урында хикэйэт тамам. Мине, Даниилды, куркыу солғап алды, йөзөм караңгыланып китте. Мин быларзың бөтөн дө күнелемә халып куйзым.

Даниилдың харык һәм кәзә тәкәләре тураһындағы күренмеше

8 ¹ Белшассар батша идара иткәнден өсөнсө йылында миңә, Даниилға, теге беренсәһенә өстәп, тағы бер күренмеш керзе.

² Мин Ғелам өлкәһендәге Шушан кәлғәһендә, Улай йылғаһы буйындамын, имеш.

³ Караһам, яр башында бер харык тәкәһе тора, уның ике зур мөгөзө бар. Һуңырак үсеп сыккан мөгөзө беренсәһенән калкыуырак. ⁴ Мин уның көнбайыш, төньяк һәм көньяк тарафтарға боролоп һөзгәнән, уға бер ниндәй хайуандың да каршы тора алмағанын күрзем. Унан котолоу юк; ул нимә теләй, шуны эшләй, торған һайын көсәйә бара.

⁵ Мин был турала уйланып торған арала, көнбайыштан тотош ер йөзөн иңләп килгән бер кәзә тәкәһе күренде. Уның тояктары ергә теймәй, ике күзе араһында бик зур мөгөзө бар. ⁶ Ул мин яр буйында торғанын күргән ике мөгөзлө харык тәкәһе яғына йүнәлде, асыу-ярһыу менән уға табан ынтылды. ⁷ Мин уның харык тәкәһенә якынайғанын, ярһып уға ташланғанын һәм һөзөп уның ике мөгөзөн дә һындырғанын күрзем. Харык тәкәһе уның алдында тороп сызай алманы: кәзә тәкәһе уны йығып тапай башланы – харык тәкәһен коткарырҙай һис кем юк ине. ⁸ Кәзә тәкәһе шул тиклем көсләнде, көс-көүәте хаттин ашты – шул сак уның зур мөгөзө һынды ла уның урынына ер йөзөнөң дүрт яғына карап торған дүрт мөгөз үсеп сыкты. ⁹ Уларзың берәүһендә тағы бер мөгөз үсеп сыкты; тәүзә ул бөләкәй генә ине, артабан үсә-үсә көньякка, көнсығышка һәм Гүзәл ил* яғына йәйел-

де. ¹⁰ Ул, күк көстәрәнә тиклем үсеп етеп, уларзың бер өлөшөн һәм йондоззарзың бер өлөшөн ергә аузарзы һәм уларзы тапап ташланы. ¹¹ Тора-бара, тәкәбберләһенәп, күк ғәскәренәң Башлығына тиклем барып етте: Уны көн дө килтерелә торған корбандарзан мәхрүм итте, Уның Изге торлағы булған урынды емерзе. ¹² Көн дө килтерелә торған корбандар артынса ғәскәр зә хурлыкка дусар ителде. Ул хәкикәттә ергә аузарзы; үз ғәмәлдәрәндә уңыш қазанды.

¹³ Мин бер изгенең һөйләгәнән, ә икенсе изгенең һорағанын ишеттем:

– Күренмештәге был хәлдәр – көндәлек корбандар, һәләкәт килтергән фетнә, Изге торлақтың һәм күк ғәскәренәң тапалыуға дусар ителеүе қасанға тиклем барыр?

¹⁴ Тегеһе:

– Ике мең дө өс йөз тапқыр кистәр етеп таңдар атқансы. Шунан Изге торлақ үзенең асылдағы хәленә қайтарыласак, – тип яуап бирзе.

¹⁵ Был күренмеште күргәс, мин, Даниил, уның мөгәнәһен төшөнмәк булып, башымды қатырып тора инем. Капыл минең алдымда кеше киәфәтендәге бер зат пәйзә булды, ¹⁶ һәм шул сак Улай йылғаһы өстөндә кемдеңдер:

– Ябраил! Уға был күренмеште аңлатып бир, – тип әйткән тауышын ишеттем.

¹⁷ Тегеһе мин торған ергә килде. Ул якынайғас, мин қуркыуымдан йөзтүбән ергә қапландым. Ул миңә:

– Бел, әй әзәм улы, был күренмеш – ахыр замандар тураһында, – тине.

¹⁸ Ул миңә был һүззәрзе әйткәндә, мин аңымды юйып, йөзтүбән ерзә ята инем. Ул, миңә қағылып, аяғыма бақтырзы ла:

¹⁹ – Хәзәр мин һиңә асыу көндәрәненә ахырында, вақыттарзың азағында ни булырын әйтәсәкмен, – тине. –

²⁰ Һин күргән ике мөгөзлө харык тәкәһе – Мадай һәм Фарсы батшалары. ²¹ Ә кәзә

* 8:9 ...Гүзәл ил – бында Исраил күз уңында тотола (11:16, 41-се аяттарға ла шул ук мәғәнә).

тәкәһе – Яуан* батшаһы ул. Уның ике күзе араһындағы зур мөгөз – беренсе батша. ²² Мөгөзөнөң һыныуы һәм уның урынына башка дүрт мөгөз үсеп сығыуы – ошо халыктан йәнә дүрт батшалыҡ барлыҡка киләсәгенә ишара, ләкин улар беренсе батшаның һымаҡ көскә эйә булмаясаҡ.

- ²³ Был батшалыҡтарҙың ахырында,
Кылған золотдары хаттин ашҡас,
Оятһыз карашлы, мәкергә оҫта
батша тәхеткә ултырыр.
- ²⁴ Үз көсө менән булмаһа ла,
Ул ныклап аяҡка баһыр,
Кот оскос емереклектәр кылыр,
Ғәмәлдәрәндә уңыш қазаныр,
Көслөләрҙе лә, мөкәддәс халықты
ла қырыр.
- ²⁵ Хәйләкәрлегә арқаһында
Мәкерле эштәрәндә уңыш қазаныр,
Үзен бөйөктәргә тиңләр.
Көтмәгәндә ул күптәрҙе харап итер,
Хақимдарҙың Хақимына қаршы
күтәрелер.
Ләкин ул һәләк ителер – әммә кеше
кулынан түгел.

²⁶ Был кистәр һәм таңдар тураһында һиңә иңгән күренмеш хаҡ. Тик һин күргәнендә сер итеп һаҡла; ул – алыс киләсәк хақында.

²⁷ Мин, Даниил, шул тиклем қақшаным, хатта бер нисә көн ауырып яттым. Шунан тороп, йәнә батшаға хезмәт итә башланым. Күргән төшөмдән котом алынып йөрөнөм, ләкин уның асылын аңламаным.

Даниилдың Исраил өсөн доға қылыуы

9 ¹ Сығышы менән мадайзарған булған Дарий Ахашверош улының халдейзар батшаһы итеп қуйылыуының тәүге йылы. ² Мин, Даниил, Дарий хақимлығының тәүге йылында Язмаларҙан шуны аңланым:

Раббының Йермеяһ пәйғәмбәргә әйткән һүзенә қағағанда*, Йәрүсәлим етмеш йылға ташландыҡ хәлдә қалырға тейеш.

³ Мин Аллаға, бөйөк Хақимыма, мөрәжәғәт иттем; Уға доға қылдым һәм ялбарзым, қыл тукыма уранып һәм башыма көл һипкән килеш ураза тоттом. ⁴ Мин, Аллам Раббыға доға қылып һәм гонаһтарыбызды танып, былай тинем:

– Бөйөк Хақимым миңең, көзрәтле һәм дәһшәтле Алла! Һин Үзеңдә һөйгән һәм Һинең бойороқтарыңды үтәгән кешеләргә қарата килешеуеңдә тоғро һақлайһың. ⁵ Ә без гонаһка баттыҡ, язык юлға бастыҡ, яуыз ғәмәлдәр һәм бола қылдыҡ, бойороқтарыңды һәм канундарыңды қире қақтыҡ. ⁶ Һинең исемендән безең батшаларға һәм хақимдарға, безең ата-бабаларыбызға, илебезең барлық халқына мөрәжәғәт иткән колдарың пәйғәмбәрҙәрҙе тыңламаныҡ. ⁷ Һин хақлыһың, бөйөк Хақимым миңең, ә без – Йәһүзәнән һәм Йәрүсәлимдән, тотош Исраилдың халқы Һиңә хыянат итеп гонаһ қылған өсөн Һин төрлө илдәргә һөргән, яқын һәм алыс араларға йәшәгән һәммә кешеләр – оятқа қалдыҡ. ⁸ Эй Раббы! Без, безең батшаларға, хақимдарға, безең ата-бабаларыбызға оятқа қалдыҡ, сөнки Һиңә қаршы гонаһ қылдыҡ. ⁹ Бөйөк Хақим, Аллабыз, без Һиңә қаршы баш күтәргән булһаҡ та, Һин рәхимле һәм безең гонаһтарҙы ғафү итергә әзер. ¹⁰ Аллабыз Раббының һүзенә қолақ һалманыҡ, Ул Үзенең колдары пәйғәмбәрҙәр аша безгә биргән канундарҙы үтәмәнек.

¹¹ Тотош Исраил Һинең кануныңды тотманы – тыңларға теләмәйенсә, Һинән йөз сөйөрзө. Шуға күрә Алла коло Мусаның канунында язылған қаты ләғнәт башыбызға төштө, сөнки без Һинең алда гонаһ қылдыҡ. ¹² Һинең безең хақта һәм безең хақимдар хақында әйткән һүзәрәң ысынға сықты: Һин безең өскә зур афәт яуырҙың – Йәрүсәлимдәге кеүек хәлдән

* 8:21 Яуан – Грецияның боронғо атамаһы.

* 9:2 Қағағыз: «Йермеяһ», 25:11-12, 29:10.

күктәр астында булғаны юк ине эле. ¹³Безгә, Мусаның канунында язылғанса, ошо бөтә бәләләр ябырылды, әммә без ялбарыу менән Аллабыз Раббыға мөрәжәғәт итмәнек, үз гонаһтарыбыззан кайтманык, Уның хәкикәтен таныманык. ¹⁴Раббы каза ебәреүзе кисектермәне, безгә бәлә йүнәлтте. Аллабыз Раббы Үзенәң барлык гәмәлдәрәндә лә хак, ә без Уға колак һалманык.

¹⁵Әй бөйөк Хаким, Аллабыз беззең, Һин кеүәтле кулың менән Үз халкыңды Мысырзан сығарзың, Һинең исеменә әлегәсә данлы, ә без, гонаһ кылып, гәйепкә калдык. ¹⁶Бөйөк Хакимым минең! Һин хаклыһың, әммә Үз асыуыңды һәм ярһуыңды Үзендең қалаң Йәрусәлимдән, Үзендең изге тауыңдан кире кайтарһаңсы. Беззең гонаһтарыбыз һәм ата-бабаларыбыззың гәйептәре өсөн Йәрусәлим менән Һинең халкың тирә-яктағы бөтә халықтар алдында хурлык кисерә. ¹⁷Әй Аллабыз, қолаңдоң доғаһын һәм ялбарыуын ишет – Үзең хақына, бөйөк Хакимым, тар-мар ителгән Изге торлағыңды рәхмәтең менән нурландыр. ¹⁸Қолак һал да, Аллам, ишет! Үз қарашыңды төбә – Һинең исеменде йөрөткән қалабыззың ни рәүешле емерелгәнән күр. Без Һиңә ялбарабыз, үзебеззең тәкүәлеккә түгел, ә Һинең оло рәхимлегенә исәп тотабыз. ¹⁹Бөйөк Хакимым, ишет! Бөйөк Хакимым, кисер! Бөйөк Хакимым, қолак һал! Беззең үтенесебеззе үтә, кисекмә – Үзең хақына, Аллам минең, сөнки был – Һинең исеменде йөрөткән Үзендең қалаң һәм Үз халкың.

Етмеш тапқыр етешәр йыл

²⁰Үземдең һәм халкым Исраилдың қылған гонаһтарын танып һәм доға кылып, мин, Аллам Раббыға, Алламдың изге тауы тураһында ялбарыу менән мөрәжәғәт итеп, шулай тинем. ²¹Шул сак, мин доға қылғанда, миңә ебәрелгән Ябраил – тәүге күрәнмешемдә күрәнгән зат – яныма етез генә килде. Был хәл киске қорбан килтереү мәлендә булды. ²²Миңә күрһәтмә биреп, ул былай тине:

– Даниил! Мин һиңә иңгән күрәнмеште төшөндөрөгә килдем. ²³Һин доға қыла башлау менән, һиңә яуап бирелде, һәм мин уны һиңә еткерер өсөн килдем, сөнки һин – Алланың һөйөклөһө. Был хәбәрзе аңла һәм күрәнмештең асылына төшөн.

²⁴ Енәйәттәрзе туктатыу, Гонаһығыз юйылһын, Гәйебегез йолонһон өсөн, Мәңгелеккә дөрөслөк урынлашһын, Күрәнмешәң һәм пәйғәмбәрлегенә Расланып мисәтләнһен, Иң мөкәддәс урын изгеләнһен өсөн, Һинең халкыңа һәм изге қалаңа Етмеш тапқыр етешәр йыл вақыт билдәләнде.

²⁵Бел һәм төшөн: Йәрусәлимде аякка бастырырға һәм яңынан төзөргә тигән хәбәрзән алып, мәсехләнгән хаким килгәнә тиклем ете тапқыр етешәр йыл һәм тағы алтмыш ике тапқыр етешәр йыл үтер – ошо вақыт эсендә озон соқорзары, урамдары менән қала аякка бастырылыр, ләкин быллар афәтле йылдар булыр. ²⁶Алтмыш ике тапқыр етешәр йыл үткәс, мәсехләнгән хакимдың ғүмере киселер, уның менән бер кем қалмас. Қала ла, Изге торлақ та киләһе хакимдың халқы тарафынан тар-мар ителер. Алдан билдәләп қуйылған был һәләкәт туфан кеүек булыр, һуғыш бөткәнсе афәт дауам итер. ²⁷Әлеге хаким күптәр менән ете йылға ныклы килешеү төзөшөр һәм килешелгән вақыттың яртыһы еткәнсе үк қорбандарзы һәм сазақа килтереүзәрзе туктатыр, был урында Изге торлақты ташландык хәлгә килтереүсе ерәнгес бер нәмә қуйыр – қыйратыусы алдан ук билдәләнгән ахыр көнөнә тарығанға тиклем дауам итер был.

Даниилдың фәрештә тураһындағы күрәнмеше

10 ¹Фарсы батшаһы Кир хакимлығының өсөнсө йылында икенсе исе-ме Белтешассар булған Даниилға бер һүз асылды – оло һуғыш тураһында хак хәбәр

еткерелде. Даниил уның асылына үзенә ингән күренмеш аша төшөндө.

²Ул мәлгә мин, Даниил, өс азна инде зур кайғы кисерә инем. ³Ошо өс азна эсендә татлы ризык ашаманым, ит менән шарапка тотонманым, тәнемә май һөртмәнем.

⁴Ә беренсе айзың егерме дүртенсе көнөндә мин бөйөк Тигр йылғаһы буйында инем. ⁵Карағайным – күрәм: етен кейем кейгән, билен Уфаз алтынынан яһалған билбау менән быуған бер зат тора. ⁶Уның тәне – һары яктуттай, йөзө – ялтыраған ялағайзай, күззәре – уттай балкып, емелдәп тора, аяк-кулдары – ялтыратылған бакыр шикелле, тауышы – күмәк кеше шаулағандай.

⁷Күренмеш мин, Даниилға ғына, инде; ә минең янда булған кешеләр уны күрмәне. Әммә уларзы бик каты куркыу солғап алды, һәм улар қасып китеп йәшенеште. ⁸Мин бер үзем калдым һәм был бөйөк күренмеште бер үзем күрҙем. Минең хәлем бөттө, быуындарым йомшарзы, бәлтерәп төштөм. ⁹Уның тауышын ишеткәйнем, аңымды юғалтып, йөзтүбән ергә йығылғанмын. ¹⁰Шул сак миңә бер кул қағылды һәм мине ерзән күтәрзе – мин, устарым менән ергә таянған килеш, тубыкланып тора инем.

¹¹Ул миңә:

– Даниил, Алланың һөйөклөһө! Мин әйткәнде төшөнөргә тырыш. Тор, мин һинең яныңа ебәрелдем, – тине.

Ул миңә шулай тине лә мин калтырана-калтырана аяғыма бастым.

¹²Ул миңә:

– Куркма, Даниил. Аллаң алдында тыңлаусан булып, бөтә нәмәне төшөнөргә ынтыла башлаған тәүге көнөндән үк һинең һүззәрең барып ишетелде. Шул һүззәрең аркаһында мин бында килдем дә инде, – тине. –

¹³Фарсы батшалығының түрәһе егерме бер көн буйы миңә каршылык күрһәтте. Мин Фарсы иле батшалары менән йөзгә-йөз торҙом, һәм юғары түрәләрҙең береһе Михаил миңә ярҙамға килде. ¹⁴Мин һиңә ахыр көндәрҙә халкың менән ни булырын

аңлатыр өсөн килдем, сөнки был күренмеш – ана шул көндәр тураһында.

¹⁵Ул миңә шулай тине, ә мин, ергә карап, өнһөз торҙом. ¹⁶Шунан килеш-килбәте менән кешегә окшаған берәү иренемә қағылды. Мин, ауызымды асып, алдымда торған затка:

– Хакимым! Күренмеш мәлендә мине тотош көзән йыйырзы, хәлһезлек солғап алды. ¹⁷Мин, хакимымдың коло, һин хакимым менән һөйләшә алырмынмы һуң? Минең бит бөтөнләй көсөм бөттө, сак-сак тын алам, – тинем.

¹⁸Теге кешегә окшаған зат миңә йәнә қағылып көс бирзе. ¹⁹Ул:

– Әй Алланың һөйөклөһө, куркма! Тыныслан! Кыйыу бул, кыйыу бул! – тине.

Ул ошо һүззәрен әйткәндә миңә хәл керзе. Мин:

– Хакимым, һин миңә көс бирзең, инде һөйлә, – тинем.

²⁰Шунан ул минән:

– Һинең яныңа һиңә килгәнәмде беләһеңме? – тип һораны. – Хәзер мин кире китәм, Фарсы иле түрәһе менән алышка сығам, ул еңелгәндән һуң, Яуан иле түрәһе килер.

²¹Әммә мин Хәкикәт Китабында язылғанды һиңә еткерермен.

Мине улар менән алышта бер кем дә кеүәтләмәй – фәкәт хакимығыз Михаил ғына ярҙамлаша.

11 ¹Мадай батшаһы Дарий хакимлығының беренсе йылында иһә Михаилға мин таяныс һәм һаҡлаусы булғайным.

²Хәзер мин һиңә хәкикәтте хәбәр итәм.

Фарсы илендә тағы өс батша идара итер, ә дүртенсеге барыһынан да байырак булып. Байлығы ярҙамында бик тә кеүәтләнгәс, ул бөтәһен дә Яуан батшалығына каршы күтәрер.

³Шунан һуң кеүәтле батша килер, ғәйәт зур ерзәрҙә хакимлык итер һәм үзе ни теләй, шуны эшләр. ⁴Ләкин ул килеп идара итә башлағас, уның батшалығы таркалып һәм ер йөзөнөң дүрт яғына караған

өлөштөргө бүленер, уның варистарына элэмәс һәм ул идара иткән замандағы ише көслө булмаҫ. Уның батшалығы тартып алыныр һәм ситтөргө бирелер.

⁵ Көнъяк батшаһы көсәйер, ләкин уның бер етәкесеһе унан көслөрәк булып китер һәм тағы ла киңерәк ерзәрзә хахимлык итер.

⁶ Йылдар үтер, һәм килешеү төзөлөр. Был килешеүзе нығытыр өсөн, көнъяк батшаның кызы төнъяк батшаға кейәүгә сығыр. Ләкин көнъяк батшаның кызы хахимлыкты үз кулында тота алмаҫ, хәйер, көнъяк батша үзе лә бирешер: шундай вақыт етер – кыз үзе лә, уны озатып килгәндәр зә, уның балаһы ла, уны яклағандар за юк ителер.

⁷ Уның тамырынан үсеп сыккан үрентеләрзәң береһе тәхеткә ултырыр. Ул төнъяк батша ғәскәренә каршы сығыр һәм уның кәлғәһенә басып инер – уларға һөжүм итеп еңеү яулар. ⁸ Ул төнъяк батша кешеләренәң илаһтарын да, койолған һындарын да, затлы – алтын һәм көмөш – һауыт-һабаһын да кулына төшөрөр һәм Мысырға алып кайтып китер. Шунан һуң бер нисә йыл ул төнъяк батшаһын борсомаҫ. ⁹ Төнъяк батша көнъяк батшаның ерзәренә басып инер, ләкин кире үз иленә сигенер.

¹⁰ Уның улдары иһә, зур ғәскәр туплап, һуғыш башлар. Улар туфан һыуылай урғылып басып инер, алға эркелер һәм дошмандың кәлғәһенә тиклем барып етер. ¹¹ Көнъяк батша, асыуы кабынып, төнъяк батша менән һуғышқа инер. Тегеһе зур сиреү туплар, әммә был ғәскәрзәр дошман кулына тапшырылыр. ¹² Был ғәскәр еңелгәндән һуң, көнъяк батша һауаланып китер. Ул тиҫтәләрсә мең яугирзе юк итер, ләкин уңыштары озақка бармаҫ, ¹³ сөнки төнъяк батша яңынан элеккәһенән дә зұрырак ғәскәр йыйыр. Бер нисә йылдан ул нык коралланған күп һанлы яугирзәре менән һөжүм итер.

¹⁴ Ул замандарза күптәр көнъяк батшаға каршы күтәрелер. Һинең халкың араһынан да фетнәселәр күренмеште үтәү йөзөнән

күтәрелгән булып, ләкин уңышһызлыкка осрар.

¹⁵ Төнъяк батша килер, уба өйөр һәм нығытылған каланы басып алыр; көнъяк батша ғәскәренәң көсө етмәс, хатта иң каһарман яугирзәр зә түзеп тора алмаҫ. ¹⁶ Ә һөжүм иткән батша үзе теләгәнде кылып, уға бер кем каршы тора алмаҫ. Ул Гүзәл илдә нығыныр, һәм ил тотош уның хахимлығында калыр. ¹⁷ Ул, тотош батшалығының бөтә кеүәтен туплап, көнъяк батшалыққа эйә булырға ниәтләнеп, үзенең дошманы менән килешеү төзөшөр һәм, уны харап итер өсөн, кызын уға кейәүгә бирер, ләкин был максаты барып сыкмаҫ, бынан уға бер ниндәй зә файза булмаҫ. ¹⁸ Шул сак ул диңгез буйы өлкәләренә йүнәлер һәм уларзың күптәрен басып алыр, ләкин ундағы ғәскәр башлығы баҫкынсының тәкәбберлегенә сик куйыр, уның үз тәкәбберлеген үзенә каршы йүнәлтер. ¹⁹ Төнъяк батша үз иленәң нығытмаларына табан кире боролор, ләкин еңелеүгә осрар, колар һәм юкка сығыр.

²⁰ Икенсе берәү тәхеткә ултырыр һәм, батшалықтың күркәмлеген һақлар өсөн, һалым йыйыусыны ил буйлап ебәрер. Бер аззан был батша ла юк ителер, ләкин беррүзәң асыу-ярһыуынан йәки яуза түгел.

²¹ Унан һуң тәхеткә батшалыққа хоқуғы булмаған бер хөрт әзәм ултырыр. Ул көтмәгәндә килер һәм батшалықты хәйлә менән басып алыр. ²² Уның алдында ғәскәрзәр килешеү башлығы менән бергә, туфан кеүек, йыуып алып кителер һәм кыйратылыр. ²³ Килешеү төзөшөп, ул мәкер кылып. Кешеһе уның аз булып, ләкин ул көс йыйыр. ²⁴ Көтмәгәндә өлкәнең иң уңдырышлы ерзәренә барып сығыр һәм ата-бабалары кылмағанды кыла башлар. Ул талап алған табышты, байлыкты бүлергә тотонор, нығытмаларға каршы фетнә корор, әммә был хәл озақ дауам итмәс.

²⁵ Ул үзенең бөтә көс-дарманын көнъяк батшаға каршы йүнәлтер, уға зур ғәскәр менән барыр. Көнъяк батша зур һәм бик көслө сиреү менән яуға сығыр, ләкин

каршы тора алмас: уға каршы мәкер корор- зар. ²⁶ Батшаны уның өстәленән ашап-эскән кешеләр харап итер. Уның ғәскәре, туфанға тарығандай, йыуып алып кителер, күптәре һуғышта баш һалыр. ²⁷ Әлеге ике батша, мәкер уйлап, бер өстәл артына ултырыр һәм бер-береһенә ялған һүззәр һөйләр, ләкин бер нәмә лә барып сыкмас, сөнки алдан билдәләп куйылған ахыр сәғәте килеп етмәгән әле. ²⁸ Төньяк батша бай табыш менән кайтып китер һәм Изге килешегә кул һузмак булыр, бының өсөн ғәмәлдәр кылыр. Шунан ул иленә кайтыр.

²⁹ Билдәләнгән вақытта ул йәнә көньякка йүнәлер, ләкин хәзер инде элеккесә булмас. ³⁰ Унда киттизәрзең караптары килер, ул куркып кире сигенер. Уның Изге килешегә карата асыуы кабарыр, һәм ул ниәтен бойомға ашырыу өсөн эш итә башлар. Кайтып барғанда, Изге килешегән тайпылғандарға илтифатын күрһәтер. ³¹ Уның ғәскәрзәре, килеп, Изге торлак нығытмаһын яулап алыр, уны нәжесләр, көндәлек қорбан килтереүзе туктатыр һәм Изге торлакты ташландык хәлгә килтереүсе ерәнгес нәмә урынлаштырыр. ³² Килешегә хыянат иткәндәрзе ул юхалап үзенә қаратыр. Әммә үз Аллаһына тоғролар көслә булыр һәм уға каршы торор. ³³ Ақыл эйәләре халыкка аң-белем бирер һәм бер аз вақыт қысырыклауға – қылыс һәм утқа, әсирлек һәм талауға – дусар булыр. ³⁴ Ошо мәлдә улар бер аз ярзам алыр, һәм күптәр уларға кушылыр, уларға кушылғандарзың күбеһе ике йөзлә булып сығыр. ³⁵ Ақыл эйәләренәң кайһы берәүзәре, һынаузар аша үтеп, тазарынып һәм сафланып, ахыр заманаларға тиклем қысырыклаузар қорбаны булыр, сөнки ахыр сәғәте етмәгән әле.

³⁶ Ө төньяк батша ни теләһә, шуны кылыр. Һауаланып китер, үзен бар илаһтарзан юғары куйыр, аллалар Аллаһына каршы әшәке һүз һөйләр. Ул уңышка өлгәшер, асыу көндәре үтеп киткәнсе шулай булыр, сөнки алдан билдәләнгән нәмә кылынмай

қалмас. ³⁷ Ул үз атайзарының илаһтарын да, қатын-қыззар яратқан илаһты ла һанға һуқмас, башка бер ниндәй аллаға ла хөрмәт күрһәтмәс, сөнки үзен барыһынан өстөн һанар. ³⁸ Улар урынына ул нығытмаларзы курсалаған илаһқа – ата-бабалары күрмәгән-белмәгән илаһқа – табыныр, алтын-көмөш, асыл таштар һәм бай сазақа менән хөрмәтләр уны. ³⁹ Сит илаһ ярзамы менән ул нығытылған қәлғәләрзе емерер, ә үзен бөйөк батша тип танығандарға оло хөрмәт күрһәтер, күптәр өстөнән идара итергә куйыр һәм уларға бүләккә ерзәр таратыр.

⁴⁰ Ахыр заманалар етер – һәм көньяк батша уға каршы һуғыш башлар. Ләкин төньяк батша уға каршы яу арбалары, һыбайлы яугирзәре һәм бик күп караптары менән койон һымак ташланыр. Ул, туфандай, төрлә илдәр буйлап үтер ⁴¹ һәм Гүзәл илгә килеп етер. Унан күптәр зыян күрер, әммә Эдом, Моав, шулай ук Ғаммон иленәң байтақ өләшә уның қулынан қотолоп қалыр. ⁴² Ул үз хақимлығын бүтән илдәргә лә таратыр, хатта Мысыр за қотола алмас. ⁴³ Ул Мысырзың затлы әйберзәрен – алтын-көмөшөн һәм бар байлығын бақып алыр; Ливия һәм Куш халықтары ла уның аяқ астында қалыр.

⁴⁴ Уны көнсығыштан һәм төньяктан қилгән хәбәрзәр қурқытыр, һәм ул асыуярһыу менән, күптәргә емереклектәр һәм һәләкәттәр қилтереп, шул яқка йүнәлер. ⁴⁵ Ул диңгез менән гүзәл изге тау араһында батша сатырзары қорор. Ләкин уның ахыры қилер, һәм уға бер кем дә ярзам итмәс.

Ауыр заманалар һәм үлеләрзең терелеге

12 ¹ Шул сак һинәң халқыңды яқлаусы бөйөк хақим Михаил қилер. Шунда кешеләр берләшеп халық булғандан бирле бер кем дә татымаған афәттәр заманы башланыр. Был дәүерзә һинәң халқыңдан исемдәре Китапқа теркәлгән һәр бер кеше қотолоп қалыр.

2 Ер куйынында яткандар араһынан
Күптәр уяныр:

Берәүзәр – мәңгелек тормош,
Икенселәр – хурлык һәм мәңгелек
ерәнгес өсөн.

3 Акыл эйәләре – ал таң нуры,
Хак юлға әйзәүселәр йондоззай,
Мәңгелеккә,

ғүмер бакый балкыр.

⁴Ә һин, Даниил, китапты мисәтләп куй,
был һүззәрзе ахыр көндәргә тиклем сер
итеп һакла. Күп кешеләр шул ауыр осорзон
асылына төшөнмәксе булып эзләнеп йөрөр,
яуызлык ишәйер.

⁵Шунда мин, Даниил, күрзем: йәнә икәү
басып тора: береһе – йылғаның арғы яғын-
да, икенсеһе – биръякта. ⁶Уларзың берә-
үһе йылға һыузары өстөндә торған етен
кейемле заттан:

– Был ғәжәйеп хәлдәр қасан бөтөр
икән? – тип һорай.

⁷Шунан мин йылға һыузары өстөндә
торған етен кейемле заттың яуабын ишет-
тем. Ике кулын күккә күтәрәп, ул Мәңге
Йәшәүсе менән ант итте:

– Барыһы ла бер йылдан, ике йылдан һәм
ярты йылдан, изге халықтың көс-кеүәтен
һындырыу туктағас тамамланыр.

⁸Мин тыңланым, ләкин аңламаным.
Шуға ла:

– Хакимым, нимә менән бөтәсәк һуң
былар? – тип һораным.

⁹Ул былай тип яуап бирзе:

– Бар кит, Даниил, был ахыр заманаларға
тиклем йәшерелгән һәм мисәтләнгән. ¹⁰Күп-
тәр һынаузар аша үтер һәм тазарыныр-саф-
ланыр, әммә яман әзәмдәр яман ғәмәлдәрән
кылыуын дауам итер. Яуыздарзың береһе
лә быларзы төшөнмәс, акыл эйәләре иһә
быларзың бөтәһен дә аңлап алыр.

¹¹Көндәлек қорбан килтереү юкка сы-
ғарылып, ташландық хәлгә килтереүсе
ерәнгес нәмәне куйған замандан алып
бер мең дә ике йөз зә тукһан көн үтер.

¹²Көтә белеп, бер мең дә өс йөз зә утыз
биш көндөң үткәнен көтөп алғандар бә-
хетле булыр.

¹³Ә һин азақка тиклем үз юлың менән
бар. Был донъянан китеп, ахыр заманалар-
за қабат терелгәс, насибыңды алырһың.

Һошеяғ пәйғәмбәр китабы

Һошеяғ Алла һүзен Исраил халкына Ғамос пәйғәмбәрзән һуңырак, беззең эраға тиклем VIII быуаттың икенсе яртыһында, хәбәр иткән. Был осорза төньяк батшалык Исраил (уны иң зур ырыу атамаһы буйынса Әфраим тип тә йөрөткәндәр) таркалыу өстөндә булған (карағыз: IV Батшалар 14:23–17:23). Йәшерен хаслыктар кылына, болалар вақытында батшалар үлтерелеп тора. Ассирия (йәки Ашшур) империяһы Исраил ерен торған һайын күберәк басып ала. Илдә ғәзелһезлек хөкөм һөрә, халык Кәнгән илаһтарына, хатта, Раббы һыны тип уйлап, алтындан койолған ике үгеҙ башмакка ла табына.

Һошеяғ исраилдарзың әхлаки торшон ир менән катын араһындағы хыянатка (үз башынан үткән хәл) тинләй. Раббы менән Уның Үзенә һайлап алған халкы араһындағы мөнәсәбәттәр бер-береһен яраткан ир менән катындыкы һымак булырға тейеш, әммә халык үзен зинасы катын кеүек тота. Сит илаһтар һәм күрше дәүләттәр Исраилдың һөйәрәнә окшатыла, халык улар менән үзенә Аллаһына хыянат итә.

Һошеяғ исраилдарзы тәүбәгә килергә, бар күңелдән Раббыға ынтылырға, Уның менән бозолған мөнәсәбәттәрзе яңынан ййға һалыу юлдарын эзләргә сақыра. Тик халык уның һүззәрәнә қолак һалмай. Һөҙөмтәлә, халык һәләкәткә дусар була: Төньяк батшалыктың баш калаһы Самарияны Ассирия кыйрата, бик күптәр әсирлеккә алып кителә (беззең эраға тиклем 722–721 йылдар).

1 ¹Йәһүзәлә Ғуззияһ, Йоһсам, Аһаз, Хизкияһ батшалар, Исраилда Йеһоаш улы Яровһам батша һаҡимлыҡ иткән йылдарза Беери улы Һошеяғка Раббы һүзе булды.

Һошеяғтың катыны һәм балалары

²Бына Раббының Һошеяғка мөрәжәғәт итеп әйткән һүз башы.

Раббы Һошеяғка былай тине:

– Бар, үзенә фәхишә катын һәм уның фәхештән тыуған балаларын ал, сөнки был ил, Раббыһына хыянат итеп, фәхешлеккә батты.

³Һошеяғ Дивлаимдың кызы Гомерзы катынлыкка алды. Катын ауырға калып, уға бер ир бала табып бирзе. ⁴Раббы Һошеяғка:

– Балаға Изреғил тип исем куш, сөнки Мин тиззән Йеһу нәселен Изреғил үзәнендә койолған кан өсөн яуапка тарттырам һәм Исраил нәселенең батшалык итеүенә сик куям*. ⁵Ул көндә Мин Изреғил үзәнендә Исраилдың йәйәһен һындырам, – тине.

⁶Гомер, тағы ауырға калып, кыз тапты. Раббы Һошеяғка:

– Балаға Ло-Рухама* тип исем куш, сөнки бынан ары Исраил халкына Минән мөрхәмәт юк, уларзы ярлыкамайым. ⁷Йәһүзә халкын иһә рәхмәтемдән айырмайым һәм коткарам – йәйә, кылыс, һуғыш менән түгел, аттар һәм һыбайлылар менән түгел, бәлки, Аллалары Раббы кулы менән коткарам уларзы, – тине.

* **1:4** Һүз Йеһузың, Исраил батшаһын һәм уның туғандарын үлтереп, Изреғилдә үзен батша тип иғлан итеүе тураһында бара (карағыз: «IV Батшалар», 9–10).

* **1:6** *Ло-Рухама* – йәһүд телендә «мөрхәмәт юк» тигән мәғәнәлә.

⁸ Ло-Рухаманы имсәк ташлаткандан һуң,
Гомер йәнә ауырға калып, ир бала тапты.

⁹ Был юлы Раббы Хошеяғка:

– Балаға Ло-Ғамми* тип исем куш, сөнки
һез Минең халкым түгел, Мин дә һезҙән
Аллағыз түгелмен, – тине.

¹⁰ Әммә Исраил халкы, дингез комо һы-
мак, үлсәп тә, ханап та бөтөрә алмаслык
күп булыр. «Һез Минең халкым түгел», –
тип әйтелгән урында уларға: «Һез – тере
Алланың балалары», – тиерзәр. ¹¹ Йәһүзә
халкы менән Исраил халкы берләшеп, үз-
зәренә бер башлык куйыр һәм ерзәрендә
сәскә атыр, сөнки Изреғилдең көнө бөйөк
бер көн булыр!

2 ¹ Ир туғандарығызға: «Ғамми»*, ә кыз
туғандарығызға «Рухама»* тип өндө-
шегез.

Исраилдың енайәте

² «Әсәйегеззе әрләгез, әрләгез,
Сөнки башкаса ул Минең
катыным түгел,
Мин дә уның ире түгелмен.
Әйзә, ул йөзөнән фәхешлекте,
Куйынынан хыянатты алып
ташлаһын.

³ Юкһа Мин уны шәрә калғансы
сисендерермен,
Инәнән тыуғандағы һымак яланғас
калдырырмын.
Сүллеккә, коро тупракка
әйләндереп,
Һыуһызлыктан үлтерермен.

⁴ Балаларына ла шәфкәт
күрһәтмәсмен,
Сөнки улар фәхештән тыуған
балалар.

⁵ Әсәләре зина кылды,
Уларҙы тапқан әсә үзен хурланы.
„Уйнаштарым артынан барам.

Икмәгемде, һыуымды, йөнөмдө,
етенемде,

Зәйтүн майымды, эсемлегемде улар
бирә“, – тине.

⁶ Шуға күрә уның барыр юлын
Сәнскәкле кыуактар менән быуам;
Кайза барырға ла белмәһен тип,
Каршыһына койма куям.

⁷ Уйнаштары артынан ташланыр,
Тик уларҙы кыуып етә алмаҫ;
Әзләргә тотонор, тик таба алмаҫ.
Шул сак: „Үземдең элекке иремә
кайтайым, – тиер. –
Ул заман хәлем әлегенән якшырак
ине“.

⁸ Әммә ул шуны белмәне:
Уға ашлыкты, яңы шарапты,
Зәйтүн майын Мин биргәйнем.
Бәғел илаһына сарыф иткән
Алтын-көмөштө лә муллап
Мин тотторҙом.

⁹ Шуға күрә ураҡ мәле етһә,
Игенемде, шарабымды тартып алам;
Шәрә тәнән каплар өсөн биргән
Йөнөмдән, етенемдән яззырам.

¹⁰ Инде уйнаштарының алдында
Уның оят ерен асам;
Бер кем дә уны кулымдан
коткара алмаҫ.

¹¹ Күңел асыуҙарына – байрамдарына,
Яңы ай байрамдары, шәмбеләренә –
Барлык тантаналарына сик куям.

¹² Ул йөзөм баксалары, инжир
ағастары хақында:
„Былар – уйнаштарым түлөгән
хак“, – тип мактана.
Баксаларын ташландыҡка,
шырлыкка әйләндерәм;
Кырағай януарҙарға ем буласаҡтар.

¹³ Бәғел боттарына хуш еҫ төтөткән
көндөрә өсөн
Мин уны язалайсаҡмын.

* 1:9 Ло-Ғамми – йәһүд телендә «минең халкым түгел» тигән мәғәнәлә.

* 2:1 Ғамми – йәһүд телендә «халкым» тигән мәғәнәлә.

* 2:1 Рухама – йәһүд телендә «мәрхәмәткә ирешкән» тигән мәғәнәлә.

Алка-мунсактар тағып, һөйәрзәре
артынан йөрөнө,
Ә Мине иһә оһотто, – тип белдерә
Раббы.

Раббы Үз халкы менән килешер

- 14 Инде Мин уны, әүрәтеп, сүлгә алып
китермен дә,
Күнеленә үтерлек һүззәр һөйләрмен.
- 15 Шунан йөзөм баксаларын
кайтарып бирермен,
Ғахор* үзәнән Өмөт капкаһына
әйләндерермен.
Шунда ул йөш сағындағы,
Мысырзан сыккан көнөндәге
һымак яуап кайтарып.
- 16 Ул көндө, – тип белдерә Раббы, –
Һин Миңә „Ирем“ тип өндәшерһең,
Бынан ары Мине „Хужам“* тип
әйтмәһең.
- 17 Мин дә Бәғелдәрзең исемдәрән
Ауызыңдан алып ташлармын.
Уларзың исемдәре бүтән
искә алынмаҫ.
- 18 Ул көндө Мин халкым хақына
Кырағай януарзар, күктәге коштар,
Һөйрәлеүсә һәр тереклек менән
килешеү төзөрмөн.
Был ерзә йәйәнә лә, кылысты ла,
Һәр төрлө коралды ла юк итермен,
Халкымды имен-аман йәшәтермен.
- 19 Шул сакта Мин һинең менән
мәңгелеккә йәрәшермен:
Хаклык, ғәзеллек, мөхәббәт һәм
рәхимлектә
Мин һинең менән никахлашырмын.
- 20 Тоғролокта һиңә өйләнермен,
Һин Раббыны танып белерһең.
- 21 Ул көндө Мин яуап кайтарырмын, –
дип белдерә Раббы, –
Мин күккә яуап бирермен,
Күк ергә яуап кайтарып.

- 22 Ер иһә ашлыкка, шарапка һәм
зәйтүн майына яуаплар,
Ә улар Изреғилгә яуап бирер.
- 23 Халкымды ошо ерзә Үзем өсөн
сәсермен,
„Мәрхәмәт юк“ка мәрхәмәтемде
күрһәтермен;
„Халкым түгел“ тип аталғанға:
„Һин – Минең халкым“, – тиермен,
Ә ул Миңә: „Һин – минең Аллам“, –
тип әйтер».

Ҡошеяғ һәм уның хыянатсыл катыны

3 ¹Раббы миңә:
– Башка бер ир менән уйнаш иткән
катыныңды әүәлгесә ярата бир – бүтән
илаһтарға табынып, уларға сазака итеп
килтерелгән йөзөм көлсәләрен үз иткән Ис-
раил халкын Раббы ла шулай ярата, – тине.

²Шулай итеп, мин ун биш шекел көмөш
һәм бер ярым хомер* арпаға катынымды
һатып алдым да:

³– Миндә әле озақ йәшәрһең, тик уйнаш
итмә, башка ир менән зина кылма – шул
сакта мин һинеке булырмын, – тинем.

⁴Был Исраил халкы озақ вақыт бат-
шаһыз һәм башлыкһыз, корбанһыз һәм
табыныу бағаналарһыз, эфодһыз һәм йорт
илаһтарыһыз йәшәйәсәк тигәнде аңлата.

⁵Шунан Исраил халкы боролоп үззәренән
Аллаһы Раббыны, батшалары Дауытты
әзләйәсәк, Раббы һәм уның игелектәре
алдында тетрәнәп, киләсәктә Уға әйләнәп
кайтасақ.

Раббының Исраил менән дәғүәләшеүе

4 ¹Әй исраилдар, тыңлағыз
Раббы һүзен:
Раббы ошо ерзәге кешеләр менән
дәғүәләшә,

* 2:15 *Ғахор* – йәһүд телендә «бәлә-каза» тигән мәғәнәлә (карағыз: «Йушағ», 7:24-26).

* 2:16 Йәһүд телендә 16-17-се аяттарға һүз уйнатыу. Бында кулланылған «бәғел» һүзә «хужа» тигәнде лә,
кәнғәнизәрзең илаһының исемең дә аңлата.

* 3:2 *Хомер* – ашык, он үлсәү берәмеге, 220 л.

- Сөнки был ерзэ тоғролок та,
мөхөббэт тэ,
2 Алланы танып белеү зэ юк.
Ант бозоу, алдау һәм үлтереш,
Уғрылык һәм азғынлык хөкөм һөрә.
3 Кан өҫтөнә кан түгелә.
Шул аркала ер инрәр,
бөтә тереклек әлһерәр,
Кырағай януарзар, күктәге коштар,
Хатта дингеззәге балыктар за
һәләк булып.
- 4 «Һис кем башка берәүзе хөкөм
итмәһен!
Бер кем дә бүтәнгә ғәйеп
ташламаһын.
Минең дәғүәм һинең менән бит,
эй каһин.
- 5 Һин көндөз абынырһың,
Төндә пәйғәмбәр зә һинең менән
бергә абыныр.
Мин һинең әсәңде харап итәм –
6 Халкым белекһезлектән һәләк
булды.
Һин белемде кире каккан өсөн
Мин дә һине кире қағам –
Башка Миңә каһинлык итмәһең.
Һин Аллаңдың канунын оноттоң –
Мин һинең балаларыңды онотормон.
- 7 Каһиндар күберәк булған һайын,
Миңә каршы гонаһтары арта барзы.
Шуға күрә Мин уларзың данын
Хурлыкка әйләндерәсәкмен.
8 Халкымдың гонаһтары
каһиндарзың ризығы булды,
Улар кешенең яман кылығын
теләп тора.
- 9 Халыкты ла, каһиндарзы ла бер
тәкдир көтә:
Мин уларзы кылғандары өсөн
язалаясакмын,
- Ғәмәлдәренә күрә әжерен
бирәсәкмен.
10-11 Ашарзар, ләкин туймастар,
Уйнаш итерзәр, ләкин током
бирмәстәр,
Сөнки улар Раббынан баш тартып,
Азғынлыкка хезмәт итә.
Иске һәм яңы шарап йөрәктәрен
биләне.
- 12 Минең халкым ағаска һорау бирә,
Уға ағас таяк яуап кайтара!
Сөнки фәхешлек рухы уларзы
юлдан яззырзы:
Уйнаш итеп, үз Аллаһынан
йыраклаштылар.
- 13 Тау баштарында корбан салалар,
Калкыулыктарза – имән, тирәк,
теребинс астында
Күләгәлә рәхәтләнеп хуш ес
төтәтәләр.
Бына ни өсөн кыззарығыз
фәхешлек итә,
Киләндәрегез зина кыла.
- 14 Әммә Мин кыззарығыззы
уйнаш өсөн,
Киләндәрегеззе зина өсөн
язаламам –
Ирзәрегез фәхешләргә йөрөйзәр,
Уйнашсылар менән бергә корбан
килтерәләр.
Акылын юғалткан халык һәләк
буласак!
- 15 Һин, Израил, уйнаш итһәң дә,
исмаһам,
Йәһүзә ғәйепкә тарымаһа ине.
Гилгалға йөрөмәгез, Бейт-Ауенға*
сыкмағыз,
Унда: „Тере Раббы шаһит!“ – тип ант
итмәгез.
- 16 Израил, карышмал тана ише,
тиҫкәре булды –

* 4:15 *Бейт-Ауен* – йәһүд телендә «яуызлык йорто» тигән мәғәнәлә. «Алла йорто» тигәнде аңлаткан Бейт-Илгә бирелгән кушамат. Яровғам батша дәүерендә ираилдар шунда алтын башмакка табынған (карағыз: «III Батшалар», 12:25-33; «Ғамос», 5:5).

- Бынан ары Раббы уларзы, сәхрәләге
бәрәс ише, көтөрмө?
- 17 Әфраим боттарына йәбешкән –
калдыр уны.
- 18 Сак айный башланылармы,
фәхешкә тотоналар,
Уларзың түрәләре азынлыкты
ярата.
- 19 Ел уларзы үз канатында өйрөлтөп
алып китер.
Үз корбанлыктары каршыһында
хурлыкка калырзар.

Исраилды хөкөм итеү

- 5** ¹Эй каһиндар, тыңлағыз быны!
Исраил йәмғиәте, колак һал.
Эй батша йортонадағылар,
ишетегез –
Һез бит хөкөм йөрөтөргә тейеш.
Ә һез Миспала – тозақ,
Тавор тауында королған ау
булдығыз.
- ² Шиттимдә тәрән сокор каззығыз –
Шуға күрә Мин һезгә яза булырмын.
- ³ Әфраимды беләм Мин,
Исраил Минең өсөн сер түгел;
Һин фәхешлек итәһен, Әфраим,
Исраил нәжесләнде.

⁴Кылған ғәмәлдәре уларға үз Аллаһына
кайтырға бирмәй, сөнки фәхешлек рухы
уларзың эсенә инеп оялаған, Раббыны улар
бар тип тә белмәй. ⁵Ләкин Исраилдың һа-
уалылығы уға каршы шаһит булыр: Исраил
менән Әфраим үз намышһылығынан һө-
рөнөр, Йәһүзә ла улар менән бергә абынып
йығылыр. ⁶Эре һәм вак малдарын кыуа-
лап, Раббыны эзләп килерзәр, ләкин таба
алмастар, сөнки Раббы уларзы ташланы.

⁷Сит катындарҙан бала таптырып, улар
Раббыға хыянат итте. Хәзәр, Яңы ай байра-
мы булғанда, улар баһыузары менән бергә
һәләк булыр.

- ⁸ Гивғала – мөгөз, Рамала борғо
кысқыртығыз,
Бейт-Ауенда һөрән һалығыз:

„Һинең артындан килдек,
Бинйәмин!“

- ⁹Әфраим яза көнөндә бушлыкка әй-
ләнәсәк – был дөрөс хәбәрзе Мин Исраил
ырыузары араһында тараттым. ¹⁰Йәһү-
зә башлыктары ызан таштарын күсергән
әзәмгә тиң – улар өстөнә, һыу шикелле,
асыуымды язуырам. ¹¹Әфраим йәберлә-
нгән, хөкөмдән тетрәнгән, сөнки ул юк-бар
нәмәләр артынан әйәргә тәүәккәлләне.
- ¹² Мин – Әфраим өсөн бер көйә,
Йәһүзә йорто өсөн үнәз шикелле.
- ¹³ Әфраим – үзенең сирен,
Йәһүзә әренле шешен күргәс,
Әфраим Ашшурға юл тотто –
Бөйөк батшаға илселәр ебәрзе.
Әммә был батша һеззе
шифалай алмаҫ,
Әренле шешегеззән дауаламаҫ.
- ¹⁴ Сөнки Мин Әфраимға – арыслан,
Йәһүзә йортона йәш арыслан булам;
Мин, Мин уларзы киҫәктәргә
өзгөсләйем,
Һөйрәкләгән сағымда коткарыусы
табылмаҫ.
- ¹⁵ Шунан китәм, Үземдең урыныма
кайтам –
Ғәйептәрен танығансы,
Хәсрәткә батып Мине эзләргә,
Ихласлап эзләргә тотонғансы».

Исраилдарзың тәүбәһе

- 6** ¹Был халык шулай тиер:
«Әйзәгез, Раббыға кире кайтайык,
Ул беззә йырткысланы – Үзе
дауалар.
Ул беззә йәрәхәтләне – Үзе
ярабыззы бәйләр.
- ² Ике көндән беззә терелтер,
Өсөнсө көнгә аякка баһтырыр,
Уның алдында йәшәрбез.
- ³ Әйзәгез, белем-тәжрибә туплап,
Раббыны танып белергә ынтылайык.
Көн һайын таң атқан һымак,
Уның килеүе ышаныслы.

Ул ерзе һуғарған шифалы ямғыр,
Койма ямғыр шикелле безгә килер».

**Исраилдарзың Раббы менән
килешеүзе бозоуы**

- 4 Раббы былай ти:
«Эй Әфраим, һине нимә эшлэтәйем?
Йәһүзә, һинең менән ни қылайым?
Һеззең тоғролок бит – таңғы томан,
Иртән юкка сыққан ысық һымак.
- 5 Шуға һеззе пәйғәмбәрзәр һүзе менән
сапқыланым.
Ауызымдан сыққан һүззәрем менән
үлтерзем.
Минең хак хөкөмөм қояш һымак
балқыр.
- 6 Мин бит корбан түгел, мөхәббәт
теләйем.
Тотош яндырыу корбанынан
бигерәк
Алланы таныуығыззы көсәйем.
- 7 Әммә улар Адам қалаһы янында
килешеүзе боззо,
Шунда Миңә хыянат итте.
- 8 Ғилғәд – залимдар қалаһы,
Қанлы эззәр менән тулы.
- 9 Қаһиндар өйөрә кешеләргә
Боҗқон* корған юлбаҗарзәр һымак.
Улар Шәхәм юлында кеше үлтерә,
Һәр төрлә әшәкелектәр қыла.
- 10 Исраил халқы араһында
Кот оскос нәмәләр күрзем:
Әфраим фәхешкә батқан,
Исраил нәжесләнгән.
- 11 Йәһүзә, һин дә әжеренде
аласакһың әле!

Мин халқымдың тәкдирен
үзгәрткән сакта,

- 7** ¹ Исраилды дауаларға теләгән
сағымда,
Әфраимдың намысһызлығы,
Самарияның яуызлығы асылды.

- Улар мәкер менән эш итә,
Бурзары өйзәргә баһып инә,
Юлбаҗарзәры урамда талай.
- 2 Яуызлықтарын хәтерләгәнем
тураһында уйламайзәр.
Гонаһтары үззәрен уратып алған –
Улар қасып қотола алмаһ Минән.
- 3 Батшаны – яуызлықтары,
Түрәләрен ялған менән
қыуандыралар.
- 4 Азғынлықта улар мейес ише қызыу.
Гүйә, қамыры күтәрелгәнән көтөп,
Икмәксе мейесенә ут өстәп
торорға онотқан.
- 5 Батша байрамында улар батшаны
һәм түрәләрен
Шарап ағыуын әсереп ауырыта.
Ә батша һөмһөззәргә кул һуза.
- 6 Уға яқынайған һайын,
Мәкерле йөрәктәре мейестәй
дөрләй,
Улар бөтәһе лә мейес кеуек қызыу.
Икмәксе төнө буйы йоклай –
Таңға табан уның мейесе
Ялқынлы ут һымак дөрләй.
- 7 Улар барыһы, мейестәй қызып,
Ҳакимдарын уттай йота,
Бөтә батшалары қолап бөттө –
Араларынан һис кем
Мине сақырмай.

**Исраилдың башка халықтарға
буш өмөттәр бағлауы**

- 8 Әфраим башка халықтар менән
буталышқан,
Әфраим әйләндерелмәгән көлсә
һымак.
- 9 Уның кеуәтен башқалар йотқан –
Ә ул быны һизмәгән дә.
Сәстәренә сал төшкән –
Ә ул быны белмәгән дә.
- 10 Исраилдың тәкәбберлеге
Үзенә қаршы шаһитлық қыла.

* 6:9 Боҗқон – руссаһы: засада.

Ләкин улар Аллалары Раббыға
 кайтманы,
 Хатта Уны эзләмәне.
 11 Эфраим аңһыз, алийот күгәрсен
 һымак булып,
 Йә Мысырзы сақыра,
 йә Ашшурға китә.
 12 Ләкин юлға сығыу менән,
 Мин баштарына ау ырғытырмын,
 Күктә оскан коштар кеүек уларзы
 ергә төшөрәм –
 Йыйындарында белдергәнемсә,
 Мин уларзы язаға тарттырам.
 13 Минән ситләштеләр – кайғы уларға,
 Миңә каршы фетнә күтәрзеләр –
 һәләкәт уларға!
 Мин уларзы йолоп ала килдем,
 Улар иһә Минең хакта ялған
 һөйләй.
 14 Бөтә йөрәктән Мине сақырыр
 урынға,
 Яткан түшәктәрендә үкереп илай.
 Икмәк менән шарап хақына үззәрен
 имгәтәләр.
 Миңә һырттарын куйзылар.
 15 Баштарына ақыл, кулдарына
 кеүәт бирзәм,
 Ә улар Миңә каршы мәкер қора.
 16 Һис файзаһыз нәмәләргә
 әйләнеп кайтылар,
 Яза атқан йәйәгә окшап калдылар.
 Етәкселәре мактансық
 телмәрзәре өсөн
 Яза кылысынан кыйылырзар:
 Мысыр ерендә уларзан
 Ана шулай әсе көлөрзәр.

**Боттарға табынған Израилдың
хөкөмгә тарттырылыуы**

8 ¹ Борғо кысқыртырға әзәрлән!
 Раббының йорто өстөндә
 Гүйә бөркөт өйөрөлә –
 Сөнки израилдар Минең менән
 килешеүзә боззо,
 Минең кануныма каршы сықты.
² „Әй Аллам!

Без, Израил, Һине танийбыз!“ – тип
 Миңә ялбарырзар.
³ Израил якшылыкты инкар итте –
 Дошман эзәрләр уны.
⁴ Ризалығымдан башка үззәренә
 батша куйзылар,
 Миңә әйтмәй башлык һайланылар.
 Үз баштарына һәләкәт юллап,
 Алтын-көмөштәренән
 боттар койзолар.
⁵ Әй Самария, башмак һының
 инкар ителде!
 Асыу-ярһуыым уларға каршы
 ялқынланды –
 Улар бер сак тазарына алырзармы?
⁶ Был бот – Израилдың әше,
 Уны һөнәрсе яһаған,
 Ул – Алла түгел!
 Самарияның башмағы
 селпәрәмә ватылыр!
⁷ Кем ел сәсә, шул ғәрәсәт уыр.
 Башакта ашылык булмаһа,
 он да булмаҫ,
 Булһа ла уны яттар ашап бөтәсәк.
⁸ Израилды йоттолар!
 Ул хәзәр көүемдәр араһында
 Бер файзаһыз һауыт
 һымак калды.
⁹ Башы һужқан якка барған қырағай
 ишәк шикелле
 Ул Ашшур тарафына йүнәлде.
 Эфраим үзенә уйнаштарзы акса
 биреп һатып алды.
¹⁰ Сит көүемдәргә акса-бүләктәр
 бирһә лә,
 Мин хәзәр Үз халқымды хөкөм өсөн
 йыйып алам.
 Күп тә үтмәҫ,
 яһактың ауырлығынан
 Батша ла, түрәләр зә калтырап
 төшөр.
¹¹ Эфраим гонаһ қорбаны килтерер
 өсөн
 Бихисап қорбан усақтары эшләне.

- Тик был қорбан усақтары уны
гонаһка батырзы.
- 12 Мин уға бик күп канундарымды
яззым,
Ул иһә ят нәмә һымак кабул итте.
- 13 Бүләк итеп Миңә қорбан
килтерәләр,
Қорбан итен ашайзар.
Раббы уларзы хуш күрмәй.
Инде уларзың яман кылыктарын
искә төшөрөр,
Гонаһтарына күрә язалар,
Улар йәнә Мысырға әйләнәп
кайтыр.
- 14 Бар кылыусыһын онотто Исраил,
Һарай өстөнә һарай төзөнә.
Йәһүзә лә кәлғәлә
күп қалалар һалды.
Ләкин Мин уның қалаларына
ут ебәрәм,
Кәлғәләрен ялқынға ем итәм».

Исраилдың язаға тарттырылыуы

- 9¹ Кыуанма, Исраил,
Бүтән халықтар һымак, шатланма –
Үз Аллаңдан ситләшеп, һин зина
кылдың,
Игенле һәр ырзында фәхешлек итеп,
һак алырға яратаһың.
- 2 Ырзын менән йөзөм һықкыс
халықты туйындырмәс,
Яңы шарапка өмөттәре ақланмәс.
- 3 Раббы ерендә улар башкаса
ғүмер итмәс.
Әфраим Мысырға кайтыр,
Ашшурза нәжес ризықтар ашар.
- 4 Раббыға түкмә қорбан қоймақтар,
Қорбандарын Ул хуш күрмәс:
Қорбандары хәсрәт икмәге
һымак булыр,
Уны ашаған һәр кем нәжесләнер.
Тәғәмдәре – тик үззәре өсөн генә,
Тик Раббы йортона индерелмәс.
- 5 Тантаналы көндә,
Раббының байрамында һез
нимә эшләргегез?

- 6 Бәләнән кашалар за,
Уларзы Мысыр буйһондорор,
Ноф ер куйынына һалыр.
Саф көмөшөн кый үләне бақыр,
Сатырзарында сәнскәк үсер.
- 7 Қоһор көнә етте,
Яза көнә килде –
Белһен шуны Исраил!
Ғәйебеңдең сикһез күплеге,
Дошманлығыңдың зурлығы
арқаһында,
Пәйғәмбәрзе – аһмак,
Рухлы әзәмде диуана тип һанайһың.
- 8 Пәйғәмбәр – Минең Аллаһдың
Әфраимға куйған һаксыһы;
Әммә пәйғәмбәр кайза ғына
барһа ла,
Уның юлдарында – тозақ,
Аллаһының йортонда
дошманлық көтә.
- 9 Гивға көндәрендәге һымак,
Әфраимдар қот оскос
бозоклокка тарыны.
Раббы уларзың ғәйептәрен
искә төшөрөр,
Гонаһтары өсөн яза бирер.
- 10 «Сүлдә йөзөм кыуағы тапқандай,
Мин Исраилды таптым,
Мин ата-бабаларығыззы
Емеше иртә өлгөргән инжир
ағасылай күрзем.
Улар иһә Бәғел-Пеғорға килде,
Күңелдәрен ерәнгес
ботка бағышланы;
Үззәре лә яратқан боттары һымак
Кәбәхәт хәлендә қалды.
- 11 Әфраимдың күп һанлы нәселе –
даны –
Қош һымак осоп китер:
Тыуым да, йөккә узыу за,
яралыу за булмақ.
- 12 Бала табып үстерһәләр зә,
Берәүһен бер исән қалдырмақмын,
Уларзы ташлап киткән сағымда
Баштарына қайғы килер.

- 13 Мин Әфраимды күргәндә,
Көтөүлек ерендә ултыртылған
Йәш хөрмә ағасы кеүек ине.
Ә хәзер Әфраим балаларын
Йән кыйыусы алдына алып
сығырға тейеш».
- 14 Эй Раббым, уларға әжерен бир,
Бала яралмай торған түлһез карын,
Һөтһөз күкрәк бир.
- 15 «Гилгалдағы бар залимлыктары
өсөн
Мин уларға шунда ук
нәфрәтләнгәйнем.
Кылған яуызлыктары өсөн
Уларзы йортомдан кыуып сығарам.
Бүтәнсә уларзы яратмайым –
Бөтә башлыктары фетнәсел.
- 16 Әфраим юк ителде!
Тамырзары короно,
Бүтәнсә емеш бирмәстәр.
Хатта улар бала тыузырһа ла,
Уларзың корһағында яралған
Көтөп алған емештәрен
юк итермен».
- 17 Минең Аллам кире кағыр уларзы,
Сөнки Уға колак һалманылар.
Шуға ла кәүемдәр араһында
Толка тапмай гизәсәктәр.

***Исраилдың гонаһтары өсөн
һөргөнгә кыуылыуы***

- 10** ¹ Исраил – мул тәлгәшле йөзөм
кыуағы,
Емештәре лә бихисап уның:
Емеше күп булған һайын, корбан
усақтары күбәйзе;
Тупрағы бәрәкәтле булғас,
Табыныу бағаналары ла матурырак.
- ² Йөрәктәре шылғаякка әйләнде –
Инде гәйептәре өсөн язаланасактар:
Раббы корбан усақтарын
туззырып ташлар,
Табыныу бағаналарын емерер.

- ³ Инде улар: «Беззең өстән батша юк,
Раббынан без куркмайбыз,
Батша булһа ла, кулынан ни килер
ине?» – тизәр.
- ⁴ Уларзың һүззәре ялған,
Килешеү төзөшкәндә, алдап
ант итәләр,
Әммә басыу буразнаһындағы
әрем ише,
Хөкөм шытымы үсеп сығыр.
⁵ Самария кешеләре
Бейт-Ауендағы башмак бото өсөн
борсоллоп-куркып торор,
Уның өсөн халык йәш түгер;
Боттоң алыслашқан данын уйлап,
Боттарға табынған каһиндар за ошо
һақта һықтар.
- ⁶ Уны ла бит Ашшурға алып китерзәр,
Бөйөк батшаға бүләк итерзәр.
Әфраим хурлык кисерер,
Исраил үз ниәтенән оятка калыр.
- ⁷ Самария менән уның батшаһы
Һыу өстөндәге тапсыктай
ағып китер.
- ⁸ Исраилдың гонаһына сәбәп булған
Бейт-Ауендың табыныу
калкыулыктары юк ителер.
Корбан усақтарын билсән,
сәнскәк басыр.
Шунда таузарға: «Беззе каплағыз!»,
Калкыулыктарға: «Беззең
өстөбөзгә ауығыз!» –
тиерзәр.

***Исраилдың барлык кәлгәләре
емертелер***

- ⁹ «Һин, Исраил, Гивға дәүеренән
һуң да
Гонаһ кылыуыңды дауам иттең!
Һаман шулай булып калдың,
Гивғалағы һуғыш
Йүнһез әзәмдәрзе кыуып
етмәнеме ни?
- ¹⁰ Ә хәзер уларзы Үзөм теләгәнсә
язалайым:
Халықтар уларға каршы берләшер,

- Ике енайттәре өсөн
Уларзың аяк-кулы бәйләнер.
- 11 Әфраим – өйрәтелгән,
Ашлык һуғырға әүәс башмакка
окшаш.
Мин уның зифа муйынына калып
кейзерзем.
Йәһүзә ер һөрөр,
Якуп тырматыр.
- 12 Хаклык хакына сәсегез, мөхәббәт
урырһығыз.
Сизәм ерзе күтәрегез,
Сөнки Раббыны эзләргә вақыт:
Ул килер зә һеззең өскә
Ямғыр итеп хаклык яззырыр.
- 13 Тик һез яманлык иктегез,
Хәзер золот ураһығыз;
Ялғандың емешен ашанығыз –
Сөнки үз ниәтегезгә,
Бихисап яугирзәрегезгә
алдандығыз.
- 14 Халкың араһында буталыш
башланыр,
Нисек Шалман яу көнөндә
Бейт-Арвелде емергән;
Әсәләр балалар менән бергә
кисәктәргә туракланған,
Шулай бөтә кәлғәләрең
һәләк булыр.
- 15 Эй Бейт-Ил, саманан тыш
яуызлығың аркаһында
Һине бына ниндәй хәлдәр көтә:
Таң һарыһында Израил батшаһы
юкка сығасак!»

**Раббының Израилға
мөхәббәте**

- 11** ¹ «Израилды бала сағынан
яраттым,
Үз улымды Мысырҙан сакырып
алдым.
- ² Әммә уларҙы сакырыуҙары булды –
Минән киттеләр,
Бәғелдәргә корбан салдылар,
Боттарға хуш еҫ төтәттеләр.
- ³ Мин Әфраимды атларға өйрәттем,
Уны кул өстөмдә йөрөттөм,
Әммә ул Мин дауалағанды белмәне.
- ⁴ Рәхимле бауҙар,
Һөйөү аркандары менән әйзәнем –
Муйынынан калыбын һалдырҙым,
Әйелеп ашарға бирзем.
- ⁵ Мәгәр Минән ситкә боролоғанға,
Израил халкы Мысырға әйләнеп
кайтмаҫмы?
Ашшур уларзың батшаһы
булмаҫмы?
- ⁶ Калалары өстөндә кылыс ялтырар,
Кәһиндарын кыйыр, ниәттәрен
йотор.
- ⁷ Халкым гел Минән ситкә тайпылыу
юлын кыуа,
Улар һындарын „Бейек Алла“
тизәр,
Ләкин был һын уларзың беренен дә
күтәрмәҫ.
- ⁸ Нисек Мин һине ташлайым,
Әфраим?
Нисек Мин һинән баш тартайым,
Израил?
Адмаға қаршы кылғанды нисек
һиңә эшләйем?
Нисек һине Севоимдай итәйем?
Йөрөгем тулғана,
Кызғанам Мин һеззе.
- ⁹ Юк, Мин ярһыуыма ирек куймам,
Әфраимды йәнә харап итмәм,
Сөнки Мин Алламын, кеше түгел,
Һеззең арағыҙҙа Изгемен –
Асыу менән өстөгөзгә килмәм.
- ¹⁰ Улар арысландай ырылдаған
Раббы артынан эйәрер.
Раббының үкереп ебәреүе булыр –
Балалары көнбайыштан
тетрәнеп кайтыр.
- ¹¹ Коштар кеүек, коттары осоп
Мысырҙан,
Күгәрсендәй Ашшур иленән
кайтырҙар.

Шул сак уларзы өйзәрендә
төйәкләндерәм.
Раббы шулай тип белдерә.

**Раббының Исраил менән Йәһүзәне
ғәйепләүе**

- 12 Әфраим Мине ялған менән,
Исраил нәселе мәкер менән уратты.
Йәһүзә генә әлегә Алла юлынан
йөрөй,
Изге Аллаға ул тоғро калды».

- 12** ¹Әфраим ел елгәрә,
Көнө буйы көнсығыш эле
артынан кыуа,
Ялған менән залымлыкты ишәйтә,
Ашшур менән килешеү төзөй,
Мысырға зәйтүн майы озата.
² Йәһүзәгә лә Раббының дәғүәһе бар;
Кылған кылыктары өсөн
Якупка язаһын бирер Раббы;
Ғәмәлдәренен әжерен бирер.
³ Әсә карынында туғанының
үксәһенән тотто,
Ир коронда Алла менән алышты,
⁴ Алла фәрештәһе менән
көрәшеп еңде,
Йәш түгеп фатиха ялбарзы!
Бейт-Илдә Алла менән осрашты,
Унда Алла беззең менән һөйләште.
⁵ Раббы – Күк ғәскәрзәре Аллаһы –
Уның исеме – Раббы.
⁶ Шуға күрә лә һин, Якуп нәселе,
Аллаңа кайт,
Мөхәббәт һәм ғәзеллекте һакла,
Һәр даим Аллаға өмөт бағла.
⁷ «Кулына алдак үлсәү тоткан
саузагәр
Кешене отоузы якшы күрә.
⁸ Әфраим былай ти:
„Ысынлап та мин байыным,
мал таптым;
Бөтә қазанышымда гонаһ тип
һаналырзай
Бер ниндәй зә ғәйеп таба алмастар“.

- ⁹ Әммә Мин Раббы Мысыр ерендә үк
Һинең Аллаң булдым.
Яңынан Мин һине байрам
көнөндәге һымак,
Сатырзарза йәшәтермен.
¹⁰ Пәйғәмбәрзәргә әйттем,
Бик күп күренмештәр бирзем,
Пәйғәмбәрзәр аша ғибрәтле
хикәйәләр һөйләнем.
¹¹ Ғилғәд – золот,
Кешеләре бер нәмәгә лә яракһыз.
Гилгалда үгеззәрзе корбан итеп
салалар,
Ләкин уларзың корбан усақтары
Һөрөлгән басыузарзың ситенә
Сығарып ташланған таштарзай
булып калыр».
¹² Якуп Арам еренә қасып киткәйне,
Исраил қатыны һакына
әшләгәйне –
Мал көткәйне.
¹³ Пәйғәмбәре аша Раббы Исраилды
Мысыр иленән сығарзы,
Пәйғәмбәре аша уларзы
һаклап йөрөттө.
¹⁴ Раббыны Әфраим бик нык
ярһытты:
Бөйөк Һакимы ул түккән қанды
үзенең башына төшөрөр,
Үзен һанламаған өсөн әжерен
бирер.

**Исраилға сығарылған
һуңғы хөкөм**

- 13** ¹Әфраим һөйләгән сакта,
барыһы ла тетрәп торзо,
Исраилда ул юғары дәрәжәлә ине,
Әммә Бәғелгә табынып ғәйепкә
батты һәм һарап булды.
² Инде гонаһ өстөнә гонаһ қыралар,
Көмөштән үззәре белгәнсә бот
қоялар.
Был боттар һәммәһе
һөнәрселәр эше!
Әфраимдар тураһында:

3 «Корбан килтергән кешеләр
Башмак һынын үбә!» – тизәр.
Шуның өсөн улар таңғы томан
һымак булыр,
Иртәнсәк кипкән ысыкка
окшап калыр,
Ырзындан ел осорған кәбәктәй
ғәйеп булыр,
Мөрийәнән сыккан төтөнгә
окшап калыр.

4 «Мин – Раббы, һинең Аллаңмын.
Мысыр еренән һине алып сыктым.
Һин Минән башка алланы
белмәһең,
Минән башка коткарыуың юк.

5 Мин һиңә сүлдә,
Коро ерзәрзә күз-колак булдым.

6 Көтөүлек булғанда – туйындығыз,
Тамағығыз туйғас, эреләнеп Мине
оноттоғоз.

7 Һеззең өсөн Мин арыслан
булырмын,
Каплан һымак юлда һағалармын.

8 Балаларынан мәхрүм калған
Инә айыу һымак һөжүм итермен,
Йөрәктәрен йыртып асырмын.
Арысландай һоғонормон Мин
уларзы,
Кырағай януар ише өзгөсләрмен.

9 Һәләк иттең үзенде, Израил –
Сөнки ярзамсың Мин генә инем.

10 Кайза һинең батшаң?
Калаларыңда, әйзә, һине
коткарһын.
„Миңә батша менән
башлыктар бир“, –
Тип таптырған һакимдарың кайза?

11 Асыулы сағымда Мин һиңә
батша бирзем,
Ярһығанда уны тартып алдым.

12 Әфраимдың ғәйебе төйөнгә
төйнәлгән,
Уның гонаһы хәтерзән юйылмаған.

13 Тулғак мәле еткәс,
Ул – акылһыҙ бала! –
Тыуымға килеп етә алмайса
азаплана.

14 Мин әфраимдарзы үлеләр
донъяһынан
коткарырмынмы?
Уларзы үлемдән йолоп алырмынмы?
Эй әжәл, кайза һинең үләттәрең?
Эй үлеләр донъяһы, емереклектәрең
кайза?
Мин кызғаныуызы белмәйем!

15 Әфраим үз туғандары араһында
Иң түллеһе булһа ла,
Көнсығыш еле, сүллектән искән
Раббы еле күтәрелер:
Шул сак инештәре кибер,
Шишмәләре короп калыр.
Хазинаһы юкка сығыр,
Бар зиннәттәренән языр».

***Раббының Израилға
мөрәжғәте***

14 ¹ Самария ғәйебенә күрә
язаһын күтәрер,
Сөнки Аллаһына каршы
баш күтәрзе:
Уның халкы кылыстан һәләк
булыр,
Сабыйзары киҫәктәргә туракланыр,
Йөклө бисәләрең корһактары
бүселер.

2 Израил, Аллаң Раббыға әйләнеп
кайт –
Яуызлығың аркаһында
абындың һин.

3 Доға һүззәрен алып, Раббыға
кайттығыз.
Уға: «Һәр ғәйебебеззе кисерә күр –
Якшылығыбыззы кабул кыл!
Без һиңә вәғәзә биргәнебезсә,
Корбанға тип үгеззәр салырбыз.
Ашшур беззе коткара алмаҫ,
Без аттарға атланмаҫбыз,

- Үз кулыбыз менән яһаған
әйберзәрзе
Аллаларыбыз тип атамақбыз.
Етем Һинән мәрхәмәт күрәсәк!» –
тип әйтегез.
- 5 Раббы былай ти:
«Мин уларзы хыянаттан
дауалармын,
Ихлас һөйөү менән яратырмын,
Сөнки уларға булған асыуым
кайтты инде.
- 6 Мин Исраилға ысык һымак
булырмын,
Ул лилиә кеүек сәскә атыр,
Ливан ағастары һымак
тамыр йәйер,
- 7 Үренделәре төрлө якка таралыр.
Ул зәйтүн ағасы һымак гүзәл булыр,
Ливан кедрылай хуш еҫ аңкытыр.
- 8 Күләгәһендә көн күргәндәр әйләнәп
кайтыр,
Иген игер, йөзөм ағасындай сәскә
атыр,
Дандары Ливан шарабыныкы
һымак булыр.
- 9 Әфраим әйтер:
„Боттарзың миңә ни кәрәге бар?“
Мин яуап кайтарырмын, уға
карармын:
„Мин – мәңге йәшел кипарис
һымакмын.
Һинәң бөтә емештәрең – Минән“».
- 10 Акылы бар – аңлап белһен
шуну,
Зирәк – асылына төшөнһөн.
Раббы юлы тура, тәкүәләр шунан
йөрөй,
Ә гонаһлылар унда абына.

Йоил пәйғәмбәр китабы

Китаптың тәүге ике бүлегендә Йоил пәйғәмбәр бөтә илгә королок килеүен һәм саранча ябырылыуын һүрәтләй. Ул саранча тураһында юлындағы бөтә нәмәнә кырып барған, Алла тарафынан ебәрелгән дошман ғәскәре һымак итеп һөйләй. Бәлки, киреһенсә, Ассирия (йәки Ашшур) йә иһә башка дошмандың ғәскәре бер йәшеллекте калдырмай кырып килгән болоттай саранча өйөрө менән сағыштырылалыр? Ни генә булһа ла, пәйғәмбәр халыҡка Алланың тәүбәгә килергә сақырыуын, Уның татыулыҡты тергеҙеү тураһындағы вәғәзәһен тапшыра.

Саранча ябырылыуы – Алла хөкөмө көнөндә ни булырын күрһәтергә тырышыу ғына. Шул ук вақытта Раббы Үзенәң һайлап алған халқына күрһәткән зыяндары өсөн бөтә халыҡтарҙы яуапка тарттырасаҡ. Ғәйепләләр язаланасаҡ, ә Алла халқы мул бәрәкәт аласаҡ.

1 ¹ Йоил Песуил улына Раббы һүзе булды.

Саранчалар һөжүме һәм королок

- ² Эй аҡһакалдар, тыңлағыз,
Ошо ерзә ғүмер итеүселәр
һәр береgez
Эйткәндәремә колак һалығыз!
Һеззең йәки аталарығыздың
заманында
Ошондай хәлдең булғаны бармы?
- ³ Был турала балаларығызға
һөйләgez;
Балаларығыз – үз балаларына,
Ул балалар килер быуындарға
еткерһен.
- ⁴ Күс-күс булып оса саранча!
Беренсе күс ашап бөтмәгәнде,
Икенсеһе, өсөнсөһө йыпыра;
Ә уларҙан нимә тороп кала,
Шуны дүртенсе күс кырып һала.
- ⁵ Эй һез, әскеселәр, уянығыз за
илағыз;

Эй шарап яратыусылар, зар илағыз:
Шарап ауызығызған тартып
алынды.

- ⁶ Сөнки еремә иҫәпһез-һанһыз
Кеүәтле бер кәүем ябырылды.
Тештәре арысландыкы кеүек үткер,
Инә арысландыкы һымак аяуһыз.
- ⁷ Йөзөмдәремде харап иттеләр,
Инжир ағасымды кимерзеләр,
Кайырыһына тиклем мөһйөп
бөттөләр,
Бары кыу ботаҡтары ағарып калды.
- ⁸ Йәрәшелгән йәрен юғалтып,
Хәсрәт кейеме кейгән йөш кыз
һымак илағыз.
- ⁹ Раббы қорамына икмәк
сазақаһы ла,
Түкмә қорбан да килеүзән туктаны.
Кәһиндар – Раббы хезмәтселәре –
кайғыра.
- ¹⁰ Баһыузар харап булды,
иңрәй тупрақ,
Сөнки иген юк ителде,
йөзөм һуты кипте,

Зәйтүн майы короно.
 11 Бойзай менән арпа өсөн,
 Эй игенселәр, көйәләнегез!
 Илағыз, баксасылар, йәш түгегез,
 Сөнки бөтә уңыш юкка сықты.
 12 Йөзөм һәм инжир ағастары короно,
 Анар, хөрмә, алма – барыһы ла
 кипте!
 Кешеләр араһынан һөйөнөс
 юкка сықты.

Тәүбәгә сақырыу

13 Эй каһиндар, хәсрәт кейеме
 кейеп илағыз.
 Ыыктағыз, қорбан усағында
 хезмәт иткәндәр!
 Алламдың хезмәтселәре, Алла
 йортона килегез,
 Хәсрәт кейеменә уранып, унда
 кунығыз!
 Сөнки Аллағыздың қорамынан
 Икмәк сазақаһы менән
 түкмә қорбан юк булды.
 14 Изге ураза иғлан итегез, йыйын
 сақырығыз!
 Ақһақалдарзы һәм илдә
 йәшәүселәрзең барыһын
 Аллағыз Раббының йортона
 йыйығыз,
 Раббыға ялбарығыз.
 15 О, ул көн!
 Раббы көнө яқын!
 Сикһез көзрәт Әйһе күндергән
 Ыәләкәт булып килә ул!
 16 Күз алдында ризығыбыз юк ителде,
 Аллабыз йортонан һөйөнөс һәм
 шатлык китте.
 17 Коро тупрак астында орлоктар
 кибеп қалды.
 Келәттәр буш, ырзын емерелде,
 Сөнки һақларға ашылык юк.
 18 Кайһылай бақырыша мал-тыуар!
 Кабыр үлән, утлар көтөүлекһез
 Темәскенеп йөрөй башмактар,
 Кәзә-һарык көтөүзәре ызалана.

19 Йә Раббы, Һиңә ялбарам!
 Далалағы көтөүлектәр көйөп бөттө,
 Қырзағы барлык ағастарзы
 ялқын ялманы.
 20 Қырағай хайуандар за Һине сақыра,
 Сөнки ағын һыузар короно;
 Далалағы көтөүлектәр утка көйзө.

Раббы көнө яқынлаша

2 ¹ Мөгөз қысқыртығыз Сионда,
 Изге тауымда хәуеф иғлан итегез.
 Илдә йәшәгән һәр кем тетрәнһен!
 Сөнки Раббы көнө килә,
 ул бик яқын.
 2 Дәм қараңғы бер көн,
 Болотло, қап-қара көн булыр ул!
 Бер ғәскәр килер
 Таузар өстөнә йәйелгән
 таңғы нур һымак;
 Исәпһез-хисапһыз кеүәтле
 бер сиреү.
 Быға тиклем ундайзың
 һис булғаны юк,
 Бынан һуң килер быуындар за
 ундайзы күрмәс.
 3 Алдарынан – ялқын ялмап бара,
 Арттан ут көйрәтеп қала;
 Ғедән баксаһылай күркәм ерзәр
 Улар үткәндән һуң бушылыққа
 әйләнә.
 Һис нәмә уларзан қотола алмай.
 4 Киәфәттәре атқа окшаған,
 Һуғыш аттары кеүек сабалар.
 5 Шулай тау армыттарынан
 Яу арбалары гөрһөлдәп елә;
 Шулай һаламды ялмаған ут
 сытырзай,
 Шулай олоғара ғәскәр
 Саф-саф тезелеп алышка килә.
 6 Халықтар улар алдында
 қалтырап төшә,
 Куркыузан йөззәре ағарып ката.
 7 Улар яғуир һымак һөжүм итә,
 Диуарға һуғышылай
 тырмашып менә.

8 Һәр кем үз урынын белә,
Берәү зә һукмағынан тайпылмай.
Бер-береһен этмәй-төртмәй,
Сафтарзы бозмай туп-тура елә,
Коралдар араһынан йырып
үтәләр,
Уларзы туктатыу мөмкин түгел.
9 Калаға бәреп керәләр,
Диуар буйлап йүгерәләр,
Тәзрәләрзән карак кеүек
Өйзәргә үрмәләйзәр.
10 Каршыларында ер калтыраныр,
Дер һелкәнер күктәр.
Кояш менән ай карайыр,
Йондоззарзың нуры шиңер.
11 Раббы Үз ғәскәренең алдында
һөрән һалыр.
Исәпһез-һанһыз Уның сиреүе.
Уның һүзән үтәүселәр кеүәтле.
Раббының көнө бөйөк, дәһшәтле!
Быға кем түзә алыр?

Раббыға кайтығыз

12 Тик Раббы хатта ошо мәлдә лә:
«Уразалар тотоп, илап, йәш түгеп
Ысын йөрәктән Миңә кире
кайтығыз, – тип сакыра. –
13 Кейемегеззе түгел,
Йөрәгегеззе йыртығыз.
Аллағыз Раббыға кайтығыз.
Сөнки Ул мәрхәмәтле, рәхимле;
Ул – сикһез түземле,
оло мөхәббәтле,
Ул билдәләнгән қазаны
күндәрмәскә шат булыр.
14 Кем белә, бәлки, һеззә йәлләр зә
ниәтенән кире кайтыр,
Артыңса бәрәкәт бирер,
Ул сакта Аллағыз Раббыға
икмәк сазақалары,
Түкмә қорбандар қилтерерһегез.
15 Борғо қысқыртығыз Сионда,

Изге ураза иғлан итегез,
йыйын сакырығыз!
16 Халықты йыйығыз,
Уларзы изге йыйынға сакырығыз:
Қарттар за, балалар за йыйылһын,
Имсәк имгән сабыйзар за
қалмаһын;
Кейәү менән қәләш тә
бүлмәләренән сықһын.
17 Қаһиндар – Раббы хезмәтселәре –
илап,
Қорамдың айуаны* менән қорбан
усағы араһында:
„Йә Раббы, халқыңды йәллә, –
тип ялбарһын. –
Үз биләмәнде хурлыққа төшөрмә,
Сит қәүемдәрзән қөлқөһөнә
қалдырма.
‘Қайза уларзың Аллаһы?’ –
тимәһендәр“».

Раббының яуабы

18 Шул заманда Раббы,
Үз ере өсөн әрнеп, халқын
қызғаныр.
19 Раббы халқына былай тип
яуап бирер:
«Бына Мин һезгә ашлық,
яңы шарап,
Зәйтүн майы бирермен.
Шуларзы туйғансы ашап-әсерһегез.
Башқаса қәүемдәр араһында
Һеззә оятқа қалдырмам.
20 Төньяқтан ябырылған дошманды
Һеззән алысқа қыуырмын.
Уны қыуан ерзәргә, сүллеккә,
Алдан қилгәнән – көңсығыш
диңгезгә,
Арттағыһын көңбайыш диңгезгә
бырақтырырмын.
Үләкһәләренән қот оскос һасық ес
таралыр».
Ысынлап та Раббы бөйөк эштәр
қыла!

* 2:17 *Айуан* – қорамға ингән урындағы алғы бүлмә.

- 21 Эй тупрак, куркма, кыуан,
рэхэтлән,
Раббы бөйөк эштәр башкарзы!
- 22 Эй кыр йәнлектәре, куркмағыз!
Далалағы көтөүлектәр йәшелләнәр,
Ағастар емеш бирер,
Инжир менән йөзөм ишелеп уңыр.
- 23 Эй Сион халкы,
Аллағыз Раббыла һөйөнөс-шатлык
табығыз!
Ул һезгә игелеккә көзгө
ямғырзы бирзе;
Элеккесә көзгө ямғырзы ла,
Язгы яуынды ла муллап ебәрзе.
- 24 Ырзындарығыз ашлыкка
тулы булып,
Һыккыстарзан шарап менән
зәйтүн майы ташып ағыр.
- 25 «Ябырылған саранчалар
сиреүенәң,
Күс-күс саранчалар рәүешендә
Һезгә ебәрелгән бөйөк ғәскәремдең
Кырып ашап бөткәнән артығы
менән бирәм.
- 26 Туйғансы рэхэтләнәп ашарһығыз,
Һеззең өсөн мөгжизәләр кылған
Аллағыз Раббының исемен
данларһығыз.
Халкым башка бер вақытта ла
хурлыкка калмаң.
- 27 Белерһегез, Израил халкы
араһындамын,
Мин – Раббы, һеззең Аллағыз,
башкаһы юк.
Халкым башка бер вақытта ла
хурлыкка калмаң!

***Бөтәһе өстөнә Үземдең Рухымды
яузырырмын***

- 28 Бынан һуң Мин барлык кешеләргә
Үземдең Рухымды яузырырмын.
Улдарығыз, кыздарығыз
пәйғәмбәрлек итер,
Карттарығыз әүлиә төштәр күрер,

- Йәштәрегеңгә илаһи
күренмештәр инер.
- 29 Ул көндәрзә Үз Рухымды хатта
Ир һәм катын колдарға ла
яузырырмын.
- 30 Күктә һәм ер йөзөндә хикмәтле
билдәләр күрһәтермен:
Кан, ут һәм төтөн бағаналары
күренер.
- 31 Раббының бөйөк һәм дәншәтле көнө
килерзән алда
Кояш – караңғылыкка, ай канға
әйләнәр!
- 32 Ул заманда Раббыны исеме менән
сакырғандар барыһы ла котолор, сөнки,
Раббы әйткәнсә, Сион тауында һәм Йәрүсә-
лимдә котолоп исэн калыусылар һәм улар
араһында Раббы Үзе сакырғандар булып.

***Раббының башка халыктарзы
хөкөм итәсәге***

- З** ¹ Шул көндәрзә, Йәһүзә һәм
Йәрүсәлимгә
Әүәлге мул, имен тормошон кире
кайтарам.
- ² Бөтә халыктарзы йыйып,
Йеһошафат* үзәнәнә килтерәм.
Үземдең халкым, биләмәм
Исраилға каршы
Кылған гәмәлдәре өсөн уларзы
хөкөмгә тарттырам.
Сөнки халкымды башка кәүемдәр
араһына тараттылар,
Еремде үз-ара бүлешеп алдылар.
- ³ Улар халкымды йәрәбә ташлап
бүлделәр,
Ир балаларзы фәхишәгә хак итеп
бирзеләр,
Шарап өсөн кыззарзы һаттылар.
- ⁴ Эй Тир һәм Сидон калалары, Пелешәң
ерендәге бөтә өлкәләр! Миңә каршы ни-
мә эшләмәк булаһығыз? Әллә кон кайта-
рырға уйлайһығызмы? Ул сағында, кара

* 3:2 *Йеһошафат* – йәһүд телендә «Раббы хөкөм итә» тигән мәғәнәлә.

уны, кылғанығыззы бик тиз, йәһәт кенә үз башығызға төшөрөрмөн. ⁵ Сөнки Миненң көмөшөмдө, алтынымды алдығыз, иң гүзәл комарткыларымды илаһтарығыззың корамдарына индерең куйзығыз. ⁶ Йәһүзә менән Йәрүсәлим халкын, тыуған ерзәренән айырып, яуандарға һаттығыз. ⁷ Хәзәр Мин уларзы һез һатып ебәргән ерзәрзән кире кайтарам, уларға кылған золомоғоззо үз башығызға төшөрәм. ⁸ Ул-кыzzарығыззы Йәһүзә халкына һатырмын, ә улар алыс кәүемгә – шеваларға һатып ебәрер, – ти Раббы. –

- ⁹ Халыктарға былай тип иғлан итегез:
„Һуғышка әзерләнегез,
Батырзарзы яуға сакырығыз.
Яугирзәрегең, тупланып, һөжүмгә күшен.
- ¹⁰ Төрәндәрегеңзән кылыс,
Урағығыззан һөңгө башактары койоғоз.
Хатта иң көшөзә лә: ‘Мин кеүәтле!’ – тиһен.
- ¹¹ Эй әргә-тирәләге кәүемдәр,
Тизерәк килеп бер урынға тупланығыз“».
- Йә Раббы, батырзарынды шунда ебәр.
- ¹² «Кәүемдәр күтәрелеп килһендәр,
Йеһошафат үзәнәндә йыйылһындар.
Мин шул ерзә ултырырмын,
Һәммә халыктарға хөкөм сығарырмын».
- ¹³ Урак алығыз – иген өлгөргән.
Килегез, тапағыз – йөзөм һыккыс тулған,
Һауыттар ашып түгелә.
Кәүемдәрзең залымлығы шулай хаттин ашқан.

- ¹⁴ Өйөр-өйөр халык – Хөкөм үзәнәндә.
Хөкөм үзәнәндә Раббы көнө якынлаша!
- ¹⁵ Кояш менән ай карайыр,
Йондоззарзың нуры һүнер.
- ¹⁶ Раббы Сиондан күкрәр,
Йәрүсәлимдән гөрһөлдәр,
Күк менән ер тетрәп торор.
Әммә Раббы Үз халкы өсөн – ышык,
Исраилдар өсөн кәлгә булыр.

Раббының халкына фатиха бирәсәге

- ¹⁷ «Шунда Миненң Раббы – Мөкәддәс тауым Сионда төйәкләнгән
Аллағыз икәнемдә белерһегез.
Йәрүсәлим изге урын булыр;
Ят кәүемдәр бүтән уның аша үтә алмаз.
- ¹⁸ Ул көндәрзә былай булыр:
Таузарзан татлы шарап,
Калкыулыктарзан һөт ағып торор;
Йәһүзәнең һәр йырынына һыу тулыр.
Раббы қорамынан ағып сыккан шишмә
Шиттим үзәнәндә һуғарыр.
- ¹⁹ Йәһүзәнең халкын яфалаған,
Ғәйепһез кешеләрзең қанын түккәнгә күрә
Мысыр харабаға әйләнер,
Әдом буш далаға әүерелер.
- ²⁰ Йәһүзә – мәңгелеккә,
Йәрүсәлим быуындан-быуынға қалыр.
- ²¹ Уларзың түгелгән қаны өсөн үс алырмын,
Ғәйеплене язаһыз қалдырмам.
Раббы Сионда йәшәр!»

Ғамос пәйғәмбәр китабы

Ғамос – телмәре айырым китапты хасил иткән беренсе пәйғәмбәр. Ул Алла ихтыярын еткергән сактарза, йәһүд халкы ике дәүләткә бүленеп йәшәгән була. Көнъякта – Йәһүзә, уның баш калаһы – Йәрусәлим. Төньякта – Исраил, сәйәси баш калаһы – Самария, ә мөһим дини үзәге Бейт-Ил калаһы була.

Ғамос үзе Йәһүзәлә Бейт-Ләхәмдән алыс түгел Текоға тигән касабала көтөүсе булған. Ул безең эраға тиклем VIII быуатта йәшәгән. Исраилдарзан Үзенең ни көткәнөн белдерергә тип, Алла уны Төньяк дәүләткә ебәрә. Һүз бик күп гонаһтарзан тәүбәгә килеү тураһында бара: халык мәжүсилеккә тайпылған, үз-ара мөнәсәбәттәрҙә лә ғәзеллек һәм миһырбанлылыҡты оноткан.

Китап тирә-йүндөгә халыктарҙы фашлаузан башлана һәм шунан һуң ғына Исраилдың үзенә күсә (1–2-се бүлектәр); артабан Исраил халкының гонаһтарын берәмләп фашлау һәм Алланың ниндәй хөкөм ебәрәсәген һүрәтләү китә (3–6-сы бүлектәр); шунан һуң Алланың Ғамоска Исраилды ниндәй язьмыш көтәсәген асқан күрәнмештәр ебәрәүе тасуирлана (7–9-сы бүлектәр). 7-се бүлектә Амасьях каһин менән Яровғам батшаның әйтелгәндәрҙе нисек кабул итеүе айырым урын алып тора: уларҙы Раббы ни әйткәнә кызыкһындырмай, уларға тик үззәренең хахимлығы ғына мөһим.

Әммә исраилдар Ғамостың киҫәтеүзәренә әһәмиәт бирмәй. Һөзөмтәлә, безең эраға тиклем 722 йылда Ассирия (йәки Ашшур) империяһы Самарияны буйһондора, бик күп исраилдарҙы әсирлеккә ала һәм төрлө илдәргә тарата.

1 ¹ Текоғала һарык үрсетеүселәрҙең берене булған Ғамостың һүззәре. Йәһүзә батшаһы Фуззияһ һәм Исраил батшаһы Йеһоаш улы Яровғам хахимлыҡ иткән осорҙа, ер тетрәүҙән ике йыл алда, Ғамоска Исраил тураһында күрәнмеш булды.

² Ғамос былай тине:

«Сиондан гөрһөлдәй Раббы,
Йәрусәлимдән Уның тауышы
күкрәй,

Көтөүлектәр тотош сатнап кибә,
Кармәл тауының түбәһе корой».

Раббының Дамаскты язалаясағы

³ Раббы былай ти:

«Дамаск енәйәт артынан енәйәт кыла,
Енәйәттәре саманан ашты.

Минең карарым каты:

Тимер тешле ашыҡ һуҡкыс менән
Ғилғәдте төйгәнгә күрә,

⁴ Хазаилдың һарайына ут төртәм,
Ялкын Бен-Һадад кәлғәһен
ялмап йотор!

⁵ Дамаск капкаларының биген ватам,
Авен үзәнәндөгә төхөт хужаһын,
Бейт-Ғәдәндә хахимлыҡ таяғын
тотканды юк итәм,
Арамиҙар Кыйрға һөрөлөр», –
ти Раббы.

***Раббының пелештизәрҙе
язалаясағы***

⁶ Раббы былай ти:

«Газа енәйәт артынан енәйәт кыла,

Енәйттәре саманан ашты.
 Минең карарым каты:
 Халкымды тотош ауылдары менән
 әсиргә алып
 Эдомға һатып ебәргән өсөн
 7 Газа диуарзарына ут төртәм,
 Кәлғәләрен ялкын ялмап йотор!
 8 Ашдодтағы тәхет хужаһын,
 Ашкылонда хакимлык таяғы
 эйәһен юкка сығарам;
 Мин Ғәкронға каршы кул күтәрәм,
 Имен калған пелештизәр юк
 булыр!» – ти Раббы Хахим.

Раббының Тирзы язалаясағы

9 Раббы былай ти:
 «Тир енәйт артынан енәйт кыла,
 Енәйттәре саманан ашты.
 Минең карарым каты:
 Туғандарса килешеүзе онотоп,
 Халкымды тотош ауылдары менән
 әсиргә алып
 Эдомға һатып ебәргән өсөн
 10 Тирзың диуарзарына ут төртәм,
 Кәлғәләрен ялкын ялмап йотор!»

Раббының Эдомды язалаясағы

11 Раббы былай ти:
 «Эдом енәйт артынан енәйт кыла,
 Енәйттәре саманан ашты.
 Минең карарым каты:
 Кылыс тотоп туғанын кыуа төшкән,
 Аяу тигән нәмәне онотоп,
 Туғанына гел асыу һаклаған,
 Ярһыуына баш булмаған өсөн,
 12 Теманға Мин ут төртәм,
 Босра кәлғәләрен ялкын
 ялмап йотор!»

Раббының Ғаммондарзы язалаясағы

13 Раббы былай ти:
 «Ғаммондар енәйт артынан
 енәйт кыла,
 Енәйттәре саманан ашты.
 Минең карарым каты:

Биләмәләрен киңәйткән сакта
 Ғилғәдтә ауырлы катындарзың
 Корһактарын бүскән өсөн,
 14 Рабба диуарзарына ут төртәм,
 Алыш көнөндә һуғыш ораны,
 Дауыл көнөндә ғәрәсәт олоуы
 астында
 Кәлғәләрен ялкын ялмап йотор!
 15 Батшалары менән түрәләре
 һәммәһе һөргөнгә китер», – ти
 Раббы.

Раббының Моавты язалаясағы

2¹ Раббы былай ти:
 «Моав енәйт артынан енәйт
 кыла,
 Енәйттәре саманан ашты.
 Минең карарым каты:
 Эдом батшаһының һөйәктәрен
 Кәлгә калдырып мәсхәрә
 иткән өсөн
 2 Моавка Мин ут төртәм.
 Кирйос кәлғәләрен ялкын
 ялмап йотор –
 Моав һуғыш шау-шыуы, борғо
 тауышы,
 Яу ораны астында һәләк булыр.
 3 Уларзың араһынан хахимдарын
 юк итәм,
 Бөтә башлыктарын кырып
 бөтәм», – ти Раббы.

Раббының Йәһүзәне язалаясағы

4 Раббы былай ти:
 «Йәһүзә енәйт артынан енәйт
 кыла,
 Енәйттәре саманан ашты.
 Минең карарым каты:
 Раббы канунынан ваз кисеп,
 Уның кағизәләрен тотмаған өсөн,
 Мин уларзы язаһыз калдырмайым.
 Аталары эйәргән ялған боттар
 Уларзың тура юлдан азаштырзы.
 5 Мин Йәһүзәгә ут төртәм,
 Йәрүсәлим кәлғәләрен ялкын
 ялмап йотор».

Раббының Исраилды язалайсағы

- 6 Раббы былай ти:
«Исраил енәйәт артынан
енәйәт кыла,
Енәйәттәре саманан ашты.
Минәң қарарым қаты:
Тәкүә кешене – көмөш тингә,
Ярлы-ябағаны бер пар катаға
һатқан өсөн
Уларзы язаһыз қалдырмайым.
- 7 Фәқирзәрзе тузанға һалып
тапайзар,
Сараһыззың юлын быуалар.
Аталы-уллы бер қатын менән ятып,
Изге исемемде хурлайзар.
- 8 Һәр қорбан усағының янында
Аманат итеп қилтерелгән
кейем өстөндә
Рәхәтләнеп тән язалар;
Ғәйеп өсөн тип түләткән шарапты
Алла йортонда тартынмай эсәләр.
- 9 Ә Мин Исраил хақына
Кедрзай буйсан, имәндәй мәғрур
Әмөризәрзе юк иттем,
Осонан тамырына тиклем
туракланым.
- 10 Мин һеззе Мысырзан алып сығып,
Әмөризәр ерен бирер өсөн,
Қырк йыл буйы сүлдә юл
күрһәттем.
- 11 Улдарыңыззы пәйғәмбәр иттем,
Егеттәрегеззән нәзирзәр
билдәләнем.
Шулай түгелме ни, исраилдар? –
Раббы шулай тип белдерә. –
- 12 Ә һез нәзирзәргә шарап әсерзегез,
Пәйғәмбәрзәргә пәйғәмбәрлек
итмәскә бойорзоғоз.
- 13 Тиззән һезгә бына нимә булыр:
Көлтә тейәлгән арба менән изгән
һымақ
Мин дә һеззе изәсәкмен.
- 14 Етеззән қасырға хәле қалмақ,
Көслөнә кеүәте ташлап китер,

Қаһарман үзенең йәнен
қотқара алмақ.

- 15 Уқсы аяғында қала алмақ,
Аяғы етез булған қасып өлгөрмәқ,
Ғыбайлы ла йәнен қотқара алмақ.
- 16 Хатта иң ғәййәр яугир зә
Қоралын ташлап қасыр», – тип
белдерә Раббы.

**Исраилдың һайлап алыныуы һәм
язаға тарттырылыуы**

- З** ¹Ошо һүззе тыңлағыз, исраилдар! Раб-
бы уны һеззән хакта, Мысыр еренән
алып сыққан был нәсәлдең бөтәһенә әйтә.
- ² «Ерзәге бөтә нәсәлдәр араһынан
Мин тик һеззе генә һайлап алдым,
Шуға ла гонаһтарығыз өсөн
Һеззән бик қаты һораясақмын!»
- ³ Ике кеше үз-ара һөйләшмәйенсә
Бергәләшеп юлға сығырмы?
⁴ Қорбаны булмаған арысқан
Урманда үкерерме?
Әгәр зә емтек алып қайтмаһа,
Йәш арысқан ояһында ырылдармы?
- ⁵ Ылықтырырлық ем һалынмаһа,
Ерзәге тозаққа қош төшөрмә?
Бер нәмә лә эләкмәһә,
Тозақ ерзән кузғалырмы?
- ⁶ Қалала борғо қысқыртырзармы,
Қурқырға сәбәп булмаһа?
Раббы Үзе ебәрмәһә,
Қалаға афәт қилерме?
- ⁷ Раббы Хаким қолдары
пәйғәмбәрзәргә
Ниәтен асмайынса, һис ғәмәл қылмай.
- ⁸ Арысқан үкергәндә
Кем қурқыуға қалмақ?
Раббы Хаким һөйләй башлаһа,
Кем пәйғәмбәрлек қылмақ?

**Раббының Исраилды һәм
Самарияны хөкөм итеуе**

- ⁹ Ашдод қәлғәләрендә иғлан итегез,
Мысыр ерендәге нығытмаларза
белдерегез:

«Самарияның тау баштарына
артылығыз,
Эсендәге башбаштаклыкты күрегез:
Унда қысырыклау, ізеу хөкөм һөрә!»
10 «Ғәзел йәшәй белмәй улар, – тип
белдерә Раббы. –
Улар кәлғәләренә залимлык менән,
Талаш-тартыш менән байлык йыя».
11 Шуға күрә Раббы Хаким былай ти:
«Дошман килеп иленде камар,
Самария,
Һине кеүәтеңдән яззырып,
Кәлғәләрегеҙҙе тотош талар».

12 Раббы былай ти:

«Кайсак көтөүсе ике тояк йә ярты қолак
қына эләктереп өлгөрә – арыслан талаған
малдан ни бары шулар қалған була. Ана
шулай Самарияла йәшөгән исраилдарҙан
да диван арқаһы менән һике тояғы ғына
тороп калыр».

13 «Тыңлағыз һәм Якуп нәселен
искәртегеҙ, –
ти Раббы Хаким, Күк
ғәскәрҙәре Аллаһы, –
14 Исраилға енәйәте өсөн
Хисап көнө еткән сакта,
Бейт-Илдәге корбан усақтарын да
юк итәм,
Мөгөззәрен қырқып, ергә
ырғытырҙар.
15 Қышкы ла, йәйге лә һарайҙарҙы
емерермен,
Фил һөйәге менән бизәлгән
затлы йорттарҙы,
Мөһабәт һарайҙарҙы харабаға
әйләндерермен», –
тип белдерә Раббы.

4 1 Әй һез, Самария тауындағы Башан
һыйырҙары*,
Һез, ярлыларҙы қысырыклаган,

Фәкирҙәрҙе изгән, ирҙәренә:
«Кайза, эсергә алып кил!» – тигән
катындар,
Был һүззәргә қолак һалығыз!
2 Раббы Хаким Үзенәң изгелеге менән
ант итә:
«Озақламай һезгә сират етер,
Һәммәгеҙҙе ырғак менән һөйрәрҙәр,
Кармакка эләктереп тартырҙар.
3 Диуарзағы тишек аша бер-бер артлы
Каланан ситкә алып сығырҙар,
Һармон төбәгенә табан
ырғытырҙар», –
тип белдерә Раббы.

**Был қорбандарҙы Раббы хуш
күрмәй**

4 «Инде Бейт-Илгә килеп
ғонаһ қылығыз,
Гилгалға барып гонаһығыҙды
арттырығыз!
Иртә һайын қорбан килтерегеҙ,
Өс көн һайын ғәшөрөгөҙҙө бирегеҙ.
5 Шөкөр сазақаһы итеп әсеткеле
икмәк яндырығыз,
Нәфел қорбаны хақында
һөрәнләп йөрөгөз!
Һез быны эшләргә яратаһығыз,
исраилдар, –
тип белдерә Раббы Хаким. –
6 Бөтә қалаларығыҙға тешкә элеп
қабыр азық,
Һәр урында тәғәм ризық
қалдырманым.
Ләкин Минең хозурыма
қайтманығыз, –
тип белдерә Раббы. –

7 Шуның өсөн дә Мин, уракка төшөргә өс
ай қалырҙан алда, һезҙе ямғырҙан мәхрүм
иттем. Бер қалаға ямғыр яузырһам, икенсе-
һенә яузырманым. Бер баһыуға ямғыр яузы,
икенсеһендә – юк, шуға ул короно. 8 Ике-өс
қала халқы бер булып күрше қалаға һыу

* 4:1 Башан һыйырҙары – Пәйғәмбәр шулай тип Самарияның затлы катындарын атай. Иордандан көнсығышта урынлашқан ул таулы, уңдырышлы тупрақлы төбәк үзенәң һыйырҙары һәм көтөүлектәре менән дан тотқан.

эзләп юлланды, ләкин унда ла туя эсерлек һыу тапманы. Ләкин һез Минең хозурыма кайтманығыз, – тип белдерә Раббы. –

⁹Һезҙең сәсеүлектәрегеҙе кыуан ел көй-зәрҙө, онло ысык бөтөрҙө. Һезҙең емеш бак-саларын, йөзөм, инжир, зәйтүн ағастарын саранча басты. Ләкин һез Минең хозурыма кайтманығыз, – тип белдерә Раббы. –

¹⁰Мин һезгә, касандыр Мысырға ебәргән һымак, үләт ебәрҙем. Һезҙең егеттәрегеҙе кылыс менән кырҙым, аттарығыҙҙы дош-мандар кыуып алып китте. Мин һезҙе мә-йеттәрҙең һасығын ескәргә мәжбүр иттем. Тик барыбер һез Минең хозурыма кайт-манығыз. – Раббы шулай тип белдерә. –

¹¹Нисек Содом менән Ғамораның астын өскә әйләндерһәм, һезҙең кайһы берәүҙәре-геҙе лә шулай һәләк иттем. Һез ут эсенән тартып алынған торонбаш хәләндә булды-ғыз. Шунда ла һез Минең хозурыма кайт-манығыз. – Раббы шулай тип белдерә. –

¹²Шуның өсөн дә Мин һиңә шуны кы-лам, Израил. Мин һиңә шулай эшләргә йыйынғас, Израил, Алланды каршыларға әзерләһ!»

***Исеме Уның – Раббы,
Күк ғәскәрҙәре Аллаһы***

- ¹³ Бына Ул – тауҙарҙы қорған, елде бар қылған,
Кешеләргә Үз ниәттәрен белдергән,
Таң яқтыһын қараңғыға
әүерелдергән,
Ерҙең армыттарынан атлаған,
Исеме Уның – Раббы, Күк
ғәскәрҙәре Аллаһы!

Исраил тураһында матәм йыры

- 5** ¹Эй Исраил нәселе, қолак һалығыз.
Һезҙең хакта матәм йыры йырлайым.
²Ғиффәтле кыҙ Исраил йығылды,
Башкаса ул тора алмаясақ.
Үз тупрағында ташландыҡ хәлдә,
Уны күтәрәп торғоҙоусы юк.
³Раббы Хаким былай ти:
«Исраилдың бер калаһы

Мең һуғышыһын яуға сығарһа,
Уларҙың йөзө генә һау калыр;
Әгәр зә йөззө сығарһа,
Тиҫтәһе генә иҫән калыр».

Раббыға ынтылығыз

- ⁴ Раббы Исраил нәселенә былай ти:
«Миңә ынтылығыз, шунда иҫән
калырһығыз.
⁵Бейт-Илгә йөрөмәгеҙ,
Гилгалға юлланмағыз.
Беер-Шәвәғкә барыу урынһыҙ.
Гилгал мотлак әсиргә төшәсәк,
Бейт-Ил бәләгә әйләнәсәк».
- ⁶ Раббыға ынтылығыз –
Шул сак иҫән калырһығыз.
Юкһа Ул, ялкын шикелле,
Йософ йортон ялмап алыр.
Бейт-Ил дә дөрләп яныр –
Уны һүндерәүсе булмаҫ.
⁷Эй һез, ғәзәл хөкөмдә әремгә
әйләндерәүселәр,
Хаклыкты ергә түңкәрә
бәрәүселәр – кайғы һезгә!

Раббының бөйөклөгө

- ⁸ Өлкәр менән Орионды бар кылыусы,
Дөм-қараңғыны яқты таңға,
Якты көндө қара төнгә
әүерелдерәүсе,
Диңгез һыуҙарын бергә йыйып,
Ер йөзөнә түгәүсе –
Исеме Уның – Раббы!
⁹ Ул көслөләргә һәләкәт ебәрә,
Кәлғәне ергә тигеҙләй.
- ¹⁰ Қала қапкаһы янында хөкөм
мәләндә фаһлағанды,
Дөрөсөн һөйләгәндә күрә
алмайһығыз һез.
- ¹¹ Игенләтә һалым алып,
Ярлы-ябағаны бөлдөргәнгә күрә,
Шымартылған таштан йорттар
һалһағыз ҙа,
Унда йәшәү яҙмаҫ һезгә.

- Гүзәл йөзөм баксалары үстөрөп тә,
Шарабынан ләззәтләнәү насип
булмаҫ.
- 12 Беләм, енәйттәрегез бик күп,
Гонаһтарығыз самаһыз ауыр;
Ғәйепһеззә эзәрләп, ришүәт
алаһығыз,
Ярлыны кала капкаһы әргәһендә
Хөкөм иткәндә ситкәрәк әтәрһегез.
- 13 Шуға был заман шул тиклем яман,
Хатта ақыл әйәһе лә телен йотор.
- 14 Яуызлык түгел, якшылык эзләгез –
Бына шунда иҫән калырһығыз.
Шул сак, үзегез әйткәнсә,
һеззә менән
Күк ғәскәрзәре Аллаһы
Раббы булып.
- 15 Яуызлыкты кире қағып,
якшылыкты үз итегез,
Кала капкаһы янында хак хөкөмдә
тергезегез,
Бәлки, шул сак Раббы, Күк
ғәскәрзәре Аллаһы,
Йософ нәселенәң
иҫән калғандарын аяр.
- 16 Шуның өсөн Раббы, Күк ғәскәрзәре
Аллаһы, Хаким былай ти:
«Бөтә майзандарза – илау-һыктау,
Барса урамдарза аһ-зар яңғырар.
Игенсене қайғы уртақлашырға,
Сеңләүселәрзә матәм көнөнә
сақырырзар.
- 17 Арағызған Мин үткәндә,
Йөзөм баксаларында ла иңрәү
торор», – ти Раббы.

***Раббы көнө – қараңғылық,
ә яқтылық түгел***

- 18 Раббы көнөн көҫәүселәрзәң башына
қайғы!
Ниңә һезгә Раббы көнө?

- Ул яқтылық түгел, қараңғылық.
- 19 Кеше арыҫландан қасып,
Айыуға барып юлыққан кеуек,
Өйөнә йүгереп инеп, қулын
диуарға қуйыуға
Қара йылан сакқан кеуек,
20 Раббы көнө лә шулай –
Яқтылық түгел, ә қараңғылық,
Күзгә төртһәң күрәнмәҫлек,
унда нур юк.
- 21 «Байрамдарығыззы күрә алмайым,
қире қағам,
Тантаналы йыйындарығыззы хуш
күрмәйем, – ти Раббы. –
- 22 Тотош яндыру қорбандары,
Икмәк сазақаларығыззы
қилтерһәгез зә,
Мин уларзы хуш күрмәм.
Татыулық қорбанына қилтергән
Һимертелгән малдарығызға
боролоп та қарамам.
- 23 Шау-шыулы йырзарыңдан
арала Минә,
Лирағыззың ауазын ишеткем қилмәй.
- 24 Бының урынына ғәзеллек –
йылға булып,
Хаклық кипмәҫ ташкын булып
ақһын.

25 Әй Исраил нәселе, сүлдә қырк йыл
буйына һез Миңә қорбан йәки икмәк са-
зақалары қилтерзегезме ни? 26 Һындарын
үзегез яһап алған илаһ-батшағыз Сиккуҫ
һәм Кийун* йондозо менән бергә 27 Мин
һеззә һөргөнгә озатам. Дамаскка ғына түгел,
унан да йыраққа», – ти исеме Күк ғәскәр-
зәре Аллаһы булған Раббы.

***Вайымһыз һәм тәкәббер
исраилдарға қайғы***

- 6** 1 Қайғы һезгә, Сиондағы
вайымһыззар,

* 5:26 Сиккуҫ һәм Кийун – мәжүсизәр табынған һәм Сатурнды көүзәләндөргән илаһтар. Бында һүз уйнатуы:
«сиккуҫ» һүзә йәһүд телендәге «шиккутс» (ерәнгес) һүзә менән ауаздаш.

Самария тауында үзен именлектә
тип һанағандар,
Беренсе булып һаналған халықтың
затлылары,
Ярзам һорап, янығызға Исраил
нәселе килгән түрәләр!

2 Барып карағыз Калнеға,
Ул ерзән бөйөк Хамаһка үтеп,
Артабан пелешти Ғасына төшөгөз:
Һез ул батшалыктарзан
кеүәтлерәкме?
Әллә биләмәгез уларзыкынан
зурыракмы?

3 Афәт көнөн йырак һанап,
Золом тантанаһын тизләтәһегез.

4 Фил һөйөгәнән эшләнгән затлы
йыһаздарза
Ғәмһез генә йәйелеп ятаһығыз;
Йомшак түшәктәрегеззә рәхәтләнөп
Көтөүзәге бәрәстәрзең, аҙбарзағы
башмактарзың
Һимезерәген кайыраһығыз;
5 Лира сиртеп йыр һузаһығыз,
Гүйә, Дауыт кеүек оһта уйнайһығыз.

6 Иң затлы хушбуйзар һөртөнөп,
Корбан сөүәтәләренән шарап
һемерәһегез,
Ә Йософ нәселенән афәте һеззе һис
кайғыға һалмай.

7 Шуға күрә һөргөнгә иң тәүзә
китерһегез,
Унда кәйеф-сафаға урын булмаһ.

8 Раббы Һаким Үзе менән ант итә,
Раббы, Күк ғәскәрзәре Аллаһы,
былай ти:
«Якуптың тәкәбберлегенән
екһенәм,
Уның кәлғәләрен күрә алмайым.
Бар халкы менән калаһын
Доһман кулына тапшырам».

9 Өгәр берәй йортта ун кеше калһа, улары
ла үлер. 10 Яндырыр өсөн мәйетте алыр-

ға килгән туғаны, уны өйзән сығарған-
да, эһтә калыусынан: «Унда һинөң менән
кем бар?» – тип һорар. Тегеһе: «Бер кем дә
юк», – тип яуап бирер. Шул сак ул: «Шым!
Раббы исемен телгә алма», – тиер.

11 Тиззән Раббы бойорок бирер зә,
Зур йорттар селпәрәмә килер,
Бәләкәй йорттар емерелеп төшөр.

12 Аттар каяла сабамы?
Үгеһзәр диңгез һөрәмә?
Ә һез ғәзел һөкөмдө – ағыуға,
Һаклык емешен әсе әремгә
әйләндерзегез.

13 Ло-Деварзы* алдык, тип
һөйөнәһегез,
Карнаимды* үз көсөбөз менән
яуланык, тиһегез.

14 – Әй Исраил нәселе, тиззән Мин
Һезгә каршы бер кәүемде
котортам, –
Раббы, Күк ғәскәрзәре Аллаһы,
шулай ти. –
Улар һеззе Лево-Хамаһстан алып
Ғарава үзәнәнә тиклем изәсәк.

Саранча, ут ямғыры һәм ауыртмак

7 1 Раббы Һаким миңә шундай күренмеш
индерзе: бына батша өлөшөнә төшкән
иген йыйылып, баһыузар кабат йөшөллә-
нә башлағас, Ул саранча тубы һасил итте.
2 Саранча ерзәге бар үләнде, сәсөүлектәрзе
ашап бөттө, һәм мин:

– Әй Раббы Һаким, ярлыкәһаңсы. Якуп
нәселе һисек түзәр? Ул бик аҙ һанлы бит, –
тинем.

3 Шунан Раббы кире уйланы:

– Был хәл булмаһасак, – тинем.

4 Раббы Һаким миңә күз алдыма тү-
бәндәге күренеште баһтырзы: бына Ул,
халкын һөкөм итмәк булып, ут сакырзы.

* 6:13 Ло-Девар – йәһүд телендә «юк нәмә» тигән мәғәнәлә.

* 6:13 Карнаим – йәһүд телендә «мөгөһзәр» тигән мәғәнәлә. Мөгөз иһә көс билдәһе булған.

Ут диңгез һузарын төбөнә тиклем ялмап йотто, ерзең бер өлөшө лә янды. ⁵ Һәм мин:
– Әй Раббы Хаким, туктаһаңсы, улайтма. Якуп нәселе нисек түзер? Ул бик аз һанлы бит, – тинем.

⁶ Раббы Хаким кире уйланы:

– Был булмаясак, – тине.

⁷ Ул миңә тағы бер нәмә күрһәтте: бына Ул, бөйөк Хаким, текә диуар өстөндө тора, Уның кулында – курғаш ауыртмак.

⁸ Раббы минән:

– Нимә күрәһең, Ғамос? – тип һораны.

Мин:

– Курғаш ауыртмак, – тип яуап бирзем.

Шунан бөйөк Хаким:

– Бына Мин ауыртмакты халкым Исраил араһына урынлаштырам.* Башкаса Мин уларҙы ғәфү итмәйәсәкмен, – тине. –

⁹ Исхак нәселенең табыңу

калкыулыктары юкка сығыр,

Исраилдың мөкәддәс урындары
емерелер,

Яровғам батша йортона каршы
кылыс күтәрермен.

Ғамос менән Бейт-Ил каһины Амасьяһ

¹⁰ Бейт-Ил каһины Амасьяһ Исраил батшаһы Яровғамға:

– Ғамос исраилдар араһында һиңә каршы котко тарата. Уның һөйлөгән һүззәрен ер күтәрерлек түгел, – тип әйтеп ебәрзе. –

¹¹ Сөнки Ғамос былай ти:

«Яровғам кылыстан үләсәк,
Исраил халкы үз еренән һөргөнгө
ебәреләсәк».

¹² Бына һуң Амасьяһ Ғамоска:

– Әй әүлиә, хәзәр үк бынан Йәһүзәгә кит, унда пәйғәмбәрлек итеп, тамак туйзыр.

¹³ Инде Бейт-Илдә пәйғәмбәрлек итмә. Был батшаның изге урыны, батшалыктың корамы! – тине.

¹⁴ Ғамос Амасьяһка:

– Мин пәйғәмбәрҙә, пәйғәмбәр нәселенән дә түгелмен. Мин мал карайым һәм кырағай инжир ағастарын тәрбиәләйем. ¹⁵ Әммә Раббы, мине көтөүзәрәмдән айырып: «Бар, Минең халкым исраилдарға пәйғәмбәрлек кыл», – тип кушты. ¹⁶ Ә хәзәр Раббы һүзенә колак һал! Һин миңә: «Исраилға каршы пәйғәмбәрлек кылма, Исхак нәселенә каршы һөйләмә», – тип әйтәһең.

¹⁷ Шуға күрә Раббы былай ти:

«Катының калала фәхишә булып,
Ул-кыздарың кылыстан һуйылып,
Еренде бүлгеләп алырҙар,
Үзең иһә хәрәм бер илдә үлерһең.
Исраил халкы үз тупрағынан
Һөргөнгә кыуылып, кыуылмай
калмаҫ».

Бешкән емеш тулы кәрзин

8 ¹ Раббы Хаким миңә бына нимә күрһәтте: имеш, алдымда бешкән емеш тулы кәрзин тора. ² Ул минән:

– Нимә күрәһең, Ғамос? – тип һораны.

Мин:

– Кәрзин тулы өлгөрөп еткән емеш күрәм, – тип яуап бирзем.

Раббы миңә былай тине:

«Халкым Исраил хөкөм өсөн
өлгөрөп етте,

Башкаса уны ғәфү итмәйәсәкмен.

³ Ул көн һарайзағы йырҙар илау-һыктау менән алмашыныр, –

тип белдерә Раббы Хаким, –
Һәр урында мәйет тулып ятыр.

Шым!»

Кайғы көндәре етә

⁴ Өлөшһөззәрзе кысырыклаган,
Илдәге ярлыларҙың башын
ашағандар, тыңлағыҙ!

⁵ «Яңы ай байрамы ҡасан үтер инде,

* 7:8 ...Мин ауыртмакты халкым Исраил араһына урынлаштырам... – Ауыртмак менән үлсәү ебе – төзөүселәр корамалы, әммә «IV Батшалар» китабының 21:13; «Ишағьяһ»тың 28:17; 34:11-се аяттарында улар емереү символдары: иҫке биналарҙы емергәндән һуң ғына улар урынына яңыларын төзөргә мөмкин.

Ашлык һата башлар инек.
Шәмбе қасан узыр инде,
Иген саузаһын асыр инек.
Үлсәмде кәметеп, хакты арттырып,
Еткерә үлсәмәй отор инек.
6 Хәйерсене – көмөш тингә,
Ярлыны – бер пар катаға
Һатып алып булыр ине.
Кәбәген дә һата алыр инек», –
тиһегез һез.

7 Раббы Якуптың ғорурлығы менән
ант итте:

«Уларзың қырын эштәрен мәңге
онотаһым юк.

8 Бының өсөн нисек ер
қалтырамаһын да
Унда йәшәгән халықтар қайғыға
тарымаһын?
Бөтөн ер Нил һыуындай
тулқынландыр,
Қабарыр за Мысыр йылғаһы
шикелле шиңеп қалыр.

9 Шул сағында, – тип белдерә
Раббы Хаким, –
Төш мәлендә қояшты байытам,
Яқты көндө төнгә әйләндерәм.

10 Байрамдарығыззы қайғыға,
Йырзарығыззы илау-һықтауға
әүерелдерәм.
Өштөгөзгә қыл тукыма урандырам,
Сәсегеззе қырзырып ташлайым,
Яңғыз улына йәш түккән һымак,
һықтау торор,
Ахыры сикһез әсенеш булыр».

11 Раббы Хаким былай тип белдерә:
«Бына шундай көндәр қилә,
Был илгә қытлық ебәрәм,
Азыкка һәм һыуға түгел,
Раббы һүзәрәнен қытлық булыр.

12 Кешеләр Раббының һүзен эзләр:
Диңгеззән-диңгезгә юкланыр,
Төньяктан көнсығышка олағыр,
Ни хәтле гизһә лә ил буйлап,

Уны таба алмаясақ.

13 Ул көндө гүзәл қыззар, егеттәр,
Һыуһызлықтан сарсап қолар.

14 Самарияның боттары менән
ант итеүселәр,
Йәки: „Һинәң илаһың менән
ант итәм, Дан“,
Йә: „Беер-Шәвәғкә барған юл менән
ант итәм“, – тип әйтеүселәр
Йығылыр за бүтәнсә тора алмақ».

Раббы язаһынан котолоу юк

9¹ Корбан усағы янында торған бөйөк
Хакимды күрзем, Ул былай тине:
«Таяу бағаналарының башына қаты
итеп һук,

Тупһаларына тиклем тетрәһен;
Әйзә, улар ишелеп, кешеләрзәң
башына төшһөн!

Исән қалғандарын қылыс
менән һуям:

Қасып қотолғандар булмаясақ.

2 Үлеләр донъяһына төшһәләр зә,
Унда ла қулым барып етәсәк.
Күккә менеп қасһалар за,
Унан да һөйрәп төшөрәсәкмен.

3 Кармәл тауының башына
қасһалар,

Унда ла эзләп табып тотормон.
Күз алдымдан йырақка, диңгез
төбөнә йәшенһәләр,

Йыланға бойорормон, уларзы
сакһын.

4 Дошманға әсиргә төшһәләр,
Қылыска әмер бирәм, уларзы
қырһын.

Күземде уларзан алмаясақмын,
Әммә яқшылық өсөн түгел, бәләгә».

Алланың бөйөклөгө

5 Раббы Хаким, Күк ғәскәрзәре
Аллаһы,

Ергә қағылһа – ер ирер,
Өштөндә йәшәгәндәр күз йәшенә
батыр.

Бөтөн ер йөзө Нил һыуы кеүек
 калкыр за,
 Мысыр йылғаһы һымак
 шиңеп калыр.

6 Торлағын күктә төзөгән,
 Ер өстөндә көмбәз корған,
 Диңгез һыузарын йыйып,
 ер йөзөнә түккән,
 Исеме Уның – Раббы.

7 «Эй израилдар, һез Минең өсөн
 Куш кешеләренә бәрәбәр, – ти
 Раббы. –
 Израилдарзы – Мысырзан,
 Пелештизәрзе – Кафторзан,
 Арамизарзы Кыйрзан сығарған
 Мин түгелме?»

8 Раббы Хаким Үз карашын
 Гонаһлы батшалыкка
 йүнәлтте:
 «Мин уны ер йөзөнән юк итәм,
 Ләкин Якуп нәселен тотош юк
 итмәйәсәкмен. –
 Раббы шулай тип белдерә. –

9 Бына Минең әмерем:
 Израилды башка кәүемдәр араһына
 таратырға,
 Иләк аша үткәргә,
 Таш та үтерлек булмаһын.

10 Халкым араһынан гонаһлылар,
 „Безгә афәт килмәй ул,
 Ул беззе урап үтер“, – тиеүселәр
 Кылыстан кырылып бөтөр».

Израилдың яңырыуы

11 «Ул көн Дауыттың қолаған
 сатырын торғозам,
 Тишеген-тошоғон һылайым,
 Какшаған ерзәрән йүнәтәм,
 Элекке көндәрзәге хәленә кайтарам.

12 Һөзөмтлә, Минең халкым
 Эдомдың калдык-боһток
 кешеләрен,
 Хакимлығым астындағы барса
 кәүемдәрзе еңер», –
 ти быларзы эшләйәсәк Раббы.

13 «Шундай көн килер, – ти Раббы, –
 Һабансы һөрөргә сығыр – ә ураксы
 унан китмәгән,
 Сәсеүсе баһыуға сығыр – ә унда
 һаман йөзөм һығалар,
 Таузарзан йылға булып татлы
 шарап аға,
 Калкыулыктарзан һаркыла.

14 Мин Үз халкым Израилдың
 Язмышын яңынан үзгәрттермен:
 Кешеһез калған калаларза
 Йорттар һалып йәшәрзәр,
 Йөзөм ағастары ултыртып,
 Шараптан өзөлмәстәр,
 Баксалар үстәрәп, емеш ашарзәр.

15 Уларзы үз ерзәрәндә төпләндәрәм,
 Бынан ары Мин биргән тупрактан
 Халкымды һис кем йолкоп
 ала алмаһ!» –
 Аллаң Раббы шулай ти.

Ғовадъяһ пәйғәмбәр китабы

Киләсәкте күзаллау тураһындағы қысқа ғына был китап, моғайын, беззең эраға тиклем 586 йылда Вавилон (йәки Бабил) ғәскәре Йәрүсәлимде кыйраткандан һуң язылғандыр. Ғовадъяһ Эдомды Алланың һайланма халқына қаршы қылған гонаһтары өсөн язалаясағы тураһында иҫкәртә. Эдомдар иһраилдарға кәрзәш халык була, улар иһраилдарзың тәүатаһы Якуп менән бер туған Ғаяздан таралған. Ике халык күрше йәшәй. Эдомдарзың иһраилдарға бәлә-каза ябырылыуына қыуаныуы, шунан файзаланып, ерзәрен һәм мөлкәтен эләктереп калырға тырышыуы бик йәмһез була.

Ысынлап та, иһраилдар үз ерзәренә кире қайта, ә Эдомдан Яңы Ғәһед дәүеренә Идумая тигән өлкәнәң исеме генә тороп қала. Эдом халқы үзе тирә-як халықтар, шул иҫәптән йәһүдтәр араһында таралып юкка сыға.

1 ¹ Ғовадъяһка иңдерелгән күренмеш. Раббы Хакимдың Эдом тураһында әйткәне.

Раббының Эдомды хөкөм итеүе

Раббынан бер хәбәр ишеттек без:
«Кузғалығыз, Эдомға һуғыш
башлайық!»

Быны иғлан итер өсөн,
Кәүемдәр араһына илсәһен ебәргән.

2 «Кәүемдәр араһында һине иң
меҫкене итермен,
Барыһы һиңә кәмһетеп қарар! – ти
Раббы. –

3 Эй һин, қая* ярықтарында
төйәкләнгән.

Йортондо юғарыла төзөгән,
Йөрәгәңдең төкәбберлеге
алданы һине,

Һауаланып: „Кем һуң мине
Ергә атып бәрә алыр?“ – тиһең.

4 Бөркөт кеүек күккә аһһаң да һин,
Йондоз араһында оя қорһаң да –
Унан да һине бәрәп төшөрөрмөн!» –
тип белдерә Раббы.

5 Карак төштәмә әллә өйөнә,
Әллә төнгө бурзар керземе,
Нинә шулай бер нәмәһез қалдың?
Улар за бит тик кәрәген генә
алыр ине.
Йөзөм йыйығусылар баксаңа ингән
хәлдә лә,
Бер аз йөзөм қалдырмаҫ инеме ни?

6 Ғаяздың* бөтә нәмәһе таланған,
Йәшерен урындары туззырылған!

7 Һинең менән килешеү төзөгәндәр
барыһы
Илдән һине қыуып сығарыр;
Дуҫ күреп йөрөгәндәрең
һине һатыр,

* **1:3** *Қая* – йәһүд телендә – «Села». Села Эдомдың баш қалаһының исеме.

* **1:6** *Ғаяз* – Эдомдың икенсе исеме (қарағыз: «Башланмыш», 25:25, 30). Был урында Эдом иле күз уңында тоғола.

- Бынан ары көн күрһәтмәс.
Һинең менән ашап-эсеүселәр
Һиңә тозақ корор:
«Уның акылы кайза?» – тиер.
- 8 «Ул көндө Мин, – тип белдерә
Раббы, –
Эдомдың акыл эйәләрен,
Ғаяз тауындағы белеклеләрзе
һәләк итәскәнмен!
- 9 Эй Теман, каһарман яугирзәрен
калтырап төшөр,
Ғаяз тауындағылар барыһы
кырылып бөтөр!
- 10 Энең Якупка йәбер-золот
кылғаның өсөн,
Хурлыкка төшөрөлөрһөн,
Мәңгегә юк ителерһөн.
- 11 Яттар Якуптың мөлкәтен
талағанда
Һин алыстан ғына карап торҙоң.
Сит халыктар капкаһынан
эскә инеп,
Йәрүсәлимгә йәрәбә ташлағанда,
Һин дә уларзың берәүһе һымак
булдың.
- 12 Туғаныңа афәт килгән көндө,
Һин үсәп тормаған булһаң икән,
Йәһүзә халқына һәләкәт янағанда,
Кыуанмаған булһаң икән,
Уларға кайғы килгәндә,
Мысқыллап ауыз йырмаһаң икән!
- 13 Халкым казаға тарығас,
Капкаларын емереп кермәненме?
Баштарына бәлә килгән мәлдә,
Бәхетһезлегенә кыуанманыңмы?
Уға афәт ябырылған көндә
Малына кул һуҙманыңмы?
- 14 Касып барғандарзы үлтерергә
Юл сатында торманыңмы?

- Ул кайғылы көндә иҫән
калғандарзы
Дошман кулына һин бирмәненме?
15 Ләкин Раббы көнә яқынлаша,
Барса кәүемдәргә һөкөм көнә!
Үзең ни қылһаң, һиңә шул булыр,
Ғәмәлдәрәңдең көһөрө
үз башыңа төшөр.

Исраилдың котолоуы

- 16 Эй Минең халкым, изге тауымда
һез нисек эстегез,
Барса кәүемдәр зә шулай эсерзәр
ғазап туҫтағын.
Бүккәнсе, алдарынан калғансы
эсә-эсә
Юкка сығыр, бөтөнләй
булмаған ише.
- 17 Әммә котолоп калғандар
Сион тауында йыйылыр.
Был тау мөкәддәс булыр,
Якуп нәселе үз биләмәһенә тағы
хужа булыр.
- 18 Якуп нәселе – ут,
Йософ нәселе – ялқын,
Ә Ғаяз нәселе һалам булыр.
Ғаяз нәселен ут ялмап йотор,
Бер кем дә котолоп калмаҫ», –
ти Раббы.

¹⁹Негев халкы – Ғаяз тауҙарын; Шефела-ла йәшәүселәр – пелештизәр илен, Әфраим һәм Самария ерзәрен; бинйәминдәр иһә Филғәдте үз биләмәһе итер. ²⁰Әсирлектән қайтыусылар, исраилдар ғәскәре, Сарефаҫ-ка тиклем бөтә Кәнғән ерзәрен, Йәрүсәлимдән һөргөнгә ебәрелеп, әле Сефарадта йәшәүселәр Негев қалаларын биләр. ²¹Халықтың котолоп иҫән қалғандары, Сион тауына күтәрелеп, Ғаяз тауына хақимлык итер. Раббы батшалығы башланыр.

Юныс пәйғәмбәр китабы

Юныс китабы пәйғәмбәр булырға теләмәгән һәм Алла сакырыуна теше-тырнағы менән карышкан пәйғәмбәр тураһында хикәйәләй. Вақиға безҙең эраға тиклем VIII быуатта бара. Алла Юныска һәммәһен буйһондорорға яраткан яуыз Ассирия (йәки Ашшур) империяһының баш калаһы Ниневегә барып, был каланың халкын фаш итергә куша. Ләкин Юныс исраилдарҙың кан дошманының, гонаһтары өсөн тәүбәгә килеп, Алланан ярлыкау алыуын теләмәй. Бәлки, ул дошман араһына барып инергә куржкандыр һәм шунлыктан Ниневегә капма-каршы якка йүнәлгәндер.

Ғәжәп вақиғалар тезмәһенән һуң Юныс Раббының һүҙен тыңлай, әммә тәүбә иткән Ниневе халкының Алла ярлыкауын алғанына бик бошона. Ләкин Раббы Юныска Үҙенең әйткәнен тыңлаған бөтә кешеләргә лә мәрхәмәтле булғанын, гонаһлыларҙың һаләкәтен түгел, ә тәүбәгә килеүен теләгәнән күрһәтә. Раббы – исраилдарҙың ғына түгел, бөтә донъяның, шул иҫәптән хайуандарҙың да, үсемлектәрҙең дә, йәнһеҙ тәбиғәттән дә Аллаһы, улар за Уға буйһона һәм Уның игтибарына лайыҡ.

Яңы Ғәһедтә Ғайса, Үҙенең үлеп тереләүе тураһында хәбәр итеү өсөн, Юныс тураһындағы тарихты иҫкә төшөрә, гонаһлыларҙың бер шартһыҙ һәм бер һүҙһеҙ тәүбәгә килеү миҫалы итеп Ниневе халкын килтерә.

Юныстың Раббынан касыуы

1 ¹ Амиттай улы Юныска Раббы һүҙе булды:

² – Бар, юлға сыҡ! Бөйөк Ниневе калаһына бар за уның халкын фашла, сөнки уларҙың яуызлыктары хақында хәбәр Миңә килеп етте.

³ Ләкин Юныс, Раббынан Таршишка касып китергә булып, капма-каршы якка йүнәлде. Яфо калаһына килеп, унда Таршишка китә торған карапты тапты. Юл хақын түләне лә, Раббынан алыскараҡ китеү өсөн, карапка менеп ултырҙы.

⁴ Ләкин Раббы көслә ел ебәрҙе, диңгезҙә кеүәтле дауыл купты. Карап қыйралыр сиккә етте. ⁵ Диңгезселәр куркыуға төштө. Уларҙың һәр кайһыһы үз аллаһына ялбарҙы. Карапты еңеләйтер өсөн, йөктәрҙе диңгезгә ташлай башланылар.

Юныс иһә, карап төбөнә төшөп ятып, каты йокоға талғайны. ⁶ Карап башлығы уның янына килеп:

– Нишләп йоклап ятаһың, тор, үз аллаңа ялбар! Бәлки, Ул хәлебезгә инер за без харап булмабыз, – тине.

⁷ Диңгезселәр бер-береһенә:

– Әйзәгез, безгә кем арқаһында бәлә килгәнән белер өсөн, йәрәбә һалайыҡ, – тиеште.

Йәрәбә һалғайнылар, ул Юныска төштө.

⁸ Диңгезселәр:

– Һөйләп бир әле безгә, башыбыҙға килгән был бәлә кем арқаһында? Һин нимә менән шөгөлләнәһең? Кайҙан киләһең? Илең кайҙа? Ниндәй халықтан булаһың? – тип һораны.

⁹ – Мин ғивримен, – тип яуап кайтарҙы Юныс. – Мин диңгез менән коро ерҙе бар иткән Күк Аллаһы Раббыға табынам.

¹⁰ Диңгезселәрзе кот оскос дәһшәт солғап алды. Улар:

– Нишләп улай иттең инде? – тинеләр, сөнки, Юныс һөйләп биргәс, уның Раббы хозурынан қасып барғанын белгәйнеләр.

¹¹ Дауыл көсәйгәндән-көсәйә барғанға күрә, улар Юныстан:

– Диңгез тынһын өсөн, һине нимә эшләтергә? – тип һоранылар.

¹² – Алығыз за диңгезгә ташлағыз, шул сак диңгез тыныр, – тип яуап кайтарзы Юныс. – Мин беләм: был гәрәсәт өстөгөзгә миңә аркала ябырылды.

¹³ Эммә диңгезселәр ярға табан ишә башланы, тик булдыра алманы: әйләнә-тирәләрендә дауыл көсәйә генә барзы. ¹⁴ Шул сак улар Раббыны сакырып:

– Йә Раббы, ялбарабыз һиңә! Ошо әзәмдең йәне өсөн һәләк булмаһак ине! Ғәйепһеззең қаны беззең өстөбөззә булмаһын! Һин бит – Раббы, нисек теләйһең, шулай эшләйһең, – тине.

¹⁵ Улар Юнысты алдылар за диңгезгә ташланылар – дауыл шунда ук басылды.

¹⁶ Диңгезселәрзе Раббы алдында оло қурқыу солғап алды. Улар Раббыға қорбан килтереп нәзерзәрен әйтте.

2 ¹ Раббы Юнысты йотор өсөн зур балык ебәрзе. Юныс өс көн һәм өс төн буйы ошо балықтың қарынында булды.

Юныстың доғаны

² Ул балык қарынынан Раббыға, үз Аллаһына, ялбарзы:

³ – Бәләгә қалғас, Раббыға ялбарзым –

Ул миңә яуап кайтарзы,
Үлеләр донъяһы эсенән
қысқырым –

Тауышыма қолак һалдың, Раббы!

⁴ Минә тәрәнгә, диңгез қуйынына ташланың,

Ян-яғымдан ағым сорнап алды;
Ташқын тулқындар өстөмдән
акты.

⁵ Әйттем: «Күз алдыңдан қыуылдым»;

Ләкин Һинең изге қорамыңды
Күрәһеләрем әле бар икән!

⁶ Һыузар алқымымдан алды,
Әйләнә-тирәмдә – упқын,

Башымды ылымықтар сорнаны.

⁷ Таузарзың тамырына тиклем төштәм,

Ер асты биктәре мәңгелеккә
артымдан ябылды.

Эммә Һин, йә Раббы, Аллаһ миңә,
Йәнемдә упқындан сығарзың!

⁸ Ғажиз булып, хәләм тамам бөткәс,
Мин Раббыны искә төшөрзәм,

Доғам Һиңә, изге қорамыңа
олғашты.

⁹ Ялған илаһтарзы үз иткәндәр
Үззәрен һөйөүендән мәхрүм итә.

¹⁰ Ә мин, Һиңә шөкөр әйтеп,
Қорбан килтерермен,

Нәзеремдә мотлак үтәрмен.
Котолоу Һинән килер, йә Раббы!

¹¹ Раббының бойороуы булды, балык Юнысты коро ергә қошто.

Юныстың Раббыға буйһоноуы

3 ¹ Юныска икенсе тапқыр Раббы һүзе булды:

² – Бар, юлға сык! Бөйөк Ниневе қалаһына бар за уның халқына Мин һиңә әйткәндәрзе иғлан ит.

³ Юныс юлға сықты, Раббы қушқанса, Ниневегә юланды. Ниневе Алланың шундай зур қалаһы ине: уны урап сығыр өсөн өс көн кәрәк булыр ине. ⁴ Көнә буйы: «Тағы қырк көндән Ниневенәң асты-өскә әйләнәсәк!» – тип қысқырып, Юныс қала буйлап йөрөй башланы. ⁵ Ниневенәң бар халқы Аллаға инанды. Улар ураза иғлан итте, олоһонан кесенә тиклем қыл туқымаға уранды.

⁶ Был хәбәр Ниневе батшаһына барып еткәс, ул тәхетенән тороп батша кейемен систе лә, қыл туқымаға уранып, көлгә ултырзы.

⁷ Батша үзенең һәм вәзир-бәктәренең исеменән Ниневелә ошо фарманды халыкка еткерергә кушты:

«Кешеләр зә, хайуандар: эреле-ваклы мал-тыуар за бер нәмә лә ашамаһын, утлауза йөрөмәһен, һыу эсмәһен. ⁸ Кешеләр зә, мал да, кыл тукыма ябынып, бар көсөнә Аллаға ялбарһын. Һәр кем яман юлдан тайпылһын, золот кылыузан туктаһын. ⁹ Кем белә, бәлки, шул сак Алла беззе йәлләр зә кире уйлар, асыуын баһыр, һәм без иһән калырбыз».

¹⁰ Алла уларзың яуызлык кылыузан туктағандарын, яман юлдан тайпылғандарын күрзе. Шуға күрә Алла уларзы йәлләне һәм әүәл уларға ебәрергә янаған бәләне күндөрмәне.

Алланың Ниневе кешеләренә мәрхәмәте

4 ¹ Юныска был оқшаманы, ул бик нык асыуланды һәм көйөндө. ² Ул Раббыға былай тип доға кылды:

– Эй Раббым! Мин үз илемдә сакта ук, шулай булыр, тип әйтмәгәйнемме ни? Шулар аркала мин Таршишка қаскайным. Мин һинең мәрхәмәтле һәм рәхимле, сикһез түземле һәм оло мөхәббәтле Алла булыуыңды, язалаузан шатланып баш тартыуыңды белә инем бит. ³ Инде иһә, йә

Раббым, минең ғүмеремде ал: йәшәгәнсе, үлгәнем артык.

⁴ – Асыуланып яқшы эшләйем тиһеңме? – тип һораны Раббы.

⁵ Юныс каланан сықты ла уның көнсығыш яғына барып ултырзы. Шунда үзенә кыуыш эшләп алды, уның күләгәһенә йәшенеп, кала менән ни булырын күзәтә башланы.

⁶ Раббы Алла күләгәһе, көйөнөсөнән дауа булһын тип, Юныстың баш өстөнә бер үсемлек үстерзе. Юныс был үсемлеккә бик нык шатланды. ⁷ Ләкин Алла иртәгәһенә иртәнсәк бер бөжәк ебәрзе. Бөжәк, үсемлекте кимереп, уны һулытты. ⁸ Кояш сықкас, Алла эһе көнсығыш елен иһтерзе. Кояшка Юныстың башы беште. Ул хәлдән тайып, үзенә үлем теләне: «Былай йәшәгәнсе, үлем артык», – тип уйланы.

⁹ – Үсемлек аркаһында шулай асыуландыңмы? – тип һораны Алла Юныстан.

– Эйе, – тине Юныс. – Үлем сигенә етерлек асыуландым.

¹⁰ – Һиңә үзең бер ниндәй зә хезмәт һалмаған һәм үһтермәгән, бер төндә үһеп сығып, бер төндә юкка сыққан үһемлек йәл, – тине Раббы. ¹¹ – Ә Мин уң кулын һулынан айыра белмәгән йөз егерме меңдән ашыу кеше менән бик күп мал-тыуар йәшәгән бөйөк Ниневе калаһын нисек йәлләмәйем?

Миха пәйғәмбәр китабы

Миха Ишағияһ пәйғәмбәрҙең замандашы, бәлки, шәкерте лә булғандыр. Ул Исраил халкын безҙең эраға тиклемге VIII быуаттың икенсе яртыһында хак юлға өндәй. Ул йылдарҙа кеүәтле Ассирия (йәки Ашшур) империяһының ғәскәре йәһүд (еврей) халкының ике дөүләтенә – Исраилға ла, Йәһүзәгә лә янай.

Миха йәһүдтәрҙең гонаһтары өсөн Йәрүсәлимдең Алланан Самария күргәнде күрәсәге – каланың емертеләсәге һәм халкының сит яктарға һөрөләсәге тураһында иҫкәртә. Ул хакимдарҙы – халкын изгәнә, ябай халықты – намыҫһыҙлығы, ә пәйғәмбәрҙәрҙе халықты ялған һүзҙәр һөйләп йыуатҡаны өсөн битәрләй. Бөтә бәләләрҙең башы – Бер Алла урынына боттарға һәм мәжүси аллаларға табыныу.

Ләкин Алла хөкөмө тураһындағы киҫәтеүҙәр (1:1–2:11; 3:1–12; 6:1–7:7) котолоуға өмөт һүзҙәре менән (2:12–13; 4:1–5:15; 7:8–20) сиратлаша. Килер бер көн, Дауыт батшаның вәриҫы халықты дошмандарынан тулыһынса коткарыр, ә халыҡ үз нәжесенән тазарыныр (5-се бүлек).

1 ¹ Йәһүзә батшалары Йоҫам, Ахаз һәм Хизкияһ хакимлыҡ иткән осорҙарҙа Морешеш кешеһе Михаға Самария һәм Йәрүсәлим хақында күрәнмеш менән Раббы һүзә булды.

Раббының Исраил һәм Йәһүзә менән хөкөмләшере

2 Бөтә халыктар, тыңлағыҙ,
Ер йөзө һәм унда йәшәгәндәр,
колак һалығыҙ!
Раббы Хаким Үҙенең изге қорамынан
Һезгә қаршы шаһитлыҡ қыласақ.

3 Бына, Раббы урынынан сығыр,
Тау баштарына баһып, аҫқа төшөр.

4 Утта ирегән балауыҙмы ни,
Аяқ аһтарында тауҙар ирер;
Түбәләрҙән аққан һыуҙармы ни,
Үзәнлектәр икегә йырылыр.

5 Былар барыһы ла Яқуптың* өнәйәте,

Исраил халкының гонаһы
арқаһында.
Яқуп нәҫеленең фетнәһе өсөн кем
яуаплы?

Самария түгелме ни?
Йәһүзәләге табыныу
қалқыулыҡтары өсөн

Кем яуап бирер?
Йәрүсәлим түгелме ни?

6 «Шуға күрә Мин Самарияны
харабаға –
Йөзөм ағастары үһтерә торған
урынға әйләндерәм.
Қала таштарын үзәнгә бырақтырам,
Нигезенә тиклем емерәм, –
ти Раббы. –

7 Һын-боттары ватып ырғытылыр,
Зина қылып алған бүләктәре
яндырылыр,

* 1:5 Яқуп – бында Исраил батшалығы күз уңында тотола, сөнки исраилдарҙын тәүатаһы Яқуп тип иҫәпләнә.

- Бөтә боттарын юкка сығарам!
Фәхешлеге өсөн йыйған бүләктәре
Фәхишәләргә түләргә тотоналор!»
- 8 Шуға күрә мин илап һыктармын,
Ялан аяк, ялан өс йөрөрмөн.
Кайғым каты – сүл бүрәһеләй
олойом,
Төнгө ябалактай ухылдайым.
- 9 Сөнки Самарияның яралары
уңалмаҫ,
Уның сире Йәһүзәгә лә килде,
Халкым йәшәгән Йәрусәлимдең
Капкаларынаса барып етте.
- 10 Быны Ғаҫта белдермәгез,
Унда һыктамағыз, һыктамағыз.
Бейт-Легафрала кайғынан тузанға
ятып аунағыз.
- 11 Эй Шафир халкы,
Шыр яланғас, мәсхәрәлә килеш
китерһегез.
Саананда йәшәгәндәр калаларынан
сыға алмаҫ,
Бейт-Әсәлдең халкы кайғырып
йәш түгер:
Һезгә ярзам күрһәтеүсе булмаҫ.
- 12 Мароҫ халкы өмөтләнеп якшылык
көткәйне,
Әммә Раббынан Йәрусәлим
капкаларына афәт килде.
- 13 Эй Лахишта йәшәгәндәр,
Аттарығызды яу арбаларына егегез.
Сион-кыздың* гонаһының башы
һез булдығыз,
Сөнки Израилдың енәйәттәрәнә
һез ғәйепле.
- 14 Шуның өсөн Морешәҫ-Ғаҫка бирнә
бирерһегез;
Ахзив калаһы Израил батшаларын
алдаясақ.
- 15 Эй Марешала йәшәгәндәр,
Раббы һезгә илбаҫарҙар алып килә.
Израилдың затлы кешеләре

- Ғадуллам мәмерйәһенә һыйынасақ.
16 Эй Йәһүзә, ғәзиз балаларыңа
кайғырып, сәсеңде кыр,
Башың карағош башылай ялтас
калһын,
Сөнки балаларың һинән һөргөн ки-
тәсәк!

**Ярзамһызарға яуызлык
кылыусыларҙың язмышы**

- 2** ¹Түшәктә яткан килеш яманлык
уйлап,
Яуызлык ниәтләгәндәрҙең
башына кайғы!
Таң һызылыу менән
залимлыктарын кылырҙар,
Сөнки уларҙың быға көстәре етә.
- ² Кеше баһыуына күзе төшһә –
баһып ала,
Өй теләһә, хужаһын да,
Ғәиләһен дә аяп тормай – тартып ала,
Кешене мираҫ еренән мәхрүм итә.
- ³ Шуның өсөн Раббы былай ти:
«Был нәсәлгә бәлә әҙерләйем,
Яурынығыҙҙан һелкеп төшөрә
алмаҫһығыз.
Залим заман килер өстөгөзгә –
Башығыҙды текә тотоп
йөрөмәһегез.
- ⁴ Ул көндө һезгә ғибрәт итеп
һөйләрҙәр,
Хәсрәтле йыр һүзәрән кабатлап
үсекләрҙәр:
„Таланылар безгә, таланылар!
Минәң халкымдың өлөшөн һаталар!
Кайғы безгә! Еребез тартып алына!
Баһыузарыбыҙды безгә әсиргә
алғандарға өлөшәләр“.
- ⁵ Шулай икән, Раббы йыйынында
Биләмәндең сиген үлсәргә лә
кешәң булмаҫ.
- ⁶ Кешеләр әйтә:

* 1:13 Сион-кыз – Сион тауында урынлашкан Йәрусәлим калаһының шиғри атамаһы. Бында һәм башка шундай урындарға Сион һәм Йәрусәлим катын-кызға тиңләштерелә.

„Безгә акыл өйрәтмә!
 Бындай хәлдәр тураһында һөйләмә.
 Без хурлыкка калмайбыҙ“, –
 тизәр.

- 7 Эй Якуп нәселе, һезгә
 әйтелмәнеме ни?
 Раббының сабырлығы бөткәнме?
 Шулай эшләй аламы Ул?
 Дөрөс юлда йөрөгөндөргә
 Минең һүзҙәрем яғымлы
 түгелме ни?
- 8 Ләкин һуңғы вақыттарҙа
 Минең халкым Үземә
 дошман булды:
 Дошманлашыу уйында ла булмаған,
 Тыныс кына йөрөп яткан
 кешеләрҙең
 Кейемдәрен талап алаһығыҙ.
- 9 Халкымдың катын-кыздарын
 Йәмле өйҙәренән сығарып
 ебәрәһегеҙ,
 Балаларынан Минең
 хәйер-фатихамды
 Мәңгелеккә тартып алаһығыҙ.
- 10 Тороғоз за кузғалығыҙ бынан,
 Был илдә һезгә тынғылык
 булмаясаҡ.
 Был ер, нәжесләнгән өсөн,
 Аяуһыз рәүештә емереләсәк.
- 11 Берәй елғыуар алдаксы килеп:
 „Бында шарап менән хәмер мул
 булыр“, – тип әйтһә,
 Был халыҡ уны пәйғәмбәрем, тип
 кабул итер».

***Исраилдың иҫән калғандырын
 йыйып алырға вәғәзә***

- 12 «Эй Якуп нәселе,
 Мин һезҙе мотлак бергә туплайым,
 Исраилдың иҫән калғандарын
 йыйып алам.
 Азбарҙағы һарыҡ, көтөүлектәге
 мал һымаҡ
 Илегез кешеләр менән тулыр.
- 13 Шулар сәк каршылыҡтарҙы емереүсә
 Үҙенең халқы алдынан барыр.

Улар, капкаларҙы бәреп асып,
 азатлыкка сығыр,
 Батшалары Алла Үзе алдан атлар,
 Раббы юл башлаусы булыр».

***Хакимдарҙың һәм пәйғәмбәрҙәрҙең
 ғәйебе***

- З** ¹ Мин, Миха, былай тинем:
 «Тыңлағыҙ, Якуптың башлыҡтары,
 Исраил халкының хакимдары,
 Һезҙән башка тағы кем ғәзеллекте
 яклаһын?»
- 2 Ә һез яҡшылыҡты кире кағып,
 Яманды яратаһығыҙ.
 Халкымдың тиреһенә тиклем
 һалдыраһығыҙ,
 Һөйөгөнән итен айыраһығыҙ.
- 3 Һез халкымдың итен ашайһығыҙ:
 Тиреһен һызыраһығыҙ,
 Һөйөгөн ваткылайһығыҙ;
 Казанда бешерергә,
 Табала кыззырырға йыйынған
 һымаҡ,
 Итен тураклайһығыҙ.
- 4 Ләкин шундай көн килер –
 Раббыға ялбарырһығыҙ,
 Әммә Ул һезгә яуап кайтармаҫ.
 Золом қылғанығыҙ өсөн,
 Ул һезҙән йөзөн йөшөрер».
- 5 Халкымды аззырған пәйғәмбәрҙәргә
 Раббы былай ти:
 «Һезҙе ашатқандарға тыныслыҡ
 юрайһығыҙ,
 Туйзырмағандарға һуғыш иғлан
 итәһегеҙ.
- 6 Шуға күрә һезгә күрәнмештәрһеҙ
 төн килер,
 Караңғыла күрәзәлек итә
 алмаһығыҙ.
 Пәйғәмбәрҙәр өсөн қояш батыр,
 Көнөгөзө қараңғылық баһыр.
- 7 Юраусылар – оятқа,
 Күрәзәселәр хурлыкка қалыр,
 Оялыштан йөзҙәрен қапларҙар,
 Сөнқи Алланан яуап ала алмаһтар».

- 8 Мин иһә Якупка енәйттәрен,
Исраилға гонаһтарын әйтер өсөн,
Көс менән, Раббының Рухы менән,
Хаклык һәм батырлык менән
тулымын.
- 9 Тыңлағыз, Якуп йортоноң
башлыктары,
Исраил халкының хакимдары!
Хак хөкөмдә һанға һукмайынса,
Ғәзеллекте нәфрәт итеп,
- 10 Сионды – кан өстөндә,
Йәрусәлимде ғәзелһезлек
өстөндә төзөнөгөз.
- 11 Бында башлыктары ришүәт өсөн
хөкөм итә,
Кажиндары түләмәйсә белем
бирмәй,
Пәйғәмбәрзәр акса өсөн
күрәзәлек итә,
Һәр кайһыһы Раббыға таянмак:
«Раббы безең менән түгелме ни?
Башыбызға бәлә килмәйәсәк!»
- 12 Шуға күрә лә һезең аркала
Сион басыу һымак һөрөләсәк,
Йәрусәлим таш өйөмөнә
әйләнәсәк,
Корам тауын урман каплаясак.

***Раббының бөтә донъяла
тыныслык урынлаштырасағы***
(Ишғ 4:1-3)

- 4** ¹ Ахырза шундай көндәр килер:
Раббының йорто торған тау
Бөтә таузарға баш булыр,
Түбәләрзән юғарырак
калкып торор,
Халыктар уға ағылыр.
- ² Бихисап кәүемдәр килеп
бер-беренә:
«Әйзәгез, Раббы тауына,
Якуп Аллаһының йортона
сығайык, – тиер. –
Ул безгә Үз юлдарын өйрәтһен,
Без Уның һукмағынан йөрөрбөз».
- Сөнки канун – Сиондан,
Раббы һүзе Йәрусәлимдән килер.

- ³ Раббы бихисап халыктар араһында
хөкөм кылыр,
Алыстағы көслә кәүемдәрзән
дәғүәһен хәл итер.
Улар кылыстарынан төрән,
Һөңгө башактарынан урақ койор.
Халык халыкка кылыс күтәрмәс,
Яу һөнәренә башка өйрәнмәс.
- ⁴ Һәр кем үзенең йөзөм тәлгәше,
Инжир ағасы астында ултырыр.
Уларзы бер кем куркытмас,
Сөнки Күк ғәскәрзәре Раббыһы
шулай тине.
- ⁵ Һәр халык үз аллаһының
исеме менән йәшәй;
Без иһә һәр вакыт һәм мәңге
Аллабыз Раббы исеме менән
йәшәрбез.
- ⁶ «Ул көндә, – тип белдерә Раббы, –
Сатанын да йыйырмын,
кыуылғанын да,
Үзем бәләгә калдырғанын да
туплармын.
- ⁷ Акһағын иҫән калған өләш итермен,
Азашканын кеүәтле халыкка
әйләндерермен.
Ошо көндән башлап мәңгелеккә
Мин Раббығыз
Сион тауында уларға хахимлык
кылырмын.
- ⁸ Ә һин, эй көтөүзе күзәтә торған
манара,
Сион-кыззың нығытмаһы булған
Йәрусәлим,
Хахимлығың һиңә кире кайтыр,
Йәрусәлим батшалығын
кире алыр».
- ⁹ Әле һуң һиңә һөрән халаһың?
Әллә яһыңда һинең батшаң юкмы?
Кәңәшселәрең һәләк булғанмы?
Тулғак тотқан катын һымак,
Ғазап кисерәһең түгелме?
- ¹⁰ Һызланыуҙан бөгөл, эй Сион-кыз,
Тулғак тотқан катын шикелле;

Инде каланан сығып кырза
кунырһың,
Бабилға тиклем барып етерһең,
Шунда котолоу табырһың.
Дошмандарыңдың кулынан унда
Раббы һине йолоп алыр.

- 11 Әле иһә бихисап кәүемдәр
Һиңә каршы теш сарлайзар:
«Әйзә, Сион оятка калып
нәжесләнһен,
Үз күзебез менән күрәйек!»
- 12 Ләкин улар Раббының
ниәтен белмәй,
Уның максатын аңламай,
Ырзынға йыйылған көлтә һымак,
Раббы бит уларҙы һуғырға йыйып
килтерҙе.
- 13 «Тор, Сион-кыз, ашлык һуғырға
тотон, – ти Раббы, –
Һине башмак шикелле тимер
мөгөзлө, бакыр тояклы
итәм:
Бихисап халыкты изеп
саң-тузан итерһен,
Уларҙың яумалын Раббыға,
Мөлкәтен бөтә ер йөзөнөң
бөйөк Хакимына
Бағышлап харам кылырһың».

5 ¹Әй ғәскәрле кала, инде
яугирзәреңде йый!
Безҙе камауға алдылар,
Исраил хакимының битенә
таяк менән тондоралар.

- 2 Әй һин, Әфрасалағы Бейт-Ләхәм,
Йәһүзә нәселдәренең иң бәләкәсе
булһаң да,
Минең ихтыярым буйынса,
Исраилға юлбашсы буласак зат
һинән сығыр.
Уның тамыры әүәлдән,
борон-борондан ук килә.
- 3 Хактыр: йөклө катын балаһын
тапканға тиклем

Раббы исраилдарҙы дошмандарына
бирәсәк.

- Һуңынан бөтә туғандары
исраилдарға кайтасак.
- 4 Шул сак Раббының көзрәте менән,
Аллаһы Раббының данлы исеменә
сорналып көтөүсе килер,
Исраил халкы хәүеф-хәтәрһез
йәшәр,
Сөнки ул заттың даны бөтә донъяға
таралыр.
- 5 Ул халкына тыныслык килтерер.

Исраилдың дошмандар өстөнә тантананы

- Әгәр Ашшур илебезҙе баһа,
Безҙең кәлғәләрҙе тапаһа,
Уға төбәп ете көтөүсе,
Һигез башлык каршы сығыр.
- 6 Ашшур ерендә – кылыс менән,
Нимруд илендә яланғас кылыс
менән идара итерзәр.
Ашшурзәр илебезгә бәрәп инеп,
Еребезгә аяк баһа,
Безҙе хакимыбыҙ йолоп алыр.
- 7 Якуп нәселенең иҫән калғандары
Бихисап халыктар араһында
Раббының ысығы һымак,
Һис кем уйламаған, көтмәгәндә
Килеп яуған койма ямғыр кеүек
булыр.
- 8 Якуп нәселенең иҫән калғандары
Кәүемдәр, бихисап халыктар
араһында,
Урман кейектәре араһындағы
арыслан,
Һарык көтөүе эсендәге
йәш арыслан булыр:
Бер ташланһа – өзөп, тетеп ташлар,
Бер кем уға каршы тора алмаҫ,
ярҙам итмәҫ.
- 9 Әй Исраил, кулың дошмандарыңдың
өстөнә калкһын,
Һиңә каршы булғандарҙы тар-мар
итһен.

- 10 «Ул көндө, – тип белдерэ Раббы, –
Мин хинең аттарыңды юк
итермен,
Һуғыш арбаларыңды кырырмын.
11 Илеңдөгө калаларзы тар-мар итеп,
Бөтө кэлгэлэрзе емерермен.
12 Арағызза сихырзы бөтөрөрмөн,
Күрәзәселәрең юкка сығыр;
13 Һындарыңды, табыныу
бағаналарыңды юк итермен,
Кулың менән эшлэгән нәмәләргә
хин табынмашың.
14 Ашераның колғаларын кыркып
ташлармын,
Калаларыңды ер менән
тигезләрмен.
15 Баш бирмәс халыктарзан
Асыуланып-ярһып үс алырмын».

***Раббының Үз халкын хөкөмгә
сакырыуы***

- 6** 1 Раббының әйткәненә колак
һалығыз:
Тороғоз, дөгүәгеззе таузар алдында
белдерегез,
Калкыулыктар ишетен
тауышығыззы.
2 Таузар һәм ерзең какшамас
нигеззәре,
Ишетеgez Раббының дөгүәһен.
Раббы Үз халкын хөкөмгә сакыра,
Исраил менән дөгүәләшә.
3 «Әй халкым, һиңә каршы Мин
ни эшләнем?
Һине Мин нисек йонсоттом, яуап
кайтар, – ти Раббы. –
4 Һине Мысырзан сығарзым,
Коллок йортоһан йолоп алдым,
Муса менән Һарунды, Мирийәмде
Һинең алдындан ебәрзем.
5 Халкым Минең, исеңә төшөр,
Моав батшаһы Балактың
ниәттәрен,
Беғор улы Билғамдың яуаптарын,
Шиттимдән Гилгалғаса булғандарзы

Хәтергә ал, шунда аңларһың
Раббының һиңә күпме якшылык
күрһәткәнен».

Раббы кешенән нимә теләй?

- 6 Раббы алдына нимә менән
басырмын,
Юғарыларзан Юғарыға нисек
сәждә кылырмын?
Тотош яндырыу корбандары,
Бер йәшлек башмак килтерепме?
7 Меңләрләгән һарык тәкәләрен,
Ташкын һымак аққан зәйтүн
майын хуш күрерме Раббы?
Енәйәтем өсөн – баш баламды
килтерәйемме?
Гонаһым өсөн – йөрәк ярып сыққан
сабийымды?
8 Әй кеше, нимә якшы икәнен
Раббы һиңә белдерзе:
Раббы һинән талап иткән нәмә –
Ғәзеллек қыл, мөхәббәтле булыузан
ләззәт ал,
Алла хозурында күндәм йәшә.
9 Раббынан куркыу иһә – ақыл
билдәһе.
Тыңлағыз! Раббы қалаға һөрән
һала:
«Әй қалаға йыйылған йәмғиәт,
ишет!
Калала йәшәүселәр, колак һалығыз!
10 Ямандарзың өйөндөгә хәрәм
мал-байлыкка,
Кәһәр төшкөр ялған үлсәүзәргә
түзеп тораммы ни?
11 Бозок бизмән, ялған герзәр менән
эш итеүсене ақлай буламмы?
12 Был каланың байзәры кеше талай,
Ябай халык алдак һөйләй,
ауыззәры мәкер сәсә.
13 Әй қала, шуға күрә һине
тар-мар итермен,
Гонаһтарың өсөн буш калырһың.
14 Корһак тултырып ашарһың,
туймашың,

Карының гелән ас калыр;
 Байлык йыйырһың, һаклай
 алмашһың,
 Калғанына кылыс йүнәлтермен.
 15 Сәсерһең, ләкин урмашһың,
 Зәйтүн һығырһың, май
 һөртәнмәһең;
 Йөзөм изерһең, шарабын эсә
 алмашһың.
 16 Ғомри батшаның кағизәләрен үтәп,
 Аһав йортоноң йолаларын тоттоғоз;
 Улар кәңәшенә тоғроһоғоз.
 Шуға күрә һине бушлыкка
 әйләндерәм,
 Кала халкын хурлыкка калдырам,
 Кәүемдәр өсөн мәсхәрә
 булырһығыз».

Миханың зары

7 ¹ Кайғы миңә!
 Йәйге уңыш йыйып алынғас,
 Йөзөм кыуағында бер тәлгәш емеш
 таба алмаған,
 Иртә өлгөргән инжирзән
 бер бөртөк тә
 Ауыз итә алмаған кешеләй булдым.
 2 Илдә Аллаға тоғролар калманы,
 Намысһы кешеләр бөткән.
 Һәммәһе кан түгер өсөн
 боһсконда* торор,
 Туған туғанына тозақ корор.
 3 Яманлыкка кулдары
 кайһылай оһта:
 Етәкселәр бүләк талап итә,
 Хөкөмсәләр ришүәт ала,
 Хакимдар теләгәнән таптыра.
 Бөтәһе лә хәйлә менән эш итә.
 4 Уларзың иң якшыһы – дегәнәк
 кеүек,
 Иң ғәзәле – сәнскәк кыуак.
 Ләкин бына күзәтселәр
 иһкәрткән көн –
 Яза көнә килеп етте,
 Каушау солғап алыр уларзы.

5 Дуһыңа ышанма,
 Якыныңа таянма,
 Куйыныңда ятқанға ла
 Эс сереңде аслан аһма.
 6 Сөнки улы атаһын хурлай,
 Кыз әсәһенә, килән кәйнәһенә
 баш күтәрә,
 Кешенең доһмандары – үз
 өйөндөгеләр.
 7 Ә мин Раббыға өмөт бағлайым,
 Коткарыусы Аллама күз төбәйем,
 Ишетәсәк мине Аллам.

Котолоу юлы

8 Хәләмә кыуанма, әй доһманым!
 Мин йығылһам да, торормон,
 Караңғылыкта калһам да,
 Раббым миңә яктылык булыр.
 9 Минең дәғүәмде хәл итеп,
 Ғәйебемде аклағансы,
 Раббының аһуына түзәрмен,
 Сөнки мин Раббыға каршы
 гонаһ кылдым.
 Ә һуңынан мине яктыға сығарыр,
 Шунда ғәзеллеген күрермен.
 10 Быға карап:
 «Аллаң Раббы кайза һинең?» –
 Тигән доһманым хурланыр,
 Шунда үз күзем менән
 күрермен уның
 Урам баткағы ише аяк аһтында
 тапалһанын.
 11 Әй Йәрусәлим,
 Диуарзың кайтанан төзөлөр,
 Сиктәрәң тағы ла киңәйер көн килә.
 12 Ул көн һинең халкың
 Аһшурзан Мысырға тиклем,
 Мысырзан Евфратка кәзәр,
 Диңгеззән – диңгезгәсә,
 Таузарзан таузарғаса
 Йәйрәп ятқан ерзәрзән һиңә
 кайтыр.
 13 Әммә унда йәшәгәндәр аркаһында,

* 7:2 Боһскон – руссаһы: засада.

Уларзың ғәмәлдәренә күрә
 Был ерзәр бушлыкка әйләнер.

Раббы халкы өсөн доға

14 Йә Раббы, кулыңдағы таяғың менән
 Үз халкыңды – өлөшөң булған
 көтөүенде – көт.

Тирә-якта уңдырышлы ерзәр
 булһа ла,

Улар урман шырлығында
 яңғыз көн күрә.

Инде улар элекке дәүерзәрзәге
 һымак

Башан менән Ғилғәдтә
 утлап йөрөһөн.

15 Беззе Мысырзан сығарған
 көндәрзәге кеүек

Халкың өсөн мөғжизәләренде кыл.

16 Кәүемдәр быны күрер зә
 Кеүәттәре юклыкка оялыр;
 Устары менән ауыззарын капларзар,
 Колактарын томаларзар.

17 Йылан һымак, һөйрәлеүселәр
 һымак тузан яларзар,

Калтыранып, үз өндәренән
 килеп сығырзар,
 Әй Аллабыз Раббы, улар
 Һинән куркып,
 Дәһшәт эсендә Һинең яғыңа
 боролорзар.

18 Һинең һымак гонаһтарзы
 ярлыкаған,
 Үз халкының исэн калғандарының
 ғәйебен ғәфү кылған,

Мөңгелеккә асыуын тотмаған,
 Тоғро һөйөүенән ләззәт алған
 Башка алла бармы?

19 Ғәйре безгә йәнә миһырбанлы
 булырһың,
 Ғәйептәрзе беззең юйып
 ташларһың,

Гонаһтарзы дингез упкынына
 ырғытырһың.

20 Якупка, зинһар, тоғро була күр,
 Ибраһимға гелән якшылык кыл.
 Әүәл Һин бит беззең ата-бабаларға
 Тап шулай тип ант иткәнһең.

Нахум пәйғәмбәр китабы

Был кыска ғына китап Ассирия (йәки Ашшур) империяһының баш калаһы Ниневене юкка сығарыу тураһындағы әулиәлеккә арналған. Безҙең эраға тиклем IX быуаттан башлап Ассирия Яҡын Көнсығыштың бәләкәй илдәрен буйһондора һәм каты изә. Ул илдәр араһында Исраил менән Йәһүзә лә була, Исраилдың халкын Ассирия ғәскәре безҙең эраға тиклем VIII быуат аҙағында әсирлеккә алып китә, Йәһүзәнекеләр бындай яҙмыштан сак котолоп кала (карағыз: IV Батшалар 18–19). Ассирия үзе безҙең эраға тиклем 612 йылда Вавилон (йәки Бабил) һәм Мидия (йәки Мадай) ғәскәре тарафынан колатыла. Китап нәк ошо вакиғалар тураһында әулиәлек итә.

Донъяла иң кеүәтле булып күренгәндәр көтмәгәндә иң көшөз һәм ярзамһыз булып кала. Нахум пәйғәмбәр өсөн был – илдәр һәм халыктар араһындағы сираттағы бөрөлеш кенә түгел, ә башкаларҙы изгән, Бар кылыусының бөйөклөгөн танырға теләмәгән яуыз һәм ғәзелһезлек хөкөм һөргән дәүләткә бирелгән Алла язаһы.

1 ¹Ниневе тураһында әулиәлек. Әлкоштан Нахумдың күрәнмеш китабы.

Раббының Ниневегә асыулануы

- 2 Раббы – көнсөл, үс алыусы Алла.
Үсле Алла ярһыу менән тулы,
Үз дошмандарынан үс ала Ул,
Каршы сығкандарҙы аяп тормай.
- 3 Раббы асыуланмай оҙак түзә,
Әммә кеүәте Уның сикһез;
Золомдо язаһыз калдырмай,
Уның юлы – дауыл, ғәрәсәттер,
Ә болот – аяғы астындағы тузан.
- 4 Ул янаһа, диңгез корор,
Бөтә йылғаларҙың һыуы кибер,
Башандың, Кармәл тауының
йәшеллеге шиңер,
Ливандың гөл-сәскәләре һулыр.
- 5 Раббы хозурында таузар тетрәр,
Калкыулыктар калтыраныр,
Унан куркып, ер йөзө, бар донъя
Һәм унда йәшәүселәр тетрәнәр.
- 6 Уның асыуына кем каршы торор,

Ялкынлы ярһыуына кем сызар?

Ут һымак түгелә Уның асыуы,
Каршыһында каялар кыйрала.

7 Раббы игелекле – кайғы көнөндә
һыйыныр урын,

Үзенә өмөт бағлағанды хәстәрләй.

8 Һыузан баҫтырып Ниневене
юк итәсәк,

Дошмандарын караңғыға
ырғытасак Раббы.

9 Раббыға каршы ниндәй мәкер
корһаң да,

Ул барыбер юкка сығарасак,
Дошман кабат баш күтәрә алмаясак.

10 Бер-береһенә сырмалған сәнскәк
һымак,

Лаякыл иҫерек эскеселәр кеүек улар,
Кыу һаламдай, гөлтләп янып
бөтәсәктәр.

11 Эй Ниневе, Раббыға каршы
золом уйлаған,

Мәкер йөрөткән кеше һинән сықты.

Раббы Үзенең халкын хуплай

- 12 Раббы былай ти:
«Ашшурзар көслө һәм күмәк
булһалар за,
Кыркып ташланыр һәм
юк булырзар.
Ә һиңә, Йәһүзә, ғазап ебәргәйнем,
Бынан ары һине яфаламам.
- 13 Муйыныңдан дошман калыбын
ватырмын,
Бығаузарыңды өзөрмөн».

Ашшур һаләкәткә дусар булыр

- 14 Ә һинең хакта, Ниневе, Раббы бына
һиндәй әмер бирзе:
«Исемен юғаласак, вариҫтарың бул-
маясак.
Илаһтарың корамынан
һындарыңды,
Койма илаһтарыңды һепереп түгәм;
Ә үзеңә кәбер әзерләйем,
Сөнки һин бик әшәке затһың».
- 15 Бына, һөйөнсө килтереүсенең
Аяктары таузар артыла.
Ул тыныслык иглан итә!
– Әй Йәһүзә, байрамсыла
байрамыңды,
Биргән нәзерзәреңде үтә.
Бынан ары һине залымдар тапамаҫ,
Улар тулыһынса юк ителеп бөттө.

Ниневенең тар-мар ителәүе

- 2** 1 Әй Ниневе, һиңә каршы
емереүсе күтәрелә,
Нығытмаларыңды нығыт,
юлдарыңды һакла,
Билеңде быу, бар булған
көсөңдө тупла.
- 2 Сөнки Раббы Якуп нәселенең
бөйөклөгөн,
Исраилдың әүәлге бөйөклөгөн
кире кайтарыр,
Дошмандары уларзы тапап,
Йөзөм баксаларын харап итһәләр зә.

- 3 Яугирзәрзең калкандары кызыл,
Һуғышсылар бурзат кызылдан
кейенгән;
Алыш алдынан яу арбалары
Ут-ялкын һымак ялтырай,
Баш осонда һөңгөләр сафы сайкала.
- 4 Яу арбалары ғәрәсәт һымак уза,
Майзандарзан унда-бында елә;
Улар ялкын һымак балкый,
Йәшен ише ялт-йолт килә.
- 5 Дошман үзенең ғәскәр
башлыктарын сақыра,
Улар абына-һөрөнә ашыға;
Кала диуарзарына йүгерәләр –
Унда инде камау манаралары
королған.
- 6 Йылға капкалары асыла,
Батша һарайы куркыузан
калтырана.
- 7 Шулай итеп, алдан хәл ителгән:
Кала халкы һөргөнгә озатыласак;
Уның кол кыззары, күкрәк төйөп,
Күгәрсендәр һымак ыңғыраша.
- 8 Каса Ниневе халкы
Йырылған быуанан һыу киткәндәй.
«Тукта, тукта!» – тип акырһалар за,
Һис кем артына боролмай.
- 9 Көмөшөн ал, алтын урла!
Хазинаның иҫәбе-һаны юк,
Зиннәтле әйберзәр бихисап.
- 10 Емерелде, ергә тигезләнде,
Бушлыкка әйләнде Ниневе.
Йөрәк калтырай, тубык дерелдәй,
Бөтөн тән ғазаптан тетрәнә,
Йөззәр куркыузан ағарына.
- 11 Арыслан ояһы кайза хәзәр,
Йәш арысландар ашана
торған урын?
Арыслан менән инә арыслан боҫқан,
Көтөйзәрән һис кем борсомаған
ер кайза?
- 12 Балалары өсөн арыслан һунар
сапты,
Инә арыслан өсөн табышын
боғаҙланы;

- Мәмерйәһен аулаган йәнлектәр
менән,
Ояһын корбандары менән
тултырзы.
- 13 Күк ғәскәрзәре Раббыһы былай ти:
«Бына, һиңә каршы сығам,
Яу арбаларыңды яндырам – төтөнгә
әйләнерзәр;
Һинең йәш арысландарыңды кылыс
тураклар,
Ерзә йырткыслығыңа сик куям,
Илселәреңдең тауышы тынып
калыр!»
- 3** ¹ Кулдары канлы калаға – кайғы!
Кайза барма – алдак унда,
Үлтереш-талаузарзың иге-сиге юк.
² Камсы шыйылдай, тәгәрмәстәр
гөрһөлдәй,
Аттар кешнәй, яу арбалары елдерә;
³ Яйзактар аттарын камсылай,
Кылыс ялтырай, һөңгә ялтылдай.
Үлтерелгәндәр бихисап,
Үле кәүзәләр тау-тау өйөлгән,
Азым һайын мәйеткә абыналар.
⁴ Үтә сибәр, сихри көскә эйә булған
Фәхишә Ниневенең бозоклогонан
килеп сықты былар.
Кәүемдәрзә азғынлығы менән,
Халыктарзы тылсымы менән
үзенә әсир итте.
⁵ Күк ғәскәрзәре Раббыһы былай ти:
«Бына, һиңә каршы сығам,
Итәгеңде кайырып асып, битеңә
каплайым,
Халыктарға яланғаслығыңды,
Батшалыктарға оятыңды күрһәтәм.
⁶ Өҫтөңә бысрак ыргытам,
Һине хурлыкка төшөрәм,
Ғәм алдында мәсхәрәгә калдырам.
⁷ Күргән һәр кем һинән тайшаныр:
„Ниневе харабаға әйләнгән“, – тиер.
Һинең өсөн бер кем дә йәш түкмәс,
Һине йуатыусы табылмаҫ».
- ⁸ Нил буйында урынлашкан,
Һәр тарафтан һыу уратып алған
Но-Амондан ни яғың менән
өҫтөнһөң?
Уның коймаһы ла диңгез ине,
Диуары ла һыу булды.
⁹ Куш менән Мысыр уның һанһыз
кеүәте ине,
Пут һәм Ливия ярзамға ашыға
торғайны.
¹⁰ Әммә ул да әсирлеккә төштө,
Халкы һөргөнгә кыуылды.
Сабыйзары урам саттарында
киҫәктәргә туракланды,
Акһөйәктәре, кол булып, йәрәбә
аша бүленде,
Вәзир-бәктәргә бығау һалынды.
¹¹ Һин дә шул хәмерзә эсерһең,
эй Ниневе,
Иҫергәнсе, иҫтән язғансы;
Һин дә дошмандан котолоу
ййын эзләһең,
Әммә тырышлығың бушка булыр.
¹² Бөтә кәлғәләрең менән һин үзең
Емеше өлгөргән инжир ағасына
тиңһең.
Һелкетеү менән, ашарға теләгәндән
Ауызына өзөлөп төшәсәкһең.
¹³ Ғәскәрзәреңә кара!
Улар бисәләр һымак куркак.
Ил капкаһы дошмандарың алдында
шар асык,
Ут уның арқыры биктәрен ялмай.
¹⁴ Камауға әзерләң, әсергә
һыу йыйып куй,
Кәлғәләреңде нығыт,
Мәтегә инеп, балсык баҫ,
Кирбес һуғыр өсөн калып йүнәт.
¹⁵ Барыбер утта һәләк булырһың,
Кылыс киҫкеләп тураклар,
Саранча коротқан уңыштай
юкка сығырһың.
- Саранча шикелле, үрсе, әйзә,
Саранчаның тубы һымак күбәй.

- 16 Саузагэрзэрең күктэге
йондоззарзан да күп,
Эммэ дошман илеңде саранча
һымак талап китер.
- 17 Түрэлэрең – саранча кеүек,
Хэрби етәкселэрең – саранча тубы,
Һалкында диуарға укмаша ла
Кояш сығыу менән осоп китә.
- 18 Эй Ашшур батшаһы,
- Көтөүселэрең үлем йокоһона талған,
Акһөйәктэрең һузылып яткан,
Халкың таузарға таралған,
Йыйып алып кешең калмаған.
- 19 Яраларыңа дауа юк,
йәрәхәтең үлемесле.
Хәлеңде ишеткәндәр кыуанып
кул сабыр,
Сөнки һинең сикһез вәхшәтеңдән
Зыян күрмәгән берәйһе бармы?

Хаваккук пәйғәмбәр китабы

Донъя тарихы золот һәм йәбер менән тулған. Ниңә Алла быға Үзенәң һайлап алған халкың да дусар итә? Уны ғәзел тип буламы? Хаваккук пәйғәмбәр ошолар хакында баш вата.

Беренсе һәм икенсе бүлектәрҙә был мәсьәлә безҙең эраға тиклем VII быуат аҙағындағы вакифалар ерлегендә Хаваккук менән Алла араһындағы әңгәмә рәүешендә асыла. Төньяктағы Исраил дәүләте дошмандар тарафынан кыйратыла, көньяктағы Йәһүзә дәүләте генә һакланып кала. Әммә ул да гонаһ һәм канунһыҙлыҡ менән тулған, шунлыктан уның халкың һағалаған бәләләр илдең эсендә барған әшәкелектең тура эзәтһәһе булып тора.

Был осорҙа халдейларҙың дәүләте Вавилон (йәки Бабил) көсәйә бара. Кеүәтле Ассирия (йәки Ашшур) империяһын кыйратып, Вавилон Яҡын Көнсығышта һакимлығын киңәйттергә ынтыла һәм Йәһүзәгә яҡынлаша. Ул сактағы Яҡын Көнсығыштың башка халыҡтары кеүек, Вавилон халкы илаһтарға табына һәм, тәкәбберлектәрәнә барып, Раббыны һанға һуҡмай. Вавилондарҙың власы безҙең эраға тиклем 539 йылға, уларҙы фарсылар буйһондорғанға тиклем, дауам итә.

Китаптың өсөнсө бүлегә Зәбүр китабындағыға окшаш йырҙан тора. Быны бүлек башына куйылған атамаһы менән аҙағындағы нисек башкарылыуы тураһындағы күрһәтмәләр раһлай. Был йырҙа Алла күктәрҙә күкрәтеп Үз халкына ярҙамға килгән мәһһүр яугир рәүешендә һүрәтләнә. Ундағы образдар Раббының Синай тауында күрәненә хәтерләтә (карағыҙ: «Сығыу» китабы).

1 ¹ Хаваккук пәйғәмбәргә күрәнемеш аша бирелгән әүлиәлек.

Хаваккуктың Раббыға ялбарыуы

2 Касанғаса, Раббы, ярҙам һорап ялбарырман,

Ә һин ишетмәйһең;
«Золот бар!» – тип һиңә һөрәнләргән,

Ә һин коткармайһың!

3 Ниңә мине яуыҙлыҡ күрәргә мәжбүр итәһең,

Үзең залымлыҡка битарафһың?
Кайҙа ғына караһам да – талау, изеү,

Ыҙғыш, дошманлыҡ сигәнән ашқан,

4 Шуға күрә канун көсһөҙләндә, Ғәзел хөкөм итеүсе юк, Ғәйепһеҙҙә еңәтсе еңеп сыға, Сөнки хөкөм эше залымлашқан.

Раббының яуабы

5 «Кәүемдәргә карағыҙ за, күрәгеҙ! Аптырап шак катырһығыҙ.

Һеҙҙең көндәрҙә Мин шундай ғәмәл кылам,

Һөйләһәләр зә, ышанмаһығыҙ.

6 Башкаларҙың ил-йорттарын басып алып өсөн

Донъяның дүрт тарафын айкап сапқан

Аяуһыҙ һәм етез кәүем халдейларҙы күтәрәм.

- 7 Куржыныс та, шэфкәтһез зә улар,
 Был кәүем – үзенә үзе канун
 һәм хаким.
- 8 Аттары уның капландан етез,
 Төнгө бүренән дә канһыз.
 Яйзактары төрлө тарафтарзан елә
 Табышына ташланған бөркөттәй.
- 9 Барыһының да уйында – золон,
 Көнсығыш эле һымак еләләр,
 Әсирзәрзе ком һымак һепереп
 баралар.
- 10 Батшаларзы мысқыллайзар,
 Хакидарзан әсе көләләр,
 Кәлгәләрзе уйнап кына еңәләр –
 Уба кора ла кулға төшөрәләр.
- 11 Юлындағы бар нәмәнә ел һымак
 һепереп уза,
 Кеүәттәрен үззәренә алла иткән
 был әзәмдәр
 Ғәйепле, улар язанан каса алмастар».

***Хавакжуктың тағы Раббыға
 зарлануы***

- 12 Йә Раббы, изге Аллам,
 Әүәл-әүәлдән бирле булған Һин
 түгелме ни?
 Без үлмәйәсәкбез!
 Йә Раббы, беззе язалар өсөн Һин
 халдейзарзы һайланың!
 Каям миңең, хөкөмөңдә гәмәлгә
 ашырыр өсөн
 Һин уларзы көсләндәрзең!
- 13 Һинең саф карашың залымлыкка
 карар өсөн түгел,
 Яуызлыкка түзә алмайһың Һин.
 Шулай булғас, был мәкерләләргә
 нисек карайһың,
 Яуыз ғәйепһеззең башын ашағанда
 өндәшмәйһең?
- 14 Кешеләрзе диңгез балығына,
 Башлыктары булмаған һөйрәләүсегә
 әйләндәрзең.
- 15 Халдейзар уларзы кармакка
 каптыра,
 Ау һала, мурза кора,
 Шунан йәм таба, шатлана.

- 16 Шул аркала аузарына арнап
 корбан сала,
 Мурзаһына бағышлап хуш ең төтәтә,
 Шул корамалдар аркаһында
 мул йәшәй,
 Шул аркала тәмле ашап ләззәтләнә.
- 17 Аузарын бер туктауһыз бушатып,
 Кәүемдәрзе аяуһыз кырыуын дауам
 итерме?

2 ¹ Бағауыл урынына басайым,
 Күзәтеү манараһында торған килеш
 Раббының миңә нимә әйтерен,
 Зарыма нимә тип яуап биререн
 көтәйем.

Раббының икенсе яуабы

- 2 Раббы миңә былай тип яуап бирзе:
 «Күренмеште тактаташка асык итеп
 уйып яз,
 Хатта уны йүгереп барған кеше лә
 укырлык булһын.
- 3 Сөнки һинә күренгәндәр төгәйен
 вақытка карай,
 Ахыр хақында һөйләй, алдамай,
 Капыл гәмәлгә ашмаһа ла,
 үтәләүен көт,
 Сөнки мотлак тормошка ашасак.
- 4 Кара, был әзәм һауалы, ниәте
 якшы түгел;
 Ә тәкүә кеше тоғро булуы
 аркаһында йәшәр.
- 5 Байлык алдаткыс ул,
 Уның артынан кыуыусы
 тыңғы белмәй.
 Ауызы уның үләләр донъяһы кеүек
 асык,
 Улем һымак, һаман туйыу белмәс.
 Бөтә халыктарзы үзенә йыя,
 Барлык кәүемдәрзе үзенә туплай».
- 6 Ләкин әсиргә алынғандар
 бөтәһе бергә:
 «Кеше иҫбәнә байыусыға,
 Аманатты үзләштерәүсегә – кайғы,
 Ғүмер буйы дауам итмәс был», – тип

- 7 Унан көлөр, мыскыл итер.
Бер сак һин талаған халыктар
капыл күтәрелмәс, тимә;
Уянып китеп, һинең котоңдо алмаҫ,
Һинең үзеңде табыш итмәс, тимә.
- 8 Күп халыктарзы һин талаған
һымак,
Калған халыктар,
кеше канын түккән,
Илдәрен, калаларын
бөлдөргән өсөн,
Һинең үзеңде талаясак.

Залимдарға кайғы

- 9 Йортона хәрәм юл менән байлык
йыйыусыға,
Һәләкәттән касмак булып
Ояһын бейек-бейектә короусыға
кайғы!
- 10 Бихисап халыктарзы юк итеп,
Үз йортоңдо һин хурлыкка
калдырзың,
Гонаһын өсөн ғүмерең менән
яуап бирерһең.
- 11 Диуар таштары кысқырып,
Ағас һайғаузар уларға кушылыр:
«Каланы кан өстөндә төзөгәнгә,
Кәлгәне яуызлык менән һалғанға
кайғы!»
- 13 Милләтәр үзәрән юкка
йонсоталар,
Халыктарзың бөтә хезмәт
емештәре – утка азык
булыр.
Быны Күк ғәскәрзәре Раббыһы хәл
иткән инде.
- 14 Һыу диңгеззе тултырған һымак,
Ер йөзө Раббы шөһрәтен
танып-беләү менән тулыр.
- 15 Якынының яланғаслығын
тамаша кылыр өсөн,
Уға турһыкты бушаткансы
хәмер койоп,
Иҫерткәнсе эсергән әзәмгә кайғы!

- 16 Хөрмәт урынына оятка
туясакһың һин!
Инде үзең эс тә сөннәтһезлегеңде
күрһәт.
Раббының уң кулындағы
яза тулы туҫтак
Һине лә урап үтмәс,
Шөһрәтеңде һинең хурлык
алыштырыр.
- 17 Ливанға кылған золомоң
үз башыңа төшөр,
Ундағы йәнлектәрзе кырған өсөн
Һине дәһшәт солғап алыр.
Һин кеше канын койзоң,
Илгә, калаларға, уларза
йәшәгәндәргә залимлык
иттең.

- 18 Ниндәй файзаһы бар оҫта рәүеш
биргән һындың –
Ялғанға өйрәтеүсе койолма боттоң?
Оҫта үзе эшләгән әйбергә ышана ла,
Тик тегеһе бары телһез бот шул.
- 19 Ағас киҫәгенә: «Уян!»,
Телһез ташка: «Тор!» – тиеүсегә
кайғы!
Берәй нәмәгә өйрәтерме улар?
Алтын-көмөш ялатылған
был нәмәлә
Тормош һулышы юк бит.
- 20 Ә Раббы – Үзенең изге қорамында.
Уның алдында бөтә ер йөзө
тын калһын!

Хаваккуктың доғаны

- 3** ¹ Хаваккук пәйғәмбәрзең доғаны.
- ² Әй Раббым, Һинең шөһрәтең
хакында ишеттем,
Ғәмәлдәреңдән тетрәндем, Раббы!
Беззең вақытта ла шундай
эштәр кыл,
Беззең заманда ла уларзы белдер!
Ярһыуыңда ла мәрхәмәтте
хәтерлә!

- 3 Алла – Темандан,
Изге Зат Паран тауынан килде.
Села*
Бөйөклөгө капланы күктәрзе,
Уның шөһрәте ерзе тултырзы.
- 4 Кояш һымак балкый,
Кулынан нур түгелә,
Көзрәте шунда йәшенгән.
- 5 Уның алдынан үлэт елә,
Эззәренән эйәрөп афәт килә,
- 6 Ул туктағанда, ер һелкенә,
Караш һалғанда, халыктар тетрәнә.
Мәңгелек каялар таркала,
Боронго таузар ергә шиңә,
Әммә Уның йөрөгән юлдары
мәңгелек.
- 7 Күрзем: Кушан сатырзарын
хәсрәт алған,
Мидйәндең сатыр япмалары
дәһшәттән тетрәй.
- 8 Йылғаларға кыззыңмы ни, Раббы?
Асыуың ағын һыуғамы?
Әллә диңгезме ярһыуың сығанағы?
Шуның өсөн аттарыңа, еңелмәс яу
арбаларыңа мендеңме?
- 9 Йәйәнде кирзең,
Уктарыңды һазакка тултырзың.
Села
Ер өштөн йылғалар менән ярзың.
- 10 Һине күреп, таузар дер һелкенде,
Күктән һыузар койон булып акты,
Ақта упкын йырткыстай үкерзе,
Тулкындарын өскә күтәрзе.
- 11 Аткан уктарыңдың яктыһынан,
Ятлап киткән һөңгөләрәң
балкыуынан
Кояш һәм ай торлағында
туктап калды.
- 12 Ер өштөнән асыу-ярһыу менән гиззең,
- 13 Асырғанып кәүемдәрзе тапаланың.
Һин Үз халкыңды коткарыр өсөн,
Мәсихеңде йолоп алыр өсөн
сықтың.
Яуыз нәселдең башлығын иззең,
Түбәһенән аяк тырнағынаса
тунаның. *Села*
- 14 Беззе һәләк итер өсөн
Ғәскәрзәре койон һымак
ташланғанда,
Йәшенеп яткан ярлыларзы
Инде йотам тиеп кыуанғанда,
Улар өйөрөнөң башлығын
Үз һөңгөһө менән тиштең.
- 15 Аттарыңда диңгеззе тапаның,
Шашкан һыузарзы күбекләндерзең.
- 16 Ишеттем дә – йөрәк дөпөлдәне,
Тауышыңдан ирен дерелдәне,
Һөйәктәрәм иреп төштө,
Тубыктарым калтыраны.
Тик безгә һөжүм итеүселәргә афәт
килгән көндө
Мин сабыр ғына көтөрмөн.
- 17 Инжир сәскә атмаһа ла,
Йөзөм емеш бирмәһә лә,
Зәйтүн емеше уңмаһа ла,
Баһыу ашык бирмәһә лә,
Кәртәлә һарык,
Азбарза һыйыр тормаһа ла –
- 18 Мин Раббымда кыуаныс табырмын.
Алла Коткарыусым булғанға,
Шатлык менән қауышырмын.
- 19 Раббы Хаким – миңең көсөм,
Аяктарымды боландыкылай
итер,
Мине бейеклектәргә аштырыр.
- Йырсылар етәксеһенә: кыллы уйын ко-
ралдары озатыуында.

* 3:3 *Села* – мәғәнәһе анык кына билдәлә түгел. Фараз буйынса, ниндәйҙер музыкаль термин булуы ихтимал.

Сефанъяһ пәйғәмбәр китабы

Сефанъяһ пәйғәмбәр Раббы һүзен Йәһүзәлә безең эраға тиклем VII быуаттың икенсе яртыһында, моғайын, Йошиях батшаның дини реформаларына тиклемдер (карағыз: IV Батшалар 22–23), тарата. Китаптың үзәк темаһы – Ғамос пәйғәмбәр әйткән Раббының хөкөм көнө. Сефанъяһ был дәһшәтле көн етәсәген, Раббы Үзенә буйһонмағандарҙың бөтәһен дә, шул иҫәптән Йәһүзә менән уға күрше халыктарҙы ла язалаясағын әйтә. Был көн бөтә ер тарихы тамамланасак көн тип түгел, ә гонаһ кылыуға һәм тиҫкәрелеккә сик куйылыу, Алла халкының ысын мәғәнәһендә сафлануы көнө тип карала.

Йәрүсәлим үзәндә йәшәгәндәрҙең гонаһтары өсөн яза алғандан һуң тергезеләсәк һәм унда Аллаға күндәм һәм тоғро халыҡ йәшәйәсәк. Ул сағында Йәрүсәлим халкының тор-мошо шатлык һәм сафлык менән туласак, улар араһында Раббы Үзе батшалыҡ итәсәк.

1 ¹ Йәһүзәлә Амон улы Йошиях батшалыҡ иткән осорҙа Кушизың улы Сефанъяһка Раббы һүзе булды. Куши – Гедальяһтың, Гедальяһ – Амаръяһтың, ә Амаръяһ иһә Хизкияһтың улы ине.

Раббының ер йөзөн хөкөм итеүе

² Раббы былай тип белдерә:

«Ер йөзөнән бар нәмәне һепереп түгәм, –

³ Кешеләрҙе, хайуандарҙы, Осар коштар, диңгез балыктарын кырып бөтөрәм, Яуыз бәндәләре менән бергә Абыныу таштарын да ышырып ташлайым,

Кешене ер йөзөнән юк итәм, – тип белдерә Раббы. –

⁴ Кулымды Йәһүзәгә каршы, Йәрүсәлимдә йәшәүселәргә каршы күтәрәм, Бәғелдең калдығын бөтөрәм, Боттарға табынған каһиндарҙың

Хатта исемен юйып ташлайым.
⁵ Өй баштарында күк есемдәрәнә сәждә кылған,
Мин Раббыға сәждә кылып, Уға тоғролокка ант иткән,
Шулай ук Милкомға ла* табынып, вәғәзәләр биргәндәрҙе,
⁶ Раббыға эйәрәүзән баш тартқан, Уны эзләмәгән, Уға ынтылмағандарҙы юк итәм».

⁷ Раббы Хаким хозурында шым бул, Сөнки Уның көнө яқынлаша. Раббы корбан әзерләгән инде, Кунактары паклануы йолаһын аткарҙы.

⁸ «Ул корбан көнөндә, – ти Раббы, – Мин түрәләрҙе һәм батша улдарын, Сит көүемдәр һымак кейенгәндәрҙең барыһын язалайым.

⁹ Ул көндө Мин тупһа аша һикергән һәр кемде*,

* 1:5 Милком – Ғаммон халқы илаһының исеме.

* 1:9 Карағыз: «I Батшалар», 5:1-5.

- Шулай ук хужаларының йортон
Золом һәм алдак менән
тултырғандарзы язалайым.
- 10 Ул көндө, – тип белдерә Раббы, –
Балык капкаһынан һыктау,
Яңы биштәненән кыскырып илау,
Барлык түбәләрзә бөйөк кыйралыш
шауы яңғырап торор.
- 11 Махтеш кешеләре, илағыз –
Саузагәрзәр тоттош һәләк булыр,
Көмөш менән алыш-биреш
итеүселәр юк ителер.
- 12 Ул мәлдә Йәрусәлимдәң
һәр тарафын
Сырак тотоп урап сығам,
Төпрәһе өстөндә тонған шарап ише
Ғәмһезлеккә батқандарзы,
„Раббы якшылык та,
яманлык та эшләмәс“, –
тигәндәрзә язалайым.
- 13 Байлык-ниғмәттәре таланасак,
Йорттары харабаға әйләнәсәк.
Һалған өйзәрәндә йәшәмәстәр,
Үстәргән йөзөмдәрәненең шарабын
эсмәстәр».
- 14 Раббының бөйөк көнө яқынлаша!
Яқынлашты, бына-бына килеп етер.
Раббы көнө инде һөрән һала –
Иң ғәййәр яугирзәр үкереп илар.
- 15 Ул көн булыр асыу көнө,
Кайғы һәм ғазап көнө,
Емереклек, харабалар көнө,
Караңғылык, дөм караңғылык
көнө,
Болотло һәм тома караңғылык көнө.
- 16 Нығытмалы калаларға,
Бейек-бейек кәлғәләрғә янап,
Яуға сақырып борғо кыскыртыр,
Һуғыш орандары яңғыратыр
көн был.
- 17 «Кешеләргә бәлә күндерермен,
Һуқыр һымак кайза барғандарын
белмәстәр,
Сөнки Миңә каршы гонаһ
кылдылар, – ти Раббы. –

- Шуға күрә кандары
һыу һымак ағыр,
Эсәктәре тиреҫ һымак тузрап ятыр.
- 18 Раббының асыу көнөндә
Алтын-көмөш уларзы коткара
алмаҫ,
Раббының көнсөллөк уты ерзә
ялмап алыр,
Раббы ерзә йәшәгәндәрзәң барыһын
Көтмәгәндә кырып һалыр».

Тәүбәгә сажырыу

- 2** ¹ Әй оятһыз халык, йыйыл, туплан!
² Һеззәң өстән карар кылынғансы,
Кәбәк кеүек осоп көн үткәнсе,
Раббының дәһшәтле ярһыуы,
Раббының асыу көнө
Өстөгөзгә килеп ябырылғансы
йыйылығыз!
- ³ Раббыны эзләгез,
Илдең итәғәтле әзәмдәре,
Раббы канундарын үтәүселәр,
Хаклык эзләгез,
Тыйнак булығыз –
Бәлки, Раббының асыу көнөндә
Боҫоп калыу һезгә насип булыр.

Раббының пелештизәрзә хөкөм итеүе

- ⁴ Газа калаһын ташлап китерзәр,
Ашкылон бушлыкка әйләнәр,
Ашдод төш мәлендә кыуылыр,
Ғәкрон тамырынан йолкоп алыныр.
- ⁵ Диңгез буйында йәшәүселәрзәң,
Керети көүеменең башына бәлә!
Пелештизәр ере Кәңгән,
Раббының һүзе һиңә каршы:
«Мин һине кырам,
Бер кешендә лә тере
калдырмайым!» – ти Ул.
- ⁶ Диңгез ярындағы ил – көтөүлек,
Һарык көтә торған болонлок
Куйзәр өсөн ялан кәртә булыр.
- ⁷ Йәһүзә нәселенең һау калғандары
Был ерзәрзә тәйәк итер,
Улар бында малын көтәр;

Ашкылон өйзәрәндә кисен
хэл йыйыр,
Сөнки Аллалары Раббы
уларзы хәстәрләр,
Элекке именлекте кире кайтарыр.

***Раббының Моавжа һәм
гаммондарға хөкөмө***

8 «Мин Моавтың әйткән әр һүзәрән,
Гаммондарзың хурлауын ишеттем.
Улар Минең халкымды
мәсхәрәленә,
Уның ерзәрәндә һауаланып
танау сөйзө.

9 Шуның өсөн,
барлығым менән ант итәм, –
ти Күк ғәскәрзәре Раббыһы,
Исраил Аллаһы. –

Моав Содом һымак булыр,
Гаммон ерзәре – Гамора кеүек.
Уларзы кый үләне басып китер,
Басыузары татырланыр,
Ерзәре мәңгелек сүлгә әйләнәр.
Халкымдың тере калғандары
уларзы талап,

Ерзәрен үззәрәнә милек итеп алыр.
10 Тәкәбберлектәре өсөн,
Күк ғәскәрзәре Раббыһы халкын
мысқыл итеп түбәнһеткән,

Уларзы хурлаған өсөн яза был.
11 Раббы уларзы дәнһәткә һалыр,
Ер йөзөндәге бар илаһтарзы юкка
сығарыр.

Кешеләрзең һәр береһе үз иленән,
Алыстарза йәшәгән һәр халык
үз төбәгенән
Уға сәждә кылыр.

Раббының Ашшурға хөкөмө

12 Әй Куш халкы, һез зә
Минең кылысымдан үләрһегез».

13 Раббы кулын төньяк тарафына
һузып,
Ашшурзы юк итер,
Ниневенән тик хараба калыр,

Ул сүллек һымак коро ергә әйләнәр.
14 Унда мал-тыуар һәм
Һәр төрлө кош-кейек хэл йыйыр,
Аунап ятқан бағана баштары
араһында

Ябалактар менән терпе йәшәр,
Тәзрәләрзән кош тауышы ишетелер.
Кедр көплөгә айырылып төшкән
Ишек тупһаларында қозғон
кысқырыр.

15 Хәүефһез йәшәгән
бөйөк каламы был?

Мактанып эстән генә:
«Донъяла миңә тиңдәр юк», –
тип әйтә ине;

Бына хәзер инде ул хараба,
Кош-кейектәр өсөн оя булды!
Үткән-һүткән һәр кем мәсхәрәләп,
Һызғырып ебәрер, бот сабыр.

Йәрусалимгә кайғы

З ¹ Фетнәсел, бозок, залим калаға
кайғы!

² Ул әйткәндәргә қолак һалманы,
Һабак алманы, өмөтөн Раббыға
бағламаны,

Аллаһына һыйынманы.
³ Башлыктары – ырылдаған арысһан,
Хөкөмсәләре төнгө бүреме ни,
Таң атыуға һис бер нәмә
калдырмастар.

⁴ Пәйғәмбәрзәре – тәкәббер,
алдаксы әзәм,
Каһиндары изге урынды нәжесләй,
Канунды аяк астына һалып тапай.

⁵ Әммә һаман кала әсендәге Раббы
ғәзел,

Ул яуызлык кылмай;
Һәр иртә һайын Үз хөкөмөн сығара,
Һәр бер таңда – һис тә кисектермәй!
Әммә залимдар оялыу белмәй.

⁶ «Мин көүемдәрзе кырып
ташланым, – ти Раббы. –
Кәлғәләрен қолаттым,
Урамдары буп-буш калды,

Улар аша үтеп йөрөүсе юк.
Калалары харабала ята,
Эзәми зат унда калмаған.
7 Инде һин, Йәрусәлим, Минән
курқырһың,
Ниһайәт үзеңә һабак алырһың,
тип уйлағайным.
Шул сағында йәшәгән урының
имен булып,
Минең язаларым урап үтер ине.
Әммә һез бары яуызлык кына
эшләнегез».

8 «Шуға күрә килеүемде көтөгөз, –
ти Раббы. –
Ул көндө һезгә каршы шәһәзәт
кылырмын.
Минең карарым шулай:
Ярһуымды, уттай асыуымды
Өстәрәнә койоп түгер өсөн,
Бар кәүемдәрзе, батшалыктарзы
йыям,
Көнсәллөк утым бөтөн ер йөзөн
ялмап йотор».

Раббы дәһиәтенән котолоу

9 «Шунан Раббыны исеме менән
сакырһындар,
Бергәләшеп Уға
хезмәт итһендәр өсөн,
Мин халыктарзың ауызын пак
кылырмын.
10 Мин кыуып тараткан,
Миңә ғибәзәт кылған халкым
Куштың йылғалары аръяғынан
Миңә қорбандар килтерер.
11 Ул көн һин, эй Йәрусәлим,
Миңә каршы кылған
гонаһтарың менән
Үз-үзеңде улай хурламаһың,
Сөнки Мин һинең араңдан
Затлылығы менән мактанғанды
Алып ташлармын,

Инде һин Минең изге тауымда
Эреләнеп маһаймаһың.
12 Араңда бары тыңлаусан, күндәмдәр
калып,
Улар Раббы исеменә өмөт бағлар.
13 Исраилдың тере калғандары
Ғәзелһезлек кылмаһ, ялған һөйләмәһ,
Ауыззарында мәкерле һүз булмаһ.
Яланда утлап йөрөгән
күйзар һымак
Тамактары туйғас, ятып
ял итерзәр,
Уларзы һис кем куркытмаһ».

Һөйөнөс йыры

14 Йырла, эй Сион-кыз*,
Кыуан Исраил!
Бар күңелдән кыуан,
Күңел ас, эй Йәрусәлим-кыз!
15 Раббы һинә сығарған һөкөмөн
кире алды,
Дошманыңды кыуып таратты.
Раббы, Исраил батшаһы, һинең
менән,
Хәзер яуызлыктан куркма инде.
16 Шул көндө Йәрусәлимгә:
«Куркма, Сион!
Кулдарың хәлһезләнемәһен!» –
тип әйтерзәр.
17 Һинең менән Аллаң Раббы,
Һиңә котолоу алып киләсәк
көслә яугир!
Ул һинең өсөн шатланыр һәм
тантана итер,
Һине мөхәббәте менән яңыртыр,
Шатлык йыры менән күңел асыр,
18 Гүйә байрам көнөндөгә һымак.
«Афәттәрәнде һепереп түгәм, –
ти Раббы. –
Хурлык кисермәһең бүтән.
19 Бына шундай вақыт килер:
Мин һине изгәндәрзе язалармын,
Акһактарзы коткарырмын,

* 3:14 Сион-кыз – Сион тауында урынлашқан Йәрусәлим калаһының шиғри атамаһы. Бында һәм башка шундай урындарҙа Сион һәм Йәрусәлим катын-кызға тиңләштерелә.

Кыуып таратылгандарзы
йыйырмам;
Кайза кәмһетелгәндәр, шул ерзә
Уларға мактау һәм шөһрәт
казандырмам.
20 Шул вакытта бөтәгеззе лә
туплармам,

Шул дәүерзә һеззе кире
кайтарырмам,
Ерзәге бөтә халыктар араһында
Һезгә мактау, дан казандырмам,
Элекке именлекте бирермен,
Быны үз күзегез менән күрерһегез», –
Раббы шулай тип белдерә.

Хаггай пәйғәмбәр китабы

Зур булмаған был китапта ике пәйғәмбәрлек бар, һәм без уларҙың қасан һәм ниңә әйтелгәнен яқшы беләбез. Безҙең эраға тиклем 586 йылда Йәрусәлимдәге Алла қорамы Вавилон (йәки Бабил) ғәскәре тарафынан юк ителә. Вавилонды фарсылар басып алып, Фарсы батшаһы Кир безҙең эраға тиклем 537 йылда йәһүдтәргә (йәки еврейҙарға) әсирлектән тыуған илдәрәнә қайтырға рәхсәт иткәндән һуң, йәһүдтәр Алла өсөн яңы қорам төзөй башлай. Әммә ақса етмәгәнлектән һәм күрше халықтарҙың қаршылыҡ күрһәтеүе арқаһында эштәр туктап қала.

Безҙең эраға тиклем 520 йылда, Фарсы империяһындағы сәйәси бола вақытында, Алла Үзенең пәйғәмбәре, Зәкәрьяһ пәйғәмбәрҙең замандашы Хаггай аша йәһүд халқына қорам төзөлөшкә яңыртуу кәрәклегә тураһында хәбәр ебәрә. Хаггайдың әйткәнен тыңлап, халыҡ төзөлөшкә тотона, һәм Алла уларға фатихаһын вәғәзә итә. Шулай уҡ Ул йәһүд батшаһы Дауыттың токомонан булған Йәһүзә хақимы Зеруббавелды был төзөлөшкә етәкселек итергә һәм бөйөк эштәр башқарырға тип һайлап қуя.

Йәрусәлим қорамын қайтанан төзөү хақында бойорок

1 ¹ Дарий батша тәхеткә ултырғандың икенсе йылында, алтынсы айҙың беренсе көнөндә, Йәһүзәнең өлкә башлығы Шеалтиил улы Зеруббавелға һәм баш қажин Йеһосадақ улы Йеһошуағқа Хаггай пәйғәмбәр аша Раббы һүзе булды:

² – Күк ғәскәрҙәре Раббыһы былай ти: «Был халыҡ, Раббы йортон төзөргә вақыт етмәне әле, – тип әйтә».

³ Бына Раббы Хаггай пәйғәмбәр аша ошондай һүз еткерҙе:

⁴ – Раббы йорто емерек килеш ятқанда, һезҙең үзегеҙгә күркәм йорттарҙа йәшәргә вақыт еткәнме?

⁵ Шуға былай ти Күк ғәскәрҙәре Раббыһы:

«Қарағыз, һез нисек йәшәйһегеҙ,

⁶ Күп сәсәһегеҙ – аз ураһығыз, Ашайһығыз, әммә туймайһығыз, Эсәһегеҙ – һыуһынығыз қанмай,

Кейенәһегеҙ зә, йылынмайһығыз, Эшләйһегеҙ, әммә янсығығыз тишек».

⁷ Былай ти Күк ғәскәрҙәре Раббыһы:

«Қарағыз, һез нисек йәшәйһегеҙ!

⁸ Тауға сығып ағас әзерләгеҙ,

Минең күңелемә хуш килерлек,

Мине данларлыҡ йорт төзөгөҙ, –

⁹ Раббы шулай тип белдерә. –

Күп теләһегеҙ зә аз алаһығыз,

Азын да өйгә алып қайтаһығыз,

елгә осорам.

Нилектән? – ти Күк ғәскәрҙәре

Раббыһы. –

Сөнки Минең йорттом емерек ята,

Һез үз өйөгөҙгә хәстәрләйһегеҙ.

¹⁰ Шул арқала күк һезгә ысығын,

Ер уңышын бирмәй.

¹¹ Ергә, тауҙарға, игенгә, йөзөмгә һәм

зәйтүнгә –

Ерзә үскән бөтә нәмәгә;

Кешегә һәм мал-тыуарға,

Қулығыҙың барса хезмәтенә

Мин қоролоқ иғлан иттем».

Жорамды аякка бастыра башлау

¹² Шеалтиил улы Зеруббавел менән баш каһин Йеһосадак улы Йеһошуағ һәм иҫән калған халык Аллалары Раббының әйткәненә, Уның тарафынан ебәрелгән Хаггай пәйғәмбәрҙең һүҙенә колак һалды. Халык Раббынан куркты.

¹³ Раббы илсеге Хаггай халыкка Раббы һүҙен еткереп былай тине:

– Мин һезҙең менән, – ти Раббы.

¹⁴⁻¹⁵ Раббы Йәһүҙәнең өлкә башлығы Шеалтиил улы Зеруббавелдың, баш каһин Йеһосадак улы Йеһошуағтың, халықтың иҫән калғандарының бөтәһенә рухына кеүәт бирҙе һәм улар Дарий батша тәхеткә ултырғандың икенсе йылында, алтынсы айҙың егерме дүртенсе көнөндә, Аллалары, Күк ғәскәрҙәре Раббыһының йортоңда эшкә тотондо.

Яңы жорам күркәмерәк һәм данлырак булып

2 ¹ Етенсе айҙың егерме беренсе көнөндә Хаггай пәйғәмбәр аша Раббы һүҙе булды:

² – Йәһүҙәнең өлкә башлығы Шеалтиил улы Зеруббавелға, баш каһин Йеһосадак улы Йеһошуағка, халықтың иҫән калғандарына әйт:

³ «Арағыҙҙа кайһығыҙ Раббы йортоң әүәлге шөһрәтендә күрҙе? Хәҙер һез уны һиндәй хәлдә күрәһегеҙ? Ул һезгә юк-бар кеүек кенә булып күренмәйме?»

⁴ Ләкин рухыңды нығыт, Зеруббавел, – ти Раббы, – рухыңды нығыт, баш каһин Йеһосадак улы Йеһошуағ, рухыңды нығыт, был илдең бар халкы, – тип белдерә Раббы. – Мин һезҙең менән, – ти Күк ғәскәрҙәре Раббыһы. – Шуға ла эшләгеҙ. ⁵ Мысырҙан сыккан сағығыҙҙа Мин һезҙең менән төзөгән килешеү буйынса Рухым – һезҙең арала. Куркмағыҙ!»

⁶ Күк ғәскәрҙәре Раббыһы былай ти:

«Тағы бер аҙан Мин күк менән ерҙе, Диңгез менән коро тупракты тетрәтәсәкмен.

⁷ Мин бар халыктарҙы дер һелкетәм, Уларҙың хазинаһы бында ағылып, Мин был Йортто данға күмәсәкмен». Күк ғәскәрҙәре Раббыһы шулай ти.

⁸ «Көмөш – Минеке, алтын – Минеке, – тип белдерә Күк ғәскәрҙәре Раббыһы. –

⁹ Был йорт элеккәнән шөһрәтләрең булып, – ти Күк ғәскәрҙәре Раббыһы. –

Мин был урынға тыныслыҡ бирәм», – ти Күк ғәскәрҙәре Раббыһы.

Хәләл һәм хәрәм тураһында

¹⁰ Дарий батша тәхеткә ултырғандың икенсе йылында, туғызынсы айҙың егерме дүртенсе көнөндә, Хаггай пәйғәмбәргә Раббы һүҙе булды:

¹¹ – Күк ғәскәрҙәре Раббыһы былай ти: «Каһиндарҙан ошондай хәлгә баһа биреүен һора. ¹² Кемдер берәү хәләл итте кейеменә итәгенә төрөп алып китеп бара, ти, һәм итәге менән икмәккә, өйрөгә, шарапка, зәйтүн майына йәки башка төр азыкка кағылды, ти. Был ризыҡ хәләл булырмы?»

– Юк, – тине каһиндар.

¹³ – Әгәр ҙә был ризыҡка мәйеткә кағылып нәжесләнгән кеше тейһә, был азык хәрәм булырмы? – тип һораны Хаггай.

– Хәрәм булып, – тине каһиндар.

¹⁴ Шул сағында Хаггай былай тине:

– Раббы: «Минең алдымда был кешеләр, был халыҡ та ана шулай, – тип белдерә, – уларҙың бар ғәмәлдәре лә, килтергән бөтә корбандары ла – хәрәм.

Раббының бәрәкәт бирәсәге

¹⁵ Бөгөнгө көндән алып артабан нимә булырын күҙәтегеҙ. Раббы йортоңа нигеҙ ташы һалынғансы, ¹⁶ эштәрегеҙ һисек бара ине? Егерме үлсәм иген алам тип келәткә барҙыһиһәң – бары ун ғына, илле үлсәм шарап һоһам тип йөзөм һыккыска барҙыһиһәң – унда бары егерме үлсәм генә була торғайны.

¹⁷ Мин һезгә кыуан ел, боз-борсақ ебәр-зем, сәсеүлегегеззе үңәз кырзы, хезмәт емештәрегеззе харап иттем, ләкин һез Миннең хозурыма кайтманығыз, – тип белдерә Раббы. – ¹⁸ Бынан ары туғызынсы айзың егерме дүртенсе көнөнән, Раббы йортонан игеһез һалынған көндән, алып, һеззең менән нимә булырын күзәтеһез.

¹⁹ Келәттәрзә орлок калғанмы ни? Йөзөм дә, инжир зә, анар менән зәйтүн ағасы ла әлегәсә емеш бирә алманы. Ләкин бынан ары Мин уларға бәрәкәт язуырасакмын».

Зеруббавелға бирелгән вәғәзә

²⁰ Айзың егерме дүртенсе көнөндә Хаггайға йәнә Раббы һүзе булды:

²¹ – Йәһүзәнәң өлкә башлығы Зеруббавелға әйт:

«Мин күк менән ерзә һелкетәсәкмен.
²² Батша тәхеттәрен түңкәрәм,
 Кәүемдәрзең батшалыктарының
 көсөн какшатам,
 Яу арбаларын кешеләре менән
 бергә аузарам,
 Бер-береһенә каршы алышта
 һыбайлылар аттары менән
 бергә дөмөгөр.

²³ Ул көндә, – тип белдерә Күк гәскәрзәре Раббыһы, – Мин һине, колом Миннең Шелалтиил улы Зеруббавел, алырмын, мөһөр йөзөгө кеүек итермен, сөнки һине һайланым». Күк гәскәрзәре Раббыһы шулай тип белдерә.

Зәкәрьяһ пәйғәмбәр китабы

Зәкәрьяһ пәйғәмбәр безең эраға тиклем 520-518 йылдарға, Хаггай пәйғәмбәр менән бер үк вақытта, Вавилон (йәки Бабил) әсирлегенән тыуған иленә әйләнеп кайткан йәһүд-тәргә (йәки еврейзарға) Алла һүзен еткерә, әммә Зәкәрьяһ китабы күләмләрәк һәм аңлау өсөн катмарлырак.

Дауыт батша токомонан булған Зеруббавел һәм баш каһин Йеһошуағ етәкселеге астында халык бик тырышып Алла қорамын емереклектән тергеҙергә тотона. Ә Зәкәрьяһ, Хаггай пәйғәмбәр менән бергә, Алла хәстәрлеге һәм курсалауы хақында халықтың иҫенә төшөрөп, дәртләндереп тора.

Китапты ике төп өлөшкә бүлеп қарарға мөмкин. 1) 1–8-се бүлектәрзә Алла Зәкәрьяһқа ебәргән һигез күренмеш һәм уларға бәйләнгән нәсихәттәр менән вәғәзәләр һүрәтләнә. Был күренмештәр һигеззә Йәрусәлим менән қорамды тергеҙеүгә, иһраилдарзың гонаһтарзан пакланыуына, уның яқты киләсәгенә қағыла. Был бүлектәрзә катмарлы образдар күп, уларҙа ла үткән быуаттарзағы Алла пәйғәмбәрзәренәң һүззәренә һылтанмалар оһрай. 2) 9–14-се бүлектәрзә Алланың Үз доһмандарын хөкөм итеүе, шулай ук ғәзеллектә һәм иһменлектә тергеҙеү өсөн Ул һайлап қуйған батшаның киләсәге тураһындағы пәйғәмбәрлектәр тупланған.

Тәүбәгә сақырыу

1 ¹ Дарий батша тәхеткә ултырғандың икенсе йылында, һигезенсе айҙа Ғиддонан тыуған Бәрәхъяһтың улы Зәкәрьяһ пәйғәмбәргә Раббы һүзе булды:

² – Раббы ата-бабаларығызға бик нык аһуланды. ³ Шуға күрә халыққа әйт, Күк ғәскәрзәре Раббыһы былай ти: «Миңә кайтығыз, Мин дә һезгә кайтырмын». Шулай ти Күк ғәскәрзәре Раббыһы.

⁴ – Ата-бабаларығыз кеүек булмағыз! Әүәлге пәйғәмбәрзәр уларға әйтә килде, Күк ғәскәрзәре Раббыһы: «Яман юлдарығыззы һәм бозок ғәмәлдәрегеһезе ташлағыз, Миңә кабат кайтығыз», – тип киҫәтә, тине. Әммә улар ишетмәне, әйткәндәремә қолак һалманы, – тип белдерә Раббы. – ⁵ Кайза хәзәр һезең ата-бабаларығыз? Ә ул пәйғәмбәрзәр мәңгелекме? ⁶ Колдарым пәйғәмбәрзәр аша бойорған һүззәрем һәм қағизәләрем ата-бабаларығызға барып етмәнеме ни?

Уларҙа Миңә кире кайтып: «Күк ғәскәрзәре Раббыһы қыуған юлдарыбызға һәм қылған ғәмәлдәребезгә күрә безгә нимә эһләргә ниәтләһә, шуны тормошқа аһырзы», – тинеләр.

Беренсе күренмеш: һыбайлылар

⁷ Дарий батша тәхеткә ултырғандың икенсе йылында, ун беренсе ай булған шеват айының егерме дүртенсе көнөндә Ғиддонан тыуған Бәрәхъяһтың улы Зәкәрьяһ пәйғәмбәргә Раббы һүзе булды. Зәкәрьяһ былай тине:

⁸ – Төндә күрҙем: үзән буйындағы мирт ағастары араһында ерән атқа атланған бер әзәм тора. Артында ерән, туры һәм ақ аттар бар ине. ⁹ «Хақимым, был нимәне аңлата?» – тип һораным. Минең менән һөйләшкән фәрештә: «Һиңә уларзың нимә аңлатканын күрһәтермен», – тип яуапланы.

¹⁰ Мирт ағастары араһында торған кеше: «Былар Раббы тарафынан донъяны байқап сығыр өсөн ебәрелгәндәр», – тине.

¹¹ Улар мирт араһында торған Раббы фәрештәһенә: «Донъяны байкап сықтык, – тинеләр. – Ер йөзө тыныс һәм имен-аман».

¹² Шунан Раббы фәрештәһе: «Эй Күк ғәскәрҙәре Раббыһы, етмеш йыл буйы асыланған Йәрүсәлимгә һәм Йәһүзә калаларына тағы ла касанға тиклем мәрхәмәт күрһәтмәйсәкһең?» – тине. ¹³ Раббы минең менән һөйләшкән фәрештәгә йылы, йыуаткыс һүзҙәр менән яуап кайтарҙы. ¹⁴ Минең менән һөйләшкән фәрештә: «Иҫлан ит! Күк ғәскәрҙәре Раббыһы: „Йәрүсәлим менән Сион өсөн йәнем әсей, – ти. – ¹⁵ Ә еңел йәшәгән кәүемдәргә бик асылулымын, сөнки Мин үтә асылулы булмаған сакта, улар Минең халқыма карата яуыз ғәмәлдәрен арттырҙы“».

¹⁶ Шуға күрә Раббы былай ти: „Йәрүсәлимгә мәрхәмәтемде кайтарам, – тип белдерә Күк ғәскәрҙәре Раббыһы. – Йортом унда кабаттан төзөлөр һәм үлсәү ебе йәнә Йәрүсәлим өстөнән һузылыр“.

¹⁷ Һин тағы ла шуны иҫлан ит, Күк ғәскәрҙәре Раббыһы былай ти: „Калаларымда тағы муллыҡ тулып ташып торор. Раббы Сионды йыуатыр, Йәрүсәлимде кабаттан Үзенә һайлап алыр“».

Икенсе күренмеш:

дүрт мөгөз менән дүрт оҫта

¹⁸ Күземде калкытып караһам: дүрт мөгөз күрҙем. ¹⁹ Үзем менән һөйләшкән фәрештәнән:

– Был нимә? – тип һораным.

– Былар – Йәһүзә, Исраил һәм Йәрүсәлим халыктарын һөзөп тараткан мөгөзҙәр, – тип яуап бирҙе ул.

²⁰ Шунан Раббы миңә дүрт тимерсенә күрһәттә.

²¹ – Былар нимә эшләргә килә ята? – тип һораным.

– Был мөгөзҙәр Йәһүзә халкын шундай итеп таратты, бер кем дә башын калкыта

алманы, – тип яуап кайтарҙы Ул. – Ә был оҫталар, Йәһүзә халқына мөгөз күтәргән кәүемдәрҙең мөгөзөн һындырып, коттарын алырға килә.

Өсөнсө күренмеш:

үлсәү ебе

2 ¹ Мин башымды күтәрәп караным да кулына үлсәү ебе тоткан бер кешене күрҙем.

² – Кайҙа китеп бараһың? – тип һораным.

– Йәрүсәлимде үлсәйем. Аркырыһы, буйы күпме икәнән белергә китеп барам, – тип яуапланы был кеше.

³ Минең менән һөйләшкән фәрештә эргәмдән китә башлағайны, икенсе бер фәрештә уның каршыһына сықты ла:

⁴ – Йүгер, ул егеткә әйт: «Әсендә иҫәпһезһанһыҙ халыҡ һәм мал-тыуар йәшәгәнлектән, Йәрүсәлим диуарһыҙ кала булыр. ⁵ Мин Үзем уның әйләнәһендә утлы диуар, әсендә шөһрәт буласакмын, – тип белдерә Раббы».

Раббының һөргөндәгеләрҙе үз

илдәрәһә сажырыуы

⁶ – Эй, әйзәгез! Төнъяк илдән касығыҙ, – Раббы шулай тип белдерә. – Сөнки Мин һезҙе күктәң елеләй дүрт тарафка ебәрҙем. ⁷ Бабилда йәшәгән Сион халкы, касып котолоғоҙ!

⁸ Күк ғәскәрҙәре Раббыһы Үзенә шөһрәте һақына мине һезҙе талаған кәүемдәр алдына ошо хәбәрҙе әйтергә ебәрҙе: «Һезгә қағылған кеше Минең күз алмама қағыла. ⁹ Бына Мин ул кәүемдәргә каршы кулымды күтәрәм һәм улар үзҙәренең колдарына табыш булыр».

Шул сағында һез мине Күк ғәскәрҙәре Раббыһы ебәргәнән аңларһығыҙ.

¹⁰ – Эй Сион-кыҙ*, кыуан, күңел ас! Бына Мин киләм, арағыҙҙа төйәкләнәсәкмен, – тип белдерә Раббы. – ¹¹ Ул кәндә бик күп халыктар Миңә, Раббыға, килеп кушылып һәм Минең халкым булыр.

* **2:10** Сион-кыҙ – Сион тауында урынлашкан Йәрүсәлим калаһының шиғри атамаһы. Бында һәм башка шундай урындарҙа Сион һәм Йәрүсәлим катын-кыҙға тиңләштерелә.

Шул сакта һез мине Күк ғәскәрзәре Раббыһы ебәргәнән аңларһығыз.

¹² Раббы Йәһүзәне изге тупрактағы Үз өлөшө буларак биләмә итеп алып, ә Йәрүсәлим тағы Раббының Үзенә һайлап алған калаһы булып. ¹³ Шымығыз барығыз за Раббы алдында! Раббы Үзенә мөкәддәс торлағынан калка!

***Дүртенсе күренмеш:
баш каһин Йеһошуағ***

3 ¹ Шунан Раббы миңә Раббы фәрештәһе алдында басып торған баш каһин Йеһошуағты күрһәтте. Йеһошуағтың уң яғында шайтан* уны ғәйепләп тора ине. ² Әммә Раббы шайтанға:

– Әй шайтан! Әйзә һине Раббы туктатын! Әйе, Йәрүсәлимде һайлаған Раббы һине туктатын! Был әзәм уттан тартып алынған торонбашка окшамағанмы ни? – тине.

³ Йеһошуағ фәрештә каршыһында бысранып бөткән кейемдә тора ине. ⁴ Фәрештә үзенә янындағыларға:

– Уның бысрак кейемдәрен систерегез! – тине. Шунан Йеһошуағка:

– Бына кара, ғәйебеңде алып ташланым, – тип өндәште. – Һиңә байрам кейемдәре кейзәрәм.

⁵ Мин иһә:

– Башына ла таза сәллә кейзәрһендәр, – тинем. Башына таза сәллә урап, өстөнә кейендерзеләр. Раббы фәрештәһе уның эргәһендә торзо.

⁶ Шунан Раббы фәрештәһе Йеһошуағка өгөт-нәсихәт кылып әйтте:

⁷ – Күк ғәскәрзәре Раббыһы былай ти: «Әгәр Минең юлымдан йөрөһәң, кушкандарымды теүәл үтәһәң, йортомда етәкселек итерһәң, ихаталарымды ла һин карарһың. Мин һиңә ошонда торғандар араһында йөрөргә хокук бирермен.

⁸ Әй баш каһин Йеһошуағ, һин һәм каршында ултырған хезмәттәштәрең, тың-

лағыз! Сөнки һез – киләсәктә буласак вакиғаларзың билдәләре. Мин Үземдәң коломдо – Үсентемде* алып киләсәкмен. ⁹ Бына, Мин Йеһошуағ алдына куйған таштың ете кыры бар. Уның өстөнә бер языу уйып язасакмын, – ти Күк ғәскәрзәре Раббыһы. – Бер көн эсендә был илдең ғәйебен юйып ташлаясакмын. ¹⁰ Ул көндө һәр берегез үзенә якынын йөзөм, инжир ағастары астында бергәләшеп ултырырға сақырыр», – тип белдерә Күк ғәскәрзәре Раббыһы.

***Бишенсе күренмеш:
шәмдәл һәм зәйтүн ағастары***

4 ¹ Минең менән һөйләшкән фәрештә тағы килде лә мине йоконан уяткан һымак уятты.

² – Нимә күрәһең? – тип һораны.

– Саф алтындан бер шәмдәл күрәм, – тип яуапланым. – Уның башында зәйтүн майы өсөн бер һауыт, һауыт өстөндә ете шәм, шәмдәрзә етешәр көпшә. ³ Шәмдәлдең янында, береһе майлы һауыттың уң, икенсеһе һул яғында, ике зәйтүн ағасы бар.

⁴ Үзем менән һөйләшкән фәрештәнән:

– Былар нимә ул, һакимым? – тип кызыкһындым.

⁵ – Уларзың нимә аңлатканын белмәйһеңме ни? – тип һораны фәрештә.

– Юк, һакимым, – тип яуап кайтарзым.

Шунан ул миңә:

⁶ – Раббының Зеруббавелға һүзе былай: «Көс менән дә түгел, кеүәт менән дә түгел, бары Минең Рухым менән уңыш қазанырһың. Шулай ти Күк ғәскәрзәре Раббыһы. ⁷ Әй бейек тау, Зеруббавел алдында нимәһең һин? Һин бер тигезлек кенә булып қалырһың! „Ниндәй күркәм! Ниндәй күркәм!“ – тигән тауыштар астында Зеруббавел қорамдың башын ослап қуйыр ташты алып сығасак».

⁸ Миңә тағы Раббы һүзе булды:

* 3:1 *Шайтан* – йәһүд телендә «сатан» – «каршы тороусы, ғәйепләүсе, кешегә яла яғыусы» тигән мәғәнәлә.

* 3:8 *Үсенте* – қарағыз: «Йермеяһ», 23:5; 33:15.

9 – Был корамға Зеруббавелдың кулдары нигез һалды һәм уның кулдары корамды төзөп бөтәсәк.

Шул вақытта мине һезгә Күк ғәскәрзәре Раббыһы ебәргәнән аңларһығыз. ¹⁰ Кем был көндө башланған эште әһәмиәтһез тип хисаплай алыр? Был көндө кешеләр Зеруббавелдың кулында ауыртмак күреп шатланыр.

Был ете шәм иһә – Раббының бөтә ер йөзөн байкаған ете күзе ул.

¹¹ Мин фәрештәнән:

– Шәмдәлдең уң һәм һул яғындағы зәйтүн ағастары нимәнә аңлата? – тип һораным.

¹² Шунан тағы:

– Алтын кеүек май ағызған ике алтын көпшә янындағы ике зәйтүн ботағы нимә аңлата? – тип өстәнем.

¹³ – Уларзың нимә аңлатканын белмәйһеңме? – тип һораны фәрештә.

– Белмәйем, һакимым, – тип яуапланым.

¹⁴ – Былар – бөтә донъяның Һакимына хезмәт иткән, зәйтүн майы менән мәсәкләнгән ике кеше, – тине фәрештә.

Алтынсы күренмеш:

осоп йөрөгән төргәк китап

5 ¹ Күззәремде күтәрәп караһам: бер төргәк китап осоп йөрөй.

² Фәрештә минән:

– Нимә күрәһең? – тип һораны.

– Осоп йөрөгән бер төргәк китап күрәм. Озонлоғо егерме терһәк, киңлеге ун терһәк, – тип яуапланым.

³ – Бөтә ер йөзөнә яуасак ләғнәт был, – тине фәрештә. – Уның бер яғында язылғанса, урлашқан һәр кеше язаһыз калмаясак. Икенсе яғында язылғанса, ялған ант иткәндәр кыуыласак. ⁴ «Был ләғнәтте Мин ебәрзәм, – тип белдерә Күк ғәскәрзәре Раббыһы. – Ул бурзың һәм Минең исемем менән ялған ант итеүсенең өйөнә инәсәк. Ул был өйзә ундағы һәр бер ағас киçеге, һәр

бер таш онталып юкка сыжканға тиклем каласак».

Етенсе күренмеш:

үлсәм һауыты эсендәге катын

⁵ Минең менән һөйләшкән фәрештә килеп:

– Күтәреләп кара әле, – тине. – Нимә сығып килгәнән күрәһең?

⁶ – Был нимә ул? – тип һораным.

– Үлсәм һауыты*, – тине һәм: – Ул бөтә ил халкының ғәйептәре менән тулы, – тип өстәне.

⁷ Бына һауыттың курғаш капкасы калкытылды. Һауыт эсендә бер катын ултыра ине. ⁸ Фәрештә:

– Ә был яманлыктың үзе, – тине лә, катынды һауыт эсенә кабат тығып, курғаш капкас менән каплап куйзы.

⁹ Башымды күтәрәп карағайным, ел сығарып төшөп килгән ике катынды күрзәм. Уларзың қаузыныкына окшаған канаттары бар ине. Улар һауытты ер менән күк араһына күтәрзә.

¹⁰ Минең менән һөйләшкән фәрештәнән:

– Һауытты кайза алып баралар? – тип һораным.

¹¹ – Шинғар* еренә, – тип яуап кайтарзы фәрештә. – Унда һауыт өсөн бер йорт төзөләсәк һәм ул шунда, үз таяуына, куйыласак.

Һигезенсе күренмеш:

дүрт яу арбаһы

6 ¹ Тағы күтәреләп караным: ике бакыр тау араһындағы тарлауыктан сығып килгән дүрт яу арбаһы күрзәм. ² Яу арбаларының беренсәһенә – ерән, икенсәһенә – кара, ³ өсөнсәһенә – ак, дүртенсәһенә алмасыуар аттар егелгәйне һәм барыһы ла көслә ине. ⁴ Минең менән һөйләшкән фәрештәнән:

– Былар нимә, һакимым? – тип һораным.

* **5:6** Үлсәм һауыты – йәһүд телендә «эфа», унда якынса 22 литр һыя.

* **5:11** Шинғар – йәғни «Бабил».

⁵ – Былар – күктән бөтә ер йөзөнөнә Хакимының хозурында торған урындан сығып килгән дүрт рухы*, – тип яуап бирҙе фәрештә. – ⁶ Кара аттар егелгән яу арбалары төньяк, ак аттар егелгән арбалар көнбайыш, алмасыуар аттар егелгән арбалар көньяк тарафка китеп бара.

⁷ Был кеүәтле аттар ер йөзөн байкап, тикшереп сығырға ашкынды. Фәрештә уларға: – Барығыз, ер йөзөн урап килегез, – тине.

Улар бөтә ер йөзөн байкарга алға ынтылды. ⁸ Фәрештә миңә былай тип кысқырҙы: – Кара, төньяк илгә киткәндәр төньякта Раббы рухын тынысландырҙы.

Йеһошуаҫка бирелгән таж

⁹ Миңә Раббы һүзе булды:

¹⁰ – Бабилдан һөргөндән кайткан Хелдайҙан, Товияһтан, Йедаҫьяһтан сазакалар ал да шул уҡ көндә Сефаньяһ улы Йошиаһтың өйөнә бар. ¹¹ Уларҙан алған алтын менән көмөштән таж яһат та баш каһин Йеһошуаҫ Йеһосадак улының башына кейҙер. ¹² Уға әйт, Күк ғәскәрҙәре Раббыһы былай ти: «Бына был Үсенте исемле узаман. Ул булған урынынан үсеп сығыр һәм Раббының қорамын төзөр. ¹³ Әйе, Раббының қорамын ул һалдырыр, шөһрәт қазаныр, тәхетендә ултырып хақимлыҡ қылыр. Тәхете янында каһин торор. Улар араһында именлек-берҙәмлек булыр. ¹⁴ Ә таж Хелдай, Товияһ, Йедаҫьяһ һәм Сефаньяһ улы Йошиаһтың хәтирәһе булып Раббы қорамында торор.

¹⁵ Алыстағылар за килеп Раббы қорамын төзөүзә қатнашыр».

Шунда мине һезгә Күк ғәскәрҙәре Раббыһы ебәргәнән аңларһығыз. Әгәр ҙә Аллағыз Раббының әйткәндәрен диқкәт менән тыңлаһағыз, быларҙың барыһы ла ғәмәлгә ашыр.

7 ¹ Дарий батша тәхеткә ултырғандың дүртенсе йылында, туғызынсы ай булған кисләу айының дүртенсе көнөндә Зәкәрьяһка Раббы һүзе булды. ²⁻³ Бейт-Ил

халқы Раббының илтифатын қазаныр өсөн Саресерҙы, Рәғәм-Мәләхте һәм уларҙың кешеләрен Күк ғәскәрҙәре Раббыһы қорамындағы каһиндарҙан һәм пәйғәмбәрҙәрҙән: «Озақ йылдар без бишенсе айҙа хәсрәткә сорналып ураза тотабыз. Артабан да шулай итәйекме?» – тип һорарға ебәргәйне.

⁴ Миңә Күк ғәскәрҙәре Раббыһының һүзе булды. Ул былай тине:

⁵ – Бөтә ил халқына һәм каһиндарға әйт: «Етмеш йыл буйы бишенсе һәм етенсе айҙарҙа ураза тотҡанда һәм кайғырғанда һез Минең өсөн ураза тоттоғозмо ни? ⁶ Ашағанда һәм эскәндә һез үзегеҙ өсөн ашап-эсмәйһегеҙме ни? ⁷ Йөрүсәлим менән уның эргәһендәге қалалар муллыҡта ғүмер иткән, Негевта һәм Шефелала кешеләр күпләп йәшәгән осорҙарҙа уҡ Раббы элекке пәйғәмбәрҙәре аша ошоларҙы әйтмәй инеме ни?»

⁸ Зәкәрьяһка Раббы һүзе булды:

⁹ – Күк ғәскәрҙәре Раббыһы Үз халқына: «Тоғролоқ һәм ғәзеллек менән хөкөм итегеҙ, бер-берегеҙгә миһырбанлы һәм рәхимле булығыз. ¹⁰ Тол қатынды, етемде, килмешәкте һәм фәқирҙе рәңйетмәгеҙ. Күңелегеҙзә бер-берегеҙгә қарата яуызлыҡ йөрөтмәгеҙ», – тип әйтә килде.

¹¹ Әммә улар тыңларға теләмәне, Раббыға һырттарын қуйҙы, ишетмәс өсөн қолақтарын қапланы, ¹² Күк ғәскәрҙәре Раббыһы Үз Рухы менән элекке пәйғәмбәрҙәр аша ебәргән қанунды һәм уның һүзәрен ишетмәс өсөн йөрәктәрен таш кеүек қатырҙылар. Шуларға Күк ғәскәрҙәре Раббыһы уларға бик нық асыуланды.

¹³ Раббы уларҙы сақырғанда, тыңламанлылар. «Улар сақырғанда Мин дә уларҙы тыңламаным, – ти Күк ғәскәрҙәре Раббыһы. – ¹⁴ Уларҙы ғәрәсәт кеүек үзәре белмәгән-күрмәгән көүемдәр араһына тараттым».

Уларҙан һуң ер бушап қалды, килгән-киткән кеше бөттө. Ниндәй күркәм ерҙәр бушлыҡка әйләнде.

* 6:5 Рухы – йәки «еле».

Йәрүсәлимдең кайтанан қороласағы тураһында

8 ¹ Күк ғәскәрзәре Раббыһының һүзе булды:

² – Күк ғәскәрзәре Раббыһы былай ти: «Сион өсөн йәнем әсей Минең, шуға күрә уның дошмандарына карата асыуым уғата көслө».

³ Раббы былай ти: «Сионға кайтам, Йәрүсәлимдә төйәкләнәм. Йәрүсәлим – тоғро кала, Күк ғәскәрзәре Раббыһының тауы Мөкәддәс тау тип аталасак».

⁴ Күк ғәскәрзәре Раббыһы былай ти: «Бик өлкән йәштә булғанлыктан, кулдарына таяк тоткан бабайзар һәм әбейзәр йәнә Йәрүсәлим майзандарында ултырыр, ⁵ кала майзандары унда уйнаған малайзар һәм кыззар менән тулыр».

⁶ Күк ғәскәрзәре Раббыһы былай ти: «Ул көндәр был халықтың тере калғандарының күзәндә мөмкин булмаған бер нәмә булып күрәһә, Минең өсөн дә мөмкин түгел булып күрәһәме?» Шулай тип белдерә Күк ғәскәрзәре Раббыһы.

⁷ Күк ғәскәрзәре Раббыһы былай ти: «Бына, Мин Үз халыкымды қояш сыққан һәм қояш байыған яқтағы илдәрзән қотқарасакмын. ⁸ Мин уларзы алып қайтырмын да Йәрүсәлимдә төйәкләнәрзәр. Улар Минең халыкым булыр, Мин дә уларзың тоғро һәм ғәзел Аллаһы булырмын».

⁹ Күк ғәскәрзәре Раббыһы былай ти: «Күк ғәскәрзәре Раббыһының қорамының нигеҙе һалынған көндә унда пәйғәмбәрзәрзәң һүзәрән ишеткәндәр, қулығыҙға кеуәт өстәһән! ¹⁰ Ул көндәргә тиклем кешенең һәм малдың әше өсөн хезмәт һақы түләнмәй ине. Килгәнгәлә, киткәнгәлә дошмандарҙан тынғылык булманы. Сөнки Мин кешеләрзә бер-берәһәнә қаршы қуйғайным. ¹¹ Әммә хәзәр был халықтың иҫән калғандарына бөтөнләй башқа мөнәсәбәттә булырмын, – тип белдерә Күк ғәскәрзәре Раббыһы. –

¹² Именлектә сәсерзәр, йөзөмдәре емеш, ерзәре уңыш бирер, күктән ысық төшөп торор. Быларзың барыһын да һөргөндән әйләһәнәп қайтқан халыққа мөлкәт итеп тапшырырмын. ¹³ Һеҙҙе қотқарырмын, әй Йәһүзә һәм Исраил халқы! Һеҙ нисек кәүемдәр араһында ләғнәт өлгөһө булһағыҙ, хәзәр фатиха-бәрәкәт үрнәге булырһығыҙ. Қурқмағыҙ, кулдарығыҙ көслө булһын!»

¹⁴ Күк ғәскәрзәре Раббыһы былай ти: «Ата-бабаларығыҙ Мине асыуандырғас, башығыҙға бәлә-қазә ебәрәргә ниәтләһәм, – ти Күк ғәскәрзәре Раббыһы, – һәм уйымдан кире қайтманым. ¹⁵ Инде Йәрүсәлим һәм Йәһүзә халқына яқшылык эшләргә қарар иттем. Һеҙ қурқмағыҙ! ¹⁶ Былай итегеҙ: һәр кем үз яқынына дөрөсөн һөйләһән. Қала қапқаһы янындағы майзанда* хөкөм қылғанда ғәзеллеккә һәм именлеккә ынтылығыҙ. ¹⁷ Күңелегеҙзә бер-берегеҙгә карата яуызлык йөрөтмәгеҙ, ялған ант итеүзән баш тартығыҙ. Сөнки Мин быларзың барыһын да күрә алмайым». Раббы шулай тип белдерә.

Ураза көндәре шатлык һәм қыуаныс көндәре булыр

¹⁸ Миңә Күк ғәскәрзәре Раббыһының һүзе булды:

¹⁹ – Күк ғәскәрзәре Раббыһы былай ти: «Дүртенсе, бишенсе, етенсе, унынсы айзарзың уразалары Йәһүзә халқы өсөн қыуаныс һәм шатлык тулы байрамға әүерелер. Шуға күрә ғәзеллек менән именлектә яратығыҙ».

²⁰ Күк ғәскәрзәре Раббыһы былай ти: «Тағы ла халықтар, бик күп қалаларзә йәшәүселәр килер. ²¹ Бер қалала йәшәгәндәр икенсе қалала йәшәгәндәргә барып: „Әйзәгеҙ, Раббының илтифатын қазанырға барайық, Күк ғәскәрзәре Раббыһын эзләйек!“ – тиер. Тегеләре: „Мин дә барам!“ – тип яуап қайтарыр. ²² Бик күп халықтар, көслө милләттәр Күк ғәскәрзәре Раббыһын эзләп, Уның илтифатын қазаныр өсөн, Йәрүсәлимгә килерзәр».

* 8:16 *Қала қапқаһы янындағы майзанда* – боронғо замандарзә хөкөмдә қала қапқалары янында үткәргәндәр.

²³ Күк ғәскәрзәре Раббыһы былай ти: «Ул көндәрзә һәр тел һәм милләттә ун кеше бер йәһүзиҙең итәгенә йәбешеп: „Һезҙең менән барайыҡсы, сөнки Алланың һезҙең менән булғанын ишеттек“, – тип әйтер».

**Исраилдың дошмандарына
яза**

9 ¹ Әүлиәлек.
Раббы һүзе Хадрах еренә һәм
Дамаскка йүнәлтелгән.
Ысынлап та кешелектең,
Бөтә Исраил ырыуларының күзе
Раббыға төбәлгән.
2 Был һүз Хадрах менән сиктәш
Хамаһ калаһына,
Халыктары үззәрен асыллыға
һанаған
Тир менән Сидон калаларына ла
кағыла.
3 Тир үзенә бер кәлгә төзөнө;
Саң-тузан кәзәрле көмөш,
Урамдағы балсыҡ саҡлы
саф алтын йыйзы.
4 Бына бөйөк Хаким уның байлығын
тартып алып,
Мал-мөлкәтен диңгезгә ырғытыр;
Ә үзен ут тотош ялмап йотор.
5 Быны күреп Ашкылондың
кото осор;
Газа ла калтырап төшөр;
Ғәкрон куркыр, сөнки
өмөтә акланмас;
Газа батшаһыз калыр;
Ашкылонды бер кем төйәк итмәс.
6 Ашдодта катнаш канлылар
төйәкләнер.
«Пелештизәрҙең ғорурлығын
қырымын Мин.
7 Ауыззарынан канлы итте
алып ташлармын,
Теш араһынан хәрәм ризыктарын
тартып алырмын.

Исән калғандары Йәһүзәләге
һәр нәсел һымак
Аллабыззыҡы булып һаналыр.
Ғәкрон йевусизәр кеүек йәшәр.
8 Мин Үземдең қорамым янында
һакта торам:
Инде һис кем унда-бында үтеп
йөрәмәс,
Бер кем халкымды йәберләй алмас,
Инде Үземдең күззәрем унда
булыр».

Вәғзә ителгән батша

9 Шатлан, шатлан, эй Сион-кыз!
Йәрүсәлим-кыз, кыуаныслы
ауаздар һал!
Кара, батшаң килә һиңә табан;
Ул – тәкүә, еңеүсе, тыйнак-күндәм,
Ишәккә менгән, бала ишәккә.
10 «Әфраимдың яу арбаларын,
Йәрүсәлимдең аттарын юк итермен.
Һуғыш йәйәләре һыныр.
Батша халыктарға тыныслыҡ
иғлан итер;
Хакимлығы бер диңгеззән
икенсе диңгезгә,
Евфраттан ер сигенә тиклем
йәйрәп ятыр.
11 Ә һезгә килгәндә,
Арабызза қорбан қаны менән
беркетелгән килешеу һақына
Һөргөндәге халкығыззы
Һыуһыз соқорған сығарып
азат қылам.
12 Кәлгәләрегезгә қайтығыз,
Эй һез, өмөтә тере әсирзәр!
Күргән ғазаптарың өсөн бөгөн,
Сион, һиңә икеләтә фатиха
иғлан итәм.
13 Йәһүзәне йәйәмде киргәндәй кирәм;
Ә Әфраимды уҡ итеп уға терәйем.
Улдарыңды, Сион, Яуан* улдарына
қаршы аяқка бақтырам,

* 9:13 Яуан – Грецияның боронғо атамаһы.

Һине яугирзең кылысы итәм».

- 14 Раббы халкы өстөндә пәйзә булыр;
Уғы йәшен кеүек осоп сығыр.
Раббы Хаким борғоһон кыскыртыр,
Көнъяктан ғәрәсәт булып килер.
- 15 Күк ғәскәрзәре Раббыһы
Үз халкын яklar.
Улар дошмандарын тар-мар итер,
Һапкысыларзы юкка сығарыр,
Шарап эсеп исергән һымак
геүләшер,
Корбан каны тулған сеүәтәләр
кеүек булыр,
Корбан усағының мөйөштәреләй
канға мансылыр.
- 16 Ул көн Аллалары Раббы Үзенәң
халкын коткарыр,
Һарык көткәндәй уларзы
әйзәп йөрөр.
Уның ерендә таждағы каш һымак
балкырзәр.
- 17 Ниндәй күркәм һәм мул буласак ил!
Йәш егеттәр менән кыззәр туйғансы
икмәк ашап,
Яңы шарап эсеп, һау-сәләмәт үсер.

*Раббының Үз халкына
илтифат бирәсәге*

- 10** ¹ Язғы мәлдә Раббынан ямғыр
теләгез.
Йәшен болоттарын бар кылған,
Кешеләргә мул итеп ямғыр биргән,
Һәр кемдең басыуын йәшеллеккә
күмгән Раббынан.
- ² Йорт илаһтары алдаша;
Күрәзәселәр юк-барзы күрә;
Юраусылар ялған төштәр һөйләй.
Шуға ла халык азашкан
һарык һымак
Көтөүсе юклыктан миһнәт сигә.
- ³ «Көтөүселәргә каршы асыуым
ялкынланды.
Әйзәп барған тәкәләрен
язалаясакмын, – ти Раббы. –
Сөнки Күк ғәскәрзәре Раббыһы

Көтөүен – Йәһүзә халкын – Үзә
кайғыртыр;

- Уны ғорур һуғыш аты итер.
- ⁴ Мөйөш ташы, сатыр казығы,
Яу йәйәһе Йәһүзәнән булыр;
Халыктың бөтә башлыктары ла
унан сығыр.
- ⁵ Бергә улар һуғыштағы каһармандар
һымак,
Дошмандарын урам балсығында
һалып тапар.
Раббы улар менән булған өсөн
һуғышырзәр,
Дошман һыбайлыларын оятка
калдырырзәр.
- ⁶ Йәһүзә халкына көс бирәм,
Йософ нәселен коткарам.
Һөргөндән кире кайтарам,
Сөнки уларзы кызғанам.
Мин уларзән ваз кисмәгән кеүек
булырзәр,
Сөнки Мин уларзың Аллаһы
Раббымын;
Ялбарыузарына яуап кайтарырмын.
- ⁷ Әфраимдар батыр яугир кеүек
булыр,
Шарап эскән кеүек күңелдәре
күтәрелер.
Улдары быны күреп шатланыр;
Йөрәктәре Раббыла кыуаныс табыр.
- ⁸ Мин һызғырып уларзы йыйырмын,
Сөнки йолом биреп алдым.
Улар йәнә әлеккеләй күмәк булыр.
- ⁹ Уларзы халыктар араһына
таратһам да
Йырак илдәрзә лә Минә онотмастар;
Балалары менән бергә тере калып,
кире кайтырзәр.
- ¹⁰ Мин уларзы йәнә Мысырзән алып
кайтырмын,
Ашшурзән йыйып алырмын.
Ғилғәд еренә, Ливанға килтерермен,
Күп булырзәр – хатта торор
урын етмәс.

- 11 Улар хәсрәт дингезен кискәндә,
Шашкын тулкындар басылып.
Нил йылғаһының тәрәнлектәре
корор.
Ашшурзың тәкәбберлеге шиңер,
Мысырзың батшалык таяғы
кулынан төшөр.
- 12 Халкымды Үз көсөм менән
кеүәтле итермен,
Исемемә лайык тормошта йәшәрзәр».
Раббы шулай тип белдерә.

**Ливан менән Башандың
бушлыкка әйләнәсәге**

- 11** ¹Эй Ливан, капкаларыңды ас,
Ут кедр ағастарыңды ялмап
йотһон!
- ² Эй кипарис, кысқырып ила,
Сөнки кедр ағасы йығылды,
Мәғрур ағастар юк булды.
Илағыз, эй Башан имәндәре,
Кара урмандар кырылды.
- ³ Көтөүселәрзең һыктаузарын ишет,
Сөнки иркен болондар тапалды.
Йәш арысландар үкерә,
Сөнки Иордан туғайзары юк булды.

Ике көтөүсе

- ⁴ Аллам Раббы былай ти:
– Салыр өсөн айырған көтөүемде һин
утлат. ⁵ Ул көтөүзең куйзарын алғандар,
уларзы салһа ла, язаһыз калыр. Уларзы һат-
кандар иһә: «Аллаға шөкөр, байыным!» –
тип кыуаныр. Көтөүселәре уларзы кызған-
мас. ⁶ Мин дә башкаса был илдә йәшәгән
халыкты кызғанмайым. – Раббы шулай тип
белдерә. – Һәр кемде үзенә якынының һәм
батшаһының кулына тапшырам. Улар илде
бушлыкка әйләндерер. Ә Мин бер кемде
лә уларзың кулынан коткармаясакмын.

⁷ Мине һарык һатыусы саузагәрзәр ял-
ланы – уларзың салырға тәғәйенләнгән
һарыктарын көтә башланым. Кулыма ике
таяк алдым. Уларзың беренен «миһырбан»,
икенсенен «берзәмлек» тип атаным һәм улар
менән малдарзы көттөм. ⁸ Бер ай әсендә өс

көтөүсене кыуып ебәрзәм, сөнки минең
улар менән түземлегем калманы. Улар за
мине күрә алмас булды. ⁹ Шунан көтөүгә:
– Башка һеззе көтмәйем. Үлгәне үлһен,
юкка сыгканы юкка сыгкын, иҫән калған-
дары бер-беренен итен ашаһын, – тинем.
¹⁰ Шунан «миһырбан» тигән таяғымды
алдым да, бөтә халыктар менән төзөшкән
килешеүемде юк итер өсөн, уны һындыр-
зым. ¹¹ Шулай итеп, ул көндө килешеү ғә-
мәлдән сығарылды. Мине күзәткән һарык
һатыусы саузагәрзәр бының Раббы һүзе
булғанын аңланы.

¹² Уларға:

– Кәрәк тапһағыз, хезмәт һакымды би-
регең, тапмаһағыз, бирмәгең, – тинем.

Улар минә утыз көмөш үлсәп бирзе.

¹³ Раббы миңә:

– Уларзы көмөш иретеүсегә бырға, – тине.
Ниндәй юғары баһаланылар мине! Мин
ул утыз көмөштө алып, Раббы корамында-
ғы көмөш иретеүсегә ташланым.

¹⁴ Шунан, Йәһүзә менән Исраил араһын-
дағы туғанлыкты бозор өсөн, «берзәмлек»
тип аталған таяғымды һындырзым.

¹⁵ Раббы миңә:

– Тағы бер тапкыр көтөүсе булып яллан,
тик был юлы эшкә ашмаған көтөүсе, – ти-
не. – ¹⁶ Кара, Мин илгә бер көтөүсе куям:
ул бөлә-казаға юлыккандарға ярзам итмәс,
азашкандарзы эзләмәс, имгәнгәндәрзе да-
уаламас, һаузарзың тамағын кайғыртмас.
Һимеззәренең итен ашар, хатта тояктарына
тиклем куптарып алыр.

¹⁷ Көтөүен ташлаған йүнһез

көтөүсегә кайғы!

Кулына һәм уң күзенә кылыс

казалһын!

Кулы тоттош короуп катһын!

Уң күзе һуқырайһын!

**Йәрүсәлим дошмандарының
юкка сығасағы**

12 ¹Әүлиәлек.
Раббының Исраил тураһында
әйткән һүззәре. Күктәрзе киргән, ергә

нигез һалған, кешегә рух биргән Раббы былай ти:

² – Кара, Йәрусәлимде әйләнә-тирәләге бөтә халыктарзы иҗертер шарап тулы тустакка әүерелдерәм. Йәрусәлим камап алынғас һәм Йәһүзә бәләгә калғас, ³ Йәрусәлимде бөтә халыктар өсөн ауыр бер таш итәм. Уны күтәрергә маташкан һәр береһе имгәнер. Ер йөзөндәге бөтә халыктар Йәрусәлимгә каршы берләшер. ⁴ Ул көндө, – тип белдерә Раббы, – һәр бер атты куркыуға һалырым, ә һыбайлыһын ақылдан яззырым. Йәһүзә халкын күзәтеп торормон, ә башка халыктарзың бөтә аттарын һуқырайтырым. ⁵ Ул вақытта Йәһүзә башлыктары үз-үзәрәнә: «Йәрусәлим халкы Аллалары Күк ғәскәрзәре Раббыһы аркаһында кеүәтле», – тип әйтер.

⁶ Ул көндө Мин Йәһүзә башлыктарын утын араһында ултырған кузлы көршәк, көлтәләр араһында янған сыра кеүек итермен. Улар унда ла, һулда ла, эргә-тирәләге бөтә халыктарзы яндырып юк итер. Йәрусәлим халкы иһә тағы үз калаһында, Йәрусәлимдә, йәшәр.

⁷ Раббы иң тәүзә Йәһүзә сатырзарын коткарыр. Сөнки Дауыт нәселенән булғандарзың һәм Йәрусәлимдә йәшәгәндәрзең даны Йәһүзәнекенән артык булмаһын.

⁸ Раббы ул көндө Йәрусәлимдә йәшәүселәрзе яklar. Уларзың араһындағы иң көшөз әзәм Дауыт кеүек, Дауыт нәселе иһә Алла кеүек, алдарынан барған Раббының фәрештәһе шикелле булыр. ⁹ Ул көндө Раббы Йәрусәлимгә һөжүм итергә маташкан бөтә көүмдәрзе юк итә башлар.

«Үззәре сәнскән затка карарзар»

¹⁰ Раббы былай ти:

– Дауыт нәселенә һәм Йәрусәлимдә йәшәүселәргә мәрхәмәт һәм доға рухын яззырым. Улар Миңә – үззәре сәнскән затка карарзар за, берзән-бер балалары үлгәндәге һымак кайғырырзар, баш балаһы өсөн хәсрәтләнгән кеше һымак әсенерзәр. ¹¹ Ул көндө Йәрусәлимдә түгелгән йәш, Мегиддо

тигезлегендәге Һадад-Риммонда түгелгән йәш кеүек күп булыр. ¹² Ер илар, һәр нәсел айырым илар: Дауыт нәселе, уларзың катындары айырым йәш түгер; Наһандың нәселе, уларзың катындары айырым йәш түгер; ¹³ Левизең нәселе, уларзың катындары айырым, Шимғи нәселе, уларзың катындары айырым йәш түгер. ¹⁴ Калған һәр нәселдең ирзәре айырым, катындары айырым йәш түгер.

Йәрусәлимдең боттарзан һәм ялған пәйғәмбәрзәрзән тазартыласағы

13 ¹ Ул көндө, Дауыт нәселен һәм Йәрусәлимдә йәшәүселәрзе гонаһтан һәм бысраклыктан паклау өсөн, бер шишмә урғылып сығыр.

² – Ул көндө, – ти Күк ғәскәрзәре Раббыһы, – был илдә боттарзың исемдәрән дә калдырмаясакмын һәм уларзы башкаса хәтергә алыусы булмаҫ. Шулай ук ялған пәйғәмбәрзәрзе лә, бысрак рухты ла был ерзән кыуып сығарасакмын. ³ Әгәр берәйһе йәнә пәйғәмбәрлек итә башлаһа, уға үзен тыузырған ата-әсәһе: «Һин йәшәргә тейеш түгелһең, сөнки һин Раббы исеменән ялған һөйләһең», – тип әйтер. Пәйғәмбәрлек иткәнендә уны үз әсәһе менән үз атаһы сәнсеп үлтерер.

⁴ Ул көндө һәр пәйғәмбәр пәйғәмбәрлек иткән сағында күргән күренмеше өсөн оялыр; инде уларзың береһе лә башкаларзы алдар өсөн пәйғәмбәрзәрзең кыл ябынсаһын кеймәҫ. ⁵ «Мин пәйғәмбәр түгелмен, ер эшкәртеүсемен. Йәшлегемдә бер кеше мине үзенә кол буларак һатып алды», – тип әйтер. ⁶ «Кулдарыңда ниндәй яралар ул?» – тип һорағандарға: «Былар минең дуһтарымдың өйөндә алған йәрәхәттәр», – тип яуап кайтарыр.

Көтөүсеңә һәләкәте, куйзарзың таралыуы

⁷ «Әй кылыс, уян! Миңә якын булғанға,

- Миңә хезмәт иткән көтөүсегә
каршы күтәрел! –
Шулай ти Күк ғәскәрзәре
Раббыһы. –
Көтөүсене һәләк ит, һарыктар
таралһын!
Шунда Мин кулымды бәрәстәргә
каршы күтәрермен.
- 8 Бөтә илдә, – тип белдерә Раббы, –
Халықтың өстән ике өлшө
үлеп бөтөр,
Өстән бере исэн калыр.
- 9 Калған өстән берен утка
һалырмын,
Уларҙы көмөштө тазарткан кеүек
иретермен;
Алтынды һынаған һымак
һынармын:
Исемемдә әйтеп Мине сақырырҙар,
Мин дә уларға яуап бирермен,
„Улар – Миңә халкым“, – тиермен.
Улар иһә: „Раббы – миңә Аллам!“ –
тип әйтер».

Алла батшалығы

- 14** ¹Бына Раббы көнә килә!
Әй Йәрусәлим халкы,
Һинән талап алынған малды
Күз алдында бүлешерҙәр.
- ²– Мин, Йәрусәлимгә каршы һуғышыр
өсөн, бөтә халыктарҙы туплаясаҡмын, –
тип белдерә Раббы. – Кала кулға төшөр,
йорттар таланыр, катын-кыздар мәсхә-
рәләнер. Калала йәшәгәндәрҙең яртыһы
һөргөнгә озатылып, әммә калғандарының
тамыры каланан кыркылмас.
- ³Унан Раббы һуғыш ваҡытындағы кеүек
был көүемдәргә каршы сығып һуғышыр.
- ⁴Был көндө Уның аяктары Йәрусәлимдән
көнсығышындағы Зәйтүн тауында торор.
Зәйтүн тауы, көнсығыштан көнбайышқа
уртаға ярылып, бик ҙур үзән һасил булыр.
Тауҙың бер яртыһы төньякка, икенсе яр-
тыһы көньякка күсер. ⁵Ярылған тауҙың
уртаһындағы үзән буйлап ҡасырһығыз,
сөнки үзән Азалға тиклем һузылыр. Һеҙ

Йәһүзә батшаһы Ғуззияһ заманында булған
ер тетрәүзән ҡасқан шикелле йүгерерһегеҙ.
Ул көндө Раббы, Аллам миңә, Үзенең бөтә
изгеләре менән бергә килер.

⁶Ул көндө яктылык булмаҫ. Яктылык
биргән есемдәр юғалыр. ⁷Берзән-бер көн,
бары Раббы ғына белгән бер көн булып
был. Төн дә, көн дә булмаҫ, тик кискеһен
генә яктылык пәйзә булып.

⁸Ул көн Йәрусәлимдән йәшәү биргән
һуҙар ағыр. Һуҙарҙың бер яртыһы көн-
сығыш диңгезгә, икенсе яртыһы көнбайыш
диңгезгә ағыр. Йәйен-кышын шулай булып.

⁹Раббы иһә бөтә ер йөзөнөң батшаһы
булып. Ошо көндө тик Раббы ғына булып,
бары Уның исеме берзән-бер исем булып
калып.

¹⁰Тотош ил, Геваҫтан Йәрусәлимдән
көнъяғындағы Риммонға тиклем, Ғарава
тигезлеге кеүек булып. Әммә Йәрусәлим
Бинйәмин ҡапкаһынан элекке ҡапка –
Мөйөш ҡапкаһына, Хананил манараһынан
батшаның йөзөм һыҡкыс сокорҙарына
тиклем үзенең урынында калкыу булып
торор. ¹¹Унда кешеләр йәшәр, уны башка
бер ваҡытта ла һарам ҡылмаҫтар һәм Йә-
русәлим имен-аман ғүмер итер.

¹²Йәрусәлимгә каршы һуғышкан бөтә
халыктарҙы Раббы бына нисек язалар: үз
аяктарында йөрөгән сактарында уҡ тән-
дәре серер, күз сокорҙарында – күззәре,
ауыздарында телдәре серер. ¹³Ул көндө
Раббы кешеләргә кот оскос дәншәт күнде-
рер. Һәр кем үзенең янындағы әзәмгә йәбе-
шәп, бер-береһенә каршы кул күтәрерҙәр.

¹⁴Хатта Йәһүзә халкы ла Йәрусәлимдәге
һуғышқа ҡушылып. Уның әйләнә-тирә-
һендәге барса көүемдәрҙең бөтә байлығы:
бик күп алтын-көмөш, кейем-һалым яумал
булып алыныр. ¹⁵Ошондай уҡ үлөт дош-
ман ғәскәрҙәренең тупламдарындағы бөтә
мал-тыуарға: аттар, ҡасырҙар, дөйәләр һәм
ишәктәргә лә төшөр.

¹⁶Йәрусәлимгә һөжүм иткән көүемдәрҙең
исэн калғандары Батшаға – Күк ғәскәрзәре
Раббыһына – ғибәҙәт кылып һәм, Ҡыуыш

байрамын билдәләр өсөн, йыл һайын Йәрүсәлимгә килер. ¹⁷ Ер йөзөндәге халыктарзың кайһыларылыр Батшаға – Күк ғәскәрзәре Раббыһына – ғибәзәт кылыр өсөн Йәрүсәлимгә бармаһа, уларза ямғыр яумас. ¹⁸ Әгәр мысырзар за юлға сығырға һәм бында килергә баш тартһа, уларза ла ямғыр яумас. Раббы уларға ла, Кыуыш байрамы менән котларға Йәрүсәлимгә килмәгән башка кәүемдәргә күндәргән кеүек, кырғын ебәрер. ¹⁹ Мысырзарзың гонаһы һәм Кыуыш байрамы менән котларға килмәгән башка

кәүемдәрзәң гонаһы өсөн бына шундай яза булыр.

²⁰ Ул көндө аттарзың қыңғырауында ла «Раббыға бағышлана» тип язылыр. Раббы корамындағы қазандар за, қорбан усағы алдындағы сеүәтәләр кеүек, изге булыр. ²¹ Йәрүсәлим менән Йәһүзәләге һәр бер қазан Күк ғәскәрзәре Раббыһына арналыр. Қорбан салырға килеүселәр был қазандарзы қорбан итен бешерәү өсөн файзаланыр. Ул көн Күк ғәскәрзәре Раббыһының қорамында башкаса бер саузагәр зә булмас.

Малахи пәйғәмбәр китабы

Малахи тигән исем «хәбәрсем, фәрештәм» тигәнде аңлата. Бәлки, был исем дә түгел, ә псевдоним кеүегерәк нәмәлер. Китаптың касан язылғаны теүәл генә билдәле түгел, ул, моғайын, пәйғәмбәрҙәрҙең ун ике бәләкәй китабы араһында иң һуңғыһылыр.

Исраил халкының бер өлөшө Вавилон (йәки Бабил) әсирлегенән әйләнеп кайтһа ла һәм Йәрусәлимдә корам тергезелһә лә, исраилдарҙың тормошо һаман яҡшырмай. Аллаға хезмәт итеү йә исем өсөн генә, йә нисек етте, шулай башкарыла, халыҡ үзен Алланың курсалап тороуында шикләһә һәм канунды үтәүгә карағанда донъяуи эштәре менән ихлаһыраҡ кызыкһына.

Малахизың төп максаты – Раббының бөйөк мөхәббәте тураһында халықтың иһенә төшөрөү һәм кешеләргә Алла менән Исраил араһында төзөлгән килешеүгә тоғролокто яңыртырға сақырыу. Ул шулай ук Үзенә юл һалыу өсөн Раббынан илсе ебәреләһәген вәғәзә итә. Был килеү һиндәй булыр – күз алдына ла килтереп булмай, әммә ул бөтә донъяны үзгәрергә мәжбүр итәһәк. Яңы Ғәһедтә һүрәтләһәнгәнһә, Ғайһә Мәһихтең Үз халкына килеүен әһерләһәген Сумдырыуһы Яхъя хезмәте һәк Малахизың әүлиәлектәре менән бәйләһәнгән.

Раббының Исраилға мөхәббәте

1 ¹ Әүлиәлек. Раббының Малахи аһә Исраилға әйткәндәре.

² – Мин яраттым һезҙе, – ти Раббы. – Ә һез: «Һинең яратыуың һинәлә һуң?» – тип һорайһығыз. Ғаяз Якуптың ағаһы түгелме һи? – тип белдерә Раббы. – Мин Якупты яраттым, ³Ғаязды иһә күрә алһаным. Уның тауһарын буһшылыҡка әйләндерҙем, биләмәһен сүл бүреләренә бирҙем.

⁴Әһомдар: «Без емерелдек, ләкин харабаларҙы каһаттан торғозасаҡһыҙ», – ти һәләрҙә, Күк ғәһкәрҙәре Раббыһы быға каршы: «Улар төзөр, Мин емерермен. Илдәре – яуызлыҡ иле, үзҙәре мәңгелеккә Раббыны аһуһландырған халыҡ, тип атаһасак», – тине. ⁵Үз күзегеҙ менән күрерһегеҙ быһы, «Раббы Исраилдан ситтә лә бөйөк!» – тиерһегеҙ.

Кәһиндарҙың гонаһы һәм яуаплылығы

⁶ – Ул – атаһын, қол хужаһын хөрмәтләй. Әгәр Мин Атаймын икән, кайҙа Миңә хөрмәт? Әгәр Мин Хужамын икән, кайҙа Минән күркыуығыз? – ти Күк ғәһкәрҙәре Раббыһы. – Һез, кәһиндар, Минәң иһемемде хурлайһығыз, ә үзегеҙ: «Нисек итеп Һинең иһемемде хурлайһығыз?» – тип һорайһығыз. ⁷Минәң қорһан усағыма хәрәм ризыҡ алып киләһегеҙҙә: «Һине нисек нәһесләһәк һуң?» – тиһегеҙ. «Раббы өһтәлен һанға һуқмаһса ла ярай», – тигән һүзҙәрегеҙ менән нәһесләйһегеҙ.

⁸Қорһанға тип һуқыр мал килтерәү һолом түгелме һи? Қорһанға тип аһһәк, ауырыу мал килтерәү яҡшы эһме һи? Алып барып қара әле ошондайһы түрәңә – мөрхәтһенерме ул? Илтифат күрһәтерме һиңә? – ти Күк

ғәскәрзәре Раббыһы. – ⁹Бына хәзер: «Безгә карата мәрхәмәтле булһын Алла!» – тип Алланан якшы мөнәсәбәт һорап кара. Һез шундай корбандар килтергәндән һун, Ул һезгә нисек якшы мөнәсәбәттә була алһын? – ти Күк ғәскәрзәре Раббыһы. – ¹⁰Исмаһам, арағыззан берәү Алла йорто капкаһын бикләп куйһа икән, корбан усағымда бушка утын яндырмастар ине! Мин һеззән риза түгелмен, – ти Күк ғәскәрзәре Раббыһы. – Килтергән корбандарығыззы кабул итмәйем.

¹¹Гәрсә көнсығыштан алып көнбайышка тиклем Минең исемем халыктарза данлы булып. Һәр ерзә Миңә арнап хуш ес төтәтерзәр, хәләл сазакалар бирерзәр. Сөнки исемем халыктар араһында данлы булып, – ти Күк ғәскәрзәре Раббыһы. – ¹²Ә һез Минең исемемде хурлайһығыз, һеззеңсә, бөйөк Хакимдың өстәле лә бысрак, ниғмәттәре лә хөрмәткә лайык түгел.

¹³«Күпме мәшәкәт», – тип, уны һанға һукмайһығыз, – ти Күк ғәскәрзәре Раббыһы. – Шунан урланған, акһак, ауырыу малды килтерәһегез. Ни өсөн Мин шундай корбанды кабул итеп алырға тейешмен? – ти Раббы. – ¹⁴Көтөүендә кәмселекһез иркәк мал була тороп та, нәзер корбаны итеп бөйөк Хакимға зәғиф мал килтергән алдаксыға ләғнәт. Мин – бөйөк батша, исемем халыктарзың котон ала! – ти Күк ғәскәрзәре Раббыһы.

2 ¹– Инде, эй һаһиндар, был әмер һезгә. ²Әгәр зә һез Минең һүземде тыңламаһағыз һәм ихлас йөрәктән исемемде данламаһағыз, – ти Күк ғәскәрзәре Раббыһы, – Мин өстөгөзгә кәһәр юллайым, фағихамды ләғнәткә әйләндерәм. Әйе, Мин кәһәрләнем дә инде, сөнки исемемде данлағанда ихлас түгелһегез.

³Затығыззы һеззең язалайым, байрамдарығызза корбан иткән малдарығыззың тизәген йөзөгөзгә ырғытам, һез үзегез зә уның менән бергә ырғытыласакһығыз.

⁴Шул сакта һез аңларһығыз: Леви менән төзөгән килешәү дауам итһен өсөн, һезгә

шундай әмер бирзем, – ти Күк ғәскәрзәре Раббыһы. – ⁵Уның менән Мин йәшәү һәм именлек биргән килешәү төзөнәм, һәм, Мине хөрмәт иткән тәкдирзә, уға икәһен дә бирзем. Ул да Минән куркып, исемем алдында тетрәнәп торзо.

⁶ Телендә гел хак кануным булды, Ауызынан алдак һүз сыкманы, Хозурымда иман менән имен гүмер итте, Күптәрзә гонаһ кылыузан араланы.

⁷ Каһиндың ауызы Алла тураһында ғилем һаклай, Кеше уның теленән канун эзләй, Сөнки каһин – Күк ғәскәрзәре Раббыһының хәбәрсеһе.

⁸ Ләкин һез тура юлдан кайырылдығыз, Күптәрзең канун бозоуына сәбәпсе булдығыз. Минең Леви менән төзөгән килешәүемде боззоғоз, –

ти Күк ғәскәрзәре Раббыһы. – ⁹Шуның өсөн Мин бөтә халык алдында һеззе меһкен итәм, кәмһетәм, сөнки һез Минең юлымдан ситләштеһегез, канунға қағылышлы мәсьәләләрзә ике йөзлөлөк күрһәтәһегез.

Катнаш никахтарға һәм айырылышыузарға каршы

¹⁰Беззең бөтәбеззең дә атаһы берәү түгелме ни? Бөтәбеззе бер үк Алла яратманымы ни? Шулай булғас ни өсөн без, ата-бабаларыбыззың төзөгән килешәүен бозоп, үзебеззең кәрзәштәребезгә хыянат итәбез? ¹¹Йәһүзә халкы хыянат итте. Исраилда һәм Йәрусалимдә ерәнгес гәмәлдәр кылына; Йәһүзә кешеләре ят илаһтарға табынған кыззарға өйләнеп, Раббы һөйгән Изге торлакты нәжесләне. ¹²Күк ғәскәрзәре Раббыһына корбан килтереп тә, ошо залимлыкты кылған кешене, уның кем булыуына карамаһтан, Раббы Якуп сатырзарынан кыуып ебәрһен.

¹³Йәнә бына ни эшләйһегез һез: илайһыктай Раббының корбан усағын күз

йәшенә мансыйһығыз, сөнки Раббы кор-
банығызға диккәт итмәй, һеззән уны хуш
күреп кабулитмәй. ¹⁴ Һез: «Ни өсөн һуң?» –
тип аптырайһығыз. Сөнки Раббы – һинен
менән һәм һин йәшләй өйләнгән катының
араһында шаһит ине. Ул катын һинең юл-
дашың һәм никах килешеүе менән хәлләп
булған хәлдә, һин уға хыянат иттең.

¹⁵ Раббы һеззән тәнегеззә лә, йәнегеззә
лә бер бөтөн итеп укмаштырманмы ни?
Был бер бөтөндөн тәғәйенләнешә ни?
Ул Үзе өсөн шәхсән бер током теләр ине.
Шуға ла үзегеззә һаклағыз, берегеззә
йәшлектә өйләнгән катынына хыянат
итмәһен. ¹⁶ Катыныңды кыууу, уға
нәфрәтләнеү, – ти Исраил Аллаһы
Раббы, – үз-үзәңдә йәбер-
золот менән таплауға тиң, – ти Күк
ғәскәрзәре Раббыһы. – Күңелегеззә
һаклағыз, хыянатсы булмағыз.

Вағзә ителгән хәбәрсе

¹⁷ Һүззәрегез менән Раббыны йонсот-
һағыз за: «Нимә менән без Уны йонсот-
быз?» – тиһегез. «Золот кылған һәр кем
Раббы өсөн якшы, Раббы ундайзар менән
риза», – тигән һүззәрегез, «Кайза икән ул
һак хөкөмлө Алла?» – тип әйтәрегез менән
йонсотаһығыз.

Вағзә ителгән хәбәрсең киләсәге

3 ¹ «Бына, Минең алдан
юл әзерләһен тип,
Үземдең хәбәрсемдә ебәрәм.
Һез эзләгән бөйөк Хаким
капылғара
Үз корамына килер;
Һез көсәгән Килешәү хәбәрсеһе –
Бына ул килә лә инде! – ти Күк
ғәскәрзәре Раббыһы. –

² Әммә уның килгән көнөнә кем
сызай алып?
Пәйзә булһа, кем уның алдында
баһып кала алып?
Сөнки ул көмөш иретәү мейесендәге
ялкындай,

Бар нәмәне тазартқан һелте шикелле.
³ Ул көмөш иретеп тазартыусы
һымак булып:

Леви улдарын иретеп,
Алтын һәм көмөш кеүек тазартыр.
Шунан улар Раббыға тоғролок
менән

Хәйер-сазакалар бирә башлар.

⁴ Борон замандарзағы, әүәлге
вакыттарзағы һымак,
Йәһүзә менән Йәрусәлимдең
сазакалары
Раббыға хуш булып.

⁵ Хөкөм итер өсөн һезгә килермен,
Сихырсыға, уйнашсыға, ялғанлап
ант иткәндәргә,
Әшләгәндең хезмәт һакын бирмәй
йонсотқанға,

Тол катынды һәм етемдә изеүсегә,
Килмешәкте йәбер итеүсегә –
Минән куркмағандарға – каршы
Арымай-талмай гәйепләүсә
булыпмын, –

ти Күк ғәскәрзәре Раббыһы. –

⁶ Мин – Раббы, һүземә тоғромон,
Шуға ла, Якуп нәселе, һез иһән
калдығыз.

⁷ Ләкин атайзарығыз заманынан
алып

Кағизәләремдән тайпылдығыз,
Уларзы гәмәлгә ашырманығыз.

Миңә кире кайтығыз –
Мин дә һезгә кайтырмын, – ти Күк
ғәскәрзәре Раббыһы. –

Әммә һез: „Нисек безгә кире
кайтырға?“ – тинегез.

⁸ Кеше Алланыкын урлай аламы һуң?
Һез иһә Мине таламак булаһығыз.
Үзегез: „Һине нисек талайык
инде?“ – тиһегез.

Ғөшөр һәм хәйер-сазакаларзы
урлайһығыз.

⁹ Башығызға кәһәр төшкән,
Сөнки һез – бөтөн халык бер булып
Мине талайһығыз.

- 10 Корамымда ризык булһын –
Бөтә ғөшөрзө келәткә килтерегез.
Мине шуның менән һынағыз:
Һезҙең өсөн күк кабағын
асмашмынмы,
Фатиханы самаһыздан
коймашмынмы? –
ти Күк ғәскәрзәре Раббыһы. –
- 11 Уңышығыз харап булмаһын тип,
Йөзөм ағасы емешһез
калмаһын тип,
Һезҙең хакка комһоз короткостарҙы
туктатам, –
ти Күк ғәскәрзәре Раббыһы. –
- 12 Бар кәүемдәр бәхетле тип һанар һезҙе,
Сөнки хайран ерзә йөшөйһегез», –
ти Күк ғәскәрзәре Раббыһы.

***Раббының тоғроларҙы
бүләкләйсәге***

- 13 «Миңә каршы усал һүззәр
һөйләнегез, – ти Раббы. –
Ә үзегез: „Һиңә каршы нимә әйттек
һуң без?“ –
тип һорайһығыз.
- 14 „Аллаға хезмәт итеү – файҙаһыз,
Уның бойороктарын үтәүҙән,
Күк ғәскәрзәре Раббыһы хозурына
Хәсрәтле йөз менән инеүҙән ни
файҙа күрзек?
- 15 Ана, тәкәбберзәрҙе бәхетле тип
һанайбыз.
Золом кылыусылар уңыш қазана,
Улар Алланы һынап торһа ла,
Зыян, қаза күрмәй йөшөй бирә“, –
тинегез һез».
- 16 Өммә Раббынан курқкандар бер-бе-
реһе менән һөйләште. Раббы был һүззәрҙе

колак һалып тыңланы. Уның алдында – хә-
тер китабы, шуға Раббынан курқкандар,
Раббы исемен зурлағандар язып куйылды.

17 – Улар Минекә булыр, – ти Күк ғәс-
кәрзәре Раббыһы, – Мин билдәләгән көндө
уларҙы Үз хазинам итермен, үзенә ярҙам-
лашқан улына қарата рәхимле булған ата
кеүек, Мин дә уларға рәхимле булырмын.
18 Шул сак һез яңынан тәкүә кешене за-
лимдан, Аллаға хезмәт иткәнде Уға хезмәт
итмәгәндән айыра башларһығыз.

4 ¹ – Бына тиззән қызыу мейес кеүек көй-
зөрөр көн килеп етер. Бөтә тәкәбберзәр
һәм яуызлыҡ кылыусылар һалам булыр,
киләһе ул көн һәр береһен үртәп бөтөр, –
ти Күк ғәскәрзәре Раббыһы, – уларҙан та-
мыр за, ботак та қалмаҫ. ² Һезҙең өсөн иһә,
Минең исемендән курқкандар, ғәзеллек
қояшы қалқыр. Уның нурҙарынан шифа
алырһығыз. Шул сағында һез азбарҙан
сыққан башмақтар шикелле һикерә-һи-
керә уйнақларһығыз. ³ Залим әзәмдәрҙе
тапарһығыз. Мин тәғәйен иткән көндө улар
һезҙең аяқ астығыҙға тупрак булыр, – ти
Күк ғәскәрзәре Раббыһы. –

Иҫкәртеү һәм вәғәзә

⁴ Тотош Исраил өсөн Хорев тауында қо-
лом Муса аша биргән қанунды, Минең
қағизә һәм қарарҙарымды иҫсегеззән сы-
ғармағыз. ⁵ Бына Мин Раббының бөйөк
һәм дәһшәтле көнө килер алдынан һезгә
Ильяһ пәйғәмбәрҙе ебәрермен. ⁶ Мин қилгән
сакта, ерҙе харам қылмаҫ өсөн, ул атайҙар-
ҙың йөрөгән балаларына, балаларының қын
атайҙарына табан борор.

ЯҢЫ ҒӘҲЕД

Мақсайос бәйән иткән Һөйөнөслө Хәбәр

Мәсих иманы традицияһына ярашлы, был Һөйөнөслө Хәбәрҙең авторы һалым йыйыусы Мақсайос Леви була, уны Ғайса Мәсих Үҙе артынан эйәрткән һәм ун ике илсәһенә береһе иткән.

Мақсайос үҙенең Һөйөнөслө Хәбәрән башлыса Ғайса Мәсихкә инанған йәһүдтәр өсөн яза. Китабын ул назаралы Ғайсаның шәжәрәһенән башлай. Был шәжәрәлә Ғайсаның тәүғатаһы Ибраһимдың һәм Исраил батшаһы Дауыттың тура токомо икәне күренеп тора. Йыш кына Иске Ғәһдтән өзөктәр килтереп, Мақсайос Ғайсаның килерен Исраил пәйғәмбәрҙәре алдан ук әйткәнән, Уның Алла тарафынан һайлап алынған Батша һәм Коткарыусы икәнән һыҙыҡ өстөнә ала.

Мақсайос Ғайса Мәсихтең һөйләгәндәрән һәм биргән өгөт-нәсихәттәрән игтибар үзәгенә куя (сама менән китаптың сирек өлөшө). Бында Ғайсаның башка Һөйөнөслө Хәбәрҙәрҙә осрамаған ун киссаһы ла ингән. Мақсайос Ғайса Мәсихтең Алла канунын нисек аңлатканын һәм Уның Батшалығы тураһында нисек өйрәткәнән күрһәтә. Ғайсаның Алла канунын һәм пәйғәмбәрҙәрҙең әйткәндәрән ғәмәлгә ашырыуы һәм Унда Исраил халкы тарихының иң бейек нөктәһенә еткәнә айырыуса мөһим.

Бәйән ителгән текстар араһында Ғайсаның әйткәндәрән туплаған биш тематик йыйынтык айырылып тора:

Күктәр Батшалығы тураһында Таузағы вәғәзә (5–7-се бүлектәр);

ун ике илсәгә бирелгән нәсихәттәр (10-сы бүлек);

Күктәр Батшалығы тураһында киссалар (13-сө бүлек);

Ғайса шәкерте булырға өйрәткән нәсихәттәр (18-се бүлек);

киләсәктә донъяла ни буласағы тураһында пәйғәмбәрлек итеу (24–25-се бүлектәр).

Ғайсаның шәжәрәһе

(Лк 3:23-38)

1 Ибраһим һәм Дауыт токомонан булған Ғайса Мәсихтең нәсел шәжәрәһе. **2** Ибраһим – Исхактың, Исхак – Якуптың, Якуп Йәһүзәнәң һәм уның ағай-энеләрәнән атаһы; **3** Йәһүзә Тamarзан тыуған Пәрәс һәм Зерахтың атаһы; Пәрәс – Хесрондың, Хесрон – Арамдың, **4** Арам – Ғамминадавтың,

Ғамминадав – Нахшондың, Нахшон – Салманың, **5** Салма – Рахавтан тыуған Боғаздың, Боғаз – Руттан тыуған Ғоведтың, Ғовед – Ишайзың, **6** Ишай Дауыт батшаның атаһы ине.

Дауыт Урияһтың катынынан тыуған Сөләймәндең, **7** Сөләймән – Рехавғамдың, Рехавғам – Авияһтың, Авияһ – Асаның, **8** Аса – Йеһошафаттың, Йеһошафат – Йеһорамдың, Йеһорам – Ғуззияһтың,

⁹Ғуззияһ – Йосамдың, Йосам – Ахаздың, Ахаз – Хизкияһтың, ¹⁰Хизкияһ – Менашшаның, Менашше – Амондың, Амон Йошияхтың атаһы ине; ¹¹Исраил халкы көсләп Бабилға күсерелгән дәүерзә Йошияхтың улы Йехонъяһ һәм уның ағай-энеләре тыузы.

¹²Бабилға көсләп күсерелгәндән һуң Йехонъяһтың улы Шеалтиил тыузы. Шеалтиил – Зеруббавелдың, ¹³Зеруббавел – Авиһудтың, Авиһуд – Әлъякимдың, Әлъяким – Азорзың, ¹⁴Азор – Садоктың, Садок – Ахимдың, Ахим – Әлиудтың, ¹⁵Әлиуд – Әлғазарзың, Әлғазар – Матсандың, Матсан – Якуптың, ¹⁶Якуп Мәрийәмдең ире Йософтоң атаһы ине. Мәрийәмдән Мәсих тип аталған Ғайса тыузы.

¹⁷Шулай итеп, Ибраһимдан Дауытка тиклем бөтәһе ун дүрт быуын, Дауыттан алып Бабилға көсләп күсерелгән вақытка тиклем ун дүрт быуын һәм, Бабилға күсерелеп, Мәсих тыуғанға тиклем ун дүрт быуын булды.

Ғайсаның тыуыуы

(Лк 2:1-7)

¹⁸Ғайса Мәсихтең тыуыуы былай: әсәһе Мәрийәм Йософ менән йәрәшелгән була, әммә улар өйләнешкәнсе үк Мәрийәмдең Изге Рухтан балаға калғаны асыклана. ¹⁹Ире Йософ инә, тәкүә* кеше буларак, Мәрийәмде оятка калдырмаҫ өсөн, йәрәшеүзә йәшерен генә өзөргә ниәтләй. ²⁰Ошо турала уйлағандан һуң, төшөнә Раббы фәрештәһе инә.

– Йософ, Дауыт улы! Мәрийәмде кәләш итеп алыуҙан куркма, – ти ул. – Уның карынындағы Бала Изге Рухтан яралды. ²¹Мәрийәм Ир Бала табыр һәм һин Уға Ғайса* тип исем кушырһың, сөнки Ул Үзенә халкын гонаһтарҙан коткарасак.

²²Былар барыһы ла Раббының пәйғәмбәр аша:

²³ «Бына, ғиффәтле кыз ауырға калып бер улан табыр.

Уға Ғиммануил тип исем кушырҙар», –

тигән һүззәре ғәмәлгә ашһын өсөн булды. «Ғиммануил» «Алла безҙең менән» тигәнде аңлата.

²⁴Йософ, йокоһонан уянғас, Раббы фәрештәһе кушканды үтәй: ул Мәрийәмгә өйләнә. ²⁵Әммә, Мәрийәм Улын тыузырғансы, Йософ уның менән яқынлык кылмай. Балаға ул Ғайса тип исем куша.

Акыл эйәләренең килеүе

2 ¹Ғайса Йәһүзиә ерендәге Бейт-Ләхәм* калаһында Һируд батша идарә иткән заманда тыузы. Ошо мөлдәрзә көнсығыштан Йәрүсәлимгә акыл эйәләре килде.

² – Йәһүдтәрҙең яңы тыуған Батшаһы кайза? – тип һораны улар халыктан. – Без көнсығышта Уның йондоҙо калкканын күрҙек, әле Уға сәждә кылып хөрмәт күрһәтергә килдек.

³Был хакта ишеткәс, Һируд батша һәм уның менән бергә бөтә Йәрүсәлим халкы хафаға калды. ⁴Һируд, халықтың бөтә баш каһиндарын һәм канун белгестәрән йыйып алып, уларҙан Мәсихтең кайза тыуырға тейешлеген һораны.

⁵ – Йәһүзиә ерендәге Бейт-Ләхәм калаһында, – тине улар. – Сөнки пәйғәмбәр аша Алла былай тигән:

⁶ «Әй Йәһүзәләге Бейт-Ләхәм, һин Йәһүзә хакимдары араһында һис тә иң бәләкәсә түгел, сөнки һинән Юлбашсы сығасак. Ул Минең халкым Исраилдың Көтөүсәһе буласак».

* 1:19 Тәкүә – Алланың һүзен, Уның кушкандарын теүәл үтәгән кеше.

* 1:21 Ғайса – йәһүд телендә «Йеһошуағ» – «Раббы коткара» тигән мәғәнәлә.

* 2:1 Бейт-Ләхәм – рус традицияһы буйынса был кала хәҙер Вифлеем тип атала.

⁷ Шунан һуң Һируд, акыл эйәләрен йәшерен рәүештә сакыртып алып, йондоззон теүәл калккан вақытын белеште лә:

⁸ – Барығыз, Бала тураһында барыһын да ентекләп һорашығыз. Тапкас, миңә хәбәр итерһегез. Мин дә барып Уға сәждә кылайым, – тип уларҙы Бейт-Ләхәмгә ебәрзе.

⁹ Батшаны тыңлағандан һуң, акыл эйәләре юлға сықты. Улар көнсығышта күргән йондоз алдарынан барҙы һәм, Бала булған урынға килеп еткәс, туктап калды. ¹⁰ Йондоззо күреп, акыл эйәләре кыуанып бөтә алманы.

¹¹ Өйгә ингәс, улар Баланы һәм Уның әсәһе Мәрийәмде күрзе. Балаға сәждә кылып, Уға хөрмәт күрһәттеләр. Шунан, хазина кумталарын асып, Уға алтын, шулай ук ладан* һәм мирра тигән хуш есле ысмалалар бүләк иттеләр. ¹² Төштәрәндә, Һируд янына кабат бармаһса, тигән киҫәтеү алғас, улар башка юл менән үз илдәренә кайтып киттеләр.

Мысырға касыу

¹³ Акыл эйәләре кайтып киткәс, Йософтоң төшөнә Раббы фәрештәһе инде.

– Тор, Бала менән Уның әсәһен ал да Мысырға кас. Мин һиңә хәбәр биргәнгә тиклем шунда булып тор, сөнки Һируд, Баланы эзләп табып, үлтерергә ниәтләй, – тине ул.

¹⁴ Йософ, тороп, Бала менән Уның әсәһен алды ла төн йөзөндә Мысырға юланды. ¹⁵ Һируд үлгәнгә тиклем ул шунда калды. Был иһә Раббының пәйғәмбәр аша: «Мин Улымды Мысырҙан сакырып алдым», – тигәнә ғәмәлгә ашһын өсөн булды.

Сабыйҙарҙы үлтертеү

¹⁶ Һируд, үзенә акыл эйәләре тарафынан алданғанан аңлап, бик нык ярһыны. Ул, акыл эйәләренә һүзенә таянып, Баланың йәшен билдәләне лә, Бейт-Ләхәмдәгә һәм

уның тирәһендәгә ике йәшкә тиклемгә бөтә ир балаларҙы үлтерергә бойороп, үзенә кешеләрен ебәрзе. ¹⁷ Йермеяһ пәйғәмбәр аша әйтелгәндәр шулай ғәмәлгә ашты:

¹⁸ «Рама калаһында көслә бер тауыш – иңрәп, һыктап илау ишетелә: балалары өсөн Рәхилә илай был. Үзен йыуатыуҙарын һис теләмәй, сөнки балалары юктар инде».

Мысырҙан кайтыу

¹⁹ Һируд үлгәндән һуң, Мысырҙа Раббы фәрештәһе Йософтоң төшөнә инде. Ул:

²⁰ – Тор, Бала менән Уның әсәһен алып, Израил еренә кайт. Баланың ғүмеренә кул һузыуһылар үлдә инде, – тине.

²¹ Йософ торҙо ла, Бала менән Уның әсәһен алып, Израилға кайтты. ²² Әммә, Йәһүзиәлә Һируд урынында улы Архелайос батша идара итеүен ишетеп, Йософ унда барырға куркты. Төшөндә йәнә бер иҫкәртеү алғас, ул Галилея өлкәһенә китте. ²³ Унда Назара тигән калаға барып урынлашты. Был пәйғәмбәрҙәр аша белдерелгән: «Уны „Назаралы“ тип атарҙар», – тигән һүҙҙәр ғәмәлгә ашһын өсөн булды.

Сумдырыуһы Яхъяның вәғәзләүе

(Мрк 1:2-8; Лк 3:1-18; Ях 1:19-28)

З ¹ Шул көндәрҙә Йәһүзиә сүллегенә Сумдырыуһы* Яхъя килеп вәғәзләй башланы.

² – Тәүбәгә килегез, – тине ул вәғәзәндә. – Күктәр Батшалығы яҡынлашты.

³ Ишағияһ пәйғәмбәр:

«Сүлдә тауыш яңғырай:

„Раббыға юл әҙерләгез,

Уның барыр һукмактарын
турайтығыз!“» –

тип Яхъя тураһында әйткәйне.

* 2:11 *Ладан* – экзотик үсемлектең киптерелгән сайыры. Уны яндырғанда хуш есле төтөн тарала.

* 3:1 Һыуға сумдырыу йолаһын үтәгәнлектән, Яхъяны «Сумдырыуһы» тип атағандар. Һыуға сумдырыу – гонаһтарҙан тәүбә итеп, Алла юлына баһыуҙы белдергән йола.

⁴ Яхъя дәйә йөнөнән кейем кейеп, биленә күн кайыш быуып йөрөнө. Синерткә һәм солоқ балы уға ризық булды. ⁵ Уның янына Йәрусәлимдә, бөтә Йәһүзиә һәм Йордан буйы төбәгендә йәшәгән халық килде. ⁶ Килгән кешеләр үззәренә гонаһтарын асықтан-асық таныны һәм Яхъя уларзы Йордан йылғаһында сумдырзы.

⁷ Ул, күп кенә фарисейзарзың һәм саддукейзарзың* һыуға сумдырылырға тип килгәнән күреп, уларға былай тине:

– Әй һез, ағыулы йылан токомо! Кем һезгә Алланың яқынлашып килгән асыуынан қасып қала алырһығыз тип әйтте? ⁸ Ихлас тәүбә итеүегеззе эш менән күрһәтегез! ⁹ «Беззең атабыз бит Ибраһим», – тип уйламағыз. Һезгә әйтәм: Алла ошо таштарзан да Ибраһимға балалар булдыра ала. ¹⁰ Балта ағас төбөндә әзер ята инде: һәйбәт емеш бирмәгән һәр ағас қырқылып утка ташланыр. ¹¹ Мин, тәүбә итеүегеззе рақлап, һеззе һыуға сумдырам. Әммә минән һуң Килгән Зат күпкә көзрәтләрек. Мин Уның аяқ кейемен күтәрәп йөрөргә лә лайық түгелмен. Ул һеззе Изге Рухка һәм утка сумдырыр. ¹² Ул қулындағы елгәргес көрәге менән ырзында елгәрер. Бойзайын, айырып, бураға һалыр, ә кәбәген һүнмәс утта яндырыр.

Ғайсаның һыуға сумдырылыуы

(Мрк 1:9-11; Лк 3:21-22; Ях 1:32-34)

¹³ Шул мәлдә, Яхъя тарафынан һыуға сумдырылырға тип, Ғайса Галилеянан Йордан йылғаһына килде. ¹⁴ Яхъя:

– Һыуға мине Һин Үзең сумдырырға тейешһең, ә Һин миңә килгәнһең, – тип Уны туктатырға тырышты.

¹⁵ – Әлөгә ошоллай булһын, сөнки без Алланың ғәзел ихтыярын үтәргә тейешһең, – тип яуапланы Ғайса.

Яхъя быға риза булды. ¹⁶ Ғайса һыуға сумдырылып сықты. Шул сәк күк қабағы асылып китте лә Ул Үзенәң өстөнә күгәрсен сүрәтендә Алла Рухы төшкәнән күрзе. ¹⁷ Күктән: «Был – Минең һөйөклә Улым. Ул – Минең қыуанысым!» – тигән ауаз ишетелде.

Ғайсаның сүлдә һынау үтеуе

(Мрк 1:12-13; Лк 4:1-13)

4 ¹ Шунан һуң, Иблистән һынатыр өсөн, Алла Рухы Ғайсаны сүлгә алып китте. ² Тәғәм ризық қапмайынса қырк көн һәм қырк төн үткәргәндән һуң, Ғайса бик нық асықты. ³ Шул сәк қотқосо Иблис, Уның янына килеп:

– Әгәр зә Һин Алла Улы булһаң, бынау таштарға икмәккә әйләнергә бойор, – тине.

⁴ – «Кеше икмәк менән генә түгел, Алла әйткән һәр бер һүз менән дә йәшәр». Шулай тип язылған Изге Язмала, – тип яуапланы Ғайса.

⁵ Шунан һуң Иблис Уны Йәрусәлимгә – изге қалаға алып килеп, Алла йортоноң иң бейек урынына бақтырзы.

⁶ – Әгәр зә Һин Алла Улы булһаң, түбәнгә ташлан, – тине ул Ғайсаға. – Сөнки Изге Язмала:

«Алла Үзенәң фәрештәләренә Һинең турала бойороқ бирер: аяқтарыңды ташқа бәрзертмәй, улар Һине қулдарына күтәрәп йөрер», –

тип язылған бит.

⁷ – Унда: «Аллаң Раббыны һынама», – тип тә язылған, – тип яуапланы уға Ғайса.

⁸ Бынан һуң Иблис Уны бик бейек тауға алып менде. Донъялағы барлық батшалықтарзы уларзың бөтә гүзәллегендә күрһәтте лә:

* 3:7 Фарисейзар һәм саддукейзар – боронғо йәһүдтәр араһындағы төп дини төркөмдәр.

3:11 Зөл 36:25-27.

3:17 Зәб 2:7; Ишғ 42:1.

4:2 Сығ 34:28.

4:4 Қнн 8:3.

4:6 Зәб 90:11-12.

4:7 Қнн 6:16.

9 – Әгәр алдыма йөзтүбән ятып миңә табынһаң, быларзың барыһын да Һиңә бирәм, – тине.

10 – Кит, Иблис, – тине Ғайса. – «Аллаң Раббыға табын һәм бары Уға ғына хезмәт ит», – тип язылған.

11 Бынан һуң Иблис Ғайсаны калдырып китеп барзы. Фәрештәләр килеп Ғайсаға хезмәт итте.

Ғайсаның хезмәт итә башлауы

(Мрк 1:14-15; Лк 4:14-15)

12 Яхъяның кулға алыныуы тураһында ишеткәс, Ғайса Галилеяға юланды. 13 Назаранан китеп, Ул Галилея күле буйындағы Зевулун һәм Нафтали ерҙәренә караған Капернаум калаһына барып урынлашты.

14 Был иһә Ишағыяһ пәйғәмбәр аша әйтелгәндәр ғәмәлгә ашһын өсөн булды:

15 «Әй Зевулун ере, Нафтали ере,

диңгез юлы һәм Иордан
аръяғындағы ерҙәр!

Әй һин, сит кәүемдәр иле Галилея!

16 Караңғылыкта йәшәгән халык
бөйөк бер яктылыкты күрзе.
Үлем күлөгәһендә йәшәгән кешеләр
өсөн нур балкыны».

17 Шул вақыттан алып Ғайса:

– Тәүбәгә килегез, сөнки Күктәр Батшалығы яқынлашты! – тип иеглан итеп йөрөй башланы.

Ғайсаның беренсе шәкерттәре

(Мрк 1:16-20; Лк 5:2-11; Ях 1:35-42)

18 Галилея күле буйлап китеп барғанда Ғайса ау һалып йөрөгән ағалы-кустылы ике балықсыны – Петрус тип аталған Шимғон менән Әндриасты күрзе.

19 – Миңә эйәрегеҙ! Мин һеҙҙе кеше аулаусылар* итермен, – тине Ғайса уларға.

20 Ике туған шунда ук, ауҙарын ташлап, Уға эйәрзе. 21 Арырак киткәс, Ғайса тағын ағалы-кустылы икәүҙе – Зәбәзәйос улдары Якуп менән Яхъяны күрзе. Улар аталары Зәбәзәйос менән бергә кәмәлә ауҙарын ямайзар ине. Ғайса уларҙы Үзенә эйәрергә сакырзы. 22 Туғандар шунда ук, кәмәләрен һәм аталарын калдырып, Уның артынан эйәрзе.

Ғайсаның Галилеяла вәғәзләп, һауықтырып йөрөүе

(Мрк 3:7-12; Лк 6:17-19)

23 Ғайса, ғибәзәтханаларҙа өйрәтеп һәм Күктәр Батшалығы һаҡындағы һөйөнөслө Хәбәрҙе вәғәзләп, халыкты һәр төрлө ауырыу-зәхмәттәрҙән һауықтырып, бар Галилеяны йөрөп сықты. 24 Уның тураһындағы хәбәр бөтә Сүриә буйлап таралды. Янына төрлө сирҙәрҙән, интектергес ауыртыныуҙарҙан яфаланған, ен эйәләшкән, илергән һәм фалиж* һуққан кешеләрҙе алып килделәр. Ғайса уларҙы һауықтырзы. 25 Уның артынан Галилеянан, Ун Каланан*, Йөрүсәлимдән, Йәһүзиәнән һәм Иордан аръяғынан килгән зур халык төркөмдәре эйәреп йөрөнө.

Таузағы вәғәз

5 1 Халык төркөмөн күреп, Ғайса тауға менде. Ултырғас, Уның янына шәкерттәре килде.

«Кем бәхетле?»

(Лк 6:20-23)

2 Ғайса уларға аң-белем бирә башланы:
3 – Рухи яқтан ярлылар бәхетле, сөнки Күктәр Батшалығы уларҙыҡы.
4 Хәсрәтлеләр бәхетле,

* 4:19 Кеше аулаусылар – Ғайса был урында кешеләрҙе Алла юлына алып килеүҙе балыҡ тоту менән сағыштыра.

* 4:24 Фалиж – руссаһы: паралич.

* 4:25 Ун Кала – грекка «Декаполис». Башлыса йәһүд булмаған халықтар йәшәгән үз аллы калалар федерацияһы.

- сөнки улар йыуаныс табыр.
 5 Бақалқылар бәхетле,
 сөнки улар ерзе мирақ итеп алып.
 6 Дөрөслөккә сарсаған һәм
 асыққандар бәхетле,
 сөнки улар туйыныр.
 7 Шәфкәтлеләр бәхетле,
 сөнки уларға шәфкәт күрһәтелер.
 8 Саф күңеллеләр бәхетле,
 сөнки улар Алланы күрер.
 9 Татыулық урынлаштырыусылар
 бәхетле,
 сөнки улар Алла балалары тип
 аталыр.
 10 Дөрөслөк хақына эзәрләнеүселәр
 бәхетле,
 сөнки Күктәр Батшалығы
 уларзыкы.
 11 Минең аркала кешеләр һеззе хур-
 лағанда, эзәрләгәндә һәм һезгә каршы
 төрлө ялған һүз һөйләгәндә, һез бәхетле.
 12 Шатланығыз һәм қыуанығыз, сөнки
 күктәрзә әжерегез зур буласак. Һезгә тик-
 лем йәшәгән пәйғәмбәрзәрзе лә шулай ук
 эзәрләнеләр.

Тоз һәм яқтылык

(Мрк 9:50; Лк 11:33; 14:34-35)

13 Һез – ерзең тозо. Әгәр тоз үзенең тәмен
 юғалтһа, уны қабат нисек тозло итерһегез?
 Ул инде аяқ астына сығарып ташлаузан
 башқаға ярамақ.

14 Һез – донъя өсөн яқтылык. Тау ба-
 шында төзөлгән каланы йәшереп булмай.
 15 Шулай ук, шәмде токандырғас, бер кем
 дә уны һауыт астына қуймай, киреһенсә,
 уны шәмдәлгә ултырталар һәм ул өйзәге-
 ләрзең бөтәһе өсөн дә яқтырта. 16 Һеззең
 яқтылығығыз за кешеләр алдында шулай
 балқыһын, һәм шул мәлдә улар якшы ғә-
 мәлдәрегеззе күрер за күктәге Атағыззы
 данлар.

Канун һәм пәйғәмбәрзәр

(Лк 16:17)

17 Минең хакта, канунда һәм пәйғәмбәр-
 зәрзең китаптарында язылғандарзы юкка
 сығарырға килгән, тип уйламағыз. Мин
 юкка сығарырға түгел, ғәмәлгә ашырырға
 килдем. 18 Һезгә хак һүз әйтәм: күк менән
 ер юкка сықһа ла, язылғандың барыһы
 ла ғәмәлгә ашмайынса, канундың бәләкәй
 генә хәрефе лә, хәрефтең бер генә һызығы
 ла юкка сықмас. 19 Шулай итеп, кем дә кем
 был бойороқтарзың бәләкәй генәһен дә ғә-
 мәлдән сыққан тип иғлан итеп, башқаларзы
 ла шуға өйрәтә, ул Күктәр Батшалығында
 иң түбән кеше тип аталыр. Ә уларзы үтәп,
 башқаларзы ла үтәргә өйрәтеүсе иһә Күк-
 тәр Батшалығында бөйөк булып һаналыр.
 20 Һезгә шуны әйтәм: әгәр за тәкүә булы-
 уығыз канун белгестәренең һәм фарисей-
 зарзың тәкүәлегенән артығырак булмаһа,
 Күктәр Батшалығына инмәйәсәкһегез.

Үлтереш һәм асыу томоу

(Лк 12:58-59)

21 Ата-бабаларығызға: «Кеше үлтермә!
 Кеше үлтереүсене хөкөм көтә», – тип әйтел-
 гәндә ишеткәнегез бар. 22 Ә Мин һезгә әйтәм:
 туғанына асыу тотқан кешене лә хөкөм көтә.
 Туғанына «мәғәнәһез» тип әйтеүсе Юғары
 кәңәшмә алдында яуап тоторға, ә «ахмақ»
 тиеүсе йәһәннәм утына тарттырылырға те-
 йеш. 23 Шуға күрә, әгәр һин Аллаға бүләккә
 үз қорбаныңды алып килһәң һәм қорбан
 усағы алдында туғаныңдың һиңә қарата
 ниндәйзер дәғүһе барлығы исеңә төшһә,
 24 бүләгенде шунда калдыр за тәзүә қайтып
 туғаның менән яраш, унан һуң ғына кире
 килеп, бүләгенде бир. 25 Дәғүәсең менән
 хөкөм юлында ук килеш. Юғиһә ул һине
 хөкөмдарға алып барыр, ә хөкөмдар һаксы-
 ға тапшырыр һәм үзеңде төрмәгә ябырғар.

26 Һиңә хак һүз әйтәм: бурысыңды азаккы тиненә* тиклем түләп бөтөрмәйенсә, унан сыкмаясақһың.

Зина кылыу һәм айырылышыу

(Маң 18:8-9; 19:9; Мрк 9:43-48; 10:11-12; Лк 16:18)

27 «Зина кылма», – тип әйтелгәнде һеззәң ишеткәнегез бар. 28 Ә Мин һезгә әйтәм: катын-кызға енси теләк менән караған кеше күңелендә уның менән инде зина кылған була. 29 Әгәр һине уң күзәң гонаһка котортһа, уны сокоп алып ташла! Бөтөн тәнең менән йәһәннәмгә ырғытылыуға карағанда, бер ағзаңды юғалтыу һиненә өсөн хәйерлерәк. 30 Ә инде уң кулың гонаһка котортһа, уны кыркып алып ташла! Бөтөн тәнең менән йәһәннәмгә барыуға карағанда, бер ағзаңды юғалтыу һиненә өсөн хәйерлерәк.

31 Шулай ук: «Берәйһе катынын айыра икән, уға айырылышыу кағызы бирһен», – тип әйтелгәйне. 32 Ә Мин һезгә әйтәм: әгәр ир кеше зина кылмаған катыны менән айырылышһа, ул катынын зина кылыуға этәрә. Айырылған катынға өйләнгән кеше лә зина кыла.

Ант итеу

33 Ата-бабаларға: «Ялған ант бирмә! Раббы алдында биргән антыңды үтә», – тип әйтелгәнде лә һеззәң ишеткәнегез бар. 34 Ә Мин һезгә әйтәм: бөтөнләй ант итмә! Күк менән дә ант итмә, сөнки ул – Алланың тәхете, 35 ер менән дә ант итмә, сөнки ул – Алла аяғын тергән баскыс, Йөрүсәлим менән дә ант итмә, сөнки ул – бөйөк Батшаның калаһы. 36 Башың менән дә ант итмә, сөнки сәсендәң бер бөртөгөн генә лә үзәң ағарта йәки карайта алмайһың. 37 Һеззәң «әйе» тигән һүзегез – «әйе»,

«юк» тигәнегез «юк» булһын. Шунан артығы – Иблистән.

Үс алырға ярамау

(Лк 6:29-30)

38 Һеззәң «Күз өсөн – күз, теш өсөн – теш» тигәнде ишеткәнегез бар. 39 Ә Мин һезгә әйтәм: үзәңә яуызлык кылған кешегә каршылык күрһәтмә. Әгәр кемдер уң яңағыңа һуқһа, һул яңағыңды ла куй. 40 Берәйһе һине хөкөмгә тарттырып, күлдәгендә алырға теләһә, уға өскө кейемендә лә бир. 41 Берәйһе һине бер ара ер үтергә мәжбүр итһә, уның менән ике ара үт. 42 Һинән нимәлер һорайзар икән, бир, бурыска алырға теләүсене лә буш итмә.

Дошмандарзы яратыу

(Лк 6:27-28, 32-36)

43 «Якыныңды ярат, дошманыңа нәфрәтлә бул!» – тип әйтелгәнде ишеткәнегез бар. 44 Ә Мин һезгә әйтәм: дошмандарығыззы яратығыз һәм үзегеззә эзәрләгән кешеләр өсөн доға кылығыз. 45 Шулай эшләп, һез күктәге Атағыззың балалары булуығыззы күрһәтәһегез, сөнки Алла Үзенең қояшын яуыздар өсөн дә, яқшылар өсөн дә қалқыта; ямғырын тәкүә кешеләргә лә, тәкүә булмағандарға ла яузыра. 46 Әгәр һез үзегеззә яратқандарзы ғына яратһағыз, ул сақта Алла һезгә ни өсөн әжер бирер? Һалым йыйыусылар за шулай эшләмәйме ни? 47 Әгәр һез дуһтарығыззы ғына сәләмләһегез, бының иҫ китерлек нимәһе бар? Мәжүсизәр зә шулай эшләмәйме ни? 48 Шуға күрә, күктәге Атағыз камил булған кеүек, һез зә камил булығыз.

Хәйер-сазакка биреу

6 1 Хак эштәрегеззә кешеләргә күрһәтеу максатында башқаруызан һакланығыз.

* 5:26 Тин – грекса «кодрант». Кодрант – римлыларзың акса берәмеге. 64 кодрант бер динарға торошло.

5:27 Сығ 20:14; Кнн 5:18.

5:31 Кнн 24:1.

5:33 Лев 19:12; Иҫп 30:3.

5:34-35 Ишғ 66:1.

5:35 Зәб 47:3.

5:38 Сығ 21:24; Кнн 19:21.

5:39 Хик 24:29; Һкт 3:30.

5:43 Лев 19:18.

5:48 Лев 19:2.

Юғиһә күктәге Атағызған һезгә әжер булмаҫ.

² Шуға күрә, сазака биргәндә, ул хакта боғаз ярып кысқырма. Кешеләр мактау язуырһын тип, ғибәзәтханаларза һәм урамдарза ике йөзлөләр шулай итә. Һезгә хак һүз әйтәм: улар үззәренең әжерен алды инде.

³ Әгәр зә хәйер бирәһең икән, уң кулыңдың нимә эшләгәнән һул кулың белмәһен.

⁴ Хәйерең йәшерен бирелһен. Шул мәлдә йәшерен кылынған һәммә эште күреп торған Атаң һиңә әжеренде бирер.

Ғайсаньң доға кылырға өйрәтеүе

(Мрк 11:25-26; Лк 11:2-4)

⁵ Доға кылғанда ике йөзлө әзәмдәр һымак булмағыз. Улар, кешеләр күрһен тип, ғибәзәтханаларза һәм урам саттарында баһсып доға кылырға ярата. Һезгә хак һүз әйтәм: улар үззәренең әжерен алды инде.

⁶ Ә һин, доға кылғанда, бүлмәңә инеп ишегенде яп та күзгә күренмәһ Атаңа доға кыл. Шул мәлдә йәшерен кылынған һәммә эште күреп торған Атаң һиңә әжеренде бирер.

⁷ Доға кылғанда мәжүсизәр кеүек буш һүз һөйләмәгез. Улар, күберәк һөйләһәк, илаһтарыбыз беззе ишәтер, тип уйлай.

⁸ Улар һымак булмағыз. Һез һорамас борон ук Атағыз һеззең нимәгә мохтаж икәнлегеззе белеп тора. ⁹ Һез ошолоай тип доға кылығыз:

Күктәге Атабыз!

Исемен мөкәддәс булып танылһын.

¹⁰ Һинең Батшалығың килһен.

Күктәге кеүек, ерзә лә

Һинең ихтыярың үтәлһен.

¹¹ Көндәлек икмәгебеззе безгә бөгөн бир.

¹² Без үзебезгә язык эш кылғандарзы ғәфү иткән кеүек,

Һин дә беззең язык эштәребеззе ярлыка.

¹³ Беззе һынауға дусар итмә, ә Иблистән* һакла*.

¹⁴ Һез кешеләрзең һасар ғәмәлдәрен ғәфү итһәгез, күктәге Атағыз һеззекең дә ярлыкар. ¹⁵ Әммә башкаларзың һасар ғәмәлдәрен ғәфү итмәһәгез инде, күктәге Атағыз һеззекең дә ярлыкамаҫ.

Ураза тотоу

¹⁶ Ураза тотқанда ике йөзлөләр кеүек қараңғы сырайлы булмағыз. Ураза тотқандарын кешеләр күрһен тип, улар шулай моңһоу йөз менән йөрөй. Һезгә хак һүз әйтәм: улар үззәренең әжерен алды инде. ¹⁷ Ә һин ураза тотқанда сәсеңде майла һәм битенде йуу. ¹⁸ Шунда һинең ураза тотоуыңды кешеләр түгел, ә күзгә күренмәһ Атаң күрер. Йәшерен булғанды ла күргән Атаң һиңә әжеренде бирер.

Ысын хазина

(Лк 12:33-34; 16:13)

¹⁹ Был донъяла үзегезгә байлык йыймағыз. Бында уны көйә қырка, тут баһа, қарактар төшөп урлай. ²⁰ Һез хазинаны күктә йыйығыз: унда көйә лә қыркмай, тут та баһмай, қарактар за төшөп урламай. ²¹ Хазинаң қайза була, күңелең дә шунда була бит.

²² Тәндең яқтыртқысы – күз. Күзең һау булһа, бөтә тәнең нурлы булыр. ²³ Ә инде күзең зәғиф булһа, бөтөн тәнең қараңғыла булыр. Әгәр һиндәге яқтылык – қараңғылык икән, ул қараңғылык ни тиклем куйы!

Алла һәм байлык

²⁴ Бер кем дә ике хужаға хезмәт итә алмай: ул йә береһенә нәфрәт тотор, икенсеһен яратыр; йә береһенә тоғро булыр, икенсеһен

* 6:13 Иблистән – грек телендә был һүззе «яуыздан» тип тә аңларға мөмкин.

* 6:13 Қайһы бер боронғо кульязмаларза «Сөнки Һинең Батшалығың да, көзрәтең һәм шөһрәтең дә мәңгелек. Амин» тигән һүззәр зә бар.

һанға һукмақ. Аллаға ла, байлыкка* ла бер юлы хезмәт итә алмашығыз.

Алла Батшалығы һәм донъя мәшәкәттәре

(Лк 12:22-31)

²⁵ Шуға күрә, Мин һезгә әйтәм: нимә ашарбыз, нимә эсербез, тип – йәнегез; нимә кейербез, тип тәнегез өсөн борсолмағыз. Йән – ризыктан, тән кейемдән мөһимерәк түгелме ни? ²⁶ Коштарға карағыз: улар сәсмәй зә, урмай за, бураларға ашлык та һалмай, шулай за уларзы күктәге Атағыз туйындыра. Һез коштарзан кәзерлерәк түгелме ни? ²⁷ Арағыззан кем, борсоллоп, үз ғүмерен бер сәғәткә булла ла озонайта ала? ²⁸ Ниңә кейем тип кайғыраһығыз? Яландағы ләләләрзең нисек үскәнен карағыз: улар эшләмәй зә, еп тә иләмәй. ²⁹ Әммә һезгә шуны әйтәм: хатта ни тиклем данлы Сөләймән батша ла ул дәрәжәлә затлы кейенмәгән. ³⁰ Әгәр Алла бөгөн яланда үсеп ултырған, ә иртәгә мейескә ташланасак үләнә шулай кейендерә икән, һеззе нисек кейендермәһен ти инде, әй иманы аззар?

³¹ Шулай булғас, нимә ашарбыз, нимә эсербез, нимә кейербез, тип хафаланмағыз. ³² Был хакта мәжүсизәр баш катыра. Ә күктәге Атағыз быларзың барыһына ла мохтаж икәнәгеззе белә. ³³ Иң тәүзә Алла Батшалығын эзләгез һәм Уның хак ихтыяры үтәлеүенә ынтылығыз, шул сакта һезгә быларзың барыһы ла бирелер. ³⁴ Шулай булғас, иртәгә өсөн борсолмағыз. Иртәгәһе көн үзе хакында үзе кайғыртыр. Һәр көндөң үз мәшәкәте үзенә етерлек.

Кешеләргә булған мөнәсәбәт

(Лк 6:37-38, 41-42)

7 ¹ Хөкөм итмәгез, үзегез зә хөкөм ителмәшәгез, ² сөнки хөкөм итһәгез, һеззе

лә шулай хөкөм итерзәр; ниндәй үлсәм менән үлсәһәгез, һезгә лә шундай үлсәм менән үлсәп бирелер. ³ Нисек һин туғаныңдың күзәндәге сүптә күрәһең, ә үз күзәндәге бүрәнәнә тоймайһың? ⁴ Үз күзәндә бүрәнә булғанда, туғаныңа: «Күзәндәге сүптә алайым әле», – тип нисек әйтә алаһың? ⁵ Әй, ике йөзлә! Тәүзә үз күзәндәге бүрәнәнә сығар, унан һуң асык күрерһең һәм туғаныңдың күзәндәге сүптә ала алырһың. ⁶ Изге нәмәнә эттәргә бирмәгез: улар боролоп үзегеззе ботарлар. Ынйыларығыззы сускалар алдына һипмәгез: уларзы аяктары менән тапап бөтөрзәр.

«Һорағыз, эзләгез, шакығыз»

(Лк 11:9-13; 6:31)

⁷ Һорағыз – һезгә бирелер; эзләгез – табырһығыз; шакығыз – һезгә асырзәр. ⁸ Сөнки һәр һораған кеше ала, эзләгән таба һәм шакығанға асалар. ⁹ Арағыззан кемәгез икмәк һораған улына таш тотторор? ¹⁰ Йәки ул балык һорағанда, кайһығыз йылан бирер? ¹¹ Шулай булғас, һез үзегез яман була тороп та, балаларығызға якшылык өләшә беләһәгез икән, күктәге Атағыз Үзенән һорағандарға якшы нәмәләрге һис шикһез бирәсәк.

Алтын кағизә

¹² Бүтәндәрзең һезгә нимә эшләүен теләһәгез, үзегез зә уларға шуны эшләгез. Канундың һәм пәйғәмбәрзәр язмаларының асылы шул.

Тар капка

(Лк 13:24)

¹³ Тар капканан инегез! Һәләкәткә алып барған капка киң һәм юлы иркен. Күптәр шул капканан инә лә инде. ¹⁴ Ә тормош капкаһы тар һәм унда илтәүсе юл кыфынқы. Уны аззар ғына таба.

* 6:24 *Байлык* – арами телендә «мамон».

6:26 Әйп 38:41; Зәб 146:9. 6:29 3 Бат 10:4-7; 2 Йыл 9:3-6.

Ағастың емешенән танылыуы

(Лк 6:43-44)

¹⁵ Ялған пәйғәмбәрзәрзән һакланығыз: улар янығызға һарык тиреһе ябынып килер, ә асылда йорткыс бүреләр улар. ¹⁶ Һез уларзы кылған ғәмәлдәрәнә карап танырһығыз. Сәнскәктән – йөзөм, билсәндән инжир йыялармы ни? ¹⁷ Бына шулай, якшы ағас якшы емеш бирә, ә насар ағас насар емеш бирә. ¹⁸ Якшы ағас насар емеш бирмәй, насар ағас якшы емеш бирмәй. ¹⁹ Якшы емеш бирмәй торған һәр ағасты кыркып утка ташлайзар. ²⁰ Шулай итеп, ялған пәйғәмбәрзәрзә кылған ғәмәлдәрәнә карап танырһығыз.

Јуызлык кылыусыларзы искәртеу

²¹ Күктәр Батшалығына Миңә: «Хакимым! Раббым!» – тип әйткән һәр кем түгел, ә күктәге Атамдың ихтыярын үтәгән кеше генә инәсәк. ²² Киәмәт көнөндә Миңә күптәр: «Хакимым! Раббым! Без Һинең исемендән пәйғәмбәрлек итмәнәкме ни? Һинең исемендә әйтеп ендәрзә кыуып сығарманькмы ни? Һинең исемен менән көзрәтле күп эштәр кылманькмы ни?» – тип әйтерзәр. ²³ Ана шул вақытта Мин уларға: «Мин һеззә бер қасан да белмәнәм, китегез янымдан, жуызлык кылыусылар!» – тиермен.

Ике төзөүсе

(Лк 6:47-49)

²⁴ Шуға күрә был һүззәрәмде ишетеп, уларзы үтәгән һәр кем үзәнә йортон таш өстөндә төзөгән ақыллы кешегә окшар. ²⁵ Ямғыр яуып, йылғалар ташып, көслә елдәр исеп, шул йортқа ябырылған, әммә ул емерелмәгән. Сөнки ул йорт таш нигез өштөнә һалынған булған. ²⁶ Ә инде был һүззәрәмде ишетеп тә, уларзы үтәмәгән һәр кем үзәнә йортон ком өштөнә төзөгән

ақылһыз кешегә окшар. ²⁷ Ямғыр яуып, йылғалар ташып, көслә елдәр исеп, шул йортқа ябырылған. Ул йорт ауған һәм тулығынса емерелгән.

²⁸ Ғайса һүзән тамамлағас, халык Уның өйрәткәндәрәнә хайран қалды, ²⁹ сөнки Ул қанун белгестәре һымак түгел, ә хақимлыкқа әйә булған кеше кеүек һөйләнә.

Махаулыны һауықтырыу

(Мрк 1:40-44; Лк 5:12-14)

8 ¹ Ғайса таузан төшкәс, артынан күмәк халык әйәрзә. ² Бына Уның янына махау* сирле кеше килде лә алдына тубықланып:

– Әфәндем! Әгәр теләһән, мине тазарта алаһың бит, – тине.

³ Ғайса қулын һузып уға қағылды ла:

– Әйе, теләйем, тазарын! – тине.

Был кеше шунда ук махаузан тазарынды. ⁴ Ғайса уны:

– Қара уны, был турала бер кемгә лә һөйләмә! – тип қиһәттә. – Әммә қажинға барып күрән дә, Муса қушқанса, қорбан қилтер. Был кешеләргә һауығыуыңды раһлау билдәһе булыр.

Йөз башының ышанысы

(Лк 7:1-10; 13:28-29)

⁵ Ғайса Капернаумға барғас, Уға бер йөз башы ярзам һорап қилде.

⁶ – Әфәндем! – тине ул. – Һезмәтсемде фалиж һукты, әле минең өйөмдә ята, бик нык интегә.

⁷ – Ярар, барып уны һауықтырымын, – тине Ғайса.

⁸ – Әфәндем! Мин Һинә үз өйөмдә қабул итергә лайық түгелмен, – тип яуап бирзә Уға йөз башы. – Бер һүз генә әйт – һезмәтсем һауығыр. ⁹ Мин бит үзәм дә башқа берәүгә буйһонам, үзәмдең дә қул астымда ғәскәризәр бар. Уларзың берәйһенә «қит»

* 8:2 Махау – дауалап булмай торған йоғошло тире ауырыуы.

7:15 Мих 3:5. 8:4 Лев 14:1-32.

тиһәм, китә, икенсәһенә «кил» тиһәм, килә. Хезмәтсемә «ошоно эшлә» тиһәм, эшләй.

¹⁰ Быны ишетеп, Ғайса бик гәжәпләнде. Артынан эйәрәп килгән кешеләргә:

– Һезгә хак һүз әйтәм: Минең Исраил халкы араһында был тиклем көслә иманға эйә булған берәүзе лә осратқаным юк.

¹¹ Әммә һезгә шуны әйтәм: көнсығыштан һәм көнбайыштан күптәр килер, улар Күктәр Батшалығында Ибраһим, Исхак һәм Якуп менән бергә табын артында ултырыр. ¹² Ә Батшалыҡка эйә булырға тейеш кешеләр тышҡа, караңғылыкка кыуылыр, унда илау һәм теш шығырзатыу булыр, – тине.

¹³ Йөз башына Ғайса:

– Бар, кайт, ышаныуыңа күрә булһын, – тине.

Хезмәтсе шул сәғәттә үк һауыҡты.

Ғайсаның күптәрҙе һауыҡтырыуы

(Мрк 1:29-34; Лк 4:38-41)

¹⁴ Ғайса, Петрустың өйөнә килгәс, уның кәйнәһенең бөтөн тәне янып ауырып ятканын күрҙе. ¹⁵ Ғайса уның кулына тейеү менән, тәненең яныуы туктаны. Катын, тороп, Ғайсаға табын әзерләй башланы. ¹⁶ Ә инде кискеһен Ғайса янына ен эйәләшкән күп кешеләргә алып килделәр. Ул Үҙенең һүзе менән яуыз рухтарҙы кыуып сығарҙы һәм бөтә сирлеләргә һауыҡтырҙы. ¹⁷ Был – Ишағыйһ пәйғәмбәр аша: «Ул безҙең ауырыуҙарыбыҙҙы өстөнә алды һәм сирҙәребеҙҙе Үҙенә йөкмәтә», – тип әйтелгәндәр ғәмәлгә ашһын өсөн булды.

Ғайсаға эйәрәү

(Лк 9:57-60)

¹⁸ Ғайса, эргә-тирәһенә йыйылған күмәк халыҡты күрөп, шәкерттәренә күлдәң теге ярына сығырға күшты. ¹⁹ Шул сак Уның янына бер канун белгесе килеп:

– Остаз, кайҙағына йөрөһәңдә, мин Һинең артыңдан барырым, – тине.

²⁰ – Төлкөләрҙең – өңдәре, коштарҙың оялары бар, ә Әзәм Улының* башын терәр урыны юк, – тип яуап бирҙе Ғайса.

²¹ Ә икенсе берәү, шәкерттәренең береһе:

– Хакимым! Тәүҙә өйөмә кайтып, ата-йымды ерләп килергә рөхсәт ит, – тине.

²² Ләкин Ғайса:

– Миңә эйәр! Үлеләр үз үлеләрен үзҙәре ерләһен, – тип яуапланы.

Ғайсаның дауылды туктатыуы

(Мрк 4:36-41; Лк 8:22-25)

²³ Ғайса кәмәгә инеп ултырҙы. Уның артынан шәкерттәре лә урын алды. ²⁴ Капыл күл өстөндә көслә дауыл купты. Тулҡындар килеп бәрелеп, кәмә эсенә һыу тулды. Был мәлдә Ғайса йоклай ине. ²⁵ Шәкерттәре Уны уятып:

– Хакимыбыҙ! Коткар, батабыҙ бит! – тип кысқырҙылар.

²⁶ – Әй, иманы азҙар, ниңә улай котоғоз осто? – тине Ғайса уларға.

Ул тороп елдә лә, күлдә лә тыйҙы. Тәрән тынлыҡ урынлашты. ²⁷ Барыһы ла хайран калып:

– Кем һуң Ул? Ел дә, тулҡындар ҙа Уға буйһона! – тиеште.

Ен эйәләшкән ике кеше

(Мрк 5:1-17; Лк 8:26-37)

²⁸ Ғайса арғы як ярҙағы Гадара еренә килгәс, ен эйәләшкән ике кеше кәбер мәмерйәләренән* Уға каршы килеп сықты. Улар шул тиклем которған булғанлыктан, был юлдан һис кем үтә алмаған.

²⁹ – Әй Алла Улы, Һиңә безҙән нимә кәрәк? Бында безҙе ваҡытынан алда яфаларға килдеңме? – тип кысқырҙы улар.

* 8:20 «Әзәм Улы» тип Ғайса Үҙен әйтә (карағыҙ: «Даниил», 7:13).

* 8:28 *Кәбер мәмерйәһе* – ул дәүерҙә мәйеттәргә өңөп яһалған тау кыуышлыҡтарына куя торған булғандар.

³⁰ Ә алыс түгел ерзә зур суска көтөүе утлап йөрөй ине. ³¹ Ендәр:

– Беззе бынан қыуып сығарһаң, суска көтөүенә ебәр, – тип ялбарзы.

³² – Барығыз, – тине Ғайса уларға.

Ендәр, кешеләрзән сығып, сускалар эсенә барып инделәр. Бөтә көтөү сабып китеп текә ярзан күлгә ташланды ла һуға батып үлде. ³³ Суска караусылар иһә калаға йүгерзеләр һәм унда, ен эйәләшкән кешеләр менән ни булғанын да кушып, барыһын да һөйләп бирзеләр. ³⁴ Бөтә кала халкы Ғайсаны қаршыларға сықты. Уны күргәс, үззәренең ерзәренән китеуен ялбарзылар.

Фалиж һуккан кешене һауықтырыу

(Мрк 2:3-12; Лк 5:18-26)

9 ¹Ғайса, кәмәгә ултырып, күлаша сықты ла, Үзе йәшәгән калаға* килде. ²Бына бер нисә кеше фалиж һуккан берәүзе, ятқан түшәге менән күтәрәп, Уға килтерзе. Ғайса, уларзың ышаныузарын күреп, ауырыуға:

– Нык бул, улым! Һинең гонаһтарың гәфү ителде! – тине.

³ Шунда кайһы бер канун белгестәрә эстән генә: «Был Кеше көфөр һүз һөйләй!» – тип уйланы. ⁴ Уларзың нимә уйлағанын белгән Ғайса:

– Ниңә һез шулай насар уйлайһығыз? – тип һораны. ⁵ – Нимә тип әйтәү еңеләрәк: «Гонаһтарың гәфү ителде», – типме, әллә «Тор за атлап кит», – типме? ⁶ Ләкин шуны белегез: Әзәм Улының ерзә гонаһтарзы ярлыкарға хақимлығы бар. – Шунан Ул фалиж һуккан кешегә өндәште: – Тор, түшәгенде ал да өйөңә кайт!

⁷ Теге торзо ла кайтып китте. ⁸ Быны күргән халык куркыуға калды һәм кешеләргә ошондай вәкәләт биргән Алланы данланы.

Ғайсаның Мақсайосты сакырыуы

(Мрк 2:14-17; Лк 5:27-32)

⁹ Бынан китеп барған Ғайса, һалым йы-йыу урынында ултырған берәүзе күреп калды. Был кешенең исеме Мақсайос ине. Ғайса уға:

– Миңә эйәр, – тине.

Мақсайос торзо ла Уның артынан эйәрзе.

¹⁰ Ғайса уның өйөнә ашка килгәс, күп кенә һалым йыиыусылар, башка гонаһлылар йыиылып, Ғайса һәм Уның шәкерттәре менән бер табында ултырзылар. ¹¹ Быны күргән фарисейзар шәкерттәрзән:

– Ни өсөн һеззең Остазығыз һалым йыиыусылар һәм башка гонаһлылар менән бергә ашап ултыра? – тип һораны.

¹² Ғайса, быны ишетеп, уларға:

– Табип сәләмәт кешеләргә түгел, ә ауырыузарға кәрәк. ¹³ Барығыз, «Мин корбан түгел, мәрхәмәт теләйем», – тигән һүззәрзең мәғәнәһен аңларға тырышығыз. Мин бит тәкүә кешеләрге түгел, гонаһлыларзы сакырырға килдем, – тине.

Ураза һақында һорау

(Мрк 2:18-22; Лк 5:33-39)

¹⁴ Шунан һуң Яхъяның шәкерттәре килеп Ғайсанан:

– Ни өсөн без һәм фарисейзар уразаны йыш тотабыз, ә Һинең шәкерттәрең ураза тотмай? – тип һораны.

¹⁵ Ғайса уларға былай тип яуап бирзе:

– Кейәү яндарында булғанда, туйзағы кунактар кайғырамы ни? Әммә килер бер көн: кейәү яндарынан алыныр, һәм шул вакытта улар ураза тотасак. ¹⁶ Бер кем дә иске кейемгә яңы тукыманан ямау һалмай, сөнки ул ямаулык, ултырып, кейемде йыртып ебәрер зә, тишек тағы ла нығырак зурайыр. ¹⁷ Шунуң һымак, яңы шарапты

* 9:1 Үзе йәшәгән кала – Капернаум.

9:13 Һош 6:6.

иске турһыкка һалмайзар. Юғиһә, иске турһык йыртылыр за, шарап ағып бөтөр, турһык та әрәм булыр. Яңы шарапты яңы турһыктарға тултыралар. Шул вақытта шарап та, турһык та һакланып калыр.

Үлгән кыз һәм ауырыу катын

(Мрк 5:22-43; Лк 8:41-56)

¹⁸ Ғайса шулай һөйләп торғанда, Уның янына урындағы башлыктарзың береһе килде. Ул Ғайсаның алдына килеп тубыкланды:

– Әле генә кызым үлеп калды. Ә Һин, янына барып, өстөнә кулдарынды куйһан, ул терелеп китер.

¹⁹ Ғайса торзо ла шәкерттәре менән бергә был кешенең артынан китте. ²⁰ Шул мәлдә ун ике йыл буйы кан китеүзән интеккән бер катын, Ғайсаның артынан килеп, Уның кейеменең салғыына қағылды. ²¹ Ул әстән генә: «Кейеменә бер қағылһам, һауығырмын», – тип уйлағайны. ²² Ғайса артына боролдо. Катынды күреп:

– Кыйыу бул, кызым! Ышаныуың һине һауыктырзы, – тине.

Катын шунда ук сәләмәтләнде.

²³ Башлықтың өйөнә ингәс, Ғайса матәм көйө уйнаусыларзы һәм ығы-зығы килгән халык төркөмөн күрзе.

²⁴ – Бынан сығығыз! – тине Ул. – Кызыкай үлмәгән, ул йоклай ғына.

Унан көлөргә тотондолар. ²⁵ Кешеләр өйзән сығарылғас, Ғайса бүлмәгә инеп кыззың кулынан тоткайны, кыз урынынан торзо.

²⁶ Был хәбәр бөтә тирә-якка таралды.

Ғайсаның йәнә күптәрзе һауыктырыуы

²⁷ Бынан киткән сакта Ғайсаның артынан:

– Дауыт Улы, беззе йәллә инде! – тип кыскырып, ике һукыр эйәрзе.

²⁸ Ғайса өйгә ингәс, һукырзар Уның янына килде.

– Һеззе һауыктыра аласағыма ышаныһығызмы? – тип һораны Ғайса.

– Әйе, Әфәндем! – тип яуап бирзе тегеләр.

²⁹ Ғайса уларзың күззәренә қағылды ла:

– Ышаныуығызға күрә булһын, – тине.

³⁰ Шунда уларзың күззәре асылды. Ғайса уларзы:

– Карағыз уны, был хакта һис кем белмәһен, – тип каты киҫәтеп куйзы.

³¹ Улар иһә сығыу менән Ғайса тураһында бар тирә-якта һөйләп йөрөй башланы.

³² Улар киткәндән һуң Ғайса янына ен эйәләшкән телһез кешене алып килделәр.

³³ Ғайса енде кыуып сығарғас, был кешенең теле асылды. Халык быға хайран калып:

– Исраилда бындай хәлдең бер кәсан да булғаны юк ине, – тине.

³⁴ Ләкин фарисейзар:

– Ул ендәрзе ендәр башлығының көсә менән кыуып сығара, – тип һөйләнә башланы.

³⁵ Ғайса, бөтә калалар һәм ауылдар буйлап йөрөп, ғибәзәтханаларза өйрәтеп, Күктәр Батшалығы хакындағы Һөйөнөслә Хәбәрзе вәғәзләне, кешеләрзе һәр төрлә ауырыу-зәхмәттәрзән һауыктырзы. ³⁶ Ғайса, күмәк халыкты күреп, уларзы бик йәлләне, сөнки улар көтөүсәһез калған һарыктар һымак йонсоу һәм ярзамға мохтаж ине.

³⁷ Шул сак Ғайса шәкерттәренә:

– Ура торған ашлык күп, ә ураксылар аз.

³⁸ Шуға күрә ашлыктың Хужаһына ялбарығыз: Үзенең уңышын урып алырға эшселәр ебәрһен, – тине.

Ғайсаның ун ике илсәһе

(Мрк 3:15-19; Лк 6:14-16; Ғмл 1:13)

10 ¹ Ғайса, Үзенең ун ике шәкертен янына сақырып, уларға кешеләрзән әсенән яуыз рухтарзы кыуып сығарыу, бөтә сир һәм сырхаузарзән һауыктырыу вәкәләтен бирзе. ² Бына ул ун ике илсенең исеме:

беренсеһе – Петрус тип тә аталған Шимғон һәм уның кустыһы Эндриас, Зәбәзәйос улы Якуп һәм уның кустыһы Яхъя, ³ Филиппус һәм Барсоломай, Томас һәм һалым йыйыусы Маңсайос, Алфай улы Якуп, Таддай, ⁴ Көрәһсе Шимғон* һәм Ғайсаға азақ хыянат итәһәк Йәһүзә Искариот.

Ғайсаның ун ике шәкертен хезмәткә ебәрәүе

(Мрк 6:7-11; Лк 9:2-5; 10:4-12)

⁵ Ғайса ошо ун ике илсене нәсихәт биреп юлға озатты:

– Башка көүемдәргә бармағыз һәм Самария калаларына инмәгез. ⁶ Бының урынына Исраил халкының азашкан һарыктарына барығыз. ⁷ Барған ерзәрегеһә: «Күктәр Батшалығы яқынлашты!» – тип иғлан итегез. ⁸ Ауырыуларҙы һауықтырығыз, үлгәндәрҙе терелтегез, махаулыларҙы тазарындрығыз, ендәрҙе кыуып сығарығыз. Бушлай алдығыз – бушлай бирегез. ⁹ Билбауығызға алтын да, көмөш тә, бакыр акса ла төйнәмәгез. ¹⁰ Сәфәргә үзегез менән биштәр зә, алмаш күлдәк тә, аяк кейеме лә, юл таяғы ла алмағыз – эшләгән кешенең тейешле ризығын алырға һақы бар.

¹¹ Ниндәй калаға йәки ауылға барһағыз за, унда һезҙе кабул итергә лайыклы кешене табығыз. Киткәнгә тиклем шуның өйөндә калығыз. ¹² Өйгә ингәндә, унда йәшәһәләргә именлек теләгез. ¹³ Өгәр өйзәгеләр быға лайыклы буһа, һез теләгән именлек улар менән калһын, лайыкһыз икән, именлегегез үзегезгә кире әйләнәп кайһын. ¹⁴ Ө берәй йорт йәки кала һезҙе кабул итмәһә, һүзәрегеһәгә қолак һалмаһа,

унан киткәндә аяктарығызғағы тузанды кағып төшөрөгөз*. ¹⁵ Һезгә һаҡ һүз әйтәм: киәмәт көнөндә Содом менән Ғамораның хәлә ул каланың хәленән еңеләрәк булыр.

Киләһәк эзәрлекләүзәр

(Мрк 13:11-13; Лк 21:12-19)

¹⁶ Бына Мин һезҙе бүреләр араһына һарыктар кеүек ебәрәм. Шуға күрә, йылан һымак зирәк һәм күгәрәндәй эскерһез булығыз. ¹⁷ Кешеләрҙән һақланығыз. Улар һезҙе хөкөмгә тапшырыр һәм ғибәзәтханаларҙа камсылар. ¹⁸ Минең аркала һезҙе идарасылар, батшалар алдына алып барырҙар. Был уларға һәм башка көүемдәргә Минең һақта һаһитлыҡ кылыуығыз өсөн эшләнер. ¹⁹ Хөкөмгә алып килгән һақтарында, нимә һәм һисек һөйләргә, тип борсолмағыз: һезгә шул мәлдә нимә әйтергә кәрәклегә белдерелер. ²⁰ Сөнки әйткән һүзәрегеһә һезҙеке булмаһ, ә һезҙең аша Атағыздың Рухы һөйләр.

²¹ Туған – туғанын, ата балаһын үлемгә тапшырыр. Балалар, ата-әһәләренә каршы сығып, уларға үлем килтерер. ²² Минең аркала бөтәһә лә һезгә нәфрәт менән карар. Ләкин азақка тиклем сыҙаған кеше қотоласақ. ²³ Бер калала эзәрләһәләр, башкаһына қасығыз. Һезгә һаҡ һүз әйтәм: һез Исраилдың бөтә калаларын әйләнәп сығып та өлгөрмәһәгегез, Әзәм Улы килер.

²⁴ Шәкерт – үзәнен остазынан, хезмәтсе хужаһынан өһтөн булмай. ²⁵ Шәкерт – остазы кеүек, ә хезмәтсе хужаһы кеүек буһа, шул етә. Йорт хужаһын Бәғел-Зевул* тип атағандар икән, өйзәгеләрҙе инде бигерәк тә шулай тип атарҙар.

* 10:4 Көрәһсе Шимғон – был иһем Шимғондың Рим һақимлығын көс менән бәрәп төшөрөүҙе яқлап көрәшкән йәһүдтәр төркөмөнөң ағзаһы икәнлегенә иһара булуы иһтимал.

* 10:14 Йәһүдтәр, үззәренә бер быһрақ та әйәрәп қайтмаһын өсөн, мәжүһизәр йәһәгән ерзән киткәндә аяктарындағы тузанды қакқандар. Һөйөнөслә Хәбәрҙе кабул итмәгән кала руһи мәғәнәлә мәжүһизәр калаһы булып һанала, тимәк, ул Алла хөкөмөнә лайық.

* 10:25 Бәғел-Зевул – Иблискә қарата қулланыла торған иһем. Бәғел-Зевул Кәңгән халықтарының илаһы булған. Уны яуыз рухтар башлығы тип һанағандар (қарағыз: «IV Батшалар», 1:2).

Кемдән куркырға кәрәк?

(Лк 12:2-9)

²⁶ Шуға күрә ундай кешеләрҙән куркмағыз! Асылмайса калыр йәшерен нәмә һәм беленмәйсә калыр һис бер сер юк. ²⁷ Мин һезгә караңғыла һөйлөгәндәрҙе көн яктыһында һөйләгез, колағығыҙға шыбырлап әйткәнде кыйыктарҙан иғлан итегез. ²⁸ Тәнде үлтереп тә, йәнде үлтерә алмағандарҙан куркмағыз. Йәһәннәмдә тәнде лә, йәнде лә һәләк итә алған Алланан куркығыз!

²⁹ Ике турғай бер бакыр тәңкәгә* һатыла түгелме ни? Ләкин Атағыҙың рөхсәтенән башка уларҙың береһе лә ергә колап төшмәс. ³⁰ Ә һезҙең хатта башығыҙҙағы һәр бер сәс бөртөгө лә һанаулы. ³¹ Шуға күрә куркмағыз: һез бик күп турғайҙарға карағанда кәзерлерәкһегез.

Мәсихте кабул итеү

(Лк 12:51-53; 14:26-27; 17:33)

³² Шулай итеп, Мине кешеләр алдында кабул иткән һәр кемде Мин дә күктәге Атам алдында кабул итермен. ³³ Ә инде кем кешеләр алдында Минән ваз кисә, Мин дә күктәге Атам алдында унан ваз кисермен.

³⁴ Мине ергә тыныслык килтерергә килде тип уйламағыз. Мин тыныслык түгел, ә кылыс килтерергә тип килдем. ³⁵ Улы менән атаһын, кызы менән әсәһен, килене менән кәйнәһен айырырға тип килдем. ³⁶ Кеше өсөн үз өйөндөгеләре дошман булыр.

³⁷ Кем атаһын йәки әсәһен Миңә карағанда нығырак ярата, шул Миңә лайык түгел. Кем улын йәки кызын Миңә карағанда нығырак ярата, шул Миңә лайык түгел. ³⁸ Үҙенең аркысағын* күтәрәп, Миңә эйәрәп бармаған кеше Миңә лайык түгел.

³⁹ Йәнен үзе өсөн һаклап калырға тырышыусы уны юғалтыр; әммә Минең һақыма йәнен юғалткан уны алып калыр.

⁴⁰ Һезҙе кабул иткән кеше Мине кабул итә. Ә Мине кабул иткән Мине Ебәргәнде кабул итә. ⁴¹ Пәйғәмбәрҙе пәйғәмбәр булғаны өсөн кабул иткән кеше пәйғәмбәргә лайык әжер алыр. Тәкүә кешене тәкүә булғаны өсөн кабул итеүсә тәкүә кешегә лайык әжер алыр. ⁴² Кем шәкерттәрәмдең иң кесененә ул Минең шәкерттем булған өсөн бер сәүәтә һалкын һыу әсерә, һезгә һак һүз әйтәм: ул үз әжеренән мәхрүм калмаясақ.

Сумдырыусы Яхъяның һорауы һәм**Ғайсаның яуабы**

(Лк 7:18-30; 7:4-35; 16:6)

11 ¹ Ғайса ун ике шәкертенә нәсихәтен биргәндән һуң, башка калаларҙа өйрәтеп һәм вәғәзләп йөрөү ниәте менән, юлын дауам итте.

²⁻³ Төрмәлә ултырған Яхъя Мәсих кылған ғәмәлдәр һақында ишеткәс, үҙенең шәкерттәрән: «Килергә тейеш булған Ҡоткарыусы Һинме, әллә башка берәүҙе көтәйекме?» – тип һорарға ебәрҙе.

⁴ – Барығыз, ишеткән һәм күргәндәрегезгә Яхъяға кайтып һөйләгез: ⁵ һуқырҙар йәнә күрә, аһаҡтар йөрөй, махаулылар тазарына, һаңғырауҙар ишетә, үлгәндәр тереләп тора һәм фәкирҙәргә һөйөнөслә Хәбәр иғлан ителә. ⁶ Кем Мине кире камай, шул бәхетле, – тип яуапланы уларға Ғайса.

⁷ Яхъяның шәкерттәре киткәс, Ғайса һалыкка Яхъя тураһында һөйләй башланы: – Һез сүлгә нимә карарға барҙығыз? Елгә тирбәләп ултырған камыштымы? ⁸ Юк? Улай булғас, нимә күрергә теләнегез һуң?

* **10:29** *Бер бакыр тәңкә* – грек телендә «бер ассарион». Бер ассарион ун алтынан бер динарға тигез (бер динар – эшсенең бер көнлек эш һақы).

* **10:38** *Аркысақ* – ул заманда кешеләрҙе язалап үлтерәү өсөн кулланылған бер-береһенә тура мөйөшләп қағылған ике бүрәнә. Ул яйланманы «тәрә» тип тә атайҙар.

Купшы кейем кейгән кешенеме эллә? Ә бит купшы кейем кейгәндәр батша һарай-зарында йәшәй. ⁹ Улайһа, нимә карарға барзығыз? Пәйғәмбәрҙеме? Әйе! Мин һезгә әйтәм: Яхъя пәйғәмбәрҙән дә бөйөгөрәк.

¹⁰ Уның тураһында Изге Язмала:

«Бына, Мин Һинең алдыңдан хәбәрсемде ебәрәм,

Ул Һинең алдыңдан юл әзерләп», – тип язылған. ¹¹ Һезгә хак һүз әйтәм: кәсан да булһа тыуған кешеләр араһында Сумдырыусы Яхъянан бөйөгөрәк һис кем юк. Әммә Күктәр Батшалығында иң кесе тип һаналғаны ла унан бөйөгөрәк. ¹² Сумдырыусы Яхъя вәғәзләгән көндәрҙән алып бөгөнгәсә кайһы берәүҙәр Күктәр Батшалығына аяуһыз һөжүм итәләр һәм уны яулап алырға тырышалар. ¹³ Яхъя килгәнгә тиклем үк бөтә пәйғәмбәрҙәр зә, канун да буласаҡ вакифалар тураһында алдан белдерҙе. ¹⁴ Әгәр қабул итергә теләйһегеҙ икән, белегеҙ: ул – килергә тейеш булған Ильяс. ¹⁵ Колактары бар-зар ишетһен!

¹⁶⁻¹⁷ Был быуын кешеләрен кем менән сағыштырайым икән? Улар:

«Без һезгә күңелле көйҙәр уйнанык, ә һез бейемәнегеҙ.

Без һезгә моңһоу йырҙар йырланык, ә һез кайғырып иламанығыз», – тип базар майҙанында бер-береһенә кысқырып ултырған балаларға оҡшаған.

¹⁸ Яхъя килде, икмәк тә ашамай, шарап та эсмәй, кешеләр иһә: «Уға ен әйәләшкән», – тизәр. ¹⁹ Әзәм Улы килде, һәр береһе кеүек ашай ҙа, эсә лә, ә улар: «Бына карағыз, Ул ашамһаҡ, эскесе, һалым йыйыусылар менән гонаһ кылыусыларҙың дуһы!» – ти. Әммә Алла ақылының һаҡлығы кылған эштәренән* күренә.

Тәүбәгә килмәгән калаларға кайғы

(Лк 10:13-15)

²⁰ Унан һуң Ғайса мөгжизәләренең күбеһе кылынған калаларҙы тәүбәгә килмәгәндәре өсөн шелтәләй башланы:

²¹ – Кайғы һиңә, Хоразин! Кайғы һиңә, Бейт-Сайда! Әгәр зә һезгә кылынған мөгжизәләр Тир һәм Сидон калаларында күрһәтелгән булһа, ундағы кешеләр күптән инде кыл тукымаға уранып, баштарына көл һибеп тәүбәгә килерҙәр ине. ²² Ләкин һезгә әйтәм: киәмәт көнөндә Тир менән Сидондың хәле һеззекәнән еңелерәк булыр. ²³ Әй Капернаум, әллә һине күккә тиклем күтәрерҙәр тип уйлайһыңмы? Юк, үлеләр донъяһына тиклем түбән ыргытылырһың. Әгәр һиндә кылынған мөгжизәләр Содомда күрһәтелһә, ул хәзергә көнгәсә торор ине. ²⁴ Ләкин һезгә әйтәм: киәмәт көнөндә Содомдың хәле һинекәнән еңелерәк булыр.

«Миңә килегеҙ»

(Лк 10:21-22)

²⁵ Бынан һуң Ғайса:

– Әй Атам, күк менән ерҙең Хужаһы! – тине. – Быларҙы зирәктәрҙән һәм аҡыл әйәләренән йәшереп, сабыйҙарға асып биргәнен өсөн Һиңә шөкөрәна кылам! ²⁶ Әйе, Атам, был һинең игелекле ихтыярың ине! ²⁷ Атам барыһын да Миңә тапшырҙы. Улды Атанан башка һис кем белмәй, шулай уҡ Атаны ла Улынан һәм Улы Уның тураһында белдерергә теләгән кешенән башка һис кем белмәй.

²⁸ Әй хәлдән тайғандар, ауыр йөктән интеккөндәр, барығыҙ ҙа Миңә килегеҙ. Мин һезгә тынысландырырмын. ²⁹ Минең камытымды үзегеҙгә кейегеҙ зә Минән өйрәнегеҙ, сөнки Мин – йыуаш һәм баһалкымын. Шул

* 11:19 Кайһы бер боронғо кулъязмаларҙа «кылған эштәренән» урынына «балаларынан» тип бирелгән һәм уны былай аңларға мөмкин: «Әммә Алла ақылы уны қабул иткән кешеләр тарафынан хак тип раһлана».

11:10 Млх 3:1.

11:14 Млх 4:5.

11:19 Хик 8:1-36.

11:21 Ишф 23:1-18; Зөл 26:1-28:23.

11:23 Ишф 14:13-15.

мәлдә йөнегез тыныслык табыр. ³⁰ Минен камытым уңайлы, йөгөм еңел!

Шәмбе хакында һорау

(Мрк 2:23-28; Лк 6:1-5)

12 ¹ Бер мәл, шәмбе көндө, Ғайса иген басыузары аша үтеп бара ине. Асыккан шәкерттәре башак өзөп ашай башланы. ² Фарисейзар быны күреп Ғайсаға: – Кара, Һинен шәкерттәрең шәмбе көнө эшләргә тыйылғанды эшләй, – тинеләр.

³⁻⁴ – Дауыт менән уның юлдаштары асык-кас, Дауыттың нимә эшләгәне тураһында укығанығыз юкмы ни? Ул, Алла йортонан инеп, үзенең кешеләре менән Аллаға бағышланған икмәктәрҙе ашаған. Ә канун буйынса, уларҙы каһиндарҙан башка һис кемгә ашарға рөхсәт ителмәй, – тине Ғайса. – ⁵ Йәки Алла йортонда каһиндарҙың, шәмбе көндө хезмәт итеп, ул көндө боҙоузары, әммә бының улар өсөн ғәйепкә һаналмауы хакында канунда язылғанды укыманығызмы? ⁶ Һезгә әйтәм: бында Алла йортонда карағанда бөйөгөрәге бар. ⁷ Әгәр зә һез: «Мин қорбан түгел, мәрхәмәт теләйем», – тигән һүзәрҙең мәғәнәһен аңлаған булһағыз, ғәйепһезәрҙе хөкөм итмәз инегез. ⁸ Сөнки Әзәм Улы – шәмбе көнөнөң хужаһы.

Кулы короған кеше

(Мрк 3:1-6; Лк 6:6-11)

⁹ Унан киткәс, Ғайса ғибәзәтханаға инде. ¹⁰ Унда кулы короған берәү бар ине. Кайһы берәүзәр, Ғайсаны ғәйепләргә һылтау эзләп: – Шәмбе көндө һауықтырыу рөхсәт ителәме? – тип һораны.

¹¹ – Әгәр берәйегезҙең берҙән-бер һарығы булһа, шул һарык шәмбе көндө соқорға төшөп китһә, ул уны сығармаз инеме? – тине Ғайса. – ¹² Кеше һарыктан күпкә кәзәрлерәк бит! Шулай булғас, шәмбе көнөндә яқшылык эшләрҙе рөхсәт ителә.

¹³ Шунан Ул ауырыуға:

– Кулыңды һуз! – тине.

Уныһы кулын һуззы һәм кулы икенсәһе кәүек үк сәләмәт булды. ¹⁴ Ә фарисейзар ғибәзәтхананан сығып киттеләр зә, Ғайсаны һисек һәләк итеү тураһында кәңәш-ләштеләр.

Алланың һайланған коло

(Мрк 3:7-12; Лк 6:17-19)

¹⁵ Был хакта белгәс, Ғайса унан китте. Артынан күмәк халык әйәрҙе. Ул ауырыу-зарзың бөтәһен дә һауықтырзы, ¹⁶ әммә Үзенең кем булуы хакында һөйләп йөрөмәскә кушты. ¹⁷ Был Ишағыһ пәйғәмбәр аша әйтелгәндәр ғәмәлгә ашһын өсөн булды:

¹⁸ «Бына – Үзем һайлап алған Колом, Минен кәзәрлем, йәнемдең кыуанысы.

Мин Уны Рухым менән

һуғарырмын,

Ул кәүемдәргә ғәзел хөкөмдә иғлан итер.

¹⁹ Ул бәхәсләшмәс, кысқырмаз, урамдарға Уның тауышын һис кем ишетмәс.

²⁰ Ғәзеллекте еңеүгә килтергәнгә тиклем,

Ул сатнаған камышты ла

һындырмаз,

бысқып торған филтәне лә

һүндермәс.

²¹ Кәүемдәр Уның исемеңә өмөт бағлар».

Ғайса һәм Бәгел-Зевул

(Мрк 3:22-29; Лк 11:14-23; 12:10)

²² Шул вақыт Ғайса янына ен әйәләшкән, һуқыр һәм телһез кешене алып килделәр. Ғайса уны һауықтырғас, ул һөйләшә һәм күрә башланы. ²³ Бөтөн халык шак катып бер-берәһенән:

– Дауыт Улы түгелме Ул? – тип хораштылар.

²⁴ Быны ишетеп фарисейзар:

– Был кеше ендәрзе ендәр башлығы Бәгел-Зевулдың көсө менән генә кыуып сығара, – тинеләр.

²⁵ Ғайса, улардың нимә уйлағанын белеп, былай тине:

– Халқы үз-үзенә каршы һуғышкан һәр батшалык емерелер, шулай ук эсендә дошманлык булған һәр кала йәки ғайлә лә имен тороп кала алмас. ²⁶ Иблис Иблисте кыуып сығара икән, тимәк, үз-үзенә каршы һуғыша. Был осракта уның батшалығы нисек имен тороп кала алыр һуң? ²⁷ Әгәр Мин ендәрзе Бәгел-Зевул көсө менән кыуып сығарам икән, һеззәң кешеләреге кемдәң көсө менән кыуып сығара һуң? Шуға күрә әйзә улар һеззә хөкөм итһен. ²⁸ Әгәр зә Мин Алла Рухы менән ендәрзе кыуып сығарам икән, тимәк, һезгә Алла Батшалығы килеп етте.

²⁹ Кем көслә кешенең өйөнә басып инеп, уның мал-мөлкәтен талап сыға алыр икән? Тәүзә ул өйзәң хужаһын бәйләп куйырга тейеш, шунан ғына уның өйөн талай алыр.

³⁰ Кем Минең менән түгел, шул Миңә каршы. Кем Минең менән бергә йыймай, шул тарката. ³¹ Шуға күрә һезгә әйтәм: кешеләрзәң һәр гонаһы, һәр көфөр һүзә ғәфү ителер, әммә Алла Рухына карата көфөр кылыу ғәфү ителмәс. ³² Әзәм Улына каршы һүзә әйткән кеше ғәфү ителер, әммә Изге Рухка каршы һүзә әйткәнә хәзәрге заманда ла, киләсәктә лә ғәфү ителмәс.

Ағас һәм уның емештәре

³³ Якшы емеш бирһен өсөн, ағастың якшы булыуы кәрәк. Әгәр ағас насар икән, емеше лә насар булыр. Ағас емешенә карап беленә. ³⁴ Әй һез, ағыулы йылан токомо! Яуыз була тороп, һез нисек якшы һүзә һөйләй алаһығыз? Кеше күңелендә нимә

йөрөтә, телендә лә шул була. ³⁵ Якшы кеше үз күңелендәге якшылык һандығынан якшылык сығара, ә яман кеше үз күңелендәге яманлык һандығынан яманлык сығара. ³⁶ Һезгә әйтәм: әйтелгән һәр буш һүзә өсөн кешеләр киәмәт көнөндә яуап тотасак. ³⁷ Әйткән һүзәреңә карап акланырһың, әйткән һүзәреңә карап хөкөм ителерһең.

Юныс пәйғәмбәрзәң билдәһе

(Лк 11:29-32; Мақ 16:4)

³⁸ Шунда канун белгестәре һәм фарисейзар араһынан кайһы берәүзәр Ғайсаға:
– Остаз, без һинең берәй илаһи билдә күрһәтеүендә теләйбәз, – тине.

³⁹ Ғайса уларға былай тип яуап бирзе:

– Был замандың яуыз һәм Аллаға иманы булмаған кешеләре илаһи билдә талап итә, әммә уларға Юныс пәйғәмбәрзәң билдәһенән башка билдә бирелмәйәсәк. ⁴⁰ Сөнки, Юныс зур бер балыктың карынында өс көн һәм өс төн үткәргән кеүек, Әзәм Улы ла ер куйынында өс көн һәм өс төн үткәреп. ⁴¹ Ниневе кешеләре, киәмәт көнөндә тороп, был заман кешеләрен хөкөм итер. Сөнки ниневеләр Юныс пәйғәмбәрзәң вәғәзен тыңлағандан һуң тәүбәгә килгән. Ә Бындағы – Юныстан да бөйөгөрәк. ⁴² Көнъяк батшабикәһе, киәмәт көнөндә тороп, был заман кешеләрен хөкөм итер. Сөнки ул Сөләймән батшаның асыллы һүзәрен тыңлау өсөн ер сиденән килгән булған. Ә Бындағы – Сөләймәндән дә бөйөгөрәк.

Яуыз рухтың кире кайтыуы

(Лк 11:24-26)

⁴³ Яуыз рух, кешенең эсенән сыккандан һуң, һыуһыз ерзәрзә үзенә һыйыныр урын эзләп йөрөй, ләкин таба алмай. ⁴⁴ Шунан: «Әлекке өйәмә әйләнәп кайтайым әле», – тип уйлай. Кире кайтқас, өйөн аулак, һеперелгән һәм йыйыштырылған хәлдә таба. ⁴⁵ Бынан һуң ул үзенән дә яуызырак

ете рухты эйәртеп кайтып, шунда йәшәй башлайзар. Ахырза, әлеге кешенәң хәле баштағыға карағанда ла нығырак насарая. Был яуыз быуын менән дә шулай булып.

Ғайсаның әсәһе һәм туғандары

(Мрк 3:31-35; Лк 8:19-21)

⁴⁶Ғайса халыкка һөйләгән сакта Уның әсәһе һәм кустылары килде. Ғайса менән һөйләшергә теләп, улар тышта тора ине.

⁴⁷Кемдер берәү Ғайсаға:

– Ана, әсәйең менән кустыларың тышта тора. Улар Һинәң менән һөйләшергә теләй, – тине.

⁴⁸Ғайса был кешенән:

– Кем Минәң әсәйем һәм кем Минәң туғандарым? – тип һораны ла ⁴⁹кулы менән шәкерттәрәнә күрһәтте: – Бына Минәң әсәйем менән туғандарым! ⁵⁰Кем күктәге Атамдың ихтыярын үтәй, шул Минәң ағай-әнем дә, апай-һеңлем дә, әсәйем дә була.

Сәсәүсе хакында кисса

(Мрк 4:1-9; Лк 8:4-8)

13 ¹Шул көндә Ғайса, өйзән сығып, күл буйына барып ултырзы. ²Уның тирәһенә күмәк халык йыйылды. Шулар аркала Ул кәмәгә инеп ултырзы, ә бөтә халык яр буйында баһып торзо. ³Ғайса уларға кинәйәле киссалар аша күп нәмәләр һөйләне:

– Бына бер кеше сәсәүгә сыккан. ⁴Сәскән сағында орлоктарзың бер өлөшө юл буйына төшкән. Коштар осоп килеп, уларзы сүпләп бөткән. ⁵Кайһы береһе тупрағы аз булған ташлы ергә төшкән. Ерзә тәрән ятмағанлыктан, орлок тиз арала шытып сыккан. ⁶Әммә кояш сығып кыззыра башлағас, тамыры тәрәнгә китеп өлгөрмәгәнлектән, үсентеләр короған. ⁷Башка орлоктар сәнскәк араһына төшкән. Сәнскәк үсеп, үсентеләрзе баһып киткән. ⁸Ә бәһзеләре иһә уңдырышлы ергә төшкән һәм йөзләтә, алтмышлата йә утызлата күберәк уңыш биргән. ⁹Колактары барзар ишетһен!

Кинәйәле киссалар һөйләүзең мажсаты

(Мрк 4:10-20; Лк 8:9-15; 10:23-24)

¹⁰Шәкерттәре Уның янына килеп:

– Ни өсөн Һин халыкка киссалар менән һөйләйһең? – тип һораны.

¹¹– Һезгә Күктәр Батшалығының серзәрен белеү бирелгән, ә уларға бирелмәгән, – тип яуап кайтарзы Ғайса. – ¹²Сөнки кемдеке бар, шуға тағы ла күберәк бирелер, һәм унда артығы менән булып. Ә кемдеке юк, унан булғаны ла тартып алыныр. ¹³Шуға күрә Мин уларға киссалар менән һөйләйем. Улар бит карайзар, ләкин күрмәйзәр, тыңлайзар, ләкин ишетмәйзәр зә, аңламайзар за. ¹⁴Бына шулай Ишағыһтың пәйғәмбәрлек кылған һүззәре уларза тормошқа ашты:

«Тыңлап-тыңлап та, аңламаһығыз, карап-карап та, күрмәһегез.

¹⁵Сөнки был халықтың йөрәген

май баһқан,

колактары көскә ишетә,

улар күззәрен дә йомған.

Күззәре менән бер ни зә күрергә,

колактары менән бер ни зә

ишетергә,

йөрәктәре менән бер ни зә

аңларға теләмәйзәр.

Шулай булмаһа, Миңә табан

боролорзар –

Мин уларзы һауықтырыр инем».

¹⁶Ә һез бәхетле, сөнки күззәреге зә күрә, колактарығыз ишетә. ¹⁷Һезгә хак һүз әйтәм: күп пәйғәмбәрзәр һәм тәкүә кешеләр һез күргәндәрзе күрергә теләне, ләкин күрмәне; һез ишеткәндәрзе ишетергә теләне, ләкин ишетмәне.

Сәсәүсе хакындағы киссаның мәғәнәһе

¹⁸Ә хәзәр сәсәүсе хакындағы киссаның нимә аңлатканын тыңлағыз. ¹⁹Батшалык

хақындағы һүззе ишетеп тә, уны аңламаған һәр кемдең йөрәгенә сәселгәнде мәкерле Иблис килеп алып китә. Был – юл буйына сәселгән орлоқ. ²⁰Ташлы урынға сәселгәнә шуны аңлата: һүззе ишетеп менән, кеше уны шунда ук шатланып кабул итә, ²¹әммә, үзәндә тамыры булмағанлыктан, вақытлыса ғына тотә. Һүз арқаһында бәләгә тарыһа йәки эзәрләүгә юлыкһа, ул тиз үк сигенә. ²²Сәнскәк араһына сәселгәнә шуны аңлата: кеше һүззе ишетә, әммә донъя мәшәкәттәре, байлыкка кызығыу һүззе басып китә һәм ул уңыш бирмәй. ²³Ундырышлы тупракка сәселгәнә иһә шуны аңлата: кеше, һүззе ишетеп, уны аңлай; тап ана шул емеш бирә лә инде. Уның уңышы йөзләтә, алтмышлата йә утызлата була.

Кый үләне хақында кисса

²⁴Ғайса уларға тағы бер кисса һөйләнә:
– Күктәр Батшалығы үз басыуына якшы орлоқ сәскән кешегә окшаған. ²⁵Әммә төндә, барыһы ла йоклаған сакта, уның дошманы килеп, иген араһына кый үләне сәсеп киткән. ²⁶Үсентеләр күтәрелеп баш ебәргән вақытта, кый үләне лә күренә башлаған. ²⁷Хезмәтселәре кайтып йорт хужаһынан: «Әфәндем, һин басыуыңа якшы орлоқ сәскәйнең түгелме һуң? Унда кый үләне қайзан килеп сыққан икән?» – тип һораған. ²⁸«Был – дошман эше», – тип яуап биргән хужа. «Теләһең, без хәзер барып уларҙы утайбыз?» – тигән хезмәтселәр. ²⁹Ләкин ул былай тигән: «Кәрәкмәй, юғиһә утаған вақытта кый үләне менән бергә игенде лә йолкоп қуйуығыз бар. ³⁰Уныһы ла, быныһы ла уракка тиклем бергә үсән. Уңыш йыйғанда инде мин ураксыларға: „Иң элек кый үләнен йыйып, яндырыу өсөн бәйләмдәргә бәйләгез, унан һуң бойҙайҙы келәтемә һалығыз“, – тип әйтермен».

Ғарсис орлоғо һәм әсетке хақында кисса

(Мрк 4:30-34; Лк 13:18-21)

³¹Ғайса уларға тағы бер кисса һөйләнә:
– Күктәр Батшалығы берәүзең үз басыуына сәскән ғарсис орлоғона окшаған. ³²Ул бөтә орлоктарҙан да вағыраҡ, әммә үскәс, баксалағы һәммә үсемлектәрҙән дә бейегерәк ағаска әүерелә. Коштар, осоп килеп, уның ботактарында оя қора.

³³Йәнә бер кисса һөйләнә Ғайса:

– Күктәр Батшалығы катын кеше бөтә камырҙы кабартырға тип бер қапсыҡ онға* болғаған әсеткегә окшаған.

³⁴Быларҙың бөтәһен дә Ғайса халықка кинәйәле кисса итеп бәйән итте. Уларға кинәйәле киссаһыҙ бер нәмә лә һөйләмәнә.

³⁵Был пәйғәмбәр аша әйтелгәндәр ғәмәлгә ашһын өсөн булды:

«Ауызымды кинәйәле киссалар

менән асырмын,

донъя яратылған көндәрҙән бирле

йәшерен булғанды һөйләрмен».

Кый үләне хақындағы киссаның мәғәнәһе

³⁶Бынан һуң Ғайса халықты ебәрзе лә өйгә инде. Шәкерттәре Уның янына килеп:

– Баһыуағы кый үләне хақындағы киссаның мәғәнәһен безгә аңлатып бир әле, – тип үтенде.

³⁷– Якшы орлоқ сәсеүсе – ул Әзәм Улы, – тине Ғайса. – ³⁸Баһыу – донъя ул, якшы орлоктар – Батшалыҡ улдары, кый үләне – Иблис балалары, ³⁹һәм уны сәсеүсе дошман – Иблис. Урак өстә – донъяның ахыры ул, ә ураксылар – фәрештәләр. ⁴⁰Кый үләнен йыйып утта яндырған кеүек, донъя бөткәндә лә шулай буласак: ⁴¹Әзәм Улы Үзенәң фәрештәләрен ебәрер, улар, Уның Батшалығынан гонаһка этәрәүселәрҙең

* 13:33 Бер қапсыҡ – һүзмә-һүз: «өс сатон». Был яқынса 39 л (23 кг он).

һәм яуызлык кылыусыларзың бөтәһен айырып алып, ⁴² янып яткан мейескә ырғытыр. Унда илау һәм теш шығырзатыу булыр. ⁴³ Ә тәкүә кешеләр Аталарының Батшалығында қояштай балкып торор. Колактары барзар ишетһен!

Йәнә өс кисса

⁴⁴ Күктәр Батшалығы яланда күмелгән хазиһаға окшаған. Берәү уны табып алған да қабат күмеп куйған. Шунан, шатлығынан бар мөлкәтен һатып, шул яланды һатып алған.

⁴⁵ Күктәр Батшалығы йәнә гүзәлыһыйлар эзләгән саузагәргә окшаған. ⁴⁶ Ул, иң затлы ыһыйны тапқас, қайтып бар мөлкәтен һатқан да шул ыһыйны алған.

⁴⁷ Йәнә Күктәр Батшалығы балықсылар диңгезгә ырғытқан һәм күп төрлө балык тулып сытқан йылымға окшаған. ⁴⁸ Йылым балык менән тулғас, уны ярға тартып сығарғандар за ултырып балыктарзы айырғандар. Якшыларын кәрзингә һалғандар, ашарға яракһызарын иһә ситкә ырғытқандар. ⁴⁹ Донъя бөткәндә лә шулай буласак: фәрештәләр килеп тәкүә кешеләрзән ямандарзы айырыр за ⁵⁰ янып ятқан мейескә ташлар. Унда илау һәм теш шығырзатыу булыр.

⁵¹ Һез быларзың бөтәһен дә аңланығызмы?

– Әйе, – тип яуап бирзе шәкертәре.

⁵² – Бына шуға күрә, – тине уларға Ғайса, – Күктәр Батшалығын өйрәнгән һәр канун белгесе келәтенән яңы әйберзәрзе лә, искеләрен дә сығарған йорт хужаһына окшаған.

Назарала Ғайсаны инкар итеү

(Мрк 6:1-6; Лк 4:16-30)

⁵³ Ошо киссаларзы һөйләгәндән һуң, Ғайса ул ерзән китте. ⁵⁴ Ул Үзенәң калаһына қайтқас, кешеләргә ғибәзәтханаларза аң-белем бирзе. Тыңлаусылар таң қалып:

– Шундай тәрән ақыл һәм мөгжизәләр кылыу көзрәте Уға қайзан килгән икән? – тине. – ⁵⁵ Ул балта оқтаһының улы түгелме ни? Уның әсәһе – Мәрийәм, кустылары – Якуп, Йософ, Шимғон һәм Йәһүзә лә баһа? ⁵⁶ Уның бөтә һеңделәре лә беззәң арабызза түгелме ни? Шулай булғас, бының барыһы Уға қайзан килгән?

⁵⁷ Шулай тип, Уны инкар ителәр. Ғайса уларға:

– Пәйғәмбәрзе бөтә ерзә лә хөрмәт итәләр, уға үзенәң калаһында һәм үз ғайләһендә генә һан юк, – тине.

⁵⁸ Кешеләрзәң ышанмауы арқаһында, Ул бында мөгжизәләрзе күп қылманы.

Сумдырыусы Яхъяның үлеме

(Мрк 6:14-29; Лк 9:7-9)

14 ¹ Шул арала Ғайса тураһындағы хәбәрзәр өлкә идарасыһы Һирудка барып ишетелде. ² Ул үзенәң кешеләренә: «Был – Сумдырыусы Яхъя. Ул үленән терелеп торған. Шуға күрә Уның көзрәтләр эштәр кылырға кеүәте бар», – тине.

³ Ошо Һируд, ағаһы Филиппустың катыны Һирудиас арқаһында Яхъяны кулға алып, бығаулап, төрмәгә ултыртқайны. ⁴ Сөнки Яхъя Һирудка: «Һиңә уға өйләнергә ярамай», – тигәйне. ⁵ Һируд Яхъяны үлтергән булыр ине, тик халыктан курққайны. Сөнки кешеләр Яхъяны пәйғәмбәр тип иһәпләй ине.

⁶ Һирудтың тыуған көнөндә Һирудиастың кызы кунактар алдында бейене. Был Һирудка шул тиклем окшаны, ⁷ кыз нимә генә һорамаһын, бөтәһен дә бирергә ант итте. ⁸ Кыз иһә, әсәһе өйрәткәнсә:

– Хәзәр үк Сумдырыусы Яхъяның башын коштабакка һалып алып кил, – тине.

⁹ Батша қайғыға қалды, ләкин кунактар алдында әйтелгән анты һақына кыззың теләген үтәргә ¹⁰ һәм төрмәлә Яхъяның башын қырқтырырға әмер бирзе. ¹¹ Қырқылған башты коштабакка һалып килтерзәләр за

кызга бирзеләр, ә ул әсәһенә тапшырҙы. ¹² Яхъяның шәкерттәре килеп остаздарының кәүзәһен алып китте. Уны кәбергә һалғас, был хакта Ғайсаға барып һөйләһеләр.

Биш мең кешене туйҙырыу

(*Мрк 6:32-44; Лк 9:10-17; Ях 6:1-13*)

¹³ Был хакта ишеткәндән һуң, Ғайса яңғызы ғына кәмәгә ултырып аулак урынға китте. Быны белеп калған халыҡ, калаларынан сығып, Уның артынан йәйәүләп китте. ¹⁴ Ярға сыккас, Ғайса зур халыҡ төркөмөн күрзе. Уларҙы йәлләп, араларындағы ауырыу кешеләргә һауықтырҙы. ¹⁵ Көн кисләгәс, Уның янына шәкерттәре килде:

– Бында кола ялан, ваҡыт та һуң инде. Халыҡты ебәр, ауылдарға барып, үззәренә ризыҡ һатып алһындар.

¹⁶ – Китеүең кәрәге юк. Һез уларҙы үзегеҙ ашатығыҙ, – тине Ғайса.

¹⁷ Шәкерттәре Ғайсаға:

– Безҙең бында биш икмәктән һәм ике балыҡтан башка бер нәмәбәз зә юк, – тинеләр.

¹⁸ – Уларҙы Миңә бирегеҙ әле, – тине Ғайса.

¹⁹ Ул кешеләргә сизәмгә ултырырға кушты, биш икмәкте һәм ике балыҡты алды ла күккә карап шөкөрәһә кылды һәм, икмәктәрҙе бүлгеләп, шәкерттәренә бирҙе, ә улар халыҡка өлөштө. ²⁰ Бөтәһә лә туйғансы ашаны. Калған һыныҡтарҙы йыйып, ун ике кәрзингә тултырып куйҙылар. ²¹ Ә ашаусыларҙың һаны, катындарҙы һәм балаларҙы иҫпәкә алмағанда, биш мең самаһы ир кеше ине.

Ғайсаның күл өстөнән атлап килеүе

(*Мрк 6:45-56; Ях 6:16-21*)

²² Шунда ук Ғайса шәкерттәренә кәмә менән аръякка сыға торорға кушты, ә Үзе

халыҡты тараткансы шунда калды. ²³ Халыҡты озаткандан һуң, Ул яңғыз ғына доға кылырға тип тауға менде. Кис еткәндә лә Ул бында бер үзе булды. ²⁴ Ә кәмә ярзан алыс* киткәһәнде инде. Ел каршы булғанлыҡтан, кәмәгә көслө тулҡындар килеп бәрелде. ²⁵ Таң атып килгән мөлдә* Ғайса күл өстөнән атлап шәкерттәре янына китте. ²⁶ Улар, Ғайсаның күл өстөнән атлап килгәнән күреп, куркып киттеләр.

– Был өрәк! – тип коттары осоп кысқырып ебәрҙеләр.

²⁷ – Тынысланығыҙ, был – Мин, куркмағыҙ! – тине уларға Ғайса.

²⁸ Шунан Петрус:

– Хакимым! Әгәр был Һин булһан, миңә һыу өстөнән атлап Үзеңдең яныңа барырға бойорсо, – тип өндөштө.

²⁹ – Кил, – тине Ғайса.

Петрус кәмәнән төштө лә һыу өстөнән Ғайсаға табан атланы. ³⁰ Ләкин, елдең көслө булуын тойоп, капыл кото осто һәм бата башланы.

– Хакимым, коткар мине! – тип кысқырып ебәрҙе ул.

³¹ Ғайса, шунда ук кулын һузып, уны эләктереп алды:

– Әй, иманы аз! Ниңә икеләнәп калдың?

³² Улар кәмәгә ултырғас, ел басылды.

³³ Кәмәләгеләр Ғайсаға баш әйеп:

– Һин ысынлап та Алла Улы! – тинеләр.

³⁴ Улар, күлдә аша үтеп, Геннисаретта ярға сыктылар. ³⁵ Урындағы халыҡ, Ғайсаны танып, был хакта бөтә әйләнә-тирәгә хәбәр таратты һәм Уға барса ауырыуҙарҙы алып килделәр. ³⁶ Улар Ғайсанан кейеменә сабыуына ғына булһа ла кағылырға рөхсәт итеүен үтенде. Кем генә кағылмаһын, барыһы ла һауыҡты.

* 14:24 *Алыс* – грекка «күп стадия». Бер стадия – 185 м.

* 14:25 *Таң атып килгән мөлдә* – таңғы өс менән алты араһы.

**Алла бойорого һәм
ата-бабаларзан килгән йолалар**

(Мрк 7:1-23)

15 ¹ Шул вакыт Ғайса янына Йөрүсәлимдән фарисейзар һәм канун белгестәре килеп:

² – Ни өсөн Һинең шәкерттәрең ата-бабаларзан күсә килгән йолаларзы боза: ашар алдынан кулын йыумай? – тип һоранылар.

³ – Ә һез ни өсөн үзегеззең йолаларығыз хақына Алла бойорогон бозаһығыз? – тине Ғайса. – ⁴ Алла: «Атайың менән әсәйеңде хөрмәт ит» һәм «Атаһын йәки әсәһен хурлаған кешегә үлем язаһы бирелһен», – тигән бит. ⁵ Ә һез: «Кем атаһына йәки әсәһенә: „Мин һинә бирергә тейеш булған бүләкте Аллага вәғәзә иттем“, – ти, ⁶ уға инде ата-әсәһен хөрмәт итмәһә лә ярай», – тип әйтәһегез. Бының менән һез үзегеззең йолағыз хақына Алла һүзен юкка сығараһығыз. ⁷ Ике йөзләләр! Ишағыһә пәйғәмбәрлек иткән вакытында һеззең хакта кайһылай дөрөс әйткән:

⁸ «Был халык Минетик теле менән хөрмәт итә, әммә күңелдәре Минән алыс.

⁹ Уларзың Миңә табынуы бушка: улар кеше уйлап сығарған қағизәләргә өйрәтә».

¹⁰ Ғайса халыкты янына сақырып алып: – Тыңлағыз һәм аңларға тырышығыз.

¹¹ Кешене ауызына ингән нәмә түгел, ауызынан сыгкканы бысрата, – тине.

¹² Шунан һуң шәкерттәре Уның янына килеп:

– Һинең һүззәреңде ишетеп, фарисейзарзың рәһийеүен беләһеңме? – тип һоранылар.

¹³ – Күктәге Атам ултыртмаған һәр үсенте тамыры менән йолкоп алынасақ, – тине Ул. ¹⁴ – Калдырығыз шуларзы! Һуқырзарзы етәкләп йөрөүсә һуқырзар улар. Һуқыр һу-

қырзы етәкләп бара икән, икеһә лә сокорға колап төшәсәк.

¹⁵ Шунда Петрус Унан:

– Безгә теге киссаны аңлатып бирһәңсе, – тип үтенде.

¹⁶ – Әллә һез зә һаман төшөнмәйһегезме? – тине Ғайса. ¹⁷ – Ауызға ингән нәмәһең карынға үтеүе, ә унан тышка сығарып ташланыуы аңлашылмаймы ни? ¹⁸ Кешенең ауызынан сыгкканы – күңеленән сыға. Уны шул бысрата ла. ¹⁹ Сөнки яуыз уйзар, кеше үлтереү, зина кылыу, фәхешлек итеү, урлашыу, ялған шаһитлык биреү, яла яғыу – бөтәһә лә кешенең күңеленән сыға. ²⁰ Кешене ана шулар бысрата, ә йыуылмаған кул менән ашау түгел.

Кәңғәни катындың иманы

(Мрк 7:24-30)

²¹ Шунан Ғайса Тир һәм Сидон төбәгенә китте. ²² Шул төбәктә йәшәгән кәңғәни халкынан булған бер катын Уның каршыһына сығып:

– Әфәндем, Дауыт Улы! Миңә мәрхәмәтле булһаңсы: кызыма ен әйәләшкән, ул бик нык ғазаплана! – тип кысқырзы.

²³ Әммә Ғайса бер ауыз һүз әйтмәнә. Шәкерттәре килеп:

– Әйт әле, китһен. Юғиһә ул кысқырып беззең арттан килә, – тип инәлде.

²⁴ – Мин бары тик Исраил халкының юғалған һарыктарына ғына ебөрелгәнмен, – тип яуап кайтарзы Ғайса.

²⁵ Катын иһә килеп Уның алдына йөз-түбән капланды:

– Әфәндем, миңә ярзам итһәңсе!

²⁶ – Икмәкте балаларзан алып, көсөктәргә ырғытыу якшы түгел, – тип яуап бирзе Ғайса.

²⁷ – Әйе, Әфәндем. Тик көсөктәр зә бит хужаһының өстәленән койолған валсыктарзы ашай, – тине катын.

²⁸ Ғайса уға:

^{15:4} Сығ 20:12; Кнн 5:16.

^{15:4} Сығ 21:17; Лев 20:9.

^{15:8-9} Ишғ 29:13.

^{15:19} Йер 17:9.

– Эй апай! Ёинең иманың нык! Эйзэ, телэгәнәңсә булһын, – тине.

Катындың кызы шунда ук һауыкты.

Дүрт мең кешене туйзырыу

(Мрк 8:1-10)

²⁹ Унан китеп, Ғайса Галилея күле буйына килде, тауға күтәрелеп, шунда ултырды. ³⁰ Акһактарзы, һуқырзарзы, ғәриптәрзе, телһеззәрзе һәм байтак бүтән сирлеләрзе алып, Уның янына күмәк халык йыйылып килде. Улар ауырыузарзы Уның аяғы янына һалдылар, Ғайса уларзы һауыктырды. ³¹ Телһеззәрзең һөйләшеуен, ғәриптәрзең һауығыуын, акһактарзың атлап китеуен һәм һуқырзарзың күззәре асылуын күреп, халык таң калды һәм Исраил Аллаһын данланы.

³² Ғайса шәкерттәрен сакырып алды:

– Кешеләрзе йәлләйем. Улар өс көн буйы Минең янымда, ә ашарзарына бер нәмәләре лә юк. Уларзы ас килеш кайтарып ебәргем килмәй: юлда хәлдәре бөтөр.

³³ – Был тиклем халыкты туйзырырлык икмәкте бынау кола ялан ерзә кайзан табайык? – тине Уға шәкерттәре.

³⁴ – Һеззең нисә икмәгеgez бар?

– Ете икмәк һәм бер нисә вак балык.

³⁵ Ғайса халыкка ергә ултырырға кушты ла, ³⁶ ете икмәкте һәм балыктарзы алып Аллаға шөкөрәна кылғас, бүлгеләп шәкерттәренә бирзе, ә улар халыкка өләште. ³⁷ Бөтәһе лә ашап туйзы. Калған һыныктарзы йыйып, ете кәрзингә тултырып куйзылар. ³⁸ Ә ашаусылар, катындарзы һәм балаларзы исәпкә алмағанда, дүрт мең ир кеше ине. ³⁹ Халыкты кайтарып ебәргәс, Ғайса, көмәгә ултырып, Магадан ерзәренә юл тотто.

Ғайсанан илаһи билдә күрһәтеуен талап итеүзәре

(Мрк 8:11-13; Лк 12:54-56)

16 ¹ Ғайса янына фарисейзар менән саддукейзар килде. Уны һынар-

ға теләп, күктән илаһи билдә күрһәтеуен һоранылар.

² Ә Ул:

– Кис көнө һез: «Аяз булып, күк йөзө кызыл», – тиһегез. ³ Ә иртәнсәк күк йөзөндә карағускыл кызыл болоттар күрәһегез зә: «Бөгөн дауыл булып», – тиһегез. Күккә карап һауа торошон билдәләйһегез, ә заман билдәләрен аңлай алмайһығыз. ⁴ Был замандың яуыз һәм Аллаға иманы булмаған кешеләре илаһи билдә талап итә, әммә уларға Юныс пәйғәмбәрзең билдәһенән башка билдә бирелмәйәсәк, – тип яуап кайтарзы.

Шунан һуң Ғайса уларзы калдырып китеп барзы.

Фарисейзар һәм саддукейзар әсеткеһе

(Мрк 8:14-21)

⁵ Икенсе ярға сыктылар. Шәкерттәре үззәре менән икмәк алырға оноткайны.

⁶ – Карағыз уны, фарисейзар һәм саддукейзар әсеткеһенән һак булығыз! – тине Ғайса уларға.

⁷ Шәкерттәре үз-ара: «Без икмәк алмаған өсөн шулай тип әйтә», – тиеште. ⁸ Ғайса быны белеп:

– Имандары аззар! Ни өсөн һез икмәгеgez юклығы тураһында һөйләшәһегез? ⁹ Һаман бер ни зә аңламайһығызмы ни? Биш икмәктең биш мең кешегә еткәнән исләмәйһегезме? Калғанын нисә кәрзин йыйып алдығыз? ¹⁰ Ете икмәкте дүрт мең кешегә өләшкәнегеgezзе, уны нисә кәрзин итеп йыйып алғанығыззы ла оноттоғозмо? ¹¹ Мин Һезгә икмәк тураһында түгел, фарисейзар һәм саддукейзар әсеткеһенән һак булығыз, тинем! Был һезгә аңлашылмаймы ни? – тине.

¹² Шунда улар Ғайсаның икмәк әсеткеһенән түгел, ә фарисейзар һәм саддукейзар тәғлимәтенән һакланырға кушканын аңланылар.

**Петрустың Ғайсаны
Мәсих тип таныуы**

(Мрк 8:27-30; Лк 9:18-21)

¹³ Филиппус Кайсарейһы ерзәренә килгәс, Ғайса Үзенә шәкерттәренән:

– Кешеләр Әзәм Улын кем тип исәпләй? – тип һораны.

¹⁴ – Берәүзәр Уны Сумдырыусы Яхъя ти, икенселәре – Ильяс, ә кайһы берзәре Йермеһ йәки башка пәйғәмбәрзәрзән берене тип уйлай, – тине шәкерттәре.

¹⁵ – Ә һез Мине кем тип исәпләйһегез?

¹⁶ – Һин – Мәсих, тере Алланың Улы, – тип яуап бирзе Шимғон Петрус.

¹⁷ – Йона улы Шимғон, һин бәхетле, сөнки быны һиңә кеше түгел, ә Минең күктәге Атам асып бирзе, – тине Ғайса. – ¹⁸ Шуға күрә Мин һиңә әйтәм: һин – Петрус* һәм Мин был каяла Үземдең имандаштар берзәмлеген* төзәйсәкмен. Уны үлеләр донъяһының көстәре ең алмас. ¹⁹ Мин һиңә Күктәр Батшалығының асқыстарын бирермен. Ерзә һин нимәне тыйһаң, шуны күктә Алла тыясак. Ерзә һин нимәне рөхсәт итһәң, шуны күктә Алла рөхсәт итәсәк.

²⁰ Бынан һуң Ул шәкерттәренә Үзенә Мәсих икәнлеген бер кемгә лә әйтмәскә кушты.

**Ғайсаның үлеп тереләсәге
хакында әйтеүе**

(Мрк 8:31–9:1; Лк 9:22-27)

²¹ Шул вакыттан алып Ғайса шәкерттәренә Үзенә Йәрүсәлимгә барасағы, унда ақһақалдар, баш каһиндар менән канун белгестәре тарафынан күп ғазаптарға дусар ителәсәге һәм үлтереләсәге, әммә өсөнсө көндә терелеп торасағы тураһында һөйләй башланы.

²² Петрус иһә Уны ситкәрәк алып китеп:

– Үзенде Алла һаклаһын, Хакимым! Һиңә менән ундай хәл була күрмәһен! – тип каршы төштө.

²³ Әммә Ғайса Петруска боролоп:

– Кит янымдан, Иблис! Һин Мине юлдан яззырырға маташаһың, һин Алла уйлағанса түгел, әзәмсә фекерләйһең, – тине.

²⁴ Шунан Ул шәкерттәренә былай тине:

– Әгәр берәй кеше Минең артымдан барырға теләһә, шул үз-үзенән ваз кисһен һәм, аркысағын йөкмәп, Миңә әйәрһен. ²⁵ Кем үзенә йәнән һаклап калырға теләй, уны юғалтыр. Кем Минең хакыма үзенә йәнән юғалта, ул уны алып калыр. ²⁶ Әгәр кеше бөтөн донъяны казанып та, йәнән һәләк итһә, бынан уға ни файза? Йәнән кайтарып алып өсөн ул нимә түләй ала? ²⁷ Әзәм Улы Үзенә фәрештәләре менән Атаһының балкып торған шөһрәтендә килер һәм һәр кемгә ғәмәленә карап әжерен бирер. ²⁸ Һезгә хак һүзә әйтәм: бында басып торған кешеләрзән кайһы берәүзәрә Әзәм Улының Батша булып килгәнән күргәнсе үлем татымас.

Ғайсаның йөз-киәфәте үзгәрәүе

(Мрк 9:2-13; Лк 9:28-36)

17 ¹ Алты көндән һуң Ғайса, Үзе менән Петрусты, Якупты һәм уның кустыһы Яхъяны алып, бейек тауға менде. Улар унда үззәре генә ине. ² Шунда Ғайсаның киәфәте күз алдарында үзгәрзе: йөзө қояштай балкып китте, ә кейеме күззе камаштырырлык ап-ақ төскә инде. ³ Караһалар, каршыларында Муса менән Ильяс пәйғәмбәрзәр пәйзә булды һәм Ғайса менән һөйләшә башланы. ⁴ Петрус Ғайсаға:

– Хакимыбыз, беззән бында булғаныбыз кайһылай якшы! Әгәр теләһәң, өс сатыр қорам: беренән – Һиңә, беренән – Мусаға, беренән – Ильяска, – тине.

* 16:18 *Петрус* – грек телендә «кая» тигән мәғәнәлә.

* 16:18 *Үземдең имандаштар берзәмлеген* – грек телендә һүзмә-һүз: «Үземдең йыйынымды». Һүзлектә «имандаштар берзәмлеге»н қарағыз.

⁵ Петрус һөйләгән арала, балкып торған болот килеп сығып, уларзы күлэгәһе менән капланы. Болот эсенән: «Был – Минең һөйөклө Улым, Ул Минең кыуанысым. Уны тыңлағыз!» – тигән тауыш ишетелде.

⁶ Был тауышты ишетеп, шәкерттәр йөз-түбән ергә капланды, сөнки коттары оскайны.

⁷ Ғайса килеп уларға қағылды ла:

– Тороғоз, куркмағыз! – тине.

⁸ Улар, баштарын күтәреп, Ғайсанан башка бер кемде лә күрмәне.

⁹ Таузан төшкәндә Ғайса уларға:

– Әзәм Улы үлеп терелгәнгә тиклем, күргәнегез хакында бер кемгә лә һөйләмәгез, – тип бойорзо.

¹⁰ Шәкерттәре Унан:

– Ә ниңә һуң канун белгестәре, тәүзә Ильяс килергә тейеш, тизәр? – тип һораны.

¹¹ – Ысынлап та, Ильяс килеп, һәр нәмәнә үз урынына куясақ, – тип яуап бирзе Ғайса.

¹² – Әммә Мин һезгә шуны әйтәм: Ильяс килде инде, тик уны таныманылар һәм уның менән нимә теләһәләр, шуны кылдылар. Әзәм Улы ла улар кулында күп ғазаптар сигәсәк.

¹³ Шунда инде шәкерттәре Ғайсаның Сумдырыусы Яхъя тураһында һөйләгәнән аңланылар.

Ен әйләшкән малайзы һауыктырыу

(Мрк 9:14-29; Лк 9:37-42)

¹⁴ Улар халык төркөмө янына әйләненп кайтқас, бер кеше Ғайса алдына килеп тубыкланды:

¹⁵ – Әфәндем, улымды кызған! Ул өйәнәк ауырыуынан яфалана. Йыш кына әле утка, әле һыуға ташлана. ¹⁶ Мин уны шәкерттәреңә алып килгәйнем, тик улар һауыктыра алманы.

¹⁷ – Әй, иманһыз һәм бозок быуын! Миңә һезең менән тағы күпме булырға ла күпме түзәргә? Малайзы Минең яныма алып килегез! – тине Ғайса.

¹⁸ Ул енгә сығырға бойорзо. Ен сығыу менән малай һауыкты.

¹⁹ Шәкерттәр Ғайса менән үззәре генә калғас:

– Ни өсөн без уны кыуып сығара алмамык икән? – тип һоранылар.

²⁰⁻²¹ – Иманығыз аз булған өсөн, – тип яуапланы Ғайса. – Һезгә хак һүз әйтәм: әгәр зә һезең гәрсис орлоғо хәтлем генә иманығыз булып, бынау тауға: «Бынан тегендә күс», – тип әйтһәгез, тау күсәсәк. Һезең өсөн мөмкин булмаған бер нәмә лә булмаҫ ине*.

Ғайсаның үлеп тереләсәге тураһында кабат әйтеүе

(Мрк 9:30-32; Лк 9:43-45)

²² Галилеяла бергә йыйылғас, Ғайса шәкерттәренә:

– Әзәм Улы кешеләр кулына тотоп биләләсәк. ²³ Уны үлтерәсәктәр, әммә өсөнсө көндә Ул терелеп торасак, – тине.

Шәкерттәр оло кайғыға төштө.

Алла йортона бирелә торған сазака

²⁴ Улар Капернаумға килеп еткәс, Алла йорто өсөн ике драхмалык* һалымды йыһыусылар Петрус янына килеп:

– Остазығыз һалым түләмәйме? – тип һораны.

²⁵ – Түләй, – тип яуап бирзе Петрус.

Петрус өйгә ингәс, беренсе булып һүззе Ғайса башланы:

– Шимғон, нисек уйлайһың: ерзәге батшалар һалымды һәм яһакты кемдән түләтә?

* 17:20-21 Кайһы бер боронғо кулъязмаларҙа 21-се аят та бар: «Бындай ендәр төрө доға кылыу һәм ураза тоту менән генә кыуып сығарыла».

* 17:24 *Ике драхмалык* – йәһүдтәрҙең һәр ир-аты Алла йортона түләргә тейеш булған йыллык һалым. Бер драхма яқынса бер динарға тиң булған.

Үз улдарынанмы, әллә башка кешеләр-зәнме?

²⁶ – Башка кешеләрзән, – тип яуап бир-зе Петрус.

– Тимәк, үз улдары түләүзән азат, – тине Ғайса. ²⁷ – Әммә беренән дә рәнйетмәйек. Күлгә барып кармак һал. Беренсе әлэккән балыктың ауызын ас һәм унда көмөш тәңкә* табырһың. Уны алып, һалым йыйыу-сыларға Минен өсөн дә, үзең өсөн дә бир.

Күктәр Батшалығында иң бөйөгө кем?

(Мрк 9:33-37; Лк 9:46-48; 17:1-2)

18 ¹ Шул вақыт Ғайса янына шәкерт-тәре килеп:

– Күктәр Батшалығында иң бөйөгө кем? – тип һораны.

² Ғайса, бер баланы сакырып алып, улар-зың уртаһына бастырзы ³ ла:

– Һезгә һак һүз әйтәм: әгәр һез, үзгәрәп, балалар кеүек булмаһағыз, Күктәр Батшалығына бер қасан да инмәйәсәкһегез, – тине. ⁴ – Шулай итеп, кем ошо бала кеүек үзен түбәнселек менән тота, шул Күктәр Батшалығында иң бөйөгө булыр. ⁵ Кем Минен һакыма ошондай бер баланы қабул итә, шул Мине лә қабул итә.

Котжо тураһында

(Мрк 9:43-47)

⁶ Әммә Миңә ышанған бынау кесе йәндәрзән берәйһен дөрөс юлдан яззырған кешене, муйынына тирмән ташы асып, диңгез упкынына батырһалар, уның өсөн хәйерлерәк булыр ине.

⁷ Кешеләрзе гонаһка этәргән нәмәләр ар-қаһында был донъяға кайғы! Аззырыусы нәмәләрзән килеүе котолғоһоз, ләкин улар кем аша килә, шул кешегә кайғы!

⁸ Әгәрзә кулың йәки аяғың һине гонаһка котортһа, уны кырқып алып ташла! Ике куллы, ике аяклы булып мәңгелек утка ырғытылғанға қарағанда, мәңгелек тор-мошка сулак йәки аһак килеш инеүен хәйерлерәк. ⁹ Әгәрзә күзең гонаһка котортһа, уны сокоп алып ташла! Ике күзең менән йәһәннәм утына ырғытылғанға қарағанда, мәңгелек тормошка һыңар күзле инеүен хәйерлерәк.

Азашып қалған һарық һакында қисса

(Лк 15:4-7)

¹⁰⁻¹¹ Һак булығыз, был кесе йәндәрзән беренән лә көмһетеп қарамағыз. Һезгә әйтәм: уларзың фәрештәләре һәр вақыт күктәге Атамдың йөзөнә қарай ала*.

¹² Нисек уйлайһығыз: әгәрзә бер кешенең йөз һарығы булһа, шуларзың береһе азашып қалһа, ул, тукһан туғыз һарығын тауза қалдырып, азашқанын эзләп кит-мәс инеме? ¹³ Уны табып алһа, һезгә һак һүз әйтәм, юғалмаған тукһан туғызына қарағанда, табылғанына ул нығырак қы-уаныр. ¹⁴ Һеззән күктәге Атағыз за шулай: кесе йәндәрзән берененән дә һәләк булы-ын теләмәй.

Әгәр имандашың гонаһ қылһа

(Лк 17:3)

¹⁵ Әгәр имандашың һиңә қаршы гонаһ қылһа, барып, ғәйебен үзенә генә әйт. Тың-лаһа, һин имандашыңды үзеңә қайтарып алған булырһың. ¹⁶ Тыңламаһа инде, үзең менән бер йәки ике кешене алып бар, сөнки «һәр эш ике йәки өс шаһиттың күрһәтмәһе менән расланһын». ¹⁷ Уларзы ла тыңламаһа, имандаштар берзәмлегенә* һөйлә, ә инде берзәмлек ағзаларына ла қолак һалмаһа,

* 17:27 *Көмөш тәңкә* – грек телендә «статир» тигәнде аңлата. Ул дүрт драхмаға тиң булған.

* 18:10-11 Кайһы бер боронғо кульязмаларза 11-се аят та бар: «Әзәм Улы һәләк булғанды котқарырға қилде».

* 18:17 *Имандаштар берзәмлеге* – грек телендә һүзмә-һүз: «иманлылар йыйыны». Һүзлектә «имандаштар берзәмлеге»н қарағыз.

ул сакта уның менән мөгәмәләң, мәжүси йәки һалым йыйыусы менән нисек, шулай булһын.

¹⁸ Һезгә хак һүз әйтәм: һез ерзә нимәнә тыяһығыз, шуны күктә Алла ла тыясақ, ә ерзә рөхсәт иткәнегеззе, күктә Алла ла рөхсәт итәсәк.

¹⁹ Һезгә тағы әйтәм: арағыззан икәүегез ерзә, үз-ара һөйләшәп-киләшәп, нимә генә һораһағыз за, күктәге Атам уны үтәйәсәк.

²⁰ Кайһы ерзә ике йәки өс кеше Минәң хакыма йыйыла, Мин шунда улар араһында буласакмын.

Мәрхәмәтһез хезмәтсе хакында кисса

(Лк 17:4)

²¹ Шунан һуң Уның янына Петрус киләп: – Хакимым, туғанымды, әгәр ул миңә каршы гонаһ кылһа, нисә тапқыр фәфү итергә тейешмен? Етегә тиклемме? – тип һораны.

²² – Юк, етегә түгел, ә етмеш тапқыр етегә тиклем, – тип яуап бирзе Ғайса. – ²³ Күктәр Батшалығы бына нимәгә оқшаш: бер батша хезмәтселәре менән хисаплашып қуйырға ниәтләгән. ²⁴ Акса хисабын асығлай башлағас, уның янына ун мең талант* бурысы булған бер кешене алып килгәндәр. ²⁵ Уның түләрлек аксаһы булмағас, бурысын қайтарып өсөн, батша уның үзен дә, қатынын да, балаларын да, бөтә мөлкәтен дә һатырға әмер биргән. ²⁶ Был хезмәтсе батша алдында йөзтүбән капланып: «Аз ғына сабыр итеп тор инде, мин уны тулығынса қайтарып бирермен», – тип ялбарған. ²⁷ Батша, хезмәтсене йәлләп, бурысын бәхилләгән һәм уны ебәргән.

²⁸ Хезмәтсе иһә, киткәс, үзенә йөз динар* бурысы булған бер хезмәтгәшен осратқан. Ул уны боғазынан алып быуа башлаған. «Бурысыңды түлә!» – тип талап иткән. ²⁹ Тегеһе

уның аяғына йығылып: «Аз ғына сабыр итеп тор инде, мин уны қайтарып бирермен», – тип ялбарған. ³⁰ Әммә тегеһе, риза булмайынса, бурысын түләгәнә тиклем уны төрмәгә ултыртқан. ³¹ Батшаның бүтән хезмәтселәре быны күреп бик қайғырған һәм хәлдә хужаларына барып һөйләп биргән.

³² Шунан һуң батша теге хезмәтсәһен сакыртып алып былай тигән: «Яуыз хезмәтсе! Һин ялбарып һорағас, бөтә бурысыңды бәхилләнем. ³³ Мин шәфкәт күрһәткән кеүек, Һин дә хезмәтгәшенә шәфкәт күрһәтергә тейеш инең түгелме ни?» ³⁴ Асыуланған батша хезмәтсене, бөтә бурысын түләп бөткәнә тиклем, ғазаплаусылар кулына тапшырған.

³⁵ Әгәр туғанығыззы ихлас күнәлдән фәфү итмәһегез, күктәге Атам да һезгә карата шулай эшләйәсәк.

Өйләнешәү һәм айырылышыу тураһында

(Мрк 10:1-12)

19 ¹ Ғайса, һүзен тамамлағас, Галилеянан китеп, Йәһүзиәгә һәм Иордан аръяғындағы ерзәргә йүнәлдә. ² Уның артынан күмәк халық әйәреп барзы, һәм Ул ауырыузарзы һауықтырзы. ³ Кайһы бер фарисейзар, Ғайсаға киләп, Уны һынар өсөн:

– Ир кешегә ниндәйзер сәбәп менән қатынын айырырға рөхсәт ителәме? – тип һоранылар.

⁴ – Бар қылыусы тәүзән үк «уларзы ират һәм қатын-қыз итеп яратты» тигәнәде укыманығызмы ни? – тип яуап бирзе Ғайса. – ⁵ Алла шулай ук: «Шуға күрә ир кеше, атаһы менән өсәһен қалдырып, қатынына қушылыр һәм икеһе бер тән булырзар», – тигән. ⁶ Тимәк, улар инде икәү түгел, ә бер бөтөн. Шулай булғас, Алла бергә қушқанды кеше айырмаһын.

⁷ Фарисейзар иһә:

* **18:24** *Талант* – римлыларзың иң зур акса берәмеге. Ул алты мең динарға тиң. Динар әшсенәң бер көнлөк хезмәт хакын тәшкәл иткән.

* **18:28** *Динар* – көмөш тәңкә. Әшсенәң бер көнлөк хезмәт хакын тәшкәл иткән.

– Улайһа, ни өсөн Муса ир кешегә, катынына айырылышыу кағызы биреп, айырып ебәрергә рөхсәт иткән? – тинеләр.

⁸ – Һез таш йөрәкле булғанға күрә, Муса катындарығыз менән айырылышырға рөхсәт биргән. Башланғыста улай түгел ине, – тип яуапланы Ғайса. ⁹ – Һезгә әйтәм: катынының зина кылыуынан башка сәбәп аркаһында уның менән айырылышкан һәм башкаға өйләнгән ир зина кыла.

¹⁰ Шәкерттәре Уға:

– Ир менән уның катыны араһындағы мөнәсәбәттәр улай икән, ул сакта өйләнмәү хәйерлерәк, – тинеләр.

¹¹ – Был һүзәрҙе бөтәһе лә кабул итә алмай, кемгә Алла тарафынан бирелгән, шулар ғына кабул итер, – тип яуап бирҙе Ғайса. – ¹² Кешеләрҙең өйләнә алмауына төрлө сәбәптәр бар: берәүҙәре инә карынынан шундай булып тыуа, икенселәренә кешеләр сәбәпсе була, өсөнсөләре, ғүмерҙәрән тотошлай Күктәр Батшалығына арнау өсөн, үзәрҙе өйләнмәй. Быны кем кабул итә ала, шул кабул итһен!

Ғайсаның балаларға биргән фатихаһы

(Мрк 10:13-16; Лк 18:15-17)

¹³ Шунан һуң Ғайса янына, баштарына кулын куйып доға кылһын өсөн, балаларын алып килделәр. Шәкерттәре иһә, уларҙы шелтәләп, үткәрмәне. ¹⁴ Әммә Ғайса:

– Үткәрегеҙ балаларҙы, уларға Минен яныма килергә камасауламағыҙ! Күктәр Батшалығы – ошондай зарҙыкы, – тине.

¹⁵ Балаларға кулдарын куйып фатихаһын биргәндән һуң Үз юлына китте.

Бай егет

(Мрк 10:17-31; Лк 18:18-30)

¹⁶ Бер ваҡыт Ғайса янына бер кеше килеп: – Остаз, мәңгелек тормошка эйә булып өсөн, миңә ниндәй игелек эшләргә көрәк? – тип һораны.

¹⁷ – Ниңә һин Минән игелек тураһында һорайһың? Бары Берәү генә игелекле. Ә мәңгелек тормошка инергә теләһән, Уның бойороктарын үтә, – тине Ғайса.

¹⁸ – Кайһыларын? – тип һораны теге егет.

– «Кеше үлтермә, зина кылма, урлаша, ялған шаһитлык итмә, ¹⁹ атайың менән әсәйеңдә хөрмәт ит» һәм «Якыныңды үҙеңдә яраткан кеүек ярат», – тип яуап бирҙе Ғайса.

²⁰ – Мин быларҙың бөтәһен дә үтәп килдем. Миңә тағы нимә етмәй? – тип һораны егет.

²¹ – Камил булырға теләһән, бар, бөтә мөлкәтеңдә һат та фәкирҙәргә өлөш. Шулай эшләһән, күктәге хазинаға эйә булырһың. Шунан кил дә Миңә эйәр, – тине Ғайса.

²² Егет иһә, был һүзәрҙе ишеткәс, кайғыға төшөп китеп барҙы: ул бик бай ине. ²³ Ғайса Үзенең шәкерттәренә былай тине:

– Һезгә хак һүз әйтәм: бай кешегә Күктәр Батшалығына инеү кыйын. ²⁴ Һезгә тағы шуны әйтәм: бай кешегә Алла Батшалығына инеүгә карағанда, дөйөгә энә күзәүе аша үтеү еңелерәк.

²⁵ Быны ишеткәс, шәкерттәре бик нык аптыраны.

– Улай булғас, кем генә котола алыр һуң? – тип һоранылар.

²⁶ Ғайса уларға карап:

– Кешеләр өсөн был мөмкин түгел, ләкин Алла өсөн бөтәһе лә мөмкин, – тине.

²⁷ Шунда Петрус Ғайсаға:

– Бына без, бөтә нәмәбезҙе калдырып, һиңә эйәрҙек, – тине. – Бының өсөн безгә нимә булыр?

²⁸ – Һезгә хак һүз әйтәм, – тине Ғайса. – Донъя яңырғас, Әҙәм Улы Үзенең дан тәхетенә ултырғандан һуң, һез ҙә, Миңә эйәрәүселәр, ун ике тәхеткә ултырып, Израилдың ун ике ырыуына идара итерегеҙ.

²⁹ Өйҙәрән, ағай-энеләрен, апай-һеңләләрен, ата-әсәһен, балаларын йә баһуҙарын Минен хакыма калдырып киткән һәр

^{19:7} Кнн 24:1; 24:3.

^{19:18-19} СЫҒ 20:12-16; Кнн 5:16-20.

^{19:19} Лев 19:18.

^{19:26} Баш 18:14; Әйп 42:2.

кемгә йөз тапқыр күберәк биреләсәк һәм ул мәңгелек тормош аласак. ³⁰ Әммә беренсе булғандарың күбеһе – һуңғы, ә һуңғылар иһә беренсе булыр.

Йөзөм баксаһында эшләүселәр хакында кисса

20 ¹ Күктәр Батшалығы иртән иртүк үзенең йөзөм баксаһына эшселәр ялларға сыққан хужа кешегә окшаш. ² Ялсылар менән көнөнә бер динарҙан килешкәс, хужа уларҙы йөзөм баксаһына ебәргән. ³ Иртәнге сәғәт туғыз тирәһендә өйөнән сығып, базар майзанына барғас, ул бында эшһез торған башка кешеләрҙе күрәп: ⁴ «Һез зә миңең йөзөм баксаһына барығыз. Мин һезгә тейешенсә түләргән», – тигән. ⁵ Улар киткән. Хужа сәғәт ун икелә лә, көндөзгә өстә лә шулай эшләгән. ⁶ Сәғәт биштәр тирәһендә тағы сыққас, баһып торған кешеләрҙе күрәп, уларҙан: «Һез ниңә бында көнө буйы эшһез тораһығыз?» – тип һораған. ⁷ «Безҙе бер кем дә ялламань», – тип яуаплаған тегеләр. Хужа уларға ла: «Һез зә йөзөм баксаһына барығыз», – тигән.

⁸ Кис еткәс, хужа идарасыһына: «Эшселәрҙе сақырып, эш хакын түлә. Азақ ялланғандарынан башлап, беренселәре менән тамамла», – тигән. ⁹ Киске биштә ялланғандар килеп, һәр кайһыһы берәр динар акса алған. ¹⁰ Беренсе ялланған эшселәрҙең сираты еткәс: «Күберәк алырбыз», – тип өмөтләнгән. Ләкин улар за берәр динар алған. ¹¹ Аксаларын алғас, хужаға зарлана башлағандар: ¹² «Азақ килгәндәр бер сәғәт кенә эшләне, ә һин уларҙы безҙең менән тиңләнең. Без бит көнө буйы эсе қояш астында ауыр эш башқарҙык».

¹³ Хужа уларҙың берененә былай тигән: «Дуһым, мин һиңә карата ғәзәлһезлек қыл-

маным. Һинең менән бер динарға қилештек түгелме һуң?» ¹⁴ Үзәңә тейешленен ал да кит. Ә мин бынау азаққыға ла һиңә биргән хәтле бирергә теләйем. ¹⁵ Үз мөлкәтемде үзем теләгәнсә тотонорға хакым юкмы ни? Әллә йомартлығымдан көнләшәһеңме?»

¹⁶ – Бына шулай: һуңғылар беренсе булыр, ә беренселәр һуңғы булыр*, – тине Ғайса.

Ғайсаның үлеп тереләсәге хакында өсөнсө тапқыр әйтеүе

(Мрк 10:32-34; Лк 18:31-33)

¹⁷ Йәрүсәлимгә барышлай Ғайса, ун ике шәкертен ситкә алып китеп, уларҙың үззәренә генә былай тине:

¹⁸ – Әле без Йәрүсәлимгә китеп барабыз. Унда Әзәм Улы баш каһиндар һәм канун белгестәре қулына тотоп биреләсәк. Улар Уны үлемгә хөкөм итәсәк, ¹⁹ мысқыллау, қамсылау һәм арқысаққа қазақлатыу өсөн, мәжүсизәр қулына тапшырасак. Ләкин өсөнсә көндә Ул терелеп торор.

Ғайса һәм Зәбәзәйостың улдары

(Мрк 10:35-45; Лк 22:24-27)

²⁰ Шунан Зәбәзәйостың қатыны, улдары менән Ғайса янына қилеп, Уның алдында тубықланды. Уның һизер һорағыһы қилә ине.

²¹ – Һин нимә теләһең? – тине Ғайса.

– Батшалығыңда миңең ошо ике улымдың беренә – Һинең уң яғыңа, икенсәһе һул яғыңа ултырасак, тип вәғәзә бирһәң ине, – тине қатын.

²² – Һез нимә һорағанығызды аңламайһығыз, – тип яуап бирҙе Ғайса. – Мин әсәсәк ғазап туһтағынан һез зә әсә алырһығызмы һуң?

– Алырбыз, – тине улар.

* 20:16 Кайһы бер боронғо қульязмаларға ошо урында «Сөнки сақырылғандар күп, һайлап алырлықтары иһә аз» тигән һүззәр зә бар.

23 – Һез, ысынлап та, Минең туһтағымдан эсерһегез, ә уң яғымда йәки һул яғымда ултырырға рөхсәт биреү Минең ихтыярымда түгел. Ул урындар Атам тарафынан кемдәргә әзерләнгән, шулар ултырасак, – тине Ғайса.

24 Был һөйләшеүзе ишеткәс, калған ун шәкерттең был икәүгә асыуы килде. 25 Ғайса уларҙы янына сақырып:

– Беләһегез бит: хакимдар халыктар өс-төнән хакимлык итә, башлыктар за уларға баш була. 26 Ә һезҙең арала улай булмаһын! Арағыҙза кем бөйөк булырға теләй, шул башкаларға хезмәтсе булһын. 27 Арағыҙза кем беренсе булырға теләй, шул башкаларға кол булһын. 28 Әзәм Улы ла бит Үзенә хезмәт иттерер өсөн килмәне. Үзе хезмәт итергә һәм, Үзенә йәнен физа кылып, күптәрҙе азат итергә килде, – тине.

Ике һуқырҙы һауықтырыу

(Мрк 10:46-52; Лк 18:35-43)

29 Ғайса шәкерттәре менән Йерихо калаһынан киткәндә, Уның артынан күмәк халык эйәрҙе. 30 Юл ситендә ике һуқыр ултыра ине. Улар Ғайсаның үтеп барғанын ишетеп:

– Әфәндем, Дауыт Улы, безҙе йәллә инде! – тип кысқырҙылар.

31 Халык, уларҙы әрләп, тыйырға тырышты, әммә улар тағы ла көслөрәк итеп: – Әфәндем, Дауыт Улы, безҙе йәллә инде! – тип кабатланы.

32 Ғайса туктап, уларҙы сақырып алды ла: – Һезҙең өсөн нимә эшләүемде теләйһегез? – тип һораны.

33 – Әфәндем, күзҙәребез күрһен ине! – тине улар.

34 Ғайса, уларҙы йәлләп, күзҙәренә кулы менән кағылды. Һуқырҙар шунда ук күрә башланылар һәм Уға эйәрәп киттеләр.

Ғайсаның тантаналы рәүештә Йәрүсәлимгә инеүе

(Мрк 11:1-10; Лк 19:28-38; Ях 12:12-15)

21 1 Йәрүсәлимгә якынлашып, Зәйтүн тауына, Бейт-Фаге ауылына еткәс, Ғайса ике шәкерттен алдан ебәрҙе.

2 – Каршылағы ауылға барығыз. Барып етеү менән бәйләп куйылған инә ишәк менән йәш ишәкте күрерһегез. Уларҙы ыс-кындырып, Миңә алып килегез. 3 Әгәр берәйһе ни зә булһа әйтһә, уға: «Улар Хужаға кәрәк», – тип яуап бирегез. Ишәктәрҙе шунда ук биреп ебәрерҙәр, – тине Ул.

4 Был иһә пәйғәмбәр аша әйтелгән һүзҙәр ғәмәлгә ашһын өсөн булды:

5 «Сион-кызға* әйтегез: бына, һиңә Батшаң килә. Ул йыуаш; ишәккә һәм йәш ишәккә, йөк йөрөтә торған хайуан балаһына, менгән».

6 Шәкерттәре барып, бөтәһен дә Ғайса кушканса эшләне. 7 Ишәк менән балаһын алып килеп, өс кейемдәрен һырттарына һалғас, Ғайса ишәккә атланды. 8 Бик зур халык төркөмө өс кейемдәрен сисеп юлға түшәне, башкалары иһә ағастарҙың ботактарын киһеп һалды. 9 Ғайсаның алдынан барған һәм артынан эйәрәп килгән халык:

– Дауыт Улына һосанна!*
Раббы исеме менән Килеүсе мөбәрәк булһын!

Бейек күктәрҙә һосанна! – тип кысқырҙылар.

10 Ғайса Йәрүсәлимгә килеп ингәс, бөтә кала хәрәкәткә килде.

– Был кем? – тип һораштылар.

11 – Был – Ғайса, Галилеялағы Назаранан килгән пәйғәмбәр, – тип яуап бирҙе халык.

* 21:5 Сион-кыз – Йәрүсәлим халқы. Сион тауында Йәрүсәлим калаһы урынлашкан.

* 21:9 Һосанна – йәһүд телендә һүзмә-һүз «зинһар, коткар» тигәнде аңлата, Алланы данлау өсөн кулланыла.

Алла йортон тазартыу

(Мрк 11:15-19; Лк 19:45-47; Ях 2:13-16)

¹² Ғайса, Алла йортона инеп, ундағы бөтә һатыусыларҙы һәм һатып алыусыларҙы кыуа башланы, акса алмаштырыусыларҙың өстәлдәрен, күгәрсен һатыусыларҙың ултырғыстарын аузарып ташланы. ¹³ Ғайса уларға:

– Изге Язмала: «Минең Йортом доға кылыу йорто тип аталыр», – тип язылған, ә һез уны юлбасарҙар ояһына әйләндерәһегез! – тине.

¹⁴ Алла йортонда Уның янына һуҡырҙар һәм акһаҡтар килде, Ғайса уларҙы һауыҡтырҙы. ¹⁵ Ләкин Ул кылған ғәжәйеп эштәрҙе күреүҙән һәм Алла йортондағы балаларҙың: «Дауыт Улына һосанна!» – тип кысқырыуынан баш кәһиндарҙың һәм канун белгестәренең асыуы кабарҙы.

¹⁶ – Быларҙың нимә тигәндәрен ишетәһеңме? – тине улар.

– Әйе! – тип яуапланы Ғайса. – Һез: «Сабыйҙар һәм имсәк балалар ауызынан Һин Үзенә мактау һүҙҙәре әйттерҙең», – тип язылғанды бер қасан да укыманығыҙмы ни?

¹⁷ Ғайса, уларҙы қалдырып, қаланан Бейт-Әниәгә китте һәм шунда қунды.

Инжир ағасын қарғау

(Мрк 11:12-14, 20-24)

¹⁸ Иртәгәһенә Йәрүсәлимгә китеп барышлай Ғайса асыққанын тойҙо. ¹⁹ Юл буйындағы инжир ағасын күреп, уның янына барҙы. Япрактан башқа бер нәмә лә тапмағас:

– Бынан һуң бер қасан да емешен булмаһын! – тине. Инжир ағасы шунда ук короно.

²⁰ Быны күреп, шәкерттәренең исе китте.

– Инжир ағасы нисек улай қапыл ғына короно һуң? – тип һоранылар.

²¹ – Һезгә һақ һүҙ әйтәм: әгәр ҙә икеләнмәй ышанһағыҙ, һез Мин инжир ағасы ме-

нән қылғанды ғына эшләп қалмаһығыҙ, хатта бынау тауға: «Күтәрелеп, диңгезгә ташлан!» – тип әйтһегез, шулай булыр.

²² Доға қылғанда нимә һораһағыҙ ҙа, ышанһағыҙ, қабул булыр, – тип яуапланы Ғайса.

Ғайсаның вәкәләте һақында һорау

(Мрк 11:27-33; Лк 20:1-8)

²³ Ғайса Алла йортона инеп аң-белем биргәндә, янына баш кәһиндар һәм халық акһақалдары килде. Улар:

– Быларҙы Һин ниндәй вәкәләт менән эшләйһең? Был вәкәләтте Һиңә кем бирҙе? – тип һораны.

²⁴ – Мин дә һезгә бер һорау бирәм, – тине Ғайса. – Әгәр ҙә яуап қайтарһағыҙ, Мин дә быларҙы ниндәй вәкәләт менән башқарыуымды әйтермен. ²⁵ Яхъяның һыуға сумдырыу һоқуғы қайҙан бирелгән? Күктәнме, әллә кешеләрҙәнме?

Тегеләр үз-ара:

– Әгәр: «Күктән», – тиһәк, Ул: «Ниңә һуң һез уға ышанманығыҙ?» – тип һораясақ. ²⁶ «Кешеләрҙән», – тиһәк, халықтан қурқабыҙ. Бөтөнһә лә Яхъяны пәйғәмбәр тип иҫәпләй бит, – тиештеләр.

²⁷ Шуға күрә Ғайсаға:

– Белмәйбез, – тип яуап қайтарҙылар.

– Улай булғас, Мин дә һезгә быларҙы ниндәй вәкәләт менән башқарғанымды әйтмәйем, – тине Ғайса.

Атаның ике улы һақында қисса

²⁸ – Ә бына был һақта ни әйтерһегез? Бер кешенең ике улы булған. Беренсенең янына килеп, ул: «Улым, бөгөн йөзөм баксаһына барып эшләп қайт әле», – тигән.

²⁹ Уныңы иһә: «Әшләгем килмәй», – тигән, ләкин бер аҙған кире уйлап, киткән. ³⁰ Атай кеше, икенсе улы янына килеп, шуны ук қабатлаған. Уныңы: «Барам, атай», – тигән, әммә бармаған. ³¹ Аталарының ихтыярын қайһыһы үтәгән?

– Беренсеһе, – тип яуап бирҙе тегеләр. Ғайса уларға былай тине:

– Һезгә хак һүҙ әйтәм: Алла Батшалығына һалым йыйыусылар һәм фәхишәләр һезҙән алда инәсәк. ³²Сөнки Яхъя һезгә тәкүә булыу юлын күрһәтергә тип килгәйне, һез уға ышанманығыҙ. Ә һалым йыйыусылар һәм фәхишәләр ышанды. Һез, быны күрөп тә, барыбер уйығыҙҙан кире кайтманығыҙ һәм уға ышанманығыҙ.

Йөзөм үстөрөүселәр хакында кисса

(Мрк 12:1-12; Лк 20:9-19)

³³ Хәҙер икенсе киссаны тыңлағыҙ. Ер биләүсе бер кеше булған. Ул йөзөм баксаһы ултырткан, уны койма менән уратып алған, йөзөм изеү өсөн һыккыс казыған, карауыл манараһы төзөп куйған да, баксаны йөзөм үстөрөүселәргә куртымға* биреп, ситкә сығып киткән. ³⁴ Емеш йыйыр ваҡыт еткәс, уңышынан үз өлөшөн алырға тип хезмәтселәрен ебәргән. ³⁵ Йөзөм үстөрөүселәр уның хезмәтселәрен тотоп, кайһыһын тукмап, кайһыһын үлтереп, кайһыларын таш менән бәргәсләгәндәр. ³⁶ Хужа тағы ла күберәк хезмәтселәрен ебәргән, әммә улар менән дә шундай ук хәл кабатланған. ³⁷ Ахырҙа: «Улыма хөрмәт күрһәтерҙәр», – тип уйлап, улын ебәргән. ³⁸ Әммә йөзөм үстөрөүселәр, уның улын күргәс, бер-береһенә: «Был – вариҫ бит. Әйзәгез, уны үлтерәйек тә, уға қала торған мираҫ безҙеке булыр», – тиешкәндәр. ³⁹ Уны тотоп, йөзөм баксаһынан тышка сығарып үлтергәндәр. ⁴⁰ Инде бакса хужаһы, әйләнеп кайтқас, был йөзөм үстөрөүселәрҙе нимә эшләтер?

⁴¹ – Уларҙы яуызлыҡтары өсөн кот оскос үлемгә дусар итер һәм баксаны башка йөзөм үстөрөүселәргә куртымға бирер. Улары хужаға тейешле өлөштө ваҡытында биреп

барыр, – тип яуап кайтарҙы баш кәһиндар һәм аҡһаҡалдар.

⁴² – Ә һез Изге Язмала:

«Төзөүселәр яраҡһыҙ

тип ташлаган таш

иң мөһим мөйөш ташы булды.

Был Раббы тарафынан эшләнде –

күҙ алдыбыҙҙағы ғәжәйеп хәл», –

тигәнде бер ваҡытта ла укыманығыҙмы ни? – тине Ғайса. – ⁴³ Шуға күрә һезгә әйтәм: Алла Батшалығы, һезҙән тартып алынып, уның емешен килтергән халыҡка биреләсәк. ⁴⁴ Был таш өстөнә йығылған һәр кем селпәрәмә киләсәк, ә инде таш кемдең өстөнә төшә, шуны изәсәк.

⁴⁵ Баш кәһиндар һәм фарисейҙар, Ғайсаның киссаларын тыңлап, Уның үззәре тураһында һөйлөгәнөн аңланы. ⁴⁶ Улар Ғайсаны кулға алырға теләне, әммә халыҡтан курқты, сөнки халыҡ Ғайсаны пәйғәмбәр тип һанай ине.

Туй мәжлесә хакында кисса

(Лк 14:16-24)

22 ¹ Ғайса, уларға мөрәжғәт итеп, тағы киссалар һөйләне:

² – Күктәр Батшалығы бер батшаның улына туй мәжлесә узғарыуына оҡшаған. ³ Ул, мәжлескә саҡырылған кунактарҙы йыйырға ниәтләп, хезмәтселәрен ебәргән, ләкин кунактарҙың килгәне килмәгән. ⁴ «„Табыным әҙер инде: үгәззәрем һәм һимертелгән малым һуйылған, бөтә нәмә етеш. Туй мәжлесенә килегез“, – тигән һүззәремде саҡырылған кешеләргә тапшырығыҙ», – тип ул бүтән хезмәтселәрен тағы ебәргән. ⁵ Ләкин теге кешеләр, саҡырыуы һанға һуҡмайынса, үз эштәре буйынса таралышкан: берәүзәр баһуҙарына, икенселәр сауҙа эштәре менән сығып киткән. ⁶ Ә башкалары хезмәтселәрҙе тотоп хурлаган һәм үлтергән. ⁷ Батша, ярһып, үлтерөүселәрҙе юк итергә,

* 21:33 *Куртым* – руссаһы: аренда.

калаларын яндырырға әмер биреп, ғәскәрен ебәргән. ⁸ Бынан һуң ул хезмәтселәрәнә: «Туй табыны әзер, ләкин сақырылған қунактар быға лайық булмағи сықты. ⁹ Юл саттарына сығып, кемде күрәһегез, барыһын да туй мәжлесенә сақырығыз», – тигән. ¹⁰ Хезмәтселәр, юлға сығып, осаған бөтә кешенә – яманын да, якшыһын да алып килгән. Мәжлес бүлмәһе қунактар менән тулған. ¹¹ Батша, уларзы күрергә ингәс, унда байрам кейеме кеймәгән бер кешегә иғтибар иткән ¹² һәм унан: «Дуҫ, нисек һин бында байрамса кейенмәй килдең?» – тип һораған. Теге өндәшмәгән. ¹³ Батша хезмәтселәрәнә: «Быны, аяк-қулын бәйләп, тышкы қараңғылыкка сығарып ташлағыз. Унда илаған, теш шығырзатқан тауыштар ишетеләр», – тигән. ¹⁴ Сөнки сақырылғандар күп, ләкин һайлап алырлықтары аз.

Кайсарға һалым түләү хакында һорау

(Мрк 12:13-17; Лк 20:20-26)

¹⁵ Шунан һуң фарисейзар йыйылып, Ғайсаны нисек итеп һүззә эләктерергә, тип мәкер корзо. ¹⁶ Улар үззәрәнәң шәкерттәрән һируд батша яклылар менән бергә Ғайса янына ебәрзе.

– Остаз, – тине улар, – без һинәң тура һүзле булғаныңды һәм, дөрөслөктән ситкә тайпылмағынса, Алла юлына өйрәтеүеңде беләбез. Һин бер кемдән дә қурқмайһың, бер кемгә лә ярарға тырышмайһың. ¹⁷ Шулай булғас, әйт әле безгә: нисек уйлайһың, кайсарға* һалым түләү дөрөсмә, әллә юкмы?

¹⁸ Ғайса уларзың яуыз ниәтен аңлап:

– Әй ике йөзлөләр, ниңә һез Миңә тозақ қораһығыз? – тине. ¹⁹ – Һалымды ниндәй ақса менән түләйһегез, шуны Миңә күрһәтегең!

Уға динар килтереп бирзәләр.

²⁰ – Бында кемдең һүрәте төшөрөлгән һәм исеме язылған? – тип һораны Ғайса.

²¹ – Кайсарзыкы, – тинеләр.

– Улайһа, кайсарзыкын – кайсарға, ә Алланыкын Аллаға бирегез, – тине Ғайса.

²² Улар, быны ишетеп, хайран қалдылар. Шунан Уны қалдырып киттеләр.

Үленән терелеу хакында һорау

(Мрк 12:18-27; Лк 20:27-40)

²³ Саддукейзар үленән терелеузе инкар итә ине. Уларзың кайһы берәүзәрә шул көндө Ғайса янына килеп ошондай һорау бирзе:

²⁴ – Остаз, Муса қанунда: «Әгәр зә балаһы булмаған ир үлеп китһә, уның тол қалған қатынына туғаны өйләнеп, үлгән туғанының нәселен дауам итһен», – тигән. ²⁵ Беззең арабызға ағалы-кустылы ете бер туған бар ине. Беренсәһе, өйләнгәс, нәсел қалдырмағынса үлеп китте, қатыны қустыһына қалды. ²⁶ Икенсәһе менән дә, өсөнсөнәнән етенсәһенә тиклем бүтәндәрә менән дә шундай хәл қабатланды. ²⁷ Азақ қатын да вафат булып қуйзы. ²⁸ Шулай булғас, үлеләр терелгән вақытта ул был ете туғандың кайһыһының қатыны буласак? Бөтәһе лә уның ире булған бит!

²⁹ – Һез Изге Язманы ла, Алланың көзрәтен дә белмәйһегез, шуға күрә яңылышаһығыз, – тип яуап бирзе Ғайса. ³⁰ – Терелгәс, улар өйләнмәстәр зә, кейәүгә лә сықмастар. Улар күктәге фәрештәләр һымак булырзар. ³¹ Ә үлгәндәрзең терелеп тороуына килгәндә, был хакта Алланың һезгә нимә тигәнән укыманығызмы ни? ³² «Мин – Ибраһим Аллаһы, Исхак Аллаһы һәм Якуп Аллаһы», – тигән Ул. Алла – үлеләрзең түгел, ә тереләрзең Аллаһы.

* 22:17 *Кайсар* – боронғо Рим императорзарының рәсми атамаларының береһе.

³³ Ғайсаны тыңлаған халық Уның өйрә-теүзәренә таң калды.

**Иң бөйөк бойорок
хакында һорау**

(Мрк 12:28-31; Лк 10:25-28)

³⁴ Ғайсаның саддукейзарзың ауызын япканын ишеткәс, фарисейзар бергә йыйылды. ³⁵ Улар араһындағы бер канун белгесе Ғайсаны һынарға теләп:

³⁶ – Остаз, канундағы бойороктарзың кайһыны иң мөһиме? – тип һораны.

³⁷ – «Аллаң Раббыны бөтә йөрөгән, бөтә йәнең һәм бөтә акылың менән ярат», – тине Ғайса. – ³⁸ Был беренсе һәм иң мөһим бойорок. ³⁹ Икенсеһе лә шундай ук: «Якыныңды үзеңде яраткан кеүек ярат». ⁴⁰ Бөтә канун һәм пәйғәмбәрзәрзең һүззәре ошо ике бойорокка нигезләнгән.

Мәсих кемдең Улы?

(Мрк 12:35-37; Лк 20:41-44)

⁴¹ Бергә йыйылған фарисейзарзан Ғайса:

⁴² – Һез Мәсих хакында нимә уйлайһығыз? Ул кемдең Улы? – тип һораны.

– Дауыт Улы, – тип яуап бирзе улар.

⁴³ – Ә нисек Дауыт, Изге Рух тәһсире астында булып, Мәсихте Хакимым тип атай ала? – тип һораны Ғайса. – Ул бит әйтә:

⁴⁴ «Раббы минең Хакимыма:

„Мин дошмандарыңды аяктарың астына һалғанға тиклем, уң яғымда ултыр“, – тигән».

⁴⁵ Әгәр Дауыт Уны Хакимым тип атай икән, нисек инде Мәсих Дауыттың Улы була ала?

⁴⁶ Бер кем дә Уға яуап кайтара алманы. Шул көндөн алып берәү зә Ғайсаға һорау бирергә базнат итмәне.

Ғайсаның канун белгестәрен һәм фарисейзарзы фаһ итеүе

(Мрк 12:38-39; Лк 11:39-52; 20:45-46)

23 ¹ Бынан һуң Ғайса халықка һәм Үзе-нең шәкерттәренә мөрәжәғәт итте:

² – Муса урынын фарисейзар һәм канун белгестәре биләп алды. ³ Шуға күрә уларзы тыңлағыз һәм кушкандарын үтәгез, ләкин қылғандарын кабатламағыз, сөнки улар бер төрлө һөйләй, икенсе төрлө эшләй.

⁴ Улар, күтәрһеһеһе ауыр йөктәрзе бәйләп, кешеләрзең иненә һала, ә үззәре уны кузғатып ебәрер өсөн бармак та қыбырлатмай.

⁵ Ни генә башкарһалар за, кешеләр күрһен, тип эшләйзәр. Улар маңлайзарындағы һәм кулдарындағы доға кабын* киңәйтә, өс кейемдәренен суктарын озонайта. ⁶ Табындың түрендә һәм ғибәзәтханаларза дәрәжәле урындарза ултырырға яраталар.

⁷ Базар майзандарында кешеләрзең башлап сәләм биргәндәрен һәм үззәренә «остаз» тип мөрәжәғәт иткәндәрен хуш күрә. ⁸ Ә һез үзегеззе «остаз» тип атарға рөһсәт итмәгез,

сөнки һеззең бер генә Остазығыз бар, ә һез – бер-берегезгә туған. ⁹ Ерзә бер кемде лә «ата» тип исемләмәгез, сөнки һеззең бер генә – күктәге Атағыз ғына бар. ¹⁰ Һеззе «уқытыусы» тип тә атаһындар, сөнки һеззең берзән-бер Уқытыусығыз – Мәсих.

¹¹ Арағызза ин бөйөгө кем, шул һеззең хезмәтсегез булһын. ¹² Кем үзен-үзе күтәрә, шул түбәнһетелер, ә кем үзен түбәнһетә, шул күтәрелер.

¹³⁻¹⁴ – Кайғы һезгә, канун белгестәре һәм фарисейзар! Ике йөзләләр! Һез кешеләрзән Күктәр Батшалығын бикләп тоталығыз, үзегез зә инмәйһегез, инергә теләүселәрзе лә индермәйһегез!*

* 23:5 Изге Язмаларзан өзөктәр туплаған зур булмаған кумтаны доға вақытында үззәренә бәйләгәндәр.

* 23:13-14 Кайһы бер боронғо кульязмаларза 14-се аят та бар: «Кайғы һезгә, канун белгестәре һәм фарисейзар! Һез ике йөзлә! Тол катындарзың өйзәрен үзегезгә алаһығыз һәм, кешеләр күрһен тип, озак итеп доға қылаһығыз. Былар өсөн айырыуса каты хөкөм ителәсәкһегез».

¹⁵ Кайғы һезгә, канун белгестәре һәм фарисейзар! Ике йөзлөләр! Үзегез тоткан иманға тик берәүзе генә булһа ла килтерер өсөн, диңгеззәр һәм коро ерзәр аша үтәһегез. Ә инде максатығызға өлгәшкәс, уны үзегезгә карағанда йәһәннәмгә икеләтә лайыклырак итәһегез.

¹⁶ Кайғы һезгә, һуқыр юлбашсылар! Һез: «Алла йорто менән ант иткән кешенең анты бер ни зә тормай, әммә кемдер Алла йортоноң алтыны менән ант итә икән, ул уны үтәргә тейеш», – тип өйрәтәһегез. ¹⁷ Алйоттар, һуқырзар! Кайһыһы мөһимерәк: алтынмы әллә алтынды изге итеүсе Алла йортомо? ¹⁸ Һәм тағы: «Корбан усағы менән ант иткән кешенең анты бер ни зә тормай, корбан усағындағы бүләк менән ант итһә инде, ул уны үтәргә тейеш», – тиһегез. ¹⁹ Һуқырзар! Кайһыһы мөһимерәк: бүләкме, әллә бүләкте изге итеүсе корбан усағымы? ²⁰ Шуға күрә корбан усағы менән ант иткән кеше уның менән дә, уның өстөндәге бөтә нәмә менән дә ант иткән була. ²¹ Алла йорто менән ант иткән кеше уның менән дә, уның эсендә Йәшәүсе менән дә ант иткән була. ²² Ә күк менән ант иткән кеше Алла тәхете һәм унда Ултырыусы менән ант иткән була.

²³ Кайғы һезгә, канун белгестәре һәм фарисейзар! Ике йөзлөләр! Һез бөтнөктөн, укроптың һәм ак әнистен ундан бер өлөшөн ғөшөр сазакаһы итеп бирәһегез, ә канундағы иң мөһим талаптарзы – ғәзеллекте, шәфкәтте һәм Аллаға тоғролокто – инкар итәһегез. Бына шуныһын эшләргә, шуна башкаһын да онотмаһса кәрәк ине. ²⁴ Һуқыр юлбашсылар! Һез серәкәйзе һөзөп алаһығыз, ә дөйәнә йотоп ебәрәһегез!

²⁵ Кайғы һезгә, канун белгестәре һәм фарисейзар! Ике йөзлөләр! Һез һауыт-һабаның тышкы яғын тазартаһығыз, ә эс-тә улар комһозлок һәм тыйнакһызлык менән тулы. ²⁶ Һуқыр фарисей, һин тәүзә һауыттың эсен тазарт, шунда уның тышы ла таза булыр!

²⁷ Кайғы һезгә, канун белгестәре һәм фарисейзар! Ике йөзлөләр! Һез ағартылған кәбер мәмерйәләре кеүекһегез: тыштан улар матур булып күренә, ә эсе мәйет һөйәктәре һәм төрлө шакшы нәмә менән тулы. ²⁸ Һез зә шундай ук: тыштан кешеләргә тәкүә булып күренәһегез, ә эсегез тулы ике йөз-лөлөк һәм канунһызлык.

²⁹ Кайғы һезгә, канун белгестәре һәм фарисейзар! Ике йөзлөләр! Һез пәйғәмбәрзәр өсөн төрбәләр төзөйһөгөз һәм тәкүә кешеләрзән кәберзәрендәге һәйкәлдәрзе бизәйһегез. ³⁰ «Әгәр зә без ата-бабаларыбыз заманында йәшәгән булһак, улар менән бергә пәйғәмбәрзәрзән канын түгүзә катнашмаған булыр инек», – тиһегез. ³¹ Бының менән һез үзегеззе пәйғәмбәрзәрзе үлтерәүсе ата-бабаларығыздың улдары икәнлегегеззе күрһәтәһегез.

³² Йә, әйзәгез, ата-бабаларығыз башланды тамамлап куйығыз! ³³ Һез – йыландар һәм йылан токомо! Йәһәннәмгә хөкөм ителеүзән нисек қасырға уйлайһығыз? ³⁴ Шуға күрә Мин һезгә пәйғәмбәрзәрзе, ақыл әйәләрен һәм ысын канун белгестәрен ебәрәм. Һез улардың берәүзәрен үлтерерһегез, аркысаққа қазакларһығыз, бүтәндәрен ғибәзәтханаларға камсылатып, қаланан қалаға қуып йөрөтөрһөгөз. ³⁵ Шулай итеп, тәкүә Һабил қанынан алып, һез корбан усағы менән Изге йорт араһында үлтергән Бәрәхъяһ улы Зәкәрьяһтың қанына тиклем, ер йөзөндә түгелгән бөтә тәкүә кешеләрзән қаны һеззән башығызға төшәсәк. ³⁶ Һезгә һак һүз әйтәм: былардың һәммәһе ошо быын кешеләренә төшәсәк!

Ғайсаның Йәрүсәлим хакында көйөнөүе

(Лк 13:34-35)

³⁷ Әй Йәрүсәлим! Пәйғәмбәрзәрзе үлтерәүсе, Алла тарафынан үзәнә ебәрелгәндәрзе таш бәрәп һәләк итеүсе Йәрүсәлим! Қош үзәнәң қошсоқтарын қанат астына

йыйған кеүек, Мин дә һинең балаларыңды нисә тапкыр шулай бергә йыйырға теләнем, ләкин һез килергә теләмәнегез! ³⁸ Инде хәзер Изге йортоғоззо ташлап китәсәктәр, ул ташландык хәлдә каласак. ³⁹ Һезгә әйтәм, ошо мәлдән башлап: «Раббы исеме менән Килеүсе мөбәрәк!» – тип әйтер вақытығыз етмәй тороп, Мине күрмәйәсәкһегез!

Ахырызаман билдәләре

(Мрк 13:1-31; Лк 21:5-33)

24 ¹ Ғайса Алла йортонон сығып барғанда, Уға Алла йортоноң биналарын күрһәтер өсөн, янына шәкерттәре килде.

² Ғайса:

– Быларзың һәммәһен дә күрәһегезме? – тип һораны. – Һезгә һак һүз әйтәм: улар барыһы ла кыйраласак! Бында таш өстөндә таш калмаясак.

³ Ул Зәйтүн тауында ултырған сакта, эргәһенә шәкерттәре үззәре генә килеп:

– Әйт әле безгә, һөйләгәндәрең қасан булыр? Һинең килеүендә һәм был донъяның бөтәсәген ниндәй билдәләр күрһәтер? – тип һоранылар.

⁴ Ғайса былай тип яуап бирзе:

– Һак булығыз, берәйһе һеззе алдап куймаһын! ⁵ Күптәр: «Мин – Мәсих», – тип Минең исемем менән килеп, бик күптәрзе юлдан яззырыр. ⁶ Һез якындағы һуғыш тауыштарын һәм алыстағы яу хәбәрзәрен ишетерһегез. Карағыз уны, куркмағыз! Шулай булырға тейеш, ләкин был ахыры түгел әле. ⁷ Халык – халыкка һәм батшалык батшалыкка қаршы күтәрелер, урыны-урыны менән аслык һәм ер тетрәүзәр булыр, ⁸ әммә быларзың барыһы ла – тулғак тотоу ғазаптарының башы ғына. ⁹ Ул вақытта һеззе ғазапка һалырзәр, үлтерерзәр, бөтә халықтар за Минең аркала һезгә нәфрәт менән қарар. ¹⁰ Шул сакта күптәр имандан ваз кисер, бер-берәһенә хыянат

итер һәм бер-берәһен дошман күрер. ¹¹ Күп ялған пәйғәмбәрзәр баш қалқытып, күптәрзе юлдан яззырыр. ¹² Ауызлык артыу арқаһында, байтақтарзың мөхәббәте һыуыныр. ¹³ Ләкин азакка тиклем сызаған кеше қотоласак. ¹⁴ Барса халықтар Алла Батшалығы һақындағы ошо Һөйөнөслә Хәбәрзе ишетһен өсөн, ул бөтә донъяла иғлан ителер. Ана шунан һуң азағы килер.

¹⁵ Ә инде Даниил пәйғәмбәр әйткән «ташландык хәлгә килтерәүсе ерәнгес бер нәмәнең» Изге урында тороуын үзегез күргәс (был һүззәрзе укыған кеше аңлаһын!), ¹⁶ Йә-һүзиәлә булғандар таузарға қашын. ¹⁷ Өй кыйығында булғандар, әйберзәрен алыр өсөн асқа төшөп, вақытын әрәм итмәһен; ¹⁸ басыуза булғандар иһә өс кейемен алырға тип өйөнә қайтмаһын. ¹⁹ Ул көндәрзә йөклә булған йәки имсәк балалы қатындарға қайғы! ²⁰ Қасыуығыз қышқа йәки шәмбе көнгә тап килмәһен тип доға қылығыз. ²¹ Ул вақытта донъя яратылғандан бирле бөгөнгә көнгә тиклем булмаған һәм бер қасан да булмаясак зур афәт килер. ²² Әгәр ул көндәр қысқартылмаһа, бер кем дә исән қала алмас ине. Ләкин һайланғандар һақына ул көндәр қысқартыласак.

²³ Әгәр һезгә шул вақытта кемдер: «Қара, Мәсих бында!» йәки «Ул тегендә!» – тиһә, ышанмағыз. ²⁴ Сөнки ялған мәсихтәр һәм ялған пәйғәмбәрзәр баш қалқытыр. Улар, әгәр булдыра алһалар, хатта һайлап алынғандарзы юлдан яззыру өсөн, ис қиткес хикмәттәр һәм мөғжизәләр күрһәтер. ²⁵ Бына ошолар һақында Мин һезгә алдан әйттем.

²⁶ Шулай итеп, әгәр һезгә: «Қарағыз, Ул сүлдә», – тиһәләр, унда бармағыз, йәки: «Бына Ул, әске бүлмәлә», – тиһәләр, ышанмағыз. ²⁷ Әзәм Улының килеүе күктә көнсығыштан көнбайышқа тиклем йәшен ялтлап киткән кеүек булыр. ²⁸ Мәйет қайза булһа, қозғондар шунда йыйылыр.

²⁹ Шунда ук, ул көндәрзәге афәттән һуң,

«Кояш карайыр, ай нурын сәсмәс, күктән йондоззар койолор һәм күк көстәре тетрәр».

³⁰ Шул мәлдә күктә Әзәм Улының билдәһе күренер һәм, Уның күктәге болоттар өстөндә көзрәт һәм бөйөк балкыш менән килгәнән күрәп, ерзәге бөтә халыктар кайғырып илашыр. ³¹ Көслә борғо тауышы астында Әзәм Улы Үзенең фәрештәләрен ебәрер. Улар ерзәң дүрт тарафынан һәм күктең бер сигенән алып икенсе сигенә тиклем Уның һайланғандарын йыйыр.

³² Инжир ағасынан ғибрәт алығыз. Уның ботактары бөрөләнеп япрак ярған сакта, һез йәй якынлашканын беләһегез. ³³ Шунның кеүек, быларзың ғәмәлгә ашканын күргәс, Әзәм Улының якында, ишек төбөндә генә булғанын белерһегез. ³⁴ Һезгә һак һүз әйтәм: быларзың барыһы ла әлеге быуын алмашынып өлгөрмәс әлек ғәмәлгә ашыр. ³⁵ Күк менән ер юкка сығыр, әммә Минәң һүззәрәм бер вақытта ла юкка сыкмаясак.

Уяу булырға сакырыу

(Мрк 13:32-37; Лк 21:34-36; 17:26-27, 34-35; 12:39-46)

³⁶ Ул көндөң һәм ул сәғәттең касан килерен һис кем белмәй: күктәге фәрештәләр зә, Атаның Улы ла. Был һакта бары тик Ата ғына белә. ³⁷ Нух заманында нисек булһа, Әзәм Улы килгән мәлдә лә шулай буласак. ³⁸ Туфан алдынан кешеләр ашағандар, эскәндәр, өйләнгәндәр һәм кейәүгә сықкандар. Нух кәмәгә ингән көнгә тиклем шулай булған. ³⁹ Туфан күтәреләп, бөтөнөнән ағызып алып киткәнсе, улар бер ни зә аңламаған. Әзәм Улы килгән мәлдә лә шулай буласак. ⁴⁰ Ул вақытта баһузағы ике кешенең береһе алыныр, икенсеһе калдырылыр. ⁴¹ Ашык тартыусы ике катындың береһе алыныр, икенсеһе калдырылыр.

⁴² Шуға күрә уяу булығыз! Хакимығыззың кайһы көндә кайтыры һезгә билдәһез

бит. ⁴³ Әммә шуны белегез: әгәр зә өй хужаһына төндөң кайһы мәлендә карактың килере мәғлүм булһа, ул йокламаһ, уғрыға өйөнә инергә юл куймаһ ине. ⁴⁴ Шунның кеүек, һез зә әзер булығыз: Әзәм Улы һез көтмәгән сәғәттә килер.

Ышаныслы һәм ышанышлы хезмәтселәр һакында һисса

⁴⁵ Ә ышаныслы һәм асыллы хезмәтсе ниндәй була? Әйтәйек, ризыкты вақытында өләшер өсөн, хужа хезмәтселәренең берен башкалары өстөнән куя. ⁴⁶ Хужаһы кайтып, эштең үзә әйткәнсе үтөлгәнән күрһә, ул хезмәтсе ниндәй бәхетле! ⁴⁷ Һезгә һак һүз әйтәм: хужаһы уны бөтә мөлкәте өстөнән идара итергә куяһак. ⁴⁸ Ләкин ул хезмәтсе яман кеше булһа һәм: «Хужам тиз генә кайтмаһ әле», – тип уйлап, ⁴⁹ башка хезмәтселәрзә тукмарға тотонһа һәм эскеселәр менән ашап-эсеп йөрөһә, ⁵⁰ хужаһы ул көтмәгән көндә һәм уйламаған сәғәттә кайтып төшөр. ⁵¹ Ул хезмәтсене каты язаға тарттырыр һәм ике йөзләләр менән бер язмышка дусар итер: унда илаған, теш шығырзатқан тауыштар ишетелер.

Ун кыз тураһында һисса

25 ¹ Ул вақытта Күктәр Батшалығы, кейәү каршыларға сыққан ун кызға окшаш булыр. ² Кыздарзың бишеһе – алийот, бишеһе иһә асыллы булған. ³ Алийоттары яктырткыстар алған, ә улар өсөн май алмаған. ⁴ Асыллылары иһә яктырткыстар менән бергә һауыттарзә май за алған. ⁵ Кейәү тоткарлану аркаһында, кыздар ойоп киткән һәм йокоға талған.

⁶ Төн уртаһында: «Кейәү килә, уны каршыларға сығығыз!» – тип кыскырған тауыш ишетелгән. ⁷ Шунда бөтә кыздар уянып, яктырткыстарын рәтләргә тотонған. ⁸ Алийоттары асыллы кыздарға: «Беззәң

яктырткыстарыбыз хүнә, әзерәк май бирегезсе», – тип үтенгән. ⁹ Ә акыллылары: «Юк, беззең май бөтәбезгә лә етмәс. Инчакшыһы, һатыусыларға барығыз за үзегезгә май һатып алығыз», – тип яуап биргән.

¹⁰ Тегеләр май һатып алып йөрөгән арала, кейәү килеп еткән. Уны каршыларға әзер торған кыззар иһә кейәү менән бергә туй мәжлесенә инеп киткән һәм артынан ишек ябылған.

¹¹ Бынан һуң бүтән кыззар за килеп етеп: «Әфәнде, әфәнде, безгә ишек ас!» – тип үтенгән. ¹² Ләкин ул: «Һезгә һак һүз әйтәм: мин һеззе белмәйем», – тип яуап кайтарған.

¹³ Шуға күрә уяу булығыз: һез бит көнөн дә, сәғәтен дә белмәйһезез.

Таланттар хажында жисса

(Лк 19:12-27)

¹⁴ Күктәр Батшалығы ул вақытта шулай булыр: бер кеше, сәфәргә сығып китер алдынан, хезмәтселәрен сакырып, үзенә мал-мөлкәтен уларға ышанып тапшырган. ¹⁵ Һәр қайһыһының һәләтенә карап, беренә ул биш талант, икенсенә ике талант, өсөнсөнә бер талант күләмендә акса биргән дә үзе юлға сытқан. ¹⁶ Биш талант алғаны уны шунда ук эшкә файзаланған һәм өстәмә биш талант алған. ¹⁷ Ике талант алғаны ла шулай ук тағы ике талант эшләп алыуға өлгәшкән. ¹⁸ Ә бер талант алғаны иһә, хужаһының аксаһын ергә күмеп, йәшереп куйған.

¹⁹ Күп вақыт узғас, хезмәтселәрзең хужаһы әйләнеп кайтқан һәм уларзан хисап талап иткән. ²⁰ Биш талант алғаны тағы биште килтергән. «Хужам, – тигән ул, – һин миңә биш талант биргәйнең. Бына, мин тағы биште эшләп алдым». ²¹ Хужаһы уға: «Якшы иткәнһең, һин – һәйбәт һәм ышаныслы хезмәтсе. Кескәй эштә ышаныслы булдың, хәзер инде мин һиңә зүрырағын йөкмәтермен. Килеп, хужаңдың шатлығын уртаклаш», – тигән.

²² Ике талант алғаны ла килеп еткән: «Хужам, һин миңә ике талант биргәйнең.

Бына, мин тағы ике талант эшләп алдым». ²³ Хужаһы уға: «Якшы иткәнһең, һин – һәйбәт һәм ышаныслы хезмәтсе. Кескәй эштә ышаныслы булдың, хәзер инде мин һиңә зүрырағын йөкмәтермен. Килеп, хужаңдың шатлығын уртаклаш», – тигән.

²⁴ Ниһайәт, бер талант алғаны килгән: «Хужам, һинәң аяуһыз икәнәнде беләм: үзең сәсмәгән ерзә ураһың, үзең һипмәгән ерзә йыяһың. ²⁵ Мин һинән курктым да талантыңды ергә күмеп торзом. Бына аксаң, ал үзең», – тигән.

²⁶ Хужаһы иһә уға былай тип яуап кайтарған: «Булдыкһыз, ялкау хезмәтсе! Сәсмәгән ерзә урыуымды, һипмәгән ерзә йыяуымды белгәс, ²⁷ аксаларымды әйләнешкә индерергә кәрәк ине. Кайтқас, мин үземдекен табышы менән алған булыр инем». ²⁸ Шунан хужа: «Ундағы бер талантты алығыз за ун таланты булғанына бирегез. ²⁹ Сөнки кемдә бар, шуға бирелер, һәм унда артығы менән булыр. Кемдә юк, унан булғаны ла тартып алыныр. ³⁰ Ә был булдыкһыз хезмәтсене тышка, караңғылыкка сығарып ташлағыз: унда илаған, теш шығырзатқан тауыштар ишетелер», – тине.

Киләсәк жиәмәт көнө

³¹ Әзәм Улы, Үзенәң фәрештәләре менән балкып торған шөһрәтендә килгәс, батша тәхетенә ултырасак. ³² Уның каршыһына барлык халыктар килтереләсәк. Ул, һарыктарзы кәзәләрзән айырган көтөүсе һымак, кешеләрзе икегә айырыр. ³³ Һарыктарзы Үзенәң уң яғына, ә кәзә төкәләрен һул яғына бақтырыр.

³⁴ Шунда, уң яғында тороусыларға Батша: «Килегез, Миңә Атам тарафынан фатиха алғандар! Донъя яратылған сакта ук һеззең өсөн әзерләп куйылған Батшалықты алығыз. ³⁵ Сөнки ас инем, Минә ашаттығыз; һыуһаған инем, әсергә бирзегез; мөсафир инем, өйөгөззә кабул иттегез; ³⁶ яланғас инем, кейендерзегез; ауырыу инем, хәстәрләнегез; төрмәлә инем, хәләмдә белергә килдегез», – тип әйтер.

³⁷ Шунда тәкүә кешеләр: «Хакимыбыз! Касан без, ас йөрөгәнәнде күреп, Ёине ашаттыг; һыуһағаныңды күреп, эсерзек?»
³⁸ Касан без, мосафир икәнәнде күреп, Ёине өйбөззә кабул иттек; яланғас булуыңды күреп, кейендерзек?»³⁹ Касан без, ауырығаныңды һәм төрмәлә ултырғаныңды күреп, хәләнде белергә барзык?» – тип һорарзар.
⁴⁰ Батша уларға яуабында: «Һезгә хак һүз әйтәм: Минәң иң кесе туғандарымдың береһенә генә лә нимә эшләгән булһағыз, шуны Миңә эшләгәнһегез», – тиер.

⁴¹ Унан һуң Ул Үзенең һул яғында тороу-сыларға әйтер: «Китегез Минәң янымдан, ләғнәт төшкәндәр! Иблискә һәм уның фәрештәләренә әзерләп куйылған мәңгелек утка барығыз!»⁴² Сөнки ас инем, һез Мине ашатманығыз; һыуһаған инем, эсергә бир-мәнегез,⁴³ мосафир инем, өйөгөззә кабул итмәнегез; яланғас инем, кейендермәнегез; ауырыу сағымда һәм төрмәлә ултырғанда хәләмде белергә килмәнегез».

⁴⁴ Шунда былары ла: «Хакимыбыз! Касан без Ёине ас йөрөгәнәнде, һыуһағаныңды, мосафирлығыңды, яланғас, ауырыу булғаныңды, төрмәлә ултырғаныңды күреп тә, Ёиңә ярзам итмәнек?» – тип һорарзар.
⁴⁵ Шул сакта Ул: «Һезгә хак һүз әйтәм: һез бынау иң кесе йәндәрзәң береһенә эшләмәгән нәмәне Миңә лә эшләмәнегез», – тиер.
⁴⁶ Улар мәңгелек язаға, ә тәкүә булғандар мәңгелек тормошқа китер.

Ғайсаға җаршы мәкер короу

(Мрк 14:1-2; Лк 22:1-2; Ях 11:45-53)

26 ¹ Ғайса был һүззәрен тамамлағас, шәкерттәренә:
² – Ике көндән Котҗарылыу байрамы* булғанын беләһегез. Шунда Әзәм Улын аркы-сакка казакларға тапшырасактар, – тине.

³ Ошо вақытта баш каһиндар һәм халык аҗһакалдары Каяғас исемле иң баш каһиндың һарайында йыйылғайны.
⁴ Улар, Ғайсаны хәйлә менән кулға алып, үлтерергә һүз беркетте.
⁵ «Тик быны байрам осоронда эшләмәйек, халык араһында фетнә килеп сыкмаһын», – тинеләр.

Ғайсаны майлау

(Мрк 14:3-9; Лк 7:37-38; Ях 12:1-8)

⁶ Ғайса Бейт-Әниәлә махаулы Шимғондың өйөндә ине.
⁷ Ашап ултырған сағында Уның янына, бик киммәтле хуш есле май һалынған алебастр* һауыт тотоп, бер катын килеп инде һәм майзы Ғайсаның башына койзо.
⁸ Быны күргән шәкерттәре асыуланды:

– Был майзы ниңә шулай әрәм итергә?
⁹ Уны киммәт хакка һатып, ақсаһын фәкирзәргә өләшергә булыр ине бит!

¹⁰ Ғайса, шәкерттәренә ризаһызлығын белеп, уларға:

– Ниңә һез был катындың хәтерен калдыраһығыз? – тине. – Миңә яқшылык кылды бит ул.
¹¹ Фәкирзәр һәр вақыт янығызза, Мин иһә һеззәң менән гел булмам.
¹² Был катын, тәнемә май койоп, Мине ерләргә әзерләне.
¹³ Һезгә хак һүз әйтәм: Һөйөнөслә Хәбәр донъяның кайһы ғына мөйөшөндә вәғәзләнмәһен, был катынды ла искә алып, уның кылған эше хақында һөйләйәсектәр.

Йәһүзәң хыянаты

(Мрк 14:10-11; Лк 22:3-6)

¹⁴ Шунан һуң ун ике шәкерттең береһе, Йәһүзә Искарот исемлеһе, баш каһиндар янына барып:

¹⁵ – Әгәр һезгә Ғайсаны тотторһам, миңә нимә бирерһегез? – тип һораны.

* **26:2** Котҗарылыу байрамында йәһүдтәрзәң Мысыр коллоғонан котолоуы хәтергә алына. Грек телендә был байрам «Пасха» тип атала.

* **26:7** *Алебастр* – көршәк яһауза кулланылған аҗһыл-көрән төстәге йомшак таш.

Улар Йәһүзәгә утыз көмөш тәңкә һанап бирзе. ¹⁶ Ошо вақыттан алып ул Ғайсаны каһиндар кулына тапшырыр өсөн уңайлы мөл эзләне.

Котқарылыу байрамы ашы

(*Мрк 14:12-25; Лк 22:7-23;*

1 Кор 11:23-25)

¹⁷ Сөсө икмәк байрамының тәүге көнөндә шәкерттәре Ғайса янына килеп:

– Котқарылыу байрамы ашын кайза әзерләүебеззе теләйһең? – тип һоранылар.

¹⁸ Ғайса уларға:

– Калала йөшәгән шул-шул кешегә барып, уға: «Остазыбыз: „Билдәләнгән сәғәтем етеп килә. Мин Үземдең шәкерттәрәм менән бергә Котқарылыу байрамы ашын һиндә ашармын“, – тине», – тип әйтегез.

¹⁹ Шәкерттәре, Ул кушқанса эшләп, байрам ашы әзерләне.

²⁰ Кис еткәс, Ғайса ун ике шәкерте менән бергә табынға ултырзы. ²¹ Ашап ултырғанда Ул:

– Һезгә хак һүз әйтәм: арағыззан берегез Минә хыянат итәсәк, – тине.

²² Улар, ауыр хәсрәткә төшөп, бер-бер артлы:

– Хакимым, мин түгелдер бит? – тип һораша башланылар.

²³ Ул шәкерттәренә былай тине:

– Икмәгән миңең менән бер һауытка манып ашағандарзың берене Миңә хыянат итәсәк. ²⁴ Әзәм Улы Изге Язмала язылғандағыса китә. Әммә Әзәм Улына хыянат итәсәк кешегә кайғы! Әгәр зә тыумаған булһа, уның өсөн якшырак булыр ине.

²⁵ Уға хыянат итәсәк Йәһүзә:

– Остаз, мин түгелдер бит? – тип һораны.

– Быны һин үзең әйттең, – тип яуапланы Ғайса.

²⁶ Ашаған сакта Ғайса кулына икмәк алып шөкөр итте лә, уны һындырып, шәкерттәренә өләште.

– Алығыз, ашағыз, был – Миңең тәнем, – тине Ул.

²⁷ Шунан Ул кәсә алды ла, шөкөр иткәндән һуң, уны шәкерттәренә биреп:

– Бөтәгез зә ошонан эсегез, – тине. ²⁸ – Был – гонаһтарзың ғәфү ителеүе хакына күптәр өсөн түгелә торған каным. Ул – Алланың кешеләр менән килешеүен раҫлаусы кан. ²⁹ Һезгә әйтәм: бөгөндән алып, Атам Батшалығында һезгәң менән бергә яңы шарап эсер көн етмәй тороп, Мин инде йөзөм шарабы эсмәйәсәкмен.

³⁰ Шөкөр мәзхиһен йырлағандан һуң, улар Зәйтүн тауына йүнәлде.

Петрустың ваз кисәсәге хакында киҫәтеу

(*Мрк 14:26-31; Лк 22:33-34;*

Ях 13:37-38)

³¹ Юл ыңғайы Ғайса уларға:

– Ошо төндә һез бөтәгез зә Мине ташлаясакһығыз. Изге Язмала:

«Көтөүсене һәләк итермен, шунда көтөүзәге һарыктар таралышып бөтөр», –

тип язылған. ³² Ләкин, үленән терелеп торғандан һуң, Мин Галилеяға һеззән алда барып етермен, – тине.

³³ Петрус иһә:

– Бөтәһе лә Һине ташлап киткән хәлдә лә, мин бер қасан да ташламам! – тине.

³⁴ Ләкин Ғайса:

– Һиңә хак һүз әйтәм: ошо төндә, таң әтәсе қысқырғанға тиклем, һин Мине өс тапқыр инқар итәсәкһең, – тип яуапланы.

³⁵ – Һинең менән бергә үлергә тура килһә лә, мин Һинән ваз кисмәйәсәкмен, – тине Петрус. Шәкерттәренәң бөтәһе лә шулай тине.

Ғайсаның Геҫшемани баксаһында доға қылыуы

(*Мрк 14:32-42; Лк 22:39-46*)

³⁶ Ғайса шәкерттәре менән Геҫшемани тип аталған урынға килде. Шунда уларға:

– Һез ошонда ултырып тороғоз. Мин арырақ китеп доға кылайым, – тине.

³⁷ Ул Үзе менән Петрусты һәм Зэбэзэ-йостың ике улын алды. Ғайсаны һағыш һәм хәуеф солғап алды. ³⁸ Ул шәкерттәренә: – Күңелемде үлемесле кайғы баһты. Һез ошонда тороп тороғоз, Минен менән бергә уяу булығыз! – тине.

³⁹ Ул ситкәрәк китте лә ергә йөзтүбән ятып доға кылды:

– Атам! Мөмкин булһа, был ғазап туһтағы Мине урап үтһен ине! Шулай за Мин түгел, Һин теләгәнсә булһын.

⁴⁰ Ғайса, шәкерттәре янына килеп, уларҙың йоклап ятҡанын күрҙе.

– Минен менән бергә бер генә сәғәт тә уяу ултыра алманығыҙмы ни? – тине Ул Петруска. ⁴¹ – Уяу булығыз, һынауға дусар булмаһ өсөн, доға кылығыз. Рух кеүәтле, ә тән көсһөз!

⁴² Ғайса тағы, икенсе тапкыр ситкә китеп, доға кылды:

– Атам! Әгәр Миңә был туһтаҡты эсмәйенсә үткәреү мөмкин түгел икән, Һинен ихтыярың буйынса булһын!

⁴³ Ул, әйләнеп килеп, шәкерттәренен тағы йоклап ятҡанын күрҙе. Уларҙың күзҙәрен йөкө баһкайны. ⁴⁴ Уларҙы калдырып, Ғайса йәнә ситкәрәк китте һәм шул ук һүзҙәрҙе әйтеп өсөнсө тапкыр доға кылды. ⁴⁵ Шунан, шәкерттәре янына әйләнеп килеп, уларға:

– Һез һаман йоклап ятаһығыҙмы, ял итәһегеҙме? – тине. – Бына, ваҡыт килде. Әҙәм Улы гонаһлылар кулына тотоп биреләһек. ⁴⁶ Тороғоз, китәйек! Ана, Миңә хыянат итеүсе килә.

Ғайсаны кулға алыу

(Мрк 14:43-50; Лк 22:47-53; Ях 18:3-11)

⁴⁷ Ғайса һүҙен әйтеп тә бөтөрмәнә, ун ике шәкерттең береһе – Йәһүзә килеп сыҡты. Уның менән бергә, кылыс-сукмарҙар күтәрәп, баш каһиндар һәм халыҡ аһһакал-

дары ебәргән күп һанлы кешеләр төркөмө күренде. ⁴⁸ Хыянатсы: «Мин кемде үбәм, шул Ғайса булыр. Уны тоттоғоз», – тип улар менән алдан ук һүз беркетеп куйғайны.

⁴⁹ Йәһүзә йәһәт кенә Ғайса янына килде лә:

– Һаумы, Остаз! – тип Уны үбеп алды.

⁵⁰ Ғайса уға:

– Ниндәй ниәт менән килгән булһаң, шуны кыл, дуһым!* – тине.

Бынан һуң Йәһүзә менән булған кешеләр килделәр зә, Ғайсаны тотоп, һаҡ аһтына алдылар. ⁵¹ Ғайса менән булғандарҙың береһе кынынан кылысын һурып сығарҙы ла, иң баш каһиндың хезмәтсәһенә һелтәһеп, уның қолағын сабып өззә.

⁵² Ғайса уға:

– Кылысыңды кыныңа тыҡ! Кулына кылыс алған һәр кем кылыстан һәләк булыр! – тине. ⁵³ – Әллә Мин Атама мөрәжәғәт итә алмам, тип уйлайһыңмы? Һораһам, Ул шунда ук Миңә ун ике легиондан* да артыҡ фәрештәләр ғәскәрен ебәргән булыр ине! ⁵⁴ Әммә ул ваҡытта Изге Язмаларҙа, ошолар булырға тейеш, тип язылғандар һисек ғәмәлгә аһһын?

⁵⁵ Шунда Ғайса кешеләр төркөмөнә:

– Һез ни өсөн Мине тоторға кылыс һәм сукмарҙар күтәрәп киләһегеҙ? Юлбаһармы ни Мин? Көн һайын Алла йортонда һеззә өйрәтеп ултырҙым. Һез шунда Мине тотманығыз. ⁵⁶ Әммә быларҙың бөтәһе лә пәйғәмбәрҙәрҙең яҙғандары ғәмәлгә аһһын өсөн булды, – тине.

Шунда бөтә шәкерттәре Уны ташлап каһып китте.

Юғары кәңәшмә алдында

(Мрк 14:53-65; Лк 22:54-55, 63-71;

Ях 18:12-13, 19-24)

⁵⁷ Ғайсаны кулға алған кешеләр Уны иң баш каһин Каяфаска алып килделәр. Унда канун белгестәре һәм аһһакалдар

* 26:50 Был урынды «ни өсөн килдең, дуһым?» тип тә аһһарға мөмкин.

* 26:53 Легион – 6000 яугирҙән торған рим ғәскәре.

йыйылғайны. ⁵⁸ Петрус иһә, арттарак калып, иң баш каһиндың ихатаһына тиклем Ғайсаға эйәреп барзы. Ихатаға ингәс, ахыры нимә менән бөтөрөн күрер өсөн, һаксылар эргәһенә барып ултырзы. ⁵⁹ Баш каһиндар һәм бөтә Юғары кәңәшмә, Ғайсаны үлем язаһына тарттырыу өсөн, Уға каршы ялған шаһитлык эзләне. ⁶⁰ Ләкин күп ялған шаһиттар килеп һөйләһә лә, Уның бер ғәйебен дә таба алманылар. Ниһайәт, шаһитлык итергә ике кеше сықты. ⁶¹ Улар:

– Был кеше: «Мин Алла йортон емереп, уны өс көн эсендә яңынан төзөй алам», – тип әйтте, – тинеләр.

⁶² Иң баш каһин урынынан тороп, Ғайсаға:

– Һин быларзың ғәйепләүенә бер нисек тә яуап кайтармайһыңмы ни? – тине.

⁶³ Ғайса бер нәмә лә өндәшмәне. Иң баш каһин Унан:

– Тере Алла алдында ант итеп әйтеүендә талап итәм: Һин Алла Улы Мәсихме? – тип һораны.

⁶⁴ Ғайса уға:

– Быны Һин үзең әйттең, – тип яуап бирзе. – Ә Мин һезгә шуны әйтәм: ошо мәлдән башлап Әзәм Улының көзрәт Әйәһенең уң яғында ултырғанын һәм күктәге болоттар өштөндә килгәнән күрерһегез!

⁶⁵ Шунда иң баш каһин үзенең өҫ кеймен йыртып:

– Ул көфөр һөйләне! Безгә башка шаһиттарзың нимәгә кәрәге бар? Уның Алланы хурлаған һүзәрән әле генә үзегез ишеттегез! ⁶⁶ Ниндәй карар сығараһығыз? – тип һораны.

– Ул ғәйепле һәм үлергә тейеш, – тине улар.

⁶⁷ Шунан Ғайсаның йөзөнә төкөрөп, йозроклап тукмай башланылар. Кайһылары:

⁶⁸ – Әй, Мәсих, пәйғәмбәрлек итеп әйт безгә: Һиңә кем һукты? – тип Уның яңағына һуктылар.

Петрустың Ғайсаны инкар итеүе

(Мрк 14:66-72; Лк 22:54-62; Ях 18:16-18, 25-27)

⁶⁹ Был вакытта Петрус ихатала ултыра ине. Бер хезмәтсе кыз уның эргәһенә килеп: – Һин дә галилеялы Ғайса менән булдың бит, – тине.

⁷⁰ Әммә Петрус бөтәһе алдында быны инкар итеп:

– Һинең нимә һөйләгәнәңде аңламайым, – тине.

⁷¹ Ул капка яғына ыңғайлағайны, уны икенсе хезмәтсе кыз күреп, шунда тороу-сыларға:

– Бына был да назаралы Ғайса менән булды, – тине.

⁷² Петрус тағы ант менән:

– Мин ул Әзәмде белмәйем! – тип инкар итте.

⁷³ Бер азған шунда торғандар уның янына килеп:

– Һин ысынлап та шуларзың береһе. Һөйләшеүендән үк күренеп тора, – тинеләр.

⁷⁴ Шунда Петрус:

– Мин ул Кешене белмәйем! – тип ныкшып ант итә башланы.

Тап шул вакытта әтәс кысқырзы. ⁷⁵ Шунда Петрус Ғайсаның: «Әтәс кысқырғансы, һин Мине өс тапкыр инкар итәсәкһең», – тигән һүзәрән иҫенә төшөрзө. Ул, урам якка сығып, әрнеп-әрнеп иланы.

Ғайсаны Пилатоска тапшырыу

(Мрк 15:1; Лк 23:1; Ях 18:28)

27 ¹ Иртән иртүк бөтә баш каһиндар һәм халык акһакалдары кәңәшкә йыйылып, Ғайса үлтерелергә тейеш, тигән карар сығарзы. ² Улар Ғайсаны бәйләп, өлкә идарасыһы Пилатоска алып барып тапшырзылар.

Йәһүзәнең үлеме

(Ғмл 1:16-20)

³ Хыянатсы Йәһүзә, Ғайсаның үлемгә хөкөм ителгәннен белгәс, қылған эшенә үкенеп, баш каһиндарға һәм ақһакалдарға утыз көмөш тәңкәне кайтарып бирзе лә:

⁴ – Ғәйепһез кешегә хыянат итеп, гонаһ кылдым, – тине.

– Безгә нимә? Был һинен эшең, – тинеләр уға.

⁵ Ул тәңкәләрзе Алла йортонда атып бәрзе лә сығып китеп асылынды.

⁶ Баш каһиндар тәңкәләрзе йыйып алып: – Быларзы Алла йорто қазнаһына һалырға ярамай, сөнки улар кан өсөн түләнгән хак, – тинеләр.

⁷ Кәңәшләшкәндән һуң, улар был ақсаға сит ил кешеләрен ерләү өсөн көршәксенең ерен һатып алырға карар сығарзы. ⁸ Шунлыктан ул ер Кан яланы тип атала башланы һәм әлеге көнгәсә шулай йөрөтөлә. ⁹ Шулай итеп, Йермеяһ пәйғәмбәр аша әйтелгән һүзәр гәмәлгә ашты: «Улар Исраил кешеләре тарафынан Уның өсөн билдәләнгән хакты – утыз көмөш тәңкәне алды, ¹⁰ һәм, Раббы миңә кушқанса, уға көршәксенең ерен һатып алды».

Ғайса Пилатос алдында

(Мрк 15:2-5; Лк 23:2-5; Ях 18:29-38)

¹¹ Ғайсаны идарасы каршыһына бастырылар. Пилатос Унан:

– Һин йәһүдтәр Батшаһымы? – тип һораны.

– Быны һин үзең әйттең, – тип яуапланы Ғайса.

¹² Баш каһиндарзың һәм ақһакалдарзың ғәйепләүенә иһә Ул яуап кайтарманы.

¹³ Шунда Пилатос:

– Үзең каршы әйтелгән был тиклем ғәйепләүзәрзе әллә Һин ишетмәйһеңме? – тип һораны.

¹⁴ Ғайса бер һүз зә өндәшмәне. Идарасы быға бик ғәжәпләнде.

Ғайсаны үлемгә хөкөм итеү

(Мрк 15:6-15; Лк 23:13-25; Ях 18:39–19:16)

¹⁵ Идарасының бер ғәзәте бар ине: ул һәр Қотқарылыу байрамында халықтың теләге буйынса бер тоткондо азат итә торғайны.

¹⁶ Ул дәүәрзә яманаты киң таралған Бараббас исемле бер тоткон бар ине. ¹⁷ Халык йыйылғас, Пилатос уларзан:

– Кемде азат итеүемде теләйһеңез: Бараббастымы, әллә Мәсих тип аталған Ғайсанымы? – тип һораны.

¹⁸ Пилатос йәһүд башлыктарының Ғайсаны көнсөллөк аркаһында тотоп биргәннен белә ине. ¹⁹ Ул хөкөм итеү урынында ултырған сақта, катыны уға: «Был Кешегә каршы бер ни зә эшләмә! Ул ғәйепһез. Бөгөн төшөмдә Уның аркаһында бик ғазапландым», – тип хәбәр иттерзе.

²⁰ Баш каһиндар һәм ақһакалдар иһә, Бараббасты иреkkә сығарузы, ә Ғайсаны үлем язаһына тарттырузы талап итергә тип, халықты котортоп куйғайны. ²¹ Идарасы халыктан тағы:

– Һезгә был икәүзең кайһыһы кәрәк? Кемһен азат итәйем? – тип һораны.

– Бараббасты, – тинеләр.

²² – Ә Мәсих тип аталған Ғайсаны нимә эшләтәйем? – тип һораны Пилатос.

– Уны аркысакка қазақлат! – тип яуап бирзеләр бер ауызған.

²³ – Ул ниндәй яуызлык қылған һуң? – тип һораны ул.

– Уны аркысакка қазақлат! – тип тағы ла нығырак ақырзылар.

²⁴ Пилатос, бер нимә лә ярзам итмәгәннен, киреһенсә, сыуалыш башланыу ихтималын күреп, һыу килтерергә қушты һәм халык алдында қулдарын йыузы ла:

– Был Кешенең түгелгән каны өсөн мин ғәйепле түгелмен, быға һез яуаплы! – тине.

²⁵ – Уның каны беззең һәм беззең балаларыбыззың өстөндә булһын! – тип яуап бирзе бөтәһе лә.

²⁶ Шунан һуң Пилатос Бараббасты азат итте. Ә Ғайсаны, камсылаткандан һуң, аркысакка казаклатыр өсөн тапшырзы.

Ғәскәризәрзең Ғайсаны мысқыллауы

(Мрк 15:16-20; Ях 19:2-3)

²⁷ Бынан һуң ғәскәризәр Ғайсаны идарасы һарайына алып китте. Унда Ғайсаны бөтә ғәскәри төркөм уратып алды. ²⁸ Улар Ғайсаның кейемдәрен систереп, куйы кызыл төстәге ябынса кейзерзеләр. ²⁹ Сәнскәктән таяк үреп башына һалдылар, уң кулына таяк тотторзолар за алдында тубыкланып:

– Йәшәһен йәһүдтәр Батшаһы! – тип мысқыллап көлдөләр.

³⁰ Өстөнә төкөрзөләр, таяк алып башына һуктылар. ³¹ Шулай мысқыллағандан һуң, Ғайсаның өстөндәге ябынса систереп, Үзенең кейемдәрен кейзерзеләр за аркысакка казакларға алып киттеләр.

Ғайсаны аркысакка казаклауы

(Мрк 15:21-23; Лк 23:26-31;
Ях 19:17)

³² Юлда улар Шимғон исемле Курене кешеһен осраттылар һәм уны Ғайсаның аркысағын күтәрәп барыға мәжбүр ителләр. ³³ Голгоһа, йәғни «Баш һөйәге урыны» тип аталған ергә барып еткәс, ³⁴ Ғайсаға үт катыш шарап бирзеләр. Ғайса уны тәмләп караны, әммә эсергә теләмәне. ³⁵ Ғайсаны аркысакка казаклағас, йәрәбә һалып, үзәра Уның кейемдәрен бүлешеп алдылар. ³⁶ һәм шунда Уны һаклап ултырзылар. ³⁷ Ғайсаның баш осона ғәйебен күрһәткән «Был – Ғайса, йәһүдтәр Батшаһы» тигән языу кағып куйзылар. ³⁸ Ғайса менән бергә ике юлбаһарзы ла – берәһен Уның уң яғына, икенсәһен һул яғына – аркысакка казакланылар. ³⁹ Үтеп-һүтеп йөрөүселәр, баштары сайкап, Уны мысқыл иттеләр:

⁴⁰ – Алла йортон емереп, уны өс көндә яңынан Төзөүсе, коткар Үзеңде! Алла Улы булһаң, төш аркысактан!

⁴¹ Шулай ук канун белгестәре, акһакалдар һәм баш каһиндар за Ғайсаны мысқылланы:

⁴² – Башкаларзы коткарзы, ә Үзен коткара алмай! Үзе, имеш, Исраил Батшаһы! Хәзер үк аркысактан төшһөн – ана шунда без Уға ышанырбыз! ⁴³ Ул Аллаға ышана ине. Әгәр за Алла Уны хуш күрһә, хәзер Уны коткарһын! Ул Үзен Алланың Улы тип атаны бит.

⁴⁴ Ғайса менән бергә казакланған юлбаһарзы за Уны шулай мәсхәрә итте.

Ғайсаның үлеме

(Мрк 15:33-41; Лк 23:44-49;
Ях 19:28-30)

⁴⁵ Көн үзәгендә бөтә ер йөзөн караңғылык каплап алды һәм ул көндөзгә сәғәт өскә тиклем дауам итте. ⁴⁶ Сәғәт өстәр тирәһендә Ғайса көслә тауыш менән:

– Эли, Эли, лема сабахани? – тип кысқырып ебәрзе. Был «Аллам, Алла! Ниңә һин Мине ташланың!» тигәнде аңлата.

⁴⁷ Якында тороусыларзың кайһы берзәре Уның һүззәрен ишетеп:

– Ильясты сақыра, – тинеләр.

⁴⁸ Шунда ук уларзың берәһе йүгереп килеп һыу һендергесте әсе шарапка манды ла, уны таякка элеп, Ғайсаға эсергә бирзе.

⁴⁹ Бүтән кешеләр быға:

– Тукта! Карайык әле: Ильяс Уны коткарырға килерме икән? – тинеләр.

⁵⁰ Ә Ғайса тағы бер тапкыр көслә тауыш менән кысқырзы ла йән бирзе.

⁵¹ Шул сак Алла йортондағы пәрзә өстән аска тиклем ургалай йыртылып төштө. Ер тетрәне, каялар ярылды, ⁵² кәберзәр асылып, үлгән изгеләрзең күбеһе терелеп торзо. ⁵³ Улар кәберзәренән сықты, ә Ғайса терелгәс, изге Йөрүсәлим калаһына инделәр, унда уларзы күптәр күрзе.

27:34 Зәб 68:22. 27:35 Зәб 21:19. 27:39 Зәб 21:8.
27:51 СЫҒ 26:31-33; 36:35; 2 Йыл 3:14.

27:43 Зәб 21:9. 27:45 Ғам 8:9. 27:46 Зәб 21:2.

⁵⁴ Йөз башы һәм уның менән бергә Ғайсаны һаклаған ғәскәриҙәр, ер тетрәүҙе һәм башка хәлдәрҙе күргәс:

– Улысынлап та Алла Улы булған икән! – тип куркыуға төштө.

⁵⁵ Унда булған хәлдәрҙе йырактан карап торған бик күп катын-кыз ҙа бар ине. Улар Ғайсаға хезмәт итеү өсөн Галилеянан алып эйәрәп йөрөгәйне. ⁵⁶ Араларында Мағдала калаһынан Мәрийәм, Якуп менән Йософтоң әсәһе Мәрийәм һәм Зәбәзәйос улдарының әсәһе бар ине.

Ғайсаны кәбергә һалыу

(Мрк 15:42-47; Лк 23:50-56; Ях 19:38-42)

⁵⁷ Кис еткәс, Аримаҫаянан Йософ исемле бай кеше килде; ул да Ғайсаның шәкертә ине. ⁵⁸ Пилатос янына барып, ул Ғайсаның кәүҙәһен алырға рөхсәт һораны. Пилатос бирергә кушты. ⁵⁹ Йософ мәйетте таза етен туҡымаға ураны ла ⁶⁰ үзенә тип каяны өңөп яһаған яңы кәбергә алып барып һалды. Кәбер ауызына зур бер таш терәп китте. ⁶¹ Мағдалалы Мәрийәм менән икенсе Мәрийәм кәбер каршыһында ултыра инеләр.

Кәбер һаксылары

⁶² Иртәгәһенә – ул шәмбе көн ине – Пилатос янында баш кәһиндар һәм фарисейҙар йыйылды. Улар:

⁶³ – Әфәндебәз, теге ялғансының иҫән сағында: «Мин өс көндән һуң терелеп тораһакмын», – тип әйткәнә иҫебәзгә төштө, – тинеләр. ⁶⁴ – Өсөнсө көнгәсә кәберҙе һакларға бойорок бир, юғиһә, шәкертгәре килеп, Уның кәүҙәһен урлап алып китеүҙәре һәм халыҡка: «Ул үленән терелеп торҙо», – тип әйтеүҙәре мөмкин. Был һуңғы ялған беренсәһенән дә яманыраҡ булыр.

⁶⁵ – Һаксыларҙы алығыҙ ҙа, барып, кәберҙе үзегеҙ белгәнсә һаклығыҙ, – тине Пилатос.

⁶⁶ Улар, кәбер янына барып, ауызына терәп куйылған ташка мисәт баһтылар һәм һаксылар куйылар.

Ғайсаның үленән тереләүе

(Мрк 16:1-8; Лк 24:1-12; Ях 20:1-18)

28 ¹ Шәмбе үтеп, азнаның беренсе көнөнә таңында мағдалалы Мәрийәм менән башка Мәрийәм кәберҙе карарға барҙы. ² Капыл бик ныҡ ер тетрәне, Раббы фәрештәһе күктән төштө, кәбер янына килеп ташты шылдырҙы һәм шул таш өҫтөнә ултырҙы. ³ Ул йөшөн утылай ялтырай, ә кейеме кар төслө ак ине. ⁴ Һаксылар, куркыштарынан калтыранып, үлек кеүек катып калды. ⁵ Фәрештә катындарға былай тине:

– Куркмағыҙ! Һезҙең аркыһакка каҙакланған Ғайсаны эзләгәнәгәҙе беләм. ⁶ Әммә Ул бында юҡ. Үҙе әйткәнәһенсә, Ул терелде. Килегеҙ, Уның яткан урынын карағыҙ. ⁷ Тизерәк барып, шәкертгәренә: «Ғайса терелеп торҙо! Ул һезҙән алда Галилеяға бара. Һез Уны шунда күрерһегеҙ», – тип әйтегеҙ. Һезгә һүҙем шул.

⁸ Катындар, куркып, шул ук ваҡытта бик ныҡ шатланып, кәбер янынан тиз генә китә һалдылар һәм Уның шәкертгәренә хәбәр итергә йүгерҙеләр. ⁹ Капыл улар алдына Ғайса Үҙе килеп сықты:

– Именлек һезгә! – тине.

Улар Ғайсаға яҡын килде, Уның алдында тубыҡланып, аяктарын һосаҡлап алдылар.

¹⁰ Шунан Ғайса уларға:

– Куркмағыҙ! – тине. – Барығыҙ, туғандарыма әйтегеҙ, Галилеяға китһендәр. Улар Мине шунда күрер.

Һаксылар кәһиндар һәм аһнакалдар янында

¹¹ Катындар киткәс, кайһы бер һаксылар, калаға кайтып, баш кәһиндарға бөтә булған хәлдә һөйләп бирҙе. ¹² Баш кәһиндар менән аһнакалдар йыйылып кәңәшләшкәс, ғәскәриҙәргә күп итеп аһнакалдар бирҙеләр, ¹³ уларға:

– «Төндә, беҙ йоклаған һакта, шәкертгәре килеп Уның кәүҙәһен урлап алып киткән», – тип әйтегеҙ. ¹⁴ Был хәбәр идарасыға мәғлүм була калһа, беҙ уны һезҙең ғәйебе-

гез юклыкка күндерербез, һезгә ауырлык төшмәс, – тинеләр.

¹⁵Һаксылар, аксаны алып, нисек кушылған булһа, шулай эшләнеләр. Был хәбәр, йәһүдтәр араһында киң таралып, хәзерге көнгәсә йөрөй.

Шәкерттәр нимә эшләргә тейеш

¹⁶Ун бер шәкерт иһә Галилеяға, Ғайса барырға кушкан тауға китте. ¹⁷Ғайсаны күргәс, Уға сәждә кылдылар, әммә кайһы

берәүзәре шикләнде. ¹⁸Ғайса уларзың янына килеп былай тине:

– Күктә лә, ерзә лә бөтөн хакимлик Миңә бирелде. ¹⁹Шуға күрә барса халыктарға барығыз һәм уларзы Минен шәкерттәрем итегез, уларзы Ата, Улы һәм Изге Рух исеме менән һыуға сумдырығыз, ²⁰һезгә кушкандарымдың барыһын да үтәргә өйрәтегез. Шуны белегез: Мин донъя бөткәнгәсә һәр вақыт һезең менән бергә буламын.

Маркус бәйән иткән Һөйөнөслө Хәбәр

Традицияға ярашлы, был китаптың авторы – Яхъя Маркус, илсе Барнабастың ике туғаны. Маркус төп илселәр исабенә инмәй, ләкин Ғайса тураһында тәүзә Паулус менән, һуңынан Римда Петрус менән дә ғилем таратып йөрөй.

Был Һөйөнөслө Хәбәр дүрт Хәбәр араһында иң кыскаһы булып тора. Хәзерге заман тикшеренеүселәренең күбенең фекеренсә, иң тәүзә ошо Һөйөнөслө Хәбәр язылған һәм Мақсайос менән Лукас уны үзәрәненкәндә файҙаланған. Был китапта ниндәй зә булһа өлөштө айырып карау ауыр, әммә төп өлөшөн Ғайса Мәсихтең Үзе кисерәсәк ғазаптар тураһында әйтәүе тәшкил итә, былар тураһында 8-се бүлектә һүз бара.

Маркус төп игтибарзы Ғайса Мәсих һөйләгән һүззәргә түгел, ә Уның эш-ғәмәлдәренә йүнәлтә, айырыуса – Ғайсаның фани донъялағы тормошоноң Йәрүсәлимдә үткән һуңғы азнаһына. Маркус Ғайсаның ерзәге сир-сырхаузарзы, ғазаптарзы һәм үлемдә Үзенең үле-менә тиклем үк еңгәнлеген һүрәтләй. Быларзың барыһы ла Уның ысынлап та Алла Улы булыуын исабат итә. Автор үзенең китабында Ғайса Мәсихтең тыуыуын да, Уның үлеп терелгәнән һуңғы вакифаларзың ағышын да тасуирлап тормай.

Маркус төрлө халықтар араһынан сықкан укыусыларға өндәшкәндә үзенең грек теленә ул вакытта Фәләстиндә һөйләшкән арами телендәге һүзбәйләнештәрзә (ғәзәттә уларзы тәржемә итә) һәм Рим түрәләре менән ғәскәризәрәнән отоп алған латин һүззәрән дә кыстырып ебәрә.

Сумдырыусы Яхъяның вәғәзләүе

(Мақ 3:1-12; Лк 3:2-16; Ях 1:19-28)

1 ¹ Алла Улы Ғайса Мәсих хақындағы Һөйөнөслө Хәбәрзәң башы.

² Ишағыяһ пәйғәмбәр китабында язылғанса:

«Бына, Мин Һинең алдыңдан
хәбәрсемдә ебәрәм,
ул Һиңә юл әзерләр.

3 Сүлдә тауыш яңғырай:
Раббыға юл әзерләгез,

Уның барыр һукмактарын
турайтығыз!»

⁴ Сүлгә Сумдырыусы Яхъя килгәс, был һүззәр бойомға ашты. Ул кешеләрзә, гонаһтары ғәфү ителһен өсөн, тәүбә итеп һыуға сумдырылырға* өндәп йөрөнө. ⁵ Бөтә Йәһүзиә халкы һәм Йәрүсәлимдә йәшәүселәр уға килдә һәм, гонаһтарын асықтан-асық танып, уның тарафынан Йордан йылғаһында сумдырылды. ⁶ Яхъя дөйә йөнөнән кейем кейеп, биленә күн кайыш быуып йөрөнө. Сиңерткә һәм солөк балы менән тукланды. ⁷ Вәғәзәндә ул былай тине:

* 1:4 Һыуға сумдырылыу – гонаһтарҙан тәүбә итеп, Алла юлына баһыузы белдерә торған йола.

1:2-3 Ишғ 40:3; Млх 3:1.

– Минэн һуң көзрәтләрәк Берәү килә. Мин әйелеп Уның аяк кейеменәң кайышын сисергә лә лайык түгелмен. ⁸ Мин һеззә һыуға сумдырзым, ә Ул һеззә Изге Рухка сумдырыр.

Ғайсаның һыуға сумдырылыуы һәм һынау үтәүе

(Маҫ 3:13–4:22; Лк 3:21-22; 4:1-15;
Ях 1:32-34)

⁹ Шул көндәрзә Галилея өлкәһендәге Назара калаһынан Ғайса килде, һәм Яхъя Уны Иордан йылғаһында һыуға сумдырзы. ¹⁰ Һыузан сығыу менән Ғайса күк кабағының ярылып китеүен һәм Үзенә күгәрсен сүрәтендә Изге Рух төшкәнән күрзә. ¹¹ Күктән: «Һин – Минен һөйөклә Улым. Һин – Минен кыуанысым!» – тигән ауаз ишетелде.

¹² Шул мәлдә үк Рух Ғайсаны сүлгә алып китте. ¹³ Ғайса сүлдә кырк көн булды һәм шул вақыт эсендә Иблис тарафынан һынау үттә. Ул кырағай йәнлектәр араһында йәшәне, ә фәрештәләр Уға хезмәт иттә.

Ғайсаның хезмәт итә башлауы

(Маҫ 4:12-22; Лк 4:14-15; 5:2-11)

¹⁴ Яхъя кулға алынғандан һуң, Алланың һөйөнөслә Хәбәрән вәғәзләй-вәғәзләй, Ғайса Галилеяға килде.

¹⁵ – Вақыт еттә, – тине Ул. – Алла Батшалығы якынлаша! Тәүбәгә килегез һәм һөйөнөслә Хәбәргә ышанығыз!

Ғайсаның беренсе шәкерттәрә

(Маҫ 4:18-22; Лк 5:2-11; Ях 1:35-42)

¹⁶ Галилея күле буйлап китеп барғанда, Ғайса ау һалып йөрөгән ике балыксыны – Шимғон менән уның кустыһы Әндриасты күрзә.

¹⁷ – Миңә әйрегеҙ! Мин һеззә кеше аулаусылар* итермен, – тине Ғайса уларға.

¹⁸ Тегеләр шунда ук, аузарын ташлап, Уға әйәрзә. ¹⁹ Ғайса, бер аз барғас, Зәбәзәйостың улдары Якуп менән уның кустыһы Яхъяны күрзә – улар кәмәлә аузарын ямай ине. ²⁰ Шунда ук уларзы янына сақырып алды. Улар иһә, аталары Зәбәзәйосты ялсылары менән бергә кәмәлә калдырып, Ғайса артынан әйәрзә.

Ен әйәләшкән кешене һауықтырыу

(Лк 4:31-37)

²¹ Улар Капернаумға килде. Шәмбе көн тууғас та Ғайса, ғибәзәтханаға инеп, йыйылған халыкка аң-белем бирә башланы. ²² Уның өйрәтеүзәрәнә барыһы ла хайран калды, сөнки Ул канун белгестәрә һымак түгел, ә хакимликка әйә булған кеше кеүек һөйләнә. ²³ Тап шул вақыт ғибәзәтханаға яуыз рух әйәләшкән берәү килеп инде. Ул:

²⁴ – Назаралы Ғайса, һиңә беззән нимә кәрәк? Беззә һәләк итергә килдеңме? Һинен кем икәнлегендә беләм. Һин Алла тарафынан һайланған изге Әзәмһең! – тип кысқырзы.

²⁵ Ғайса рухты:

– Шым! – тип тыйзы. – Был кешенән сык!

²⁶ Яуыз рух, әлегә әзәмдә дер һелкетеп, көслә тауыш менән кысқырып, эсенән сығып китте. ²⁷ Һәммәһе лә шак катты. Бер-беренән:

– Нимә булды был? – тип һораша башланылар. – Ниндәйзәр өр-яңы ғилем... Уның яуыз рухтарға ла бойорок бирерлек хакимлиғы бар, ә тегеләре Уға буйһона!

²⁸ Ғайса хақындағы хәбәр шунда ук Галилеяның тирә-яғындағы ерзәргә таралды.

Ауырыуларзы һауықтырыу

(Маҫ 8:14-16; Лк 4:38-44)

²⁹ Ғибәзәтхананан Ғайса, Якуп һәм Яхъя тура Шимғон менән Әндриастың өйөнә киттеләр. ³⁰ Шимғондың кәйнәһе, тотош тәне кызып, ауырып ята ине. Был хакта

* 1:17 Кеше аулаусылар – Ғайса был урында кешеләрзә Алла юлына алып килеүзә балык тотоу менән сағыштыра.

1:11 Заб 2:7; Ишф 42:1.

шунда ук Ғайсаға хәбәр иттеләр. ³¹ Ғайса сирле янына килде, кулынан тотоп, торорға ярзам итте. Катындың тәне яныузан туктаны. Ул уларға табын әзерләй башланы. ³² Ә инде кискеһен, кояш байығас, Ғайса янына бөтә ауырыузарзы, ен әйәләшкән кешеләрзе килтерә башланылар. ³³ Бөтөн кала халкы ишек алдына йыйылды. ³⁴ Ғайса күптәрзе төрлө сирзәренән һауықтырзы, ен әйәләшкән кешеләрзең әсенән ендәрзе кыуып сығарзы. Ендәргә һөйләнергә рөхсәт итмәне, сөнки ендәр Ғайсаның кем икәнән белә ине.

³⁵ Иртөгәһен Ғайса яқтырғансы ук то-роп каланан сығып китте лә аулак урынға барып доға кылды. ³⁶ Шимғон иптәштәре менән Уның артынан ашықты. ³⁷ Килеп тапкас:

– Бөтә кеше һине эзләй, – тинеләр.

³⁸ – Башка урындарға, якындағы бүтән ауылдарға барайык. Миңә унда ла һөйөнөлә Хәбәрзе таратырға кәрәк. Мин бит шуның өсөн килдем, – тине Ғайса.

³⁹ Ул, ғибәзәтханаларза вәғәздәр һөйләп, кешеләрзең әсенән ендәрен кыуып сығарып, бөтә Галилея буйлап йөрөнө.

Махаулыны һауықтырыу

(Маҫ 8:2-4; Лк 5:12-16)

⁴⁰ Бер көндө махау сирле* кеше Ғайса янына килде лә алдына тубыкланып:

– Теләһән, мине тазарта алаһың бит, – тип ялбарзы.

⁴¹ Ғайса уны йәлләне, кулын һузып уға кағылды ла:

– Әйе, теләйем, тазарын! – тине.

⁴² Сирленең махауы шунда ук бөттө, тәне тазарзы. ⁴³⁻⁴⁴ Ғайса уны:

– Кара уны, был турала бер кемгә лә һөйләмә! – тип киҫәтте. – Әммә каһинға барып күрен дә һауығыуың өсөн, Муса кушканса, корбан килтер. Был кешеләргә

һауығыуыңды раҫлау билдәһе булып, – тип уны кайтарып ебәрзе.

⁴⁵ Әммә теге кеше, Ғайса янынан киткәс тә, булған хәл тураһында бөтә ерзә һөйләп йөрөй башланы. Шунлыктан Ғайса инде калаларға асыктан-асык инә алманы, калаларзан ситтә, аулак урындарза булды. Шулай за унда ла янына һәр тарафтан халык ағылды.

Фалиж һуккан кешене һауықтырыу

(Маҫ 9:2-8; Лк 5:18-26)

2 ¹ Бер нисә көндән Ғайса кабат Капернаумға килде. Уның өйзә булуыуы хақында хәбәр таралды. ² Шул тиклем күп кеше йыйылды, хатта ишек алдында ла урын калманы. Ғайса халыкка Алла һүзен вәғәзләне. ³ Шул вақыт дүрт кеше Уға фалиж* һуккан берәүзе күтәрәп алып килде. ⁴ Халык араһынан үтә алмағанлыктан, улар, Ғайса булған өйзәң кыйығын һүтеп, фалиж һуккан кешене яткан түшөгә менән шул тишектән төшөрзөләр. ⁵ Ғайса, уларзың ышаныузарын күрәп, ауыруға:
– Улым, һинең гонаһтарың ғәфү ителде! – тине.

⁶ Унда бер нисә канун белгесе ултыра ине. Улар эстән генә: ⁷ «Нимә һөйләй Ул? Был бит көфөр һүз! Гонаһтарзы бер Алланан башка кем ярлыкай ала?» – тип уйланы.

⁸ Ғайса шунда ук күңеле менән уларзың уйын һизәп былай тине:

– Ниңә һез шулай уйлайһығыз? ⁹ Фалиж һуккан кешегә: «Гонаһтарың ғәфү ителде», – тип әйтеү еңеләрәкме, әллә: «Тор, түшәгенде ал да атлап кит», – типме?

¹⁰ Ләкин шуны белегез: Әзәм Улының* ерзә гонаһтарзы ярлыкарға хахимлығы бар.

¹¹ Шунан Ғайса фалиж һуккан кешегә өндәште:

* **1:40** *Махау сире* – дауалап булмай торған йоғошло тире ауырыуы.

* **2:3** *Фалиж* – руссаһы: паралич.

* **2:10** «Әзәм Улы» тип Ғайса Үзен әйтә («карағыз: «Даниил», 7:13).

– Һиңә әйтәм, тор, түшәгенде ал да өйөңә кайт!

¹² Теге барыһының күз алдында йәһәт кенә торзо ла, түшәген алып, сығып китте. Быға бөтәһе лә хайран калды һәм Алланы данлап:

– Безҙең бындайҙы бер касан да күргә-небез юк ине, – тиештеләр.

Ғайсаның Левизе Үз артынан сақырыуы

(*Маҫ 9:9-13; Лк 5:27-32*)

¹³ Ғайса тағы күл буйына сыҡты. Бөтә кеше Уның янына килде, һәм Ғайса уларҙы аң-белемгә өйрәтте. ¹⁴ Утеп барышлай Ул, һалым йыйыу урынында ултырған Алфай улы Левизе күреп:

– Миңә эйәр! – тине. Леви, тороп, Уның артынан эйәрҙе.

¹⁵ Бынан һуң, Ғайса Левизең өйөндә табында ултырған сакта, Ғайса һәм Уның шәкерттәре әргәһендә күп кенә һалым йыйыусылар менән башка гонаһлылар за бар ине. Улар күмәкләп Ғайсаға эйәрәп йөрөй ине. ¹⁶ Фарисейҙарға* караған канун белгестәре, Ғайсаның шундай кешеләр менән бергә ашап ултырғанын күреп, Уның шәкерттәренә:

– Нисек Ул һалым йыйыусылар һәм башка гонаһлылар менән бер табында ашай ала? – тинеләр.

¹⁷ Ғайса, быны ишетеп, уларға:

– Табиҫ сәләмәт кешеләргә түгел, ә ауырыуҙарға кәрәк. Мин тәкүә кешеләргә түгел, ә гонаһлыларҙы сақырыуға килдем, – тине.

Ураза тотоу һәм шәмбе көн тураһында һорауҙар

(*Маҫ 9:14-17; 12:1-8; Лк 5:33-6:5*)

¹⁸ Бер көндө, Яхъяның шәкерттәре һәм фарисейҙар ураза тотканда, кайһы берәүҙәр Ғайсаға килеп:

– Ни өсөн Яхъяның да, фарисейҙарҙың да шәкерттәре ураза тотта, ә Һинекеләр тотмай? – тип һоранылар.

¹⁹ Ғайса уларға былай тип яуап бирҙе:

– Кейәү яндарында булғанда, туйзағы кунактар ураза тотормо? Кейәү араларында икән, әлбиттә, ураза тотмастар. ²⁰ Әммә килер бер көн: кейәү яндарынан алыныр, шул ваҡытта улар ураза тотасак.

²¹ Бер кем дә иҫке кейемгә яңы тукыманан ямау һалмай. Юғиһә, яңы ямаулыҡ ултырып, иҫке кейемде йыртып ебәрер зә, тишек тағы ла нығырак зурайыр. ²² Шулай ук бер кем дә яңы шарапты иҫке турһыҡка һалмай. Юғиһә, шарап турһыҡты йыртыр за, шарап та, турһыҡ та әрәм булыр. Яңы шарапты яңы турһыҡтарға тултыралар.

²³ Бер мәл, шәмбе көндө, Ғайса иген баҫыуҙары аша үтеп бара ине. Шәкерттәре юлыңғайында башаҡ өзә башланы. ²⁴ Фарисейҙар Ғайсанан:

– Кара, ни өсөн улар шәмбе көнө эшләргә тыйылғанды эшләй? – тип һораны.

²⁵ Ғайса уларҙан:

– Мохтаж сағында, үзе һәм уның юлдаштары асыҡкас, Дауыттың нимә эшләгәне тураһында бер ваҡытта ла укығанығыз юкмы ни? – тип һораны. – ²⁶ Әвйәсәр баш каһин булған заманда ул Алла йортона ингән. Каһиндарҙан башка һис кемгә ашарға рөхсәт ителмәй торған, Аллаға бағышланған икмәктәргә ашаған, юлдаштарына ла биргән.

²⁷ Шунан Ғайса уларға:

– Кеше шәмбе көн өсөн түгел, ә шәмбе көн кеше өсөн яратылған, – тине. – ²⁸ Шуға күрә Әзәм Улы – шәмбе көнөнөң дә хужаһы.

Кулы короған кешене һауыҡтырыу

(*Маҫ 12:9-14; Лк 6:6-11*)

3 ¹Ғайса тағы ғибәҙәтханаға инде. Унда кулы короған берәү бар ине. ²Ғайсаны

* **2:16** Фарисейҙар – боронго йәһүдтәрҙең дини төркөмө.

2:23 К_{НН} 23:25. **2:25-26** 1 Бат 21:1-6; Сығ 25:30.

ғәйепләргә һылтау эзләгән фарисейзар, шәмбе көндө Ул был кешене һауықтырмаҫмы икән тип, күзәтеп торзолар. ³ Ғайса кулы короған кешегә:

– Уртаға сығып баҫ! – тине. ⁴ Ө тегеләрзән:

– Шәмбе көндө якшылык эшләү дөрөсмө, әллә яманлыкмы? Кешенең ғүмерен коткарыумы, әллә һәләк итеүме? – тип һораны.

Тегеләр өндәшмәне. ⁵ Каты бәгерле булызарына көйөнөп, Ғайса уларға асуылы карап алды ла әлеге кешегә:

– Кулыңды һуз! – тине.

Ауырыу кулын һузғайны, кулы һауыкты. ⁶ Фарисейзар ғибәзәтхананан сыкты ла Һируд батша якшылар менән бергә Ғайсаны һисек һәләк итеү тураһында кәңәшләшә башланы.

⁷ Ғайса шәкерттәре менән күлгә табан йүнәлдә. Уға Галилеянан бик күп кеше эйәрзе. Шулай ук Йәһүзиәнән, ⁸ Йәрусәлимдән, Идумаянан, Иордан аръяғынан, Тир һәм Сидон тирәләренән дә, Уның кылған эштәре тураһында ишетеп, әллә күпме халык килгәйне. ⁹ Ғайса, күмәк халык араһында кысылып калмаҫ өсөн, шәкерттәренә берәй кәмәне әзер тоторға кушты. ¹⁰ Ул күптәрзе һауыктырғанлыктан, барлык сирлеләр этешеп-төртөшөп Уға қағылырға укталды. ¹¹ Эстәренә ен эйәләшкән кешеләр зә Уны күреү менән алдына йығылып:

– Һин – Алла Улы! – тип кыскырзы.

¹² Өммә Ғайса уларға кәтғи рәүештә Үзенә кем булыуы һақында һөйләп йөрөмәскә кушты.

Ғайсаның Үзенә шәкерттәр һайлап алыуы

(Маҫ 10:2-4; Лк 6:14-16; Ғмл 1:13)

¹³ Ғайса, тауға менеп, Үзе теләгән кешеләргә янына сақырзы. Улар килгәс, ¹⁴ араларынан һәр вақыт янында булырлык һәм Һөйөнөслә Хәбәрзе халык араһында тарата

алырлык ун икеһен һайлап алып, илселәр тип атаны. ¹⁵ Уларға шулай ук ендәрзе кыуып сығарырға вәкәләт бирзе. ¹⁶ Бына Ғайса тәғәйенләгән ун ике шәкерт: Ғайса Петрус тип атаған Шимғон, ¹⁷ Зәбәзәйос улы Якуп һәм уның кустыһы Яхъя – Ғайса уларзы Боанергес, йәғни «Күк күкрәү улдары» тип атаны, ¹⁸ Эндриас, Филиппус, Барҫоломай, Маҫсайос, Томас, Алфай улы Якуп, Таддай, Көрәшсе Шимғон* ¹⁹ һәм азақ Ғайсаға хыянат иткән Йәһүзә Искариот.

Ғайса һәм Бәгел-Зевул

(Маҫ 12:22-29; Лк 11:14-23; 12:10)

²⁰ Ғайса өйөнә кайтты. Унда шул тиклем күп кеше йыйылғайны, хатта Ғайса менән шәкерттәренә тамак ялғарлык та вақыты булманы. ²¹ Был хәлдәрзе ишеткән туғандары, Ул ақылдан язған икән, тип уйлап, Ғайсаны көс менән алып китергә килделәр. ²² Йәрусәлимдән килгән канун белгестәре:

– Уның әсендә Бәгел-Зевул* бар! Ендәрзе ендәр башлығының көсө менән кыуып сығара, – тинеләр.

²³ Ғайса уларзы Үзенә янына сақырып алды ла кинәйәле һүззәр менән ошоларзы һөйләне:

– Һисек итеп Иблис Иблисте кыуып сығарһын? ²⁴ Халкы үз-үзенә каршы һуғышкан батшалык имен кала алмай, ²⁵ әсендә дошманлык булған ғаилә лә таркалыр. ²⁶ Үз-үзенә каршы һуғышып, Иблис Иблисте кыуып сығара икән, тимәк, уның ахыры тиз етер. ²⁷ Һис кем көслә кешенең өйөнә баһып инеп, уның мал-мөлкәтен талап сыға алмаҫ. Тәүзә ул өйзәң хужаһын бәйләп куйырға тейеш, шунан ғына өйөн талай алыр. ²⁸ Һезгә һақ һүз әйтәм: кешеләрзән гонаһтары ла, көфөр һүззәре лә – бөтәһе лә ғәфү ителер. ²⁹ Өммә кемдер Изге Рухка каршы көфөр әйтһә, мәңге ғәфү ителмәҫ, был гонаһ өсөн ул мәңге ғәйепле булыр.

* 3:18 Көрәшсе Шимғон – был исем Шимғондың Рим һақимлығын көс менән бәрәп төшөрөүзе яклап көрәшкән йәһүдтәр төркөмөнәң ағзаһы икәнлегенә ишара булыуы ихтимал.

* 3:22 Бәгел-Зевул – Иблискә карата кулланыла торған исем. Бәгел-Зевул Кәңгән халыктарының илаһы булған. Уны яуыз рухтар башлығы тип һанағандар (карағыз: «IV Батшалар», 1:2).

³⁰ Ғайса быларзы тегеләрзең, Уға яуыз рух эйәләшкән, тип әйткәнәнә күрә һөйләнә.

Ғайсаның әсәһе һәм туғандары

(*Маҫ 12:46-50; Лк 8:19-21*)

³¹ Шул вақыт Ғайсаның әсәһе менән кустылары килде һәм, тышта торған килеш, Уны сақырттылар. ³² Ғайсаның эргәнәнә күп кеше ултыра ине, улар:

– Ана, тышта һине әсәйең менән кустыларың* көтә, – тинеләр.

³³ – Минең әсәйем менән туғандарым кем? – тине Ғайса, уларға яуап итеп. ³⁴ Шунан эргә-тирәнәнә ултырғандарға карап былай тине:

– Бына былар – Минең әсәйем менән туғандарым! ³⁵ Кем Алла ихтыярын үтәй, шул Минең ағай-әнем дә, апай-һеңлем дә, әсәйем дә була.

Сәсәүсе хажында жисса

(*Маҫ 13:1-9; Лк 8:4-8*)

4 ¹ Ғайса тағы Галилея күле буйында кешеләргә аң-белем бирә башланы. Уның янына бик күп халык йыйылды. Шуларкала Ул күлдәгә кәмәгә инеп ултырзы, ә бөтә халык яр буйында баһып торзо. ² Ғайса уларға кинәйәлә жиссалар аша күп нәмәләргә аңлатты:

³ – Тыңлағыз, бына бер кеше сәсәүгә сыққан. ⁴ Сәскән сағында орлоктарзың бер өлөшө юл буйына төшкән һәм, коштар осоп килеп, уларзы сүпләп бөткән. ⁵ Кайһы береһе тупрағы аз булған ташлы ергә төшкән. Ерзә тәрән ятмағанлыктан, орлок тиз арала шытып сыққан. ⁶ Әммә кояш сығып кыззыра башлагас, тамыры тәрәнгә китеп өлгөрмәгәнлектән, үсентеләр короған. ⁷ Орлоктарзың башкалары сәнскәк араһына төшкән. Сәнскәк үсеп, шытып килгән үсентеләргә баһып киткәнлектән, улар башакланмаған. ⁸ Ә бүтән орлоктар уң-

дырышлы ергә төшкән. Орлоктар шытып, үсеп киткән һәм утызлата, алтмышлата, йөзләтә күберәк уңыш биргән.

⁹ Ғайса былай тип өстәнә:

– Колактары барзар ишетһен!

Сәсәүсе хажындағы жиссаның мәғәнәһе

(*Маҫ 13:10-23; Лк 8:9-15*)

¹⁰ Үззәре генә калғас, Ғайсаның ун ике шәкерте менән башка эйәреүселәре Унан жиссаларзың мәғәнәнән һораны.

¹¹⁻¹² – Һезгә Алла Батшалығының сере асылған, тыштағыларға иһә жиссалар аша еткерелә. Шулай итеп улар:

«Карауын-карап та, күрмәйзәр, ишетеүен-ишетеү тә, аңламайзар; әгәр Аллаға табан боролһалар, ярлыкау алырзар ине».

¹³ – Һез был жиссаның мәғәнәнән аңламанығызмы ни? – тип һораны Ғайса уларзан. – Улайһа башка жиссаларзы нисек аңларһығыз һуң? ¹⁴ Сәсәүсе Алла һүзен сәсә. ¹⁵ Юл буйына төшкән орлок шуны аңлата: кешеләр һүззә ишетә, әммә шунда ук Иблис килеп, уларзың күңелдәрәнә сәселгән һүззә алып китә. ¹⁶ Ташлы урынға сәселгән орлок шуны аңлата: һүззә ишетеү менән, кешеләр уны шунда ук шатланып кабул итә, ¹⁷ әммә, үзәнә тамырзәры булмағанлыктан, һүззә вақытлыса ғына тота. Азақ, һүз аркаһында бәләгә тарыһа йәки эзәрләүгә юлыкһа, улар тиз үк сигенә. ¹⁸ Сәнскәк араһына сәселгән орлок иһә шуны аңлата: ¹⁹ кешеләр һүззә ишетә, әммә донъя мәшәкәттәре, байлыкка кызығыу һәм бүтән теләктәр кешеләргә күңелен биләп, һүззә баһып ала, һәм ул уңыш бирмәй. ²⁰ Ә уңдырышлы тупракка сәселгәнә шуны аңлата: кешеләр, һүззә ишетеү, уны кабул итә. Ул утызлата, алтмышлата йә йөзләтә уңыш килтерә.

* 3:32 Кайһы бер боронғо кулъязмаларҙа «һәм һеңделәрең» тигән һүззәр зә бар.

4:11-12 Ишф 6:9-10.

Шәм хакында кисса

(Лк 8:16-18)

²¹ Ғайса уларға былай тине:

– Шәмде һауыт менән каплар йәки һике астына куйыр өсөн индерәләрме ни? Шәмдәлгә ултыртып куйыу өсөн түгелме?

²² Фаш ителмәс йәшерен бер нәмә лә һәм асылмайынса калыр һис бер сер зә юк.

²³ Колактары барзәр ишетһен!

²⁴ Ғайса һүзен дауам итте:

– Әйткәнемде иғтибарға алығыз: ниндәй үлсәм менән үлсәһәгез, һезгә лә шундай үлсәм менән үлсәп бирелер һәм тағы өстәлер. ²⁵ Кемдеке бар, шуға тағы ла күберәк бирелер, ә кемдеке юк, унан булғаны ла тартып алыныр.

Шытып сыжкан орлок хакында кисса

²⁶ Ғайса тағы ла былай тине:

– Алла Батшалығы бына нимәгә окшаған: әйтәйек, кеше ергә орлок сәсә. ²⁷ Төндәрен йоклап, көндөзөн уяу йөрөп, көн һәм төндәре уза, ә ул арала орлок шытып сыға, үргә тартыла. Кеше бының нисек булғанын белмәй зә. ²⁸ Ер үзенән-үзе уңыш бирә: тәүзә һабак, унан башак үстәрә, азақ башак тулы орлок ярала. ²⁹ Ә инде ашлык өлгөрөү менән, кеше урағын эшкә егә, сөнки иген урыр сак еткән була.

Гәрсис орлоғо хакында кисса

(Маҫ 13:31-32; Лк 13:18-19)

³⁰ – Алла Батшалығын безгә нимә менән сағыштырырға һәм нисек итеп тасуирларға? – тине Ғайса. – ³¹ Ул гәрсис орлоғона окшаған. Ергә сәскән вақытта ул ер йөзөндәге бөтә орлоктарҙан да вағыраҡ. ³² Ә инде сәскәс, шытып сыға, баксалағы һәммә үсемлектәрҙән дә бейегерәк булып үсә, дәү ботактар ебәрә һәм уның күлгәһендә коштар оя қора.

³³ Ғайса халыққа Алла һүзен ошоға окшаш бик күп киссалар ярҙамында, тик улар аңларлыҡ қына итеп һөйләне. ³⁴ Ул кинәйәле кисса менән генә һөйләне, ә шәкерттәре менән яңғыз калғанда, уларға бөтәһен дә аңлатып бирзе.

Ғайсаның дауылды туктатыуы

(Маҫ 8:18, 23-27; Лк 8:22-25)

³⁵ Шул көндө кисен Ғайса шәкерттәренә:

– Әйзәгез, теге яҡ ярға сығайыҡ, – тине.

³⁶ Халықты калдырып, шәкерттәр Уның янына кәмәгә инеп ултырзы. Башка кәмәләр Уға әйәрзе. ³⁷ Капыл көслә дауыл күтәрелде, һәм тулқындар бәреләүзән кәмә эсенә һыу тула башланы. ³⁸ Ғайса иһә кәмәнең артқы осонда башын ястыққа терәп йоклай ине. Шәкерттәре Уны уятып:

– Остаз, батабыз бит! Был һине борсомаймы ни? – тинеләр.

³⁹ Ул тороп елде тыйзы, күлгә лә:

– Шаулама, басыл! – тине.

Ел туктаны, тәрән тынлыҡ урынлашты.

⁴⁰ – Ниңә улай котоғоз осто? Әле һаман иманығыз юкмы ни? – тине Ғайса.

⁴¹ Шәкерттәр иһә, бик ныҡ қурқып, бербереһенә:

– Кем һуң Ул? Уға ел дә, тулқындар за буйһона! – тиештеләр.

Ен әйәләшкән кешене һауықтырыу

(Маҫ 8:28-34; Лк 8:26-37)

5 ¹ Улар Галилея күле аръяғындағы Гераса еренә килде. ² Ғайса кәмәнән төшөү менән, яуыз рух әйәләшкән бер кеше, кәбер мәмерйәләренән* сығып, Уға қаршы килде. ³ Был кеше кәберзәр эсендә йәшәй һәм уны һис кем хатта сынйырзәр менән дә бәйләп тоталмай ине. ⁴ Уны әллә нисәмә тапқыр тотоп, аяқ-қулын бығаулап, сынйыр һалғандар, ә ул сынйырзәрҙе өзгән, бығаузарҙы ватқан. Бер кемдең дә уға көсө етмәгән. ⁵ Кәбер мәмерйәләре араһында һәм

* 5:2 Кәбер мәмерйәһе – ул дәүерҙә мәйеттәрҙе өңөп яһалған тау қыуышлыҡтарына қуя торған булғандар.

таузарза бер туктауһыз, көнө-төнө кыскырып йөрөгән, үз-үзен таш менән тукмап яралар булған. ⁶ Ул Ғайсаны алыстан ук күреп, йүгереп килде лә аяғына йығылды.

⁷ – Эй Ғайса, Юғарыларзан Юғары Алланың Улы! Минән Һиңә нимә кәрәк? Алла хақы өсөн ялбарам, яфалама мине! – тип йән көсөнә кыскырып ебәрзе.

⁸ Сөнки Ғайса яуыз рухка ул кешенән сығырға бойорғайны.

⁹ – Исемен кем? – тип хораны унан Ғайса. – Исемем Ғәскәр*, сөнки без күмәк, – тип яуапланы теге ¹⁰ һәм уларзы был ерзән кыуып ебәрмәуен ялбарзы.

¹¹ Шул тирәләге тау битендә зур суска көтөүе утлап йөрөй ине.

¹² – Беззе сускалар араһына ебәр, уларзың эсенә инербез, – тип ялбарзы ендәр.

¹³ Ғайса рөхсәт иткәс, яуыз рухтар, кешенән сығып, сускаларзың эсенә барып инделәр. Ике меңгә яқын сусканан торған көтөү текә ярға сабып барып, күлгә ташланып батты. ¹⁴ Суска караусылар йүгереп йөрөп был хәбәрзе калала һәм ауылдарза таратты. Унда йәшәүселәр ни булғанын күрер өсөн ¹⁵ Ғайса янына килделәр һәм, эсендә ендәр ғәскәре булған кешенең кейенгән һәм ақылына килгән хәлдә ултырыуын күреп, куркыуға калдылар. ¹⁶ Ен әйләшкән ир һәм сускалар менән ни булғанын күргән кешеләр уларға барыһы тураһында ла һөйләп бирзе. ¹⁷ Шунан һуң улар Ғайсаның үзәрәнең ерзәрәнән китеүен ялбара башланы. ¹⁸ Ғайса көмәгә ултырған сакта, ендән котолған кеше Уның менән бергә барырға рөхсәт итеүен хораны. ¹⁹ Әммә Ғайса риза булманы.

– Бар, өйөңә, туғандарың янына кайт. Раббының һиңә низәр эшләгәнән, ниндәй мәрхәмәт күрһәткәнән һөйлә, – тине Ғайса.

²⁰ Теге кеше китеп, Ғайсаның уға нимәләр эшләгәнлеген Ун Калала* һөйләп йөрөнө. Быға бөтәһе лә хайран калды.

Һауыққан катын һәм терелгән кыз

(Маҫ 9:18-26; Лк 8:41-56)

²¹ Ғайса көмәлә икенсе ярға кире сыққас, Уның янына күмәк халык йыйылды. Ул күл буйында сакта, ²² ғибәзәтхана башлыктарынан булған Яйрос исемле кеше килде. Ғайсаны күреү менән Уның аяғына йығылды:

²³ – Минең бөләкәс кызым үлем хәлендә ята. Килеп, уға кулдарыңды ғына куйһаң, ул һауығыр за иҫән калыр ине! – тип ялбарзы.

²⁴ Ғайса уның менән китте.

Уға, һәр яктан кысырыклап, күмәк халык эйәрзе. ²⁵ Араларында ун ике йыл буйы кан китеүзән яфаланған бер катын бар ине. ²⁶ Ул, бар мөлкәтен исрафлап бөтөп, мең ғазап сигеп, күп табиптарза дауаланып караһа ла, бер файзаһын да күрмәгән, хәле насарлана ғына барған. ²⁷ Ғайса хақында ишеткәс, ул халык араһына инде лә, артынан килеп, кулы менән Уның кейеменә тейзе. ²⁸ Эсенән генә: «Кейеменә бер кағылһам, һауығырмын», – тип уйлағайны. ²⁹ Кан ағыуы шунда ук туктаны, катын һауықканын тойзо. ³⁰ Ғайса, шул мәлдә Үзенән көс сыққанын һизеп, халықка боролдо.

– Минең кейеменә кем кағылды? – тип хораны Ул.

³¹ – Кешеләрзең Һине нисек кысырыклаганын күреп тораһың бит! Ни өсөн: «Миңә кем кағылды?» – тип һорайһың, – тине шәкерттәре.

³² Әммә Ул, тирә-яғына карап, Үзенә кағылған кешене эзләй ине. ³³ Куркыуынан калтырап төшкән катын, үзе менән ни булғанын аңлап, Ғайсаның янына килде лә, аяғына йығылып, Уға дөрөсөн һөйләп бирзе.

* 5:9 Ғәскәр – грекса «легион». Был римлыларзың 6000 яугирзән торған иң зур хәрби төркөмө.

* 5:20 Ун Кала – грекса «Декаполис». Башлыса йәһүд булмаған халыктар йәшәгән үз аллы калалар федерацияһы.

³⁴ – Кызым! Һине ышаныуың һауыктырзы. Бар, имен йөрө, сирендән котолдоң, – тине уға Ғайса.

³⁵ Ул ошо һүззәрзе әйткән сакта, ғибәзәтхана башлығы Яйростың өйөнән килеүселәр башлыкка:

– Кызың үлде. Ниңә Остазды мәшәкәтләп торорға? – тинеләр.

³⁶ Әммә Ғайса был һүззәрзе ишетеү менән башлыкка:

– Куркма, бары ышан ғына! – тине.

³⁷ Ғайса Петрустан, Якуптан һәм Якуптың кустыһы Яхъянан башка бер кемгә лә Үзе менән бергә барырға рөхсәт итмәне.

³⁸ Ғибәзәтхана башлығының өйө янында Ғайса ығы-зығы килгән, сеңләп-сеңләп илашкан кешеләрзе күрзе.

³⁹ – Һез ниңә ығы-зығы киләһегез, ниңә илашаһығыз? Бала үлмәгән, йоклай ғына, – тине Ғайса уларға, өйгә ингәс.

⁴⁰ Унан көлөргә тотондолар. Ғайса уларзы сығарып ебәрзе лә, кыззың атаһын, әсәһен, Үзенә юлдаштарын алып, кыз яткан бүлмәгә инде. ⁴¹ Баланың кулынан тотоп:

– Талиса, кум! – тине. Бының тәржемәһе: «Кызыккай, һиңә әйтәм, тор!»

⁴² Кызыккай шунда ук урынынан торзо ла йөрөй башланы. Ул ун ике йәштәрзе ине. Барыһы ла хайран қалды. ⁴³ Ғайса был хакта һис кем белергә тейеш түгеллеген кәтғи рәүештә киңәтте, ә кыз балаға ашарға бирергә кушты.

Назара халкының Ғайсаны кире қағыуы

(Мақ 13:54-58; Лк 4:16-30)

6 ¹ Ғайса, унан киткәс, Үзенә қалаһына қайтты. Шәкерттәре лә Уға әйәрзе. ² Шәмбе көн еткәс, Ғайса ғибәзәтханала аң-белем бирә башланы. Күптәр Уны таң қалып тыңланы.

– Был тиклемде Ул қайған белә? Ниндәй тәрән ақыл бирелгән Уға! Уның қулдары менән шундай мөғжизәләр қылына бит! – тиештеләр. Шунан: – ³ Ул балта оқтаһы түгелме һуң? Мәрийәмдең улы, Якуптың, Йосестың, Йәһүзәнең һәм Шимғондоң ағаһы түгелме? Уның һеңделәре лә бында, беззең арабызға түгелме ни? – тиешеп, Уны инкар ителәр.

⁴ – Пәйғәмбәрзе бөтә ерзе лә хөрмәт итәләр, уға үзенә қалаһында, үз туғандары араһында һәм үз ғайләһендә генә һан юк, – тине Ғайса уларға.

⁵ Шунлыктан Ул бында бер ниндәй зә мөғжизә қыла алманы, қулдарын қуйып, қайһы бер сирлеләрзе генә һауыктырзы.

⁶ Халықтың ышанмауы Уны нык ғәжәпләндерзе.

Ғайсаның ун ике шәкертен хезмәткә ебәрзе

(Мақ 10:1, 9-14; Лк 9:1-6)

Ғайса, тирә-яктағы ауылдарзы қызырып, аң-белемгә өйрәтеп йөрөнө. ⁷ Ул ун ике шәкертен янына сакырып алды ла, уларға яуыз рухтар өстөнән вәкәләт биреп, икешәрләп-икешәрләп кешеләр араһына сығарып ебәрзе.

⁸ Сәфәргә үззәре менән юл таяғынан башка бер нәмә лә: икмәк тә, биштәр зә алмақса, билбаузарына ақса ла тәйнәмәсқә кушты.

⁹ Бары тик аяқтарына кейергә рөхсәт итте, ә алмаш күлдәк алмақса кушты.

¹⁰ – Қайһы өйзә тукталһағыз за, киткәнгә тиклем шунда қалығыз, – тип һүзән дауам итте Ул. – ¹¹ Әгәр һеззе берәй ерзе қабул итмәһәләр, әйткәнегеззе тыңлап та тормаһалар, киткән сакта, уларға қаршы шаһитлык билдәһе итеп, аяқтарығызғағы тузанды қағып төшөрөгөз*.

¹² Шулай итеп, шәкерттәр юлға сығып китте һәм кешеләрзе тәүбәгә килергә өндәп

* **6:11** Йәһүдтәр, үззәренә бер бысрақ та әйәреп қайтмаһын өсөн, мәжүсизәр йәһәгән ерзән киткәндә аяқтарындағы тузанды қакқандар. Һөйөнәслә Хәбәрзе қабул итмәгән қала руһи мәғәнәлә мәжүсизәр қалаһы булып һанала, тимәк, ул Алла хөкөмөнә лайык.

йөрөнөлөр, ¹³ күп ендәрзе кыуып сығарзылар һәм, зәйтүн майы һөртөп, байтак ауырыузарзы һауыктырзылар.

Сумдырыусы Яхъяның үлеме

(Маҫ 14:1-12; Лк 9:7-9)

¹⁴ Ул арала Ғайсаның исеме киң таралыу алды һәм Һируд батшаға ла барып ишетелде. Берәүзәр: «Сумдырыусы Яхъя үленән терелеп торған, шунлыктан Уның көзрәтле эштәр кылырға кеүәте бар», – ти ине. ¹⁵ Икенселәр: «Ул – Ильяс», – тине, бүтәндәре иһә: «Борон булған пәйғәмбәрзәргә окшаған бер пәйғәмбәр Ул», – тип һөйләне. ¹⁶ Ә Һируд, быларзы ишетеп:

– Мин башын кырктырған Сумдырыусы Яхъя был! – тине. – Ул терелеп торған.

¹⁷⁻¹⁸ Һируд, ағаһы Филиппустың катыны Һирудиас аркаһында Яхъяны кулга алдырып, төрмәгә яптырткайны, сөнки Һируд был катынға өйләнгәндә Яхъя уға: «Һиңә туғаныңдың катынын алырға ярамай», – тигәйне. ¹⁹ Һирудиас, кенә тотоп, Яхъяны үлтерергә теләне, тик кулынан ғына килмәй ине, сөнки ²⁰ Яхъяның тәкүә һәм изге кеше булғанын белгәнгә күрә, Һируд унан курка һәм курсалай торғайны. Яхъяның һүзәрәнән зур хафаға төшһә лә, уны бик теләп тыңлай ине.

²¹ Әммә бына Һирудиас өсөн уңайлы көн килде. Һируд үзенең тыуған көнө айканлы юғары дәрәжәле түрәләрзе, ғәскәризәр башлыктарын һәм Галилеяның мәртәбәле кешеләрен мәжлескә сақырзы. ²² Шул вақыт Һирудиастың кызы инеп бейене. Уның бейеүе Һирудка ла, кунактарына ла бик окшаны. Батша уға:

– Минән нимә теләһәң, шуны һора. Һорағаныңды бирермен, – тине. ²³ – Һораһаң, хатта батшалығымдың яртыһын бирәм, – тип ант итте.

²⁴ Кыз әсәһе янына сықты:

– Нимә һорайым икән? – тине.

– Сумдырыусы Яхъяның башын һора, – тине әсәһе.

²⁵ Кызы шунда ук йәһәт кенә батша янына инде лә:

– Сумдырыусы Яхъяның башын коштабакка һалып, хәзер үк миңә алып килеүенде теләйем! – тине.

²⁶ Батша зур кайғыға калды, ләкин кунактар алдында әйтелгән ант һақына кыздың үтенесен кире кағырға кыйманы.

²⁷ Ул шунда ук катилға Яхъяның башын килтерергә бойорзо. Катил, төрмәгә барып, Яхъяның башын кыркты. ²⁸ Уны, коштабакка һалып, кызға килтереп бирзе, ә уныһы әсәһенә тапшырзы. ²⁹ Яхъяның шәкерттәре, был хакта ишетеп, остаздарының кәүзәһен килеп алдылар һәм кәбергә илтеп һалдылар.

Биш мең кешене туйзырыу

(Маҫ 14:13-21; Лк 9:10-17; Ях 6:1-13)

³⁰ Ғайса янына әйләнеп кайтқас, илселәр үзәрәнең кылған эштәре һәм халыкты һизәргә өйрәтеүзәре һақында һөйләп бирзе.

³¹ – Ә хәзер, әйзәгез, үзегез генә Минен менән берәй аулак ергә барып, бер аз ял итеп алығыз, – тине Ғайса уларға.

Сөнки халык килеп-китеп торғанлыктан, уларзың хатта тамак ялғарға ла вақыттары юк ине. ³² Улар, кәмәгә ултырып, үзәрә генә аулак урынға китте. ³³ Шулай за кешеләрзең күбеһе, кузғалып киткәндәрен күреп, уларзы таныны. Һөзөмтәлә, эргә-тирәләге калаларзан килгән кешеләр улар бараһы урынға йүгерә-йүгерә алдан ук барып еттеләр. ³⁴ Ярға сыкқас, Ғайса зур халык төркөмөн күрзе, уларзы, көтөүсәһез һарыктарға окшатып, бик йәлләне һәм күп нәмәләргә өйрәтә башланы. ³⁵ Вақыт һуң ине инде, шәкерттәре Ғайса янына килде:

– Бында бит кола ялан, вақыт та һуң инде. ³⁶ Уларзы ебәр, тирә-йүндәге утарзәрға, ауылдарға барып, үзәрәнә ашарға һатып алһындар.

³⁷ – Һез уларзы үзегез ашатығыз, – тип яуап бирзе Ғайса.

Шәкерттәр:

– Уларзы ашатыр өсөн үзөбөз барып ике йөз динарлык* икмәк хатып алайыкмы ни? – тип һораны.

³⁸ – Һеззең нисә икмәгегез бар? Барып карағыз әле, – тине Ул.

– Биш икмәк менән ике балык, – тип яуапланы шәкерттәр, карап килгәс. ³⁹ Ғайса уларға халыкты төркөм-төркөм итеп йәшел сизәмгә ултыртырға бойорзо.

⁴⁰ Тегеләр йөзәр, иллешәр кешелек төркөмдәргә бүленеп, тезелешеп ултырзы.

⁴¹ Ғайса биш икмәк менән ике балыкты алды ла күккә карап шөкөрәна кылды. Шунан икмәктәрзе бүлгеләп, халыкка өләшер өсөн шәкерттәрәнә бирзе. Ике балыкты ла һәммәһенә бүлдә. ⁴² Бөтәһе лә туйғансы ашаны. ⁴³ Икмәк һыныктарын һәм калған балыкты ун ике кәрзингә тултырып алдылар. ⁴⁴ Ә ашаусыларзан ирзәр генә лә биш мең кеше ине.

Ғайсаның күл өстөнән атлап килеүе

(Маҫ 14:22-33; Ях 6:16-21)

⁴⁵ Ул арала Ғайса шәкерттәрәнә кәмә менән аръяктағы Бейт-Сайдаға бара торорға кушты, Үзе халыкты тараткансы шунда калды. ⁴⁶ Халык менән хушлашқас, Ул доға кылыр өсөн тауға менде. ⁴⁷ Кис еткәндә кәмә – күл уртаһында, ә Ул яңғызы яр буйында ине. ⁴⁸ Шәкерттәрзең елгә каршы көс-хәл менән ишеүзәрен күреп, Ғайса таң атып килгән мәлдә* күл өстөнән атлап улар янына китте. Уларзы узып китергә телгәйне, ⁴⁹ шәкерттәре, Уның күл өстөнән атлап килгәнән күреп, өрәктер был, тип уйлап кыскырып ебәрзеләр. ⁵⁰ Уны күреп, барыһының да кото алынды.

– Тынысланығыз, был – Мин, куркмағыз! – тине уларға Ғайса. ⁵¹ Яндарына кәмәгә инеп ултырзы. Ел шунда ук ба-

сылды. Шәкерттәр быға тағы ла нығырақ гәжәпләнде. ⁵² Улар икмәк менән булған хәлдә лә аңламағайны – күңелдәре һаман катып калған ине.

⁵³ Күлдә аша сығып, Геннисаретка етеләр зә яр буйына килеп туктанылар. ⁵⁴ Кәмәнән төшөүзәре булды, кешеләр Ғайсаны шунда ук танып та алды. ⁵⁵ Уның килеүен хәбәр итеп, бөтә әйләнә-тирәнә йөрөп сыктылар. Шунан Ғайса туктаған урынға ауырыузарзы түшәктәре менән алып килә башланылар. ⁵⁶ Ғайса кайзағына бармаһын – берәй ауылғамы, калаға йәки утарзарғамы, ауырыузарзы майзандарға килтереп һалыр булдылар. Унан һис юғы кейеменә сабыуына буһа ла қағылырға рөхсәт итеүен үтенделәр. Уға кем генә кағылмаһын, бөтәһе лә һауыкты.

Ата-баба йолалары һәм Алла бойорого

(Маҫ 15:1-20)

7 ¹ Йөрүсәлимдән килгән фарисейзар һәм кайһы бер канун белгестәре Ғайса янына йыйылды. ² Улар Ғайсаның кайһы бер шәкерттәрәнәң икмәкте бысрак, йәғни йола буйынса йыуылмаған кул менән тотоп ашауын күргәйне. ³ Барлык йәһүдтәр кеүек фарисейзар за, ата-бабаларзан килгән дини йолаға таянып, кулдарын шартына килтереп йыумайынса ашарға ултырмайзар ине. ⁴ Базарзан қайтқас та, тейешенсә йыуынмайынса ашамайзар. Тағы күп қағизәләрзе, мәсәлән, кәсәләрзе, көршәктәрзе һәм бакыр һауыттарзы йыууы тәртибен дә теүәл үтәйзәр.

⁵ Фарисейзар һәм канун белгестәре Ғайсанан:

– Ниңә Һинең шәкерттәрең ата-бабаларзан килгән йолаларзы үтәмәй, ризыкты бысрак кул менән тотоп ашай? – тип һоранылар.

* 6:37 *Динар* – көмөш тәңкә. Әшсенәң бер көнлөк хәзмәт һақын тәшкил иткән.

* 6:48 *Таң атып килгән мәл* – таңғы өс менән алты араһы.

⁶ Ғайса уларға:

– Ишағияһ пәйғәмбәрлек иткән вақытында һез ике йөзлөләр хақында бик дөрөс әйткән, – тип яуапланы. – Изге Язмала язылғанса:

«Был халык Мине тик теле менән хөрмәт итә, әммә күңелдәре Минән алыс.

⁷ Уларзың Миңә табыныуы бушка: улар кеше уйлап сығарған қағизәләргә өйрәтә».

⁸ Алла бойороғон ситтә калдырып, һез кеше урынлаштырған йолаларзы үтәйһегез. ⁹ Үз йолағыззы тотор өсөн, кайһылай ошта итеп Алла бойороғон кире қағаһығыз! – тип һүзен дауам итте Ғайса. – ¹⁰ Муса: «Атайың менән әсәйенде хөрмәт ит» һәм: «Атаһын йәки әсәһен хурлаған кешегә үлем язаһы бирелһен», – тип әйткән бит. ¹¹ Ә һез, әгәр зә кеше атаһына йәки әсәһенә: «Мин һиңә бирергә тейеш булғанды Аллаға корбан, йәғни Аллаға бүләк, итеп вәғәзә иттем», – тип әйтә икән, ¹² ул кешегә атаһы йәки әсәһе өсөн башка бер ни зә әшләмәһә лә ярай, тип өйрәтәһегез. ¹³ Үзегез үк өйрәткән йолағыз менән Алла һүзен юкка сығараһығыз. Бына шуға окшаған күп эштәр кылаһығыз.

¹⁴ Ул халықты кабат янына сақырып алып:

– Бөтәгез зә Мине тыңлағыз һәм аңларға тырышығыз! ¹⁵⁻¹⁶ Кешене тыштан ингән һис нәмә бысрата алмай, әммә уны эсенән сыкканы бысрата*, – тине.

¹⁷ Ғайса халықты калдырып өйгә ингәс, шәкерттәре Унан был һүзәрзә аңлатыуын һораны.

¹⁸ – Әллә һез зә төшөнмәйһегезме? – тине Ул. – Кеше эсенә тыштан ингән бер нәмәнәң дә уны бысрата алмауын аңламайһығызмы? ¹⁹ Был нәмәләр уның йөрәгенә түгел, ә карынына инә һәм сығарып ташлана!

(Бының менән Ғайса бөтә ризықтың да хәләл булғанын белдерзе.)

²⁰ Ул һүзен дауам итте:

– Кешенең эсенән нимә сыға, шул уны бысрата; ²¹ яуыз уйзар – фәхешлек итеү, урлашыу, кеше үлтәреү, ²² зина кылыу, комһозлок, кәбәхәтлек, мәкер-ялған, азғынлык, көнсөллөк, яла яғыу, тәкәбберлек, ахмаклык – кешенең эсенән, күңеләнән сыға. ²³ Бөтөн был яманлыктар кешенең эсенән сығып уны бысрата ла инде.

Мәжүси катындың ышанысы

(Маҫ 15:21-28)

²⁴ Бынан ары Ғайса Тир төбәгенә юл тотто. Унда бер өйгә инде. Килеүе хақында бер кемдең дә белеүен теләмәғәйне, тик йәшенеп кала алманы. ²⁵ Бәләкәс кызының эсенә яуыз рух эйәләшкән бер катын Ғайса тураһында ишетеп калды ла килеп аяғына йығылды. ²⁶ Тыумышы менән Сүриә Фойникәһенән булған был катын мәжүси ине. Ул Ғайсанан кызының эсендәге енде кыуып сығарыуын ялбарзы.

²⁷ – Тәүзә балалар ашап туйһын, – тине уға Ғайса. – Икмәкте балаларҙан алып көсөктәргә ырғытыу якшы түгел.

²⁸ – Әфәндем, – тине катын. – Көсөктәр зә бит өштәл астында балалар койған валсыктарзы ашай.

²⁹ – Бына шулай яуап биргәнәң күрә, – тине Ғайса, – бар, өйөңә кайт: кызыңдың эсендәге ен сыкты.

³⁰ Катын өйөнә әйләнәп кайтқас, кызының иҫән-һау килеш түшәктә ятканын күрзе. Ен уның эсенән сыккайны инде.

Һаңғырау һәм тотлоккан кешене һауықтырыу

(Маҫ 15:29-31)

³¹ Ғайса, Тир яктарынан кайтышлай, Сидон һәм Ун Кала төбәгә аша үтеп, Галилея

* 7:15-16 Кайһы бер боронғо кульязмаларҙа 16-сы аят та бар: «Колактары барҙар ишетһен!»

күленә сықты. ³² Уның янына тотлоғоп һөйләшкән һаңғырау кешене алып килделәр, Ғайсаның уға кулдарын куйыуын үтенделәр.

³³ Ғайса уны халык төркөмөнән ситкә алып китте. Икәүзән-икәү калғас, бармактарын уның колактарына тықты ла, төкөрөп, теленә кағылды. ³⁴ Күккә карап көрһөндө лә:

– Эффата! (Йәғни «Асыл!») – тине.

³⁵ Шунда ук теге кешенең колактары асылды, теле сиселде, һәм ул асык итеп һөйләшә башланы. ³⁶ Ғайса ундағыларға был хакта ла бер кемгә лә һөйләп йөрәмәскә кушты. Әммә Ул тыйған һайын, улар тағы ла күберәк һөйләнә. ³⁷ Кешеләрҙең гәжәпләнәүҙәренең сиге юк ине.

– Ул барыһын да якшы итеп эшләй: һаңғырауҙарҙы ишеттерә, телһезҙәрҙе һөйләштерә! – тине улар.

Дүрт мең кешене туйҙырыу

(Маҫ 15:32-39)

8 ¹ Ул көндәрҙә тағы күп кеше йыйылды, уларҙың ашар ризыктары юк ине. Ғайса шәкерттәрен сақырып:

² – Кешеләрҙе йәлләйем. Улар өскөн буйы Минең янымда, ә ашарҙарына бер нәмәләре лә юк. ³ Әгәр Мин уларҙы ас килеш өйҙәренә кайтарып ебәрһәм, юлда хәлдәре бөтөр. Кайһы берҙәре алыстан килгән бит, – тине.

⁴ – Бынау қола ялан ерҙә барыһын да туйҙырырлык икмәкте кайҙан алмак кәрәк инде? – тип яуап бирҙе шәкерттәре.

⁵ – Һезҙең нисә икмәгегеҙ бар? – тип һораны Ғайса.

– Ете, – тине улар.

⁶ Ғайса халыкка ергә ултырырға кушты ла, ете икмәкте алып Аллаға шөкөрәна кылғас, бүлгеләп, халыкка өләшер өсөн шәкерттәренә бирҙе, улары халыкка таратты. ⁷ Бер аз балыктары ла бар ине. Ғайса, шөкөрәна кылғас, уларҙы ла өләшергә

кушты. ⁸ Кешеләр ашап туйҙы. Калған һыныктарҙы ете кәрзин итеп йыйып алдылар.

⁹ Ә ашаусылар дүрт мең самаһы кеше ине. Ғайса уларҙы өйҙәренә кайтарып ебәрҙе.

¹⁰ Үзе шунда ук, шәкерттәре менән кәмәгә ултырып, Далмануҫа ерҙәренә китте.

Фарисейҙарҙың билдә талап итеүе

(Маҫ 16:1-4)

¹¹ Фарисейҙар килеп, Ғайса менән бәхәсләшә башланы. Уны һынарға теләп, күктән илаһи билдә күрһәтеүен талап иттеләр.

¹² Ғайса ауыр көрһөндө:

– Ниңә был заман кешеләре илаһи билдә талап итә икән? Һезгә хак һүҙ әйтәм: бөгөнгө быуынға илаһи билдә бирелмәйсәк, – тине.

¹³ Ғайса улар янынан китте, тағы кәмәгә ултырып, аръякка сықты.

Фарисейҙарҙың һәм Һирудтың әсеткеһе

(Маҫ 16:5-12)

¹⁴ Шәкерттәр үзҙәре менән икмәк алырға оноткайны, кәмәлә бер генә икмәктәре бар ине. ¹⁵ Ғайса шәкерттәрен:

– Карағыҙ уны, фарисейҙар әсеткеһенән дә, Һируд әсеткеһенән дә һаҡ булығыҙ! – тип киҫәтте.

¹⁶ Шәкерттәр үз-ара: «Икмәгегеҙ булмағанға шулай тип әйтәләр», – тип һөйләшә ине. ¹⁷ Ғайса, быны белеп, уларға:

– Ни өсөн һез икмәгегеҙ юклығы тураһында һөйләшәһегеҙ? – тине. – Һаман аңығыҙға барып етмәйме, бер нимә лә аңламайһығыҙмы? Күңелдәрегез бөтөнләйгә катып калғанмы ни? ¹⁸ Күзҙәрегез булып та, күрмәйһегеҙме? Колактарығыҙ булып та, ишетмәйһегеҙме? Хәтерләмәйһегеҙме ни? ¹⁹ Мин биш икмәкте биш мең кешегә бүлгеләп биргәндә, калған һыныктарҙан һез нисә тулы кәрзин йыйып алдығыҙ?

– Ун ике, – тинеләр Уға.

20 – Ә инде ете икмәкте дүрт меңгә бүлгәндә, калған һыныктарзан һез нисә тулы кәрзин йыйып алдығыз?

– Ете, – тип яуапланы тегеләр.

21 – Әле һаман да аңламайһығызмы? – тине Ғайса.

Ғайсаның Бейт-Сайдала һукырзы һауыжтырыуы

22 Бына улар Бейт-Сайдаға килде. Кешеләр бер һукырзы алып килделәр зә Ғайсаның уға кул тейзереуен үтенделәр. 23 Ғайса һукырзы етәкләп ауылдан алып сықты, күззәренә төкөрөгөн бөркөп, кулдарын куйзы.

– Берәй нимә күрәһеңме? – тип һораны.

24 – Кешеләрзе күрәм, – тине теге өскә карап. – Ағастарға окшағандар, тик йөрөйзәр.

25 Ғайса кулдарын уның күззәренә кабат куйып алғас, ул текләп караны ла, һауығып, бөтә нәмәне асык итеп күрзе.

26 Ғайса:

– Бар, ауылға инеп торма, – тип уны өйөнә кайтарып ебәрзе.

Петрустың Ғайсаны Мәсих тип тануы

(Маҫ 16:13-20; Лк 9:18-21)

27 Ғайса шәкерттәре менән Филиппус Кайсарейһы тирәһендә урынлашкан ауылдарға китте. Юлда барғанда Ул шәкерттәренән:

– Кешеләр Мине кем тип иҫәпләй? – тип һораны.

28 – Берәүзәр Һине Сумдырыусы Яхъя ти, икенселәре – Ильяс, ә кайһылары пәйғәмбәрзәрзең береһе тип уйлай, – тип яуап кайтарзылар.

29 – Ә һез Мине кем тип иҫәпләйһегез? – тип һораны Ғайса.

– Һин – Мәсих, – тине Петрус.

30 Ғайса Үзе тураһында бер кемгә лә һөйләмәскә кушты.

Ғайсаның үлеп тереләсәге һакында әйтәүе

(Маҫ 16:21-23; Лк 9:22)

31 Ғайса шәкерттәренә Әзәм Улының күп ғазаптар кисерәсәге, аһакалдар, баш каһиндар һәм канун белгестәре тарафынан кире кағыласағы һәм үлтереләсәге, ә өс көндән һуң тереләсәге тураһында аңлата башланы. 32 Был һакта Ул асыктан-асык һөйләне. Шул вақыт Петрус, Ғайсаны ситкәрәк алып китеп, Уға каршы төштө. 33 Әммә Ғайса шәкерттәренә боролоп караны ла Петрусты:

– Кит янымдан, Иблис! Һин Алла уйлағанса түгел, әзәмсә фекерләйһең, – тип тыйып куйзы.

34 Шәкерттәрен һәм һалықты сақырып, Ғайса былай тине:

– Әгәр берәй кеше Минең артымдан барырға теләһә, шул үз-үзенән ваз кичен һәм, үзенә аркысағын* йөкмәп, Миңә әйәрһен. 35 Кем үзенә йәнен һаклап калырға теләй, уны юғалтыр; әммә кем үзенә йәнен Минең һакыма һәм Һөйөнәслә Хәбәр һакына юғалта, уны һаклап калыр. 36 Әгәр кеше бөтөн донъяны казанып та, йәнен һәләк итһә, бынан уға ни файза? 37 Йәнен кайтарып алыр өсөн ул нимә түләй ала? 38 Иманһыз һәм гонаһлы был быуын алдында кем дә булһа Минән һәм Минең һүззәремдән ояла икән, Әзәм Улы ла, Атаһының балкып торған шөһрәте эсендә изге фәрештәләре менән килгәндә, ул кешенән оялыр.

9 1 – Һезгә һак һүз әйтәм, – тине Ғайса. – Бында баһып торған кешеләрзең кайһы берәүзәре, Алла Батшалығының көзрәт менән килеуен күргәнсе, үлем татымаһ.

Ғайсаның йөз-киәфәте үзгәрәүе

(Маҫ 17:1-13; Лк 9:28-36)

2 Алты көндән һуң Ғайса, Петрусты, Якупты һәм Яхъяны алып, бейек тауға

* 8:34 *Аркысак* – ул заманда кешеләрзе язалап үлтерәү өсөн кулланылған бер-береһенә тура мөйөшләп каһылған ике бүрәнә. Был яйланманы «тәре» тип тә атайзар.

менде. Улар унда үззәре генә ине. Җайса-ның киәфәте шәкерттәренә күз алдында үзгәрзе: ³ кеймдәре балкып, ер йөзөндә һис кем был тиклем ағарта алмаслык ап-ак төскә инде. ⁴ Уларзың каршыһында Ильяс менән Муса пәйғәмбәрзәр пәйзә булды. Улар Җайса менән һөйләшә ине. ⁵ Петрус Җайсаға:

– Остаз, беззең бында булыуыбыз кайһылай якшы! Өс сатыр қорайык: беренен – һиңә, беренен – Мусаға, беренен – Ильяска, – тине.

⁶ Был һүззәрзе ул нимә тип әйтергә белмәгәнлектән әйтте, сөнки улар өсөһә лә бик куржкайны. ⁷ Шул мәлдә болот килеп сығып, уларзы күлөгәһе менән қаплап алды. Болот эсенән: «Был – Минәң һөйөклә Улым, Уны тыңлағыз!» – тигән тауыш ишетелде. ⁸ Шәкерттәр қапыл тирә-яктарына қарап алдылар, әммә яндарында Җайсанан башка бер кемде лә күрмәнеләр.

⁹ Таузан төшкәндә Җайса уларға, Әзәм Улы үленән терелеп торғанға тиклем, әле күргәндәрен берәүгә лә һөйләмәскә кушты. ¹⁰ Улар был һүззәрзе күнелдәренә һалып куйзы, ләкин үз-ара: «Уның „үленән терелеп тороу“ тигәнә нимә аңлата икән?» – тип һөйләштеләр. ¹¹ Җайсанан иһә:

– Ниңә қанун белгестәре, тәүзә Ильяс килергә тейеш, тизәр? – тип һоранылар.

¹² – Ысынлап та, тәүзә Ильяс килеп, һәр нәмәне үз урынына қуясак, – тине Җайса. – Ни өсөн Изге Язмала, Әзәм Улына күп қазаптар күрергә, кәмһетелергә тура киләсәк, тип язылған һуң? ¹³ Ләкин Мин һезгә шуны әйтәм: Ильяс килде инде һәм, уның тураһында язылғанса, уға қарата нимә теләһәләр, шуны қылдылар.

Ен әйәләшкән малайзы һауықтырыу

(Маҗ 17:14-19; Лк 9:37-42)

¹⁴ Бүтән шәкерттәр янына әйләнәп қайтқас, бында күп халык йыйылғанын һәм қанун белгестәренәң улар менән бәхәсләшәп

торғанын күрзәләр. ¹⁵ Җайсаны күреү менән, бөтә халықтың иҗе китте, йүгереп килеп, Уны сәләмләнеләр. ¹⁶ Җайса шәкерттәренән:

– Улар менән нимә һақында бәхәсләшәһегез? – тип һораны.

¹⁷ Халык араһынан берәү:

– Остаз! Мин һиңә үземдең улымды алып килгәйнем. Эсенә яуыз рух әйәләшәп, баламды телһез итте. ¹⁸ Ен уны теләһә қайза әләктереп ала ла ергә бәрә. Малай, ауызынан күбек ағызып, тештәрен шығырзатып, тәне тартышып ката. Шәкерттәреңдән енде қыуып сығарузырын үтенгәйнем, булдыра алманылар, – тине.

¹⁹ – Әй, иманһыз быуын! – тине Җайса уларға. – Миңә һеззең менән тағы күпме булырға ла күпме түзәргә? Килтерегез малайзы Минәң яныма!

²⁰ Баланы алып килделәр. Җайсаны күреү менән, яуыз рух малайзың тәнән дер һелкетә башланы. Бала, ергә йығылып, ауызынан күбек ағыза-ағыза тәгәрләй башланы. ²¹ Җайса малайзың атаһынан:

– Ул был хәлгә күптән тарынымы? – тип һораны.

– Бала сағынан шулай, – тип яуап бирзе атаһы. – ²² Яуыз рух, уны һәләк итергә тырышып, йыш қына әле утқа, әле һыуға ташланы. Қулыңдан килһә, ярзам ит, қызған беззе!

²³ – «Қулыңдан килһә»? Был ни тигән һүз ул? Ышанысы булған кешегә барыһы ла мөмкин, – тине Җайса.

²⁴ Малайзың атаһы шунда ук қысқырып ебәрзе:

– Ышанам! Әммә ышанысым аз, уны нығытырға ярзам ит миңә!

²⁵ Халықтың йүгерә-атлай йыйылыуын күргән Җайса яуыз рухқа:

– Телһезлек һәм һаңғыраулық рухы! Мин һиңә бойорам: баланың эсенән сықта бүтән инмә! – тине.

²⁶ Яуыз рух, малайзың тәнән бик нык тартыштырып, һөрәнләп килеп сықты.

Малай үлгәндәй булды. Шунлыктан күптәр уны «үлде» тине. ²⁷ Ғайса кулынан тотоп торғозғас, малай аяғына басты.

²⁸ Ғайса өйгә инде. Шәкерттәре Уның менән үззәре генә калғас:

– Ни өсөн без уны кыуып сығара алмамык икән? – тип һоранылар.

²⁹ – Бындай ендәрзә бары тик доға менән* генә кыуып сығарып була, бүтән төрлө юлы юк, – тине Ғайса.

Ғайсаның үлеп тереләсәге тураһында кабат әйтеүе

(Маҫ 17:22-23; Лк 9:43-45)

³⁰ Бынан киткәс, улар Галилея ере аша үттә. Ғайса был хакта бер кемдең дә беләүен теләмәне, ³¹ сөнки Үзенең шәкерттәрен аң-белемгә өйрәтеү менән мәшғүл ине.

– Әзәм Улы кешеләр кулына тотоп биреләсәк һәм үлтереләсәк. Әммә үлтерелгәндән һуң өс көн үткәс, терелеп торасак, – тине Ул.

³² Шәкерттәре был һүззәрзең айышына төшөнмәне, әммә Унан һорарға курктылар.

Кем иң бөйөгө?

(Маҫ 18:1-5; Лк 9:46-48)

³³ Улар Капернаумға әйләнәп килде. Өйгә ингәс, Ғайса шәкерттәренән:

– Юлда сакта һез нимә тураһында һөйләштегез? – тип һораны.

³⁴ Тегеләр өндәшмәне, сөнки юл буйына араларында кем иң бөйөгө тип бәхәсләшәп килгәйнеләр. ³⁵ Ғайса, ултырғас, ун ике шәкерттен янына сакырып:

– Кем беренсе булырға теләй, шул иң һуңғыһы булһын һәм бөтәһенә лә хезмәт итһен, – тине.

³⁶ Ул бер баланы алып уларҙың уртаһына бастырҙы ла, уны косаклап, шәкерттәренә:

³⁷ – Ошондай балаларҙың беренен кем Минең хакыма кабул итә, шул Мине лә кабул итә. Ә Мине кабул иткән кеше Мине түгел, ә Мине Ебәргәнде кабул итә, – тине.

«Кем безгә каршы түгел, шул безең яклы»

(Маҫ 10:42; 18:8-9; Лк 9:49-50; 17:1-2)

³⁸ – Остаз, – тине Яхъя, – без бер кешенең Һинең исеменән ендәрзә кыуып сығарғанын күрзек. Безең менән йөрөмәгәнгә, без уны тыйзык.

³⁹ Ғайса былай яуап бирзе:

– Тыймағыз уны. Минең исеменән мөғжизәлә эш кыла алған кеше Минең хакта яман һүз һөйләмәс. ⁴⁰ Кем безгә каршы түгел, шул безең яклы. ⁴¹ Кем Мәсихтеке булғанығыз өсөн һезгә бер сеүәтә һыу эсерә, хак һүз әйтәм: шул үз әжеренән мөхрүм калмаясак.

⁴² Әммә Миңә ышанған бынау кесе йәндәрзән берәйһен юлдан яззырған кешене, муйынына тирмән ташы асып диңгезгә ташлаһалар, уның өсөн хәйерлерәк булыр ине. ⁴³⁻⁴⁴ Әгәр зә кулың һине гонаһка котортһа, уны кыркып ташла! Ике куллы булып йәһәннәмгә, һүнмәс утка барыуға карағанда, мөңгелек тормошқа сулак килеш инеүең хәйерлерәк*. ⁴⁵⁻⁴⁶ Әгәр зә аяғың һине гонаһка котортһа, уны кыркып ташла! Ике аяклы булып йәһәннәмгә ырғытылғанға карағанда, мөңгелек тормошқа аһнак килеш инеүең хәйерлерәк*. ⁴⁷ Әгәр зә күзең гонаһка котортһа, уны һурып алып ташла! Ике күзең менән йәһәннәмгә ырғытылыуға карағанда, һыңар күзле килеш Алла Батшалығына инеүең хәйерлерәк. ⁴⁸ Йәһәннәмдә кешеләрзә кимереүсе корттар үлмәй һәм ут һүнмәй. ⁴⁹ Һәр кем ут менән «тозланыр»*.

* 9:29 Кайһы бер боронғо кулъязмаларза: «...бары тик доға һәм ураза менән генә...» тиелгән.

* 9:43-44 Кайһы бер боронғо кулъязмаларза 44-се, 46-сы аяттар за бар: «Унда корттар үлмәй һәм ут һүнмәй».

* 9:45-46 43-сө аяттың искәрмәһен карағыз.

* 9:49 Кайһы бер боронғо кулъязмаларза «һәр корбан тоз менән тозланыр» тигән һүззәр зә бар.

⁵⁰ Тоз – якшы нәмә, ә тоз тозһозланһа, уның тәмен нисек кайтарырһығыз? Тоз һеззәң үзегеззә булһын һәм бер-береgez менән татыу булығыз.

Ир менән катындың айырылышыуы тураһында

(Маҫ 19:1-9)

10 ¹ Ғайса, бынан киткәс, Йәһүзиәгә һәм Иордан аръяғындағы ерзәргә йүнәлде. Йәнә янына халык йыйылды һәм Ул, ғәзәттәгесә, уларға аң-белем бирзе. ² Фарисейзар килеп, Уны һынар өсөн:

– Ир кешегә катынын айырырға рөхсәт ителәме? – тип һоранылар.

³ – Муса һезгә нимә кушкан һуң? – тине Ғайса.

⁴ – Муса ир кешегә, айырылышыу кағызы язып, катынын айырырға рөхсәт иткән, – тине фарисейзар.

⁵ – Ул был бойорокто таш йөрәкле булғанығызға күрә язған, – тине Ғайса. – ⁶ Тәүзән үк, бөтә нәмәне бар иткәндә, Алла «уларзы ир-ат һәм катын-кыз итеп яратты». ⁷ «Шуға күрә ир кеше, атаһы менән әсәһен қалдырып, катынына кушылыр ⁸ һәм икеһе бер тән булырзар». Тимәк, улар инде икәү түгел, ә бер бөтөн. ⁹ Шулай булғас, Алла бергә кушқанды кеше айырмаһын.

¹⁰ Өйзә сакта шәкерттәре был хакта Ғайсанан кабат һораны.

¹¹ – Катынын айырып, башкаға өйләнгән ир катынына карата зина қыла, – тине Ғайса. – ¹² Иренән айырылып, башкаға кейәүгә сыққан катын да зина қыла.

Ғайсаның балаларға биргән фатихаһы

(Маҫ 19:13-15; Лк 18:15-17)

¹³ Кағылып, Үз фатихаһын бирһен өсөн, Ғайса янына балаларын алып килделәр, шәкерттәре иһә, уларзы шелтәләп, үткәрмәне.

¹⁴ Быны күргән Ғайса асыуланды:

– Балаларзы Минең яныма үткәрегез, уларға камасауламағыз! Алла Батшалығы – ошондайзарзыкы. ¹⁵ Һезгә хак һүз әйтәм: кем Алла Батшалығын балалар һымак кабул итмәй, шул унда инмәйәсәк.

¹⁶ Ул балаларзы косақланы ла, кулдарын куйып, фатихаһын бирзе.

Байлык һәм котжарылыу

(Маҫ 19:16-30; Лк 18:18-30)

¹⁷ Ғайса юлға сыққанда янына бер кеше йүгереп килде лә, Уның алдында тубыкланып:

– Игелекле Остаз, мәңгелек тормошто мираҫ итеп алыр өсөн миңә нимә эшләргә кәрәк? – тип һораны.

¹⁸ – Ниңә һин Мине игелекле тип атайһың? – тине Ғайса. – Алланан башка бер кем дә игелекле түгел. ¹⁹ Һин Уның бойороктарын беләһең: «Кеше үлтермә, зина қылма, урлашма, ялған шаһитлык итмә, алдашма, атайың менән әсәйеңде хөрмәт ит».

²⁰ – Остаз, мин быларзың бөтәһен дә йәш сағымдан ук үтәп киләм, – тине теге.

²¹ Ғайса уға яратып қараны ла:

– Һиңә бер генә нәмә етмәй. Бар, булған мөлкәтеңде һат та фәкирзәргә өләш. Шулай эшләһең, күктәге хазинаға әйә булырһың. Шунан кил дә Миңә әйәр, – тине.

²² Теге кеше, был һүззәрәнә кайғыға төшөп, китеп барзы: ул бик бай ине.

²³ Ғайса тирә-яғына қараш ташланы ла шәкерттәренә:

– Байлығы булған кешеләргә Алла Батшалығына инеү ни тиклем қыйын! – тине.

²⁴ Уның был һүззәрәнә шәкерттәр бик нык ғәжәпләнде.

– Әй, балаларым, Алла Батшалығына инеү шул тиклем қыйын! – тип кабатланы Ғайса. – ²⁵ Бай кешегә Алла Батшалығына инеүгә қарағанда, дөйәгә энә күзәүе аша үтеү еңелерәк.

²⁶ Улар, бик нык аптырап, үз-ара:

– Улай булғас, кем генә котола алып һуң? – тип һөйләштеләр.

²⁷ Ғайса уларға ҡарап:

– Кешеләр өсөн был мөмкин түгел, ләкин Алла өсөн бөтәһе лә мөмкин, – тине.

²⁸ Шунда Петрус:

– Бына без, бөтә нәмәбеҙҙе ҡалдырып, һиңә эйәрҙек, – тине.

²⁹ – Һезгә хак һүз әйтәм, – тип яуапланы Ғайса. – Йортон, ағай-энеләрен, апай-һеңләләрен, ата-әсәһен, балаларын йә басыуҙарын Минең хакыма һәм Һөйөнөслө Хәбәр хакына ҡалдырып киткәндәр ³⁰ был тормошта йөз тапҡырға күберәк йорттар, ағай-әне, апай-һеңлә, әсәйҙәр, балалар, басыуҙар алып, тик быға өстәп әзәрлекләүҙәр ҙә алып. Ә киләсәк донъяла мәңгелек тормошка эйә булырҙар. ³¹ Әммә беренсе булғандарҙың күбеһе – һуңғы, һуңғылар беренсе булып.

Ғайсаның үлеп тереләсәге хақында өсөнсө тапҡыр әйтте

(Маҫ 20:17-19; Лк 18:31-33)

³² Улар Йәрүсәлимгә китеп бара ине. Ғайса шом баҫқан шәкерттәренең алдынан атланы, уларҙың артынан гәжәпкә ҡалған халыҡ эйәрҙе. Ғайса, ун ике шәкертен ҡабаттан ситкә алып китеп, Үзенә башына төшәсәк хәлдәр хақында һөйләй башланы:

³³ – Әле без Йәрүсәлимгә китеп барабыҙ. Унда Әзәм Улы баш ҡаһиндар һәм ҡанун белгестәре ҡулына тотоп биреләсәк. Уны, үлемгә хөкөм итеп, мәжүсизәр ҡулына тапшырырҙар. ³⁴ Тегеләр Әзәм Улын мысҡыллар, өстөнә төкөрөр, ҡамсылар һәм үлтерер. Ләкин өс көндән Ул терелеп торор.

Якуп менән Яхъяның үтенесе

(Маҫ 20:20-28; Лк 22:24-27)

³⁵ Уның янына Зәбәзәйостың улдары Якуп менән Яхъя килде.

– Остаз, теләгебеҙҙе үтәһәң ине, – тине улар.

³⁶ – Һезҙең өсөн нимә эшләүемде теләйһегеҙ?

³⁷ Улар былай тип яуап бирҙе:

– Һин шөһрәткә өлгәшкәс, безҙе Үзең менән йәнәшә ултыртыһаң ине: беребеҙҙе – уң яғыңа, икенсебеҙҙе – һул яғыңа.

³⁸ – Һез нимә һорағанығыҙҙы аңламайһығыҙ, – тине Ғайса. – Мин әсәсәк ғазап туштағынан һез ҙә әсә алырһығыҙмы йәки Мин сумдырылған кеүек сумдырыла алырһығыҙмы?

³⁹ – Алырбыҙ, – тип яуап бирҙе улар.

– Мин әсәсәк туштактан эсерһегеҙ, Мин сумдырылған кеүек һез ҙә сумдырылырһығыҙ. ⁴⁰ Ә инде уң яғымда йәки һул яғымда ултырырға рөхсәт биреү Минең ихтыярымда түгел. Был урындар кемдәргә әзерләнгән, шулар ултырасаҡ, – тине Ғайса уларға.

⁴¹ Был һөйләшеүҙе ишеткәс, ҡалған ун шәкерттең Якуп менән Яхъяға асыуҙары килде.

⁴² Ә Ғайса уларҙы сақырып былай тине:

– Беләһегеҙ бит: халыҡтарҙың етәкселәре тип һаналғандар улар өстөнөн һаҡимлыҡ итә, башлыҡтар ҙа уларға баш була. ⁴³ Ә һезҙең арала улай булмаһын! Арағыҙҙа кем бөйөк булырға теләй, шул башкаларға хеҙмәтсе булһын. ⁴⁴ Арағыҙҙа кем беренсе булырға теләй, шул һәммәгезгә ҡол булһын. ⁴⁵ Әзәм Улы ла бит Үзенә хеҙмәт иттерер өсөн килмәне. Үзе хеҙмәт итергә һәм, Үзенә йәнә физика кылып, күптәрҙе азат итергә килде.

Ғайсаның һуҡыр Бартимайҙы һауықтырыуы

(Маҫ 20:29-34; Лк 18:35-43)

⁴⁶ Улар Йерихо ҡалаһына килде. Ғайса шәкерттәре һәм күп һанлы халыҡ менән Йерихонан сығып барғанда, юл ситендә Бартимай (йәки Тимай улы) тигән һуҡыр хәйерсе ултыра ине. ⁴⁷ Үтеп барыусының назаралы Ғайса икәнән ишетеп, ул ҡысыҡра башланы:

– Дауыт Улы Ғайса, мине йәллә инде!

⁴⁸Күптәре уны әрләп, тыйырға тырышты, ләкин ул тағы ла көслөрәк итеп:

– Дауыт Улы, мине йәллә инде! – тип кабатланы.

⁴⁹Ғайса туктап:

– Сақырығыз уны! – тине.

– Куркма, тор, Ул һине сақыра, – тип һуқырға килеп әйттеләр.

⁵⁰Бартимай, өҫ кейемен сисеп ташлап, һикереп торзо ла Ғайса янына килде.

⁵¹– Һинең өсөн нимә эшләүемде теләйһең? – тип һораны Ғайса.

– Остаз, күззәрем күрһен ине! – тине һуқыр.

⁵²Ғайса уға:

– Бар, һине ышаныуың һауықтырзы, – тине.

Был кеше шунда ук күрә башланы һәм юл буйлап Ғайсаға әйәреп китте.

Тантаналы рәүештә Йәрүсәлимгә инеү

(Маҫ 21:1-9; Лк 19:28-38; Ях 12:12-15)

11 ¹Йәрүсәлимгә яқынлашып, Зәйтүн тауына, Бейт-Фәге һәм Бейт-Әниә ауылдарына етеп килгәндә, Ғайса ике шәкертен алдан ебәрҙе.

²Уларға:

– Каршылағы ауылға барығыз, – тине. – Унда инеү менән бәйзә торған, бығаса һис кем менмәгән йәш ишәкте күрерһегез. Уны ыскындырып, бында алып килегез. ³Әгәр зә берәйһе: «Һеҙ нимә эшләйһегез?» – тип һораһа, «Ул Хужаға кәрәк, Хужа уны тиз арала кайтарып бирер», – тип әйтегез.

⁴Шәкерттәре, урамда ишек төбөнә бәйләп куйылған йәш ишәкте табып, уны баузан ыскындыра башланылар. ⁵Шунда торған кешеләрҙең кайһы берәүҙәре уларҙан:

– Нимә эшләйһегез? Ишәкте ниңә баузан ыскындыраһығыз? – тип һораны.

⁶Шәкерттәр Ғайса кушканса яуап кайтарғас, тегеләр уларҙы тоткарламаны.

⁷Ишәкте Ғайса янына алып килеп, өҫ кейемдәрен уның өҫтөнә һалдылар. Ғайса ишәккә атланды. ⁸Кешеләрҙең күбеһе өҫ кейемдәрен сисеп юлға түшәне, башкалары иһә яландағы ағастарҙың ботактарын киҫеп һалды. ⁹Алдан барыусылар за, Уның артынан килеүселәр зә:

– Һосанна!*

Раббы исеме менән Килеүсе мөбәрәк булһын!

¹⁰ Атабыз Дауыттың яқынлашып килгән батшалығы мөбәрәк булһын!

Бейек күктәрҙә һосанна! –

тип кысқырзылар.

¹¹Ғайса, Йәрүсәлимгә инеп, Алла йортона йүнәлдә. Барыһын да карап сығккас, вақыт инде һуң булғанлыктан, ун ике шәкерте менән Бейт-Әниәгә китте.

Ғайсаның инжир ағасын карғауы

(Маҫ 21:18-22)

¹²Иртәгәһе көндө, Бейт-Әниәнән сығқан мөлдәрәндә, Ғайса асығкканын тойзо.

¹³Алышта япракка күмелеп ултырған инжир ағасын күреп, емеше булмаҫмы, тип уның янына килде, әммә япрактан башка бер нәмә лә тапманы: инжир вақыты етмәгәйне әле. ¹⁴Ғайса ағаска:

– Бынан ары емешәнде мәңге һис кем ашамаһын! – тине.

Шәкерттәре быны ишетеп торзо.

Алла йортон тазартыу

(Маҫ 21:12-16; Лк 19:45-47; Ях 2:13-16)

¹⁵Улар Йәрүсәлимгә килеп етте. Алла йортона инеү менән, Ғайса ундағы һатыусылар менән һатып алыусыларҙы кыуып сығарырға кереште, аҫса алмаштырыусыларҙың өҫтәлдәрен, күгәрсен һатыусыларҙың

* **11:9** Һосанна – йәһүд телендә һүзмә-һүз «Зинһар, коткар» тигәнде аңлата, Алланы данлау өсөн кулланыла.

11:9 Зәб 117:25-26.

ултырғыстарын аузарып ташланы. ¹⁶ Алла йорто аша бер нәмә лә алып үтергә рөхсәт итмәне. ¹⁷ Ғайса уларҙы аң-белемгә өйрәтте:

– Изге Язмала: «Минең Йортом бар халыктар өсөн доға кылыу йорто тип аталыр», – тип әйтелмәгәнме ни? Ә һез уны юл-баһарҙар ояһына әйләндергәнһегез! – тине.

¹⁸ Быны ишеткәс, баш кәһиндар һәм канун белгестәре Ғайсаны һәләк итеү әмәлен эзләне. Бөтә халыҡ Уның өйрәткәндәрен таң калып тыңлағанға күрә, Унан курктылар.

¹⁹ Кис еткәс, Ғайса шәкерттәре менән каланан сығып китте.

Короған инжир ағасынан алынған үрнәк

(Маҫ 21:20-22; 6:14)

²⁰ Икенсе көндө иртән инжир ағасы янынан үтеп барғанда, уның тамырына тиклем короғанын күрҙеләр. ²¹ Петрус иһә, кисәгә хәлдә хәтерләп, Ғайсаға:

– Остаз! Кара әле, Һин карғаған инжир ағасы короған, – тине.

²² Ғайса уларға былай яуап бирҙе:

– Аллаға ышанышығыҙ булһын! ²³ Һезгә хәк һүз әйтәм: әгәр зә кемдер бынау тауға: «Күтәрелеп, диңгезгә ташлан!» – тип әйтһә һәм күңеленән һүҙенең үтәләсегенә икеләнәһез ышанһа, теләге бойомға ашасак.

²⁴ Шуға күрә һезгә әйтәм: доға кылғанда ни һораһағыҙ за, алдым, тип ышанығыҙ – һәм һезгә бирелер. ²⁵⁻²⁶ Доға кылып торған сакта, берәһенә карата үпкәгез булһа, уны ғәфү итегез. Шул ваҡытта күктәге Атағыҙ за һезҙең насар ғәмәлдәрегезҙе ярлыкар*.

Ғайсаның вәкәләте тураһында һорау

(Маҫ 21:23-27; Лк 20:1-8)

²⁷ Улар тағы Йәрусәлимгә килделәр. Алла йортонда йөрөгән сағында, Ғайса янына

баш кәһиндар, канун белгестәре һәм акакалдар килеп:

²⁸ – Быларҙы Һин ниндәй вәкәләт менән эшләйһең? Быларҙы башкарырға кем Һиңә вәкәләт бирҙе? – тип һораны.

²⁹ – Мин һезгә бер һорау бирәм, – тине Ғайса. – Әгәр зә яуап кайтарһағыҙ, Мин дә быларҙы ниндәй вәкәләт менән башкарыуымды әйтермен. ³⁰ Яхъяның һыуға сумдырыу хоқуғы күктән инеме, әллә кешеләрҙәнме? Яуап бирегез әле Миңә!

³¹ Тегеләр үз-ара:

– Әгәр: «Күктән», – тиһәк, Ул: «Ниңә һуң һез уға ышанманығыҙ», – тип һораясак; ³² «Кешеләрҙән», – тип әйтергәме әллә? – тиештеләр.

Ләкин халықтан курктылар, сөнки бариһы ла Яхъяны ысынлап та пәйғәмбәр тип иҫәпләй ине.

³³ Шуға күрә Ғайсаға:

– Белмәйбез, – тип яуап кайтарҙылар.

– Улай булғас, Мин дә һезгә быларҙы ниндәй вәкәләт менән башкарыуымды әйтмәйем, – тине Ғайса.

Йөзөм үстереүселәр хакында кисса

(Маҫ 21:33-46; Лк 20:9-19)

12 ¹ Ғайса уларға киссалар менән һөйләй башланы:

– Бер кеше йөзөм баксаһы ултырткан. Уны койма менән уратып алған, йөзөм изеү өсөн һыжкыс казыған, карауыл манараһы төзөп куйған да, баксаны йөзөм үстереүселәргә куртымға биреп, ситкә сығып киткән. ² Емеш йыйыр ваҡыт еткәс, уңышынан үз өлөшөн алдырыр өсөн, хезмәтсәһен ебәргән. ³ Ә йөзөм үстереүселәр, хезмәтсәһен тотоп тукмап, буш кул менән кайтарған. ⁴ Хужа икенсе хезмәтсәһен ебәргән. Әммә быныһының башын

* 11:25-26 Кайһы бер боронго кулъязмаларҙа 26-сы аят та бар: «Ә инде ғәфү итмәһегез, күктәге Атағыҙ за һезҙең насар ғәмәлдәрегезҙе ярлыкамаҫ».

йәрәхәтлөгәндәр, мысқыл иткәндәр. ⁵Тағы беренен ебәргән – уныһын үлтергәндәр. Ул ебәргән башкалар менән дә шулай эшлөгәндәр: кайһыһын тукмағандар, кайһыһын үлтергәндәр. ⁶Хужа ахыр сиктә: «Улыма хөрмәт күрһәтерзәр», – тип уйлап, ғәзиз улын ебәргән. ⁷Әммә йөзөм үстереүселәр үз-ара: «Был – вариҫ бит. Әйзөгез, уны үлтерәйек тә, уға кала торған мираҫ безеке булып», – тиешкәндәр. ⁸Уны тотоп үлтергәндәр зә йөзөм баксаһынан тышка сығарып ташлағандар.

⁹Инде бакса хужаһы нимә эшләр? Ул, килеп, йөзөм үстереүселәрзә үлтерер, ә баксаны башкаларға бирер. ¹⁰Изге Язмала:

«Төзөүселәр яракһыз тип

ташлаған таш

иң мөһим мөйөш ташы булды.

¹¹ Был Раббы тарафынан эшләнде – күз алдыбыззағы ғәжәйеп хәл», – тигәнде лә укыманығызмы әллә?

¹²Киссаның үзәрә тураһында икәнән аңлап, йәһүд башлыҡтары Ғайсаны кулға алырға теләне, әммә халыктан куркты. Шунлыктан Уны калдырып, китеп барзылар.

Кайсарзыкы – кайсарға, Алланыкы – Аллаға

(Маҫ 22:15-22; Лк 20:20-26)

¹³Бәйләнерлек һүз әйтмәҫме тип, бер нисә фарисейзы һәм Хируд батша яклыларзы Ғайса янына ебәрзәләр. ¹⁴Улар килеп:

– Остаз, Һиниң тура һүзлә булыуыңды һәм бер кемдән дә куркмауыңды беләбез. Һин бер кемгә лә ярарға тырышмайһың, әммә, дөрөҫлөктән ситкә китмәйенсә, Алла юлына өйрәтәһең. Әйтсе, кайсарға* һалым түләү дөрөҫмә, әллә юкмы? Безгә түләргәме, юкмы? – тинеләр.

¹⁵Уларзың ике йөзлөлөгөн белеп, Ғайса:

– Һез ниңә Миңә тозақ кораһығыз? Миңә динар алып килеп күрһәтегез әле! – тине.

¹⁶Уға динар бирзәләр. Ғайса уларзан:

– Бында кемдең һүрәте төшөрөлгән һәм кемдең исеме язылған? – тип һораны.

– Кайсарзыкы, – тине тегеләр.

¹⁷– Кайсарзыкын – кайсарға, ә Алланыкын Аллаға бирегез, – тине Ғайса.

Ғайсаның яуабына уларзың һушы китте.

Үленән тереләү һаҡында һорау

(Маҫ 22:23-33; Лк 20:27-40)

¹⁸Саддукейзар* үленән тереләүзә инкар итә ине. Уларзың кайһы берөзәрә, Ғайса янына килеп, һорау бирзәләр:

¹⁹– Остаз, Муса канунда безгә: «Әгәр зә берөзәң туғаны балаһы булмайынса үлеп китеп, катыны яңғыз калһа, башка туғаны был тол катынды алһын, үлгән туғанының нәселен дауам итһен», – тип язып калдырған. ²⁰Ете бер туған булған. Беренсәһе өйләнгән һәм нәсел калдырмайынса үлеп киткән. ²¹Уның катынына икенсә туғаны өйләнгән һәм ул да бала күрмәйенсә үлгән. Өсөнсөһе менән дә тап шулай булған. ²²Ете бер туғандың береһе лә нәсел калдыра алмаған. Бөтәһенән азақ катын да вафат булған. ²³Үлеләр терелгән вақытта ул кайһыһының катыны буласаҡ? Етеһе лә уның ире булған бит!

²⁴– Яңылышаһығыз, – тине уларға Ғайса. – Беләһегезме ни өсөн? Сөнки һез Изге Язманы ла, Алланың көзрәтен дә белмәйһегез. ²⁵Үлгәндәр терелгәс, өйләнмәс тә, кеййүгә лә сыкмаҫ. Улар күктәге фәрештәләр кеүек булып. ²⁶Ә үлгәндәрзәң тереләүенә килгәндә, Муса китабының янып торған күгән кыуағы тураһындағы өзөгөндә Алланың уға: «Мин – Ибраһим Аллаһы, Исхак Аллаһы һәм Якуп Аллаһы», тигәнен укыманығызмы ни? ²⁷Алла – үлеләрзәң

* 12:14 *Кайсар* – боронғо Рим императорзарының рәсми атамаларының береһе.

* 12:18 *Саддукейзар* – боронғо йәһүдтәрзәң дини төркөмө.

түгел, тереләрҙең Аллаһы. Һеҙ бик нык яңылышаһығыҙ.

Иң мөһим бойороҡ

(Маҫ 22:34-40; Лк 10:25-28)

²⁸ Уларҙың бәхәсләшкәнән ишеткән һәм Ғайсаның саддукейҙарға яҡшы итеп яуап биргәнән күргән бер канун белгесе Уның янына килеп:

– Бөтә бойороҡтарҙың кайһыһы иң мөһиме? – тип һораны.

²⁹ – Беренсе бойороҡ, – тип яуапланы Ғайса, – «Тыңла, Израил! Раббы, Аллабыҙ безҙең – берҙән-бер Раббы! ³⁰ Аллаң Раббыны бөтә йөрөгөң, бөтә йөнөң, бөтә аҡылың һәм бөтә көсөң менән ярат». ³¹ Ә икенсене былай: «Якыныңды үҙеңдә яраткан кеүек ярат». Быларҙан да бөйөгөрөк бойороҡ юк.

³² – Яҡшы әйттең, Остаз, – тине канун белгесе. – «Алла берҙән-бер һәм Унан башка Алла юк», – тип дөрөҫ әйтәһең. ³³ «Уны бөтә йөрөгөң, бөтә аҡылың һәм бөтә көсөң менән яратыу» һәм «Якыныңды үҙеңдә яраткан кеүек яратыу» тоттош яндырылған һәм башка ҡорбандарҙың барыһынан да мөһимерәк.

³⁴ Канун белгесенең аҡыллы яуабына Ғайса:

– Һин Алла Батшалығынан йыраҡ түгел, – тине.

Бынан һуң бер кем дә Ғайсаға һорау бирергә базнат итмәне.

Мәсих кемдең Улы?

(Маҫ 22:41-46; Лк 20:41-44)

³⁵ Ул, Алла йортоңда аң-белем биреүен дауам итеп, былай тип һораны:

– Ни өсөн канун белгестәре Мәсихте Дауыт Улы тип әйтә? ³⁶ Изге Рух тәҫһире астында булып, Дауыт үзе үк:

«Раббы Хакимыма әйтте:

„Мин дошмандарыңды

аяктарың астына һалғанға тиклем, уң яғымда ултыр“», – тигән бит. ³⁷ Дауыт үзе Мәсихте Хакимым тип исемләй. Шулай булғас, Ул нисек Дауыттың Улы була ала?

Ике йөзлөлөктән киҫәтеү

(Маҫ 23:1-7; Лк 11:43-46; 20:45-47)

Күмәк халыҡ төркөмө Ғайсаны рәхәтләһең тип тыңланы.

³⁸ Ул Үзенең нәсихәтендә:

– Канун белгестәренән һаҡ булығыҙ. Улар озон кейемдәр кейеп йөрөүҙе, базар майҙандарында башлап сәләм биргәнде, ³⁹ ғибәҙәтханаларҙа дәрәжәле урындарҙа һәм табын түрөндә ултырыуҙы ярата. ⁴⁰ Улар тол катындарҙың йорттарын үзҙәренә ала, кешеләр күрһен тип, оҙаҡ итеп доға ҡыла. Ундайҙарҙы айырыуса каты хөкөм көтә, – тине.

Ярлы тол катындың саҙакаһы

(Лк 21:1-4)

⁴¹ Ғайса, саҙака һандығы алдында ултырған килеш, халықтың аҡса һалыуын күҙәттә. Байҙарҙың күбеһе мул итеп һалды.

⁴² Бына ярлы ғына бер тол катын килеп, ике вак аҡса (бер кодрант*) һалды.

⁴³ Ғайса, шәкерттәрен саҡырып, уларға: – Һеҙгә һаҡ һүҙ әйтәм: был ярлы тол катын саҙака һандығына бөтөнөнән дә күберәк һалды. ⁴⁴ Тегеләрҙең барыһы ла үзҙәренән артканды һалды, ә ул, ярлы булыуына ҡарамаһтан, үҙендә булғандың бөтөнөн – йәшәү өсөн кәрәк булғанын һалды, – тине.

Ахырызаман билдәләре

(Маҫ 24:1-22; Лк 21:5-24)

13 ¹ Ғайса Алла йортоңдан сығып барғанда, шәкерттәренең береһе:

– Остаз! Кара әле, һиндәй таштар, һиндәй күркәм биналар! – тип өндәште.

* **12:42** *Кодрант* – римлыларҙың аҡса берәмеге. 64 кодрант бер динарға тигеҙ булған.

2 – Бына был мөһабәт биналарзы күрәһеңме? – тине Ғайса. – Улар барыһы ла кыйраласак! Бында таш өстөндө таш калмаясак.

3 Ул Зәйтүн тауында, Алла йорто каршыһында ултырған сакта, Петрус, Якуп, Яхъя, Эндриас Уның менән айырым ғына калғас:

4 – Әйт әле безгә, һөйләгәндөрөң қасан булыр? Уларзың тиззән гәмәлгә ашасағын ниндәй билдәләр күрәһәтер? – тип һоранылар.

5 Ғайса һөйләй башланы:

– һак булығыз, берәйһе һеззе алдап куймаһын! 6 Күптәр: «Мин – Улмын», – тип Минең исемем менән килеп, бик күптәрзе юлдан яззырыр. 7 Якындағы һуғыш тауыштарын һәм алыстағы яу хәбәрзәрен ишеткәндө куркмағыз! Шулай булырға тейеш, ләкин был әле ахыры түгел. 8 Халык – халыкка һәм батшалык батшалыкка каршы күтәрелер, урыны-урыны менән ер тетрәп торор, аслык та булыр. Былар – тулғак то-тоу ғазаптарының башы ғына.

9 Һез иһә һак булығыз: һеззе хөкөмгә тапшырырзәр һәм ғибәзәтханаларза тукмарзәр. Шаһитлык қылыу өсөн, Минең аркала һеззе идарасылар, батшалар алдына бастырырзәр. 10 Әммә уға тиклем бөтә халыктарға Һөйөнөслө Хәбәр еткерелергә тейеш. 11 Һеззе хөкөмгә алып барғанда, нимә һөйләргә, тип алдан борсолмағыз: шул мәлдә телегезгә ни бирелһә, шуны һөйләгез. Сөнки һез түгел, һеззең урынға Изге Рух һөйләр.

12 Туған – туғанын, ата балаһын үлемгә тапшырыр. Балалар, ата-әсәләренә каршы сығып, уларға үлем килтерер. 13 Минең аркала бөтәһе лә һезгә нәфрәт менән карар. Ләкин азақка тиклем сызаған кеше котоласак.

14 Ә инде «ташландык хәлгә килтереүсе ерәнгес бер нәмәһең» тейеш булмаған урында тороуын үзегез күргәс (был һүзәрзе укыған кеше аңлаһын!), Йәһүзиәлә булғандар таузарға қашын. 15 Өй кыйығын-

да булғандар, берәй нәмә алыр өсөн асқа төшөп, вақытын әрәм итмәһен; 16 баһыуза булғандар иһә өс кейемен алырға тип өйөнә қайтмаһын. 17 Ул көндәрзә йөклө булған йәки имсәк балалы қатындарға қайғы! 18 Былар қышқа тап килмәһен, тип доға қылығыз. 19 Сөнки ул көндәрзә, Алла донъяны яратқандан алып бөгөнгө көнгә тиклем булмаған һәм бер қасан да булмаясак афәт килер. 20 Әгәр зә Раббы ул көндәрзе қышқартмаһа, һис кем исән қала алмақ ине. Ләкин Раббы Үзе һайлап алғандар хақына ул көндәрзе қышқартты.

21 Әгәр һезгә шул вақытта кемдер: «Қара, Мәсих бында!» йәки: «Ул ана унда!» – тиһә, ышанмағыз! 22 Сөнки ялған мәсихтәр һәм ялған пәйғәмбәрзәр баш қалқытыр. Улар, әгәр булдыра алһалар, һайлап алынғандарзы юлдан яззырыу өсөн төрлө хикмәттәр һәм мөгжизәләр күрәһәтер. 23 Шуға күрә һак булығыз – барыһын да Мин һезгә алдан әйттем.

Әзәм Улының қилеүе

(Мақ 24:27-31; Лк 21:25-28)

24 Ләкин ул көндәрзә, афәттән һуң, «қояш қарайыр, ай нурын сәсмәс, 25 күктән йондоззәр қойолор, күк көстәре тетрәр».

26 Шул мәлдә Әзәм Улының болоттарза бөйөк қозрәт һәм балқыш менән қилгәнен күрерзәр. 27 Шул вақыт Ул, фәрештәләрзе ебәрәп, ерзән дүрт тарафынан – ер ситенән алып күк ситенә тиклем – Үзе һайлаған дарзы йыйыр.

Инжир ағасынан ғибрәт алыу

(Мақ 24:32-35; Лк 21:29-33)

28 Инжир ағасынан ғибрәт алығыз. Уның ботактары бөрөлөнәп япрак ярған сакта, һез йәй яқынлашқанын беләһегез. 29 Шунның кеүек, быларзың гәмәлгә ашқанын күргәндә, Әзәм Улының яқында, ишек төбөндә

13:12 Мих 7:5-6.

13:14 Днл 9:27; 11:31; 12:11.

13:19 Днл 12:1.

13:24-25 Ишғ 13:10; Йои 2:10, 31.

13:26 Днл 7:13.

генә булғанын белерһегез. ³⁰Һезгә хак һүз әйтәм: быларзың барыһы ла әлеге быуын алмашынып өлгөрмәс әлек гәмәлгә ашыр.

³¹Күк менән ер юкка сығыр, әммә Минен һүззәрәм бер вақытта ла юкка сыкмаясақ.

³²Ул көндөң һәм ул сәғәттең қасан килерен бер кем белмәй: күктәге фәрештәләр зә, Атаның Улы ла. Был хакта бары тик Атағына белә.

³³Һак булығыз, уяу булығыз*! Һез бит ул вақыттың қасан етәсәген белмәйһегез.

³⁴Был сәфәргә сыққан кешегә окшаш. Ул үз өйөн хезмәтселәренә қалдырып, уларзың һәр қайһыһына тәғәйен эш кушып, қапка һаксыһына уяу торорға бойора.

³⁵Шуға күрә, уяу булығыз! Өй хужаһының қасан қайтырын белмәйһегез бит: кисме, төн уртаһындамы, тәүге әтәс қысқырғандамы, йәиһә иртәнсәкме.

³⁶Көтмәгәндә қайтып инеп, үзегеззе йоклап ятқан килеш күреп қалмаһын!

³⁷Һезгә әйткәндәрәмде бөтәһенә лә әйтәм: уяу булығыз!

Бейт-Әниәлә Ғайсаға май һөртөү

(Мақ 26:2-5; Лк 22:1-2; Ях 11:45-53)

14 ¹Ике көндөн һуң Котқарылыу һәм Сөсә икмәк байрамы булырға тейеш ине. Баш қаһиндар һәм қанун белгестәрә, Ғайсаны хәйлә менән қулға алып, үлтерәү әмәлен эзләне. ²«Тик быны байрам вақытында эшләмәйек, халық араһында фетнә килеп сықмаһын», – тине улар.

³Ғайса Бейт-Әниәлә махаулы Шимғонда ашта сакта, бик киммәтле хуш еслә саф нард* майы һалынған алебастр* һауыт тотоп, бер қатын килеп инде. Ул, һауытты ватып, майзы Ғайсаның башына койзо.

⁴Қайһы берәүзәр, асыуланып, бер-берәһенә:

– Ниңә был майзы шулай әрәм итергә?
⁵Уны өс йөззән ашыу динарға һатып, ақсаһын фәқирзәргә өләшергә булыр ине бит, – тиешеп, қатынды әрләй башланы.

⁶– Теймәгез уға, – тине Ғайса. – Ниңә уның хәтерен қалдыраһығыз? Минен өсөн яқшылық қылды бит ул. ⁷Фәқирзәр һәр вақыт һеззәң менән, теләгән мәлегеззә уларға яқшылық күрһәтә алаһығыз, Мин иһә янығызза гел булмам. ⁸Ул хәленән қилгәнде эшләне: Минен тәнемде алдан уқ майлап, ерләргә әзерләне. ⁹Һезгә хак һүз әйтәм: Һөйөнөслә Хәбәр донъяның қайһығына мөйөшөндә вәғәзләнмәһен, был қатынды ла искә алып, уның қылған әше хакында һөйләйәсәктәр.

Йәһүзәнең хыянаты

(Мақ 26:14-16; Лк 22:3-6)

¹⁰Шул осорза Йәһүзә Исқариот, ун ике шәкерттең берәһе, Ғайсаны баш қаһиндар қулына тапшырырға ниәтләп, улар янына китте. ¹¹Тегеләр быны ишетеп шатланды, уға ақса бирергә вәғәзә итте. Йәһүзә, Ғайсаны уларзың қулына тапшырыр өсөн, уңайлы мәл эзләй башланы.

Котқарылыу байрамы ашы

(Мақ 26:17-30; Лк 22:7-23)

¹²Сөсә икмәк байрамының Котқарылыу байрамы* бәрәсе салынған тәүге көнөндә шәкерттәрә Ғайсанан:

– Котқарылыу байрамы ашын қайза ашағың қилә? Бәз барып әзерләйек, – тип һоранылар.

¹³– Қалаға барығыз, – тине Ул ике шәкертенә. – Унда һезгә һыулы көршәк күтәргән кеше осрар, шуның артынан эйәрегез.

¹⁴Ул ингән өйзәң хужаһына: «Остазыбыз

* 13:33 Қайһы бер боронғо кулъязмаларза: «...уяу булығыз һәм доға қылығыз» тиелгән.

* 14:3 Нард – Ындостанда үсқан үсемлек.

* 14:3 Алебастр – көршәк яһауза қулланылған ақһыл-көрән төстәге йомшак таш.

* 14:12 Котқарылыу байрамында йәһүдтәрзәң Мысыр қоллоғонан қотолоуы хәтергә алына. Грек телендә был байрам «Пасха» тип атала.

хинэн: „Шәкерттәрем менән Коткарылыу байрамы ашын кайһы бүлмәлә ашармын икән?“ – тип һорарға кушты», – тип әйттегез. ¹⁵ Ул һезгә өскө катта йыһазландырылған, әзерләнгән зур бүлмәне күрһәтер, безгә ашты шунда яраштырығыз.

¹⁶ Шәкерттәр калаға китте һәм, бөтәһен дә Ғайса әйткәнсә табып, байрам ашы әзерләне.

¹⁷ Кис еткәс, Ғайса ун ике шәкерте менән килде. ¹⁸ Ашап ултырғанда Ул:

– Һезгә хак һүз әйтәм: арағыззан Минең менән бергә ашап ултырған береgez Миңә хыянат итәсәк, – тине.

¹⁹ Шәкерттәре, хәсрәткә төшөп, бер-бер артлы:

– Мин түгелдер бит? – тип һорай башланы.

²⁰ Ғайса уларға былай яуап бирзе:

– Ул ун икеgezзең береge – икмәген Минең менән бер һауытка манып ашаусы.

²¹ Әзәм Улы Изге Язмала язылғандағыса китә, әммә Әзәм Улына хыянат итәсәк кешегә кайғы! Әгәр зә тыумаған булһа, уның өсөн якшыраҡ булыр ине.

²² Ашаған сакта Ғайса қулына икмәк алып шөкөр итте лә, һындырып, шәкерттәренә өләште.

– Алығыз, был – Минең тәнем, – тине Ул.

²³ Шунан кәсә алды ла, шөкөр иткәндән һуң, уны шәкерттәренә бирзе. Барыһы ла шул кәсәнән эсте.

²⁴ – Был – Минең күптәр өсөн түгелә торған каным. Ул – Алланың кешеләр менән килешеуен раcлаусы кан. ²⁵ Һезгә хак һүз әйтәм: Алла Батшалығында яңы шарап эсер көн етмәй тороп, Мин инде йөзөм шарабы эсмәйәсәкмен, – тине Ғайса.

²⁶ Шөкөр мәзхиһен йырлағандан һуң, улар Зәйтүн тауына йүнәлде.

²⁷ – Һез бөтәgez зә Мине ташлаясақһығыз. Изге Язмала:

«Көтөүсене һәләк итермен, шунда һарықтар

таралышып бөтөр», –

тип язылған. ²⁸ Ләкин, үленән терелеп торғандан һуң, Мин Галилеяға һеззән алда барып етермен, – тине Ғайса.

²⁹ – Бөтәһе лә Һине ташлаһа ла, мин ташламайасақмын! – тине Петрус.

³⁰ – Һиңә хак һүз әйтәм: бөгөн төндә таң әтәсе ике тапқыр қысқырғансы, һин Мине өс тапқыр инқар итәсәкһең, – тине уға Ғайса.

³¹ Ләкин Петрус үз һүзәндә нық тороп: – Һинең менән бергә үлергә тура килһә лә, мин һинән ваз кисмәйәсәкмен! – тине. Шәкерттәренәң бөтәһе лә шулай тине.

Ғайсаның Ғеcшемани баксаһында доға қылығы

(Маc 26:36-46; Лк 22:39-46)

³² Улар Ғеcшемани тигән урынға килде. Унда Ғайса шәкерттәренә:

– Мин доға қылғансы, һез ошонда ултырып тороғоз, – тине.

³³ Ул Үзе менән Петрусты, Якупты һәм Яхъяны алды. Уны дәһшәт һәм хәуеф солғап алды. ³⁴ Ғайса шәкерттәренә былай тине:

– Қуңелемде үлемесле қайғы баcты. Һез ошонда тороп тороғоз. Уяу булығыз!

³⁵ Ул ситкәрәк китте лә, ергә йөзтүбән ятып, былғазаплы сәғәт, мөмкин булһа, Мине урап үтһен ине, тип доға қыла башланы:

³⁶ – Абба*, Атам! Һинең өсөн мөмкин булмаған бер нәмә лә юк, былғазап туcтағын Минән үткәрәп ебәрсе! Шулай за Мин түгел, Һин теләгәнсә булһын.

³⁷ Ғайса, әйләнеп килеп, уларзың йоклап ятқанын күрзе.

– Шимғон, йоклап ятаһыңмы? Бер генә сәғәт тә уяу ултыра алманыңмы ни? – тине Ул Петруска. – ³⁸ Уяу булығыз, һынауға

* 14:36 Абба – арами телендә «Атай» тигән мәғәнәлә.

дусар булмаҫ өсөн, доға кылығыз. Рух кәүәтле, ә тән көшөз!

³⁹Ғайса тағы ситкә китте, шул ук һүззәр-зе әйтеп, доға кылды. ⁴⁰Ул, әйләнеп килеп, шәкерттәренә тағы йоклап ятканын күрзе. Уларзың күззәрен йоко баҫкайны. Улар Ғайсаға ни әйтергә лә белмәне. ⁴¹Өсөнсө тапкыр әйләнеп килгәс, уларға:

– Һез һаман йоклап ятаһығызмы, ял итәһегезме? Етте! Вақыт килде: бына Әзәм Улы гонаһлылар кулына тотоп биреләсәк. ⁴²Тороғоз, китәйек! Ана, Миңә хыянат итеүсе килә, – тине.

Ғайсаны кулга алыу

(Маҫ 26:47-56; Лк 22:47-50; Ях 18:3-11)

⁴³Ул һүзен әйтеп тә бөтөрмәне, ун ике шәкерттең береһе – Йәһүзә килеп сықты. Уның менән бергә, кылыс-сукмарзәр күтәрәп, баш каһиндар, канун белгестәре һәм аһнакалдар ебәргән кешеләр бар ине. ⁴⁴Хыянатсы: «Мин кемде үбәм, шул Ғайса булыр. Уны тотоғоз за ышаныслы һак астында алып китегез», – тип әйтеп, улар менән алдан ук һүз куйышкайны. ⁴⁵Йәһүзә йәһәт кенә Ғайса янына килде лә:

– Остаз! – тип Уны үбеп алды.

⁴⁶Ғайсаны шунда ук тотоп, һак астына алдылар. ⁴⁷Ғайса эргәһендәгеләрзең береһе кылысын һурып сығарзы ла, иң баш каһиндың хезмәтсәһенә һелтәнеп, уның колагын сабып өззә.

⁴⁸– Һез ни өсөн Мине тоторға кылыс һәм сукмарзәр күтәрәп киләһегез? Юлбаҫармы ни Мин? ⁴⁹Көн һайын Алла йортонда арағызза булдым, аң-белем бирзем, ә һез Мине тотманығыз. Әммә әйзә Изге Язмаларза әйтелгәндәр гәмәлгә ашһын! – тине Ғайса.

⁵⁰Шул сак шәкерттәренә барыһы ла Уны ташлап касып бөттә.

⁵¹Яланғас тәнәнә япма бөркәнгән бер егет Ғайса артынан әйәрзе. Уны тотоп алдылар, ⁵²ләкин ул, япмаһын тегеләрзең кулында калдырып, яланғас хәлдә касып китте.

Ғайса Юғары кәңәшмә алдында

(Маҫ 26:57-68; Лк 22:54-55, 63-71;

Ях 18:12-13, 19-24)

⁵³Ғайсаны иң баш каһин алдына алып килделәр. Унда бөтә баш каһиндар, аһнакалдар һәм канун белгестәре йыйылды.

⁵⁴Петрус иһә, арттарак калып, иң баш каһиндың ихатаһына тиклем Ғайсаға әйәрәп барзы. Ул унда һаксылар менән бергә усақ янына ултырып йылына башланы. ⁵⁵Баш каһиндар һәм бөтә Юғары кәңәшмә, Ғайсаны үлем язаһына тарттыру өсөн, Уға каршы шаһитлык эзләне, ләкин таба алманы. ⁵⁶Күптәр Уға каршы ялған шаһитлык кылды, әммә уларзың дәлилдәре бер-береһенә тап килмәне. ⁵⁷Кайһы берәүзәр, Уға каршы ялған шаһитлык биреп:

⁵⁸– Без Уның: «Мин кеше кулы менән һалынған ошо Алла йортон емереп, өс көн эсендә кеше кулы менән һалынмаған башкаһын төзөрмөн», – тигәнән ишеттек, – тинеләр.

⁵⁹Ләкин уларзың был дәлилдәре лә бер-береһенә тап килмәне.

⁶⁰Шул мәлдә иң баш каһин уртаға сығып Ғайсанан:

– Һин быларзың гәйепләүенә бер нисек тә яуап кайтармайһыңмы ни? – тип һораны.

⁶¹Әммә Ғайса өндәшмәне, бер ни тип тә яуап кайтарманы. Иң баш каһин Унан тағы:

– Һин мөбәрәк Алланың Улы Мәсихме? – тип һораны.

⁶²– Әйе, Мин, – тине Ғайса. – Һез Әзәм Улының көзрәт Әйәһенәң уң яғында ултырғанын һәм күктәге болоттар араһында килгәнән күрәһегез!

⁶³Иң баш каһин кейемен йыртып ебәрзе:

– Безгә башка шаһиттарзың нимәгә кәрәге бар? ⁶⁴Уның Алланы хурлаған һүззәрен үзегез ишеттегез! Нимә уйлайһығыз был хакта?

Бөтәһе лә, Ул ғәйепле һәм үлергә тейеш, тигән фекер менән килеште. ⁶⁵ Кайһы бер рәүзәр Уға төкөрә, йөзөн каплап: «Әйзә пәйғәмбәрлек ит инде!» – тип йозроклай башланы. Шунан Уны һаксылар тукмарға тотондо.

Петрустың Ғайсаны инкар итеүе

(Маҫ 26:69-75; Лк 22:54-62;
Ях 18:15-18, 25-27)

⁶⁶ Был вақытта Петрус ашта, ихатала ине. Иң баш каһиндың хезмәтсе кыззанының береһе килде лә, ⁶⁷ усақ янында йылынып ултырған Петрусты күреп, уға текләп караны:

– Һин дә назаралы Ғайса менән булдың бит, – тине.

⁶⁸ Әммә Петрус:

– Мин бер ни зә белмәйем, һинең нимә һөйләгәнәнде аңламайым, – тип инкар итте лә ихатанан тышка ук сығып китте. Ошо мәлдә әтәс кыскырып ебәрзе.

⁶⁹ Хезмәтсе кыз уны тағы күреп калды һәм үз янында торғандарға:

– Был кеше – уларзың береһе, – тине.

⁷⁰ Петрус тағы ваз кисте. Бер азған шунда торғандар уға:

– Һин ысынлап та шуларзың береһе. Һин дә Галилеянан бит! – тинеләр.

⁷¹ Ә Петрус:

– Мин һез һөйләгән ул Кешене белмәйем! – тип ныкышып ант итә башланы.

⁷² Тап ошо вақытта әтәс икенсе тапкыр кыскырзы. Петрус, Ғайсаның: «Әтәс ике тапкыр кыскырғансы, һин Мине өс тапкыр инкар итәсәкһең», – тигән һүззәрен иҫенә төшөрөп, илап ебәрзе.

Ғайса Пилатос алдында

(Маҫ 27:1-2, 11-14; Лк 23:1-5;
Ях 18:28-38)

15 ¹ Иртән үк баш каһиндар менән ақһақалдар, канун белгестәре һәм бөтә Юғары кәңәшмә бергә йыйылышып

кәңәш корзолар за, Ғайсаны бәйләп, Пилатоска алып барып тапшырзылар.

² – Һин йәһүдтәр Батшаһымы? – тип һораны Унан Пилатос.

– Быны һин үзең әйттең, – тип яуаплаһы Ғайса.

³ Баш каһиндар Уны күп нәмәләргә ғәйепләне. ⁴ Пилатос Унан тағы:

– Бер нисек тә яуап кайтармайһыңмы ни? – тип һораны. – Кара, нисек ғәйепләйзәр Һине!

⁵ Ләкин Ғайса яуап итеп бер ни зә өндәшмәне. Быға Пилатос бик нык ғәжәпләнде.

Ғайсаны үлемгә хөкөм итеү

(Маҫ 27:15-26; Лк 23:13-25;
Ях 18:39–19:16)

⁶ Пилатос байрам айқанлы, халык һорауы буйынса, бер тоткондо азат итә торғайны. ⁷ Ул сақта ихтиһал вақытында кеше үлтергән фетнәселәр төрмәгә ябылғайны. Тоткондар араһында Бараббас тигән берәү бар ине. ⁸ Халык төркөмө, Пилатос янына килеп, уның ғәзәттәгесә эш итеүен һорай башланы.

⁹ – Һез йәһүдтәр Батшаһын азат итеүемде теләйһегезме? – тип һораны Пилатос уларған, ¹⁰ сөнки ул баш каһиндарзың Ғайсаны көнсөллөк арқаһында тотоп биргәнән белә ине. ¹¹ Әммә баш каһиндар, Ғайсаны түгел, Бараббасты азат итеүен талап итегез, тип халыкты котортоп куйғайны.

¹² – Ә һез йәһүдтәр Батшаһы тип атаған кешене нимә эшләтәйем? – тип һораны Пилатос йәнә.

¹³ – Уны аркысакка казаклат! – тип кыскырзылар.

¹⁴ – Ул һиндәй яуызлык эшләгән һуң? – тип һораны Пилатос.

Әммә улар тағы ла нығырак кыскыршыты:

– Уны аркысакка казаклат!

¹⁵ Пилатос, халыкка ярарға тырышып, Бараббасты азат итте, ә Ғайсаны,

камсылаткандан һуң, аркысакка казак-латыр өсөн тапшырзы.

Ғайсаны мысқыллау

(Маң 27:27-31; Ях 19:2-3)

¹⁶ Ғәскәризәр, Ғайсаны идарасы һарайының, йәғни преториумдың ихатаһына индереп, барлык ғәскәрзе шунда сакырзы. ¹⁷ Улар, Ғайсаның өстөнә куйы кызыл төстөгә ябынса, башына сәнскәк ботактарынан үрелгән таж кейзерзеләр зә:

¹⁸ – Йәшәһен йәһүдтәр Батшаһы! – тип сәләмләргә керештеләр.

¹⁹ Уның башына таяк менән һуғып, өстөнә төкөрзөләр, алдына тубыкланып, Уға баш әйзеләр. ²⁰ Шулай мысқыллағандан һуң, Ғайсаның өстөндөгә куйы кызыл ябынсаны систереп, Үзенең кейемдәрен кейзерзеләр зә аркысакка казакларға алып киттеләр.

Ғайсаны аркысакка казаклау

(Маң 27:32-34; Лк 23:26-31;
Ях 19:17)

²¹ Улар баһыузан қайтып килгән Курене кешеһе Шимғонды – Искәндәр менән Руфостың атаһын – Ғайсаның аркысағын күтәрәп барырға мәжбүр ителәр. ²² Ғайсаны Голгоһа тип аталған урынға алып килделәр. Голгоһа «Баш һөйәгә урыны» тип тәржемә ителә. ²³ Уға мирра* катыш шарап бирзеләр, ләкин Ул эсмәне. ²⁴ Унан һуң Ғайсаны аркысакка казакланылар һәм, кемгә нимә тейер, тип йәрәбә һалып, үз-ара Уның кейемдәрен бүлештеләр.

²⁵ Уны казаклағанда иртәнгә сәғәт туғыз ине. ²⁶ Ғайсаның ғәйебен күрһәткән был языуға «Йәһүдтәр Батшаһы» тип язылғайны. ²⁷⁻²⁸ Ғайса менән бергә ике юлбаһарзы ла – беренән Уның уң яғына, икенсенән һул яғына казакланылар*.

²⁹ Үтеп-һүтеп йөрөүселәр, баштарың сайкап, Уны мысқыл итеп:

– Әй һин, Алла йортон емереп, уны өс көндә яңынан Төзөүсе! ³⁰ Үзеңдә Үзең коткар, аркысактан төш! – тинеләр.

³¹ Шулай ук канун белгестәре менән баш каһиндар за, Ғайсаны мысқыллап, бер-беренә:

– Башкаларзы коткарзы, ә Үзен коткара алмай. ³² Мәсих, имеш, Исраил Батшаһы! Хәзер күз алдыбызға аркысактан төшһөн, ана шунда ғына без Уға ышанырбыз! – тинеләр.

Хатта Уның менән бергә казакланғандар за Уны мәсхәрә итте.

Ғайсаның үлеме

(Маң 27:45-56; Лк 23:44-49;
Ях 19:28-30)

³³ Көн үзәгендә бөтә ер йөзөн караңғылык каплап алды һәм ул көндөзгә сәғәт өскә тиклем дауам итте. ³⁴ Ә сәғәт өстә Ғайса көслә тауыш менән:

– Элои, Элои, лема сабахһани? – тип кысқырып ебәрзе. Был «Аллам, Алла! Ниңә һин Мине ташланың?» тигәнде аңлата.

³⁵ Бында тороусыларзың қайһы берзәре, Уның һүззәрен ишетеп:

– Ана, Ильясты сакыра! – тиеште. ³⁶ Ә береһе, йүгереп килеп, һыу һендергесте әсе шарапка манды ла, уны таякка элөп, Ғайсаға эсергә бирзе.

– Туктағыз! Әйзә қарайык: Ильяс Уны аркысактан төшөрөргә килерме икән? – тине.

³⁷ Ғайса көслә тауыш менән кысқырып ебәрзе лә йән бирзе. ³⁸ Алла йортондағы пәрзә өстән аһа тиклем урталай йыртылып төштө. ³⁹ Аркысак каршыһында торған йөз башы, Ғайсаның шулай йән биреуен күргәс:

* 15:23 *Мирра* – ауыртыузы баһыу өсөн кулланылған, шифалы көскә эйә булған ысмала.

* 15:27-28 Қайһы бер боронғо кульһазмаларға 28-се аят та бар: «Шулай Изге Яһмала әйтелгәндәр ғәмәлгә ашты: „Ул енәйәтселәр менән тиң һаналды“».

– Был Кеше ысынлап та Алла Улы булган икән! – тине.

⁴⁰ Был хәлдәргә йырактан ғына катынкыззар за карап торзо. Улар араһында Магдала калаһынан Мәрийәм, шулай ук кесе Якуп менән Йосестың әсәһе Мәрийәм һәм Саломе ла бар ине. ⁴¹ Ғайса Галилеяла булған сакта, был катындар Уға әйрәп йөрөгәйне һәм хезмәт иткәйне. Уның менән бергә Йөрүсәлимгә килгән күп кенә бүтән катын-кыз за унда ине.

Ғайсаны кәбергә һалыу

(*Маҫ 27:57-61; Лк 23:50-56; Ях 19:38-42*)

⁴²⁻⁴³ Байрамға әзерлек көнө, йәғни шәмбе көнө алды ине. Кис етеп килгәндә Юғары кәңәшмәненең арзаклы ағзаһы, сығышы менән Аримаҫаянан булған Йософ – ул да Алла Батшалығы килеүен көтә ине – Пилатос янына базнат итеп инеп, Ғайсаның кәүзәһен алырға рөхсәт һораны. ⁴⁴ Пилатос Ғайсаның шулай тиз үлгәненә аптыраны. Йөз башын сақырып:

– Күптән үлдеме? – тип һораны. ⁴⁵ Йөз башы быны раҫлағас, Пилатос Йософка Ғайсаның кәүзәһен алырға рөхсәт итте. ⁴⁶ Йософ етен тукыма һатып алды, кәүзәне, аркысактан төшөрөп, уға ураны һәм таш каяла өңөп яһалған кәбергә алып барып һалды. Шунан ул кәбер ауызына бер таш терәп куйзы. ⁴⁷ Ә мағдалалы Мәрийәм менән Йосестың әсәһе Мәрийәм Ғайсаның кайза һалынғанын күзәтеп торзо.

Ғайсаның тереләүе

(*Маҫ 28:1-8; Лк 24:1-10; Ях 20:1-18*)

16 ¹ Шәмбе көнө уҙғас, мағдалалы Мәрийәм, Якуптың әсәһе Мәрийәм һәм Саломе, Ғайсаның кәүзәһен майлау өсөн хуш еҫле майзар һатып алды. ² Азнаның беренсе көнөндә иртән иртүк, кояш сығыу

менән, улар кәбер янына килде. ³ Юлда бер-беренә:

– Кәбер ауызына терәп куйылған ташты безгә кем шылдырып бирер икән? – тиештеләр.

⁴ Килеп еткәс, караһалар – таш ситкә аузарылған. Ә ул таш бик зур ине. ⁵ Кәбер эсенә инеү менән, уң якта ултырған ақ кейемле бер егетте күреп, коттары осто.

⁶ – Куркмағыз! – тине егет уларға. – Һез аркысакка казакланған назаралы Ғайсаны эзләйһегез. Ул терелде, Ул бында юк. Бына Ул ятқан урын. ⁷ Һез Уның шәкерттәренә һәм Петруска барып: «Ул һеззән алда Галилеяға бара. Үзә әйткәнсә, Уны шунда күрерһегез», – тип әйтегез.

⁸ Катындар, кәбер эсенән сыккас, аптыраузан калтырана-калтырана тороп йүгерзеләр, һис кемгә бер ни әйтмәненләр, сөнки улар бик нык курккайны*.

Ғайсаның мағдалалы Мәрийәмгә күренәүе

⁹ Азнаның беренсе көнөндә, иртән иртүк, терелеп торғас, Ғайса иң тәүзә мағдалалы Мәрийәмгә күренде. Ул был катындың эсенән ете енде кыуып сығарғайны. ¹⁰ Мәрийәм Ғайсаны күреүе тураһында элек Уның менән бергә булғандарға хәбәр итте. Улар, хәсрәткә төшөп, илайзар ине, ¹¹ Ғайсаның тере булыуын һәм Мәрийәмдең Уны күреүен ишәтһәләр зә, ышанманылар.

¹² Бынан һуң Ғайса ауылға китеп барған ике шәкертенә башка киәфәттә күренде. ¹³ Улар, кире кайтып, был турала бүтәндәргә хәбәр итте, ләкин уларға ла ышанманылар.

¹⁴ Ниһайәт, Ғайса ашап ултырған ун бер шәкертенә күренде. Уларзы ышанмағандары, таш йөрәкле булғандары өсөн шәлтәләне, сөнки улар үленән терелеп торған Ғайсаны күргән кешеләргә ышанмағайны.

* **16:8** Иң боронғо кульязмаларза 9-20-се аяттар юк, әммә был аяттар элекке вақыттарзан китаптың шикһез өлөшө һанала.

Ғайсаның шәкерттәренә йомошо

(Маҫ 28:18-20; Лк 24:36-53;

Ях 20:19-23; Ғмл 1:7-12)

¹⁵Ғайса уларға:

– Барығыз, донъяның һәр тарафына юл-ланығыз, бөтә йән эйәләренә лә һөйөнөслә Хәбәрзе вәғәзләгез. ¹⁶Иманға килеп, һыуға сумдырылыу йолаһын үтәгән кеше котка-рыласак, ә ышанмағандар хөкөм ителәсәк.

¹⁷Иманға килгәндәрзе ошо билдәләр оҙа-тып йөрөр: улар, Минең исемемде әйтеп,

ендәрзе кыуып сығарыр, яңы телдәрзә һөйләшер, ¹⁸кулдарына йылан алһалар за, ағыулы нәмә эшәләр зә, зарар күрмәстәр; ауырыу кешеләргә кулдарын куйһалар, улар һауығыр.

¹⁹Шулай тигәндән һуң, РаббыҒайса күккә алынып, Алланың уң яғына ултырзы. ²⁰Ә шәкерттәре, юлға сығып, бөтә ерзә һөйөнөслә Хәбәрзе вәғәзләп йөрөнө. Раббы уларға ярзам итеп торзо, һөйләгәндәрен илаһи билдәләр менән раҫланы.

Лукас бәйән иткән Һөйөнөслө Хәбәр

Традицияға ярашлы, был китаптың авторы – Лукас, илсе Паулустың юлдаштарының береһе, һөнәре буйынса табиб. Ул Ғайсаға бәйле төп вакиғаларға шаһит булмаған, хатта Исраил халқы вәкиле лә түгел. Әммә ул шаһиттарҙан Ғайса Мәсихтең тормошо һәм эш-ғәмәлдәре тураһында айырыуса төпсөрлөп һораша, бик күп мәғлүмәт туплай. Үҙенең Һөйөнөслө Хәбәрен ул, Мағсайос кеүек, Маркустан һуң яза. Ғайсаның тормошон шул замандағы тарихи вакиғалар менән бәйләп, мәсихселәр диненең нығлы тарихи нигезен билдәләй.

Лукас әзәби грек телен аңлаган төрлө милләт кешеләренә мөрәжғәт итә, үзе был телде үтә лә яҡшы белә. Ул Иҫке Ғәһедтәге Зәбүр йырҙарына окшаш илһамлы дан йырҙарын бирә (1-се бүлектә), улар, Иҫке Ғәһедтән алынған өзөмтәләрҙе һанамағанда, Һөйөнөслө Хәбәр китаптарындағы берҙән-бер шиғри текст булып тора. Ғайса һөйләгән киссаларҙы тәфсирләп һәм ентекләп һөйләүгә Лукас айырыуса иғтибар бүлә, уның китабында киссалар киң әзәби хикәйәгә әүерелә (айырыуса 14–16-сы бүлектәр), Ғайсаның Йәрүсәлимгә барған юлы тураһында ла был китаптың ун бүлегендә хикәйәләй (9:51–19:27).

Лукас шулай ук Алланың фәкирҙәр һәм кәмһетелгәндәр тураһындағы хәстәрлегенә, Ғайса Мәсихкә хезмәт иткән катын-кыҙҙарға, Алла Батшалығына бөтә халыктарҙың да инеү мөмкинлегенә айырым иғтибар бирә.

«Илселәрҙең ғәмәлдәре» китабының авторы ла Лукас. Был китабында ул Ғайсаның күккә олғашканынан һуң мәсихселекте таратыу, тәүге имандаштар берҙәмлектәренән тормошо тураһында бәйән итә.

1 ¹Арабыҙҙа булып уҙған вакиғаларҙы күптәр хикәйәләй башланы. ² Был хәлдәрҙе улар тәүге көндәрҙән үк үз күҙҙәре менән күргән һәм Алланың һүҙен иғлан итеп йөрөгән һүҙ хезмәтселәренең һөйләгәндәренә таянып яҙҙы. ³ Шуға күрә мин дә, хөрмәтле Теофилос, бөтәһен дә баштан алып ентекләп өйрәнгәндән һуң, эзмә-эзлекле итеп бәйән итергә булдым. ⁴ Был һиңә өйрәтелгән белемдең дөрөҫлөгөн күрһәтер.

Сумдырыусы Яхъяның тыуасағы тураһындағы хәбәр

⁵ Йәһүзиәлә, Һируд батша заманында, каһиндарҙың Авияһ төркөмөнән Зәкәрьяһ исемле бер каһин йәшәй ине. Уның Әлисабет исемле катыны ла шулай ук Һарун каһиндың нәселенән булды. ⁶ Улар икеһе лә, Раббының бойороктарын да, Ул кушкан башка күрһәтмәләрҙең барыһын да теүәл үтәп, Алла алдында тәкүә һаналды. ⁷ Әлисабеттың түлһезлеге аркаһында

уларзың балалары булманы. Улар икеһе лә оло йәштә ине инде.

⁸ Бер вақыт, Зәкәрьяһ үз төркөмөнөн сираты буйынса Алла йортоңда каһин хезмәтен башкарғанда, ⁹ каһиндар араһындағы ғәзәткә таянып, йәрәбә һалынды. Раббы йортона инеп, хуш есле сайыр яндырыу йолаһын башкарыу Зәкәрьяһка төштө. ¹⁰ Ул хуш есле сайыр яндырған сакта, халык Алла йортоңоң тыш яғында тороп доға кылды. ¹¹ Шул вақыт Зәкәрьяһ алдында, хуш ес төтәсләгес корбан усағының уң яғында, Раббының фәрештәһе пәйзә булды. ¹² Уны күргәс, Зәкәрьяһ каушап калды һәм уны куркыу солғап алды. ¹³ Фәрештә уға былай тине:

– Куркма, Зәкәрьяһ! Һинең доғаң ишетелде, катының Әлисабет һинә ир бала табыр, уға Яхъя тип исем куш. ¹⁴ Йөрәген һөйөнөс һәм шатлык менән тулыр, күптәр уның тыуыуына кыуаныр. ¹⁵ Ул Раббы алдында бөйөк булыр, шарап һәм иҗерткес эсемлектәр эсмәс, әсәһенең карынында ятканда ук Изге Рух менән һуғарылыр. ¹⁶ Ул Исраил халкының күбәһен Раббыға, үззәренең Аллаһына, кире кайтарыр. ¹⁷ Ильястыкы кеүек үк рухка һәм көзрәткә эйә булып, Раббының алдынан барыр. Атай-зарзың йөрәген балаларына табан борор, Аллаға буйһонмаусыларзы, фекерзәрен үзгәрттереп, тәкүә кешеләрзәң юлына борор һәм, шулай итеп, халыкты Раббының килеүенә әзерләр.

¹⁸ Зәкәрьяһ фәрештәнән:

– Мин бының шулай булырын нисек белә алам? – тип һораны. – Картмын бит инде, катыным да оло йәштә.

¹⁹ Фәрештә уға:

– Мин – Алла тәхете алдында тороусы Ябраил. Һинә ошо кыуаныслы хәбәрзә белдереү өсөн ебәрелдем. ²⁰ Әйткәндәрәм

үз мәлендә тормошқа ашасак, ә бына миңә ышанмағаның өсөн, һүззәрем бойомға ашқанға тиклем, һин телдән язырһың һәм һөйләшә алмашһың, – тип яуапланы.

²¹ Халык, Зәкәрьяһтың Алла йортоңда озақлауына аптырап, тышта көтөп торзо. ²² Ул иһә, Алла йортоңан сықкас, улар менән һөйләшә алманы. Халык уның Алла йортоңда илаһи күренмешкә тап булыуын аңланы. Зәкәрьяһ, телдән язып торғанлыктан, улар менән ым-ишара аша ғына аңлашырға мәжбүр булды.

²³ Хезмәт итеү көндәре тамамланғас, ул өйөнә кайтты. ²⁴ Күпмелер вақыттан һуң катыны Әлисабет ауырға калды, биш ай буйы өйөнән сықманы.

²⁵ – Раббы быны миңең турала хәстәрлек күреп әшләне, кешеләр алдындағы хурлығымды юйзы, – тине ул.

Ғайса Мәсихтең тыуасағы тураһындағы хәбәр

²⁶ Әлисабеттың ауырға калыуына алтынсы ай киткәс, Алла Ябраил фәрештәһе Галилея өлкәһендәге Назара калаһына, ²⁷ Мәрийәм исемле кыз янына ебәрзе. Мәрийәм Дауыт нәсәленән булған Йософ атлы ир менән йәрәшелгәйне. ²⁸ Фәрештә Мәрийәм янына килеп:

– Именлек һинә, Алланың мәрхәмәтен алыусы! Раббы һинең менән! – тип өндәште.

²⁹ Мәрийәм, был һүззәрзе ишеткәс, аптырап калды һәм уларзың мәғәнәһенә төшөнөргә тырышты. ³⁰ Фәрештә һүзен дауам итте:

– Куркма, Мәрийәм! Алла һинә мәрхәмәт күрһәтте. ³¹ Ауырға калырһың һәм Ул табырһың. Уға Ғайса* тип исем куш. ³² Ул бик бөйөк булыр һәм Юғарыларзан Юғарының Улы тип аталыр. Раббы Алла Уға боронғо бабаһы Дауыттың тәхетен

* **1:31** *Ғайса* – йәһүдсә «Йеһошуағ» – «Раббы коткара» тигән мәғәнәлә.

1:9 Сығ 30:9.
1:32 Ишғ 9:7.

1:17 Млх 4:6.

1:17 Ишғ 40:3.

1:17 Ишғ 40:3.

1:19 Днл 8:16; 9:21.

1:31 Ишғ 7:14.

бирер. ³³ Ул Якуп нәселе өстөнән мәңгелек батшалык итер һәм Уның батшалығының азағы булмаҫ.

³⁴ – Нисек инде, миңең ирзәр менән якын мөнәсәбәттә булғаным да юк бит? – тине Мәрийәм.

³⁵ – Һиңә Изге Рух төшөр һәм Юғарыларзан Юғары һине көзрәтенә күлгәһе менән солғап алып, шуның өсөн дә һин тыузырыр Бала изге булып һәм Алла Улы тип аталыр, – тип яуап бирзе уға фәрештә. – ³⁶ Бына Әлисабет туғаның да, ауырға кала алмай тип әйтһөләр зә, карт көнөндә ир балаға ауырға уззы, хәзер алтынсы айға китте. ³⁷ Сөнки Алла булдыра алмаҫлык бер нәмә лә юк.

³⁸ – Мин – Раббының хезмәтсеһе, нисек әйтһөң, шулай булһын! – тине Мәрийәм.

Шунан һуң фәрештә уның янынан китеп барзы.

Мәрийәмдең Әлисабет менән орашыуы

³⁹ Күп тә үтмәне, Мәрийәм ашығыс рәүештә таулы Йәһүзиәлә урынлашкан бер калаға китте. ⁴⁰ Унда Зәкәрьяһ йәшәй ине. Мәрийәм, уның өйөнә инеп, Әлисабет менән иҫәнләште. ⁴¹ Мәрийәмдең сәләмләүен ишеткәс, Әлисабеттың карынындағы балаһы тулғанып куйзы. Әлисабет Изге Рух менән һуғарылды.

⁴² – Катын-кыззар араһында һин иң фатихалыһы, һинең тыуасак балаң да фатихалы! – тип өндәште Әлисабет көслө тауыш менән. – ⁴³ Кайзан килә миңә бындай хөрмәт – Хакимымдың әсәһе үзе яныма килгән! ⁴⁴ Һинең сәләмләүенде ишетеүгә, карынымдағы балам да шатлығынан тулғанып куйзы. ⁴⁵ Һин бәхетле катын, сөнки Раббы тарафынан һиңә әйтелгән һүззәрзәң бойомға ашасағына ышанғанһың!

Мәрийәмдең мәзһиә һүззәре

- ⁴⁶ Мәрийәм былай тине:
– Күңелем миңең Раббыны данлай,
⁴⁷ рухым Алланы, Коткарыусымды уйлап шатлана,
⁴⁸ Ул Үзенең күндәм колона күз һалды. Бынан һуң барлык быуындар за миңе бәхетле тип атар,
⁴⁹ сөнки көзрәт Әйәһе миңең өсөн бөйөк эштәр кылды – Уның исеме мөкәддәс.
⁵⁰ Ул Үзенән курккандарға быуындан-быуынға шәфкәтен күрһәтә.
⁵¹ Ул Үзенең кулы менән бөйөк эштәр башкарзы, тәкәббер уйлыларзы кыуып таратты.
⁵² Ул хакимдарзы тәхәттәренән төшөрзә, түбәнһетелгәндәрзә күтәрзә.
⁵³ Астарзы ниғмәттәр менән туйындырзы, байзарзы буш кул ебәрзә.
⁵⁴⁻⁵⁵ Ата-бабаларыбызға биргән вәғәзәһе буйынса, Ибраһимға, уның нәселенә мәңгелеккә мәрхәмәтен күрһәтергә онотмайса Үзенең хезмәтсеһе Исраилға ярзам итте.
⁵⁶ Мәрийәм, өс айға якын Әлисабет янында булғандан һуң, өйөнә кайтты.

Сумдырыусы Яхъяның тыуыуы

- ⁵⁷ Әлисабеттың бала табыр вақыты етте, һәм ул ир бала тыузырзы. ⁵⁸ Күршеләре менән туғандары, Раббының Әлисабетка оло шәфкәт күрһәткәнен ишетеп, уның менән бергә кыуанды. ⁵⁹ Һигезенсе көндә улар баланы сөннәткә ултыртырға килде

1:33 1 Йыл 22:10; Днл 7:14.

1:46-47 1 Бат 2:1; Хав 3:18.

1:50 Сығ 20:6; Зәб 102:17.

1:53 1 Бат 2:5.

1:54-55 Баш 17:7; Лев 26:42; Зәб 97:3; Ишғ 41:8.

1:59 Баш 17:12.

һәм атаһының исеме менән Зәкәрьяһ тип атарға ниәтләне. ⁶⁰Әммә баланың әсәһе:
– Юк, уның исеме Яхъя булырға тейеш, – тине.

⁶¹– Туғандарың араһында ундай исемле бер кем дә юк бит, – тине улар Әлисабетка.

⁶²Ым-ишара менән баланың атаһынан ниндәй исем кушырға теләүен һоранылар.

⁶³Зәкәрьяһ языу тактаһы һорап алды ла: «Уның исеме – Яхъя» тип язды. Быға барыһы ла аптырашта калды. ⁶⁴Шул мәлдә үк Зәкәрьяһтың теле асылды һәм ул Алланы данлап һөйләй башланы. ⁶⁵Зәкәрьяһ менән Әлисабеттың бар күрше-күләне куркыуға төштө, ә Йәһүзиәненең таулы ерзәре буйлап ошо вакиғаларың барыһы тураһында хәбәр таралды. ⁶⁶Был хакта ишеткән һәр береһе: «Был бала кем булыр икән?» – тигән уйға килде.

Сөнки Раббының көзрәте бала менән ине.

Зәкәрьяһтың пәйғәмбәрлеге

⁶⁷Яхъяның атаһы Зәкәрьяһ, Изге Рух менән һуғарылып, былай тип пәйғәмбәрлек кылды:

⁶⁸ – Раббыны, Исраилдың
Аллаһын данлайык!
Ул халкына ярзамға килде һәм
уға котолоу бирзе,

⁶⁹ Үзенә хезмәт итеүсе
Дауыт нәселенән булған
Кеүәтле Коткарыусыны ебәрзе.

⁷⁰ Был турала Ул бик күп йылдар элек
Үзенәң изге пәйғәмбәрзәре аша
әйткәйне.

⁷¹ Хәзер беззе дошмандарыбызған,
безгә нәфрәт тотоусыларған
коткарасак.

⁷² Шулай Алла ата-бабаларыбызға
шәфкәт күрһәтә,

⁷³ Үзе төзөгән изге килешеүзе –
атабыз Ибраһимға биргән антын –
иҫендә тотат:

⁷⁴ Ул беззе дошмандарыбыз кулынан
коткарғас,

⁷⁵ бер кемдән дә куркмайынса,
ғүмеребеззең бар көндөрөндә
Уның алдында

изге һәм тәкүә булып,
Уға хезмәт итә аласакбыз.

⁷⁶ Ә һин, сабий,
Юғарыларған Юғарының
пәйғәмбәре тип аталырһың,

⁷⁷ Раббыға юл әзерләп,
Уның алдынан барырһың.

⁷⁸ Һин Уның халкына гонаһтары
ярлыканыуы,
котолоузлары хакында белдерерһең.

⁷⁹ Алланың мәрхәмәт-шәфкәте мул –
безгә юғарынан таң қояшы
калкасак.

⁸⁰ Был ут қараңғыла һәм үлем
күлөгәһендә ултырғандарға
яктылык нуры һибәсәк,
беззе тыныслык
юлына йүнәлтәсәк.

⁸⁰ Бала иһә үсте һәм рухи яктан нығына
барзы. Исраил халкына күренер вақыты
еткәнгә тиклем, ул сүлдә йәшәне.

Ғайсаның тыуыуы

(Маҫ 1:18-25)

2 ¹ Ул көндәрзә Август кайсарзың* то-
тош Рим империяһында халык иҫәбен
алырға тигән бойороғо сыға. ²Сүриәгә Ку-
рениос идара иткән заманда был тәүләп үт-
кәрелгән халык иҫәбен алыу була. ³Иҫәпкә
алыныр өсөн һәр кем үз қалаһына қайтты.

⁴Йософ та Галилеялағы Назара қалаһы-
нан Йәһүзиәләге Бейт-Ләхәмгә – Дауыттың
тыуған қалаһына юланды, сөнки Дауыт

* **2:1** *Кайсар* – боронғо Рим императорҙарының рәсми атамаларының береһе. Август б.э.т. 27 – б.э. 14-се йылдарынаса идара иткән.

1:68 Зәб 129:7, 8.

1:69 Зәб 131:17.

1:72 Баш 17:7; Зәб 105:45.

1:78 Млх 4:2.

1:79 Ишғ 9:2.

нәселенән ине. ⁵ Ул исемлеккә теркәлергә үзенә йәрәшелгән Мәрийәм менән бергә барзы. Мәрийәм ауырлы ине. ⁶ Улар Бейт-Ләхәмдә сакта Мәрийәмдән бала табыр мәле етте. ⁷ Мәрийәм үзенен баш балаһын – Улын тыузырзы һәм, йүргәккә төрөп, Уны мал утлыксаһына һалды, сөнки кунак йортонда уларға урын юк ине.

Көтөүселәр һәм фәрештәләр

⁸ Якындағы яланда көтөүселәр төнөн үзәренен һарык көтөүен һаклап ята ине. ⁹ Капыл улар алдында Раббы фәрештәһе пәйзә булды, һәм уларзы Раббының данлы балкышы солғап алды. Көтөүселәр бик нык куркты.

¹⁰ – Куркмағыз! – тине уларға фәрештә. – Мин һезгә бөтә халык өсөн зур шатлык булырлык кыуаныслы хәбәр килтерзем: ¹¹ Бөгөн Дауыттың калаһында һезгә өсөн Коткарыусы тыузы, Ул – Мәсих, Хаким. ¹² Бына ошо билдә аша һез Баланы танырһығыз: Ул мал утлыксаһында биләүле ятыр.

¹³ Капыл фәрештә янында күк гәскәре – күп һанлы фәрештәләр пәйзә булды, улар Алланы данланы:

¹⁴ – Бейек күктәрзәге Аллаға дан!
Алла Үзә һайлап алған һәм
яраткан кешеләргә
ерзә именлек булһын!

¹⁵ Фәрештәләр күккә күтәрелгәндән һуң, көтөүселәр бер-берәһенә:

– Әйзәгез, Бейт-Ләхәмгә барайык, Раббы әйткән урында булып, был хәлде күрәйек, – тинеләр.

¹⁶ Улар ашығып Бейт-Ләхәмгә килде, унда Мәрийәм менән Йософто һәм мал утлыксаһында яткан Баланы тапты. ¹⁷ Сабыйзы күргәс, Уның тураһында үзәренә хәбәр ителгәнде һөйләп бирзеләр. ¹⁸ Көтөүселәрзән һөйләгәннен барыһы ла хайран калып тыңланы. ¹⁹ Мәрийәм иһә быларзы йөрәгенә һалып куйзы һәм үйланып йөрөнө.

²⁰ Көтөүселәр, ишеткән-күргәндәренен бөтәһе өсөн дә Алланы данлап һәм мактап, көтөүзәре янына кайтты. Барыһы ла фәрештә әйткәнсә булды.

Ғайсаны Раббы алдына килтереү

²¹ Ғигезенсе көндө, Баланы сөннәткә ултыртыу вақыты еткәс, уға Ғайса тип исем куштылар. Мәрийәм балаға узғанға тиклем үк фәрештә Уға ошо исемде биргәйне.

²² Муса кануны буйынса тазарыныу йолаһын үтәү вақыты еткәс, Раббы алдына килтереү өсөн, Мәрийәм менән Йософ Баланы Йәрүсәлимгә алып барзы, ²³ сөнки Раббының канунында: «Һәр беренсе тыуған ир бала Раббыға бағышланырға тейеш», – тип язылғайны. ²⁴ Шулай ук, Раббы канунында әйтелгәнсә, улар ике алатубаны йәки ике күгәрсен балаһын корбан итеп килтерергә тейеш ине.

Шимғондың фатихаһы һәм вәғзә

²⁵ Ошо вақытта Йәрүсәлимдә Шимғон исемле тәкүә һәм Алланы ололап йәшәгән бер кеше бар ине. Ул Исраилға йыуаныс килерен көтөп ғүмер итте, Изге Рух менән һуғарылғайны. ²⁶ Изге Рух уға: «Раббы тарафынан ебөрелгән Мәсихте күрмәйенсә үлмәйәсәкһең», – тип әйткән була. ²⁷ Шимғон Изге Рухтың кушыуы буйынса Алла йортона килде. Атаһы менән әсәһе Муса канунында билдәләнгән йоланы үтәргә тип бәпес Ғайсаны Алла йортона алып килгәс, Шимғон ²⁸ Уны кулдарына алды ла, Алланы данлап, былай тине:

²⁹ – Хәзәр инде, бөйөк Хаким, колоң был донъянан тыныс китә ала, сөнки вәғзәңдә үтәнең.

³⁰⁻³¹ Бөтә халыктар алдында

Ғин әзерләгән котолоузы
үз күззәрем менән күрзем.

³² Ул – мәжүсизәргә асылыш алып килеүсә яктылык,

^{2:14} ИшҒ 9:7.

^{2:23} СьҒ 13:2, 12.

^{2:24} Лев 12:8.

^{2:25} ИшҒ 40:1; 61:2.

^{2:30-31} Зәб 97:2, 3; ИшҒ 52:10.

халкың Исраилдың Даны.

³³ Ғайсаның атаһы менән әсәһе Шимғондың Бала тураһында әйткән һүзәрәнән ғәжәпкә калды. ³⁴ Шимғон, уларҙы фатихалап, Баланың әсәһе Мәрийәмгә:

– Был Бала Исраилда күптәрҙең түбән төшөүенә һәм күтәрелүенә сәбәп булып һәм Алланан бирелгән илаһи билдә булып торор. Был билдәне күптәр кире қағыр, ³⁵ шул сәбәпле күптәрҙең йөрәктәрәндәге уй-фәкерҙәре асылыр. Ә һинәң үзәңдә йөрәңдә кылыс сәнсеп үтер, – тине.

³⁶ Унда Ашер нәсәленән Ханна пәйғәмбәр – Пенуилдың кызы ла бар ине. Инде өлкән йәштәге был катын, кейәүгә сыҡҡас, ире менән ете йыл ғына йәшәп ³⁷ тол калған, һәм әле ул һикһән дүрт йәштә ине. Ханна һәр ваҡыт ураза тотоп, доға кылып, Алла йортона көнө-төнө Аллаға хезмәт итте. ³⁸ Ошо ваҡытта Ханна, улар янына килеп, Алланы данлап, Йөрүсәлимдәң қотқарылыуын көткән кешеләрҙең бөтәһенә лә Бала тураһында һөйләп бирҙе.

³⁹ Мәрийәм менән Йософ, Раббы кануны талаптарының бөтәһен дә үтәгәс, Галилеялағы үзәрә йәшәгән Назара калаһына кайтып китте. ⁴⁰ Бала иһә үсте, быуынын нығытты, зирәк ақыл тупланы һәм Алла фатихаһында булды.

Ун ике йәшлек Ғайса Алла йортона

⁴¹ Ғайсаның атаһы менән әсәһе йыл һайын Йөрүсәлимгә Қотқарылыу байрамына* бара торғайны. ⁴² Ғайсаға ун ике йәш булғанда улар, ғәзәттәгесә, байрамға китте. ⁴³ Байрам көндәре тамамланғас, Йософ менән Мәрийәм кайтыр юлға сықты, ә үсмер Ғайса Йөрүсәлимдә торҙо ла калды. Атаһы менән әсәһе быны һизмәне, ⁴⁴ башқалар менән бергә кайтып киләлер, тип уйланы.

Бер көнлөк юлды үткәндән һуң, Уны туғандары һәм таныш-белештәре араһынан эзләй башланылар. ⁴⁵ Таба алмағас, Ғайсаны эзләп, Йөрүсәлимгә кире килделәр. ⁴⁶ Әс көндән һуң Уны Алла йортона килеп таптылар. Ул канун укытыусылары араһында, уларҙы тыңлап, һорауҙарын биреп ултыра ине. ⁴⁷ Ғайсаны ишеткәндәрҙең бөтәһе лә Уның ақыллы яуаптарына хайран калды. ⁴⁸ Атаһы менән әсәһе Уны күреп бик аптыраны.

– Улым! – тине әсәһе. – Ни өсөн безҙең менән улай иттең? Атайың менән борсолоп, һине эзләп бөттөк.

⁴⁹ – Мине ниңә эзләнегез? Атайым Йортона булырға тейешлегемдә белмәнегезме ни? – тип яуап бирҙе Ғайса.

⁵⁰ Ләкин атаһы менән әсәһе Уның әйткән һүзәрән аңламаны.

⁵¹ Ғайса улар менән бергә Назараға кайтты һәм бар нәмәлә уларҙы тыңланы. Ә Мәрийәм быларҙың бөтәһен дә йөрәгәндә һақланы. ⁵² Ғайса иһә үсте, ақыл тупланы, Алланың да, кешеләрҙең дә ихтирамын қазанды.

Сумдырыусы Яхъяның вәғәзләүе

(Мақ 3:1-12; Мрк 1:2-8; Ях 1:19-28)

З ¹ Тибериос қайсар һакимлығының ун бишенсе йылында, Йәһүзиәлә Понтиос Пилатос идара иткәндә, Галилеяның башлығы – Хируд, уның ир туғаны Филиппус – Итуреа һәм Трахонитис өлкәләренең башлығы, ә Лусаниас Әбиләнә өлкәһе башлығы булғанда, ² Ханнас менән Қаяфас иң баш қаһиндар булған осорҙа, сүллектә көн күргән Яхъяға – Зәкәрьяһтың улына, Алланан хәбәр килде. ³ Шунан һуң Яхъя Йордан йылғаһының тирә-яғындағы ерҙәрҙә йөрөп сықты. Ул кешеләрҙә, гонаһтары ғәфү ителһен өсөн, тәүбә итеп һыуға

* 2:41 Қотқарылыу байрамында йәһүдтәрҙең Мысыр коллоғонан қотолоуы хәтергә алына. Грек телендә был байрам «Пасха» тип атала.

сумдырылырға өндәп йөрөнө. ⁴ Ишагыяһ пәйғәмбәр китабында язылғанса:

«Сүлдә тауыш яңғырай:

„Раббыға юл әзерләгез,

Уның барыр

һукмактарын турайтғыҙ,

⁵ һәр йырын тулһын,

һәр тау, һәр калкыулык

түбәнәйһен;

борма юлдар турайһын,

һикәлтәле юлдар тигезләнһен;

⁶ шунда йән әйәләренәң бөтәһе лә

Алла коткарыуын күрер».

⁷ Үзенәң янына һыуға сумдырылырға* тип килгән халыкка Яхъя:

– Әй һез, ағыулы йылан токомол! Кем һезгә, Алланың якынлашып килгән асыуынан касып кала алырһығыҙ, тине? ⁸ Ихлаһ тәүбә итеүегеҙҙе эш менән күрһәтегеҙ! «Безҙең атабыҙ бит Ибраһим!» – тип уйлай башламағыҙ. Һезгә әйтәм: Алла ошо таштарҙан да Ибраһимға балалар булдыра ала. ⁹ Балта ағас төбөндә әҙер ята инде: һәйбәт емеш бирмәгән һәр ағас кыркылып утка ташланыр, – тине.

¹⁰ Халык унан:

– Без нимә эшләйек һуң? – тип һораны.

¹¹ Яхъя:

– Ике күлдәге булған кеше беренен күлдәге бөтөнләй булмағанына бирһен. Ризығы булғаны ашарына булмаған кеше менән ризығын уртаклашыһын, – тип яуапланы.

¹² Һыуға сумдырылыр өсөн һалым йыйыусылар за килгәйне:

– Остаз! Ә безгә нимә эшләргә? – тинеләр.

¹³ Яхъя уларға:

– Тейешенән артығын талап итмәгеҙ, – тине.

¹⁴ Ғәскәриҙәр ҙә унан:

– Ә безгә нимә эшләргә? – тип һораны.

– Бер кемдән дә көсләп, ялған шаһитлык кылып әйбер алмағыҙ. Хезмәт һаҡы менән кәнәғәт булығыҙ, – тине Яхъя.

¹⁵ Халык көсөргәнеш менән көттө, һәм барыһы ла уның тураһында эстән генә: «Был Мәсих түгелме икән?» – тип уйланы. ¹⁶ Яхъя уларҙың бөтәһенә лә былай тип яуап бирҙе:

– Мин һезгә һыуға сумдырам, әммә минән һуң көҙрәтләрәк Берәү килә. Мин Уның аяҡ кейеменәң кайышың сисергә лә лайыҡ түгелмен. Ул һезгә Изге Рухка һәм утка сумдырыр. ¹⁷ Ырҙында ашлык елгәрер өсөн, Ул кулына көрәк тоткан. Бойзайын, айырып, Үзенәң бураһына һалыр, ә кәбәген һүнмәс утта яндырыр.

¹⁸ Яхъя, халыкка башка күп төрлө өгөт-нәсихәттәр биреп, һөйөнөслө Хәбәрҙе вәғәзләп йөрөнө. ¹⁹ Яхъя өлкә идарасыһы һирудты үзенәң ағаһының катыны һирудиска өйләнгәнә һәм башка еңәйтәрә өсөн ҫашлағайны. ²⁰ Шуға күрә һируд, бығаса кылған яуызлыктарына тағы берәүгә өс-төп, Яхъяны төрмәгә япты.

Ғайһаның һыуға сумдырылыуы

(Маҫ 3:13-17; Мрк 1:9-11; Ях 1:32-34)

²¹ Бик күп халык һыуға сумдырылды, улар менән бергә Ғайһа ла сумдырылды. Ул доға кылған ваҡытта күк қабағы асылып китте лә ²² Уға күгәрһен сүрәтендә Изге Рух төштө. Күктән: «Һин – Минәң һөйөклө Улым. Һин – Минәң кыуанысым!» – тигән ауаз ишетелде.

Ғайһаның шәжәрәһе

(Маҫ 1:1-17)

²³ Үзенәң хезмәтен башлағанда, Ғайһаға утыҙ йәштәр самаһы ине. Кешеләр Уны Йософ улы тип уйланы. Ә Йософ – Ғәли улы, ²⁴ Ғәли – Маҫһат улы, Маҫһат – Леви улы, Леви – Мәлки улы, Мәлки – Яннай улы, Яннай – Йософ улы, ²⁵ Йософ – Маттаһиас улы, Маттаһиас – Амус улы, Амус – Наһум улы, Наһум – Һесли улы, Һесли – Нағғай улы,

* 3:7 Һыуға сумдырылыу – гонаһтарҙан тәүбә итеп, Алла юлына баһыуыҙы белдергән йола.

3:4-6 Ишғ 40:3-5; 52:10.

3:22 Зәб 2:7; Ишғ 42:1.

²⁶Нағғай – Маас улы, Маас – Маттаҫиас улы, Маттаҫиас – Сәмәйн улы, Сәмәйн – Йосих улы, Йосих – Йода улы, ²⁷Йода – Йоханан улы, Йоханан – Рәса улы, Рәса – Зеруббавел улы, Зеруббавел – Шеалтиил улы, Шеалтиил – Нәри улы, ²⁸Нәри – Мәлки улы, Мәлки – Адди улы, Адди – Косам улы, Косам – Әлмәдам улы, Әлмәдам – Эр улы, ²⁹Эр – Йеһошуағ улы, Йеһошуағ – Әлиғәзәр улы, Әлиғәзәр – Йорим улы, Йорим – Маҫҫат улы, Маҫҫат – Леви улы, ³⁰Леви – Шимғон улы, Шимғон – Йәһүзә улы, Йәһүзә – Йософ улы, Йософ – Йонам улы, Йонам – Әлъяким улы, ³¹Әлъяким – Мелеа улы, Мелеа – Менна улы, Менна – Маттаҫа улы, Маттаҫа – Наҫан улы, Наҫан – Дауыт улы, ³²Дауыт – Ишай улы, Ишай – Ғовед улы, Ғовед – Боғаз улы, Боғаз – Салма улы, Салма – Нахшон улы, ³³Нахшон – Ғамминадав улы, Ғамминадав – Админ улы, Админ – Арни улы, Арни – Хесрон улы, Хесрон – Пәрәс улы, Пәрәс – Йәһүзә улы, ³⁴Йәһүзә – Якуп улы, Якуп – Исхак улы, Исхак – Ибраһим улы, Ибраһим – Терах улы, Терах – Нахор улы, ³⁵Нахор – Серуг улы, Серуг – Реғу улы, Реғу – Пәләг улы, Пәләг – Февәр улы, Февәр – Шелах улы, ³⁶Шелах – Кынан улы, Кынан – Арпахшад улы, Арпахшад – Шем улы, Шем – Нух улы, Нух – Ләмәх улы, ³⁷Ләмәх – Меҫушелах улы, Меҫушелах – Ханох улы, Ханох – Йәрәд улы, Йәрәд – Маһалалил улы, Маһалалил – Кынан улы, ³⁸Кынан – Әнош улы, Әнош – Шеш улы, Шеш – Әзәм улы, Әзәм – Алланан.

Ғайсаның сүлдә һынау үтеүе

(Маҫ 4:1-11; Мрк 1:12-13)

4 ¹Изге Рух менән һуғарылған Ғайса Иордан йылғаһы буйынан кайтҡас, Рух Уны сүлгә алып китте. ²Ғайса унда кырк көн буйы Иблис тарафынан һынау үтте, был көндәрҙә Ул бер нәмә лә ашаманы һәм ахырҙа бик нык асыҡты.

³ – Әгәр зә Һин Алла Улы булһаң, бынау ташка икмәккә әйләнергә бойор, – тине Уға Иблис.

⁴Ғайса:

– «Кеше икмәк менән генә йәшәмәҫ», – тип язылған Изге Язмала, – тип яуапланы.

⁵Шунан һуң Иблис Ғайсаны бейек тауға алып менде лә донъялағы бөтөн батшалыҡтарҙы күз асып йомғансы күрһәтеп сыҡты.

⁶ – Ошо батшалыҡтарҙың бөтәһе өстөнөн хахимлыҡты ла, уларҙың данын да Һиңә бирермен. Уларҙың барыһы ла миңә бирелгән һәм мин кемгә теләйем, шуға бирә алам. ⁷Шулай итеп, әгәр Һин миңә табынһаң, барыһы ла Һинеке булып, – тине ул.

⁸ – Изге Язмала: «Аллаң Раббыға табын һәм бары Уға ғына хезмәт ит», – тип язылған, – тип яуапланы Ғайса.

⁹Шунан һуң Иблис Ғайсаны Йәрүсәлимгә алып килеп Алла йортоноң иң бейек урынына баҫтырҙы ла:

– Әгәр зә Һин Алла Улы булһаң, ошо урындан түбәнгә ташлан, – тине. – ¹⁰Изге Язмала әйтелгән бит:

«Алла Үзенә фәрештәләренә Һинең турала хәстәрләп, Һине һаҡларға бойорок бирер.

11 Аяктарыңды ташка бәрҙертмәй, улар Һине кулдарына күтәрәп йөрөр».

¹²Ғайса уға:

– Изге Язмала: «Аллаң Раббыны һынама», – тип әйтелгән, – тип яуапланы.

¹³Иблис Ғайсаны һынауҙан туктаны ла икенсе берәй уңайлы мәлгә тиклем Уны калдырып китте.

Ғайсаның хезмәт итә башлауы

(Маҫ 4:12-17; Мрк 1:14-15)

¹⁴ Рух көҙрәте менән һуғарылған Ғайса Галилеяға кайтты. Уның хақындағы хәбәр бөтә тирә-якка таралды. ¹⁵ Ул

3:31-33 Рут 4:18-22; 1 Йыл 2:4-5, 9-15.

3:34-35 Баш 11:10-26; 1 Йыл 1:24-27.

3:36-38 Баш 5:1-32;

1 Йыл 1:1-4.

4:2 Сығ 34:28.

4:4 Кһн 8:3.

4:8 Кһн 6:13.

4:10-11 Зәб 90:11-12.

4:12 Кһн 6:16.

ғибәзәтханаларға, аң-белем биреп, халықты өйрәтте, һәм барыһы ла Уға дан йырланы.

Назара халкының Ғайсаны кире кағыуы

(Маҫ 13:54-58; Мрк 6:1-6)

¹⁶ Ғайса Үзе үскән калаға – Назараға килде һәм, ғәзәте буйынса, шәмбе көнө ғибәзәтханаға инде. Изге Язманы укырға тип урынынан торғас, ¹⁷ Уға Ишағыяһ пәйғәмбәрҙең китабын бирҙеләр. Ғайса кулязма төргәген һүтеп, ошондай һүзҙәр азылған урынды тапты:

¹⁸ «Раббының Рухы Минең өстөмдә, сөнки Ул Мине фәкирҙәргә һөйөнөслө Хәбәрҙе еткерәү өсөн мәсехләне.

Ул Мине* әсирҙәргә – ирек, һуқырҙарға – күрә башлауҙарын иғлан итергә,

йәберләнгәндәрҙе азат итергә

¹⁹ һәм Раббының шәфкәт күрһәтә торған йылын хәбәр итергә ебәрҙе».

²⁰ Ғайса кулязманы төрөп хезмәтсегә кире бирҙе лә урынына ултырҙы. Ғибәзәтханала һәммәһенең карашы Уға төбәлгәйне.

²¹ – Бөгөн, һез быларҙы тыңлаған сакта, Язмалағы ошо һүзҙәр тормошҡа ашты, – тип һөйләй башланы уларға Ғайса.

²² Барыһы ла Уны мактаны һәм Уның мәрхәмәтле һүзҙәренә таң калып:

– Был Йософтоң Улы түгелме һуң? – тиештеләр.

²³ Ғайса:

– Әлбиттә, һез Миңә: «Табип! Үзеңде Үзең дауала», – тигән әйтем менән яуап бирерһегеҙ һәм: «Капернаумдағы эштәрәң тураһында ишеттек, бында ла, Үзең йәшәгән калала, шуларҙы ук башкар», – тип әйтерһегеҙ, – тине.

²⁴ Шунан һүзән дауам итте:

– Һезгә хак һүзәйтәм: бер пәйғәмбәрҙе үз ерендә кабул ителмәй. ²⁵ Һезҙе ышандырып әйтә алам: Ильяһ пәйғәмбәр көндәрендә өс йыл һәм алты ай буйы, күк йөзө ябылып, ямғыр яуманы, бөтә Исраил иле кот оскос аслыктан интекте. Исраилда тол катындар күп ине, ²⁶ ләкин Ильяһ Алла тарафынан уларҙың береһенә лә түгел, ә Сидон илендәге Сарефаһ калаһында йәшәгән тол катын янына ғына ебәрелде. ²⁷ Ильяһиң пәйғәмбәр ваҡытында Исраилда махау сире* менән ауырығандар күп булды, әммә Сүриә кешеһе Нағамандан башка берәүҙе бул сирҙән тазарыманмы.

²⁸ Был һүзҙәрҙе ишеткәс, ғибәзәтханалағы кешеләрҙең бөтәһе лә асыуҙан ярһыны. ²⁹ Урындарынан тороп, Ғайсаны каланан кыуып алып сықтылар ға, түбәнгә ырығытырға тип, кала урынлашқан тауҙың башына алып менделәр. ³⁰ Әммә Ғайса, халыҡ араһынан үтеп, үз юлы менән китеп барҙы.

Яуыз рухты кыуып сығарыу

(Мрк 1:21-28)

³¹ Ул Галилеяның Капернаум калаһына килде һәм шәмбе көнө халықты аң-белемгә өйрәтте. ³² Уның өйрәтәүҙәренә бөтәһе лә хайран калды, сөнки Ул һакимдарса һөйләй ине.

³³ Ғибәзәтханала яуыз рух эйәләгән бер кеше бар ине. Ул көслө тауыш менән:

³⁴ – Эй, назаралы Ғайса, һиңә безҙән нимә кәрәк? Безҙе һәләк итергә килдеңме? Һинек кем икәнлегендә беләм. Һин Алла тарафынан һайланған изге Әзәмһең! – тип кысқырҙы.

³⁵ Ғайса рухты:

– Шым! – тип тыйҙы. – Был кешенән сык!

* 4:18 Кайһы бер боронғо кулязмаларға «...йөрәктәре йәрәхәтләләрҙең яраларын бәйләргә...» тигән һүзҙәрҙең бар.

* 4:27 Махау сире – дауалап булмаһ торған йоғошло тире ауырыуы.

Ен, әлеге әзәмде халык алдында колатып, уға бер зыян да килтермәйенсә, эсенән сығып китте. ³⁶Был хәлгә бөтәһе лә таң калып:

– Был ни хәл? Ул хахимлык һәм көзрәт менән яуыз рухтарға бойорок бирә, һәм улар кешенән сыға, – тип һөйләнделәр.

³⁷Уның хакында хәбәр бөтә тирә-якка таралды.

Ғайса Шимғон өйөндә

(Маҫ 8:14-16; Мрк 1:29-38)

³⁸Ғайса, ғибәзәтхананан сығкәс, Шимғондың өйөнә килде. Шимғондың кәйнәһе, бөтә төнә янып, тапма менән ауырып ята ине. Ғайсанан уға ярзам итеүен һоранылар.

³⁹Ул, катын өстөнә эйелеп, сиргә туктарға кушты. Тән яныуы туктаны. Катын шунда ук торзо ла уларға табын әзерләй башланы.

⁴⁰Кояш байыған мәлдә бөтәһе лә төрлө сирзәрзән ғазапланыусы яқындарын Ғайса янына алып килде. Ғайса, һәр беренәнә кулдарын куйып, уларҙы һауықтырҙы.

⁴¹«Һин – Алла Улы!» – тип кысқырышып, күптәрзән эсенән ен сықты. Ә Ғайса, каты киҫәтеп, ендәрзә һүз һөйләүзән тыйзы, сөнки улар Уның Мәсих икәнлеген белә ине.

⁴²Яңы көн тыуғас, Ул каланан сығып аулак урынға китте. Халык Уны эзләргә кереште, тапкәс, үззәрә янында калырға өгөтләнә. ⁴³Әммә Ғайса уларға:

– Алла Батшалығы тураһындағы Һөйөнөлә Хәбәрзә башка калаларға ла еткерергә тейешмен. Мин шуның өсөн ебәрелдем бит, – тине.

⁴⁴Ул Йәһүзиәләге ғибәзәтханаларҙа вәғәз һөйләүен дауам итте.

Ғайсаның беренсе шәкерттәрә

(Маҫ 4:18-22; Мрк 1:16-20; Ях 1:40-42)

5 Бервакыт, Геннисарет күле* буйында, Алла һүзән тыңларға тип йыйылған халык Ғайсаны төрлө яклап кысырыклай башланы. ²Шул ваҡыт Ғайса күл ярына

килеп туктаған ике кәмәнә күреп калды. Балыксылар, кәмәләрзән төшөп, аузарын йыуып йөрөйзәр ине. ³Ғайса уларҙың беренәнә ултырҙы ла, ә ул кәмә Шимғондыкы ине, ярзан бер аз китергә һораны һәм кәмәлә ултырған көйө халықты аң-белемгә өйрәтә башланы. ⁴Һүзән тамамлағас, Шимғонға:

– Тәрәнгәрәк барып, иптәштәрәң менән ау һалығыҙ! – тине.

⁵– Остаз! Без төнө буйы йөрөнөк, әммә бер нәмә лә тота алманык. Шулай за, Һин кушаһың икән, ау һалам, – тип яуап кайтарҙы Шимғон.

⁶Шулай эшләнеләр, һәм уларға бик күп балык эләкте, хатта аузары бүселә башланы. ⁷Кул болғап, балыксылар иптәштәрән ярзамға сакырҙы. Иптәштәрә килеп, ике кәмәнә лә балык менән тултырғас, кәмәләр бата язды. ⁸Шимғон Петрус был хәлдә күреп:

– Хахимым, кит минең янымдан! Мин гонаһлы, – тип Ғайсаның тубығына йығылды. ⁹Балыктың күп эләгеүе Шимғон Петрусты ла, уның менән булғандарҙы ла куркыуға һалды. ¹⁰Шулай ук Шимғондың иптәштәрә – Зәбәзәйюстың улдары Якуп менән Яхъяның да кото алынды.

Ғайса Шимғонға:

– Куркма, ошо ваҡыттан башлап кешеләр ауларһың, – тине.

¹¹Балыксылар кәмәләрен ярға сығарҙы ла, бөтә нәмәләрен шунда калдырып, Ғайсаға эйәрәп китте.

Махаулыны һауықтырыу

(Маҫ 8:2-4; Мрк 1:40-44)

¹²Ғайса бер калала булған сакта, Уның эргәһенә тотош төнөн махау баҫкан бер кеше килде. Ғайсаны күргәс, алдына йығылып: – Әфәндем! Әгәр теләһәң, мине таҙарта алаһың бит, – тип ялбарҙы.

¹³Ғайса кулын һузып уға кағылды:

– Әйе, теләйем, таҙарың!

* 5:1 Геннисарет күле – был күлдә Галилея диңгезе тип тә атағандар.

Был кешенең махауы шунда ук юкка сыкты.

¹⁴ Ғайса был турала берәүгә лә һөйләмәскә кушты:

– Каһинға барып күрен һәм һауығыуың өсөн, Муса кушканса, корбан килтер. Был кешеләргә һауығыуыңды раҫлау билдәһе булып.

¹⁵ Ғайса тураһындағы хәбәр тағы ла нығыраҡ таралды. Уны тыңлау һәм ауырыуларынан һауығыу өсөн янына бик күп кеше ағылды. ¹⁶ Ғайса иһә аулаҡ урындарға барып доға кылып булды.

Фалиж һужкан кешене һауықтырыу

(Маҫ 9:2-8; Мрк 2:3-12)

¹⁷ Бер тапкыр, Ғайса халыҡка аң-белем биргән сакта, тыңлаусылар араһында Галилеяның һәм Йәһүзиәнең барлыҡ ауылдарынан, шулай ук Йәрусәлимдән килгән фарисейҙар* менән канун өйрәтеүселәр зәултыра ине. Раббы көҙрәте Ғайса менән ине, һәм Ул ауырыуҙарҙы һауықтырҙы.

¹⁸ Бына бер нисә кеше фалиж* һужкан берәүҙе яткан түшәге менән бергә күтәреп алып килде һәм уны, Ғайса алдына һалыр өсөн, өйгә алып инергә тырышты. ¹⁹ Ләкин халыҡ араһынан үтергә юл таба алмағанлыктан, өй башына менеп, кыйығын һүтеп, ауырыуҙы түшәге менән бергә төркөм уртаһына, Ғайсаның алдына төшөрҙөләр. ²⁰ Ғайса, уларҙың ышаныуҙарын күреп, ауырыуға:

– Дусым, һинең гонаһтарың ғәфү ителде! – тине.

²¹ Канун белгестәре һәм фарисейҙар үз-ара фекер алыша башланы:

– Көфөр һүз һөйләүсе был Кеше кем һуң? Гонаһтарҙы бер Алланан башка кем ярлыҡай ала?

²² Ғайса, уларҙың уй-фекерҙәрен белеп:

– Ни өсөн һез шулай уйлайһығыҙ? – тип һораны. – ²³ Нимә тип әйтеү еңелерәк? «Гонаһтарың ғәфү ителде», – типме, әллә: «Тор за атлап кит», – типме? ²⁴ Ләкин шуны белегез: Әзәм Улының* ерзә гонаһтарҙы ярлыҡарға һаҡимлығы бар. – Ул фалиж һужкан кешегә өндәште: – Мин һинә бойорам: тор за, түшәгенде алып, өйөңә кайт!

²⁵ Теге барыһының күз алдында йәһәт кенә торҙо ла, яткан түшәген алып, Алланы данлап, кайтып китте.

²⁶ Таң калып, барыһы ла Алланы данланы. Коттары осоуҙан:

– Без бөгөн иҫ киткес нәмәләр күрҙек, – тинеләр.

Ғайсаның Левиҙе Үз артынан саҡырыуы

(Маҫ 9:9-13; Мрк 2:14-17)

²⁷ Ошонан һуң Ғайса был урындан китеп барҙы. Һалым йыйыу урынында ултырған Леви исемле һалым йыйыусыны күреп, уға:

– Миңә эйәр, – тине.

²⁸ Леви торҙо ла, бөгә нәмәһен калдырып, Уның артынан эйәрҙе.

²⁹ Үҙенең өйөндә Леви Ғайса хөрмәтенә оло табын корҙо. Табынға һалым йыйыусылар һәм башка кешеләр зә күп килде. ³⁰ Фарисейҙар һәм уларға караған канун белгестәре, асыланып, Ғайсаның шәкерт-тәренә ризаһыҙлыҡ белдерҙе:

– Ни өсөн һез һалым йыйыусылар һәм башка гонаһлы әзәмдәр менән бергә ашап-эсеп ултыраһығыҙ?

³¹ – Табип сәләмәт кешеләргә түгел, ә ауырыуҙарға кәрәк, – тип яуап бирҙе Ғайса уларға. – ³² Мин тәкүә кешеләргә түгел, ә гонаһлыларҙы тәүбәгә саҡырырға килдем.

* 5:17 Фарисейҙар – боронғо йәһүдтәрҙең дини төркөмө.

* 5:18 Фалиж – руссаһы: паралич.

* 5:24 «Әзәм Улы» тип Ғайса Үҙен әйтә («Даниил», 7:13).

5:14 Лев 14:1-32.

Ураза тотоу тураһында һорау*(Маҫ 9:14-17; Мрк 2:18-22)***33** Кайһы бер кешеләр Ғайсаға:

– Яхъяның шәкерттәре лә, фарисейҙы-кылар за уразаны йыш тота һәм доға кыла, ә Һинек шәкерттәрең ашай һәм эсә! – тине.

34 – Кейәү яндарында булғанда, туйзағы кунактарҙы ураза тоторға мәжбүр итеү мөмкинме? **35** Әммә килер бер көн: кейәү яндарынан алыныр һәм шул ваҡытта улар ураза тотасаҡ, – тине Ғайса һәм **36** кинәйә менән һүҙен дауам итте:

– Бер кем дә иҫке кейемгә яңы кейемдән йыртып алынған ямаулыҡ һалмай, юғиһә яңыһы ла әрәм була, иҫкеһенә лә яңы тукыманан ямаулыҡ бармай. **37** Шулай ук бер кем дә яңы шарапты иҫке турһыҡка һалмай. Юғиһә яңы шарап турһыҡты йыртыр за шарап ағып бөтөр, турһыҡ әрәм булыр. **38** Яңы шарап яңы турһыҡка тултырылырға тейеш. **39** Бер кемдең дә, иҫке шарапты эскәндән һуң, яңыһын эскеһе килмәҫ. «Иҫкеһе яҡшыраҡ шул», – тип әйтер.

Шәмбе көнө тураһында*(Маҫ 12:1-8; Мрк 2:23-28)*

6 **1** Бер тапкыр, шәмбе көндө, Ғайса иген баҫыуҙары аша үткәндә, шәкерттәре башаҡ өзөп ала ла, устарында ыуып, бойҙай ашап бара ине. **2** Фарисейҙарҙың кайһы берәүҙәре уларҙан:

– Ни өсөн һез шәмбе көндө тыйылғанды эшләйһегеҙ? – тип һораны.

3 – Дауыт менән уның юлдаштары асыҡ-кас, Дауыттың нимә эшләгәне тураһында укығанығыҙ юкмы ни? **4** Ул, Алла йортона инеп, Аллаға бағышланған икмәктәрҙе алған: үзе лә ашаған, юлдаштарына ла биргән, ә канун буйынса уларҙы каһиндарҙан башка һис кемгә ашарға рөхсәт ителмәй, – тип яуапланы Ғайса **5** һәм:

– Әҙәм Улы – шәмбе көнөнөң хужаһы, – тип өҫтәп куйҙы.

Кулы короған кешене һауыҡтырыу*(Маҫ 12:9-14; Мрк 3:1-6)*

6 Икенсе бер шәмбелә Ғайса ғибәҙәтханаға инеп халыҡты өйрәттә. Унда уң кулы короған берәү бар ине. **7** Канун белгестәре һәм фарисейҙар, Ғайсаны ғәйепләргә һылтау эзләп, шәмбе көндө берәйһен һауыҡтырмаҫмы икән тип, Уны күҙәттә. **8** Әммә Ғайса, уларҙың уйҙарын белеп, кулы короған кешегә:

– Уртаға сығып баҫ! – тине.

Теге кеше сығып баҫты.

9 Шул сәк Ғайса канун белгестәре менән фарисейҙарҙан:

– Мин һезгә шундай һорау бирәм: шәмбе көндө яҡшылыҡ эшләү дөрөҫмө, әллә яманлыҡмы? Кешенең ғүмерен коткарыумы, әллә һәләк итеүме? – тип һораны.

10 Ғайса бөтөнөнөнә күҙ йөрөтөп сыҡты ла теге кешегә:

– Кулыңды һуҙ! – тип бойорҙо.

Теге кеше кушылғанды үтәне, һәм кулы һауыҡты. **11** Канун белгестәре менән фарисейҙарҙың асыуы кабарҙы, улар, Ғайсаға каршы ни эшләргә икән, тип кәңәш корҙо.

Ун ике илсене һайлап алыу*(Маҫ 10:2-4; Мрк 3:13-19; Ғмл 1:13)*

12 Шул көндәрҙә Ғайса доға кылырға тип тауға артылды һәм төнө буйы Аллаға доға кылып сыҡты. **13** Иртәгәһен шәкерттәрен Үзе янына саҡырҙы, араларынан ун икеһен һайлап алып, уларҙы илселәр тип атаны. **14** Улар – Ғайса Петрус тип атаған Шимғон, уның кустыһы Әндрисас, Якуп һәм Яхъя, Филиппус һәм Барҫоломай, **15** Маҫҫайос һәм Томас, Алфай улы Якуп һәм Көрәшсе кушаматлы Шимғон*, **16** Якуп улы Йәһүзә һәм аҙаҡ хыянат итәсәк Йәһүзә Искариот.

* **6:15** *Көрәшсе Шимғон* – был исем Шимғондың Рим хаҡимлығын көс менән бәрәп төшөрөүгә яҡлап көрәшкән йәһүдтәр төркөмөнөң ағзаһы икәнлегенә ишара булыуы ихтимал.

* **6:1** Кнн 23:25   **6:4** 1 Бат 21:1-6; Сығ 25:30.

Ғайсаның ауырыу зарзы науықтырыуы

(Мақ 5:3-12)

¹⁷Ғайса илселәр менән бергә таузан тигез-леккә төштө. Унда Уның күп кенә шәкерт-тәрә һәм бөтә Йәһүзиәнән дә, Йәрүсәлимдән дә, диңгез буйындағы Тир һәм Сидон яктарынан да бик күп халык йыйылды. ¹⁸Улар Ғайсаны тыңларға, ауырыу зарынан арынырға килгәйне. Ауыз рухтарзан ғазап сиккән кешеләр зә науықты. ¹⁹Бөтә халык Ғайсаға кағылырға тырышты, сөнки Унан сыккан көзрәт һәм мәһән дә науықтыра ине.

«Кем бәхетле?»

(Мақ 5:2-12)

²⁰Ғайса шәкерттәрәнә карап былай тине:
– Ярлылар, һез бәхетле,
сөнки Алла батшалығы һезкеке;
²¹ әле ас кешеләр, һез бәхетле,
сөнки туясакһығыз;
әле илаусылар, һез бәхетле,
сөнки көләсәкһегез.
²² Әзәм Улы өсөн кешеләр һезгә нәф-рәтләнгәндә лә, һеззе кыуып ебәргәндә, хурлағанда, исемегезгә кара якканда ла һез бәхетле. ²³Шул көндә шатланығыз һәм кыуаныстан һикерегез, сөнки күктә әжерегез зур буласак. Ул кешеләрзең ата-бабалары ла пәйғәмбәрзәр менән шулай эшләгән.
²⁴ Байзар, һезгә кайғы,
сөнки етерлек йыуандығыз.
²⁵ Әлегә мәлдә тук булғандар, һезгә кайғы,
сөнки асығырһығыз.
Әлегә мәлдә көлөүселәр, һезгә кайғы,
сөнки хәсрәтләнәргә һәм иларһығыз.
²⁶ Бар кешеләр зә һеззе мактай икән, һезгә кайғы! Ул кешеләрзең ата-бабалары ла ялған пәйғәмбәрзәрзе шулай мактаған!

«Дошмандарығызды яратығыз»

(Мақ 5:38-48; 7:12)

²⁷ Һезгә, Мине тыңлаусыларға, әйтәм: дошмандарығызды яратығыз, һеззе күрә алмаусыларға якшылык кылығыз, ²⁸үзегеззе карғаған кешеләргә фатихағызды бирегез һәм рәһиәтеүселәр өсөн доға кылығыз. ²⁹Бер янағыңа һуккан кешегә икенсе янағыңды ла куй, өскө кейеменде тартып алыусыға күлдәгенде лә тартып алырға камасаулама. ³⁰Һораған һәр кешегә һорағанын бир, үзеңдекен алған кешенән кире һорама.

³¹ Башкаларзың һезгә нимә эшләүен теләһегез, уларға шуны ук эшләгез. ³²Үзегеззе яраткандарзы ғына яратһағыз, һезгә нимә өсөн рәхмәт әйтергә һуң? Гонаһлылар за үззәрен яраткан кешеләрзе ярата. ³³Үзегезгә якшылык эшләүселәргә генә якшылык кылһағыз, һезгә ни өсөн рәхмәт әйтергә? Гонаһлылар за шулай эшләй. ³⁴Бурыска биргәндә, кире алырмын, тип уйлап бирәһегез, һезгә ни өсөн рәхмәт әйтергә? Гонаһлылар за бер-берәһенә бурыска биргәндә шул ук кимәлдә кире кайтарыуға иһәп тота. ³⁵Ә һез дошмандарығызды яратығыз, кешеләргә якшылык эшләгез, кире алырға өмөт итмәйсә, бурыска бирегез. Шулай итһегез, һезгә әжер мул төшөр һәм Юғарыларзан Юғарының балалары булырһығыз. Сөнки Ул якшылыктың кәзәрен белмәгәндәргә лә, яуыздарға ла миһырбанлы. ³⁶Атағыз шәфкәтле булған кеүек, һез за шәфкәтле булығыз.

Кешеләргә булған мөнәсәбәт тураһында

(Мақ 7:1-5)

³⁷ Хөкөм итмәгез, үзегез зә хөкөм ителмәшәгез. Ғәйепләмәгез, үзегез зә ғәйепләнмәшәгез. Ғәфү итегез, үзегез зә ғәфү ителәргәгез. ³⁸Бирегез, һезгә лә бирелер.

Итәктәрегеҙгә һәм салғыйзарығыҙға мул итеп, үлсәү һауытын һелкетеп, тығызлап, өймәләмә тултырып һалып бирерҙәр. Ниндәй үлсәм менән үлсәп бирһегеҙ, һеҙгә лә шундай ук үлсәм менән үлсәп кайтарырҙар.

³⁹ Ғайса Үзен тыңлаусыларға кинәйәләп һөйләне:

– Һуқыр һуқырҙы етәкләп бара аламы? Икеһе лә сокорға қолап төшмәһме? ⁴⁰ Шәкерт үзенең остазынан өстөн булмай, ләкин, өйрәнәп алғандан һуң, һәр береһе остазы кеүек була.

⁴¹ Нисек һин туғаныңдың күзендәге сүпте күрәһең, ә үз күзендәге бүрәнәне тоймайһың? ⁴² Үз күзендәге бүрәнәне күрмәй тороп, туғаныңа: «Ағай, күзендәге сүпте алайым әле!» – тип нисек әйтә алаһың? Әй, ике йөзлө! Тәүҙә үз күзендәге бүрәнәне сығар, унан һуң асыҡ күрерһең һәм туғаныңдың күзендәге сүпте ала алырһың.

Ағас һәм уның емештәре

(Маҫ 7:16-20; 12:33-35)

⁴³ Бер яҡшы ағас та насар емеш бирмәй, һәм, киреһенсә, бер насар ағас та яҡшы емеш бирмәй. ⁴⁴ Һәр ағас емешенә карап беленә. Билсәндән – инжир, ә сәнскәктән йөзөм йыймайҙар. ⁴⁵ Яҡшы кеше үз күңелендәге яҡшылык һандығынан яҡшылык сығара, ә яман кеше үз күңелендәге яманлык һандығынан яманлык сығара. Сөнки кеше күңелендә ни йөрөй, телендә лә шул була.

Ике төзөүсе

(Маҫ 7:24-27)

⁴⁶ Ни өсөн һеҙ Миңә: «Хакимым, Хакимым», – тип өндәшәһегеҙ, ә үзегеҙ әйткәндәремде үтәмәйһегеҙ? ⁴⁷ Миңең яныма килеп, һүҙҙәремде ишетеп, уларҙы үтәүсене кемгә тиңләп була? Һеҙгә әйтәм: ⁴⁸ ул, өй төзөгән сакта, ерҙе тәрән итеп казып, өйөн таш нигеҙ өстөнә һалған кеше һымаҡ. Таш-

ҡын ваҡытында ярҙарынан сытқан һыу, шул өйгә килеп бәрелеп тә, уны какшата алмай, сөнки ныҡ итеп төзөлгән. ⁴⁹ Ә инде Мине ишетеп тә, һүҙҙәремде үтәмәгән кеше – нигеҙ кормайынса ғына ер өстөнә өй һалған кеше һымаҡ. Ташҡын һыу өйгә килеп бәрелгән, өй шунда ук ауған һәм тулығынса емерелгән.

Йөз башының ышанысы

(Маҫ 8:5-13)

7 ¹ Халыҡка әйтә торған һүҙҙәрен һөйләп бөткәндән һуң, Ғайса Капернаумға килде. ² Бер йөз башының бик ихтирам иткән хезмәтсене, ауырып, үлем хәлендә ята ине. ³ Йөз башы, Ғайса тураһында ишетеп, хезмәтсәнә котҡарыу үтенесе менән йөһүд аҡһаҡалдарын Уға ебәрҙе. ⁴ Улар, Ғайса янына килеп, ихлас үтенеп һораны: – Йөз башы Һинең ярҙамыңа лайыҡ, ⁵ сөнки ул халкыбыҙҙы ярата һәм безгә ғибәҙәтхана һалдырҙы.

⁶ Ғайса аҡһаҡалдар менән китте. Өйөнә етеп килгән сактарында, йөз башы Ғайсаға үзенең дуһтарын ебәрҙе һәм:

– Мәшәкәтләнмә, Әфәндем! Мин Һине үз өйөмдә кабул итергә лайыҡ түгелмен, – тип әйтергә ҡушты. – ⁷ Шуға күрә ҡаршыңа барырға үземде лайыҡлы һанаманым. Бер һүз генә әйт – хезмәтсем һауығасак. ⁸ Мин бит үзем дә башка берәүгә буйһомам, үземдән дә ҡул астымда ғәскәриҙәр бар. Уларҙың берәйһенә «кит» тиһәм, китә; икенсәһенә «кил» тиһәм, килә; хезмәтсемә «ошоно эшлә» тиһәм, эшләй.

⁹ Быны ишетеп, Ғайса бик ғәжәпләнде һәм Үзе артынан килгән халыҡка боролоп:

– Һеҙгә шуны әйтәм: хатта Исраил халкында ла был тиклем ышаныуҙы күрмәгәйнем, – тине.

¹⁰ Ебәрелгән кешеләр, әйләнәп кайтҡас, ауырыу хезмәтсенең һауыҡканын күрҙеләр.

**Тол катындың
үлгән улын терелтеү**

¹¹ Күп тә үтмәстән Ғайса Наин тип аталған калаға китте. Шәкерттәре һәм бик күп халык Уға әйәреп барзы. ¹² Ғайса кала капкаһына якынлашканда, каланан мәйет күтәреп сығып киләләр ине. Бер тол катындың берзән-бер улы үлгән икән. Уны каланан бик күп кеше озатып бара ине. ¹³ Раббы Ғайса, катынды күргәс, уны йәлләп:

– Илама, – тине.

¹⁴ Шунан Ғайса, эргәләренә барып, табутка кулы менән кағылды. Табутты күтәреп барыусылар туктаны.

– Егет! Һиңә әйтәм, тор! – тип бойорзо Ғайса.

¹⁵ Үлгән егет тороп ултырзы, һөйләшә башланы. Ғайса әсәһенә улын кайтарып бирзе. ¹⁶ Бөтәһе лә куркып калды һәм:

– Арабыззан бөйөк пәйғәмбәр сықты. Алла Үз халкына ярзамға килде, – тип Алланы данланы.

¹⁷ Ғайса тураһындағы бындай хәбәр бөтөн Йәһүзиәгә һәм тирә-якка таралды.

Ғайса һәм Сумдырыусы Яхъя

(Маҫ 11:2-19)

¹⁸ Яхъяның шәкерттәре был хәлдәрзең барыһы тураһында ла остаздарына һөйләп бирзе. Яхъя ике шәкертен сақырып алды ла ¹⁹ уларзы Раббы Ғайсаға ебәрзе:

– Килергә тейеш булған Коткарыусы Һинме, әллә башка берәүзе көтәйекме? – тип һорарға кушты.

²⁰ Улар Ғайса янына килгәс:

– Сумдырыусы Яхъя Һинә: «Килергә тейеш Коткарыусы Һинме, әллә башка берәүзе көтәйекме?» – тип һорарға ебәрзе, – тинеләр.

²¹ Тап шул вакытта Ғайса күптәрзе сирзәренән, каты зәхмәттәрзән, яуыз рухтарзән һауыктырғайны һәм байтак кына һуқыр-

зарзы күзле иткәйне. ²² Ғайса Яхъяның шәкерттәренә:

– Барығыз, күргән һәм ишеткәндәрегеззе Яхъяға кайтып һөйләгез: һуқырзар йәнә күрә, акһактар йөрөй, махаулылар тазарына, һаңғыраузар ишетә, үлгәндәр терелеп тора, фәкирзәргә һөйөнөслә Хәбәр иғлан ителә. ²³ Кем Минә кире какмай, шул бәхетле, – тип яуап бирзе.

²⁴ Килгән кешеләр киткәс, Ғайса халыкка Яхъя тураһында һөйләй башланы:

– Һез сүлгә нимә карарға барзығыз? Елгә тирбәлеп ултырған камыштымы? ²⁵ Юк? Улай булғас, нимә күрергә теләнегез һуң? Купшы кейем кейгән кешенеме? Ә бит затлы кейенеп йөрөгән һәм зиннәттә йөшөгән кешеләр батша һарайзарында була. ²⁶ Улайһа, нимә карарға барзығыз? Пәйғәмбәрзеңме? Әйе, Мин һезгә әйтәм, Яхъя пәйғәмбәрзән дә бөйөгөрәк. ²⁷ Уның тураһында Изге Язмала:

«Бына, Мин Һинәң алдыңдан
хәбәрсемде ебәрәм,

ул Һинәң алдыңдан юл әзерлә», – тип язылған. ²⁸ Мин һезгә шуны әйтәм: қасан да булһа тыуған кешеләр араһында Яхъянан бөйөгөрәк берәүзе юк. Әммә Алла батшалығында иң кесе тип һаналғаны ла унан бөйөгөрәк.

²⁹ Был һүззәрзе ишеткән бөтә халык, хатта һалым йыйыусылар за, Алланың һак икәнән таныны, сөнки улар Яхъя тарафынан һыуға сумдырылғайны. ³⁰ Фарисейзар менән қанун белгестәре иһә Яхъяның һыуға сумдырыуынан баш тартты. Бының менән улар Алла ихтыярын кире какты.

³¹ Ғайса тағы былай тине:

– Шулай итеп, был быуын кешеләрен кем менән сағыштырайым икән? Уларзы нимәгә тиңләп була? ³² Улар:

«Без һезгә күңелле көйзәр уинанык,
ә һез бейемәнегез.

Без һезгә моңһоу йырзар йырланык,

ә һез иламаньғыз», – тип базар майзанында бер-береһенә кысқырып ултырған балаларға окшаған. ³³ Сумдырыуысы Яхъя килде, икмәк тә ашмай, шарап та эсмәй, ә һез: «Уға ен эйәләшкән», – тиһегез. ³⁴ Әзәм Улы килде, һәр береһе кеүек ашай за, эсә лә, ә һез: «Бына, карағыз, Ул ашамһак, эскесе, һалым йы-йыусылар менән гонаһ кылыусыларзың дуһы!» – тиһегез.

³⁵ Әммә Алла акылы уны кабул иткән бөтә кешеләр тарафынан һак тип раһлана.

Ғайса фарисей Шимғондың өйөндә

(Маҫ 26:6-13; Мрк 14:3-9; Ях 12:1-8)

³⁶ Фарисейзарзың береһе Ғайсаны ашһа сақырзы. Ғайса, фарисейзың өйөнә инеп, табынға ултырзы. ³⁷ Шул калала йәшәгән әһлакһыз бер катын, Ғайсаның фарисей өйөндә ашап ултырғанын белеп калып, хуш еһле май һалынған алебастр* һауыт тотоп килеп инде. ³⁸ Ул илай-илай Ғайсаның артында баһып торзо, күз йәштәре Уның аяктарына тамды*. Катын Ғайсаның аяктарына тамған күз йәштәрен сәстәре менән һөртөп, аяктарын үбә-үбә майланы.

³⁹ Ғайсаны ашһа сақырған фарисей быны күреп: «Әгәр Ул пәйғәмбәр булһа, Үзенә кағылған катындың ниндәй икәнлеген белер ине. Ул бит әһлакһыз катын», – тип уйланы.

⁴⁰ Ғайса уға:

– Шимғон, Минең һиңә әйтергә теләгән бер һүзем бар, – тине.

– Әйт, Остас, – тине фарисей.

⁴¹ – Ике кеше бер әзәмгә бурыслы икән: береһенең бирәсәге биш йөз динар*, ә икен-сеһенеке – илле динар. ⁴² Тегеләр түләй алмағас, ул икеһен дә ғәфү итә. Нисек уй-

лайһың, уларзың кайһыныһы уны нығы-рак яратыр?

⁴³ – Күберәк бурысы ғәфү ителгәнелер, тип фараз итәм, – тип яуап бирзе Шимғон. Ғайса уға:

– Һин дөрөҫ уйлайһың, – тине.

⁴⁴ Унан, катынға табан борола биреп, һүзен дауам итте:

– Был катынды күрәһеңме? Мин һинең өйөңә килдем, һин аяк йыуырға һыу за бирмәнең. Ә ул аяктарымды күз йәштәре менән сылатты, сәстәре менән һөртөп алды. ⁴⁵ Һин Мине үпмәнең, ә ул Мин бында килгәндән бирле аяктарымды үбәүзән туктамай. ⁴⁶ Һин Минең башыма хатта ябай май за һөртмәнең, ә ул Минең аяктарымды хуш еһле май менән майланы*. ⁴⁷ Һиңә ни өсөн икәнлеген әйтәм: уның күп гонаһтары ғәфү ителде, шуның өсөн Миңә карата уның мөхәббәте зур. Аз ғәфү ителгән кешенең мөхәббәте лә аз.

⁴⁸ Ә катынға иһә:

– Гонаһтарың ғәфү ителде, – тине.

⁴⁹ Табын артындағылар бер-береһенә:

– Кем Ул? Ул хатта гонаһтарзы ғәфү итә, – тиештеләр.

⁵⁰ Ғайса катынға тағы ла:

– Һине ышаныуың коткарзы, имен йөрө, – тине.

Ғайса менән бергә йөрөгән катын-кыһзар

8 ¹ Шунан һуң Ғайса калалар һәм ауылдар буйлап Алла Батшалығы тураһындағы Һөйөнөслә Хәбәрзе вәғәзләп йөрөнө. Ун ике шәкерте Уның менән булды. ² Ғайса яуыз рухтарҙан һәм ауырыуларҙан һауыктырған катын-кыһзарзың бер нисәүһе: эсенән ете яуыз рух кыуып сығарылған мағдалалы

* 7:37 *Алебастр* – көршәк яһауза кулланылған аҡһыл-көрән төстөгә йомшаҡ таш.

* 7:38 Ул вақыттарза кырын ятып ашағандар.

* 7:41 *Динар* – көмөш тәңкә. Әшһенең бер көнлөк хезмәт һаҡын тәһкил иткән.

* 7:46 Кешеләр ялан аяк йәки асыҡ кейем кейеп йөрөгәнгә күрә, йәһүдтәр хөрмәтле кунактарына аяк йыуырға һыу тәкдим иткән. Шулай ук һуһа кеше кунақтың башына хуш еһле май һөрткән.

тип йөрөтөлгән Мәрийәм, ³ Ёируд йортонда идара итеүсе Хузастың катыны Йоанна, Сусанна һәм байтак башка катындар за Уның менән бергә булды. Был катындар үз иҫәптәрәнән Ғайсаға һәм Уның шәкерт-тәрәнә ярҙам итәләр ине.

Сәсеүсе хажында кисса

(*Маҫ 13:1-23; Мрк 4:1-20*)

⁴ Төрлө калаларҙан Үҙенең янына бик күп халыҡ йыйылғас, Ғайса уларға кинәйәле кисса һөйләне:

⁵ – Бер кеше сәсеүгә сыҡкан. Сәскән сағында орлоктарҙың бер өлшө юл буйына койолоп тапалған, уларҙы коштар сүпләп бөткән. ⁶ Кайһы береһе ташлы ергә төшкән һәм, шытып сыҡһалар за, дым булмағанлыҡтан, короған. ⁷ Кайһы бер орлоктар сәнскәк араһына төшкән. Улар, сәнскәк менән бергә үсеп, басылып калған. ⁸ Ә инде башка орлоктар уңдырышлы ергә төшөп шыткан һәм йөзләтә күберәк уңыш биргән.

Ошоларҙы һөйләп бөткәс, Ғайса:

– Колактары барҙар ишетһен! – тип кысқырҙы.

⁹ Шәкерттәре Унан:

– Был кинәйәле кисса нимә аңлата? – тип һораны.

¹⁰ Ғайса былай тип яуап бирҙе:

– Һезгә Алла Батшалығының серҙәрән белеү бирелгән, ә башкаларға, улар, «карапта, күрмәһендәр, тыңлапта, аңламаһындар» өсөн, ул киссалар аша еткерелә.

¹¹ Был киссаның асылы шунда: орлок – Алла һүзе. ¹² Юл буйына төшкән орлоктар шуны аңлата: кешеләр һүззе ишетә, әммә Иблис килеп, улар иманға килеп котолмаһын өсөн, йөрәктәрәндөгә һүззе алып китә. ¹³ Ташлы урынға сәселгән орлоктар шуны аңлата: кешеләр һүззе ишетә, уны шатланып кабул итә, әммә, тамырҙары булмағанлыҡтан, ышаныстары ла ваҡытлысағына була һәм улар һынау ваҡытында си-

генә. ¹⁴ Сәнскәк араһына төшкән орлоктар шуны аңлата: кешеләр һүззе ишетә, ләкин тормош мәшәкәттәре, байлыҡ һәм ләззәт, ваҡыт үтеү менән, һүззе баһып ала. Ундай кешеләрҙең емештәре өлгөрмәй. ¹⁵ Ә уңдырышлы тупракка төшкән орлок шуны аңлата: кешеләр һүззе ишетеп, уны ихлас һәм саф күңел менән һаҡлай. Ундайҙар, сабырлыҡ күрһәтеп, уныш килтерә.

Шәм һәм яқтылыҡ хажында кисса

(*Мрк 4:21-25*)

¹⁶ Бер кем дә шәм тоҡандырып, уны көршәк менән капламай, һике астына ла куймай. Киреһенсә, өйгә килеп ингәндәр яқтыны күрһен өсөн, шәмдәлгә ултырталар. ¹⁷ Сөнки фаш ителмәс йәшерен бер нәмә лә, беленмәс һәм асылмас бер сер зә булмаясаҡ. ¹⁸ Шулай итеп, һисек тыңлауығыҙға иғтибар итегеҙ: кемдеке бар, шуға тағы ла күберәк бирелер, ә кемдеке юҡ, уның бар тип уйлағаны ла тартып алыныр.

Ғайсаның әсәһе һәм туғандары

(*Маҫ 12:46-50; Мрк 3:31-35*)

¹⁹ Ғайсаның әсәһе һәм кустылары килгәс, халыҡ күп булғанлыҡтан, Уның эргәһенә үтә алманы. ²⁰ Ғайсаға:

– Әсәйең менән кустыларың тышта тора. Улар һине күрергә теләй, – тип хәбәр еткерҙеләр.

²¹ Ғайса уларға:

– Миңә әсәйем менән туғандарым – Алла һүзән тыңлаусылар һәм уны үтәүселәр, – тип яуап бирҙе.

Дауылды туктатыу

(*Маҫ 8:23-27; Мрк 4:35-41*)

²² Бер көндө Ғайса шәкерттәре менән кәмәгә инеп ултырҙы ла:

– Әйзәгеҙ, күлдең теге ярына сығайыҡ, – тине.

Улар кузгалды. ²³ Кәмәлә барған сакта Ғайса йоклап китте. Күл өстөндө көслө дауыл күтөрелде, һәм кәмә эсенә һыу тула башланы, кәмәләгеләргә хәуеф янай ине. ²⁴ Шәкерттәре Ғайса янына килеп:

– Остаз, Остаз! Батабыз бит! – тип кысқырып Уны уяттылар.

Ғайса иһә тороп елде лә, которонған тулкындарзы ла тыйзы һәм, улар туктағас, тынлык урынлашты. ²⁵ Ул шәкерттәрәнән:

– Ышанысығыз кайза һуң һеззең? – тип һораны.

Куркыуға төшкән шәкерттәр хайран калып бер-беренән:

– Кем һуң Ул? Елгә лә, һыуға ла бойора, ә улары буйһона, – тиеште.

Ен әйәләшкән кешене һауыктырыу

(Маҫ 8:28-34; Мрк 5:1-20)

²⁶ Улар күлден аръяғына, Галилеяға каршы урынлашкан Гераса еренә килеп етте.

²⁷ Ғайса ярға сыккас, шундағы каланың ен әйәләшкән бер кешеһе Уға каршы килде. Ул байтактан бирле кейем кеймәй ине һәм өйөндә түгел, ә кәбер мәмерйәһендә* йәшәп йөрөнө. ²⁸ Был кеше, Ғайсаны күреп, капыл кысқырып ебәрзе, Уның алдына йығылып, көслө тауыш менән:

– Әй, Ғайса, Юғарыларзан Юғары Алланың Улы! Минән Һиңә нимә кәрәк? Үтенеп һорайым, яфалама мине, – тип кысқырзы.

²⁹ Сөнки Ғайса яуыз рухка ул кешенән сығырға бойорғайны. Яуыз рух был әзәмде күптән яфалаған. Сынйырзар һәм бығаузар менән бәйләп тотканда ла, ул бығаузарзы өзгән һәм әйәләшкән ене уны сүлдәргә кыуып алып китә торған булған. ³⁰ Ғайса унан:

– Исемең кем? – тип һораны.

– Ғәскәр*, – тип яуап бирзе ул, сөнки был кешенең эсенә әйәләшкән ендәр бик күп ине. ³¹ Ендәр Ғайсанан үззәрен төпһөз упкынға ебәрмәүен ялбара башланы.

³² Шул тирәләге тау битендә зур суска көтөүе утлап йөрөй ине. Ендәр Ғайсанан шул сускалар эсенә инергә рөхсәт һораны. Ғайса рөхсәт итте. ³³ Теге кешенән сыккан ендәр сускаларзың эсенә барып ингәс, көтөү сабып китте лә, текә ярзан күлгә ташланып, батып үлде.

³⁴ Барыһын да күреп торған суска караусылар калаға йүгерзеләр, унда ла, ауылдарза ла барыһын да һөйләп бирзеләр. ³⁵ Нимә булғанын күрергә теләп, кешеләр Ғайса янына килде. Эсенән ендәре сыккан әзәмдең кейенгән һәм акылына килгән хәлдә Ғайсаның аяк осонда ултырғанын күреп, куркыуға калдылар. ³⁶ Быларзың барыһын да күреп торған кешеләр ен әйәләшкән ирзең нисек һауыкканын уларға һөйләп бирзе. ³⁷ Гераса төбәгендәге бөтә халыкты куркыу солғап алды, шуның өсөн улар Ғайсаның был ерзәрзән китеүен һораны. Ул кәмәгә ултырып кайтырға кузгалғанда, ³⁸ эсенән ендәре сыккан кеше уны ла Үзе менән алыуын һорап ялбарзы. Әммә Ғайса:

³⁹ – Өйөнә кайт та Алла һинең өсөн нимә эшләгәнде һөйлә, – тип уны кайтарып ебәрзе.

Был әзәм Ғайсаның уға нимәләр эшләгәнән кала буйлап һөйләп йөрөнө.

Яйростың кызы һәм Ғайсаның кейменә кағылған катын

(Маҫ 9:18-26; Мрк 5:21-43)

⁴⁰ Ғайса әйләнәп кайткас, халык Уны шатланып каршы алды. Уны бөтәһе лә көтә ине. ⁴¹ Шул сак Яйрос исемле ғибәзәтхана башлығы Ғайса янына килде лә, аяктарына йығылып, өйөнә барырға ялынды. ⁴² Яйростың ун ике йәштәр тирәһендәге берзән-бер кызы үлем хәлендә ята ине.

Яйростың өйөнә тиклем Ғайса төрлө яклап кысырыклаган халык уртаһында барзы.

⁴³ Улар араһында ун ике йыл буйы кан китеүзән яфаланған бер катын бар ине. Бар

* 8:27 *Кәбер мәмерйәһе* – ул дәүерзә мәйеттәрзе өңөп яһалған тау кыуышлыктарына куя торған булғандар.

* 8:30 *Ғәскәр* – грекка «легион». Был римлыларзың 6000 яугирзән торған иң зур хәрби төркөмө.

мөлкәтен табиптарға сарыф итеп бөтөрһә лә, береһе лә уны һауықтыра алмағайны. **44** Шул катын, артынан килеп, Ғайсаның кейеменең салғыйына қағылғайны, кан ағыуы шунда ук туктаны.

45 – Миңә кем қағылды? – тип һораны Ғайса.

Бөтәһе лә баш тартқас, Петрус:

– Остаз, халык һине уратып алған һәм төрлө яктан кысырыклай, – тине.

46 – Миңә кемдер қағылды. Мин Үземдән көс сыкканын тойзом, – тине Ғайса.

47 Теге катын, йәшеренеп кала алмаясағын аңлағас, калтырана-калтырана Ғайса янына килде лә Уның аяғына йығылды. Ни өсөн қағылыуы һәм қағылғас та һауығыуы тураһында бөтә халык алдында һөйләп бирзе. **48** Ғайса уға:

– Кызым! Һине ышаныуың һауықтырзы. Бар, имен йөрө, – тине.

49 Ғайса ошо һүззәрзе әйткән сакта, ғибәзәтхана башлығының өйөнән кемдер килеп башлыкка:

– Кызың вафат булды, Остазды бүтән мәшәкәтләмә, – тип әйтте.

50 Ғайса иһә был һүззәрзе ишетеү менән башлыкка:

– Куркма, бары ышан ғына һәм кызың һауығасак, – тине.

51 Яйростың өйөнә килеп еткәс, Ғайса Петрустан, Яхъянан һәм Якуптан, кызың атаһынан һәм әсәһенән башка бер кемгә лә Үзе менән инергә рөхсәт итмәне. **52** Бөтәһе лә үкһеп иланы. Әммә Ғайса уларға:

– Иламағыз, ул үлмәгән, йоклай ғына, – тине.

53 Кызың үлгәнлеген белгәс, барыһы ла Ғайсанан көлә башланы. **54** Ғайса иһә кызың кулынан тотто ла:

– Балам, тор! – тип өндәште.

55 Кызға йән кайтты, һәм ул шунда ук урынынан торзо. Ғайса уға ашарға бирергә кушты. **56** Кызың атаһы менән әсәһе таң калды. Ғайса иһә уларға был хакта бер кемгә лә һөйләмәскә кушты.

Ғайсаның ун ике илсәһен хәзмәткә ебәрәүе

(Маҫ 10:5-15; Мрк 6:7-13)

9 ¹Ғайса, ун ике шәкертен сакырып алып, уларға бөтә ендәрзе кыуып сығарырылык, ауырыузарзы дауаларлык кеүәт һәм вәкәләт биреп, ² Алла Батшалығы хакында вәғәз һөйләргә һәм ауырыу кешеләрзе һауыктырырға сығарып ебәрзе. ³ Ул шәкерттәрәнә:

– Сәфәргә үзегез менән бер нәмә лә: юл таяғы ла, биштәр зә, икмәк тә, акса ла, алмаш күлдәк тә алмағыз, – тине. – ⁴ Кайһы өйзә тукталһағыз, шунда калығыз, шул өйзән сығып ары китерһегез. ⁵ Әгәр кабул итмәһәләр, был каланан киткән сакта, уларға каршы шаһитлык билдәһе итеп, аяктарығыззағы тузанды қағып төшөрөгөз.

⁶ Шәкерттәр юлға сыкты, һәр ерзә һөйөнәслә Хәбәрзе вәғәзләп, ауырыузарзы һауыктырып, ауылдан-ауылға йөрөнә.

Һирудтың аптырашта калыуы

(Маҫ 14:1-2; Мрк 6:14-16)

⁷ Быларзың барыһы тураһында ишетеп, өлкә идарасыһы Һируд аптырашта калды, сөнки кайһы берәүзәр: «Яхъя үленән терелеп торған», ⁸ икенселәре: «Ильяс ергә кайтқан», башкалары иһә: «Боронго пәйғәмбәрзәрзең береһе терелгән», – тип һөйләнә. ⁹ Ә Һируд:

– Яхъяның башын мин үзем кырктырғайным, шулай булғас, Уның тураһында бындай хәбәрзәр ишетергә тура килгән был Кеше кем һуң? – тип һораны.

Һируд Уны күреү мөмкинлеген эзләне.

Биш мең кешене туйзырыуы

(Маҫ 14:13-21; Мрк 6:32-44; Ях 6:1-13)

¹⁰ Әйләнәп кайтқас, илселәр кылған эштәре тураһында Ғайсаға һөйләп бирзе. Ғайса уларзы Үзе менән Бейт-Сайда тигән кала эргәһендәге аулак урынға алып китте. ¹¹ Ләкин халык, Уның кайза киткәнән

белеп, артынан эйәрзе. Ғайса, халықты кабул итеп, уларға Алла Батшалығы тураһында һөйләне һәм һауығыуға мохтаждарҙы һауықтырҙы. ¹² Көн кискә ауышҡас, ун ике шәкерт Уның янына килде:

– Халықты ебәр, эргә-тирәләге ауылдарға, утарҙарға барып, үзәренә йокларға урын тапһындар һәм ашау яғын хәстәрләһендәр. Бында бит кола ялан.

¹³ – Һез уларҙы үзегез ашатығыҙ, – тине Ғайса.

– Безҙең биш икмәк менән ике балыктан башка бер нәмәбез зә юк. Бындағы кешеләрҙең бөтәһе өсөн дә ризықты без һатып алайыҡмы ни? – тип һораны шәкерттәр.

¹⁴ Унда ирҙәр генә лә биш меңләп ине. Ғайса шәкерттәренә:

– Уларҙы иллешәр кешелек төркөмдәргә бүлеп ултыртығыҙ, – тине.

¹⁵ Шәкерттәр шулай эшләне. Бөтәһен дә ултыртып сыҡҡас, ¹⁶ Ғайса биш икмәкте һәм ике балықты алды ла күккә карап улар өсөн шөкөрәна кылды, унан, икмәк менән балыктарҙы бүлгеләп, халыҡка өләшер өсөн шәкерттәренә бирҙе. ¹⁷ Бөтәһе лә туйғансы ашаны. Калған һыныктарҙы ун ике кәрзингә йыйып алдылар.

Петрустың Ғайсаны Мәсих тип тануы

(Маҫ 16:13-16; Мрк 8:27-29)

¹⁸ Бер ваҡыт, Ғайса аулак калып доға кылғанда, шәкерттәре Уның янында ине. Ғайса уларҙан:

– Халыҡ Мине кем тип иҫәпләй? – тип һораны.

¹⁹ – Берәүҙәр Һине Сумдырыуһы Яхъя ти, икенселәре – Ильяс, ә кайһылары боронғо пәйғәмбәрҙәрҙең береһе терелеп торған тип уйлай, – тип яуап бирҙеләр Уға.

²⁰ – Ә һез Мине кем тип иҫәпләйһегеҙ? – тип һораны Ул шәкерттәренән.

– Һин – Алла Мәсихе, – тип яуапланы Петрус.

Ғайсаның үлеп тереләсәге хаҡында әйтеүе

²¹ Ғайса кәтғи рәүештә быны бер кемгә лә һөйләмәскә кушты һәм:

²² – Әзәм Улы күп ғазаптар кисерәсәк, аҡһаҡалдар, баш каһиндар һәм канун белгестәре тарафынан кире кағыласаҡ һәм үлтереләсәк, әммә өсөнсө көндә Ул терелеп торасаҡ, – тине.

²³ Шунан Ғайса уларға былай тине:

– Әгәр берәй кеше Минең артымдан барырға теләһе, шул үз-үзенән ваз кисһен һәм, аркысағын* йөкмөп, көн һайын Миңә эйәрһен. ²⁴ Кем үзенең йөнен һаҡлап калырға теләй, уны юғалтыр; әммә кем үзенең йөнен Минең хақыма юғалта, уны һаҡлап калыр. ²⁵ Әгәр кеше бөтөн донъяны казанып та, үзен юғалтһа йөки үзен һәләк итһе, бынан уға ни файҙа? ²⁶ Кем Минән һәм Минең һүзәрәмдән ояла, Үзенең, Атаның һәм изге фәрештәләрҙең балкып торған шөһрәте эсендә килгән сақта Әзәм Улы ла унан оялыр. ²⁷ Һезгә ысынын әйтәм: бында баһып торған кешеләрҙең кайһы берәүҙәре, Алла Батшалығын күргәнсе, үлем татымаһ.

Ғайсаның йөз-киәфәте үзгәрәүе

(Маҫ 17:1-13; Мрк 9:2-13)

²⁸ Ошо һүзәрҙән һуң һигез көн самаһы үткәс, Ғайса Петрусты, Яхъяны һәм Якупты Үзе менән алып, доға кылырға тауға менде. ²⁹ Доға кылған сақта Ғайсаның йөз-киәфәте үзгәрәп китте, кейеме ялтырап торған аҡ төскә инде. ³⁰⁻³¹ Капыл шөһрәт балкышында ике кеше пәйзә булып, Уның менән һөйләшә башланы. Был кешеләр Муса менән Ильяс пәйғәмбәрҙәр ине. Улар Ғайсаның донъянан китәсәге һәм был

* 9:23 Аркысаҡ – ул заманда кешеләрҙе язалап үлтерәү өсөн кулланылған бер-береһенә тура мөйөшлөп кағылған ике бүрәнә. Ул яйланманы «тәре» тип тә атайҙар.

эштең Йәрусәлимдә гәмәлгә ашырылырға тейешлеге хакында һөйләште.

³²Петрусты һәм уның менән бергә булған башка шәкерттәрзе йоко баҫкайны. Улар, уяңас, Ғайсаның шөһрәтен һәм Уның эргәһендә ике ир кешене күрзе. ³³Был кешеләр Ғайса эргәһенән китергә торғанда Петрус: – Остаз, безең бында булуыбыз кайһылай якшы! Өс сатыр корайык: береһен – Иһнә, береһен – Мусаға, береһен – Ильяска, – тине. Тик ул ни әйткәнән үзе лә белмәй ине.

³⁴Петрус был һүззәрзе әйткән сакта болот килеп сығып, күләгәһе менән уларзы каплап алды. Болот эсендә калғас, шәкерттәр куркып китте. ³⁵Болот эсенән: «Был – Минең Улым, һайлап алған Улым, Уны тыңлағыз!» – тигән тауыш ишетелде. ³⁶Был тауыш тынғанда Ғайса яңғызығына калғайны. Шәкерттәр ул көндәрзә нимә күргәндәре тураһында бер кемгә лә һөйләп йөрөмәнә.

Яуыз рух эйәләшкән малайзы һауыктырыу

(Маҫ 17:14-19; Мрк 9:14-29)

³⁷Икенсе көн шәкерттәре менән таузан төшкән Ғайсаны күмәк халык қаршы алды. ³⁸Шул сак халык араһынан берәү:

– Остаз, үтенеп һорайым, улымды килеп кара! Ул минең берзән-бер улым, – тип қысқырзы. – ³⁹Яуыз рух уны баҫып ала ла, бала капыл қысқыра башлай, тәне тар тыша, ауызынан күбек сыға. Яуыз рух, уны нык итеп интектергәндән һуң, көскә сигенә. ⁴⁰Шәкерттәреңдән уны қыуып сығарыу зарын үтенгәйнем, булдыра алманылар.

⁴¹– Әй, иманһыз һәм бозок быуын! Минә һеззәң менән тағы күпме булырға ла күпме түзәрғә? Улыңды бында алып кил, – тине Ғайса.

⁴²Малай килеп етеп килгәндә, ен уны ергә атып бәрзе лә, баланың тәне короша башланы. Ғайса иһә яуыз рухты тыйзы һәм, малайзы һауыктырып, атаһына тапшырзы.

⁴³Алланың бөйөклөгән күреп, барыһы ла хайран калды.

Ғайсаның үлеп тереләсәге тураһында кабат әйтеүе

(Маҫ 17:22-23; Мрк 9:30-32)

Халык Ғайса кылған эштәргә гәжәпләненп торған арала, Ул шәкерттәренә:

⁴⁴– Ошо һүззәрзе хәтерегеззә калдырығыз: Әзәм Улы кешеләр қулына тотоп биреләсәк, – тине.

⁴⁵Әммә шәкерттәре Уны аңламаны. Был һүззәрзең мәгәнәһе уларзан йәшерелгәйне, шуның өсөн дә төшөнмәнеләр. Ә Ғайсанан һорарға курктылар.

Кем иң бөйөгө?

(Маҫ 18:1-5; Мрк 9:33-37)

⁴⁶Шәкерттәр үззәренең араһында кем иң бөйөгө тип бәхәсләшә башланы. ⁴⁷Ғайса, уларзың уйын белеп, бер баланы эргәһенә баҫтырзы ла:

⁴⁸– Был баланы кем Минең хакыма қабул итә, шул Мине лә қабул итә, ә Мине қабул иткән кеше Мине Ебәргәнде қабул итә. Арағыззағы иң кесеһе – иң бөйөгө, – тине.

«Кем һезгә қаршы түгел, шул һеззәң яклы»

(Мрк 9:38-40)

⁴⁹Яхъя:

– Остаз, без бер кешенең Һинең исемен менән ендәрзе қыуып сығарғанын күрзек. Безең менән бергә йөрөмәгәнгә, без уны тыйзык, – тип әйтте.

⁵⁰– Тыймағыз, сөнки кем һезгә қаршы түгел, шул һеззәң яклы, – тине Ғайса.

⁵¹Күккә алыныр вақыты яқынайғас, Ғайса Йәрусәлимгә барырға ниәтләп юлға сықты. ⁵²Ул Үзенең алдынан хәбәрселәрен ебәрзе. Улар, Ғайса килеүгә бар нәмәнә әзәрләп қуйыр өсөн, Самария ерендәге бер ауылға килделәр. ⁵³Әммә, Йәрусәлимгә юл тотқанлыктан, бында Ғайсаны қабул

итмәнеләр* .⁵⁴ Был хәлде күреп, шәкерттәре Якуп менән Яхъя:

– Хакимыбыз! Күктән ут төшөп*, уларзы юкка сығарһын, тип бойороуыбыззы теләйһеңме? – тинеләр.

⁵⁵ Ләкин Ғайса әйләнеп караны ла уларзы тыйзы*. ⁵⁶ Улар икенсе ауылға юл тотто.

Ғайсаға эйәрәү

(Маҫ 8:19-22)

⁵⁷ Юлда барғанда кемдер берәү Ғайсаға: – Кайза ғына йөрөһәң дә, мин Һинен артындан барырмын, – тип өндәште.

⁵⁸ – Төлкөләрзең – өңдәре, коштарзың оялары бар, ә Әзәм Улының башын терәр урыны юк, – тип яуап бирзе Ғайса.

⁵⁹ Ә икенсәһенә:

– Миңә эйәр! – тине.

Уныһы:

– Әфәндем! Өйөмә кайтып, тәүзә атайымды ерләп килергә рөхсәт ит, – тип һораны.

⁶⁰ Әммә Ғайса уға:

– Үлеләр үз үлеләрен үззәре ерләһен, ә һин бар, Алла Батшалығы тураһындағы Хәбәрзе иғлан ит, – тине.

⁶¹ Тағы берәүһе:

– Мин Һинен менән барам, Әфәндем! Ләкин тәүзә өйзәгеләр менән хушлашып килергә рөхсәт ит, – тип үтенде.

⁶² Ләкин Ғайса уға:

– Ер һөрөргә тип һукаға тотонғас, артына боролоп караған кеше Алла батшалығы өсөн яраклы түгел, – тине.

Етмеш ике шәкертте хезмәткә ебәрәү

(Маҫ 11:21-24)

10 ¹ Шунан һуң Раббы Ғайса, тағы етмеш ике шәкертте һайлап алып,

барырға ниәтләгән һәр кала һәм ауылға уларзы Үзенәң алдынан икешәрләп сығарып ебәрзе. ² Шәкерттәренә Ул былай тине:

– Ура торған ашлык күп, ә ураксылар аз. Шуға күрә ашлыктың Хужаһына ялбарығыз: Үзенәң уңышын урып алырға эшселәр ебәрһен. ³ Барығыз! Мин һеззә бүреләр арахына бәрәстәр кеүек ебәрәм. ⁴ Үзегез менән бер нәмә лә: акса янсығы ла, артмак та, аяк кейеме лә алмағыз, юлда туктап берәүзә лә сәләмләмәгез. ⁵ Ингән һәр өйөгөззә ин тәүзә: «Был йортка именлек булһын», – тип әйтегез. ⁶ Унда именлеккә лайыклы кеше йәшәһә, әйткән теләгегез тормошка ашыр, әгәр лайыклы булмаһа – тормошка ашмаҫ. ⁷ Үзегеззе кабул иткән өйзә калығыз, ни бирһәләр, шуны ашағыз һәм эсегез, сөнки эшсенең үзенәң хезмәтенә күрә әжерен алырға хақы бар. Ул төбәктә булған сакта өйзән-өйгә күсеп йөрөмәгез.

⁸ Берәй калаға килгәс, унда һеззә кабул итһәләр, алдығызға нимә куйыла, шуны ашағыз. ⁹ Ундағы ауырыузарзы һауықтырығыз һәм калала йәшәүселәргә: «Һезгә Алла Батшалығы якынлаша», – тип әйтегез. ¹⁰ Әммә, берәй калаға килеп, унда һеззә кабул итмәһәләр, урамға сығып: ¹¹ «Калағыззың аяктарыбызға кунған тузанын да һезгә қағып калдырабыз. Шулай за белегез, Алла Батшалығы якынлаша», – тиерһегез. ¹² Һезгә әйтәм: киәмәт көнөндә Содомдың хәле ул каланыкынан еңелерәк булыр.

«Кайғы һезгә»

¹³ Кайғы һиңә, Хоразин! Кайғы һиңә, Бейт-Сайда! Әгәр зә һеззә кылынған мөгжизәләр Тир һәм Сидон калаларында күрһәтелгән булһа, ундағы кешеләр, кыл тукымаға уранып һәм көлгә ултырып,

* 9:53 Самария кешеләре Аллаға Йәрусәлимдә түгел, ә Самарияла, Геризим тауында табынырға кәрәк тип һанаған.

* 9:54 Кайһы бер боронғо кульязмаларза был өләш «Ильяс эшләгән һымак, күктән ут төшөп» тип бирелгән.

* 9:55 Кайһы бер боронғо кульязмаларза «...тыйзы һәм: „Һез үзегеззең һиндәй рухтыкы икөнегеззе белмәй-һегез. Әзәм Улы кешеләрзе һәләк итер өсөн түгел, ә котқарыр өсөн килде“, – тип әйтте» тигән һүззәр зә бар.

күптән инде тәүбәгә килерзәр ине. ¹⁴Әммә киәмәт көнөндә Тир менән Сидондың хәле һеззекенән еңелерәк булыр. ¹⁵Эй, Капернаум, әллә һине күккә тиклем күтәрерзәр тип уйлайһыңмы? Юк, үлеләр донъяһына тиклем түбән ырғытылырһың!

¹⁶Һеззе тыңлаған кеше Мине тыңлай, һеззе кире каккан кеше Мине кире қаға; Мине кире каккан иһә Мине Ебәргәнде кире қаға.

Етмеш ике шәкерттең кайтыуы

(Маҫ 11:25-27; 13:16-17)

¹⁷Етмеш ике шәкерт кыуана-кыуана Ғайса янына кайтты:

– Хакимыбыз! Һинең исемең менән эш иткәндә, безгә хатта ендәр зә буйһона!

¹⁸– Мин Иблистең күктән йәшендәй йығылып төшкәнән күрзем, – тип яуап бирзе уларға Ғайса. – ¹⁹Эйе, Мин һезгә йыландарзың, саяндарзың өстөнә басыу һәм дошмандарзың көсөн енеп сығыу өсөн хакимлык бирзем. Һезгә бер нәмә лә зыян килтерә алмаҫ. ²⁰Әммә яуыз рухтарзың һезгә буйһоноуына түгел, ә исемдәрегеззең күктә язылыуына шатланығыз.

«Атам барыһын да Миңә тапшырзы»

²¹Ошо вақыт Ғайса, Изге Рух тарафынан шатлык менән һуғарылып, былай тине:

– Эй Атам, күк менән ерзең Хужаһы! Быларзы зирәктәрзән һәм акыл эйәләренән йәшереп, сабыйзарға асып биргәнен өсөн Һиңә шөкөрәна кылам! Эйе, Атам, был Һинең игелекле ихтыярың ине! ²²Атам барыһын да Миңә тапшырзы. Улының кем икәнән Атанан башка һис кем белмәй, Атаңың кем икәнлеген дә Улынан һәм Улы Уның тураһында белдергә теләгән кешенән башка һис кем белмәй.

²³Шунан Ғайса, шәкерттәренә боролоп, былай тине:

– Һез күргәндәрзе күргәндәр бәхетле! ²⁴Һезгә әйтәм: күп пәйғәмбәрзәр һәм батшалар һез күргәндәрзе күрергә теләне, ләкин күрмәне; һез ишеткәндәрзе ишетергә теләне, ләкин ишетмәне.

Изге күңелле Самария кешеһе хакында һисса

(Маҫ 22:34-40; Мрк 12:28-31)

²⁵Бына бер канун белгесе урынынан торзо ла, Ғайсаны һынарға теләп:

– Остаз, мәңгелек тормошто мираҫ итеп алыр өсөн миңә нимә эшләргә? – тине.

²⁶– Канунда нимә тип язылған? Һин унан нимә укыйһың? – тип һораны Ғайса.

²⁷– «Аллаң Раббыны бөтә йөрәгең, бөтә йәнең, бөтә көсөң һәм бөтә акылың менән ярат» һәм «Якыныңды үзендә яраткан кешекә ярат», – тип яуапланы канун белгесе.

²⁸– Дөрөҫ яуап бирзең, шулай эшлә һәм йәшәрһең, – тине Ғайса.

²⁹Канун белгесе, үзен аklarға теләп, артабан:

– Ә минең якыным кем? – тип һораны.

³⁰Ғайса уға былай тип яуап бирзе:

– Берәү Йәрусәлимдән Йерихоға китеп барғанда юлбаҫарзәр кулына эләккән. Юлбаҫарзәр уның кейемен систереп алған һәм, тукмап, үлем хәлендә калдырып киткән. ³¹Шулай тура килгән: шул ук юлдан бер һаһин китеп барған, тик, әлеге кешене күргәс, уны урап үткән. ³²Шулай ук бер леви* ошо ерзән үтеп барышлай был кешене күргән, әммә ул да урап үткән.

³³Бер Самария кешеһе лә узып барышлай был әзәмгә тап булған; уны күреп, йәлләгән. ³⁴Әргәһенә килеп, яраһын шарап менән йыуған, май һөртөп бәйләгән. Шунан һуң ишәгенә ултыртып, кунакханаға алып

* **10:32** *Леви* – Якуптың улдарының береһе. Алла бойорого буйынса, Леви нәселенән булған кешеләр генә Алла йортонда һаһин ярзамсыһы булып хезмәт иткән. Уларзы левизәр тип атағандар («Иҫәп алыу», 3:6-13).

10:13 Ишҫ 23:1-18; Зөл 26:1–28:23.

10:15 Ишҫ 14:13-15.

10:20 Сығ 32:31-33; Днл 12:1.

10:27 Қнн 6:5.

10:27 Лев 19:18. **10:28** Лев 18:5.

килгән, тәрбиәләгән. ³⁵ Ә икенсе көнөнә, юлға сығырға йыйынғанда, кунакхана хужаһына ике динар акса сығарып биргән дә: «Был кеше тураһында хәстәрлек күр, аксаны күберәк тотонорға тура килһә, кайтышлай түләргән», – тигән.

³⁶ Был өсөүзөң кайһыныһы юлбаһарҙар кулына эләккән әзәмдең яқыны була тип уйлайһың? – тип һораны Ғайса.

³⁷ – Уға шәфкәт күрһәткәнә, – тип яуапланы канун белгесе.

– Бар, һин дә шулай эшлә, – тине уға Ғайса.

Ғайса Марта менән Мәрийәм яһында

³⁸ Ғайса, юлын дауам итеп, шәкерттәре менән бер ауылға килде. Марта исемле бер катын Уны үз өйөндә кабул итте. ³⁹ Уның Мәрийәм исемле һеңлеһе бар ине. Ул Раббы Ғайсаның аяҡ осона ултырып, Уның һүзәрән тыңланы. ⁴⁰ Марта иһә ашарға бешерүзә хәстәрләне һәм Ғайса яһына килеп:

– Хаҡимым! Һеңлемдән бөтөн эште миңә генә қалдырып куйыуына бошонмайһыңмы? Уға әйт әле, миңә ярҙам итһен, – тип үтенде.

⁴¹ – Әй Марта, Марта! Һин күп нәмә тураһында хәстәрләп, ығы-зығы килеп йөрөйһөн, – тине уға Ғайса Раббы, – ⁴² ә бит бары бер генә нәмә кәрәк. Мәрийәм һәйбәт өлөштө һайлаған һәм ул унан тартып алынмас.

Ғайсаның доға қылырға өйрәтеүе

(Маҫ 6:9-13; 7:7-11)

11 ¹ Ғайса бер урында доға қылып тора ине. Ул доға қылып бөткәндән һуң, шәкерттәренәң берһең:

– Хаҡимым, Яһъя үзенең шәкерттәрен өйрәткән кеүек, беҙҙе лә доға қылырға өйрәт әле, – тип һораны.

² Ғайса уларға:

– Доға қылғанда былай тип әйтегез:
Атабыз!

Исемен мөкәддәс булып танылһын,
Һинең Батшалығың килһен.

³ Көндәлек икмәгебезҙе беҙгә һәр көн бир.

⁴ Гонаһтарыбыҙҙы ярлыҡа,
беҙ ҙә бит үзебезгә яуызлыҡ қылған
һәр кемде ғәфү итәбеҙ.

Беҙҙе һынауға дусар итмә, – тине.

⁵ Ғайса һүзән дауам итте:

– Әйтәйек, һезҙең береһең төн уртаһында дуһына барып, унан: «Дуҫ! Миңә бурыска өс икмәк биреп тор әле, ⁶ үтөп барышлай бер дуһым ингәйне, табынға куйырға бер нәмәм дә юк», – тип һорай.

⁷ Ә өй эсенән былай тип яуаплайҙар: «Мине борһоп йөрәмә, ишеһем бикле, яһымда балаларым йоклап ята, тороп, һин һорағанды бирә алмайым». ⁸ Мин һезгә шуны әйтәм: ул кеше тороп икмәкте дуһлыҡ хақына бирмәһә лә, тегеһе өзмәй ҙә куймай ныкышқас, күпмә кәрәк, шулай барыбер биреп ебәрер.

⁹ Шулай булғас, һезгә әйтәм: һорағыҙ – һезгә бирелер; эзләгез – табырһығыҙ; шақығыҙ – һезгә аһарҙар. ¹⁰ Сөнки һәр һораған кеше ала, эзләгән таба һәм шақығанға аһар. ¹¹ Арағыҙҙан кайһы атай балыҡ һораған улына йылан тотторор? ¹² Йәки йомортка һораһа, саян бирер? ¹³ Шулай булғас, һез үзегең яһан була тороп та, балаларығыҙға яҡшылыҡ өләшә беләһегеҙ икән, күктәге Атағыҙ Үзәнән һорағандарға Изге Рухты һис шикһез бирәсәк.

Ғайса һәм Бәһел-Зевул

(Маҫ 12:22-30; Мрк 3:22-27)

¹⁴ Ғайса телһез берәүзәң эсенән енде қыуып сығарҙы. Ен сыҡқандан һуң, был кешенең теле аһылды. Халыҡ быға хайран қалды. ¹⁵ Уларҙың кайһы берҙәре:

– Ул ендәрзе ендәр башлығы Бәгел-Зевулдың* көсө менән кыуып сығара, – тине.

¹⁶ Ә бәгзеләре, Ғайсаны һынап карарға теләп, Уның күктән илаһи билдә күрһәтеүен талап итте. ¹⁷ Әммә Ғайса, уларзың уйзарын белеп, халыкка былай тине:

– Халкы үз-үзенә каршы һуғышкан батшалык емерелер, эсендә дошманлык булған һәр ғайлә таркалыр. ¹⁸ Иблис Иблисте кыуып сығарып, үз-үзенә каршы һөжүмгә барһа, уның батшалығы нисек имен тороп кала алыр? Ә һез миңә: «Ендәрзе Бәгел-Зевул көсө менән кыуып сығараһың», – тиһегез! ¹⁹ Әгәр Мин ендәрзе Бәгел-Зевул көсө менән кыуып сығарам икән, һезҙең кешеләрегеҙ кемдең көсө менән кыуып сығара һуң? Шуға күрә, әйзә, улар һезҙе хөкөм итһен. ²⁰ Ә инде Мин ендәрзе Алла көсө менән кыуып сығарам икән, тимәк, һезгә Алла Батшалығы килеп етте.

²¹ Көслө кеше үз өйөн қорал менән һаклаған сакта, уның милке хәуеһезлектә булыр. ²² Ә инде көслөрәк берәү, һөжүм итеп, был кешене еңә калһа, уның таянысы булған бөтә қоралын тартып алыр, табышын бүлгеләр. ²³ Кем Минең менән түгел, шул Миңә каршы. Кем Минең менән бергә йыймай, шул тарката.

Яуыз рухтың кайтыуы

(Маҫ 12:43-45)

²⁴ – Яуыз рух, кешенең эсенән сыққандан һуң, һыуһыз ерзәрзә үзенә һыйыныр урын эзләп йөрөй, ләкин таба алмай. Шунан: «Әлекке өйөмә әйләнәп кайтайым әле», – тип уйлай. ²⁵ Кире кайтқас, ул уны һеперелгән һәм йыйыштырылған хәлдә таба. ²⁶ Бынан һуң ул үзенән дә яуызыраҡ ете рухты әйәртеп кайтып, шунда йәшәй

башлайзар. Ахырза, был кешенең хәле баштағыға карағанда ла нығыраҡ насарая.

²⁷ Ғайса быны һөйләгән сакта халык араһынан бер катын:

– Һине карынында йөрөткән, Һине имезгән әсәйең бәхетле! – тип кысқырзы.

²⁸ Ә Ғайса уға:

– Дөрөс, ләкин Алла һүзен тыңлап, уны үтәгән кешеләр бәхетлерәк, – тип яуапланы.

Илаһи билдә тураһында

(Маҫ 12:39-42)

²⁹ Әргә-тирәһенә кешеләр тағы күберәк йыйылғас, Ғайса һөйләй башланы:

– Был замандың кешеләре яуыз, илаһи билдә талап итәләр, әммә уларға Юныс пәйғәмбәрҙең билдәһенән башка билдә бирелмәйәсәк. ³⁰ Юныс Ниневе кешеләренә илаһи билдә булған кеүек, Әзәм Улы ла был заман кешеләре өсөн билдә булыр.

³¹ Көнъяк батшабикәһе, киәмәт көнөндә тороп, был заман кешеләрен хөкөм итер. Сөнки ул Сөләймән батшаның ақыллы һүззәрен тыңлау өсөн ер сигенән килгән булған. Ә Бындағы – Сөләймәндән дә бөйөгөрәк. ³² Ниневе кешеләре, киәмәт көнөндә тороп, был заман кешеләрен хөкөм итер. Сөнки ниневеләр Юныс пәйғәмбәрҙең вәғәзән тыңлағандан һуң тәүбөгә килгән. Ә Бындағы – Юныстан да бөйөгөрәк.

Тән һәм яктыртқыс хақында

(Маҫ 6:22-23)

³³ Шәмде токандырып, бер кем дә уны асқа тығып* куймай, киреһенсә, өйгә килеп ингәндәр яктыны күрһен өсөн, уны шәмдәлгә ултырталар. ³⁴ Тәндең яктыртқысы – күз. Күзең һау булғанда, бөтә тәнең нурлы була, ә инде күзең насар булғанда, тәнең дә караңғы була. ³⁵ Шуға күрә һак бул:

* **11:15** *Бәгел-Зевул* – Иблискә карата кулланыла торған исем. Бәгел-Зевул Кәңгән халықтарының илаһы булған. Уны яуыз рухтар башлығы тип һанағандар (карағыз: «IV Батшалар», 1:2).

* **11:33** Кайһы бер боронғо кулъязмаларза «йәки һауыт астына» тигән һүззәр зә бар.

үзөңдөгө яктылык караңгылык булмаһын. ³⁶Э инде бөтө тәнең нурлы һәм унда бер генә караңгы урын да юк икән, шәм нуры һине яктырткан кеүек, тәнең дә якты булыр.

Фарисейзар менән канун белгестәрен киçәтеү

(Маç 23:1-36)

³⁷ Ғайса һүзен тамамлағас, фарисейзарың берәүһе Уны ашка сакырзы. Ғайса, өйгә инеп, табын артына ултырзы. ³⁸ Фарисей, Уның ашар алдынан йола буйынса кулын йыумауын күреп, ғәжәпкә калды. ³⁹ Әммә Раббы Ғайса уға былай тине:

– Бына һез, фарисейзар, һауыт-һабаның тышын тазартаһығыз, ә эсегез комһозлок һәм яуызлык менән тулы. ⁴⁰ Аңһыҙзар! Тышкы якты бар иткән Алла эске якты ла бар итмәгәнме ни? ⁴¹ Һауыт-һабағыздың эсендәген фәкир-зәргә өләшегез, шул сакта һезҙең өсөн бөтә нәмә пак булыр.

⁴² Кайғы һезгә, фарисейзар! Һез бөтнөктөн, рутаның һәм бөтөн бакса йәшелсәһенен ундан бер өлөшөн ғөшөр сазакаһы итеп бирәһегез, ә ғәзеллеккә, Алланы яратуға игтибар итмәйһегез. Бына шуныңһын эшләргә, шунан башкаһын да онотмаҫка кәрәк ине. ⁴³ Кайғы һезгә, фарисейзар! Һез ғибәзәтханалардың түрендә ултырырға, базар майзандарында кешеләрҙең башлап сәләм биргәндәрен яратаһығыз. ⁴⁴ Кайғы һезгә! Һез билдә куйылмаған кәбер һымакһығыз. Кешеләр белмәйенсә ошо кәберҙәрҙе тапап йөрөй.

⁴⁵ Ғайсаның был һүзҙәренә карата канун белгестәренең берәүһе:

– Остаз! Был һүзҙәрең менән Һин безҙе лә рәһиетәһең, – тине.

⁴⁶ Ғайса былай тип яуапланы:

– Һезгә лә, канун белгестәре, кайғы! Һез кеше елкәһенә күтәргәһез ауыр йөктәр һалаһығыз, ә үзегеҙ ул йөктәргә бармак

менән дә теймәйһегез. ⁴⁷ Кайғы һезгә! Һез пәйғәмбәрҙәр кәберенә һәйкәлдәр куяһығыз, ә уларҙы ата-бабаларығыз үлтергән бит! ⁴⁸ Бының менән һез ата-бабаларығыз кылған эштәр менән риза булыуығызды күрһәтәһегез, сөнки улар пәйғәмбәрҙәрҙе үлтергән, ә һез уларға кәбер һәйкәлдәре төзөйһөгөз. ⁴⁹ Шуның өсөн Алла акылы былай тигән: «Мин уларға пәйғәмбәрҙәр һәм илселәр ебәрәм, уларҙың кайһы берҙәрен үлтерерҙәр, ә кайһыларын эзәрлекләргә». ⁵⁰ Шуға күрә, донъя яратылғандан алып, бөтә пәйғәмбәрҙәрҙең түгелгән каны өсөн ошо быуын яуап тотасак, – ⁵¹ Һабил канынан алып, корбан усағы менән Изге йорт араһында үлтерелгән Зәкәрьяһ канына тиклем. Әйе, һезгә әйтәм: ошо быуын былардың барыһы өсөн дә яуап тотасак.

⁵² Кайғы һезгә, канун белгестәре! Һез белем аскысын үз кулығыҙға алдығыз: үзегеҙ зә инмәһегез, инергә теләгәндәргә лә юл бирмәһегез.

⁵³ Ғайса фарисейдың өйөнән сыкҡас, канун белгестәре менән фарисейзар, Уны тәнкитләп, күп һорауҙарға яуап бирергә мәжбүр итә башланы. ⁵⁴ Улар, Ғайсаға тозақ короу, Уның һүзҙәренән ғәйеп табырға тырышты.

Ике йөзлөлөк тураһында иҫкәртеү

(Маç 10:26-27)

12 ¹ Шулар араһында менәһеләгән кеше йыйылды, улар бер-береһен кысырыкланы. Ғайса иң тәүҙә Үзенең шәкерттәренә карап һүз башланы:

– Фарисейзар әсеткәһенән, йәғни ике йөзлөлөктән һаҡ булығыз. ² Асылмайса калыр йәшерен бер нәмә лә һәм беләнмәйсә калыр бер сер зә юк. ³ Шуға күрә караңгыла һөйләгәһегеҙ көн яктыһында ишетелер, өй эсендә колакка шыбырлап әйткәһегеҙ кыйыктарҙан хәбәр ителер.

Кемдән куркырға кәрәк?*(Маҫ 10:28-33)*

⁴ Һезгә иһә, дуҫтарыма, шуны әйтәм: тәнде үлтеревзән башка бер нәмә лә кыла алмаған әзәмдәрзән куркмағыз. ⁵ Һезгә кемдән куркырға кәрәклеген әйтәм. Йә-негеззе алғандан һуң йәһәннәмгә ташларға хахимлығы булған Алланан куркығыз: әйе, һезгә әйтәм, Унан куркығыз. ⁶ Биш турғай ике бакыр тәңкәгә* һатыла түгелме ни? Ләкин уларзың береһе лә Алланың иғтибарынан ситтә калмаған. ⁷ Һеззән иһә башығыззағы һәр бер сәс бөртөгә лә һанаулы. Куркмағыз, һез бик күп турғайзарға карағанда кәзерлерәкһеззә.

⁸ Һезгә әйтәм: Мине кешеләр алдында кабул иткән һәр кемде Әзәм Улы ла Алла фәрештәләре алдында кабул итер. ⁹ Ә кем кешеләр алдында Минән ваз кисә, унан Алла фәрештәләре алдында ваз кисерзәр. ¹⁰ Әзәм Улына қаршы һүз әйткән һәр кем ғәфү ителер, әммә Изге Рухка қаршы көфөр һүз һөйләүсә ғәфү ителмәс.

¹¹ Ғибәзәтханаларға, башлыктар йәки хақимәт кешеләре алдына килтерелгән вақытта, үзебездә нисек яқларға, нимә тип яуап бирергә, тип борсолмағыз. ¹² Нимә һөйләргә икәнән һезгә шул сәғәттә Изге Рух өйрәтер.

**Ақылһыз бай
һақында қисса**

¹³ Халық араһынан берәү Ғайсаға:

– Остаз, ағайыма әйт әле, атайзан қалған мираҫты минең менән бүләшһен, – тине.

¹⁴ Ғайса теге кешенән:

– Һеззән бәхәстәрегеззә хәл итеүсә йәки мөлкәтегеззә бүлеүсә итеп Мине кем билдәләне? – тип һораны. ¹⁵ Шунан барыһына ла былай тине:

– Комһозлоқтан һакланығыз, кеше нисек кенә бай булмаһын, ғүмере байлықка бәйле түгел.

¹⁶ Бынан һуң Ғайса қисса һөйләне:

– Бер байзың баһсуза игене бик уңған.

¹⁷ Бай әстән генә: «Нимә эшләйем икән? Ашлығымды қайза һакларға?» – тип уйлаған. ¹⁸ Ул шундай қарарға қилгән: «Келәт-тәрзе һүтеп, зурырағын һалайым да бөтә ашлығымды, бөтә байлығымды шунда йыйайым. ¹⁹ Шунан инде үземә: „Минең күп йылдарға етерлек байлығым бар, йәнем ял итһен, ашаһын, эшһен, күңел ашың“, – тип әйтермен». ²⁰ Әммә Алла уға: «Ақылһыз! Ошо төндә йәненде қире аласақтар, йыйған байлығың кемгә қалыр һуң?» – тигән.

²¹ Үзе өсөн байлық йыйған, әммә Алла алдында бай булмаған һәр кем менән шулай булыр.

**Алла Батшалығы һәм
донъя мәшәқәттәре***(Маҫ 6:25-34)*

²² Ғайса шәкерттәренә былай тине:

– Шуға күрә, Мин һезгә әйтәм: нимә ашарбыз, нимә әсербез, тип – йәнегез; нимә кейербез, тип тәнегез өсөн борсолмағыз.

²³ Йән – ризықтан, тән кейемдән мөһимерәк бит. ²⁴ Қарғаларға қарағыз: улар сәсмәй зә, урмай за; уларзың келәттәре лә, буралары ла юк. Шулай за Алла уларзы туйындыра. Ә һез қоштарға қарағанда әллә күпмегә кәзерлерәк бит. ²⁵ Арағыззан кем, борсолоп, үз ғүмерен бер сәғәткә булһа ла озонайта ала? ²⁶ Шулай булғас, хатта бәләкәй генә нәмәнә лә эшләй алмайһығыз икән, ни эшләп башка нәмә тураһында қайғырырға?

²⁷ Ләләләззән нисек үскәнән қарағыз: улар эшләмәй зә, еп тә иләмәй. Әммә һезгә шуны әйтәм: хатта ни тиклем данлы Сөләймән батша ла ул дәрәжәлә затлы кейенмәгән.

* **12:6** *Бакыр тәңкә* – грекса «ассарион». Бер ассарион ун алтынан бер динарға тигез (бер динар – эшһенен бер көнлөк эш һақы).

²⁸ Әгәр Алла бөгөн яланда үсеп ултырған, ә иртөгә мейескә ташланасак үләнде шулай кейендерә икән, һеззә бигерәк тә кейендерер, эй иманы аззар.

²⁹ Шулай булғас, нимә ашарбыз, нимә әсербез, тип кайғырмағыз. Бының өсөн хафаланмағыз. ³⁰ Ул турала был донъя кешеләре баш катыра. Ә Атағыз һеззәң был нәмәләргә мохтаж икәнегеззә белә. ³¹ Һез, киреһенсә, Алла Батшалығын эзләгез, шунда калғаны ла бирелер.

Күктәге хазина тураһында

³² Эй бәләкәй көтөү, куркма! Батшалықты һезгә биреүзә Атағыз якшы тип тапты. ³³ Мөлкәтегеззә һатығыз за ярлыларға өләшегез. Үзегезгә мәңге тузмай торған янсыктар әзерләгез, күктәрзә һис кәмемәс хазина туплағыз: унда карак та теймәс, көйә лә төшмәс. ³⁴ Хазинағыз кайза була, күнелегез зә шунда була бит.

Ышаныслы һәм ышанышсыз хезмәтселәр

(Маҫ 25:1-13; 24:43-51; Мрк 13:33-37)

³⁵ Билдәрегез быуылған, яктырткыстарығыз токандырылған булһын. ³⁶ Хужаһының туй мәжлесенән кайтканын көткән хезмәтсе кеүек булығыз. Хужа килеп шақыу менән ишекте асырға әзер тороғоз. ³⁷ Хужа кайтканда уяу торған хезмәтселәр бәхетле! Һезгә һак һүз әйтәм: хужа, билен быуып, хезмәтселәрен өстәл янына ултыртыр һәм уларға үзә хезмәт итер. ³⁸ Ихтимал, хужа төн уртаһында йәки таң аткас кайтып инер. Әгәр ул хезмәтселәрен уяу хәлдә күрһә, шул хезмәтселәр бәхетле!

³⁹ Әммә шуны белегез: әгәр зә өй хужаһына карактың кайһы вақытта килере мәғлүм булһа, уғрыға өйөнә инергә юл куймаҫ ине. ⁴⁰ Шуның һымак, һез зә әзер булығыз: Әзәм Улы һез көтмәгән сәғәттә килер.

⁴¹ Шул сак Петрус:

– Хакимым, был киссаны һин беззәң өсөн генә һөйләнеңме, әллә башкалар өсөн дәме? – тип һораны.

⁴² Раббы Ғайса иһә былай тине:

– Ә өйзәң ышаныслы һәм акыллы идарасыһы ниндәй була? Әйтәйек, ризыкты вақытында өләшер өсөн, хужа бер хезмәтсәһен башкалары өстөнән куя. ⁴³ Хужаһы кайтып, эштең үзә әйткәнсә үтәлгәнән күрһә, ул хезмәтсе ниндәй бәхетле! ⁴⁴ Һезгә ысынын әйтәм: хужаһы уны бөтә мөлкәте өстөнән идара итергә куясақ.

⁴⁵ Ләкин ул хезмәтсе: «Хужам тиз генә кайтмаҫ әле», – тип уйлап, ир һәм катынкыз хезмәтселәрзә тукмарға тотонһа һәм ашап-әсеп, иҫереп йөрөһә, ⁴⁶ хужаһы ул көтмәгән көндә һәм уйламаған сәғәттә кайтып төшөр зә уны каты язаға тарттырыр, иманһыззар көнөнә төшөрөр.

⁴⁷ Хужаһының ихтыярын белеп тә, әзер тормаған һәм ул кушканса эшләмәгән хезмәтсе каты тукмалыр. ⁴⁸ Ә инде хужаһының ихтыярын белмәйенсә язаға лайык эш кылған хезмәтсе азырак тукмалыр. Кемгә күп бирелә, унан күп талап ителер. Кемгә күберәк ышанып тапшырыла, унан күберәк һоралыр.

Тыныслык түгел, ә бүленеш

(Маҫ 10:34-35)

⁴⁹ Мин ергә ут алып килдем һәм ул уттың тизерәк янып китеүен теләйем! ⁵⁰ Мин ғазап күленә сумдырылырға тейешмен. Шул һынаузарзың үткәнән ни тиклем интегеп көтәм! ⁵¹ Мин ергә тыныслык килтерергә килде тип уйлайһығызмы? Юк, һезгә әйтәм, Мин бүлергә килдем. ⁵² Ошо мәлдән башлап, бер өйзә биш кеше йәшәһә, өсөһә – икәүһенә һәм икәүһә өсөһөнә каршы булыр. ⁵³ Атаһы – улына, улы – атаһына; әсәһә – кызына, кызы – әсәһенә; кәйнәһә – киленә, киленә кәйнәһенә каршы булыр.

Заман билдэлэре

(Маҕ 16:2-3; 5:25-26)

⁵⁴ Ғайса йәнә халыкка өндөштө:

– Һез көнбайышта болот күтәрелгәнән күргәс тә: «Ямғыр яуыр», – тиһегез, һәм шулай була. ⁵⁵ Көнъяктан ел ишә: «Әсе булыр», – тиһегез, һәм шулай була. ⁵⁶ Ике йөзлөләр! Ерзе һәм күк йөзөн күзәтеп, һауа торшон билдәләйһегез, ә ни өсөн был заманды төшөндөрөп бирә алмайһығыз?

⁵⁷ Ни эшләп һез нимәнәң дөрөс икәнән үзегез билдәләй алмайһығыз? ⁵⁸ Дәғүәсең менән хөкөм юлында ук килешергә тырыш. Юғиһә ул һине хөкөмдарға алып барыр, ә хөкөмдар һаксыға тапшырыр. Һаксы иһә төрмәгә ябыр. ⁵⁹ Һиңә шуны әйтәм: бурысыңды азаккы тәңкәһенә тиклем түләп бөтөрмәйенсә, унан сығмаясаҡһың.

«Тәүбәгә килмәһегез, һаләк булырһығыз»

13 ¹ Шул сак кайһы берәүзәр, Ғайса янына килеп, Пилатос үлтерткән Галилея кешеләре тураһында һөйләнә. Корбан килтергән ваҡытта үлтерелгән ул кешеләрҙең қаны корбан малының қаны менән буталған. ² Ғайса ул хәлгә карата былай тине:

– Был хәлгә тарыған галилеялылар башка галилеялыларға карағанда гонаһлыраҡ тип уйлайһығыҙмы? ³ Һезгә әйтәм: юк! Әммә, тәүбәгә килмәһегез, бөтәгез ҙә улар кеүек һаләк булырһығыз. ⁴ Йәки Шилоах манараһы ауғанда уның астында қалып һаләк булған ун һигез кеше Йәрсәлимдә йөшәгән бөтәһенән дә ғәйеплерәк ине тип уйлайһығыҙмы? ⁵ Һезгә әйтәм: юк! Әммә, тәүбәгә килмәһегез, бөтәгез ҙә улар кеүек һаләк булырһығыз.

Емешһез инжир ағасы һақында қисса

⁶ Ғайса ошондай қисса һөйләнә:

– Берәүҙең йөзөм бақсаһында инжир ағасы үскән. Бер ваҡыт был кеше бақсаға килгән

дә ағастан емеш эзләй башлаған, ләкин таба алмаған. ⁷ Шунан һуң бақсасыға: «Бына мин өс йыл инде ошо инжир ағасының емешен йыйырға тип киләм, тик таба алмайым. Һин уны қырқып ташла. Ни эшләп ул урын биләп тора?» – тигән. ⁸ Бақсасы былай тип яуаплаган: «Хужам, һин уны тағы бер йылға қалдырып тор. Мин уның тирә-яғын қазып йомшартайым, тирең халайым. ⁹ Алдағы йылда емеш бирмәһе икән? Бирмәһә, ул сакта қырқып ташларһың».

Шәмбе көндө ауырыу катынды һауықтырыу

¹⁰ Ғайса шәмбе көндө бер ғибәҙәтханала өйрәттә. ¹¹ Унда ун һигез йыл буйы яуыз рухтан интеккән, бөкрәйеп бөткән, бөтөнләй турая алмаған бер катын бар ине. ¹² Ғайса, уны күреп, Үзенең янына сақырып алды ла:

– Апей! Һин сирендән қотолдоң! – тине.

¹³ Ғайса был катынға қулдарын қуйзы, катын шунда ук турайып басты һәм Алланы данлай башланы. ¹⁴ Ғибәҙәтхана башлығы, Ғайсаның шәмбе көндө һауықтырыуына асыуланып, халыкка:

– Әшләү өсөн азнаның алты көнө бар, сирзәрегезҙән һауығырға шәмбе түгел, ә шул қалған көндәрҙең береһендә килеһез, – тине.

¹⁵ Раббы Ғайса:

– Ике йөзлөләр! Һезҙең кайһығыз шәмбе көнө үзеген йәки ишәген утлықсанан айырып, һуу эсерергә алып бармай? ¹⁶ Ибраһим нәселенән булған был катынды Иблис ун һигез йыл буйына бәйзә тотқан. Уны шәмбе көндө тышауҙан азат итергә ярамаймы ни? – тип яуапланы.

¹⁷ Ғайса был һүзәрҙә әйткәс, Уға қаршы төшөүселәрҙең барыһы ла оялды, ә халык иһә Ул қылған бөтә данлы эштәргә шатланды.

Ғәрсис орлоғо һәм әсетке

(Маҕ 13:31-32; Мрк 4:30-32)

¹⁸ Шунан һуң Ғайса былай тине:

– Алла Батшалығы нимэгә окшаған һәм Уны нимә менән сағыштырайым?

¹⁹ Ул кешенең баксаһына ултырткан гәр-сис орлоғона окшаған. Орлок үсеп еткәс, ағаска әүерелә һәм уның ботактарында коштар оя кора.

²⁰ Ғайса һүзен дауам итте:

– Алла Батшалығын йәнә нимә менән сағыштырайым? ²¹ Ул катын кеше бөтә ка-мырзы кабартырға тип бер капсык* онға болғаған әсеткегә окшаған.

Тар ишек тураһында жисса

(Маҫ 7:13-14, 22-23; 8:11-12)

²² Ғайса, калалар һәм ауылдар буйлап вәғәзләп, Йәрусәлимгә юл тотто. ²³ Кем-дер Унан:

– Әфәндем, аззар ғына котолоп калырымы икән ни? – тип һораны.

Ғайса иһә ундағы кешеләргә былай тине:

²⁴ – Бөтә көсөгөззә һалып, тар ишектән инергә тырышығыз, сөнки, һезгә әйтәм: күптәр тырышыр, тик үтә алмаҫ. ²⁵ Әй хужаһы тороп ишекте бикләгәндән һуң, һез, тышкы якта қалып, ишек қаға башларһығыз һәм: «Әфәндем, безгә ас әле!» – тип үтенерһегез. Ә Ул һезгә: «Мин һеззең кем икәнегеззе лә, кайзан икәнегеззе лә белмә-йем», – тип яуаплар. ²⁶ Шул сак һез: «Без һинең менән бергә ашанык, әстек, һин урамдарыбызза беззе өйрәттең», – тип әйтерһегез. ²⁷ Әммә Ул: «Һеззең кайзан икә-негеззе белмәйем, яуызлык қылыусылар, бөтәгез зә Минең янымдан китегез», – тиер.

²⁸ Һез Алла Батшалығында Ибраһимды, Исхакты, Якупты һәм бөтә пәйғәмбәрзәрзе күрерһегез, ә үзегез унан қыуылып сығып, иларһығыз һәм тештәрегеззе шығызатырһығыз. ²⁹ Көнсығыштан һәм көнбайыштан, төньяктан һәм көньяктан килерзәр һәм Ал-ла Батшалығында табын арғында ултырыр-зар. ³⁰ Әлеге вақытта һуңғы булғандарзың

кайһы берзәре – беренсе, беренселәрзең кайһы берзәре һуңғы булыр.

Ғайсаның Йәрусәлим хакында көйөнөүе

(Маҫ 23:37-39)

³¹ Шул вақыт кайһы бер фарисейзар килеп Ғайсаға:

– Бынан кит, һируд һине үлтерергә теләй, – тине.

³² Ғайса уларға былай тип яуапланы:

– Барығыз, ул төлкөгә: «Бөгөн һәм иртәгә ендәрзе қыуырым, ауырыузарзы һауықтырым, өсөнсө көнгә әшемде тамамлармын», – тип әйткәнемде еткерегез. ³³ Хәйер, Мин бөгөн дә, иртәгә лә, өсөнсө көндә лә Үз юлымды дауам итергә тейеш-мен, сөнки пәйғәмбәрзең Йәрусәлимдән ситтә үлтерелеүе мөмкин түгел.

³⁴ Әй Йәрусәлим! Пәйғәмбәрзәрзе үлте-реүсе, Алла тарафынан үзенә ебарелгән-дәрзе таш бәрәп һәләк итеүсе Йәрусәлим! Кош үзенең кошсоқтарын канат астына йыйған кеүек, Мин дә һинең балаларыңды нисәмә тапқыр бергә йыйырға теләнем, ләкин һез килергә теләмәнегез! ³⁵ Хәзер һеззең Изге йортоғоз буш қаласақ. Һезгә әйтәм: «Раббы исеме менән Килеүсе мөбә-рәк!» – тип әйтер вақытығыз етмәй тороп, Мине күрмәйәсәкһегез!

Ғайсаның шәмбе көнө тураһында яуабы

14 ¹ Шәмбе көнө Ғайса фарисей баш-лықтарының берененең өйөнә ашка барзы. Ундағыларзың барыһы ла Ғайсаны диккәт менән күзәтте. ² Уның алдына һа-ры һу ауырыуынан яфа сиккән бер кеше килеп басты.

³ – Канун буйынса, шәмбе көндө дауа-ларға яраймы? – тип һораны Ғайса канун белгестәре менән фарисейзарзан.

* 13:21 *Бер капсык* – һүзмә-һүз: «өс сатон». Был яқынса 39 л (23 кг он).

13:29 *Ишғ* 2:2; 25:6; 60:3.

13:35 *Зәб* 117:26.

⁴ Тегеләре өндәшмәне. Ә Ғайса ауырыу кешене косаклап алып һауыктырзы ла өйөнә кайтарып ебәрзе. ⁵ Шунан тегеләрзән:

– Береgezзән улы йәки үгеze козокка колап төшһә, шәмбе көн булһа ла, шунда ук тартып сығармаc инегезме ни? – тип һораны.

⁶ Тегеләр Ғайсаның был һорауына яуап бирә алманы.

Сақырылған кунактар хакында кисса

⁷ Сақырылған кунактарзың түрзән урын һайлағанын күреп, Ғайса уларға бер кисса һөйләне:

⁸ – Берәү һине мәжлескә сақырһа, иң түрзәге урынға ултырма, һиңә карағанда хөрмәтләрәк кешенең сақырылған булуы ихтимал бит. ⁹ Һине лә, уны ла сақырған хужа, эргәңә килеп: «Урыныңды был кешегә бир», – тип әйтер. Шул сакта һин, оятка калып, ишек төбөндәге урынға барып ултырырға мәжбүр булырһың. ¹⁰ Киреһенсә, мәжлескә сақырылһаң, килгәс, ишек янынан урын ал, шунда хужа, эргәңә килеп: «Дуc, түргәрәк күсеп ултыр», – тип әйтер. Шунда башка кунактар алдында баһаң артыр. ¹¹ Үзен-үзе күтәргән әзәм түбәнһетелер, үзен түбәнһеткән – күтәрелер.

¹² Ғайса Үзен ашка сақырған кешегә лә өндәште:

– Төшкө йәки киске ашка дуcтарыңды ла, ағай-энеңде лә, туғандарыңды ла, бай күршеләреңде лә сақырма. Юкһа улар за һине үззәренә ашка сақырып һәм шуның менән якшылығың кире кайтарылыр. ¹³ Табын йыяһың икән, фәкирзәрзе, ғәриптәрзе, акһактарзы, һуқырзарзы сақыр, ¹⁴ ул сакта инде һин бәхетле булырһың, сөнки улар һиңә кайтарып түләй алмай, ә тәкүә

кешеләр үленән тереләсәк көндө һиңә әжере кайтарылыр.

¹⁵ Ғайсаның был һүззәрен ишеткәс, Уның менән ултырғандарзың береһе:

– Алла Батшалығындағы табындан ашасак кеше бәхетле! – тине.

¹⁶ Ғайса иһә уға былай тине:

– Бер кеше, мул табын әзерләп, күп кунак сақырған. ¹⁷ Ашар мәл еткәс, кунактарға: «Килегез, табын әзер инде», – тип әйтергә үзенең хезмәтсәнен ебәргән. ¹⁸ Бөтәһе лә, һүз куйышқан кеүек, ғәфү үтенә башлаған. Беренсәһе: «Ер һатып алғайным, шуны барып карарға кәрәк, зинһар, мине ғәфү ит», – тигән. ¹⁹ Икенсәһе: «Биш пар эш үгеze һатып алғайным, уларзы һынап карарға кәрәк, зинһар, мине ғәфү ит», – тигән. ²⁰ Өсөнсөһе: «Мин өйләндем, шуның өсөн бара алмайым», – тигән. ²¹ Хезмәтсә, кайткәс, был хакта хужаһына һөйләп биргән. Хужа асылуанған да: «Бар, йәһәт кенә кала майзандарынан һәм тыкрыктарзан фәкирзәрзе, ғәриптәрзе, һуқырзарзы һәм акһактарзы йыйып алып кайт», – тип хезмәтсәнен сығарып ебәргән. ²² Хезмәтсә әйләнеп кайткәс: «Хужам, һинең әмерең үтәлдә, әммә буш урындар калды әле», – тигән. ²³ Хужа хезмәтсәненә: «Бар, кала ситендәге юлдарға, һукумактарға сык, кешеләрзе бында килергә күндер, өйөм тулы булһын, – тип бойорған. – ²⁴ Һезгә шуны әйтәм: тәүге сақырылғандарзың береһе лә минең табынымдағы ризыкты ауыз итә алмаc»*.

Ғайсаға әйәреү хакы

(Маc 10:37-38; 5:13; Мрк 9:50)

²⁵ Ғайса артынан күмәк халык әйәрзе, Ул боролдо ла былай тине:

²⁶ – Яныма килгән кеше атаһы менән әсәһен, катыны менән балаларын, ағай-энеһе

* 14:24 Кайһы бер боронғо кульязмаларза «сөнки сақырылғандар күп, һайлап алырлықтары иһә аз» тигән һүззәр зә бар.

14:8 Хик 25:6, 7.

һәм апай-һеңделәрен, хатта үз йәнен Минән нығырак ярата икән, ул шәкертем була алмай. ²⁷ Үзенең аркысағын күтәреп, артымдан эйәреп бармаған кеше шәкертем була алмай. ²⁸ Әйтәйек, арағыззан берәйһе манара төзөргә теләй, ти. Ул, иң элек, ултырып, уның күпмегә төшәсәген хисаплап, төзөлөштө азағына тиклем еткерә алыу-алмауын самаламаймы ни? ²⁹ Юғиһә, нигезен һалып та, уны төзөп бөтөрә алмаһа, быны күргән һәр кем: ³⁰ «Был кеше төзөй башланы ла тамамлап куя алманы», – тип көлөр.

³¹ Йәки берәй батша икенсе бер батшаға каршы һуғышка әзерләнгән сакта, ултырып, кәңәш короп, ун меңлек ғәскәре менән егерме меңлек ғәскәргә каршы торорлок көскә эйәме, түгелме икәнлегә тураһында уйлап карамаһ инеме? ³² Көсө етмәһлек булһа, теге батша алыһта сакта ук солох шарттары һақында килешер өсөн, илселәрен ебәрер ине.

³³ Шуның кеүек, һезҙең береgez зә, бөтә нәмәһенән баш тартмаһа, Минен шәкертем була алмаяһак.

Тәмен юғалтқан тоҙ

³⁴ Тоҙ – яҡшы нәмә. Әммә тәмен юғалта, уны нисек қайтарыһың? ³⁵ Ул баһыу өсөн дә, тиреһ өсөн дә яраһһыҙға әйләнәр һәм уны сығарып ташларҙар. Колактары барҙар ишетһен!

Аһашқан һарык һақында һисса

(Маһ 18:12-14)

15 ¹ Ғайһаны тыңларға тип барлық һалым йыйыуһылар һәм башка гонаһлы әһәмдәр йыйылды. ² Фарисейҙар менән канун белгестәре иһә:

– Был Кеше гонаһлыларҙы қабул итә, хатта улар менән бер табындан аһай, – тип һуқранды.

³ Ғайһа уларға ошо һисһаны һөйләһе:

⁴ – Әйтәйек, береgezҙең йөз һарығы булып, шуларҙың береһен юғалтты, ти. Ул, тукһан туғызын көтөүлектә қалдырып, юғалтқан бер һарығын тапқанһы әһләмәһме ни? ⁵ Ә инде тапқас, қыуанып, уны елкәһенә һалып алып қайтыр. ⁶ Өйөнә қайтқас, дуһтары менән күршеләрен сақырып: «Шатлығымды уртақлаһығыҙ, мин юғалған һарығымды таптым», – тиер. ⁷ Һезгә шуны әйтәм: шул рәүешлә, тәүбә итеүгә мохтаж булмаған тукһан туғыз тәккүә кеше өсөн шатланыуға қарағанда, тәүбә иткән гонаһлы бер кеше өсөн күктә шатлық зурырақ булыр.

Көмөш тәңкә һақында һисса

⁸ Әгәр берәй қатындың ун көмөш тәңкәһе* булып, береһен юғалта, майшәм яндырып, өйзө һепереп, уны тапқанһы ентекләп әһләмәһме ни? ⁹ Ә инде тапқас, әхирәттәре менән күршеләрен сақырып: «Шатлығымды уртақлаһығыҙ, юғалтқан тәңкәһде таптым», – тиер. ¹⁰ Һезгә шуны әйтәм: тәүбә иткән бер гонаһлы өсөн Алла фәрештәләре лә шулай ук шатланыр.

Юғалған улдың кире қайтыуы һақында һисса

¹¹ Ғайһа һүҙен дауам иттә:

– Бер кешенең ике улы булған. ¹² Кинйәһе: «Атай, мөлкәттәң минә тейешлә өлөшөн бүлеп бир», – тигән. Атаһы мөлкәтен улдарына бүлеп биргән. ¹³ Бер нисә көн үткәһ, кинйә улы үз өлөшөн һатып, бөтә ақсаһын алып, алыһ илгә сығып киткән һәм, унда азып-тузып, булған байлығын бөтөргән. ¹⁴ Ул бер нәмәһез қалған, шунда был илгә қаты аһык килгән һәм егет мохтажлық кисерә башлаған. ¹⁵ Ул ошо илдең бер кешенә эһкә ялланған, был кеше уны яланға суһка көтөргә ебәргән. ¹⁶ Егет шул тиклем аһыкқан, хатта суһкаларҙың азығын

* 15:8 Көмөш тәңкә – грекһа «драһма». Бер драһма яқынһа бер динарға тиң булған.

15:4 Зөл 34:11-12, 16. 15:5 Иһһф 40:11.

ашарға ла риза булыр кимәлгә еткән, әммә уға уныһын да бирмәгәндәр.

¹⁷ Ниһайәт, ул акылына килеп: «Атайымдың нисәмә ялсыһы бар, уларзың бөтәһе лә туйғансы ашай, хатта артып та кала, ә мин бында астан үлеп барам. ¹⁸ Хәзәр үк кайтайым да: „Атай, мин күктәге Алла каршыһында һәм һинең алдыңда гонаһ кылдым. ¹⁹ Инде һинең улың тип аталырға лайык түгелмен, мине ялсы итеп эшкә ал“, – тип әйтәйем», – тип уйлаған. ²⁰ Шунан һуң атаһы янына кайтып киткән. Алыста килә ятканында ук атаһы уны күреп калған, бик йәлләгән, каршыһына йүгереп барып, косаклап үбеп алған. ²¹ Улы уға: «Атай, мин күктәге Алла каршыһында һәм һинең алдыңда гонаһ кылдым: инде һинең улың тип аталырға лайык түгелмен», – тигән. ²² Ә атаһы үзенең хезмәтселәрәнә: «Иң һәйбәт кейемдәр алып килеп уны кейендерегез, бармағына йөзөк кейзерегез, аяғына ката бирегез, ²³ һимертелгән берәй бызаузы салғызы, ашап-әсеп, күңел асайыҡ! ²⁴ Минең улым үлгәйне – хәзәр терелде, юғалғайны – табылды», – тигән. Шунан улар күңел аса башлаған.

²⁵ Атаның өлкән улы иһә был мәлдә кырза булған. Өйөнә кайтып етеп килгәндә, йыр-бейеу тауыштары ишеткән. ²⁶ Хезмәтселәрҙән берәһен сақырып: «Бында нимә бара?» – тип һораған. ²⁷ «Һинең кустың кайтты, һау-сәләмәт әйләһенәп кайтыуына кыуанып, атайың һимертелгән бызау салдырзы», – тигән уға хезмәтсе. ²⁸ Өлкән улдың быға асыуы килгән, хатта өйгә инергә теләмәгән. Атаһы сығып сақырғас: ²⁹ «Бына мин һинә нисә йылдар инде хезмәт итәм. Бойороғондо бер тапкыр за үтәмәй калғаным юк. Шулай булһа ла, дуһтарым менән күңел асыр өсөн һин миңә берәй тапкыр кәзә бәрәсе лә биргәнәң юк. ³⁰ Ә мал-мөлкә-

тенде азғын катындар менән туззырған был улың кайтқас, уның өсөн хатта һимертелгән бызау салғанһың!» – тигән. ³¹ Атаһы уға: «Улым, һин һәр вақыт янымдаһың, минең булған бөтә нәмәм – һинеке. ³² Әммә бөгөн кыуаныстан нисек күңел асмайһың инде: кустың үлгәйне – терелде, юғалғайны – табылды», – тигән.

Намыһыҙ идарасы хаҡында кисса

16 ¹ Ғайса Үзенең шәкерттәрәнә былай тине:

– Бер бай хужалығында идарасы тотқан. Байға был кешенең мөлкәтен туззырыуы тураһында еткерәләр. ² Бай идарасыһын сақырып ала ла уға: «Һинең турала нимәләргә генә ишетмәйем! Үзәнәң идаралыҡ эшмәкәрлегенә иҫәп-һисап яһа, сөнки артабан хужалығымда идарасы була алмайһың», – ти. ³ Идарасы үз алдына: «Нимә эшләйем икән? Хужам мине идаралыҡ эшенән кыуа, ер казырға көсөм юк, хәйер һораға оялам... ⁴ Әһә, таптым! Хужалыҡ менән идаралыҡ итеү эшенән сығарылғас, кешеләр мине үз йорттарына қабул итһендәр өсөн, нимә эшләргә кәрәклеген беләм», – тип уйлаған. ⁵ Шунан ул хужаһына бурысы булған кешеләрҙе берәм-берәм сақырып алған. Тәүгеһенән: «Минең хужама күпме бурысың бар?» – тип һораған. ⁶ Тегһе уға: «Йөз мискә* май тейешмен», – тигән. Идарасы: «Бына бурыс тураһындағы қағызың. Уны ал да, ултырып, тиз генә „илле мискә“ тип яз», – тигән. ⁷ Шунан икенсһен сақырып: «Ә һинең бурысың күпме?» – тип һораған. «Йөз ток* бойзай». Идарасы: «Бына бурыс тураһындағы қағызың. Уны ал да „һикһән ток“ тип яз», – тигән. ⁸ Хужа намыһыҙ идарасыны откорлоғо өсөн мактаған. Сөнки был донъя кешеләре үз-ара эш иткәндә яқтылык кешеләрәнә карағанда откорорак.

* 16:6 Мискә – грекса «бат». Бер бат 40 литр самаһына тигез.

* 16:7 Ток – грекса «кор». Бер кор 400 литр самаһына тигез.

⁹ Һезгә әйтәм: был донъяның байлығын, изгелек итеп, үзегезгә дуһтар булдырыу өсөн файзаланығыз. Шулай эшләһегез, байлык бөткәс, мәңгелек йәшәү йорттарына кабул ителерһегез.

¹⁰ Бәләкәй нәмәлә ышаныслы кеше зур нәмәлә ышаныслы булып, бәләкәй нәмәлә ышаныслы кеше зурында ла ышаныслы булып. ¹¹ Әгәр һез был донъяның байлығы менән хак эш итә алмайһығыз икән, кем һезгә ысын байлыкты ышанып тапшырыр? ¹² Әгәр башкаларзың һезгә тапшырылған мөлкәте менән ышаныслы эш итмәйһегез икән, үзегезгә тәғәйенләнгән һезгә кем бирер? ¹³ Бер хезмәтсе лә ике хужаға хезмәт итә алмай: ул йә берененә нәфрәт тотор, икенсенен яратыр, йә берененә тоғро булып, икенсенен һанға һукмаһ. Аллаға ла, байлыкка ла бер юлы хезмәт итә алмаһығыз.

Фарисейзар һәм канун

¹⁴ Акса яратқан фарисейзар, быларзы ишетеп, Ғайсанан мыһкыллап көлдөләр. ¹⁵ Ғайса уларға былай тине:

– Һез кешеләр алдында үзегезге хак итеп күрһәтәһегез, әммә Алла һезҙең күңелегеҙге белә. Кешеләр юғары баһалаған нәмә – Алла өсөн ерәнгес.

¹⁶ Канун һәм пәйғәмбәрҙәр дәүере Яхъя килгәнгә тиклем дауам итте. Хәзер иһә Алла Батшалығы тураһында Һөйөнөслө Хәбәр вәғәз ителә, һәм һәр кем унда инергә зур тырышлык һала. ¹⁷ Әммә, күк менән ер юкка сыккан осракта ла, канундың бер генә һызығы ла юкка сыкмаһасак.

¹⁸ Катынын айырып, башкаға өйләнгән ир зина кыла; ире айырган катынға өйләнгән кеше лә зина кыла.

Бай һәм Әлғазар хакында кисса

¹⁹ Касандыр бер бай кеше йәшәгән. Ул иң киммәтле һәм зиннәтле кейемдәр генә кейгән, көн һайын зур-зур мәжлестәр үткәргән. ²⁰ Ә уның капкаһы төбөндә бөтә

тәне һызлауыктар менән капланған Әлғазар исемле фәкир ятқан. ²¹ Ул байзың табынынан төшкән һынык-мынык менән булһа ла тукланырға ымһынған. Эттәр килеп, уның яраларын ялап киткән.

²² Бер көн Әлғазар үлгән, һәм фәрештәләр уны Ибраһим янындағы түрҙеге урынға алып барған. Бай за үлгән. Уны ерләгәндәр. ²³ Бай үлеләр донъяһында ғазап сиккән вақытта башын күтәрәп өскә караһа, алышта Ибраһимды, уның эргәһендә Әлғазарзы күргән. ²⁴ Шул сак бай: «Әй атабыз Ибраһим! Миңә мәрхәмәтле булып, Әлғазарзы яныма ебәр әле, ул бармак осон һыуға маньпы, телемде сылатып һалкынайтын. Мин был ялкында шул тиклем ғазапланам», – тип кысқырган. ²⁵ Әммә Ибраһим уға: «Улым! Исеңә төшөр, һин үз ғүмерендә бар рәхәтлекте татының, ә Әлғазар миһнәт сикте. Хәзер иһә ул бында йыуаныс күрә, ә һин ғазап сигәһең, – тигән. – ²⁶ Өстәүенә, безҙең менән һезҙең арала зур упкын ята, шунлыктан бынан һезҙең яһкка сығырға теләүсе лә, ул яктан был яһкка сығырға теләүсе лә үтә алмаһ». ²⁷ Шул сак бай: «Әй ата, улай булғас, зинһар өсөн, Әлғазарзы атайымдың өйөнә ебәр. ²⁸ Миһнең биһ туғаным бар, был ғазап сигеү урынына эләкмәһендәр өсөн, уларзы иһкәртһен», – тигән. ²⁹ Ибраһим уға: «Уларза Муса һәм башка пәйғәмбәрҙәрҙең язмалары бар. Унда язылғандарға колак һалһындар», – тип әйткән. ³⁰ Бай иһә: «Юк, Ибраһим атам. Үлгәндәрҙең береһе терелеп улар янына барһа, шул мәлдә тәүбәгә килерҙәр ине», – тигән. ³¹ Ибраһим байға: «Улар Мусаны һәм башка пәйғәмбәрҙәрҙе тыңламаһызар икән, үлектәрҙең береһе терелеп барһа ла, ышанмаһасактар», – тип яуап биргән.

Иман һәм гонаһ

(Маһ 18:6-7, 15, 21-22; Мрк 9:42)

17 ¹ Ғайса Үзенең шәкерттәренә былай тине:

– Гонаһка этэргэн нәмэлэр котолғоһоз, әммә бүтәндәрзе гонаһка этәреүсегә – кайғы. ² Был кесе йәндәрзең берәйһен дөрөс юлдан яззырған кешене муйынына тирмән ташы асып диңгезгә ташлаһалар, уның өсөн хәйерлерәк булыр ине. ³ Кылған эштәрегезгә игтибарлы булығыз. Туғаның һиңә каршы гонаһ кылһа, уны шелтәлә, ә инде тәүбәгә килһә, ғәфү ит. ⁴ Көнөнә ете тапкыр һиңә каршы гонаһ кылып һәм ете тапкыр яныңа килеп: «Кылғанымә үкенәм!» – тиһә, уны ғәфү ит.

⁵ Илселәр Раббы Ғайсаға:

– Иманьбыззы арттыр, – тинеләр.

⁶ Раббы Ғайса былай тине:

– Әгәр һезең гәрсис орлоғо хәтлем генә иманьғыз булып, ошо тут ағасына: «Тамырың менән куптарылып сык та үзеңде диңгезгә күсереп ултырт», – тиһәгез, ул шулай эшләр ине.

⁷ Ер һөрөп йәки көтөү көтөп кырзан кайткан хезмәтсәһенә кайһығыз: «Әйзә, тизерәк өстәл янына ултыр», – тип әйтер икән?

⁸ Киреһенсә, уға: «Миңә киске аш әзерлә, унан, билеңде быуып, ашап-әскән вақытымда миңә хезмәт күрһәтеп тор, шунан һуң үзең ашап-әсерһең», – тип әйтмәһегезме?

⁹ Кушылғанды үтәгәнә өсөн хезмәтсегезгә рәхмәт әйтерһегезме икән? ¹⁰ Шулай итеп, һез ҙә кушылғандарзың барыһы ла үтәлгәндән һуң: «Без – бары хезмәтселәр генә, эшләрәгә тейеш булғанды башкарзык», – тип әйтегез.

Махау сирле ун кешене һауықтырыу

¹¹ Ғайса, Йөрүсәлимгә барышлай, Самария һәм Галилея сиге буйлап үтте. ¹² Бер ауылға ингәндә, Уны махау сирле ун кеше каршыланы. Улар алыста ук туктап, ¹³ көслә тауыш менән:

– Ғайса Остаз! Безгә мәрхәмәтле булсы! – тип кысқырзы.

¹⁴ Ғайса уларзы күргәс:

– Барығыз, кәһиндарға күренегез, – тине.

Махау сирлеләр унда китеп барышлай ук тазарынды. ¹⁵ Уларзың береһе, һауыкканын тойғас та кире килеп, кысқырып Алланы данланы, ¹⁶ Ғайсаның аяғына йығылып, Уға рәхмәт әйтте. Был Самария кешеһе ине. ¹⁷ Шул сак Ғайса:

– Ун кеше тазарынғайнығыз түгелме һуң? Туғызығыз кайза? ¹⁸ Аллаға рәхмәт белдереү өсөн, сит ер кешеһенән башкалары кире килмәнәме ни? – тип һораны. ¹⁹ Ә теге әзәмгә:

– Тор, юлыңда бул, һине ышаныуың һауықтырзы, – тине.

Алла Батшалығы киләсәк мәл тураһында

(Маҫ 24:23-51)

²⁰ Фарисейзар Ғайсанан Алла Батшалығының кәһиндар киләсәгә тураһында һораны.

– Алла Батшалығы күзгә күренеп килмәс, – тине Ғайса. – ²¹ «Бына, бында ул», йәки: «Ана, тегендә», – тип тә әйтмәстәр. Алла Батшалығы – һезең арағызза.

²² Ғайса шәкерттәренә былай тине:

– Әзәм Улының көндәренәң береһен генә булһа ла күргегез килгән вақыт етер, әммә күрә алмашығыз. ²³ Һезгә: «Ул бына бында», йәки: «Ул тегендә», – тип әйтерзәр. Әммә һез улар әйткән ергә бармағыз, улар артынан йүгермәгез. ²⁴ Нисек йәшен йәшнәп, күктең бер ситенән икенсе ситенә саклы ут ялтлап китә, Әзәм Улы Үзенәң көнөндә шулай булыр. ²⁵ Әммә тәүзә Уға күп ғазаптар кисерергә һәм ошо быуын кешеләре тарафынан кире кағылырға тура килер.

²⁶ Нух заманында нисек булһа, Әзәм Улы көндәрендә лә шулай буласак. ²⁷ Нух кәмәгә ингән көнгә тиклем кешеләр ашаған, әскән, өйләнгән, кейәүгә сыккан. Шунан һуң туфан калкып, барыһын да һәләк ит-

^{17:12} Лев 13:45-46.

^{17:14} Лев 14:2.

^{17:26} Баш 6:5-7:1.

кән. ²⁸ Лут көндөрөндә лә шулай булған: кешеләр ашаған, эскән, һатып алған һәм һатып ебәргән, сәскән, төзөгән. ²⁹ Әммә Лут Содом калаһынан сыккан көндә күктән ут менән көкөрт ямғыры яуған һәм барыһын да һәләк иткән.

³⁰ Әзәм Улы килеп күренгән көндә лә шулай буласак. ³¹ Ул көндә үзе өй кыйығында булып, әйберзәре аста калған кеше уларҙы алырға тип төшмәһен, шулай ук баһыуза булған кеше лә өйөнә кайтмаһын. ³² Луттың катынын иҫегеззә тотоғоз. ³³ Кем үзенә йәнә һаклап калырға тырыша, ул уны юғалтыр; ә кем йәнә юғалта, уны һаклап алып калыр. ³⁴ Һезгә әйтәм: ул төндә бер түшәктә яткан ике кешенә береһе алыныр, икенсәһе калдырылыр. ³⁵⁻³⁶ Бергә ашлыҡ тартыуы ике катындың береһе алыныр, икенсәһе калдырылыр*.

³⁷ Ғайсаның был һүзәрәнен һуң шәкерттәрә:

– Һакимыбыҙ, был хәл кайҙа булыр? – тип һораны.

– Мәйет кайҙа булһа, коҙғондар шунда йыйылыр, – тине Ғайса.

Тол катын һәм хөкөмдар

18 ¹ Төшөнкөлөккә бирелмәскә, һәр ваҡыт доға кылырға кәрәклеген белһендәр өсөн, Ғайса Үзенә шәкерттәрәненә ошондай кисса һөйләнә:

² – Бер калала Алланан да куркмаған, кешеләрҙән дә тартынмаған хөкөмдар йәшәгән. ³ Ошо ук калала бер тол катын да ғүмер иткән, һәм ул хөкөмдар янына килеп: «Мине дошманымдан якла», – тип ялбарған. ⁴ Әммә хөкөмдар дөгүәнә оҙаҡ ваҡыт хәл итергә теләмәгән. Аҙаҡ, ниһайәт: «Алланан куркмаһам да, кешеләрҙән тартынмаһам да, ⁵ ошо тол катын миңә тынғылыҡ бирмәгәнлектән, уның дөгүәһен хәл итәйем,

башкаса аптыратып килеп йөрөмәһен», – тип уйлаған.

⁶ Раббы Ғайса һүзән былай тип тамамланы:

– Намыһыҙ хөкөмдарҙың нимә уйлағанына иғтибар иттегезме? ⁷ Шулай икән, һисек Алла көнө-төнө Үзән ярҙамға саҡырғандарҙы, Үзе һайлап алған кешеләрән якламаһын? Һисек Ул ярҙамын оҙаклатһын? ⁸ Һезгә әйтәм: Ул оҙаҡка һузмаҫ, яклар. Әммә Әзәм Улы килгән сағында ерҙә иман табырмы икән?

Фарисей менән һалым йыйыуы

⁹ Үзәрәненә тәкүәлегенә ышанып, башкаларға түбәнһетеп караған кайһы бер кешеләргә Ғайса ошондай кисса һөйләнә:

¹⁰ – Ике кеше доға кылыр өсөн Алла йортона ингән: береһе – фарисей, икенсәһе – һалым йыйыуы икән. ¹¹ Фарисей, тороп, былай тип доға кылған: «Аллаһ! Мин һиңә башкалар кеүек талауы ла, алдаксы ла, зина кылыуы ла йәки бына ошо һалым йыйыуы кеүек тә булмағаным өсөн рәхмәтлемен. ¹² Аҙнаһына ике тапкыр ураза тотам, табышымдың* ундан бер өлөшөн һиңә бирәм». ¹³ Һалым йыйыуы иһә ситтәрәк баһып торған һәм күккә күтәрелеп карарға ла кыймаған, күкрәген төйө-төйә: «Аллаһ, миңә, гонаһлыға, мәрхәмәтле булһаңсы!» – тигән. ¹⁴ Һезгә әйтәм, фарисей түгел, ә быныһы Алла алдында акланып үз өйөнә кайтып киткән. Сөнки үзән-үзә күтәргән әзәм түбәнһетелер, үзән түбәнһеткән – күтәрелер.

Ғайсаның балаларға биргән фатихаһы

(Маҫ 19:13-15; Мрк 10:13-16)

¹⁵ Ғайса қағылып Үзенә фатихаһын бирһен өсөн, Уның янына бәләкәй балаларын

* 17:35-36 Кайһы бер боронғо кулъязмаларҙа 36-сы аят та бар: «Баһыузағы ике кешенә береһе алыныр, икенсәһе калдырылыр».

* 18:12 Табышымдың – был һүзә грек теленән «һатып алғандарымдың» тигән мәғәнәлә лә аңларға мөмкин.

да алып килделәр. Шәкерттәре иһә быны күреп, уларзы шелтәләне, үткәрмәне. ¹⁶Ғайса иһә балаларзы янына сақырып:

– Балаларзы Минен яныма үткәрегеҙ, уларға камасауламағыҙ! Алла Батшалығы – ошондай зарзыкы. ¹⁷Һезгә хак һүз әйтәм: кем Алла Батшалығын балалар һымак кабул итмәй, шул унда инмәйәсәк, – тине.

Ғайса һәм бай

(Маҫ 19:16-29; Мрк 10:17-30)

¹⁸ Башлыктарзың береһе Ғайсанан:

– Игелекле Остаз, мәңгелек тормошто мираҫ итеп алып өсөн миңә нимә эшләргә кәрәк? – тип һораны.

¹⁹ – Ниңә һин Минен игелекле тип атайһың? – тине Ғайса. – Алланан башка бер кем дә игелекле түгел. ²⁰Уның бойороктарын беләһен: «Зина кылма, кеше үлтермә, урлашма, ялған шаһитлык бирмә, атайың менән әсәйеңде хөрмәт ит».

²¹ Ә башлык Уға:

– Мин быларзың бөтәһен дә йәш сағымдан ук үтәп киләм, – тине.

²² Быны ишеткәс, Ғайса былай тине:

– Һиңә тағы бер нәмә етмәй: һиндәй мөлкәтең бар, бөтәһен дә һатып, фәкирзәргә өләш. Шулай эшләһең, күктәге хазинаға эйә булырһың. Шунан кил дә Миңә эйәр.

²³ Башлык иһә, быны ишеткәс, кайғыға төштө: ул бик бай ине.

²⁴ Ғайса, уның кайғырғанын күреп, былай тине:

– Байлығы булған кешеләргә Алла Батшалығына инеү ни тиклем кыйын!

²⁵ Бай кешегә Алла Батшалығына инеүгә карағанда, дөйөгә энә күзәүе аша үтеү еңелерәк.

²⁶ Быны ишетеүселәр:

– Улай булғас, кем генә котола алып һуң? – тип һораны.

²⁷ – Кешеләр өсөн мөмкин булмаған нәмә Алла өсөн мөмкин, – тине Ғайса.

²⁸ Петрус иһә:

– Бына, бөтә булған нәмәбезҙе калдырып, без Һиңә эйәрҙек, – тине.

²⁹ Ғайса тыңлаусыларға өндөштө:

– Һезгә хак һүз әйтәм: өйөн, катынын, ағай-эһенен, ата-әсәһен йәки балаларын Алла Батшалығы хақына калдырған һәр кем ³⁰ был донъяла күп тапкырға артығыраҡ алып, ә инде киләсәк донъяла ул мәңгелек тормошка эйә булып.

Ғайсаның үлеп тереләсәге хақында өсөнсө тапкыр әйтеүе

(Маҫ 20:17-19; Мрк 10:32-34)

³¹ Ғайса ун ике шәкерттен ситкә алып китеп:

– Әле без Йәһүсәлимгә китеп барабыҙ. Унда Әзәм Улы хақында пәйғәмбәрзәр язғандың бөтөнөһә лә ғәмәлгә ашасак. ³² Ул мәжүсизәр кулына тотоп биреләсәк, улар Уны мысқыллар, хурлар һәм өстөнә төкөрөр, ³³ Уны камсыларзәр һәм үлтерерзәр. Ләкин өсөнсө көндә Ул терелеп торор, – тине.

³⁴ Әммә шәкерттәр был һүззәрзән бер нәмә лә аңламань, һүззәрзән мөгәнәһе улар өсөн йәшерен калғанлыктан, Ғайсаның әйткәндәрәнә төшөнмәһеләр.

Һужыр хәйерсене һауықтырыу

(Маҫ 20:29-34; Мрк 10:46-52)

³⁵ Ғайса Йерихоға якынлашып килгәндә, юл ситендә бер һужыр хәйер һорашып ултыра ине. ³⁶ Эргәһенән күмәк кеше үтеп барғанын ишетеп:

– Нимә булды? – тип һораны.

³⁷ – Назаралы Ғайса үтеп бара, – тинеләр уға.

³⁸ Шунда ул:

– Дауыт Улы Ғайса, мине йәллә инде! – тип кысқырып ебәрзе.

³⁹ Алда барғандар, уны әрләп, тыйырға тырышты, әммә ул:

– Дауыт Улы, мине йәллә инде! – тип кысқырыбыраҡ кабатланы.

⁴⁰ Ғайса, туктап, уны Үзенең янына килтерергә кушты. Һуқыр килгәс:

⁴¹ – Һинең өсөн нимә эшләүемде теләйһең? – тип һораны.

– Әфәндем! Күззәрем күрһен ине, – тине һуқыр.

⁴² Ғайса уға:

– Күззәрең күрһен! Һине ышаныуың һауықтырзы, – тине.

⁴³ Һуқыр шунда ук күрә башланы һәм, Алланы данлап, Ғайсаға эйәрәп китте. Быны күрәп торған кешеләрҙең бөтәһе лә Аллаға мактау яузырзы.

Ғайса һәм Зәкхәйос

19 ¹ Ғайса, Йерихоға инеп, уның аша үтеп бара ине. ² Бында һалым йыйыусыларҙың башлығы Зәкхәйос исемле бай кеше йәшәй ине. ³ Ул Ғайсаны нисек булһа ла күрәп калырға тырышты, ләкин, буйға тәпәш булғанлыктан, халык араһынан Уны күрә алманы. ⁴ Шунлыктан, Ғайсаны күрәргә тип, алға йүгереп сықты ла кырағай инжир ағасына менеп ултырзы. Ғайса ошо урындан үтергә тейеш ине. ⁵ Ғайса унда килеп еткәс, күтәрелеп караны ла:

– Зәкхәйос! Төш тизерәк, Мин бөгөн һиндә кунак булырға тейешмен, – тине.

⁶ Зәкхәйос тиз генә төштө лә Ғайсаны шатланып өйөнә алып кайтты. ⁷ Был хәлде күрәп торған барыһы ла:

– Был тиклем дә гонаһлы кешегә нисек итеп кунакка бармак кәрәк! – тип һуқранды.

⁸ Зәкхәйос иһә, тороп, Раббы Ғайсаға:

– Хужам! Мөлкәтемдең яртыһын фәкирҙәргә өләшермен, әгәр ҙә берәйһен алдаған булһам, дүртләтә кайтарып бирермен, – тине.

⁹ – Бөгөн был өйгә котолоу килде, – тине Ғайса, – был кеше лә Ибраһим нәсәленән

бит. ¹⁰ Әзәм Улы юғалғанды эзләп табырға һәм котқарырға тип килде.

Хезмәтселәргә бирелгән аксалар хақында кисса

(Маҫ 25:14-30)

¹¹ Быны тыңлап торған кешеләргә Ғайса, һүзен дауам итеп, тағы ла бер кисса һөйләне. Ул Йөрүсәлимгә якынлашҡайны, ә халык, оҙакламай Алла Батшалығы етергә тейеш, тип уйлай ине. ¹² Ғайса былай тине:

– Затлы нәсәлдән булған бер кеше, үз иле өстөнән батшалык қабул итергә лә әйләнеп кайтырға тип, алыс юлға сыққан. ¹³ Юлға сығыр алдынан ун хезмәтсәһен сақырып алған да берәр көмөш тәңкә* биреп: «Мин кайтқансы быларҙы фәйзаланып табыш алығыз», – тигән. ¹⁴ Халык иһә уны яратмаған һәм: «Без уның батшалык итеүен теләмәйбөз», – тип, артынса ук илселәр ебәргән.

¹⁵ Теге кеше, батшалықты қабул итеп кайтыу менән, акса биргән хезмәтселәренең күпме табыш алғанын белешер өсөн, уларҙы үзенең янына сақырырға кушқан.

¹⁶ Беренсе хезмәтсе килеп: «Хужам, һинең көмөш тәңкәң ун тәңкә килтерҙе», – тигән.

¹⁷ Хужа уға: «Якшы эшләгәнһең, һин – һәйбәт хезмәтсе. Бәләкәй эштә ышаныслы булғаның өсөн, ун кала менән идара итеүҙе һиңә тапшырам», – тигән.

¹⁸ Икенсе хезмәтсе килеп: «Хужам, һинең көмөш тәңкәң биш тәңкә килтерҙе», – тигән. ¹⁹ Хужа уға:

«Һин биш кала менән идара ит», – тигән.

²⁰ Ә өсөнсө хезмәтсе килеп: «Хужам, бына тәңкәң, һинән куққанға күрә, уны мин яулыкка төрөп һақлап тоттом. ²¹ Һин бит аяу белмәс кеше – һалмағаныңды алаһың, сәсмәгәһеңде ураһың», – тигән.

²² Хужа иһә уға: «Мин һине үз һүззәрең менән хөкөм итәм, булдыкһыҙ хезмәтсе! Минең аяу белмәс булғанымды, һалмағанды алғанымды, сәсмәгәһеңде урғанымды белә инең

* 19:13 *Көмөш тәңкә* – грекса «мна». Бер мна 100 динарға, тимәк, 100 эшһенең бер көнлөк хезмәт хақына тигеҙ.

19:8 Сығ 22:1.

бит! ²³ Шулай булғас, ни өсөн мин биргән тәңкәне әйләнешкә индермәнең? Кайткас та уны табышы менән бергә алған булыр инем», – тигән.

²⁴ Шунан янындағыларға: «Унан тәңкәне алығыз за ун көмөшө булғанына бирегез», – тип кушкан. ²⁵ Ярзамсылары уға: «Хужабыз! Ул хезмәтсенең ун тәңкәне бар бит инде», – тигән. ²⁶ Хужа уларға: «Һезгә әйтәм: кемдеке бар, шуға тағы ла күберәк бирелер, ә кемдеке юк, уның булғаны ла тартып алыныр. ²⁷ Ә инде үззәренә батша булуыумды теләмәгән дошмандарымды бында алып килегез һәм күз алдымда үл терегез», – тип яуаплаган.

Ғайсаның тантаналы рәуештә Йәрүсәлимгә инеүе

(Маҫ 21:1-9; Мрк 11:1-10; Ях 12:12-19)

²⁸ Ғайса, был киссаны һөйлөгәндән һун, Йәрүсәлимгә табан юл тотто. ²⁹ Зәйтүн тауына, Бейт-Фаге менән Бейт-Әниә ауылдарына якынлашкас, ике шәкерттен алдан ебәрзе:

³⁰ – Каршылағы ауылға барығыз, унда ингәс, бәйзә торған һәм бығаса һис кем менмәгән йәш ишәкте күрерһегез. Уны ыскындырып, бында алып килегез. ³¹ Әгәр берәйһе: «Һиңә уны бәйзән ыскындыраһығыз?» – тип һорана: «Ул Хужаға кәрәк», – тип әйтәгез.

³² Шәкерттәре Ғайса әйткән ишәкте барып тапты. ³³ Улар йәш ишәкте баузан ыскындырған сакта ишәктең хужалары:

– Ишәкте һиңә баузан ыскындыраһығыз? – тип һораны.

³⁴ Шәкерттәр:

– Ул Хужабызға кәрәк, – тинеләр.

³⁵ Ишәкте Ғайса янына алып килдәләр зә, өҫ кейемдәрен ишәк өҫтөнә һалып, Ғайсаны уға атландырҙылар. ³⁶ Ғайса ишәк өҫтөндә

барған сакта, кешеләр өҫ кейемдәрен сисеп юлға түшәне.

³⁷ Ғайса Зәйтүн тауынан Йәрүсәлимгә табан төшә торған юлға якынлашкас, күп һанлы шәкерттәр төркөмө, үззәре күргән бөтөн мөгжизәләр өсөн кыуанышып, көслө тауыштар менән Алланы данлай башланылар:

³⁸ – Раббы исеме менән килеүсе Батша мөбәрәк булһын!

Күктә – именлек,

бейек күктәрзә – дан!

³⁹ Шунда халык араһындағы кайһы бер фарисейзар Ғайсаға:

– Остаз, шәкерттәрендә тый! – тине.

⁴⁰ Ғайса иһә:

– Һезгә шуны әйтәм: улар тымһа, таштар кысқыра башлаясак, – тип яуапланы.

Ғайсаның Йәрүсәлим өсөн илауы

⁴¹ Ғайса, Йәрүсәлимгә яқынайғас, каланы күреп, уның язмышы өсөн иланы:

⁴² – Һин дә ошо көндә үз именлегең өсөн нимә кәрәклеген белһән ине! Әммә был әле күззәрендән йәшерелгән. ⁴³ Һиңә шундай көндәр килер: дошмандарың тирә-яғыңа тупрак өйөп, һине қамап алыр һәм һәр яклап кысырыклар. ⁴⁴ Һине емерерзәр, һиндә йәшәүселәрзә кырырзар, таш өҫтөндә таш калдырмастар, сөнки һин яныңа Алла килеп коткарған вақытты белмәнең.

Алла йортон тазартыу

(Маҫ 21:12-16; Мрк 11:15-18;

Ях 2:13-22)

⁴⁵ Ғайса, Алла йортон инеп, ундағы һа-тусыларзы* кыуып сығарырға кереште.

⁴⁶ – Изге Язмала: «Минең Йорто доға кылыу йорто булыр», – тип язылған, ә һез уны юлбаһарзар ояһына әйләндергәнһегез! – тине.

* 19:45 Кайһы бер боронғо кулязмаларза «һәм һатып алыусыларзы» тигән һүззәр зә бар.

⁴⁷ Ғайса көн һайын Алла йортонда аң-белемгә өйрәтте. Баш каһиндар, канун белгестәре һәм халык башлыктары иһә Уны һәләк итергә әмәл эзләне. ⁴⁸ Әммә быны нисек аткарырға белмәнеләр, сөнки Ғайсаның һәр һүзән йотлоғоп тыңлаған халык Уның менән ине.

Ғайсаның вәкәләте кемдән?

(Маҫ 21:23-27; Мрк 11:27-33)

20 ¹ Бер көндө, халыкты Алла йортонда аң-белемгә өйрәтеп, һөйөнөслө Хәбәрзе иғлан иткән сағында, Ғайса янына аҡһакалдар менән баш каһиндар һәм канун белгестәре килде. ² Улар Ғайсанан:

– Әйт әле, быларзы Һин ниндәй вәкәләт менән эшләйһең? Ул вәкәләтте Һиңә кем бирзе? – тип һораны.

³ – Мин дә һезгә бер һорау бирәм, – тине Ғайса уларға. – Әйтегез әле: ⁴ Яхъяның һыуға сумдырыу хокуғы күктән инеме, әллә кешеләрзәнме?

⁵ Тегеләр үз-ара фекер алышты:

– Әгәр: «Күктән», – тиһәк, Ул: «Ниңә һуң һез уға ышанманығыз?» – тип һораясак. ⁶ Ә инде: «Кешеләрзән», – тиһәк, бөтә халык беззе таш менән бәргесләр, сөнки барыһы ла Яхъяның пәйғәмбәр булыуына ышана.

⁷ Ахырза:

– Кайҙан икәнән белмәйбез, – тип яуап кайтарзылар.

⁸ – Улай булғас, Мин дә һезгә быларзы ниндәй вәкәләт менән башкарғанымды әйтмәйем, – тине Ғайса.

Йөзөм үстереүселәр хакында кисса

(Маҫ 21:33-46; Мрк 12:1-12)

⁹ Ғайса халыкка ошондай кисса һөйләне: – Бер кеше йөзөм баксаһы ултырткан да, уны йөзөм үстереүселәргә куртымға биреп, оҙайлы ваҡытка ситкә сығып киткән. ¹⁰ Емеш йыйыр мәл еткәс, уңышынан

үз өлөшөн алдырырға хезмәтсәнен ебәргән. Ә йөзөм үстереүселәр, хезмәтсәнене тукмап, буш кул менән кайтарып ебәргән. ¹¹ Хужа икенсе хезмәтсәнене ебәргән, әммә улар быныһын да тукмап, мысқыл итеп, бер нәмәһез кире кайтарып ебәргән. ¹² Хужа өсөнсө хезмәтсәнене ебәргән – уныһын да яралап, кыуып кайтарғандар.

¹³ Йөзөм баксаһының хужаһы: «Нимә эшләйем икән? Ғәзиз улымды ебәрәйем әле, бәлки, уға хөрмәт күрһәтерзәр», – тип уйлаған. ¹⁴ Әммә йөзөм үстереүселәр, уның улын күргәс, үз-ара: «Был – вариҫ бит. Әй-зәгез, уны үлтерәйек, шунда уға кала торған мираҫ беззеке булыр», – тип һөйләшкәндәр. ¹⁵ Шунан уны йөзөм баксаһынан тышка сығарып үлтергәндәр. Инде бакса хужаһы уларзы нимә эшләтер? ¹⁶ Ул килеп йөзөм үстереүселәрге үлтерер, ә баксаны башкаларға бирер.

Быны ишеткәндәр:

– Улай булып куймаһын инде! – тиеш-теләр.

¹⁷ Ғайса уларға текләп караны ла былай тине:

– Изге Язмалағы:

«Төзөүселәр яракһыз тип ташлаған таш

иң мөһим мөйөш ташы булды», –

тип язылған һүззәр нимә аңлата һуң? ¹⁸ Был таш өҫтөнә йығылған һәр кем селпәрәмә киләсәк, ә инде таш кемдең өҫтөнә төшә, шуны изәсәк.

¹⁹ Баш каһиндар менән канун белгестәре, был киссаның үззәре тураһында икәнән аңлап, шунда ук Ғайсаны кулға алырға теләне, әммә халыктан куркты.

Кайсарға – кайсарзыкы,

Аллаға – Алланыкы

(Маҫ 22:15-22; Мрк 12:13-17)

²⁰ Улар Ғайса артынан ныкклап күзәтергә үззәренең кешеләрен ебәрзе. Былары иһә,

үззәрен эскерһез итеп күрһәткән булып, Ғайсанан бәйләнерлек һүз әйттереп, идарасы кулына хөкөмгә тотоп бирергә ниәтләне.

²¹ Шунуң өсөн улар Ғайсанан:

– Остаз, без Һинәң хак һүз һөйләүендә һәм өйрәтеүендә беләбез. Кешеләргә айырмай карайһың һәм, дөрөслөктән ситкә тайпылмайынса, Алла юлына өйрәтһен. ²² Әйт әле, кайсарға һалым түләү дөрөсмө, әллә юкмы? – тип һораны.

²³ Ғайса уларзың мәкерле ниәттәрен аңлап:

²⁴ – Кайза, Миңә бер динар күрһәтегез әле. Бында кемдең һүрәте төшөрөлгән һәм кемдең исеме язылған? – тип һораны.

– Кайсарзыкы, – тип яуап бирзеләр.

²⁵ Ғайса уларға:

– Шулай булғас, кайсарзыкын – кайсарға, Алланыкын Аллаға бирегез, – тине.

²⁶ Ғайсаның халык алдында һөйләгән һүззәренә бәйләнерлек урын таба алманылар. Уның яуабына иштәре китеп, шымып калдылар.

Үленән тереләү тураһында һорау

(Маҫ 22:23-33; Мрк 12:18-27)

²⁷ Саддукейзар* үленән тереләүзе инкар итә ине. Уларзың кайһы берәүзәре Ғайса эргәһенә килде һәм шундай һорау бирзе:

²⁸ – Остаз, Муса безгә канунда: «Әгәр зә кемдеңдер өйләнгән туғаны балаһы булмайынса үлеп китһә, ул тол калған катынды алһын, үлгән туғанының нәселен дауам итһен», – тип язып калдырған. ²⁹ Ете бер туған була. Беренсәһе, өйләнгәс, балаһы булмайынса үлеп китә. ³⁰ Уның катынына икенсәһе лә, ³¹ өсөнсөһө лә, калғандары ла өйләнә, әммә ете туғандың берсәһе лә бала калдырмай үлеп кала. ³² Азақ катын да вафат була. ³³ Шулай булғас, үлеләр терелгән вақытта ул кайһыһының катыны буласаҡ? Етсәһе лә уның ире булған бит!

³⁴ Ғайса уларға былай тип яуапланы:

– Был донъя кешеләре өйләнә, кейәүгә сыға. ³⁵ Ә үленән терелергә һәм киләсәк донъяла йәшәргә лайыклы һаналғандар өйләнмәс тә, кейәүгә лә сыкмас. ³⁶ Инде үлә лә алмастар, сөнки улар фәрештәләр кеүек булырзар. Улар – Алла балалары, сөнки уларзы Алла үленән терелтте. ³⁷ Ә үленән тереләүзе Муса инде күрһәткән. Янып торған күгән кыуағы тураһындағы хикәйәлә ул Раббыны Ибраһим Аллаһы тип тә, Исхак Аллаһы һәм Якуп Аллаһы тип тә атаған. ³⁸ Алла – үлеләрҙең түгел, ә тереләрҙең Аллаһы. Алла өсөн бөтөнһөһө лә тере.

³⁹ Был яуапка карата канун белгестәренәң кайһы берәүзәре:

– Остаз, Һин якшы әйттең, – тине.

⁴⁰ Бынан һуң улар Ғайсаға һорау бирергә базнат итмәне.

Мәсих кемдең Улы?

(Маҫ 22:41-46; Мрк 12:35-37)

⁴¹ Ғайса иһә уларға былай тине:

– Ни өсөн Мәсихте Дауыт Улы тип әйтәләр? ⁴²⁻⁴³ Дауыт үзе үк Зәбүр китабында: «Раббы Хакимыма әйтте:

„Мин дошмандарыңды аяктарың астына баҫкыс итеп һалғанға тиклем, уң яғымда ултыр“, –

тигән.

⁴⁴ Әгәр Дауыт Уны Хакимым тип атай икән, нисек инде Мәсих Дауыттың Улы була ала?

Канун белгестәренән һакланьрға жушыу

(Маҫ 23:1-7; Мрк 12:38-39)

⁴⁵ Бөтә халык тыңлап торған сақта Ғайса Үзенәң шәкерттәренә былай тине:

⁴⁶ – Канун белгестәренән һак булығыҙ! Улар оҙон кейемдәр кейеп йөрөүзе, базар

^{20:27} Саддукейзар – боронғо йәһүдтәрҙең дини төркөмө.

^{20:28} Кһн 25:5-6.

^{20:37} Сығ 3:6.

^{20:42-43} Зәб 109:1.

майзандарында башлап сэлэм биргәндөрөн хуш күрә, ғибәзәтханаларза дәрәжәле урындарза һәм табын түрәндә ултырыузы ярата. ⁴⁷Улар тол катындарзың йорттарын үззәренә ала, кешеләр күрһән тип, оҙак итеп доға кыла. Ундайзарзы айырыуса каты хөкөм көтә.

Тол катындың биргән хәйере

(Мрк 12:41-44)

21 ¹Ғайса, күз халып, кайһы бер бай-зарзың сазака һандығына хәйер халыуын карап торзо. ²Шунда ярлы ғына бер тол катындың да ике вак акса* һалғанын абайлап:

³ – Һезгә ысынын әйтәм: был ярлы тол катын бөтәһәнән дә күберәк һалды. ⁴Тегеләрҙең барыһы ла үззәренән артканды һалды, ә ул, ярлы булыуына карамастан, үзенә йәшәү өсөн кәрәк булғанын һалды, – тине.

Алла йортоноң емереләсәге тураһында

(Маҫ 24:1-22; Мрк 13:1-20)

⁵Кайһы берәүзәр Алла йортоноң матур таштар һәм Аллаға бағышланған бүләктәр менән бизәлеүе тураһында һөйләгәндә, Ғайса:

⁶ – Килер көндәр, һез бында күргәндәрҙең барыһы ла кыйраласак – таш өстөндә таш та калмаясаҡ, – тине.

Ахырызаман билдәләре

⁷Ғайсанан:

– Остаз, һөйләгәндәрәң касан булыр? Быларзың тиззән етәсәген һиндәй билдәләр күрһәтер? – тип һоранылар.

⁸Ғайса былай тине:

– Һаҡ булығыҙ, һезҙе алдап куймаһындар! Күптәр Минең исемем менән килеп: «Мин – Улмын», «Вақыт етте», – тип әйтер. Ундайзарға эйәрмәгеҙ. ⁹Һуғыштар һәм баш

күтәрәүзәр тураһында ишеткәндә, куркмағыҙ. Башта ул вақиғалар булырға тейеш, ләкин заман ахыры шунда ук килеп етмәҫ.

¹⁰Ғайса һүзән дауам итте:

– Халыҡ – халыҡка һәм батшалыҡ батшалыҡка каршы күтәрелер, ¹¹көслөр ертәрәүзәр булып, урыны-урыны менән аслыҡ, куркыныс йоғошло сирзәр хөкөм һөрөр, кот оскос күренмештәр зә, күктә көзрәтле билдәләр зә күренер.

¹²Әммә быларзың барыһынан әлек һезҙе кулға алырзар һәм ззәрлекләрзәр, хөкөмгә тапшырыу өсөн ғибәзәтханаларға алып барырзар һәм төрмәләргә ултыртырзар, Минең исемем аркаһында батшалар һәм идарасылар алдына баһтырырзар. ¹³Был һезгә Минең хакта һаһитлыҡ кылырға мөмкинлек бирер. ¹⁴Күңелегеҙгә халып куйығыҙ: «Үзәбәззе яклау өсөн һинә тип яуап бирербеҙ?» – тип алдан уйламағыҙ. ¹⁵Мин Үзем һезгә тейешле һүззәр һәм зирәк асыл бирермен, доһмандарығыҙ уларға каршы бер һинә әйтә лә, каршы тора ла алмаҫ.

¹⁶Атай-әсәйзәрегеҙ зә, ағай-әһеләрегеҙ, кәрзәштәрегеҙ, дуһтарығыҙ за һезгә хыянат итер, кайһы берзәрегеҙҙе үлтерерзәр. ¹⁷Минең аркала бөтәһе лә һезгә һәфрәт менән карар. ¹⁸Шулай за башығыззағы сәсегеҙҙең бер генә бөртөгө лә төшмәҫ. ¹⁹Сызамлығығыҙ менән ғүмерегеҙҙе һаҡлап калырығыҙ.

Йәрүсәлимдең емереләсәге тураһында

²⁰Йәрүсәлимдең ғәскәр менән камап алынғанын күргән мәлдә белеп тороғоз: уның емереләсәк вақыты яҡынлаша. ²¹Шул сакта Йәһүзиәлә булғандар таузарға касһын, калалағылар унан сыға һалһын, тирә-яктағылар калаға һинмәһән. ²²Был мәлдәр үс алыу көндәре булып һәм ул көндәрзә Изге Язмала әйтелгәндәрҙең барыһы ла

* 21:2 *Ике вак акса* – төп нәсхәһәндә «ике лептон». Лептон – һиң бәләкәй акса берәмеге.

21:16 *Мих* 7:5-6.

тормошка ашыр. ²³ Ул көндөрзә йөклө булған йәки имсәк балалы катындарға кайғы! Сөнки был ергә зур афәт һәм был халыкка асыу киләсәк. ²⁴ Берәүзәр кылыстан һәләк булып, кайһыларын әсир итеп төрлө илдәргә алып китерзәр. Мәжүсизәр иһә, үззәренең дәүере үткәнгә тиклем, Йәрүсәлимде тапап йөрөрзәр.

Әзәм Улының киләсәге тураһында

(Маҫ 24:23-35; Мрк 13:21-31)

²⁵ Кояшта ла, айза ла, йондоззарза ла билдә-күренмештәр булып, ә ерзә иһә диңгез тулқындарының олоуынан халыктарзың кото алыныр һәм улар өмөтһөзлөккә бирелер. ²⁶ Донъяға киләсәк афәттәрзә көтөп, кешеләр куркыштарынан аңдарын юғалтыр, сөнки хатта күк көстәре тетрәр. ²⁷ Шул мәлдә көзрәт һәм бөйөк балкыш менән болотта килеүсә Әзәм Улын күрерзәр. ²⁸ Былар гәмәлгә аша башлагас, куркмайынса һындарығыззы турайтып басығыз, баштарығыззы күтәрегеҙ, сөнки һеззәң котолоуығыз якын.

²⁹ Ғайса уларға бер кисса һөйләнә:

– Инжир ағасына йәки ниндәй зә булһа башка берәй ағаска карағыз: ³⁰ уларзың япрак яра башлауын күреп, һез йәйзең инде якын икәнлеген беләһегеҙ. ³¹ Шунуң кеүек, быларзың гәмәлгә ашканын күргәндә, Алла Батшалығының якын икәнлеген белерһегеҙ. ³² Һезгә хак һүз әйтәм: быларзың барыһы ла әлегә быуын алмашынып өлгөрмәз әлек гәмәлгә ашыр. ³³ Күк менән ер юкка сығыр, әммә Минең һүззәрем бер вақытта ла юкка сыкмаясақ.

«Уяу булығыз»

(Маҫ 24:36-51; Мрк 13:32-37)

³⁴⁻³⁵ Һак булығыз! Самаһыз ашамағыз, әсеп иҫермәгеҙ һәм көнкүреш мәшәкәттәренә күмелмәгеҙ. Юғиһә башығыз томаланыр һәм ул көн һезгә аңғармастан килер, үзегеҙзә

тозақка аулаған кеүек эләктерер. Ул көн ер йөзөндә йәшәгән кешеләрзәң бөтәһенә лә килер. ³⁶ Шулай булғас, һәр вақыт уяу булығыз һәм, буласақ бәлә-казаларға түзәрлек, Әзәм Улы каршыһында торорлоқ көсөгөз булһын өсөн, доға кылығыз.

³⁷ Ғайса көндөз Алла йортонда аң-белемгә өйрәтте, төндәрән иһә, каланан сығып, Зәйтүн тауы тип аталған тауза үткәрзе. ³⁸ Иртә менән бөтә халык Уны тыңлау өсөн Алла йортона йыйылып булды.

Йәһүзәнең хыянаты

(Маҫ 26:2-5, 14-16; Мрк 14:1-2, 10-11;

Ях 11:45-53)

22 ¹ Коткарылыу байрамы тип тә аталған Сөсә икмәк байрамы якынлашты. ² Баш каһиндар һәм канун белгестәре, халыктан куркканға, Ғайсанан котолорға кулай әмәл эзләнә.

³ Шул вақыт ун ике шәкерттең береһе булған Искарриот кушаматлы Йәһүзәнең әсенә Иблис инде. ⁴ Йәһүзә, баш каһиндар менән Алла йортон һаклаусыларзың башлыктарына барып, Ғайсаны уларға тотоп биреү тураһында һөйләште. ⁵ Тегеләре, кыуанып, Йәһүзәгә акса бирергә булдылар. ⁶ Йәһүзә риза булды һәм Ғайса янында халык булмағанда Уны тегеләрзәң кулына тапшырыр өсөн форсат көтә башланы.

Коткарылыу байрамы мәжлесенә әзерлек

(Маҫ 26:17-19; Мрк 14:12-16)

⁷ Коткарылыу байрамы бәрәсе салынырға тейеш булған Сөсә икмәк көнө килеп етте.

⁸ Ғайса Петрус менән Яхъяны калаға ебәрзе: – Барығыз, безгә Коткарылыу байрамы ашын әзерләгеҙ.

⁹ Улар Ғайсанан:

– Ашты кайза әзерләүебеззә теләйһең? – тип һоранылар.

10 – Калаға инеүегез булып, һезгә һыулы көршәк күтәргән кеше осрар. Уның артынан барығыз за ул ингән өйгә инегез, – тип яуапланы Ғайса. – 11 Өй хужаһына: «Остазыбыз һинән: „Коткарылыу байрамы ашын шәкерттәрәм менән кайһы бүлмәлә ашармын икән?“ – тип һорарға кушты», – тип әйтегез. 12 Ул һезгә өскө катта әзерләнгән зур бүлмәне күрһәтер, ашты шунда яраштырығыз.

13 Шәкерттәр китте һәм, бөтәһен дә Ғайса әйткәнсә табып, байрам ашы әзерләне.

Коткарылыу байрамы ашы

(Маҫ 26:20-29; Мрк 14:17-25;
Ях 13:21-30; 1 Кор 11:23-25)

14 Ашарға вақыт еткәс, Ғайса илселәре менән табын артына ултырзы.

15 – Ғазап сиккәнгә тиклем ошо Коткарылыу байрамы табынында һеззең менән бергә ашарға теләгем бик зур ине. 16 Һезгә әйтәм: был байрам ашы Алла батшалығында тулы мәғәнәгә эйә булғанға тиклем Мин уны ашамаясакмын, – тине уларға Ғайса.

17 Кулына кәсә алып, шөкөрәна иткәндән һуң, һүзен дауам итте:

– Быны алығыз за үз-ара бүлешеп эсегез. 18 Һезгә әйтәм: бөгөндән алып, Алла батшалығы килгәнгә тиклем, Мин йөзөм шарабы эсмәйәсәкмен.

19 Шунан кулына икмәк алып шөкөр иттелә, уны һындырып, шәкерттәренә өләште:

– Был – Минең һеззең өсөн корбанға бирелә торған тәнем. Минең иштәлегемә шулай эшләгез.

20 Киске аштан һуң да Ғайса кулына кәсә алды:

– Был кәсә – Минең һеззең өсөн түгелә торған қаным менән раҫланған яңы килешеү. 21 Әммә Миңә хыянат итеүсең кулы – Минең кулым менән бергә ошо өштәлдә. 22 Әзәм Улы алдан билдәләнгән юл менән бара, әммә Уға хыянат итәсәк кешегә кайғы!

23 Шәкерттәре бер-береһенән:

– Арабыззан кемебез был эште қыла ултыр ине икән? – тип һораша башланылар.

Бөйөклөк тураһында бәхәс

(Маҫ 20:25-28; 19:28; Мрк 10:42-45)

24 Шәкерттәр араһында кайһыһының иң бөйөк булып иҫәпләнергә тейешлеге тураһында бәхәс сықты. 25 Ғайса уларға былай тине:

– Батшалар халыктар өштөнән һакимлык итә, һакимдар үззәрен «якшылык қылыусылар» тип атай. 26 Һеззә улай булмаһын! Кириһенсә, арағызға кем иң олоһо, шул үзен иң кесе кеүек тоһон. Кем башлык булһа, шул хезмәтсе кеүек булһын. 27 Кем олорак: өштәл янында ултырған кешеме, әллә уға хезмәт иткәнеме? Өштәл янында ултырыусы түгелме? Ә Мин һеззең арала хезмәтсе кеүекмен.

28 Мин узған бөтә һынаузарза ла һез һәр вақыт янымда булдығыз. 29 Шуның өсөн, Атам Миңә биргән кеүек үк, Мин дә һезгә батшалык итеү хоқуғын бирәм. 30 Һез Минең Батшалығымдағы табындан ашарһығыз, эсерһегез һәм, тәхеттәргә ултырып, Исраилдың ун ике ырыуына идара итерһегез.

Ғайсаның Петрустың ваз кисәсәге тураһында әйтәүе

(Маҫ 26:33-35; Мрк 14:29-31;
Ях 13:37-38)

31 – Шимғон! Шимғон! Иблис һеззе бойзай иләгән кеүек иләргә рөхсәт алды.

32 Әммә Мин һин иманын юғалтмаһын тип доға қылдым, һин дә, Миңә кире әйләнеп қайтқас, имандаштарыңды нығыт, – тине Раббы Ғайса Петруска.

33 – Һакимым, мин төрмәгә лә, үлемгә лә һинең менән бергә барырға әзер, – тине Петрус.

34 Ғайса иһә:

– Ииңә әйтәм, Петрус: бөгөн таң әтәсе кыскырғанға тиклем Мине белеуенде өс тапқыр инкар итәсәкһең, – тине.

³⁵ Шунан шәкерттәренән:

– Мин һеззе янсыкһыз, артмакһыз, аяк кейемһез ебәргән сакта берәй нәмәгә мохтажлығығыз булдымы? – тип һораны.

– Бер ниндәй зә мохтажлык кисермәнек, – тип яуап бирзе шәкерттәр.

³⁶ Ғайса һүзен дауам итте:

– Ә хәзер акса янсыктары булғандар янсығын, шулай ук артмағын да үзе менән алһын, ә булмағандары, өс кейемдәрен һатып, кылыс алһын. ³⁷ Һезгә әйтәм, Изге Язманың: «Ул енәйәтселәр менән тиң һаналды», – тип язылған урыны Миңә карата ғәмәлгә ашырылырға тейеш. Минең хакта язылғандарзың бөтәһе лә үтөләсәк.

³⁸ – Җахимыбыз! Бында ике кылыс бар, – тине шәкерттәр.

– Был турала етте! – тине Ғайса.

Ғайсаның Зәйтүн тауында доға кылыуы

(Маҗ 26:36-46; Мрк 14:32-42)

³⁹ Ғайса, каланан сығып, ғәзәттәгесә, Зәйтүн тауына йүнәлде, Уның артынан шәкерттәре лә эйәрзе. ⁴⁰ Унда барып еткәс, Ғайса:

– Һынауға дусар булмаҗ өсөн, доға кылығыз, – тине.

⁴¹ Ғайса Үзе, уларзан таш бәреме алылығындай ситкә китеп, тубыкланып доға кылды:

⁴² – Атам! Әгәр теләһең, был ғазап туштағын Минән үткәреп ебәр. Әммә Мин түгел, Һин теләгәнсә булһын.

⁴³ Шунда күктән Ғайса янына бер фәрештә килеп, Уға кеүәт өштәне.

⁴⁴ Ғайса, күңеле ғазапланғанлыктан, айырыуса тырышып доға кылды, Унан аккан тир кан тамсылары кеүек ергә тамды.*

⁴⁵ Доға кылған урынынан тороп, шәкерттәре янына әйләнеп килгәс, уларзың кайғынан талсығып йоклап киткәнен күрзе.

⁴⁶ – Ни эшләп йоклап ятаһығыз? Тороғоз за, һынауға дусар булмаҗ өсөн, доға кылығыз! – тине уларға Ғайса.

Ғайсаны кулга алыу

(Маҗ 26:47-56; Мрк 14:43-50;

Ях 18:3-11)

⁴⁷ Ғайса һүзен әйтеп тә бөтмәне, бер төркөм кеше килеп етте. Төркөмдө ун ике шәкерттең береһе, Йәһүзә исемлеһе, башлап килә ине. Ул үбергәтип Ғайсаға якынлашты*. ⁴⁸ Ғайса иһә уға:

– Йәһүзә! Һин үбеп Әзәм Улына хыянат итәһеңме? – тине.

⁴⁹ Ғайса әргәһендәгеләр, нимә буласағын аңлап, Уға:

– Җахимыбыз, кылыстарзы эшкә куша йыкмы әллә? – тип һораны.

⁵⁰ Уларзың береһе, иң баш каһиндың хезмәтсәһенә һелтәнеп, уң қолағын сабып өззө.

⁵¹ Әммә Ғайса:

– Туктағыз, етте! – тине лә кулы менән кағылып хезмәтсәһе һауыктырзы.

⁵² Ғайса Үзен кулга алырға килгән баш каһиндарға, Алла йорто һаксыларының башлыктарына һәм акһакалдарға:

– Һез ни өсөн Мине тоторға кылыс һәм сукмарзар күтәреп киләһегез? Юлбаҗармы ни Мин? – тине. – ⁵³ Мин көн һайын Алла йортонда һеззең менән бергә булдым, унда Миңә кул күтәргәһейнегез. Әммә хәзер – һеззең вақыт, караңғылык һакимлык итә.

* 22:44 Иң боронго кулъязмаларза 43-44-се аяттар юк, әммә улар әлекке вақыттарзан ук был китаптын шикһез өлөшө һанала.

* 22:47 Кайһы бер боронго кулъязмаларза «Сөнки Йәһүзә үзе, шартлы ишара яһап, уларға: „Мин үпкән кеше Ғайса булыр“, – тип әйтеп куйғайны» тигән һүззәр зә бар.

Петрустың Ғайсаны инкар итеуе

(Мақ 26:67-75; Мрк 14:66-72;

Ях 18:15-18, 25-27)

⁵⁴Ғайсаны тотоп, ин баш каһиндың өйөнә алып килделәр. Петрус, арттарак қалып, арттарынан эйәреп барзы. ⁵⁵Ихата уртаһында усақ яктылар, уны тирәләп ултырған кешеләр араһынан Петрус та урын алды. ⁵⁶Бер хезмәтсе кыз, уның усақ янында ултырғанын күргәс, текләп карап:

– Был да Уның менән булды! – тине.

⁵⁷Ләкин Петрус инкар итеп:

– Юк, һеңлекәш! Мин Уны белмәйем, – тине.

⁵⁸Бер аззан һуң икенсе берәү Петрусты абайлап калды:

– Һин дә уларзың береһе бит!

Әммә Петрус был кешегә лә:

– Юк, мин түгелмен, – тип яуап бирзе.

⁵⁹Бер сәғәт самаһы вақыт үткәс, тағы берәү:

– Ысынлап та, был да Уның менән ине, ул да Галилея кешеһе, – тип ныкышып расланы.

⁶⁰Әммә Петрус уға ла:

– Мин һинең нимә һөйләгәнәнде аңламайым, – тине.

Тап ошо һүззәрзе әйткән сакта әтәс кыскырып ебәрзе.

⁶¹Раббы Ғайса Петруска боролоп караны, шул сак Петрус Уның: «Бөгөн әтәс кыскырғансы, һин Мине өс тапкыр инкар итәсәкһең», – тигән һүззәрен исенә төшөрзө. ⁶²Ул, урамға сығып, әрнеп-әрнеп иланы.**Ғайсаны мысқыл итеу**⁶³Ғайсаны һаклап тороусылар уны мысқыл ите, тукманы. ⁶⁴Күззәрен каплап:

– Пәйғәмбәрлек ит әле: Һиңә кем һукты? – тип һоранылар.

⁶⁵Бынан башка ла Уға күп мәсхәрә һүззәре әйттеләр.**Ғайса Юғары кәңәшмә алдында**

(Мақ 26:59-66; Мрк 14:55-64;

Ях 18:19-24)

⁶⁶Таң менән халык аһакалдары, баш каһиндар һәм канун белгестәре Юғары кәңәшмәгә йыйылдылар. Ғайсаны улар алдына баһтырзылар.⁶⁷– Әйт әле безгә: Һин Мәсихме? – тип һоранылар.

Ғайса уларға:

– Әгәр әйтһәм, һез ышанмаясақһығыз.

⁶⁸Ә инде һеззән һораһам, Миңә яуап бирмәйәсәкһегез*. ⁶⁹Ошо мәлдән башлап Әзәм Улы Көзрәтле Алланың уң яғында ултырыр, – тине.⁷⁰– Улай булғас, Һин Алла Улымы? – тип һораны барыһы ла.

– Һез үзегез Минең Ул икәнлегемде әйтәһегез, – тип яуап бирзе Ғайса.

⁷¹Шунда улар:

– Безгә тағы бер шаһитлықтың нимәгә кәрәге бар? Быны без Уның Үз ауызынан ишеттек, – тинеләр.

Ғайса Пилатос алдында

(Мақ 27:11-14; Мрк 15:1-5; Ях 18:28-37)

23 ¹Кәңәшмәлә катнашыусыларзың барыһы ла тороп, Ғайсаны Пилатос янына алып килде.²– Без был кешене халкыбыззы аҙырыусы тип иһәпләйбез. Ул Үзен Мәсих, батша тип атай һәм кайсарға һалым түләүзә тыя, – тип гәйепләй башланылар.³Пилатос Ғайсанан:

– Һин йәһүдтәр Батшаһымы? – тип һораны.

Ғайса иһә:

– Быны һин үзең әйттең, – тип яуапланы.

⁴Пилатос баш каһиндарға һәм халықка:

* 22:68 Кайһы бер боронғо кульязмаларза «һәм Мине ебәрмәйәсәкһегез» тигән һүззәр зә бар.

– Мин был кешене ғәйепләрлек бер сәбәп тә күрмәйем, – тине.

⁵ Әммә улар:

– Ул Галилеянан башлап бында килеп еткәнсе, бөтә Йәһүзиә ерендә вәғәзләп, халыкка котко һалып йөрөнө, – тип ныкышты.

Ғайса Һируд алдында

⁶ Пилатос, Галилея тураһында ишеткәс: – Ул Галилеянанмы ни? – тип һораны.

⁷ Ғайсаның Һируд батша идара иткән өлкәнән икәннен белгәс, Пилатос Уны Һируд янына ебәрзе. Был көндәрҙә Һируд үзе лә Йәһүсәлимдә ине. ⁸ Һируд Ғайсаны күреп кыуанып китте, сөнки күптән инде Уны күргәһе килеп йөрөй ине. Сөнки Һируд, Ғайса тураһында ишетеп, Уның үзенә ниндәй ҙә булһа мөгжизә күрһәтеренә өмөтләнә. ⁹ Ул күп кенә һорауҙар бирзе, әммә Ғайса бер нимә тип тә яуап кайтарманы. ¹⁰ Шунда торған баш каһиндар менән канун белгестәре иһә Ғайсаны үтә лә тырышып ғәйепләнеләр. ¹¹ Ә Һируд үзенә ғәскәриҙәре менән Ғайсаны кәмһетеп, Уны мысқыллап, купшы кейемдәр кейҙереп, Пилатос янына кире ебәрзе. ¹² Быға тиклем бер-береһенә дошман булған Пилатос менән Һируд шул көндән дуслашып китте.

Ғайсаның үлемгә хөкөм ителәүе

(Маҫ 27:15-26; Мрк 15:6-15;
Ях 18:39-19:16)

¹³ Пилатос иһә, баш каһиндарҙы, башлыктарҙы һәм халықты йыйып, ¹⁴ былай тине:

– Һеҙ миңә был Кешене халыкты которта тип алып килдегез. Мин һеҙҙең алдығыҙҙа Унан һорау алдым, ләкин һеҙ таккан ғәйептәрҙең береһен дә тапманым. ¹⁵ Һируд та ғәйеп тапманы, сөнки Уны безгә кире кайтарҙы. Шулай итеп, был Әҙәм үлем язаһы бирерлек бер нәмә лә эшләмәгән.

¹⁶⁻¹⁷ Шуға күрә, уны сыбырткылайым да иреkkә ебәрәм*.

¹⁸ Халык бер тауыштан:

– Быныһына – үлем! Безгә Бараббасты азат ит! – тип кысқыра башланы.

¹⁹ Бараббас иһә калалағы фетнәлә катнашканы һәм кеше үлтергәне өсөн төрмәгә ултыртылғайны. ²⁰ Пилатос, Ғайсаны иреkkә сығарырға теләп, халыкка тағы мөрәжәғәт итте. ²¹ Ләкин улар:

– Аркысакка* казаклат, аркысакка казаклат! – тип һөрәнләне.

²² Пилатос өсөнсә тапкыр:

– Ул ниндәй яуызлык эшләгән һуң? Үлем язаһына тарттырырлык бер ғәйебе лә юк бит. Шулай булғас, Уны сыбырткылайым да иреkkә ебәрәм, – тине.

²³ Әммә тегеләре ныкышып, көслөрәк тауыш менән Ғайсаның аркысакка казаклануын талап итте һәм уларҙың тауышы өстөнлөк алды. ²⁴ Пилатос уларҙың талабын үтәргә карар итте. ²⁵ Фетнәлә катнашканы һәм кеше үлтергәне өсөн төрмәгә ултыртылған Бараббасты халык һорауы буйынса азат итте, ә Ғайсаны уларҙың ихтыярына тапшырҙы.

Ғайсаны аркысакка казаклау

(Маҫ 27:32-44; Мрк 15:21-32;
Ях 19:17-27)

²⁶ Ғәскәриҙәр Ғайсаны алып китеп барғанда, баһыуҙан кайтып килгән Шимғон исемле бер Курене кешенән туктатып, аркысакты уның өлкәһенә һалдылар ҙа Ғайса артынан барырға куштылар. ²⁷ Ғайса артынан күмәк кешеләр килә һәм араларында Уны йәлләп үкһеп-үкһеп илаған катын-кыҙҙар ҙа бар ине. ²⁸ Ғайса иһә, боролоп, уларға былай тине:

– Әй Йәһүсәлим кыҙҙары! Миңә өсөн иламағыҙ, ә үзегеҙ һәм балаларығыҙ өсөн илағыҙ. ²⁹ «Түлһеҙ катындар, бала тапмаған,

* **23:16-17** Кайһы бер боронғо кулъязмаларҙа 17-се аят та бар: «Пилатос, байрам уңайы менән, бер тоткондо иреkkә сығарырға тейеш ине».

* **23:21** Аркысак – ул заманда кешеләрҙе язалап үлтерәү өсөн кулланылған бер-береһенә тура мөйөшлөп қағылған ике бүрәнә. Ул яйланманы «тәре» тип тә атайҙар.

бала имезмэгэн катындар бэхетле!» – тип айтер көндөр етеп килә. ³⁰Шул көндөрзә кешеләр таузарға: «Беззең өстөбөзгә ауығыз!», калкыулыктарға: «Беззе каплагыз!» – тип айтер. ³¹Эгәр йәшелләнеп ултырган ағас менән шулай эшлэйзәр икән, короғандарына ни булыр?

³²Ғайса менән бергә ике енәйәтсене лә үлем язаһына алып баралар ине. ³³«Баш һөйәге» тигән урынға еткәс, Ғайсаны ла, ике енәйәтсене лә – береһен Уның уң яғына, икенсеһен һул яғына – аркысакка казакланылар. ³⁴Ғайса:

– Атам! Уларзы ярлыка, сөнки нимә эшлөгәндәрен үззәре лә аңламайзар! – тине.*

Ғәскәризәр йәрәбә һалып, үз-ара Уның кейемдәрен бүлешеп алдылар. ³⁵Ә халык карап торзо. Башлыктар иһә мысқыл итеп: – Башкаларзы коткара ине бит. Эгәр Ул Мәсих – Алла тарафынан һайланған икән, Үзен дә коткарһын, – тинеләр.

³⁶Ғәскәризәр зә мысқылланы. Ғайсаға якын килеп, әсе шарап тәкдим иттеләр зә:

³⁷– Эгәр һин йәһүдтәр Батшаһы булһан, Үзеңде коткар! – тинеләр.

³⁸Уның баш осона «Был – йәһүдтәр Батшаһы» тип язып куйзылар.

³⁹Аркысакта асылынып торған енәйәтселәрзең береһе Ғайсаны мысқыл итеп:

– һин Мәсих түгелме ни? Үзеңде лә, беззе лә коткар, – тине.

⁴⁰Икенсеһе иһә, киреһенсә:

– Алланан куркмайһыңмы ни? һин үзең дә Уның кеүек үк язаға тарттырылғанһың бит, – тип тегене тыйзы. – ⁴¹Беззе ғәзел хөкөм иттеләр, кылған эштәребезгә карата тейешлеһен алдык. Ә Ул бер насарлыкта кылмаған, – тине. ⁴²Шунан Ғайсаға өндәште:

– Ғайса, Үз Батшалығыңа ингәс, мине искә ал.

⁴³Ғайса уға:

– Хак һүз әйтәм: һин бөгөн үк Минен менән бергә ожмахта булырһың, – тине.

Ғайсаның үлеме

(Маҫ 27:45-56; Мрк 15:33-41;

Ях 19:28-30)

⁴⁴Көн үзгә ине. Шул вақыт бөтә ер йөзөн караңғылык каплап алды һәм ул көндөзгә сәғәт өскә тиклем дауам итте. ⁴⁵Кояш тотолдо, Алла йортондағы пәрзә уртаға йыртылды. ⁴⁶Ғайса көслә тауыш менән:

– Атам! Рухымды һинең кулыңа тапшырам, – тип кысқырзы ла йән бирзе.

⁴⁷Ошо хәлдәрзе күреп торған йөз башы, Алланы данлап:

– Был Кеше, ысынлап та, тәкүә булған икән, – тип куйзы.

⁴⁸Язаны карарға килгән бөтә халык, булып үткән вакиғаларзан һуң, кайғынан күкрәктәрен тәйә-тәйә калаға кайтып китте. ⁴⁹Ғайсаның таныштарының бөтәһе лә, шулай ук Галилеянан Уға әйәреп килгән катындар за йырактан был хәлдәрзе күзәтеп торзо.

Ғайсаны кәбергә һалыу

(Маҫ 27:57-61; Мрк 15:42-47;

Ях 19:38-42)

⁵⁰Юғары кәңәшмә ағзалары араһында Йософ исемле бер игелекле һәм тәкүә кеше бар ине. ⁵¹Ул, Йәһүзиә ерендәге Аримаҫая калаһынан булып, Алла Батшалығының килгәнән көтә ине. Йософ Юғары кәңәшмәнең карарын һәм кылған эшен хупламаны. ⁵²Ул, Пилатос янына барып, Ғайсаның кәүзәһен алырға һораны. ⁵³Шунан кәүзәһе аркысактан төшөрзә лә, етен тукымаға урап, таш каяны өңөп яһалған һәм бығаса бер кем дә һалынмаған кәбергә алып барып

* 23:34 Кайһы бер иң боронғо кульязмаларза аят башындағы һүззәр юк, әммә улар әлекке вақыттарзан был китаптың шикһез өлөшө булып торған.

куйзы. ⁵⁴ Байрамға әзерленә торған йома көн ине, шәмбе етеп килә ине.

⁵⁵ Галилеянан ук Ғайсаға эйәреп килгән катындар, Йософ артынан барып, Ғайсаның кәүзәһен нисек итеп кәбергә һалғанын карап торзолар. ⁵⁶ Калаға кайтқас, Ғайсаның кәүзәһенә һөртөү өсөн хуш есле майзар әзерләһеләр. Шәмбе көнө, Муса канунында кушылғанса, ял иттеләр.

Ғайсаның үленән тереләүе

(Маҫ 28:1-8; Мрк 16:1-8; Ях 20:1-8)

24 ¹ Азнаның беренсе көнөндә катындар, алдан әзерләп куйған хуш есле майзарын алып, иртән иртүк кәбергә йүнәлдә. ² Килеп еткәс, кәберзе каплап торған таштың ситкә шылдырылғанын күрзәләр. ³ Әммә эскә ингәс, Раббы Ғайсаның кәүзәһен тапманылар. ⁴ Был хәлгә аптырашып торғанда, капыл улар алдында йылтыр кейем кейгән ике ир пәйзә булды. ⁵ Катындар куркыштарынан күтәрелеп карарға ла базнат итмәне. Ә теге ирзәр:

– Һез ни эшләп Терене үлеләр араһынан эзләйһегез? ⁶ Ул бында юк; Ул терелде. Галилеяла сакта Уның әйткән һүззәрен исеһегезгә төшөрөгөз; ⁷ «Әзәм Улы гонаһлылар кулына тотоп бирелергә, аркысакка казакланырға һәм өсөнсө көндә терелеп торорға тейеш», – тигәйне бит һезгә.

⁸ Шул сак Ғайсаның был һүззәре катындардың исенә төштө. ⁹ Улар, калаға кайтқас, был хәл тураһында ун бер шәкерткә һәм башкаларға һөйләп бирзе. ¹⁰ Илселәргә был турала мағдалалы Мәрийәм, Йоанна, Якуптың әсәһе Мәрийәм һәм улар менән кәбер янында булған бүтән катындар хәбәр итте. ¹¹ Әммә улардың һүззәре илселәргә буш хәбәр булып тойолдо, улар ышанманы. ¹² Шулай ға Петрус кәбергә карай тороп йүгерзе. Әйеләп эскә карағас, кәфенде генә күрзе. Был хәлгә таң калып, кире кайтып китте.

Эммаус юлында

¹³ Ғайсаның ике шәкертте шул ук көндә Йәрүсәлимдән ун бер сакрым* самаһы алыслыктағы Эммаус тигән ауылға табан юл алды. ¹⁴ Улар булып узған вакиғалар тураһында һөйләшәп бара ине. ¹⁵ Фекер алышып, һөйләшәп барған сактарында уларға Ғайса Үзе килеп кушылды. ¹⁶ Әммә, шәкерттәрзең күззәре томаланғандай булды ла, Ғайсаны таныманылар. ¹⁷ Ғайса иһә: – Нимә тураһында һөйләшәп бараһығыз? – тип һораны.

Шәкерттәр, кайғырышып, туктап калдылар. ¹⁸ Клеопас исемле берәһе:

– Ошо көндәрзә Йәрүсәлимдә булған хәл тураһында бында килгәндәрзән бер һин генә белмәйһендер, – тине.

¹⁹ – Ниндәй хәл? – тине Ғайса.

Шәкерттәр Уға былай тине:

– Назаралы Ғайса менән булған хәл, Ул Алла алдында ла, бөтә халык алдында ла, һүзе менән дә, эше менән дә көзрәтле пәйғәмбәр ине. ²⁰ Баш һаһиндарыбыз менән башлыктарыбыз Уны үлем язаһына тарттырырға һәм аркысакка казакларға тотоп бирзәләр. ²¹ Ә без Уны, Исраилды азат итергә тейешле Кеше, тип өмөтләнгәйнек. Был хәлдәр булып үткәнгә бөгөн өсөнсө көн инде. ²² Шуның өстәүенә, арабыззағы кайһы бер катындар бөтәбездәлә аптыратты. Улар иртә менән кәбер янына барған, ²³ әммә Уның кәүзәһен тапмаған. Кайтқас, фәрештәләрзең пәйзә булуы һәм улардың: «Ғайса тере», – тип әйтүзәре тураһында һөйләһеләр. ²⁴ Унан һуң арабыззан кайһы бер кешеләр кәбер янына барған һәм хәлдең катын-кыззар һөйләгәнсә икәнән күргән, Ғайса унда булмаған.

²⁵ Шул сак Ғайса уларға былай тине:

– Ниңә шулай аңһызһығыз? Пәйғәмбәрзәр әйткәндәргә ышаныуы кайһылай кыйын һезгә! ²⁶ Мәсих Үзенең шөһрәтенә

* 24:13 Ун бер сакрым – грекка «алтмыш стадия». Бер стадия – 185 м.

өлгөшөр алдынан ошондай газаптар аша үтергә тейеш булмаганмы ни?

²⁷Шунан Ул, Мусаның һәм бөтә пәйғәмбәрзәрзәң язмаларынан башлап, барлык Язмаларза Үзе тураһында әйтелгән урындарзы аңлатып бирзе.

²⁸Улар үззәре бара торған ауылға яқынлашқас, Ғайса юлында булмаксы ине, ²⁹шәкерттәре:

– Кис яқынлашып килә, тиззән караңғы төшә, беззәң менән қал, – тип Уны алып калдылар. Ғайса улар менән бергә өйгә инде. ³⁰Ашап ултырған сакта икмәк алып шөкөрәна қылды ла шәкерттәренә бүлеп бирзе. ³¹Шунда шәкерттәрзәң күззәре асылып, Ғайсаны танынылар. Әммә Ул бер кемгә лә күренмәс булды. ³²Шәкерттәр бер-беренә:

– Ул юл буйлап безгә һөйләп барғанда һәм Изге Язманың мәғәнәнән аңлатқанда йөрәктәребез янманымы ни? – тиештеләр.

³³Шунда ук тороп, Йәрусәлимгә қайтылар, унда ун бер шәкерттең һәм улар менән бергә башқаларзың да йыйылышып торғанын күрзәләр. ³⁴Барыһы ла:

– Раббы Ғайса, ысынлап та, терелгән һәм Шимғонға күренгән, – тизәр ине.

³⁵Теге ике шәкерт юлдағы хәлде һәм икмәк бүлеп биргән сағында Ғайсаны таныузары тураһында һөйләп бирзе.

Ғайсаның шәкерттәргә күренеүе

(Ях 20:19-23)

³⁶Улар шул хакта һөйләшәп торғанда, Ғайса Үзе улар араһында пәйзә булды.

– Именлек һезгә! – тине. ³⁷Шәкерттәр курқыштан катып калды, Уның өрәген күрәбез икән, тип уйланылар. ³⁸Әммә Ғайса:

– Ни эшләп курқып калдығыз? Ни өсөн күнелегеззә шундай шик тыузы? ³⁹Кулдарыма һәм аяктарыма карағыз, был – Мин

Үзем! Кулдарығыз менән Мине тотоп карағыз. Өрәктең тәне лә, һөйгә лә булмай, ә Миндә, үзегез күреп тораһығыз, бар, – тине.

⁴⁰Быны әйткәс, кулдарын һәм аяктарын күрһәтте. ⁴¹Тегеләр, шатлыктан һәм аптыраузан һаман ышанмағас, Ғайса:

– Ашарға берәй нәмәгез бармы? – тип һораны.

⁴²Уға бешкән балык қисәге* бирзәләр.

⁴³Ғайса уны күз алдарында ашағандан һуң:

⁴⁴– Һеззәң менән бергә булған сакта Мин былар тураһында һөйләгәйнем. Муса канунында, пәйғәмбәрзәрзәң китаптарында һәм Зәбүрзә Минәң хакта язылғандарзың барыһы ла тормошқа ашырға тейеш, тигәйнем, – тине.

⁴⁵Бынан һуң Ғайса уларға Изге Язманы аңларға ярзам итте:

⁴⁶– Изге Язмала былай тиелгән: Мәсих газап сигергә, өсөнсө көндә терелергә,

⁴⁷шулай ук Йәрусәлимдән башлап, барлык халықтарға тәүбәгә килеү һәм гонаһтары ярлыканыу хәбәре Уның исеменән вәғәзләнергә тейеш. ⁴⁸Һез быларзың шаһиты. ⁴⁹Мин Атам вәғәзә иткәнде һезгә ебәрермен. Һез иһә, күктәрзән үзегезгә көзрәт бирелгәнгә тиклем, Йәрусәлимдә калығыз.

Ғайсаның күккә олғашуы

(Мрк 16:19-20; Ғмл 1:9-11)

⁵⁰Ғайса, шәкерттәрен каланан ситкә алып сығып, Бейт-Әниә тирәһенә тиклем улар менән бергә барзы. Шунда Ул, кулдарын күтәрәп, уларға фатихаһын бирзе.

⁵¹Фатиха биргәндә, алысая барып, күккә алынды. ⁵²Шәкерттәр Уға баш эйзә, шунан зур шатлык менән Йәрусәлимгә қайтты.

⁵³Бынан һуң, Алланы данлап, һәр вақыт Алла йортонда булдылар.

* 24:42 Кайһы бер боронғо кулъязмаларза «һәм кәрәзлә бал» тигән һүззәр зә бар.

Яхъя бәйән иткән Һөйөнөслө Хәбәр

Традиция буйынса, был Һөйөнөслө Хәбәрҙең авторы – Яхъя, Ғайса Мәсих айырыуса яқын күргән илселәрҙең береһе. Ун ике илсе араһында ул – Ғайса Мәсихкә ышанғаны өсөн үлтерелмәй калған берҙән-бер илсе, картайғас та оҙаҡ йөшөгән. Был – иң аҙаҡ язылған Һөйөнөслө Хәбәр.

Китабын язғанда Яхъяның максаты шул була: башка өс Һөйөнөслө Хәбәргә инмәй калған мәғлүмәттәрҙе биреү һәм уҡыусыларҙы Ғайса Мәсихтең Уға инанғандарға яңы тормош асқан Алла Улы икәнлегенә ышандырыу. Был Һөйөнөслө Хәбәр башкаларына карағанда төплө дин тәғлимәте фекерҙәренә һәм сағыу шиғри образдарға бай. Яхъя Ғайсаның тормошондағы вакиғаларҙы эзмә-эзлекле хронологик тәртиптә тасуирларға тырышмай. Ул төп иғтибарҙы Ғайсаның һөйлөгәндәренә йүнәлтә, әммә уларҙы башка Һөйөнөслө Хәбәрҙәргә кеүек қысқа қанатлы һүзҙәр итеп бирмәй, хатта бер кисса ла юқ унда. Уның қарауы Ғайса иң яқын шәкерттәренә калдырған төплө дин тәғлимәтен бира.

Был Һөйөнөслө Хәбәрҙе дүрт өлөшкә бүлеп қарарға була:

инеш өлөш, унда, Ғайса – кешелекте қотқаруы өсөн эзәм киәфәтен алған Алланың Үзе, тип асық әйтелгән (1:1-18);

Ғайсаның Үзенең илаһи тәбиғәтен һәм ерҙәге эшен раслаған ете мәғжизәһе (1:19–12:50);

Ғайсаның ерҙәге тормошоноң ахырын, Уны арқисакка қазақлауҙы һәм үленән тереләүен ентекләп тасуирлау (13–20-се бүлектәр);

эпилог: терелгән Ғайсаның шәкерттәре менән әңгәмәһе (21-се бүлек).

«Һүз Кеше булды»

1 ¹ Иң башта Һүз булған. Һүз Алла менән булған, һәм Һүз Алла булған. ² Һүз иң элек үк Алла менән булған.

³ Бар нәмә Һүз аша яратылған, һәм яратылған бер нәмә лә Унан башка барлықка килмәгән. ⁴ Ул тормош сығанағы булып торған, ә тормош кешеләр өсөн яқтылык булған. ⁵ Яқтылык қараңғылықта балқый. Қараңғылық яқтылықты йота алмаған.

⁶ Алла тарафынан Яхъя исемле кеше ебәрелгәйне. ⁷ Ул шаһит булып килде. Уның арқаһында барыһы ла был Яқтылықка инанһын өсөн, шаһитлық қылырға килде. ⁸ Ул үзе Яқтылык түгел ине, әммә Яқтылык тураһында шаһитлық қылырға ебәрелде.

⁹ Һәр кемде яқтыртыусы ысын Яқтылык донъяға килде. ¹⁰ Ул донъяла бар ине, ләкин донъя, Уның аша яратылуына қарамастан, Уны таныманы. ¹¹ Ул Үзенекеләр

янына килде, эммә улар Уны кабул итмәне.

¹² Ә Үзен кабул итеп, Үзенә инанғандарға Ул Алла балалары булырға хоқук бирзе.

¹³ Улар кандан да, тәндең көсәуенән һәм эзәм теләгенән дә түгел, ә Алланан тыузы.

¹⁴ Һүз Кеше булды ла арабызга йәшәнә. Без Уның шөһрәтен – Атаның берзән-бер Улында булған шөһрәтен күрзек. Ул мәрхәмәт һәм хәкикәт менән тулы ине.

¹⁵ Яхъя Уның хақында шаһитлык кылып: «Минән һуң Килеүсе минән өстөнөрәк, сөнки Ул миңә тиклем үк бар ине» тип һөйләгәнәм – бына Ул Үзе, – тип кыскырып иглан итте.

¹⁶ Уның сикһез мәрхәмәтенән без барыбыз за мәрхәмәт өстөнә мәрхәмәт алдык.

¹⁷ Канун Муса аркылы бирелгәйне, ә мәрхәмәт менән хәкикәт Ғайса Мәсих аша килде. ¹⁸ Алланы бер кем дә, бер қасан да күрмәгән. Уны безгә Атаға һыйынған берзән-бер Улы асып бирзе.

Яхъяның шаһитлык кылыуы

(*Маҫ 3:1-12; Мрк 1:2-8; Лк 3:1-18*)

¹⁹⁻²⁰ Йәһүд хақимдары Йәрусәлимдән каһиндарзы һәм левизәрзе* Яхъяға уның кемлеген һорарға ебәргәс, ул яуап биреүзән баш тартманы. Йәшермәйенсә, асыктан-асык:

– Мин Мәсих түгел, – тип шаһитлык итте.

²¹ – Кем һуң һин? Ильяһсы? – тип һоранылар.

– Юк, – тине Яхъя.

– Вәғәзә ителгән Пәйғәмбәрме?

Ул йәнә:

– Юк, – тип яуапланы.

²² – Улайһа, кем һуң һин? – тип һаман ныкыштылар. – Беззе бында ебәргән ке-

шеләргә без һинең яуабыңды еткерергә тейешбез. Үзең тураһында ни әйтерһең?

²³ – Мин – Ишағыйһ пәйғәмбәр әйткәнсә: «Раббыға юл турайтывыз!» – тип сүлдә яңғыраған тауыш, – тине Яхъя.

²⁴ Улар араһындағы фарисей* вәкилдәре:

²⁵ – Һин Мәсих тә, Ильяһ та, вәғәзә ителгән Пәйғәмбәр зә булмағас, ни өсөн һыуға сумдырыу йолаһын* башқараһың? – тип һоранылар.

²⁶ Яхъя уларға:

– Мин һыуға ғына сумдырам, эммә арағызга һез белмәгән Берәү бар. ²⁷ Минән һуң килгән Зат – Ул, ә мин Уның аяк кейеменең қайышын сисергә лә лайык түгелмен, – тип яуап бирзе.

²⁸ Был вақифалар Яхъя һыуға сумдыра торған урында – Иордан йылғаһы аръяғындағы Бейт-Әниәлә булды. ²⁹ Икенсе көндә Яхъя, үзенә табан килгән Ғайсаны күреп:

– Бына донъяның гонаһын Үз өстөнә аласак Алла Бәрәсе! – тине. – ³⁰ «Минән һуң Берәү килер, Ул минән өстөнөрәк, сөнки Ул миңә тиклем үк бар ине», – тип һөйләгәнәм – Ул Үзе. ³¹ Мин Уны танымай инем, ләкин, Уны Исраил халқы белһен өсөн, һыуға сумдырыу йолаһын башқарырға килдем.

³² Яхъя шаһитлык кылды:

– Мин Уға күктән күгәрсен сүрәтендә Алла Рухы төшөүен һәм Уның өстөндә қалыуын күрзем. ³³ Мин Уны белмәс инем, эммә һыуға сумдырырға тип мине Ебәреүсе: «Кемдең өстөнә Рух төшә һәм Унда қала, Изге Рухқа сумдырыусы Шул булыр», – тигәйне. ³⁴ Мин быны күрзем һәм шаһитлык қылам: Ул – Алла Улы.

* **1:19-20** *Леви* – Якуптың улдарының береһе. Алла бойорого буйынса, Леви нәселенән булған кешеләр генә Алла йортонда қаһин ярзамсыһы булып хезмәт иткән. Уларзы левизәр тип атағандар (қарағыз: «Исәп алыу», 3:6-13).

* **1:24** *Фарисейзәр* – боронғо йәһүдтәрзең дини төркөмө.

* **1:25** *Һыуға сумдырыу йолаһы* – гонаһтарзан тәүбә итеп, Алла юлына баһыузы белдергән йола.

Ғайсаның беренсе шәкерттәре*(Маҫ 4:18-22; Мрк 1:16-20; Лк 5:2-11)*

³⁵ Икенсе көндө Яхъя, ике шәкерте менән шул ук урында торғанда, ³⁶ үтеп барған Ғайсаны күреп:

– Карағыз, ана, Алла Бәрәсе, – тине.

³⁷ Уның был һүзәрән ишеткәс, шәкерт-тәрзең икеһе лә Ғайса артынан китте. ³⁸ Ғайса, артына боролоп, уларзың эйәреп килгәнән күрзе лә:

– Һезгә нимә кәрәк? – тине.

– Рабби (Рабби – «Остаз» тигәнде аңлата), Һин кайза йәшәйһең? – тип һоранылар.

³⁹ – Әйзәгез, күрерһегез, – тине Ғайса.

Сәғәт дүрттәр тирәһе ине. Улар, Ғайса менән барып, кайза йәшәгәнән күрзеләр һәм кискә тиклем Уның янында булдылар.

⁴⁰ Яхъянан ишетеп, Ғайса артынан эйәргән икәүзең береһе Шимғон Петрустың кустыһы Әндриас ине. ⁴¹ Ул, иң тәүзә ағаһы Шимғонды эзләп табып, уға:

– Без Мәсихте таптык, – тине. Мәсих – «мәсехләнгән Зат*» тигәнде аңлата.

⁴² Ул Шимғонды Ғайса янына алып килде. Ғайса Шимғонға текләп карап:

– Һин Яхъя улы Шимғонһың, әммә Кефас тип аталырһың, – тине. Кефас һәм Петрус «кая» тигәнде аңлата.

⁴³ Икенсе көндө Ғайса Галилеяға барырға булды. Ул Филиппусты осратып:

– Миңә эйәр! – тине.

⁴⁴ Әндриас менән Петрус кеүек Филиппус та Бейт-Сайда калаһынан ине.

⁴⁵ Филиппус Наңанаилды эзләп табып:

– Без Муса канунда язып калдырған һәм пәйғәмбәрзәр әйткән Затты таптык! Ул Назаранан, Йософ улы Ғайса, – тине.

⁴⁶ Наңанаил иһә быға каршы:

– Назаранан йүнле нәмә сығамы ни? – тип яуапланы.

– Барайык, үзең күрерһең, – тине Филиппус.

⁴⁷ Ғайса, Үзенә табан килгән Наңанаилды күреп, уның хақында:

– Бына ысын Исраил кешеһе, ул алдаша белмәй, – тине.

⁴⁸ – Һин мине кайзан беләһең? – тине Наңанаил.

– Филиппус сакырғанға тиклем үк Мин һине инжир ағасы төбөндә күргәйнем, – тип яуапланы Ғайса.

⁴⁹ Наңанаил Уға:

– Остаз! Һин – Алла Улы! Һин – Исраил Батшаһы! – тине.

⁵⁰ – Минең: «Һине инжир ағасы төбөндә күрзем», – тигәнәм өсөн генә ышанаһыңмы? Бынан да күберәкте күрерһең әле, – тип Ғайса ⁵¹ һүзен дауам итте. – Мин һезгә һақ һүз әйтәм: Күктәрзең асылууын, Алла фәрештәләренең Әзәм Улына* төшөүен һәм күтәрелеүен күрерһегез.

Ғайсаның һыузы шарапка әйләндереүе

2 ¹ Ике көндән һуң Галилея өлкәһенең Кана калаһында туй булды. Унда Ғайсаның әсәһе лә катнашты. ² Ғайса ла Үзенең шәкерттәре менән шул туйға сакырылғайһы. ³ Шарап етмәгәс, Уға әсәһе:

– Быларзың шарабы бөткән, – тине.

⁴ Ғайса:

– Ниңә һин быны Миңә әйтәһең? Минең әлегә сәғәтем етмәгән, – тип яуап бирзе.

⁵ – Ул нимә әйтһә, шуны эшләгез, – тине әсәһе хезмәтселәргә.

⁶ Унда йәһүдтәрзең йолаһы буйынса таңарынырға тип куйылған һәр береһе ике

* **1:41** Мәсих – грекса «Христос». Алла тарафынан донъяны коткарыу өсөн һайланып мәсехләнгән Зат. Элек, Алла кушыуы буйынса, Исраил батшаларын билдәләгәндә, каһиндар уның башына зәйтүн майы һөртөр булған.

* **1:51** «Әзәм Улы» тип Ғайса Үзен әйтә.

1:41 Сығ 28:41; 2 Бат 22:51; Зәб 2:2.

1:45 Кһн 18:18; Ишғ 9:6; Зөл 37:24; Дһл 9:24; Мих 5:2; Зәк 9:9.

1:51 Дһл 7:13.

йәки өс үлсәм* һыу һыйзырышлы алты таш киҫмәк бар ине. ⁷ Ғайса:

– Киҫмәктәргә һыу тултырығыз, – тигәс, хезмәтселәр киҫмәктәрҙе мөлдөрәмә тултырып куйзы.

⁸ Шунан һуң Ғайса уларға:

– Ә хәҙер һоҫоп алығыз за туй башлығына илтөп бирегөз, – тине.

Улар шулай эшләне. ⁹ Туй башлығы һыузы тәмләп караны: ул шарапка әйлөнгәйне. Башлыкка был шараптың кайҙан икәнлегө мәғлүм түгел ине, быны һыузы һоҫоп алған хезмәтселәр генә белде, шуға күрә ул кейәүзе янына сақырып алып:

¹⁰ – Башта кеше якшы шарап бирә, ә инде бөтәһе лә эсеп иҫөргәс, насарырағын килтерә. Ә һин якшы шарапты иң азакка калдырғанһың, – тине.

¹¹ Был – Ғайсаның мөгжизәле гәмәлдәрөнөң тәүгеһе ине, Ул уны Галилеяның Кана калаһында кылды. Бының менән Ул Үзөнөң шөһрәтен күрһәттө. Шәкерттәрө Уға инанды.

¹² Бынан һуң Ул әсәһе, кустылары һәм шәкерттәрө менән бергә Капернаум калаһына китте. Унда улар бер нисә көнгә тукталды.

Алла йортон тазартыу

(Маҫ 21:12-13; Мрк 11:15-17;

Лк 19:45-46)

¹³ Йәһүдтәрҙең Коткарылыу байрамы* якынлашкәс, Ғайса Йәрүсәлимгә килде.

¹⁴ Ул, Алла йортонда үгөз, һарык, күгәрсен һатып тороусыларҙы һәм өҫтәл артында ултырған акса алмаштырыусыларҙы күргәс, ¹⁵ бауҙан сыбырткы ишөп алып, уларҙың бөтәһен дә үгөз-һарыктары менән бергә Алла йортонан кыуа башланы; акса алмаштырыусыларҙың аксаларын сәсөп, өҫтәлдәрөн ауҙарып ебәрҙе. Күгәрсен һатыусыларға:

¹⁶ – Быларҙы бынан алығыз! Минең Атамдың Йортон базарға әйләндөрмөгөз! – тине.

¹⁷ Шунда Уның шәкерттәрө Изгө Язмалағы: «Һинөң йортоң өсөн йән атып, янып-көйәм мин», – тигән һүзҙәрҙе иҫтәрөнө төшөрҙө.

¹⁸ Йәһүд башлыктары Ғайсанан:

– Бындай эшкә вәкәләтөң барлығын Һин бөзгә ниндәй мөгжизә менән иҫбат итә алаһың? – тип һораны.

¹⁹ – Бынау Алла йортон емерөп ташлағыз, Мин уны өс көндә торғозасакмын, – тине Ғайса.

²⁰ Йәһүдтәр:

– Был Йорт кырк алты йыл төзөлдө, Һин уны өс көндә генә торғозмаксы булаһыңмы? – тинеләр.

²¹ Әммә Ғайса, «бынау Алла йортон» тигәндә Үзөнөң тәнөн күз уңында тоткайны. ²² Ул үлөнән терелөп торғандан һуң, шәкерттәрө, Уның ошо хакта әйткәнөн иҫтәрөнө төшөрөп, Изгө Язмаға ла, Ғайсаның һүзҙәрөнө лә ышанды.

²³ Коткарылыу байрамында Уның Йәрүсәлимдә күрһәткән мөгжизәләрөн күрөп, күптәр Ғайсаға инанды. ²⁴ Әммә Ул, бар кешенә белөп торғанлыктан, уларға ышанманы. ²⁵ Көмдөң дә булһа берәйһе тураһында һөйләүөнө Уның ихтыяжы булманы. Кеше күңелөндө ни барлығын Ул Үзө белә ине.

Ғайса һәм Никодөмүс

З ¹ Йәһүд башлыктары араһында Никодөмүс атлы бер фарисөй бар ине.

² Бер вәкыт ул төндө Ғайса янына килөп:

– Остаз! Бөз һинөң Алла тарафынан ебәрелгән Остаз икәнөңдә белөбөз. Һин кылған мөгжизәләрҙе, Алланың ярҙамы булмаһа, бер көм дә эшләй алмаҫ ине, – тине.

³ Ғайса уға:

* 2:6 *Ике йәки өс үлсәм* – грек телөндө һүзмә-һүз: «ике йәки өс метретөс». Бер метретөс – якынса 40 л.

* 2:13 Коткарылыу байрамында йәһүдтәрҙең Мысыр коллогонан котолоуы хәтергә алына. Грек телөндө был байрам «Пасха» тип атала.

– Һиңә хак һүз әйтәм: кеше юғарынан* тыумаһа, ул Алла Батшалығын күрә алмаҫ, – тип яуап бирзе.

⁴ – Кеше, инде картайып бөткәс, нисек итеп яңынан тыуа алһын? – тип аптыраны Никодемус. – Ул әсәһе карынына кабат инеп, икенсе тапкыр тыуа аламы ни?

⁵ Ғайса былай тип яуапланы:

– Һиңә хак һүз әйтәм: кеше һыузан һәм Рухтан тыумаһа, Алла Батшалығына инә алмаҫ! ⁶ Тәндән тыуған – тән; Рухтан тыуған – рух. ⁷ Минең һиңә: «Һез юғарынан тыуырға тейеш», – тип әйтеүемә ғәжәпләнмә. ⁸ Ел кайза теләй, шунда иҫ*, һин уның тауышын ишетәһең, ләкин кайзан килеп кайза киткәнөн белмәйһең. Рухтан тыуған һәр кем менән дә шулай була.

⁹ Никодемус Унан:

– Нисек улай була алһын? – тип һораны.

¹⁰ – Һин, Исраил халкы мөғәллиме була тороп, шуларҙы белмәйһеңме ни? – тине Ғайса. – ¹¹ Һиңә хак һүз әйтәм: без ни белһәк, шуны һөйләйбез; ни күрһәк, шуға шаһитлыҡ кылабыз; ә һез безҙең шаһитлығыбыҙҙы кабул итмәйһегеҙ. ¹² Ерҙәге хәлдәр тураһында һөйләгәнәм ышанмайһығыҙ икән, күктәгеләре хакында һөйләһәм, нисек ышанырһығыҙ? ¹³ Ә бит күктән төшкән Әзәм Улынан башка берәүҙең дә унда күтәрелгәне юк.

¹⁴⁻¹⁵ Әзәм Улына инанған һәр кем мәңгелек тормошка эйә булһын өсөн, Муса сүлдә бакыр йыланды күтәргән кәүек*, Әзәм Улы ла шулай күтәрелергә тейеш. ¹⁶ Алла донъяны шул тиклем яратты, хатта Улына инанған бер кем дә һәләк булмаһын, ә мәңгелек тормошка эйә булһын өсөн, Ул Үҙенең берҙән-бер Улын бирзе.

¹⁷ Алла Үҙенең Улын донъяны хөкөм итергә тип түгел, ә донъя Уның аша котолһон өсөн донъяға ебәрзе. ¹⁸ Улына инаныусы хөкөм ителмәй, ә инанмаусы хөкөм ителде инде, сөнки ул Алланың берҙән-бер Улына

ышанманы. ¹⁹ Ә хөкөм бына шул: донъяға яктылыҡ килде, әммә кешеләр, эштәре яман булғанлыктан, яктылыҡ урынына караңғылыҡты яратты.

²⁰ Яуызлыҡ кылған һәр кем яктылыҡка нәфрәтле, шуға ла, үҙенең яман эштәре асылуҙан куркып, яктылыҡка килмәй. ²¹ Ә дөрөслөк буйынса эш итеүсе, эштәренең Алла аша башкарылғаны күренеп торһон өсөн, яктылыҡка килә.

Яхъяның Ғайса хакындағы шаһитлығы

²² Шунан һуң Ғайса шәкерттәре менән бергә Йәһүзиә еренә китте. Унда бер ни тиклем калып, халыҡты һыуға сумдырҙы. ²³ Яхъя ла Салейм янындағы мул һыулы Айнонда килгән кешеләрҙе һыуға сумдыра ине. ²⁴ Ул ваҡытта Яхъя төрмөгә ябылмағайны әле.

²⁵ Яхъяның шәкерттәре менән бер йәһүд кешегә араһында тазарыныу йолаһы хакында бәхәс сыҡты. ²⁶ Улар Яхъяға килде: – Остаз, Иордан аръяғында һинең менән булған һәм һин Уның тураһында шаһитлыҡ кылған Кеше – Ул да халыҡты һыуға сумдыра, бөтәһе лә Уның янына бара.

²⁷ Яхъя былай тип яуапланы:

– Күктән бирелмәһә, кеше бер нәмә лә ала алмай. ²⁸ Һез – минең: «Мин Мәсих түгел, әммә мин Уның алдынан ебәрелдем», – тип әйткәнәмде ишеткән шаһиттар. ²⁹ Кейәүҙең кәләше бар. Янында басып торған дуһы, уның тауышын ишетеп, кыуана. Мин дә быға һөйөнәм, шуға күрә күңелем шатлыҡка тулған. ³⁰ Ул – үсәргә, мин кесерәйергә тейеш.

³¹ Юғарынан Килеүсе һәр кемдән өстөн. Ерҙә тыуған иһә – ерҙеке, уның һүзе лә ерҙәгесә. Күктән Килгән иһә һәммәһенән өстөн. ³² Ул Үҙе күргән һәм ишеткәндәре хакында шаһитлыҡ кыла, ләкин Уның һүзҙәрен бер кем дә кабул итмәй. ³³ Уның һүзҙәрен кабул

* 3:3 Грек һүзе «юғарынан» һәм «яңынан» тигән мөғәнәләрҙе аңлата.

* 3:8 Грек телендәге «пнеума» һүзе «ел» һәм «Рух» тигән мөғәнәләрҙе аңлата.

* 3:14-15 Был урында Мусаның сүлдә, Алла кушыуы буйынса, бакырҙан яһалған йыланды һайғауға беркетеп, юғарыға күтәреп куйыуы тураһында һүз бара (карағыз: «Иҫәп», 21:9).

иткән кеше иһә бының менән Алланың хак булуыын раҫлай. ³⁴ Алла ебәргән Зат Алланың һүззәрән һөйләй, сөнки Ул Рухты самаһыз бирә. ³⁵ Ата Үзенә Улын ярата һәм барыһын да Уның кулына тапшырған. ³⁶ Улына инанған кешенең мәңгелек тормошо бар, ә Уға буйһонмаусы инде тормош күрмәйәсәк: уның өстөндә Алланың асыуы тора.

Ғайса һәм Самария катыны

4 ¹ Фарисейҙар Ғайсаның Яхъяға карағанда күберәк шәкерттәр йыйғаны һәм уларҙы һыуға сумдырғаны тураһында ишетте ² (ысынында Ғайса Үзе түгел, ә шәкерттәре һыуға сумдыра ине). ³ Ғайса, был хакта белгәс, Йәһүзиәне калдырып, кабат Галилеяға китте. ⁴ Уға Самария өлкәһе аша узырға тура килде.

⁵ Ул Самарияның Сүхәр тигән калаһына килеп етте. Был кала Якуптың үзенә улы Йософка биргән биләмәнән алыс түгел ине. ⁶ Унда Якуп козоға бар ине. Юлда арыған Ғайса шул козок янына килеп ултырҙы. ⁷⁻⁸ Төш ваҡыты ине. Шәкерттәре ризык һатып алырға калаға киткәйне. Шунда һыу алырға тип бер Самария катыны килде.

– Миңә эсергә һыу бир әле, – тине уға Ғайса.

⁹ Катын:

– Нисек итеп Һин, йәһүд була тороп, минән, Самария катынынан, эсергә һорайһың? – тине (был һүззәрҙе ул йәһүдтәр менән самариялыларҙың үз-ара катышмауынан сығып әйтте).

¹⁰ Ғайса:

– Әгәр зәһин Алла бүләгенең нимә икәннен һәм үзеңдән: «Миңә эсергә һыу бир әле», – тип һораусының кем икәнлеген белһәң, үзең Унан һорар инең һәм Ул һиңә тере һыу бирер ине, – тип яуапланы.

¹¹ – Әфәндем, – тине катын, – Һинең бит һоҫоп алырға һауытың юк, ә козок тәрән.

Тере һыуҙы кайҙан алырһың икән? ¹² Был козокто безгә атабыҙ Якуп калдырған. Ул үзе лә, балалары ла, мал-тыуары ла шунан эскән. Һин Якуптан бөйөгөрәкме ни?

¹³ Ғайса уға былай тине:

– Был һыуҙы эскән һәр кем йәнә һыуһар, ¹⁴ ә Мин биргән һыуҙы эскән кеше бер кәсан да һыуһамаҫ. Мин биргән һыу ул кешелә мәңгелек тормошка аға торған шишмәгә әүереләсәк.

¹⁵ – Әфәндем! Миңә шул һыуҙы бир әле! Ул ваҡытта һыуһамаҫ та, бында һыу алырға килеп тә йөрөмәҫ инем, – тине катын.

¹⁶ Ғайса уға:

– Бар, иреңде саҡырып кил, – тине.

¹⁷ – Миңәң ирем юк, – тип яуапланы катын.

– Ирем юк, тип дөрөсөн әйттең, – тине Ғайса. – ¹⁸ Һинең биш ирең булды, ә хәҙер бергә йәшәп яткан кешен һиңә ир түгел, һин дөрөҫ әйттең.

¹⁹ – Әфәндем! – тине Уға катын. – Күрәм, Һин пәйғәмбәр. ²⁰ Ата-бабаларыбыҙ Аллаға ошо тауза табынған, ә һез, йәһүдтәр, Уға табыныу урыны бары тик Йәһүсәлимдә генә, тиһегеҙ.

²¹ Ғайса уға былай тине:

– Әй катын, ышан Миңә, ваҡыт етеп килә: Атаға был тауза ла, Йәһүсәлимдә лә табынмаясаҡһығыҙ. ²² Һез – самариялылар – кемгә табыныуығыҙҙы белмәйһегеҙ, ә без беләбез, сөнки котолоу йәһүдтәрҙән килә. ²³ Әммә ваҡыт етеп килә – етте лә инде – ул сақта Атаға ысынлап табыныусылар Уға рух һәм хәкикәт менән* табыныр, сөнки Алла ана шундайҙарҙы эзләй. ²⁴ Алла Ул – Рух, һәм Уға табынғандар рух һәм хәкикәт менән табынырға тейеш.

²⁵ Катын Уға:

– Мәсихтең (йәғни мәсехләнгән Заттың*) килерен беләм. Ул килгәс, безгә бөтәһен дә аңлатып бирер, – тине.

* 4:23 *Рух һәм хәкикәт менән* – был һүззәрҙе «Алла Рухы һәм хәкикәт менән» тип тә аңларға мөмкин.

* 4:25 *Мәсехләнгән Зат* – 1:41-се аяттың иҫкәрмәһен карағыҙ.

²⁶ – Ыинең менән һөйләшкән Мин – ул Үзе, – тине Ғайса.

²⁷ Шул вақыт шәкерттәре әйләнеп кайтты. Уның катын менән һөйләшеп тороуын күреп, гәжәпкә калдылар, ләкин береһе лә: «Һиңә унан нимә кәрәк?» – тип йәки: «Һиңә был катын менән һөйләшәһең?» – тип һораманы.

²⁸ Катын, һыу көршәген калдырып, калаға кайтып китте. Ундағы кешеләргә:

²⁹ – Барығыз әле, миңә бөтә кылған эштәрәмде һөйләп биргән Кешене күрегеҙ. Бәлки, Ул Мәсихтер? – тине.

³⁰ Кешеләр, каланан сығып, Ғайса янына юл тотто.

³¹ Ул арала шәкерттәре Ғайсаны:

– Остаз, ашап ал инде, – тип кыстаны.

³² – Миңә һез белмәй торған ризығым бар, – тине Ул.

³³ Шәкерттәр үз-ара:

– Әллә Уға берәйһе ашарға килтерҙеме икән? – тиеште.

³⁴ Ғайса уларға былай тине:

– Миңә ризығым – Мине Ебәреүсенен ихтыярын үтәү һәм Уның эшен теүәлләү.

³⁵ Һез: «Тағы дүрт айзан ураҡ өстә етәсәк», – тиһегеҙ түгелме? Ә Мин һезгә әйтәм: күтәрелеп карағыз, баһыузар ағарып, ураҡка өлгөргән инде!

³⁶ Ураҡсы эш һаҡы ала һәм мәңгелек тормош өсөн уңыш йыя. Шуға күрә сәскән кеше лә, урганы ла берзәй кыуана.

³⁷ Шулай итеп, был осрақта: «Берәү сәсә, икенсәһе ура», – тигән әйтем тап килә.

³⁸ Мин һезҙе үзегеҙ көс түкмәгән хезмәтте урырға ебәрәм, унда башкалар эшләне, ә һез уларҙың хезмәт емештәрен йыйырһығыз.

³⁹ Теге катындың: «Ул миңә бөтә кылған эштәрәмде һөйләп бирҙе», – тигән һүҙен ишеткәс, әлеге калалағы Самария кешеләренең күбеһе Ғайсаға инанды.

⁴⁰ Самариялылар, Уның янына килеп, эргәләрендә калыуын үтенгәс, Ғайса унда йәнә ике көнгә тукталды. ⁴¹ Уның һүҙҙәрен ишетеп, тағы ла күберәк кешеләр Уға инанды. ⁴² Катынға

иһә: «Без инде һинең һөйләүең буйынса ғына түгел, ә әйткән һүҙҙәрен үзебез ишетеп, Уның ысынлап та донъяны Коткарыуысы икәнән белгәнгә күрә ышанабыз», – тинеләр.

Һарай әһеленең улын һауықтырыу

⁴³ Ике көндән һуң Ғайса был каланан Галилеяға юл тотто. ⁴⁴ «Пәйғәмбәргә үз илендә ихтирам юк», – тип Ул Үзе әйткәйне.

⁴⁵ Ләкин Галилеяға килгәс, кешеләр Уны ихлас кабул итте. Улар, Йәрусәлимдәге байрамда булып, Ғайса унда кылған барлык мөгжизәләрҙе күргәйне.

⁴⁶ Шунан һуң Ул теге сакта һыузы шарапка әйләндергән урынға – Галилеяның Кана калаһына килде. Капернаумда улы ауырып яткан бер һарай әһеле бар ине. ⁴⁷ Был кеше, Ғайсаның Йәһүзиәнән Галилеяға килгәнән ишетеп, Уның янына китте һәм үлем түшәгендә яткан улын һауықтырыуын ялбарҙы.

⁴⁸ Ғайса уға:

– Хикмәттәр һәм мөгжизәләр күрмәһегеҙ, һез ышанмаясакһығыз, – тине.

⁴⁹ – Әфәндем! Балам үлгәнсе бара күр инде, – тип үтенде һарай әһеле.

⁵⁰ – Бар, өйөңә кайт, улың иҫән-һау, – тине Ғайса.

Ул Ғайсаның ошо һүҙенә ышанып кайтып китте. ⁵¹ Кайтып барғанында хезмәтселәре қаршы осраны һәм улының һауығыуын хәбәр итте. ⁵² «Уға кайһы сәғәттә хәл инде?» тип һорауына тегеләр:

– Кисә көндөзгә сәғәт берзәр тирәһендә кызыуы төштө, – тип яуапланы.

⁵³ Атай кеше Ғайсаның: «Улың иҫән-һау», – тигән һүҙҙәренең нәк ана шул сәғәткә тап килеүен аңлағас, ул үзе лә, өйөндәгеләрҙең бөтәһе лә Ғайсаға инанды. ⁵⁴ Был Ғайсаның Йәһүзиәнән Галилеяға килгәс күрһәткән икенсе мөгжизәһе ине.

Быуа буйында һауықтырыу

5 ¹ Бынан һуң Ғайса Йәрусәлимгә йәһүд-тәрҙең байрамына китте.

²Йәрүсәлимдә Һарык капкаһы янында йәһүдсә Бейт-Заһа тип аталған бер быуа бар ине. Уның тирәләй урынлашкан айуанда* ³бик күп ауырыуҙар – һуҡырҙар, акһаҡтар, фалиж* һуҡкан кешеләр [һыу кузғалыуын көтөп] ята ине. ⁴[Ваҡыты-ваҡыты менән Раббының бер фәрештәһе быуаға төшөп һыуы болғаткан, һыу болғанһы менән уға беренсе булып төшкән кеше теләһә ниндәй сирҙән һауыҡкан булған.]* ⁵Унда утыз һигеҙ йыл буйы ауырыған берәү бар ине. ⁶Ғайса, ул кешене күрөп һәм уның шул тиклем оҙаҡ ауырығанын белеп, унан:

– Һауығырға теләйһеңме? – тип һораны.

⁷– Әйе, Әфәндем, – тип яуапланы ауырыу, – ләкин һыу болғанған ваҡытта мине быуаға төшөрөр кешем юҡ шул. Мин унда барып еткәнсе, башка берәү төшөп өлгөргән була.

⁸– Тор, түшәгенде ал да атлап кит, – тине уға Ғайса.

⁹Теге кеше шунда уҡ һауыҡты ла, түшәген алып, атлап китте. Был хәл шәмбе* көндә булды.

¹⁰Шунлыҡтан йәһүдтәр сәләмәтләнгән кешегә:

– Бөгөн шәмбе, канун һиңә түшәк күтәрөп йөрөргә рөхсәт итмәй, – тинеләр.

¹¹Әммә ул:

– Мине һауыҡтырған Кеше: «Түшәгенде ал да атлап кит», – тип әйтте, – тине.

¹²– Һиңә: «Түшәгенде ал да атлап кит», – тигән кем Ул? – тип һоранылар.

¹³Һауыҡкан кеше иһә Уның кем икәнен белмәй ине, сөнки Ғайса халыҡ араһына инеп юғалғайны.

¹⁴Аҙаҡ Ғайса уны Алла йортонда осратып:

– Бына һин һауыҡтың. Тағы ла насарыраҡ хәлгә тарымаһ өсөн, башкаса гонаһ кылма, – тине.

¹⁵Ул кеше, йәһүд башлыҡтарына барып, үзен һауыҡтырыуһының Ғайса икәнен әйтте.

«Атаһы ни кылһа, Улы шуны эшлә»

¹⁶Был эште шәмбе көн башкарғаны өсөн, йәһүд башлыҡтары Ғайсаны эзәрләй башланы.

¹⁷– Минең Атам һәр ваҡыт эш өстөндә булғанға күрә, Мин дә эшләйем, – тип яуап бирҙе Ғайса.

¹⁸Был һүзҙәрҙән һуң йәһүдтәрҙә Уны үлтерөү ниәте тағы ла нығыраҡ көсәйҙе, сөнки Ул шәмбе көнөн бозоп кына калманы, ә Алланы Үзенең Атаһы тип атап, Үзен Аллаға тиңләне.

¹⁹Ғайса уларға былай яуапланы:

– Һезгә хак һүз әйтәм: Атаһының ни эшләгәнен күрмәй тороп, Улы Үзе һис ни башкара алмаһ. Атаһы ни кылһа, Улы ла шуны эшлә. ²⁰Сөнки Ата Үзенең Улын ярата һәм Үзе эшләгән һәр эшен Уға күрһәтеп башкара. Ул һезҙең иҫегеҙ китерлек бынан да зурһаҡ эштәрҙә күрһәтер. ²¹Ата, үлгәндәрҙә терелтеп, уларға ғүмер биргән кеүек, Улы ла кемгә теләй, шуға ғүмер бирә. ²²⁻²³Ата бер кемде лә хөкөм итмәй, ә Үзенә хөрмәт күрһәткән кеүек Улын да һәр кем иһтирам итһен өсөн, Ул бөтә хөкөмдә Улына тапшырҙы. Кем Улын иһтирам итмәй – шул Уны ебәргән Атаға ла хөрмәт күрһәтмәй.

²⁴Һезгә хак һүз әйтәм: һүҙемде тыңлап, Мине Ебәрөсөгә инанған кеше мәңгелек тормошқа эйә була. Ул хөкөм каршыһына баһмаяһаҡ, сөнки ул инде үлемдән тормошқа күсте. ²⁵Һезгә хак һүз әйтәм: Алла Улының

* 5:2 Айуан – бағаналарҙан торған өстө ябыулы аһыҡ королма.

* 5:3 Фалиж – руссаһы: паралич.

* 5:3, 4 Йәһә әсендәге аңлатма иң боронғо кульязмаларҙа юҡ.

* 5:9 Шәмбе – Муса кануны буйынса, йәһүдтәрҙең ял итеү һәм ғибәҙәт кылуу көнө.

тауышын ишеткәс, үлеләр тереләсәк вакыт етеп килә һәм ул килеп етте лә инде!

²⁶ Үзәндә тормош булған кеүек, Улына ла Үз-Үзәндә тормошка эйә булыу көзрәте бирзе ²⁷ һәм хөкөм итеү вәкәләтен бирзе, сөнки Ул – Әзәм Улы. ²⁸ Быға гәжәпләнмәгез, сөнки кәберзәгеләрзең һәммәһе Алла Улының тауышын ишетәсәк вакыт етеп килә. ²⁹ Улар кәберзәренән сығасак: якшылык эшлэгәндәр – йәшәү өсөн, ә яуызлык эшлэгәндәр хөкөм ителеү өсөн тереләсәк.

³⁰ Мин Үземдән-Үзем бер ни зә эшләй алмайым. Нисек ишетәм, шулай хөкөм итәм, һәм Минәң хөкөмөм фәзел, сөнки Мин Үз ихтыярымды түгел, ә Минә Ебәрәүсенәң ихтыярын үтәргә тырышам.

Ғайса хакында шаһитлыктар

³¹ Әгәр зә Үзем хакымда Үзем шаһитлык кылам икән, Минәң һүззәрәм бер ни зә тормаҫ ине. ³² Әммә Минәң хакта шаһитлык кылған башка Берәү бар, Мин беләм: Уның шаһитлығы хак. ³³ Һез Яхъя қаршыһына үзегеззең кешеләрегезе ебәрзегез һәм ул хәкикәт тураһында шаһитлык кылды. ³⁴ Ләкин Мин кешеләрзең шаһитлығына мохтаж түгел, быларзы һеззең котолоуығыз өсөн һөйләйем.

³⁵ Яхъя янып һәм балкып торған яктырткыс ине, ә һез уның яктылығына аз вакыткағына кыуанырға теләнегез. ³⁶ Әммә Минәң шаһитлығым Яхъяныкынан зүрырак: ул – Атамдың Миңә башқарырға биргән эштәре. Башқарған шул эштәрәм Минәң Атам тарафынан ебәреләүемде раҫлай. ³⁷ Минә ебәргән Атам Үзе лә Минәң хакта шаһитлык кылды. Һез Уның тауышын бер касан да ишетмәнегез, йөз-киәфәтен күрмәнегез ³⁸ һәм күңелдәрегезең Уның һүзе юк, сөнки Ул ебәргән Затка ышанмайһығыз. ³⁹ Һез, мәңгелек тормошто табырға уйлап, Изге Язмаларзы тикшерәһегез. Ә бит уларза Минәң хакта

шаһитлык кылына! ⁴⁰ Әммә тормош алып өсөн Минәң яныма килергә теләмайһегез.

⁴¹ Мин кешеләрзең данлауына мохтаж түгелмен. ⁴² Шуны беләм: һеззә Аллаға карата мөхәббәт юк! ⁴³ Мин Атам исеменән килдем – һез Минә кабул итмәйһегез. Әгәр кемдер үз исеменән килһә, уны кабул итәһегез. ⁴⁴ Һез бер-берегезең мактау алырға яратаһығыз, ә берзән-бер Алланан мактау қазанырға тырышмайһығыз. Шулай булғас, нисек ышана алырһығыз?

⁴⁵ Атам алдында һеззе ғәйепләр тип уйламағыз. Һеззең ғәйепләүсегез бар – ул үзегез өмөт бағлаған Муса. ⁴⁶ Әгәр зә Мусаға ышанһағыз, Миңә лә ышаныр инегез, сөнки ул Минәң хакта яззы. ⁴⁷ Уның язғандарына ышанмағас, Минәң һүззәрәмә нисек ышанырһығыз?

Биш мең кешене туйзырыу

(Маҫ 14:13-21; Мрк 6:32-44; Лк 9:10-17)

Б¹ Шунан һуң Ғайса Галилея күленәң икенсе ярына китте. Был Тибериас күле тип тә атала. ² Ғайсаның ауырыузарзы һауықтырған мөғжизәләрен күреп, Уның артынан бик күп халык эйәрзе. ³ Ғайса шәкерттәре менән бергә тауға сығып ултырзы. ⁴ Йәһүдтәрзең Қотқарылыу байрамы яқынлашып килә ине.

⁵ Ғайса күтәрелеп қараны ла, Үзенә табан зур халык төркөмә килгәнән күреп, Филиппуска:

– Уларзы ашатыр өсөн қайған икмәк һатып алырбыз икән? – тине.

⁶ Ул был һүззәрзе Филиппусты һынар өсөн генә әйтте, асылда нимә эшләйәсәген белә ине инде.

⁷ – Ике йөз динарлык* икмәк алғанда ла, һәр береһенә өлөшлөп кенә бүлеп бирергә лә етмәҫ, – тип яуапланы Филиппус.

⁸ Шәкерттәрзең береһе, Шимғон Петрустың қустыһы Әндрис:

* 6:7 Динар – көмөш тәңкә. Әшсенәң бер көнлөк хезмәт хакын тәшкіл иткән.

9 – Бында бер малайзың биш арпа икмәге һәм ике балығы бар, әммә был тиклем күмәк халыкка ул нимә генә инде? – тине.

10 – Кешеләргә ултырырға кушығыз, – тине Ғайса.

Был ерзә үлән куйы ине. Шулай итеп, барыһы ла үләнгә ултырзы. Унда ирзәр генә биш мең самаһы ине. 11 Ғайса, икмәкте алып, Аллаға рәхмәт укыны. Шунан ултырған кешеләргә өләште. Балыктарзы ла һәр кемгә теләгән тиклем бирзе. 12 Бөтәһе лә туйғансы ашағас, Ул шәкерттәренә:

– Калған һыныктарзы йыйып алығыз, бер нәмә лә әрәм булмаһын, – тине.

13 Улар, биш арпа икмәгенән калған һыныктарзы йыйып, ун ике кәрзингә тултырзы.

14 Ғайса кылған мөғжизәне күреп, кешеләр:

– Донъяға килергә тейеш булған Пәйғәмбәр ысынлап та Ул икән! – тиеште.

15 Ғайса, уларзың Үзен тотоп алып батша итеп куйырға йыйынғандарын белеп, кабаттан яңғызы ғына тауға менеп китте.

Ғайсаның күл өстөнән атлап килеүе

(Мағ 14:22-33; Мрк 6:45-51)

16 Кис көнө шәкерттәре күл буйына төштө лә 17 кәмә менән аръяктағы Капернаумға табан йөзөп китте. Караңғы төштө, ә Ғайса әле улар янына килмәне. 18 Күлдә каты ел купты, тулкындар көсәйзе. 19 Шәкерттәр инде биш-алты сакрым* ара үткәйне, шунда улар, күл өстөнән атлап кәмәгә етеп килгән Ғайсаны күреп, куркып киттеләр.

20 – Был Мин, куркмағыз! – тине Ғайса.

21 Шәкерттәре Уны кәмәгә ултыртырға теләгәйне, тап ошо мәлдә кәмә улар китеп барған ярза булып сыкты.

Ғайса – тормош икмәге

22 Икенсе көндө лә күлдең теге ярында торған халык бында бер генә кәмә булғанын, Ғайсаның унда ултырмағанын, шәкерттәрзәң үззәренәң генә киткәнән күргәйне.

23 Тибериас калаһынан бүтән кәмәләр зә килеп туктаны. Улар туктаған урын кешеләр Раббы Ғайса шөкөрәна итеп биргән икмәкте ашаған ергә якын ине. 24 Халык, унда Ғайсаның да, шәкерттәренәң дә юклығын күргәс, кәмәләргә ултырып, Ғайсаны эзләргә Капернаумға китте. 25 Уны күлдең арғы як ярында эзләп тапкас:

– Остаз! Һин бында касан килдең? – тип хоранылар.

26 Ғайса уларға:

– Һезгә хак һүз әйтәм: һез Мине мөғжизәләремдең мөғәнәһән аңлаған өсөн түгел, ә туйғансы икмәк ашаған өсөн эзләйһезгә!

27 Фани ризыкты түгел, мәңгелек тормош бирә торған фани булмаған ризыкты табырға тырышығыз. Уны һезгә Әзәм Улы бирәсәк, сөнки Аллабыз Ата Әзәм Улын хуплап, Үзенәң тамғаһын Уға һалды, – тине.

28 – Алла хуш күрерзәй эштәрзә кылыр өсөн без нимә эшләргә тейеш? – тип хораны кешеләр.

29 – Алла хуш күргән эш шул: Ул Кемде ебәргән булһа, Шуға инанығыз.

30 Улар Ғайсаға:

– Беззә Һиңә ышандырырлык ниндәй билдә күрһәтерһең? Ни кылырһың? – тинеләр. – 31 Изге Язмала: «Ул ашар өсөн уларға күктән икмәк бирзе», – тиелгән кеүек, беззәң ата-бабаларыбыз сүлдә сакта майзә* ашаған.

32 – Һезгә хак һүз әйтәм: икмәкте күктән һезгә Муса бирмәне, ысын икмәкте күктән

* 6:19 Биш-алты сакрым – грекса «егерме биш-утыз стадия». Бер стадия – 185 м.

* 6:31 Майзә – Алла боронғо Исраил халкын коллоктан азат итеп Мысырҙан сығарғас, сүлдә туйзырыу өсөн күктән ебәрелгән ризык.

һезгә Минен Атам бирә. ³³ Күктән төшөп, донъяға тормош Биреүсе – Алла икмәге ул, – тип яуап кайтарзы Ғайса.

³⁴ – Әфәндем, безгә һәр вақыт шундай икмәк биреп тор! – тинеләр.

³⁵ Ғайса уларға былай тине:

– Мин – тормош икмәгемен. Миңә килгән кеше бер касан да асыкмас. Миңә инанған бер касан да һыуһамас. ³⁶ Ләкин, әйткәнемсә, һез Минә күрһәгез зә, барыбер ышанмайһығыз. ³⁷ Атам Миңә юллаған һәр кем Миңә килер, ә Мин Үз яныма килгәндәрҙең берендә кыуып ебәрмәйсәкмен. ³⁸ Сөнки Мин күктән, ни теләйем, шуны эшләргә түгел, ә Минә ебәргән Атамдың ихтыярын үтәргә килдем. ³⁹ Ә Минә Ебәргәндең ихтыяры шул: Ул Миңә биргән кешеләрҙең берендә һәләк итмәйсә, азақкы көндә барыһын да терелтергә тейешмен. ⁴⁰ Атам Улын күргән һәм Улына инанған һәр кемдең мәңгелек тормошка эйә булуын теләй. Мин ундай кешеләрҙе азақкы көндә терелтәсәкмен.

⁴¹ Шунда булған йәһүдтәрҙе Уның: «Мин – күктән төшкән икмәк», – тип әйтеүе асыуландырзы. Улар үз-ара:

⁴² – Был Йософ улы Ғайса түгелме һуң? Без Уның атаһын да, әсәһен дә беләбез, шулай булғас, нисек Ул: «Мин күктән төштәм», – тип әйтә ала? – тиештеләр.

⁴³ – Һукранмағыз, – тине Ғайса. ⁴⁴ – Әгәр Минә ебәргән Атам алып килмәһә, яныма бер кем дә килә алмай. Миңә килгән кешене иһә Мин азақкы көндә терелтәсәкмен. ⁴⁵ Пәйғәмбәрҙәрҙең язмаларында: «Һәммәһәлә Алла тарафынан өйрәтеләсәк», – тиелгән. Атамды тыңлаған һәм Унан өйрәнгән һәр кем Миңә килә. ⁴⁶ Был кем дә булһа Атаны күргән тигән һүз түгел әле. Атаны бары тик Алланан килгән Зат кына күрҙе. ⁴⁷ Һезгә һак һүз әйтәм: иман юлындағы кеше мәңгелек тормошка эйә. ⁴⁸ Мин – тормош икмәгемен. ⁴⁹ Ата-бабаларығыз сүлдә майзә ашаған, шуға карамастан, үлделәр. ⁵⁰ Ә күктән төшкән икмәк иһә шундай: уны ашағандар

үлмәйсәк. ⁵¹ Мин – күктән төшкән тере икмәк: уны ашаған кеше мәңгә йәшәйсәк. Мин бирәсәк икмәк – ул Минен тәнем. Уны Мин донъя йәшәһән өсөн бирәм.

⁵² Шул һүзҙәр айканлы йәһүдтәр араһында:

– Был Кеше ризык итеп безгә нисек Үзенә тәнен бирә алыр икән? – тип каты бәхәс купты.

⁵³ Ғайса иһә уларға:

– Һезгә һак һүз әйтәм: Әзәм Улының тәнен ашамаһағыз һәм Уның канын эсмәһәгез, һеззә йәшәү булмаһас, – тине. – ⁵⁴ Минен тәнемдә ашаған һәм Минен канымды эскән кеше мәңгелек тормошка эйә булыр. Мин уны азақкы көндә терелтәсәкмен. ⁵⁵ Минен тәнем – ысын ризык, каным – ысын эсемлек. ⁵⁶ Тәнемдә ашаған һәм канымды эскән кеше Миндә йәшәй, Мин иһә унда йәшәйем. ⁵⁷ Тере Атам Минә ебәргән һәм Мин Атам аркаһында йәшәгән кеүек, Минен тәнемдә ашаған кеше лә Минен аркамда йәшәйсәк. ⁵⁸ Был – күктән төшкән икмәк. Ул һезҙең ата-бабаларығыз ашаған икмәк кеүек түгел. Улар үлгән, ә был икмәкте ашаған кеше мәңгә йәшәйсәк.

⁵⁹ Ғайса быларҙы Капернаумдағы ғибәҙәтханала өйрәткән сакта әйтте.

«Һез зә китергә теләйһезгезер?»

⁶⁰ Ғайсаның күп шәкерттәре быны ишеткәс: – Уның һөйләгәндәре қолакка ятырлык түгел! Быны нисек тыңламак кәрәк? – тинеләр.

⁶¹ Ғайса, һүзҙәренең шәкерттәр күңелендә ризаһызлыҡ тыузырғанын белә ине, шуға күрә:

– Былар һезҙең йәнегезгә тейәме? ⁶² Әзәм Улының элек булған урынына күтәрелгән күрһәгез, нимә буласаҡ? ⁶³ Бары тик Рух кына йәшәү бирә, кеше бында көсһөз. Минен һезгә һөйләгән һүзҙәрем дә Рухтан килә һәм йәшәү бирә. ⁶⁴ Әммә арағызға ышанмағандар за бар, – тине.

Ғайса кемдең Үзенә ышанғанын һәм кемдең хыянат итәсәген баштан ук белә ине.

⁶⁵ Ул һүзен дауам итте:

– Бына шуның өсөн дә Мин һезгә: «Атам ебәрмәһә, һис кем Минең яныма килә алмай», – тинем.

⁶⁶ Шул вақыттан башлап Ғайсаның күп шәкерттәре Уны ташлап китте, башкаса Уның менән бергә йөрәмәне. ⁶⁷ Шунда Ғайса ун ике шәкертенән:

– Бәлки, һезгә китергә теләйһегезер? – тип һораны.

⁶⁸ Шимғон Петрус:

– Хакимым, без кемгә барайык? Мәңгелек тормош һүззәре – Һиндә бит. ⁶⁹ Без Һиңә ышанабыз, Һине Алланың Изгеһе тип таныйбыз, – тип яуап кайтарҙы.

⁷⁰ – Мин Үзем һезгә – ун икегезгә һайлап алдым түгелме? – тине Ғайса. – Әммә арағыззағы берәү – Иблис.

⁷¹ Ғайса Шимғон Искариот улы Йәһүзә тураһында әйтте. Сөнки ун икенен берене булған Йәһүзә Ғайсаға хыянат итәсәк ине.

Ғайса һәм Уның кустылары

7 ¹ Бынан һуң Ғайса Галилея буйлап йөрөнө. Йәһүд башлыктары Уны үлтерергә ниәтләгәнлектән, Йәһүзиөгә бармаһса булды.

² Йәһүдтәрҙән Кыуыш байрамы* якынлашса, ³ кустылары Уға:

– Был ерҙән кит, Йәһүзиөгә бар! Эштәрәнде шәкерттәрәндә күрһән. ⁴ Үзен танытырға теләгән кеше эшен йәшереп башкармай. Һин шундай эштәр кылаһың икән, Үзеңдә донъяға күрһәт! – тинеләр.

⁵ Уға хатта кустылары ла ышанмай ине.

⁶ – Минең вақытым етмәгән әле, ә һезгә өсөн һәр вақыт кулай. ⁷ Донъя һезгә нәфрәтләнмәй, ә Мине күрә алмай, сөнки Мин уның эштәрәненең яуыз булғанын күрһәтеп

торам. ⁸ Һез был байрамға барығыз, ә Мин йөрәмәйем, вақытым етмәне әле.

⁹ Шулай тип әйтеп, Ғайса Галилеяла калды.

Ғайса Кыуыш байрамында

¹⁰ Әммә кустылары киткәс, һис кемгә белдермәйенсә, йәшерен рәүештә Ғайса ла байрамға китте. ¹¹ Йәһүд башлыктары иһә: «Ул кайза икән?» – тип һорашып, Уны байрам вақытында эзләп йөрөнө.

¹² Халык араһында Уның хакта һүз күп ине. Берәүзәр: «Ул – якшы Кеше», – тине, икенселәр: «Юк, Ул халықты юлдан яззыра», – тип каршы төштө. ¹³ Әммә, башлыктарҙан куркканлыктан, бер кем дә Уның хакында кысқырып һөйләп йөрәмәне.

¹⁴ Байрамдың яртыһы үткәйне инде, Ғайса, Алла йортона инеп, аң-белемгә өйрәтә башланы. ¹⁵ Йәһүдтәр:

– Был Кеше, бер ерҙә лә укымаған булһа ла, Язмаларҙы кайзан шул тиклем якшы белә икән? – тип ғәжәпләнде.

¹⁶ Ғайса:

– Өйрәткәндәрәм – Үземдән түгел, ә Мине Ебәргәндеке. ¹⁷ Кем дә кем Уның ихтыярын башкарырға теләй, был өйрәтеүзәрәмдән Аллананмы, әллә Мин Үземдән һөйләйемме икәнде беләсәк. ¹⁸ Үз исеменән һөйләгән үзенә дан эзләй, ә Үзен Ебәргәндең данын эзләгән Зат эскерһез, һәм Уның күңелендә ялғанға урын юк. ¹⁹ Муса һезгә канун бирзе түгелме? Әммә берегезгә канунды үтәмәйһегез. Юғиһә ни өсөн һез Мине үлтерергә теләйһегез? – тип һораны.

²⁰ – Һиңә ен әйәләшкәнме әллә? – тине кешеләр. – Кем Һине үлтерергә теләй?

²¹ Ғайса һүзен дауам итте:

– Мин шәмбе көндө бер генә эш кылдым, һез шуға аптырайһығыз. ²² Муса һезгә сөннәт бирзе (дөрөс, был Мусанан түгел,

* ^{7:2} *Кыуыш байрамы* – йәһүдтәр, сүлдә йәшәгән вақыттарын хәтерләп, ике азнаға өйзәрәнән кыуыштарға күсер булған. Был вақыт байрам иҫпләнгән.

ата-бабаларзан килә), һәм һез шәмбе көндө лә ир баланы сөннәткә ултыртаһығыз. ²³ Әгәр зә, Муса кануны бозолмаһын тип, шәмбе көндө лә ир бала сөннәтләнә икән, ниңә һез шәмбе көндө бер кешене тулыһынса һауықтырғаным өсөн Миңә асыу тотаһығыз? ²⁴ Тыштан нисек күренеүенә карап хөкөм итмәгеҙ, хаклык менән хөкөм итегеҙ!

Ғайса – Мәсихме?

²⁵ Шунда кайһы бер Йәрусәлим кешеләре:

– Башлыҡтар үлтерергә теләгән Кеше түгелме һуң был? ²⁶ Ана, Ул асыктан асыҡ һөйләй, ә Уға ҡаршы бер һүз зә әйтә алмайҙар. Әллә башлыҡтар Уны ысынлап та Мәсих тип уйлаймы икән? ²⁷ Ләкин без был кешенең кемлеген беләбез. Ә инде Мәсихкә килгәндә, Уның ҡайҙан икәнән бер кем дә белмәс, – тинеләр.

²⁸ Ғайса, Алла йортоңда өйрәтеүен дауам итеп, көслә тауыш менән:

– Һез Минең кем икәнлегемде лә, ҡайҙан килеүемде лә беләһегеҙ. Ләкин Мин Үз белдегем менән килмәнем, Мине Ебәрәүсе – Ул ысын. Уны һез белмәйһегеҙ. ²⁹ Ә Мин беләм, сөнки Мин Унан килдем, Мине Ул ебәрҙе! – тине.

³⁰ Улар Ғайсаны тотоп алырға теләне, ләкин береһе лә Уға ҡул да тейҙермәне, сөнки Уның сәғәте етмәгәйне әле. ³¹ Халыҡ араһында иһә күптәр Уға ышанды. Улар: «Мәсих килгәс, был Кешегә ҡарағанда күберәк мөгжизәләр күрһәтә алырмы икән?» – тиеште.

³² Фарисейҙар халықтың Ғайса тураһында шулай бәхәсләшкәнән ишетте. Улар, баш ҡаһиндар менән бергәләп, Уны ҡулға алырға Алла йортоңоң һаксыларын ебәрҙе.

³³ Шунда Ғайса:

– Мин һезҙең арағыҙға оҙаҡ булмам, тизҙән Үземде Ебәргәндең янына кире ҡайтасакмын. ³⁴ Мине эзләһегеҙ, ләкин

тапмашығыз. Ә Мин буласаҡ урынға бара алмашығыз, – тине.

³⁵ Йәһүдтәр үз-ара:

– Без таба алмашлыҡ ниндәй урынға китмәксе була икән? Бәлки, Ул гректар араһында йәшәгән безҙең кешеләр янына барырға һәм унда гректарҙы өйрәтергә йыйыналыр? ³⁶ Уның «Мине эзләһегеҙ, ләкин тапмашығыз. Ә Мин буласаҡ урынға бара алмашығыз» тигән һүзҙәре нимәнә аңлата икән? – тип һөйләштеләр.

³⁷ Байрамдың азаккы – иң бөйөк көнөндә Ғайса тороп басты ла көслә тауыш менән иғлан итте:

– Кем һыуһай, Миңә килһен һәм эшен! ³⁸ Кем Миңә инана, Изге Язмала әйтелгәнсә: «Уның күңел түренән йылғалар булып тере һыу ағасаҡ».

³⁹ Ул быны Үзенә инанғандар аласаҡ Рух хакында әйтте. Был вақытта уларға Изге Рух бирелмәгәйне, сөнки Ғайса шөһрәт алмағайны әле.

⁴⁰ Уның һүзҙәрен ишеткән кешеләрҙең кайһы берәүҙәре:

– Был – ысынлап та вәғәзә ителгән Пәйғәмбәр!

⁴¹ Икенселәре:

– Ул – Мәсих, – тине.

Башкалары уларға ҡаршы төштө:

– Мәсих Галилеянан килергә тейешме ни? ⁴² Изге Язмала, Мәсих Дауыт нәселенән буласаҡ һәм Дауыттың йәшәгән ҡалаһы Бейт-Ләхәмдән киләсәк, тип әйтелгән түгелме?

⁴³ Шулай итеп, Ғайса хакында халыҡ араһында бәхәс купты. ⁴⁴ Кайһы берәүҙәр Уны тотоп алырға ла теләне, ләкин береһе лә Уға ҡул тейҙермәне.

⁴⁵ Һаксылар Ғайсаһыҙ ғына әйләнеп ҡайтҡас, баш ҡаһиндар һәм фарисейҙар:

– Ни өсөн Уны тотоп алып килмәнегеҙ? – тип һораны.

7:22 Баш 17:10-12.

7:37 Лев 23:36.

7:37 Ишф 55:1.

7:38 Хик 4:23; Ишф 44:3; 58:11; Зәк 13:1.

7:42 Мих 5: 2.

46 – Ул Кеше кеүек берәүзең дә һөйләгәне юк, – тип яуап бирзе һаксылар.

47 – Әллә Ул һеззе лә юлдан яззырзымы? – тине фарисейзар. 48 – Башлыктарзың йәки фарисейзарзың берәйһе Уға инандымыни? 49 Әммә канунды белмәгән был халык ләғнәтле.

50 Әммә араларынан береһе – элегерәк Ғайса янында булып киткән Никодемус – уларзан:

51 – Беззең канун кешене тәүзә тыңламайынса һәм уның нимә кылғанын асыкламайынса хөкөм итергә рөхсәт бирәме ни? – тип һораны.

52 Уға:

– Әллә һин дә Галилеянанмы? Язмаларзы тикшереп кара, аңларһың: Галилеянан бер ниндәй зә пәйғәмбәр сыкмаясак, – тип яуап бирзеләр.

53 Шунан барыһы ла өйзәренә таралышты.

Зина кылып тотолған катын

8¹ Ғайса Зәйтүн тауына китте. ² Ирә менән яңынан Алла йортона килде һәм Уның янына бик күп халык йыйылды. Ул, ултырып, уларзы аң-белемгә өйрәтә башланы. ³ Шулар арала канун белгестәре һәм фарисейзар зина кылып тотолған бер катынды алып килделәр. Катынды уртаға сығарып, ⁴ Ғайсаға:

– Остаз! Был катын зина кылғанда тотолдо. ⁵ Канунда Муса бындайзарзы таш менән бәрәп үлтерергә кушқан. Һин ни әйтерһең? – тинеләр.

⁶ Улар быны Ғайсаны һынар өсөн, бәлки, ғәйепләргә берәй һылтау табырбыз, тигән уйзан сығып әйтте. Әммә Ғайса, түбән әйелеп, бармағы менән ергә низер яза башланы. ⁷ Тегеләр һаман ныкышқас, күтәреләп уларға:

– Кайһығыз бер касан да гонаһ кылмаған, шулар башлап уға таш атһын! – тине лә, ⁸ әйелеп, ергә языуын дауам итте.

⁹ Быны ишеткәс, башта өлкәндәр, унан башкалары ла бер-бер артлы сығып китте. Ғайса менән уртала торған катын ғына калды.

¹⁰ Улар күтәреләп караны ла:

– Һеңлекәш, башкалар кайза? Һине бер кем дә хөкөм итмәнеме? – тине.

¹¹ Катын:

– Бер кем дә, Әфәндем, – тип яуапланы.

– Мин дә һине хөкөм итмәйем. Бар, бүтәнсә гонаһ кылма, – тине Ғайса*.

Ғайса – донъяға яктылык

¹² Ғайса йәнә халыкка өндәште:

– Мин – донъяға яктылыкмын. Миңә әйәргәндәр караңғыла азашып йөрөмәс, сөнки уларзың тормошка алып барыусы яктылығы буласак.

¹³ – Һин Үзең тураһында Үзең шаһитлык кылаһың. Һинең шаһитлығың һак түгел, – тине Уға фарисейзар.

¹⁴ Ғайса уларға:

– Үземә Үзем шаһитлык кылһам да, шаһитлығым һак, сөнки Мин кайзан килеп кайза барғанымды беләм, ә һез Минәң кайзан килеп кайза барғанымды белмәйһегез, – тип яуап бирзе. – ¹⁵ Һез кешеләр үлсәме менән хөкөм йөрөтәһегез, ә Мин бер кемде лә хөкөм итмәйем. ¹⁶ Иткән хәлдә лә, хөкөмө һак, сөнки яңғыз түгелмен: Мин Үземде ебәргән Атам менән бергәмен. ¹⁷ Һеззең канунығызза: «Ике шаһиттың һүзе һак», – тиелгән. ¹⁸ Шулай итеп, Мин Үзем тураһында Үзем шаһитлык итәм һәм Минәң турала Минә ебәргән Атам шаһитлык бирә.

¹⁹ Ғайсанан:

* 7:53–8:11 Был аяттар иң боронғо кулъязмаларға юк, әммә улар элекке вақыттарзан уҡ был китаптың шикһез өлөшө һанала.

7:51 Кнн 1:16-17.

8:5 Лев 20:10; Кнн 22:22.

8:17 Кнн 19:15.

– Ыинең Атаң кайза һуң? – тип һоранылар.

Ғайса:

– Һез Мине лә, Минең Атамды ла белмәйһегез. Әгәр Мине белһегез, Атамды ла белер инегез, – тип яуап бирзе.

²⁰ Ғайса был һүззәрзе Алла йортонда өйрәткәндә сазака һандығы янында әйтте. Бер кем дә Үзен кулға алып маташманы, сөнки Уның сәғәте килеп етмәғәйне әле.

«Мин барасак урынға бара алмашығыз»

²¹ Ғайса уларға йәнә:

– Мин китермен. Һез Мине эзләрһегез, әммә гонаһығыз эсендә үлерһегез. Мин барасак урынға бара алмашығыз, – тине.

²² – Уның: «Мин барасак урынға бара алмашығыз», – тигәне нимәне аңлата икән? Әллә Ул Үзен Үзе үлтермәксемер? – тиеште йәһүдтәр.

²³ Ғайса:

– Һез – бынан, түбәндән, Мин – юғарынан. Һез – был донъяныкы, ә Мин был донъяныкы түгел, – тип яуапланы. ²⁴ – Мин һезгә: «Гонаһтарығыз эсендә үлерһегез», – тинем. Быны әйттем, сөнки, әгәр зә һез Минең Шул* икәнәмә ышанмаһағыз, гонаһлы булып үлерһегез.

²⁵ – Кем һуң Ыин? – тип һоранылар Унан.

– Быны һезгә күптән әйтә киләм, – тине Ғайса. – ²⁶ Һеззән хакта күпте һөйләп, һеззе хөкөм итә алыр инем. Әммә Мин донъяға бары тик Үземде Ебәргәндән ишеткәнәмде генә һөйләйем, ә Ул дөрөстә әйтә.

²⁷ Улар Ғайсаның Ата хакында һөйләүен аңламаны. ²⁸ Ә Ғайса һүзән дауам итте:

– Һез, Әзәм Улын юғары күтәргәнәгеззән һуң*, Минең Шул булуыымды аңларһығыз. Ул вақытта Үз белдегем менән бер ни зә

кылмағанымды һәм, Атам нисек өйрәткән булһа, шулай ғына һөйләгәнәмде белерһегез. ²⁹ Мине Ебәргән – Минең менән. Ул Мине яңғыз калдырманы, сөнки һәр вақыт Ул хуп күргәнде эшләйем.

³⁰ Ул былларзы һөйләгән вақытта күптәр Уға инанды.

Ибраһимдың балаларымы, Иблистекеме?

³¹ Ғайса Үзенә инанған йәһүдтәргә:

– Минең һүземде тотһағыз, ысын шәкерттәрәм булырһығыз. ³² Ана шунда хәкикәтте белерһегез, хәкикәт иһә һеззе азат итер, – тине.

³³ Уға:

– Без Ибраһим нәсәленән, – тинеләр. – Бер қасан да бер кемдең дә коло булманьк. Шулай булғас, нисек Ыин: «Азат булырһығыз», – тиһең?

³⁴ – Һезгә хак һүзәйтәм: гонаһ кылыусы һәр кем – гонаһтың коло, – тип яуап бирзе Ғайса. – ³⁵ Кол ғәиләлә вақытлыса ғына тора, ә атаның улы мәнҗегә ғәилә ағзаһы була. ³⁶ Шуға күрә, әгәр зә Ата Улы һеззе азат итһә, һез ысындан да ирекле буласакһығыз. ³⁷ Мин һеззән Ибраһим нәсәленән икәнәгеззе беләм. Шуға қарамастан, Мине үлтерергә теләйһегез, сөнки һүззәрәмә күңеләгеззә урын юк. ³⁸ Мин Атам янында күргәндәрәм тураһында һөйләйем, ә һез үз атағыззан ишеткәнде қылаһығыз.

³⁹ Улар:

– Беззән атабыз – Ибраһим! – тип яуап бирзе.

– Әгәр зә һез ысынлап та Ибраһим балалары булһағыз, уның кеүек эшләр инегез.

⁴⁰ Һез, киреһенсә, Мине, Алланан ишеткән хәкикәтте һөйләгән кешене, үлтерергә теләйһегез. Ибраһим шулай эшләнемә ни?

* 8:24 *Мин – Шул* – был һүззәрзе «Мин Бар» йә «Мин Бар Булуысы» тип тә аңларға мөмкин һәм улар Алланың «Мин Бар Булуысы» тигән исеменә тап килә (қарағыз: «Сығыу», 3:14).

* 8:28 *Юғары күтәрәү* – Ғайса Мәсихте аркысаққа қазақлау күз уңында тотолә. 19:6-сы аяттың иқсәрмәһен қарағыз.

⁴¹ Юк, һез үзегеззең ысын атағыздың эшен кылаһығыз, – тине Ғайса.

Тегеләр:

– Без уйнаштан тыумағанбыз, беззең атабыз берәү генә: Ул – Алла, – тинеләр.

⁴² Ғайса уларға былай тине:

– Атағыз Алла булһа, һез Мине яратыр инегез, сөнки Мин янығызға Алланан килдем. Мин Үз белдегем менән килмәнем, Мине Ул ебәрзе. ⁴³ Ниңә һез Минең нимә тураһында һөйләүемде аңламайһығыз? Һез бит һүззәремде тыңларға теләмәйһегез.

⁴⁴ Һеззең атағыз – Иблис, һәм һез атағыздың теләктәрен үтәргә теләйһегез. Ул баштан ук кеше үлтереүсе булған һәм хәкикәт менән бер ниндәй зә уртаҡлығы юк, сөнки унда хәкикәт юк. Ул ялғанды һөйлөгәндә үз асылы буйынса эшләй, ул – ялғансы, ялғандың атаһы. ⁴⁵ Мин хәкикәтте һөйлөгәнгә күрә, һез Миңә ышанмайһығыз. ⁴⁶ Минең гонаһ кылғанымды кайһығыз фашлай алыр? Әгәр хәкикәт һөйләйем икән, ни өсөн Миңә ышанмайһығыз? ⁴⁷ Кем – Алланан, шул Уның һүзен тыңлар; ә һез, Алланан булмағанға күрә, тыңламайһығыз.

Ғайса һәм Ибраһим

⁴⁸ – «Һин – Самария кешеһе, һиңә ен эйәләшкән», тип әйтеүебез дөрөс икән, – тине йәһүдтәр.

⁴⁹ Ғайса:

– Миңә ен эйәләшмәгән. Мин Атамды хөрмәт итәм, ә һез Мине хурлайһығыз.

⁵⁰ Мин Үземә дан эзләмәйем, Миңә дан Эзләүсе – башка Берәү, һәм Ул хөкөм итә.

⁵¹ Һезгә хак һүз әйтәм: кем Минең һүземде тота, шул бер касан да үлем күрмәйәсәк, – тип яуап бирзе.

⁵² – Бына хәҙер һиңә ен эйәләшкәнәнә бер шигебез зә калманы, – тине йәһүдтәр. – Ибраһим да, пәйғәмбәрзәр зә үлдә, ә һин: «Кем Минең һүземде тота, шул бер касан да үлмә-

йәсәк», – тиһең. ⁵³ Һин атабыз Ибраһимдан да бөйөгөрәкме ни? Ул үлгән, пәйғәмбәрзәр зә үлгән. Үзеңде кем тип һанайһың?

⁵⁴ Ғайса:

– Мин Үземде Үзем данлап күтәрһәм, даным бер ни зә тормаҫ ине. Миңә һез зә «Аллабыз» тип атаған Атам шөһрәт бирә.

⁵⁵ Һез Уны белмәйһегез, ә Мин беләм. Әгәр зә Мин Уны белмәйем тиһәм, һеззең кеүек үк ялғансы булыр инем. Әммә Мин Уны беләм һәм Уның һүзен тота. ⁵⁶ Атағыз Ибраһим Мин килгән көндө күрәсәгенә шатланды һәм уны күреп кыуанды, – тип яуап бирзе.

⁵⁷ Йәһүдтәр Уның был һүззәренә:

– Һиңә илле йәш тә юк бит әле, нисек итеп Ибраһимды күрзең? – тинеләр.

⁵⁸ Ғайса уларға:

– Һезгә хак һүз әйтәм: Ибраһим тыуғанға тиклем үк Мин бар инем инде*, – тип яуап бирзе.

⁵⁹ Шул сак йәһүдтәр Уға бәрәү өсөн кулдарына таш алды, әммә Ғайса йәшенде лә Алла йортоһан сығып китте.

Тыумыштан һужырҙың күрә башлауы

9 ¹ Китеп барышлай Ғайса тыумыштан һужыр бер кешене күрзе.

² – Остаз! Ниңә был кеше һужыр булып тыуған икән? Ул үзе гонаһ кылғанмы, әллә ата-әсәһеһе? – тип һораны шәкерттәре.

³ – Ул үзе лә, ата-әсәһе лә ғәйепле түгел, – тип яуап бирзе Ғайса. – Уның ауырыуы аша Алланың көзрәте күренһән өсөн һужыр булып тыуған ул. ⁴ Көн үткәнсе Мин Үземде Ебәргәндең эшен башкарырға тейешмен. Төн етеп килә, ул сакта бер кем дә бер нәмә лә эшләй алмаҫ. ⁵ Донъяла булған ваҡытымда Мин – донъяға яҡтылыкмын.

⁶ Шулай тигәндән һуң, Ул ергә төкөрзә, төкөрөгөн тупракка кушып иҙзе лә шуны һужырҙың күззәренә һөрттә. Шунан уға:

* 8:58 24-се аяттың иҫкәрмәһән карағыз.

9:5 Ишғ 42:6-7.

7 – Шилоах быуаһына барып йыуын, – тине (Шилоах – «ебәрелгән» тигән мәғ-нәлә).

Һуқыр барып йыуынды, кире килгәндә күззәре күрә ине.

8 Күршеләре һәм элек уның хәйер һорашканын күргәндәр:

– Был теге хәйер һорап юл ситендә ултырған кеше түгелме һуң? – тиештеләр.

9 Кайһы берәүзәр:

– Әйе, был тап үзе, – тиһә, икенселәр:

– Юк, ул шул кешегә окшаған ғына, – тине.

Ул үзе иһә:

– Мин шул кешемен, – тине.

10 – Күззәрең нисек асылды һуң? – тип һоранылар унан.

11 Ул:

– Ғайса исемле Кеше тупракты еүешләп күззәремә һөрттө лә: «Шилоах быуаһына барып йыуын», – тине. Барып йыуынғайным, күззәрем асылды, – тип яуап бирзе.

12 – Ул Кеше кайза? – тип һорағастар:

– Белмәйем, – тип яуапланы.

13 Элек һуқыр булған кешене фарисейзар янына алып барзылар. 14 Ғайса тупракты еүешләп уны һауыктырған көн шәмбе ине.

15 Фарисейзар за унан нисек күрә башлауы тураһында һорашты.

– Ул тәүзә миңең күззәремә тупракты еүешләп һөрттө, азак йыуынғайным, күрә башланым, – тип яуап кайтарзы һауыккан кеше.

16 Кайһы бер фарисейзар:

– Был Кеше Алланан түгел, сөнки Ул шәмбе көндөң қағизәһен тотмай, – тинеләр.

– Гонаһлы кеше бындай мөгжизәне кыла алыр инеме ни? – тип икенселәре каршы төштө. Улар араһында бәхәс купты.

17 Элекке һуқырған тағы:

– Ул миңең күззәремде асты, тиһең. Уның тураһында ни әйтерһең? – тип һоранылар.

– Ул – пәйғәмбәр, – тине теге кеше.

18 Әммә йәһүд башлыктары уның һуқыр булғанына һәм күрә башлауына ышанырға теләмәне, ата-әсәһен сақырып, 19 уларҙан:

– Тыумыштан һуқыр тигән улығыҙ ошомо? Ни эшләп ул хәзер күрә һуң? – тип һоранылар.

20 – Уның безҙең улыбыҙ икәнән дә, һуқыр булып тыуғанын да беләбез, – тип яуапланы ата-әсә. – 21 Ә әле нисек күрә башлағанын һәм күззәрен кем асканын белмәйбез. Ул инде бәлиғ булған, үзенән һорағыз, үзе һаҡында үзе һөйләһен.

22 Һуқырҙың ата-әсәһе, йәһүд башлыктарынан куркканлыктан, шулай тип яуап бирзе. Сөнки башлыктар Ғайсаның Мәсих икәнлеген таныған һәр кемде ғибәзәтхананан айырырға қарар иткәйне. 23 Шунлыктан уның ата-әсәһе: «Ул инде бәлиғ булған, үзенән һорағыз», – тине.

24 Шулай итеп, элек һуқыр булған кеше икенсе тапқыр сақыртылды. Башлыктар уға:

– Алла алдында дөрөсөн әйт! Һин әйткән кешенең гонаһлы икәнән беләбез, – тинеләр.

25 – Гонаһлымы, түгелме, уның миңә билдәһеҙ, – тип яуап бирзе элекке һуқыр. – Шуны ғына беләм: мин һуқыр инем, ә хәзер күрәм.

26 Унан тағы ла:

– Ул нимә эшләне һуң? Һинең күззәрендә нисек асты? – тип һораштылар.

27 – Мин һезгә һөйләнем бит инде, ләкин һез тыңламанығыз. Ниңә тағы бер тапқыр ишеткегеҙ килә? Әллә һез за Уның шәкерттәре булырға ниәтләйһегеҙме? – тип яуап бирзе ул кеше.

28 Тегеләр нык асыуланып:

– Уның шәкерте – һин, ә без – Мусаның шәкерттәре! 29 Без Алланың Муса менән һөйләшкәнән беләбез. Ә был Ғайса тигән Әзәмдең кайҙан икәнлегә билдәһеҙ, – тип қысқырзылар.

30 – Шуныһы ғәжәп тә: һез Уның кайҙан икәнлеген белмәйһегеҙ, ә Ул миңең

күззәремде асты! – тине күрә башлаған кеше. – ³¹ Алланың гонаһлыларзы тыңламауын без беләбез. Ул бары тик Үзенә табыныусыны һәм Уның ихтыярын үтәүсене генә тыңлай. ³² Берәйһенең тыумыштан һуқыр кешенә күззәрен асканы тураһында ғүмерзә лә ишетелгәнә юк ине. ³³ Әгәр зә ул Кеше Алланан булмаһа, бер нәмә лә эшләй алмаһа ине бит. ³⁴ – Һин бөтөн булмышың менән гонаһтан яралып тыуғанһың. Һинме беззә өйрәтәһең! – тип уны кыуып сығарзылар.

Рухи һуқырлыҡ

³⁵ Ғайса, элекке һуқырзы кыуып сығарғандарын ишеткәс, уны эзләп табып:

– Һин Әзәм Улына ышанаһыңмы? – тип һораны.

³⁶ – Әфәндем, мин Уға ышанһын өсөн, Уның кем икәнен әйт миңә, – тип яуап бирзә теге.

³⁷ Ғайса:

– Һин Уны күрзең. Хәзер һинең менән Ул һөйләшә, – тине.

³⁸ – Әфәндем, мин ышанам! – тип, күззәре асылған кеше Уның алдына килеп тубыкланды.

³⁹ Ғайса:

– Мин был донъяға, күрмәгәндәр күрһен, ә күргәндәр һуқырайһын тип, хөкөм итергә килдем, – тине.

⁴⁰ Уның янында торған кайһы бер фарисейһар быны ишеткәс:

– Беззә лә һуқырға һанамайһыңдыр бит? – тип һоранылар.

⁴¹ – Әгәр һез ысынлап та һуқыр булһағыз, гонаһлы булмаһа инегез. Ә һез, күрәбез, тиһегез, тимәк, гонаһығыз үзегеззә кала, – тип яуап кайтарзы Ғайса.

Ғайса – якшы көтөүсе

10¹ – Һезгә һак һүз әйтәм: кем һарык азбарына һакһа аша түгел, башка

юл менән инә, ул – һарак һәм юлбаһар. ² Ә һакһанан ингән кеше һарыктарға көтөүсе була. ³ Һакһы уға һакһа аса, һарыктар уның тауышын таний һәм ул, һарыктарын исемдәре менән һакһырып, уларзы алып сыға. ⁴ Үзенә бөтә һарыктарын алып сыкһас, алдан атлай, һарыктары артынан әйәреп бара, сөнки уның тауышын танийһар. ⁵ Ә ят кешегә улар әйәрмәй, тауышы таныш булмаһас, унан һасып китәләр.

⁶ Ғайса ошо кинәйәлә һикәйәттә һөйләне, ләкин тыңлауһылар Уның һимә һакһында һөйләгәнән аңламаны.

⁷ Ғайса иһә һүзән дауам итте:

– Һезгә һак һүз әйтәм: Мин – һарыктар өсөн һакһамын. ⁸ Минән алда килгәндәрзәң бөтәһе лә һарак һәм юлбаһар ине, һарыктар уларзы тыңламаны. ⁹ Мин – һакһамын. Кем Минәң аша инә, шул котолор. Инер, сығыр һәм үзенә көтөүлек табыр. ¹⁰ Һарак ул урлау, үлтерәү һәм һәләк итеү өсөн генә килә. Мин иһә уларға тормош, тулы мәғәнәһендә тормош бирергә килдем.

¹¹ Мин – якшы көтөүсе: якшы көтөүсе һарыктары өсөн йәнен һиза кыла. ¹²⁻¹³ Ә ялланғаны – ысын көтөүсе түгел. Ул, һарыктар үзенеке булмағанлыктан, уларзы кайғыртмай: бүре килгәнән күрәп, һарыктарзы ташлап һаса; бүре, һөжүм итеп, һарыктарзы тамакһап китә.

¹⁴⁻¹⁵ Мин – якшы көтөүсемен. Ата – Минә, Мин Атаны таныған кеүек, Мин Үземдән һарыктарымды танийым, улар Минә таний. Мин һарыктарым өсөн йәнемдә һиза кылам. ¹⁶ Минәң был азбарһа булмаған бүтән һарыктарым да бар. Уларзы ла алып килергә тейешмен. Улар Минәң тауышымды тыңлаһас, һәм бер көтөү, бер көтөүсе булыр. ¹⁷ Атам Минә шуның өсөн ярата: Мин Үземдән йәнемдә һабаттан алыу өсөн бирәм. ¹⁸ Йәнемдә Минән бер кем дә тартып алмай, Мин уны Үзем бирәм. Йәнемдә

^{9:31} Хик 15:29; Мих 3:4.

^{9:32} Ишғ 42:6-7.

^{10:8} Йер 23:1; Зөл 34:2.

^{10:9} Зәб 22:1-2.

^{10:11} Зәб 22:1; Ишғ 40:11; Зөл 34:11, 16.

бирергә лә, кире алырға ла хакимлығым бар. Был бойорокто Мин Атамдан алдым.

¹⁹ Был һүззәр аркаһында йәһүдтәр араһында йәнә бәхәс купты. ²⁰ Араларынан күпселек:

– Уға ен эйәләшкән, Ул һаташа. Ниңә Уны тыңлайһығыз? – тине.

²¹ Башкалары иһә:

– Былар – ен эйәләшкән кеше һүззәре түгел. Ен һуқырзың күзен аса аламыни? – тинеләр.

Йәһүдтәрҙең Ғайсаны кабул итмәүе

²² Кыш етте. Йәрүсәлимдә Яңырыу байрамы* ине. ²³ Ғайса Алла йорто янындағы Сөләймән айуаны буйлап йөрөгән сакта, ²⁴ йәһүдтәр Уның тирәһенә йыйылды.

– Һин түземлегебезҙе қасанға тиклем һынарға уйлайһың? Әгәр Мәсих икәнһен, безгә асыҡ итеп әйт, – тинеләр.

²⁵ Ғайса былай тип яуап бирҙе:

– Мин һезгә әйткәйнем инде, әммә һез ышанмаһығыз. Атам исеменән башкарған эштәрәм Минең һакта һаһитлыҡ кыла. ²⁶ Әммә һез ышанмайһығыз, сөнки Минең һарыҡтары түгелһегеҙ. ²⁷ Минең һарыҡтары Минең тауышымды ишетә, Миндә уларҙы таныйым һәм улар Минең артымдан бара. ²⁸ Мин уларға мөңгелек тормош бирәм. Улар бер қасан да һәләк булмаһаҡ, уларҙы бер кем дә Минән тартып ала алмаһаҡ. ²⁹ Уларҙы Миңә биргән Атам һәмһенән дә бөйөк. Атамдың қулынан тартып алырға бер кемден дә хәленән килмәй. ³⁰ Мин һәм Ата – бербез.

³¹ Йәһүдтәр, Уны үлтерергә теләп, тағы қуларына таш алды.

³² – Мин һезгә Атам тарафынан күп яҡшы эштәр күрһәттем. Шуларҙың қайһыһы өсөн Мине таш менән бәрәп үлтерергә теләйһегеҙ? – тине Ғайса.

³³ Йәһүдтәр Уға:

– Без Һине яҡшы эштәрәң өсөн түгел, ә көфөр һөйләүең, кеше булығыңа қармаһтан, Үзәнде Алла итеп күрһәтеүең өсөн үлтерергә теләйбез, – тинеләр.

³⁴ Ғайса уларға шулай яуап бирҙе:

– Алланың «„Һез – илаһтарһығыз“, – тинем Мин» тигән һүззәре қанунығыҙға язылған түгелме? ³⁵ Ә Изге Язманы юкка сығарып булмай. Әгәр зә Алла һүзе бирелгәндәр илаһ тип аталған икән, ³⁶ «Мин – Алла Улы» тигән мөлдә һисек һез Миңә «көфөр һөйләйһен» тип әйтә алаһығыз? Мине Алла Үзе изге хезмәт өсөн айырып алып, был донъяға ебәрҙе бит. ³⁷ Әгәр Атамдың эштәрән башкармаһам, Миңә ышанмаһыҙ. ³⁸ Ә инде башқарам икән, Минең Үземә ышанмаһағыҙ, қылған эштәрәмә ышанығыҙ! Ана шунда инде һез Атамдың – Миндә, ә Минең Атамда икәнлеген аңларһығыҙ һәм белерһегеҙ.

³⁹ Улар Ғайсаны тағы эләктерергә тырыштылар, әммә Ул қуларынан ыскынып китеп барҙы.

⁴⁰ Ғайса қабат Иордан аръяғына, элек Яхъя һыуға сумдырып йөрөгән урынға юл тотто һәм шунда қалды. ⁴¹ Уның янына қиләселәр күп булды, улар бер-берәһенә:

– Яхъя бер генә мөгжизә лә күрһәтмәгәйне, әммә Яхъяның Уның тураһында әйткәндәре бөтәһе лә дөрөс, – тине.

⁴² Унда күптәр Ғайсаға инанды.

Ғайсаның үлгән Әлғазарҙы терелтеүе

11 ¹ Мәрйәм менән уның апаһы Марта йәшәгән Бейт-Әниә ауылында Әлғазар исемлә бер кеше ауырып китте. ² Мәрйәм – Раббының аяқтарына хуш еслә май һылап, сәсе менән һөртөп алған қатын, ә сирлә – уларҙың қустылары ине.

* 10:22 Яңырыу байрамы – Йәрүсәлимдәге Алла йортоноң б.э.т. 165-се йылда яңынан асылуын иҫкә алыу байрамы.

³ Апай менән һеңле Ғайсаға хәбәр ебәрзе: «Хакимым, Һин яратқан Әлғазар ауырып китте».

⁴ Ғайса быны ишеткәс:

– Был үлемесле ауырыу түгел. Ул Алланың шөһрәтен күтәрәү өсөн, Алла Улы шул сир аша шөһрәт алһын өсөн бирелгән, – тине.

⁵ Ғайса Мартаны ла, уның һеңлеһе менән Әлғазарзы ла ярата ине. ⁶ Әммә Ул, Әлғазарзың ауырығанын ишеткән хәлдә лә, тағы ике көнгә тоткарланды. ⁷ Шунан һуң шәкерттәрәнә:

– Яңынан Йәһүзиәгә барайык, – тине.

⁸ Шәкерттәре Уға:

– Остаз, күптән түгел генә йәһүдтәр Һине таш бәрәп үлтерергә йөрөгәйне, тағы шунда бараһыңмы ни? – тинеләр.

⁹ Ғайса:

– Көндөң озонлоғо ун ике сәғәт түгелме һуң? Көндөз йөрөгән абынмай, сөнки ул донъя яктылығын күрә. ¹⁰ Төндә йөрөгән иһә абына, сөнки уның үзендә яктылык юк, – тип яуапланы.

¹¹ Шунан һуң:

– Дусыбыз Әлғазар йоклап киткән, Мин уны уятырға барам, – тип өстәнә.

¹² Шәкерттәре:

– Хакимыбыз, әгәр йоклаған булһа, һауығыр! – тинеләр.

¹³ Ғайса Әлғазарзың үлеүе тураһында әйткәйне, шәкерттәр иһә ғәзәттәге йоко һақында һөйләй тип уйланы. ¹⁴ Шунлыктан Ғайса уларға асык итеп:

– Әлғазар үлгән. ¹⁵ Үземдең унда булмауыма һезҙең өсөн шатмын, сөнки шул рәүешле иманығыз нығынасақ кына. Әйзәгез, уның янына барайык, – тине.

¹⁶ Йегезәк кушаматлы Томас шәкерттәргә:

– Әйзәгез, барайык та Ғайса менән бергә үләйек, – тине.

¹⁷ Бейт-Әниәгә килеп еткәс, Ғайса Әлғазарзың дүрт көн инде кәберзә ятканын бел-

де. ¹⁸ Бейт-Әниә Йәрүсәлимдән өс сакрым* ғына алыслықта ине. ¹⁹ Кустыларының вафаты айқанлы Марта менән Мәрийәмде йыуатырға күп кенә йәһүдтәр килгәйне.

²⁰ Ғайсаның килә ятканын ишеткәс, Марта Уны каршы алырға сықты. Мәрийәм иһә өйзә калды.

²¹ – Хакимым, Һин бында булһаң, кустыбыз үлмәгән булыр ине, – тине Марта. – ²² Әммә мин беләм: Алланан ни генә һораһаң да, Ул һиңә бирәсәк.

²³ – Кустығыз терелер, – тине уға Ғайса.

²⁴ – Беләм, ул киәмәт көнөндә, терелеү вақытында, тереләсәк.

²⁵ Ғайса:

– Мин – терелеү һәм тормош. Миңә ышанған кеше үлһә лә йәшәйсәк. ²⁶ Ә йәшәгән һәм Миңә ышанған һәр кем бер қасан да үлмәйсәк. Һин быға ышанаһыңмы? – тине.

²⁷ – Әйе, Хакимым! – тип яуапланы Марта. – Мин Һинең донъяға килергә тейеш булған Мәсих, Алла Улы икәнлегеңә ышанам.

²⁸ Шулай тигәндән һуң, Марта барып һеңлеһе Мәрийәмде сақырзы. Уға йәшереп кенә: – Остаз бында, Ул һине сақыра, – тине.

²⁹ Быны ишеткәс тә, Мәрийәм, тиз генә урынынан тороп, Ғайса янына китте. ³⁰ Ғайса ауылға инмәйенсә Марта менән осрашқан ерзә тора ине әле. ³¹ Мәрийәмде йыуатып уның менән бергә өйзә булған йәһүдтәр, йәһәт кенә тороп сығып киткәнән күргәс, илар өсөн кәбергә китте тип уйлап, артынан эйәрзәләр.

³² Мәрийәм Ғайса торған ергә килеп еткәс, Уны күреп:

– Хакимым! Һин бында булһаң, кустыбыз үлмәгән булыр ине, – тине лә Уның аяғына йығылды.

³³ Ғайса, Мәрийәмдең дә, уға эйәреп килгән йәһүдтәрзәң дә илағанын күреп, Үзе лә бик нык көйөндә һәм қайғырып:

³⁴ – Һез уны қайза ерләнегез? – тип һораны.

* 11:18 *Өс сакрым* – грекса «ун биш стадия тирәһе».

Улар:
– Әфәндем! Әйзә барайык, Үзең күрер-
һең, – тинеләр.

³⁵ Ғайса илап ебәрзе.

³⁶ – Карағыз, Ул Әлғазарзы калай ярат-
кан икән! – тиеште йәһүдтәр.

³⁷ Араларынан береһе:

– Ул бит һуқырзың күззәрен асты. Әлғазарзы ла үлемдән һаклап кала алмаһ инеме икән? – тине.

³⁸ Ғайса, тағы ла нығыраҡ көйөнөп, кәбер янына килде. Кәбер мәмерйә булып, уға инеү юлы таш менән каплап куйылғайны.

³⁹ Ғайса:

– Ташты ситкә шылдырығыз! – тине.

– Хакимым, мәйет есләнгәндер инде, үлгәнәнә дүрт көн уззы бит, – тине мәрхүмдең апаһы Марта.

⁴⁰ Ғайса уға:

– Мин һинә: «Әгәр зә ышанһаң, Алланың шөһрәтен күрерһең», – тип әйтмәгәйнемме ни? – тип яуап бирзе.

⁴¹ Ташты алып куйзылар. Ғайса юғарыға карап:

– Атам! Мине ишеткәнәң өсөн рәхмәт! – тине. – ⁴² Мине һәр вақыт ишетеүенде беләм, ләкин был һүззәремде ошонда торған кешеләр өсөн, Мине һинәң ебәргәнәң ышанһындар өсөн әйтәм!

⁴³ Шулай тигәндән һуң Ул көслә тауыш менән:

– Әлғазар, тышка сык! – тине.

⁴⁴ Бына үлгән кеше килеп сыкты. Уның аяк-кулы кәфенгә уралған, йөзөнә битлек ябылғайны. Ғайса:

– Тағатығыз уны, атлап китһен! – тине.

Фарисейзарзың Ғайсаны үлтәреггә ниәтләүе

⁴⁵ Мәрийәм янына килгән йәһүдтәрзән күбеһе, Ғайсаның кылған эштәрен күргәс, Уға инанды. ⁴⁶ Ә кайһы берзәре, фарисейзарға барып, Ғайсаның гәмәлдәре тураһында һөйләп бирзе.

⁴⁷ Шунда баш каһиндар һәм фарисейзар кәңәшмәгә йыйылды. Улар:

– Безгә нимә эшләргә? – тиештеләр. – Был Кеше күп мөгжизәләр күрһәтә. ⁴⁸ Әгәр зә шулай дауам итергә юл куйһаҡ, һәммәһе Уға инанасаҡ. Азақ римлылар килеп, Изге урыныбыззы ла, халыкты ла юк итәсәк.

⁴⁹ Араларынан береһе, ул йылда иң баш каһин булған Каяфас:

– Һез бер ни зә белмәйһегез! ⁵⁰ Бәтә халык һәләк булуыға карағанда, халык өсөн бер кешенәң үлеүе һеззәң өсөн хәйерләрәк бит. Шуны аңламайһығызмы ни? – тине.

⁵¹⁻⁵² Ул быны үзенән һөйләмәнә, ә шул йылда иң баш каһин буларак, Ғайсаның халык өсөн, йәһүд халкы өсөн генә түгел, ә барса ерзәргә таралған Алла балаларын бергә йыйыр өсөн үләсәген алдан әйтеп бирзе.

⁵³ Ошо көндән алып улар Ғайсаны нисек үлтәреү тураһында уйлай башланы. ⁵⁴ Шул сәбәпле Ғайса инде йәһүдтәр араһында асыктан-асык йөрәмәс булды. Ул бынан сүллек янындағы Әфраим тигән калаға китте һәм Үзенәң шәкерттәре менән шунда қалды.

⁵⁵ Йәһүдтәрзән Котқарылыу байрамы яқынлашқайны. Байрам алдынан тазарыныу йолаһын башқарырга тип, илдең төрлө төбәктәренән күп кеше Йөрүсәлимгә килде. ⁵⁶ Халыҡ Ғайсаны эзләне. Улар Алла йортонада бер-береһенән: «Нисек уйлайһығыз, Ул байрамға килмәсме икән ни?» – тип һораштылар.

⁵⁷ Баш каһиндар менән фарисейзар иһә, Ғайсаны кулға алып өсөн, Уның қайзалығын белгән кешеләргә килеп әйтергә бойорок биргәйне.

Бейт-Әниәлә Ғайсаға май һөртөү

(Маҫ 26:6-13; Мрк 14:3-9; Лк 7:37-39)

12 ¹ Котқарылыу байрамына алты көн қалғас, Ғайса Бейт-Әниәгә килде. Был – Ғайса үлемдән терелткән Әлғазар йәшәгән ауыл ине. ² Унда Ғайса хөрмәтенә табын йыйзылар. Марта өҫтәл тәрбиәләп йөрөнә, ә Әлғазар Ғайса һәм башқа қунақтар менән бергә табында ултырзы. ³ Мәрийәм,

бер казак* бик киммөтлө хуш есле саф нард* майы алып килеп, Ғайсаның аяктарына һөрттө, шунан үзенең сәсе менән коротоп алды. Өй эсе майзың хуш есе менән тулды.

⁴ Шунда Ғайсаның шәкерттәренең береһе, Уға хыянат итәсәк Йәһүзә Искариот: ⁵ – Ниңә был майзы өс йөз динарға һатып, фәкирзәргә өләшеп бирмәскә ине инде? – тип куйзы.

⁶ Ул быны фәкирзәр тураһында кайғырткандан түгел, ә карак булғаны өсөн әйтте. Уртақ акса янсығын йөрөтөү уның вазиһаһында ине, һәм ул йыш кына унан үз ихтыяжына акса ала торғайны.

⁷ Ғайса былай яуапланы:

– Мәрийәмде тыныслыкта калдыр! Ул был хуш есле майзы Мине ерләү көнөнә һаҡларға тейеш ине. ⁸ Фәкирзәр һәр ваҡыт һезҙең менән булыр, Мин иһә янығыҙҙа гел булмам.

⁹ Ул арала бер төркөм йәһүдтәр, Ғайсаның Бейт-Әниәлә икәнлеген белеп, шунда йыйылды. Улар Ғайса өсөн генә түгел, Ул терелткән Әлғазарзы күрергә тип тә килгәйне. ¹⁰ Баш каһиндар иһә Әлғазарзы ла үлтерергә қарар итте, ¹¹ сөнки уның аркаһында күп йәһүдтәр килеп, Ғайсаға инана башлағайны.

Ғайсаның тантаналы рәүештә Йәрүсәлимгә инеүе

(Маҫ 21:4-9; Мрк 11:7-10; Лк 19:35-38)

¹² Икенсе көндө байрамға йыйылған күп һанлы халыҡ төркөмө, Ғайсаның Йәрүсәлимгә килеүен ишеткәс, ¹³ хөрмә ботактары алдылар за:

– «Һосанна!»*

Раббы исеме менән Килеүсе,

Исраил Батшаһы мөбәрәк булһын!» – тип кысқырып каршыларға сықтылар.

¹⁴ Ғайса, бер ишәк табып шуға атланды һәм барыһы ла Изге Язмала әйтелгәнсә тормошка ашты:

¹⁵ «Куркма, Сион-кыҙ*.

Күрәһеңме, йәш ишәккә атланып, һинең Батшаң килә».

¹⁶ Шәкерттәре ул сакта быны аңламаһы, Ғайса шөһрәт алғандан һуң ғына Изге Язмала Уның хақында шулай язылған булыуын һәм Уны шулай каршы алыуҙарын хәтерзәренә төшөрҙө.

¹⁷ Әлғазарзы кәберзән сығарып терелткән сакта Ғайса менән булған кешеләр был хәл тураһында һөйләне. ¹⁸ Халыҡ, Ғайсаның ошондай мөгжизә кылғанын ишеткәнгә күрә, Уны каршы алырға сыҡкайны.

¹⁹ Фарисейҙар иһә үз-ара:

– Күрәһеңме, кулыбыҙҙан бер нәмә лә килмәй. Бөтә кеше Уға әйәрә, – тиеште.

Ғайсаның Үзенең нисек үләсәген белгертеүе

²⁰ Байрамда Аллаға табынырға килеүселәр араһында гректар за бар ине. ²¹ Улар, Галилеялағы Бейт-Сайданан булған Филиппус янына килеп:

– Әфәндем, без Ғайсаны күрергә теләйбез, – тип үтенде.

²² Филиппус был хакта Әндриаска әйтте, үтенесте икөүләп Ғайсаға еткерзеләр. ²³ Ғайса:

– Әзәм Улының шөһрәт ала торған вақыты етте! – тип яуапланы. – ²⁴ Һезгә хак һүз әйтәм: ергә төшкән бойҙай бөртөгө үлмәһә, шул килеш калыр, ә үлһә, зур уңыш килтерер. ²⁵ Кем үз йәнен ярата, шул уны юғалтыр; әммә был донъяла үз йәненә нәфрәтләнгән кеше уны мәңгелек тормош өсөн һаҡлар. ²⁶ Кем Миңә хезмәт итергә теләй, шул Миңә әйәрһен. Мин кайҙа булһам,

* 12:3 *Казак* – грекса «литра». Бер литра 327 грамм самаһына тигеҙ.

* 12:3 *Нард* – һиндостанда үскән үсемлек.

* 12:13 *Һосанна* – йәһүд телендә һүзмә-һүз «зинһар, коткар» тигәнде аңлата, Алланы данлау өсөн кулланыла.

* 12:15 *Сион-кыҙ* – Йәрүсәлим халкы. Сион тауында Йәрүсәлим калаһы урынлашқан.

хезмәтсем дә шунда булыр. Миңә хезмәт итеүсегә Атам хөрмәт күрһәтәсәк.

²⁷ Инде күңелем борсоулы. Нимә тип әйтәйем? «Атам! Мине был сәғәттән коткар!» – типме? Ләкин Мин тап ошо сәғәт өсөн килдем дә. ²⁸ Атам! Исемендең шөһрәтен күрһәт.

Шул вақыт күктән:

– Күрһәттем һәм күрһәтәсәкмен! – тигән ауаз ишетелде.

²⁹ Шунда торған һәм быны ишеткән халык: «Күк күкрәне», – тиеште, ә кайһы берәүзәр: «Уның менән фәрештә һөйләште», – тине.

³⁰ Быға Ғайса:

– Был ауаз Минең өсөн түгел, һеззен өсөн булды, – тине. – ³¹ Был донъяны хөкөм итер вақыт етте, хәзер был донъяның хакимы* кыуыласак. ³² Мин, ерзән күтәрелгәс, барлык кешеләрзе Үземә тартасакмын.

³³ Ул быны Үзенең ниндәй үлем менән үлөсәген белгертеп әйтте. ³⁴ Халык Уға:

– Безгә канундан Мәсихтең мәңге каласағы билдәле. Нисек Һин, Әзәм Улы күккә күтәрелергә тейеш, тип әйтә алаһың? Кем Ул Әзәм Улы? – тип яуапланы.

³⁵ Ғайса:

– Яктылыктың һеззен менән булырына бик аз вақыт калды. Үзегеззе караңғылык басқанғаса, яктыла йөрөп калығыз, сөнки караңғыла йөрөүсе кайза барғанын белмәй. ³⁶ Яктылык һеззен менән булғанда, яктылыкка ышанығыз, шул сакта һез яктылык балалары булырығыз, – тине.

Ошо һүззәрзе әйткәс, Ғайса, китеп, уларзың күзенән юғалды.

Халыктың Ғайсаға ышанмауы

³⁷ Ғайса халык алдында шул тиклем күп илаһи мөғжизәләр күрһәтһә лә, Уға ышанманылар. ³⁸ Сөнки Ишағых һәйғәмбәрзән:

«Раббым! Без һөйләгән хәбәргә кем ышанды?»

Раббының көзрәте кемгә асылды?» – тигән һүззәре тормошка ашырға тейеш ине.

³⁹ Улар ышана алманы, сөнки, Ишағых әйткәнсә:

⁴⁰ «Күззәре менән күрмәһендәр, йөрәктәре менән

аңламаһындар өсөн

Алла уларзың күззәрен күрмәс итте, йөрәктәрен катырзы.

Әгәр шулай булмаһа,

Миңә табан боролорзар –

Мин уларзы һауыктырыр инем».

⁴¹ Ишағых был һүззәрзе Ғайсаның шөһрәтен алдан күргәнгә әйткән; Уның тураһында һөйләгән.

⁴² Хәйер, башлыктарзың да күбеһе Уға инанғайны инде, ләкин үззәрен фарисейзар ғибәзәтхананан айырыр тип куркып, быны белдермәһенләр. ⁴³ Улар Алланан килгән данға карағанда, кешеләр алдындағы данды артығырак күрзе.

⁴⁴ Ғайса көслә тауыш менән:

– Миңә инанған кеше Минең Үземә түгел, ә Мине Ебәргәнгә инана, – тине. – ⁴⁵ Мине күргән Мине Ебәргәнде күрә. ⁴⁶ Миңә инаныусылар караңғылыкта калмаһын өсөн, Мин донъяға яктылык булып килдем. ⁴⁷ Кемдер Минең һүззәремде ишетеп тә, үтәмәй икән, уны хөкөм итмәйем, сөнки Мин донъяға хөкөм итергә түгел, ә донъяны коткарырға килдем. ⁴⁸ Мине кире қағып, һүземде кабул итмәгән кешенең үз хөкөмсөһө бар: уны киәмәт көнөндә Мин әйткән һүз хөкөм итәсәк. ⁴⁹ Мин Үземдән һөйләмәнем, ә нимә һөйләргә, нимә әйтергә кәрәклегә хақында Мине ебәргән Атам бойорок бирзе. ⁵⁰ Мин Уның бойорого мәңгелек тормош килтереуен беләм. Шулай итеп, нимә һөйләһәм дә, һәр һүззе нәк Атам кушканса һөйләйем.

* 12:31 Был донъяның хакимы – йәғни Иблис.

Ғайсаның шәкерттәренең аяктарын йыуыуы

13 ¹ Котқарылыу байрамы алдынан Ғайса Үзенең был донъянан Ата хозурына күсер сәғәте еткәнлеген белде. Ул был донъялағы Үзенекеләрзе һәр вакыт яратты һәм һуңғы сиккә тиклем уларзы яратыуын күрһәтте.

² Иблис Шимғон Искариот улы Йәһүзәнең күнеленә Ғайсаға хыянат итеү фекерен һалғайны инде. Киске аш вақытында ³ Атаның бөтә нәмәне Уның кулына тапшырғанын һәм Үзенең Алланан килеп Алла хозурына китәсәген белеп, ⁴ Ғайса өстәл артынан торзо ла, өс кейемен сисеп, биленә тастамал ураны. ⁵ Шунан таска һыу койоп, шәкерттәренең аяктарын йыуа башланы, йыуған беренен билендәге тастамал менән һөртә барзы.

⁶ Сират Шимғон Петруска етте. Петрус: – Хакимым! Һинме минең аяктарымды йыуаһың? – тине.

⁷ – Һин әлегә Минең нимә эшләүемде аңламайһың. Әммә азағырак төшөнөрһөң, – тип яуап бирзе Ғайса.

⁸ – Һин бер қасан да минең аяктарымды йыуырға тейеш түгелһең! – тине Петрус.

– Әгәр йыумаһам, Минең менән бер уртаклығың да булмаҫ, – тине Ғайса.

⁹ – Хакимым! – тине Шимғон Петрус. – Улайһа, аяктарымды ғына түгел, кулдарымды ла, башымды ла йыу!

¹⁰ – Йыуынған кешене йыуып тороузың хәжәте юк, уның бөтә тәне таза була, аяктарын ғына йыуырға кәрәк. Һеҙ бит тазаһығыз, тик бөтәгез зә түгел, – тине Ғайса.

¹¹ Үзенә кемдең хыянат итәсәген белгәнә күрә Ул: «Бөтәгез зә таза түгелһегез», – тине.

¹² Ғайса, шәкерттәренең аяктарын йыуып бөткәс, кейемен кейеп, яңынан урынына барып ултырзы.

– Һеҙең өсөн нимә эшләгәнәмде аңлайһығызмы? – тип һораны Ул. – ¹³ Һеҙ Мине Остаз һәм Хаким тип атайһығыз. Дөрөс әйтәһегез: Мин – Остаз һәм Хаким. ¹⁴ Әгәр зә Мин, һеҙең Хакимығыз һәм Остазығыз, аяктарығыззы йыуғанмын икән, һеҙ зә бер-берегезең аяктарын йыуырға тейешһегез. ¹⁵ Минең кеүек эшләргегез тип, һеҙгә үрнәк күрһәттем. ¹⁶ Һеҙгә һаҡ һүз әйтәм: хеҙмәтсе үзенең хужаһынан зурырак түгел, илсе лә үзен ебәргәнән зур түгел. ¹⁷ Һеҙ хәзер быны беләһегез һәм, белгәнегеззе үтәһегез, бәхетле булырһығыз.

¹⁸ Мин бөтәгез тураһында ла әйтмәйем. Үзем һайлап алған кешеләрзе Мин беләм, ләкин Изге Язмала: «Минең менән бергә икмәк ашаған кеше Миңә қаршы баш күтәрзе», – тип язылған һүззәр тормошқа ашырға тейеш. ¹⁹ Ул хәлдәр булған вақытта һеҙ Минең Шул* икәнлегемә ышанһын өсөн, Мин һеҙгә уларзы алдан ук һөйләйем.

²⁰ Һеҙгә һаҡ һүз әйтәм: Мин ебәргән кешене қабул итеүсе Мине лә қабул итә; Мине қабул иткән кеше иһә Мине Ебәргәнде қабул итә.

Ғайсаның хыянатсы Йәһүзәне фаиш итеүе

(Маҫ 26:20-25; Мрк 14:17-21;

Лк 22:21-23)

²¹ Быны әйткәнән һуң Ғайса зур тулкынланыу менән:

– Һеҙгә һаҡ һүз әйтәм: арағыззан берегез Миңә хыянат итәсәк, – тине.

²² Уның кем хакында һөйләгәнән аңлап етмәгән шәкерттәре, аптырашта қалып, бер-беренә қарашты. ²³ Уларзың берене – яратқан шәкерте – Ғайсаның аңында ғына ултыра ине. ²⁴ Шимғон Петрус, Ғайсаның кем хакында һөйләүен һорарға кушып, уға ишара яһаны. ²⁵ Шәкерте, Ғайсаға тағы ла нығырак яқынайып:

– Хакимым, ул кем? – тип һораны.

* 13:19 Мин – Шул – 8:24-се аяттың иҫкәрмәнән қарағыз.

13:18 Зәб 40:10.

²⁶ Ғайса:

– Мин бер һынык икмәкте манып кемгә бирәм, шул, – тип яуап кайтарзы ла, бер һынык икмәкте ашына манып, Шимғон Искариот улы Йәһүзәгә бирзе. ²⁷ Йәһүзә һыныкты кулына алыу менән уның әсенә Иблис инде. Ғайса уға:

– Кылаһы әшенде тизерәк кыл, – тине.

²⁸⁻²⁹ Әммә Ғайсаның нилектән шулай тип әйткәнән табындағыларзың береһе лә аңламаны. Акса янсығы Йәһүзәлә булғанлыктан, кайһы берәүзәр, Ғайса уға байрамға ризык һатып алырға йәки аксаның бер өлөшөн фәкирзәргә таратып бирергә кушкандыр, тип уйлань. ³⁰ Һыныкты алыу менән Йәһүзә сығып китте. Төн ине.

**«Яңы бойорок бирәм:
бер-берегезҙе яратығыҙ»**

³¹ Ул сығып киткәс, Ғайса былай тине:

– Бына хәзәр Әзәм Улы шөһрәт алды һәм Унда Алланың шөһрәте күренде. ³² Әгәр зә Алла Уның аша Үз шөһрәтендә күрһәтелгән икән, Ул Әзәм Улының шөһрәтен Үзендә күрһәтәсәк, һәм был тиз арала буласақ. ³³ Балаларым, Мин инде янығызза озак булмам. Минә эзләргегез, ләкин, йәһүдтәргә әйткән һүззәрәмде хәзәр һезгә лә кабатлайым: «Мин китә торған урынға һез бара алмашығыҙ».

³⁴ Һезгә яңы бойорок бирәм: бер-берегезҙе яратығыҙ. Мин һезҙе нисек яраткан булһам, һез зә бер-берегезҙе шулай яратығыҙ. ³⁵ Бер-берегезҙе яратһағыҙ, һезҙең Минәң шәкерттәрәм икәнегезҙе барыһы ла белер.

³⁶ Шимғон Петрус Унан:

– Хакимым, Һин кайза китәһең? – тип һораны.

Ғайса:

– Мин китә торған урынға һин әле Минәң менән бара алмайһың, әммә азақ барасақһың, – тип яуап бирзе.

³⁷ – Хакимым, ниңә Һинең артыңдан хәзәр бара алмайым? Мин Һинең өсөн йәнемде физә кылырға әзер! – тине Петрус.

³⁸ Ғайса уға:

– Минәң өсөн йәнемде физә кылырға әзерһеңме? Һиңә һақ һүз әйтәм: таң әтәсе кысқырғанға тиклем, һин Минә өс тапкыр инкар итәсәкһең, – тине.

«Мин – юл, хәкикәт һәм тормош»

14 ¹ – Борсолмағыз! Аллаға ышанаһығыз икән, Миңә лә ышанығыз! ² Атам йортонда бүлмәләр күп. Шулай булмаһа, һезгә урын әзерләргә китәм, тип әйтмәс инемме ни? ³ Барып урын әзерләгәс, һез зә Минәң менән бергә булһын өсөн, яңынан килеп, һезҙе Үз яныма аласакмын. ⁴ Мин бара торған урынға юлды беләһегез.

⁵ – Хакимым! Һинең кайза китеүең безгә билдәһез, шулай булғас, унда барып юлды кайзан беләйек? – тине Томас.

⁶ Ғайса уға:

– Мин – юл, хәкикәт һәм тормош. Минәң аша ғына Атам янына барып була. ⁷ Минә беләһегез икән, Атамды ла белерһегез. Ошо вақыттан башлап һез Уны беләһегез һәм күрзегез зә инде, – тип яуап бирзе.

⁸ – Хакимым! Безгә Атаны күрһәтһең, без кәнәгәт булырбыз, – тине Филиппус.

⁹ – Филиппус, ни тиклем вақыт һезҙең менән бергәмен, ә һин Минә белмәйһеңме ни? – тине Ғайса. – Минә күргән кеше Атаны ла күргән була. Нисек инде һин: «Безгә Атаны күрһәт», – тиһең? ¹⁰ Минәң – Атала, Атаның Миндә булыуына ышанмайһыңмы ни? Ә бит һезгә һөйләгән һүззәрҙе Мин Үземдән һөйләмәйем, Миндәге Атам Үзенең эштәрен башкара. ¹¹ Ышанығыз: Мин – Атала, Атам – Миндә. Әйткәндәрәмә ышанмайһығыз икән, кылған эштәрәм аркылы ышанығыз. ¹² Һезгә һақ һүз әйтәм: Миңә инанған кеше Мин башкарған эштәрҙе, хатта уларға карағанда зүрырактарын да башкарыр, сөнки Мин Атам янына китәм. ¹³ Минәң исемдән нимә генә һораһағыз за, эшләргән; шулай итеп Ата Үзенең шөһрәтен Улында күрһәтер. ¹⁴ Минәң исемдән нимә һораһағыз за, эшләргән.

Ғайса вәғзә иткән Изге Рух

¹⁵Әгәр Мине яратһағыз, бойороктарымды үтәрһегез. ¹⁶Мин Атамдан хорармын, Ул, мәңге һезҙең менән булһын өсөн, һезгә бүтөн Яклаусы бирер. ¹⁷Ул Яклаусы – Хәкикәт Рухы. Донъя Уны күрмәгәнгә һәм белмәгәнгә күрә кабул итә алмай, ә һез Уны беләһегез, Ул һезҙең менән калыр һәм күңелегезгә булыр. ¹⁸Мин һезҙе етем калдырмам, кабат янығызға килермен. ¹⁹Тағы азғына ваҡыт үткәс, донъя Мине күрмәйсәк, ә һез күрәсәкһегез. Мин йәшәйем икән, һез зә йәшәйсәкһегез. ²⁰Шул көндө һез Минең – Атамда, үзегезҙең – Миндә һәм Минең һезгә икәнлегемде белерһегез. ²¹Бойороктарымды кабул итеп, уларҙы үтәгән кеше Мине ярата. Ә Мине яраткан кешене Атам да яратыр, Мин дә уны яратырмын һәм уға Үземде күрһәтермен.

²²Йәһүзә (Искарот түгел) Унан:

– Хакимым! Ни өсөн Һин Үҙеңде донъяға түгел, ә безгә күрһәтергә теләйһең? – тип һораны.

²³Ғайса уға былай тип яуап бирҙе:

– Мине яраткан кеше Минең һүземде тотор. Ул сакта Атам да уны яратыр һәм Без, уның янына килеп, уның менән бергә йәшәрбез. ²⁴Мине яратмаған кеше һүземде лә тотмай. Ә бит һез ишетә торған һүз – Минән түгел, ә Мине ебәргән Атанан.

²⁵Мин быларҙы һезҙең менән бергә булғанда ук әйткәйнем. ²⁶Ә Минең исемемдән Атам ебәрәсәк Яклаусы – Изге Рух – һезҙе һәр нәмәгә өйрәтер һәм Мин һөйләгәндәрҙең бөтәһен дә хәтерегезгә төшөрөр.

²⁷Мин һезгә тыныслыҡ калдырам. Үземдең тыныслығымды һезгә бирәм, әммә Мин биргән тыныслыҡ донъя биргән кеүек түгел. Күңелегезгә хәуеф биләмәһен! Куркмағыз! ²⁸Һез Минең: «Һезҙән китәм һәм һезгә киләсәкмен», – тигәнемде ишеттегез. Әгәр зә Мине яратһағыз, Атам янына китеүемә кыуаныр инегез, сөнки Атам Минән бөйөгөрәк. ²⁹Мин әйткән хәлдәр тормошка ашқанда, Миңә ышанырһығыз тип, был һүзәрҙе һезгә хәзер һөйләйем.

³⁰Инде һезҙең менән бүтәнсә һөйләшә алмам, сөнки был донъяның хакимы килә. Уның Минең өстөмдән хакимлығы юк, ³¹әммә донъя белһен: Мин Атамды яратам һәм Уның Миңә кушкан бойороктарының барыһын да башкарам. Тороғоз, бынан китәйек!

Ғайса – ысын йөзөм ағасы

15 ¹Мин – ысын йөзөм ағасы, Атам – йөзөм үстөрөүсе. ²Ул Миндәге емеш бирмәй торған һәр ботакты киһеп ташлай, ә емеш бирерҙәйҙәрән, уңыш мулыраҡ булһын тип, тазарта. ³Минең еткергән һүзем аша һез инде тазарындығыз. ⁴Мин һезгә йәшәгән кеүек, һез зә Миндә йәшәгез. Йөзөм ағасында булмаған ботак үзенән-үзе емеш бирә алмаған кеүек, Миндә булмаһағыз, һез зә бирә алмаһығыз.

⁵Мин – йөзөм ағасы, ә һез – ботактар. Кем Миндә йәшәй һәм Мин унда йәшәйем – шулғына күп емеш бирер. Минән башка бер ни зә эшләй алмаһығыз. ⁶Кемдәр Миндә йәшәмәй, уларҙы ағас ботағы кеүек кыркып ырғыталар һәм улар корой. Ундай ботактарҙы йыйып, утка ташлап яндыралар. ⁷Ә инде Миндә йәшәһегез һәм Минең һүзәрәм һезгә йәшәһә, ул сакта теләгәнгәҙе һорағыз һәм һезгә бөтәһе лә бирелер. ⁸Һез күп емеш килтерәһегез һәм Минең шәкерттәрәм булаһығыз икән, бының менән Минең Атам данланыр.

⁹Атам Мине яраткан кеүек, Мин дә һезҙе яраттым. Минең мөхәббәтемдә йәшәгез. ¹⁰Мин – Атамдың бойороктарын үтәп, Уның мөхәббәтендә йәшәйем, һәм һез зә, бойороктарымды үтәһегез, Минең мөхәббәтемдә йәшәрһегез. ¹¹Кыуанысымды һез татыһын һәм ул бар булмышығызды биләп алһын тип, һезгә ошоларҙы һөйләнем.

¹²Минең бойороғом шул: Мин һезҙе яраткан кеүек, һез зә бер-берегезгә яратығыз. ¹³Дуһтары өсөн үзенең йәнен физа кылған кешенең яратыуынан да бөйөк яратыу юк. ¹⁴Бойороктарымды үтәһегез, һез – Минең дуһтарым. ¹⁵Мин инде һезҙе хезмәтселәрәм

тип атамайым, сөнки хезмэтсе хужаһының ни эшлэгәннен белмәй. Мин һеззе дуҫтарым тип атаным, сөнки Атамдан ишеткәндәрмендең барыһын да һезгә еткерзем. ¹⁶Мине һез һайламанығыз, ә Мин һеззе һайлап алдым; емеш килтерегез һәм емешегез һәр вақыт булып торһон тип, һеззе Мин тәғәйенләп куйзым. Шулай итеп, Минең исемемдән Атанан нимә генә һораһағыз за, Ул һезгә бирер. ¹⁷Минең һезгә бойороғом шул: бер-берегеззе яратығыз!

Донъяның нәфрәте

¹⁸Әгәр зә донъя һезгә нәфрәтләнә икән, иҫегеззә тотоғоз: ул һеззән элек Миңә нәфрәтле. ¹⁹Был донъяныкы булһағыз, ул һеззе үзенекә кеүек итеп яратыр ине. Ләкин һез был донъяныкы түгел, Мин һеззе, һайлап алып, был донъянан айырым, шунлыктан донъя һезгә нәфрәтләнә. ²⁰«Хезмәтсе үзенә хужаһынан зурырак түгел», – тигән һүззәрәнде хәтерләгез. Мине эзәрлэгәндәр икән, һеззе лә эзәрләрзәр. Минең һүземде тотһалар, һеззекән дә тоторзәр. ²¹Улар былларзың барыһын да Минең исемем хақына эшләр, сөнки Мине Ебәргәнде белмәйзәр. ²²Мин донъяға килеп уларға һөйләмәгән булһам, ғәйепле булмастар ине, ә хәзәр ғәйептән акланыр саралары юк. ²³Миңә нәфрәтле кеше Минең Атама ла нәфрәтле. ²⁴Башка бер кем дә эшләй алмаған эштәрзе эшләп күрһәтмәгән булһам, улар ғәйепле булмаҫ ине; ә хәзәр, күрһәләр зә, барыбер Миңә лә, Атама ла нәфрәтлеләр. ²⁵Әммә уларзың канунында «Улар Мине һис бер юкка күрә алманы» тип язылған һүззәр тормошка ашһын өсөн шулай булды.

²⁶Мин Атанан һезгә Яклаусы ебәрәсәкмен. Ул – Атанан сығккан Хәкикәт Рухы – килгәс, Минең хакта шаһитлык кыласак. ²⁷Һез зә Минең шаһиттарым, сөнки баштан ук Минең менән бергә булдығыз.

16 ¹Мин былларзы иманығыз какшамаһын өсөн һөйләнем. ²Һеззе ғибәзәтханаларзан айырырзәр. Хатта шундай вақыт килер: һеззе үлтергән һәр кем, Аллаға шуның менән хезмәт итәм, тип уйлар. ³Ә былай эшләүзәрә, Атаны ла, Мине лә белмәүзәрәнән. ⁴Мин быны шуның өсөн әйттем: уларзың вақыты еткәс, ошо хакта һөйләгәндәрәнде иҫегезгә төшөрөрһөгөз. Элек былларзы һөйләмәнем, сөнки һеззән менән бергә инем.

Яклаусының килеүе

⁵Ә хәзәр Мин Үземде Ебәргәндең янына китәм, инде берегез зә Минән: «Кайза бараһың?» – тип һорамай, ⁶сөнки Минең һүззәрәнде күнәлдәрегеззе хәсрәт биләп алды. ⁷Әммә һезгә дөрөсөн әйтәм: Минең китеүем һеззән өсөн хәйерлерәк. Әгәр китмәһәм, һезгә Яклаусы килмәйәсәк; ә китһәм, Мин Уны һезгә ебәрәсәкмен. ⁸Ул, килгәс, гонаһка, ғәзеллеккә һәм хөкөмгә карата дөрөс фекер йөрөтмәгән донъяны фашлаясак: ⁹гонаһ – Миңә ышанмаузарында; ¹⁰ғәзеллек – Минең Атам янына китеүемдә һәм һеззән Мине бүтәнсә күрмәүегеззә; ¹¹хөкөм – был донъяның хакимы инде хөкөм ителгән.

¹²Һезгә әйтәһе һүззәрәк бик күп, әммә хәзәр һез уларзы кабул итә алмашығыз. ¹³Хәкикәт Рухы килгәс инде, Ул һезгә тулы хәкикәт юлын күрһәтер. Ул һезгә Үзенән сығып түгел, ә ишеткәннен һөйләр һәм киләсәк тураһында хәбәр итер. ¹⁴Ул Минән алғанын һөйләр һәм Мине данлар. ¹⁵Атамдың нимәһе бар – бөтәһе лә Минекә. Шуға күрә: «Минән алғанын һезгә һөйләр», – тинем.

«Кайғығыз шатлыкка әйләнер»

¹⁶Күп тә үтмәҫ, һез Мине күрмәҫһегез, ә йәнә бер аzzан кабат күрерһегез.

¹⁷Шунда кайһы бер шәкерттәр бер-береһенә:

– «Күп тә үтмәс, һез Мине күрмәсһегез, ә йәнә бер аzzан кабат күрерһегез» һәм «Мин Атам янына китәм» тип әйтеүе нимә аңлата икән? ¹⁸ «Бер аzzан» тигәне ни икән? Без Уның нимә һөйләүен аңламайбыз! – тиештеләр.

¹⁹ Ғайса, уларзың ни хакта һорарға теләүен белеп, былай тине:

– Һез бер-береgezән: «Күп тә үтмәс, һез Мине күрмәсһегез, ә йәнә бер аzzан кабат күрерһегез», – тигән һүззәремдең нимә аңлатыуын һорашаһығызмы? ²⁰ Һезгә хак һүз әйтәм: һез иларһығыз, көйөнөрһөгөз, ә донъя шатланыр. Һез кайғырырһығыз, әммә кайғығыз шатлыкка әйләнер. ²¹ Сәғәте еткәс, ауырлы катын яфа сигә, әммә балаһын тапкас, донъяға кеше тызузыру шатлығынан, кисергән ғазаптарын онота. ²² Шуның һымак, һез зә хәзер кайғыраһығыз; әммә Мин һеззе тағы күрермен, шунда күнелеgezзе шатлык биләп алыр һәм ул шатлыкты һеззән бер кем дә тартып ала алмас. ²³ Ул көндә Минән бер нәмә тураһында ла һорамасһығыз. Һезгә хак һүз әйтәм: Минең исемемдән Атанан нимә генә һораһағыз за, Ул һезгә бирер. ²⁴ Бығаса һез Минең исемемдән бер ни зә һораманығыз. Һорағыз һәм алырһығыз, күңелдәрегез шатлык менән тулыр.

«Кыйыу булығыз: Мин донъяны еңдем»

²⁵ – Әлегәсә Мин быларзы һезгә кинәйә менән һөйләнем; ләкин сәғәте еткәс, һезгә Атам хакында кинәйәләп түгел, асык итеп әйтермен. ²⁶ Ул көндә Унан Минең исемемдән һорарһығыз. Мин: «Һеззең өсөн Атамдан үтенермен», – тимәйем, ²⁷ сөнки Мине яратканығыз һәм Минең Алланан килеүемә ышанғанығыз өсөн, Атам Үзе һеззе ярата. ²⁸ Мин донъяға Атамдан килдем һәм бына яңынан, донъяны калдырып, Атам янына китәм.

²⁹ Шәкерттәре:

– Бына хәзер Һин кинәйә менән түгел, ә асык итеп һөйләйһең, – тинеләр. – ³⁰ Хәзер

без Һинең бар нәмәне белеүендә һәм хатта һорағанға тиклем үк белеп тороуыңды аңланьк. Шуға күрә без Һинең Алланан килеүенә ышанабыз.

³¹ Ғайса уларға:

– Хәзер ышандығызмы инде? – тип яуапланы. – ³² Бына вақыт етә, әйе, ул етте инде: һез барығыз за, Мине яңғыз калдырып, өйзәрегезгә таралырһығыз. Ләкин Мин яңғыз түгелмен, сөнки Атам Минең менән. ³³ Мин быны һез Миндә тыныслык тапһын өсөн әйттем. Донъяла һез күп кайғылар кисерерһегез, ләкин кыйыу булығыз: Мин донъяны еңдем!

Ғайсаның доғаһы

17 ¹ Ғайса ошо һүззәрзән һун күзен күккә төбәп:

– Атам! Вақыт етте. Улың Һине шөһрәтле итһен өсөн, Улыңды шөһрәтле ит, – тине. – ² Ул Һин ышанып тапшырған кешеләргә мәңгелек тормош бирһен тип, Уға барлык кешеләр өстөнән һакимлык бирзең бит. ³ Һине, берзән-бер хак Алланы һәм Һин ебәргән Ғайса Мәсихте танып белеү – ана шул мәңгелек тормош.

⁴ Мин, Һин тапшырған эште башкарып сығып, ерзә Һинең шөһрәтеңдә күрһәттем. ⁵ Донъя яратылғандан әүәл Мин Һинең хозурыңда шөһрәтле инем. Инде хәзер Һин, әй Атам, ул шөһрәт менән Үз хозурыңда Мине данла.

⁶ Һин донъянан алып Миңә тапшырған кешеләргә Һинең исемеңдә асып бирзем. Улар Һинеке ине, Һин уларзы Миңә бирзең. Улар Һинең һүзеңдә тотто һәм ⁷ хәзер Һин Миңә биргән бар нәмәнең Һинән икәннен беләләр. ⁸ Әйткән һүззәрәңдә Мин уларға еткерзем, улар кабул итте. Минең ысынлап та Һинән килеүемдә танып, Мине Һин ебәргәнгә ышандылар.

⁹ Мин улар өсөн үтенәм. Донъя өсөн түгел, ә Һин Миңә биргән кешеләр өсөн үтенәм, сөнки улар Һинеке. ¹⁰ Минеке булған бөтә

нәмә – Һинеке, ә Һинекеләр – Минеке. Шулар аша Минең шөһрәтем күрһәтелде.

¹¹ Мин инде донъяла түгел, Мин Һинен яныңа китәм, ә улар донъяла кала. Изге Атам! Без бер булған кеүек, улар за бер булһындар өсөн, уларзы Үз исемендең – Миңә биргән исемендең көзрәте менән һакла. ¹² Улар менән бергә булған сакта Мин уларзы Һинең исемендең – Миңә биргән исемендең көзрәте менән һаклап тоттом. Мин уларзы һакланым һәм, Изге Язмала әйтелгән һүззәр тормошка ашһын өсөн, һәләк булырға тейешлеһенән башка береһе лә юғалманы.

¹³ Хәзер инде Мин Һинең яныңа барам. Был һүззәрзе, улар Минең шатлығымды тулығынса уртаклашһын өсөн, донъяла вақытымда һөйләйем. ¹⁴ Мин уларға Һинең һүзеңде еткерзем һәм донъя уларға нәфрәтләнде, сөнки Мин донъяныкы булмаған кеүек, улар за донъяныкы түгел. ¹⁵ Мин Һинән уларзы донъянан алыуыңды түгел, ә Иблистән* һаклауыңды үтенәм. ¹⁶ Мин донъяныкы булмаған кеүек, улар за донъяныкы түгел. ¹⁷ Уларзы Үз хәкикәтең менән Үзеңә бағышла*, ә хәкикәт – Һинең һүзең. ¹⁸ Һин Мине донъяға ебәргән кеүек, Мин дә уларзы донъяға ебәрзем. ¹⁹ Һиңә хәкикәт юлы аша бағышланһындар өсөн, улар һақына Һиңә Үземде бағышлайым.

²⁰ Ләкин Мин улар өсөн генә түгел, ә уларзың һүзе аша Миңә инаныусылар өсөн дә үтенәм. ²¹ Бөтәһе бер булһын, Һин – Миндә һәм Мин Һиндә булған кеүек, Һинең Мине ебәреүеңә донъя инанһын өсөн, улар за беззә булһын. ²² Миңә Һин биргән шөһрәтте уларға еткерзем: Без бер булған кеүек, улар за бер булһын: ²³ Мин – уларза, Һин – Миндә. Шулай, Мине ебәргән булыуыңды һәм Мине яратқан кеүек уларзы ла яратыуыңды донъя таныһын өсөн, тулығынса бер булһындар.

²⁴ Атам! Һин Миңә биргән кешеләрзең Мин барасақ урында Минең менән бергә булыузарын теләйем. Улар Һин биргән шөһрәтте күрһен: Һин бит Миңә донъя яратылғанға тиклем үк мөхәббәтеңде бирзең. ²⁵ Ғәзел Атам! Донъя Һине белмәй, ә Мин Һине беләм һәм улар Мине Һин ебәргәнде белә. ²⁶ Һинең Миңә булған яратыуың уларза ла йәшәһен һәм Үзем дә уларза йәшәйем тип, Мин Һинең исеменде уларға белдерзем һәм белдерәсәкмен.

Ғайсань кулға алыу

(Маҫ 26:47-75; 27:11-14; Мрк 14:43-72; 15:2-5; Лк 22:47-62; 23:2-5)

18 ¹ Ошо һүззәрзе әйткәндән һуң, Ғайса Үзенең шәкерттәре менән Кидрон үзәнен үтеп, шундағы баксаға барып инде. ² Ғайса шәкерттәре менән йыш кына шунда йыйылғанлыктан, был урынды хыянатсы Йәһүзә лә белә ине. ³ Бына ул, римлыларзың ғәскәри төркөмөн һәм Алла йортоноң баш каһиндар менән фарисейзар тарафынан ебәрелгән һаксыларын эйәртеп, шунда килде. Улар факелдар, яктырткыстар һәм коралдар тоткайны.

⁴ Ғайса, Үзе менән ни буласағын белеп, уларға каршы сықты.

– Кемде эзләйһегез? – тип һораны.

⁵ Тегеләр Уға:

– Назаралы Ғайсань, – тип яуап бирзе.

– Ул – Мин, – тине Ғайса.

Хыянатсы Йәһүзә лә улар менән шунда тора ине. ⁶ Ғайса: «Ул – Мин», – тигәс, тегеләр артка сигенеп, ергә йығылып китте.

⁷ Ғайса йәнә:

– Кемде эзләйһегез? – тип һораны.

Улар:

– Назаралы Ғайсань, – тине.

⁸ – Мин һезгә: «Ул – Мин», – тип әйттем бит инде, – тине Ғайса. – Әгәр зә һезгә Мин

* 17:15 *Иблистән* – грек телендә был һүззе «яуызлыктан» тип тә аңларға мөмкин.

* 17:17 *Үзеңә бағышла* – грекка «һағиазо». Был һүз «изге итеү» һәм «бағышлау, изге эшкә айырыу» тигән мәғәнәләргә эйә.

кәрәк икән, янымдағы кешеләрҙе сығарып ебәрегеҙ.

⁹ Ул быларҙы: «Ғин Миңә биргәндәрҙән беренән дә юғалтманым», – тигән һүҙҙәре тормошка ашһын өсөн әйтте.

¹⁰ Шимғон Петрустың кылысы бар ине. Ул уны һурып сығарҙы ла, иң баш каһиндың хезмәтсәненә һелтәһенеп, уның уң колағын сабып өҙҙө. Хезмәтсәненә исеме Малхос ине.

¹¹ Ғайса Петруска:

– Кылысыңды кыныңа тығып куй! Атам биргән туҫтактан эсмәс инемме ни? – тине.

¹² Рим ғәскәриҙәре, уларҙың башлығы һәм йәһүдтәр тарафынан ебәрелгән Алла йорто һаксылары Ғайсаны тотоп бәйләһенә. ¹³ Тәүҙә Уны шул йылда иң баш каһин булған Каяфастың кайныһы Ханнас янына алып барҙылар. ¹⁴ Йәһүдтәргә: «Бөтөн халыҡка карағанда, бер кешенең үлеүе хәйерлерәк булыр», – тип кәңәш биргән кеше шул Каяфас ине.

¹⁵ Шимғон Петрус һәм тағы бер шәкерт Ғайса артынан эйәрҙе. Был шәкерт, баш каһин менән таныш булғанлыктан, Ғайса менән бергә баш каһиндың ихатаһына инә алды. ¹⁶ Петрус капка янында тышта тороп калды. Бер аҙҙан баш каһиндың танышы булған теге шәкерт кире сықты. Капка һаклаусы кыз менән һөйләшәһенеп, ул Петрусты эскә алып инде. ¹⁷ Шунда капка һаклаусы хезмәтсә кыз Петрустан:

– Ғин дә анау Кешенең шәкертәме әллә? – тип һорағас, ул:

– Юк, – тине.

¹⁸ Һалкын булғанлыктан, хезмәтселәр усаҡ яғып йылынып тора ине. Петрус та килеп улар менән бергә йылынды.

¹⁹ Иң баш каһин Ғайсанан шәкерттәре һәм нимәләргә өйрәтәүе тураһында һорашты.

²⁰ – Мин асыҡтан-асыҡ, бөтә кеше алдында һөйләһенәм, – тип яуап бирҙе Ғайса. – Йәһүдтәр һәр ваҡыт йыйылған ғибәҙәтханала һәм Алла йортоңда өйрәттем, йәшеренеп бер ни ҙә һөйләмәһенәм. ²¹ Ниңә Минән һорайһығыҙ? Минәң һүҙемдә ишет-

кән кешеләрҙән һорағыҙ. Улар Минәң нимә һөйләгәһенәмдә белә.

²² Ғайса шулай тигәс, Уға яҡын торған һаксыларҙың беренә Уның яңағына килтереп һукты:

– Иң баш каһинға Ғин шулай яуап бирәһенәме?

²³ Ғайса уға:

– Ялған һөйләгән булһам, ялғанлығын иҫбат ит. Әгәр дөрөсөн һөйләһем икән, ниңә Миңә һуғаһың? – тине.

²⁴ Шунан Ханнас Ғайсаны бәйләнгән килеш иң баш каһин Каяфаска ебәрҙе.

²⁵ Шунда йылынып торған Шимғон Петрустан:

– Ғин Уның шәкерттәренең беренә түгелме? – тип һоранылар.

– Юк, – тип инкар итте Петрус.

²⁶ Иң баш каһиндың хезмәтселәренең беренә, колағын Петрус сабып өҙгән кешенең туғаны:

– Мин һине ул Кеше менән бергә баксала күрҙем түгелме һун? – тип һораны.

²⁷ Петрус тағы инкар итте. Тап ошо ваҡытта әтәс кысқырып ебәрҙе.

²⁸ Ғайсаны Каяфас янынан өлкә башлығының һарайына алып килделәр. Был иртә менән булды. Йәһүдтәр һарайға инмәһенә, сөнки инһеләр, тазарыныуҙары бозолоп, Коткарылыу байрамында катнаша алмаһтар ине.

²⁹ Пилатос үҙе улар янына сықты:

– Был Кешене нимәлә ғәйепләйһегеҙ?

³⁰ Тегеләр уға:

– Әгәр ҙә Ул еңәйтсә булмаһа, без Уны һинәң хөкөмөңә тотоп килтермәһгән булыр инек, – тип яуап бирҙе.

³¹ – Уны алып китеп, үзегеҙҙең канунығыҙ буйынса хөкөм итегеҙ, – тине Пилатос.

Йәһүдтәр:

– Безҙең кемдә лә булһа үлем язаһына тарттырырға хокуғыбыҙ юк, – тинеләр.

³² Был иһә Ғайсаның Үзенең нисек үләсәһенә ишара итеп әйткән һүҙҙәре тормошка ашһын өсөн әйтелде.

³³ Пилатос һарайына кабат инде һәм Ғайсаны сакыртып:

– Һин йәһүдтәр Батшаһымы? – тип һораны.

³⁴ – Һин быны үзең генә әйтәһеңме, әллә Минең хакта башкалар һөйләһеңме? – тине Ғайса.

³⁵ – Мин йәһүдме ни? Һине миңә Үз халкың һәм баш каһиндар тапшырҙы. Һин нимә эшләһең? – тине Пилатос.

³⁶ – Минең Батшалығым был донъяныкы түгел. Әгәр был донъяныкы булһа, Минең кешеләрем Мине йәһүдтәргә бирмәс өсөн көрәшерҙәр ине. Юк, Минең Батшалығым бындағы түгел, – тип яуапланы Ғайса.

³⁷ – Тимәк, Һин Батшаһың, шулаймы? – тине Пилатос.

Ғайса уға:

– Һин үзең Мине Батша тигең. Мин хәкикәт тураһында шаһитлык кылыу өсөн тыузым, донъяға ла шуның өсөн килдем. Хәкикәт яклы һәр кем Мине тыңлай, – тип яуапланы.

³⁸ – Нимә ул – хәкикәт? – тип һораны Пилатос һәм, ошо һүҙҙе әйткәс, яңынан йәһүдтәр алдына сықты. Уларға:

– Мин был кешелә бер ниндәй зәғәйеп күрмәйем. ³⁹ Йолағыз буйынса Коткарылыу байрамында бер тоткондо азат итәм. Йәһүдтәр Батшаһын азат итеүемде теләйһегеҙме? – тине.

⁴⁰ Шунда барыһы ла:

– Уны түгел! Бараббасты! – тип кысқырҙы.

Бараббас иһә юлбаһар ине.

Ғайсаны үлемгә хөкөм итеү

19 ¹ Шунан һуң Пилатос Ғайсаны камсы менән һуктырырға кушты. ² Ғәскәриҙәр, сәнскәктән таж үреп, Уның башына һалдылар, өстөнә куйы кызыл

төстөгә ябынса кейҙерҙеләр һәм ³ бер-бер артлы уның янына килеп:

– Йәшәһен йәһүдтәр Батшаһы! – тип яңактарына һуктылар.

⁴ Пилатос йәнә сығып, халыкка:

– Карағыз, хәҙер ул Кешене һезгә алып киләм. Белеп тороғоз, мин Унда бер ниндәй зәғәйеп тапманым, – тине.

⁵ Башына сәнскеле таж, өстөнә кызыл кейем кейҙерелгән Ғайса сығып басты.

– Бына ул Кеше! – тине Пилатос.

⁶ Баш каһиндар һәм һаксылар Ғайсаны күргәс:

– Уны аркысакка* казаклат, аркысакка казаклат! – тип кысқырҙылар.

Пилатос уларға:

– Алығыз за үзегеҙ казаклағыз, сөнки мин Уның бер гәйебен дә күрмәйем, – тине.

⁷ Йәһүдтәр:

– Безҙең кануныбыз бар. Был канун буйынса, Ул үлергә тейеш, сөнки Үзен Алла Улы тип атаны, – тип яуап бирҙеләр.

⁸ Быны ишеткәс, Пилатос бигерәк тә нык куркыуға төштө ⁹ һәм, йәнә һарайға инеп, Ғайсанан:

– Һин кайҙан булаһың? – тип һораны.

Әммә Ғайса яуап бирмәне.

¹⁰ – Һөйләшергә теләмәйһеңме? – тине Пилатос. – Һине азат итергә лә, аркысакка казаклатырға ла һакимлығым барлығын белмәйһеңме ни?

¹¹ Ғайса уға яуап итеп:

– Һиңә юғарынан бирелмәһә, Минең өстән бер ниндәй һакимлығың булмаһ ине. Шунлыктан Мине һиңә тапшырған кешенең гонаһы һинекенән зурыраҡ, – тине.

¹² Был һүҙҙәренән һуң Пилатос Уны азат итергә тырышып караны. Йәһүдтәр иһә:

– Уны коткараһың икән, һин кайсарҙың* дуһы түгел! Үзен үзе батша тип иғлан иткән һәр кем – кайсарҙың доһманы! – тип кысқырҙылар.

* **19:6** *Аркысак* – ул заманда кешеләрҙе язалап үлтерәү өсөн кулланылған бер-береһенә тура мөйөшләп кағылған ике бүрәнә. Ул яйланманы «тәрә» тип тә атайҙар.

* **19:12** *Кайсар* – боронғо Рим императорҙарының рәсми атамаларының береһе.

¹³ Был һүзәрзе ишеткәс, Пилатос Ғайсаны сығарып, йәһүдсә «Ғаббаҫа» тип йөрөтөлгән «Таш баҫма» тигән калкыу ерзәге хөкөм итеү урынына барып ултырҙы.

¹⁴ Коткарылыу байрамына әзерлек көнө, төш тирәһе ине. Пилатос йәһүдтәргә:

– Бына һезең Батшағыз! – тине.

¹⁵ Ә улар:

– Олактыр Уны! Олактыр! Аркысакка казаклат! – тип һөрәнләне.

– Батшағыззы казаклатайыммы? – тине Пилатос.

Баш каһиндар:

– Безең кайсарзан башка батшабыз юк! – тип яуапланы.

¹⁶ Ахырза Пилатос Ғайсаны, аркысакка казаклатыр өсөн, уларға тапшырҙы. Уны алып киттеләр.

Ғайсаны аркысакка казаклау

(Маҫ 27:33-44; Мрк 15:24-32;

Лк 23:33-43)

¹⁷ Ғайса, Үзенә аркысағын күтәрәп, каланың «Баш һөйәге урыны», йәғни йәһүдсә «Голгоҫа» тип аталған урынға килде. ¹⁸ Уны һәм Уның ике яғынан тағы ике кешене аркысакка казакланлылар, Ғайса уртаға тура килде. ¹⁹ Пилатос кушканса языу язып, аркысакка кактылар. Унда «Назаралы Ғайса – йәһүдтәр Батшаһы» тип язылғайны. ²⁰ Ул языузы күп йәһүдтәр укыны, сөнки Ғайса аркысакка казакланған ер калаға якын һәм ул языу йәһүд, латин һәм грек телдәрәндә ине. Йәһүдтәрзең баш каһиндары Пилатоска:

²¹ – «Йәһүдтәр Батшаһы» тип түгел, ә «Был кеше Үзен „Мин йәһүдтәр Батшаһы“ тине» тип яз, – тинеләр.

²² Пилатос:

– Ни язһам, шул язылды инде, – тип яуап бирзе.

²³ Ғәскәризәр, Ғайсаны аркысакка казаклағас, Уның кейемдәрән һәр ғәскәригә бер өлөш тейерлек итеп дүрткә бүлделәр.

Әске күлдәген дә алдылар, күлдәк тегелмәгән, бер бөтөн тукыманан ине.

²⁴ Улар бер-береһенә:

– Быны йыртмайык, йәрәбә һалайык, кемебезгә булһа ла сығыр, – тиеште.

Был хәл Изге Язмалағы:

«Кейемдәрәнде үз-ара бүлешеп алдылар, ябынсам өсөн йәрәбә ырғыттылар», –

тигән һүзәр тормошка ашһын өсөн булды. Ғәскәризәр тап шулай эшләне.

²⁵ Ғайса казакланған аркысак янында Уның әсәһе, әсәһенәң һеңлеһе, Клопастың катыны Мәрийәм һәм Мағдала калаһынан Мәрийәм баһып торалар ине. ²⁶ Ғайса, Үзенә әсәһен һәм шунда ук торған яратқан шәкертен күрәп, әсәһенә:

– Бына был – һинең улың, – тине. ²⁷ Унан шәкерткә: – Бына был – һинең әсәйең, – тине.

Шул вақыттан башлап шәкерт Мәрийәмде үз өйөнә алды.

Ғайсаның үлеме

(Маҫ 27:48-50; Мрк 15:36-37; Лк 23:36)

²⁸ Шунан һуң Ғайса, барыһы ла үтәлгәнән белгәнлектән, Изге Язмала әйтелгәндәр тормошка ашһын өсөн:

– Һыуһаным! – тине.

²⁹ Шунда әсе шарап тултырылған көршәк тора ине. Ғәскәризәр һыу һеңдергесте әсе шарапка мандылар за, уны майағас сыбығына элөп, Ғайсаның ирененә терәнеләр. ³⁰ Ғайса әсе шарапты татып карағас:

– Ғәмәлгә ашты! – тине лә башын әйеп йән бирзе.

³¹ Был хәлдәр йома көнө булды. Йәһүдтәр язалап үлтерелгәндәрзең кәүзәләрен шәмбегәсә аркысакта калдырырға теләмәне, сөнки шәмбе бөйөк байрам көнө ине. Шунлыктан, аркысакка казакланған кешеләрзең үлемдәрән йәһәтләү өсөн, Пилатостан уларзың аяктарын һындыртыуын

һоранылар. Шулай итеп мәйеттәрҙе ваҡытында аркысактан төшөрә алырҙар ине.

³² Ғәскәриҙәр килеп, Ғайса менән бергә казакланғандарҙың тәүҙә береһенең, унан икенсеһенең аяктарын һуғып һындырҙы.

³³ Ғайса янына килгәс, Уның инде үлгән булыуын күрҙеләр һәм аяктарына теймәһеләр. ³⁴ Әммә ғәскәриҙәрҙең береһе Ғайсаның кабырғаһына һөңгө менән сәнсте, унан шунда ук кан менән һыу ағып сықты.

³⁵ Быларҙы, һез ҙә иманға килегез тип, бөтәһен дә үз күҙе менән күргән кеше һөйләп бирҙе. Уның шаһитлығы хаҡ һәм ул үҙенең хәкикәт һөйләүен белә. ³⁶ Был хәлдәр Изге Язмала: «Уның һис бер һөйөҗе һындырылмаһ», – тип язылған һүҙҙәр тормошҡа ашһын өсөн булды. ³⁷ Ә Изге Язманың башҡа бер урынында: «Улар үзҙәре сәнскән Затҡа карар», – тип тә әйтелгән.

Ғайсаны кәбергә һалыу

(Маҫ 27:57-61; Мрк 15:42-47;
Лк 23:50-56)

³⁸ Шунан һуң сығышы менән Аримаҫаянан булған Йософ Пилатостан Ғайсаның кәүҙәһен алырға рөхсәт һораны. Йософ Ғайсаның шәкерте ине, әммә, йәһүд башлыктарынан куркыуы аркаһында, ул быны йәшереп йөрөнө. Пилатос рөхсәт биргәс, Йософ Ғайсаның кәүҙәһен аркысактан төшөрөп алды. ³⁹ Әлегерәк төндә Ғайса янына барған Никодемус та уның менән бергә ине. Ул йөз казакка якын мирра менән алоз* кушып яһалған хуш есле май килтерҙе. ⁴⁰ Улар, Ғайсаның мәйетен алып, йәһүдтәрҙең үлгәндәрҙе ерләү йолаһы буйынса, хушбуй һендерелгән кәфенгә уранылар. ⁴¹ Ғайса аркысакка казакланған ерҙә – бер бакса, ә баксала бығаса һис кем һалынмаған яңы кәбер бар ине. ⁴² Йәһүдтәрҙең байрамға әҙерләп торған йома көнө булған өсөн

һәм кәбер якын булғанлыктан, Ғайсаны шунда һалдылар.

Ғайсаның тереләүе

(Маҫ 28:1-10, 16-20; Мрк 16:1-18;
Лк 24:1-12, 36-49)

20 ¹ Азнаның беренсе көнөндә таң менән, әле караңғы ваҡытта ук, мағдалалы Мәрийәм кәбер янына килде һәм кәбер ауызындағы таштың аузырланғанын күрҙе. ² Ул Шимғон Петруска һәм теге, Ғайса яраткан, шәкерткә йүгереп барҙы. Уларға:

– Хакимыбыҙҙы кәберҙән алып киткәндәр. Кайҙа һалғандарын белмәйбез, – тине.

³ Петрус менән әлегә шәкерт кәбер янына китте. ⁴ Улар икеһе лә йүгереп барҙы, әммә шәкерт Петрусты узып, алданыраҡ барып етте. ⁵ Әйелеп эскә карағас, ул шунда яткан кәфенде күрҙе, ләкин кәбер эсенә инмәне. ⁶ Уның артынса Шимғон Петрус та килеп етте. Ул, мәмерйә эсенә инеп, унда яткан кәфенде ⁷ һәм Ғайсаның башына уралған яулыҡты күрҙе. Әммә яулыҡ кәфен менән бергә түгел, ә урап куйылғанса, үз урынында айырым ята ине. ⁸ Шунда кәбер янына алданыраҡ йүгереп килгән шәкерт тә эскә инде, ул барыһын да күрҙе һәм ышанды. ⁹ Улар Ғайсаның үленән тереләсеге тураһында Изге Язмала әйтелгәнде аңламайҙар ине әле. ¹⁰ Шунан һуң шәкерттәр өйҙәренә кайтты.

¹¹ Ә Мәрийәм кәбер янында илап калды. Ул илай-илай кәбер эсенә әйелеп караны һәм ¹² унда ақтан кейенгән ике фәрештәне күрҙе. Уларҙың береһе Ғайсаның кәүҙәһе яткан урындың баш тәңгәлендә, икенсеһе аяҡ осонда ултыра ине. Улар:

¹³ – Әй катын! Ниңә илайһың? – тип һоранылар.

* **19:39** *Мирра менән алоз* – «Мирра» – йәһүдтәрҙең дини йолаһы буйынса ерләү алдынан мәйеткә һөртөлә торған кыйбатлы есле ысмала. «Алоз» – үлән. Япрағынан киммәтле хуш еҫ әҙерләгәндәр. Үлгән кешене ерләр алдынан уны тукымаға һендергәнсе һөрткәндәр.

– Хакимымды алып киткәндәр, ә кайза куйғандарын белмәйем, – тине Мәрийәм.

¹⁴ Шулай тигәндән һуң боролоп, артында баһсып торған Ғайсаны күрзе, әммә Уны таныманы.

¹⁵ – Һеңлекәш, ниңә илайһың? Кемде эзләйһең? – тине уға Ғайса.

Мәрийәм Уны баксасы тип уйлап:

– Әфәндем! Уны һин алып сытқан буһаң, кайза куйғаныңды әйт, мин Уны алайым, – тине.

¹⁶ Ғайса уға:

– Мәрийәм! – тип өндәште.

Мәрийәм, әйләнеп карап, йәһүдсә:

– Раббуни (йәғни Остаз)! – тип кыскырып ебәрзе.

¹⁷ – Миңә теймә! – тине Ғайса, – Мин әле Атам янына олғашманым. Шәкерттәрәмә кайтып әйт: «Мин Үземдең һәм һеззең Атағыз янына, Минең һәм һеззең Аллағыз янына олғашам».

¹⁸ Мағдалалы Мәрийәм шәкерттәргә барып:

– Мин Хакимыбызды күрзем, – тине һәм Ғайса әйткәндәрзе һөйләп бирзе.

¹⁹ Шәкерттәр шул көндө, йәғни азнаның беренсе кисендә, йәһүдтәрзән куркып, өй ишектәрен бикләп, йыйылып ултыра ине. Шунда Ғайса килеп инде. Ул уртаға баһсып:

– Именлек һезгә! – тине. ²⁰ Быны әйткәс, кулдарын һәм кабырғаһын күрһәтте. Шәкерттәр Раббыларын күреп бик кыуанды.

²¹ Ғайса тағы:

– Именлек һезгә! – тип кабатланы. – Атам Мине ебәргән кеүек, Мин дә һеззе ебәрәм.

²² Шулай тип, һулышын уларға өрзе:

– Изге Рухты кабул итегеһ! ²³ Кемдең гонаһтарын ғәфү итһәгеһ, шуныкы ғәфү ителер; кемдекен ғәфү итмәйһәгеһ, шуныкы ғәфү ителмәһ, – тине.

«Күрмәйенсә инанғандар бәхетле»

²⁴ Ғайса килгәндә ун икенең береһе, Игеһәк кушаматлы Томас, улар янында юк ине.

²⁵ Башка шәкерттәр уға:

– Без Хакимыбызды күрзек! – тинеләр.

Ә Томас уларға:

– Уның кулдарындағы казактан алған яраларын күрмәйенсә, шул яраларға бармағымды, кабырғаһындағы йәрәхәткә кулымды тейзереһ карамайынса, ышанмаясакмын, – тип яуапланы.

²⁶ Бер азна үткәһ, шәкерттәр тағы бергә йыйылды. Был юлы Томас та улар менән бергә ине. Ишек биклә буһа ла, Ғайса килеп инде һәм уларзың уртаһына баһсып:

– Именлек һезгә! – тине. ²⁷ Унан Томаска: – Бармағыңды бында һуһ за кулдарыма кара. Кулың менән кабырғамдағы йәрәхәткә кағыл! Шикләнемә, ә ышан, – тине.

²⁸ – Минең Раббым һәм минең Аллаһ! – тип кыскырып ебәрзе Томас.

²⁹ Ғайса уға:

– Һин Мине күргәнгә күрә ышандың. Күрмәйенсә инанғандар ни тиклем бәхетле, – тине.

³⁰ Ғайса шәкерттәре алдында был китапта язылмаған башка бик күп мөгжизәләһ зә күрһәтте. ³¹ Былары иһә Ғайсаның Алла Улы, Мәсих булығына инаныуығыз өсөн һәм, Уға инану аркаһында, Уның исеменән һезгә йәшәү булығын өсөн язылды.

Ғайсаның шәкерттәре менән оһрашыуы

21 ¹ Ошо хәлдәрзән һуң Ғайса Тибериас күле буйында шәкерттәренә тағы күренде. Уның күренеүе былай булды: ² Шимғон Петрус, Игеһәк кушаматлы Томас, Галилеяның Кана калаһынан Наһсанаил, Зәбәзәйостың улдары һәм йәнә ике шәкерт бергә йыйылғайны. ³ Шимғон Петрус:

– Мин балык тоторға барам, – тигәһ, бүтән шәкерттәр:

– Без зә һинең менән барабыз, – тинеләр. Кәмәгә ултырып йөзөп киттеләр, тик ул төндә бер нәмә лә тоталманьлар.

⁴ Таң атканда яр буйында Ғайса баһсып тора ине, әммә шәкерттәре Уны таныманы.

⁵ – Дуһтар! Ашарлык берәй нәмә тоталдығызмы? – тип һораны Ғайса уларҙан.

– Юк, – тине тегеләр.

⁶ Ғайса:

– Аузы кәмәнен уң яғына халығыз, торһоғоз, – тине.

Улар шулай итте һәм эләккән балыктын күплегенән аузы тартып сығара алманы.

⁷ Шунда Ғайсаның яраткан шәкерте Петруска:

– Был – беззең Раббыбыз! – тине.

«Раббыбыз» тигән һүззе ишеткәс, Шимғон Петрус өс кейемен тәнәнә урап (ул кейенмәгән ине), кәмәнән һыуға һикерзе. ⁸ Ө бүтән шәкерттәр, балык тулған аузы йөз утыз аршын самаһы* ғына алыслықтағы ярға һөйрәп сығарып, уның артынан кәмәлә йөзөп китте. ⁹ Ярға сықкас, улар усактағы куз өстөндә яткан балыкты күрзе. Усак янында икмәк тә бар ине. ¹⁰ Ғайса уларға:

– Тоткан балыктарығыздың азырағын бында алып килегез, – тине.

¹¹ Шимғон Петрус кәмәгә инеп, эре-эре балык тулған аузы ярға тартып сығарзы. Унда йөз зә илле өс балык бар ине. Шул тиклем күп балык булуға карамастан, ау йыртылманы.

¹² Ғайса шәкерттәрәнә:

– Ашарға ултырығыз, – тине.

Уларзың береһе лә Унан: «Һин кем?» – тип һорарға базнат итмәне, сөнки Уның Раббы Ғайса икәнән аңлағайнылар инде.

¹³ Ғайса, яқынырақ килеп, икмәкте кулына алды һәм уларға өлөшөп сықты, шулай ук балыкты ла таратып бирзе. ¹⁴ Был инде Ғайсаның үлеп терелгәндән һуң шәкерттәрәнә өсөнсө тапкыр күренеүе ине.

¹⁵ Улар за ашап туйғас, Ғайса Шимғон Петрустан:

– Яхъя улы Шимғон!* Һин Мине быларға карағанда нығырақ яратаһыңмы? – тип һораны.

Петрус:

– Әйе, Раббым! Һин миңә ни тиклем яқын икәнлегендә беләһең, – тип яуапланы.

Ғайса:

– Минең бәрәстәрәмде ашатып тор, – тине ¹⁶ һәм икенсе тапкыр:

– Яхъя улы Шимғон! Һин Мине яратаһыңмы? – тип һораны.

Петрус Уға:

– Әйе, Раббым! Һин миңә ни тиклем яқын икәнлегендә беләһең, – тип яуапланы.

Ғайса:

– Минең һарыктарымды көт, – тине ¹⁷ һәм өсөнсө тапкыр за унан:

– Яхъя улы Шимғон! Һин Мине нык яқын күрәһеңме? – тип һораны.

Петрус Уның: «Һин Мине нык яқын күрәһеңме?» – тип өсөнсө тапкыр һорауына көйөнөп:

– Раббым! Һиңә бөтәһе лә билдәле. Һин миңә ни тиклем яқын икәнлегендә лә беләһең, – тип яуап бирзе.

Ғайса уға йәнә:

– Минең һарыктарымды ашатып тор, – тине. – ¹⁸ Һиңә һак һүз әйтәм: йөш сағында һин, үз-үзеңдә билбаулап, теләгән ереңә бара инең. Ә картайғас, кулдарыңды ситкә һузырһың һәм, башка берәү һине билбаулап, теләмәгән ереңә алып китер.

¹⁹ Ул был һүззәрзе Петрустың ниндәй үлем менән Алланы данлаһсағын белдереп әйтте. Шунан һуң Ғайса уға:

– Минең арттан бар! – тине.

²⁰ Петрус боролоп қараны ла арттарынан Ғайсаның яратқан шәкерте килеуен күрзе. Был – киске аш табынында Ғайсаның эргәһендә ултырған һәм: «Хакимым! Һиңә кем хыянат итәсәк?» – тип һораған шәкерт ине. ²¹ Петрус уны күргәс:

– Раббым! Уның менән нимә буласақ? – тип һораны.

²² – Мин яңынан килгәнгә тиклем уның йөшәуен теләһәм дә, һинең ни эшең бар? Һин Минең артымдан бар, – тине Ғайса.

²³ Бына нилектән имандаштар араһында: «Ул шәкерт үлмәйәсәк», – тигән һүз таралды. Әммә Ғайса «ул үлмәйәсәк» тимәне, бары тик:

* 21:8 Йөз утыз аршын самаһы – грекса «ике йөз пехус». Бер пехус – яқынса 0,5 м.

* 21:15 Яхъя улы Шимғон – кайһы бер боронғо кульязмаларза «Юныс улы Шимғон» тип бирелгән.

«Мин яңынан килгәнсе уның йәшәүен телә-
һәм дә, һинең ни эшең бар?» – тип кенә әйтте.

²⁴Был вакиғалар тураһында һөйләп бир-
гән һәм уларҙы язған шәкерт шул үзе. Без
уның шаһитлығы хаҡ икәнде беләбез.

²⁵Ғайса быларҙан башка ла күп эштәр
башкарҙы. Әгәр зә уларҙың һәммәһе бәйнә-
бәйнә язылһа, ул китаптар донъяға һыймаҫ
ине, тип уйлайым.

Илселәрҙең гәмәлдәре

Традиция мәғлүм итеүенсә, был китапты илсе Паулустың юлдашы табиб Лукас үзенә Һөйөнөслә Хәбәрәнең дауамы рәүешендә язған. Китап Рим империяһында имандаштар берҙәмлегенә барлыкка килеүе һәм таралыуы тураһында һөйләй.

Китаптың беренсе өлөшө (1–7-се бүлектәр) Петрустың, шулай ук Ғайсаның башка илселәренең иманға өндәүе аркаһында Йөрүсәлимдә, Йәһүзиәлә һәм Самарияла имандаштар берҙәмлегенә барлыкка килеүе (безҙең эраның 30-сы йылдары) тураһында хикәйәләй. Икенсе өлөшө (8–28-се бүлектәр) Һөйөнөслә Хәбәрҙең Фәләстиндән ситтә лә таралыуы һәм Римға тиклем барып етеүе, Мәсих иманының төрлө халыктарға кабул ителә башлауы хақында һөйләй. Йөрүсәлимдә Илләнсе көн байрамында Ғайсаға инаныусыларға иңгән Изге Рух артабан һүрәтләнгән бөтә вакифаларға имандаштар берҙәмлеген алып барыуын һәм нығытыуын дауам итә.

Был вақытта (безҙең эраның 40–60-сы йылдары) башка халыктар араһында Мәсих иманын, йәш сағында был имандың дошманы булһа ла, нәж Паулус тарата. Ул Яҡын Көнсығыш буйлап сәйәхәт итә һәм Ғайса Мәсих тураһында һөйләп йөрөй. Европаға йүнәлгәнде уға артабан тоғро яҙамсыһына әүерелгән Лукас та кушыла.

Китап Паулустың император хөкөмө алдына баһыр өсөн Римға килеүе менән тамамлана. Боронго Мәсих иманындағы тарихсыларҙың һүзенә ярашлы, Паулус хөкөм ителгәндән һуң иректә сығарыла һәм, Римдан көнбайышҡа ҡарай юлланып, Һөйөнөслә Хәбәрҙе таратыуын дауам итә. Ләкин бер нисә йылдан Рим власы уны ҡабат төрмөгә яба һәм был юлы Мәсих иманын тотҡаны өсөн язаға тарттыра.

Ғайса Мәсихтең күккә ашыуы

1 ¹⁻² Мин һиңә, Теофилоһ, беренсе китабымда* Ғайсаның хезмәт итә башлаған көндөрөнән алып күккә ашқан көнөнә тиклем ҡылған барса гәмәлдәре һәм өйрәткәндәре тураһында язғайным инде. Күккә ашқанһы, Ул Үҙе һайлап алған илселәргә Изге Рух аша бойороктар бирҙе. ³ Ғазап сигеүҙәрәнән һәм үлгәнәнән һуң, күп һанлы дәлилдәр яҙамында Үҙенең тере икәнлеген иҫбат итте. Ул илселәренә ҡырк көн буйына күрүндә һәм Алла Батшалығы тураһында

һөйләне. ⁴ Шулай бер вақыт, ашап ултырғандарында, Ғайса илселәренә бойорҙо:

– Йөрүсәлимдән китмәгеҙ, Ата вәғәзә иткәнде көтөгөҙ. Мин һезгә ул хакта һөйләгәйнем. ⁵ Яхъя кешеләрҙе һыуға сумдырғайны, һеҙ бер нисә көндән Изге Рухка сумдырылырһығыҙ.

⁶ Бергә йыйылғас, илселәр Ғайсанан:

– Раббыбыҙ! Исраил батшалығын тергеҙә торған вақытың еттеме? – тип һоранылар.

⁷ Ул иһә:

– Ата Үз һакимлығы менән билдәләгән вақыттарҙы һәм мизгелдәрҙе белеү һеҙҙең

* **1:1-2** *Беренсе китап* – Лукас бәйән иткән Һөйөнөслә Хәбәр.

эшегез түгел, – тине уларға. – ⁸ Эммә һез үзегезгә Изге Рух ингәндән һуң көзрәт алырһығыз һәм Йәһүсәлимдә, бөтә Йәһүзиәлә, Самарияла, хатта донъяның сигенә үк барып етеп, һәр ерзә Минең хакта шаһитлык кылырһығыз.

⁹ Ошо һүзәрзә әйткәс, Ғайса илселәрҙән күз алдында күккә олғашты, болот Уны уларҙың карашынан йәшерҙе. ¹⁰ Ғайсаның күтәрелеүен күзәтеп, күккә текләп карап торғанда, капыл илселәр янында аҡ кейемле ике ир заты пәйзә булды. ¹¹ Улар:

– Галилея ир-узамандары! Ниңә һез һауаға текләп тораһығыз? Арағызҙан күктәргә алынған Ғайса, нисек күккә олғашкан булһа, шул рәүешле үк яңынан киләсәк, – тине.

¹² Шунан азак илселәр Йәһүсәлимдән бер сакрым самаһы юлда* яткан Зәйтүн тауы тип аталған тауҙан Йәһүсәлимгә кайтты. ¹³ Кайтып еткәс, өскө каттағы бүлмәгә күтәрелделәр. Петрус, Яхъя, Якуп, Әндриас, Филиппус, Томас, Барсоломай, Мақсайос, Алфай улы Якуп, Көрәшсе Шимғон* һәм Якуп улы Йәһүзә бында тукталды. ¹⁴ Улар һәр ваҡыт берҙәм булып доға кылды. Бер нисә катын менән Ғайсаның әсәһе Мәрийәм дә, кустылары ла улар менән булды.

Йәһүзә урынына Мақсиасты һайлау

¹⁵ Шулай бер көн, Петрус иманлылар алдына тороп бақты. Йыйылышта йөз егермегә яқын кеше бар ине.

¹⁶ – Имандаштар, – тип һүз башланы ул. – Ғайсаны кулга алырға килгән кешеләрҙе эйәртеп килгән Йәһүзә хакындағы һүзәрзә Изге Рух безгә Дауыт аша алдан әйткән. Язмалағы был һүзәр тормошқа

ашырға тейеш ине. ¹⁷ Йәһүзә безҙең беребез ине, хезмәттәребезҙә катнашырға һайланды. ¹⁸ Ул хәрәм аксаға ер һатып алды, әммә, шул ерзә йығылып, эсе ярылды һәм бөтә эске ағзалары тышқа ағып сықты. ¹⁹ Был турала Йәһүсәлим халқы белеп калды һәм баһыуы үз телдәрәндә «Акелдама», йәғни «Канлы ер», тип атаны.

²⁰ Зәбүр китабында:
«Торлағы бушап калһын,
эсендә бер кем дә йәшәмәһен»,
һәм:

«Уның вазиһаһын
башка берәү биләһен», –
тип язылған бит. ²¹⁻²² Шул сәбәпле, Раббы Ғайса арабызға сакта – Яхъя Уны һыуға сумдырған көндән алып яныбызҙан күккә алынған көнөнәсә – гел генә үзебез менән бергә йөрөгән шәкерттәрҙең береһе Уның үленән терелгәнлеге тураһында безҙең менән бер рәттән шаһитлык кылырға тейеш, – тине Петрус.

²³ Ике кешене: Барсаббас тип аталған Йософто (уны Юстос тип тә атайҙар) һәм Мақсиасты тәкдим иттеләр.

²⁴⁻²⁵ – Раббыбыз! Һиңә һәр береһенән күңеләндә ни ятканы мәғлүм. Йәһүзә үзенә насип урынға китте инде. Ул калдырған вазиһаны һәм илселекте кабул итергә һин был икәүҙең кайһыһын һайланың, шуны күрһәт, – тип доға кылдылар.

²⁶ Шунан һуң улар йәрәбә һалды. Йәрәбә Мақсиаска төштө, һәм ул бүтән ун бер илсе иҫәбенә индерелде.

Изге Рухтың инеүе

2 ¹ Илләһе көн байрамы* еткәндә иманлыларҙың барыһы ла бергә ине.

* **1:12** *Бер сакрым самаһы юлда* – грек телендә һүзмә-һүз: «шәмбе юлы арауығында». Бөтә йәһүдтәр өсөн изге булған ял итеү һәм тыныслыҡ көнө шәмбелә үтергә рөхсәт ителгән арауыҡ.

* **1:13** *Көрәшсе Шимғон* – был исем Шимғондың Рим хаҡимлығын көс менән бәрәп төшөрөүзә яклап көрәшкән йәһүдтәр төркөмөнөң ағзаһы икәнлегенә ишара булуы ихтимал.

* **2:1** *Илләһе көн байрамы* – был байрам Котқарылыу байрамынан һуң иллә көн үткәс үткәрелгән һәм илләһе көн байрамы буларак билдәләлек алған. Иҫке Ғәһедтә ул «Азналар байрамы» һәм «Ураҡ байрамы» тип тә атала.

² Күктән капыл көслө ел искәндәге кеүек тауыш ишетелде һәм улар ултырған йорт эсе шул тауышка күмелде. ³ Иманлылар ялқын телдәренә окшаш нәмәләр күрзе, һәм ул телдәр һәр берененә өстөнә төштө. ⁴ Барыһы ла Изге Рух менән һуғарылып, башка телдәрзә һөйләшә башланы: был һәләтте уларға Алла Рухы бирзе.

⁵ Йәрүсәлимдә ер йөзөндәге төрлө илдәрзән килгән диндар йәһүдтәр йәшәй ине. ⁶ Шау-шыуға халык йыйылды, һәр кем был иманлыларзың уның үзенә телендә һөйләүен ишетеп, исе китте.

⁷ – Быларзың барыһы ла Галилеянан түгелме һуң? – тине улар тамам аптырап. – ⁸ Һәр кемебез уларзың һөйләгәнән үз туған телендә ишетә, быны нисек аңларға? ⁹ Арабызға Пәрсиә, Мадай, Ғелам кешеләре, Месопотамияла, Йәһүзиәлә, Каппадукияла, Понтоста, Асия өлкәһендә, ¹⁰ Фругияла, Памфулияла, Мысырза һәм Ливияның Куренеға яқын өлөштәрәндә һәм Римда йәшәүселәр, ¹¹ крит һәм ғәрәптәр, йәһүдтәр һәм йәһүд диненә күскәндәр зә бар. Без уларзың Алланың көзрәтле эштәре тураһында үзәбеззә телдәрзә һөйләгәндәрен ишетәбөз!

¹² Бөтәһе лә хайран калды һәм, аптырашып, бер-беренә:

– Был нимәнә аңлата икән? – тиеште.

¹³ Ә кайһы берзәре:

– Улар шарап эсеп исергән, – тип көлдө.

Петрустың Иллесе көн байрамында һөйләгән вәғзә

¹⁴ Петрус иһә ун бер илсе менән бергә тороп баһты ла көслө тауыш менән һөйләй башланы.

– Йәһүд халқы һәм Йәрүсәлимдә йәшәгән барлык кешеләр! Аңлайышлы булһын өсөн, барыһын да һезгә аңлатам, һүземде игтибар менән тыңлағыз, – тине ул халыкка. – ¹⁵ Улар, һез уйлағанса, исерек түгел, сәғәт иртәнгә туғызынсы ғына бит әле.

¹⁶ Был хәлдәр хақында Алла Йоил пәйғәмбәр аша алдан әйткән:

¹⁷ «Ахырызаман килгәндә, – ти Алла, – барлык кешеләр өстөнә Үз Рухымды яузырырмын. Улдарығыз, кыззларығыз пәйғәмбәрлек кылып. Йәштәрегеzegә илаһи күренмештәр иңер,

карттарығыз әүлиә төштәр күрер.

¹⁸ Ул көндәрзә Үз Рухымды хатта ир һәм катын колдарға ла яузырырмын.

Улар за пәйғәмбәрлек кылырзар.

¹⁹ Юғарыла – күктә – мөгжизәләр, ә түбәндә – ерзә – хикмәттәр күрһәтермен:

Кан, ут һәм төтөн бағаналары күренер,

²⁰ Раббының бөйөк һәм шөһрәтле көнө килерзән алда кояш – караңғылыкка, ай канға әйләнер.

²¹ Раббыны исе ме менән сакырғандар барыһы ла котолор».

²² – Исраилдар! – тип дауам итте һүзен Петрус. – Тыңлағыз: белеүегезсә, Алла һеззә күз алдығызға Ғайса аркылы көзрәтле эштәр, мөгжизәләр, хикмәттәр кылды һәм шул эштәре менән назаралы Ғайсаның һеззә өсөн билдәләнгән Зат икәнән исбат итте. ²³ Был Кеше Алланың ниәте һәм алдан белеп тороуы менән һеззә карамакка тапшырылғайны. Һез Уны Алла канунын белмәүселәр кулы менән аркысакка казаклатып үлтерзегез. ²⁴ Әммә Алла, үлем бығаузарын өзөп, Уны терелтте, сөнки үлем Ғайса алдында көсһөз ине. ²⁵ Дауыт Уның тураһында былай тине:

«Мин Раббыны һәр вақыт алдымда күрәм.

Ул уң яғымда торған өсөн мине бер нәмә лә какшата алмаҫ.

26-27 Йәнемде үлеләр донъяһында
 калдырмаҫһың,
 изге бәндәндең тәнен серетмәҫһең.
 Шуға күрә күңелем кыуана,
 йырым шатлыклы,
 тәнем өмөт менән йәшәй.

28 Һин миңә йәшәү юлын өйрәттең.
 Мине Үз каршыңда
 шатлыкка сорнарһың».

29 – Туғандар! – тип дауам итте Петрус. – Ырыуыбыз башлығы Дауыт хақында тураһын әйтәм: ул үлде һәм ергә тапшырылды. Билдәле булыуынса, уның кәбере бөгөнгө көнгәсә һаҡланған. 30 Дауыт пәйғәмбәр була һәм Алланың тәхеткә үзе урынына нәселенән беренен ултыртырға ант иткәнән белә. 31 Ул, алдан күреп, Мәсихтең үленән тереләсәге, Уның үлеләр донъяһында калдырылмаһағы, тәненең серемәйәсәге тураһында әйтте. 32 Һәм бына Алла ошо Ғайсаны үленән терелтте, без бөтәбез зә – бының шаһиттары. 33 Шулай итеп, Ул Алланың уң яғына* күккә олғашты һәм, Атаһы вәғәзә иткән Изге Рухты алып, Уны безгә яузырзы. Һез әле тап шуны күрзегез һәм ишеттегеҙ. 34-35 Дауыт үзе күккә ашманы, әммә:

«Раббы Хакимыма әйтте:
 „Мин дошмандарыңды
 аяктарың астына баҫкыс итеп
 һалғанға тиклем
 уң яғымда ултыр“», –

тине.

36 Шулай итеп, бөтә Исраил халкы анык белһен: Алла һез аркыһаҡка ҡазақлаған ошо Ғайсаны Хаким һәм Мәсих итте.

Иман юлындағыларҙың арткандан-артыуы

37 Был һүзҙәр тыңлаусыларҙың йөрәктәренә үтеп инде. Улар Петрустан һәм башка илселәрҙән:

– Туғандар, безгә ни эшләргә һуң? – тип һораны.

38 – Гонаһтарығыҙ ғәфү ителһен өсөн һәр берегеҙ тәүбәгә килегеҙ һәм Ғайса Мәсих исеме менән һыуға сумдырылыу йолаһын үтәгеҙ. Шул ваҡытта Алланың бүләген – Изге Рухты қабул итерһегеҙ. 39 Был вәғәзә – Аллабыҙ Раббы Үзенә саҡырған һәр кемгә: һезгә, һезҙең балаларығыҙға һәм алышта йәшәгән барыһына ла қағыла, – тип яуап бирҙе Петрус.

40 Күп кенә башка өгөт-нәсихәттәрен дә биреп:

– Ошо быуындың бозоклоғонан котолоғоз, – тип өндәне.

41 Уның һүзҙәрен қабул итеүселәр һыуға сумдырылыу йолаһын үтәне һәм шул көндө иманлылар өс меңгә яҡын кешегә тулыланды.

42 Иман юлындағы кешеләр үзҙәрен илселәргән тәғлимәтен өйрәнеүгә, аралашуға, бергә икмәк бүлешәүгә, доғаға бағышланьлар. 43 Илселәр аркылы күп мөгжизәләр һәм хикмәттәр күрһәтелеп, һәр кемден күңелендә куркыу хисе уянды. 44 Барлык иманлылар берҙәм булды, уларҙың бөтә нәмәһе уртаҡ ине. 45 Ерҙәрен һәм мөлкәттәрен һатып, һәр кемдең ихтыяжына ҡарап бүлеп бирҙеләр. 46-47 Көн һайын Алла йортоңда йыйылдылар, Алланы мактап, шат һәм ихлас йөрәктән өйҙәрендә икмәк һындырып, ризыҡты бергәләп ашанылар. Бөтөн халыҡ уларҙы яратты, Раббы иһә ҡотҡарылыусылар һанын көн һайын арттырып торҙо.

Ажһаҡтың атлап китеүе

З 1 Бер көн, көндөзгә өстәр тирәһендә, доға кылыу ваҡытында, Петрус менән Яхъя Алла йортоңа килде. 2 Шул мәл тыумыштан ажһаҡ бер кешене алып килделәр. Уны көн һайын Алла йортоңоң Матур тип

* 2:33 Уң яҡ – айырыуса мөһим, хөрмәтле урын.

аталған капкаһы янына ултыртып, инеүселәрҙән сазака һорарға калдырып китәләр ине. ³ Алла йортона инеп барған Петрус менән Яхъяны күреп, был кеше уларҙан да хәйер һораны. ⁴ Петрус менән Яхъя уға текләп қараны.

– Безгә қара, – тине Петрус.

⁵ Теге кеше, ни зә булһа алырға өмөтләнеп, уларға бакты. ⁶ Әммә Петрус:

– Минең алтын-көмөшөм юк, ләкин нимәм бар, шуны һиңә бирәм. Назаралы Ғайса Мәсих исеменән бойорам: тор за атлап кит! – тип, ⁷ уны уң қулынан тотоп торғоззо. Шунда ук ақһактың аяк быуындары нығынды. ⁸ Ул һикереп торзо ла атлай башланы, Алланы мақтау-мақтау, ырығып-һикереп йөрөнө, Петрус менән Яхъяға эйәреп, Алла йортона инде. ⁹ Бөтә халык был кешенең атлап киткәнән һәм Алланы мақтағанын күрзе. ¹⁰ Кешеләр уның Матур капка төбөндә хәйер һорашып ултырған эзәм икәнән танығайны, шуға уның менән булған хәлгә иштәре китеп хайран қалды.

Петрустың Алла йортонада һөйләгән вәғзә

¹¹ Әлеге һауыққан кеше Петрус менән Яхъянан қалмағас, аптырашта қалған халык уларҙы Сөләймәндең айуаны* тип аталған урында уратып алды. ¹² Петрус, быны күргәс, халыққа:

– Исраилдар! Ниңә аптырап қалдығыз? – тине. – Әллә уны үз көзрәтебез йәки диндарлығыбыз менән һауықтырған тип уйлап безгә текәлдегезме? ¹³ Ибраһимдың, Исхактың һәм Якуптың Аллаһы, безҙең ата-бабаларыбыздың Аллаһы Үзенең Хезмәтсене Ғайсаның данын шулай күтәрзе, ә һез Уны тотоп бирзегез. Пилатос Уны азат итергә қарар иткәндә, һез Пилатос алдында Унан баш тарттығыз. ¹⁴ Һез, Изге

һәм Хак булғандан ваз кисеп, кеше үлте-реүсене иреккә сығарыузы талап иттегез. ¹⁵ Һез тормошто Булдырыуыны үлтерзегез! Ләкин Алла Уны терелтте, без быға шаһит булдык. ¹⁶ Ғайса һез күреп белгән был кешегә кеүәт бирзе, сөнки ул Ғайса исеменең көзрәтенә ышанды. Ғайса арқылы килгән иман күз алдығызға уны тулығынса һауықтырзы.

¹⁷ – Хәзер, туғандар, аңлайым: һез, быны башлыктарығыз кеүек үк, белмәйсә эшләнегез, – тип дауам итте Петрус. – ¹⁸ Алла Үз Мәсихенең ғазап сигәсәге тураһында барлык пәйғәмбәрҙәр аша алдан әйткән хәбәрән шулай тормошка ашырзы. ¹⁹ Ә һез, гонаһтарығыз юйылһын өсөн, тәүбә итегез һәм Аллаға табан боролоғоз. ²⁰ Шулай итһегез, Раббынан яңырыу осоро килер, Ул һезгә алдан билдәләнгән Мәсихте – Ғайсаны ебәрер. ²¹ Алла күптән үк Үзенең изге пәйғәмбәрҙәре аша әйткән барлык һүззәр ғәмәлгә ашқансы, Ғайса күктә қалырға тейеш.

²² Муса: «Аллағыз Раббы һезгә кәрзәштәрегез араһынан минең кеүек бер Пәйғәмбәр һайлап қуйыр. Нимә генә тиһә лә, һез бар нәмәлә Уны тыңларға тейешһегез. ²³ Ул Пәйғәмбәрҙең әйткәндәрен тыңламаған һәр кем Алла халқы араһынан юк ителәсәк», – тигән бит.

²⁴ Шемуилдан башлап унан һуңғы бөтә пәйғәмбәрҙәр был көндәр хақында алдан хәбәр итте. ²⁵ Һез – пәйғәмбәрҙәрең вариҫтары. Алла Ибраһимға: «Ер йөзөндәге барлык халықтар һинең тоқомоң аша фатиха алыр», – тип, аталарығыз менән килешәү төзөгән. Ошо килешәүгә һез зә инәһегез. ²⁶ Алла Үзенең Хезмәтсәнән терелткәс, фатихаһын биреү һәм һәр қайһығызды язык эштәренән аралау өсөн, Уны иң тәүзә һезгә ебәрзе.

* **3:11** *Сөләймәндең айуаны* – бағаналарҙан торған өстө ябыулы асық королма. Алла йорто янында урынашқан булған.

**Петрус менән Яхъя Юғары
кәңәшмә алдында**

4 ¹⁻² Петрус һәм Яхъя халык менән һөйләшкән арала, улар янына каһиндар, Алла йорто һаксылары башлығы һәм саддукейзар* килде. Ғайсаның тереләүе нигездә үленән тереләү тураһында вәғәз һөйләп, халықты өйрәткән Ғайса илселәренә уларҙың асыуҙары килде. ³ Петрус менән Яхъяны кулға алып, инде кис булғанлыктан, иртәгәһе көнгәсә уларҙы һак астында тоттолар. ⁴ Тыңлап тороусыларҙың күбеһе илселәр һөйләгән вәғәзгә ышанды, һәм иманға килеүсә ирҙәрҙең һаны биш меңгә етте.

⁵ Икенсе көндө Йәрусәлимдә йәһүд башлыктары, аһнакалдар һәм канун белгестәре йыйылды. ⁶ Иң баш каһин Ханнас, Каяфас, Яхъя, Искәндәр һәм баш каһин ырыуынан булған бүтәндәр зә шунда ине.

⁷ Петрус менән Яхъяны уртаға баһтырып, уларҙан һорау ала башланылар:

– Һез быларҙың барыһын да ниндәй көҙрәт менән һәм кем исеменән башкарҙығыҙ?

⁸ Шул ваҡыт Петрус, Изге Рух менән һуғарылып:

– Халык башлыктары, аһнакалдар! – тине. – ⁹ Әгәр зә бөгөн безҙән ғәрипкә күрһәткән яҡшылығыбыҙ һәм уны нисек итеп һауыҡтырыуыбыҙ һаҡында яуап талап итәһегеҙ икән, ¹⁰ һез зә, бөтә Исраил халкы ла белһен: каршығыҙға баһып торған кеше, һез аркыһаҡка каһаклатқан, әммә Алла тарафынан үленән терелтелгән назаралы Ғайса Мәсих исеменән һауыҡтырылды.

¹¹ Ғайса – ул

«һез тәзәүселәр ташлаған һәм иң мөһим мөйөш ташына әйләнгән таш».

¹² Башка бер кемдән дә котолоу килмәҫ. Был күктең астында кешеләргә бирелгән

исемдәр араһында безҙе коткара алған башка исемен юк, – тине Петрус.

¹³ Юғары кәңәшмә ағзалары Петрус менән Яхъяның кыйыулығын күрҙеләр һәм, уларҙың укымаған, ябай кешеләр икәнен белеп, хайран калдылар. Шунан һуң ғына уларҙың Ғайса менән бергә йөрөгән кешеләр икәнен аңланылар. ¹⁴ Һауыҡкан кешенең дә улар янында тороуын күргәс, каршы һүз әйтә алманылар һәм ¹⁵ уларға Кәңәшмәнән сығып торорға куштылар.

¹⁶ – Был кешеләр менән нимә эшләргә? Уларҙың бөйөк мөҫжизә кылыуы бар Йәрусәлим халкына билдәле. Без быны инкар итә алмайбыҙ. ¹⁷ Әммә, был һаҡта халыҡ араһында һүз куйырмаһын өсөн, әйҙәгез, бынан ары был Кеше исеменән бер кемгә лә һөйләнәп йөрөмәһендәр, тип куркытып куяйыҡ, – тип үз-ара кәңәш корзолар.

¹⁸ Шунан Петрус менән Яхъяны каһаттан саҡырып индерҙеләр зә Ғайса исеменән бер қасан да һүз һөйләмәскә һәм өйрәтмәскә куштылар. ¹⁹ Әммә тегеләр:

– Үзегеҙ уйлап карағыҙ, Алла һүҙен түгел, һезҙең һүҙҙе тыңлаһаҡ, был Алла каршыһында дөрөс булырмы һуң? ²⁰ Без күргәндәребез һәм ишеткәндәребез тураһында һөйләмәй булдыра алмайбыҙ, – тип яуап бирҙе.

²¹ Юғары кәңәшмә ағзалары, яза бирерлек сәбәп таба алмағас, тағы бер тапқыр янап, Петрус менән Яхъяны сығарып ебәрҙе. Сөнки булған хәл айҡанлы бөтөн халыҡ Алланы данлай ине. ²² Ни өсөн тигәндә, һауығыу мөҫжизәһен татыған теге кеше кырк йәштән узғайны инде.

Иманлылар қылған доға

²³ Иреккә сығарылғас, Петрус менән Яхъя иптәштәре янына килде, уларға баш каһиндар һәм аһнакалдар әйткән һүҙҙәрҙе һөйләп бирҙеләр. ²⁴ Быны ишеткән имандаһтар

* 4:1-2 *Саддукейзар* – боронғо йәһүдтәрҙең дини төркөмө.

4:11 Зәб 117:22.

көр тауыш менән бергәләшеп Аллаға доға кылды:

– Бөйөк Хакимыбыз! Һин күкте, ерзе, дингеззе һәм уларзағы бөтә нәмәне барлыкка килтерзең. ²⁵Изге Рух аша Үзендең хезмәтсең, беззең атабыз Дауыттың ауызынан шулай тип әйттерзең:

«Ни өсөн халыктар которона, өммәттәр булмастайзы ниәт итә?

²⁶ Ерзәге батшалар баш күтәрә, хакимдар Раббыға һәм Уның Мәсихенә каршы берләшә».

²⁷Ысынлап та, Һируд менән Понтиос Пилатос ошо калала Үзең мәсехлөгән изге Хезмәтсең Ғайсаға каршы мәжүсизәр һәм Исраил халкы менән берләште. ²⁸Улар Һинен көзрәтен һәм ихтыярың менән буласағы алдан билдәләнгән эште аткарзы. ²⁹Хәзер, Раббыбыз, уларзың янаузарын ишет һәм без колдарыңа Һинен һүзеңде кыйыу рәүештә һөйләргә көзрәт бир. ³⁰Кулыңды һуз һәм Изге Хезмәтсең Ғайса исеме менән һауыктыр, хикмәттәр һәм мөгжизәләр күрһәт.

³¹Доға кылғандан һуң улар торған урын һелкенеп китте һәм бөтәһе лә Изге Рух менән һуғарылды, Алла һүзен кыйыу рәүештә һөйләй башланылар.

Иманлыларзың бөтә нәмәһе уртақ

³²Иманға килеүселәр йөрәктәре һәм күңелдәре менән берзәм булды. Береһе лә үз милкен, минеке генә, тип һанаманы, бөтә нәмәләре уртақ ине. ³³Мәсих илселәре Раббы Ғайсаның үленән терелеп тороуы тураһында зур көс һалып шаһитлык кылды һәм Алла уларзың барыһына ла Үзенәң мәрхәмәтен мул итеп биреп торзо. ³⁴Иманлылар араһында бер кем дә мохтажлык кисермәне, сөнки ерзәре йәки өйзәре булғандары, уларзы һатып, аксаһын ³⁵илселәр карамағына тапшыра ине. Был аксалар һәр

кемгә ихтыяжына карап бүлеп бирелде. ³⁶Мәсәләһ, илселәр Барнабас (йәғни «Йыуаныс улы») тип йөрөткән, Кипрза тыуған Йософ исемле бер леви, ³⁷үзенәң ерен һатып, аксаһын илселәргә алып килеп бирзе.

Һананиас менән Сапфираның алдашыуы

5 ¹Һананиас исемле берәү, катыны Сапфира менән бергә ер-мөлкәтен һатты ла, ²катыны менән һөйләшеп, һатузан килгән аксаның бер өлөшөн йәшереп куйзы, калғанын илселәргә килтереп бирзе. ³Әммә Петрус:

– Һананиас! Ни өсөн һин Иблискә йөрәгеңә баш булырға ирек бирзең? Аксаның бер өлөшөн йәшереп калдырып, һин Изге Рухты алдарға уйланың, – тине. – ⁴Һатканға тиклем дә был ер һинеке ине, һаткандан һуң да аксаһы һинеке булып калды бит. Ни өсөн мутлашырға уйланың? Бының менән һин кешеләрзе түгел, Алланы алданың.

⁵Ошо һүззәрзе ишеткәс тә Һананиас йығылып китте һәм йән бирзе. Барыһын да ишетеп торған кешеләрзең кото осто. ⁶Йәшерәктәр Һананиастың үле кәүзәһен кәфенгә урап алып сықтылар за ерләһеләр.

⁷Өс сәғәт самаһы вақыт узғас, уның катыны ла килде. Ул булған хәл тураһында бер нәмә лә белмәй ине әле. ⁸Петрус унан: – Әйт әле, ерегеҙзе ошо хакка һаттығызмы? – тип һораны.

– Әйе, ошо хакка, – тип яуап бирзе уға катын.

⁹Әммә Петрус:

– Ни өсөн һез Раббының Рухын һынап карарға булдығыз? Ана ишектән иреңде ерләгән кешеләр инеп килә. Улар һине лә алып сығасак, – тине.

¹⁰Шул мәлдә катын уның аяғына йығылып йән бирзе. Егеттәр ингәс, катынды үле килеш күрзәләр һәм, алып сығып, ире янына ерләп куйзылар.

¹¹ Имандаштар берзәмлеген һәм был хәбәрзе ишеткәндәрзең бөтәһен дә көслө куркыу хисе биләп алды.

Илселәр күрһәткән хикмәттәр

¹² Илселәр халык араһында күп хикмәттәр һәм мөгжизәләр кылды. Имандаштар бергәләшеп Сөләймән айуанында озрашып торзо. ¹³ Халык уларзы хөрмәт итһә лә, уларға кушылырға базнат итеүсе булманы. ¹⁴ Бик күп ир-ат һәм катын-кыз Раббыға инанды, уларзың һаны арткандан-арта барзы. ¹⁵ Петрус үтеп барғанда, һис юғы уның күлгәһе булһа ла төшһөн ине, тигән теләк менән ауырыузарзы урамға алып сығып, түшәктәргә һалдылар. ¹⁶ Йөрүсәлимгә яқын-тирәләге калаларзан да бик күп халык килде. Улар алып килгән ауырыузар һәм ен эйәләшкән кешеләрзең бөтәһе лә һауықты.

Илселәр Юғары кәңәшмә алдында

¹⁷ Иң баш кәһин һәм уның яқлылар, йәғни саддукей төркөмөндәгеләр, көнләшеүзән шартлар хәлгә етеп, ¹⁸ илселәрзе кулға алды һәм дөйөм төрмәгә ябып куйзы. ¹⁹ Әммә төндә Раббының бер фәрештәһе килеп төрмә ишектәрен асты.

²⁰ – Барығыз, Алла йортона инегеззә был яңы тормош тураһындағы хәбәрзе халыкка һөйләгез, – тип, уларзы сығарып ебәрзе.

²¹ Илселәр, фәрештәһе тыңлап, таң менән Алла йортона килде һәм аң-белемгә өйрәтә башланы.

Иң баш кәһин һәм уның яқлылар, Израил халкының ақһақалдарын сақырып, Юғары кәңәшмә йыйзы. Илселәрзе алып килергә бойорзолар. ²²⁻²³ Әммә хезмәтселәр килгәндә улар төрмәлә юк ине инде.

– Без барғанда төрмә ныклы бикләнгән, ишектәр алдында һаксылар тора ине. Ләкин, эскә ингәс, бер кемде лә тапманык, – тип һөйләп бирзе улар, әйләнәп кайтқас.

²⁴ Алла йорто һаксылары башлығы һәм баш кәһиндар, быны ишеткәс, тағы ни булыр икән инде, тип аптырашта калды. ²⁵ Шул мәл берәү килеп:

– Ана, карағыз, һез төрмәгә ултыртқан кешеләр Алла йортонда халыкты өйрәтә, – тип хәбәр итте.

²⁶ Ошонан һуң тәртип һаксылары башлыктары менән бергә илселәрзе барып алып килделәр. Халык таш бәрә башлар тип куркып, илселәргә көс кулланманылар. ²⁷ Уларзы Юғары кәңәшмә каршыһына баһтырғас, иң баш кәһин:

²⁸ – Без һезгә кәтғи рәуештә был Кеше исеменән өйрәтмәскә бойорғайнык түгелме? Ә һез үзегеззең тәғлимәтегеззе бөтә Йөрүсәлимгә тараттығыз һәм ул Кешенең үлемендә беззе ғәйепләйһегез, – тине.

²⁹ Петрус һәм бүтән илселәр:

– Кешеләргә карағанда Аллаға нығырак буйһонорға тейешбез. ³⁰ Ата-бабаларыбыздың Аллаһы һез ағас бағанаға казаклап үлтергән Ғайсаны терелтте. ³¹ Израилға тәүбә итеү һәм гонаһтарынан ярлыканыу мөмкинлеге биреү өсөн, Алла Уны Юлбашсы һәм Коткарыусы итеп Үзенең уң яғына күтәрзе. ³² Без – был эштәрзең шаһиты. Шулай уҡ Алла Үзенә буйһоноусыларға биргән Изге Рух та был эштәргә шаһит, – тип яуап бирзеләр.

³³ Быны ишеткәс, Юғары кәңәшмә ағзалары ярһып китеп илселәрзе үлтерергә теләне. ³⁴ Ошо вақыт бөтә халык хөрмәт иткән канун өйрәтеүсе, Кәңәшмә ағзаһы Ғамалиил исемле фарисей* аяғүрә баһты. Илселәрзе аз ғына вақытка сығарып торорға кушты. ³⁵ Илселәр сығып киткәс:

– Израилдар! – тип һүз башланы. – Был кешеләр менән ни эшләргә йыйынуығыз тураһында ныклы уйлағыз. ³⁶ Күптән түгел бында үзен бик бөйөк итеп күрһәтергә тырышқан Теудас тигән берәү пәйзә булғайны, уға дүрт йөзгә яқын кеше эйәрзе. Әммә, ул үлтереләү менән, уға эйәрәүселәр

* 5:34 Фарисей – боронғо йәһүдтәр араһындағы дини төркөм ағзаһы.

төркөмө, төрлөһө төрлө якка таркалып, юкка сыгкты. ³⁷ Унан һуң иҫәп алыу көндәрәндә Галилеянан Йәһүзә пәйзә булды һәм күпмелер халыкты фетнәгә котортто. Ул да һәләк булды һәм уға эйәргән кешеләр таралып бөттө. ³⁸ Шуға күрә хәзер һезгә әйтәм: был кешеләргә теймәгез. Уларзы ебәрегез. Ниәтләгән эштәре бәндәләрзән булһа, ул эштәр юкка сығасак. ³⁹ Әгәр инде Алланан булһа, һез уны юк итә алмашығыз, ни бары үзегеззе Аллаға каршы куйырһығыз, – тине Ғамалиил. Ақһакалдар уның һүзенә колак һалды.

⁴⁰ Илселәрзе сақырып индерзеләр зә, уларзы тукмап, Ғайса исеменән өйрәтмәскә бойороп, иреkkә сығарзылар. ⁴¹ Илселәр, Ғайса исеме һақына кәһетелеүгә лайык булуызарына шатланып, Юғары кәңәшмәнән сығып китте. ⁴² Һәр көн улар Алла йортонда һәм өйзәрзә Ғайсаның Мәсих икәнлеге һақындағы Һөйөнөслә Хәбәрзе һөйләүзән һәм өйрәтәүзән туктаманы.

Ете ярҙамсы һайлап алыу

6 ¹ Шәкерттәрзән һаны арта барзы. Шул көндәрзә грекса һөйләшкән йәһүдтәр, көндәлек ризыкты бүлгәндә беззән тол катындарзы иҫәпкә алмайзар, тип йәһүд теләндә һөйләшеүселәргә ризаһызлыҡ белдерзе. ² Шуға ун ике илсе, бөтә шәкерттәрзе йыйып:

– Алла һүзен вәғәзләүзе ситкә куйып, ризык бүлеү менән шөгәлләнһәк, дөрөс булмаҫ, – тинеләр. – ³ Шулай булғас, имандаштар, арағызған Изге Рух һәм зирәк ақыл менән һуғарылған абруйлы ете кешене һайлап алығыз. Ризык бүлеүзе шуларға тапшырырбыз. ⁴ Ә без үзебеззе доғаға һәм Алла һүзе менән хезмәт итеүгә бағышлайык.

⁵ Был тәкдим бөтәһенә лә оқшаны. Иман һәм Изге Рухка тулы Стефанусты, шулай ук Филиппусты, Прохоросты, Никанорзы, Тимонды, Парменасты һәм мәжүсилектән йәһүд диненә күскән антиохиялы Николаусты һайлап, ⁶ уларзы илселәр алдына

баҫтырзылар. Илселәр, доға кылып, уларзың баштарына кулдарын куйзы.

⁷ Шулай итеп, Алла һүзе киң таралды, Йәрүсәлимдә шәкерттәр һаны байтакка артты, хатта кәһиндарзың да бик күптәре иманға килде.

Стефанусты кулға алыу

⁸ Ә Алланың мәрхәмәтенә һәм көзрәтенә тулған Стефанус халык араһында бөйөк мөғжизәләр һәм хикмәттәр кылды. ⁹ Шулай бер вақыт «Коллоктан азат ителгәндәр ғибәзәтханаһы»ның Курене һәм Искәндәриәнән булған кайһы бер ағзалары, шулай ук Киликия һәм Асия өлкәләренән булған кайһы берәүзәр Стефанус менән бәхәскә инде, ¹⁰ әммә уның һүзәрәндәге ақылға һәм Изге Рухка каршы тора алманы. ¹¹ Шул мәлдә улар бер нисә кешене: «Без уның Мусаға һәм Аллаға каршы көфөр һүз һөйләгәнән ишеттек», – тип әйтергә котортто.

¹² Шул юл менән улар халыкты, ақһакалдарзы һәм канун белгестәрән Стефануска һөстөрзөләр; һөжүм итеп, тотоп алдылар һәм Юғары кәңәшмә алдына алып килделәр. ¹³ Кәңәшмәлә ялған шаһиттарға һүз бирелде.

– Был кеше ошо изге урынға һәм канунға каршы көфөр һөйләүзән туктамай, – тине улар. – ¹⁴ Без уның: «Назаралы Ғайса был Йортто емерәсәк һәм Мусаның безгә биргән йолаларын үзгәртәсәк», – тигәнән ишеттек.

¹⁵ Кәңәшмәлә ултырған бөтә кеше Стефануска текләне, һәм уның йөзө фәрештәнекенә оқшаған һымак күренде.

Стефанустың телмәре

7 ¹ Иң баш кәһин Стефанустан:

– Был ғәйепләүзәр дөрөсмә? – тип һораны.

² – Туғандар һәм ақһакалдар! – тип башланы һүзен Стефанус. – Тыңлағыз. Атабыз Ибраһим Харан калаһына күсеп килгәнгә тиклем, Месопотамияла йәшәгән сағында, уға шөһрәтле Алла күренгән. ³ Ул: «Ер-һыуынды, туған-ырыуынды калдыр за Мин

күрһәткән ергә кит», – тигән. ⁴ Ибраһим, халдейҙар еренән сығып, Харанға күсеп килгән. Атаһы вафат булғандан һуң, Алла уны хәзер һез йәшәгән ошо илгә күсергән. ⁵ Бында уға асабалыҡ та, аяҡ баһыр ер зә бирмәгән, ләкин, ул ваҡытта әле Ибраһимдың балалары булмаһа ла, уға һәм уның киләсәк быуындарына был ерҙе милек итеп бирергә вәғәзә иткән. ⁶ Алла уға: «Һинек тоқомоң сит ерҙә килмешәк булып, дүрт йөз йыл коллокта изелеп йәшәр, – тигән. ⁷ – Әммә Мин, – тигән Алла, – уларҙы коллокта тотасак халықты хөкөм итәсәкмен. Шунан һуң улар ул илдән сығыр һәм ошо ерҙә Миңә ғибәҙәт кылып». ⁸ Алла Ибраһим атабыҙ менән килешеү төзөгән һәм, шул килешеүҙең билдәһе итеп, сөннәткә ултыртыу йолаһын биргән. Шулай итеп, Исхак тыуғандың һигезенсе көнөндә атаһы Ибраһим уны сөннәткә ултырткан. Ошо рәүештә Исхак – Якупты, ә Якуп киләсәктә ун ике ырыу башлығы булып киткән үз улдарын сөннәтләгән.

⁹ Безҙең ата-бабаларыбыҙ, көнләшеп, Йософто Мысырға һатып ебәргән. Әммә Алла уның менән булған, ¹⁰ уны барлық бәләләренән котқарып торған. Алла, Йософка зирәк аҡыл биреп, уға Мысыр батшаһы фирғәүендең яҡшы мөнәсәбәтен яуларға мөмкинлек биргән. Фирғәүен уны тоташ Мысырға һәм үзенек һарайына идарасы итеп куйған. ¹¹ Шунан Мысыр һәм Кәнғән ерендә зур афәт – аслыҡ башланған, ата-бабаларыбыҙ ризыҡ таба алмаған. ¹² Якуп, Мысырҙа ашлық барлығын ишеткәс, ул илгә ата-бабаларыбыҙҙы ебәргән. ¹³ Улар икенсе тапкыр барғанда, Йософ ағай-энеләренә үзенек кем икәнән әйткән һәм фирғәүен Йософтоң ғаиләһе тураһында белгән. ¹⁴ Шунан һуң Йософ атаһы Якупты һәм бөтә ғаиләһен – етмеш биш йәнде үз янына саҡыртып алған. ¹⁵ Якуп Мысырға күсеп бар-

ған. Ул да, ата-бабаларыбыҙ за шунда вафат булған. ¹⁶ Үлгәс, уларҙы Шәхәм калаһына алып килгәндәр һәм касандыр Ибраһим унда йәшәгән Хамор улдарынан көмөш түләп һатып алған кәбергә һалғандар.

¹⁷ Ибраһимға Алла биргән вәғәзәнең ғәмәлгә ашыу ваҡыты яҡынлашқан һайын, Мысырҙа безҙең халықтың һаны арта барған. ¹⁸ Был хәл Йософ тураһында бер нәмә лә белмәгән бүтән бер батша һаҡимлыҡ итә башлағанға тиклем дауам иткән. ¹⁹ Ул батша безҙең нәселгә қарата мәкер тотқан, ата-бабаларыбыҙҙы йәберләгән һәм яңы тыуған сабыйҙарын йәшәтмәс өсөн ташларға мәжбүр иткән. ²⁰ Шул ваҡытта Муса тыуған. Ул бик матур бала булған. Өс ай буйы атаһы йортонда тәрбиәләнгәндән һуң, ²¹ уны сығарып ташларға мәжбүр булалар. Мусаны фирғәүен кызы табып ала һәм үз улылай күреп үстәрә. ²² Муса Мысыр иленек бөтә ғилемдәрәнә өйрәтелә, һүззә лә, эштә лә кеүәтле була.

²³ Қырк йәш тулғас, уның күңелендә туғандарын – Исраил халкын барып күреү теләге уяна. ²⁴ Улар янында булғанда бер мысырҙың Исраил кешенек рәһнеткәнән күреп, уны яқлай. Мысыр кешенек үлтәрәп, уның өсөн үс ала. ²⁵ Муса: «Туғандарым Алланың минек аша үззәрәнә котолоу бирәсәген аңлар», – тип уйлай. Ләкин улар аңламай. ²⁶ Икенсе көндә Муса, ике Исраил кешенек һуғышканын күреп, уларҙы яраштырырға теләй: «Һез туғандар бит, ниңә бер-берегеҙҙе рәһнетәһегеҙ?» ²⁷ Әммә үзенек иптәшен рәһнетәүесе кеше, Мусаны төртөп ебәрәп: «Һинек безҙең өштән етәксә һәм хөкөмдар итеп кем куйҙы?» ²⁸ Кисә мысыр кешенек үлтергән кеүек, әллә минек лә үлтерергә итәһеңме?» – тигән. ²⁹ Был һүззәрҙе ишетеп, Муса қасып киткән һәм Мидйән ерендә килмешәк булып йәшәй башлаған. Унда уның ике улы тыуған.

7:3 Баш 12:1.

7:5 Баш 13:15.

7:6-7 Баш 15:13-14.

7:7 Сығ 3:12.

7:8 Баш 17:9-10.

7:9 Баш 37:28.

7:10 Баш 41:40.

7:16 Баш 50:13.

7:18 Сығ 1:8.

7:19 Сығ 1:22.

7:20-21 Сығ 2:2, 10.

7:24-28 Сығ 2:11-14.

³⁰ Кырк йылдан һуң, Синай тауынан алыс булмаған сүлдә, янып торған күгән кыуағы ялкынында уға бер фәрештә күренгән. ³¹ Муса быны күреп бик ғәжәпләнгән. Ә инде карарға тип якынырақ барғас, Раббының тауышын ишеткән: ³² «Мин һинен ата-бабаларыңдың Аллаһы – Ибраһимдың, Исхактың һәм Якуптың Аллаһымын». Муса, куркыуынан калтыранып, күтәрелеп карарға ла батырсылык итмәгән. ³³ Раббы уға: «Аяк кейеменде сис, сөнки һин басып торған урын – мөкәддәс ер. ³⁴ Мин халкымдың Мысырза йәберләнгәнән күрзем. Әйе, Мин быны күрзем, халкымдың иңрәуен ишеттем һәм уны котқарыуға тип төштөм. Ә хәзер бар, Мин һине Мысырға ебәрәм», – тигән.

³⁵ «Һине безҙең өстән етәксә һәм хөкөмдар итеп кем куйзы?» – тип иһраилдар кире каккан ана шул Мусаны Алла күгән кыуағында күренгән фәрештә аркылы башлык һәм котқарыусы итеп ебәргән дә инде. ³⁶ Муса халықты Мысырҙан алып сыккан. Мысырза, Кызыл дингеззә һәм сүлдә кырк йыл буйына мөгжизәләр, хикмәттәр күрһәткән. ³⁷ Иһраил халкына: «Алла һезгә кәрзәштәрегеҙ араһынан миһенә кеуек бер Пәйғәмбәр һайлап куйыр», – тип әйткән дә – шул Муса. ³⁸ Сүлдә йыйылған халык менән дә ул – Муса булған; Синай тауында ата-бабаларыбыҙға фәрештә әйткән һүззәрзе еткергән. Безгә тапшырыу өсөн, йәшәү биреүсә һүззәрзе қабул итеп алған.

³⁹ Ата-бабаларыбыҙ Муса әйткәнде тыңламаған, уны кире каккан һәм кабат Мысырға китергә теләгән. ⁴⁰ Муса тауза булғанда, улар һарунға: «Безгә үз артынан әйәртәрлек илаһтар эшлә, сөнки безҙе Мысырҙан алып сыккан Муса менән нимә булғанын белмәйбез», – тигәндәр. ⁴¹ Шунан һуң улар үгеҙ башмак яһап, ошо һынға корбан килтергәндәр, кулдары эшләгән әйбергә карап күңел аскандар. ⁴² Алла иһә

уларҙан йөз сөйөргән һәм күктәге йондоҙ-зарға табынырға калдырған. Пәйғәмбәр-зәрҙең язмаларында Алла былай тип әйтә:

«Әй, Иһраил нәселе!

Кырк йыл дауамында сүлдә һез Миңә тип корбан йәки сазака килтерзегезме ни?

⁴³ Юк, үзегеҙ менән һез

Мөләх сатырын,
Райфан илаһығыздың йондозон,
табыныр өсөн үзегеҙ яһап алған
һындарзы алдығыз.

Шуға күрә Мин һезҙе

Бабилдан да арырақ
һөргөнгә озатам».

⁴⁴ – Ата-бабаларыбыҙдың сүлдә Килешәу сатыры булған, – тип һүзән дауам итте Стефанус. – Ул сатыр Алла бойороғо буйынса, Муса күргән өлгө буйынса яһалған булған.

⁴⁵ Ата-бабаларыбыҙ уны үззәренең ата-бабаларынан қабул итеп алған. Улар сатырзы Йушағ етәкселегендә, халыктарын Алла кыуып сығарған ергә алып барып куйған. Сатыр Дауыт батша көндөрөнә тиклем шунда калған. ⁴⁶ Алла Дауытты якын күргән, һәм Дауыт, Якуп Аллаһы өсөн торлақ һалырға тип, Унан рөхсәт һораған. ⁴⁷ Мәгәр был йортто Аллаға Сөләймән һалған. ⁴⁸ Әммә Юғарыларҙан Юғары әзәм кулы менән һалынған йорттарза йәшәмәй. Пәйғәмбәр әйткәнсә:

⁴⁹ «Күк – Миһенә төхөтөм,
ә ер – аяктарым астындағы баһкыс.
Һез Миңә һиндәй йорт һалып

бирә алаһығыз? –

ти Раббы. –

Кайһы урында Мин тынғылык
табырмын?

⁵⁰ Быларҙың барыһын да
Миһенә кулдарым

бар кылманамы ни?»

⁵¹ – Тиһкәре халык! – тине Стефанус. – Сөннәттә қабул итһегеҙ зә, йөрәктәрегеҙ зә, қолактарығыз за бикле! Һез, аталарығыз

7:30-34 Сығ 3:1-10.

7:37 Кһн 18:15.

7:38 Кһн 32:47.

7:40-41 Сығ 32:1-6.

7:42-43 Ғам 5:25-27.

7:44 Сығ 25:8-9.

7:46-47 2 Бат 7:2, 4-5, 12-13

7:49-50 Иһф 66:1-2.

кеүек үк, Изге Рухка һәр вақыт каршы киләһегез. ⁵² Ата-бабаларығыз эзәрлекләмәгән берәй пәйғәмбәр калдымы икән? Улар Хак булған Заттың килерен алдан хәбәр иткән кешеләрҙе үлтергән, ә хәзер һез Уның Үзенә хыянат иттегеҙ һәм Уны үлтерҙегеҙ. ⁵³ Фә-рештәләр аша бирелгән канунды кабул итеп алып та, уны үтәмәнегеҙ.

Стефанусты үлтерер

⁵⁴ Быларҙы ишетеп, Юғары кәңәшмә-ләгеләр ярһыны, асыуҙан тештәрән шығырзатты. ⁵⁵ Изге Рух менән һуғарылған Стефанус иһә күккә бакты һәм унда Алланың шөһрәтен һәм Уның уң яғында торған Ғайсаны күрҙе.

⁵⁶ – Ана, – тине ул. – Мин асылған күктәрҙе һәм Алланың уң яғында торған Әзәм Улын* күрәм!

⁵⁷ Ә Кәңәшмәләгеләр, қолактарын каплап, кысқырыша-кысқырыша бөтәһе бергә Стефануска ташланды. ⁵⁸ Каланан һөйрәп алып сығарып, таш менән бәргесләй башланылар. Ғәйепләүсе яқтың шаһиттары өс кейемдәрән Шаул исемле йәш егет янына һалып торҙо. ⁵⁹ Таш бәргән вақыттарында Стефанус доға кылды:

– Раббым Ғайса, миңе рухымды кабул ит!

⁶⁰ Шунан, тубыкланып басып, көслө тауыш менән:

– Раббым! Кылған был гонаһтары өсөн уларҙы яуапка тарттырма! – тине.

Шул һүҙҙәр менән ул йән бирҙе.

8 ¹ Шаул иһә Стефанустың үлтереләүен хуп күрҙе.

Шул көндөн Йәрусәлимдәге имандаштар берҙәмлеген ныҡлап эзәрлекләргә тотондо-лар һәм илселәрҙән башка барыһы ла Йәһүзиә менән Самария буйлап таралдылар.

² Диндар кешеләр Стефанусты ерләне, кайғырып ныҡ иланы. ³ Ә Шаул имандаштар берҙәмлеген эзәрлекләне. Өйзән-өйгә йөрөнө, ир-атты һәм катын-кыҙҙы һөйрәп алып сығып, төрмәгә япты.

Илселәр Самарияла

⁴ Төрлө якка һибелгән имандаштар кайза барһалар, шунда һөйөнөслө Хәбәрҙе вәғәзләп йөрөнө. ⁵ Филиппус, Самарияның бер калаһына барып, халыҡка Мәсих тураһында бәйән итте. ⁶ Филиппус һөйләгәндәрҙе бар халыҡ диккәт менән тыңланы һәм ул кылған мөғжизәләрҙе күрҙе: ⁷ ен әйәләшкән күптәрҙең әсенән, көслө тауыш менән үкереп, яуыз рухтар сықты, фажиж* һуҡкан кешеләр, аҡһактар күпләп һауықты. ⁸ Кала халкы был эштәргә бик кыуанды.

⁹ Шул уҡ калала күпмелер вақыт, сихырсылыҡ кылып, Самария халкын хайран калдырған, үзен бөйөк тип танытырға теләгән Шимғон исемле берәү бар ине. ¹⁰ Барыһы ла – олоһо ла, кесеһе лә уны хайран калып тыңланы. «Был әзәм – „Бөйөк“ тип аталған Алла көҙрәте», – тинеләр уның һаҡында. ¹¹ Озақ кына вақыт үзенәң сихырҙары менән халыҡты хайран калдырып килеүе өсөн тыңланылар был Шимғонды. ¹² Әммә, Алла Батшалығы һәм Ғайса Мәсих исеме һаҡындағы һөйөнөслө Хәбәрҙе бәйән иткән Филиппуска ышанғас, ирҙәр зә, катындар за һыуға сумдырылыу йолаһын үттө. ¹³ Шимғон үзе лә иманға килде һәм, һыуға сумдырылғандан һуң, Филиппустан бер тотам да калманы. Ул кылған хикмәттәрҙе һәм көҙрәтле мөғжизәләрҙе күрөп, хайран калды.

¹⁴ Самария халкының Алла һүҙен кабул итеүен ишеткәс, Йәрусәлимдәге илселәр улар янына Петрус менән Яхъяны ебәрҙе.

¹⁵ Петрус менән Яхъя бында иманға яңы

* 7:56 Әзәм Улы – Стефанус бында ошо исем менән Ғайса Мәсихте атай (карағыз: «Даниил», 7:13).

* 8:7 Фажиж – руссаһы: паралич.

килгән кешеләрзең Изге Рухты кабул итеп алыуы өсөн доға кылды, ¹⁶ сөнки Раббы Ғайса исеме менән улар бары тик һыуға сумдырылыу йолаһын үтәгәйне, ләкин берененә лә Изге Рух инмәгәйне әле. ¹⁷ Шунан һуң Петрус менән Яхъя Самария кешеләренен башына кулдарын куйзы һәм улар Изге Рухты кабул итте. ¹⁸ Рухтың илселәр кулынан бирелгәнән күргән Шимғон уларға акса тәкдим итте.

¹⁹ – Миңә лә шундай көзрәт бирегез әле, кемдең башына кулымды куйһам, шул кеше Изге Рухты алһын, – тине.

²⁰ Әммә Петрус уға:

– Әгәр, Алла бүләген аксаға һатып алырға мөмкин, тип уйлайһың икән, аксаларың менән бергә һәләк булырһың! – тине. – ²¹ Нинен был хезмәттә катнашырға хокуғың юк, сөнки Алла каршыһында күңелен саф түгел. ²² Шуға күрә был яуызлығыңдан тәүбә ит һәм Раббыға доға кыл, бәлки, күңелендәге яуыз уйың ғәфу ителер. ²³ Мин һинен әсе көнсөллөккә батканыңды һәм гонаһ сылбыры менән бығауланғаныңды күрәм.

²⁴ – Әйткән һүзәрегеззең беренә лә миңә кағылмаһын өсөн, Раббыға доға кылығыз, – тип яуап бирзе Шимғон.

²⁵ Петрус менән Яхъя, үзәренен шаһитлығын биреп Раббы һүзен иглан иткәндән һуң, кире Йәрусәлимгә китте. Юлайкан Самарияның күп кенә ауылдарында Һөйөнөслә Хәбәрзе иглан иттеләр.

Филиппус һәм Хәбәшстан кешеһе

²⁶ Раббының бер фәрештәһе Филиппуска: – Йыйын да көньякка, Йәрусәлимдән Газаға бара торған юлға сык, – тине. Ул юл аулак ине.

²⁷ Филиппус йыйынып шул юлға сыкты һәм бында бер хәбәшизе* остратты. Ул кеше

алашар*, кәндәки, йәғни Хәбәшстан батша-бикәһенен карамағындағы бөтөн хазинаны һаклаусы юғары дәрәжәлә түрә ине. Аллаға табынырға тип Йәрусәлимгә килгән, ²⁸ әле үзенен иленә кайтып бара һәм арбаһында Ишағыйһ пәйғәмбәр китабын укып ултыра ине. ²⁹ Рух Филиппуска:

– Арбаға якынырак барып, эргәһенән атла, – тине.

³⁰ Филиппус арба янына йүгереп килде, унда хәбәшизең Ишағыйһ пәйғәмбәрзе укығанын ишетте.

– Нимә тураһында укығаныңды аңлайһыңмы һуң? – тип һораны.

³¹ – Берәйһе төшөндөрөп бирмәһә, нисек аңлайым инде? – тип, хәбәши Филиппусты үзенен эргәһенә арбаға ултырырға сақырзы.

³² Хәбәши Изге Язманың ошо урынын укый ине:

«Салырға килтерелгән
һарык шикелле,
йөнөн кыркыусы алдында
өнһөз торған бәрәс кеуек,
Ул ауызын асманы.

³³ Ул кәмһетелде,
ғәзел хөкөмдән мәхрүм ителде.
Уның нәселе һақында кем һөйләр?
Тормошо ерзән алынды бит».

³⁴ Хәбәши Филиппустан:

– Әйт әле, бында пәйғәмбәр кем һақында – үзе һақында һөйләйме, әллә бөтән берәү тураһындамы? – тип һораны.

³⁵ Филиппус уға ошо урындан башлап аңлатып бирзе һәм Ғайса һақындағы Һөйөнөслә Хәбәрзе һөйләнә. ³⁶⁻³⁷ Шулай бара торғас, улар ниндәйзер һыу янына килеп етте.

– Бына бит, бында һыу бар, сумдырылыу йолаһын үтергә миңә нимә камасаулай? – тине хәбәши*.

* 8:27 *Хәбәши* – эфиоп.

* 8:27 *Алашар* – «беселгән кеше». Улар йыш кына батша һарайында мөһим урын биләгән.

* 8:36-37 Кайһы бер боронго кульязмаларҙа 37-се аят та бар: «„Ысын күңелендән иманға килһән, мөмкин“, – тине Филиппус. „Ғайса Мәсихтең Алла Улы икәнлегенә инанам“, – тине хәбәши».

³⁸ Ул арбаны туктатырға кушты. Икеһе лә һыуға инде, һәм Филиппус уны һыуға сумдырып алды. ³⁹ Улар һыузан сыжжас, Раббы Рухы Филиппусты алып китте*, хәбәши уны бүтәнсә күрмәне, шатланып юлын дауам итте. ⁴⁰ Филиппус иһә Ашдог калаһына барып сыжжы. Ул Кайсаряға барып еткәнсә юлындағы калаларға Һөйөнөслә Хәбәрҙе вәғәзләне.

Раббының Шаулды сакжырыуы

9 ¹ Шаул элеккесә Раббының шәкерт-тәрәнә нәфрәт менән янды, уларға үлем менән янаны. Ул иң баш кәһиндан ² Дамасктағы ғибәҙәтханаларға хат язып биреүен һораны. Унда Раббы юлынан йөрөгән һәр кемде, ир-атмы ул, катын-кыжжы, кулға алып, Йәрүсәлимгә алып килергә ниәтләне.

³ Юлда барғанда, инде Дамаскка якынлашып килгәндә, капыл Шаулдың тирә-яғы күктән төшкән яктылыктан балкып китте.

⁴ Ул ергә йығылды һәм:

– Шаул, Шаул! Ниңә һин Мине эзәрлекләйһең? – тигән тауыш ишетте.

⁵ – Һин кем, Әфәнде? – тип һораны Шаул.

– Мин – һин эзәрләгән Ғайса, – тип яуап бирҙе тауыш. – ⁶ Тор за калаға бар. Нимә эшләргә икәнән һиңә унда әйтерҙәр.

⁷ Шаул менән бергә йөрөгән кешеләр өн-һөз катып қалды. Улар, килгән тауышты ишетһә лә, һис кемде күрмәне.

⁸ Шаул ерҙән торҙо, ләкин, күзҙәрән аскас, бер нәмә лә күрмәй булып сыжжы. Шунлыктан Дамаскка уны етәкләп алып килделәр. ⁹ Өс көн буйы ул бер нәмә лә күрмәне, ашаманы ла, эсмәне лә.

Һананиастың Шаулды һауыжжырыуы

¹⁰ Дамаскта Һананиас исемле бер шәкерт йәшәй ине. Уға килгән илаһи күрәнмештә Раббы:

– Һананиас! – тине.

– Әйе, Раббым.

¹¹ – Тура урам тип аталған урамға бар за Йәһүзә йәшөгән өйгә ин, Шаул исемле Тар-сос кешенән һора. Ул әлеге мәлдә доға кыла.

¹² Шаулға илаһи күрәнмеш килде. Унда Һананиас исемле берәү уның янына килде лә, Шаулдың күзҙәре йәнә күрә башлаһын өсөн, уға кулдарын куйзы, – тине Раббы.

¹³ – Раббым! Мин был кеше һақында, уның Йәрүсәлимдә Һинәң изге халкыңа каршы ни тиклем яуыжжыктар кылыуы тураһында күптәрҙән ишеттем. ¹⁴ Бында ла ул баш кәһиндарҙан исемендә телгә алған һәр кемде кулға алырға вәкәләт алып килде, – тип яуапланы Һананиас.

¹⁵ Әммә Раббы уға:

– Бар, кит, сөнки Мин был кешене башка халыктарға, батшаларға һәм Исраил халкына исемендә танытһын өсөн қоралым итеп һайланым. ¹⁶ Уға Минең һаққа күпмә ғазап сигергә тейешлеген күрһәтермен, – тине.

¹⁷ Һананиас барып, шул йортқа инде. Ул Шаулға кулын куйып:

– Шаул туған! Мине һиңә, күзҙәрәң күрә башлаһын өсөн һәм Изге Рух менән һуғарырға тип, юлыңда оһраған Раббы Ғайса ебәрҙе, – тине.

¹⁸ Шул сак, әйтерһең, күзҙәрән қаплап торған балык тәңкәләренә оқшаш бер нәмә қойолоп төштө, Шаул тағы күрә башланы. Ул урынынан торҙо ла һыуға сумдырылыуы йолаһын үтте. ¹⁹ Ашап алғас, уға хәл инеп китте.

Шаулдың Дамаскта вәғәз һөйләп йөрөүе

Шаул шәкерттәр менән бер нисә көн Дамаскта булды. ²⁰ Ундағы ғибәҙәтханаларға ингәс тә:

– Ғайса – Алла Улы, – тип һөйләй за башланы.

* 8:39 Кайһы бер боронғо кульязмаларға: «Улар һыузан сыжжас, хәбәшигә Изге Рух инде. Филиппусты Раббының бер фәрештәһе алып китте», – тип әйтелгән.

²¹ Уны тыңлағандардың барыһы ла хайран калып:

– Йәрүсәлимдә шул исемде телгә алыу-сыларҙы эзәрләгән әзәм түгелме һуң был? Бында ла, уларҙы бығаулап, баш кәһиндарға тапшырырға тип килмәнемә икән ул? – тиеште.

²² Ә Шаулдың вәғәзләү кеүәте арткандан-артты. Ғайсаның Мәсих икәнлеген иҫбат итеп йөрөп, ул Дамаскта йәшәүсе йәһүдтәрҙе аптырашка һалды.

²³ Байтаҡ ваҡыт үткәс, йәһүдтәр уны үлтерергә һүз беркетте. ²⁴ Уны үлтөрөү өсөн, кала капкаларын көнө-төнө күзәттеләр. Әммә Шаул уларҙың был ниәтен белеп алды. ²⁵ Төндө шәкерттәр уны, кәрзингә ултыртып, кала диуары буйлап ергә төшөрҙө.

Шаул Йәрүсәлимдә

²⁶ Йәрүсәлимгә килгәс, Шаул шәкерттәргә кушылырға тырышты, әммә улар Шаулдың Ғайса шәкерте булыуына ышанманы, унан курктылар. ²⁷ Барнабас уны илселәр янына алып барҙы һәм Шаулдың юлда Раббыны күрөүен, Раббының уға низәр әйтеүен, уның Дамаскта Ғайса тураһында кыйыу рәүештә вәғәзләүен һөйләп бирҙе.

²⁸ Раббы тураһында кыйыу рәүештә вәғәзләп, Шаул Йәрүсәлимдә илселәр менән бергә йөрөнө. ²⁹ Ул йыш кына грек телле йәһүдтәр менән әңгәмәләр корҙо, бәхәсләште, ә тегеләре уны үлтерергә тырышты. ³⁰ Имандаштар был хакта белеп калғас, уны Кайсаряға озаттылар, ә унан Тарссоска ебәрҙеләр.

³¹ Бөтә Йәһүзиә, Галилея һәм Самария имандаштар берҙәмлегендә тыныслыҡ урынлашты, һәм ул нығынды. Раббы каршыһында куркып йәшәгәнгә һәм Изге Рухтың дәртләндрерәүе аркаһында иман юлындағылардың һаны арта барҙы.

Әнейҙың һауығыуы

³² Петрус иһә, бер каланан икенсәһенә йөрөй торғас, Луддала йәшәүсе иманлылар

янына килде. ³³ Унда ул фалиж һуғып, һигез йыл буйы ауырып яткан Әней исемле бер кешене күрҙе.

³⁴ – Әней! Һине Ғайса Мәсих һауықтыра. Яткан урыныңдан тор за түшәгендә йүнәтеп һал, – тине уға Петрус.

Әней шунда ук торҙо. ³⁵ Уның һауыкканын күрөп, Лудда һәм Шарондың барса халкы Раббыға инанды.

Табиһаның терелерә

³⁶ Яфо калаһында гел генә якшы эштәр кылған һәм фәкирҙәргә ярҙам иткән Табиһа (грекһа «Доркас»)* исемле бер шәкерт катын бар ине. ³⁷ Шул көндәрҙә ул катын ауырып китте һәм вафат булды. Уны йыуып, өскө каттағы бер бүлмәгә һалдылар.

³⁸ Шәкерттәр Петрустың Луддала икәннен ишеткәс, Яфоға якын булғанлыктан, үзҙәре янына тизерәк килеп етеүен үтенеп, ике кеше ебәрҙеләр. ³⁹ Петрус улар менән бергә Яфоға килде. Уны өскө каттағы бүлмәгә алып менделәр. Бөтә тол катындар Петрус янына йыйылды, илай-илай уға Доркас тере сағында үзе теккән күлдәктәрҙе, кейемдәрҙе күрһәттө.

⁴⁰ Бүлмәнән бөтә кешене сығарып ебәргәс, Петрус тубыкланып доға кылды ла мәйеткә табан боролдо:

– Табиһа, тор!

Катын күзҙәрен асты, Петрусты күрөп, тороп ултырҙы. ⁴¹ Петрус, кулын һузып, уға торорға ярҙам итте. Тол катындарҙы һәм бүтән иманлыларҙы сақырып, терелгән Табиһаны уларҙың каршыһына баһтырҙы.

⁴² Был хәл бөтә Яфо халкына мәғлүм булды һәм күптәр Раббыға инанды. ⁴³ Петрус байтаҡ көндәр Яфола Шимғон исемле күн оһтаһының өйөндә йәшәнө.

Йөз башы Корнелиус

10¹ Кайсаряла Италия полкы тип аталған ғәскәрҙә йөз башы булып хезмәт иткән Корнелиус исемле бер кеше

* 9:36 Доркас – арами телендә – «Табиһа». Был исемдәр ике телдә лә «кыр кәзәһе» тигән мәғәнәлә.

бар ине. ² Ул үзе лә, уның бөтә ғаиләһе лә Алланы ололап, Унан куркып йәшәне. Ул йәһүдтәргә мул хәйер-сазакалар бирер һәм һәр вақыт Аллаға доға кылыр булды.

³ Бер көн, көндөзгә өстәр тирәһендә, Корнелиуска ап-асык булып Алланың бер фәрештәһе күренде. Фәрештә уның янына килеп:

– Корнелиус! – тине.

⁴ Корнелиус уға кото осоп караны:

– Нимә, әфәнде?

– Доғаларың һәм хәйер-сазакаларың корбанға һаналып, Алла хозурында кабул кылынды, – тип яуап бирзе фәрештә. – ⁵ Хәзер Петрус тип тә йөрөтөлгән Шимғонды алып килергә Яфоға кешеләр ебәр. ⁶ Ул күн оштаһы Шимғонда тукталған, ә уның өйө диңгез буйында урынлашкан.

⁷ Фәрештә киткәс, Корнелиус ике хезмәтсәһен һәм үзенең шәхси йомоштарын үтәгән диндар бер ғәскәризе сақырып алды. ⁸ Уларға барыһын да аңлатқас, Яфоға ебәрзе.

Петрус күргән илаһи күренмеш

⁹ Икенсе көндө төш мәлендә, был кешеләр калаға етеп килгәндә, Петрус ясы түбәле өйзөң башына доға кылырға менде. ¹⁰ Ул асыккайны, ашағыһы килде. Өйзә табын әзерләнгән арала, Петруска илаһи күренмеш инде. ¹¹ Ул күктең асылуыын һәм унан зур тукымаға окшаған бер нәмәһең дүрт мөйшәһәнән тотолған килеш ергә төшөрөлгәнән күрзе. ¹² Уның әсендә ерзә йәшәгән һәр төрлө дүрт аяклы хайуандар, һөйрәләүселәр һәм коштар бар ине.

¹³ Бер тауыш уға:

– Тор, Петрус, быларзы һуйып аша, – тине.

¹⁴ Әммә Петрус:

– Юк, Раббым! Миһең бер қасан да шақшы йәки хәрәм нәмә ашағаным булмаһы, – тине.

¹⁵ Шунда тауыш икенсе тапқыр яңғыраны:

– Алла таза тип иғлан иткәнде шақшыға һанама!

¹⁶ Әс тапқыр шулай кабатланды ла тукыма шунда ук күккә күтәрелде. ¹⁷ Петрус үзе күргән был илаһи күренмештең нимә аңлатқанын уйлап, аптырап торған арала, Корнелиус ебәргән кешеләр Шимғондың өйөн эзләп табып, капка төбөнә килеп бастылар.

¹⁸ Улар қысқырып:

– Петрус тип тә йөрөтөлгән Шимғон бында тукталдымы? – тип һоранылар.

¹⁹ Әле һаман үзенә килгән илаһи күренмеш тураһында уйланып торғанда, Изге Рух Петруска:

– Ана, һине өс кеше эзләп килгән. ²⁰ Асқа төш тә, бер ниндәй икеләнәүһез улар менән кит. Уларзы Мин ебәрзем, – тине.

²¹ Петрус Корнелиус ебәргән кешеләр янына төштә:

– Һез эзләгән кеше – мин, – тине. – Ниндәй йомош менән йөрөйһөгөз?

²² – Беззе тәқкүә һәм Алланы ололап йәшәгән, барлық йәһүд халқында хөрмәт қазанған йөз башы Корнелиус ебәрзе. Изге фәрештә уға һине үзенең өйөнә сақырырға, һинең һөйләгәндәрәңде тыңларға бойорзо, – тинеләр.

Петрус менән Корнелиустың осрашыуы

²³ Петрус был кешеләрзе алып инеп кунак итте. Ә иртәгәһен улар менән бергә юлға сықты. Яфонан булған кайһы бер имандаштар за уларға әйәрзе. ²⁴ Икенсе көндө Қайсарейға килеп еттеләр. Корнелиус туғандарын һәм яқын дустарын йыйып, уларзы көтөп тора ине инде. ²⁵ Инеп килгән Петруска қаршы сыққан Корнелиус, уның аяқтарына йығылып, йөзтүбән ергә қапланды.

²⁶ – Тор, мин дә кеше бит, – тине Петрус, уны торғозоп.

²⁷Улар һөйләшә-һөйләшә өйгә инде. Петрус унда йыйылған халыкты күреп:

²⁸ – Һез, әлбиттә, йәһүдкә башка халык кешеләре менән аралашырға, кунакка йөрөргә рөхсәт ителмәгәннән беләһегез. Әммә Алла миңә бер кемде лә шакшы йәки хәрәм тип исәпләмәскә кәрәклеген аңғартты. ²⁹Шуға, һез мине сакырыу менән, һис һүзһез янығызға килдем. Инде әйтегез: ни өсөн минең арттан кешеләр ебәрзегез? – тине.

³⁰ – Өс көн элек ошо вакытта, сәғәт өстә үз өйөмдә доға кыла инем, – тине Корнелиус. – Капыл алдымда ялтырап торған кейем кейгән бер әзәм пәйзә булды ³¹ һәм миңә: «Корнелиус, Алла һинең доғанды ишетте һәм хәйерзәрендә искә алды. ³²Яфонан Петрус тип тә йөрөтөлгән Шимғонды алып килергә кешеләр ебәр. Ул хәзер диңгез буйында йәшәгән күн оштаһы Шимғондың өйөндә кунакта», – тине. ³³Мин шунда ук һиңә кешеләр ебәрзәм, һәм һин килеп якшы иттең. Хәзер без һәммәбез, Раббы һиңә һөйләргә кушкан һүззәрзе тыңлар өсөн, Алла алдында торабыз.

Петрустың вәғзә

³⁴ – Алланың ысынлап та барыһына лә тигез карағанын мин хәзер аңлайым, – тип һүзен башланы Петрус. – ³⁵ Ул, һиндәй халыктан булыуына карамастан, Алланан курккан һәм хак эштәр кылған кешене хуш күрә. ³⁶ Алла, Ғайса Мәсих аша килгән тыныслык хакындағы һөйөнөслә Хәбәрзе һөйләп, Исраил халкына Үзенең һүзен ебәрзе. Ғайса – бөтәһенең Хакимы. ³⁷Яхъя һыуға сумдырылыу йолаһын үтергә сакырып иғлан итә башлағандан һуң, Галилеянан алып бөтөн Йәһүзиәлә һизәр булғанын һез беләһегез: ³⁸ Алла, назаралы Ғайсаны Изге Рух менән мәсехләп, Уға көзрәт бирзе һәм Ғайса, якшылыктар кылып, Иблис йонсоткан кешеләрзе һауыктырып йөрөнө, сөнки Алла Уның менән булды. ³⁹ Без – йәһүдтәр илендә

һәм Йәрусәлимдә Ул кылған барса эштәрзең шаһитыбыз. Уны ағас бағанаға асып үлтерзәләр, ⁴⁰⁻⁴¹ ә өсөнсө көндә Алла Уны терелтеп торғоззо. Ғайсаны бөтә халыкка түгел, ә безгә, Үзе алдан ук һайлап алған, Ғайса үленән терелеп торғандан һуң Уның менән бергә ашап-әскән шаһиттарына, күрһәттә. ⁴²Ғайса – тереләргә һәм үлеләргә Алла тарафынан билдәләп қуйылған Хөкөмдар. Ул безгә ошо хакта халыкка вәғзә әйтергә һәм шаһитлык кылырға бойорок бирзе. ⁴³Уға инанған һәр кемдең гонаһтары Уның исеме аша ғәфү ителәсәк, тип барса пәйғәмбәрзәр Уның тураһында һөйләнә, – тине Петрус.

Мәжүсизәрзең Изге Рухты кабул итеүе

⁴⁴ Петрус быларзы һөйләгән вакытта ук тыңлаусыларға Изге Рух инде. ⁴⁵ Петрус менән бергә килгән сөннәтле иманлылар Изге Рухтың мәжүсизәргә лә бирелеүенә бикғәжәпләнде. ⁴⁶Сөнки тегеләрзең, таныш булмаған телдәрзә һөйләшеп, Аллаға дан яузырғандарын ишетте. Шул вакыт Петрус:

⁴⁷ – Был кешеләр беззең кеүек үк Изге Рухты кабул итеп алды. Шулай булғас, уларзың һыуға сумдырылыуына кем камасаулай алыр? – тине.

⁴⁸ Шулай итеп, Петрус уларзы Ғайса Мәсих исеме менән һыуға сумдырырға кушты. Һуңынан улар Петрустан үззәре яһында бер һисә көнгә калыуын һоранылар.

Йәрусәлимдә Петрустың ақланыуы

11 ¹ Илселәр һәм Йәһүзиәләге имандаштар башка халыктарзың да Алла һүзен кабул иткәннән ишетте. ²⁻³ Петрус Йәрусәлимгә килгәс, сөннәтле иманлылар уға:

– Һин, сөннәтһез кешеләр яһына инеп, улар менән бергә ашағанһың, – тип ғәйеп ташланы.

10:34 Кнн 10:17-18.

10:35 Ишф 56:6-7.

10:43 Йер 31:34; Зәк 13:1.

⁴Петрус уларға баштан башлап ентекләп аңлатып бирзе:

⁵– Яфо калаһында доға кыла инем, шул мөл миңә илаһи күренмеш инде: зур тукымаға окшаған бер нәмә дүрт мөйөшөнән тотолған килеш күктән минең яныма төшөрөлдө. ⁶Эсенә күз һалғас, унда ерзә йәшәүсә дүрт аяклы хайуандарзы, йәнлектәрзе, һөйрәлеүселәрзе һәм коштарзы күрҙем. ⁷Шунан һуң: «Тор, Петрус, быларзы хуйып аша», – тигән тауыш ишеттем. ⁸«Юк, Раббым! Минең бер касан да шакшы йәки хәрәм нәмәләрзе ауызыма алғаным юк», – тинем мин. ⁹Күктән тауыш миңә тағы: «Алла таза тип иғлан иткәнде шакшыға һанама!» – тине. ¹⁰Өс тапқыр шулай кабатланғандан һуң, барыһы ла кире күккә тартып алынды.

¹¹Нәк шул вақытта Кайсарейнан миңә ебәрелгән өс кеше мин туктаған йорт алдында тора. ¹²Изге Рух миңә бер ниндәй икеләнеүһез улар менән барырға кушты. Янымдағы бынау алты имандаш та минең менән бергә китте. Без мине сакырған кешенең өйөнә килеп еттек. ¹³Ул нисек итеп үз өйөндә фәрештәне күрәүе һақында һөйләне. Фәрештә уға: «Петрус тип тә йөрөтөлгән Шимғонды сакырыу өсөн Яфоға кешеләр ебәр. ¹⁴Ул һезгә килтергән хәбәр аша һин үзең дә, бөтөн йортоң да котолорһоғоз», – тип әйткән.

¹⁵Мин һөйләй башлағас, тәүзә безгә иңгән кеүек, уларға ла Изге Рух инде. ¹⁶Шунда мин Раббының: «Яхъя кешеләрзе һыуға сумдырзы, ә һез Изге Рухка сумдырылырһығыз», – тигән һүззәрен иҫкә төшөрҙөм. ¹⁷Раббы Ғайса Мәсихкә инанғандан һуң безгә биргән бүлөгән Алла уларға ла биргән икән, Аллаға каршы торорға мин кем һуң? – тине Петрус.

¹⁸Быны ишеткәс, бөтәһе лә тынысланды. Шунан Алланы данлап:

– Тимәк, йәшәүгә алып барған тәүбә юлын Алла башка халыктарға ла асқан, – тинеләр.

Антиохияла имандаштар берҙәмлеге

¹⁹Стефанустың үлеменән һуң башланған эзәрләүзәр аркаһында таралышқан иманлылар, йәһүдтәр алдында ғына вәғәз һөйләп, Фойникә өлкәһенә, Кипрға һәм Антиохия калаһына тиклем барып етте. ²⁰Эммә улар араһындағы кайһы бер Кипр һәм Курене кешеләре, Антиохияға килгәс, башка халык кешеләренә лә Раббы Ғайса һақындағы һөйөнөслә Хәбәрзе еткерзе. ²¹Раббының көсә улар менән булды һәм бик күптәр, инанып, Раббыға табан боролдо.

²²Был туралағы хәбәр Йәрусәлимдәге имандаштар берҙәмлегенә лә барып етте. Барнабасты Антиохияға ебәрҙеләр. ²³Ул килеп, Алланың бындағы кешеләргә булған мәрхәмәтен күргәс, шатланды һәм бөтәһен дә Раббыға ысын күңелдән тоғро булып калырға өндәне. ²⁴Барнабас Изге Рух һәм иман менән тулы изгелекле кеше ине. Күптәр, Раббыға инанып, иман юлындағылар төркөмөнә кушылды.

²⁵Шунан һуң Барнабас, Шаулды эзләп, Тарссоска китте, уны табып ²⁶Антиохияға алып килде. Улар бында бер йыл торҙолар, имандаштар берҙәмлеге менән осрашып, күп кешеләрзе өйрәттеләр. Шәкерттәрзе мәсихселәр* тип ин тәүзә Антиохия калаһында атай башланылар.

²⁷Шул осорҙа Йәрусәлимдән Антиохияға бер нисә пәйғәмбәр килде. ²⁸Уларзың һағаб исемле береһе тороп баҫты ла, Рух аркылы алдан күреп, бөтә донъяла каты аслык буласағын әйтте. Ул аслык кайсар* Клаудиус заманында булды. ²⁹Шунан һуң шәкерттәр, һәр береһе үз хәленән килгәнсә, Йәһүзиәлә йәшәгән имандаштарына ярҙам

* 11:26 Мәсихселәр – Ғайса Мәсихкә әйрәүселәр.

* 11:28 Кайсар – боронғо Рим императорҙарының рәсми исемдәренең береһе. Клаудиус б.э. 41–54 йылдарында идара иткән.

ебәрергә булды. ³⁰ Ниәттәрен бойомға ашырып, Барнабас менән Шаул аша йыйылған бүләктәрҙе берҙәмлек өлкәндәренә ебәрҙеләр.

Петрустың кулға алыныуы һәм азат ителәүе

12 ¹ Шул вақыттарҙа Һируд батша* имандаштар берҙәмлегендәге кайһы бер кешеләрҙе эзәрлекләй башланы. ² Яхъяның ағаһы Якупты кылыс менән сабып үлтертте. ³ Быға йәһүдтәрҙең кәнәғәт калғанын күреп, Петрусты ла кулға алды. Был вақиға Сөсө икмәк байрамы көндөрөндә булды. ⁴ Һируд Петрусты төрмәгә яптырҙы һәм дүртәр ғәскәриҙән торған дүрт төркөмдә карауыл һағына куйҙы. Коткарылыу байрамынан һуң уны халыҡ алдына сығарып хөкөм итергә ниәтләне. ⁵ Петрус төрмәлә һаҡ астында булған вақытта имандаштар берҙәмлегендә уның өсөн Аллаға ғәйәт тырышып доға кылдылар.

⁶ Һируд Петрусты халыҡ алдына сығарырға теләгән көнгә каршы төндә Петрус ике сылбыр менән бығауланған хәлдә ике һаҡсы уртаһында йоклап ята, ә ишек янында карауылсылар һаҡта тора ине. ⁷ Капыл Раббының бер фәрештәһе пәйзә булды һәм бүлмә эсе яктырып китте. Фәрештә Петрусты төртөп уятты:

– Тора һал!

Шунда Петрустың кулындағы сылбыры ысқынып төштө.

⁸ – Билеңде быу ҙа аяғыңа кей, – тине фәрештә.

Петрус әйткәнде эшләне.

– Өстөңә кей ҙә миңә эйәр, – тине фәрештә.

⁹ Петрус, фәрештәнен был эштәре өндә икәнән аңламайынса, уның артынан төрмәнән сықты. Илаһи күрәнмеш күрәмдер, тип уйлай ине ул. ¹⁰ Улар, беренсе һәм икенсе һаҡсыны үткәндән һуң, калаға сыға

торған тимер капка янына килеп еттеләр. Капка улар алдында үзенән-үзе асылды. Улар урамға сықты. Урам буйлап азыраҡ барғас, фәрештә күз алдынан юкка сықты.

¹¹ Шул вақыт Петрус иҫенә килеп: «Хәҙер мин ысынлап та беләм: Раббы Үзенә фәрештәһен ебәргән. Ул мине Һируд кулынан һәм йәһүд халқы миңә бирергә теләгән язанан коткарҙы», – тип уйланы.

¹² Барыһын да аңлағас, ул Маркус тип тә йөрөтөлгән Яхъяның әсәһе Мәрийәмендән өйөнә килде. Унда йыйылған күп халыҡ доға кыла ине. ¹³ Петрустың капка шақыуына Рода иҫемле хезмәтсе кыз килеп сықты. ¹⁴ Петрусты тауышынан танығас ул, шатлығынан ишектә асырға ла онотоп, йүгереп инеп китте, йорттағыларға Петрустың капка төбөндә тороуын хәбәр итте.

¹⁵ – Ақылдан шаштыңмы әллә! – тинеләр уға.

Кыз һаман үз һүҙендә ныҡ торғас:

– Уның фәрештәһелер*, – тип яуаплаһылар.

¹⁶ Петрус шақыуын дауам итте. Капканы асқас, уны күреп хайран калдылар. ¹⁷ Петрус, тауышланмаһқа кушып, кулы менән ишараланы ла Раббының нисек итеп уны төрмәнән сығарыуы тураһында һөйләп бирҙе.

– Был һаҡта Якупка ла, башка имандаштарға ла әйтегез, – тине лә улар янынан башка ергә китте.

¹⁸ Таң атқас, кот оскос шау-шыу күтәрелде. Һаҡсылар бер-береһенән: «Петрус кайҙа булған икән?» – тинеләр. ¹⁹ Һируд Петрусты эзләргә бойорҙо, әммә таптыра алмағас, һаҡсыларҙан һорау алды һәм уларҙы үлтерергә әмер бирҙе.

Һируд батшаның үлеме

Бынан аҙаҡ Һируд Йәһүзиәнән Кайсарегә китте һәм шунда калды. ²⁰ Һируд Тир һәм Сидон калалары халқына бик асылулы

* **12:1** *Һируд батша* – Йәһүзиә һәм Самарияның батшаһы Һируд Агриппас Беренсе, Бөйөк Һирудтың ейәне.

* **12:15** *Ул уның фәрештәһелер* – йәһүдтәр кешеләрҙең һаҡлаусы-фәрештәләре барлығына ышанған.

ине. Ә был калалар, азык-түлек менән Һирудтың биләмәләренән тәмин ителгәнгә күрә, бергәләшеп батшаға вәкилдәр ебәр-зеләр. Улар, батша һарайына идара иткән Бластосты үз яктарына аузарып алғандан һуң, тыныслык һоранылар. ²¹ Билдәләнгән көндө Һируд, батша кейемдәре кейеп, хөкөм итеү урынына ултырзы һәм улар алдында телмәрт тотто. ²² Ә халык уның һүзен хуплап:

– Был тауыш – кеше тауышы түгел, был – илаһ тауышы, – тип кыскырзы.

²³ Һируд Алланы дан-шөһрәткә күммәгән өсөн Раббының бер фәрештәһе капыл уға килтереп һукты. Эсенән корттар ашап, Һируд йән бирзе.

²⁴ Алла һүзе иһә таралғандан-таралды, уны кабул итеүселәрҙең һаны арта барзы. ²⁵ Ә Барнабас менән Шаул, үззәрәненә тапшырылған эште башкарғандан һуң, Маркус тип тә йөрөтөлгән Яхъяны ла алып, Йәрүсәлимдән Антиохияға кайттылар.

Барнабас менән Шаулға изге хезмәт йөкмәтеләү

13 ¹ Антиохиялағы имандаштар бер-зәмлегендә пәйғәмбәрҙәр, оһаздар бар ине: Барнабас, Шимғон (уны тағы Нигер тип тә атайҙар), Курененан Лукиос, өлкә идарасыһы Һируд менән бергә тәрбиәләнгән Манаен һәм Шаул. ² Бер ваҡыт, улар Раббыға хезмәт иткәндә һәм ураза тотҡанда, Изге Рух:

– Хезмәтемде башкарыу өсөн Үзем һайлап алған Барнабас менән Шаулды Миңә бирегез, – тине.

³ Ураза тотқандан һәм доға қылғандан һуң, Барнабас менән Шаулдың баштарына кулдарын куйып, уларҙы озатып ебәрҙеләр.

Барнабас менән Шаул Кипрға

⁴ Изге Рух тарафынан ебәрелгән Барнабас һәм Шаул Селеукея калаһына килде, унан һыу юлы менән Кипр утрауына киттеләр. ⁵ Утрауағы Саламис калаһына килгәс, йәһүдтәрҙең ғибәҙәтханаларында Алла һүзен вәғәзләнеләр. Яхъя ла улар менән ине,

ярзам итеп йөрөнө. ⁶ Бөтә утраузы үтеп, улар Пафос калаһына килде. Бында улар сихырсы һәм ялған пәйғәмбәр Бар-Йеһошуағ исемле йәһүд кешенән осратты. ⁷ Ул өлкә башлығы, бик ақыллы кеше Сергиос Паулустың хезмәтсегә ине. Сергиос Паулус, Алла һүзен тыңларға теләп, Барнабас менән Шаулды үз һарайына сақырзы. ⁸ Ә Әлүмас (был Бар-Йеһошуағтың икенсе исеме – «сихырсы»), өлкә башлығының иманға килеүенә аяқ салырға тырышып, уларға каршы торзо. ⁹ Әммә Изге Рух менән һуғарылған Шаул, уны Паулус тип тә атайҙар, Әлүмаска туп-тура карап:

¹⁰ – Әй, һин, эсе тулы ялған һәм мәкер, Иблис улы, һәр төрлө һаҡлыҡтың доһманы! Раббының тура юлын бозоп күрһәтергә тырышыуҙан туктайһыңмы, юкмы? – тине. – ¹¹ Әле Раббының кулы һинегә өстөндә: һин һуқыраясаҡһың һәм Алла билдәләгән бер ваҡыткаса қояшты күрмәйәсәкһең.

Шунда ук Бар-Йеһошуағты томан һәм қараңғылыҡ қаплап алды, һәм ул, берәйһе етәкләмәһме икән тип, әле бер ятқа, әле икенсе ятқа табан атланы.

¹² Өлкә башлығы, был хәлдә күреп, Раббы тураһындағы тәғлимәттең көҙрәтенә таң қалды һәм Раббыға инанды.

Паулустың Писидиә өлкәһендәге Антиохияла сығышы

¹³ Паулус һәм уның юлдаштары, Пафостан һыу юлы менән Памфулия өлкәһендәге Перге калаһына килде. Яхъя, уларҙан айырылып, Йәрүсәлимгә кайтты, ¹⁴ ә қалғандар Пергенан Писидиә өлкәһендәге Антиохияға китте.

Шәмбе көндө улар ғибәҙәтханаға инеп ултырзы. ¹⁵ Қанундан һәм пәйғәмбәрҙәр яҙған китаптарҙан өзөктәр уқығандан һуң, ғибәҙәтхана башлыҡтары уларға хезмәтсә аша: – Туғандар! Халыҡка еткерергә теләгән нәсихәтегеҙ булла, һөйләгеҙ, – тигән һүз-һәрҙе еткерзе.

¹⁶ Паулус тороп баһты ла кулы менән ишаралап тынлыҡка сақырзы:

– Исраилдар һәм Алланан куркыусы башкалар, тыңлағыз! ¹⁷ Исраил халкының Аллаһы безҙең ата-бабаларыбыҙҙы Һайлап алған. Мысыр ерендә булғандарында уларҙы бөйөк халыҡ иткән һәм Үзенәң көҙрәте менән Мысырҙан алып сыҡкан. ¹⁸ Сүлдә кырк йыл буйы уларға карата түземлек һаҡлаған. ¹⁹ Кәңгән ерендә ете халықты юк иткәндән һуң, шул ерҙе Исраил халкына асабалыҡка биргән. ²⁰ Шулай дүрт йөз илле йыл үткән. Шунан һуң, Шемуил пәйғәмбәр йәшәгән осорға тиклем, уларға хөкөмдарҙар биреп торған. ²¹ Шунан улар батша һораған, һәм Алла Бинйәмин нәселенән булған Киш улы Шаулды биргән. Ул кырк йыл идара иткән. ²² Уны тәхеттән төшөргәс, батша итеп Дауытты куйған һәм уның һаҡында: «Мин күңелемә хуш килгән Ишай улы Дауытты таптым. Ул Мин нимә теләһәм, шуны эшлә», – тигән.

²³ Алла, Үзенәң вәғәзәһе буйынса, Исраил халкына Дауыт нәселенән Коткарыусы Ғайсаны ебәрҙе. ²⁴ Коткарыусы килерҙән алда Яхъя бөтә Исраил халкын тәүбәгә килеү билдәһе итеп һыуға сумдырылыу йолаһын үтәргә өндәһе. ²⁵ Хезмәтенең аҙағында Яхъя: «Мине кем тип уйлайһығыҙ? Мин һез көткән кеше түгел. Әммә минең арттан Берәү килә. Мин Уның аяҡ кейеменең бауын сисергә лә лайыҡ түгелмен», – тине.

²⁶ – Туғандар! – тип һүҙен дауам итте Паулус. – Ибраһим нәселе балалары һәм Алланы ололаусы башка кешеләр! Коткарылыу һаҡындағы был хәбәр безгә ебәрелде. ²⁷ Йәһүсәлим халкы һәм уларҙың башлыҡтары Ғайсаның кем икәнен таныманы, Уны хөкөм итеп, пәйғәмбәрҙәрҙең һәр шәмбе укыла торған һүҙҙәрен ғәмәлгә ашырҙы. ²⁸ Үлем язаһына тарттырылыҡ һис бер ғәйеп тапмаһалар ҙа, Пилатостан Уны үлтөрөүгә талап иттеләр. ²⁹ Ғайса һаҡында Изге Язмала яҙылғандарҙың бөтәһе

лә тормошҡа ашҡас, Уны аркыһаҡтан төшөрөп, кәбергә һалдылар. ³⁰ Әммә Алла Уны үленән терелтте. ³¹ Ул Үзе менән Галилеянан Йәһүсәлимгә килгән кешеләргә күп көндәр дауамында күрәндә. Хәҙер ул кешеләр – халыҡ алдында Уның һаһиттары.

³²⁻³³ Без һезгә һөйөнөслә Хәбәр алып килдек: Алла Ғайсаны терелтеп, аталарыбыҙға биргән вәғәзәһе безҙең өсөн, йәғни уларҙың балалары өсөн, ғәмәлгә ашырҙы. Был Зәбүр китабының икенсе мәҙһихәндә яҙылғанса булды:

«Һин – Минең Улым,
Мин бөгөндән Һиңә Ата булдым».

³⁴ Тәнен серетмәйенсә Уны үленән терелтеп торғозоуы тураһында иһә Алла былай тигән:

«Дауытка бирелгән изге һәм
ышаныслы вәғәзәһе
һезҙең өсөн бойомға
ашырасаҡмын».

³⁵ Һәм бүтән бер урында ла:

«Изге бәндәндең тәнен
серетмәһен», –

тип яҙылған.

³⁶ Үз мәлендә Алла ихтыярына хезмәт иткән Дауыт иһә вафат булды, аталары янына ерләнде. Уның тәне серене. ³⁷ Ә Алла терелтеп торғозған Зат серемәне.

³⁸ – Шулай итеп, туғандар, һезгә мәғлүм булһын! – тип һүҙен дауам итте Паулус. – Һезгә Ғайса аша гонаһтарығыҙҙың ғәфү ителеүе һаҡында белдерелә. ³⁹ Муса кануны тормошҡа ашыра алмағанды Ғайса аткарҙы: Уға инанған һәр кем Уның аша Алла тарафынан акланыр. ⁴⁰ Һаҡ булығыҙ, һезҙең менән пәйғәмбәрҙәр әйткәнсә килеп сыҡмаһын:

⁴¹ «Мысҡыл итеүселәр, карағыҙ!
Хайран калып юкка сығығыҙ.
Һезҙең көндәрҙә Мин шундай
ғәмәл кылам,
һөйләһәләр ҙә, ышанмаһығыҙ».

13:17 Сығ 6:6; 12:51.

13:20 1 Бат 7:15.

13:20 Ҙаҡ 2:16.

13:21 1 Бат 8:4-5; 10:24.

13:22 1 Бат 13:14; 16:12-13; Зәб 88:21.

13:23 Ишғ 11:1.

13:32-33 Зәб 2:7.

13:34 Ишғ 55:3.

13:35 Зәб 15:10.

13:38 Ишғ 53:5, 12.

13:41 Ҙав 1:5.

⁴² Паулус менән Барнабас ғибәзәтхананан сығкканда, халык уларҙан, киләһе шәмбелә лә ошо хакта һөйләгез әле, тип үтенде.

⁴³ Йыйылыш таралғандан һуң күп йәһүдтәр һәм, йәһүд диненә күскән диндар кешеләр Паулус менән Барнабас артынан эйәрҙе. Илселәр, улар менән әңгәмә короп, уларҙы Алла мәрхәмәтендә калырга өгөтләне.

⁴⁴ Икенсе шәмбелә бөтә кала тиерлек Раббы һүзен тыңларға йыйылды. ⁴⁵ Ә йәһүдтәр, халыктың күплегенә көнләшеүҙән эстәре ташып, Паулус әйткәндәргә каршы әрләшә башланы. ⁴⁶ Паулус менән Барнабас кыйыу рәүештә:

– Алла һүзе иң элек һезгә иғлан ителәргә тейеш ине, – тинеләр. – Әммә һез уны кире кағаһығыҙ һәм шуның менән үзегеҙҙең мәңгелек тормошка лайыҡ түгел икәнегеҙҙе күрһәтәһегеҙ. Шунлыктан без башка халыктарға мәрәжәғәт итәбеҙ.

⁴⁷ Раббы бит безгә:

«Котолоу Һинең аша
ер йөзөнөң иң алыс төбәктәрәнә
барып етһен тип,

Һине халыктар өсөн
яктылык сығанағы итеп
куйҙым», –

тигән бойорок бирҙе.

⁴⁸ Йәһүд булмағандар был һүзәрҙе ишетеп кыуанды һәм Раббы һүзен данланы. Мәңгелек тормош өсөн һайлап алынғандарҙың барыһы ла иманға килде.

⁴⁹ Раббы һүзе шул тирәләгә барса ерҙәргә таралды.

⁵⁰ Әммә йәһүдтәр, мәшһүр ғаиләләргән булған диндар катындарҙы һәм каланың етәксе кешеләрен котортоп, Паулус менән Барнабасты эзәрләне, уларҙы был төбәктән кыузыртты. ⁵¹ Паулус менән Барнабас иһә, уларға каршылык йөзөнән, аяктарында-

ғы тузанды кағып төшөрҙә* һәм Иконион калаһына китте.

⁵² Ә шәкерттәрҙең күңеле кыуаныс һәм Изге Рух менән һуғарылды.

Паулус менән Барнабас Иконион калаһында

14 ¹ Иконионда Паулус менән Барнабас, ғәзәттәгесә, йәһүдтәр ғибәзәтханаһына инде. Уларҙың тәьсирле итеп һөйләүенән бик күп йәһүдтәр һәм башка халык кешеләре Раббыға инанды. ² Ә иманға килмәгән йәһүдтәр, йәһүд булмағандарҙы иманлыларға каршы котортоп, уларға карата дошманлык уятты. ³ Паулус менән Барнабас бында байтак ваҡыт булды. Раббы тураһында кыйыу рәүештә вәғәзләнеләр һәм Раббы, Үзенә мәрхәмәте хакындағы хәбәрҙе раһлап, уларҙың кулы менән хикмәтле билдәләргә һәм мөғжизәләргә кылды. ⁴ Кала халкы икегә бүленде: бер өлөшө – йәһүдтәр, икенселәре илселәр яклы булды. ⁵ Ахырҙа йәһүд булмағандар һәм йәһүдтәр, үзәренә башлыктары менән бергә илселәргә ташланып, уларҙы таш менән бәрәп үлтерәргә ниәтләне. ⁶ Был хакта белеп калғандан һуң, илселәр Лукауния өлкәһенә касып китте. Ундағы Лустра, Дербә калаларында һәм шул тирәләгә ерҙәрҙә ⁷ халыкка Һөйөнөслө Хәбәрҙе һөйләүҙәрен дауам иттеләр.

Лустра калаһында булған хәлдәр

⁸ Лустра калаһында аяктары йөрөмәгән бер кеше бар ине. Ул, тыумыштан ук ғәрип булып, бер кәсан да атлай алмаған ине. ⁹ Ул да Паулус һөйләгән һүзәрҙе тыңлап ултырҙы. Паулус уға туп-тура караны ла, ғәриптең шифа аласағына ышанысы барлығын күреп, көслө тауыш менән:

¹⁰ – Тор, аяғыңа баһ, – тип әйтте.

* **13:51** *Аяктағы тузанды кағыу* – бының менән Паулус һәм Барнабас үзәренә уларҙан баш тартыуын күрһәткән. «Мақсайос», 10:14-се аяттың иҫкәрмәһен карағыҙ.

Теге һикереп торзо ла атлап китте. ¹¹ Халык иһә, Паулустың нимә эшлэгәнән күреп, Лукауния ерлеге телендә:

– Беззең яныбызға кеше киәфәтендә илаһтар төштө! – тип кысқыра башланы.

¹² Барнабасты – Зевс тип, ә Паулусты, башлыса ул һөйләгәнә күрә, Гермес* тип атанылар. ¹³ Кала ситендә урынлашкан Зевс корамының каһины иһә капка алдына үгеззәр һәм сәскә бәйләмдәре алып килде, халык менән бергә корбан килтерергә булды.

¹⁴ Илселәр Барнабас менән Паулус был хакта белеп калғас, өстәрәндәге кейемдәрән йырткысланы, халык төркөмөнә ташланып:

¹⁵ – Һез нимә эшләйһегез? – тип кысқырзы. – Без – һеззен кеүек үк кешеләр! Һезгә Һөйөнөслә Хәбәр алып килдек һәм, ялған илаһтарзан арынып, күкте, ерзе, диңгеззе, уларзағы бөтә нәмәне бар кылған тере Аллаға килеүегеззе теләйбез. ¹⁶ Элек Ул бөтә халыктарға үззәренәң юлдарынан барырға ихтыяр бирә ине. ¹⁷ Әммә, якшылыктар кылып, Үзен күрһәтеп торзо: вақытында күктәрзән ямғыр яузырып, мул уңыш биреп, һеззе ризык менән тәмин итте, йөрәктәрегеззе кыуаныс менән тултырзы.

¹⁸ Ошо һүззәр менән дә улар халыкты үззәренә корбан килтермәскә көскә-көскә генә күндәрә алды.

Сүриә Антиохияһына кайтыу

¹⁹ Шулай за Антиохиянан һәм Икониондан килгән кайһы бер йәһүдтәр халыкты үззәренәң яғына аузарзы. Паулусты таш бәрәп тукманылар за, үлдә тип уйлап, каланан тышка сығарып ташланылар. ²⁰ Әммә эргәһенә шәкерттәре йыйылып киткәс, Паулус тороп кире калаға инде.

Икенсе көндә ул Барнабас менән Дәрбе калаһына юл тотто. ²¹ Был калала Һөйөнөслә Хәбәрзе вәғәзләп, шәкерттәр һанын байтакка арттырзылар. Азақ Лустра, Ико-

нион һәм Антиохия калаларына кайтып, ²² унда шәкерттәрзең рухын күтәрзәләр, иманда нык торорға өндәнеләр.

– Алла Батшалығына инер өсөн күп михнәттәр аша үтергә тура киләсәк, – тине улар.

²³ Улар һәр берзәмлеккә өлкәндәр тәғәйенләнеләр һәм, ураза тотоп доға кылғандан һуң, уларзы үззәре инанған Раббының кулына тапшырзылар.

²⁴ Бынан азақ улар, Писидиә аша үтеп, Памфулияға килде. ²⁵ Пергела Алла һүзен бәйән иткәс, Атталейя калаһына йүнәлделәр. ²⁶ Атталейянан һыу юлы менән Антиохияға киттеләр. Ошо калала Паулус менән Барнабас, үззәренә тәғәйенләнгән эште аткарыу өсөн, Алланың мәрхәмәтенә тапшырылғайны. ²⁷ Улар, Антиохияға кайтып еткәс, имандаштар берзәмлеген йыйып, Алланың үззәре аша низәр эшлэгәнән, Уның йәһүд булмағандарға иман ишеген асканын – бөтәһен дә һөйләп бирзәләр. ²⁸ Паулус менән Барнабас шәкерттәр янында байтак вақытка тукталды.

Йәрүсәлимдә илселәр йыйылышы

15 ¹ Йәһүзиәнән Антиохияға ниндәйзәр кешеләр килеп иманлыларзы:

– Муса кануны кушканса сөннәткә ултырмаһағыз, котола алмаясакһығыз, – тип өйрәтә башланы.

² Паулус һәм Барнабас теге кешеләр менән ризалашманы һәм улар араһында кызыу бәхәс тыузы. Шунлыктан Паулус менән Барнабаска, тағы бер нисә кешегә, Йәрүсәлимгә барып, илселәр һәм берзәмлек өлкәндәре менән был мәсьәлә буйынса фекерләшеу бурысын йөкмәттеләр.

³ Шулай итеп, берзәмлек уларзы юлға озатты. Фойникә һәм Самария өлкәләрен үткәндә улар, йәһүд булмаған халыктарзың Аллаға табан боролоузары тураһында һөйләп, бөтә имандаштарзың күңелендә зур кыуаныс уятты. ⁴ Йәрүсәлимгә килеп

* 14:12 Зевс – гректар мифологияһында иң бөйөк илаһ, ә илаһтар хәбәрсеһе Гермес тел оқтаһы тип һаналған.

еткәс, берзәмлек тә, уның өлкәндәре лә, илселәр зә асыг йөз менән кабул итте. Паулус менән Барнабас уларға Алланың үззәре аша ниндәй эштәр башкарыуы тураһында һөйләп бирзе. ⁵ Шунан һуң фарисейҙар араһынан иманға килгән кайһы берәүҙәр урындарынан тороп:

– Йәһүд булмағандарҙы сөннәткә ултыртырға һәм уларҙан Муса канунын тотоуҙы талап итергә кәрәк, – тинеләр.

⁶ Илселәр һәм берзәмлек өлкәндәре был мәсьәләне тикшерергә йыйылды. ⁷ Оҙак фекер алышкандан һуң Петрус урынынан тороп:

– Имандаштар! – тип һүз башланы. – Башка халыктар Һөйөнөслә Хәбәрҙе минән ишетеп иманға килһен өсөн, байтаҡ ваҡыт элек бөтөбөз араһынан Алла мине һайлап куйғанын беләһегеҙ. ⁸ Кешенең күңелендә ни ятканын белеп торған Алла, безгә биргән кеүек башкаларға ла Изге Рух биреп, уларҙы кабул итеүен күрһөттө. ⁹ Йөрәктәрен иман аша сафландырып, улар менән безҙең арала бер ниндәй зә айырма калдырманы. ¹⁰ Шулай булғас, аталарыбыҙ за, без үзебез зә күтәрә алмаған йөктө шәкерттәр иненә һалып, ни өсөн һез хәҙер Алланы һынайһығыҙ? ¹¹ Ә бит без зә, улар кеүек үк, Раббы Ғайса мәрхәмәте аша котолоу алыуыбыҙға ышанабыҙ.

¹² Бөтә йыйылыш тынып, Барнабас менән Паулусты тыңланы. Улар Алланың башка халыктар араһында үззәре аша кылған хикмәттәре һәм мөғжизәләре тураһында һөйләне. ¹³ Аҙаҡ Якуп һүз алды:

– Имандаштар, мине тыңлағыҙ! ¹⁴ Алланың йәһүд булмаған халыктар тураһында хәстәрлек күрһөтә башлап, улар араһынан Үз халкын булдырыуы тураһында Шимғон һөйләне. ¹⁵ Пәйғәмбәрҙәрҙең Изге Язмала яҙған һүззәре лә быға тап килә:

¹⁶ «Шунан һуң Мин кире кайтырмын да Дауыттың қолаған сатырын торғозормон.

Емереклектәрен кайтанан короп, элекке хәленә кайтарырмын.

¹⁷⁻¹⁸ Шунда башка кешеләр, Минең исемем менән аталған бар халыктар Раббыны эзләйәсәк».

Борондан ук былларҙы мәғлүм иткән Раббы шулай ти.

¹⁹ Шуға күрә, башка халыктар араһынан Аллаға килгән кешеләргә кыйынлыҡ тыузырырға тейеш түгелбөз, тип һанайым. ²⁰ Киреһенсә, без уларға, ялған илаһтарға корбанға килтерелеп хур ителгән нәмәләргән, енси азғынлыктан, быуып үлтерелгән хайуандың итенән һәм кәндән тыйылығыҙ, тип язырға тейешбөз. ²¹ Сөнки Муса кануны элек-электән һәр калала вәғәз ителә, һәр шәмбе һайын ғибәҙәтханаларҙа укыла, – тине Якуп.

Йәһүд булмағандарға яуап

²² Бынан аҙаҡ илселәр һәм берзәмлек өлкәндәре, бөтә берзәмлек менән үззәре араһынан бер нисә кешене һайлап, уларҙы Антиохияға Паулус һәм Барнабаска эйәртеп ебәрергә қарар итте. Улар имандаштар араһында етәксә булған Барсаббас тип аталған Йәһүзәне һәм Силасты һайланьлар. ²³ Улар аша ошондай йөкмәткеле хат ебәрзәләр:

«Имандаштарығыҙҙан – илселәрҙән, берзәмлек өлкәндәренән Антиохиялағы, Сүриәләге һәм Киликиялағы бүтән халыктарҙан булған имандаштарға сәләм.

²⁴ Безҙән барған кайһы бер кешеләр һезҙе аптырашта калдыра, күңелегеҙгә борсоу һала, тип ишеттек, әммә без уларға ундай эш йөкмәтмәненк. ²⁵⁻²⁶ Шунлыктан без, барыбыҙың ризальғы менән бер нисә кешене һайлап, уларҙы һезҙең янға үз ғүмерҙәрен Раббыбыҙ Ғайса Мәсихкә

бағышлаған, яратқан имандаштарыбыз Барнабас һәм Паулус менән бергә ебәрергә булдык. ²⁷ Йәһүзә менән Силасты һезгә ебәрәбез, улар был хатта язылғандарзы телдән аңлатып бирер.

²⁸ Изге Рух ихтыяры менән без һезгә түбәндәге талаптарзан башка бер нәмә менән дә борсомаска карар иттек: ²⁹ ялған илаһтарға қорбан итеп килтерелгән ризыктан, қандан, быуып үлтерелгән хайуандың итенән һәм енси азғынлыктан тыйылығыз. Үзегезге ошо эштәрзән һаклаһағыз, бик якшы булыр.

Исән-һау булығыз!»

³⁰ Шулай итеп, ебәрелгән кешеләр Антиохияға килде һәм, берзәмлекте йыйып, хатты тапшырды. ³¹ Хатты укығас, бөтәһе лә был йыуаныслы хәбәргә қуялды. ³² Йәһүзә менән Силас, үззәре лә пәйғәмбәр буларак, һүз ярзамы менән дәртләндереп, имандаштарзың рухын нығытты. ³³⁻³⁴ Йәһүзә менән Силас Антиохияла күпмелер вақыт булғас, имандаштар уларзы именлек теләп Йәрусәлимгә, үззәрен ебәргән кешеләр янына озатты*.
³⁵ Паулус менән Барнабас иһә Антиохияла қалды. Улар башка күп кенә имандаштар менән бергә Раббы һүзен өйрәтте, вәғәздәр укыны.

Паулус менән Барнабастың юлдары айырылыуы

³⁶ Бер ни тиклем вақыт үткәс, Паулус Барнабаска, үззәре Раббы һүзен вәғәзләп йөрөгән барса қалаларзағы имандаштар янына барып, уларзың хәлен белергә тәкдим итте. ³⁷ Барнабас Маркус тип тә йөрөтөлгән Яхъяны ла үззәре менән алырға теләне. ³⁸ Әммә Паулус тапшырылған эште аткарып сығырға ярзам итергә теләмәйенсә Памфулияла уларзы ташлап киткән

Яхъяны алырға ризалашманы. ³⁹ Паулус менән Барнабас араһында зур ризаһызлыҡ тыузы, һәм улар икеһе ике якка китергә булды: Барнабас, Маркусты алып, һыу юлы менән Кипрға юланды. ⁴⁰ Силасты һайлаған Паулус иһә, имандаштар уны Раббы мәрхәмәтенә тапшырғандан һуң, юлға сықты, ⁴¹ берзәмлектәрзе нығытып, Сүриә һәм Киликия өлкәләре аша үтте.

Тимосеустың Паулусты озатып барыуы

16 ¹ Шунан һуң Паулус Дәрбеға, ә унан Лустраға барып етте. Унда Тимосеус исемле бер шәкерт бар ине. Уның әсәһе йәһүд булып, улы кеүек үк Ғайсаға инана, ә атаһы грек ине. ² Лустралағы һәм Икониондағы имандаштар Тимосеусты якшы яктан ғына телгә алды. ³ Паулус уны үзе менән бергә алып китмәксе булды, шуға күрә унда йәшәгән йәһүдтәр һақына уны сөннәткә ултыртты, сөнки бөтәһе лә Тимосеустың атаһы грек икәннен белә ине. ⁴ Қаланан қалаға сәйәхәт иткәндә, улар имандаштарға Йәрусәлимдә илселәр һәм берзәмлек өлкәндәре қабул иткән қарарзы еткерзе һәм уларзы үтәргә өндәне.

⁵ Берзәмлектәрзең иманы нығынды һәм иманға килеүселәрзең һаны көндән-көн арта барзы.

Паулустың Македония өлкәһенә сакырылыуы

⁶ Паулус һәм уның юлдаштары Фругия һәм Галатия ерзәре аша китте, сөнки Изге Рух уларға Алла һүзен Асия өлкәһендә һөйләргә рөхсәт итмәне. ⁷ Мусия төбәгенә еткәс, улар Биһунияға барырға уйлағайны, әммә Ғайсаның Рухы уларзы ебәрмәне. ⁸ Шулай итеп, улар Мусия аша үтеп, Троас қалаһына килде.

⁹ Төндә Паулуска илаһи күренмеш инде. Македониянан бер кеше: «Македонияға килеп, безгә ярзам ит», – тип Паулустың

* 15:33-34 Кайһы бер боронғо кульязмаларза 34-се аят та бар: «Әммә Силас Антиохияла қалырға булды».

каршыһында ялбарып баһсып тора. ¹⁰ Ошо күрәнмештән һуң, Алла безҙе шунда Һөйөнөслө Хәбәрҙе һөйләргә сақыра, тигән фекергә килеп, шунда ук Македонияға китергә булдык.

Лидиәнең иманға килеүе

¹¹ Троастан һыу юлы менән китеп, без туп-тура Самоһраҡ утрауына, ә икенсе көндө Неаполис калаһына еттек. ¹² Унан Македонияның ул өлөшөндөгө төп кала, Рим колонияһы* булған Филиппойға юл тоттоқ. Без был калала бер нисә көн булдык. ¹³ Шәмбе көндө каланан сыҡтыҡ та, доға кылыу урыны шундалыр тип уйлап, йылға буйына барҙыҡ. Унда йыйылған катын-кыҙҙар менән һөйләшеп ултырҙыҡ. ¹⁴ Араларында Түәтейра калаһынан килгән, куйы-кызыл төстөгө кыйбатлы тукымалар һатқан Лидиә исемле бер катын бар ине. Аллаға хөрмәт күрһәтеп йәшәгән был катын Паулус һөйләгән һүҙҙәргә аңлаһын тип, Раббы уның йөрөгән асты. ¹⁵ Үҙе һәм өйөндөгө туғандары һыуға сумдырылыу йолаһын үтәгәс, Лидиә:

– Мине Раббыға инаныусы тип һанаһағыҙ, өйөмә килеп кунак булығыҙ, – тип инәлдә һәм ахырҙа безҙе күндәрҙе.

Филиппойҙа тотконлоқта

¹⁶ Бер көндө доға кылыу урынына китеп барғанда безгә күрәзәселек ене эйәләшкән бер хезмәтсе кыҙ осраны. Ул, күрәзәлек кылып, үзенең хужаларына күп табыш килтерә икән. ¹⁷ Кыз Паулус менән безҙең артыбыҙҙан:

– Был кешеләр – Юғарыларҙан Юғары Алланың колдары, улар һезгә котолоу юлын күрһәтә, – тип кысқырып барҙы.

¹⁸ Был бер нисә көн шулай дауам итте. Паулустың тамам асыуы килеп, ен яғына боролоп:

– Ғайса Мәсих вәкәләте менән бойорам: уның эсенән сыҡ! – тине.

Ен шунда ук сығып китте. ¹⁹ Кыздың табыш алырға булған өмөттәренең юкка сығыуын аңлаған хужалары Паулус менән Силасты тотоп алдылар за майҙанға кала башлыктары янына һөйрәп алып киттеләр. ²⁰⁻²¹ Уларҙы идарасылар каршыһына килтереп:

– Был әзәмдәр – йәһүдтәр. Улар безгә, римлыларға, кабул итергә лә, башкарырға ла ярамаған йолаларҙы вәғәзләп, калала тәртипһезлек тыуҙыра, – тинеләр.

²² Халыҡ та Паулус менән Силаска каршы сыҡкан кешеләргә кушылды. Кала идарасылары улардың кейемдәрен йолҡослап систерҙе лә таяк менән һуктырырға бойорҙо. ²³ Нык кына тукмағандан һуң, уларҙы төрмөгә ташланылар һәм төрмә карауылсыһына тоткондарҙан күз язлыҡтырмаһка бойорҙолар. ²⁴ Шундай әмер алғас, карауылсы уларҙы төрмәнең эске бүлмәһенә япты ла аяктарына ағас калып кейҙерҙе.

²⁵ Төн уртаһындарак Паулус менән Силас доға кылды, Алланы данлап, мәзһиәләр йырланы, ә башка тоткондар уларҙы тыңлап ултырҙы. ²⁶ Капыл бик нык итеп ер тетрәне, хатта төрмәнең нигеҙе һелкенеп куйҙы. Шулар сак бөтә ишектәр асылды ла барыһының да аяктарындағы сыңһыҙар һыпырылып төштө. ²⁷ Төрмә карауылсыһы йоконан уянып, ишектәрҙең асыҡ торғанын күргәс, тоткондар касқан, тип уйланы һәм, кылысын сығарып, үзен үҙе үлтерергә теләне. ²⁸ Әммә Паулус:

– Үҙеңә яуызлыҡ кылма, без барыбыҙ за бында! – тип кысқырҙы.

²⁹ Карауылсы ут һорап алды ла бүлмә эсенә йүгереп инде һәм, калтыранып, Паулус менән Силастың алдына йығылды. ³⁰ Шунан уларҙы тышқа алып сықты.

– Әфәнделәрем! Котолор өсөн миңә нимә эшләргә кәрәк? – тип һораны.

* **16:12** Рим колонияһы – Филиппой калаһының Рим императорынан алынған үзидара хоҡуҡтары булған, ул Рим канундары буйынса йәшәгән. Күп римлылар шундай колонияларға күсеп бара торған булған.

³¹ – Раббы Ғайсаға инан. Шулай эшләһән, үзең дә котолорһоң, өйөңдәгеләр зә котолор, – тип яуапланылар уға.

³² Паулус менән Силас уға һәм уның өйөндәгеләргә Раббы һүзен вәғәзләне. ³³ Шулар уҡ төнгө бер сәғәттә төрмә карауылсыһы уларҙың йәрәхәттәрен йуузы, үзе лә, өйөндәгеләрҙең бөтәһе лә һыуға сумдырылыу йолаһын үтәне. ³⁴ Паулус менән Силасты үзенең өйөнә алып кайтып, уларға табын әзерләне, Аллаға инанғандары өсөн бөтә ғаиләһе менән кыуандылар.

³⁵ Көн тыуғас, кала идарасылары үзҙәренең хезмәткәрҙәрен, уларҙы азат итергә, тигән хәбәр менән ебәрҙеләр. ³⁶ Төрмә карауылсыһы был хәҡтә Паулуска еткерҙе:

– Кала идарасылары һеҙҙе азат итергә кушты. Барығыҙ, именлек һеҙгә, – тине.

³⁷ Ләкин Паулус:

– Беҙҙе, Рим граждандарын, халыҡ алдында хөкөм итмәйсә тукманылар, төрмәгә яптылар, ә хәҙер йәшерен рәүештә сығарырға теләйҙәрме? Юк! Килһендәр зә беҙҙе үзҙәре сығарһындар, – тине.

³⁸ Хезмәткәрҙәр был һүзҙәргә кала идарасыларына еткерҙе, ә идарасылар, Паулус менән Силастың Рим граждандары икәнен ишеткәс, куркып киттеләр. ³⁹ Килеп, ғафү үтенделәр, уларҙы иреккә сығарғас, каланан китеүҙәрен һоранылар.

⁴⁰ Паулус менән Силас төрмәнән сықкандан һуң, Лидиәнең өйөнә барҙы. Унда имандаштар менән осрашып, уларға өгөт-нәсихәт биргәс, юлға сықтылар.

Тессалонике калаһында боларыш

17 ¹ Илселәр, Амфиполис һәм Аполлония калалары аша үтеп, Тессалонике калаһына килеп етте. Унда йәһүдтәр ғибәҙәтханаһы бар ине. ² Паулус, ғәҙәттәгесә, ғибәҙәтханаға килде һәм өс шәмбе рәттән йәһүдтәр менән Изге Язмаларҙа әйтелгәндәр тураһында фекер алышты. ³ Уларға Мәсихтең ғазап сигергә һәм үленән терелергә тейешлеген аңлатты һәм иҫбат итте.

– Мин һеҙгә вәғәзләгән Ғайса – шулар Мәсих бит инде, – тине Паулус.

⁴ Йәһүдтәрҙең кайһы берҙәре, шулар уҡ Алланы ололап йәшәгән бик күп гректар, уларҙың күп кенә күренекле катын-кыҙҙары иманға килде һәм Паулус менән Силаска кушылды. ⁵ Был бүтән йәһүдтәрҙә көнләшеү уятты, улар, базар майҙанындағы йүнһеҙ кешеләргә йыйып, калала бола куптарҙы. Паулус менән Силасты халыҡ алдына сығарыу өсөн, уларҙы Ясондың өйөнә барып эҙләнеләр. ⁶ Илселәргә тапмағас, Ясонды һәм иманлы кайһы бер кешеләргә кала башлыҡтары янына һөйрәп алып килделәр.

– Ошо әҙәмдәр бөтә ерҙә бола куптарып йөрөй, әле улар бында ла килеп еткән. ⁷ Ә Ясон уларҙы үз өйөнә индергән. Улар барыһы ла кайсарҙың әмерҙәренә каршы сығып, Ғайса тигән башка бер батша бар тип әйтәләр, – тип кысқырҙылар.

⁸ Был һүзҙәр халыҡты һәм кала башлыҡтарын хафаға һалды. ⁹ Ә Ясонды һәм башкаларҙы, иреккә сығыу өсөн билдәләнгән күләмдә акса түләттергәс, кайтарып ебәрҙеләр.

Илселәр Бероя калаһында

¹⁰ Төн еткәс тә имандаштары Паулус менән Силасты Бероя калаһына озатты. Берояға барып еткәс, Паулус менән Силас йәһүдтәр ғибәҙәтханаһына китте. ¹¹ Бындағы кешеләр Тессалонике калаһындағыларға карағанда инсафлыраҡ ине. Улар Алла һүзен бик теләп кабул итте һәм һәр көн Паулус һөйләгән һүзҙәргә дөрөслөккә тап киләме икәнен тикшерер өсөн Изге Язманы өйрәнде. ¹² Күп кенә йәһүдтәр иманға килде, шулар уҡ мөхтәрәм грек катындары һәм ирҙәре араһында ла иманға килеүселәр аз булманы.

¹³ Әммә, Паулустың Бероя калаһында ла Алла һүзен вәғәзләүе тураһында белеп қалғас, Тессалоникела йәшәүсә йәһүдтәр бында ла килде һәм, котко һалып, халыҡта асыу тыуҙырҙы. ¹⁴ Тиҙ арала имандаштары Паулусты диңгез буйына ебәрҙе, ә Силас

менән Тимофеус Берояла калды. ¹⁵ Паулусты озатыусылар уның менән Афинаға тиклем барзы, шунан һуң ғына кайтып киттеләр. Паулус улар аша Силаска һәм Тимофеуска мөмкин тиклем тизерәк килеп етергә кушты.

Паулус Афинала

¹⁶ Силас менән Тимофеусты көтөп Афинала йөрөгәндә, Паулус бында һындарзың күп булуына әсенде. ¹⁷ Ул ғибәзәтханала йәһүдтәр һәм Аллаға хөрмәт күрһәтеүсе бүтән кешеләр менән әңгәмәләр короуп ултырзы, шулай ук көн һайын базар майзанында осраған кешеләр менән һөйләште.

¹⁸ Шулай бер көн эпикурсылар һәм стоиктар* мәктәбенә караған кайһы бер фәлсәфә әһелдәре Паулус менән бәхәскә инде. Паулус Ғайса тураһында һәм үленән терелуе хақындағы һөйөнөслә Хәбәрҙе еткергәс, фәлсәфәселәрҙең кайһы берҙәре:

– Был бушкыуыҡ нимә әйтергә теләй? – тине, ә икенселәре:

– Ул сит илаһтар тураһында вәғәз һөйләй булһа кәрәк, – тиеште. ¹⁹ Улар Паулусты үзҙәре менән Ареопаг* кәңәшмәһенә алып барзы.

– Вәғәзләгән был яңы тәғлимәтең тураһында һөйлә әле безгә. ²⁰ Һин бит сәйер нәмәләр хақында әйтәһең, без уларзың ни аңлатканын белергә теләр инек, – тинеләр.

²¹ Ниндәй ҙә булһа яңы фекерҙәр тураһында һөйләшеү йәки тыңлау афиналыларзың һәм унда йәшәгән сит ил кешеләренең яраткан шөгөлө ине.

²² Паулус Ареопаг кәңәшмәһе алдына баһты.

– Афина халкы! Һезҙең бик тә диндар булуығыҙҙы бөтә яҡлап күреп торам, – тине ул. – ²³ Изге королмаларығыҙҙы карап

йөрөгәндә «Билдәһеҙ аллаға» тип язылған корбан усағын да күрҙем. Ошо үзегеҙ ҙә белмәгән, ләкин Уға табынған Алла тураһында һезгә вәғәзләйем дә инде.

²⁴ Донъяны һәм унда булған һәммә нәмәне бар иткән Алла – Ул күктәрҙең һәм ерҙең Хужаһы. Ул кеше кулы менән төзөлгән корамдарҙа йәшәмәй, ²⁵ кешеләрҙең Уға кул хезмәте күрһәтеүенә лә мохтаж түгел. Ул Үзе һәр кемгә тормош, һулыш һәм башка бар нәмәне бирә. ²⁶ Бөтөн ер йөзөндә йәшәһендәр тип, Ул бер әзәмдән тоттош кешелекте барлыкка килтерҙе, барыһына ла ваҡыт һәм йәшәү урындарының сиктәрен билдәләне. ²⁷ Ул быны кешеләр Алланы эҙләһендәр, бәлки, Уны тойомлап табырҙар, тип эшләне. Ә бит Ул безҙең беребезҙән дә алыс түгел. ²⁸ Кайһы бер шағирҙарығыҙ: «Без ҙә Уның нәселенән», – тигән кеүек, «без Уның аркылы йәшәйбез, хәрәкәт итәбез һәм көн күрәбез». ²⁹ Шуға күрә, Алла нәселенәнбез икән, Алланы кеше ниәте һәм оҫталығы менән яһалған алтын, көмөш йәки таш һынға окшаш тип уйларға тейеш түгелбез. ³⁰ Шулай итеп, хәкикәтте белмәйенсә йәшәгән замандарҙы Алла ғәйеп итмәне, ләкин хәҙер Ул бөтә ерҙә бар халыҡка тәүбә итергә бойора. ³¹ Алла бар ғәләмдәгә ғәзел хөкөм итеү көнөн билдәләне бит. Хөкөм итәсәк Затты ла һайлап куйзы инде. Алла, ул Затты үленән терелтеп, бының ысынлығын һәр кемгә иҫбат итте, – тине Паулус.

³² Үлеләрҙең терелуе тураһында ишеткәс, кайһы берәүҙәр көлдө, ә икенселәре:

– Был хакта һине икенсе юлы тыңларбыҙ, – тине.

³³ Шунан һуң Паулус Ареопагтан сығып китте. ³⁴ Кайһы бер кешеләр уға кушылып иманға килде. Улар араһында Ареопаг ағза-

* **17:18** *Эпикурсылар* – Эпикур асқан фәлсәфә мәктәбе ағзалары (б.э.т. 341–270 йй). *Стоиктар* – Зенон б.э.т. 340–265 йылдарҙа нигеҙ һалған фәлсәфә мәктәбе ағзалары.

* **17:19** *Ареопаг* – Афина калаһы урынлашқан калкыулыҡтарзың береһендә – Ареопаг калкыулығындағы йыйылыштар урынын һәм хөкөм итеү ойшомаһын шулай атағандар.

һы Дионусиос, Дамарис исемле бер катын һәм башкалар бар ине.

Паулус Коринҫос калаһында

18 ¹Бынан һуң Паулус, Афинанан китеп, Коринҫос калаһына килде. ²Ул унда сығышы менән Понтос өлкәһенән булған Акулас атлы бер йәһүдте осратты. Клаудиус кайсар бөтөн йәһүдтәргә Римдан китергә әмер биргәнлектән, ул катыны Прискилла менән күптән түгел Италиянан килгәйне. Паулус уларзың хәлен белергә барҙы. ³Уларзың һөнәрҙәре бер ине: сатыр яһау, шунлыктан Паулус улар менән бергә эшләргә калды. ⁴Һәр шәмбе көндө ул ғибәҙәтханала йәһүдтәр һәм гректар менән фекер алышты, уларҙы инандырырға тырышты.

⁵Силас менән Тимоҫеус Македониянан килгәс, Паулус үзенең бөтә ваҡытын, Ғайсаның Мәсих икәнлеге хақында шаһитлыҡ кылып, йәһүдтәргә вәғәз һөйләүгә бағышланы. ⁶Әммә йәһүдтәр уға ҡаршы сығып, яман телләшә башлағас, кейемендәге тужанды қағып:

– Һәләкәтегезгә үзегеҙ ғәйепле. Минең намысым таза, инде башка халыктар араһына китәм, – тине.

⁷Ул, ғибәҙәтхананан сығып, йәнәшәлә генә Аллаға хөрмәт күрһәтеп йәшәгән Титиос Юстос исемле кешенең өйөнә барҙы. ⁸Ғибәҙәтхана башлығы Криспос иһә үзенең бөтә ғаиләһе менән Раббыға инанды. Күп кенә коринҫостар ҙа, Паулустың һөйләгәндәрен ишетеп, иманға килде һәм һыуға сумдырылыу йолаһын үтте.

⁹Бер ваҡыт төндә Паулуска илаһи күренмеш килде. Унда Раббы:

– Ҡурҡма! Һөйләүендә дауам ит, туктама.

¹⁰Мин һинең менән, бер кем дә һиңә һөжүм итеп яуызлыҡ кылмаҫ. Был калала Миңә тоғро кешеләр күп, – тине.

¹¹Паулус, имандағы кешеләрҙе Алла һүҙенә өйрәтеп, Коринҫоста йыл ярым йәшәне.

¹²Ахаяла Галлион өлкә башлығы булған ваҡытта йәһүдтәр, берләшеп, Паулуска ҡаршы күтәрелде һәм уны тотоп хөкөм йортона алып барҙы.

¹³– Был әзәм кешеләрҙе Аллаға кануныбыҙҙа әйтелмәгәнсә табынырға өйрәтә, – тинеләр.

¹⁴Паулус низер әйткәнсе, Галлион йәһүдтәргә:

– Йәһүд халҡы! Әгәр ҙә уны һиндәйҙер яуыз эш йәки еңәт кылыуҙа ғәйепләһегеҙ, һеҙҙең дөгүәләрегезҙе тыңларға сәбәп булыр ине. ¹⁵Әммә дөгүәләрегез айырым һүҙҙәр, исемдәр һәм үз канунығыҙға бәйлә икән, уларҙы үзегеҙ хәл итегеҙ. Мин бындай эштә хөкөмдар булырға теләмәйем, – тип ¹⁶уларҙы хөкөм йортонан кыуып сығарҙы.

¹⁷Шунан һуң ундағы кешеләр хөкөм йорто алдында ғибәҙәтхана башлығы Сосҫенесте тотоп тукманы. Ә Галлиондың быға иҫе лә китмәне.

Паулустың Антиохияға ҡайтыуы

¹⁸Паулус, Коринҫоста байтаҡ ваҡыт уҙарғандан һуң, имандаштары менән хушлашып, һыу юлы менән Сүриәгә юланды. Прискилла һәм Акуласта уның менән китте. Юлға сығыр алдынан, әйткән нәзере буйынса, Паулус Кәнхреайза сәсен алдырҙы.

¹⁹Эфеска килеп еткәс, Паулус юлдаштарынан айырылып ғибәҙәтханаға барҙы һәм унда йәһүдтәр менән һөйләшеп ултырҙы.

²⁰Йәһүдтәр уның үзгәре яһында озағыраҡка ҡалыуын һораһалар ҙа, Паулус риза булманы. ²¹Улар менән һабуллашып:

– Алла ихтыярында булһа, тағы килермен, – тине.

Бынан һуң ул һыу юлы менән Эфестан китте*. ²²Ҡайсарейға барып еткәс, ҡараптан төшөп, Йәһүсәлимгә килде, ундағы

* 18:21 Ҡайһы бер боронғо ҡуляҙмаларҙа: «Акулас һәм Прискилла Эфеста калды», – тип өҫтәлгән.

берзәмлекте сәләмлэгәндән һуң Антиохияға китте. ²³ Унда бер аз вакыт булғандан һуң, Паулус юлға сықты, Галатия һәм Фругия ерзәре аша узып, барса шәкерттәрзе иманда нығытты.

Аполлостың хезмәте

²⁴ Эфеска сығышы менән Искәндәриәнән булған, сәсэн телле һәм Язманы бик якшы белгән Аполлос исемле бер йәһүд килде. ²⁵ Ул Раббы юлына өйрәтелгәйне һәм, Яхъя калдырған һыуға сумдырылыу йолаһын ғына белһәлә, ялкынлы рух менән Ғайса тураһында ысынын бәйән итте һәм өйрәтте. ²⁶ Ул ғибәзәтханала бик кыйыу һөйләй башланы. Прискилла менән Акулас, Аполлостың һөйләгәндөрөн ишетеп, уны үззәре янына сақырып алдылар һәм Алла юлы тураһында тулыраҡ итеп аңлаттылар. ²⁷ Аполлос Ахаяға китергә ниәт белдергәс, имандаштары быны хупланы һәм ундағы шәкерттәргә, уны кабул итеүзәрен һорап, хат яззылар. Аполлос унда барғас, Алла мәрхәмәте менән иманға килгәндәргә күп ярзам күрһәтте. ²⁸ Ул, Ғайсаның Мәсих икәнлеген Изге Язмаға нигезләнеп ышандырырлык итеп иҫбатлап, бөтә халыҡ алдында йәһүдтәрзең карашын юкка сығарзы.

Паулус Эфеста

19 ¹ Аполлос Коринҫоста сакта, Паулус, илдең таулы өлөштәре аша үтеп, Эфеска килде. Унда бер нисә шәкертте осратты һәм уларҙан:

² – Һез иманға килгәндә Изге Рухты кабул иттегезме? – тип һораны.

– Изге Рух тураһында безҙең ишеткәнәбез зә юк, – тинеләр уға.

³ – Улай булғас, ниндәй һыуға сумдырылыу йолаһын үттегез һуң?

– Яхъя кылған һыуға сумдырыузы, – тип яуап бирзе шәкерттәр.

⁴ – Яхъя кылған һыуға сумдырыу гонаһтарҙан тәүбә итеү өсөн булды. Ул халыҡты үзенән һуң килгән Затка, йәғни Ғайсаға, инанырға өндәне, – тине Паулус.

⁵ Быны ишеткәс, улар Раббы Ғайса исеменән һыуға сумдырылды. ⁶ Паулус кулдарын уларзың баштарына куйғас, шәкерттәргә Изге Рух инде, улар таныш булмаған телдәрзә һөйләй һәм Алла хәбәрән иғлан итә башланы. ⁷ Унда ун икеләп шәкерт бар ине.

⁸ Паулус ғибәзәтханаға барып, өс ай буйы кыйыу рәүештә вәғәзләне, Алла Батшалығы тураһында әңгәмәләр короп, кешеләрзә ышаныс тыузырзы. ⁹ Әммә кайһы берәүзәр, уҫаллашып һәм иманға килеүзән баш тартып, йыйылған халыҡ алдында Раббының юлын яманланы. Шул сәбәпле Паулус улар янынан китте. Шәкерттәрзе айырып алып, Тураннус тигән берәүзән укыу йортонда улар менән көндә әңгәмәләшеп ултырзы.

¹⁰ Ошо рәүешле ике йыл дауам итте. Шунлыктан Асия өлкәһендә йәшәгән бөтә йәһүдтәр зә, йәһүд булмағандар за Раббы тураһындағы хәбәрзе ишетте.

Скеуас улдары

¹¹ Алла иһә Паулустың кулдары менән иҫ китерлек көзрәтле эштәр кылды. ¹² Паулус кағылған кулъяулыктарзы, билбаузарзы алып кайтып, ауырыузарзың өҫтөнә һалғандан һуң, улар һауыҡты, эстәрәнән яуыз рухтар сықты. ¹³ Кайһы бер бағымсы илгизәр йәһүдтәр зә ен әйләшкән кешеләрзән яуыз рухтарзы кыуып сығарырға теләп:

– Мин һезгә Паулус вәғәзләгән Ғайса вәкәләте менән бойорам, – тип Раббы Ғайса исемен кулланырға тырышты.

¹⁴ Йәһүдтәрзең баш каһины Скеуастың ете улы ла шулай итте. ¹⁵ Әммә яуыз рух:

– Ғайсаны беләм, Паулус та миңә таныш, ә һез кем? – тип яуап бирзе.

¹⁶ Әсендә яуыз рух булған кеше бағымсыларға ташланды һәм, уларзы бик ныҡ итеп тукмағас, тегеләр ул йорттан яраһланған һәм кейемдәре йыртылған хәлдә сығып касты. ¹⁷ Был вақиға Эфеста йәшәгән бөтә йәһүдтәргә һәм башка халыҡ

кешеләренә мәғлүм булғас, барыһы ла куркыуға төштө, Раббы Ғайсаның исеме тағы ла нығыраҡ ихтирам ителә башланы. ¹⁸Иманға килгән күптәр кылған насар эштәрән таныны. ¹⁹Ә сихырсылыҡ менән шөғөлләнәүселәрҙең күбеһе, үзҙәренән китаптарын алып килеп, бөтәһенең күз алдында яндырҙы. Яндырылған китаптарҙың хакын иһәпләгәйнеләр, барлығы илле мең көмөш тәңкә сықты.

²⁰Раббы һүзе бына шундай көс менән таралды һәм нығынды.

Эфеста боларыш

²¹Ошо вақиғаларҙан һуң Паулус Македония һәм Ахая аша Йәрусәлимгә кайтырға карар итте.

– Йәрусәлимдә булғандан һуң мин Римға барырға тейешмен, – тине ул.

²²Ике ярҙамсыһын, Тимофеус менән Эрәстосты Македонияға ебәреп, ул үзе бер аз вақытка Асия өлкәһендә тоткарланды.

²³Шул көндәрҙә Раббы юлы аркаһында зур боларыш сықты. ²⁴Был калала Демитриус тигән көмөшсә бар ине. Ул, гректар алиһәһе Артемида қорамының өлгөләрен көмөштән қойоп, шуның менән һөнәрселәргә күп табыш алырға ярҙам итә ине. ²⁵Демитриус көмөшсөләрҙе һәм башка һөнәр эйәләрен йыйып алып:

– Дустар! Мул тормошобозҙоң ошо көсөпкә бәйле икәнән беләһегеҙ, – тине. – ²⁶Қуреп-ишетеп тә йөрөйһөгөҙ, әлегә Паулус, кеше кулы менән яһалған нәмәләр илаһ түгел, тип, Эфеста ғына түгел, бөтә Асия өлкәһендә тиерлек күп кешеләрҙе ышандырҙы һәм юлдан яздырҙы. ²⁷Был безҙең көсөптән яманаты сығыу хәүефе менән генә түгел, ә бөйөк алиһә Артемида қорамының әһәмиәте бөтөүе менән дә янай. Барлық Асия өлкәһе һәм бөтә донъя табынған алиһә үзе лә илаһи бөйөклөгөнән мәхрүм ителер.

²⁸Ошо һүзәрҙе ишеткәс, һөнәрселәрҙең асыуы кабарып:

– Эфестар Артемидаһы бөйөк! – тип кысқырырға керештеләр.

²⁹Тизҙән бөтә калала боларыш башланды. Паулустың юлдаштарын – македон кешеләре Гайзы һәм Аристархосты тотоп алып, бөтәһе бергә тамаша урынына ташланды. ³⁰Паулус халықка сығырға теләне, ләкин шәкерттәр уны ебәрмәне. ³¹Шулай уҡ Асия өлкәһенең Паулустың дуһтары булған күренекле әһелдәре лә, кешеләр артынан хәбәр ебәреп, уның тамаша урынында күренмәүен үтенде.

³²Халық йыйылған ерҙә берәүҙәр – бер, икенселәре бүтән нәмә кысқырҙы. Йыйылышта тәртипһезлек хөкөм һөрҙө, йыйылғандарҙың күбеһе ни өсөн килгәнән дә белмәне. ³³Кайһылары йәһүдтәр халық алдына этеп сығарған Искәндәр исемле бер кешегә көңөштәр бирҙе. Искәндәр, халықка һүз әйтергә теләп, кулы менән ишара яһаны. ³⁴Уның йәһүд икәнән белеп калғас:

– Эфестар Артемидаһы бөйөк! – тип бер тауыштан кысқырыша башланылар.

Улар шулай ике сәғәт тирәһе кысқырышты. ³⁵Ниһайәт, кала етәкселәренең береһе халықты тынысландырып:

– Эфес халқы! Эфестың бөйөк алиһә Артемида ғибәҙәтханаһын һәм күктән төшкән изге ташты һаҡлаусы кала икәнән кем генә белмәй? – тине. – ³⁶Был бәхәсһез икән, ул сақта тыныс булырға, кызулык менән нимәләр кылырға тейеш түгелһегеҙ. ³⁷Һеҙ тотоп килтергән был кешеләр Артемида ғибәҙәтханаһын да таламаған, безҙең алиһәбезҙе лә хурламаған. ³⁸Демитриустың һәм уның янындағы башка һөнәрселәрҙең берәй кешегә дәғүәһе булһа, бының өсөн хөкөм йорттары һәм өлкә башлыҡтары бар. Бер-береһенә ана шунда барып ялыу итһендәр. ³⁹Тағы һорауҙарығыҙ булһа, һеҙ уларҙы канунға ярашлы халық йыйылышында күтәрә алаһығыҙ. ⁴⁰Без хәҙер бөгөнгө вақиға өсөн фетнә сығарыуҙа ғәйепләнеү куркынысы алдында торабыҙ. Ә бит бындай йыйынды аҡларлық һис бер дәлилебез юк.

Шул һүзәрҙе әйтеп, кала етәксәһе йыйылышты таратты.

Паулустың Македонияға һәм Грецияға сәфәре

20¹ Боларыш тукталғас, Паулус шәкерттәрзе янына сақырып алды, уларзың күнәлдәрен күтәрзе һәм, һабуллашып, Македония өлкәһенә юлланды. ²Шул ерзәрзән үткәндә, иманлыларзы дәрәтләнде-реп, күп нәсихәттәр бирзе. Паулус Грецияла тукталды. ³Унда өс ай булғандан һуң һыу юлы менән Сүриәгә китергә тип торғанда, йәһүд-тәр уға каршы этлек кылырға һүз куйышты. Быны белеп калған Паулус Македония аша кайтырға тигән фекергә килде. ⁴Уны Берианн Пуррос улы Сосипатрус, тессалоникеларзан Аристархос һәм Секундос, Дербенан Гай, шулай ук Тимофеус һәм Асия өлкәһенән Тухикус менән Трофимус озата барзы. ⁵Улар алдан китеп, беззе Троас калаһында көтөп торзо. ⁶Ә без Сөсө икмәк байрамынан һуң Филиппойзан һыу юлы менән киттек һәм, биш көн тигәндә, Троаста уларға барып кушылдык. Без унда ете көн булдык.

Паулустың үлгән егетте терелтеүе

⁷Азнаның беренсе көнөндә икмәк һындырып ашау йолаһына бергә йыйылдык. Паулус йыйылған халык менән әңгәмә короп ултырзы һәм, икенсе көндә китергә ниәтләгәнлектән, һөйләшеү төн уртаһына тиклем һузылды. ⁸Без йыйылған өскө каттағы бүлмәлә күп яктырткыстар яна ине. ⁹Паулус һөйләп торған вақытта тәзрә төбөндә ултырған Әүтухус исемле йәш егетте йоко бақты һәм ул, йоклап китеп, өсөнсө каттан йығылып төштө. Күтәрәп алғанда ул үле ине.

¹⁰Паулус, урамға сығып, егетте эйелеп кысып косакланы ла:

– Борсолмағыз, уның йәне үзәндә, – тине.

¹¹Яңынан бүлмәгә күтәреләп, икмәк һындырып ашаны. Халык менән таңға хәтлем һөйләшәп ултырғандан һуң, юлға сықты. ¹²Ә теге йәш егетте тере килеш өйөнә алып кайтылар. Был хәлгә барыһы ла кыуанды.

Паулустың Милетос калаһына китеүе

¹³Без, карапка ултырып, Ассос калаһына табан юл алдык, Паулусты шунда ултыртып алырға уйланык. Тәүзә коро ерзән барырга теләп, ул үзе шулай ниәтләне. ¹⁴Ассоста ошрашқас, Паулусты алып, Митулене калаһына барзык. ¹⁵Унан киткәндә икенсе көнөндә Хиос утрауы каршыһында тукталдык, ә иртәгәһен Самос утрауында инек һәм тағы бер көндән Милетос калаһына барып еттек. ¹⁶Паулус, Асия өлкәһендә тоткарланмақ өсөн, Эфесты ситләтеп узырға булды, сөнки ул мөмкинлек булғанда Уңыш байрамы еткәнсе Йәрусәлимгә барып етергә ашыға ине. ¹⁷Ул берзәмлектәгә өлкәндәрзе сақыртырға Милетостан Эфеска кешеләр ебәрзе. ¹⁸Улар килеп еткәс:

– Асия өлкәһенә килгәндә тәүгә көндәренән үк һеззә менән булып, нисек йәшәгәнәнде үзегеҙ беләһегеҙ, – тине уларға. – ¹⁹Йәһүдтәрзәң яуыз ниәттәре аркаһында килеп тыуған һынаузарға карамай, күндәмлек менән һәм күз йәштәрәнде түгәп, Раббыға хезмәт иттем. ²⁰Һезгә файзалы булырзай бер нәмәнә лә бәйән итмәй калдырманым, һеззә халык алдында ла, өйзән-өйгә йөрөп тә өйрәттем. ²¹Тәүбә итеп Аллаға табан боролоузың һәм Раббыбыз Ғайсаға инаныузың зарурлығы тураһында йәһүдтәргә лә, йәһүд булмағандарға ла иғлан иттем.

²²Ә хәзәр, Рух ихтыярына буйһоноп, Йәрусәлимгә барам. Унда мине нимә көткәнән дә белмәйем. ²³Фәкәт шуны беләм: ниндәй генә калаға барһам да, Изге Рух мине бығаузар һәм хәсрәт көтөүе тураһында ишкәртә. ²⁴Ләкин мин үз тормошомдоң кәзере өсөн кайғырмайым, тик хезмәтемде һәм Раббы Ғайсанан кабул итеп алған эште – Алланың мәрхәмәте тураһындағы һөйөнөслә Хәбәрзе иғлан итеү вазифаһын теүәлләп куйырға теләйем.

²⁵Алла Батшалығын арағызға йөрөп вәғәзләүемде ишеткәндәрегеззәң берене лә

мине бүтәнсә күрмәсен хәзер инде беләм. ²⁶ Шуға күрә бөгөн һезгә иғлан итәм: әгәр берәйегеҙ һәләк булһа, бында минең ғәйебем юк. ²⁷ Мин һезгә Алланың ихтыярын тулыһынса бәйән иттем.

²⁸ Шулай итеп, үзегеҙ һаҡында һәм Изге Рух һезҙе көтөүсә итеп куйған көтөү тураһында кайғыртығыҙ. Үз Улының каны аша Алла Үзенеке иткән берзәмлеккә көтөүселәр булығыҙ. ²⁹ Мин киткәндән һуң арағыҙға аяуһыҙ бүреләр киләсәген беләм, улар көтөүсә йәлләп тормаясаҡ. ³⁰ Хатта һезҙең арағыҙдан да, шәкерттәрҙе үззәренәң арттарынан әйәртеп алып китеү өсөн, хәкикәтте бозоп күрһәтөүселәр сығасаҡ. ³¹ Шуға күрә һаҡ булығыҙ, өс йыл буйы һезҙең һәр берегеҙгә күз йәштәрәм аша көнө-төнө биргән нәсихәттәрәмде хәтерегеҙҙән сығармағыҙ. ³² Хәзер һезҙе Алла кулына һәм Уның мәрхәмәте тураһындағы һүзгә тапшырам. Уның һүзе ышанысығыҙы тағы ла нығытырға һәм Үзенең изге халкы араһында һезгә өлөш бирергә һәләтле.

³³ Мин һис кемдең алтын-көмөшөнә лә, кейеменә лә кызыкманым. ³⁴ Һез беләһегеҙ, үземдең һәм янымда булғандарҙың ихтыяждарын бына ошо кулдарым көнәғәтләндерҙе. ³⁵ Раббы Ғайсаның: «Алыуға карағанда биреүҙә бәхет күберәк», – тигән һүзҙәрен иштә тотоп, хәлһезҙәргә тырышып ярзам итеү фарыз. Шулай эшләргә кәрәклекте һәр эшем менән күрһәттем, – тине Паулус.

³⁶ Һөйләп бөткәс, тубыкланып, улар менән бергә доға кылды. ³⁷ Бөтөнһө илап, Паулусты қосақлап үпте. ³⁸ Бигерәк тә уның «мине кабат күрмәһегеҙ инде» тигән һүзҙәренә кайғырҙылар. Шунан уны карапҡаса озата барҙылар.

Паулустың Милетостан Йәрүсәлимгә барыуы

21 ¹ Без, улар менән һабуллашып, диңгезгә сыҡтыҡ һәм туп-тура Кос

утрауындағы калаға йүнәлеш алдыҡ. Икенсе көндө Родоста, унан Патара утрауында булдыҡ. ² Унда Фойникә өлкәһенә барыусы карапты табып ултырҙыҡ та кузғалып киттек. ³ Кипр утрауын көньяғынан урап үтеп, Сүриә өлкәһенә табан йөзҙөк. Тирза тукталыш яһаныҡ, сөнки унда караптан йөк бушатылырға тейеш ине.

⁴ Шәкерттәрҙе эзләп тапҡандан һуң, яндарында ете көн булдыҡ. Улар, Рухтың иҫкәртеүенән сығып, Паулусты Йәрүсәлимгә бармаһка күндерҙе. ⁵ Әммә, китер ваҡыт еткәс, юлға сықтыҡ. Барлыҡ иманлылар катындары һәм балалары менән безҙе каланан сығарып озата барҙы, ә яр буйына килеп еткәс, бөтәһе бергә тубыкланып доға кылдыҡ. ⁶ Хушлашҡандан һуң без карапҡа ултырҙыҡ, улар өйҙәренә кайтып китте.

⁷ Без, Тирзан юлыбыҙҙы дауам итеп, Птолемаис калаһына килеп төштөк. Ундағы имандаштарҙың хәлен белеп, улар менән бер көн булдыҡ. ⁸ Ә икенсе көндө без Кайсаряға килдек һәм Йәрүсәлимдә һайланып алынған ете ярҙамсының* береһе, Һөйөнөслө Хәбәрҙе таратыусы Филиппустың өйөндә тукталдыҡ. ⁹ Уның Алла хәбәрҙе иғлан итеүсә пәйғәмбәр кыҙҙары – кейәүгә сығмаған дүрт кыҙы бар ине.

¹⁰ Без килеүгә бер нисә көн узғас, Йәһүзиәнән Һағаб исемле бер пәйғәмбәр килде. ¹¹ Яныбыҙға килде лә, Паулустың билбауын алып, үзенең аяҡ-кулун бәйләне.

– Изге Рух: «Йәрүсәлимдәге йәһүдтәр был билбауҙың эйәһен бына шулай бәйләйәсәк һәм уны мәжүсизәр кулына тапшырасаҡ», – тип әйтә, – тине Һағаб.

¹² Быны ишеткәс, без ҙә, унда булған башка кешеләр ҙә Паулустың Йәрүсәлимгә бармауын үтендек. ¹³ Әммә ул:

– Һез нимә эшләйһегеҙ? Ниңә илап, йөрөгөмдә телгеләйһегеҙ? Мин Раббы Ғайса исеме һаҡына Йәрүсәлимдә тоткон булырға ғына түгел, үлергә лә әҙермен, – тип яуап бирҙе.

* 21:8 Был һаҡта 6:1-6 аяттарынан укығыҙ.

¹⁴Без, уны күндерә алмағыбызсы аңлағас, тынысланып:

– Раббының ихтыярынса булһын! – тинек.

¹⁵Кайсараяла бер ни тиклем вақыт үткәргәс, йыйынып, Йәрусәлимгә киттек. ¹⁶Безең менән бергә Кайсараянан бер нисә шәкерт тә барзы. Улар беззе күптән иманға килгән кипрлы Мнасон атлы шәкерт янына, без тукталасак өйгә алып барзы.

Паулус Якуп янында

¹⁷Йәрусәлимгә килгәс, имандаштар беззе шатланып кабул итте. ¹⁸Икенсе көндө Паулус Якуп янына килде. Без зә уға әйәреп барзык. Унда барлык берзәмлек өлкәндәре йыйылғайны. ¹⁹Паулус уларзы сәләмләгәндән һуң, үзенә хезмәте аркылы Алланың башка халыктар араһында низәр эшләгәннен ентекләп һөйләп бирзе. ²⁰Паулусты тыңлағас, ундағылар Алланы данланы. Шунан Паулуска:

– Беләһеңме, имандаш, – тинеләр, – йәһүдтәр араһында инде нисә мең иманға килгән кеше бар. Уларзың бөтәһе лә Муса канунын бик ихлас яклай. ²¹Һинең хакта уларға, һин, йәнәһе, бүтән халыктар араһында йәшәгән барлык йәһүдтәрзе улдарын сөннәткә ултыртмағыз, йәһүд халқының йолаларын тотмағыз тип өндәп, Муса канунынан баш тартырға өйрәтәһең икән, тип әйткәндәр. ²²Нимә эшләргә? Әлбиттә, улар һинең килеүеңде ишетер. ²³Шуға күрә, кәңшәбез шул: беззә нәзәр әйткән дүрт кеше бар, ²⁴улар менән бергә тазарыныу йолаһын үтә. Сәстәрен алдыра алһындар өсөн, уларзың сығымдарын үз өстөнә ал. Бөтәһе лә һинең хакта ишеткәндәренең дөрөс түгеллеген һәм үзеңдең дә канунға буйһоноп йәшәүеңде күрер.

²⁵Ә инде Ғайса Мәсихкә инанған башка халык кешеләренә килгәндә, без уларға үзөбеззәң карарзы әйтеп хат яззык. «Ялған илаһтарға корбан итеп килтерелгән ризык-

тан, кәндән, быуып үлтерелгән хайуандың итенән һәм енси азғынлыктан тыйылығыз», – тинек уларға.

²⁶Икенсе көндө Паулус был кешеләрзе үзе менән алып, улар менән бергә тазарыныу йолаһын үтте. Шунан һуң Алла йортона инде. Унда ул тазарыныу көндәренең қасан тамам буласағы һәм уларзың һәр береһе өсөн қасан қорбан килтереләсәге хакында иғлан итте.

Паулустың қулға алыныуы

²⁷Тазарыныузың ете көнө үтте тигәндә Асия өлкәһенән килгән бер нисә йәһүд, Паулусты Алла йортонда күреп, уға қаршы бөтә халықты қотортто. Уны тотоп алып:

²⁸– Исраилдар, ярҙам итегеҙ! Үзенә өйрәтәүзәре менән бөтөн ерзә халқыбызға, канунға һәм был урынға қаршы қуйған кеше – ошо. Етмәһә, мәжүсизәрзе Алла йортона алып килеп, был изге урынды мәсхәрә итте! – тип қысқырзылар.

²⁹Улар бынан алда Әфес кешеһе Трофимусты қалала Паулус менән бергә күргәнлектән, уны Алла йортона Паулус алып ингән, тип уйлағайнылар.

³⁰Бөтә қалала ығы-зығы қупты, төрлә яктан халық йыйылды. Паулусты тотоп алып Алла йортонан һөйрәп сығарзылар, һәм қапкалар шунда уқ бикләнде. ³¹Уны үлтерергә йыйынған мәлдә, ғәскәризәр башлығына бөтә Йәрусәлимдә башланған буталыш тураһында хәбәр иттеләр. ³²Ул, шунда уқ ғәскәризәр һәм йөз баштарын алып, халық йыйылған ергә ашықты. Кешеләр, башлыкты һәм ғәскәризәрзе күреп, Паулусты тукмаузан туктаны. ³³Ғәскәризәр башлығы, яқынырақ килеп, Паулусты қулға алды, уны ике сылбыр менән бығауларға әмер бирзе.

– Был кеше кем һәм ул нимә эшләне? – тип һораны ул.

³⁴Халық араһында берәүзәр – бер, икенселәре икенсе нәмә қысқырзы. Ғәскәризәр

башлығы бындай шау-шыуза эштең низө-леген аңлай алманы, шунлыктан Паулусты нығытмаға алып барырға кушты. ³⁵ Улар басқыска килеп еткәндә, халык шул тиклем кыскайны, ғәскәриҙәргә Паулусты күтәрәп барырға тура килде. ³⁶ Халык төркөмө:

– Үлем уға! – тип кысқыра-кысқыра эйәрәп барзы.

³⁷ Нығытма ишектәрәнә якынлашқас, Паулус ғәскәриҙәр башлығына:

– Һиңә бер нәмә әйтергә мөмкинме? – тине.

– Һин грекса беләһең икән дә баһа! – тип ғәжәпләнде теге. – ³⁸ Тимәк, яңыраҡ фетнә күтәрәп, дүрт мең юлбасарзы үзе артынан сүлгә алып сыкқан Мысыр кешеһе түгелһең инде?

³⁹ – Мин – йәһүд, Киликия өлкәһендәге арыу ук танылған Тарсос калаһынан. Үтенәм, халыкка һөйләргә рөхсәт ит, – тине Паулус уға.

⁴⁰ Ғәскәриҙәр башлығы рөхсәт бирзе. Паулус басқыста торған килеш халыкка тынысланырға ишара яһаны. Тынлык урынлашқас, Паулус йәһүд телендә һөйләй башланы.

Паулустың Йәрүсәлимдә һөйләгән телмәре

22 ¹ – Атайзар һәм ағай-әнә! Үземде яклап бер нисә һүз әйтергә рөхсәт итегез, – тине Паулус.

² Уның үззәре менән йәһүд телендә һөйләшкәнән ишетеп, халык тынып калды.

³ – Мин – йәһүд, – тине Паулус. – Киликияның Тарсос калаһында тыузым, Йәрүсәлимдә тәрбиәләндем. Хөрмәтле Ғамалилдың шәкерте булып, атайзар канунына ентекләп өйрәтелдем. Мин дә, бөгөнгө һезҙең һәммәгез кеүек үк, Аллаға бик нык бирелгән кеше.

⁴ Мин был юлдан барыусыларзы үлемгә еткергәнгә тиклем эзәрлекләнем, ир-атты ла, катын-кыззы ла бығаулап төрмәләргә ташлаттым. ⁵ Һүззәремдә баш каһин һәм аҡһақалдар кәңәшмәһе раслай ала. Дамаскта

йәшәгән йәһүд туғандарға мин уларҙан хат алдым һәм, шул юлдан барыусыларзы кулға алып, язаға тарттырыр өсөн Йәрүсәлимгә алып килергә тип, Дамаскка йүнәлгәйнем.

⁶ Дамаскка етеп килгәндә, төш тирәһендә, капыл күктән төшкән сағыу яктылыктан тирә-яғым балкып китте. ⁷ Мин ергә йығылдым һәм: «Шаул, Шаул! Ниңә һин Мине эзәрлекләйһең?» – тигән тауыш ишеттем. ⁸ «Һин кем, Әфәнде?» – тип һораным. «Мин – һин эзәрләгән назаралы Ғайса», – тине Ул. ⁹ Юлдаштарым яктылыкты күрзе, ләкин миңә һөйләүсенә тауышын ишетмәне. ¹⁰ Мин Унан: «Әфәндем, миңә нимә эшләргә?» – тип һораным. «Тор за Дамаскка бар, унда һиңә тәғәйенләнгән барлык эштәр тураһында әйтерзәр», – тине миңә Раббы.

¹¹ Көслө яктылыктан күзем күрмәс булды, шуға күрә юлдаштарым мине Дамаскка етәкләп алып барзы. ¹² Унда йәһүдтәр араһында хөрмәтле, диндар һәм канунға тоғро һананиас исемле берәү ¹³ яныма килде лә: «Шаул туған! Күззәрең асылһын», – тине. Шул мөл күззәрем асылды ла уны күрзем. ¹⁴ «Ата-бабаларыбыздың Аллаһы Үз ихтыярын белергә, Хак булғанды күреп, Уның тауышын ишәтергә һине алдан билдәләне, – тине һананиас. – ¹⁵ Һин, бөтәһенә лә күргәндәрәнде һәм ишеткәндәрәнде һөйләп, Уның тураһында шаһитлык кылырһың. ¹⁶ Һузылма! Тор за һыуға сумдырылыу йолаһын үт, Раббыға мөрәжәғәт итеп, гонаһтарыңды йыуып төшөр».

¹⁷ Йәрүсәлимгә кайтып, Алла йортонда доға кылған вақытта миңә илаһи күрәнмеш килде һәм мин ¹⁸ Раббыны күрҙем. Ул миңә: «Ашык, Йәрүсәлимдән йәһәтерәк кит, сөнки бында Минең хактағы шаһитлығыңды кабул итмәйәскәтәр», – тине. ¹⁹ «Раббым! – тинем мин. – Ғибәзәтхананан-ғибәзәтханаға йөрөп, Һиңә инанған кешеләрҙе төрмәгә ултыртыуым һәм тукмауым хақында улар белә. ²⁰ Һинең хакта шаһитлык кылыуы Стефанустың қаны койолған вақытта мин шунда инем. Мин уны үлтерәүҙе хупланым,

үлтереүселәрҙең кейемдәрен һаҡлап тор-
зом», – тип яуап бирҙем. ²¹ Раббы миңә:
«Бар, Мин һине алысҡа, башка халыктар
янына ебәрәм», – тине.

Паулус – Рим гражданы

²² Ошо һүҙҙәрҙе әйткәнсе Паулусты тың-
ланылар, ә унан:

– Был әҙәмде ер йөзөнән юк итергә! Бын-
дай кеше йәшәргә тейеш түгел! – тип кыс-
кыра башланылар.

²³ Улар акыра-акыра кейемдәрен өскә
күтәрәп болғаны, һауала тузан туззырзы*.

²⁴ Ғәскәриҙәр башлығы Паулусты нығыт-
маға алып китергә әмер бирҙе. Уға каршы
шул тиклем акырыуларҙың сәбәбен белер
өсөн, уны камсылап һорау алырға бойорҙо.

²⁵ Ләкин уны кайыштар менән бәйләгән саҡ-
та Паулус үз янында торған йөз башынан:

– Рим гражданын хөкөм итмәй тороп
камсыларға рөхсәт ителәме ни һезгә? – тип
һораны.

²⁶ Йөз башы, быны ишеткәс, ғәскәриҙәр
башлығына барып:

– Һин нимә эшләйһең? Был бит Рим
гражданы, – тине.

²⁷ Шунан һуң ғәскәриҙәр башлығы Паул-
ус янына килде:

– Һин ысынлап та Рим гражданымы?

– Әйе, – тине Паулус.

²⁸ – Мин был граждандыҡты бик күп
акса түләп алдым, – тип яуап бирҙе ғәскә-
риҙәр башлығы.

– Ә мин Рим гражданы булып тыузым, –
тине Паулус.

²⁹ Һорау ала торған кешеләр шунда ук
ситкәрәк китте, ә ғәскәриҙәр башлығы, Паул-
устың Рим гражданы икәнән белгәс, уны
бәйләргә кушканы өсөн куркыуға төштө.

Паулус Юғары кәңәшмә алдында

³⁰ Икенсе көндө, йәһүдтәрҙең Паулусты
нимәлә ғәйепләүҙәрән аныҡ белергә те-
ләп, ғәскәриҙәр башлығы баш каһиндарға,
Юғары кәңәшмә ағзаларының бөтәһенә лә
йыйылырға әмер бирҙе һәм Паулусты, бы-
ғаузарын систереп, улар алдына баһтырҙы.

23 ¹ Паулус Юғары кәңәшмә ағзала-
рына карап:

– Туғандар! – тине. – Бөгөнгө көнгә-
сә Алла каршыһында саф выждан менән
йәшәнем.

² Иң баш каһин Һананиас Паулус янын-
да тороусыларға уның ауызына һуғырға
кушты. ³ Паулус уға:

– Әй һин, ағартылған диуар*, һинә Алла
һуғасак! Һин канун буйынса мине хөкөм
итергә тип ултыраһың, ә үзең, канунға
каршы килеп, минә һуғырға әмер бирә-
һең, – тине.

⁴ – Алланың ин баш каһиның мысҡыл
итергә нисек батырсылыҡ итәһең? – тине-
ләр уның янында тороусылар.

⁵ – Мин, туғандар, уның ин баш каһин
икәнән белмәнем, – тине Паулус. – Изге
Язмала: «Халкыңдың башлығы тураһында
насар һөйләмә», – тип язылған бит.

⁶ Бындағыларҙың бер өлөшө – саддукей-
ҙар, икенсе өлөшө фарисейҙар икәнлеген
күргәндән һуң, Паулус кысқырып:

– Туғандар! Минең ата-бабаларым фа-
рисей булған, үзем дә фарисей. Мине үле-
ләрҙең тереләүенә өмөт бағлағаным өсөн
хөкөм итәләр, – тине.

⁷ Ул шулай тигәс, фарисейҙар менән сад-
дукейҙар араһында каты бәхәс купты һәм

* **22:23** Йәһүдтәрҙә каты асылуанузы белдергән хәрәкәт: ерҙән ушлап тузан алғандар һәм һауаға һипкәндәр, кейемдәрен өскә күтәрәп болғағандар.

* **23:3** Ағартылған диуар – «ике йөзлө» тигәнде аңлата.

* **23:6** Саддукейҙар, фарисейҙар – боронго йәһүдтәр араһындағы төп төркөмдәр. Фарисейҙар кешеләрҙең ахырызаман килгәс үленән тереләүенә ышанған. Саддукейҙар иһә быны кире ҡаҡкан.

йыйылыш икегә бүленде, ⁸ сөнки саддукейзар үленән тереләү зә, фәрештәләр зә, рухтар за юк тизәр, ә фарисейзар быларзың бөтәһенә лә ышана. ⁹ Шау-шыу күтәрелде, фарисейзарзан булған кайһы бер канун белгестәре тороп, кәтғи рәүештә:

– Без был кешелә һис бер насарлык күрмәйбәз. Бәлки, уға ысынлап та рух йәки фәрештә әйткәндер, – тинеләр.

¹⁰ Ызғыш шул тиклемгә барып етте, ғәскәризәр башлығы, Паулусты өзгөләп ташлау-зарынан курқып, ғәскәризәргә уны ундағы кешеләр араһынан алырға һәм нығытмаға илтергә әмер бирзе.

¹¹ Киләһе төндә Паулус янына Раббы килде.

– Кыйыу бул! Йәрусәлимдә Минең хакта нисек шаһитлык кылған булһаң, Римда ла шулай шаһитлык бирергә тейешһең, – тине Раббы.

Йәһүдтәрҙең Паулусты үлтерергә һүз жуйышыуы

¹² Көн тыуғас, кайһы бер йәһүдтәр бергә йыйылып яуыз ниәт корзо һәм Паулусты үлтергәнгә тиклем ашамасқа-әсмәскә ант итте. ¹³ Ант итеүселәрҙең һаны кырктан ашыу ине. ¹⁴ Улар баш каһиндар һәм акаһалдар алдына барып:

– Без Паулусты үлтермәй тороп бер нәмә лә ашамасқа тантаналы рәүештә ант иттек. ¹⁵ Ә хәҙер һез һәм Юғары кәңәшмә, уның хакындағы эште теүәлерәк тикшерергә теләйбәз тигән булып, ғәскәризәр башлығынан уны янығызға килтереүҙәрен һорағыз. Без әҙер генә торорбоҙ за уны бында килеп етмәҫ борон ук үлтерербеҙ, – тинеләр.

¹⁶ Паулустың һеңләһенең улы, уларзың яуыз ниәт короуҙары тураһында ишетеп, нығытмаға барып, быны Паулуска еткерзе. ¹⁷ Паулус иһә, йөз баштарының берһен сақырып:

– Был егетте ғәскәризәр башлығына алып бар, уның әйтәһе һүзе бар, – тине.

¹⁸ Йөз башы егетте ғәскәризәр башлығы янына алып килде:

– Тоткон Паулус мине сақырып алды ла был егетте һинең яныңа килтереүемде һораны. Уның һиңә мөһим хәбәре бар.

¹⁹ Ғәскәризәр башлығы егетте кулынан тотоп ситкәрәк алып китте.

– Һин миңә нимә әйтергә теләйһең? – тип һораны.

²⁰ – Йәһүдтәр, Паулус хакындағы эште теүәлерәк тикшерәү өсөн тигән булып, иртәгә һинән Паулусты Юғары кәңәшмә алдына килтереүегеҙҙе һорарға һүз жуйышкандар, – тип яуап бирзе егет. – ²¹ Ләкин һин уларзы тыңлама, сөнки Паулусты үлтергәнгә тиклем ашамасқа һәм әсмәскә ант иткән кырктан ашыу кеше уны һағалап тора. Улар инде Паулусты үлтерергә әҙер, һезҙең һүзегеҙҙе генә көтәләр.

²² Шунан һуң ғәскәризәр башлығы:

– Быны миңә һөйләүең тураһында бер кемгә лә әйтмә, – тип егетте кайтарып ебәрзе.

Паулустың идарасы Феликска ебәреләүе

²³ Ғәскәризәр башлығы ике йөз башын сақырып алды. Уларға:

– Киске сәғәт туғызза Кайсарейға барырға ике йөз йәйәүле, етмеш һыбайлы һәм ике йөз уксы ғәскәр әҙерләгеҙ. ²⁴ Паулуска ла аттар әҙер булһын. Уны өлкә идарасыһы Феликс янына хәүеф-хәтәрһез алып барып еткерегеҙ, – тине ²⁵ һәм ошондай йөкмәткеле хат яззы:

²⁶ «Клаудиус Лусиастан мөхтәрәм идарасы Феликска сәләм!

²⁷ Йәһүдтәр, был кешене тотоп, үлтерергә йыйына ине. Әммә мин, уның Рим гражданы икәнен белгәс, ғәскәризәр менән барып коткарып алып калдым.

²⁸ Аҙаҡ, уны ни өсөн ғәйепләүҙәрен белергә теләп, ул кешене йәһүдтәрҙең Юғары кәңәшмәһенә алып барҙым ²⁹ һәм ғәйепләүҙең йәһүдтәр канунындағы бәхәсле мәсьәләләргә кағылышлы

икәнлеген белдем. Әммә уны үлемгә йәки төрмәгә ябырлык ғәйеп табып булманы. ³⁰ Был кеше карата корған яуыз ниәт тураһында ишеткәс, мин уны тиз арала һиңә ебәрзем, ғәйепләүселәргә һинең алда уға каршы фекерҙәрән әйтергә әмер бирзем».

³¹ Шулай итеп, ғәскәриҙәр, үзҙәрәнә бирелгән әмерҙе үтәп, төндә Паулусты Антипатриска алып китте. ³² Ә икенсе көндө, Паулусты атлы ғәскәриҙәргә тапшырып, нығытмаға кире кайттылар. ³³ Кайсаряға барып еткәс, ғәскәриҙәр идарасыға хатты биреп, Паулусты уның карамағына тапшырҙы. ³⁴ Идарасы хатты укып сыҡҡас, Паулустың кайһы өлкәнән булыуын һораны. Киликиянан икәнән белгәс, ³⁵ был эште ғәйепләүселәр килгәс кенә тыңлаясағын әйтте. Ә Паулусты һируд һарайы төрмәһендә һаҡ астында тоторға кушты.

Паулуска ғәйеп ташлау

24 ¹ Биш көндән, идарасы алдында Паулуска каршы ғәйеп ташлау өсөн, иң баш кәһин һананиас аһкалдар һәм һокук белгесе Тертулос исеMLE кеше менән бергә Кайсаряға килде. ² Паулусты сақыртып алғас, Тертулос ғәйепләү һүзәрән башланы:

³ – Мөхтәрәм Феликс! Һинең етәкселегең астында оҙаҡ ваҡыт тыныслыҡта йәшәүебезҙе һәм һин кайғыртканға күрә был халықтың хәле яҡшы яҡка үзгәрүен һәр ваҡыт һәм һәр ерҙә күп рәхмәттәр менән танийбыз, – тине ул. – ⁴ Һине оҙаҡ мәшәкәтләмәс өсөн, безҙең кыска ғына үтенесебезҙе ихлас тыңлауыңды үтенәм.

⁵ Без был кешене «йоғошло сир» тип таптыҡ. Ул Назара төркөмөнөң башлығы һәм бөтә донъяла йәшәүсе йәһүдтәр араһында

боларыш куптара. ⁶⁻⁸ Ул хатта Алла йортон нәжесләргә тырышты. Шуға күрә уны кулға алдыҡ*. Унан һорау алған сакта нимәлә ғәйепләүебезҙе үзең дә белерһең, – тине Тертулос.

⁹ Йәһүдтәр:

– Әйе, шулай, – тип уның һүзен раслап торҙо.

Паулус Феликс алдында

¹⁰ Идарасы, һөйләргә мөмкин тип, Паулуска ишара яһаны.

– Һинең был халыҡ өстөнән күп йылдар хөкөмдар булыуыңды беләм, шуға күрә һинең алдында үземде яҡлап һүзәйтә алыуыма шатмын, – тине Паулус. – ¹¹ Аллаға табыныу өсөн Йәрүсәлимгә килгәнәм ун ике көндән дә артыҡ түгеллеген еңел тикшерә алаһың. ¹² Минең Алла йортонда берәйһе менән бәхәсләшкәнәмдә йәки ғибәҙәтханаларҙа йә калала халыҡ араһында фетнә таратҡанымды уларҙың күргәне юҡ. ¹³ Үзҙәре хәҙер миңә ташлаған ғәйептәрән дә иҫбат итә алмайҙар. ¹⁴ Әммә һинең алда шуны танийым: улар Ғайсаның юлын ялған тәғлимәтле төркөм тип кенә әйтә, мин иһә Ғайсаның юлынан барып, аталарым Аллаһына хезмәт итәм, канунға һәм пәйғәмбәрҙәр тарафынан язылғандарҙың бөтөнөнөнә ышанам. ¹⁵ Тәкүә кешеләр зә, тәкүә булмағандар за үленән тереләсәк тип, улар кеүек үк мин дә Аллаға өмөт бағлайым. ¹⁶ Шуға күрә һәр ваҡыт Алла алдында һәм кешеләр каршыһында саф выждан менән йәшәргә тырышам.

¹⁷ Бер нисә йылдан һуң, үз халқыма хәйер-саҙақа биреү һәм Аллаға корбан килтерер өсөн, Йәрүсәлимгә кайттым. ¹⁸ Алла йортонда тазарыныу йолаһын үтеп, шул эштәрҙе башкарған сакта миңә яныма халыҡ та йыйылмағайны, үзем дә бер кемдә лә борсоманым. ¹⁹ Әммә миңә Асия өлкәһенән

* 24:6-8 Кайһы бер боронғо кулъязмаларҙа түбәндөгә юлдар за бар: «...һәм үз кануныбыз буйынса хөкөм итергә теләнек. ⁷ Әммә ғәскәриҙәр башлығы Лусиас уны безҙең кулдан көс менән тартып алды. ⁸ Уны ғәйепләүселәргә һинең янына килергә кушты».

бер нисә йәһүд килде. Ғәйепләрлек берәй сәбәптәре булһа, улар һинен каршыңа барып басырға һәм мине ғәйепләргә тейеш ине. ²⁰Йәки, Юғары кәңәшмә алдында торған сағымда, миндә ниндәй яуызлык табыузары хакында бындағы кешеләр үззәре әйтһен. ²¹Бәлки мин унда: «Бөгөн мин үленән тереләү мәсәләһенә күрә алдығызза хөкөмдә торам», – тип кысқырып әйткәнем өсөн ғәйеплемендер? – тине Паулус.

²²Раббының юлы хакында ярайһы ук якшы белгән Феликс:

– Һезҙән эшегез тураһында ғәскәриҙәр башлығы Лусиас килгәс карар кылырмын, – тип тикшерәү эшен кисектерҙе.

²³Ә йөз башына Паулусты һак астында тоторға, ләкин дустарының уға хезмәт күрһәтеүенә камасауламаһса, тигән әмер бирҙе.

Паулус һак астында

²⁴Бер нисә көндән Феликс үзенә йәһүд катыны Друсилла менән килде һәм Паулусты сақыртып алды. Ул Паулустың Ғайса Мәсихкә инаныуы тураһында һөйләгәнән тыңланы.

²⁵Паулус тәкүә булыу, нәфсене тыйыу һәм буласаҡ хөкөм хакында һөйләгәндә, Феликс куркыуға төштө.

– Хәҙергә етте, уңайы сыҡҡанда һине сақырмын, – тине ул.

²⁶Шул ук ваҡытта Паулус уға аҡса бирер тип өмөт итте. Шунлыҡтан уны йыш кына сақыртып, уның менән әңгәмә короп ултырҙы. ²⁷Әммә ике йылдан Феликс урынына Поркиос Фестус килде. Әммә Феликс, йәһүдтәргә яرارға тырышып, Паулусты тотконлокта калдырҙы.

Паулустың кайсар хөкөмөн талап итеүе

25 ¹Өлкәгә килеп өс көн торғандан һуң, Фестус Кайсарейанан Йәрусәлимгә китте. ²Унда баш кәһиндар һәм

йәһүд башлыҡтары, уның янына килеп, Паулусты ғәйепләне. ³Улар Фестустан, мәрхәмәт күрһәтеп, Паулусты Йәрусәлимгә күсерәүен һоранылар. Ә үззәре уны юлда үлтерергә һүз куйышты. ⁴Ләкин Фестус:

– Паулус Кайсарейла һак астында ултыра. Тизҙән мин дә шунда барам. ⁵Әгәр уның берәй ғәйебе булһа, етәкселәрегез миңең менән барһын һәм был турала әйтһен, – тине.

⁶Йәрусәлимдә азна-ун көн булғандан һуң Фестус Кайсарейға кайтты. Икенсе көндө үк ул хөкөм итеү урынына ултырҙы һәм Паулусты алып инергә кушты. ⁷Паулус күренгәс, Йәрусәлимдән килгән йәһүдтәр уны уратып алды һәм күп төрлө етди енәйәттәрзә ғәйепләй башланы. Ләкин ташлаған ғәйептәрен иҫбат итә алманылар.

⁸– Мин йәһүдтәр канунына ла, Алла йортона ла, кайсарға каршы ла һис ниндәй яманлыҡ кылманым, – тине Паулус үзен яклап.

⁹Фестус, йәһүдтәргә яرارға теләп, Паулустан:

– Йәрусәлимгә барырға һәм үзеңә каршы ташланған ғәйепләүҙәрҙе тикшерәү өсөн миңең хөкөмөм алдына басырға ризаһыңмы? – тип һораны.

¹⁰– Мин кайсар хөкөмө алдында торам һәм эшем шунда каралырға тейеш. Үзең дә белеп тораһың, мин йәһүдтәргә бер насарлыҡ та кылманым. ¹¹Әгәр зә нимәнелер дөрөс эшләмәйенсә үлемгә хөкөм итерлек эш кылғанмын икән, үлемдән баш тартмайым. Ә инде улар миңә ташлаған ғәйепләүҙәр ялған икән, бер кем дә мине уларҙың кулына тотоп бирә алмай. Мин кайсарға мөрәжәғәт итергә* теләйем, – тине Паулус.

¹²Фестус, кәңәшселәре менән һөйләшеп алғас:

– Һин кайсарға мөрәжәғәт итергә теләһең, шуның өсөн кайсар янына барырһың, – тине.

* 25:11 Хөкөмгә тарттырылған Рим гражданының кайсарға мөрәжәғәт итеү хоҡуғы булған.

Паулустың Агриппас батша алдына килтереләүе

¹³ Бер нисә көндән, Фестустың хәлен белергә тип, Кайсаряға Агриппас батша* менән Берника килде. ¹⁴ Улар бында байтак кына торғанлыктан, Фестус батшаға Паулустың эшен тыңларға тәкдим итте:

– Бында Феликс тотконлокта калдырған бер кеше бар. ¹⁵ Мин Йәрусәлимдә булған сакта йәһүдтәрзең баш каһиндары һәм ақһақалдары, уны ғәйепләп, хөкөм итеүзе талап итте. ¹⁶ Мин уларға, римлыларза ғәйепләнеүсе ғәйепләүсе менән осрашмайынса һәм ғәйепләүгә каршы үзен яқлай алыу мөмкинлеге булмайынса, кешене язаға тарттырыу ғәзәте юклығы тураһында әйттем. ¹⁷ Улар миңең менән бында килгәс, икенсе көнөнә үк хөкөм итеү урынына ултырзым һәм ул кешене алып килергә куштым. ¹⁸ Паулусты уратып алған ғәйепләүселәр уны мин күзаллаған енәйәттәрзең берендә лә ғәйепләмәнә. ¹⁹ Улар үззәренәң диндәренә қағылышлы мәсьәләләр тураһында, Паулус тере тип раслаған ниндәйзер үлгән Ғайса хақында бәхәсләште. ²⁰ Был мәсьәләне нисек тикшерергә белмәй кыйынһынып, Йәрусәлимгә барырға һәм был эш буйынса шунда хөкөм алдына басырға теләмәйһеңме, тип һораным. ²¹ Әммә Паулус ғали йәнәп кайсар карарын һораны һәм һак астында калырға теләнә. Мин уны кайсар янына ебәрелгәнсе һак астында тоторға куштым, – тине Фестус.

²² Агриппас Фестуска:

– Ул кешене мин дә тыңларға теләр инем, – тине.

– Ирәгә һин уны тыңларһың, – тип яуапланы Фестус.

²³ Икенсе көндә Агриппас һәм Берника хәрби етәкселәр һәм каланың иң күренекле кешеләре менән бергә тантаналы рәүеш-

тә ултырыштар залына ингәс, Фестустың әмере буйынса Паулусты алып килделәр.

²⁴ – Агриппас батша һәм бында ултырыусылар! – тине Фестус. – Йәрусәлимдә лә, бында, Кайсаряла ла күп йәһүдтәр алдығызза торған кешегә зарланды. Ул йәшәргә тейеш түгел, тип кысқырзы улар. ²⁵ Мин уның үлемгә хөкөм итерлек бер ғәйебен дә күрмәйем, әммә, ул үзе ғали йәнәптәренәң хөкөм итеүен һорағанлыктан, уны кайсарға ебәрергә булдым. ²⁶ Ләкин уның хақында императорға нимә язырға ла белмәйем. Шуға күрә, тикшергәндән һун язырлык берәй нәмә булһын ине тип, мин уны һеззең алдығызға, бигерәк тә, Агриппас батша, һинең каршыңа килтерзем. ²⁷ Тоткондон ниндәй эштә ғәйепләнеүен күрһәтмәй тороп, уны кайсар янына ебәреү, миңеңсә, уйламайынса кылған эш буласак.

Паулустың Агриппас батша алдында тотқан телмәре

26 ¹ Агриппас Паулуска: – Һинә үзендә яқлап һөйләргә рөхсәт ителә, – тине.

Шунан һун Паулус кулын күтәрзе лә үзен яқлап һөйләй башланы:

² – Агриппас батша! Бөгөн һинең алдында йәһүдтәрзең бөтә ғәйепләүзәренән үземдә яқлай алыуыма бәхәтлемен. ³ Һин йәһүдтәрзең барлык йолаларын һәм бәхәсле мәсьәләләрен яқшы беләһең. Шуға күрә миңе сабыр ғына тыңлауыңды үтенәм.

⁴ Миңең йәштән үз халкым араһында нисек йәшәүем һәм Йәрусәлимдәге тормошом бөтә йәһүдтәргә тәүзән үк мәғлүм. ⁵ Улар миңе күптән белә һәм, теләһәләр, миңең фарисейзар төркөмөндә булғанлығым – динебәзең иң талапсан тәғлимәтен тотоуым хақында шаһитлык бирә алалар. ⁶ Хәзер мин Алла тарафынан аталарыбызға бирелгән вәғәзәнәң үтәлеүен өмөт итеүем

* 25:13 Агриппас батша – Һируд Агриппас I улы.

26:6 Кнн 18:15; 2 Бат 7:16; Йер 23:5.

өсөн хөкөм алдында торам. ⁷Беззең ун ике ырыу, ул вәғәзәнең тормошка ашыуына өмөт баглап, көнө-төнө Аллаға тырышып хезмәт итә. Агриппас батша, йәһүдтәр мине шул өмөт өсөн ғәйепләй зә инде. ⁸Ни өсөн һез Алла үлеләрзе терелтә алмай, тип уйлайһығыз?

⁹Дөрөс, мин үзем дә назаралы Ғайса-ның исеменә каршы мөмкин булғандың барыһын да эшләргә кәрәк, тип уйлай торғайным. ¹⁰Йәрусәлимдә шуның менән шөғөлләндем дә: баш каһиндарзан вәкәләт алып, Ғайсаға эйәргән күптәрзе төрмәгә яптырзым, башкалар уларзы үлемгә хөкөм иткәндә ризалығымды белдерзем. ¹¹Ғибәзәтхананан ғибәзәтханаға йөрөп, йышкына Ғайсаға булған имандарынан баш тартырға мәжбүр итеп, язаланым. Асыуым бик көслө булғанлыктан, ундайзарзы хатта сит калаларза ла эзәрлекләнем.

¹²Тағы шундай максат куйып, баш каһиндар тапшырған эш буйынса һәм уларзың вәкәләте менән Дамаскка китеп барғанда, ¹³көн уртаһындарак, эй батша, күктән төшкән көслө яқтылык күрзем. Кояштан да сағыуырак ул ут минең һәм юлдаштарымыңды тирә-яғын яқтыртты. ¹⁴Без бөтә-без зә ергә йығылдык һәм мин бер тауыш ишеттем. Ул тауыш миңә йәһүд телендә: «Шаул, Шаул! Ниңә һин Мине эзәрлекләйһең? Осло таякка каршы торһаң, үзеңә зыян килтерерһең», – тине. ¹⁵«Һин кем, Әфәнде?» – тип һораным. Ул миңә былай тине: «Мин – һин эзәрләгән Ғайса. ¹⁶Тор, аяктарыңа баһ! Мин һине хезмәтсем итеп куйырға, шулай ук әле күргәндөрәңдә һәм Мин тағы ла күрһәтәсәк нәмәләрзең шаһиты итеп билдәләргә тип, һиңә күрендем. ¹⁷⁻¹⁸Һине йәһүд халкынан да, башка халыктар кулынан да коткарырмын. Улар караңғынан яқтыға, Иблис хахимлығынан Аллаға боролоп, гонаһтары ғәфү ителһен һәм Миңә инаныузары аркаһында изге ителгәндәр араһында урын алһындар тип,

һине башка халыктар янына, уларзың күз-зәрән асырға ебәрәм», – тине миңә Раббы Ғайса.

¹⁹Шунлыктан, Агриппас батша, мин күктән килгән күренмешкә буйһондом ²⁰һәм тәүзә Дамаск һәм Йәрусәлим кешеләренә, унан бөтә Йәһүзиә ерендә йәшәүселәргә һәм йәһүд булмаған башка халыктарға вәғәз һөйләнем. Мин уларзы тәүбә итеп Аллаға табан боролорға, тәүбәгә килеүзәрән күрһәтә торған лайыклы эштәр кылырға сакырзым. ²¹Алла йортонда йәһүдтәр бына шуның өсөн мине тотоп алды һәм үлтерергә тырышты. ²²Ләкин Алланың ярзамы менән мин бөгөнгә көнгәсә нык торам, олоһонан кеселәһәсә шаһитлык бирәм. Мин пәйғәмбәрзәр һәм Муса, киләсәктә буласак, тип алдан әйткән хәлдәрзән тыш бер нәмә лә һөйләмәйем. ²³Ә улар Мәсихтең ғазап сигергә тейешлеген һәм үленән беренсе булып тереләсәген, йәһүдтәрзе һәм башка халыктарзы яқтыртыр тигән хәбәрзе иглан итәсәген әйткәйнеләр, – тине Паулус.

²⁴Ул шулай тип үзен яклаганда, Фестус яман кыскырып:

– Һин, Паулус, ақылдан шашканһың! Күп белеүең һине ақылдан яззыра, – тип уны бүлдерзе.

²⁵– Мөхтәрәм Фестус, – тине Паулус. – Мин ақылдан шашманым, мин айык ақыл менән хәжикәт һүззәре һөйләйем. ²⁶Батшаға былар тураһында билдәле һәм мин уның алдында кыйыулык менән бәйән итә алам. Был эштәрзең батшаның игтибарынан ситтә қалмағанлығына шигем юк, сөнки уларзың береһе лә йәшерен эшләнмәне. ²⁷Агриппас батша, пәйғәмбәрзәргә ышанаһыңмы? Беләм, ышанаһың.

²⁸Агриппас:

– Һин мине шулай тиз генә мәсихсе итергә мөмкин тип уйлайһыңмы? – тине.

²⁹– Тиз генәме, юкмы, – тине Паулус, – һинең генә түгел, ә бөгөн мине тыңлаусыларзың бөтәһенең дә минең кеүек

булыузарын Алланан үтенеп һорайым. Элбиттә, был бығаузарзан тыш.

³⁰ Батша торғас, идарасы, Берника һәм улар менән бергә ултырыусылар урындарынан калкынды. ³¹ Ситкәрәк китеп:

– Был кеше үлемгә йәки тотконлокка хөкөм итерлек бер нәмә лә эшләмәгән, – тип һөйләштеләр.

³² Агриппас Фестуска:

– Кайсарзың хөкөм итеүен һорамана, был кешене азат итергә мөмкин булыр ине, – тине.

Паулустың Римға ебәреләүе

27 ¹ Беззе Италияға озатырға қарар кылынғас, Паулусты һәм тағы бер нисә тоткондо император полкының Йүлиос атлы йөз башына тапшырзылар. ² Без Асия өлкәһе ярзаны буйлап бара торған, Адрамиттан килгән карапка ултырып йөзөп киттек. Беззең менән Тессалонике қалаһында йәшәүсе македон Аристархос та бар ине. ³ Икенсе көндө Сидон қалаһына килеп еттек. Йүлиос, кешелеклелек күрһәтеп, Паулуска дуһтары янына барырға һәм уларзан кәрәге тейерзәй әйберзәр алырға рөхсәт итте.

⁴ Сидондан без тағы диңгезгә сықтык һәм, ел қаршы булғанлыктан, Кипрзың елдән ышык яғынан йөзөп үттек. ⁵ Киликия һәм Памфулия янынан асык диңгезгә сықтык һәм Лукия өлкәһендәге Мура қалаһына барып еттек. ⁶ Мурала йөз башы Искәндәриәнән килгән, Италияға йүнәләш алған бер карап табып, беззе шунда ултыртты. ⁷ Без, әллә нисә көн буйы әкрен генә йөзгәндән һуң, ауырлык менән Книдос қалаһы тапқырына килеп еттек. Көслө ел кәрәкле йүнәләштә йөзөргә камасаулай ине, шуға Салмоне моронон узып, Криттың елдән ышык яғына йүнәлдек. ⁸ Кыйынлык

менән яр буйлап йөзөп, Якшы гавандәр тигән урынға килдек. Унан йырақ түгел ерзә Ласая қалаһы урынлашқайны.

Диңгеззәге дауыл вақытында

⁹ Байтак вақыт үттә. Ураза көнө* лә узып китте һәм, диңгез буйлап юлды дауам итеү хәүефле булғанлыктан, Паулус шундай кәңәш бирзе:

¹⁰ – Дуһтар! Сәйәхәтебеззең йөк һәм карап өсөн генә түгел, үзебез өсөн дә куркыныс буласағын һәм зур зыян килтерәсәген күрәм.

¹¹ Ләкин йөз башы Паулустың кәңәшенә қарағанда койрок тотоусының һәм карап хужаһының һүзенә күберәк қолак һалды.

¹² Гавань қыш сығырға яраклы булмағанлыктан, диңгезселәрзең күбеһе унан китергә һәм, мөмкин булһа, Криттың көньяк-көнбайышы ла, төньяк-көнбайыш яғы ла елдән һакланыулы Фойникс гаваненә барып, шунда қышларға қарар қылды.

¹³ Көнъяк еле исә башлағас, улар, инде теләгебезгә өлгәштек тип уйлап, якорь күтәрзе, һәм без Крит ярын яғалап йөзөп киттек. ¹⁴ Әммә күп тә үтмәнә, Эвракилон тип аталған дауыллы төньяк-көнбайыш еле қупты. ¹⁵ Ул қаршы тора алмаған карапты эләктереп алды ла тулқындар ыңғайына йөззөрөп алып китте. ¹⁶ Кауда тигән кесқай генә утраузың елдән ышык яғына килеп сығып, қыйынлык менән карап кәмәһен һаклап қала алдык. ¹⁷ Уны палубаға күтәргәс, арқандарзы карап астынан үткәреп, карапты бәйләп куйзылар. Суртис тип аталған һай ергә ултырыузан курқып, елкәнде төшөрзөләр һәм шул хәлдә диңгез буйлап йөзөп йөрөнөк. ¹⁸ Һаман көслө дауыл булғанлыктан, икенсе көндө йөктәрзе диңгезгә ташлай башланылар. ¹⁹ Ә өсөнсә көндө үз қулдары менән диңгезгә карап

* 27:9 Ураза көнө – йәки гонаһтарзан пакланған байрам көнө төрлө йылда төрлөсә – йә сентябрь, йә октябрь айына тап килгән.

27:9 Лев 16:29-30; 23:27.

кәрәк-ярактарын ырғыттылар. ²⁰ Әллә нисә көндәр буйына кояш та, йондоззар за күренмәне, ә дауыл котороуын дауам итте. Котолоуға бөтә өмөтөбөззә юғалттык.

«Береgez зә һәләк булмаясак»

²¹ Караптағы кешеләр байтактан бирле бер ни зә ашамағайны. Паулус улар араһына тороп басып:

– Дустар! Минәң кәңәшемде тотоп, Криттан кузғалмаска кәрәк ине, ул вақытта был кыйынлыктар за, юғалтыузар за тыумаc ине. ²² Ә хәзер, зинһар, күңелеgezзе төшөрмәgez! Береgez зә һәләк булмаясак, караптығына юғалтасакһығыз, – тине. – ²³ Узған төндә миңә үзем инанып хезмәт иткән Алланың бер фәрештәһе күренде. ²⁴ Ул: «Куркма, Паулус! Һин кайсар алдына басырға тейешһең. Һинең менән булған кешеләрзәң бөтәһенә лә Алла тормош бүләк итә», – тине. ²⁵ Бына шуға ла, дустар, күңелеgezзе төшөрмәgez. Мин Аллаға инанам, барыһы ла Ул миңә әйткәнсә буласак. ²⁶ Без мотлак ниндәй зә булһа утрауға барып сығасакбыз.

²⁷ Адриатик диңgezзә йөзөп йөрөгәндә, ун дүртенсә төндөң урталары еткәс, диңgezселәр коро ергә яқынлашыуыбыззы һизә башланы. ²⁸ Тәрәнлекте үлсәп карағайнылар, егерме сажин булып сықты, ә арырақта ун биш сажин самаһы ине. ²⁹ Ташлы урынға барып бәрелеүзән куркып, караптың койрок яғынан дүрт якорь төшөрзөләр һәм тизерәк көн тыууын теләп, доға кылдылар.

³⁰ Диңgezселәр, морон тарафынан якорь төшөрәбәз тигән булып, диңgezгә кәмә төшөрә башланы, ысынында улар караптан касырға уйлай ине. ³¹ Паулус йөз башына һәм ғәскәризәргә:

– Был кешеләр карапта калмаһа, котола алмаясакһығыз, – тине.

³² Шунан һуң ғәскәризәргә кәмә баузарын сабып өззә, кәмә һыуға төшөп китте.

³³ Көн тыуыр алдынан Паулус ашап алырға кыстай башланы.

– Һез бөгән ун дүртенсә көн инде көсөргәнешле хәлдәһеgez, тәғәм ризык капканығыз

юк. ³⁴ Шуға күрә үтенәм, ашап алығыз, был күмерегеззә һаклап калырға ла ярзам итер. Береgezзәң дә башынан бер генә бөртөк тә сәсә төшмәс, – тине ул.

³⁵ Шулай тигәс, Паулус, икмәкте кулына алып, барыһы алдында Аллаға шөкәрана кылды ла һындырып ашай башланы. ³⁶ Был кешеләрзәң күңелен күтәрәп ебәрзә, һәм улар за ашарға ултырзы. ³⁷ Без карапта бөтәһе ике йөз етмеш алты йән инек. ³⁸ Ашап туйғас, карапты еңеләйтеү өсөн, диңgezселәр бойзайзы диңgezгә ташланы.

Караптың емереләре, кешеләрзәң иcән калыуы

³⁹ Көн тыуғас, диңgezселәр алдарындағы ерзә таныманы, ләкин унда һөзәк ярлы ниндәйзер култык күрзәләр һәм, булдырып булһа, карапты тап шул яр буйына йүнәлтергә ниәтләнеләр. ⁴⁰ Якорзарзы сабып өззөләр, караптың койроғонда урынлашқан бороу ишкәктәрән ыскындырзылар һәм алғы елкәнде ел ыңғайына көйләнеләр. Карап ярға табан юл алды, ⁴¹ ләкин комға барып ултырзы. Караптың морон кузғатмаслык булып батты, ә койрок өлөшө тулкын көсөнән емерелә башланы.

⁴² Ғәскәризәргә, береһе лә йөзөп касып китмәһен тип, тоткондарзың бөтәһен дә үлтерәргә ниәтләне. ⁴³ Әммә йөз башы, Паулусты коткарып калырға теләп, уларзы туктатты. Ул йөзә белгәндәргә беренсә булып һыуға ырғырға һәм ярға сығырға кушты. ⁴⁴ Калғандар такталарға йә карап киcәктәрәнә тотоноп йөзөп сығырға тейеш ине.

Шулай итеп, барыһы ла иcән-аман ергә сықты.

Паулус Мальта утрауында

28 ¹ Котолғас, утраузың Мальта тип аталыуын белдек. ² Утрау кешеләре безгә ғәзәттән тыш кунаксыллык күрһәтте. Ямғыр яуа башлап, һалкын булғанлыктан, улар усак яғып ебәрзә һәм бөтәбәззә лә усак янына сакырзылар. ³ Паулус үзе йыйып

килтергән бер косак сыбык-сабыкты усака ташлап торғанда, уттан атылып сыққан зәһәрле йылан уның кулына йәбеште. ⁴ Утрау кешеләре, уның кулында асылынып торған йыланды күреп, бер-береһенә:

– Был әзәм – һис шикһез кеше үлтәрәүсе. Диңгеззән котолһа ла, ғәзеллек алиһәһе уны иҫән калдырманы, – тиештеләр.

⁵ Әммә Паулус йыланды утка һелкеп төшөрзә һәм әз генә лә йәрәхәтләнмәнә.

⁶ Кешеләр, ул шешенә башлар йәки кинәт йығылып үләр, тип көттө. Ләкин озақ кына көткәндән һуң, уға һис һиндәй зарар теймәгәнән күреп, фекерзәрән үзгәрттеләр:

– Ул – һиндәйзәр бер илаһ.

⁷ Шулар урындан йырақ түгел ерзә утрау башлығы Поплиостың хужалығы урынлашканы. Ул беззә үз өйөнә сақырзы һәм өс көн буйы дуһтарса кунак итте. ⁸ Поплиостың атаһы бизгәк һәм эс ауырыуынан яфаланып ята ине. Паулус инеп доға кылды ла, башына кулдарын куйып, уны һауықтырзы. ⁹ Был хәлдән һуң утраузағы бүтән ауырыузар за Паулус янына килде, улар за һауықтырылды. ¹⁰ Утрауза йәшәгән кешеләр безгә күп хөрмәт күрһәттә, ә китергә йыйынғас, кәрәкле әйберзәр менән тәмин итте.

Паулустың Римға килеүе

¹¹ Мальта утрауында өс ай торғас, Искәндәриә калаһынан килеп, ошо утрауза кышлаған Күк игезәктәрә* исемәндәге карапка ултырып юлға сықтык. ¹² Сүрәкүсәй калаһына еткәс, унда өс көн булдык. ¹³ Унан, яр яғалап йөзөп, Регион калаһына килдек. Икенсе көндө ел ыңғайына Поттиолой калаһына еттек. ¹⁴ Ул калала имандаштарыбыззы осраттык, улар беззәң бер азнаға үззәрә анында калыуыбыззы үтенде.

Шулай итеп без Римға килеп еттек. ¹⁵ Ундағы имандаштар, беззәң хакта ишетеп, Аппиос базар майзанына һәм Өс кунакхана касабаһына тиклем етеп, беззә каршы

алырға сықканы. Уларзы күргәс, Паулус Аллаға шөкөрәна кылды, уның күңеле күтәрелде. ¹⁶ Рим калаһында Паулуска һак астында айырым йәшәргә рөхсәт ителде.

Паулустың Рим йәһүдтәрә менән осрашыуы

¹⁷ Римға килеп өс көн торғандан һуң, Паулус йәһүд башлыктарын йыйып алды. Улар кәлгәс:

– Туғандар! Үз халқыбызға йәки аталарыбыззың йолаларына каршы һис бер нәмә эшләмәһәм дә, мин Йәрусәлимдә тоткон булдым һәм римлылар кулына тапшырылдым, – тине. – ¹⁸ Улар, эшемде тикшергәс, үлемгә хөкөм итерлек бер һиндәй зә ғәйебем булмағанлыктан, азат итергә теләгәйнә. ¹⁹ Әммә, йәһүдтәр быға каршы килгәс, мин кайсарға мөрәжәғәт итергә мәжбүр булдым, ләкин үз халкымды һимәләләр ғәйепләү мақсаты менән түгел. ²⁰ Шуға мин һеззә осрашып һөйләшәргә сақырзым. Мин бит бына был сынйырзарзы Исраил бағлаған өмөт хакына йөрөтәм, – тине Паулус.

²¹ – Без, – тине йәһүд башлыктары, – Йәһүзиәнән һинәң хакта хаттар за алманык, унан килгән имандаштарыбыз за һинәң хакта бер ни хәбәр итмәнә, һасар бер нәмә лә һөйләмәнә. ²² Хәйер, без һинәң фекерзәрәңдә үзәндән ишәтергә теләр инек, безгә билдәлә булғанса, һәр ерзә был төркөмгә каршы һөйләйзәр.

²³ Улар осрашырға килеште, һәм билдәләнгән көндө Паулус тукталған өйзә тәүзәгенән дә күберәк кеше йыйылды. Ул иртәнән кискә тиклем Алла Батшалығы хакында аңлатты, Ғайса тураһында Муса канунынан һәм пәйғәмбәрзәрзәң язмаларынан дәлилдәр килтереп, уларзы ышандырырға тырышты. ²⁴ Кайһы берзәрә уның һүззәрәнә ышанды, кайһылары иһә ышанманы ²⁵ һәм үз-ара килешә алмайынса таралыша башланы. Паулус уларға былай тине:

* 28:11 Күк игезәктәрә – грекка «Диоскурзәр». Гректар мифологияһындағы ике илаһ – Кастор һәм Полидевк.

– Изге Рух һезҙең аталарығызға Иша-
ғыһ пәйғәмбәр аша бына ниндәй дөрөс
һүззәр әйткән:

²⁶ «Был халык янына бар за әйт:
Тыңлап-тыңлап та, аңламаҫһығыз,
карап-карап та, күрмәҫһегез.

²⁷ Сөнки был халыктың йөрәген
май баҫқан.

Колактары көскә ишетә,
улар күззәрен дә йомған.
Күззәре менән бер ни зә күрергә,
колактары менән бер ни зә ишетергә,
йөрәктәре менән бер ни зә
аңларға теләмәйзәр.

Шулай булмаһа, Миңә табан
боролорзәр –

Мин уларзы һауыктырыр инем».

²⁸⁻²⁹ Шуға күрә һезгә мәғлүм булһын:
йәһүд булмаған халыктарға Алланың кот-
карыуы тураһындағы хәбәр ебәрелгән һәм
улар уны тыңлай*.

³⁰ Ә Паулус үзе түләп торған өйзә ике
йыл буйы йәшәне һәм янына килеүселәр-
ҙең барыһын да кабул итте. ³¹ Ул кыйыу
рәүештә һәм каршылык күрмәйенсә Алла
Батшалығы тураһында һөйләне һәм Раббы
Ғайса Мәсих һаҡында өйрәтте.

---

* **28:28-29** Кайһы бер боронғо кульязмаларҙа 29-сы аят та бар: «Паулус шулай тигәндән һуң йәһүдтәр каты бәхәсләшә-бәхәсләшә таралышты».

28:26-27 Ишғ 6:9-10.

Якуптың хаты

Яңы Ғәһедтә Якуп исемле кешеләр күп, был хатты, моғайын, Ғайсаның яқын туғаны, Йәрусәлимдәге имандаштар берҙәмлеге етәкселе яҙғандыр.

Якуп күптәре әлек йәһүд динендә булған мәсихсе имандаштар өсөн яза, шунлыктан уларға Иске Ғәһедтән таныш образдарҙы һәм өлгөләрҙе йыш куллана. Ул инаныуын эш-ғәмәлдәре аша күрһәтергә кыйынһынған имандаштарына мөрәжғәт итә. Мәсихселәр нисек донъя көтөргә тейешлеге тураһында һөйләй, байлыҡ һәм фәкирлек, ғәйбәт һәм яла, сабырлыҡ, доға кылыу тураһындағы һорауҙарҙы айырып карай. Якуптың төп феке-ре шул: әгәр Аллаға инаныу эш-ғәмәлдәр менән раҫланмаһа, был инаныу котолоуға алып килмәй. Ул Аллаға ысынлап ышанған кешенең Аллаға хуш ғәмәлдәрҙе мотлак башкара икәнен укыусыларының күнеленә һалырға тырыша.

1 ¹Донъя буйлап таралған ун ике ырыуға* Алланың һәм Раббы Ғайса Мәсихтән коло Якуптан сәләм!

Һынауҙар һәм иман

² Имандаштарым, төрлө һынауҙарға юлыҡҡанда, уларҙы зур шатлыҡ кеүек итеп кабул кылығыҙ. ³ Иманығыҙдың һыналыуы сыҙамлылыҡ тыузырыуын беләһегеҙ бит. ⁴ Ә сыҙамлыҡ, һеҙ өлгөрөп еткән һәм камил, бер ниндәй кәмселекһеҙ булһын өсөн, үз эшен ахырына еткерһен. ⁵ Әгәр зә кайһығыҙғалыр ақыл зирәклеге етешмәһә, уны барыһына ла шелтәһеҙ, йомарт өләшкән Алланан һораһын, һәм уға бирелер. ⁶ Әммә һораған кеше ышанырға, тамсы ла шикләнмәскә тейеш, сөнки шик йөрөтөүсе ел әле бер, әле икенсе яҡка кыуып йөрөткән диңгез тулқынына окшаған. ⁷ Ундай әзәм Раббынан ни зә булһа алырға иҫәп тотмаһын. ⁸ Бындай әзәм, нимә генә эшләһә лә, икеләнә, эштәрәндә тоторокһоҙ.

Һыналыу һәм котко

⁹ Түбән катламдан булған имандаш үзенә юғары күтәреләүе менән ғорурланһын, ¹⁰ ә бай – түбән төшөрөләүе менән, сөнки ул ялан сәскәһе кеүек юкка сығасаҡ. ¹¹ Кояш сығып, эсәһе менән үсәмлектә киптерә, уның сәскәһе койола һәм бар матурлығы юғала. Байҙар за шулай эш ығы-зығыһында һүнәп кала.

¹² Һынауҙарға азағынаса түзгән кеше бәхетле, сөнки ул, һыналғандан һуң, Алла Үзен яраткандарға вәғәзә иткән тормош тажын аласаҡ. ¹³ Коткоға тарыған бер кемдә: «Был котконо миңә Алла ебәргән», – тимәһен, сөнки Алланы бер ниндәй яуызлыҡ коткоға төшөрә алмай, Алла Үзе лә бер кемдә лә коткоға һалмай. ¹⁴ Һәр кемдә, ымһындырып һәм әүрәтеп, үзенә нәфселе теләге которта. ¹⁵ Шунан инде теләк, ярылып, гонаһты тыузыра, ә гонаһ, нығынғас, үлемгә килтерә.

* **1:1** Ун ике ырыу – донъя буйлап таралған йәһүд мәсихселәре йәки донъялағы барса мәсихселәр.

¹⁶Үзегезге алдамағыз, кәзерле имандаштарым. ¹⁷ Һәр игелекле һәм камил бүләк юғарынан, күк яктылыктары Атаһынан килә. Уның янында үзгәреш юк һәм яктыһы күләгәгә әйләнмәй. ¹⁸ Ул безге, Үзе бар иткәндәр араһында тәүге яңы емыштәр булһын тип, Үз ихтыяры менән хәкикәт һүзе аша тыузырзы.

Тыңлағыз һәм үтәгез

¹⁹Кәзерле имандаштарым, шуны белегез: һәр берегез тыңлауға өлгөр, һөйләүгә яй һәм асылуануға акрын булһын, ²⁰ сөнки кеше асылу сағында Аллаға хуш килмәстәйзе эшләй. ²¹ Шуға күрә һәр төрлө әшәкелектән һәм яуызлык калдығынан ваз кисеп, йөрәктәрегезгә сәселгән Алла һүзен бәсалкылык менән кабул итегез: ул һүз һезҙең йәндәрегезгә коткарыр көскә эйә.

²² Һүзге тыңлап кына калмағыз, уны үтәгез ҙә, шунһыҙ үз-үзегезгә алдайһығыз ғына. ²³ Алла һүзен ишетеп тә, уны үтәмәгән үзенең йөзөн көзгөнән күргән кешегә окшаш: ²⁴ үзенә карап тора ла, ситкәрәк китеү менән, ниндәй икәнән дә онота. ²⁵ Ә кем, азатлык килтерә торған камил канунға төшөнөп, уға тоғро кала, ишеткәнән ототмайынса башкара, ул кеше үзенең эштәрәндә бәхетле буласак. ²⁶ Кемдер үзен диндар тип һанап та, телен йүгәнләй алмай икән, ул үз-үзен алдай, һәм уның диндарлығынан фәтүә юк. ²⁷ Атабыз Алла каршыһында саф, тапланмаған диндарлык – бәләгә тарыған етемдәр менән тол катындар һақында хәстәрлек күреү һәм үзәнде был донъяның бозоклоғонан һаклау ул.

Һәр кемгә тигез карағыз

2 ¹Имандаштарым, шөһрәтле Раббыбыз Ғайса Мәсихкә инаныусылар буларак, берәүзәр алдында икенселәрҙе өстөн куймағыз. ² Әйтәйек, һезҙең йыйылышка купшы кейенгән, алтын балдак таккан кеше һәм шулай ук тузған кейемле фәкир

килеп инде, ти. ³ Әгәр бай кейемлегә игтибар күрһәтә: «Рәхим итеп, бына бында, якшы урынға ултыр», – тиһәгез, ә фәкиргә: «Ана тегендә басып тор» йәки «Иҙәнгә, аяғым осона ултыр», – тип әйтһәгез, ⁴ һез имандаштар араһында кеше айырған яман уйлы хөкөмдарға әүереләһегез түгелме? ⁵ Тыңлағыз әле, кәзерле имандаштарым: Алла, Үзен яраткандарға вәғәзә иткәнсә, улар имандары менән бай булһындар һәм батшалыкка эйә булһындар өсөн, донъя күзәндә ярлы булып күренгәндәрҙе һайлап алманымы ни? ⁶ Һез иһә фәкирге кәмһеттегез. Һезге йәберләгән һәм хөкөмдән хөкөмгә йөрөткән кешеләр байзар түгелме ни? ⁷ Һез йөрөткән Мәсихтең якшы исемен шулар хурламаймы ни?

⁸ Изге Язмала әйтелгән: «Якыныңды үзәнде яраткан кеүек ярат», – тигән Батшалык канунын үтәйһегез икән, дөрөс эшләйһегез. ⁹ Әгәр ҙә инде берәүзәр алдында икенселәрҙе өстөн куйһағыз, гонаһ кылаһығыз һәм канун алдында енәйәтсе булаһығыз. ¹⁰ Кем канунды тулыһынса үтәп тә, уның бер генә талабын бозһа, ул бөтә канунды бозоуға ғәйепле. ¹¹ «Зина кылма», – тигән Алла: «Үлтермә», – тип тә әйткән. Әгәр ҙә зина кылмаһаң, ләкин үлтерһәң, һин канунды бозоуға ғәйеплеһең. ¹² Азатлык кануны буйынса хөкөм ителә торған кеше буларак һөйләгез һәм ғәмәл кылығыз. ¹³ Шәфкәт күрһәтмәүсегә карата хөкөм рәхимһез булып. Шәфкәтлелек иһә хөкөмдән өстөн булып!

Иман һәм ғәмәлдәр

¹⁴ Кемдер: «Мин иманлы», – тип әйтә, ләкин ғәмәлдә күрһәтмәй икән, бынан ни файза, имандаштарым? Был иман уны коткара алырмы? ¹⁵ Әгәр, имандаш ир-ат йәки катын-кыз кейемдән һәм көндәлек ризыктан мәхрүм булып, ¹⁶ арағызған кемдер: «Исән-һау йөрөгөз. Йылыныңыҙ һәм туйғансы ашағыз!» – тип әйтһә, әммә уларға

^{1:19} Хик 17:27; Вәф 5:1.

^{2:8} Лев 19:18.

^{2:11} Сыф 20:14; Кһн 5:18.

^{2:11} Сыф 20:13; Кһн 5:17.

тереклек өсөн кәрәкле нәмәләрзе бирмәһә, бынан ни файза? ¹⁷ Иман менән дә шулай. Җәмәле булмаһа, ул үзенән-үзе үле.

¹⁸ Ләкин кемдер: «Һиниң иманың бар һәм минең ғәмәлдәрәм бар», – тиер. Һин миңә үзендең иманыңды ғәмәлдәрзән башка күрһәт һәм мин һинә үз иманымды кылған ғәмәлдәрәм аша күрһәтермен. ¹⁹ Һин Алланың бер булыуына ышанаһыңмы? Якшы! Ендәр зә быға ышана һәм куркыштарынан калтырашып тора. ²⁰ Эй буш бәндә! Ә һин ғәмәлһез имандың файзаһың икәнән күрһәтеүзәрән теләһеңме? ²¹ Атабыз Ибраһим, улы Исхакты корбан усағына һалғас, кылған ғәмәлдәре аркаһында акланмағанмы ни? ²² Күреүеңсә, уның иманы ғәмәлдәрәнә булышыҡ иткән һәм иманы нәк шул ғәмәлдәре аша камиллашқан. ²³ Изге Язмалағы: «Ибраһим Аллаға ышанды һәм Алла быны тәкүәлек тип қабул итте», – тигән һүззәр расланды һәм ул Алланың дусы тип аталды. ²⁴ Күрәһегеҙме, кеше Алла тарафынан иманына ғына түгел, ә кылған ғәмәлдәрәнә карап та аклана. ²⁵ Фәһишә Раһав та, хәбәрселәргә кунаксыллыҡ күрһәтеп һәм уларға бүтән юлдан китергә ярҙам итеп, кылған ғәмәле аркаһында Алла тарафынан акланмағанмы ни? ²⁶ Шулай ук, рухһыҙ тән үле булған кеүек, ғәмәлһез иман да үле.

Тел

З ¹ Имандаштарым, бөтәгез зә остаз булырға ынтылмағыҙ. Үзегеҙ беләһегеҙ бит: өйрәтеүсә буларак, без башкаларға карағанда катыраҡ хөкөм ителәсәкбез. ² Бөтәбөтә зә күп нәмәлә хаталана. Һүзе менән гонаһ кылмаған кеше – камил, ул үзенең бөтә тәнән йүгәндә тота ала. ³ Агтарзы буйһондорор өсөн ауызылыҡлайбыз икән, уларзың тотош кәүзәһе менән идара итә алабыз. ⁴ Йәки, әйтәйек, караптар ни тиклем зур булмаһын һәм көслә ел тарафынан кыуып йөрөтөлмәһендәр, койроксо бәләкәй

генә койрок ишкәге ярҙамында үзе теләгән якка бора. ⁵ Тел дә, кескәй генә ағза булһа ла, нык мактана. Ана, бәләкәй генә ут та зур урманды яндырып ебәрә. ⁶ Тел дә – ут. Тәнебөззәң ағзалары араһында ул – яманлыҡ донъяһы. Йәһәннәм утынан токанған был ут бөтә тәнебөззә бысрата һәм бөтә тормошобөззә ялҡынға сорнай.

⁷ Һәр төрлө януарзарзы ла, коштарзы ла, һөйрәләүселәрзе лә, диңгез хайуандарын да буйһондорор була, һәм кеше уларзы буйһондорзо ла инде. ⁸ Ә телде бер кем дә буйһондора алмай: ул – үлемәсле ағыу менән тулы тыйылғыһың яуызылыҡ. ⁹ Теләбөз менән без Атабыз Раббыны данлайбыз, шул ук тел менән Аллаға окшаш итеп яратылған кешеләрзе карғайбыз. ¹⁰ Бер үк ауызынан данлау за, карғыш та сыға. Имандаштарым, улай булырға тейеш түгел. ¹¹ Бер үк шишмәнән сөсө лә, тоҙло ла һыу сығамы ни? ¹² Имандаштарым, инжир ағасында – зәйтүн емеше, ә йөзөм һабағында инжир үсәмә ни? Шуның кеүек, тоҙло шишмә лә сөсө һыу бирә алмай.

Ысын аҡыл

¹³ Арағызза кемеһегеҙ аҡыллы һәм аңлы? Шул әзәм ғәмәлдәрәнең зирәк аҡылдан килгән тыйнаклыҡ аша башкарылыуын үзенең лайыҡлы тормошо менән күрһәтһен. ¹⁴ Әммә йөрәктәрегеззе әсә көнсөллөк һәм мин-минлек биләһә, маһаймағыҙ һәм хәкикәткә каршы ялғанламағыҙ. ¹⁵ Ундай аҡыл юғарынан түгел, ул донъянығы, рухи түгел, ул ендән килә, ¹⁶ сөнки көнсөллөк һәм мин-минлек булған ерзә таркаулыҡ һәм һәр төрлө яман эштәр хөкөм һөрә. ¹⁷ Ә юғарынан килгән аҡыл иң тәүзә саф, азақ тыныс, йомшак, тыңлаусан, шәфҡәт һәм игелекле емештәр менән тулы, кешеләрзе тигеҙ күрә һәм ихлас. ¹⁸ Хәккәт орлоктары тыныслыҡта сәселә һәм был орлоктар тыныслыҡ таратыусыларға уңыш килтерә.

^{2:21} Баш 22:12.

^{2:23} Баш 15:6.

^{2:23} 2 Йыл 20:7; Ишғ 41:8.

^{2:25} Йуш 6:22-24.

^{3:18} Ишғ 32:17.

**Кем донъя менән дүс –
ул Аллаға дошман**

4 ¹Арағыззағы дошманлык һәм ызғыш кайзан килә? Һеззе эстән йолккослаган нәфсенән түгелме? ²Низер теләйһегез, ләкин ала алмайһығыз һәм шуның өсөн үлтерәһегез. Көнләшәһегез, ләкин теләгегезгә өлгәшә алмайһығыз, шуның өсөн ызғышырға, көрәшергә керешәһегез. Тик барыбер теләгәһегезгә ала алмайһығыз, сөнки Алланан һорамайһығыз. ³Һорап та ала алмайһығыз, сөнки алама ниәттән, үз ләззәтегезгә кәнәгәтләндрер өсөн генә һорайһығыз.

⁴Эй Аллаға хыянат итеүселәр, донъя менән дүсләшү – Аллаға дошман булыу икәнлеген белмәйһегезме ни? Шулай итеп, кем донъя менән дүс булырға теләй, ул Аллаға дошман була. ⁵Әллә Изге Язмала: «Алла Үзе безгә һалған рухты көнләшәү менән ашкынып ярата»*, – тип юкка әйтелгән тип уйлайһығызмы? ⁶Әммә Алла бирә торған мәрхәмәт тағы ла зүрырак. Бына шуға күрә Изге Язмала:

«Алла тәкәбберзәргә каршы тора,
ә тыйнактарға мәрхәмәтен
бүләк итә», –

тип әйтелгән. ⁷Шуға күрә Аллаға буйһоноғоз, ә Иблискә каршы тороғоз, шул вакытта ул һеззән қасыр. ⁸Аллаға яқынлашығыз, һәм Ул һезгә яқынлашыр. Гонаһлылар, кулдарығыззы тазартығыз, ике йөзлөләр, йөрәктәрегезгә сафландырығыз. ⁹Көйөнөгөз, инрәшегез, илашығыз! Көлөүегез – илауға, ә шатлығығыз кайғыға әйләнһен. ¹⁰Раббыға буйһоноғоз, һәм Ул һеззе юғары күтәрер.

Яманат һатыузан қисәтеү

¹¹Имандаштарым, бер-берегеззән яманатын һатмағыз. Үз имандашының яма-

натын һатқан йәки уны хөкөм иткән кеше канундың яманатын һата һәм канунды хөкөм итә. Әгәр зә канунды хөкөм итәһен икән, һин – канунды үтәүсе түгел, ә уны хөкөм итеүсеһен. ¹²Бары тик бер генә канун Сығарыусы һәм Хөкөмдар бар. Ул ғына қотқара һәм һәләк итә ала. Шулай булғас, башқаларзы хөкөм итергә кем һуң һин?

Маһайысанлыктан қисәтеү

¹³«Бөгөн йәки иртәгә без фәлән қалаға китербез һәм, унда йыл буйы йәшәп, һатыу итербез, табыш алырбыз», – тип һөйләүселәр, хәзәр һез тыңлағыз. ¹⁴Эй һез, иртәгә ни булырын белмәүселәр, һеззән тормошоғоз ни генә? Һез бит – аз вакытка пәйзә булып, азак юғалыусы томан ғына. ¹⁵«Раббы теләһә, без иҫән булырбыз, тегене йә быны эшләрбез», – тип әйтер урынға ¹⁶һез хәзәр, тәкәбберләһенп, маһайығыз. Һәр шундай маһайыу – яманлык ул. ¹⁷Шулай итеп, һиндәй яқшылык қылырға кәрәклеген белеп тә, уны эшләмәгән кеше гонаһ қыла.

Байзәрға қисәтеү

5 ¹Байзәр, ә хәзәр һез тыңлағыз! Өстөгөзгә бәлә-қазә ябырылып қилә, шуның өсөн үкһеп илағыз. ²Һеззән байлығығыз серегән, кейемдәрегезгә көйә ашаған. ³Алтын-көмөшөгөз тутыққан. Уларзың тутығы һезгә каршы дәлил булыр һәм тәһегезгә ут кеүек ашар. Һез хазинағыззы һуңғы көндәрзә тупланығыз. ⁴Бақызүзәрығыззә эшләүселәр һеззән өсөн уңыш йыйзы, һез уларзы эш һакы түләмәй алданығыз. Тыңлағыз – һакы түләһенп хезмәт қыскыра, урақсыларзың қыскырышыуы Күк ғәскәрзәре Раббыһы қолағына барып етте. ⁵Ерзә һез ләззәт қисереп, кәйеф-сафа қороп йәшәһегез, үзегезгә һуғым өсөн һимерттегез. ⁶Һез

* 4:5 Был – грекса төп нөсхәләге беренсе мөһкин булған мәғәнәһе. Икенсе мәғәнәһе: «Алла безгә һалған Рух беззе көнләшәү менән ярата».

ғәйепһеззе хөкөм иттегез һәм үлтерзегез: ул һезгә каршылашманы.

Сабырлык һәм доға кылыу

⁷ Имандаштарым, Раббы килгәнгә тиклем сабыр булығыз. Ерзең киммәтле уңыш биререн көткән игенсегә карағыз: көзгә һәм язғы ямғырзар яуганын ниндәй сабырлык менән көтә ул! ⁸ Һез зә шулай сабыр булығыз, ышанысығызга нык тороғоз, сөнки Раббы киләсәк көн якын. ⁹ Алла һеззе хөкөм итмәһен өсөн, бер-берегезгә зарланмағыз, имандаштар: Хөкөмдар инде ишек төбөндә тора. ¹⁰ Имандаштар, Раббы исемәнән һөйләгән пәйғәмбәрзәрзең ғазаптарынан һәм сабырлығынан үрнәк алығыз. ¹¹ Түземлек кисергәндәрзе без бәхетле тип атайбыз. Һез Әйүптең түземлеге тураһында ишеттегез, азак Раббының уға кылған якшылығын күрзегез, сөнки Раббы ғәйәт шәфкәтле һәм рәхимле.

¹² Әммә, имандаштарым, бөтәһенән бигерәк, күк менән дә, ер менән дә, бүтән берәй нәмә менән дә ант итмәгез. Алла хөкөмөнә юлыкмаһ өсөн, һеззең «эйе» тигәнегез «эйе», «юк» тигәнегез «юк» булһын.

¹³ Арағызга кемдер ғазап сигә икән, доға кылһын. Кемдәндер рухы күтәренке булһа, Аллаға мактау йыры йырлаһын. ¹⁴ Арағызга кемдер ауырыһа, шул имандаштар берзәмлеге өлкәндәрен сақырһын һәм улар, Раббы исеме менән уға зәйтүн майы һөртөп, уның өсөн доға кылһын. ¹⁵ Иман менән кылынған доға ауырыузы һауыктырыр, һәм Раббы уны аякка баһстырыр. Әгәр зә ул гонаһ кылған булһа, Алла уны ярлыккар. ¹⁶ Шулай итеп, һауығыу өсөн бер-берегез алдында гонаһтарығыззы танығыз һәм бер-берегез өсөн доға кылығыз. Тәкүә кешенең доғаһы көслө, ул күпте эшләргә һәләтле. ¹⁷ Ильяһ беззең кеүек үк кеше булған. Ямғыр яумауын теләп, ул тырышып доға кылған, һәм ергә өс йыл ярым ямғыр яумаған. ¹⁸ Азак ул тағы доға кылған, һәм күк ямғыр ебәргән, ер үзенең емештәрен үһтергән.

¹⁹ Имандаштарым, әгәр арағызған бер-ерегез хәкикәттән тайшанып, икенсегез уны хәкикәткә кире кайтарһа, ²⁰ ул шуны белһен: гонаһлыны ялған юлдан кире кайтарыусы был гонаһлының йәнен үлемдән коткарыр һәм күп гонаһтарзы қаплар.

Петрустың беренсе хаты

Үзенек беренсе хатын илсе Петрус, күрәһек, Римдан язғандыр. Илсе Петрустың кәтибе хезмәтен башкарған Силас уға хатты язырға ярзам итә. Хат Кесе Азияның (хәзерге Төркиянең) төньяғындағы имандаштар берзәмлектәренә төбәлә, был берзәмлектәр Паулустың вәғәздәре һөзөмтәһендә ойшқан була.

Был вакытта йәмғиәттә мәсихселәрҙек хәле ауырайғандан-ауырая: уларҙың үззәренән һәм иманынан көлөләр, мысқыл итәләр. Имандаштар йыш кына килеп тыуған шарттар аркаһында имандан ваз кисеү хәленә етә. Ғайса Мәсихкә ышаныусыларға Петрус уларҙың да, Ғайса һымак, иман һәм йәшәү рәүешә һақына ғазаптар сигергә әзер булырға тейешлеге тураһында тылҡып тора. Раббы тоғролоктары өсөн уларҙы мотлак бүләкләр, һәм был өмөт иманлыларға бөтә тормош ауырлыктарын һәм хәүефтәрҙе еңеп сығырға көс бирер.

1 ¹ Ғайса Мәсихтең илсәһе Петрустан Понтоста, Галатияла, Каппадукияла, Асия һәм Бируния өлкәләрендә килмешәк булып таралып йәшәгән һайлап алынғандарға сәләм! ² Атабыҙ Алла һезҙе алдан Үзе хәл иткән ниәт буйынса һайланы. Ул һезҙе, Ғайса Мәсихкә тыңлаусан булыуығыҙ һәм өстөгөзгә Уның каны һирпеләү аша тазарыныуығыҙ өсөн, Үзенек Рухы аша изге иткән.

Һезгә мәрхәмәт һәм именлек мул бирелһен!

Яңы өмөт

³⁻⁴ Раббыбыҙ Ғайса Мәсихтең Аллаһына һәм Атаһына дан! Ул Үзенек бөйөк мәрхәмәте менән Ғайса Мәсихте үленән терелтәү аша безҙе яңынан тыуыҙырҙы һәм безгә серемәс, бысранмас, шиңмәс миһасқа тере өмөт бирҙе. Ул уны күктә һезҙек өсөн һаҡлай. ⁵ Заман аҙағында асылырға әзер торған котолоу өсөн Алла һезҙе иманығыҙ аша Үзенек көҙрәте менән һаҡлап тора. ⁶ Шуға күрә, әле һәр төрлө һынауларҙан әз генә вакытка ғазап сигергә тейеш булһағыҙ за,

кыуанығыҙ. ⁷ Был һынаулар иманығыҙҙың һаҡ булыуын раһлай бит. Алтын да утта яндырылып һынала, ләкин барыбер юкка сыға. Ә һезҙек иманығыҙ алтындан киммәтерәк. Шулай һыналған иманығыҙ Ғайса Мәсих килгәндә маҡтау, дан һәм хөрмәт килтерер. ⁸⁻⁹ Һез Уны күрмәгән булһағыҙ за, яратаһығыҙ; хәзер за, күрмәгән килеш, Уға ышанаһығыҙ һәм иманығыҙҙың маҡсатына – йәнегеһек котолоуына өлгәшеп, әйтеп бөтөргөһөҙ һәм иҫ киткес зур кыуаныс менән шатланаһығыҙ.

¹⁰ Һезгә биреләсәк мәрхәмәт тураһында алдан күрәп әйткән пәйғәмбәрҙәр был котолоу һақында ентәкле эзләнгәндәр һәм тикшеренгәндәр. ¹¹ Улар үззәрендәге Мәсих Рухы Мәсихтең ғазап сигәсәге һәм һуңынан киләсәк шөһрәт тураһында алдан күрәп әйткән һүззәрҙек һиндәй хәлдәргә һәм кайһы мөлгә күрһәтеүен аңларға тырышқан. ¹² Уларға үззәре өсөн түгел, ә һезҙек өсөн хезмәт итеүзәре асыҡлап бирелде. Улар иғлан иткәндәрҙе бит аҙаҡ, күктән ебәргән Изге Рух аша, Һөйөнөслә Хәбәр

таратыусылар һезгә һөйләп бирзе. Быларға хатта фәрештәләр зә күз һалырға теләй.

¹³ Шуға күрә акылығыз айык булһын һәм эшкә әзер тороғоз. Ғайса Мәсих килгәндә һезгә биреләсәк Алла мәрхәмәтенә тулыһынса өмөт бағлағыз. ¹⁴ Тыңлаусан балалар һымак булығыз, Алланы белмәгән вақытығыззағы элекке мин-минле теләк-тәрегеһезгә үзегез өстөнән хакимлик итергә юл куймағыз. ¹⁵ Киреһенсә, һеззе сакырған Алла изге булған кеүек, һез зә бар ғәмәлдә-регеһезгә изге булығыз. ¹⁶ Изге Язмала: «Изге булығыз, сөнки Мин изге», – тип әйтелгән. ¹⁷ Һәр кемде эшенә карап тигез күргән Хөкөм итеүсене доға кылғанда Атам тип атайһығыз икән, был донъяла мөсафир булып йәшәгән сакта ғүмер юлығыззы куркыу катыш хөрмәт менән үтегез. ¹⁸⁻¹⁹ Ата-баларзан мираһ итеп бирелгән мөғәнәһез тормоштан алтын-көмөш кеүек фани нәмәләр менән түгел, ә кәмселекһез һәм пак бәрәс кеүек булған Мәсихтең ғәзиз каны менән йолоп алынғанлығығыззы беләһегез. ²⁰ Алла Мәсихте донъя яратылғансы ук һайлағайны. Ә ошо һуңғы көндәрзә иһә Уны һеззәң өсөн асты. ²¹ Мәсихте үленән терелткән һәм Уға шөһрәт биргән Аллаға һез Мәсих аша иман тотаһығыз за инде. Шулай итеп, һеззәң иманығыз һәм өмөтөгөз – Аллала.

²² Хәкикәткә итәғәт итеп, һез, имандаштарығыззы туғандарса эскерһез яратыр өсөн, йөндәрегеһеззә паклағыз, шулай булғас, бер-берегеһеззә ысын күнәлдән яратығыз! ²³ Һез фани орлоктан түгел, фани булмаған орлоктан, Алланың тере һәм мөңгелек һүзе аша яңынан тыуығыз. ²⁴ Изге Язмала әйтелгәнсә:

«Һәр тере йән – үлән һымак,
уның бөтә даны – ялан сәскәһеләй.
Үлән корой, сәскә койола,

²⁵ ә Раббы һүзе мөңгегә кала».

Был һүз – һезгә иғлан ителгән һөйөнөслә Хәбәрзәң үзе.

Тере таш һәм изге халык

2 ¹ Шулай итеп, һәр төрлө яуызлыкты һәм мәкерзә, ике йөзлөлөктө һәм көн-сөллөктө, һәр төрлө ғәйбәттә ситкә куйығыз! ² Һез зә, ышаныста үсеп, котолоуға өлгәшеү өсөн, яңы тыуған сабий һөт һораған кеүек, саф рухи һөткә ынтылығыз. ³ Һез бит Раббының игелеген татынығыз. ⁴ Уға – кешеләр ташлаған, әммә Алла тарафынан һайлап алынған, Уның күзәндә киммәтле тере Таш янына килеп, ⁵ һез үзегез зә, тере таштар кеүек, рухи йорт булып төзөлөгөз. Шулай итеп, Ғайса Мәсих аша Аллаға хуш килерлек рухи корбандар килтереүсә изге каһиндар булырһығыз. ⁶ Изге Язмала әйтелгәнсә:

«Бына Мин, һайлап алып,
Сионда* баһалап булмаһлык
мөйөш ташын һалам.
Уға ышанған
һис кем оятка калмаһс».

⁷ Шулай итеп, Ул һез иманлылар өсөн – намаһы билдәһе, ә иман тотмаусылар өсөн: «Төзөүселәр яракһыз тип ташлаған таш иң мөһим мөйөш ташы булды.

⁸ Ул – кешеләрзә абындырыр таш, һөрөндөрөр кая».

Был ташка абыналар, сөнки Уға буйһонмайзар. Был улар өсөн алдан билдәләнгән. ⁹ Әммә һез – караңғылыктан Үзенең ғәжәйеп яктылығына Сақырыусының бөйөк эштәрен иғлан итеү өсөн һайланған нәһәл, батша каһиндары, мөкәддәс халык, Алланың Үз халкы. ¹⁰ Әлегерәк һез хатта халык түгел инегез, ә хәзәр Алла халкы булдығыз. Касандыр һезгә шөфкәт күрһәтелмәғәйне, хәзәр иһә күрһәтелде.

* ^{2:6} Сион – Йәрусәлимдең – Алла калаһының – дини һәм символик мөғәнәлә кулланылған исеме.

^{1:16} Лев 19:2.

^{1:24-25} Ишҫ 40:6-8.

^{2:6} Ишҫ 28:16.

^{2:7} Зәб 117:22.

^{2:8} Ишҫ 8:14.

^{2:9} Сыҫ 19:5-6; Кнн 7:6.

Алланың колдары кеуек йәшәгез

¹¹ Һөйөклөләрәм! Һез был донъяла – лигизәрзәр һәм мосафирзәр. Шуға күрә һезҙе йәнгә каршы көрәшкән гонаһлы теләктәрҙән йыраҡ торорға сақырам. ¹² Мәжүсизәр араһында кылығығыҙға һүз тейҙермәслек булһын. Шул вақытта, хәҙер һезҙе яуызлык кылыусылар тип яманлаһалар за, игелекле эштәрегеҙҙе күреп, Алла килгән көндө Уны данларзәр.

¹³ Раббы хақы өсөн, кешеләр тарафынан урынлаштырылған һәр тәртипкә: барыһынан өстөн булған батшаға, ¹⁴ шулай ук енәйәтселәрҙе язаларға, изгелек кылыусыларҙы дәртләнделергә ебәрелгән идарасыларға буйһоноғоз. ¹⁵ Алланың ихтыяры шундай: изгелек кылыуығыҙ менән һез акылһыз һәм назан кешеләрҙең ауызын томаларға тейешһегез. ¹⁶ Ирекле кешеләр буларак, иркегеҙҙе яуызлыкты йәшереп өсөн файҙаланмағыҙ, Алланың колдары кеуек йәшәгез, ¹⁷ барыһын да ихтирам итегез, имандаштарҙы яратығыҙ, хөрмәт итеп, Алланан куркығыҙ, батшаны ололағыҙ.

Мәсихтең ғазап сизге – безгә үрнәк

¹⁸ Колдар, якшы күнелле һәм әзәпле хужаларығыҙға ғына түгел, аяуһыззарына ла куркыу катыш тәрән хөрмәт менән буйһоноғоз. ¹⁹ Берәйһе Алла хақында кайғыртып нахакка ғазап сикһә, Алла быны хуш күрә. ²⁰ Ғәйеп эш кылған өсөн тукмалған сакта түземлек күрһәтәһегез икән, ниндәй мактау өмөт итәһегез? Әммә, изгелек кылып та, ғазап сизгәһегез һәм шул сакта түземлек күрһәтәһегез икән, Алла быны хуш күрә. ²¹ Һез бит шуға сақырылдығыҙ. Мәсих тә, Үзенәң эзенән барырға үрнәк калдырып, һезҙең өсөн ғазап сикте. ²² Изге Язмала язылғанса:

«Ул гонаһ кылманы,
ауызынан ялған сытҡаны
булманы».

²³ Мысҡыл ителгән вақытта Ул мысҡыл менән яуап кайтарманы, ғазап сиккәндә янаманы, ә Үзен ғәзел Хөкөм итеүсегә тапшырҙы. ²⁴ Без гонаһтар өсөн үлһен һәм хаклык өсөн йәшәһен тип, Ул Үзе безҙең гонаһтарыбыҙҙы Үз тәнендә аркысакка күтәрҙе. Уның яралары һезгә сихәт бирҙе. ²⁵ Һез һарык һымак азашып йөрөнөгөҙ, әммә хәҙер Көтөүсегез һәм йәндәрегеҙҙе һаҡлаусы янына әйләнеп кайттығыҙ.

Катындар һәм ирзәр

3 ¹⁻² Катындар, һез зә ирзәрегеҙгә буйһоноғоз. Шуның менән, әгәр улар араһында Алла һүҙен кабул итергә теләмәүселәр булһа, һезҙең саф һәм Аллаға хөрмәт менән йәшәүегеҙҙе күрһәләр, уларҙы иманға килергә һүзһез зә инандырып булыр ине. ³ Һезҙең гүзәллегегеҙ сәстәрегеҙҙе кабартып куйыуға һәм алтын биззәүестәр тағыуға йәки купшы кейемдәр кейеү кеуек тышкы матурлыкта түгел, ⁴ ә ысын йөрәктән сытқан, баһалкы һәм тыныс холоктоң һулымаһ эске матурлығында булһын. Алла алдында бына шул киммәтле. ⁵ Әлекке заманда Аллаға өмөт бағлаған изге катындар за үззәрен шулай биззәгән, ирзәренә буйһонған. ⁶ Мәфәләһ, Сара ла Ибраһимды хужам тип атап, уға күндәм булған. Һез зә игелек кылһағыҙ һәм бер нәмәнән дә куркмаһағыҙ, Сараның балалары булырһығыҙ.

⁷ Ирзәр, һез зә катындарығыҙға, уларҙың көсһөзәрәк зат икәнән иһкә алып, иғтибарлы булығыҙ. Катындарығыҙҙы хөрмәт итегез, улар за һезҙең кеуек үк Алланан тормош бүлгә алды бит. Шунда доғаларығыҙға бер нимә лә тоткарлык итмәс.

Ғәзеллек өсөн ғазап сизге

⁸ Шулай итеп, татыу йәшәгез, бер-берегеҙгә карата миһырбанлы, туған йәнле һәм рәхимле, тыйнак булығыҙ. ⁹ Яманлыкка яманлык менән йәки мысҡыллауға мыс-

кыллау менән түгел, киреһенсә, фатиха менән яуап кайтарығыз, сөнки һез шуның өсөн сақырылғанһығыз һәм фатиха алырһығыз.

Изге Язмала әйтелгән:

10 «Кем тормошка һөйөнөп йәшәргә, якшы көндәрзе күрәргә теләй, телен яманлыктан тыйһын, ауызын мәкер өсөн асмаһын.

11 Яуызлыктан тайпылһын, якшылык кылһын; тыныслык эзләһен, шуға ынтылһын.

12 Раббының күзе төбәлгән тәкүәләргә, колағы кылған доғаларына асык. Раббының йөзө яуызлык кылғандарға асуулы баға».

13 Әгәр зә якшылык эшләргә ынтылһағыз, һезгә кем яуызлык кылыр? 14 Ә фәзеллек өсөн ғазап сикһәгез, һез бәхетле! Улар курккандан куркмағыз һәм борсолмағыз. 15 Йөрәктәрегеззә Мәсихте Хаким итеп изгеләп ололағыз. Өмөтөгөз хақында һеззән хисап талап иткән һәр кемгә яуап бирәргә һәр вақыт әзер булығыз, 16 әммә быны баһалкылык һәм ихтирам, саф выждан менән эшләгез. Шул вақытта һезгә яла яғыусылар һәм Мәсихтәге тел тейзәрмәс йәшәү рәүешегез өсөн хурлаусылар оятка калыр. 17 Алла ихтияры буйынса, изгелекле эш кылып ғазапланыу яманлык кылып ғазапланыуға карағанда якшырак. 18 Мәсих тә бит, беззе Алла янына алып барыу өсөн, фәзелһез кешеләр урынына фәзел Кеше буларак, гонаһтарыбыз өсөн бер тапкыр һәм мәңгегә ғазап сикте. Шулай итеп, Уның тәне үлтерелде, әммә Рух ярзамында Ул терелтелде. 19 Рухы менән Ул тоткондағы рухтар янына барып вәғәз әйтте. 20 Улар боронғо замандарға – Нух көндәрәндә – Аллаға буйһонмаған. Ә Алла, сабырлык күрһәтеп, кәмә төзәлгән вақытта, Нух көн-

дәрәндә уларзың тәүбәгә килеүен көткән. Ул кәмәлә бик аззар, һигез кеше генә, һыу аша котолоп сыккан. 21 Һыу аша – һыуға сумдырылыу йолаһы аша – хәзер һез зә коткарылырһығыз. Һыуға сумдырылыу – тәндең керен йыуып төшөрөү түгел, ә Аллаға саф выждан тураһында үтенес. Был Ғайса Мәсихтең үленән терелеп тороуы аша мөмкин булды. 22 Ул, күккә ашып, Алланың уң яғына ултырған, һәм Уға барлык фәрештәләр зә, күктәге хакимлыктар зә, көстәр зә буйһонған.

Гонаһлы тормоштан баш тартыу

4 1-2 Шулай итеп, Мәсих тән ғазабы ки-сергән кеүек, был донъялағы калған вақытты инде әзәм нәфсеһе буйынса түгел, Алла ихтияры буйынса йәшәр өсөн, һез зә Уныкы кеүек үк фекерләү рәүеше менән коралланығыз, сөнки тән ғазабы кисерәүсә гонаһлы тормош алып барыу-зан баш тартты. 3 Ғүмерегеззәң шактай өлөшөн мәжүсизәр кеүек азғынлыкка, бозоклокка, эскелеккә, тотанакһыз кисәләргә, кәйеф-сафаға бирзегез һәм ерәнгес ялған илаһтарға табынып уҙғарзығыз. 4 Шуға күрә мәжүсизәр, һеззәң бүтәнсә үззәре менән бергә шул азғынлыктар-за катнашмауығызға сәйерһенеп, һеззе яманлай. 5 Улар тереләрзе һәм үлеләрзе хөкөм итергә әзер Аллаға яуап бирәсәк әле. 6 Шуға күрә, башкалар кеүек, тәндәре менән хөкөм ителһәләр зә, рухтары менән Алла һымак йәшәһендәр өсөн, һөйөнөслә Хәбәр үлеләргә лә иглан ителде.

7 Тиззән бөтә нәмәһеңә азағы етәсәк. Шуға күрә, һәр вақыт доға кыла алыу хәлендә булыр өсөн, тотанаклы һәм айык акыллы булығыз. 8 Бөтәһенән дә бигерәк бер-берегеззә ихлас яратығыз, сөнки мөхәббәт күп гонаһтарзы каплар. 9 Бер-берегезгә аһ-зарһыз кунаксыл булығыз.

¹⁰ Алланан ниндэй бүлэк алған булһағыз, һәр кайһығыз шул һәләт менән бер-берегезгә хезмәт итегез. Якшы идарасылар кеүек, Алла тарафынан бирелгән төрлө һәләттәрҙе кулланығыз. ¹¹ Кемгәлер һөйләү оҫталығы бирелгән икән, Алланан килгән һүзәр менән һөйләһен; кемгәлер хезмәт итеү оҫталығы бирелгән икән, Алла биргән көс менән хезмәт итһен. Шулай итеп, Ғайса Мәсих аша һәр низә Алланың шөһрәте күтәрелер. Мәсихкә мәңгенән- мәңгегә дан һәм көҙрәт булһын! Амин!

Мәсих исеме өсөн ғазап сизеү

¹² Һөйөклөләрәм! Ынау уты үтергә тура килгәнгә ғәжәпләнмәгез, бында сәйер бер ни зә юк. ¹³ Киреһенсә, Мәсихтең ғазаптарында катнашыуығыз өсөн кыуанығыз һәм Уның шөһрәте асылғанда шатлығығыздың сизе булмаҫ. ¹⁴ Әгәр зә һезҙе Мәсих исеме өсөн мыҫкыллайҙар икән, һез бәхетле, сөнки шөһрәт Рухы, Алла Рухы – һезҙә. ¹⁵ Арағызған һис кем кеше үлтереүсә йәки карак, яуызлык кылуысы йәки башкалар эшенә кысылуысы буларак ғазап сикмәһен. ¹⁶ Әгәр зә инде ул мәсихсе* буларак ғазап сизгә икән, оялмаһын, ә был исемде йөрөтөү өсөн Алланы данлаһын. ¹⁷ Алланың хөкөм итеү ваҡыты етте, һәм хөкөм Уның йортондағыларҙан башланасак. Был безҙән башланһа, Алланың Һөйөнөслә Хәбәрән кире кағыусыларҙы нимә көтә һуң? Изге Язмала әйтелгәнсә:

¹⁸ «Әгәр тәкүә кеше сак котола икән, аллаһызҙар һәм

гонаһлылар менән ни булыр?»

¹⁹ Шулай итеп, Алла ихтыяры буйынса ғазап сизеүселәр, изгелек кылып, үз йәндәрән тоғро Бар итеүсегә ышанып тапшырындар.

Өлкәндәргә һәм йәштәргә нәсихәт

5 ¹ Үзем дә өлкән, Мәсих ғазаптарының шаһиты һәм киләсәктә асыласак шөһрәттә уртаклашыусы буларак, арағызғағы өлкәндәрҙән үтенеп һорайым: ² үзегеҙҙәге ышанып тапшырылған Алла көтөүән мәжбүриҙән түгел, ә үз теләгегеҙ менән, Алла ихтыяры буйынса, хурлыклы табыш артынан кыумайынса, ә күңел кушканса тырышлык, хәстәрлек менән көтөгөз. ³ Һезгә ышанып тапшырылғандар өҫтөнән хахимлык итмәгез, ә көтөүегеҙгә өлгө булығыз. ⁴ Баш Көтөүсә килгәс, һез һулымай торған дан тажын алырһығыз.

⁵ Һез зә, йәштәр, өлкәндәргә буйһоноғоз. Һәр кем бер-берегезгә карата тыйнак булығыз, сөнки, Изге Язмала әйтелгәнсә:

«Алла тәкәбберзәргә каршы тора, тыйнактарға мәрхәмәтен бүлөк итә».

⁶ Шулай итеп, Алланың көҙрәтенә буйһоноғоз, һәм Ул, ваҡыты еткәс, һезҙе юғары күтәрер. ⁷ Үзегеҙҙең бөтә борсолуҙарығызды Аллаға йөкмәтегез, сөнки Ул һезҙең хакта кайғырта. ⁸ Айык акыллы һәм уяу булығыз, дошманығыз Иблис, ырылдаған арыслан һымак, кемде йоторға тип эзләнеп йөрөй. ⁹ Имандаштарығыздың бөтә донъяла шундай уҡ ғазаптарға дусар ителеүен белеп, Иблискә ныклы иман менән каршы тороғоз. ¹⁰ Бар мәрхәмәттең сығанағы булған һәм һезҙе Үзенең Ғайса Мәсихтәге мәңгелек шөһрәтенә сақырып алған Алла, һез бер аз ғазап сиккәндән һуң, көсөгөзгә кайтарасак, кеүәт бирәсәк, нығытасак һәм какшамаҫлык итәсәк. ¹¹ Уның хахимлығы мәңге-мәңгегә булһын. Амин!

¹² Мин был кыска хатты, һезҙе дөртләндереп һәм Алланың ысын мәрхәмәте хакында шаһитлык кылып, үзем ышаныслы тип һанаған имандашыбыҙ Силуан аша

* 4:16 Мәсихсе – Ғайса Мәсихкә эйәреүсә.

язып ебәрзем. Шул мәрхәмәт менән нык тороғоз. ¹³Бабилдағы һезең кеүек үк һайлап алынған имандаштар берзәмлеге һәм шулай ук улым Маркус һезгә сәләм ебәрә.

¹⁴Бер-берегеззе туғандарса яратып, үбеп сәләмләгез.

Мәсихтеке булған һәммәгезгә именлек булһын.

Петрустың икенсе хаты

Петрустың икенсе хаты – Яңы Ғәһедтәге иң һуңғы текстарҙың береһе, йөкмәткеһе менән ул Йәһүҙәнең хатына окшаған.

Был вақытта имандаштар берҙәмлектәре араһында ялған өйрәтеүселәр пәйзә була. Улар Ғайсаға ышаныусыларҙың күңелен аҙыра, гонаһлы нәфселәрен кәнәғәтләндерергә этәрә. Улар Раббының тизҙән ергә кабат кайтырға вәғәзә итеүен етди кабул итмәй. Петрус мәсихселәрҙе иманды каҡшатырҙай бындай шик-шөбһөгә төшмәскә сақыра. Ғайса Мәсихкә инаныусыларға артабан да Аллаға хуш килерлек итеп йәшәүҙе дауам итергә һәм бөтә өмөттө Раббыға бағларға кәрәк.

Боронго Мәсих иманындағы тарихсылар раҫлауынса, илсе Петрус иманы өсөн император Нерон заманында, илсе Паулус менән бер вақытта тиерлек, язаға тарттырыла (безҙең эранның 66 йылы).

1 Ғайса Мәсихтең коло һәм илсеһе Шимфон Петрустан – Аллабыҙ һәм Коткарыусыбыҙ Ғайса Мәсихтең хаҡлығы аша безҙең кеүек шул уҡ киммәтле иманды кабул иткәндәргә:² Алланы һәм Раббыбыҙ Ғайсаны танып белеү аша һезгә мәрхәмәт һәм именлек мул итеп бирелһен!

Рухи үсешкә сақырылыу

³ Үҙенең даны һәм игелеге менән безҙе Үҙенә сақырған Алланы танып белеүебиз аша Ғайсаның илаһи көҙрәте безгә йәшәү һәм Аллаға ихлас табыныу өсөн кәрәк булған бөтә нәмәне бүләк итте. ⁴ Былар аркылы, был донъя теләктәренә бәйле бозоклоктан қасып, илаһи тәбиғилеккә катнашығыҙ булһын өсөн, Ул безгә иң киммәтле, иң бөйөк вәғәзәләрен бирҙе. ⁵ Шул сәбәпле, иманығыҙға изгелек өҫтәү өсөн, бар көсөгөҙҙө һалығыҙ. Изгелеккә белемгәҙе өҫтәгеҙ, ⁶ белемгә – тотанаклылык, тотанаклылыкка – сабырлық, сабырлықка – Аллаға ихлас табыныу, ⁷ Аллаға ихлас табыныуға – туғандарса яратыу, туғандарса

яратыуға мөхәббәт өҫтәгеҙ. ⁸ Әгәр ҙә һез ошо һызаттарға эйә булһағыҙ һәм улар арта барһа, Раббыбыҙ Ғайса Мәсихте танып белеүегеҙ Ғайса Мәсихтең һәм емешһез калмаҫ. ⁹ Инде кем уларға эйә түгел, шул – алыстан насар күргән һуқыр һәм үҙенең элекке гонаһтарынан тазарыныуын онотқан кеше. ¹⁰ Шуға күрә, имандаштар, Алла тарафынан сақырылған һәм һайланған булыуығыҙҙы тағы ла ныклыраҡ итергә тырышығыҙ. Шулай итһөгөҙ, бер вақытта ла абынмаҫһығыҙ, ¹¹ Раббыбыҙ һәм Коткарыусыбыҙ Ғайса Мәсихтең мәңгелек Батшалығына ҙур теләк менән кабул ителерһөгөҙ.

¹² Шул сәбәптән, һез быларҙы белһөгөҙ һәм кабул иткән хәкикәттә нык торһағыҙ ҙа, мин улар тураһында һәр вақыт хәтерегеҙгә төшөрөрмөн. ¹³ Әлегә, ерҙә йәшәгән сағымда, хәтерегеҙҙе яңыртып тороуҙы бұрысым тип һанайым. ¹⁴ Беләм, тизҙән, Раббыбыҙ Ғайса Мәсих миңә әйткәнсә, был донъянан китергә тура килер. ¹⁵ Шуға күрә, мин арағыҙдан киткәс тә, быларҙы һәр вақыт иҫкә алырһығыҙ, тип тырышам.

Мәсихтең килеуе

¹⁶Без һезгә Раббыбыз Ғайса Мәсихтен көзрәте һәм Уның килеуе тураһындағы оҫтағына уйлап сығарылған хикәйәттәргә эйәрәп түгел, ә Уның бөйөклөгөн үз күззәре менән күргән кеше буларак һөйләнәк. ¹⁷Уға шөһрәтле бөйөк Алланан: «Был – Минең һөйөклө Улым, Ул Минең кыуанысым», – тигән ауаз килгәндә, Ғайса Атабыз Алла тарафынан хөрмәт алды һәм Үзен шөһрәт балкышында күрһәтте. ¹⁸Ғайса менән изге тауза булған сакта, күктән килгән был ауазды үзебез ишеттек. ¹⁹Шуға күрә без пәйғәмбәрзәр һөйләгән һүззәрзең ышаныслы булыуына тағы ла нығырак инанабыз. Әгәр уға игтибар бирһәгез, дөрөс эшләйһәгез. Был һүз, көн тыуып, Мәсих – тан йондозо – йөрәктәребеззә калккансы, төндә яктырткан шәмсырак кеүек. ²⁰Иң элек шуны белегез: Изге Язмалағы бер генә пәйғәмбәрлек тә пәйғәмбәрзең үзенең уй-фекерләүенән килмәй. ²¹Сөнки пәйғәмбәрлек һүзе бер қасан да кеше ихтыяры менән әйтелмәне, кешеләр Алланан килгән хәбәрзе Изге Рухтан рухланып һөйләне.

Ялған өйрәтеүселәр тураһында

2¹Исраил халкы араһында ялған пәйғәмбәрзәр зә булған һымак, һеззең арағызза ла ялған өйрәтеүселәр булыр. Улар зарарлы тәғлимәттәрзе таратыр, хатта, үззәрен иреккә йолоп алған Хақимды инқар итеп, үз баштарына тиз үк һәләкәт килтерер. ²Күптәр уларзың азғынлығына эйәрер, һәм уларзың шул эштәре арқаһында хәкикәт юлы хурланыр. ³Ялған өйрәтеүселәр, комһозланып, үззәре уйлап сығарған өйрәтеүзәре ярҙамында һеззең эсәпкә байлык туплар. Улар өстөнән күптән инде хөкөм тора, уларзың һәләкәте котолғоһоз.

⁴Алла гонаһ қылған фәрештәләрзе ла аямаған, ә тамукка ташлаған бит. Шунда, қараңғыла, бығауланған килеш хөкөм кө-

төрзәр. ⁵Алла боронғо донъяны ла аямаған, бары тик тәкүә тормошто вәғәзләгән Нухты һәм тағы ла ете кешене иҫән қалдырып, аллаһыззар өстөнә туфан ебәргән. ⁶Шулай итеп Содом, Ғамора қалаларын да хөкөм иткән һәм көлгә әйләндереп қыйратқан. Ул аллаһыззарзың киләсәге ниндәй булырын һабак рәүешендә киҫәткән. ⁷Ә әхлақһыз кешеләр араһында интеккән тәкүә Лутты уларзың азғынлығынан қотқарған. ⁸Был тәкүә кеше азғындар араһында йәшәгәндә, уларзың қанунһыз эштәрен күреп һәм ишетеп, көндән-көн ғәзап сиккән. ⁹Шулай итеп, Раббы Үзенә тоғроларзы һынаузарзан нисек қотқарырға, ә ғәзелһеззәрзе хөкөм көнөндә биреләсәк язаға нисек һақларға икәнән белә.

¹⁰Был бигерәк тә, үззәренең бысрақ азғынлығына буйһоноп, Раббы һақимлығын көмһетеүселәргә қағыла. Улар – әзәпһез һәм үзһүзле кешеләр. Улар күктәге көстәргә яла яғыузан да қурқмай. ¹¹Хәйер, күпкә кеүәтләрәк һәм көсләрәк фәрештәләр зә Раббы алдында уларзы көмһетеп ғәйепләмәй. ¹²Был ялған өйрәтеүселәр иһә үззәре белмәгәндә хурлай. Улар – тәбиғи теләктәренә буйһоноп йәшәгән һәм фәкәт аулау һәм үлтереп өсөн генә тыуған аңһыз хайуандар һымак. Хайуандар нисек үлтерелгән, был ялған өйрәтеүселәр зә шулай һәләк ителәсәк. ¹³Улар қылған яуызлықтарына күрә яуызлық аласақ. Улар өсөн ләззәт – көн һайын көпә-көндөз комһозланып ашап әсеү. Улар – әшәкелек һәм хурлық, сөнки һеззең менән бер табын артында ултырып, ялған рәхәтлектән ләззәтләнәләр. ¹⁴Улар кем менән зина қылырға икән тип, қыз-қырқынға күз һалып, был гонаһтан тыйыла алмай һәм тотороқһоз йәндәрзе һақ юлдан яззыра, күңелдәре комһозлоқка өйрәтелгән, өстәренә ләгнәт ятқан. ¹⁵Улар, тура юлдан тайпылып, азашты. Улар лайықһыз табыш алырға яратқан Билғамға, Беғор улына, эйәрзе. ¹⁶Ә Билғам язғык эшендә фашлана.

1:17 Маҫ 17:5.

2:5 Баш 7:23.

2:6-7 Баш 19:1-25.

Өнһөз ишәк, кеше тауышы менән өндәшөп, пәйғәмбәрзе алийотлоктан туктата.

¹⁷ Был кешеләр – һыуһыз шишмәләр, ел кыуып таратқан томандар һымак: уларзы дәм караңғылык көтә. ¹⁸ Сөнки улар, яңғырауыклы буш һүззәр һөйләп, азғын теләктәрәндә уйнап, яңылышылыкта йәшәүселәрзән бына-бына арынып килгәндәрзе үззәрәнә ылыктыра. ¹⁹ Үззәре бозоклок колдары булып та, тегеләргә азатлык вәғәзә итә, кем нимәгә буйһона, шуның колона әйләнә бит. ²⁰ Был кешеләр, Раббыбыз һәм Коткарыусыбыз Ғайса Мәсихте танып белеү аша донъяның азғынлыктарынан арынғас, кабат шулар тарафынан сырмап алынған һәм еңелгән. Шуға күрә уларзың һуңғы хәле элеккәненән яманырак. ²¹ Сөнки, хаклык юлын танып белгәндән һуң, үззәрәнә тапшырылған тормош менән йәшәү тигән изге бойороктан кире кайтыуға карағанда, ул юлды бөтөнләй белмәһәләр, улар өсөн якшырак булған булыр ине. ²² Ундай кешеләр тураһында мәкәлдәрзә дөрөс әйтелгән: «эт үз коҫколоғона әйләнөп кайта» һәм «йыуындырылған суска бысракта аунарға бара».

Раббы көнө якынлаша

3 ¹ Һөйөклөләрәм, мин инде һезгә икенсе хатымды язам. Был хаттарза мин, белгәндәрегеззе иҫегезгә төшөрөп, саф уйзарығыззы уятам. ² Элекке вақыттарза изге пәйғәмбәрзәр тарафынан алдан әйтелгән һүззәрзе, Раббыбыз һәм Коткарыусыбыззың илселәрегез аша тапшырған бойороғон иҫегеззә тотогоз.

³ Иң тәүзә шуны белегез: һуңғы көндәрзә үззәрәнә азғын теләктәре буйынса гәмәл кылыусы, мыҫкыллаусы оятһыз кешеләр килеп сығасак. ⁴ Улар: «Ғайса килергә вәғәзә итмөнөме ни? Кайза һуң ул? Беззәң ата-бабаларыбыз үлеп бөттө, ә бар нәмә, донъя яратылғанда нисек булһа, шул килеш кала бирә», – тиерзәр. ⁵ Әммә улар күктең һәм

ерзәң борондан булыуын, уларзың Алла һүзе менән һыузан һәм һыу аша яратылыуын юрый һанға һукмайзар. ⁶ Элекке донъя һүз аша туфан һыуына батырылып һәләк ителгән. ⁷ Ә шулук һүз менән хәзәрге күк һәм ер, уттан һәләк ителеү өсөн, хөкөм көнөнәсә һакланып тора. Шул көндә аллаһыззар за юк ителәсәк.

⁸ Ләкин, һөйөклөләрәм, бер нәмә һеззәң иғтибарығыззан ситтә тороп калмаһын: Раббы өсөн бер көн – мең йылға, мең йыл бер көнгә тиң. ⁹ Кайһы берәүзәр озақка һузылды тип иҫәпләһә лә, Раббы Үз вәғәзәһән үтәүзе озақлатмай. Киреһенсә, Ул һезгә сабырлык күрһәтә, сөнки бер кемдән дә һәләк булыуын теләмәй, ә бөтә кешенәң тәүбәгә килгәнән көтә.

¹⁰ Әммә Раббы көнө, карак һымак, көтмәгәндә килеп етер. Ул көндә күк көслө дөһөрләгән тауыш астында юкка сығыр; күк есемдәре утта иреп таркалыр; ер һәм ундағы бөтә эштәр фаш ителер. ¹¹⁻¹² Әгәр бөтә нәмә шулай таркала икән, һез ниндәй кешеләр булырға тейешһегез һуң? Алла көнөн көткәндә, һәм ул көндөң тизерәк килеүө өсөн хәлдән килгәндәң барыһын да эшләгәндә, тормошоғоз изге булырға һәм Аллаға ихлас табынырға тейешһегез. Ул көндә күк дөрләп яныр һәм күк есемдәре кызыузан иреп бөтөр. ¹³ Әммә без Алла тарафынан вәғәзә ителгән хаклык һакимлык итәсәк яңы күкте һәм яңы ерзе көтәбез.

¹⁴ Шуға күрә, һөйөклөләрәм, бының һәммәһән дә көтөп, Алла қаршыһында именлектә, бер ниндәй тапһыз, кәмселекһез йәшәй алыу өсөн, хәлегеззән килгәндәң барыһын да эшләгез. ¹⁵ Аңлағыз: Раббыбыз сабыр, сөнки ул кешеләрзәң қотолоуын теләй. Үзәнә Алла тарафынан бирелгән зирәк акылы менән беззәң қәзәрле имандашыбыз Паулус та һезгә шулай тип язғайны. ¹⁶ Был һакта ул бөтә хаттарында яза. Әммә уның хаттарында аңлауы ауыр булған кайһы бер урындар бар. Наһандар һәм иманда

^{2:16} Иҫп 22:28.

^{2:22} Хик 26:11.

^{3:5} Баш 1:1, 6-10.

^{3:8} Зәб 89:5.

^{3:9} Зөл 18:23.

^{3:13} Ишғ 65:17.

тоторокһоз кешеләр, башка Изге Язмалар-
зы бозған кеүек, был урындарзы ла бозоп
аңлата. Шуның менән үззәрен һәләкәткә
дусар итә. ¹⁷Ә һез, һөйөклөләрем, был тура-
ла алдан ук белеп һак булығыз. Әхлакһыз
кешеләргә үзегеззе тура юлдан яззырырға

юл куймағыз. Юкһа үзегез торған ныклы
нигеззән колап төшөрһөгөз. ¹⁸Раббыбыз
һәм Коткарыусыбыз Ғайса Мәсих мәр-
хәмәтендә һәм Уны танып белеүзә даими
үзегез. Уға хәзәр һәм мәңгелек көнөндә лә
дан булһын! Амин.

Яхъяның беренсе хаты

Яхъяның хаттары йөкмәткеһе һәм стиле буйынса ул язған Һөйөнөслә Хәбәргә бик оҡшаш. Улар беренсе быуаттың аҙағында язылған, был имандаштар берҙәмлектәрҙә Ғайса Мәсих һәм Мәсих иманы тураһында ялған тәғлимәт киң тарала башлаған ваҡыт була.

Беренсе хатында Яхъя хәк мәсихселәр тәғлимәтен аңлата: Алла кешеләргә Үзенә мөхәббәтән Ғайса Мәсих аша күрһәткән һәм Ғайса безҙең өсөн Үз ғүмерен биргән. Мәсихселәр Ғайса Мәсих менән тығыз бәйләнештә, Уның мөхәббәте буйынса йәшәй һәм был һөйөүҙе башкаларға ла бүлөк итергә тырыша.

Тормош һүҙе

1 ¹Без баштан уҡ булған, без ишеткән, үз күҙҙәребез менән күргән, күҙәткән һәм кулдарыбыз менән кағылған нәмә – тормош һүҙе тураһында вәғәзләйбез. ²Тормош һүҙе асылып күрәнде: без уны күрҙек. Атабыз менән булған, безгә асылған мәңгелек тормош хақында шаһитлыҡ кылабыз һәм иғлан итәбез. ³Һеҙ ҙә безҙең менән тығыз аралаша алһын өсөн, үзебезҙең күргән һәм ишеткәндәребезҙе һеҙгә лә иғлан итәбез. Без иһә Атабыз Алла һәм Уның Улы Ғайса Мәсих менән аралашып йәшәйбез ⁴һәм һеҙгә был турала кыуанышыбыз тулы булһын өсөн язабыз.

Алла – яқтылык

⁵Без Ғайса Мәсихтән ишеткән һәм һеҙгә иғлан итә торған хәбәр шул: Алла – яқтылык һәм Унда һис ниндәй караңғылык юк. ⁶Әгәр ҙә без: «Алла менән тығыз аралашып йәшәйбез», – тип әйтәбез, әммә караңғылыкта ғүмер кисерәбез икән, тимәк, без ялғанлайбыз һәм хәкикәт буйынса йәшәмәйбез. ⁷Әгәр инде Алла яқтылыкта булған кеүек, без ҙә яқтылыкта йәшәһәк, тимәк, бер-беребез менән тығыз аралашып йәшәй-

без һәм Улы Ғайсаның түккән каны безҙе һәр төрлө гонаһтарыбыҙҙан тазарындыра.

⁸Әгәр: «Гонаһыбыз юк», – тибез икән, үз-үзебезҙе алдайбыз һәм безҙә хәкикәт юк. ⁹Әммә гонаһтарыбыҙҙы таныһаҡ, Алла уларҙы ярлыҡар һәм һәм безҙе төрлө яуызлыҡтарҙан арындырыр, сөнки Ул тоғро һәм ғәзел. ¹⁰Әгәр: «Без гонаһ кылманыҡ», – тиһәк, Алланы ялғансы итәбез һәм безҙә Уның һүҙе юк.

Мәсих – безҙең Якласыбыз

2 ¹Балаларым! Мин быларҙы һеҙгә, бүтәнсә гонаһ кылмағыз, тип язам. Әгәр инде берәйһе гонаһ кылһа, Ата алдында безҙең Якласыбыз бар, Ул – һәр ваҡыт ғәзел эш итеүсе Ғайса Мәсих. ²Ул безҙең гонаһтарыбыҙға, безҙең генә түгел, бәлки бөтә донъя гонаһтарына Үзе аша ярлыҡау килтергән корбан булды. ³Алланы белеүебезҙе без бына нисек аңлай алабыз: Уның бойороктарын үтәйбез икән, тимәк, без Уны беләбез. ⁴Берәйһе: «Мин Алланы беләм», – ти, әммә Уның бойороктарын үтәмәй икән, ул ялғансы һәм унда хәкикәт юк. ⁵Ә Уның һүҙен үтәгән кешелә Алла мөхәббәте ысынлап та камиллыҡта өлгәшкән була. Шунуң аша без үзебезҙең Унда булуыбыҙҙы беләбез ҙә инде.

⁶Кем дә кем: «Мин Аллала йәшәйем», – ти, ул кеше Ғайса һымак йәшәргә тейеш.

Яңы бойорок

⁷Һөйөклөләрәм! Мин һезгә ниндәйзер яңы бойорок язмайым, юк, ул – һезгә баштан ук билдәле иске бойорок. Ә иске бойорок – һез ишеткән хәбәр ул. ⁸Шулай за минең язғандарым яңы бойорок та, сөнки уның хаклығы Мәсихтә һәм һеззә күренә. Караңғылык сигенә, ә ысын яктылык балкый инде.

⁹Кем дә кем үзен яктылыктамын ти, әммә имандашын* күрә алмай, ул әле лә караңғылыкта. ¹⁰Имандашын яраткан кеше яктылыкта йәшәй һәм уға юлдан тайпылыу куркынысы янамай. ¹¹Имандашына асыу тоткан кеше караңғылык эсендә, караңғылыкта йөрөй һәм үзенең кайза китеп барғанын белмәй, сөнки караңғылык уны һуқырайткан.

¹² Балаларым, һезгә язам:
Гонаһтарығыз
Ғайса хакына ярлыканды.

¹³ Аталар, һезгә язам:
баштан ук Бар булуысыны
танып беләһегез.
Эй йәштәр, һезгә язам:
һез Иблис яуызды еңдегез.

¹⁴ Балалар, һезгә яззым:
һез Күктәге Атаны танып белдегез.
Аталар, мин һезгә яззым:
баштан ук Бар булуысыны
танып белдегез.
Эй йәштәр, һезгә яззым:
һез көслөһөгөз,
Алла һүзе күнелдәрегеззә йәшәй,
һез Иблис яуызды еңдегез.

¹⁵Донъяға һәм унда булған нәмәләргә күнел бирмәгез. Донъяны яраткан кешенең күнелендә Атаны ярату юк. ¹⁶Был донъялағы бөтә нәмә: тән нәфсеһе, күз нәфсеһе һәм байлык аркаһындағы тә-

кәбберлек – улар Атанан түгел, фәкәт донъянан. ¹⁷Донъя ла, уның нәфселәре лә үтеп китә, ә Алла ихтыярын үтәгән кеше мәңге йәшәй.

Мәсихтең дошмандары тураһында киңәтеү

¹⁸Балаларым! Һуңғы сәғәттәр етте. Заман ахырында Мәсих дошманының* килере хакында һез ишеткәйнегез, әле Мәсихтең дошмандары күбәйеп китте һәм заман ахыры еткәнән шунан беләбез. ¹⁹Улар беззең аранан сыкты, әммә бер вакытта ла беззеке булманылар. Әгәр беззеке булһалар, беззең менән калырзар ине. Уларзың арабыззан китеүзәре беззеке түгеллектәрен күрһәттә.

²⁰Һеззе иһә Изге Зат мәсехләгән*, һәм һез бөтәгеззә хәкикәтте беләһегез. ²¹Мин һезгә хәкикәтте белмәгәнегез өсөн түгел, киреһенсә, уны белгәнегез һәм хәкикәттән һис ниндәй ялған килмәгәнән аңлағанығыз өсөн яззым. ²²Кем ул ялғансы? Ялғансы – ул Ғайсаның Мәсих икәнән инкар итеүсе. Ундай кеше Мәсихтең дошманы һәм ул Атаны ла, Улы Ғайсаны ла инкар итә. ²³Алла Улын инкар итеүсенең Атаһы ла юк, ә Алла Улын таныуысының иһә Атаһы ла бар.

²⁴Баштан ук ни ишеткән булһағыз, шуны күңелегеззә һаклағыз. Әгәр зә баштан ишеткәндәр күңелегеззә йәшәһә, һез зә Атаның Улында һәм Улының Атаһында булырһығыз. ²⁵Мәсих Үзе безгә вәғәзә иткән нәмә – мәңгелек тормош был.

²⁶Мин быларзы һеззе тура юлдан яззырырға тырышыусылар хакында язам. ²⁷Ә һеззең үзегеззә Мәсихтән бирелгән Изге Рух тора, һәм һез һис кемдең өйрәтеүенә мохтаж түгелһегез. Мәсих Рухы һезгә бөтәһен дә өйрәтә, һәм Ул хәкикәтте өйрәтә, ялғанды түгел. Рух өйрәткәнсә Мәсихтә йәшәгез.

* 2:9 *Имандашын* – грекса төп нөсхәһендә «туғанын». 10, 11-се аяттарза һәм артабан – шулай ук.

* 2:18 *Мәсих дошманы* – дәжжәл; Иблис вәкиле. Русса «антихрист» тиелә.

* 2:20 *Мәсехләү* – Мәсихтең уларға Изге Рух биреүе күз уңында тотола. 27-се аятты карағыз.

Алла балалары

²⁸ Шулай итеп, балалар, Мәсих килгәндә Уның алдында кыйыу һәм уңайһызланмай басып тора алыр өсөн, Мәсихтә йәшәгеҙ. ²⁹ Әгәр зәһеҙ Уның хак булыуын беләһегеҙ икән, тимәк, тәжүлөк кылыуы һәр кемдән Алланан тыуған булыуын да беләһегеҙ.

З ¹ Карағыз, Атабыз безҙе кайһылай нык ярата: безҙе «Алла балалары» тип атайзар! Әйе, без – Уның балалары. Ә донъя, Алланы танымағанға күрә, безҙе лә белмәй. ² Һөйөклөләрәм, без хәҙер Алла балалары, әммә ниндәй буласағыбыз билдәһеҙ әле. Шуны ғына беләбез: Мәсих килгәндә, без Уға окшаш булырбыз, сөнки ысынында Ул ниндәй булһа, без Уны шундай итеп күрербез. ³ Уға ошо өмөттө бағлаған һәр кем, Мәсих пак булған кеүек, үҙен пакландыра.

⁴ Гонаһ кылған һәр кем Алла канунын боҙа: гонаһ бит ул – канунһыҙлыҡ. ⁵ Мәсихтең кеше гонаһтарын Үзенә алыр өсөн килгәнән һеҙ беләһегеҙ. Ә Ул Үзе гонаһһыҙ. ⁶ Мәсихтә йәшәгән бер кемдә гонаһ кылмай, ә гонаһ кылған икән, тимәк, ул Мәсихтә күрмәгән һәм Уны танымаған.

⁷ Балаларым, һеҙҙе берәйһе алдап куймаһын. Хак эш иткән кеше Мәсих кеүек үк тәжүә була. ⁸ Кем гонаһ кыла, ул – Иблистән, сөнки Иблис тәүҙән үк гонаһ кыла. Әммә Алла Улы Иблис эштәрән кыйратырға килде. ⁹ Алланан тыуған кеше гонаһ кылмай, сөнки унда Алла орлоғо бар. Ул гонаһ кыла алмай, сөнки ул Алланан тыуған. ¹⁰ Алла балалары менән Иблис балалары араһындағы айырма ошонда күренә: ғәзел эш итмәгән, шулай уҡ үзенә имандашын яратмаған һәр кем Алланан түгел.

Бер-берегеҙҙе яратығыҙ

¹¹ Бына был һеҙ тәүҙән үк ишеткән хәбәр: без бер-беребеҙҙе яратырға тейешбеҙ.

¹² Иблистән булған һәм үзенә кустыһын үлтергән Кабил* кеүек булмайыҡ. Ул ни өсөн кустыһын үлтергән? Сөнки Кабилдың эштәре – яуыз, ә кустыһыныҡы хак булған. ¹³ Имандаштарым, шуның өсөн донъяның һеҙгә нәфрәтле булыуына ғәжәпләнмәгеҙ. ¹⁴ Без үлемдән тормошка күскәнебезҙе беләбез, сөнки имандаштарыбыҙҙы яратабыз. Яратмаған кеше йәшәмәй, ул әлегә үлем хакимлығында. ¹⁵ Үзенә имандашын күрә алмаған әзәм – кеше үлтерәүсе ул. Ә кеше үлтерәүсенән мәңгелек тормошо булмағанын һеҙ беләһегеҙ.

¹⁶ Мөхәббәттең нимә икәнән Мәсихтең безҙең өсөн йәнен биреүенән белдек. Без зәһеҙ имандаштарыбыҙ өсөн йәнебезҙе бирергә әҙер торорға тейешбеҙ. ¹⁷ Етеш йәшәп һәм имандашының мохтажлығын күрә тороп, уға шәфҡәт күрһәтмәгән кешелә Алла мөхәббәтенә урын булырмы? ¹⁸ Балаларым, һүҙ һәм тел менән түгел, ғәмәлдәребез менән ихлас яратайыҡ. ¹⁹ Шулай итеп без үзебезҙең хәкикәттән булыуыбыҙҙы белербез һәм йөрәктәребезҙе Алла каршыһында тынысландыра алырбыз, ²⁰ сөнки, әгәр йөрәгебез безҙе ғәйепләһә, Алла безҙең йөрәгебезҙән зурырак һәм Ул бөтәһен дә белә.

²¹ Һөйөклөләрәм! Әгәр зәһеҙ йөрәгебез безҙе ғәйепләмәй икән, Алла каршыһына тулы ышаныс менән баһа алабыз. ²² Унан ни һораһаҡ та, алырбыз, сөнки Уның бойороктарын үтәйбез, Уға хуш килгән эштәр кылабыз. ²³ Ә Уның бойороғо шунан ғибәрәт: без Уның Улы Ғайса Мәсихкә инанырға һәм Ул бойорғанса бер-беребеҙҙе яратырға тейешбеҙ. ²⁴ Алланың бойороктарын үтәгән кеше Аллала булыр һәм Алла ла унда булыр. Алланың да безҙә булғанын Ул безгә биргән Рухтан белербез.

Хәкикәт Рухы һәм ялғанлыҡ рухы

4 ¹ Һөйөклөләрәм! Рухтарҙың һәр береһенә ышанмағыҙ, уларҙың ысынлап

* 3:12 Кабил – Әзәм менән Һауаның беренсе улы. Ул үзенә Кабил исемле кустыһын үлтергән (карағыҙ: «Башланмыш», 4).

та Аллананмы икэнлеген һынап карағыз, сөнки донъяла ялған пәйғәмбәрзәр бик күп. ² Алла Рухын һез былай танырһығыз: Ғайса Мәсихтең донъяға кеше тәнәндә килгәнән кабул иткән һәр рух Алланан була. ³ Ғайсаны танып белмәгән бер рух та Алланан түгел, ул – Мәсих дошманының рухы, һез уның килере тураһында ишеткәйнегез, һәм ул хәзер донъяла инде.

⁴ Һез, балаларым, – Алланан, һәм һез ялған пәйғәмбәрзәрзе ендегез, сөнки һеззә Булған донъяла булғандан өстөн. ⁵ Ялған пәйғәмбәрзәр – был донъяныкы, шуға күрә улар һөйләгән һүззәр – был донъяныкы, һәм донъя кешеләре уларзы тыңлай. ⁶ Без – Алланан. Алланы танып белеүсе беззе тыңлай. Алланан булмағандар иһә беззе тыңламай. Шуның аша без хәкикәт Рухын һәм ялғанлык рухын танийбыз.

Алла – мөхәббәт

⁷ Һөйөклөләрәм! Бер-беребеззе яратайык, сөнки мөхәббәт – Алланан. Һәр яратқан кеше Алланан тыуған һәм Алланы танып белә. ⁸ Яратмаған әзәм Алланы танып белмәй, сөнки Алла – мөхәббәт ул. ⁹ Алла безгә һөйөүән бына нисек күрһәтте: Ул Үзенең берзән-бер Улын, Уның аша безгә йәшәү бирер өсөн, донъяға ебәрзе. ¹⁰ Мөхәббәт шунан ғибәрәт: ул – беззең Алланы яратыуыбызза түгел, ә Уның беззе яратыуында һәм, гонаһтарыбыз ярлыканһын өсөн, қорбан итеп Үзенең Улын ебәрәүәндә. ¹¹ Һөйөклөләрәм, Алла беззе шулай яратқанға күрә безгә лә бер-беребеззе яратырға кәрәк. ¹² Алланы бер кем һис қасан күрмәгән. Әммә без бер-беребеззе яратһақ, Алла беззә йәшәр һәм Уның мөхәббәте беззә камиллашқан булыр.

¹³ Без – Аллала, Алланың беззә булғанын Уның безгә биргән Рухынан беләбез. ¹⁴ Ата Үзенең Улын ошо донъяға Қотқарыусы итеп ебәргәнән без үзебез күрзәк һәм быға шаһитлык қылабыз. ¹⁵ Кем дә кем Ғайсаның Алла Улы булыуын таний, ул кешелә Алла бар һәм ул үзе лә – Аллала. ¹⁶ Без Ал-

ланың безгә булған һөйөүән танып белдек һәм һөйөүәнә инандық. Алла – мөхәббәт. Мөхәббәттә йәшәүсе – Аллала, Алла унда булыр. ¹⁷ Мөхәббәт беззең арала камиллыкка етте, шуға күрә киәмәт көнөн без ышаныс менән қаршыларбыз, сөнки Ғайса һиндәй булһа, без зә был донъяла шундайбыз. ¹⁸ Мөхәббәттә қурқыу юқ, камил мөхәббәт қурқыузы қыуа. Қурқыу яза менән бәйлә, һәм кем қурқа, ул мөхәббәттә камиллыкка өлгәшмәгән әле.

¹⁹ Без яратабыз, сөнки беренсе булып беззе Алла яратты. ²⁰ Әгәр берәү: «Мин Алланы яратам», – тиһә, ә үзе имандашын күрә алмаһа, ул – ялғансы. Үзе күреп торған имандашын яратмаған кеше күрмәгән Алланы ярата алмай. ²¹ Алла безгә: «Алланы яратқан кеше үзенең туғанын да яратһын», – тип бойорзо.

Мәңгелек тормош – Алла Улында

5 ¹ Ғайсаның Мәсих булыуына инанған һәр кем Алланан тыуған. Атаны яратқан һәр кем Унан тыуған баланы ла ярата. ² Без Алланы яратқанда һәм Уның бойороқтарын үтәгәндә Алланың балаларын да яратқаныбыззы беләбез. ³ Алланы яратыуыбыз – Уның бойороқтарын үтәүебез ул. Ә Уның бойороқтары ауыр түгел, ⁴ сөнки Алланан тыуған һәр кем донъяны еңә. Донъяны еңәүгә без иманыбыз арқаһында өлгәштек. ⁵ Кем донъяны еңә һуң? – Ғайсаның Алла Улы булыуына инаныусылар ғына.

⁶ Ул, Ғайса Мәсих, Үзенең сумдырылыу һыуы һәм үлеменең қаны аша килгән. Һыу аша ғына түгел, ә һыу һәм қан аша килгән. Был хакта Рух шаһитлык қыла, сөнки Рух – хәкикәт ул. ⁷ Өс шаһит бар: ⁸ Рух, һыу һәм қан. Улар өсөһә лә бер үк төрлө шаһитлык қыла. ⁹ Без кешеләр шаһитлығын кабул итәбез, ә Алланың шаһитлығы бөйөгөрәк: был бит Алланың Улы тураһында биргән шаһитлығы. ¹⁰ Алла Улына инанған кешенең үзәндә ошо шаһитлык бар. Аллаға инанмаған кеше Уны ялғансы

итеп күрһәтә, сөнки ул кеше Алланың Үз Улы хақында биргән шаһитлығына ышанмаған. ¹¹ Был шаһитлык шунан ғибәрәт: Алла безгә мәңгелек тормош бирзе, һәм без был тормошто Уның Улы аша алабыз. ¹² Үзәндә Алланың Улы булған кешенә тормошо бар, Үзәндә Алла Улы юктың тормошо юк.

¹³ Мин быны һезгә, Алла Улына инаныусыларға, үзегезгә мәңгелек тормошоғоз барлығын белегез, тип яззым. ¹⁴ Безгә шуға тулы ышанысыбыз бар: Алланың ихтыяры буйынса нимә генә һораһак та, Ул безгә ишетә. ¹⁵ Нимә генә һораһак та, Уның ишетеүен беләбез икән, һорағаныбызды алырыбызды ла беләбез.

¹⁶ Әгәр берәй кеше имандашының үлемгә килтермәгән гонаһ кылғанын күрһә, уның өсөн доға кылһын, һәм Алла уның иман-

дашына йәшәү бирәсәк. Быны мин үлемгә килтермәгән гонаһ кылыусылар хақында әйтәм. Үлемгә килтереүсә гонаһ бар: был гонаһ өсөн доға кылығыз, тимәйем. ¹⁷ Һәр яуызлык – гонаһ, әммә һәр гонаһ үлемгә килтермәй.

¹⁸ Алланан тыуған кешеләрҙең гонаһ кылмағанын без беләбез. Алланан тыуған Улан уларҙы һаклай һәм Иблис уларға қағыла алмай. ¹⁹ Без – үзебезгә Алланан булыуыбызды, ә бөтә донъяның Иблис һакимлығы астында булғанын беләбез. ²⁰ Без Алланың Улы килгәнән һәм һак Алланы таныр өсөн безгә аң биргәнән дә беләбез. Һәм без – һак Аллала, Уның Улы Ғайса Мәсихтә. Ул – һак Алла һәм мәңгелек тормош.

²¹ Балаларым, ялған илаһтарҙан һакланығыз.

Яхъяның икенсе хаты

Был хат «Алла тарафынан байланган ханымға һәм уның балаларына» төбәлгән – ниндәйзер бер имандаштар берзәмлеге менән уның ағзалары ошо рәүешле ситләтеп атала. Автор, үзен «өлкән» тип атап, абруйлылығын һәм имандаштарын өйрәтергә бурыслы булыуын һызык өстөнә ала.

Беренсе хатындагы кеүек үк, Яхъя укыусыларзы хәкикәттә һәм мөхәббәттә йәшәргә инандыра. Ул шулай ук Ғайса Мәсих тураһындағы ялған тәғлимәттәрҙән һаҡланарға сақыра.

1 ¹ Берзәмлек өлкәнәнән Алла һайлап алған һәм мин ихлас яраткан ханымға* һәм уның балаларына. Һеззе мин генә түгел, хәкикәттә танып белгәндәрҙең барыһы ла ярата, ² сөнки хәкикәт беззә йәшәй һәм мәңге безҙең менән каласаҡ.

³ Атабыҙ Алланан һәм Уның Улы Ғайса Мәсихтән бирелгән мәрхәмәт, шәфҡәт һәм именлек хәкикәттә һәм мөхәббәттә безҙең менән булһын.

Хәкикәт һәм мөхәббәт

⁴ Һинен балаларың араһында, безгә Ата бойорғанса, хәкикәт юлында булыусыларзы тапканыма бик кыуандым. ⁵ Хәзер, ханым, мин һиңә бойороктоң яңыһын түгел, ә баштан ук без кабул иткәнән язам һәм үтенәм: бер-беребезҙе яратайыҡ. ⁶ Мөхәббәт – ул Алла бойороктарын үтәп йәшәү. Һез баштан ук ишеткән бойорок ана шул, һәм һез шуның буйынса йәшәргә тейеш.

⁷ Донъяла Ғайса Мәсихтең кеше тәнендә килеүен инкар иткән ялғансылар

күбәйеп китте. Ундайзар – алдаксы һәм Мәсихтең дошмандары. ⁸ Хезмәт кылып тапканығыззы юғалтмаҫ, әммә әжерегезҙе тулыһынса алыр өсөн, һаҡ булығыҙ. ⁹ Мәсихтең тәғлимәтен тотмаған һәм унан ситкә тайпылған кешелә Алла юк. Мәсих тәғлимәтенә тоғро кеше иһә Ата менән дә, Уның Улы менән дә берзәм йәшәй. ¹⁰ Әгәр зә һезгә берәү килһә, ләкин был тәғлимәттә алып килмәһә, ул кешене өйөгөззә кабул итмәгез һәм уға сәләм бирмәгез. ¹¹ Сәләмләгән кеше уның яуыз эштәренә кушылған булыр.

Һуңғы һүзәр

¹² Һезгә яза торған һүзәрәм күп, әммә қағыз һәм кара аша мөрәжәғәт итергә теләмәйем. Ә кыуанысыбыз тулы булһын өсөн, янығызға барып, һезҙең менән күзгә-күз карашып һөйләшәргә өмөтләнәм.

¹³ Алла һайлап алған кыз туғаныңдың балалары һине сәләмләйҙәр.

* **1:1** Ханымға – күрәһең, һүз имандаштар берзәмлеге тураһында бара. Ул ваҡытта «балалары» тигәнде уның ағзалары тип аңларға мөмкин.

Яхъяның өсөнсө хаты

Икенсе хатындағы кеүек үк, Яхъя үзен «өлкән» тип атай. Ул был хатты имандаштар берзәмлегенә Гай исемле ағзаһына яза. Ул уны мөхәббәтен күрһәткәнә өсөн мактай һәм безгә билдәһез булған Диотрефес тигән берәүҙең насар кылығы тураһында иҫкәртә.

1 ¹ Берзәмлек өлкәнәнән – мин ысын күңелдән яраткан кәҙерле Гайға.

² Кәҙерле дуһым, йәнәң менән сәләмәт булған кеүек, тәнең менән дә иҫән-һау һәм һәр яклап уңышлы булуың өсөн доға кылам. ³ Имандаштарзың килеп һинең хәкикәткә тоғролоғоң хақында шаһитлык итеүҙәренә мин бик шатландым. Һинең хәкикәттә йөрөүең хак бит. ⁴ Минең өсөн балаларымдың хәкикәттә йәшәүен ишетүҙән дә ҙурыраҡ шатлык юктыр.

Хәкикәт хакына бергәләп эшләү

⁵ Кәҙерле дуһым, имандаштарың хақында кайғыртыуың, хатта уларҙы шәхсән белмәһәңдә, һинең тоғролоғоңдо күрһәтә. ⁶ Һинең мөхәббәтең тураһында улар имандаштар берзәмлеге алдында шаһитлык кылды. Уларға сәйхәттәрен дауам итергә Алла хупларлык итеп ярҙам күрһәтеп ебәрсе. ⁷ Сөнки улар Ғайса хақына юлға сыға, ә мәжүсизәрҙән бер нәмә лә кабул итмәйҙәр. ⁸ Тимәк, хәкикәт хақына бергә эшләй алыуыбыҙ өсөн, без ундай кешеләргә ярҙам итергә тейешбез.

⁹ Мин имандаштар берзәмлегенә кайһы бер нәмәләр яҙым, әммә араларында

беренселекте тоторға яраткан Диотрефес безҙе тыңларға теләмәй. ¹⁰ Шуға күрә, янығыҙға барһам, уның кылған эштәрен иҫемә төшөрөп һөйләрмен. Ул безҙең хакта яман һүҙҙәр таратып кына калмай, имандаштарҙы үҙе кабул итмәй, ә кабул итергә теләүселәргә камасаулай, хатта берзәмлектән кыуып ебәрә.

¹¹ Кәҙерле дуһым! Яуызлыкты өлгө итеп алма, якшылыкка эйәр. Якшылык кылыусылар – Алланан, яуызлык кылыусы иһә Алланы күрмәгән. ¹² Демитриус хақында бөтәһе лә якшы һүҙҙәр генә һөйләй, хәкикәт үҙе лә уның яғында. Шулай уҡ без ҙә ошо хакта шаһитлык кылабыҙ, һәм һин безҙең шаһитлығыбыҙың дөрөҫ булғанын беләһең.

Һуңғы һүҙҙәр

¹³ Минең һиңә әйтергә теләгән һүҙҙәрем күп, әммә уларҙы кара һәм кәләм менән язырға теләмәйем. ¹⁴ Тизҙән һинең менән күрешергә өмөтләнәм, шунда күзгә-күз карашып һөйләшербез.

¹⁵ Именлек һиңә! Һине дуһтар сәләмләй. Дуһтарыбыҙың һәр береһенә айырым сәләм әйт.

Йәһүзәнәң хаты

Яңы Ғәһед замандарында Йәһүзә киң таралған исем булған, әммә был хаттың авторы Йәрусәлимдәге имандаштар берзәмлеге етәксәһе Яқуптың кустыһы булғандыр, күрәһең. Икеһе лә Ғайса Мәсихтең яҡын туғаны була.

Йәһүзә хатында имандаштар берзәмлектәрән Ғайса Мәсихтең өйрәтәүзәрән бозоп һөйләгән һәм азғынлыкта көн иткән ялған өйрәтәүселәр тураһында иҫкәртә. Ул мәсихселәрҙең Раббыға тоғролок һаҡлауын һәм тәртипле йәшәүен үтенә.

Йәһүзәнәң хаты Петрустың икенсе хатына окшаш. Кайһыһы тәүзә язғандыр – билдәһеҙ. Бәлки, ике автор за үз хатын язғанда бер үк сығанақты файҙаланғандыр.

Шуныһы кызык: Петрус кәүек үк, Йәһүзә лә кайһы берзә Изге Язмаға инмәгән, ләкин ул осорзағы йәһүдтәргә билдәле булған һәм абруйлы һаналған китаптарға (апокрифтарға) һылтана.

1 ¹Ғайса Мәсихтең хезмәтсәһе, Яқуптың кустыһы Йәһүзәнән Атабыз Алла таһрафынан яратып саҡырып алынғандарға, Ғайса Мәсихтең курсалауында булғандарға: ²Алланың шәфкәте, именлеге һәм мөхәббәте һезгә мул бирелһен!

Бәтә ялған өйрәтәүселәрҙе хөкөм көтә

³Һөйөклөләрәм! Һезгә үзебездән уртаҡ котқарылыуыбыз хаҡында язырға бик теләһәм дә, Алланың изге халқына бер тапқыр һәм ғүмерлеккә бирелгән иманды яклап алып калығыз, тип үтенәүзә кәрәк таптым. ⁴Арағызға астыртын ғына кайһы бер аллаһыҙ әзәмдәр килеп инде. Улар, үззәрәнәң азғынлыҡтарын аклау өсөн, Аллабыздың мәрхәмәтен бозоп күрһәтә һәм шуның менән берзән-бер Хаҡимыбыз һәм Раббыбыз Ғайса Мәсихте инкар итә.

Улардың хөкөм ителәсәге Изге Язмала күптән әйтелгән.

⁵Былардың барыһын да белһегеҙ зә, хәтерегеҙгә төшөрөгә теләйем: Раббы халықты Мысырҙан алып сығып котқарһа ла, араларындағы Уға ышанмаған кешеләрҙе азак һәләк иткән. ⁶Һәм дә үззәрәнә бирелгән хаҡимлыҡты һаҡламаған, торлақтарын ташлап киткән фәрештәләрҙе лә Ул бөйөк көндә хөкөм итеү өсөн, мәңгелек бығаузарға быуып, дөм караңғыла һаҡ астында тотта. ⁷Ошо фәрештәләр кәүек, фәхешлеккә, енси азғынлыҡка бирелгән Содом, Ғамора* һәм улар тирәһендәге бүтән калалар халқы ла, ғибрәтле миҫал буларак, мәңгелек ут язаһын алған.

⁸Шуның һымак был кешеләр зә, күргән күрәнмештәрәнә таянып, тәндәрән таплай, ә Раббы хаҡимлығын инкар итә һәм күктәге көстәргә яла яға. ⁹Хатта баш фәрештә

* ^{1:7} Содом, Ғамора – Уле дингез буйындағы тигезлектә урынлашқан биш каланың икеһе. Унда йәшәгән кешеләрҙең гонаһтары өсөн Алла, күктән ут язурып, Содом менән Ғамораны юк иткән.

Михаил, Мусаның кәүзәһе хақында Иблис менән бәхәсләшкәндә, Иблисте яла яғыуза ғәйепләргә кыймай, «Ғине Раббы тыйһын», – тип кенә куя. ¹⁰ Был әзәмдәр иһә үззәре лә белмәгән нәмәләргә яла яға. Бына шулай аңһыз хайуандар кеүек тәбиғи тойғоға ғына эйәреп эш итеүзәре уларзы һәләк итә.

¹¹ Кайғы уларға, сөнки улар Кабил юлын китте. Билғамдың акса хақына яңылыш юлын улар за кабатланы, *Корах** кеүек үк фетнә сығарып һәләк булды.

¹² Был кешеләр – һеззәң мөхәббәтле табындарығызза уңайһызланыу белмәй, үззәрен генә кайғыртып ултырыусылар. Улар – ел кыуып йөрөткән ямғырһыз болоттар. Улар – уңыш йыйыр мәлдә емеш бирмәй торған, ике тапкыр үлгән, тамыры менән куптарылған көзгә ағастар. ¹³ Улар – хурлыклы эштәре менән күбекләнгән дауыллы диңгез тулқындары. Улар – йыһанда аҙашып йөрөгән йондоззар, уларзы мәңгелек дәм караңғылык көтә.

¹⁴ Ханох, Әзәм быуынындағы етенсе кеше, улар тураһында пәйғәмбәрлек кылып былай тигән: «Бына Үзенәң иҫәпһез-һанһыз изгеләре* менән Раббы килер. ¹⁵ Ул бөтөнһөн хөкөм итер, үззәренең кылған динһез эштәре менән Уға каршы торған бөтә динһеззәрзә һәм динһез гонаһлыларзы Уға каршы әйткән әзәпһез һүззәрендә фашлар». ¹⁶ Был әзәмдәр, яҙмыштарына зарланып, туктауһыз һукрана, аҙғын теләктәре буйынса ғәмәл кылып, үззәре тураһында яңғырауыклы һүззәр һөй-

ләй һәм үз файзалары хақына бүтәндәргә ярамһаклана.

Кисәтеүзәр һәм кәңәштәр

¹⁷ Ә һез, һөйөклөләрәм, Раббыбыз Ғайса Мәсихтең илселәренең юрап әйткән һүззәрен иҫкә алығыз. ¹⁸ Улар һезгә: «Вақыт аҙағында үззәренең аҙғын теләктәре буйынса ғәмәл кылған битһез әзәмдәр барлыкка киләсәк», – тине. ¹⁹ Был кешеләр бүленеүзәрзәң сәбәбе булып тора һәм нәфселәренә буйһона. Уларза Изге Рух юк.

²⁰ Ә һез, һөйөклөләрәм, үз тормошоғоззо изгеләрзән-изге иманығыз нигезендә короп, йәшәүегеҙзе дауам итегеҙ. Изге Рух көсө менән доға кылығыз. ²¹ Үзенәң мәрхәмәте менән һезгә мәңгелек тормош бирәсәк Раббыбыз Ғайса Мәсихте көтөп, Алла һөйөүендә каллығыз.

²² Икеләнгәндәргә мәрхәмәтле булығыз. ²³ Башкаларын уттан тартып алғандай коткарығыз. Калғандарына мәрхәмәт күрһәтегеҙ, әммә һаҡ булығыз. Уларзың хатта тәне нәжесләгән кейемдәре лә һеззәң өсөн һарам һәм ерәнгес булһын.

Дан доғаһы

²⁴ Һеззе тура юлдан тайпылыузан һаҡлай алған һәм Үзенәң шөһрәте алдына кәмселекһез килеш һәм зур кыуаныс менән килтерә алған ²⁵ Раббыбыз Ғайса Мәсих аша беззе коткарыусы берзән-бер Аллаға донъя яратылғанға тиклем, хәзәр һәм мәңгегә дан, мөһабәтлек, көзрәт һәм һаҡимлык булһын. Амин.

* **1:11** *Корах* – Алла тарафынан юлбашсы итеп һайланған Муса һәм Һарунға каршы баш күтәргән фетнәселәр башлығы.

* **1:14** *Изгеләр* – кайһы бер боронго кулъязмаларза был һүз «фәрештәләр» тип бирелгән.

Паулустан римдарға хат

Был хаттың һәм Инжилгә, йәғни Яңы Ғәһедкә, ингән башка күп хаттарзың авторы – йәһүд һәм зыялы фарисей, үленән терелгән Ғайса Мәсих Үзе уға килгәндән һуң Уға инана башлаған Паулус.

Римдағы имандаштар берзәмлеге Паулус был хатты язғанға тиклем бер нисә йыл элек барлыкка килә. Паулус үзе, быға тиклем Римда булмаһа ла, берзәмлектең кайһы бер ағзаларын танып белә. Ул хатын Римға Фойбе исемле имандаш бер катын артынан биреп ебәрә. Хаттың беренсе өлөшөнөң (1–11-се бүлектәр) төп темаһы: Ғайсаның үлеме аша Алланың нисек итеп кешеләрҙе гонаһ язаһынан коткарыуы хақындағы Һөйөнөслө Хәбәр. Кеше Ғайса Мәсих тураһындағы Хәбәргә ышанғас, Алла уны ақлай һәм тыныслыҡ бирә, Үзенә балаһы итә, Изге Рухын бүләк итә. Муса кануны был яҡшылыктарҙы бирә алмай, сөнки кешеләр был канунға каршы гонаһ кыла. Тик Ғайса Мәсихкә булған иман ғына һәр кемде Алла алдында пак итә ала.

Хаттың икенсе өлөшөндә (12:1–15:13) Паулус иманлыларзың яратып һәм хөрмәт итеп йәшәргә тейешлектәрен укыусыларзың исенә төшөрә. Йомғаҡлау өлөшөндә (15:14–16:27) Паулус тизҙән Римға килергә йыйыныуы тураһында яза һәм берзәмлек ағзаларына сәләм күндәрә.

Сәләмләү

1 ¹ Ғайса Мәсихтең коло, Уның илсене булырға сақырылған, Алланың Һөйөнөслө Хәбәрен вәғәзләргә һайлап алынған Палустан сәләм. ² Үзенә пәйғәмбәрҙәре аша Алла Изге Язмаларҙа алдан ук вәғәзә иткән Һөйөнөслө Хәбәрҙә ³⁻⁴ Уның Улы – Раббыбыз Ғайса Мәсих тураһында һөйлөнөлә. Мәсихтең кеше буларак сығышы Дауыт нәселенән ине, ә изгелек Рухы буйынса, үленән терелтелеүе менән, Ул Алланың көзрәтле Улы тип тәғәйенләнгән. ⁵ Барлык халыктар Уның исеме хақына Аллаға ышанһындар һәм буйһонһындар тип, без Ғайса Мәсих аша мәрхәмәт алдык һәм Уның илсене булдык. ⁶ Ғайса Мәсихтеке булырға сақырылғандар иҫәбендә һез ҙә бар. ⁷ Рим калаһында йәшәгән һәм Алланың изге халкы булырға сақырылған

бөтә һөйөкләләренә Атабыз Алланан һәм Раббыбыз Ғайса Мәсихтән мәрхәмәт һәм именлек булһын.

Паулустың Римға барырға теләге

⁸ Иң элек Ғайса Мәсих аша һәммәгез өсөн Аллама рәхмәттәр укыйым, сөнки иманығыз тураһында бөтә донъяла һөйләйҙәр. ⁹ Улы хақындағы Һөйөнөслө Хәбәрҙе бәйән итеп, Уға бөтә рухым менән хезмәт иткән Алла шаһит: һезҙе һәр ваҡыт иҫкә алам ¹⁰ һәм, эргәгезгә барып сығырға Алла ихтыяр итһә ине тип, доғаларымда гел һорайым. ¹¹⁻¹² Изге Рухтан алған фатихамды һезҙең менән уртаҡлашып, һезҙе нығытыр, йәғни уртаҡ иманыбыз нигезендә бер-беребеҙҙе кеүәтләндерер өсөн, һезҙе бик нык күргем килә. ¹³ Имандаштар, мин был хакта беләүегеҙҙе теләйем: башка халыктар араһындағы һымак һезҙең

арағызға ла хезмәтемдең уңышын йыйыр өсөн, янығызға күп тапкырзар барырга ниәтләнем, әммә әлегәсә тоткарлыктарға оспап торзом. ¹⁴ Мин мәзәниәтлеләр һәм мәзәниәтһеззәр, белемлеләр һәм назандар алдында берзәй үк бурыслымын. ¹⁵ Шуға күрә һезгә, Рим калаһында йәшәүселәргә лә, һөйөнөслә Хәбәрзә бәйән итергә атлығам. ¹⁶ Һөйөнөслә Хәбәрзән оялмайым, сөнки ул – уға ышанғандарзың барыһына ла – иң элек йәһүдкә, унан һуң йәһүд булмағанға ла – котқару алып килгән Алла көзрәте. ¹⁷ Һөйөнөслә Хәбәрзә Алланың кешеләрзә иман һәм бары тик иман аша ғына аклауы асыла. Изге Язмала әйтелгәнсә: «Тәкүә кеше иманы аркаһында йәшәр».

Кешеләрзәң гонаһка төшөү

¹⁸ Яманлык кылып хәкикәткә каршы торорға теләгән кешеләрзәң һәр төрлө хакһызлығына һәм яуызлығына Алла күктән асыуын күрһәтә бара. ¹⁹ Алла хакында белергә мөмкин булғандың һәммәһе уларға билдәле, сөнки Алла уны уларға Үзе асып бирзе. ²⁰ Уның күренмәгән сифаттары – мәңгелек кеүәте һәм илаһилығы – донъя яратылғандан алып Ул бар иткән нәмәләр аша асык аңлашыла һәм күренә. Шулай булғас, ул кешеләрзәң акланырға нигезе юк. ²¹ Улар, Алла тураһында белһәләр зә, Уны Алла итеп данламаны, шөкөр итмәне, киреһенсә, мәғәнәһез уй-хыялдарға бирелде, аңларға теләмәгән зиһендәрен караңғылык солғаны. ²² Үззәрен асыллы һанап, асылһызға әйләнделәр һәм ²³ мәңге үлемһез Алланың шөһрәтен үлемле әзәмдәргә, коштарға, дүрт аяклыларға һәм һөйрәләүселәргә оҗшаған һындарға алмаштырзылар. ²⁴ Шунуң өсөн дә Алла кешеләрзә үззәренең азғын һәм бысрак теләктәре карамағына калдырзы һәм улар бер-береһе менән үззәренең тәнен мәсхәрә итә башланы. ²⁵ Улар, Алла хәкикәтен ялғанға алмаштырып, Бар кылыуысыға түгел,

ә Ул бар кылған нәмәләргә табынды һәм хезмәт итте. Бар кылыуысыға иһә мәңгелек мактау яуһын! Амин.

²⁶ Шул сәбәпле Алла кешеләрзә хурлыклы нәфселәренә тапшырзы: катындар тәбиғи якынлык кылыуы тәбиғи булмағанына алмаштырзы. ²⁷ Шулай ук ирзәр зә, катындар менән тәбиғи якынлык кылыуы ташлап, бер-береһенә карата азғын теләк менән янды, бер-береһе менән оятһызлык кылды һәм, хәкикәттән тайпылғандары өсөн, кылғандарына ярашлы язаһын алды.

²⁸ Был кешеләр Алланы танып белеүзә кәрәк тип тапмағанға күрә, Алла уларзы бозок асылдары ихтыярына бирзе, һөзөмтәлә улар кылырға ярамаған эштәрзә кыла башланы. ²⁹ Уларзың күнеле һәр төрлө яманлык, мәкер, комһоҙлок, яуызлык менән; көнсөллөк, үлтереш, ызғышталаш, алдау, яман ниәттәр менән тулған. Улар – ғәйбәтселәр, ³⁰ яла яғыуысылар, Аллаға нәфрәтлеләр, холокһоҙзар, мактансыктар, тәкәбберзәр, яуызлык кылырға осталар, ата-әсәләренә буйһонмайзар, ³¹ асылһыззар, үз һүззәрендә тормайзар, каты бәғерлеләр, мәрхәмәтһеззәр. ³² Алланың бойороғонда, ундай эштәрзә кылған әзәмдәр үлемгә лайык, тип әйтелгән белә тороп, был яманлыктарзы үззәре эшләп кенә калмай, уларзы кылыуысыларзы хуплап-кеүәтләп торалар.

Алла хөкөмө

2 ¹ Шуға күрә, әй башкаларзы хөкөм иткән әзәм, кем генә булһаң да, һиңә аклау юк. Башкаларзы хөкөм итеп, һиң үзеңде лә хөкөм итәһең. Сөнки һиң, әй хөкөм итеүсә, үзең дә шуны ук кылаһың. ² Без иһә беләбез: ундай эштәрзә кылыуысыларға Алла ғәзел хөкөмөн бирә. ³ Һиң, әзәм, шундай эштәр кылған башкаларзы ғәйепләп, ә үзең шуны ук кылып, Алла хөкөмөнән котолоп калырмын, тип уйлайһыңмы? ⁴ Әллә, Алланың якшылығы

1:17 Хав 2:4.

1:20 Әйп 12:7-10; Ишғ 40:21, 26.

1:23 Кһн 4:15-18; Зөл 8:10.

һине тәүбәгә йүнәлткәнен аңламайынса, Уның оло изгелеген, түземлеген һәм сабырлығын һанға һукмайһыңмы? ⁵ Әммә тискәрелеген һәм тәүбә итергә теләмәгән йөрәген аркаһында, Алланың ғәзел хөкөмө асықланған асыу көнөндә башыңа төшәсәк нәфрәттә йыяһың. ⁶ Ул һәр кемгә ғәмәленә карап әжерен бирер: ⁷ гел генә изге эштәр кылып данға, хөрмәткә һәм үлемһезлеккә ынтылыусыларға мәңгелек тормош бирер; ⁸ ә үзен генә яратып, хәкикәткә буйһонмайынса яуызлык юлынан барыусыларға Алла ярһуын һәм асыуын төшөрөр. ⁹ Әйе, яуызлык кылған һәр кемгә – башта йәһүдкә, шунан йәһүд булмағанға – миһнәт һәм кайғы. ¹⁰ Ә изгелек кылған һәр кемгә, башта йәһүдкә, шунан йәһүд булмағанға – дан, хөрмәт һәм именлек. ¹¹ Сөнки Алла алдында барыһы ла бер тигез.

¹² Алла канунын* белмәйсә гонаһ кылыусылар канундан тыш һәләк булып, ә уны белә тороп та, гонаһ кылғандар канун буйынса хөкөм ителер. ¹³ Алла канунды ишеткәндәрзе түгел, ә уны үтәгәндәрзе ақлар. ¹⁴ Йәһүд булмаған халықтарзың кануны юк, әммә тәбиғи һиземләүзәре буйынса канун бойорғанды үтәһәләр, бының менән нимәнә эшләргә ярай, нимәнә – юк икәнән канунһыз за белгәндәрен күрһәтәләр. ¹⁵ Был иһә канун талаптарының йөрәктәренә язылғанлығын күрһәтә. Был хакта уларзың выждандары ла шаһитлык итә: уй-фекерзәре уларзы әле ақлай, әле ғәйепләй. ¹⁶ Быларзың барыһы ла Алла кешеләрзең йәшерен эштәрен һәм уйзарын Ғайса Мәсих аша мин вәғәзләгән Һөйөнөслә Хәбәр буйынса хөкөм итәсәк көндө буласак.

Йәһүдтәр һәм канун

¹⁷ Бына һин үзеңдә йәһүд тип атайһың, канунға таянаһың һәм Алланы таныуың

менән мактанаһың, ¹⁸ канунды өйрәнәп, Алланың ихтыярын беләһең һәм яманды якшынан айыра алаһың. ¹⁹ Һин үзеңдә һуқырзарға юл күрһәтәүсе, караңғылықтағылар өсөн яқтылык, ²⁰ аңһыззарзың тәрбиәсеһе, наһандарзың укуытыуыһы тип һанайһың, сөнки белем менән хәкикәттә туплаған канунға эйһең. ²¹ Шулай икән, ни өсөн башкаларзы өйрәтәһең, ә үзеңдә үзең өйрәтмәйһең? «Урлама» тип өгөтләйһең, ә үзең урлайһың? ²² «Зина кылма» тиһең, ә үзең зина кылаһың? Ялған илаһтарзан ерәнәһең, ә уларға табына торған йорттарзы талайһың? ²³ Алла кануны менән мактанаһың, ә үзең, уны бозоп, Алланы хурлайһың? ²⁴ Изге Язмала әйтелгәнсә, «Мәжүсизәр һеззең кеүектәр аркаһында Алла исемен мысқыл итә».

²⁵ Сөннәтле булыуың канунды үтәгән оракта ғына файзалы, ә инде канунды бозаһың икән, ул сақта һинең сөннәтең сөннәтһезлек була. ²⁶ Шулай булғас, сөннәтһез кеше канун кағизәләрен үтәй икән, ул сөннәтле булып һаналмаймы? ²⁷ Шулай итеп, тән сөннәте үтмәһә лә, канун талаптарың үтәгән кеше, һине – язылған канунға һәм сөннәткә эйә кешене – канунды бозған өсөн хөкөм итер. ²⁸ Тышкы яктан ғына йәһүд булған ысын йәһүд түгел әле, тәндәге сөннәт кенә ысын сөннәт түгел. ²⁹ Эстән йәһүд булған ғына – ысын йәһүд; шулай ук йөрәктәге сөннәт кенә – ысын сөннәт. Был язылған канун талаптарын үтәү аша түгел, ә Рух тарафынан ғәмәл кылына. Бындай йәһүд кешеләрзең түгел, ә Алланың мактауын қазаныр.

Алланың тоғролоғо

З ¹ Шулай итеп, йәһүд булыуың өстөнлөгө бармы һәм сөннәтле булыуың файзаһы нимәлә? ² Бетә яқлапта өстөнлөгө зур. Иң элек Алла һүзе уларға ышанып

* 2:12 Алла кануны – Иске Ғәһедкә, атап әйткәндә, Тәүратқа ишара.

2:4 Ишғ 30:18.

2:21-23 Заб 49:16-20.

2:24 Зөл 36:20.

2:29 Кһн 10:16; 30:6; Йер 4:4.

тапшырылған. ³ Кайһы берәүзәр Аллаға тоғролок һакламаһа, ул вақытта ни булыр? Тоғро булмауҙары Алланың тоғролоғон юкка сығарырмы? ⁴ Әлбиттә, юк. Һәр кеше алдаксы булһа ла, Алла Үз һүзенә тоғро. Изге Язмала былай тип әйтелгән:

«Ғәйепләү һүззәрең хаклы,
хөкөмләшкәндә Һин еңерһең».

⁵ Әгәр зә ғәзелһезлегебез Алла ғәзеллеген асығырак күрһәтә икән, ни тип әйтерһеҙ? Алла асыуын яузырһа, Ул ғәзел булмай сығамы? (Мин әзәмсә фекер йөрөтөп әйтәм.) ⁶ Әлбиттә, юк. Юкһа Алла донъяны нисек хөкөм итә алыр ине? ⁷ Ә миһең ялғанлауым аркаһында Алланың хаклығы, асығырак күренеп, Уның данын арттыра икән, ни өсөн һуң әле мин гонаһлы тип хөкөм ителәм? ⁸ Улай булғас, якшылык килһен өсөн яманлык кылырға тейеш булып сығабыҙмы? Кайһы бер яман һүзле кешеләр безҙе нәк шулай әйтә тип тә һөйләй. Ундайҙар үззәренә тәғәйен хөкөмдә алырҙар.

Тәкүә кеше юк

⁹ Нисек килеп сыға һуң? Безҙең хәлебез йәһүд булмағандарҙыкынан якшыраҡмы? Һис тә юк. Йәһүдтәрҙең дә, йәһүд булмағандарҙың да – бөтәһенен дә гонаһ һакимлығы астында икәнлеген асыкланыҡ бит инде.

¹⁰ Изге Язмала әйтелгәнсә:

«Тәкүә бер кеше лә юк, бер генә лә.

¹¹ Аңлы бер кем дә юк,

Алланы эзләмәй һис кем дә.

¹² Барыһы ла юлдан язған,
берзәй бозолған;

якшылык кылған әзәм юк,
исмаһам, берәү калмаған.

¹³ Боғазҙары – асыҡ кәбер,
телдәре менән алдайҙар,
йылан ағыуы – ауыҙҙарында.

¹⁴ Ауыҙҙары тулы ләғнәт һәм рәһиеш.

¹⁵ Аяктары кан койошҡа ашыға,

¹⁶ улар булып үткән ерҙә

¹⁷ емереклек менән кайғы кала,
тыныслыҡка юлды белмәйҙәр.

¹⁸ Алланан куркыу юк уларҙың
булмышында».

¹⁹ Әммә без канунда әйтелгәндәр уға буйһоноусылар өсөн икәннен беләбез, тимәк, үззәрен яклау максатында бер кем дә ауызын да аса алмай, һәм бөтә донъя Алла каршыһында ғәйепле булып кала. ²⁰ Канун талаптарын үтәү менән Алла алдында бер кем дә аклана алмай бит, ә канун аша гонаһтың нимә икәнлеген төшөнәбез.

Иман аша акланыу

²¹ Әммә хәҙер Алланың кешеләрҙе канундан тыш та аклауы асылды, быны канун да, пәйғәмбәрҙәр зә раһлай. ²² Алланың кешеләрҙе аклауы Ғайса Мәсихкә ышанған һәр кемгә иман аша бирелә. Кешеләр араһында бер һиндәй зә айырма юк. ²³ Барыһы ла гонаһ кылып Алла шөһрәтенән мәхрүм калды бит. ²⁴ Барыһы ла Алла мәрхәмәте менән үззәрен гонаһтан йолоп алған Ғайса Мәсихтә Алланың аклауын бүләк итеп ала. ²⁵ Алла Ғайсаны, инанғандар гонаһтарынан Уның каны аша пакланһын өсөн, корбан итеп билдәләне. Шулай эшләп, элек кылынған гонаһтар өсөн яза бирмәйенсә, Ул Үзенең хаклығын иһбатланы. Озақ түземлек һаклап, ²⁶ хәҙер зә, безҙең вақытта ла, Үзенең хаклы булуын күрһәтә: Ул Үзә хак һәм Ғайсаға инаныусыларҙы ақлай.

²⁷ Шулай итеп, нимәбез менән мактана алабыҙ һуң? Бер ни менән дә. Был һиндәй канун менән башкарылды? Әш талап иткән канун менәнме? Юк, иман кануны менән. ²⁸ Без кешенең канун талаптарын үтәү менән түгел, ә иман аша ақланғанлығын таныйбыҙ. ²⁹ Алла – йәһүдтәрҙең генә Аллаһымы? Башка халыктарҙыкы ла түгелме ни? Әлбиттә, башка халыктарҙыкы ла, ³⁰ сөнки Алла – бер. Ул сөннәтлене лә, сөннәтһеҙҙе лә иман аша ақлай. ³¹ Шулай

3:2 Кнн 4:8. 3:4 Зәб 50:6. 3:10-12 Зәб 13:1-3; 52:2-4.
3:15-17 Зәб 59:7-8. 3:18 Зәб 35:2.

3:13 Зәб 5:10; 139:4. 3:14 Зәб 9:28.

итеп, без иманыбыз менән канунды юкка сығарабызмы? Әлбиттә, юк. Киреһенсә, без канунды раһлайбыз.

Ибраһим өлгөһө

4 ¹Халкыбыздың тәүатаһы Ибраһим тураһында нимә әйтә алабыз? Ул нимәгә өлгәште? ²Әгәр Ибраһим үзенең эштәре өсөн акланған булһа, ул сакта мактана алыр ине; әммә Алла алдында түгел. ³Изге Язмала нимә тип әйтелгән? «Ибраһим Аллаға ышанды һәм Алла быны тәкүәлек тип кабул итте». ⁴Эшләгән кешегә түләнгән хак – бүләк түгел, ә тейешле хезмәт хакы. ⁵Әгәр зә кеше үзенең эштәренә түгел, ә алһаһыззарзы аклаған Аллаға ышана икән, Алла уның ышанысын тәкүәлеккә һанар. ⁶Шулай ук эш-ғәмәлдәренә карамайынса Алла тәкүә тип һанаған кешенең бәхетле булыуы тураһында Дауыт былай ти:

⁷ «Яуыз эштәре ярлыҡанған, гонаһтары юйылған кешеләр бәхетле.

⁸ Раббы кемдең гонаһын иһәпкә алмаған, шул бәхетле».

⁹Шулай итеп, бәхетле булыу сөннәтләргә генә қағыламы, әллә сөннәт үтмәгәндәргә ләме? Без: «Ибраһим үзенең иманы менән тәкүә кабул ителде», – тинек. ¹⁰Касан кабул ителде? Сөннәтле булғасмы, әллә уға тиклемме? Сөннәтләнгәнгә тиклем, ә һуңынан түгел. ¹¹Уның сөннәткә ултыртылыуы сөннәтһез сакта ук иман менән тәкүәлеккә һаналуы раһлаған билдә булды. Шуға ла ул сөннәтһез килеш иман итеп тәкүә һаналған бөтә кешеләрҙең руһи атаһы булды. ¹²Ибраһим – шулай ук сөннәтләләрҙең дә атаһы, йәғни был йоланы үтәгән генә түгел, ә Ибраһимдың сөннәтләнгәнгә тиклем тотқан иманы юлынан барыусыларҙың да атаһы.

Алла вәғәзәһе һәм иман

¹³Алланың Ибраһимға һәм уның токомона донъяны бирергә вәғәзә итеүе Ибраһим

канун талаптарын үтәгән өсөн түгел, ә Алла уны иманы аркаһында тәкүә тип һанаған өсөн бирелде. ¹⁴Әгәр зә канун талабын үтәгәндәр Алланың вәғәзә иткәнән алһа, ул сакта иман мәғәнәнән юғалтыр, вәғәзә үзә лә юкка сығыр ине. ¹⁵Канун үзә менән Алланың асыуын алып килә. Әммә канун булмаған ерҙә канунды бозоу за булмай. ¹⁶⁻¹⁷Шуға күрә Алланың вәғәзәһе, мәрхәмәтле бүләк булһын өсөн, иманға нигезләнгән. Шулай итеп, вәғәзә Ибраһим токомонон һәммәһе өсөн дә: канундың үтәлеүенә өмөт бағлаусылар өсөн генә түгел, ә уның кеүек иманлы булғандар өсөн дә ышаныслы. Изге Язмала: «Һине күп халыҡтарҙың атаһы иттем», – тип әйтелгәнсә, Ибраһим – барыбызға ла ата. Ул үзә ышанған Алла, үлеләрҙе терелткән, булмағанды бар кылған Алла алдында бөтәбөтә өсөн дә ата. ¹⁸Ибраһим өмөтө калмағанда ла ышанды һәм: «Һинең нәһәләң бихисап һанлы буласак», – тип әйтелгән һүҙҙәр буйынса күп халыҡтарҙың атаһы булды. ¹⁹Уның, йөз йәшкә яҡынлашып, тәненең инде үлә барыуын, Сараның да бала табуы өсөн үтә карт булыуын аңлаһа ла, иманы кәмемәнә. ²⁰Алла биргән вәғәзәгә ул шикләмәнә, киреһенсә, иманында ныҡ булып, Алланы данланы. ²¹Алланың биргән вәғәзәһен ғәмәлгә ашыра алырына ныҡ ышанды. ²²Бына ни өсөн Ибраһим «тәкүә булып кабул ителде». ²³«Тәкүә булып кабул ителде» тигән һүз уға каратағына түгел, ²⁴безҙең өсөн дә язылған. Раббыбыз Ғайсаны үленән терелткән Аллаға ышанған безҙә лә Алла тәкүә тип һанар. ²⁵Ғайса иһә безҙең гонаһтарыбыз өсөн үлемгә дусар ителде һәм аклануыбыз өсөн үленән терелтелде.

Акланыуың һөҙөмтәһе

5 ¹Шулай итеп, без иман аша акланыу алғас, Раббыбыз Ғайса Мәсих аша Алла менән безҙең арала татыулыҡ урынлашты. ²Мәсих безгә Алланың мәрхәмәт ишеген

асып бирзе. Иманыбыз аша ошо мәрхәмәттә торабыз һәм, Алла данын уртаклашырбыз, тигән өмөт менән ғорурланабыз һәм шатланабыз. ³Бының менән генә түгел, кисергән миһнәттәребез өсөн дә ғорурланабыз, сөнки миһнәттән сызамлык тыуғанын беләбез. ⁴Сызамлыктан – ныклык, ныклыктан өмөт барлыкка килә. ⁵Өмөт иһә алдамай, сөнки Алла Үзенә мөхәббәтен безгә бирелгән Изге Рух аша йөрәктәребезгә мул итеп язырзы.

⁶Без әле ярзамға мохтаж булғанда, Алла билдәләгән бер вакытта Мәсих аллаһызар өсөн үлдә. ⁷Кемдәң дә булһа хатта тәкүә кеше хакына үлгәргә риза булыры икеле, хәйер, кемдер, бәлки, игелекле кеше өсөн үлемгә барырға ла батырсылык итер. ⁸Алла иһә безгә Үз мөхәббәтен шулай иҫбат итте: без гонаһлы булған сағыбызға ук Мәсих безнең өсөн үлдә. ⁹Тимәк, без Мәсихтең түгелгән каны аркаһында акланғас, һис һүзһез, Ул безге Алланың асыуынан котқарасак. ¹⁰Без Алланың дошмандары булған сағыбызға, Алла Үз Улының үлеме аша безге Үзе менән яраштырзы. Без инде Алла менән татыулашканбыз икән, әлбиттә, Уның Улының тормошо аша котоласакбыз. ¹¹Был ғына ла түгел, Алла менән Раббыбыз Ғайса Мәсих аша мактанабыз, Уның аша без хәзер был татыулықты алдык бит.

Атабыз Әзәм һәм Мәсих

¹²Тәүге кеше – Әзәм гонаһ кылғас, донъяға гонаһ килеп инә. Гонаһ менән бергә үлем килә, һәм был үлем бөтә кеше араһында тарала, сөнки бөтәһе лә гонаһ кылды. ¹³Донъяла гонаһ канунға тиклем үк булған, әммә канун булмағанда, гонаһ та иҫәпкә алынмай ине. ¹⁴Шуға карамастан, Әзәмдән алып Муса пәйғәмбәр вакытына тиклем дә, Әзәмдәң ғәйебе һымак гонаһ кылмаған кешеләр өстөнән дә үлем хакимлык иткән.

Ниндәйҙер кимәлдә, Әзәм һуңынан килгән Мәсихкә оқшаған. ¹⁵Тик Әзәмдәң еңәйәтен Алланың бүләге менән сағыштырып булмай. Берәүзең гонаһы күпме кешене

үлемгә дусар иткән, әммә Алланың мәрхәмәте һәм бер Кеше – Ғайса Мәсихтең мәрхәмәте менән бирелгән бүләк күптәр өсөн тағы ла зурырак бүләк була. ¹⁶Был бүләкте бер кешенең гонаһы менән сағыштырырлык та түгел: бер еңәйәт һөзөмтәһендә ғәйепле тигән хөкөм карары сығарылды, ә Алла мәрхәмәте менән бирелгән бүләк бик күп еңәйәттәрҙән аклану алып килде. ¹⁷Берәүзең еңәйәте аркаһында донъяла үлем хакимлык итә башлаған икән, мәрхәмәт муллығы һәм аклану бүләге алғандар бигерәк тә бер Кеше – Ғайса Мәсих аша йәшәйсәк һәм хакимлык итәсәк. ¹⁸Шулай итеп, берәүзең еңәйәте бөтә кешеләргә хөкөм килтерһә, Берәүзең хак әше барлык кешеләргә аклану һәм тормош килтерә. ¹⁹Берәүзең тыңлауһызлығы аркаһында күптәр гонаһлы булғандай, бер Кешенең тыңлаусанлығы аркаһында күптәр аклана. ²⁰Канун иһә еңәйәт артын өсөн кертелгән, әммә гонаһ күп булған ерҙә Алла мәрхәмәте тағы ла нығырак артқан. ²¹Шулай итеп, үз вакытында кешеләрҙе үлемгә дусар итеп, улар өстөнән гонаһ хакимлык иткән булһа, хәзер Алланың мәрхәмәте лә хаклык менән хакимлык итер һәм Раббыбыз Ғайса Мәсих аша кешеләрҙе мәңгелек тормошка килтерер.

Гонаһка карата үлебез, Мәсих менән теребез

6 ¹Нимә тип әйтергә һуң? Мәрхәмәт артын өсөн, гонаһ кылуыҙы дауам итәйекме? ²Әлбиттә, юк. Гонаһка карата без үлгәнбез. Шулай булғас, нисек артабан гонаһ эсендә йәшәрбез? ³Һыуға сумдырылыу йолаһын үтәп, Ғайса Мәсихкә сумдырылған бөтәбезнең дә Уның үлеменә сумдырылыуын белмәйһегеҙме ни? ⁴Без һыуға сумдырылып, Мәсих менән бергә үлдәк һәм күмелдек. Атабыз Алланың бөйөк шөһрәте менән Мәсих үлемдән терелгәндәй, без ҙә яңы тормош менән йәшәй алабыз. ⁵Мәсих менән бер төрлө үлемдә берләшкәнбез икән, үленән тереләүҙә лә

Уның менән берләшербез. ⁶ Без беләбез, тормошобоззо гонаһ хахимлығынан коткарыу һәм бүтәнсә гонаһ коло булмау өсөн, беззең элекке, гонаһлы, асылыбыз Ғайса Мәсих менән бергә аркысакка казакланды, ⁷ сөнки үлгән кеше гонаһтан азат ителә бит. ⁸ Без Мәсих менән үлгәнбез икән, Уның менән йәшәйсәгебезгә лә ышанабыз. ⁹ Без беләбез, үленән терелгәндән һуң, Ул инде башка үлмәйсәк, инде үлем Уға хахим була алмаясак. ¹⁰ Ул үлгәйне, Үзен бер тапкыр һәм мәңгегә қорбан итеп, гонаһка карата үлгәйне, ә хәзер Ул тере һәм Алла өсөн йәшәй. ¹¹ Шулай ук һез зә үзегеззе гонаһка карата үле, ә Ғайса Мәсихтә Алла өсөн теребез тип иҗәпләгез.

¹² Шуға күрә, үлемле тәнегез өстөнән гонаһ хахимлык итмәһен, шул вакытта һез нәфсегә буйһонмашығыз. ¹³ Тәнегеззең бер ағзаһының да яуызлык қоралы булып гонаһка хезмәт итеүенә юл қуймағыз, сөнки һез үле инегез, инде хәзер яңы тормошка әйәһегез. Үзегеззе һәм ағзаларығыззы тәкүәлек қоралы итеп, Аллаға тапшырығыз. ¹⁴ Ул сакта гонаһ өстөгөззән хахимлык итмәс, сөнки һез канун астында түгел, ә Алла мәрхәмәте астында йәшәйһегез.

Гонаһтан азат булыу

¹⁵ Ниндәй һығымта яһарға мөмкин? Канун астында түгел, ә Алла мәрхәмәте астында йәшәгәнгә күрә, гонаһ қылһак та ярай, типме ни? Әлбиттә, юк! ¹⁶ Белмәйһегезме ни: үзегеззе тыңлаусан қол итеп кемгә тапшырһағыз, шуның қоло булаһығыз. Гонаһ қолдары булаһығыз, был һеззе үлемгә қилтерер, Алланың тыңлаусан қолдары булаһығыз, был һеззе Алла алдында тәкүә булыуға алып қилер. ¹⁷ Аллаға шөкөр, гонаһ қолдары булған мәлдәрегез артта қалды, хәзер һез үзегезгә бирелгән тәғлимәтте ихлас тотаһығыз. ¹⁸ Гонаһтан азат ителеп, тәкүәлектән қолдары булдығыз. ¹⁹ Быны мин, был эштәрзә аңлау қимәлегез әлегә самалы булыу сәбәпле, қоллоқ миҗалын қилтереп әйтәм. Әлек тәнегеззе бозоқлоқка

һәм яманлыкка қол итеп тапшырып, яуыз эштәргә юл қуйғанһығыз икән, хәзер уны изгелеккә илтеүсе тәкүәлеккә қол итеп тапшырығыз.

²⁰ Гонаһ қолдары булған сакта, һез хаклык хахимлығынан азат инегез. ²¹ Әлек қылған яман эштәрегеззән берәй фәйза алдығызмы? Ул сактағы қылықтарығыззән хәзер үзегез үк оялаһығыз, сөнки уларзың азағы – үлем. ²² Әммә инде гонаһтан азат қылынып Алла қолдары булғас, бының емеше һеззең өсөн – изгелек, ә һөзөмтәһе – мәңгелек тормош. ²³ Гонаһтың әжере – үлем, ә Алланың бүләге – Раббыбыз Ғайса Мәсихтә мәңгелек тормош.

Канун өсөн үлеләр

7 ¹ Әй имандаштар, һез беләһегез бит – мин канунды белгәндәргә әйтәм – әзәм иҗән вакытта ғына канун уның өстөнән хахимлык итә. ² Мәсәләһ, ирле қатын ире иҗән сакта канун буйынса уға бәйле, әммә ире үлһә – иренә бәйләп торған канундан азат була. ³ Шуға күрә ире иҗән сакта башка ир менән булһа, был зина қылыу тип иҗәпләнә, ә инде ире үлһә, қатын әлегә канундан азат, ул бүтәнгә кейәүгә сыға ала һәм был зина қылыуға һаналмай. ⁴ Һеззең менән дә шулай, имандаштарым. Һез Башқаға, йәғни үленән терелтелгән икенсе Берәүгә тәғәйен булыр өсөн Мәсихтең үлеме аша канун өсөн үлдегез. Ошо арқала без уңышты Аллаға қилтерә алабыз. ⁵ Гонаһлы тәбиғәтебез хахимлығы астында йәшәгән сағыбызза канун беззә гонаһлы нәфселәрзе уятты, һәм улар тәнебеззә үз емештәрен бирә башланы, ә ул емештәрзең азағы – үлем ине. ⁶ Әммә әлек беззе бәйләп торған канунға карата үлгәс, был канундан азат булдык һәм хәзер Аллаға иҗкесә – язылған канун буйынса түгел, ә яңыса, йәғни Изге Рух етәкселегендә, хезмәт итәбез.

Канун һәм гонаһ

⁷ Инде нимә тип әйтәйек? Канун үзе гонаһмы ни? Әлбиттә, юк! Әммә канун

булмаһа, мин гонаһтың нимә икәнән дә белмәҫ инем. Әгәр канунда: «Көҫәмә!» тигән тыйыу булмаһа, көҫәүзең нимә икәнлеген дә белмәҫ инем. ⁸Әммә гонаһ, ошо бойороктан файзаланып, миндә төрлө нәфселе теләктәр уятып ебәрзе, ә канун булмағанда гонаһ үле. ⁹Касандыр мин канунды белмәйенсә йәшәй инем, ләкин Алланың бойороғон белгәнәмдән һуң, гонаһ терелде, ¹⁰һәм мин үлдем. Шулай итеп, йәшәү бирергә тейешле бойорок минең үлемемә сәбәпсе булды, ¹¹сөнки гонаһ, ошо бойороктан файзаланып, мине алданы һәм уның аша үлтерзе. ¹²Әммә канун үзе – изге, бойорок та изге, ғәзел, якшы.

¹³Шулай итеп, был якшы нәмә миңә үлем килтерземе ни? Әлбиттә, юк! Әммә гонаһ, гонаһ булып танылһын өсөн, якшы нәмә аркылы миңә үлем килтерзе. Тимәк, бойорок аркаһында гонаһтың ни тиклем яман икәнлеге күренде.

Гонаһ менән көрәшеү

¹⁴Канундың Рух аша бирелгәнлеген беләбез, ә мин – гонаһка колдай һатылған донъяуи әзәм. ¹⁵Үземдең ни эшләгәнәмде аңламайым, сөнки теләгәнәмде түгел, ә нимәне күрә алмаһам, шуны кылам. ¹⁶Әгәр зә мин үзем теләмәгәнде эшләйем икән, канундың якшы булыуы менән килешәм. ¹⁷Быларзы инде мин түгел, ә миндә йәшәүсе гонаһ кыла ла баһа. ¹⁸Миндә, йәғни гонаһлы тәбиғәтемдә, бер генә изгелек тә йәшәмәгәнлеген беләм. Миндә якшылык эшләү теләге булһа ла, башкара алмайым. ¹⁹Эшләргә теләгән изгелекте түгел, ә теләмәгән яуызлыкты кылам. ²⁰Теләмәгән нәмәне эшләйем икән, уны мин түгел, ә миндә йәшәүсе гонаһ кыла.

²¹Шулай итеп, үзем өсөн бына шундай канундың эш итеүен белеп калдым: мин якшылык эшләргә теләйем, әммә яманлык кылыуҙан арына алмайым. ²²Күнелемдә Алла канунын ихлас хуплайым, ²³әммә

тәнемдә башка бер канундың эш итеүен күрәм. Ул акылым хуплаған канунға каршы көрәшә һәм мине үземдәге гонаһ канунына буйһондора. ²⁴Бәхетһез кешемен мин! Үлемгә дусар булған кәүзәмдән мине берәйһе коткарырмы? ²⁵Шуның өсөн дә мин Раббыбыз Ғайса Мәсих аша Аллаға рәхмәтлемен. Шулай итеп, акылым менән Алла канунына, ә гонаһлы тәбиғәтем менән – гонаһ канунына хезмәт итәм.

Изге Рух буйынса йәшәү

8 ¹Шулай итеп, Ғайса Мәсихтә булған-дарға хәзер бер ниндәй зә хөкөм юк, ²сөнки йәшәү биреүсе Изге Рух кануны һине Ғайса Мәсих аша гонаһ һәм үлем канунынан азат итте. ³Гонаһлы тәбиғәтебезҙең көсһөзлөгө аркаһында канун башкара алмағанды Алла Үзе башкарзы. Ул Үзенең Улын гонаһлы кешегә окшатып ебәрзе һәм, Уны гонаһ өсөн корбан итеү аша, кеше тәнендә гонаһты хөкөм итте. ⁴Алла быны канундың ғәзел талаптары беззә – гонаһлы тәбиғәтебез буйынса түгел, ә Рух буйынса йәшәгәндәрзә – ғәмәлгә ашһын өсөн эшләне. ⁵Гонаһлы тәбиғәте буйынса йәшәүселәр – нәфселәре буйынса, ә Изге Рух буйынса йәшәүселәр Рух теләге буйынса фекер йөрөтә. ⁶Гонаһлы тәбиғәт буйынса уйлау – үлемгә, ә Рух буйынса уйлау тормошқа һәм именлеккә килтерә, ⁷сөнки гонаһлы тәбиғәте буйынса фекер йөрөткән кеше – Аллаға дошман, ул Алла канунына буйһонмай за, буйһона ла алмай. ⁸Гонаһлы тәбиғәте буйынса йәшәүселәр Аллаға ярай за алмай.

⁹Әммә һеззә Алла Рухы йәшәй икән, тимәк, һез гонаһлы тәбиғәтегез буйынса түгел, ә Рух буйынса йәшәйһегез. Әгәр берәйһендә Мәсих Рухы юк икән, тимәк, ул кеше Мәсихтеке түгел. ¹⁰Мәсих һеззә булһа инде, тәнегез гонаһ аркаһында үле, әммә, Алла һеззә аклағанға күрә, Уның Рухы һезгә йәшәү бирә. ¹¹Әгәр Ғайсаны үленән терелткән Алланың Рухы һеззә йәшәй икән,

Мәсихте үленән терелткән Алла Үзенәң һеззә йәшәүсә Рухы менән үлемле тәнегезгә лә тормош бирәсәк.

¹² Шулай булғас, имандаштар, безҙең гонаһлы тәбиғәтебез алдында бурысыбыз юк һәм уның буйынса йәшәргә тейеш түгелбез. ¹³ Гонаһлы тәбиғәтегез буйынса йәшәһәгез, үләсәкһегез. Ә Алла Рухы ярзамында тән-дең гонаһлы эштәрен үлтерһәгез инде, ул сакта йәшәйсәкһегез. ¹⁴ Алла Рухы етәк-селегендә йәшәгәндәрҙең бөтәһе лә – Алла балалары. ¹⁵ Һез яңынан куркып йәшәргә дусар иткән коллок рухын алманығыз, ә үзегезде Алла балалары итеүсә Рухты алдығыз. Шуға ла: «Абба!* Атам!» – тип Аллаға мөрәжәғәт итәбез. ¹⁶ Алла Рухы Үзе рухыбызға* безҙең Алла балалары булыуыбызды раслап тора. ¹⁷ Алла балалары булғас, без Уның вәғәзә иткәндәренә лә эйә булабыз, Мәсих менән бергә был вәғәзә ителгәндәрҙе уртаклашасакбыз. Мәсих менән бергә миһнәт кисерәбез икән, Уның данын да уртаклашасакбыз.

Хәҙерге ғазаптар һәм киләсәк дан

¹⁸ Иманым камил, безгә тәғәйенләнгән һәм киләсәктә асыласак дан менән сағыштырғанда, әлеге ваҡытлы ғазаптарыбыз бер ни зә түгел. ¹⁹ Алла тарафынан яратылғандардың барыһы ла, Алла Үзенәң балаларын касан күрһәтер икән, тип сабырлыҡ менән көтә. ²⁰⁻²¹ Алла бар иткән бөтә нәмә мәғәнәһезлеккә буйһондоролдо. Был улардың теләге менән түгел, ә Буйһондоросының ихтыяры буйынса башкарылды. Әммә Алла яраткан бөтә нәмәнен дә, фанилык коллогонан котолоп, Алла балаларының данлы азатлығын уртаклашыуға ышанысы бар. ²² Алла яраткандардың барыһының да, тулғак ғазабы кисергән катын кеүек, әлегә тиклем ыңғырашканын һәм ғазапланғанын

беләбез бит. ²³ Улар ғына түгел, Алла бүләктәренәң тәүгеһе булған Изге Рухка эйә булып безҙә, Алланың безҙе Үзенә балалар итеп алып, тәнебезҙе азат итеүен түземһезлек менән көтөп, эстән генә ыңғырашабыз. ²⁴ Без шул өмөт менән котолдоҡ, әммә был – әлегә өмөт кенә. Тик өмөт иткән нәмәне күрүгә өлгәшһәк, ул инде өмөт булмай, сөнки үзе күрәп торған нәмәгә кем өмөтләнһен? ²⁵ Ә инде үзебез күрмәгән нәмәгә өмөтләнәбез икән, уны сабырлыҡ менән көтәбез. ²⁶ Шулай ук Рух та безгә ярзам итә, сөнки без көсһөз, нимә тураһында доға кылырға кәрәклеген дә белмәйбез, ә Рух Үзе һүз менән генә аңлатып булмаһлыҡ көрһөнөү менән безҙең өсөн Аллаға ялбара. ²⁷ Йөрәктәрҙе үтә күрүсә Алла өсөн Рухтың уйзары асыҡ, сөнки Рух, Алла ихтыяры буйынса, Уның изге халкы өсөн Уға ялына.

²⁸ Алланы яратыусыларға, Уның ниәте буйынса сақырып алынғандарға – бөтә нәмә яҡшыға ғына. ²⁹ Алла кемдәрҙе алдан һайлап алған, шуларҙы Үз Улына оқшаш итергә алдан билдәләп куйған. Шулай Ғайса күп һанлы туғандары араһында тыуған Баш бала булған да инде. ³⁰ Алла кемдәрҙе алдан билдәләп куйған, шуларҙы сақырып алған. Кемдәрҙе сақырып алған, шуларҙы аҡлаған. Аҡланғандарға Ул дан-шөһрәт биргән.

Алланың Ғайса Мәсих аша күрһәткән мөхәббәте

³¹ Быларға өстәп, тағы нимә әйтергә? Алла безҙең яҡлы булғас, кем безгә каршы һуң? ³² Йәлләмәйенсә, Үз Улын бөтәбез өсөн үлемгә биргән Алла Уның менән бергә башка нәмәләрҙе безгә лә бүләк итмәһе? ³³ Алла тарафынан һайлап алынғандарҙы кем ғәйеплә? Алла улардың ғәйепһез булыуын таний бит! ³⁴ Уларҙы кем хөкөм итә алып? Ғайса Мәсих улар хақына үлдә, ул

* 8:15 Абба – арами телендә «атай» тигәнде аңлата.

* 8:16 Рухыбызға – «рухыбыз менән бергә» тип тә аңларға мөмкин.

ғына ла түгел, үленән терелтелде. Ул Алланың уң ағына ултырзы һәм безең өсөн Аллаға ялбара. ³⁵ Мәсих мөхәббәтенән безең нимә айыра ала? Кайғымы әллә кысырык-лаузар, эзәрлекләүзәрме, аслыкмы әллә яланғаслыкмы, хәүефме әллә кылысмы? ³⁶ Изге Язмала әйтелгәнсә:

«Һинең хақыңа үлем куркынысы астындабыз, салыу һарығылай һаналабыз».

³⁷ Ләкин быларзың барыһында ла безең Яратыусы ярзамында тулыһынса еңеп сығабыз. ³⁸ Үлем һәм йөшәү зә, фәрештәләр, күрәнмәгән етәкселәр һәм көстәр зә, хәзерге һәм киләсәктәге нәмәләр зә, ³⁹ бейеклек һәм тәрәнлек тә, бар ителгән бер нәмә лә Раббыбыз Ғайса Мәсих аша күрһәткән Алла мөхәббәтенән безең айыра алмаясағына ышанам.

Алла һәм Уның халкы

9 ¹ Мәсих исеменән һезгә хак һүз әйтәм, һөйләгәндәрәм ялған түгел, быны Изге Рух аша выжданым раһлай: ² йөрөгем халкым өсөн оло кайғы менән тулы һәм һызланыузан туктамай. ³ Әгәр зә был үз халкыма, кан-кәрзәштәрәмә ярзам итә алһа, Мәсихтән айырылып, кәһәрләнгән килеш калырға риза булыр инем. ⁴ Улар – исраилдар, Алла уларзы Үз балалары итте, уларға Үзенең шөһрәтен күрһәтте, улар менән килешүзәр төзөнә, канун, ғибәзәт кылыу тәртибен өйрәтте, вәғәзәләр бирзе. ⁵ Улар – безең ата-бабаларыбыззың токомо, Мәсих – кеше буларак сығышы менән улар араһынан, Ул – һәр нәмәнән өстөн Алла, Уға мәңгелек дан булһын! Амин.

⁶ Әммә, Алла һүзә ғәмәлгә ашмай калды, тип әйтеп булмай, сөнки Исраил нәселенән булғандарзың бөтөнһә лә ысын Исраил кешеһе түгел. ⁷ Ибраһим нәселенән булғандарзың һәммәһе лә уның ысын балалары түгел. «Һинең токомоң Исхактан тараласак», – тигән бит Алла. ⁸ Йәғни тәбиғи рә-

үештә тыуған балалар Алла балалары тигән һүз түгел, Алла вәғәзәһе буйынса тыуған балалар Уның балалары һанала. ⁹ Вәғәзә һүзә былай: «Бер йылдан ошо вақытта әйләнәп килермен, ул мәлдә Сараның улы тыуған булыр». ¹⁰ Ул ғына ла түгел, Рабиға ла атабыз Исхактан игезәк ир балаларға ауырлы булған. ¹¹⁻¹² Балалар тыумаһ элек һәм бер ниндәй якшылык та, яманлык та кылырға өлгөрмәгән сактарында ук Алла Рабиғаға: «Өлкәне кесенәһе хезмәт итер», – тип белдергән. Ул бының менән Үзенең һайлап алыу ниәте уларзың эштәрәнә түгел, ә Сақырыусыға бәйлә икәнлегән күрһәткән. ¹³ Был турала Изге Язмала: «Мин Якупты яраттым, Ғаязды иһә күрә алманым», – тип әйтелгән.

¹⁴ Ни тиергә һуң? Алла ғәзел түгелме ни? Юк, әлбиттә! ¹⁵ Мусаға Ул:

«Кемгә теләһәм, шуға карата рәхимлемен, кемгә теләһәм, шуға шәфкәт күрһәтермен», – тигән.

¹⁶ Тимәк, бөтә нәмә кешенең теләгенә йәки тырышлығына түгел, ә шәфкәт күрһәтеүсе Аллаға бәйлә. ¹⁷ Изге Язмала Алла фирғәүенгә былай тигән: «Көзрәтем һинең аша күрһәтелһен һәм исемен бөтә ер йөзөндә билдәлә булһын өсөн, Мин һине юғарыға күтәрзем». ¹⁸ Шулай итеп, Алла Үзә теләгән кешегә шәфкәт күрһәтә һәм теләгән кешеләрен тиһкәре, Үз тауышына карата һаңғырау итә.

Алланың асыуы һәм шәфкәте

¹⁹ Берәйегез минән: «Шулай булғас, ниңә безең ғәйепләй һуң? Уның ихтыярына берәйһе каршы килә аламы ни?» – тип һорар. ²⁰ Әй әзәм балаһы, Алла менән бәхәсләшергә кем һуң һин? Көршәк үзән йаһаусыға: «Ниңә һин мине былай итеп йаһаның?» – тип әйтерме? ²¹ Көршәксенең бер үк балсыктан бер һауытты – затлы, ә икенсәһен ябай

8:36 Зәб 43:23.

9:7 Баш 21:12.

9:9 Баш 18:10, 14.

9:11-12 Баш 25:23.

9:13 Млх 1:2-3.

9:15 Сығ 33:19.

9:17 Сығ 9:16.

9:20 Ишғ 29:16; 45:9.

итеп яһарға хоқуғы юкмы ни? ²²⁻²³ Алла ла шулай ук эшләне түгелме һуң? Бәлки, Ул Үзенең асыуын һәм көзрәтен күрһәтергә теләп, һәләкәткә дусар ителгән «нәфрәт көршәктәренә» карата зур сабырлык күрһәткәндер? Быны Ул Үз даны хақына алдан ук Үзе әзерләгән «шәфкәт көршәктәренә» Үз данының байлығын асыу өсөн эшләне. ²⁴ Әлеге «шәфкәт көршәктәре» – без, Алла беззе йәһүдтәрҙән генә түгел, йәһүд булмағандарҙан да сакырзы. ²⁵ Һошеяғ китабында Алла былай тип әйткән:

«Минең халкым булмағанды –
Үз халкым,
һөйөклә булмағанды
һөйөкләм тип атармын.

²⁶ „Һез Минең халкым түгел“, – тип әйтелгән урында улар тере Алланың балалары тип аталырҙар».

²⁷ Ишағьяһ пәйғәмбәр иһә Исраил тураһында былай тип белдерә:

«Исраилдарҙың һаны диңгез комо кеүек күп булһа ла,
уларҙың аззаны ғына котолор.

²⁸ Сөнки Раббы, ер йөзөндә хөкөмөн тәүәккәл һәм тиз арала тамамлар».

²⁹ Ишағьяһ алдан ук әйткәнсе:

«Күк ғәскәрҙәре Раббыһы безгә
нәсел калдырмаған булһа,
без Содом кеүек булыр, Ғамораға
окшап калыр инек».

³⁰ Ни тип әйтергә һуң? Аклануға ынтылмаған бүтән халыҡтар аклануу алды. Был аклануу инануу аша килде. ³¹ Ә исраилдар канун үтәү аша аклануу табырға тырышты, тик максатына өлгәшә алманы. ³² Ни өсөн? Сөнки акланууҙы инануу нигеҙендә түгел, ә канун нигеҙендә эзләп, абындырыр ташка һөрөндөләр. ³³ Изге Язмала был таш тураһында былай тип әйтелгән:

«Бына, Сионда кешеләрҙе
абындырыр таш,

һөрөндөрөр кая куям.
Әммә Уға ышанған һис кем
оятка калмаҫ».

Исраил өсөн доға кылыу

10 ¹Имандаштар, мин ихлас күңелдән Исраил халкының котолоуын теләйем һәм был турала Аллаға доға кылам. ² Мин шаһитлык кыла алам: улар йәндәре-тәндәре менән Аллаға бирелгәндәр, әммә был дөрөс аңлауға нигеҙләнмәгән. ³ Алланың кешеләрҙе кайһылай аклағанын аңлап етмәйенсә, үззәрен үззәре аklarға ынтылып, Алланың аклау юлына буйһонманылар. ⁴ Мәсих канундың максатын ғәмәлгә ашырзы һәм, һөзөмтәлә, һәр иман тотосу Алла тарафынан аклануу ала.

Котолоу – бөтәһе өсөн дә

⁵ Муса канунды үтәү аша килгән тәкүәлек тураһында былай тип яза: «Канун талаптарын үтәгез. Улар үззәрен үтәгәндәргә йәшәү бирә». ⁶⁻⁷ Ә иман аша килгән тәкүәлек тураһында былай тиелә: «Күккә кем менер?» (йәғни Мәсихте төшөрөү өсөн). Йәки: «Упкынға кем төшөр?» (йәғни Мәсихте үленән алып сығыу өсөн), – тип үз-үзендән һорама. ⁸ Изге Язмала ни тип әйтелә һуң? «Алла һүзе һиңә якын, телеңдә һәм йөрөгөңдә». Был һүз – без хәбәр итә торған иман һүзе ул. ⁹ Әгәр Ғайсаны Раббы тип таныһаң һәм Алланың Уны үленән терелтеүенә ихлас ышанһаң, котоласакһың. ¹⁰ Кем ысын йөрөктән ышана, шул Алла алдында тәкүә булып һанала, ә тел ярҙамында иманды таныу котолоу килтерә. ¹¹ Изге Язмала былай тип әйтелә: «Уға ышанған һис кем оятка калмаҫ». ¹² Бында иһә йәһүдтәр менән йәһүд булмағандар араһында айырма юк, сөнки бөтәһе өсөн дә Раббы бер үк, Уға үтенеп мөрәжғәт итеүселәргә Ул йомартлык күрһәтә. ¹³ «Раббыны исеме менән сакырғандар барыһы ла котолор».

9:25 Һош 2:23.
10:5 Лев 18:5.

9:26 Һош 1:10.

10:6-8 Кһнн 30:11-14.

9:27-28 Ишғ 10:22-23.

10:11 Ишғ 28:16.

9:29 Ишғ 1:9.

10:13 Йои 2:32.

9:33 Ишғ 8:14; 28:16.

¹⁴Әммә Раббыға инанмағандар Уға нисек мөрәжәғәт итер? Уның тураһында ишетмәгәндәр Уға нисек инана алыр? Уларға бер кем дә иғлан итмәгәс, нисек ишетерзәр?¹⁵ Ебәрелмәгән булһа, нисек итеп берәйһе иғлан итә алыр? Изге Язмала: «Һөйөнөслө Хәбәр килтереүселәрҙең аяктары ниндәй күркәм!» – тип әйтелә.¹⁶ Әммә Һөйөнөслө Хәбәрҙе бөтөнөһө лә кабул итмәне, Ишағыһ былай ти бит: «Раббым! Без һөйләгән хәбәргә кем ышанды?»¹⁷ Шулай итеп, иман – ишетеү, йәғни Мәсих тураһындағы Һөйөнөслө Хәбәрҙе ишетеү аша килә.¹⁸ Әммә мин, әллә Исраил халкы был хәбәрҙе ишетмәнеме икән, тип һорайым. Әлбиттә, ишеткәндәр:

«Уларҙың ауаздары
бөтөн донъя буйлап үттә,
һәм хәбәрҙәре
ер сиктәрәнә олғашты».

¹⁹Тағы ла, Исраил халкы быны аңламаһымы ни, тип һорайым. Быға Алла һүзҙәре менән тәүге булып Муса яуап бирә:

«Мин һезҙә халыҡ тип атап булмаған
кәүем аша көнсөллөк
уятасакмын,
аңһыҙ халыҡ аша асыу
тыузырасакмын».

²⁰Ә Ишағыһ Алла һүзҙәре менән кыйыу рәүештә былай ти:

«Мине эзләмәгән кешеләр
Мине тапты.
Минең турала һорамағандарға
Мин асылдым».

²¹Исраил халкы тураһында иһә Алла былай тип әйтә:

«Мин тыңлауһыҙ һәм тиҫкәре
халыҡка
көнө буйы кулдарымды һузып
торҙом».

Алланың Исраилға карата мәрхәмәте

11 ¹Шуға ла мин, Алла Үз халкын кире какканмы ни, тип һорайым. Әлбиттә, юк! Мин үзем дә Исраил кешеһе. Ибраһим нәселенән, Бинийәмин токомонанмын.² Алла Үз халкын ташламаны, Ул уларҙы алдан ук һайлап алды. Һез Изге Язмала Ильяһ тураһында нимә тиелгәнән белмәйһегеҙме ни? Ул, Исраил халқына зарланып, Аллаға: ³«Йә Раббым! Пәйғәмбәрҙәреңде үлтерҙеләр, корбан усактарыңды емерҙеләр, мин бер үзем калдым, инде минең дә йәнемде кыймак булалар», – тигән.⁴ Уға Алла нимә тип яуап бирә һуң? «Мин табыныр өсөн Бәғел* алдына тезләnmәгән ете мең кешене Үзем өсөн һаклап алып калдым». ⁵Алла Үзенең мәрхәмәте буйынса һайлап алған кешеләр әле лә бар, әммә улар күп түгел.⁶ Әммә Алланың һайлауы Үзенең мәрхәмәте буйынса икән, тимәк, кешеләрҙең эштәрәнә карап түгел; юғиһә, мәрхәмәт ысын мәрхәмәт булмаһ ине.

⁷Ни тиергә һуң? Исраил халкы теләгәнәнә ирешмәне. Бары тик һайланғандар был маҡсатка иреште, калғандарының йөрәктәре таш булды.⁸ Изге Язмала әйтелгәнсә:

«Алла бөгөнгә тиклем уларҙың
рухын йоклатты,
күзҙәре булһа ла, күрмәй,
колактары булһа ла, ишетмәй
торған иттә».

⁹Дауыт та былай ти:

«Уларҙың табыны
үзҙәре өсөн йәтмәгә лә, тозақка ла,
абындырыусы нәмәгә лә әйләнһен
һәм яза булһын».

¹⁰ Уларҙың күзҙәре күрмәс өсөн томаланһын,

* **11:4** Бәғел – кәңғәнизәр табынған илаһтарҙың береһе. Урындағы халыҡ йоғонтоһона бирелеп, исраилдар йыш кына Бәғелде ололаған.

10:15 Ишҫ 52:7; Нхм 1:15. **10:16** Ишҫ 53:1. **10:18** Зәб 18:5. **10:19** Қнн 32:21. **10:20** Ишҫ 65:1.
10:21 Ишҫ 65:2. **11:3** 3 Бат 19:10, 14. **11:4** 3 Бат 19:18. **11:8** Қнн 29:4; Ишҫ 29:10.

аркалары ғүмерлеккә
бөкрө булып калһын».

¹¹ Шулай итеп, һеззән, Исраил халкы абынған сакта бөтөнләйгә йығылдымы әллә, тип һорайым. Әлбиттә, юк! Тик уларзың абынузары аркаһында бүтән халыктарға котолоу килде, был иһә Исраил халкында көнсөллөк уятты. ¹² Әгәр уларзың абынузары – донъяға, ә юғалтыузары бүтән халыктарға байлык килтерә икән, Исраил халкының Мәсихте кабул иткән өлөшө тейешле һанға еткәндән һуң, байлык ни тиклемгә күберәк артыр!

Йәһүд булмағандарзың котолоуы

¹³ Йәһүд булмағандар, һезгә әйтәм: мин, йәһүд булмағандар араһындағы илсе буларак, үз хезмәтемде ихтираам итәм. ¹⁴ Ошоноң менән милләттәштәрәмдең көнсөллөгөн уятып, кайһы берзәрән коткара алмамы икән? ¹⁵ Әгәр уларзың кире қағылыуы донъяны Алла менән дуслашуға килтерә икән, Алла тарафынан кабул ителеүзәре нисек булыр һуң? Был бит үлеләр өсөн тереләү! ¹⁶ Аллаға бүләк ителгән беренсе икмәк изге булһа, шул камырзан бешерелгән башка икмәктәр зә изге; ағастың тамыры изге булһа, ботактары ла изге. ¹⁷ Әгәр зәйтүн ағасы ботактарының кайһы берзәре һындырылһа, һәм һин, кырағай зәйтүн ағасының ботағы, улар урынына ялғанып, зәйтүн тамырының һуты менән туйынаһың икән, ул сакта ¹⁸ һындырылған ботактар алдында маһайма. Маһайһаң, исеңдә тот: һин тамырзы түгел, ә тамыр һине тотоп тора. ¹⁹ Бәлки, һин: «Кайһы бер ботактар мине ялғап куйуу өсөн һындырылды бит», – тип әйтерһең. ²⁰ Дөрөс, улар ышанмаузары аркаһында һындырылды, ә һин ышанғанға ялғанып тораһың: танауыңды күтәрмә, киреһенсә, һак бул. ²¹ Әгәр Алла тәбиғи ботактарзы аямаған икән, һине лә аямаҫ.

²² Шулай итеп, Алланың изгелеге лә, кырыслығы ла күз алдында. Ул иман юлынан тайпылғандарға карата кырыс, ә һинә, әгәр Алла изгелегенә өмөт бағлауыңды дауам итһең, изгелекле булыр. Киреһенсә икән, һин дә кыркып ташланырһың. ²³ Әммә юлдан тайпылғандар, ышанмаузарын дауам итмәһәләр, кире ялғанырзар. Уларзы кире ялғарға Алланың кеүәте етә. ²⁴ Әгәр һин, кырағай зәйтүн ағасынан кыркылып, баксала үскән зәйтүн ағасына тәбиғи булмағанса ялғанғанһың икән, ул сакта һындырылған тәбиғи ботактар үз ағасына яңынан тағы ла еңелерәк ялғаныр.

Алланың бөтә халыктарға мәрхәмәтле булыуы

²⁵ Имандаштар, һез эреләнеп китмәһен өсөн, был серзең һеззән йәшерен калыуын теләмәйем. Йәһүд булмағандарзың Алланы кабул иткән өлөшө тейешле һанға еткәнгә тиклем Исраилдың бер өлөшө тиҫкәреләнеүен дауам итер. ²⁶ Шул рәуешле бөтөн Исраил коткарылыр, Изге Язмала әйтелгәнсә:

«Сиондан Коткарыусы килер,
Якуп токомонан
иманһызлыкты алыр.

²⁷ Мин уларзың гонаһтарын алып ташлармын – улар менән төзөгән килешеүем бына шул булыр».

²⁸ Һөйөнөслә Хәбәргә килгәндә, улар – һеззең һакка Алланың дошмандары, әммә Алланың һайлауына килгәндә, улар атабабалары һакына Алланың һөйөклөләре булып кала, ²⁹ сөнки Алланың бүләктәре лә, сақырыуы ла кире алынмай. ³⁰ Касандыр һез Аллаға буйһонмай инегез, ә хәзәр, Исраил халкының буйһонмауы аркаһында, шәфкәт алдығыз. ³¹ Шуның һымак хәзәр улар за һезгә күрһәтелгән шәфкәт өсөн Аллаға буйһонмайзар, был иһә уларға ла шәфкәт күрһәтелһен өсөн эшләнә, ³² сөнки

Алла, барыһына ла шәфкәт күрһәтер өсөн, һәммәһен дә буйһонмаузың тотконо итте.

Аллаға дан һүззәре

- 33 Алланың байлығы сикһез, хикмәте һәм ғилеме төпһөз!
Уның хөкөмдәре ақыл етмәслек, юлдары аңламаслык!
- 34 Раббының ни уйлағанына кем төшөнгән?
Уға кем кәңәшсе булған?
- 35 Йәки берәйһе Аллаға нимәлер биреп,
Ул кайтарырға бурыслы булып калған?
- 36 Бар нәмә Унан, Уның аша һәм Уға табан йүнәлгән. Уға мәңгелек дан! Амин.

Ғайса Мәсихтә яңы тормош

12 ¹ Шуға һеззән, имандаштар, Алла шәфкәте хақына үтенәм: үзегезҙең тәнегеҙҙе Аллаға хуш килерлек тере изге корбан итеп бирегеҙ. Был һеззән Аллаға ихлас ғибәҙәтегеҙ булып. ² Был донъяның йәшәү рәүешенә яраклашмағыҙ, ә зиһенегеҙҙе яңыртып, уй-фекерегеҙҙе үзгәртегеҙ. Шулай итеп, һез Алланың ихтыярын – нимәненә яҡшы, яраклы һәм камил булуын асыҡлай алырһығыҙ. ³ Алла тарафынан бирелгән мәрхәмәт менән һәр берегеҙгә әйтәм: үзегеҙ тураһында тейешенән юғарырак фекерҙә булмаһынса, һәр кемегеҙ Алла биргән иман күләменән сығып айыҡ фекер йөрөтөгөҙ. ⁴ Тәнебеҙҙә ағзалар күп, бөтә ағзалар за бер үк эш башкармаған кеүек, ⁵ без зә, күп булһаҡ та, Мәсихтә бер тән тәшкил итәбез, тик һәр беребез айырым-айырым бер-беребеҙҙең ағзалары булып торабыҙ. ⁶ Алланың мәрхәмәте буйынса алған рухи бүләктәребез төрлө, шулай булғас, кемгәлер пәйғәмбәрлек итеү һәләте бирелгән икән, уны ышанысы буйынса файҙаланһын.

⁷ Башкаларға хезмәт итеү һәләте бирелһә, хезмәт итһен, өйрәтеү бүләге бирелһә, өйрәтһен. ⁸ Күңел күтәреү бүләге бирелә икән, күтәрһен, үзенекен башкалар менән уртаклашһа, эскерһез уртаклашһын; етәкһе һәләтенә эйә икән, эшендә тырышлыҡ күрһәтһен, шәфкәткә эйә булһа, шатланып шәфкәт күрһәтһен.

⁹ Мөхәббәтегеҙ саф күңелдән булһын, яманлыҡка – нәфрәтле, яҡшылыҡка тоғро булығыҙ. ¹⁰ Бер-берегеҙҙе туғандарса эскерһез яратығыҙ, бер-берегеҙҙе үзегеҙгә карағанда ла нығыраҡ хөрмәт итегеҙ. ¹¹ Тырышлығығыҙҙы һүлпәнәйтмәгеҙ, Изге Рух менән янып тороғоҙ, Раббыға хезмәт итегеҙ. ¹² Үзегеҙҙә булған өмөткә кыуанығыҙ, кайғыларҙа ныҡ булығыҙ, арымай-талмай доға кылығыҙ. ¹³ Мохтажлыҡ кисергән имандашығыҙ менән үзегеҙҙекен бүлешегеҙ, кунаксыллыҡ күрһәтегеҙ. ¹⁴ Һезҙе эзәрлекләүселәргә Алланан фатиха һорағыҙ. Фатиха һорағыҙ, карғамағыҙ. ¹⁵ Кыуанғандар менән бергә кыуанығыҙ, илағандар менән бергә илағыҙ. ¹⁶ Бер-берегеҙ менән килешеп йәшәгеҙ, тәкәббер булмағыҙ, шулай ук ябай кешеләр менән аралашығыҙ, үзегеҙҙе булғанынан ақыллыраҡ һанамағыҙ. ¹⁷ Бер кемгә лә яманлыҡка қаршы яманлыҡ қылмағыҙ, киреһенсә, бар әзәмдәр алдында изге эштәр қылырға тырышығыҙ. ¹⁸ Мөмкинлегегеҙ бар икән, барыһы менән дә хәлегезҙән килгәнсә татыу йәшәгеҙ. ¹⁹ Һөйөклөләрем, үзегеҙ өсөн үс алмағыҙ, Алла асыуына урын қалдырығыҙ. Изге Язмала былай тип әйтелгән: «Қон қайтарыу – Минән. Әжерен Үзем бирермен, – ти Раббы». ²⁰ Киреһенсә, «дошманың ас булһа, тамағын туйзыр, һыуаған булһа, һыуһынын қандыр. Былай эшләп, уның башына күз өйөрһөң»*. ²¹ Яманлыҡтан еңелмә, ә яманлыҡты яҡшылыҡ менән ең.

* 12:20 Уның башына күз өйөрһөң – «уны оятынан „янып үләрзәй“ итерһөң» тигән мәғәнәлә.

Хакимлык тураһында

13 ¹ Һәр кем хакимлык иткән етәк-селәргә буйһонһон, сөнки Алла урынлаштырған хакимлыктан башка ха-кимлык юк. Ғәмәлдәге хакимлыктар Алла тарафынан урынлаштырылған. ² Шуға күрә хакимлыкка каршы килеүсе Алла урынлаштырған тәртипкә каршы килә. Ундайзар иһә үззәрен хөкөмгә дусар итә. ³ Етәкселәр якшылык кылыусылар өсөн түгел, яманлык кылыусылар өсөн куркыныс. Хакимлыктан куркмаска теләһең, якшылык эшлә, һәм мактау алырһың. ⁴ Хакимлык итеүсе һинең мәнфәғәтең өсөн Аллаға хезмәт итә. Әгәр яуызлык кылаһың икән – унан курк, юкка ғына кылыс тағып йөрөмәй бит. Ул, Алла хезмәтсене буларак, яуызлык кылыусыларҙы Алланың асыуына дусар итеп яза бирә. ⁵ Шуға күрә хакимлык итеүселәргә яза алыуҙан куркып кына түгел, ә выжданың кушыуы буйынса буйһонорға кәрәк. ⁶ Шунуң өсөн һез һалым түләйһегез зә инде, сөнки улар үззәрен үз вазифаларына бағышлап, Аллаға хезмәт итә. ⁷ Шулай булғас, һәр кемгә тейешләнән бирегез: кемгә һалым түләргә тейешһегез – һалым, кемгә яһак – яһак түләгез, куркырға тейеш булғандан куркығыз, хөрмәткә лайыклыларҙы хөрмәт итегез.

Бер-берегезгә булған бурыстарығыз

⁸ Бер-берегезгә булған мөхәббәттән башка бер кемгә лә бер нәмә менән дә бурислы булмағыз, сөнки якынын яраткан кеше канун талаптарын үтәгән була. ⁹ «Зина кылма, кеше үлтермә, урлашма, башканыңын көсәмә» һәм башка төрлө бойороктар, бер һүз менән әйткәндә, «якыныңды үзеңде яраткан кеүек ярат» тигәнде аңлата. ¹⁰ Мөхәббәт бүтән кешегә яуызлык килтермәй, тимәк, мөхәббәт канун талаптарын үтәү булып тора.

¹¹ Ошоларҙы үтәгез, сөнки ниндәй заманда йәшәүегезгә беләһегез, безгә йоконан уяныу сәғәте килеп тә етте. Котолоу мәле хәзер без иманға килгән вақытка карағанда якынырак. ¹² Төн үтеп бара, көн тыуа. Әйзәгез, караңғылык эштәренән ситләшеп, яктылык коралдарын алайык. ¹³ Которонко мәжлес һәм эскелек, фәхешлек һәм азғынлык, ызғыш-талаш һәм көнсөллөккә бирелмәйенсә, үзебезгә көн яктылығындағы кеүек әзәплә тотайык. ¹⁴ Тормошоғозға Раббы Ғайса Мәсих идара итһен. Гонаһлы тәбиғәтегезгә азғын теләктәрен көнәғәтләндрерү тураһында уйлауҙан туктағыз.

Имандашыңды хөкөм итмә

14 ¹ Иманы көсһөз кешене кабулитегез, әммә фекерҙәре тураһында бәхәсләшмәгез. ² Кемдер, иманы буйынса, һәр төрлө ризык хәләл тип уйлай, ә иманы көсһөз булғаны, гонаһ кылыуҙан куркып, йәшелсә генә ашай. ³ Бөтә нәмәне ашаған кеше ашамағанына ерәнәп карамаһын, ашамаған иһә ашағанды хөкөм итмәһен, сөнки Алла уны Үзенә кабул иткән. ⁴ Башканың хезмәтсәнән хөкөм итергә һин кем? Баһып тораһы ул, йығылып ятаһы, үзенән хужаһы хәл итер. Ул иһә баһып тораһы, сөнки уны баһып куйырға Раббының көзрәте етерлек.

⁵ Кемдер кайһылыр көндәрҙең берәһен башкаларына карағанда мөһимәрәк тип иҫәпләй, ә икенсе берәү һәммә көндәр зә бер төрлө тип һанай. Һәр кем үз карашы буйынса эш итә. ⁶ Кем бер көн икенсәнән мөһимәрәк тип һанай, ул Раббы хөрмәтенә шулай тип иҫәпләй. Һәр төрлө ризықты ашауһы ла быһы Раббы хөрмәтенә эшләй, сөнки Аллаға шөкөр итә. Ашамаған кеше лә быһы Раббы һакына эшләй, ул да Аллаға шөкөр итә. ⁷ Безҙең беребез зә үзе өсөн йәшәмәй һәм беребез зә үзе өсөн үлмәй. ⁸ Йәшәйбез икән – Раббы өсөн йәшәйбез, үләбез икән – Раббы өсөн үләбез. Шуға күрә

13:9 СЫҒ 20:13-15, 17; КНН 5:17-19, 21.

13:9 Лев 19:18.

йәшәһәк тә, үлһәк тә – Раббыныкыбыз. ⁹ Мәсих нәк үлеләр һәм тереләргә Хаким булыр өсөн үлдә һәм терелде. ¹⁰ Шулай булғас, һин ни өсөн имандашыңды хөкөм итәһең? Йәки ерәнәп карайһың? Без бит бөтәбөз зә Аллабыз хөкөмә алдына баһасакбыз. ¹¹ Изге Язмала былай тип әйтәлгән:

«Үземдең барлығым менән ант
итәм, –

Минең алдымда һәр кем тез сүгәсәк,
һәр тел Минең Алла икәнәмде
таньяһасак, –

ти Раббы».

¹² Шулай итеп, һәр беребөз үзә тураһында Алла алдында һисап тотасак.

Имандашыңды гонаһка котортма

¹³ Шуға күрә бер-беребөзгә хөкөм итеүҙән туктайык. Уның урынына әйзәгез имандаштарыбызды юлдан яҙырырлыҡ һәм гонаһка котортторлоҡ бер нәмә лә эшләмәскә карар кылайык. ¹⁴ Раббы Ғайсала буларак, мин беләм һәм ныҡлы ышанам: бер нәмә лә үзенән-үзә хәрәм булмай, ә берәйһе берәй нәмәне хәрәм тип уйлаһа, шул нәмә уның өсөн хәрәм була. ¹⁵ Ашаған ризығың имандашыңды борсоуға һала икән, һин яратып эш итмәйһең. Үз ризығың менән уға һәләкәт килтермә, Мәсих уның һаҡына ла үлдә бит. ¹⁶ Алла һезгә биргән яҡшы нәмә хурланмаһын. ¹⁷ Алла батшалығы ризыҡ менән әсемлектән түгел, ә Изге Рух биргән тәкүләк, именлек һәм шатлыҡтан тора. ¹⁸ Мәсихкә шулай хезмәт иткән кеше Алланы кыуандыра һәм кешеләр тарафынан хуплана. ¹⁹ Шунуң өсөн үз-ара татыу йәшәүгә һәм бер-беребөзгә рухын нығытыуға хезмәт иткән нәмәләргә ынтылайык. ²⁰ Ризыҡ аркаһында Алланың эшен юкка сығарма. Һәр ризыҡ саф, әммә ашаған азығың менән берәйһең гонаһка котортһаң, дөрөс булмай. ²¹ Ит ашамауың, шарап эсмәүең, имандашыңдың абыныуына килтерерлек

башка нәмәләр эшләмәүең яҡшы. ²² Быға карата булған фекереңдә үзәң менән Алла араһындағына һаҡлап тот. Үзә һаҡлы тип һанаған нәмә өсөн үзәң хөкөм итерлек ғәйеп тапмаған кеше бәхәтле. ²³ Кеше берәй ризыҡты ашаһа яраймы, юкмы тип шикләнеп ашаһа, Алла хөкөм итер, сөнки ул иман буйынса эшләмәй. Ә иман буйынса эшләнмәгән бөтә нәмә – гонаһ.

Үзәңдә түгел, башкаларҙы кайғырт

15 ¹ Без, көслөләр, үзәбөзгә генә кайғыртырға түгел, ә көсһөзәрҙең йөктәрән дә күтәрешеп йөрөгә тейешбөз. ² Һәр беребөз башкаларҙың рухын нығытыу өсөн, уға яҡшы булһын тип, уның һаҡында кайғыртайык. ³ Мәсих тә Үзә тураһында уйламаны. Изге Язмала язылғанса: «Ғине яманлаусыларҙың хурлау әсәһе өстәмә төштә». ⁴ Изге Язмалағы бөтә нәмә, без унан ала торған сабырлыҡ һәм йууаныу аша өмөтөбөз булһын тип, нәсихәт биреү өсөн язылған. ⁵ Сабырлыҡ һәм йууаныу сығанағы булған Алла һезгә, Ғайса Мәсих юлынан барыусыларға тейеш булғанса, бер-берегә менән аңлашып йәшәү бирһен. ⁶ Шулай итеп, һез берҙәм рәүештә, бер һүзгән Раббыбыҙ Ғайса Мәсихтең Аллаһын һәм Атаһын данларһығыз.

Йәһүд булмағандарға һөйөнөслө Хәбәр

⁷ Шуға күрә, Алла даны өсөн Мәсих һезгә қабул иткән кеүек, һез зә бер-берегәзгә қабул итегез. ⁸ Шуну әйтәм: ата-бабаларға бирелгән вәғәзәләргә раһлау өсөн, Алланың тоғролоғон күрһәтәү өсөн, Мәсих сөннәтләргә хезмәт итергә килде. ⁹ Мәсих Алланы шәфҡәтлелегә өсөн башка халыҡтар зә данлаһын өсөн килде. Изге Язмала язылғанса:

«Шуға ла Ғине ят кәүемдәр
араһында данлармын,

исеменә мәзхиә йырлармын».

¹⁰ Былай тип тө әйтелгән:

«Кәүемдәр, Уның халкы менән бергә шатланығыз».

¹¹ Һәм тағы ла:

«Бар кәүемдәр, Раббыны мактағыз, бөтә өммәттәр, Уны зурлағыз».

¹² Ишағьяһ та былай ти:

«Ишай тамырынан үсеп сыккан һабак килер,

халыктар өстөнән хакимлык итергә күтәрелер.

Кәүемдәр Уға өмөт бағлар».

¹³ Изге Рухтың көзрәте менән өмөтөгөз артын өсөн, өмөт биреүсе Алла һеззе Үзенә инаныу аша бөтә шатлык һәм именлек менән һуғарһын.

Йәһүд булмағандар араһында хезмәт

¹⁴ Имандаштарым, мин үзем һеззең изгелеккә тулғанығызға, һәр төрлө белемгә өйрәнәп, бер-берегеңгә өгөт-нәсихәт бирә алыуығызға ышанам. ¹⁵ Шуға карамастан, имандаштар, кайһы бер мәсьәләләр тураһында исеңгә төшөрөп, кыйыу рәүештә яҙым, сөнки мин, – Алла тарафынан бирелгән мәрхәмәт аша, ¹⁶ йәһүд булмағандар араһында Ғайса Мәсихтең хезмәтсеһемен. Йәһүд булмағандар Алла хуш күрерҙәй, Изге Рух тарафынан изгеләндерелгән қорбан булһын өсөн, Алланың Һөйөнөслө Хәбәрән вәғәзләп, қажин хезмәтен башқарам. ¹⁷ Шулай итеп, Ғайса Мәсихтә буларак, Аллаға хезмәт итеүем менән ғорулана алам. ¹⁸ Йәһүд булмағандарҙы Аллаға буйһондорорға теләп, Мәсихтең миңең аша қылған ғәмәлдәрәнән башқа нәмә тураһында һөйләргә батырсылық итмәйем. Ул быларҙы миңең һүзем һәм эшем менән, ¹⁹ мөғжизәләр һәм хикмәттәр көсә яҙамында, Алла Рухының көзрәте менән башқарҙы. Мин, Йәрусәлимдән алып Иллуриқон яктарына тиклем

урау юлдарҙан барып, Мәсих һақындағы Һөйөнөслө Хәбәрҙе тулығынса бәйән иттем. ²⁰ Башқалар нигеҙ һалған урында қормақ өсөн, мин Һөйөнөслө Хәбәрҙе Мәсихтең исеме билдәле булмаған урындарҙа вәғәзләргә тырыша инем. ²¹ Изге Яҙмала әйтелгәнсә:

«Уның тураһында кемгә әйтелмәгән, шулар күрер, кем ишетмәгән, шул аңлар».

²² Шуның өсөн, күп тапқырҙар янығызға барырға ниәтләп тө, хезмәтем арқаһында бара алманым да инде. ²³ Хәзер иһә был төбәктәрҙә эштәрәмде тамамлағанға һәм озақ йылдар буйы янығызға барырға теләгәнгә күрә, ²⁴ Испанияға китеп барышлай һезгә лә һуғылырға йыйынам. Һеззең менән аралашыуҙан бер ни тиклем ләззәт алғандан һуң, миңә унда тиклем барып етергә ярзам итерһегеҙ, тип өмөтләнем. ²⁵ Ә хәзер, имандаштарға хезмәт итеү өсөн, Йәрусәлимгә юлланам, ²⁶ сөнки Македония менән Аһаялағы берҙәмлектәр Йәрусәлимдәге имандаштар араһындағы ярлыларға аксалата ярзам күрһәтергә қарар итте. ²⁷ Улар үзҙәре шундай қарарға қилде; һәм, ысынлап та, элекке мәжүсизәрҙең хәзәрәге имандаш йәһүд туғандары алдында бурысы бар. Йәрусәлимдәге иман тотосыларҙың рухи байлығын уртақлашқанға күрә, уларға матди яктан ярзам күрһәтергә тейештәр. ²⁸ Мин, ошо эште башқарғас һәм йыйылған аксаны тейешенсә тапшырғас, Испанияға юлланырмын һәм унда барышлай янығызға тукталырмын. ²⁹ Янығызға қилгәндә, Мәсихтән тулы фатиха алып қилерәмде беләм.

³⁰ Имандаштарым, беҙ бер-беребеҙгә Изге Рухтан қилгән һөйөү менән бәйләнгәнбеҙ, шуға күрә Раббыбыҙ Ғайса Мәсих һақына сақырам: миңең менән бергә көрәшеп, миңең өсөн Аллаға доға қылығыҙ. ³¹ Йәһүзиәләге иманһыҙарҙың миңә зыяны теймәһен һәм Йәрусәлимдәге имандаштар

^{15:10} Кнн 32:43.

^{15:11} Зәб 116:1.

^{15:12} Ишф 11:1, 10.

^{15:21} Ишф 52:15.

мин алып барған аксалата ярзамды якшы кабул итһен өсөн доға кылығыз. ³² Шулай итеп, Алла насип итһә, мин янығызға кыуанып килермен һәм, һезҙең менән аралашып, көс туплай алырмын. ³³ Именлек Аллаһы һезҙең бөтөнөгөз менән бергә булһын. Амин.

Сәләмдәр

16 ¹ Һезгә Кәнхреайзағы берзәмлектен ярзамсыһы булған кыз имандашыбыз Фойбены тәкдим итәм. ² Уны Раббыныкы итеп, изгеләргә хас булғанса кабул итегеҙ һәм тейешле ярзам күрһәтегеҙ, сөнки ул күптәрҙе, миңең үземде лә курсаланы. ³ Миңең менән бергә Ғайса Мәсихкә хезмәт иткән Прискилла менән Акуласка сәләм әйтегеҙ. ⁴ Улар миңең хакыма ғүмерзәрен куркыныс астына куйҙы, ул икәүгә мин генә түгел, иманға килгән мәжүсизәрҙең бөтә берзәмлектәре лә рәхмәтле. ⁵ Уларҙың йортонда йыйылыусы берзәмлеккә лә сәләмдәремде еткерегеҙ. Асия өлкәһендә Мәсихкә беренсе булып инанған кәзерле дуһым Әпәйнетоска сәләм тапшырығыз. ⁶ Һезҙең өсөн күп тырышыҡтар һалған Мәрийәмгә сәләм әйтегеҙ. ⁷ Миңең менән бергә тотконлокта булған якташтарым Андроникус менән Йүниәгә сәләм тапшырығыз. Улар илселәр араһында мөһим урын алып тора, һәм Мәсихкә миңә тиклем үк инанғандар. ⁸ Раббыбыз Ғайсала миңең ғәзиз дуһым булған Амплиатуска сәләм әйтегеҙ. ⁹ Мәсихтә безҙең менән хезмәт итеүсе Урбаноска һәм кәзерле дуһым Стахуска сәләм белдерегеҙ. ¹⁰ Мәсихкә тоғролоғон иҫбатлаған Апеллеска, Аристокбулус йортондағыларға сәләм еткерегеҙ. ¹¹ Якташым Һирудионға сәләм әйтегеҙ, Наркиссос йортондағыларҙың Раббыға инаныусыларына сәләм күндерегеҙ. ¹² Раббы хакына тырышып хезмәт итеүсе Труфайна менән Труфосаға ла сә-

ләм. Раббы хакына күп тырышыҡ һалған кәзерле Персиска сәләмдәремде әйтегеҙ. ¹³ Раббы тарафынан һайланған Руфосты һәм уның әсәһен сәләмләгеҙ. Уның әсәһе миңә лә әсәй кеүек. ¹⁴ Асункритос, Флегон, Һермес, Патробас, Һермаска һәм улар менән булған имандаштарға сәләм әйтегеҙ. ¹⁵ Филологус менән Йүлиәгә, Нәриус менән уның һеңләһенә, Олумпаска һәм улар менән бергә булған бөтөн изгеләргә сәләм. ¹⁶ Бер-берегеҙҙе туғандарса яратып, үбеп сәләмләгеҙ. Мәсихтең бөтә берзәмлектәре һезгә сәләм тапшыра.

Һуңғы нәсихәттәр

¹⁷ Имандаштар, һезгә мөрәжәғәт итәм: үзегеҙ өйрәнгән тәғлимәткә каршы сығып, шул рәүешле бүленешкә килтереүселәрҙән һәм тоғро юлдан языуға сәбәп тыузырыусыларҙан һаҡ булығыҙ һәм уларҙан ситләшегеҙ. ¹⁸ Ундай кешеләр Раббыбыз Мәсихкә түгел, ә үзәренә ашказандарына хезмәт итә һәм, ышандырырлыҡ һүзәр һөйләп, ялағайланып, ихлас күнелләргә алдай. ¹⁹ Һезҙең Һөйөнөслә Хәбәр буйынса йәшәүегеҙ һәммәһенә лә мәғлүм. Шуға күрә мин һезҙең өсөн шатланам һәм якшылыҡка карата зирәк, яманлыҡка килгәндә хәйләһеҙ булыуығыҙҙы теләйем. ²⁰ Именлек Аллаһы тизҙән Иблисте аяктарығыҙ астында изәсәк. Раббыбыз Ғайсаның мәрхәмәте һезҙең менән булһын.

²¹ Хезмәттәшем Тимофеус һәм якташтарым Лукиос, Ясон менән Сосипатрус һезгә сәләм ебәрә. ²² Ошо хатты Паулус һүзәренән языусы мин, Тертиос та, һезҙең менән Раббы аша бәйләнгән кеше буларак, һезгә сәләмләйем. ²³⁻²⁴ Миңең һәм бөтә имандаштар берзәмлеге өсөн өйөнөң ишеге һәр сак асыҡ булған Гай һезгә сәләмләй. Кала милке менән идара итеүсе Әрәстос, имандашыбыз Кыуартос һезгә сәләм ебәрә*. ²⁵⁻²⁶ Аллаға дан! Ғайса Мәсих тураһында

* 16:23-24 Кайһы бер боронғо кульязмаларҙа 24-се аят та бар: «Раббыбыз Ғайса Мәсихтең мәрхәмәте һезҙең менән булһын. Амин».

мин һөйләгән Һөйөнөслө Хәбәр буйынса, Ул һеззәң рухығыззы нығытырға көзрәтле. Был Хәбәр – боронғо замандарҙан бирле йәшереп тотолған, әммә хәзер асылған сер. Пәйғәмбәрҙәрҙең язмалары аша кешеләр

Аллаға ышанһын һәм буйһонһон өсөн мәңгелек Алланың әмере менән был сер бөтөн халыктарға белдерелде. ²⁷ Берҙән-бер зирәк Аллаға Ғайса Мәсих аша мәңгелек дан булһын! Амин*.

---

* 16:25-27 Кайһы бер кулъязмаларҙа 16:25-27-се аят йә 14:23-сө; 15:33-сө аяттарҙан һуң килә, йә улар бөтөнләй юк.

Паулустан коринçостарға беренсе хат

Коринçос калаһы боронғо Грецияның мөһим мәзәни, сәйәси һәм иктисади үзәге була. Паулус һөйөнөслә Хәбәрзе унда тәүге тапкыр икенсе эш сәфәрәндә йөрөгәндә тарата. Паулус Коринçостан киткәс, уның менән яңы имандаштар берзәмлеге араһында хатлашыу башлана. Был хатка тиклем дә Паулус коринçостарға язған була, тик ул хат Инжилгә инмәгән. Коринçос берзәмлегендә катмарлылыктар күбәйә: Паулус киткәндән һуң берзәмлек ағзаларының күбеһе барыбер мәсихсе исемәнә лайыҡ булырлык итеп йәшәп китә алмай. Етмәһә, кайһы берәүзәр Паулус биргән ғилемдең дөрөслөгөн һәм Паулустың абруйын шик астына куя.

Хаттың беренсе өлөшөндә (1–6-сы бүлектәр) Паулус укыусыларзы бүленештәрзән иҫкәртә, шулай ук иманда һәм якшы тормош рәүешендә йәшәргә өндәй. Артабан (7:1–16:4) Паулус коринçостар үззәренең хатында язып ебәргән айырым һораузарға – ирзәр һәм катындар араһындағы мөнәсәбәт, илаһтарға корбан итеп бирелгән азык, икмәк һындырыу, рухи бүләктәр, тәндең үленән тереләүе. Йөрүсәлимдәге иманлылар өсөн хәйер ебәрәү тураһындағы һораузарға яуап бирә. 13-сө бүлек – торғаны менән гүзәл әсәр, ул мөхәббәтте иманлылар тормошондағы иң мөһим нәмә буларак данлай.

Йомғаклауза (16:5-24) Паулус пландары тураһында һөйләй һәм сәләмдәр тапшыра.

Сәләмдәр һәм рәхмәттәр

1 ¹ Алла ихтыяры менән Ғайса Мәсихтең илсәһе булырға саҡырылған Паулустан һәм имандашыбыз Соссәненстән ²Коринçостағы имандаштар берзәмлегенә сәләм! Алла һеззә Үзенең изгеләре булырға саҡырған, һез зә Ғайса Мәсихтә Аллаға бағышланғанһығыз. Һезгә һәм һәр ерзә лә Раббыбыз Ғайса Мәсих исемәнә мөрәжәғәт итеүселәрзәң барыһына ла сәләм. Мәсих – уларзың һәм беззәң Раббыбыз. ³ Атабыз Алланан һәм Раббы Ғайса Мәсихтән һезгә мөрхәмәт һәм именлек булһын!

⁴ Һеззәң өсөн Аллама һәр ваҡыт рәхмәттәр укыйым, сөнки һезгә Ғайса Мәсихтә Уның мөрхәмәте бүләк ителде. ⁵ Шул сәбәпле Ғайса Мәсихтә һез Рух тарафынан

бирелгән бөтә нәмәлә: һүззә лә, белемдә лә байынығыз. ⁶ Шунуң менән Мәсих тураһындағы без һезгә әйткән хәбәрзәң һаҡ икәнә иҫбатланды. ⁷ Шуға күрә, Раббыбыз Ғайса Мәсихтең киләүен көткәндә, бер һиндәй зә рухи бүләккә мохтажлығығыз қалманы. ⁸ Раббыбыз Ғайса Мәсих килгән көндә ғәйебегез булмаһын өсөн, Алла үзегеззә һуңғы көнгә тиклем һығытасак. ⁹ Ул һеззә Үзенең Улы Раббыбыз Ғайса Мәсих менән аралашыу һәм бәйләнеш булһын тип саҡырған. Алла Үз вәғәзәһенә тоғро.

Берзәмлектәге бүленештәр

¹⁰ Имандаштар, Раббыбыз Ғайса Мәсих исеме менән үтенеп һорайым: барығыз за бер һүззә тороғоз, арағызза бүленештәр булмаһын, киреһенсә, бер уйлы һәм

бер максатлы булығыз. ¹¹ Мин, имандаштарым, арағыззағы ызғыш-талаштар хақында Хлоа йортондағыларзан белдем. ¹² Арағыззағы «мин – Паулустыкы», «мин – Аполлостыкы», «мин – Кефастыкы», «мин – Мәсихтеке» тип әйткәндәрзе күз уңында тотам. ¹³ Мәсих бүлгеләндеме ни? Әллә Паулус һезең хакка аркысакка казакландымы? Бәлки, һез Паулус исеме менән һыуға сумдырылыу йолаһын үткәһегезер? ¹⁴ Аллаға шөкөр, мин арағыззан Криспос менән Гайзан башка береһен дә һыуға сумдырманым. ¹⁵ Шуға күрә бер кем дә минең исем менән һыуға сумдырылыуы хақында әйтә алмай. ¹⁶ Хәйер, уларзан тыш мин Стефанастың өйөндөгеләр менән был йоланы аткарзым, әммә тағы берәйһен сумдырыуымды хәтерләмәйем. ¹⁷ Ғайса Мәсих мине һыуға сумдырырға түгел, ә һөйөнөслә Хәбәрзе вәғәзләргә ебәрзе. Мәсих аркысағының әһәмиәте юғалмаһын өсөн, вәғәзләгәндә хикмәтле һүззәр кулланмайым.

Аркысак – Алланың көзрәте һәм зирәк ақылы

¹⁸ Аркысак тураһындағы хәбәр – һәләкәт юлынан барыусылар өсөн ахмаклық, ә безгә – котолоу юлынан барыусыларға – Алла көзрәте. ¹⁹ Изге Язмала әйтелгәнсә:

«Акыл эйәләренең ақылын
юкка сығарырман,
зиһенләргәңең зиһенен
таркаттырман».

²⁰ Кайза ақыл эйәһе? Кайза канун белгесе? Кайза был замандың фәлсәфәселәре? Алла был донъяның ақылын ахмаклық тип күрһәтмәнеме ни? ²¹ Алла Үзенең зирәк ақылы менән билдәләгәнсә, донъя үз аңы менән Уны танып белә алманы. Шуның өсөн Ул иман тотоусыларҙы ахмаклық тип һаналған без вәғәзләгән һөйөнөслә Хәбәр аша коткарыуыҙы якшы күрзе. ²² Йәһүдтәр мөғжизәләр талап итә, гректар зирәк ақыл

әзләй. ²³ Без иһә аркысакка казакланған Мәсихте вәғәзләйбез, был – йәһүдтәр өсөн мысқыллау, башкаларға – ахмаклық, ²⁴ әммә Алла тарафынан сақырып алынғандар өсөн, йәһүдме ул, грек булһынмы, Мәсих – Алла көзрәте һәм Алланың зирәк ақылы. ²⁵ Алланың «ахмаклығы» кеше ақылынан өстөнөрәк, һәм Алланың «көшөзлөгө» кеше көсөнән кеүәтләрәк.

²⁶ Имандаштар, Алла сақырған вақытта һез кем инегез? Арағызза, әзәмсә фекер йөрөткәндә, ақыллылар за, көзрәтләләр за, затлы нәселдән булғандар за күп түгел ине бит. ²⁷ Әммә Алла, ақыллыларҙы һәм көсләләрзе оятка калдырыр өсөн, донъяла ахмак һәм көшөз тип һаналғандарҙы һайлап алды. ²⁸⁻²⁹ Береһе лә Алла алдында мактанмаһын өсөн, донъяла мөһим һаналғандарҙы хур итер өсөн, Ул донъяның әһәмиәтһез тип иҫәпләнгәндәрен һәм кәһетелгәндәрен һайлап алды. ³⁰ Әммә һез хәзер Алла арқаһында Ғайса Мәсихтәһегез. Ғайса Мәсих безең өсөн Алланан килгән зирәк ақыл булды. Ул – безең акланыуыбыз, изгелегебез һәм гонаһтарзан йолоп алыныуыбыз. ³¹ Шулай итеп, Изге Язмала әйтелгәнсә: «Мактанырға теләүсе Раббы менән мактанһын».

Аркысакка казакланған Мәсих тураһында шаһитлык

2 ¹ Имандаштар, Алланың серен вәғәзләү өсөн янығызға килгәндә, мин матур һүззәр һөйләргә һәм ақылымды күрһәтергә уйламаным. ² Янығызға булғанымда Ғайса Мәсихтән, йәғни аркысакка казакланған Мәсихтән, башка бер ни за белмәсә карар иттем. ³ Һезгә мин көшөз, базнатһыз һәм курккан хәлдә килдем. ⁴⁻⁵ Иманығыз әзәм ақылына түгел, ә Алла көзрәтенә нигезләһен өсөн, телмәрем дә, вәғәзләүем дә кеше ақылының ышандырырлық һүззәренә түгел, ә Изге Рухтың көзрәтен иҫбатлауға таянды.

1:19 Ишғ 29:14.

1:31 Йер 9:24.

Алланың зирәк ақылы

⁶Ә ақылды без рухи яктан өлгөрөп еткән иманлылар араһында вәғәзләйбез. Әммә ул был донъя ақылы ла, был донъя хақимдарының ақылы ла түгел – улар бөтөүгә табан бара. ⁷Без Алланың донъя яратылғансы ук даныбыз хақына билдәләнгән йәшерен, серле ақылы тураһында вәғәзләйбез. ⁸Был донъялағы бер генә хақим да шул ақылға төшөнмәгән. Әгәр уны аңлаһалар, шөһрәтле Раббыны аркысакка казакламастар ине. ⁹Әммә Изге Язмала әйтелгәнсә:

«Үзен яратыусыларға Алланың
нимә әзерләгәнән
бер күз зә күрмәгән,
бер колак та ишетмәгән
һәм был турала
әзәм күңеленә бер уй за килмәгән».

¹⁰Безгә иһә быларзы Алла Үзенәң Рухы аша асып бирзе, сөнки Рух бөтә нәмәгә, хатта Алла ақылының бөтә тәрәнлектәрәнә лә үтеп инә. ¹¹Кешенәң уйзарын уның үзендәге рухтан башка кем белә? Шунуң кеүек үк Алла ниәттәрән дә Алла Рухынан башка бер кем дә белмәй. ¹²Без иһә, Алланың безгә нимә бүләк иткәнән аңлау өсөн, был донъя рухын түгел, ә Алланан килгән Рухты алдык. ¹³Шуға ла был турала кеше ақылы өйрәткән һүззәр менән түгел, ә Изге Рух өйрәткән һүззәр менән һөйләйбез. Рухи булған нәмәләрзе Алла Рухы өйрәткән һүззәр менән аңлатабыз. ¹⁴Үзәндә Алла Рухы булмаған кеше Рух күрһәткәндәрзе кабул итә алмай, сөнки уларзы ахмаклык тип һанай; аңлай алмай, сөнки былар тураһында Изге Рух ярҙамында ғына фекер йөрөтөргә мөмкин. ¹⁵Алла Рухына эйә булған кеше иһә бөтә нәмә тураһында ла фекерләй ала, әммә уның үзе тураһында бер кем дә фекер йөрөтә алмай. ¹⁶Изге Язмала әйтелгәнсә:

«Раббыға кәңәш биреү өсөн
Уның ни уйлағанына кем
төшөнгән?»

Без иһә Мәсих аңына эйәбез, шуға күрә төшөнәбез.

Алланың хезмәттәштәре

З¹Имандаштар, мин һезгә Алла Рухына эйә булыусыларға өндәшкән кеүек һөйләй алманым, һезгә донъя кешеләрәнә, Мәсихтәге сабыйзарға һөйләгән кеүек мөрәжәғәт итергә тура килде. ²Мин тамағығыззы каты азык менән түгел, ә һөт менән туйзырзым, каты азык менән тукланырлык түгел инегез. Әле лә әзер түгелһегез, ³сөнки һаман да был донъя кешеләре булып калаһығыз. Арағызза көнсөллөк, ызғышталаш бар икән, ошо һезгәң был донъя кешеләре икәнлегегеззе күрһәтмәйме ни? Һез зә улар кеүек булып калаһығыз түгелме һуң? ⁴Әгәр берегез: «Мин – Паулус яклы», икенсегез: «Мин – Аполлос яклы», – ти икән, һез был донъя кешеләре һымак булаһығыз түгелме? ⁵Кем ул Аполлос? Кем ул Паулус? Улар фәкәт хезмәтселәр генә. Раббының һәр беренәнә ниндәй бурыс йөкмәтеүенә карап, һез улар аша иманға килдегез. ⁶Мин сәстем, Аполлос һыу койзо, үстереүен иһә Алла үстереп бирзе. ⁷Шулай булғас, сәсеүсе лә, һыу койоусы ла түгел, ә үстереүсе Алла мөһим. ⁸Ә сәсеүсе менән һыу койоусы бер үк эште башкара, уларзың һәр берене үз хезмәтенә карап әжерен аласак. ⁹Без – Алланың хезмәттәштәре, ә һез – Алланың иген басыуы, Алланың королмаһы.

¹⁰Алла тарафынан бирелгән мәрхәмәт буйынса, мин ақыллы төзөүсе кеүек нигез һалдым, ә икенсе берәү шул нигезгәң өстөнә төзөй. Һәр кем үзенең нисек төзөүенә иғтибар итһен. ¹¹Һалынған нигеззән башка төрлөнә бер кем дә һала алмай, ә ул нигез – Ғайса Мәсих. ¹²Берәйһе был нигез өстөнә алтындан йә көмөштән төзөймә, асылташтарзан, ағастан, бесәндән йә һаламданмы, ¹³һәр беренәнә эше асык күренеп торасак, уны хөкөм көнә белдерәсәк. Был көн ут менән асыласак, ә ут инде һәр кемдең эш

сифатын һынаясақ. ¹⁴Кемдең королмаһы имен кала, шул төзөүсә әжерен аласақ. ¹⁵Королмаһы яһна – төзөгән кеше зыян күрәсәк. Үзе иһә котолоп каласақ, әммә ут әсенән сыққандай котоласақ.

¹⁶Һез үзегеззең Алла йорто булуығыззы һәм һеззә Алла Рухы йәшәуен белмәйһегезме ни? ¹⁷Алла йортон емереүсене Алла юкка сығарасақ, сөнки Алла йорто изге, ә ул йорт – һез.

¹⁸Үз-үзегеззе алдамағыз. Берәйегез был донъя күзаллауы буйынса үзен ақыл эйәһе тип һанаһа, ысынлап та ақыллы булыр өсөн «ақылһыз» булһын. ¹⁹Был донъяның ақыллылығы – Алла алдында ахмаклык. Изге Язмала әйтелгәнсә:

«Алла ақыллы баштарзы үззәренең үк хәйләһенә эләктерә».

²⁰Һәм тағы:

«Раббы белә ақыл эйәләренең уйзарын:

улар буш-мәғәнәһез».

²¹Шулай булғас, бер кем дә кешеләр менән мактанмаһын, сөнки бөтә нәмә – һеззеке. ²²Паулус булһынмы, Аполлос, Кефас йә донъямы, йәшәүме әллә үлемме, хәзергеме йәиһә киләсәкме – бөтөнөһә лә һеззеке. ²³Һез иһә – Мәсихтеке, ә Мәсих – Алланыкы.

Мәсихтең илселәре

4 ¹Шулай итеп, һәр кем беззе Мәсихтең хезмәтселәре һәм Алланың серзәре ышанып тапшырылған кешеләр тип һанаһын. ²Ышаныс белдерелгән кешеләрзең тоғро булуы талап ителә. ³Мине һеззең йәки башкаларзың хөкөм итеүе бик аз кызыкһындыра, мин үзем дә үземде хөкөм итмәйем. ⁴Үземдә бер ниндәй ғәйеп күрмәһәм дә, бының менән акланмайым. Фәкәт Раббы ғына – миңең Хөкөмдарым. ⁵Шуға күрә вақытынан алда хөкөм итмәгез, Раббының килгәнән көтөгөз. Ул караңғылыкта йәшерелгәндәрзе яқтыға сығарасақ һәм ке-

ше йөрөгәндәге ниәттәрзе асасақ. Ул сакта инде һәр кем Алланың мактауын аласақ.

⁶Имандаштар, мин былларзы үземә һәм Аполлоска карата кулланып, «язылғандан тыш ақыл һатмаһсақ» беззең миһсалда өйрәнегез, тип яззым. Шулай итһәгез, кемдер кемделер башка берәү алдында мактап өс-төн куймаһсақ. ⁷Һине кем өс-төн итеп куйзы? Юғарынан бирелгәндән тыш, һинең үзеңдең нимәң бар? Юғарынан бирелгән икән, ни өсөн унан алмаған һымак мактанаһың?

⁸Һез, инде беззең бөтә нәмәбез зә бар, байынык, тип уйлайһығыз, хатта беззән башка батшалык итә башланығыз. Һеззең ысынлап та батшалык итеүегеззе бик теләр инем! Ул вақытта без зә һеззең менән бергә батша булыр инек. ⁹Ә миңең уйлауымса, Алла беззе, Үзенең илселәрен, үлемгә хөкөм ителгән кешеләр кеүек, арена ла барған тамашаның азаккы өлөшөнә куйзы. Без донъя, фәрештәләр һәм кешеләр өсөн тамаша булып калдык. ¹⁰Без Мәсих һақына иһсәргә әйләндек, һез иһә Мәсихтә ақылға эйә булдығыз. Без көсһөз, ә һез – кеүәтле. Һеззе хөрмәтләйзәр, ә беззе хурлайзәр. ¹¹Без әлегә тиклем асығабыз, һуһайбыз, яланғасбыз, тукмалабыз һәм урындан урынга күсенеп йөрөгә мәжбүрбез, сөнки баш осонда кыйығыбыз юк. ¹²Үз кулдарыбыз менән ауыр хезмәт итеп көн күрәбез. Безгә ләғнәт укыйзәр, ә без фатиха менән яуап бирәбез; беззе эзәрлекләйзәр – без түзәбез. ¹³Безгә яла яғалар – без якшылык менән яуап бирәбез. Донъя өсөн сүп-сар булып калдык һәм әле һаман йәмғиәттең аяк астындағы кыйыбыз.

¹⁴Мин былларзы һеззе оялтыу өсөн язмайым, ни бары һаҡ юлға йүнәлтәргә теләйем. Һез бит миңең яратқан балаларым. ¹⁵Бәлки, Мәсихтә меңәрләгән өйрәтеүселәрегез зә барзыр, әммә атайзарығыз күп түгел. Һәйөнөслә Хәбәрзе иғлан итеп, мин Ғайса Мәсихтә атайығыз булдым. ¹⁶Шуға күрә үтенең һорайым: минән өлгә алығыз. ¹⁷Ошо

максат менән һезгә Тимофеусты ебәрзем. Раббыла ул минең кәзерле улым, һәм мин уға таяна алам. Ул һезгә Ғайса Мәсихкә эйәрәп йәшәү рәүешем хакында исеһезгә төшөрөр. Һәр ерзә, һәр имандаштар берзәм-легендә мин ошолар тураһында өйрәтәм.

¹⁸ Мине янығызға бармаҫ тип уйлап, кайһы берзәрегеҙ маһайған. ¹⁹ Раббы ихтыярында булһа, озакламай һезгә килермен һәм әле маһайып йөрөүселәрҙең һүзен түгел, ә кеүәтен һынап карармын. ²⁰ Сөнки Алла батшалығы – һүззә түгел, кеүәттә. ²¹ Янығызға нисек барыуымды теләйһезеҙ? Таяк менәнме, әллә мөхәббәт һәм баһалыҡлыҡ менәнме?

Иманлылар араһындағы фәхешлектән киҫәтеү

5 ¹ Дөрөһөндә, арағызға фәхешлек, хатта мәжүсизәрзә лә күзәтелмәгән фәхешлек булыуы тураһында хәбәрзәр йөрөй. Берәү үзенең үгәй әсәһен катыны итеп тота икән. ² Ә һез илар урынға маһайған булаһығыҙ. Ундай кылыклы кешене арағызған кыуырға кәрәк ине бит. ³ Мин иһә, тәнем менән булмаған хәлдә лә, күңелем менән үземдә һезҙең арала тойоп, ундай эш кылыуыны нисек хөкөм итергә хәл иттем: ⁴ Раббыбыҙ Ғайса исеме хакына йыйылғанығызға, мин рухым менән янығызға һәм Раббыбыҙ Ғайсаның көзрәте лә безҙең менән булғанда, ⁵ ул кешене, Раббы көнөндә рухы коткарылһын тип, тәнен һәләк итеү өсөн Иблискә тапшырырға кәрәк.

⁶ Һезгә маһайырға һис урын юк. Азғына әсеткенең тотош камырҙы әсетеүен белмәйһезеҙме ни? ⁷ Шулай булғас, яңы камыр булыу өсөн, һезгә иҫке әсеткенән тазарынырға кәрәк. Ысынында иһә һез – сөсө камыр, сөнки Коткарылыу байрамы бәрәсе булған Мәсих безҙең хакка корбан ителде. ⁸ Шуға күрә иҫке әсеткенән – мәкерлек һәм яуызлыҡ әсеткәһенән – бешерелгән икмәк

менән түгел, ә сөсө икмәк – сафлыҡ һәм хәкикәт икмәге – менән байрам итәйек.

⁹ Мин хатымда «фәхеш кешеләр менән аралашмағыҙ» тип язғайным. ¹⁰ Ләкин мин бөтөнләй донъялағы фәхеш кешеләрҙе, шулай ук комһоззәрҙе, алдаксыларҙы, ялған илаһтарға табыныусыларҙы күз уңында тотманым, юғиһә һезгә донъянан бөтөнләй үк китергә тура килер ине. ¹¹ Үззәрән имандаштарығыҙ тип атаған көйө фәхешлек, комһозлок кылған, ялған илаһтарға табынған, яла яҡқан, эскесе, алдаксы кешеләр менән аралашмауығыҙҙы күз уңында тоттом, хатта ундайзар менән бергә ултырып ашамағыҙ за. ¹²⁻¹³ Берзәмлектән ситтә булғандарҙы хөкөм итеү миңең әшем түгел, уларҙы Алла хөкөм итер. Берзәмлектәгеләрҙе иһә һез хөкөм итергә тейеш. Изге Язмала әйтелгәнсә: «Яуыздарҙы үз арағызған кыуығыҙ».

Иманлылар араһындағы дөгүәләр

6 ¹ Арағызға берәй туғанына дөгүәһе булған кеше изгеләр алдында түгел, ә иманһыздар алдында хөкөм әше кузғатырға нисек баһнат итә ала? ² Донъяның изгеләр хөкөмөнә қаласағын белмәйһезеҙме ни? Донъя һезҙең хөкөмгә қала икән, ваҡ-төйәк эштәрҙе хәл итергә кулығызған килмәйме ни? ³ Фәрештәләрҙе хөкөм итәсәгебезҙе лә белмәйһезеҙме әллә? Көнкүреш эштәрән хәл итә алмаһығыҙмы ни? ⁴ Ә һез, көндәлек дөгүәләрҙе хәл итергә кәрәккәндә, берзәмлектә һүзенең баһаһы булмағандарҙы хөкөмдар итеп куяһығыҙ. ⁵ Һезҙе намысландырыр өсөн әйтәм: арағызға имандаштар араһындағы бәхәстәрҙе хәл итерлек бер генә ақыллы кеше лә юкмы ни? ⁶ Имандаш менән имандаш дөгүәләшә, өҫтәүенә, был иманһыздар алдында эшләнә! ⁷ Бер-берегеҙ араһында дөгүәләр булыуы үзе үк һезҙең өсөн тулыһынса еңелеү булып тора. Һезгә рәһнетелгән килеш қалыу өҫтөнөрәк

түгелме? Алданған булып калуу якшырак түгелме? ⁸ Эммә һез үзегез рәһнетәһегез һәм алдайһығыз, имандаштарыбыз тип тә тормайһығыз.

⁹ Яуызлык кылуысыларзың Алла батшалығына эйә була алмаясағын белмәйһегезме ни? Алданмағыз: азғындар за, ялған илаһтарға табынғандар, зина кылғандар, енси бозоклоктарға бирелгәндәр, ир-ат менән енси мөнәсәбәткә ингән ирзәр зә, ¹⁰ карактар, комһоззар, әскеселәр, яла яғыуысылар, алдаксылар за – береһе лә Алла батшалығына эйә була алмаясақ. ¹¹ Һезҙең кайһы берзәреһегез бына шундайзарзан ине. Эммә Раббыбыз Ғайса Мәсих исеме һәм Аллабыз Рухы менән йыуылып тазарындығыз, изгеләндеһегез һәм акландығыз.

Тәнеһегез – Изге Рух йорто

¹² Һез: «Миңә бәтә нәмә рәхсәт ителә», – тиһегез. Эммә миңә бәтә нәмә лә Ғайзалы түгел. «Миңә бәтә нәмә лә рәхсәт ителә», эммә өстөмдән бер нәмә лә һаҡимлык итергә тейеш түгел. ¹³ Һез: «Ризык – ашказан өсөн, ашказан – ризык өсөн һәм Алла тегене лә, быны ла юк итәсәк», – тип әйтәһегез. Әйе, эммә тән – Ғәһешлек итергә түгел, ә Раббы өсөн, Раббы иһә – тән өсөн. ¹⁴ Раббы Ғайсаны Алла үленән терелтте. Үзенең көзрәте менән Ул безҙе лә терелтер. ¹⁵ Һез тәндәреһегезҙең Мәсих тәне ағзалары икәнән белмәйһегезме әллә? Шулай булғас, мин, Мәсихтең ағзаларын алып, уларҙы Ғәһишә ағзалары итә аламмы һуң? Әлбиттә, юк! ¹⁶ Ғәһишә менән кушылыуының уның менән бер тән булыуын белмәйһегезме ни? Изге Язмала былай тип әйтелгән бит: «Икеһе бер тән булыр». ¹⁷ Ә инде Раббы менән кушылыуы рухи яктан Уның менән бер була.

¹⁸ Ғәһештән қасығыз. Кеше эшләгән башка бәтә гонаһтар – тәндән тышта, ә Ғәһешлек иткән әзәм үз тәнәнә қаршы гонаһ қыла. ¹⁹ Һезҙең тәнеһегез – Изге Рух йорто.

Изге Рухты һезгә Алла бирҙе, һәм Ул һезгә йәшәй. Һез инде үзегезгә тәғәйен түгел. Быны белмәйһегезме ни? ²⁰ Һез киммәт һаққа һатып алындығыз. Шуның өсөн үзегезҙең тәнеһегез менән Уны данлағыз.

Никах тураһында

7 ¹ Миңә язғандарығызға киләйек. Һез: «Ир кешегә катын-кыз менән енси мөнәсәбәткә инмәү якшы», – тиһегез. ² Эммә Ғәһешлек булмаһын өсөн, һәр ирҙең үз катыны һәм һәр катындың үз ире булһын. ³ Ир – катынына, катын иренә қарата үз бурысын үтәһен. ⁴ Катын үз тәнәнә үзә һужа түгел, ире һужа. Шуның кеүек, ир зә үз тәнәнә үзә һужа түгел, ә катыны һужа. ⁵ Икеһегез килешеп, қысқа вақытқа доға қылуға бағышланған вақытты һанамағанда, бер-береһегезҙән ситләшмәһегез. Иблис, тотанақһызлығығызҙан Ғайзаланып, һезгә азырмаһын өсөн, азак тағы бергә булығыз. ⁶ Быны мин әмер итеп түгел, ә мөмкилек биреп әйтәм. ⁷ Бәтөнәһөнәң дә миңә кеүек булуҙарын теләр инем. Эммә һәр кемдән Алланан бирелгән һәләте бар: береһенең бер төрлө, икенсеһенең икенсе төрлө.

⁸ Никахта тормағандарға һәм тол катындарға шуны әйтәм: уларға миңә кеүек яңғыз йәшәү якшырак булыр. ⁹ Эммә тыйыла алмаһалар, тормош қорһондар, сөнки енси дәрт менән янып йөрөгә қарағанда никаһқа инеү якшырак.

¹⁰ Өйләнешкәндәргә мин түгел, Раббы әмер бирә: катын иренән айырылмаһын. ¹¹ Әгәр айырыла икән, ирһез торһон, йәки үз ире менән яңынан килешһен. Ир зә үз катынын ташламаһын.

¹² Башқаларға Раббы түгел, мин әйтәм: әгәр берәй имандашыңдың катыны иманһыз булып, катын уның менән йәшәргә риза икән, иманлы ир уны ташламаһаққа тейеш. ¹³ Берәй катындың ире иманһыз булып, эммә ир уның менән йәшәргә риза булһа,

катын уны ташламаҫка тейеш. ¹⁴ Сөнки иманһыз ирзең – иманлы катын аша һәм иманһыз катындың иманлы ир аша изгелеккә катнашы бар, юкһа балаларығыз саф булмаҫ ине, ә хәзер был изгелеккә уларзың да катнашы бар. ¹⁵ Иманы булмаған айырылырға теләй икән, айырылһын. Бындай осракта иманлы ир йәки катын-кыз иман тотмаусы менән бәйләнмәгән. Алла беззе именлектә йәшәргә сақырзы. ¹⁶ Катын кеше, кайзан беләһең, бәлки, иренде коткарыуға килтерерһең? Йәки һин, ир кеше, бәлки, катыныңды коткара алырһың?

Әлекке хәләңдә кал

¹⁷ Бүтән осрактарза һәр кем Раббы билдәләгәнсә һәм Алла сақырғандағы кеүек йәшәһен. Бөтә берзәмлектәргә күрһәтмәм шундай. ¹⁸ Берәйһен Алла сөннәтле килеш сақырған икән, ул кеше сөннәт эзен юк итмәһен. Сөннәтһез килеш сақырылһа, шул көйә калһын. ¹⁹ Сөннәтле йәки сөннәтһез булузың әллә ни әһәмиәте юк, Алла бойороктарын үтәү генә мөһим. ²⁰ Аллаға кем ниндәй хәлдә сақырылған, шундай булып калһын. ²¹ Кол итеп сақырылһаң, борсолма. Ә инде ирекле булу мөмкинлеге килеп сыкһа, ул мөмкинлектән файзаланыу якшырак. ²² Раббы тарафынан сақырылған кол – Раббының ирекле кешеһе. Шулай ук ирекле хәлдә сақырылған – Мәсихтең коло. ²³ Һеззең өсөн киммәт хак түләнде. Шуның өсөн кешеләрзең коло булмағыз. ²⁴ Имандаштар, Аллаға ниндәй хәлдә сақырылған булһағыз, Уның алдында шундай булып калығыз.

Никахка инмәгән кыззарға кәңәш

²⁵ Никахка инмәгән кыззарға карата Раббы тарафынан бирелгән әмерем юк, фәкәт шәхси фекеремде әйтәм. Ә миңә, Раббының мәрхәмәте менән, ышанырға мөмкин, тип уйлайым. ²⁶ Хәзерге ауыр заманды иштә тотоп, кешенең өйләнмәгән хәлдә калыуын якшы тип исәпләйем. ²⁷ Һин катының менән йәрәшәп кушылдыңмы? Улай булғас,

айырылыу тураһында уйлама. Катынһыз калдыңмы? Катын эзләмә. ²⁸ Шулай за өйләнһәң дә гонаһ түгел. Кыз кеше лә, кейәүгә сыкһа, гонаһ кылмаҫ. Әммә ундайзарзың был тормошо мәшәкәтле булып. Мин һеззе бынан курсаларға теләйем.

²⁹ Имандаштар, һезгә шуны әйтәм: вақыт аз калды, шулай булғас, бынан ары катынлылар – катынһыз кеүек, ³⁰ илағандар – иламағандар кеүек, кыуанғандар – кыуанмағандар кеүек, һатып алғандар – бер нәмәгә лә әйә булмағандар кеүек, ³¹ был донъя менән файзаланғандар файзаланмағандар кеүек булһын. Сөнки был донъя хәзерге рәүешендә кире кайтмаҫка үтеп бара.

³² Ә мин һеззең артык мәшәкәттәрһез йәшәүегеҙзе теләйем. Өйләнмәгән әзәм, Раббыға яرارға тырышып, Уның эштәре һақында хәстәрлек күрә. ³³ Ә өйләнгәнә иһә, катынына яرارға тырышып, донъяуи эштәрзе кайғырта ³⁴ һәм ике якка өзгөләнә. Ирһез катын йәки кейәүгә сыкмаған кыз, тәне менән дә, йәне менән дә изге булу өсөн, Раббы эштәре тураһында хәстәрлек күрә. Ә кейәүгә сыккан катын, иренә яرارға тырышып, донъяуи мәшәкәттәрзе хәстәрләй. ³⁵ Мин быны һеззе сикләү өсөн түгел, ә һак эшләүегеҙзе һәм, игтибарығыззы ситкә йүнәлтмөйенсә, Раббыға туктауһыз хезмәт итеп йәшәүегеҙзе теләп, һеззең файзаға әйтәм.

³⁶ Әгәр берәйһе һөйгән кызына карата килешһез эш кылам тип һанаһа һәм дәртен тыйырға көсө етмәгәнә өсөн өйләнергә кәрәк тип тапһа, үзе теләгәнсә эшләһен – гонаһ түгел, ундайзар өйләнһен. ³⁷ Ә инде берәйһе күңелендә ныклы карар кылып, бер кем мәжбүр итмәһә лә, үзенең тойғоларына тулыһынса баш булып, кызға өйләнмәҫкә карар итә икән, якшы эшләй. ³⁸ Шулай итеп, кызын кәләш итеп алғаны якшы, өйләнмәгәнә тағы ла якшырак эшләй.

³⁹ Ире исән сакта катын уға бәйле. Ире вафат булһа, катын теләгәнәнә кейәүгә сығырға ирекле, әммә Раббыға инаныусыға ғына. ⁴⁰ Кейәүгә сыкмаһа, ул бәхетлерәк

булыр ине – был минең фекерем һәм миндә лә Алла Рухы бар тип уйлайым.

Ялған илаһтарға қорбан ителгән ризык тураһында

8 ¹Ялған илаһтарға қорбан ителгән иткә килгәндә, «был турала бөтәбезең дә белемебез бар» тиһегез. Был ысынлап та шулай. Әммә белем кешене һауалы итә, ә мөхәббәт – нығыта. ²Берәйһе нимәнелер белем тип уйлай икән, ул тейешле кимәлдә белмәй әле. ³Алланы яратыусы иһә Алла тарафынан таныла.

⁴Шулай итеп, ялған илаһтарға қорбан ителгән ит менән тукланыуға килгәндә, без шуны беләбез: донъяла ялған илаһтар бер әһәмиәткә лә эйә түгел һәм берзән-бер Алланан башка бер ниндәй илаһ та юк. ⁵Ерзә йәки күктә илаһ тип аталғандар булған хәлдә лә (ә ундай «илаһтар» за, «хужалар» за ысынлап та күп), ⁶Аллабыз берәү генә – безең Атабыз. Бөтә нәмә – Унан, Ул безең йәшәйешөбезең максаты. Раббыбыз за берәү – Ғайса Мәсих, бөтә нәмә Уның аша булдырылды һәм без Уның аша йәшәйбез.

⁷Барыһы ла бындай белемгә эйә түгел бит. Кайһы берәүзәр әле һаман ялған илаһтар тураһындағы элекке караштарзан баш тартмай. Кайһы берәүзәр ялған илаһтарға шул тиклем күнеккән, килтерелгән қорбан итен ашағанда, ялған илаһтарға бағышланған ит тип қабул итәләр, шуның менән көсһөз выждандары бысрана. ⁸Ризык беззе Аллага якынайтмай. Ашау менән бер нәмәгә лә өлгәшмәйбез, ашамау менән дә бер нәмә лә юғалтмайбыз.

⁹Әммә һак булығыз: һезең был азатлығығыз бер нисек тә көсһөззәр өсөн абынырға сәбәп булмаһын. ¹⁰Әгәр берәйһе һинең, белемле кешенең, ялған илаһ йортонда ашап ултырыуыңды күреп калһа, выжданы көсһөз булғанлыктан, ялған илаһтарға қорбан ителгән итте ашарға ярай, тип кызык-

маһмы? ¹¹Ул сакта һинең белемәң выжданы көсһөз булған имандашыңды һәләк итер, Мәсих уның өсөн дә үлде бит. ¹²Һез имандаштарығызға карата ошо рәүешле гонаһ кылыуығыз һәм уларзың көсһөз выжданын яралауығыз менән Мәсихкә карата гонаһ кылаһығыз. ¹³Бына шуға күрә, мин ашаған ризык имандашымды гонаһка төшөрөгә сәбәпсә булһа, уны гонаһка этәрмәс өсөн ғүмерем буйына ит ашамам.

Илсенең хоқуктары һәм бурыстары

9 ¹Мин ирекле түгелме ни? Әллә Мәсихтең илсене түгелменме? Раббыбыз Ғайсаны күрмәнемме йә һез Раббыға хезмәт итеүемдең һөзөмтәһе түгелме? ²Башкалар өсөн, бәлки, илсе түгелмендер, әммә һезең өсөн – илсемен, сөнки һезең Раббыла булығығыз илселегемде дәлилләп тора.

³Мине ғәйепләүселәргә үземде яклап шулай тип яуап бирәм: ⁴ризык һәм әсемлек алырға һакыбыз юкмы әллә? ⁵Йә башка илселәр, Раббының кустылары һәм Кефас кеүек, иман юлындағы катыныбыззы сәйәхәткә алырға һакыбыз юкмы? ⁶Йә иһә Барнабас менән мин генә йәшәү өсөн эшләргә тейешбезме?

⁷Кайһы ғәскәризең қасан да булһа үз исәбенә хезмәт иткәне бар? Ниндәй баксасы үзе ултыртқан йөзөм еместәрен ашамай? Кайһы көтөүсә үзенең көтөүенән һөт әсмәй? ⁸Мин быларзы әзәмсә фекерләп һөйләйемме? Канун да ошо һакта әйтә түгелме һуң? ⁹Муса канунында былай тип язылған бит: «Ашылык һуккан үгеҙең ауызын қаплап қуйма». Алла үгеҙзәр һакында ғына хәстәрлек күрәме ни? ¹⁰Әллә ул һүззәр безең өсөн әйтелгәнме? Әлбиттә, был безең өсөн язылған, сөнки һөргән кеше уңыштан үзенә лә өләш сығыр тигән өмөт менән һөрөргә, ашылык һуғыусы ла шундай ук өмөт менән һуғырға тейеш. ¹¹Без күнелдәрегеҙзә рухи

орлоқ сәскәнбез икән, матди уңыш алырға өмөтләнеп, һеззән күпте талап итәбезме ни? ¹² Башкаларзың һеззән ярзам алырға хокуғы булғанда, беззеке күберәк түгелме һуң? Әммә без был хокуктан файзаланманык, Мәсих тураһындағы Һөйөнөслә Хәбәрзе таратыуға камасауламаҫ өсөн, барыһына ла түзәбез. ¹³ Алла йортонда хезмәт итеүселәрзең шул Йорттан туккланыузарын белмәйһегезме әллә? Корбан усағында хезмәт иткәндәр зә шундағы корбандан өлөш ала, быны ла белмәйһегезме? ¹⁴ Шуның һымак, Раббы Һөйөнөслә Хәбәрзе вәғәзләүселәргә шул хезмәт иҫәбенә йәшәргә кушкан.

¹⁵ Әммә мин ул хокуктарзың беренән дә файзаланманым. Был һүззәрзе лә һеззән ярзам көткән өсөн язмайым. Кирененсә, мин хатта үлергә лә әзермен! Бының менән мактануы хокуғынан мине бер кем дә мәхрүм итә алмай. ¹⁶ Һөйөнөслә Хәбәрзе вәғәзләйем икән, мактанырға бер сәбәбем дә юк, сөнки был – миңең өсөн мотлак булған вазиға. Әгәр вәғәзләүзән туктаһам, кайғы миңә! ¹⁷ Үз теләгем менән вәғәзләһәм, әжере булыр ине. Әммә үз теләгем менән башкармайым икән, ни бары үземә ышанып тапшырылған хезмәттә үтәйем. ¹⁸ Әжерем ни зә һуң? Ул шунан ғибәрәт: мин Һөйөнөслә Хәбәрзе вәғәзләгәндә, был хезмәттә бушлай аткарам, үз хокуктарымды файзаланмайым.

¹⁹ Бар нәмәнән азат булһам да, мөмкин тиклем күберәк кешене Мәсихкә килтереү өсөн, үземдә бөтөнөнәнә кол иттем. ²⁰ Йәһүдтәрзе Мәсихкә килтереү өсөн, уларға йәһүд кеүек булдым, канунға буйһонғандарзы Мәсихкә килтереү өсөн, үзем канун астында булһам да, улар янында канунға буйһоноусы кеүек булдым, ²¹ канунға ят булғандарзы Мәсихкә килтереү өсөн, улар янында канунды белмәүсе кеүек булдым. Әлбиттә, был Алла алдында канунһыз йәшәйем тигәндә аңлатмай, сөнки мин Мәсих канунына буйһонам. ²² Көшөззәр-

зе Мәсихкә килтереү өсөн, улар янында көшөз булдым. Нисек булһа ла, һис юғы бер нисәүһен коткарыу өсөн, мин бөтәһе өсөн барыһына әйләндем. ²³ Һөйөнөслә Хәбәрзең фатихаларын уртаклашыу өсөн, быларзың һәммәһен дә Һөйөнөслә Хәбәр хақына башкарам.

²⁴ Ярыш майзанында бөтөнөнә йүгерһә лә, берәүзең генә бүләк алғанын белмәйһегезме ни? Шулай булғас, бүләк алыу өсөн йүгерегез. ²⁵ Ярышта катнашкандарзың барыһы ла ныклап әзерләнә. Улар быны һулып кала торған таж алыу өсөн эшләһә, без ынтылған таж бер кәсан да һулымай. ²⁶ Шуға күрә лә мин максатһыз йүгергән кеше кеүек йүгермәйем, һауаға һуғыусы кеүек тә кизәнмәйем. ²⁷ Башкаларға Һөйөнөслә Хәбәрзе иглан итеп тә, үзем әжеренән коро калмаҫ өсөн, тәнемдә сыныктырам һәм уны үз ихтыярыма буйһондорам.

Ялған илаһтарға табыныузан киҫәтеү

10 ¹ Имандаштар, ата-бабаларығыз менән булып узған хәлдәрзе иҫегезгә төшөрөргә теләйем. Уларзың бөтәһе лә болот астында булған һәм диңгез аша үткән. ² Бөтәһе лә шул болотка һәм диңгезгә һыуға сумдырылғандай, Мусаның эйәрсендәре булып киткәндәр, ³ һәммәһе лә бер үк рухи ризык менән тукланған ⁴ һәм бөтәһе лә бер үк рухи эсемлектә эскән. Улар бит үззәренән артынан килгән рухи қаянан эскән, ә был қая – Мәсих. ⁵ Әммә Алла уларзың күбәһенә риза булманы, шунлыктан кәүзәләре сүллектә ятып қалды.

⁶ Улар менән булған хәлдәр – беззең өсөн иҫкәртеү: без, уларзан айырмалы, яуызлыкта әүәҫ булырға тейеш түгелбез. ⁷ Шулай ук, кайһы берзәре кеүек, ялған илаһтарға табыныусылар булмағыз. Улар хақында Изге Язмала: «Халык ашарға-әсергә кереште, артабан инде күңел асырға тотондо», – тип әйтелгән. ⁸ Бәғзе берәүзәр кеүек фәхешлек

^{10:1} СЫҒ 13:21-22; 14:21-22.

^{10:3-4} СЫҒ 16:35; 17:6; ИҫП 20:10-11.

^{10:7} СЫҒ 32:6.

итмәйек – бер көн эсендә уларзың егерме өс меңе һәләк булды. ⁹ Кайһы берәүҙәр кеүек Мәсихте һынамайык – улар йылан саккандан үлдә. ¹⁰ Зарланмағыз, уларзың бәғзеләре зарланып, йән алыусы фәрештә тарафынан кырылды.

¹¹ Был хәлдәрҙең барыһы ла башкаларға һабак булһын өсөн эшләнгән, һәм безҙе, ахырызаман яҡынлашкан сакта йәшәгәндәрҙе, искәртеп язылған. ¹² Шунуң өсөн, аяғымда нык баһып торам, тип уйлаған һәр кем йығылмаһ өсөн һак булһын. ¹³ Һез ябай әзәм хәленән килгән һынаузарға ғына дусар булдығыз. Алла ышаныһлы, һәм Ул көсөгөз етмәһлек һынаузарға юл куймаһак. Һынаузарһы йырып сығыр өсөн, Ул әмәлен дә күрһәтәһек.

¹⁴ Шуға күрә, һөйөклөләрәм, ялған илаһтарға табынуһуһан қасығыз. ¹⁵ Мин һезгә ақыллы кешеләргә әйткән кеүек өндәшәм, әйткәндәрәм тураһында үзегеҙ уйлағыз. ¹⁶ Без Аллаға рәхмәт белдергән шөкөр туһтағынан эһәбез. Был һәммәбезҙең дә Мәсих қанында қатнаһлығы барлығын аңлатмаймы? Без икмәкте бүлеп алабыз һәм аһайбыз. Был бөтәбезҙең дә Мәсих тәнендә өлөшө барлығын аңлатмаймы ни? ¹⁷ Икмәк берәү, һәм без, күмәк булһак та, бер тәнде тәһкил итәбез, сөнқи бер икмәкте уртақлаһабыз.

¹⁸ Исраил халқына қарағыз: қилтерелгән қорбан итен аһауһылар қорбан усағындағы ғибәҙәттә қатнаһуһылар түгелме ни? ¹⁹ Бының менән нимә әйтергә теләйем? Ялған илаһтарға қилтерелгән қорбан берәй әһәмәткә әйә типме, әллә илаһ үзе берәй мәғәнәгә әйә типме? ²⁰ Әлбиттә, юк. Әммә мәжүһизәр Аллаға түгел, ендәргә қорбан сала. Ә мин һезҙең ендәр менән аралашуһығызһы теләмәйем. ²¹ Раббы туһтағынан да, ең туһтағынан да бер юлы эһә алмайһығыз. Раббының да, ендең дә табынында бер юлы қатнаһуһы мөмқин түгел. ²² Без Раббыла көнсөллөк туһузырыға теләйбеҙме ни? Әллә Унан көзрәтлерәкбеҙме?

²³ Һез: «Бөтә нәмә рөхсәт ителә», – тиһегеҙ, әммә барыһы ла файзалы түгел. «Бөтә нәмә рөхсәт ителә», әммә бөтә нәмә лә һабак булып хезмәт итмәй. ²⁴ Һәр кем үзенә файҙа булғанды түгел, ә башқаға файзалыны эһләһен.

²⁵ Ит базарында һатылған нәмәләрҙе тыныһ күнел менән аһағыз, уның қайҙан алынуһы тураһында һорашмағыз. ²⁶ Изге Яҙмала әйтелгәнсә: «Ер йөзө һәм ундағы бөтә нәмә Раббыныңы».

²⁷ Әгәр иманһыҙарһың береһе һезҙе үзенә сақырһа һәм һез унда барырға теләһегеҙ, тәқдим ителгән барлық ризықты тыныһ күнел менән аһағыз, уның қайҙан алынуһы тураһында һорашмағыз. ²⁸ Әгәр инде берәйһе: «Был қорбан ите», – тиһә, шул хәбәрҙе әйтеүһе өсөн һәм выждан һақына аһамағыз. ²⁹ Выждан тигәндән, һезҙең выжданығызһы түгел, ә шул кешене күз уңында тотам. Ни өсөн әле минең азатлығым башқа берәүҙең выжданы менән сикләнергә тейеш? ³⁰ Әгәр ризықты рәхмәт доғаһы қылып қабул итәм икән, ни өсөн мине был ризык өсөн шелтәләргә? ³¹ Шулай итеп, аһайһығызһы, эһәһегеҙме, әллә башқа берәй нәмә эһләйһегеҙме – бөтәһен дә Алла даны өсөн башқарығыз. ³² Йәһүдтәргә лә, йәһүд булмағандарға ла, Алла берҙәмлегенә лә қаршылық булып тормағыз. ³³ Мин дә үз файҙама түгел, ә күптәрҙең файҙаһы һақында хәһтәрлек күрәм, бар нәмәлә уларға яраға тырыһам, сөнқи уларһың қотолоуһын теләйем.

11 ¹ Мин Мәсихтән өлгә алған кеүек, һез зә минән өлгә алығыз.

Башқа ябыныу тураһында

² Һәр нәмәлә мине иһегеҙҙән сығармауһығы һәм мин һезгә еткергән тәғлимәттә теүәл үтәүегеҙ өсөн һезҙе мақтайым. ³ Йәнә мин шуны белеүегеҙгә теләйем: һәр ирҙең Башы – Мәсих, қатындың башы – ир, ә

10:8 Иҫп 25:1-9.

10:9 Иҫп 21:4-6.

10:10 Иҫп 16:41-49.

10:26 Зәб 23:1.

Мәсихтең Башы – Алла. ⁴ Башын каплап доға кылған йәки пәйғәмбәрлек иткән һәр ир үзенә башын оятлы итә. ⁵ Ә башын капламайынса доға кылған йәки пәйғәмбәрлек иткән катын үзенә башын оятлы итә, сөнки был хәл катындың сәсе кырылыуға бәрәбәр. ⁶ Катын башына ябынырға теләмәй икән, сәсен кырктырып ташлаһын, ә инде сәсенә алыныуы йәки кырылыуы оят булһа, ул сакта башына ябынһын. ⁷ Шулай итеп, ир кеше башына кейергә тейеш түгел, сөнки ул – Алла һыны һәм даны, ә катын – ирҙең даны. ⁸ Ир – катындан түгел, ә катын ирҙән кылынған, ⁹ һәм ир – катын өсөн түгел, ә катын ир өсөн яратылған. ¹⁰ Шуға күрә, фәрештәләр аркаһында, катын кеше үз башына хахим булырға тейеш*. ¹¹ Хәйер, Раббыла ир – катынға, катын иргә бәйле. ¹² Катын ирҙән кылынһа ла, ир катындан тыуа, әммә бөтә нәмә лә Алланан барлыкка килә. ¹³ Үзегеҙ уйлап карағыҙ: катын кешегә башына ябынмайынса Аллаға доға кылыу килешерме? ¹⁴ Ир кешенә озон сәс йөрөтөүе уның өсөн хурлык икәнлеген тәбиғәт үзе өйрәтә түгелме һун? ¹⁵ Катын кешенә сәсе озон булһа, был уның өсөн дан түгелме ни? Сәс уға япма рәуешендә бирелгән дә баһа. ¹⁶ Кемдер был хакта бәхәсләшергә теләһә, белһен: беззә лә, Алла берзәмлектәренә башкаларында ла икенсе төрлө ғәзәт юк.

Раббыны аш табынында искә алыу

¹⁷ Артабанғы күрһәтмәләремә күсәм. Һеҙҙе йыйылыштарҙағы кылыктарығыҙ өсөн мактай алмайым: уларҙың файҙаһына карағанда зыяны күберәк. ¹⁸ Беренсенән, берзәмлектәге йыйылыштарҙа айырым төркөмдәргә бүленеүегеҙ тураһында ишетеп торам, һәм быға мин ниндәйҙер дә рәжәлә ышанам. ¹⁹ Әлбиттә, кемеһеҙҙең тоғро икәнлегенә һынау аша асыкланһын

өсөн, арағыҙҙа караш айырымлыктары да булыуы кәрәк. ²⁰ Әммә һеҙҙең бергә йыйылыуығыҙ Раббының ашын уртаклашыу тигән һүз түгел бит. ²¹ Һәр береһеҙ үз ризығына йәбешә, шунан берәүҙәр ас кала, икенселәр исергәнсе ашап-әсә. ²² Һеҙҙең нимә, ашап-әсергә өйөгөҙ юкмы ни? Әллә һеҙ Алла берзәмлеген һанға һукмайһығыҙ һәм мохтаж булғандарҙы кәмһетәһеһеҙме? Һеҙгә ни тип әйтергә? Мактарғамы? Юк, бының өсөн һеҙҙе мактамайым.

²³ Һеҙгә биргән өйрәтәүҙәремдә мин Раббынан алдым. Раббы Ғайса хыянат ителә торған төндә кулына икмәк алып ²⁴ шөкөр итте лә, уны һындырып, былай тине: «Был – һеҙҙең өсөн корбанға бирелә торған тәнем. Минәң иҫтәлегемә шулай эшләгеҙ». ²⁵ Шулай ук киске аштан һун кәсә алды ла былай тине: «Был кәсә – каным менән раҫланған яңы килешәү. Уны эскән һайын Минәң иҫтәлегемә эсегеҙ». ²⁶ Ошоноң менән был икмәкте ашаған һәм был кәсәнән эскән һайын һеҙ Раббы килгәнә тиклем Уның үлемен иглан итәһеһеҙ.

²⁷ Шулай итеп, кемдер лайыҡһыҙ рәуештә Раббының икмәген ашаһа һәм Уның туҫтағынан эсә, Раббының тәненә һәм канына карата ғәйепле буласак. ²⁸ Шуға ла икмәкте ашар һәм туҫтактан эсер алдынан кеше үзен һынап карарға тейеш. ²⁹ Раббы тәненә әһәмиәт бирмәйенсә ашаған һәм эскән кеше шул ашап-әсеүе менән үзен хөкөмгә дусар итә. ³⁰ Шунуң өсөн дә күбегеҙ хәлһеҙ һәм ауырыу, вафат булғандарҙа аз түгел. ³¹ Әгәр без үзеһеҙҙе үзеһеҙ һынаһаҡ, хөкөмгә дусар булмаҫ инек. ³² Хөкөм иткәндә иһә, донъя менән бергә хөкөм ителмәҫ өсөн, Раббы безгә язаһын бирә.

³³ Шуға күрә, имандаштарым, Раббы ашына йыйылған сакта бер-береһеҙҙе көтөгөҙ. ³⁴ Йыйылыуығыҙ Алла тарафынан

* 11:10 Был һөйләм: «Шуға күрә, фәрештәләр хақына катын кеше баш өҫтөндә хахимлык билдәһе йөрөтөргә тейеш», тип тә тәржемә ителә.

11:25 Сығ 24:8; Йер 31:31, 33-34.

хөкөм ителмәһен өсөн, ас кеше өйөндә ашанын. Башка күрһәтмәләргә җанығызға барғас бирермен.

Изге Рухтан бирелгән бүләктәр

12 ¹ Изге Рух тарафынан бирелгән бүләктәргә килгәндә иһә, имандаштар, улар тураһында белмәй калыуығызды теләйм. ² Хәтерегеҙҙәлә, Мәсихкә ышанмаған сағығыҙҙа нимәләр һезгә телһез ялған илаһтарға этәрҙе. ³ Шуның өсөн һезгә әйтәм: Алла Рухы менән һөйләүсә бер кемдә «Ғайсаға ләғнәт төшһөн!» тимәй һәм, үҙендә Изге Рух булмаһа, «Ғайса – Раббы» тип әйтә алмай.

⁴ Изге Рух биргән бүләктәр төрлө, әммә Рух бер үк. ⁵ Хезмәт итеүсәң төрҙәре күп, әммә бөтөнөбөҙ ҙә хезмәт иткән Раббы бер үк. ⁶ Ғәмәлдәрҙең төрлөһө бар, әммә уларҙың барыһын да безҙә бер үк Алла булдыра. ⁷ Ләкин Рухтың һәр берһендә уртаҡ ғайсаға әш итеүе күренә. ⁸ Берәүгә Рух аша – асыл һүзе, икенсәһенә Уның аша белем һүзе бирелә. ⁹ Башка берәүгә шул ук Рух тарафынан махсус иман бирелә, икенсәһенә дауалап-һауыҡтырыу һәләте бүләк ителә. ¹⁰ Берәүгә – мөгҗизә күрһәтеү, икенсәһенә – пәйғәмбәрлек итеү, кайһы берһенә – рухтың ысынлап та Алланамы икәнән айыра беләү, кемгәләр – бүтән төрлө телдәрҙә һөйләү һәләте*, ә кемһенәләр был телдәрҙә әйтелгәндә аңлата беләү һәләте бирелә. ¹¹ Быларҙың барыһын да һәр кемгә бүләкте Үзе теләгәнсә бүлеп биргән бер үк Рух башкара.

Тән – берәү, ағзалар күп

¹² Мәсих – күп ағзаларға әйә булған тән кеүек; тән күп ағзаларҙан торһа ла, бер бөтөндө тәшкит итә. ¹³ Без һәммәбәҙ ҙә: йәһүдтәр һәм гректар, колдар һәм ирекелләр, бер Рух менән сумдырылып, бер тән

булдык һәм барыбызға ла бер үк Рухтан эсеү бирелде.

¹⁴ Был тән бер ағзанан түгел, күп ағзаларҙан тора. ¹⁵ Әгәр аяк: «Мин кул түгелмен, шуға күрә мин тәндекә түгел», – тиһә, шуның өсөн генә тәндекә бер ағзаһы булыуҙан туктармы? ¹⁶ Йәһиһә колак: «Мин күз түгелмен, шуға күрә мин тәндекә түгел», – тиеү менән генә тән ағзаһы булып тормаһмы? ¹⁷ Әгәр бөтөн тән тик күҙҙән генә торһа, һисек ишетә алып ине? Тотош колактан ғына торһа ла, еҫ һизеү тойғоһо кайҙан булып ине? ¹⁸ Әммә Алла тәндә ағзаларҙың һәр берһенә Үзе теләгәнсә урынлаштырған. ¹⁹ Әгәр бөтөнөһө бер генә ағза булһа, тән кайҙа булып ине һуң? ²⁰ Һөҙөмтәлә ағзалар күп, әммә тән берәү генә.

²¹ Күз кулға: «Һин миңә кәрәк түгел», – тип, йәки баш аяктарға: «Һез миңә кәрәк түгел», – тип әйтә алмай. ²² Киреһенсә, тәндекә хәлһезерәк күренгән ағзаһы нығырак кәрәк. ²³ Без тәндекә күркәм түгел тип һанаған урындарын нығырак хәстәрләп кейендерәбәҙ. Ә килешһез һаналған өлөштәрен айырыуһа ентекләп йәшерәбәҙ. ²⁴⁻²⁵ Килешлә ағзаларыбыҙҙың иһә быға ихтыяҗы юк. Әммә, тәндә бүленеш булмаһын һәм бөтә ағзалар бер-берһе тураһында бер үк кимәлдә хәстәрлек күрһен өсөн, тәндә етешмәгән ағзаларға күберәк хөрмәт күрһәтеп, Алла ағзаларҙы үз-ара шулай тоташтырҙы. ²⁶ Ағзаларҙың берһе яфаланһа, башкалары ла уның менән бергә яфа күрә. Берһе кәҙерләнһә, ағзаларҙың барыһы ла уның менән бергә шатлана.

²⁷ Һез – Мәсихтең тәне, ә айырым-айырым – шул ук тәндекә ағзалары. ²⁸ Алла Үҙ берҙәмлегендә, беренсенән, илселәр, икенсенән, пәйғәмбәрҙәр, өсөнсөнән, өйрәтеүселәр куйған. Артабан кайһы берәүҙәргә мөгҗизә күрһәтеү һәләте, дауалап-һауыҡтырыу, башкаларға – ярҙам күрһәтеү, идара итеү һәм бүтән төрлө телдәрҙә һөйләү һәләте

* **12:10** Бүтән төрлө телдәрҙә һөйләү һәләте – быға тиклем бер ваҡытта ла белмәгән телдә һөйләргә бирелгән һәләт.

бирелгән. ²⁹ Бөтәһе лә илселәрме? Бөтәһе лә пәйғәмбәрҙәрме? Бөтәһе лә өйрәтеүселәрме? Бөтәһе лә мөгжизә тыузырыусылармы? ³⁰ Барыһының да дауалап-һауыктырыу һәләте бармы? Һәммәһе лә бүтән төрлө телдәрҙә һөйләшәме? Барыһы ла был телдәрҙе аңлата аламы? ³¹ Юғарыраҡ бүләктәргә ынтылығыз. Хәҙер мин һезгә иң яҡшы юлды күрһәтәм.

Ысын мөхәббәт

13 ¹ Кешеләрҙең һәм фәрештәләрҙең телдәрҙә һөйләшәп тә, мөхәббәт юк икән, ул сакта мин – ни бары бакыр һауыт зыңлауы йәки яңғырап торған һукма тәрилкәләр сыңы. ² Пәйғәмбәрлек һәләтем булһа ла, барлык серҙәрҙе һәм һәр төрлө ғилемдә белһәм дә, таузар күсерерлек иманым булһа ла, мөхәббәт юк икән, мин бер ни зә түгел. ³ Бөтә мөлкәтемдә ярлыларға өлөшөп, мактану өсөн тәнемдә үлемгә тапшырһам да*, мөхәббәт юк икән, миңә бынан бер һиндәй зә ҫайҙа булһас.

⁴ Мөхәббәт түземле, шәфҡәтле, мөхәббәт көнләшмәй, маһаймай, һауаланмай. ⁵ Мөхәббәт әзәпһез қыланмай, үзенә ҫайҙа эзләмәй, ярһымай, кенә тотмай. ⁶ Мөхәббәт ғәзелһезлеккә һөйөнмәй, хәкикәткә шатлана. ⁷ Ул бөтәһенә лә түзә, бөтә нәмәгә ышана, һәр сак өмөтләнә һәм сабыр итә.

⁸ Мөхәббәт бер вақытта ла һүрелмәс, әммә пәйғәмбәрлек итеүҙәр туктар, бүтән төрлө телдәр тыныр, белем дә юкка сығыр. ⁹ Безҙең белемебез зә, пәйғәмбәрлек итеүебез зә өлөшлөтә генә. ¹⁰ Камиллыҡ килеү менән был өлөшлөтә булған нәмәләр әһәмиәтен юғалтһас. ¹¹ Мин бәләкәс сағымда балаларса һөйләнем, балаларса уйланым, балаларса фекер йөрөттөм, ә индә ир корона ингәс, сабыйҙарса эшлөүҙән туктаным. ¹² Әле безгә һәммәһе лә көзгөлөгә тоноҡ сағылыш кеүек күренә, вақыты еткәс иһә йөзгә йөз күрәсәкбез. Минәң белемем

әлегә өлөшлөтә, үз мөлендә, Алла мине тулығынса белгән кеүек, мин дә тулығынса беләсәкмен.

¹³ Бына һәр вақыт буласаҡ өс нәмә: иман, өмөт һәм мөхәббәт. Улар араһында мөхәббәт – иң бөйөгө.

Телдәр һәм пәйғәмбәрлек итеү

14 ¹ Мөхәббәттә максат итеп, Изге Рухтан килгән бүләктәргә, бигерәк тә пәйғәмбәрлек итеү бүләгенә ынтылығыз. ² Бүтәндәргә аңлашылмаған телдә һөйләүсе әзәм кешеләргә түгел, ә Аллаға һөйләй, уны бит бер кем дә аңламай, ул Изге Рух ярҙамында серҙәр сисә. ³ Пәйғәмбәрлек қылыусы иһә кешеләргә һөйләй. Ул уларҙы нығындыра, рухын күтәрә һәм йыуата. ⁴ Бүтәндәргә аңлашылмаған телдә һөйләүсе үзен нығындыра, ә пәйғәмбәрлек қылыусы берҙәмлектә нығыта. ⁵ Мин һезҙең барығыҙдың да шул телдәрҙә һөйләүен теләйем, әммә унан да бигерәк – пәйғәмбәрлек итегез. Әгәр шул телдәрҙә һөйләүсе берҙәмлек нығынһын өсөн үзенә һүзҙәрән аңлатып бирмәһә, пәйғәмбәрлек итеүсе уға қарағанда берҙәмлеккә күберәк ҫайҙа килтерә.

⁶ Күз алдығыҙға килтерегез, имандаштар, мин янығыҙға киләм һәм бүтән төрлө телдәрҙә һөйләйем икән, ти. Ул вақытта минән һиндәй ҫайҙа? Асылышты йәки белемдә, пәйғәмбәрлек һүзен йәки өйрәтеүе аңлайышлы һүзҙәр менән аңлатқанда ғына һезгә ҫайҙа килтерә алырмын бит. ⁷ Миҫалға һыбызғы йә арфа кеүек йәнһез уйын қоралын алайыҡ. Уларҙан сыққан моң бер-береһенән айырылмай икән, флейтала йәки арфала һиндәй көй уйнағандарын аңлап булырмы? ⁸ Әгәр борғо асыҡ тауыш сығармаһа, яуға кем әзерләнәр? ⁹ Бына шулай һез зә телегез менән аңлайышһыҙ һүзҙәр әйтһегез, нимә һөйләгәнгәһез нисек аңларҙар? Һез бит һүзҙәрегәһез елгә генә осорорһоғоз. ¹⁰ Донъяла әллә күпме телдәр бар, һәм һәр

* **13:3** *Мактану өсөн тәнемдә үлемгә тапшырһам да* – қайһы бер боронғо қульязмаларҙа был урын «тәнемдә яндырыуға тапшырһам да» тип бирелгән.

берененә – үз мәғәнәһе. ¹¹ Эгәр мин һүз-зәрзең мәғәнәһенә төшөнмәйем икән, һүз әйтеүсегә сит ил кешеһе кеүек буласакмын һәм һөйләүсә үзә лә миңә сит ил кешеһе кеүек буласак. ¹² Һеззең менән дә шулай ук: Рухтан килгән бүләктәргә ынтылһағыз, берзәмлекте нығытырлык бүләктәр менән байырға тырышығыз.

¹³ Шуға күрә бүтән телдә һөйләүсә телдә аңлата белеү һәләте өсөн доға кылһын. ¹⁴ Мин бүтән телдә доға кылһам, миндә рухым доға кыла, ә акылым катнашмай кала. ¹⁵ Миңә нимә эшләргә һуң? Рухым менән доға кылырмын, акылым менән дә доға кылырмын; рухым менән дан йырлармын, акылым менән дә дан йырлармын. ¹⁶ Рухың менән генә шөкөр иткәндә, иман менән кызыкһынған сит кеше рәхмәт укыуыңа нисек «амин» тип әйтһен? Ул бит һинең нимә әйткәнәңдә аңламай! ¹⁷ Һин кылған шөкөр ни тиклем һәйбәт булмаһын, һүззәрәңдә ишетеүсә файза алмаясак. ¹⁸ Аллаға шөкөр, мин бүтән телдәрзә бөтәгезгә карағанда ла күберәк һөйләй алам. ¹⁹ Әммә берзәмлектә бер кем дә аңламаған ун менләгән һүз әйтеүгә карағанда, башкаларға нәсихәт биреү өсөн акыл менән биш һүз әйтеүзә якшыраҡ тип һанайым.

²⁰ Имандаштар, уйзарығыз балалык үлсәмендә калмаһын, яманлыкка қарата – сабийзарса саф күңелле, ә фекер йөрөтөү рәүешегез менән ололар һымак булығыз.

²¹ Канунда былай тип язылған:

«Был халықка бүтән телдәрзә һөйләүселәр аша, сит кешеләрзәң ауыззары менән өндәшермен, әммә ул сакта ла Мине тыңламаштар, – ти Раббы».

²² Тимәк, бүтән телдәр – иманлы кешеләр өсөн түгел, ә иманһыззар өсөн билдә. Пәйғәмбәрлек итеү иһә – иманһыззар өсөн түгел, ә иманлылар өсөн. ²³ Шуға күрә, әгәр

бөтөн берзәмлек бергә йыйылып, барыһы ла бүтән төрлө телдәрзә һөйләп ултырһа, һәм шул сак иман менән кызыкһынған йәки иманы булмаған берәй сит кеше килеп инһә, һеззе: «Акылдан язғандар!» – тип әйтмәс-ме? ²⁴ Әммә бөтәһе лә пәйғәмбәрлек иткән мәлдә иман менән кызыкһынған сит кеше йә иманы булмаған берәйһе килеп инһә, һәр беренәнән үзән фаш итеү һәм яуаплылыкка тарттырыу һүззәрән ишәтер. ²⁵ Уның йәшерен ниәттәре асылыр һәм ул йөзтүбән капланыр за Аллаға табынып: «Алланың һеззең арағызза булығы хақ», – тип әйтер.

Берзәмлектәге тәртин

²⁶ Шулай итеп, имандаштар, хәзәр нисек була инде? Һез бергә йыйылған сакта березең – мәзһиәһе, икенсезең – өйрөтөүзәре, кемәһенәңдер – асылышы, бәғзеһенәң – бүтән төрлө телдә хәбәре, кайһыһының аңлатмаһы бар. Былар барыһы бергә берзәмлекте нығытыу максатында хезмәт итһен. ²⁷ Бүтән телдә һөйләүселәр булһа, ике, иң күп тигәндә өс кеше бер-бер артлы һөйләһен, ә берәһе аңлатып торһон. ²⁸ Аңлатыусы булмаһа инде, ундайзар берзәмлектә һүз өндәшмәһен, ә Аллағына ишеткән мәлдә, үззәре генә булған сакта һөйләһен.

²⁹ Пәйғәмбәрзәрзәң дә икәүһе йәки өсәүһе һөйләһен, ә калған иман тотоусылар, ишеткәндәре хақында фекер йөрөтөп, уларға баһа бирһен. ³⁰ Эгәр йыйылышта ултырғандар араһындағы берәйһенә асылыш килһә, беренсә һөйләүсә уға һүз әйтергә мөмкинлек бирһен. ³¹ Бөтәгеззә өйрәнһен, һәм бөтәгеззәң дә күңелен күтәрәү өсөн бер-бер артлы пәйғәмбәрлек итә алаһығыз. ³² Пәйғәмбәрзәрзәң рухтары пәйғәмбәрзәргә буйһона, ³³ сөнки Алла – тәртипһезлек Аллаһы түгел, ә тыныслық Аллаһы.

Изгеләрзәң барлык берзәмлектәрәңдәге кеүек, ³⁴ йыйылыштарза катын-кыз өндәшмәй генә ултырһын. Унда уларға һөйләргә

рөхсәт ителмәй, канунда язылғанса, улар буйһонорға тейеш. ³⁵ Әгәр берәй нәмәнә белергә теләйзәр икән, өйзә ирзәренән һораһындар, сөнки берзәмлектә катын-кызға һүз һөйләү әзәпһезлек һанала.

³⁶ Алла һүзе һеззән сыктымы ни? Әллә һезгә генә килдеме? ³⁷ Кемдер берәү үзен пәйғәмбәр йәки рухлы тип һанай икән, миңә язғандарымдың Раббы бойороґо икәнән таныһын. ³⁸ Кем танымай, ул үзе лә танылмай. ³⁹ Шулай итеп, имандаштар, пәйғәмбәрлек итергә ынтылығыз, әммә бүтән төрлө телдә һөйләүзе лә тыймағыз. ⁴⁰ Ләкин бөтә нәмә лә килешле һәм тәртипле булырға тейеш.

Ғайсаның үленән терелеүе

15 ¹ Имандаштар, мин иғлан иткән, һез кабул иткән һәм ғүмерегеззән нигезенә әйләнгән һөйөнөслә Хәбәрзе исегезгә төшөрәм. ² Һөйөнөслә Хәбәр һүззәрен мин вәғәзләгәнсә тоһағыз, уның менән котолорһоғоз, тотһаағыз – иманға килеүегез юкка булыр. ³ Мин үзем алғандарзы һезгә тапшырзым. Иң мөһиме, Изге Язмала язылғанса, Мәсих беззәң гонаһтарыбыз өсөн үлдә һәм, ⁴ Изге Язмала язылғанса, Ул ерләнде һәм өсөнсә көндә терелде, ⁵ тәүзә Кефаска, азақ ун ике шәкертенә күренде. ⁶ Шунан бер үк вақытта биш йөззән ашыу имандашка (уларзың күбеһе әле лә исэн, кайһы берзәре үлдә), ⁷ унан һуң Якупка һәм бөтә илселәренә күренде. ⁸ Етлекмәй тыуған бала кеүек булһам да, барыһынан һуң миңә лә күренде. ⁹ Дөрөсөн әйткәндә, мин – илселәрзәң иң кесеһе. Алла берзәмлеген эзәрлекләгәнәм өсөн илсе тип аталырға ла лайык түгелмен. ¹⁰ Әммә хәзәр кем булһам, Алла мәрхәмәте менән мин шул булдым. Ул күрһәткән мәрхәмәт бушка китмәнә, башка илселәрзәң һәммәһенә карағанда ла тырышыбырақ хезмәт иттем. Хәйер, мин түгел, ә миңә менән булған Алла мәрхәмәте хезмәт итте. ¹¹ Шулай итеп,

мин вәғәзләйемме, улармы – әһәмиәте юк, иң мөһиме – ул беззәң вәғәзләүебез һәм һеззәң ышаныуығыз.

Үленән терелеү

¹² Мәсих тураһында, Ул үленән терелде, тип әйтелә икән, нисек итеп кайһы берзәрегеҙ, үленән терелеү юк, тип һөйләй ала һуң? ¹³ Үленән терелеү юк икән, Мәсих тә үленән терелмәгән булып сыға. ¹⁴ Әгәр Мәсих үленән терелтелмәгән икән, беззәң вәғәзләүебез зә, һеззәң иманығыз за буш була. ¹⁵ Өстәүенә, без Алла һақында ялған шаһиттар булып калыр инек, сөнки Ул Мәсихте терелтте тип шаһитлык кылдык. Үлеләрзәң терелеүе юк икән, Алла Мәсихте лә терелтмәгән булып сыға. ¹⁶ Үлеләр терелтелмәһә, Мәсих тә үленән терелтелмәгән була. ¹⁷ Әгәр Мәсих терелтелмәгән икән, һеззәң иманығыз – буш, һәм һез гонаһтарығыз һақимлығы астындаһығыз. ¹⁸ Был инде Мәсихкә инанып үлгәндәр зә һәләк булды тигәнде аңлата. ¹⁹ Әгәр без Мәсихкә был йәшәүебеззә генә өмөт бағлаһақ, бөтә кешеләргә карағанда ла кызғанысырақ булыр инек.

²⁰ Әммә Мәсих ысынлап та үленән терелтелде – Ул үлгәндәрзән беренсе булып терелгән! ²¹ Үлем донъяға кеше аша килгән кеүек, үленән терелеү зә бер Кеше аша килде. ²² Әзәмгә мөнәсәбәте булғандарзың барыһы ла үлгән кеүек, Мәсихкә мөнәсәбәте булғандарзың барыһы ла тереләсәк. ²³ Һәр кем үз сиратында: тәүзә – Мәсих, шунан һуң, Ул килгәндә, Мәсихтекеләр тереләсәк. ²⁴ Бынан һуң ахыры килер, Ул һәр төрлө етәкселекте, һақимиәтте, кеүәтте юкка сығарып, батшалықты Алла һәм Атаһына тапшырыр. ²⁵ Мәсихкә бөтә дошмандарын Үз аяғы астына һалғанға тиклем батшалык итеү тәғәйенләнгән. ²⁶ Иң һуңғы дошман булып үлем юкка сығарылһасак. ²⁷ Изге Язмала: «Алла бар нәмәнә Уның аяктары астына һалып, Уға буйһондорзо», – тип

әйтелгән. «Бар нәмә Уға буйһондоролдо» тип әйтелгән, әммә был Уға буйһондороусы Алланы үз эсенә ала тигәнде аңлатмай, әлбиттә. ²⁸ Бөтә нәмә Мәсихкә буйһондоролғас, Улы ла бар нәмәнә Үзенә буйһондорған Аллаға буйһонасак. Шулай итеп, Алла бөтә нәмәлә бар буласак.

²⁹ Үлеләр хақына һыуға сумдырылыу йолаһы үткәндәр ниңә быны кылалар һуң? Үлеләр бөтөнләй терелмәгәс, ни өсөн улар хақына сумдырылырға? ³⁰ Ниңә һуң без зә ғүмеребеззе куркыныс астына кыябыз? ³¹ Мин көн һайын үлемдең күззәрәнә тура карайым. Имандаштар, был минең Раббыбыз Ғайса Мәсихтә һезең менән ғорурлануыым кеүек үк хақ. ³² Әгәр карашым кешеләрзекесә генә булған булһа, әгәр үлеләрзең терелтелеүенә ышанмаһам, Эфеста йырткыстар менән көрәшеүемдән миңә ни файза? Үлеләр терелтелмәһә, кайһы беррәүзәр әйткәнсә, «иртәгә барыбер үләбез, ашап-әсеп калайык!»

³³ Алданмағыз: «азғын кешеләр менән аралашуу якшы әхлакты боза». ³⁴ Тейешенсә айнып, гонаһ кылыузан туктағыз. Кайһы берзәрегеҙ Алланы белмәй бит, мин быны һеззе оялтыу өсөн әйтәм.

Ерзәге һәм күктәге тән

³⁵ Кемдер: «Үлеләр нисек терелер? Уларзың тәне ниндәй булыр?» – тип һорар. ³⁶ Акылһыз! Һин сәскән нәмә тәүзә үлмәһә, яңы ғүмер яралмаясак бит. ³⁷ Сәскән сакта һин буласак үсемлектең үзен түгел, ә орлокто – бойзайзың йәки башка нәмәнәң орлоғон – сәсәһең. ³⁸ Ә инде Алла уға Үзе һайлаған тәнде, һәр орлокка үз тәнән бирә. ³⁹ Бөтә тәндәр зә бер төрлө түгел: кешеләрзең тәне малдыкынан айырыла, коштарзың тәне лә балыктарзыкы кеүек түгел. ⁴⁰ Күктә лә, ерзә лә есемдәр бар, тик күктәгеләрәнең балкышы ерзәге есемдәрзекенән айырыла. ⁴¹ Күктәгеләре араһында қояштың да, ай-

зың да, йондоззарзың да балкыуы башка. Йондоззар за бер-береһенән балкыулары менән айырыла.

⁴² Үлеләрзең терелеүе лә шулай буласак: кеше тәне ер эсенә серейәсәк орлок булып һалына – мәңге үлмәслек булып терелтелә. ⁴³ Кызғаньс булып ер эсенә һалына – дан менән терелә. Зәғиф килеш сәселә – кеүәтле булып терелә. ⁴⁴ Вақытлы тән ер эсенә һалына, ә рухи тән терелә. Вақытлы тән бар икән, рухи тән дә бар. ⁴⁵ Изге Язмала былай тип язылған бит: «Тәүге кеше – Әзәм – тере йән әйһе булды». Ә һуңғы Әзәм тормош биреүсә Рух булды. ⁴⁶ Әммә тәүге булып рухи тән түгел, ә вақытлыһы килә, шунан һуңғына рухи булғаны килә. ⁴⁷ Тәүге кеше тупрактан яратылды, ул – ерзән. Икенсе Кеше күктән килде. ⁴⁸ Турпактан яратылған ниндәй булһа, ерзекеләр шундай. Күктән Булған ниндәй, күктекеләр шундай. ⁴⁹ Әле тупрактан яратылған кеше киәфәтен йөрөткән кеүек, күктән булған кеше киәфәтен дә йөрөтәсәкбез.

⁵⁰ Имандаштар, һезгә шуны әйтәм: тәндән һәм қандан торғандар Алла батшалығына әйә була алмас, һәм фани булғандар мәңге үлмәй торған була алмас. ⁵¹ Һезгә сер асам: без бөтәбез зә үлмәйәсәкбез, әммә һәммәбез зә үзгәрәсәк – ⁵² қапыл, күз асып йомған арала, һуңғы борғо қысқыртқанда. Борғо қысқыртқанда үлеләр мәңге үлмәслек булып тереләсәк, ә без, ул вақытта тере булғандар, үзгәрәсәкбез. ⁵³ Фани – мәңге үлмәслеккә, ә үлемле үлемһезгә әйләнергә тейеш бит. ⁵⁴ Был фани, үлемле тән мәңгелек, үлемһез тәнгә әйләнгәс, Изге Язмалағы: «Еңеү үлемде йотоп юк иткән була».

⁵⁵ «Үлем, һинең еңеүең қайза?»

Үлем, һинең қаяуың қайза?» – тигән һүззәр тормошқа аша. ⁵⁶ Үлемдең қаяуы – гонаһ, һәм гонаһтың көсә – қанун. ⁵⁷ Әммә, Аллаға шөкөр, Ул Раббыбыз Ғайса Мәсих аша безгә еңеү бирә.

⁵⁸ Шулай итеп, кәзерле имандаштарым, Раббы эшенә һәр вақыт үзегеҙҙе бағышлап һәм бар көсөгөҙҙө һалып, нык тороғоз, какшамаҫ булығыҙ, Раббы өсөн хезмәтегеҙҙен бушка булмағанын беләһегеҙ бит.

Хәйер биреү

16 ¹ Йәрүсәлимдәге изгеләр өсөн хәйер йыйыуға килгәндә, Галатиялағы берҙәмлектәргә ниндәй күрһәтмәләр бирһәм, һеҙ ҙә шулай эшләгеҙ. ² Мин килгәс хәйер йыйып йөрөмәс өсөн, һәр берегеҙ азнаның беренсе көнөндә, үз хәленә карап, табышының бер өлөшөн айырып куйһын һәм һаклауға һалһын. ³ Янығыҙға килгәс, һеҙ һайлап куйған кешеләрҙе, хәйерегеҙҙе тапшырыу өсөн, хат менән Йәрүсәлимгә ебәрермен. ⁴ Әгәр минең үземә лә барырға кәрәк булһа, ул кешеләр минең менән барыр.

Сәйәхәт тураһында ниәттәр

⁵ Янығыҙға Македония аша үткән сакта барырмын, сөнки Македонияны урап сығасакмын. ⁶ Бәлки, бер аз янығыҙҙа йәшәрмен, бәлки, хатта һеҙҙә кышлармын, һәм һеҙ, кайҙағына йүнәлһәм дә, юлымда миңә ярҙам итерһегеҙ. ⁷ Һеҙгә юл ыңғайығына һуғылырға теләмәйем, әгәр Раббы насип итһә, озағыраҡка тукталырға уйлайым. ⁸ Эфеста Илленсе көн байрамына тиклем калырмын, ⁹ сөнки был калала, һөйөнөслә Хәбәргә каршылар күп булһа ла, хезмәт итеүгә ишектәр киң асыҡ.

¹⁰ Янығыҙға Тимоҫеус килһә, игтибарлы булығыҙ, уға хәүеф янамаһын, сөнки ул, минең кеүек үк, Раббы эшен башкара. ¹¹ Шуның өсөн бер кем дә уға кәмһетеп карамаһын, минең яныма әйләнеп кайта

алһын өсөн, юлға именлек менән озатығыҙ. Уны мин имандаштар менән бергә көтәм.

¹² Имандашыбыҙ Аполлоска килгәндә, мин уның имандаштар менән бергә һеҙгә барыуын нык үтендем, әммә әлегә янығыҙға барырға һис тә теләге юк, шулай ҙа уңайы сығыу менән барып етер.

Нәсихәттәр һәм сәләмдәр

¹³ Уяу булығыҙ, иманда нык тороғоз, кыйыу һәм нык булығыҙ. ¹⁴ Бөтә нәмәнә лә мөхәббәт менән башкарығыҙ.

¹⁵ Имандаштар, минең һеҙгә үтенесем бар: һеҙ Стефанас ғаиләһен беләһегеҙ, улар Ахаяла беренселәрҙән булып Мәсихкә инанды, үзҙәрен изгеләргә хезмәт итеүгә бағышланы. ¹⁶ Һеҙ үзегеҙҙе лә шундайҙарға һәм Раббыға хезмәт иткән һәр кемгә, арымай-талмай Уға эшләгәндәргә буйһондорғоз. ¹⁷ Мин Стефанастың, Фортунатостың һәм Ахаикустың килеп етеүенә шатмын, уларҙың килеүе аркаһында юклығығыҙ һизелмәнә. ¹⁸ Улар минең дә, һеҙҙең дә рухығыҙҙы тынысландырҙы, ундайҙарҙы хөрмәт итегеҙ.

¹⁹ Асия өлкәһендәге берҙәмлектәр һеҙҙе сәләмләй. Акулас менән Прискилла йортонда йыйылған берҙәмлек менән бергә һеҙҙе Раббыла кайнар сәләмләй. ²⁰ Һеҙҙе бындағы бөтөн имандаштар сәләмләй. Бер-берегеҙҙе туғандарса яратып, үбеп сәләмләгеҙ.

²¹ Мин, Паулус, сәләмемдә үз кулым менән язам. ²² Раббыны яратмаусыларға кәһәр төшһөн. Раббыбыҙ, кил*!

²³ Раббы Ғайсаның мәрхәмәте һеҙҙең менән булһын. ²⁴ Минең мөхәббәтем Ғайса Мәсихтәгеләрҙең бөтөнһә менән бергә.

* 16:22 *Раббыбыҙ, кил* – грекһа төп нөсхәһендә был һүзбәйләнеш арами телендә бирелгән: «Маранаҫа».

Паулустан коринçостарға икенсе хат

Паулустың Коринçостағы имандаштар берзәмлегендө алып барған өгөттәре һәм өндүзәре эһез үтмәй. Гонаһ кылған коринçостарзың күбеһе үз ғәйебен таний һәм Паулус менән ярашырға тырыша. Әммә кайһы берәүзәр Паулустың абруйына каршы котороноуын дауам итә. Шунлыктан Паулус Македонияла булған сағында йәнә бер хат язырға мәжбүр була һәм Коринçоска тағы бер барып килергә йыйына.

Был хат Паулустың башка хаттары араһында теуәллек һәм тәртипкә бик һалынмағанлығы менән айырылып тора. Быға, моғайын, Паулустың кисерештәр ғәрәсәте эсендө калыуы сәбәпсе булғандыр. Кайһы бер тикшеренеүселәр фекеренсә, Паулустың коринçостарға язған был хаты айырым бер нисә хаттан тора, һәм улар һуңынан берләштерелгән булырға тейеш.

Нисек кенә булмаһын, был хатты өс төп өлөшкә бүлеп қарарға мөмкиң:

Паулустың Коринçостағы берзәмлек менән татыулашыуына кыуаныс кисереуе һәм Ғайса Мәсих илсәһе булыу хезмәтен тасуирлауы (1–7-се бүлектәр); коринçостарға, үз мөмкиңлектәрәнән сығып, Йәрүсәлимдәге фәкир мәсихселәргә йомарт ярҙам күрһәтергә кәңәш биреу (8–9-сы бүлектәр); ялған өйрәтеүселәр таккан ғәйептәрҙән яқлау һәм коринçостарзы уларға ышанмаҫка өгөтләу (10–13-сө бүлектәр).

1 ¹ Алла ихтыяры менән Ғайса Мәсихтең илсәһе Паулустан һәм имандашыбыз Тимоҫеустан Алланың Коринçостағы имандаштар берзәмлегенә, шулай ук тотош Ахая өлкәһендәге барлык изгеләргә сәләм. ² Һезгә Атабыз Алланан һәм Раббы Ғайса Мәсихтән мәрхәмәт һәм именлек булһын.

Аллаға шөкөр итеү

³ Һәр яклап йыуатыусы Аллаға һәм шөфкәтлелек күрһәтеүсе Атаға – Раббыбыз Ғайса Мәсихтең Аллаһы һәм Атаһына дан!

⁴ Алла безҙе барлык кайғыларыбыҙҙа йыуата. Шуға күрә Ул безгә биргән йыуаныс менән үзебезҙә һәр төрлө кайғылары булғандарзың күңелен күтәрә алабыз. ⁵ Безҙә Мәсих ғазаптары арта барған һайын, Уның

аша йыуанысыбыз за арта. ⁶ Кайғырабыз икән – был һезҙең йыуаныуығыз һәм котолоуығыз өсөн; йыуанабыз икән, был йыуанысығыз өсөн булыр. Ә был безгә кисерергә тура килгән ғазаптарзы һезгә лә түземлек менән кисерергә көс бирә. ⁷ Һезгә нык өмөтләнәбез, сөнки ғазаптарзы нисек уртақлашағыз, йыуанысты ла шулай уртақлашканығызды беләбез.

⁸ Имандаштар, Асия өлкәһендә кисергән миһнәттәребез тураһында белеүегеҙҙе теләйбез. Без түзгәндәр көс етмәҫлек һәм сиктән тыш ауыр ине, хатта иҫән калыуға ла өмөтөбөҙҙө юғалтҡайнык. ⁹ Үзебезгә түгел, ә үлгәндәрҙе терелтеүсе Аллаға таянырға өйрәнер өсөн, без үзебезҙе үлемгә хөкөм ителгәндәр кеүек хис иттек. ¹⁰ Алла

беззе үлем дәһшәтенән коткарзы һәм тағы ла коткарасак әле. Киләсәктә лә коткарасагына ышанып, Уға өмөт бағлайбыз, ¹¹тик кылған доғаларығыз менән һез зә безгә ярзам итеп тороғоз. Шул сакта күптәр, доғаларына яуап итеп, безгә мәрхәмәтле булғаны өсөн, Аллаға рәхмәт уқыр.

Паулустың ниәттәренең үзгәрәүе

¹² Без шуның менән ғорурланабыз һәм быға выжданыбыз за шаһит: без был донъяла, бигерәк тә һеззең арала, Алла теләгәнсә, ихлас һәм намыс менән эш иттек. Беззе был донъя зирәклегә түгел, ә Алла мәрхәмәте озатып йөрөнө. ¹³⁻¹⁴ Без бит һез укый һәм аңлай алған нәмәләрзе генә язабыз. Беззе өләшләтә аңлайһығыз инде, ә мин тулыһынса аңлауығызға өмөт бағлайым. Шул сак, һез беззең ғорурлығыбыз булған кеүек, Раббыбыз Ғайса килгән көндә без зә һеззең ғорурлығығыз икәнлеген аңлаясаҡһығыз.

¹⁵ Сәйәхәтем башында янығызға ошондай ышаныс менән барырға теләгәйнем. Шулай Алла фатихаһын һезгә кабатлап тапшырыр инем. ¹⁶ Һеззең аша – Македония өлкәһенә, Македониянан тағы һезгә килергә һәм һеззең ярзамығыз менән Йәһүзиәгә барырға ниәтләнгәйнем. ¹⁷ Әллә бындай ниәт короп, уйламайынса эш иттемме? Йә донъя кешеһе кеүек бер үк вақытта «әйе» лә, «юк» та тип әйтәмме? ¹⁸ Алла тоғролоғо хаҡ булған кеүек, һезгә тәүзә «әйе», азак «юк» тип әйтмәйбез. ¹⁹ Без, йәғни мин, Силуан һәм Тимофеус һезгә вәғәзләгән Алла Улы Ғайса Мәсихтә бер юлы «әйе һәм юк» ка урын юк, Унда «әйе» генә бар. ²⁰ Сөнки Алла тарафынан бирелгән бөтә вәғәзәләр Ғайса Мәсихтә «әйе» тип рақлана. Шуға күрә Алланы данлау өсөн без әйтә торған «амин» да Уның аша әйтелә. ²¹ Алла һеззе һәм беззе Мәсихтә Үзе нығыта. Ул, безгә зәйтүн майы һөртөп, ²² Үз мисәте менән тамғаланы, безгә биреләсәк нәмәләр өсөн

йөрәктәребезгә ышаныслы билдә буларак Изге Рухын бирзе.

²³ Әгәр дөрөсөн әйтмәһәм, Алла үземде һәләк итһен: мин Коринфоска һеззе кызғанғанға күрә бығаса барманым. ²⁴ Был иһә иманығыз өстөнән хаҡимлык итәбез тигән һүз түгел, киреһенсә, без, шатланыуығыззы теләп, һеззең менән бергә хезмәт итәбез: сөнки һез иманығызза нык тораһығыз.

2 ¹ Шуға күрә был юлы минең килеүем һеззең күңелегеззе төшөрөргә тейеш түгел, тип карар иттем. ² Әгәр һеззе көйөндөрәм икән, ул вақытта һеззән – мин көйөндөргән кешеләрзән – башка мине кем кыуандырыр? ³ Килгәс, кыуандырырға тейешле кешеләр мине көйөндөрмәһен өсөн, һезгә нәк шул турала язғайным да инде. Кыуанысымдың бөтөнөгөз өсөн дә уртаҡ кыуаныс булыуына ышанам. ⁴ Оло кайғы һәм йөрәк әрнеүе менән, күз йәштәрәмә мансылып яззым мин уны, тик күңелегеззе төшөрөргә тип түгел, ә һезгә булған көслө мөхәббәтемде белдерер өсөн.

Гонаһлыны ғәфү итеү

⁵ Кемдер берәү мине көйөндөргән икән, ул мине генә түгел, һеззең бөтөнөгөззә лә – һәр хәлдә ниндәйҙер кимәлдә (арттырып күрһәтмәс өсөн әйтәм) – көйөндөргән. ⁶ Ундай кешегә күптәрегез биргән яза етә. ⁷ Хәзер инде уны ғәфү итегез һәм йыуатығыз, юғиһә артык нык көйөнөү уны өмөтһөзлөккә һалыр. ⁸ Шуның өсөн уға мөхәббәтегеззе рақлауығыззы үтенәм. ⁹ Ынаузы үтә алдығызмы, йәғни бөтә нәмәлә лә тыңлаусанһығызмы, икәнән белеү өсөн яззым хатымды. ¹⁰ Һез кемделер ғәфү итәһегез икән, мин дә уны ғәфү итәм. Ғәфү иткәнемде (әгәр быға сәбәп ысынлап та булһа) мин Мәсих алдында һеззең хаҡка ғәфү иттем. ¹¹ Шулай итеп, Иблис хәйләлә беззе уззыра алмаҫ. Без уның ниәттәрен беләбез бит.

* 1:10 *Дәһшәт* – руссаһы: уҗас.

Паулустың борсолоуы

¹² Мәсих тураһындағы һөйөнөслө Хәбәрҙе вәғәзләргә тип Троас калаһына килгәс, Раббы миңә ишекте асып куйған. ¹³ Тик унда имандашым Титусты таба алмағанлыктан, күнелем тыныслана алманы. Шуға күрә, имандаштар менән хушлашып, Македонияға юл алдым.

Мәсих илсәһенең хезмәте

¹⁴ Безҙе һәр ваҡыт Мәсихтең әнеу тантананында йөрөтөүсә һәм безҙең аша һәр ерҙә Мәсих хаҡында хуш естәй белем таратыусы Аллаға рәхмәт яуһын. ¹⁵ Котолоусылар араһында ла, һәләк булыусылар араһында ла без – Мәсихтең Аллаға күтәрелгән хуш есә. ¹⁶ Берәүҙәргә без – һәләкәткә илтәүсә үлем есә, ә икенселәргә – тереклек бирәүсә йәшәүҙең хуш есә. Бындай эшкә кем һәләтле һуң? ¹⁷ Без, күптәрҙән айырмалы рәүештә, Алла һүҙе менән һатыу итмәйбез, ә Алла тарафынан ебәрелгән буларак, Мәсихтә без Уның Үҙе алдында ихлас күңелдән вәғәзләйбез.

Яңы килешәү хезмәтселәре

3 ¹ Үҙебезҙе яңынан тәкдим итергә тырышмайбыҙмы икән? Кайһы берәүҙәр кеүек, һезгә үҙебезҙе мактаған хат килтерәйекме йә һезҙән һорап алайыҡмы? ² Һез үзегеҙ – безҙең хатыбыҙ. Ул безҙең күңелдәребезгә язылған, уны бөтә кеше белә һәм укый ала. ³ Һезҙең хезмәтебез аша язылған Мәсих хаты булыуығыҙы барыһы ла күрә. Ул яза торған кара менән түгел, ә тере Алланың Рухы менән, тактаташтарға түгел, ә кешеләрҙең күңеленә язылған.

⁴ Алла алдында Мәсих аша бына шундай ышанысыбыҙ бар. ⁵ Үҙебез шулай шәп булғанға һәләт үҙенән-үҙе килмәй безгә, һәләтебез – Алланан. ⁶ Ул безгә яңы килешәү хезмәтселәре булыу һәләтен бирҙе. Яңы килешәү – язылған канунға түгел, ә

Рухка нигезләнгән, сөнки язылған канун үлтерә, Рух иһә йәшәү бүләк итә.

⁷ Таштарға сокоп язылған канунға хезмәт итеүҙең үлем килтереүен хәтерләгез. Ул шундай дан менән балкып килгән, иسرائлдар Мусаның балкып торған йөзөнә, хатта был балкыу юғала барһа ла, карай алмағандар. Был хезмәт шундай дан менән килгән икән, ⁸ Рух менән билдәләнгән хезмәт тағы ла данлырак түгелме ни? ⁹ Кешене хөкөмгә килтереүсә хезмәт бөйөк булһа, Алланың әҙәмде аклауына илткән хезмәт күпкә данлырак. ¹⁰ Касандыр данлы булған нәмә, өстөнлөк алған яңыһы менән сағыштырғанда, инде бөйөк түгел шул. ¹¹ Юғалып барған нәмә дан менән килһә, мәңге буласағы күпкә данлырак!

¹² Ошондай өмөтөбөҙ булғанға, без зур тәүәккәллек менән эш итәбез. ¹³ Иسرائлдар юғала барған данға карамаһын өсөн, йөзөн бөркәнсек менән каплаган Муса кеүек түгелбез. ¹⁴ Әммә уларҙың аҡылы томанланған, сөнки иҫке килешәү язмаларын укығанда уларҙың аҡылы шул бөркәнсек менән ябылған һымак. Ул бөркәнсекте Мәсих кенә алып ташлаясаҡ. ¹⁵ Бөгөнгә тиклем Муса канунын укығанда, уларҙың күңелендә бөркәнсек ята. ¹⁶ Әммә Раббыға йөз менән боролғанда был бөркәнсек алып ташлана. ¹⁷ Раббы – ул Рух, ә Раббы Рухы булған ерҙә – азатлыҡ. ¹⁸ Без барыбыҙ за бөркәнсек ябынмайынса Раббының данын көзгөләге кеүек күрәбез. Без үсә барған дан менән үзгәртеләбез һәм Раббыға окшағандан-окшай барабыҙ. Был үзгәреү Раббынан килә, ә Раббы ул – Рух.

Балсыҡ һауыттарҙағы хазина

4 ¹ Алла мәрхәмәте аша безгә шундай хезмәт тапшырылғанлыктан, күңел төшөнкөлөгөнә бирелмәйбез. ² Уның урынына, хурлыҡлы йәшерен эштәрҙе кире қағып, хәйлә юлына баһмайынса һәм Алла һүҙен бозмайынса, киреһенсә, хәкикәттә

асып, Алла алдында яуаплы булып, үзебеззе һәр кешенең выждан хөкөмөнә тәкдим итәбез. ³ Без вәғәзләгән һөйөнөслә Хәбәр бөркәнсек менән йәшерелгән кеүек булһа, ул һәләкәт юлынан барыусылар өсөн генә йәшерелгән. ⁴ Был донъяның илаһы уларзың акылын томалаған һәм улар, иманға килмәйенсә, Алланың һыны булған Мәсихтең балкышлы шөһрәтен күрһәтеүсә һөйөнөслә Хәбәрзең нурын күрмәйзәр. ⁵ Без бит үзебеззе түгел, ә Ғайса Мәсихте бөйөк Хаким буларак вәғәзләйбез, үзебез иһә – Мәсих хакына һеззең хезмәтселәрегеҙ генә. ⁶ «Қараңғылыктан яқтылык балкыһын», – тигән Алла Үзе күңелдәребеззә нурланды. Шулай Ғайса Мәсих йөзөндә балкыған Алла шөһрәтен танып белдек.

⁷ Әммә без – ни бары хазина һаклаған балсык һауыттар ғына. Бының менән был саманан тыш зур көзрәттең беззеке түгел, ә Алланың икәнә күрһәтелә. ⁸ Беззе һәр яклап кысырыклайзәр, әммә бирешмәйбез; йыш кына ни эшләргә белмәй аптырашта калабыз, әммә өмөтһөзлөккә бирелмәйбез; ⁹ беззе эзәрлекләйзәр, ләкин Алла беззе ташламай; беззе аяктан йығалар, ләкин һәләк булмайбыз. ¹⁰ Ғайсаның тормошо ла тәнебеззә күрәнһен өсөн, Уның үлемен һәр вақыт тәнебеззә йөрөтәбез. ¹¹ Әйе, үлемле тәнебеззә Уның тормошо ла күрәнһен өсөн без, тереләр, Ғайса хакына бер туктауһың үлемгә дусар ителәбез. ¹² Шулай итеп, үлем – беззә, ә йәшәү һеззә эш итә.

¹³ Изге Язмала: «Мин ышандым, шуға күрә һөйләнем», – тип әйтелгән. Шундай ук иман рухына эйә буларак, беззә ышанабыз, шуға күрә һөйләйбез. ¹⁴ Сөнки Раббы Ғайсаны үленән терелткән Алланың беззе лә Ғайса менән бергә терелтәсәген һәм һеззең менән бергә Үзенең алдына килтереп бастырасағын беләбез. ¹⁵ Быларзың бөтәһе лә һеззең өсөн эшләнә. Шулай итеп, мәрхәмәт торған һайын күберәк кешеләргә таралыр

һәм шуның менән Алла данына торған һайын күберәк рәхмәт яуыр.

Килә торған мәңгелек дан

¹⁶ Бына шуның өсөн без күңел төшөнкөлөгөнә бирелмәйбез. Киреһенсә, тәнебез сереп таркала барһа ла, асылыбыз көндән-көн яңыра. ¹⁷ Үтеп китә торған еңелсә ғазап кисереүебез сиктән тыш зур һәм хайран калырлык мәңгелек дан килтерер. ¹⁸ Шуға ла без әле күрәнһенгә түгел, ә күрәнмәһенгә иғтибарыбыззы туплайбыз, сөнки күрәнһенә – вақытлыса, күрәнмәһенә иһә – мәңгелек.

5 ¹ Был донъяла без йәшәгән тән һасан да булһа емереләсәк кыуышқа окшаған. Был кыуыш емерелгәс, безгә Алла тарафынан күктәрзә кул менән төзөлмәгән мәңгелек торлак биреләсәген беләбез. ² Был «кыуыш»та сакта ошо тәнебез өстөнән күктән килгән был яңы кейемде кейергә ашкынып көрһөнәбез. ³ кейемде кейгәс, без яланғас булмаһыбыз. ⁴ Әйе, без донъялағы кыуышыбызза сакта күңелгә ауыр булғанлыктан көрһөнәбез, сөнки ошо тәнебеззән котолорға теләмәһәк тә, үлемгә эйә бар нәмә йәшәү тарафынан йотолһон өсөн, ошо тәнебез өстөнән күктән килгән яңы кейемде кейергә теләйбез. ⁵ Тап бына шуның өсөн Алла беззе әзәрләне һәм ышаныслы билдә итеп Үз Рухын бирзе.

⁶ Шуның өсөн, ошо тәнебеззә сакта Раббынан алыс булыуыбыззы белһәк тә, һәр вақыт ышаныс менән йәшәйбез. ⁷ Без күз күргән нәмәләр менән түгел, ә иман менән йәшәйбез бит. ⁸ Кабатлайым, ышаныс менән йәшәйбез һәм, тәндән сыға һалып, тизерәк Раббы янына урынлашырға теләйбез. ⁹ Шуға ла, тәндә булһак та, тәндән сыкһак та, Уны кыуандырырға ынтылабыз, ¹⁰ сөнки тәндә сакта кылған якшы йә яман эштәребезгә карата һәр кем үзенә тейеште алһын

өсөн, бөтәбез ҙә Мәсихтең хөкөмө алдына килергә тейеш буласакбыз.

Мәсих аша Алла менән татыулаштырыу

¹¹ Шулай итеп, Раббынан куркыузың нимә икәннен белеп, без кешеләрҙе Һөйөнөслө Хәбәрҙе кабул итергә күндерергә тырышабыз. Аллаға безҙең кемлегебез билдәле, һезҙең выжданығыз ҙа безҙең кем булыуыбызды беләлер тип өмөт итәм. ¹² Һезгә үзебезҙе мактай-мактай яңынан тәкдим итмәйбез, әммә йөрәктәрендәге менән түгел, ә тышкы киәфәт менән генә мактаныусыларға яуап бирә алыуығыз өсөн, безҙең менән мактанырға мөмкинлек бирәбез. ¹³ Әгәр без үз акылыбыҙҙа түгел икән, был – Алла хақына, үз аңыбыҙҙа булһаҡ – һезҙең хақка. ¹⁴ Бөтә нәмәлә безҙең менән Мәсих мөхәббәте идара итә, сөнки бер Кеше бөтәһе өсөн үлгән икән, тимәк, бөтәһе лә үлдә, тип ышанғанбыз. ¹⁵ Тереләр үзҙәре өсөн түгел, ә үзҙәре хақына үлгән һәм үленән терелтелгән Зат өсөн йәшәһендәр тип, Мәсих барыһы хақына үлдә.

¹⁶ Шуға күрә хәҙер без бер кемдә лә кеше үлсәме менән үлсәмәйбез. Мәсихкә элек кеше үлсәме менән караһаҡ та, хәҙер инде улай карамайбыз. ¹⁷ Шулай итеп, кем Мәсихтә, ул яңы зат итеп яратылған. Боронғо тәртип үтте, хәҙер яңы тәртип башланды. ¹⁸ Быларҙың һәммәһе лә Алланан, Ул безҙе Мәсих аша Үзе менән татыулаштырҙы һәм татыулаштырыу хезмәтен безгә тапшырҙы. ¹⁹ Йәғни кешеләрҙең кылған енәйәттәрен ғәйепкә һанамайынса, Алла донъяны Мәсихтә Үзе менән татыулаштырҙы һәм татыулашыу тураһындағы хәбәрҙе башкаларға еткерәүҙе безгә йөкмөттө. ²⁰ Шулай итеп, без – Мәсихтең вәкилдәре, һәм Алла безҙең аша ялбарғандай, Мәсих исеменән үтенәбез: Алла менән ярашығыз. ²¹ Без Мә-

сихтә Алла алдында тәкүә тип һаналһын өсөн, Ул безҙең гонаһтарыбыз өсөн ғәйепте гонаһһыҙ Мәсих өстөнә һалды.

6 ¹ Без иһә, Алланың хезмәттәштәре буларак, һезгә бүләк ителгән Алла мәрхәмәте бушһаҡ булмаһын, тип үтенеп һорайбыз. ² Сөнки Алла:

«Кулай ваҡытта һине ишеттем, коткарыу көнөндә ярҙам иттем», – ти.

Бына хәҙер – яҡшы ваҡыт, коткарыу көнө.

³ Без бер кемгә лә кәртә куйырға теләмәйбез, Алла тарафынан бирелгән хезмәтебез ғәйепкә алынырға тейеш түгел. ⁴ Киреһенсә, бөтөн нәмәлә үзебезҙе Алла хезмәтселәре тип тәкдим итәбез: оло түземлектә лә, кайғы-ғазап, бәлә-каза, кыйынлыктарҙа ла, ⁵ тукмалыуҙарҙа, төрмәләрдә, фетнә-сыуалыштарҙа, ауыр хезмәттә, йоконан һәм ашауҙан тыйылып торғанда ла, ⁶ сафлыҡ, ғилем, сабырлыҡ менән дә, изгелек күрһәтәү. Изге Рух емештәре, эскерһез мөхәббәт менән дә, ⁷ хәкикәттә вәғәзләү, Алла көҙрәте менән, уң һәм һул кулдарыбыҙҙағы тәкүәлек коралы менән дә, ⁸ һәммәһе һәм хурлыҡта ла, ғәйбәт һәм абруй аркылы ла. Безҙе алдаксы тип иҫәпләйҙәр, әммә без хәкикәткә таянабыз; ⁹ билдәһез тип һанаһалар ҙа, танылғанбыз; һәр саҡ үлем яһаһа ла, күрәүегеһе, теребез; яза бирһәләрдә, үлтерелмәһәнбеҙ; ¹⁰ көйөндөрһәләрдә, һәр ваҡыт һөйөнөһөҙ; ярлы булһаҡ та, күптәрҙе байытабыз; бер нәмәһе булһаһа ла, бөтә нәмәгә зйәһеҙ.

¹¹ Коринфостар! Һезгә асыҡтан-асыҡ өндөштөк, йөрәктәреһеҙ һезҙең өсөн шар асыҡ. ¹² Безҙең йөрәктәреһеҙҙә һезҙең өсөн урын тар түгел, тик һезҙең йөрәктәреһеҙ безҙең өсөн тар. ¹³ Һезгә балаларыма һөйләгән кеүек әйтәм: яуап итеп һез ҙә йөрәктәреһеҙгә асығыз.

Яктылык менән караңғылыктың уртаклығы юк

¹⁴ Иманһыззар менән бер тәртәгә егелмәгез. Хаклык менән яманлыктың ниндәй уртаклыклығы бар? Йәки яктылык менән караңғылык араһында ниндәй уртаклык булһын? ¹⁵ Мәсих менән Иблис араһында ниндәй ризалык булыуы мөмкин? Йәки иманлылар менән иманһыззар араһында ниндәй уртаклык бар? ¹⁶ Алла йорто менән ялған илаһтар араһында ла уртаклык була аламы? Без – тере Алланың йорто. Алла бит:

«Улар араһында йөшөрмен һәм йөрөрмөн;
уларзың Аллаһы булырмын,
ә улар Минең халкым булыр», –

тип әйткән.

¹⁷ Шуға күрә,

«Улар араһынан сығығыз,
уларзан айырылығыз, – ти Раббы. –
Нәжес нәмәгә қағылмағыз,
шунда Мин һеззе қабул итермен.

¹⁸ Һезгә Ата булырмын,
ә һез Миңә улдар һәм кыззар
булырһығыз, –
ти сикһез көзрәт Әйһе Раббы».

7 ¹ Һөйөклөләрәм, безгә ошондай вәғәзәләр бирелде! Алла алдында курккан хәлдә үзебеззе тулыһынса Уға бағышлап, әйзәгез, тәнебеззе һәм рухыбыззы һәр төрлө бысрактан тазарындырайык.

Паулустың шатлығы

² Йөрәгегеззә безгә урын бирегез. Без бер кемде лә рәһнетмәнек, бер кемгә лә зыян эшләмәнек, бер кемдән дә файза эзләмәнек. ³ Быны мин һеззе хөкөм итеп әйтмәйем: элек әйткәнәмсә, һез бит беззәң йөрәгегеззә. Үлемдә лә, тормошта ла беззе бер нәмә лә һеззән айыра алмай. ⁴ Мин һезгә нык

ышанам, һеззәң менән бик ғорурланам. Күңелем йыуаныс менән тулы, һәр төрлө кайғы-хәсрәттәребезгә карамастан, кыуанысым сикһез зур.

⁵ Без бит хатта Македонияға килгән сакта ла бер ниндәй йән тыныслығы тапманык. Киреһенсә, төрлө яклап – тыштан – ызыш-талаш, эстән шом-хәуеф кысымында калдык. ⁶ Әммә, Титустың килеүе менән, рухтары төшкәндәргә ярзам итеүсе Алла беззәң дә күңелдәребеззе күтәрзе. ⁷ Беззе уның килеүе генә түгел, ә уның күңелен күтәрәүегеззә йыуатты. Ул, мине һағыныуығыз, булып үткән хәлдәргә үкенеүегез, мине якларға атлығып тороуығыз тураһында һөйләп, тағы ла нығырак кыуандырзы.

⁸ Шул хатым менән һеззе көйөндөргә-немә үкенмәйем. Тәүзә, хатымдың һеззе вақытлыса ғына булһа ла көйөндөргәнән күреп, үкенгәйнем, ⁹ хәзер кыуанам – күңелегез төшкәнгә түгел, ә көйөнөүегеззәң һеззе тәүбәгә килтереүенә кыуанам; һез Алла ихтыяры менән көйөндөгөз, шулай булғас, без һезгә бер ниндәй зә зыян килтермәнек. ¹⁰ Алла ихтыяры менән көйөнөү қотолоуға илтеүсе тәүбәгә килтерә, быға үкәнергә кәрәкмәй; ә был донъя килтергән көйөнөү үлемгә илтә. ¹¹ Алла ихтыяры менән һез кисергән көйөнөстөң ниндәй тойғолар уятыуын карағыз: хаталарзы төзәтергә ынтылыш, аклануы теләге, булып узғандарға карата асыу, хәуефләнеү, мине һағынуы, тәүәккәлле һәм гәйеплегә яза биреү теләге. Был эштә һәр яктан да саф булыуығыззы күрһәттегез. ¹² Мин һезгә рәһнетәүсе хакына ла, йә рәһнетелгәнде яклайым тип тә түгел, ә Алла алдында безгә тоғролоғоғоззәң ни тиклем ихлас икәнән күрһәтеү өсөн яззым.

¹³ Шуның өсөн күңелдәребез күтәрелде.

Ә инде Титустың шатлығына тағы ла нығырак кыуандык: һез бөтәгеззә уның рухын тынысландырғанһығыз. ¹⁴ Уға элек

* 6:15 Иблис – грекса «Белиар». Йәһүд телендә «түбәнлек» тигән мәғәнәлә.

6:16 Лев 26:11-12; Зөл 37:27.

6:17 Ишғ 52:11.

6:18 2 Бат 7:14; Ишғ 43:6.

һеззе мактағайным, тимәк, оятка калманым. Киреһенсә, без һезгә һөйләгән бөтә нәмә дөрөҫ булған кеүек, Титуска һеззе мактауыбыз за дөрөҫ булып сықты. ¹⁵ Уны нисек ихтирам һәм тулкынлану менән кабул итеүегеһеззе, барығыздың да тыңлаусан булуығызды хәтерләп, уның йөрөгә һезгә тағы ла нығырак ынтыла. ¹⁶ Һәр нәмәлә һезгә таяна алыуым өсөн кыуанам.

Йәрүсәлимдәге имандаштар өсөн хәйер биреү

8 ¹ Имандаштар, һезгә Македониялағы имандаштар берзәмлектәрәнә бирелгән Алла мәрхәмәте тураһында һөйләргә теләйбез. ² Улардың ауыр һынауҙар араһында кыуаныстары сиктән ашқан, үтә фәкирлектә йәшәһәләр зә, йомартлыктары иҫ киткес. ³ Хәлдәрәнән килгәнсә, һәм мөмкинлектәрәнән тыш та, үз теләктәре менән ярҙам иттеләр – быға мин шаһит. ⁴ Улар безҙән Алланың изгеләрәнә ярҙам итеүзә катнаштырырға рөхсәт итеүебезҙе, оло мәрхәмәт һанап, ныкышып һоранылар. ⁵ Без өмөтләнгәнсә генә эшләп калманылар, ә үззәрән Алла ихтыяры менән иң элек Раббыға, унан һуң безгә лә тапшырзылар. ⁶ Шуға күрә без Титустан, был изгелекле эште нисек башлаған булһа, арағыҙға шулай ук тамамлап куйыуын үтендек. ⁷ Ә һез һәр нәмәлә: иманда ла, һүззә, белемдә, һәр төрлө тырышылыкта, безгә булған мөхәббәтегеһеззә лә өҫтөн булған кеүек, ошо изгелекле эштә лә өҫтөн булығыз.

⁸ Быны әмер итеп түгел, ә башкалардың тырышылығы тураһында һөйләп, мөхәббәтегеһеззә ихласлығын һынарга теләп әйтәм. ⁹ Раббыбыз Ғайса Мәсихтең мәрхәмәтен беләһегеҙ: һез Уның фәкирлегә аша байлығын өсөн, Ул бай булһа ла, һезҙең һаҡка фәкир булды. ¹⁰ Мин был мәсьәләгә карата кәңәш кенә бирәм: былтыр башлаған эшегеһеззе тамамлап куйығыз, ул һезгә Ғайса ғына

килтерә. Уны һез беренселәрҙән булып башкарып кына калманығыз, беренселәрҙән булып ниәтләнегеҙ зә. ¹¹ Был эште тамамлағанда инде бик теләп тотонған кеүек, хәлегезгә күрә шундай ук тырышылыҡ менән тамамлағыз. ¹² Әгәр бүләк биргән кешенең тырышылығы булһа, был бүләк Алла тарафынан нимәһе булмағанға карап түгел, ә нимәһе булғанға карап хуплана. ¹³ Башкаларға еңеллек, ә һезгә ауырлыҡ булһанын, тик бында тигезлек булуы күз уңында тотола. ¹⁴ Әле һезҙең муллығығыз улардың ихтыяжын кәнәғәтләндерһен, азак улардың муллығы һезҙең кәнәғәтләндерер. Шулай итеп тигезлек урынлашыр. ¹⁵ Изге Язмала әйтелгәнсә: «Күп йыйған кешенең – артығы, аз йыйғандың кәме булманы».

Титустың Коринџоска ебәрелеүе

¹⁶ Һезҙең һаҡка Титустың күңеленә шундай ук тырышылыҡ һалған Аллаға рәхмәт. ¹⁷ Титус үтенесемдә хуплап кына калманы, ә янығыҙға үз ихтыяры менән бик ашкынып барырға булды. ¹⁸ Уның менән бергә бөтә берзәмлектәрзә Һөйөнөслә Хәбәрҙе вәғәзләгәнә өсөн макталған тағы бер имандашыбызды ебәрәбез. ¹⁹ Ул, өҫтәүенә, Раббының даны һәм тырышылығыбызды күрһәтеү һақына башкара торған изгелекле эшебезҙә берзәмлектәр тарафынан безгә юлдаш итеп тә һайланған. ²⁰ Хезмәтебезҙә шундай йомарт бүләктәр менән эш иткәнгә күрә, бер кемдә һүз әйтә алһанын өсөн, һаҡ булырға тырышабыз. ²¹ Алдан ук уйлап, Раббы алдында ғына түгел, кешеләр алдында ла һүз тейҙермәҫлек булһын өсөн тырышабыз. ²² Улар менән бергә тағы бер имандашыбызды ебәрәбез. Уның тырышылығы күп тапкырҙар һәм байтаҡ эштәрзә һыналған һәм хәҙер, һезгә тулығынса ышанып, тағы ла нығырак тырыша. ²³ Титуска килгәндә, ул – минең иптәшем һәм һезҙең арағыҙға хезмәттәшем. Уны

озатып барасак калған имандаштарыбызға килгәндә, улар – имандаштар берзәмлектәренәң вәкилдәре, Мәсихтең даны. ²⁴ Шулай итеп, мөхәббәтегезге һәм һеззең менән мактануыбыздың фәзел икәнән уларға берзәмлектәр алдында иҫбат итегез.

Башкаларға булған йомартлык

9 ¹ Асылда, изгеләргә ярзам итеү туралында һезгә язып тороу артыктыр, ² сөнки мин тырышлығығызды беләм һәм Македониялағы имандаштарыбыз алдында: «Ахаяла улар былтыр ук ярзам итергә әзер ине инде», – тип һеззе мактайым. Һеззең тырышлығығыз улар араһындағы күптәрҙе дәртләндереп ебәрзе. ³ Шулай за, был эштә һеззең менән бушка мактанмаҫ, ә өйткәнәмсә, килгәнәмдә йыйған иғәнәгез әзер булһын өсөн, имандаштарҙы янығызға ебәрәм. ⁴ Бәлки, кайһы бер Македония кешеләре минең менән килер. Шулар сакта әзер булмаһағыз, ә без һеззең турала ышаныс менән өйткәйнек, оятка калырбыз, һеззең турала өйтеп торорға ла түгел. ⁵ Шуға күрә имандаштарыбыздың янығызға иртәрәк барыуҙарын һәм алдан вәғәзә ителгән бүләгегезгә әзерләп куйыуҙарын үтенеп һорауҙы кәрәк тип таптым. Шулар рәүешле ул һаранлык тойғоһо уятқан меҫкен йыйым түгел, ә йомарт бүләк булыр.

⁶ Шуны иҫсегезгә тотоғоз: һаҡыҫ сәскән кеше уңышты аз алыр, ә мул сәскән күп алыр. ⁷ Һәр кем теләр-теләмәҫ йәки мәжбүри рәүештә түгел, ә йөрәге кушканса бирһән, сөнки Алла шатланып биргән кешенә ярата. ⁸ Улар, һез һәр ваҡыт кәрәк нәмәләргәң барыһына ла өйә һәм бар изгелекле эштәргә йомарт булһын өсөн, һәр төрлө бүләктәрен мул итеп бирә ала. ⁹ Изге Язмала өйтелгәнсә: «Улар Үз бүләктәрен мохтаждарға йомарт өләште.

Уның изгелеге мәңгелек».

¹⁰ Сәсеүсегә орлоҡ һәм кешеләргә тукланарға икмәк Биреүсә һезгә орлоҡ ме-

нән тәмин итеп уны ишәйтер һәм изгелек еместәрегезгә мул итеп үстерер. ¹¹ Һез бөтөн нәмәлә байырһығыз һәм шуның менән башкаларға һәр ваҡыт ярзам итә алырһығыз. Улар һезгә аша тапшырылған йомарт бүләк өсөн Аллаға рәхмәт язуырыр. ¹² Сөнки һез башкалар булар хезмәт изгеләргәң ихтыяждарын кәнәғәтләндереп кенә калмаҫ, ә күптәргәң Аллаға рәхмәтен дә ишәйтер. ¹³ Ышанысығыздың ихласлығын иҫбат иткән булар хезмәтегезгә күреп, һез асыктан-асык һөйләп биргән Мәсих һаҡындағы һөйөнөслә Хәбәргә күндәм булуығыз, үзгә һәм башкалар менән йомарт уртаклашыуығыз өсөн, кешеләр Алланы данлай. ¹⁴ Һезгә өсөн доға кылғанда, Алла һезгә мул итеп язуырырған мәрхәмәт аркаһында, улар күнелдәре менән янығызға ашкыныр. ¹⁵ өйтеп бөтөргөһөз зур бүләге өсөн Аллаға рәхмәт!

Паулустың үз хезмәтен яклауы

10 ¹ Мин, арағызға «йыуаш», ә ситтән тороп һезгәң менән аралашканда «кыйыу» булған Паулус, Мәсихсә баҫалкылык һәм эскерһезлек менән һезгә мөрәжәғәт итәм. ² Янығызға килгәс, безгә булар донъя кешеләренә уй-фекергәре менән йөшәйһегез тип һанаған кайһы берзәрегәңгә кыйыулығымды бөтә көсөндә файзаланырға тура килмәһән ине, тип үтенәм. ³ Без булар донъяла йөшәһәк тә, донъя алымдары кулланып көрәшмәйбез. ⁴ Без кулланған коралдар за булар донъя коралдары түгел, ә Алла көзрәте менән кәлгәләргә емерергә һәләтле. Улар коралдар менән без ялған уй-ниәттәргә, ⁵ Алланы танып белеүгә каршы тәкәббер рәүештә күтәрелгән төрлө каршылыктарҙы емерәбез һәм һәр төрлө уй-ниәттә эләктереп алып, Мәсихкә буйһондорабыз. ⁶ Һез тулыһынса күндәмлек күрһәткәндән һуң, баш бирмәгән һәр кемдә язаға тарттырырға әзербез.

⁷ Күз алдығызғағы нәмәгә карағыз! Кем, мин – Мәсихтеке, тип ышана, үз алдына

уйлаһын: ул Мәсихтеке булған кеүек, без зә Мәсихтеке. ⁸ Емереү өсөн түгел, ә һеззе нығытыу өсөн Раббының безгә биргән вәкәләте менән азғына артығырақ мактанһам да, оятка калмам. ⁹ Шуға ла мин быларзы, хаттары менән беззе куркытырға уйлай икән, тигән фекер калмаһын өсөн әйттем. ¹⁰ Кемдер: «Ул үзенең хаттарында кырыс һәм көслө, үзе иһә кеше алдында көсһөз, телмәре лә әһмиәтһез», – ти. ¹¹ Ундай кеше белһен: ситтән язған хаттарыбызза ниндәйбез, ғәмәлдә, арағызза булғанда ла шундайбыз.

¹² Дөрөс, үзебеззе үззәрен мактаусылар менән бер рәткә куйырға йәки сағыштырырға кыймайбыз. Улар бит ақыл менән эш итмәй, үззәрен үз үлсәмдәре менән үлсәйзәр һәм үззәрен үззәре менән сағыштыралар. ¹³ Без иһә саманан тыш мактанмайбыз, әммә мактаныуыбыз самаһы итеп безгә Алла билдәләгән хезмәт сиген алабыз. Унда һеззең аралағы эшебез зә инә. ¹⁴ Без ул сиктән аша сыкмайбыз, сөнки һезгә килдек бит инде. Без Мәсих тураһындағы һөйөнөслө Хәбәр менән һезгә лә беренселәрзән булып килеп еттек. ¹⁵ Башкаларзың хезмәте менән без, тейеш булғандың сигенә сығып, самаһыз мактанмайбыз, ләкин, иманығыз арта барған һайын, Алла тарафынан безгә билдәләнгән хезмәт сиктәре буйынса, эшебеззе тағын да нығырақ киңәйтергә өмөтләнәбез. ¹⁶ Шулай итеп, һез йәшәгән ерзәрзән ситтә лә һөйөнөслө Хәбәрзе вәғәзләүзе максат итеп куйзык. Без башкаларзың хезмәт сиктәрендә улар башкарган эш менән мактанырға теләмәйбез. ¹⁷ «Мактанырға теләүсе Раббы менән мактанһын». ¹⁸ Үз-үзен мактаған түгел, ә Раббының мактауын қазанған кеше генә Уның тарафынан хуплана.

Паулус һәм ялған илселәр

11 ¹ Бер аз ақылһыз кеше кеүек һөйләргә рөхсәт итеп, миңә қарата түземле булһағыз ине! Әйе, миңә қарата түземле бу-

лығыз! ² Мин һеззе Алла көнсөллөгө менән көнләшәм. Һеззе бер генә иргә – Мәсихкә йәрәштем, һәм һеззе Уның алдына саф кыз кеүек килтерергә теләйем. ³ Әммә хәуефем бар: йылан һауаны хәйләһе менән алдаған кеүек, һеззең уй-фекерзәрегез зә, Мәсихкә қарата ихласлыктан һәм сафлыктан нисектер тайпылып, бозолоп куймаһын ине. ⁴ Ни өсөн тигәндә, берәйһе килеп без вәғәзләмәгән башка берәй Ғайса тураһында һөйләй башлаһа, йәки һезгә бирелгән Рухтан башка рухты тәқдим итһә, йәки үзегез қабул иткән һөйөнөслө Хәбәрзән башка «һөйөнөслө хәбәрзе» қабул итергә өгөтләһә, һез ундайзарға тиз қолақ һалаһығыз. ⁵ Мин бындай «самаһыз бөйөк илселәрзән» һис тә кәм түгелмен, тип уйлайым. ⁶ Һөйләргә оқта булмаһам да, белемгә эйәмен. Без быны һезгә бар нәмәлә һәм бөтә яклап күрһәттек.

⁷ Һеззе күтәрергә теләп, Алланың һөйөнөслө Хәбәрен бушлай вәғәзләүем менән үземде түбәнһетеп, гонаһ қылдыммы әллә? ⁸ Һезгә бушлай хезмәт итеү өсөн, башка берзәмлектәр иҫәбенә йәшәп, уларзы таланым, тип әйтергә мөмкин. ⁹ Янығызза булғанда ла, мохтажлык кисергән сағымда ла берегезгә лә ауырлык һалманым. Барлык кәрәк-ярақ менән мине Македониянан килгән имандаштарыбыз тәһмин итте. Бер нәмәлә лә һезгә йөк булмаһса тырыштым һәм артабан да тырышасақмын. ¹⁰ Аһая өлкәләрендә бер кем дә был мактауымды тартып алмаһ – һеззе миндәге Мәсих хәкикәте менән ышандырам. ¹¹ Ни өсөн шулай эшләйем һуң? Әллә һеззе яратмағанғамы? Әммә һеззе яратыуым Аллаға билдәле!

¹² Ләкин Алла эшен беззең һымак уқ башкарам тип мактанырға теләүселәргә юл куймаясақмын. Быға тиклем дә шулай эшләнем, бынан һуң да шулай эшләүемде дауам итәсәкмен. ¹³ Ундайзар – ялған илселәр, Мәсихтең илселәре булып күренергә тырышыусы алдаксы хезмәтселәр. ¹⁴ Был аптырарлык та түгел, сөнки Иблис

үзе яктылык фәрештәһе киәфәтенә инә. ¹⁵Шунлыктан уның хезмәтселәренең хаклык хезмәтселәре киәфәтенә инеүе гәжәп түгел. Әммә ахыр сиктә улар нимәгә лайык булһалар, шуны аласактар.

**Паулустың һөйөнөслә Хәбәр өсөн
михнәт сиккәнә**

¹⁶Тағы шуны әйтәм: бер кем дә мине акылһыз тип һанамаһын. Ә һанаһағыз инде, минә, акылһызға, бер аз мактанып алырға рөхсәт итегез. ¹⁷Хәзер әйтәсәк һүзәрәм – Раббы кушыуы буйынса түгел, ә ахмак кеүек мактаныуым. ¹⁸Күптәр донъя кешеләре кеүек мактана, шуға күрә мин дә мактанайым. ¹⁹Һез бит бик акыллы кешеләр һәм ахмактарға теләп түземлек күрһәтәһегез. ²⁰Берәйһе үзегеззе коллокка төшөргәндә, һеззең исабегезгә йөшөгәндә, һеззең менән файзаланғанда, үзен күктәргә күтәргәндә, битегезгә һукканда һез түзәһегез бит. ²¹Оят булһа ла әйтәйем, быларына инде «көсөбөз» етмәнә. Ә кемдендер нимәгә булһа ла мактанырға батырсылығы етә икән, ул сакта – акылһыз кеше һымак әйтәйем – мин дә батырсылык итәм.

²²Улар ғивриме*? Мин дә! Исраилдармы? Мин дә! Ибраһим нәселенәнме? Мин дә! ²³Мәсих хезмәтселәреме? Әйткәнәм акылһызлык булып яңғыраһа ла, әйтәм: мин уларҙан артығырак. Күпкә ауырырак эштәр башкарҙым, төрмәләргә лә йыш ябылдым, тукмалыузарымдың исабе юк һәм үлем хәлендә лә күп мәртәбәләр булдым. ²⁴Йәһүдтәрҙән биш тапкыр утыз туғызар мәртәбә камсы менән һуғылдым. ²⁵Өс тапкыр таяк менән тукмалдым, бер тапкыр таш менән бәргесленәләр, өс тапкыр карап һәләкәтенә осраным, бер тәүлектә асык диңгез уртаһында үткәрҙем. ²⁶Күп тапкырҙар сәйәхәттәрҙә йөрөп, йылғаларҙа куркыныстарға дусар булдым, юлбаһарҙар һөжүменә юлыктым, ырыуаһтарымдан,

бүтән халык кешеләренән дә куркыныс янаны, калаларҙа, сүллектә, диңгезҙә лә, ялған имандаштар араһында ла хәуеф һағаланы. ²⁷Хәлдән тайғансы һәм йонсоғансы эшләнем, төндөрөмдә йыш кына йөкоһөз үткәрҙем, аслыктан һәм сарсауҙан яфаландым, ашау-әсеүҙән тыйылып торорға ла тура килде, һыуыкта ла тундым, яланғаслыкта ла йөшөнәм. ²⁸Бынан тыш, көн һайын иңемә барлык берҙәмлектәр өсөн хәсрәт йөгө ята. ²⁹Берәү көсһөз булһа, уның янында мин дә көсһөз түгелме? Берәү гонаһка төшһә, уның өсөн әрнеүҙән янмайыммы?

³⁰Мактанырға тура килһә, көсһөзлөгөм менән мактанырмын. ³¹Раббыбыз Ғайсаның мәңге мөбәрәк Аллаһы һәм Атаһы белә: мин алдамайым. ³²Дамаск калаһында Аретас батшаның өлкә башлығы, мине эләктерәү өсөн, калаға һак куйҙы; ³³ә мине кәрзингә һалып, кала диуарындағы тишек аша төшөрҙөләр, шулай уның кулына эләкмәнәм*.

«Мин көсһөз сакта кеүәтлемен»

12 ¹Мактаныуҙың файҙаһы булмаһа ла, мактанырға тура килә. Хәзер Раббы тарафынан ебәрелгән илаһи күренмештәр һәм асылыштар тураһында һөйләйем. ²Мин Мәсихкә инаныусы бер кешене беләм, ул бынан ун дүрт йыл элек (тик тәнәндәме, тәнәнән башкамы – белмәйем, ул Аллаға ғына билдәле) күктән өсөнсө катына тиклем күтәрәп алынды. ³⁻⁴Һәм шул кешенең (тик тәнәндәме, тәнәнән башкамы – белмәйем, ул Аллаға ғына билдәле) ождаһа алыныуын һәм кешегә һөйләргә тыйылған әйтәп бирә алмаһлык һүзәр иштеүен беләм. ⁵Ундай кеше менән мактанам, үзем менән иһә мактанырлығым юк, көсһөз яктарым менән мактанһам ғына инде. ⁶Ә инде мактанырға теләһәм, акылһыз булмаһ инем, сөнки һөйләгәнәм дөрөс булыр ине. Әммә, берәү зә минең хакта

* 11:22 *Ғиври* – еврей халкының боронғо атамаһы.

* 11:33 Кайһы бер боронғо кульязмаларҙа 32-се һәм 33-сө аяттар бергә бирелгән.

күргәненән йә ишеткәненән якшыракка һанамаһын тип, үземде мактаузан тьям.

⁷ Миңә ғәзәттән тыш асылыштар бирелгәнлектән, мин маһайып китмәһен өсөн, тәнемә «сәнскәк» казалды, ул – Иблис фәрештәһе. Артык маһаймаһын тип, мине яфаларға ебәрелде. ⁸ Сәнскәкте тәнемдән тартып алыуын теләп, Раббыға өс тапкыр үтендем. ⁹ Әммә Раббы: «Мәрхәмәтем һиңә етә, сөнки Минең көзрәтем көсһөзлөктә камиллыкка өлгәшә», – тине. Шуға ла мин, Мәсих көзрәте миндә торһон өсөн, көсһөзлөгөм менән бик теләп мактанам. ¹⁰ Шуның өсөн Мәсих хақына тип түзгән көсһөзлөккә лә, кәмһетәүзәргә, мохтажлыкка, эзәрлекләүзәргә, кыйынлыктарға ла ризамын, сөнки мин көсһөз сакта кеүәтлемен.

Коринџостағы имандаштар хакында хәстәрлек

¹¹ Мин иҫәр хәлендә калдым, быға мине һез мәжбүр иттегез. Мине һез мактарға тейеш инегез, сөнки, әһәмиәтһез булһам да, «самаһыз бөйөк илселәрзән» бер еремдә кәм түгел. ¹² Минең илселек билдәм илаһи билдәләр, мөгжизәләр һәм көзрәтле эштәр аша арағызға зур ныкышлык менән күрһәтелде бит инде. ¹³ Башка берзәмлектәр менән сағыштырғанда, һезең менән нимәлә насар мөгәмәлә иттем һуң? Һүз һезгә үземдең йөк булмауым тураһындағына барырға мөмкин. Бындай ғәйебем өсөн ғәфү итегез!

¹⁴ Бына өсөнсә тапкыр һезгә барырға әзермен, был юлы ла һезгә йөк булмам. Миңә һезкеке булған нәмәләр түгел, ә һез үзегез көрәк. Балалар атай-әсәйзәренә түгел, ә атай-әсәйзәр балаларына байлык туларға тейеш бит. ¹⁵ Һезең өсөн мин үземдә булғандың бөтөнөнөн, хатта үземдә лә зур теләк менән сарыф итермен. Мин һезге нығырак яратып, һез мине кәмерәк яратаһығызмы? ¹⁶ Ярай, нисек кенә булма-

һын, һезгә йөк булманым. Әллә, хәйләкәр буларак, мәкер менән һезге үз кулдарыма алғанмынмы? ¹⁷ Һезгә үзем ебәргән кешеләрзең берәйһе аша һезге файзландыммы әллә? ¹⁸ Мин Титустың янығызға барыуын үтендем һәм уның менән бер имандашыбыззы ебәрҙем. Титус һезге файзландымы әллә? Без бер үк рух менән эш иттек түгелме ни? Бер үк юлда йөрәмәнекме?

¹⁹ Моғайын, әле һаман безең хакта, былар алдыбызға акланып тора, тип уйлайһығыззыр. Юк, без, Мәсихтә булып, Алла алдында әйтәбез, быларзың бөтөнөнө лә, һөйөкләләрем, һезге рухи яктан нығытыу өсөн башкарыла. ²⁰ Мин, барғас, һезге үзем теләгән хәлдә күрмәсмен тип куркам, һәм һезгә мине үзегез теләгән хәлдә, бәлки, тап итмәсһегез. Арағызға ғауғалар, көнсөллөк, асыу, мин-минлек, яла яғыузар, ғәйбәт, тәкәбберлек, тәртипһезлектәр табыузан куркам. ²¹ Барған сакта Аллам мине һезең алда тағы ла кәмһетер тип шөрләйем һәм элекке гонаһтары – кылған әшәкелектәре, фәхешлек һәм азынлыктары өсөн әлегә тиклем тәүбә итмәгән күптәр аркаһында күз йәштәремде ағызырға тура килмәһен ине, тип хәүефләнем.

Нәсихәттәр һәм сәләмләүзәр

13 ¹ Һезгә өсөнсә тапкыр киләсәкмен. Изге Язмала әйтелгәнсә: «Һәр эш ике йәки өс шаһиттың күрһәтмәһе менән расланырға тейеш». ² Мин һезгә икенсе тапкыр килгәндә киҫәтеү яһағайным. Хәзәр, һеззән алыста булып, элек гонаһ кылғандарзы, шулай ук башкаларзы ла, тағы ла бер тапкыр киҫәтәм: яңынан янығызға кайтқас, һезге йәлләмәйәсәкмен. ³ Һез бит Мәсихтең минең аша һөйләгәненә дәлил эзләйһегез. Ул һезгә карата көсһөз түгел, ә арағызға көслө. ⁴ Ул, ысынлап та, көсһөз килеш аркысакка казакланды, хәзәр иһә Алла көзрәте менән йәшәй. Без зә шулай ук Мәсихтә көсһөзбөз, әммә Алла көзрәте

^{13:1} Кнн 19:15.

аркаһында Уның менән һезҙең өсөн йәшә-йәсәкбез.

⁵Үзегезге һынағыз: иман менән йәшәйһегезме? Үзегезге тикшерегез! Ғайса Мәсихтең үзегезгә булыуын белмәйһегезме әллә? Әгәр һынауҙы күтәрә алһағыз, әлбиттә. ⁶Безгә килгәндә, һынауҙы күтәрә алыуыбыҙҙы танырһығыз тип өмөт итәм. ⁷Һезҙең бер ниндәй зә яман эштәр кылмауығыҙҙы һорап, Аллаға доға кылабыз. Без һынауҙы уңышлы үткәнебезҙе күрһәтергә түгел, ә һынауҙы үтә алмаған кеүек күренһәк тә, һезҙең изгелекле эш башкарыуығыз өсөн доға кылабыз.

⁸Без хәкикәткә каршы бер нәмә лә кыла алмайбыз, тик уның хақына ғына кыла алабыз. ⁹Шуға күрә без – көсһөз, ә һез көслө

булғанда һөйөнөбөз һәм һезҙең камиллашыуығыз хақына доға кылабыз. ¹⁰Шунлыктан мин быларҙы һезҙән ситтә ваҡытта язам. Янығызға килгәс, Раббының миңә емерергә түгел, ә нығытырға тип биргән вәкәләтен каты рәүештә кулланмауҙы өмөт итәм.

¹¹Шулай итеп, имандаштар, кыуанығыз, камиллыкка юл куйығыз, нәсихәттәремдә кабул итеп алығыз, фекерҙәш булығыз һәм бер-берегез менән татыу йәшәгеҙ. Шул ваҡытта мөхәббәт һәм именлек Аллаһы һезҙең менән булыр. ¹²Бер-берегезге тугандарса яратып, үбеп сәләмләгеҙ. Һезҙе бөтә изгеләр сәләмләй.

¹³Раббы Ғайса Мәсихтең мәрхәмәте, Алланың мөхәббәте һәм Изге Рухта аралашыу һезҙең бөтөгез менән булһын*.

* 13:13 Кайһы бер боронғо кулъязмаларҙа «Амин» тигән һүз зә бар.

Паулустан галаттарға хат

Галатия провинцияһындағы (хәзерге Төркиөнөң үзәк өлөшө) имандаштар берзәмлектәрөнә Паулус безҙең эраның 40-сы йылдары аҙағында беренсе эш сәфәре барышында нигеҙ һала.

Паулус Галатиянан киткәс, тизҙән яңы иманлыларға башка өйрәтөүселәр килә. Улар Алла гонаһтарҙан коткарһын өсөн Муса канунын тотоу һәм сөннәтләү йолаһын үтеү фарызылығын ныкый. Улар шулай ук Паулустың Ғайса Мәсих тураһындағы һөйөнөслө Хәбәрҙе аңлатырға һәм таратырға хокуғын да танымай. Был хакта ишеткәс, Паулус бик көйнөнә һәм был ялған тәғлимәткә каршы тороу өсөн Галатиялағы йәш берзәмлектәргә хат яҙа.

Хат бер нисә өлөштән тора:

Паулустың Ғайса илсәһе булып китеүе тураһында һөйләү (1–2-се бүлектәр);

Алланың кешеләргә канунды үтәгәндәре өсөн түгел, ә Ғайса Мәсихкә ышанғандары аркаһында коткарыуын иҫбатлау (3:1–5:12);

Һөйөнөслө Хәбәр аркаһында Изге Рух һәм мөхәббәт эсендәге йәшәүҙе тасуирлау (5:13–6:10);

һығымта (6:11-18).

Сәләмләү

1 ¹ Кешеләрҙән дә, әзәм балаһы аша ла түгел, ә Ғайса Мәсих һәм Уны үленән терелткән Атабыҙ Алла тарафынан һайланған илсе Палустан, ² миңең менән бергә булған бөтөн имандаштарҙан Галатиялағы имандаштар берзәмлектәрөнә сәләм. ³ Һезгә Атабыҙ Алланан һәм Раббы Ғайса Мәсихтән мәрхәмәт һәм именлек булһын. ⁴ Атабыҙ Алла ихтыяры менән әлегә насар замандан коткарам тип, Мәсих безҙең гонаһтарыбыҙ өсөн Үҙен корбан итте. ⁵ Аллаға мәңгенән-мәңгегә дан. Амин.

Һөйөнөслө Хәбәр берәү генә

⁶ Мәсихтең мәрхәмәте менән һезҙе саҡырып алған Алланан йөз бороп, тиз генә ниндәйҙер икенсе бер «һөйөнөслө хәбәр»гә күсәүегеҙ миңе гәжәпләндерә. ⁷ Әммә башка

төрлө Һөйөнөслө Хәбәр юк! Һезҙең башығызды бутап, кайһы бер кешеләр Мәсих тураһындағы Һөйөнөслө Хәбәрҙе бозорға теләй. ⁸ Хатта үзебез йәки күктәге берәй фәрештә без вәғәзләгәндән башка икенсе берәй һөйөнөслө хәбәрҙе иғлан итә башлаһа, уға карғыш төшһөн. ⁹ Әлек әйткәйнек инде, хәҙер яңынан кабатлайым: берәйһе һез бығаса кабул иткән Һөйөнөслө Хәбәрҙән башканы иғлан итә калһа, уға ләғнәт яуһын! ¹⁰ Мин хуплауҙы кешеләрҙән эзләйемме, әллә Аллананмы? Бәлки, кешеләргә яраға тырышамдыр? Шулай булһа, Мәсихтең хезмәтсәһе булмаҫ инем.

Паулустың илсәһе

¹¹ Имандаштар, шуны белегеҙ: мин вәғәзләгән Һөйөнөслө Хәбәр кеше уйзырмаһы түгел, ¹² мин уны кешеләрҙән кабул итмәнем һәм уларҙан өйрәнмәнем, мин уны Ғайса Мәсихтән килгән асылыштан алдым. ¹³ Һезҙең

йәһүд динендә булғанымда нисек йәшәгәнәм-де лә, Алла берзәмлеген аяуһыз эзәрләгәнәм һәм юк итергә тырышканымды ла, ¹⁴ ата-бабаларыбыз йолаларына мәкиббән бирелеп, халкым араһында йәһүд динен тоткан күп йәштәштәрәмә карағанда алдынғырак булғанымды ла ишеткәнегез бар. ¹⁵⁻¹⁶ Әммә әсәм қарынынан ук мине һайлап алған Алла, Үзенең мәрхәмәте менән, Улын миңә күрһәтеп, йәһүд булмаған халыктар араһында Уның тураһындағы һөйөнөслә Хәбәрзе вәғәзләү өсөн сақырып алған. Тик мин бер кеше менән дә кәңәшләшмәйенсә ¹⁷ һәм Йәрусәлимгә, миңә тиклем үк илсе булғандар янына бармайынса, Фәрәбстанға киттем, унан тағы Дамаск калаһына кайттым.

¹⁸ Шунан һуң өс йыл үткәс кенә, Йәрусәлимгә Кефас* менән танышырға барзым һәм уның янында ун биш көн булдым. ¹⁹ Әммә Раббының бер туған кустыһы Якуптан башка бер илсене лә күрмәнем. ²⁰ Алла каршыһында әйтәм: язғандарым ялған түгел. ²¹ Шунан һуң мин Сүриә һәм Киликия ерзәрәнә киттем. ²² Мәсихкә инаныусыларзың Йәһүзиәләгә берзәмлектәре иһә мине күреп белмәйзәр ине. ²³ Минең турала улар, қасандыр үззәрән эзәрлекләгән кеше үзе юк итергә тырышқан иманды хәзәр үзе үк вәғәзләй, тип кенә ишеткәндәр. ²⁴ Һәм минең өсөн Алланы данлағандар.

Паулус һәм Йәрусәлим берзәмлеге етәкселәрә

2 ¹ Ун дүрт йыл үткәндән һуң Барнабас менән тағы Йәрусәлимгә юландым. Титусты ла үзебез менән алдык. ² Миңә Алланан унда барырға кәрәк тигән асылыш булды һәм мин, әлеге тырышлыктарым юкка түгелме, элеккеләре лә бушка булманымы, тип борсоллоп, йәһүд булмаған халыктар араһында үзәм таратқан һөйөнөслә Хәбәрзе ундағы абруйлы кешеләргә айырым әйтеп бирзәм. ³ Әммә улар хатта минең менән булған Титусты, грек булы-

уына карамастан, сөннәтләнергә мәжбүр итмәне. ⁴ Был турала һүз күтәрелде, сөнки арабызға һиззәрмәй генә ялған имандаштар килеп инде. Улар беззәң Ғайса Мәсихтә тапқан азатлығыбыз тураһында һораштырып-күреп калырға һәм беззә канун коллоғона төшөрөргә теләне. ⁵ Без иһә, һөйөнөслә Хәбәрзең хәкикәте һеззә һакланһын өсөн, һис кенә лә баш бирмәнек һәм буйһонманык. ⁶ Абруйлы кешеләр зә – ә уларзың һиндәй булыуы минең өсөн мөһим түгел: Алла кешенең кемлегенә карамай – һөйләгәндәрәмә ни зә булһа өстәүемде талап итмәне. ⁷ Киреһенсә, улар, сөннәтләләр араһында һөйөнөслә Хәбәрзе таратыу Петруска йөкмәтелгән кеүек, сөннәтһеззәр араһында вәғәзләү миңә тапшырылғанды күрзәләр. ⁸ Сөнки Петрусты сөннәтләләрзәң илсеһә итеп, уның аша эш иткән Алла, йәһүд булмағандар араһындағы хезмәтен башқару өсөн миңә көс бирзә. ⁹ Хезмәт итеү миңә Алла мәрхәмәте буйынса бирелгәнән аңлағас, имандаштар берзәмлегенәң терәге тип һаналған Якуп, Кефас һәм Яхъя, уртақ хезмәттәшлек билдәһә итеп, Барнабас менән минең кулды қысты. Без – сит кәүемдәргә, ә улар сөннәтләләргә барырға килештек. ¹⁰ Улар фәкирзәргә ярзам итергә оһотмауыбыззы ғына һораны. Мин был үтенесте теүәл үтәргә тырышам.

Кефаска қаршы сығыу

¹¹ Ә Кефас Антиохияға килгәс, мин уға асықтан-асық қаршы сықтым, сөнки ул һаклы түгел ине. ¹² Якуп янынан қайһы берәүзәр килгәнә тиклем, Петрус иман қабул иткән мәжүсизәр менән бергә ашай ине, ә тегеләр килгәс ул, сөннәтләү яклы булғандарзан қурқып, қаса һәм ситләшә башланы. ¹³ Уның менән бергә башка имандаш йәһүдтәр зә ике йөзләләк күрһәтте, хатта Барнабас та улар яғына аузы. ¹⁴ Ә мин, уларзың һөйөнөслә Хәбәр хәкикәте буйынса һак юлдан бармауҙарын күргәс,

* **1:18** Кефас – Шимғон Петрустың арами телендәге исеме.

бөтөнөһө алдында Кефаска: «Ҳин үзең, йәһүд була тороп, йәһүдтәрсә түгел, ә мәжүсизәрсә йәшәйһең. Ни өсөн һуң мәжүсизәрзә йәһүдтәрсә йәшәргә мәжбүр итәһең?» – тип әйттем.

Иман юлы менән котолоу

¹⁵ Без – тыумышыбыз менән йәһүд, ә гонаһлы мәжүсизәр түгел. ¹⁶ Шулай за кешеләрзең канун талаптарын үтәп түгел, ә Ғайса Мәсихкә инаныуыбыз аша ғына акланғанлығын беләбез. Шуға күрә канун талаптарын үтәү аша түгел, ә Мәсихкә инаныу аша аклану өсөн, Ғайса Мәсихкә инандык. Канун талаптарын үтәү менән бер кем дә аклана алмаясак.

¹⁷ Әгәр зә Мәсихтәге аклануға ынтылып та, үзебез үк гонаһлы булып сытһақ, Мәсих гонаһ хезмәтсеһе буламы ни? Улай түгел! ¹⁸ Сөнки үзем емергән нәмәләрзе яңынан күтәрәм икән, бының менән мин үземдән енәйәтсе яһайым. ¹⁹ Алла өсөн йәшәйем тип, мин канун аша канунға карата үлдем. Мәсих менән бергә аркысакка казакландым. ²⁰ Инде мин үзем түгел, миндә Мәсих йәшәй. Әле хәзерге тәнемдә йәшәйем икән, мине яратқан һәм миһең өсөн Үзен қорбан иткән Алла Улына иманым аркаһында йәшәйем. ²¹ Алла мәрхәмәтен кире кақмайым. Әгәр кеше канунды үтәү юлы менән аклана икән, Мәсих юкка үлгән булып сыға.

Канунмы, иманмы?

З ¹ Әй ақылһыз галаттар! Һеззең башығыззы кем бутаны? Ғайса Мәсих һеззең күз алдында аркысакка казакланған килеш асык тасуирланғайны бит! ² Һеззән шуны ғына белгем килә: Алла Рухын канун талаптарын үтәү аша алдығызмы, әллә беззән ишеткән Һөйөнөслә Хәбәргә ышаныу ашамы? ³ Һез шул тиклем ақылһызмы ни? Изге Рух менән башлағайнығыз бит, ә хәзер максатығызға үз көсөгөз менән өлгәшер-

гә уйланығызмы? ⁴ Бар кисергәндәрегез бушка булдымы ни? Юк, бының булыуы мөмкин түгел. ⁵ Алла һезгә, Үзенең Рухын биреп, мөғжизәләр қыла. Ул быны канун үтәгәнегез өсөн эшләйме, әллә ишеткән Һөйөнөслә Хәбәргә ышанғанығыз өсөнмө?

⁶ Ибраһимды исегезгә төшөрөгөз: «Ибраһим Аллаға ышанды, һәм Алла быны тәкүәлек тип қабул итте». ⁷ Иманлыларзың ғына Ибраһимдың ысын балалары булыуын аңлағыз. ⁸ Изге Язмала Алланың бүтән халықтарзы имандары аша аклаясағы алдан әйтелгәйне, Ибраһимға: «Бөтә халықтар һинең аша фатиха алып», – тигән Һөйөнөслә Хәбәр белдерелде. ⁹ Тимәк, иманлылар Аллаға инанған Ибраһим менән бергә фатиха ала. ¹⁰ Ә канун талаптарына таянып йәшәүселәр ләғнәт астында була. Изге Язмала: «Канун китабында язылғандарзың бөтәһен дә теүәл үтәп бармаған һәр кемгә ләғнәт булһын», – тип язылған. ¹¹ Бер кемдең дә Алла алдында канун аша аклана алмауы билдәле, сөнки «тәкүә кеше иманы аркаһында йәшәр». ¹² Канун иһә иманға нигезләнмәгән, шуның өсөн «канун талаптарын үтәгез. Улар үззәрен үтәгәндәргә йәшәү бирә». ¹³ Мәсих беззең өсөн Үзе ләғнәт алып, канун кәһәрәнән йолоп алып қалды. Изге Язмала: «Ағаска асып қуйылған һәр кеше кәһәрләнгән», – тип язылған бит. ¹⁴ Был Ибраһимға бирелгән фатиха Ғайса Мәсих аша башка халықтарға ла килһен һәм вәғәзә ителгән Рухты иман аша без зә ала алһын өсөн эшләнде.

Канун һәм вәғәзә

¹⁵ Имандаштар! Көндәлек тормоштан шундай миһал килтерәм: хатта кеше тарафынан расланған васыятты ла һис кем юкка сығара йәки бер ни өстәй зә алмай. ¹⁶ Вәғәзәләр Ибраһимға һәм уның токомона бирелгән. Әйткәндәй, Изге Язмала «токомона» тип күптәр тураһында түгел,

3:6 Баш 15:6.

3:8 Баш 12:3; 18:18.

3:10 Қнн 27:26.

3:11 Хав 2:4.

3:12 Лев 18:5; Зөл 20:11.

3:13 Қнн 21:23.

әуның токомонан булған Берәу тураһында әйтелгән. Һүз Мәсих хақында бара. ¹⁷Шуны әйтергә теләйем: боронго заманда ук Алла тарафынан Ибраһим менән төзөп расланған килешеүзе дүрт йөз утыз йылдан һуң сыжкан канун гәмәлдән сығара ла, вәғәзәне кире ала ла алмай. ¹⁸Әгәр зә Алла вәғәзә иткән нәмә канунды үтәүгә бәйлә булһа, ул инде вәғәзәгә бәйлә булмай бит. Ибраһимға иһә Алла уны вәғәзә аша бүләк иткән.

¹⁹Улай булғас, канун ни өсөн бирелгән? Канун, гонаһтарзы күрһәтәү өсөн, һуңынан бирелгән. Ибраһим токомоноң вәғәзә тәғәйенләнгән Кешеһе килгәнгә тиклем канун гәмәлдә булған. Канун фәрештәләр тарафынан аралашсы аша тапшырылған. ²⁰Әммә бер үзең булғанда аралашсы кәрәкмәй. Ә Алла бер үзе!

Канундың мажсаты

²¹Улайһа, канун Алланың вәғәзәләренә каршы сығамы ни? Юк! Әгәр зә йәшәү бирә торған канун бирелһә, кешеләрзең акланыуы, ысынлап та, канунды үтәү аша булыр ине. ²²Әммә Изге Язма бөтә донъяның гонаһ тоткононда булғанлығын белдерә, шуның өсөн дә Алланың вәғәзә иткәне иман тотоусыларға Ғайса Мәсихкә инаныу аша бирелә. ²³Ә инде ошо иман килгәнсе һәм ул асылғансы, без канун һағы астында тотконлокта йәшәнек. ²⁴Шулай итеп, Мәсих килгәс иман аша акланыу алыр өсөн, Ул килгәнгә тиклем без канун тәрбиәһе астында булдык. ²⁵Ә инде иман килгәндән һуң, без башкаса тәрбиәсе кулы астында түгелбез. ²⁶Ғайса Мәсихкә булған иманығыз аша һез барығыз за – Алла балалары. ²⁷Сумдырылыу йолаһын үткән барығыз за Мәсихкә кейендегез, тип әйтеп була. ²⁸Хәзер йәһүд менән грек, кол менән ирекле, ир менән катын араһында айырма юк – бөтәгез зә Ғайса Мәсихтә берһегез.

²⁹Мәсихтеке икәнһегез, тимәк, һез – Ибраһимдың токомдары һәм Алланың вәғәзә иткәнен мирас итеп бүлешерһегез.

4 ¹Шуны әйтмәксемен: вариҫ, сабый сағында бөтә нәмәнең хужаһы булһа ла, колдан бер ни менән дә айырылмай. ²Атаһы билдәләгән вақытка тиклем ул тәрбиәселәренә һәм йорт идарасыларына буйһона. ³Шуның кеүек, без зә бала сакта донъяның идара итеүсе көстәре коллоғонда инек. ⁴Әммә, билдәләнгән вақыт еткәс, Алла безгә Үзенең Улын ебәрзе, Ул катын-кыззан тыуған һәм канунға буйһонған. ⁵Ул, канун астындағыларзы канундан йолоп алып, Алла балалары итеү өсөн килде. ⁶Ә һез Уның балалары булғанға, Алла Үз Улының «Абба*, Атам!» – тип сақырыусы Рухын йөрәктәребезгә ебәрзе. ⁷Шуға күрә һин инде кол түгел, ә Алла балаһы. Балаһы икәнһең, вариҫ һымак, Алланың вәғәзә иткәнен уртаклашырһың.

Галатия кешеләре тураһында хәстәрлек

⁸Әлек һез, Алланы белмәгән сакта, ысында алла булмаған ялған илаһтарзың коло инегез. ⁹Хәзер инде, Алланы танып белгәс, дөрөсөрәге, Алла тарафынан танылыу алғас, көсчөз һәм файзаһыз көстәргә кире кайтып, ни өсөн уларзың коло булырға теләйһегез? ¹⁰Һез тәғәйен бер көндәрзе, айзарзы, йылдарзы һәм байрамдарзы билдәләйһегез. ¹¹Һеззең өсөн һалған хезмәтем бушка ғына булманымы икән, тип борсолам.

¹²Имандаштар, үтенеп һорайым, миңең кеүек булығыз, сөнки мин дә һеззең кеүекмен. Һез миңе бер ни менән дә үпкәләтмәнегез. ¹³Ауырып китеүем сәбәплә һеззә тукталып, һөйөнөслә Хәбәрзе беренсе тапкыр һезгә вәғәзләүемде беләһегез. ¹⁴Ауырыуым

* 4:6 Абба – арами телендә «атай» тигәнде аңлата.

һезҙең өсөн һынау булһа ла, мине кире какманығыз, һанға һукмай торманығыз, ә Алла фәрештәһен кабул иткәндәй, хатта Ғайса Мәсихтең Үзен кабул иткәндәй каршыланьғыз. ¹⁵ Ул сактағы кьуанысығыз кайза булды һуң? Һезгә әйтәм, һез бит хатта үз күззәрегеззе һурып алып, миңә бирергә әзер инегез. ¹⁶ Һезгә хәкикәт асканым өсөн дошманығызға әйләндемме әллә? ¹⁷ Был кешеләр һезгә зур игтибар бүлә, әммә якшы ниәт менән түгел, улар һеззе минән айырып алып, үззәре менән кызыкһыныуығыззы теләйзәр. ¹⁸ Якшы ниәт менән кызыкһыныу һәйбәт, тик мин янығызза булғанда ғына түгел, ә һәр вақыт шулай булһын ине. ¹⁹ Балаларым, һеззә Мәсих сағыла башлағанға тиклем, һезҙең өсөн йәнә тулғак ғазаптары кисерәм. ²⁰ Әле янығызза булырға һәм башкасарак һөйләргә теләр инем, сөнки мин, һезҙең хакта ишетеп, аптырауза калдым.

Хәжәр менән Сараның өлгөһө

²¹ Канунға буйһонорға теләүселәр, әйтгез әле, һез канун һүззәрен тыңламайһығызмы әллә? ²² Унда: «Ибраһимдың ике улы булған, уларзын береһе колдан, икенсәһе ирекле катындан тыуған», – тип язылған. ²³ Әммә колдан тыуғаны тәбиғи рәүештә донъяға килһә, ирекле катындан булғаны – Алланың вәғзәһе буйынса тыуған бала. ²⁴ Бында шундай кинәйә бар: был катындар ике килешәүзе сағылдыра. Береһе Синай тауынан булып, коллок өсөн балалар тыузыра, ул – Хәжәр. ²⁵ Хәжәр Ғәрәбстандағы Синай тауын аңлата һәм хәзгерге Йәрүсәлимгә тап килә, сөнки хәзгерге Йәрүсәлим – үз балалары менән коллокта. ²⁶ Ә күктәге Йәрүсәлим ирекле, ул – безҙең әсәбез. ²⁷ Изге Язмала былай тип язылған:
«Бала тапмаған,
түлһез катын, һөйөн!
Әй тулғак ғазабы татымаған катын,
кьуаныстан кысқыр!»

Сөнки ире ташлаған
катындың балалары
ире булғаныныкына
карағанда күберәк».

²⁸ Һез иһә, имандаштар, – Исхак кеүек, вәғзә буйынса тыуған балалар. ²⁹ Әммә тәбиғи рәүештә донъяға килгәһе теге вақытта Рух аша тыуғанды нисек эзәрлекләгән булһа, хәзәр зә шулай. ³⁰ Изге Язмала нимә тип әйтелгән һуң? «Кол катынды улы менән бергә кьуып ебәр! Кол катындың улы ирекле катындың улы менән бергә вариҫ булмаясақ». ³¹ Без иһә, имандаштар, – кол катындың балалары түгел, ә ирекле катын балалары.

Иреккә сакьыру

5 ¹ Мәсих безҙе ирекле булыр өсөн азат итте, шуға күрә нык булығыз, үзегеззе кабаттан коллок калыбына дусар итмәгез. ² Тыңлағыз, мин, Паулус, һезгә әйтәм: әгәр сөннәткә ултыртылаһығыз икән, Мәсихтән һезгә бер ниндәй зә файза булмас. ³ Ә сөннәтләһе һәр кешенең Муса канунының бөтөн талаптарын да үтәргә тейешлеген тағы бер тапкыр раҫлайым. ⁴ Һез үзегеззе канун менән ақларға тырышаһығыз икән, тимәк, Мәсихтән айырылдығыз, Алла мәрхәмәтенән мәрхүм калдығыз. ⁵ Әммә без Рух аша Алла алдында иман менән ақланыуыбыззы ышаныс менән көтәбез. ⁶ Ғайса Мәсихтә сөннәткә ултыртылыузың да, сөннәтһез булыузың да бер ниндәй зә әһәмиәте юк, мөхәббәт аша эш итеүсе иман ғына әһәмиәткә әйә.

⁷ Иман юлында һез алға киткәһнегез. Хәкикәткә буйһонорға һезгә кем камасауланы һуң? ⁸ Бындай ышандырыу бит һезҙе сакьырган Алланан түгел. ⁹ Аз ғына әсетке лә бөтөн камырзы әсетә. ¹⁰ Мин Раббыға таянып, һезҙең башка төрлө фекер йөрөтмәсегезгә ышанам, ә арағыззағы баш катырып йөрөүселәр, кем булыуына карамаҫтан, язаһын алып. ¹¹ Имандаштар, әгәр

4:22 Баш 16:15; 21:2-3.

4:27 Ишҫ 54:1.

4:30 Баш 21:10.

сөннәткә ултыртылыуың кәрәклеген әле лә вәғәзләгән булһам, ни өсөн мине һаман эзәрлекләйһәр? Ул вақытта аркысак тураһында өйрәтәүем дә кәртә булып тормаһине. ¹² Һезҙең аралағы баш катырып йөрөүселәрҙе сөннәтләү урынына тулығынса бестереп ырғытһындар ине.

¹³ Имандаштар, һез иреkkә сақырылдығыҙ, тик һезҙең азатлығығыҙ тәндең нәфселәрен кәнәғәтләндерәү өсөн һылтау булмаһын, бер-берегеҙгә мөхәббәт менән хезмәт итегеҙ. ¹⁴ Бөтә канундың асылын бер һүз менән аңлатып була: «Якыныңды үзеңде яраткан кеүек ярат». ¹⁵ Әгәр бер-берегеҙҙе кимереп, этләшеүегеҙҙе дауам итһегеҙ, бер-берегеҙҙе кырып бөтөүегеҙ бар. Һак булығыҙ!

Алла Рухы буйынса йәшәү

¹⁶ Һезгә әйтәм: Рух буйынса йәшәһегеҙ, гонаһлы тәбиғәтегеҙҙең теләктәренә бирешмәһегеҙ. ¹⁷ Гонаһлы тәбиғәтегеҙ – Рухка, ә Рух гонаһлы тәбиғәтегеҙгә каршы булғанды теләй. Улар бер-береһенә каршы тора, шуға күрә һез үзегеҙ теләгәндәрҙе үтәй алмайһығыҙ. ¹⁸ Тик һезҙең менән Рух етәкселек итә икән, канун астында түгелһегеҙ. ¹⁹ Гонаһлы тәбиғәттең кылған эштәре билдәле, был – фәхешлек, шакшылык, азғынлык, ²⁰ ялған илаһтарға табыныу, сихырсылык, дошманлашыу, ызғыш, көнсөллөк, ярһуу, мин-минлек, талаш, ялған тәғлимәттәр таратыу, ²¹ хөсөтлөк, эскеселек, которонко мәжлестәр һәм башка шундай яманлыктар. Быға тиклем дә иҫкәртә килдем, йәнә иҫкәртәм: бындай юлға баһсысылар Алла батшалығын мираһ итеп алмаяһак.

²² Алла Рухының еместәре иһә – мөхәббәт, шатлык, именлек, сабырлык, игелеклелек, изгелек, тоғролок, ²³ баһалкылык, тотанаклылык. Бындай сифаттарға бер ниндәй канун да каршы килмәй. ²⁴ Ә Ғайса Мәсихтеке булғандар үзҙәренең гонаһлы

тәбиғәтен ынтылыштары һәм азғын нәфселәре менән аркысакка каһаклап куйҙы. ²⁵ Рух менән йәшәйһеҙ икән, Рух буйынса эш итергә тейешһеҙ. ²⁶ Мәғәнәһеҙ данға ынтылмайык, бер-береһеҙҙең йәнән көйһөрмәйек, бер-береһеҙҙән көнләшмәйек.

Бер-берегеҙгә ярһамсыл булығыҙ

6 ¹ Имандаштар, берәйһе ниндәйһәр гонаһ өһтөндә тотола икән, һез, кемде Алла Рухы йөрөтә, ипле генә итеп уны төҙәтегеҙ. Әммә, коткоға бирелмәһ өсөн, һәр берегеҙ үз-үзен күҙәтһен. ² Бер-берегеҙгә тормоштоң ауыр йөгөн күтәрешегеҙ – шулай итеп Мәсих канунын үтәрһегеҙ. ³ Әгәр зә кемдер, үзе тураһында ысынына карағанда юғарырак фекерҙә булып, үзен башкаларҙан өһтөн куя икән, ул фәкәт үз-үзен алдай. ⁴ Һәр кем үз эшен айык баһалаһын, шул сакта үзен башкалар менән сағыштырмайынса үз хезмәте менән ғорурлана алып. ⁵ Һәр кем үз төйөнсөгөн үзе күтәрергә тейеш бит.

⁶ Өйрәнеүһе бар булған якшы нәмәләрен өгөт-нәсихәт биреүһеһе менән уртаклаһын. ⁷ Алданмағыҙ: Алланы алдаштырыу мөмкин түгел – кеше ни сәһһә, шуны ура. ⁸ Үзенең гонаһлы тәбиғәтенә яһарға тырышып сәһеүһе – һәләкәт урып, Рух яланында сәһеүһе Рухтан мәңгелек тормош алып. ⁹ Изгелек кылыуҙан арымайык, әгәр тукталмаһак, шул сак уңышты вақытында урып алыпбыҙ. ¹⁰ Шуға күрә йайы сыккан һайын һәр кешегә, бигерәк тә имандаштарға изгелек кылайык.

Изге теләктәр һәм иҫкәртеүһәр

¹¹ Күрәһеһеҙме, хатымдың зур хәрәфтәр менән яһылған өлөшөн үз кулдарым менән яһам. ¹² Тирә-яктағыларға тышкы яктан ғына якшы тәһһир калдырырға теләүһеләр, Мәсих аркысағы хақына үзҙәрен эзәрлекләмәһендәр өсөн генә, һезҙе сөннәтле итергә тырышалар. ¹³ Сөннәткә ултыртылғандар

араһында ла канунды тотмаусылар бар, әммә, һеззе сөннәтләндереп, бының менән мактанып йөрөргә теләйзәр. ¹⁴Ә минең Раббыбыз Ғайса Мәсих аркысағынан башка бер ни менән дә мактанғым килмәй, минең өсөн был донъя шул аркысақка казакланды, ә мин донъя өсөн казакландым. ¹⁵Сөннәтләнеүзең йә сөннәтләнмәүзең бер ниндәй зә әһәмиәте юк*, яңы зат булып яратылыу

ғына мөһим. ¹⁶Ошо кағизә буйынса йәшәгәндәргә һәм Алланың Исраил халкына именлек һәм шәфкәт булһын.

¹⁷Мине бер кем дә бүтәнсә бындай кайғыларға һалмаһын, сөнки мин тәнемдә Ғайсаға хезмәт итеүемдең билдәһе булған яра эззәрен йөрөтәм. ¹⁸Имандаштар, Раббыбыз Ғайса Мәсихтең мәрхәмәте һеззең рухығыз менән булһын. Амин.

---

* **6:15** Кайһы бер боронғо кульязмаларза «Сөннәтләнеүзең йә сөннәтләнмәүзең Ғайса Мәсихтә бер ниндәй зә әһәмиәте юк» тип бирелгән.

Паулустан эфестарға хат

Илсе Паулус был хатты төрмәлә сағында, филиппойзарға, колоссайзарға һәм Филемонға язған хаты менән бергә яза.

Эфес Римдың Асия тигән өлкәһенең (хәзерге Төркиәнең көнбайыш яр буйы) иң төп калаһы була. Паулус бында, һөйөнөслө Хәбәрҙе вәғәзләп һәм имандаштар берҙәмлегенә яралыуына ярҙамлашып, ике йылдан ашыу ваҡытын үткәрә.

Хатты ике төп өлөшкә бүлеп карарға мөмкин:

Беренсе өлөшөндә (1–3-сө бүлектәр) Паулус хатты укыусыларға Алланың йәшерен ниәте һәм был ниәттең Ғайса Мәсих аша ғәмәлгә ашыуы тураһында һөйләй. Һөйөнөслө Хәбәр һәм Ғайса Мәсихкә булған инаныу барлыҡ халыктарҙың бөтә кешеләрен дә коткара һәм берләштерә.

Икенсе өлөштә (4–6-сы бүлектәр) Паулус иманлыларға нисек итеп был котолоу юлында берҙәмлек, мөхәббәт һәм паклыҡ менән йәшәргә кәрәклеген вәғәзләй.

Хатта әйтелгән фекерҙәр Колоссайзағы имандаштарға төбөлгән хатта язылғандарға окшаш, әммә бында ҡапма-каршы фекерләләр менән бер ниндәй ҙә бәхәс юҡ.

Сәләмләү

1 ¹ Алла ихтыяры менән Ғайса Мәсихтең илсәһе Паулустан Эфес калаһындағы Ғайса Мәсихкә тоғро булған изгеләргә ² Атабыҙ Алланан һәм Раббы Ғайса Мәсихтең һезгә мәрхәмәт һәм именлек булһын!

Ғайса Мәсих фатихалары

³Безҙе күктәге бөтөн рухи байлыктар менән Мәсихтең фатихалаған Раббыбыҙ Ғайса Мәсихтең Атаһы һәм Аллаһы данланһын. ⁴Алла алдында изге һәм кәмселекһез булыуыбыҙ өсөн, донъя яратылғанға тиклем үк Ул безҙе Мәсихтә һайлап алды һәм, безгә булған мөхәббәте хақына, ⁵Ғайса Мәсих аша безҙе Үз балалары итергә алдан уҡ билдәләп куйҙы. Был – Уның изге ихтыяры һәм максаты. ⁶Ул быны Үҙенең ғәзиз Улында безгә бүләк итеп биргән бөйөк мәрхәмәте макталһын өсөн эшләне. ⁷Без Мәсихтә

Уның каны аша йолоп алынабыҙ, гонаһтарыбыҙ ғәфү ителә. Бының менән Алла сикһез мәрхәмәтен күрһәтте. ⁸Алла безгә был мәрхәмәтен бар зирәклек һәм аҡыл менән бергә мул итеп бирҙе. ⁹Ул, Мәсихтә тормошҡа ашырырға карар иткән изге ниәте буйынса, безгә Үз ихтыярының серен асты. ¹⁰Уның ниәте шулай: билдәләнгән ваҡыт еткәс, күктәрҙә һәм ерҙә булғандарҙың бөтөнһөн дә Мәсихтә берләштерәү. ¹¹Барыһын да Үз ниәте һәм ихтыяры менән эшләүсә Алла, Үҙенең максаты буйынса алдан билдәләп, безҙе Мәсихтә Үҙе вәғәзә иткәнде алыусылар итте. ¹²Быны Ул безҙең, Мәсихкә өмөт бағлаусыларҙың тәүгеләре аша Алланың шөһрәте макталһын өсөн эшләне. ¹³Һез ҙә хәкикәт һүҙен – һезгә котолоу килтерәүсә һөйөнөслө Хәбәрҙе ишетеп, Мәсихкә инанғас, Мәсихтә Алла тарафынан вәғәзә ителгән Изге Рух менән мөһөрләндегеҙ. ¹⁴Ә Алла безҙе, Үҙенеке

булғандарзы, тулыһынса йолоп алғанға тиклем, Изге Рух – Алланың вәғәзә ителгәннен алырыбызға ышаныслы билдә һәм шуның аша Алланың шөһрәтенә мактау булып.

Паулустың доғаһы

¹⁵Шуның өсөн мин дә, һезҙең Раббыбыз Ғайсаға булған иманығыз һәм Алланың бөтә изгеләренә мөхәббәтегеҙ тураһында ишетеп, ¹⁶доғаларымда иҫкә алып, Аллаға һезҙең өсөн бер туктауһыҙ рәхмәт әйтәм ¹⁷һәм Раббыбыз Ғайса Мәсихтең Аллаһы, шөһрәтле Ата, Уны яҡшыраҡ танып белеү өсөн һезгә аҡыл һәм асылыш Рухы бирһен тип доға кылам. ¹⁸⁻¹⁹Уның саҡырыуы һезҙә ниндәй өмөт уятҡанын, изгеләргә Алланың вәғәзә иткән өлөшө ни тиклем мул һәм данлы булыуын безҙә, иман тотоусыларҙа, хәрәкәт итеүсе кеүәттең сағыштырғыһыҙ бөйөк икәннен таныуығыҙы теләп, Ул йөрәктәрегеҙҙә яҡтыртһын өсөн доға кылам. Был иң бөйөк кеүәт ²⁰менән Алла Мәсихтә лә, Уны үленән терелтеп, күктә Үзенең уң яғына ултыртҡанда эш итте. ²¹Мәсих унда бөтөн етәкселәрҙән дә, хакимдарҙан, кеүәттәрҙән, һәр төрлө көстәрҙән дә өстөнөрәк, Уның исеме һәр төрлө атаклы исемдәр менән аталғандарҙан да был донъяла ғына түгел, киләсәк донъяла ла юғарыраҡ. ²²Алла бөтә нәмәне буйһондороп, Мәсихтең аяҡ астына һалды, Уны бөтөн нәмәнән өстөн итеп, имандаштар берҙәмлегенә баш итеп куйҙы. ²³Берҙәмлек иһә – Мәсихтең тәне, бөтөн нәмәлә лә бар нәмәне тултырып тороусы Мәсихтең тулылығы.

Үлемдән – тормошҡа

2 ¹Һез яман эштәрегеҙ һәм гонаһтарығыҙ аркаһында үле инегеҙ, ²һәм элек ошо донъяның гонаһлы ғәзәттәренә, һауалағы яуыз көстәр менән идара итеүсегә, әлегә ваҡытта Аллаға буйһонмаған кешеләрҙә ғәмәл кылыусы рухка буйһоноп йәшәнегеҙ. ³Касандыр без бөтөнөбөҙ ҙә, тәнебез һәм уйҙарыбыҙҙың ихтыяжын үтәп, тән теләк-

тәре буйынса йәшәнек, һәм булмышыбыҙ аркаһында безҙә, башкалар кеүек үк, Алла асыуы көтә ине. ⁴Әммә сикһез шәфҡәтле Алла безгә карата Үзенең бөйөк мөхәббәтен күрһәтте: ⁵безгә, яман эштәребез аркаһында үлеләргә, Мәсих менән бергә йәшәү бирҙе. Уның мәрхәмәте менән котолдоғоз һез. ⁶Алла безҙә Ғайса Мәсих менән бергә үленән терелтте һәм күктәргә Уның йәнәшәһенән урын бирҙе. ⁷Быны безгә карата булған изгеләген һәм Үз мәрхәмәтен сикһез муллығын киләсәк быуаттарҙа Ғайса Мәсихтә күрһәтеү өсөн эшләне. ⁸Алла мәрхәмәте менән иман аша котолдоғоз. Был – һезҙең үзегеҙҙән түгел, был – Алла бүләге. ⁹Һез кылған эштәрең һөҙөмтәһе лә түгел, шуға күрә бер кем дә мактанмаһын. ¹⁰Безҙә Алла кулы булдырҙы. Уның алдан әҙерләнгән яҡшы эштәрен башкарыу өсөн, без Ғайса Мәсихтә бар ителдек.

Мәсихтә берләшеү

¹¹Һез, тыумышығыз менән касандыр мәжүси булғандар, иҫегеҙгә төшөрөгөҙ: тән йолаһын ғына үтәп, үзәрен «сөннәтле» тип атаған кешеләр һезҙә «сөннәтһезҙәр» тип йөрөтә ине. ¹²Әлек һез Мәсихһез, Исраил йәмғиәтендә булмайынса, Алла тарафынан бирелгән вәғәзәгә нигезләнгән килешеүҙән ситләтелеп, донъяла өмөтһөҙ һәм Аллаһыҙ йәшәй инегеҙ. ¹³Касандыр Алланан алыс булһағыҙ ҙа, хәҙер Ғайса Мәсихтә, Уның каны аша Аллаға яқынайығыҙ. ¹⁴Ғайса Мәсих – безҙең татыулығыбыҙ. Ул бит, араларҙағы кәртәне емереп, ике яктан бер бөтөн яһаны. Үҙен корбан итеп, арабыҙҙағы дошманлыҡты юк итте. ¹⁵Канунды бойороктары һәм ҡағиҙәләре менән бергә ғәмәлдән сығарҙы. Уның максаты: именлек урынлаштырып, был ике төркөмдән Үзәндә яңы бер халыҡ булдырыу ¹⁶һәм, Ғайса Мәсих аркыһаҡтағы үләме менән арағыҙҙағы дошманлыҡты юкка сығарып, ике яқты ла бер тәндә Алла менән татыулаштырыу ине. ¹⁷Мәсих килгәс, һезгә – Алланан алыс тороусыларға ла, Аллаға яҡын булғандарға

ла, татыулық тураһында Һөйөнөслә Хәбәр иғлан итте. ¹⁸ Сөнки Уның аша ике як өсөн дә уртақ Рух менән Атабыз янына барыр юлыбыз бар. ¹⁹ Тимәк, һез – хәзер ят һәм килмешәк түгел, ә Алланың изге халкының милләттәштәре һәм Уның ғайлә ағзалары. ²⁰ Һез илселәр һәм пәйғәмбәрзәр нигез булып торған йорт итеп королдоғоз, ә нигеззең иң мөһим мөйөш ташы – Ғайса Мәсих Үзе. ²¹ Был нигез ташы бөтөн бинаны бергә кушып тора һәм бина, күтәрелә барып, Раббыла Изге йорт булып қалқыр. ²² Һез зә башкалар менән бергә Алла Үзенең Рухы менән йөшәгән торлак булып төзөләһегез.

Паулустың хезмәте

3 ¹ Бына шуға күрә мин, Паулус, һеззең, йәғни йәһүд булмағандарзың хақына Ғайса Мәсихтең тотконо, Аллаға доға қылам. ² Алла Үзенең мәрхәмәтен һезгә еткерәү яуаплылығын миңә тапшырғанын ишеткәнһегеззәр. ³ Быға тиклем қысқаса язып үтеүемсә, Алла миңә серен асып, ниәтен белдерзе. ⁴ Һез, язғандарымды укып, Мәсихтең серенең асылын нисек аңлағанымды күз алдына килтерә алырһығыз. ⁵ Боронғо заманда был сер кешеләргә хәбәр ителмәне, хәзер иһә Алла Рухы уны Үзенең изге илселәре менән пәйғәмбәрзәренә асып бирзе. ⁶ Был сер шунан ғибәрәт: Ғайса Мәсихтә, Һөйөнөслә Хәбәр аша, йәһүдтәр менән йәһүд булмағандар – бер тәндең ағзалары, вариҫтар һымак, Алла биргән вәғәзәне уртақлашыусылар.

⁷ Алланың миндәге кеүәте аркылы Уның миңә бүләк иткән мәрхәмәте менән был Һөйөнөслә Хәбәрзе таратыу эшендә хезмәт итә башланым. ⁸ Миңә, бөтә изгеләр араһында иң түбәнәнә, ошо мәрхәмәт – Мәсихтең сикһез байлығын башка халықтарға вәғәзләү. ⁹ Бөтә нәмәнә бар иткән Алла тарафынан баштан ук йөшереп тотолған серзеңғәмәлгә нисек ашырылыуын бөтөнөнәнә яқтыртыу хөрмәте бирелде. ¹⁰ Был ниәт буйынса имандаштар берзәмлеге аша күктәге етәкселәр менән хақимдарға Уның күп яклы зирәк

акылы мәғлүм булыр. ¹¹ Алла тарафынан баштан ук билдәләнгән был мәңгелек ниәт Раббыбыз Ғайса Мәсихтә тормошка ашырылды. ¹² Без Мәсихтә Уға инаныуыбыз аша тәүәккәл һәм ышаныслы рәүештә Аллаға яқынлаша алабыз. ¹³ Шуға күрә, һеззең хакка ғазаптар сигеүемә күңелегез төшмәһен, тип үтенәм. Был ғазаптар – һеззең данығыз өсөн.

Мәсихтең мөхәббәте

¹⁴ Шуға күрә мин Атабыз алдында тубыкланып доға қылам. ¹⁵ Күктә һәм ерзә булған һәр ғайлә үзенә йөшәйеште лә, исемде лә Унан ала. ¹⁶ Шөһрәтенең байлығы менән һезгә эске яктан Үзенең Рухы аша нығынырға көзрәт бирһен, ¹⁷ иман тотоуыбыз аша күңелдәрегеззә Мәсих йөшәһен, тип доға қылам. Һез мөхәббәттә тамыр йәйгән һәм нык торған хәлдә ¹⁸⁻¹⁹ Алланың бөтөн изге кешеләре менән берлектә Мәсих мөхәббәтенең иңәнә һәм буйына, бейеклегенә һәм тәрәнлегенә төшөнә алыуығыз һәм кеше акылы һыйзыра алмаслық был мөхәббәтте танып белеүегез өсөн доға қылам. Шулай һеззе Алланың бар тулылығы солғап алыр.

²⁰ Беззә эш итеүсе кеүәте менән һорағаныбызған йәки уйлағаныбызған сағыштырғыһыз күберәк эшләй Алыусыға, ²¹ имандаштар берзәмлегендә лә, Ғайса Мәсихтә лә Уға быуындан-быуынға, мәңгенән-мәңгегә дан булһын! Амин.

Мәсихтә берзәм булыу

4 ¹ Шуға күрә мин, Раббы хақына тоткон буларак, һеззең Алланан алған сақырылыуығызға лайыклы йөшәүегеззе үтенәм. ² Һәр вақыт тһыйнак, баҫалқы һәм сабыр булығыз, бер-берегеззе мөхәббәт менән қабул итегез. ³ Алла Рухы биргән берзәмлекте именлек бәйләнештәре менән нығытып һақларға тырышығыз. ⁴ Алла һеззе сақырған өмөт бер генә булған кеүек, һез бөтөнөгөз – бер тән һәм Рух та бер. ⁵ Раббы – бер, иман – бер, һыуға сумдырылыу – бер. ⁶ Алла – бер, Ул – барыһының

да Атаһы. Ул барыһынан да өстөн, барыһы аша эш итә һәм һәр кемебеззә бар.

⁷ Мәсих һәр беребезгә һәләттә Үзе билдәләгәнсә бүләк итеп бирзе. ⁸ Шунуң өсөн Изге Язмала:

«Юғарыға күтәрелеп,
әсирзәрзе артынан эйәртеп,
кешеләргә бүләк өләште», –

тип әйтелгән. ⁹ Ә «юғарыға күтәрелеп» тигәне «Мәсих ерзең иң түбән урындарына ла төшкәйне» тигән мәғәнә бирә. ¹⁰ Ул түбәнгә төштө, ләкин, Үзе менән бөтөн ғәләмде тултырыу өсөн, бар күктәрзән дә юғарырак күтәрелде. ¹¹ Ул Үзе кайһы берзәрен – илселәр, икенселәрен – пәйғәмбәрзәр, бәғзеләрен – һөйөнөслә Хәбәрзе вәғәзләүселәр, кайһыларын – башлык* һәм өйрәтеүсе итеп куйзы. ¹² Алланың изге халкын хезмәт итеүгә әзерләү, Мәсих тәнен – имандаштар берзәмлеген – үстөрөү өсөн эшләне Ул быны. ¹³ Был хезмәт бөтөнөбөз зә иманда һәм Алла Улынтанып беләүзә берзәм булғанға тиклем дауам итәсәк. Шулай итеп, без барыбыз за рухи яктан өлгөргән һәм Мәсихтең тулы йәшенә еткән кешеләр булырбыз. ¹⁴ Мәкерле кешеләрзең хәйләләренә, тәғлимәттәренә ышанып, төрлө якка борғолаған елдәр һәм тулқындар ыңғайына һуғылып, алданып йөрөүсә сабый булыузан туктайык. ¹⁵ Кириенсә, хәкикәт тураһында һөйөү менән һөйләп, Уға, тәндең башы булған Мәсихкә, ярашлы рәүештә һәр яктан үсәйек. ¹⁶ Уның аша тәндең һәр ағзаһы, бер-береһен беркетәүсе быуындар ярзамында тоташып һәм берләшеп, үзенә тейешле эш башкарғанда, бөтөн тән үсә һәм үз-үзен мөхәббәттә үстәрә.

Мәсихтәге яңы тормош

¹⁷ Шуға күрә Раббы исемәнән әйтәм һәм талап итәм: артабан зиһендәре томаланған мәжүсизәр кеүек йәшәмәгеҙ. ¹⁸ Уларзың назанлыктан һәм тишкәрелектән аңдары

томаланған. Алла тарафынан бирелгән тормоштан ситләтелгәндәр. ¹⁹ Улар, намыстарын юғалтып, азғынлыкка бирелгән һәм комһозланып һәр төрлө бозоклоктар кыла. ²⁰ Ә һез Мәсих тураһында икенсе нәмәләр өйрәнгәйнәгеҙ бит. ²¹ Һез, әлбиттә, Уның тураһында ишеткәнһегезер һәм хәкикәттең Ғайсала нисек булыуын өйрәнгәнһегезер. ²² Алдаткыс нәфсе менән мауығып, азғынлык юлынан барған элекке кешенең бығаса алып барған йәшәү рәүешәнән баш тартып, ²³ фекер рәүешегеҙ һәм рухығыз яңырһын, ²⁴ һәм Аллаға окшатып яратылған, ысын мәғәнәһендә тәкүә һәм изге булыр өсөн, яңы кеше булып кейенәгеҙ.

²⁵ Без бер тәндең ағзалары булғанға күрә, һәр кем, ялғанды кире қағып, үз якынына дөрөсөн һөйләһен. ²⁶ Асыулы сағығызза ла гонаһ кылмағыз, қояш байығансы ярһуығыз басылһын. ²⁷ Үз тормошоғозза Иблискә урын калдырмағыз. ²⁸ Урлашыу-сылар башкаса урлашмаһын, ә мохтаждарға ярзам күрһәтер өсөн үз кулдары менән берәй файзалы эш башкарһын. ²⁹ Ауызығыззан бер ниндәй зә яман һүз сыкмаһын, тыңлаусыларға якшылык килтерһен өсөн, нәсихәт биргәндә тик якшы һүззәр әйтегеҙ. ³⁰ Алланың Изге Рухын қайғыға һалмағыз, сөнки һеззе йолоп алып қалыу көнө өсөн тамғаланған мөһөр – нәк Үзе. ³¹ Әсенәү, ярһу, асыу, қысқырыу, яман теллелек һәм һәр төрлө яуызлыктарзан баш тартығыз. ³² Бер-берегеҙгә қарата изгелекле, шәфкәтле булығыз, Алла һеззе Мәсих арқаһында ғәфү иткән кеүек, бер-берегеҙгә ғәфү итегеҙ.

«Яктылык кешеләре булып йәшәгеҙ»

5 ¹ Алланың кәзерле балалары буларак, Уға окшарға тырышығыз. ² Мәсих беззе яратқан кеүек, һез зә мөхәббәттә йәшәгеҙ. Беззе яратыуы менән Аллаға хуш

* 4:11 *Башлык* – грек телендә һүзмә-һүз: «көтөүсә».

есле бүләк һәм корбан булып Мәсих безҙен өсөн ғүмерен бирзе. ³ Алланың изге халкы булып йөшөгез, азғынлык, шакшылык һәм һәр төрлө комһозлок тураһында арағызға һүз зә булырға тейеш түгел. ⁴ Оятһыз хәбәр, ғәйбәт, төртмә һүззәр һөйләгәнсе, Аллаға шөкөр итегеҙ. ⁵ Шуну белегеҙ: бер ниндәй азғын да, шакшы ла, комһоз за (ундай кеше ялған илаһтарға табыныусыға тиң) Мәсих һәм Алла батшалығынан өлөш ала алмай.

⁶ Бер кем дә буш һүззәр менән башығызды бутамаһын, сөнки улар өсөн тыңлауһыз кешеләргә Алланың асыуы төшә лә инде. ⁷ Ундайзар менән бергә булмағыз. ⁸ Һез касандыр караңғылык инегез, ә хәзер, Раббыла булғанға, яктылыкһығыз. Артабан да яктылык кешеләре булып йөшөгез. ⁹ Яктылык* емеше һәр төрлө изгелектән, ғәзеллектән һәм хәкикәттән тора. ¹⁰ Раббыға хуш килгән нәмәләрге айыра белегеҙ. ¹¹ Караңғылыктың файзаһыз эштәрендә катнашмағыз, киреһенсә, уларҙы фаш итегеҙ. ¹² Ундайзарҙың йөшерен рәүештә кылғандары тураһында һөйләргә лә оят. ¹³ Ләкин бөтә йөшерен нәмәләргә зә яктылыкта күзгә күренәсәк, ¹⁴ ә яктылыкта күренгән бар нәмә – үзе үк яктылык. Шуну өсөн дә:

«Йокоға талған кеше, уян һәм үленән терел!

Мәсих һиңә нур сәсер!» –

тип әйтелгән. ¹⁵ Тормошта уяу булығыз, акылһыззар кеүек түгел, ә акыл әйәләре кеүек йөшөгез. ¹⁶ Һәр уңайлы мөмкинлекте дөрөс файзаланығыз, сөнки яман заманда йөшәйбезд. ¹⁷ Шуға күрә аңһыз булмағыз, Раббы ихтыярын аңлағыз. ¹⁸ Шарап эсеп иҫермәгеҙ, сөнки ул бозоклокка килтерә, киреһенсә, Изге Рух менән һуғарылығыз. ¹⁹ Бер-берегеҙ менән мәзһиәләргә, мактау шығырҙары һәм руһи йырҙар аша аралашығыз, күңелегеҙҙә Раббыны данлап йырлағыз,

²⁰ бөтә нәмә өсөн дә һәр ваҡыт Раббыбыҙ Ғайса Мәсих исеме аша Атабыҙ Аллаға рәхмәт әйтегеҙ.

Катындар һәм ирзәр

²¹ Мәсихкә ихтирамы йөзөнән бер-берегеҙгә буйһоноғоз. ²² Катындар, ирзәрегеҙгә Раббыға буйһонған кеүек буйһоноғоз, ²³ сөнки Мәсих имандаштар берзәмлегенә башы булған кеүек, ир – катынының башы, Мәсих иһә – Үз тәне булған берзәмлектән коткарыусыһы. ²⁴ Имандаштар берзәмлеге Мәсихкә буйһонған кеүек, катындар за һәр тарафтан ирзәренә буйһонһон.

²⁵ Ирзәр, Мәсих берзәмлекте яраткан һәм Уның өсөн Үзен корбан иткән кеүек, һез зә катындарығызды яратығыз. ²⁶ Ул берзәмлекте изгеләндереү өсөн Үзен корбан итте һәм һүз аша һыу менән тазарындырды. ²⁷ Быны Ул имандаштар берзәмлеген бөтә шөһрәтәндә, бер ниндәй тапһыз, йыйырсыкһыз һәм башка төрлө етешһезлектәре булмаған, йәғни изге һәм кәмселекһез итеп Үзенә алдына килтереү өсөн эшләне. ²⁸ Шулай ук ирзәр үз тәнәнен нисек ярата, катынын да шулай яратырға тейеш. Катынын яраткан ир үзен ярата. ²⁹ Бер кем дә бер касан да үз тәнәненә нәфрәтле булмай, киреһенсә, Мәсих берзәмлекте хәстәрләгән кеүек, тукландыра һәм кайғырта. ³⁰ Без бит – Уның тәнәненә ағзалары. ³¹ Шуға күрә «ир кеше, атаһы менән өсәһен калдырып, катынына кушылыр һәм икеһе бер тән булырзар». ³² Бының сере бөйөк: был һүззәрге мин Мәсихкә һәм имандаштар берзәмлегенә карата әйтәм. ³³ Һезгә килгәндә иһә, һәр берегеҙ катынын үз-үзен яраткан кеүек яратһын, ә катын ирен хөрмәт итһен.

Балалар һәм атай-әсәйзәр

6 ¹ Балалар, ата-әсәләрегеҙгә Раббыла тыңлаусан булығыз, сөнки ғәзеллек

* 5:9 *Яктылык* – кайһы бер боронғо кульязмаларға «Рух» тип бирелгән.

шуну талап итә. ² «Атайың менән әсәйеңдә хөрмәт ит» – был Алла тарафынан бирелгән беренсе бойорок. Ә бойорокка өстәлгән вәғәзәһе шул: ³ «шулай эшләһәң, һинен өсөн якшы булыр һәм ерзә ғүмерең озон булыр». ⁴ Ә һез, атайзар, балаларығыздың күңелен кыймағыз, Раббының өйрәтеү-зәрен һәм өгөт-нәсихәттәрен истә тотоп, уларзы тәрбиәлә итеп үстерегез.

Колдар һәм хужалар

⁵ Колдар, Мәсихкә буйһонған кеүек, ерзәгә хужаларығызға ла ихтирамлы рәүештә һәм куркыу аша ихлас күңелдән буйһоноғоз. ⁶ Һез быны күз буяп, ярам-һакланыу өсөн түгел, ә ысын күңелдән, Алла ихтыярын үтәп, Мәсихтең колдары буларак башкарығыз. ⁷ Кешеләргә түгел, ә Раббыға хезмәт иткән кеүек тырышлык күрһәтегез. ⁸ Раббынан һәр кем – колмо ул, иреккә кешеме, – эшләгән якшылыктары өсөн әжер аласағын беләһегез. ⁹ Һез зә, хужалар, колдарға карата шундай ук мөгәмәләлә булығыз, янаузарзан тыйылығыз. Һезең дә, уларзың да Хужаһы күктә булыуын беләһегез, ә Уның өсөн бөтөнһөлә бер тигез.

Рухи коралдар

¹⁰ Йомғаклап шуну әйтәм: Раббыла Уның көсә һәм кеүәте менән нығынығыз. ¹¹ Иблистең мәкерлә ниәттәренә каршы тора алыу өсөн Алла биргән хәрби кейемдәргә кейенегез. ¹² Без кешеләргә каршы түгел, ә ошо донъя караңғылығының етәкселәренә, һакимдарына, хужаларына һәм күктәге яуыз рухи көстәргә каршы көрәшәбез. ¹³ Кара көндәрзә дошманға каршылык

күрһәтеп, бар нәмәнә тамамлағанға тиклем бирешмәс өсөн, Алла биргән хәрби кейемдәрзә кейегез. ¹⁴ Шулай итеп, билдәрегеззә хәжикәт билбауы менән быуып, тәкүәлек һарайтаһын кейеп, сафка тороғоз. ¹⁵ Именлек тураһында Һөйөнөслә Хәбәрзә белдерергә әзерлегегеззә аяк кейеме итеп кейегез. ¹⁶ Кулдарығызға һәр сак иман калканын тотоғоз, уның ярзамында Иблистең утлы уктарын һүндәрә алырһығыз. ¹⁷ Котолоузы торка итеп кейегез һәм Рух кылысын – Алла һүзен алығыз.

¹⁸ Һәр төрлө доға һәм үтенес менән Изге Рухта һәр вақыт Аллаға ялбарығыз. Бының өсөн даими рәүештә, арымай-талмай бөтә изгеләр өсөн доға кылығыз. ¹⁹ Һөйөнөслә Хәбәрзәң серен тәүәккәл белдереүемде теләп, һөйләгән сакта кәрәклә һүззәр табылып торһон тип, миңең өсөн дә доға кылығыз. ²⁰ Доғаларығызға миңең тотконлокта ла Һөйөнөслә Хәбәр һақына вәкил булып, тейшенсә кыйыулык менән вәғәзләй алыуымды һорағыз.

Сәләмдәр һәм изге теләктәр

²¹ Миңең хәлдәрем һәм эштәрем тураһында кәзерлә имандашыбыз һәм Раббы эшендә тоғро хезмәтсә Тухикус барһыһын да һөйләп бирер. ²² Шуның өсөн, хәлебеззә хәбәр итеү һәм күңелдәрегеззә күтәрәү максаты менән, Тухикусты янығызға ебәрәм. ²³ Атабыз Алланан һәм Раббыбыз Ғайса Мәсихтән имандаштарыбызға именлек һәм иманлы мөхәббәт булһын. ²⁴ Раббыбыз Ғайса Мәсихте бөтмәс һөйөү менән яратыусыларзың бөтөнһөнәлә Алланың мәрхәмәте булһын*.

* 6:24 Кайһы бер боронғо кулъязмаларза «Амин» тигән һүз зә бар.

Паулустан филиппойзарға хат

Филиппой Римдың Македония провинцияһындағы (хәзерге Грецияның төньяғы һәм Төньяк Македония Республикаһы) мөһим бер кала була. Европала Һөйөнөслө Хәбәр вәғәзләүҙе Паулус нәк ошонда башлай.

Был хатты Паулус төрмәлә сакта яза. Унда дөйөмләштәрәүсе бер генә тема ла юк, ләкин Паулустың шәхесе башка хаттарына карағанда нығырак асылған. Паулус бөтә ауыр шарттарға ла кыуаныс кисерә, төрмәлә булыуы Һөйөнөслө Хәбәрҙе тағы ла киңерәк таратыу мөмкинлеген бирә. Паулус ғазаптарында Ғайса Мәсихкә эйәрә һәм укыусыларын да шуға өндәй. Филиппойзарҙы ул берҙәм булырға сақыра һәм мөхәббәттәре, йомарт бүләктәре өсөн рәхмәтен белдерә. Хатта дан йыры бар (2:5-11), унда, булмышы менән илаһи булһа ла, кешелекте коткарыу өсөн кол хәленә төшкән Ғайса Мәсих данлап йырлана.

Сәләмләү

1 ¹Ғайса Мәсихтең колдары Паулус менән Тимосеустан Филиппойзағы имандаштар берҙәмлегенең етәкселәре һәм ярҙамсыларына, Ғайса Мәсихтәге бар изгеләргә сәләм. ² Атабыҙ Алланан һәм Раббы Ғайса Мәсихтән һезгә мәрхәмәт һәм именлек булһын!

Доға кылыу

³ Һезҙе иҫкә төшөргән һайын Аллама рәхмәттәр укыйым, ⁴ бөтәгез өсөн кылған доғаларымды һәр ваҡыт зур шатлыҡ менән башкарам, ⁵ сөнки тәүге көндөн башлап бөгөнгә тиклем Һөйөнөслө Хәбәрҙе таратыуҙа катнашаһығыҙ. ⁶ Тормошоғоҙҙа изгелекле эш башлаған Алла уны Ғайса Мәсих килгән көнгә тиклем тамамлар, тип ышанам. ⁷ Миңә һезҙең бөтәгез тураһында ла шулай тип уйларға нигеҙ бар, сөнки һез миңең йөрөгөмдә урын алдығыҙ. Төрмәлә булған ваҡытта ла, Һөйөнөслө Хәбәрҙе яклағанда һәм раһлағанда ла, барығыҙ ға миңең менән Алла мәрхәмәтен бүләшәһегеҙ. ⁸ Барығыҙҙы ла Ғайса Мәсих һөйөүе менән яратыуыма

һәм һағыныуыма Алла шаһит. ⁹ Мөхәббәтегез белем, тәрән аң-зиһен менән тулыланып арткандан-арта барһын, тип доға кылам. ¹⁰ Һез иң яҡшыны һайлап ала белһен, Мәсих килер көнгә саф һәм кәмселекһез булһын, ¹¹ Алланы данлау һәм мактау өсөн Ғайса Мәсих аша килгән һаҡлыҡ еместәрән мул килтерһен, тип доға кылам.

Йәшәү – ул Мәсих

¹² Имандаштар, миңең менән булған хәлдәрҙең дә Һөйөнөслө Хәбәрҙе таратыуҙа Ғайса килтергәнән белеүегеҙҙе теләйем. ¹³ Һөҙөмтәлә Мәсих һаҡына тотконда булыуым кайһар һаҡсыларына ла, башкаларға ла мәғлүм булды. ¹⁴ Ә имандаштарыбыҙдың күбенең, тотконда булыуымды белеп, Раббыға ышаныстары нығынды, Алла һүҙен тағы ла кыйыуырак, куркмайынса вәғәзләй башланьлар.

¹⁵ Шуныһы ла һаҡ: кайһы берәүҙәр Мәсихте көнсөллөк тойғоһо һәм бер-береһенән уҙырырға тырышыу аркаһында вәғәзләй, әммә икенселәре был эште иң яҡшы ниәт менән башкара. ¹⁶ Былары, миңең Һөйөнөслө Хәбәрҙе яклау өсөн Алла тарафынан

төрмәгә биклэнгәнемде белеп, мөхәббәткә таянып эш итә. ¹⁷ Тәүгеләре иһә ысын күңелдән түгел, ә үззәренә файза эзлэгәндән, төрмәләгә хәлемде ауырайтыу өсөн Мәсихтә вәғәзләй. ¹⁸ Әммә уныһы әһәмиәтлә түгел. Мәсихтә нисек кенә вәғәзләмәһендәр, ике йөзлөлөк менәнме, ихласмы – мин быға шатмын. Артабан да кыуанасакмын ғына, ¹⁹ сөнки беләм: әлегә хәлем һеззәң доғаларығыз һәм Ғайса Мәсих Рухының ярзамы менән мине котолоуға илтер. ²⁰ Бер ниндәй хәл дә мине хурлыкка төшөрә алмауына, һәр вақыттағыса хәзер зә кыйыу булырыма һәм, йәшәйемме мин, үләмме, Мәсихтә бөтә йәнем-тәнем менән данларыма өмөтләнәм һәм ашкынып көтәм. ²¹ Минең өсөн йәшәү – ул Мәсих, ә үләм – табыш. ²² Әгәр зә артабан да йәшәйем икән, был эшемдең уңышлы булыуын аңлата. Был осракта кайһыныһын һайлармын – белмәйем. ²³ Мин ике юл сатында торам. Был донъяны калдырып, Мәсих менән бергә булырға тигән теләгем бар, һәм был күпкә якшырак. ²⁴ Әммә һеззәң өсөн минең был донъяла калыуым мөһимерәк. ²⁵ Быға нык инанғанлыктан, һеззәң менән калып, кыуанысығыздың, имандағы уңышығыздың үсәүе һақына барығыз менән бергә булырмын. ²⁶ Янығызға кабат килгәндә, һез минең өсөн Ғайса Мәсихтә тағы ла нығырак ғорурлана аласакһығыз.

²⁷ Нисек кенә булмаһын, Мәсих тураһындағы һөйөнөслә Хәбәргә лайыклы йәшәгез. Мин киләмме, яңынан һеззә күрәмме, әллә килмәйемме – берзәм булыуығызды һәм иңгә-иң терәп, һөйөнөслә Хәбәргә ышаныу һақына көрәшеүегеҙҙе ишетеп торорға яҙһын. ²⁸ Бер ниндәй осракта ла үзегеҙгә каршы булған кешеләрҙән куркмағыз: был – уларға һәләкәт, ә һеззәң өсөн котолоу билдәһе. Был – Алла эше, ²⁹ сөнки һезгә Мәсихкә ышаныу ғына түгел, ә Уның өсөн ғазаптар сигеү зә бирелде. ³⁰ Һез мин алып барған көрәштә үзегеҙ зә күрзегеҙ, ишетеп тә тораһығыз һәм шулай ук көрәшәһегеҙ.

Мәсихкә окшап күндәм булыу

2 ¹ Әгәр Мәсихтә йыуаныс табаһығыз икән, әгәр Уның мөхәббәте шатлык килтерә икән, әгәр һеззә Рух уртаклығы, шәфкәтлелек һәм миһырбанлылык бар икән, ² минең кыуанысымды тулыландырығыз: бер фекерзә булығыз, мөхәббәтегеҙҙе уртаҡ итеп, бер максат һәм бер ниәт менән йәшәгез. ³ Бер-берегеҙҙе узырға тырышып, дан артынан кыумағыз, киреһенсә, күндәм булып, башкаларҙы өстөн күрегеҙ. ⁴ Һәр кем үз мәнфәғәтен генә түгел, башкалар һақында ла хәстәрлек күрһен. ⁵ Бер-берегеҙгә карата уй-фекерзәрегеҙ Ғайса Мәсихтеке кеүек булһын.

⁶ Ул булмышы менән илаһи булһа ла, Аллаға тиң булыуынан файза алырға ынтылманы, ⁷ бар нәмәнән Үз теләгә менән баш тартып, кол булмышында, беззәң кеүек булып, кеше киәфәтендә йәшәһе. ⁸ Үзенең үлеменә тиклем, ул ғына ла түгел, аркысактағы үлемендә лә Үзен түбән куйҙы һәм тыңлаусан булды.

⁹ Шуға күрә Алла тарафынан Ул барыһынан да юғары күтәрелде, Уға бөтә исемдәрҙән бөйөгөрәк исем бирелде:

¹⁰ Ғайса исеме алдында күктәгеләрҙең, ерзәгеләрҙең һәм ер астындағыларҙың бөтәһе лә теҙләнһен, ¹¹ Атабыз Алланың даны һақына һәр тел Ғайса Мәсихтә Раббы тип таныһын.

«Күктәгә йондоҙзарзай балкырһығыз»

¹² Һөйөклөләрәм, һез мине янығызға булғанда ғына түгел, бигерәк тә хәзер, янығызға булмағанда ла, котолоуығыз һақына, куркыу һәм калтырау аша хезмәтегеҙҙе аҙағына тиклем дауам итегеҙ. ¹³ Сөнки Үзенең ихтыяры менән һеззә теләк һәм эш итеү һәләте уятып, Алла Үзе һеззә эш итә. ¹⁴ Һәр нәмәһе зарланмай һәм бәхәсләшмәй

генә башкарығыз. ¹⁵⁻¹⁶ Шул сакта азғын һәм бозок кешеләр араһында ғәйепһез, Алланың саф һәм кәмселекһез балалары булып калырһығыз. Кешеләргә тормош һүзен тәкдим итеп, улар араһында күктәге йондоззарзай балкырһығыз. Шул сак мин Мәсих килер көндә бушка көс һалмағанмын һәм хезмәтем юкка булмаған тип ғорурлана алырмын. ¹⁷ Корбан буларак Аллаға тәкдим ителгән иманығызға һәм хезмәтегеҙгә өстәп хатта тормошом корбан ителһә лә, мин кыуанам һәм бөтәгеҙ менән дә кыуанысымды уртаклашам. ¹⁸ Һез зә шулай ук кыуанығыз һәм кыуанысымды уртаклашығыз.

Тимофеус менән Әпәфродитос

¹⁹ Раббы Ғайса ярзамы менән тиззән һезгә Тимофеусты ебәрермен тип өмөт итәм. Уның аша хәлдәрегеҙҙе белешеп, мин дә күңелемде тынысландырыр инем. ²⁰ Һезҙең хакта уның кеүек ихлас күңелдән хәстәрлек күреүсе башка бер кемем дә юк. ²¹ Башкалар, Ғайса Мәсихкә кулай булғанды түгел, ә үз яғын нығыраҡ кайыра. ²² Тимофеустың ышаныслы булуы һезгә билдәле: ул Һөйөнөслә Хәбәрҙе таратуыза миңә үз атаһына хезмәт иткән кеүек хезмәт итте. ²³ Шуға күрә, әлеге хәлемдең нисек булырын белгәс тә, уны шунда ук һезҙең янға ебәрермен тип өмөтләнәм. ²⁴ Үземдең дә тиззән янығызға барып етеремә Раббы ышаныс бирә.

²⁵ Мохтажлык кисергәнемдә һезҙең миңә ярзамға ебәргән вәкилегез, имандашым һәм хезмәттәшем, көрәштәшем Әпәфродитосты кире кайтарыуыҙы көрәкле тип табам. ²⁶ Сөнки ул барығызғы ла һағына һәм, каты ауырыуы тураһында ишетегегеҙҙе белгәс, нык күңелһезләнде, ²⁷ Әпәфродитос, ысынлап та, нык ауырып китте, хатта үлем хәлендә

ине. Тик, кайғы өстөнә кайғы булмаһын тип, Алла уға ғына түгел, миңә лә мәрхәмәт күрһәттә. ²⁸ Шуға ла мөмкин тиклем тизерәк кайтарып ебәрәм, уны яңынан күреп һез зә кыуанырһығыз, миңә дә кайғым кәмер. ²⁹ Һез уны, Раббылағы имандашығыз буларак, оло шатлык менән кабул итегеҙ һәм уның кеүектәргә хөрмәт күрһәтегеҙ. ³⁰ Ул, хезмәтегеҙҙең етешмәгән яктарын еренә еткерәү өсөн, үз ғүмерен Мәсих эше хакына куркыныс астына куйып, үлемдән сак тороп калды.

Саф иман

3 ¹ Имандаштарым, инде шуны әйтәм: Раббыла кыуаныс табығыз. Бер үк нәмәләр тураһында языу миңә мәшәкәт тыузырмай, ә һезҙе был күп бөлөләрҙән һаҡлар. ² Эт әзәмдәрҙән һаҡланығыз! Яуызлык кылыусыларҙан һаҡланығыз! Дөрөс булмаған сөннәтләүҙе талап итеүселәрҙән һаҡланығыз! ³ Ысын сөннәтләләр – без, тән йолаларына таяныусылар түгел, ә Аллаға Уның Рухы менән ғибәҙәт кылыусылар һәм Ғайса Мәсих менән ғорурланыусылар. ⁴ Мин үзем дә ундай йолаларға таяна алыр инем. Әгәр башка берәү тән йолаларына таянырға теләй икән, миңә быға нигезем нығыраҡ. ⁵ Мин тыуғас, һигезенсе көндә үк сөннәткә ултыртылғанмын, Исраил халкынанмын, Бинйәмин ырыуынанмын, ғивриҙәрҙән тыуған ғивримен, канун буйынса фарисей*, ⁶ ашкынып Мәсих берҙәмлеген эҙәрлекләнем, канун талаптарын үтәү буйынса намысым да таза булды.

⁷ Әлек үзем өсөн табыш тип һанаған нәмәләрең Мәсих хакына юғалтыу икәнлеген әле килеп аңланым. ⁸⁻⁹ Улай ғына ла түгел, Раббым Ғайса Мәсихте танып белеүҙе мин берҙән-бер табыш тип һанайым һәм башка

* ^{3:5} *Фарисей* – боронғо йәһүдтәр араһындағы дини төркөм ағзаһы. Фарисейҙар Муса канунын һәм быуаттар буйына кешеләр тарафынан канунға өстәлеп килгән кағизәләргә теүәл үтәүҙе мақсат итеп куйған.

бөтә нәмәләрҙе лә юғалтыу тип уйлайым. Мәсихкә эйә булыу һәм Унда үҙемдә табыу өсөн, мин бар нәмәне сүп-сарға иҫәпләп, уларҙан Мәсих хакына баш тарттым. Миңең акланыуым канунды үтәүгә түгел, ә Мәсихкә булған иманыма нигезләнгән, тимәк, был – иман аша Алланан килгән акланыу. ¹⁰ Мин Мәсихтең Үзен танырға, Уның үленән тереләү көҙрәтен белергә, ғазаптарын уртаклашырға һәм Мәсихтең үлемендә Уға оқшарға теләйем. ¹¹ Шулай мин үленән терелеремә лә өлгәшермен тип өмөтләнәм.

Максатка ынтылыу

¹² Быға өлгәштем йәки камиллаштым тип әйтмәйем, әммә Ғайса Мәсих миңә эйә булғанға күрә мин дә шуға эйә булырға тырышам. ¹³ Имандаштар, мин максатыма өлгәштем тип һанамайым. Ә бары тик үткәнемдә онотоп алға ынтылам, ¹⁴ максатыма – Алла мине күктән Ғайса Мәсихтә алырға сақырған бүләккә ашкынам. ¹⁵ Безгә, рухи яктан өлгөрөп еткәндәргә, шундай фекерҙә булыу зарур. Әгәр берәй нәмәлә башкаһарак фекер йөрөтһөгөз, Алла уны ла һезгә асып бирер. ¹⁶ Бары тик өлгәшкәндәребезгә ярашлы йәшәйек.

¹⁷ Имандаштар, минән өлгә алығыз һәм без күрһәткән өлгә буйынса йәшәүселәргә игтибар итегеҙ. ¹⁸ Күптәр Мәсихтең аркыһарактағы үлеменә дошман булып йәшәй бит. Был хакта мин һезгә байтак һөйләнем, хәҙер хатта күҙ йәштәрәм аша әйтәм. ¹⁹ Уларҙың ахыры – һәләкәт, уларҙың аллаһы – корһак, улар оялырға кәрәк булған урында мактана. Улар бары тик донъя мәшәкәттәре тураһында ғына уйлай. ²⁰ Безҙең ватаныбыҙ – күктә. Котҡарыусыны, Раббыбыҙ Ғайса Мәсихте без күктән көтәбез. ²¹ Ул безҙең көсһөҙ тәнебезҙе үзгәрттер һәм Үзенә бөтә нәмәне буйһондора алырлык кеүәте менән Үзенең шөһрәтле тәненә оқшаш итер.

Өгөт-нәсихәттәр

4 ¹ Шулай итеп, кәҙерле һәм һөйөклө имандаштарым, һез миңең шатлығым һәм дан тажым, Раббыла нык тороғоҙ, һөйөклөләрәм! ² Әүәдиә менән Сүнтүхәнең – икеһенең дә Раббыныҡы булыуҙары хакына татыулашыуҙарын ялбарам. ³ Тоғро көрәштәшем, һинән дә үтенеп һорайым, миңең менән, шулай уҡ Клемес һәм исемдәре тормош китабына язылған башка хезмәттәштәрәм менән һөйөнөслө Хәбәрҙе таратыу хакына көрәшкән ошо катындарға ярзам ит. ⁴ Раббыла һәр ваҡыт кыуаныс табығыҙ. Кабатлап әйтәм: кыуаныс табығыҙ! ⁵ Башкаларға яғымлы булыуығыҙ бөтә кешеләргә лә билдәле булһын. Раббы якынлаша. ⁶ Бер нәмә тураһында ла борсолмағыҙ, әммә доға кылғанда ла, үтенес белдергәндә лә Алла алдында үтенестәрегезгә шөкөр итеп белдерегеҙ. ⁷ Шулай булһа, эҙәм акылы етмәстәй, бар нәмәнән юғары булған Алла именлеге йөрөктәрегезгә һәм уй-фекерҙәрегезгә Ғайса Мәсихтә һаҡлар. ⁸ Ниһайәт, имандаштарым, уйҙарығыҙҙы хәкикәткә, ихтирамға, ғәзеллеккә, сафлыҡка, яратуға, һоқланыуға, кысқаһы, эзәпкә һәм мактауға лайыҡлы эштәргә йүнәлтөгөз. ⁹ Минән өйрәнгән, отоп алған һәм ишетеп-күргәндәрегезҙең барыһын да башкарығыҙ, шул ваҡытта именлек Аллаһы һезҙең менән булыр.

Бүләктәр өсөн рахмәт белдереү

¹⁰ Һезҙең миңең хакта яңынан кайғырта башлауығыҙға Раббыла ихлас кыуанам. Әлбиттә, һез элек тә миңең хакта хәстәрлек күрергә теләнегеҙ, әммә мөмкинлегегеҙ сикле ине. ¹¹ Был хакта мин мохтажлығым булғандан әйтмәйем, сөнки булғаны менән кәнәғәтләнәргә өйрәндем. ¹² Мин фәкирлектә лә, муллыҡта ла йәшәй беләм: тукмынмы йәки асмынмы, муллыҡтамы, мохтажлыҡ кисерәмме – һәр ваҡыт һәм төрлө хәлдәргә лә кәнәғәт булырға өйрәндем.

¹³ Мин үземә кеүәт биреүсе Ғайса Мәсихтә барыһын да булдыра алам. ¹⁴ Шулай за, минең хәсрәттәремде уртаклашып, һез якшы эшләнегез.

¹⁵ Һез үзегез, Филиппойза йәшәүселәр, беләһегез, Һөйөнөслә Хәбәр таратып, Македониянан киткәс, һеззән башка бер генә имандаштар берзәмлегенән дә хезмәтем өсөн матди ярзам алманым. ¹⁶ Һез иһә, ихтыяжымды кәнәғәтләндереү өсөн, хатта Тессалоникела булған сағымда ла бер нисә тапкыр ярзам ебәрзегез. ¹⁷ Быны мин бүләк өмөт иткәндән әйтмәйем, ә Алла алдында табыштарығыздың һеззең файзаға ишәйеүен генә теләйем. ¹⁸ Мин бөтә нәмәне лә тулыһынса, хатта артығы менән алдым. Әпәфродитос аша һез ебәргәндәрзең ба-

рыһын да алдым һәм тулыһынса тәьмин ителдем. Улар хуш есле, Алла күңеленә ятышлы, Уға яраклы қорбан. ¹⁹ Аллам һеззең бар ихтыяждарығызды Ғайса Мәсих аша данлы байлығынан кәнәғәтләндерәсәк! ²⁰ Атабыз Аллаға мәңгенән-мәңгегә дан булһын! Амин.

Сәләмләүзәр

²¹ Ғайса Мәсихтә изгеләрзең һәр берен сәләмләгез. Минең менән бергә булған имандаштарыбыз һеззе сәләмләй. ²² Һеззе бөтә имандаштар, бигерәк тә кайсар һарайында хезмәт итеүселәр сәләмләй. ²³ Раббы Ғайса Мәсихтең мәрхәмәте һеззең рухығыз менән булһын.

Паулустан колоссайзарға хат

Был хатты Паулус төрмәнән яза. Паулус Колоссайзағы имандаштарзы күреп белмәй, был берзәмлек Һөйөнөслө Хәбәрзе вәғәзләгән икенсе берәү тарафынан ойшторолған була. Йөкмәткеһе менән хат Паулустың Эфестарға язған хатына окшаш.

Фругия өлкәһендә (хәзерге Төркиенәң көнбайышы) урынлашқан Колоссай калаһында төрлө мәжүси диндәр таралған була. Урындағы имандаштар берзәмлегенә лә мәсихселәр иманы менән бер уртаклығы булмаған ялған тәғлимәт үтеп инә. Кайһы берәүзәр, котолоу өсөн махсус белемгә эйә булыу зарур, ә ул белемгә бик һирәк ақыл эйәләре генә эйә, тип өйрәтә. Улар өйрәтеүенсә, Аллаға ярар өсөн бөтә матди нәмәләрҙән азат булырға һәм билдәле бер йолаларзы башкарырға кәрәк.

Был ялған тәғлимәт тураһында белгәс, Паулус Колоссайзағы имандаштарзы Ғайса Мәсихкә хак иманда нығытыу мақсатында уларға хат яза. Паулус кешеләрзе Алла менән татыулаштырған Ғайса Мәсихтең хезмәте, үлеүе һәм терелеүе тураһындағы Һөйөнөслө Хәбәрзең тәрән ақыл көнлеген күрһәтә. Шунлыктан имандаштарзы диндең йолалы яғы ул тиклем нык борсорға тейеш түгел, Аллаға ышаныу һәм бер-береңә булған мөхәббәт улар өсөн мөһимерәк.

1 ¹ Алланың ихтыяры менән Ғайса Мәсихтең илсәһе Паулустан һәм имандашыбыз Тимофеустан ² Алланың Колоссайза йәшәүсә изге халкына, Ғайса Мәсихтәге тоғро имандаштарыма сәләм. Атабыз Алланан мәрхәмәт һәм именлек булһын!

Рәхмәт доғаһы

³ Һезҙең хакка доға кылғанда Аллаға, Раббыбыз Ғайса Мәсихтең Атаһына, һәр ваҡыт рәхмәт әйтәбеҙ, ⁴ сөнки Ғайса Мәсихкә иманығыз һәм Алланың бөтә изгеләренә булған мөхәббәтегеҙ тураһында ишеттек. ⁵ Һезҙең иманығыз һәм мөхәббәтегеҙ күктәрҙә һезгә әзерләнгән өмөтөгөзгә нигезләнгән. Ул өмөт хақында һез быға тиклем хәкикәт һүзәндә – Һөйөнөслө Хәбәрҙә ишеттегеҙ. ⁶ Һезгә килеп еткән Һөйөнөслө Хәбәр, һез уны ишетеп, Алла мәрхәмәте тураһындағы хәкикәтте аңлаган көнөгөзҙән башланғандағы кеүек, бөтә

донъяла тарала бара һәм уңышқа өлгәшә. ⁷ Алланың мәрхәмәте тураһында һез яратқан хезмәттәшебеҙ Әпәфрастан ишеттегеҙ. Ул – Мәсихтең һезҙең хакка тоғро хезмәтсәһе. ⁸ Алла Рухынан килгән мөхәббәтегеҙ тураһында ла безгә ул хәбәр итте.

⁹ Шуға күрә, ошо хәбәрзе ишеткән көндән башлап, без ҙә, Изге Рух тарафынан бирелгән бөтә ақыл һәм аң менән Алла ихтыярын тулыһынса танып белеүегеҙҙе теләп, һезҙең хакка үтенеүҙән һәм доға кылыуҙан туктамайбыз. ¹⁰ Һәр изгелекле эшегеҙ уңыш килтереп, Алланы танып белеүегеҙ арткандан-арта барып, Раббыға лайыклы йәшәүегеҙҙе һәм эштәрегеҙ менән Уға хуш килерлек булыуығызды теләп доға кылабыз. ¹¹ Түҙемле һәм сабыр булыуығызды теләп, Уның шөһрәтенәң көзрәте һезҙе нығытһын. ¹² Яктылык батшалығында Алла Үҙенең изге халкына вәғәзә иткәндән өлөш алырға һезҙе лайыклы иткәнгә Атабызға

кыуанып рәхмәт әйтегез. ¹³ Ул беззе караңғылык хахимлығынан коткарзы һәм Үзенең кәзерле Улының батшалығына алып инде. ¹⁴ Без Уның Улы аша йолоп алынабыз, гонаһтарыбыз ғәфү ителә.

Мәсих һәм Уның хезмәте

¹⁵ Мәсих – күзгә күренмәгән Алланың һыны һәм Ул Алла яраткандарзың бөтәһенән дә алдарак булған беренсе ине. ¹⁶ Күктә һәм ерзә булған, күренгән һәм күренмәгән нәмәләрзәң барыһы ла Уның аша яратылған: етәксә көстәр зә, кеүәттәр зә, башлыктар за, хахимдар за – бөтөнөһә лә Уның аша һәм Уның өсөн яратылған. ¹⁷ Мәсих бар нәмәнән дә алдарак булған, бөтә нәмәнә Ул тотоп тора. ¹⁸ Ул – тәндең башы, тән иһә – Уға инаныусылар берзәмлеге. Ул – бөтә нәмәлә лә беренсе булыу өсөн башланғыс, үлеләрзән тәүге булып терелгән. ¹⁹ Алла Үзенең бөтә тулылығының Мәсихтә йәшәүен, ²⁰ Уның аркысакта түгелгән каны аша тыныслык урынлаштырып, ерзә һәм күктә булған бөтә нәмәнә Уның аша Үзе менән татыулаштырыузы кулай күрзе.

²¹ Һеззе лә, уйзарығыз һәм яман эштәрегеҙ аркаһында касандыр Алланан алыс торған һәм дошман булғандарзы, ²² әле Үзе алдында изге, кәмселекһез һәм ғәйепһез тормош алып барыусы итеп куйыу өсөн, Мәсихтең кеше тәнәндегә үлеме аша Үзе менән татыулаштырзы. ²³ Тик һез, иманығыззың нигезендә ныклы һәм какшамаҫ булып, үзегеҙ ишеткән Һөйөнөслә Хәбәр биргән өмөттән ситләшмәгеҙ. Ул донъялагы һәр йән эйәһенә вәғәзләнгән һәм мин, Паулус, Уның хезмәтсәһе булдым.

Паулустың имандаштар берзәмлегенә хезмәт итеүе

²⁴ Әле мин һеззең хакка кисергән михнәттәрәмә һөйөнәм һәм Мәсихтең Үзенең тәне булған берзәмлек хакына кисергән ғазаптарың үземдең тәнәнде тулыландырам. ²⁵ Мин Алла кушыуы буйынса имандаштар берзәмлеге хезмәтсәһе булдым. Алла һүзән

тулыһынса вәғәзләү өсөн, был эш миңә Уның тарафынан һеззең хакка йөкмәтелде. ²⁶ Был һүз быуаттар буйы быуындан-быуынға йәшерелеп килгән сер ине, хәзер иһә Алланың изге халкына асылды. ²⁷ Алла уларға был серзең ни тиклем бай һәм бөйөк булыуын бөтә халыктар араһында белдергергә теләне. Сер шунда: Мәсих – һеззә, Ул – Алла шөһрәтен уртаклашыуға өмөтөгөз! ²⁸ Без тик Мәсих тураһында ғына вәғәзләйбез. Һәр кемде Мәсихтә рухи яктан өлгөрөп етеп, Алла алдына куйыу өсөн, һәр беренә булған акылыбыз менән нәсихәт бирәбез һәм өйрәтәбез. ²⁹ Ошо максатка өлгәшеү өсөн, Мәсихтең миндәгә кеүәтле эш иткән көсө ярҙамында көрәшәп, үз-үземде аямайынса хезмәт итәм.

2 ¹ Һеззең өсөн дә, Лаодикеялағы имандаштар, шулай ук мине күреп белмәгәндәр хакына ла ниндәй көрәш алып барыуымды белһәгеҙ ине. ² Улар мөхәббәттә берләшәп, рухтары күтәрелһен һәм һәр яклап тәрән һәм бай белемле булһындар, шулай Алланың серен, йәғни Мәсихте белһендәр ине. ³ Мәсихтә ақыл менән белемдең бөтә хазинаһы йәшеренгән. ⁴ Быны мин берәйһе һеззе матур һүззәр менән юлдан яззырмаһын өсөн әйтәм. ⁵ Тәнәм менән янығызза булмаһам да, йәнәм менән янығыззамын, һеззәгә тәртипте һәм Мәсихкә булған иманығыззың ныклығын күреп кыуанам.

Мәсихтәге яңы тормош

⁶ Ғайса Мәсихте бөйөк Хахим итеп кабул иткәнһегеҙ икән, Мәсихтә йәшәүегеҙзе дауам итегеҙ. ⁷ Унда тамыр йәйегеҙ һәм төпләнегеҙ, үзегеҙгә өйрәтелгән иман буйынса нығынығыз һәм рәхмәтле булыу һеззе солғап алһын. ⁸ Һак булығыз: һеззе берәйһе Мәсихкә түгөл, ә әзәм йолаларына һәм донъяның идара итеүсә көстәрәнә нигезләнгән буш һәм ялған фәлсәфә короу менән кол итмәһен. ⁹ Сөнки Илаһилықтың бөтә тулылығы Мәсихтә көүзәләнеп йәшәй.

¹⁰ Бөтә етәкселәрҙең һәм хакимдарҙың башы булған Мәсихтә һеҙ ҙә тулы тормошҡа эйә булдығыҙ. ¹¹ Мәсихтә булып, һеҙ кеше кулы башкарған сөннәт менән түгел, ә Мәсих сөннәте менән сөннәтләндегеҙ. Шуның менән һеҙ гонаһлы тәбиғәтегеҙҙең хакимлығынан азат ителдегеҙ. ¹² Ыуға сумдырылған сакта Уның менән бергә күмелдегеҙ һәм, Уны үленән терелткән Алланың көзрәтенә ышаныу аркаһында, Уның менән бергә терелдегеҙ. ¹³ Һеҙ гонаһтарығыҙ һәм сөннәтле булмауығыҙ аркаһында үле инегеҙ, ә Алла, бөтә гонаһтарыбыҙҙы ярлыҡап, һеҙгә Мәсих менән бергә йәшәү бирҙе. ¹⁴ Ул талаптары менән безгә каршы булған бурыстарыбыҙ исемлеген юйҙы һәм, аркысакка казаклап, бөтөнләй юкка сығарҙы. ¹⁵ Етәкселәрҙе һәм хакимлыҡ итеүселәрҙе көсөнән яззырып хурлыҡка калдырҙы һәм Мәсихтә улар өстөнән тантана итте.

¹⁶ Шулай итеп, ризыҡ йәки эсемлек, йәки ниндәй булһа ла байрам, йә яңы ай, йә шәмбе көндөрөн нисек тотуығыҙ өсөн бер кем дә һеҙҙе хөкөм итмәһен. ¹⁷ Былар барыһы ла – киләсәктә була торғандың күлөгәһе генә, ә ысынбарлыҡ – Мәсихтә. ¹⁸ Яһалма тыйнаҡлыктан һәм фәрештәләргә табыныуҙан ләззәт табыусы кешеләрҙең берәһе лә һеҙҙе бүләк алыу хоҡуғынан мәхрүм итмәһен. Ундай кеше үҙе күргәндәр менән ғорурлана, кешелек ақылының буш уйҙары уны маһайыусан итә. ¹⁹ Ул Мәсихтән, тәндең башынан, айырылған. Ә баш бөтә тәнде топто тора һәм тән, быуындар, һеңерҙәр аша үз-ара беркетелеп, нығытылып, Алланың ниәтенә ярашлы үсә.

Мәсих менән бергә үлеү һәм иманлы йәшәү

²⁰ Мәсих менән бергә үлеп, донъяның идара итеүсә көстөрөнән котолғанһығыҙ икән, ни өсөн һаман ошо донъяның кешеләре кеүек уларҙың кағиҙәләренә буйһонаһығыҙ: ²¹ «Кағылма», «Татыма», «Теймә»? ²² Кулланылғандан һуң улар юкка сыға, был кағиҙәләрдә һәм тәғлимәттәрдә бары

тик кеше уйлап сығарған. ²³ Был кағиҙәләр тышҡы яктан үзгәре булдырған тәкүәлектә, яһалма тыйнаҡлыкта һәм тәнгә карата аяуһыҙлыкта аҡыллы тойолһа ла, ысынлыҡта кешенең әҙәмсә нәфсенең каршы тора алмайҙар.

3 ¹ Тимәк, һеҙ Мәсих менән бергә терелтелгәнһегеҙ икән, күктәге нәмәләргә ынтылығыҙ, унда Мәсих Алланың уң яғында ултыра. ² Уйҙарығыҙҙы ерҙәге нәмәләргә түгел, ә күктәге нәмәләргә йүнәлтәгеҙ. ³ сөнки һеҙ үлдегеҙ, ә тормошоғоҙ Мәсих менән бергә Аллала йәшеренгән. ⁴ Һеҙҙең тормошоғоҙ – Мәсих, Ул килгәндә һеҙ ҙә Уның данын уртаклашып, Уның менән бергә килерһегеҙ.

Исә һәм яңы тормош

⁵ Шулай булғас, үзегеҙҙең донъяуи теләктәрегеҙҙе: енси азғынлыҡты, әшәкелекте, нәфсене, яман теләктәрдә һәм ялған илаһтарға табыныуға тиң булған комһозлокто бөтөрөгөҙ. ⁶ Бына ошолар өсөн тыңлауһыҙ кешеләргә Алла асыуы төшә лә инде. ⁷ Быларҙы эшләгәндә ҡасандыр һеҙ ҙә шундай йәшәү рәүешен алып бара инегеҙ. ⁸ Ә хәҙер быларҙың бөтөнөнән дә: асыуҙан да, ярһыуҙан, усаллыктан, яман телләлектән, әзәпһеҙ һүзгәндән дә котолоғоҙ. ⁹ Бер-берегеҙгә ялған һөйләмәгеҙ, һеҙ кылған ғәмәлдәрегеҙ менән үзегеҙҙән, кейемегеҙҙе сискәндәй, элекке кешене сисеп ташланығыҙ ¹⁰ һәм яңы кеше булып кейендегеҙ. Яңы кеше үҙен яраткан Аллаға оҡшап үзгәрә торһа һәм Уны ысынлап танып белеүгә табан ынтыла. ¹¹ Унда инде йәһүд булмағандар һәм йәһүдтәр ҙә, сөннәтлеләр һәм сөннәтһеҙҙәр ҙә, кырағайҙар һәм скифтар ҙа, колдар һәм иреклеләр ҙә юк – әммә Мәсих һәммәһе лә һәм барыһында ла.

¹² Шуға ла һеҙ, Алла тарафынан һайланған кешеләр, Уның изгеләре һәм һөйөклөләре буларак, шәфҡәтле, яҡшы күңелле, тыйнаҡ, баһалыҡ, сабыр булығыҙ. ¹³ Бер-берегеҙгә карата сабырлыҡ күрһәтегеҙ һәм, үпкәгеҙ булһа, ғафһу итә белегеҙ. Раббы һеҙҙе

ғәфү иткән кеүек, һез зә бер-берегеззе ғәфү итегез. ¹⁴ Был сифаттарзың бөтәһенә лә мөхәббәт өстәгез, ул, барыһын да берләштереп, камиллыкка еткерәсәк. ¹⁵ Йөрәктәрегеҙҙә Мәсих именлеге хакимлиҡ итһен. Һез, бер тәндең ағзалары булып, тап ошо именлеккә сақырылдығыҙ за инде. Рәхмәтле булығыҙ! ¹⁶ Мәсих һүзе һезҙә мул булып, бер-берегеззе зирәк аҡыл менән өйрәтегез һәм нәсихәт бирегез, мәзхиәләр, мактау шиғырҙары һәм рухи йырҙар йырлап, күңелегеҙҙән Аллаға рәхмәт әйтегез. ¹⁷ Нимә генә эшләһегеҙ зә, һөйләһегеҙ зә – бөтөнһөн дә Раббы Ғайса исеменә таянып, Уның аша Атабыҙ Аллаға шөкөр итеп эшләгез.

Яңы тормошта шәхси мөнәсәбәттәр

¹⁸ Катындар, Раббыға инаныусыларҙа кабул ителгәнсә, ирҙәрегеҙгә буйһоноғоз. ¹⁹ Ирҙәр, катындарығыҙҙы яратығыҙ һәм уларға карата кырыс булмағыҙ. ²⁰ Балалар, бөтә нәмәлә лә ата-әсәләрегеҙҙе тыңлагыҙ, сөнки был Раббыға кыуаныс килтерә. ²¹ Атайҙар, балаларығыҙ күңел төшөнкөлөгөнә бирелмәһен өсөн, уларҙы рәһнетмәгез. ²² Колдар, донъялағы хужаларығыҙға бөтә нәмәлә лә буйһоноғоз, ярамһактар кеүек күз буяу өсөн генә түгел, ә Алланан куркып, ысын күңелдән хезмәт итегез. ²³ Нимә генә эшләһегеҙ зә, кешеләр өсөн түгел, ә Раббы өсөн эшләгән кеүек ихлас күңелдән башкарығыҙ. ²⁴ Раббынан бүләккә Үзе вәғәзә иткәндән өлөштө алырығыҙҙы беләһегеҙ, шуға күрә һез Раббы Мәсихкә хезмәт итәһегеҙ. ²⁵ Дөрөс эшләмәүселәр кылған хакһыҙлығы өсөн тейешен аласаҡ, Раббы алдында бөтәһе лә бер тигеҙ.

4 ¹ Хужалар, күктәрҙә үзегеҙҙең дә Хужағыҙ барлығын иҫтә тотоп, колдарығыҙға карата намыслы һәм ғәзел булығыҙ.

Өгөт-нәсихәттәр

² Арымай-талмай доға кылығыҙ. Доға кылғанда уяу булығыҙ һәм Аллаға шөкөр

итегез. ³ Мәсихтең сере тураһында хәбәр итеү өсөн Алла безгә ишек ашын тип, безҙең хакка ла доға кылығыҙ, мин шул хәбәр өсөн тотконлоқтамын. ⁴ Минең кешеләргә ул серҙе тейешенсә аса алыуымды теләп доға кылығыҙ. ⁵ Ят кешеләр менән, һәр уңайлы мөмкинлектән файҙаланып, аҡыллы мөғәмәлә итегез. ⁶ Һүзегеҙ һәр ваҡыт яғымлы, мауыҡтырғыс, тоҙ һалынған булһын, һәр кешегә нисек яуап бирергә кәрәклеген белегеҙ.

Сәләмдәр

⁷ Минең турала һезгә кәҙерле имандашыбыҙ, тоғро хезмәтсә һәм Раббы эшендә хезмәттәшем Тухикус барыһын да һөйләп бирер. ⁸ Мин уны һезгә хәләбездә хәбәр итеү һәм күңелдәрегеҙҙе күтәрәү максаты менән ебәрәм. ⁹ Уны тоғро һәм кәҙерле имандашыбыҙ, якташығыҙ Онесимус менән бергә ебәрәм. Улар һезгә бындағы хәлдәр тураһында бөтәһен дә һөйләр. ¹⁰ Минең менән бергә тотконда булған Аристархос та, Барнабастың ике туғаны Маркус та сәләм ебәрә. Уның тураһында, әгәр янығыҙға килһә, кабул итегез, тигән әмер алдығыҙ. ¹¹ Һезҙе Юстос кушаматлы Йеһошуағ та сәләмләй. Улар – минә күңел ййуанысы, хезмәттәштәр араһында Алла Батшалығы өсөн минең менән хезмәт итеүсә берҙән-бер йәһүдтәр. ¹² Һезгә Ғайса Мәсихтең коло, якташығыҙ Әпәфрас та сәләм тапшыра. Ул һезҙең Алланың тулы ихтыярына рухи яктан өлгөрөп еткән һәм иманда ныклы булығыҙ өсөн һәр ваҡыт доға кылып көрәшә. ¹³ Мин уның һезҙең хакка, шулай уҡ Лаодикея менән Һиераполистағы имандаштар хақына бик ауыр хезмәт башкарыуына шаһитмын. ¹⁴ Һезгә кәҙерле табиб Лукас менән Демас та сәләм тапшыра. ¹⁵ Лаодикеялағы имандаштарыбыҙға, шулай уҡ Нумфаға, уның өйөндә ййылыла торған берҙәмлеккә лә сәләм әйтегез.

¹⁶ Был хатты укығас, уны Лаодикеялағы берҙәмлеккә лә тапшырығыҙ, унда ла укыһындар. Лаодикеяға ебәрелгән хатты иһә

үзегез зә укығыз. ¹⁷ Архипуска: «Иғти-
барлы бул! Раббынан кабул иткән хезмәтте
азағына тиклем үтә», – тип еткерегез.

¹⁸ Был сәләмде мин, Паулус, үз кулым
менән язам. Минең тотконда икәнлегемде
онотмағыз. Мәрхәмәт һезең менән булһын.

Паулустан тессалоникеларға беренсе хат

Тессалонике Македония провинцияһының баш калаһы була, Паулус унда һөйөнөлө Хәбәрҙе вәғзләй. Был кала (Салоника) әле лә бар, ул Грецияның төньяғында урынлашкан. Паулуска каршылар уны Тессалоникенан китергә мәжбүр итһә лә, ул имандаштар тураһында хәстәрлек күреүҙән туктамай. Ул ярҙамсыһы Тимофеусты Коринтостан Тессалоникелағы имандаштар берҙәмлегенең хәлен белешергә ебәрә. Тимофеус һәйбәт хәбәрҙәр менән кайта: калала имандаштарҙы эҙәрләһәләр ҙә, улар Ғайса Мәсихкә булған иманда ныклы торалар.

Шулай ҙа Паулус уларҙың иманын нығытыу, гонаһлы тормошто еңеү һәм уға карата тыуған шик-шөбһәне таратыу кәрәк тип һанай. Улар араһындағы мәрхүм яқындары тураһында кайғырғандарҙы йыуатыр өсөн Паулус Ғайса Мәсихтең икенсе тапкыр киләсәге һәм үлгәндәрҙең тереләсәге тураһында ентекләп һөйләй.

1 ¹Тессалоникелағы имандаштар берҙәмлегенә, Атабыҙ Аллала һәм Раббыбыҙ Ғайса Мәсихтә булғандарға Паулустан, Силуандан һәм Тимофеустан сәләм. Һеҙгә мәрхәмәт һәм именлек булһын!

Тессалоникеларҙың тормошо һәм иманы

²Без һәр ваҡыт, доғаларыбыҙҙа һеҙҙе иҫкә алып, бөтәгез өсөн дә Аллаға рәхмәттәр әйтәбез. ³Һеҙҙең иманлы эштәрегезҙе, мөхәббәт менән һуғарылған хезмәтегезҙе һәм Раббыбыҙ Ғайса Мәсихкә өмөт бағлап ныҡ тороуығыҙҙы Атабыҙ Алла алдында һәр ваҡыт иҫебезҙә тоталарыбыҙ. ⁴Имандаштар, Алла һеҙҙе ярата, Уның һеҙҙе һайлап алғанын без беләбез, ⁵сөнки һеҙҙең һөйөнөлө Хәбәрәбез һеҙгә һүҙ аша ғына түгел, ә Изге Рухтың көҙрәте һәм тәрән ышаныуыбыҙ аша барып етте. Был һеҙгә билдәле, сөнки без бергә ваҡытта һеҙҙең өсөн нисек

йөшөгәнәбезҙе беләһегеҙ. ⁶Һәм һеҙ, безҙе һәм Раббыны өлгө итеп алып, күп ғазаптар кисерһегеҙ ҙә, был Хәбәрҙе Изге Рухтан килгән зур шатлыҡ менән кабул иттегез. ⁷Шулай итеп, һеҙ Македония һәм Ахая өлкәләрендә йөшөүсә бөтә иманлыларға өлгө булдығыҙ.

⁸Раббы һүҙе һеҙҙең аша Македония һәм Ахая өлкәләрендә ишетелде, ул ғына ла түгел, һеҙҙең Аллаға булған иманығыҙ тураһында ла һәр ерҙә билдәле. Шулай булғас, нимәлер һөйләүҙең кәрәге лә юк. ⁹⁻¹⁰Һеҙҙең арала булуыбыҙҙың һөҙөмтәһе тураһында кешеләр үзҙәре үк һөйләй. Шулай уҡ тере һәм хак Аллаға хезмәт итеү һәм күктәрҙән Уның Улын көтөп алыу өсөн, үзҙәре табынған ялған илаһтарҙан баш тартып, Аллаға йөз бороуығыҙ тураһында ла хәбәр итәләр. Алла Үз Улы Ғайсаны үленән терелтеп алды. Ғайса безҙе Алланың яқынлашып килгән асыуынан котқарасак.

Паулустың Тессалоникелағы хезмәте

2 ¹ Һез үзегез беләһегез бит, имандаштар, эргәгезгә килеүебез файҙаһыҙ булмаһы. ² Белеүегезсә, бынан алда Филиппойҙа ғазаптар сигеп, мәсхәрәләр аша үтһәк тә, Аллабыҙҙан кыйыулыҡ алып, каршылыҡтарға бирешмәй, Һөйөнөслә Хәбәрҙе һезгә еткерҙек. ³ Һөйләгәндәребезҙә яңылышылыҡта, кара ниәт тә, ялған да юк. ⁴ Кешеләргә ярарға тырышып түгел, ә йөрәктәребезҙе һынаған һәм Һөйөнөслә Хәбәрҙе таратырға безҙе лайыҡлы тип тапқан Алла ихтыярынан сығып һөйләйбез. ⁵ Белеүегезсә, алдығыҙҙа без бер қасан да ярамһақланманыҡ, үз мәнфәғәтебезҙән сығып әйтмәнек. Алла Үзе шаһит! ⁶ Һис кемдән – һезҙән дә, башкаларҙан да дан-шөһрәт көтмәнек. ⁷ Мәсихтең илселәре буларак, үзебезҙең абруйыҙы файҙалана ала инек, ләкин без һезгә назлы булдыҡ. Әсә кеше үз сабыйҙарын хәстәрләгән кеүек, ⁸ һезгә лә Алланың Һөйөнөслә Хәбәрҙе еткерәү генә түгел, ғүмеребезҙе бирергә лә әҙер инек. Һезҙе шул тиклем ныҡ яраттыҡ.

⁹ Һез иһә, имандаштар, безҙең ниндәй хезмәт һәм көс һалыуыбыҙҙы хәтерләйһегез: һезгә Алланың Һөйөнөслә Хәбәрҙе таратқан сақта, береgezгә лә ауырлыҡ һалмаһқа тырышып, көнө-төнө эшләнек. ¹⁰ Һез иманлылар алдында үзебезҙе ни тиклем изге, ғәзәл һәм эскерһез тотоуыбыҙға һезҙә, Алла Үзе лә шаһит. ¹¹ Атай кеше үз балаларына нисек булла, безҙең дә һәр береgezгә карата шулай булғанлығыбыҙҙы беләһегез, ¹² Үз батшалығына һәм дан-шөһрәтенә сақырыусы Аллаға лайыҡ булырлыҡ итеп йәшәргә өндәп, ышандырып, һезҙе өгөтләп йөрөнөк.

¹³ Безҙән ишеткән Алла һүҙен кешенән килгән хәбәр итеп түгел, ә ысынында нисек булла, шул көйө – Алла һүҙе итеп қабул итеүегез өсөн дә Аллаға һәр вақыт рәхмәт әйтәбез. Ул һүз һезҙә, иман юлындағыларҙа, үз эшен алып бара. ¹⁴ Имандаштар, һезҙә

Йәһүзиәлә урынлашқан, Ғайса Мәсихтәге Алла берҙәмлектәре кеүек булдығыҙ, сөнкі улар йәһүдтәрҙән нисек яфа сикһә, һезҙә үз милләттәштәреgezҙән ыҙа күрҙегез. ¹⁵ Йәһүдтәр Раббы Ғайсаны ла, пәйғәмбәрҙәрҙе лә үлтерҙе, безҙе лә кыуып ебәрҙеләр. Улар Аллаға ла ярамай, барса кешеләргә лә каршы. ¹⁶ Без мәжүсизәргә котола алһындар тип аңлатырға тырышабыҙ, ә йәһүдтәр безгә камасаулай, шуның өсөн дә улар үз гонаһтарының күләмен һәр вақыт арттыра бара һәм, ниһайәт, Алла нәфрәте улар өстөнә төшә.

Паулустың даны һәм шатлығы

¹⁷ Ә без, имандаштар, аз ғына вақытқа айырылышып торһақта, күңелдәребез менән гел бергә булдыҡ һәм зур теләк менән күрешергә ынтылып торҙоҡ. ¹⁸ Эргәгезгә барырға теләнек. Мин, Паулус, үзем дә бер нисә тапқыр һезҙең эргәгә барырға ынтылдым, ләкин Иблис безгә камасаулананы. ¹⁹ Раббыбыҙ Ғайса килгән сақта кем безҙең өмөтөбөҙ, шатлығыбыҙ һәм мактау тажыбыҙ булыр һуң? Һез түгелме ни? ²⁰ Һез – безҙең ғорурлығыбыҙ һәм кыуанысыбыҙ бит.

3 ¹ Шуға күрә көтөп тора алманыҡ, Афинала үзебез генә калырға булдыҡ ²⁻³ һәм, эзәрлекләүҙәр арқаһында береgezҙә борсолмаһын өсөн, һезҙе нығытырға, иманығыҙҙа дәртләндерергә тигән мақсат менән Мәсих тураһындағы Һөйөнөслә Хәбәрҙе вәғәзләүендә Алланың хезмәттәше булған имандашыбыҙ Тимофеусты һезҙең яңға ебәрҙек. Безгә эзәрлекләүҙәр билдәләнгән, был турала үзегезҙә беләһегез. ⁴ Без янығыҙҙа булған сақта ук эзәрлекләүҙәргә дусар буласағыбыҙ һақында әйткәйнек. Белеүегезсә, шулай булды ла. ⁵ Шуға күрә мин артабан да көтөп тора алманым, Иблистең коткоһона бирешмәнеgezме, хезмәтебез юкка ғына булмағанмы, тигән хәүеф менән һезҙең иманығыҙ тураһында белешергә Тимофеусты ебәрҙем.

⁶ Ә хәзер Тимофеус эргәгеззән кайтты, иманығыз һәм һөйөүегез тураһында, шулай ук безҙең хакта һәр ваҡыт яҡшы иштәлектәр йөрөтөүегез, безҙең кеүек үк күрешергә бик ныҡ теләүегез тураһында яҡшы хәбәр алып килде. ⁷ Был хәбәрҙе ишеткәс, имандаштар, үзебез кисергән бөтә мохтажлыктарға һәм ғазаптарға карамастан, һезҙең иманығыз менән йуандыҡ. ⁸ Һезҙең Раббыла ныҡ тороуығыз безгә йәшәргә дәрт өстәй. ⁹ Һезҙең аркала Аллабыз алдында кисергән кыуаныстарыбыз өсөн Уға ниндәй генә рәхмәттәр әйтәйек икән! ¹⁰ Һезҙең менән осрашыу һәм иманығыҙҙа ни етешмәһә, шуны биреү өсөн көнө-төнө ысын йөрәктән доға кылабыз.

¹¹ Атабыз Алла Үзе һәм Раббыбыз Ғайса һезҙең эргәгә барыр юлыбыҙҙы турайтһын. ¹² Безҙең һезгә булған мөхәббәтебеҙ кеүек, Раббыбыз һезҙең дә бер-берегеҙгә һәм барлык кешеләргә карата булған һөйөүегеҙҙе көсәйтһен һәм арттырһын. ¹³ Раббыбыз Ғайса үзенең бөтә изгеләре менән килгән саҡта, Атабыз Алла алдында һез саф һәм изге булһын өсөн, Раббы йөрәктәрегеҙҙе нығытһын*.

Алла теләгәнсә йәшәү

4 ¹ Ниһайәт, имандаштар, Аллаға кулай булһын өсөн, нисек йәшәргә кәрәклеген безҙән өйрәндегеҙ. Һез шулай йәшәйһегеҙ, әммә без Раббы Ғайса хакына тағы ла зур-ыраҡ уңыштарға өлгәшеүегеҙҙе үтенеп һорайбыз, ² сөнки Раббы Ғайса исеменән ниндәй бойороктар биреүебезҙе беләһегеҙ. ³ Алла һезҙең изге булыуығыҙҙы, азғынлыҡка юл куймауығыҙҙы теләй, ⁴ һәр береһе үз тәнән изге һәм саф итеп һаҡлай белһен өсөн, ⁵ Алланы танымаған мәжүсизәр кеүек азғын нәфсегә юл куймағыҙ. ⁶ Был эштәрҙә имандашығыҙҙы алдамағыҙ һәм уға карата яуызлыҡ кылмағыҙ, сөнки Раббы былар өсөн Үз язаһын бирәсәк. Без

был хакта әйткәйнек һәм иҫкәрткәйнек. ⁷ Алла безҙе шакшылыҡка түгел, ә изгелеккә саҡырҙы бит. ⁸ Шулай итеп, был бойороктарҙы кабул итмәүселәр кешене түгел, ә һезгә Изге Рухын ебәрәүсә Алла-ны кире қаға.

⁹ Имандаштарығыҙҙы яратыу тураһында языуҙың кәрәге юк, сөнки Алла һезҙең үзегеҙҙе бер-берегеҙҙе яратырға өйрәтте, ¹⁰ һәм һез бөтә Македонияла йәшәгән имандаштарығыҙҙы яратаһығыҙ. Имандаштар, үтенеп һорайбыз, бер-берегеҙҙе тағы ла нығыраҡ яратһағыҙ ине. ¹¹ Без кушканса, тырышлыҡ һалып тыныс йәшәгеҙ, үз эшегеҙ менән шөгөлләнегеҙ һәм эшегеҙҙе үз кулдарығыҙ менән башкарығыҙ. ¹² Шулай итһегеҙ, ят кешеләр алдында ихтирам казанырһығыҙ һәм бер кемдә лә мохтажлыҡ кисермәшегеҙ.

Раббының килеүе

¹³ Имандаштар, һез өмөттәре булмаған башка кешеләр кеүек кайғырмаһын өсөн, үлем йокоһона талғандар тураһында беләүегеҙҙе теләйем. ¹⁴ Без Ғайсаның үлгәнән һәм үленән тереләүенә ышанабыз икән, Ғайса иманында үлем йокоһона талғандарҙың Алла тарафынан Уның менән бергә килтереләсәге лә дөрөс. ¹⁵ Без әле әйтәсәк һүҙҙәр – Раббы һүҙҙәре: без, иҫәндәр – Раббы килгәнгә тиклем йәшәйәсәк кешеләр – үлем йокоһона талғандарҙан алдарак була алмаһбыз. ¹⁶ Бойорок ишетелгәндә, баш фәрештәнең саҡырыуы һәм Алла борһоһоноң тауышы астында күктән Раббы Үзе төшәсәк һәм Мәсихкә инанып үлгәндәр беренсе булып тереләсәк. ¹⁷ Шунан һуң без, бында иҫән калғандар, һауала Раббыны каршылау өсөн, улар менән бергә болоттарҙа һауаға алынасаҡбыз. Шулай Раббы менән һәр ваҡыт бергә булаһаҡбыз. ¹⁸ Бер-берегеҙҙе ошо һүҙҙәр менән тынысландырығыҙ.

* 3:13 Кайһы бер боронғо кулъязмаларҙа «Амин» тигән һүҙҙә бар.

Өгөт һүззәре

5 ¹ Был хәлдәрзең қасан һәм қайһы вақытта буласағы тураһында языузың кәрәге юк, имандаштар, ² сөнки һез Раббы көнөнөң, төндә ингән карак кеүек, көтмәгәндә етәсеген якшы беләһегез. ³ Кешеләр «барыһы ла тыныс һәм имен» тигән сакта, уларға қапыл һәләкәт килер, һәм был хәл йөклә катындың бала тыузыруу мәлендәге ғазаптары кеүек үк котолғоһоз. ⁴ Әммә һез қараңғылыкта түгел, имандаш туғандар, был көн һезгә көтмәгәндә баһып ингән карак һымак килмәйәсәк. ⁵ Һез бөтәгез зә – яктылык һәм көн балалары, ә төн һәм қараңғылыҡтықы түгел. ⁶ Шуға күрә башқалар кеүек йоклап ятмайык, уяу һәм айык булайык. ⁷ Йоклаусылар төндә йоклай, эскеселәр төндә эһеп иһерешә. ⁸ Ә без, көн балалары буларак, айык булайык, иман һәм мөхәббәттә – һарайта, ә котолоуға өмөтөбөззә торқа итеп кейәйек. ⁹ Алла беззә Үзенәң аһуына дусар итеү өһөн түгел, ә Раббыбыз Ғайса Мәһих аша котқару өһөн тәғәйенләне. ¹⁰ Иһән булһак та, үлем йоқоһона талһак та, без Уның менән бергә йәшәһен тип, Мәһих беззәң өһөн йәһен бирзә. ¹¹ Шунуң өһөн бер-берегеззә тынысландырығыз һәм, әлегә һымак ук өгөтләп, ыһаныс өһтәгез.

Нәһихәттәр һәм сәләмдәр

¹² Имандаштар, арағызза тырышып һез-мәт итеүселәрзә, берзәмлек менән Раббы

иһеменән етәкселек итеүсә һәм өгөт-нәһихәт биреүселәрзә һөрмәт итеүегеззә һорайбыз.

¹³ Һезмәттәре өһөн уларға айырыуһа оло иһтирам күрһөтегез һәм уларзә яратығыз; үз-ара тыныс йәшәгез. ¹⁴ Имандаштар, һеззән һорайбыз, әһләмәй ултырғандарға ақыл өйрәтегез, қыйуһыззарзә руһландырығыз, хәһһеззәргә таяныс булығыз, бөтөнөһөнә қарата ла сабырлық һаклағыз. ¹⁵ Яуызлыҡқа яуызлыҡ менән яуап биреүгә берегезгә лә юл қуймағыз; һәр вақыт үз-ара һәм бөтөнөһөнә лә якшылык әһләгез.

¹⁶ Һәр вақыт қыуанығыз, ¹⁷ гел доға қылығыз. ¹⁸ Ниндәй генә хәлдә булһағыз за, рәхмәтле булығыз: Ғайса Мәһихтә һезгә Алла иһтияры шундай. ¹⁹ Изге Руһты томаламағыз. ²⁰ Пәйғәмбәрлек һүззәренә көмһетеп қарамағыз. ²¹ Аллананмы, түгелме икәһен белеү өһөн барыһын һынағыз, якшылыкты тотоғоз. ²² Һәр төр яуызлыҡтан ары йөрөгөз.

²³ Алла Үзә – именлек сығанағы, һеззә тулығынса изгеләндәрһен. Раббыбыз Ғайса Мәһих килеүгә бөтә булығышығыз: руһығыз за, йәһегез зә, тәһегез зә саф көйө һакланһын. ²⁴ Һеззә Сақырыуһы быһы әһләйәсәк, сөнки Ул тоғро.

²⁵ Имандаштар, беззәң һакқа доға қылығыз. ²⁶ Бар имандаштарығыззә туғандарһа яратып, үһеп сәләмләгез. ²⁷ Раббы иһеһе менән талап итәм: был хатты барлық имандаштарға ла укығыз.

²⁸ Раббыбыз Ғайса Мәһихтең мәрхәмәте һеззәң менән булығын.

Паулустан тессалоникеларға икенсе хат

Был хатты Паулус Тессалоникелағы имандаштарға һалған беренсе хатынан һуң озақ та тормай язғандыр.

Тессалоникелағы имандаштар берзәмлегенең кайһы бер ағзалары Ғайса Мәсихтең икенсе килеүе тураһында Паулус һөйлөгәндәрҙе дөрөҫ аңламай. Бәлки, Паулус исеменән язылған башка берүҙең хатын алғандарҙыр за аптырап калғандарҙыр. Улар Ғайса Мәсих кисекмәстән кайтырға тейеш тип иҫәпләй. Ошо икенсе хатта Ғайса Мәсихтең икенсе килеүен үзенсәлекле билдәләр хәбәр итәсәге тураһында әйтелә. Шунлыктан имандаштар сабыр булһын һәм тиззәнге икенсе килеү бөтә ер эштәренең мәғәнәһен юкка сығара тип уйламаһын.

1 ¹Тессалоникелағы имандаштар берзәмлегенә, Атабыз Аллала һәм Раббыбыз Ғайса Мәсихтә булғандарға Палустан, Силуандан һәм Тимосеустан сәләм. ²Атабыз Алланан һәм Раббыбыз Ғайса Мәсихтән һезгә мәрхәмәт һәм именлек булһын!

Раббының ғәзел хөкөм менән киләсәге

³Без, имандаштар, Аллаға һезҙең өсөн һәр ваҡыт лайыҡлы рәүештә рәхмәттәр әйтергә тейешбез, сөнки һезҙең иманығыз сикһез арта бара һәм һәр берегеҙҙең үз-ара һөйөүе үсә. ⁴Шунлыктан, әле кисергән бөтә эзәрлекләүҙәр һәм бөтә ғазаптар эсендә какшамауығыз һәм иманығыз өсөн Алла берзәмлектәренең барыһы алдында ла һезҙең менән мактанабыз. ⁵Быларҙың барыһы ла Алла хөкөмөнөң ғәзел икәнлеген күрһәтә, һөҙөмтәлә һез Алла батшалығына инергә лайыҡлы тип һаналырһығыз, шуның өсөн ғазаптар кисерәһегеҙ зә инде. ⁶Алла ғәзел: Ул һезҙе ғазаптарға дусар итеүселәргә ғазап

бирер, ⁷⁻⁸ә һезгә, яфа сигеүселәргә, безҙең менән бергә тыныслыҡ бүләк итер. Был Раббы Ғайса күктән Үҙенең кеүәтле фәрештәләре менән ут ялкынында килгәнендә һәм Алланы һанға һуҡмаған, Раббы Ғайса тураһындағы Һөйөнөслә Хәбәргә колак һалмаған кешеләргә язаға тарттырғанында булыр. ⁹Улар, Раббы янынан һәм Уның көҙрәтле шөһрәтенән ситләтелеп, язаға, мәңгелек һәләкәткә дусар ителер. ¹⁰Был Раббы Үҙенең изгеләрендә данланырға, Үҙенә инанғандарҙың барыһында ла һоклануу тыузырға килгән көндә булыр. Һез зә улар араһында булырһығыз, сөнки без һөйлөгән хәбәргә ышандығыз.

¹¹Шуға күрә Аллабыз һезҙе Үҙенең сақырыуына лайыҡлы итһен, имандан килгән һәр яҡшы ниәтегеҙҙе Үҙенең көсө менән бойомға ашырһын тип, һезҙең өсөн гел доға кылабыз.

¹²Шулай итеп, Раббы Ғайсаның исеме һезҙең аша данланыр, һәм һез үзегеҙ зә Уның аша данланырһығыз. Был Аллабыз һәм Раббы Ғайса Мәсихтең мәрхәмәте аша булыр.

Канунһызлыҡ кеше тураһында

2 ¹ Раббыбыз Ғайса Мәсихтең килеүенә һәм Уның эргәһендә тупланыуыбызға қағылышы, имандаштар, үтенеп һорайбыз: ² Раббының көнө етте, тип Рухтан килгән кеүек тойолған хәбәргә лә, кемдер әйткән һүзгә лә, йәнәһе, безҙән тип еткерелгән хатка ла ышана һалып, аҡылығыҙы юғалтмағыҙ һәм борсолмағыҙ. ³ Бер кемгә лә бер нисек тә башығыҙы бутарға юл куймағыз: сөнки тәүзә кешеләр Алланан баш тартмайынса һәм һәләкәткә дусар ителгән канунһызлыҡ кешеһе килмәйсә, Раббы көнө етмәйсәк. ⁴ Ул, Алла йәки изге тип аталған бөтә нәмәгә лә каршы сығып, үзен уларҙан юғары куйып, Алла йортона инеп ултырыр һәм үзен Алламын тип иғлан итер. ⁵ Мин һезҙең янығыҙҙа булғанда, шул турала һөйләгәнде хәтерләмәйһегеҙме ни? ⁶ Үз ваҡытын көтөп, билдәле булыуҙан уны нимә тоткарлағанын һез инде беләһегеҙ. ⁷ Канунһызлыҡтың йәшерен көсө хәрәкәттә инде, ләкин уны тоткарлаусы юлдан алынмайынса, был көс бойомға ашмаясаҡ. ⁸ Канунһызлыҡ кешеһе асылғандан һуң, Раббы Ғайса уны ауызынан сыккан тын менән үлтерер һәм Үзе килгән сақтағы балкышы менән юк итер. ⁹ Канунһызлыҡ кешеһе Иблис тәҫсире менән килер, ул кеүәтле көс, ялған билдәләр һәм мөҗжизәләр күрһәтер, ¹⁰ төрлө яуыз ялғандар файзаланыр. Ул быларҙы үзҙәрен котқара алырлыҡ хәкикәттә яратыуҙан ваз кисеп, кире қағыу аркаһында һәләкәткә дусар ителгәндәргә карата кулланыр. ¹¹ Шуға ла Алла уларға нык яңылышыуҙар ебәрер һәм улар ялғанға ышаныр, ¹² шул аркала, хәкикәткә ышанмайынса, ғәзелһезлектән кинәнеүселәр бөтөнһө лә һөкөм ителер.

**Котқарылыу өсөн
һайланылғандар**

¹³ Без иһә һезҙең өсөн, Раббының кәҙерлеһе булған имандаштар, һәр ваҡыт Аллаға

рәхмәттәр әйтергә тейешбез, сөнки Рухтың һезҙе изге итеүе һәм хәкикәткә ышаныуығыҙ аша котқарыу өсөн Алла һезҙе тәүзән һайланы. ¹⁴ Без һөйләгән һөйөнөслө Хәбәр аша Алла һезҙе Раббыбыз Ғайса Мәсихтең шөһрәтенә өлгәшәү өсөн сақырҙы. ¹⁵ Шуға күрә, имандаштар, нык тороғоз, без һезгә һөйләгән йәки хаттар аша өйрәткәндәргә тотоғоз.

¹⁶ Безгә мөхәббәтен күрһәткән, мәрхәмәте менән мәңгелек йыуатыу һәм якты өмөт биргән Раббыбыз Ғайса Мәсих Үзе һәм Атабыз Алла ¹⁷ һезҙең күнелдәрегезҙе йыуатын, һәр төрлө якшы һүзҙәр һөйләргә һәм изге эштәр башкарырға кеүәт бирһен.

Доға кылырға сақырыу

3 ¹ Тағы ла шул, имандаштар: Раббы хәбәре башка ерҙәрҙә лә һезҙегә кеүек үк тиҙ таралһын һәм ихтирам ителһен, тип безҙең өсөн доға кылығыҙ, ² бозок һәм яуыз кешеләрҙән арыныуығыҙ өсөн дә доға кылығыҙ, сөнки бөтә кеше лә иманлы түгел бит. ³ Ә Раббы тоғро, Ул һезгә кеүәт өстәр һәм һезҙе Иблистән һаҡлар. ⁴ Без кушқандарҙы башкарыуығыҙға һәм киләсәктә лә үтәүегеҙгә Раббы безгә ышаныс бирә. ⁵ Ул һезҙең йөрәктәрегезҙе Алланы яратыуға һәм Мәсих кеүек ҡаҡшамаҫ булыуға йүнәлтһен.

Ялкаулыҡ тураһында иҫкәртеу

⁶ Имандаштар, безҙең өйрәткәндәребез буйынса йәшәмәйсә, ялкаулыҡка баш һалған һәр имандаштан ары тороғоз, тип Раббыбыз Ғайса Мәсих исеме менән талап итәбез. ⁷ Нисек йәшәргә кәрәклектә безҙең өлгө буйынса үзегеҙҙә беләһегеҙ. Без һезҙең менән йәшәгән сақта ялкауланманьыҡ, ⁸ бер кемдең икмәген дә бушлай ашаманьыҡ, берегеҙгә лә йөк булмаҫ өсөн, көнө-төнө эшләнек, көс түктөк, ⁹ талап итергә хақыбыҙ булмағандан түгел, ә безгә эйәрәп эшләгеҙ тип, һезгә өлгө күрһәтте. ¹⁰ Янығыҙҙа

булған сағыбызға ук, кем эшлэргэ телэмэй, шул ашамай, тигэн бойорок бирзек. ¹¹ Без кайһы берзэрегеҙең эшлэргэ телэмәүе, ялкаулануы, фәкәт кеше эшенә кысылып көн үткәреүе тураһында ишетеп торабыҙ бит. ¹² Ундайҙарға без, үз ризыктарын үззәре баш басып эшләп тапһындар тип, Раббы Ғайса Мәсих исеменән талап куюбыҙ һәм өндәйбез. ¹³ Һез иһә, имандаштар, яҡшылык эшләүҙән арымағыҙ.

¹⁴ Әгәр ҙә берәйһе был хатка язылған һүззәребезгә колак һалмаһа, ул кешегә иғтибарығыҙҙы йүнәлтәгеҙ һәм, уға оят булып

китһен өсөн, уның менән аралашмағыҙ. ¹⁵ Ләкин ул кешене дошман тип иҫәпләмәгеҙ, ә имандашығыҙҙай итеп иҫкәртегеҙ.

Сәләмдәр

¹⁶ Раббы Үзе – именлек сығанағы, һезгә һәр ваҡыт һәм һәр яҡлап именлек бирһен. Раббы бөтәгеҙ менән бергә булһын. ¹⁷ Мин, Паулус, был хаттың минән икәнлеген күрһәтәү өсөн, башка хаттарҙағы кеүек үк, сәләмләү һүззәрен үз кулым менән язам. ¹⁸ Барығыҙ менән дә Раббыбыҙ Ғайса Мәсихтең мәрхәмәте булһын.

Паулустан Тимоѳеуска беренсе хат

Был хат имандаштар берзэмлектәренә түгел, айырым кешеләргә төбәп язылған хаттар тезмәһен башлап ебәрә. Тимоѳеус яһүд катыны менән грек ире ғаиләһендә тыуа. Ул Паулустың иң тоғро ярзамсыларының берененә әйләнә һәм күп йылдар буйына һөйөнөслә Хәбәрзә вәғәзләү сәфәрзәрендә уны озатып йөрөй. Был хатында Паулус йәш юлдашын рухландырып, уға имандаштар берзәмлеге тураһында якшырак хәстәрлек күрүгә кағылышлы кәңәштәр бирә.

Хатты ике өлөшкә бүлеп карарға мөмкин. Беренсендә (1–3-сө бүлектәр) Паулус башта Тимоѳеусты ялған тәғлимәткә каршы тороу кәрәклегә тураһында иҫкәртә. Шунан ул имандаштар берзәмлегендәге тормош тәртибе, айырыуса ғибәзәт кылыу тәртибе тураһында һөйләй. Шулай ук берзәмлектәрзән етәкселәре һәм уларзың ярзамсылары ниндәй булырға тейешлеген аңлата. Икенсе өлөштә (4–6-сы бүлектәр) Паулус Тимоѳеусты Ғайса Мәсихкә инаныуза өлгө булырға һәм үзен берзәмлек ағзаларына дөрөҫ ғилем бирүгә бағышларға өгөтләй. Йәнә ул Тимоѳеуска имандаштарзың төрлө төркөмдәренә (ололар, йәштәр, тол катындар, колдар) кағылышлы кәңәштәр бирә.

1 ¹ Коткарыусыбыз Алла һәм өмөтөбөз Ғайса Мәсихтен әмере буйынса Ғайса Мәсих илсеһе Палустан ² ысын имандаш улым Тимоѳеуска сәләм. Атабыз Алла һәм Раббыбыз Ғайса Мәсихтән һиңә мәрхәмәт, шәфкәт, именлек булһын.

Ялған тәғлимәттәрзән иҫкәртеү

³ Македония өлкәһенә киткән сакта, мин һиңә Эфеста калып, ялған тәғлимәт өйрәтәүселәрзә тыйыуыңды һорағайным. ⁴ Улар оҫһоз-кырыйһыз шәжәрәләрзә соҫсоноп һәм уйзырма хәбәрзәр таратып йөрөүзән туктаһын, сөнки былар барыһы ла бәхәс кенә тыузыра һәм Алла ниәтен иман аша тормошка ашырырға камасаулай. ⁵ Өгөтләүемдең максаты – саф йөрәктән, таза выждандан һәм әскерһез имандан килгән мөхәббәттә тыузырыу. ⁶⁻⁷ Кайһы бер кеше-

ләр быларзы ситкә куйып, канун өйрәтәүсе булырға ынтылды, ни һөйләгәндәрен дә, ни раҫлағандарын да белмәй, буш хәбәр һөйләүгә күсте. ⁸ Без иһә канундың һәйбәт икәнлеген беләбез, тик уны дөрөҫ кулланырға кәрәк. ⁹ Канун тәкүә кешеләр өсөн сығарылмаған, ул канунһыззар һәм буйһонмаусылар, Алланы һанға һужмаусылар һәм гонаһлылар, тәкүәһеззәр һәм изге нәмәләргә битарафтар, ата-әсәһенә кул күтәрәүселәр, кеше үлтәрәүселәр, ¹⁰ фәхешлек кылыусылар, ирзәр менән енси мөнәсәбәткә инеүсе ирзәр, кеше менән һатыу итеүселәр, алдаксылар, ялғанлап ант итеүселәр һәм, фөмүмән, һақ тәғлимәткә каршы килеүсе бөтөнөһә өсөн сығарылған. ¹¹ Мөбәрәк Алланың шөһрәте тураһындағы миңә ышанып тапшырылған һөйөнөслә Хәбәрзә был турала шулай тиелә.

Алла мәрхәмәте өсөн рәхмәт һүзе

¹²⁻¹³ Хезмәт итеү өсөн миңә көс биргән Раббыбыз Ғайса Мәсихкә рәхмәтлемен. Элек көфөр һөйләп йөрөгән, эзәрлекләгән аяуһыз кеше булһам да, Ул мине тоғро һананы һәм Үзенә хезмәтсеге итеп билдәләне. Миңә шәфкәт күрһәтелде, сөнки былар белемһезлегемдән һәм ышанмауымдан килә ине. ¹⁴ Раббыбыз мәрхәмәте миңә Ғайса Мәсихтә булған иман һәм мөхәббәт менән бергә мул бирелде. ¹⁵ Ғайса Мәсих донъяға гонаһлыларзы коткарырға килде, тигән һүззәр һак һәм тулы ышаныска лайык, ундай гонаһлылар араһында мин иң гонаһлыһымын. ¹⁶ Шуға ла, Мәсихкә инанып мәңгелек тормош аласак кешеләр өсөн иң сағыу өлгө булһын тип, миңә шәфкәт бирелде һәм Ғайса Мәсихтең бөйөк сабырлығы миндә күрһәтелде. ¹⁷ Мәңгелек Батшаға, үлемһез, күзгә күренмәс, берзәнбер Аллаға мәңгенән-мәңгегә хөрмәт һәм дан! Амин.

¹⁸ Тимофеус улым, һинегә турала элек һөйләнгән пәйғәмбәрлек һүззәре буйынса, үземдең әмеремде еткерәм: һин, уларға таянып, лайыклы көрәш алып бар, ¹⁹ иманыңды һәм саф намысыңды һакла, сөнки кайһы берәүзәр, намысһылыктан баш тартып, имандарын һәләк итте. ²⁰ Һуменайос менән Искәндәр зә шундайзарзан, мин уларзы, көфөр һүззәр һөйләүзән тыһылып өйрәнһендәр өсөн, Иблис кулына тапшырҙым.

Ғибәзәт кылыу тураһында кәңәштәр

2 ¹⁻² Иң элек шуны үтенеп һорайым: барлык кешеләр, шулай ук батшалар һәм барлык һакимиәт кешеләре өсөн дә Алла алдында доға кылығыз, һорағыз, ялбарығыз һәм рәхмәт белдерегез. Беззегә һәр яклап Аллаға ихтирамлы һәм кешеләргә

тейешенсә мөнәсәбәттә булып, имен һәм тыныс ғүмер итеүебез өсөн шулай итегез. ³ Был якшы ла, Коткарыусы Аллабыз за уны хушһынып кабул итә. ⁴ Ул бөтә кешеләргә дә котолоуын һәм һәкикәтте таныуын теләй бит.

⁵ Алла бер, Алла менән кешеләр араһында бәйләнеш булдырыусы ла бер. Ул – Кеше Ғайса Мәсих. ⁶ Ул бөтә кешеләргә коткарыу һакын Үз ғүмере менән түләне. Быға Алла тарафынан билдәләнгән вақытта шаһитлык бирелде.

⁷ Шуның өсөн мин бүтән халыктарға иман һәм һәкикәт өйрәтәүсе, вәғәз таратыусы илсе итеп куйылдым. Дөрөсөн һөйләйем, ялғанламайым.

⁸ Инде ирзәрзегә ярһымайынса һәм бәхәсләшмәйенсә, саф намыс менән кулдарын күтәрәп доға кылыузарын теләйем. ⁹ Катындарзың да сәстәрен төрлөндереп үрмәүен, алтын йәки ынйы такмауын, киммәтле кейемдәр кеймәүен, ә тыйнак кейенеп, әзәп һәм намыс һаклап, ¹⁰ Аллаға тоғро һәм ихтирамлы катын-кыззарға һас булғанса, үззәрен якшы эштәр менән бизәүен теләйем. ¹¹ Катын-кыз шым һәм тулы күндәмлек менән өйрәнһен. ¹² Катындарға ирзәрен өйрәтергә, уларға баш булырға рөхсәт итмәйем, улар шым ултырһын. ¹³ Тәүзә бит Әзәм, унан һауа яратылған. ¹⁴ Әзәм алданмаған, ә катын, алданып, гонаһка төшкән. ¹⁵ Әгәр катын иман һәм мөхәббәттә, изгелек һәм әхлакһылыҡ һаклап йәшәһә, әсәлек бурысын үтәүсе буларак, коткарыласак.

Имандаштар берзәмлеге етәксегенәң сифаттары

3 ¹ Кем имандаштар берзәмлегенә етәксә булырға ынтыла, шуның ниәте изге, тигән һүззәр һак. ² Етәксә намысһы тормош алып барған, катынына тоғро ир, айык акыллы, тотанаклы, ихтирам казанған,

кунаксыл, өйрәтеүгә маһир булырға тейеш, ³ул эсеп йөрәмәскә, һуғыш сукмары ла, акса коло ла булмаска, ә иғтибарлы булырға һәм тыныслык һөйөргә, ⁴үз ғайләһе менән оҫта идара итергә, балаларын ихтирамға лайык, тыңлаусан итеп тәрбиәләргә бурыслы. ⁵Әгәр үз ғайләһе менән идара итә белмәһә, Алла берзәмлеге хакында нисек хәстәрләй алып? ⁶Етәксә, әреләнеп китеп, Иблис төшкән хөкөмгә дусар ителмәһән өсөн, ул иманға яңы ғына килеүселәр араһынан булырға тейеш түгел. ⁷Ғәйеп тыузырмаҫ һәм Иблис тозағына эләкмәҫ өсөн, етәксенең сит кешеләр араһында ла даны якшы булыуы мотлак.

Ярзамсыларҙың сифаттары

⁸Ярзамсылар шулай ук ике йөзлөләнмәскә, эсеу менән мауыкмаҫка, һаранланмаҫка, ихтирамға лайык булырға, ⁹иманыбыҙҙың серле асылын саф выждан менән һаҡларға тейеш. ¹⁰Уларҙы ла башта һынап караһындар, шунан ғына, әгәр тел тейҙермәҫлек булһалар, хезмәт итһендәр. ¹¹Шулай ук ярзамсы катындар* за ихтирамға лайык, ғәйбәт һөйләп йөрөмәһән, айык асыллы, һәр яклап ышаныс яулаған кеше булһын. ¹²Ярзамсы үзенең катынына тоғро ир булырға, балаларына һәйбәт тәрбиә бирергә һәм ғайләһе менән оҫта идара итергә тейеш. ¹³Якшы хезмәт иткән ярзамсылар зур дәрәжәгә күтәрелә һәм Ғайса Мәсихкә булған имандарында тәүәккәлләктәре арта.

Имандың серле асылы

¹⁴Быны мин тизҙән һинең яныңа килеремә ышанып язам, ¹⁵әгәр мин оҙаҡлаһам, хәкикәттең терәге һәм нигеҙе булған тере Алланың берзәмлегендә, йәғни Алла йортоңда үҙеңдә нисек тоторға кәрәклеген белергә тейешһең. ¹⁶Иманыбыҙҙың серле асылының бөйөк булыуы бәхәсһеҙ:

Ул кеше тәнәндә килде,

Уның хаклығы Изге Рух
ярзамында раҫланды,
Уны фәрештәләр күрҙе,
Ул халыҡтар араһында вәғәзләнде,
донъяла иман менән қабул ителде,
дан менән күккә күтәрәп алынды.

Ялған тәғлимәт тураһында

4 ¹Ахыры заманда кайһы берәүҙәр, алдаксы рухтарға һәм ен өйрәтеүҙәренә колак һалып, имандан кире сигенәсәктәр, Изге Рух быны асыҡ әйтә. ²Бындай өйрәтеүҙәр ике йөзлө ялғансылар аша килә. Жызған тимер менән тамғаланған выждандары карайған. ³Улар никахлашыуҙы тыя һәм кайһы бер ризыҡтарҙы ашамаска куша. Ә ризыҡты, иман юлындағылар, хәкикәтте таныусылар рәхмәт менән қабул итһен өсөн, Алла булдырған. ⁴Алла булдырған бөтә нәмә якшы һәм, әгәр рәхмәт менән қабул ителһә, бер нәмә лә кире қағылырға тейеш түгел, ⁵сөнки ул Алла һүзе һәм доға менән изгеләштерелә.

Тимоѳеуска нәсихәттәр

⁶Үзең қабул иткән иман һүзҙәрен, якшы тәғлимәтте нык тотоп, рухи ризык менән тукланып, имандаштарыбыҙға ла ошо нәсихәттәрҙе өйрәтһең, Ғайса Мәсихтең һәйбәт хезмәтсәһе булырһың. ⁷Бисә-сәсәненә иманһыҙ уйзырма ләститенән ары йөрө, үзеңдә Аллаға ихлас табыныуҙа күнектер. ⁸Тән күнекмәһенең ярзамы сикләнгән, ә Аллаға ихлас табыныу һәр яклап файзалы, сөнки ул ысын тормош вәғәзә итә – хәзәр зә, киләсәктә лә. ⁹Был һүзҙәр хак һәм тулы ышаныска лайык. ¹⁰Бының өсөн беҙ бар көсөбөзгә һалып хезмәт итәбеҙ һәм көрәш алып барабыҙ, сөнки бөтә кешеләрҙе, бигерәк тә иман юлындағыларҙы коткарыуы тере Аллаға өмөт бағлайбыҙ.

¹¹Быларҙы башкаларға өйрәт һәм үтәлеуен талап ит. ¹²Бер кем дә һинең йөшөңә көмһетеп караһын; һөйлөгән һүзҙәреңдә

* 3:11 *Ярзамсы катындар* – был һүзбөйлөнөштә «ярзамсыларҙың катындары» тип тә аңларға мөмкин.

лә, йәшәйешендә лә, мөхәббәттә лә, иманда ла, сафлыкта ла иман тотоусылар өсөн өлгө бул. ¹³ Мин килгәнгә тиклем Изге Язмаларзы укып ишеттер, нәсихәт бир, өйрәт. ¹⁴ Берзәмлек өлкәндәре һиңә кулдарын куйған сакта, Алла тарафынан пәйгәмбәрлек аша бирелгән рухи бүләгендә игтибарһыз калдырма. ¹⁵ Уңышыңдың үсәүе бөтәһенә лә асык күрәнһен өсөн, ошо кушылған эштәр менән мәшғүл бул, үзендә шуларға бағышла. ¹⁶ Үзеңә карата ла, өйрәтәүзәрәңә лә игтибарлы бул; кәңәштәрәмдә тот. Шулай иткәндә, һин үзендә лә, һине тыңлаусыларзы ла коткарырһың.

5 ¹ Ололарға каты бәрелмә. Ололарзы – атайың һымак, үзендән кеселәрзе кустың кеүек күрәп өгөтлә; ² үзендән өлкән катын-кыззарзы – әсәйең һымак, йәшерәктәрзе һеңлең кеүек күрәп, бар сафлығың менән өгөтлә.

Тол катындар һәм берзәмлек өлкәндәре тураһында

³ Ысын тол катындар тураһында хәстәрлек күр. ⁴ Әгәр зә тол катындың балалары йәки ейәндәре булһа, улар иң тәүзә үз ғиләһен хөрмәт итеп, ата-әсәһе күрһәткән хәстәрлеккә хәстәрлек менән яуап биреп өйрәнһен, Алла шуны теләй. ⁵ Яңғыз қалған ысын тол катын Аллаға ғына өмөт бағлай һәм көнө-төнө Аллаға ялбарып доға кыла. ⁶ Ә кәйеф-сафа менән генә көн иткәне, йәшәһә лә, тереләй үле инде. ⁷ Улар намыслы тормош алып барһын өсөн, был талаптарзың үтәлеуен күңелдәрәнә һендер. ⁸ Берәйһе үзенең туғандары, бигерәк тә ғилә ағзалары тураһында хәстәрлек күрмәй икән, тимәк, ул иманынан ваз кискән, ул иманһызған да яманырақ.

⁹ Алтмыш йәштән дә кәм булмаған, үз ғүмерендә иренә тоғролок һаклаған тол катындарзы ғына тол катындар исемлегенә индер. ¹⁰ ул үзенең изге эштәре менән билдәле, йәғни балалар тәрбиәләп үстергән, кунаксыллык күрһәткән, имандаштарының аяктарын йыуған*, ауырлык күргәндәргә ярзам иткән һәм үзен һәр төрлө яқшы эшкә бағышлаған. ¹¹ Ә йәш тол катындарзы исемлеккә индермә, сөнки улар, хисле теләккә бирелһә, үззәрән Ғайса Мәсихкә бағышлаузан туктап, кейәүгә сығырға теләй. ¹² Шулай тәүге вәғәзәләрен бозған өсөн*, ундайзар үззәрән хөкөмгә илтә. ¹³ Өстәүенә, ялкаулыкка һалышканлыктан, өйзән-өйгә йөрөргә әүәсләнеп китә һәм, ялкаулыктан тыш, ғәйбәт тарата, кеше эшенә кысыла, тейешһез хәбәр һөйләй. ¹⁴ Шуға күрә, дошманға яманатын сығарырға бер ниндәй зә урын калмаһын өсөн, йәш тол катындарзың никахка инеүзәрән, бала табыузарын, йорт-кура караузарын теләйем. ¹⁵ Тол катындарзың кайһы берәүзәрә, тура юлдан тайпылып, Иблис коткоһона бирелде бит. ¹⁶ Әгәр зә берәй иманлы катындың тол туғаны бар икән, уға карата үзе хәстәрлек күрһен. Имандаштар берзәмлегенә көс төшөрмәһен, сөнки берзәмлек ысын тол катындарға ғына ярзам итергә тейеш.

¹⁷ Яқшы етәкселек иткән өлкәндәрзең, бигерәк тә һүзе менән дә, өйрәтәүзәрә менән дә ауыр эш башкарыусыларзың хезмәте икеләтә баһаланһын. ¹⁸ Изге Язмала «ашлык һукқан үгеззең ауызын каплап куйма» һәм «әшсенең үзенең хезмәтенә күрә әжерен алырға хақы бар» тип әйтелә бит. ¹⁹ Берзәмлек өлкәнәнә карата ғәйепләү булһа, ике йәки өс шаһитһыз қабул итмә. ²⁰ Гонаһ кылғандарзы иһә, башкаларзә ла куркыу тыуһын өсөн, бөтәһе алдында шелтәлә. ²¹ Алла, Ғайса Мәсих һәм һайлап

* 5:10 Хөрмәт күрһәтәү йөзөнән, ғәзәттә, килгән кунактарзың аяктарын йыуғандар.

* 5:12 Күрәһен, тол катындар башкаса кейәүгә сығмақса, үззәрән Аллаға бағышларға вәғәзә биргән булғандыр.

алынған фәрештәләр алдында һинән үтенеп һорайым: кушылған күрһәтмәләремде үтәгәндә ғәзел бул, бер кемгә лә өстөнлөк бирмә. ²² Кемгә лә булһа кулдарыңды куыйрға ашыкма, башкаларзың гонаһлы эштәрәндә катнашма. Үзеңде саф көйө һакла. ²³ Әйткәндәй, инде коро һыу ғына эсмә, ашказаныңды һаклау һәм йыш ауырымаҫ өсөн аз ғына шарап та эс.

²⁴ Әйтергә кәрәк, бәғзеләрзең гонаһтары хөкөм көнөнә тиклем билдәле инде, башкаларзыкы иһә һуңғарак асылыр. ²⁵ Шуның кеүек якшы эштәр зә билдәле, билдәле булмағандары ла йөшерен кала алмаҫ.

Колдар һәм хужалар

6 ¹ Алла исеме һәм тәғлимәтебез хурланмаһын өсөн, коллок изеүе астындағылар үз хужаларына оло ихтирам менән карарға тейеш. ² Хужалары иманлы булған осракта, имандаш әле тип, колдарзың уларға хөрмәте кәмерәк булмаһын, киреһенсә, тағы ла якшырак хезмәт итһендәр, сөнки хезмәттәрәнең мәнфәғәтен күреүсе хужалар – иман тотоусылар һәм кәзерле имандаштар. Кешеләрзе ошоға өйрәт һәм нәсихәт ит.

Алған укытыусылар

³ Кемдер башка берәй нәмәгә өйрәтә һәм Раббыбыз Ғайса Мәсихтең хак һүззәре, шулай ук иманға тап килгән тәғлимәт менән килешмәй икән, ⁴ ул кеше тәкәббер, бер ни белмәй, әммә бәхәсләшеү һәм һүз көрәштерәү сирен йокторған; шул аркала көнсөллөк, талаш, яман һүз һөйләү, мәкерле шикләнеүзәр килеп сыға, ⁵ Аллаға табыныу – табыш алыу өсөн тип уйлап, хәкикәттән ситләшкән, шул аркала асылдарына зыян килгән кешеләр араһында буш бәхәстәр тыуа*. ⁶ Аллаға ихлас табыныу һәм бары менән кәнәғәт булыу, – ысынлап

та, оло табыш ул. ⁷ Без донъяға бер ни зә алып килмәnek һәм бынан бер ни зә алып китә алмайбыз. ⁸ Ашарға ризығыбыз һәм кейергә кейемебез булһа, шуның менән кәнәғәтләнәйек, ⁹ ә байырға теләүселәр коткоға бирелә, кешене үлемгә һәм һәләкәткә килтерә торған мәғәнәһез, зарарлы күп теләктәрзең тозағына эләгә. ¹⁰ Бөтә яуызлыктың башы – аксаға табыныу. Кайһы берәүзәр, комһозланып, имандан ситләшкән һәм үззәрен күп миһнәттәргә дусар иткән.

Иманыбыз өсөн көрәш

¹¹ Һин иһә, Алла кешеһе, быларзан ситтә тор, ә тәкүә булыуза, ихлас табыныуза, иманда, мөхәббәттә, сабырлыкта, баҫалкылыкта уңыштарға өлгәш. ¹² Иман өсөн изге көрәш алып бар, мәңгелек тормошка эйә булыуға өлгәш. Алла һине ошоға сакырзы, һәм һин күп шаһиттар алдында үзеңдең тоғро иманыңды раҫланың. ¹³ Бар тереклеккә йән биреүсе Алла алдында һәм, тоғро иманын раҫлап, Понтиос Пилатос каршыһында шаһитлык биргән Ғайса Мәсих алдында һиңә аманат әйтәм: ¹⁴ Раббыбыз Ғайса Мәсих килгәнгә тиклем был бойорокка тоғро бул һәм уны һүз тейзермәҫлек итеп үтә. ¹⁵ Берзән-бер һәм мөбәрәк Түрә, батшаларзың Батшаһы һәм һакимдарзың Һакимы, вақыты еткәс, Ғайса Мәсихте ебәрәсәк. ¹⁶ Берзән-бер үлемһез Зат, буй етмәҫ яктылыкта торған, бер кеше лә күрмәгән һәм күреү мөмкин дә булмаған Аллаға – хөрмәт һәм мәңгелек һакимлык! Амин.

¹⁷ Был донъялағы байзарзы иҫкәрт: улар үззәре тураһында юғары фекерзә булмаһын һәм ышанышыз байлыкка түгел, рәхәтләнәп йөшәү өсөн бөтә нәмәнә мул биргән Аллаға өмөт бағлаһын. ¹⁸ Улар изгелек қылһын, якшы эштәре менән бай булһын, йомарт һәм үззәренекен башкалар менән

* 6:5 Кайһы бер боронғо кулъязмаларза «Ундайзарзан алыҫ йөрә» тигән һөйләм дә бар.

6:7 Әйп 1:21; Вәғ 5:14.

6:8 Хик 30:7-9.

6:15 Кһн 10:17.

6:16 Зәб 101:28.

6:16 Сығ 33:20.

бүлешергә эзер торһон. ¹⁹ Шулай улар ысын тормошка өлгәшер өсөн киләсәккә ныклы нигез булырлык хазина туплар.

²⁰ Тимофеус! Үзеңә ышанып тапшырылғанды һакла, Алланы һанға һукмаған буш

һүззәрзән һәм, ғилем тип аталып та, дөрөслөккә тап килмәгән нәмәләрзән ары тор.

²¹ Кайһы берәүзәр шуның менән мауығып имандан ситләште бит.

Мәрхәмәт һеззең менән булһын.

Паулустан Тимоѳеуска икенсе хат

Тимоѳеуска икенсе хат, могайын, Паулустың Яңы Ғәһедтәге хаттарының һуңғыһы булғандыр. Хатта Паулус йәнә тоғро ярзамсыһы Тимоѳеуска мәрәжәғәт итә. Хәле ауыр булыуға карамастан, Паулус ғүмере буйы ярзам-хәстәрәнән айырмаған Алланы данлай. Паулусты үлем куржытмай, ул үзен Ғайса Мәсих менән бергә мәңгелек тормош көтөүенә ышана. Шулай за ул, Ғайса Мәсихкә ышанған өсөн эзәрләүзәргә дусар буласақтарын белеп, имандаштар берзәмлектәре тураһында кайғырта. Шунлыҡтан ул Тимоѳеусты (уның менән бергә бөтә имандаштарҙы) хатта ғазаптар алдында ла Ғайса Мәсихкә тоғро калырға сақыра.

1 ¹ Алла тарафынан безгә вәғәзә ителгән Ғайса Мәсихтәге тормош тураһындағы хәбәрҙе еткерәү өсөн Алла ихтыяры менән ебәрелгән илсе Палустан ² кәҙерле улым Тимоѳеуска сәләм. Атабыҙ Алланан һәм Раббыбыҙ Ғайса Мәсихтән һиңә мәрхәмәт, шәфкәт һәм именлек булһын.

Эскерһез иман

³ Көнө-төнө доға кылып, һине туктауһыҙ иҫкә төшөргәндә, ата-бабаларым кеүек саф выждан менән үзем дә хезмәт иткән Аллаға рәхмәт әйтәм. ⁴ Күз йәштәрәңде иҫкә төшөрәм дә, һине күргем килеп китә, ул ваҡытта үземдең күңелем шатлыҡ менән тулыр ине. ⁵ Лойс өләсәйеңдә һәм Әүникә әсәйеңдә булған шундай ук эскерһез иманды хәтерләйем дә был имандың һиндә йәшәүенә ышанам. ⁶ Шуға күрә хәтерәң төшөрәм: өстөнә кулдарымды куйған сакта үзеңә Алла тарафынан бирелгән рухи бүләкте үстер. ⁷ Алла безгә куркыу рухы түгел, ә кеүәт, мөхәббәт һәм айыҡ ақыл биргән бит.

⁸ Шулай итеп, Раббыбыҙ тураһында шәһитлек биреүҙән дә, Уның хақына тоткон булған минән дә оялма; ә миңең менән бергә Һөйөнөслә Хәбәр хақына Алланың көс-кө-

үәтенә таянып ғазаплан. ⁹ Ул безҙе кылған эштәрәбезгә карап түгел, ә Үзенә ниәте һәм мәрхәмәте менән коткарҙы, изге тормошка сақырҙы. Уның был мәрхәмәте донъя яратылғансы ук Ғайса Мәсихтә еткерелде. ¹⁰ Хәҙер без был мәрхәмәттә Коткарғыусыбыҙ Ғайса Мәсих килгәс күрҙек. Ул үлемде юк итте һәм Һөйөнөслә Хәбәр аша йәшәү менән үлемһезлектә яқтыға сығарҙы. ¹¹ Мин ошо Һөйөнөслә Хәбәрҙе вәғәзләүсе илсе һәм остаз итеп куйылдым. ¹² Шул сәбәпле мин әле ғазап сигәм, ләкин оялмайым, сөнки Кемгә инанғанымды беләм һәм Уның миңә ышанып тапшырғанды килгән көнөнә тиклем һаҡлай алырына ышанам. ¹³ Ғайса Мәсихтә булған мөхәббәттә һәм иманда тороп, минән ишеткән һаҡ тәғлимәттә өлгә итеп тот. ¹⁴ Һиңә ышанып тапшырылған яҡшы нәмәнә күңелдәрәбезҙә йәшәгән Изге Рух ярзаһы менән һаҡла.

¹⁵ Асия өлкәһендәгеләрҙең бөтөнөнөнөн дә мине ташлап киткәнән беләһең. Фугелос менән Һермогенес та улар араһында. ¹⁶ Оне-сифорос ғаиләһенә Раббы шәфкәт бирһен, ул күп тапкыр күңелемде йууатты, төрмәлә ултырыуымдан да оялманы. ¹⁷ Улай ғына ла түгел, Римға килгәс, зур тырышлыҡ һалып

мине эзлэп тапты. ¹⁸ Киэмэт көнөндө ул Раббы ярзамы менэн Раббының шәфкәтен алһын. Уның Әфеста сакта миңә нисек хезмәт иткәнән үзәң беләһең.

Ғайса Мәсихтең тоғро көрәшсәһе

2 ¹ Улым, һин Ғайса Мәсихтә булған мәрхәмәткә таянып нығын. ² Минән күп шаһиттар алдында ишеткәндәрәңде башкаларзы ла өйрәтерлек ышаныслы кешеләргә тапшыр. ³ Өлөшөнә төшкән ғазаптарзы Ғайса Мәсихтең тоғро көрәшсәһе һымак үз өстөнә кабул итеп ал. ⁴ Бер ниндәй хәрби хезмәткәр зә үзән донъяуи мәшәкәттәр менән бәйләмәй, ул фәкәт етәксенәнә ярарға тырыша. ⁵ Шулай ук кеше тейешле кағизәләр буйынса ярышмай икән, еңеү тажына лайык булмай. ⁶ Тир түгеп эшләгән игенсе үзәнәң хезмәт емешенәң өлөшөн беренсе булып алырға тейеш. ⁷ Мин әйткәндәр тураһында уйла. Раббы һиңә быларзың барыһын да аңларға ярзам итәсәк.

⁸ Дауыт нәселенән булған Ғайса Мәсихте исеңдә тот. Ул үленән терелтеп торғозолдо. Был хакта мин һөйләгән һөйөнөслә Хәбәрзә әйтәлә. ⁹ Шуның өсөн мин ғазап сигәм, мине хатта еңәйтсе һымак бығаулап куйзылар. Ләкин Алла һүзән бығаулап булмай. ¹⁰ Шуға ла Алла тарафынан һайлап алынғандар хақына, улар за Ғайса Мәсихтәге котолоуға мәңгелек дан менән бергә ирешһендәр өсөн, барыһына ла түзәм.

¹¹ Уның менән үлгәнбездә икән,
Уның менән бергә йәшәрбездә зә.

¹² Түзәбездә икән,
Уның менән бергә
батшалык та итербездә.

Унан баш тартабыз икән,
Ул да беззән баш тартыр.
¹³ Без тоғролок һакламаһак та,
Ул тоғро булып калыр,
сөнки Ул Үзәнән баш тарта алмай, –
тигән һүзәр хак.

Лайыклы хезмәткәр

¹⁴ Быларзы бөтә кешеләрзәң дә исеңә төшөр һәм, һүз бәхәсенә инмәһендәр өсөн, Алла алдында иҫкәрт, сөнки бәхәстәрзәң бер файзаһы ла юк, улар тыңлаусыларзы һәләкәткә илтә. ¹⁵ Алла алдында үзәңде һыналған, намыслы хезмәткәр, хәкикәт һүзән тоғро өйрәтеүсе итеп күрһәтергә тырыш. ¹⁶ Ә Алланы һанға һукмаған буш һүзәрзән ситтә тор, сөнки уларзы һөйләүселәр Алланан алыслаштыра, ¹⁷ ундай һүзәр яман шеш кеүек таралыр. һуменайос менән Филетос та шундайзар араһында, ¹⁸ үлемдән тереләү булды инде, тип дөрөслөктән баш тартып, кайһы берәүзәрзән имандарын какшаталар. ¹⁹ Ләкин Алла һалған нигез ныклы, унда бындай һүзәр язылған: «Раббы Үзәнәкеләрзә белә» һәм: «Раббының исемен телгә алған һәр кем яуызлыктан ситләһен».

²⁰ Зур йортта алтындан һәм көмөштән яһалған һауыттар ғына түгел, ағас менән балсыктан эшләнгәндәрә лә бар; уларзың кайһылары кәзәрләп тотонола, икенселәрә көндәлек кулланылышта йөрөй. ²¹ Шулай итеп, кем үзән бысрактан тазарындыра, шул йорт хужаһы өсөн файзалы, изгеләштерелгән һәм бөтә якшы эштәргә лә яраклы һауыт кеүек буласак.

²² Йәштәргә хас булған мауығыузарзан ситтә тор, ә Раббыға саф йөрәк менән мөрәжәғәт итеүселәр менән бергә тәкүәлеккә, иман, мөхәббәт, именлеккә ынтыл. ²³ Назан кешеләрзәң акылһыз бәхәстәрәнән ситтә тор, уларзың талаш кына тыузырыузарын беләһең. ²⁴ Раббыға хезмәт итеүсе талашырға тейеш түгел. Ул бөтәһенә карата ла яғымлы, өйрәтеүгә маһир, түземле булырға, ²⁵ өйрәтеүзәргә каршы сығыусыларзы ипле генә төзәтергә тейеш. Алла тарафынан, бәлки, уларға ла хәкикәтте танып белеү өсөн тәүбә бирелер, ²⁶ шулай иткәндә, улар,

^{2:19} Иҫп 16:5.

^{2:19} Зәб 33:15.

искә килеп, үз ихтыярына буйһондорған Иблис тозағынан котолор.

Ахырызаман килгәндә бозок кешеләр артыр

3 ¹ Ёин шуны бел: ахырызаман килгәндә ауыр вакыттар етер. ² Үззәрен генә яраткан, аксаға табынған, тәкәббер, һауалы, әсе телле, ата-әсәһенә буйһонмаған, изгелекте баһалай белмәгән, тәкүһеһе, ³ каты бәғерле, кеше менән һыйыша алмаған, яла яғыусан, тотанакһыз, аяуһыз, якшылыкка нәфрәтле, ⁴ хыянатсыл, дыуамал, купык, Алланы яратуға карағанда кәйеф-сафаға нығырак бирелгән, ⁵ Аллаға ихлас табынған булып күренеп, иман көсөн кире каккан кешеләр артыр. Ундайзарзан алыс тор. ⁶ Ундайзар өйзәргә шым ғына үтеп инә һәм гонаһка баткан, төрлө кәйеф-сафаға бирелгән катындарзы үзәнә ылықтыра. ⁷ Бындай катындар һәр вакыт нимәгәлер өйрәнә, әммә бер вакытта ла хәкикәткә төшөнә алмай. ⁸ Яннес менән Ямбрес Муса пәйғәмбәргә карышкан кеүек, акылдары бозок, ялған иманлы был әзәмдәр зә хәкикәткә каршы сыға. ⁹ Әммә улар зур уңышка өлгәшә алмас, сөнки уларзың акылһызлығы, тегеләрзеке кеүек үк, барыһына ла асылыр.

Иманыңда нык тор

¹⁰ Ә һин минең өйрәтеүемдә лә, йәшәйешемдә, максатымда, иманымда, сабырлығымда, мөхәббәттә, сызамлыкта ла минән өлгә алдың. ¹¹ Антиохияла, Иконионда, Лустрала эзәрлекләүзәргә һәм ғазаптарға дусар булуыумды беләһең бит. Ниндәй эзәрлекләүзәр аша үттем, барыһынан да Раббы мине коткарзы! ¹² Әйткәндәй, Ғайса Мәсихтә тормош алып барырға, Аллаға ихлас табынып йәшәргә теләгәндәрзәң бөтәһе лә эзәрлекләнер. ¹³ Ауыздар һәм алдаксылар инә, үззәре лә яңылышып, кешеләрзә лә юлдан яззырып, усаллан-

ғандан-усаллана барыр. ¹⁴ Ә һин, инанған тәғлимәтендә кемдән өйрәнгәнәңдә белеп, артабан да уға тоғро бул. ¹⁵ Өстәүенә, Изге Язмаларзы һин бала сактан ук беләһең бит, Ғайса Мәсихкә инаныу аша котолорға улар һиңә акыл бирер. ¹⁶ Изге Язма тотош Алла тарафынан рухландырылған һәм өйрәтеү, фашлау, төзәтеү, хак тормош өсөн тәрбиәләүгә файзалы, ¹⁷ шулай итеп, Алла кешеһе барыһына ла маһир һәм бөтә якшы эшкә лә әзер.

4 ¹ Тереләрзә һәм үлеләрзә хөкөм итәсәк Ғайса Мәсих Батша булып килер, шуға күрә Аллабыз һәм Ғайса Мәсих алдында һинән үтенеп һорайым: ² Алла һүзән вәғәзлә, быны уңайлы вакытта ла, уңайһыз вакытта ла эшләргә әзер тор, яңылышты төзәт, искәрт, өйрәткәндә һәр вакыт сабырлык менән өгөтлә. ³ Шундай вакыт килер: кешеләр, хак тәғлимәттә тыңламайынса, фәкәт үззәренең күңеленә яткан һүззәрзә һөйләгән вәғәзләүселәрзә үз теләктәре буйынса һайлап алырзар; ⁴ улар, хәкикәттә инкар итеп, уйзырма хәбәрзәр тыңлар. ⁵ Ёин бөтә нәмәгә лә һизгер, кайғыларға түземле бул, һөйөнөслә Хәбәр вәғәзләүендә дауам ит, хезмәтендә камил рәүештә башкар.

Паулустың хезмәте

⁶ Тормошом озакламай корбан ителер, минең был донъянан китер вакытым етте. ⁷ Мин якшы көрәш алып барзым, азағына тиклем был юлды үтеп, иманымды һакланым; ⁸ ә хәзәр мине хаклык тажы көтә. Көнә еткәс, уны ғәзел Хөкөмдар Раббы тапшырасак, миңә генә түгел, Уның килеүен һағынып көткәндәрзәң бөтәһенә лә бирер.

Кәңәштәр һәм үтенестәр

⁹ Минең янға мөмкин тиклем тизәрәк киләргә тырыш, ¹⁰ сөнки Демас, был донъяны өстөн күреп, мине ташлап, Тессалоникаға юланды, Крескес – Галатияға, Титус

Далматиәгә китте, ¹¹ янымда Лукас бер үзе генә калды. Үзең менән бергә Маркусты ла алып кил, ул миңә хезмәтемдә ярзам итә алыр. ¹² Тухикусты мин Эфеска ебәрзем. ¹³ Килгән сакта Троас калаһында Карпостарза калдырған сәкмәнемде һәм язмаларымды, бигерәк тә күнгә язылғандарын, алып кил. ¹⁴ Бакыр койоу оҫтаһы Искәндәр миңә күп яуызлык эшләне. Раббы уға кылған ғәмәленә карап әжерен бирер. ¹⁵ Һин үзең дә унан һаклан, сөнки ул без һөйләгәндәргә қырка каршы килгәйне.

¹⁶ Хөкөм алдында тәү тапкыр яуап тотканда, янымда береһе лә булманы, бөтөнөһе лә ташлап китте. Был уларға ғәйеп һаналмаһын. ¹⁷ Раббы иһә янымда булды һәм, һөйөнөслә Хәбәр миңә аша тулы-

һынса иғлан ителһен һәм бар халыктарға ишетелһен өсөн, миңә кеүәт бирзе, арыслан ауызынан коткарзы. ¹⁸ Раббы миңе бөтөн яуызлыктарзан йолоп алыр һәм Үзенә күктәге Батшалығы өсөн һаклар. Уға мәңгенән мәңгегә дан булһын! Амин.

Өстәлмә сәләмдәр

¹⁹ Прискилла менән Акуласка һәм Оне-сифоростар ғаиләһенә сәләмемде тапшыр. ²⁰ Эрәстос Коринҫоста калды; ауырып киткән Трофимусты мин Милетоста калдырзым. ²¹ Кыш еткәнсе килергә тырыш. Һиңә Әүбулус, Пудес, Линос, Клаудиә һәм башка имандаштарың да сәләм ебәрә. ²² Раббыбыз һиңә рухың менән. Уның мәрхәмәте һеззәң менән булһын.

Паулустан Титуска хат

Титус Паулустың якын ярзамсыһы була. Ул Паулустың Коринҗостағы имандаштар берзәмлеге менән ярашыуына зур өлөш индерә. Паулус уны Крит утрауында яңы имандаштар берзәмлегенең этәксеһе итеп калдыра. Хатта өс төп тема карала:

*имандаштар берзәмлегенең этәксеһе ниндәй булырға тейеш;
берзәмлектең төрлө социаль төркөмдәргә караған ағзалары үззәрен нисек тоторға тейеш;
Ғайса Мәсих тураһында нисек ғилем бирергә.*

1 ¹ Алла хезмәтсеһе һәм Ғайса Мәсих илсеһе Паулустан сәләм. Алла тарафынан һайлап алынғандарзың иманын нығытыу һәм ихлас табыныуға илтөүсе хәкикәтте танып белеүгә килтерөү өсөн ебәрелдем мин. ² Был иман һәм хәкикәтте танып белеү безгә донъя башланғансы уҡ Алла вәғәзә иткән мәңгелек тормошка өмөт бирә, ә Ул бер қасан да ялған һөйләмәй. ³ Үз вақыты еткәс, Котқарыусыбыз Алла бойороғо буйынса миңә ышанып тапшырылған вәғәз аша Алла Үзенең хәбәрән иглан итте. ⁴ Минен менән бер үк иманды уртақлашыусы ысын улым Титуска Атабыз Алланан һәм Котқарыусыбыз Ғайса Мәсихтән мәрхәмәт һәм именлек теләйем.

Титустың Крит утрауындағы вазифалары

⁵ Бойороғома ярашлы, тамамланмаған эштәрҙе тәртипкә килтерөү һәм бөтә қалаларға ла берзәмлектәргә өлкәндәр тәғәйенләү өсөн, һине Критта қалдырҙым. ⁶ Берзәмлек өлкәне намыслы тормош алып барырға, қатынына тоғро ир булырға тейеш. Балаларының да иманлы, буйһонмауға ғәйепләнмәгән, азғын юлға бақмаған булыуы мотлақ. ⁷ Етәксе, Алла эштәре менән

идара итеүсе буларак, намыслы тормош алып барһын. Ул тәкәббер зә, қызыу за, эскесе лә, һуғыш сукмары ла, һаран да түгел, ⁸ ә қунақсыл, яқшылықка ынтылған, тотанаклы, ғәзел, Аллаға тоғролоқло булһын, үзен қулда тотоуы мотлақ. ⁹ Хәк тәғлимәт буйынса нәсихәт бирә һәм қаршы кешеләрҙе кире қаға алһын өсөн, үзе шул тәғлимәткә ярашлы ышаныслы һүззе тотқан кеше булырға тейеш.

¹⁰ Буйһонмаусан, буш хәбәр һөйлөүсе һәм алдақсы кешеләр күп, ундайзар айырыуса сөннәтләләр араһында байтак. ¹¹ Уларҙы ауыззарын ябырға мәжбүр итергә қәрәк, сөнки улар, хурлықлы табыш артынан қыуып, ярамаған нәмәләргә өйрәтеп, тотош ғәиләләрҙең тормошон боза. ¹² Араларынан берәү – үззәренең ақыл эйәһе: «Крит кешеләре алдақсы, яуыз йыртқыс һәм ялқау убырзар», – тигән. ¹³⁻¹⁴ Ул дөрөс әйткән. Шуға күрә улар хәк иман тоғһон, йәһүдтәрҙең уйзырмаларына һәм дөрөслөктә кире қакқандарзың күрһәтмәләренә игтибар бирмәһендәр өсөн, қәтғи тәнқитлә. ¹⁵ Саф өсөн барыһы ла саф, ә иман тотмаған бозоқ кешеләр өсөн бер ниндәй зә саф нәмә юқ, сөнки уларзың ақылдары ла, намыстары ла бозоқ. ¹⁶ Улар, Алланы беләбез, тип раслай,

ә эштәре менән Унан ваз кисә, ундайзар әшәке, тыңлауһыз һәм һәр төрлө изге әш өсөн һәләтһез.

Иманлыларға нәсихәт

2 ¹Иһә иһә хак тәғлимәткә тура килгән дәрзе вәғәзлә: ²оло ирзәр айык акыллы, ихтирамға лайык, тотанаклы булһын, иманда, мөхәббәттә, сызамлылыкта нык торһон; ³өлкән йәштәге катындар, ысын иманлы кешеләргә хас булғанса, үззәрен әзәпле тоһон, ғәйбәт һөйләмәһен, әскелеккә бирелмәһен, якшылыкка өйрәтһен; ⁴⁻⁵Алла һүзенә хурлык килмәһен өсөн, йәштәргә ирзәрен, балаларын яратырға тигән акыл бирһен, тотанаклы, саф, йорт-кураһы тураһында хәстәрлекле, якшы күңелле, үз ирзәренә күндәм булһын. ⁶Ир-егеттәрзәлә һәр нәмәлә тотанаклы булырға өйрәт. ⁷Уларға бәтә якшы эштәрзәлә якшы өлгө күрһәт, ә өйрәткәндә намысыңа тоғро һәм етди бул, ⁸телмәрен дәрәс һәм кире какмашлык булһын. Шулай каршы килеүселәр бер ниндәй зә насар һүз әйтерлек урын тапмайынса оятка калыр.

⁹Колдар һәр нәмәлә хужаларына буйһонһон, ярарға тырышһын, бәхәсләшмәһен, ¹⁰урлашмаһын тип нәсихәт бир, улар һәр йәһәттән үззәренең тоғро булыузарын күрһәтергә тейеш. Шулай итеп, улар Коткарыусыбыз Алла тәғлимәтенең күркәмлегә булып торасак.

¹¹Алла тарафынан бәтә кешеләрзә коткарыусы мәрхәмәт күрһәтелде. ¹²Был мәрхәмәт, аллаһызлыкты һәм донъяуи нәфселәрзә кире кағып, бәззә был донъяла тотанаклы, ғәзәл булырға һәм Аллаға ихлас табынырға өйрәтә. ¹³Шул ук вақытта бәз кыуаныслы өмөтөбөз – бөйөк Аллабыз за, Коткарыусыбыз за булған Ғайса Мәсихтең шәһрәте күренеүен көтәбәз. ¹⁴Мәсих, бәззә һәр төрлө гонаһтан йолоп алыу һәм тазаһындырыу өсөн, бәззә якшылык кылырға ашкынып торған Үз халкы итер өсөн, Үзен қорбан итте. ¹⁵Быларзың барыһы тураһында һөйләгәндә, нәсихәт биргәндә

һәм фаһлағанда, һакимлыктың һәр төрөн фәйзәлан. Һине бер кем дә һанға һукмай тормаһын.

3 ¹Етәкселәргә һәм һакимлыкка буйһонорға һәм уларзы тыңларға, һәр төрлө якшы әшкә әзер торорға кәрәклеген иман тотоусыларзың иштәренә төшөрөп тор, ²шулай ук кешене яманламаһса, ә тыныслыкты һөйөргә, иғтибарлы һәм бәтә кешеләргә карата ла бик илгәзәк булырға өйрәт. ³Оһотмайык: касандыр бәз үзәбәз зә аңһыз, Аллаға буйһонмаусан, юлдан яззырылған, һәр төрлө нәфсе һәм ләззәттәр коло инек, яуызлык һәм көнсөллөк әсендә йәшәнек, бер-берәбәззә һөйһөнмәнек. ⁴Коткарыусыбыз Алла иһә Үзенең якшылығын һәм кешеләргә булған мөхәббәтен күрһәткәндә ⁵бәззә кылған ғәзәл эштәребәз өсөн түгел, ә Үзенең шәфкәте аркаһында коткарзы, яңы тормош биргән һыу менән тазаһындырзы, Изге Рух менән яңыртты. ⁶Был Рухты Ул Коткарыусыбыз Ғайса Мәсих аша өстөбөзгә мул яззырзы, ⁷бәз Уның мәрхәмәте менән акланып, үзәбәз өмөт иткән мәңгелек тормоһка әйә булһын өсөн шулай әшләне.

⁸Был һүззәр хак, Аллаға ышаныусылар үззәрен якшы эштәргә бағышларға тырышһын өсөн, мин ошо һүззәргә айырыуса баһым яһап һөйләүендә теләйем. Был бәтәһе өсөн дә якшы һәм фәйзәлы. ⁹Буһса һүз көрәштерәүзән, шәжәрәлә соксоһозан, ызғыш-талаһтан һәм канун тураһындағы бәхәстәрзән алыһ тор, сөнки уларзың фәйзәһы ла, мәғәнәһе лә юк. ¹⁰Бер-ике тапкыр иһкәрткәндән һуң да үзенең бәхәстәре менән капма-каршылык тыузырған кешенән бәһ тарт. ¹¹Ундай кешенең бөзөклөк кылыусы һәм гонаһ әшләүсе икәнән беләһең бит, бының менән ул үзән үзә хөкөмгә дусар итә.

Сәләмдәр

¹²Һинең яныңа Артемәсты йәки Туһикусты ебәргәс, үзәң минәң әргәмә

Никополиска килергә ашык, кышты мин унда үткәрәсәкмен. ¹³Канун белгесе Зенас менән Аполлосты бер нәмәгә лә мохтаж булмашлык итеп юлға озатыу хәстәрлеген күр. ¹⁴Беззекеләр зә, ғүмерзәре заяға узмаһын өсөн, башкаларзың ихтыяждарын

кәнәғәтләндереп, үззәрен изге эштәргә бағышлап өйрәнһендәр.

¹⁵Минәң менән бергә булғандарзың бөтәһе лә һине сәләмләй. Иманлы булған, беззә яратқан барыһына ла сәләм тапшыр. Һәммәгезгә лә мәрхәмәт булһын.

Паулустан Филемонға хат

Был хатты Паулус төрмәлә сакта яза. Ул Онесимус исемле каскын кол менән таныша. Палустан һөйөнөслө Хәбәрзе ишетеп, Онесимус Ғайса Мәсихкә инана. Паулус фекеренсә, Онесимуска каты яза янаһа ла, ул хужаһы Филемонға кайтырға тейеш. Онесимустың хужаһы Филемон Мәсих иманында була инде һәм Колоссай калаһы эргәһендә (хәзерге Төркиәнең көнбайышы) йәшәй. Паулус уның менән якшы таныш була.

Шулай итеп, Паулус үзенең хатында Филемондың Онесимусты ғәфү итеүен һәм уны имандашы итеп күреүен үтенә; Онесимусты Римға кайтарғыһы килһә лә, был карарзы Филемондың үзе кабул итеүен теләй. Паулус коллок тураһындағы Рим канундарына карата дөгүә белдермәй, әммә имандаштарзың туғандарса һөйөүе был канундарҙан күпкә мөһимрәк булыуын күрһәтә.

1 ¹⁻² Кәзерле дуһыбыҙ һәм хезмәттәшебез Филемонға һәм уның йортонада йыйыла торған имандаштар берҙәмлегенә, имандашыбыҙ Әпфиә ханыма, көрәштәшебез Архипуска Ғайса Мәсих хақына тотконлокта ултырыуһы Палустан һәм имандашығыҙ Тимоһеустан сәләм. ³ Атабыҙ Алланан һәм Раббы Ғайса Мәсихтән һезгә мәрхәмәт һәм именлек булһын.

Филемондың мөхәббәте һәм иманы

⁴ Доғаларымда һине, Филемон, иһкә алып, Аллама һәр вақыт рәхмәттәр укыйым, ⁵ сөнки Раббы Ғайсаға булған иманың һәм барлык изгеләргә карата мөхәббәтең тураһында ишетеп йөрөйөм. ⁶ Бөтәбөз өсөн дә уртақ иманыбыҙ һине без Мәсихтә өлгәшкән барлык изгелекте тулырақ аңлауға килтерһен тип, доға кылам. ⁷ Һинең мөхәббәтеңдә, имандашым, мин оло шатлык һәм йыуаныс табам, сөнки изгеләрҙең күңелдәре һинең аша тынысланды.

Онесимус тураһында үтенес

⁸ Шуға күрә мин, Мәсихтә рухи көрҙәшең, бурыһынды үтөүҙе кыйыу рәүештә талап итә алһам да, ⁹ башка берәү түгел, мин, карт Паулус, әлеге вақытта Ғайса Мәсихкә инаныуым өсөн төрмәлә ултырыуһы тоткон, һөйөүебезгә таянып, һиңә үтенес менән өндәшәм. ¹⁰ Бында, төрмәлә, үземдең улым тип һанаған берәү хақына һиңә мөрәжәғәт итәм. Ул – миһең аша иманға килгән Онесимус. ¹¹ Әлек ул һинең өсөн файҙаһыҙ иһе, хәҙер иһә һинең өсөн дә, миһең өсөн дә файҙалы*. ¹² Күземдең караһылай булып киткән Онесимусты кире һезгә кайтарып ебәрәм. ¹³ Мин уны үз яһымда калдырырға ла теләр иһем, ул һинең урынға миһә, һөйөнөслө Хәбәр хақына төрмәлә ултырған тотконға, ярҙам итер иһе. ¹⁴ Әммә һинең ризалығыңдан тыш бер нәмә лә эшләргә теләмәһнем. Изгелекле эһең ирекһезләүҙән түгел, ә үз теләгең буйыһса башкарылһын. ¹⁵ Һезҙең бер-берегеһҙән кыһска вақытка

* **1:11** Онесимус – «файҙалы» тигәнде аңлата.

айырылып тороуығыз, бәлки, һин уны яңынан кабул итеп бөтөнләйгә үз янында калдырыу өсөн дә булғандыр, ¹⁶ һәм инде кол сифатында түгел, колға карағанда өстөнөрәк, кәзерле имандашың кеүек калдырыу өсөн. Мин уны бик яратам, ләкин ул һиңә кеше буларак та, Раббыныкы буларак та тағы ла кәзерлерәк.

¹⁷ Шулай итеп, мине иптәшең тип һанаһаң, уны ла минең һымак күреп, ихлас кабул ит. ¹⁸ Әгәр зә ул һине ни менәндәр рәһнеткән булһа йәки алдыңда бурыслы булһа, мине яуаплы тип иҫәплә. ¹⁹ Мин, Паулус, быны үз кулым менән язам: ул килтергән зыянды каплармын. Ә һинең бурыслы булуың тураһында әйтеп тормайык, һин бит миңә үзең менән бурыслы. ²⁰ Шулай, имандашым,

Раббы һақына хәзәр инде мин дә файзаңды күрергә теләйем. Мәсихтә йөрәгемә кыуаныс һал. ²¹ Мин һиңә үтенесемде кире как-маясағыңа ышанып һәм хатта һорағанымә карағанда күберәк эшләйәсәгенде белеп язам. ²² Шулай ук үтенәм, минең өсөн бер бүлмә әзерләп куй, сөнки, доғаларығызға яуап итеп, Алла һезгә кайтыуымды бүләк итер тип өмөтләнәм.

Сәләмдәр

²³ Минең менән бергә Ғайса Мәсих һақына тотконлокта ултырыусы Әпәфрас ²⁴ һәм һезмәттәштәрәм Маркус, Аристархос, Демас һәм Лукас һиңә сәләм әйтәләр. ²⁵ Раббы Ғайса Мәсихтең мәрхәмәте һезең рухығыз менән булһын.

Ғивризэргә хат

Традиция буйынса, был хаттың авторы булып илсе Паулус ханала.

Был катмарлы дини трактат йәһүдтәрзән сыккан мәсихсе имандаштар өсөн язылған. Хаттың кайһы берзәмлеккә – Римдағымы, Йәрусәлимдәгеме, Искәндәриәләгеме, башка берәй калалағы берзәмлеккәме – төбәлгәнлегә билдәле түгел. Авторзың төп максаты – йәһүд халкының өмөттәре һәм Иске Ғәһедтәге пәйғәмбәрлектәр нәк Ғайса Мәсих аша тормошка ашканлығын күрһәтәү. Ул – пәйғәмбәр йә хезмәт үтәүсе генә түгел, ә ысын Алла Улы, тәнен кәмселекһез корбан итеп килтергән гонаһһыз каһин. Был корбан килтереү уны кабул иткәндәрзән барыһын да гонаһтан пакландыра. Шуға күрә мәсихсе йәһүдтәр кыуылып йөрөгән мәлдәрәндә лә Ғайса Мәсихкә инаныузан ваз кисмәскә тейеш.

Был хаттың ысын мәғәнәһендәге ынйһыһы – иман тураһында һөйләгән 11-се бүлек. Иман – ниндәй зә булһа идеяларзы кабул итеү йәки йолалар башкарыу түгел, ә тулыһынса Аллага хезмәт итеүгә бағышланған тормош һәм Уға көндәлек ышаныу. Автор быны Иске Ғәһедтең күп заттары, иман каһарманлығын бөтә тулылығында асқан Ғайса Мәсихтең әлгәләре аша күрһәтә.

Алла һүзенең Улы аша тапшырылыуы

1 ¹ Үткән замандарза Алла ата-бабаларыбызға пәйғәмбәрзәр аша күп тапкырзар һәм төрлөсә мәрәжәғәт итте. ² Әммә был һуңғы көндәрзә Ул бөтә нәмәнең вариҫы итеп куйған һәм қасандыр Уның аша бар ғәләмде бар иткән Улы аша һөйләнә. ³ Уның Улы – Алла шөһрәтенәң балкышы һәм Уның асылының теүәл сағылышы. Ул бөтә нәмәне Үзенең көзрәтле һүзе менән тотоп тора. Кешеләрзә гонаһтарынан тазарындырғас, юғарыла Мөһабәт Алланың уң яғына ултырзы. ⁴ Уның Алланан бирелгән данлы исеме фәрештәләрзәкенән ни тиклем юғарырак булһа, Ул Үзе лә уларзан шул тиклем өстөнөрәк тора.

Алла Улы фәрештәләрзән өстөн

⁵ Қасан да булһа фәрештәләрзән берәй-һенә Алла:

«Ғин – Минәң Улым.

Бөгөндән Мин Ғиңә Ата булдым», – тип әйткәнме ни? Йә булмаһа:

«Мин – Уға Атай,

ә Ул Миңә Улан булыр», – тигәнме? ⁶ Йәнә, донъяға Үзенең тәү тыуған Улын килтергәндә, Алла:

«Алланың бөтә фәрештәләре Уға баш эйһен», – ти.

⁷ Фәрештәләр тураһында:

«Алла Үзенең фәрештәләрен – ел, хезмәтселәрен ялкынлы ут итә», – тиелгән.

⁸ Улы тураһында иһә:

- «Йә, Аллам, тәхетәң Һинәң
мәңгелек,
батшалык таяғың – ғәзеллек таяғы.
9 Һин дөрөслөктө яраттың,
яуызлыкты күрә алманың.
Шуға күрә Алла, Һинәң Аллаң,
шатлык майы менән мәсехләп,
дустарыңдан Һине өстөн куйзы», –
тиелгән.
- 10 Алла тағын:
«Һин, Раббым, иң тәүзә ерзең
нигезен корзоң,
күктәр – Һинәң кулдарыңдың эше.
11 Улар юкка сығыр,
ә Һин мәңге калырһың.
Барыһы ла кейем һымак тузыр,
12 Һин уларзы өс кейемеләй
төрөп куйырһың,
кейемдәй улар алмаштырылыр.
Үзең иһә гел үзгәрешһез калырһың,
ғүмер йылдарың һис касан
тамамланмаҫ», – ти.
- 13 Фәрештәләрзең берәйһенә Алла касан
да булһа:
«Мин дошмандарыңды
аяк астыңа баҫкыс итеп
һалғанға тиклем,
уң яғымда ултыр», –
тип әйттеме икән? 14 Фәрештәләрзең бө-
тәһе лә котолоуға әйә буласак заттарға
хезмәт итергә ебәрелгән хезмәтсе рухтар
түгелме ни?

Бөйөк коткарылыу

2 1 Шуға күрә, дөрөс йүнәлеште юғалтмаҫ
өсөн, без ишеткәндәребезгә айырыу са
игтибарлы булырға тейешбез. 2 Фәрештә-
ләр аша еткерелгән һүз дөрөскә сықты, һәр
төрлө енәйәт һәм тыңлауһызлык тейешле
язаһын алды. 3 Әгәр ошондай бөйөк кот-
карылыу менән иҫәпләшмәйбез икән, әле

килеп язаны нисек урап үтә алырбыз? Был
коткарылыу тураһында бит тәүләп Раббы
Үзе асып һалды һәм Уның әйткәндәрен
ишеткән кешеләр безгә быны раҫланы.
4 Алла Үзе лә быны билдәләп, мөгжизәләп
һәм төрлө көзрәтле эштәр кылыу һәм Из-
ге Рухтан килгән бүләктәрзе Үз ихтыяры
буйынса бүлеп биреү юлы аша иҫбат итте.

Алла Улы һәм әзәм балалары

- 5 Без әле һөйләгән киләсәк донъяны Алла
фәрештәләргә буйһондорманы бит. 6 Әммә
кемдер Изге Язманың кайһылыр бер уры-
нында былай тип шаһитлык иткән:
«Әзәм заты нимә инде?
Ә Һин уның хақында уйлайһың!
Бәндә балаһы кем –
уны хәстәрләйһең?
7 Һин уны бер аз вақытка
фәрештәләргән түбәнерәк куйзың;
шөһрәт һәм хөрмәт тажы
кейзерзең*,
8 бар нәмәнә аяктарының
астына һалып,
уға буйһондорзоң».

Алла, бөтә нәмәнә әзәм балаһына буй-
һондороп, уға буйһондоролмаған бер нәмәнә
лә калдырманы. Әммә әлегә без бөтә
нәмәнәң дә уға буйһонғанан күрмәйбез.
9 Уның карауы без Ғайсаны күрәбез – Ул
Алла мәрхәмәте менән бөтәһе хақына үлем
татыһын өсөн бер аз вақытка фәрештәләргән
түбәнерәк куйылды. Әммә һуңында Ул,
үлемде һынағанан өсөн, башына шөһрәт
һәм хөрмәт тажын кейзе. 10 Алла – бөтә
нәмәнәң максаты һәм башланғысы. Үзенә
эйәргән күп кешеләрзе данға алып килгән
сағында, котолоузарына нигеҙ һалған Ғай-
саны ғазаптар аша камиллыкка еткерергә
тейеш ине. 11 Кешеләрзе изге иткән Ғайса
ла, изге ителгән әзәмдәр үззәре лә – бер

* 2:7 Кайһы бер боронго кулъязмаларза: «Үз кулдарың менән булдырған нәмәләргә уға тапшырзың» тигән
һөйләм дә бар.

Атанан. Шуның өсөн Ғайса уларзы Үзенен туғандары тип атаузан оялмай. Ул:

¹² «Исеменде туғандарыма иҗлан итермен, изге йыйында Һиңә дан йырлармын», – ти.

¹³ Һәм тағы:

«Мин Аллаға ышаныс бағлайым», – ти.

Һәм:

«Бына Мин һәм Алла Миңә биргән балалар», – ти.

¹⁴⁻¹⁵ Был балаларзың тәне лә, қаны ла бар. Шунлыктан Ғайса Үзе лә кеше киәфәтен алды. Ул быны үлемгә баш булған Иблистен хақимлығын Үз үлеме менән юк итеү, ғүмере буйы үлемдән курқып, қол булып йәшәгән кешеләрзе азат итеү мақсатында эшләне. ¹⁶ Ул бит фәрештәләргә түгел, ә Ибраһим тоқомона ярзамға килде. ¹⁷ Шуға күрә Ул кешеләрзе гонаһтарынан йолоп алыу мақсатында, Аллаға хезмәт итеүзә шәфқәтле һәм тоғро Баш Каһин булыр өсөн, һәр йәһәттән туғандарына окшарға тейеш булды. ¹⁸ Ғайса Үзе лә, һынаузарзан үтеп ғазап сикте. Шуның өсөн Ул һынаузан үткәндәргә ярзам итә ала.

Ғайсаның Мусанан өстәнләгә

3 ¹ Шуға күрә һез, изге имандаштар, күктәр тарафынан сақырылған хезмәттәштәр, без тотқан имандың Илсәһе һәм Баш Каһины Ғайса тураһында ентекләп уйлағыз. ² Муса Алла йортондағы эштәрзә тоғро булған кеүек, Ғайса ла Үзен хезмәткә алған Аллаға тоғро. ³ Әммә йортто төзөүсе йорттоң үзенә карағанда күпмегә нығырак хөрмәт ителһә, Ғайса Мусаға карағанда шул тиклем юғарырак данға лайык тип һаналды. ⁴ Әлбиттә, һәр йорт кем тарафынандыр төзәлә, әммә бәтә нәмәнең төзөүсәһе – Алла. ⁵ Муса Алла йортондағы бәтә эштәрзә тоғро хезмәтсе ине, бының менән ул киләсәктә Алла тарафынан әйтеләсәк

нәмәләргә шаһитлық қылды. ⁶ Мәсих иһә – Алла йорто өсөн яуаплы һәм Улан буларак тоғро; ә Уның йорто – без, әммә үзебез ғорурланған ышаныс һәм өмөттә азакка тиклем торһак қына.

⁷ Шуға күрә, Изге Рух әйткәнсә:

«Бөгөн Алла тауышын ишетәһегез икән,

⁸ сүллектә һынау көнөндә каршылық күрһәткән сактағылай, йөрәгегез тиқкәре булмаһын.

⁹ Унда ата-бабаларығыз Минә һынаны һәм қылған эштәремде қырк йыл буйына күрзе.

¹⁰ Шуның өсөн был быуынға асыуым килде лә „Уларзың йөрәктәре һәр сак азаша, юлдарымды танымайзар“, – тинем.

¹¹ Шуның өсөн нәфрәтләнеп: „Улар бер қасан да Минәң тыныс-имен урыныма инмәйәсәк“, – тип ант иттем».

¹² Имандаштар, һак булығыз, берегеззә лә тере Алланан баш тартырлық яуыз, иманһыз йөрәк булмаһын. ¹³ Киреһенсә «бөгөн» тигән һүз әлегә ғәмәлдә булған сакта, берегеззә гонаһқа алданып тиқкә-реләнмәһен өсөн, бер-берегеззе көн һайын кеүәтләп тороғоз. ¹⁴ Сәнки без – Мәсихтең арқалаштары, тик баштағы ышанысыбызза азакқаса нык торған хәлдә генә. ¹⁵ Изге Язмала былай тип әйтелгән:

«Бөгөн Алла тауышын ишетәһегез икән, каршылық күрһәткән сактағылай, йөрәгегез тиқкәре булмаһын».

¹⁶ Алла тауышын ишетеп тә, каршылық күрһәтеүселәр кем һуң? Мысырған Муса алып сыққандарзың бәтәһе лә түгел ине-ме ни? ¹⁷ Қырк йыл буйы Алла кемгә асыу тотқан һуң? Гонаһ қылып, үле кәүзәһе сүллектә ятып қалған кешеләргә түгелме?

¹⁸ Улар Минең тыныс-имен урыныма бер касан да инмэйәсәк тип, Алла кем тураһында ант итте һуң? Тыңлауһыҙҙар тураһында түгелме? ¹⁹ Шулай итеп, ышанмағандары өсөн унда инә алмағанлыҡтарын күрәбөз.

Алланың тыныс-имен урыны

4 ¹ Алланың тыныс-имен урынына инә алыуыбыҙ тураһындағы вәғәзәһе үз көсөндә кала әле, шуға ла береgez зә ошо мөмкинлекте кулынан ысқындырмаһын өсөн, иғтибарлы булайыҡ. ² Был кешеләргә еткерелгән һымаҡ ук, һөйөнөслө Хәбәр безгә лә бирелде, әммә уларға Хәбәрҙең файҙаһы теймәне, сөнки улар Хәбәрҙе тыңлаған кешеләр кеүек уны ышанып кабул итмәне. ³ Без иһә ышанғанға күрә Алланың тыныс-имен урынына инәбөз. Алла бит:

«Шуның өсөн Мин нәфрәтләнеп:
„Улар бер касан да
Минең тыныс-имен
урыныма инмэйәсәк“, –
тип ант иттем», –

тигән. Эштәре донъя барлыкка килгән мәлдән тамамланған булһа ла, шулай тине Алла. ⁴ Изге Язманың бер урынында етенсе көн тураһында былай тип әйтелгән: «Етенсе көндә Алла Үзенәң барлык эштәренән ял итте». ⁵ Үрзә ошоға бәйлә: «Улар бер касан да Минең тыныс-имен урыныма инмэйәсәк», – тип әйтелгән. ⁶ Һөйөнөслө Хәбәрҙе элегерәк ишеткән кешеләр, буйһонмауҙары аркаһында, Алланың тыныс-имен урынына инә алманы. Әммә кайһы берәүҙәр унда инә аласаҡ, шуға күрә, ⁷ Алла тағы бер көндә – «бөгөн»гә көндө билдәләне. Байтаҡ ваҡыт үткәс, Ул үрзә күрһәтелгән һүҙҙәрҙе Дауыт аша белдерҙе:

«Бөгөн Алла тауышын
ишетәһегеҙ икән,
йөрәгегеҙ тиҫкәре булмаһын».

⁸ Йушағ уларҙы тыныс-имен урынға килтергән булһа, Алла бынан һуң тыуыр ниндәйҙер башка көн тураһында әйтмәс ине. ⁹ Шуға күрә Алла халкы өсөн шәмбе көнөнә окшаш ял көтөлә әле*. ¹⁰ Алланың тыныс-имен урынына ингән кеше, Үзенәң эштәренән ял иткән Алла кеүек үк, ял итәсәк. ¹¹ Шулай икән, Уның тыныс-имен урынына инергә бөтә тырышлығыбыҙҙы һалайыҡ. Буйһонмағандарҙың өлгөһөнә эйәрәп, береһе лә ситтә тороп калмаһын.

¹² Алла һүзе тере һәм кеүәтле. Ул ике яғы ла үткер әллә ниндәй кылыстарҙан да үткерерәк. Ул безҙең эсебезгә шул тиклем тәрән үтеп инә, хатта йөндө – рухтан, быуындарҙы һөйәк елегенән айыра. Ул күңелдәребезҙегә уй-фекерҙәрҙе, ниәттәрҙе хөкөм итә. ¹³ Яратылған бер генә йән эйәһе лә Алла күзенән йәшеренә алмай. Уның өсөн бөтә нәмә асыҡ һәм нисек бар, шулай күренә. Шуға ла без Уның алдында яуап тоторға тейешбөз.

Ғайса – бөйөк Баш Каһин

¹⁴ Безҙең күктәрҙән юғары күтәрелгән бөйөк Баш Каһиныбыҙ – Алла Улы Ғайса булғанлыктан, әйҙәгез иманыбыҙҙа ныҡ торайыҡ. ¹⁵ Баш Каһиныбыҙ етешмәгән яктарыбыҙҙы аңламаған, безгә теләктәшлек итә белмәгән Зат түгел. Ул безҙең кеүек үк бөтә нәмәлә лә һыналды, тик гонаһ кылманы бит. ¹⁶ Шулай итеп, ярҙам кәрәк булғанда рәхим-шәфҡәт һәм мәрхәмәт табыу өсөн, Алланың мәрхәмәт тәхете янына кыйыу барайыҡ.

5 ¹ Һәр баш каһин, кешеләр араһынан һайланып, Алла алдында уларҙың вәкиле итеп куйыла. Ул гонаһтарҙан пакланыр өсөн бүләктәр һәм корбан килтерергә тейеш. ² Ундай баш каһин белемһеҙҙәрҙең дә, тура юлдан тайпылыусыларҙың

* ^{4:9} Шәмбе – йәһүдтәр өсөн Аллаға бағышланған ял көнө.

^{4:4} Баш 2:2.

да хэлэнэ инэ ала, сөнки үзенең дә йомшаклыктары бар. ³ Шунлыктан ул халык гонаһтары өсөн дә, үз гонаһтары өсөн дә корбан килтерергә тейеш.

⁴ Бындай хөрмәтле бурысты бер кем дә үз теләге менән ала алмай, ул, үз вақытында Һарун сақырылған кеүек, был хезмәткә Алла тарафынан сақырыла. ⁵ Мәсих тә Баш Каһин булыу хөрмәтен Үз өҫтөнә Үзе алманы, ә Уға уны:

«Ҳин – Минең Улым.

Бөгөндән Мин Һинә Ата булдым», – тип әйткән Алла бирзе. ⁶ Шулай ук Изге Язманың икенсе бер урынында Алла:

«Ҳин – Мәлки-Садик*
дәрәжәһендәге
мәңгелек каһинһың», –

тип әйтә.

⁷ Ерзә йәшәгән сағында Ғайса Үзен үлемдән коткара аласак Аллаға күз йәштәре менән илап һәм кыскырып, үтенеп доға кылды. Оло ихтирамы аркаһында Уның үтенесе Аллаға барып ишетелде. ⁸ Алла Улы булыуына карамастан, Ул Үз ғазаптары аша тыңлаусанлықтың асылын төшөндө ⁹ һәм, камиллыкка өлгәшкәндән һуң, Үзенә тыңлаусан булған бөтөнөһө өсөн дә мәңгелек котолоу сығанағына әйләнде. ¹⁰ Ул Алла тарафынан Мәлки-Садик дәрәжәһендәге Баш Каһин итеп билдәләнде.

Хак юлдан тайпылыу хәүефе

¹¹ Был турала күберәк тә һөйләй алыр инек, ләкин без һөйләгәндәрзе ишетмәй башланығыз, шунлыктан аңлатыуы кыйын. ¹² Һез күптән инде үзегез өйрәтеүсе булырға тейеш инегез, әммә һеззе һаман Алла тәғлимәтенең тәү башланғыстарына өйрәтергә кәрәк. Һезгә каты ризык түгел, ә һөт кәрәк. ¹³ Һөт менән тукланған кеше хак менән ялған араһындағы айырманы һизә

алмай, сөнки ул – сабый. ¹⁴ Каты ризык иһә өлкәндәргә кулай, тормош тәҗрибәһе уларзы якшылык менән яманлыкты айырып һизгерлеккә өйрәткән.

6 ¹⁻² Шуға күрә Мәсих тәғлимәтенең башланғыс өлөшөн калдырып, камилырағына күсәйек. Үлемгә килтереүсе эштәрзән тәүбә итеүгә, Аллаға инаныуға, шулай ук һыуға сумдырыу йолаларын өйрәтеү, фатихалап баштарына кулдарын куйыу, үлгәндәрзең терелеүе һәм мәңгелек хөкөм тураһындағы тәғлимәткә яңынан нигез һалмайык. ³ Алла рөхсәте менән артабан күсәйек. ⁴ Бер тапкыр Алла яктылығы менән нурландырылған, күк бүлгәненә тәмен татыған, Изге Рухта катнашкан, ⁵ Алланың якшы һүзен һәм киләсәк донъя көстәренең тәҗсирен тойған, ⁶ шунан һуң хак юлдан ситкә тайпылған кешеләрзе яңынан тәүбәгә килтереү мөмкин түгел, сөнки улар үззәре Алла Улын аркысакка казаклап, халык алдында мәхсәрәләйзәр.

⁷ Күп тапкыр ямғыр яуып, дымды үзенә һендергән ер үзен эшкәрткән кешегә уңыш бирһә, Алла фатихаһын ала. ⁸ Ә инде сәнскәк тә кый үләндәре үскән ерзең файзаһы юк, уға қарғыш янай һәм ахыр килеп уны яндыралар.

⁹ Әммә, һөйөклөләрем миңең, без ошо һүззәрзе һөйләһәк тә, һезгә килгәндә, хәлегез һәйбәтерәк һәм коткарылыуға табан бараһығыз, тигән ышаныстабыз. ¹⁰ Алла ғәзелһез түгел. Ул һеззең хезмәттәрегеззе лә, Уның изгеләренә ярзам кылғанығыз һәм ярзам кылыузы дауам итеүегез аша Уның хакына күрһәткән мөхәббәтегеззе лә онотмаясак. ¹¹ Һәр берегеззең азакка тиклем, өмөтөгөз тулыһынса тормошка ашқанға тиклем шундай ук тырышлык күрһәтеүен теләйбөз. ¹² Ялкау булмағыз,

* 5:6 Мәлки-Садик – Сәлим батшаһы һәм каһин. Ибраһим уға хәрби табышының унынсы өлөшөн биргәндән һуң, Мәлки-Садик Ибраһимға фатихаһын бирә.

э иман һәм түземлек аша үззэрэнэ вәғәзә ителгәнде алыусылар өлгөһөнә эйәрегез.

Алланың ышаныслы вәғәзәһе

¹³ Ибраһимға вәғәзә биргәндә Алла, ант итерлек Үзенән бөйөгөрәк бер кем дә булмағас, Үзенең барлығы менән ант итә. ¹⁴ Ул: «Мин һиңә мул-мул фатихамды бирәсәкмен һәм токомондо ишәйткәндән-ишәйтәсәкмен», – тигән. ¹⁵ Ибраһим, сабырлык менән көткәндән һуң, вәғәзә ителгәнде алған.

¹⁶ Кешеләр үззэрәнән бөйөгөрәк зат менән ант итәләр, ул ант әйтелгәнде раслай һәм һәр төрлө бәхәстәргә сик куя. ¹⁷ Шуға күрә Алла, вәғәзә ителгәнде аласақ кешеләргә Үз ниәтенәң үзгәрешһез буласағын тағы ла асығырак күрһәтеү өсөн, уны ант итеп раслаған. ¹⁸ Ике үзгәрешһез нәмә – вәғәзә һәм антқа килгәндә, Алла тарафынан алдауға юл куйылмай. Улар беззе, Аллаға һыйынғандарзы, алдыбызза торған өмөткә ныклап тотонорға дэртләндерә. ¹⁹ Был өмөт, беззең йәнебез өсөн ныклы һәм ышаныслы якорь булып, пәрзә артындағы Иң мөкәддэс урынға инә. ²⁰ Унда беззең хакка, Мәлки-Садик дәрәжәһендәге мәңгелек Баш Каһин булғандан һуң, башлап йөрөүсебез булып Ғайса инде.

Каһин Мәлки-Садик

7 ¹ Сәлим батшаһы, Юғарыларзан Юғары Алланың каһины Мәлки-Садик, батшаларзы кыйратып кайтып килгән Ибраһимды осратып, уға фатихаһын бирә. ² Ибраһим иһә һуғыштан алып кайтқан табышының ундан бер өлөшөн уға бирә. Беренсенән, Мәлки-Садик тигән исем «хаклык батшаһы» тигәнде аңлата, икенсенән, ул Сәлимдең батшаһы ла, йәғни «именлек батшаһы». ³ Мәлки-Садиктың атаһы ла, әсәһе лә, шәжәрәһе лә билдәһез. Уның ғүмеренең башы тураһында ла, азағы тураһында ла мәғлүмәт юк, ул Алла Улына окшаш булып, мәңге каһин булып кала.

⁴ Күрегеҙ, ул ни тиклем бөйөк – уға ырыу башлығы Ибраһим да һуғышта дошмандарынан тартып алған табышының ундан бер өлөшөн бирә. ⁵ Муса кануны буйынса, каһин хезмәтен кабул иткән Леви токомо ағзалары ла халкынан, йәғни үз кешеләренән, улар за Ибраһим токомонан булған хәлдә лә, табыштарының ундан бер өлөшөн йыйып алырға тейеш була. ⁶ Ә каһин Мәлки-Садик, Леви токомонан булмаһа ла, Ибраһимдың табышының ундан бер өлөшөн кабул итә һәм уға, Алла вәғәзәһен алған кешегә, фатихаһын бирә.

⁷ Һис шикһез, бәләкәйерәк кеше генә зурырактың фатихаһын кабул итә. ⁸ Беренсе осракта табыштың ундан бер өлөшөн үлемле кешеләр ала, ә икенсе осракта уны Мәлки-Садик ала, уның тере булуы тураһында Изге Язмала шаһитлык ителгән. ⁹ Ниндәйҙер мәғәнәлә Леви зә, үзе халыктан ундан бер өлөш табыш йыйыусы булһа ла, ундан бер өлөшөн Ибраһим аша Мәлки-Садикка түләгән, тип әйтергә була. ¹⁰ Сөнки Мәлки-Садик Ибраһимды осратқан вақытта, Леви тыумаһа ла, ул үзенәң тәүатаһы Ибраһимдың тәнендә була.

¹¹ Шулай итеп, әгәр камиллыкка өлгөшөү Леви каһинлығы хезмәте аша булһа, – сөнки канун халыкка уның нигезендә бирелгән, – Һарун кеүек түгел, ә Мәлки-Садик дәрәжәһендәге икенсе мәңгелек Каһиндың килеүенә ихтыяж булыр инеме һуң? ¹² Сәбәбе шунда: каһинлык үзгәрһә, канун да үзгәргә тейеш. ¹³ Ә без һөйләгән Зат – Ғайса икенсе бер ырыузан булған, ул ырыузан бер кем дә корбан усағында хезмәт итмәгән.

¹⁴ Билдәле булуыынса, Раббыбыз Йәһүзә ырыуынан сыққан, ә каһиндар хақында һөйләгәндә Муса был ырыу тураһында бер ни зә әйтмәгән.

Мәлки-Садик кеүек Каһин Ғайса

¹⁵ Бының шулай икәнлеге, Мәлки-Садик кеүек икенсе Каһин килгәс, тағы ла

асығырак күренә. ¹⁶Ул кешенең сығышына кағылған канун бойорого буйынса түгел, ә мәңгелек йәшәү көсө буйынса Каһин булды. ¹⁷Изге Язмала Уның тураһында:

«Ғин – Мәлки-Садик дәрәжәһендәге мәңгелек каһинһың», –

тиелгән. ¹⁸Әлекке бойорок, көсчөз һәм файзаһың булыу сәбәпле, ғәмәлдән сығарыла, ¹⁹сөнки канун бер нәмәне лә камиллыкка алып барып еткермәне. Уның урынына безгә якшырак нәмә – өмөт бирелде. Уның аша без Аллаға якынаябыз. ²⁰Иғтибар итегез, бында каһинлык итеү Алланың анты менән расланды. ²¹Бүтән каһиндар үззәренең каһинлығын бер ниндәй анһың алды. Ләкин был икенсе Каһин Алланың анты аркылы, йәғни Алла Уға:

«Раббы ант итте һәм карарынан кайтмас:

Ғин – мәңгелек Каһин», – тигәндә каһин булды. ²²Был ант Алла менән килешеүең – Уның ышаныслыһы Ғайса ине – ни тиклем якшырак икәнән күрһәтә.

²³Башка каһиндар күп булды, сөнки үлем аркаһында улар үззәренең хезмәтен дауам итә алманы. ²⁴Ә Ғайса мәңге тере, Уның Каһинлығы ла үзгәрешһез. ²⁵Шуға күрә, Ул Үзе аша Аллаға килеүселәрҙе тулыһынса қотқара ала, сөнки улар тураһында ялбарыу өсөн мәңге йәшәй.

²⁶Безгә тап шундай Баш Каһин кәрәк тә инде: изге, ғәйепһез, саф, гонаһлыларҙан айырылған һәм күктән юғары күтәрелгән.

²⁷Ул, бүтән баш каһиндар һымак, көн һайын тәүзә үз гонаһтары, азак халықтың гонаһтары өсөн қорбан килтереүгә мохтаж түгел, сөнки Үзен қорбан итеп, бер һәм һуңғы тапқыр қорбан килтерһез.

²⁸Муса кануны баш каһин итеп кешеләргә хас кәмселектәре булған әзәмдәрҙе билдәләй. Ә канундан һуң бирелгән ант буйынса Баш Каһин итеп Алла Улы билдәләнде. Ул – мәңгелек камиллыкка өлгәшкән Зат.

Яңы килешеүең Баш Каһины

8 ¹Һезгә һөйләгәндәребезгә иң мөһиме шул: күктәрҙә Мөһабәт Алланың тәхетенәң уң яғына ултырған Баш Каһиныбыз бар. ²Ул Изге йортта – кеше кулы менән түгел, ә Раббы Үзе қорған ысын ғибәзәт қылыу сатырында хезмәт итә. ³Һәр баш каһин бүләк һәм қорбан килтереү өсөн билдәләнә. Шуға күрә безгә Баш Каһиныбыздың да қорбан килтереү өсөн нимәһелер булырға тейеш ине. ⁴Әгәр ерзә булһа, Ул каһин булмаһ ине, сөнки канун буйынса қорбан килтереүселәр бында бар инде. ⁵Ерзәгә каһиндар хезмәт иткән урын күктәге Изге йорттоң ишараты һәм күләгәһе генә. Шуға күрә Мусаға Изге сатыр қорор алдынан Алла тарафынан: «Қара уны, барыһын да тауза тап һиңә күрһәтелгән өлгө буйынса эшлә», – тип иҫкәртелгән. ⁶Ғайса аралашсы булған килешеү тәүгәһенә қарағанда ни тиклем якшырак булған кеүек, Уға тапшырылған хезмәт ерзәгә каһиндар хезмәтенән шул тиклем юғарырак. Сөнки яңы килешеү якшырак вәғәзәләргә нигезләнгән.

⁷Әгәр беренсе килешеүең етешһезлектәре булмаһа, икенсәһен тәзәүгә ихтыаж тыумаһ ине. ⁸Әммә Алла Үзенең халкын ғәйепләп, былай тип әйтә:

«Бына, шундай көндәр килә, – ти Раббы, – Мин Исраил һәм Йәһүзә халкы менән Яңы килешеү тәзәрмөн. ⁹Был килешеү Мин улардың ата-бабаларын Мысырҙан етәкләп алып сыққанда тәзәгән килешеү кеүек булмаһ. Улар Минәң килешеүемә тоғролок һақламаны һәм Мин уларҙан ситләштем, – ти Раббы. –

¹⁰Исраил халкы менән Мин ул көндәрҙән һуң тәзәйәсәк килешеү былай булыр, – ти Раббы. – Үз канундарымды Мин улардың зиһендәренә һалырмын, күңелдәренә язып қуйырмын. Мин – улардың Аллаһы, ә улар Минәң халкым булыр.

¹¹ Бер кем дә икенсе берәүзе йәки туғанын: „Раббыны танып бел!“ – тип өйрәтмәс. Олоһонан алып кеселенә тиклем барыһы ла Мине танып белер. ¹² Енәйәттәрен ғәфү итермен, гонаһтарын башкаса иҫемә төшөрмәм».

¹³ Был килешәүзе «яңы» тип атап, Ул беренсе килешәүзең иҫкереүен күрһәтте, ә иҫкәргән һәм мәғәнәһе кәрәге бөтә барған нәмә озақка бармай юкка сыға.

Беренсе килешәү ваҡытында ғибәзәт кылыу

9 ¹ Беренсе килешәүзең ғибәзәт кылыу хакындағы күрһәтмәләре һәм ерзәге Изге йорто бар ине. ² Изге йорт кеүек итеп сатыр королдо, уның алғы өлөшөнә шәмдәл, өстәл урынлаштырылды, Аллаға бағышланған икмәктәр куйылды. Был урын Мөкәддәс тип аталды. ³ Икенсе пәрзә артында Иң мөкәддәс тип аталған урын бар ине. ⁴ Унда хуш еҫ төтәсләгес алтын корбан усағы һәм алтын менән көпләнгән Килешәү һандығы, майзә һалынған алтын һауыт, һарундың бөрөләнгән таяғы һәм килешәү бойороктары язылған тактаташтар урынлаштырылғайны*. ⁵ Ә һандык өстөндәге «гонаһтарҙан паклау урыны» тип аталған капкасты канаттарының күлөгәһе менән каплап, Алла шөһрәтен сағылдырған кирубтар* тора ине. Ул хакта хәҙер ентекләп һөйләп тороуың кәрәге юк.

⁶ Ошоллай итеп урынлаштырылған сатырзың алғы өлөшөнә һаһиндар ғибәзәт кылыу хезмәтен үтәү өсөн даими инә. ⁷ Сатырзың эске өлөшөнә иһә бары тик баш һаһин ғына йылына бер тапкыр инә. Ул мотлак рәүештә үзе менән корбан канын

алып инә. Был канды үзенең һәм халықтың белмәйенсә кылған гонаһтары өсөн килтерә. ⁸ Шунуң менән Изге Рух, сатырзың алғы өлөшө бар сакта, Иң мөкәддәс урынга юлдың әлегә асык булмауын күрһәтә. ⁹ Бының бөгөнгө көн өсөн дә мәғәнәһе бар: бүләктәр һәм корбандар килтереү менән ғибәзәт кылыуының выжданы сафлана алмай. ¹⁰ Уларҙа ашау-әсеү, төрлө йыуыныу йолалары ғына күззә тотола, былар – тышкы яқты ғына иҫәпкә алған һағизәләр һәм яңы тәртип урынлаштырғансы ғына үз көсөнә эйә була.

Яңы килешәү корбаны

¹¹ Әммә Мәсих барлык яҡшы нәмәләрҙән Баш Һаһины булып килде. Кеше кулы менән һалынмаған, һани донъяныкы булмаған, бөйөгөрәк һәм һамилырак сатыр аша үттә. ¹² Ул Иң мөкәддәс урынга кәзә йәки быҙау каны менән түгел, ә бер һәм һуңғы тапкыр Үз каны менән инде һәм кешеләр өсөн мәңгелек котолоу алды. ¹³ Әгәр зә кәзә, үгеҙ каны йәки корбан итеп яндырылған йәш быҙау көлө быһранғандар өстөнә һирпеләп, йола буйынса тәнде тышкы яктан тазарта икән, ¹⁴ Мәсих канының көсө ни тиклем зур! Ул бит мәңгелек Рух аша Үзен Үзе кәмһелекһез корбан рәүешендә Аллаға тапшырҙы. Без тере Аллаға хезмәт итә алһын өсөн, Уның каны безҙең выжданыбыҙҙы үлемгә илткән эштәрҙән арындырыр.

¹⁵ Шуға күрә Мәсих, кешеләрҙе тәүге килешәү ваҡытында кылған гонаһтарынан Үз үлеме менән коткарып, Алла тарафынан һақырылғандар Ул вәғәзә иткән яҡшылыктарға мәңге эйә булһын өсөн, яңы килешәүзең аралашһыһы булды. ¹⁶ Васыят та һиндәйҙер кимәлдә килешәү булып тора.

* **9:4** *Майзә* – Алла боронғо Исраил халкын сүлдә туйзырыу өсөн күктән ебәргән ризык. һарундың таяғы нәк уның һәм нәһеленең Алла тарафынан һаһин итеп һайланыуын күрһәткән. Тактаташтарҙа Алланың Исраил халкына тәғәйенләнгән бойороктары язылған булған.

* **9:5** *Кирубтар* – канатлы илаһи йән эйәләре. Тулыраҡ мәғлүмәт алыр өсөн һүзлектәге «Кируб» һүҙен карағыҙ.

Ул уны язган кешенең үлеме исбатланғас кына үз көсөнә инә. ¹⁷ Васыят, ысынлапта, үлем һуңынан ғына гәмәлгә инә: уны язган кеше тере сакта бер ниндәй зә көсө булмай. ¹⁸ Шуның өсөн тәүге килешеү зә кандан башка гәмәлгә аша алманы. ¹⁹ Муса, канун күрһәтмәләренең бөтөнһөн дә халык алдында укып сықкас, ут-кызыл йөн һәм майағас* алып, шулар менән бөтә халыкка ла, канун язылған төргәккә лә һыу һәм бызау, кәзә каны һирпеп сыққан. ²⁰ Ул: «Был – Алла һезгә үтәргә тип бойорған килешеүзә раслаусы кан», – тигән. ²¹ Шулай ук ул Изге сатырға һәм унда булған, ғибәзәт кылғанда кулланыла торған барлык әйберзәргә кан һирпкән. ²² Канун бөтә нәмәнең дә тиерлек кан менән сафландырылыуын талап итә һәм кан түгелмәйенсә ярлыкау булмай.

²³ Күктәге өлгө буйынса, ерзә эшләнгән нәмәләр шулай тазартылырға тейеш ине, әммә күктәгеләр өсөн быларға караганда якшырак корбандар менән сафландырыу талап ителә. ²⁴ Сөнки Мәсих кеше кулы менән күктәге ысын Изге йортка окшатып кына төзөлгән ерзәге Изге йортка түгел, ә беззәң өсөн Алла алдында баһырға тип, күктең үзенә инде. ²⁵ Ул, баш каһин йыл һайын Иң мөкәддәс урынға үзенеке булмаған канды алып ингән һымак, Үзен кат-кат корбан итер өсөн инмәне. ²⁶ Әгәр шулай булһа, донъя яратылғандан бирле Мәсихкә әйләнгән һайын ғазап сигергә тура килер ине. Ләкин Ул, Үзен корбан итеү аша гонаһты бөтөрөр өсөн, ошо һуңғы дәүерзә бары бер тапкыр ғына килде. ²⁷ Һәр кемгә касан да булһа бер үлеп, унан һуң хөкөм алдына баһырға язған кеүек, ²⁸ Мәсих тә, бик күптәргә гонаһтарын Үз өстөнә алыр өсөн, бер тапкыр корбан ителеп, икенсе тапкырға кешеләргә гонаһтарын бөтөрөү

өсөн түгел, ә Уны көткәндәрзә коткарыу өсөн киләсәк.

10 ¹ Канун – килә торған якшы нәмәләргәң үзә түгел, ә күләгәһе генә. Шуға күрә, йыл һайын бер төрлө корбандар килтереп, ул Алла алдына килгән кешеләргә камил итә алмай. ² Әгәр зә канун быны эшләй алһа, артабан корбан килтерелмәс ине, сөнки Аллаға ғибәзәт кылыусылар бер тапкыр тазарыныу менән бүтәнсә үззәренең гонаһтары өсөн ғәйеп тоймастар ине. ³ Ләкин был корбандар гонаһтар тураһында йылдың-йылы искә төшөрөп тора. ⁴ Сөнки үгез йәки кәзә каны менән гонаһтарзы юкка сығарыу мөмкин түгел. ⁵ Шуға күрә Мәсих донъяға килгәс былай тине:

«Һин корбандар за, бүләктәр зә теләмәнәң,

ләкин Минен өсөн тән әзерләненә.

⁶ Тотош яндырыу корбандары ла, гонаһ корбандары ла күңеленә хуш килмәнә.

⁷ Шул сакта Мин: „Бына Мин. Минен хакта төргәк китапта язылғанса, әй Алла, ихтыярыңды үтәргә килдем“, – тинем».

⁸ Шулай итеп, Ул тәүзә: «Һин корбандар за, бүләктәр зә, тотош яндырыу корбандары ла, гонаһ өсөн корбандар за теләмәнәң һәм улар күңеленә хуш килмәнә», – тип әйткән. Ә был канун буйынса талап ителде. ⁹ Унан һуң Мәсих: «Бына Мин, Һинен ихтыярыңды үтәргә тип килдем», – тигән. Ул, алдағы талаптарзы үз көсөнән сығарып, яңыны индерә. ¹⁰ Мәсих аркылы аткарылған Алла ихтыяры буйынса без Ғайса Мәсихтең тәне бер тапкыр һәм мәңгегә корбан ителеүе менән изгеләндерелдек.

¹¹ Һәр каһин, көн һайын үз хезмәтен үтәп, кабат-кабат бер төрлө корбандар килтерә,

* 9:19 *Майағас* – йәһүдтәргә дини йолаларында кулланыла торған үсемлек.

әммә был корбандар бер вақытта ла гонаһтарзы юкка сығара алмай, ¹² Мәсих иһә, гонаһтар өсөн мәңгелек көскә эйә булған бер генә корбан килтереп, мәңгегә Алланың уң яғына ултырзы. ¹³ Шул вақыттан алып Ул дошмандарының Үз аяктарының астына баскыс итеп халыныуын көтә. ¹⁴ Ул бер корбан менән изге ителеүселәрҙе мәңгегә камил итте. ¹⁵ Был хакта безгә Изге Рух та шаһитлык кыла. Башта былай тип әйткән:

¹⁶ «Ул көндәрҙән һуң
Мин улар менән төзөйәсәк
килешеү ошо, – ти Раббы. –
Канундарымды уларзың
күңелдәренә халырмын,
зиһендәренә язып куйырмын».

¹⁷ Унан Ул былай тип өстәй:
«Енәйәттәрен ғәфү итермен,
гонаһтарын башкаса
иҫемә төшөрмәсмен».

¹⁸ Ә гонаһтар ярлыҡанған икән, корбан килтереү мохтажлығы юк инде.

Нык булығыз!

¹⁹ Шулай итеп, имандаштар, без Ғайса каны менән кыйыу рәүештә Иң мөжәддәс урынға инә алабыз. ²⁰ Ул безгә яңы, йәшәү биргән юл асты һәм был юл пәрзә, йәғни Уның ғазаптар кисергән тәне аша үтә. ²¹ Безҙең Алла йорто башында тороусы бөйөк Каһиныбыз бар. ²² Шуға күрә ихлас күңел, иман алып килгән тулы ышаныс менән күңелдәребезҙе бысранған выждандан тазарындрып, тәнебезҙе саф һыу менән йыуып, Аллага яҡынлайыҡ. ²³ Безгә өмөт биргән иманды тотоуыбыҙҙа нык торайыҡ, сөнки вәғәзә биргән Зат – тоғро. ²⁴ Бер-беребезгә игтибарлы булайыҡ, бер-беребезҙе мөхәббәт менән изге эштәргә дәртләндерәйек. ²⁵ Кайһы берәүҙәр кеүек, ғибәҙәт кылыу өсөн бергә йыйылыуҙан баш тартмайыҡ, киреһенсә, бер-беребезҙе тағы ла нығыраҡ

кеүәтләп торайыҡ, сөнки Раббы көнөнөн яҡынлашыуын күрәбез бит.

²⁶ Әгәр без хәкикәттә танып белгәндән һуң да гонаһ кылыуыбыҙҙы аңлы рәүештә дауам итһәк, гонаһтарыбыз өсөн башкаса корбан калмай. ²⁷ Ә хөкөмдә һәм Алланың дошмандарын ялмап юк итәсәк которонко утты куркып көтөргә генә кала. ²⁸ Муса канунынан баш тарткан һәр кеше, ике йәки өс шаһит күрһәтәүе буйынса, аяуһыз рәүештә үлемгә дусар ителә. ²⁹ Ә Алла Улын аяҡ астына халып тапаған һәм касандыр үзе изгеләнгән килешеү канын мысҡыл итеп мәрхәмәт Рухын кәмһеткән кеше, һезҙеңсә, ни кәзәр каты язаға лайыҡ? ³⁰ «Көн кайтарыу – Минән, әжерен Үзем бирермен» һәм тағы «Раббы Үз халкын хөкөм итәсәк» тип Әйтеүсене без беләбез. ³¹ Тере Алла кулына эләгеү кот оскос!

³² Алла яҡтылығы һезҙе яңы ғына яктырткандан һуң булып үткән көндәрегезҙе, ул сактағы ғазаптарға түзгән мәлдәрегезҙе иҫегезгә төшөрөгөз. ³³ Һезҙе кайһы сакта халыҡ алдында мәххәрәләнеләр, эзәрлекләнеләр, кайһы сакта һез шул хәлдәрҙе кисергән кешеләр менән иңгә-иң терәшеп торзоғоҙ. ³⁴ Һез тоткондағы әзәмдәрҙән хәленә индегез, милкегезҙән мәхрүм итеүҙе кыуаныс менән кабул иттегез, сөнки күктә һәйбәтерәк, мәңгелек байлығығыз барлығын белә инегез. ³⁵ Шуға ла кыйыулыҡты ситкә алып ташламағыз, һез йомарт бүләкләнәсәкһегез. ³⁶ Алла ихтыярын үтәп, шунан һуң вәғәзә ителгәнде алып өсөн һезгә сызамлык кәрәк. ³⁷ Изге Язмала әйтелгәнсә:

«Әз генә, бик әз генә калды, һәм килергә тейешле Зат килер, Ул оҙак көттөрмәс.

³⁸ Минең тәкүә кешем үзенең иманы аркаһында йәшәр.
Әгәр сигенә калһа,
уны күңелем кабул итмәйәсәк».

^{10:11} Сығ 29:38.
^{10:30} Кнн 32:36.

^{10:16} Йер 31:33.

^{10:17} Йер 31:34.

^{10:28} Кнн 17:6.

^{10:30} Кнн 32:35.

³⁹ Без имандан сигенеп һәләк булыу-сыларҙан түгел, без – иманыбыҙға тоғро калған һәм йәнен һаклап алып калған кешеләрбез.

Кешеләр тормошонда иман

11 ¹ Иман – ул өмөтләнеп көткәндәр-зең тормошка ашырына ышаныс һәм күрәнмәгән нәмәләрзең барлығын ра-слау. ² Беззең ата-бабаларыбыҙға шундай имандары өсөн Алла тарафынан хуплау бирелгән. ³ Ғаләмдең Алла һүзе менән яратылғанын һәм күрәнгән нәмәләрзең күрән-мәгәндәренән бар булыуын без иман аша аңлайбыз.

⁴ Ғабил* иман аша Аллаға Кабилға карағанда якшыраҡ корбан килтергән. Иман менән килтерелгәнлектән, уның бүләге Алла тарафынан хуплап кабул ителә һәм шуның менән ул тәкүә булып ра-слана. Ғабил, үзе иҫән булмаһа ла, иманы аша әле лә һөйләй. ⁵ Ханох иман аша был донъянан үлем кир-сермәйенсә алынған. «Уны бер ерҙән дә таба алмайҙар, сөнки уны Алла Үзе янына ала». Алланың, янына алғанға тиклем үк, уның менән кәнәғәт булғаны шаһитлык ителгән. ⁶ Иманлы булмай тороп, Алла ризалығын алып булмай, сөнки Уға килеүсә һәр кем Алланың барлығына һәм Уны эзләгән кешеләргә Унан әжер аласағына ышанырға тейеш. ⁷ Нух иман аша, әле күрәргә мөмкин булмаған нәмәләр тураһында Алланан иҫ-кәртеү алып, Уға буйһоноп, үз йортондағыларҙы коткарыу өсөн кәмә төзөгән. Иманы аша ул бөтә донъяны хөкөм иткән һәм иман аркылы килә торған хаклыкты алған.

⁸ Ибраһим да иман аша Алла тарафынан саҡырылыуға буйһоноп, кайҙа барғанлығын белмәһә лә, киләсәктә милек итеп алырға тейеш булған ергә бара. ⁹ Иман менән ул үзенә вәғәзә ителгән ергә килеп

урынлашып, килмешәк булып сатырҙа йәшәй. Уның кеүек, Исхак менән Якуп та сатырҙа йәшәй. Улар за уның менән бергә Алла вәғәзә иткәнде алырға тейеш була.

¹⁰ Ибраһим, рәссамы ла, төзөүсәһә лә Алла булған нык нигезле каланы көтөп алған.

¹¹ Ауырға кала алмаған Сара ла иманы аша бала табырлык көскә эйә була һәм, өлкән йәштә булыуына карамастан, бала таба, сөнки Алла тарафынан бирелгән вәғәзәнең тоғролоғона ышана. ¹² Шуның өсөн дә бер генә кеше, карыуы кайткан булһа ла, күктәге йондозҙар һәм диңгез ярындағы ком бөртөгөндәй иҫәпһез-һанһыз током биргән.

¹³ Бөтә был кешеләр имандарын һаклап үлгән. Улар үзәрәненә вәғәзә ителгәнде алмайынса, йырактан ғына күргән һәм сәләм-ләгән. Был донъяла үзәрәненә ваҡытлыса йәшәгән сит кешеләр һәм килмешәктәр генә икәнлектәрен танығандар. ¹⁴ Былай тип әйтеүселәр үзәрәненә ысын йәнтөйөгән эзләүзәрән күрһәтәләр. ¹⁵ Әгәр улар калдырып киткән төйәктәре тураһында уйлаған булһа, кире кайтыу мөмкинлеген дә табыр-ҙар ине. ¹⁶ Әммә улар якшыраҡка – күктәге төйөгөнә ынтыла. Шуға ла Алла уларҙың Аллаһы тип аталыуҙан оялмай – улар өсөн кала әзерләне.

¹⁷⁻¹⁸ Ибраһим, Алла тарафынан һыналғанда, иманы аркаһында корбанға Исхакты тәкдим итте. Ул үзенә вәғәзә ителгән һәм: «Һинең тоқомоң Исхактан тараласак», – тип әйтелгән берҙән-бер улын корбан итеп бирергә лә әзер ине. ¹⁹ Ибраһим, Алла хатта үленән терелтергә һәләтле, тип һананы һәм Исхакты үлгәндән һуң кире кайтарып алды, тиһәң дә була. ²⁰ Иман аркаһында Исхак Якуп менән Ғаязды киләсәктәре тураһында һөйләп, фатихаланы. ²¹ Якуп үләр алдынан Йософтоң улдарының һәр берәһенә иман аша фатиха бирҙе һәм таяғына таянған

* **11:4** *Ғабил* – Ғабил менән Кабил – Әзәм менән Һауаның улдары. Кабил Ғабилды үлтәрә.

10:37-38 Хав 2:3-4. **11:3** Баш 1:3; Зәб 32:6. **11:4** Баш 4:2-5. **11:5** Баш 5:24. **11:7** Баш 6:13-22.
11:8 Баш 12:1. **11:11** Баш 21:1-2. **11:12** Баш 15:5. **11:17-18** Баш 22:1-14. **11:17-18** Баш 21:12.

килеш Аллаға табынып баш эйзе. ²² Иман аша Йософ ғүмеренең һуңғы көндөрөндө Исраил халкының Мысырзан сығасағы тураһында һөйләне һәм үз һөйәктөрөн нимә эшләтергә икәнлеген әйтте.

²³ Иман аша Муса ла ата-әсәһе тарафынан өс ай буйы йәшереп тотола, сөнки ата-әсәһе уның бик матур бала булуын күрә, уларзы батша фарманы ла куркытмай. ²⁴ Муса, ир корона ингәс, иман аша фирғәуен кызының улы тип йөрөтөлөүзән баш тарта. ²⁵ Гонаһтан кыска вақытлы ләззәт алыуға карағанда Алла халкы менән бергә ғазап кисерәүзе өстөнөрәк куя. ²⁶ Ул үзән көткән әжерзе күрә, шуға ла Мәсих хакына хурлык аша үтеүзе Мысыр хазинаһынан киммәтерәк байлык тип иҫәпләй. ²⁷ Иман аркаһында Муса Мысырзан китте. Ул батшаның асыуынан куркманы. Күзгә күрәнмәс Алланы күргән кеше һымак, ул сызам булды. ²⁸ Иман аша ул, баш балаларзы һәләк итергә тейеш булған фәрештә Исраил халкының балаларына теймәһен өсөн, ишектәргә кан һибәү һәм қотқарылыу байрамын билдәләне. ²⁹ Иман аша Исраил халкы Кызыл диңгеззе коро ерзән барғандай кисеп сыға, ә Мысыр кешеләре, шулай ук эшләп карап, бөтәһе лә батып үлә.

³⁰ Исраил кешеләре иман менән ете көн рәттән Йерихо қалаһын урағандан һуң, уның диуарзары ишелеп төшә. ³¹ Бозок катын Рахав та, Исраил шымсыларын иман аша дуһтарса қабул иткәнгә күрә, тыңлауһыззар менән һәләк булмай.

³² Ошоларға өстәп тағы нимәләр һөйләргә? Гидғон, Барак, Шимшон, Ифтаһ, Дауыт, Шемуил һәм пәйғәмбәрзәр тураһында һөйләргә вақытым етмәс. ³³ Улар иман аша батшалыктарзы буйһондора, ғәзәллек урынлаштыра, вәғәзә ителгәндәргә өлгәшә. Арысландарзың ауыззарын яба, ³⁴ қоторонқо утты һүндерә,

кылыстарзан қотола. Уларзың көсһөзләгә көскә әйләнә, һуғышта улар кеүәтле була һәм сит ил ғәскәрзәрен қасырға мәжбүр итә. ³⁵ Қайһы бер қатындарға уларзың үлгән яқындары терелтелеп қайтарылған. Башқалары иһә, үлемгә еткергәнсе ызалатһалар за, якшырақ тормошта терелер өсөн иректән баш тарта. ³⁶ Қайһы берзәре мысқыл ителә, камсы менән һуғыла, қайһы берзәре хатта бығауланьп, төрмәләргә ябыла. ³⁷ Уларзы таш менән бәрәп үлтерәләр, көүзәләрен урталай бысалар, кылыстан үткәрәләр. Улар һарык йә көзә тиреһе ябынып йөрөй, баштары мохтажлыктан сыкмай, уларзы эзәрлекләйзәр, тукмайзар. ³⁸ Донъя ундай кешеләргә лайык түгел ине, улар сүллектәрзә, таузарза, мәмерйәләрзә һәм упкындарза қаңғырып йөрөй.

³⁹ Улар бөтәһе лә имандары өсөн Алланан хуплау ала, тик береһе лә фани донъяла сакта вәғәзә ителгәндә алмай. ⁴⁰ Был кешеләр бары тик беззәң менән генә камиллыкка өлгәшһен өсөн, Алла беззәң өсөн якшырақ бер нәмә әзерләгән.

Ғайсанан күз язлықтырмайык

12 ¹ Беззәң тирә-яғыбызза шаһиттар шул тиклем күп, шуға күрә юлыбызза торған бөтә қаршылыктарзы, беззә сырмап алған гонаһтарзы алып ташлайык һәм алда торған ярыш юлын сызамлык менән йүгереп үтәйек. ² Иманда беренсе булып барған һәм уны камиллыкка еткергән Ғайсанан күз язлықтырмайык. Ул, хурлығына иғтибар итмәйенсә, киләсәктә юлында көткән шатлык хакына* аркысакка қазақланды һәм Алла тәхетенәң уң яғына ултырзы. ³ Гонаһлылар тарафынан ошондай доһманлык хисе кисергән Ғайса тураһында уйлап қарағыз. Был күңелегеззе

* **12:2** *Шатлык хакына* – «шатлык урынына» тип тә аңларға мөмкин.

11:20 Баш 27:27-29, 39-40.

11:21 Баш 48:15-16, 20.

11:22 Баш 50:24-25.

11:23 Сығ 2:2.

11:24 Сығ 2:10-15.

11:27 Сығ 12:31-41.

11:28 Сығ 12:21-23.

11:29 Сығ 14:28-29.

11:30 Йуш 6:19.

11:31 Йуш 6:21-24.

төшөрмәскә һәм көсөгөззә юғалтмаҫка ярзам итер.

⁴ Гонаһка каршы көрәшкәндә һезгә үзегезҙең канығыззы түгергә тура килмәне әле.

⁵ Атай кеше Үз улдарына өндәшкән һымак, Алланың һезгә:

«Улым, Раббының һабағына
битараф булма,
Ул ғәйебеңдә күрһәткәндә
күңелеңдә төшөрмә.

⁶ Раббы яраткан бәндәһен тәрбиәләй, кабул иткән балаһына яза бирә», – тигән кеүәтләү һүззәрен онотканһығыз.

⁷ Һынаузарығыззы тәрбиәләнеү кеүек үткәрегеҙ – бынан Алланың һезгә үз улдарына караған кеүек карауы күренә. Атаһы тәрбиә бирмәгән бала бармы ни? ⁸ Әгәр зә һез һәр кем үтергә тейешле тәрбиәне алмайһығыз икән, тимәк, һез – Алланың ысын улдары түгел, ә үгәй балалары. ⁹ Унан тыш, бөтәбездә ерзә безҙе тәрбиәләгән атайзарыбыз бар ине, улар безҙе тәртипкә өйрәттә, һәм без уларҙы ихтирам иттек. Күктәге рухи Атабызға иһә тағы ла нығыраҡ буйһонорға тейеш түгелбезме ни? Был буйһоноу безгә йәшәү бирә бит. ¹⁰ Атайзарыбыз безҙе күпмелер вақыт үззәре белгәнсә тәрбиәләне, ә Алла – үз файзабыз хақына, без Уның изгелегендә катнаша алһын өсөн тәрбиәләй. ¹¹ Һәр тәрбиә үз вақытында шатлык булып тойолмай, ә хәсрәт килтереүсе булып күренә, әммә аҙағыраҡ был тәрбиә аша үткәндәргә ул уңыш килтерә: именлек һәм һаҡ тормош бирә.

Алланы кире җаҫмаҫка саҫырыу

¹² Шуға күрә хәлһезләнгән кулдарығыззы һәм көсһөзләнгән тубыктарығыззы нығытығыз ¹³ һәм аҫһаған аяктарығыз тағы ла

нығыраҡ имгәнмәһен, киреһенсә, төзәлһен өсөн тура юлдан йөрөгөз.

¹⁴ Бөтәһе менән дә тыныс йәшәгеҙ һәм изгелеккә ынтылығыз: изгелеккә ынтылмайынса бер кем дә Раббыны күрмәҫ. ¹⁵ Берегеҙ зә Алла мәрхәмәтенән мәрхүм калмаһын өсөн тырышлығығыззы һалығыз. Берәй әсе тамырлы үлән үсеп сығып, зыян килтереүенән һәм күптәрҙе зарарлауынан һаҡ булығыз. ¹⁶ Карағыз уны, бер ултырып ашарлык аш өсөн үзенең баш бала булыу хокуғын һаткан Ғаяз кеүек, арағызға бер кем дә аҙғын йә иманһыҙ булмаһын. ¹⁷ Һез беләһегеҙ, һуңынан ул фатиха алырға теләгән, ләкин кире қағылған. Был һаҡта күз йәштәре аша һораһа ла, булған хәлдә бер һисек тә үзгәрттерә алмаған.

¹⁸ Һез қағылып карарға мөмкин булған дөрләп янған тауға ла, әңергә һәм дөм караңғыға ла, дауылға ла, ¹⁹ борғо тауышына ла, һүззәрҙе әйтәүсе тауышҡа ла килмәнегеҙ. Ә тауыш шундай һүззәр әйтә, уларҙы ишеткән кешеләр бүтәнсә һөйләмәүзәрен ялбара. ²⁰ Был тыңлаусылар: «Был тауға хатта хайуан қағылһа ла, ул таш менән бәрәп үлтерелер», – тигән бойорок һүззәренә түзә алмаған. ²¹ Был күрәнмеш шул тиклем күрқыныс булған, хатта Муса ла: «Мин күркам һәм тетрәнәм», – тигән*.

²² Әммә һез Сион тауына, тере Алла калаһына – күктәге Йөрүсәлимгә һәм иҫәпһез-һанһыҙ фәрештәләргә килдегеҙ. ²³ Һез Алла кешеләренең – иҫемдәре күктә язылып куйылған беренсе тууған балаларҙың шатлыклы тантаналы йыйылышына, бөтәһенең Хөкөмдары булған Аллаға, камиллаштырылған тәкүә кешеләрҙең рухтарына, ²⁴ яңы Килешәү Аралашһыһы Ғайса яһына, һабил канына карағанда һәйбәтерәк

* 12:21 Бында иҫраилдар тарихындағы вақиғалар, Алланың Хорев тауында Үз халқына күрәнәүе телгә алына. Ә Мусаға канун бүләк ителгән был тауҙы Синай тип тә атайҙар.

12:5-6 Хик 3:11-12.

12:12 Ишф 35:3.

12:16 Баш 25:29-34.

12:20 Сығ 19:12-13.

12:21 Кһн 9:19.

12:24 Баш 4:10.

нэмэлэр һөйлөүсө Ғайсаның һирпелгән каны* анына килдегез.

²⁵ Тик һак булығыз, үзегезгә һөйлөүсөнән ваз кисмәгез. Ул ерзә һөйлөгән сағында кешеләр Уны тыңламаған өсөн язаһыз калмаған икән, күктән тороп Кисәтеүсөнән баш тарһак, без инде катырак язаға дусар буласакбыз. ²⁶ Ул сакта Алланың тауышы ер һелкетте һәм Ул хәзер: «Мин тағы бер тапкыр ерзе генә түгел, күкте лә тетрәтәсәкмен», – тип вәғәзә бирә. ²⁷ «Тағы бер тапкыр» тигән һүззәр быны аңлата: какшамаҫ нәмәләр генә калһын өсөн, какшай торған, йәғни бар ителгән һәр нәмә урынынан күсерелер. ²⁸ Безгә какшамаҫ батшалык бирелә, шуға күрә рәхмәтле булайык, ихтирам һәм куркыу менән Алла хуш күрерлек итеп башыбыззы эйәйек һәм Уға хезмәт итәйек, ²⁹ сөнки беззәң Аллабыз – ялмап йотоусы ут.

Алла хуш күргән тормош

13 ¹ Бер-берегеззе туғандарса яратыуығыззы дауам итегез. ² Кунаксыл булырға онотмағыз, сөнки шулай итеп, кайһы берәүзәр үззәре лә белмәйсә фәрештәләргә кунаксыллык күрһәткән. ³ Төрмәлә ултырған кешеләрзе иҫегеззә тотогоз, үзегеззе лә улар менән бергә тотконлокта кеүек тойогоз. Аяуһыз мөгәмәләгә түзгән кешеләрзе иҫегеззә тотогоз, сөнки һеззәң тәнегеззә ауыртыузы тоя. ⁴ Барыһы ла никахты юғары баһалаһын һәм никах түшәктәре саф булһын. Азғындар менән хыянатсыларзы Алла хөкөм итәсәк бит. ⁵ Байлыкка нәфселе булмағыз, бары менән кәнәғәт йәшәгез. Сөнки Алла: «Мин бер касан да һине яңғыз калдырмам һәм ташламам», – тип әйткән. ⁶ Шулай булғас, без кыйыу рәүештә:

«Раббым – минең Ярҙамсым,

шуға ла куркмайым.

Әзәм миңә нимә кыла ала?» –

тип әйтә алабыз.

⁷ Һезгә Алла һүзен еткергән етәкселәрегеззе иҫегеззә тотогоз һәм ғүмерзәренең һөзөмтәһен уйлап, имандарынан өлгө алып, уларға эйәрегеҙ. ⁸ Ғайса Мәсих үзгәрешһез – кисә лә, бөгөн дә, мәңгелектә лә Ул бер үк. ⁹ Төрлө ят тәғлимәттәргә үзегеззе ситкә тайпылдырырға юл куймағыз. Йөрәгегеззе Алланың мәрхәмәте менән нығытыу якшы, әризык ашау тураһындағы кағизәләр менән түгел. Был кағизәләр уларзы үтәүселәргә Ғайса килтермәгән бит. ¹⁰ Беззәң корбан усағыбыз бар, Изге сатырзағы хезмәтселәрзәң ундағы корбанды ашарға хокуғы юк. ¹¹ Гонаһтар өсөн килтерелгән корбан малының канын баш каһин Иң мөкәддәс урынға алып инә, ә түшкәләре уларзың тупламынан ситтә яндырыла. ¹² Шунуң кеүек үк Ғайса ла, халыкты Үз каны менән изгеләндерер өсөн, кала капкаһының тышында ғазап кисергән. ¹³ Шуға күрә беззә, Ул башынан үткәргән хурлыкты күтәрәп, тупламдан ситкә, Уның анына сығайык. ¹⁴ Сөнки бында, ерзә, беззәң даими йәшәй торған калабыз юк, без киләсәктәге қаланы көтәбез. ¹⁵ Шуға күрә Ғайса аша Аллаға даими рәүештә данлау корбаны килтерәйек, йәғни Уның исемен телебез менән мақтайык. ¹⁶ Кешеләргә изгелек эшләүзе һәм башкалар менән уртаклашыузы онотмағыз – нәк шундай корбандар Алла тарафынан хуплана.

¹⁷ Етәкселәрегеззе тыңлағыз һәм уларға буйһоноғоз – улар Алла алдында яуап тотат торған кешеләр булғанлыктан, һеззәң йәндәрегеҙ тураһында арымай-талмай хәстәрлек күрә. Шулай булғас, был эште уларға ауырһынып түгел, ә шатланып башкарырға юл куйығыз. Ауырһынып башкарған эштең

* 12:24 *Һирпелгән кан* – Тәүраттан билдәле булыуынса, каһин, пакландырыу өсөн, кешеләрзәң гонаһтары өсөн салынған корбандың канын килешәү һандығы өстөнә һипкән.

12:26 Хаг 2:6.

12:29 Қнн 4:24.

13:5 Қнн 31:6, 8.

13:6 Зәб 117:6-7.

13:11 Лев 4:11-12; 16:27.

13:15 Зәб 49:14.

һезҙең өсөн һис һиндәй ҫайҙаһы булмаҫ.
¹⁸Безҙең өсөн доға кылығыҙ. Без һамыҫы-
быҙҙың саф булуына ышанабыҙ, сөнки һәр
һәмәлә дөрөҫ эш итергә тырышабыҙ. ¹⁹Мин
һезҙән яһығыҙға тизерәк кайтыуымды те-
ләп доға кылуығыҙҙы айырыуға үтенәм.

Доға һәм сәләмләү һүзҙәре

²⁰Именлек Аллаһы мәңгелек килешеүҙе
раҫлаусы кан аркаһында Раббыбыҙ Ғайса-
һы, һарыктарҙың бөйөк Көтөүсәһен, үленән
терелтте. ²¹Үҙенең ихтыярын үтәр өсөн
Алла һезҙе һәр яҡшы һәмә менән тәһмин

итһен һәм Ғайса Мәсих аша безҙә Үҙенә
кулай һәмәләргә эшләһен. Уға мәңгенән-
мәңгегә дан. Амин.

²²Имандаштарым, был хатымда яҙған
өгөт-һәсихәттәремә сабырлык менән ка-
рауығыҙҙы үтенеп һорайым, мин һезгә
бик күп тә яҙманым бит. ²³Имандашыбыҙ
Тимоҫеустың азат ителгәнән хәбәр итергә
теләйем, ул тизҙән яһыма килһә, һезҙе
бергәләп күрербез. ²⁴Бөтә етәкселәрегезгә
һәм Алланың барлык изге халкына сәләм.
Италиялағы имандаштарыбыҙ һезҙе сәләм-
ләй. ²⁵Һәммәгезгә лә мәрхәмәт булһын*.

* 13:25 Кайһы бер боронго кулъязмаларҙа «Амин» тигән һүз зә бар.

Яхъяға килгән асылыш

Китаптың авторы тураһындағы бәхәстәр борондан алып туктамай дауам итә. Берүзәр әйтеүенсә, китапты дүртенсә Һөйөнөслә Хәбәрзең һәм өс хаттың авторы илсе Яхъя язған. Ләкин стиле буйынса китап уларға окшамаған, моғайын, автор, Яхъя исемле һәм имандаштар берзәмлектәрән башлап йөрөүселәрзең береһе булһа ла, башка кеше булғандыр. Автор китапты Патмос утрауында һөргөндә сакта, моғайын, беззең эраның 90-сы йылдарында, мәсихселәрзе каты эзәрлекләгән Рим императоры Домициан заманында, язғандыр.

Китап беренсе сиратта Кесе Азияның (хәзерге Төркиә) имандаштар берзәмлектәрәнә мөрәжәғәт итә. Ул эзәрләнеүселәргә киләсәктә нимә буласағы тураһындағы һорауға яуап бирә: Ғайса Мәсих кабат ергә киләсәк, Аллаға һәм Уның халқына каршы фетнә күтәргәндәрзең һәммәһе өстөнән еңеү яулаясак һәм Үзенә тоғроларзың бөтәһенә лә мәңгелек бүләк бирәсәк. Китап биттәрәнән шулай ук берзәмлектәргә үтеп инеп, ялған тәғлимәт биреүселәр тураһында иҫкәртеү яңғырай.

Был китап Иҫкә Ғәһед пәйғәмбәрзәрәненең ер тарихы тамамлануы һәм якшының яманды тулыһынса еңеүе тураһында сағыу, иҫтә калырлык образдар аша һөйләү традицияһын дауам итә. Яңы Ғәһедтә аңлатыу һәм аңлау өсөн иң катмарлы китаптыр: унда шиғри образдар һәм киләсәктә бойомға аша торған пәйғәмбәрлектәр күп.

1 ¹ Был – Ғайса Мәсихкә бирелгән асылыш һүзе. Тиззән низәр булырға тейешлеген үзенең қолдарына күрһәтеү өсөн, Алла уны фәрештәһе аша Үзенең қола Яхъяға тапшырзы. ² Яхъя үзе күргәндәрзең барыһын – Алла һүзе һәм Ғайса Мәсихтең күрһәтеп һөйләгәндәре хақында шаһит буларак бәйән итә. ³ Был пәйғәмбәрлек һүззәрән укыған һәм тыңлаған, унда язылғандарзы үтәгән кешеләр бәхәтле, сөнки ул һүззәрзең гәмәлгә ашыу вақыты якынлашты.

Имандаштарзың ете берзәмлеген сәләмләү

⁴ Яхъянан Асия өлкәһендәге ете имандаштар берзәмлегенә: Бар, Булған һәм Ки-

ләсәк Заттан, Уның тәхете алдында тороусы ете рухтан ⁵ һәм тоғро шаһит, үленән беренсе булып терелгән, ерзәге батшаларзың Башлығы Ғайса Мәсихтән һезгә мәрхәмәт һәм именлек булһын! Беззе яратқан, Үзенең қаны аша гонаһтарыбызған қотолдорған ⁶ һәм беззе батшалык итергә һәм қаһиндар булып Аллаға – Үзенең Атаһына хезмәт итергә куйған Ғайсаға мәңгенән-мәңгегә дан һәм көзрәт булһын. Амин.

⁷ Бына Ул болоттар араһында килер,
Уны һәр кем,
хатта Үзен сәнскән
кешеләр зә күрер.
Ерзәге бар халықтар
Уның алдында үкһеп илар.
Шулай булыр. Амин.

8 «Мин – Альфа һәм Омега*», – ти Раббы Аллабыз, Бар, Булған һәм Киләсәк Зат, сикһез көзрәт Әйһе.

Әзәм улына окшаған Берәүзең Яхъяға күренеүе

9 Мин Ғайсаның ғазап сигеүен, батшалығын һәм сызамлығын уртаклашыусы имандашығыз Яхъямын, Алла һүзе һәм Ғайса хақында шаһитлык иткәнем өсөн Патмос тип аталған утрауға ебәрелгәйнем. 10 Раббы көнөндә* мине Изге Рух солғап алды һәм артымда борғо эсенән сыккандай көслө тауыш ишеттем*.

11 – Күргәндәрәңдең барыһын да китап итеп язып, имандаштарзың ете берзәмлегенә ебәр: Әфеска ла, Смурнаға ла, Пергамға ла, Түөтейраға ла, Сардиска ла, Филадельфеяға ла, Лаодикеяға ла, – тине ул.

12 Миңә өндәшәүсене күрергә тип артыма боролғас, ете алтын шәмдәл тороуын күрҙем. 13 Шәмдәлдәр араһында озон кейем кейгән һәм күкрәгенә тиклем алтын билбау быуған әзәм улына окшаған Берәүзе күреп калдым. 14 Уның башындағы сәстәре хәс тә ак йөн, ак кар. Күззәре гүйә утлы ялкын, 15 аяктары, әйтерһең, мейестә кызған ялтыр бакыр, тауышы – шарлауык шауы. 16 Уң кулында уның ете йондоз, ә ауызынан ике яғы ла үткер кылыс сығып тора. Йөзө иһә бар көзрәте менән балкып торған қояштай.

17 Мин, Уны күргәс, үле һымак аяктарына йығылдым. Ә Ул уң кулын миңә куйзы ла былай тине:

– Куркма! Мин – Тәүге һәм Һуңғы, 18 һәм Теремән. Үлгәйнем, әле бына мәң-

генән-мәңгегә йәшәйем. Үлем һәм үлеләр донъяһы аскыстары – Минең кулымда. 19 Шулай итеп, низәр күргәнәңде, хәзер низәр барлығын һәм бынан һуң низәр буласағы тураһында яз. 20 Һин күргән ете алтын шәмдәлдең һәм уң кулымда күргән ете йондозҙоң сере шунда: ете йондоз – имандаштарзың ете берзәмлегенәң фәрештәләре, ә ете шәмдәл – имандаштарзың ете берзәмлеге ул.

Әфестағы имандаштар берзәмлегенә хат

2 1 Әфестағы берзәмлек фәрештәһенә яз: «Уң кулында ете йондоз Тотоусы һәм ете алтын шәмдәл араһында Йөрөүсе былай ти:

2 Әштәрәңде, ауыр хезмәтәңде, сызамлығыңды һәм яуыз әзәмдәрзә яратмағаныңды беләм. Һин, Мәсих илсәһе булмаһалар за, үззәрен илсе тип атағандарзы һынап, уларзы ялғансы тип таптың. 3 Һинең сызам икәнлегенә беләм, Минең исемем хақына күпте кисерһән дә, аяктан йығылманың. 4 Әммә һинә карата ризаһыҙлығым бар: һин башта булған һөйөүенә оноттоң. 5 Шуға ла һиндәй бейеклектән түбән төшөүенә исеңә төшөр һәм, тәүбә итеп, элекке әштәрәңде башкар. Тәүбә итмәһән, яныңа килермен һәм шәмдәләңде урынынан күзгәтирмин. 6 Ә инде Николаус яклыларзың әштәрәңә нәфрәтләнеүең якшы, ул әштәргә Мин дә нәфрәтләмен.

7 Рухтың берзәмлектәргә әйткән һүззәрен қолактары барзәр ишетһен. Еңгән кешегә Мин Алла ождаһында булған тормош ағасынан ауыз итергә мөмкинлек бирермен».

*1:8 *Альфа һәм Омега* – грек алфавитының тәүге һәм һуңғы хәрәфтәре (башкорт телендәге А һәм Я кеүек). «Альфа һәм омега», йәғни «башы һәм аҙағы» тулылыкты, камиллыкты аңлата. «Асылыш» китабында ла ул донъяның башланмышынан һуңғы көнөнә тиклем бар тарихына ишаралай.

* 1:10 *Раббы көнө* – азнаның беренсе көнө – йәкшәмбе көнө тураһында һүз баруы ихтимал.

* 1:10 Кайһы бер боронғо кулъязмалар за «...ишеттем: „Мин – Альфа һәм Омега, Тәүге һәм Һуңғы.“» тигән һүззәр за бар.

Смурналағы имандаштар берзәмлегенә хат

⁸ Смурналағы берзәмлек фәрештәһенә яз: «Тәүге һәм Һуңғы, Үлгән һәм терелеп Торған былай ти:

⁹ Һинең хәсрәттәрендә һәм фәкирлегендә беләм, әммә һин бай! Үззәрен йәһүд тип атаусыларзың һине хурлаузырын да беләм. Асылда улар йәһүдтәр түгел, ә Иблис йы-йыны. ¹⁰ Алда үзең кисерәсәк бер нәмәнән дә куркма. Һеззе һынар өсөн арағыззан кайһы берзәрегеzze Иблис төрмәгә ырғытасак һәм ун көн буйы һез хәсрәт күрәсәк һегез. Үлгәнгә тиклем тоғро бул, һәм һиңә тормош тажы* бирермен.

¹¹ Рухтың берзәмлектәргә әйткән һүззәрен колактары барзәр ишетһен. Еңгән кеше икенсе үлемдән бер һиндәй зә зыян күрмәс».

Пергамдағы имандаштар берзәмлегенә хат

¹² Пергамдағы берзәмлек фәрештәһенә яз:

«Ике яғы ла үткер кылысы булған Зат былай ти:

¹³ Һинең кайза йәшәүендә беләм – унда Иблис тәхете тора. Һин Миңә булған иманында нык тораһың. Һеззә, Иблис йәшәгән ерзә, тоғро шаһитым Антипас үлтерелгән көндәрзә лә Миңә булған иманыңдан ваз кисмәнең. ¹⁴ Әммә һиңә карата кайһы бер каршылығым бар: һеззең арала Билғам тәғлимәте яклылар бар, ә ул иһә үз мәлендә, ялған илаһтарға қорбан итеп килтерелгән ризықты ашаһындар һәм фәхешлек кылһындар өсөн, Балакты исраилдарзы гонаһ юлына этәрергә өйрәткән. ¹⁵ Шулай ук һиндә Николаус

яклыларзың тәғлимәтен тотоусылар за бар. ¹⁶ Тәүбә ит. Юғиһә тиззән яныңа килермен һәм ауызымдағы кылыс менән уларға каршы көрәшермен.

¹⁷ Рухтың берзәмлектәргә әйткән һүззәрен колактары барзәр ишетһен. Еңгән кешегә серле майзә* һәм ак таш бирермен. Ул ташта иһә уны алыусынан башка һис кем белмәгән яңы исем язылған булыр».

Түәтейралағы имандаштар берзәмлегенә хат

¹⁸ Түәтейралағы берзәмлек фәрештәһенә яз:

«Күззәре ут ялкыны кеүек һәм аяктары бакыр һымак ялтырап торған Алла Улы былай ти:

¹⁹ Һинең эштәрендә лә, мөхәббәтендә, хезмәтендә, иманыңды һәм сызамлылығыңды ла беләм. Һуңғы башкарған эштәрендәң түгеләренә карағанда якшырак икәнлеген дә беләм. ²⁰ Әммә һиңә карата ризаһызлығым бар: үзен пәйғәмбәр тип атап, фәхешлеккә һәм ялған илаһтарға қорбан ителгән ризыкты ашарға өйрәтеп йөрөгән Изевел исемле катынға Минен колдарымды гонаһка этәреүгә юл куяһың. ²¹ Мин уға фәхешлегенән тәүбә кылырға тип вакыт бирзем, әммә ул тәүбә итергә теләмәй. ²² Инде Мин уны каты ауырыу түшәгенә һалырмын, ә уның менән зина кылыусыларзы, кылыктарынан баш тартмаһалар, зур кайғыға дусар итермен. ²³ Уның балаларын* үлем менән юкка сығарасакмын. Шул сакта кешенең уй-тойғоларын һынағанымды бөтә берзәмлектәргә лә белерзәр. Барығызға ла эшегеzgә карата тейешлеһен бирермен.

²⁴ Түәтейрала йәшәгән башкаларға шуны әйтәм: һезгә, был тәғлимәттә тотмаған

* **2:10** *Тормош тажы* – элек ярыштар вакытында еңеүсегә үрелгән таж кейзәргәндәр. Бында ла, тоғро булғандарға мәңгелек тормош билдәһе итеп, тормош тажы вәғзә ителә.

* **2:17** *Майзә* – Алла боронғо Исраил халкын Мысыр коллогонан сығарғас, сүлдә тамактарын туйзырыу өсөн күктән ебәрелгән ризык.

* **2:23** *Уның балаларын* – «уның юлынан барыусыларзы» тигән мәғәнәлә лә аңларға мөмкин.

һәм „Иблистең тәрән серзәре“ тип аталған нәмәләргә төшөнөп тормағандарға, бынан башка ауырлык һалмам. ²⁵Тик Мин килгәнгә тиклем үзегеззә булғанды һаклағыз. ²⁶⁻²⁸Еңгән кешегә һәм Минең эштәрәмде азағына тиклем үтәүсегә, Үзем Атамдан һакимлык алған кеүек, халыктар өстөнән һакимлык бирермен.

Был кеше халыктар өстөнән
тимер таяк менән
һакимлык итер –
уларзы балсык көршәктәй ватыр.
Ул кешегә Мин
таң йондозо бирермен.

²⁹Рухтың берзәмлектәргә әйткән һүззәрен колактары барзар ишетһен».

Сардистағы имандаштар берзәмлегенә хат

З ¹Сардистағы берзәмлек фәрештәһенә яз:

«Үзәндә Алланың ете рухы һәм ете йондозо булған Зат былай ти:

Һинең эштәрәнде беләм – һинең турала тереһең тип әйтәләр, ләкин һин үле. ²Уяу бул һәм үлем сигенә еткән, әммә әлегә үзәндә калған нәмәләргә нығыт, сөнки Аллам алдында тамамланған эштәрәнде күрмәйем. ³Нимә кабул иткәнәнде һәм нимә ишеткәнәнде исеңә төшөр, уларзы үтә һәм тәүбә ит. Әгәр уяу булмаһаң, Мин һине карак кеүек көтмәгәндә килеп табырмын, ә һин кайһы сәғәттә килеремде белмәһең. ⁴Әйткәндәй, һинең Сардиста кейемдәрен бысратмаған бер нисә кешәң бар, улар Минең менән ак кейем кейеп йөрөйәсәк, сөнки быға лайыктар. ⁵Еңгән кеше ак кейем кейәсәк, һәм Мин уның исемен тормош китабынан һызмаясакмын, Атам һәм Уның фәрештәләре алдында уның исемен танырмын.

⁶Рухтың берзәмлектәргә әйткән һүззәрен колактары барзар ишетһен».

Филадельфеялағы имандаштар берзәмлегенә хат

⁷Филадельфеялағы берзәмлек фәрештәһенә яз:

«Кулында Дауыт аскысы булған Изге һәм Хак Зат – Ул аша, бер кем яба алмаясак, яһа, бер кем аса алмаясак – былай ти:

⁸Һинең эштәрәнде беләм, бына Мин һинең алдында ишек астым һәм уны һис кем яба алмаясак. Беләм, һинең көсөң аз, әммә Минең һүземде тоттоң, исемендән ваз кисмәһең. ⁹Иблис йыйынынан булғандарзы, үззәрен йәһүд тип атағандарзы – асылда улар йәһүд түгел, ә ялғансылар – Мин аяғыңа йығылырға мәжбүр итермен һәм шул сакта улар һине һөйгәнәнде белерзәр. ¹⁰Сызамлык кәрәклегә тураһында Минең әйткән һүззәрәнде һаклап тотканға күрә, ерзә йәшәүселәргә һынар өсөн бөтә йыһанға киләсәк һынаузан Мин дә һине һаклап калырмын.

¹¹Тиззән килермен. Тажыңды бер кем дә тартып алмаһын өсөн, үзәндә булғанды нык тот. ¹²Еңгән кешене Мин Аллам йортоноң бағанаһы итеп куйырмын һәм ул инде унан сыкмас. Уның өстөнә Алламдың исемен һәм күктән, Алламдан төшәсәк каланың – Йәрүсәлимдең яңы исемен һәм Үземдең яңы исеменде язырмын.

¹³Рухтың берзәмлектәргә әйткән һүззәрен колактары барзар ишетһен».

Лаодикеялағы имандаштар берзәмлегенә хат

¹⁴Лаодикеялағы берзәмлек фәрештәһенә яз:

«Амин тип аталған Зат, тоғро һәм хак Шаһит, Алла булдырған нәмәләргәң Сызанағы, былай ти:

¹⁵Эштәрәнде беләм, һин һалкын да, кайнар за түгел, их, әгәр һин һалкын йәки кайнар булһаң! ¹⁶Һин кайнар за, һалкын

да түгел, ә йылымыс кына булғанлықтан, һине ауызымдан төкөрөп сығарам. ¹⁷Һин: „Мин – бай, күп байлық тупланым, бер нәмәгә лә мохтажлығым юк“, – тиһең. Әммә үзеңдең ни тиклем бәхетһез, меһкен, фәкир, һуқыр һәм яланғас булыуыңды аңламайһың. ¹⁸Һиңә Минән байыр өсөн утта тазартылған алтын, яланғаслығыңдың мәһхәрәһе асылмаһын өсөн кейергә ак кейем һәм күззәрәң күрһен өсөн һөртөргә күз майы һатып алырға кәңәш итәм. ¹⁹Мин Үзем яратқан һәр кемгә үпкә белдерәм һәм тәртипкә өйрәтәм. Шуға күрә сәмсел бул һәм тәүбә ит. ²⁰Бына Мин ишек төбөндә шақып торам. Берәйһе тауышымды ишетеп ишек аһа, уның янына инермен һәм без бергә ашарбыз: Мин – уның менән, ә ул – Минең менән. ²¹Мин еңеп Атам менән бергә Уның тәхетенә ултырған кеүек, еңгән кешегә Мин дә Үземдең янымда тәхеттән урын бирермен.

²²Рухтың берзәмлектәргә әйткән һүззәрәң колактары барҙар ишетһен».

Күктәгә тәхет

4 ¹Шунан һуң күрәм: ана күктә ишек асык һәм унан әлеге борғонан сыккандай көслә тауыш миңә былай тине:
– Бында күтәрел. Мин һиңә ошоларҙан һуң булырға тейешле нәмәләргә күрһөтөрмен.

²Шул мәлдә үк мине рух солғап алды. Бына мин күктә торған тәхетте һәм тәхеттә Ултырыусыны күрҙем. ³Ул йәшмә һәм сердолик ташы кеүек балкый иһе, тәхетте зөбәржәт төһөндөгә йәйғор уратып алған. ⁴Тәхетте уратып егерме дүрт тәхет тора, ул тәхеттәрҙә ак кейемле, баштарына алтын таж кейгән егерме дүрт аһнакал ултыра. ⁵Тәхет яғынан йәшен йәшнәй, гөрһөлдөгән һәм күк күкрәгән тауыштар килә. Ә тәхет алдында Алланың ете рухы булған ете яқтырткыс яһып тора.

⁶Тәхет каршыһында гәһсәргә окшаған быяла диңгез һымак нәмә бар.

Тәхеттең тирә-яғында дүрт йән әйәһе тора. Уларҙы алдан да, арттан да бик күп күззәрәң каплап алғайны. ⁷Йән әйәләренең беренсеһе – арыһланға, икенсеһе үгеҙ бызауға окшаған, өһөнсөһөнөн йөзө кешенеке һымак һәм дүртенсеһе осоп барған бөркөт кеүек иһе. ⁸Һәр йән әйәһенең дә алтышар канаты бар, бөтә яғынан да – эһенән дә, тышынан да күззәрәң менән капланған.

Улар көнөн дә, төһөн дә тыңғы белмәй:
– Мөкәддәс, мөкәддәс, мөкәддәс!
Булған, Бар һәм Киләһек
һикһез көзрәт Әйәһе Раһбы Алла! – тип кабатлай.

⁹Йән әйәләре тәхеттә Ултырыусыға, мәңгенән-мәңгегә Йәшәүсегә дан, һөрмәт һәм рәһмәт белдергән һайын, ¹⁰егерме дүрт аһнакал, тәхет алдына йөзтүбән капланып, мәңгенән-мәңгегә Йәшәүсегә табына һәм, таждарын тәхет алдына һалып куйып, былай тизәр:

¹¹– Раһбы Аллаһыҙ,
Һин дан, һөрмәт һәм көзрәт кабул итергә лайыклығың, сөнки бар нәмәһе Һин яраттың, барыһы ла Һинең ихтыярың менән бар ителде һәм булды.

Төргәк китап менән Бәрәс

5 ¹Унан һуң мин тәхеттә Ултырыусының уң кулында эһе лә, тышы ла языулы, ете мисәт һуғылған төргәк китап күрҙем. ²Шулай ук:

– Мисәттәрен алып, төргәк китапты аһырға кем лайыклы? – тип яңғырауыклы тауыш менән кыһкырған көзрәтле фәрештәһе күрҙем.

³Әммә күктә лә, ерҙә лә, ер аһтында ла был төргәк китапты бер кем дә аһа һәм эһен карай алманы. ⁴Уны аһырға һәм эһен

қарарға лайықлы кеше табылмағанға мин бик нык иланым.

⁵ Шунда ақһақалдардың береһе миңә былай тине:

– Илама. Бына, Йәһүзә нәселенән булған Арыслан, Дауыт тамырынан үсеп сыққан һабак еңеп сықты, төргәк китаптың ете мисәтен куптарып, уны аса алып.

⁶ Шунан һуң мин дүрт йән эйәһе уратып алған тәхет һәм ақһақалдар араһында торған Бәрәсте күрзем. Ул салынған һымак ине. Уның ете мөгөзә һәм ете күзе бар. Былары иһә – Алланың бөтә ергә ебәрелгән ете рухы. ⁷ Бәрәс, килеп, тәхеттә ултырыусының уң кулындағы төргәк китапты алды. ⁸ Ул төргәк китапты алғас, дүрт йән эйәһе һәм егерме дүрт ақһақал Бәрәс алдына йөзтүбән коланы. Улардың һәр берендә арфа һәм хуш естәр кушылмаһы – йәғни изгеләрҙең доғалары тултырылған алтын тустак ине.

⁹ Улар яңы йыр йырланы:

– Һин төргәк китапты алырға,
уның мисәттәрен

куптарырға лайықлыһың.

Сөнки Һин қорбан итеп салындың,
Үзеңдең қаның менән
һәр қабиләнән,

халықтан, милләттән,
төрлө телдәрзә һөйләшеүселәрзән
кешеләрзе Алла өсөн йолоп алдың.

¹⁰ Уларзы, Аллабызға

хезмәт итеү өсөн,
батшалык һәм қажиндар иттең,
улар ерзә хақимлык итәсәк.

¹¹ Мин йән эйәләре һәм ақһақалдар тәхетте тирәһендә бик күп фәрештәләр күрзем. Улар меңдәрсә меңәр, исәһнез-хисапһыз күп ине. ¹² Улар яңғырауықлы тауыш менән былай тине:

– Салынған Бәрәс
көзрәт һәм байлык,

тәрән ақыл һәм кеүәт,
хөрмәт һәм дан,

һәм дә мактау алырға лайык.

¹³ Күктә һәм ерзә, ер астында һәм диңгеззә барлык яратылғандарзы күрзем һәм унда булған бөтә нәмәнең:

– Тәхеттә Ултырыусыға һәм Бәрәскә мактау, хөрмәт, дан һәм көзрәт мәңгенән-мәңгегә булһын, – тип әйтеүзәрен ишеттем.

¹⁴ Дүрт йән эйәһе:

– Амин, – тизәр ине, ақһақалдар иһә йөзтүбән капланып сәждә қылдылар.

Бәрәстең алты мисәтте куптарып алыуы

6 ¹ Унан һуң мин Бәрәстең мисәттәрзән беренән куптарғанын күрзем һәм йән эйәләренән берененән күк күкрәгәндәй тауыш менән:

– Кил! – тип әйтеүен ишеттем. ² Қараным да ақ ат күрзем. Атка кулына йәйә тотқан һыбайлы атланғайны, уға таж бирелде. Һыбайлы енеүсе буларак, енеү өсөн сықты.

³ Бәрәс икенсе мисәтте куптарып алғас, икенсе йән эйәһенең:

– Кил! – тип әйткәнән ишеттем. ⁴ Хәзер инде бер ерән ат килеп сықты. Уның һыбайлыһына, кешеләр бер-беренән үлтерһендәр өсөн, ерзәге тыныслықты алырға вәкәләт бирелде. Уға зур қылыс тотторолдо.

⁵ Бәрәс өсөнсә мисәтте куптарғас, мин өсөнсә йән эйәһенең:

– Кил! – тип әйткәнән ишеттем.

Қараным да қара ат күрзем. Өстөндөгә һыбайлы кулына үлсәү тотқайны. ⁶ Дүрт йән эйәһе араһынан уға өндәшкән тауыш ишеткәндәй булдым:

– Бер үлсәм бойзай өсөн – бер көнлөк эш хақы, шулай ук өс үлсәм арпа өсөн дә – бер көнлөк эш хақы*. Әммә зәйтүн майына һәм шарапка зыян итмә.

* **6:6** Был пәйғәмбәрлек буйынса бер көнлөк эш хақына (бер динарға) бер үлсәм (грекка «хойникс») бойзай тура килә. Бер үлсәм 1 литрға тура килгән.

5:5 Баш 49:10.

5:5 Ишф 11:1.

5:10 Сығ 19:6.

5:11 Днл 7:10.

6:2 Зәк 6:3.

6:4 Зәк 6:2.

6:6 Зәл 4:16.

⁷Бәрәс дүртенсе мисәтте куптарып алғас, дүртенсе йән эйәһенең:

– Кил! – тигән тауышын ишеттем. ⁸Караным да күкһел төстәге ат күрҙем. Уның һыбайлыһының исеме «Үлем» ине, артынан үлеләр донъяһы эйәргәйне. Уларға кешеләрҙе кылыс һәм аслык, үлөт һәм йырткыстар менән үлтерер өсөн ерҙең дүрттән бер өлөшөнә һаҡимлык бирелде.

⁹Бәрәс бишенсе мисәтте куптарып алғас, корбан усағы астында Алла һүзе һәм дә биргән шаһитлыҡтары өсөн үлтерелгәндәрҙең йәндәрән күрҙем. ¹⁰Улар яңғырауыҡлы тауыш менән:

– Һин, изге һәм һаҡ Һаҡим, ерҙә йәшәүселәрҙе һөкөм итмәүең һәм каныбыҙ өсөн үс алмауың кәһәргә кәһәр дауам итер икән? – тинеләр.

¹¹Шунан уларҙың һәр береһенә аҡ кейем бирелде һәм улар кеүек үк үлтереләсәк хезмәттәштәренең һәм имандаштарының һаны тулғанға тиклем тағы бер аз тыныс кына көтөргә кушылды.

¹²Азақ мин Бәрәстең алтынсы мисәтте куптарып алғанын күрҙем: көслө итеп ер тетрәне, қояш матәм кейеме кеүек қарайзы, ай қан кеүек қызарзы. ¹³Күктәге йондоҙҙар, инжир ағасының өлгөрмәгән емештәре көслө елдән қойолған кеүек ергә атылды. ¹⁴Күк йөзө төргәк қитап кеүек йомарланып юкка сықты. Бөтә тауҙар һәм утрауҙар урындарынан күзғатылды.

¹⁵Ерҙәге батшалар, түрәләр, ғәскәр башлыҡтары, байҙар, кеүәтлеләр, барыһы ла – колдар ға, ирекелеләр ға мәмерйәләрҙә һәм тауҙарғағы қаялар араһында йәшеренде. ¹⁶Улар тауҙарға һәм қаяларға былай тип өндәштеләр:

– Өстөбөзгә ауып төшөгөз һәм безҙе тәхеттә Ултырыусының йөзөнән һәм Бәрәстең нәфрәтенән йәшерендегиз! ¹⁷Уларҙың бөйөк нәфрәт көнө қилде. Быға кем қаршы тора алһын?

Мисәт һуғылған йөз ға қырк дүрт мең кеше

7 ¹Шунан һуң мин ерҙең дүрт мөйөшөндә торған дүрт фәрештәне күрҙем. Улар, ергә лә, диңгезгә лә, бер генә ағаска ла исмәһен өсөн, ерҙең дүрт елен тотоп торалар ине. ²Мин тағы көнсығыштан күтәрелгән һәм қулында тере Алла мисәте тотқан икенсе фәрештәне лә күрҙем. Ул ергә һәм диңгезгә зыян қилтерергә вәкәләт бирелгән дүрт фәрештәгә көслө тауыш менән былай тине:

³– Без Алла қолдарының маңлайҙарына мисәт һуққанға тиклем ергә лә, диңгезгә лә, ағастарға ла зыян қилтермәгез.

⁴Мин мисәт һуғылған кешеләрҙең һанын ишеттем. Йөз ға қырк дүрт мең кешегә мисәт һуғылғайны; улар бөтә Исраил ырыуҙары араһынан ине:

⁵ Йәһүзә нәселенән мисәт һуғылған ун ике мең кеше;

Рәүвән нәселенән ун ике мең;

Ғад нәселенән ун ике мең;

⁶ Ашер нәселенән ун ике мең;

Нафтали нәселенән ун ике мең;

Менашше нәселенән ун ике мең;

⁷ Шимғон нәселенән ун ике мең;

Леви нәселенән ун ике мең;

Исасхар нәселенән ун ике мең;

⁸ Зевулун нәселенән ун ике мең;

Йософ нәселенән ун ике мең;

Бинйәмин нәселенән

ун ике мең кеше.

Ақ кейемле халық төркөмө

⁹Шунан һуң қараным да бихисап күп халықты күрҙем. Уларҙы һис кем һанап сыға алмаҫ ине. Һәр милләттән һәм кәбиләнән, һәр халықтан һәм төрлө телдәрҙә һөйләшеүселәрҙән сыққан был кешеләр ақ кейем кейеп, қулдарына хөрмә ботақтары тотоп, тәхет һәм Бәрәс алдында баһып торалар ине.

¹⁰Улар көслө тауыш менән:

– Котолоу тәхеттә ултырған Алланан һәм Бәрәстән килә! – тип әйтә ине.

¹¹ Тәхет, аһакалдар, шулай ук дүрт йән эйәһе тирәһендәге бөтә фәрештәләр, тәхет алдына йөзтүбән капланып, Аллаға сәждә кылдылар. ¹² Улар:

– Амин! Аллабызға мактау һәм дан, тәрән акыл һәм рәхмәт, хөрмәт, көзрәт һәм кеүәт мәңгенән-мәңгегә булһын! Амин, – тинеләр.

¹³ Ошо мәлдә аһакалдарзың береһе минән:

– Ак кейемле был кешеләр кемдәр һәм кайҙан килгәндәр? – тип һораны.

¹⁴ Мин уға:

– Һин беләһең, әфәндем, – тинем.

Ул миңә былай тине:

– Улар оло кайғы-хәсрәт кисереп килгәндәр. Кейемдәрен Бәрәстең каны менән йыуып ағарткандар.

¹⁵ Шуға күрә улар Алла тәхетә алдында тора, көнө-төнө Уның йортонда Уға хезмәт итә.

Тәхеттә Ултырыусы улар өстөндә Үзенең һаклаусы сатырын короуп куйыр.

¹⁶ Улар инде бер касан да асыкмаһ та, һуһамаһ та, бүтән үззәрен кояһ та, селлә лә көйзөрмәһ.

¹⁷ Тәхет уртаһындағы Бәрәһ уларға Көтөүсә булып, тере һыулы шишмәләргә алып барып, Алла уларзың күҙендәге һәр тамсы йәште һөртөр.

Етенсе мисәтте куптарыу

8 ¹ Бәрәһ етенсе мисәтте куптарып алғас, күктә сама менән ярты сәғәткә тынлык урынлаһты. ² Мин Алла алдында баһып

торған ете фәрештәне күрҙем: уларға ете борғо бирелде.

³ Тағы бер фәрештә, кулына хуш есле сайыр һалынған алтындан яһалған төтәсләү һауыты тотоп, тәхет алдындағы хуш ес төтәтә торған қорбан усағы каршыһына килеп баһты. Унда Алланың бөтә изгеләренең доғалары менән бергә хуш есле сайырҙы һалды. ⁴ Аллаға изгеләрҙең доғалары менән бергә фәрештә һалған сайыр төтөнө күтәрелде. ⁵ Фәрештә төтәсләгесте алды ла, уға қорбан усағынан ут тултырып, ергә ташланы. Шул ваҡыт күк күкрәне, гөрһөлдәгән тауыштар ишетелде, йәшен йәһнәне, ер тетрәне.

Алты борғо

⁶ Ете борғоһо булған ете фәрештә борғо кыскыртырға әзерләнде. ⁷ Беренсе фәрештә борғоһон кыскыртты – кан қатыһ боз һәм ут хасил булды һәм улар ергә ырғытылды. Ерҙең – өстән бер, ағастарзың өстән бер өлөшө һәм барлық йәшел үлән яһып бөттө.

⁸ Икенсе фәрештә борғо кыскыртты – ялқынланып торған зур тауға оқшаған нәмә диңгезгә ырғытылды. Диңгезҙең өстән бер өлөшө қанға әүерелде һәм ⁹ диңгеззә йәшәүсә йән әйәләренең өстән бер өлөшө һәләк булды, шулай ук қараптарзың да өстән бер өлөшө қырылды.

¹⁰ Өсөнсө фәрештә борғо кыскыртты – йылғаларзың өстән бер өлөшөнә һәм һыу сығанактарына күктән, яһып торған яқтыртқыһтай, зур йондоз төштө. ¹¹ Ул йондозҙоң исеме – Әрем. Һыузың өстән бер өлөшө әрем кеүек әсегә әйләнде. Һыу әсе булғанлықтан, күптәр үлде.

¹² Дүртенсе фәрештә борғо кыскыртты – кояһтың өстән бер өлөшө, айзың өстән бер өлөшө, йондозҙарзың өстән бер өлөшө зарарланды, шунлықтан улар өстән бер өлөшкә қараңғыланды, көндөң өстән

^{7:14} Днл 12:1.
^{8:5} Зөл 10:2.

^{7:14} Ишф 1:18.

^{7:16} Зәб 120:6; Ишф 49:10.

^{8:7} Сыф 9:23-25; Зөл 38:22.

^{8:10} Ишф 14:12.

^{7:17} Зәб 22:1-2; Зөл 34:23. ^{7:17} Ишф 25:8.

^{8:12} Ишф 13:10; Йои 2:10, 31.

бер өлөшө лә төндөн өстөн бер өлөшө кеүек үк яктылыккыңыз калды.

¹³ Шунан мин күк йөзөндө осоп барған бөркөттө күрзөм. Ул көслө тауыш менән:

– Калған өс фәрештә тиззән кыскырта- сак борго тауышынан ерзә йәшәүселәргә кайғы, кайғы, кайғы! – тип кыскырзы.

9 ¹ Бишенсе фәрештә борго кыскыртты – һәм мин күктән ергә атылған йондоззо күрзөм. Уға упкын козоғона аскыс бирелде. ² Йондоз упкын козоғон асып ебәрзе, унан бик зур мейестән сыккан кеүек төтөн күтөрелде. Был төтөндән кояш менән һауа караңғыланды. ³ Төтөндән ергә саранчалар сыкты, һәм уларға ерзәге саяндарзыкы һымак сағыу һәләте бирелде. ⁴ Уларға ер өстөндәге үләнгә, бер ниндәй зә йәшеллеккә, ағастарға зыян килтермәскә, фәкәт маңлай- зарына Алла мисәте һуғылмаған кешеләргә генә зарар эшләргә кушылды. ⁵ Уларға кешеләргә үлтермәскә, ә биш ай буйы бары тик ғазапларға рөхсәт бирелде, һәм был ғазап саян саккандағы кеүек була. ⁶ Ул көндәрзә кешеләр үлем эзләп, әммә тапмас. Бик нык үлөргә теләрзәр, тик үлем уларзан касыр.

⁷ Саранчалар иһә киәфәте буйынса яуға әзерләнгән атка окшаған. Уларзың баштарында алтын тажға окшаған нәмә бар, ә йөззәре – кешенекеләй, ⁸ сәстәре – катын- кыздарзыкы һымак, ә тештәре – арыслан тешендәй. ⁹ Өстәрәндә тимер һарайтаға окшаған күкрәксәләре бар, ә канаттарының тауышы, әйтерһең, һуғыш арбалары егелгән бик күп аттарзың тояк тауышы. ¹⁰ Уның саяндыкы һымак койроктары ла, койроктарында каяузары ла бар. Был койроктарза биш ай буйы кешеләргә зыян килтерәү көсә тупланғайны. ¹¹ Саранчаларзың батшаһы иһә – упкын фәрештәһе. Уның йәһүдсә исеме – Абаддон, ә грекса – Аполлуон*.

¹² Беренсе кайғы үттә. Бына уның артынан тағы ике кайғы килә.

¹³ Алтынсы фәрештә борго кыскыртты – Алла алдында торған, алтындан яһалған корбан усағының дүрт мөгөзөнән сыккан бер тауыш ишеттем. ¹⁴ Ул тауыш боргоһо булған алтынсы фәрештәгә:

– Бөйөк Евфрат йылғаһы буйында бәйлә торған дүрт фәрештәһе азат ит, – тине.

¹⁵ Шунан һуң кешеләрзәң өстөн бер өлөшөн үлтерер өсөн ошо сәғәткә һәм көнгә, айына һәм йылына тиклем әзерләп куйылған дүрт фәрештә азат ителде. ¹⁶ Уларзың атлы фәскәренәң һаны ике йөз миллион ине, мин уларзың исәбен ишеттем. ¹⁷ Мин аттарзы һәм һыбайлыларзы ошолар күрзөм: өстәрәнә уттай кызыл, куйы зәңгәр һәм көкөрт кеүек һарғылт төстәге күкрәксәләп кейгәйнеләр. Аттарзың башы арыслан башына окшағайны, ауыззарынан ут, төтөн һәм көкөрт бөркөлөп тора ине. ¹⁸ Кешеләрзәң өстөн бер өлөшө уларзың ауызынан сыккан ошо өс казанан: уттан, төтөндән һәм көкөрттән үлтерелде. ¹⁹ Аттарзың көсә уларзың ауыззарында һәм койроктарында ине, койроктары йыландарға окшаш һәм баштары ла бар ине, улар ошо баштары менән кешеләргә зыян килтерзә.

²⁰ Ошо бәлә-казаларзан үлмәй калған кешеләр үззәре кылған эштәргә тәүбә итмәне. Улар яуыз рухтарға һәм күрә лә, ишетә лә, йөрөй зә алмаған алтын, көмөш, бакыр, таш һәм ағас һындарға табынузуан ваз кисмәне. ²¹ Был кешеләр үлтерәү, сыхырсылык, фәхешлек, урлашызуан тәүбәгә килмәнеләр.

Төргәк китап тоткан фәрештә

10 ¹ Шунан һуң мин күктән төшкән икенсе көзрәтлә фәрештәһе күрзөм. Ул болотка төрөнгәйне. Уның баш өстөндә йәйгөр балкый, йөзә кояш кеүек, аяктары утлы бағана һымак ине. ² Кулына бәләкәй

* **9:11** Абаддон – һәләкәт, үлем; Аполлуон «һәләк итеүсә» тигәндә аңлата.

генә төргәк китапты асып тоткан. Улу аяғы менән – диңгезгә, һул аяғы менән ергә басып, ³ арысландыкы һымак көслә тауыш менән кыскырып ебәрзе. Ул кыскырғас, ете күк күкрәү, тауыш биреп, һөйләй башланылар. ⁴ Ете күк күкрәү һөйләп туктағас, мин уларзың һөйләгәннен язып алырға уйланым, әммә күктән үземә өндәшкән тауышты ишеттем:

– Ете күк күкрәүенең нимәләр һөйләгәннен мисәт астына йәшер һәм язма.

⁵ Диңгеззә һәм ерзә басып торған мин күргән фәрештә уң кулын күккә күтәрзе лә ⁶ күкте һәм унда булған һәр нәмәне, ерзе һәм унда булған һәр нәмәне, диңгеззе һәм унда булған һәр нәмәне яраткан Мәңге Йәшәүсе менән ант итте:

– Тоткарлау башка булмаясак. ⁷ Етенсе фәрештә борғоһон кыскыртырға әзер булған мәлдә, Алла Үз колдарына – пәйғәмбәрзәргә иглан иткәнсә, Уның сере гәмәлгә ашқан булыр.

⁸ Унан һуң мин күктән ишеткән тауыш тағы былай тип өндәште:

– Бар, диңгеззә һәм ерзә торған фәрештәнең кулынан асылған төргәк китапты ал.

⁹ Фәрештә янына килдем дә шул зур булмаған төргәк китапты миңә биреүен һораным. Фәрештә миңә:

– Ал да уны аша. Ашказаныңа бик әсе булыр, әммә ауызыңда бал кеүек татлы булыр, – тине.

¹⁰ Мин фәрештәнең кулынан шул бәләкәй генә төргәк китапты алып ашаным. Ауызымда бал кеүек татлы ине, әммә ашап бөтөүгә ашказаным әсетеп янды. ¹¹ Унан һуң миңә:

– Һин тағы күп халыктар, милләттәр, телдәр һәм батшалар тураһында пәйғәмбәрлек итергә тейешһең, – тинеләр.

Ике шаһит

11 ¹ Миңә үлсәү таяғы һымак камыш бирелде һәм былай тип әйтелде:

– Бар за Алла йортон һәм корбан усағын үлсә, ундағы табыныусыларзы һанап сык. ² Әммә Алла йортоноң тышкы ихатаһын хисапка индермә һәм үлсәмә, сөнки ул мәжүсизәргә бирелгән. Улар изге каланың урамдарын кырк ике ай буйы тапап йөрөзәр.

³ Мин Үземдең ике шаһитыма шундай вәкәләт бирермен: улар, матәм кейемдәре кейеп, бер мең ике йөз алтмыш көн буйы пәйғәмбәрлек итерзәр. ⁴ Был шаһиттар – бөтә ер Хужаһы алдында торған ике зәйтүн ағасы һәм ике шәмдәл. ⁵ Кем дә булла уларға яуызлык кылырға ниәтләһә, ауыззариһан ут сығып, дошмандарын йотор. Уларға зыян килтерергә ниәтләгән һәр кеше шулай һәләк булырға тейеш. ⁶ Уларзың, пәйғәмбәрлек иткән вақытта ергә ямғыр яумаһын тип, күкте каплап куйырға вәкәләттәре бар. Һыузы канға әйләндерергә лә, үззәре теләгән вақытта ергә һәр төрлө бәлә-казалар ебәрәп зыян килтерергә лә вәкәләттәре бар.

⁷ Шаһитлык итеүзәрен тамамлағас, упыннан януар күтәрелеп сығып, улар менән алышыр, уларзы енер һәм үлтерер. ⁸ Был ике шаһиттың көүзәһе исеме кинәйәләп аталған Содом һәм Мысыр тип аталған бөйөк кала урамдарында ятыр. Уларзың Раббыһы шунда аркысақка казакланған булған да инде. ⁹ Был мәйәттәргә өс көн ярым буйы төрлө халыктарзан, кәбиләләрзән, төрлө телдәрзә һөйләшәүселәрзән һәм милләттәрзән булған кешеләр караясак. Ул мәйәттәргә кәбергә һалырға рөхсәт итмәстәр. ¹⁰ Был ике пәйғәмбәр ерзә йәшәүселәрзе ызалатканлыктан, ерзә йәшәүселәр уларзың һәләкәтенә шатланасак, күңел асасактар һәм бер-береһенә бүләктәр ебәрәсәк.

¹¹ Әммә өс көн ярымдан һуң уларға Алланан йәшәү рухы инде һәм улар аяктарына бақты. Уларзы күргәндәрзе оло куркыу алды. ¹² Шаһиттар күктән көслә тауыштың:

– Бында күтәрелегез, – тип әйтәүен ишетеләр.

Улар болотта күккә күтәрелде, ә дошман-дары уларға карап торзо. ¹³Шул ук мәлдә бик көслө итеп ер тетрәне, каланың ундан бер өлөшө емерелде, ер тетрәүзән ете мең кеше үлде, ә калғандары, бик нык куркып, Күк Аллаһын данланы.

¹⁴Икенсе кайғы үтте, тиззән өсөнсөһө килер.

Етенсе борго

¹⁵Етенсе фәрештә борғонон кыскыртты һәм күктә:

– Донъя өстөнән хәзәр
Раббыбыз һәм
Уның Мәсихе*
батшалык итә башланы.
Ул мәңгенән-мәңгегә
батшалык итәсәк! –

тигән көслө тауыштар яңгыраны.

¹⁶Шунда үз тәхеттәрәндә Алла алдында ултырған егерме дүрт акһакал, йөзтүбән капланып, Аллаға сәждә кылды һәм ¹⁷былай тине:

– Бар, Булған, сикһез көзрәт Әйһә
Раббы Алла,
Һиңә шөкөр итәбез, сөнки
Һин Үзеңден бөйөк көзрәтенде
ғәмәлгә ашырзың,
батшалык итә башланың.

¹⁸Халыктар ярһыны.
Әммә Һинең нәфрәт көнөң килде,
үлеләрзе хөкөм итеү вакыты етте.
Колдарыңа – пәйғәмбәрзәрәңә,
изге кешеләрәңә һәм
исемендән куркқан кеселенән алып
өлкәндәрәңә тиклем әжер биреү,
ерзе һәләк иткәндәрзең үззәрәң
һәләк итеү вакыты етте.

¹⁹Шунан һуң күктә Алла йорто асылды һәм унда Килешеү һандығы* күрәнде. Шул мәл йәшен йәшнәнә, гөрһөлдәгән тауыштар ишетелде, күк күкрәнә, ер тетрәнә һәм бик көслө бозлауык язуы.

Катын һәм аждаһа

12 ¹Күктә бөйөк илаһи билдә күрәнде: был – кояшка төрөнгән катын ине. Уның аяк астында – ай, башында – ун ике йондоззан үрелгән таж. ²Катын ғоманлы булып, бала тыузырыу ғазаптарынан һәм һызланыузан кыскыра ине. ³Күктә тағы бер илаһи билдә күрәнде: был ете башлы һәм ун мөгөзлө кызыл төстәге зур аждаһа ине, башының һәр берендә – бәләкәй генә таж. ⁴Койроғо менән күктәге йондоззарзың өстән бер өлөшөн ергә һепереп алып ташланы. Шунан һуң, сабий тыуғаста уны ашар өсөн, балаһын бына-бына табасак катын янына килеп басты. ⁵Катын бөтә халыктар өстөнән тимер таяк менән һакимлык итергә тейешле ир бала тыузырзы. Баланы тартып алып, Аллаға һәм Уның тәхете янына алып киттеләр. ⁶Ә катын сүллеккә касты. Унда Алла тарафынан урын әзерләнеп куйылғайны һәм уға мең ике йөз алтмыш көн буйы хәстәрлек күрһәтергә тейештәр ине.

⁷Күктә һуғыш башланды: Михаил үзенәң фәрештәләре менән аждаһаға каршы һуғышты. Аждаһа иһә үзенәң яуыз фәрештәләре менән уларға каршы торзо. ⁸Әммә ул еңелде һәм фәрештәләре менән бергә үзенәң күктәге урынын юғалтты. ⁹Был зур аждаһа, Иблис йәки Шайтан тип аталған бөтә донъяны алдаусы боронго йылан, ергә бәрәп төшөрөлдө, уның менән бергә фәрештәләре лә ырғытылды. ¹⁰Шунан

* **11:15** *Мәсих* – «мәсехләнгән» тигәнде аңлата. Боронго Израилда батша һайлағанда каһиндар ул кешенең башына зәйтүн майы һөрткән. Ғайса Мәсих – Алла тарафынан һайланған һәм мәсехләнгән Зат.

* **11:19** *Килешеү һандығы* – Алла кушыуы буйынса яһалған һандык. Уның әсендә Алланың Израил халкы менән төзөгән төп килешеүенең ун бойорого язылған тактаташтар һакланған. (Карағыз: «Сығыу», 25:10-22.)

11:12 4 Бат 2:11.

11:18 Зәб 2:1-2.

12:3 Днл 7:7.

12:4 Днл 8:10.

12:5 Зәб 2:9; Ишғ 66:7.

12:7 Днл 10:13, 21.

12:9 Баш 3:1.

һуң мин күктән көслө тауыш ишеттем. Ул былай тине:

– Аллабыздың коткарыуы,
көзрәте килде.

Бына Уның Батшалығы килде,
Уның Мәсихенәң хахимлығы
урынлашты!

Көнө-төнө Аллабыз алдында
имандаштарыбызды ғәйепләүсе
бәреп төшөрөлдө.

¹¹ Имандаштарыбыз уны Бәрәс қаны,
Уның хақындағы шаһитлық
һүззәре менән еңде,

хатта үлемдән дә курқманылар,
үззәренең йәндәрен аяманылар.

¹² Әй күктәр һәм унда йәшәгәндәр,
қыуанығыз!

Әммә ергә һәм диңгезгә кайғы,
сөнки Иблис, вақытының
аз қалыуын белеп,

каты асыу менән ярһып
һезгә төштө.

¹³ Аждаһа, үзенең ергә бәреп төшөрөлгәннен күргәс, ир бала тапқан қатынды қыуа башланы. ¹⁴ Үзенә тип сүлдә әзерләнгән урынға ошон өсөн, қатынға зур бөркөттөң қанаттары бирелде. Йыландың буйы етмәгән был урында қатынға бер йыл, ике йыл һәм ярты йыл* буйы хәстәрлек күрһәтеләсәк. ¹⁵ Йылан, қатынды һыу ағызып алып китһен өсөн, ауызынан тотош йылға ағызып сығарзы. ¹⁶ Әммә ер қатынға ярзам ите: ул асылып китте лә аждаһа кикереп сығарған йылғаны йотто. ¹⁷ Аждаһаның қатынға асыуы кабарзы, һәм ул уның Алла бойороқтарын үтәгән, Ғайса хақында шаһитлық биргән қалған балаларына қаршы һуғышырға китте.

Диңгез януары

13 ¹ Аждаһа диңгез ярындағы ком-локка килеп бақты.

Шунда мин диңгеззән сығып қилгән януарзы күрзем. Уның ете башы һәм ун мөгөзө булып, мөгөззәрендә ун таж бар ине; баштарына Алланы хурлаған исемдәр язылғайны. ² Мин күргән януар қапланға окшағайны, ә аяқтары – айыузықы, ауызы арысландықы һымак ине. Аждаһа уға үзенең көсөн, тәхетен һәм зур хахимлығын бирзе. ³ Мин был януарзың баштарының береһе үлемесле дәрәжәлә яраланғанын күрзем, әммә был яра уңалды. Ер өстөндәгеләрзең барыһы ла ғәжәпкә қалып уны күзәтте ⁴ һәм, януарға хахимлығын биргән өсөн, аждаһаға баш әйзе. Шулай ук:

– Кем януар кеүек була алһын? Кем уның менән алыша алһын? – тип януарға ла баш әйзеләр.

⁵ Януарға тәкәббер һөйләшергә һәм Алланы хурлаған һүззәр әйтергә хоқуқ бирелде. Уға қырк ике ай буйы хахимлық итергә мөмкинлек бирелде. ⁶ Ул Алланы хурлаған һүззәр һөйләй башланы, Уның исемен дә, Ул йәшәгән торлақты ла, күктә йәшәүселәрзе лә хурлаған һүззәр әйтте. ⁷ Януарға Алланың изге кешеләренә қаршы һуғышырға һәм уларзы еңергә рөхсәт бирелде. Уға һәр қәбилә һәм халық, һәр телдә һөйләшәүселәр һәм милләт өстөнән хахимлық бирелде. ⁸ Салынған Бәрәстен тормош қитабына донъя яратылғанға тиклем исемдәре язылмаған ерзә йәшәгәндәрзең һәммәһе лә ошо януарға баш әйәсәк.

⁹ Қолақтары барзәр – ишетһен!

¹⁰ Кемгә әсир төшөргә язған,
ул әсир төшөр.

Кемгә үлемен
қылыстан табырға язған,
ул қылыстан үлер.

Бында изгеләрзән сызамлық һәм
иман талап ителә.

* 12:14 *Бер йыл, ике йыл һәм ярты йыл* – грекса төп нөсхәһендә: «вақыт, вақыттар һәм ярты вақыт».

13:1 Днл 7:3, 7.

13:2 Днл 7:4-6.

13:5-6 Днл 7:8, 25.

13:7 Днл 7:21-22.

13:10 Йер 15:2; 43:11.

Ер януары

¹¹ Азак мин ерзэн сығып килгән икенсе януарзы күрзем. Уның бәрәстеке һымак ике мөгөзө бар һәм ул аждаһа кеүек һөйләй ине. ¹² Ул, беренсе януар исеменән уның бөтә хакимиәте менән эш итеп, ерзе һәм унда йәшәгәндәрзе үлемесле яраһы уңалған беренсе януарға табынырға мәжбүр итте. ¹³ Был януар бөйөк мөгжизәләр башкарзы, хатта кешеләр алдында күктән ергә ут язырзы. ¹⁴ Ул, беренсе януар исеменән кылырға бирелгән мөгжизәләр менән ерзә йәшәүселәрзе алдаштырып, уларға кылыстан яраланған, әммә тере калған януар һынын яһарға кушты. ¹⁵ Беренсе януарзың һыны хатта һөйләй алһын һәм уға табынмаған һәр кем үлемгә дусар ителһен өсөн, икенсе януарға ошо һынға йән индерергә рөхсәт ителде. ¹⁶ Икенсе януар барыһының да: ябай халыктың һәм бөйөктәрзән, байзарзың һәм фәкирзәрзән, ирекеләзәрзән һәм колдарзың уң кулдарына йәки маңлайзарына тамға һалдырзы. ¹⁷ Ошо тамғаһы, йәғни януар исеме, йәки исеменән һаны булмаған бер кем дә бер нәмәлә һатып та ала алманы, һата ла алманы.

¹⁸ Бында зирәклек кәрәк. Акылы булған кеше януарзың һанын иҫәпләп сығарһын, сөнки ул – кеше һаны. Был һан – алты йөз алтмыш алты.

Бәрәс һәм йөззә кырк дүрт мең кеше

14 ¹ Шунан мин караным да Сион тауында Бәрәс, уның менән бергә маңлайзарында Бәрәстән исеме һәм Уның Атаһының исеме язылған йөззә кырк дүрт мең кеше торғанын күрзем. ² Мин күктән шарлауык тауышына һәм көслө күк күкрәүенә оқшаған тауыш ишеттем. Был тауыш

арфасыларзың арфала уйнаған тауышы кеүек ине. ³ Тәхет, дүрт йән әйәһе һәм аһакалдар алдында яңы йыр йырланды. Ул йырзы ерзән коткарып алынған йөз кырк дүрт мең кешенән башка бер кем дә өйрәнә алманы. ⁴ Улар – бер тапкыр за катын-кыз менән булмаған, шул аркала сафлыктарын һаклап калған кешеләр. Улар – Бәрәс кайза барһа, Уның артынан шунда барыусылар. Улар барлык кешелек араһынан коткарып алынды һәм Алла менән Бәрәскә беренселәрзән булып бағышланды. ⁵ Уларзың ауызынан ялған сыкманы, улар кәмселекһез ине*.

Өс фәрештә

⁶ Шунан һуң мин күк йөзөндә осоп барған тағы бер фәрештәне күрзем. Уның ерзә йәшәүсе һәр милләткә һәм жәбиләгә, һәр телдә һөйләшәүселәргә һәм халыкка еткерәү өсөн мәңгелек һөйөнөслө Хәбәре бар ине. ⁷ Ул көслө тауыш менән:

– Алланан куркығыз һәм Уны данлағыз, сөнки Уның хөкөм сәғәте килде. Күкте, ерзе, диңгеззе, һыу сығанактарын Яратыусыға табынығыз! – тине.

⁸ Уның артынан килгән икенсе фәрештә былай тине:

– Бөйөк Бабил емерелде, емерелде, сөнки ул бөтә халыктарзы ла үзенең ярһыу фәхешлек шарабын эсергә мәжбүр иткән.

⁹ Уларзың артынан килгән өсөнсө фәрештә көслө тауыш менән былай тине:

– Кем януарға һәм уның һынына табына, үзенең маңлайына йәки кулына януар тамғаһы кабул итә, ¹⁰ Алланың нәфрәт тустағында әзерләнгән шыйыклатылмаған ярһыу шарабын эсәсәк, изге фәрештәләр һәм Бәрәс алдында ут һәм көкөрт эсендә ғазапландырыласак. ¹¹ Уларзың ғазап төтөнө мәңгенән-мәңгегә күтәреләсәк. Януарға

* 14:5 Кайһы бер боронғо кулъязмаларза «Алла тәхете алдында» тигән һүззәрзә бирелгән.

14:8 Ишғ 21:9.

14:11 Ишғ 34:10.

һәм уның һынына табынған, уның исем тамғаһын кабул иткән һәр кем көндөз зә, төндө лә ғазаптан тынғы күрмәйәсәк.

¹² Бында Алла бойороғон үтәгән һәм Ғайсаға инанған изге кешеләрҙең сызам булыуы кәрәк.

¹³ Мин күктән үземә өндәшкән тауышты ишеттем:

– Язып куй: «әлеге мәлдән башлап Раббыныкы булып үлгәндәр бәхетле». Эйе, улар үзәренең ауыр хезмәттәренән ял итһендәр, сөнки эштәре уларҙан калмай арттарынан барасак, – ти Рух.

Ерҙә уңыш йыйыу

¹⁴ Мин караным да аҡ болот һәм болот өстөндә әзәм улына окшаған Зат ултырғанын күрҙем. Уның башында алтын таж ине, ә кулына үткер ураҡ тоткайны. ¹⁵ Алла йортонан тағы бер фәрештә сығып, болот өстөндә Ултырыусыға көслө тауыш менән:

– Урағыңды ал да ур, сөнки ураҡ ваҡыты етте, ерҙә уңыш өлгөрзө, – тип кысқырҙы.

¹⁶ Шул сәк болотта Ултырыусы Үзенәң урағын ер өстөнә ырғытты һәм ерҙә уңыш урылды.

¹⁷ Күктәге Алла йортонан икенсе фәрештә сықты. Уның да үткер урағы бар ине. ¹⁸ Ут өстөнән хахимлығы булған тағы бер фәрештә корбан усағынан сықты. Ул үткер урағы булған фәрештәгә көслө тауыш менән:

– Үзеңдең үткер урағыңды ал да ер өстөндәге йөзөм тәлгәштәрен йый, сөнки уның емештәре өлгөрзө, – тип кысқырҙы.

¹⁹ Фәрештә үзенәң урағын ергә ырғытты ла, ер өстөндәге йөзөмдө йыйып, Алланың ярһыулы йөзөм һыккысына ташланы. ²⁰ Ул йөзөм кала эргәһендәге һыккыста тапалды. Һыккыстан аттың йүгәненә тиклем тәрәнлектәге бер мең алты йөз стадия* оҙонлокта кан ақты.

Ете фәрештә һәм ете бәлә

15 ¹ Тағы ла мин күктә бөйөк һәм ғәжәйеп илаһи билдә – һуңғы ете бәлә-казалы ете фәрештәне күрәп калдым. Былар – иң азаккы бәлә-казалар. Улар менән Алла ярһыуы тамамланасак. ² Мин ут менән быяла катнашкан диңгез һымак нәмәне күрҙем. Быяла диңгез өстөндә януарзың үзен, уның һынын һәм исеменәң һанын еңеп сығыусылар тора ине, кулдарына Алланың арфаларын тоткайнылар. ³ Улар Алла коло Мусаның һәм Бәрәстәң йырын йырлайҙар ине:

– Сикһез көҙрәт Эйһе Раббы Алла! Һинең эштәрең бөйөк һәм ғәжәп.

Халыҡтар Батшаһы*,

Һинең юлдарың ғәзел һәм һаҡ.

⁴ Раббы! Һинән кем күркмаҫ та исемендә кем данламаҫ?

Бары Һин генә изгеһең,

бөтә халыҡтар хозурыңа килерҙәр,

улар Һинә сәждә кылырҙар.

Һинең ғәзел эштәрең асылды.

⁵ Бынан һуң мин күктә Алла йорто – Килешеү сатыры асылғанын күрҙем. ⁶ Алла йортонан ете бәлә-казаһы булған ете фәрештә сықты. Улар ялтырап торған тап-таза етен кейем кейгән һәм күкрәктәренән алтын билбау ураған. ⁷ Дүрт йән эйәһенең береһе ете фәрештәгә мәңгенән-мәңгегә йәшәүсе Алланың нәфрәте тулы ете алтын туҫтаҡ бирҙе. ⁸ Алла йорто Алланың шөһрәтенән һәм көҙрәтенән төтөн менән тулды, һәм ете фәрештәнең ете бәлә-казаһы тамамланмайынса, унда бер кем инә алманы.

Алла нәфрәте тулы туҫтаҡтар

16 ¹ Шунан һуң Алла йортонан ете фәрештәгә:

* 14:20 *Бер мең алты йөз стадия* – өс йөз сәкрым самаһы. Бер стадия – 185 м.

* 15:3 *Халыҡтар Батшаһы* – кайһы бер боронғо кулъязмаларҙа «изгеләр Батшаһы» тип бирелгән.

– Барығыз һәм Алланың ете нәфрәт туҫтағын ергә түгегез, – тип өндәшкән көслә тауыш ишеттем.

²Беренсе фәрештә барзы ла туҫтағын ер өстөнә түкте. Януар тамғаһы һалынған һәм уның һынына табынған кешеләрзә ерәнгес һәм яман эренле йәрәхәттәр хасил булды.

³Икенсе фәрештә туҫтағын диңгезгә түкте: диңгез һыуы үлек каны кеүек булды һәм диңгеззәгә бөтөн тереклек һәләк булды.

⁴Өсөнсө фәрештә туҫтағын йылғаларға һәм һыу сығанактарына түкте: уларзың һыуы канға әйләнде. ⁵Мин һыу фәрештәһенең былай тип әйткәнән ишеттем:

– Бар, Булған һәм Изге,
шулай хөкөм итеүең менән
Һин ғәзел.

⁶ Изгеләрзең һәм пәйғәмбәрзәрзең канын койғандары өсөн,
Һин уларзың үззәренә кан эсерзең.
Улар быға лайыклы.

⁷Мин корбан усағы яғынан тауыш ишеттем:

– Әйе, сикһез көзрәт Әйәһе
Раббы Алла,
Һинең хөкөмдәрең хак һәм ғәзел.

⁸Дүртенсе фәрештә туҫтағын қояш өстөнә түкте: қояшка кешеләрзе көйзөрөү көсө бирелде. ⁹Кешеләрзе көслә селлә әселеге көйзөрзә, һәм улар был бәлә-қазалар өстөнән һақимлығы булған Алла исемен хурланылар, әммә тәүбә итмәненләр, Алланы данламанылар.

¹⁰Бишенсе фәрештә туҫтағын януар тәхете өстөнә түкте: уның батшалығы қараңғылықка сумды, кешеләр ғазаптарзан телдәрен тешләне, ¹¹ғазаптарынан һәм

йәрәхәттәренән Күк Аллаһын хурланылар, әммә қылған эштәренән тәүбә итмәненләр.

¹²Алтынсы фәрештә туҫтағын бөйөк Евфрат йылғаһына түкте: қояш қалққан яқтан қиләсәк батшаларға юл әзер булһын өсөн, йылғаның һыуы қипте. ¹³Мин аждаһаның да, януарзың да, ялған пәйғәмбәрзең дә ауызынан бақаға оқшаған өс яуыз рух сыққанын күрзем. ¹⁴Улар – мөгжизәләр күрһәтеүсе яуыз рухтар. Улар бөтә донъя батшаларын сикһез көзрәт Әйәһе Алланың бөйөк көнөндә һуғышка йыйыр өсөн сықты.

¹⁵«Бына қарак кеүек көтмәгәндә қиләм: яланғас йөрәмәс һәм хурлығы күренмәһен өсөн уяу торған һәм кейемдәрен тәртиптә тотқан кеше бәхетле!»

¹⁶Шакшы рухтар батшаларзы йәһүд телендә «Һармагеддон»* тип аталған урынға йыйзы.

¹⁷Етенсе фәрештә туҫтағын һауаға түкте: Алла йортонан, тәхәттән:

– Тамамланды! – тигән көслә тауыш яңғыраны.

¹⁸Йәшен йәшнәне, тауыштар, күк күкрәүе ишетелде, көслә итеп ер тетрәй башланы, кешеләр ерзә йәшәй башлағандан алып ундай көслә ер тетрәү булмағайны әле. Шул тиклем көслә ер тетрәү! ¹⁹Бөйөк қала өс өлөшкә бүленде һәм халықтарзың қалалары емерелде. Шулай итеп, Алла бөйөк Бабил қалаһын исенә төшөрзә һәм уға Үзенең ярһыу нәфрәт туҫтағынан шарап эсергә бирзе. ²⁰Һәр утрау юкка сықты, таузар юк булды, ²¹күктән кешеләр өстөнә зур-зур боз қисқәктәре* яузы. Кешеләр был бәлә-қазә өсөн Алланы хурланы, сөнқи ул ифрат ауыр ине.

* 16:16 *Һармагеддон* – «Мегиддо тауы» тигән мәғәнәлә. Иҫке Ғәһед дәүерендә Мегиддо қалаһы мөһим урын биләгән.

* 16:21 *Зур-зур боз қисқәктәре* – грек телендә һүзмә-һүз: «талант ауырлығындағы боз». Бер талант яқынса 35–40 кг самаһы.

Януар өстөндө ултырған катын

17 ¹Кулдарында ете тузгак булған фә-рештәләрзең береһе яныма килеп былай тине:

– Бында кил, мин һиңә зур һыузарза ултырған бөйөк фәхишәгә буласак хөкөм язһын күрһәтәм, ²уның менән ерзәге батшалар фәхешлек итте, уның фәхешлек шарабын ерзә йәшәүселәр исергәнсе эсеп ләззәтләнде.

³Мине Рух солғап алды, һәм фәрештә мине сүллеккә күсерзе. Унда мин кыпкызыл януар өстөндә ултырған катынды күрҙем. Януар ете башлы һәм ун мөгөзлө ине һәм Алланы хурлаған исемдәр менән капланғайны. ⁴Катын шәмәхә һәм кыпкызыл төстәге кейемдәр кейгәйне, алтын, асылташтар һәм ыңйы менән бизәнгәйне, кулына үзенә фәхешлегенә ерәнгеслегә һәм бысраҡлығы тулы алтын кәсә тоткайны. ⁵Уның маңлайына «Бөйөк Бабил – ерзәге фәхишәләрзең һәм ерәнгес нәмәләрзең әсәһе» тигән серле исем язылғайны. ⁶Мин катындың изгеләр канынан һәм Ғайсаның шаһиттары канынан исергәнлеген күрҙем. Был күренешкә мин ныҡ ғәжәпләндем. ⁷Фәрештә миңә былай тине:

– Нимәгә шулай ғәжәпләнәһең? Мин һиңә катындың һәм уны йөрөтөүсе ете башлы һәм ун мөгөзлө януарзың серен аңлатып бирәм. ⁸Һин күргән януар бар ине, хәзер ул юк. Әммә ул тизҙән упкындан күтәрелеп сығасак һәм һәләкәткә барасак. Донъя яратылғандан бирле исемдәре тормош китабына язылмаған кешеләр януарзы күреп ғәжәпләнәсәк, сөнки ул бар ине, хәзер юк һәм йәнә буласак.

⁹Бында зирәк аҡыл кәрәк. Ете баш – катын ултырған ете тау, шулай ук ете батша ул. ¹⁰Ул батшаларзың бишәүһе һәләк булды, береһе бар, етенсеһе әле килмәгән. Килгәтә ул озақ булмаһасак. ¹¹Булған һәм хәзер булмаған януар – ул һигезенсе батша. Ул

шулай ук ете батшаның берәүһе, һәм ул һәләкәткә бара.

¹²Һин күргән ун мөгөз – ун батша ул. Улар батшалыҡтарын әле алманы. Әммә януар менән бергә бер сәғәткә батшалар дәрәжәһендә хаҡимлыҡ аласаҡтар. ¹³Уларзың уйзары бер һәм януарға үззәренең көстәрен һәм хаҡимлыҡтарын тапшырасаҡтар. ¹⁴Улар Бәрәс менән һуғышасак. Бәрәс уларзы еңәсәк, сөнки Ул – хаҡимдарзың Хаҡимы һәм батшаларзың Батшаһы. Уның менән бергә булғандар иһә – саҡырылғандар, һайлап алынғандар һәм тоғролар.

¹⁵Фәрештә миңә тағы былай тип һөйләне:
– Һин күргән фәхишә ултырған һыузар – халыҡтар һәм төркөмдәр, милләттәр һәм төрлө телдәрзә һөйләшеүселәр. ¹⁶Һин күргән ун мөгөз һәм януар фәхишәгә нәфрәт менән караясак һәм уны бөлгөнлөккә төшөрәсәк, яланғас калдырасак, уның тәнен ашарасак һәм утта яндырасак. ¹⁷Сөнки Алла был ун мөгөзгә Үзенә ихтыярын үтәү теләген күңеленә һендергән, шуға күрә, Алла һүзе тормошқа ашқанға тиклем, улар януарға батшалыҡ хаҡимлығын берзәм бирә. ¹⁸Һин күргән катын – ерзәге батшалар өстөнән батшалыҡ итеүсе бөйөк кала ул.

Бабилдың емереләүе

18 ¹Бынан һуң мин тағы бер фәрештәнең күктән төшөүен күрҙем. Уның хаҡимлығы бөйөк ине: шөһрәтенән ер яқтырзы. ²Ул көслө тауыш менән былай тип кысқырзы:

– Бөйөк Бабил емерелде, емерелде!
Ул ендәр төйөгөнә һәм төрлө яуыз рухтар торлағына,
нәжес коштар, хәрәм һәм ерәнгес хайуандар ояһына әйләнде.
Сөнки ул үзенә ярһуу фәхешлек шарабын бөтә халыҡтарға эсерзе,

- 3 ерзәге батшалар
уның менән зина кылды,
саузагәрзәр самаһыз
зиннәт-байлығынан
байыны.
- 4 Күктән мин тағы бер тауыш ишеттем:
– Халкым минең,
Бабилдың гонаһтарында
катнашмаҫ һәм
уның бәлә-казаларына
дусар булмаҫ өсөн,
унан сык.
- 5 Уның гонаһтары инде өйкәлешеп,
күккә тиклем ашты һәм
Алла уның енәйттөрөн
иҫенә төшөрзө.
- 6 Ул бүтәндәргә нисек булған булһа,
һез зә уға шулай яуап кайтарығыз,
уның кылған эштәрәнә хакты
икеләтә кайтарығыз,
уның бүтәндәргә тип эсемлек
әзерләгән туҫтағында
үзенә икеләтә кеүәтле
эсемлек әзерләгез.
- 7 Ул үзен күпме данлаһа
һәм зиннәттә йәшәһә,
уға шул тиклем
ғазап һәм кайғы бирегез,
ул бит күңеленән генә:
«Батшабикә булып ултырам, мин
тол катын түгел,
кайғы күрмәйәсәкмен!» – ти.
- 8 Шунуң өсөн уға яза, үлем, илау,
яланғаслык
бер көн эсендә киләсәк һәм ул
утта яндырыласак,
сөнки уны хөкөм итеүсе
Раббы Алла көзрәтле.
- 9 Уның менән зина кылған һәм ләззәттә
йәшәгән ерзәге батшалар, уның яныуынан
сыккан төтөндө күреп, үкереп илясак һәм
кайғырасак. 10 Уның ғазаптарынан куркып
ситтәрәк баһып торасактар һәм:
– Кайғы, кайғы һиңә, бөйөк кала!

Эй Бабил, кеүәтле кала!
Һиңә бер сәғәт эсендә хөкөм килде, –
тип әйтәсәктәр.

11 Ерзәге саузагәрзәр уның хакында кай-
ғырып илясак, сөнки уларзың тауарзарын
бер кем дә һатып алмаҫ, 12 алтын һәм көмөш
әйберзәрен, асылташтарын һәм ынйыла-
рын, нәфис етен һәм ебәк, куйы кызыл һәм
алһыу төҫтәге тукымаларын, хуш еҫле ағас
төрөн, фил һөйәгенән яһалған әйберзәрен,
киммәтле ағастан, бакырзан, тимерзән
һәм мәрмәрзән эшләнгән төрлө нәмәләрен,
13 базыяндарын һәм аш тәмләткестәрен,
хуш еҫтәр кушылмаһын, ладандарын, ша-
раптарын һәм зәйтүн майзарын, иң якшы
ондарын һәм бойзайзарын, мал-тыуарын
һәм һарыктарын, аттарын һәм арбаларын,
тәндәре һәм йәндәре менән бергә колдарын
да алмаҫ.

14 – Йәнең көҫәгән емештәрәң юк хәзер.
Бөтә зиннәтлегең һәм
купшылығың
һине ташланы,
улар бер касан да табылмаҫ.

15 Был тауарзарзың бөтөнөһә менән сауза
итеүселәр һәм байыусылар, уның ғазапта-
рынан куркып, кайғырып илап ситтәрәк
баһып торасак. 16 Улар:

– Кайғы, кайғы һиңә, әй бөйөк кала!
Нәфис етен, куйы кызыл һәм
ут-кызыл кейем кейер,
алтын һәм асылташтар, ынйылар
менән бизәнер инең.

17 Шундай байлығың бер сәғәттә
юкка сыкты! –
тип әйтәсәктәр.

Диңгеззә карап йөрөтөүселәр зә, карап-
тарзә йөзөүселәрзәң бөтөнөһә лә, диңгез-
селәр зә, иңгез кәсебенән файза күреүселәр
зә ситтәрәк баһып торзө. 18 Улар, каланың
яныуынан сыккан төтөндө күреп: «Был
бөйөк калаға башка бер кала ла тиң тү-
гел!» – тип кыскырзылар. 19 Улар баш-
тарына тузан һибеп һәм кайғырып илап:

- Кайғы, кайғы һиңә,
эй бөйөк кала!
Диңгеззә караптары
булған бөтәһе лә
байлығың аркаһында байыны.
Инде һин бер сәғәттә харап
булдың! – тинеләр. –
- 20 Эй күк, уның хәленә кыуан,
изгеләр, илселәр, пәйғәмбәрзәр,
шатланығыз,
сөнки һеззә кала нисек хөкөм итһә,
Алла уны шулай хөкөм итте.
- 21 Бынан һуң бер көслә фәрештә зур тир-
мән хәтле таш алып диңгезгә ташланы ла
былай тине:
– Бөйөк Бабил калаһы
бына шундай көс менән ырғытылыр
һәм ул башкаса табылмаҫ.
- 22 Арфала уйнаусылар за,
йырлаусылар за,
һыбызғысылар за, борғо
кыскыртыусылар за
ишетелмәҫ инде һиндә.
Бүтәнсә бер генә һөнәрсе лә,
бер генә һөнәр зә булмаҫ,
тирмән ташының
тауышы ла ишетелмәҫ.
- 23 Яктырткыстың
уты ла һиндә күренмәҫ,
кейәү менән кәләш тауыштары ла
инде бынан ары ишетелмәҫ.
Саузагәрзәрең ерзә бөйөк булды,
тылсымыңа бөтә халыктар за
алданды.
- 24 Ул калала пәйғәмбәрзәрзәң һәм
изгеләрзәң каны,
ерзә үлтерелгәндәрзәң бөтәһенең
каны табылды.

Раббыны мактағыз

19 ¹ Бынан һуң мин күктән өндәшкән
бик зур халык төркөмөнән сыгккан-

дай көслә тауыш ишеттем. Тауыш былай
тине:

- Раббыны мактағыз!*
- Котолоу за, дан да,
көзрәт тә – Аллабыззыкы!
- 2 Уның хөкөмдәре хак һәм ғәзел,
сөнки Ул үзенең фәхешлеге менән
ерзә бозоклокка килтергән
бөйөк фәхишәне хөкөм итте һәм
Үз колдарының каны өсөн
унан үс алды.
- 3 Бынан һуң күктән йәнә:
– Раббыны мактағыз! –
тип әйтелде. –
Фәхишәнең яныуынан
сыгккан төтөн
мәңгенән-мәңгегә күтәрелә.
- 4 Шул вакыт егерме дүрт акһакал һәм
дүрт йән эйәһе йөзтүбән капланып:
– Амин! Раббыны мактағыз! –
тип, тәхеттә ултырыусы Аллаға баш әй-
зеләр.
- 5 Тәхеттән былай тип өндәшкән тауыш
килде:
– Алланың бөтә колдары,
Унан куркыусылар,
ябайзар һәм бөйөктәр,
Аллабыззы мактағыз!
- 6 Мин бик күп халыктан сыгккан кеүек,
шарлауык тауышылай, көслә күк күкрә-
үендәй тауыш ишеттем. Ул былай тине:
– Раббыны мактағыз!
Сикһез көзрәт Эйәһе
Раббы Аллабыз
батшалык итә башланый!
- 7 Кыуанайык һәм шатланайык,
Уға дан йырлайык.
Бәрәстәң туйы килде, Уның кәләше
әзерләнеп бөттө.
- 8 Кәләшкә кейер өсөн
ялтырап торған нәфис
ак етен тукыманан

* 19:1 Раббыны мактағыз – йәһүд телендә «Һалелуях».

таза кейем бирелде.

Ак етен – изге кешеләрзең тәкүә эштәре ул.

⁹ Фәрештә миңә былай тине:

– Язып куй: Бәрәстең туй мәжлесенә сақырылғандар бәхетле.

Тағы былай тине:

– Был һүззәр – Алланың хак һүззәре.

¹⁰ Шунан һуң мин, баш эйер өсөн, уның аяктарына йығылдым, әммә ул миңә былай тине:

– Кара уны, улай эшләмә! Мин – һинен һәм Ғайса тураһында шаһитлык кылған имандаштарыңдың хезмәттәше. Аллаға баш эй! Ғайса хакындағы шаһитлык Алла хәбәрен иҗлан итеүселәрзе рухландыра.

Ак ат өштөндәге һыбайлы

¹¹ Мин күктең асылыуын күрҙем. Унда ак ат бар ине һәм уның өштөндәге һыбайлыһын Тоғро һәм Хак тип атайҙар ине. Уның хөкөм итеүе һәм һуғыш алып барыуы ғәзел. ¹² Уның күззәре – ут ялкыны кеүек, ә башында – бик күп таждар. Уға Үзенән башка бер кем белмәй торған исем язылған. ¹³ Ул канға баткан кейем кейгән һәм Уның исеме – Алла Һүзе. ¹⁴ Уның артынан ак аттарға атланған ак, таза, нәфис етендән кейем кейгән күк ғәскәрзәре эйәргән. ¹⁵ Уның ауызынан халыктарға һуғыр өсөн үткер кылыс сығып тора, һәм улар өштөнән тимер таяк менән Ул Үзе хакимлик итәсәк. Ул, сикһез көзрәт Эйәһе Алланың ярһуулы нәфрәт шарабын әзерләп, һыкыста йөзөм һығасак. ¹⁶ Уның кейемендә һәм янбашында: «Батшаларзың Батшаһы һәм хакимдарзың Хакимы» тигән исем язылған.

¹⁷ Шунан һуң мин қояшта торған бер фәрештәне күрҙем. Ул, күк йөзө буйлап осоусы бөтә коштарға мөрәжәғәт итеп, көслө тауыш менән кысқырҙы:

– Осоп килегез, Алланың бөйөк мәжлесенә йыйылығыз! ¹⁸ Батшаларзың һәм ғәскәр

башлыктарының, көслөләрзең, аттарзың һәм уларзың һыбайлыларының мәйеттәрен, бөтә ирекеләрзең дә, колдарзың да, ябай кешеләрзең дә, бөйөктәрзең дә мәйеттәрен ашағыз.

¹⁹ Шунда мин януарзы, ерзәге батшаларзы һәм уларзың ғәскәрзәрен, атта Ултырыусыға һәм Уның ғәскәрәнә каршы һуғышырға тип йыйылғандарын күрҙем. ²⁰ Ә януар һәм уның исеменән мөгжизәләр күрһәткән ялған пәйғәмбәр кулға алынды. Был ялған пәйғәмбәр януар тамғаһын кабул иткәндәрзе, уның һынына табыныусыларзы мөгжизәләр ярҙамында алдағайны. Улар икеһе лә янып торған көкөртлө күлгә тере көйө ырғытылды. ²¹ Ә калғандары атта Ултырыусының ауызынан сығып торған кылыс менән үлтерелде һәм барлык коштар уларзың мәйетен ашап туйынды.

Мең йыл буйы батшалыҡ итеү

20 ¹ Шунан һуң мин күктән төшөп килгән фәрештәне күрҙем. Уның кулында упкын аскысы менән зур сылбыр бар ине. ² Ул – аждаһаны – Иблис-Шайтан тигән ул боронғо йыланды – тотоп алды ла мең йылға сылбырлап куйҙы. ³ Мең йыл үткәнгә тиклем, халыктарзы алдамаһын өсөн, уны упкынға ташланы, упкынды бикләп куйҙы һәм өштөнә мисәт һалды. Мең йылдан һуң ул аз ғына вақытка азат ителергә тейеш.

⁴ Унан һуң мин тәхеттәр һәм унда ултырыусыларзы күрҙем. Уларға хөкөм итергә хокук бирелгәйне. Ғайса хакында шаһитлык иткәндәре һәм Алла һүзе өсөн баштары киҗәлгән, януарға һәм уның һынына табынмаған, маңлайҙарына һәм кулдарына уның тамғаһын һалдырмаған кешеләрзең йәндәрен күрҙем. Улар үленән терелеп торҙолар за мең йыл буйы Мәсих менән бергә батшалыҡ иттеләр. ⁵ Үлгәндәрзең калғандары иһә мең йыл үтмәйенсә терелмәне.

19:8 Ишғ 61:10.

19:11 Ишғ 11:3-5.

19:13 Ишғ 63:2-3.

19:13 Баш 1:3; Ях 1:1.

19:15 Ишғ 49:2.

19:17-18 3Эл 39:17-20.

19:20 Днл 7:11.

20:2 Баш 3:1.

Был – беренсе терелеү булды. ⁶ Беренсе терелеүзә катнашыусылар – бәхетлеләр һәм изгеләр: икенсе үлемдең улар өстөнән хахимлығы юк, әммә улар, Алланың һәм Мәсихтең каһиндары булып, мең йыл буйы Мәсих менән бергә батшалык итәсәктәр.

Иблистең еңеләүе

⁷ Мең йыл үткәс, Иблис үз төрмәһенән азат ителер ⁸ һәм ерзең һәр мөйөшөндәге халыктарзы, йәғни Гог һәм Магогты алдап, уларзы һуғышка барыр өсөн йыя башлар. Һандары диңгеззәге ком бөртөгөндәй күп булып. ⁹ Мин уларзың ер киңлегенә сыкканын һәм изге кешеләр йөшөгән туплам менән яраткан каланы камап алғанын күрҙем. Әммә күктән ут кабынып, уларзы яндырып бөтөргө. ¹⁰ Уларзы алдаған Иблис иһә януар менән ялған пәйғәмбәр ташланылған утлы һәм көкөртлө күлгә ырғытылды. Улар унда мәңгенән-мәңгегә көнө-төнө ғазапланыр.

Үлеләр өстөнән хөкөм

¹¹ Унан һуң мин зур ак тәхетте һәм унда Ултырыусыны күрҙем. Уның карашынан ер менән күк касты, уларға урын табылманы. ¹² Мин тәхет каршыһында торған үлгәндәрзе, бөйөк һәм ябай кешеләрзе күрҙем. Китаптарзы астылар. Тағы бер китап – тормош китабы – асылды. Китаптарза язылғанса, үлгәндәр үз эштәренә карап хөкөм ителде. ¹³ Диңгез үзәндә булған үлгәндәрзе бирзе. Үлем һәм үлеләр донъяһы ла үзәндә булған үлгәндәрзе бирзе. Был үлгән кешеләрзең һәр береһе үз эштәренә карата хөкөм ителде. ¹⁴ Шунан һуң үлем һәм үлеләр донъяһы утлы күлгә ырғытылды. Был – икенсе үлем: утлы күл. ¹⁵ Исеме тормош китабында табылмаған һәр кем шул утлы күлгә ырғытылды.

Яңы күк һәм яңы ер

21 ¹ Шунан һуң мин яңы күкте һәм яңы ерзе күрҙем, элекке күк һәм элекке ер юкка сыккайны, диңгез зә бүтәнсә юк ине. ² Мин, кейәүе өсөн әзерләнеп бизәнгән кәләштәй күктән, Алланан төшөүсә изге кала – яңы Йәрүсәлимде күрҙем. ³ Шул сак тәхеттән килгән көслө тауышты ишеттем. Ул былай тине:

– Бына, Алланың кешеләр менән бергә йөшәү урыны. Ул кешеләр менән бергә йөшәйсәк. Кешеләр Уның халкы буласак һәм Алла Үзе улар менән буласак*. ⁴ Алла уларзың күззәрендәге һәр йөш бөртөгөн һөртәсәк. Үлем дә, кайғы-хәсрәттә, һыктау за, ауырыу за башкаса булмаясак, сөнки элеккеләр үтте инде.

⁵ Тәхеттә Ултырыусы былай тине:

– Бына, Мин бар нәмәне лә яңы итеп яһайым.

Шунан миңә өндәште:

– Язып куй, сөнки был һүззәр ышаныслы һәм хак.

⁶ Ул миңә тағы былай тине:

– Ғәмәлгә ашты! Мин – Альфа һәм Омега, Башы һәм Азағы. Мин һыуһағанға тере һыу шишмәһенән бушлай һыу эсерәм. ⁷ Еңгән кеше бының барыһына ла эйә буласак, һәм Мин уның Аллаһы буласакмын, ә ул Минең балам буласак. ⁸ Әммә куркактарзың да, имандан баш тарткандарзың да, әшәкеләрзең дә, кеше үлтерәүселәрзең дә, фәхешлек кылыусыларзың да, сихырсыларзың да, ялған илаһтарға табыныусыларзың да, бөтә ялғансыларзың да өлөшө ут һәм көкөрт ялқынланып торған күлдә булып. Был – икенсе үлем.

Яңы Йәрүсәлим

⁹ Минең эргәмә һуңғы ете бәлә-каза менән тулы ете туғстак тоткан ете фәрештәнең береһе килде лә:

* 21:3 Кайһы бер боронғо кульязмаларза «уларзың Аллаһы буласак» тигән мәғәнә лә бар.

20:8 Зөл 38; 39.

20:11-12 Днл 7:9-10.

20:15 Зәб 68:29; Днл 12:1.

21:1 Ишф 65:17; 66:22.

21:2 Ишф 52:1.

21:3 Лев 26:11-12; Зөл 37:27; Зәк 2:10-11.

21:4 Ишф 25:8; 35:10; 65:19.

21:6 Ишф 55:1.

– Кил, мин һиңә кәләште, Бәрәстәң ка-
тынын күрһәтәм, – тине.

¹⁰ Мине рух солғап алды, һәм фәрештә
үземде зур һәм бейек тауға күсерзе. Шунда
миңә күктән, Алланан төшөүсә изге Йәрүсә-
лим калаһын күрһәтте. ¹¹ Кала Алла шөһ-
рәтенән балкып тора ине. Уның балкышы
асылташ емелдәүенә, гәлсәрзәй үтәнән-үтә
күрәнмәле йәшмәгә окшағайны. ¹² Диуар-
зары зур һәм бейек, ун ике капкаһы бар,
капкалары янында ун ике фәрештә тора.
Капкаларында Исраил халкының ун ике
ырыуының исемдәре язылған. ¹³ Көнсы-
ғыштан өс капка, төньяктан өс капка,
көнъяктан өс капка, көнбайыштан өс капка
бар. ¹⁴ Кала диуарының ун ике нигез ташы
бар. Ул нигеззәрзә Бәрәстәң ун ике илсеһе-
нең исеме язылған.

¹⁵ Миңә һөйләгән фәрештәнең каланы,
уның капкаларын, диуарын үлсәр өсөн ал-
тын үлсәү таяғы бар ине. ¹⁶ Кала тигез яклы
дүртмөйөш булып урынлашқан, уның озон-
лого ла, киңлегә лә тигез. Фәрештә каланы
таяк менән үлсәне. Ул ун ике мең стадия*
булды. Уның озонлого ла, киңлегә лә, бе-
йеклегә лә бер тигез ине. ¹⁷ Фәрештә кала
диуарын үлсәп сықты. Диуар фәрештә кул-
ланған кеше үлсәме менән йөз зә кырк дүрт
аршын* булды. ¹⁸ Уның диуары йәшмәнән
төзөлгәйне, ә кала иһә таза, үтә күрәнмәле
быяла һымак саф алтындан ине. ¹⁹ Кала
диуарының нигез ташы төрлө асылташтар
менән бизәлгәйне: беренсе нигезе – йәшмә,
икенсеһе – зәңгәр якут, өсөнсөһө – халцедон,
дүртенсөһе – зөбәржәт, ²⁰ бишенсөһе – сар-
доникс, алтынсыһы – сердолик, етенсөһе –
хризолит, нигезенсөһе – берилл, туғызын-
сыһы – топаз, унынсыһы – хризопраз, ун
беренсөһе – гиацинт, ун икенсөһе – аметист.
²¹ Ун ике капка – ун ике ыһы, капкалар-

зың һәр береһе бер ыһынан. Үзәк урам үтә
күрәнмәле быяла һымак саф алтындан ине.

²² Калала мин Алла йортон күрмәнем,
сөнки был каланың Алла йорто – сикһез
көзрәт Әйһәе Раббы Алла Үзе һәм Бәрәс.
²³ Кала кояштың һәм айзың яктыртыуына
мохтаж түгел, сөнки Алланың шөһрәте уны
яктырта һәм уның яктырткысы – Бәрәс.
²⁴ Халыктар был каланың яктыһында йө-
рөр, ерзәгә батшалар уға үззәренәң зиннәтле
байлығын килтерер. ²⁵ Каланың капкалары
көндөз бикләnmәс, ә төн унда булмаҫ. ²⁶ Был
калаға халыктарзың зиннәтле хазинаһын,
байлығын килтерерзәр. ²⁷ Калаға һис бер
бысраклык та, әшәкелек эшләүсә лә, ял-
ғансы ла инмәс, унда исемдәре Бәрәстәң
тормош китабында язылғандар ғына инер.

Тере һыу йылғаһы

22 ¹ Шунан һуң фәрештә миңә Алла-
ның һәм Бәрәстәң тәхетенән ағып
сыкқан, гәлсәр һымак ялтырап торған
тере һыу йылғаһын күрһәтте. ² Ул йылға
урамдың уртаһынан аға, йылғаның ике
ярында ла йылына ун ике тапкыр, йәғни
ай һайын үз емешен биреп торған тормош
ағасы бар. Ағас япрактары – халыктарзы
һауыктырыу өсөн. ³ Калала кәһәрләнгән
бер генә нәмә лә булмаясақ, унда Алланың
һәм Бәрәстәң тәхете торасақ, ә Уның кол-
дары Уға хезмәт итәсәк. ⁴ Улар Уның йөзөн
күрәсәктәр, һәм Уның исеме уларзың маң-
лайзарында буласақ. ⁵ Унда төн булмаясақ,
уларзың яктырткыс менән кояш яктылы-
ғына мохтажлыктары ла булмаясақ, сөнки
уларға Раббы Алла яктылык бирәсәк. Улар
мәңгенән-мәңгегә батшалык итәсәк.

⁶ Артабан фәрештә миңә былай тине:

– Был һүззәр ышаныслы һәм һак. Пәй-
ғәмбәрзәренә Изге Рух биреүсә Раббы Алла,

* 21:16 Ун ике мең стадия – ике мең өс йөз сакрым самаһы.

* 21:17 Аршын – бында якынса 0,5 м.

тиззэн ни булырын күрһәтәү өсөн, колдарына Үзенәң фәрештәһен ебәрзе.

Раббы Ғайсаның килеүе

⁷ «Тиззэн Мин киләсәкмен! Был китаптың пәйғәмбәрлек һүззәрен үтәгәндәр бәхетле».

⁸ Мин, Яхъя, быларзы күрзәм һәм ишеттем. Ишеткәс һәм күргәс, баш эйер өсөн быларзы күрһәткән фәрештәһең аяктарына йығылдым. ⁹ Әммә ул миңә былай тине:

– Кара уны, былай эшләмә! Мин – һинәң, пәйғәмбәр имандаштарыңдың һәм был китап һүззәрен тоткандарзың хезмәттәшемен. Аллаға баш эй!

¹⁰ Шунан ул миңә былай тине:

– Был китаптың пәйғәмбәрлек һүззәрен мисәт астына йәшермә, сөнки вақыт яқын.

¹¹ Яманлык кылыусы үз кылығын дауам итһен. Бозок кеше бозоклоктар аткарһын. Тәкүә кешеләр – хак эштәрен, изгеләр изгелек эшләүен дауам итһен.

¹² «Тиззэн Мин киләсәкмен. Һәр кемгә үз эштәренә карап бирер өсөн әжерзе Үзем менән алып килермен. ¹³ Мин – Альфа һәм Омега, Тәүге һәм Һуңғы, Башы һәм Азағы.

¹⁴ Үзенәң кейемен йыуғандар* бәхетле. Уларзың тормош ағасынан тукланырға һәм капкалар аша калаға инергә хокук-

тары булыр. ¹⁵ Ә эттәр зә, сихырсылар за, фәхешлек кылыусылар за, кеше үлтереүселәр зә, ялған илаһтарға табыныусылар за, барлык ялғанлык яратыусылар һәм уны кылыусылар за тыш якта каласак.

¹⁶ Мин, Ғайса, былар хакында Алла берзәмлектәренә шаһитлык итер өсөн һезгә Үземдәң фәрештәмдә ебәрзем. Мин – Дауыт тамырынан һәм нәселенән үсеп сыккан Һабак, якты таң йондозомон».

¹⁷ Рух та, кәләш тә: «Кил!» – тизәр. Быларзы ишетеүсе лә: «Кил!» – тип әйтһен. Һыуһаған да килһен, теләгән кеше тере һыузы бушлай алһын.

¹⁸ Был пәйғәмбәрлек китабының һүззәрен ишетеүсегә шаһитлык кылам: әгәр уларға берәйһе берәй нәмә өстәһә, Алла ул кешегә был китапта язылған бәлә-казаларзы өстәр.

¹⁹ Әгәр берәйһе был пәйғәмбәрлек китабы һүззәренәң берәйһен төшөрөп калдырһа, Алла был китапта язылған тормош ағасынан һәм изге каланан ул кешенәң өлөшөн төшөрөп калдырыр.

²⁰ Быларзың барыһы тураһында шаһитлык Биреүсе былай ти: «Әйе, тиззэн киләм».

Амин. Әйе, Раббы Ғайса, кил!

²¹ Раббы Ғайсаның мәрхәмәте барыһы менән булһын*.

* 22:14 Үзенәң кейемен йыуғандар – кайһы бер боронғо кулъязмаларза «Уның бойороктарын үтәүселәр» тип бирелгән.

* 22:21 Кайһы бер боронғо кулъязмаларза «Амин» тигән һүз зә бар.

22:10 Днл 12:4, 9. 22:11 Днл 12:10. 22:12 Ишф 40:10; 62:11; Йер 17:10. 22:13 Асл 1:8, 17; 2:8; 21:6.

22:16 Исп 24:17; Ишф 11:1, 10. 22:17 Ишф 55:1.

КУШЫМТАЛАР

Һүзлек

Аклай – Яңы Ғәһдәтәге мәғәнәһе: Ғайса Мәсихтең үлеп тереләүе аша Алла кешеләрҙең гонаһтарын ярлыҡай, уларҙы Үҙе алдында тәкүә һәм ғәйепһеҙ тип һанай. Ғайса Мәсихкә инанған кешене генә Алла аклай.

Римдарға 1:17; 3:22-28; Галаттарға 2:16

Карарға: Тәкүә, Ҳаҡлыҡ.

Акһаҡал – Иң тәүҙә ғаиләләге, нәселырыузағы иң өлкән, абруйлы, хөрмәтле кеше акһаҡал исеменә эйә булған. Азақ еврей халкының һәм айырым йәмғиәттәрҙең башлыҡтарын шулай атай башлайҙар, улар хөкөм сығарыу, катмарлы булмаған дәғүәләргә хәл итеү кеүек эштәр башкара.

Сығыу 3:16; Лукас 7:3

Алашар – Бестерелгән ир кеше. Борон күп халыҡтарҙа батша катындары йөшөгән йортта бестерелгән ирҙәр хеҙмәт иткән. Уларҙың батша һарайында абруй яулап, юғары вазифаларға өлгәшкәндәре лә булған, шуға ла «алашар» һүҙе йыш кына «батша һарайындағы чиновник» һүҙенең синонимы буларак кулланылған.

IV Батшалар 25:19; Әстер 2:3;

Ғәмәлдәр 8:27-39

Алла – Йәһүдсә «Эл», «Элоһим». Берҙән бер, көҙрәтле Зат, күк менән ерҙе, ундағы булған бөтә нәмәне Бар кылыусы. Ул кешеләргә лә Үз рәүешендә бар кылған һәм уларҙы бик ярата. Шуға ла Үҙе менән кешеләр араһында, әҙәми заттарҙың гонаһы аркаһында бозолған мөнәсәбәттәргә яңынан тергеҙергә теләй. Үҙенә тоғроларға мәрхәмәт күрһәтә, Ғайса Мәсихкә инаныусыларға мәңгелек тормош бүләк итә.

Башланмыш 1:1, 27; 2:2; Канун 6:4-5;

Зәбүр 144:8; 145; Маркус 10:6; Яхъя 1:1; 3:16;

Римдарға 5:8-9; II Коринфостарға 5:19

Алла Батшалығы – Был һүз Изге Язма-ла иң тәүҙә Алланың ер йөзөндөгә сикһеҙ хаҡимлығын сағылдыра. Шулай ук Алла менән Уны үзҙәренең Батшаһы тип кабул иткән кешеләр араһындағы мөнәсәбәт тураһында ла һөйләй. Йәһүдтәр Мәсихте Алла ебәрәсәк Батша тип көтә. Алла Батшалығы Ғайса Мәсих ергә кабат килгәндән һуң урынлашасак: элекке донъя яңыһына урын бирәсәк, яуызлыҡ юкка сығып, мәңгелек именлек урын аласак. Алла Батшалығы – Ғайса Мәсих, Сумдыруусы Яхъя һәм илселәрҙең төп вәғәзләү темаларының береһе.

Даниил 7:13-14; Мағсайос 3:1; 21:31;

Маркус 1:15; Лукас 17:20-21; Асылыш 11:15

Алла бәрәсе – Муса аша бирелгән канунға ярашлы, һәр Исраил кешене Коткарлылы байрамында Аллаға корбан итеп йөш бәрәс салырға ғәйеш булған. Шулар рәүешле Алла ярҙамында Мысыр коллогонан котолоуҙы иҫкә алғандар. Яхъя пәйғәмбәр, Ғайса Мәсихте «Алла Бәрәсе» тип атап, кешеләрҙең гонаһтары өсөн корбан ителәсәген алдан әйтә.

Башланмыш 22:7; Сығыу 12:3-5; Иҫән 28:3-27;

29:2, 8-13; Яхъя 1:29; Асылыш 5:5-6

Алла йорто, корам – Муса заманында еврейҙар табынған Изге сатыр урынына Сөләймән батша Йөрүсәлимдә беренсе корамды төҙөй. Б.э.т. 586 йылда вавилондар (бабилдар) тарафынан емертелә, әммә бер нисә тиҫтә йылдан һуң яңынан аяҡка баҫтырыла. Азақ Бөйөк Һируд уны зурайта. Һируд б.э.т. 37 йылдан 4 йылға тиклем хаҡимлыҡ итә. Алла йорто Исраил тормошоноң үзәге була. Бары ошонда ғына корбан килтерәләр, ошонда илдең төрлө төбәктәрәнән һәм сит илдәрҙән мөһим дини

байрамдарҙы үткәргә йәһүдтәр йыйыла. Алла йорто Мөкәддәс һәм Иң мөкәддәс урындарҙан торған. Бүлмәләр зур пәрзә менән айырылған. Иң мөкәддәс урынға Килешеү һандығы урынлаштырылған һәм унда махсус хезмәт аткарыр өсөн йылына бер тапкыр баш һаһин ғына инә алған. Ябай кешеләргә унда инергә ярамағанлыктан, улар Аллаға Алла йортоноң ихатаһында табынған.

*III Батшалар 5:4-5; 8:20-21; Ғөзәйер 6:14-16;
Ишағыяһ 66:1; Мақсайос 21:12-13; 27:51;
Әфестарға 2:19-22*

Алла Улы – Иске Ғәһедтә ғәзәттә «Алла улдары» тип Алла тарафынан яратылған һәм Уға хезмәт иткән руһи заттарға (фәрештә, рух) әйтәләр. Исраил халкын һәм уның кайһы бер батшаларын да Алла улдары тип йөрөтәләр. Әммә Инжил авторҙары Алла Улы тип Ғайса Мәсихте атай. Был Уның Мәсих исеменә эйәлеген, сығышы менән Атабыз Алланан булуын һәм Уға тура бәйләнештә тороуын күрһәтә. Бөтә иманлылар Уны ярата, ихтыярын үтәргә тырыша. Иманлылар Алла балалары тип атала ала, сөнки Алла уларҙы Үзенең балалары кеүек күрә.

*I Йылғызма 22:10; Әйүп 1:6; Зәбүр 2:7;
Йермеяһ 31:9; Мақсайос 4:3; Яхъя 11:27*

Арам – Исраил батшалығынан төньякта урынлашкан дәүләт. Иң зур калаларының береһе Дамаск булған. Безҙең эраға бер нисә быуат кала гректар был илде Сүриә тип атай башлай.

III Батшалар 20:1

Арами теле – Боронғо йәһүд һәм бер ни тиклем кимәлдә ғәрәп телдәренә кәрзәш тел. Иске Ғәһед китаптарының кайһы бер бүлектәре ошо телдә язылған (һыланмаларҙы карағыз). Ғайса Мәсих йәшәгән осорҙа йәһүдтәр арами телендә һөйләшкән.

*Ғөзәйер 4:8–6:18; 7:12-26; Йермеяһ 10:11;
Даниил 2:4–7:28.*

Аркысак – Рим империяһында, Ғайса Мәсих йәшәгән осорҙа, иң ауыр енаһәт кылған кешеләргә язалап үлтөрөү өсөн Ғайсаланылған кулайлама. Ул ергә ултыртылған бағананан һәм уға аркыры кағылған һайғауҙан торған. Аркысакка казакланьрға хөкөм ителгән кешеләр бик оҙаҡ, ызаланып үлгән. Был яза иң катыһы һәм хурлыклығы һаналған. Ғайса аркысакка казакланғандан һуң, киреһенсә, был язалау коралы Уның аша котолоу һәм йәшәйеш билдәһе булып һанала башлаған.

*Мақсайос 10:38; Лукас 23:26, 33;
I Коринҗостарға 1:17-18*

Асия өлкәһе – Рим провинцияһы, Кесе Азияның (хәҙерге Төркия) бер өлөшө. Баш калаһы Әфес булған.

Ғәмәлдәр 19:26; Асылыш 1:4

Асылыш – Алла кешегә Үзенең ихтыярын төрлө юлдар менән – күктән тауыш биреү, фәрештәләр, пәйғәмбәрҙәр, илаһи күрәнмештәр, Изге Язма аша аса. Уның ихтыярын еткергән бөтә был ысулдарҙы «асылыш» тип әйтәргә мөмкин. Изге Язманың һуңғы китабы ла шулай атала.

*Даниил 10:1; Мақсайос 2:12;
Асылыш 1:1*

Ата – Ғайса Мәсих Алланы «Атам» тип атай, шул рәүешле ата менән бала араһындағы мөнәсәбәт һиндәй булһа, Алла менән Үзе араһында нәк шундай мөнәсәбәт икәнән күрһәтә. Ғайса Мәсихкә инанған кеше лә Алла менән шундай мөнәсәбәттә була, шуға күрә Алланы «Атам» тип атай ала.

Маркус 14:36; Яхъя 11:41-42; Римдарға 8:15

Ашера – Көнғәһизәр табынған уңдырышлылык алиһәһе. Борон Якын Көнсығышта Ашераға табынған урындарҙа алиһәнең һүрәте сокоп яһалған ағас колғалар торған. Уны «бөтә илаһтарҙың әсәһе», «баш алиһә» тип атағандар.

Сығыу 34:13

Ашшур – (Ассирия) Хәзерге Ирак биләмәһендә урынлашкан боронғо кеүәтле империя, баш калаһы Ниневе була. Б.э.т. 722 йылда ашшурҙар Төньяк Израил батшалығын яулап ала һәм күп ираилдарҙы әсирлеккә ала. Улар урынына Израил еренә ирекһезләп Ашшур империяһы кешеләре күсерелә. Ашшурҙар шулай ук көньяк батшалыҡка – Йәһүзәгә лә һөжүм итә, әммә уңышка өлгәшә алмай. Һуңыраҡ Ниневе, Алла язаһын алып, баҫкынсылар тарафынан тулыһынса кыйратыла.

IV Батшалар 18:19–19:36; Нахум 1–3

Бабил – (Вавилон) Боронғо Яҡын Көнсығышта (хәзерге Ирактың көньяғы) Ике Йылға араһында урынлашкан бөйөк империяның баш калаһы. Бабилда күп төрлө илаһтарға табынғандар. Бабилдар б.э.т. 587 йылда Йәрусәлимде кыйрата, йәһүзизәрҙең байтак өлөшөн үзгәре менән алып китә. Яңы Ғәһд дәүеренә кала тулыһынса кыйратылған була. Асылыш китабында «Бабил» һүзе Иблис батшалығына тиңләштерелә. Яңы бөйөк империяның баш калаһы Римды ла элекке бозоклоктар, мәжүсизәрҙең табыныу үзгәре булған Бабил менән бәйләйҙәр.

IV Батшалар 25:1-22; Асылыш 18

Байрамдар –

1. Коткарылыу байрамы. Йәһүдтәрҙең мөһим байрамдарының береһе. Уны, еврейҙарҙың Мысыр коллоғонан котолоуын хәтергә алып, яз билдәләгәндәр. Борон еврейҙар был көндө Аллаға табыныу өсөн Йәрусәлимгә килгән. Коткарылыу байрамы артынан ук ете көнлек Сөсө икмәк байрамы башланған. Бер азна буйына сөсө икмәк кенә ашағандар. Инжилдә был ике байрам берҙәм байрам булып һанала. Нәк ошо көндәрҙә Ғайса Мәсих аркыһаҡка каһаҡланған һәм үленән терелгән.

Сығыу 12:1-14, 21-51; Левизәр 23:5; Исәп 9:1-14;

Маркус 14:1, 12; Яхъя 19:14

2. Сөсө икмәк байрамы. Израилдарҙа Коткарылыу байрамынан һуң үткәрелгән һәм

ете көн дауам иткән байрам. Ул көндәрҙә сөсө һапырҙан бешерелгән азыҡ кына ашағандар, сөнки ираилдар, Мысырҙан киткән һаҡта һапыр куйыуға һаҡыттары булмағанлыҡтан, Алла бойороғон үтәп, юлға икмәкте сөсө һапырҙан бешереп алған.

Сығыу 12:14-20; 13:3-10; Левизәр 23:6-8;

Маркус 14:1, 12; Лукас 22:1

3. Иллесе көн байрамы. Коткарылыу байрамынан һуң илле көндән үткәрелгән. Ураҡ байрамы тип тә йөрөткәндәр. Ул көндө рәһмәт йөзөнән Аллаға яңы уңыштан икмәк һаҙаһаһы һәм һаһаҡ төр корбандар килтергәндәр. Ғайса Мәсихтең һаҡерттәренә Изге Рух ошо байрам көнөндә иңгән.

Сығыу 23:16; 34:22; Левизәр 23:15-21;

Исәп 28:26-31; Ғәмәлдәр 2:1-4;

I Коринһосһарға 16:8

4. Куйыш байрамы. Йәһүдтәр, сүлдә йәшәгән һаҡыттары һаҡерләп, ике азнаға өйзәренән куйышһарға күһеп торған. Байрам ураҡ аһырында, көзгө һағырҙар һаһланғанһы билдәләнгән, шуға Уңыш йыйыу байрамы тип тә аталған.

Сығыу 23:16, 34:22; Левизәр 23:33-36, 39-43;

Канун 16:13-15

Һаҡыр диңгез – Алла йорһондағы һыу туһтырылған һаҡыр йыуынғыс. Каһиндар был һыу менән аһаҡ-һуһдарын йыуған.

III Батшалар 7:23-26; II Йыһъяһа 4:2-5,10

Һаһ каһин, иң һаһ каһин – Йәһүдтәрҙең иң төп каһины. Канунға яһаһлы, кайһы бер йоһаларҙы ул ғына һаһкаһған, атап әйткәндә, Алла йорһоһоң Иң мөһәддәһ урынына ул ғына инә алған.

Левизәр 16; Маһһһаһос 26:3; Ғивриһарға 6:19-20

Бәгел – Фәләһтин еренә ираилдар килгәнһе көнгәһизәр табынған илаһһарҙың береһе, «әфәнде, һуһа» тигән мөһәгәһәлә. Бында калған ерле һаһык ыңғайына аһаҡ ираилдар һа йыш кына Бәгелгә табыһыр

булған. Был Аллаға каршы кылынған ин зур енәйәт ханалған.

Хакимдар 2:13; 10:6; I Батшалар 7:3-4; 12:10; Римдарға 11:4

Бәгел-Зевув, Бәгел-Зевул – Иске Ғәһедтән белеүебезсә, Бәгел-Зевул пелештизәр калаһы Ғәкрондың илаһы булған. Был һүззең мәғәнәһе «кеүәтле хужа» тигәнде аңлатһа ла, ираилдар көлөп был илаһты «Бәгел-Зевув», йәғни «себендәр хужаһы» тип атай. Яңы Ғәһед вақытында инде Иблис исемдәрәнең береһе буларак кулланыла башлай. Уны яуыз рухтар башлығы тип ханайзар.

IV Батшалар 1:6; Лукас 11:15

Галилея – Фәләстиндең төньяк өлөшө. Быуаттар һузымында был өлкәлә ситтәр хакимлык итә, шуға унда йәһүд булмағандар күп була. Галилеяның Назара калаһында Ғайсаның бала һәм үсмер сағы үтә. Ошонда, Галилеяла, Ул күп төрлө мөғжизәләрен кыла.

Ишағьяһ 9:1; Йушағ 20:7; Мақсайос 4:23

Гонаһ – Алла кануны талаптарын бозоу, Алланы тыңламау һәм Уға буйһонмау. Иске Ғәһедтә гонаһ кылған кеше корбан килтерергә тейеш була.

Башланмыш 4:7; 18:20; Сығыу 29:10-14; Мақсайос 3:6; Римдарға 3:20

Гонаһтарзан пакланыу, йолоп алыу – 1. Аллаға килтерелгән корбандар аша гонаһтарзан қотолоу, ғәйепте юйуу. Әлеге ғәмәл Алла менән корбан килтергән кеше араһындағы бәйләнеште яңынан тергезгән. Йәһүдсә «каплау» тигәнде аңлата, йәғни йоланы башкарған кеше гонаһтарзы юя, каплай.

Левизәр 1:3-4; Римдарға 3:25

2. Йолоп алыу – тейешле түләү кертеп, бер кешене йә тотош халықты коллоктан, әсирлектән коткарыуы аңлата. Инжилдә язылғанса, кешелекте гонаһ хакимлығы-

нан азат итер өсөн түләнгән хак – Ғайса Мәсихтең корбан булып үлеуе.

Канун 7:8; Мақсайос 20:28

Гонаһтарзан пакланыу көнө – Көз башында Кыуыш байрамы алдынан уҙғарыла торған был байрам көнөндә ираилдар эшләмәгән, ураза тотқан. Үззәрен һәм халықты гонаһтан арындыруу, Алла сатырын һәм ундағы корбан усағын пакландыруу өсөн, каһиндар тейешле корбандар килтергән.

Левизәр 16; 23:27

Грек теле – Ғайса Мәсих заманында Урта диңгез буйындағы илдәрзә аралашуу теле. Яңы Ғәһед, йәғни Инжил, грек телендә язылған.

Ғанактар – Ираилдарға тиклем Кәнғән ерендә йәшәгән халыктарзың береһе. Улар озон буйлы һәм бәһләүән кәүзәле, күп ханлы була.

Канун 9:2; Йушағ 11:21-22

Ғаштароқ – йәһүдсә «Ашторет». Кәнғәнизәрзә мөхәббәт, уңыш-үрсем һәм һуғыш алиһәһе.

Хакимдар 2:13

Ғибәзәтхана – дини йорт. Яңы Ғәһедтә йәһүдтәрзең бергәләп доға кылырға, Изге Язманы укырға һәм дини йолаларзы өйрәнергә йыйылған урыны. Йыйылыш мәлендә ғибәзәтханала хатта ябай қатнашыусы ла Изге Язманан өзөк укып, йыйылған халыққа уны аңлата алған. Алла йортонан айырмалы рәүештә, ғибәзәтханаларза корбан килтерелмәгән. Йәһүдтәр йәшәгән һәр қалала берәү булһа ла ғибәзәтхана булған.

Хакимдар 9:46; Мақсайос 4:23;

Лукас 4:16-21

Ғиври (еврей) – Килеп сығышы билдәһез боронго һүз. Ираилдарзы этник төркөм буларак билдәләй.

Башланмыш 14:13; Сығыу 1:15-16;

Филиппойзарға 3:5-6

Ғилғәд – Махирзың улы, Менашшеның ейәне. Иордандан көнсығыштағы таулы өлкәлә Ғилғәд тип аталған. Исраилдың бер өлөшө булған был ерзәрзә Рәүвән, Ғад ырыузары һәм Менашшеның ярты ырыуы биләй.

Башланмыш 31:20-25; Канун 3:13-15

Ғедән баксаһы – Тәүге кешеләр Алла менән аралашып йәшәгән матур бакса. Уны ожмах тип тә йөрөтәләр. Алланың әйткәнән һанға һукмағас, Әзәм менән Һауа баксанан кыуыла һәм ауыр хезмәт башкарып, ауырыузар кисереп йәшәргә мәжбүр ителә, үлемһезлектән мәхрүм була. Ожмах тигәндә, Алла менән бергә хозур һәм вайымһыз, мәңге дауам итәсәк тормошта йәшәү күз уңында тотола.

Башланмыш 2:8-10; Ишағыяһ 51:3; Зөлкифел 36:35; Лукас 23:43; Асылыш 2:7

Дан, шөһрәт – «Алла шөһрәте», «Раббының шөһрәте» тигән төшөнсә Алланың бөйөклөгөн аңлата. Тәүраттан мәғлүм булыуынса, кайһы бер озрактарза Алланың шөһрәте исраилдарға якты нур, ут-ялкын, төтөн рәүешендә күренгән. Ғайса Мәсихтең тормошонда Алла шөһрәте Мәсихтең тыууында, Ул кылған мөгжизәләрзә, аркысактағы үлемендә һәм терелеүендә сағыла.

Сығыу 16:10; Лукас 2:9; 9:32-32; Яхъя 17:5

Дауыт – Шаулдан һуң икенсе һәм иң күренекле Исраил батшаһы, тәхеткә б.э.т. мең йыл тирәһе элек ултыра. Дауыт Исраилды бөйөк дәүләткә әүерелдерә, ә Йәрусәлимде уның баш калаһы яһай. Ул шулай ук оқта һуғышы һәм бөйөк шағир, Иске Ғәһедтәге Аллаға мөрәжәғәт ителгән йырзар – Зәбүр китабы авторзарының береһе. Тоғро хезмәте өсөн Алла уның нәселен генә Исраилдың батшалары итергә вәғәзә бирә. Исраил пәйғәмбәрзәрә Ғайса Мәсихтең Дауыт токомонан буласағын алдан әйткән. Шуға ла Ғайсаны Дауыт Улы тизәр.

I Батшалар 17:12-58; II Батшалар 7; Зәбүр 88:4-5; Мақсәйос 22:41-45

Дауыт калаһы – Йәрусәлимдең боронғо өлөшө, Сион тауы битләүендә төзөлгән кәлғә. Лукас бәйән иткән Һөйөнөслә Хәбәрзә Бейт-Ләхәмде лә, Дауыт шунда тыуғанға күрә, Дауыт калаһы тип атайзар.

II Батшалар 5:6-9; Лукас 2:11

Дауыт Улы – Туранан-тура Дауыт батшаның токомо. Шулай тип йәһүдтәр ергә килергә тейеш Мәсихте атай, сөнки улар Мәсихтең Дауыт батша токомонан булырына ышанған.

Йермеяһ 23:5; Мақсәйос 1:20; Маркус 10:47; Лукас 20:41-44

Доға кылыу – Иске Ғәһедтә, Инжил, йәғни Яңы Ғәһедтә доғаның ике төрөн белә: шәхси – кеше Аллаға үз һүззәрә менән мөрәжәғәт итә, Уны данлай, рәхмәтен белдерә йә ярзам һорай. Икенсеһе – тейешле урында (Алла йортонда йә ғибәзәтханала) һәм тейешле вақытта билдәлә бер өлгә буйынса күмәкләп кылынған доға.

II Батшалар 7:18-29; Зәбүр 6:10; 140:2; Мақсәйос 6:7-13; 21:22; Ғәмәлдәр 3:1

Зәбүр – Йәһүд телендәге 150 дини йыр Иске Ғәһедтең айырым китабына – Зәбүргә тупланған. Был китапты Дауыт батшаның исеме менән бәйләйзәр, сөнки ундағы йырзарзың күбеһен шәхсән үзе язған тип һанала. Уларзың кайһыларында Алланың тоғро мөхәббәте һәм мәрхәмәте данлана, Уға рәхмәт белдерелә, икенселәрендә ярзам һорала. Иманлылар элек-электән доға кылғанда Зәбүр йырзарын йырлай.

Зәбүр 4:1; Лукас 20:42; Әфестарға 5:19

Зәйтүн – Мәңге йәшел ағас, бейеклеге 10 метрға етә, озақ йәшәй һәм емеш биреүзән туктамай.

Римдарға 11:17

Зәйтүн майы – Зәйтүн емешенән һығып алынған май. Боронғо Исраилда зәйтүн майын яктырткыстарға яғыулык итеп һалғандар; яраны, тире ауырыузарын дауалағанда

кулланғандар. Кайһы берзә, хуш ес сығып торһон өсөн, төтәсләү майзарына кушқандар, сәстәрәнә, тәндәрәнә һөрткәндәр. Зәйтүн майын кемделер батшалықка мәсехләгәндә, каһин йә пәйғәмбәр хезмәтенә алғанда кулланғандар һәм дини йола буйынса пакландырыр өсөн изге әйберзәргә койғандар.

Башланмыш 28:18; Сығыу 29:7; 35:28;

Канун 24:20; Мақсайос 25:3-4, 8-9

Зәйтүн тауы – Йәрүсәлимдең көнсығыш диуары яғындағы тәпәш тау. Унан бөтә қала ус төбөндәгеләй күренгән. Тау итәгендәгә зәйтүн баксаһында күп вакиғалар булған. Мәсәләң, Зөлкифел қаланан Раббының шөһрәте киткәнен ошонан күргән, Ғайса Мәсих ахырызаман тураһында ошонда бәйән иткән һәм ошо таузан күккә ашқан.

Зәкәрьях 14:4; Мақсайос 24:3; 26:30;

Ғәмәлдәр 2:9-12

Иблис – Грекса «диаболос», «хәйләкәр, алдаксы» тигәнде аңлата. Яуыз рухтарзың башлығы һәм Алланың дошманы. Изге Язмалағы бүтән исемдәрә – шайтан, Бәғел-Зевув. Асылыш китабында уның бер вақыт тулығынса еңеләсәгә һәм юк ителәсәгә тураһында һөйләнелә.

Йылғязма 21:1; Әйүп 1:6-8; Мақсайос 4:10

Ибраһим/Ибраһим – Тәүгә исеме – Ибраһим, Ибраһим тигән яңы исемде Алла уға азак бирә. Алла Ибраһим менән килешәү төзәй, уға Кәңгән еренә күсеп ултырырға бойора. Ул ерзә Алла Ибраһимдың күп һанлы тоқомона бирергә вәғзәә иткән була. Ибраһим менән қатыны Сараға улдары Исхактың тыуғанын озақ көтөргә, төрлө һынаузар аша үтергә тура килә. Ибраһимдың, Исхактан тыш, Сараның хезмәтсәһә Хәжәрзән Исмәғил исемле улы тыуа. Шулай Ибраһим иһраилдарзың ата-баһаны булып китә. Изге Язмала ул Алланың барлық бойороқтарын һүзһез үтәргә әзәр тоғро улан итеп күрһәтелгән.

Башланмыш 11:27-12:9; 15:1-21; 17:5;

Римдарға 4; Ғивризәргә 11:8-19

Изге икмәк – Раббы хозурына махсус өс-тәлгә һалынған ун ике сөсө икмәк. Был икмәктәрзә бер азнанан яңыларына алыштырғандар. Өс-тәлдән алынған икмәкте каһиндарға ғына ашарға рөхсәт ителгән.

III Батшалар 7:48; Мақсайос 21:42;

Римдарға 10:11

Изге Рух – Алла Рухы. Боронғо йәһүд һәм грек телдәрәндә «рух» һүзәнен – «һулыш», «ел» тигән мәғәнәләре лә бар. Исқә Ғәһедтә Алла Рухы – һәр нәмәнә бар итеүсә, бөтә тереклекте йәшәтеүсә, һаклап тороусы көс. Унан тыш кешегә аңлау кеүәһә бирә, һәләт менән бүләкләй һәм Алла хезмәтенә сақыра. Алла Рухы айырым берәүгә йә кешеләр төркөмөнә иңгән, уларға пәйғәмбәрлек һәләте биргән. Уға Аллалағы бөтә сифаттар хас. Ғайса Мәсих тә донъяға әзәм затының ғәмәле менән түгел, ә Алла Рухының көзрәте менән килә. Ғайсаға Изге Рух һыуға сумдырылған сакта иңә. Изге Рух Илләсе көн байрамында илселәргә лә иңә. Яңы Ғәһедтән, йәғни Инжилдән күренәүенсә, уны Ғайса Мәсихкә инаныусылар за қабул итә. Изге Рух аша кеше яңы тормошка килә, Алла уны балаһы итеп қабул итә.

Башланмыш 1:2; Зәбүр 50:13;

Мақсайос 1:18; 3:16; Ғәмәлдәр 2:1-5;

Ғалаттарға 5:22-23

Изге сатыр, Килешәү сатыры, Осрашыу сатыры – Алла бойороғо буйынса эшләнгән, иһраилдар сүлде гизгән сакта күсереп йөрөтөлгән зур сатыр. Ул каһиндарзың аралашсылығы ярзамында иһраилдарзың Алла менән осрашыу, Аллаға ғибәзәт қылыу урыны булған. Сатырза Килешәү һандығы һакланған; иһраилдарзың тупламында ул Алланың йорто тип һаналған. Сөләймән Йәрүсәлимдә Алла йортон төзөгәнсе, иһраилдар нәк шул Изге сатыр алдында Аллаға табынған һәм корбан килтергән.

Сығыу 26:1-37; 27:21; Исқән 1:50;

Ғәмәлдәр 7:44; Ғивризәргә 8:2-5

Изге Язма – Яңы Ғәһедтә, йәғни Инжилдә Иҫке Ғәһед китаптары шулай аталған. Ва-кыт үтеү менән, Яңы Ғәһед язылып донъя күргәс, уны ла «Изге Язма» төшөнсәһенә индергәндәр.

Левизәр 6:18; 11:44-45; Ишағыяһ 6:3; Маркус 1:24; Римдарға 1:7

Изге, мөкәддәс – «Изге» һүҙенең мәғәнәһе – «айырып алынған». Изге Язмала был һүҙ иң тәүҙә Аллаға қағылышлыны аңлата. Аллаға бағышланған бөтә нәмәне – Алла йортон, ғибәҙәт кылыу әйберҙәрән һәм Уға табынған кешеләрҙе (Иҫке Ғәһедтә – Исраил халкы, Яңы Ғәһедтә – имандаштар берҙәмлеге) һызатлай.

Сығыу 25:30; Левизәр 24:5-9; Маҫсайос 12:1-4

Илсе – грекса «апостолос». Боронғо грек телендәге был һүҙҙең мәғәнәһе – «ебәрелгән кеше, хәбәр илтеүсе». Тәү сиратта был исем менән Ғайса Мәсих менән гел бергә йөрөгән иң яҡын ун ике шәкертән атай-зар. Ғайса, Үз исеменән һөйләргә вәкәләт биреп, уларҙы Алла хезмәтен башкарырға халыҡ араһына сығарып ебәрә. Был вазифа кешегә зур яуаплылык һалған, шулай ук бик абруйлы һаналған.

Маҫсайос 10:1-20; Ғәмәлдәр 14:14

Иман – Аллаға инаныу, Алла биргән вәғәз-ләрҙең үтәлеренә ышаныу, Уның ихтыярын кабул итеп, юлынан барырға әзер булуы. Инжилдә Ғайса Мәсихте Раббы һәм Кот-карыусы итеп таныу – имандың төп өлөшө.

Ғивриҙәргә 11

Имандаштар берҙәмлеге, берҙәмлек – Бер тирләлә йәшәп, Аллаға табыныу, Изге Язманы өйрәнәү һәм аралашыу өсөн даими йыйылып торған Ғайса Мәсихкә инаныу-сылар йәмғиәте. Был һүҙ урындағы берҙәмлеккә генә түгел, донъяла Ғайса Мәсихкә инанған барлык кешеләргә лә қағыла.

Маҫсайос 16:18; Ғәмәлдәр 8:1; 20:28; Римдарға 16:4

Инжил (Яңы Ғәһед) – Б.э. I быуатының икенсе яртыһында боронғо грек телендә язылған, Ғайса Мәсихтең тормошо һәм тәғлимәте тураһында бәйән иткән дүрт «Һө-йөнөслө хәбәр», «Илселәрҙең ғәмәлдәре», «Асылыш» китаптарынан һәм хаттарҙан торған тупланма. Тәүҙә Уның тормошон һүрәтләгән дүрт китап кына ошо исемдә йөрөтһә, аҙаҡ тоттош йыйынтыҡ «Инжил» тип атала башлай.

Исраил – Якуптың Алла биргән икенсе исе-ме. Иҫке Ғәһедтә Якуптың ун ике ырыуҙан торған токомо Исраил халкы тип йөрөтөлә. Сөләймәндең вафатынан һуң Исраил батша-лығы икегә бүленә һәм ун ырыуҙан торған төньяҡ батшалыҡ барлыкка килә. Иҫке Ғә-һедтең кайһы бер язмаларында «Исраил» һүҙе бына ошо төньяҡ батшалыҡка карата әйтелә, ә Яңы Ғәһедтә йыш кына Исраил халкын һәм ерҙәрән, Фәләстиндә аңлата.

Башланмыш 32:24-30; 35:9-12; Лукас 24:21; Ғәмәлдәр 5:31

Иҫке Ғәһед – Изге Язманың беренсе өлөшө. Атама килешәү төшөнсәһенә бәйлә (Карар-ға: «Килешәү»). Исраил халкы Мысырҙан сыҡҡас, Алла Синай тауында улар менән килешәү төзөй. Килешәүҙең мөһим өлө-шө – канун. Тәүрат, Зәбүр һәм Пәйғәмбәрҙәр китаптарын үз эсенә алған Иҫке Ғәһед йы-йынтығы быуаттар дауамында төрлө кеше-ләр тарафынан язылып, Инжил, йәғни Яңы Ғәһед менән бергә Изге Язманы тәшкит итә.

Йөзөм ағасы – Фәләстиндә таралған үсем-лек. Емештәре бик тәмле һәм туклыклы булғанға тыныс, мул тормош билдәһе һа-налған. Шулай ук йөзөм ағасы Исраил халкын символлаштыра.

Иҫән 13:24; III Батшалар 4:25; Ишағыяһ 5:1-7; Яхъя 15:1

Йөзөм һыҡкыс – Йөзөм изеү өсөн каяла уйып яһалған тишекле сокор. Ғәҙәттә йө-зөмдә аяҡ менән изгәндәр һәм сыҡкан һут

ошо тишек аша астағы бөлөкәйерәк сокорға һығылып ағып төшкән.

Хакимдар 6:11; Ишағыяһ 63:3; Мақсайос 21:33

Йәриә – Ир кеше енси бәйләнешкә инер өсөн өйөндә йәшәткән катын. Йәриәнен билдәле бер хоқуктары булған: ул колиәнән юғарырак, ир катынынан түбәнерәк торған.

Башланмыш 22:24

Йәрүсәлим – Дауыт менән Сөләймән батшалык иткән дәүерзә Исраилдың баш калаһы булып китә. Йәһүзә таузары битләүендә урынлашкан. Сөләймәндең вафатынан һуң Йәһүзәнен – көньяк батшалыктың баш калаһы була. Б.э.т. 586 йылда ул бабилдар тарафынан кыйратылып, б.э.т. 538 йылдан б.э.т. 445 йылға тиклем арала аякка бастырыла. Б.э.т. 332 йылдан грек калаһына әүерелгән кала, б.э.т. 63 йылда римдар кулына күсә. Б.э. 70 йылында, йәһүдтәр менән римдар һуғышы осоронда, тулығынса емертелеп, азак кабаттан аякка бастырыла.

II Батшалар 5:9; Ишағыяһ 2:2-3; Лукас 21:20-24; Асылыш 21:2

Йәһүд теле – Иске Ғәһед китаптары башлыса боронғо йәһүд телендә язылған. Боронғо йәһүд һәм арами телдәре – кәрзәш телдәр. Вавилон (Бабил) коллоғо осоронан (б.э.т. VI быуаттан) боронғо йәһүд телен арами теле кысырыклай башлай. Ғайса Мәсих заманында йәһүдтәр арами телендә һөйләшкән, ә боронғо йәһүд теле Изге Язма теле буларак һакланған.

Нөхәмияһ 8:8; Лукас 23:38

Йәһүзә –

1. Якуптың ун ике улының береһе, ырыу башлығы (Дауыт менән Сөләймән батшалар за, Ғайса Мәсих тә Йәһүзә ырыуынан).

Башланмыш 29:35

2. Йәһүзә токомо, йәһүзизәр йәшәгән ил, көньяк батшалык.

II Батшалар 2:4; Лукас 2:4; 11; Фивризәргә 7:14

Йәһәннәм – Инжилдә был термин кешеләрзә гонаһтары аркаһында ташлай торған урын өсөн кулланыла. «Йәһәннәм» тигәнде аңлаткан грек һүзә «Ге-Ғинном» («Йәһәннәм үзәне») тигән йәһүд атамаһынан барлыкка килгән. Был үзән Йәрүсәлимдән көньяк-көнсығышта урынлашкан. Борон унда Бәғел менән Мөләх илаһтарға табынғандар, йыш кына корбанға тере кешене килтергәндәр. Йәһүзә батшаһы Йошиаһ бындай корбандарзы тыйһа ла, мәжүсилек культы юкка сыкмаған. Йермеяһ пәйғәмбәр Йәрүсәлим халкын ошо үзәндә дошмандары кырып һаласак һәм улар күмелмәйсә ятып каласак тип пәйғәмбәрлек кыла. Ишағыяһ пәйғәмбәрзә, бәлки, мәңге һүнмәс ут янған анык бер урынды һүрәтләгәндә, ошо үзәндә күз уңында тоткандыр. Шуға ла йәһәннәм тигәнде гонаһлыларзы язалау урыны – йәһәннәм уты булып күз алдына башкан.

Йушағ 15:8; Ишағыяһ 66:24; Йермеяһ 19:6-9;

Мақсайос 5:22; 10:28

Кемош – Моавтар табынған мәжүси илаһ.

III Батшалар 11:7

Килешә – Алла менән кешеләр араһында төзөлгән килешәү Изге Язмала төп урынды биләй. Синай тауында Алла Муса пәйғәмбәр аша бөтә Исраил халкы менән килешәү төзөй. Һәр як, иңенә анык бурыстар алып, вәғзәләр бирешә. Алла исраилдарзы фатихаларға һәм уларзы дошмандарынан курсаларға һүз бирһә, тегеләре үз сиратында Аллага тоғролок һакларға, Уның ихтыярын үтәргә тейеш була. Пәйғәмбәрзәр Алла менән кешеләр араһында яңы килешәү төзөләсәге тураһында ла алдан әйтеп калдыра. Һөйөнөслә Хәбәрзә был килешәүзән Ғайса Мәсихтең үлеп терелеүе аша төзөлөрә бәйән ителә.

Башланмыш 9:9-17; 15:18-21; Сығыу 6:4;

Зәбүр 88:4-5; Мақсайос 26:28; Ғәмәлдәр 3:25

Килешәү һандығы – Исраилдар өсөн изгеләрзән-изге әйбер: ағастан эшләнеп,

алтын ялатылған, капкасына кируб һындары куйылған изге һандык. Унда Алланың Ун бойорого язылған тактаташтар һакланған. Һандык тәүзә Изге сатырзың, Алла йорто төзөлгәс, уның Иң мөкәддәс бүлмәһендә торған.

Сығыу 25:10-21; Ғивриҙәргә 9:4; Асылыш 11:19

Кируб – русса «херувим». Алла хезмәтендәге Уға айырыуса яқын күк заттары. Еврейҙар уларҙы Алла ултырған ике тәгәрмәсле арбаны һөйрәгән иҫ киткес зур кәүзәле канатлы зат итеп күз алдына килтергән. Кируб һындары Килешеү һандығының капкасына урынлаштырылған.

Башланмыш 3:24; Сығыу 25:18-22; Зөлкифел 9:3; Ғивриҙәргә 9:5

Күренмеш – Иҫке Ғәһдтә Алланың күренештәр ебәрәп кешеләргә мөһим әйберҙәрҙе белдереүе башкорт телендә «күренмеш» тип алынды. Ул ябай ғына күреүҙе түгел, ә тәрән рухи тойоуҙы аңлата. Яңы Ғәһдтә Алла, кешегә төш йә күренмештәр аша күренеп, доғаларҙа әйтелгән үтенестәргә яуаптар бирә, илселәренә, шәкерттәренә бойороктарын еткерә һәм юл күрһәтә.

I Батшалар 3:1-15; Ғовадъяһ 1:1; Ғәмәлдәр 7:55-56; 10:3-6, 11-16; 16:9; 18:9

Камышлы дингез – Был атама боронғо йәһүд теленән һүзмә-һүз тәржемә. Кайһы дингез тураһында һүз барғанын әйтеүе кыйын, ул Сүәйс (Суэц) йәки Акаба култығы ла булырға мөмкин. Яңы Ғәһдтә Қызыл дингез тип бирелә. Мысырҙан сытқан сақта, Исраил халкы ошо дингез аша үтә.

Сығыу 10:19; I Коринҫостарға 10:1

Канун – йәһүдсә «тора». Исраил халкына Муса пәйғәмбәр аша бирелгән Алла кануны. Канундар һәм уларҙың бирелеү тарихы Изге Язманың тәүге биш китабында – Тәүратта тупланған. Канун исраилдарҙың йәмғиәттәге көнкүрешен һәм дини тормошон көйләй, яқшылык, ғәзеллек қағиҙәләрен

урынлаштыра. Яңы Ғәһдтә илсе Паулус кешеләрҙең канунды тулыһынса үтәй алмаясағын, канун кешеләрҙе кылған гонаһтары өсөн бирелгән язанан коткара алмаясағын әйтә. Шуға күрә Яңы Ғәһдтә канун Алла мәрхәмәтенә ҡаршы куйыла. Илсе Паулус яҙғанса, Ғайса Мәсих канундың мақсатын ғәмәлгә ашыра.

Башланмыш 26:4-5; Сығыу 24:12; Мақсәйос 5:17; Римдарға 2:12-13, 25; 3:20; 10:4

Канун белгесе – Алланың Муса аша биргән кануны буйынса белгес. Ул канунды күсереп языу, өйрәнеү, кулланыу менән шөғөлләнгән, шулай ук уны халыҡка аңлатқан. Канун белгестәрен йәһүд йәмғиәтендә ихтирам иткәндәр.

Мақсәйос 23:23; Лукас 10:25

Капка, кала капкаһы – Боронғо калалар ғәзәттә калын диуарҙар менән уратып алынған булған. Зөлкифел китабының 40-сы бүлегенән күренеүенсә, капкалары ябай түгел; унда бүлмәләр урынлашқан булырға мөмкин. Капка алдындағы асыҡ майҙан төрлө йыйындар, озрашыуҙар, килешеүҙәр төзөү өсөн иң уңайлы урын һаналған. Йәмғиәттән кыуылған кешеләр, мәсәлә, махау сирлеләр, капканын тышта йөшәргә тейеш булған. Ғайса Мәсихте лә каланан ситкә сығарып аркысаҡка ҡазақлағандар.

Башланмыш 23:10-11, 17-18; Рут 4:1-11; II Батшалар 18:24; IV Батшалар 7:3; Зөлкифел 40:6-16; Ғивриҙәргә 13:12

Каһин – Изге сатырҙа һәм Йәрусәлим ҡорамында хезмәт итеү, ҡорбан килтереү өсөн яуаплы кеше. Каһинлыҡты тик һарун нәселе генә башкарган. Каһиндар 12 төркөмгә бүленгән һәм алмашлап хезмәт алып барған, уларға левизәр ярҙам иткән. Уларға баш каһин етәкселек иткән. Изге сатырға, аҙағыраҡ Алла йортона каһиндар менән левизәр генә инә алған.

Сығыу 30:30; I Йылъязма 23:32; Мақсәйос 8:4; Лукас 1:8-9

Корбан усағы – Корбанға килтерелгән хайуанды тотош килеш йә өлөшлэтә яндыра торған махсус королма-урын. Корбан усағын ғәзәттә таштан төзөгәндәр, ә күсереп йөрөтмәле Изге сатыр янындағыһын ағас һәм металл кулланып эшлэгәндәр. Хуш есле үлөндәр төтәтәү өсөн тимерзән бәләкәй корбан усактары ла булған.

Башланмыш 8:20; Левизәр 1:5; Маҫҫайос 5:23-24

Корбандар һәм сазакалар –

1. Гонаһ корбаны. Раббының бойороктарына каршы эшлэгән кешене гонаһынан паклар һәм ярлыҡатыр өсөн килтерелгән.

Левизәр 4:2-35; Ғивриҙәрғә 10:26

2. Ғәйеп корбаны. Аллаға йәки башка берәйһенә каршы гонаһ кылған кешенән ғәйепте алып ташлау маҫсатында салынған.

Левизәр 5:14-19; 6:1-7

3. Икмәк сазакаһы. Был оракта мал салынмаған. Икмәк сазакаһын уңыш өсөн рәхмәт билдәһе итеп Аллаға бүләккә алып килгәндәр. Сазака сей йә курылған бойзайҙан йәиһә май, ладан, тоҙ кушып бешерелгән бойзай ононан торған.

Левизәр 2:1-16

4. Татыулыҡ корбаны. Алла менән яҡшы мөнәсәбәттә һаҡлап калу, татыулыҡты тергеҙеү билдәһе итеп килтерелгән. Малды салғандан һуң бер өлөшө корбан усағында яндырылған; калғанын корбан килтергән кеше менән ғаиләһе һәм кәһин ашаған.

Левизәр 3:1-17; III Батшалар 9:25

5. Тотош яндырыу корбаны. Корбандың иң мөһим төрө һаналған. Уны, башка төр корбандарҙан айырмалы, корбан усағында тотошлайы менән яндырғандар. Уның төтөнө, күккә күтәрелеп, Алланың күңелен хушландыра тип һанағандар.

Башланмыш 8:20; 22:2;

Левизәр 1:2-17; Маркус 12:33

6. Түкмә корбан. Аллаға корбан итеп алып килгән шарапты йәки майҙы корбан усағына койор булғандар. Инжилдә илсе Пау-

лус үзенең үлемен ошондай корбан менән сағыштыра.

Башланмыш 35:14; Левизәр 23:13;

II Тимоҫеуска 4:6

7. Үз ихтыяры менән (һәфел буйынса) килтерелгән корбан. Емеш, ашлык, шарап, май, хуш есле матдәләр теләк буйынса корбан итеп килтерелгән.

Сығыу 35:29; Левизәр 22:23; Ғөзәйер 3:5

Корбан, корбан килтереү – Кылған гонаһтарынан пакланыр өсөн иһраилдар үгез, һарыҡ, кәзә йә күгәрсенде корбанға килтергән. Уны өлөшлэтә йә тотош килеш корбан усағында яндырғандар. Хайуандан тыш икмәк, шарап, зәйтүн майы, яңы уңыштың беренсе емештәрен сазака итеп килтергәндәр. Уларзың һәр береһе айырым әһәмиәткә эйә булған һәм башкарылыу тәртиптәре Тәүратта бирелгән. Инжилдә Ғайса Мәсихтең арҡыһаҡтағы үлеми тотош кешелектең гонаһтары өсөн килтерелгән корбан итеп һүрәтләһә.

Левизәр 1:2-17; III Батшалар 9:25;

Ғивриҙәрғә 10:1-14

Коткарыуһы – Изге Язмала «коткарыу» һүҙе Алланың айырым бер кешегә йә тотош халыҡка ярҙамын, доһмандарынан, ауырыуҙарҙан, хәүефтәрҙән коткарыуын аңлата. Шуға ла йыш кына Алланы Коткарыуһы тип атайҙар. Коткарылыу шулай ук гонаһ һаҡимлығынан котолоп, мөңгелек тормош алыу мөмкинлеген дә биргән. Инжилдән күренеүенсә, Ғайса Мәсихте Алла бар халыҡтар өсөн Коткарыуһы иткән.

Сығыу 14:13; Зәбур 16:7; Маркус 15:31;

Лукас 1:76-77; 2:11; Римдарға 1:16

Кулдарҙы куйыу – Дини йола: кешенең башына кулдарҙы куйып, Алланан уға фатиха һорап доға кылғандар. Ошо рәүешле кешегә Изге Рух бүләк итеүен, ауырыуҙарҙан һауыҡтырыуын йәки һиндәйҙер бер руһи һәләттәр бирелеүен һорағандар. Шулай уны мөһим бер хезмәткә куя алғандар.

Бынан тыш, кулдарзы куйуу аша яуаплылык йә ғәйеп тапшырылған (кешегә генә түгел, хайуанға ла – мәсәлән, кәзә тәкәһенә гонаһтар йөкмәтелгән).

Сығыу 29:15; Левизәр 16:21-22; 24:14; Канун 34:9; Маркус 6:5; 10:13-16; Ғәмәлдәр 8:17

Кәнғән – Хам улы Нухтың ейәндәренән берене. Урта диңгез менән Иордан йылғаһы араһында урынлашқан, баштан ук кәнғәнизәр йәшәгән биләмәнен исеме лә. Был ерҙе Алла Ибраһимға һәм уның нәселенә вәғәзәләй. Әкреләп Кәнғәнде исраилдар баһсып ала.

Башланмыш 9:18; 12:5-7; Сығыу 6:4; Ғәмәлдәр 13:19

Ладан – Экзотик үсәмлектән киптерелгән сайыры. Уны яндырғанда хуш есле төтөн тарала.

Сығыу 30:34; Маһсайос 2:11

Левизәр – Леви ырыуы кешеләре. Леви Якуптың өсөнсө улы булған. Алла бойорого буйынса, Леви ырыуынан һарундың вариһтары ғына каһин итеп куйыла алған. Леви ырыуына карағандарзың калғандары Алла йортонда эһтәр башкарған, каһиндарға ярһамлашқан, канунды өйрөнөп, уны халыкка аңлатыу менән шөгөлләнгән. Төп эһтәре Алла йортондағы хезмәт булғанға күрә, уларға ер бирелмәгән. Уның урынына левизәр башка Исраил ырыуҙарының биләмәләрендәге уларға тәғәйен баһсыуҙар һәм калалар менән файһалана алған.

Сығыу 28:1; Исәп 18:20-21; 35:2-7; Яхъя 1:19

Ливан – Төнъяк Фәләһтиндәге кедр урмандары һәм һыу сығанактары менән дан тотқан тау һырты, Сүриәләге иң бейек тауҙар тәзмәһе. Сөләймән батша үзенең һарайын һәм Йәрүсәлимдәге Алла йортон Ливан урманындағы ағаһтан төзөгән.

Йуһағ 1:4; III Батһалар 5:6-10; Зөлкифел 17:2-3

Мадай – (Мидия) Хәзәрге Ирандың төнъяк-көнбайышында урынлашқан кеүәтле батшалык. Б.э.т. 612 йылда мадайҙар Аһшурзың баш калаһы Ниневене кыйрата. Шунан һуң фарһылар менән Фарһы империяһында хаһимлык итә, шуға ла ундағы канундар «Мадай һәм Фарһы канундары» тип йөрөтөлгән.

Әһтер 1:19; Даниһл 8:20-21

Маһағас – Хуш есле үлән. Таһарыныу йолаһын башкарғанда уны корбан малының канына йә маһһус әһерләнгән һыуға манып алғандар ҙа кешегә йә әйбергә һирпкәндәр.

Сығыу 12:22; Левизәр 14:4; Ғивриҙарға 9:19

Маһзә – Боронғо Исраил халкын коллоктан азат итеп Мыһһырҙан алып сыккаһ, сүлдә тамактарын туйзырыу өсөн Алла күктән яузырған ризык. Кориандр орлоғона окшаған маһзә тәме менән баллы көлсәнә хәтерләткән. Инжилдә Ғайһа Мәһих маһзәне донъяға күктән йәшәү биргән ыһын икмәк менән сағыһштыра. Был икмәк – Ғайһа Мәһих Үзә.

Сығыу 16:14-16, 31-35; Яхъя 6:31-35

Маһау, йоғошло тире ауырыуы – Иске Ғәһед талаптарына яраһлы, тире ауырыулы кешеләр пак булмаған. Уларзы йәмғиәттән кыуғандар, ауырыуынан тулыһынса һауыкқан һәм быға каһин шаһит булған оһракта ғына кире кабул иткәндәр.

Левизәр 13:45-46; Лукаһ 5:12-13

Мидйән – Ибраһимдың икенсе катыны Кытуранан тыуған улдарының берене. Хәзәрге Акаба култығының көнһығыһ яры буйындағы сүллектә йәшәгән күсмә халык.

Башланмыш 25:2, 4; Хаһимдар 6:1-7

Мирра – Ауыртыузы баһқан, тәнгә һөртә торған (шулай ук мәйетте ерләгәндә кулланылған) шифалы ыһһмала.

Йырҙар йыры 3:6; Маһсайос 2:11; Маркус 15:23; Яхъя 19:39-40

Моав – Ибраһимдың бер туған кустыһы Һарандан тыуған Луттың улы. Моавтың нәселе, моавтар. Табынған илаһтары – Кемош. Пефор тауы башында йәшәй тип һаналған Пефор Бәғеленә лә ышанғандар. Йәһүд теленә кәрзәш телдә һөйләшкәндәр. Туғандаш һаналған исраилдар менән әлеге кәүем дошмандарса мөнәсәбәттә булған. «Рут» китабында Рут исемле Моав катынының, үз илен ташлап, Исраил еренә күсеп килеүе һәм шунда кейәүгә сығыуы тураһында һөйләнелә. Рут – Дауыт батшаның йыраҡ өләсәһе.

*Башланмыш 19:30-37;
Исәп 25:1-3; Канун 23:3-5*

Мөгөз кысқыртыу көнө – Исраилдар календары буйынса етенсе айзың беренсе көнөндә үткәрелгән. Байрам көз башына тура килгән. Был көндө исраилдар бар эштәренән ял иткән. Изге йыйын үткәрелгән, унда мөгөз кысқырткандар, тейешле корбандарзы килтергәндәр.

*Левизәр 23:23-25;
Исәп 29:1-6*

Мөләх – Кәнғән халкы табынған илаһ. Уға кайһы берзә хатта үз балаларын корбанға килтерә торған булғандар.

*Левизәр 18:21; 20:2-5;
III Батшалар 11:7*

Муса – Исраилдың бөйөк пәйғәмбәре. Алла халықты Мысырҙан сығарған мәлдә лә, азақ сүл гиззәргәндә лә Исраил халкының башында тора. Алла Муса аша халыкка канун бирә, һәм Исраил халкы унда язылғандарзы үтәргә тейеш була. Канун Изге Язманың төүге биш китабында (Тәүратта) бирелгән. Йәһүдтәр өсөн Муса һәр вакыт бөйөк иман укытыусыһы булып кала.

*Сығыу 2:1-10; Канун 18:18; 34:10;
Маңсайос 17:3*

Мысыр – Фәләстиндән көньяк-көнбайыштағы ил, унда боронғо еврейҙар дүрт йөз

йыл йәшәгән. Мысырҙар ызалата башлағас, Раббы уларзы иреккә алып сыға.

*Башланмыш 46:5-7; 50:14; Сығыу 1:1;
Ғәмәлдәр 7:34*

Мәжүсизәр – Аллаға ғына табынған йәһүд-тәрзән айырмалы, һәр төрлө илаһтарға, ботһындарға ышанған халыктар. Тәржемәлә йәһүд булмаған халыктарға карата йыш кына «кәүемдәр» һүзе кулланыла.

Маңсайос 5:47; Ғәмәлдәр 6:5

Мәрхәмәт – Мөһим терминдарзың береһе. Яңы Ғәһедтә был һүз «изгелек күрһәтеү» тигән мәғәнәне бирә: Алла изгелекте кешегә һиндәйзәр хезмәттәре өсөн түгел, ә Үзенә ихтыяры менән бүлөк итеп күрһәтә.

Лукас 1:30; Римдарға 5

Мәсих – Был һүзәң мәғәнәһе: «мәсехлән-гән», йәғни «май һөртөлгән». Исраилда кәһин, пәйғәмбәр, батша билдәләгәндә, йәғни хезмәткә Алла Үзе һайлап алған кешегә, зәйтүн майы һөртөү йолаһы булған. Яңы Ғәһедтә Ғайса Алла тарафынан мәсехлән-гән Зат, Мәсих тип әйтелә. Алла пәйғәмбәрзәр аша исраилдарға Үзенә Мәсихән – Исраил халкын коткарып, ерзәге бар халыктар өстөнән һакимлык итәсәк Батшаны ебә-рергә вәғәзәләй. Йәһүдтәр вәғәзә ителгән Мәсих килер зә уларзы римдар кулынан коткарып, Исраилды элекке хәленә кире кайтарып тип өмөтләнәп көтә. Әммә Ғайса Мәсих улар көткәндән күберәкте эшләй. Ул бар кешелекте гонаһ һәм үлем коллоғонан коткара, Алла Уның аша кешеләр менән яңы, мәңгелек килешәү төзөй.

*III Батшалар 1:39; Ишағыаһ 9:1-7;
Маңсайос 1:16; 26:63; Лукас 2:11; Яхъя 1:41*

Мәсихсе – Ғайса Мәсихкә инанып, Алла тарафынан гонаһтары ярлыҡанған, Мәсих юлынан барып, Уны Коткарыусыһы тип һанаған, өйрәтеүзәренә, күрһәткән үрнәгенә тап килерлек итеп йәшәргә тырышқан кеше.

Ғәмәлдәр 11:26; I Петрус 4:16

Мәсихтә, Ғайса Мәсихтә, Раббыла – Яңы Ғәһдәтгә хаттарҙа (бигерәк тә Паулустың хаттарында) «Мәсихтә» («Ғайса Мәсихтә», «Раббыла») тигән мөһим грек әйтеме йыш осрай. Был әйтемдән шул аңлашыла: Ғайса Мәсихкә инанғандар барыһы ла Уныкы һәм уларҙың рухи тормошо Ғайса менән тығыз бәйләнгән, сөнки Ул Үҙенең үлеме һәм тереләүе аша иманлылар менән Алла араһындағы мөнәсәбәттә тергеҙзе. Һөҙөмтәлә, иманлылар Мәсихтә йәшәй һәм Уның йоғонтоһо даирәһендә эш итә.

II Коринҫостарға 5:17, 19, 21; Галаттарға 3:28; I Яхъя 2:27

Ниневе – Кеүәтле һәм аяуһыз Ашшур батшалығының баш калаһы. Бында Алла Юныс пәйғәмбәрҙе ебәрә. Ул гонаһка батқан халыҡка, әгәр тәүбәгә килмәһә, юк итәсәге хаҡында хәбәр итергә тейеш була. Тизҙән ниневеләр тәүбә итә һәм Алла уларҙы ярлыҡай.

Юныс 1:2; 3:2-10; Нахум 1:8; Маҫһайос 12:41

Нәзир – Шарап һәм башка иҫерткес эсемлектәр эсмәскә, кырынмаҫка, сәсен алдырмаҫка, яҡын туғаны үлһә лә, кәүзәһенә қағылмаҫка нәзәр әйткән, үҙен тулығынса Алла хезмәтенә бағышлаган кеше. Биргән нәзеренең ваҡыты тамамланғас, нәзир корбан килтергән һәм Алла йортона инер алдынан сәсен кырған.

Иҫәп 6:2-21; Хаҡимдар 13:5, 7; Ғамос 2:11

Өлкән, берҙәмлек өлкәне – Инжилдә имандаштар берҙәмлегендә рухи етәкес эшен башкарыуы «өлкән» тип аталған.

I Тимоҫеуска 5:17; Титуска 1:5-9

Пак; нәжес, бысрак – Муса кануны буйынса, иһраилдар таза (хәләл) менән нәжесте (хәрәм) ентекләп айырырға тейеш була. Нәжес тип кайһы бер хайуандар, коштар, балыктар, әйберҙәр һәм азыҡ төрҙәре һаналған. Махау сирле кеше, мәйеткә қағылыуы, күрем мәлендә һәм бала тыуыуы

ғандан һуңғы осорҙа катын-кыз шулай ук бысрак тип табылған. Ундай кешеләр дини йолаларҙа катнаша алмаған, уларға хатта пак кешеләргә қағылырға ла ярамаған. Ә инде бысрак булуҙан котолғас, яңынан тазарыныр өсөн билдәле бер йолалар аша үтәү бурысы торған.

Левизәр 7:19; 10:10; 13:13; Иҫәп 19:17-19; Лукас 11:38-41; Римдарға 14:14

Пелештиҙәр – Сығышы билдәһез булған халыҡ, боронғо кәңғәниҙәр еренә Кафтор (Крит) утрауынан килеп ултырған тип фараз ителә. Б.э.т. XII быуатта пелештиҙәр Кәңғәндең көньяк-көнбайыш ярҙарындағы Газа, Ашкылон, Ашдод, Ғаҫ калаларын баһсып алған, Ғәкрон калаһына нигеҙ һалған. Улар Кәңғән ерендәге халыҡтан айырылып торған. Кайһы берҙә пелештиҙәрҙе «сөннәтһезҙәр» тип атағандар, сөнки улар Яҡын Көнсығыш халкы өсөн хас булған был йоланы тотмаған. Пелештиҙәр Иһраил халкының дошманы һаналған һәм был ике халыҡ араһында һуғыштар йыш булған.

Хаҡимдар 3:3; 14:3; II Батшалар 8:1

Понтиос Пилатос – Рим идарасыһы, Ғайса Мәсих язалап үлтерелгән мөлдөрҙә Йәһүҙә провинцияһына етәкселек иткән (б.э. 26–36 й.й.). Уға бөтә хаҡимлыҡ тармактары буйһонған, уның раһлауынан тыш бер ниндәй үлем язаһы ла сығарыла алмаған. Понтиос Пилатос менән йәһүд башлыҡтары араһында мөнәсәбәттәр көсөргәнешле була, әммә, болаларға юл куймаҫ өсөн, йыш кына уларҙың талаптарын үтәргә мәжбүр була.

Маҫһайос 27:2; Ғәмәлдәр 13:28

Пәйғәмбәр – Алла тарафынан һайланып, Унан кабул иткән һүҙҙәрҙе халыҡка еткерәү өсөн һайлап алынған кешеләр. Иҫке Ғәһдәтә Ильяс кеүек тәүге пәйғәмбәрҙәрҙә төрлө мөғжизәләр күрһәткән. Шемуил пәйғәмбәр хаҡим вазифаһын да башкарган. Йермеяһ, Зөлкифел кеүек һуңыраҡ йәшәгән пәйғәмбәрҙәр Алла ебәргән иҫкәрмәләрҙе

төштәрендә йә илаһи күренмештәр аша алған.

I Батшалар 3:20; 9:9; Йермеяһ 1:5; Ғәмәлдәр 13:1; 21:10; I Коринҗостарға 12:29

Раббы – Йәһүд телендәге «Йәһүә» һүзе (Алланың Үз исеме, «бар булыу» кылымы менән бәйле) Иҫке Ғәһедтең әлеге басмаһында «Раббы» тип бирелә. «Йәһүә» исеме менән кысқырып әйтергә ярамағанлыктан, тора-бара уның урынына «Адонай» (Хакимым/Хужам) һүзен куллана башлағандар. Грек телендә язылған Яңы Ғәһедтә, йәғни Инжилдә, «Йәһүә» һәм «Адонай» һүззәре «Куриос» (Раббы, Хакимы, Хужа) тип тәржемә ителгән, һәм ошо һүз Аллаға карата ла, Ғайса Мәсихкә карата ла кулланыла.

Сығыу 3:15; 6:2; Канун 6:4; Маркус 5:18-20; I Коринҗостарға 15:58

Раббы көнө – Раббы хөкөм менән киләсәк көн. Яңы Ғәһедтә әйтелгәнсә, был көндө Алла Ғайса Мәсих аша тоттош донъяны хөкөм итәсәк. Был көндө шулай ук «киәмәт көнө» тип тә атайҙар.

Ишағыяһ 13:6, 9; Зөлкифел 13:5; Ғамос 5:18; Ғовадъяһ 1:15; Яхъя 11:24; Ғәмәлдәр 2:20

Рефалар – Исраилдар басып алғанға тиклем кәңғәнизәр ерендә йәшәгән халыктарҙың береһе. Ғанактар һымак ук, улар за озон буйлы була.

Канун 2:11, 20

Рим – Яңы Ғәһедтә һүрәтләнгән осорға Рим калаһы Урта диңгез тирәһендәгә күп илдәрҙе, шул иҫәптән Фәләстиндә лә, үзенә буйһондора һәм император етәкләгән зур дәүләттең баш калаһы булып китә. Фәләстиндә римдар, буйһондоролған башка илдәрҙәгә кеүек, үззәренең ғәскәрен тотта, күрһәтелгән һәр төрлө каршылык өсөн каты язаға тарттыра. Шулай ук ваҡытта берҙәм империяға карау иктисадтың үсешенә һәм төбәктәр араһында мәҙәни аралашыуға булышлык итә.

Ғәмәлдәр 28:14-16; Римдарға 1:7

Саддукейҙар – Яңы Ғәһедтә телгә алынған йәһүд дини төркөмдәренең береһе. Юғары кәңәшмәнен күпселек ағзалары, баш каһиндар һәм уларға яҡын кешеләр саддукей булған. Фарисейҙарҙан айырмалы рәүештә, улар үлеп тереләүгә, фәрештәләрҙең һәм яуыз рухтарҙың барлығына ышанмаған. Тәүратты, йәғни Муса пәйғәмбәрҙең биш китабын ғына Алла һүзе итеп танығандар.

Лукас 20:27

Самария – Фәләстиндәгә өлкә, Йәһүзиәнән төньякта, Галилеянан көньякта урынлашкан булған. Сөләймән батшаның вафатынан һуң Исраил төньяк батшалығын да Самария тип йөрөтәләр. Төньяк батшалыҡ таркалғандан һуң б.э.т. 722 йылда ул Ассирия (Ашшур) империяһына инә. Илдә тороп калған йәһүдтәрҙе һәм мәжбүри күсереп ултыртылған халықты самариялылар тип атайҙар. Самария халқы, йәһүдтәр кеүек үк, Муса канунын тотта, әммә Аллаға Йәрүсәлимдә түгел, Геризим тауында табына.

III Батшалар 16:23-24;

IV Батшалар 17:24; Лукас 10:33-35;

Яхъя 4:5-9, 19-24

Синай тауы – Синай ярымутрауындағы тау (хәҙерге Мысырҙа), кайһы берҙә Хорев тауы тип тә йөрөтәләр. Ошо тауҙа Алла Исраил халқы менән килешәү төҙөй һәм Муса аша уларға канун бирә. Ошонда Муса Алланың Ун бойороғо язылған тактаташтарҙы ала.

Сығыу 19:1-25; III Батшалар 19:8-18;

Ғалаттарға 4:24-25

Сион тауы – Йәрүсәлим калаһы урынлашкан калкыулыктарҙың береһе. Шуға күрә был атама йыш кына Йәрүсәлимдең үзен, шулай ук шартлы рәүештә тәкүә кешеләр Алла менән мәңге бергә йәшәр күктәгә Йәрүсәлимде белдерә.

II Батшалар 5:7; Ғивриҙәргә 12:22

Сион-кыз – Йәрүсәлим халкының образлы атамаһы. Сион тауында Йәрүсәлим калаһы урынлашкан.

Ишағьяһ 62:11-12; Яхъя 12:15

Содом һәм Ғамора – Алла Кәнгәндең был боронғо калаларын кешеләрҙең әхлак-һыҙлығы аркаһында күктән ут язуырып юкка сығара.

Башланмыш 19; Маңсайос 10:15

Сөләймән – Дауыттың улы, берләшкән Израилдың һуңғы батшаһы (б.э.т. X быуат). Сөләймән үзенең зирәклегенән дан ала, һәм ул хакимлиҡ иткән дәүерҙә Израил дәүләте сәскә атыу осорон кисерә. Сөләймән Йәрүсәлимдә тәүге Алла йортон төзөй. Ғүмеренең ахырына ул катындарының тәһсире аркаһында сит илаһтарға хезмәт итә башлай. Сөләймән исеменә Йәске Ғәһедтең кайһы бер китаптары бәйлә: Сөләймәндең хикмәттәре, Вәғзәсе китабы, Йырҙар йыры.

II Батшалар 12:24; III Батшалар 4:29-34; 11:1-6; Маңсайос 6:29; 12:42

Сөннәткә ултыртыу – Ир баланың енес ағзаһы осондағы тирене киҫеп алыу. Был Алла менән Ибраһим араһында төзөлгән килешеүҙең билдәһе булып торған һәм сөннәтле кешенең ғайләһе менән Алла халкына карағанын, Алла тәғлимәтен тотканын аңлаткан. Ибраһимға биргән бойорокка ярашлы, һәр йәһүд малайы һигезенсе көнгә сөннәткә ултыртылған. Ғайса Мәсих йәшәгән осорҙа балаға исемдәлә ошо көндә кушкандар. Алланы танымаған халыҡтарҙы «сөннәтләнмәгән» тип йөрөткәндәр. Паулус үзенең хаттарында, кешене ниндәйҙер халыҡка карағанлыҡ түгел, ә Ғайса Мәсихкә булған иман коткара, тип билдәләй, шуға күрә Инжилдә сөннәткә ултыртыу йолаһы элекке әһәмиәтенә эйә түгел.

Башланмыш 17:9-27; Левизәр 12:3; Яхъя 7:22; Римдарға 4:9-12

Сөннәтһез – Был һүз, ғәҙәттә, бүтән халыҡтарға карата кулланылған. Алла юлында

булмағандарҙы һүрәтләгәндә, Тәүратта «йөрәктәре сөннәтләнмәгән» кеүек һүз-бәйләнештәр ҙә осрай.

Левизәр 26:41; Хакимдар 14:3; Ғәмәлдәр 7:51; Римдарға 3:30

Табыныу калкыулығы – Ғәҙәттә кәнгә-ниҙәрҙең ғибәҙәт кылыу урынын аңлата. Уны уба түбәһенә куя торған булғандар, әммә кайһы ваҡыт тарбаклы ағастар аҫтына йә үзәндәргә лә урынлаштырғандар. Унда Ашераға бағышланған бағаналар торған, һәм халыҡ ошо алиһәгә корбандар килтергән. Шунда ук ерҙең уңдырышлылығын яңыртыу маңсаты менән зина кылғандар. Ундай ғәмәлдәрҙе өнәмәгәнән Раббы Үзенең пәйғәмбәрҙәре аша еткергән. I Батшаларҙың 9-сы бүлегенән күренеүенсә, был термин кайһы берҙә израилдарҙың Аллаға корбан килтергән урындары өсөн дә кулланылған.

Левизәр 26:30; III Батшалар 3:2-4; IV Батшалар 23:1-28; Йермеяһ 7:31

Тоғро мөхәббәт – Тәүратта йәһүдтәрҙең «хесед», йәғни «тоғро мөхәббәт» һүзе өсөн кулланыла: Алла кешеләргә игелекле, рәхимле, халкы менән төзөгән килешегә тоғро.

Сығыу 15:13; Зәбур 135

Туплам – Сүллек буйлап гизгәндә Израилдың бөтә ун ике ырыуы ла, сатырҙар короп, бер аз ваҡытка тукталған урын.

Сығыу 14:2; Левизәр 10:4

Тәкүәлек, тәкүә булыу –

1. Аллаға тоғролоҡ һаклап, Уның һүзе буйынса йәшәүгә аңлата.

Башланмыш 6:9; Зәбур 62:11; Хикмәттәр 10:20; Гошеяғ 12:10; Маңсайос 23:28; Римдарға 6:13

2. Яңы Ғәһедтә, айырыуса Паулустың хаттарынан күренеүенсә, Ғайса Мәсихкә ышанған кешенең Алла менән дөрөҫ мөнәсәбәттә булыуы. Был мөнәсәбәт Алланың кешене

аклауы аша тыуа. Тәкүәлек, хаклык, хак булыу, аклау тигән һүзәрҙең тамыры грек телендә бер үк.

Римдарға 4:3, 5; 10:10; II Коринфостарға 5:21
 Карарға: Аклау, Хаклык.

Тәүбә итеү – Кеше гонаһлы тормош алып барыуын һәм Алла теләгенә тап килмәгәнсә йәшәүен аңлай һәм Алланан үзенең гонаһтарын ярлыкауын һорай. Артабан, бүтәнсә гонаһ кылмаһса ныклы карар кылып, Алла ихтыярына буйһоноп йәшәй.

Әйүп 42:6; Йермеяһ 31:19; Юныс 3:5;
Мақсыйос 3:8; Лукас 18:13;
II Тимофеуска 2:24-26

Ураза тотоу – Алла ризалығын алыу өсөн күпмелер вақытка ризыкланыуҙан баш тартыу. Мақсаты: Аллаға буйһонғанлыҡты күрһәтәү, бәлә килгәндә кайғырыуҙы белдерәү. Ул көндәрҙә Алланан мәрхәмәт һәм ярҙам һорап доға кылғандар. Пәйғәмбәрҙәр, ихлас тотолған ураза кешеләргә шәфкәтлелек өстәй, тигәндәр. Кайһы бер көндәрҙә, мәсәлән, йыл да билдәләнгән гонаһтарҙан пакланыу көнөндә, ураза бөтә йәһүдтәргә мотлак булған. Был көндө бөтә йәһүдтәр зә Алланан гонаһтарын ярлыкауҙы һораған.

Хакимдар 20:26; I Батшалар 7:6; Әстер 4:16;
Ишағыяһ 58:3-14; Мақсыйос 6:16; Лукас 18:12

Урим һәм туммим – Баш каһиндың түшлегендә һаҡланған таштар. Шулар ярҙамында йәрәбә һалып, Алланың ихтыярын белгәндәр, тип фаразлана.

Сығыу 28:30; Левизәр 8:8

Үлеләр донъяһы – Тәүрат язылған замандарҙа, үлгәндән һуң кешенең йәне ер астында урынлашкан үлеләр донъяһына күсә, тип һанағандар. Ләкин ул бөгөнгө дин ғилемдәге «тамук» төшөнсәһенә тап килмәй. Унда күскән кешенең хәле төштөгә кеүек: ул бер ғәмәлгә лә һәләтле түгел. Яҡынса б.э.т. III быуаттарҙа йәһүдтәр үлгән

кешенең йәненә ерҙәге тормошо өсөн иҫәп-хисап тоторға тура килеүенә ышанған. Унда гонаһлыларҙы – яза, ә тәкүәләрҙе әжер һәм фатиха көткән. Инжилдә Ғайса Мәсихтең үлемдә еңеүе үлеләр донъяһына ла қағыла.

Әйүп 7:9; Ғәмәлдәр 2:26-27, 31; Асылыш 20:13

Фарисейҙар – Яңы Ғәһдтә телгә алынған йәһүд дини төркөмдәренең береһе. Улар дини қағизәләрҙе бик ентекле үтәгән. Саддукейҙарҙан айырмалы, фарисейҙар кешенең киәмәт көнөндә үленән терелеренә ышанған. Улар йоланың тазалығына зур иғтибар биргән, халыҡ араһында абруйлы булған, үзҙәренең дини һәм кырыс холокло булыуҙары менән ғорурланған. Дини йолаларҙы теүәл тотмағандарға түбәнһетеп карағандар.

Мақсыйос 5:20; 9:10-11; Лукас 18:11;
Ғәмәлдәр 23:6-9; 26:5

Фарсы – Вавилон (Бабил) батшалығы таркалғандан һуң (б.э.т. 539 йылда), шул ерҙәрҙә үсеп-көсәйеп киткән империя. Ул, Исраилды ла кертеп, Грециянан алып Мысырға һәм Үзәк Азияға тиклем барлыҡ ерҙәрҙе яулап алған. Кайһы вақыт уны Мадай-Фарсы (Мидия-Фарсы) империяһы тип атағандар, сөнки Мадай өлкәһе б.э.т. 550 йылда Фарсы империяһы эсенә ингән. Фарсы канундары иһә «Мадай һәм Фарсы канундары» тип аталған.

Әстер 1:19; Даниил 6:8

Фатихалау, фатиха биреү – Кемгәлер яҡшылыҡ теләү. Алла Үз ирке менән именлек, күп һанлы нәсәл, ғүмер бүләк итеп фатихаһын бирә. Ә кемдер доғаларында Алланан икенсе кеше өсөн игелек, мәрхәмәт һорай. Ибраһим, Исхак, Якуп фатиха һүзҙәрендә улдарына бәхетле киләсәк юрай.

Башланмыш 1:22, 28; Канун 28:1-14;
Лукас 6:27-28; 24:50; Римдарға 12:14; 15:29

Фирғәүен – Боронғо Мысыр батшаларын шулай атағандар.

Фәрештә – Иске Ғәһед язмаларында «фәрештә» һүзе «Алла илсеһе» тигәнде аңлата. Улар Аллаға хезмәт итә һәм Алла кушыуы буйынса кешеләргә ярҙам күрһәтә, Алла ихтыярын еткерә. Өһәмиәтле һаналған фәрештәләр Изге Язмала исемдәре менән йөрөтөлә – Михаил, Ябраил.

*Башланмыш 16:7-11; 22:11-12;
Лукас 1:8-20; Ғивриҙәргә 1:13-14*

Хаклык – Аллаға карата әйтелгәндә, Уның һәр ваҡыт хак, ғәзел, тоғро булыуы һәм кешеләр өсөн әүзем коткарыу эшмәкәрлеге күз уңында тотола.

*Ишағыяһ 51:4-8; Римдарға 3:25-26;
II Петрус 1:1
Карарға: Аклау, Тәкүлек.*

Халдейҙар – Вавилон (Бабил) батшалығында йәшәгән һәм күпмелер ваҡыт дауамында хакимлиҡты үз кулында тоткан халыктарҙың береһе. Иске Ғәһедтә был һүз йыш кына бөтә Бабил халкының атамаһы буларак кулланыла.

*IV Батшалар 24:2-13;
Йермеяһ 24:5; 25:12; 51:24*

Хермон – Исраилдың төньяҡ өлөшөндәге иң бейек тау.

*Канун 3:8-9; 4:48;
Зәбур 41:7; 88:13; 132:3*

Хорев – Карарға: Синай.

Сығыу 3:1

Хуш есле майҙар – Ағастарҙан йыйып алған ысмала-һумалаларҙы Аллаға қорбан рәүешендә Алла йортонда хуш ес төтәтәү усағында төтәсләгәндәр.

Левизәр 16:12-13; Иҫән 4:16

Һалым йыйыуысы – Фәләстиндә Рим империяһы казнаһына һалым йыйған кеше, урындағы халыҡ араһынан батша хезмәте өсөн һайлап алынған түрә. Йәһүдтәр һалым йыйыуысыларҙы мәжүси Рим башлыҡтары

менән хезмәттәшлек иткәне өсөн күрә алмаған (бындай хезмәттәшлек йәһүд канунына қапма-каршы килгән). Бынан тыш, һалым йыйыуысылар әленән-әле халықтан акса йыйып торған. Тейешлеһен башлыҡтарына биргәс, калғанын үззәрәнә алып калғандар. Әммә, «һалым йыйыуысы» һүзе «ғонаһлы» менән бер булһа ла, Ғайса Мәсих уларҙы ла айырмай қабул иткән.

Маҫсайос 5:46; Лукас 5:27; 18:10-14; 19:1-10

Һарун – Мусаның өлкән ағаһы, сығышы менән Леви ырыуынан. Исраилдарға Муса аша канун биргән ваҡытта, Алла Һарунды баш қаһин итеп билдәләй. Бынан һуң тик уның нәселе генә қаһин булһын, тип бойора.

Сығыу 6:20; 29:29; Ғивриҙәргә 5:4; 7:11

Һируд –

1. Бөйөк Һируд: б.э.т. 37–4 йылдарҙа бөтә Фәләстин ере өстөнән идара иткән Йәһүзиә батшаһы. Ғайса Мәсих шул осорҙа тыуған.

Маҫсайос 2:1-16; Лукас 1:5

2. Һируд Антипас, Бөйөк Һирудтың улы. Б.э.т. 4 йылдан башлап, б.э. 39 йылына тиклем Галилея өлкәһенең идарасыһы.

Лукас 23:7-12

3. Һируд Агриппас I, Бөйөк Һирудтың ейәне. Б.э. 41–44 йылдарында Фәләстин ерендәге бер нисә өлкәнең идарасыһы. Тарихка ул мәсихселәрҙе эзәрлекләүсе буларак та инеп калған.

Ғәмәлдәр 12:1-4, 20-23

4. Агриппас II, Һируд Агриппас I улы. Б.э. 70-се йылдарына тиклем Фәләстиндең төрлө өлкәләре менән идара иткәндән һуң, Римға китә. Илсе Паулус уның алдында сығыш яһай.

Ғәмәлдәр 25:23–26:32

Һөйөнөслө Хәбәр – Алланың кешеләргә Ғайса Мәсих аша гонаһтан, мәңгелек үлемдән котолоу мөмкинлеген биреүе тураһындағы хәбәр. Уның ергә киләсәген

Алла пәйғәмбәрҙәр аркылы Иҫке Ғәһед дәүерендә үк белдергән.

*Ишағыяһ 52:7; 61:1; Маҫһайос 4:23;
Лукас 1:26-38; 2:10*

**Һыу соқоро, һыу һаклау урыны, ко-
зоқ** – Ямғыр һыуын йыйыу өсөн яһалған соқор. Ундай козоқтарҙы зур соқор казып, төбөнә һәм тирә-яғына таш түшөп, измә менән һылап яһағандар йә каяны соқоп эшләгәндәр. Козоқ ауызын тар итеп калдырып, уны таш плитә менән ябып куйғандар.

Сығыу 21:33; Левизәр 11:36; Лукас 14:5

Һыуға сумдырыу йолаһы – Иң мөһим дини йолаларҙың береһе, ул кешенең пакланыуын һәм Аллаға бағышланыуын аңлата. Инжилдә был йоланың ике төрө бирелә. Тәүҙә Яхъя пәйғәмбәр гонаһтарынан тәүбә итергә һәм Алла ихтыярын үтәргә теләгән кешеләрҙе һыуға сумдыра. Ғайса Мәсихтең үлеп тереләүенән һуң һыуға сумдырыу тәрәнерәк мәғәнә ала: кеше элекке гонаһлы тормошонан баш тарта, үлгәндәй була, әммә Мәсих аша яңы тормош өсөн терелә. Бындай йоланы үтәгәндән һуң Изге Рух қабул иткәндәр.

*Маркус 1:5, 7-12; Ғәмәлдәр 10:47-48;
Колоссайҙарға 2:12*

Шәмбе көн – Аллаға бағышланған ял итеү көнө. Алла донъялыҡты булдырғанда етенсе көндө барлыҡ эштәрән туктатып торған, шуға күрә, Муса кануны буйынса, азнаның етенсе көнө ял итеү көнө итеп билдәләнгән. Был көндө эшләргә ярамаған.

*Башланмыш 2:2-3; Сығыу 16:23; 20:8-11;
Левизәр 16:31; Маҫһайос 12:1-13;
Лукас 14:5*

Эдом –

1. Исхак пәйғәмбәрҙең улы Ғаяздың икенсе исеме.
2. Ғаяз тоқомо, йәғни эдомдар йәшәгән, Үле диңгезҙән көньякта һәм көньяк-көнсығышта урынлашқан ил.

Башланмыш 25:24-25, 29-30; Иҫәп 20:14

Эфес – Кесе Азия яры буйында урынлашқан боронғо зур қала. Рим һакимлығы ваҡытында Азия өлкәһенең баш қалаһы булып китә. Эфес Рим империяһының мәҙәни, сәйәси һәм иҡтисади үзәктәренең береһе була, Артемида қорамы менән дан тотта. Унда күберәген гректар йәшәй, Ғайсаға инанған йәһүдтәр зә байтақ була.

*Ғәмәлдәр 18:19-21, 19:28;
Асылыш 1:11*

Эфод – Раббыға хезмәт иткәндә баш қажин кейә торған, күкрәкте һәм арқаны қаплап торған өҫ кейеме.

Сығыу 28:6; Левизәр 8:7; I Батшалар 2:18

Әзәм Улы – Йәһүд телендә был һүз «кеше» тигән мәғәнәгә әйә. Даниил пәйғәмбәр төшөндә болоттарға килгән затты күрә. Ул зат кеше кеүек була, шуға күрә Даниил уны әзәм улы тип атай. Төшөндә Алла тарафынан әзәм улына бөтә һакимиәт, шөһрәт биреләүе, уның һакимлығының қакшамас һәм мәңгелек буласағы һақында әйтелә. Яңы Ғәһед қитаптарынан билдәле булығынса, Ғайса Мәсих ошо исеһде Үзенә қарата қуллана.

*Даниил 7:13-14; Маҫһайос 8:20; 19:28;
Маркус 2:10*

Юғары кәңәшмә – Етмеш кешәнән (қажиндар, қанун белгестәрә һәм бүтән мөһим кешеләр) торған. Унда дини генә түгел, башқа мәсьәләләр зә қаралған. Был кәңәшмә римдар алдында йәһүд халқының вәкиле булған һәм юғары һөкөмсө ролен уйнаған. Яңы Ғәһед дәүерендә Юғары кәңәшмәнең мөһим қарарҙары Рим һакимиәте тарафынан рақсланырға тейеш булған.

Маҫһайос 26:59; Яхъя 18:31

Яңы килешәү – Алланың кешеләр менән Ғайса аша төзөгән килешәүе. Еврей халқы менән төзөлгән иҫке килешәүҙән айырмалы, ул бөтөн кешелек менән төзөлгән, шуға

күрә Ғайса Мәсихкә инанған һәр кем, был килешегә кушыла ала.

Йермеяһ 31:31-32; Зөлкифел 34:25;

Мақсайос 26:28; Фивризәргә 8:8

Яу арбаһы – Һуғыш яланында, ә кайһы вақыт йөк ташыу өсөн кулланылған ике тәгәрмәсле арба.

Башланмыш 46:29; I Батшалар 8:11;

Ғәмәлдәр 8:28

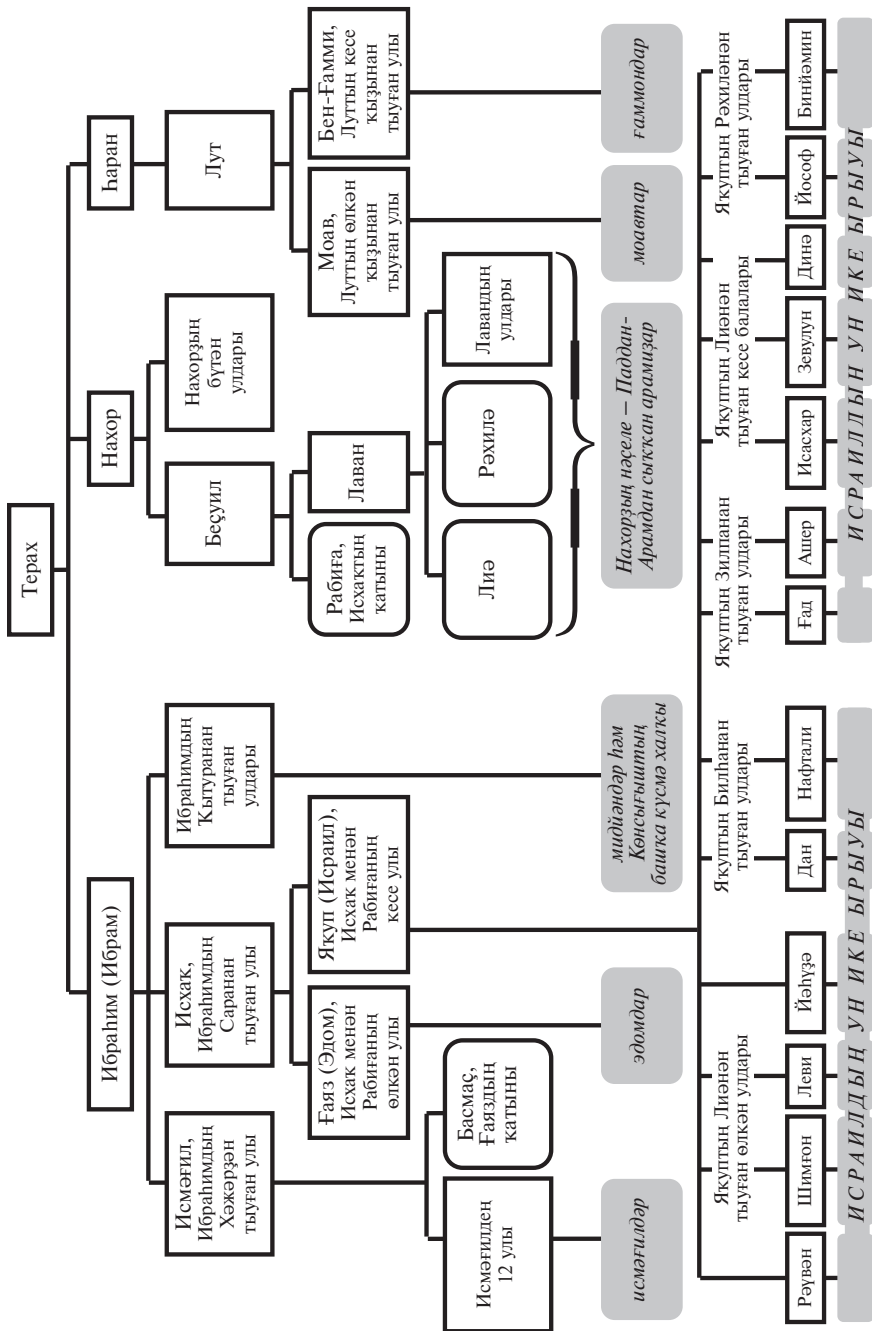
Яуыз рух, ен – Иблискә хезмәт иткән, уның ихтыярын үтәгән рухи зат. Тәүге мәлдәрзә уларзың әүземлегенән бик курккандар, сөнки ен, әйтәйек, берәйһенең әсенә инеп, уны тулыһынса үз иркенә буйһондороп тота алған. Әммә Алла көзрәте менән Ғайса Мәсих кешеләрзә ендәрзән коткарған, был һәләтте илселәренә лә биргән.

I Батшалар 16:14, Лукас 11:19;

Ғәмәлдәр 19:15-16; I Коринҫостарға 10:20-21

Шәжәрә

Исемдәрҙең бирелеше

Тәржемәлә кеше исемдәре, ер-һыу, урындағы халык атамалары йәһүд һәм грек телдәренән башланғыс формаларына якынайтып бирелде. Был формалар кайһы берҙә рус телендәге гәзәти исемдәрҙән айырыла. Яңғызлыҡ исемдәрҙе биреү принциптарын инештә карағыз.

Кеше исемдәре

Башкортса	Русса
Бараббас	Варавва
Барнабас	Варнава
Баҫ-Шевағ	Вирсавия
Билғам	Валаам
Бинйәмин	Вениамин
Боғаз	Вооз
Бәғел	Ваал
Гидғон	Гедеон
Голиаҫ	Голиаф
Ғайса	Иисус
Ғамос	Амос
Ғаяз	Исав
Ғиммануил	Еммануил
Ғовадъяһ	Авдий
Ғөзәйер	Ездра
Ғуззияһ	Озия
Ғәли	Илий
Дауыт	Давид
Зөлкифел	Иезекииль
Зәкәрьяһ	Захария
Ибрам	Аврам
Ибраһим	Авраам
Ильяс	Илия
Ильясигин	Елисей
Исмәғил	Измаил
Исхак	Исаак
Ифтах	Иеффай
Ишағыяһ	Исаия
Ишай	Иессей
Йермеяһ	Иеремия
Йеһошафат	Иосафат

Башкортса	Русса
Йонасан	Ионафан
Йошиях	Иосия
Йушағ Нун улы	Иисус сын Навина
Йәһүзә	Иуда
Кефас	Кифа
Кабил	Каин
Лукас	Лука
Магдалалы Мәрийәм	Мария Магдалина
Маркус	Марк
Марта	Марфа
Маҫсайос	Матфей
Менашше	Манассия
Мирйәм	Мариам
Муса	Моисей
Мәлки-Садик	Мелхиседек
Мәрийәм	Мария
Мәсих	Христос, Мессия
Нахум	Наум
Нафтали	Неффалим
Нөхәмияһ	Неемия
Нух	Ной
Паулус	Павел
Петрус	Петр
Рабиға	Ревекка
Рехавғам	Ровоам
Рәүән	Рувим
Рәхилә	Рахиль
Санхерив	Сеннахирим
Сара	Сарра
Сарая	Сара
Сефанъяһ	Софония

Башкортса	Русса
Сөләймән	Соломон
Тиглат-Пиләсәр	Феглаффелласар
Тимосеус	Тимофей
Титус	Тит
Томас	Фома
Хаваккук	Аввакум
Хаггай	Аггей
Ханох	Енох
Хизкияһ	Езекия
Хәжәр	Агарь
Һабил	Авель
Һарун	Аарон
Һауа	Ева
Һируд	Ирод

Башкортса	Русса
Һошеяғ	Осия
Шимшон	Самсон
Шаул	Савл
Шемуил	Самуил
Шимғон	Симеон, Симон
Әйүп	Иов
Әлғазар	Лазарь
Әлисабет	Елизавета
Әндриас	Андрей
Әфраим	Ефрем
Юныс	Иона
Ябраил	Гавриил
Якуп	Иаков
Яхья	Иоанн

Ер-һыу атамалары

Башкортса	Русса
Ашдод	Азот
Ашшур	Ассирия
Бабил	Вавилон
Беер-Шәвәғ	Вирсавия
Бейт-Ил	Вефиль
Бейт-Ләхәм	Вифлеем
Бейт-Сайда	Вифсаида
Бейт-Фаге	Виффагия
Бейт-Әниә	Вифания
Галилея күле	Галилейское море
Геҫшемани	Гефсимания
Голгоҫа	Голгофа
Ғаммон	Аммон
Ғамора	Гоморра
Ғедән баксаһы	Едемский сад
Ғивғон	Гаваон
Ғивризәр	Еврей
Ғәмәлектәр	Амаликитяне
Ғәрәбстан	Аравия

Башкортса	Русса
Зәйтүн тауы	Елеонская гора (Масличная гора)
Йәрүсәлим	Иерусалим
Йәһүзиә	Иудея (область Римской империи)
Йәһүзә	Иудея (Южное царство в Ветхом Завете)
Кәнғән	Ханаан
Мидйән	Мадиям
Мысыр	Египет
Пелештизәр	Филистимляне
Сарефаҫ	Сарепта
Тессалонике	Фессалоника
Ун Кала	Десятиградие
Әмөризәр	Аморреи
Шило	Силом
Шәхәм	Сихем
Әфес	Ефес
Әфраҫа	Ефрафа
Яфо	Июппия

Үлсәмдәр, ауырлык берәмектәре

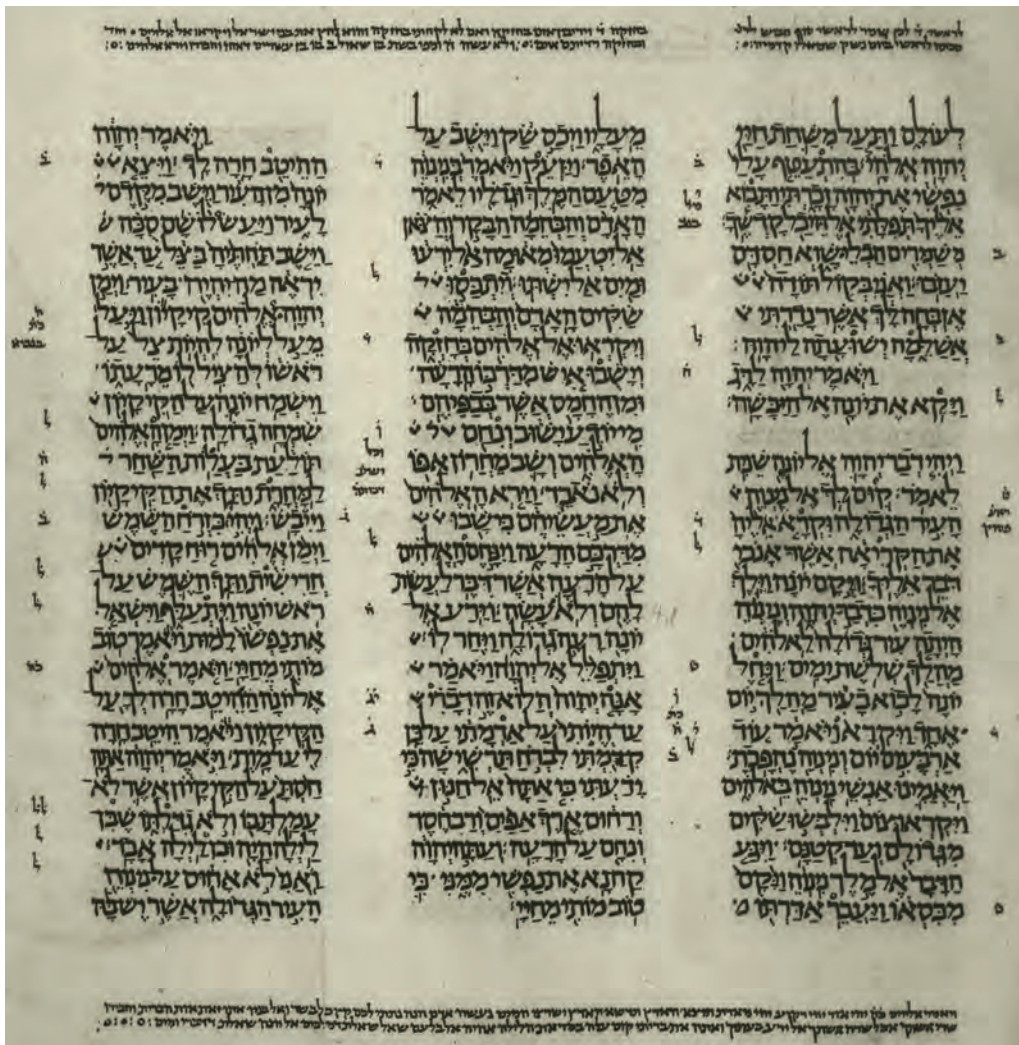
Иске Ғәһедтә	Яңы Ғәһедтә
Ауырлык үлсәме	
Талант ~ 36 кг	Талант ~ 35–40 кг
Мина ~ 0,6 кг	Литра (казак) ~ 327 г
Шекел ~ 12 г	
Бека ~ 6 г	
Гера ~ 0,6 г	
1 талант = 60 мина = 3000 шекел = 6000 бека = 60000 гера	
Шыйыҡтыҡ үлсәме	
Хомер ~ 220 л	Бат (мискә) ~ 40 л
Бат ~ 22 л	Метретес (үлсәм) ~ 40 л
Һин ~ 3,5 л	
Лог ~ 0,3 л	
1 хомер = 10 бат = 60 һин = 720 лог	

Иске Ғәһедтә	Яңы Ғәһедтә
Ашыҡ үлсәме	
Хомер ~ 220 л	Кор (тоҡ) ~ 400 л
Әфа ~ 22 л	Сатон (капсыҡ) ~ 13 л
Сеа ~ 7,3 л	Хойникс ~ 1 л
Ғомер ~ 2,2 л	
Кав ~ 1,2 л	
11 хомер = 10 әфа = 30 сеф = 100 ғомер = 180 кав	
Кор ~ 220 л	
Озонлоҡ үлсәме	
Терһәк ~ 45 см	Сажин ~ 1,85 м
Карыш ~ 22,5 см	1 стадия = 100 сажин ~ 185 м
Ус аяһы ~ 7,5 см	Шәмбе юлы арауығы ~ 1 км (сакрым)
Бармак ~ 1,9 см	
1 терһәк = 2 карыш = 6 ус аяһы = 24 бармак	
Озон терһәк (Зөл 40:5) ~ 52,5 см Үлсәү таяғы ~ 3,15 м (6 озон терһәк)	

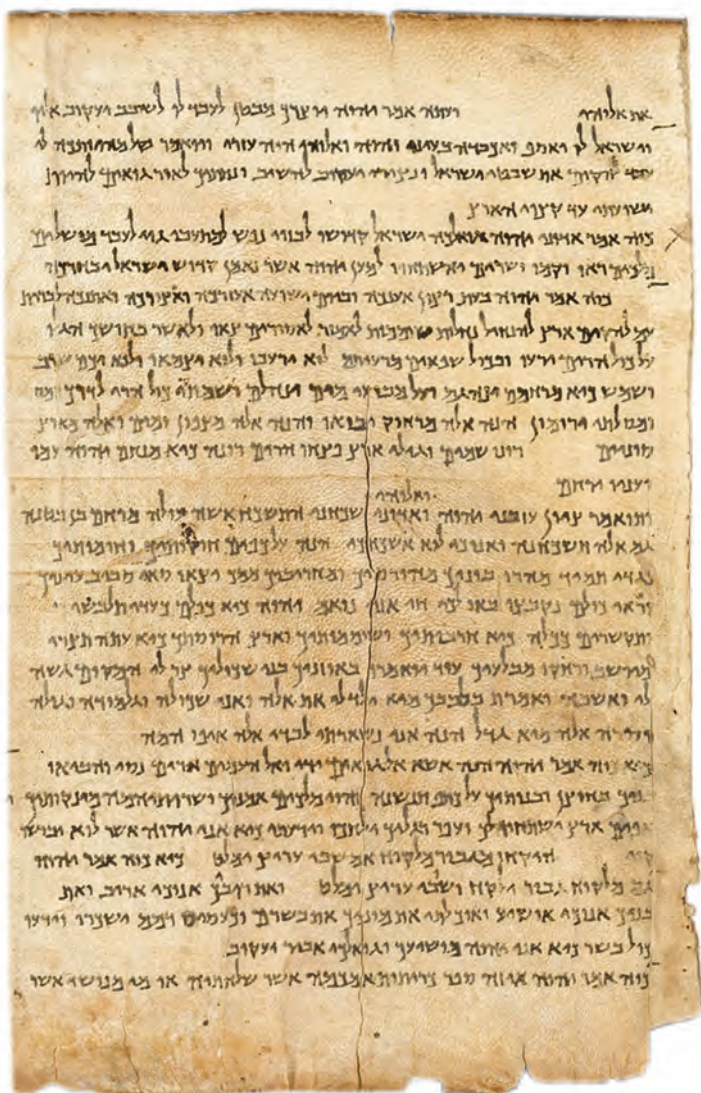
Акса берәмектәре

Боронғо Израилда тауар хаҡын көмөш һәм алтын менән баһалағандар, уларҙы шекелдәрҙә, мина һәм таланттарҙа үлсәгәндәр. Тәңкәләр б.э.т. VI быуатта ғына әйләнешкә ингән. Яңы Ғәһед заманында өс илдең: Фәләстиндең, Греция һәм Римдың аксалары әйләнештә йөрөгән. Тәңкәләрҙә алтын, көмөш, бакыр, ак курғаш кушылған бакыр иретмәһенән йәки еҙҙән һуҡкандар.

Йәһүдтәрҙә	Гректарҙа	Римдарҙа
2 лептон		1 кодрат
		1 ассарион (бакыр тәңкә) = 4 кодрат
	1 драхма (көмөш тәңкә)	1 динар (эһсенең бер көнлөк эш хаҡы) = 16 ассарион = 64 кодрат
1 шекел	1 статир	4 динар
25 шекел	1 мна	100 динар
	1 талант = 60 мна	6000 динар

Ленинград кодексы (Codex Leningradensis), Иҗке Ғәһедтен масорет тексы боронго йәһүд телендә, яқынса б.э. 1000 йылы. Юныс пәйғәмбәр китабынан.

Боронго йәһүд телендәге Кумран кулъязмаларының беренә, якынса б.э.т. 100 йыл.
Ишағыяһ пәйгәмбәр китабынан.

ΟΥΛΕΠΩΝΕΝΤΩ
 ΚΡΥΠΤΩΧΠΟΛΩΔ-
 ΣΟΙ
 ΚΑΙΟΥΑΝΗΠΡΟΣΕΥ-
 ΧΗΤΩΚΕΣΣΟΘΕΟΥ
 ΣΤΙΟΚΡΗΤΑΙΟΤΗΤΗ
 ΛΟΥΣΙΝΕΝΤΑΙΣΥ
 ΝΑΙΩΤΑΙΣΚΑΙΕΝ
 ΤΑΙΣΓΩΝΙΑΙΣΤΩ
 ΠΑΧΠΩΝΕΣΤΩ
 ΤΕΣΠΡΟΣΕΥΧΕΣΟΕ
 ΟΙΠΩΣΦΑΝΩΣΙΝ
 ΤΟΙΣΑΝΟΡΩΠΟΙΣ
 ΑΜΗΝΛΕΓΩΥΜΗΝ
 ΛΗΤΕΧΟΥΣΠΟΝΗ
 ΣΟΝΑΥΤΩΝΣΥΝ
 ΟΥΑΝΗΠΡΟΣΕΥΧΗ
 ΕΙΣΕΛΘΕΕΙΣΤΟΙΛ
 ΜΙΟΝΟΥΚΑΚΑΙ
 ΣΑΣΤΗΝΟΥΡΑΝΤ
 ΠΡΟΣΕΥΧΕΤΟΤΗΤ
 ΤΩΕΝΤΩΚΡΥΠΤΩ
 ΚΑΙΟΠΗΡΟΣΟΥΚ
 ΠΩΝΕΝΤΩΚΡΥ
 ΠΤΩΠΟΛΩΔΣΙΣΙ
 ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΕΝΙ
 ΛΕΜΗΚΑΙΤΑΛΟΤΗ
 ΣΗΤΑΩΠΕΡΟΙΕ
 ΩΝΚΟΙΛΟΚΟΥΣΙΝ
 ΤΑΡΤΙΕΝΠΗΠΟΝ
 ΛΟΤΑΛΥΤΩΝΣΑ
 ΚΟΥΣΙΟΝΟΠΑΝΗ
 ΟΥΝΟΜΟΚΟΠΗ
 ΛΥΤΟΙΣΟΙΛΕΝΤΑ
 ΟΠΗΡΥΜΩΝΩΝ
 ΧΡΙΑΝΕΧΕΤΕΠΡΟ
 ΤΟΥΥΜΑΚΑΠΗΣΑ
 ΛΥΤΩΝ
 ΟΥΤΩΣΟΥΝΗΠΡΟΣ
 ΕΥΧΕΣΟΛΥΜΕΙΣ
 ΤΗΡΗΜΩΛΕΝΤΟΚ
 ΟΥΝΟΙΣΑΠΑΣΟΠ
 ΤΩΤΟΟΝΟΜΑΣΟΥ
 ΕΧΘΑΙΟΝΚΑΙΣΑΙΧΤ
 ΓΕΝΗΟΝΚΩΤΟΚ
 ΛΗΜΑΣΟΥΣΕΝΗ
 ΡΑΝΩΚΑΙΕΠΗΡ
 ΤΟΝΑΡΤΟΝΗΜΩΝ

ΤΟΝΕΠΟΥΣΙΟΝΑ-
 ΗΜΙΝΣΗΜΕΡΟΝ
 ΚΑΙΦΕΣΗΜΗΝΤΑ
 ΟΦΙΛΗΜΑΤΗΝΜΑ
 ΟΣΚΑΙΗΜΙΣΧΡΗ
 ΙΚΑΜΕΝΤΟΙΣΟΦΗ
 ΛΕΤΑΙΣΗΜΩΝΚΑΙ
 ΜΗΕΙΣΕΝΕΙΚΗΣΗ
 ΜΑΣΕΙΣΗΡΑΣΜΟ
 ΑΛΛΑΡΥΣΑΗΜΑΣ
 ΛΗΤΟΥΥΠΟΝΗΡΑ
 ΣΑΝΤΑΡΑΦΗΤΑΗ
 ΑΝΟΙΣΤΑΤΑΡΑΠΡ
 ΜΑΚΑΥΓΩΝΑΦΗ
 ΣΙΚΑΥΜΙΝΟΠΗΡ
 ΥΜΩΝΟΟΥΡΑΝΗ
 ΕΑΝΛΕΜΗΑΦΗ
 ΤΩΙΣΑΝΟΙΣΟΥΛΕΟ
 ΠΗΡΥΜΙΝΑΦΗΣΙ
 ΤΑΠΑΡΑΤΩΜΑΚΑ
 ΜΩΝ
 ΚΑΙΟΤΑΝΔΕΝΗΣΥ
 ΗΤΕΜΗΠΝΕΣΟΕ
 ΟΣΥΠΟΚΡΗΤΑΙΣΚΥ
 ΟΡΦΗΤΟΙΣΦΑΝΙΑ
 ΣΙΑΡΤΗΠΡΟΣΩΠΙΑ
 ΛΥΤΩΝΟΠΩΣΦΑ
 ΝΩΣΤΟΙΣΧΑΝΟΙΣ
 ΝΗΣΤΕΥΟΝΤΕΣ
 ΑΜΗΝΓΑΡΛΕΤΩΥΜ
 ΑΠΕΧΟΥΣΙΝΤΟΝ
 ΜΙΣΟΝΑΥΤΩΝΩ
 ΛΕΝΗΣΤΕΥΩΝΑ
 ΨΕΣΟΥΤΗΚΕΦΑ
 ΝΗΝΚΑΠΟΠΡΟΣΩ
 ΠΟΝΣΟΥΝΗΛΙΟ
 ΠΩΣΜΗΦΑΝΗΕ
 ΤΟΙΣΧΑΝΟΙΣΝΗΕ
 ΤΕΥΩΝΑΛΛΑΤΩ
 ΤΗΡΙΣΟΥΤΩΕΝΤΩ
 ΚΡΥΦΑΙΩΚΑΙΟ
 ΠΗΡΩΛΕΤΩΝΕ
 ΤΩΚΡΥΦΕΩΔΙΟ
 ΛΩΣΙΣΟΙΜΗΘΗ
 ΣΥΡΗΤΕΤΕΥΜΗΝ
 ΟΙΣΑΥΟΥΣΕΠΗ
 ΤΗΣΠΙΣΟΠΟΥΣΗ
 ΚΑΙΡΩΣΙΣΑΡΑ

ΝΙΖΕΚΑΙΟΙΠΟΥΚ
 ΠΤΑΙΝΟΥΥΣΣΟΥ
 ΚΑΙΚΑΕΠΤΟΥΣΙΝ
 ΟΗΣΑΥΡΕΤΕΛΕΥ
 ΜΙΝΟΗΣΑΥΟΥΣ
 ΕΝΟΥΝΩΟΙΠΟΥ
 ΤΕΣΗΟΥΤΕΡΩΣ
 ΑΦΑΝΗΖΕΚΑΙΟΠ
 ΚΣΕΠΤΑΙΟΥΝΟΥ
 ΣΟΥΣΗΚΑΚΑΕΠΗ
 ΣΙΝΟΠΟΥΤΑΡΣΗ
 ΟΗΣΑΥΡΟΣΟΤΕ
 ΚΙΕΣΤΑΚΑΗΚΑΡ
 ΛΙΑΣΟΥ
 ΟΛΥΧΝΟΣΤΟΥΣΩ
 ΜΧΙΟΣΕΣΤΗΝΟΟ
 ΦΟΛΛΑΜΟΣΕΑΝΗ
 ΟΦΟΛΛΑΜΟΣΟΥΑ
 ΠΛΟΥΣΟΛΟΝΤΟ
 ΣΩΜΑΣΟΥΦΩΤΗ
 ΝΟΝΕΣΤΕΕΑΝΑ
 ΗΟΟΦΟΛΛΑΜΟΣ
 ΣΟΥΤΟΝΗΡΟΣΟ
 ΛΟΝΤΟΣΩΜΑΣΟΥ
 ΕΚΟΤΗΝΟΝΕΣΤΑ
 ΕΙΟΥΝΤΟΦΩΣΤΟ
 ΕΝΣΟΙΚΟΤΟΕ
 ΣΤΗΝΤΟΣΚΟΤΟΣ
 ΠΟΣΟΝ
 ΟΥΛΕΙΣΑΥΝΑΤΑΙΝ
 ΣΙΚΥΡΟΙΣΛΟΥΑΤ
 ΕΙΝΕΙΓΑΡΤΟΝΕΝΑ
 ΜΙΣΙΣΚΑΠΟΝΕ
 ΤΕΡΟΝΑΛΗΠΗ
 ΠΕΝΟΣΑΝΘΕΣ
 ΤΕΚΑΙΟΥΕΤΕΡΟ
 ΚΑΤΑΦΡΟΝΗΣΕΙ
 ΟΥΛΥΝΑΣΘΕΩΩ
 ΛΟΥΛΕΥΕΙΝΚΑΙ
 ΜΑΜΩΝΑ
 ΛΙΧΤΟΥΤΟΛΕΠΟΥ
 ΜΙΝΜΗΜΕΡΙΜΝΑ
 ΤΑΤΗΨΥΧΗΥΜΑ
 ΠΚΑΠΗΛΙΜΗΕ
 ΤΩΣΩΜΧΗΠΗΝ
 ΛΥΣΗΘΕΟΥΧΗ
 ΨΥΧΗΠΛΕΙΘΗΣ
 ΠΗΝΣΤΡΟΦΗΣ

ΤΟΣΩΜΑΚΟΥΣΗ
 ΛΥΜΑΚΟΣΕΜΚΑ
 ΨΑΙΛΕΙΣΙΑΜΕΠ
 ΝΑΤΟΥΟΥΝΟΥ
 ΤΟΥΣΗΠΡΟΥΣΙΝ
 ΟΥΛΕΣΥΝΑΙΟΥΣ
 ΕΙΣΠΡΟΘΗΚΑ
 ΚΑΙΟΠΗΡΥΜΑΚΩ
 ΟΟΥΡΑΝΙΟΕΤΕ
 ΦΑΥΤΑΟΥΧΥΜΗ
 ΜΑΛΛΟΠΛΑΚΡ
 ΤΑΙΛΥΤΩΝΗΣΑ
 ΣΥΜΩΝΜΕΡΙΜΝ
 ΛΥΝΑΙΑΠΗΡΟΣΟ
 ΝΑΙΣΠΗΤΗΝΗΜ
 ΚΙΑΝΑΥΤΟΥΠΗ
 ΧΥΝΕΝΑΚΑΠΕΡΙ
 ΕΝΑΥΜΑΧΟΣΠΗ
 ΡΙΜΝΚΑΙΚΑΜΑ
 ΘΕΙΑΤΑΚΡΙΝΧΥ
 ΛΗΤΟΥΠΩΣΑΥΑ
 ΝΟΥΣΙΝΟΥΚΟΠΗ
 ΟΣΙΝΟΥΛΕΝΗ
 ΟΟΥΣΙΝ
 ΛΕΓΩΛΕΣΥΜΙΝΟ
 ΤΟΥΛΕΣΟΛΟΜ
 ΕΝΠΑΣΗΤΕΛΟΝ
 ΛΥΤΟΥΠΗΡΚΑ
 ΤΩΣΕΝΤΟΥΚΑ
 ΙΑΕΤΟΝΧΟΡΤΟΠ
 ΑΓΡΟΥΣΗΜΕΡΟΝ
 ΟΝΤΑΚΑΙΛΥΡΟΝ
 ΕΙΣΚΑΙΡΑΝΟΝΡΑ
 ΛΟΜΕΝΟΝΟΟΥ
 ΤΩΣΑΜΦΙΣΗΝ
 ΟΥΠΟΛΛΑΜΑΚ
 ΥΜΑΣΟΛΗΠΗ
 ΜΗΟΥΝΜΕΡΙΜ
 ΣΗΤΕΛΕΤΟΝΤΕ
 ΠΦΑΓΩΜΕΝΗ
 ΠΩΜΕΝΗΠΗΡ
 ΚΑΛΩΜΕΟΧΙΑΥ
 ΓΑΡΠΑΝΤΑΙΛΕΟΝ
 ΕΠΙΖΗΤΟΥΣΙ
 ΛΕΝΓΑΡΩΣΟΠΗ
 ΥΜΩΝΟΤΗΡΑ
 ΤΕΤΟΥΥΜΑΜΗ

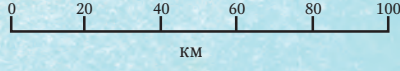
Синай кодексы (Codex Sinaiticus), Яңы Ғәһедтән боронғо грек кулъязмаһы, б.э. 340 йылы. Маҫсайос бәйән иткән Ғөйһөнслә Хәбәрҙән.

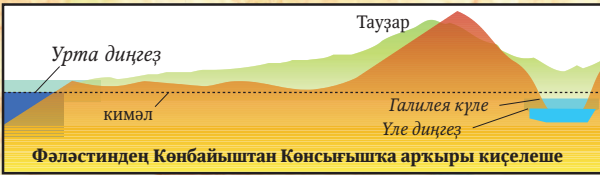
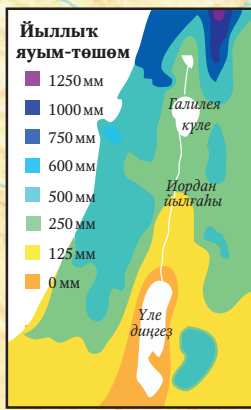
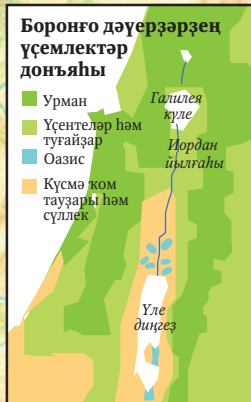
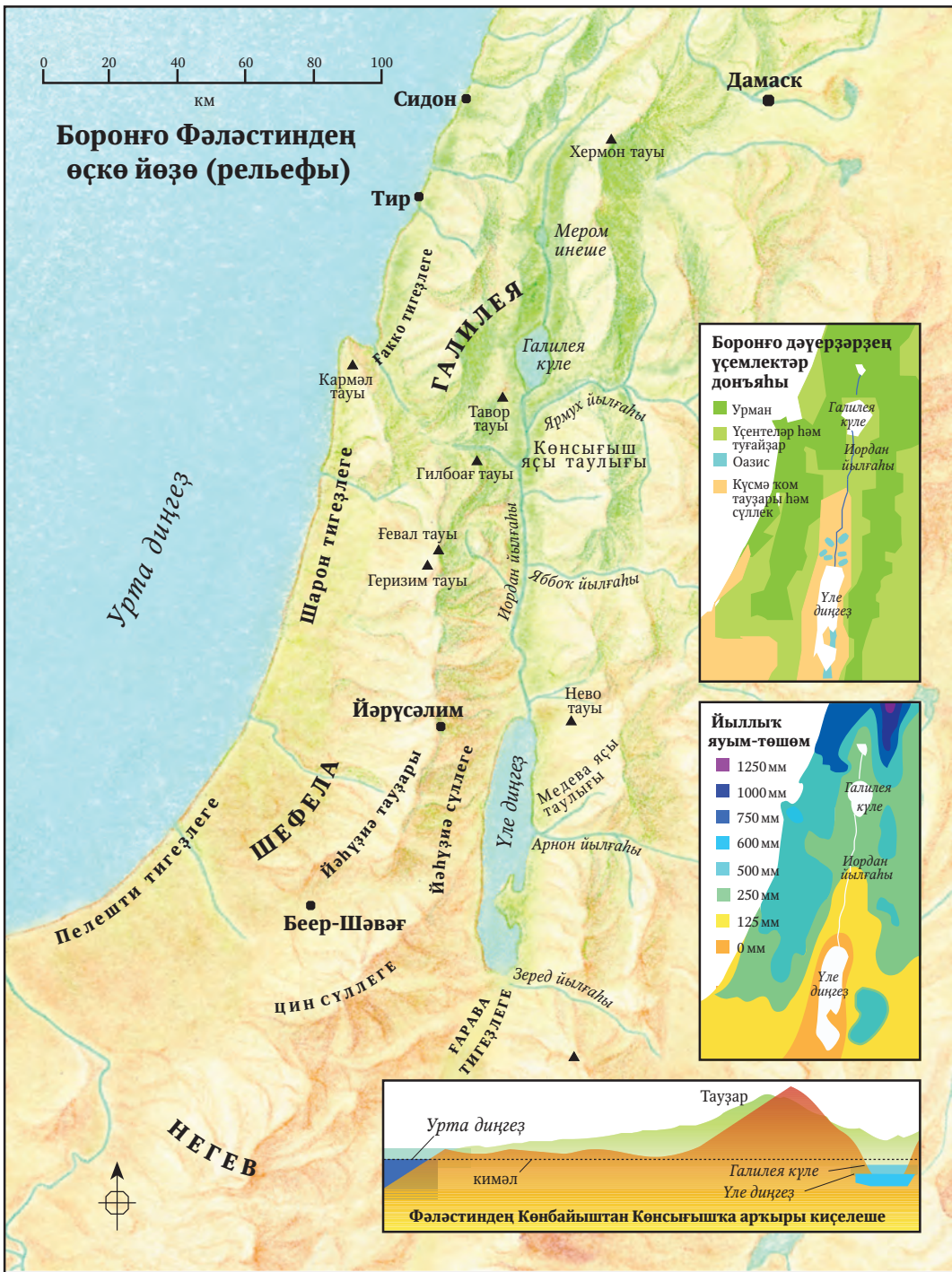
Дүрт Һөйөнөслө Хәбәр гәрәп телендә, б.э. 1335 йылы.

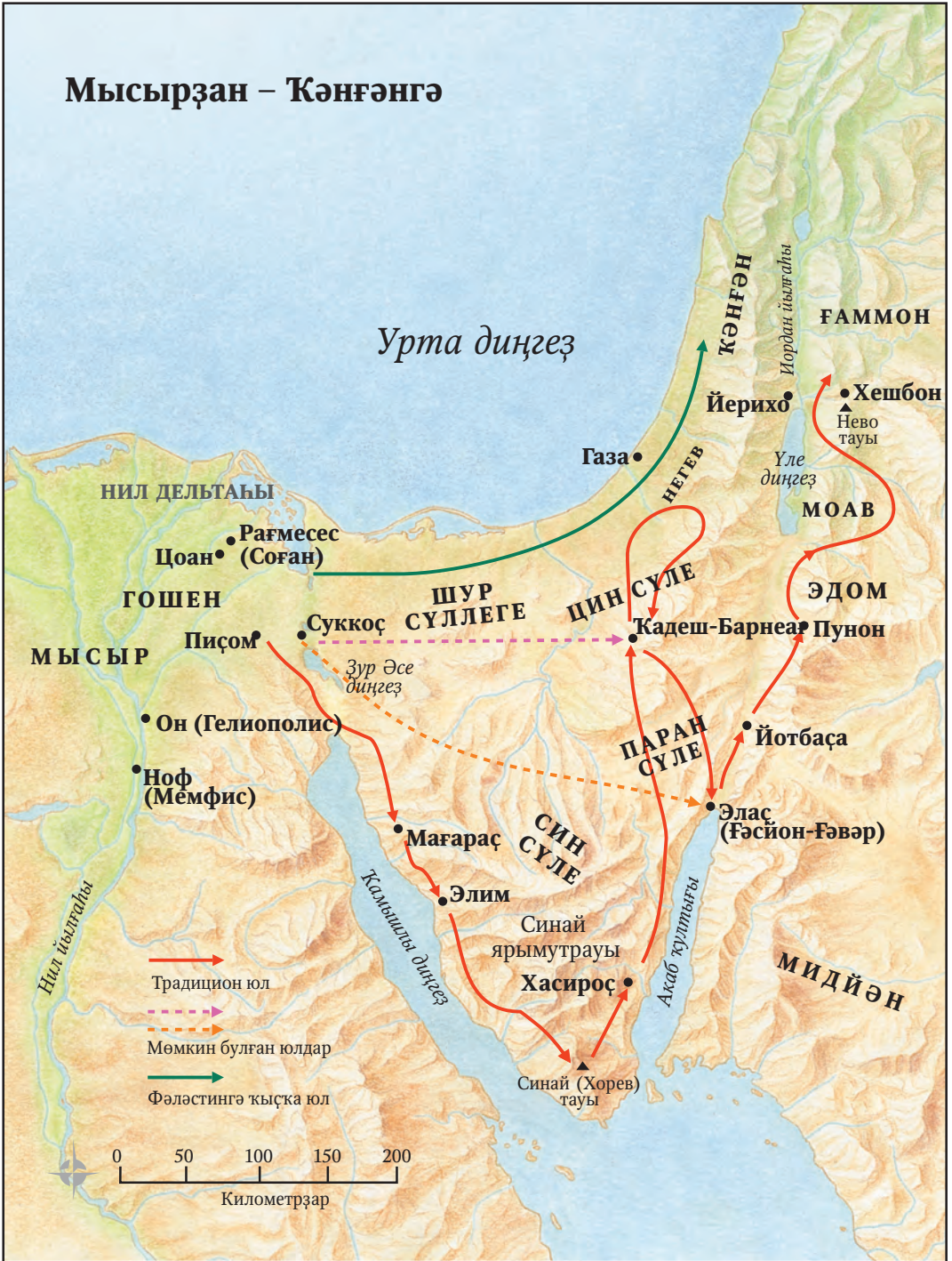
Боронго Фаләстинден өскө йөзө (рельефы)

Боронго донъя

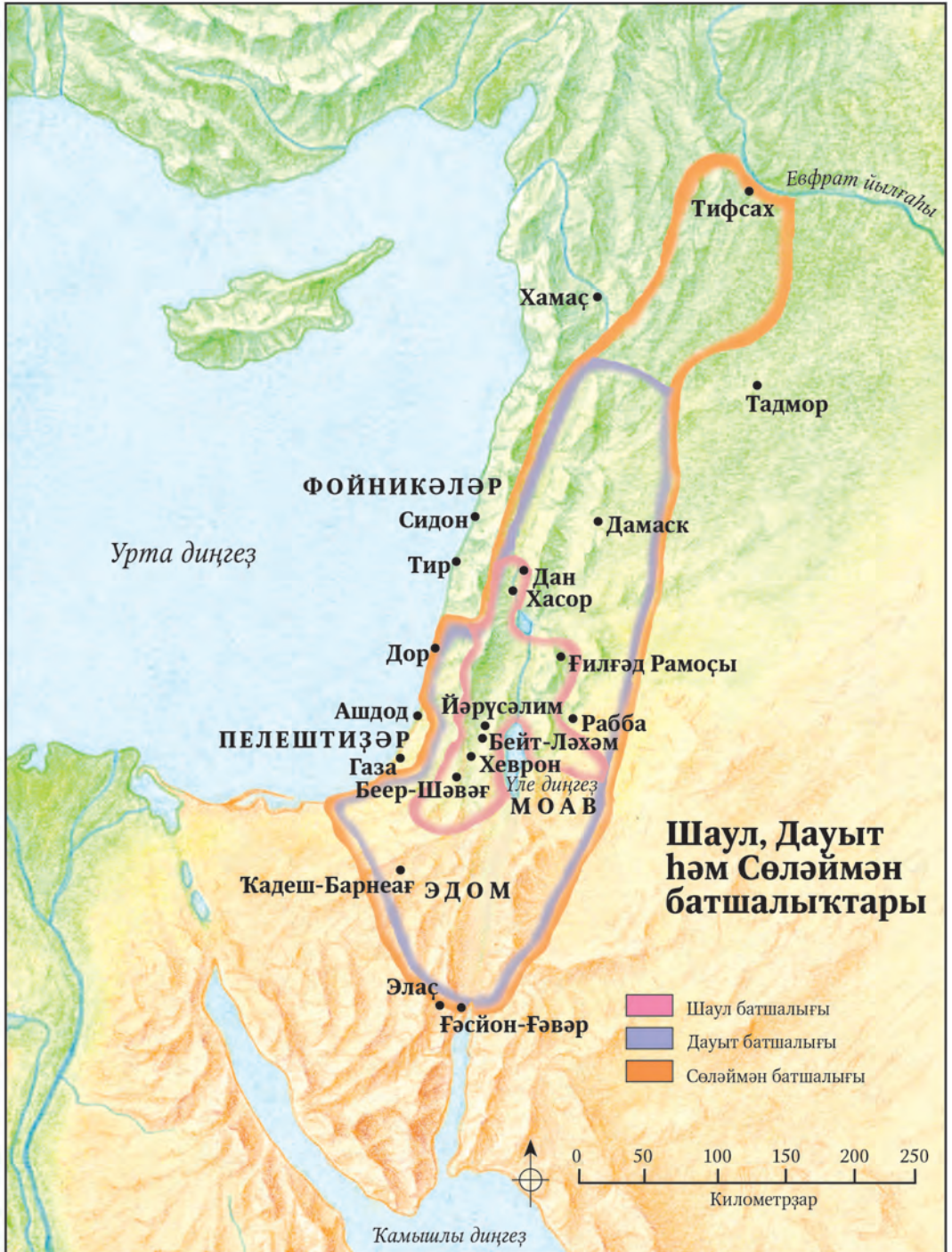

Мысырзан – Кәнғәнгә

Исраил ырызуары араһында бүленгән Фәләстин

Исраил менэн Йәһүзә батшалыктары

- Исраил биләмәһе
- Йәһүзә биләмәһе

Ғайса Мәсих дәуерендә Рим империяһы

Рим империяһы

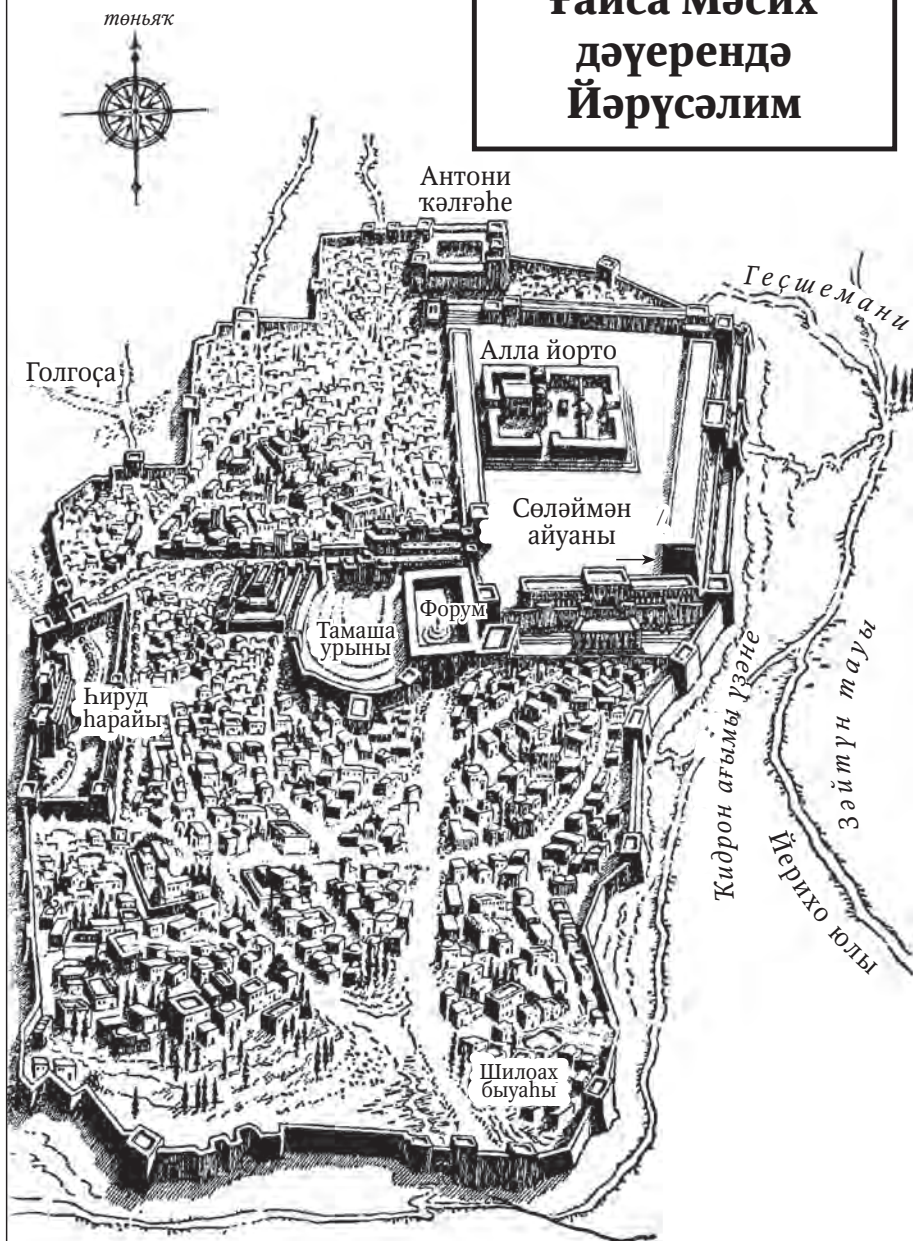

Ғайса Мәсих дәуерендә Фәләстин

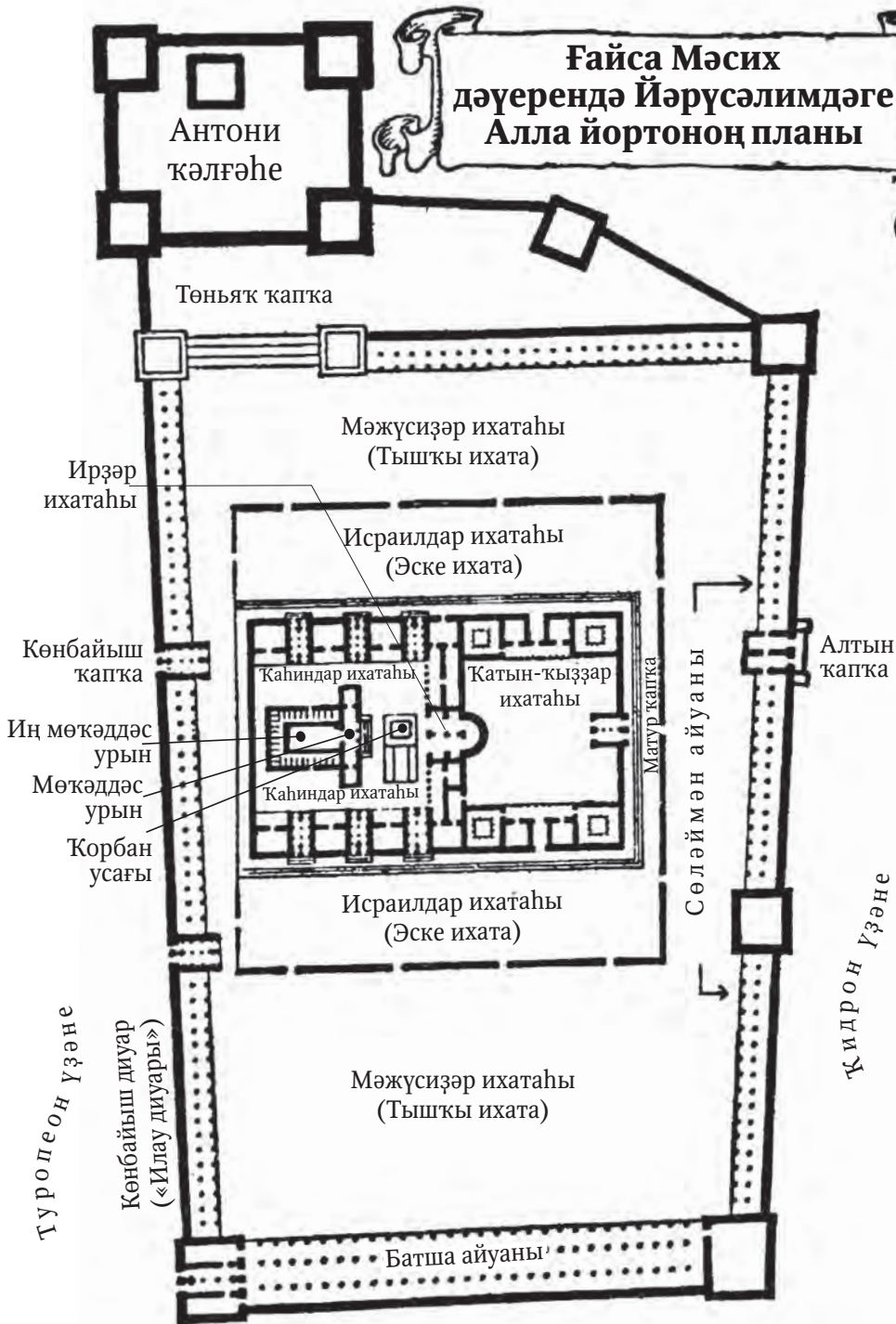

Ғайса Мәсих дәүерендә Йәрүсәлим

Һинном үзәне

Ғайса Мәсих дәуерендә Йәрусәлимдәге Алла йортоноң планы

Изге Язма тексттарының башкорт телендәге электрон
һәм аудио язмаларын Изге Язманы тәржемә итеү
институты сайтынан алырға була
<https://ibt.org.ru/ru/media?id=OSS>

ИЗГЕ ЯЗМА
Тәүрат. Зәбүр. Инжил.

Библия на башкирском языке

The Bible in the Bashkir language (ISO: bak)

Институт перевода Библии
101000 г. Москва, Главпочтамт, а/я 360
www.ibt.org.ru

Подписано в печать 27.02.2023
Формат 70×100 1/16. Печать офсетная. Усл. печ. л. 127,24
Тираж 3525 экз. Заказ №

Отпечатано в типографии «Принткорп»,
ул. Ф. Скорины, 40, Минск, Беларусь.
Свидетельство о государственной регистрации издателя,
изготовителя, распространителя печатной продукции
за № 2/75 от 19 марта 2014.